PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ !

Fotbal

Revistă săptămînală

1

1 IUNIE 1966
12 PAGINI
2 LEI

LA PRIMUL NUMĂR

Cu numărul de azi, revista noastră porneşte la drum...

Sport de mare răspîndire, practicat şi iubit pretutindeni, discutat, comentat şi... controversat, fotbalul nostru simţea nevoia unei reviste a sa, care să satisfacă setea de informaţie, de comentariu şi să lărgească cunoştinţele sutelor de mii de oameni care se interesează de „balonul rotund", de activitatea fotbalistică atît din ţară cît şi de peste hotare. Dorinţa noastră de iubitori ai sportului de a avea în mînă o revistă de fotbal, iată — aşadar — primul filon din care revista noastră îşi trage seva, primul sens al apariţiei noastre.

Firesc că fiecare pasionat al fotbalului doreşte să vadă sportul său favorit pe o treaptă cît mai înaltă. Revista noastră va servi acest scop major, propunîndu-şi să contribuie în mod eficace la îndeplinirea complexului de măsuri pentru dezvoltarea fotbalului.

Revista „Fotbal" va fi, deci, nu numai o oglindă a activităţii acestei populare discipline sportive pe plan intern şi internaţional, ci o tribună de pe care se vor dezbate problemele de bază ale fotbalului. În acest scop revista noastră se adresează specialiştilor, antrenorilor, fotbaliştilor şi cercurilor largi ale iubitorilor acestui sport în dorinţa de a cuprinde opiniile şi propunerile constructive privind desfăşurarea, practicarea şi posibilităţile de progres ale activităţii fotbalistice.

Un principal obiectiv al revistei îl va constitui şi organizarea unui larg schimb de experienţă asupra orientării tehnice şi tactice în acest joc, stabilirea celor mai bune căi de selecţionare şi perfecţionare a jucătorilor cu concursul tehnicienilor noştri şi considerarea celor mai eficace procedee folosite peste hotare.

Tineretul va fi permanent în atenţia noastră. Creşterea viitoarelor cadre de jucători în spiritul străduinţei active pentru adoptarea tehnicii moderne şi a deplinei sportivităţi, al tăriei de caracter, al disciplinei, al dragostei faţă de culorile clubului, al patriotismului fierbinte socialist, caracteristic întregului nostru popor, iată o cale sigură de succes în viitorul apropiat !

Facem azi primii paşi cu încredere şi cu entuziasm.

Dragostea pentru fotbal care vă face pe dv., dragi cititori, să înfruntaţi ploaia şi frigul, vîntul sau arşiţa, pentru a fi pe stadion alături de echipa favorită ne este şi nouă cel dintîi îndemn şi suport.

Apărem pentru progresul fotbalului românesc şi continua sa afirmare, pentru succesele sale şi ale întregii mişcări sportive din România Socialistă.

„FOTBAL"

Trimisul nostru special RADU URZICEANU transmite:

AZI, LA LUDWIGSHAFEN, MECIUL AMICAL R. F. GERMANĂ - ROMÂNIA

- Cele două echipe s-au antrenat pe acelaşi teren
- Partida se dispută la lumina zilei
- Arbitrul jocului : Mayer (Austria)
- Selecţionerul Schön încearcă o nouă aripă stînga
- Un punct de atracţie : „duelul" Pîrcălab-Schnellinger

LUDWIGSHAFEN, 1 (prin telefon).

În trei ore de zbor am străbătut distanţa Bucureşti—Frankfurt pe Main. Acolo ne aşteptau reprezentanţii Federaţiei de fotbal a R.F. Germane şi un comod autocar. Cei 80 de kilometri dintre Frankfurt şi Mannheim i-am parcurs rapid şi plăcut, aşa că intrînd pe vastele uşi rulante ale lui „Mannheim Hof" — nu simţeam nici o urmă de oboseală a călătoriei. Delegaţia noastră locuieşte în Mannheim care este în acelaşi timp şi... Ludwigshafen, pentru că doar Rhinul desparte cele două oraşe. Aşadar, se poate vorbi de un singur oraş, cu două mari părţi delimitate de marele fluviu, o aşezare în genul Budapestei, dar la proporţii mai reduse.

Cîteva cuvinte despre orele care au trecut de cînd sîntem aici. După cîtva timp, petrecut în camere, jucătorii s-au reunit în hol, fiind din nou asaltaţi ca şi la sosire, de mulţimea fotoreporterilor, a ziariştilor. Am mers la „Sudwest Stadion" din Ludwigshafen, străbătînd frumosul pod de peste Rhin. Acolo am urmărit, mai întîi, antrenamentul lotului vest-german, văzîndu-ne astfel la lucru adver-

(Continuare în pag. a 5-a)

ROMÂNIA

Ionescu – Popa (căpitanul echipei), Hălmăgeanu, C. Dan, Mocanu – Gherghely, Dobrin – Pîrcălab, Dridea, Badea, S. Avram

R. F. GERMANA

Tilkowski – Lutz, Schnellinger – Szymaniak, Weber, Höttges – Grabowski, Ulsass, Seeler (căpitanul echipei), Overath, Hornig

Un nou derbi bucureştean: Steaua—Rapid

– Duminică se reia campionatul categoriei A cu etapa a XXIII-a. Programul etapei oferă multe „capete de afiş". În frunte cu un tradiţional derbi, STEAUA — RAPID. Fotografia de deasupra reaminteşte una dintre fazele pasionante ale meciului din toamnă : Codreanu, în tricou cu dungi, şutează de la cîţiva metri de poartă... pe lîngă poartă, cismind emoţiile portarului Haidu şi fundaşului Petescu. (foto : D. LĂZĂRESCU).

● SALUTUL ADRESAT REVISTEI NOASTRE DE SIR STANLEY ROUS, PREŞEDINTELE F.I.F.A.
– „Fotbalul este în primul rînd spectacol"
(pag. a 12)

● POPAS ÎN CATEGORIA A
(pag. 6—7)

● ÎN VIZITĂ LA ANTRENAMENTELE ECHIPELOR BUCUREŞTENE
(pag. 6—7)

CONCURSUL NOSTRU CU PREMII

FOTOGRAFIA SĂPTĂMÎNII

Revista „FOTBAL" organizează un concurs permanent pentru alegerea celei mai atractive și elocvente fotografii a săptămînii la fotbal. **FOTOGRAFIA SAPTAMINII DA FOTBAL** va fi selecționată din fotografiile executate de fotoreporterii profesioniști și amatori din întreaga țară care vor fi interesați să ia parte la concursul nostru.

Premiul în valoare de 200 de lei va fi acordat săptămînal de un juriu alcătuit dintr-un reprezentant al A.A.F., un membru al colegiului antrenorilor de fotbal și un redactor al revistei noastre.

Fotografiile în mărime 18/24 vor fi primite la redacția revistei „Fotbal", pînă luni la ora 20 pentru participanții la concurs din București și pînă marți la ora 10 pentru participanții din provincie.

Fotografiile care n-au fost premiate dar care sînt reușite ca execuție vor fi publicate în revista „Fotbal" urmînd ca autorii lor să primească drepturile cuvenite.

Prezentul și viitorul: M. Ionescu (dreapta) — portarul titular al echipei naționale — și M. Constantinescu — rezervă — față-n față.

Urare

Deși ziarele sportive și rubricile de sport ale ziarelor noastre își dedică, generos, cea mai mare parte a spațiului lor fotbalului, inițiativa de a scoate o publicație destinată în întregime acestei discipline trebuie privită și primită ca un eveniment în viața sportivă. Nu mai este nevoie să pledăm pentru necesitatea ei. Popularitatea de care se bucură fotbalul în mase, încercările de a se aplica sau de a se găsi o formulă sau o concepție care să constituie un reviriment menit să ridice acest sport la nivelul performanțelor atinse în alte discipline, cum ar fi handbalul, voleiul, rugbiul, pledează singure pentru apariția unei astfel de publicații. Prezența ei va avea, fără îndoială, un mare ecou, atît în rîndurile celor care practică fotbalul, cît și în rîndurile celor care-l urmăresc din tribune sau la micul ecran. De ce să nu recunoaștem că indiferent de profesiunea, ocupația sau funcția noastră, în calendarul nostru personal, după-amiaza zilei de duminică e dăruită parcă din totdeauna fotbalului, și dacă anotimpul nu-i este propice parcă simțim un gol pe undeva, și paleativele pe care le descoperim, oricît de atrăgătoare ar fi, nu ne oferă nici pe departe emoțiile unui meci de fotbal ?

Alături de noi, a noastră, și fecundată de acest germene care se numește fotbal, revista va avea o viață lungă, lungă... dar aș vrea să fie mereu tînără și vitează și inteligentă, să urască bătrînețea și rutina și tămîierea și moleșeala și nepăsarea.

Îi urez din tot sufletul să fie o revistă de atitudine, să-și exprime fără ocol, deschis, curajos opiniile față de tot ceea ce constituie fotbalul, începînd cu problemele sale fundamentale și terminînd cu comportarea spectatorilor sau cu starea terenurilor.

Îi urez să fie o revistă de educație, și această educație să fie asemenea cernelii nelipsită nici odată condeielor care o scriu, și această educație să ne învețe și să ne obișnuiască mai ales cu dragostea și respectul față de sport și față de club, să ne amintească mereu că întîlnirile de fotbal sînt niște întreceri sportive, și sportul înseamnă în primul rînd tinerețe, energie, talent, generozitate, putere, și toate aceste calități refuză violența, crisparea, viclenia, meschinăria, aranjamentul.

Îi doresc să fie o revistă care să descopere și să laude talentele autentice, să ajute la formarea unor personalități sportive, să nu-i fie teamă de elogii, să caute și să găsească în viața de toate zilele a fiecărui sportiv amănunte care să ni-l apropie, care să ni-l facă drag, al nostru, și aici cerneala nu trebuie să se usuce niciodată ; să dăruiască neîncetat tineretului nostru modele, cu înțelesul adînc că fiecare din aceste modele reprezintă un bun și un mesager al talentului, energiei și inteligenței românești ; numai astfel se poate crea mirajul menit să atragă tineretul la practicarea și îndrăgirea acestui sport.

Îi urez să fie o revistă informată, foarte bine informată, mereu în actualitate, să fie o tribună permanentă în care să se exprime cele mai autorizate păreri și comentarii, în care să se dezbată cele mai diverse opinii tehnice și tactice ale acestui sport ; îi urez să dea spațiu și anecdotei și glumei, și micii „indiscreții" care țin și ele de tradiția și specificul publicisticii noastre și care dau consistență reală, și-l fac firesc, obișnuit, prieten pe „eroul" cu aureolă văzut altfel din depărtarea peluzelor.

Îi urez, în sfîrșit, să-și facă mereu simțită pasiunea pentru fotbal, să lupte neîncetat pentru a asigura și a menține cel mai sănătos climat, acestui cel mai frumos și mai iubit dintre sporturi : fotbalul.

CONSTANTIN CHIRIȚA
Laureat al Premiului de Stat

Fotbal la Pronosport

FOTBAL ȘI PRONOSPORT ! Două noțiuni care de multă vreme sînt legate una de alta, concursurile de pronosticuri sportive axîndu-și aproape în exclusivitate programele pe meciurile de fotbal. Pentru duminică 5 iunie, Pronosportul are incluse în programul său întreaga etapă a campionatului categoriei A, trei meciuri-cheie de categoria B și două întîlniri din divizia secundă a campionatului italian.

I. STEAUA — RAPID

Unul din derbiurile bucureștene care de astă dată se dispută cu o mică puțin previzibilă la începutul campionatului : militarilor le trebuie cele două puncte spre a ieși din hora echipelor care luptă pentru evitarea retrogradării. Misiune grea, dar nu imposibil de dus la îndeplinire, dat fiindcă rapidiștii traversează o perioadă de declin

II. U. T. A. — PETROLUL

Victoria obținută de arădeni la București desigur că va constitui un suport moral care le va permite să abordeze de la egal la egal meciul cu fruntașa clasamentului. Față de bagajul de puncte al petroliștilor, acestora le-ar conveni și un meci egal pe care credem că-l pot obține.

III. DINAMO BUCUREȘTI — ȘTIINȚA

Pare puțin probabil ca studenții să redediteze la București performanța UTA-ei. De altfel Știința Craiova își datorează poziția actuală, ferită de emoții, din clasament în special punctelor acumulate pe teren propriu.

IV. UNIVERSITATEA — FARUL

După victoria repurtată asupra Stelei, echipa din Constanța mai are nevoie de puncte spre a pluti în sfîrșit în ape liniștite. Un bun prilej de a realiza un punct i se prezintă în această etapă, Universitatea manifestînd cea mai bună formă.

V. SIDERURGISTUL — CRIȘUL

Derbiul zonei retrogradării. Gălățenii, care au produs recent cîteva surprize în campionat, par porniți pe fapte mari, să realizeze imposibilul : salvarea ! În această încercare duminică au prilejul să mai adauge două puncte la zestrea actuală.

VI. STEAGUL ROȘU — C.S.M.S.

Echipa din Brașov va depune toate eforturile pentru obținerea victoriei, care s-o împingă spre zona mai liniștită a clasamentului. Va avea însă un adversar incomod în C.S.M.S. care, jucînd relaxat, poate produce o surpriză.

VII. DINAMO PITEȘTI — POLITEHNICA

Credem că de astă dată dinamoviștii nu vor mai da emoții spectatorilor pînă în ultimul minut (ca în meciul cu Rapid) pentru a-și adjudeca victoria. Studenții timișoreni vor lupta pentru un punct, obiectiv greu de realizat însă dată fiind forma manifestată în retur de piteșteni.

VIII. METALUL TG. — C.F.R. PAȘCANI

După ce a părăsit prima categorie, Metalul este la un pas de a spune adio și categoriei secunde. Pentru participanții la Pronosport se profilează semnul „1" ca solist, mai ales că C.F.R. Pașcani se comportă sub orice critică în deplasare.

IX. C.S.M. REȘIȚA — Jiul PETRILA

În lupta pentru promovarea în categoria A, Jiul poate fi prima echipă care să-i înfrîngă pe reșițeni pe terenul lor. În cel mai rău caz credem că minerii din Petrila vor pleca cu un punct.

X. MINERUL LUPENI — VAGONUL

A dispărut de mult invincibilitatea echipei din Lupeni în jocurile disputate acasă, dar nu credem ca Vagonul să cîștige. Totuși primul semn se profilează „x", deci meci egal.

XI. UNGARIA — ELVEȚIA

Partida face parte din programul de pregătiri pentru „mondiale" ai ambelor echipe. Ungaria nu poate scăpa victoria.

XII. MODENA — LIVORNO

În finalul diviziei B italiene, Modena mai are nevoie de 2 puncte spre a se salva de la retrogradare și probabil că-și va realiza acest plan chiar în partida cu Livorno.

XIII. PISA — VENEZIA

Venezia se poate considera cu un picior în prima divizie. Pentru a fi însă scutită cu totul de emoții îi trebuie un meci egal, lucru ușor de realizat în fața modestei formații din Pisa.

Campionatele regionale

Campionatul de fotbal al regiunii Banat se desfășoară în două serii a 12 echipe.

Partidele disputate pînă în prezent nu au reușit să aducă însă clarificări în ceea ce privește cîștigătorii seriilor, care vor susține 2 jocuri tur-retur pentru stabilirea echipei campioane regionale — și nici a retrogradării din seria sud, unde sînt amenințate 5 echipe.

★

In etapa a XX-a au fost înregistrate următoarele rezultate :

SERIA NORD :

Progresul Pecica — Furnirul Deda 0—0
I. C. Arad — Ceramica Jimbolia 4—0
U.M.T. — **Soimii** C.F.R. Lugoj 5—0
Progresul Ciacova — Tractorul Sînnicolaul Mare 2—0
Soimii Timișoara — Teba Arad 2—1

CLASAMENT

1. Furnirul	20	12	5	3	39—17	29
2. Soimii Tim.	20	11	5	4	37—23	27
3. U.M.T.	20	9	8	3	49—16	26
4. I.C. Arad	20	9	5	6	31—21	23
5. Progresul C.	20	11	1	8	32—27	23
6. Ceramica	20	9	4	7	26—24	22
7. Teba	19	7	5	7	37—21	19
8. Tractorul	20	7	5	8	30—33	19
9. Progresul P.	20	5	8	7	27—35	18
10. Chimia Margina	19	6	3	10	29—49	15
11. Luptătorul Lipova	19	2	4	13	13—47	8
12. C.F.R. Soimii	19	1	5	13	10—47	7

Lotul echipei Furnirul Deta este antrenat de F. Rudolf, fiind compus din următorii jucători : **Petru Toma, Blagoe Giurgiev, Petre Roman, Iosif Vastag, Petre Zigler, Ion Ghinescu, Francise Paul, Iosif Meseciav, Ion Pan, Constantin Oană, Ion Ulică, Anton Wö, Ion Roșu, Ion Veitner.**

SERIA SUD

Minerul Oravița — Agmonia Zăvoi 1—1
Minerul Bocșa — Muncitorul Reșița 2—0
Dinamo Timișoara — Metalul Oțelul Roșu 1—1
Minerul Moldova Nouă — Laminorul Nădrag 5—0
Progresul Timișoara — Metalul Bocșa 3—3

CLASAMENT

1. Metalul O.R.	20	10	8	2	43—10	28
2. Metalul B.	20	11	5	4	44—19	27
3. Minerul B.	20	10	5	5	35—21	25
4. Dinamo	20	11	3	6	33—22	25
5. Met. Topleț	19	10	2	7	34—33	22
6. Progresul	20	7	5	8	31—32	19
7. Nera Bozovici	19	9	1	9	28—37	19
8. Muncitorul	20	6	4	10	27—31	16
9. Minerul M. N.	20	7	1	12	17—39	15
10. Laminorul	20	6	2	13	30—42	14
11. Agmonia	20	5	4	11	20—36	14
12. Minerul O.	20	5	4	11	20—45	14

Lotul echipei Metalul **Oțelul Roșu**, antrenat de Ion Birău, este format din : **Ion Socol, Ludovic Teaciuc, Nicolae Vasi, Nicu Tuza, Dominic Flecaci, Carol Șverin, Francisc Carei, Ionel Finescu, Ovidiu Aneșanu, Ernest Ein, Anton Titel, Nicolae Lalu, Liviu Glăvan, Ioan Dioszegy.**

CAMPIONATUL ORAȘULUI TIMIȘOARA

Etapa a XXI-a a campionatului orășenesc de fotbal, a înregistrat victoriile echipelor : **Plastica, Petrolul, Industria lînii, Fabrica de Zahăr, Arta textilă, Auto, Voința.**

După această etapă, clasamentul echipelor este următorul :

1. Auto	21	16	3	2	59—18	35
2. Arta textilă	21	15	3	3	72—17	33
3. Voința	21	14	1	6	47—30	29
4. Tehnolemn	21	11	4	6	47—28	26
5. Fabrica Zahăr	21	9	7	5	47—25	25
6. Mănușarul	21	9	5	7	36—21	23
7. Comerțul	21	10	3	8	37—26	23
8. Plastica	21	7	8	6	31—27	22
9. Stăruința	21	9	3	9	51—42	21
10. Electrobanat	21	6	3	12	35—39	15
11. Petrolul	21	5	5	11	30—41	15

★

Finala campionatului regional de juniori s-a disputat între echipele Metalul Bocșa și Progresul Timișoara. Rezultatul final a fost egal : 1—1 (1—1). Titlul regional a fost atribuit echipei Metalul, care a prezentat o formație mai tînără cu 116 zile.

P. ARCAN
corespondent

AZI : BANAT

POȘTA REDACȚIEI

Stăm la dispoziția solicitărilor cititorilor noștri cu materiale și răspunsuri care vor fi date la această rubrică de tehnicieni și specialiști în materie, de fotbaliști, de cronicari sportivi.

Așteptăm cu interes scrisorile dumneavoastră !

ESTE SATISFĂCĂTOR RANDAMENTUL ECHIPEI DE TINERET?

● Răspunde în acest număr antrenorul Bazil Marian. Aşteptăm opiniile altor specialişti, ale iubitorilor fotbalului

Comportarea echipelor reprezentative semnifică treapta valorică pe care se situează fotbalul unei ţări în constelaţia mondială a celui mai popular sport. Selecţia, pregătirea şi alcătuirea echipelor naţionale este o operaţiune complexă şi dificilă, dar cadrul multilateral ce i se asigură pretutindeni se dovedeşte excelent.

Revista „Fotbal" îşi propune să concentreze atenţia specialiştilor şi iubitorilor jocului cu balonul rotund asupra eficacităţii, măsurilor şi metodelor aplicate în pregătirea echipelor noastre reprezentative. Începem cu echipa de tineret...

Mijloc de confruntare eficace între jucătorii de perspectivă, echipele de tineret sînt una dintre formele ce sporesc experienţa fotbaliştilor într-un climat ce maturizează rapid, făcîndu-i capabili să aspire la unul din cele 11 fotolii ale echipei naţionale A.

Ele constituie uneori şi punctul de plecare al viitoarelor echipe olimpice, completate bineînţeles cu jucători trecuţi de granita celor 23 de ani.

Bazil Marian, ajutat de profesorul **Angelo Niculescu**, conduce de peste trei ani, pe apele liniştite ale întîlnirilor internaţionale amicale, garnitura de tineret a ţării noastre, devenită echipă olimpică din anul 1965.

Marian a răspuns cu amabilitate solicitării noastre.

Scurt bilanţ

— Lucrez ca antrenor federal pentru echipa de tineret din ianuarie 1963. Atunci porneam la drum cu echipa cîştigătoare a turneului U.E.F.A. (ediţia 1962) şi cu alţi cîţiva jucători de perspectivă, depistaţi prin echipele din ţară.

— Ce ai zice de puţină statistică?...

— În acest interval, am verificat şi utilizat circa 60 de jucători. Pentru unii dintre aceştia, lotul de tineret a însemnat doar un scurt popas în cursa spre lotul „A".

— Te referi probabil la Suciu, Dumitru Popescu, Sorin Avram, Hălmăgeanu, Dan Coe, Dumitriu, Radu Nunweiller, Ianeu etc.

— ...Şi în loc de eteetera, la Mocanu, Dobrin şi Constantinescu, jucători cu o foarte rapidă şi convingătoare ascensiune.

Alţii, stagnînd sau regresînd, s-au eliminat treptat. Adamache, Andrei, Duca, Surdan, Lupescu, Pal, Răcelescu, Georgescu (Progresul), Szabo, Voinea, Pavlovici, Goran, sînt nume echivalente cîndva cu o promisiune. Şi atît. Ascensiunea lui Neşu şi Gane a fost stopată de repetate şi grave accidentări.

(Plafonarea — poveste veche. „Hidra" care înghite anual pe mulţi dintre cei hărăziţi pentru fotbal, la puţin timp după ce talentul lor se învesmîntase în straiele certitudinii.

„Vina" se pasează... cursiv de la jucători la antrenorii de club sau de lot şi de la aceştia la conducătorii de secţii, dar nu se opreşte nicăieri, alunecă şi e trecută în cele din urmă pe adresa hazardului.

Adevărul este că toţi factorii amintiţi poartă procente de răspundere pentru eşuarea celor ce şi-au pierdut perspectiva).

— Spre lotul de tineret s-au îndreptat mereu solicitanţi cu autentică valoare.

— Într-adevăr, recolta ultimilor 2 ani a fost marcată de apariţia şi consolidarea lui Grăjdeanu, Pescaru, Codreanu, Gaboraş, Deleanu, Boc, Sătmăreanu, Dobrin, Cuperman, Naghi, Frăţilă.

Pe drum bun...

— Se ştie că jucătorii tineri asimilează mai repede şi mai corect principiile unui nou sistem de joc, decît jucătorii mai vîrstnici, modelaţi de cerinţele sistemului precedent. Unele dintre acestea, imprimate pînă la automatizare, jenează noile achiziţii şi în ciuda efortului voluntar, răbufnesc cu încăpăţînare în comportarea din teren. În sensul acesta te socotesc un antrenor ce activează pe coordonate foarte favorabile. Lucrezi cu un material uman de bună valoare tehnică, aflat la vîrsta maximei receptivităţi pentru chestiunile tactice.

— Ai dreptate. Jucătorii tineri se adaptează mai bine structurii unui nou sistem, pe cînd majoritatea celor vîrstnici intuiesc numai aspectele lui exterioare. Mărturie stau cred, trăsăturile de fotbal modern, vizibile în multe dintre partidele susţinute de echipa noastră. Ca jucător, am fost adeptul unui fotbal impregnat cu elemente de spectacol. Deviza noastră era să cîştigăm atacînd. Sistemul denumit „beton" ridică antijocul la rang de principiu, schimonoseşte fotbalul, răpindu-i frumuseţea şi diminuîndu-i puterea de seducţie asupra publicului.

Din echipa de tineret am încercat să facem un mecanism elastic, cu tendinţă vădit ofensivă, care să acţioneze organizat şi colectiv. Am jucat în ţară în cadrul aşezării 4—2—4, iar în deplasare, în varianta 4—3—3. Echipa ştie să alunece lin de la o aşezare la alta în timpul aceluiaşi joc. Liniile echipei au format deseori un bloc bine articulat. Am folosit apărarea combinată, pressingul, am încercat să construim de la portar şi să realizăm o bună circulaţie de balon prin susţinerea jucătorului aflat în posesia mingii. Intercalarea şi participarea mijlocaşilor şi fundaşilor laterali la acţiunile de finalizare, au conferit caracter ofensiv jocurilor disputate pe teren propriu. În deplasare, la jocul deschis al echipelor gazdă, am răspuns prin aplicarea variantei 4—3—3 care sporeşte siguranţa apărării şi creează posibilităţi rapide de atac şi contraatac (situaţii exploatate frecvent de Frăţilă, jucător cu fină orientare tactică, cu un remarcabil simţ al porţii, căruia în ultima vreme i s-a adăugat şi piteşteanul Naghi).

...Şi totuşi

— Din vara anului 1965, echipa de tineret a devenit nucleul viitoarei echipe olimpice. S-au adăugat o serie de alţi jucători mai vîrstnici, care n-au participat la preliminariile campionatului mondial. De atunci încolo, capacitatea echipei de a smulge un rezultat favorabil, acasă sau în deplasare, în faţa unui adversar de acelaşi rang, devine principalul criteriu de apreciere al activităţii de selecţie şi de pregătire. Privit ca atare, jocul echipei pare grevat de o serie de neconcordanţe faţă de căile probate ca pîrghii sigure pentru răsturnarea apărărilor aglomerate.

— De aceea mă şi preocupă intens deficienţele prezente în comportarea echipei noastre. Jocul colectiv nu se realizează continuu. Acţiunile frînate, execuţiile efectuate cu întîrziere, conducerea prelungită a balonului, fentele inutile sînt modalităţi care prejudiciază jocul colectiv (proprii mai ales lui Matei, Pescaru, Jamaischi şi, în ultimul meci, lui Varga). Construcţia jocului suferă şi ea uneori datorită precipitării, lipsei de calm şi clarviziunii. Acestea duc la ieşirea dezorganizată din apărare prin mingi trimise fără adresă sau prin folosirea paselor înalte în circumstanţe nefavorabile. În focul luptei, jucătorii nu aplică măsurile şi manevrele de combatere a apărărilor aglomerate. Ritmul de joc rămîne în continuare nesatisfăcător.

Am fost uneori înfrînţi pentru lipsă de organizare corectă în apărare la faze fixe, cum s-a întîmplat în Italia (1—2 cu echipa ţării gazdă). Datorită marcajului defectuos aplicat la executarea unei lovituri libere, am pierdut o partidă perfect echilibrată.

După cum se observă, suma unor realizări incontestabile, vizibile în comportarea echipei, este sensibil concurată — din păcate — de suma deficienţelor. Explicaţia poate fi găsită în fluctuaţiile de jucători (inevitabile sau subiective), precum şi în randamentul scăzut al orelor de antrenament de la cluburi şi de la lot.

Contribuţii care se lasă aşteptate

— Se vorbeşte de multă vreme la noi despre lipsa unor jucători de valoare internaţională pe anumite posturi: atacanţi centrali, fundaşi laterali şi extreme stînga, atît de necesari lotului reprezentativ. Printre jucătorii tineri, se găsesc „interpreţi" bine dotaţi pentru aceste roluri?

— Prea puţini, din păcate. Şi la aceasta contribuie şi tendinţa unor jucători, cu bun gabarit şi o tehnică şlefuită, de a se reprofila din atacanţi în apărători.

— Cauza acestui fenomen?...

— În linia de atac e mai greu să joci: marcaj sever, şocuri, lovituri, condiţii de inferioritate numerică, mare risipă de efort pentru demarcări şi pentru mărirea razei de acţiune. Postura de apărători este evident mai avantajoasă. Trebuie să formăm chiar de la juniori, prin selecţie şi pregătire minuţioasă, jucători atleţi cu o tehnică de joc impecabilă, cu o psihologie specifică, pentru soluţionarea cu precădere a posturilor vitregite.

Cinci jucători tineri, care aspiră la un loc în echipa reprezentativă (Mocanu, Dobrin, Constantinescu, Cuperman şi Sătmăreanu) fac parte actualmente din lot. Primii doi, Mocanu şi Dobrin, vor îmbrăca astă-seară, pentru prima oară, tricoul echipei „A" într-un joc interţări.

Cum sînt pregătite echipele naţionale

Pe itinerarul bucuriilor şi necazurilor

Echipa de tineret a jucat în aceşti trei ani în numeroase ţări din Europa şi a trecut de cîteva ori pe continentul african. În total, ea a susţinut 19 meciuri: a cîştigat 11, a terminat 4 la egalitate şi a pierdut 4. Cum apreciaţi aceste evoluţii?

— Cele mai bune jocuri ale echipei noastre, rezultate de prestigiu totodată, au fost: 1963 — cu Etiopia în deplasare 4—2, cu Anglia la Bucureşti 1—0; 1964 — cu Suedia la Nörköping 3—1, cu Ungaria la Bucureşti 2—1; 1965 — cu U.R.S.S. la Tbilisi 4—3, cu Turcia la Istanbul 5—1; 1966 — cu Austria la Eisenstadt 1—0. Cele mai înalte performanţe le socotesc victoriile asupra echipei U.R.S.S. la Tbilisi şi Angliei la Bucureşti.

Reversul: 1963 — la Arad cu R. P. Polonă 0—3, la Iaşi cu Turcia 1—2; 1964 — cu Anglia la Coventry 0—5; 1966 — cu Austria la Timişoara 0—1. Scorul înfrîngerii din Anglia este exagerat după opinia mea, dar nu voi uita niciodată jocul magistral al echipei engleze.

Explicaţie sau...

— N-am văzut jocul cu echipa Austriei de la Timişoara. Spune-mi, te rog...

— Ce să-ţi spun? A fost unul din acele jocuri ce dau iluzia moleşitoare că sînt uşor de cîştigat. Băieţii au făcut o primă repriză excelentă, dar ocaziile de gol le-au risipit în contul celor presupuse că vor veni. Dar, două greşeli ale apărătorilor, fructificate de oaspeţi, au pulverizat calmul şi luciditatea echipei noastre. Iată la ce duce lipsa de concentrare a jucătorilor în fazele de gol.

(Desigur, fiecare ocazie ratată e un moment psihologic, un fel de atu moral, trecut din tabăra proprie în tabăra adversarului. Am socotit însă mereu ca fiind comodă şi rămasă la suprafaţa faptelor, explicaţia — cu largă circulaţie — a lipsei de concentrare în momentul finalizării. Este un punct de vedere hrănit din aparenţe ce ne îndepărtează de drumul: cauză — efect — remediere).

Ce aveţi de gînd?

— Se apropie jocurile preliminare pentru turneul olimpic. Ce veţi întreprinde în viitor pentru fortificarea echipei?

— Lotul pentru compartimentul apărării ne inspiră deplină siguranţă. Pentru linia de atac, vom căuta noi elemente care să întrunească în măsură sporită, vigoarea necesară străpungerii apărărilor aglomerate, cu acea tehnică mai fină, care nu se dereglează la execuţiile efectuate în mare viteză. Ne gîndim la măsuri mai eficace pentru scăderea procentului de ocazii ratate. Ne gîndim la necesitatea perfecţionării pregătirii fizice. Ne gîndim, de asemenea, că trebuie să reactualizăm în antrenamentul echipelor noastre de club trasul la poartă din volé şi din plonjon cu capul,

Rezultatele şi comportarea echipei de tineret trebuie raportate la cîţiva parametri: **lungimea perioadei, condiţiile de pregătire excelentă, materialul uman solid înzestrat, precum şi calendarul internaţional care a permis întîlniri cu adversari valoroşi şi, implicit, rodarea şi investirea jucătorilor cu galoanele experienţei.** Cu toate acestea, rezultatele apar contradictorii. **Jocul reprezentativei de tineret conţine laolaltă elemente tactice apreciate, separate între ele de acţiuni demodate, lente sau individualiste. Ideea tactică reprezintă teoretic şi practic fragmente unanim acceptate, dar fără sudură între ele.** Avînd din toate cîte puţin, alături de numeroase aproximaţii, **jocul echipei nu se dovedeşte ancorat în cadrul bine definit al manierei constructiv-ofensive sau ale celei bazate pe acţiuni de contraatac.**

Cu toată promovarea unor jucători, considerăm că s-au rulat fără suficientă justificare un număr prea mare de sportivi, peste 60. **Selecţia unor fotbalişti a căror presupusă perspectivă timpul a contrazis-o, precum şi menţinerea altora, în pofida posturii lor de rezerve în echipele de club, sugerează aplicarea unor criterii nesigure şi lipsite de promptitudine.**

Graficul rezultatelor şi comportării are un aspect zigzagat, nu s-a apropiat de cota denumită stil propriu, **nu permite evidenţierea unui progres dobîndit, păstrat şi transmis de la un an la altul. Această ultimă observaţie impune întrebări rămase fără răspuns despre randamentul fiecărui antrenament sau meci. Cu alte cuvinte, ce a dobîndit, păstrat şi valorificat echipa din fiecare etapă de activitate?**

Prin articolul de faţă, deschidem o dezbatere. Invităm să rostească opinii în jurul activităţii de pregătire şi comportării echipelor reprezentative pe toţi specialiştii şi iubitorii fotbalului. Prin intervenţii care să întrunească atributele competenţei, cu sobrietate şi discernămînt imparţial, rugăm pe cititorii noştri să exprime puncte de vedere încălzite la flacăra pasiunii, solidare întotdeauna cu dorinţa şi necesitatea de afirmare internaţională a fotbalului nostru.

Convorbire realizată de Romulus BALABAN

DIN EXPERIENȚA SPECIALIȘTILOR

Pasa, element de bază în jocul constructiv-colectiv

Dacă analizăm un meci, putem observa că numărul paselor întrece cu mult numărul celorlalte procedee tehnice.

Importanța paselor corect executate din punct de vedere tactic reiese din aceea că pasele favorizează avansarea echipei pînă în apropierea porții adverse și că din pase se trage la poartă cu mai mare eficacitate.

În meci, cele mai multe pase se efectuează fie după o prealabilă preluare, fie direct, însă, în majoritatea cazurilor din mișcare, din viteză mai mult sau mai puțin pronunțată.

Pentru ca pasele să realizeze cerințele reale ale jocului, trebuie ca exersarea lor să se facă în permanentă mișcare, în condiții cît mai variate, în viteză și cu schimbări de ritm. Exersarea paselor în aceste condiții, obișnuiește jucătorii cu aprecierea variației de distanță, cu aprecierea mișcărilor coechipierului care se deplasează în alergare, le formează îndemînarea și abilitatea de a pasa în aceste condiții, lucru care influențează pozitiv asupra eficacității jocului lor .

O atenție deosebită trebuie acordată paselor din preluare. De altfel, în meci, în majoritatea situațiilor, pasele se efectuează după o prealabilă preluare executată cu piciorul, cu pieptul, sau cu capul.

Preluarea și pasarea mingii reprezintă o înlănțuire de procedee care nu necesită mari dificultăți în execuție. De asemenea, în antrenament, exercițiile de preluare-pasare sînt ușor de efectuat dacă se execută din poziții statice, cu pase moi, și dacă jucătorii așteaptă mingea la picior. Dar în timpul jocului, în condiții mereu schimbătoare, de mișcare variată, în poziții neobișnuite, în lupta cu adversarul și în stare de efort întens și de oboseală, preluarea-pasă nu este de loc ușor de realizat. De aceea exercițiile de preluare-pasă, trebuie în așa fel alcătuite încît jucătorii să simtă unele dificultăți în execuții. De exemplu, pasa trebuie executată cu atîta forță încît cel căruia îi este destinată, să simtă dificultatea preluării.

Acest complex, preluare-pasă, trebuie executat la antrenament din toate pozițiile care se pot întîlni în timpul jocului, din mișcare, cu viteză variabilă și în diferite direcții.

Precizia stă la baza jocului constructiv și obținerea acesteia depinde de perfecționarea paselor. Acesta este motivul pentru care am considerat necesar să prezentăm unele metode și mijloace de formare și perfecționare a preciziei transmiterilor. Menționăm, că atunci cînd vorbim de precizia transmiterilor, nu ne referim numai la precizia paselor executate cu piciorul, ci la toate transmiterile și anume la pasarea mingii cu capul, la aruncarea mingii de la margine și aruncarea mingii de către portar, precum și la toate procedeele de pasare.

Precizia se formează prin lucru individual, prin exerciții la perete, la diferite ținte, în condiții mai ușoare, precum și prin exerciții în 2, 3 sau mai mulți jucători.

Precizia se perfecționează prin îngreunerea treptată a condițiilor în care procedeul de pasare se execută și anume :

— mărirea ritmului de execuție;
— mărirea numărului de repetări;
— exersare în condiții de opunere activă;
— mărirea și micșorarea distanțelor la care urmează să fie transmisă mingea.

Exersarea individuală, exercițiile în doi și trei, exercițiile sub formă de joc sînt mijloace eficace de perfecționare a preciziei.

De asemenea, un lucru important care trebuie să ne călăuzească atunci cînd lucrăm pentru îmbunătățirea preciziei constă, în renunțarea la exersările statice și trecerea directă la exerciții prin care se urmărește adaptarea pentru necesitățile reale și stricte ale jocului.

În etapa de perfecționare cînd se lucrează cu jucători avansați, considerăm cu unele metode nu-și mai găsesc utilitatea. În această etapă preocupările trebuie îndreptate spre aspectul tactic al paselor. De asemenea, corectarea, trebuie să vizeze mai mult latura tactică a paselor și mai puțin cea tehnică. Eliminarea deficiențelor tehnice la jucătorii avansați trebuie să facă obiectul muncii independente a acestora, antrenorul avînd în cazul de față, rol de îndrumător.

După părerea noastră jucătorul care activează în categorii superioare, incapabil să efectueze în meci o pasă corectă sub aspect tehnic, nu va putea contribui la dezvoltarea unui joc constructiv.

După ce jucătorii și-au format pre-

O „foarfecă" executată cu multă corectitudine

cizia transmiterilor în condițiile amintite, obțin multă îndemînare în pasele din mișcare sau din viteză. Dar acest lucru nu este suficient pentru a contribui la mărirea eficacității jocului. Echipa în apărare ridică continuu probleme, din ce în ce mai grele, pe care jucătorii echipei în atac și în special înaintașii trebuie să le rezolve în fracțiuni de secundă.

Se va pune accent pe perfecționarea paselor care produc surpriză și derută în rîndul apărătorilor adverși. De exemplu : pasele cu efect, date cu interiorul sau exteriorul, grație cărora mingea ocolește adversarul interpus pe direcția de pasare, pasele fentate ; pasele din lovituri fără pendulare ; pasele cu călcîiul; pase directe prin simpla deviere a mingii ; pase cu latul piciorului executate prin spatele piciorului de sprijin.

INDICAȚII CU PRIVIRE LA UTILIZAREA PASELOR

Folosirea în timpul meciului, a diferitelor procedee de pasare, este determinată de situația tactică, de realizarea unor sarcini tactice dinainte stabilite, de stilul de joc al echipei. Tactica modernă pretinde cunoașterea din partea jucătorilor a tuturor procedeelor de pasare, dar în meci utilizarea lor depinde de o serie de considerente tactice. Jucătorii trebuie să știe cînd și în ce situații pot fi folosite pasele scurte, cînd și în ce situații pot fi efectuate pasele lungi.

Pasa scurtă și rapidă trebuie utilizată în cazul apărărilor aglomerate, cînd se acționează pe spații mici, precum și în jocul de combinații. În schimb, pentru a realiza un contraatac eficace sau cînd situația necesită schimbarea jocului de pe o parte pe alta a terenului, sînt indicate *pasele lungi*. De asemenea, pasa lungă transmisă în adîncime sau pe diagonală, este indicată și atunci cînd în linia de atac avem jucători rapizi, cu forță de pătrundere, sau cînd apărarea adversă este dezorganizată.

Pasa în adîncime poate fi folosită în zona de finalizare. Asemenea pase sînt mai greu de interceptat de apărător, întrucît acesta trebuie să execute în prealabil, o întoarcere de 180° și apoi să se deplaseze rapid după minge. În faza de finalizare, pasa transmisă pe jos și în adîncime creează cele mai mari posibilități de concretizare a acțiunilor de atac.

Pasa dată *înapoi* poate fi folosită în diferite scopuri. La finalizarea atacului acest procedeu poate fi decisiv. De exemplu, un atacant care pătrunde prin lateral spre direcția porții, este întîmpinat întotdeauna de un apărător advers. În această situație și pentru a nu risca eșuarea acțiunii, este indicată o pasă înapoi spre un partener care — venind în plină viteză — poate finaliza cu mai multe șanse, faza creată de primul jucător. Pasa înapoi la mijlocul terenului sau în apropierea zonei de finalizare a adversarului, servește cursivității jocului și menținerii mingii în posesia echipei care atacă. În acest caz, jucătorul care primește o astfel de pasă are o mai mare libertate de acțiune, avînd totodată perspectiva întregului teren dinaintea lui.

Pasa laterală are ca scop transmiterea mingii către un coechipier aflat într-o poziție tactică favorabilă continuării atacului. Exagerările în folosirea paselor înapoi sau laterale frînează dezvoltarea jocului rapid, mărind în schimb posibilitățile de organizare a echipei care se apără.

În timpul desfășurării acțiunilor de atac, sensul paselor este determinat și de poziția adversarului, precum și de formele de apărare folosite de echipa adversă. De asemenea, pasa la picior se mai folosește și în situația cînd apărătorul advers aplică marcajul strict. În acest caz, jucătorul căruia i se pasează nu va reține mingea, ci va efectua numai o simplă deviere a mingii spre un spațiu liber, unde a pătruns unul din partenerii apropiați.

Pasa la întîlnire sau pe *poziție viitoare* se transmite într-un loc unde partenerul lansat intră în posesia mingii fără a întîmpina intervenția directă a adversarului. Acest procedeu se folosește în cazul cînd echipa adversă adoptă apărarea strictă sau cînd vrem să depășim un apărător pe un spațiu mai mic.

Reușita pasei la întîlnire este determinată de viteza jucătorului care primește mingea, precum și de înțelegerea reciprocă dintre jucătorii care sînt angrenați în faza respectivă.

Pe scară tot mai largă se folosesc pasele tari sau, cum li se mai spune „pasele șutate". De fapt, acest procedeu caracterizează pe jucătorii bine pregătiți. Ele prezintă avantajul că micșorează posibilitățile de interceptare din partea apărătorilor adverși cărora le creează în același timp, mari dificultăți în momentul contactului cu mingea și în dirijarea ei. Mai cu seamă în zona de finalizare, pasa șutată spre interiorul suprafeței de pedeapsă prezintă mari avantaje.

În aceeași ordine de idei se mai poate menționa că centrările cu boltă sînt înlocuite cu pase șutate.

Jucătorii trebuie să folosească toate procedeele de pasare. Ar fi o greșeală dacă s-ar impune jucătorilor folosirea unui singur procedeu. Situațiile de joc diferă de la un moment la altul, iar măsurile echipei adverse neașteptate, de unde necesitatea folosirii acelor procedee de pasare care rezolvă favorabil fazele respective de joc.

Sînt echipe care folosesc un sistem propriu de pase sistem ce caracterizează jocul întregii echipe și care prezintă avantajul unei mai bune înțelegeri tactice între jucători, contribuind la omogenizarea tactică a echipei.

Conf. univ. N. ROȘCULEȚ

Cum pot contribui arbitrii la îmbunătățirea calității fotbalului

Este recunoscut că unul dintre factorii cei mai importanți în acțiunea de îmbunătățire a calității jocului îl constituie arbitrajul. Rolul arbitrilor de fotbal este acela de a asigura desfășurarea în bune condițiuni a spectacolului sportiv.

Pentru a duce la bun sfîrșit sarcina ce-i revine în cursul celor 90 de minute de joc, arbitrul este dator mai întîi să cunoască la perfecție regulamentul jocului și toate deciziile F.I.F.A. În același timp, el trebuie să fie un cunoscător al fotbalului propriu zis (de aceea se recomandă ca arbitrii să fie recrutați din rîndul foștilor jucători de fotbal). Un arbitru care a jucat fotbal poate aprecia mult mai ușor și mai corect dacă unele greșeli ale jucătorilor au fost comise cu intenție sau fără. Se știe că art. 12 din regulament — „greșeli și incorectitudini" — pedepsește în mod expres anumite încălcări, numai dacă sînt făcute în mod intenționat. Alte infracțiuni trebuie pedepsite chiar dacă fapta nu s-a împlinit, dar a existat numai intenția jucătorului de a o face (de exemplu, se acordă o lovitură liberă dacă un jucător :

— lovește sau încearcă să lovească un adversar ;

— pune piedică unui adversar sau încearcă să-i provoace căderea...

Un alt aspect care dovedește măsura în care arbitrii pot sprijini munca antrenorilor și implicit creșterea calitativă a fotbalului, îl constituie modul în care ei înțeleg sistemele moderne de joc utilizate de echipe. Astfel, se știe că unele echipe utilizează tactica apărării supraaglomerate, în care echilibrul dintre apărare și atac se realizează prin mărirea razei de acțiune a unor jucători din mijlocul terenului, care trebuie să participe și la apărare și la atac, precum și prin utilizarea extremelor și la acțiunile pregătitoare, nu numai la finalizare. Unul din procedeele tehnice de străpungere a apărării supraaglomerate îl constituie așa numitul „un-doi", în care doi atacanți, apropiați unul de celălalt, își pasează reciproc mingea — în viteză — pe lîngă apărătorul venit să-i atace, creînd posibilitatea ca un coechipier să pătrundă liber în dispozitivul de apărare advers. Dacă arbitrii nu vor fi atenți spre a aprecia dacă la pasarea mingii, atacantul care o primește se afla sau nu în poziție de ofsaid, ei vor opri jocul, împiedicînd executarea unui procedeu tehnic corect și foarte eficace. În acest fel, strădaniile depuse de antrenori în cursul antrenamentelor sînt irosite, iar cursivitatea jocului și spectacolul propriu zis sînt împiedicate.

Colaborarea arbitrilor cu antrenorii la procesul de instruire a jucătorilor trebuie să se manifeste și pe tărîm disciplinar. De felul cum arbitrul știe să stăpînească pe cei 22 jucători, depinde în mare măsură asigurarea calității superioare a jocului prestat de aceștia. Arbitrul trebuie să privească cu atenție și mult discernămînt maniera de joc și comportarea fiecărui jucător. El trebuie să frîneze chiar „din față" tendința de joc brutal, care, privită cu toleranță, poate duce la degenerarea jocului. De asemenea, este dator să asigure cursivitatea jocului atunci cînd jucătorii utilizează forța fizică în mod corect. Oprirea jocului la orice atac corect cu corpul timorează pe jucători și îi determină pe cei mai bine dotați din punct de vedere fizic, să renunțe la utilizarea unei arme eficace — permisă de regulament și atît de bine folosită de unii jucători de fotbal străini (englezi, germani, unguri etc.).

Pe această linie se înscrie și necesitatea aplicării prevederilor regulamentare în mod uniform de către toți arbitrii.

Dacă faze identice de joc sînt interpretate diferit de arbitri (una penalizată, iar alta nu) jucătorii vor fi dezorientați și în acest fel li se îngreuiază procesul de asimilare a unor procedee tehnice avansate. Un exemplu caracteristic îl oferă unii arbitri care penalizează atacul prin alunecare, executat corect, considerîndu-l „joc periculos".

Lipsuri în pregătirea teoretică a unor jucători se mai văd și în felul cum aceștia apreciază, în fazele de joc din apropierea porții, atacul asupra portarului. Din lipsă de curaj, sau din dorința de a evita „complicații personale", unii arbitri penalizează cu multă ușurință orice atac asupra portarului (în special cînd e vorba de portarul echipei gazdă !), în ciuda prevederilor regulamentare care indică precis situațiile și condițiile în care portarul poate fi atacat corect.

Arbitrii de fotbal trebuie să fie conștienți că pot aduce un aport însemnat la acțiunea de creștere a fotbalului nostru și de aceea ei trebuie să depună o muncă perseverentă pentru îmbunătățirea continuă a pregătirii lor.

ANDREI RĂDULESCU
președintele Colegiului central al arbitrilor de fotbal

Scurt reportaj la Snagov

Al 184-lea joc al echipei naționale

Lotul reprezentativei noastre — Foto: I. MIHAICA

Zor mare printre fotbaliștii lotului, la Snagov... Pircălab dă fuga la oglindă, să se radă; Sorin Avram își face ghetele cu cremă; Hălmăgeanu și Dan își leagă jambierele cu o grijă de parcă s-ar prezenta la „parada modei fotbalistice" iar maserul Tudose, un fel de „fată la toate" constată: chiloții albaștri nu sînt puși la punct și peste 20 de minute se întoarce cu 17 perechi călcate de parcă acum le-ar fi scos de la „Nufărul"...

Oană și Covaci ne dau o explicație care ne bucură și ne flatează. Băieții au auzit că revista „FOTBAL" a venit să facă fotografii la lot pentru primul său număr, și țin și ei ca ilustrația revistei să fie cît mai reușită. Se supun docili cerințelor fotoreporterului nostru și caută să pozeze cît mai... artistic.

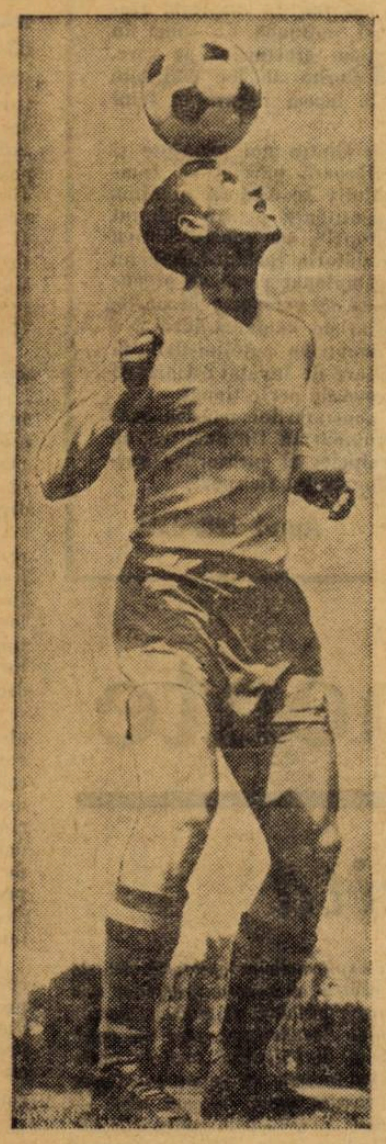

Tînărul debutant Dobrin își demonstrează virtuozitatea...

Cel mai inimos este însuși căpitanul echipei, vechiul internațional Cornel Popa. Este primul la adunarea de pe gazonul terenului de antrenament, un teren care își găsește greu concurent în Capitală... Mai timizi sînt debutanții, cei în dreptul cărora, în tabloul din josul acestei pagini, nu scrie încă „internațional A". Lor le consacrăm un clișeu special. Dobrin ne cere viitoarea fotografie și ne spune că pe spatele ei va scrie: „Drum bun și ani mulți în echipa națională", *iar dedesubt vor semna: Cuperman, Constantinescu, Mocanu Sătmăreanu și el.*

Gata fotografiile. Acum ne strîngem la umbră. Încep glumele, șarjele prietenești. Apărarea este în mare vervă și cîștigă net duelul cu atacul, care — după ratările din meciul cu Valenciennes — nu prea are astăzi „gloanțe"...

Atacanții trec ei apoi la ofensivă și încearcă să-i sperie pe Dan și pe Hălmăgeanu cu numele lui Seeller, Emmerich, Held. Fundașii noștri centrali domină însă mai departe discuția, așa cum domină careul la mingile înalte.

Îi privesc pe acești băieți. La București n-au pierdut nici un joc, de atîta vreme. Și au întîlnit adversari de mare prestigiu în fotbalul mondial. În deplasare însă, parcă sînt alții... Încep anul oficial cu un joc în deplasare, contra unei echipe puternice, una dintre cele 16 participante la turneul final al Campionatului mondial. Nu va fi o treabă ușoară la Ludwigshafen...

Nunweiller III, care se bucură de autoritate în rîndul coechipierilor, ne face o declarație-angajament, în numele întregului lot:

— Anul acesta, obiectivul nostru numărul 1 este „Campionatul Europei", care începe în toamnă. Pînă atunci susținem jocuri amicale, dar nici rezultatul acestora nu ne este indiferent. Jucătorii echipei reprezentative vor face tot ce le stă în puteri pentru ca bilanțul sezonului internațional în care intrăm să fie cît mai bun. Cuvîntul nostru de ordine pentru acest an este: SĂ AJUNGEM SĂ JUCĂM ÎN DEPLASARE CA ȘI ACASĂ!.

Înaintea jocului

DECLARAȚII

H. SCHÖN — selecționerul echipei R. F. Germane: *„Sînt foarte bucuros că, prin meciul de miercuri, cei mai buni jucători ai României și R. F. Germane au ocazia să se întîlnească și să efectueze o întrecere sportivă pe care o dorim spectaculoasă și utilă ambelor echipe. Mulțumesc Federației române pentru atenția manifestată față de noi prin perfectarea acestui meci."*

SCHNELLINGER: *„Revin în echipa reprezentativă într-un meci în care întîlnesc direct un jucător foarte bine cotat pe continent: Pircălab. Sînt foarte curios dacă voi reuși depășirea dificilului examen".*

TITLURI ALE REPORTAJELOR ZIARELOR...

„RHEIN NECKAR MAIN": „Aspiranții la cele 11 locuri ale reprezentativei vor lupta cu toate resursele pentru cît mai multe puncte în clasamentul aprecierilor".

„MANNHEIM MORGEN": „Schön prezintă o echipă a așilor și doi tineri în super-formă: Lutz și Gabrowski".

„RHEIN PFALZ": „Pircălab, „Garrincha al Carpaților", contra celui mai bun jucător al nostru, Schnellinger".

În fața unui meci foarte greu, cu una din finalistele Campionatului mondial care dispune la ora actuală de un foarte valoros lot, reprezentanții noștri sînt hotărîți să dea totul pentru o comportare de prim ordin în acest al 184-lea joc din palmares.

R. F. GERMANĂ — ROMÂNIA

(Urmare din pag. 1-a)

sarii de miercuri. O precizare importantă: meciul se va desfășura în întregime la lumina zilei. Din acest motiv ora începerii a și fost devansată: 18.45 (ora 19.45 — București) în loc de 19. Dar, cu toate acestea, din constatările noastre, el se va termina pe o lumină... foarte aproximativă.

Antrenamentul băieților noștri a durat o oră și nu s-a desfășurat deloc în ritm de tangou. A urmat masa la hotel și o binemeritată odihnă. Marți dimineață am vizitat cele două orașe, iar la ora 18 am participat la recepția oferită în cinstea noastră de primarul orașului Ludwigshafen. Miercuri, înaintea jocului, orele dimineții sînt afectate odihnei.

Și-acum, să ne închipuim că sînteți și dvs., iubiți cititori ai primului număr al revistei „Fotbal", în tribunele stadionului din Ludwigshafen și vreți să aflați ultimele noutăți dinaintea jocului. Iată-le:

— Conform înțelegerii dintre conducerile celor două echipe, în cursul meciului pot fi schimbați portarul și trei jucători de cîmp.

— Arbitrează Franz Mayer (Austria), același care a condus partida Dinamo—Steaua, din turul campionatului nostru, și Internazionale — Dinamo din „Cupa campionilor europeni".

— Partida va fi transmisă în întregime de posturile noastre de radio prin crainicul-reporter Gheorghe Soare, venit odată cu noi aici, ca și de posturile de radio și televiziune din R.F. Germană.

Vă interesează, firește, cît mai multe amănunte despre adversarii noștri, pentru că pe jucătorii români îi cunoașteți. Helmuth Schön aliniază miercuri un „unsprezece" care cuprinde în mare măsură osatura preconizată pentru turneul final. Totuși, „cursa" pentru cele 22 de fotolii ale aviorului Frankfurt — Londra continuă, așa că — pe bună dreptate — ziarul „Rhein Neckar Main" a publicat o fotografie a selecționerului Schön și masorului lotului sub care a dat explicația: „Iată-i pe singurii titulari certi pentru Londra!". Lupta pentru unul dintre cele 22 de locuri cunoaște un moment important în meciul cu echipa noastră, cînd fiecare dintre cei ce vor îmbrăca tricoul național va căuta să se impună. Din unsprezecele anunțat de Schön (îl găsiți în chenarul din pagina 1), toată lumea se întreabă dacă aripa stîngă Overath-Hornig (Köln) va fi capabilă să întreacă cuplul Borussiei Held-Emmerich, lăsat pe tușă pentru comportările tot mai slabe din finalul de campionat, care au înlăturat echipa lor de pe primul loc. Jucătorii de mare clasă, de celebritate mondială, sînt Tilkowski, Schnellinger, Szymaniak și, bineînțeles, Uwe Seeler. Dar, „copiii teribili" ai formației rămîn fundașul Lutz și aripa dreaptă Grabowski, ultimul — în vîrstă de 20 de ani — fiind socotit marele talent al noii generații. Dar, așa cum mărturisea Schön, clauza schimbărilor de jucători îi va permite să arunce în luptă — dacă va fi cazul — aripa rivală în a doua parte a întîlnirii. Să sperăm că Popa și Hălmăgeanu îl vor „ajuta" să ia această decizie... Ca așezare în teren sînt semne că „unsprezecele" vest-german a cărui formație este prezentată, din tradiție, după clasicul WM, va acționa cu Szymaniak ca fundaș central stînga — alături de Weber — și Ulsass — Höttges pe mijlocul terenului. Iată și rezervele echipei gazdă: Bernard (portar), Kurbjuhn (fundași), Lorenz, Sieloff (mijlocași), Held și Emmerich (înaintași).

Un meci trăiește prin trei mari momente: anticipările, meciul prin el însuși și comentariile care-i urmează. Fiind înainte de joc, vă rezervăm pentru încheiere, un grupaj de declarații culese direct de la adversarii reprezentativei noastre și citeva spicuiri din ziare pe care le dăm alăturat.

PALMARES

ROMÂNIA

1964

România — Cehoslovacia (olimpice)	4—1
România — Bulgaria	2—1 T.O.
Bulgaria — România	0—1 T.O.
România — Mexic	3—1 T.O.
România — R.D. Germană	1—1 T.O.
România — Iran	1—0 T.O.
România — Ungaria	0—2 T.O.
România — Ghana	4—2 T.O.
România — Iugoslavia	3—0 T.O.

T.O. = jocuri în cadrul preliminariilor și turneului final olimpic.

1965

România — Turcia	3—0 C.M.
România — Cehoslovacia	1—0 C.M.
Portugalia — România	2—1 C.M.
Cehoslovacia — România	3—1 C.M.
Turcia — România	2—1 C.M.
România — Portugalia	2—0 C.M.

R.F. GERMANĂ

1965

Suedia — R.F. Germană	1—2 C.M.
R.F. Germană — Austria	4—1
Cipru — R.F. Germană	0—6 C.M.

1966

Anglia — R.F. Germană	1—0
Olanda — R.F. Germană	2—4
Irlanda — R.F. Germană	0—4
Irlanda de Nord — R.F. Germană	0—2
Țara Galilor — R.F. Germană	0—1

C.M. = jocuri în cadrul preliminariilor campionatului mondial.

LOTUL NOSTRU

MIHAI IONESCU (Petrolul Ploiești), 29 ani, 182 cm, 76 kg., 2 A
MIRCEA CONSTANTINESCU (C.S.M.S. Iași), 21 ani, 171 cm, 70 kg.
CORNEL POPA (Dinamo București), 31 ani, 168 cm, 68 kg., 25 A
BUJOR HĂLMĂGEANU (Steaua), 25 ani, 183 cm, 80 kg., 9 A
DAN COE (Rapid), 25 ani, 183 cm, 81 kg., 14 A
MIHAI MOCANU (Petrolul), 24 ani, 176 cm, 72 kg.
ION NUNWEILLER (Dinamo București), 30 ani, 179 cm, 77 kg., 27 A
LUDOVIC SĂTMĂREANU (Steaua), 22 ani, 186 cm, 83 kg.
VASILE GHERGHELI (Dinamo București), 24 ani, 171 cm, 67 kg., 9 A
NICOLAE DOBRIN (Dinamo Pitești), 19 ani, 181 cm, 75 kg.
DUMITRU POPESCU (Steaua) 24 ani, 177 cm, 76 kg., 3 A
ION PÎRCĂLAB (Dinamo București), 24 ani, 173 cm, 68 kg., 22 A
SORIN AVRAM (Steaua), 23 ani, 173 cm, 71 kg., 6 A
MIRCEA DRIDEA (Petrolul), 29 ani, 177 cm, 76 kg., 7 A
CONSTANTIN IANCU (Farul), 25 ani, 183 cm, 80 kg., 1 A
ALEXANDRU BADEA (Petrolul), 28 ani, 175 cm, 65 kg., 1 A
AUREL CUPERMAN (C.S.M.S. Iași,) 21 ani, 175 cm, 74 kg.

Cifra urmată de litera A reprezintă numărul jocurilor în echipa reprezentativă.

Anticipînd meciul de duminică, Ștefan și Nunweiller IV luptă cu adversari imaginari. Foto : **Al. Babic**

Puncte de vedere

EXIGENȚĂ ȘI ÎN FINALUL CAMPIONATULUI

Actualmente, cînd situația în clasamentul general al campionatului categoriei A este oarecum clarificată prin distanțarea Petrolului la cinci puncte de Rapid și doar teoretic s-ar mai putea inversa locurile acestor două formații fruntașe ale fotbalului nostru, centrul de greutate s-a mutat înspre periferia clasamentului, acolo unde a început o luptă încleștată pentru menținerea locului în prima categorie și în ediția 1966/67 a celei mai populare întreceri sportive.

Împrejurarea aceasta a dat naștere la două reacții, din partea unor echipe. Cele nepericlitate de zona retrogradării, dar în același timp lipsite de posibilitatea de a mai pretinde ceva din cauza detașării Petrolului și Rapidului, manifestă un oarecare dezinteres și se comportă în fiecare etapă după împrejurări, iar în a doua categorie se află formațiile amenințate de retrogradare care trag cu dinții de fiecare minut de joc și sînt gata să facă orice pentru a cîștiga

Desigur că jucătorii sînt aceia care produc asemenea stări de fapt neplăcute pentru spectatori și dăunătoare progresului fotbalului. Cît de neplăcută este evoluția în asemenea condiții s-a văzut foarte bine în comportarea echipei campioane, Dinamo București, atît de palidă în meciul cu U.T.A. Cum s-ar fi simțit campionii noștri dacă s-ar fi aflat în tribune și ar fi privit propriul lor joc? Fără îndoială că ar fi fost jenați. Apărarea șansei în plenitudinea forțelor în orice situație este o datorie de onoare a fiecărui sportiv, după cum depășirea limitelor normale de comportare în situații dificile este un act regretabil. În ultimele partide ale echipelor periclitate de retrogradare au început să se semnaleze durități și acte nesportive, atitudini și mai dăunătoare.

În pauza prilejuită de întreruperea campionatului pentru pregătirea meciului cu R.F.G., jucătorii, antrenorii și conducătorii echipelor din categoria A — și am putea întinde sfera acestei preocupări și la categoriile B și C — au avut timp să se gîndească la faptul că a reduce exigența față de o comportare cît mai valoroasă, a face loc dezinteresului și a da frîu liber ideii de a cîștiga cu orice preț un joc, în disprețul respectului pentru adversari, spectatori și noțiunea de sport în sine, înseamnă a dăuna în mod conștient eforturilor pe care, cu toții, acei ce iubim fotbalul și îi dorim un loc mai bun în concernul european competițional, le facem fiecare în felul nostru.

Și apoi, nu trebuie oare ca fiecare dintre noi să ajute și activitatea internațională care se desfășoară paralel cu campionatul intern? Acum, lotul reprezentativ se află în preajma unor importante întîlniri amicale pregătitoare pentru debutul nostru la 2 noiembrie în „Cupa Europei", cu reprezentativa Elveției, la București. Nu este oare de datoria jucătorilor să nu slăbească exigența în acest final de campionat ci să se pregătească cu sîrguință la antrenamente și să se comporte în partidele oficiale la nivelul cel mai apropiat de valoarea lor? Nu trebuie ca fiecare fotbalist să lupte împotriva autoliniștirii, să se dezbare de credința falsă că nu mai are de învățat? Chiar și cei mai valoroși fotbaliști mai au cîte ceva de perfecționat.

Sperăm ca la 5 iunie majoritatea constatărilor noastre asupra celei de-a XXIII-a etape de campionat să fie pozitive, să înregistrăm bucuroși o atitudine a echipelor și jucătorilor noștri potrivită cu exigențele pe calea progresului în sport.

Aurel NEAGU

Scurt popas în categoria A

CE NE ARATĂ UN GRAFIC

Să folosim acest scurt răgaz pe care ni-l prilejuiește întreruperea campionatului pentru partida cu R. F. Germană și să facem o scurtă incursiune în diferitele sectoare ale clasamentului, așa cum se prezintă ele după 9 etape în retur și cu 4 etape înainte de încheierea „marii bătălii" începute anul trecut, la 15 august.

De data aceasta, ca bază de comentariu vom folosi graficul alăturat, care ne-a fost sugerat de clasament și care, de fapt, reprezintă ordinea succesivă a echipelor, după fiecare etapă din retur, transpusă în... linii. Cu alte cuvinte, un clasament, deservit, desfășurat pe etape și pe echipe. *Punctul de plecare îl constituie locurile ocupate de formații la finele turului, iar linia fiecărei echipe urmează locurile pe care ea s-a clasat după fiecare etapă din primăvară.* În felul acesta, aveți imaginea comportării celor 14 componente ale categoriei A, de la începutul returului și pînă azi. Cifrele arabe din coloana verticală indică locurile echipelor (notate cu inițiale) în clasamentul turului, iar cifrele romane din orizontală numărul etapei din retur. Mai precizăm că unul din cele 63 de meciuri care trebuiau disputate pînă la data de 22 mai (Siderurgistul-Steaua), va avea loc la 8 iunie. Rezultatul acestui joc poate aduce o modificare, dar numai în cazul cînd el va fi favorabil echipei Steaua, care ar urma să ocupe o poziție mai bună (locul 6).

Ce ne arată acest grafic?

În primul rînd că în două sectoare nu s-a mai întîmplat nimic de la prima etapă a returului, adică din momentul în care s-a produs schimbarea de locuri dintre Rapid și Petrolul. Pe primele trei locuri, ca și pe ultimul, ocupantele lor au mers în linie dreaptă, păstrîndu-se... distanța, mai ales în fruntea clasamentului, unde cele trei echipe sînt despărțite de cîte cinci puncte. Așadar, sectoare destul de liniștite și cu perspectiva de a nu pierde această caracteristică.

În schimb, mijlocul clasamentului prezintă... urmele adînci ale bătăliei pentru îndepărtarea cît mai rapidă de zona „lanternei roșii". *Întretăierea liniilor, foarte accentuată pe locurile 4-13 și în special între etapele XIV—XVII și XIX—XXII, exprimă foarte clar dîrzenia luptei pentru un loc cît mai bun (de fapt mai... ferit de surprize neplăcute).* Răsturnările de locuri sînt foarte dese, determinate mai cu seamă de diferențele mici de puncte care desparte echipele, și ele nu vor înceta decît o dată cu consumarea ultimei etape. În același timp, *graficul scoate în evidență faptul că agitația s-a deplasat în ultimul timp spre sectorul locurilor 8—13, care include echipele cele mai amenințate cu retrogradarea.*

Frămîntarea aceasta, însă, se va menține. Etapele viitoare cuprind alte jocuri cu caracter decisiv, ale căror rezultate pot provoca serioase... răscoliri. De acum înainte, deoarece lupta pentru titlu poate fi considerată ca încheiată, campionatul va pasiona — și încă la fel de mult — prin această încleștare de forțe care angrenează multe echipe și care are ca scop evitarea locurilor 13 și 14. *Cine va retrograda?* Iată întrebarea la care campionatul încă nu poate răspunde...

Stelian TRANDAFIRESCU

Aparent portarul a fost învins, în realitate Pavlovici a ratat (Steaua–Petrolul 0-1)

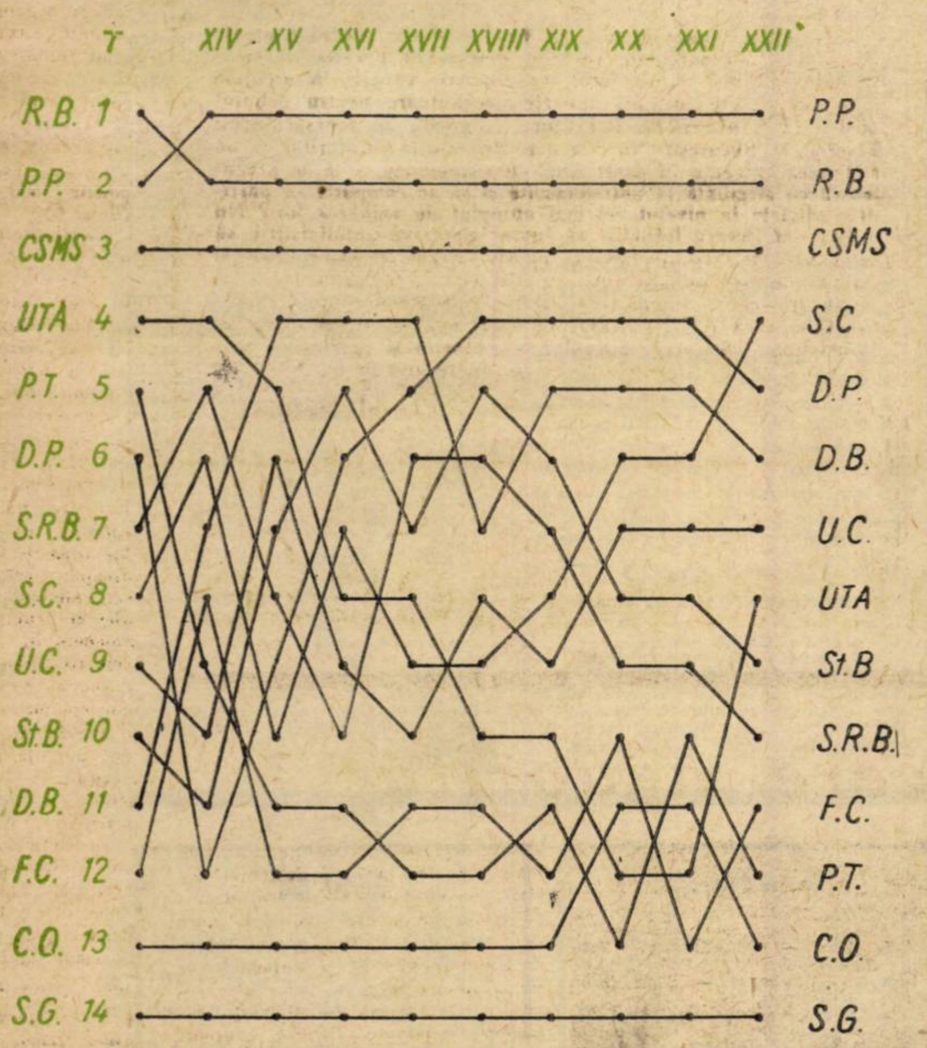

LEGENDA: **R. B.** = Rapid București; **P. P.** = Petrolul Ploiești; **P. T.** = Politehnica Timișoara; **D. P.** = Dinamo Pitești; **S. R. B.** = Steagul roșu Brașov; **S. C.** = Știința Craiova; **U. C.** = Universitatea Cluj; **S. B.** = Steaua București; **D. B.** = Dinamo București; **F. C.** = Farul Constanța; **C. O.** = Crișul Oradea; **S. G.** = Siderurgistul Galați.

Prea puține goluri!

Între „apărare" și „înaintare" — cele două mari compartimente — s-a dat întotdeauna o luptă deosebit de pasionantă pentru cucerirea supremației. Fiecare a căutat mijloacele cele mai adecvate pentru a domina pe celălalt. Și această luptă, acest veritabil „etern duel" a fost motorul care a împins înainte fotbalul, determinînd direcția evoluției sale, a sistemelor de joc.

În momentul de față superioritatea aparține apărărilor și ceea ce caracterizează fotbalul pe toate meridianele este efortul liniilor de atac de a găsi „armele" cu care să combată mijloacele azi net favorabile „defensivei" (aglomerări, „lacăte", „beton") și să echilibreze situația. Tentativele nu au fost epuizate, dar — pentru moment — nici nu s-a găsit remediul decisiv. Poate într-un viitor apropiat sau mai îndepărtat.

Ceea ce-i însă sigur, este faptul că fotbalul resimte pretutindeni efectul practic al acestei stări de lucruri: eficacitatea a scăzut, numărul de goluri s-a redus simțitor mai ales în jocurile oficiale.

Fenomenul există și în campionatul nostru, iar rezultatul ne oferă — din păcate — și mai pregnant acest exemplu. Concret, iată cîteva cifre grăitoare în această privință:

● În 9 etape ale returului au fost marcate 139 de goluri, față de cele 190 înscrise în primele 9 etape din toamnă! Deci, cu 26,85 la sută mai puțin.

● Pe etape, comparativ, situația se prezintă astfel (prima cifră = golurile din tur; a doua → golurile din retur): etapa I: 21—18; etapa a II-a: 22—13; etapa a III-a: 20—17; etapa a IV-a: 19—17; etapa a V-a: 23—15; etapa a VI-a: 22—11 (un meci mai puțin în retur); etapa a VII-a: 23—17; etapa a VIII-a: 15—17; etapa a IX-a: 25—14. Așadar, cu o singură excepție (etapa a VIII-a), avantaj pentru... prima parte a campionatului.

● În cele 62 de rezultate înregistrate în primăvară, cea mai mare frecvență au avut-o scorurile de 1—0 (19 ori), 1—1 și 2—0 (de cîte 7 ori) și 0—0 (5 ori). Ceea ce reprezintă 61 la sută din partidele disputate (în care s-au marcat 47 de goluri).

Rezultă, așadar, că eficacitatea este în scădere față de situația din toamnă, că echipele marchează mai puține goluri. Este adevărat că în acest sezon, cînd lupta pentru puncte este mai acerbă, apărările au devenit mai închise, s-au „betonat" mai mult și, în consecință, sînt mai greu de străpuns. Este un factor important de care trebuie ținut seama. După cum trebuie avut în vedere și alți factori ca starea timpului, a terenului. Dar a pune scăderea eficacității numai în... contul acestor factori ar fi o greșeală. Numărul ratărilor în situații clare, libere de prezența oricărui apărător, și pe terenuri bune este destul de mare pentru a nu căuta (și găsi!) o cauză și în pregătirea — tehnică și morală a înaintașilor noștri, în modul cum se face exersarea acestui foarte important procedeu tehnic. Socotim că, dată fiind evoluția actuală a fotbalului, în care se accentuează apărările ermetice, trebuie insistat și mai mult asupra exersării trasului la poartă în condiții cît mai apropiate de cele ale jocului, în prezența unor apărători activi, punîndu-se accent pe frecvența și precizia șutului din orice poziție și de la orice distanță.

Petre GAȚU

Clasamente

GENERAL

1.	Petrolul	22	15	5	2	44:15	35
2.	Rapid	22	14	2	6	40:21	30
3.	C.S.M.S.	22	10	5	7	30:29	25
4.	Știința Cv.	22	8	7	7	20:25	23
5.	Dinamo Pit.	22	9	4	9	38:35	22
6.	Dinamo Buc.	22	7	7	8	29:27	21
7.	Universitatea	22	6	9	7	24:31	21
8.	U.T.A.	22	6	8	8	26:34	20
9.	Steaua	21	5	9	7	26:19	19
10.	Steagul Roșu	22	8	3	11	31:29	19
11.	Farul	22	8	3	11	23:31	19
12.	Politehnica	22	8	3	11	20:32	19
13.	Crișul	22	5	8	9	22:31	18
14.	Siderurgistul	21	5	5	11	31:45	15

ACASĂ

1.	Rapid	13	11	1	1	31:10	23
2.	Petrolul	11	11	0	0	32: 8	22
3.	Știința Cv.	12	8	4	0	15: 4	20
4.	C.S.M.S.	11	8	3	0	21: 6	19
5.	Dinamo Pit.	11	9	0	2	28:13	18
6.	Farul	11	8	2	1	17: 6	18
7.	Steagul Roșu	11	7	2	2	25: 9	16
8.	Politehnica	11	7	2	2	15: 9	16
9.	Crișul	11	5	5	1	16: 8	15
10.	Universitatea	10	5	5	0	14: 7	15
11.	Steaua	12	5	4	3	22:10	14
12.	Dinamo Buc.	13	5	4	4	21:13	14
13.	U.T.A	11	4	6	1	17:11	14
14.	Siderurgistul	10	3	4	3	17:11	10

ÎN DEPLASARE

1.	Petrolul	11	4	5	2	12: 7	13
2.	Rapid	9	3	1	5	9:11	7
3.	Dinamo Buc.	9	2	3	4	8:14	7
4.	Universitatea	12	1	4	7	10:24	6
5.	C.S.M.S.	11	2	2	7	9:23	6
6.	U.T.A.	11	2	2	7	9:23	6
7.	Steaua	9	0	5	4	4: 9	5
8.	Siderurgistul	11	2	1	8	14:34	5
9.	Dinamo Pit.	11	0	4	7	10:22	4
10.	Steagul Roșu	11	1	1	9	6:20	3
11.	Știința Cv.	10	0	3	7	5:21	3
12.	Crișul	11	0	3	8	6:23	3
13.	Politehnica	11	1	1	9	5:23	3
14.	Farul	11	0	1	10	6:25	1

NOTĂ : Jocurile dintre echipele bucureștene sînt socotite ca jucate acasă, indiferent dacă echipele contează ca gazde sau oaspete în programul campionatului.

DUPĂ 9 ETAPE ÎN RETUR

1.	Petrolul	9	7	2	0	13: 4	16
2.	Știința Cv.	9	4	3	2	6: 7	11
3.	Dinamo Buc.	9	3	4	2	9: 5	10
4.	Dinamo Pit.	9	4	2	3	15:14	10
5.	Rapid	9	4	1	4	12: 8	9
6.	Crișul	9	2	5	2	5: 4	9
7.	Universitatea	9	3	3	3	12:12	9
8.	Steaua	8	3	2	3	8: 6	8
9.	Farul	9	4	0	5	11:12	8
10.	C.S.M.S.	9	3	2	4	11:16	8
11.	Steagul Roșu	9	3	1	5	10: 9	7
12.	Siderurgistul	8	3	1	4	13:16	7
13.	U.T.A.	9	1	4	4	7:11	6
14.	Politehnica	9	3	0	6	6:14	6

DUPĂ 9 ETAPE ÎN TUR

1.	Rapid	9	7	1	1	19: 8	15
2.	Petrolul	9	6	2	1	21: 7	14
3.	C.S.M.S.	9	4	3	2	11:10	11
4.	U.T.A.	9	4	3	2	12:12	11
5.	Politehnica	9	4	2	3	13:13	10
6.	Steaua	9	2	5	2	18:10	9
7.	Steagul Roșu	9	4	1	4	19:15	9
8.	Universitatea	9	2	5	2	10:13	9
9.	Dinamo Buc.	9	3	1	5	17:1	7
10.	Dinamo Pit.	9	3	1	5	14:18	7
11.	Farul	9	3	1	5	8:15	7
12.	Siderurgistul	9	2	2	5	16:21	6
13.	Știința Cv.	9	2	2	5	8:16	6
14.	Crișul	9	1	3	5	8:17	5

In vizită la două antrenamente

Cum se desfășoară antrenamentele în această perioadă de întrerupere a campionatului? Răspunsul l-am primit asistînd marți la două din ședințele de pregătire din Capitală. La „Steaua" și pe „Dinamo" am făcut cîteva constatări pe care vi le împărtășim în rîndurile de mai jos :

Printre jaloanele plictiselii

Cîteva aspecte surprinse pe stadionul Dinamo

...Prezenți 12 jucători (Lică Nunweiller, Varga, Ene, Frățilă, Ivan, Datcu, Dumitrache și alții). In plus, Radu Nunweiller, la primul antrenament după nu se mai știe a cîta întindere musculară. Restul, la Ludwigshafen.

Antrenori : Traian Ionescu, Angelo Niculescu.

Aparate ajutatoare: jaloane și panouri.

...Tema : norme de control (conducerea mingii printre jaloane, terminată cu tras la poartă, alergare pe 60 metri).

...Conștiinciozitatea nu înfrînge total plictiseala.

Lipsește buna dispoziție. De ce?... *Pentru că normele de control par niște manevre copilărești, asemănătoare cu războiul dintre soldații de plumb. Jucătorul se întrece cu niște biete manechine care vor să înlocuiască fără pic de talent, subtilitatea și dîrzenia adevăraților adversari.* Nu se pot stabili oare norme care să-i pună în dificultate pe jucători, în locul celor actuale care nu reușesc decît să le trezească un zîmbet de indulgență?

...*Lică Nunweiller* (...și luciditatea lui) : *„Clasamentul vorbește răspicat: în acest campionat nu mai putem aspira decît la cupă. Dar cei care ne iubim cu adevărat clubul și vom rămîne să jucăm aici pînă la „meciul de adio", transpirăm cu speranța la campionatul viitor".*

...*Varga* (cu voința unui Phoenix): *„Randamentul meu de azi e încă inferior celui dinaintea suspendării. Vreau... să mă ajung din urmă prin muncă îndîrjită și un regim de viață exemplar".*

...*Dumitrache* (jucător de coloratură, descendent din „ramura" Ozon—Dumitriu) : *„Vreau să-mi dezvolt toracele. Altfel nu voi putea aduna niciodată din aer tot oxigenul ce-mi trebuie pentru 90 de minute..."*

— r. b. —

O tăcere nedorită

Un amfiteatru în mijlocul terenului principal de la baza sportivă a clubului Steaua. In semicerc, la diferite înălțimi fixate de dimensiunile băncilor pe care stau, iată-i pe jucătorii primei echipe. O liniște imensă în dimineața de ieri, iubită așa de mult fiindcă a venit cu soare după dimineți cu ploaie, vînt și frig. Sînt minutele dinaintea începerii antrenamentului. In fața celor 14, conferențiarul, antrenorul Ilie Savu, sparge tăcerea și își prezintă observațiile asupra meciului de duminică, amicalul cu Dinamo. Expunerea place și atrage. Place deoarece privește totul prin viața jocului de acum două zile. Atrage fiindcă fiecare defecțiune semnalată de antrenor este urmată de soluție.

Există și un element al neplăcutului... Seria de greșeli a celor mai mulți dintre jucătorii întrebuințați. Și antrenorul Savu nu a schimbat nimic în joc spre a-și da seama de randamentul „cu maneta împinsă pînă la fund" al unei formații care s-ar putea să apară și în campionat, dacă vor fi patru indisponibilități (cum s-a întîmplat acum, cînd au lipsit jucătorii reținuți în lot).

Ne oprim asupra unui moment al „rechizitoriului" lui Ilie Savu: greșelile apărării imediate. Cu jucători înalți de 1,70—1,80 m., această apărare a fost învinsă de atacanți din categoria scunzilor. Și cum? Prin lovituri de cap! Fazele de gol sînt reconstituite, microscopic, cu analizarea plasamentului tuturor „actorilor", coechipieri și adversari. Haidu, Petescu, Dumitru Nicolae, Chiru, Tîmpănaru— principalii vizați de observațiile antrenorului lor — urmăresc, concentrați, părerile antrenorului. Dar nu găsesc explicațiile așteptate și atît de utile pentru ei asupra greșelilor comise, ca plasament și moment de intervenție. Recunoaștem aici un mare defect al fotbaliștilor noștri : acela de a nu încerca să se autoanalizeze după fiecare meci — mai ales — spre a-și da seama de minusurile celor 90 de minute. Tăcerea a urmat spuselor antrenorului Savu și nu e bine. Jucătorul ajuns pe treapta cea mai de sus a valorii fotbalistice trebuie să acționeze CONȘTIENT, nu la întîmplare.

— e. i. —

Jenei stă pe gînduri... La ce o fi reflectînd vechiul echipier al **Stelei?** Poate la meciul care a trecut, sigur la cel care vine...

La 5 iunie vom vedea...

U.T.A. – Petrolul
(Arbitru: I. Drăghici — București)
1961/62: 1—3 și 1—1
1962/63: 0—4 și 2—0
1963/64: 2—1 și 0—1
1964/65: 1—0 și 1—5
1965/66: 1—4 și ...

Dinamo – Știința Craiova
(Al. Toth — Oradea)
1964/65: 3—1 și 2—0
1965/66: 0—0

Universitatea – Farul
(C. Nițescu — Sibiu)
1961/62: Farul în cat. B
1962/63: 2—4 și 1—0
1963/64: 0—1 și 3—0
1964/65: 3—0 și 1—2
1965/66: 0—1 și ...

Siderurgistul – Crișul
(A. Bentu — București)
1963/64: 1—3 și 0—3
1964/65: Siderurgistul în cat. B
1965/66: 0—4 și ...

Steagul roșu – C.S.M.S. Iași
(N. Cursaru — Ploiești)
1961/62: CSMS în cat. B
1962/63: 0—2 și 2—1
1963/64: 3—2 și 1—1
1964/65: 0—1 și 1—0
1965/66: 0—3 și ...

Steaua – Rapid
(N. Mihăilescu — București)
1960/61: 2—3 și 0—1
1961/62: 1—2 și 1—2
1962/63: 3—3 și 2—0
1963/64: 4—3 și 0—2
1964/65: 0—0 și 0—1
1965/66 0—2 și ...

Dinamo Pitești – Politehnica
(I. Dobrin — Craiova)
1961/62: 0—2 și 5—1
1962/63: Din. Pitești în cat. B
1963/64: 1—0 și 0—3
1964/65: Politehnica Tim. în cat. B
1965/66: 0—1 și ...

CLASAMENTUL GOLGETERILOR

21 GOLURI
Ionescu *(Rapid)*.

18 GOLURI
Naghi *(Dinamo Pitești)*.

12 GOLURI
Stătescu *(Siderurgistul)*.

11 GOLURI
Badea *(Petrolul)*, Ene II *(Dinamo București)*.

10 GOLURI
Dridea I *(Petrolul)*, Pavlovici *(Steaua)*, Voinea *(Siderurgistul)*.

9 GOLURI
Mureșan III *(Crișul)*

8 GOLURI
Dumitriu II *(Rapid)*, Moldoveanu *(Petrolul)*, Năftănăilă *(Steagul roșu)*, Turcan *(Dinamo Pitești)*.

7 GOLURI
Cuperman *(C.S.M.S.)*, Jac *(U.T.A.)*, Pescaru *(Steagul Roșu)*, Țîrlea *(U.T.A.)*.

6 GOLURI
Adam *(Universitatea)*, Goran *(Steagul Roșu)*, Pop *(C.S.M.S.)*, Popa *(Politehnica)*.

5 GOLURI
Dridea II *(Petrolul)*, Ionescu *(Dinamo Pitești)*, Neagu *(Siderurgistul)*, Pantea *(U.T.A.)*, Pîrcălab *(Dinamo București)*, Stoicescu *(C.S.M.S.)*.

4 GOLURI
Eftimie *(Știința Craiova)*, Frățilă *(Dinamo București)*, Ionescu *(Știința Craiova)*, Ivansuc *(Universitatea)*, Lupulescu *(C.S.M.S.)*, Marcu *(Universitatea)*, Năsturescu *(Rapid)*, Necula *(Steagul Roșu)*, Raksi *(Steaua)*, Tîlvescu *(Farul)*, Varga *(Dinamo București)*.

3 GOLURI
Avram Sorin *(Steaua)*, Bitlan *(Știința Craiova)*, Cotormani *(Politehnica)*, Georgescu *(Rapid)*, Lereter *(Politehnica)*, Manolache *(Farul)*, Mițaru *(Politehnica)*, Naghi *(Steagul Roșu)*, Ologu *(Farul)*, Sacaci III *(Crișul)*, Szabo *(Universitatea)*, Suciu *(Crișul)*, Tufan *(Farul)*.

ION IONESCU

PROGRESUL BUCUREŞTI ARE ÎNCĂ EMOŢII UN NOU LIDER ÎN SERIA A II-A: JIUL PETRILA

Apărarea echipei Oţelul Galaţi respinge un atac al Progresului Bucureşti.

Seria I

FLACĂRA MORENI — OLTUL RM. VÎLCEA 3—2 (0—0)

1—0 **Manta** (51'), 2—0 **Baicu** (62'), 3—0 **Popescu** (70'), 3—1 **Mihăilescu** (77'), 3—2 **Păciulete** (80'). Arbitru: **Gh. Limona**-Bucureşti.

FLACĂRA: Mocanu — Iordache, Albină, Dumitrescu, Baciu — Frîncu, Baicu — Iofciulescu, Lalu, Popescu, Manta.

OLTUL: Mărculescu — Popa, Păciulete, Mihăilescu, Suciu — Lang, Bot (min. 74: Filimon) — Marinescu, Udroaică, Moraru, Tifirel.

PROGRESUL BUCUREŞTI — OŢELUL GALAŢI 1—0 (0—0)

1—0 **Oaidă** (72'). Arbitru: **M. Ostafciuc**-Deva.

PROGRESUL: Mîndru — Neacşu, Măţăoanu, Peteanu, Măndoiu — Mafteuţă, Prepurgel — Oaidă, Unguroiu (min. 46 Şoangher), Matcianu, Baboie.

OŢELUL: Cîmpeanu — Poc, Hulea, Florescu, Tomescu — Iacob, Cernega — Teodosiu, David, Matei, Stănculescu.

METALUL TÎRGOVIŞTE — ŞTIINŢA BUCUREŞTI 1—3 (0—2)

0—1 **Lucescu** (20'), 0—2 **Sîrbu** (30'), 0—3 **Lucescu** (66'), 1—3 **Cazacu** (88'). Arbitru: **V. Dăscălescu**-Constanţa.

METALUL: Marev — Ionescu N., Păun, Stănescu, Buciumeanu — Frăţilă, Dinu — Diaconu, Cazacu, Avramescu, M. Ionescu.

ŞTIINŢA: Rămureanu — Anton, Grecea, Cicu, Rădulescu — Sîrbu (min. 35: Angelescu), Halagian — Lucescu, Vasilescu, Păiş, Ciornoavă.

C.F.R. PAŞCANI — CEAHLĂUL P. NEAMŢ 3—3 (2—1)

0—1 **Meder** (10'), 1—1 **Atanasiu** (30), 2—1 **Atanasiu** (42'), 2—2 **Meder** (50'), 3—2 **Voica** (62'), 3—3 **Olteanu** (75'). Arbitru: **Gh. Popovici**-Bucureşti.

C.F.R.: Cristache (min. 37: Teodorescu) — Niţescu, Horvat, Simina, Rusu — Rozorea, Dascălu — Sălceanu, Voica, Atanasiu, Bîrgănaru.

CEAHLĂUL: Argeşeanu — Olteanu, Constantin, Gheorghe, Iatan — Onica, Bibu (min. 65: Bogdan) — Pătraşcu, Mangalagiu, Meder, Murgiu.

METALURGISTUL BUCUREŞTI — C.F.R. ROŞIORI 2—0 (0—0)

1—0 **I. Popescu** (70'), 2—0 **Pantelimon** (79'). Arbitru: **Fl. Dumitriu**-Craiova.

METALURGISTUL: Niculescu I — Marin, Badea, Tudor, Cojocaru — Apostol (min. 73: Niculescu II), Chiru — Roman, Pantelimon, I. Popescu, Băcanu.

C.F.R.: Andrei — Pintică, Oprică, Tudorache, Penu — Niţu, Ghiţă — Florescu, Petrescu, Ghere, Pîtpîiac.

PROGRESUL BRĂILA — DINAMO VICTORIA BUCUREŞTI 2—0 (2—0)

1—0 **Militaru** (11'), 2—0 **Zgardan** (27'). Arbitru: **C. Niţescu**-Sibiu.

PROGRESUL: State — Neacşu, Zgardan, Popazu, Cazan — Ionescu, Boboc — Niţu, Tudor Vasile, Militaru, Stoian.

DINAMO VICTORIA: Ghibănescu — Crăciunescu, Ciuleanu, Constantinescu, Maghiar — I. Ştefan (Dobre), Feodot — Dumitrescu, Ene III, Nuţu, Florea.

POIANA CÎMPINA — DINAMO BACĂU 1—0 (0—0)

1—0 Opanschi (89') din 11 m. Arbitru: **Marin Niţă**-Bucureşti.

POIANA: Opanschi — Şovăială Postolache, Mărculescu, Mateiescu — Zamfir, Rotaru (min. 53: Cruceru) — Bejan, Nanu, Bontaş, Matei.

DINAMO: Ghiţă — Kiss, Vătafu, Panait, Naumcev — Nedelcu, Duţan — Rednic, Rădulescu, Beşcaşov (min. 89: Zotinca), Zdrabiş

CLASAMENT

1. Jiul	22	14	4	4	37—19	32
2. Minerul B. M.	22	12	7	3	40—15	31
3. Vagonul	22	13	4	5	40—24	30
4. A.S.A.	22	11	6	5	29—14	28
5. A.S. Cugir	22	10	4	8	31—25	24
6. C.S.M. Reşiţa	22	11	2	9	29—36	24
7. Ind. sîrmei	22	8	4	10	30—30	20
8. C.S.M. Sibiu	22	8	3	11	26—30	19
9. Gaz metan	22	8	3	11	23—27	19
10. Clujeana	22	5	8	9	26—37	18
11. Min. Lupeni	22	7	3	12	19—20	17
12. Recolta	22	6	5	11	22—33	17
13. Arieşul	22	6	3	13	17—30	15
14. C.F.R.	22	4	6	12	15—44	14

ETAPA VIITOARE (5 iunie)

Clujeana — C.S.M. Sibiu
C.F.R. Arad — Arieşul Turda
A.S.A. Tg. Mureş—Gaz Metan Mediaş
Ind. Sîrmei C. Turzii — Recolta Carei
C.S.M. Reşiţa — Jiul Petrila
Minerul Lupeni — Vagonul Arad
Minerul Baia Mare — A.S. Cugir.

Seria a II-a

GAZ METAN MEDIAŞ — MINERUL BAIA MARE 0—0

Arbitru: **V. Dumitrescu**-Bucureşti.

GAZ METAN: Cerneanu — Szabo, Tîcă, Lepădatu (min. 46: Staudt), Deac — Kezdi, Zanca (min. 46: Barna) — Scheau, Staudt (min. 46: Zanca), Pascal, Gărtner.

MINERUL: Bai — Kromeli, Colceriu, Vaida, Bahoni — Donca, Miculaş — Soo, Sasu, Staicu, Czako.

ARIEŞUL TURDA — JIUL PETRILA 0—1 (0—1)

0—1 **Libardi** (36'). Arbitru: **N. Mihăilescu**-Bucureşti.

ARIEŞUL: Curucz — Balasz, Zahan, Cadar, Vădan — Kunkuti, Pop — Bona (min. 83: Băluţiu) Ivan, Pîrvu, Binder.

JIUL: Ion Vasile (min. 82: Gram) — Nicoară, Ivănescu, Pop, Cazan — Stocker, Foca (min. 64: Crăciun), Martinovici, Libardi, Peronescu, Sandu.

RECOLTA CAREI — A.S.A. TG. MUREŞ 1—1 (0—0)

1—0 **Szilaghi** (54'), 1—1 **Dragomir** (88'). Arbitru: **Şt. Patkos**-Oradea.

RECOLTA: Erdei — Sleam, Borbely, Horilă, Covaci — Dul, Szilaghi — Heletea, Hauler, Szikszai, Petz.

A.S.A.: Stănescu — Balosz, Toth (min. 46: Pîrvulescu), Czako, Dadu — Ciutac, Dragomir, Lungu, Dumitriu III, Balaban, Solyom.

VAGONUL ARAD — IND. SÎRMEI C. TURZII 2—0 (0—0)

1—0 **Schweininger** (47'), 2—0 **Stănoaie** (88'). Arbitru: **N. Cursaru**-Ploieşti.

VAGONUL: Gherghel — Lenarth, Mullroth, Izghireanu, Boroş — Danileţ, Schweininger — Stănoaie, Moţ (Dembrowschi), Toma, Macavei.

IND. SÎRMEI: Paput — Istrate, Popescu, Chioreanu, Bindea — Cîmpoca, Petrean — Popa, Rădulescu, Sardi, Fuscar.

C.S.M. REŞIŢA — C.F.R. ARAD 2—0 (1—0)

1—0 **Arnoţchi** (38'), 2—0 **Stigelbauer** (75'). Arbitru: **M. Sadoveanu**-Bucureşti.

C.S.M.: Budoiu — Pîrvan, Osan, Nicolescu, Gheorghevici — Foale, Kafka — Arnoţchi, Schiopu, Nestorovici, Stigelbauer.

C.F.R.: Demşoreanu — Curuţu, Alcsonocu, Horgea, Balint — Moris, (min. 69: Erösi), Tusz — Beşcucă, Comisar, Gligor, Vlad.

MINERUL LUPENI — CLUJEANA 1—1 (1—1)

0—1 **Dumitrescu** (24'), 1—1 **Cotroază** (25'). Arbitru: **V. Pădureanu**-Bucureşti.

MINERUL: Mihalache — Basarab, Dan, Luban, Pralea — Toia, Septereanu (min. 46: Arucuteanu) — Vlad, Cotroază, Bordea, Precup.

CLUJEANA: Batiş — Dragomir, Soos, Enesdaer, Hetrea — Nedelcu, Uifăleanu — Dumitrescu, Roman, Stanciu (min. 70: Stoicel), Ene.

A.S. CUGIR — C.S.M. SIBIU 2—0 (2—0)

1—0 **Kiss** (6'), 2—0 **Radu** (42'). Arbitru: **C. Niculescu**-Bucureşti

A.S. CUGIR: Tripa — Botescu, Neamţu, Boros, Mihai — Gheorghe, Lazăr — Mureşan, Radu, Gherghel (min. 60: Podlesni), Kiss.

C.S.M.: Coman — David, Flichs, Ene, Gheorghe — Nuna, Văcaru — Laufceac, Comşa, Geleriu, Drăghici (min. 46: Cristea).

CLASAMENT

1. Progresul Buc.	22	11	7	4	39—22	29
2. Ştiinţa	22	11	5	6	35—17	27
3. Metalurgistul	22	10	5	7	43—32	25
4. Flacăra	22	12	1	9	36—32	25
5. Dinamo Bacău	22	8	7	7	26—21	23
6. Ceahlăul	22	9	4	9	38—29	22
7. Oltul	22	8	6	8	31—29	22
8. Progresul Brăila	22	10	2	10	28—41	22
9. Poiana	22	8	5	9	25—26	21
10. Dinamo Victoria	22	8	4	10	31—35	20
11. C.F.R. Paşcani	22	8	4	10	31—37	20
12. Oţelul	22	7	5	10	22—28	19
13. Metalul	22	7	3	12	21—44	17
14. C.F.R. Roşiori	22	6	4	12	22—35	16

ETAPA VIITOARE (5 iunie)

Oţelul Galaţi — Metalurgistul Buc.
Metalul Tîrgovişte — C.F.R. Paşcani
Dinamo Victoria Buc. — Poiana Cîmpina
Dinamo Bacău — C.F.R. Roşiori
Ştiinţa Buc. — Ceahlăul P. Neamţ
Flacăra Moreni — Progresul Buc.
Oltul Rm. Vîlcea — Progresul Brăila.

Patru etape înainte de final

Seria Sud

Marina Mangalia — Tractorul Braşov 1—1 (0—0).
Portul Constanţa — Flacăra Roşie Buc. 3—3 (2—3).
Rulmentul Braşov — S. N. Oltenita 2—2 (1—1).
Chimia Făgăraş — Oltul Sf. Gheorghe 5—0 (2—0).
Metrom Braşov — Electrica Fieni 5—0 (0—0).
I.M.U.M. Medgidia — Electrica Constanţa 1—0 (0—0).
Jocul Tehnometal Buc. — Dunărea Giurgiu se dispută la 1 iunie.

CLASAMENT

1. Metrom	22	13	6	3	37—16	32
2. Tractorul	22	10	7	5	39—22	27
3. I.M.U.M.	22	9	6	7	30—25	24
4. Chimia	22	11	2	9	39—37	24
5. Tehnometal	21	8	7	6	32—24	23
6. Portul	22	7	8	7	32—30	22
6. Electrica C-ţa	22	8	5	9	30—27	21
8. Dunărea	21	7	7	7	18—19	21
9. Marina	22	7	7	8	26—29	21
10. Flacăra Roşie	22	8	5	9	28—33	21
11. S.N. Oltenita	22	5	10	7	17—29	20
12. Electrica Fieni	22	7	5	10	27—33	19
13. Oltul	22	6	7	9	16—29	19
14. Rulmentul	22	4	4	14	27—45	12

ETAPA VIITOARE (5 IUNIE): Electrica Constanţa — Tehnometal Bucureşti; Tractorul Braşov — Oltul Sf. Gheorghe; Electrica Fieni — Marina Mangalia; S. N. Oltenita — Metrom Braşov; Dunărea Giurgiu — I.M.U.M. Medgidia; Flacăra Roşie Bucureşti — Rulmentul Braşov; Chimia Făgăraş — Portul Constanţa.

Seria Vest

C.F.R. Caransebeş — Minerul Deva Nedisputat.
Metalul Hunedoara — Progresul Strehaia 5—0 (3—0).
Victoria Tg. Jiu — Progresul Corabia 3—2 (2—1).
Minerul Anina — Victoria Calan 1—1 (1—0).
C.F.R. Timişoara — Minerul Cîmpulung 0—3 (neprezentare).
Metalul Tr. Severin — Electromotor Timişoara 2—0 (1—0).
Muscelul Cîmpulung — Electroputere Craiova 1—0 (1—0).

CLASAMENT

1. C.F.R. Timiş.	22	15	4	3	62—26	34
2. Victoria T. Jiu	22	11	7	4	41—17	29
3. Metalul H-ra	22	12	2	8	48—20	26
4. Electroputere	22	11	3	8	48—20	25
5. Minerul Deva	21	10	3	8	31—24	23
6. Progresul Stre.	22	10	3	9	29—53	23
7. Metalul Tr. S.	22	10	2	10	30—38	22
8. Muscelul	22	9	3	10	27—30	21
9. Minerul Anina	22	7	7	8	19—23	21
10. CFR Carans.	21	8	3	10	24—31	19
11. Progresul C.	22	7	5	10	22—37	19
12. Electromotor	22	7	4	11	36—38	18
13. Victoria Calan	22	6	5	11	20—31	17
14. Minerul Cîmp.	22	2	5	15	8—52	9

ETAPA VIITOARE (5 iunie:): Progresul Strehaia — Metalul Tr. Severin; CFR Timişoara — CFR Caransebeş; Victoria Calan — Muscelul Cîmpulung; Victoria Tg. Jiu — Metalul Hunedoara; Progresul Corabia — Electromotor Timişoara; Electroputere Craiova — Minerul Deva.

Seria Nord

A.S. Aiud — Sătmăreana Satu Mare 3—0 (1—0).
Chimica Tîrnăveni — Soda Ocna Mureş Nedisputat.
Minerul Baia Sprie — Minerul Bihor 1—0 (1—0).
Forestiera Sighetul Marmaţiei — Unirea Dej Nedisputat.
Steaua Roşie Salonta — Faianţa Sighişoara 2—0 (2—0).
Gloria Bistriţa — Progresul Reghin 1—1 (0—1).
Olimpia Oradea — Metalul Copşa Mică 3—0 — prima repriză; după pauză, echipa din Copşa Mică a refuzat să continue jocul.

CLASAMENT

1. Steaua Roşie	22	10	6	6	33—31	26
2. Progresul	22	10	4	8	40—36	24
3. Unirea	21	10	4	7	31—30	24
4. Minerul Bih.	22	9	5	8	40—33	23
5. Minerul B. Spr.	22	8	7	7	33—34	23
6. Metalul	21	10	2	9	35—23	22
7. Soda	21	8	6	7	32—25	22
8. Chimica	21	8	6	7	21—17	22
9. Sătmăreana	22	8	5	9	29—31	21
10. Faianţa	22	9	3	10	27—35	21
11. Gloria	22	8	4	10	30—34	20
12. A. S. Aiud	22	5	10	7	27—31	20
13. Olimpia	21	6	6	9	29—30	18
14 Forestiera	21	8	0	13	26—43	16

ETAPA VIITOARE (5 IUNIE): Metalul Copşa Mică — Chimica Tîrnăveni; Steaua Roşie Salonta — Unirea Dej; Faianţa Sighişoara — A. S. Aiud; Progresul Reghin — Forestiera Sighetul Marmaţiei; Minerul Bihor — Gloria Bistriţa; Olimpia Oradea —Minerul Baia Sprie Sătmăreana Satu Mare — Soda Ocna Mureş.

Seria Est

Minobrad V. Dornei — Chimia Or. Gh. Gh. Dej 2—1 (1—1).
Metalosport Galaţi — Unirea Negreşti 4—0 (3—0).
Chimia Suceava — Metalul Rădăuţi 2—1 (0—1).
Locomotiva Iaşi — Rapid Mizil 2—0 (1—0).
Flamura Roşie Tecuci — Textila Buhuşi 2—1 (1—0).
Foresta Fălticeni — Petrolul Moineşti 1—2.
Victoria Roman — Fructexport 2—0 (1—0).

CLASAMENT

1. Chimia Suceava	22	11	6	5	32—26	28
2. Locomotiva	22	12	3	7	34—25	27
3. Petrolul	22	19	7	6	28—20	27
4. Flamura Roşie	22	10	5	7	37—26	25
5. Fructexport	22	11	1	10	32—31	23
6. Minobrad	22	10	3	9	31—33	23
7. Textila	22	10	2	10	38—29	22
8. Metalul	22	9	4	9	26—26	22
9. Foresta	22	10	3	9	28—30	21
10. Rapid	22	8	5	9	25—29	21
11. Victoria	22	9	1	12	33—31	19
12. Metalosport	22	7	5	10	19—25	19
13. Chimia Or. Gh. Gh. Dej	22	8	2	12	21—32	18
14. Unirea	22	4	5	13	11—32	13

ETAPA VIITOARE (5 IUNIE): Locomotiva Iaşi — Petrolul Moineşti; Fructexport Focşani — Rapid Mizil; Unirea Negreşti — Victoria Roman; Flamura Roşie Tecuci — Chimia Or. Gh. Gh. Dej; Metalosport Galaţi — Foresta Fălticeni; Textila Buhuşi — Metalul Rădăuţi; Minobrad Vatra Dornei — Chimia Suceava.

Fotbalul școlar se afirmă

„Cupa orașelor de reședință" la București și în țară

Prima ediție a campionatului școlar dotat cu „Cupa orașelor reședință de regiuni", urmărește să cuprindă o masă cît mai mare de elevi pentru a contribui astfel la ridicarea nivelului tehnic al tinerilor fotbaliști și a prilejui selecționarea unor elemente talentate.

„CUPA ORAȘELOR REȘEDINȚĂ DE REGIUNI" la fotbal s-a organizat pe două loturi diferite :

1. pentru școlile generale

2. pentru licee, școli profesionale și școli tehnice de 4 ani.

Etapele competiției au fost : pe școală, pe localitate, pe zonă și finală, organizate cu sprijinul conducerilor din școli, organizațiilor UTC, secțiilor de învățămînt ale sfaturilor populare și organelor locale ale UCFS, din etapa pe zonă intervenind și Federația română de fotbal.

In ceea ce privește etapa finală, ea se desfășoară cu sprijinul direct al Ministerului Învățămîntului, al Consiliului General UCFS și al Comitetului Central al U. T. C.

Etapele pe zonă au fost stabilite după cum urmează :

ZONA CLUJ cu participarea echipelor cîștigătoare din Baia Mare, Cluj, Oradea, Timișoara ;

ZONA BRAȘOV echipele cîștigătoare din Deva, Tg. Mureș, Brașov, Craiova ;

ZONA IAȘI echipele cîștigătoare din Suceava, Iași, Bacău, Galați ;

ZONA PITEȘTI echipele cîștigătoare din Ploiești, Constanța, Pitești și orașul București.

Finala pe țară urmează să se desfășoare în București între echipele cîștigătoare din cele patru zone.

Regulamentul precizează, în scopul stimulării elevilor la învățătură, că nu vor fi admiși în competiție cei cu medii sub 5.

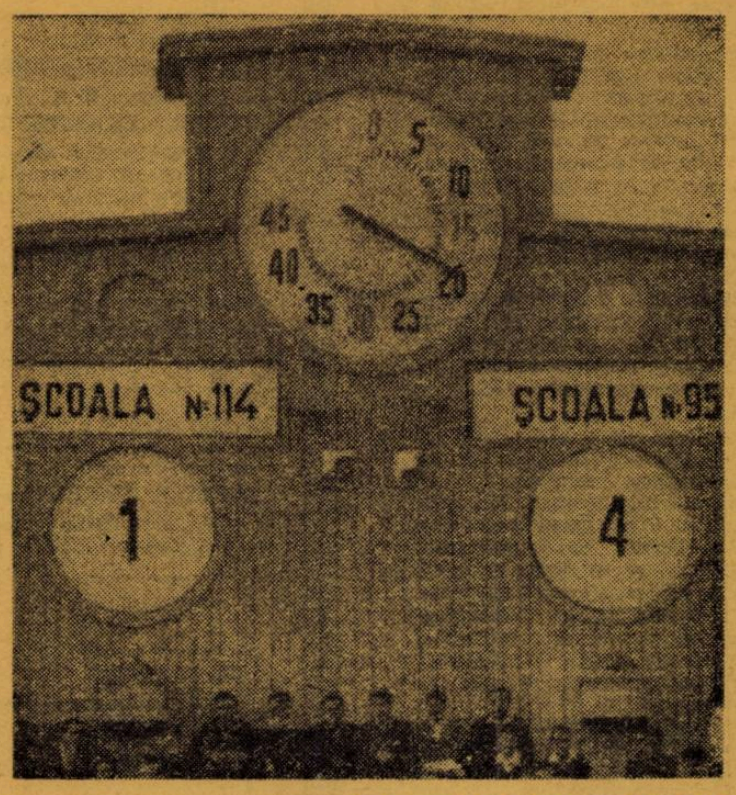

Entuziasm

Nici nu se putea inițiativă mai potrivită decît reluarea pe o bază organizată a campionatelor școlare de fotbal, pentru ca entuziasmul elevilor pentru fotbal să poată găsi o manifestare care atinge sufletul sensibil al tineretului. Competiția stimulează și generează talente de care sportul cu balonul rotund are atîta nevoie.

Școala a fost din totdeauna pepiniera de bază a fotbalului și este bine. Din ce în ce mai mult acest sport găsește înțelegere în rîndurile corpului profesoral.

Am văzut în săptămînile trecute meciuri ale elevilor de toate vîrstele, am trăit entuziasmul lor și am retrăit nostalgic clipele de odinioară cînd, la fel ca și copiii de azi, dar cu posibilități mult mai mici, încercam aceleași plăcute senzații.

„Galeriile" mari și mici, de băieți și fete, atașamentul profesorilor, seriozitatea cu care s-a privit competiția, prezența atît de oficială a arbitrilor cu ecuson al federației de fotbal, primele rezultate în ziare, interminabilele comentarii, justificate bucurii și păreri de rău, iată un noian de plăceri sportive ale unui tineret viguros, plin de viață.

Jocuri frumoase la Timișoara

La Timișoara, competiția a reunit 36 de formații, care și-au disputat cu ardoare dreptul de a reprezenta orașul la faza de zonă, ce va avea loc la Cluj. Pe măsură ce întrecerea înainta, jocurile deveneau tot mai interesante și de bună calitate. Organizatorii, au avut o idee bună : programarea celor două finale în deschiderea jocului internațional România — Austria (tineret) pe stadionul 1 Mai. **Jocurile au furnizat multe faze frumoase, 8 goluri și evoluții palpitante ale scorului fiind răsplătite cu aplauze de cei 10 000 de spectatori.**

Merită a fi consemnate numele celor care au evoluat, întrucît peste cîțiva ani s-ar putea auzi de ei în alte partide, de categoria A sau chiar internaționale...

In finala școlilor generale de 8 ani : Școala generală nr. 12 — Școala generală nr. 11 : 2—2.

Școala generală nr. 12 : **Stoica, Borza, Colancea, Bac, Pîrva, Ionescu, Volcan (Văchter), Pîrtea, Gruion, Jurescu, Draia (Cernevschi).**

Școala generală nr. 11 : **Stoica, Ciucan, Orosz, Kelemen, Benac, Mut, Silaghi, Bănciulă, Ciuleac, Vanec, Matușinca.**

Au înscris : Gruion și Pîrtea pentru Școala nr. 12, respectiv Silaghi din 11 metri și Matușinca.

Prin tragere la sorți, faza pe oraș a fost cîștigată de echipa Școlii generale nr. 12.

In finala liceelor și școlilor profesionale, școala profesională Electromotor — Liceul nr. 10 3—1.

Școala profesională Electromotor : Vidac, Todorov, Opreanu, Andrei, Grivnea, Idic, Ghiță, Florea, Munteanu, Ianoșev, Sposu.

Liceul nr. 10 : Artucov, Popovici, Criszan, Roșu, Nesin, Petac, Berar, Despotovici, Crișan, Mihu, David.

Au înscris : Ianoșev (3) pentru școala prof. Electromotor și respectiv Criszan.

A. PETRE

Goluri multe în finalele craiovene

Finala școlilor generale din „Cetatea banilor" a întrunit echipele Școlii nr. 22 și a școlii „Nicolae Bălcescu", care au desfășurat un joc de bun nivel tehnic **învingătoare, formația Școlii generale nr. 22** (antrenor prof. **Marian Iureș**) cu 5—2, a obținut dreptul de a participa la faza de zonă de la Brașov.

Au înscris : **Constantin (2), Arhip (2) și Ciateză,** respectiv **Dreșcă și Burtea.**

La categoria **școlilor tehnice profesionale și licee,** finala s-a desfășurat între echipele : **Grupul Școlar Construcții și Grupul Școlar Energetic.** Au învins primii cu 4—1

Echipa învingătorilor, antrenată de profesor Petre Popa a avut următoarea alcătuire : **Tomiță, Bălcescu, Velcu (Vasile) Beldea, Icu, Nedelcu, Toncea, Florea, Nicu, Constantin (Bumbu).**

Liceul nr. 2 cîștigător la Oradea

Grupa școlilor generale a fost formată din 18 echipe iar a liceelor și școlilor profesionale din 12 echipe.

Rezultatele obținute în semifinale : **GRUPA I :** Școala generală **nr. 11** — Școala generală nr. 4 4—0 ; Școala generală de pe lîngă liceul nr. 1 — Școala generală nr. 9 4—2. **GRUPA A II-A :** Liceul **nr. 5** — liceul nr. 3 2—1 ; Liceul nr. 2 — Școala profesională auto 2—1.

Finalele s-au soldat cu următoarele rezultate : Școala generală de pe lîngă liceul nr. 1 — Școala generală nr. 11 3—0. Liceul nr. 2 — Liceul nr. 4 1—1. (Prin tragere la sorți s-a calificat pentru etapa de zonă ce se va desfășura la Cluj **echipa Liceului nr. 2).**

În București, 187 echipe

Întrecerile din București s-au bucurat de un deosebit succes de participare. La întrecerea școlilor generale au luat parte echipe din 134 de școli, iar la aceea a liceelor și școlilor profesionale s-au prezentat 53 de echipe.

Echipele care s-au întîlnit în finală au fost : LICEUL NR. 36 (care a învins în sferturi de finală echipa liceului nr. 7 cu 6—1 și în semifinale echipa liceului nr. 34 cu 1—0) și ECHIPA ȘCOLII PROFESIONALE 23 AUGUST (care a eliminat echipa liceului nr. 19 cu 2—1 și echipa liceului nr. 6 cu 6—1).

Finala la categoria licee și școli profesionale a prilejuit o aprigă dispută între cele două echipe fruntașe, duminică 22 mai, pe stadionul Dinamo. Formația liceului nr. 36 pregătită de profesorul Ioan Stoișor, *a desfășurat un joc spectaculos și în același timp, eficient, învingînd cu 3—1 pe elevii școlii profesionale 23 August antrenați de profesorul* Pascal Felix.

Un profesor de franceză, tov. Chidu, un profesor de educație fizică, tov. Manea, elevi mai mari și mai mici, toți de la Liceul nr. 36, diferite generații, dar același entuziast spirit de suporteri. Echipa lor s-a calificat !

Au jucat formațiile :

LICEUL NR. 36 : Ivan Eugen, Budescu Mugur, Penescu Corneliu, Ispășoiu Emil, Ionescu Nic., Tănăsescu Nicolae, Motoc Aurel, Finețeanu Vasile, Gogescu Nicolae, Ghiță Gabriel, Uzuru Gh.

ȘC. PROF. 23 AUGUST : Daro Iosif, Velicu Constantin, Vișan Gh., Olteanu Marin, Viciu Leon, Avrigeanu Dumitru, Lazăr Alexandru, Negru Constantin, Rădoi Gheorghe, Decu Marin, Rădulescu Alex.

S-au remarcat de la învingători Tănăsescu, Motoc, Uzuru, Penescu *și* Ivan, *iar de la învinși* Velicu, Decu *și* Avrigeanu.

De subliniat că media de vîrstă a echipei învingătoare este de 16 ani, deci elevi exclusiv din clasele a IX-a și a X-a, majoritatea dintre ei fruntași la învățătură.

A doua finală, rezervată echipelor școlilor generale, s-a disputat miercuri 25 mai, în deschidere la partida Selecționata divizionară — Valenciennes, de pe stadionul Republicii. Spre deosebire de finala celeilalte categorii, desfășurată într-un cadru anonim pe terenul II din Parcul Sportiv Dinamo și la o oră necorespunzătoare (8,30), cea de a doua finală s-a bucurat de un cadru deosebit, un public numeros și entuziast, care a aplaudat „la scenă deschisă" evoluția micilor elevi fotbaliști.

Din echipa școlii nr. 95, care a învins cu 4—1 pe colegii de la școala nr. 114, s-au distins Lugoj *(care a marcat 3 goluri),* Matea, Vasilache, Sporea, *iar de la învinși* Gogeanea, Slăvei, Matei.

Ambele echipe au prestat un joc plăcut, cu atacuri în viteză, și cu goluri înscrise din faze extrem de spectaculoase.

Gheorghe NERTEA

S-au aliniat formațiile :

ȘC. GENERALĂ NR. 95 : Lazăr Dumitru, Niță Marin, Păduret Andrei, Pircălăberu Marian, Moise Viorel, Sporea Tudor, Lugoj Petre, Matea Mihai, Popescu Sorin, Foghianu Ion, Vasilache C-tin.

ȘC. GENERALĂ NR. 114 : Popa Gheorghe, Badea Radu, Săvulescu C-tin, Cazan Paul, Indinachis Iorgos, Slăvei Florin, Vasilescu Gh., Slăvei Ilie, Matei Ion, Gogeanca Eugen, Vlaicov C-tin.

Echipa Liceului Nr. 36

Echipa Școlii generale Nr. 95

NOI, ÎN CAMPIONATUL EUROPEI

Prin impresionantul volum al activității sale internaționale, prin multimea competițiilor oficiale intrate în tradiție și în programul obișnuit al fiecărui an, organizarea meciurilor interreprezentative a devenit tot mai dificilă în Europa. Partidele cu caracter amical s-au împuținat văzînd cu ochii, din lipsă de date și din cauza obligațiilor foarte mari ale cluburilor.

Așa fiind, formula „Cupei Europei" — rezervată reprezentativelor naționale — și desfășurată în două ediții pînă acum (1960 — cîștigătoare echipa Uniunii Sovietice și 1964 — cîștigătoare echipa Spaniei), a apărut tot mai des în discuția forului suprem al fotbalului continental, U.E.F.A.

Pentru ediția 1966/1968 nu s-a realizat nimic important în direcția transformării acestei întreceri în fază de calificare a reprezentativelor bătrînului nostru continent pentru turneul final al Campionatul mondial. Doar numele i-a fost schimbat din „Cupa Europei" în Campionatul european. Dar ar fi cazul ca a patra ediție, să-și găsească adevărata sa menire, aceea **a unui veritabil campionat al Europei, cu drept de calificare pentru turneul final mondial. Ce avantaje prezintă această reorientare a competiției rezervată reprezentativelor de pe cea mai importantă zonă fotbalistică a lumii?**

a) În primul rînd ar duce la descongestionarea programelor echipelor naționale, asigurîndu-le o serie de partide oficiale cu un scop bine determinat.

b) Ar realiza o mai justă, o mai echitabilă calificare pentru turneul final în sensul că, dispunînd și de perioada de doi ani afectată actualmente calificărilor propriu-zise, ar permite aplicarea unei formule mai largi, mai complete care să prevadă — eventual — după desfășurarea sistem turneu a jocurilor din serii, organizarea unor faze pentru optimile de finală tot după sistemul fiecare cu fiecare, astfel că ar exista un mai mare procent de siguranță că la turneul final vor merge cu adevărat cele mai bune, mai în formă și mai temeinic pregătite reprezentative europene.

Cele de mai sus subliniază propuneri auzite din tot mai multe colțuri ale continentului și depuse tot mai des pe masa reuniunilor U.E.F.A. În așteptarea unei decizii curajoase și foarte necesare a forului de la Berna, cîteva informații legate de actuala ediție a campionatului european:

— la ediția 1966/68 participă 31 de echipe care au fost împărțite, prin tragere la sorți, în șapte grupe de cîte patru echipe și o grupă de trei echipe. În alcătuirea acestor serii s-a ținut seama de două criterii: Spania — deținătoarea trofeului — și alte șapte echipe, finaliste la campionatul mondial 1966 au fost trecute capi de serie; la dorința expresă a federațiilor lor, echipele Angliei, Scoției, Irlandei de nord și Țării Galilor au fost incluse în aceeași serie. Iată componența seriilor: **grupa 1:** Spania, Cehoslovacia Irlanda, Turcia; **grupa a 2-a:** Portugalia, Bulgaria, Suedia, Norvegia; **grupa a 3-a:** U.R.S.S., Austria, Finlanda, Grecia; **grupa a 4-a:** R. F. Germană, Iugoslavia, Albania; **grupa a 5-a:** Ungaria, R. D. Germană, Olanda, Danemarca; **grupa a 6-a:** Elveția, Italia, ROMÂNIA, Cipru; **grupa a 7-a:** Franța, Belgia, Polonia, Luxemburg, **grupa a 8-a:** Anglia, Scoția, Irlanda de nord, Țara Galilor. Meciurile din serii trebuie să aibă loc pînă la 28 februarie 1968.

Programul jocurilor echipei noastre în seria a 6-a, este următorul: **2 noiembrie 1966 — București:** ROMÂNIA — Elveția; **26 noiembrie (probabil la Roma):** Italia — ROMÂNIA; **3 decembrie — Nicosia:** Cipru — ROMÂNIA; **23 aprilie 1967 — București:** ROMÂNIA — Cipru; **24 mai — Zürich:** Elveția — ROMÂNIA; **25 iunie — București:** ROMÂNIA — Italia.

Eftimie IONESCU

Notați pe agenda dv.

25 MAI — rezultatele săptămînii

JOCURI INTERȚĂRI
- **Liège:** Belgia — Irlanda 2–3 (2–1)
- **Santiago:** Chile — Țara Galilor 1–0 (1–0)

„CUPA ORAȘELOR TÎRGURI"
- **Barcelona:** F. C. Barcelona — Chelsea 5–0 (3–0)

MECIURI DE PREGĂTIRE
- **București:** Sel. divizionară — Valenciennes 2–1 (1–1)
- **Torino:** Juventus — Ungaria 1–2 (1–0)
- **Sofia:** Bulgaria — Radnicki Niș 5–1 (3–1)

26 MAI

INTERCLUBURI
- **Cluj:** Universitatea — Vorwaerts Berlin 0–3 (0–1)

27 MAI

TURNEUL U.E.F.A. (semifinale)
- **Belgrad:** Italia — Spania 1–0 (0–0)
- **Belgrad:** U.R.S.S. — Iugoslavia 1–0 (1–0)

28 MAI

INTERCLUBURI
- **Russe:** Dunav — Dinamo Pitești 2–3 (1–1)

29 MAI

INTERȚĂRI
- **Santiago:** Chile — Mexic 0–1 (0–1)
- **Copenhaga:** Danemarca — Turcia 0–0

JOCURI DE PREGĂTIRE
- **Moscova:** U.R.S.S. — Lanerossi Vicenza 4–2 (2–1)

TURNEUL U.E.F.A. (finale)
- **Belgrad:** Iugoslavia — Spania (locul 3) 2–0 (0–0)
- **Belgrad:** U.R.S.S. — Italia (locul 1) 0–0

INTERCLUBURI
- **Craiova:** Știința — Vorwaerts Berlin 2–0 (1–0)

1 IUNIE

INTERȚĂRI
- **Belgrad:** Iugoslavia — Bulgaria
- **Ludwigshafen:** R.F.G. — România

INTERCLUBURI
- **București:** Rapid — Vorwaerts Berlin

DE VORBĂ CU OASPEȚII NOȘTRI

15 MINUTE CU ROBERT DOMERGUE

UNUL DIN ANTRENORII ECHIPEI FRANȚEI

Cu binecunoscutul antrenor al echipei franceze Valenciennes, Robert Domergue, un ziarist nu are „probleme". Amabilitatea, simțul de anticipație și o vervă specific franceză, asigură oricărui interviu climatul cel mai favorabil.

— Așadar, domnule Domergue, vreți să răspundeți — pentru cititorii revistei FOTBAL — la 7 întrebări?

— La 17, dacă doriți...

— Știm că, alături de antrenorii Guérin și Jasseron, vă ocupați de pregătirile echipei Franței în vederea turneului final al Campionatului mondial. Care este programul național dv. pînă la fluierul inaugural?

— La 5 iunie, avem, la Moscova, un meci amical — pentru edificare — cu echipa U.R.S.S. La 13 iunie încheiem campionatul Franței. De la 13 la 23 iunie — repaus. La 23 iunie ne deplasăm cu lotul în inima Scoției, în satul Peebles, unde vom avea „cartierul general" pînă la 9 iulie. Iar de la 9 iulie — și sperăm cît mai mult timp — vom avea reședința la Welwyn Garden City, la 30 de km. de Londra. Pregătirea propriu-zisă are în vedere realizarea omogenității în echipă și dobîndirea unei forme fizice „à la Cassius Clay"...

— Fiind la capitolul pregătirii pentru C. M., cum vă explicați eșecul net (0-3), în meciul amical de verificare cu echipa Belgiei, la Paris?

— Foarte simplu. Formația Belgiei, alcătuită pe scheletul unei superechipe. Anderlecht a avut marele avantaj al omogenității, un deziderat acut pentru orice selecționer. Noi ne-am prezentat cu o formație — la ora aceea — mozaic. Experiența a fost utilă, n-am dramatizat înfrîngerea, ci am tras învățăminte care sper să-și arate roadele la ora H a Campionatului mondial.

— Credeți că turneul final va aduce idei noi, inovatoare în fotbal?

— Sînt sceptic în această privință. Cred că va fi o întrecere riguroasă, lipsită de poezie, de romantism. Or, creația are nevoie de romantism...

— Un pronostic pentru turneul final?

— Asta nu. Iertați-mă. De cînd bunica mea a cîștigat acum trei ani un concurs de pronosticuri la fotbal, eu mă abțin...

— Revenind la echipa pe care o antrenați, știm că Valenciennes se află la 11 km. de granița Belgiei. A avut această vecinătate o influență în jocul formației dv?

— Da. Am luat ceva din 4-2-4 jucat de Anderlecht, cu deosebirea că noi am apăsat mai mult pe pedala jocului colectiv, neavînd personalități de talia lui Van Himst, Stockman, Jurion...

— În încheiere, ce impresie v-a făcut jocul echipei noastre?

— Știam că la Valenciennes, pe vremuri, doi internaționali români — Covaci și Schileru — au lăsat o mare impresie. Astă-seară am văzut „clasă" la Dobrin, Pîrcălab, Gherghelî, iar echipa, în general, mi-a plăcut. Are un joc dinamic, destul de incisiv și spectaculos.

Marius POPESCU

MINGEA

AUTO-BIOGRAFIE

M-am născut întîi pe cer. Mă numeam soare și lună și stăpîneam de acolo, din înălțimi ametitoare, pămînturi, ape și destine. În amintirea vieții mele de atunci, în triburi din America, indigenii se-ntrec purtînd cu ritual de-a lungul drumului, zi și noapte, o bilă rotundă de lemn, pe care o lovesc desculți, cu piciorul.

Foarte adesea, fie că eram din lemn, cauciuc sau piele de cerb, mă jucam în preajma templelor și oamenii vedeau în mine lumina orbitoare a soarelui și rodul lui.

Într-adevăr, în jurul meu, în afara celor care mă purtau, se strîngeau mii de oameni, dorind să vadă, să strige, să se înveselească. Se cînta și se juca cu entuziasm și nu știu de ce, fără să mă cred, aveam impresia că din cauza mea. Mai ales cînd reușeam, abilă și voioasă, să mă strecor prin vreun inel sau să mă vîr într-un coșuleț de paie, înălțat pe un copac împodobit cu flori și daruri, la trei metri și ceva.

Alteori, alergam năucă, fără țintă și fără odihnă, lovită cu o teacă de frunză de palmier. Dar toate acestea s-au întîmplat demult, nici minte nu mai țin, undeva în Mexic, în Africa, în Peru. Pe atunci, încă mai participau la joc, la întreceri, spiritele strămbunilor...

Îmi mai amintesc, eram în Oceania, pe tărmul insulelor polineziene. Eram o nucă de cocos și toți aveau grijă deosebită de mine. O dată am fost făcută și dintr-un fruct care dădea pîine, iar altădată, îmi reamintesc cu melancolie, m-au lucrat din pielea unui cangur tînăr, prins după o goană nebună spre țărmul apelor albastre.

Să nu credeți că frigul și depărtarea mă speriau. Iată-mă în apropierea polului, între sănii, blăni și oameni de ispravă. Am pe mine o frumoasă piele de ren și, în ciuda nenumăratelor grade sub zero, mă rostogolesc voioasă pe zăpadă, ispitind oamenii aceștia, care nu aleargă chiar atît de greoi cum s-ar crede, în urma săniilor trase de reni.

Ani frumoși, dar îndepărtați, parcă în ceață, am petrecut în Persia. Dar nici aici n-am fost singură. Ba dimpotrivă, cu mine se jucau totodată cai, călăreți, bastoane. Cercetătorii cu care am stat de vorbă, secole mai tîrziu, voiau să mă convingă că mă numeam polo.

Chiar Homer, cel cu epopeile elenilor, scrie undeva în versurile sale,

despre mine. Despre mine și despre Nausikaa fata regelui Alkinous: „Fetele toate și dînsa, își dezlegară din panglice părul și-așa începură joc minunat să se poarte cu mingea".

De altfel, în vechea Grecie eram ca acasă. În palestre aveam o sală a mea anume pentru joc, coryceum. Era tot atît de frumoasă ca sala de discuții retorice și filozofice sau ca cea în care făceau exercitii efebii. Anthilus, un medic de pe acele vremi, care a scris o carte ce l-ar fi scos sigur din colegiul medicilor dacă ar fi existat pe atunci („Cum se tratează bolnavii singuri"), spune că acei ce făceau exercitii cu mine, căpătau ușurință, și forță și ochi buni. Și recomandă mai ales jocul cu alergare, nu stînd pe loc, alergarea fiind bună pentru cei ce suferă de diverse boli.

Bine a fost și la Roma. Mă umpleau sau mă lăsau goală și mă loveau cu mîna, fie unul singur, fie cîte trei așezați în triunghi, fie două echipe, nu egale totdeauna.

Ceea ce plăcea tuturor, era felul meu deschis de a fi. Nu mă supăram niciodată, oricum vroiau ei să fiu, mică sau mai mare, cu nisip, cu rumegus, cu pietricele. Eram a aceluia cu brat mai puternic și ochi mai ageri. Cînd mă zvîrlea departe, peste capete, peste porți și uneori peste ziduri, mă simțeam fericită.

Și-acum zîmbesc cînd îmi amintesc de zilele cînd din cauza mea, cetatea se împărțea în două și se războia așa, cumplit, din zori de zi în noapte, pe ulițî și prin piete, spre una sau cealaltă din porțile orașului. Se zăvoreau uși, se obloneau ferestre, iar negustorii își închideau prăvăliile, fie ca să scape de invazie, fie ca să nu scape jocul...

Fiindcă eram răniți grav, fiindcă se pierdea vreme și fiindcă uneori chiar preoții jucau în public și nu tocmai decent îmbrăcați, se dau edicte regale care reglementează jocul. Dar eu ce vină aveam? Ce vină puteam avea eu, că Ludovic al X-lea, jucîndu-se cu mine, în pădurea Vincennes, a băut apă fiind încălzit, a răcit și a murit. Chiar să-i fi spus să nu bea, tot nu m-ar fi ascultat, căci nu degeaba îi spunea poporul „le Hutin" (Încăpățînatul).

E adevărat că ideea regilor de a mă închide între ziduri și de a mă lovi cu racheta, nu m-a bucurat prea mult. Mai ales cînd alături de sălile unde eu îmi arătam toată arta, se vorbea și se dansa zgomotos. N-am să plîng niciodată după acele vremi.

M-am simțit, așadar, descătușată, cînd am păsit afară, deși nu mai eram lovită cu rachete, ci cu piciorul. Ceva mai mare, uneori din lemn, de cele mai multe ori din piele umplută cu fîn sau tărîțe (nu rîdeți!). Eram dorită cu aceeași pasiune de totdeauna. Trebuia să ating un zid, să depășesc o linie trasată pe pămînt sau să trec printre două sulițî așezate la oarecare distanță.

Ceea ce mă amuza într-adevăr, nu era numai înversunarea jocului, ci, de asemenea, alcătuirea echipelor: laicii contra clericilor, un sat cu altul, celibatarii împotriva căsătoriților. Jocul era violent. Dar totul se termina cu bine (ca și azi nu-i așa?), cu premii, cu dans și veselie.

Sub numele acesta, „la soule", cîndva, fotbal azi, se pare că mă cunosc cei mai mulți și lucrul nu mă supără, dar n-aș vrea să mă mărginesc la atît. Simt în mine cîteodată nostalgia iernii și atunci sînt hochei, a spațiului întins și variat și atunci sînt golf, a celei care am fost odinioară și atunci sînt paletă, rugbi sau tenis.

M-ar mîhni să mă știu mereu aceeași, să fac mereu același lucru și toți oamenii să vorbească în același fel despre mine. Despre mine, care am plăcut lui Ronsard, cu care jucam aproape în fiecare dimineață, lui Leopardi care a închinat o odă unui învingător de-al meu, lui Shakespeare și Goethe (întîiul o spune în Henric al V-lea, călălalt în niște însemnări de călătorie în Italia), în sfîrșit bunilor mei prieteni Montherlant, Marcel Berger, Giraudoux.

Poate vreți să știți ce vîrstă am, dacă cu atîtea lumi, cu atîtea vieți nu mă simt bătrînă? Vă spun sincer, nu! Dimpotrivă, parcă m-am născut ieri. Sînt la fel de ușoară, de zveltă, de dornică de joc și spații. Îmi iubesc la fel de mult prietenii și sînt la fel de însetată de luptă și victorii. Sînt aceeași care am fost și voi fi aceeași care sînt. Dar cine sînt eu? Cred, că tinerețea fără bătrînețe, eterna tinerete!...

VIRGIL LUDU

PE TOT GLOBUL ★ PE TOT GLOBUL

BREVIAR

Real Madrid s-a prezentat la Bruxelles, la finala „C.C.E." cu Partizan Belgrad, cu două... echipe. *Numai că a doua, formația de rezerve, a fost invitată, de conducerea clubului, drept răsplată, să asiste la joc.*

După partida cu România, reprezentativa R.F. Germane va mai susține alte două, cu același caracter de pregătire: cu *o selecționată braziliană* (la Augsburg, la 19 iunie) și *cu Iugoslavia* (Hanovra, la 23 iunie).

Înainte de cantonamentul final pentru turneul din Anglia, jucătorii din lotul R. F. Germane vor avea dreptul la 15 zile de vacanță.

Medicul lotului vest-german este *Schobeth*, profesor la clinica ortopedică universitară din Frankfurt

Selecționerul echipei R. F. Germane, *Helmut Schön*, va urmări meciul Ungaria—Elveția, care se va disputa la 5 iunie la Budapesta.

Un arbitru din Columbia, Rojas, a stabilit un record unic în materie: într-un singur meci a acordat nu mai puțin de 14 lovituri de la 11 m! Drept urmare, a fost invitat de comitetul federal pentru... explicații...

■ Facchetti, acest excepțional fundaș al lui Inter, are la activ o performanță puțin obișnuită: este al treilea... golgeter al echipei (cu 10 goluri), după **Mazzola** (19) și **Domenghini** (12) și înaintea lui **Suarez** (6), **Bedin** (5), **Jair** și **Peiro** (4)... Și totuși, Facchetti nu figurează pe lista celor mai „valoroși" jucători din Italia, alcătuită de „La Gazetta dello sport": **Corso, Rivera** și **Bulgarelli** (250 milioane lire), **Mazzola** (225 milioane), **Altafini, Sormani** (200 milioane) !...

Pe lista arbitrilor internaționali F.I.F.A., valabilă pînă la 31 iulie 1966, figurează 643 de „cavaleri ai fluierului" din 117 țări. 214 sînt din Europa (33 de federații naționale); 143 din Africa (35 federații); 95 din Asia (18 federații), 85 din America de Nord și Centrală (18 federații), 66 din America de Sud (10 federații) etc.

— *„International Board" — forul care studiază orice propunere de modificare a regulamentului și hotărăște asupra ei — se va întruni anul acesta la 11 iunie în localitatea Llandudno (Țara Galilor).*

— *În cursul lunii iunie se va ține la Hanovra (R. F. G.) Congresul internațional de medicină sportivă. F.I.F.A. va fi reprezentată de M. Andreevici.*

— *A V-a ediție a Jocurilor Asiatice se va desfășura la Bangkok (Tailanda) între 9 și 20 decembrie a. c. La competiție vor participa 18 țări: Afganistan, Birmania, Cambodgia, Ceylon, Hong Kong, India, Indonezia, Iran, Israel, Japonia, Pakistan, Tailanda etc. Nepal, neavînd federație afiliată la F.I.F.A., nu poate participa.*

■ **Bobby Charlton**, faimosul jucător al lui Manchester United și al echipei Angliei, a **susținut în echipa sa de club, din 1956, 350 de meciuri oficiale, marcînd 140 de goluri.**

■ Fostul internațional italian Foni, în prezent antrenorul echipei Elveției, l-a caracterizat astfel pe Held, unul din cei mai buni jucători vest-germani: **„Este atacantul cel mai periculos din R.F. Germană; pentru a-l marca este nevoie de doi sau trei oameni".**

„MECIUL SKOBLAR": Finala **„Cupei Iugoslaviei"** a dat un învingător la un scor neașteptat: **O.F.K. Beograd** care a învins cu 6-2 pe **Dynamo Zagreb.** Finala a fost denumită **„meciul Skoblar"**, pentru excepționala comportare a atacantului echipei din Belgrad. Vi-l prezentăm, de aceea, în imaginea de mai sus, în zbor spre balonul pe care l-a boxat portarul formației din Zagreb, Skorici.

PENTRU ASIGURAREA CALATORIEI...

Guvernul uruguayan — după cum scrie săptămînalul „France-Footbali" „— a găsit formula pentru a finanța voiajul echipei naționale în Anglia: a creat un impozit excepțional de 5% asupra beneficiilor marilor societăți comerciale. Beneficiul: 5 milioane de pesos.

DIN CAUZA TELEVIZIUNII...

Echipa Italiei va trebui să-și schimbe tradiționalul echipament în meciurile cu U.R.S.S. și R.P.D. Coreeană. Din necesități legate de transmisiunea la televiziune, „azzurrii" vor trebui să joace în cele două partide în chiloți de culoare albastră în loc de alb.

Noutăți despre viitorii noștri adversari

ELVEȚIA

● Antrenorul lotului elvețian **Alfredo Foni** va fi prezent la cîteva din meciurile amicale programate la începutul lunii iunie: **R.F. Germană—România** (1 iunie), **Italia—Argentina** (22 iunie), **R.F. Germană—Iugoslavia** (23 iunie) și **Spania—Uruguay** (26 iunie). La acest ultim joc, federația elvețiană intenționează să trimită și lotul de jucători.

● Federația elvețiană a stabilit primele de participare la jocuri: 150 franci la cele pierdute, 250 la meciurile nule și 400 la partidele cîștigate.

● Calendarul internațional pentru sezonul 1966—67 a fost completat și se prezintă astfel: **Belgia—Elveția** (Bruxelles, la 22 octombrie 1966) **România—Elveția** (București, la 2 noiembrie 1966), **Mexic—Elveția** (în februarie 1967), **Elveția—Cehoslovacia** (la 2 mai 1967) și **Elveția—România** (24 mai 1967).

● Pînă la 5 iunie, cînd Elveția va evolua la Budapesta în compania Ungariei, jucătorii vor participa la un program de antrenament riguros. Va urma o săptămînă de relaxare la munte, după care jucătorii vor relua pregătirile și vor avea un nou meci de control: **Elveția—Mexic** la 18 iunie la Lausanne.

FINALA CU DOI ÎNVINGĂTORI

Pentru prima oară în istoria sa, „Turneul U.E.F.A.", cu finală, a dat... doi învingători: reprezentativele Uniunii Sovietice și Italiei. Fotografia simbolizează dubla victorie din finală: căpitanii celor două echipe, Morozov (Uniunea Sovietică) și Petrini (Italia), prezintă împreună trofeul.

Campionate și cupe în Europa

SUEDIA

Etapa a 5-a: GAIS—Oergryte 3—2, Brage—Degerfors 1—0, Elsborg—Malmö F.F. 2—2, Hälsingborg—Norrkoping 0—5, Orebro—Göteborg 2—1.

1. Norrkoping	5	4	1	0	16—	5 9
2. Elfsborg	5	3	2	0	11—	6 8
3. Malmö F.F.	5	2	3	0	10—	6 7
4. Djurgarden	4	3	0	1	8—	5 6
5. GAIS	5	2	2	1	5—	5 6
6. Oergryte	5	1	2	2	9—11	4
7. Göteborg	5	2	0	3	6—10	4
8. A.I.K.	4	1	1	2	5—	4 3
9. Hälsingborg	4	1	1	2	7—	9 3
10. Orebro	5	1	1	3	9—12	3
11. Brage	5	1	1	3	6—12	3
12. Degerfors	4	0	0	4	1—	8 0

UNGARIA

Etapa a 12-a: Ujpest—Dorog 6—1, Csepel—Pecs 1—1, Vasas—Ferencvaros 4—4, Honved—M.T.K. 3—0, Dunaujvaros—Györ 1—1, Salgotarjan—Diosgyör 2—0, Tatabanya—Ozd 0—0.

1. Vasas	12	8	4	0	29—15	20
2. Honved	12	9	1	2	22—10	19
3. Ferencvaros	12	7	4	1	30—15	18
4. Ujpest	12	6	3	3	33—17	15
5. Tatabanya	12	5	4	3	20— 8	14
6. Györ	12	5	3	4	13—15	13
7. Pecs	12	3	7	2	12—15	13
8. Csepel	12	3	5	4	11—12	11
9. Dunaujvaros	12	3	4	5	12—20	10
10. Diosgyör	12	3	2	7	12—19	8
11. M.T.K.	12	2	4	6	9—20	8
12. Ozd	12	3	1	7	11—23	7
13. Salgotarjan	12	1	4	7	6—17	6
14. Dorog	12	1	3	8	9—20	5

BULGARIA

Etapa a 26-a: Levski—Lokomotiv Sofia 3—0, Slavia—Ț.S.K.A. Cerveno Zname 2—0, Lokomotiv Plovdiv—Cerno More Varna 2—0, Botev Burgas—Botev Vrața 2—1, Beroe—Spartak Varna 2—1, Dunav Russe—Marek 1—0, Botev Plovdiv—Spartak Plovdiv 4—1, Spartak Sofia—Spartak Pleven 2—2.

1. Levski	26	14	9	3	52—27	37
2. Slavia	26	14	7	5	33—21	35
3. TSKA C.Z.	26	13	7	5	42—24	33
4. Spartak Sofia	26	12	8	5	39—24	32
5. Beroe	26	9	9	8	36—36	27
6. Dunav	26	11	5	10	26—32	27
7. Lok. Sofia	26	9	8	9	39—26	26
8. Lok. Plovdiv	26	9	7	10	28—26	25
9. Cerno More	26	7	10	9	26—29	24
10. Botev Burgas	26	8	8	10	30—41	24
11. Marek	26	7	8	11	29—43	22
12. Botev Plov.	26	7	7	12	32—35	21
13. Botev Vrața	26	8	5	11	25—32	21
14. Spartak Plov.	26	6	9	11	21—40	21
15. Spartak Plev.	26	6	7	13	26—33	19
16. Spartak Varna	26	4	10	12	25—40	18

R. D. GERMANA

(Clasament final)

1. Vorwärts	26	15	4	7	44—27	34
2. Karl Zeiss	26	14	4	8	45—24	32
3. Lock. Leipzig	26	13	2	11	50—41	28
4. H. Rostock	26	11	6	9	41—34	28
5. Dyn. Dresden	26	11	6	9	34—31	28
6. Wismut	26	11	6	9	33—33	28
7. E.C.K.—M.—Stadt	26	12	4	10	29—33	28
8. Ch. Leipzig	26	9	8	9	32—32	26
9. Dynamo Berlin	26	11	3	12	42—32	25
10. Zwickau	26	9	6	11	28—35	24
11. Chemie Halle	26	7	9	10	26—33	23
12. Lok. Stendal	26	10	2	14	36—49	22
13. Erfurt	26	8	3	15	26—42	19
14. Magdeburg	26	7	5	14	19—39	19

ITALIA

(Clasament final)

1. Internazionale	34	20	10	4	70—28	50
2. Bologna	34	19	8	7	60—37	46
3. Napoli	34	17	11	6	44—27	45
4. Fiorentina	34	16	11	7	45—22	43
5. Juventus	34	13	16	5	38—23	42
6. Lanerosi	34	13	14	7	44—34	40
7. Milan	34	13	12	9	43—33	38
8. Roma	34	13	10	11	28—31	36
9. Brescia	34	12	8	14	43—44	32
10. Torino	34	9	13	12	31—34	31
11. Cagliari	34	10	10	14	36—37	30
12. Foggia	34	8	13	13	22—30	29
13. Lazio	34	8	13	13	28—41	29
14. Atalanta	34	9	11	14	24—37	29
15. Spal	34	9	10	15	38—45	28
16. Sampdoria	34	9	9	16	27—47	27
17. Catania	34	5	12	17	24—56	22
18. Varese	34	2	11	21	23—62	15

Meciul Catania — Torino (0—2, întrerupt) s-a omologat cu acest rezultat.

OLANDA

(Clasament final)

1. Ajax	30	24	4	2	79—25	52
2. Feijenoord	30	21	3	6	65—30	45
3. A.D.O.	30	15	9	6	72—37	39
4. D.W.S.	30	15	7	8	48—30	37
5. Go Ahead	30	14	8	8	49—33	36
6. GVAV	30	12	7	11	43—43	31
7. Sparta	30	12	5	13	53—51	29
8. PSV	30	10	8	12	57—53	28
9. Fortuna	30	9	8	13	36—54	26
10. Twente	30	9	7	14	43—60	25
11. Willem	30	11	3	16	42—60	25
12. DOS	30	9	6	15	48—72	24
13. Telstar	30	8	6	16	39—52	22
14. Elinkwijk	30	7	8	15	37—64	22
15. MVV	30	5	10	15	35—56	20
16. Heracles	30	5	10	15	32—57	20

FINALELE DE „CUPE"

PORTUGALIA: Braga — Setubal 1—0.

FRANȚA: Strasbourg — Nantes 1—0.

LUXEMBURG: Spora — Jeunesse 2—0.

IUGOSLAVIA: O.F.K Beograd — Dynamo Zagreb 6—2.

Din arhiva F.I.F.A.—U.E.F.A.

CONGRESELE U.E.F.A. și F.I.F.A. vor avea loc la Londra, primul la 6—7 iulie, iar al doilea la 8—9 iulie.

INTERNATIONAL BOARD va lua în discuție în proxima sa reuniune problema înlocuirii portarului în meciurile oficiale internaționale, precum și aceea a pierderii intenționate a timpului de

BILANȚUL ediției 1965/1966 a „Cupei campionilor europ 2.071.000 spectatori în 58 de meciuri. Anul trecut în 63 de me s-au înregistrat 2.211.103 spectatori.

MECIURILE „Cupei cupelor" 1965/1966 au fost urmărite 1.528.657 spectatori (59 jocuri).

ÎN PERIOADA 1964/1966 F.I.F.A. a primit și aprobat cererile afiliere din partea a 25 de federații.

CAMPIONATUL EUROPEI 1966/1968 a întrunit adeziunea partea a 31 de echipe reprezentative, față de 29 de echipe în edi 1962/1964 și 17 echipe în prima ediție, 1958/1960.

SIR STANLEY ROUS DECLARĂ:

FOTBALUL ESTE ÎN PRIMUL RÎND SPECTACOL

SALUTUL PREȘEDINTELUI F.I.F.A. ADRESAT REVISTEI NOASTRE

Președintele Federației Internaționale de Fotbal Asociație (F.I.F.A.), Sir Stanley Rous, în pofida vîrstei înaintate nu admite – pentru nimic în lume – să conducă interesele celui mai popular sport din elegantul său cabinet. Cu o mare operativitate, telexurile agențiilor internaționale de presă îi anunță întotdeauna prezența în diverse puncte de pe glob, unde au loc diferite competiții internaționale sau reuniuni cu antrenori și arbitri. Dar, am crezut că în toiul pregătirilor pentru turneul final al Campionatului mondial, Sir Stanley Rous nu va părăsi Londra și că, în consecință, va absenta – motivat – de la ediția 1966 a Turneului Internațional de Juniori U.E.F.A., desfășurat în Iugoslavia. Spre surprinderea tuturor însă, neobositul președinte al F.I.F.A. a sosit neanunțat la Opatija, localitate în care s-a disputat unul din jocurile celor patru serii ale competiției de juniori.

Bineînțeles, faptul a fost reținut cu mare satisfacție de către organizatorii Turneului și conducătorii delegațiilor participante, iar presa de specialitate s-a grăbit să folosească această vizită pentru o întîlnire cu Sir Stanley Rous. Reuniunea a avut loc la Opatija și punctul central al discuțiilor l-au constituit perspectivele fotbalului de performanță. În această privință președintele F.I.F.A., la întrebarea **„Cum întrevedeți viitorul fotbalului pe plan mondial?** – a făcut un foarte interesant comentariu :

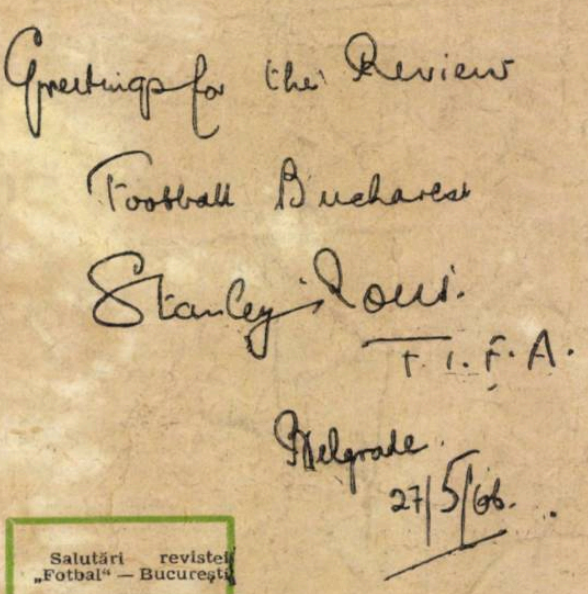

Salutări revistei „Fotbal" — București

„Soarta fotbalului – a spus d-sa – se află în mîinile conducătorilor tehnici și antrenorilor. Factorul **„spectaculozitate"** a fost pus în

SIR STANLEY ROUS

mină cu 40 de ani în urmă, cînd Herbert Chapman a reușit să elaboreze noul său sistem de joc, dus la apogeu de echipa Arsenal. Mulți au încercat să-l imite, însă n-au reușit decît prea puțini, deoarece acest sistem se baza pe cîțiva jucători excepționali, greu de depistat și de format de alte echipe. De aici s-a născut nevoia unor mari vedete pentru anumite posturi-cheie. Și în acest proces ne aflăm și astăzi. Champan a murit, dar această necesitate i-a supraviețuit.

Astăzi nu auzim decît o singură lozincă : **„să nu pierdem meciul!"** Acesteia i se subordonează totul. Se uită, însă, un element esențial : tactica ofensivă domină nu numai în fotbal, ci și în alte multe discipline sportive. Am impresia că specialiștii au scăpat din vedere că sînt chemați să atragă publicul pe stadioane și nu să-l îndepărteze. Ei ignoră din ce în ce mai mult că **fotbalul este în primul rînd spectacol.** Or, cînd se pregătește o reprezentație de teatru, regizează un film sau un pro[gram] de televiziune, obiectivul principal urmărit este **realizarea unui înalt nivel artistic.** Altminteri, spectatorii vor dezerta, iar cei care obișnuiesc să finanțeze asemenea reprezentații nu vor mai face investiții riscante...

În fotbal s-a ajuns ca [nu] o singură echipă să fie concentrate numeroase „stele" dar ele nu-și pot etala virtuozitatea dacă sînt încorsetate în rigorile unor tactici exclusiv defensive. Pe deasupra, se uită că masele de simpatizanți ai fotbalului încep să fie atrași, din dorința de varietate, și spre alte sporturi. În acest fel, fotbalul pierde din ce în ce mai mulți dintre obișnuiții stadioanelor, iar tineretul se dedică altor sporturi. Deci, putem spune că preferințele publicului se schimbă treptat-treptat. Cine nu simte acest lucru se înșeală singur.

Constatînd că întîlnirile amicale nu mai atrag, am trecut la organizarea unor competiții oficiale de mare amploare: Campionatul mondial, Campionatul Europei, „Cupa campionilor europeni" etc.

Cine urmărește binele fotbalului trebuie să înțeleagă că este necesar să creăm spectacolul cel mai atractiv pe stadioane" – **a încheiat Sir Stanley Rous această expunere, care a fost susținută de numeroase exemple concrete din meciurile internaționale și din campionatul Angliei.**

În altă ordine de idei, la întrebarea unui ziarist sportiv iugoslav cu privire la posibilitatea organizării în Iugoslavia a unei ediții a Campionatului mondial, președintele F.I.F.A. a făcut următoarea declarație :

„Ediția 1970 va fi organizată în Mexic, pentru anul 1974 candidează R. F. Germană și Spania, iar pentru 1978 Argentina ; probabil însă, că pentru această din urmă ediție își vor depune candidatura și alte țări. Deci, primul termen liber este 1982".

Acestea au fost cele mai importante probleme atinse în reuniunea de la Opatija. Și să recunoaștem că în special aspectul spectaculozității jocurilor de fotbal a fost tratat în lumina celei mai stricte actualități din fotbalul mondial. Comentarii suplimentare n-au mai fost necesare. Dar chiar dacă s-ar fi gîndit vreun ziarist să le provoace n-ar mai fi avut timp. Pentru că Sir Stanley Rous a și părăsit Iugoslavia, scurt timp după aceea, cu destinația... Mexico-City, pentru a lua parte la festivitatea inaugurării stadionului olimpic, ca invitat al Comitetului olimpic mexican.

PAUL OCHIALBI

Belgrad, 28 mai 1966.

Buletinul Campionatului mondial

PRETUTINDENI, PREGĂTIRI ȘI JOCURI

• *Lotul definitiv al Braziliei nu va fi făcut cunoscut decît după data de 12 iunie. Vicente Feola, antrenorul echipei campioane mondiale, a anunțat că va fi* „un amestec între cei vechi și cei noi".

• De la 31 mai, un lot de 26 de jucători spanioli s-a stabilit în localitatea Coruna în vederea ultimei perioade de pregătire. Planul de antrenament prevede cîteva jocuri de verificare: la 12 iunie cu Ajax (Olanda), la 19 iunie cu Beerschot (Belgia), la 26 iunie cu Uruguay, la 29 iunie cu Wiener S.K. și la 2 iulie cu Vasco da Gama. Toate partidele vor avea loc în Spania.

• *Reprezentativa Scoției va servi drept sparing-partener echipelor naționale ale Portugaliei (la 18 iunie) și Braziliei (25 iunie).*

• Selecționerul portughez Manuel Da Luz Alfonso a asistat la meciul Iugoslavia — Ungaria, pentru a vedea la lucru pe fotbaliștii maghiari, viitori adversari în grupa G. Deși tehnicianul portughez n-a fost impresionat de jocul echipei maghiare, totuși privește cu teamă confruntarea din iulie.

ȘI TOTUȘI NOUĂ DE LA BENFICA !

Eliminată din „Cupa campionilor europeni" printr-un umilitor 5—1 administrat de Manchester United, deposedată de titlul de campioană, într-un final dramatic, de Sporting Lisabona, Benfica are o palidă satisfacție în acest final de sezon. Cu toată evidenta ieșire din formă, nouă dintre jucătorii ei au fost reținuți pentru lotul reprezentativ convocat în vederea Campionatului mondial : *Costa Perreira, Germano, Raul, Cruz, Coluna, José Augusto, Eusebio, Simoes* și *Torres.*

„S.O.S."-URI SPRE EUROPA

Frămîntata istorie a pregătirii reprezentativei Argentinei continuă... În sfîrșit, după zeci de conferințe, de dezbateri ale comitetului director al federației, după sute de articole ale presei și zeci de comentarii ale radioului și televiziunii, Carlos Lorenzo a fost definitiv numit în funcția de selecționer. Prima lui măsură a fost remanierea substanțială a lotului... alcătuit de predecesorul său, Zubeldia. A doua, lansarea unor insistente chemări către *Sivori* (răsfățatul „tifosilor" din Neapole, care a făcut cîndva, parte din celebra tripletă a Argentinei, împreună cu *Maschio* și *Angelillo)* și spre *Griffa*, fundașul central al lui Atletico Madrid, de a se alătura celorlalți componenți ai lotului reprezentativ, venind — pentru aceasta — cît mai repede din Europa.

BILETE ȘI SPECTATORI

Locațiunea biletelor continuă într-un ritm susținut. Oficiul de presă a Campionatului mondial anunță că, din totalul de 2.400.000 bilete pentru turneul final, au fost vîndute 65%. Suma încasată, pînă acum, se ridică la 1 milion de lire sterline. În privința spectatorilor care vor veni de peste hotare, cei mai mulți sînt anunțați din R.F. Germană (5.014). Urmează Brazilia cu 4.389 persoane, Elveția cu 1.840 și Franța cu 1.213.

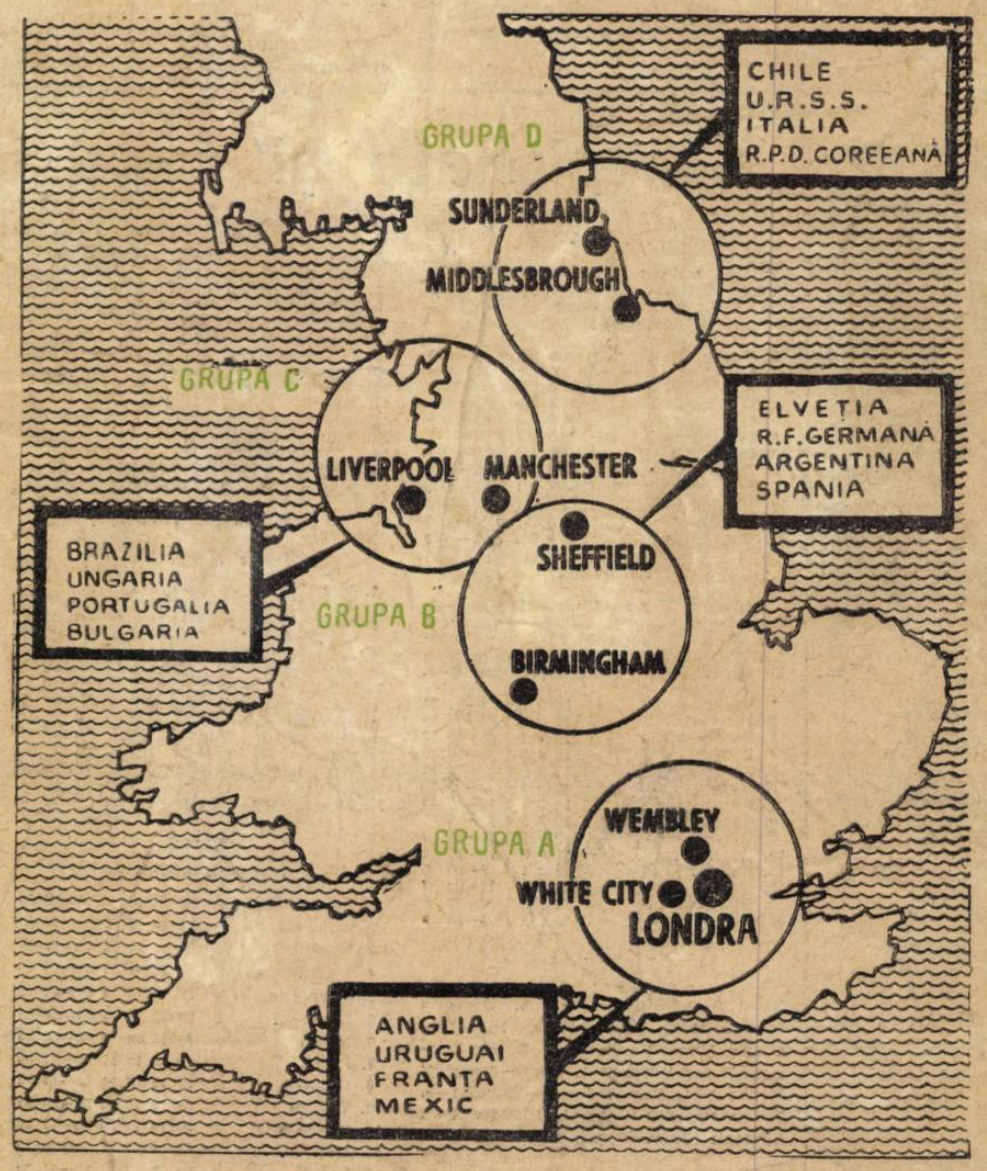

Teatrul marilor întîlniri din luna iulie

Harta vă prezintă repartizarea pe orașe a celor patru grupe ale turneului final al Campionatului mondial, precum și alcătuirea grupelor. În cele șapte orașe-gazdă ale seriilor, pregătirile cunosc o deosebită febrilitate. Stadioanelor li se face ultima toaletă iar locurile de cantonament ale celor 16 finaliste, „veritabile cartiere generale", sînt cuprinse tot mai mult, pe zi ce trece, de agitația caracteristică apropierii unui eveniment de proporțile Campionatului mondial.

Turneul final bate la ușă !

Redacția și administrația bd. Mărăști nr. 26. Tiparul I.P. „Informația", str. Brezoianu 23—25.

PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ !

Fotbal

Revistă săptămînală

ANUL I
2
miercuri
8 IUNIE 1966
12 PAGINI
2 LEI

FOTOGRAFIILE PREMIATE

Brașov: VICTOR SECĂREANU
Arad: FRANCISC KELEN

Concursul nostru cu premii „Fotografia săptămînii la fotbal"

Concursul organizat de revista noastră a dat primele roade. De la Brașov și Arad am primit două fotografii excelente. In mod excepțional le premiem pe amîndouă, cu cîte 200 de lei.

SUS: Fotoreporterul VICTOR SECĂREANU din Brașov a surprins momentul imediat deschiderii scorului de către Gane, care, după șut a avut o cădere neobișnuită.

JOS: Fotoreporterul FRANCISC KELEN din Arad a prins pe peliculă golul al doilea înscris de Axente pentru U.T.A.

Fotoreporterii din București au de ce să fie invidioși. Le așteptăm replica pe săptămîna viitoare...

PROBLEME DIN ETAPA A XXIII-a
pag. 6-7

Eficacitatea — permanent la ordinea zilei

Așteptăm răspunsuri la ancheta noastră

Eficacitatea reprezintă astăzi „nodul gordian" al jocului de fotbal, căruia specialiștii de pe toate meridianele încearcă să-i cunoască structura și să-l dezlege.

Intre evoluția sistemelor de joc și curba eficacității au existat, din totdeauna, relații de paralelism. Atunci cînd numărul golurilor a devenit neobișnuit de mare și înscrierea unui punct o realizare lipsită de dificultate, s-a produs cu regularitate, datorită unui reformator anonim sau cunoscut, o mutație în structura vechiului sistem. Noile sisteme s-au caracterizat prin apărări mai forte în comparație cu cele anterioare.

In continuare se declanșa reacția înaintărilor. Perfectibilitatea tehnicii de joc și a manevrelor tactice utilizate în acțiunile de atac au exprimat mereu căile de restabilire a echilibrului și apoi obținerea avantajului în favoarea liniilor ofensive.

Desigur, nu în toate țările ineficacitatea reprezintă o chestiune la fel de sensibilă. **In fotbalul nostru, lacuna se resimte încă în ciuda unor progrese vizibile în jocul echipelor fruntașe. Eficacitatea rămîne un lăcăt pentru deschiderea căruia nu s-au găsit cheile cele mai potrivite, nici la nivelul echipelor reprezentative.**

Pentru a nu căuta prea mult, să luăm exemplele jocurilor din acest sezon ale echipelor noastre reprezentative.

Recent, echipa națională „A" a avut numeroase ocazii la Ludwigshafen, dar n-a izbutit să concretizeze. La fel, în aprilie, la Budapesta, unde am fost învinși tot la zero. „Tineretul" a păcătuit în aceeași privință în meciul cu reprezentativa Austriei, disputat la Timișoara. Din păcate, nici echipa de juniori, participantă la preliminariile turneului UEFA, n-a plătit un tribut mai ușor ineficacității.

„FOTBAL"

(Continuare în pag. a 6-a)

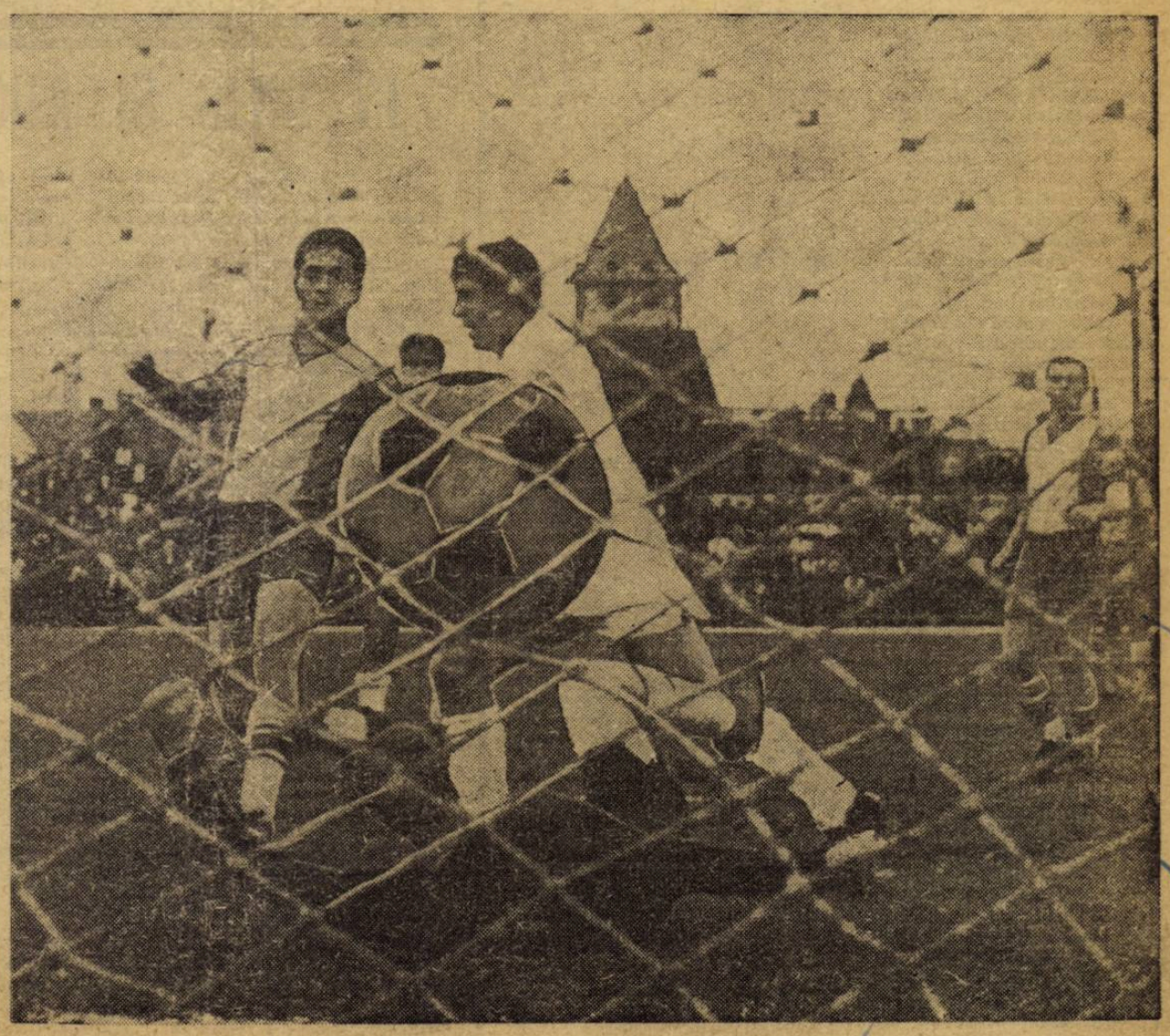

CAMPIONATELE REGIONALE

AZI: PLOIEȘTI

Pe terenurile din regiunea Ploiești activează în mod organizat aproape 200 de echipe, angrenate în diferite competiții. Bineînțeles că nu-i vorba și de cele din categoria A, B, C și campionatul republican de juniori. Ne referim la formații mai puțin cunoscute, dar care — ca și colegele lor din categoriile superioare — se întrec săptămînă de săptămînă în partide pe plan local. Despre acestea, mai precis de cele din campionatul regional, va fi vorba mai jos.

Ediția 1965—66 a acestui campionat s-a disputat (și la ora actuală continuă) după o formulă îmbunătățită, cele 24 de echipe fiind împărțite — după criteriul valoric și geografic — în două serii : Est și Vest. Părerea generală este că actuala formulă de disputare prezintă o serie de avantaje :

— **S-a mărit numărul echipelor** angrenate în întrecere și prin aceasta **a crescut și interesul** pentru competiție.

— Ca urmare a creșterii numărului echipelor a fost stimulată **activitatea fotbalistică într-o serie de centre ca Nehoiu, Berca, Boldești** etc. în care au fost create și formații de juniori.

— O serie de echipe promovate și-au amenajat terenurile necesare; **20 dintre ele dispun în momentul de față de baze sportive proprii,** Metalul Plopeni, Rafinăria Cîmpina și Caraimanul Bușteni avînd terenuri gazonate.

— În sfîrșit, **au fost evitate deplasările costisitoare** de la un capăt la altul al regiunii, făcîndu-se astfel economii însemnate.

Cu toate acestea, calitatea jocului practicat de echipe nu a crescut. Motivul ? Iată părerea prof. T. VIERU, președintele subcomisiei de competiții și clasificări din cadrul comisiei regionale : **„Între cele două serii există o diferență în joc, determinată în principal de interesul acordat de conducerile secțiilor respective pentru crearea condițiilor necesare desfășurării unui bun proces de instruire. De aceea, echipele din Seria Vest practică un fotbal mult mai plăcut. O notă specială merită în această privință Metalul Plopeni, care a fost la un pas de a se califica pentru sferturile de finală ale Cupei României și Carpați Sinaia (de altfel, aceste echipe domină seria). În schimb, în cealaltă serie — cu excepția formațiilor Metalul Buzău, Prahova 1 Mai Ploiești și Rafinăria Teleajen — jocul prestat lasă încă de dorit. Și, ca să subliniez cauzele, am să notez : ● lipsa unor antrenori calificați ● insuficienta preocupare la unele echipe pentru creșterea „rezervelor" (în raionul Mizil nu există nici un fel de campionat) ● condițiile materiale (echipament, terenuri, aparate ajutătoare etc.) nu sînt la înălțimea cerințelor unui antrenament metodic ● o serie de echipe nu au experiență, sînt la prima lor evoluție într-un asemenea campionat, iar unii jucători sînt certați cu disciplina. Iată de ce în acest an ele n-au realizat progrese mai mari, pe măsura posibilităților existente".**

MĂSURI ȘI REZULTATUL LOR

Comisia regională a analizat cu promptitudine cazurile de indisciplină, luînd măsurile cuvenite (suspendări, avertismente) împotriva unor jucători din echipele din Slănic, Schela Mare, Moreni, Buzău, Boldești, Fieni, Cîmpina. **În această acțiune de preîntîmpinare a actelor de indisciplină, comisia a fost sprijinită și de acțiunile întreprinse de conducerile unor secții de fotbal. Și ca urmare a intensificării muncii educative, în aceste secții s-au înregistrat progrese îmbucurătoare.** Jucătorii echipelor Petrolistul Boldești, Cimentul Fieni și Rafinăria Cîmpina, de pildă, s-au comportat din ce în ce mai corect. Din acest punct de vedere însă, cea mai frumoasă ținută, au avut-o formațiile Metalul Plopeni, Bucegi Pucioasa, Feroemail și Prahova 1 Mai din Ploiești.

ARBITRII AU RĂMAS DATORI...

Colegiul de arbitri are în evidența sa 256 de arbitri, dintre care 14 fac parte din lotul republican, iar 65 din cel regional. Efectivul acesta s-a mărit în urma preocupării pentru crearea de noi cadre. În ultimii doi ani, lotul și-a adăugat încă 40 de arbitri. De asemenea, este demnă de remarcat grija pentru promovarea unor elemente apte din raioane în lotul regional (**A. Damian, V. Neacșu, R. Avramescu, I. Chiriță** etc.). Elementele tinere cu rezultate bune, au fost promovate în categorii superioare (**E. Vlaiculescu, V. Gligorescu, M. Moraru** etc.). Măsurile luate de colegiu au fost subordonate atingerii obiectivului principal : realizarea unor arbitraje cît mai bune. Dar...

...Dar, colegiul a uitat, se pare, să consemneze și unele lipsuri proprii, care au determinat reorganizarea lui, precum și lipsurile unor arbitri în privința pregătirii personale la nivelul cerințelor actuale. De asemenea, nu se vorbește despre faptul că **o serie de arbitri sînt preocupați doar de delegări la meciuri, dar nu la orice meci, pentru că dacă e vorba de competiții de masă atunci găsesc pretexte să refuze delegarea.**

Tot ce s-a realizat în regiunea Ploiești pe linia dezvoltării fotbalului reprezintă în mare măsură, așa cum ne sublinia metodistul pentru fotbal din cadrul consiliului regional UCFS, **Dan Moldoveanu,** munca plină de pasiune a activului obștesc, a antrenorilor și instructorilor, care nu precupețesc nici un efort pentru ridicarea calității jocului în campionatul regional. Nume ca **T. Vieru, N. Popescu, Tr. Nedelcu, E. Avasilichioaie, I. Luca, V. Panovschi, M. Georgescu, M. Haită, C. Toacă** și multe altele sînt ale unor activiști și antrenori cu activitate laborioasă. Le-am dori completate cît de curînd și de arbitri, pentru ca efortul să fie general în acțiunea de îmbunătățire calitativă a fotbalului ploieștean.

Tr. IOANIȚESCU

După aprecierile unor specialiști care au urmărit în calitate de observatori multe din meciurile disputate pînă acum, s-ar putea alcătui următoarea echipă a regiunii : **Hovirneanu** (Rafinăria Teleajen) — **Juniga** (Metalul Plopeni), **Cojocaru** (Metalul Buzău), **V. Lupu** (Raf. Teleajen), **Oanță** (Carpați Sinaia) — **Drăgan** (Metalul Plopeni), **Neacșu** (Prahova Ploiești) — **Negoescu** (Carpați Sinaia), **Dragnea** (Metalul Plopeni), **Dumitriu** (Metalul Plopeni), **V. Popescu** (A.S.A. Ploiești).

CLASAMENTE

SERIA VEST

1. Met. Plopeni	18	13	2	3	46—21	28
2. Carpați Sinaia	18	12	2	4	33—13	26
3. Caraimanul Bușteni	18	9	4	5	31—22	22
4. I.R.A. Cîmpina	18	8	5	5	38—26	21
5. Bucegi Pucioasa	18	8	5	5	25—23	21
6. Muncitorul Schela Mare	18	7	5	6	35—34	19
7. Rafinăria Cîmp.	18	7	1	10	26—24	15
8. Victoria Florești	18	5	3	10	20—28	13
9. Vict. Moreni	18	6	1	11	23—33	13
10. Cimentul Fieni	17	4	5	8	11—25	13
11. Dinamo I. L. Caragiale	18	4	4	10	21—12	12
12. Electrica Cîmp.	17	5	1	11	16—34	11

SERIA EST

1. Metalul Buzău	18	14	4	0	42— 9	32
2. Prahova Ploiești	18	13	3	2	30—10	29
3. Rafinăria Teleajen	18	8	6	4	28—13	22
4. Vagonul Ploiești	18	8	4	6	29—20	20
5. A.S.A. Ploiești	18	8	4	6	22—16	20
6. Petrolistul Boldești	18	6	5	7	22—26	17
7. Foresta Nehoiu	18	6	4	8	25—29	16
8. Prog. R Sărat	18	6	4	8	24—35	16
9. Victoria Boboc	18	5	4	9	25—28	14
10. Petrolul Berca	18	5	4	9	15—25	14
11. Feroemail Pl.	18	4	4	10	11—29	12
12. Minerul Slănic	18	0	4	14	9—42	4

Echipa Minerul Slănic a fost eliminată din campionat pentru două neprezentări

PRONOSPORT

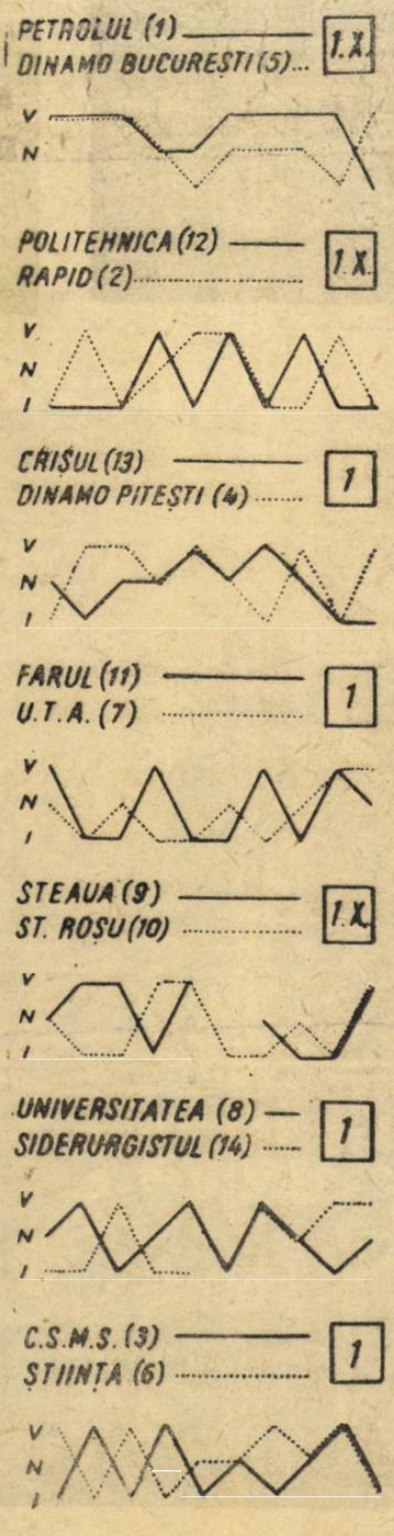

De data aceasta, prezentăm 7 din cele 13 meciuri ale concursului nr. 24 din 12 iunie a.c. sub o formă... grafică. Ce reprezintă cele 7 grafice alăturate ? Simplu : evoluția a tot atîtea echipe în retur, după rezultatele obținute în fiecare etapă. Liniile reprezintă echipa gazdă (linie neîntreruptă) și echipa oaspe (linie punctată). Ele urcă sau coboară în funcție de rezultatele reușite succesiv în etapele desfășurate pînă acum : victorie (V), meci nul (N) sau înfrîngere (I) indicate în dreptul fiecărui grafic. În felul acesta, cititorii noștri au față în față cele două echipe angajate în meciul respectiv și pe baza comportării reprezentate grafic să aprecieze șansele fiecăreia. În căsuța din colțul din dreapta fiecărui grafic se găsește pronosticul nostru.

O precizare : liniile care indică echipele Siderurgistul și Steaua sînt întrerupte între etapele a V-a și a VII-a, deoarece meciul dintre ele (programat în etapa a V-a) a fost amînat pentru data de 8 iunie.

În încheiere, iată și celelalte meciuri ale concursului de duminică, precum și pronosticurile respective :

VIII. Progresul Brăila — Flacăra Moreni 1,2
IX. Jiul Petrila — Minerul Baia Mare 1,X
X. Arieșul Turda — C.S.M. Reșița 1
XI. Novara—Lecco (camp. italian) X,2
XII. Palermo — Mantova (camp. italian) X,2
XIII. Trani — Genoa (camp. italian) 1

C. GRUIA, *Brașov.* — Materialul trimis în legătură cu activitatea echipelor de copii și juniori de la Tractorul îl vom publica într-un număr viitor.

AL. STOIANOVICI, *Molnești.* — Am primit notele dv. în legătură cu campionatul raional și categoria C. Vă rugăm să ne mai scrieți din activitatea competițională locală și a secțiilor de fotbal.

M. AVANU, *Tîrgoviște.* — Veți primi curînd amănunte. Mulțumiri pentru urările dv.

P. ARCAN, *Timișoara.* — Ne-au parvenit toate materialele trimise, dintre care am și folosit. Continuați să abordați probleme care frămîntă fotbalul

POȘTA REDACȚIEI

din regiunea Banat, ca și cele ce privesc preocupările secțiilor de fotbal.

M. IONESCU, *București.* — Întrebați dacă U.T.A. a retrogradat vreodată din categoria A. Nu. Formația arădeană n-a lipsit din nici o ediție a campionatului categoriei A din sezonul 1946—47 și pînă astăzi. Dar în ultimii ani a cam fost pericilitată de „lanterna roșie". Ca și acum. Să sperăm însă, că va reuși să-și păstreze pînă la urmă locul în prima categorie, dar mai ales că pe viitor nu va mai da emoții entuziaștilor simpatizanți din Arad ca și din alte orașe.

ȘTEFAN PETRUȘCA-SATU MARE. — Ne bucură cuvintele de apreciere pe care le-ați avut la adresa revistei noastre. La întrebările dv. răspundem următoarele : 1). Jucătorul care execută un penalti nu e obligat să tragă la poartă ; el poate pasa unui coechipier (care vine însă din afara careului !) dar mingea trebuie trimisă numai înainte. 2). Un jucător de cîmp poate apăra o lovitură de la 11 metri, cu condiția să fi fost în joc în momentul acordării loviturii. Așadar, un jucător de pe banca rezervelor nu poate intra pe teren pentru a apăra lovitura.

IN IULIE ȘI AUGUST: „CUPA DE VARĂ"

„Cupa de vară" se va desfășura în 16 grupe de cîte 4 echipe, în timpul pauzei dintre sezoane, componența lor fiind următoarea :

GRUPA I: Locomotiva Iași, C.F.R. Pașcani, Ceahlăul P. Neamț, Textila Buhuși.

GRUPA II: Poiana Cîmpina, Flacăra Moreni, Metalul Tîrgoviște Rapid Mizil.

GRUPA III: C.S.M. Sibiu, Gaz metan Mediaș, Chimia Făgăraș, Faianța Sighișoara.

GRUPA IV: Jiul Petrila, Minerul Lupeni, A.S. Cugir, Metalul Hunedoara.

GRUPA V: Vagonul Arad, C.S.M. Reșița, C.F.R. Arad, C.F.R. Timișoara.

GRUPA VI: Ind. sîrmei C. Turzii, Clujeana, Arieșul Turda, A.S. Aiud.

GRUPA VII: Rulmentul Brașov, Oltul Sf. Gheorghe, Tractorul Brașov, Metrom Brașov.

GRUPA VIII: Chimica Tîrnăveni, A.S.A. Tg. Mureș, Soda Ocna Mureș, Progresul Reghin.

GRUPA IX: Fructexport Focșani, Oțelul Galați, Metalosport Galați, Progresul Brăila.

GRUPA X: Metalul Tr. Severin, Electroputere Craiova, Progresul Strehaia, Victoria Tg. Jiu.

GRUPA XI: Metalurgistul București, Tehnometal București, Flacăra roșie București, Dinamo Victoria București.

GRUPA XII: Metalul Rădăuți, Chimia Suceava, Minobrad Vatra Dornei, Foresta Fălticeni.

GRUPA XIII: Farul Constanța, Rapid București, Dinamo București, Steaua București.

GRUPA XIV: Petrolul Ploiești, Progresul București, C.S.M.S. Iași, Siderurgistul Galați.

GRUPA XV: Minerul B. Mare, Universitatea Cluj, Crișul Oradea, Steagul roșu Brașov.

GRUPA XVI: U.T. Arad, Dinamo Pitești, Știința Craiova, Politehnica Timișoara.

Partidele din cadrul grupelor se vor disputa astfel :

În grupele I—VI : la 3, 10 și 17 iulie.

În grupa VII : la 24, 31 iulie și 14 august.

În grupele VIII și XI : la 24, 31 iulie și 7 august.

În grupele IX, X și XII : la 24, 31 iulie, 7 și 14 august.

În grupele XIII—XVI : la 4, 7 și 14 august.

Sistemul de disputare : fiecare cu fiecare numai o dată *(fără retur). Clasamentele se vor alcătui după normele în vigoare.*

Din activitatea comisiilor F. R. Fotbal

COMISIA CENTRALĂ DE COMPETIȚII

● **Se aprobă afilierea echipelor Recolta Tîrgoviște, Străduința Suceava Nord și Progresul Roșiori de Vede.**

COMISIA CENTRALĂ DE DISCIPLINĂ

● **Se aprobă scoaterea din lotul echipei Foresta Fălticeni a jucătorilor Șercău Mihai, Fălcușeanu Liviu și Mocanu Gheorghe pentru grave abateri de la conduita de jucători.**

● **Se suspendă pe timp de 1 etapă jucătorul Constantinescu Mircea de la C.S.M.S. Iași pentru lovirea adversarului la jocul cu Universitatea Cluj.**

COLEGIUL CENTRAL AL ARBITRILOR

● **Se suspendă pe timp de 4 etape (29 mai — 19 iunie 1966) arbitrul Octavian Comșa din Craiova, pentru arbitraj necorespunzător la jocul Farul—Steaua.**

● **Arbitrul Florian Dumitriu din Craiova este suspendat pe timp de 2 etape pentru comportare nesatisfăcătoare, ca arbitru de linie la jocul Farul — Steaua.**

● **Se dă avertisment în scris arbitrului Victor Roșu din București, pentru nerespectarea orei de începere la jocul de categorie C, Rulmentul Brașov — Tractorul Brașov, disputat la data de 14 mai 1966.**

● **Se suspendă arbitrul Gheorghe Dulea din București pe timp de 3 etape pentru greșeli în arbitraj la jocul C.S.M.S. — Dinamo Pitești din 23 mai a.c.**

REPREZENTATIVA A CONTINUĂ PREGĂTIRILE

Fundașul vest-german Weber degajează înainte ca Badea să poată interveni.

La Ludwigshafen

A JUCAT CA ȘI ACASĂ DAR N-A REUȘIT SĂ ÎNSCRIE

Jocul de la 1 iunie, de la Ludwigshafen, cu reprezentativa R. F. Germane s-a încadrat în pregătirile echipei noastre în vederea competiției la care participă începînd din toamnă, Campionatul Europei.

Deși a pierdut la limită (0—1) formația noastră a făcut un joc apreciat. Se poate spune că jucătorii români au reușit ceea ce și-au propus în principal, SĂ JOACE ÎN DEPLASARE CA ȘI PE TEREN PROPRIU. Dar — din păcate — n-au putut să și înscrie.

Ne vom ocupa, în rîndurile de mai jos, de unele aspecte ale întîlnirii cu R.F.G., privită în această lumină, căutînd să completăm imaginea meciului cu unele aprecieri pozitive sau negative asupra comportării echipei României.

Echipa reprezentativă a marcat un real progres, desfășurînd un joc bun, subliniat ca atare de presa locală și de specialiști, un joc cu care ar fi putut obține nu numai un rezultat egal ci și victoria.

Noi nu vom pune înfrîngerea echipei române pe seama norocului, așa cum a făcut ziarul „Neue Presse" din Frankfurt, ci vom preciza de la început că propriile noastre lipsuri ne-au privat de un rezultat de răsunet. Le vom sublinia mai jos.

Timiditatea a rămas la vestiare

Dar se cuvine ca acestor jucători, pe care i-am criticat în repetate rînduri pentru timorarea și complexul care-i încorsetează în partidele susținute în deplasare, să le apreciem de astă dată o primă calitate: au jucat degajat, nu s-au lăsat intimidați de rezonanța unor nume ca Tilkowsky, Schnellinger, Szymaniak, Höttges, Ulsass sau Uwe Seeler și nici de vuietul unei tribune cu peste 60.000 de oameni. Iată, deci primul **aspect pe care ținem să-l relevăm, adăugînd că el este rezultatul firesc al măririi numărului de jocuri internaționale, al contactelor mai dese ale echipelor noastre cu formațiile de reală clasă de pe continent.** De aici, concluzia că trebuie să mergem în continuare pe acest drum, jalonat de-acum de meciurile imediat următoare, cel cu Uruguay (București, 19 iunie) și cu Portugalia (Porto, 3 iulie).

Este adevărat că în primele 10 minute echipa noastră n-a stat prea bine pe picioarele ei. În acest interval, greșeala lui Ionescu (care a luftat după o ieșire în afara careului, ceea ce ne putea costa un gol), ca și o mare ratare a lui Badea (ezitare de o fracțiune de secundă, la o minge care i-a trecut prin față, le 6 m de poartă!) ne-au făcut să ne temem că se va repeta istoria unor jocuri anterioare, pe care le-am pierdut aproape înainte de a începe. (Vezi : Danemarca la București, Cehoslovacia la Praga etc.) La Ludwigshafen însă, echipa noastră s-a regăsit curînd, a echilibrat jocul și apoi l-a luat pur și simplu pe sont propriu, în special începînd de prin minutul 30. Element statistic semnificativ: între minutul 30 și 45, am beneficiat de 5 cornere fără ca în acest interval gazdele să se apropie de poarta noastră. (A fost și perioada în care Pîrcălab, printr-o fentă, l-a trimis pe Schnellinger... între fotografi, pentru ca apoi să șuteze puternic, silindu-l pe Tilkowsky să plonjeze, să respingă cu palma în... bară, de unde mingea a ieșit din teren).

Și mai bine a început jocul echipa română, după pauză. Puteam înscrie chiar în minutul 46 cînd la un cap al lui Pîrcălab, Tilkowsky a reținut balonul în ultima instanță, pe linia porții. Cînd s-a ridicat, pe mîneca tricoului său negru se vedea varul liniei... O ocazie la fel de mare a avut și Badea (minutul 58) cînd din centrarea lui Pîrcălab, mingea i-a trecut pe la frunte...

Dridea a fost apoi faultat în careu, golul nostru părea iminent, dar... golul gazdelor a creat o derută din care jucătorii noștri nu s-au desprins decît spre sfîrșit, cînd au forțat egalarea.

Așadar, la concluzia de ansamblu (progres în abordarea jocului în deplasare) trebuie să adăugăm un corectiv. Jucătorii noștri trec încă prin momente de „cădere", mai lungi sau mai scurte, care trebuie evitate pentru că ele pot determina un rezultat, pot anula eforturile unui meci, eventual ale unui întreg sezon de muncă.

Joc de ansamblu bun

Un lucru care ne-a plăcut la echipa română (și nu numai nouă) în partida cu R.F.G. a fost JOCUL SĂU DE ANSAMBLU, LA MIJLOCUL TERENULUI. Am avut o apărare fermă, în care cei patru fundași s-au întrecut în joc acrobatic și decizie, doi jucători de mijloc care au constituit un suport de nădejde pentru ansamblul formației, două extreme penetrante, doi atacanți centrali muncitori. Echipa noastră a jucat tehnic, poate a făcut chiar abuz uneori, în detrimentul eficacității, al jocului pe poartă.

Preponderența jocului spectaculos în comportarea de ansamblu a echipei (ziarul „Neue Presse" i-a denumit pe fotbaliștii noștri **„artiștii din Balcani")** ne-a atras aprecieri, dar nu ne-a adus și goluri. Și aici ajungem la o altă concluzie, de altfel aceeași ca și după alte meciuri: **nu tragem la poartă cît s-ar cuveni, iar cînd tragem, n-avem precizia sau calmul care să ne-aducă golurile.**

La Ludwigshafen, fotbaliștii noștri au șutat la poartă în total de 16 ori, dar numai 6 suturi au mers pe poartă. Gazdele au șutat de 12 ori (4 șuturi pe poartă + 1 gol + o bară).

Repartizarea celor 16 șuturi ale noastre pe oameni duce la concluzii interesante: Dobrin 5, Ghergheli 4, Pîrcălab 3, Dridea 3, Avram 1. Deci cel mai muit au șutat mijlocașii; imprecis însă, un singur șut, al lui Ghergheli, mergînd pe spațiul porții. Badea n-a șutat niciodată, iar Sorin Avram n-a arătat de loc în acest meci că știe să tragă la poartă. (Ce se întîmplă cu acest jucător? De altfel deficiențele lui în finalizare reies și din faptul că în întregul campionat n-a marcat decît... 3 goluri!).

Este adevărat că formația R.F.G. a avut o apărare atletică, a practicat un joc forte (gazdele au comis în întreg jocul 14 faulturi, față de 8 ale românilor) dar nu aceasta poate fi explicația ineficacității noastre. Mai ales că — lucru ușor de bănuit — echipa R.F.G. nici n-a făcut apărare supra-aglomerată, chiar dacă în a doua repriză Höttges a acționat ca „măturător". Înseamnă că e vorba de lacune în concepția, sau poate numai în practica antrenamentului nostru pentru finalizare, nu numai la nivelul echipei naționale ci — în primul rînd — al cluburilor. Căci nimeni nu va putea spune că în privința aceasta stăm mai bine în campionat.

Cum au jucat... Note

Desigur, cititorii noștri — puși la curent asupra faptului că echipa a jucat în general bine — doresc și unele scurte comentarii asupra comportării fiecărui jucător în parte. Le facem, precizînd că aprecierile de mai jos reprezintă un punct de vedere sau — dacă vreți — o optică personală.

Ionescu — destul de solicitat, dacă nu de șuturi directe, de centrări periculoase. A apărat bine. Poate că, dacă rămînea în poartă, ar fi evitat și golul. **Nota 7.**

Popa — bun ca de obicei în jocuri internaționale. A plăcut mai ales mobilitatea lui. **Nota 7.**

Hălmăgeanu — excelent la cap, plasament corect. **Nota 7.**

Dan — putere de luptă remarcabilă. Intervenții de ultimă instanță, decisive. A avut un adversar deosebit de greu, Uwe Seeler, care s-a plimbat pe tot latul terenului. Dan și-a folosit bine detenta. Bună colaborare cu Hălmăgeanu. **Nota 8**

Mocanu — debut foarte bun. A fost sigur pe el. Jocul lui acrobatic i-a atras numeroase aplauze. În acest meci s-a rezumat însă la apărare, n-a participat la ofensivă, ca în alte ocazii. **Nota 8.**

Ghergheli — mai reținut în prima repriză, „și-a dat drumul" în cea de a doua, cînd a fost elementul dinamic al echipei. A jucat incisiv, a făcut „un-doi"-uri cu Pîrcălab, a tras la poartă. **Nota 7.**

Dobrin — a fost cel mai aplaudat din echipă. Au plăcut în mod deosebit execuțiile sale tehnice. A tras însă imprecis la poartă, iar uneori a abuzat de jocul lateral. I-ar trebui — pentru a deveni un jucător de clasă — un plus de viteză. **Nota 9.**

Pîrcălab — cel mai bun din atac. L-am văzut, în fine, jucînd mai curajos în deplasare, chiar dacă l-a avut în față pe Schnellinger. Ar fi nedrept să spunem că el a ratat victoria dar — în cele două mari ocazii avute — dacă trăgea în „colțul lung" poate ar fi marcat. **Nota 7.**

Badea — bun în cimp, joc constructiv. Nesatisfăcător la finalizare. **Nota 6.**

Dridea — s-a găsit, de cele mai multe ori, între Weber și Höttges, doi din cei mai buni jucători adverși. A muncit, s-a deplasat lateral, dar n-a realizat prea mult. **Nota 6.**

S. Avram — curse frumoase, joc viguros. Dar, parcă, și teamă de șut, de răspundere. **Nota 7.**

Nunweiller III — a jucat doar 21 de minute, timp în care a corespuns.

În obiectiv: atacanții centrali și finalizarea

Primul meci interțări al anului nu ne-a decepționat, chiar dacă rezultatul nu ne-a fost favorabil.

DESIGUR, N-O SĂ NE MULȚUMIM NICIODATĂ SĂ JUCĂM FRUMOS ȘI SĂ PIERDEM. Dar nici nu putem, după Ludwigshafen, să ignorăm faptul că echipa de fotbal a României a cules numai aprecieri pentru comportarea sa, pentru jocul său frumos. Desigur, bine ar fi să și jucăm frumos, să și cîștigăm. Asta și dorim în ultima analiză; și dacă se va munci mai departe așa, se va ajunge și acolo!...

„Cine urmărește binele fotbalului trebuie să înțeleagă că este necesar să creăm spectacolul cel mai atractiv pe stadioane" spunea recent, într-o întîlnire cu ziariștii, președintele F.I.F.A. Stanley Rous. Or, noi avem satisfacția că la Ludwigshafen, într-un joc urmărit de 62.000 de spectatori și de 170 de ziariști din toate țările din grupa B a turneului final, ca și din Anglia, cei aplaudați au fost jucătorii români.

Următorul joc al echipei naționale A este peste numai 11 zile. Ce am putea face în acest interval, în care se dispută și o etapă de campionat?

Un lucru e cert. Echipa de la 1 iunie a corespuns în bună măsură. **Poate că antrenorii ar trebui să se gîndească mai mult la îmbunătățirea formulei sau a jocului atacanților centrali.** De restructurări ale formației, deocamdată, nu credem că e vorba.

Și, în orice caz, pentru viitor: Atenție, atenție la finalizare! Ni se pare problema cea mai stringentă la această oră.

Radu URZICEANU

Seeler Retter
Bravo Rumänien!

...ag, 2. Juni 1966

BERICHTE • SPORT

Gegen Rumäniens Artisten fehlte das richtige Rezept

Uwe Seeler schoß das wenig überzeugende 1:0 der deutschen Nationalelf heraus

Unser Sportredakteur Herbert HOFFMANN war unter

Două tăieturi din presa vest-germană, publicate după meci.

Deasupra, un titlu din ziarul „5 UHR BLATT": „SEELER SALVATOR. BRAVO ROMÂNIA!"

Dedesubt, titlul cronicii din „NEUE PRESSE": ÎMPOTRIVA ARTIȘTILOR ROMÂNIEI, NE-A LIPSIT REȚETA POTRIVITĂ. În subtitlu, cronicarul H. Hoffman scrie: UWE SEELER A REALIZAT PUȚIN CONVINGĂTORUL 1—0 PENTRU ECHIPA NAȚIONALĂ GERMANĂ.

PÎNĂ LA MECIUL CU URUGUAY

Și acum, privirile se îndreaptă către meciul de la 19 iunie, de la București, cu Uruguay, care sosește în Europa pentru a participa la turneul final al Campionatului mondial.

Antrenorii lotului nostru reprezentativ, Ilie Oană și Ștefan Covaci, și-au alcătuit planul de pregătiri în vederea acestui al doilea joc interțări al echipei noastre în acest an.

Pregătirea va începe după etapa din 12 iunie, cînd cei 17 jucători ai lotului vor fi definitiv cunoscuți.

Deocamdată sînt în vederile selectionerilor următorii jucători: **Ionescu, Constantinescu, Popa, Nunweiller, Hălmăgeanu, Dan, Mocanu, Sătmăreanu, Ghergheli, Dobrin, D. Popescu, Pîrcălab, Badea, Dridea, Avram, Cuperman, Iancu.** S-ar putea, în cazul în care indisponibilitatea lui Hălmăgeanu va continua, ca în lot să fie introdus un alt jucător de la tineret, probabil **Boc.**

De asemenea, nu este exclusă completarea lotului cu unul sau doi jucători — aflați deja în vederile antrenorilor — și care vor dovedi o formă bună în etapa a 24-a a campionatului.

În cursul săptămînii viitoare, lotul va face antrenamente pe stadionul „23 August", ca și pe terenul de la Snagov, iar joi va susține un joc de antrenament cu echipa de categoria B — Poiana Cîmpina.

DIN EXPERIENȚA SPECIALIȘTILOR

4 VARIANTE ÎN ATACUL MODERN

Tehnica și tactica paselor precum și jocul pozițional constituie elemente de bază în jocul de fotbal. Uneori la antrenamente se neglijează exersarea paselor și aceasta constituie, firește, o greșeală. Învățarea paselor la antrenamente este strict necesară pentru că numai exersîndu-le neîncetat se perfecționează tehnica acestei execuții, precizia și traducerea în fapt a tacticii prescrise de antrenor. În toate jocurile de campionat, fie ele din prima sau ultima categorie, se observă că echipele folosesc uneori bine și alte ori greșit pasele. Fiecare jucător și antrenor este conștient de importanta paselor în joc, fie cînd este vorba de o lovitură liberă, de o degajare, de o centare, fie că balonul trebuie reluat direct printr-un șut sau o lovitură de cap. Cu cît partenerul de joc este mai bine servit, cu atît acțiunea respectivă cîștigă în cursivitate, ajută scopului inițial propus.

1. JOCUL ÎN TRIUNGHI LA DISTANȚĂ (Fig. 1)

Grupuri de cîte 3—4 jucători se postează în locuri diferite : primul grup se așază pe partea stîngă din centrul terenului, al doilea grup pe partea dreaptă în colțul careului de 16 m, iar al treilea în colțul stîng al careului de 16 m. Aceste grupe de jucători pasează mingea unul altuia la o distanță de 25—30 m în următoarea direcție : grupul de la centrul terenului trimite mingea spre dreapta, grupul din dreapta centrează jucătorilor aflați pe aceeași linie în stînga terenului, iar aceștia trimit jucătorilor din grupul de la centrul terenului. Astfel, balonul se plimbă în triunghi. Scopul exercițiului constă în perfecționarea reluării directe, în precizia pasei. Fiecare jucător din grupa respectivă va face acest exercițiu timp de cîteva minute, schimbînd prin rotație locul pe care l-a avut în grupa respectivă. Se înțelege deci că jucătorul care a fost pe dreapta va trece pe stînga și pe centru etc. Este interesant de remarcat că în felul acesta, jucătorul va fi supus unor mișcări diferite. De pildă, acela care execută lovitura de la centrul terenului va trimite o pasă celui din dreapta, acesta la rîndul său va exersa centrarea, în timp ce al treilea din stînga terenului va exersa degajarea.

JOCUL POZIȚIONAL

Exercițiul se poate face fără balon, pe un teren cu dimensiuni mici, fără porți, unde mai întîi se perfecționează așezarea pe teren. De fapt, așezarea corectă și demarcarea constituie baza succesului în jocul de fotbal. Exercițiul este interesant deoarece tendința jucătorilor este de a fi în permanență demarcați, căutînd tot felul de soluții pentru a-și evita adversarul direct. În jocul de fotbal modern nici unul din jucători nu este legat de postul său. Toți sînt într-o continuă mișcare, folosind schimbul de locuri. Tendința constă în a fi singur în posesia balonului. După ce exercițiul se face fără balon el trebuie exersat cu mingea. Iată un exemplu :

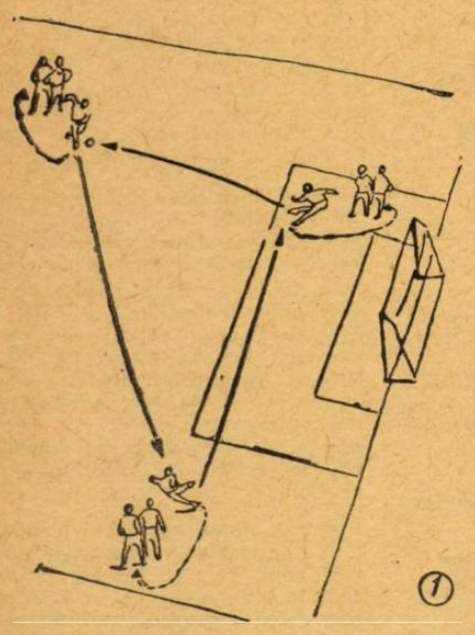

2. TRIPLETA JOACĂ ÎMPOTRIVA UNUI FUNDAȘ CENTRAL ȘI DOI MIJLOCAȘI (fig. 2).

Cu pase laterale puternice, pase înapoi, înaintașii vor încerca să-și depășească adversarii și să ajungă în poziția de șut. În timpul exercițiului tacticile sînt diferite. Înaintașul central joacă retras și după ce pasează interului stînga el se deplasează spre dreapta. Interii își schimbă neîncetat pozițiile cu înaintașul central. Exercițiul se bazează exclusiv pe un schimb permanent de locuri pentru a găsi locul cel mai potrivit de străpungere a apărării. Exercițiul este și un excelent mijloc de pregătire fizică și el durează 3—5 minute. Apoi, pe o durată identică, rolurile se schimbă : apărătorii devin înaintași, iar înaintașii apărători.

DIFERITE FORME ALE JOCULUI COLECTIV

(fără schimb de locuri)

3. DOUĂ VÎRFURI DE ATAC CU DOUĂ MINGI (fig. 3).

Pe linia care marchează centrul terenului se așază cinci înaintași în W. Ambii interi (nr. 8 și 10) sînt în posesia balonului. Toți înaintașii iau startul simultan. Interul dreapta (nr. 8) pasează lateral extremei dreapta (nr. 7), iar interul stînga (nr. 10) pasează înaintașului central (nr. 9). Nr. 9 deschide extrema stîngă (nr. 11), înaintează și primește pasa trimisă de extrema dreaptă (nr. 7). Astfel, cele două vîrfuri de atac (nr. 9 și 11) ajung simultan în poziții de șut, trăgînd la poartă de la circa 16 m. Firește, rolul de vîrf de atac poate fi luat apoi de un inter sau de extrema dreaptă.

SCHIMBUL DE LOCURI

4. PASA ÎNAPOI, SCHIMBUL DE LOCURI, PASA ÎN ADÎNCIME, ȘUTUL LA POARTĂ (fig. 4).

Extrema stîngă (nr. 11) pasează înapoi centrului înaintaș (nr. 9). După executarea pasei, extrema stîngă traversează terenul în mare viteză, ajungînd în poziție de inter dreapta. În acest timp, interul dreapta (nr. 8) primește balonul de la centrul înaintaș, care aleargă în continuare, ocupînd poziția de inter stînga, în timp ce interul stînga (nr. 10) ocupă postul de extremă stîngă. Jucătorul în posesia balonului, interul dreapta (nr. 8), dacă nu este în poziție de șut are diferite posibilități de a schimba jocul : centrului înaintaș care a devenit acum inter stînga, extremei stînga devenit inter dreapta și chiar interului stînga sau extremei dreapta, aflată la mare distanță.

Toate aceste scheme și variante de atac trebuie întîi învățate teoretic, schițate pe tablă de către jucători. Ei trebuie să înțeleagă întîi rolul lor, să-l învețe în teorie, pentru ca pe teren să nu aibă altceva de făcut decît să le pună în practică.

ABREVIAȚIUNI : F. C. — fundaș central ; M. D. — mijlocaș dreapta, M. S. — mijlocaș stînga E. D. — extremă dreapta, I. D. inter dreapta, C. I. — centrul înaintaș, I. S. — inter stînga, E. S. — extremă stînga.

(După revista „FUSSBALL TRAINER")

N.R. De remarcat că specialiștii vestgermani deși vorbesc despre jocul modern, folosesc tot vechea denumire de „inter", dispărută în sistemul cu patru fundași.

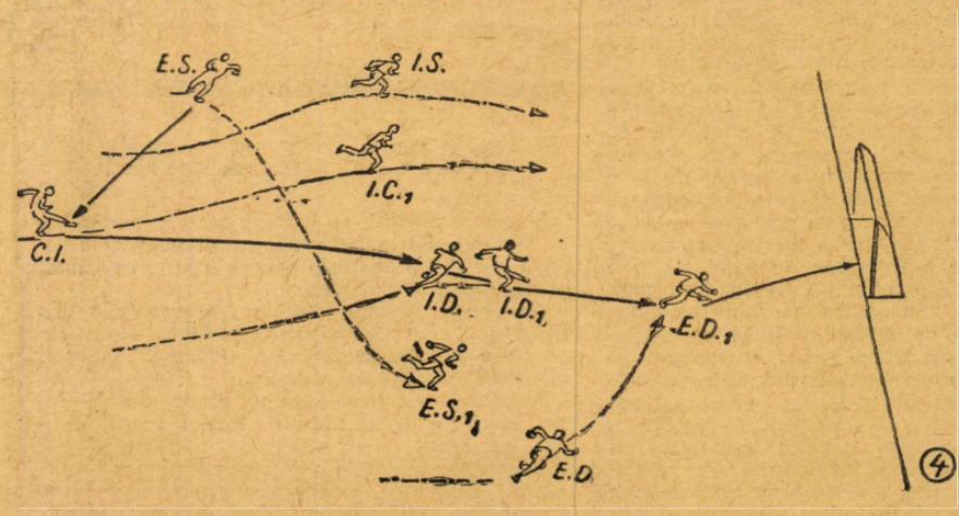

Din problemele muncii cu juniorii

SECRETELE TEHNICII DEZVALUITE DE LA INCEPUT

Procesul de instruire în jocul de fotbal, se dezvoltă necontenit pentru a fi în pas cu jocul modern de care este condiționat. Este de la sine înțeles, că între sistemul de lucru cu juniorii (18—19 ani) și cel de lucru cu copiii (11—12 ani) există diferențieri substanțiale determinate atît de specificul de vîrstă anatomo-psiho-fiziologic, cît și de obiectivele urmărite prin documentele de planificare. Ne vom ocupa, pe scurt, de unele aspecte ale muncii cu copiii (11—13 ani).

Cred că trebuie precizat, înainte de a intra în detaliile problemei, că termenii de învățare și îmbunătățire corespund pînă în jurul vîrstei de 19 ani.

Este necesar să se lucreze pentru însușirea procedeelor tehnico-tactice (stăpînirea și manevrarea mingii cît mai relaxat), de mare frecvență în joc, adaptate la dinamica jocului modern.

Dezvoltarea instruirii în secțiile de fotbal pentru copii și juniori implică :

— îmbunătățirea structurii unităților de instruire (organizatorice - administrativ pe secții și grupe);

— îmbunătățirea planurilor de instruire ;

— ridicarea conținutului antrenamentelor și perfecționarea metodelor folosite în transmiterea cunoștințelor și deprinderilor necesare copiilor și juniorilor.

Procesul de instruire actual al juniorilor și copiilor se caracterizează prin volumul mare de cunoștințe și procedee tehnice, care trebuie să fie transmise tinerilor fotbaliști într-un timp relativ scurt (3 antrenamente între 80—120 minute săptămînal).

Metodele de instruire trebuie să asigure ca rezultat, creșterea de jucători de certă valoare, dar ținînd seama și de condițiile existente :

— durata procesului de învățare și perfecționare la grupele de copii și juniori ;

— timpul și spațiul disponibil (baze sportive, săli, terenuri reduse) ;

— pregătirea cu care tinerii vin din școală ;

— numărul de sportivi cu care lucrăm.

Este bine să începem cu descrierea etapei pe care o parcurge un copil intrat în jurul vîrstei de 11 ani în pregătire organizată.

In etapa 11—13 ani se recomandă : inițierea metodică și învățarea corectă a procedeelor de mare frecvență în joc : lovirea mingii cu șiretul și cu latul, cu ambele picioare, preluarea, lovirea cu capul de pe loc, mișcarea înșelătoare, protecția mingii, deposedarea, aruncarea de la margine, conducerea și driblingul.

Accentul va cădea în toată această etapă pe corecta execuție și nu pe puterea de lovire.

— Se alătură pregătirii tehnice (care după cum se vede trebuie să aibă un aspect cît mai global, fără a se intra în detalii și subtilități) noțiuni elementare de tactică :

— marcaj și demarcaj, atac și apărare, circulația mingii, soluții simple tactice pentru momentele fixe.

Se va dezvolta și îmbunătăți continuu viteza de reacție, prin jocuri de atenție și exerciții cu mingea.

— treptat și insistent se va lucra pentru tehnica corectă a alergării și a săriturii pe un picor cu elan mic.

La această vîrstă vor fi programate 2 antrenamente săptămînal, cu o durată între 60—80 de minute, jocuri de mișcare, dinamice, cu acent pe exerciții de respirație.

In această perioadă copiii doresc să joace în echipă, de aceea se va folosi jocul în 1/3 din durata antrenamentului.

Ștefan STĂNCULESCU
Antrenor

Cum sînt pregătite echipele naționale

„TINERETUL" ÎN DISCUȚIE

Răspund: antrenorii Valentin Stănescu și I. Cernăianu ◤ jucătorul Frățilă ◤ spectatorul dr. Alfred Dumitrescu

CUNOAȘTEM OARE TALENTELE DE PE TOT CUPRINSUL ȚĂRII?

Unul din sutele de mii de iubitori ai fotbalului, dr. Alfred Dumitrescu, *medic veterinar. De 30 de ani prezent pe terenurile de fotbal pe care nu le-a părăsit nici în momentul cînd televizorul i-a adus cuplajele duminicale în casă. Din totdeauna, un iubitor al tineretului, un sprijinitor frecvent al debutanților, un îndrăgostit de echipele naționale. Iată-i părerea:*

„Cele ce am să vă spun mi-au fost inspirate de emisiunea de la televiziune „Dialog la distanță". M-am întrebat, văzînd puzderia de talente artistice dezvăluite din regiuni, dacă Federația română de specialitate cunoaște — prin rețeaua sa — cele mai autentice talente în fotbalul din regiuni, tineri între 16 și 23 de ani. Meseria mea m-a purtat și mă poartă prin toate regiunile țării și nu există deplasare în care să nu constat în formațiile de mică importanță din gospodăriile agricole de stat, din cooperativele agricole de producție, de la stațiunile de mașini și tractoare, veritabile talente necunoscute.

Pentru depistarea talentelor fac o propunere a cărei punere în aplicare sînt convins că trebuie să dea roade. Sugerez un turneu al reprezentativelor de regiuni care să cuprindă tineri sub 23 de ani, neîncadrați în categoriile A, B și C

Cum să se organizeze această competiție?

O perioadă de timp, antrenori cu experiență să cutreiere regiunile și să selecționeze un lot de jucători din care să facă reprezentativa regiunii. Această formație ar urma să participe la un turneu în compania celorlalte 15 selecționate regionale, turneu care să aibă loc într-un mare centru din țară.

Turneul se poate juca și eliminatoriu, cu condiția ca echipele eliminate să susțină meciuri intermediare pentru stabilirea unui clasament exact de la 1 la 16.

Astfel, într-un timp scurt, ar defila în fața ochilor noștri aproximativ 300 de talente autentice. Dintre acestea, s-ar alege un număr de 50 fotbaliști. Pe timpul verii s-ar putea organiza cu ei un curs de o lună de zile la care instructori să fie fotbaliștii internaționali care au părăsit de curînd activitatea internațională, iar antrenori cei mai buni tehnicieni români. S-ar putea merge cu ideea mai departe. De ce n-am invita — în concediu în țara noastră — 3—4 mari vedete continentale? Acești internaționali renumiți ar putea împărtăși din bogata lor experiență tinerilor noștri jucători.

Sînt convins că procedîndu-se astfel, vom „recolta" pentru la toamnă cel puțin 20—30 de jucători pentru echipele de categoria A din regiunile respective.

Este încă timp de organizare a unui asemenea turneu de depistare a talentelor în luna iulie, cu organizarea unui curs pînă la 10 august, înaintea reluării activității competiționale.

E o simplă sugestie din dorința de a contribui într-o mică măsură la progresul sportului pe care-l iubim cu toții".

Pe **„Nunweilleri"** îi găsești în toate categoriile de activitate ale fotbalului. Iată-i pe cinci dintre ei, cei... mai mici, fiindcă primii doi au abandonat fotbalul activ: **Edi**, mezinul, face parte din echipa de pitici a lui **Dinamo București, Radu Nunweiller** (VI), joacă în categoria A și la tineret, **Victor Nunweiller** (V) în categoria B la **Dinamo Victoria** iar **Licâ** (IV) și **Nunweiller** (III) activează în prima categorie și au fost selecționați în reprezentativa A.

Echipa de tineret și echipa olimpică trebuie să fie distincte!

Iată cuvîntul antrenorului echipei Rapid, Valentin Stănescu:

„Cele două echipe de tineret și olimpică, au pentru mine structuri diferite; vizează fiecare alte realizări. Echipa olimpică are obiectivul să se califice în turneul final, să obțină o performanță. În ea vor juca, indiferent de vîrstă, cei mai buni jucători care n-au participat la preliminariile Campionatului mondial. Echipa de tineret nu luptă pe frontul întîlnirilor oficiale. În alte părți ea se numește „echipa celor sub 23 de ani" și trebuie să reprezinte un amestec de tinerețe, talent și ambiție, exprimat în unități „speranță".

Referindu-mă la aspectul activității de selecție, în prezent „moda" recomandă „să se poarte" jucători cu gabarit. Așa ar trebui să arate jucătorul ideal: bine făcut, excelent tehnician, tactician deștept și frumos pe de-asupra. Dar Ceaicovski (nu compozitorul), Bürger și Bindea la noi, Kopa, n-au fost cu toții niște internaționali reputați? Singurul criteriu care rămîne nealterat în ciuda sistemelor de joc, care vin și se duc asemenea anotimpurilor, rămîne măiestria jucătorului. Iată de ce nu înțeleg ignorarea unor fotbaliști ca: Iuhász, Dinu, Năsturescu etc., iar pe de altă parte menținerea unora care în ciuda staturii, dau de multă vreme semne evidente de stagnare (Petescu, Năftănăilă etc.).

Colaborarea mea cu antrenorii lotului olimpic a evoluat mai puțin strîns decît cu antrenorii lotului „A", în toate compartimentele: selecția jucătorilor, pregătirea alternativă la lot și la club, forma lor sportivă, chestiuni disciplinare etc. Un exemplu: am fost anunțați recent, de către UCFS oraș București că tinerii noștri jucători Ștefan și Popescu Marian sînt incluși în lotul olimpic. Recunosc, doi fotbaliști extrem de înzestrați, dar cum vor fi apți să ne reprezinte în preliminarii anul viitor cînd nu joacă decît sporadic în prima echipă, deci n-au atins încă treapta valorică necesară?

Dorim ca de la începerea campionatului viitor, să acordăm un timp suplimentar pregătirii jucătorilor olimpici, selecționați din echipa Rapid, pe baza unui schimb de informații și idei, cu tehnicienii lotului. Clubul trebuie să rămînă scena de bază pe care să se efectueze pregătirea jucătorilor selecționați.

Jucătorii echipei de tineret și echipei olimpice trebuie învățați să aplice și să contracareze toate variantele sistemului cu 4 fundași, încît să nu mai cunoască momente de surpriză și de dificultate în fața unor adversari subtili sau necunoscuți.

Cînd calendarul competițional al echipei naționale, reclamă întreruperea campionatului, ar fi necesar să se programeze jocuri internaționale și pentru celelalte echipe reprezentative.

Uneori turneele echipei de tineret au avut o durată excesivă și cluburile au resimțit (în proporție diferită, după numărul jucătorilor plecați), dificultăți în activitatea de pregătire, de stabilire și de omogenizare a formației.

Dorim ca aceste cîteva inadvertențe, existente pînă acum în activitatea lotului de tineret, precum și pe filiera colaborării cu tehnicienii de la cluburi, să fie remediate cu ocazia începerii viitoarei etape de pregătire a lotului olimpic.

Să pregătim și o a doua echipă

Antrenorul prezumtivei campioane a țării pe anul în curs, Petrolul, I. Cernăianu a intrat imediat în temă:

— Consider de bun augur inițiativa revistei care, încă de la debutul ei, a „aruncat mănușa" antrenorilor, jucătorilor și cititorilor, într-o problemă majoră a fotbalului românesc: „Este oare satisfăcător randamentul echipei de tineret?". *Ar fi inutil să insist asupra unui fapt de necontestat, la ora actuală, și anume acela că fotbalul modern are nevoie de jucători cu o dotare fizică superioară, din toate punctele de vedere, și cu un nivel de tehnicitate foarte ridicat. Echipa ai căror jucători nu întrunesc aceste două condiții esențiale se zbate în mediocritate, obține rezultate întîmplătoare și, mai ales, nu este capabilă să demonstreze, așa cum spunea Sir Stanley Rous, președintele FIFA, că „fotbalul înseamnă, înainte de toate, „SPECTACOL".*

— Cu alte cuvinte vreți să vă referiți la selecție?

— Întocmai! După părerea mea, concep selecția nu ca un scop în sine. Adică, la data X avem de disputat un meci cu o formație de tineret și pentru aceasta convocăm un anumit număr de jucători din care se formează „11-le" reprezentativ. Nu, selecția trebuie să-și găsească reflectarea în perspectivă, întrucît echipa de tineret nu este altceva decît filonul de cadre pentru prima garnitură a țării.

— Dar asta incumbă obligații, în primul rînd, pentru echipele de club!

— Fără discuție! Dacă acestea neglijează aspectul viitorilor jucători, apți de a îmbrăca tricoul reprezentativei, selecționerii n-au de unde alege pe cei mai buni dintre cei buni. În ceea ce ne privește, noi am reușit să trimitem la lot pe Mocanu — care a debutat recent în națională — pe Boc și Moldoveanu. — Față de aceștia, exigențele noastre la antrenamente sînt mult mai mari. Ba mai mult, atunci cînd sînt chemați la pregătiri, îi urmărim îndeaproape pentru ca, odată întorși acasă, să insistăm pe eliminarea deficiențelor constatate.

— Ați vorbit de selecția în perspectivă. Poate că v-ați gîndit și la modul cum să se facă aceasta?

— N-am pretenția că spun ceva nou, dar personal aș preconiza să se pregătească, paralel, două echipe de tineret, pe categorii de vîrstă. Aceasta ar da posibilitatea de rodare mai multor jucători, ar crea o atmosferă de stimulare în pregătire și, firește, s-ar desființa pentru totdeauna posturile de senatori de drept. Ca să fiu bine înțeles, am să dau un singur exemplu care nu mai comportă nici un comentariu. Înainte de turneul făcut astă iarnă nu se găsea o extremă stîngă. Am fost solicitați să-l dăm pe Moldoveanu. Ne-am manifestat rezerva față de acest jucător, deoarece, atunci, forma lui nu prezenta garanția că va putea face față cerințelor. Răspunsul: „Asta e situația, trebuie să vină la lot!".

— Nu cumva vă contraziceți cu propunerea făcută? Dacă a fost greu de alcătuit o echipă, cum poți găsi jucători pentru o a doua, ca să nu mai vorbim de rezerve?

— Simplu de răspuns. Cînd vorbim de selecție nu trebuie să scăpăm din vedere echipele din categoriile inferioare B și chiar C. Desigur, munca de observator cere bătaie de cap, alergătură, dar sînt convins că asemenea căutări vor scoate la iveală multe elemente tinere, talentate, care, stînd în umbra anonimatului, se pierd, pur și simplu, pe drum. O asemenea privire pe verticală este de natură să stimuleze și pe antrenorii care activează pe cuprinsul țării în campionatele respective.

Se perindă prea mulți jucători

Din „distribuția" noastră nu putea lipsi un direct interesat: **Frățilă** (acest jucător peste care au plutit și plutesc atîtea controverse: eficace, lent, tehnică subțire, simț tactic precar, aptitudini pentru contraatac, șuter de temut, rezistent doar 60 de minute).

Am început cu întrebarea care, în fond, exprimă „miezul" anchetei noastre:

— Cum apreciați evoluția echipei de tineret?

— Deseori a fost bună, alteori nu. Nu, deoarece s-au perindat, cred, prea mulți jucători. Eu reprezint o excepție, sînt recordmenul prezențelor în formația speranțelor. Preferam să fi jucat mai puțin aici și să fi fost încercat, o dată măcar, în reprezentativa mare. Dar să revin la perindarea de jucători. Nu vorbesc de cei care, prin reprezentativa de tineret, au intrat în nomenclatorul echipei A, ci de cei „veniți ca să se ducă". Unii jucători au apărut în lot pentru un meci, două; în continuare s-a renunțat la ei pentru multe luni pentru a fi rechemați apoi după lungi intervale. Dacă n-au convins de ce au mai fost rechemați după multă vreme? De aici modificări de formații și limitarea acțiunii de încercare a altor jucători cu perspectivă".

— Cum explici pierderea unor jocuri în care echipa noastră pornea favorită?

— Ni se păreau prea lesne de cîștigat...".

Admitem că s-ar putea pierde un joc din motivul susținut de **Frățilă**. Dar, un antrenor exigent sau jucătorii severi cu ei înșiși, fotbaliști în sensul cel mai deplin, nu pot evita această repetată eroare atunci cînd devin reprezentanții fotbalului nostru?

Avalanșa dinamoviștilor la poarta Științei Craiova
Foto: AL. BABIC

Atacanții centrali în obiectiv

Atacanții centrali în sistemul de joc 1—4—2—4 dețin o funcție deosebită, contribuind prin manevrele lor la realizarea trăsăturii de joc ofensiv și asigurînd eficacitatea echipei. Avînd rol preponderent în acțiunile de atac, înaintașii centrali trebuie să realizeze prin acțiuni colective și individuale, construcția unor faze care să dezechilibreze și să scoată din dispozitiv pe apărătorii adverși sau să transforme în goluri pasele decisive primite de la alți coechipieri, ei beneficiind în general de unghiul cel mai favorabil trasului la poartă.

Valoarea individuală precum și valoarea cuplurilor de atacanți centrali din echipele noastre de categoria A nu sînt în prezent mulțumitoare, constituind unul din posturile în care fotbalul nostru resimte absența unor jucători de clasă internațională.

În dorința de a descifra ce este actualmente valoros și care sînt limitele individuale și colective în comportarea înaintașilor centrali, vă prezentăm un tablou sintetic realizat cu ocazia jocurilor etapei a 23-a din 5 iunie.

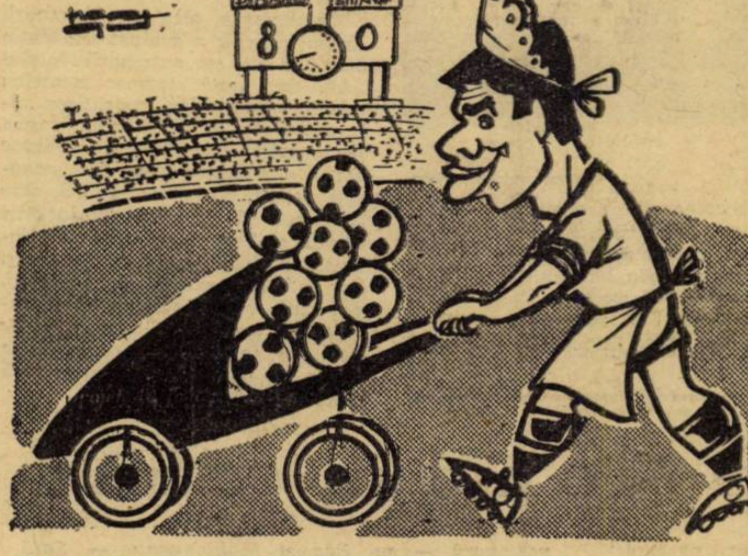

PIRCALAB: Știința Craiova și „papucul" său au fost prompt serviți.
desen de NEAGU RADULESCU

Au evoluat următoarele cupluri: Dridea—Badea (Petrolul); Dumitriu-*Ionescu* (Rapid); Cuperman—Stoicescu (C.S.M.S.); *Naghi—Țurcan* (Dinamo Pitești); *Varga—Frățilă* (Dinamo București); Sfîrlogea—Stănescu (Știința Craiova); *Tîrlea—Donciu* (U.T.A.); Ivansuc—Bretan (Universitatea); *Constantin — Voinea* (Steaua); Gane — Goran (Steagul Roșu); Iancu — Zamfir (Farul); Răcelescu — Popa (Politehnica); Mureșan III — Varga (Crișul); *Neagu — Voinea* (Siderurgistul).

Cei subliniați au practicat în ansamblu un joc, care răspunde într-o oarecare măsură criteriilor de apreciere aplicate.

A acționa pe cupluri înseamnă a respecta una din axiomele fotbalului modern. Jucătorul în posesia mingii nu trebuie să acționeze izolat, singur. Cuplul este singura realitate ce conferă superioritatea numerică în zona balonului, atît în fazele de atac cît și în cele de apărare.

Susținerea purtătorului balonului în acțiunile ofensive permite păstrarea mai sigură a balonului, eliminarea unui adversar care încearcă o acțiune de deposedare, sau efectuarea „un-doi"-ului, a paselor redublate, a triunghiului etc., manevre tactice care facilitează dezorganizarea apărărilor și pătrunderea unui înaintaș în poziții favorabile finalizării. Din acest punct de vedere, doar cîteva din cele 14 cupluri urmărite au acționat grupat, atunci cînd trebuia, la distanțe care să îngăduie colaborarea și sprijinul reciproc: Constantin—Voinea; Ionescu—Dumitriu; Varga—Frățilă; Țîrlea—Donciu (pînă ce primul a trecut fundaș în locul lui Birău — eliminat) și Neagu—Voinea. Ei au acționat, cel mai adesea, decalați în profunzime, unul îndeplinind dinapoi funcția de constructor, pregătind datorită experienței mai bogate, ochiului mai versat și tehnicii mai finisate, pasa decisivă, adresată coechipierului său, plasat ceva mai înainte pentru finalizare.

În schimb, ceilalți înaintași centrali s-au rupt unul de altul prin deplasări divergente în lateral sau în adîncime, jucînd izolați, la distanțe care făceau iluzorie, *orice* tendință de colaborare, devenind astfel ușor de neutralizat și diminuînd puterea ofensivă a echipei. Au dezamăgit, în sensul vizat, parțial sau pe toată durata partidei: *Sfîrlogea—Stănescu, Cuperman—Stoicescu; Ivansuc—Bretan; Răcelescu — Popa; Dridea — Badea; Mureșan — Varga; Iancu—Zamfir și Gane—Goran.*

Elementele capabile să explice lipsa de sudură a acestor cupluri (în jocurile ultimei etape) sînt: tendința la joc individualist, lipsa unor afinități tactice, tehnica insuficientă etc.

În accepțiunea curentă, cuplul atacanților centrali a devenit o noțiune închisă, tiranică, făcînd să se uite deseori necesitatea de a rezolva toate fazele unui joc prin participarea a cel puțin doi jucători. *De aceea, trebuie cultivată înclinația jucătorilor* (ne referim acum doar la acțiunile de atac) *de a forma cupluri în toate combinațiile posibile: atacant central — extremă, atacant central — mijlocaș, extremă — fundași de margini, extremă — mijlocași etc.*, să se „decupleze" și să refacă cuplurile, sau să acționeze în trei, ca un adevărat caleidoscop în continuă mișcare. În jocurile urmărite am constatat astfel de preocupări, demne de apreciat, la Dinamo București, Siderurgistul, Steaua, U.T.A., Rapid și parțial la Petrolul, echipe care au practicat intercalări în atac din linia mediană și acțiuni periculoase dezvoltate pe extreme.

Există mai multe modalități prin care echipele încearcă să creeze situații favorabile finalizării: o permanentă circulație de balon cu sensuri mereu schimbate pentru deschiderea de brețe și dezechilibrarea apărătorilor, jocul bazat pe angajament direct, pe luptă, pe capacitatea jucătorului izolat de a depăși unul sau mai mulți adversari, precum și, bineînțeles, combinarea lor judicioasă. Confruntînd cu aceste alternative comportarea atacanților centrali urmăriți în etapa trecută, se poate sublinia realizarea unei circulații de balon, satisfăcătoare ca viteză și alternări de sens, la Dinamo București, U.T.A., Steaua, Rapid și Steagul roșu. Au fost atacanți centrali care au încercat să pătrundă

(Continuare în pag. a 8-a)

EFICACITATEA — PERMANENT LA ORDINEA ZILEI!

(Urmare din pag. 1)

Discuții despre cauzele eficacității reduse și despre căile de soluționare a problemei s-au purtat din belșug, dar rodul lor nu s-a dovedit satisfăcător.

Socotim că deseori s-a acordat credit prea mare, unor explicații care supralicitau o serie de factori psihici, lipsa de concentrare, pripeală, etc., transferînd astfel chestiunea rezolvărilor într-un domeniu mai speculativ.

Revista noastră intenționează să treacă la descoperirea cauzelor concrete, care defavorizează eficacitatea. În acest scop, deschidem o anchetă care să precizeze cauzele reale ale ineficacității și invităm pe specialiști, antrenori, jucători și pe iubitorii fotbalului să ne trimită răspunsuri concrete, documentate, cu exemplificări din activitatea echipelor pe care le conduc, în care joacă sau pe care le susțin cu pasiune.

Așteptăm răspunsurile tuturor.

Arbitrii jocurilor de duminică

Iată arbitrii care vor conduce duminică partidele etapei a XXIV-a a campionatului categoriei A:

N. Cursaru — Ploiești: Politehnica — Rapid

M. Rotaru — Iași: Crișul — Dinamo Pitești

Marin Niță — București: Farul — U.T.A.

I. Dobrin — Craiova: Steaua — Steagul roșu

V. Dumitrescu — București: Universitatea — Siderurgistul

I. Ritter — Timișoara: Petrolul — Dinamo Pitești

Em. Martin — București: C.S.M.S. — Știința

Probleme din etapa a XXIII-a

Ce ne-a adus etapa de duminică, din punct de vedere al clasamentului?

În primul rînd — ori cît ar părea de c[...]rios, dată fiind înfrîngerea liderului — o simplificare în plus a lupt[ei] pentru titlu! Într-adevăr, dacă înainte de etapa a 23-a, ploieștenilor le mai trebuiau 3 puncte pentru a se putea considera campioni, acum — deoarece a pierdut și Rapid și diferența de cinci puncte dintre cele două fruntașe a rămas aceeași — Petrolului îi mai trebuie în următoarele etape doar un punct pentru a intra în posesia titlului. Și aceasta pentru că formația ploieșteană are un golaveraj mult mai bun decît cel al rapidiștilor.

Așadar, în ziua primei sale înfrîngeri din retur, Petrolul a făcut — de fapt — un pas în plus spre tricourile de campioni!

Dar în privința retrogradării? Aici lucrurile nu s-au simplificat în prea mare măsură. Cel mult, putem înregistra o îndepărtare de pericol a echipelor Steaua și Steagul roșu, care au trecut de bariera celor 20 de puncte și care au șanse în continuare de a se pune complet la adăpost. Au rămas astfel în luptă directă Siderurgistul (care are însă un joc în minus, cel pe care-l va susține azi, pe teren propriu, cu Steaua), Crișul Oradea, Politehnica Timișoara și Farul. Constănțenii au scos însă la Cluj un punct deosebit de important, pe care — în calculul lor — suporterii Farului nu prea contau, și care s-ar putea să fie hotărîtor. Este, de altfel, singurul punct obținut în deplasare, în această etapă în care toate formațiile gazdă au cîștigat la zero.

Performera etapei rămîne însă U.T.A. (2—0 contra liderului, după ce a jucat aproape două treimi din meci în inferioritate numerică). O decepție, Știința Craiova. Nu pentru că a pierdut în deplasare în fața lui Dinamo (calculul mergea, oricum, cu bucureștenii), ci pentru scorul de 0—8, record al campionatului.

În încheiere, o remarcă pentru „producția" de goluri. S-au înscris 24 de puncte, dintre care 13 numai în cuplajul de pe stadionul „23 August"! De asemenea, o subliniere și pentru calitatea jocurilor. Cele mai multe dintre ele au plăcut, deși s-au disputat pe ploaie, pe terenuri desfundate.

Să sperăm că va fi la fel și în ultimele 3 etape. Minus, bineînțeles, ploaia...

Aportul arbitrilor să fie mai consistent!

Pîrcălab parcă ia lecție de înot! Și la marginea [...]rioară a careului se acordă 11 m, tovarășe Toth!

S-a subliniat nu o dată, în diferite ocazii, rolul important al arbitrajului în acțiunea de îmbunătățire a calității jocului. Chiar în primul număr al revistei noastre, președintele Colegiului central al arbitrilor, Andrei Rădulescu, preciza din nou că „rolul arbitrilor de fotbal este acela de a asigura desfășurarea în bune condițiuni a spectacolului sportiv" și că pentru a se achita cît mai bine de această misiune și pentru a-și aduce contribuția la creșterea calitativă a fotbalului nostru, arbitrii „trebuie să depună o muncă perseverentă pentru îmbunătățirea continuă a pregătirii lor".

Desele apeluri și mai desele critici aduse diferiților arbitri, cu prilejul meciurilor de campionat, au găsit și ecoul așteptat. Am avut de multe ori satisfacția de a consemna arbitraje bune care — împreună cu echipele — au contribuit la calitatea partidelor sau, în orice caz, au asigurat o desfășurare normală a întrecerii. Nu mai departe decît în etapa a XXIII-a a categoriei A am înregistrat asemenea arbitraje: N. Cursaru-Ploiești la Brașov și A. Bentu-București la Galați au condus de o manieră care le-a atras elogii. Antrenorul emerit C. Braun-Bogdan, observator federal la meciul de la Brașov, ne sublinia calitatea arbitrajului prestat de brigada ploieșteană condusă de N. Cursaru: colaborare perfectă, promptitudine în decizii, deplasare rapidă și prezență regulată în apropierea mingii, atitudine energică și hotărîtă. De asemenea, menționăm în cazul acestor doi arbitri faptul că deși terenul desfundat era prielnic deselor ciocniri între jucători — cele mai multe involuntare, — totuși au apreciat corect infracțiunile, dacă acestea s-au produs re[...]mente cu intenție. În felul acesta a[u] contribuit la cursivitatea jocului, ajutînd efectiv echipele în eforturi[le] lor în această direcție.

Totuși, arbitra[j]ele — ca și echipele — se mențin p[e] linia inconstanței, astfel că ne m[a]i dau prilejul de a interveni cu obs[e]rvații critice. Duminica trecută, d[e] pildă, Al. Toth-Oradea și I. Dobr[in]-Craiova au fost „descoperiți" la capitolul „deplasare pe teren". Și u[n]ul și altul au fost surprinși deseor[i] departe de faze, deci dacă a fe[s]t cazul luării unor decizii, nu au p[u]tut aprecia suficient de bine o infra[c]țiune sau alta. În plus, I. Dobrin [a] aplicat la Pitești în mod greșit „leg[ea] avantajului", ceea ce a dăunat jo[c]ului. I. Nițescu-Sibiu, și el recunoscut ca unul din arbitrii noștri buni, a avut o comportare neașteptată în partida de la Cluj: a arbitrat nervos și din această cauză — cum semnala observatorul federal, N. Roșculeț — a fost confuz, a lăsat infracțiuni nesa[n]cționate și s-a lăsat angrenat în dis[c]uții cu jucătorii. Ilie Drăghici-Bucure[ș]ti a făcut foarte bine eliminîndu-l pe Birău (U.T.A.) pentru lovirea adv[e]rsarului, dar nu-l putem felicita [p]înă la capăt deoarece, în contin[u]are, a dat unele decizii în compen[s]ație, inverse, la mijlocul terenului și apoi, dintr-o apreciere eronată, a anulat — pentru fault — un gol marcat de Petrolul, gol valabil după opinia trimisului nostru la acest joc. Ceea ce constituie o greșeală gravă. În sfîrșit, N. Mihăilescu-București, conducătorul partidei Steaua—Rapid, ne-a decepționat prin modul în care a arbitrat. A făcut nenumărate greșeli în aprecierea abaterilor de la regulament și ca atare în luarea deciziilor. Dar mai gravă ni s-a părut atitudinea sa în cazul golului al treilea înscris de Steaua și acuzat de poziție de ofsaid la Constantin, poziție semnalată de „tușierul" Mircea Sadoveanu. Desigur că acordarea unui gol marcat în condiții dubioase și controversate (noi n-am avut posibilitatea să apreciem exact faza respectivă din cauza distanței la care ne aflam), este un lucru grav. Apoi N. Mihăilescu, după ce a dat decizia de gol, a găsit totuși că este necesar să-l consulte pe M. Sadoveanu (deci, într-un fel, o revenire asupra primei decizii) și că, după ce a primit confirmarea infracțiunii, a rămas din nou la decizia inițială (o nouă revenire!...). Toate acestea nu fac decît să trădeze nesiguranță pe de o parte, iar pe de alta să ducă la crearea — pe teren și în tribune — a unei atmosfere de tensiune în jurul unei întreceri care se desfășurase în limitele sportivității și care a continuat — spre lauda jucătorilor — în aceeași notă de corectitudine. Nu știm ce a gîndit în acele împrejurări arbitrul N. Mihăilescu (noi îi punem la dispoziție coloanele revistei pentru explicații), dar cert este că n-a gîndit bine și că asemenea greșeli sînt inadmisibile la un arbitru din prima categorie.

Semnalînd aceste deficiențe în arbitraj, o facem în dorința ca prin atragerea atenției asupra lor să determinăm măsurile cuvenite (printre care o mai atentă pregătire practică și teoretică), atît de necesare pentru ca arbitrajul să devină, în fine, cu adevărat un factor pozitiv în normala desfășurare a jocului și în ridicarea calitativă a fotbalului nostru.

Subiect de reflecție - sportivitatea

Oricît de frumoasă ar fi o partidă de fotbal, oricîte faze spectaculoase ar oferi ea spectatorilor, un singur gest nesportiv comis de un jucător, lasă regrete în inimile zecilor de mii de spectatori ce populează tribunele stadioanelor. Actele de indisciplină, de orice natură ar fi ele, sînt condamnabile și respinse de iubitorii fotbalului.

De aceea îți face plăcere să privești jucătorii care au comportări sportive, demne, în terenul de joc.

La Galați, de exemplu, doi „colegi de suferință". Siderurgistul și Crișul, au evoluat de o asemenea manieră de parcă n-ar fi fost vorba de acele puncte, adevărate „colace de salvare" de la retrogradare. Preocupîndu-se strict de joc, echipele nu au făcut altceva decît să faciliteze sarcina arbitrului și să asigure implicit cursivitatea întregii partide. Aceeași notă bună poate fi acordată, în ansamblu, și întîlnirilor de la Pitești și București.

Dar pe alocuri, au fost — din păcate — și excepții de la regulă. Faptele petrecute la Arad în întîlnirea U.T.A. — Petrolul umbresc parțial victoria meritată a gazdelor. Tonul l-au dat jucătorii Floruț, Țîrlea, Chivu și Birău, care au apelat la mijloace nepermise pentru deposedarea adversarului de balon. Și, ca să nu rămînă datori, fundașii ploieșteni Mocanu, Pahonțu și Florea au plătit polițele respective. Arădeanul Birău a recurs chiar la un gest reprobabil, lovindu-l cu pumnul pe Moldoveanu, fapt pentru care arbitrul l-a și eliminat de pe teren, în mod just.

Conducerea clubului arădean a suspendat pe cei doi jucători și cere federației să ratifice această hotărîre.

Etapa de duminică a scos în evidență și alte categorii de sportivi, certați cu disciplina, ale căror abateri au fost de diferite gravități.

O altă neplăcută impresie ne-au făcut-o jucătorii de la Rapid, care, în faza controversată din care au primit golul eșecului, nu au ales calea regulamentară de a protesta, prin căpitanul echipei, ci au oferit un spectacol nedorit, înconjurînd pe arbitru, gesticulînd și vociferînd. Și de data aceasta, antrenorul Valentin Stănescu și-a dovedit stăpînirea de sine și fermitatea care îl caracterizează, intervenind pentru temperarea jucătorilor săi. De altfel, în echipa Rapid a reapărut și Dan Coe, care înaintea jocului cu Universitatea, neînțelegînd să se integreze în disciplina de club, a absentat de la antrenamente, dar s-a prezentat totuși la joc. Și, atunci antrenorul echipei a fost ferm și a refuzat să includă pe stoperul echipei reprezentative în formație pînă acesta nu a revenit la programul echipei. Exemplul antrenorului Valentin Stănescu ar trebui urmat și de alți antrenori.

Protestul reverențios al căpitanului de echipă trebuie să înlocuiască astfel de manifestări nepotrivite.

Înseamnă că pe ici pe colo mai există încă lacune în educația fotbaliștilor din orașul de pe Mureș. Aprecierea aceasta este întărită și de un alt caz, întîmplat în seara zilei de marți 31 mai, pe peronul Gării de Nord din București. Reîntoarsă din turneul făcut în Franța, echipa U.T.A. urma să plece cu trenul la Arad. Jucătorul Coman, în vîrstă de 19 ani, portarul ultimei reprezentative de juniori U.E.F.A. și colegul său Czako s-au prezentat în stare de ebrietate la vagon. Cum era și firesc, antrenorul Dumitrescu a dezaprobat pe loc comportarea jucătorilor săi. Simțindu-se „lezat", Coman a răspuns total ireverențios, afirmînd că la o astfel de echipă nici nu vrea să mai joace!... Czako, colegul lui de „boemie", a spus că dacă Coman nu mai vine la Arad, nici el nu mai are ce căuta acolo. Și cei doi au rămas la București! Simbăta trecută și-au „călcat pe inimă" și s-au prezentat la echipă, însă antrenorii și conducătorii clubului au refuzat să-i includă în lotul care urma să joace partida cu Petrolul.

Proteste la deciziile arbitrilor, vociferări inutile au mai fost înregistrate la Brașov (Stoicescu și Matei—C.S.M.S. Iași), ca și în partida de la Timișoara, din partea unor jucători ai Politehnicii.

DE ICI... DE COLO

● Din tabăra dinamoviștilor bucureșteni: Gherghel nu a jucat, după spusele antrenorilor, pentru lipsă de randament în echipă; Radu Nunweiller (VI) își va face reintrarea probabil în etapa viitoare (el a avut o întindere de mușchi).

● **Constantin și-a făcut o bună reintrare în echipa Steaua, după o absență destul de îndelungată. Ultimul meci în care a apărut: cel cu Vasco da Gama, cîștigat de Steaua cu 4—2.**

● Antrenorii dinamoviștilor bucureșteni erau foarte satisfăcuți duminică, după meci, de comportarea lui Grozea. *„A fost un adevărat creier al echipei și cel care l-a pus regulat în cursă pe Pîrcălab"* — spuneau aceștia.

● *Marin Marcel (Știința Craiova) era foc supărat la încheierea întîlnirii cu Dinamo.* „Am vrut să jucăm deschis am uitat să-l marcăm pe Pîrcălab, așa cum făceam la Petrolul. În plus, faptul că am venit mai devreme la București ne-a scos din ritmul nostru obișnuit de viață".

● *Steagul roșu a șutat de 28 de ori pe poartă, în partida cu C.S.M.S., și a realizat trei goluri și două „bare".* „Bilanț destul de bun — ne spunea observatorul federal, antrenorul emerit C. Braun-Bogdan —, mai ales dacă ținem seamă și de terenul desfundat pe care era greu de jucat".

● **După terminarea meciului Siderurgistul — Crișul, conducătorii și antrenorii celor două formații au venit în cabina arbitrilor spre a-i felicita pentru modul cum au condus partida. Obișnuit, ar putea spune unii! Și, totuși, de cîte ori se întîmplă așa ceva într-un campionat?**

● Ne-a surprins plăcut spiritul absolut camaraderesc în care a înțeles Dinamo Pitești să-și primească oaspeții. Jumătate din textul programului, a fost consacrat elogiului echipei bănățene. Se vorbește în acest text despre „glorioasa tradiție fotbalistică din orașul de pe Bega", despre prezența echipei timișorene în istoria fotbalului românesc. Asemenea atitudine, alături de urarea „Hai Dinamo-Pitești!" stă bine unei gazde.

„Chinuri" de suporter...

Peste o jumătate de oră începe...

Zîmbitor, plin de speranțe, fuga spre locul din tribună...

Conduc „băieții"... Bravo [...]rei!

Hopaa! Au fost egalați...

Na! Sînt și conduși...

S-a terminat. De-acum, poate la anul..

Fotoreportaj: I. MIHAICA

Echipa	Goluri	Ocazii de gol	Șuturi Pe poartă	Șuturi Afară	Cornere	Faulturi comise	Henturi	Auturi	Ofsaiduri	Intrări teren advers	Intrări careu advers
STEAUA	3	14	10	7	9	15	1	16	4	62	16
RAPID	2	8	7	10	9	14	1	7	2	54	11

Un tabel din jocul Steaua — Rapid în care se arată unele realizări ale celor două formații în lupta pentru cele două puncte.

În meciul Steaua — Rapid portarul Suciu a salvat o situație grea, trimițînd mingea în corner.

Cele 45 de minute fără goluri din meciul Steaua-Rapid

Înregistrare seismică ?... Nu. Ci o încercare de reprezentare grafică a circulației balonului de-a lungul celor 45 de minute ale reprizei a doua a meciului Steaua—Rapid. Mai întîi, cîteva explicații asupra modului cum a fost făcută înregistrarea. Cele două linii extreme (de sus și de jos) reprezintă liniile de poartă (sau de corner, cum se mai spune); linia de mijloc este aceea care marchează centrul terenului, iar celelalte două înfățișează limitele suprafețelor de 16 m. Între aceste linii (bineînțeles lungite pentru a cuprinde problema) a fost urmărită circulația mingii, după cum a fost în posesia echipei Steaua (a cărei poartă se află sus) sau a Rapidului. Direcția mingiei este exprimată de diagrama alăturată, care arată în ce parte a terenului a stat mai mult balonul. Din această diagramă rezultă, de pildă, că la începutul și sfîrșitul reprizei, Rapid a atacat mai mult și a menținut jocul în terenul Stelei. În rest însă, balonul a fost plimbat pe tot terenul, linia diagramei subliniind o notă de echilibru pronunțat.

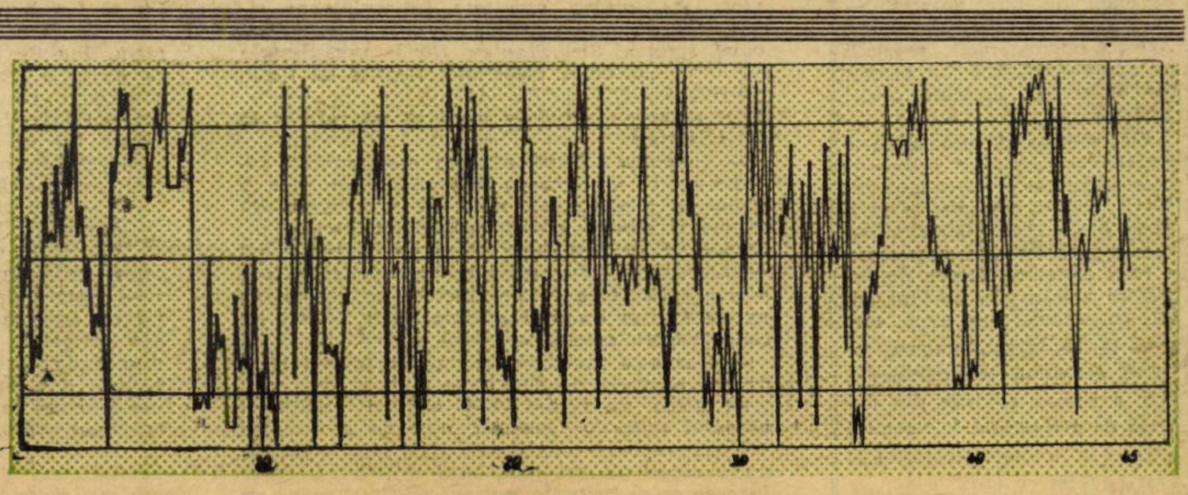

MATERIALE ȘI GRAFICE REALIZATE DE:

C. Braun-Bogdan
N. Roșculeț
V. Bănciulescu
A. Neagu
St. Trandafirescu
R. Urziceanu
P. Gațu
R. Balaban

A „RADIOGRAFIA" ETAPEI

ETAPA DIN 5.VI		COMPONENȚA ECHIPELOR ȘI NOTELE JUCĂTORILOR ȘI ARBITRILOR ACORDATE DE OBSERVATORI	COMENTARIU
U. T. A.	2(2)	U.T.A.: Weichelt 7 — Birău 3, Bacoș 7, Metcas 7, Igna 7 — Chivu 8, Floruț 7 — Pantea 8, Donciu 7, Tîrlea 8, Axente 7.	O partidă disputată, în prima repriză, la cea mai înaltă tensiune. În primele 30 de minute arădenii s-au prăvălit pur și simplu ca o avalanșă spre poarta lui Ionescu, prin acțiuni derutante, însumînd viteză, forță, inventivitate tactică și execuții precise, dar și o duritate excesivă, la care — ulterior — piteștenii au ripostat. Plasamentul defectuos al oaspeților în apărare, precum și „dezacordul" dintre înaintași (dintre care Dincuță și Moldoveanu au făcut aproape figurație) au determinat ca replica Petrolului să nu echilibreze balanța forțelor. La pauză, arcul nervozității s-a mai destins, iar jocul s-a reluat într-o notă de echilibru. Petrolul a înscris un gol în min. 60 prin Boc (valabil după părerea noastră), dar arbitrul l-a anulat pe motiv de fault. Victorie meritată pe deplin, dar umbrită de gestul nesportiv al lui Birău (eliminat, de altfel).
Tîrlea (13'), Axente (26')		PETROLUL: Ionescu 7 — Pahonțu 7, Boc 7, Florea 6, Mocanu 7 — Iuhas 7, Dragomir 8 — Dincuță 5 (min. 84: Crișan), Dridea 6, Badea 7, Moldoveanu 5.	
PETROLUL	0	*Arbitru: I. Drăghici — București 6.*	
DINAMO BUCUREȘTI	8(1)	DINAMO Buc.: Datcu 7—Popa 7, Nunweiller III 7, Nunweiller IV 7, Ivan 7 — Grozea 8, O. Popescu 7 — Pircălab 10, Varga 7, Frățilă 8, Haidu 7.	„Festival dinamovist" sau „Festival Pircălab" (6 acțiuni și cenîrări simetrice soldate cu tot atîtea goluri) într-o repriză secundă a cărei desfășurare n-a lăsat-o să se întrevadă prima parte a meciului, deși Dinamo a deschis scorul chiar în min. 1. Formația craioveană a început jocul deschis, a acționat combinativ și a ridicat probleme apărării imediate a bucureștenilor. La capitolul finalitate însă, a lăsat de dorit, ca și la cel al rezistenței. Astfel că n-a putut evita „dezastrul" din repriza a doua, care-i pune în discuție poziția ocupată în prezent în clasament.
Frățilă (1', 72', 86'), Haidu (51', 60'), Pircălab (63', 87'), Mihăilescu (46') — autogol.		ȘTIINȚA: Papuc 6 — Mihăilescu 4, Mincă 4, Marin Marcel 5, Deliu 3 — Strîmbeanu 7, Ivan 6 — Circiumărescu 4, Sfîrlogea 4, Stănescu 5, Ionescu 4.	
ȘTIINȚA	0	*Arbitru: Al. Toth—Oradea 7.*	
UNIVERSITATEA	1(0)	UNIVERSITATEA: Gaboraș 7 — Mustețea 6, Neșu 6, Anca 8, Cîmpeanu 8 — Oprea 6, Tegean 8 — Marcu 8, Ivansuc 5 (min. 67: Pexa 7), Bretan 6, Sabo 7.	Joc de luptă, în care echipele au lăsat pe plan secundar calitatea fotbalului practicat. Studenții clujeni au avut la început superioritatea teritorială, dar în ciuda ei și a șuturilor la poartă au trebuit să se mulțumească pînă la urmă cu un rezultat de egalitate și acesta obținut în urma unei greșeli a portarului constănțean Manciu, care a căzut cu mingea în poartă la o aruncare de la margine efectuată de Cîmpeanu. Farul a lăsat o impresie bună prin jocul său deschis, prin echilibrul între compartimente și prin promptitudine atît în apărare cît și în atac. Ocaziile au abundat la ambele porți, dar au fost ratate.
Manciu (79') — autogol		FARUL: Manciu 6 — Pleșa 6, Tilvescu 8, Costin 8, Gref 5 — Manolache 6, Koszka 5 — Caraman 6, Zamfir 6, Iancu 6, Kalo 7.	
FARUL	1(0)	*Arbitru: G. Nițescu—Sibiu 6*	
Kalo (60')			
SIDERURGISTUL	3(1)	SIDERURGISTUL: Florea 7 — Pal 7, Voicu 8, Dima 7, Valcan 7 — Ioniță 8, Adam 7 — Bretan 6, Voinea 7, Neagu 9, Stătescu 8.	Meci cu o deosebită miză pentru ambele protagoniste care încearcă în acest final de campionat să rămînă în categoria A. Terenul desfundat și, deci, foarte greu din cauza ploilor torențiale căzute în ultimele două zile, a pus mari probleme ambelor formații. Echipa care a știut să se descurce cel mai bine, în asemenea împrejurări, a fost Siderurgistul. Cu o condiție fizică excelentă și cu jucători cu mai multă mobilitate, gazdele nu au lăsat nici un dubiu asupra rezultatului final. Avînd în înaintașul central Neagu, un ideal coordonator, gălățenii, mai ales în repriza a II-a, au declanșat atacuri după atacuri la poarta orădeană.
Neagu (3'), Bretan (69'), Ioniță (73')		CRIȘUL: Eremia 5 (min. 78: Kaszoni 5)—Szakaci 6, Solomon 7, Pojoni 7, Nagy 7 — Vigh 6, Iacob 6 — Harșani 5, Mureșan III 5 (min. 46: Tomeș 4), Varga 6, Mureșan II 7.	Echipa Crișul s-a dovedit greoaie pe terenul alunecos. În opoziție cu adversarii, atacanții săi au greșit tactic deoarece au mizat pe reușita acțiunilor lor individuale. O notă în minus pentru insuficienta pregătire fizică.
CRIȘUL	0	*Arbitru: A. Bentu—București 10.*	
STEAGUL ROȘU	3(1)	ST. ROȘU: Adamache 7 — Zaharia 6, Jenei 7, Alecu 7, Naghi 7 — Pescaru 10, Szigeti 8 — Selymesi 7, Gane 9, Goran 8, Gîrfi 7.	Victorie clară după un joc în care a manifestat o superioritate evidentă. St. roșu s-a dovedit foarte bine pusă la punct, mai ales ca pregătire fizică, ceea ce i-a permis să imprime și să mențină un ritm cu care și-a sufocat adversarul. Localnicii au dominat net jocul, adaptîndu-se foarte bine la starea terenului (desfundat). Au acționat cu pase scurte la om: mingea a alergat, iar jucătorii s-au plasat. Dimpotrivă, C.S.M.S., pus în inferioritate de adversar, nu s-a împăcat de loc cu terenul, bizuindu-și jocul pe acțiuni individuale. Portarul ieșenilor, Constantinescu, a fost un adevărat „înger păzitor": a salvat cel puțin trei goluri aproape sigure.
Gane (15', 53'), Goran (43')		C.S.M.S.: Constantinescu 10 — Popescu 6, Pop 8, Vornicu 5, Deleanu 6 (min. 47: Malschi 6) — Humă 5, Romilă 7 — Matei 7, Stoicescu 6, Cuperman 6, Incze 6.	
C. S. M. S.	0	*Arbitru: N. Cursaru—Ploiești 10.*	
STEAUA	3(3)	STEAUA: Suciu 7 — Petescu 5, Jenei 7, D. Nicolae 6, Sătmăreanu 5 — Raksi 8, D. Popescu 6 — Micu 4 (min. 76: Negrea 5), Constantin 7, Voinea 6, Sorin Avram 8.	O partidă de bună factură tehnică, în special în prima repriză cînd s-a jucat rapid, executîndu-se combinații frumoase de către ambele linii de înaintare. Steaua a avut un atac mai bun, care a acționat mai sigur și a tras la poartă mai mult. Sub nota sa obișnuită s-a comportat apărarea Rapidului. În atac, feroviarii au resimțit absența lui Năsturescu, care a fost înlocuit pentru că s-a accidentat în min. 17. Indisponibilitatea aripei drepte a dus la o improvizație: Jamaischi i-a luat locul. Ritmul jocului a fost susținut, în ciuda terenului greu. Scorul a evoluat pasionant: 1—0 pentru Rapid și apoi, în loc de 2—0 (Dumitriu a ratat cu poarta goală în față), tabela de marcaj a indicat 2—1 pentru Steaua; din nou egalitate, 2—2, și în fine 3—2 pentru Steaua, scor stabilit din prima repriză.
Voinea ((25', 26'), Constantin (43')		RAPID: Răducanu 7 — Lupescu 9, Motroc 6, Dan 6, Creavu 7 — Dinu 6, Georgescu 8 — Năsturescu 8 (min. 19: Jamaischi 7), Dumitriu 8, Ionescu 5, Codreanu 8.	
RAPID	2(2)	*Arbitru: N. Mihăilescu—București 7* (nota observatorului federal; nota revistei noastre: 4).	
Ionescu (13'), Codreanu (35')			
DINAMO PITEȘTI	1(1)	DINAMO PIT.: Niculescu 7 — I. Popescu 6, Barbu 7, Ilie Stelian 7, Badea 6 — Tîrcovnicu 6, Dobrin 6 — Radu 7, Naghi 6, Turcan 5, David 6, (min. 57: Pop 5).	Politehnica nu putea găsi ocazie mai favorabilă de a se salva decît aceea pe care i-a oferit-o un Dinamo potolit, resemnat cu orice rezultat. Studenții nu au profitat de acest avantaj pentru că le-a lipsit potențialul necesar: cheltuire de efort mare, fără finețe în finalizare. Din această cauză, stăpînirea centrului terenului, mai ales în repriza secundă, nu le-a adus rodul așteptat. Retragerea lui Lereter a lipsit atacul de un coordonator, de care ar fi avut nevoie Răcelescu, trimis înainte. Dinamo a rămas dator publicului local (destul de puțin numeros pentru un stadion de 16 000 de locuri). Echipa știe să joace mai bine și mai avîntat decît a făcut-o duminică.
Naghi (43')		POLITEHNICA: P. Popa 7 — Surdan 6, Petrovici 6, Lereter 7, Speriosu 6 — Grozea 7, Mihăilă 6 — Lazăr 6, M. Popa 5 (min. 60: Boncer 6), Răcelescu 7, Mițaru 5.	
POLITEHNICA	0	*Arbitru: I. Dobrin—Craiova 6.*	

Atacanții centrali în obiectiv

(urmare din pag. 6—7)

doar în forță, prin apărări corect organizate, au condus prelung și defectuos balonul, au irosit acțiuni, s-au istovit degeaba și bineînțeles, n-au obținut nimic, pe terenuri în general desfundate, condiție care reprezenta o contraindicație suplimentară. Astfel, Varga (Crișul), s-a dovedit lent, cu o tehnică de joc precară și plasament defectuos; Stoicescu (C.S.M.S.), mizează totul pe calități fizice; Goran (Steagul roșu) are tehnică rudimentară, este lipsit de inventivitate tactică; Stănescu (Știința Craiova) e un jucător deocamdată cu calități nefinisate; Turcan (Dinamo Pitești) pare lipsit de clarviziune, e dezordonat în mișcări și în manevre; Popa Mircea (Politehnica) a devenit modest pe toate planurile după cele două fracturi; Răcelescu (Politehnica) a fost o improvizație deconcertantă; Ivansuc (Universitatea) excelent atunci cînd vrea, dar ca extremă excesiv de individualist și mereu neconcludent ca atacant central.

Abordînd problema eficacității ca rezultat al capacității tactice și al preciziei trasului la poartă, semnalăm cele 13 goluri înscrise de atacanții centrali din totalul de 25 marcate în etapa de duminică. Cifra ar putea produce satisfacție, dar gîndindu-ne la rolul eminamente ofensiv al înaintașilor centrali, precum și la ceilalți interpreți ai acestui rol, care n-au concretizat nimic, trebuie să reținem consecutiv deficiențele din joc și carențele la finalizare.

În faza de apărare, cînd se cere tuturor jucătorilor să participe în proporții variabile la acțiunea de recuperare a balonului, atacanții centrali trebuie să răspundă prin manevre care să întîrzie desfășurarea ofensivei adverse sau — atunci cînd se creează premize — să încerce chiar atacul de deposedare. În ultima vreme, mulți dintre jucători intervin cu rezultate promițătoare în această direcție: Badea, Dridea, Ionescu, Dumitriu, Frățilă, Tîrlea, Neagu, Voinea (Siderurgistul), Turcan, Iancu etc. În rest, există atitudini comode și lipsa de pregătire a unora pentru executarea atacului de deposedare.

Atacanții centrali, fiind jucători care au datoria să străbată barajul apărării adverse, combativitatea și dîrzenia sînt calități morale obligatorii în arsenalul lor. Nu toți însă, au luptat cum se cuvine, evitînd contactul cu adversarii, eschivîndu-se, renunțînd la orice ripostă: Varga și Mureșan III (Crișul), Ivansuc, Popa (Politehnica) etc.

CLASAMENTE

General

1. Petrolul	23	15	5	3	44:17	35
2. Rapid	23	14	2	7	42:24	30
3. C.S.M.S.	23	10	5	8	30:32	25
4. Dinamo Pitești	23	10	4	9	39:35	24
5. Dinamo Buc.	23	8	7	8	37:27	23
6. Știința Craiova	23	8	7	8	20:33	23
7. U.T.A.	23	7	8	8	28:34	22
8. Universitatea	23	6	10	7	25:32	22
9. Steaua	22	6	9	7	29:21	21
10. Steagul roșu	23	9	3	11	34:29	21
11. Farul	23	8	4	11	24:32	20
12. Politehnica	23	8	3	12	20:33	19
13. Crișul	23	5	8	10	22:34	18
14. Siderurgistul	22	6	5	11	34:45	17

Acasă

1. Rapid	14	11	1	2	33:13	23
2. Petrolul	11	11	0	0	32: 8	22
3. Dinamo Pitești	12	10	0	2	29:13	20
4. Știința Cr.	12	8	4	0	15: 4	20
5. C.S.M.S.	11	8	3	0	21: 6	19
7. Farul	11	8	2	1	17: 6	18
6. Steagul roșu	12	8	2	2	28: 9	18
8. Dinamo Buc.	14	6	4	4	29:13	16
9 Steaua	13	6	4	3	25:12	16
10. U.T.A.	12	5	6	1	19:11	16
11. Universitatea	11	5	6	0	15: 8	16
12 Politehnica	11	7	2	2	15: 9	16
13. Crișul	11	5	5	1	16: 8	15
14. Siderurgistul	11	4	4	3	20:11	12

In deplasare

1. Petrolul	12	4	5	3	12: 9	13
2. Rapid	9	3	1	5	9:11	7
3. Dinamo Buc.	9	2	3	4	8:14	7
4. Universitatea	12	1	4	7	10:24	6
5. U.T.A.	11	2	2	7	9:23	6
6. C.S.M.S.	12	2	2	8	9:26	6
7. Steaua	9	0	5	4	4: 9	5
8. Siderurgistul	11	2	1	8	14:34	5
9. Dinamo Pitești	11	0	4	7	10:22	4
10. Steagul roșu	11	1	1	9	6:20	3
11. Politehnica	11	1	1	9	5:24	3
12. Crișul	12	0	3	9	6:26	3
13. Știința Cr.	11	0	3	8	5:29	3
14. Farul	12	0	2	10	7:26	2

După 10 etape în retur

1. Petrolul	10	7	2	1	13: 6	16
2. Dinamo Buc.	10	4	4	2	17: 5	12
3. Dinamo Pit.	10	5	2	3	16:14	12
4. Știința Cr.	10	4	3	3	6:15	11
5. Steaua	9	4	2	3	11: 8	10
6. Universitatea	10	3	4	3	13:13	10
7. Steagul roșu	10	4	1	5	13: 9	9
8. Rapid	10	4	1	5	14:11	9
9. Siderurgistul	9	4	1	4	16:16	9
10. Farul	10	4	1	5	12:13	9
11. Crișul	10	2	5	3	5: 7	9
12. U.T.A.	10	2	4	4	9:11	8
13. C.S.M.S.	10	3	2	5	11:19	8
14. Politehnica	10	3	0	7	6:15	6

După 10 etape în tur

1. Rapid	10	8	1	1	21: 8	17
2. Petrolul	10	7	2	1	25: 8	16
3. C.S.M.S.	10	5	3	2	14:10	13
4. Politehnica	10	5	2	3	14:13	12
5. U.T.A.	10	4	3	3	13:16	11
6. Steaua	10	2	5	3	18:12	9
7. Steagul roșu	10	4	1	5	19:18	9
8. Universitatea	10	2	5	3	10:14	9
9. Farul	10	4	1	5	9:15	9
10. Dinamo Buc.	10	3	2	5	17:10	8
11. Dinamo Pitești	10	3	1	6	14:19	7
12. Crișul	10	2	3	5	12:17	7
13. Știința Cr.	10	2	3	5	8:16	7
14. Siderurgistul	10	2	2	6	16:25	6

GOLGETERI

22 GOLURI
Ionescu (Rapid)
19 GOLURI
Naghi (Dinamo Pitești)
12 GOLURI
Stătescu (Siderurgistul)
11 GOLURI
Badea (Petrolul), *Ene II* (Dinamo București)
10 GOLURI
Dridea I (Petrolul), *Pavlovici* (Steaua), *Voinea* (Siderurgistul)
9 GOLURI
Mureșan III (Crișul)
8 GOLURI
Dumitriu II (Rapid), *Moldoveanu* (Petrolul), *Năftănăilă* (Steagul roșu), *Tîrlea* (U.T.A.), *Turcan* (Dinamo Pitești)
7 GOLURI
Cuperman (C.S.M.S.), *Frățilă* (Dinamo București), *Goran* (Steagul roșu), *Jac* (U.T.A.), *Pescaru* (Steagul roșu), *Pircălab* (Dinamo București)
6 GOLURI
Adam (Universitatea), *Neagu* (Siderurgistul), *Pop* (C.S.M.S.), *Popa* (Politehnica)
5 GOLURI
Dridea II (Petrolul), *Ionescu* (Dinamo Pitești), *Pantea* (U.T.A.), *Stoicescu* (C.S.M.S.)
4 GOLURI
Eftimie (Știința), *Haidu* (Dinamo București), *Ionescu* (Știința), *Ivansuc* (Universitatea), *Lupulescu* (C.S.M.S.), *Marcu* (Universitatea), *Năsturescu* (Rapid), *Necula* (Steagul roșu), *Raksi* (Steaua), *Tîvescu*), (Farul), *Varga* (Dinamo București), *Voinea* (Steaua)
3 GOLURI
Avram (Steaua), *Axente* (U.T.A.), *Bîtlan* (Știința), *Constantin* (Steaua), *Cotormani* (Politehnica), *Georgescu* (Rapid), *Lereter* (Politehnica), *Manolache* (Farul), *Mițaru* (Politehnica), *Naghi* (Steagul roșu), *Ologu* (Farul), *Szakaci III* (Crișul), *Szabo* (Universitatea), *Suciu* (Crișul), *Tufan* (Farul)
2 GOLURI
Adam (Siderurgistul), *Anton* (Știința), *Bacoși* (Crișul), *Bretan* (Universitatea) *Codreanu* (Rapid), *Crăiniceanu* (Steaua), *Dobrin* (Dinamo Pitești), *Dragomir* (Petrolul), *Gane* (Steagul roșu), *Harșani* (Crișul), *Iancu* (Farul), *Ilie Stelian* (Dinamo Pitești), *Incze IV* (C.S.M.S.), *Iuhasz* (Petrolul) *Loncer* (Politehnica), *Kallo* (Farul), *Matei* (C.S.M.S.), *Mureșan II* (Crișul).

Portarul craiovean Papuc a salvat totuși alte goluri ca și făcute – Foto : AL. BABIC.

GRAFICUL VORBEȘTE...

Oricît de interesantă și abundentă în goluri a fost etapa a XXIII-a și în ciuda unor rezultate mai puțin scontate (1—1 la Cluj, înfrîngerea liderului cu 2—0 la Arad), totuși în clasament au survenit puține modificări: Dinamo Pitești, Dinamo București și U.T.A. au cîștigat cîte un loc, în dauna Universității și a Științei, care au „căzut" cu cîte un loc și respectiv două. În rest — „statu quo". Așadar, din punct de vedere al clasamentului, a fost o duminică destul de calmă. Să fie vorba de liniște înainte de furtună?... Să așteptăm.

Pînă atunci vă prezentăm, din nou, la zi, graficul alăturat, pe care l-am putea initula „DRUMUL LOR" de-a lungul returului. Cum se poate vedea, reprezentarea grafică a acestor comportări este reflectarea fidelă a situației de fapt. Linii drepte, între etapele XXII—XXIII, la majoritatea echipelor și doar cîteva „încrucișări", între locurile 4—8. Echipe ca Dinamo Pitești, Dinamo București și mai ales U.T.A. își continuă ascensiunea din ultimul timp, prima și ultima după o „cădere" foarte neplăcută la începutul sezonului de primăvară. Urmăriți linia evoluției lor pînă la 5 iunie și vă veți convinge de drumul parcurs timp de 10 etape, ca și de faptul că au suficiente motive să privească cu mai multă liniște situația lor prezentă. Și alături de ele poate și Universitatea, al cărei drum este totuși destul de sinuos. În schimb, pentru Steaua, St. roșu, Farul rezultatele de duminică, favorabile lor, n-au îngăduit saltul așteptat, dar le-au depărtat de locul 13, ceea ce le dă sperante pentru etapele viitoare. Ca și Siderurgistul, care dezlănțuie ultimele „bătălii" (acum, la sfîrșit de campionat!...) cu șanse — cel puțin teoretic — de a ajunge pe locul 12, de care-l despart două puncte și un golaveraj mai bun. Șanse, minime, e drept, dar sînt totuși șanse și... omul e dator să încerce. Mai ales că ceilalți „candidați" la zona retrogradării, nu reușesc să se pună pe linia de plutire. Politehnica, ajunsă de la locul 5 la locul 12, după ce a trecut și prin penultimul, se menține într-o situație disperată, ca și Crișul de altfel, care de la începutul returului, a avut doar satisfacția de a se găsi de două ori pe locul 11. În rest, se vede din grafic...

Cert este că la ora actuală nu se poate vorbi de niciun fel de clarificare în privința ultimelor două locuri și răspunsul la întrebarea *„cine va retrograda"* nu ni-l pot da decît cele 3 etape care au rămas de disputat.

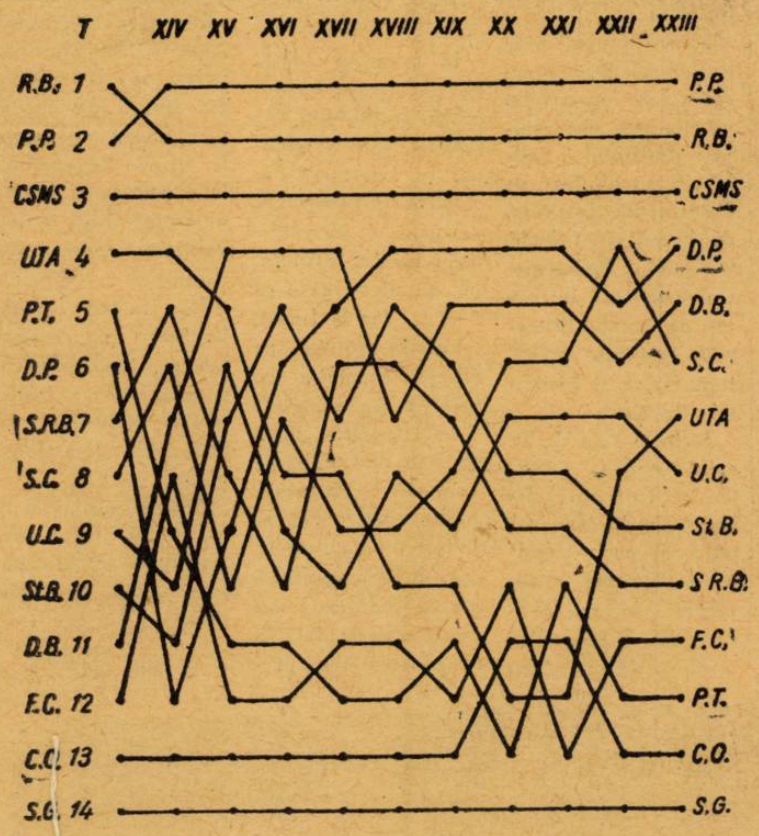

Pe cine avantajează un teren greu ?

Răspundem cu plăcere la invitația lansată de redacția sportivă a Televiziunii noastre în emisiunea de duminică seară, cu privire la tema : **„PE CINE AVANTAJEAZĂ UN TEREN DESFUNDAT, ALUNECOS : PE UN JUCĂTOR GREU SAU UȘOR, PE ÎNAINTAȘI SAU PE APĂRĂTORI ?"** În rîndurile de mai jos facem loc părerii antrenorului emerit C. BRAUN-BOGDAN :

„Întrebarea este foarte interesantă și actuală, pentru că s-a jucat pe asemenea terenuri și pentru că, poate, se va mai juca. După mine, un teren alunecos sau desfundat avantajează numai pe jucătorul bine pregătit, indiferent dacă are 90 sau 45 kg. În primul rînd se cere o pregătire fizică excelentă, mai ales rezistență. Fără aceasta, jucătorii așa-zișii ușori se „înfundă" într-un teren desfundat sau, pe unul alunecos eșuează în cursa lor ; cei grei obosesc curînd. De asemenea — și chiar în aceeași măsură — se cere o bună tehnicitate mulțumită căreia jucătorii — indiferent de alura lor atletică — pot economisi eforturi. De pildă, cei de la Steagul roșu au recurs duminică la pase scurte la om, făcînd să alerge mai mult mingea, iar ei s-au demarcat și s-au plasat în funcție de fază. Și acest lucru este esențial : SĂ ALERGE MINGEA, NU OMUL. În concluzie, pregătirea decide de partea cui este avantajul. Așa se explică de ce Grațian Sepi, fostul internațional, și Pîrcălab, actualul internațional (exemple citate în transmisia sportivă a Televiziunii), deși diferiți ca statură și... volum, au jucat la fel de bine pe teren greu.

Cît privește a doua parte a întrebării, avantajul este sigur de partea înaintașilor. Aceștia execută mișcarea numai înainte, și, lucru esențial, o greșeală a lor nu-i fatală. Pe cîtă vreme apărătorii sînt nevoiți să acționeze înainte, înapoi și lateral, iar orice greșeală, orice intervenție nereușită poate fi decisivă. De altfel, meciurile de duminică au oferit multe situații în care s-a văzut că înaintările sînt avantajate".

Categoria B

Sprinturi pe ultima turnantă

Finalul campionatului categoriei secunde cunoaște o mare agitație. În amîndouă seriile liderii s-au schimbat în aceste ultime etape și nu se știe dacă ei vor rămîne aici pînă la sfîrșit. Așa cum se desfășoară lucrurile în campionatul secund, ne vine în minte imaginea unui sfîrșit de cursă de fond în care alergătorul care a stat „în plasă", așteptînd momentul propice, țîșnește — atunci cînd te aștepți mai puțin — și, sprintînd caută cu toate forțele să rupă firul alb al liniei de sosire.

În prima serie, rolul alergătorului în așteptare l-a jucat Știința București. Deși se părea, la un moment dat, că Progresul București nu va avea dificultăți în a obține cu maximum de repeziciune reintrarea în categoria A (avea doar cinci puncte avans), „lovitura de teatru" s-a produs și aici. Echipa studenților bucureșteni a refăcut, punct cu punct, diferența și, iat-o, acum la egalitate cu formația din str. dr. Staicovici și instalată pe locul de onoare ca beneficiară a unui golaveraj superior. Dincolo, în seria secundă, Jiul Petrila a fost mereu aproape de Minerul Baia Mare, iar acum a țîșnit, pe ultima turnantă, înaintea ei, culegînd roadele a două prețioase victorii în deplasare.

Ce mai poate interveni în această luptă cot la cot ? Unele anticipări nu pot fi prezentate decît cu programul ultimelor trei etape în față. Pornim cu remarca, foarte importantă, că trei dintre cele patru aspirante la locurile prime mai au de disputat cîte două jocuri acasă și unul în deplasare și una singură, Minerul Baia Mare, se va deplasa de două ori, evoluînd o singură dată în fața propriilor spectatori. Dar iată programul sprintului final :

SERIA I : Știința București cu Dinamo Victoria (a), cu Poiana Cîmpina (d), cu Dinamo Bacău (a) ; Progresul București cu Metalurgistul București (a), Progresul Brăila (a) cu Ceahlăul P. Neamț (d). SERIA a II-a: Jiul Petrila cu Minerul B. Mare (a); cu Gaz metan Mediaș (d), cu Industria sîrmei C. Turzii (a); Minerul Baia Mare cu Jiul (d), Vagonul Arad (d), cu C.S.M. Sibiu (a). În mod normal, stabilirea primei clasate se va face în ultimă etapă, deși chiar rezultatele cuplajului interbucureștean de duminică pot cîntări foarte greu. In schimb, în seria secundă, faptul că Jiul primește duminică vizita principalei sale rivale, care dispută în etapa următoare un nou joc în deplasare, ne îndeamnă să acordăm șanse mult mai mari formației din Petrila pentru revenirea în primul campionat al țării.

Schimbările neașteptate din fruntea clasamentelor au dat finalului campionatului secund un loc mult sporit în comentariile fotbalistice de toate genurile — în presă, la radio și televiziune, compensînd într-un fel lipsa unui subiect de gen asemănător pentru categoria A, unde sprintul Petrolului, mult mai prelungit și mai devreme declanșat, a rezolvat cu destule etape înainte de terminare, problema campioanei țării...

SERIA I

1. Știința	23	12	5	6	38:18	29
2. Progresul Buc.	23	11	7	5	39:23	29
3. Metalurgistul	23	11	5	7	45:32	27
4. Flacăra	23	13	1	9	37:32	27
5. Dinamo Bacău	23	9	7	7	30:21	25
6. Oltul	23	9	6	8	33:29	24
7. Ceahlăul	23	9	4	10	39:32	22
8. Dinamo Victoria	23	9	4	10	33:35	22
9. Progresul Brăila	23	10	2	11	28:43	22
10. Poiana	23	8	5	10	25:28	21
11. C.F.R. Pașcani	23	8	4	11	31:39	20
12. Oțelul	23	7	5	11	22:30	19
13. Metalul	23	8	3	12	23:44	19
14. C.F.R. Roșiori	23	6	4	13	22:39	16

SERIA A II-A

1. Jiul	23	15	4	4	39:20	34
2. Minerul B.M.	23	13	7	3	41:15	33
3. A.S.A.	23	12	6	5	30:14	30
4. Vagonul	23	13	4	6	40:25	30
5. A.S. Cugir	23	10	4	9	31:26	24
6. C.S.M. Reșița	23	11	2	10	30:38	24
7. Ind. Sîrmei	23	9	4	10	32:36	22
8. Clujeana	23	6	8	9	27:37	20
9. Minerul Lupeni	23	8	3	12	20:20	19
10. C.S.M. Sibiu	23	8	3	12	26:31	19
11. Gaz Metan	23	8	3	12	23:28	19
12. Recolta	23	6	5	12	22:35	17
13. C.F.R.	23	5	6	12	17:45	16
14. Arieșul	23	6	3	14	18:32	15

Categoria C

CU TREI ETAPE ÎNAINTE DE FINAL

Ca și în anii trecuți, ultimele etape ale categoriei C devin din ce în ce mai interesante, lupta pentru titlu ca și pentru evitarea retrogradării fiind.... la ordinei zilei.

Să vedem ce este nou în fiecare serie :

In seria Est, după ce Petrolul Moinești bătea, la un moment dat, la ușa categoriei B, a fost întrecut de Chimia Suceava și de Locomotiva Iași, care în prezent luptă cot la cot pentru primul loc. Sucevenii (cu un punct avans și cu un joc în plus, pe care-l vor disputa pe teren propriu), au șanse mai mari de a termina campionatul în postura de lider decît Locomotiva Iași. La coada clasamentului, se pare că lucrurile s-au limpezit, deoarece Chimia din Orașul Gh. Gheorghiu-Dej și Unirea Negrești nu mai pot evita retrogradarea.

Echipa Metrom din Brașov conduce detașat și fără emoții de mai multe etape, în seria Sud. Tractorul nu o mai poate întrece. Duminică, Oltul Sf. Gheorghe a refuzat, în minutul 86, să continue jocul de la Brașov cu Tractorul, care conducea cu 1—0. În această situație, așteptăm decizia Federației Române de Fotbal, deoarece ea va fi hotărîtoare în clarificarea situației de la periferia clasamentului.

In seria Vest problema liderului este tranșată încă din... tur. Fosta divizionară A, C.F.R. Timișoara, este virtuală cîștigătoare a seriei. Pentru locul 14 nu se mai pune nici o problemă, deoarece Minerul Cîmpulung și-a anunțat retragerea din categoria C de la începutul returului. In lupta pentru evitarea locului penultim, sînt angrenate 3 echipe (Victoria Călan, C.F.R. Caransebeș și Electromotor Timișoara). Cine va fi pînă la urmă ocupanta locului 13?

Unirea Dej este noua lideră în seria Nord, la egalitate de puncte cu Steaua roșie Salonta. Echipa din Dej a beneficiat de două puncte cîștigate la masa verde, deoarece Forestiera Sighetul Marmației, la jocul din 29 mai a.c., nu a prezentat carnetele de legitimare ale jucătorilor săi. Pe locurile 3 și 4 se află Progresul Reghin și Minerul Bihor, care „stau la pîndă". Dacă la subsolul clasamentului Forestiera Sighetul Marmației nu mai poate evita retrogradarea, în schimb 5 echipe (Gloria Bistrița, Faianța Sighișoara, A.S. Aiud, Olimpia Oradea și Chimica Tîrnăveni) trebuie să lupte pentru nedoritul loc 13.

L. M.

Primii paşi pe teren

La Palatul pionierilor...

Am auzit-o de la mulţi dintre marii noştri fotbalişti din trecut: „primii paşi în fotbal?... mingea de cîrpă, avînd ca „anvelopă" un ciorap furat de la mama... picioare desculţe... maidane"... Aceste imagini evocate—totuşi — cu nostalgie, au însemnat, cîndva, primii paşi ai unui Petschovski, ai unui Ozon şi ai atîtor alte „nume" din fotbalul nostru.

Am descins, zilele trecute, într-un autentic paradis al „primilor paşi". În magazie, zeci de garnituri de echipament liliputan, cu ghete nr. 25, 26, 27 noi noute... terenul de fotbal, o adevărată „dumbravă minunată", cu arbori seculari, împrejmuind o bijuterie de teren de joc, cu porţi „pentru copii" (5x2), porţi cu plase...

Numind secţia de fotbal a Palatului pionierilor din Capitală, credem c-am convins pe toată lumea de veridicitatea rîndurilor de mai sus, aici existînd atîtea alte lucruri ştiute, în stare să minuneze copiii dar şi pe oamenii mari...

Ne vom limita la domeniul fotbalului. Anual, prin fata profesorului Dumitru Matei — conducătorul secţiei de fotbal — se perindă multe sute de „cravate roşii", doritoare să deprindă tainele balonului rotund. Cei mai talentaţi trec „examenele" de selecţie, alcătuind invidiata grupă a „aleşilor" la fotbal. O grupă care în prezent numără 100 de copii şi din care se alege „echipa de bază". Iat-o: Ionică-Iorgoglu, Cizmaru, Grec, Stoianovici-Guţu, Ciocoiu-Alecu, Petreanu, Radu, Voica.

Echipa de pitici de la Palatul pionierilor — Bucureşti.

După cum remarcaţi, formaţia se prezintă după... sistemul 4—2—4! Şi nu este o glumă. „Roşi-albaştrii" reprezintă un „team" de temut, ei fiind cîştigătorii unei serii a campionatului de copii al oraşului Bucureşti, în care printre alte formaţii, au învins echipele Steaua, Progresul, Săgeata, Avîntul, înscriind 96 de goluri şi primind doar 17, obţinînd 16 victorii din 18 jocuri...

„Vedeta" nr. 1 a echipei este Marian Petreanu, un înaintaş central pitic care şuteaza impecabil cu ambele picioare şi care a marcat peste 40 de goluri în campionat. Profesorii şi antrenorii văd în el pe viitorul înaintaş central eficace, care să răzbune ratările înaintaşilor centrali de azi.

Am citit cîteva din conspectele profesorului Dumitru Matei. Am întîlnit următoarele formulări: „conducerea mingii cu tras la poartă", „pase cu ristul", „protejarea mingii", „jocul în fazele fixe"... Formulări clasice în fotbalul modern.

Mi-am deschis carnetul şi mi-am notat: cu asemenea „primi paşi", viitorul acestor mici fotbalişti e promiţător.

Marius POPESCU

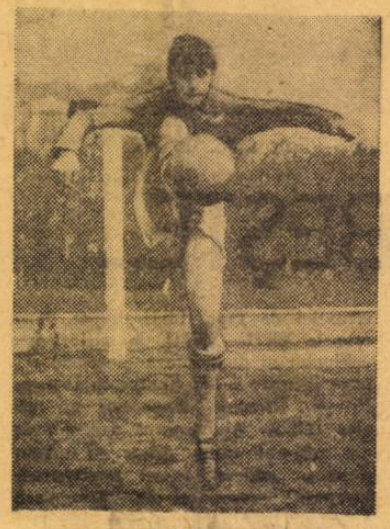

Pionierul M. PETREANU

„SCHIMBUL DE MÎINE" LA MINERUL LUPENI

În cadrul asociaţiei sportive Minerul Lupeni, problema creşterii tinerelor cadre la fotbal este privită cu toată seriozitatea. Sînt luate măsuri care dovedesc această grijă. Astfel, anul acesta, asociaţia va continua să organizeze întreceri inter-cartiere, care se vor încheia cu un turneu al celor mai buni mici fotbalişti. Din rîndurile lor, cei mai talentaţi vor fi selecţionaţi pentru echipele de pitici şi juniori ale Minerului. Antrenorul Ştefan Szőke, pînă nu de mult jucător în prima formaţie a Minerului, depune o activitate deosebită în această direcţie. *„Ca şi anul trecut, vara aceasta mă voi ocupa de echipele de copii. Cei care au încă vîrsta de pitici vor forma echipa care trebuie pregătită în vederea returului campionatului oraşenesc, în care ocupă locul întîi".* De subliniat că acest campionat al copiilor este primul care se organizează în Valea Jiului.

S. BĂLOI, coresp.

În fotografie: lotul echipei de copii a Minerului Lupeni

„Cupa Steaua" pentru cei mici

Clubul sportiv Steaua a organizat în cadrul Centrului de copii şi juniori, o competiţie destinată jucătorilor între 10 şi 15 ani.

Dotată cu „CUPA STEAUA", această întrecere va angrena echipele şcolilor din cartierele Drumul Taberei, Drumul Sării şi Ghencea. Vor participa, de asemenea, şi echipele asociaţiei sportive a şcolii „Mihail Sadoveanu".

Un clasament separat va fi făcut, ţinîndu-se seama de numărul de echipe prezentate de fiecare şcoală, precum şi de numărul copiilor selecţionaţi. Trebue să ştim că la Centrul de copii şi juniori Steaua se află ca instructori şi antrenori, maeştrii emeriţi ai sportului: I. Voinescu, Al. Apolzan şi Vasile Zavoda şi foştii jucători fruntaşi: Victor Dumitrescu, Romeo Catană, precum şi tehnicianul şef Gh. Stănculescu şi prof. Valeriu Sturza, membru în Comisia Centrală de juniori. Este, deci, îndreptăţit interesul stîrnit în masa micilor jucători pentru „Cupa Steaua".

În competiţia care se va disputa între 10 şi 30 iunie, s-au înscris, de pe acum, sute de echipe de copii.

În afară de cupa oferită primei clasate, clubul Steaua va acorda premii şi altor echipe evidenţiate, pe grupe de an, ca şi profesorilor care le-au pregătit.

Echipa Institutului Politehnic — campioană universitară a Capitalei.

Fotbalul universitar în aşteptarea campioanei

Campionatul universitar de fotbal, la organizarea căruia contribuie, deopotrivă, Ministerul Învăţămîntului, Uniunea Asociaţiilor Studenţeşti din România şi UCFS — se desfăşoară după următoarea formulă:

FAZA I, interani în cadrul fiecărei facultăţi;

FAZA a II-a, interfacultăţi;

FAZA a III-a, stabilirea echipei campioane pe centru universitar;

FAZA a IV-a, turneul final care va angrena echipele campioane ale celor 11 centre universitare.

La Centrul Universitar Bucureşti...

Comisia de fotbal a Centrului universitar Bucureşti, prezidată de lectorul universitar **Cornel Simionescu** (membri: lector **Adrian Vasiliu** şi asistent **Eugen Banciu**), a organizat turul campionatului în două grupe: I). jucători nelegitimaţi; II) jucători legitimaţi, indiferent de categoria în care joacă.

Pentru grupa jucătorilor nelegitimaţi, seria a fost formată din următoarele opt echipe: **Institutul Politehnic, Facultatea de Construcţii, Institutul de Petrol şi Chimie, Institutul Pedagogic, Universitatea, Institutul de Ştiinţe Economice, Institutul de Cultură Fizică şi Institutele de Arte.**

Jocurile s-au desfăşurat sistem turneu (fiecare cu fiecare), fiind declarată campioană a grupei — **echipa Institutului Politehnic,** antrenată de asistenţii: Ştefan Miu şi Moise Macşai. **Formaţia învingătorilor:** Simionuc — Stamir, Raitan, Ghegheşan, Cegan — Barna, Florea — Dinu, Rădulescu, Sască, Wetzer. Rezerve: Mărculescu, Dunăreanu, Ionescu A., Tecuceanu.

Pe toată durata turneului s-au remarcat studenţii: **Raitan, Ghegheşan, Rădulescu şi Sască.**

GRUPA a IIa a cuprins echipe alcătuite din studenţi legitimaţi la diverse echipe din campionatele republicane.

Au participat echipele tuturor institutelor din Centrul Universitar Bucureşti, competiţia desfăşurîndu-se sistem eliminatoriu cu prelungirile regulamentare în caz de egalitate şi apoi tragerea la sorţi, dacă nu s-a obţinut departajarea nici după prelungiri.

TURNEUL FINAL LA BRAŞOV 1—10 IULIE

În grupa a II-a, cîştigătoarea a fost tot echipa **Institutului Politehnic,** care a eliminat în „sferturi" Facultatea de Construcţii — cu 13—0; în semifinală, echipa Institutului de Medicină cu 2—1; iar în finală, echipa Institutului de Ştiinţe Economice cu 5—3 (după prelungiri).

Dacă primele „manşe" s-au desfăşurat pe terenurile Medicinii, Agronomiei şi Tei, ar fi fost de dorit ca finala să fie programată într-un cadru mai impunător, ca de pildă, în deschiderea unei partide importante de pe stadionul „23 August".

Şi în Centrele din ţară

Celelalte centre universitare din ţară şi-au desemnat şi ele echipele campioane. Acestea sînt: **CLUJ— Universitatea; TIMIŞOARA — Institutul Politehnic; IAŞI — Universitatea; GALAŢI — Institutul Politehnic; CRAIOVA— Institutul Agronomic; BRAŞOV — Institutul Politehnic; TG. MUREŞ — Institutul Medico-Farmaceutic; PETROŞENI — Institutul de Mine; CONSTANŢA — Institutul Pedagogic; BACĂU— Institutul Pedagogic.**

Ultima fază

În acest an, turneul final se va desfăşura între echipele campioane ale centrelor universitare, iar nu între selecţionatele diferitelor facultăţi şi institute, cum s-a procedat în trecut.

Finala Campionatului universitar pe ţară, se va desfăşura la Braşov între 1—10 iulie, cu participarea celor 12 echipe, după sistem turneu, numai tur, cîştigătoarea fiind desemnată prin cumul de puncte, în caz de egalitate departajarea făcîndu-se pe baza golaverajului (prin scădere).

La turneul final, Centrul universitar Bucureşti participă cu două echipe: a Institutului Politehnic şi I.S.E., cea de-a doua clasată.

Echipa cîştigătoare va primi titlul de campioană republicană universitară pe anul 1966.

Gh. NERTEA

CAMPIONATUL MONDIAL ★ 1966

BILLY WRIGHT

VOM PUTEA CÎȘTIGA CUPA!

„Aceasta este cea mai mare șansă a Angliei — ne spune Billy Wright — *antrenorul echipei Arsenal deoarece acum echipa va juca acasă, în fața propriului ei public. Sub conducerea lui Alf Ramsey, care a fost el însuși fundaș dreapta în echipa Angliei la Campionatul mondial din 1950, lotul național, care numără printre componenții săi unele individualități excepționale, a fost antrenat, ținîndu-se seama de cele mai moderne metode.*

Pentru prima dată, Anglia a avut un plan tactic complet nou, iar antrenamentele comune au fost mai dese ca oricînd. Lotul a primit multe idei și scheme noi, iar nucleul de bază al lotului nu va avea după părerea mea un adversar care să-i fie superior. Anglia nu se va mai întîlni altă dată cu o șansă mai bună de a cîștiga.

Pentru celelalte locuri fruntașe, Brazilia, cu vasta ei experiență în fotbalul competițional mondial, la care se adaugă, bineînțeles, dorința de a cîștiga pentru a treia oară trofeul pus în joc și a-l duce acasă ca proprietară, reprezintă cea mai mare primejdie.

Ca și Anglia, Brazilia posedă individualități strălucite ca Pele, Garrincha și Amarildo, trei din supraviețuitorii echipei excepționale din 1962. Pele, care face față celor mai extraordinare situații, va fi sever marcat, urmărit ca o umbră de orice adversar. El a avut mult mai mult spațiu de manevrare în celelalte două

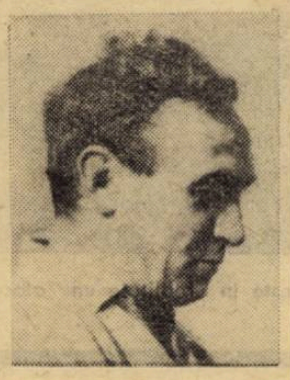

ediții ale campionatului mondial, decît va avea acum la Liverpool și pe celelalte terenuri de joc, în luna iulie.

Dar, bineînțeles, vedetele de ieri au dispărut considerabil și Brazilia, pe hîrtie cel puțin, nu mai reprezintă primejdia „de moarte" ca odinioară. Este totuși adevărat că echipa a elaborat noi metode tactice și luptă cu atîta abnegație, încît șansele de a cuceri pentru a treia oară consecutiv „Cupa", sînt evidente.

Nu cred, totuși, că va reuși să învingă Anglia".

PE SCURT

● Inaintea meciului de la București cu echipa României (19 iunie), reprezentativa Uruguayului va susține între 12 și 15 iunie, meciuri în Izrael de unde va pleca spre București. Jucătorii din Uruguay își vor continua apoi turneul în vestul Europei, pînă la plecarea în Anglia.

● Comisia de selecție a federației elveține a restrîns lotul de 40 de jucători la 32, urmînd ca pînă la 2 iulie să-l reducă la 22.

● Argentina nu-i va putea folosi în turneul final pe Sivori și Maschio. F.I.F.A. a respins cererea federației argentiniene pentru că cei doi jucători au participat la campionatul mondial din 1962 în echipa Italiei.

● Vincente Feola a alcătuit, din lotul de 45 de jucători, patru echipe verificate în jocuri internaționale.

Astfel, echipa „Zagalo" a jucat la 4 iunie cu Peru (4—0), iar formația denumită „Castilho" la 5 iunie cu Polonia (4—1).

EDMONDO FABRI

DAȚI-MI ÎNCĂ UN CENTRU ÎNAINTAȘ ȘI VĂ DĂRUIESC TITLUL SUPREM...

„Il Napoletto", micuțul selecționer al reprezentativei italiene, trece prin clipe grele. Tirul întregii prese s-a concentrat asupra lui, fiindcă „squadra azzura" nu strălucește de loc în acest sezon. Un obscur 0—0 cu Franța la Paris a dezlănțuit pe toți anti-fabbriștii (și nu sînt puțini), care se confundă aproape total cu pro-herreriștii. Dar dîrzul antrenor rezistă. El n-a făcut nici o concesie pînă acum: nici ca alegere de jucători pentru lot și nici ca principii tactice. Să-l ascultăm, doar în cîteva cuvinte, precizîndu-și poziția:

„Am răbdare. Nu voi vorbi decît prin jocul echipei. Zilele acelea vor veni la sfîrșitul lui iunie, după ce vom fi petrecut măcar trei săptămîni împreună, întregul lot și antrenorii chemați să-l pregătească. Am conștiința împăcată că am chemat pentru Londra pe jucătorii cei mai în formă și cei mai aproape de planurile mele tactice. Ca mod de a acționa, eu rămîn la apărarea supranumerică și nici n-aș putea veni cu altceva la jucători care aplică, fără excepție, la cluburile lor, acest sistem defensiv. Ceea ce nu-mi dă liniște este atacul. Contraatacurile sînt anemice, încă prea încete, ușor de prevăzut pentru adversar. Piesa cea mai importantă care îmi lipsește este al doilea vîrf de atac, lîngă Mazzola. Dați-mi încă un centru înaintaș și vă dăruiesc Campionatul mondial".

Pronosticul lui Edmondo Fabbri pentru Londra este următorul: **„Anglia trebuie pusă înaintea tuturor pentru că are avantajul terenului, avantaj și la propriu — fiindcă**

îi convine admirabil starea gazonului care va incomoda toate celelalte echipe — și la figurat, beneficiind de încurajările spectatorilor. Pentru mine, Brazilia nu este mare favorită. Pe al doilea plan, după gazde, instalez echipele R. F. Germane, Uniunii Sovietice și, cu obiectivitate, echipa Italiei".

AMINTIRI DE LA MONTEVIDEO

ECHIPA ROMÂNIEI LA PRIMA EDIȚIE

Acum 36 de ani, la Montevideo, sud-americanii au făcut cunoștință cu fotbalul românesc. Echipa țării noastre participa la primul campionat mondial și făcea parte dintr-o grupă cu însăși reprezentativa țării organizatoare, Uruguay, cu care ne vom reîntîlni — în cadrul unei partide amicale — la 19 iunie la București. Din formația noastră a făcut parte și actualul antrenor emerit Emerich Vogl, de 29 de ori internațional. În rîndurile de mai jos, Vogl își deapănă cîteva din nenumăratele amintiri pe care le păstrează, încă vii, din vizita primei echipe românești în America de Sud.

Nu pot dramatiza evenimentele dincolo de realitatea lor. Sînt prea tînăr sufletește pentru a avea nevoie să înzorzonez lucrurile și destul de bătrîn ca să nu mai cred în povești... Voi relata, așadar, cu simplitate, cîteva episoade ce-mi stăruie în memorie, legate de participarea echipei României la primul Campionat mondial de fotbal de la Montevideo.

Nu eram un naiv, atunci în 1930, și totuși, pînă am ajuns pe vasul transatlantic, nu-mi venea să cred că noi vom fi una din puținele echipe europene prezente la cea mai mare competiție fotbalistică mondială organizată pînă atunci. Aveam un respect deosebit față de înalta clasă a fotbalului din lume, fără să bănuiesc cît de aproape eram de ea.

Traversînd oceanul, trebuia să stăm pe vapor 14 zile.

Dar „condiția fizică" nu-și putea lua concediu. Pentru prima oară în cariera noastră de fotbaliști am fost supuși — mai rău decît pe pămînt ferm — la un antrenament *zilnic*. Nemaipomenit! Pe puntea vasului nu prea era loc. Pe promenade însă era mai puțină afluență în zori. Așa că, vrînd-nevrînd am făcut gimnastică și am alergat în pas vioi, pînă am prins gustul și am simțit că ar trebui să ne antrenăm așa chiar și de două ori pe zi!

După ce am văzut, în drumul pînă aici, Veneția, Milano, Genova, Barcelona și Rio de Janeiro, firește că Montevideo ne-a decepționat. Terenurile de joc ale cluburilor Nacional și Penarol nu erau prea arătoase. În schimb, ne-au uimit zăbrelele de sîrmă care le înconjurau și al căror înțeles l-am deslușit abia după ce am luat contact cu temperamentul publicului de aici.

Căzusem în serie cu echipa țării gazdă, a cărei faimă era egală pe atunci

La sosirea în Montevideo

cu cea de azi a echipei Braziliei. Ni se spunea mereu că un eșec al echipei Uruguayului ar reprezenta o catastrofă națională. Deci, aveam de luptat nu numai cu valoarea și ambianța, ci și cu orgoliul.

Am jucat întîi cu Peru, un meci cu adevărat dramatic, fiindcă mereu urmăriți de nesănsă. Fundașul dreapta Steiner și-a rupt piciorul la începutul meciului; s-au accidentat apoi interul stînga Stanciu și centrul înaintaș Rudolf Wetzer. Am jucat deci, practic, majoritatea reprizei secunde, în opt oameni valizi. Dar voința și îndîrjirea noastră creșteau proporțional cu dificultățile adversarului. Nu mai existau sarcini pe posturi. Echipa forma un singur trup, cu o singură inimă, pe care scria: Victorie! Și am obținut-o. Deși ar părea nedrept azi, aș vrea să remarc puterea de sacrificiu a celui astăzi plecat dintre noi, Deșu, precum și răbdarea lui Lăpușneanu, care apăra sub strigătele suporterilor peruvieni postați în spatele porții lui.

Apoi a venit meciul cu Uruguay, pe care l-am abordat — azi îmi dau seama — cu prea multă timiditate. Ne-a speriat gloria adversarilor direcți, poate și cazanul cu 100 000 de glasuri în care se topeau slabele noastre nădejdi. Este adevărat că indisponibilitățile ne-au obligat să remaniem echipa, și America Latină. Dar înfrîngerea acestei formații cu 6—0 de către echipa Argentinei, ne-a luat gîndul tuturor de la acest sistem... ciudat, care mai apoi revalorificat de Chapman, va domni decenii de-a rîndul în fotbalul mondial.

Finala ne-a arătat două echipe (Uruguay și Argentina) încleștate într-o luptă infernală, posedînd, folosind și valorificînd toate însușirile fizice, tehnice și tactice, caracteristice înaltei clase. Mi-a fost dat să văd în acest joc, un lucru foarte rar întîlnit: cei mai buni oameni de pe teren au fost doi adversari direcți, extrema stîngă Iriarte (Uruguay) și mijlocașul dreapta Evaristo (Argentina).

Despre pregătirea specială a echipelor nu am avut posibilitatea să aflu prea multe, dar am constatat la antrenamentul majorității echipelor: alergări, fuleuri, sprinturi repetate. Pentru prima oară am văzut fotbaliști îmbrăcați în treninguri necunoscute pînă atunci la noi. Pentru prima dată s-a pus în discuție eficacitatea cantonamentelor, fiindcă la sosirea noastră, uruguaienii se aflau de patru săptămîni în pregătire comună și jocuri de verificare. Așadar de atunci nimic nou pe lume.

Chiar dacă nu a avut o influență directă asupra fotbalului nostru, participarea la primul Campionat mondial ne-a deschis larg ochii și ne-a învățat cel puțin două lucruri esențiale:

1. NU TREBUIE SĂ TE ÎNTIMIDEZI PESTE MĂSURĂ ÎN FAȚA NIMĂNUI, ORICÎTĂ FAIMĂ AR AVEA, FIINDCĂ HOTĂRÎREA FERMĂ POATE ÎNLĂTURA MULTE NEAJUNSURI.

2. Pentru a ajunge mai departe, pentru a progresa în fotbal, tocmai vîrfurile, PISCURILE CELE MAI ÎNALTE TREBUIE ATACATE ȘI ASALTATE MEREU, PÎNĂ CÎND LE BIRUIEȘTI. CEEA CE, ÎN FOND, A RĂMAS VALABIL PÎNĂ AZI.

EMERICH VOGL
antrenor emerit

Cupa „Jules Rimet" la noi... în casă!

Cum va transmite Televiziunea română turneul final de la Londra

Campionatul mondial va fi oaspetele dv... la televizor! Ultimele două decade ale lunii iulie vor înregistra nu mai puțin de 12 partide transmise „în direct" de pe terenurile din *Anglia*. Ca să aflați o serie de amănunte asupra programului oferit de Televiziune, revista noastră l-a rugat pe șeful emisiunilor sportive, DUMITRU TĂNĂSESCU, să anticipeze cîteva dintre noutățile de aici sau din țara gazdă. Iată-le:

„Televiziunea noastră s-a gîndit să ofere un program cît mai complet al turneului final. De aceea, pe lîngă partidele-cheie ale ultimului act — sferturile de finală, semifinalele, meciul pentru locurile 3—4 și finala — telespectatorii noștri vor avea prilejul de a fi martorii jocurilor din cea mai atractivă grupă, grupa a III-a, în care evoluează campioana mondială, Brazilia. Nu va lipsi de pe micul ecran nici partida inaugurală care va opune, la 11 iulie pe marele stadion de la **Wembley**, primei cîștigătoare a titlului, URUGUAY, echipa țării-gazdă, **Anglia**".

Trecînd la importantul capitol al măsurilor tehnice, interlocutorul nostru a precizat:

„Tehnicienii noștri au trecut de mai mult timp la punerea în practică a măsurilor necesare pentru ca circuitul de pe teritoriul României să se bucure de cea mai ingrijită asistență. Dar pînă aici, imaginea va parcurge un drum lung, o veritabilă călătorie continentală de-a lungul **Angliei—Belgiei—R.F. Germane—Austriei** și **Ungariei**. Știrile care ne sosesc săptămînal din **Anglia** subliniază și deosebitul efort depus acolo spre a se evita orice defecțiune. Întreaga operațiune a transmisiilor este asigurată de un consorțiu al societăților britanice de televiziune, special constituit pentru marele eveniment fotbalistic. Din etapa sferturilor de finală, fiecare întîlnire va beneficia de cîte opt camere de transmisie, două fiind așezate în spatele fiecărei porți pentru fazele de gol. Transmisiile în direct vor fi asigurate pentru toată Europa, 30 de posturi fiind înscrise în programul întregului campionat cu asemenea emisiuni. Pe deasupra, prin sistemul „Amplex" sau al filmărilor speciale, toate societățile de televiziune din lume vor primi zilnic imagini din Anglia."

N-am uitat nici aspectul organizării redacționale a transmisiilor și de aceea am pus o întrebare asupra acestei chestiuni:

„Comentatorii vor avea cabine special amenajate. Vor fi prevăzute în aceste cabine toate instalațiile de rigoare pentru ca emisiunea să decurgă în bune condițiuni. La Londra, în clădirea B.B.C., va funcționa un studio pentru realizarea interviurilor cu specialiștii, jucătorii, conducătorii de delegații. Va fi editat un buletin cu cele mai proaspete informații".

Fotbal

REVISTĂ SĂPTĂMÎNALĂ

Redacția și administrația: Bd. Mărăști 26, raion 30 Decembrie

COLEGIUL DE REDACȚIE

Constantin Chiriță, Ștefan Covaci, Gh. Dumitrescu, Ion Lupaș, Pavel Marcu, Aurel Neagu (redactor șef), Angelo Niculescu, Andrei Rădulescu, Constantin Teașcă, Dumitru Tomescu, Stelian Trandafirescu (redactor șef-adjunct), Radu Urziceanu (secretar general de redacție), Emerich Vogl, Ion Voica, Ion Voinescu

Fotbal Fotbal Fotbal

Pare mai mult o încercare disperată de degajare acțiunea jucătorului în tricou închis. Dar acesta este în realitate un atacant, ST. JOHN, **(Liverpool)**, care va marca unul dintre golurile echipei lui în partida de cupă cu **Leeds**.

Notați pe agenda dv.

1 IUNIE

Belgrad : **Iugoslavia — Bulgaria** 0—2 (0—2).
Ludwigshafen : **R.F. Germană — România** 1—0 (0—0)
București : **Rapid — Vorwaerts Berlin** 3—0 (1—0).

3 IUNIE

Sao Paulo : **Brazilia — Peru** 4—0 (2—0).

4 IUNIE

Helsinki : **Finlanda — Suedia** 1—0 (1—0).

5 IUNIE

Budapesta : **Ungaria — Elveția** 3—1 (—)
Moscova : **U.R.S.S. — Franța** 5—3 (1—2).
Belo Horizonte : **Brazilia B — Polonia** 4—1 (—).

7 IUNIE

Sao Paulo : **Brazilia — Peru**

8 IUNIE

Rio de Janeiro : **Brazilia — Polonia**
Buenos Aires : **Argentina — Cehoslovacia.**

11 IUNIE

Buenos Aires : **Argentina — Polonia.**

12 IUNIE

Lisabona : **Portugalia — Norvegia.**
Rio de Janeiro : **Brazilia — Cehoslovacia.**

14 IUNIE

Bologna : **Italia — Bulgaria**

Cine participă la ediția viitoare a „C.C.E."

Se conturează lista echipelor participante la noua ediție a „Cupei campionilor europeni"; tragerea la sorți a primului tur are loc la 10 iulie la Londra. În multe țări de pe continent echipele campioane au fost desemnate, iar în altele, în scurt timp campionatele vor lua sfîrșit. Iată formațiile înscrise pînă acum în „C.C.E.", ediția 1966—67.

Anglia: F. C. Liverpool ; **Belgia:** S.C. Anderlecht; **Danemarca:** Esbjerg ; **Elveția:** F.C. Zürich ; **Finlanda:** Valkeakoski; **Franța:** F.C. Nantes; **Islanda:** Reykjavik; **Irlanda de nord:** Linfield; **Iugoslavia:** Vojvodina Novisad; **Italia:** Internazionale; **Norvegia:** Valerlengen; **Portugalia:** Sporting Lisabona; **R.D. Germană:** Vorwärts Berlin; **R.F. Germană:** München 1860; **Scoția:** Celtic Glasgow; **Spania:** Real Madrid și Atletico Madrid; **Suedia:** F.C. Malmö; **Ungaria:** Vasas Budapesta; **U.R.S.S.:** Torpedo Moscova; **Turcia:** Besiktas.

Campionatul Iugoslaviei deși nu s-a încheiat, Vojvodina Novisad nu mai poate pierde titlul. La această listă se adaugă și echipele campioane din Grecia, Austria, Albania, Cipru etc. astfel încît numărul participantelor la actuala ediție a „C.C.E." se va ridica la 33. Spania este prezentă în competiție cu două formații : **Real Madrid** — deținătoarea trofeului și **Atletico Madrid** — cîștigătoarea campionatului.

Salutul lui Sepp Herberger

8.6.66

„Salutări din inimă cititorilor revistei „Fotbal" și cele mai bune urări pentru fotbalul românesc"

CLASAMENTE

ANGLIA

(CLASAMENT FINAL)

1. Liverpool	42	26	9	7	79:34	61
2. Leeds United	42	23	9	10	79:38	55
3. Burnley	42	24	7	11	79:47	55
4. Manchester	42	18	15	9	84:59	51
5. Chelsea	42	22	7	13	65:53	51
6. West Bromwich	42	19	12	11	91:69	50
7. Leicester	42	21	7	14	80:65	49
8. Tottenham H.	42	16	12	14	75:66	44
9. Sheffield	42	16	11	15	56:59	43
10. Stoke City	42	15	12	15	65:64	42

Urmează 11. Everton, 12. West Ham United, 13. Blackpool, 14. Arsenal, 15. Newcastle, 16. Sheffield Wednesday, 17. Aston Villa, 18. Nottingham Forrest, 19. Sunderland, 20. Fulham, 21. Northampton, 22. Blackburn Rowwers.

R. S. CEHOSLOVACA

(CLASAMENT FINAL)

1. Dukla Praga	26	13	7	6	40:23	33
2. Sparta Praga	26	13	7	6	47:30	33
3. Slavia Praga	26	12	9	5	35:24	33
4. International Brat.	26	10	10	6	36:30	30
5. Jednota Trencin	26	10	8	8	27:23	28
6. Trnava	26	12	3	11	34:26	27
7. Slovan Bratislava	26	9	7	10	34:29	25
8. Sparta Hradec Kralove	26	8	9	9	29:34	25
9. V. S. Kosice	26	8	8	10	26:31	24
10. Z.J.S. Brno	26	5	12	9	21:31	22
11. Union Teplice	26	9	4	13	20:36	22
12. Lokom. Kosice	26	7	8	11	19:39	22
13. Banik Ostrava	26	8	5	13	36:38	21
14. Tatran Presov	26	5	9	12	24:36	19

R. F. GERMANA

(CLASAMENT FINAL)

1. 1860 München	34	20	10	4	80:40	50
2. Bor. Dortmund	34	19	9	6	70:36	47
3. FC Bayern Münch.	34	20	7	7	71:38	47
4. Werder Bremen	34	21	3	10	76:40	45
5. 1. FC Köln	34	19	6	9	74:41	44
6. 1. FC Nürnberg	34	14	11	9	54:43	39
7. Eintr. Frankfurt	34	16	6	12	64:46	38
8. Meidericher SpV	34	14	8	12	70:48	36
9. Hamburger SpV	34	13	8	13	64:52	34
10. Eintr. Braunschw.	34	11	12	11	49:49	34

Urmează : 11. VfB Stuttgart, 12. Hannover 96, 13. Bor. Mönch., 14. FC Schalke 04, 15. 1. FC Kaiserslaut. 16. Karlsruhe SC, 17. Bor. Neunkirchen, 18. Tasmania 1900.

AUSTRIA

(PENULTIMA ETAPĂ)

1. Admira	25	17	7	1	47:14	41
2. Rapid	25	16	7	2	62:19	39
3. Austria Viena	25	16	3	6	55:23	35
4. Wiener S. K.	25	11	7	7	52:43	29
5. Vienna	25	11	7	7	55:31	29
6. Austria Kl.	25	10	7	8	37:32	27
7. LASK	25	9	7	9	41:36	25
8. Wacker Innsbr.	25	8	8	9	30:29	24
9. Schwechat	25	9	4	12	38:40	22
10. G.A.K.	25	7	8	10	33:44	22
11. Austria Kapfenberg	25	6	9	10	27:50	21
12. Wiener Neustadt	25	6	5	14	24:59	17
13. Austria Salzburg	25	3	6	16	24:62	12
14. Simmering	25	3	2	20	24:66	8

EDIȚIA 1966 A TURNEULUI BALCANIC

Pentru fotbalul nostru, Turneul Balcanic este a VII-a competiție internațională în care este reprezentat cu regularitate și în care echipele noastre au avut și au o comportare destul de bună. În ediția din 1965 (care încă se află în curs de desfășurare, din cauza neregularității disputării meciurilor), Rapid București s-a calificat în finală, în care urmează să întîlnească pe cîștigătoarea seriei a II-a, după toate probabilitățile Farul Constanța. Deci, în perspectivă o reeditare la fotbal a finalei „Cupei campionilor europeni" de la volei masculin...

Ediția 1966 a început, între timp, cu participarea tot a opt echipe, împărțite în două grupe : *Cerno More Varna, U.T. Arad, Partizan Tirana și o echipă din Turcia*, încă nedesemnată (seria I), *Farul Constanța, Lokomotiv Sofia, A.E.K. Atena și Vardar Skoplje* (seria a II-a). Primele jocuri s-au încheiat cu rezultatele următoare : Lokomotiv Sofia—E.A.K. 3—3, Lokomotiv Sofia—Vardar 1—0 și Partizan Tirana—Cerno More 2—0.

Curînd echipele noastre vor intra și ele în „focul" turneului. U.T.A., de pildă, va debuta la 15 iunie în compania formației bulgare Cerno More, cu care se va întîlni în retur, la Arad, la 6 iulie. Farul și-a programat și el primele jocuri : 30 iunie și 6 iulie cu Lokomotiv Sofia (întîi la Constanța și apoi la Sofia). Pentru stabilirea datelor celorlalte partide sînt în curs tratative între cluburile interesate.

Iubitorii fotbalului de la noi așteaptă cu interes debutul acestor formații și nimeni nu se îndoiește că vor avea o comportarte bună. Sînt echipe cu jucători tineri, talentați, alături de care cei consacrați prezintă garanția experienței. În ultimele etape de campionat, U.T.A. și Farul au dovedit o creștere a formei, ceea ce le-a permis obținerea unor rezultate bune. În plus, U.T.A. a efectuat un turneu în Franța, la invitația F.S.G.T. (organizație sportivă muncitorească), în cadrul unor schimburi anuale. Arădenii au întîlnit echipe sindicale din Nanterre și St. Gyr, înregistrînd victorii cu 7—1, 6—0 și 9—1.

Aceasta nu scutește însă pe jucătorii celor două echipe să se pregătească cu toată seriozitatea, ca și pentru jocurile de campionat, ba chiar mai mult, avînd în vedere că este o competiție internațională, în care își pot aduce o contribuție importantă în ce privește ridicarea valorii ei și creșterea interesului pentru jocuri.

De la o săptămînă la alta

Cum își organizează americanii campionatul de fotbal

Poate că știrea organizării unui campionat de fotbal profesionist în Statele Unite ar fi trecut neobservată. Ne-am obișnuit în ultimii ani cu acțiunile d-lui Bill Cox, care aduce echipe europene la originalul turneu anual de la New York (la care a participat o dată și echipa română Dinamo București) și cu asta am socotit încheiate extravagantele de „copil teribil" ale fotbalului nord-american.

Treburile s-au complicat abia cînd s-au aflat amănuntele noului proiect. Este vorba de crearea unei ligi profesioniste de fotbal care să întrunească, începînd din anul 1967, într-un campionat regulat, 11 echipe de club cărora s-ar putea să li se alăture în curînd alte 5. Pînă acum și-au dat adeziunea cluburile din : New York, Atlanta *(Georgia)*, Boston, Chicago, Hartford *(Connecticut)*, Los Angeles, New Orleans, Philadelphia, St. Louis, San Diego *(California)* și orașele canadiene Vancouver și Toronto, *precum și echipe din Detroit, Pittsburg și Miami. Cu etape în care deplasările comportă drumuri de pe coasta Atlanticului pînă pe coasta Pacificului, de la lacul Ontario pînă în California, cert este că cele mai bune afaceri le vor face companiile aeriene !*

D-nii Robert E. Hermann și William Cox, organizatorii acestui „nou val" fotbalistic american, își pun mari nădejdi în ridicarea nivelului calitativ al „soccerului" din Statele Unite, pe calea acestui campionat. Ei speră că jucătorii americani vor putea, într-un viitor încă nedefinit, să și încerce șansele în Campionatul mondial și în alte competiții internaționale.

Pînă atunci însă, tînărul fotbal american are nevoie de o infuzie de sînge continental, ținînd seamă de experiența și calitatea practicanților europeni. Și în primul rînd au fost vizați jucătorii britanici, ceea ce a produs confuzie în lumea fotbalistică engleză. La apropourile emisarilor americani, sir Stanley Rous (președintele F.I.F.A.) a răspuns foarte politicos că nu are nimic împotriva emigrării jucătorilor englezi în S.U.A., dacă vor fi respectate regulile. Sînt liberi să plece de îndată jucătorii care nu au contracte cu cluburile britanice; în schimb, ceilalți pot obține transferurile numai cu îndeplinirea formalităților uzuale, adică, în primul rînd după plata operației de cedare. Alan Hardaker, secreatorul federației engleze, ceva mai sever, s-a arătat surprins de prezența impresarilor americani pe insulă, arătîndu-se îngrijorat și temîndu-se de neregularități în racolarea jucătorilor (operație pe care presa engleză o numește „braconaj"). Foarte bucuros s-a arătat, în schimb, Cliff Lloyd, secretarul Asociației fotbaliștilor profesioniști : „La fiecare sfîrșit de sezon, o parte din cei 3.000 de membri ai asociației noastre rămîn pe drumuri, reziliindu-li-se contractele. Dacă America are nevoie de fotbaliști buni, îi vom da cu plăcere. Așa cel puțin scăpăm de șomaj în fotbalul nostru profesionist". Declarație la care oponentul Hardaker a răspuns, fără umor : „Celor de la asociația jucătorilor nu le e mintea decît la cum să scoată cît mai mulți bani din fotbal !"

Tulburări, discuții contradictorii, afirmații, controversate, peste care se va așterne uitarea, căci în curînd începe „the World Cup".

VINCENT BURNS

Londra, 6 iunie

PE TOT GLOBUL ★ PE TOT GLOBUL

Redacția și administrația bd. Mărăști nr. 26. Tiparul : I.P. „Informația", str. Brezoianu 23—25.

DUMINICĂ: ROMANIA—URUGUAY

ANUL I
3
miercuri
15 IUNIE 1966
12 PAGINI
2 LEI

PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

Fotbal

Revistă săptămînală

REÎNTÎLNIRE DUPĂ 36 DE ANI!

FOȘTII INTERNAȚIONALI ROMANI CARE AU JUCAT IN REPREZENTATIVA ȚARII NOASTRE LA MONTEVIDEO IN 1930, SÎNT INVITAȚII REVISTEI NOASTRE LA MECIUL DE DUMINICA CU ECHIPA URUGUAYULUI

Duminică 19 iunie, echipa reprezentativă de fotbal a României va întîlni într-un joc amical pe una din cele 16 formații participante la turneul final al Campionatului mondial de la Londra, echipa Uruguayului.

Selecționatele României și Uruguayului vor juca a doua partidă din palmaresul lor, după 36 de ani de la disputarea primului meci în cadrul Campionatului mondial din 1930, care a avut loc în Uruguay și a fost cîștigat de țara gazdă. Urmașii primilor campioni mondiali la fotbal sosesc de această dată la București pentru a susține meciul-revanșă într-un cadru amical cu fotbaliștii noștri de astăzi, dintre care mulți sînt elevii internaționalilor români care au jucat la Montevideo partidele dramatice din luna iulie 1930 cu Peru și Uruguay.

Jocul de duminică cu formația Uruguayului va prilejui o întîlnire între internaționalii români care au făcut deplasarea în 1930 la prima ediție a Campionatului mondial. Ei sînt invitații revistei noastre la această partidă, invitație făcută în dorința de a contribui la o cunoaștere mai autentică a trecutului fotbalului nostru și de a face cunoscuți pe o cale mai directă actualelor generații de fotbaliști și iubitori ai fotbalului pe înaintașii valoroși în acest sport atît de popular.

Vor fi oaspeții noștri și ai tuturor iubitorilor fotbalului: **Lăpușneanu, Vogl, Robe, Barbu, Wetzer, Stanciu, Fieraru, Bürger, Steiner, Rafinschi, Subășanu, Covaci, și Țaco.**

Înaintea jocului de duminică cu echipa Uruguayului, foștii noștri internaționali vor oferi pe stadionul 23 August buchete de flori oaspeților uruguayeni și actualilor internaționali români.

Așteptăm cu interes revederea cu fostele vedete ale fotbalului nostru, ale căror impresii și păreri despre fotbalul de astăzi vi le vom împărtăși într-un număr viitor, exprimîndu-ne în același timp, dorința pe care o împărtășesc desigur sutele de mii de iubitori ai fotbalului din țara noastră, ca la viitorul Campionat mondial din 1970—Mexic, echipa reprezentativă a României să ia parte la turneul final.

Citiți în pag. 5
EFICACITATEA—PERMANENT LA ORDINEA ZILEI

FOTOGRAFIA PREMIATĂ

De această dată, premiul pentru **„Fotografia săptămînii** la fotbal" a fost atribuit unui tînăr fotoreporter bucureștean, **TRAIAN GEORGESCU.** Deplasîndu-se la Ploiești, el a surprins această fază în care portarul dinamovistul **Datcu** luptă pentru minge cu înaintașul petrolist **Dridea I.** Concursul nostru este permanent.

Petrolul din nou campioană!

PREOCUPĂRI ŞI INIŢIATIVE ÎN RAIONUL BISTRIŢA

Activitatea competiţională în raionul Bistriţa îmbracă aspecte variate. Începînd cu participarea în campionatul categoriei C şi terminînd cu campionatele săteşti şi orăşeneşti pentru copii, comisia raională de fotbal (preşedinte dr. Vasile Vianu) acordă o deosebită atenţie bunei desfăşurări a celor nouă competiţii, în care sînt angrenate peste 120 de echipe.

În ediţia 1966—1967 a „Cupei României", din raionul Bistriţa au luat parte la faza de masă, 70 de echipe. Campionatul raional cuprinde următoarele 10 echipe din oraş şi raion: Luceafărul Şieu, Strugurele Lechinţa, Scînteia Jelna, Voinţa Mărişelu, Strugurele Sîngeorz Nou. Voinţa Bistriţa, Foresta Susenii Bîrg., Strugurele Cranimăţ, A. S. Teaca, Viitorul Sîntioana.

Din desfăşurarea campionatului, am putut desprinde preocuparea pentru îmbunătăţirea jocului, printr-o pregătire fizică şi tehnică corespunzătoare şi întărirea disciplinei. În această privinţă s-au evidenţiat echipele: cooperatorilor agricoli din Mărişelu, muncitorilor forestieri din Susenii Bîrgăului şi meşteşugarilor din Bistriţa.

Lăudabilă este şi iniţiativa echipelor din Cranimăţ şi Sîntioana, de a prelucra cu spectatorii prevederile regulamentului de joc, în scopul unei mai juste aprecieri a deciziilor de arbitraj.

I. TOMA
corespondent

CAMPIONATELE REGIONALE

AZI: REGIUNEA CRIŞANA

În regiunea Crişana, campionatul s-a disputat în două serii: în seria Nord au participat 12 echipe, iar în seria Sud 11. Întrecerile s-au încheiat, rămînînd de disputat numai meciul Minerul Voievozi — Minerul Sărmăşag, din seria Nord. Au cîştigat formaţiile care şi-au afirmat superioritatea pe tot parcursul campionatului. Iată primele patru clasate din fiecare serie:

SERIA NORD

1.	Gloria Ioşia	22	16	5	1	54—17 37
2.	Metalul Oradea	22	12	7	3	45—23 31
3.	Stăruinţa Săcueni	22	10	7	5	43—28 27
4.	Unirea Tileagd	22	10	6	6	45—19 26

Au retrogradat din această serie: Bihoreana Marghita şi Înfrăţirea Oradea (ultima eliminată din campionat pentru repetate neprezentări).

SERIA SUD

1.	Victoria Criş	20	16	3	1	58—12 35
2.	Dinamo Oradea	20	10	6	4	44—19 26
3.	Crişul Ineu	20	12	2	6	35—26 26
4.	Avîntul Beliu	20	10	2	8	45—28 22

Din această serie au retrogradat: Recolta Buteni şi Stăruinţa Satul Nou.

Pentru desemnarea campioanei regionale, cele două echipe fruntaşe din seriile respective se vor întîlni într-un meci tur-retur, cîştigătoarea urmînd să participe la barajul pentru calificarea în categoria C.

ILIE GHIŞA
corespondent

DIN ACTIVITATEA COMISIILOR F. R. FOTBAL

COMISIA CENTRALĂ DE JUNIORI

În ultima sa şedinţă, Comisia centrală de juniori a hotărît ca în cadrul taberei de juniori ce se va organiza în vara aceasta la Piteşti, să **se organizeze şi un concurs pentru copiii proveniţi de la centrele existente pe lîngă echipele de categoria A.**

COMISIA CENTRALĂ DE DISCIPLINĂ

— **Se suspendă pe timp de o etapă jucătorul Birău Gavril** de la U.T.A. pentru lovirea adversarului în jocul cu Petrolul.

— Pentru injurii aduse arbitrului, **jucătorul Georgescu Cornel de la Chimia Oraşul Gheorghe Gheorghiu-Dej se suspendă pe timp de două etape.**

COMISIA CENTRALĂ DE COMPETIŢII

— Se omologhează jocul Fructexport Focşani—Rapid Mizil cu rezultatul de 3—0 în favoarea primei echipe, deoarece **Rapid Mizil nu s-a prezentat în ziua de 6 iunie a.c. să continue disputarea reprizei a doua a meciului întrerupt cu o zi înainte din cauza terenului impracticabil.**

— Pentru incidentele petrecute la Lupeni cu ocazia jocului de categoria B Minerul-Clujeana, **s-a hotărît suspendarea dreptului de organizare pe timp de o etapă echipei din Lupeni.**

— Se aprobă afilierea următoarelor echipe: **Flacăra Mihăiţa, Pomicultura Bumbeşti Piţic şi Forestierul Novaci.**

— Se reprogramează jocul de categoria C dintre echipele C.F.R. Caransebeş şi Minerul Deva pentru data de 15 iunie a.c.

— S-au stabilit localităţile unde vor avea loc sferturile de finală ale Cupei României, din 22 iunie 1966:

CRIŞUL — U.T.A. la Hunedoara.
PETROLUL — RAPID la Piteşti.
DINAMO BUCUREŞTI—STEAUA la Bucureşti.
STEAGUL ROŞU — FARUL la Brăila.

— **Toate jocurile de categoria B şi C din 19 iunie 1966 se vor disputa duminică dimineaţa la ora 11 şi, respectiv, la ora 10.**

În fotografie, o parte din speranţele pregătite de antrenorul Dumitru Comşa. **Foto: P. LUPAŞCU**

Tinerele speranţe gălăţene

La sfîrşitul lunii martie, cîţiva pasionaţi au venit cu o propunere: în cadrul Clubului sportiv orăşenesc să se înfiinţeze un centru de antrenament pentru copii şi juniori. Propunerea a fost primită de unii cu entuziasm, de alţii cu scepticism. Se mai încercase aşa ceva, dar fără rezultat...

De data aceasta, însă, entuziasmul a învins, astfel că la începutul lunii aprilie a luat fiinţă centrul de antrenament „Viitorul" Galaţi.

POPAS LA „CARTIERUL GENERAL"

Ca la orice început, activiştii clubului au procurat mai întîi 150 perechi tenişi, 120 tricouri, 29 mingi, prosoape şi alte materiale, iar pentru buna desfăşurare a programului de pregătire, stadionul Metalosport a fost transformat în „cartier general". Munca de selecţie a fost grea. Cei aleşi pentru pregătirea viitorilor fotbalişti (antrenorii Guţă Tănase, Dumitru Comşa, Anton Ivanov, Apostol Justin, cărora li s-a adăugat jucătorul Z. David), au trebuit să suporte... lacrimi din partea celor respinşi la jocurile de trial, la care au venit peste 300 de elevi din şcolile din localitate. O notă bună conducerilor şcolilor, profesorilor de educaţie fizică, care au acordat tot sprijinul acestei importante acţiuni.

În final, au fost opriţi la centru 125 de copii, născuţi în anii 1949—1955 şi care au fost repartizaţi în 4 grupe: D. Comşa-28, Tănase 28, Z. David—35, A. Ivanov—34, antrenor coordonator A. Justin.

Antrenamentele se desfăşoară în fiecare zi, dimineaţa şi după amiaza, în funcţie de programul şcolar. La centru domneşte o atmosferă de disciplină (cei care comit abateri, chiar şi cei mai talentaţi, sînt scoşi imediat din loturi), de muncă asiduă. În programul de pregătire se urmăreşte dezvoltarea fizică multilaterală, dezvoltarea vitezei, învăţarea elementelor de bază: lovirea corectă a balonului, pasa. Se ţin şi lecţii teoretice şi se duce o susţinută muncă de educaţie. La majoritatea şedinţelor de antrenament, asistenţa medicală este asigurată de dr. Marin Stoica, care colaborează în mod sistematic cu colectivul de antrenori.

DESPRE CEI CARE PROMIT...

Talentele au început să iasă la suprafaţă. Antrenorii ne-au asigurat — şi deocamdată nu avem motiv să nu-i credem — că peste cîţiva ani, gurile rele nu vor mai avea prilejul să spună că echipele gălăţene sînt formate din jucători... de import.

Cu multă căldură ni s-a vorbit de frumoasele calităţi pe care le au: Roşu, Amorţilă, Năvălici, Butnaru, Pavel, Fătu, Hagioglu, Ciacu, Canaragiu, Dacalan, Capotă, Băcescu, Petrescu, Cornea etc.

Pasiunea cu care se munceşte ne face să privim cu încredere viitorul fotbalului din bătrînul oraş dunărean.

ÎN LOC DE CONCLUZII...

Ar fi bine ca acest centru de antrenament să intre şi în vederile federaţiei de specialitate. Promisiuni se pare că sînt. Se aşteaptă sprijinul concret. Organele locale ale U.C.F.S., comisia regională, de asemenea, ar trebui să se gîndească la amenajarea unei baze corespunzătoare, deoarece terenul actual nu este gazonat şi prezintă denivelări.

T. SIRIOPOL
corespondent

POŞTA REDACŢIEI

N. CIULINARU — Cluj. — Fără îndoială, oricine poate participa la concursul nostru de fotografii. Vă exprimaţi teama că depărtarea de Capitală ar putea fi pentru dv. un impediment. Nu uitaţi însă că fotografii premiaţi săptămîna trecută au fost amîndoi din provincie, unul tocmai din Arad! Care sînt modalităţile de a ne trimite fotografiile în timp util? Folosiţi unul din procedeele la care au recurs şi ceilalţi colegi ai dv., din provincie. Ei ne-au trimis fotografiile printr-un cunoscut care sosea luni cu trenul la Bucureşti, printr-un arbitru care, de asemenea, venea în Capitală sau prin cursa TAROM de luni dimineaţa. Dacă sînteţi foarte sigur de obţinerea unui premiu, puteţi veni şi personal! Merită... şi ne-ar face plăcere să-l cunoaştem personal pe cel premiat.

O. BERTHOLD — Tîrnăveni. — Mulţumirile noastre pentru bunele aprecieri asupra conţinutului revistei şi pentru urări. Ne vom strădui să oferim iubitorilor fotbalului numere şi mai bune. De asemenea, vă mulţumim pentru sugestiile dv., de care vom ţine seamă. În ceea ce priveşte abonamentele, vă sfătuim să vă adresaţi oficiilor poştale din localitatea dv.

N. URDIŞTEANU — Piteşti. — De acord cu observaţia dv. (pe care am transmis-o celor vizaţi). De altfel, ulterior, Dobrin a făcut dovada calităţilor şi perspectivelor sale, justificînd încrederea antrenorilor care l-au introdus în prima reprezentativă a ţării, în meciul cu R.F. Germană de la Ludwigshafen.

C. MARICA — R. Vîlcea — Pasiunea dv. pentru filatelia sportivă va fi în curînd satisfăcută de seria pe care P.T.T.R. o va scoate pentru Campionatul mondial.

A. MUREŞAN — Baia Mare. — Credem că răspunsul la prima dv. întrebare l-aţi primit o dată cu apariţia primului nostru număr. În ce priveşte căpitanii echipelor la care vă referiţi, vă numim cîţiva: Mateianu (Progresul), Rădulescu (Ştiinţa Buc.), Nuţu sau Feodot (Dinamo Victoria). Vă atragem atenţia însă că aceşti căpitani de echipă nu sînt mereu aceiaşi. Vă puteţi adresa jucătorului Ghibănescu la clubul Dinamo (şos. Ştefan cel Mare), lui I. Voinescu şi C. Toma la clubul Steaua (Cal. Plevnei), iar lui N. Georgescu la clubul Rapid (Stadionul Giuleşti, şos. Giuleşti).

I. DOBRE (Vierşani-Gîlort) şi V. JANOSSY (Gheria). Întrucît primele numere ale revistei s-au epuizat nu avem posibilitatea să vă expediem exemplarele cerute.

PRONOSPORT

ECHIPE GAZDĂ	PROCENTAJ JOCURI ACASĂ			ECHIPE CARE SE DEPLASEAZĂ	PROCENTAJ JOCURI ÎN DEPLAS.		
	% VICT.	% EGALE	% PIERD.		% VICT	% EGALE	% PIERD.
FL. MORENI	83	0	17	CEAHLĂUL	17	0	83
C.F.R. ROŞIORI	54	27	19	DIN VICTORIA	9	25	66
POIANA	63	27	10	ŞT. BUCUREŞTI	27	19	54
GAZ METAN	73	18	9	JIUL	63	9	28
IND. SÎRMEI	75	8	17	A.S.A. TG. M.	18	25	55
RECOLTA	45	45	10	CLUJEANA	0	36	64
C.S.M. SIBIU	64	18	18	C.S.M. REŞIŢA	9	9	82
VAGONUL	100	0	0	MINERUL B.M.	18	55	27
MODENA	22	61	17	PADOVA	12	30	58
NOVARA	24	53	23	VERONA	17	53	30
PALERMO	33	50	17	VENEZIA	28	44	28
PRO PATRIA	44	34	22	ALESSANDRIA	17	34	49

Tabloul alăturat prezintă 12 dintre cele 13 partide ale concursului PRONOSPORT din 19 iunie, mai puţin jocul **România — Uruguay**, care nu se pretează alcătuirii unui calcul asemănător din pricina lipsei de frecvenţă a întîlnirilor.

Cele trei coloane din dreptul fiecărei echipe reprezintă procentul la sută de victorii, meciuri egale şi rezultate de egalitate — **acasă, pentru echipele gazdă şi în deplasare pentru oaspeţi** — din actualul campionat.

Cifrele sînt un bun indiciu pentru alegerea pronosticurilor participanţilor.

Succes în meciul revanșă cu Uruguay!

CE ŞTIM DESPRE OASPEŢI

Uruguayul, echipă care a dominat fotbalul mondial în perioada 1924—1930, perioadă din care datează cele două titluri olimpice obținute și cîștigarea primului Campionat mondial, **și a avut o sclipire în 1950 cînd a realizat cea mai mare surpriză din istoria fotbalului — victoria în finala ediției a IV-a a competiției supreme împotriva Braziliei la Rio — și-a luat din vreme măsuri pentru pregătirea echipei reprezentative.** După lungi discuții, selecționer a fost numit ONDINO VIERA, antrenorul clubului **Cero.** El este secondat de **Juan Lopez,** cel care a fost responsabil tehnic al **Uruguayului,** la victoria din 1950.

Încă din aprilie, cei 45 selecționabili s-au reunit pentru începerea antrenamentelor. Un timp, nu au participat la pregătiri jucătorii de la **Penarol** și **Nacional**; ei s-au alăturat lotului la sfîrșitul lui aprilie.

Care sînt caracteristicile tactice ale jocului reprezentativei **Uruguayului?**

Pentru apărare, **Ondino Viera** a fost nevoit să se oprească asupra „betonului". Subliniem, nevoit, fiindcă cele două mari cluburi — **Nacional** și **Penarol** — utilizează acest sistem defensiv și cum ele dau minimum opt titulari reprezentativei, tactica acesteia trebuie axată pe aceea a principalelor furnizoare de jucători. Al doilea criteriu pentru care **Viera** a ales „betonul" este acela că apărătorii lui sînt lenți și o apărare supranumerică mai ascunde din acest grav defect al lor.

Formația probabilă, anunțată pentru primele jocuri din Europa este următoarea:

Roberto Sosa va fi portarul titular. El are 30 de ani, este dotat cu bune reflexe și execută plonjoane de mare spectaculozitate. **Troche** va fi utilizat pentru postul de „libero", în vreme ce fundași centrali vor juca **Nestor Goncalvez** și **Emilio Alvarez,** doi dintre cei mai rutinați internaționali uruguayeni. Pentru fundaș dreapta, jucătorul cu cele mai multe șanse este **Omar Caetano,** în vreme ce pentru cel de

(Continuare în pag. a 9-a)

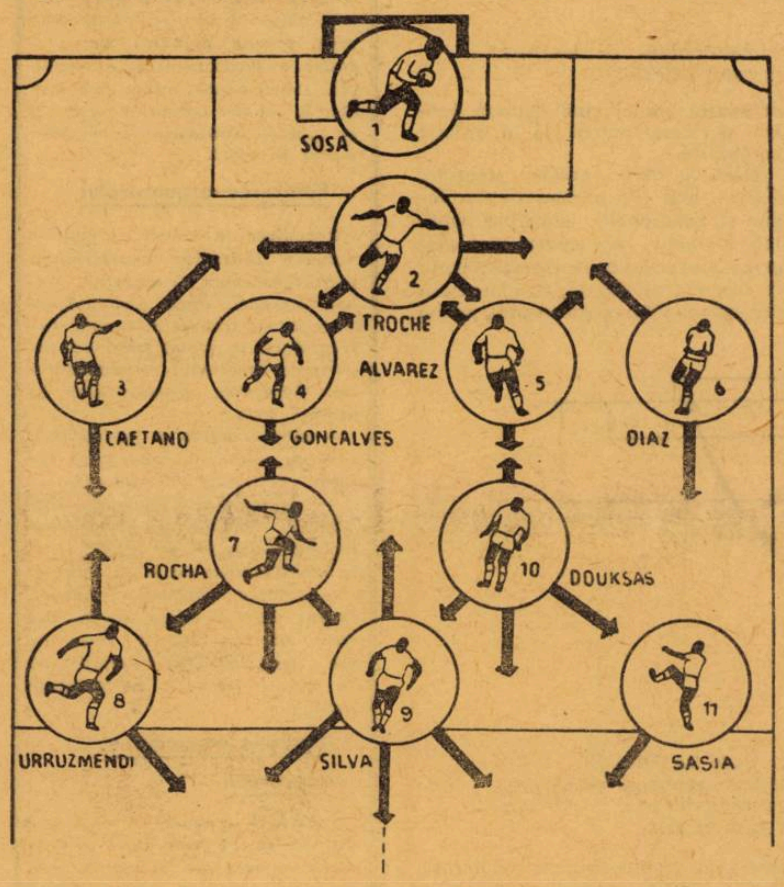

Modul de așezare a componenților echipei Uruguay. Cum se vede, apărarea este suficient de betonată, cu un om (de obicei Troche) care activează în spatele fundașilor

DUMINICĂ PE STADIONUL „23 AUGUST"

- Intîlnirea dintre reprezentativele României și Uruguayului **se va disputa duminică pe stadionul „23 August" începînd de la ora 17.30.**
- Jocul va fi condus de o brigadă de arbitri din Grecia: **Emanoil Panakis** la centru, **Teodor Geavropoulos** și **Artenios Frangoudakis** la tușă.
- În deschidere, la ora 16.15: **meci între două selecționate ale centrelor de copii** „23 August" București și C.S.M.S. Iași.

Reprezentativa țării noastre la meciul 185

Sîntem în săptămîna meciului cu echipa Uruguayului, a doua întîlnire internațională a sezonului și a 185-a din palmaresul fotbalului nostru.

Evenimentul este așteptat cu nespus și îndreptățit interes de amatorii de fotbal de la noi. Prezența, pentru prima dată pe un teren din țara noastră, a unei reprezentative din America de Sud — și încă participantă la turneul final al Campionatului mondial! — constituie un mare punct de atracție, un „clou" al sezonului fotbalistic. Și pentru a întregi „cartea de vizită" a acestui meci amical România-Uruguay, *vom sublinia o dată cu perspectivele sale spectaculare și pe cele ale unui meci-revanșă pe care fotbalul nostru îl așteaptă de 36 de ani.* Deci, toate atributele cu care o partidă poate exercita o atracție maximă.

Dar, mai este încă ceva, peste sau în sprijinul promisiunilor ca spectacol sportiv ale acestei întreceri: ea reprezintă o etapă de verificare pentru ambele echipe în vederea a două obiective, diferite însă, și într-un fel poate fi considerată drept o „repetiție generală". Mai ales pentru formația oaspete, care se află mai aproape de obiectivul său și, deci, la București — ca și la Madrid și apoi la Lisabona, unde va evolua în continuare (după „escala" de la Tel Aviv) — *va căuta să joace cum va juca în Anglia, la turneul final al Campionatului mondial.* De altfel, acesta și este scopul turneului său pe bătrînul nostru continent. *În ce privește echipa noastră, ea se află în plină pregătire pentru un eveniment care va începe în toamnă: Campionatul Europei,* probabilă grupă preliminară a viitoarei ediții a „Cupei Jules Rimet"

„Scopul meciului cu Uruguay — ne spunea Ștefan Covaci, unul dintre antrenorii lotului — *este același cu al jocului de la Ludwigshafen și al viitoarei întîlniri cu Portugalia: pe de o parte continuarea meciurilor în compania unor adversari de valoare, ceea ce dă posibilitate jucătorilor noștri să acumuleze experiență, iar pe de altă parte crearea treptată a unui lot numeros și omogen, din care să putem alcătui — avînd asigurat un randament sporit — diferite formule de echipă. Toate aceste jocuri, inclusiv cel cu R.D. Germană din toamnă, trebuie să ne conducă la conturarea unui lot în care, pentru fiece post, să dispunem de cel puțin cîte doi jucători".*

Un obiectiv care poate fi atins dacă se merge rațional și constant pe drumul verificării și rodării unor jucători cu reale perspective, care doresc să ajungă în echipa reprezentativă și prețuiesc această cinste.

Totuși, antrenorii primei reprezentative întîmpină dificultăți în alcătuirea formației.

Chiar în aceste împrejurări, echipa noastră trebuie să reprezinte cu demnitate fotbalul românesc în confruntarea cu redutabila reprezentativă uruguayană, să facă același joc bun de la Ludwigshafen și — în plus — să dovedească și eficacitate. Ceea ce i-a lipsit într-o bună măsură pînă acum și ceea ce așteptăm din partea ei toți iubitorii fotbalului, mai ales că ea este aceea care, în ultimă instanță, dă completă valabilitate „certificatului de bună purtare". Îi urăm din toată inima, succes deplin.

NOUTĂȚI DIN TABĂRA JUCĂTORILOR ROMÂNI

● De luni, jucătorii lotului nostru reprezentativ au fost reuniți la București, unde și-au început pregătirile în vederea partidei de duminică. Antrenamentele de la începutul săptămînii au urmărit reaclimatizarea jucătorilor, precum și verificarea celor care au acuzat diferite traumatisme. Joi, lotul va susține un joc de pregătire cu Flacăra Moreni.

● Lotul cuprinde în general pe aceiași jucători care au fost reținuți pentru partida cu R. F. Germană, adică: **Ionescu** și **Constantinescu,** portari, **Popa, Nunweiller III, Hălmăgeanu, Dan, Mocanu,** fundași, **Ghergheli, Dobrin, D. Popescu,** mijlocași, **Pîrcălab, Iancu, Dridea, Cuperman, Sorin Avram,** înaintași. Din lot au ieșit **Badea,** care este bolnav, și **Sătmăreanu,** care a vădit lipsă de formă în ultimele jocuri

● Antrenorii lotului, **Ilie Oană** și **Ștefan Covaci,** întîmpină însă unele dificultăți. Dacă Hălmăgeanu este restabilit și și-a reluat antrenamentele în schimb portarul **Ionescu,** mijlocașul **Dobrin** și fundașul **Greavu** (care a fost convocat în locul lui Sătmăreanu) au suferit usoare accidente și se așteaptă avizul medicului.

Palmaresul echipei reprezentative de fotbal

Palmaresul echipei reprezentative de fotbal a României începe din anul 1922. În ziua de 8 iunie a acelui an s-a jucat la Belgrad partida România — Iugoslavia, cîștigată de fotbaliștii noștri cu scorul de 2—1 (1—1), prin golurile înscrise de Ronay, actualul antrenor, și Guga.

De atunci și pînă în prezent, echipa României a susținut în 44 de ani un număr de 184 partide, duminică urmînd ca fotbaliștii români să joace pe a 185-a.

Din 184 de jocuri, 79 au fost cîștigate, 33 egale și 72 pierdute, cu un număr de 338 goluri înscrise și 352 primite.

Pînă în 1944 au fost disputate 93 jocuri, dintre care au fost cîștigate 35, egale 18, pierdute 37.

Din 1944 a fost consumat un număr de 91 de partide, dintre care 44 au fost victorii, 15 egale și 35 pierdute.

Dăm alăturat spicuri din palmaresul general al echipei reprezentative de fotbal a țării noastre din 1922 și pînă în prezent cuprinzînd cele mai importante partide:

Anglia	1	0	0	1	0: 2
Austria	3	2	0	1	3: 2
Belgia	3	2	0	1	3: 2
Bulgaria	22	15	2	5	57: 35
Cehoslovacia	19	4	4	11	25: 47
Cuba	2	0	1	1	4: 5
Danemarca	3	2	0	1	7: 6
Elveția	1	0	1	0	2: 2
Franța	1	1	0	0	6: 3
Grecia	9	7	2	0	30: 10
Iran	1	1	0	0	1: 10
Italia	2	0	0	2	1: 3
Iugoslavia	28	13	3	12	45: 47
Mexic	1	1	0	0	3: 1
Olanda	1	0	0	1	0: 6
Peru	1	1	0	0	3: 1
Polonia	17	7	9	1	33: 28
Suedia	4	0	1	3	4: 15
Turcia	11	6	2	3	22: 11
Uruguay	1	0	0	1	0: 4

Și acum palmaresul din ultimii 22 de ani:

Albania	6	3	1	2	15: 4
Belgia	2	1	0	1	1: 1
Bulgaria	11	7	2	2	19: 14
Cehoslovacia	12	3	2	7	14: 25
Danemarca	3	2	0	1	7: 6
Ghana	1	1	0	0	4: 2
Grecia	2	2	0	0	5: 1
Iran	1	1	0	0	1: 0
Iugoslavia	7	4	1	2	10: 8
Maroc	2	1	0	1	5: 3
Mexic	1	1	0	0	3: 1
Norvegia	2	2	0	0	3: 0
Polonia	9	4	5	0	14: 10
Portugalia	2	1	0	1	3: 2
R.D. Germană	7	3	1	3	14: 13
R.F. Germană	1	0	0	1	0: 1
Spania	2	1	0	1	3: 7
Turcia	7	4	1	2	12: 4
Ungaria	8	0	0	8	6: 35
U.R.S.S.	3	0	2	1	1: 3

Echipa națională a României care în 1930, la prima ediție a Campionatului mondial a întîlnit la Montevideo formația Uruguayului. Victoria — cum se știe — a revenit gazdelor, care puțin mai tîrziu aveau să inaugureze lista cîștigătorilor Cupei Mondiale.

Specialiștii ai cuvîntul

SĂ LUCRĂM CONCOMITENT PENTRU TEHNICĂ ȘI TACTICĂ

Una din caracteristicile antrenamentului actual este pregătirea fotbaliștilor în condițiile similare jocului.

Trebuie să recunoaștem însă că nu este de loc ușor și datorită acestei cauze conținutul tactic al procedeelor tehnice este trecut deseori pe plan secundar. Acest fapt este relatat astfel în cartea „Probleme de antrenament în jocurile sportive" de Leon Teodorescu și Aurel Predescu : „Greșeala principală pe care adeseori o comit profesorii și antrenorii noștri constă în aceea că, atît în învățare cît și în antrenament, EI DESPART IN MOD ARTIFICIAL PROCEDEUL TEHNIC DE CONTINUTUL LUI TACTIC ȘI PE AMÎNDOUĂ DE CONCURS".

In antrenamentele actuale se lucrează foarte mult pentru tehnică în condiții de viteză. Acest lucru este foarte bun. Dar lucrînd numai pentru tehnică pură, nu vom reuși să asigurăm întotdeauna apropierea conținutului antrenamentului de joc, întrucît nu ne-am obișnuit să acordăm aceeași atenție și conținutului tactic al procedeelor tehnice (alegerea și execuția optimă a celui mai util procedeu care să rezolve situația de joc respectivă).

Îi putem influența pe jucători să aibă asemenea preocupări chiar și prin exercițiile cele mai simple : dacă la pasele în doi, executate în viteză, se trasează, de o parte și de alta, cîte o linie (sau un spațiu delimitat de 4 jaloane) atunci conținutul tactic al loviriii mingii începe să iasă mai mult în evidență, întrucît jucătorul va trebui să preia sau să lovească **direct** mingea, cu o anumită intensitate, într-un anumit loc, în funcție de poziția partenerului față de culoar (cît mai aproape de linie), punîndu-l pe jucător în criză de timp. **Iată cum, pe lîngă viteza de execuție, crește considerabil și gîndirea tactică, jucătorul fiind în postura executării paselor precise, utile, așa cum se întîmplă în joc.** Altfel, jucătorii sînt tentați să participe la acest exercițiu (și la altele) ca un automat, fără preocupări speciale.

Trebuie, deci, ca la un volum de repetări (chiar dacă am ajuns la automatizare) acțiunea să rămînă totuși conștientă. Altfel ajungem în situația ca jucătorii pe care îi pregătim să participe într-adevăr activ numai în părțile antrenamentului destinate tacticii speciale pentru joc, și nu pe tot parcursul antrenamentului. In această ordine de idei, trebuie arătată și interpretarea uneori greșită a trasului la poartă, cînd în antrenamente se acordă atenție numai înaintașilor, ca și cînd numai ei sînt singurii vinovați de ineficacitate. In fotbalul actual, sarcina eficacității revine, direct sau indirect, întregii echipe, inclusiv portarului. De modul cum gîndește și acționează fiecare jucător în tot timpul jocului, depinde creșterea eficacității.

Trebuie să insistăm ca majoritatea exercițiilor, de la cele mai simple pînă la cele mai complexe, să aibă un conținut tactic, lucrînd pentru tehnică și tactică în același timp. Chiar simpla repetare a loviriii mingii la zid (panou) trebuie dirijată spre lovirea unui punct fix, concentrînd astfel atenția jucătorului spre precizia loviturilor. De asemenea, cînd se perfecționează conducerea mingii, fentele multiple sau în slalom, jucătorii să-și imagineze întotdeauna un adversar în stînga, în dreapta, înainte, înapoi etc.

Totodată, trebuie menționat că un jucător bine pregătit sub aspect tehnico-tactic acționează în teren cu economie de efort.

Toate cele arătate mai sus nu afectează cu nimic lucrul pentru perfecționarea tehnicii individuale. Dar, pe cît posibil, aceasta să fie orientată spre un scop tactic, ducînd astfel la dezvoltarea concomitentă și a tacticii individuale, care la rîndul ei stă la baza tacticii colective.

ION VOICA
asistent la I.C.F.

Tehnica actuală a trasului la poartă

Condițiile îngreuiate pe care sînt obligați să le depășească înaintașii în fața apărărilor aglomerate au determinat modificarea tehnicii de lovire a balonului, adaptare menită să asigure în noul climat oportunitatea, precizia și forța loviturilor la poartă.

Un bun șuter trebuie să lovească balonul cu egală îndemînare, indiferent de piciorul folosit. Frecvent, lovirea trebuie efectuată din vole, fără să impieteze asupra direcției, vitezei și înălțimii mingii. Devine imperios ca pendularea piciorului (ducerea lui înapoi) să fie cît mai scurtă, fără ca forța loviturii să scadă. Exteriorul piciorului a devenit una dintre suprafețele preferabile nu numai în fazele din cîmp (pase ce ocolesc un adversar interpus), dar și în efectuarea loviturilor de poartă. „Criza de timp" din careul advers trebuie contracarată prin utilizarea tuturor procedeelor de lovire, precedate de o viguroasă protecție a balonului.

Înaintașul trebuie să corecteze, să refacă și să păstreze necontenit și dinamic unghiul corect dintre diferitele segmente ale corpului din momentul execuției, în ciuda intervenției adversarului sau a propriei inerții de repaus și mișcare, ce tind continuu să-l dezechilibreze.

Jucătorul trebuie să fie de asemenea pregătit pentru lovirea mingii din plonjon, cu piciorul sau cu capul și să-și păstreze orientarea de spațiu atunci cînd optează pentru devierea mingii la o soluție acrobatică.

Dacă la toate aceste menționi (fără a mai cita parametrii fiziologici și emoționali), adăugăm imperativul tactic, care guvernează alegerea procedeului, în corespondență cu distanța de poartă, cu plasamentul apărătorilor și portarului, putem întregi o imagine instructivă despre **cum** și despre **cît** trebuie abordată în antrenament problema eficacității.

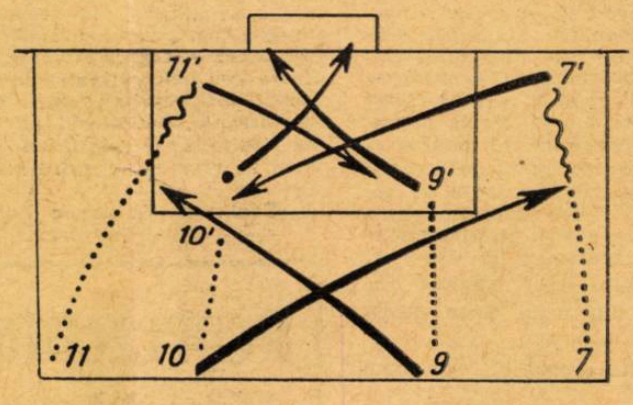

Exercițiu pentru doi jucători : *Deschidere — centrare — tras la poartă cu ristul exterior*

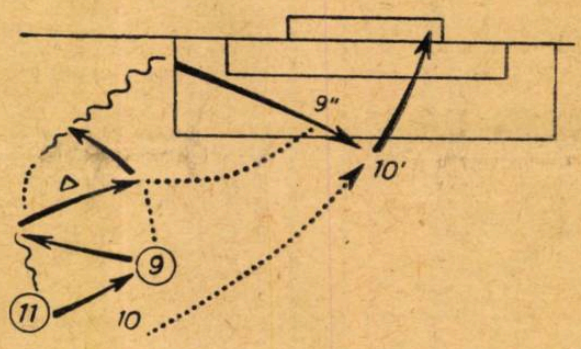

Exercițiu pentru trei jucători : *Pase în triunghi între nr. 11 și nr.9. Extrema stîngă demarează și centrează, jucătorul nr. 9 fentează și sare peste minge, după care nr. 10 venit din urmă șutează spre poartă.*

Legea avantajului cere discernămînt și perspicacitate

„Spiritul regulilor de joc este ca meciurile să se desfășoare cu cît mai puține opriri posibile și, în acest scop, datoria arbitrului este de a sancționa numai încălcările intenționate ale regulilor de joc. Dacă arbitrul sancționează în mod constant greșeli neînsemnate sau îndoielnice, enervează pe jucători, le provoacă o proastă dispoziție și strică plăcerea spectatorilor".

Am enunțat această prevedere a F.I.F.A. pentru a scoate și mai mult în evidență importanța pe care trebuie să o acorde arbitrul aplicării legii avantajului în conducerea unui joc. De altfel, este un lucru unanim recunoscut că nivelul spectacular al unei partide este în funcție și de modul în care cavalerii fluierului asigură cursivitatea jocurilor.

Legea avantajului nu este o lege asemenea unui articol din regulament, ci o caracteristică a regulilor de joc, care a stat la baza întocmirii regulamentului chiar de la apariția lui. De aceea, punerea ei în practică reclamă din partea arbitrilor o interpretare realistă, mult discernămînt și perspicacitate, în funcție de o serie de factori ce izvorăsc din desfășurarea jocului. De exemplu, ne-a fost dat să vedem în campionat multe situații cînd un jucător, deși a fost faultat de o manieră mai „ușoară" (împins cu mîna într-o parte), a rămas în posesia mingii pe care a pasat-o unui coechipier de-al lui, aflat într-o poziție favorabilă. Într-o asemenea împrejurare arbitrul a procedat bine neîntrerupînd jocul, deci acordînd avantaj. Dacă însă unui jucător i se face un fault grav (este „cosit" pe la spate, de exemplu) și mingea rămîne în posesia lui sau a unui coechipier, NEEXISTÎND POSIBILITATEA MARCĂRII IMEDIATE A UNUI GOL, arbitrul va trebui să nu treacă cu vederea infracțiunea comisă. Astfel, el renunță la aplicarea legii avantajului pentru a curma orice tendință de joc brutal sau alte acte de nesportivitate.

O deosebită atenție se cere din partea conducătorilor de jocuri atunci cînd este vorba de aplicarea acestei legi în favoarea echipei din apărare și în special în zona de teren din apropierea porții. Să admitem că în marginea careului de 16 metri s-a produs o incorectitudine din partea jucătorilor aflați în atac. În caz că nu există posibilitatea certă pentru echipa din apărare de a trimite mingea în teren la distanță de poarta proprie, greșeala — indiferent de natura ei — urmează să fie sancționată cu o lovitură liberă. Aceasta, pentru simplul motiv de a înlătura cu mai multă certitudine eventualitatea marcării unui gol, rezultat din folosirea unor mijloace nepermise de regulament. În interiorul suprafeței de pedeapsă se recomandă să se aplice legea avantajului, în favoarea echipei în atac, numai în situațiile cînd arbitrul are siguranța înscrierii golului. Altfel, el are obligația de a penaliza, după caz, cele întîmplate (cu o lovitură de la 11 metri sau cu o lovitură liberă indirectă).

Desigur că exemplele de față nu epuizează problema pe care o discutăm. Într-un meci se pot întîlni zeci de situații neprevăzute în care arbitrii sînt chemați să judece prompt, cu luciditate și imparțialitate. Campionatul nostru ne-a oferit nenumărate dovezi că atunci cînd conducătorii de joc sînt în permanență pe fază și se orientează just, se aplică în mod creator legea avantajului. Din acest punct de vedere apreciez competența arbitrilor Cornel Nițescu (Sibiu), Iosif Ritter (Timișoara) și a altora.

Supărător este însă faptul că în ciuda instructajelor făcute, a consfătuirilor și cursurilor ținute de colegiul central, unii arbitri comit încă greșeli care se răsfrîng negativ asupra desfășurării partidelor, creează o anumită stare de tensiune în rîndul jucătorilor. Îmi vin acum în minte două exemple destul de recente. La partida Rapid—Siderurgistul, Pop Romulus din Oradea a ignorat total legea avantajului în detrimentul ambelor echipe. Fără a exista cîtuși de puțin tendința de joc dur, el a întrerupt de nenumărate ori meciul, răpindu-i din cursivitate. Nu mai vorbesc de arbitrul Mircea Rotaru (Iași), care a condus întîlnirea Steaua —Petrolul. După cum se știe, la un moment dat, el a întors jocul pentru a acorda o lovitură liberă de la 35 metri în urma unui fault comis asupra lui Raksi, cu toate că extremul Crăiniceanu înscrisese un gol valabil din pasa primită de la Raksi. Este cel mai tipic exemplu de interpretare în mod mecanic a regulamentului.

Fără îndoială că asemenea greșeli sînt pe larg dezbătute în cadrul ședințelor săptămînale de analiză organizate de colegiul central și sperăm că în viitorul cel mai apropiat să nu mai asistăm la arbitraje care nu țin seama de legea avantajului.

GH. N. GHERGHE
arbitru

APORTUL MEDICINII SPORTIVE ÎN PREGĂTIREA FOTBALIȘTILOR

Pregătirea jucătorilor de fotbal trebuie realizată printr-o continuă colaborare între antrenor și medic, în vederea asigurării sănătății sportivilor și a unei capacități de performanță sporită.

Coordonatele acestei colaborări sînt următoarele :

Dirijarea medico-pedagogică a antrenamentelor

Medicul sportiv trebuie să urmărească bine adaptarea organismului la efort în timpul antrenamentelor și jocurilor, prin sondaje medico-pedagogice. Datele obținute vor fi interpretate prin prisma planului de pregătire a jucătorului și a echipei. Consemnate într-o fișă medicală, ele vor oglindi pe etape și pe ani — comportarea organismului în efort.

Refacerea organismului

Revenirea la valori normale a tuturor funcțiilor organismului (cardio-vascular, respirator, renal, nervos), după antrenamente și jocuri trebuie urmărită, interpretată și fructificată de experiența medicului și antrenorului. Refacerea organismului se asigură prin :

— odihnă activă și pasivă (8—9 ore de somn, plimbări în aer liber, activități distractive) ;

— alimentație rațională, dirijată în funcție de programul de antrenament și jocuri, atît în cantonament cît și în familie;

— evitarea abuzurilor (alcool, tutun). Fără o viață sobră, din care să lipsească o serie de așa zise „distracții tinerești", nu se pot obține performanțe înalte.

Educația medicală a sportivului

Sportivul trebuie să cunoască din ce în ce mai bine problemele de bază ale medicinii aplicate la sport și să înțeleagă astfel îndatoririle sale de autocontrol și autoexigență.

Trebuie folosite conferințe medicale, cu subiecte legate de jocul de fotbal, discuții în grup sau individuale, introducerea jurnalului de autocontrol, precum și participarea conștientă a jucătorului la măsurile medicale de refacere.

Dirijarea problemei curative

Medicul trebuie să asigure starea de sănătate a jucătorului după accidente și îmbolnăviri. Un prim ajutor competent, colaborarea ulterioară cu diverși specialiști, supravegherea aplicării tratamentului pînă la vindecare, acestea sînt măsuri obligatorii pentru asigurarea stării de sănătate a jucătorului. De asemenea, medicul trebuie să întocmească, în caz de traumatism, un program de lucru care să menajeze segmentul lezat, dar să îngăduie menținerea satisfăcătoare a gradului de antrenament.

Probleme igienice

Medicul trebuie să prelucreze cu jucătorii și să aplice de cîte ori este cazul, măsurile de igienă necesare desfășurării corecte a activității sportive, insistînd în egală măsură asupra chestiunilor legate de antrenament și de viața extrasportivă.

Articolele care vor apărea în viitor pe teme medicale vor trata sistematic problemele enunțate în acest material introductiv.

Dr. D. TOMESCU

EFICACITATEA PERMANENT LA ORDINEA ZILEI

PRIMELE PĂRERI ŞI TATONĂRI: ANTRENAMENT INSUFICIENT

Pe cînd recordmeni de şuturi în antrenament?

Sistemele de joc actuale (1—4—2—4; 1—4—3—3; cu „libero" etc.,) au o trăsătură comună: creşterea numărului de apărători în faţa propriei porţi. Ele au constituit contrareacţia generală pe plan tactic, cultivată şi perfecţionată sistematic, împotriva numărului mare de goluri care se marcau în perioada anilor 1950—1954 (epocă de aur a înaintaşilor).

După Campionatul mondial din Elveţia, rămas în istorie ca ediţia cu cea mai ridicată medie de goluri (5,24 de fiecare meci) specialiştii au înţeles că „furia" şi tehnica plină de acurateţe a jucătorilor din atac nu mai pot fi contra-balansate decît prin sporirea numărului şi aglomerarea jucătorilor în faza de apărare.

Succesiunea evenimentelor a fost firească şi scontată. Prin comparaţie, în zona din faţa porţii, spaţiul dintre apărători s-a micşorat şi căile de acces s-au îngustat. S-a scurtat fracţiunea de timp în care atacantul efectua execuţia. A dispărut posibilitatea să-şi „potrivească mingea", să-şi corecteze poziţia segmentelor corpului după canoanele clasice.

Şi astfel, a început scăderea eficacităţii. Pe cadranul statisticii, indicatorul a coborît vertiginos şi după stadii intermediare s-a oprit în dreptul ediţiei din Chile a Campionatului mondial la media cea mai scăzută înregistrată vreodată (2,7). Curba regresului eficacităţii a străbătut într-o măsură desigur variabilă fotbalul tuturor ţărilor.

Dar jocul cel mai îndrăgit şi-a demonstrat vitalitatea. Modificarea unei părţi din structura lui (apărarea), n-a declanşat „agonia atacului", ci adaptarea lui. Pe betonul apărărilor s-a şlefuit tehnica înaintaşilor pînă la artă, reflexele şi spontaneitatea lor cîştigînd întrecerea cu zecimile de secundă. Pele n-ar fi putut exista acum 30—40 de ani. Valoarea lui excepţională este produsul apărărilor aglomerate. Şi asemenea lui, a întregii galerii de mari maeştri dintre care citãm: pe Di Stefano, Garrincha, Kopa, Sekularaţ, Law etc.

La noi, deşi jocul unor echipe s-a îmbunătăţit în ultima vreme, eficacitatea înaintaşilor nu mulţumeşte. Înseamnă că jucătorii au progresat în cîteva direcţii, dar nu şi în cea esenţială. Conduc mai bine balonul, pasează mai exact, combină mai eficace, dar nu ştiu să tragă la poartă. Acest fenomen negativ a iscat nenumărate discuţii, dar prelungirea lui atestă că modelarea antrenamentului în conformitate cu trăsăturile jocului întîrzie, în pofida nenumăratelor replici scrise sau vorbite.

Pentru cea mai dificilă dintre execuţii (trasul la poartă) jucătorii se pregătesc încă puţin şi în condiţii de comoditate, ignorînd parametrii deveniţi obligatorii: timpul (zecimi de secundă), spaţiul (cîteva zeci de centimetri) şi necesitatea menţinerii echilibrului corporal, mereu ameninţat. N-am auzit de niciunul dintre jucătorii noştri că ar fi şutat într-o zi la poartă timp de trei ore (cu intervale de odihnă, bine înţeles). N-am auzit niciodată (şi cum s-ar mai fi răspîndit vestea) ca jucătorul X sau Y să fi executat zilnic cîteva sute de lovituri, dintre care jumătate să fi fost din vole. N-am auzit să se fi stabilit vreun record în materie de pregătire care să fie doborît apoi de alţi pretendenţi la titlul de cel mai eficace jucător.

Cînd vom fi invitaţi la un asemenea concurs?

R. B.

ENE I NE REAMINTEŞTE DE ANII CÎND ERA GOLGETER

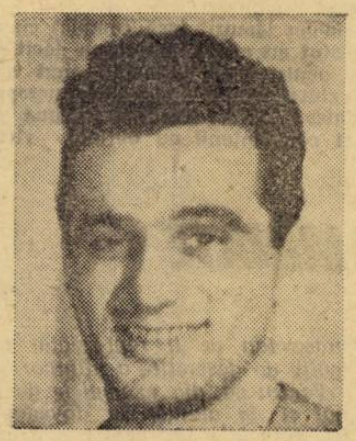

Vă facem cunoştinţă cu interlocutorul nostru: ENE Alexandru, fost centru înaintaş al echipei Dinamo Bucureşti şi al reprezentativei naţionale, un temut şuter. În 1953 el a marcat şase din totalul celor şapte goluri, cu prilejul turneului făcut de reprezentativa României în U.R.S.S.; în 1954 a fost golgeter al campionatului, iar în următorii ani s-a clasat pe locul secund. El a făcut să tremure plasa porţii apărată de celebrii Iaşin, Beara şi Naidenov. Iată cîteva din motivele care ne-au determinat să-l invităm pe Ene la dialogul pe care revista noastră l-a deschis pe tema eficacităţii.

— Aproape după fiecare etapă de campionat se vorbeşte cu amărăciune despre INEFICACITATE. Observaţia este îndreptăţită?

— Din păcate, da. Este adevărat că apărările aglomerate, deci micşorarea spaţiilor în compartimentul defensiv au îngreuiat condiţiile favorabile de şut, dar mai există şi altceva.

— După cum se vede, aveţi şi rezerve.

— Înaintaşii găsesc, în general, mijloace pentru contracararea „betonului". Ei îşi creează o serie de situaţii de gol, pe care, însă, le irosesc cu o uşurinţă condamnabilă. Dacă-i întrebi cum de au greşit, îţi răspund de obicei: „Nu m-am concentrat suficient la finalizare, m-am pripit". Argumentul nu rezistă. El trădează o insuficientă stăpînire a tehnicii de lovire a balonului, din orice poziţii, pe care jocul o reclamă.

— De unde provine neajunsul?

— Din procesul de instruire. Cred că se insistă prea mult pe condiţia fizică şi pe jocurile complimentare şi se afectează prea puţin timp pentru exersarea trasului la poartă. Nu mai vorbesc că acesta se face, cîteodată, superficial şi chiar simplist. Personal, cînd mă antrenam, aveam ca adversari figuri din jaloane de metal uşor sau lemn. Poziţia lor era mereu schimbată tocmai pentru a-mi forma acele deprinderi menite să-mi asigure eficacitatea şutului din unghiurile cele mai grele. Azi foarte rar mai văd aşa ceva.

— Puteţi să ne spuneţi de ce se marchează tot mai puţine goluri cu capul?

— Mulţi prieteni îmi pun aceeaşi întrebare ca şi dvs. Răspunsul e acelaşi de mai sus: nu se exersează suficient la antrenamente. Eu aveam predilecţia de a marca cu capul prin plonjon. Pentru aceasta mă pregăteam în mod special, nu numai cum să lovesc balonul, dar şi cum să cad. Fostul meu coleg de club, extremul stînga Suru, a încercat să mă imite, dar neînsuşindu-şi tehnica căderii, făcea traumatisme. Pînă la urmă, s-a lăsat păgubaş. Sigur că totul cere perseverenţă şi foarte mult timp de pregătire. Dacă discutăm de procedeele trasului la poartă nu pot să nu amintesc aici de măiestria jucătorului portughez Eusebio. El marchează cu regularitate, deoarece trage foarte scurt, nu face prea mare pendularea. În ţara noastră singurul care executa o asemenea lovitură eficace era rapidistul Georgescu, cînd juca înaintaş.

— O ultimă întrebare am mai avea. E suficient oare ca fotbalistul să se rezume doar la antrenamentul comun al echipei?

— Categoric, nu! N-am să mă dau exemplu pe mine, dar Baratki, Ozon, Petschovski şi alţi înaintaşi din fotbalul nostru au devenit cunoscuţi şi iubiţi de public tocmai pentru motivul că au adăugat la zecile şi sutele de ore de antrenamente colective alte zeci şi zeci de ore de pregătire individuală. Înaintaşii care nu muncesc pentru ridicarea valorii individuale nu vor fi niciodată de folos echipei lor şi fotbalului nostru.

Interviu realizat de Stelian TRANDAFIRESCU

Să fie aceasta singura modalitate?

Fără îndoială că nu, deşi această şarjă, apărută în revista clubului italian Juventus, este o reuşită ironie la adresa „lacătului" sau „betonului"

Iată de ce înaintaşii de la Steaua înscriu puţine goluri

„Steaua" s-a antrenat vineri timp de 60 de minute pe stadionul Ghencea, sub conducerea consilierului tehnic Ştefan Covaci şi a celor doi antrenori, Ilie Savu şi Ştefan Onisie.

Ne-a interesat desigur cum lucrează înaintaşii pentru perfecţionarea trasului la poartă. S-a intrat în atmosferă prin obişnuitele exerciţii de mobilitate, de pase şi de joc cu capul. Distanţa dintre zelul lui Constantin (mişcări de maximă amplitudine şi lucru viguros pe unitatea de timp) şi „apatia estivală" a lui Sorin Avram (mişcări de trunchi mimate cu braţele, încetinească de sexagenar) ne-a sugerat deosebirea dintre fotbalistul capabil să se antreneze singur şi jucătorul mai tînăr, copleşit de suficienţă.

După încălzire, timp de 25 de minute, înaintaşii au repetat două exerciţiii terminate cu tras la poartă. Le-a caracterizat: lipsa de dificultate (timp şi spaţiu la discreţie), lipsa adversarului activ, dornic să stînjenească pe purtătorul balonului (la unul dintre exerciţii un „apărător" făcea doar figuraţie).

Cei mai mulţi dintre jucători au acţionat fără viteză, fără explozie, fără vigoare. Excepţie: Crăiniceanu, Pavlovici şi Constantin. Am notat participarea lui Sorin Avram şi Crăiniceanu (ambii în lotul reprezentativ) aflaţi pe locuri codaşe în clasamentul golgeterilor: AVRAM, *sapte şuturi, dintre care trei „pase" schimbate cu portarul şi opt centrări;*

CRĂINICEANU, *opt şuturi, e drept executate forte, şi 12 centrări.* Ceilalţi jucători s-au situat, desigur cu aproximaţie, în jurul aceluiaşi număr de repetări.

Sorin Avram are start, viteză, impetuozitate, calităţi cu care poate depăşi multi fundaşi. Cînd e vorba însă de şutul la poartă...

„Steaua" a jucat miercuri 8 iunie la Galaţi, partida restanţă cu Siderurgistul. A doua zi (firesc) jucătorii s-au repauzat. Vineri dimineaţă, cu mai mult de 48 de ore înainte de meciul cu Steagul roşu, înaintaşii s-au antrenat conform descrierii noastre.

Ne întrebăm: ce noi achiziţii, ce coeficient de consolidare sau perfecţionare, s-au obţinut printr-un antrenament desfăşurat într-o atmosferă de confort total?

Înaintaşii echipei Steaua sînt de o neîndoelnică valoare individuală dacă luăm ca reper calitatea înaintaşilor multora dintre echipele de categoria A. Afectînd numai atît de puţine repetări (7—10 de jucător) pentru îmbunătăţirea şi perfecţionarea celei mai grele dintre execuţiile tehnice (trasul la poartă) este uşor să explicăm de ce fotbaliştii de la Steaua au înscris în acest campionat numai 31 de goluri, de ce ei obţin rezultate contradictorii şi manifestă, firesc, aceleaşi lacune de atunci cînd joacă în echipele reprezentative, cum este cazul cu Sorin Avram. Dorim acestuia ca în meciul cu Uruguay să facă excepţie de la conduita pe care o semnalăm.

ALŢII DESPRE EFICACITATE

Să ne aruncăm puţin privirile şi asupra... eficacităţii în campionatele din alte ţări, desfăşurate în sezonul 1965—66. Să nu credeţi că lucrurile stau aşa de bine cum poate vă închipuiţi. Firesc, sînt campionate în care echipele (dar nu toate) au realizat medii pe joc destul de bune dacă cifra de 2 goluri, 2,6 sau 2,8 poate fi considerată satisfăcătoare, ţinînd seama de faptul că rezultă dintr-un întreg campionat. Oricum, competiţiile din R. F. Germană, Olanda, Portugalia, Brazilia şi mai ales Scoţia oferă date interesante, privite comparativ.

În Scoţia, de pildă, primele 6 clasate au o medie pe joc de peste 2 goluri; Celtic — campioana — stă cel mai bine: 3 goluri. Medii oarecum ridicate au realizat: primele două clasate în campionatul Portugaliei, Sporting (2,6) şi Benfica (2,8); Botafogo (2,1) şi Santos (2) în turneul final din Brazilia; München 1860 (2,3), Borussia Dortmund (2,05), F. C. Bayern (2,11) în R.F. Germană; Ajax (2,5) în Olanda; Manchester United (2) în Anglia; Rapid (2,4) şi Austria (2,2) în Austria; Internazionale (2,05) în Italia.

Dar, nu aceste cifre caracterizează campionatele respective. Sînt prea puţine asemenea echipe şi, după cum vedeţi, ele reprezintă, în general, nume sonore în fotbalul internaţional. Marea majoritate, însă, abia dacă atinge o medie de 1,8 sau două goluri pe meci. Un calcul cît de simplu (şi plictisitor...) vă conduce la concluzia unei eficacităţi scăzute. *In Italia, de pildă, media pe etapă este de 1,6 goluri*; în Anglia, cu excepţia lui Manchester United inclusiv campioana Liverpool, media coboară sub 1,8; în Cehoslovacia, de asemenea, cele mai multe goluri în 26 de etape le-a înscris Sparta Praga (47), în timp ce restul formaţiilor au o medie sub 1,5, ca şi cele din campionatul R.D. Germane (Vorwärts Berlin: 44 de goluri în 26 de etape). La fel în Turcia şi Austria.

Socotim că aceste cîteva cifre sînt destul de grăitoare pentru a conchide că problema eficacităţii rămîne deschisă în multe campionate din alte ţări, în stadiul actual de... „betonare" a fotbalului, justificînd căutările ce se fac pentru o soluţionare favorabilă liniilor de înaintare.

BUCURIA NOILOR CAMPIONI

Un joc de bună calitate, cum a fost acela dintre Petrolul şi Dinamo, disputat la Ploieşti, se transmite cu uşurinţă şi plăcere, aşa cum face spicherul Radiodifuziunii, Ion Ghiţulescu

Aşa dar, cu titlul ne-am lămurit: Petrolul! Campioni virtuali de mai multe etape, ploieştenii sînt acum campioni cerţi. Au un avans de 6 puncte asupra Rapidului (cel mai mare avans atins de ei în această întrecere) şi — admiţînd chiar că vor pierde ultimele jocuri — titlul le rămîne oricum. Duminică, la Ploieşti, petroliştii au vrut să-i asigure pe dinamovişti că titlul pe care-l preiau de la ei intră în miini bune şi l-au egalat, după ce erau conduşi cu 2—0. Un „bravo" deci pentru Petrolul — care de la 5 puncte în urma Rapidului — a ajuns acum campion detaşat, ca urmare a omogenităţii formaţiei, a sudurii sale sufleteşti, a seriozităţii arătate — în pregătire şi în abordarea jocurilor — în acest pasionant campionat.

Nu ne-am lămurit însă complet cu retrogradarea. Siderurgistul nu mai poate scăpa decît prin absurd; în schimb pentru celălalt loc de anul viitor în B „concurează" cinci echipe, în ordinea perspectivelor: Crişul, Politehnica, U.T.A., Farul şi Steaua. Orădenii, timişorenii şi constănţenii au obţinut victorii preţioase în această etapă, pe teren propriu. N-a reuşit acelaşi lucru, în schimb, tocmai echipa căreia i se acordau cele mai multe şanse: Steaua. Militarii au pierdut clar, la Bucureşti! Ce se întîmplă cu această echipă? Cum se împacă formaţia cu atîţia jucători în lotul reprezentativ cu cel mai mic număr de victorii în campionat: 6 din 24 de meciuri, la fel ca Siderurgistul şi Crişul?

O remarcă îmbucurătoare. Atacanţii au început parcă să găsească poarta mai bine — acum, în finalul campionatului — decît în tot cursul competiţiei. Cu cifra de 22 de goluri marcate duminică, etapa a 24-a se clasează pe locul doi în clasamentul „productivităţii" returului, după etapa a 23-a, cînd s-au înscris 24 de goluri. Să nu uităm însă că atunci numai Dinamo Bucureşti înscrisese opt.....

Şi alta mai puţin laudativă: din 3 penaltiuri, două au fost ratate.

A fost o etapă animată, cu jocuri — în general — bune.

CUPLUL PROMISIUNILOR AMÎNATE

Intrăm direct în subiect. E vorba de cei doi „G" ai Steagului roşu: Gane şi Goran. Ca stil de joc, calităţi şi defecte personale, care se completează unele pe celelalte, braşovenii alcătuiesc un duet bine sudat de centri atacanţi. Gane mai tehnic, mai lucid, cu o putere de orientare tactică mai dezvoltată, are în Goran, mai puternic, mai incisiv, mai decis, un complement util. I-am văzut duminică în meciul de la Bucureşti. Împreună pentru 90 de minute fiindcă — cel puţin în retur — este al doilea joc cînd Gane şi Goran termină, laolaltă o partidă. Nu au fost puţine momentele cînd i-am văzut acţionînd aşa cum trebuie să acţioneze un cuplu de bun randament al centrilor atacanţi.

Clipele cînd şi-au dezvăluit posibilităţile au coincis cu acelea cînd Steagul roşu a marcat golurile prin care a obţinut ambele puncte puse în joc. La originea mişcărilor rapide şi bine sincronizate ale atacurilor care l-au învins pe Suciu s-a aflat — de ambele dăţi — Gane iar la capătul unei dintre ele (prima), Goran.

Cuplul promisiunilor de la Braşov şi-a amînat mereu aşteptata realizare. Există şi motive obiective peste care nu trecem cu vederea, cauzate în special de accidentările lui Gane. Dar, în acelaşi timp, sîntem tentaţi să credem că n-a existat nici suficientă încredere, insistenţă pentru „rodarea" acestei perechi de atacanţi centrali. În penuria de cupluri pentru aceste posturi, situaţie din care suferă cel mai mult reprezentativa ţării, poate că duetul braşovean ar fi reprezentat un motiv de descreţire a frunţilor.

Pentru că, din exemplele de la noi şi de aiurea, se dovedeşte că perechile de centri atacanţi sînt selecţionate — pe cît posibil — din acelaşi club; Franţa încearcă să alinieze în naţională cuplul lui Nantes (Gondet - Simon), Brazilia l-ar fi prezentat pe Coutinho alături de Pelé, dacă înaintaşul lui Santos nu ar fi fost accidentat şi ar fi dat mai devreme jos cele 10 kilograme de greutate... supranormativă; Italia încearcă perechea lui Inter, Mazzola - Domenghini etc. etc.

A sosit momentul ca Gane şi Goran să pună punct amînărilor. Sclipirile din partida cu Steaua i-au readus în actualitate...

Eftimie IONESCU

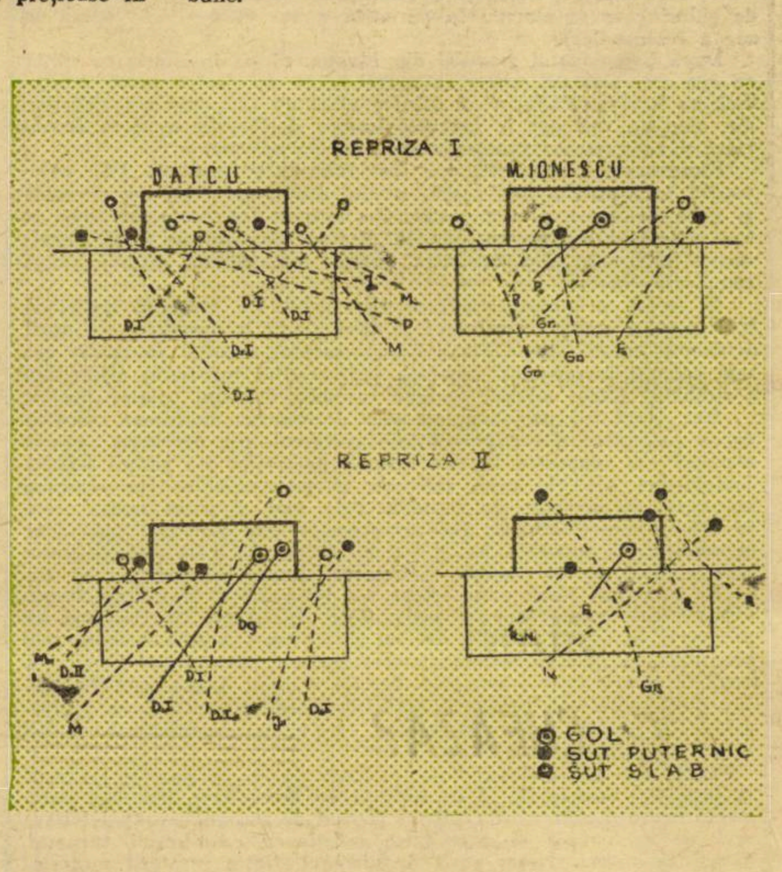

ŞUTURI, DAR CE FEL DE ŞUTURI?

Meciul Petrolul — Dinamo Bucureşti s-a încheiat cu scorul de 2—2. Am socotit interesant să ţinem evidenţa grafică a şuturilor expediate de jucătorii celor două formaţii. Sînt reprezentate cele două porţi pe care sînt trecute locul de unde s-a şutat, direcţia şi tăria şutului, după cum este specificat în legenda desenului.

Rezultă că Petrolul a expediat 18 lovituri la poartă, 14 din afara careului şi patru din careu. Dinamo Bucureşti a şutat numai de 12 ori, însă de şase ori din careu şi de şase ori din afara careului.

Din cele 12 lovituri ale dinamoviştilor nouă au fost puternice, iar trei slabe, pe cînd petroliştii au şutat de nouă ori tare şi de nouă ori slab. Prin urmare, procentajul favorizează pe bucureşteni.

Deci, expedierea loviturilor la poartă este foarte necesară, trebuie avut însă în vedere şi ce fel de lovituri execută jucătorii.

Entuziasm general. După 2–2 cu Dinamo Bucureşti, titlul de echipă campioană nu mai poate scăpa Petrolului

TOTUŞI, CINE MAR-CHEAZĂ?

Iată marea întrebare care a plutit duminică deasupra frumosului stadion ieşean din Dealul Copoului. 22 de jucători au alergat timp de 90 de minute, pentru a marca un singur gol şi acesta urmare a unei greşeli comise de Plugaru — debutant pe postul de fundaş stînga — şi speculată de Stoicescu. Ieşenii se pot considera, întrucît..., nedreptăţiţi de această minimă victorie.

Desigur că sterilitatea compartimentului ofensiv al gazdelor îşi găseşte o explicaţie şi în intervenţiile de ultim moment ale portarului Papuc. Dar nu-i singura. Realitatea, aşa cum ne-a oferit-o echipa C.S.M.S., este aceea că singurul care a căutat permanent poarta a fost Stoicescu, *de altfel straşnic păzit de apărarea imediată craioveană. Doi jucători, Matei şi Cuperman, recunoscuţi pentru tehnica lor individuală, s-au rezumat, aproape în exclusivitate, la închegarea acţiunilor de atac, ceea ce trebuie să recunoaştem că e prea puţin faţă de pretenţiile unei echipe deţinătoare a locului 3 în clasamentul general. Observaţia aceasta poate fi întregită şi cu mărturisirea antrenorului Augustin Botescu, la terminarea partidei: „S-au realizat multe*

(Continuare în pag. a 9-a)

„CRIŞUL" CURGE LA VALE

Crişul pare acum o formaţie cuprinsă de resemnare, lipsită de tărie morală, de puterea de a se „revolta" împotriva adversarilor, împotriva locului 13 şi a perspectivelor sale. Orădenii au avut timp de 78 de minute un avantaj „subţire", au aflat în timpul jocului că Rapid conduce la Timişoara şi cu toate acestea (ne gîndim şi la atitudinea boemă a echipei din Piteşti) nu s-au „angajat" cu vigoare. Ameninţat, instinctul lor de conservare în categoria A n-a declanşat acele izvoare de energie care gîlgîie în situaţii disperate. Şi dacă arbitrilor nu le-ar fi lipsit dioptriile necesare, Harşani n-ar fi scăpat singur şi golul al doilea nu s-ar fi înscris. Iar mai încolo, cine ştie...

Drămuind ocaziile celor două echipe, balanţa victoriei înclină de partea orădenilor poate datorită greşelilor de plasament şi de intervenţie ale lui Ioachim Popescu în faţa lui Mureşan II. Dar asta contează mai puţin. Interesează numai faptul că mai sînt doar două etape şi orădenii poartă de pe acum pe crampoane cleiul categoriei B.

Pasa lungă a fost folosită de jucătorii orădeni şi mai puţin de dinamovişti, într-o manieră care necesită cîteva obiecţii, impuse de pierderea repetată a balonului prin intercepţiile adversarului.

Ca şi în alte ocazii, în partida Crişul — Dinamo Piteşti, schimbarea direcţiei jocului de pe o parte pe alta sau lansarea unui contraatac printr-o pasă în adîncime, s-a dovedit contraindicată atunci cînd dispozitivul apărării adverse era bine organizat poziţional. Cel mai adesea, mingile sînt respinse fără dificultate de apărătorii adverşi, avantajul de plasamentul corect (cele cîteva secunde cît durează îndeobşte traiectoria balonului, îngăduie de altfel şi reglarea unor mici erori de poziţie faţă de punctul în care va cădea balonul). avantajaţi de asemenea şi de aşezarea lor cu faţa spre minge, precum şi de multiple posibilităţi de rezolvare (trimiterea balonului în aut — cînd vor să întrerupă faza — sau către unul din coechipierii care vin să ajute).

Pasa lungă devine indicată şi eficace numai atunci cînd apărarea adversă e dezechilibrată, atrasă pe o parte sau surprinsă înainte, singurele alternative care îngăduie coechipierului vizat să intre în posesia balonului, evitînd lupta directă cu apărătorul.

Romulus BALABAN

Uşor accidentat, portarul echipei naţionale, M. Ionescu, a trecut pe banca rezervelor, ţinînd pe genunchi un viitor internaţional, pe fiul său

„METAMORFOZĂ" TIMIŞOREANĂ

Oraşul de pe malul Begăi începuse cu cîteva zile înainte să trăiască meciul Politehnica — Rapid. Atmosfera de fierbere m-a întîmpinat încă de la... aeroport şi eram dispus să cred că voi asista la un meci în care „Poli" să înceapă furtunos, să joace cu ambiţie, să-şi sufoce adversarul şi să-şi electrizeze înfocaţii suporteri.

Dar n-a fost aşa. Am văzut apărînd pe teren o formaţie... împărţită în două tabere distincte: o apărare fermă, decisă şi un atac cam şubred şi cam... miop (multe pase la adversar). Lazăr, M. Popa şi Miţaru erau greu de coordonat de către Lereter, pe lîngă faptul că cele două extreme mi s-au părut de valoarea... categoriei B. În asemenea condiţiuni, Rapid a început meciul calm, dezinvolt şi a stăpînit jocul. Dumitriu a avut o perioadă de joc excelent, ceea ce l-a făcut pe un vecin din tribună să exclame: oare băiatul ăsta o fi cumva rudă cu... Iosefini? Şi prima repriză s-a încheiat cu 1—0 pentru Rapid, scor minim dar care părea de neegalat pentru timişoreni.

Cînd au reintrat echipele pe teren, eram cu gîndurile departe, pe vremea Ripensiei şi la faimosul său „sfert de oră". Cel care mi le stîrnise era Bindea. Văzînd aşezarea timişorenilor pe teren, mi-am dat seama că Bindea întorsese pe dos echipa: Mihăilă fundaş central, Lereter mijlocaş, Răcelescu vîrf de atac, alături de Regep. Inspirată schimbare! Curînd jocul şi-a schimbat aspectul. Atacă Politehnica: 1—1! După restabilirea echilibrului pe tabela de marcaj, acest tînăr Regep, cu calităţi de sprinter, a fost prezent pretutindeni, în toate colţurile careului, luîndu-se la întrecere cu toţi apărătorii rapidişti, cu o admirabilă îndrăzneală. A pierdut multe dueluri dar a şi cîştigat. Entuziasmul lui în joc l-a cuprins pe toţi, chiar şi pe spectatori, care deodată au uitat tot cortegiul de insuccese.

Metamorfoza timişoreană s-a produs în momentul în care în atacul bănăţenilor au venit Răcelescu şi Regep. Evident, nu sînt doi înaintaşi centrali cu care să se fi rezolvat problema liniei de înaintare. Schimbarea operată însă a făcut dovada că „cvartetul" obişnuit este mai ineficace decît oricare soluţie pe care tehnicienii echipei vor s-o adopte. Atunci de ce atîta conservatorism? Se schimbă conducătorii, se schimbă antrenorii, numai Miţaru, Lazăr şi M. Popa rămîn! Chiar şi în caz de mare pericol...

ION LUPAŞ

Pîrcălab, din nou în mijlocul atenţiei generale, a înscris la Ploieşti golul pe care-l vedeţi în clişeul nostru
Foto: I. MIHAICA

AICI SE OPRESC VELEITĂŢILE ARĂDENILOR?...

De bine, de rău, U.T.A. a făcut 22 de puncte, ceea ce-i asigură o linişte relativă; mai ales dacă priveşte în jos (Crişul 20, Siderurgistul 18) şi calculează la activul său şi... resemnarea unui vizitator (Rapid), căruia o victorie la Arad, în ultima etapă, nu-i mai poate aduce decît satisfacţii minore... În linii mari, deci, arădenii „au încheiat conturile" acestei ediţii cu bilanţul minimal al rămînerii în prima categorie.

Aşa că, la Constanţa, au jucat cam „în dorul lelii". Dacă iese ceva, bine! Dacă nu, iarăşi bine! Am avut impresia că... sensibili la emoţiile Farului, pe care le înţelegeau foarte bine (cu două săptămîni înainte le trăiseră şi ei) arădenii au jucat foarte... samaritean.

Calculul pe care, probabil, şi l-au făcut ei („*nu mai putem retrograda*") şi care rămîne totuşi să fie verificat, şi-a pus deci amprenta pe jocul lor. Şi echipa care învinsese consecutiv pe Dinamo Bucureşti şi pe Petrolul, după jocuri bune, în care venise cu destule argumente de „potenţial A", n-a mai simţit nevoia, la Constanţa, să se autoconfirme,

Iată ce ne face să ne întrebăm: aici se opresc veleităţile U.T.A.-ei? Rămînerea în prima categorie este obiectivul integral şi absolut al fotbalului arădean? Nu simt oare nevoia, jucătorii de pe malul Mureşului, să joace şi de dragul jocului, pentru satisfacţia lor şi a celor pe care-i reprezintă?

Oare campionatul categoriei A se dispută numai pentru desemnarea unui campion şi a două echipe care retrogradează?

Sperăm că alte echipe nu văd lucrurile la fel, şi una dintre ele, cel puţin după declaraţii, este Farul. Ne spunea un conducător constănţean: *Dacă batem şi la 26 iunie pe Siderurgistul, avem ambiţie: să facem un meci bun la Bucureşti, cu Dinamo, mai ales că anul ăsta n-am jucat încă bine în Capitală!*".

Bine ar fi!...

Radu URZICEANU

Un atac al echipei Steaua la poarta Steagului roşu, dar nefructificat, căci ocazia de gol a fost ratată!
Foto: D. LAZARESCU

De ici, de colo...

• În repriza a doua, la Constanţa, corner clar în favoarea arădenilor. Arbitrul fluieră. Pleşa ia balonul şi... şutează tare spre tabela de marcaj. Priviri dezaprobatoare chiar din partea colegilor săi de echipă...

• U.T.A. a hotărît sancţiuni. Coman, suspendare pe un an, partenerul său de „dolce vita", Czako, 6 luni. Sancţiunile au fost trimise F.R.F. pentru ratificare.

• *Dumitru (Ticu) Popescu*: „Am respirat, uşuraţi, prea devreme... Eşecul din faţa Steagului roşu demonstrează (n.n. pe a cîta oară?) că fotbalul nu-ţi iartă nici cea mai uşoară ridicare a piciorului de pe accelerator..."

• Pe culoarele cabinelor de la stadionul Republicii, la cîteva momente după jocul Steaua — Steagul roşu, jucătorii bucureşteni cercetau, înfriguraţi, clasamentul „la zi" alcătuit după comunicările tranzistoarelor. O lectură de loc plăcută care putea să lipsească din programul postmeci, prin însăşi grija celor ce se îngrămădeau — nerăbdători şi trişti — în jurul hîrtiei cu nume şi cifre.

• Fundaşul dreapta al Steagului roşu, Zaharia, s-a plasat mereu pe extremă şi a jucat cu brio rolul de fundaş modern, participant la acţiunile de atac, dar — amănunt deceptionant (să-l numim amănunt) — loveşte foarte defectuos balonul cu... piciorul drept.

• Cele mai multe dintre echipele noastre din categoria A şi B continuă să meargă pe drumul unei vechi metehne: cînd conduc cu un gol, două sau mai multe, sting motoarele. Aşa au făcut duminică Universitatea Cluj, Ştiinţa Bucureşti sau Progresul Bucureşti, care — cu mai multă insistenţă — puteau realiza diferenţe mai mari. În afară de faptul că o asemenea tendinţă sau obicei trebuie combătută cu energie de către antrenori şi conducători, pentru a nu fi permanetizată (şi aşa echipele noastre nu prea dau dovadă de eficacitate...), într-un campionat fiecare gol în plus sau în minus contează la un moment dat. Cum este cazul în prezent, cînd cucerirea primului loc sau evitarea retrogradării depind şi de golaveraj

• La prima citire a formaţiei Steagului Roşu o constatare care ne-a mirat: Năftănăilă, absent din unsprezecele braşovean. Dar modul cum Pescaru a jucat în rolul de coordonator a făcut ca neutilizarea unuia dintre titularii de bază să treacă neobservată. Aşteptăm replica ambiţiei stimulată (sperăm) a lui Năftănăilă

• În general, apărătorilor nu li se recomandă driblingul în propria lor suprafaţă de pedeapsă. Este foarte riscant, chiar dacă un jucător stăpîneşte la perfecţie tehnica balonului. Valcan, fundaşul Siderurgistului, cam ignorează însă, această recomandare. Duminică, la Cluj, în prima repriză, s-a apucat să dribleze şi a driblat pînă cînd era gata-gata să ofere pe tavă o ocazie studenţilor clujeni. Noroc că aceştia n-au prea fost atenţi şi... interesaţi. Conduceau cu 3—0.

• Dialog în cabină, după terminarea meciului C.S.M.S. — Ştiinţa Craiova.
— *De ce n-ai reuşit încă să înscrii nici un gol în campionat? În ediţia trecută erai printre fruntaşii golgeterilor.* (I-am pus această întrebare lui Sfîrlogea).
— *Se mai întîmplă...*
— *Cum aşa?*
— *Ghinionul! Şi încă ceva: nu sînt individualist.* (Să auzi şi să nu crezi: înaintaşul care dă goluri este etichetat individualist!).
— *Cît timp afectezi pentru exersarea trasului la poartă?*
— *Mult!*
— *Cu aproximaţie, cam cît?*
— *Mult de tot.*
Punct.

SUMA NOTELOR JUCĂTORILOR ÎN 24 ETAPE

Mai mulţi cititori ne-au rugat să prezentăm suma notelor obţinute de fotbaliştii de categoria A în acest campionat. Le satisfacem curiozitatea — după o muncă statistică importantă — înşiruind totalul notelor primite de jucători de la observatorii federali în 24 de etape.

A rezultat un clasament pe posturi, interesant, dar nu total edificator, deoarece jucătorii nu au un număr egal de jocuri susţinute în echipă. Totuşi, în bună măsură, cantitatea mai mare de puncte indică prezenţa mai frecventă în echipă, şi, implicit, calitatea jocului prestat.

PORTARI: **M. Ionescu** (Petrolul) **174**, **Constantinescu** (C.S.M.S.) **173**, **Papuc** (Ştiinţa) **163**, **Niculescu** (Dinamo Piteşti) **156**, **Florea** (Siderurgistul) **147**, **Adamache** (Steagul Roşu) **141**, **Sielai** (Politehnica) **138**, **Datcu** (Dinamo Bucureşti) **137**, **Andrei** (Rapid) **131**.

FUNDAŞI: **Boc** (Petrolul) **185**, **Dan C.** (Rapid) **172**, **Barbu** (Dinamo Piteşti) **168**, **Mocanu** (Petrolul) **167**, **Pahonţu** (Petrolul) **166**, **Jenei** (Steagul Roşu) **165**, **Costin** (Farul) **163**, **Florea** (Petrolul) **163**, **Răcelescu** (Politehnica) **163**, **Lupescu** (Rapid) **162**, **Petescu** (Steaua) **162**, **Meţcas** (U.T.A.) **161**, **Solomon** (Crişul) **160**, **Tilvescu** (Farul) **160**, **Bacoş** (U.T.A.) **159**, **V. Popescu** (C.S.M.S.) **159**, **Surdan** (Politehnica) **155**, **Motroc** (Rapid) **154**, **Hălmăgeanu** (Steaua) **151**, **Petrovici** (Politehnica) **151**, **Deleanu** (C.S.M.S.) **150**, **Nunweiller III** (Dinamo Bucureşti) **150**.

MIJLOCAŞI: **Dragomir** (Petrolul) **173**, **Pescaru** (Steagul Roşu) **167**, **Ţîrcovnicu** (Dinamo Piteşti) **158**, **Iacob** (Crişul) **156**, **Mihăilă** (Politehnica) **154**, **Ştefănescu** (C.S.M.S.) **153**, **Dinu** (Rapid) **148**, **Adam** (Siderurgistul) **142**, **Floruţ** (U.T.A.) **141**, **Jenei** (Steaua) **136** **Grizea** (Politehnica) **134**, **D. Popescu** (Steaua) **132**, **Iuhasz** (Petrolul) **131**.

ÎNAINTAŞI: **Matei** (C.S.M.S.) **167**, **Badea** (Petrolul) **165**, **Pîrcălab** (Dinamo Bucureşti) **156**, **Pantea** (U.T.A.) **155**, **Dridea I** (Petrolul) **154**, **Lereter** (Politehnica) **153**, **Marcu** (Universitatea) **153**, **Dumitriu II** (Rapid) **152**, **Naghi** (Dinamo Piteşti) **151**, **I. Ionescu** (Rapid) **149**, **Pop** (C.S.M.S.) **149**, **Stătescu** (Siderurgistul) **145**, **Avram** (Steaua) **138**, **Ţîrlea** (U.T.A.) **138**, **Adam** (Universitatea) **131**, **Manolache** (Farul) **131**, **Axente** (U.T.A.) **130**.

Mai rapid decît... Rapid

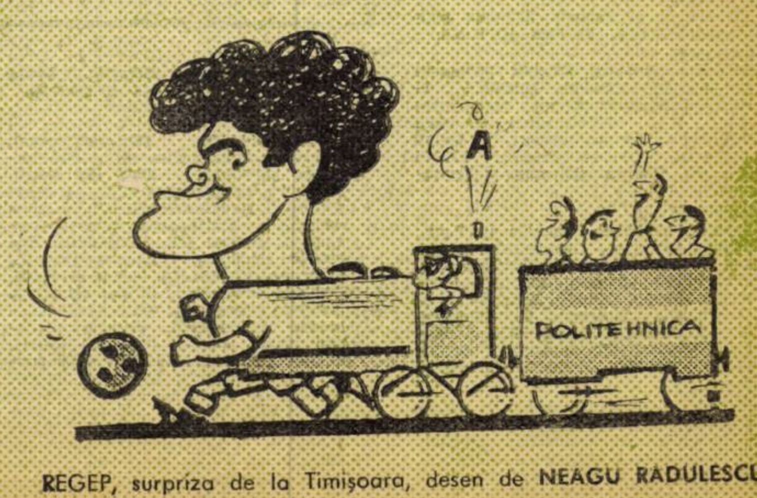

REGEP, surpriza de la Timişoara, desen de NEAGU RADULESCU

CLASAMENTE

General

1. Petrolul	24	15	6	3	46—19	36
2. Rapid	24	14	2	8	43—27	30
3. C.S.M.S.	24	11	5	8	31—32	27
4. Dinamo Buc.	24	8	8	8	39—29	24
5. Dinamo Pitești	24	10	4	10	40—38	24
6. Universitatea	24	7	10	7	29—33	24
7. Steagul Roșu	24	10	3	11	36—29	23
8. Știința	24	8	7	9	20—34	23
9. Steaua	24	6	10	8	31—25	22
10. Farul	24	9	4	11	26—32	22
11. U.T.A.	24	7	8	9	28—36	22
12. Politehnica	24	9	3	12	23—34	21
13. Crișul	24	6	8	10	25—35	20
14. Siderurgistul	24	6	6	12	37—51	18

Acasă

1. Petrolul	12	11	1	0	34—10	23
2. Rapid	14	11	1	2	33—13	23
3. C.S.M.S.	12	9	3	0	22— 6	21
4. Dinamo Pitești	12	10	0	2	29—13	20
5. Farul	12	9	2	1	19— 6	20
6. Știința	12	8	4	0	15— 4	20
7. Steagul Roșu	12	8	2	2	28— 9	18
8. Universitatea	12	6	6	0	19— 9	18
9. Politehnica	12	8	2	2	18—10	18
10. Crișul	12	6	5	1	19— 9	17
11. Dinamo Buc.	14	6	4	4	29—13	16
12. Steaua	14	6	4	4	25—14	16
13. U.T.A.	12	5	6	1	19—11	16
14. Siderurgistul	12	4	5	3	22—13	13

In deplasare

1. Petrolul	12	4	5	3	12— 9	13
2. Dinamo Buc.	10	2	4	4	10—16	8
3. Rapid	10	3	1	6	10—14	7
4. Steaua	10	0	6	4	6—11	6
5. Universitatea	12	1	4	7	10—24	6
6. U.T.A.	12	2	2	8	9—25	6
7. C.S.M.S	12	2	2	8	9—26	6
8. Steagul Roșu	12	2	1	9	8—20	5
9. Siderurgistul	12	2	1	9	15—38	5
10. Dinamo Pitești	12	0	4	8	11—25	4
11. Politehnica	12	1	1	10	5—24	3
12. Crișul	12	0	3	9	6—26	3
13. Știința	12	0	3	9	5—30	3
14. Farul	12	0	2	10	7—26	2

DUPĂ 11 ETAPE IN RETUR

1. Petrolul	11	7	3	1	15— 8	17
2. Dinamo Buc.	11	4	5	2	19— 7	13
3. Universitatea	11	4	4	3	17—14	12
4. Dinamo Pitești	11	5	2	4	17—17	12
5. Steagul Roșu	11	5	1	5	15— 9	11
6. Farul	11	5	1	5	14—13	11
7. Steaua	11	4	3	4	13—12	11
8. Crișul	11	3	5	3	6— 8	11
9. Știința	11	4	3	4	6—16	11
10. Siderurgistul	11	4	2	5	19—22	10
11. C.S.M.S.	11	4	2	5	12—19	10
12. Rapid	11	4	1	6	15—14	9
13. U.T.A.	11	2	4	5	9—13	8
14. Politehnica	11	4	0	7	9—16	8

DUPĂ 11 ETAPE IN TUR

1. Rapid	11	9	1	1	23— 8	19
2. Petrolul	11	7	2	2	16—10	16
3. C.S.M.S.	11	5	3	3	15—13	13
4. U.T.A.	11	5	3	3	15—17	13
5. Politehnica	11	5	2	4	14—13	12
6. Steaua	11	2	6	3	13—12	10
7. Steagul Roșu	11	4	2	5	19—18	10
8. Dinamo Buc.	11	4	2	5	19—20	10
9. Universitatea	11	2	6	3	10—14	10
10. Dinamo Pitești	11	4	1	6	20—19	9
11. Știința	11	3	3	5	11—17	9
12. Farul	11	4	1	6	10—17	9
13. Crișul	11	2	3	6	22—23	7
14. Siderurgistul	11	2	3	6	16—25	7

CLASAMENTUL GOLGETERILOR

11 GOLURI
Ionescu (Rapid)

10 GOLURI
Naghi (Dinamo Pitești)

9 GOLURI
Stătescu (Siderurgistul)

8 GOLURI
Badea (Petrolul), **Dridea** (Petrolul), **Ene II** (Dinamo București)

7 GOLURI
Pavlovici (Steaua), **Voinea** (Siderurgistul)

6 GOLURI
Mureșan III (Crișul)

5 Goluri
Dumitriu II (Rapid), **Frățilă** (Dinamo București), **Goran** (Steagul Roșu), **Moldoveanu** (Petrolul), **Năftănăilă** (Steagul Roșu), **Pircălab** (Dinamo București), **Țîrlea** (U.T.A.), **Țurcan** (Dinamo Pitești).

4 GOLURI
Adam (Universitatea), **Cuperman** (C.S.M.S.), **Jac** (U.T.A.), **Marcu** (Universitatea), **Pescaru** (Steagul Roșu).

3 GOLURI
Neagu (Siderurgistul), **Pop** (C.S.M.S.), **Popa** (Politehnica), **Stoicescu** (C.S.M.S.), **Voinea** (Steaua).

2 GOLURI
Dridea II (Petrolul), **Ionescu** (Dinamo Pitești), **Pantea** (U.T.A.).

1 GOLURI
Eftimie (Știința), **Haidu** (Dinamo București), **Ionescu** (Știința), **Ivansuc** (Universitatea), **Lupulescu** (C.S.M.S.), **Năsturescu** (Rapid), **Necula** (Steagul Roșu), **Raksi** (Steaua), **Tilvescu** (Farul), **Tufan** (Farul), **Varga** (Dinamo București).

0 GOLURI
Avram (Steaua), **Axente** (U.T.A.), **Bîtlan** (Știința), **Constantin** (Steaua), **Cotormani** (Politehnica), **Georgescu** (Rapid), **Harșani** (Crișul), **Iancu** (Farul), **Lereter** (Politehnica), **Mureșan II** (Crișul), **Naghi** (Steagul Roșu), **Ologu** (Farul), **Sacaci III** (Crișul), **Szabo** (Universitatea), **Suciu** (Crișul),

0 GOLURI
Adam (Siderurgistul), **Anton** (Știința), **Bacoși** (Crișul), **Bretan** (Universitatea), **Codreanu** (Rapid), **Crăiniceanu** (Steaua), **Dobrin** (Dinamo Pitești), **Dragomir** (Petrolul), **Loncer** (Politehnica), **Kallo** (Farul), **Kraus** (Rapid), **Matei** (C.S.M.S.), **Nunweiller III** (Dinamo București), **Regep** (Politehnica), **Gane** (Steagul roșu), **Ilie Stelian** (Dinamo Pitești), **Incze IV** (C.S.M.S.), **Iuhasz** (Petrolul).

1 GOL
Alexandru V. (Universitatea), **Barbu** (Universitatea), **Bărbulescu** (Știința), **Boc** (Petrolul), **Bretan** (Siderurgistul), **Bukosi** (Farul), **Caraman** (Farul), **Chiru** (U.T.A.), **Cîmpeanu** (Universitatea), **Cojocaru** (Siderurgistul), **Comisar** (U.T.A.), **Costin** (Farul), **Deleanu** (C.S.M.S.), **Dinu** (Rapid), **Drăgan** (Petrolul), **Floruț** (U.T.A.), **Frățilă** (Petrolul), **Ghergheli** (Dinamo București), **Gyorfi** (Steagul Roșu), **Hașoti** (Steagul Roșu), **Humă** (C.S.M.S.), **Ioniță** (Siderurgistul), **Ivănescu** (Steagul Roșu), **Jamaischi** (Rapid), **Jenei** (Steagul Roșu), **Manea** (Steaua), **Matei** (Siderurgistul), **Mihăilă** (Politehnica), **Nunweiller VI** (Dinamo București), **Onea** (Știința), **Pîrvuleț** (Universitatea), **Plugaru** (Știința), **V. Popescu** (C.S.M.S.), **O. Popescu** (Dinamo București), **I. Popescu** (Dinamo Pitești), **D. Popescu** (Steaua), **Răcelescu** (Politehnica), **Radu** (Dinamo Pitești), **Stănescu, Strîmbeanu** (Știința), **Tănase** (Farul), **Țîrcovnicu** (Dinamo Pitești), **Tomeș** (Crișul), **Valcan** (Siderurgistul), **Vigu** (Crișul), **Vornicu** (C.S.M.S.), **Zamfir** (Farul).

AUTO GOLURI

3 goluri: Pojoni (Crișul) **1 pentru Dinamo Buc., 1 pentru Politehnica, 1 pentru U.T.A.**
2 goluri: V. Popescu (C.S.M.S.) **pentru Știința**
1 gol: Birău (U.T.A.), **pentru Petrolul, Coman** (Siderurgistul) **pentru Farul, Dumitru Nicolae** (Steaua) **pentru Siderurgistul, Ilie Stelian** (Dinamo Pitești) **pentru Farul, Ivan, (Știința) pentru Universitatea, Manciu** (Farul) **pentru Universitatea, Mihăilescu** (Știința), **pentru Dinamo București, Pal** (Siderurgistul) **pentru U.T.A.. Tilvescu** (Farul) **pentru Steaua, Voicu** (Siderurgistul) **pentru Politehnica.**

„Radiografia" etapei

ETAPA DIN 12.VI	FORMAȚIILE, NOTELE JUCĂTORILOR ȘI ARBITRILOR	COMENTARIU
POLITEHNICA 3(0) Regep (47' și 86'), Răcelescu (58')	*POLITEHNICA:* Popa 8 — Surdan 8, Petrovici 6, Răcelescu 8, Speriosu 7, Grizea 8, Mihăilă 8 — R. Lazăr 5, Popa 5 (min. 34: Regep 9), Lereter 7, Mițaru 4.	**Joc pasionant, cu întorsături care au ținut încordat publicul. Scorul l-a deschis Rapid, prin Kraus — unul din cei mai activi oameni din atacul bucureștean. — Toate eforturile gazdelor de a reface handicapul au rămas fără rezultat (au și ratat cîteva ocazii) pînă în momentul în care s-a făcut o modificare — inspirată — în formație: introducerea lui Regep în locul lui M. Popa. Din acest minut (34), atacul timișorean a început să acționeze cu mai multă eficiență. Regep a egalat, după pauză, apoi Răcelescu a urcat scorul la 2—1 pentru ca în final, după ce Lereter a ratat un penalti (Răducanu a reușit să respingă balonul), tot Regep să stabilească scorul final. O victorie extrem de prețioasă pentru studenți în lupta lor pentru evitarea retrogradării.**
RAPID 1(1) Kraus (23')	*RAPID:* Răducanu 9 — Lupescu 8, Motroc 5, Dan 5, Greavu 6 — Dinu 6, Jamaischi 5 (min. 65: Georgescu 5) — Kraus 8, Dumitriu 7, Ionescu 6, Codreanu 7. ARBITRU: N. Cursaru — Ploiești 5.	
CRIȘUL 3(1) Mureșan II (2'), Harșani (73'), Tomeș (82')	*CRIȘUL:* Eremia 7 — E. Naghi 7, Solomon 8, Pojoni 7, Szakaci II 5 — Vigu 5 (min. 62: Varga 5), Iacob 8 — Tomeș 6, Mureșan III 7, Harșani 7, Mureșan II 8.	**Prin verva intermitentă a lui Mureșan II pe stînga, și datorită celor cîteva țîșniri ca din bloc-start ale lui Harșani la comenzile lui Mureșan III pe dreapta (efectuate în repriza secundă), Crișul a obținut toată „miza", după un joc în fond mediocru.** **Fără aj doilea gol înscris de Harșani, pornit dintr-o evidentă poziție din ofsaid, și fără greșeala lui Niculescu, care a boxat defectuos în picioarele lui Tomeș (facilitînd golul al treilea), tabela de marcaj ar fi putut arăta echitate. Imputăm arbitrilor ofsaidul amintit, precum și atitudinea de neintervenție atunci cînd Naghi (Pitești) a fost „cosit" în careu (min. 80).**
DINAMO PITEȘTI 1(0) Naghi (87')	*DINAMO:* Niculescu 7 — I. Popescu 5, Barbu 8, Ilie Stelian 6, Badea 5 — Pop 6, Țîrcovnicu 6 — C. Radu 7, Naghi 9, Țurcan 6, David 7 (min. 81: Olteanu). ARBITRU: M. Rotaru — Iași 7.	
FARUL 2(1) Iancu (5'), Tufan (76')	*FARUL:* Manciu 7 — Pleșa 8, Costin 7, Tilvescu 7, Gref 6 — Manolache 6, Koszka 6 — Ologu 4 (min. 68: Tufan 7), Zamfir 8, Iancu 9, Kallo 5.	**Joc animat, în care constățenii au fost mai agresivi, cucerind pe merit cele două puncte. Ei nu și-au asigurat însă victoria decît în ultimul sfert de oră, deși au avut mult mai multe ocazii de gol, create — în special — ca urmare a randamentului bun dat de atacanții centrali Iancu și Zamfir. Aceștia au combinat derutant, și-au creat unul altuia ocazii bune de gol, dar au și ratat multe. U.T.A. a avut o perioadă destul de lungă de dominare teritorială (prima jumătate a reprizei a doua), dar atacanții centrali Donciu și Jac au fost ca și inexistenți. Arădenii au șutat puțin la poartă, mai mult de la distanță. Portarul lor, Weichelt, a avut în final, cînd inițiativa a trecut din nou de partea gazdelor, două reflexe extraordinare. Slab, ca fundaș, Țîrlea. Chiar ca improvizație se putea găsi ceva mai bun...**
U. T. A. 0	*U.T.A.:* Weichelt 7 — Țîrlea 5, Bacoș 6, Mețcas 6, Igna 6 — Chivu 6, Floruț 7 — Pantea 5, Donciu 6, Jac 4 (min. 71: Schiopu 6), Axente 5. ARBITRU: M. Niță — București 8.	
STEAUA 0	*STEAUA:* Suciu 7 — Petescu 5, Jenei 5, D. Nicolae 6, Sătmăreanu 3 (min. 74: Chiru) — Raksi 7, D. Popescu 6 — Creiniceanu 5, Constantin 6, Voinea 5, Sorin Avram 6.	**S-a văzut, mai ales după scurgerea primului sfert de oră, că Steaua nu are resurse psihice și fizice să dea o replică pe măsura celor din etapele precedente. Simțind acest lucru, Steagul roșu a avansat cu liniile pregătite — inițial — să ia o poziție cît mai prudentă și curînd jocul s-a echilibrat.** **Echipa care a combinat mai dezinvolt, continuu și mai precis a fost a brașovenilor. După pauză, „stegarii" au găsit mai des și mai periculos — drumul spre poarta lui Suciu, care a trebuit să intervină în cîteva momente dificile. Cînd se contura ideea că jocul se va termina egal, chiar cu un scor alb, au venit acele două minute ale Steagului roșu (72—74), în care s-a repetat parcă o schemă bine știută realizînd două goluri, o certitudine pentru victorie, față de anemicul răspuns al adversarului. Și așa a fost...**
STEAGUL ROȘU 2(0) Goran (72'), Györfi (74')	*ST. ROȘU:* Adamache 8 — Zaharia 7, Jenei 7, Alecu 9, Naghi 7 — Pescaru 7, Sigheti 6 — Selimesi 8, Gane 8, Goran 7, Györfi 5. ARBITRU: I. Dobrin — Craiova 6.	
UNIVERSITATEA 4(3) Adam (12'), Marcu (16', 34', 47')	*UNIVERSITATEA:* Gaboraș 7 — Szöke 7, Pexa 8, Anca 8, Cîmpeanu 7 — M. Bretan 9, Tegean 6 — Marcu 8, Ivansuc 5, Adam 7, Szabo 6.	**Gălățenii și-au văzut risipite șansele de rămînere în prima categorie. Studenții clujeni au început „tare", vrînd să evite orice surpriză „gen Farul", au pus stăpînire pe joc și în 15 minute de dominare copioasă au încheiat socotelile. Adam și Marcu, duminică în mare vervă de joc (ultimul a tras singur la poartă cît o echipă întreagă și a marcat trei goluri), au fructificat două din nenumăratele situații favorabile. Partida a continuat în aceeași notă de dominare a gazdelor, care — cu puțin mai multă insistență — puteau realiza un scor de proporții. E drept însă că și Siderurgistul s-a comportat sub așteptări, parcă resemnat, ușurînd sarcina unei apărări prompte și întotdeauna mai repede la balon, care n-a lăsat nici o portiune de teren liberă între ea și atac.**
SIDERURGISTUL 1(0) Cojocaru (79)	*SIDERURGISTUL:* Enache 4 (min. 37 Florea 4) — Pal 5, Costache 6, Voicu 5, Valcan 4 — Ioniță 6, Adam 7 — S. Bretan 5, Voinea (min. 15: Cojocaru 6), Stătescu 6, Ciocănaru 5. ARBITRU: V. Dumitrescu — București 9.	
PETROLUL 2(0) Drăgan (50), Dridea (52')	*PETROLUL:* Ionescu 7 (min. 80: Sfetcu) — Pahonțu 6, Boc 5, Florea 4, Mocanu 5 — Juhasz 8, Dragomir 6 — Moldoveanu 7, Drăgan 8, Dridea I 7, Dridea II 7.	**O partidă a ambiției în care Petrolul a vrut cu tot dinadinsul să aibă titlul de echipă campioană mai din timp decît la fluierul final al campionatului, iar Dinamo București satisfacția că învinge, de pe o poziție mai slabă în clasament, pe cei mai puternici. În aceste condiții, liderii au jucat mai contractat și au fost mai penetrabili decît adversarii lor și din cauza slăbiciunii fundașilor. Acționînd mai relaxat și mai clar, Dinamo București a fost superioară în prima parte a jocului și a deschis scorul, obținînd imediat după pauză și un 11 m transformat de Frățilă. La 0—2, Petrolul a forțat nota jocului și a reușit să înscrie două goluri în două minute, egalînd spectaculos. În asemenea condiții, spectacolul a fost excelent, meciul, în general de un bun nivel, cu bune realizări tehnice, în care dinamoviștii au fost mai buni,**
DINAMO BUCUREȘTI 2(1) Pircălab (23'), Frățilă (46')	*DINAMO:* Datcu 7 — Popa 7, Nunweiller III 8, Nunweiller IV 8, Ivan 6 — Grozea 7, O. Popescu 6 — Pircălab 9, Frățilă 8, Varga 6, Haidu 5 (min. 60: Nunweiller VI 7). ARBITRU: I. Ritter — Timișoara 8.	
C. S. M. S. 1(1) Stoicescu (35')	*C.S.M.S.:* Constantinescu 8 — Popescu 7, Pop 7, Vornicu 7, Deleanu 8 — Ștefănescu 5 (min. 67: Lupulescu 4), Romilă 8 — Matei 8, Stoicescu 7, Cuperman 7, Incze 6.	**O partidă fără glorie, al cărui nivel tehnic nu a depășit calificativul de satisfăcător. Cu tot „betonul" organizat de craioveni, ieșenii au reușit să-și creeze numeroase situații de gol, ratate însă de Stoicescu sau apărate — excepțional — de Papuc. Făcînd abstracție de cîteva contraatacuri ale oaspeților, din care unul s-a soldat cu o bară a mijlocașului Ivan, jocul a fost aproape la discreția gazdelor. Echipa antrenată de Augustin Botescu a avut, în ansamblu, o comportare superioară față de evoluțiile anterioare, demonstrînd că atunci cînd gîndește în teren poate să realizeze mai mult decît ne-a obișnuit.** **Știința Craiova, obsedată de catastrofa de acum o săptămînă, a încercat o oarecare reabilitare, în sensul de a primi cît mai puține goluri. Este singurul lucru care i-a reușit.**
STIINȚA 0	*ȘTIINȚA:* Papuc 9 — Mihăilescu 7, Mincă 8, Bîtlan 8, Plugaru 6 — Strîmbeanu 7, Ivan 7 — Cîrciumărescu 6, Sfirlogea 6, Eftimie 7, Stănescu 5 (min. 77: Vasilescu II 5). ARBITRU: Em. Martin — București 8.	

Golgeterul etapei

MARCU (Universitatea) văzut de **NEAGU RADULESCU**

Ne bucură asistența numeroasă dar...

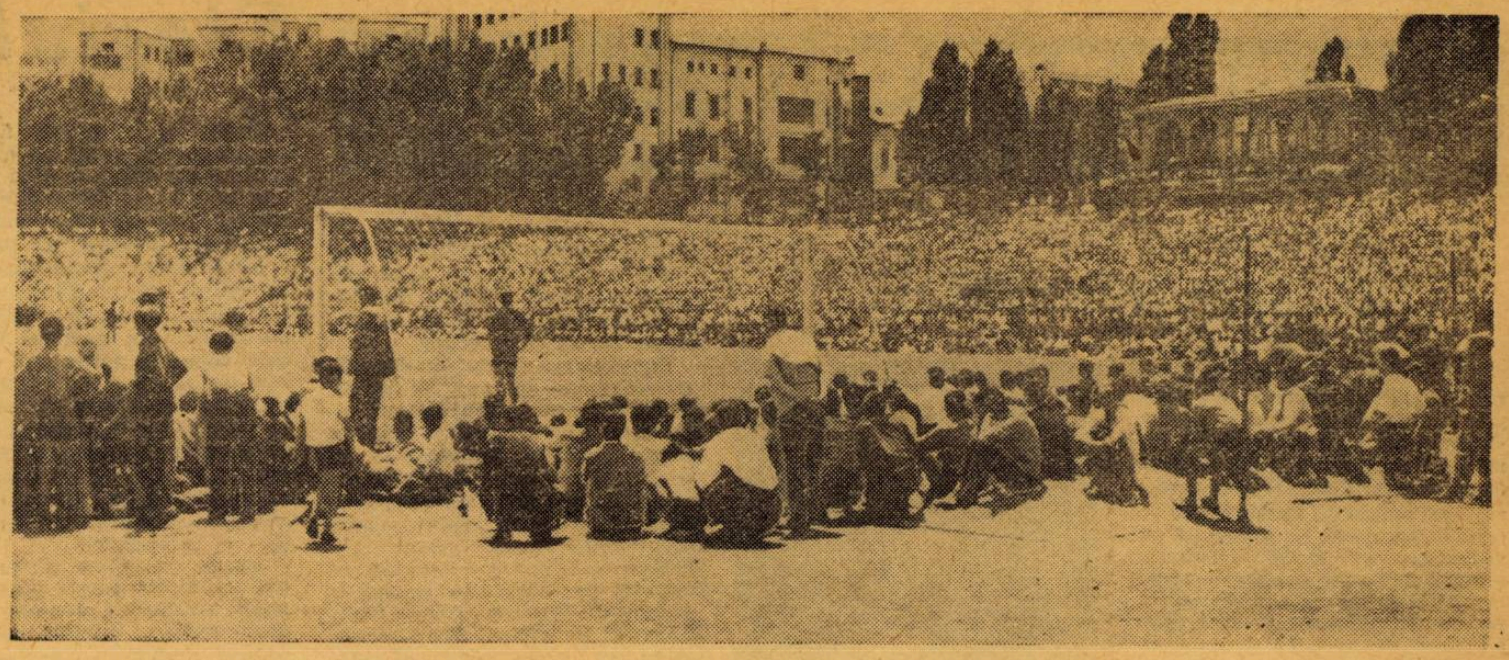

Fotografia aceasta constituie un semn elocvent al marelui interes stîrnit de „derbiuri", fie acelea din categoria B. Duminică, pe „Dinamo" tribunele, gradenele, pomii și casele din jur, într-un cuvînt toate locurile de unde se putea privi cît de cît la joc erau înțesate de pasionați dornici să urmărească cele două partide.

În același timp însă, a surprins cu totul neplăcut faptul că organizatorii au pus în vînzare un număr mai mare de bilete decît capacitatea stadionului. Oare nu se putea prevedea afluența mare de spectatori la acest cuplaj, și nu trebuiau luate măsuri pentru programarea lui pe un teren cu o capacitate mai mare? Firește că da.

SERIA I-a: Cuplajul... neclarificărilor

S-a stabilit cu siguranță un record duminică dimineața pe stadionul Dinamo: *al numărului de spectatori găzduit vreodată de baza sportivă din* Șoseaua Ștefan cel Mare. *Nu ne amintim să fi văzut o asemenea afluență de iubitori ai fotbalului pe Dinamo. Apreciem în această veritabilă „trădare" a categoriei A de către spectatori (partida de după amiază,* Steaua-Steagul roșu, *a beneficiat de o prezență redusă) mărturia sensibilității bucureștenilor pentru delicata problemă:* care dintre reprezentantele lor va păși, în ediția următoare, în primul campionat ?

Prezența pe afișul cuplajului a ocupantelor locurilor 1—2—3 n-a satisfăcut, din păcate, decît în mică măsură așteptările pe plan calitativ ale celor peste 25.000 de spectatori care au luat cu asalt tot ceea ce reprezenta un punct de sprijin în jurul terenului de joc Dinamo.

Au apărut întîi pe teren, Știința — *unsprezecele care a atacat irezistibil în ultimele etape* — și Dinamo Victoria București, *formația care își apăra amorul propriu în acest meci. Ca arbitru a fost desemnat* Petre Sotir *(Mediaș), unul dintre fruntașii plutonului „cavalerilor fluierului". Dar, despre dînsul va mai veni vorba. Meciul, angajat într-o crispare generală, a debutat cu multe greșeli și de o parte și de alta. Și, ca tonul să fie total, de la această regulă n-a făcut excepție nici arbitrul* Sotir. *Golul care a deschis scorul, cel al lui* Dinamo, *este oarecum dubios, puțini fiind cei care pot afirma cu certitudine că balonul a depășit cu ÎNTREAGA SA CIRCUMFERINȚĂ LINIA PORȚII. Cu siguranță se poate afirma însă că golul egalizator al Științei a fost realizat în condițiuni neregulamentare, mii de oameni auzind fluierul arbitrului* Sotir *la faultul comis de* Păiș *(Știința) asupra lui* Constantinescu *(Dinamo). Spre stupefacția tuturor, conducătorul meciului a validat golul marcat în continuare printr-o indisciplină de joc, de către studenți.*

S-ar putea crede, după lectura acestor rînduri că rezultatul final al jocului, favorabil Științei (cu 3—1), ar putea fi contestat, față de întreaga desfășurare a întrecerii. Și nu este de loc așa. Pentru că, după pauză, pornindu-se aproape de la egal în privința greșelilor de arbitraj și a situațiilor de pe tabela de marcaj, studenții bucureșteni au avut controlul jocului, au atacat cu convingere și eficiență și au marcat două goluri — prin Păiș *și* Ciornoavă — *cărora nu li se poate reproșa nimic. Ba, punctul lui* Ciornoavă *poate primi calificativul de cel mai frumos al cuplajului.*

Progresul *a rezolvat mult mai ușor și categoric decît lăsau să se întrevadă primele minute ale întîlnirii, problema învingătorului din partida a doua a cuplajului.* Metalurgistul *care, ca circulație a balonului și talent al multora dintre tinerii ei jucători, n-a făcut deloc figura unei învinse cu 5—0, s-a lăsat surprinsă mai ales pe partea stîngă a apărării, unde* Oaidă *a fost inițiatorul multor acțiuni periculoase și realizatorul a trei dintre cele cinci goluri. Vom face un lucru curios, poate: îl felicităm pe antrenorul* Gică Petrescu *pentru curajul și buna inspirație cu care a procedat la remanierea structurală a formației, renunțînd la șase dintre titulari; timpul va da dreptate seriosului și modestului antrenor, care este* Gică Petrescu. *Pentru* Progresul, *victoria la scor a constituit un tonic necesar după eșecurile consecutive sau victoriile chinuite din ultima perioadă. Lupta cu* Știința *rămîne deschisă și fiecare gol marcat sau primit de cele două candidate va cîntări enorm în rezultatul pasionantei dispute.*

Totuși cuplajul n-a răspuns cu nimic la întrebarea: cine va cîștiga locul de onoare? Favoritele au învins și, odată cu aceste victorii, semnul suspensiei rămîne pe mai departe în această serie, foarte probabil pînă în ultima etapă.

CLASAMENT

1. Știința	24	13	5	6	41—19	31
2. Progr. Buc.	24	12	7	5	44—23	31
3. Metalurg.	24	11	5	8	45—37	27
4. Flacăra	24	13	1	10	38—34	27
5. Dinamo	24	9	7	8	31—23	25
6. Ceahlăul	24	10	4	10	43—33	24
7. Oltul	24	9	6	9	33—31	24
8. Progresul Brăila	24	11	2	11	30—44	24
9. Poiana	24	9	5	10	27—28	23
10. Dinamo Vict.	24	9	4	11	34—38	22
11. C.F.R. Pașc.	24	9	4	11	33—40	22
12. Oțelul	24	7	5	12	22—32	19
13. Metalul	24	8	3	13	24—48	19
14. C.F.R. Roșiori	24	7	4	13	24—39	18

SERIA A II-a: Prea puțin fotbal pentru un derbi

Jocul care avea să facă lumină în privința primului loc din seria secundă a categoriei B a avut o introducere neplăcută și nesportivă. Cu 30 de minute înainte de ora fixată pentru începere, cînd neliniștea începuse să-și facă loc pentru că echipa oaspete *Minerul Baia Mare*, nu sosea la stadion, în locul jucătorilor și-au făcut apariția numai conducătorii formației băimărene, care au comunicat că delegația lor solicită amînarea jocului... pentru a doua zi, întrucît lotul de jucători nu s-a putut odihni în timpul nopții care a precedat întîlnirea. Precizăm că *Minerul Baia Mare* nu a solicitat în niciun fel concursul clubului organizator, *Jiul*, pentru asigurarea cazării ci, din proprie inițiativă, s-a stabilit la hotelul turistic *„Rusu"*, unde de obicei, sîmbătă seara sosesc foarte mulți turiști și liniștea necesară somnului sportivilor nu poate exista. Așa s-a petrecut și sîmbătă 11 iunie, cînd, spre seară, la hotel au sosit grupuri numeroase de turiști. A fost necesară intervenția energică a delegatului federal pentru ca echipa *Minerul Baia Mare* să accepte deplasarea la stadion. Acest prim act — în care, lipsa de prevedere a conducătorilor echipei Minerul a contribuit la crearea unei atmosfere foarte încărcate înaintea fluierului de începere al arbitrului bulgar *Dinov*, care a fost secundat de conaționalii săi *Kostov* și *Tacov*. Fiindcă am pomenit de acest trio de arbitri, să subliniem că îi revine importantul merit de a fi asigurat o conducere competentă și autoritară, elemente foarte importante, dată fiind atmosfera în care s-a desfășurat întîlnirea.

Și chiar despre atmosferă ne vom ocupa imediat: Jiul a înțeles să-și apere șansele de la bun început cu mijloace care depășeau limitele regulamentului. Foarte nervoși, fotbaliștii din *Petrila* au efectuat intrări dure, prompt sancționate de arbitru, dar care au fracționat vizibil cursivitatea jocului. S-au înregistrat și multe atitudini nesportive (vociferări, discuții); cea mai gravă dintre ele, lovirea intenționată a adversarului de către *Sandu* (Jiul), culpă care i-a atras, pe bună dreptate, eliminarea de pe teren. Un alt „evidențiat" la capitolul intrări dure, periculoase, a fost și mijlocașul *Stocker* (Jiul), adeseori sancționat și avertizat de conducătorul jocului. În schimb eliminarea lui *Staicu* (Minerul) o considerăm pripită și nejustificată.

În asemenea condiții, n-a putut fi vorba nici un moment de un fotbal de calitate. Meciul nu a constituit nici pe departe o partidă între fruntașele unei serii din campionatul secund, semănînd mai mult cu un joc între două slabe formații de raion.

Nu ne-a plăcut comportarea resemnată, vecină cu dezinteresul, a băimărenilor, atitudine în care au „excelat" tocmai jucători de primă valoare ai echipei, cum sînt internaționalul *Sasu*, *Șoo* și fundașul *Donca*. Notăm că singura minge pe spațiul porții de-a lungul a 90 de minute a fost expediată de *Sasu*, cu trei minute înainte de final, în urma unei lovituri libere. Prea puțin pentru a doua clasată a seriei care a aliniat formația prezentată în trecuta ediție de „A". Singurul jucător care a cucerit calificativul „excelent" din echipa oaspete a fost portarul *Boi*.

Așa cum a evoluat, formația *Jiului* nu poate fi capabilă să reziste cerințelor din prima categorie. După părerea noastră, doar portarul Ion Vasile, fundașii centrali *Ivănescu* și *Pop*, atacantul central *Libardi* și extrema dreaptă *Martinovici* fac față nivelul categoriei A.

Gh. NERTEA

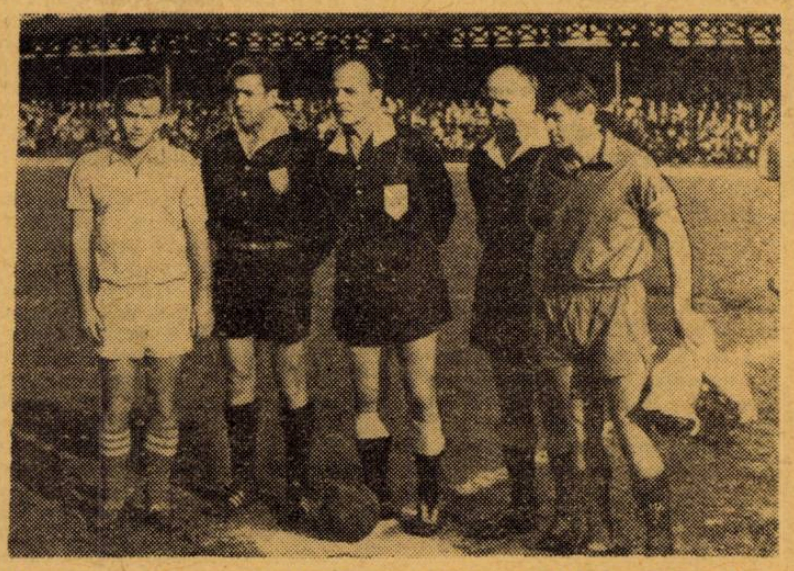

Arbitri bulgari și căpitanii echipelor înainte de meciul Jiul-Minerul Baia Mare

CE DECLARĂ ARBITRUL DINOV

După cum se știe, derbiul seriei a II-a a categoriei B. — partida Jiul Petrila — Minerul Baia Mare — a fost condus de o brigadă de arbitri bulgari: **Constantin Dinov** — la centru — **Kaloian Kostov** și **Bocio Țakov** — la tușă.

La sfîrșitul meciului, condus cu competență și siguranță unanim recunoscute de specialiștii noștri prezenți pe stadionul din Petroșeni, i-am solicitat lui **Constantin Dinov** impresiile despre partidă. Iată ce ne-a declarat:

„Fiind un adept al jocului bărbătesc, am lăsat partida să „curgă" în această notă, impusă din primele minute de echipa gazdă. Uneori, însă, Jiul a forțat cu un semiton ceea ce obișnuit numim JOC BĂRBĂTESC. Socotesc, totuși, victoria echipei din Petroșeni, mai presus de orice discuție, ea fiind, pe tot ansamblul partidei, net superioară adversarei sale". (m.p.)

CLASAMENT

1. Jiul	24	16	4	4	41—20	36
2. Minerul Baia Mare	24	13	7	4	41—17	33
3. Vagonul	24	14	4	6	43—26	32
4. A.S.A.	24	12	6	6	30—15	30
5. A. S. Cugir	24	11	4	9	33—26	26
6. C.S.M. Reșița	24	12	2	10	31—38	26
7. Ind. sîrmei	24	9	4	11	32—32	22
8. Gaz metan	24	9	3	12	25—28	21
9. Clujeana	24	6	8	10	27—39	20
10. Min. Lupeni	24	8	3	13	21—22	19
11. C.S.M. Sibiu	24	8	3	13	27—34	19
12. Recolta	24	7	5	12	24—36	19
13. C.F.R.	24	6	6	12	18—45	18
14. Arieșul	24	6	3	15	18—33	15

Cu cine mai au de jucat echipele din „A"

PETROLUL: cu Politehnica (a), cu Universitatea (d)
RAPID: cu Crișul (a), cu U.T.A. (d)
C.S.M.S.: cu Dinamo București (a), cu Politehnica (d)
DINAMO BUCUREȘTI: cu C.S.M.S. (d), cu Farul (a)
DINAMO PITEȘTI: cu U.T.A. (a), cu Steaua (d)
UNIVERSITATEA: cu Steagul Roșu, (d) cu Petrolul (a)
STEAGUL ROȘU: cu „Universitatea" (a), cu Crișul (d)
ȘTIINȚA CRAIOVA: cu Steaua (a), cu Siderurgistul (d)
STEAUA: cu Știința Craiova (d), cu Dinamo Pitești (a)
FARUL: cu Siderurgistul (a), cu Dinamo București (d)
U.T.A.: cu Dinamo Pitești (d), cu Rapid (a)
POLITEHNICA: cu Petrolul (d), cu C.S.M.S. (a)
CRIȘUL: cu Rapid (d), cu Steagul roșu (a)
SIDERURGISTUL: cu Farul (d), cu Știința Craiova (a)

Ce știm despre oaspeți

(Urmare din pag. a 3-a)

fundaș stînga există dubiu, deoarece principalul candidat, **Mario Mendez**, a fost exclus din lot pentru indisciplină. Are șanse să-l înlocuiască **Diaz. Pedro Rocha** și **Vladas Douskas** alcătuiesc perechea din mijlocul terenului. **Duoskas** va fi mijlocașul defensiv, în vreme ce **Rocha** este conducătorul strategic al atacului. Linia de înaintare propriu-zisă este constituită din trei oameni: pe extrema dreaptă, rapidul **Urruzmendi**, este denumit și „plămînul" echipei, deoarece se deplasează foarte mult de pe o parte pe alta și efectuează acțiunile cu deosebită convingere. Centru atacant va apare **Silva**, foarte bun dribler. Pentru extrem stînga se intenționează utilizarea lui **Sasia.**

Lotul complet pentru deplasarea în Europa și care poate duce la schimbarea — mai ales după meciul de astăzi, de la **Tel Aviv**, a unsprezecelui anunțat mai sus — este următorul: **Sosa, Mazurkiewicz, Taibo** (portari); **Emilio Alvarez, Eliseo Alvarez, Caetano, Diaz, Forian, Goncalvez, Manicera, Martinez, Mujica, Troche, Ubinas** (fundași și mijlocași); **Abbadie, Cortez, Douskas, Esperado, Perez, Ramos, Roca, Sasia, Silva, Urruzmendi, Salva, M. Viera** (atcanți).

Totuși, cine marchează?

(Urmare din pag. a 6—7-a)

lucruri bune în ce privește concepția de joc a echipei; problema sporirii eficacității rămîne însă și pentru noi deschisă".

Studenții craioveni, după degringolada de la București, au obținut la examenul etapei a 24-a numai o notă de trecere. În general, s-au apărat bine, supranumeric, dar au rămas corigenți atunci cînd a fost vorba de construirea contraatacurilor în așezarea 4—3—3. Elementul surpriză a fost cu regularitate anulat de „cursa ofsaidului" întinsă de apărarea adversă cît și de abuzul de combinații cu pase înapoi. Nimic de zis, o fi ea bună uneori apărarea aglomerată, dar ce facem în față, cine înscrie golurile echipei?

Vă prezentăm ANTRENORII ŞI FOTBALIŞTII EMERIŢI

C. BRAUN-BOGDAN

„Nu este niciun merit al reporterului că rîndurile care urmează cuprind atîtea lucruri din activitatea de mai bine de trei decenii şi jumătate de antrenorat a lui *Coloman Braun-Bogdan*. Interlocutorul nostru are însă o faimă... internaţională de excelent povestitor şi, trebuie să vă mărturisesc că însăşi conversaţia noastră, în fapt o ascultare neîntreruptă din partea celui ce vă prezintă pe antrenorul emerit *Braun-Bogdan* s-a scurs pe nesimţite. Într-atît de meşter este *Nea Cibi* în a reda un episod sau altul din lunga-i activitate pedagogică fotbalistică.

Ca să pornim cu toate datele problemei în faţa ochilor, iată o succintă prezentare a anilor activităţii de antrenor a lui *Cibi Braun:* 1928—1931 : antrenor la AMEFA Arad (juniori şi copii), apoi 5 ani la *Juventus*, 5 ani la *Dinamo Bucureşti*, 12 ani de antrenorat federal, 9 ani de prezenţă la *U.T.A.*, doi ani la *Racing Club Calais*.

Cîteva rînduri care ascund mii şi mii de ore de muncă, de emoţii, de încordări, de încercare a puterii de a hotărî, ore de decepţie după înfrîngeri greu de suportat, ore de satisfacţii după victorii preţioase, ore de regret pentru nereuşita unui elev, ore de proprie mustrare a conştiinţei pentru o hotărîre neinspirată... ore... zile... săptămîni... luni... ani... zeci de ani.

Coloman Braun îţi spune acum, din vîrful a peste trei decenii închinate fotbalului, că marea lui dorinţă în aceste zile este să ajungă la capătul a 40 de ani de antrenorat : *„Ar fi victoria nr. 1 a vieţii mele...“*.

L-am întrebat despre elevii lui. Surîde. Cu fericire în ochi, dar şi cu nostalgia anilor care au trecut. Elevii lui.. Sînt peste tot. De la generaţiile care au trecut de mult din agenda internaţionalilor, care au şi ei tîmplele cărunte, pînă la unii dintre cei mai proaspeţi internaţionali. Ca Pîrcălab. Dar Ion va fi subiect special mai încolo... Elevii lui... In orice sală de adunare a antrenorilor, Coloman Braun are sigur cîteva zeci de oameni care i-au trecut prin mînă. Care i-au fost preferaţii? O, ei ţi sînt! Din fugă îmi aruncă un sac cu nume: Oană, Petschovski, Angelo Niculescu, Nicuşor, Băcuţ I, Călinoiu, Mercea, Vaczi, Serfözo, Dumitrescu III, Reinhardt, Farmati, Şiclovan, Mladin, Novac, Igna, Koszka.

L-am întrebat despre cel mai greu moment din activitatea de antrenor. Mi-a povestit următoarea întîmplare : „UTA — toamna lui 1959. Eu am din totdeauna obiceiul ca joia, la antrenamentul cu partener, să prevăd trei reprize a cîte 30 de minute. In prima repriză îi folosesc pe probabili, în a doua pe posibili, în a treia pe sigurii titulari din duminica următoare. Aşa că magazionerul venea la a treia repriză, îşi arunca ochii pe teren şi se ducea să pregătească dulăpiorul cu echipament pentru fiecare. Intr-o zi, l-am încercat şi pe un junior. Mi-a plăcut mult. La terminarea antrenamentului puştiul a mai zăbovit în vestiar. Era cu ochii pe mine. Cînd să plec, i-am spus : — „Ce-ai zice tu să joci duminică la echipa întîi?“ — „Aş fi fericit! Dar nu mă băgaţi dvs.!“ I-am răspuns fără să ezit : — „Ei bine, vei juca!“ A plecat sărind într-un picior. Luasem hotărîrea. Dar toată noaptea dinaintea meciului n-am dormit, fiindcă jucătorul ce-l înlocuiam era ireproşabil ca atitudine şi numai talentul şi perspectivele puştiului mă determinau să renunţ la el. Puştiul era Pîrcălab, jucătorul la care am renunţat — Jurcă, acum un antrenor apreciat. Acela a fost momentul cel mai greu din activitatea de antrenor“.

L-am întrebat despre un moment mai interesant din activitatea de tactician al fotbalului şi *Coloman Braun-Bogdan* ne-a reamintit de acea bună inspiraţie, care a constituit şi o noutate pentru respectiva perioadă cînd, tot la UTA, a aplicat un 1—3—3—4, în care Petschovski, în mijlocul celei de a doua linii de 3, era „punctul nodal“ al întregii idei tactice a formaţiei arădene. Faptul cel mai interesant, şi probabil că mulţi şi-l vor reaminti, a fost însă acela că noua idee era pusă în practică de o garnitură nouă, tînără, fără nume ilustre. Opt dintre titularii formaţiei textiliste fuseseră scoşi din lot şi nume noi ca *Igna, Koszka, Tîrlea, Tăucean, Gall, Meţcas* îşi făcuseră loc în prima echipă.

Paginile unui reportaj de dimensiuni reduse nu pot avea în nici un fel pretenţia să prezinte integral activitatea de antrenor, o activitate printre recordurile în materie la noi în ţară. Am surprins doar trei momente din anii de muncă ai lui *Coloman Braun-Bogdan* care ne spunea, în încheierea discuţiei noastre: *„In 1936 m-am numărat printre cei 13 antrenori care constituiau nucleul de formare al Asociaţiei naţionale a antrenorilor de fotbal din România. Astăzi, ca vicepreşedinte al Colegiului central al antrenorilor, însărcinat cu problemele corpului de tehnicieni ai fotbalului nostru, privesc cu o mare bucurie fişele celor 1.086 de antrenori de toate gradele, de care dispune fotbalul nostru“*.

Acesta este *Cibi Braun*, a cărui muncă şi activitate se confundă cu însăşi evoluţia corpului de tehnicieni ai fotbalului nostru. Pentru meritele sale, a fost distins cu titlul de antrenor emerit. Cu o putere de muncă cu nimic ştirbită de trecerea anilor, „Nea Cibi“ are toate motivele să creadă în îndeplinirea marii sale dorinţi : patru decenii de activitate neîntreruptă ca antrenor de fotbal.

E. I.

● 35 de ani de antrenorat ● Elevi de toate vîrstele, internaţionali de toate rangurile ● Noaptea albă dinaintea debutului lui Pîrcălab ● Acel 1–3–3–4 cu Petschovski „punct nodal“

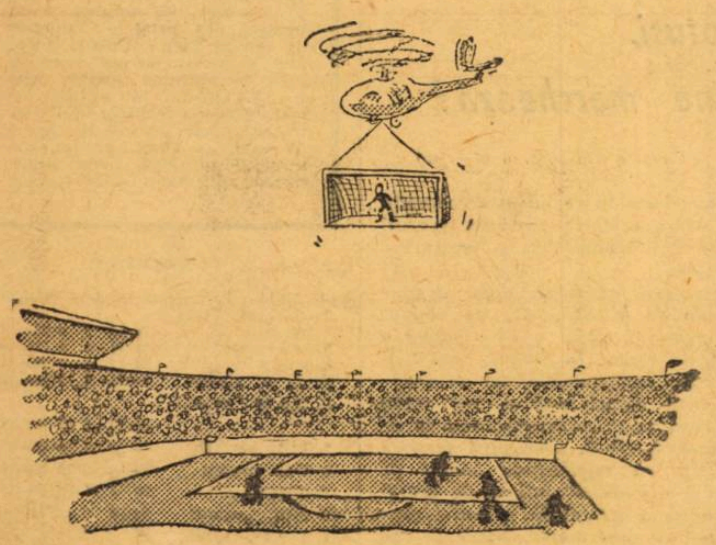

„SOLUŢIE“...

Desen de G. BADEA

Elogiul portarului

Oricît de subtilă ar fi fenta unui înaintaş, oricît de măiastră lovitura cu capul a unui apărător, oricît de fulgerător şutul unei extreme — nimic nu fascinează mai integral pe spectatori decît intervenţia dibace, uneori felină, alteori bărbătească, a portarului. Singurul om din echipă căruia i se îngăduie, ba i se cere chiar, să folosească nu numai capul, cu ochii săi ageri, ci şi toate membrele deodată. Ultim apărător al taberei, singurul care nu are voie să greşească, cel ce preferă să moară decît să se predea, dă un examen complex al agilităţii, al reflexelor, al îndemînării.

Istoria dovedeşte că perenitatea portarilor mari, dincolo de moda trecătoare, este mai temeinică decît a oricărui alt post. Zamora, Planicka, Platzer, David al nostru („il Dio“ pentru italieni), Iaşin, — nu vor fi niciodată uitaţi pentru că o lume întreagă — marea lume a fotbalului — i-a văzut acoperind miraculos cu trupurile lor linia albă de 7 metri, i-a văzut blocînd cu vitejie balonul în bocancul adversarului, i-a văzut săltînd fără aripi spre muchea de sus a barelor, i-a văzut apărînd goluri „gata făcute“ şi primind goluri parabile, i-a văzut cu sau fără mănuşi, cu sau fără şapcă, cu sau fără prosop atîrnat în plasă, dar nu i-a văzut niciodată abandonînd culorile echipei lor sau menajîndu-şi mîinile în faţa şutului necruţător.

Recent, mi-au căzut ochii pe un episod interesant de altă dată. Prin 1928, un mare portar şi mai apoi un faimos antrenor (care a activat şi în ţara noastră), Platko, juca la Barcelona. Rafael Alberti, unul dintre cei mai însemnaţi poeţi ai Spaniei contemporane, i-a închinat atunci o odă, scrisă la Santander, după meciul celor de la Barcelona cu Real din San Sebastian.

Iat-o cum sună :

„Nimeni nu va uita, Platko,
Nu, nimeni, nimeni,
urs blond din răsărit,
Nici marea, nici vîntul Platko,
blondule Platko pur-sînge,
portar în pulbere,
paratrăznet.
Nu, nimeni, nimeni.
Tricouri albastre şi albe în vînt,
tricouri ale Realului, parte adversă,
împotriva ta, zburînd, să te răstoarne,
Platko, Platko departe,
blondule Platko îndoit,
tigru înfocat în iarba altei ţări.
Tu, cheie,
Platko, tu cheie ruptă,
cheie de aur căzută în faţa porţii aurite,
Nu, nimeni, nimeni
nimeni nu va uita, Platko“.

Omagiul poetului, pentru plonjonul portarului...

Victor BĂNCIULESCU

Amintiri de la campionatele mondiale

1934: Berna - Bucureşti - Triest

Participarea echipei noastre naţionale la al doilea Campionat mondial (Italia, 1934) n-a mai fost o simplă formalitate de înscriere, ci s-a datorat unei calificări, prealabile, dificile. În faza preliminară, echipa noastră a format o grupă cu cele ale Iugoslaviei şi Elveţiei, urmînd ca primele două clasate să se califice. Sorţii ne-au fost oarecum nefavorabili : primul meci în deplasare cu Elveţia, al doilea acasă cu Iugoslavia. Pe jucătorii iugoslavi îi cunoşteam foarte bine. În schimb, despre elveţieni ştiam numai din citite.

Înainte de jocul de la Berna, în tabăra noastră au existat unele frămîntări privind pe de o parte dreptul de joc al răposatului Baratki (pe care elveţienii l-au şi contestat), iar pe de altă parte starea terenului (greu, alunecos din cauza ploii). Pînă la urmă însă, am intrat cu toată încrederea în forţele noastre şi după un joc foarte agitat, echipa noastră în afară de rezultatul egal obţinut (2—2), ceea ce a surprins pe mulţi specialişti, a demonstrat că şi în Balcani se joacă fotbal cu nimic mai prejos decît în vestul şi centrul Europei. Spre surprinderea (şi paguba) noastră, în acest meci am fost nevoiţi să constatăm că şi la nivelul competiţiilor mondiale arbitrii pot dovedi „abilitate“, astfel că după ce am condus cu 2—0 (Sepi şi Dobay) a trebuit să ne mulţumim cu un „egal“, consfinţit de un 11 m. acordat de olandezul Brockman pentru un motiv imaginar şi transformat de Minelli în min. 84. În schimb, presa de specialitate, care înainte nu prea se omorîse cu scrisul despre noi, a elogiat jocul tehnic şi spectaculos al echipei noastre

Rezultatul de egalitate de la Berna şi faptul că Baratki fusese contestat (ulterior meciul a fost dat pierdut şi apoi s-a revenit) a creat o atmosferă specială în jurul partidei cu Iugoslavia : trebuia cîştigată neapărat. Deoarece cu un an înainte, la Balcaniadă, cîştigasem cu 5—0, unii dintre noi am intrat însă prea siguri pe teren şi, cum se întîmplă deseori în asemenea cazuri, am cîştigat foarte greu cu 2—1 (Schwartz şi Dobay) şi am reuşit să ne calificăm în mod sigur pentru turneul final, indiferent de hotărîrea F.I.F.A.-ei în cazul contestaţiei elveţienilor.

Turneul final, spre deosebire de formula de azi, s-a desfăşurat după sistemul cupă, adică cu jocuri simple, eliminatorii. De data aceasta, sorţii ne-au fost net defavorabili : am căzut cu Cehoslovacia, astfel că de la început şansele ne-au fost minime. Pe atunci, echipa Cehoslovaciei (cu Nejedly, Puc, Planicka, Silny, Cambal, Zenisek etc.) ocupa împreună cu Italia şi Austria un loc de frunte în Europa şi în lume. De aceea, federaţia noastră a şi luat unele măsuri deosebite. Pregătirea echipei (mult schimbată faţă de 1930 : Zombori — Vogl, Albu — Dehelean, Cotormani, Moravec — Bindea, Covaci, Sepi, Bodola, Dobay) a fost încredinţată unui fost celebru jucător vienez, Uridill, care a stabilit : cantonare într-un loc retras, afară din oraşul Triest (unde era programat jocul), antrenamente zilnice şi alte amănunte cunoscute şi jucătorilor noştri de azi.

Cu toată faima adversarului, n-aş putea spune că priveam meciul cu o teamă deosebită. Pe noi ne frămînta mai mult întrebarea dacă Bindea (accidentat) va putea da randamentul său obişnuit. Şi nu l-a dat, cu toate sforţările lui. Acest lucru l-am constatat din primele minute de joc, dar n-am cedat lupta. Am mutat jocul mai mult pe stînga, pe partea „calului“. (Dobay), ataeul nostru a construit acţiuni după acţiuni, care au pus în dificultate pe cehoslovaci, şi numai forma excepţională a lui Planicka ne-a împiedecat să majorăm scorul de 1—0 (Dobay). În final însă, după cum se ştie, am pierdut, totuşi, cu 2—1.

Elogiile publicului şi presei italiene au fost oarecum o consolare pentru noi, dar eu personal aş fi preferat mai mult ca printr-o victorie să obligăm conducerea echipei cehoslovace să ne ofere nouă biletele de tren cumpărate înainte de joc, pentru meciul următor... Am fi meritat

EMERICH VOGL
antrenor emerit

1938: Surpriza eliminării de către Cuba

Următoarea ediţie, din 1938, organizată în Franţa, a avut un... prolog favorabil nouă : partenera de grupă, echipa Egiptului, nu s-a prezentat la jocurile preliminare şi astfel echipa noastră s-a calificat direct în turneul final. Sorţii au continuat să ne favorizeze : în primul joc din optimi am „căzut“ cu formaţia Cubei, fără nici o rezonanţă în lumea fotbalistică internaţională şi calificată şi ea prin neprezentarea adversarelor. Se părea că sarcina jucătorilor noştri va fi uşoară. Nu s-a întîmplat însă aşa. Ba, mai mult... Formaţia **Pavlovici — Bürger, Chiroiu — Vintilă, Răşinaru, Rafinschi — Bindea, Covaci, Baratki, Bodola, Dobay** n-a obţinut decît un meci nul, 3—3, după prelungiri la Toulouse, astfel că meciul a fost rejucat. De data aceasta, el s-a încheiat, spre şi mai marea surprindere a cercurilor fotbalistice, cu eliminarea noastră. Echipa **(Sadowski — Bürger, Felecan, — Bărbulescu, Răşinaru, Rafinschi — Bogdan, Moldoveanu, Baratki, Prasler, Dobay** a pierdut cu 2—1... După cîteva zile, fotbaliştii din Cuba erau eliminaţi în sferturi de finală cu 8—0 de Suedia !... Aşa a luat sfîrşit participarea noastră la al treilea campionat mondial, care a fost cucerit — pentru a doua oară consecutiv — de Italia, învingătoare în finală cu 4—2 asupra Ungariei.

DENIS FOLLOWS

Secretar al Federației engleze de fotbal

„Sperăm să fim la înălțime...

În aceste zile, cînd pregătirile pentru Campionatul mondial au intrat în faza finală, ne-am adresat d-lui DENIS FOLLOWS, secretarul Federației engleze de fotbal, cu rugămintea de a ne comunica noutăți legate de organizarea marii competiții.

Iată răspunsul trimis cu amabilitate revistei noastre de dl. Follows :

„Una din problemele cele mai importante ale organizării Campionatului mondial de fotbal este asigurarea comunicațiilor în sensul cel mai larg al cuvîntului — presă, radio și televiziune. În aceste zile, fiecare este interesat în primirea unor informații cît mai ample în timpul cel mai scurt posibil; televiziunea este aceea care exercită presiunea cea mai mare.

Asigurarea acestor condiții însă, — ținîndu-se seama de faptul că majoritatea stadioanelor au o vechime de vre-o 60 ani, deci datează dintr-o vreme cînd nu se pretindeau comunicații radio și televiziune, — a ridicat probleme destul de grele pentru organizatori. Trebuie spus că stadionul Wembley din Londra este singurul unde instalațiile sînt bine amplasate și unde a fost destul de ușor să se aducă unele îmbunătățiri, fără a fi nevoie de amenajări speciale sau improvizări. Așa fiind, noi cabluri telefonice au fost instalate sau adăugate la cele existente; în general cam 150 pe fiecare stadion. Centralele de stadion vor avea atît linii interioare cît și cabine pentru fiecare linie de exterior. Autoritățile poștale vor avea cîte o cabină de control pe fiecare stadion pentru a facilita transmiterile de telegrame și telexuri.

Bineînțeles că nu a fost uitat nici confortul spectatorilor. Fiecare stadion are asigurate mai multe saloane de odihnă și baruri cu răcoritoare. La Sheffield de exemplu, municipalitatea a investit 45 000 lire sterline pentru construcția unei clădiri speciale care să satisfacă toate cerințele spectatorilor și care, ulterior, va fi folosită ca gimnaziu.

Un alt aspect al organizării este acela al cazării miilor de spectatori sosiți din toate părțile lumii. În afară de presă — 2000 de ziariști! — deci tot atîtea locuri la hoteluri și pe stadioane, — vor sosi și mii de spectatori din toate părțile lumii. Pînă în prezent au fost reținute 4700 locuri pentru brazilieni, 1568 locuri pentru elvețieni, 1261 pentru mexicani, 1022 pentru italieni etc. În total așteptăm spectatori din 96 țări ale globului.

Chiar în momentul de față, hotelurile din Londra și din provincie sînt suprasolicitate. Hotelul „Milton" din Londra de exemplu, cu un număr de 500 camere, are la ora actuală cereri pentru 700 locuri pe noapte, timp de șase săptămîni. Celelalte hoteluri din Londra ca: Dorchester, Grosvenor House, Park Lane, Ritz și Savoy sînt la fel de suprasolicitate de oficiali și spectatori.

Sperăm să fim la înălțime, ca gazde ale Campionatului mondial. Noi vom face tot posibilul..."

CAMPIONATUL MONDIAL - 1966

Ași ai balonului rotund

Fundașul lui Inter și al „Squadrei azzura", Facchetti (în mijloc), îi ridică pe brațe pe Corso și Mazzolla

4–1–2–3 „Secretul" brazilienilor

Cine va cîștiga „Cupa Jules Rimet"? Va reuși oare Brazilia a treia victorie consecutivă ?

Foarte mulți amatori de fotbal, specialiști și nespecialiști, încearcă să desprindă încă de pe acum ceva din „secretele" de joc ale brazilienilor. Dar, pregătirile acestora nu prea dau asemenea ocazii. Vicente Feola a folosit și folosește în meciurile de pregătire formații diferite, alcătuite din lotul celor 45 de jucători reținuți. Unele indiscreții însă, făcute unui ziar brazilian („A Bola") de către un membru al comisiei tehnice (prof. Ernesto dos Santos) par să dea ceva indicii în această privință.

Dintr-o asemenea schemă „deconspirată" de dos Santos, rezultă că echipa Braziliei ar urma să joace în Anglia după formula 4–1–2–3, care reunește parcă toate metodele de joc anterioare : patru fundași, din 4–2–4, halful centru din epoca eroică și M-ul (doi interi și trei vîrfuri de atac) din W. M. În acest dispozitiv Pele figurează pe un post retras, al vechiului inter.

Cu această repartizare a forțelor pe teren, brazilienii speră – în cazul cînd, bineînțeles, acesta va fi realmente sistemul lor de joc – să păstreze o apărare închisă, și să stăpînească mijlocul terenului. Cît despre atac, cu un Pelé...

ECOURI ÎN PREAJMA STARTULUI

● Lotul U.R.S.S. se menține deocamdată la cifra de 40 jucători. Antrenorul sovietic **Nikolai Morozov** se prevalează de termenul de 2 iulie cînd în mod oficial vor trebui comunicate listele definitive de 22 jucători (din rîndul celor 40 preselecționați). E de remarcat că din lista actuală lipsesc doi dintre cei care intraseră în vederile selecționerului la începutul actualului sezon, — atacantul **Streltov** și fundașul **Usatov.** Marea majoritate a selecționaților — și în orice caz nucleul de bază al lotului — a fost scutită de a participa la meciurile din campionatul intern, deși această competiție se desfășoară cu regularitate, fără întreruperi (pe primele locuri în clasament, Dinamo Kiev, Spartak Moscova, S.K.A. Rostov etc.).

● Turneul pe care îl efectuează actualmente echipa Uruguayului (în ordine, la Tel Aviv, București, Madrid, Lisabona și Barcelona) are desigur scopul de a-i verifica forțele înaintea participării la C.M. Dar acesta nu e singurul scop : **federația uruguayană, în penurie de mijloace financiare, a contractat acest turneu cu o agenție de împresariat, care îi asigură în schimb întreținerea și călătoria la Londra.**

● B.B.C. a angajat în calitate de comentatori ai meciurilor televizate la turneul final al C.M. numai specialiști de înaltă calificare, printre care foștii internaționali **Jonny Haynes, Danny Blanchflower, Billy Wright,** foștii arbitri internaționali **Arthur Ellis** și **Ken Aston,** ca și pe fostul selecționer al echipei Angliei, **Walter Winterbottom.**

● Încasările totale la meciurile turneului final al C.M. vor fi repartizate astfel : **25 la sută Federației engleze de fotbal, 10 la sută F.I.F.A., iar restul de 65 la sută echipelor participante.**

FACCHETTI

Joacă la : Internazionale Milano.
Născut la : 18 iulie 1942 la Treviglio.
Înălțime : 1,89 m.
Greutate : 87 kg.

Giacinto Facchetti este la ora actuală, unul din cei mai valoroși fotbaliști din lume. Statura sa impozantă, sprintul său excepțional i-au deschis mai întîi drumul spre o carieră atletică. Cu cîțiva ani în urmă, *Helenio Herrera* și-a zis că acesta este omul ideal pentru fotbalul modern. Și așa, tînărul Giacinto a ajuns din categoria C, de la Treviglio, la Milano în echipa lui Internazionale, care avea să devină campioana Italiei și de două ori cîștigătoare a „Cupei intercontinentale". În meciurile internaționale Facchetti a marcat nenumărate goluri „cheie", iar în echipa sa de club, el este, după Mazzola și Domenghini, al treilea realizator cu 10 puncte la activ ! Acest fapt constituie un caz unic în istoria fotbalului : un fundaș care concurează — și încă de mai multe ediții — pe înaintași în clasamentul golgeterilor.

Fără îndoială că superlativul pe care i-l acordă „tifosii" numindu-l „apărătorul nr. 1" și „golgeterul fundașilor lumii" Facchetti îl merită pe deplin. La „mondiale" rolul lui Facchetti poate fi hotărîtor pentru „Squadra azzura". Cititorilor revistei „Fotbal" celebrul internațional italian le dăruiește un autograf.

Giacinto Facchetti

Iată-l pe Stanley Rous, președintele F.I.F.A., examinînd mingile cu care se va juca la C.M.

Fotbal

REVISTĂ SĂPTĂMÎNALĂ

Redacția și administrația : Bd. Mărăști 26, raion 30 Decembrie

COLEGIUL DE REDACȚIE

Constantin Chiriță, Ștefan Covaci, Gh. Dumitrescu, Ion Lupaș, Pavel Marcu, Aurel Neagu (redactor șef), Angelo Niculescu, Andrei Rădulescu, Constantin Teașcă, Dumitru Tomescu, Stelian Trandafirescu (redactor-șef adjunct), Radu Urziceanu (secretar general de redacție), Emerich Vogl, Ion Voica, Ion Voinescu

VICENTE FEOLA

FACE DESTĂINUIRI...

Mulți dintre antrenorii și ziariștii prezenți la finala Campionatului mondial de fotbal din Suedia, ediția 1958, zîmbeau neîncrezători în momentul în care au văzut pe gazonul stadionului pe uriașul Feola, care foarte calm, conducea antrenamentul lotului brazilian și indica jucătorilor cîteva exerciții de gimnastică. În plus vorbea încet, ca un părinte, cu Didi, Pele, Garrincha, Gilmar sau Nilton Santos. Spre deosebire de el, mulți antrenori europeni conduc antrenamentele cu strigăte, crezînd că prin aceasta se impun și își asigură respectul din partea „elevilor" lor.

Printre antrenorii și somitățile europene prezente la campionatele mondiale, circula zvonul că „El gordo" — „Grăsunul" cum i se mai spune lui V. FEOLA, este doar o persoană decorativă a fotbalului brazilian, care nu poate lua nici o hotărîre de unul singur și primește instrucțiuni „de sus". Abia după ce brazilienii au cucerit titlul de campioni mondiali, a început să se vorbească despre Vicente Feola cu totul altfel.

În realitate, Feola este omul care, fără a ține seama de vreo dispoziție, hotărăște singur direcția în care se va canaliza jocul echipei Braziliei, dublă campioană mondială.

Față de ziariști și fel de fel de teoreticieni, Feola este foarte rezervat. Totuși, la interviurile ziariștilor a răspuns cu competență la o serie de întrebări pe care le reproducem mai jos :

— După ce criterii vă alegeți jucătorii pentru lotul lărgit al reprezentativei braziliene ?

— Înainte de toate consider că jucătorului nu trebuie să-i fie teamă. Trebuie să se obișnuiască cu ciocnirile cu adversarul. Acest lucru se cere în deosebi atacanților; în ceea ce privește pe fundași sau mijlocași, nu-mi fac nici un fel de griji.

— Ați avut probleme privind alegerea jucătorilor pentru Anglia ?

— Da. Greutăți au fost. Însă nu din lipsă de jucători. Pentru fiecare post din echipă am avut mulți candidați. Problema care se punea era : pe care să-i folosesc ? Acum avem mult mai mulți jucători foarte buni decît am avut la campionatele mondiale din Suedia și Chile .

— Cum îi selecționați ?

— Brazilia este o țară întinsă. Tocmai de aceea limitez alegerea jucătorilor numai la Sao Paolo și Rio de Janeiro. Dacă am alege jucători din întreaga Brazilie am pierde foarte mult timp. Am urmărit pe toți candidații pentru reprezentativă și pînă la urmă am ales cîte 3 jucători pentru fiecare post. Cel care nu va pleca în Anglia nu trebuie să se simtă nedreptățit. Numai faptul că a făcut parte din lotul campioanei mondiale dovedește valoarea sa.

La Londra pot pleca doar 22 de jucători. Numirea lor o va face comisia tehnică, singura care poate avea unele obiecțiuni. Eu însă sînt acolo tocmai ca să le combat.

— Cît timp vă trebuie să pregătiți echipa pentru ca aceasta să fie în maximum de formă ?

— Timpul necesar nu poate fi stabilit dinainte. La început îmi pregătesc planul de luptă și apoi aleg jucătorii care au calitățile de a-l duce la îndeplinire în cele mai bune condițiuni.

— Cum se prezintă concret munca dvs. cu jucătorii ?

— În principiu, acord aceeași atenție tuturor jucătorilor. Citeodată fac și excepții. În plus trebuie să mă ocup de rezerve, de multe ori chiar mai intens decît de titulari. Tocmai pentru faptul că nu știu cînd voi avea nevoie de aceste rezerve.

— Toți jucătorii selecționați au o condiție fizică bună ?

— Fără îndoială. Astăzi fotbaliștii brazilieni sînt bine plătiți. Și de aceea, cluburile și selecționerul le pot cere ca ei singuri să se mențină în cea mai bună condiție fizică. Ritmul de pregătire a echipei naționale nu permite nici un fel de eschivări. În afara zilei care urmează după meci, toți jucătorii trebuie să se prezinte zilnic la ora stabilită la antrenament.

— În fotbal, viteza este o armă puternică ?

— Categoric — și în special dacă este folosită corect și cu seriozitate.

— Și acum, o problemă care astăzi este dezbătută de întreaga lume sportivă : care este randamentul mediculuipsiholog ?

— Dacă n-ar da randament, banii pe care îi primește psihologul i-am întrebuința pentru altceva. Psihologul este o persoană foarte necesară pentru fiecare sport colectiv. Psihologia echipei de fotbal este stabilită de jucătorii care o alcătuiesc. Însă, citeodată este nevoie de mai multă sensibilitate pentru a te apropia de un jucător și tocmai pentru aceasta avem doctorul nostru. Mulți fotbaliști — și nu numai brazilieni — suferă de diferite complexe. De exemplu la noi, psihologul va deslega „cazul" lui Coutinho. Acesta joacă la Santos alături de Pele și joacă excepțional. De îndată ce îmbracă tricoul reprezentativei, comportarea sa scade cu o clasă. Complexe din cauza selecționării în echipa reprezentativă.

— Poate obține succese o echipă formată din jucători tineri ?

— Sigur că da, mai ales că vîrsta nu influențează fizicul. Mulți jucători sînt în vîrstă, însă jocul lor este tineresc. Exemple sînt foarte numeroase. Di Stefano joacă încă foarte bine, Djalma Santos — cu cei 37 de ani ai săi — este cel mai bun, cel mai mare tactician și cel mai rapid fundaș din lume. Eu mă bizui pe tineri, pe puterea lor de luptă, însă cred că fiecare echipă mai are nevoie de 3—4 „veterani".

— Puteți împrumuta ceva de la fotbalul european ? Și în ce constă diferența dintre fotbalul brazilian și cel european ?

— De la fotbalul european învăț multe lucruri. Desigur, nimic în ceea ce privește concepția de joc. În Europa, de exemplu nu se acordă o importanță deosebită faptului că echipa „nu merge". Jucătorii doar nu sînt niște „ceasornice" și cu asta trebuie să te resemnezi. La noi se joacă totdeauna pentru victorie. La noi nu se fac experimente. La noi nimeni nu învață să alcătuiască o echipă reprezentativă. În această echipă vin fotbaliști gata formați, iar acela care mai trebuie să se obișnuiască cu jocul după ce a îmbrăcat tricoul „galben-albastru" (național) sau joacă pentru „tricou", trebuie să plece în scurt timp în Europa. Jucătorii se supun prea mult sistemului trasat. Noi alegem sistemul de joc în funcție de caracteristicile jucătorilor.

• ÎNAINTE DE ORICE – JUCĂTORI CURAJOȘI • O SELECȚIONARE PE ÎNTREAGA BRAZILIE, IMPOSIBILĂ • ÎN NAȚIONALĂ AJUNG NUMAI VIRTUOȘII • BĂTRÎNII SÎNT AUR ÎNTR-O ECHIPĂ • TOTUL DE LA FOTBALUL EUROPEAN – MAI PUȚIN CONCEPȚIA

Afișul Campionatului mondial de fotbal

PE AGENDA DUMNEAVOASTRĂ

8 IUNIE

Rio : **Brazilia — Polonia** 4—1 (2—1).

Sofia : **Bulgaria — Werder Bremen** 3—1 (0—1).

10 IUNIE

Vejlo : **Sel. div. daneză—U.R.S.S.** 1—3 (0—3).

11 IUNIE

Buenos Aires : **Argentina — Polonia** 1—1 (1—0).

12 IUNIE

Rio : **Brazilia — Cehoslovacia** 2—1 (2—0).

Lisabona : **Portugalia—Norvegia** 4—0 (3—0).

Coruna : **Spania—Ajax (Olanda)** 1—2 (1—1).

Mexico City : **Mexic—Tottenham** 0—1 (0—0).

14 IUNIE

Bologna : **Italia — Bulgaria** 6—1 (3—0).

15 IUNIE

Sao Paolo : **Brazilia — Cehoslovacia.**

Tel Aviv : **Izrael — Uruguay**

Varna : **Cerno More — U.T.A.** (Turneul Balcanic).

18 IUNIE

Lausanne : **Elveția — Mexic**

Glasgow : **Scoția — Portugalia**

19 IUNIE

București : **România — Uruguay**

21 IUNIE

Madrid : **Atletico — Brazilia**

22 IUNIE

Copenhaga : **Danemarca — Portugalia**

Torino : **Italia — Argentina**

Dublin : Irlanda — Mexic

Skoplje : **Vardar — Lokomotiv Sofia** (Turneul balcanic).

F.I.F.A. a desemnat pe cei 31 de arbitri internaționali care vor conduce meciurile din cadrul turneului final al C. M. 1966. Se constată la prima lectură, că 10 dintre aceștia provin din **Marea Britanie** și că toate țările participante la turneul final au cîte un reprezentant.

ARBITRII TURNEULUI FINAL

Golesockea (Argentina), **Marques** (Brazilia), **Rumiantev** (Bulgaria), **Galba** (Cehoslovacia), **Vicuna** (Chile), **Choi Duk Riang** (R. P. D. Coreeană), **Schwinte** (Franța), **Callaghan** (Țara Galilor), **Kreitlein** (R. F. G.), **Clements, Crawford, Dagnall, Finney, Howley, Mc Cabe, Taylor** (Anglia), **Adir** (Irlanda de nord), **Lo Bello** (Italia), **Askhenazi** (Izrael), **Zecevici** (Iugoslavia), **Elquaz** (Mexic), **Yamasaki** (Peru), **Campos** (Portugalia), **Kanfyl** (R. A. U.), **Philips** (Scoția), **Gardeazabal** (Spania), **Loow** (Suedia), **Dienst** (Elveția), **Zsolt** (Ungaria), **Bahranov** (U.R.S.S.), **Codezal** (Uruguay).

MINGILE ÎN ACTUALITATE

Numeroase federații au comandat în Anglia mingi din cele care vor fi folosite în turneul final al Campionatului mondial. Echipa U.R.S.S. *are acum la dispoziție 250 de astfel de mingi ; echipa* Braziliei *a primit 100, iar cea a* Franței *30.*

MARATONUL ENGLEZ

În cadrul pregătirilor sale pentru turneul final, echipa Angliei va întreprinde un turneu de jocuri la: 26 iunie cu Finlanda *la* Helsinki; *29 iunie cu* Norvegia *la* Oslo; *3 iulie cu* Danemarca *la* Copenhaga *și la 5 iulie cu* Polonia *la* Varșovia.

„CUPA ARABĂ"

La ediția din anul acesta a „Cupei Arabe", desfășurată în Irak, *a luat parte și selecționata* Siriei, *pregătită de antrenorul român* Cornel Drăgușin. *Siria a terminat la egalitate (0—0) cu Libia și a învins cu 1—0 echipa Libanului.*

ARGENTINA LA TORINO

Reprezentativa Argentinei *va susține cîteva jocuri amicale pe continentul nostru. Înainte, de plecarea în* Anglia, *printre care unul cu* Italia *la 22 iunie la* Torino.

TURNEUL U.E.F.A.

Viitoarele ediții ale Turneului U.E.F.A. *vor avea loc în* Turcia *(1967) și în* Franța *(1968).*

TELESPECTATORII

După un calcul estimativ al lui B.B.C., *400 milioane de telespectatori din 29 de țări vor urmări pe „micul ecran" finala Campionatului mondial.*

ÎNLOCUIREA PORTARULUI

Este foarte probabil ca — începînd cu sezonul viitor — în „Cupa campionilor europeni" să fie admisă înlocuirea portarului. International Board, *care se va întruni după Campionatul mondial, va lua în discuție această problemă și este posibil s-o rezolve favorabil pentru că partizanii acestei idei sînt numeroși ; foarte multe federații, care au admis această modificare de regulament, vor sprijini proiectul.*

FOTBAL ȘI... ASTROLOGIA

În „hora pronosticurilor" pentru turneul final al Campionatului mondial au intrat și... astrologii. Unul din ei, brazilian, garantează că finala.... Brazilia—Anglia se va termina cu victoria campioanei mondiale, la scorul de 1—0. Mai mult chiar, astrologul prevede și autorul golului victorios: Amarildo... Fără comentarii.

O PERFORMANȚA

Fotbalul vestgerman are la activ o frumoasă performanță. Primele trei clasate în campionat vor fi prezente la viitoarea ediție a „Cupei campionilor europeni" (München 1860) și a „Cupei cupelor" (Borussia Dortmund — deținătoare a trofeului și F. C. Bayern — cîștigătoarea Cupei R. F. Germane).

Lazi • Lazi • Lazi

Redacția și administrația bd. Mărăști nr. 26. Tiparul : I.P. „Informația", str. Brezoianu 23—25

PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ !

Fotbal

Revistă săptămînală

ANUL I

4

miercuri
22 IUNIE 1966
12 PAGINI
2 LEI

Una din posibilitățile înaintașilor noștri centrali, Dridea și Iancu, de a majora scorul în meciul cu Uruguay.

Foto: I. MIHAICA

SATISFACȚIE PENTRU IUBITORII FOTBALULUI:

ROMÂNIA 1
URUGUAY 0

DINAMO PITEȘTI ÎN „CUPA ORAȘELOR TÎRGURI"

Pentru ediția 1966–67 a „Cupei orașelor-tîrguri", federația noastră a desemnat echipa Dinamo din Pitești. Inscrierea acesteia a fost înaintată comisiei de organizare a competiției. Nădăjduim că dinamoviștii piteșteni vor aprecia cum se cuvine alegerea federației și se vor comporta bine în această întrecere europeană.

NOUTĂȚI DIN TURNEUL BALCANIC

Intre echipele U. T. A. și Partizan Tirana au început tratative pentru stabilirea datelor celor două meciuri din cadrul seriei I a Turneului balcanic. Partizan a propus data de 22 iunie pentru primul joc (la Arad), dar U.T.A. – avînd meci de Cupă în acea zi – a contrapropus data de 3 iulie. Returul urmează să aibă loc în septembrie la Tirana.

OASPEȚI DIN IUGOSLAVIA ȘI BULGARIA

La sfîrșitul acestei luni și la începutul lui iulie vor evolua la noi două echipe de peste hotare. Astfel, între 29 iunie și 8 iulie, Spartak Subotita (Iugoslavia) va susține trei meciuri, iar între 2 și 5 iulie, Botev Vrata (Bulgaria) — din prima categorie – două întîlniri.

SUMAR

PAG. 3 — „BĂTRÎNII" DISCUTĂ TINERETUL

PAG. 4 — NOUTĂȚI METODICE ÎN ANTRENAMENTUL FOTBALIȘTILOR

PAG. 12 — CORESPONDENȚE SPECIALE DIN SOFIA ȘI MILANO

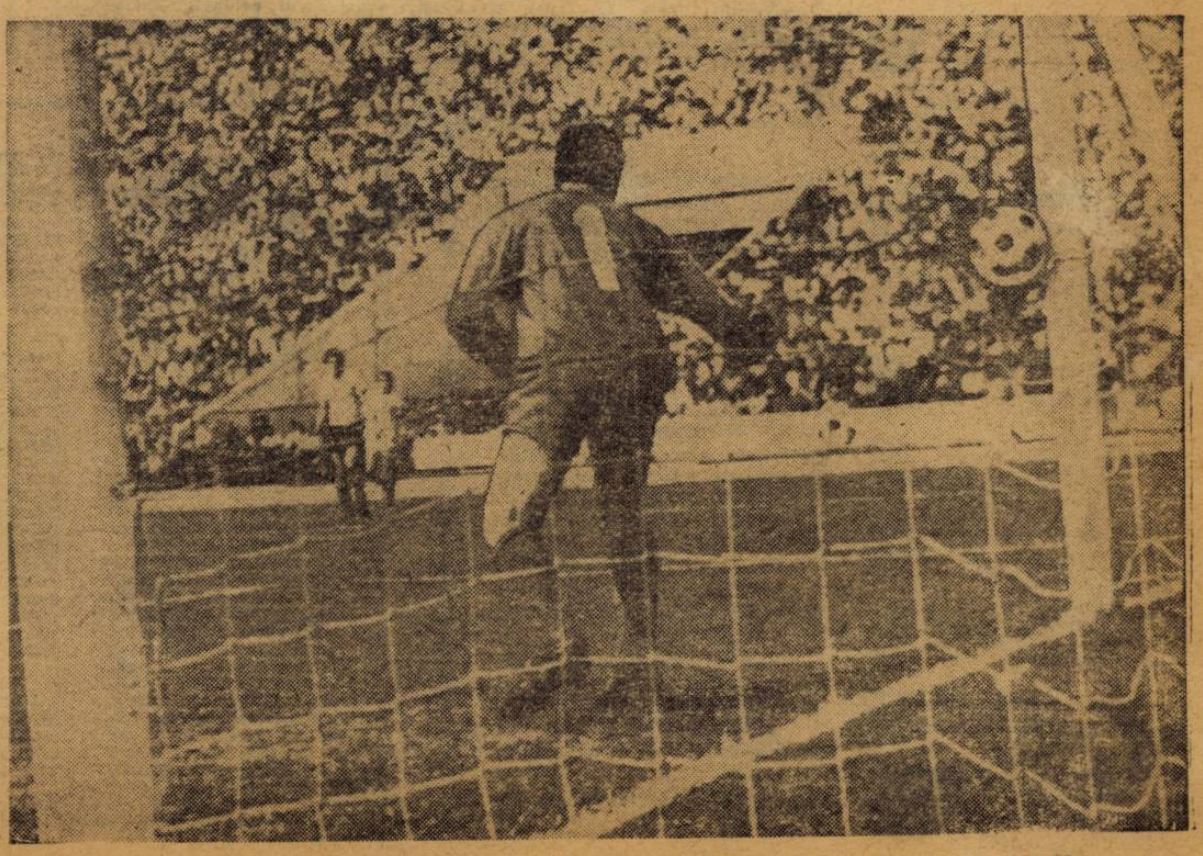

Taibo, excelentul portar uruguayan, a fost învins . Iancu a înscris :1—0 în min. 33.

Campionate regionale

AZI: DOBROGEA

In regiunea Dobrogea sînt angrenate în diferitele campionate nu mai puțin de 128 de echipe: 14 participante în campionatul regional, 88 în campionatul raional și 26 în campionatul de juniori. Privind această cifră îți pui firește întrebarea: care este nivelul de pregătire al acestor echipe? Părerea specialiștilor este că mulți jucători din regiune sînt foarte talentați și — lucrul cel mai important — echipele au mulți jucători, promovează cu curaj elementele tinere.

Un bun exemplu de felul cum au fost promovați juniorii îl constituie echipa Ideal Cernavodă. Această formație, care ocupă locul al IV-lea în campionatul regional, are media cea mai scăzută de vîrstă. Dintre jucători amintim pe Cocoi (16 ani) Stănculescu (19 ani), Hristu, Polodean, Coriiu, toți de cîte 18 ani.

După cum ne spunea Boris Milcescu — membru în comisia regională de fotbal — și alte echipe pot fi evidențiate în această direcție: I.C.A.S., Cimentul Medgidia, Petrolul, C.F.R. Constanța, S.N. Constanța; ele au și echipe de juniori astfel că înlocuirea unui senior nu constituie o problemă. Interlocutorul nostru ne spunea că nivelul tehnic al jocurilor, deși mulțumitor (de altfel, Cimentul Medgidia, clasată pe locul al treilea în campionatul regional, nu ar fi fost capabilă de surpriza eliminării din „Cupă" a Politehnicii Timișoara) ar putea fi și mai ridicat dacă s-ar simți mîna unor antrenori.

„Ducem lipsă de antrenori și vă dați seama de aceasta dacă vă spun că doar 3 antrenori își exercită această funcție în campionatele din regiune! Este o cifră mult prea mică față de cerințele ridicării nivelului fotbalului. Ar fi cazul să se organizeze un curs de perfecționare în care să fie angrenați actualii instructori (mai mult voluntari), care funcționează pe lîngă echipele din regiune și raioane" — a conchis B. Milcescu.

Și acum, cîteva cuvinte despre campioana regională. Titlul a revenit, după o luptă pasionantă (vezi clasamentul) echipei Stuful din Tulcea, care pînă în ultima etapă și-a disputat întîietatea cu Știința Constanța și Cimentul Medgidia. Echipa este antrenată de instructorul voluntar Ștefan Iladarian și are în formație cîțiva jucători de valoare ca Pecerită, Strîmbeanu, Ciupercă, Sezonov, Zaiț și Cosma. Ar fi însă de dorit ca disciplina fotbaliștilor — ca și a spectatorilor din Tulcea — de care se plîng adversarii și arbitrii, să fie îmbunătățită.

ARBITRI DA — TERENURI DE CALITATE, NU!

Jocurile de campionat se desfășoară pe circa 100 de terenuri. Nu s-ar putea spune că sînt puține. Dar calitatea lor lasă de dorit. Nu sînt împrejmuite, unele nu sînt gazonate și multe au în timpul săptămînii și alte destinații: tîrg de vite, serbări cîmpenești etc. Firește, pe asemenea terenuri neîngrijite, e greu de jucat și de... arbitrat (în special unde terenurile nu au gard). Terenul de la Negru Vodă a fost suspendat pînă la sfîrșitul campionatului, deoarece în repetate rînduri, publicul a invadat cîmpul de joc.

Meciurile au fost conduse de aproape 150 de arbitri — număr suficient — care au dovedit o pregătire bună, dovadă fiind puținele contestații și nemulțumiri față de competența arbitrajelor.

ACTIVIȘTI VOLUNTARI INIMOȘI

Etapele din campionatul regional, raional și juniori se desfășoară cu regularitate. Comisiile, subcomisiile de fotbal, însărcinate să organizeze și să controleze buna desfășurare a întrecerilor, își fac pe deplin datoria. Ele sînt alcătuite din activiști voluntari deosebit de pasionați, oameni care în timpul liber muncesc cu dragoste pentru buna desfășurare a întrecerilor. Putem evidenția activul voluntar al comisiei de disciplină (președinte — Aram Agap) și subcomisia de juniori (președinte — Ion Olteanu).

I. OCHSENFELD

CLASAMENT

1.	Stuful Tulcea	26	19	3	4	65—21	41
2.	Știința C-ța	26	17	6	3	53—26	40
3.	Cimentul Medgidia	26	15	8	5	48—13	38
4.	Ideal Cernavodă	26	11	8	7	36—21	30
5.	I.T.C. C-ța	26	8	11	7	42—32	27
6.	Celuloza C-ța	26	9	8	9	28—27	26
7.	Vict. Saligny	26	11	4	11	29—29	26
8.	Petrolul C-ța	26	9	6	11	28—35	24
9.	U.S.A.S. Năvodari	26	6	11	9	30—31	23
10.	C.F.R. C-ța	26	9	5	12	34—37	23
11.	Calatis M-galia	26	8	5	13	26—46	21
12.	Unirea Murfatlar	26	6	5	15	29—48	17
13.	Recolta Negru Vodă	26	5	7	14	21—57	17
14.	Dinamo C-ța	26	5	1	20	24—70	11

Echipa Dinamo Obor, campioană a orașului București

Învingînd echipa T.U.G. cu 4—1, formația Dinamo Obor și-a cîștigat dreptul de a juca în baraj pentru ocuparea unui loc în campionatul categoriei C. Iată în clișeu pe campionii orașului București. Rîndul de sus de la stînga la dreapta: Nicolae Enache, Velicu Laurențiu, Valeriu Moga, Nicolae Vasile, Gheorghe Teodorescu **(antrenorul echipei)**, Vasile Stan, Ioan Petre **și** Gheorghe Cernat. **Rîndul de jos de la stînga la dreapta:** Florian Novac, Nicolae Stănescu, Gheorghe Georgescu, Anton Boroș, Petre Băluță, Marian Zaharia **și** Radu Jercan.

PRONO-SPORT

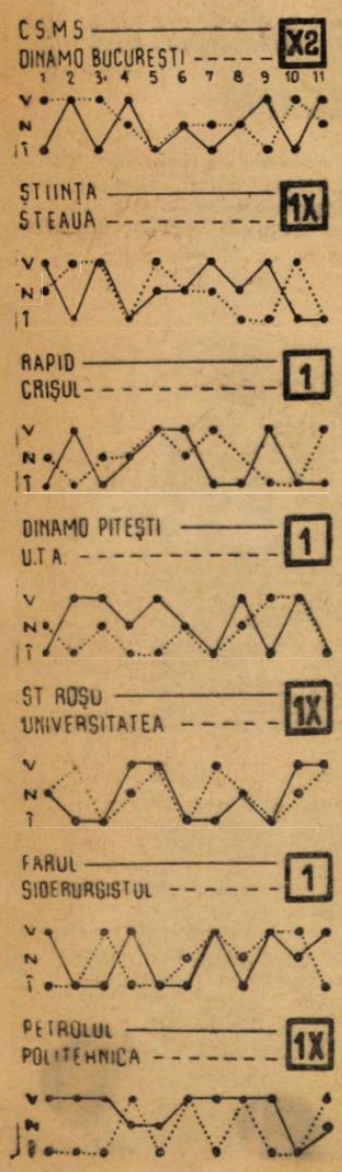

Vă prezentăm 7 din cele 13 meciuri ale concursului nr. 26 din 26 iunie, sub forma unor grafice. Acestea reprezintă evoluția în cele 11 etape ale returului (notate în partea superioară a tabelului cu cifre arabe) ale echipelor care se întîlnesc duminică. Liniile (neîntrerupte pentru echipele gazdă și întrerupte pentru cele oaspete) urcă, merg drept sau coboară după cum echipele au obținut victorii (V), meciuri nule (N) sau au suferit înfrîngeri (Î).

Concursul mai cuprinde următoarele jocuri:

VIII. Oltul Rm. Vîlcea—Oțelul Galați (cat. B) 1
IX. C.F.R. Pașcani — Poiana Cîmpina (cat. B) 1, x
X. C.F.R. Arad—Recolta Carei (cat. B) 1
XI. A.S.A. Tg. Mureș—Minerul Lupeni (cat. B)
XII. C.S.M. Reșița—Gaz metan Mediaș (cat. B) 1
XIII. Portugalia—Uruguay (joc amical) 1, x

„UZINA" DE TINERI FOTBALIȘTI DE LA „STEAGUL ROȘU"—BRAȘOV

In ziua aceea ploua. O ploaie de munte — rece și măruntă. Nu-mi închipuiam că acei pe care îi căutam vor fi prezenți la antrenament și pe o astfel de vreme. Dar... surpriză! Stadionul Tineretului din Brașov „furnica" de tineri, bine echipați, care își făceau conștiincios (puțin împinși de la ...spate și de frigul de afară) încălzirea. Cuprind pentru o clipă cu privirea grupurile de tineri și pe cei trei antrenori aflați în mijlocul lor. Este centrul de copii și juniori, organizat cu sprijinul federației, pe lîngă clubul sportiv Steagul roșu. Din mijlocul lor se desprinde antrenorul ȘTEFAN HIDIȘAN, cel care mă invitase și pe care l-am „răpit", pentru scurt timp, din mijlocul grupei sale de sportivi.

— Am auzit că vă pregătiți de „aniversare"...

— *Într-adevăr, centrul nostru împlinește un an.*

— Nu mă îndoiesc că bilanțul pe care l-ați făcut după un an de activitate este pozitiv...

— *Sîntem foarte mulțumiți de rezultatele obținute pînă acum. Dar nu intenționăm să ne oprim aci. Avem și alte planuri pentru viitor...*

— Înainte de a vorbi despre activitatea viitoare, vă rog să prezentați pe scurt, pentru cititorii revistei noastre, cele mai importante aspecte ale muncii depuse de-a lungul acestui an.

— *Am început, cum lesne se poate bănui, cu o selecție la care s-au prezentat peste 1 000 de copii. Am ales dintre ei 90, pe grupe de vîrstă. În așa fel încît să putem „aproviziona" cele trei ateliere ale centrului organizate astfel:* grupa de copii *(antrenor Gh. Fusulan)*, grupa de juniori mici *(antrenor Al. Mesaroș)* și grupa juniorilor participanți la campionatul republican *(antrenor Șt. Hidișan). Numărul tinerilor din fiecare grupă scădea proporțional cu creșterea vîrstei, grupa mare avînd cel mai mic efectiv: 20 de juniori. Din păcate însă nu toți cei selecționați au continuat să răspundă „prezent" la antrenamente. Unii s-au pierdut pe drum...*

— În general, sînteți mulțumiți de rezultate?

— *Da și nu. Da — pentru că avem convingerea că ne-am străduit să realizăm o activitate bine coordonată, fiecare grupă avînd un scop precis, promovarea făcîndu-se acum nu numai pe criterii de vîrstă, ci și în funcție de talentul și capacitatea de muncă dovedite. Nemulțumirile vin atunci cînd vrem să culegem roadele. Juniorii cu care am muncit un an și alții care au trecut prin mîinile noastre în anii trecuți nu își găsesc repede locul în echipele divizionare. Din această cauză, unii se pierd. De aceea, cred că la campionatul categoriei C ar trebui să se introducă o limită de vîrstă și veți vedea că centrele de juniori vor da roade bogate. În fond, noi nu „producem" ECHIPE, ci JUCĂTORI, scopul nostru este de a INSTRUI și nu de a CÎȘTIGA partide. Nu este păcat, deci, ca mai bine de 70—80 la sută din „produsele uzinei" noastre să se piardă treptat din cauză că la vîrsta cînd dorința de afirmare este mai puternică decît oricînd sînt obligați să stea pe tușă și să aștepte ca alții — majoritatea mai puțin talentați și pregătiți — să le lase locul?*

Punînd această întrebare, antrenorul brașovean ridica una dintre cele mai importante probleme ale activității centrelor de juniori. Ca și la Brașov, în multe centre din țară, se lucrează intens, cu multă pasiune, fiind create și condiții optime de muncă. Deși ne aflăm la început, un început de bun augur, a sosit totuși timpul să fie rezolvată (soluția lui Șt. Hidișan de a se impune anumite limite de vîrstă la campionatul categoriei C ni se pare o idee bună) și problema promovării și folosirii elementelor crescute în aceste centre.

CĂLIN ANTONESCU

Barajul pentru categoria C

Jocurile dintre campioanele de regiuni, pentru calificarea în categoria C, se vor disputa după cum urmează:

Suceava **cu** Galați; Iași **cu** Bacău; Dobrogea **cu** București; Ploiești **cu** Argeș; Oltenia **cu** Banat; Crișana **cu** Hunedoara; Cluj **cu** Maramureș **și** Mureș Autonomă Maghiară **cu cîștigătoarea jocului intermediar dintre** Brașov **și** campioana orașului București.

Pentru disputarea acestor jocuri de baraj, se fixează următoarele date:

— Jocurile dintre campioana regiunii Brașov și campioana orașului București la 26 iunie și 3 iulie.

— Celelalte 8 jocuri duble vor avea loc la 10 și 17 iulie a.c.

— Se precizează că jocurile de baraj plus jocul intermediar vor avea loc tur-retur.

În cazul cînd după disputarea celor două jocuri de baraj, echipele vor totaliza un număr egal de puncte, cîștigătorul va fi desemnat de diferența dintre golurile date și cele primite.

Dacă egalitatea se menține, se va juca un al treilea joc pe teren neutru, cu eventuale prelungiri. În caz de o nouă egalitate, cîștigă echipa mai tînără, vîrsta socotindu-se în ani, luni, zile.

POȘTA REDACȚIEI

PETRU MOCANU—Timișoara. — Vă mulțumim pentru aprecierile la adresa revistei și vom ține seama de sugestiile dv. Am dori, totuși, să facem o precizare. Revista noastră nu are numai menirea de a reflecta activitatea competițională internă și internațională, de a satisface dorințele firești ale iubitorilor fotbalului, de a ști cît mai mult despre jucători, despre echipe, despre competiții. Ea se adresează în largă măsură și tehnicienilor și — pe această linie — publică materiale cu caracter de instruire, probleme de tehnică, tactică, de metodică. Vă asigurăm că una din preocupările noastre de prim rang este să îmbinăm cît mai bine aceste aspecte.

ION MUREȘANU — Salonta. — Aveți dreptate. În meciul România — R. D. Germană la care vă referiți, oaspeții au condus la un moment dat cu 2—0, dar echipa noastră a egalat după pauză și a înscris golul victoriei în ultimul minut. Autorul golului a fost Pircălab. Balonul 1-a revenit din bară, dar șutul în bară n-a fost tras tot de el, ci de Nunweiller IV, venit în atac, la un corner.

PETRE IONESCU — București. — Regulamentul este clar în această privință: momentul care interesează în materie de ofsaid este acela cînd jucătorul care pasează lovește balonul. Așadar, dacă un jucător se afla în poziție de ofsaid atunci cînd un coechipier i-a pasat balonul, se fluieră ofsaid, chiar dacă între timp un adversar a atins mingea.

DRAGOȘ IAMANDI — București. — Vă mulțumim mult pentru frumoasele cuvinte adresate și pentru aprecieri. Scrisorile cititorilor noștri constituie pentru noi un mare imbold în muncă, iar sugestiile lor ne sînt de mare folos. În problema notelor acordate jucătorilor, este firesc să apară unele deosebiri între diverși cronicari. Ceasurile, care — deh! — ar trebui să meargă, toate, ca... ceasul și tot arată diferențe de cîteva minute unul de altul! Noi ne străduim, în orice caz, să fim cît mai exacți în aprecieri. Cît despre a doua dv. sugestie, cred că ați remarcat amintirile unor martori ai campionatelor mondiale din trecut, precum și prezentările unor antrenori emeriți. Vom continua și cu prezentări ale maeștrilor emeriți ai sportului la fotbal.

★

În ultima vreme am primit la redacție zeci și zeci de scrisori prin care ni se solicită exemplare din revistă sau ni se fac diverse sugestii și propuneri. Marele număr de scrisori pe care le primim atestă interesul cu care este privită revista și utilitatea ei. Îi asigurăm pe toți corespondenții noștri că toate propunerile lor sînt cercetate cu grijă, că vom ține seama de ele. Cît despre exemplarele solicitate, regretăm că nu putem satisface cererile, tirajul primelor noastre numere fiind complet epuizat.

„BĂTRÎNII" DISCUTĂ TINERETUL

RĂSPUNSURI LA ANCHETA NOASTRĂ

Fostele g'orii ale fotbalului românesc, în vizită la federație, s-au reunit în jurul mesei rotunde. Ca orice reîntîlnire și aceasta a declanșat zeci de discuții aprinse. Se reconstituie jocul de acum 36 de ani de pe stadionul „El Nacional" din Montevideo. Se povestesc întîmplări năstrușnice trăite de un mănunchi de români care au traversat mări și țări pentru a participa întîia oară la Campionatul mondial de fotbal.

Te uimește pur și simplu vioiciunea cu care discută acești sexagenari. De fapt, în treacăt fie spus, toți acești veterani ai fotbalului românesc sînt gata să jure, cu mîna pe inimă, că sînt încă tineri.

Această reîntîlnire după 36 de ani, s-a transformat, pe nesimțite, într-o ședință de lucru. Am profitat de acest prilej, invitînd la discuție pe cîțiva dintre participanții la întîlnire, cu scopul de a-și exprima opiniile în legătură cu ancheta revistei noastre, referitoare la depistarea talentelor și pregătirea echipei de tineret a României.

C. ROBE

– E vorba, ne-a răspuns fostul mijlocaș al României, Robe, în primul rînd de antrenamentul individual. Pregătirea colectivă construiește echipa, dar jucătorul aflat la vîrsta cînd legile progresului influențează din plin, se dezvoltă printr-o susținută muncă individuală. Înțeleg prin aceasta, pregătirea făcută de unul singur, cînd mingea și tînărul jucător se înfruntă cu tenacitate, cînd aspirantul la gloria stadioanelor migălește cu ambiție, repetînd de sute și mii de ori un procedeu tehnic sau un fragment de procedeu, o fentă sau o lovitură cu efect. Munca de autocizelare e grea, deseori plictisitoare, lipsită de satisfacții imediate, uneori după mult timp încă dezamăgitoare. Fiecare mare jucător este în parte produsul acestor ceasuri trăite anonim, dar cine a unit talentul cu pasiunea și răbdarea a fost întotdeauna recompensat.

– Insistați asupra acestei idei, deoarece o vedeți probabil trecută în subsidiarul pregătirii tinerilor jucători.

– Din păcate, acesta este adevărul. Majoritatea jucătorilor noștri, și tineri și vîrstnici, se complac în limitele pregătirii de echipă. Au deseori o atitudine funcționărească în timpul antrenamentului, mulțumindu-se să execute numai o parte din ceea ce le cere antrenorul. Noi eram mai scrupuloși, ne inventariam defectele (în special de tehnică) și exersam o mișcare sau alta, asemenea violonistului care trece de sute de ori arcușul peste coarde, pînă cînd un anumit pasaj sună rotund și natural.

– Nu e nevoie să vă aprob opinia dumneavoastră. Se impune de la sine. Tehnica sud-americanilor sau a marilor jucători din Europa conține cu siguranță mii de ore de efort crîncen și tocmai de aceea pare firească, simplă, lipsită de orice crispare, elegantă și precisă.

– Îmi amintesc cu drag de ceasurile cînd ziua se topea în noapte, iar eu, pe atunci un puști, mă războiam cu mingea, urmărind-o cu ajutorul razelor de lună.

R. BURGER

– Vorbind despre necesitatea depistării permanente a unor noi talente, ne referim fără să mai fie necesară vreo precizare (într-atît s-a împămîntenit obiceiul) la tinerii din crașe. De ce nu ne îndreptăm atenția și spre zecile de mii de tineri care trăiesc în mediul rural? Aptitudinile nu țin cont, de cele ma imulte ori, de locul de baștină, talentele germinează oriunde. În prezent, cînd starea de sănătate, starea materială și nivelul cultural au crescut considerabil în satele noastre, cînd cooperativele agricole de producție afectează fonduri pentru materiale sportive, sînt convins că mulți tînci robuști, bine dezvoltati și talentați, practică fotbalul la sate. Ei nu fac o pregătire sistematică, dar pînă la vîrsta de 14–15 ani, adolescenții învață singuri abecedarul jocului. De aci înainte începe perioada critică pentru ridicarea lor valorică și dacă se vor pregăti mai departe „după ureche" se vor plafona. Dacă în acest moment i-ar descoperi cineva pe cei mai dotați, maleabili ca o pastă ce se poate modela și i-ar recomanda echipelor din orașele cele mai apropiate, progresul lor ulterior ar fi asigurat.

Opinez ca din orașul de reședință al fiecărei regiuni sau al fiecărui raion, oameni cu intuiție, „cu ochi", capabili să surprindă în tînărul încă neformat, acele semne discrete, dificile de sesizat, dar care exprimă totuși semnalmentele talentului, să cutreiere satele din împrejurimi, organizînd jocuri de selecție sau asistînd pur și simplu la partidele desfășurate ad-hoc

– Ideea mi se pare excelentă. V-aș ruga să o susțineți cu numele cîtorva jucători din trecut, a căror talent a înflorit pe ulițele satelor.

– Pe lîngă mulți alții, Ciolac, Sepi și Pop Iulian, care copii fiind, au avut șansa să fie descoperiți de cineva preocupat și competent.

– Dacă nu mă înșel v-am văzut în tribunele stadionului din Timișoara, vizionînd întîlnirea tinerelor noastre speranțe cu echipa Austriei. Puteți să faceți unele observații privind jocul de ansamblu al formației de tineret?

– Din capul locului precizez că n-aș vrea ca cele relatate să capete o interpretare greșită. Departe de mine de a subaprecia rezultatele meritorii obținute de această echipă, de a minimaliza munca celor doi antrenori. Ce-i drept, am observat o bună acoperire a terenului, o circulație relativ rapidă a jucătorilor, dar să fiu sincer, nici acum nu-mi dau seama ce idee de joc a stat la baza reprezentativei. S-au tesut multe pase de-a latul terenului și înapoi. N-am văzut acele lansări spectaculoase, acele centrări din viteză, care paralizează pe apărători. Ritmul de joc era atît de scăzut, încît aveam impresia că vizionez niște imagini filmate cu încetinitorul. Totul era în contradicție nu numai cu principiile moderne actuale, dar și cu vîrsta celor care îmbrăcaseră tricoul național. Un jucător este în posesia mingii. Aleargă încet. Se oprește, ridică capul să-și vadă coechipierul. Apoi driblează și iar se oprește. Dacă fiecare repetă de cîteva ori procedeul amintit, vă închipuiți cît timp se irosește fără a închega o acțiune cît de cît periculoasă.

– Soluția?

– Una singură. Exigență sporită la pregătire. Să-i obișnuim pe tinerii jucători să acționeze spontan, în funcție de replica adversarului, să ne îngrijim a dezvolta **cu răbdare personalitatea fiecăruia.**

ȘT. BARBU

– Sînt întru totul de acord cu ceea ce spunea fostul meu coechipier Bürger, intervine Ștefan Barbu. Problema depistării elementelor talentate, a activității de observație, este o chestiune vitală căreia trebuie să i se acorde maximum de atenție. Și iată de ce. Cînd vom ajunge să avem la dispoziție cît mai mulți jucători de mare perspectivă, harnici, sînt sigur că se va evita orice element subiectiv atunci cînd va fi vorba de promovarea cutărui sau cutărui jucător în prima garnitură. Dar, din păcate, datorită neatenției, scăpăm printre degete o serie de tineri.

– De exemplu...

– Am să mă refer la cîteva cazuri concrete. Juniorul **Brosovschi** de la C.F.R. Arad, bine făcut și cu o tehnică apreciabilă, stă în anonimat; înaintașul central **Domide,** înzestrat cu reale calități, se perindă de la U.T.A. la C.F.R., frînîndu-i-se astfel procesul de pregătire. Ca să nu mai vorbesc de **Pantea,** extremul dreapta al textiliștilor, care se anunță al doilea Pircălab. Nici pînă azi nu înțeleg cum de un asemenea jucător rămîne pe din afară. Aș vrea să fac și o completare.

– Aveți cuvîntul!

– Ca să nu fiu acuzat de patriotism local, precizez că cele ce-am spus pot fi generalizate. Adică în orice colțișor de țară dacă îl răscolim minuțios, putem descoperi zeci de talente. Condiția este ca, indiferent că sînt din Baia Mare, Pitești, Constanta, Craiova, să nu le neglijăm. Am face un **rău** ireparabil.

A. FIERARU

Și acum este rîndul „mezinului" Fieraru, care în 1930, cînd a plecat la Montevideo avea numai 18 ani:

– Dacă în privința rosturilor echipei de tineret există un consens general (accelerarea creșterii valorice a celor mai talentați jucători trecuți de vîrsta junioratului), nu înțeleg de ce s-au folosit în echipă jucători depășiți de 23 de ani. Chestiunea mi se pare un nonsens evident. Echipa de tineret nu joacă în principal pentru obținerea de performante cifrice. Dorim să fie bună, victorioasă, dar în primul rînd să reprezinte forma de maturizare a jucătorilor care păstrează prin vîrstă atributele perspectivei. Orice jucător depășit de 23 de ani, introdus în echipă, înseamnă eliminarea din competițiile internaționale a unui tînăr jucător.

Prețul plătit, mi se pare nerentabil, chiar dacă ar fi vorba de un meci nul sau de o victorie.

Știu că în prezent echipa de tineret a devenit echipa olimpică în care își au locul și jucători de peste 23 de ani, **însă nu este cazul să fie formată, pe lîngă echipa olimpică, o nouă echipă de tineret în rîndurile căreia să nu aibă loc decît jucătorii sub 23 de ani?**

Discuție realizată de
STELIAN TRANDAFIRESCU

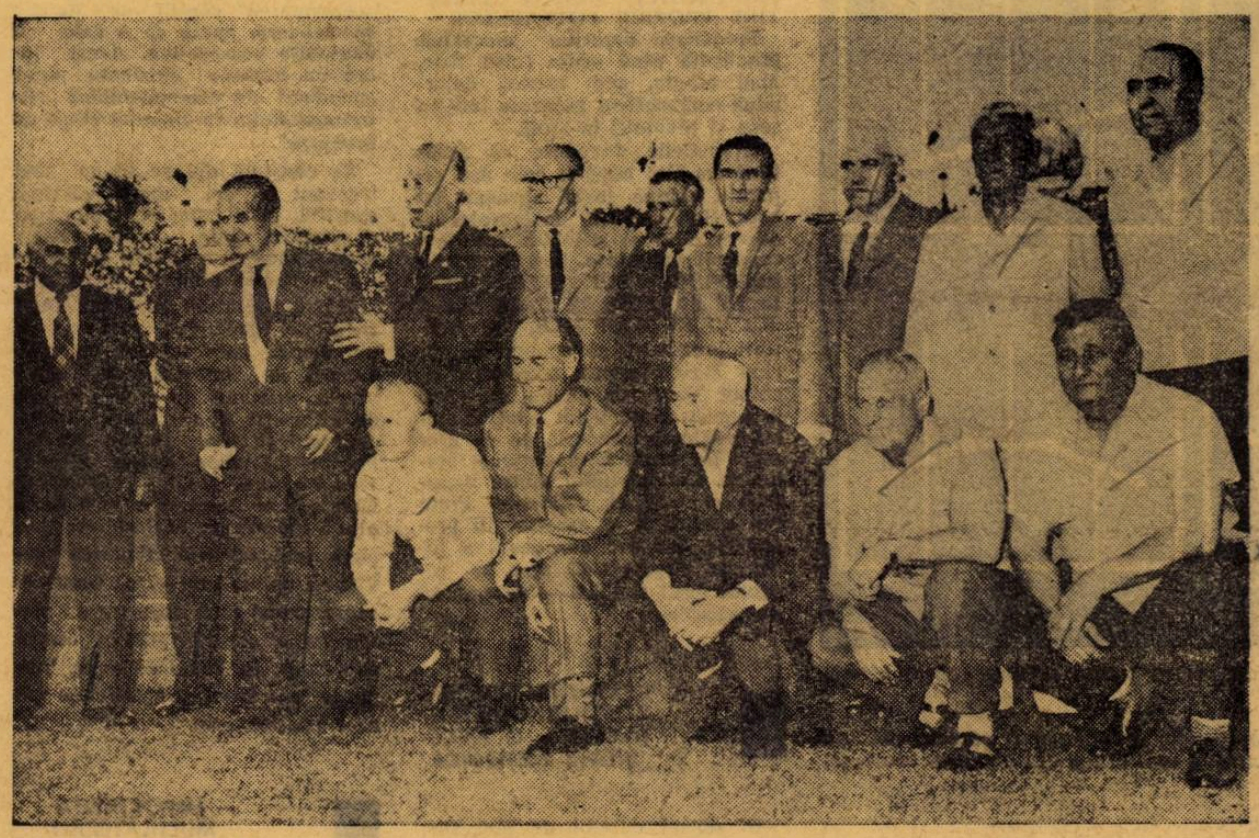

Invitații revistei noastre, foștii internaționali români participanți la primul Campionat mondial din 1930— Montevideo, fotografiați pe stadionul 23 August, după 36 de ani. De la stînga la dreapta, în picioare: C. Rădulescu, C. Stanciu, A. Fieraru, C. Robe, A. Steiner II, R. Bürger, Em. Vogl, I. Lăpușneanu, N. Lucescu, O. Luchide. *Jos:* N. Covaci, I. Subășeanu, R. Wetzer I, L. Rafinschi *și* St. Barbu II.

REÎNTÎLNIREA DUPĂ 36 DE ANI

Reîntîlnirea foștilor internaționali români de fotbal care au făcut parte din echipa României la primul Campionat mondial, inițiată de revista noastră, a prilejuit multe momente interesante.

Cei 12 jucători de acum 36 de ani: Jean Lăpușneanu, Em. Vogl, Corneliu Robe, Constantin Stanciu, Rudi Wetzer, Ilie Subășanu, A. Steiner II, L. Rafinschi, Ștefan Barbu N. Covaci, A. Fieraru, R. Bürger *și conducerea de atunci a echipei:* Octav Luchide, N. Lucescu și Costel Rădulescu. *s-au văzut, mulți dintre ei, după un sfert de veac.*

Simbătă dimineața, toți aceștia au fost primiți la Federația română de fotbal de către tovarășul Gh. Popescu, *vicepreședinte al UCFS și președintele federației. Vechii internaționali au fost salutați cu multă căldură. La rîndul lor, ei au arătat emoția de care sînt cuprinși cu prilejul acestei reîntîlniri și, bineînțeles, că amintirile din activitatea de pe terenurile din țară și străinătate au fost depănate cu savoare. Mulți dintre foștii „ași" ai fotbalului au arătat că și acum se simt onorați de cinstea pe care au avut-o de a îmbrăca tricoul echipei reprezentative a țării.* „Astăzi *spunea Corneliu Robe,* condițiile de practicare a fotbalului sînt incomparabile cu acele de care am dispus noi. Totuși, am dăruit tot ce-am avut mai bun în noi pentru acest sport. Tinerii de astăzi trebuie s-o facă înzecit. Actuala generație de fotbaliști trebuie să ridice fotbalul nostru la nivel european". *Ca unul care se ocupă necontenit de fotbal, din primii ani ai tinerești și pînă acum, cu- noscutul antrenor Em. Vogl a declarat:* „Nu vom părăsi legătura cu fotbalul decît atunci cînd vom părăsi terenul vieții!"

Pentru acei care au asistat la reîntîlnire, multe asemenea momente le vor rămîne în amintire.

Dar, cel mai frumos episod al scurtei reuniri a vechilor fotbaliști a fost întîlnirea acestora cu actualul lot reprezentativ al României. Simbătă la prînz, veteranii fotbalului nostru și actualii lui reprezentanți au luat masa împreună. Titularii echipei naționale au cunoscut astfel pe înaintașii lor. Bineînțeles, că legătura a fost imediat stabilită pe baza posturilor ocupate în echipă în 1930 și acum: Lăpușneanu cu M. Ionescu, Bürger cu Popa, Vogl cu Nunweiller, Wetzer cu Dridea... *Cu toții au stat de vorbă îndelung. A fost o amiază foarte agreabilă.*

Duminică, foștii internaționali au fost invitați la jocul România — Uruguay, iar seara au participat la masa comună a celor două echipe.

Seara tîrziu, la terasa Lido, răsunau acordurile cîntecului românesc intonat acum 36 de ani pe vaporul care ducea echipa țării noastre la Montevideo, execuție pentru care, atunci, marele Șaliapin, pasager pe același vapor, i-a felicitat. Acum, vocile erau mai domoale, părul cărunt, anii de pensie ajunși, dar sufletele încă tinere...

Reîntîlnirea organizată de revista noastră și-a dovedit utilitatea. Poate că ideea ar trebui reluată de secțiile de fotbal ale cluburilor care să invite periodic pe foștii lor jucători la întîlniri cu actualii echipieri.

a. n.

Recent, s-a organizat la București o consfătuire metodică în cadrul căreia tehnicieni din toată țara (antrenori, medici, metodiști, etc.), specialiști în diverse ramuri sportive, au discutat căile necesare de urmat pentru creșterea performanțelor și perfecționarea metodelor de antrenament.

Materialele inițiale, în jurul cărora s-au schimbat opinii numeroase, precum și concluziile consfătuirii, au concentrat toate aspectele valoroase, experimentate și aplicate cu bune rezultate în ultimii ani, de către cei mai buni antrenori și sportivi de la noi și de peste hotare.

PE MARGINEA CONCLUZIILOR CONSFĂTUIRII METODICE A ANTRENORILOR, ORGANIZATĂ DE CONSILIUL GENERAL AL UCFS

NOUTĂȚI METODICE

CU LARGĂ APLICATIVITATE ÎN ANTRENAMENTUL FOTBALIȘTILOR

Ideile care s-au vehiculat conțin soluții general-aplicabile tuturor ramurilor de sport. Ele îmbunătățesc o serie de principii ale antrenamentului și realizează un acord superior între datele practicii, pedagogiei, fiziologiei și psihologiei.

Vom prezenta cîteva dintre concluziile consfătuirii, apropiindu-le de specificul jocului de fotbal.

DINAMICA EFORTULUI DIN ANTRENAMENTE

Fotbalul reprezintă un efort fizic de volum mare, de intensitate variabilă (predominant maximală), eforturi care alternează cu momente de relativă relaxare.

Pe acest fundal, jucătorul execută o gamă diversă de procedee tehnice cu structuri diferite, e obligat în permanență să-și orienteze acțiunile în conformitate cu deplasările neprevăzute ale adversarilor, să acționeze corelat cu ceilalți coechipieri pe canavaua unei idei tactice, proprii echipei din care face parte și calităților sale. Pe scurt, o ambianță complexă, puternic colorată cu factori emotionali.

Dacă ne vom imagina corect activitatea unui jucător în timpul meciului și vom suprapune peste această imagine activitatea jucătorului în antrenament, va trebui să recunoaștem că volumul, intensitatea și complexitatea efortului din joc, rămîn de cele mai multe ori nerezolvate în ceasurile de pregătire. În sensul expus îl vom cita pe Milan Navara, președintele Colegiului de antrenori de la Sparta — Praga care afirma în numărul 8/1965 al revistei „KOPANA": **„...am reușit să îndeplinim condițiile cerute de fotbalul contemporan, numai din punct de vedere al volumului de lucru prestat în antrenamente".** Și mai departe: **„...abordarea procesului de antrenament numai pe latura cantitativă nu poate fi suficientă. S-au omis în antrenamente aspectele calitative ale jocului".**

Această stare de fapt, recunoscută de altfel și de către antrenorii noștri, trebuie evident remediată.

SĂ APLICĂM ÎN ANTRENAMENT „EXCITANȚI OPTIMI"

Efectul antrenamentului sportiv reprezintă răspunsul organismului la aplicarea unor exerciții și mijloace care sînt în fond niște „excitanți" ce declanșează modificări funcționale adaptative la nivelul tuturor aparatelor și sistemelor organismului.

Adaptarea superioară a fotbaliștilor la toți parametrii jocului (fizici - tehnici - tactici - emoționali) va fi posibilă numai atunci cînd se vor aplica în antrenament „excitanți optimi" (adică cele mai favorabile, cele mai productive exerciții și mijloace) în anumite condiții de volum, de intensitate și de grad de complexitate a efortului. Pentru obținerea unor modificări funcționale utile și durabile este necesar ca excitanții optimi să acționeze un timp suficient, să fie repetați în cîteva cicluri săptămînale (de obicei patru după datele practicii și diverselor experimente). Apoi se va trece la o altă etapă, modificîndu-se „excitanții" (alte exerciții, alte mijloace, aplicate în noi condiții de volum, de intensitate și de grad de complexitate).

Trebuie reținută deci necesitatea aplicării unor „excitanți optimi" precum și obligația de a crește efortul în etape lunare, cuprinzînd patru cicluri săptămînale atîta timp cît din necesitățile calendarului competițional nu decurg alte recomandări.

In cadrul unei etape, efortul ciclurilor săptămînale se poate **repeta** identic, poate **scade** sau crește în funcție de succesiunea competiției: (vezi schemele).

În antrenamentul fotbaliștilor (în vederea concordanței cu trăsăturile efortului din timpul meciului) intensitatea trebuie să reprezinte principalul element de progres al efortului, deziderat ce se poate rezolva prin repetarea unor acțiuni de joc cu viteză maximă.

In prezent, în fiecare etapă de antrenament, volumul, intensitatea și complexitatea efortului, cu alte cuvinte conținutul antrenamentului, nu reprezintă (așa cum ar trebui) trăsăturile cantitative și calitative ale fiecărui factor (fizic, tehnic, tactic) și mai ales sinteza acestora.

„ÎN JOCUL PROPRIU ZIS NU EXISTĂ MOMENTE PURE"

Fotbalistul efectuează permanent o acțiune cu aspecte multiple (fizic, tactic — în jocul fără minge; fizic - tehnic - tactic — atunci cînd este în posesia balonului). In fotbalul actual, toate fazele decisive (înscrierea sau evitarea golurilor) reprezintă momente de participare colectivă sau individuală, desfășurate sub semnul unei viteze de joc împinsă la limita superioară (de la viteza deplasării și execuției tuturor procedeelor tehnice, la orientarea și anticiparea rapidă în toate circumstanțele).

Toți cei care au văzut antrenamentele lui Herrera la București, au reținut preocuparea, împinsă pînă la obsesie, pentru viteza mișcărilor **și a execuției.**

SPECIFIC — NESPECIFIC: DUALITATE GREȘIT APLICATĂ

Citățm din concluziile consfătuirii: **„Considerăm că pînă acum în practică s-a procedat greșit, reducînd sau întrerupînd pentru o perioadă îndelungată efortul specific în cadrul ciclului anual de antrenamente".**

Dacă ne gîndim la conținutul primei etape a perioadei pregătitoare, cînd se lucrează foarte puțin cu balonul, la perioadele de întrerupere din iarnă și din vară (așa zisele perioade de tranziție, transformate de fapt în concedii), precum și la faptul că majoritatea jucătorilor (cu excepția celor din loturi), participă la maximum 30 jocuri oficiale pe an (Campionat plus Cupă), — și la cel mult 15 partide amicale (dintre care majoritatea au caracter de pregătire și sînt făcute în compania unor echipe de categorii inferioare), VA TREBUI SĂ ADMITEM CĂ, IN PREZENT, MULTE SĂPTĂMÎNI DINTR-UN AN, FOTBALIȘTII FAC UN ANTRENAMENT PUȚIN SPECIFIC SI PARTICIPĂ LA UN NUMĂR INSUFICIENT DE JOCURI. În luna ianuarie se lucrează aproape numai pregătire fizică. Incet-încet se introduce balonul, iar jocurile amicale apar la cei mai temerari în prima decadă a lunii februarie. **De la jumătatea lui decembrie cînd practic activitatea încetează** (la echipele de categoria B și C mai de vreme), **trec aproape două luni în care pregătirea tehnico-tactică involuează, se pierde parțial** (la B și C trec peste trei luni, trei luni și jumătate).

Este cunoscut faptul că jucătorii sau echipele în ansamblu intră în **„formă sportivă"** abia după primele trei etape de campionat. **Această observație nu reprezintă oare un argument că mijlocul cel mai sigur, mai natural, care declanșează intrarea (și implicit menținerea) în formă sportivă sînt jocurile importante, cu miză?**

ANTRENAMENTUL ADECVAT ȘI SUSȚINEREA CÎT MAI MULTOR PARTIDE, ACESTEA SINT CĂILE PRIN CARE SE POATE OBȚINE PERFECȚIONAREA SIMULTANĂ A JUCĂTORULUI PE TOATE PLANURILE (FIZIC - TEHNIC-TACTIC) ÎNTR-O ÎMPLETIRE PROPRIE FOTBALULUI.

Pregătirea oarecum succesivă, practicată pînă acum (întîi fizic, apoi tehnic, apoi tactic), **determină concomitent progrese într-un sens și involuții în altul.**

Statisticile dovedesc că jucătorii cei mai buni și cele mai reputate echipe joacă aproape tot anul, (în condiții meteorologice deseori dificile) **și obțin rezultate constant valoroase, fără fluctuații. RECORDUL LUI PELE: CEI E 84 DE PARTIDE PE CARE LE-A JUCAT IN 93 DE ZILE.** Toți jucătorii brazilieni, ne spunea de curînd Zeze Moreira, antrenorul echipei Vasco da Gama, participă la jocuri aproape tot anul. Italienii, englezii, francezii, au de asemeni un sezon competițional prelungit. **Gondet, unul dintre înaintașii centrali ai naționalei Franței, jucător bine apreciat în prezent în fotbalul european, a jucat din august 1965 pînă la recentul meci U.R.S.S. — Franța, 65 de partide.**

DIVERSE MODALITĂȚI DE REPETARE ÎNTR-O ETAPĂ LUNARĂ A EFORTULUI DINTR-UN CICLU SĂPTĂMÎNAL

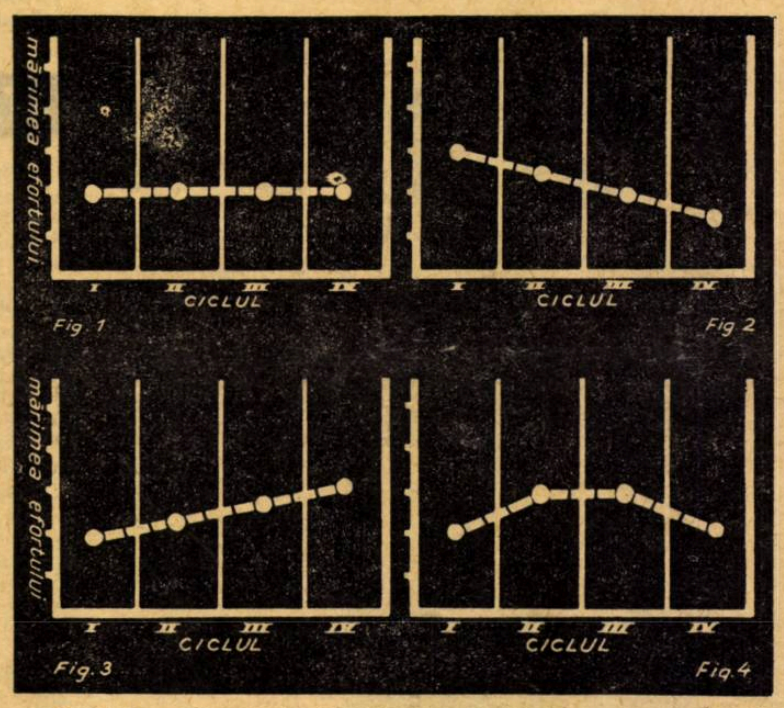

FIGURA I. — Efortul planificat pentru primul ciclu se repetă identic în etapa respectivă.

FIGURA II, III, IV. — Fiecărui ciclu săptămînal îi corespunde un anumit efort, iar mărimea relativă a eforturilor din ciclurile aceleeași etape este diferită.

PRELUNGIREA SEZONULUI COMPETIȚIONAL — O NECESITATE METODICĂ

In sensul datelor de mai sus, precum și al numeroaselor exemple din alte ramuri sportive, **OPINĂM PENTRU PRELUNGIREA SEZONULUI COMPETIȚIONAL AL FOTBALIȘTILOR NOȘTRI. In toate țările cu fotbal valoros, jucătorii primesc anual o singură perioadă de concediu, participă la o singură perioadă pregătitoare, iar IN RESTUL ANULUI SÎNT ANGRENAȚI ÎNTR-O COMPETIȚIE CU O DURATĂ DE APROXIMATIV 9 LUNI** (așa se întîmplă în toate țările Americii de Sud, precum și în Italia, Anglia, Franța, R.F.G., Belgia, Spania, Portugalia etc.).

În prezent, specialiștii din toate ramurile sportive par preocupați de problema lărgirii sezonului competițional pe seama duratei vechii perioade pregătitoare.

Credem că pregătirea jucătorilor noștri, de toate categoriile ar trebui rectificată prin scurtarea perioadei de concediu anual, și subdivizarea ei după cum urmează:

— etapa I, de la 20 dec. la 5 ianuarie sau la alte date apropiate, dar să nu depășească cincisprezece zile.

— etapa a II-a, cu durata de două săptămîni, vara, situată în funcție de datele terminării și reluării Campionatului.

Ar fi necesar să se consfințească existența unei singure perioade pregătitoare (5 ianuarie — 5 martie), iar vara o scurtă etapă de punere în formă cu o durată de două-trei săptămîni.

S-ar putea asigura o perioadă competițională cu o durată de aproximativ 9 lu fiecare ciclu săptămînal de pregătire, fiecare etapă lunară, constituind astfel unități de timp, în care jucătorii se vor pregăti de fapt stimulați de jocurile numeroase și ajutați de către ele. Astfel, evoluția jucătorilor s-ar putea înscrie pe o linie progresivă de la un an la altul, evitîndu-se plafonarea sau repetarea în fiecare sezon a unor performanțe în fond mediocre.

Pentru prelungirea sezonului competițional, există cîteva posibilități care vor trebui studiate și adoptate de către federație, în funcție de randamentul fiecăruia:

— Mărirea numărului de echipe în toate categoriile de campionat (dacă pot fi asigurate terenuri în bună stare, antrenori și jucători de valoare acceptabilă pentru exigențele diverselor categorii);

— Trimiterea unui mai mare număr de echipe românești în turnee de iarnă (de exemplu primele 10 clasate în turul campionatului categoriei A);

— Competiții amicale, pe timpul pauzei dintre cele două părți ale Campionatului, în genul actualei „Cupe de vară" care să cuprindă toate echipele de categorie C și organizarea pe timpul iernii a unei ediții similare.

Citățm iarăși din concluziile consfătuirii: **„In loc să se desfășoare un proces continuu de achiziții în toate componentele pregătirii, în timp ce se cîștigă într-o direcție se pierde în alta, iar mărirea acestei pierderi crește o dată cu lungimea perioadei în care are loc procesul de involuție.**

...Atacarea relativ simultană a factorilor antrenamentului în „combinarea" cerută de fiecare specializare, apare ca o cale cu deosebite perspective. Acest lucru nu exclude existența unor „ponderi" ale componentelor antrenamentului în anumite etape de instruire".

Se constată din ce în ce mai frecvent că cei mai valoroși sportivi, mari campioni mondiali și olimpici, obțin — indiferent de specializare — rezultate excelente din februarie pînă în decembrie.

Ei își alcătuiesc un sezon competițional prelungit, participă la un număr impresionant de concursuri la intervale de timp scurte, spațiate de sute sau mii de kilometri (Ron Clarke, Jazy, Anquetil, Keino, Bikila Abebe, Facchetti, Djalma Santos, Di Stefano, Moore, Bobby Charlton, Gento, José Augusto și încă mulți alții). **Aceste constatări vor impune probabil obligativitatea revizuirii noțiunii de formă sportivă, reprezentată pînă acum ca un platou cu o durată relativ scurtă (2-3 luni), în comparație cu lungimea perioadei pregătitoare care o construiește.**

IMPORTANȚA MULTILATERALITĂȚII ÎN PREGĂTIRE

Fotbalul cere din ce în ce mai mult jucători atleți, bine și armonios dezvoltați, rapizi, puternici, rezistenți. Aceste caracteristici, acest profil, trebuie să constituie o bază pentru manifestarea trăsăturilor specifice ale jocului de fotbal, să asigure condițiile cele mai favorabile pentru perfecționare.

Antrenorii au datoria să cunoască pînă la detalii caracteristicile jocului. Fotbalul însumează într-un anumit raport cerințe de ordin fizic, tehnic, tactic și psihologic. La rîndul lor, trăsăturile de ordin fizic reprezintă un anumit amestec de îndemînare, viteză, rezistență și forță. Toate acestea au pentru organism un anumit răsunet biologic. Acest tablou de ansamblu permite antrenorului să alcătuiască, în funcție și de măiestria jucătorului, lista mijloacelor ce pot fi folosite în pregătirea fizică.

Reflectarea esenței jocului în antrenament, depășirea stadiului de apropiere formală între conținutul jocului și procesul de pregătire, precum și transformarea competiției într-o modalitate principală de pregătire, iată un drum pe care antrenorii au datoria să meargă, documentîndu-se fără întrerupere, interpretînd și generalizînd experiența lor și a altora.

Romulus BALABAN

Iată-i pe componenții echipei reprezentative a României, aliniați la centrul terenului, pentru a saluta publicul, înainte de meci.

De la dreapta la stînga: Popa (căpitan de echipă), M. Ionescu, C. Dan, Iancu, Dridea I, Mocanu, Pircălab, Ghergheli, S. Avram, Dobrin, Nunweiller III.

O VICTORIE DE PRESTIGIU A JUCĂTORILOR NOȘTRI ÎN FAȚA URUGUAYULUI

Comentariu de
RADU URZICEANU

O victorie, în aceste zile din preajma turneului final al Campionatului mondial, asupra uneia din tre cele 16 calificate pentru marea întrecere de la Londra, constituie un succes de prestigiu pentru orice formație. Cu atît mai frumos este rezultatul de 1—0 cu care fotbaliștii noștri i-au învins duminică pe cei uruguayeni, cu cît el a fost obținut în fața uneia din echipele socotite „de prima jumătate" a plutonului de 16, o reprezentantă a apreciatului fotbal sud-american, al cărui prestigiu este bine stabilit în concernul fotbalului mondial.

Acum, cînd opinia publică sportivă urmărește cu nesaț tot ce se întîmplă în legătură cu apropiatul turneu final din Anglia, cînd toate privirile sînt îndreptate spre cele 16 echipe, spre pregătirile lor, spre meciurile lor de verificare, victoria noastră asupra Uruguayului ne aduce satisfacții deosebite. **Fotbalul românesc, apreciat după comportarea echipei naționale în meciul cu R.F.G. de la Ludwigshafen** (pe care l-au urmărit numeroși observatori străini), **atrage acum din nou atenția asupra sa, prin această victorie.** Rezultatul de la București este desigur viu comentat nu numai în Anglia, în Franța sau în Mexic (țările din grupa Uruguayului), ci și în celelalte țări reprezentate la Londra și unde comportările unor prezumptivi adversari sînt, desigur, urmărite.

Așadar, o victorie frumoasă, de prestigiu, cu rezonanță internațională.

Tinem, de asemenea, să remarcăm și un alt aspect: **victoria de duminică reprezintă o revanșă pe care generația de azi a fotbalului nostru și-a propus s-o aducă fotbalului nostru, spre satisfacția unei generații trecute, prezentă în tribune, la invitația revistei noastre, ca și a tuturor iubitorilor fotbalului nostru.**

VICTORIE MERITATĂ

Revenind la meciul de duminică, vom considera din capul locului, **deplin meritată** victoria echipei României. Argumentele dominării teritoriale (mai pronunțată în special în prima repriză) și ale ocaziilor de gol (unele foarte mari, tot în prima jumătate a jocului) vin în sprijinul afirmației noastre.

Cu toate acestea, calitatea jocului — în ansamblu — nu ne-a mulțumit deplin. În comparație cu meciul de la Ludwigshafen, cu R.F. Germană se poate afirma că echipa română a jucat contra Uruguayului mai puțin bine decît la 1 iunie. **În timp ce contra formației vestgermane a dat un randament ridicat întreaga formație, duminică, la București, doar compartimentul apărării a întrunit toate aprecierile.** Dat fiind că, atît meciul cu R.F.G., cît și cel cu Uruguay, nu au fost „scopuri în sine" ci **s-au încadrat în planul larg de pregătire a echipei noastre pentru viitorul campionat al Europei** (care începe în toamnă), este necesar ca meciul de la 19 iunie să nu-l privim izolat, ci în legătură cu cel de la Ludwigshafen și în perspectiva celui cu Portugalia (Porto 3 iulie).

NOTE BUNE, ÎN PRIMUL RÎND, APĂRĂRII

Prima noastră constatare: APĂRAREA DĂ ÎN CONTINUARE, SATISFACȚIE. Acest compartiment care a ținut în șah un atac cu Seeller, Held, Grabowski, Overath și ceilalți, primind un gol în final, în urma unei faze fixe, a făcut față din nou cu succes unui atac de clasă. Dacă în prima repriză apărătorii noștri au fost mai puțin solicitați, în schimb, în următoarele 45 de minute ei nu s-au putut plînge că n-au avut ocazia să se remarce. **Foarte buni, fundașii centrali. Dan a făcut din nou un joc excelent, iar maestrul emerit al sportului Nelu Nunweiller a jucat și el de o manieră care ne-a făcut să nu simțim lipsa mai tînărului Hălmăgeanu. Portarul Ionescu, fundașul Popa au jucat și ei bine.** Mocanu, mai puțin remarcabil decît la Ludwigshafen, a fost și el corespunzător în post, așa încît putem spune că apărarea a întrunit toate sufragiile. Mulți au afirmat după meci că cea mai mare „cotă" din meritele victoriei revine acestui compartiment, referindu-se, probabil, în primul rînd la perioada din final cînd uruguayenii atacau dezlănțuit, vădit deranjați de prespectiva pierderii unui meci care — deși încadrat în pegătirile lor pentru C. M. — conta efectiv în palmaresul întîlnirilor interțări.

Mijlocașii noștri n-au dat randamentul scontat.

Dobrin a jucat prea lent, n-a contat în apărare. Se pare că la lot el n-a putut suplini carențele de pregătire din perioada imediat următoare jocului cu R.F.G., cînd, întors la Pitești, a trecut cu ușurință pregătirea, imperativele vieții sportive. Scoaterea lui din echipă, la pauză, a fost o măsură ce se impunea; păcat că nici D. Popescu n-a dat un randament mult mai bun. Deși sub nivelul său obișnuit, Ghergheli a fost superior celor doi colegi de compartiment.

ÎNTREBĂRI CARE PERSISTĂ

ÎN LEGĂTURĂ CU ATACUL, aceleași două aspecte pe care le-am subliniat și în revenirea după jocul cu R. F. Germană:

— EFICACITATEA NESATISFĂCĂTOARE,

— JOCUL ATACANȚILOR CENTRALI A LĂSAT DE DORIT

Desigur, nu puteam aștepta soluții definitive de la intervalul dintre cele două meciuri. Trebuia încercat ceva în această direcție. S-a încercat dar, iată, încercările n-au dat rezultat. **Iancu n-a corespuns, ca atacant central. Are, poate, circumstanța atenuantă a lipsei de jocuri în națională, a faptului că a făcut pentru prima oară cuplu cu Dridea.** Dar, după părerea noastră, nu este, prin specificul său ca jucător, omul cel mai indicat pentru acest post, chiar dacă la club — la nivelul pretențiilor Farului Constanța — dă satisfacție. Ni se pare mult mai util la mijlocul terenului, cu sarcini de lansare, de pătrundere în atac. Dridea este un atacant central cu anumite calități certe, calități care, — dacă în „cuplu" cu Badea apar ca mai bine puse în valoare — se estompează în compania altui partener imediat.

Din păcate, nici cuplul Ionescu-Dumitriu n-a adus un plus de randament atacului. Este drept că cei doi „rapidiști" au jucat destul de puțin, după cum a fost evident că cel puțin la un capitol (acela al posibilităților de angajament fizic) ei au fost inferiori predecesorilor. La centrări, Dridea și Iancu (înalți, masivi) au avut mai multe perspective. **Problema găsirii celui mai bun cuplu de atacanți centrali rămîne, credem, mai departe, problema numărul 1 a echipei noastre.** Poate ar trebui să fie verificat mai atent Cuperman, component al lotului din această primăvară, după cum n-ar strica să ne gîndim și la Frățilă, cel puțin pentru calitățile sale de șuter, de golgeter al echipei de tineret, de mai mulți ani. Sau la Naghi...

Și acum, despre finalizare. De fapt această problemă e intim legată de cea a atacanților centrali, ca neputînd fi deplasată asupra extremelor. Așa cum se vede și din schemele din pag. 6—7, noi am șutat, în tot meciul, de 18 ori, dar numai de 10 ori pe spațiul porții. Progresul față de meciul cu R.F.G. este minim. **S-a căutat, în meciul de duminică, prea mult concretizarea numai din „poziții ideale"**, din poziții cît mai aproape de poartă. **S-a jucat prea mult lateral, iar în repriza întîi s-a făcut abuz de pase înapoi.** Ca să nu mai amintim de faptul că Iancu și Dridea, chiar cînd au avut asemenea poziții, mult dorite de orice atacant, **au ratat situații care ne-ar fi putut aduce o victorie confortabilă.**

Pîrcălab este un jucător de valoare, o știm cu toții, o știu și străinii. Și procedează și ei în consecință, marcîndu-l sever. De aceea,

(Continuare în pag. 6—7)

MECIUL ÎN CIFRE

	Repriza I	Repriza a II-a	Total
Auturi în favoarea României	8	3	11
Auturi în favoarea Uruguayului	2	10	12
Cornere în favoarea României	6	—	6
Cornere în favoarea Uruguayului	3	3	6
Faulturi comise de România	3	3	6
Faulturi comise de Uruguay	9	7	16
Hențuri comise de România	1	—	1
Hențuri comise de Uruguay	1	—	1
Ofsaiduri comise de România	2	—	2
Ofsaiduri comise de Uruguay	2	1	3

INTRĂRI ÎN TERENUL ADVERS CU NUMĂR DE PASE

ROMÂNIA LA URUGUAY

Repriza I	Repriza a II-a
1 pasă = de 13 ori;	1 pasă = de 16 ori;
2 pase = de 11 ori;	2 pase = de 6 ori;
3 pase = de 7 ori;	3 pase = de 3 ori;
4 pase = de 2 ori;	4 pase = de 3 ori;
5 pase = 1 dată;	5 pase = 1 dată
6 pase = 1 dată.	

URUGUAY LA ROMÂNIA

Repriza I	Repriza a II-a
1 pasă = de 10 ori	1 pasă = de 10 ori
2 pase = de 8 ori	2 pase = de 5 ori
3 pase = de 9 ori	3 pase = de 12 ori
4 pase = de 3 ori	4 pase = de 2 ori
5 pase = de 4 ori	5 pase = de 3 ori

INTRĂRI ÎN CAREUL DE PEDEAPSĂ ADVERS

România la Uruguay — Repriza I de 26 de ori
— Repriza a II-a de 17 ori
Uruguay la România — Repriza I de 19 ori
— Repriza a II-a de 21 de ori

PENTRU DOCUMENTARE

Unicul gol a fost marcat, cu capul, de Iancu (min. 33).
Arbitru: Al. Pirvu; la tușă: A. Rădulescu și N. Mihăilescu.
Spectatori: 50 000.
Formațiile:
ROMÂNIA: Ionescu — Popa, Nunweiller III, Dan, Mocanu — Ghergheli, Dobrin (min. 46: D. Popescu) — Pircălab, Dridea (min. 70: Dumitriu), Iancu (min. 70: I. Ionescu), Sorin Avram.
URUGUAY: Taibo — Troche — Forlan, Goncalves, Emilio Alvarez (min. 84: Manicera), Caetano — Douksas (min. 46: Cortes), Rocha — Urrusmendi, Silva (min. 88: Salva), Esparrago (min. 46: Domingo Perez).
Formațiile le-am redat după așezarea jucătorilor pe teren.

CONTRIBUȚIA JUCĂTORILOR LA VICTORIE

Așadar, noua generație de fotbaliști a îndeplinit dorința „veteranilor": a învins echipa Uruguayului și a dăruit astfel fotbalului nostru revanșa pentru acel 0—4 din 1930. Pentru cine a fost la meci sau l-a urmărit pe „micul ecran" este limpede că reprezentativa noastră putea reuși victoria la un scor și mai mare. A avut suficiente situații clare de gol la poarta lui Taibo deși în general se poate afirma totuși că a acceptat ritmul lent de joc care le convenea oaspeților și pe care aceștia l-au și imprimat jocului.

Rezultatul de 1—0, în fața uneia din cele 16 finaliste ale Campionatului mondial de anul acesta, onorează palmaresul echipei noastre naționale, deși a fost obținut în urma unui joc care n-a avut darul să ne satisfacă, nu s-a ridicat la nivelul posibilităților obișnuite ale jucătorilor noștri.

Intr-adevăr, analizînd comportarea compartimentelor echipei noastre prin prisma randamentului dat în acest meci ajungem la următoarea clasificare: 1. apărarea; 2. înaintarea; 3. linia de mijloc. A fost evident faptul că apărătorii s-au detașat, mai cu seamă în repriza a doua, că mijlocașii s-au comportat șters din care cauză echipa s-a „rupt" în două, cu tot efortul depus de înaintași, care — totuși, și în aceste condiții — au reușit să amenințe destul de des poarta uruguayenilor.

In poartă, M. IONESCU (nota 8) a inspirat încredere tot timpul. Sobru, atent, sigur, a intervenit cu maximum de eficacitate cînd a fost solicitat. Grație unei asemenea intervenții și a modului cum a efectuat plonjonul (pentru a acoperi cît mai mult din poartă) a respins în repriza a doua mingea șutată de Urrusmendi, care pătrunsese singur în careu. Ionescu a ratat însă o ieșire — tot în repriza secundă —, sărind prea devreme, și numai plasamentul lui Dan a salvat echipa de un gol gata făcut.

Din linia de fund, POPA (8) — după o primă parte a jocului cu unele greșeli în intervenții și plasament precum și cu unele „fantezii" contraindicate (driblinguri și fente, riscante, în propriul teren) — și-a revenit complet după pauză, făcînd o partidă bună și asigurînd o apărare fermă împreună cu DAN (10) și NUNWEILLER III (9). Aceștia au fost cei mai buni din echipă, din primul și pînă în ultimul minut de joc, respingînd cu regularitate acțiunile adversarilor. Ei au excelat în plasament, în marcaj, în jocul cu capul și în siguranța intervențiilor la balon. Pregătirea fizică foarte bună le-a permis să termine meciul cu rezervă de resurse. MOCANU (7) ni s-a părut mai slab ca de obicei; a fost depășit în multe faze la început, pentru ca treptat să-și revină și să aducă o contribuție mai mare după pauză.

Cei trei mijlocași folosiți nu s-au ridicat la înălțimea așteptărilor. Toți au fost deficitari ca pregătire fizică. GHERGHELI (7) s-a repliat foarte greu atunci cînd echipa noastră intra în apărare și el era surprins intercalat în atac. Nu și-a drămuit eforturile, după părerea noastră — în condițiile în care s-a prezentat — n-a făcut un „joc economicos". *La acest jucător se pune în mod serios problema pregătirii sale și prin joc, pentru că este titular în echipa reprezentativă, dar nu și în cea a lui Dinamo (în care n-a mai jucat de cîteva etape).* DOBRIN (4), e drept foarte bun tehnician, a executat cu finețe pase de efect, fente spectaculoase, dar a fost prea lent, cu mică rază de acțiune (într-o zonă foarte limitată pe la mijlocul terenului), a intrat rar în atac (un singur șut...), iar în apărare aproape că nici nu s-a văzut. Ni s-a părut obosit și trebuia înlocuit. „Succesorul" său, D. POPESCU (5), a început bine repriza a doua, dar curînd a... împrumutat nota care l-a caracterizat pe Dobrin: ritm lent. În plus, a manifestat întîrziere în pase sau a condus prea mult balonul.

PÎRCĂLAB (7+) a fost cel pe care-l știm, dar numai în anumite perioade, cînd a tras de multe ori atacul după el și a servit mingi ca „pe tavă", ca în prima repriză. După pauză a fost inegal, s-a descurcat mai greu în fața unui Caetano mai decis și mai prompt în a-i „tăia drumul".

Ne-am așteptat mai mult și din partea lui DRIDEA (7) și în primul rînd ca siguranță și promptitudine în careu, fiind un jucător recunoscut prin „simțul porții". *A fost într-adevăr un „spărgător" în luptă cu apărarea masivă și închisă a oaspeților, s-a deplasat des cînd într-o parte cînd în alta, cu scop tactic, dar numai această calitate, evident indispensabilă unui „vîrf", nu-i suficientă. Mai este nevoie și de colaborare cu celălalt „vîrf", de mai multă spontaneitate în careu, de mai multă finalitate.* IANCU (6) la al doilea meci al său în reprezentativă și autor al golului, n-a reușit să rezolve problema celui de al doilea „vîrf de atac", în acest meci. Comportarea sa nu a satisfăcut, dar considerăm că sînt și circumstanțe atenuate care merită să fie luate în considerare. După părerea noastră el este un jucător „piston" apt să îndeplinească rolul unui „nr. 8 sau 10" retras, cu acțiuni înainte-înapoi. De altfel, așa a și jucat destul de mult, încît s-ar putea spune că s-a deprins cu acest rol. Schimbarea de funcțiuni nu se poate face cu una-două, mai ales la nivel de reprezentativă. Una este să joci așa la Farul (unde ocupă, în ultimul timp, unul din posturile de atacanți centrali) și alta în echipa națională. Iar încercarea nu poate fi încununată de la început cu deplin succes. Nu susținem că Iancu este unica soluție pentru atacul lotului nostru. Poate cu timpul să ajungă, printr-o colaborare mai strînsă între antrenorii lotului și ai Farului, un titular de bază în atacul național. Are calități corespunzătoare. Pînă atunci însă mai trebuie pregătit cu răbdare, dezbărîndu-l de driblinguri inutile sau îmbunătățindu-i trasul la poartă. Intre timp însă, mai pot fi încercați și alții, pentru că *„vîrfurile de atac" rămîn mai departe o problemă a reprezentativei.* Cu atît mai mult cu cît nici înlocuitorii lui Dridea și Iancu, DUMITRIU și IONESCU, nu au dat — pentru moment, cel puțin — speranța că pot alcătui un cuplu de încredere. Duminică s-a văzut — cît timp au jucat—că sînt dezavantajați fizic în fața apărătorilor uruguayeni (tocmai în repriza cînd aceștia, ca și ceilalți jucători oaspeți, au forțat jocul și rezultatul, au jucat mai bărbătește). Acțiunile lor în doi n-au avut efect practic și, în plus, au cam izolat extremele noastre.

SORIN AVRAM (5) a alergat foarte mult înainte și înapoi, dar fără randament de atacant (nici un șut la poartă !). A folosit bine de cîteva ori viteza sa, însă s-a pierdut în dribling sau în „întoarceri" ale jocului înapoi.

★

Echipa Uruguayului a prezentat cîteva individualități de valoare, care s-au impus de-a lungul partidei. Dintre aceștia notăm pe FORLAN, ALVAREZ, TROCHE din apărare, ROCHA din „mijloc", CORTES URRUSMENDI, PEREZ și SILVA din atac. În general, oaspeții au dovedit o foarte bună tehnică, ritm uniform (lent, însă), incisivitate (în repriza a doua, după care trebuie apreciați mai mult) și forță de șut, cu deosebire de la distanță. „Culcă" des balonul, pe care-l fac să alerge mai mult, și știu să ocupe mijlocul terenului printr-o repartizare judicioasă a oamenilor și printr-o elasticitate destul de pronunțată. De asemenea, subliniem faptul că nu lasă nici un moment spații prea mari între linii.

Petre GAȚU

Arbitrul a avut dreptate. Doi jucători uruguayeni (nr. 13 și 9) erau în ofsaid evident, așa cum se vede și din fotografie.
Foto: N. DUMITRESCU

ALVAREZ și POPA pe post de moințoș
desen de Neagu RADULESCU

Iancu a fost faultat în careu. Infracțiunea a rămas nesancționată

Foto: AL. BABIC

URUGUAYENII-DESPRE NOI... NOI-DESPRE URUGUAYENI...

Cîteva minute după meci... Tema discuțiilor noastre cu ambele tabere este exprimată în titlu. Să transmitem microfonul — stilou celor 22 de jucători care au început partida de duminică:

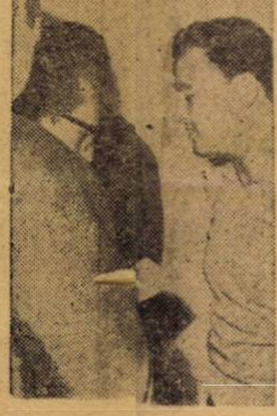

In ușa cabinei, Omar Borras — antrenor al uruguayenilor — își spune părerile despre joc...

TAIBO — portarul Uruguayului: *„Mi-a plăcut colegul de post din echipa română. Il invidiez în primul rînd pentru statura lui* (n.n. Taibo, probabil că știți, este destul de scund). *Are intervenții sigure și fiecare gest al lui mi-a arătat că știe să anticipeze intențiile adversarului".*

MIHAI IONESCU — portarul nostru: *„Taibo face parte din categoria portarilor care apără de pe linia porții. Este iute și sare foarte bine pentru înălțimea lui".*

TROCHE — căpitanul echipei Uruguayului: *„Am rămas cu un deplin respect pentru Popa, exemplul căpitanului cu o inimă cît zece. Ah, de-am avea și noi cîțiva jucători cu asemenea dăruire pentru echipă!"*

POPA — căpitanul unsprezecelui nostru: *„Troche a intervenit de fiecare dată spre a calma discuțiile ivite în teren. Am observat că — prin ținuta și valoarea pe care o reprezintă — se bucură de deplinul respect al coechipierilor. Il voi reîntîlni oricînd cu plăcere".*

EMILIO ALVAREZ — nr. 3 în formația Uruguayului: *„Știu că nr. 3 din formația română este unul din frații Nunweiller. Și noi sîntem doi Alvarez în lotul uruguayan, dar este vorba doar de o potrivire de nume".*

NUNWEILLER III: *„M-au impresionat deosebitele calități de acroșer ale lui Emilio Alvarez. Iar șutul cu care l-a întins pe Mihai Ionescu mi-a demonstrat că nu degeaba este numit „tunarul" echipei lui".*

FORLAN — nr. 4: *„Mocanu nu a fost cumva înaintaș? Are stilul unei veritabile extreme".*

MOCANU: *„Ce mi-a plăcut la Forlan? Cum centrează".*

GONCALVEZ — nr. 5: *„Halfii români știu ce înseamnă acoperirea mijlocului terenului. Ei se deplasează necontenit. Spre final mi s-au părut în scădere de suflu..."*

GHERGHELI: *„Prin țesătura de pase, uruguayenii ne-au pus de cîteva ori la grele eforturi pentru a putea reintra în posesia balonului. Unul dintre dirijori a fost Goncalvez".*

CAETANO — nr. 6: *„Cred că Dan, împreună cu Nunweiller III au fost cei mai buni jucători ai României. Dan sare bine, la timp și fără echivoc. A salvat cu siguranță mingi grele".*

DAN: *„Purtătorul tricoului nr. 6 de la uruguayeni a efectuat cîteva deposedări de balon de o precizie rar întîlnită".*

DOUKSAS — nr. 7: *„Deși a jucat cu intermitențe, Pîrcălab mi-a apărut cu valoarea tehnică cea mai ridicată din formația română. Cursele lui au o spectaculozitate ce se aplaudă instantaneu pe marile stadioane ale lumii".*

PÎRCĂLAB: *„Nr. 7 stăpînește balonul fără nici un efort. Nu s-a angajat însă în cursă. Mi-aș fi putut da seama și de puterea lui de pătrundere".*

URRUSMENDI nr. 8: *„Eu am jucat mai mult pe extremă și am avut destule momente de răgaz spre a urmări partenerii de meci. Dridea știe ce trebuie să facă, își cunoaște meseria de vîrf de atac".*

DRIDEA: *„In repriza a doua, jucătorul cel mai viu, cel mai energic din atac a fost Urrusmendi".*

SILVA — nr. 9: *„Purtătorul tricoului nr. 9 din echipa română a făcut o mare risipă de energie. A greșit milimetric la două mingi favorabile. Dacă marca, probabil că juca cu alt moral".*

IANCU: *„Cred că Silva a fost mult preocupat de jocul combinativ".*

ROCHA — nr. 10: *„Dobrin m-a încîntat uneori prin execuțiile tehnice. Ar cîștiga mult dacă ar efectua aceste execuții cu și mai mare viteză și în alergare, fără să oprească jocul".*

DOBRIN: *„Spun drept, am dorit așa de mult să joc bine încît nu prea am avut timp să-i văd pe ceilalți".*

ESPARRAGO — nr. 11: *„Are viteză nu glumă, Sorin Avram. A alergat cît o extremă și un fundaș la un loc. Era normal să obosească la sfîrșit".*

S. AVRAM: *„Foarte tehnic, extremul stînga uruguayan. A căutat mult intrările pe centru și poate din cauza asta n-a terminat cu succes incursiunile".*

Pentru final, cuvîntul antrenorilor.

ONDINO VIERA: *„Românii au jucat așa cum mă așteptam: cu toată ardoarea pentru un rezultat favorabil. Au fost momente de joc bun, datorate mai ales echipei române, acțiuni care au strălucit prin viteză și spontaneitate și s-au înregistrat în special în prima repriză. La noi a fost evidentă încă o neomogenizare a formației. Trebuie s-o obținem în meciurile care ne-au rămas pînă la 11 iulie, cînd vom deschide Campionatul mondial în compania Angliei".*

ILIE OANĂ: *„Băieții noștri au luptat mult pentru o performanță prețioasă palmaresului reprezentativei A. Am avut în față un adversar valoros, care ne-a pus multe probleme, mai ales în apărare, dar dacă nu întîlnești echipe cît mai puternice nu poți progresa. Trebuie să ne continuăm programul cu asemenea partide".*

Declarații culese de EFTIMIE IONESCU

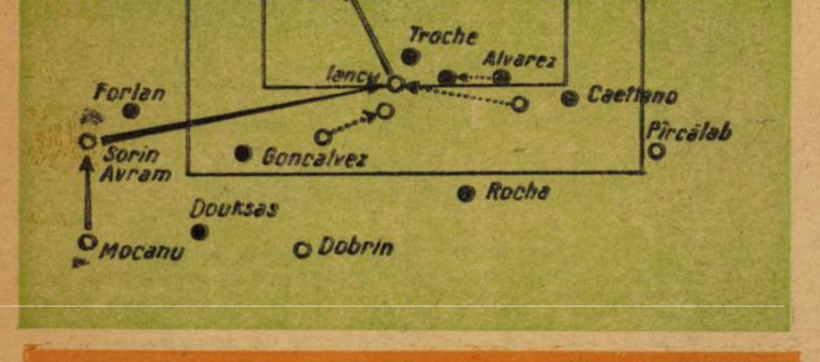

AȘA A FOST INSCRIS UNICUL PUNCT AL MECIULUI

(Cu linie neîntreruptă am notat drumul mingii, iar cu linie întreruptă deplasarea jucătorilor).

O VICTORIE DE PRESTIGIU

(Urmare din pag. a 5-a)

considerăm că jucătorii noștri n-au procedat bine dirijîndu-și acțiunile aproape numai pe partea dreaptă. Să nu uităm că golul victoriei a venit de pe stînga...

După părerea noastră, cele două obiective principale care ne stau în față, înaintea jocului cu Portugalia sînt:

1. SOLUȚIA PENTRU ATACANȚII CENTRALI.
2. ADUCEREA MIJLOCAȘILOR LA NIVELUL POSIBILITĂȚILOR LOR REALE DE RANDAMENT.

Și acum, cîteva cuvinte despre oaspeți.

Uruguayenii și-au demonstrat din plin calitățile care le-au conferit un loc în primele 16 echipe din lume. Sînt toți excelenți atleți, tehnicieni remarcabili, au pasat cu precizie. Tactica lor a fost dominică plimbarea mingii între linia de centru și careul nostru de 16 metri, în scopul creării de breșe pentru lansare. **De aceea, jocul lor a apărut lent, oarecum demodat. Dar efectul a fost negativ și pentru noi, pentru că ne-a scos din ritmul nostru (obișnuit acasă), furtunos, debordant. N-am mai jucat în viteză și am intrat în „domeniul adversarului".** E rău că nu le-am impus uruguayenilor jocul care ne convenea nouă; dar, e bine — pe de altă parte — că am reușit să-i batem și așa.

Și mai ținem să facem o subliniere.

Echipa noastră are nevoie de parteneri de întrecere valoroși. A fost bun meciul cu R.F.G., a fost bun cel cu Uruguay, e bine că jucăm acum și cu Portugalia.

Cu adversari puternici, victoria capătă contur; înfrîngerea e mai puțin amară; iar profitul e cert.

SATISFACȚIE PENTRU IUBITORII FOTBALULUI

Din tribună

Faptul că arbitrii greci n-au putut sosi la timp a pus în mare încurcătură pe oficialii federației noastre. Pînă la urmă însă, a fost găsită o soluție: arbitrii români, care figurează pe lista anunțată la F.I.F.A. Și cum federația n-a avut alții la dispoziție, au fost delegați Al. Pîrvu, A. Rădulescu și N. Mihăilescu. Numai așa se explică, deci, prezența pe tușă a lui Mihăilescu, care este suspendat de Colegiul central de arbitri în urma arbitrajului prestat la meciul Steaua — Rapid.

Au fost „voci" care au susținut că Mocanu, în prima repriză, ar fi trebuit sancționat cu 11 m pentru henț în careu. In împrejurări asemănătoare însă (Mocanu se afla în cădere, căutînd să joace mingea cu piciorul), regulamentul de joc ține seama de ELEMENTUL INTENȚIONAL și prevede sancțiuni *(cu lovitură de la 11 m)* numai în cazul cînd „mîna lovește balonul" *(deci există această intenție)* și nu cînd „balonul lovește mîna", *cum a fost în cazul lui Mocanu.*

A fost interesantă așezarea pe teren a jucătorilor uruguayeni. In spatele liniei de fundași **(Forlan — Goncalves — Emilio Alvarez — Caetano)** a acționat un „libero" — **Troche. La mijloc s-au plasat Douksas și Rocha,** iar ca vîrfuri au funcționat (cu dese schimbări de locuri) **Urrusmendi, Silva și Esparrago.** Cu mici modificări, acest dispozitiv a fost aplicat și după schimbările survenite în formație. Ideea tactică însă n-a fost precis conturată. „Fundașul măturător" **Troche** a acționat în momentul în care echipa sa era în apărare; cînd se afla în atac, **Troche** trecea pe linia fundașilor, în locul lui **Goncalves,** care avansa în linia de mijloc. Un lucru a fost însă, precis: oaspeții au acoperit bine mijlocul terenului, pe care l-au și controlat după pauză, datorită spațiilor mici dintre „compartimente" și deci grație unei replieri mai ușoare.

Cu partida de duminică, cîțiva dintre jucătorii noștri și-au mărit numărul prezențelor în prima reprezentativă. Astfel, **Nunweiller III** a îmbrăcat pentru a 29-a oară tricoul naționalei, **Popa** pentru a 27-a, iar **Pîrcălab** pentru a 24-a oară (în aceste cifre nu sînt cuprinse unele partide neoficiale, cum au fost cele cu echipele olimpice ale Cehoslovaciei, Ungariei și Iugoslaviei sau cu R. P. Chineză).

Celor trei jucători le urăm multe selecționări înainte, iar colegilor din urma lor... să-i ajungă.

Să mai notăm două lucruri, esențiale după părerea noastră:

1. Nunweiller III *și-a perfecționat atacul prin alunecare,* pe care-l folosește cu tot *mai multă promptitudine și — mai ales — corectitudine.* Duminică, am văzut apărînd un adevărat „picior salvator" în situații foarte dificile pentru echipa noastră, atacul „la om" fiind executat în cele mai regulamentare condițiuni.

2. Dan Coe dovedește, în orice condițiuni, *dexteritate în interpunerea în traiectoria mingii.* Multe mingi s-au oprit, astfel, în capul, pieptul sau piciorul lui Dan.

Pîrcălab a fost în dificultate în repriza a doua pentru că adversarul său *Caetano a* „ghicit" antidotul și l-a stopat de multe ori, nemailăsîndu-l să-și facă obișnuitele curse și să centreze cum numai el știe. Deci, la acest jucător se pune problema unei variații în joc, în raport cu comportarea adversarilor direcți. In același timp (pentru că numai el singur nu poate întotdeauna) se cere și o mai mare atenție din partea colegilor săi în ceea ce privește modul cum trebuie jucat. E drept că Pîrcălab se descurcă și atunci cînd primește mingea la picior, *dar îi convine mai mult să i se trimită mingea la întîlnire, să fie lansat. Și acest lucru s-a văzut de atîtea ori pînă acum.*

Oricît de curios ar părea, dar fundașul nostru **Popa** și-a scos în evidență calitățile și forma tocmai în repriza în care a avut un adversar mai bun, mai iute **(Domingo Perez).** În această parte a meciului, căpitanul echipei noastre s-a plasat corect, a intervenit prompt și a „servit" mingi utilizabile mijlocașilor ca și înaintașilor, pe lîngă faptul că s-a intercalat în atac, cu mai puțin succes, e drept, dar util.

Cum s-a șutat la poartă

Pentru a da o imagine mai fidelă a situațiilor de poartă ale celor două echipe în partida de duminică, am întocmit, pentru cititorii revistei, schemele de mai jos.

IN REPRIZA I-a jucătorii români au expediat 10 șuturi — patru pe spațiul porții (**Dridea** două, și **Iancu** două, — din care unul a fost gol), iar șase în afară (**Dridea** două, **Iancu** două, **Dobrin** și **Popa**).

Uruguayenii au tras numai șapte șuturi. In schimb, ei au „găsit" poarta de cinci ori prin **Caetano, Silva, Alvarez, Forlan** și **Urrusmendi.**

IN REPRIZA A II-A am înregistrat opt șuturi la poarta apărată de **Taibo** — șase pe spațiul porții (**Iancu** trei, **Ionescu, Pîrcălab** și **Dumitriu**) și două în afară (**Dridea** și **Ionescu**).

Oaspeții au șutat, de data aceasta, de nouă ori, — cinci în spațiul porții (**Rocha, Esparrago, Urrusmendi** — două, **Cortes**) și patru pe lîngă poartă (**Cortes**).

Aceste grafice atrag însă atenția, în mod deosebit, prin două lucruri:

I) Inaintașii noștri au căutat să concretizeze, în majoritatea situațiilor de gol, din interiorul careului de 16 metri, adică de acolo unde spațiul era mai aglomerat. Jucătorii uruguayeni, în schimb, sesizînd că se poate trece greu prin dispozitivul nostru de apărare, au șutat foarte mult de la distanță.

II) La finalizarea acțiunilor de atac ale echipei noastre a participat un număr relativ mic de jucători. Dacă excludem pe **Ionescu** și **Dumitriu,** introduși în joc către sfîrșitul reprizei a II-a, singurii care au tras la poartă au fost **Dridea, Iancu, Pîrcălab, Dobrin** și **Popa** — ultimii trei cîte o singură lovitură. Din acest punct de vedere, oaspeții ne-au fost superiori, în sensul că toți atacanții au fost prezenți la finalizare, inclusiv **Alvarez, Caetano** și **Forlan,** care aveau sarcini defensive.

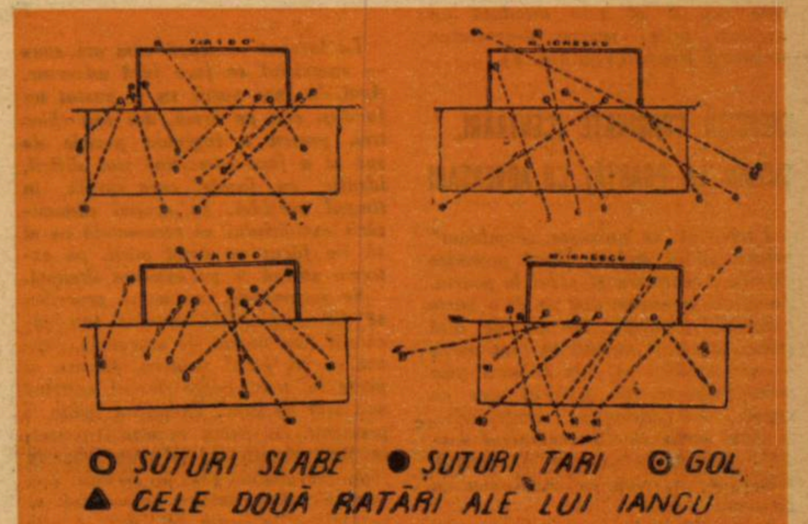

Un moment de dificultate la poarta noastră a fost prompt rezolvat de C. Dan (nr. 6) care-și manifestă bucuria pentru reușita intervenției.
Foto: D. LAZĂRESCU

ARBITRAJUL MECIULUI

Arbitrajul meciului România — Uruguay a fost prestat în condiții neobișnuite. Brigada de arbitri greci, care urma să conducă acest joc, nu a realizat în condiții bune legăturile aeriene, astfel că a sosit la București, la aeroportul Băneasa, după începerea jocului.

Intr-o asemenea împrejurare s-a apelat, așa cum este stipulat și în dispozițiile F.I.F.A., la arbitri locali, ale căror sarcini sînt, firește, foarte dificile. Tînărul arbitru internațional **Al. Pîrvu** a primit această misiune în care imparțialitatea urma să joace rolul cel mai important. El a fost ajutat la tușă de doi arbitri mai experimentați, **Andrei Rădulescu** și **N. Mihăilescu.**

Cei trei arbitri și-au îndeplinit bine sarcina lor, reușind să dea decizii juste care nu pot fi contestate și, de altfel, nici nu au fost reclamate de partea uruguayană.

In fotografia notată cu număr 1 1, pe care o publicăm în această pagină și care reprezintă faza golului neacordat echipei Uruguayului, se vede clar poziția flagrantă de ofsaid a celor doi înaintași oaspeți (în tricouri deschise cu nr. 13 și 9 și notați cu semnele X albe, pentru a fi subliniată mai bine poziția lor neregulamentară). **Fotografia a fost luată cu teleobiectivul în momentul șutului și înscrierii golului. Cei doi jucători români, în tricouri închise, cu semnele X negre.**

Apoi, iată în fotografia cu numărul 2, pe Iancu căzut în careu în urma faultului comis de Alvarez, infracțiune care impunea 11 m.

Dacă considerăm și faza celui de al doilea gol înscris de Iancu, în care arbitrii noștri au semnalat just ieșirea mingii din teren și reintrarea ei în traiectorie în teren, avem imaginea unei corectitudini exemplare, chiar cu multă atenție pentru oaspeți.

Arbitrului Al. Pîrvu i se poate imputa doar maniera nepotrivită în care a înțeles să rezolve unele proteste ale jucătorilor, folosind în acest scop mîinile și nu autoritatea fluierului.

Din experiența specialiștilor străini

Publicăm azi o serie de exerciții pentru antrenamentul fotbaliștilor, reproduse după revista de specialitate vest-germană „FUSSBALL TRAINER".

Sînt exerciții combinate, pe care le recomandăm, dat fiind conținutul lor complet (pregătire tehnică, tactică, fizică).

EXERCIȚII PENTRU SCHIMB DE LOCURI ATAC CU DOUĂ VIRFURI

Trei jucători pe care-i însemnăm cu A, B, C se postează la cca. 30 de metri de careul de 16 metri. Jucătorul A se află pe stînga, B în centru, iar C pe dreapta. Jucătorul A este în posesia balonului și-l trimite la mijloc jucătorului B. Îndată ce a pasat mingea, atît jucătorul A cît și jucătorul C sprintează în forță în cruce. Jucătorul B care are între timp mingea, o conduce cîțiva pași și apoi pasează unuia dintre atacanții care aleargă în cruce, să zicem jucătorului C. Acesta din urmă, reluînd balonul, pasează lui A care trage la poartă. În al doilea exercițiu, jucătorul C va fi în poziție de șut și va expedia mingea spre poartă.

De notat că acest exercițiu trebuie făcut de toți jucătorii echipei, care vor fi împărțiți în cele trei grupe. Ei își așteaptă rîndul, astfel încît fiecare va exersa șutul la poartă. Se înțelege deci, că aceia care au fost în grupa A vor fi la un moment dat în grupa B și C și invers. Exercițiul va fi repetat de cinci pînă la zece ori și el este totodată un excelent prilej pentru dezvoltarea pregătirii fizice. (Vezi fig. 1).

EXERCIȚII COMBINATE (CENTRĂRI, ȘUTURI LA POARTĂ) CU ADVERSARI

Exercițiul se numește „combinat" pentru că el include două procedee diferite: centrarea și șutul la poartă. Jucătorii se antrenează pe de o parte executînd centrări, iar pe de altă parte, atacanții postați în fața porții se vor strădui să reia balonul prin șuturi directe, cu piciorul sau cu capul. La începutul exercițiului, în fața porții va sta înaintașul central. Acesta, în funcție de poziția mingii o va relua cu capul sau cu piciorul.

Unul dintre jucători (mijlocașul dreapta în schiță) va pasa balonul lateral extremei. Acesta aleargă cu mingea cîțiva pași, iar din apropierea colțului terenului va centra în așa fel încît să ofere o poziție ideală de șut jucătorului aflat în fața porții. Exercițiul trebuie repetat de nenumărate ori, fără adversari, pentru ca extrema și atacanții să se obișnuiască cu centrarea sau șutul la poartă, să capete siguranța și calmul de care au nevoie în timpul partidei. Centrările vor fi făcute în diferite maniere: la înălțime (pentru șuturile cu capul), la semiînălțime (pentru șuturile cu capul, din plonjoane), la firul ierbii (pentru șuturile cu piciorul). Totodată extrema trebuie să sesizeze poziția atacantului, servindu-i balonul în funcție de poziția în care se află în fața porții.

De asemenea, extrema trebuie să cunoască calitățile atacanților care se află în fața porții și așteaptă centrarea. De pildă, dacă unul dintre atacanți este cunoscut ca un bun șuter sau un jucător periculos în loviturile de cap, el îi va centra în consecință.

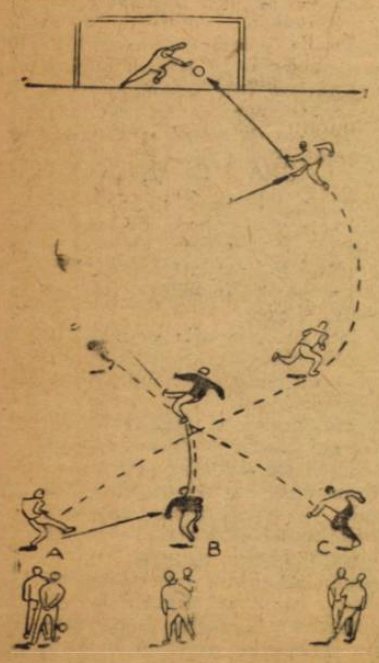

Fig. 1

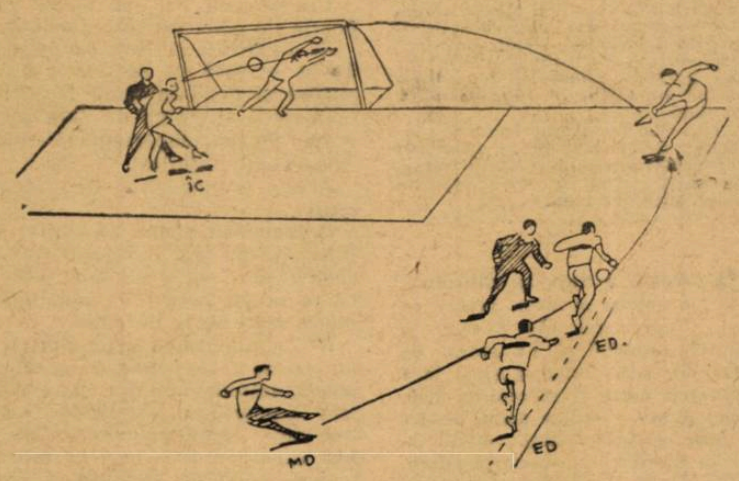

Fig. 2

La început — după cum am spus — exercițiul se face fără adversar. Apoi, în fața porții va fi postat un fundaș, mai pe urmă, doi sau chiar trei, pentru a îngreuia poziția de șut și a face exercițiul mai dificil, identic cu fazele care survin în timpul partidei. În scopul dinamizării exercițiului se recomandă ca el să fie făcut pe două părți, pe extrema stîngă și pe extrema dreaptă.

Se recomandă, ca acest procedeu să fie exersat de absolut toți jucătorii (nu numai de atacanți), pentru că în jocul modern, fiecare ia parte la atac, poate deveni extremă sau vîrf de atac. Exercițiul poate fi practicat cu patru înaintași postați în fața porții, dar în acest caz, în fața portarului vor fi postați trei fundași. Bine înțeles, procedeul se îngreuiază în acest fel, dar el este deosebit de util pentru că se apropie foarte mult de situațiile care survin adesea în timpul partidelor (Vezi fig. 2).

JOC DE COMBINAȚIE CU SCHIMBURI DE LOCURI ȘI ȘUT LA POARTĂ

Jucătorii se așează pe două rînduri: A și B, la centrul terenului la o distanță de cca. 8—10 metri. Primul jucător din rîndul A trimite mingea înainte, spre dreapta jucătorului care a sprintat simultan din rîndul B. Acesta din urmă preia mingea și o conduce lateral, înainte spre stînga — și apoi pasează spre dreapta jucătorului venit în față, din rîndul A. Acum este rîndul jucătorului din grupa A să facă același exercițiu, alergînd înainte spre stînga și pasînd la dreapta jucătorului venit înainte din rîndul celălalt. La marginea careului de 16 metri, mingea va fi șutată spre poartă. Exercițiul se repetă, așa încît fiecare dintre jucătorii așezați pe cele două rînduri să efectueze — în doi — cîte un șut la poartă. (Vezi fig. 3).

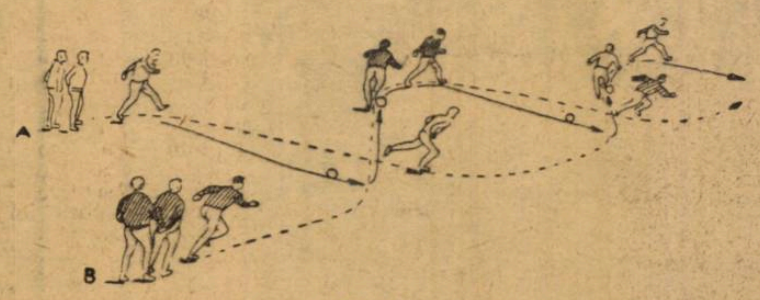

Fig. 3

FOTBAL ÎN VACANȚĂ

A venit vacanța de vară. Fiecare dintre voi aveți mai mult timp liber. Vă pregătiți să plecați la mare sau la munte, dar nimeni nu pierde din vedere că, oriunde s-ar găsi, tînărul fotbalist dorește să schimbe cîteva pase cu mingea, alături de prietenii săi, pe plajă sau pe o pajiște verde. Deci, în bagajul pe care-l luați cu voi, nu uitați mingea, fie ea chiar una de cauciuc.

Jocul acesta simplu, în care voi vă conduceți singuri, vă arbitrați singuri, vă dă personalitate, imaginație și putere de creație.

În concluzie, jucați, jucați pentru ca să învățați.

DIFERITE JOCURI

Orice joc începe prin cîteva schimburi de pase, tras la poartă, joc cu capul, continuînd cu „trei contra trei", „patru contra patru" sau „cinci contra cinci", în funcție de numărul de tineri și de dimensiunile terenului.

Un joc foarte util și distractiv este „tenis cu piciorul", care se joacă pe un teren de dimensiunile celui de volei, despărțit la mijloc de o sfoară mai groasă, suspendată pe două bețe, cam la un metru înălțime de pămînt. Echipele pot fi alcătuite din doi, trei sau patru jucători.

Regulile jocului sînt ca la tenis de masă: fiecare partidă pînă la 21 de puncte, cu schimburile de serviciu la 5 puncte.

Serviciul se face de la linia de fund, direct din mînă sau din drop-gol, peste sfoară. Dacă mingea cade în terenul propriu sau sub sfoară se pierde un punct. Mingea poate fi jucată direct sau după o atingere cu pămîntul. Jucătorii din aceeași echipă pot pasa între ei, cu piciorul sau cu capul, numai de trei ori. Pasele sînt foarte importante în acest joc, deoarece ele dezvoltă ideea de joc colectiv. Se poate juca și pe terenuri de asfalt improvizate, marcate cu cretă, pe aleile dintre blocuri, cu minge de cauciuc.

Tenisul cu piciorul este un joc plăcut, care dezvoltă simțul mingii, precizia pasei, echilibrul și suplețea.

Dacă aveți posibilități, puteți să-l jucați cu o variantă mai grea:

— marcați la circa doi metri de la linia de fund, cîte un cerc cu diametrul de 0,50 m. în ambele părți;

— așezați cîte o poartă mică, făcută din două bețe înfipte în pămînt, în stînga și în dreapta sforii care desparte terenul, la circa trei metri.

Mingea trimisă în cerc va însemna două puncte, iar cea trimisă în poartă, indiferent care dintre ele, va însemna trei puncte. Această variantă necesită o mai activă circulație a mingii și a jucătorilor, deci o mobilitate și o execuție deosebite.

Folosind aceste jocuri simple, nu vă puteți pierde deprinderile, ba mai mult, vă puteți forma și altele. Cert este însă că veți obține o execuție relaxată, decontractată.

De obicei, băieții care nu se cunosc între ei, în tabere la munte sau la mare, caută „să se remarce", ținînd mingea, driblînd. Jucătorul adevărat însă face un lucru sigur: joacă simplu. De aceea, în cursul meciurilor, jucați colectiv, prin pase, prin circulația mingii, faceți „unu-doi"-uri, centrați în spate, trageți la poartă direct sau din voleu.

Nu vă subestimați partenerii de joc, chiar dacă ei sînt mai puțin antrenați decît voi, nu luați o atitudine ironică față de adversar. Nu faceți abuz de fantezii ridicole, ci căutați să obțineți decontractarea în execuție, ceea ce vă va ajuta să realizați progrese. Perfecționați-vă permanent simțul mingii, amortizările, preluările, precizia pasei, driblingul și protejarea, atacul pentru minge, cît și trasul la poartă precis; toate acestea însă, păstrînd o destindere în mișcări.

★

IN INCHEIERE, un articol din regulamentul de joc. Azi, articolul 2:

Mingea va fi de formă sferică, anvelopa exterioară va fi din piele și nici un material care ar putea constitui un pericol pentru jucători, nu va putea fi folosit în confecționarea ei.

Mingea va putea avea o circumferință de cel mult 71 cm. și cel puțin 68 cm.

Ea va cîntări la începutul partidei, cel mult 453 gr. și cel puțin 396 și nu va putea fi schimbată în timpul jocului, decît cu autorizația arbitrului.

ȘT. STĂNCULESCU
antrenor la Centrul de fotbal „Dinamo"

SĂ ASIGURĂM JOCURILOR CONDIȚII CÎT MAI BUNE DE DESFĂȘURARE

S-a putut observa în ultimul timp că unele jocuri de fotbal se desfășoară în condiții necorespunzătoare, ceea ce face ca întrecerea de pe teren să degenereze.

Care este, în asemenea cazuri, partea de vină a arbitrului?

Se știe că, în conformitate cu prevederile regulamentului, arbitrii au puteri depline în conducerea jocurilor. Cînd ei nu fac uz de aceste drepturi — sau invers, fac prea mult abuz de ele — partida pierde nu numai din punct de vedere calitativ, dar și pe planul eticii sportive. În aceste cazuri, arbitrii nu mai sînt stăpîni pe joc, lăsînd pe echipieri să utilizeze toată gama de duritați, să-și plătească „polițele", să protesteze la toate deciziile, ajungînd pînă la insultarea celui ce conduce jocul. S-au mai văzut și cazuri cînd unii echipieri, odată aflați în suprafața de pedeapsă, simulează a fi victimele unui fault imaginar, reclamînd arbitrului acordarea penaltiului. În cazul cînd nu li se face pe plac, atacantul trece la amenințări directe împotriva arbitrului, cum s-a întîmplat în jocul de campionat Recolta Carei — Vagonul Arad, cînd echipa gazdă a dat naștere la acte de-a dreptul intolerabile.

După regulament, arbitrul trebuia în această situație, să oprească definitiv jocul.

Repetarea unor asemenea carențe de autoritate a făcut să se acrediteze legenda — de multe ori însă întemeiată — că unii arbitri, procedînd subiectiv și cu timiditate — nu sancționează multe din iregularitățile de joc ale echipelor gazdă.

Un argument de bază îl constituie acordarea în număr destul de mare a loviturii de la „11 m"., în favoarea acestor din urmă formații. Cînd o asemenea lovitură este, totuși acordată echipei oaspete, ea constituie un mare eveniment, după cum au calificat toți crainicii și cronicarii sportivi cazul de la Iași, din 15 mai a.c., cînd arbitrul a avut „curajul" de a decreta un penalti în favoarea echipei Universitatea Cluj.

Dacă așa stau lucrurile, să vedem cum pot fi remediate aceste neajunsuri, pentru ca incidentele de pe teren să se reducă la minimum, iar numărul jucătorilor eliminați să scadă simțitor?

În primul rînd, consider că trebuie să se acționeze mai mult pe cunoașterea de către jucători a regulamentului. Sînt încă mulți jucători care, deși practică de mai mult timp acest sport, totuși nu-i cunosc regulile. Astfel de exemplu, jucătorul Barbu de la Dinamo Pitești a ajuns în fața Comisiei de disciplină, fiind eliminat de arbitru la jocul Știința Craiova — Dinamo Pitești. El a afirmat că arbitrul a condus foarte slab jocul, invocînd printre altele și faptul că l-a sancționat pentru că a atacat un adversar cu „pieptul", deși alți arbitri nu au condamnat această modalitate de atac.

Este știut că atacul cu pieptul a fost cîndva permis, acum însă el este interzis, îngăduindu-se numai cel „umăr la umăr" și în condiții egale. Alți jucători reclamă că deși nu și-au lovit adversarii, ci numai au avut intenția să-i lovească, totuși au fost penalizați de arbitri.

Trebuie să spunem că bine au procedat aceștia, deoarece regulamentul este clar. Printre cele două infracțiuni care se sancționează cu lovitură liberă directă este și următoarea: „lovește sau încearcă să lovească un adversar". Iată deci, că arbitrul urmează să sancționeze nu numai fapta, dar și intenția, tocmai pentru a asigura jocului caracterul necesar de sportivitate. Bine ar fi dacă antrenorii, în munca lor cu jucătorii, ar desfășura o mai mare activitate în ceea ce privește prelucrarea regulamentului de joc, la nevoie putînd apela și la colegiile locale de arbitri.

În partida Rapid — Universitatea Cluj, jucătorul Ion Ionescu a protestat că arbitrul de linie l-a semnalizat în ofsaid la o minge degajată de portarul Răducanu, fără să știe că numai la lovitura de poartă nu există ofsaid în prima fază și că în rest, cînd mingea se află în joc, există ofsaid.

Am enumărat aici numai cîteva aspecte legate de actele de indisciplină comise de unii jucători pe teren, considerînd că este de datoria antrenorilor și a conducerilor secțiilor de fotbal din cluburi de a desfășura o mai intensă activitate educativă cu jucătorii, în așa fel încît aceștia să stăpînească bine regulile de joc și să dea dovadă de o mai mare disciplină pe teren, în timpul partidelor.

D. BĂRBULESCU
membru al Colegiului central al arbitrilor de fotbal

B

Jiul a intrat în categoria A. Împreună cu Progresul sau cu Știința?

Seria I

Duminică vom urmări ultima etapă a campionatului categorici B. Așa cum s-a mai subliniat și în coloanele revistei noastre, seria care părea că va da mai puține probleme, seria primă, a produs o complicație în lupta pentru primul loc, care se va menține pînă în ultima etapă.

De duminică la prînz, Progresul a reocupat primul loc pe care îl cedase Științei București. Punctul pierdut de studenți la Poiana, unde ei nu au reușit egalarea decît cu două minute înainte de sfîrșit, combinat cu victoria — foarte greu obținută — de Mateianu și cocchipierii lui, i-a reinstalat pe aceștia din urmă pe locul întîi al clasamentului. Verdictul în privința formației care va promova se va da abia după disputarea ultimei etape. Pentru Știința București, jocul cu Dinamo Bacău se prezintă sub semnul imperioasei nevoi de victorie. În eventualitatea unui rezultat de egalitate la București și — în cazul în care și Progresul realizează un meci nul sau o victorie la Piatra Neamț — echipa din str. dr. Staicovici își menține primul loc în clasament și își asigură promovarea. În varianta egalității la București și a unui eșec al echipei Progresul la Piatra Neamț, Știința va promova. În situația că atît Știința cît și Progresul sînt învinse, Progresul își menține actualul avans de un punct și posibilitatea revenirii în categoria A. Cum se vede, verdictul asupra luptei pentru locul de onoare din seria I este legat direct de rezultatele meciurilor Știința—Dinamo Bacău și Ceahlăul Piatra Neamț—Progresul. Va fi interesantă de urmărit comportarea echipei Dinamo Bacău la București, formație care a marcat o revenire de formă, ca și jocul de la Piatra Neamț, unde se așteaptă o întrecere viu disputată.

La capitolul retrogradare, trei candidate pentru două locuri: Oțelul Galați, C.F.R. Roșiori și Metalul Tîrgoviște.

Seria a II-a

Seria secundă, care prevestea un final mult mai pasionant și mai echilibrat, și-a consumat însă mai devreme epoceea liderului. Jiul Petrila a valorificat cu precizie, cum ar sublinia un cronicar de șah, avantajul terenului, adjudecîndu-și derbiul disputat pe stadionul din Petroșeni. Iar în duminica următoare, alaltăieri, acumulînd încă un punct în partida de la Mediaș, cu Gaz metan și, profitînd de eșecul Minerului Baia Mare la Arad, în fața Vagonului a obținut, și practic și teoretic promovarea în prima categorie, cu o etapă înaintea terminării campionatului. Pentru modul cum a jucat acest final de campionat, echipa antrenată de Eugen Mladin merită locul prim în clasamentul acestei foarte echilibrate serii. Vagonul Arad, veritabilă revelație a campionatului, a sălțat pe locul doi pe care nu și-l poate însă menține decît dacă, cucerește victoria în deplasare, în etapa următoare, la Cluj.

Pentru evitarea unui singur loc retrogradant, al 13-lea, se dă o luptă acerbă, ocupanta definitivă a celui de al 14-lea fiind de acum cunoscută în persoana Arieșului Turda, care nu mai poate reface în nici un mod distanța ce o separă de restul plutonului. Cine o va însoți în categoria C? Față de punctajul totalizat în acest moment, de situația golaverajului (fiindcă este posibil să se recurgă și la el) și de programul ultimei etape reiese că a doua retrogradată va fi una dintre următoarele echipe: C.F.R. Arad, Clujeana, Recolta Carei, CSM Sibiu, Minerul Lupeni. Un meci important este cel de la Arad, dintre C.F.R. Arad și Recolta Carei, amîndouă direct amenințate de retrogradare.

1. Progresul Buc.	25	13	7	5	45-23	33
2. Știința Buc.	25	13	6	6	43-21	32
3. Metal. Buc.	25	12	5	8	48-38	29
4. Flacăra Moreni	25	14	1	10	40-34	29
5. Dinamo Bacău	25	10	7	8	36-23	27
6. Ceahlăul P.N.	25	10	4	11	43-35	24
7. Poiana Cimpina	25	9	6	10	29-30	24
8. Oltul Rm. Vîl.	25	9	6	10	33-36	24
9. Progresul Brăila	25	11	2	12	30-45	24
10. Dinamo V. Buc.	25	9	4	12	35-40	22
11. C.F.R. Pascani	25	9	4	12	34-43	22
12. Oțelul Galați	25	8	5	12	23-32	21
13. C.F.R. Roșiori	25	8	4	13	26-40	20
14. Metalul Tîrg.	25	8	3	14	24-49	19

1. Jiul Petrila	25	16	5	4	41-20	37
2. Vagonul Arad	25	15	4	6	45-26	34
3. Minerul B.M.	25	13	7	5	41-19	33
4. A.S.A. Tg. Mureș	25	12	6	7	30-16	30
5. A.S. Cugir	25	11	4	10	34-28	26
6. C.S.M. Reșita	25	12	2	11	31-41	26
7. Ind. sîr. C.T.	25	10	4	11	33-32	24
8. Gaz m. Mediaș	25	9	4	12	25-28	22
9. Min. Lupeni	25	9	3	13	27-22	21
10. C.S.M. Sibiu	25	9	3	13	30-34	21
11. Recolta Carei	25	8	5	12	28-37	21
12. Clujeana	25	6	8	11	28-43	20
13. C.F.R. Arad	25	7	6	12	20-46	20
14. Arieșul Turda	25	6	3	16	18-39	15

Ioniță execută un 11 m și înscrie golul care aduce Progresului București două puncte prețioase în drumul său spre categoria A. (Fază din meciul cu Progresul Brăila).

Foto V. BAGEAC

Din activitatea comisiilor F. R. Fotbal

Comisia centrală de disciplină

— *Se suspendă pe timp de două etape jucătorul Buța Ion de la Progresul Reghin pentru atitudine nesportivă față de arbitru, la jocul cu Unirea Dej.*

— Analizîndu-se cele două eliminări produse la jocul Jiul—Minerul Baia Mare, Comisia centrală de disciplină a hotărît următoarele: *se suspendă pe timp de două etape jucătorul Sandu Ion pentru lovirea adversarului și se dă avertisment jucătorului Staicu Gheorghe pentru joc periculos.*

— *Se suspendă pe timp de trei etape, jucătorul Pasăre Nicolae,* de la Chimia orașul Gheorghe Gheorghiu-Dej, deoarece s-a făcut vinovat de lovirea adversarului la jocul cu Foresta Fălticeni.

— *Se dă avertisment public jucătorilor Voinea* (Siderurgistul) și *Stoicescu* (C.S.M.S.) pentru vociferări și proteste în timpul jocurilor.

— Pentru incidentele petrecute la jocul Tractorul Brașov—Oltul Sf. Gheorghe din 5 iunie a.c., Comisia centrală de disciplină a hotărît sancționarea următorilor jucători de la Tractorul Brașov, cu suspendări, după cum urmează:

— *Mușat Teodor, Budai, Ianoș, Pop Teofil și Mareș Dionisie cîte trei etape; Pană Ion, Vătaf Gheorghe, Ciripoi Gheorghe și Găinaru Gheorghe, cîte două etape.*

Comisia centrală de competiții

— Se omologhează jocul Olimpia Oradea — Metalul Copșa Mică cu rezultatul de 3—0 pentru Olimpia, deoarece echipa din Copșa Mică a refuzat după pauză să continue jocul.

— Se aprobă afilierea la F.R.F. a echipelor Viitorul Vidra și Stejarul Vlad Tepeș, ambele din raionul Giurgiu.

— Pentru incidentele petrecute la jocul Tractorul Brașov — Oltul Sf. Gheorghe, comisia centrală de competiții a hotărît omologarea acestui joc cu 3—0 în favoarea echipei Oltul Sf. Gheorghe.

— Deoarece echipele Chimica Tîrnăveni și Forestiera Sighetul Marmației nu au prezentat carnetele de legitimații ale jucătorilor lor la jocurile cu Soda Ocna Mureș și respectiv Unirea Dej se hotărăște omologarea acestor jocuri cu 3—0 în favoarea echipelor Soda și Unirea.

Colegiul central de arbitri

— **Se suspendă arbitrul** Nicolae Mihăilescu din București pe timp **de 3 etape pentru arbitraj necorespunzător prestat la jocul Rapid—Steaua.**

— **Se ratifică hotărîrea Colegiului regional de arbitri Suceava, prin care a cerut** suspendarea pe 2 etape a arbitrului Sauer Ștefan din Vatra Dornei, **care s-a făcut vinovat de nerespectarea sarcinilor date de Colegiul regional.**

— Se suspendă pe timp de 10 etape **(6 din campionatul actual și patru din campionatul 1966-1967),** arbitrul Petre Sotir din Mediaș, **pentru slabul arbitraj prestat la jocul de categorie B Dinamo Victoria—Știința București.**

ACTUALITĂȚI ● ACTUALITĂȚI

Al treilea joc România—Uruguay în decembrie 1966

În convorbirile dintre conducătorii federațiilor română și uruguayană s-a stabilit în principiu ca un nou meci să se dispute între cele două reprezentative, anul acesta, în cursul lunii decembrie, în Uruguay.

Zilele Cupei...

Ziua de azi, 22 iunie, este rezervată sferturilor de finală ale Cupei României, în cadrul cărora au loc, după cum se știe, partidele:

București: Dinamo—Steaua.

Pitești: Petrolul—Rapid

Hunedoara: Crișul—U.T.A.

Brăila: St. rosu—Farul

Jocurile au loc pe terenuri „neutre", în virtutea unei prevederi regulamentare care stabilește acest lucru, începînd cu etapa optimilor de finală.

După întîlnirile de azi, echipele calificate se vor întrece în semifinale, la 13 iulie, după care — bineînțeles — va urma finala, stabilită la București în ziua de 17 iulie.

Și acum din nou la campionat!...

O dată trecut meciul cu Uruguay, atenția iubitorilor de fotbal de la noi se îndreaptă din nou spre campionat, ale cărui ultime două etape anunță o desfășurare palpitantă în sectorul retrogradării. La ce meciuri vom asista duminică? Iată-le:

STEAGUL ROȘU—UNIVERSITATEA
Rezultatele de pînă acum: 0—0 și 1—0 (1958—59), 7—1 și 1—3 (1959—60), 3—1 și 2—2 (1960—61), 3—1 și 3—1 (1961—62), 4—2 și 1—2 (1962—63), 1—0 și 2—0 (1963—64), 0—0 și 2—1 (1964—65) și 0—1 (1965—66).

ȘTIINȚA—STEAUA
Palmares: 0—4 și 0—2 (1964—65) și 0—0 (1965—66)

RAPID—CRIȘUL
Pînă acum: 1—1 și 0—1 (1963—64), 1—1 și 2—1 (1964—65) și 1—3 (1965—66).

DINAMO PITEȘTI—U.T.A.
Bilanț: 3—1 și 0—3 (1961—62), 3—0 și 0—1 (1963—64), 2—1 și 0—0 (1964—65) și 2—2 (1965—66).

C.S.M.S.—DINAMO BUCUREȘTI
Rezultatele: 0—3 și 1—2 (1960—61), 3—2 și 3—0 (1962—63), 0—2 și 5—1 (1963—64), 0—3 și 4—0 (1964—65) și 1—0 (1965—66).

FARUL—SIDERURGISTUL
Bilanț: 0—2 și 1—0 (1963—64) și 1—1 (1965—66).

PETROLUL—POLITEHNICA
Palmares (din 1960): 3—1 și 1—3 (1960—61), 2—0 și 3—3 (1961—62), 0—2 și 5—1 (1962—63), 3—0 și 0—1 (1963—64) și 0—0 (1965—66).

Unde a ajuns campionatul juniorilor?

Cea mai importantă întrecere a juniorilor, campionatul republican, se află înaintea ultimului ei act: turneul final. Se cunosc cele opt echipe care vor da asaltul asupra titlului. Meciurile disputate pînă acum, în faza finală a campionatului (și la care au participat cîștigătorii celor 10 serii, plus echipele clasate pe locul II în grupele III, IV, V, VII și IX și campioanele regionale), au triat serios echipele. Pentru cei care se interesează îndeaproape de această importantă competiție redăm mai jos bilanțul primelor două etape finale:

16-imi: Ideal Cernavoda—Farul Constanța 0—2, Aurul Brad—Știința Craiova 1—1, Rulmentul Bîrlad—Dinamo Bacău 1—2, Oituzul Tg. Ocna—Rapid București 0—6, U. T. Arad—Metalul Bocșa Montana 7—0, Steaua București — Aluminiu Slatina 3—0, Olimpia Giurgiu—Laromet București 1—0. Progresul Rm. Sărat—Petrolul Ploiești 2—14, Știința Tg. Mureș—Universitatea Cluj 0—6, Politehnica Timișoara—Dinamo Oradea 2—0. Torpedo Zărnești—Gaz Metan Mediaș 1—3, Dinamo Calafat—Știința București 0—7, Laminorul Brăila—S.S.E. nr. 2 București 0—1. *C.S.M.S. Iași, Crișul Oradea și Chimica Tîrnăveni s-au calificat fără joc, deoarece în regiunile Suceava și Maramureș n-a fost organizat un campionat regional, iar din regiunea Cluj echipa campioană a fost anunțată prea tîrziu.* Aurul Brad s-a calificat la vîrstă în dauna Științei Craiova.

8-imi: Dinamo Bacău—C.S.M.S. 0—0, Farul Constanța—S.S.E. nr. 2 București 0—0, U.T.A.—Știința București 2—0. Politehnica Timișoara—Crișul 1—0, Chimica Tîrnăveni—Olimpia Giurgiu 3—1, Rapid București—Petrolul Ploiești 1—0, Universitatea Cluj—Gaz Metan Mediaș 0—0, Steaua București—Aurul Brad 4—1. *C.S.M.S., S.S.E. nr. 2 și Universitatea s-au calificat la vîrstă*

Așadar, cele două grupe (de cîte patru echipe) finale vor fi disputate de următoarele echipe:

GRUPA I (la Pitești): *S.S.E. nr. 2 București, U.T.A., Universitatea Cluj* și *C.S.M.S. Iași.*

GRUPA II (la Sibiu): *Rapid* și *Steaua din București, Chimica Tîrnăveni* și *Politehnica Timișoara.*

Jocurile din cadrul grupelor (numai tur) vor avea loc în zilele de 6, 8 și 10 iulie, după un program care va fi alcătuit ulterior. Finala, între cîștigătoarele de grupe, a fost programată la 17 iulie, în deschidere la finala Cupei României, la București.

ACTUALITĂȚI ● ACTUALITĂȚI

Vă prezentăm ANTRENORII ŞI FOTBALIŞTII EMERIŢI

EMERICH VOGL

Date biografice : **(indispensabile înţelegerii cursului unei cariere) născut 1905 la Timişoara, bacalaureat, de profesie tehnician topograf. A jucat fotbal la echipele Chinezul — Timişoara (1921—1929) şi Juventus — Bucureşti (1929—1937). Ca junior a practicat şi atletismul. Antrenor de fotbal al echipei Juventus (apoi Distribuţia) în 1942—1949, antrenor federal în perioada 1949—1953, consilier tehnic la Rapid, începînd din 1953.**

— Cred că am ajuns antrenor din pasiune pentru fotbal. N-am vrut să-l părăsesc nici cînd am încheiat cu jocul activ. Cînd a apelat Juventus la fostul său jucător, nu urmasem nici un curs de specialitate, nu aveam o formaţie profesională. În schimb, citisem tot ce se putea atunci, despre fotbal şi m-am încrezut în experienţa mea îndelungată de jucător. Aşadar, pe de o parte m-am informat, m-am documentat, adoptînd tot ce se potrivea posibilităţilor noastre, pe de altă parte m-am format singur, crescînd o dată cu echipa pe care o antrenam.

— În construcţia unei echipe, pe care o implică activitatea de antrenor, preferaţi atacul sau apărarea ?

— Preferinţa mea — fără să evit întrebarea — este ECHIPA cu litere mari. Ceea ce nu mă împiedică să precizez că jocul unei echipe trebuie să se bazeze şi să pornească neapărat de la o foarte bună organizare a apărării. Atenţiune, eu nu emit o teorie defensivă ! Nu pledez pentru întărirea numerică a apărării, ci pentru temeinicia şi detaliata organizare a colaborării în cadrul liniei defensive. Avînd siguranţa apărării, poţi ciădi în atac orice planuri îndrăzneţe !

— Dintre bucuriile şi decepţiile carierei Dvs. de antrenor, care vă stăruie în memorie ?

— În cariera unui antrenor satisfacţiile şi dezamăgirile se succed într-o alternanţă care face dificilă depistarea lor la comandă. Să încerc, totuşi. N-am să uit niciodată ambianţa prietenoasă din sînul echipei Juventus, de care mă leagă atîtea amintiri : relaţiile bune cu jucătorii, hărnicia lor în joc, promptitudinea în executarea sarcinilor şi atîtea altele. Firește că pentru cititori este mult mai spectaculoasă rememorarea neuitatei partide pe care echipa României a cîştigat-o cu 1—0 la Belgrad în 1956. Am elaborat atunci, în colectivul de antrenori, un plan tactic pe care jucătorii l-au pus magistral în aplicare. Desigur, nu planul a adus victoria, dar pe baza lui echipa nu putea pierde. Dar se poate vedea un aport ca cel de atunci, al portarilor Voinescu şi Toma, la obţinerea unei victorii. Rar mi-a fost dat să văd jucători muncind atîta în 90 minute, cît au muncit atunci Apolzan, Szökö, Bone, interii şi în general toţi ceilalţi. Aceasta numesc eu o satisfacţie completă, care urmează drumul ascendent : plan, realizare şi, pe deasupra, victorie ! Dacă-i vorba acum de decepţii, să venim cu istoria ceva mai aproape. Am muncit trei ani, împreună cu antrenorii de la Rapid, pentru a transforma o echipă relativ modestă. În intenţia şi în visurile noastre, echipa feroviară trebuia să ajungă la un nivel cu care să putem fi mîndri. Decepţia mare pe care o simt acum nu se datoreşte faptului că Rapid n-a cîştigat campionatul. Asta se poate întîmpla oricui. Dar mă doare faptul că echipa a încetat să progreseze, că a irosit în 3—4 luni tot ceea ce dobîndise în concepţia de joc, că a abandonat conturul modern pe care noi, antrenorii, i l-am creat.

— Socotiţi, deci, că meseria de antrenor are şi neplăcerile ei ?

— Nu numai din pricina insucceselor. De la antrenori se pretinde mai mult decît pot ei da. Exigenţele faţă de ei sînt prea mari, atunci cînd se ştie că li se dă pe mînă un material de-a gata, pe care ei încearcă doar să-l modeleze, să-l finiseze. Să caute singuri alt material nu le stă în putinţă în condiţiile fotbalului de performanţă. Nevoile competiţionale absorb toată activitatea lor, de unde timp şi pentru depistare ? Antrenorului i se pretinde să fie, în acelaşi timp: pedagog, psiholog, exemplu de conduită, cunoscător complet al tuturor secretelor jocului, metodist, infirmier şi cîte odată magazioner, deci să întrunească însuşirile unei pregătiri multilaterale. Ei bine, dacă cineva ar poseda toate aceste calităţi la nivelul pretenţiilor noastre, nu s-ar mai face antrenor, ar fi un supraom, un fel de James Bond al fotbalului. În relaţiile antrenor-jucători, trebuie să ne amintim mereu că nu toţi pomii cresc aţît de înalţi ca brazii de la Predeal şi că nici brazii aceştia nu cresc toţi pînă la cer.

— Împărtăşiţi-ne şi unele concluzii din studierea jucătorilor pe care i-aţi antrenat.

— Jucătorii de fotbal, mai ales cei ce au prins o oarecare pojghiţă de formă, confundă adesea două stări de fapt, exprimate în întrebările : în ce măsură i-a făcut „mari" echipa şi în ce măsură au contribuit ei ca echipa să devină „mare"? Prezenţa jucătorilor lipsiţi de modestie, duce la mari scăderi într-o echipă. Antrenorul trebuie să se străduiască să cultive în jucătorii cu veleităţi, sămînţa unei modestii minimale. Dar adesea, din păcate, aceşti jucători nu stau exclusiv sub controlul său. Citeodată publicul — ba chiar să-mi fie cu iertare — presa, fac inutilă munca antrenorului. Marii jucători ai lumii s-au caracterizat — cu rare excepţii — printr-o modestie surprinzătoare.

Cu cît înaintează în vîrstă, jucătorul va avea nevoie de un consum fizic tot mai mare pentru a putea demonstra ceea ce ştie. Scăzînd deci intensitatea antrenamentului, el devine propriul său duşman. Din cauza aceasta părăsesc arena fotbalistică prea de timpuriu mulţi jucători. În mod inevitabil, vîrsta limitează şi punctează cariera unui fotbalist. Cînd e prea tînăr, nu are încă doza de capacitate ce i se cere, iar cînd îmbătrîneşte — nu o mai are ! În acest sens este explicabil de ce la jucătorii profesionişti, capacitatea fizică este o chestiune care-i priveşte direct şi personal pe ei, şi nu pe antrenor.

— Sînteţi uneori atît de pesimist, încît mă întreb dacă merită să te faci antrenor de fotbal ?

— Merită cu prisosinţă. Este o meserie foarte frumoasă dacă nu ţi-e frică de alternarea succeselor cu insuccesele şi dacă te dedici ei fără gînduri de căpătuială. Eu pot să spun cu toată convingerea, acum la sfîrşitul carierei mele, că amintirile frumoase din această meserie precumpănesc asupra celor triste sau neplăcute, care de altfel, cu ajutorul timpului, se şterg, încetul cu încetul, din memorie...

VICTOR BĂNCIULESCU

CUVINTE ÎNCRUCIŞATE

INTERMEZZO... ÎN CAREU

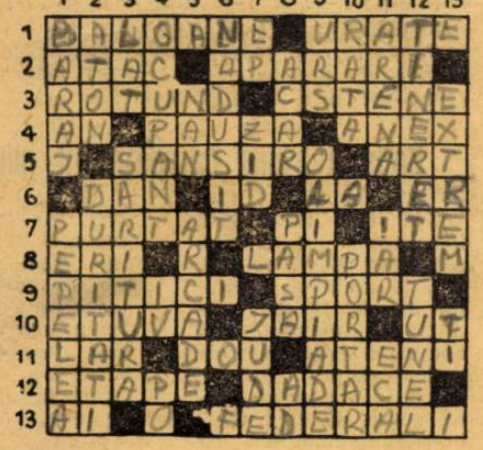

„LA FIRUL IERBII" sau REPRIZA I : 1. Primeşte un picior din prima secundă (pl) — Familiarismele de prin echipe. 2. Apărare redutabilă — Beton de un ceas juma' (pl). 3. Balonul în cea mai bună şi capricioasă formă — Lanţuri. 4. Timp de joc la „B" — Între 45 şi 46 — Alăturat. 5. Început de joc ! — Infern în care se joacă fotbal (2 cuv) — Articol (abr). 6. Stîlp feroviar — Dridea la centru ! — În plasă ! — În teren !. 7 Dus triumfal pe braţe — 3 şi 14 la Rapid ! — În specialitatea textiliştilor. 8. Ultimii dintre suporteri sau localitate în Nigeria — Repus în joc ! — Bec — Înaintare (cu W-ul înainte). 9. Fotbalişti la seară — Vitamina eternei tinereţi 10. Face încălzire, nu gluma — Spaimă ciocolatie — Uzine textile. 11. Larma nesfîrşită ! sau oraş în Persia — Pictor olandez (n. 1675) — Pe itinerariul „Cupei Balcanice". 12. Părăsiri de domiciliu cu averse între şi extra-familiare — Bombe. 13. Posezi — Balon oval — Observatori la meciuri

„LUMINĂRI" sau REPRIZA a II-a. 1. Meci al înaintărilor sau meci de promovare — Un Pele şi jumătate (şi încă ceva !). 2. Pitic în cea mai bună formă — Primatul loviturii (pl). 3. Cursă — Părăsire temporară a terenului. 4. Spectatorul de pe locul... — ...patru — În faţa porţii ! 5 Vîrf de atac ! — Nerod — Bolţi (fragile la loviturile cu capul). 6. Şi-a făcut din plin încălzirea — Prima modificare a scorului — Pentru cei care încă n-au înscris — Fente ! ca să nu spunem driblinguri). 7. Indemn — Pavăză la 9 paşi — Săritura ...calului — Arbitru 8 Feroviar — A oferi baloane — Jumătatea lui Adam ! 9. De aia n-are... Framul coadă ! — Paralelele mondialelor asezonate şi cu fotbal. 10. A trage în gol (vorbă să fie !) — Categorie grea — Jucător numărul unu 11. Loc „infectat" (Honny soit qui mal y pense !) sau Amfiteatru microbistic — Din nou pe stadioane — Romancier portughez din secolul trecut. 12. Speranţele Naţionalei — Coridorul de pe Republicii 13 Cîştigător la Pronosport — Vecin cu tuşa — Încurajarea lui Tudorică — Sfîrşit de meci !

Cuvinte mai puţin cunoscute : ERI, LAR, DOU, ECA, NAN.

C. CORJOS

Campionatele mondiale 1950—1954

DOUĂ EDIŢII ÎNCHEIATE CU „LOVITURI DE TEATRU"

După cum se ştie, în 1950 organizarea a fost încredinţată Confederaţiei braziliene de sport, care a anunţat construirea unui stadion de 150 000 de locuri la Rio (stadionul „Maracana"). Ediţia aceasta a fost agitată de la început pînă la sfîrşit. Mai întîi, din numărul de 33 de ţări înscrise, 10 şi-au anunţat ulterior neprezentarea din diferite motive. (Argentina, Austria, Belgia, etc.). Apoi, din cele 16 echipe calificate pentru turneu, alte trei au declarat „forfait". În această situaţie au fost lansate invitaţii federaţiilor ale căror echipe naţionale fuseseră eliminate în grupe: Franţa, Scoţia. Dar, toate eforturile au rămas zadarnice. Turneul final s-a disputat pînă la urmă cu 13 echipe : 7 americane şi 6 europene.

A început faza finală şi... primele surprize au încălzit atmosfera şi asa destul de... sud-americană. Italia — deţinătoarea Cupei — a capotat în faţa Suediei (2—3), care aveu să se claseze a treia. Anglia — prezentă pentru prima dată la un campionat mondial — a fost învinsă de... echipa Statelor Unite, furnizînd cea mai mare surpriză (unii din ziariştii englezi prezenţi la acest C.M. erau atît de siguri de victoria echipei lor, încît nici nu s-au deplasat la meci...). În fine, Brazilia — ţara gazdă şi favorita competiţiei („O Brasil ha de ganhar" — „Brazilia trebuie să cîştige" era refrenul care străbătea tot oraşul Rio) a închinat steagul, în meciul final, în faţa echipei Uruguayului. Acest 2—1 cu care a cîştigat Uruguay, precum şi festivitatea de înmînare a Cupei au aşternut o linişte... mormîntală pe stadionul „Maracana", supraîncărcat cu aproape 200 000 de spectatori! 20 000 de ghitare au fost sparte de ciudă !

Patru ani mai tîrziu, în organizarea federaţiei elvetiene, a avut loc ediţia a V-a. 37 de ţări înscrise, 13 grupe, dintre care 10 în Europa. Echipa României a făcut parte din grupa a VIII-a împreună cu Cehoslovacia şi Bulgaria, ocupînd locul II (0—2 şi 0—1 cu Cehoslovacia, 3—1 şi 2—1 cu Bulgaria). Jucătorii folosiţi succesiv : Voinescu (Toma, Birtaşu) — Băcuţ I (Zavoda II, Androvici), Farmati (Szökö) — Călinoiu (Onisie), Apolzan, Serfözö (Băcuţ I), Paraschiva (Szökö, Ozon, Petschovski), Nicuşor (Petschovski, Călinoiu), Vaczi (Ene I), Petschovski (Serfözö), Filote (Kiss, Suru). *Jucătorii noştri au avut posibilitatea să învingă echipa cehoslovacă, mai ales la Bucureşti, unde au dominat-o net, dar n-au reuşit să străpungă apărarea adversă. Astfel că în Elveţia a plecat reprezentativa Cehoslovaciei.*

Turneul final a oferit şi el cîteva rezultate nescontate : Brazilia - Iugoslavia 1—1, Ungaria—R.F. Germană 8—3, Austria—Cehoslovacia 5—0, Anglia—Belgia 4—4, Elveţia—Italia 2—1 şi 4—1 ; apoi sferturile de finală şi semifinalele foarte agitate (Ungaria—Brazilia 4—2 şi Ungaria —Uruguay 4—2, presărate cu cîteva scene tipic sud-americane) şi în finală marea surpriză : R. F. Germană —Ungaria 3—2, după ce în grupă ultima învinsese cu 8—3!?...

Deci, două ediţii încheiate cu veritabile lovituri de teatru..

● Prima prezenţă a Angliei la un campionat mondial, în 1950, a fost precedată de un eveniment, să-i spunem istoric: federaţia engleză a revenit în sînul F.I.F.A.-ei, din care absentase din 1929.

● Golgeterul ediţiei 1950 a fost braziliianul Ademir, care a înscris 8 goluri. În 1954, această onoare a revenit lui Kocsis (Ungaria) cu 10 goluri la activ (majoritatea marcate cu capul).

● Media golurilor de meci a fost de 4 în 1950, pentru ca la ediţia următoare să crească la 5,3.

Din amintirile lui Abbadie

Despre ediţia 1954 a C.M., ne-a vorbit renumitul jucător **JULIO CEZAR ABBADIE**, „actor" de prim rol la acest turneu final, cel pe care spectatorii bucureşteni n-au avut — din păcate — ocazia să-l admire duminică pe stadionul „23 August" din cauza unei întinderi musculare. Să-l ascultăm :

În Elveţia eu am fost numărul 7, într-o linie de atac cuprinzîndu-i pe binecunoscuţii Ambrois, Migues, Schiaffino. Borges. Aveam, cred eu, o echipă foarte bună, hotărîtă să cîştige pentru a treia oară cupa Jules Rimet. Am avut însă neşansa să întîlnim, înaintea finalei, Ungaria. Maghiarii ne-au condus cu 2—0, am egalat dar ne-au învins în prelungiri. Poate că întîlnindu-i în finală rezultatul ar fi fost altul. Oricum, echipa maghiară mi-a făcut cea mai mare impresie. Avea o mare forţă de joc, un echilibru perfect între compartimente şi jucători de mare clasă.

Ca o observaţie de ansamblu, cred că în Elveţia s-a remarcat pregnant „divorţul" fotbalului de ceea ce numim romantismul lui. A apărut puternic „curentul realist", ilustrat mai ales de echipa condusă de Fritz Walter care a avut atunci un prim cîştig de cauză. Jucînd, ulterior, 6 ani în Italia, 4 la Genoa şi 2 la Lecco, am avut ocazia să simt pe pielea mea „deliciile" jocului „realist".

FOTBALUL... LA EL ACASĂ!

Fotbalul s-a născut, deodată şi pretutindeni, în întreaga lume, aşa ca mişcarea sau cîntul Şi aceasta din cele mai vechi timpuri, din antichitate. China, Atena, Roma au cunoscut jocul de fotbal sub diferite forme şi denumiri.

Dar fotbalul modern, cu pitoreştile lui începuturi, a apărut în Anglia. Data oficială de naştere : anul 1868 (cel mai vechi club Sheffield — 1855).

O călătorie de studiu de două săptămîni în Anglia, ne-a dat, printre altele, prilejul de a vedea fotbalul... la el acasă.

Întîia întîlnire cu el am făcut-o încă din aer, din avion. Sub noi, în oraşul de zece milioane de locuitori ai Londrei, au apărut obsedant, parcă infinite terenuri verzi de fotbal. Este adevărat, în vecinătatea altor terenuri, cu bare înalte, de rugbi.

De altfel, trebuie spus că Londra are cel mai mare complex de terenuri de fotbal, laolaltă Pe cîmpul de la Hackney Marsh, acolo unde cîndva au fost bombardamente dezastruoase, ca un protest împotriva războiului şi ca un simbol al păcii, s-au ivit în anii de reconstrucţie 111 terenuri de fotbal !...

De asemenea, în cele 10 centre de antrenament pentru şcolari, din jurul Londrei, din 70—80 de terenuri de joc cîte sînt la fiecare centru, jumătate sînt pentru fotbal, rugbi şi hochei pe iarbă.

Elevii încep să înveţe fotbalul la 9—10 ani, să-l joace pe terenuri cu gazon, totdeauna fin şi proaspăt (din cauza climatului, a întreţinerii şi a educaţiei), să-l stăpînească şi să-l iubească.

Antrenorii spun că jucătorii care la 15 ani nu cunosc toate tainele tehnice ale fotbalului, nu vor deveni niciodată buni jucători.

În şcoală, nu numai profesorii de sport se ocupă de elevi, ci şi cei de cultură generală. De asemenea, antrenorii de la cluburi, care vin cu plăcere şi interes în şcoli, pentru a selecţiona şi a lucra cu cei mai dotaţi, de perspectivă

Pregătirea tineretului se face multilateral, prin polisportivitate şi metode moderne de antrenament (circuit, haltere, plasă elastică). Deşi ţară conservatoare de tradiţii, Anglia este revoluţionară în metodica antrenamentului.

În colegii, fotbalul este alături de rugbi şi baschet, în mare cinste. Pe cele aproape 50 de terenuri de fotbal şi rugbi ale Universităţii din Birmingham, studenţii joacă necontenit meciuri îndîrjite. La cei 5.000 de studenţi ai uneia din universităţile din Birmingham, în afara echipelor oficiale, care merg în campionatele universitare pe echipele, fredonînd chiar cîntece cu strigăte, agitînd fulare colorate şi ridicîndu-se mereu în picioare. Pentru meciul cu Chelsea, au venit de la distanţă de sute de kilometri, peste 4.000 de suporteri ai echipei Liverpool.

În Anglia, practică fotbalul 757.000 de jucători, iar fiecare club are cîte 6—10 echipe, de la copii şi juniori la echipa întîi Cluburile sînt conduse de mai mulţi directori, pricepuţi, pasionaţi şi legaţi de club, din generaţie în generaţie. Am văzut cu admiraţie plăcile comemorative din încăperile de sub tribune, pe care sînt gravate datele, adversarii şi numele celebre ale celor care au asistat la meciurile hotărîtoare ale clubului

Cel mai popular jucător de fotbal din Anglia este astăzi Bobby Charlton de la Manchester United Dar, de cele mai multe ori selecţionat în echipa naţională a fost, din toate timpurile, Billy Wright (105 ori). Şi totuşi, credem că cel mai iubit fotbalist rămîne Stanley Matthews, a cărui siluetă, parcă mereu tînără, o puteţi vedea la Londra, între figurile de ceară în mărime naturală ale muzeului „Madame Tussaud".

VIRGIL LUDU

CAMPIONATUL MONDIAL - 1966

112 MEDICI ENGLEZI „MOBILIZAȚI" PENTRU TURNEUL FINAL

Pentru a asigura un serviciu medical cît mai bine pus la punct în ajunul tragerii la sorți a seriilor campionatului, au fost aleși și cei 112 medici englezi care se vor ocupa de asistența medicală a jucătorilor, cît și de eventualele accidente care ar putea surveni în rîndurile oficialilor, ziariștilor și chiar ale spectatorilor, în timpul desfășurării meciurilor.

Șapte medici-șefi vor răspunde de organizarea asistenței medicale pe stadioanele pe care se vor desfășura meciurile din serii. 16 grupuri de medici — fiecare pentru cîte o echipă — reprezentînd toate specialitățile (chirurgie, ortopedie, boli interne, ORL, dermatologie, oftalmologie, radiologie și stomatologie) vor fi în permanență alături de echipa pe lîngă care a fost afectat grupul de medici respectiv. Directorul acestei rețele de asistență este *dr. Alan L. Bass* din *Londra*, consilier medical al federației engleze de fotbal și medic permanent al echipei naționale a Angliei.

Fiecare echipă va fi însoțită, bineînțeles, de propriul ei medic. Dar o echipă nu poate aduce cu ea decît o cantitate limitată de medicamente, astfel că toate cerințele în medicamente și eventuale instrumente medicale vor fi satisfăcute de către organizatori. Medicii de echipe sînt de obicei familiarizați cu cazurile ce survin în mod normal în fotbal, dar unele din urgențele cu care nu te întîlnești acasă sînt bolile de stomac care apar frecvent în timpul unei călătorii într-o altă țară.

La stadioane vor funcționa dispensare de tratament imediat. Un jucător accidentat mai ușor va primi toată îngrijirea medicală necesară la cantonamentul echipei sale, pentru a nu-l lipsi de un mediu familiar, factor psihologic foarte important. Cu cît jucătorul va fi mai mult timp în ambianța familiară a echipei sale, chiar accidentat, cu atît se va reface mai repede.

Directorii stadioanelor știu că vor avea de-a face cu un număr neobișnuit de mare de spectatori într-o perioadă cînd — în mod normal — stadioanele se odihnesc, dat fiind faptul că în Anglia campionatul începe în luna august. Echipele de prim-ajutor de pe stadioane vor avea de făcut față și unor eventuale cazuri de leșin sau insolație.

În încheiere, trebuie menționat că întreaga organizare a asistenței medicale are la bază o largă consultare cu medicii țărilor care au ajuns în turneul final și în special cu dr. *Hilton Gosling* din *Brazilia*, unul dintre marii specialiști ai asistenței fotbaliștilor.

Unul din cabinetele medicale instalate sub tribunele stadionului Old Trafford din Manchester, unde se dispută jocurile grupei a III-a.

PORTUGHEZII — în faza ultimelor pregătiri

Peste mai puțin de două săptămîni, mai precis la 3 iulie, fotbaliștii noștri vor fi supuși unui nou examen, al treilea din acest sezon și al 186-lea meci internațional din istoria fotbalului nostru. Este vorba de partida amicală cu Portugalia de la 3 iulie, cu același scop pentru noi ca și cele precedente (pregătirea pentru Campionatul Europei).

De altfel, acest al treilea meci România—Portugalia prezintă importanță deosebită pentru echipa lui *Otto Gloria*, antrenorul portughezilor. Meciul acesta face parte din planul de pregătire în vederea turneului final al Campionatului mondial.

În iunie, antrenorul portughez a utilizat paralel selecționate A și B. Garnitura secundă a jucat la 1 iunie cu Belgia B (0—0); apoi o altă echipă a pierdut la scor în fața clubului Academica (1—6), pentru ca în partida cu Norvegia (4—0), Gloria să „pună pe picioare" o formație apropiată de ceea ce gîndește să deplaseze în Anglia. În linii mari, aceiași jucători au evoluat și în meciul cu Scoția și o formulă foarte probabilă va înfrunta Uruguay la 26 iunie.

Rostul acestor încercări (prin „sita" cărora au trecut fotbaliști ca Vicente, Pedro Gomes, Rui Rodriguez, Graca, Duarte, Nobrega, Costa Pereira, Rui, Cruz, Raul, Rocha, Pinto, a căror comportare a stîrnit vii comentarii în presa de specialitate) a fost definit de selecționerul Manuel Alfonso: *„Obiectivul este de a ști dacă jucătorii se adaptează la sistemul care cu siguranță va fi aplicat în Anglia de toate echipele finaliste"*. Iar acest sistem adoptat de portughezi a fost 4—3—3, care n-a plăcut publicului. Pe de altă parte, presa a criticat faptul că unii jucători care n-au corespuns, n-au fost înlocuiți în timpul jocului. La care, antrenorul Otto Gloria a răspuns: *„Nu mă interesează să-i văd pe jucătorii mei la lucru timp de o jumătate de oră. Fiecare meci din Campionatul mondial va dura o oră și jumătate; deci, pe oamenii mei trebuie să-i apreciez timp de o oră și jumătate..."*

OTTO GLORIA

Desigur, este vorba de frămîntări prezente la ora actuală în mai multe țări. In Portugalia însă, au o notă aparte, dat fiind faptul că este pentru prima dată din 1934 cînd echipa națională, comportîndu-se în fine la nivelul marilor echipe de club portugheze, s-a calificat pentru turneul final. Și se pun mari speranțe că Eusebio, Torres, Simoes, Festa, Hilario, Coluna, Augusto et Comp. vor ocupa un loc de onoare în Anglia, confirmînd, împreună cu Brazilia, că *„cel mai bun fotbal vorbește limba portugheză"*. Este dorința care stăpînește pe iubitorii portughezi ai fotbalului, în care jucătorii africani și antrenorii brazilieni — prezenți în Portugalia — au adus o notă în plus de agilitate, improvizație și frumusețe, în stilul sud-american.

EUSEBIO

CUPA „JULES RIMET" ÎN FILATELIE

Marele eveniment sportiv care este Campionatul mondial de fotbal nu putea să nu se reflecteze și în filatelie.

Astfel, în multe țări au apărut emisiuni speciale de mărci poștale consacrate acestei competiții, care se bucură de un interes uriaș în întreaga lume.

Cum era și firesc, o primă emisiune de acest fel a apărut în Anglia, țara gazdă a campionatului, sub titlul „World cup 1966", formată din trei valori: de 4 și 6 penny și 1/3 șiling.

In R.P. Polonă a fost emisă o serie formată din opt valori și o coliță, pe fiecare fiind de asemenea desenată cîte o fază de joc, avînd ca legendă numele orașului și anul în care s-a disputat meciul final la celelalte campionate mondiale. Această serie este completată cu o coliță — bloc, în valoare de 13,50 + 1,50 zloți, avînd în desen o emblemă. O altă serie a apărut în R.P. Ungară.

„Poșta Română" a emis de asemenea o serie specială, formată din 6 mărci, în valoare totală de 6,60 lei, fiecare dintre acestea înfățișînd jucători de fotbal în diferite acțiuni de joc, avînd ca fundal globul pămîntesc înconjurat de legenda „Campionatul mondial de fotbal — 1966 — Anglia". Pe valoarea ultimă, de 4 lei este desenat trofeul campionatului — cupa „Jules Rimet" — cu legenda în limba engleză: „World Championship — England 1966".

In unele reviste de filatelie din străinătate, emisiunea românească a fost semnalată ca fiind una dintre cele mai reușite serii de mărci poștale din ultimul timp.

POMPILIU VOICULEȚ

JUCĂTORII EUROPENI CU CELE MAI MULTE SELECȚIONĂRI (1872 — IUNIE 1966)

În rîndurile de mai jos încercăm să satisfacem curiozitatea numeroșilor solicitanți, prezentînd o listă a acelor jucători care, în cei aproape 94 de ani care au trecut de la data disputării primului meci internațional în Europa și pe glob (1872 la Glasgow: Scoția — Anglia 0—0), au apărut în reprezentativele lor naționale de cel puțin 70 de ori...

O remarcă de la bun început: pînă în anul 1944, doar trei jucători au reușit să depășească această granită. Primul jucător european care a atins cifra de 70 de selecționări a fost vestitul portar cehoslovac Planicka.

După 1945, fotbalul a înregistrat un avînt extraordinar, numărul meciurilor internaționale crescînd vertiginos, fapt ce a permis înmulțirea considerabilă a numărului de jucători cu peste 70 de selecționări.

Notăm și celelalte „recorduri". Primul care a ajuns la cea de a 80-a selecționare a fost maghiarul Puskas la data de 23 septembrie 1956 (la Moscova: Ungaria — U.R.S.S. 1—0), urmat la un interval de numai două luni de englezul Wright (28 noiembrie 1956 la Londra: Anglia—Iugoslavia 3—0). Primul care a atins cifra de 90, respectiv de 100 de selecționări, a fost englezul Billy Wright la datele de 7 mai 1958 (Londra: Anglia — Portugalia 2—1), respectiv 11 aprilie 1959 (Londra: Anglia — Scoția 1—0). Norvegianul Svenssen a fost selecționat pentru a 100-a oară, mult mai tîrziu, la 17 sept. 1961 la Oslo, cu ocazia meciului Danemarca — Norvegia (4—0)

Iată în tabelul alăturat jucătorii europeni cu cel puțin 70 de prezențe în echipele reprezentative A ale țărilor lor.

După cum se vede, în această listă nu figurează excepționalul Stanley Matthews care, deși a fost internațional timp de 23 de ani (1934—57 sub culorile cluburilor Stoke — City și Blackpool), a susținut numai 54 de meciuri oficiale.

Și, în încheiere, situația la noi:

Recordul român este de 48 de selecționări și îl deține Iuliu Bodola (1931—39, CAO și Venus).

După 23 August, „recordmenul" este Gheorghe Constantin cu 33 de meciuri jucate (1956—64, CCA — Steaua), urmat de Iosif Petschovski cu 32 de selecționări (1945—58, Libertatea Oradea, UTA, CCA).

FR. MOSES
corespondent

Nr. select.	Perioada ani	Jucătorii	Postul	Cluburile din care au făcut parte
105	1946—59	BILLY WRIGHT (Anglia)	mijlocaș	Wolverhampton Wand
104	1947—62	THORBJOERN SVENSSEN (Norvegia)	stoper	Sandefjord BK
98	1947—62	JOZSEF BOZSIK (Ungaria)	mijlocaș	Kispest — Honved Budapesta
94	1951—65	ORVAR BERGMARK (Suedia)	fundaș mijlocaș	Örebro SK, A.S. Roma, AIK Stokholm.
93	1948—62	GERHARD HANAPPI (Austria)	fundaș mijlocaș	Rapid Viena
86	1952—65	KARL KOLLER (Austria)	mijlocaș	Vienna Viena
86	1945—62	FERENC PUSKAS (în Ungaria 82, în Spania 4 meciuri)	inter	Kispest — Honved (1945—56) Real Madrid (1961—62)
84	1947—62	GYULA GROSICS (Ungaria)	portar	Dorog, Mateosz Honved, Tatabanya, Grasshopper Zürich
79	1930—43	SEVERINO MINELLI (Elveția)	fundaș	Grasshopper Zürich
76	1946—58	TOM FINNEY (Anglia)	extremă	Preston — North End
76	1954—66	MATE FENYVESI (Ungaria)	extremă	Ferencvaros
75	1949—64	KAROLY SANDOR (Ungaria)	extremă	MTK Budapesta
74	1925—38	FRANTIȘEK PLANICKA (Cehoslovacia)	portar	Slavia Praga
74	1952—63	LADISLAV NOVAK (Cehoslovacia)	fundaș	MDA — Dukla Praga
73	1949—58	KARL SVENSSON (Suedia)	portar	Hölsingborgs IF
72	1952—65	IVAN KOLEV (Bulgaria)	inter	TDNA Sofia
71	1932—42	PAUL JANES (Germania)	fundaș	Fortuna Düsseldorf
71	1936—54	ALFRED BICKEL (Elveția)	extremă	Grasshopper Zürich
71	1956—66	SANDOR MATRAI (Ungaria)	fundaș	Ferencvaros
71	1957—66	FERENC SIPOS (Ungaria)	stoper	MTK, Honved
70	1955—64	LAJOS TICHY (Ungaria)	înaintaș	HONVED

Fotbal
REVISTĂ SĂPTĂMÎNALĂ
Redacția și administrația: Bd. Mărăști 26, raion 30 Decembrie

COLEGIUL DE REDACȚIE

Constantin Chiriță, Ștefan Covaci, Gh. Dumitrescu, Ion Lupaș, Pavel Marcu, Aurel Neagu (redactor șef), Angelo Niculescu, Andrei Rădulescu, Constantin Teașcă, Dumitru Tomescu, Stelian Trandafirescu (redactor-șef adjunct), Radu Urziceanu (secretar general de redacție), Emerich Vogl, Ion Voica, Ion Voinescu

Fotbal Fotbal Fotbal

Noi declarații făcute de Sir Stanley Rous

Președintele F.I.F.A., **Stanley Rous,** a organizat recent o conferință de presă în legătură cu apropiatul campionat mondial.

La întrebarea **„Cine va cuceri Cupa ?"** — Rous a răspuns : **„Dacă n-aș fi văzut cum joacă o serie de formații finaliste, aș fi afirmat că victoria finală va reveni Angliei. M-am convins însă că nivelul de joc al multor finaliste e atît de ridicat, încît n-aș putea risca nici măcar un pronostic aproximativ. În orice caz, cred că în mod greșit se subapreciază șansele echipelor Italiei și R.F. Germane, care, după părerea mea, sînt capabile de mari succese".**

Stanley Rous e unul dintre puținii specialiști care au văzut la lucru echipa R.P.D. Coreene. **„Nu știu de ce sînt unii care subestimează această echipă. După părerea mea, ea este foarte bine pregătită. E o formație extrem de dîrză, cu o aprigă dorință de a învinge, și dacă fotbaliștii coreeni vor reuși să-și stăpînească emoția debutului, ei vor fi în stare să producă orice surpriză".**

În legătură cu problemele arbitrajului, Rous a declarat că F.I.F.A. va cere conducătorilor de joc o cît mai mare strictețe în aplicarea regulamentului. **„Dorim ca turneul final să devină un adevărat festival al fotbalului și de aceea afirmăm că disciplina trebuie să stea înainte de toate. Jucătorul eliminat din joc va fi imediat descalificat. Voi propune chiar ca eliminații să fie suspendați pe toată durata turneului final".**

„STRADA PELE"

Știrea în care se vorbea despre neparticiparea lui Pelé la actuala ediție a Campionatului mondial din Anglia a avut efectul exploziei unei bombe. În tabăra lotului brazilian în schimb, era liniște.

Pelé a primit un scurt concediu pentru a i se vindeca definitiv rana. A profitat de acest fapt pentru a-și vizita orășelul natal Tres Coracoes, unde a participat la o solemnitate. **Pe peretele casei în care s-a născut a fost pusă o placă prin care se schimba denumirea străzii. Astfel strada Rua Treze (strada a 13-a) a primit denumirea de „EDSON ARANTES DO NASCIMENTO" (Pelé).**

La această solemnitate au participat 25 000 de persoane, cu toate că populația orășelului numără doar 7 000 de locuitori.

Iată-l în fotografie salutînd pe cei prezenți după punerea plăcii pe casa natală.

ULTIMELE NOUTAȚI

● *O cupă de aur, oferită de ziarul englez „The People", va fi atribuită celui mai bun jucător participant la turneul final al C.M. Cupa are o înălțime de 30 cm.*

● *Unul din meciurile programate pe stadionul Wembley din Londra, e vorba de partida din grupa A, Franța — Uruguay, nu se va mai disputa acolo, ci pe stadionul White City (capacitate 50 000 locuri). Motivul : în ziua respectivă, pe Wembley se vor desfășura curse de ogari !*

● 850.000 de bilete de intrare la meciurile din grupe și sferturi de finală sînt încă nevîndute și se pot procura de la casele și agențiile oficiale — *așa sună un comunicat din 14 iunie, al comitetului de organizare, menit să pună capăt unor știri alarmiste apărute în presa engleză, care anunțau că biletele se mai pot procura doar prin „bursa neagră".*

● Philippe Gondet *este unul dintre cei mai siguri titulari ai echipei Franței. În campionatul național recent încheiat, Gondet a marcat 36 de goluri, devenind un recordman absolut al golgeterilor din istoria campionatului Franței. Fostul record în materie, 35 de goluri, era deținut de Andersson (Valenciennes) și Masnaghetti (Bordeaux).*

● Celebrul antrenor de fotbal Herrera *a declarat ziariștilor francezi că după el, cel mai bun jucător al echipei Franței este Combin. În clasamentul făcut de Herrera în ceea ce privește pe jucătorii francezi, urmează Gondet, Hausser și Baraffe. „Dacă echipa Franței va utiliza aceeași tactică din meciul cu U.R.S.S., atunci ea are șanse serioase la lupta finală" — a spus Herrera.*

● Pele a refuzat oferta unei mărci de lame de ras de a-i face reclamă. *Motivul ? Firma respectivă n-a acceptat să-i plătească... procente la vînzare.*

● *Antrenorul echipei Internazionale Milano,* Herrera, *nu va fi simplu spectator la turneul final din Anglia.* Herrera a acceptat să fie trimisul special al unui mare cotidian italian, pentru care va redacta impresiile sale zilnice.

● Jimm Webster, *directorul însărcinat cu vînzarea biletelor turneului final și-a dat demisia din acest post. El a declarat că... maniera cu care se vînd biletele de intrare îl pune într-o situație care nu-i place și că actuala metodă riscă să devină o catastrofă.*

● *Bellini a declarat ziariștilor următoarele :* „Sper să joc din nou fundaș titular în echipa noastră. Dacă mi se va spune că voi face deplasarea ca rezervă prefer să rămîn acasă".

● *După turneul U.E.F.A. din Iugoslavia, în cadrul unei discuții oficiale, sir Stanley Rous a anunțat că are în proiect* un meci între selecționata de juniori a Europei și cea a Americii de sud *(juniori). Un proiect interesant.*

● *Cunoscutul portar brazilian* Gilmar *a fost găsit la un control medical suferind de calcul renal. El urmează în prezent un tratament.*

● *Selecționerul echipei Franței,* Henry Guerin, *se fixase chiar a doua zi după meciul de la Moscova cu echipa U.R.S.S., asupra unui lot de 23 jucători din cei 40 preselecționați (după cum se știe pînă la 2 iulie, fiecare echipă participantă la turneul final trebuie să comunice o listă definitivă de 22 jucători). Fără voia lui Guerin însă, lotul acesta de 23 s-a redus la 22, prin grava accidentare a portarului Daniel Eon (pe care telespectatorii noștri l-au putut vedea evoluînd în meciul de la Moscova). În ultima etapă de campionat, în meciul pe care echipa sa, Nantes, îl disputa la Cannes (6—1 pentru Nantes),* Eon a suferit o ruptură a tendonului lui Achile *(și culmea,* aceasta nu s-a produs într-o fază de joc ci atunci cînd Eon sărise în sus de bucurie, văzînd cum colegul său de echipă Gondet, a marcat un gol !).

Notați pe agenda dv.

15 IUNIE
São Paulo : Brazilia — Cehoslovacia 2—2 (2—2)
Tel Aviv : Izrael — Uruguay 1—2 (0—0)
Varna : Cerno More — U.T.A. 3—1 (2—0)
17 IUNIE
Copenhaga : Danemarca — Argentina 0—2 (0—1)
18 IUNIE
Glasgow : Scoția — Portugalia 0—1 (0—0)
Lausanne : Elveția — Mexic 1—1 (1—1)
Milano : Italia — Austria 1—0 (0—0)
19 IUNIE
București : România — Uruguay 1—0 (1—0)
Augsburg : R.F. Germană — Austria (tin.) 4—0 (2—0)
22 IUNIE
Copenhaga : Danemarca — Portugalia
Torino : Italia — Argentina
Belfast : Irlanda de Nord — Mexic
Skoplje : Vardar — Lokomotiv Sofia
23 IUNIE
Hanovra : R.F. Germană — Iugoslavia
Coruna : Spania —Uruguay
Sofia : Bulgaria — Meiderich Duisburg
24 IUNIE
Viena : Rapid — Argentina
25 IUNIE
Glasgow : Scoția — Brazilia
26 IUNIE
Helsinki : Finlanda — Anglia
Copenhaga : Danemarca — Norvegia
Lisabona : Portugalia — Uruguay
Leipzig : R.D. Germană — Chile
29 IUNIE
Firenze : Italia — Mexic
Oslo : Norvegia — Anglia

Corespondențe speciale

PROBLEMELE REPREZENTATIVEI BULGARE

Sofia

Ultimele două rezultate ale echipei naționale bulgare, 2—0 cu Iugoslavia și 1—6 cu Italia, au pus multe probleme federației de fotbal, antrenorilor și iubitorilor acestui sport din țara noastră. Victoria de la Belgrad a dat impresia unei formații gata pentru marea bătălie din Anglia, iar eșecul de la Bologna a produs alarmă și discuții în presă asupra potențialului aceleeași echipe. Antrenorul cehoslovac Vitlacyl, care are drepturi absolute în alcătuirea și pregătirea selecționatei bulgare, a fost criticat. În cadrul unei recente emisiuni la televiziune el a răspuns acestor critici.

La Bologna n-a jucat portarul titular *Naidenov,* dar nu acesta esto singurul motiv al înfringerii. Echipa noastră are probleme în linia de mijlocași și în linia de atac. Mijlocașul *Dimov,* fotbalist talentat, joacă egoist, individual și strică tempoul echipei, iar colegul lui, *Abagiev,* nu este în formă. La înaintare, *Asparuhov* — după ce a obținut o bună calificare în fotbalul european — trece printro criză psihologică, o stare depresivă, din care cauză nu dă randamentul din trecutul apropiat.

Sperăm însă că aceste puncte nevralgice vor fi rezolvate. Lotul bulgar mai posedă mijlocași valoroși ca *Zecev* sau *Largov,* iar *Kotkov,* care este un atacant foarte realist, se va integra pînă în cele din urmă în sistemul de joc al echipei, pe care el nu l-a înțeles pînă în prezent.

La 24 iunie, reprezentativa Bulgariei va susține un nou joc de antrenament la Sofia, cu Meiderich din R.F.G., iar la 29 iunie va pleca la Viena, unde la 1 iulie va juca cu echipa locală Rapid, campioană a Austriei, pentru ca la 4 iulie să plece la Londra.

Iubitorii de fotbal bulgari privesc cu încredere evoluția echipei noastre naționale în grupa cu Brazilia, Ungaria și Portugalia.

ȘTEFAN NOIKOV
Sofia, 21 iunie

LOTUL ITALIAN A FOST ÎNTINERIT

Milano

Din **Milano,** unul dintre cei mai reputați ziariști sportivi italieni, **FERRUCCIO BERBENNI,** secretar al Uniunii ziariștilor sportivi italieni, șeful rubricii de sport al ziarului „Corriere della sera"-Milano, corespondent al revistei **„France Football"** pentru Italia ne-a comunicat, prin telefon, aseară, cîteva ultime vești despre pregătirile reprezentativei italiene :

„Lotul „squadrei azzura" era destul de tînăr, dar promovările recente l-au întinerit și mai mult. Nume absolut noi pentru națională sînt **Bertini, Perani, Rizzo, Landini, Bercellino, Leoncini, Pizzaballa, Juliano.** Alt grup, alcătuit din **Riva, De Paoli, Bedin, Poletti, Meroni** îi cuprinde pe jucătorii cu una sau două convocări în lotul național. În întregul buchet al celor chemați de **Fabbri** în cantonamentele de la Assiego și, apoi, la **Coverciano—Mazzola, Rivera, Corso, Facchetti, Burgnich** sau **Salvadore,** cu toții sub sau în jur de 25 de ani, au devenit cei mai bătrîni oameni ai lotului, oricum cei mai experimentați.

Echipa aceasta tînără, plină de entuziasmul celor dornici să-și cîștige locul pentru **Londra** a jucat cu o dăruire și un elan rar văzute în meciul cu **Bulgaria,** de la Bologna, și acel 6—1 i-a înflăcărat pe mulți. Dar a venit Milano cu al său umil 1—0 în fața **Austriei** și entuziasmul s-a mai domolit. La 22 iunie, (n.r. — astăzi) la **Torino,** națională italiană dă un nou examen în fața **Argentinei. Fabbri** anunță următorul unsprezece probabil : **Albertosi — Burgnich** (autorul singurului gol din partida Italia — Austria), **Salvadore, Facchetti — Bertini, Rosato — Perani, Rizzo, Mazzola, Bulgarelli, Pascutti,** Prime rezerve : **Rivera, Corso, Riva.** Pentru 29 iunie, la jocul cu **Mexic** de la **Florența,** selecționerul a promis alinierea unsprezecelui cu care va ataca grupa preliminară".

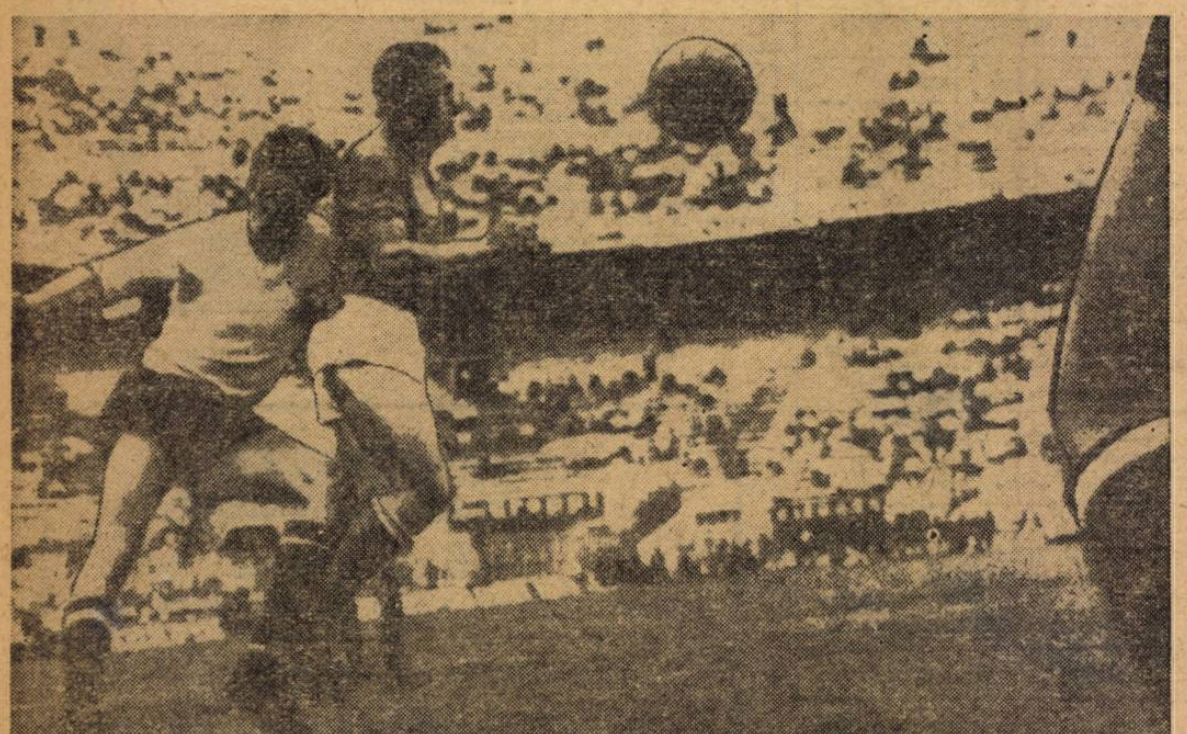

În meciul Italia — Austria, disputat sîmbătă la Milano, fundașul Burgnich a înscris unicul gol al gazdelor, așa cum vedeți în fotografia de mai sus.

CLASAMENTE

UNGARIA
(Clasamentul turului)

1. VASAS	13	8	5	—	29:15	21
2. Ferencvaros	13	8	4	1	33:16	20
3. Honved	13	9	1	3	23:13	19
4. Tatab.	13	6	4	3	25: 9	16
5. U. Dózsa	13	6	3	4	33:19	15
6. Pécs	13	4	7	2	14:15	15

Urmează : 7—8. Csepel și Győr 13, 9. Dunaujv. 10. D.V.T.K. 11—13. Ozd, S.B.T.C. și M.T.K. 8, 14. Dörög.

PORTUGALIA
(Clasament final)

1. SPORTING	26	18	6	2	70—21	42
2. Benfica	26	18	5	3	73—30	41
3. Porto	26	14	6	6	40—25	34
4. Greimaraes	26	14	5	7	54—45	33
5. Setubal	26	11	7	8	51—38	26
6. Academica	26	9	8	9	58—48	26

Urmează 7—8. Varzim și Belenenses 25, 9. C.U.F. 24, 10. Braga, 11—12. Leixoes și Beira-Mar, 13—14. Barrierense și Lusitano.

BELGIA
(Clasament final)

1. ANDERLECHT	30	21	5	4	88—18	47
2. Standard	30	16	8	6	47—24	40
3. St. Trând	30	18	4	8	43—28	40
4. Beerschott	30	14	10	6	42—31	38
5. F.C. Bruges	30	12	11	7	56—38	35
6. Malinois	30	13	7	10	35—39	33

Urmează : 7. La Gantoise 31, 8. Tilleur 30, 9. F.C. Liegois 29, 10. Antwerp 28, 11. Liersche 26, 12—13. Daring și Racing 24, 14. Beringen 21, 15. Berchem 18, 16. C.S. Burges.

Redacția și administrația bd. Mărăști nr. 26. Tiparul : I.P. „Informația", str. Brezoianu 23—25.

ANUL I
5
miercuri
29 IUNIE 1966
12 PAGINI
2 LEI

PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ !

Fotbal

Revistă săptămînală

FOTOGRAFIA PREMIATĂ

A înscris Știința ! Suciu a scos mingea din plasă, Sătmăreanu, Constantin, Jenei, Petescu și D. Nicolae (în tricouri de culoare închisă) sînt dezolați. Craiovenii Eftimie, Deliu, Ivan și Strîmbeanu își manifestă bucuria (Știința Craiova – Steaua 2–1). Foto : N. DUMITRESCU

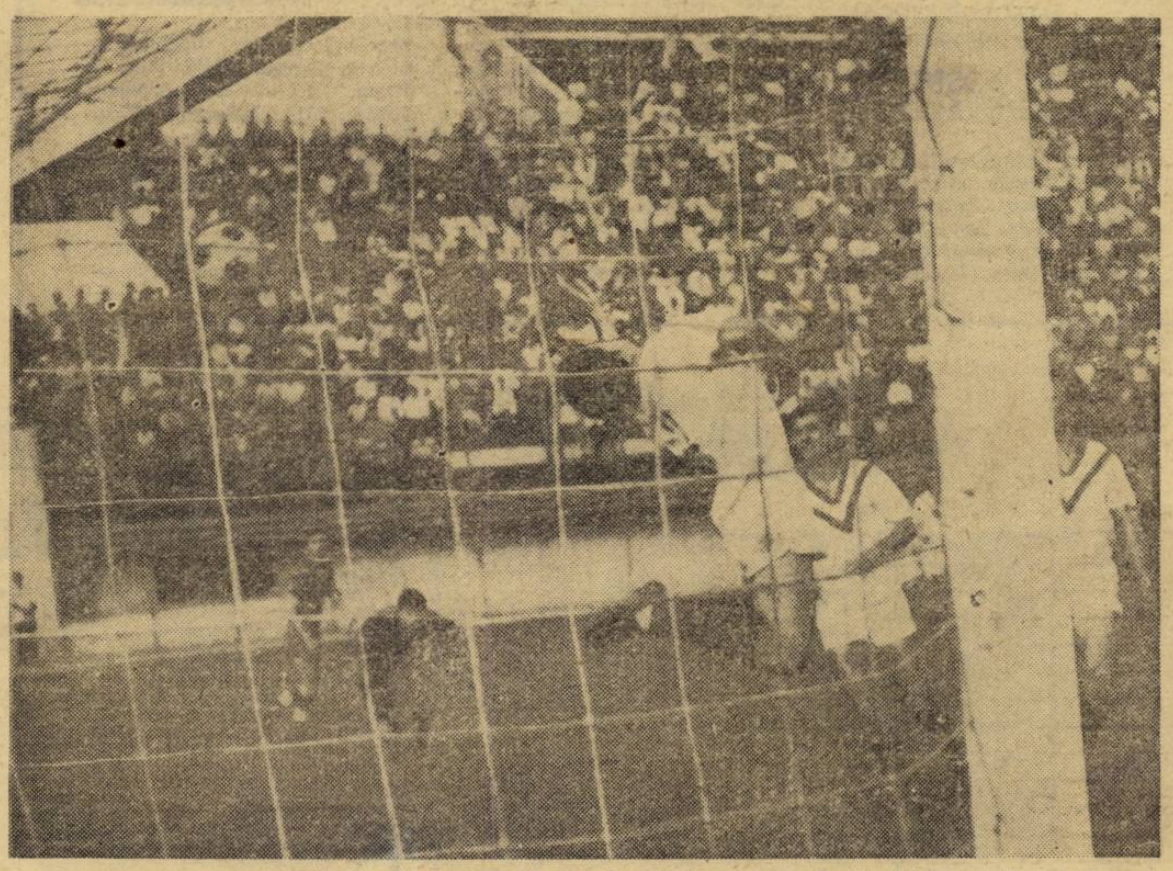

Ionescu a șutat imparabil, înscriind pentru Rapid. Fundașul orădean E. Naghi încearcă, printr-un salt disperat, să oprească balonul. Prea tîrziu, însă...

Foto : I. MIHĂICĂ

DUMINICĂ

LA PORTO

Portugalia-România

CEA MAI DIFICILĂ CONFRUNTARE DIN ACTUALUL SEZON

Mîine dimineață, lotul reprezentativ de fotbal al României pleacă spre Portugalia unde, duminică, în orașul Porto, va întîlni echipa țării gazdă în ultimul ei meci înaintea participării în turneul final al Campionatului mondial de la Londra.

Echipa noastră națională încheie astfel duminică un ciclu de patru jocuri cu echipe de primă mărime din fotbalul mondial. După întîlnirile cu Ungaria, R. F. Germană și Uruguay, urmează partida cu Portugalia într-un final de sezon cu cel mai bogat și cel mai valoros program din ultimii ani, fapt care consacră și satisface dorința unanimă că fotbaliștii noștri să aibă confruntări cu adversari de înalt nivel european și mondial.

Fără îndoială că duminică echipa noastră națională va trebui să facă față celei mai dificile confruntări din acest sezon. Adversarii reprezentativei noastre, fotbaliștii portughezi, au înregistrat rezultate remarcabile în precedentele partide de verificare, obținînd victorii pe teren propriu cu Norvegia și Uruguay și în deplasare cu Scoția și Danemarca. Astăzi, echipa Portugaliei se prezintă într-o formă superioară aceleia avute în grupa preliminară din anul trecut – care a calificat-o pentru finala din Anglia. Îndeosebi înaintașii ei centrali, Eusebio și Torres, dețin o formă deosebită.

Jucătorii noștri vor trebui să facă față dorinței expresе a echipei Portugaliei de a încheia pregătirile ei printr-un succes. Meciul va fi deosebit de dificil, totuși trebuie să avem încredere că fotbaliștii care vor îmbrăca tricoul național românesc vor ști să dea o bună replică adversarilor, chiar dacă aceștia au toate avantajele de partea lor. În lotul nostru reprezentativ pregătirile se încheie astăzi cînd, în cadrul unui joc amical, vor fi verificați noi jucători, ca Voinea și Stoicescu remarcați în

(Continuare în pag. a 12-a)

ANTRENORI ȘI ARBITRI STRĂINI INVITAȚI LA BUCUREȘTI

Federația noastră de specialitate va organiza în cursul lunii august un curs de perfecționare pentru antrenori la care au fost invitați și trei specialiști de peste hotare : **L. Baroti** (Ungaria), **G. Ferrari** (Italia), și **G. Boulogne** (Franța). Alți doi antrenori străini, **A. Wade** (Anglia) și **H. Schön** (R. F. Germană), ne vor vizita în septembrie. De asemenea, la simpozionul arbitrilor noștri (tot în luna august) au fost invitați **P. Schwinte** (Franța), **L. Raduncev** (Bulgaria), **F. Marschall** (Austria) și **A. Sbardella** (Italia).

SEMIFINALELE CUPEI ROMÂNIEI

LA 13 IULIE:

Steaua – Rapid

U. T. A. – Farul

Pag. 3
RESPECT PENTRU ADVERSARI, ARBITRI, PUBLIC

Pag. 11-12
ÎN PREAJMA CAMPIONATULUI MONDIAL

CAMPIONATELE REGIONALE

AZI: BRAȘOV

A. S. A. SIBIU — campioană a regiunii

Cele 24 echipe și-au disputat cu ardoare întîietatea, clasamentele finale exprimînd potențialul fiecăreia dintre participante. Mai interesantă a fost lupta echipelor din prima serie, în care Politehnica Brașov și Măgura Codlea s-au tatonat de-a lungul întregului campionat, soarta primului loc fiind decisă abia în ultima etapă.

În cea de-a doua serie, A. S. A. Sibiu, s-a impus de la început, reușind să încheie cu un avans de 6 puncte.

Pe primele cinci locuri în clasamentele seriilor, la finele campionatelor, se află :

SERIA I :

1. Politeh. Brașov	22	13	5	4	40:13	31
2. Măgura Codlea	22	12	6	4	33:17	30
3. Colorom Codlea	22	10	5	7	37:19	25
4. Chimia Or. Victoria	22	8	3	6	46:29	24
5 Carpați Covasna	22	9	6	7	36:33	24

SERIA a II-a:

1. A.S.A. Sibiu	22	16	3	3	58:12	35
2. Textila Mediaș	22	11	7	4	40.20	29
3. Victoria Copșa Mică	22	9	9	4	30.18	27
4. Record Mediaș	22	9	7	6	32:24	25
5. Textila Cisnădie	22	10	4	8	38:31	24

Pentru desemnarea echipei campioane a regiunii Brașov, cîștigătoarele de serii au susținut două partide, ambele revenind formației sibiene cu același scor : 1—0 (autorii golurilor : Ioniță min. 26 în primul joc, respectiv Lörincz min. 80 în meciul al doilea). Astfel A.S.A. Sibiu a cucerit titlul de campioană a regiunii Brașov și dreptul de participare la barajul pentru categoria C.

Echipa sibiană, de care se ocupă antrenorul Gh. Rășinaru, a folosit în jocurile de baraj următorul lot : Ioniță I — Filip, Roman, Nicolau, Penzeș — Caloianu, Daniciuc — Mateescu (Szilagy), Lőrincz, Ioniță II, Bogdan.

C. GRUIA
corespondent

CITEVA ASPECTE DIN ACTIVITATEA COMISIILOR REGIONALE

În dezvoltarea și buna desfășurare a activității fotbalului un rol de seamă îl joacă comisiile regionale — active voluntare, care desfășoară o muncă entuziastă în slujba ridicării calității celui mai popular joc sportiv. Acestea îndeplinesc sarcinile trasate de federația de specialitate privind realizarea planului de dezvoltare a fotbalului.

ÎN ACEST AN MUNCA S-A DESFĂȘURAT CORESPUNZĂTOR

Făcînd o apreciere generală asupra muncii acestor comisii, în anul competițional 1965—1966 se poate spune că ea s-a desfășurat în mod corespunzător. Activitatea competițională a decurs în mai bune condițiuni, în spiritul regulamentului elaborat de Federația Română de Fotbal și a directivelor date la timp și conform programului stabilit de fiecare regiune în parte. Ca exemple pozitive în acest sens pot fi citate comisiile regionale Cluj, Banat, Argeș etc.

Numeroase comisii regionale au manifestat o mai mare preocupare pentru mobilizarea cît mai multor echipe în Cupa României, cît și pentru buna ei desfășurare. Grija aceasta se reflectă și în faptul că pentru 16-imile de finală s-au calificat 4 echipe regionale : Cimentul Medgidia, Metalul Plopeni, Dunărea Calafat și Știința Tg. Mureș, iar din acestea două au ajuns în optimile de finală, Cimentul Medgidia și Metalul Plopeni, care au fost eliminate de formații de categoria A.

A crescut interesul comisiilor regionale pentru organizarea campionatelor de juniori, iar participarea echipelor campioane de regiuni în faza a II-a, preliminară a campionatului republican a determinat un reviriment în activitatea juniorilor. În această etapă s-au evidențiat echipele Aurul (Brad), Laromet (București) și Olimpia (Giurgiu).

O măsură bună, care a sporit interesul față de juniori și a impulsionat activitatea acestora, a luat comisia regională Argeș. Ea a prevăzut în regulamentul de desfășurare a campionatului de juniori, sancționarea echipei de seniori pentru neprezentarea formației de juniori. Datorită acestei măsuri, întrecerea s-a desfășurat normal. De asemenea, trebuie scos în evidență exemplul comisiei regionale Cluj, care a inițiat campionate de copii la Aiud, Bistrița, Dej, Năsăud, Turda etc.

Un pas înainte l-a constituit și felul obiectiv și corect în care au fost analizate și rezolvate diversele litigii ivite cu ocazia desfășurării unor jocuri, precum și memoriile diferitelor echipe cu privire la campionatele orășenești și regionale.

La unele comisii regionale munca de legitimări și transferări s-a desfășurat în mai bune condițiuni, respectîndu-se regulamentul și punîndu-se la punct evidența etc.

Pe lîngă aceste părți pozitive, în munca comisiilor regionale s-au manifestat însă și o serie de lipsuri, care fac ca roadele muncii lor să nu fie la înălțimea cerințelor.

Astfel, în multe regiuni, campionatele raionale și orășenești s-au desfășurat în mod defectuos. Numărul echipelor angrenate este încă foarte mic față de cel al echipelor existente. Unele dintre ele nu sînt afiliate, altele — și sînt foarte multe acestea — nu s-au prezentat la jocuri. Pe de altă parte, au existat echipe care au venit la jocuri fără carnetele de legitimare sau au folosit jucători nelegitimați, chiar fotbaliști legitimați la alte asociații.

ASPECTE DIN MUNCA CU JUNIORII

La campionatele de juniori s-au mai înregistrat neprezentări, iar unele formații au avut un echipament necorespunzător. Există secții de fotbal care au manifestat nepăsare față de aceste echipe, atît din punct de vedere al pregătirii tehnico-tactice, cît și din punct de vedere al educării jucătorilor. Astfel, în regiunile Iași și Banat, în campionatul regional deși s-au întocmit două serii a 7 echipe, totuși neprezentările la jocuri au fost numeroase, fără să se ia măsuri împotriva celor care dau dovadă de nepăsare și de nerespectarea prevederilor regulamentare. Trebuie criticate comisiile regionale Suceava și Maramureș, care nu au organizat campionate și au fost absente la aza intermediară, pe țară.

Sînt cazuri în care comisiile regionale nu au respectat dispozițiunile federației, ca de pildă cea din regiunea Crișana, care a organizat un campionat regional cu 16 echipe în loc de 14.

În sfîrșit, subliniem un important aspect disciplinar : în unele campionate s-au înregistrat neregularități și au abundat eliminările de jucători.

Din această succintă trecere în revistă a activității comisiilor regionale, rezultă că pentru anul competițional 1966—1967, trebuie luate din timp, pe baza unei temeinice analize, o serie de măsuri menite pe de o parte să consolideze realizările, iar pe de altă parte să elimine lipsurile din munca unor comisii regionale. În această privință, de un real sprijin în organizarea în cele mai bune condițiuni a competițiilor și a întregii activități, poate fi aplicarea întocmai a „Dispozițiunilor privitoare la desfășurarea jocurilor de fotbal", care au fost transmise de Federația Română de Fotbal tuturor comisiilor și secțiilor de fotbal din țară.

Înlăturînd deficiențele constatate și aplicînd cu strictețe dispozițiile federației, ale regulamentelor în vigoare, comisiile regionale vor deveni și mai mult factori importanți, activi și competenți, roadele muncii lor vor fi și mai mari, iar fotbalul nostru va avea asigurat un rezervor bogat de jucători ridicați din rîndul echipelor regionale, raionale și orășenești.

ȘTEFAN SOCACIU
președintele Comisiei de competiții, clasificări și transferări din F.R.F.

DE PE CUPRINSUL ȚĂRII

FINAL LA PATRU PUNCTE DIFERENȚĂ

Campionatul raionului Moinești, regiunea Bacău, s-a încheiat cu victoria echipei Forestierul Agăș, care a cucerit titlul de campioană raională la patru puncte diferență față de a doua clasată — Tractorul Moinești.

Proaspăta campioană este formată din jucători tineri, disciplinați și dornici de afirmare (instructor voluntar al echipei este ing. Bostnceanu Gheorghe).

Competiția s-a desfășurat după un regulament întocmit de comisia de fotbal, prin care se stabilea folosirea unui număr maxim de 4 jucători între 25—30 ani și interdicția utilizării unor jucători trecuți de 30 ani. Echipa Silvolemn — Comănești, care a folosit jucători peste această vîrstă, a fost sancționată cu pierderea meciului.

De notat și frumoasa inițiativă a comisiei raionale care, în urma unor cursuri, a calificat 18 arbitri noi, printre care și o arbitră în vîrstă de 25 ani.

J. N. IORDACHE
— corespondent —

CAMPIONI FĂRĂ ÎNFRÎNGERE

Ediția 1965—1966 a campionatului de fotbal al orașului Gheorghe Gheorghiu-Dej s-a încheiat cu victoria echipei „Energia", care o dată cu aceasta a stabilit și un record: a încheiat campionatul fără a cunoaște înfrîngerea.

De asemenea, merită evidențiată și formația Chimia II, care printr-o comportare constant bună, a reușit să se claseze pe locul secund.

Deși campionatul s-a încheiat, activitatea fotbalistică în orașul nostru continuă prin organizarea unor întîlniri în cadrul campionatului asociațiilor, a spartachiadei de vară și a Cupei României (faza orășenească).

TEODOR CIUCAN
— corespondent —

MECIUL FOSTELOR VEDETE ORĂDENE

Recent, pe stadionul „Crișana", au jucat fostele vedete ale fotbalului orădean. Spectatorii prezenți în tribune le-au făcut acestora o primire entuziastă, și au aplaudat la scenă deschisă pentru numeroasele faze de fotbal create, pentru cele 11 goluri înscrise.

Echipele au jucat sub denumirea : Selecționata antrenorilor— Selecționata foștilor jucători. *Partida s-a încheiat cu scorul de 6—5 în favoarea antrenorilor. Pentru jocul prestat, toți cei douăzeci și doi de jucători merită felicitări.*

Iată și formațiile : Selecționata antrenorilor : Gherghei — Molnar, Keckei, Zilahi, Bodo — Băcuț, Vlad — Buda, Spilman, Juhasz, Biju ; *Selecționata foștilor jucători :* Ghebner — C. Pop, Tiriac, Cuc, I. Lazăr — Krempanski, Serfözö — Toth, Major, L Pop, Halasz.

VASILE SERE
— corespondent —

Vă prezentăm în clișeu formația „Topitorul" din Baia Mare, care a cîștigat detașat titlul de campioană a regiunii. Rîndul în picioare (de la stînga la dreapta): Mereuț, Petrean, Ghinea, Zolyomi II, Silviu Vaicovschi **(antrenor),** Gherțan, Mosoni, Dragoș, Bognowski, Bențe ; **Rîndul de jos :** Bandi, Ernst, Hosuslauschi, Șerban, Gherasim I, Gherasim II, Neuschli II, Neuschli I.

PRONOSPORT

Graficul alăturat prezintă 12 din cele 13 meciuri incluse în concursul PRONOSPORT din 3 iulie, mai puțin jocul Portugalia — România, care nu se pretează alcătuirii unui calcul asemănător din cauza lipsei de frecvență a întîlnirilor.

Celelalte 12 partide fac parte din prima etapă a „Cupei de vară" și în dreptul fiecărei echipe găsiți reprezentate grafic rezultatele obținute în returul campionatului, etapă cu etapă. Victoria este marcată printr-o bilă albă, înfrîngerea printr-o bilă neagră, iar meciul egal este însemnat cu „X".

În acest fel, cititorii au posibilitatea să analizeze dintr-o privire comportarea fiecărei echipe, fapt care constituie un ajutor prețios în analizarea șanselor.

II	MINERUL LUPENI	○	●	○	×	●	●	●	●	●	○	●	○
	JIUL PETRILA	×	○	○	○	○	○	●	○	○	●	×	○
III	C.F.R. PAȘCANI	●	○	●	×	●	●	○	●	○	●	×	●
	CEAHLĂUL P.N.	●	○	●	×	○	○	●	●	○	×	○	●
IV	FLACĂRA MORENI	○	●	○	○	○	○	○	○	●	●	○	●
	METALUL TÎRGOVIȘTE	●	●	○	●	●	●	●	○	●	●	●	●
V	C.F.R. ARAD	○	○	○	●	●	○	●	●	○	●	×	●
	VAGONUL ARAD	○	○	●	○	○	×	○	○	●	○	●	○
VI	C.F.R. TIMIȘOARA	○	●	○	○	●	×	○	×	○	○	○	○
	C.S.M. REȘIȚA	●	○	●	○	●	○	○	○	●	○	○	●
VII	ARIEȘUL TURDA	●	●	●	●	●	○	●	●	○	●	○	●
	IND. SÎRMEI C.T.	○	●	○	●	○	●	○	○	●	×	●	○
VIII	A.S. AIUD	×	○	○	○	●	○	●	●	×	●	×	×
	CLUJEANA	●	●	○	×	○	●	○	●	○	●	●	●
IX	TEXTILA BUHUȘI	●	○	○	●	●	○	○	○	●	○	●	×
	LOCOMOTIVA IAȘI	×	●	○	○	○	○	×	●	●	●	○	○
X	RAPID MIZIL	●	○	●	●	×	×	○	●	○	○	●	×
	POIANA CÎMPINA	×	○	●	○	●	×	●	○	○	○	●	×
XI	FAIANȚA SIGHIȘOARA	○	●	●	●	○	●	○	●	●	○	×	●
	C.S.M. SIBIU	○	●	●	●	○	●	○	○	○	●	×	●
XII	CHIMIA FĂGĂRAȘ	●	●	○	○	●	×	●	○	●	○	●	○
	GAZ METAN MEDIAȘ	×	○	●	×	●	○	●	○	●	○	○	●
XIII	MET. HUNEDOARA	○	×	○	○	○	●	○	×	●	○	●	○
	A.S. CUGIR	●	○	●	○	●	●	○	●	●	○	○	●

LEGENDA : ○ = VICTORIE × = EGAL ● = ÎNFRÎNGERE

POȘTA REDACȚIEI

GHEORGHE GHEORGHIAN — **Cluj.** Articolul trimis, „Particularitățile antrenamentului la copii în jocul de fotbal", conține o serie de idei corecte, dar cunoscute și repetate la diverse cursuri de antrenori, în broșuri sau buletine informative. Vă sfătuim să trimiteți materialul intitulat „Creația antrenorilor și a jucătorilor în jocul de fotbal", Colegiului de Antrenori al Federației spre a fi publicat, dacă va fi găsit util, în Buletinul Informativ al antrenorilor.

CONSTANTIN GRIGORE — **Oradea.** Vă mulțumim pentru urările de prosperitate adresate revistei noastre. Vă dorim succes în lupta cu... catalogul clasei a X-a pe care o veți începe la toamnă, și ne declarăm de acord cu invitația pe care o faceți tuturor înaintașilor să șuteze la poartă de la distanță.

HORAȚIU BORCA — **Petroșeni.** Cauzele eficacității scăzute, la care vă referiți, sînt de mult cunoscute. Constatați un fapt interesant, dar explicația pe care o propuneți trebuie rectificată.

Dacă Jiul a jucat mereu în deplasare cu 3 jucători în linia mediană (1—4—3—3) și a cîștigat totuși șapte partide, faptul se datorește în primul rînd spiritului ofensiv în care a practicat sistemul citat. Rețineți deci, că pe lîngă sistem, contează și spiritul în care acționează o echipă.

OGODESCU DORU — **Timișoara.** Ne bucură preocupările dvs. Dacă pasiunea care se citește printre rînduri, va fi dublată ulterior cu noțiunile de medicină sportivă care deocamdată vă lipsesc, veți ajunge în viitor să abordați cu toată competența problemele medicale, parte integrantă din pregătirea fotbaliștilor. Într-unul din numerele trecute ale revistei noastre s-au expus într-un articol, apărut la rubrica medicală, chestiunile care vor fi tratate succesiv. Trimiteți articolul propus. Dacă va fi concis și va exprima o serie de idei utilitare îl vom publica cu plăcere.

Dr. RADU CARPINIȘANU — **Sebeș.** Într-unul din numerele noastre viitoare, poate vom folcsi la rubrica medicală articolul dvs. despre automasaj sportiv.

PETRE GH. CUCU — **Buzău.** Apreciem ca atare urările exprimate la adresa redacției noastre. Despre tehnica actuală a trasului la poartă ați avut posibilitatea să citiți într-unul din numerele revistei noastre.

Într-adevăr, protecția insuficientă a balonului și lovirea defectuoasă a lui, precum și faptul că jucătorii folosesc deseori execuțiile puternice dar imprecise — atunci cînd situația tactică reclamă doar plasarea mingii într-unul din colțurile porții — sînt cîteva din cauzele reale ale eficacității reduse.

RESPECT PENTRU ADVERSARI, ARBITRI, PUBLIC

Sportivitate. Atacantul fereşte portarul

Tema respectului în jocul de fotbal se poate bucura oricînd de „n" ilustrații la obiect – pro și contra –, ea prezentînd o „cazuistică"... pe viu întinsă pe un registru foarte larg.

Respectul adversarului, respectul publicului, respectul conducătorului de joc, respectul antrenorului, respectul coechipierului, respectul... FOTBALULUI, în ultimă instanță, iată atîtea teme de discuție atunci cînd ai în vedere progresul mișcării fotbalistice.

Nu este – credem – nici o exagerare spunînd că față de fotbal trebuie să ai o anumită ETICĂ, un respect. Și, judecînd numai după pasiunea sutelor de milioane de simpatizanți ai săi, după interesul uriaș pe care-l polarizează în jurul său, fotbalul, joc sportiv de o clasică frumusețe, își merită pe deplin acest respect.

Dacă este incontestabil că la mulți dintre „actorii" săi acest respect este manifest, nu e mai puțin adevărat că pentru unii respectul înseamnă o „cauză abstractă".

Tuturor fotbaliștilor, dar mai ales acestora din urmă, le sînt adresate rîndurile de față.

RESPECTĂ, CA SĂ FII RESPECTAT!

16 ani — cît am jucat fotbal de performanță — am ținut seama de acest adevăr: respectă, ca să fii respectat!

Mi-am respectat toți adversarii. N-am lovit pe nimeni, n-am insultat pe nimeni, indiferent de adversar, puternic sau slab, indiferent ce mizā avea jocul, indiferent ce scor, favorabil sau nefavorabil, indica tabela de marcaj.

I-am respectat întotdeauna pe toți, pentru că am ținut să mă respect întotdeauna pe mine. Pot spune cu satisfacție că au fost foarte rare momentele din cariera mea de fotbalist cînd adversarii nu m-au prețuit. Nu numai pe teren, dar și pe stradă, în viața de toate zilele, simteam că atitudinea mea le impunea.

ALEXANDRU APOLZAN
Maestru emerit al sportului

TREI ....PALME ÎNTR-O ETAPĂ

15 mai 1966. Zi splendidă de primăvară. Soare pe toate terenurile de fotbal pe care se dispută meciurile etapei a 21-a a campionatului categoriei A.

Ambiantă și psihoză corespunzătoare în tribune — zîmbitoare și ele soarelui de mai — așteptînd de la meciuri un complement final plăcut pentru această frumoasă duminică.

Același gest, multiplicat de trei ori, cam în jurul aceleiași ore — 18, în trei orașe, Iași, Oradea, Arad — produce o anumită „fierbere" pe cele trei terenuri de joc, stîrnind iritare în tribune.

O palmă! Trei jucători, Constantinescu (C.S.M.S.), Radu Nunweiller (Dinamo-București) și Czako (U.T.A.) au aplicat adversarilor lor Mareu (meciul C.S.M.S.—Universitatea Cluj), Harșani (Crișul—Dinamo București) și Stătescu (U.T.A.—Siderurgistul) cîte o palmă.

Gestul, disprețuind cel mai elementar respect față de adversar, a fost taxat cu elemență de comisia de disciplină a Federației de fotbal: suspendare o etapă! Întrebăm acest for: dacă vreunul din acești jucători ar fi dat două palme adversarului, cîte etape ar fi fost suspendat — două?...

ARBITRUL V. DUMITRESCU NE RELATEAZĂ...

Vasile Dumitrescu este unul dintre arbitrii noștri cu multă experiență, care s-a impus printre cei mai valoroși. Mai greșește și el, ca omul (și ca orice arbitru...), dar în general a prestat arbitraje competente, autoritare, cu exigență față de jucători. Și, cum n-a fost ...scutit nici el de anumite episoade care l-au adus în dezacord cu unii fotbaliști, am folosit prilejul unei recente întîlniri cu el pentru a discuta tema respectului pe care-l datorează fotbaliștii adversarilor și colegilor, arbitrilor și spectatorilor. Arbitrul bucureștean și-a spus părerea, pornind de la două exemple concrete:

— *Indiscutabil că acest respect trebuie să constituie o primă obligație a jucătorilor. Mulți dintre ei au o atitudine respectuoasă în orice împrejurare dar (există acest „dar" și nu trebuie să-l omitem) am întîlnit și cazuri contrarii. Nu mai departe decît la meciul Universitatea—Siderurgistul (ca să iau un exemplu mai recent și mai convingător) m-am izbit de astfel de atitudini, deși jocul, oricît de curios ar părea, a decurs într-o atmosferă generală sportivă. Și, pentru a fi cît mai bine înțeles, am să prezint două fapte în antiteză:*

Vă amintiți împrejurările în care a înscris Siderurgistul. O minge șutată la poarta clujenilor a fost respinsă, cu pieptul, de Cîmpeanu din spatele liniei porții. Am acordat, bineînțeles, gol, pentru că eram acolo și am văzut clar. Totuși, unii jucători clujeni au protestat, încercînd să mă convingă că n-a fost gol. Nu au reușit, în primul rînd pentru că — după cum spuneam — fusesem în imediata apropiere a fazei, iar, în al doilea rînd, pentru că a confirmat golul chiar... Cîmpeanu, care și-a liniștit colegii, spunîndu-le că eu am dreptate. Mai mult, subliniez gestul corect (pe care l-aș dori din partea tuturor fotbaliștilor noștri) adăugînd că după meci, Cîmpeanu a venit în cabină și, ridicînd mîinile, mi-a spus: „M-ați prins. Eram în poartă cu ăîta..." o distanță de circa 40—50 cm.

— Într-adevăr, un exemplu concludent. Dar, altfel de... amintiri nu aveți?

— *Ba da și cu aceasta trec la faptul al doilea pe care l-am anunțat. Este vorba de Voinea (Siderurgistul). La acesta am remarcat de la început o atitudine cu totul necorespunzătoare. În primul rînd față de proprii colegi, pe care i-a admonestat în timpul jocului cu fel de fel de expresii. Socotesc acest lucru mai grav — într-un fel — decît protestele adresate mie (cît timp a jucat) față de unele decizii pe care le-am dat. Am reușit să-l temperez oarecum, dîndu-i un sever avertisment, pentru ca, după cîteva minute, antrenorul său Zaharia să-l „liniștească" total, scoțîndu-l de pe teren. Am apreciat hotărîrea, curajoasă dar foarte oportună, a lui Zaharia. A fost binevenită pentru menținerea unei atmosfere de disciplină și colegialitate în sînul echipei.*

Cele două cazuri, diametral opuse, sînt destul de elocvente pentru a mai cere alte comentarii.

GESTURI MĂRUNTE...

Toți iubitorii fotbalului din țara noastră au aflat desfășurarea dramatică (1—0 în minutul 1 pentru Siderurgistul, 2—1 pentru Steaua, 2—2, penalti în minutul 81 pentru Siderurgistul, ratat însă de Stătescu!) a meciului restanță Siderurgistul—Steaua.

Partida, de o importanță vitală pentru gălățeni, a prilejuit o teribilă încleștare de forțe (prin locul său în clasament, meciul avea însemnătate și pentru Steaua), ambele echipe aruncînd în luptă toate resursele.

Din emoționantul film al meciului, am ales două secvențe ce unora ar putea să li se pară banale. Nu reprezintă goluri, nu reprezintă faulturi în careu și nici măcar execuții tehnice deosebite...

Este vorba însă de altfel de „execuții"...

...Tabela de marcaj arată 2—1 pentru Steaua. Gălățenii lansează atacuri după atacuri. Dar minutele se scurg și scorul rămîne neschimbat. Și orice minut costă... Aut în favoarea Siderurgistului. Raksi, în luptă cu Pal, a scos mingea afară din teren. Deși echipa sa conduce și adversarii luptă ca să remonteze, jucătorul bucureștean nu „trage de timp", ci aleargă după minge și i-o aduce gălățeanului în mînă. Un gest simplu, văzut cam rar însă pe terenurile noastre...

...În același meci, o ciocnire Constantin—Ioniță. Deși a fost evident că nici unul dintre ei n-a urmărit să faulteze — ambii au sărit la cap — Ioniță s-a accidentat și a rămas la pămînt. Cu toate că arbitrul a dictat fault împotriva Stelei, lovitura liberă urmînd a fi executată de Stătescu de la circa 25 de metri de poartă, Constantin nu s-a dus să-și ia locul în „zid", așa cum făcuse pînă atunci la orice lovitură liberă, ci a rămas lîngă tînărul său adversar, vorbindu-i, ajutîndu-l să se ridice...

Fără a avea vreo frîntură de element spectaculos în ea, cronica acestor două gesturi „mărunte" spune — credem — destul de mult.

BINE, IANCULE!

Un moment din recentul meci Farul—Steagul roșu, din sferturile de finală ale Cupei României.

Minutul 5. Iancu, masivul atacant constănțean, a scăpat de 2 apărători adverși și se îndreaptă în stilul său de ... tăvălug, spre poarta brașovenilor. Toată lumea anticipează golul, dar iată, într-o ultimă fracțiune de secundă, Adamache, ieșit ca din pămînt, i-a țîșnit felin în față și printr-un salt uluitor a blocat mingea — așa cum se spune — „la picioare".

Mai presus de toate, saltul portarului brașovean a fost un act de curaj. Să te arunci cu mîinile, cu fața și cu pieptul în picioarele adversarului — a fost, este și va fi întotdeauna un lucru temerar.

De ce? Pentru că nu rareori, marea dorință de a marca a atacanților, conjugată cu lipsa de sportivitate, de respect față de integritatea corporală a portarului advers, a dus la accidentarea acestuia din urmă. (Vezi dubla tracțiune a lui Suciu, la atacul lui Lovin, în meciul Știința Craiova—Steaua (0—4) din anul 1964).

Să revenim la faza mai sus amintită. Surprins de reacția fulgerătoare a lui Adamache, de plonjonul său neașteptat, Iancu abia a avut timp să-l sară, printr-un reflex, pe portarul brașovean, căzînd, la rîndul său, în plasa porții adverse...

Deși fusese atît de aproape de gol, jucătorul constănțean n-a mai încercat — în ultimă instanță — marcarea lui, pentru că tentativa sa de șut ar fi putut, eventual, duce la rănirea portarului.

După consumarea acestei palpitante faze, miile de spectatori de pe stadionul brăilean au izbucnit în aplauze. Erau adresate, bineînțeles, spectaculoasei intervenții a portarului brașovean, dar ele se cuveneau, în egală măsură, și frumosului gest al lui Iancu!

„RESPECT" CU..... PUMNUL?

În ultimul meci U. T. A. — Petrolul, o fază de domeniul altui sport a produs o penibilă impresie tuturor spectatorilor.

K. O. autentic în minutul 32!

Supărat pe Moldoveanu care-l tot hărțuia prin cursele sale, Birău (U.T.A.) i-a aplicat acestuia o directă la bărbie — demnă de Ciucă — amețindu-l literalmente pe ploieștean.

Fiind vorba de respect, ce considerație mai poți avea față de un jucător care-și permite să-l încalce în asemenea mod?

CUVÎNTUL UNUI CITITOR

Sînt unul din milioanele de iubitori ai fotbalului.

Este adevărat, de multe ori mă întorc de la stadion „cu inima împăcată". Din păcate, nu puține sînt zilele cînd vin acasă înnegurat de supărare.

Și cum să nu tacerci un sentiment de amărăciune atunci cînd vezi echipe cu pretenții jucînd cum a jucat Steagul roșu în meciul cu Dinamo București (terminat cu acel memorabil 1—10), cum a jucat Rapidul în ultimul meci cu Siderurgistul (1—2), Dinamo București în meciul de campionat cu U.T.A. sau în cel de Cupă cu Steaua (0—2) sau chiar duminica trecută Rapidul în prima repriză cu Crișul.

Cît fotbal adevărat am văzut în jocul acestor echipe în meciurile amintite? Foarte puțin, să-l „cîntărești", vorba aceea, cu balanța farmaceutică.

Mă întreb: jucătorii noștri uită că noi, cei care plătim un bilet de intrare și venim să-i aplaudăm, merităm un pic de respect? Oare, venind nepregătiți la meciuri, aruncînd de zeci de ori mingea în tribune, jucînd în zeflemea, desconsiderînd adversari și spectatori, tovarășii noștri jucători de fotbal nu-și dau seama că pînă și cei mai înfocați iubitori ai acestui joc vor ajunge să renunțe de a se mai deplasa la stadion ca să-i vadă?

Z. DUMITRU
București

„Respect" față de conducătorul jocului!...

Ce am putea adăuga la toate aceste fapte atît de grăitoare? Cel mult că respectul, sportivitatea deplină trebuie să caracterizeze pe toți jucătorii noștri, fiind un element esențial în progresul fotbalului. Și încă ceva: că așteptăm din partea celor care merg „pe alături" și pe care cele de mai sus îi vor determina (cum sperăm) să apuce pe drumul cel bun, un răspuns nu prin vorbe, ci prin fapte, pe teren!

Pagină realizată de MARIUS POPESCU

IN LEGĂTURĂ CU

NECESITATEA CONCORDANȚEI DINTRE CONȚINUTUL PREGĂTIRII ȘI SPECIFICUL JOCULUI

ION ȘICLOVAN
conferențiar universitar

Asigurarea concordanței dintre conținutul pregătirii sportivilor și cerințele nemijlocite ale concursurilor, constituie una din cele mai acute probleme ale metodicii antrenamentului sportiv contemporan.

Specialiștii din fotbal sînt preocupați de rezolvarea acestei probleme metodice și preconizează mai multe căi de soluționare, dar caracterul divers al ipotezelor emise, uneori cuprinzînd chiar teze contradictorii, confirmă că sînt încă necesare multiple investigații, studii și verificări în practică, deoarece numai pe baza acestora se va putea da un răspuns fără echivoc acestei probleme deosebit de complexe. Dintre ipotezele metodice cele mai larg răspîndite, privind această problemă, ne rezumăm a enumăra doar următoarele : **exersarea procedeelor tehnice și a acțiunilor tactice în condiții apropiate sau similare jocului : desfășurarea antrenamentului cu un volum de efort mai mare decît cel al jocului oficial ; asigurarea unei intensități a efortului, cel puțin egală cu cea din concurs ; organizarea curentă a jocurilor de verificare din mijlocul săptămînii etc.**

Din dorința de a avea o bază concretă pentru interpretarea acestei probleme, în jocurile desfășurate în etapa a 23-a a campionatului, am recurs la unele înregistrări referitoare la structura acțiunilor tehnico-tactice și a caracterului efortului depus de două extreme **(Ion Pîrcălab și Sorin Avram)** și de mijlocașul **Octavian Popescu.**

Înregistrările nu cuprind totalitatea aspectelor jocului desfășurat de jucătorii respectivi, ci mai ales înlănțuirile de elemente tehnico-tactice efectuate într-o acțiune și frecvența acestora de-a lungul jocului (pentru Sorin Avram) și caracterul efortului eșalonat în timp, la jucătorii Pîrcălab și O. Popescu.

Ne-am propus să înregistrăm aceste aspecte deoarece — prin natura lor — se poate determina mai precis atît conținutul jocului pentru postul respectiv cît și caracterul solicitărilor la efort.

Din înregistrările efectuate am constatat următoarele :

CU PRIVIRE LA ÎNLĂNȚUIRILE DE ELEMENTE TEHNICO-TACTICE ÎN ACȚIUNILE DESFĂȘURATE ȘI FRECVENȚA ACESTORA DE-A LUNGUL TIMPULUI DE JOC (SORIN AVRAM, EXCLUZIND PRIMELE 5 MINUTE ALE REPRIZEI I):

Numărul de elemente cuprinse în acțiune	Total Repriza I	Total Repriza II	TOTAL GENERAL
Acțiuni cu minimum 3 elemente tehnico-tactice (preluare, pasă, conducere sau tras la poartă) etc.	5	8	13
Acțiuni cu 2 elemente tehnico-tactice (preluare + conducere, conducere + centrare etc.)	15	17	32
Acțiuni cu un element tehnico-tactic (preluare, sau pasă, sau fentă, sau conducere etc.)	18	9	27
Minute de joc fără participare la acțiuni	12	13	25

CU PRIVIRE LA CARACTERUL EFORTULUI EȘALONAT ÎN TIMP LA JUCĂTORUL PÎRCĂLAB

I. Minute de joc în care jucătorul a efectuat acțiuni cu caracter de efort maximal și submaximal :

Repriza I

Minutul 1 — 2 m. ; 20 m. urmați de centrare reluată de coechipier în gol ;

Pîrcălab în plină acțiune

Minutul 4=5 m ; conduce mingea 30 m.
Minutul 8 — 12 m.;
Minutul 10 — 15 m.;
Minutul 14 — conduce mingea 20 m.;
Minutul 15 — 5 m.;
Minutul 18 — conduce mingea 15 m.;
Minutul 20 — 3 m.;
Minutul 23 — 3 m.; 4 m.;
Minutul 25 — 3 m.;
Minutul 31 — 4 m.;
(Au fost notate numai alergările care au reprezentat ¾ din viteza maximă, precum și viteza maximă).
Minutul 32 — 3 m. ;
Minutul 33 — 5 m.;
Minutul 35 — 5 m.;
Minutul 37 — 10 m.;
Minutul 38 — 6 m.;
Minutul 41 — 30 m. încheiați cu șut la poartă ;
Minutul 42 — 10 m.

Repriza a II-a

Minutul 1 — 10 m. + 10 m. urmați de centrare reluată de coechipier în gol ;
Minutul 3 — 10 m.; 6 m.;
Minutul 4 — 6 m.;
Minutul 6 — 5 m.; 20 m. urmați de centrare reluată de coechipier în gol;
Minutul 7 — 10 m.;
Minutul 8 — 6 m.;
Minutul 9 — 6 m.; 15 m.;
Minutul 10 — 6 m.;
Minutul 12 — 3 m.;
Minutul 13 — 4 m.;
Minutul 14 — 8 m urmați de centrare reluată de coechipier în gol ;
Minutul 15 — 25 m.;
Minutul 16 — 15 m.;
Minutul 18=10 m + 3 m. urmați de șut la poartă și gol;
Minutul 20 — 10 m.; 4 m.;
Minutul 24 = 6 m.;
Minutul 25 — 4 m.;
Minutul 26 = 8 m. urmați de centrare reluată de coechipier în gol ;
Minutul 28 — 12 m.;
Minutul 29 — 15 m. + 15 m.;
Minutul 30 — 6 m. + 6 m.;
Minutul 33 — 5 m.;
Minutul 35 — 5 m.;
Minutul 36 — 20 m.;
Minutul 39 — 8 m.;
Minutul 41 — 40 m. urmați de șut și gol;
Minutul 43 — 30 m.

II. **Minute în care jucătorul a efectuat acțiuni cu caracter de efort mediu (alergare ușoară).**

Repriza I

Minutele : 2, 3, 5, 6, 9, 11, 12, 13, 16, 17, 19, 21, 22, 24, 26, 27, 28, 29, 30, 34, 36, 39, 40, 43, 44;

Repriza a II-a

Minutele : 2, 5, 11, 17, 19, 21, 22, 23, 27, 31, 32, 34, 37, 38, 42, 44.

INTERPRETAREA DATELOR ÎNREGISTRATE

Referitor la înlănțuirea elementelor tehnico-tactice de la capitolul A, efectuate de o extremă (Sorin Avram).

1. Prezența unui număr redus de acțiuni bogate în elemente tehnico-tactice.

Dintre cele 13 acțiuni, numai una a cuprins patru elemente ale pregătirii unei extreme care — este știut — în jocurile de mare răspundere este solicitată să execute într-un interval scurt o gamă de acțiuni deosebit de variate.

Dacă datele înregistrate ar primi caracter de generalizare, atunci teza corespunzătoare căreia antrenamentul trebuie să fie modelat în concordanță cu structura acțiunilor din concurs și cu solicitările acestuia, ar fi infirmată. Cu toate acestea, teza respectivă nu poate fi infirmată deoarece structura acțiunilor întreprinse într-un joc de extremele de talie mondială (Gento, Garrincha, Jair, Meshi) demonstrează prezența în acțiunile lor a unei game bogate în elemente tehnico-tactice, înlănțuite în acțiuni deosebit de complexe, efectuate în scopuri tactice foarte variate.

Comportarea extremei urmărite, pornindu-se de la premisa că jocul reprezintă de regulă o reflectare a conținutului pregătirii, poate duce la ideea că în instruirea jucătorului respectiv, în această direcție, se manifestă încă unele lipsuri.

(Au fost înregistrate toate deplasările efectuate prin alergare 4/4 (viteza maximă) 3/4, 2/4 și 1/4 din viteza maximă).

La această constatare ne conduce și numărul mare (32) de acțiuni cu două elemente tehnico-tactice, dintre care 19 au constat doar din preluare și pasă, 5 din preluare și dribling nereușit, 4 din preluare și centrare și numai o acțiune a constat din preluare, urmată de șut la poartă.

2. Un alt aspect deosebit de contrastant față de cerințele ritmului jocului modern îl constituie faptul că, în aproape totalitatea cazurilor, în intervalul unui minut de joc s-a efectuat doar o singură acțiune tehnico-tactică și numai în intervalul a 5 minute (23, 25, 39 din repriza I și 17, 42 din repriza a II-a) extrema respectivă a efectuat între 2 și 4 acțiuni de joc.

Dacă se mai adaugă faptul că în intervalul de 25 de minute, extrema respectivă nu a întreprins nici o acțiune de joc, diferența față de jocul unei extreme moderne este mai mult decît evidentă.

Din cele prezentate mai sus, în concordanță cu cuceririle metodicii actuale, s-ar impune necesitatea accentuării în pregătirea extremei, a următoarelor componente : **exersarea unor complexe cu multiple elemente tehnico-tactice și aplicarea lor în mod variat, corespunzător capacităților individuale dar și multiplelor scopuri tactice în care pot fi folosite.**

Este necesar de asemenea să se acorde mai multă atenție stăpînirii: de către extreme a unor acțiuni prin intermediul cărora să poată realiza surprinderea adversarului și bineînțeles eficiența optimă pentru propria echipă. În această direcție se impune asigurarea repetării continue și într-un volum sporit a elementelor tehnico-tactice de maximă eficiență, specifice postului respectiv cum ar fi : **preluările, fentele, depășirea adversarului, trasul la poartă din diferite unghiuri, toate acestea executate în ritmuri și intensități crescute.**

Obținerea unor indici superiori de randament, nu poate fi numai consecința instruirii realizată în antrenamentele colective ci, mai ales, rezultatul pregătirii independente a jucătorului, în afara programului de antrenamente, în timpul său liber.

Referitor la caracterul efortului eșalonat în timp de la capitolul B, la jucătorii Pîrcălab și Octavian Popescu.

Analiza caracterului efortului la cei doi jucători trebuie privită diferențiat, întrucît posturile pe care le dețin în echipă solicită organismul cu totul diferit.

Din datele înregistrate, apreciem că sînt deosebit de contrastante următoarele două aspecte : cele 41 de minute în care jucătorul Pîrcălab nu a depus efort și cei 2 437 de metri de alergare a mijlocașului Octavian Popescu, în timpo de ¼, adică alergare ușoară care, corespunzător legilor fiziologiei, chiar dacă este efectuată fără întrerupere — referirea făcîndu-se la sportivii fruntași — nu necesită timp de odihnă pentru refacerea capacităților de muncă ale organismului.

Pe lîngă aceste date, dacă se adaugă faptul că acest mijlocaș, de-a lungul unui joc, nu aleargă nici măcar un metru cu intensitate maximă, rezultă că participarea sa activă la acțiunile jocului este de-a dreptul imposibilă, mai ales în condițiile impuse de jocul modern, unde acțiunile de atac decisive sînt pregătite în mijlocul terenului, prin acțiuni purtate în foarte mare viteză.

Surprinzătoare sînt și datele ce reprezintă numărul porțiunilor alergate de extrema Pîrcălab în viteză submaximală și maximală. Din totalul de 57 de alergări, 40 dintre acestea au fost efectuate pe distanțe între 3 și 10 metri, distanțe ce nu caracterizează acțiunile de joc ale unei extreme în fotbalul modern.

Un asemenea ritm și tempo al jocului pot contribui, de fapt, la o scădere a indicilor de pregătire, deoarece solicitările respective nu ating valori corespunzătoare concursurilor de mare răspundere. Iată, că în acest caz, nu toate concursurile pot fi considerate ca mijloace reale de verificare și stimulare a sportivului aflat în pregătire.

Apreciind prin prisma volumului de alergare realizat de mijlocașul O. Popescu în acest joc, ținînd seama de cerințele jocului modern față de acest post, caracterizat prin efortul deosebit ce-l presupune,—un efort continuu, variat, în care sînt prezente numeroase momente de intensitate maximală, — ajungem la concluzia că reflectă o capacitate generală de efort scăzută, care poate este favorizată și de manifestarea lipsei dorinței de afirmare a acestui jucător.

Asigurarea, în cadrul antrenamentelor, a unui efort crescut, care să solicite intens organismul, pe fondul căruia să se execute acțiuni tehnico-tactice cît mai variate, în ritmuri alternate, dublate de frecvența crescută a unor acțiuni cu intensități maxime — reprezintă chezășia asigurării capacității de efort pe care o impune mijlocașului jocul modern.

În cazurile unor jucători valoroși, tocmai datorită capacităților acestora, trebuie manifestată o deosebită preocupare față de realizarea așa-numitei „virtuozități" în execuția procedeelor, a acelor procedee și acțiuni care pun cel mai mult în valoare capacitățile acestora și aduc, implicit, maximum de eficiență echipei. **Exersarea într-un volum crescut, de către o extremă, a centrărilor din mare viteză, urmărirea preciziei optime a acestora, exersarea fentelor, a varietății acestora, cît și a procedeelor proprii de realizare a acțiunilor tehnico-tactice se impune cu atît mai mult la un jucător cu certe calități.**

Fără a da caracter de generalizare aspectelor reieșite din înregistrările efectuate, ținînd însă seama de faptul că ele au fost realizate în jocuri oficiale, ce angrenau echipe fruntașe, fiind observați, în mod direct, jucători valoroși și în formă sportivă, considerăm că tocmai datorită caracterului acut pe care îl prezintă problema asigurării concordanței dintre conținutul pregătirii sportivilor cu cerințele nemijlocite ale concursurilor, se impune, în vederea rezolvării științifice și eficiente a problemei, un studiu mai aprofundat, bazat pe elemente concrete.

Culegerea unor date mai numeroase care să prezinte conținutul jocului mai multor jucători de pe același post, atît din țară cît și din străinătate, raportate continuu la cerințele jocului modern, ne vor da posibilitatea caracterizării cît mai obiective a conținutului acțiunilor de joc, ca și a solicitărilor de efort, care să ne permită a imprima un conținut cît mai eficient procesului de instruire.

TREPIEDUL EFICACITĂȚII

PĂRERI ALE UNOR

ANTRENORI, FOȘTI INTERNAȚIONALI, CITITORI

Discuțiile inițiate de revista noastră în problema cauzelor ineficacității și a căilor ei de remediere, discuții purtate, trecînd în revistă fotbalul mondial și așezînd sub o lentilă măritoare aspectele curente din fotbalul nostru, însumează pe zi ce trece tot mai multe opinii. Ne sosesc numeroase scrisori, redactorii noștri folosesc fiecare întîlnire cu specialiștii, simțim crescînd rapid curba interesului general în jurul acestui „călcîi al lui Achile".

Datele problemei sînt clare : tactica fotbalului actual a îngreuiat înscrierea golurilor. Impasul trebuie depășit prin ridicarea valorii individuale a tuturor jucătorilor (sporirea calităților fizice și adaptarea tehnicii), deoarece cu excepția portarului și a fundașilor centrali, toți ceilalți trebuie să participe la finalizare. Perfecționarea manevrelor colective de atac se înscrie de asemeni cu majuscule pe lista mijloacelor de remediere.

În jurul acestor date, opiniile exprimate încep să se cristalizeze, schițînd un început de sistematizare.

MAI ÎNTÎI TEHNICA...

Sînt mulți care vorbesc despre **TEHNICA DEFECTUOASĂ DE LOVIRE A BALONULUI,** lacună vizibilă pregnant mai ales atunci cînd oboseala și stările emoționale dereglează un mecanism neuromuscular puțin consolidat, corect numai în atmosfera confortabilă a antrenamentelor. Retrospectivele de pe ecranul memoriei susțin că tehnica jucătorilor noștri de acum două sau trei decenii era superioară în medie generației actuale.

Acest adevăr îl îndreptățește pe fostul internațional Rafinschi să declare: **„Astăzi ghetele sînt de calitate excepțională, mingile de asemeni perfecte, nu se deformează ca cele de pe vremea noastră, terenurile de joc sînt netede și gazonate, tot prin comparație. Atunci, ce-i împiedică pe jucători să tragă frecvent, puternic și precis?"**

Întrebarea este legitimă. Îmbunătățirea materialului sportiv este una din sursele care a îmbogățit și rafinat dintotdeauna tehnica diverselor ramuri sportive.

Multe drumuri duc în același punct: **tehnică precară, — nu numai neevoluată în raport cu înăsprirea condițiilor din fața porții, ci deseori situată sub cota celei cu care erau înzestrați jucătorii români pe vremea „blîndului WM".**

Nu se trage de la distanță fiindcă execuția e mai pretențioasă, cere mai multă forță și precizie. Nu se joacă cu o viteză sporită în spațiul de finalizare, fiindcă aceasta pretinde preluări, driblinguri și fente exacte, menținerea balonului aproape de picior, dar privirea și atenția disponibile pentru analiza situației. Se ratează din situații avantajoase, fiindcă încordarea psihică perturbă stereotipul de execuție puțin sau de loc automatizat.

Aceste puncte de vedere le-au afirmat printre alții Steiner, Bürger și Stanciu, foști internaționali din perioada antebelică.

Aceeași convergență de păreri au demonstrat-o cei trei și atunci cînd s-au aflat în fața inevitabilului „de ce toate astea ?"

— „FIINDCĂ SE EXERSEAZĂ PUȚIN ȘI ÎN CONDIȚII CARE AMINTESC PREA RAR DE ATMOSFERA VERIDICĂ A JOCULUI". Noi exersam trasul la poartă fără să ținem cont de rotirea acelor pe cadranul ceasornicelor. Ne ghidam nu după scurgerea timpului, ci după coeficientul de forță și pricepere întrunit de șuturile noastre".

„Trasul la poartă e o artă, spunea Robe. **Pentru însușirea lui, perioada de activitate a oricărui fotbalist mi se pare scurtă, cu atît mai scurtă cu cît nu-i dedici în fiecare zi minute sau ceasuri întregi de exersare. De la 20—25 de metri, pe noi ne cuprindea o adevărată voluptate de a șuta la poartă, plăcere care nu era egalată nici de bucuria celei mai strălucite fente, sau celei mai ingenioase combinații". MARCAM 60—70 DE GOLURI PE AN"...** ...ne spunea Barbu, extrema stîngă a României de pe vremea primului meci cu Uruguayul. **Atîtea înscriam la vîrsta lui Pîrcălab. Îmi amintesc și de Nasatli** (Uruguay). **Îl socotesc cel mai mare jucător pe care l-am văzut în viața mea, vă rog să mă iertați, fiecare generație are desigur idolii ei. Acesta, așezat cu spatele la poartă, șuta prin întoarcere, mai puternic decît o extremă de azi lansată vijelios cu fața".**

...APOI, TACTICA...

Al doilea mănunchi de cauze care păstrează eficacitatea pe lista problemelor nerezolvate, sînt — după opiniile culese — **ERORILE DE ORDIN TACTIC** prezente în jocul multor echipe. Mai mult sau mai puțin clar exprimată de către participanții la anchetă este ideea că **modul de a manevra în atac al jucătorilor rămîne încă tributar WM-ului, care mai subsistă în conștiința antrenorilor și jucătorilor, ca o forță ereditară ce se prelungește subteran; cu tot efortul (sau din lipsa lui) de debarasare, se joacă cu alte cuvinte, modern în apărare și anacronic în atac.**

Jocul pe cupluri sau în trei jucători, necesitate acută pentru a realiza o superioritate numerică, rămîne frecvent un deziderat sau o figură de stil gazetărească.

Cititorul **PETRE PETCULESCU** din București ne trimite un tablou sugestiv, care atestă scăderea numărului de goluri înscrise în categoria A în ultimii ani, scădere de eficacitate datorită — în parte — progresului tactic evident în fazele de apărare, în discordanță cu progresul mai puțin semnificativ, înregistrat în rezolvarea acțiunilor de atac.

Campionatul	Goluri marcate	Nr. echipelor
1960—1961	613	14
1961—1962	602	14
1962—1963	607	14
1963—1964	533	14
1964—1965	488	14

Același cititor e de părere că unii dintre înaintașii echipelor noastre mai joacă și acum după principiile WM-ului. Chestiunea se poate fără îndoială discuta. În cazul cînd unul dintre înaintașii centrali se dovedește preocupat în exclusivitate de construcția jocului, asumîndu-și rolul fostului inter, este adevărat că forța ofensivă a acestui cuplu diminuează simțitor în fața apărărilor aglomerate. De aceea, unii dintre antrenori au datoria să reflecteze cu mai mult randament asupra conținutului adevărat al postului de înaintaș central.

Un alt cititor, **VICTOR GUÉRITÉE**, tot din București, a urmărit sistematic numărul golurilor înscrise în ultimii trei ani de către cuplurile de înaintași centrali ai echipelor din categoria A, precum și alcătuirea acestora de la etapă la etapă: **„Se constată că numai Rapid, Petrolul, Dinamo Pitești, U.T.A., C.S.M.S. Iași și oarecum Dinamo-București posedă cupluri stabile și, în general, eficace. Restul formațiilor caută cu înfrigurare cuplul ideal. Desele modificări în alcătuirea acestui cuplu, ca și lipsa de afinitate tactică a înaintașilor centrali pot explica lipsa de eficacitate (de exemplu în actualul campionat Steaua a schimbat de 14 ori formula liniei de atac în 24 de meciuri)".**

În același capitol se înscrie și observația lui **DORU OGODESCU** din Timișoara. **„Eficacitatea este direct proporțională cu viteza de desfășurare a acțiunilor de atac, adevăr prezent în maniera de joc a echipelor: Real Madrid, Internazionale, Liverpool, Partizan Belgrad... De aceea unii jucători foarte rapizi, extreme de meserie înainte, sînt folosiți astăzi permanent sau ocazional ca înaintași centrali: Domenghini și Peiro, Bobby Charlton, Skoblar și Amancio".**

Fotbalul actual a înregistrat din punct de vedere tactic un fenomen care a părut multora cel puțin ciudat la data primelor sale manifestări. E vorba de participarea la acțiunile de atac a jucătorilor din linia mediană și a fundașilor laterali, care se intercalau în anumite circumstanțe tactice pe poziții avansate, favorabile trasului la poartă. Aceste manevre, și mai ales cea a fundașilor laterali, au fost privite multă vreme la noi cu neîncredere, unii etichetîndu-le drept o excentricitate care slăbește potențialul defensiv al echipei. Treptat-treptat, fenomenul s-a dovedit viabil, argumentat de faptul că rețeaua apărărilor aglomerate poate fi învinsă mai ușor prin suturi de la distanță și poate fi dezechilibrată pe o parte a terenului, iar apoi surprinsă prin apariția pe partea opusă a fundașului de margine.

Victor Guéritée din București se raliază la acest punct de vedere, fortificîndu-l cu o sinteză statistică edificatoare. **„În ultimele trei campionate din țara noastră, jucătorii celor două linii (mediană și de fundași) au înscris 259 de goluri, în contrast cu situația anterioară cînd un gol marcat de un apărător reprezenta un mare eveniment.**

Din 1963 pînă în campionatul actual (etapa a 24-a inclusiv) s-a înregistrat următoarea situație :

Petrolul — fundașii cinci goluri; mijlocașii nouă.

Rapid — fundașii două goluri; mijlocașii cincisprezece.

C.S.M.S. Iași — fundașii 16 goluri ! ! !; mijlocașii cinci.

Dinamo București — fundașii trei goluri; mijlocașii 20 ! !

Dinamo Pitești — fundașii 6 goluri; mijlocașii 17.

Universitatea Cluj — fundașii cinci; mijlocașii 12.

Steagul roșu — fundașii 9; mijlocașii 17.

U.T.A. — fundașii 2 goluri; mijlocașii 20 ! !

Crișul — fundașii 5 goluri; mijlocașii 7.

Știința Craiova — (două campionate în „A") — fundașii 4 goluri, mijlocașii 4.

Steaua — fundașii zero; mijlocașii 25 (considerîndu-l și pe Raksi).

Farul — fundașii 8 goluri (patru din penalti); mijlocașii 11.

Politehnica — (două campionate în „A") fundașii 5 goluri; mijlocașii 15.

Siderurgistul Galați — fundașii 4 goluri ; mijlocașii 7.

Iată deci că jucătorii liniilor dinapoi încep să aibă un rol din ce în ce mai evident în acțiunile de finalizare. Acest adevăr născut din structura sistemelor de joc actuale, trebuie progresiv conturat printr-o temeinică pregătire a jucătorilor vizați și reprezintă una dintre modalitățile tactice pentru sporirea eficacității.

Pe acest drum sîntem încă la început, dar el pare incontestabil fructuos. **Participarea în atac a jucătorilor din liniile amintite este deocamdată sporadică și nu se efectuează după criteriile devenite încă de pe acum clasice în sfera tacticii moderne. Subiectul merită fără îndoială (ne referim mai ales la jocul fundașilor laterali) luări de poziție și revista noastră ar fi bucuroasă să le găzduiască.**

...ÎN FINE, CEVA DE ORDIN PSIHIC

În sfîrșit, înserăm și o referire care deschide a treia categorie de cauze care grevează eficacitatea, **O MOTIVARE DE ORDIN PSIHOLOGIC.** Rămînem consecvenți unei interpretări anterioare, conform căreia emotivitatea, pripeala, crisparea nu reprezintă motive în sine, ci stări care apar și se manifestă prin intermediul tehnicii rudimentare. În definitiv, fotbalul fiind o întrecere, o luptă (sportivă desigur) nu poate fi purtată placid, jucătorii trăiesc (e natural și e bine așa), stări afective de o intensitate greu de tălmăcit prin cuvinte. Fenomenul e arhicunoscut (uneori greu de înțeles pentru cei care n-au coborît niciodată în arenă), va dăinui permanent, e mărturisit și de jucătorii cei mai rutinați care au străbătut de sute de ori în carieră, purgatoriul celor mai crîncene jocuri.

Au rămas în antologie fotografiile brazilienilor după cucerirea celor două „Mondiale". Niciunul dintre ei nu-și ascundea atunci plînsul și lacrimile se revărsau triumfătoare. Era o descărcare, o explozie emoțională, care transmite și astăzi, după ani, privitorului fiorul acela colectiv de teamă, convertită la sfîrșit într-o mare bucurie.

Seismografele sufletești ale tuturor jucătorilor înregistrează deci adevărate zguduiri interioare, dar nu toți ratează din această cauză, mai precis beneficiarii unei tehnici superioare comit rareori greșeli flagrante. Lovirea corectă a balonului este „paratrăznetul" furtunilor emoționale.

În schimb, e ceva care ține într-adevăr de psihologie, ceva lipsit de aproximație, ceva ce poate fi combătut cu uneltele fine ale pregătirii psihologice. Fostul internațional Spielman, pe vremea lui unul dintre jucătorii care nu făcea deloc „plăcere" apărătorilor și portarilor adverși, ne declara de curînd : **„Astăzi, înaintașii evită lupta „corp la corp", se feresc de contactele dure cu apărătorii, nu dovedesc curaj, sar peste minge sau renunță s-o urmărească, atunci cînd e nevoie de vigoare, de tenacitate sau chiar de risc și de spirit de sacrificiu".**

Toate noțiunile folosite au fără doar și poate, un riguros înțeles sportiv. Spielman are dreptate. Mulți dintre înaintașii noștri se menajează, „se predau" frecvent, ridicînd în sus brațele resemnării, în fața demonstrației de dîrzenie, pe care o fac mai mereu jucătorii din apărare.

★

Nu mai discutăm și ingredientele de ordinul pregătirii fizice, care pot fi găsite la analiza ineficacității. Le considerăm cele mai condamnabile, deoarece carențele de pregătire fizică sînt cele mai ușor de evitat. Existența lor (acolo unde se întîlnesc) constituie un aspru reproș îndreptat mai ales la adresa jucătorilor.

Atac la poarta turcă

Din expoziția de fotografii sportive a lui

I. MIHAICA

CINE RĂMÎNE ÎN A: POLITEHNICA SAU CRIȘUL ?

Numai ultima etapă, cea din 10 iulie, va decide, așadar, echipa care va însoți pe Siderurgistul în categoria B. Nici Politehnica, nici Crișul n-au reușit duminică „turul de forță" (pe care mulți îl pronosticau – dacă nu pe baza raportului de forțe, cel puțin pe considerentul... mărinimiei adversarilor —) de a cîștiga în deplasare, la Ploiești și – respectiv – în Giulești. Așa încît, balanța a rămas în aceeași poziție, adică cu... un punct mai sus în favoarea timișorenilor. Punct care ar putea fi hotărîtor în seara zilei de 10 iulie, cînd – la victorii ale gazdelor atît la Timișoara cît și la Oradea – Politehnica ar putea sărbători rămînerea în prima categorie. (Sărbătoare — e un fel de a vorbi...). Oricum, duminică, echipa lui Bindea a lăsat – ca joc – o impresie mai bună decît Crișul la București, pentru că orădenii au manifestat o exasperantă incapacitate de „a da gol". Să mai notăm că la Ploiești, campionii au încheiat sezonul fără înfrîngere în fața publicului lor (au făcut doar un meci nul, cu Dinamo București) și să trecem la celelalte jocuri.

Perfomera etapei, Dinamo București, singura învingătoare în deplasare. La Iași, formația lui Nunweiller III (care în tot returul a pierdut un singur joc în deplasare), a luat o serioasă opțiune asupra locului 3 și pare că va confirma astfel pronosticul căpitanului său de echipă, făcut – în iarnă – revistei „Sport". La Craiova, invincibilitatea Științei pe teren propriu s-a clătinat o repriză, în fața fotbaliștilor de la Steaua, care dădeau un asalt de ultimă oră pentru recîștigarea prestigiului lor în campionat. Victoria a revenit însă tot oltenilor și astfel Steaua rămîne la adăpost de temerile retrogradării, doar grație golaverajului. In restul partidelor, victorii scontate ale gazdelor; mai ușoară cea a Farului (care conducea la un moment dat cu 3–0), mai dificilă cea a piteștenilor (3-2, la mare luptă cu U.T.A.).

În cursa golgeterilor, zi favorabilă lui Ion Ionescu (2-0 în duelul etapei, cu Naghi). Și fiindcă a venit vorba de goluri, din nou o notă bună eficacității. In acest final de campionat, cifra medie a golurilor crește simțitor.

Radu URZICEANU

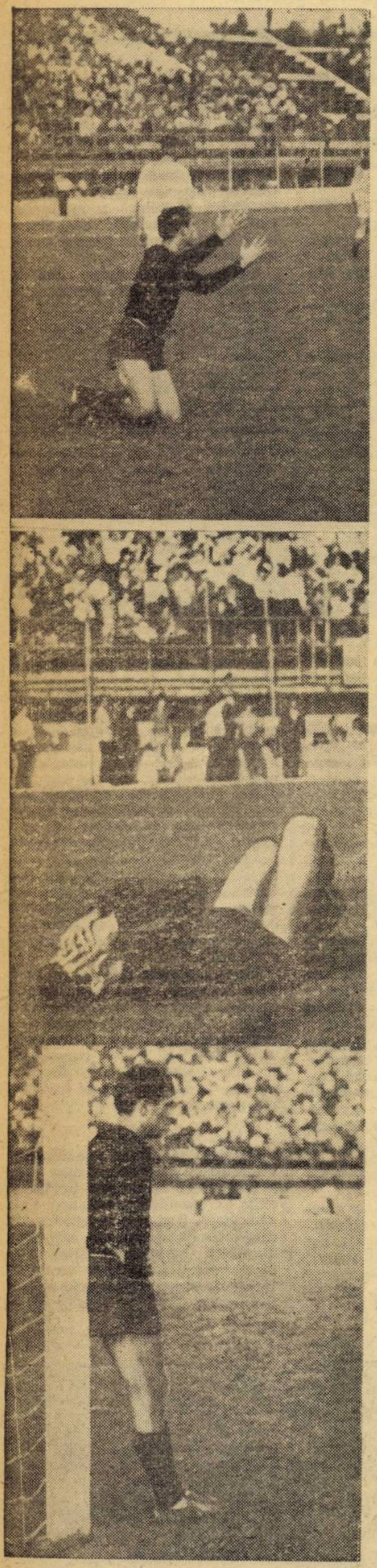

Din gesturile portarului orădean Casoni, se poate ghici evoluția scorului în meciul cu Rapid.
SUS: Alarmă! E 0–1...
LA MIJLOC: Disperare: 0–2...
JOS: Resemnare...

ÎN OBIECTIV

Jucătorii din linia mediană

In sistemul 1—4—2—4 și în variantele sale, jucătorii din linia mediană au căpătat obligații și funcții noi față de mijlocașii din WM. Careul magic (interi + mijlocași) nu mai există, fiindcă interul a dispărut, iar cei doi atacanți centrali nu au sarcina de a-și corela acțiunile cu jucătorii din linia mediană pentru a delimita și stăpîni împreună vechiul „pătrat" din mijlocul terenului. Spațiul de inițiere și organizare al atacurilor proprii s-a deplasat pe cele două margini ale terenului de joc și s-a extins pe direcție verticală. Mijlocul terenului, în accepțiunea actuală, este acoperit prin fluxul și refluxul întregii echipe, prin deplasările articulate ale celor trei linii.

Degajați de vechile sarcini (alcătuirea careului magic ca formație tactică ce trebuia să domine zona centrală a terenului, precum și marcarea severă a interilor adverși) jucătorii din linia mediană au în prezent alte atribuții. In esență, modificările care s-au repercutat asupra sarcinilor celor doi mijlocași sînt:

— toate zonele terenului au căpătat importanță egală pentru organizarea și construcția jocului. Deci respectul care se acorda înainte suprafeței dintre interi și mijlocași se extinde azi pe toată suprafața terenului;

— mijlocul terenului își păstrează desigur vechile prerogative. În fotbalul actual, zona despre care vorbim este mai bine controlată prin participarea tuturor jucătorilor.

Prima mențiune ce trebuie reținută este că în prezent mijlocașii au roluri diferite:

— mijlocașul de acoperire acționează ceva mai retras, în fața liniei de fundași, și protejează în special cuplul apărătorilor centrali, prevenind pe cît posibil scoaterea acestora din dispozitiv.

Rolul său este asemănător cu cel al fostului half centru și cumulează pe lîngă funcțiile defensive, atribuții (e drept mai reduse) în acțiunile de atac, cînd își sincronizează manevrele cu coechipierul său de pe partea opusă;

— mijlocașul ofensiv, adevăratul organizator al jocului, în preajma căruia ceilalți înaintași se mișcă asemenea unor sateliți, reprezintă axul plăcii turnante și îndeplinește rolul vechiului înaintaș retras. El inițiază, organizează și sprijină toate acțiunile ofensive, colaborînd după cum e cazul cu atacanții centrali sau cu extremele. I se pretinde din ce în ce mai mult să pătrundă pe culoarele libere, spre o poziție avansată, de unde la capătul unei acțiuni individuale sau colective să finalizeze. Dar mijlocașul ofensiv trebuie să aibă și preocupări în faza de apărare. El se retrage împreună cu alți coechipieri, închizînd drumurile de acces ale jucătorului advers care urmărește dezvoltarea unei acțiuni de atac, temporizînd atacul advers și facilitînd trecerea echipei sale într-un dispozitiv de apărare organizat.

După cum se observă, funcțiile cu pondere diferită obligă în prezent pe cei doi mijlocași să nu acționeze pe aceeași linie, postură defectuoasă și pentru faptul că atrage după sine eliminarea lor simultană din joc, atunci cînd balonul e trimis de adversar înapoia lor.

În lumina acestor cîtorva coordonate, să vedem în ce măsură a satisfăcut comportarea jucătorilor din linia mediană a unor echipe de categoria A, în jocurile etapei de duminică.

S-au apropiat oarecum de exigențele fotbalului actual, mijlocașii echipelor Dinamo București, Steagul roșu și Petrolul. Mijlocașii de acoperire Octavian Popescu, Sigheti și Dragomir, au frînat deseori dezvoltarea acțiunilor de atac, au deposedat adversarii în fața propriei linii de fundași, i-au dublat pe aceștia atunci cînd era necesar. În schimb, Ghergheli, Pescaru și Iuhas au dat tonul combinațiilor ofensive, dirijînd balonul spre coechipierii demarcați, apropiindu-se de înaintașul care avea nevoie să facă o pasă de legătură, creînd situații favorabile finalizării și numai rareori avansînd și trăgînd la poartă.

Pînă la pauză, linia mediană a C.S.M.S.-ului s-a dovedit și ea bine orientată, dar în ultima parte a jocului, datorită probabil capacității de efort scăzute a jucătorilor, a încetat să-și mai îndeplinească atribuțiile defensive. Posibilitățile limitate ale lui Ștefănescu și Romilă, au fost unul din factorii determinanți ai înfrîngerii ieșenilor. La Brașov, Neșu a fost — ca de obicei — un bun apărător, dar Țegean nu s-a văzut aproape de loc în rolul mijlocașului ofensiv. Mihăilă și Grizea s-au comportat pe alocuri satisfăcător în meciul cu Petrolul, dar fiecare dintre ei a uitat deseori care îi sînt atribuțiile secundare (Mihăilă în atac, Grizea în apărare).

La Pitești, ambele perechi, Ioachim Popescu-Țîrcovnicu și Chivu-Floruț, au jucat mulțumitor, ducîndu-se alternativ la finalizare. Menționăm că principiul alternării este rezonabil dacă se face simțit în domeniul funcțiilor secundare (sarcini ofensive ale mijlocașului de acoperire și defensive ale mijlocașului de sprijin). Alternarea nu poate fi totală și permanentă, deoarece și unul și celălalt rol de mijlocaș reprezintă o specializare și presupune anumite calități indiscutabile (bun acroșer — cel de acoperire, — fin tactician, dribler, șuter — celălat).

La Constanța, mijlocașii Siderurgistului s-au comportat în permanență ca niște fundași și orice comentarii devin de prisos. În schimb, Manolache, tributar vechilor deprinderi de înaintaș, a jucat frecvent mai avansat decît Iancu (atacant central) și desigur n-a reușit să îndeplinească funcția de organizator al jocului. La rîndul său Koszka, în rolul de mijlocaș de acoperire, a rezolvat satisfăcător problemele de apărare, dar n-a fost util atunci cînd trebuia să inițieze acțiuni de atac, lipsindu-i imaginea de ansamblu a jocului, pasînd frecvent la cîțiva metri unor coechipieri pe care plasamentul nu-i recomanda.

Romulus BALABAN

Ultima etapă a categoriei A: 10 iulie

Campionatul categoriei A se încheie la 10 iulie, cînd sînt programate jocurile celei de-a 26-a etape.

Programul prevede următoarele partide:

BUCUREȘTI: Steaua – Dinamo Pitești
CLUJ: Universitatea — Petrolul Ploiești
ORADEA: Crișul – Steagul roșu Brașov
BUCUREȘTI: Dinamo – Farul Constanța
GALAȚI: Siderurgistul – Știința Craiova
ARAD: U. T. A. – Rapid București
TIMIȘOARA: Politehnica – C.S.M.S. Iași.

După cum se remarcă, echipele cu situațiile cele mai precare, Crișul Oradea și Politehnica Timișoara, susțin partide pe teren propriu. Ca și U. T. A., de altfel, care are însă avantajul că a acumulat pînă acum două puncte mai mult decît Crișul și un punct în plus față de Politehnica.

În afara locului 13, etapa de la 10 iulie mai prezintă și un alt interes: va decide locul 3, între C.S.M.S. Iași și Dinamo București.

Așa a înscris Deliu golul egalizator în meciul cu Steaua. Primind o pasă înaltă, atacantul craiovean a trimis mingea cu capul, în plasă, printre D. Niculae și Petescu
Foto: N. DUMITRESCU

PLOIEȘTI — Politețea localnicilor

Cînd au ieșit pe teren, studenții timișoreni au oferit flori noilor campioni. N-am auzit mulțumirile lui Pahonțu și ale celorlalți coechipieri, dar, o dată cu începerea jocului am văzut că Petrolul, mișcat de gestul oaspeților, le-a răspuns cu un joc elegant, loial, plin de combinații subtile care îmbiau parcă pe studenți să-și arate și ei priceperea într-o întrecere de acest gen.

Ploieștenii, eliberați de obsesia punctelor, au jucat dinamic, elastic, constructiv, colectiv și eficace (au mai marcat două goluri, anulate, iar P. Popa a apărat excepțional) imprimînd și adversarilor această concepție! La rîndul lor, timișorenii au acceptat „invitația" petroliștilor. Pe parcurs s-a văzut însă din ce în ce mai limpede că la unele din obiectivele de mai sus ei cunosc numai forma, nu și fondul problemelor legate de modernizarea jocului în cadrul sistemului cu patru fundași. In acest fel bănățenii, deși au făcut un efort admirabil pe parcursul celor 90 de minute, au jucat dinamic, dar nu elastic, constructiv, dar nu eficace. Lereter, Surdan, Regep și ceilalți au dat jocului echipei lor o nuanță cu mult mai colorată, decît în alte rînduri, dar totul pînă la 16 m... De aceea, cînd Mihăilă (min. 40) a intrat totuși în acest spațiu — atît de nefast pentru unii — neavînd nici o experiență în domeniul eficacității, a ratat cea mai mare ocazie, trăgînd de la 5 m din volé, în portar... Acest lucru a supărat chiar și pe spectatorii ploieșteni! (Cu ani în urmă, la aceeași poartă am executat o lovitură de la 11 m, în minutul 90! De ea depindea rămînerea echipei mele în prima categorie. Și a rămas!...)

Eficacitatea se bazează și pe alte lucruri, nu numai pe dezbateri teoretice...

Ion LUPAȘ

CRAIOVA — „Decupaje" din filmul unei înfrîngeri

1, 2, 3, 4... 8, 9! Nu, nu este vorba de un K. O. în care arbitrul îl numără pe boxerul căzut. Cel „numărat" în cazul nostru, a fost jucătorul Fl. Voinea (Steaua) iar rolul arbitrului l-a avut antrenorul federal Nicolae Petrescu, observator la meciul Știința Craiova—Steaua de duminică. Numărătoarea? Corespunde situațiilor de ofsaid în care s-a afla Voinea într-o singură repriză (prima) și care s-au ridicat la impresionantul număr de 9!

Cum a ajuns atacantul bucureștean la acest „record"? Printr-o totală neatenție la jocul fundașilor craioveni care au folosit, în general, o apărare în linie, împingînd „linia" mult înainte, uneori chiar pînă în apropierea centrului terenului.

Al doilea aspect vizează evoluția în repriza a doua a trio-ului Constantin—Raksi—Voinea.

După pauză, Constantin, care în repriza I-a a făcut o adevărată risipă de energie „legînd" jocul atacului Stelei, a cedat la un moment dat pasul.

Urmarea? Raksi, dar mai ales Voinea, au... dispărut din joc. Amintindu-ne că în meciurile Siderurgistul—Steaua și Steaua—Dinamo (din sferturile „Cupei"), prestației foarte bune a lui Constantin i-au corespuns evoluții remarcabile ale lui Raksi și Voinea, subliniem „acordul" simptomatic al valorii — bune sau mai slabe — a jocului celor trei fotbaliști militari. Cînd „merge" Constantin, toți trei joacă bine. Cînd acesta — în formă mai slabă — nu-i mai alimentează cu mingi, nu-i mai deschide cu măiestria sa recunoscută, evoluțiile celorlalți doi pălesc.

M. POPESCU

IAȘI — Meritele lui Dinamo

Soarta meciului a fost decisă în bună parte de apărarea și linia de mijlocași ale lui Dinamo, care în repriza I și mai puțin în a doua, au știut mai bine să controleze mijlocul terenului, dînd o bună circulație balonului, cu un clar conținut tactic. Bucureștenii au acționat cu deschideri lungi și schimburi derutante de direcții de pe o parte pe cealaltă.

In repriza I, mijlocașii lui Dinamo au ținut legătura cu fundașii proprii și au participat în permanență la atacurile echipei. Avînd spații mai mari de manevrare, ei au reușit de multe ori să inițieze acțiuni de surpriză în dispozitivul de apărare advers, care nu a fost la înălțimea dinamoviștilor.

Dinamo București a avut un plus de gîndire tactică; jucătorii săi mai rutinați au știut cînd, cum și în ce fel să se replieze în apărare și să inițieze atacuri rapide, pe spații largi, cu schimb de locuri atît laterale cît și înapoi-înainte. De exemplu, cînd Ene a acționat pe aripa dreaptă, Nunweiller VI se replia în spatele acestuia iar cînd Ghergheli se infiltra în atac, Ene, luîndu-i locul, supraveghea mijlocul terenului ș.a.m.d.

Cu acest plus de superioritate generală tactică și de material uman, Dinamo a arătat că este o echipă care practică un fotbal bun, chiar pe teren străin, deoarece nu stă la îndemîna oricui să învingă pe C.S.M.S. Iași pe teren propriu.

Echipa C.S.M.S. a jucat în repriza a doua în terenul adversarilor, dar fără a putea marca sau crea poziții clare de gol, datorită formei slabe a liniei de atac deși a fost alimentată în permanență cu mingi utile de către mijlocași.

In general jocul a fost bun, cu multe faze spectaculoase de fotbal. Victoria dinamoviștilor este meritată dar și învinșii au fost o echipă demnă de învingătorii lor. Ieșenii au practicat și ei un fotbal bun, bazat pe aceleași principii moderne.

Mircea DAVID

Două faze spectaculoase din jocul Rapid — Crișul. În prima fotografie, Răducanu și Greavu au sărit concomitent la minge. În cea de-a doua, Ionescu execută o „foarfecă" de efect. De ce nu face la fel și cînd joacă în echipa națională?

BUCUREȘTI — În completarea paginii a 3-a...

De fapt, aceste rînduri ar fi fost mai potrivite pentru pagina a 3-a, printr-o... înrudire tematică directă. Dar, pentru că sînt legate (tot direct) de bilanțul penultimei etape, le facem loc aici pentru a consemna un caz — cel mai recent — de respect reciproc jucător-spectator. Mai bine zis, de lipsă de respect.

Pentru că aceasta a fost singura problemă pusă pe tapet de partida Rapid—Crișul, în care rezultatul îi interesa mai mult pe orădeni, angajați în finișul încercărilor lor de a se salva de la retrogradare. În schimb, rapidiștii învingători, la egalitate sau învinși, tot pe locul al doilea în clasament ar fi rămas. Ceea ce însă în nici un caz nu putea constitui un motiv ca feroviarii să trateze meciul în prima repriză cu o condamnabilă ușurință și să-și silească entuziaștii susținători, capabili de orice sacrificiu pentru echipa lor, să asiste — cu multă strîngere de inimă — timp de 45 de minute la un simulacru de joc. Și asta numai la cîteva zile după ce la Pitești, în meciul de Cupă cu Petrolul, acești fideli simpatizanți ai Rapidului avuseseră ocazia să-și vadă din nou echipa jucînd așa cum poate ea. Oare așa înțeleg Ionescu, Dinu, Kraus, Dumitriu, Dan et Co. să-și respecte cel puțin proprii susținători, dacă nu pe toți cei care își plătesc biletul de intrare pentru a vedea FOTBAL? Atîta „simț" pentru ei și pentru culorile clubului în care cei mai mulți s-au consacrat și au făcut chiar primii pași în „cariera" fotbalistică? Dacă ar fi așa, am socoti lucrurile foarte grave. Dar vrem să credem că duminică s-a înregistrat un simplu „accident" și că pe viitor jucătorii feroviari nu vor mai avea nevoie nici de manifestările de nemulțumire ale spectatorilor (unii au depășit limita și nu sîntem de acord cu ei) și nici de intervențiile energice ale antrenorilor pentru a oferi jocul de fotbal așteptat din partea lor.

Petre GAȚU

CONSTANȚA — Inexplicabilul „beton" gălățean

Declanșată la meciul restanță cu Steaua și adîncită la Cluj, „criza" echipei gălățene a spulberat, în mod definitiv, orice brumă de speranță a alb-albaștrilor de a mai rămîne în categoria A. Și dacă practic așa ședeau lucrurile, ne-am fi așteptat ca formația Siderurgistul să conteste prin joc — așa cum a făcut în partida cu Rapid București — actul de deținătoare a „lanternei roșii". Atmosfera dinaintea jocului conducea spre o asemenea ipoteză. Ceea ce s-a întîmplat însă pe teren a fost inexplicabil. Siderurgistul s-a închis ermetic în propriul său careu, după regulile cele mai severe ale „betonului", izolîndu-l pe Neagu între masivii fundași centrali ai echipei adverse.

La sfîrșitul partidei, antrenorul Zaharia căuta să explice că a intenționat ca echipa să joace la mijlocul terenului cu trei halfi. Experiența s-a dovedit falimentară, întrucît jucătorii și-au încurcat reciproc atribuțiile, ajungîndu-se la o supraaglomerare a spațiului din apropierea propriei porți. „Betonul" gălățean s-a întors astfel ca un bumerang împotriva adepților săi. Dovadă, primele două goluri n-au fost rodul unor acțiuni gîndite ale liniei de atac constănțene, ci urmarea unor greșeli elementare ale oaspeților. Și ca să punem punct, încă un argument în defavoarea ideii de joc a Siderurgistului. Atunci cînd a renunțat la „beton", înaintașul central Cojocaru a înscris golul de onoare, în urma unor combinații spectaculoase, aplaudate la scenă deschisă.

St. TRANDAFIRESCU

PITEȘTI — Cînd există preocupare...

Partida de la Pitești mi-a dat prilejul să constat, din nou, că atunci cînd există preocupare, interes, echipele — indiferent de „miza" jocului — pot oferi spectacole mult apreciate de public. Așa se face că spectatorii piteșteni au plecat de la meci foarte mulțumiți de calitatea fotbalului practicat de Dinamo și U.T.A., care au jucat deschis tot timpul și au înscris toate golurile din acțiuni frumoase, prin șuturi puternice.

Dinamo Pitești s-a bizuit în acest meci pe o formulă în care Dobrin a deținut un post de înaintaș central, dovedind că poate da randament în așezarea 4—3—3 ca sprijin pentru mijlocași și în formarea unui cuplu eficace cu Naghi. El s-a dovedit elementul creator întrevăzut de specialiști, inițiind acțiunile din care au fost înscrise primele două goluri. În același timp, însă, printr-o foarte eficientă conlucrare cu Naghi, mai ales în prima repriză, el a contribuit la dezechilibrarea centrului apărării arădenilor (Bacoș—Mețcas). Formula încercată de Dinamo a fost reușită, dar trebuie confirmată.

De partea cealaltă, U.T.A. a pus accent mai mult pe desfășurarea jocului pe extreme, unde Pantea s-a remarcat în mod deosebit. Mijlocașii au contribuit la alternarea acțiunilor cînd pe o parte cînd pe alta, mai cu seamă în repriza a doua.

Dintre selecționabili am reținut în primul rînd pe Dobrin care s-a prezentat foarte bine, apoi pe portarul Niculescu, extrema Pantea și înaintașul central Naghi (dar numai pentru jocul din prima repriză), aceștia trei din urmă din lotul olimpic.

Dincă SCHILERU

BRAȘOV — Universitatea n-a jucat ca o „echipă"

La Brașov, pe o vreme de noiembrie, s-au întîlnit două echipe care aveau întocmite înaintea acestui meci, formele legale de transfer în campionatul viitor. Cu toate aceste premise liniștitoare, protagoniștii au jucat spre lauda lor cu o mare ambiție, apărîndu-și onoarea sportivă. Ardoarea și sportivitatea au fost numitorul comun al ambelor echipe.

De aici încep deosebirile dintre ele. Nouă din cei 11 jucători brașoveni au jucat în general bine. Viteza și forța de joc a echipei gazdă, prezente atît în fazele de apărare, dar mai pregnant în combinațiile de atac, au supus pe clujeni unui adevărat „ritual defensiv" (7—8 jucători în apărare). O impresie certă cu care am rămas după acest joc, este aceea că studenții au început să piardă prerogativele „de echipă". Deși cu cîtva timp în urmă știau să realizeze o bună circulație de balon, să atace colectiv (deseori cu participarea fundașilor de margine), în prezent par doar un grup de jucători care, nemaiputînd altceva, se apără cu îndîrjire și respiră ușurați din cînd în cînd, trimițînd cîte o pasă balistică peste ecuatorul terenului, la Marcu, marea și singura lor speranță. Fără să păstrezi balonul, fără să combini, fără să joci în fața măcar cu trei fotbaliști de valoare, care să știe să acționeze grupat, speranța de a înscrie vreun gol devine utopie. Ivansuc n-a venit la Brașov, nu e în formă, fiindcă nu se pregătește, rămînînd mai departe capricios ca o „divă". Adam a lipsit și el. Antrenorii privesc cu resemnare sau nu înțeleg procesul de degradare lentă a echipei și forțați de împrejurări introduc tineri cu nemiluita.

R. B.

CLASAMENTE

GENERAL

1. Petrolul	25	16	6	3	47—19	38
2. Rapid	25	15	2	8	45—27	32
3. C.S.M.S.	25	11	5	9	32—34	27
4. Dinamo Buc.	25	9	8	8	41—30	26
5. Dinamo Pitești	25	11	4	10	43—40	26
6. Steagul roșu	25	11	3	11	38—29	25
7. Știința	25	9	7	9	24—35	25
8. Farul	25	10	4	11	29—33	24
9. Universitatea	25	7	10	8	29—35	24
10. Steaua	25	6	10	9	32—27	22
11. U.T.A.	25	7	8	10	30—39	22
12. Politehnica	25	9	3	13	23—35	21
13. Crișul	25	6	8	11	25—37	20
14. Siderurgistul	25	6	6	13	38—54	18

Acasă

1. Petrolul	13	12	1	0	35—10	25
2. Rapid	15	12	1	2	35—13	25
3. Dinamo Pitești	13	11	0	2	32—15	22
4. Farul	13	10	2	1	22— 7	22
5. Știința	13	9	4	0	17— 5	22
6. C.S.M.S.	13	9	3	1	23— 8	21
7. Steagul roșu	13	9	2	2	30— 9	20
8. Universitatea	12	6	6	0	19— 9	18
9. Politehnica	12	8	2	2	18—10	18
10. Crișul	12	6	5	1	19— 9	17
11. Dinamo Buc.	14	6	4	4	29—18	16
12. Steaua	14	6	4	4	25—14	16
13. U.T.A.	12	5	6	1	19—11	16
14. Siderurgistul	12	4	5	3	22—13	13

In deplasare

1. Petrolul	12	4	5	3	12	9 13
2. Dinamo Buc.	11	3	4	4	12	17 10
3. Rapid	10	3	1	6	10	14 7
4. Steaua	11	0	6	5	7	13 6
5. Universitatea	13	1	4	8	10	26 6
6. U.T.A.	13	2	2	9	11	28 6
7. C.S.M.S.	12	2	2	8	9	26 6
8. Steagul roșu	12	2	1	9	8	20 5
9. Siderurgistul	13	2	1	10	16	41 5
10. Dinamo Pitești	12	0	4	8	11	25 4
11. Politehnica	13	1	1	11	5	25 3
12. Crișul	13	0	3	10	6	28 3
13. Știința	12	0	3	9	5	30 3
14. Farul	12	0	2	10	7	26 2

DUPĂ 12 ETAPE ÎN RETUR

1. Petrolul	12	8	3	1	16	8 19
2. Dinamo Buc.	12	5	5	2	21	8 15
3. Dinamo Pitești	12	6	2	4	20	19 14
4. Steagul roșu	12	6	1	5	17	9 13
5. Farul	12	6	1	5	17	14 13
6. Știința	12	5	3	4	8	17 13
7. Universitatea	12	4	4	4	17	16 12
8. Rapid	12	5	1	6	17	14 11
9. Steaua	12	4	3	5	14	14 11
10. Crișul	12	3	5	4	8	10 11
11. Siderurgistul	12	4	2	6	20	25 10
12. C.S.M.S.	12	4	2	6	13	21 10
13. U.T.A.	12	2	4	6	11	16 8
14. Politehnica	12	4	0	8	9	17 8

DUPĂ 12 ETAPE IN TUR

1. Rapid	12	9	1	2	24	11 19
2. Petrolul	12	7	3	2	26	10 17
3. C.S.M.S.	12	6	3	3	16	13 15
4. U.T.A.	12	5	4	3	17	19 14
5. Politehnica	12	5	3	4	14	15 13
6. Universitatea	12	3	6	3	11	14 12
7. Steaua	12	2	7	3	18	12 11
8. Dinamo Pitești	12	4	2	6	22	21 10
9. Steagul roșu	12	4	2	6	19	19 10
10. Dinamo Buc.	12	4	2	6	19	21 10
11. Știința	12	3	4	5	11	17 10
12. Farul	12	4	2	6	11	18 10
13. Crișul	12	3	3	6	15	24 9
14. Siderurgistul	12	2	4	6	17	26 8

CLASAMENTUL GOLGETERILOR

24 GOLURI
I. Ionescu (Rapid)

20 GOLURI
Naghi (Dinamo Pitești)

13 GOLURI
Stătescu (Siderurgistul)

11 GOLURI
Badea (Petrolul), **Dridea I** (Petrolul), **Ene II** (Dinamo București)

10 GOLURI
Pavlovici (Steaua), **Voinea** (Siderurgistul)

9 GOLURI
Mureșan III (Crișul)

8 GOLURI
Dumitriu II (Rapid), **Goran** (Steagul roșu), **Jac** (U.T.A.), **Moldoveanu** (Petrolul), **Năftănăilă** (Steagul roșu), **Pircălab** (Dinamo București), **Țîrlea** (U.T.A.), **Turcan** (Dinamo Pitești)

7 GOLURI
Adam (Universitatea), **Cuperman** (C.S.M.S.), **Frățilă** (Dinamo București) **Marcu** (Universitatea), **Pescaru** (Steagul roșu), **Stoicescu** (C.S.M.S.)

6 GOLURI
Dridea II (Petrolul), **Neagu** (Siderurgistul), **Pop** (C.S.M.S.), **Popa** (Politehnica), **Tufan** (Farul), **Voinea** (Steaua).

5 GOLURI
C. Ionescu (Dinamo Pitești), **Pantea** (U.T.A.)

4 GOLURI
Avram (Steaua), **Iancu** (Farul), **Eftimie** (Știința), **Frățilă** (Petrolul), **Haidu** (Dinamo București) **Ionescu** (Știința), **Ivansuc** (Universitatea), **Lupulescu** (C.S.M.S.), **Năsturescu** (Rapid), **Necula** (Steagul roșu), **Raksi** (Steaua), **Tilvescu** (Farul), **Varga** (Dinamo București)

3 GOLURI
Axente (U.T.A.), **Bitlan** (Știința), **Constantin** (Steaua), **Cotormani** (Politehnica), **Georgescu** (Rapid), **Harșani** (Crișul), **Lereter** (Politehnica), **Manolache** (Farul), **Mițaru** (Politehnica), **Mureșan II** (Crișul), **Naghi** (Steagul roșu), **Ologu** (Farul), **Sacaci III** (Crișul), **Szabo** (Universitatea), **Suciu** (Crișul)

2 GOLURI
Adam (Siderurgistul), **Anton** (Știința), **Bacoși** (Crișul), **Bretan** (Universitatea), **Codreanu** (Rapid), **Cojocaru** (Siderurgistul), **Crăiniceanu** (Steaua), **Dobrin** (Dinamo Pitești), **Dragomir** (Petrolul), **Gane** (Steagul roșu), **Györfi** (Steagul roșu), **Ilie Stelian** (Dinamo Pitești), **Incze IV** (C.S.M.S.), **Iuhasz** (Petrolul), **Loncer** (Politehnica), **Kallo** (Farul), **Kraus** (Rapid), **Matei** (C.S.M.S.), **Popescu I,** (Dinamo Pitești), **Radu** (Dinamo Pitești), **Regep** (Politehnica), **Țircovnicu** (Dinamo Pitești).

1 GOL
Alexandru V. (Universitatea), **Barbu** (Universitatea) **Bărbulescu** (Știința), **Birău** (U.T.A.), **Boc** (Petrolul), **Bretan** (Siderurgistul), **Bukösi** (Farul), **Campo** (Steagul roșu), **Caraman** (Farul), **Chivu** (U.T.A.), **Cimpeanu** (Universitatea), **Comisar** (U.T.A.), **Costin** (Farul), **Deleanu** (C.S.M.S.), **Deliu** (Știința), **Dinu** (Rapid), **Drăgan** (Petrolul), **Floruț** (U.T.A.), **Ghergheli** (Dinamo București), **Hașoti** (Steagul roșu), **Humă** (C.S.M.S.), **Ioniță** (Siderurgistul), **Ivănescu** (Steagul roșu), **Jamaischi** (Rapid), **Jenei** (Steagul roșu), **Manea** (Steaua), **Matei** (Siderurgistul), **Mihăilă** (Politehnica), **Nunweiller III** (Dinamo București), **Nunweiller VI** (Dinamo București), **Onea** (Știința), **Pîrvuleț** (Universitatea), **Plugaru** (Știința), **Popescu D.** (Steaua), **Popescu O.** (Dinamo București), **Popescu V.** (C.S.M.S.), **Răcelescu** (Politehnica), **Sfîrlogea** (Știința), **Stănescu** (Știința), **Strîmbeanu** (Știința), **Tănase** (Farul), **Tomeș** (Crișul), **Valcan** (Siderurgistul), **Vigu** (Crișul), **Vornicu** (C.S.M.S.), **Zamfir** (Farul).

AUTOGOLURI
3 goluri: Pojoni (Crișul) 1 pentru Dinamo București, 1 pentru Politehnica, 1 pentru U.T.A.
2 goluri: Popescu V. (C.S.M.S.) pentru Știința.
1 gol; Birău (U.T.A.) pentru Petrolul; **Coman** (Siderurgistul) pentru Farul: **Dumitru Nicolae** (Steaua) pentru Siderurgistul; **Ilie Stelian** (Dinamo Pitești) pentru Farul; **Ivan** (Știința) pentru Universitatea; **Manciu** (Farul) pentru Universitatea; **Mihăilescu** (Știința) pentru Dinamo București; **Pal** (Siderurgistul) pentru U.T.A.; **Tilvescu** (Farul) pentru Steaua; **Voicu** (Siderurgistul) pentru Politehnica; **Vornicu** (C.S.M.S.) pentru Dinamo București.

„Radiografia" etapei

ETAPA DIN 26.VI	FORMAȚIILE, NOTELE JUCĂTORILOR ȘI ARBITRILOR	COMENTARIU
STEAGUL ROȘU 2 (1) (62')	STEAGUL ROȘU: Adamache 7 — Zaharia 6, Jenei 7, Alecu 8, Campo 8 — Sigheti 8, Pescaru 9 — Selimeși 7, Năftănăilă 5, Gane 5, Györfi 9.	**La Brașov — rafale de ploaie, burniță, frig, teren dificil. Gazdele au mizat totul pe atac. Oaspeții, lipsindu-le alt atu și obligați de adversari, s-au apărat cu o îndîrjire rar întîlnită la echipele cu 24 de puncte. Gaboraș nu va uita probabil toată viața cum i-a trecut mingea printre mîini și printre picioare, boltite parcă asemeni unui dublu „arc de triumf" (38'), cînd Campo i-a trimis-o ușor, parcă prietenește. În min. 62, Györfi a reluat din aer, printr-o execuție model, balonul trimis ca o lovitură liberă de Pescaru, consfințind scorul final. Echipa clujeană ne prilejuiește printre altele și această reflecție: dacă Marcu ar fi escortat de cîțiva coechipieri cu certe calități tehnico-tactice, ar putea ajunge un „bombardier" de legendă.**
UNIVERSITATEA 0	UNIVERSITATEA: Gaboraș 6 (min. 46: Moldovan 7) — Mustețea 6, Pexa 6, Anca 7, Cîmpeanu 7 — Țegean 6, Neșu 7 — Marcu 8, Bretan 6, Oprea 5 (min. 46: Pîrvuleț 6), Szabo 6. *ARBITRU: Vasile Dumitescu, București 8.*	
STIINȚA 2 (0) Deliu (49'), Sfîrlogea (81')	ȘTIINȚA: Papuc 7 — Mihăilescu 7, Mincă 7, Bitlan 7, Plugaru 4 (min. 35: M. Marcel 6) — Strîmbeanu 8, Ivan 6 — Circiumărescu 7, Sfîrlogea 7, Eftimie 7, Deliu 7.	**Echipa care a „colaborat" mai mult cu... vîntul a cîștigat partida. În prima repriză, jucînd cu vîntul „de partea lor", jucătorii bucureșteni au fost mai incisivi, au înscris un gol și au mai ratat două ocazii prin Raksi și Voinea, Sfîrlogea ratînd, în aceeași perioadă — la un interval de numai 5 secunde — o dublă și uriașă ocazie de gol (27').** **Beneficiind, la rîndul lor, de rafalele foarte puternice ale vîntului, craiovenii, hotărîți să întoarcă soarta meciului, au atacat în trombă toată repriza secundă și au reușit să înscrie cele două goluri ale victoriei.** **Deși a avut un ritm viu, care a „încălzit" tribunele, partida nu s-a ridicat decît pe alocuri peste nivelul mediocru.**
STEAUA 1 (1) Sorin Avram (16')	STEAUA: Suciu 7 — Petescu 6, Chiru 4 (min. 70: Negrea 6), D. Nicolae 8, Sătmăreanu 6 — Jenei 6. D. Popescu 7, — S. Avram 7, Constantin 7, Voinea 5, Raksi 6. *ARBITRU: I. Ritter — Timișoara 9.*	
RAPID 2 (0) Ionescu (66' și 79')	RAPID: Răducanu 6 — Lupescu 7, Motroc 7, Dan 6, Greavu 7 — Dinu 5, Georgescu 6 — Kraus 5, Dumitriu 5, Ionescu 5, Codreanu 7.	**Jocul debutează surprinzător: chiar în min. 1 Crișul ratează o ocazie unică. Harșani, lansat în adîncime, ajunge singur în fața porții. Dar, pentru că Răducanu îi ieșise în întîmpinare, atacantul orădean și-a căutat un unghi mai favorabil. Această întîrziere de fracțiune de secundă i-a fost suficientă însă lui Greavu, care îl urmărise, pentru a împinge mingea în corner și a salva un gol ca și sigur. Tot atît de surprinzător însă, a fost și ceea ce a urmat: mulți dintre jucătorii Rapidului au jucat cu o lipsă de interes, de convingere (pase la adversari, lipsă de insistență în lupta pentru balon, 2 șuturi la poartă...) care a stîrnit furtuni de nemulțumiri în tribune. Mai ales cînd Dumitriu și Ionescu au ratat (min. 28 și 29) cu o ușurință prea... binevoitoare două ocazii clare. Siliți de protestele, justificate, ale spectatorilor și de o „săpunealâ" zdravănă la pauză, în cabine, ei au jucat ceva mai serios în repriza secundă, au marcat două goluri și au obținut victoria care, la început, nu prea părea că-i interesează.**
CRIȘUL 0	CRIȘUL: Kaszoni 5 — E. Nagy 5, Solomon 5, Pozsoni 6, Szakacs II 5 — Vigh 7, Iacob 7 — Tomeș 4 (Szakacs III 5), Mureșan III 6, Harșani 6, Mureșan II 7. *ARBITRU: Stavru Nicolau - Constanța 8.*	
DINAMO PITEȘTI 3 (2) Țircovnicu (9'), I. Popescu (27'), Radu (51')	DINAMO PITEȘTI: Niculescu 7 — Olteanu 8, Barbu 8, I. Stelian 8, Badea 7, — I. Popescu 7, Țircovnicu 8 — C. Radu 7, Dobrin 9, Naghi 7, David 6 (min. 60: Pop 6).	**Meciul a prezentat două aspecte distincte. În prima repriză jocul a aparținut dinamoviștilor, care au condus la un moment dat cu 2—0. Arădenii au început puțin cam nervos (explicabil, dată fiind... nevoia de puncte), dar și-au revenit, construind acțiuni destul de închegate și eficace. Nu au cedat lupta nici cînd Dinamo conducea cu 3—1; dimpotrivă, ei s-au organizat mai bine și au avut inițiativa în repriza secundă. De altfel, după pauză U.T.A. s-a apropiat mult de comportarea bună avută în partida de Cupă cu Crișul. Finalitatea a fost destul de bună: 16 șuturi (13 pe poartă) Dinamo, 18 (11 pe poartă) U.T.A. După modul cum a jucat formația oaspete după pauză, ar fi meritat un rezultat de egalitate.**
U. T. A. 2 (1) Jac (28'), Birău (65')	U. T. A.: Weichelt 7, Birău 7, Bacoș 6, Metcas 6, Petschowski III 5 — Chivu 7, Floruț 7 — Pantea 8, Jac 6, Țîrlea 6, Axente 6. *ARBITRU: V. Pădureanu - București 8.*	
C. S. M. S. 1 (1) Stoicescu (3')	C.S.M.S.: Constantinescu 6 — V. Popescu 5, Pop 8, Vornicu 6, Deleanu 8 — Ștefănescu 6, Romilă 6 — Matei 6, Stoicescu 6, Cuperman 5, Incze 4 (min. 70: Lupulescu 4).	**După cum a început jocul și mai ales după ce Stoicescu a deschis scorul în primele minute, se părea că C.S.M.S. va majora diferența și va cîștiga. Dar, bucureștenii și-au revenit curînd, s-au organizat bine și au început să acționeze din ce în ce mai periculos, într-un ritm foarte rapid, în care s-a angrenat și formația ieșeană. Jocul a devenit extrem de spectaculos. După egalare (Vornicu în proprie poartă), C.S.M.S. are ocazia să ia din nou conducerea, dar Pop ratează o lovitură de la 11 m (min. 34). Gazdele par descurajate și de acest lucru profită oaspeții, care — punînd stăpînire pe joc — înscriu golul victoriei, cu 4 minute înainte de pauză. Scorul se menține neschimbat în repriza secundă, cu toate eforturile jucătorilor ieșeni, care atacă și domină. Dinamo se apără însă foarte bine, în timp ce atacul advers intră rar în poziție de șut.**
DINAMO BUCUREȘTI 2 (2) Vornicu (19') — autogol, Frățilă (41')	DINAMO BUCUREȘTI: Datcu 8 — Pîrvu 6, Nunweiller III 9, Ivan 7, Ștefan 6 — Ghergheli 8, O. Popescu 7, Nunweiller VI 8, Frățilă 7, Ene 7, Haidu 7. *ARBITRU: Gavrilă Pop - Brașov 6.*	
FARUL 3 (1) Tufan (35', 52'), Iancu (71').	FARUL: Manciu 6 — Pleșa 7, Tilvescu 8, Costin 7, Dumbravă 6 — Manolache 5, Koszka 7 — Tufan 8, Zamfir 7, Iancu 8, Kallo 8.	**O partidă de luptă și de un nivel tehnic modest, al cărui rezultat final n-a stat nici o clipă sub semnul incertitudinii. Dimpotrivă, scorul ar fi putut lua proporții dacă Zamfir — „omul ratărilor" — cum a fost numit de un spectator în tribună, n-ar fi căutat cu atîta insistență poziția „ideală" de șut. Cu mici excepții, jocul s-a desfășurat într-un singur sens: spre poarta gălățeanului Florea. Închipuiți-vă în ring, doi boxeri de valoare diferită: unul atacînd cu regularitate, uneori dezordonat, pentru a găsi lovitura decisivă, iar celălalt care recurge la eschive pentru a termina meciul în picioare. Așa a fost la Constanța. Farul s-a aflat mereu în ofensivă, obligînd pe gălățeni la o apărare disperată. Spre edificare, iată o mică statistică: Farul a șutat de 20 de ori la poartă, Siderurgistul a trimis numai două șuturi (cîte unul de repriză)!**
SIDERURGISTUL 1 (0) Cojocaru (75').	SIDERURGISTUL: Florea 6 — Valcan 5, Costache 6, Stătescu 7 (min. 52: Voicu 6), Dima 6 — Ioniță 6, Adam 7 — Bretan 5, Cojocaru 7, Neagu 4, Ciocănaru 6 (min. 52: Stătescu). *ARBITRU: Ilie Drăghici - București 9.*	
PETROLUL 1 (1) Dridea II (30')	PETROLUL: Ionescu 8 — Pahonțu 8, Boc, 8, Florea 7, Mocanu 7 — Iuhasz 9, Dragomir 8, — Moldoveanu 6, Dridea I 8, Drăgan 6 (min. 70: Dincuță 6), Dridea II 7.	**Un joc plăcut, cu multe faze spectaculoase. Mai ales la mijlocul terenului, unde cele două echipe parcă s-au întrecut în „broderii" de pase. În ansamblu, jocul a fost egal sub aspectul dominării teritoriale. Impresia de superioritate a gazdelor au dat-o atacanții, care — în apropierea porții — au acționat mai decis, au șutat mai mult spre gol. Remarcabil jocul mijlocașilor ploieșteni, mai ales al lui Iuhasz. Timișorenii, prin Mihăilă și Grizea, au ratat două ocazii imense care — transformate — i-ar fi scutit azi de orice emoții. Insuficientă pentru un joc atît de important, combativitatea celor două extreme timișorene. O plăcută surpriză, tînărul Regep (viteză, mobilitate, simț al demarcării).** **O mențiune pentru felul corect, sportiv, în care echipele și-au apărat șansa.**
POLITEHNICA 0	POLITEHNICA: Popa 8 — Surdan 6, Petrovici 6, Lereter 7, Speriosu 7 — Grizea 7, Mihăilă 6 — Lazăr 6, Regep 8, Răcelescu 5 (min. 65: Humelnicu 4), Mițaru 5. *ARBITRU: Emil Martin — București 9.*	

— De data asta ai greșit; ăsta e careul nostru, colega!

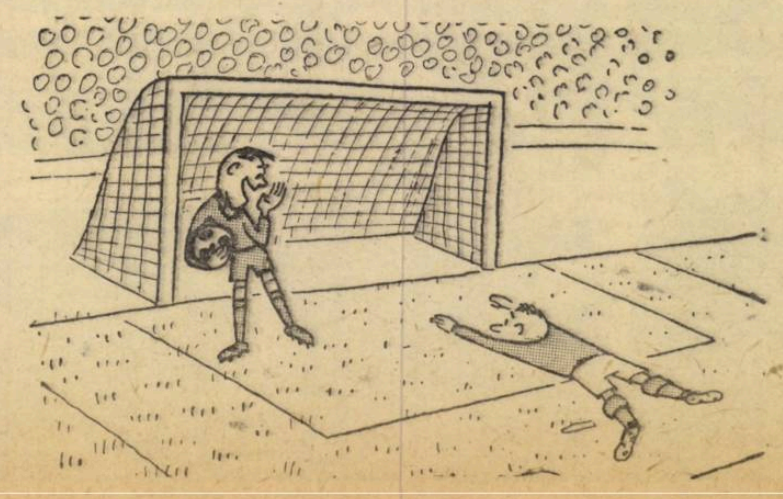

Desen de G. BADEA

Cum a cîştigat PROGRESUL la Piatra Neamţ

După un retur de campionat pasionant, duelul Politehnica—Progresul a dat cîştig de cauză ultimei.

Aşadar, după o absenţă de un an, Progresul revine în prima categorie.

In ultima etapă, Mateianu şi colegii lui au avut de disputat o partidă dificilă la Piatra Neamţ, cu Ceahlăul. Bucureştenii s-au deplasat încă de joi şi s-au antrenat vineri pe stadionul din localitate. Deşi ultimele sale evoluţii au fost mai slabe, de această dată Progresul a jucat bine, făcînd perfect vizibilă diferenţa de valoare dintre jucătorii săi şi adversari.

Linia mediană bine inspirată (Maiteuţă—Alex. Constantinescu) a acoperit tot terenul, scoţînd, primind şi împărţind mingi cît pentru trei meciuri. Mateianu şi Şoangher jucînd virtuos, au colaborat bine între ei şi cu extremele, au creat şi s-au aflat la rîndul lor în poziţii favorabile finalizării au trimis mingea de 5 ori în bară şi au ratat alte numeroase ocazii. Odată, introdus în repriza secundă, a mărit şi mai mult incisivitatea atacului, învăluind apărarea adversă pe partea lui, terminîndu-şi cursele cu centrări care au surprins adversarul. In apărare, Mândoiu şi Ioniţă au fost de netrecut, iar Neacşu şi Adrian Constantinescu nu au avut probleme cele două extreme ale Ceahlăului jucînd şters.

In asemenea condiţii, gazdele au încercat să stopeze iureşul bucureştenilor cu mingi adresate lui Mangalagiu şi Meder, interceptate însă cu regularitate de apărătorii Progresului, bine organizaţi.

Pe scurt, un meci în care bucureştenii au avut permanent iniţiativa în faţa unui adversar mulţumit că se află la mijlocul clasamentului. Jocul s-a desfăşurat într-o atmosferă de sportivitate, la realizarea căreia au contribuit, pe lîngă cei 22 de jucători şi arbitrajul competent al bulgarului Stoian Ciumacov.

GH. NERTEA

Clasamentele finale ale categoriei B

SERIA I

1. Progresul Buc.	26	14	7	5	49—24	35
2. Ştiinţa Buc.	26	14	6	6	47--22	34
3. Metalurg. Buc.	26	12	5	9	48—40	29
4. Flacăra Moreni	26	14	1	11	40—37	29
5. Din. Bacău	26	10	7	9	37—27	27
6. Progr. Brăila	26	12	2	12	32—45	26
7. Ceahlăul P. N.	26	10	4	12	44—39	24
8. Din. Vic. Buc.	26	10	4	12	38—40	24
9. Poiana Cîmpina	26	9	6	11	30—33	24
10. Oltul Rm. V.	26	9	6	11	34—40	24
11. C.F.R. Paşcani	26	10	4	12	37—44	24
12. Oţelul Galaţi	26	9	5	12	27—33	23
13. C.F.R. Roşiori	26	9	4	13	28—40	22
14. Met. Tîrgovişte	26	8	3	15	24—51	19

SERIA A II-A

1. Jiul Petrila	26	17	5	4	47—21	39
2. Minerul B. M.	26	14	7	5	43—20	35
3. Vagonul Arad	26	15	4	7	45—29	34
4. A.S.A. Tg. M.	26	13	6	7	33—16	32
5. C.S.M. Reşiţa	26	13	2	11	34—41	28
6. A. S. Cugir	26	11	4	11	34—29	26
7. Ind. s. C. T.	26	10	4	12	34—38	24
8. Gaz m. Mediaş	26	9	4	13	25—31	22
9. Clujeana	26	7	8	11	31—43	22
10. C.F.R. Arad	26	8	6	12	21—46	22
11. Min. Lupeni	26	9	3	14	27—25	21
12. C.S.M. Sibiu	26	9	3	14	31—36	21
13. Recolta Carei	26	8	5	13	28—38	21
14. Arieşul Turda	26	7	3	16	19—39	17

VALEA JIULUI DIN NOU ÎN CATEGORIA A

După o pauză de 4 ani, Valea Jiului este din nou reprezentată în prima categorie de fotbal a ţării, de data aceasta prin puternica echipă Jiul Petrila.

Accesul Jiului în rîndul celor mai bune formaţii de la noi, departe de a avea un caracter întîmplător, se explică prin *forma constant superioară a echipei, prin jocul său orientat cu precădere pe ofensivă, prin aplicarea judicioasă a unui „4—2—4" elastic* (în meciurile din deplasare a jucat şi 4—3—3), *prin valoarea certă a unor jucători:* Libardi, Ivănescu, Stocker, Martinovici, Sandu, Ion Vasile...

De pe lista „evidenţieri", nu putem, evident, omite pe antrenorul EUGEN MLADIN, un bun tehnician, care şi-a condus cu multă pricepere „corabia" prin furtunile acestui retur, în care nu mai puţin de 4 pretendente şi-au disputat cu ardoare mult rîvnitul loc I.

A învins Jiul, nu pentru că Minerul Baia Mare, Vagonul Arad sau A.S.A. Tg. Mureş ar fi cedat vreun moment lupta, ci pentru că a ştiut cînd să plaseze un sprint irezistibil.

„Ruperea" de plutonul urmăritorilor s-a produs în etapa a 22-a. Jucînd în deplasare (la Turda) ca şi Minerul Baia Mare (la Mediaş), Jiul a obţinut ambele puncte puse în joc (a învins cu 1—0) în vreme ce băimărenii au obţinut doar un meci nul (0—0).

In etapa următoare, la Reşiţa, Jiul a confirmat (2—1), iar la 12 iunie, în derbiul cu Minerul Baia Mare, a cîştigat jocul şi o dată cu el şi un avans de „o lungime şi jumătate" (3 puncte), decisiv în desemnarea titlului de cîştigătoare a puternicei „serii ardelene".

Arătînd că principalele atu-uri ale echipei sînt forţa sa de atac precum şi ritmul superior de joc pe care-l poate dezvolta datorită unei remarcabile condiţii fizice a tuturor jucătorilor, „avizăm" echipele de categoria A că în „fieful" său, la Petroşeni, Jiul este greu de întrecut, iar în deplasare are toate calităţile echipei „de luptă", care-şi apără şansele pînă în min. 90.

Iată rezultatele obţinute de Jiul în acest campionat:
26 17 5 4 47—21 39

17 victorii: Jiul—C.S.M. Sibiu 3—0, C.F.R. Arad—Jiul 0—2, A.S. Cugir—Jiul 2—3, Jiul — Minerul Lupeni 3—0, Jiul—Arieşul Turda 3—1, Jiul—C.S.M. Reşiţa 3—1, Jiul — Gaz metan Mediaş 3—1, Ind. Sîrmei C. Turzii—Jiul 1—2, C.S.M. Sibiu—Jiul 2—3, Jiul—A.S. Cugir 1—0, Jiul—Minerul Lupeni 1—0, Jiul—Recolta Carei 4—0, Jiul—CFR Arad 3—0, Arieşul Turda—Jiul 0—1, C.S.M. Reşiţa—Jiul 1—2, Jiul —Minerul Baia Mare 2—0, Jiul—Ind Sîrmei C. Turzii 6—1.

5 meciuri nule: Jiul—Vagonul Arad 1—1, Jiul—Clujeana 0—0, Minerul Baia Mare—Jiul 1—1, Jiul —A.S.A. Tg. Mureş 0—0, Gaz metan Mediaş—Jiul 0—0.

4 înfrîngeri: A.S.A. Tg. Mureş—Jiul 1—0, Recolta Carei—Jiul 3—0. Vagonul Arad—Jiul 2—0, Clujeana —Jiul 3—0.

Iată lotul echipei: *Ion Vasile* (portar) — 24 de ani. *Sigismund Gram* (portar) — 32 ani, *Victor Zamfir* (portar) — 27 de ani, *Nicolae Nicoară* (fundaş) — 26 de ani, *Nicolae Şerban* (fundaş) — 24 de ani, *Teodor Pop* (fundaş) — 23 de ani, *Simion Cazan* (fundaş) — 31 de ani, *Baldwin Frank* (fundaş) — 27 de ani, *Mircea Crăciun* (mijlocaş) — 28 de ani, *Andrei Stocker* (mijlocaş) — 24 de ani, *Dumitru Vlad* (mijlocaş) — 22 de ani, *Marcel Foca* (mijlocaş) — 21 de ani, *Florea Martinovici* (atacant) — 26 de ani, *Petre Libardi* (înaintaş) — 24 de ani, *Marin Peronescu* (înaintaş) — 28 de ani, *Ion Sandu* (înaintaş) 24 de ani, *Ioan Achim* (înaintaş) — 21 de ani.

Urăm proaspetei promovate succes deplin în categoria A, spre satisfacţia înflăcăraţilor ei suporteri, minerii din Valea Jiului.

Jucătorii echipei Jiul-Petrila, împreună cu antrenorul Eugen Mladin, zîmbind obiectivului

CHIMIA Suceava, METROM Braşov, C.F.R. Timişoara şi UNIREA Dej au promovat în categoria B

Clasamentele finale ale categoriei C.

EST

1. Chimia Suceava	26	14	7	5	41—27	35
2. Petrolul Moineşti	26	12	7	7	33—23	31
3. Locomotiva Iaşi	26	13	4	9	36—29	30
4. Fl. r. Tecuci	26	12	5	9	4?—31	29
5. Fructexport Foc.	26	14	1	11	43—36	29
6. Textila Buhuşi	26	13	2	11	47—35	28
7. Vict. Roman	26	12	2	12	43—32	26
8. Met. Rădăuţi	26	11	4	11	31—31	26
9. Foresta Fălt.	26	11	3	12	37—40	25
10. Minobrad V. D.	26	11	3	12	34—40	25
11. Rapid Mizil	26	9	6	11	30—37	24
12. Metalosport Gl.	26	9	5	12	27—30	23
13. Chimia Orasul Gh. Gheorghiu-Dej	26	9	2	15	26—43	20
14. Unirea Negreşti	26	4	5	17	11—47	13

SUD

1. Metrom Br.	26	14	6	6	42—26	34
2. Tractorul Br.	26	12	7	7	45—30	31
3. Portul C-ţa	26	10	8	8	41—35	28
4. I.M.U. Medg.	26	10	8	8	33—28	28
5. Dunărea Giurgiu	26	10	8	8	24—23	28
6. S.N. Oltenita	26	9	10	7	25—32	28
7. Chim. Făgăraş	26	12	2	12	45—44	26
8. Teh. Buc.	26	9	7	10	39—38	25
9. Flacăra r. Buc.	26	10	5	11	35—40	25
10. Oltul Sf. Gh.	26	8	9	9	23—32	25
11. Electrica C-ţa	26	9	6	11	35—31	24
12. Electrica Fieni	26	9	5	12	34—37	23
13. Marina Mang.	26	8	7	11	31—38	23
14. Rulmentul Br.	26	6	4	16	35—53	16

VEST

1. C.F.R. Tim.	26	17	4	5	67—31	38
2. Met. Hunedoara	26	15	3	8	58—22	33
3. Vict. Tg. Jiu	26	13	7	6	49—22	33
4. Electroputere Craiova	26	13	4	9	56—30	30
5. Min. Deva	26	12	4	10	34—32	28
6. Min. Anina	26	10	7	9	29—27	27
7. Met. T. Sev.	26	12	2	12	34—46	26
8. C.F.R. Caransebeş	26	11	3	12	33—39	25
9. Prog. Strehaia	26	11	3	12	33—60	25
10. Vict. Călan	26	9	5	12	32—33	23
11. Muscelul C-lung	26	10	3	13	30—40	23
12. Prog. Corabia	26	9	5	12	30—42	23
13. Electromotor Timişoara	26	8	5	13	43—48	21
14. Min. C-lung	26	2	5	19	8—64	9

NORD

1. Unirea Dej	26	13	5	8	42—34	31
2. Soda O. M.	26	12	6	8	43—29	30
3.Prog. Reghin	26	13	4	9	47—40	30
4. Steaua roşie Salonta	26	10	8	8	36—43	28
5. Min. B. Sprie	26	10	7	9	47—42	27
6. A. S. Aiud	26	8	11	7	37—35	27
7. Chimica Tîrnăveni	26	10	6	10	25—24	26
8. Min. Bihor	26	10	5	11	46—42	25
9. Sătmăreana	26	10	5	11	35—38	25
10. Faianţa Sighiş.	26	11	3	12	35—42	25
11. Olimpia Oradea	26	9	6	11	37—35	24
12. Met. C. Mică	26	11	2	13	36—38	24
13. Gloria Bistriţa	26	10	4	12	37—39	24
14. Forestiera Sighetul Marmaţiei	26	9	0	17	31—53	18

ACTUALITĂŢI

ÎN LUNA IULIE...

3 : Portugalia — România (la Porto)
6—10 : Turneul final al campionatului de juniori (Piteşti şi Sibiu)
10 : Ultima etapă a categoriei A
13 : Semifinalele Cupei României
17 : Finala Cupei României şi a campionatului de juniori (la Bucureşti)
19—27 : Cupa F.R.F. (juniori, la Piteşti)

CURS DE ARBITRI LA BUCUREŞTI

In scopul de a forma noi cadre de arbitri, federaţia organizează începînd de joi, la Bucureşti, un curs de arbitri, pe o durată de 10 zile. Cei 22 de cursanţi sînt foşti jucători printre care: **Dinulescu, Caricaş, Stăncescu, Calomfir** (Bucureşti). **H. Moldoveanu, Călbăjosu** (Cluj), **Plev, Corbuş** (Timişoara), etc. De asemenea, iau parte şi cîţiva jucători **(I. Boroş-Timişoara. Paraschiv, Coloşi-Buc.)** care sînt arbitri şi urmează să se specializeze. Cursurile vor avea loc la Centrul „23 August": pentru lecţiile practice, la dispoziţia cursanţilor vor sta la dispoziţie echipele de juniori ale centrului. Colectivul de conducere este alcătuit din G.N. Gherghe, arbitru, N. Vilcov, antrenor, şi Vl. Grosu, arbitru.

ACTUALITĂŢI

FINALĂ ROMÂNEASCĂ ÎN TURNEUL BALCANIC

Intrucît echipa Olimpiakos Pireu a comunicat că nu se poate prezenta în timp util, pentru încheierea ediţiei 1965 a Turneului balcanic, la meciul retur cu Farul, secretariatul competiţiei a fost de acord să omologheze această partidă cu rezultatul de 3—0 pentru Farul (în schimb, formaţia greacă va susţine la Constanţa o partidă amicală).

In felul acesta, Farul s-a calificat pentru finala Turneului, urmînd să întîlnească tur-retur echipa Rapid Bucureşti, la date care urmează să fie fixate.

Iată clasamentele definitive ale celor două serii.

SERIA I

1. Rapid Buc.	6	5	0	1	14:5 10
2. Cerno More Varna	6	3	2	1	7:4 8
3. 17 Nandori Tirana	6	1	2	3	5:7 4
4. Beşiktaş Istambul	6	0	2	4	2:12 2

SERIA A II-A

1. Farul C-ţa	6	4	1	1	10: 2 9
2. Spartak Plovdiv	6	3	1	2	12: 6 7
3. Olimpiakos Pireu	6	3	1	2	7:10 7
4. Vardar Skoplje	6	0	1	5	3:15 1

formaţia învingătoare în întîlnirea R. D. Germană — Iugoslavia. Jucătorii noştri s-au calificat direct în sferturi de finală, deoarece în ediţia precedentă s-au clasat pe locul 3.

FEROVIARII ROMÂNI ÎN CAMPIONATUL EUROPEAN

Tradiţionala competiţie internaţională feroviară-campionatul european, desfăşurat sub egida U.S.I.C. — programează azi la Bucureşti prima întîlnire a reprezentanţilor noştri. Echipa românească, alcătuită din jucătorii Rapidului, primeşte replica selecţionatei Olandei, învingătoare în dubla partidă cu Luxemburg. Returul meciului de azi din Giuleşti va avea loc la 6 iulie la Utrecht. In cazul cînd învinge în ambele jocuri, şi noi îi dorim acest succes, atunci selecţionata noastră va înfrunta în semifinale

SCURTE ŞTIRI DIN TURNEUL BALCANIC 1966

● *In meci retur la Skoplje: Vardar — Lokomotiv Sofia 1—1.*

● *Lokomotiv Sofia a propus Farului data de 5 iulie pentru primul lor meci, dată acceptată.*

● *Cerno More Varna şi Partizan Tirana se vor întîlni la 29 iunie. U.T.A. a propus — după cum am anunţat — ca după acest meci, Partizan să joace la Arad la 3 iulie.*

● *Returul jocului U.T.A. — Cerno More Varna, fixat iniţial la 6 iulie, a fost amînat pentru mitorul sezon, la cererea echipei bulgare.*

TURNEUL FINAL AL JUNIORILOR

Programul jocurilor turneului final al campionatului republican de juniori (6, 8, 10 iulie la Piteşti şi Sibiu) va fi alcătuit prin tragere la sorţi în ziua de 5 iulie, în oraşele unde vor avea loc partidele din cele două serii.

TURNEE INTERNAŢIONALE

● Luni, Dinamo Piteşti a plecat în turneul în R. D. Germană, unde va susţine pînă la 8 iulie trei jocuri.

● Tot în R. D. Germană pleacă şi Steagul roşu Braşov: la 29 iunie va evolua la Berlin cu Vorwaerts, la 3 iulie la Cottbus, urmînd ca al treilea meci să-l dispute la 6 iulie într-o localitate nedesemnată încă.

● Botev Vraţa (Bulgaria) va juca la 2 iulie la Petroşeni, cu Jiul, şi la 7 iulie la Craiova cu Ştiinţa.

● Programul echipei Spartak Subotiţa: 30 iunie la Bucureşti cu Progresul şi 3 iulie la Constanţa cu Farul. Urmează să se stabilească al treilea adversar.

ACTUALITĂŢI

LUNA... JUNIORILOR

Federaţia va organiza tabăra anuală de juniori la Piteşti, unde vor fi chemate cele mai talentate elemente tinere. Selecţionarea lor se va face pe baza unei competiţii: „Cupa F.R.F." pentru selecţionatele de regiuni, care se va disputa la Piteşti la 19, 21 şi 23 iulie (jocuri pe grupe), 25 şi 27 iulie (semifinale şi finală). Tabăra îşi va desfăşura activitatea între 28 iulie şi 18 august cu participarea a circa 60 de juniori. Dintre aceştia va fi alcătuit lotul pentru Turneul U.E.F.A. 1967.

Paralel se va organiza, tot la Piteşti, şi un concurs pentru copii de 13—14 ani, cu elemente selecţionate din 12 centre din ţară (cîte 2 jucători), precum şi un curs de perfecţionare pentru antrenorii specializaţi în antrenamentul copiilor şi juniorilor.

ACTUALITĂŢI

SELECŢIONATA STUDENŢEASCĂ LA CAMPIONATUL EUROPEI

Intre 23 iulie şi 3 august în Spania va avea loc campionatul european universitar la care şi-au anunţat participarea reprezentativele următoarelor ţări: Iugoslavia, Luxemburg, Franţa, Belgia, Portugalia, Olanda, R.F. Germană, Turcia, ROMÂNIA şi Spania. Jocurile vor avea loc în oraşele Coruna, Pontevedra, Vigo şi Senjac.

Lotul nostru şi-a început pregătirile sub conducerea antrenorilor N. Roşculeţ şi D. Teodorescu. La ora actuală, el cuprinde următorii jucători: Gaboraş, Papuc, Constantinescu — portari —, Marcu, Pexa, Anca, Cîmpeanu, V. Popescu, Deleanu, Mincă, Surdan, Răcelescu, Petescu, Cicu—Ştefănescu, Neşu, Grizea, Strîmbeanu—Matei, Cuperman, Adam, Szabo, Lucescu, Ciornoavă, Libardi, Neagu. Joi şi duminică, lotul va susţine două jocuri de pregătire, după care i se va da formă definitivă. De la 11 iulie, jucătorii (18 la număr) vor intra într-o pregătire comună de două săptămîni.

ACTUALITĂŢI

Din tradițiile fotbalului englez

Azi, aceleași scene de acum 500 de ani

Un om trecu, bocănind pe dalele de piatră, prin grădinița îngustă cu tufe de trandafiri, ajunse la fereastră, se aplecă peste pervaz, sîngele îi năvăli mai violent în obrazul și așa încins de febră, puse mîinile pe minge, o luă și, fără un cuvînt, se întoarse de unde venise.

În salon, consternare. Nici măcar scuze nu și-a cerut individul ! Reuniunea promitea să ia o turnură neobișnuită, fără ca vreuna dintre participante să-i renege virtuțile inițiale. Dimpotrivă. Era doar un fapt știut că doamna Taylor n-ar renunța pentru nimic în lume la reuniunile ei săptămînale. Cu tot incidentul, conversația a continuat plăcut. Nu se întrecea niciodată măsura, dincolo de pălăvrăgeala despre scumpirea prețurilor, sau despre fapta nedemnă a celui ce a băut 12 căni cu bere la rînd. Dar astăzi, într-adevăr, nu mai e de trăit în liniște și pace. Unde-s vremurile patriarhale ?

pînă la miezul nopții, pînă n-or vîri mingea prin poarta hanului din deal, ori prin poarta cimitirului din vale. Și-s trei mile depărtare de la una la alta. Fă și dumneata socoteala cîtă otărîre le trebuie ca să izbutească. Mai ales că se înverșunează cu totii și-s mulți la număr, nu glumă. Tot ce are două picioare și-i zdravăn, își sumete mînecile de la cămașă și pantalonii și se amestecă în joc, bătînd mingea avan. Vezi și dumneata..."

Zarva a început încă de la prînz. A trecut prin ferestrele deschise pentru aerisire ale doamnei Taylor întîi ca un zumzet, pe urmă, mereu crescînd în registru sonor, ca un huiet, ca un uruit strident, reverberat de dealurile din jur, pînă la vacarm. Sorții au decis și lovitura de începere au avut-o cei din vale („down' ards" cum își ziceau singuri). Johnson, un pescar iscusit, care-și întindea toată ziulica plasele la uscat pe țărmurile rîului Dove, izbi vîrtos cu piciorul în minge, trimițînd-o înalt, de ai fi crezut că va ajunge pînă la clopotnița octogonală a bisericii St. Oswald. Și apoi se porni năvala. Se buluceau oamenii, ca în zi de tîrg, urmărind traiectoria mingii, cu ochii holbați și avizi, de parcă la locul anumit, unde va cădea, s-ar vinde un taur cu 5 șilingi mai ieftin. Soții Johnson, meseriași și mici funcționari, dădură buzna cu fața înainte. Cale-ntoarsă făcură numai cei din deal (cei de-și ziceau „up'ards"), alți meseriași și mici funcționari, care-și vedeau cotropit teritoriul. Tot fugind, ceasornicarul Bradbourne îi zise unui lăptar din vecini : „dacă nici azi nu-i batem pe ăștia din vale, să-mi razi mie mustața !" Și-avea o mustață stufoasă, ca brazii de pe dealurile din jur...

Cît fugeau cu toții după mingea rătăcită pe strada mare, cam între internatul de fete pe stînga și cei de băieți pe dreapta — treacă-meargă. Dar cînd o prindeau, biata de ea, între crăcanele lor multiplicate ca la miriapozi și se îngrămădeau, împingînd-o care spre nord, care spre sud, după interes, apoi atunci nici dracu' nu-i mai descurca. Și era o tevatură de neînchipuit. Tot lovind cu ghetele — de nici nu mai știai de nimeresc mingea sau țurloaiele celorlalți — se îmboldeau și se îndemnau cu strigăte sălbatice, smălțate la răstimpuri cu vorbe de duh deșuchiate. Și mingea iar o zbughea din grămadă încotro-va, fie spre primărie, fie spre podețul de peste pîriiașul Hennsore, care taie urbea în două. Ei, și dacă o lua încoace, numai să vezi veselia tuturor, fie părtași, fie privitori, căci toată așezarea, cu cele 5 000 de suflete,

Scenă din jocul tradițional de la Ashbourne

parcă atît aștepta. Cădea mingea în apă, cu voie sau din nebăgare de seamă, și-apoi lupta se încingea prin zloată, printre tufe și ziduri de piatră roase de vreme, cu oamenii bălăciți pînă la brîu, fără ca vreunul să pună mîna, că așa era regula, pînă ce-o nimerească vreunul cu vîrful bocancului și s-o scoată din nou la mal.

„Și-apoi de ce toată învălmășeala asta ?" — se întreba comis-voiajorul din comitatul vecin, supărat că nu-și putea încheia învoielile. Patronul prăvăliei de corsete, domnul Lawton, răspundea, luîndu-i peste picior : **„Iaca, se zbenguie oamenii, să se afle în treabă. Nici dacă i-ai plăti, n-ar fi mai bucuroși. Nu se lasă,**

Goneau mingea parcă fără țel și fără răsplată. Unul reușea s-o strecoare printre picioarele celorlalți, scoțînd-o la limanul vederii. Altul se împiedica în ea, țulindu-și nasul de pavaj. Dar nimeni nu se lăsa păguboș. În răsuflarea șuierată a jucătorilor parcă auzeai îndemnul : **trebuie să le-o virim în poartă, deși** poarta căutată era încă departe, la o fugă bună de cal. Oștenții se așezau pe călcîiu și le luau locul alții, cunoscîndu-se și recunoscîndu-și taberele după bucuriile și necazurile care-i legau în viața de toate zilele. **„Hei, Johnny, adă mingea, că de nu, nu-ți mai întru-n prăvălie !"** sau **„Hai Tom, fugi după ea, că fac mîine cinste cu bere !"**

Așa s-a pomenit învălmășeala în fața casei cu grădiniță îngustă. Nu știu care a izbit mingea virtos, ea să mai cîștige un colț de stradă, dacă nu chiar un yard, iar afurisita de băsică rotundă, în loc s-o tulească în josul ulicei, s-a pocnit de-un stîlp de lemn și de acolo a sărit într-o parte, tocmai în oblonul doamnei Taylor, zguduindu-i zdravăn, de s-a speriat toată lumea din salon. Degeaba a încercat apoi doamna Taylor să mai dreagă oblonul. El a rămas deschis, ca un simbol, spre huietul, spre învălmășeala de afară, spre joaca aceea nefericită și molipsitoare căreia oamenii, mai de mult, i-au spus „de-a picioarele și de-a mingea"...

Aș fi crezut că scenele de mai sus se petrec (cu mici rectificări de anacronie) cu 500 de ani în urmă, la carnavalul de la Ashbourne, în comitatul Derbyshire, **dacă de astă-dată, în balconul primăriei, patronînd manifestația, n-ar fi apărut înnobilatul sir Stanley Matthews,** invitat la această tradițională sărbătorire.

Scenele de mai sus se repetă, cu mici variații, de 500 de ani, la fiecare sfîrșit de iarnă la Ashbourne, obligîndu-ne să gravăm în istorie faptul că patria fotbalului rămîne, oricum, Anglia.

VICTOR BĂNCIULESCU

CUVINTE ÎNCRUCIȘATE

HAI LA MECI!

Orizontal : 1) **Treptele freamătului — Dreptunghi cu emotii.** 2) **Cutie cu fotbal... la minut — Insuflețirea din tribune... precede lovitura liberă — Lupta începe !** 3) **Inel coralier — Steaua, la plural.** 4) **Ai noștri din tribună (pl.) — Imprejmuiri magnetico-duminicale.** 5) **Pericol la balon — Gol (în interior) — Culmea Everestului!** 6) **Sport al înaintașilor (Bine-ar fi !) — Echipele de pe teren.** 7) **Cea mai dură (!) echipă din Galați — Mîndru.** 8) **Entuziasm la palme — Orator latin din sec. I — Săritură scurtă !** 9) **Posibilități de reabilitare — S-a bazat prea mult pe aripi.** 10) **Poezie franceză medievală — Pătrate pe teren — Bun pentru canotajul spartanilor.** 11) **Joc cu zero rezultate — Cupe.** 12) **1—1 — A-și face apariția pe teren... sau a-l părăsi — Programate numai în nocturnă.**

Vertical : 1) **Sperietoare (rară) la înaintare — Primii în sport...** 2) **Inter, altădată — Primii pași spre titlu !** 3) **Jucător preferat — Rapid.** 4) **Legitimații de suporter (sing.) — Răzbunarea șpițului (pl.).** 5) **Au răsturnat ! — Renumele echipei.** 6) **Partenerul de joc — Vals în... 2/4.** 7) **De două ori la Ene ! — Echipă din campionatul orășenesc — A.S. Armata.** 8) **În finală ! — Fundași centrali.** 9) **Sursă de bilete — Somnifer cu crampoane — Riu în Germania.** 10) **N. H. și Gloria — 1—0 ! 11) Loc pentru însignă — Terenul, mai puțin zona porților.** 12) **Din timpurile și locurile primelor Olimpiade — Apărut ca din pămînt pe linia porții.** 13) **Face ca... Rapidul — Bilbiielile apărătorilor.**

Cuvinte cunoscute mai puțin : APER, IRI, INN.

GH. CORJOS

Sfaturi pentru voi, TINERI FOTBALIȘTI

Portari, prindeți și degajați corect!

Se cunosc bine calitățile pe care trebuie să le aibă un portar bun. Curajul, ușurința în mișcări, suplețea și simțul de anticipare sînt caracteristice acestui jucător.

Un portar nu este suficient să aibă mobilitate și îndemînare, să prindă mingile trase la poartă. El trebuie să știe și să „iasă" la momentul potrivit și să „culeagă" balonul care vine spre careul mic, înlăturînd astfel momentele critice.

Tehnica prinderii mingilor înalte cere mult antrenament. Numai astfel se pot forma detenta și precizia în intervenții. Ion Voinescu, maestru emerit al sportului, numește aceste calități „mînă sigură".

Iată cîteva exerciții de antrenament :

1. Doi portari aruncă și prind mingea. Unul aruncă pe sus cu o mînă, celălalt prinde mingea printr-o săritură („bătaia" o va executa cu un singur picior), avînd degetele răsfirate ca un evantai (pentru a avea priză la minge din spatele ei), iar corpul puțin aplecat în față.

2. Portarul stă în poartă și un jucător șutează lung, pe sus, în spațiul de 16 m. Aici sînt așezate diferite obstacole (jaloane, garduri mici, siluete), pe care portarul va trebui să le ocolească sau să le sară, pentru a prinde repede mingea la piept. După prinderea mingii, portarul va înainta cu schimbări de direcție, ca și cum ar avea adversari în față. În acest timp, el va bate mingea în pămînt, după care o va degaja cu mîna sau cu piciorul, spre un punct fix, stabilit la marginea terenului.

3. Spre poartă vor fi trimise, de la circa 30—40 metri, mingi cu traiectorie înaltă, obligînd portarul să iasă. Un jucător va atacă portarul, fie prin săritură la cap, fie în momentul cînd ține mingea.

4. Doi portari se antrenează la mingi înalte ; unul aruncă cu mîna mingea din lateral, paralel cu bara transversală și cît mai aproape de aceasta. Pentru a o apăra fără prea mare dificultate, portarul va sări, căutînd să treacă mingea peste bara porții, cu palma mîinii stîngi sau drepte, după cum vine din dreapta și invers.

5. Deoarece în jocul portarului se simte tot mai mult necesitatea de a participa la acțiunile de apărare din spațiul de pedeapsă, intervenind cu piciorul, el trebuie să cunoască procedee din jocul fundașilor. Pentru aceasta este nevoie să se antreneze, făcînd sprinturi de 8—10 metri și să tragă din viteză direct în mingea trimisă pe jos sau la semiînălțime de un partener de joc. Se pot executa și lovituri cu capul, dacă situația o cere.

Exersînd mult, tinere jucător, vei ajunge treptat să știi cînd poți ieși din poartă și cînd trebuie să rămîi pe loc.

În continuare, iată conținutul articolului 16 din regulamentul de joc :

LOVITURA LA POARTĂ

„Cînd mingea, după ce a fost atinsă ultima oară de către un jucător al echipei în atac, a depășit în întregime linia de poartă, fie pe pămînt, fie în aer, în afară de porțiunea cuprinsă între stîlpii porții, ea va fi așezată într-un punct oarecare din jumătatea suprafeței de poartă, cea mai apropiată de locul pe unde mingea a trecut linia și va fi trimisă cu piciorul direct în joc, dincolo de suprafața de pedeapsă, de către un jucător al echipei în apărare, care nu va putea să joace din nou mingea, înainte ca ea să fi fost atinsă sau jucată de un alt jucător.

Un portar nu va putea să primească mingea în mîini dintr-o lovitură de poartă pentru a o retrimite în joc.

Dacă mingea nu a fost trimisă dincolo de suprafața de pedeapsă, adică direct în joc, lovitura va fi repetată.

Un gol nu va putea fi marcat direct dintr-o astfel de lovitură. Jucătorii din echipa opusă celei din care face parte jucătorul care execută lovitura de la poartă, vor trebui să stea în afara suprafeței de pedeapsă, pînă cînd lovitura a fost executată".

ȘT. STĂNCULESCU
antrenor la centrul de fotbal Dinamo-București

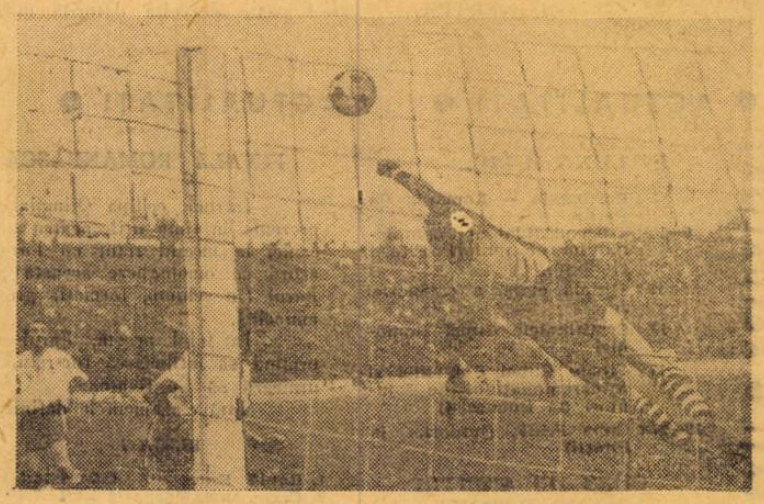

Papuc, talentatul portar al echipei Știința-Craiova executînd un spectaculos plonjon

DAN NU MAI ASCULTĂ

— Deci, ne-am înțeles. După ce termini cursurile, pleci în tabără. Stai la Cheia pînă la 7 iulie. Te reîntorci la București, mai rămîi trei zile și duminică 10 iulie te duci la țară, la bunici. Acolo schimbi din nou aerul, te odihnești și la toamnă ai să fii mai bine pregătit pentru antrenamente. La bunici, ai liut și Gîlortul aproape, faci baie, alergi prin pădure, ai fructe multe și tot ce dorești.

— Da, tată ! Toate sînt bune pînă acum, dar, în anul acesta, nu mă pot duce în luna iulie la bunici.

— De ce ?

— Cum, tocmai dumneata mă întrebi? Nu știi că în comuna bunicilor nu a ajuns încă rețeaua de televiziune ! Cum o să stau fără televizor în luna iulie ? Vrei să mă duc în fiecare zi la Craiova, să fac 40 km. cu trenul, ca să privesc la televizor ?

— Ai să stai și tu în luna iulie fără televizor...

— Nu se poate, tată ! E imposibil ! Dumneata nu știi că la 11 iulie începe turneul final al Campionatului mondial? Pînă la 30 iulie nu mă duc decît într-o localitate cu televizor. Să nu-i văd, tocmai acum, pe Pele, pe Eusebio? Să nu-i văd pe Facchetti? Să nu văd „pe viu" cine cîștigă cupa „Jules Rimet"?

— Dar de unde știi tu toate astea ?

— De unde? Din revista „Fotbal" Din Balta Albă pînă în Cotroceni, în troleibuzul 92, am numărat 30 oameni citind revista „Fotbal".

— Și ce e nou ?

— Eu cred că Brazilia nu mai cîștigă a treia oară. Acesta e pronosticul meu.

— Da, dar la bunici tot te duci la 10 iulie.

— Tată, te rog să anunți plecarea pentru 1 august. Te-am auzit o dată discutînd cu nenea Mache că la vîrsta de 14 ani ai învățat dansuri naționale, să te duci la București la un concurs, să vezi și meciul Ripensia — Beogradski. Asta înseamnă că ai fost „microbist". Și cum „microbul" fotbalului se transmite din tată în fiu, lasă-mă și pe mine, tot la 14 ani, să văd la televizor meciurile turneului final din Anglia. Toată lumea de pe toate continentele urmărește meciurile. Numai eu să nu le văd? Uită-te în cartier. Toți copiii jucăm fotbal. Fiecare avem cîte un nume: Ozon, Voinescu, Pele, Constantin.

— Și tie cum îți spun copiii ?

— Dan. Eu sînt Dan Coe de la Rapid.

— Tu ai pierdut campionatul ?

— Nu, toți l-au pierdut : Andrei, Lupescu, Greavu, toți, și Ionescu și Dumitriu.

— Și din echipa voastră va ieși vreun jucător mare ?

— Cred că da. La marginea cartierului Balta Albă noi avem cîmp de joacă și mulți fotbaliști nu cresc pe Calea Victoriei, ci pe lîngă maidan.

În urma acestui dialog cu fiul meu Dan, elev la școala generală din Balta Albă, nu știu ce hotărîre să iau : să-l trimit la bunici sau să rămînă în București? Din nu mai ascultă, dar se pare că are dreptate: microbul fotbalului se transmite din tată în fiu.

I. DULĂMIȚĂ

Metreveli, impetuoasa extremă a echipei Uniunii Sovietice, într-o cursă caracteristică, depășindu-și doi adversari

U.R.S.S. ÎN FAZA FINALĂ A PREGĂTIRILOR

Selecționata cu cel mai lung și mai complet program de pregătire este, fără îndoială, aceea a *Uniunii Sovietice*. Cu mai bine de un an în urmă, turneele din *America de Sud* deschideau vasta perioadă de antrenamente și jocuri de verificare cu obiectiv final, *Londra*. Acum, întîlnirile din *Scandinavia* termină șirul unor meciuri cu cei mai diverși adversari. Ultima parte a acestor pregătiri a marcat creșterea constantă a formei selecționabililor, astfel că se poate spune că selecționerul *Morozov* a fost precis în calculele sale asupra gradării intensității antrenamentelor și jocurilor. 1—0 cu *Belgia* la *Bruxelles*, 2—2 cu *Elveția* la *Basel*, 1—0 cu *Austria* la *Viena*, 2—1 cu *Cehoslovacia* la *Praga*, 3—3 cu *Franța* la *Moscova*, 1—0 cu *Suedia* la *Elsingborg*, iată rezultate care vorbesc foarte mult despre ascendența comportării unsprezecelui *Uniunii Sovietice*, în ultimele două luni. În seria cu *Italia*, *Chile* și *R.P.D. Coreeană*, reprezentativa *U.R.S.S.* are, alături de aceea a *Italiei*, cele mai mari șanse de calificare.

Șederea de două săptămîni în *Suedia* și *Norvegia* a clarificat pentru *Morozov* și ultimele semne de întrebare asupra unsprezecelui cu care se va prezenta în primul meci din serii. Oamenii de bază ai formației rămîn: *Voronin*, *Sabo* (în linia de mijloc), *Șesternev*, *Afonin*, *Ponomariov*, *Ghetmanov* (în linia de fund), *Cislenko*, *Banișevski*, *Metreveli*, *Markarov* (în linia de atac). Pentru postul de portar, în afara lui *Iașin* — puțin folosit în ultima vreme — candidează *Kavazașvili* și *Banikov*.

CAMPIONATUL MONDIAL 1966

NECUNOSCUTA TURNEULUI FINAL

REPREZENTATIVA

R.P.D. COREENE

Printre cele 16 participante la turneul final al Campionatului mondial se numără și reprezentativa R.P.D. Coreene.

Cum fotbalul din această țară este foarte puțin cunoscut în Europa, găsim nimerit să furnizăm cititorilor noștri cîteva date interesante.

Sportul cu balonul rotund se bucură și în R.P.D. Coreeană de aceeași popularitate ca în toate țările din lume. Adus la începutul secolului al XX-lea de către marinarii englezi, curînd fotbalul a cunoscut o largă răspîndire. El a luat o dezvoltare deosebită în special din anul 1945, cînd federația de specialitate din R.P.D. Coreeană a devenit membră a F.I.F.A. Astăzi, în R.P.D. Coreeană funcționează 7 000 de cluburi cu peste 250 000 de jucători legitimați. De pregătirea lor se ocupă numeroși antrenori recrutați din rîndurile absolvenților Institutului de Cultură Fizică. Dintre acești antrenori, o serie s-au perfecționat în Europa și America de Sud.

Campionatul țării se dispută pe două categorii. La prima iau parte 12 echipe, iar în categoria secundă 40, împărțite în 4 serii. Numărul arbitrilor se ridică la 3 600. Actuala campioană a țării este echipa Rodongza, după care în clasament urmează „8 Februarie", Gigvanca, Amrokang, Velbisan și Galmegi.

La început, activitatea internațională a fotbalului din R.P.D. Coreeană s-a limitat la cîteva întîlniri cu reprezentativele R.P. Chineze (anul trecut, dubla întîlnire s-a încheiat cu un bilanț favorabil echipei R.P.D. Coreene: 1—0 pe teren propriu și 1—1 la Pekin). Este adevărat că numărul de jocuri internaționale susținut de reprezentativă este mic: 27, din care a cîștigat 19, a terminat 3 la egalitate și a pierdut 5. Totuși, prin rezultatele obținute este considerată drept una din cele mai bune echipe naționale din Asia.

De aceea, n-a surprins pe nimeni faptul că în jocurile preliminare pentru C.M., desfășurate pe teren neutru (la Pnompenh), echipa R.P.D. Coreene a învins Australia cu 6—1 și 3—1. Ea și-a surprins adversarii (jucători profesioniști), printr-o bună pregătire fizică și, în special, printr-un joc tehnic. În ambele jocuri, cel mai bun a fost interul dreapta **Han Bong-zin**, care a marcat 4 goluri și care, după părerea specialiștilor, ar putea juca în oricare din cele mai bune echipe din lume. În formație mai sînt și alți jucători de valoare internațională. În special portarii **Ri Gen-hak** și **Rin Can-mjong** — adevărate... pantere —, precum și căpitanul echipei, **Gong Bong-cil**, care are o mare rază de acțiune și care dirijează jocul liniei de fund și al mijlocașilor.

Fotbaliștii din R.P.D. Coreeană nu se numără printre favoriții turneului final, însă nimeni nu trebuie să-i subaprecieze, pentru că vor constitui adversari dificili pentru fiecare din echipele grupei D (Chile, U.R.S.S. și Italia) și pot produce surprize. Să nu uităm că echipa R.P.D. Coreene și-a surprins adversarii prin jocul bun pe care-l practică și printre acești adversari s-au numărat Spartak Moscova (învinsă cu 2—1) și o selecționată divizionară din România (de asemenea, învinsă, cu 4—0). Dar mai ales, să nu uităm și o apreciere a lui Sir Stanley Rous care a urmărit îndeaproape dezvoltarea fotbalului în Asia și Africa și care a spus, printre altele: **„Cînd aceste țări (n.r. din Asia și Africa) se vor pune pe picioare... vor fi adversare dificile pentru echipele din Europa și America de Sud... Și o dată, la turneul final al campionatului mondial vor juca nu o echină, ci 3—4 reprezentante ale Asiei și Africii. În ambele continente, fotbalul este în real progres".**

STANLEY MATHEWS

ANGLIA VA OCUPA LOCUL 2

Cînd am aflat, cu cîteva săptămîni în urmă, că valoarea biletelor vîndute pentru seriile preliminare ale Campionatului mondial care se vor desfășura la Londra și în celelalte centre fotbalistice din Anglia, a depășit suma de 1 milion lire sterline, dintr-un total de 1,5 milioane, la cît se așteaptă organizatorii, mi-am dat seama de interesul imens pe care-l stîrnește această competiție.

Personal, nu sînt surprins de această mare atracție pe care o exercită competiția. Popularitatea fotbalului a crescut atît de repede, iar calitatea lui cît și îndemînarea cu care este jucat au făcut progrese atît de mari, încît este normal ca cea mai mare încercare din arta fotbalului să atragă un număr maxim de spectatori.

La prima vedere, Anglia se prezintă cu șanse serioase de a participa la sferturile de finală, deși are adversari prestigioși ca echipele Uruguayului, Mexicului și Franței. Totuși, este vorba de cîte două echipe din fiecare serie și Anglia poate ocupa unul din locuri.

Brazilia trebuie considerată în mod automat primul favorit în cîștigarea titlului suprem, titlu pe care l-a cucerit în mod strălucit de două ori consecutiv, în 1958 și în 1962. Sondajele de opinii, ca și „bursa de pariuri" indică net Brazilia ca prim favorit. Pe locul doi se va afla Anglia, iar pentru locul trei concurează cu șanse egale Uniunea Sovietică, Argentina și Italia.

Este destul de curios faptul că se acordă foarte puțin credit echipei Republicii Federale Germane, cu toate că a cîștigat titlul suprem în 1954, ocupînd locul al treilea și al patrulea în 1934, respectiv 1958.

În momentul de față, Anglia nu se poate lăuda cu nici un fel de trecut în această competiție. Cu toate că a participat la toate cele patru ediții postbelice, nu a trecut niciodată de sferturile de finală. Dar Alf Ramsey, actual antrenor al lotului și fost fundaș al echipei Tottenham Hotspur și al naționalei Angliei, este un om al cărui efort constructiv va pune pe picioare pînă în luna iulie cea mai bună echipă posibilă și care, sper, va da rezultatele scontate după o lungă perioadă de experimentare, succese și decepții.

MOZAIC

● *Ziarul londonez „Daily Mirror" a publicat zilele trecute o informație în care se arată că în urma unei ședințe „secrete" între reprezentanții federației internaționale de fotbal și cîțiva medici renumiți din Anglia, s-a hotărît un control anti-doping echipelor care vor participa la turneul final al Campionatului mondial de la Londra.*

Comentînd această hotărîre, redactorul Ken Jonse, completează că în cazul că examenul medical efectuat asupra jucătorilor va fi pozitiv, atunci FIFA va lua cea mai severă măsură: suspendarea pe loc a jucătorilor și oficialilor respectivei echipe. Pînă în prezent nu s-a specificat forma controlului. Se pare încă că acest control va fi efectuat numai dacă o echipă cere după meci analizele jucătorilor formației adverse.

● *Amatorii de fotbal, sosiți din alte țări pentru a urmări meciurile turneului final se vor putea „descurca" foarte bine în orașele care vor găzdui meciurile preliminarii. Zilele acestea, Asociația automobiliștilor din Anglia a montat în jurul străzilor marilor stadioane 14.000 de panouri indicatoare către respectivele baze sportive.*

● *În grupa de la Manchester, organizatorii turneului final al Campionatului mondial au angajat 70 de interpreți. La hotelurile orașului vor fi găzduiți aproape 10.000 de turiști, de diferite naționalități. Este suficient să ceri la telefon ASK 1234 Manchester pentru a putea vorbi cu un interpret în limba maternă.*

● *Intr-o declarație făcută reprezentanților presei italiene, antrenorul cehoslovac Vitlacyl, care se ocupă de pregătirea echipei Bulgariei, a spus:* „Fotbaliștii italieni joacă foarte iute și pot cîștiga în fața brazilienilor. Am fost impresionat de jocul italienilor în meciul cu Bulgaria. Mi-au plăcut în mod special Bulgarelli, Fogli, Perani și Rizzo. Cred că dacă va juca și Corso, atunci potențialul echipei va crește".

● *Acum cîteva zile, o mare braserie din Ciudad de Mexico a depus la o bancă suma de 850.000 pesos. Această sumă va fi remisă echipei Mexicului în cazul că aceasta va cîștiga „Cupa Jules Rimet". Direcția braseriei a specificat însă că în cazul că mexicanii nu cuceresc trofeul va acorda alte prime după cum urmează: 50.000 pesos pentru fiecare victorie, 25.000 pesos meci nul, 100.000 pesos pentru calificarea în sferturile de finală și 200.000 pesos pentru calificarea în semifinale.*

● *Intrebat de ziaristul cehoslovac Richard Nejezchleba dacă echipa Braziliei este pregătită să-și apere cu succes trofeul, celebrul Pele a răspuns: „Sîntem pregătiți din toate punctele de vedere, pentru a cuceri definitiv cupa „Jules Rimet. Noi vom lupta din răsputeri pentru obținerea succesului. Sper să joc în toate meciurile. Nu aș vrea să se mai repete povestea din Chile cînd am fost accidentat. Cred că în finală se vor califica numai echipele care pe lîngă jocul tehnic vor ști și să lupte".*

● *Ce prevede regulamentul Cupei Mondiale în cazul cînd finala se încheie la egalitate? La rezultat egal după primele 90 de minute, se va acorda (după o pauză de 5 minute) două prelungiri a cîte 15 minute, fără pauză între ele. Dacă egalitatea va persista și după prelungiri, finala se va rejuca în întregime, la o dată, oră și loc ce vor fi decise de comitetul de organizare al C.M. La nevoie, și în această a doua finală, se va proceda la prelungiri și dacă și atunci rezultatul se va menține egal, campioana lumii va fi decisă prin... tragere la sorți. În practică însă, toate cele 7 finale mondiale de pînă acum au fost decise în primele 90 de minute.*

Fotbal

REVISTĂ SĂPTĂMÎNALĂ

Redacția și administrația București, Bd. Mărăști 26, raion 30 Decembrie

COLEGIUL DE REDACȚIE

Constantin Chiriță, Ștefan Covaci, Gh. Dumitrescu, Ion Lupaș, Pavel Marcu, Aurel Neagu (redactor șef), Angelo Niculescu, Andrei Rădulescu, Constantin Teașcă, Dumitru Tomescu, Stelian Trandafirescu (redactor-șef adjunct), Radu Urziceanu (secretar general de redacție), Emerich Vogl, Ion Voica, Ion Voinescu.

C.M.
ANGLIA • 1966

ANTICIPĂRI LA SISTEMELE DE JOC

Echipele calificate pentru turneul final al C. M. desfășoară o intensă activitate internațională de pregătire și verificare. În aceste condiții este greu să se ascundă sistemele de joc pregătite în vederea marilor încercări. Cei mai mulți antrenori nici nu încearcă, de altfel, să țină secret sistemul de joc ce va fi folosit de echipele lor și din declarațiile lor este de pe acum posibil să se facă un tablou al acestor sisteme. Astfel, după „France Football" și alte publicații de specialitate, se pare că echipa Angliei va folosi un WM modernizat, iar echipa Braziliei un sistem cu un fundaș avansat. Grafic, acest sistem poate fi reprezentat prin 1—4—1—2—3. Folosit cu o apărare „om la om", el poate fi socotit ca o variantă activă a „cattenaccio"-ului.

Analizînd sistemele de joc din tabloul pe care figurează 15 din cele 16 finaliste, se pot trage unele concluzii. Astfel, este mai mult ca sigur că nu se va mai folosi sistemul 1—4—2—4, popularizat de echipa Braziliei în C. M. din 1958, și că toate echipele vor folosi apărări ferme, bazate pe marcajul „om la om".

În felul acesta se confirmă tendința generală manifestată în fotbalul internațional din ultimii ani spre folosirea unor sisteme mai riguroase („realiste") de apărare, cu dispariția din ce în ce mai accentuată a apărării în „zonă".

Iată acum cele 15 echipe (nu avem încă informații despre sistemul de joc pregătit de echipa R.P.D. Coreene) grupate după sistemele de joc pregătite pentru C. M.:

1. „Cattenaccio": Brazilia, Argentina, Mexic, Ungaria, Italia, Uruguay, R.F.G., Franța.

2. 1—4—3—3, cu apărare „om la om", va fi probabil folosit de echipele: U.R.S.S., Bulgaria, Spania, Portugalia și Chile.

3. O variantă a sistemului WM va fi aplicată probabil de echipele Angliei și Elveției.

Fără îndoială că tot acest grupaj stă sub semnul probabilității. Întrecerile din Anglia sînt singurele în măsură să confirme diferitele opinii, viabilitatea și eficacitatea unui sistem sau a altuia.

TUDOR VASILE

PENTRU AGENDA DV.

21 IUNIE

Madrid: Atletico Madrid — Brazilia 3—5 (1—0)

22 IUNIE

Copenhaga: Danemarca — Portugalia 1—3 (0—1)
Torino: Italia — Argentina 3—0 (1—0)
Belfast: Irlanda de Nord — Mexic 4—1 (2—0)
Skoplje: Vardar — Lokomotiv Sofia 1—1 (1—1)
Pitești: Dinamo — Dunav Russe 2—0 (0—0)

23 IUNIE

Madrid: Spania — Uruguay 1—1 (0—1)
Hanovra: R. F. Germană — Iugoslavia 2—0 (1—0)
Elisberg: Suedia — U.R.S.S. 0—1 (0—1)
Sofia: Bulgaria — Borussia Gladbach 1—0 (0—0)

25 IUNIE

Glasgow: Scoția — Brazilia 1—1 (1—1)
Viena: F. C. Austria — Argentina 1—0 (1—0)

26 IUNIE

Lisabona: Portugalia — Uruguay 3—0 (1—0)
Helsinki: Finlanda — Anglia 0—3 (0—2)
Copenhaga: Danemarca — Norvegia 0—1 (0—0)
Belgrad: Iugoslavia — Turcia (amatori) 1—0 (0—0)

27 IUNIE

Malmö: Suedia — Iugoslavia 1—1 (1—0)

29 IUNIE

Firenze: Italia — Mexic
Oslo: Norvegia — Anglia
Lens: Franța — Ungaria

30 IUNIE

Göteborg: Suedia — Brazilia

3 IULIE

Porto: Portugalia — România.
Copenhaga: Danemarca — Anglia

5 IULIE

Varșovia: Polonia — Anglia.

STADIONUL WEMBLEY

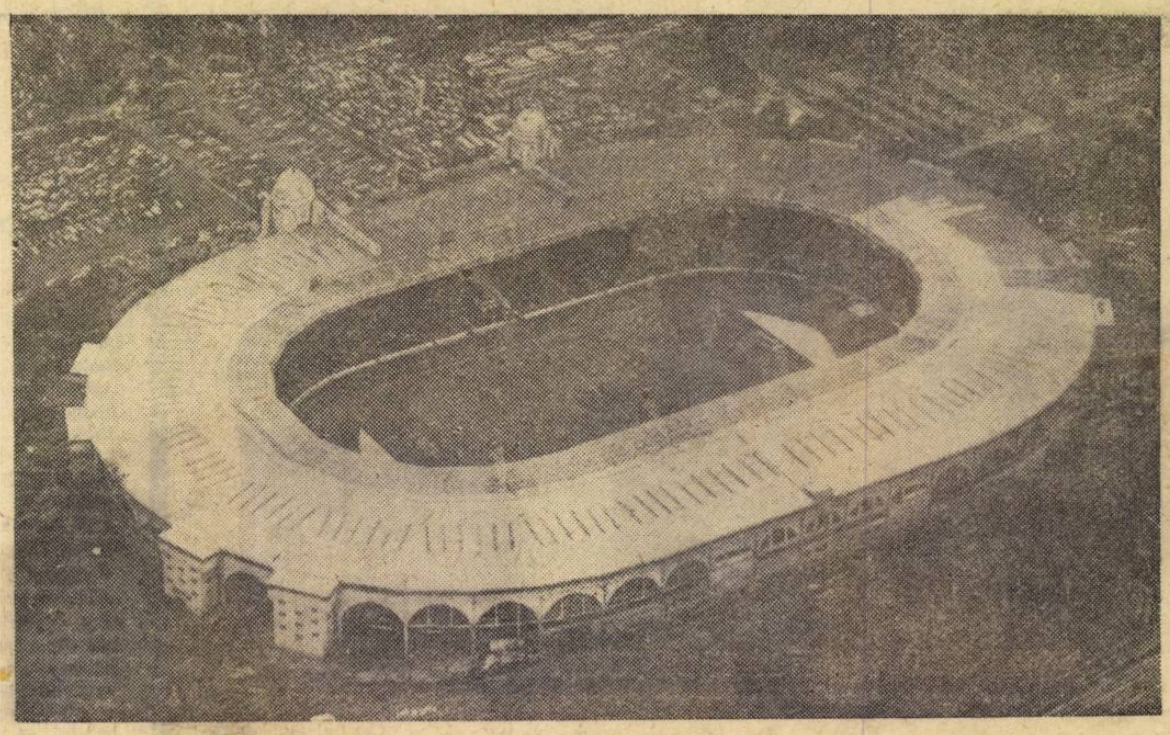

ȘI POVESTEA LUI...

Sutele de mii de spectatori prezenți pe stadionul Wembley din Londra, unde se vor desfășura nouă meciuri din cadrul Campionatului mondial de fotbal, ca și milioanele de telespectatori vor putea vedea deasupra tunelului central, la intrarea principală a stadionului, o sculptură încadrată de plăci comemorative cu numele cîștigătorilor Jocurilor Olimpice din 1948, desfășurate pe acest stadion. Este statuia lui Arthur Elvin, omul care a salvat stadionul de demolare, după ce avusese loc expoziția universală din 1924—1925. Elvin fusese în tinerețe vînzător de săpun, funcționar, maistru în construcții, apoi aviator în timpul primului război mondial. În timpul expoziției de pe Wembley, avea un stand cu țigări instalat pe stadion. La închiderea expoziției, în 1925, municipalitatea hotărîse demolarea stadionului. Elvin, care era ceea ce am numi astăzi un „microbist", devine președinte al unui comitet de salvare a stadionului și cu ajutorul acestui comitet reușește să cumpere de la municipalitatea londoneză stadionul, pentru suma de 125.000 lire sterline, cu plata în rate.

Inițial, stadionul era destinat finalelor Cupei Angliei. Prima, desfășurată în 1923, între Bolton Wanderers și West Ham a atras circa 150.000 spectatori ceea ce a dus la distrugerea întrărilor de pe stadion. Bolton a cîștigat această ediție a Cupei cu 2—0, iar interul David Jack și-a înscris numele ca primul jucător care a marcat un gol în finala Cupei Angliei pe acest stadion. Tot atunci s-a întîmplat pentru prima și ultima oară ca biletele pentru finala Cupei să fie vîndute „la liber". De atunci și pînă în ziua de azi, cele 100.000 locuri ale stadionului sînt rezervate încă înainte de tipărirea biletelor.

În timpul celui de-al doilea război mondial, cînd Londra era țința unor bombardamente necruțătoare din partea aviației naziste, Arthur Elvin își exprima speranța să vadă desfășurîndu-se pe stadionul Wembley atît Jocurile Olimpice cît și campionatul mondial de fotbal. În 1948, el are bucuria de a vedea sportivi din 59 țări întrecîndu-se pe stadionul Wembley în cadrul celei de a XIV-a ediții a Jocurilor Olimpice. A doua dorință nu i s-a mai împlinit. În februarie 1957, Elvin moare în cursul unei călătorii.

Cele 15.000 de locuri pe bănci și cele 85.000 locuri în picioare sînt acoperite de o „umbrelă" din plăci de aluminiu cu o suprafață de 27.700 metri pătrați, de care este fixată o marchiză din fibre de sticlă, cu o suprafață de 8.900 mp, în lungime de 11 m pe întreg perimetrul stadionului, lăsînd să pătrundă lumina zilei.

„Galeria Presei", construită de curînd în partea de nord a stadionului, are 250 de fotolii pentru ziariști cu toate instalațiile necesare transmiterii rapide a informațiilor, cît și toate instalațiile ultra-moderne pentru televiziune și film.

Stadionul are 120 uși turnante, locuri de parcare pentru 2000 mașini în perimetrul imediat al stadionului, 1000 de alte vehicule și o secție specială pentru biciclete.

Fotbalul este bineînțeles sportul care „domnește" aci. Dar tot pe acest stadion se mai desfășoară reuniuni de box, hochei pe iarbă pentru echipe feminine, curse de cai cu obstacole, atletism și curse de ogari, toate de-a lungul întregului an.

R. H.

ECOURI

OTTO GLORIA (Portugalia): **„Ungaria joacă bine, dar bulgarii îmi inspiră mai multă teamă decît ungurii".**

VILLALONGA (Spania): **„Nu sînt partizanul formării unei echipe și pregătirii unei tactici după caracteristicile adversarului, ci — din contră — pentru a ne impune adversarului stilul nostru de joc".**

DESMOND HACKETT („Daily Express" — Anglia): **„Dacă sudoarea și „hard-labour" (munca grea) pot face să se cîștige trofee, atunci Anglia are o șansă serioasă să cucerească Cupa Mondială".**

ALF RAMSEY (Anglia): **„Cupa Mondială nu este o partidă de plăcere. Dar poate rezerva mari bucurii cînd crezi în ea".**

RICARDO ZAMORA (Spania): **„Brazilia și Anglia vor disputa finala".**

SEPP HERBERGER (R.F. Germană): **„Atenție la echipa Spaniei. Suarez, Peiro și Del Sol vor aduce tinerilor lor coechipieri experiența care le lipsește".**

VICENTE FEOLA (Brazilia): **„Un campionat mondial se cîștigă marcînd goluri. Echipa care ar vrea să nesocotească această regulă și să aplice exclusiv un sistem defensiv nu are nici o șansă".**

BRZEZANSKI (selecționerul echipei Poloniei): **„Cred sincer că Argentina va avea dificultăți mari pentru a se califica în sferturile de finală".**

PREGĂTIRILE FOTBALIȘTILOR PORTUGHEZI

4 MECIURI,
4 VICTORII,
11 GOLURI MARCATE,
2 GOLURI PRIMITE

S-ar putea spune că pentru antrenorul Otto Gloria, în special, și pentru amatorii de fotbal portughezi în general, naționala a avut — în preajma începerii turneului final al C.M. — un sezon foarte bun. Dacă echipa B, folosită — în cadrul pregătirilor — în două partide cu Belgia (0—0), și Norvegia B (2—3), a dat multe bătăi de cap și a stîrnit critici aspre în presa de specialitate, în schimb prima reprezentativă a reușit o suită de succese remarcabile. Să le reamintim:

Lisabona: Portugalia — Norvegia	**4—0**
Glasgow: Scoția — Portugalia	**0—1**
Copenhaga: Danemarca — Portugalia	**1—3**
Lisabona: Portugalia — Uruguay	**3—0**

Revenind — ca să spunem așa — la „vechea gardă", Gloria a pus pe picioare o formație bazată în special pe jucători de la Benfica. Și reintrarea lor în formă, după sezonul slab făcut cu Benfica, a redat speranțe portughezilor într-o comportare excelentă în Anglia. Graça, Coluna, Morais, Hilario, Germano, Carvalho și în special cvartetul ofensiv José Augusto-Eusebio-Torres-Simoes s-au bătut și au jucat cu mult entuziasm în ultimele meciuri internaționale, creînd faze pe cît de spectaculoase pe atît de eficace (11 goluri marcate și 2 primite în patru jocuri...). Specialiștii portughezi au reținut în primul rînd revenirea în formă și în... șut a lui Eusebio și Torres (primul 4, al doilea 7 goluri !), ca și faptul că cele 11 goluri au fost marcate la capătul unor acțiuni demne de clasa jucătorilor din lot.

● Meciul de duminică de la Porto (Portugalia—România) va fi condus de 3 arbitri elvețieni: A. Buchelli, P. Kamber și E. Pedrazzoli.

PORTUGALIA-ROMÂNIA

(Urmare din pag. 1)

ultimele etape de campionat. Antrenorii vor încerca, de asemenea, găsirea unei formule de atac în eventualitatea neparticipării la joc a lui Pîrcălab, nerestabilit încă de pe urma unei recente accidentări.

Încă o dată ne exprimăm dorința și speranța ca fotbaliștii noștri să depună toate eforturile de care sînt capabili pentru a face față unei partide dificile, dar cu atît mai tentantă pentru o comportare deosebită.

Succes în joc, succes în fața porții !

Redacția și administrația bd. Mărăști nr. 26. Tiparul: I.P. „Informația" str. Brezoianu 23—25.

PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ !

fotbal

Revistă săptămînală

ANUL I
6
miercuri
6 IULIE 1966
12 PAGINI
2 LEI

O partidă viu disputată

PORTUGALIA–ROMÂNIA 1-0

Torres și Eusebio încearcă să intervină la o minge înaltă, dar sînt bine încadrați de Dan, Mocanu și D. Popescu.

PROGRAMUL DIN TOAMNĂ AL ECHIPELOR REPREZENTATIVE

O dată cu meciul susținut la Porto, reprezentativa noastră și-a încheiat prima parte a activității internaționale, cuprinzînd meciuri care erau înscrise ca etape de pregătire în vederea campionatului Europei, fixat să înceapă în toamnă.

Aceste pregătiri prin jocuri vor continua și în sezonul de toamnă pînă la primul meci oficial. Calendarul cuprinde următoarele partide interțări :

21 septembrie : R. D. Germană–România la Gera.

16 octombrie : România – Polonia la București.

2 noiembrie : România – Elveția la București (campionatul Europei).

26 noiembrie : Italia – România (campionatul Europei), într-un oraș care va fi desemnat.

3 decembrie : Cipru – România la Nicosia (campionatul Europei).

Echipa națională B are programat un singur meci : la 16 octombrie cu Polonia (în deplasare). În schimb, pentru tineret sînt perfectate trei întîlniri : cu R. D. Germană (în deplasare), la 21 septembrie, cu Polonia (în deplasare), la 16 octombrie și cu R. F. Germană (în țară) la 16 noiembrie.

Juniorii vor participa la un turneu internațional în Bulgaria (22–29 august), apoi vor susține jocuri cu Polonia, R. D. Germană și Cehoslovacia.

Citiți în pagina a 3-a comentariul trimisului nostru special la Porto, AUREL NEAGU

IN NUMERELE VIITOARE :

Reportaje ale trimișilor noștri speciali la Campionatul Mondial din Anglia

Campionate regionale

Azi: MUREŞ-AUTONOMĂ MAGHIARĂ

CONFECŢIA Odorhei — o campioană meritoasă

In ediţia 1965—1966 a campionatului de fotbal al regiunii Mureş-Autonomă Maghiară au participat 24 echipe, în două serii a cîte 12 echipe fiecare, înglobînd aproape 500 jucători din 15 localităţi din regiune.

Campionatul s-a desfăşurat în bune condiţiuni şi la un nivel superior anilor precedenţi. A crescut tehnica şi disciplina jucătorilor, au scăzut cazurile de suspendări şi s-a observat o preocupare mai intensă în legătură cu munca educativă cu jucătorii.

În ultima etapă a campionatului s-au înregistrat următoarele rezultate :

Seria I : Gloria Tg. Mureş — Minerul Miercurea Ciuc 2—0 ; Viitorul Gheorghieni — Minerul Bălan 3—1 ; Lemnarul Odorhei — Metalul Vlăhiţa 3—0; Complexul Gălăuţaş — Confecţia Odorhei 2—0; Lemnarul Tg. Mureş — Mureşul Topliţa 4—1; Voinţa Tg. Mureş — Apemin Borsec 1—3.

Seria a II-a : Avîntul Reghin — Ştiinţa Tg. Mureş 0—0; Vulturul Luduş — Oţelul Tg. Mureş 4—2; Străduinţa Cristur — Voinţa Tîrnăveni 1—0; Energia Fîntînele — Unirea Tîrnăveni 3—1; Nirajul Miercurea Niraj — Ciocanul Tg. Mureş 4—1 ; Stăruinţa Tg. Mureş — Mureşul Luduş 6—1.

În urma acestor rezultate clasamentul definitiv al campionatului regional Mureş-Autonomă Maghiară se prezintă astfel :

SERIA I

1.	Conf. Odorhei	22	17	2	3	58—15 36
2.	Lemnarul Tg. M.	22	13	6	3	48—27 32
3.	Apemin Borsec	22	12	6	4	40—19 30
4.	Viitorul Gheorghieni	22	11	6	5	37—25 28
5.	Mureşul Topliţa	22	11	3	8	29—27 25
6.	Lemnarul Odorhei	22	7	6	9	28—24 20
7.	Gloria Tg. M.	22	8	3	11	36—39 19
8.	Met. Vlăhiţa	22	7	3	12	25—42 17
9.	Minerul Bălan	22	6	5	11	27—49 17
10.	Min. Mier. C.	22	5	4	13	29—47 14
11.	Complexul Gălăuţaş	22	5	4	13	17—37 14
12.	Voinţa Tg. M.	22	4	4	14	23—46 12

SERIA A II-A

1.	Oţelul Tg. M.	22	14	3	5	57—26 31
2.	Mureşul Luduş	22	12	4	6	50—32 28
3.	Străduinţa Cristur	22	12	2	8	50—37 26
4.	Ştiinţa Tg. M.	22	10	6	6	38—25 26
5.	Ciocanul Tg. M.	22	10	5	7	38—27 25
6.	Energia Fîntînele	22	9	5	8	46—36 23
7.	Unirea Tîrn.	22	10	2	10	32—32 22
8.	Avîntul Reghin	22	7	4	11	34—50 18
9.	Nirajul M. Niraj	22	6	6	11	32—51 17
10.	Vulturul Luduş	22	7	3	12	25—56 17
11.	Stăruinţa Tg. M.	22	5	6	11	27—40 16
12.	Voinţa Tîrnăveni	22	6	3	13	29—43 15

În finală (dublu meci), Confecţia Odorhei a dispus de Oţelul Tg. Mureş cu 3—2 (1—1) la Tg. Mureş şi cu 1—0 (1—0) la Odorhei, cucerind astfel titlul de campioană regională.

IOAN PAUŞ
corespondent

...ŞI IAŞI

Gloria Bîrlad — învingătoare la mare luptă

Recent s-a tras cortina peste ultimul act al campionatului regional de fotbal al regiunii Iaşi. Un campionat pasionant, echipa cîştigătoare fiind cunoscută abia după fluierul final al jocului Medicina Iaşi — Gloria Bîrlad. Înaintea acestui meci (jucat la Iaşi), amîndouă echipele vizau — cu şanse — titlul. Medicina avea neapărată nevoie de o victorie, în timp ce Gloriei îi era suficient un punct (deci meci egal) pentru a deveni campioană. S-a întîmplat cea de a doua alternativă, Gloria, care „a jucat la meci nul", realizîndu-şi acest deziderat.

Din 20 de jocuri, Gloria Bîrlad a cîştigat 14, a terminat 4 la egalitate şi a pierdut două.

Iată (în fotografie) lotul echipei : în picioare, de la stînga la dreapta : Vasile Popa, *instructor voluntar,* A Lontcovschi, H. Scrupa, I. Bob, V. Niculescu F. Ciobotaru, D. Atodiresei ; *rîndul din mijloc :* S. Buci şi D. Lohan ; *rîndul de jos :* N. Scîntei, L. Tănase, Şt. Cara, C. Chesnoiu, F. Balint, I. Iulian, V. Albu.

C. ELIADE,
corespondent
Foto : GH. MOCANU — Bîrlad

COMPETIŢIA CELOR 270 DE ECHIPE

Interviu cu prof. TRAIAN TOMESCU, metodist al Consiliului Orăşenesc UCFS Bucureşti

Interlocutorul nostru este o cunoştinţă a iubitorilor fotbalului. Antrenor şi activist sportiv, profesorul Traian Tomescu depune toate străduinţile pentru organizarea cît mai bună a activităţii fotbalistice a celor peste 270 de echipe care activează în Bucureşti.

Campionatul de fotbal al oraşului Bucureşti solicită şi antrenează multe pasiuni, cerînd din partea activiştilor salariaţi, a instructorilor şi antrenorilor, a membrilor diferitelor comisii, eforturi deosebite. Am „atacat" deci problema direct :

— Vă rugăm să ne vorbiţi despre organizarea activităţii competiţionale, subliniind cîteva dintre echipele care au reuşit să se comporte meritoriu în ediţia 1965—1966.

— La seniori au fost constituite două categorii. Prima, cu două serii de cîte 14 echipe cîştigate — cum se ştie — de T.U.G. şi Dinamo Obor. La categoria a II-a au fost organizate 4 serii, în care s-au remarcat A.S.A., Semănătoarea, F.R.B., Dacia, Timpuri Noi, C.F.R. — B.T.A. şi Iprofil. Juniorii au fost împărţiţi după aceleaşi criterii ca şi seniorii. La categoria I şi-au disputat titlul de campioană Laromet şi Viitorul—Electronica ; la categoria a II-a, cele 4 serii au fost cîştigate de A. S. A., T. C. M. E., Timpuri noi şi Iprofil. În seria a V-a (suplimentară) cele mai multe puncte le-a realizat Steaua. Adaug amănuntul că în actuala ediţie a Campionatului orăşenesc de fotbal s-au întrecut şi 72 echipe de copii, împărţiţi în două categorii de vîrstă.

— În legătură cu creşterea elementelor tinere ce preocupări au existat ?

— S-a făcut o încercare. Am desfiinţat, experimental, cumulul de puncte (echipa I + cea de juniori) şi lucrurile s-au petrecut conform aşteptărilor. Pe de o parte, asociaţiile sportive, care se preocupă de echipele aflate în competiţie, au ocupat locuri fruntaşe atît la seniori, cît şi la juniori (A.S.A., Iprofil, Timpuri Noi, etc.). Pe de altă parte, **majoritatea asociaţiilor sportive nu au mai acordat aceeaşi atenţie pregătirii echipelor de juniori, ca în anii precedenţi, cînd locul în clasament se stabilea prin adiţionarea punctelor de la seniori şi juniori. DE ACEEA CONSIDERĂM NECESAR SĂ SE REVINĂ LA VECHEA FORMULĂ. PE CARE, DE ALTFEL, O VOM APLICA ÎN VIITORUL CAMPIONAT.**

Desigur, am acordat o atenţie deosebită copiilor şi juniorilor, organizînd pregătirea în 5 centre ; Rapid, Dinamo, Steaua, Progresul şi „23 August", unde au activat, cu bune rezultate, antrenori ca : Ion Costea, Nicolae Cristescu, Petre Steinbach, Gh. Timar, Ştefan Stănculescu, Romeo Catană, Ion Voinescu, Vasile Zavoda, Victor Dumitrescu, Ion Kluge, Titus Ozon, Nicolae Grigoriu, Nicolae Vilcov, Nicolae Tătaru, Francisc Fabian, Mihai Bîrsan, Constantin Ardeleanu şi alţii.

— După cîte cunoaştem, atît în anul trecut cît şi în acest an, au fost luate o serie de măsuri de sancţionare. Ni se par prea numeroase. Care este cauza lor ?

— Insuficienta muncă educativă. De aceea am socotit necesar să nu precupeţim nici un efort în vederea întăririi disciplinei, programînd lecţii şi instructaje cu antrenorii, ocupîndu-ne de pregătirea temeinică a arbitrilor, verificînd modul în care cluburile şi asociaţiile înţeleg să se preocupe de educaţia sportivilor. Din păcate, am fost obligaţi să sancţionăm numeroase echipe ca : Spirt-Fulger (exclusă din campionat pentru abateri disciplinare foarte grave), Luxor, Spic de Grîu, Constructorul, I.S.E.M., Metaloglobus, Stela, etc., precum şi numeroşi jucători. Aceasta este urmarea firească a insuficientei atenţii cu care unele cluburi şi asociaţii sportive privesc munca de educare a sportivilor. În cele mai multe cazuri, în loc să se prelucreze autocritic măsurile disciplinare, se fac fel de fel de intervenţii pentru reducerea sancţiunilor. Sperăm ca viitoarea ediţie a Campionatului orăşenesc să nu mai ofere astfel de aspecte. Discuţiile, simpozioanele, conferinţele educative vor face un prim pas în această direcţie.

AUREL CRIŞAN

DE PE CUPRINSUL ŢĂRII

Munca cu juniorii la Dinamo Piteşti

Am urmărit timp de peste şase ani activitatea desfăşurată de către LEONTE IANOFSCHI în munca cu copiii şi juniorii la „Dinamo" Piteşti.

În anul 1959, pe cînd era instructor sportiv voluntar, se afla în permanenţă pe diferite terenuri, maidane şi în special pe „Maracana" (cum spun piteştenii unui loc viran de pe malul drept al Argeşului). Aici a fost descoperit Dobrin. Printre copiii care băteau o minge de cauciuc sau de cîrpe, ochiul antrenorului a văzut clar, invitîndu-i pe mulţi copii la stadionul „Dinamo". Şi aşa, în doi ani, (1960—1961) peste trei sute de copii au trecut prin „sita" selecţiei, antrenorul oprindu-se pînă la urmă la 30 copii, cu care a început activitatea.

Cînd aceştia au ajuns juniori, ei au debutat în campionatul republican de juniori, unde de la an la an obţineau rezultate bune, clasîndu-se pe primele locuri în seriile respective.

Antrenorul Leonte Ianofschi a reuşit să obţină nu numai rezultate destul de bune în activitatea competiţională, dar a şi promovat majoritatea juniorilor în categorii superioare.

Activitatea competiţională a fost asigurată continuu, pe tot parcursul anului, întrucît în afara campionatului organizat, care avea o durată scurtă, li s-au asigurat juniorilor, întîlniri cu echipe din campionatul orăşenesc, regional şi de categoria C. În foarte multe cazuri, juniorii erau partenerii echipei a I-a pentru jocuri-şcoală.

Antrenorul principal al echipei Dinamo din categ. A, Ştefan Vasile, a urmărit şi sprijinit de aproape activitatea juniorilor, dîndu-le sfaturi preţioase.

Aşa s-au „născut" juniorii lui Dinamo Piteşti, din care 90% activează azi în categorii superioare. Pe lîngă NICOLAE DOBRIN (component al lotului nostru naţional), mai provin de la „pepiniera" proprie : Constantin Radu, Niţă, Minasian **(Dinamo Piteşti),** Prepurgel, Măţăoanu **(Progresul Buc.),** Gheorghe **(C.S.M. Sibiu) şi alţii.**

Astăzi antrenorul Leonte Ianofschi a devenit antrenor secund la echipa A.

Grea a fost despărţirea lui de copii, cînd a trecut la seniori ! Dar el n-a uitat pe primii săi elevi, ci continuu îi urmăreşte şi îi ajută.

ILIE FETEANU,
corespondent

O frumoasă iniţiativă

Consiliul Orăşenesc UCFS Tg. Jiu organizează un meci între echipa locală **VICTORIA** din categ. C. seria Vest şi o **SELECŢIONATĂ DE FOŞTI JUCĂTORI,** formaţi şi plecaţi din localitate la alte echipe de categorie superioară : MÜLLER CRISTIAN. (Ştiinţa Cluj), TÎLVESCU CONSTANTIN (Farul Constanţa), RĂCELESCU MIRCEA (Politehnica Timişoara), MONU BRATU (Progresul Bucureşti), B. CURCAN (Ştiinţa Timişoara), TATOMIR (Portul Constanţa), CONSTANTIN CERNĂIANU — antrenor la Petrolul, etc.

Organizatorii asigură masa, transportul şi cazarea, cu condiţia ca jucătorii convocaţi să confirme din timp participarea lor. Meciul este proiectat pentru luna august.

MANOLE BĂLOI
corespondent

Pentru depistarea elementelor talentate

Redacţiile celor două ziare din oraşul Satu Mare. „DRAPELUL ROŞU" şi „DOLGOZONEP", au luat lăudabila iniţiativă de a organiza „Cupa ziarelor locale 1966", pentru elevii şcolilor generale, în timpul vacanţei de vară, cu scopul de a depista elementele talentate.

Competiţia se desfăşoară pe stadionul „7 Noiembrie" cu participarea a 9 echipe, împărţite în două serii, sistem turneu, învingătoarele celor 2 serii urmînd să dispute o finală pentru desemnarea cîştigătoarei cupei. În caz de egalitate, cupa va fi cîştigată de echipa cea mai tînără.

VASILE SĂSĂRANU
corespondent

POŞTA REDACŢIEI

CONSTANTIN ŞUTA — Satu Mare: Ne pare foarte rău, dar jocul de cuvinte încrucişate pe care l-am primit, deşi este corect făcut, nu răspunde tematicii revistei, definiţiile neavînd aproape nimic comun cu fotbalul. Mai încercaţi, poate că data viitoare n-o să mai... trageţi în bară (expresia vă aparţine).

NICOLAE BUCUR — Bucureşti : Apreciem cele trimise însă deocamdată nu ne-am propus să publicăm o rubrică de rebusism.

OVIDIU LAZA — sat-Lunca, regiunea Hunedoara : Nu e nevoie să ne convingeţi că sînteţi un mare amator de fotbal şi totodată un pasionat colecţionar de poze. Vă credem, dar trebuie să ne credeţi şi dvs. că „mica dorinţă" — cum o numiţi — exprimată de altfel şi de alţi cititori ai revistei, nu o putem satisface. Înţelegeţi de ce. Soluţia ? Mulţumiţi-vă cu copia apărută în nr. 1 al revistei.

F. CARDOS — Bucureşti : Vă mulţumim pentru încrederea acordată revistei. În legătură cu propunerile privind valoarea echipelor străine — de club sau reprezentative — care ne vizitează ţara vă putem spune că, din informaţiile pe care le avem, federaţia de specialitate are în vedere acest lucru. O să vă convingeţi practic, cînd veţi avea posibilitatea să urmăriţi o serie de întîlniri „tari" încă în acest an.

PETRE MOCANU — Timişoara : Fiţi fără grijă ! „Micul alpinist" de la poalele Cordilierilor — Constantin Teaşcă — cum l-a botezat un confrate de al nostru, va fi prezent şi la Campionatul Mondial din Anglia. Aşa stînd lucrurile, probabil, va scrie din nou o carte ca aceea pe care aţi apreciat-o.

IOAN DOBERAN — mina Dîlja, Petroşeni : Datele statistice despre echipa Jiul sînt interesante. Dacă ne parveneau la timp le-am fi folosit. După cum ştiţi însă, în ultimul număr, am făcut o prezentare a proaspetei promovate în A. Poate ne scrieţi ceva în legătură cu pregătirile echipei preferate, pentru cursa lungă şi grea care o aşteaptă.

VERIFICAREA DE LA PORTO — DOAR PE JUMĂTATE CONCLUDENTĂ

COMENTARIU DE LA TRIMISUL NOSTRU SPECIAL AUREL NEAGU

Echipa reprezentativă a țării noastre a încheiat la Porto un sezon bogat în activitate internațională printr-un joc cu una din cele mai puternice finaliste ale Cupei Mondiale — 1966, selecționata Portugaliei. Formația țării gazdă a cîștigat întîlnirea amicală de verificare cu scorul de 1—0 prin golul înscris de Torres în secunda 45 a meciului.

Desigur că meciul disputat pe Stadio das Antas din Porto interesa în buna măsură și pregătirea echipei noastre naționale, pe care o așteaptă la toamnă jocurile din Campionatul Europei. Chiar dacă atacul formației noastre era incomplet, lipsind Pîrcălab și Badea dintr-o formulă care acționa din toamna trecută, aceste absențe nu ar fi impietat atît de mult asupra verificării normale a reprezentativei române dacă un alt eveniment n-ar fi contribuit la reducerea posibilităților de a activa normal în jocul cu Portugalia.

Dintr-o greșeală de apărare, produsă chiar în prima fază a meciului, echipa noastră a primit gol în primele secunde ale partidei și a fost apoi nevoie de aproape tot restul reprizei pentru ca formația noastră să revină la un joc normal, deconcertată de o lovitură primită atît de neașteptat. Fotbaliștii noștri au mai primit gol în primele minute de joc (autogolul lui Hălmăgeanu, la Praga, în min. 3), dar niciodată atît de rapid ca duminică la Porto și încă în fața unor adversari atît de reputați, recunoscuți pentru eficacitatea lor.

După ce mingea a fost pusă la centru (Popa a ales terenul, iar lui Germano i-a revenit mingea), după numai două pase, mingea a ajuns la Augusto, pe extrema stîngă. Acesta a demarat puternic, a intrat în luptă cu Popa, l-a obstrucționat pe Popa în timpul cursei și l-a depășit pe fundașul nostru, pentru ca și acesta, la rîndul lui să-l jeneze pe Augusto în acțiune. De aceasta dată arbitrul a fluierat fault și lovitura liberă a fost executată de la 2—3 metri de pe partea stîngă a careului. Tot August a fost acela care a trimis mingea înalt, în fața careului mic de 6 m. Mingea a depășit pe toți jucătorii și a ajuns la Torres aflat la colțul careului mic. Portarul Ionescu a lăsat pe seama lui Nunweiller III rezolvarea situației care nu părea a fi foarte dificilă. Nunweiller III a ezitat să intervină așteptînd parcă să vadă dacă Torres va lovi mingea cu piciorul sau cu capul și pînă să intervină, atacantul portughez a fost mai rapid. A lovit mingea cu capul trimițînd-o în colțul opus locului unde se afla portarul nostru. Torres a fost bine inspirat, dar nu-i mai puțin adevărat că el a avut și șansă în execuție. Era secunda 45 a meciului, cînd nimănuia nu-i venea să creadă, nici măcar jucătorilor și spectatorilor portughezi, că scorul a fost deschis. Totul se petrecuse rapid și neașteptat. E lesne de închipuit ce decepție a fost pe jucătorii noștri și, de ce n-am spune-o, și pe noi cei cîțiva români aflați în tribune. Golul căzuse ca un trăznet din senin, prevestitor de furtună.

Jucătorilor noștri parcă li se tăiaseră picioarele. Au urmat clipe de derută în care portarul M. Ionescu a rămas neclintit pe furtună, în picioare, ca un brad. În minutul 3, el a apărat cu brio, în aplauzele spectatorilor o puternică lovitură a lui Eusebio, expediată foarte puternic de la 20 m. Cele două-trei intervenții salutare ale portarului nostru au început să dea curaj echipei. În minutul 14 și Ghergheli a rezolvat în corner o situație extrem de dificilă, apoi a urmat, în minutul 20, prima acțiune mai consistentă a echipei noastre care pînă atunci se mărginise la apărare, cu mare atenție să nu se majoreze scorul.

Totuși, încercările de atac erau timide. În față, se afla doar Dridea I, la distanțe mari de ceilalți jucători, puțin ajutat de extreme și, în special, de Marcu, a cărei obișnuită impetuozitate era total dispărută.

Minutele se scurgeau, lupta era grea, dar portughezii, cu toată străduința lor, nu mai aveau succes la poartă. Echipa noastră se liniștise în bună măsură, jucătorii reîncepuseră să prindă încredere în forțele lor. Spre sfîrșitul reprizei, ei au obținut și primele cornere.

Pauza trebuia să aibă un efect binefăcător și l-a avut.

Stoicescu l-a înlocuit pe Marcu și astfel echipa a pășit pe teren după un sfert de oră de odihnă, cu forțele împrospătate, cu noi sfaturi date de antrenori. Obiectivul era să nu se mai primească gol și să se egaleze. Ambele sarcini erau dificile, dar continuarea meciului a arătat că ele erau realiste. Echipa noastră n-a mai primit gol și a fost pe punctul de a egala prin Dridea I în minutul 84. Din lovitura de cap a acestuia, mingea a „ras" bara transversală.

Ceea ce a fost de-a dreptul lăudabil la echipa noastră s-a dovedit a fi spiritul de luptă în momentele grele prin care a trecut. Am asistat la o încleștare teribilă de forțe în care am văzut pe reputații noștri adversari apelînd la toate mijloacele permise și nepermise pentru a înscrie și evita goluri. Germano a faultat în mod surprinzător în fiecare fază cînd îl întîlnea pe Dridea. În partea a doua a meciului cînd situația s-a echilibrat au fost perioade de timp cînd echipa noastră a dominat. Prezența în atac a trei jucători cu gabarit mare (Dridea, Stoicescu și Iancu, introdus și el în echipă în minutul 65) a contat mult în tentativa de preluarea inițiativei în repriza secundă.

Totuși, înaintarea noastră nu a reușit să fie mai mult decît de 4—5 ori periculoasă la poarta lui Americo. Din acest punct de vedere nu am avut satisfacție. Echipa nu a avut cheag în atac și lipsa aceasta a fost resimțită pe tot parcursul meciului și în momentele foarte grele și cînd pe teren a existat un echilibru.

Este adevărat că după primirea golului în secunda 45, jucătorii noștri nu au mai primit alt gol în următoarele 5355 de secunde, dar nu-i mai puțin adevărat că această situație extrem de grea s-a datorat mai mult greșelii lor decît realizării adversarilor. Este tot atît de evident că a ține piept unui atac atît de prodigios ca al Portugaliei, mai cu seamă pe terenul ei propriu, este o realizare importantă care n-a fost la îndemîna multor echipe străine la Lisabona sau Porto; dar puteam pretinde mai mult echipei noastre, mai cu seamă pentru motivul că modul în care a primit golul nu este decît o repetare a unor greșeli mai vechi manifestate în partidele anterioare. *ECHIPA NOASTRĂ REPREZENTATIVĂ PRIMEȘTE GOLURI CU UȘURINȚĂ DIN LOVITURI LIBERE.* De la începutul participării în preliminariile campionatului mondial, în anul trecut, și pînă în prezent, dintr-un număr de 11 goluri primite în șase meciuri, ȘAPTE AU FOST DATORATE UNOR GREȘELI COMISE CA URMARE A EXECUTĂRII DE CĂTRE ADVERSARI A LOVITURILOR LIBERE. Este vorba neîndoios de un marcaj defectuos, de nehotărîre în momentele executării acestor lovituri și este neapărat necesar ca pe viitor antrenorii lotului reprezentativ să ia măsuri, ca de altfel și antrenorii cluburilor, deoarece și în meciurile de campionat echipele primesc cu ușurință goluri în asemenea situații.

Cu meciul de duminică de la Porto echipa reprezentativă a țării noastre a încheiat sezonul internațional de primăvară.

Cu toate că din cauza descompletării echipei și a greșelii produse atît de rapid în acest meci verificarea într-un examen atît de important ca acela de la Porto nu poate fi decît pe jumătate concludentă, se pot face totuși unele constatări.

Spiritul de luptă al echipei a fost punctul forte în meciul de acum trei zile cu Portugalia. Acesta este un cîștig important. Chiar dacă sînt dificultăți în reglajul echipei sau momente atît de grele ca acela trăit duminică, jucătorii reușesc să depășească momentele critice. Apărarea echipei este puternică, omogenă și constituie compartimentul de bază al reprezentativei noastre. Soliditatea echipei a fost, cu excepția greșelii comise în primul minut, admirabilă, cu jucători care, în pofida unor mici erori, au dăruit mult tricoului național.

Rodajul în meciuri importante, cu echipe foarte puternice de pe glob, a început să dea roade, astfel că, în deplasare, în fața unor formații redutabile ca R.F. Germană sau Portugalia comportarea este apreciabilă, scorurile minime. Acum, spre deosebire de anii anteriori, nu numai că nu ocolim echipele puternice, dar le căutăm. Datorită evoluțiilor bune din ultimul timp, deși lipsite de victorii peste hotare, echipa noastră reprezentativă a început să fie din ce în ce mai mult solicitată. Cota ei pe piața fotbalistică europeană a crescut.

Rămînem însă în continuare nesatisfăcuți de atacul echipei. În condițiile partidei de duminică, înaintarea a jucat mai puțin în terenul advers ca de obicei, fără pătrunderi periculoase. În tot meciul, echipa noastră a șutat doar de trei ori la poartă, însă nici portughezii nu au avut culoar liber de șut de mai mult de opt ori. Este o oarecare consolare randamentul scăzut al portughezilor în fața porții noastre, noi însă trebuie să fim foarte exigenți pe viitor în ceea ce privește componența atacului, jocul și eficacitatea titularilor ei. Se observă o deosebire substanțială între comportarea titularilor lotului reprezentativ și jucătorii noi veniți la lot, așa cum a fost cazul cu Marcu, îndeosebi, și chiar cu Stoicescu și Iancu. *NU AVEM REZERVE PE MĂSURA VALORII TITULARILOR. Remedierea acestei deficiențe va trebui urmărită și realizată în viitorul apropiat.*

A fost realizată o importantă creștere a jocului echipei, trebuie însă insistat și mai mult. Trebuie ajuns acolo, și țelul acesta poate fi atins, încît să nu mai fie resimțită în echipa națională lipsa unor titulari. *Trebuie să fie pregătiți 2—3 jucători pe același post, în așa fel încît să știm imediat care este cel mai bun înlocuitor al titularului absent.*

Cu cît vom fi mai exigenți, cu atît vom reuși la toamnă mai mult în Campionatul Europei, cînd ne așteaptă o dublă întîlnire cu Italia, Elveția și Cipru.

Nunweiller III (dreapta), și José Augusto își dispută balonul.

SCURTE DECLARAȚII

OTTO GLORIA (antrenorul echipei Portugaliei): **„Am cîștigat în fața unei din cele mai bune echipe din Europa Centrală, fapt care dovedește valoarea calificării noastre pentru Londra, și o victorie în această partidă".**

LAJOS BAROTI (antrenorul echipei Ungariei, observator la joc): **„Un rezultat de egalitate era mai echitabil. Ați avut neșansă în acest joc. Ați ieșit prea tîrziu la atac. Dridea a fost prea mult timp singur. Păcat că Dobrin n-are mai mult nerv. Cînd veți rezolva problema atacului, echipa dv. va fi printre principalele fruntașe din Europa".**

ANTONIO FERNANDO TEXEIRA (observator din partea federației braziliene): **„Văd prima dată echipa României și ea constituie pentru mine o surpriză plăcută. După jocul din repriza secundă înțeleg cum a fost posibil să învingă pe Portugalia la București".**

BICHELLI (arbitrul întîlnirii): **„În Campionatul Europei nu ne așteaptă un trai bun. Mă temeam doar de Italia, dar acum știu că și România ne va face mari greutăți în competiție".**

EUSEBIO: **„Noi știam că echipa României ne va fi o adversară deosebit de grea. Ce vreți să fac? Nu pot juca împotriva românilor. Bine că Dan Coe nu joacă la Manchester într-una din echipele seriei noastre".**

JOSE CARLOS: **„Echipa României este singura care ne-a învins în preliminarii și a demonstrat aici, la Porto, că a meritat s-o facă la București".**

PINTO (cel mai bun jucător portughez în meciul de duminică): **„România a fost cel mai dificil adversar din cei cinci pe care i-am avut în pregătirea pentru turneul final".**

Dan Coe, care a fost cel mai bun jucător de pe teren, degajează din fața lui Torres

COMPORTAREA JUCĂTORILOR NOȘTRI

M. IONESCU a apărat bine și a fost un suport moral pentru echipă după primirea golului, la care și el are o parte de vină. După aceea însă, a salvat situații dificile, remarcîndu-se la respingerea unui șut extrem de puternic al lui Eusebio. **Nota 8.**

POPA a avut adversari foarte rapizi și puternici, care l-au hărțuit fără încetare. A jucat cu multă energie, întrecîndu-se de multe ori chiar cu Torres, care este încă o dată cît el de înalt. **Nota 8.**

NUNWEILER III a fost, după primirea golului, un adevărat stîlp al apărării, opunîndu-se împreună cu Dan Coe unui cuplu vestit ca Eusebio-Torres. **Nota 8.**

DAN COE poate fi considerat ca cel mai bun jucător de pe teren. L-a dominat pe Eusebio în aceeași măsură ca și la București. A jucat aproape fără greșeală. **Nota 9+.**

MOCANU a arătat aceeași sobrietate care-l caracterizează. El a dublat bine pe fundașii centrali și a fost foarte atent tot timpul. A executat o „foarfecă" pe spate rezolvînd o situație grea în fața porții, pentru care spectatorii l-au aplaudat. **Nota 8.**

GHERGHELI a contribuit mult la apărare în perioada de derută a echipei și a contribuit la redresarea jocului. Muncitor, util, rutinat, clarvăzător. **Nota 8.**

D. POPESCU, pe aceeași linie de comportare cu Ghergheli, dar mai puțin experimentat, însă cu perspective de a se permanentiza în lotul reprezentativ. **Nota 7.**

MARCU a constituit o surpriză neplăcută prin rigiditate, lipsă de participare la joc, fără contribuție personală în momente grele de joc. În mod cert el a venit în lot fără pregătire corespunzătoare. **Nota 4.**

DOBRIN n-a reușit să fie un pilon al echipei în momentele dificile din prima repriză. El a frînat de multe ori jocul și s-a arătat preocupat de etalarea tehnicii bune personale, în dauna echipei. Prea „suficient" pentru vîrsta lui (18 ani), și prea puțin rezistent. Rămîne totuși, un talent care trebuie dezvoltat. Schimbarea lui se impunea. **Nota 5.**

DRIDEA I a fost foarte activ, a alergat mult, însă fără sprijin din spate o bună parte a meciului. **Nota 7.**

SORIN AVRAM. Rapid, impetuos în a doua parte a meciului cînd a jucat pe extrema dreaptă. Totuși, fără succes la poartă. **Nota 7+.**

STOICESCU a fost plin de ambiție. S-a deplasat mult, a muncit mult, a fost faultat și a continuat să joace accidentat. **Nota 7.**

IANCU a contribuit la întărirea jocului în atac. A acționat clar și insistent. **Nota 7.**

LĂRGIREA ZONEI DE ACȚIUNE A ARBITRULUI DE CENTRU

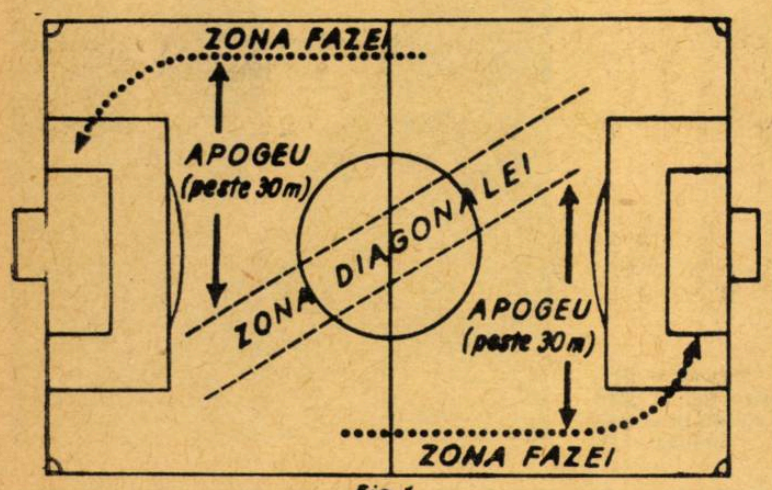

Fig. 1

Innoirile la care a fost supus jocul de fotbal în ultimul timp, perfecționările ce i s-au adus în mod sistematic și — în ansamblu — progresul rapid pe care l-a făcut acest joc, în special în ultimul deceniu de existență, i-au creat un cadru tehnic și tactic superior.

Spiritul colectiv — constructiv — ofensiv în care se desfășoară jocul a făcut ca circulația mingii și a jucătorilor să crească considerabil în frecvență și în intensitate, iar relația atacant-apărător să devină tot mai combativă. Dezvoltarea vitezei de execuție și a îndemînării, a forței și a rezistenței fizice, precum și — îndeosebi — ridicarea pe o treaptă superioară a nivelului de gîndire tactică a jucătorului modern, au condus la dinamizarea jocului, la continua îmbunătățire a calității spectacolului sportiv.

Dezvoltarea vitezei și intensității acțiunilor, în esență, dinamizarea jocului, se reflectă în mod corespunzător și în activitatea de arbitraj prin aceea că, pe de o parte, s-a îngreuiat diferențierea acțiunilor incorecte de cele corecte, iar, pe de altă parte, procesul de percepție — judecată — sancțiune a devenit mai dificil. În condițiile în care întregul cîmp de joc a devenit teatrul unor acțiuni tactice complexe, mijloacele de care dispune arbitrul pentru supravegherea jocului, precum și repartizarea sarcinilor între arbitrul conducător și arbitrii de linie nu mai corespund pe deplin nivelului la care se situează în prezent jocul.

NEAJUNSURILE „DIAGONALEI"

Astfel, sistemul de arbitraj actual, cu zona sa rigidă care limitează deplasarea arbitrului de centru pe diagonala imaginară ce unește, oblic, colțurile celor două suprafețe de pedeapsă, nu mai întrunește una din trăsăturile esențiale ale unui bun sistem — supletea — deoarece :

— față de difuziunea fazelor, diagonala, așa cum este ea concepută, nu permite arbitrului conducător să acopere decît o zonă de aprox. 2—3 m. situată pe axa diagonalei.

— mișcarea rigidă pe această axă face ca, atunci cînd faza se desfășoară pe partea opusă arbitrului de centru, acesta să se depărteze în mod nejustificat de zona în care se desfășoară acțiunea, așa cum rezultă din schița numărul 1 :

Din această cauză, perspectiva de plan și de adîncime a arbitrului de centru se alterează, iar perceperea acțiunilor de joc nu se face de la o distanță optimă.

Dar o dată cu perfecționarea tacticii jocului (apariția sistemului cu patru fundași și a variantelor sale), și rolul arbitrilor de linie, în conducerea jocului, s-a modificat structural.

Astfel, oricît de distribuitivă ar fi atenția unui arbitru de linie, el nu poate percepe în bune condițiuni ceea ce se petrece în zona sa de observare în vederea semnalizării pe lîngă ofsaid și a altor greșeli și incorectitudini. Și, acest lucru este deplin justificat, deoarece la acțiunile de pe partea lui, spațiul ce trebuie observat de arbitrul de linie se mărește, iar cuprinderea simultană, în cîmpul său vizual, a jucătorilor care ar putea săvîrși greșeli și incorectitudini, a jucătorului care este în posesia mingii și a jucătorului (jucătorilor) aflați în poziție de ofsaid este stînjenită simțitor, deoarece :

— cele două (sau mai multe mișcări) impuse de comutarea perceptorului vizual necesită un timp mai îndelungat ;

— perceperea loviriii balonului și a poziției jucătorului aflat în poziție de ofsaid nefăcîndu-se simultan poate duce la greșeli în aprecierea ofsaidului.

În plus, dacă ținem seama că în zona liniei de ofsaid se petrec dese interferențe între jucătorii din atac și cei din apărare, aflați într-o continuă mișcare înainte-înapoi, ne putem ușor imagina dificultățile pe care le întîmpină arbitrii de linie puși să perceapă, să judece și să semnaleze arbitrului conducător pe lîngă ofsaid și alte greșeli și incorectitudini. Concentrată asupra mai multor subiecte, atenția lui va putea fi ușor reținută de un fapt neesențial pentru o fracțiune de secundă și, astfel, îi va scăpa de sub supraveghere zona liniei de ofsaid, ceea ce poate conduce la săvîrșirea unor greșeli ireparabile.

★

Deși cele expuse pînă în prezent nu au pretenția de a epuiza această problemă, considerăm totuși edificatoare argumentele aduse pentru sublinierea necesității punerii în concordanță a sistemului actual de arbitraj și a sarcinilor ce revin celor trei arbitri care conduc un joc, cu contextul în care se înscrie astăzi dezvoltarea jocului de fotbal pe plan tehnic și — mai ales — tactic.

Pornind de la neajunsurile arătate cred că se impune, pe de o parte, LĂRGIREA ZONEI DE ACȚIUNE A ARBITRULUI DE CENTRU și, pe de altă parte, DEGREVAREA ARBITRILOR DE LINIE DE OBSERVAREA UNEI PĂRȚI DIN GREȘELILE ȘI INCORECTITUDINILE PETRECUTE IN ZONA LIMITROFĂ LOR.

Acest lucru se poate realiza prin acoperirea, de către arbitrul de centru, a întregului spațiu hașurat din schița nr. 2 adică prin părăsirea diagonalei și mișcarea pe aproape întreg cîmpul de joc, în apropierea fazelor.

În spațiul respectiv, arbitrul de centru ar urma, deci, să se deplaseze astfel încît să fie la o distanță de max. 8—12 m. lateral și în spre înapoia fazei de joc. În apropierea porților el va trebui să descrie un arc de cerc spre interiorul terenului, avînd grijă să-și creeze unghiul de vedere necesar observării fazei și a semnalizărilor arbitrilor de linie. În zona în care se suprapune spațiul hașurat pe o parte din suprafața de pedeapsă, arbitrul de centru trebuie să pătrundă numai atunci cînd este strict necesar. De asemenea, el trebuie să-și asigure un plasament optim pentru a evita eventualele „întîlniri" cu mingea sau chiar posibilitatea de a împiedica din acțiune pe jucători.

AVANTAJELE LĂRGIRII ZONEI

Consider că prin lărgirea zonei de acțiune a arbitrului de centru nu s-ar contraveni Regulamentului de joc, Memorandumului F.I.F.A. cu privire la colaborarea dintre arbitrul de centru și arbitrii de linie sau sistemului de arbitraj publicat în anexă la regulament, ultimele două neavînd caracter imperativ. În schimb, se vor evita neajunsurile create de depărtarea de fază a conducătorului de joc și de duplicitatea aprecierii aceleiași acțiuni, reducîndu-se substanțial eventualele dezacorduri ce se ivesc uneori între arbitrul de centru și arbitrii de linie. În același timp se va crea posibilitatea degrevării arbitrilor de linie de o parte din sarcinile observării unor greșeli și incorectitudini din cîmpul de joc petrecute în zona lor de activitate pentru a-și îndrepta atenția, cu prioritate, asupra liniei de ofsaid, iar arbitrului de centru îi va permite să se deplaseze în funcție de necesitățile cerute de joc.

Desigur că cele prezentate reprezintă simple păreri sau propuneri. Supunerea lor discuției largi a masei de arbitri consider că va pune la îndemîna forurilor de specialitate concluzii utile și va putea constitui o contribuție substanțială a arbitrilor români la îmbunătățirea activității de arbitraj în general, ca și a arbitrajului nostru, în special.

CHIRIAC MANUȘARIDE
arbitru

Sfaturi pentru voi, TINERI FOTBALIȘTI

TRAGEȚI LA POARTĂ ȘI DE LA DISTANȚĂ!

Pe tine, tinere fotbalist, care te pregătești incontinuu pentru a promova în echipele de seniori, trebuie să te preocupe însușirea unor execuții tehnice cît mai corecte și mai variate pentru ca să poți înscrie goluri chiar în condițiile actuale ale unor apărări mai bine organizate și mai numeroase. Ai observat, desigur, că în timpul jocului, cu cît te apropii mai mult de poarta adversă, apărătorii sînt tot mai numeroși, iar în spațiul din fața porții, este mai greu să pasezi sau să găsești un loc liber pentru a trage. Dar la 6 m de poartă e foarte greu de ajuns! Ce-i de făcut în această situație? Simplu : *înaintașii să tragă de la distanță, atunci cînd apărătorii sînt răsfirați pe intervale mai mari.* Execuția aceasta rapidă, prin surprindere, are multe șanse de a-l prinde pe portar nepregătit, pe picior greșit. Multe echipe străine ne-au arătat eficacitatea acestui procedeu (Real Madrid, Gremio, Partizan Belgrad, etc.).

Dar, *pentru a trage la poartă trebuie să te pregătești mult și să înveți să execuți precis și sigur, dar mai ales să tragi fără preluare, din primul timp, cum se spune.* La început va fi greu. De cele mai multe ori vei rata. Dar încet și cu răbdare, îți vei însuși acest procedeu și se va trezi în tine dorința de a încerca și mai mult, trăgînd la poartă din alergare cu piciorul stîng sau drept. Tot exersînd, curînd vei ajunge să-ți desvolți „simțul porții" astfel încît să șutezi din orice poziție, de la orice distanță, la momentul potrivit.

Mai întîi trebuie să înveți să tragi tare pe jos și cînd ai devenit stăpîn pe această execuție poți încerca și altele. Iată, acum, cîteva exerciții simple :

1. Lucrează în fața unui perete, la o distanță de 15—20 m, așezînd mingea în fața ta și lăsînd greutatea corpului pe piciorul de sprijin, care se găsește la un lat de palmă alături de minge. Pendulează înapoi piciorul cu care tragi, avînd vîrful îndreptat în jos și genunchiul deasupra mingii. Acum trage puternic, astfel ca partea ghetei unde se încheie șiretul să lovească „curat" mingea, trimițînd-o spre perete. Piciorul cu care ai tras, continuă pendularea înainte, dar tu să rămîi în echilibru, pe piciorul de sprijin. Exersînd mult îți poți dezvolta curajul și obișnuința de a ține glesna tare.

2. Vino la minge din alergare. Încearcă în continuare cîteva exerciții și cu piciorul celălalt, mai întîi singur la perete, apoi cu doi-trei parteneri.

3. Împinge mingea înainte și aleargă după ea din direcție puțin laterală și trage. Continuă aceste exerciții, pînă ce simți de fiecare dată, că tragi corect cu ambele picioare, puternic și mai ales de jos. Dacă urmărești să capeți și precizie, aceasta dovedește că poți avansa destul de repede.

4. Caută să-ți îmbunătățești precizia lucrînd cu un partener pe marginea terenului. Trage direct în mingea care vine spre tine, trimițînd-o pe sub o poartă mică, înaltă de un metru și lată de doi.

La acest exercițiu îndepărtați-vă treptat unul de altul, trăgînd din ce în ce mai puternic. Nu folosi mereu același picior!

EXERCIȚII IN TREI

5. Onei, Radu și Sorin se așează pe teren în linie, la intervale de 14—15 m. unul de altul. Onei pasează lui Radu care trage mai departe spre Sorin, acesta trimite înapoi, la Radu, care transmite mingea lui Onei. Scopul acestui exercițiu este de a face ca jucătorul din mijloc să se miște mereu și să tragă cu ambele picioare, precis și pe jos la parteneri. După un anumit timp, ei vor schimba locurile.

TRAGE DIN VOLEU, JOS!

In joc, sînt situații cînd mingea îți vine la semi-înălțime și trebuie să tragi direct pe jos. Această execuție se numește „voleu" și se exersează astfel :

Aruncă-ți mingea în față, cu bolta, apoi aleargă ușor către locul unde ea va cădea și caută să tragi direct, cînd se găsește la circa 30 cm. În momentul cînd șutezi, piciorul de sprijin va fi pe locul în care va cădea mingea. Caută să nu te lași pe spate. Cea mai mare parte a forței de lovire, provine din extinderea piciorului. Dacă tragi în mingea care-ți vine din centrare, o poți face prin întoarcere, aplecîndu-te în direcția opusă traiectoriei mingii. Astfel, piciorul cu care tragi are mai mult elan, viteză și forță.

TRASUL LA POARTĂ

După ce ai făcut exercițiile descrise mai sus și ți-ai însușit bine procedeele de lovire corectă a mingii, poți exersa acum trăgînd la o poartă apărată de un portar.

La început nu ai nevoie chiar de o poartă regulamentară, e suficient să improvizezi una din bețe înfipte în pămînt sau s-o desenezi pe zid. Se poate lucra în patru, fiecare trăgînd pe rînd la poartă.

1. Radu pasează lui Onei, care trage din unghi drept, la o poartă marcată cu jaloane și apărată de un portar.

In partea opusă, Sorin și Mircea vor face același lucru.

2. Pe un teren de 40x30 m, despărțit la mijloc de o linie, sînt plasați 5 apărători într-o jumătate și 4 atacanți în cealaltă. Atacanții vor combina între ei și vor căuta să găsească repede soluția cea mai bună de a trage la poartă, însă numai de la linia de centru, adică de la 20 m. Apărătorii nu vor face altceva, decît să apere poarta, înapoind mingea atacanților, după efectuarea șutului.

Cînd exersezi trasul la poartă, caută să te pui în situații cît mai dificile de joc și imaginează-ți ocaziile care i s-ar ivi unui jucător, ca și tine, într-un meci adevărat. În acest caz, vei găsi foarte multe soluții de execuție. Iată cîteva exemple :

a) Caută să tragi direct dintr-o centrare care vine din marginea terenului. Acest lucru îți va dovedi că este necesar să știi să tragi cu ambele picioare și cu oricare parte a labei piciorului. Dacă joci pe dreapta, vîrf de atac, extremă, mijlocaș sau chiar fundaș, trebuie să știi să tragi cu stîngul

Dacă nu știi, ești obligat să stopezi sau să preiei mingea și s-o treci pe piciorul drept. Pînă cînd faci însă această manevră, apărătorii au timp să revină și să-ți închidă calea, iar portarul este gata pregătit pentru a întîmpina șutul tău. La fel se poate întîmpla cu cel care joacă pe stînga : el va trebui să folosească piciorul drept. Deci fii atent și învață!

b) Exersează trasul la poartă, din alergare cu schimbare de direcție din plină viteză. Poți depăși apărarea, prin dribling derutant făcut în plină viteză, dar fii atent și micșorează-ți pașii înainte de a trage.

Repeți mult acest exercițiu folosind jaloane, siluete, sau alte obstacole.

c) Încearcă preluarea unei pase în adîncime și trage din plină alergare. Exersează cu un partener, făcînd cu el un schimb de mingi încheiat brusc cu o pasă în adîncime, în timp ce tu alergi spre poartă. Caută să tragi bine și direct, lovind mingea puternic, Amintește-ți : la meci dacă șovăi, apărarea va avea timp să intervină.

ȘTEFAN STĂNCULESCU
antrenor la Centrul de fotbal
Dinamo București

În septembrie

Regulamentul de joc în discuție

Din nou frămîntări în jurul... regulamentului jocului de fotbal.

In momentul de față, „INTERNATIONAL BOARD" (care, după cum se știe, este unicul for în măsură să decidă asupra modificării unei reguli de joc) se află în posesia mai multor propuneri privind schimbarea regulamentului la unele capitole. „I. B." a examinat toate aceste propuneri care i-au fost transmise prin intermediul Federației Internaționale de Fotbal Asociație (F.I.F.A.). Cea mai importantă dintre propuneri este aceea care se referă la autorizarea înlocuirii a doi jucători în partidele internaționale oficiale.

Cum nu s-a înregistrat nici o majoritate clară în urma discuțiilor care au avut loc, „International Board" a hotărît să numească o comisie specială, alcătuită din opt membri și condusă de Sir Stanley Rous, *președintele F.I.F.A. Această comisie urmează să ia în discuție și să decidă asupra următoarelor trei propuneri :*

1. Admiterea înlocuirii jucătorilor.
2. Interzicerea totală a atacului asupra portarului în suprafața porții („careul mic" sau de 6 m).
3. Lovitură liberă indirectă împotriva portarului care întîrzie degajarea mingii.

In legătură cu această ultimă propunere precizăm că este vorba ca portarul să degajeze mingea după ce a făcut patru pași, în caz contrar să fie sancționat cu o lovitură liberă indirectă.

Comisia specială se va întruni în cursul lunii septembrie, ceea ce înseamnă că eventualele hotărîri ale sale nu vor putea intra în vigoare înainte de sezonul 1967—68. Oricum însă, ele vor determina unele modificări în antrenamentul jucătorilor și în special al celor direct vizați de eventualele modificări de regulament.

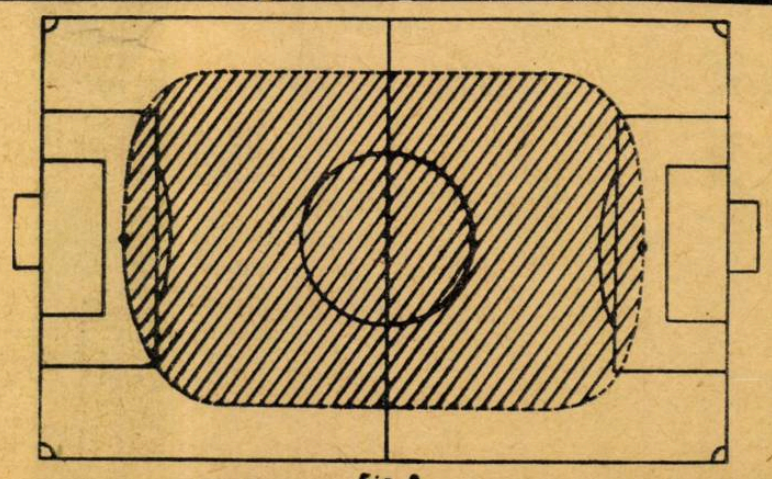

Fig. 2

Cum sînt pregătite echipele naționale

In primul număr al revistei noastre am deschis o dezbatere pe marginea comportării de pînă acum a echipei reprezentative de tineret.

Ulterior, punctele de vedere s-au înmulțit, cercul discuțiilor dilatîndu-se necontenit prin participarea unui număr însemnat de antrenori, jucători tineri sau mai vîrstnici, spectatori etc.

In prezent, sîntem în măsură să selectăm miezul acestor opinii și din ele să extragem semnificații, concluzii care să netezească drumul tinerei generații de fotbaliști, de la polul „perspectivei" la polul „certitudinii".

CITEVA CONCLUZII LA DISCUȚIILE DESPRE:

ACTIVITATEA VIITOARE A ECHIPEI DE TINERET

„UNDER 23 YEARS TEAM"

Aceasta este denumirea engleză pentru echipa de tineret. Deci echipa celor sub 23 de ani. În catalogul echipelor reprezentative, ea trebuie să însemne garnitura celor mai buni jucători situați între vîrsta junioratului și cea amintită, excepțînd — firește — pe cei „unși" definitiv în prima echipă națională.

Imperativul acesta ni se pare dificil de argumentat tocmai datorită evidenței lui. În orice caz, arătîndu-i respectul cuvenit, vom dovedi o maturitate de ordin tehnic și organizatoric, atribute pe care evoluția rapidă a fotbalului mondial ne obligă să le avem.

SELECȚIA, PRIMA OPERAȚIUNE A SUCCESULUI

Fotbalul este una din activitățile în care specialistul se orientează încă după numeroase criterii imperfecte. Peisajul se prezintă în general pretutindeni la fel, dar tocmai de aceea tehnicienii cei mai valoroși însumează solide și sistematice cunoștințe teoretice, dublate de o amplă experiență practică, ceea ce le îngăduie să mînuiască instrumente numeroase, de la principii și reguli pînă la intuiție.

Printre cele mai dificile semne de întrebare ce apar în activitatea unui antrenor de lot se numără chestiunea selecției. Cazul în speță reclamă verificarea și cunoașterea unui mare număr de jucători într-un timp relativ scurt, depistarea și alcătuirea listei celor mai dotați precum și a celor „susceptibili" în viitorul apropiat. Într-o jumătate de sezon (6 luni), trierea trebuie aproximativ terminată, ca apoi antrenorul să se preocupe mai ales de arhitectura echipei. Simțul său selectiv nu trebuie să se atrofieze niciodată, dar o triere inițială, de calitate indiscutabilă, îi permite să depisteze pe majoritatea celor marcați cu însemnele sigure ale talentului. Nu trebuie uitat, de asemenea, că în această etapă de vîrstă și de ascensiune sportivă, jucătorii evoluează în ritmuri diferite. Antrenorul trebuie să nu acorde credit unor pseudo-valori și să intuiască dezvoltarea mai tardivă, dar certă a altora. **Pentru toate acestea, considerăm că funcția de antrenor a lotului de tineret nu este o funcție de birou ci una de popas, de la un club la altul, de la un oraș la altul. Antrenorul stăpîn pe criteriile lui de alegere, lucid în privința celor mai actuale coordonate tehnico-tactice ale fotbalului mondial, trebuie să vadă singur cîteva sute de jucători tineri, să-i observe în echipele lor, să-i confrunte, să-i convoace la jocuri de verificare, să le aprecieze obiectiv și minuțios toate calitățile și toate defectele, de la modul de lovire a balonului la capacitatea de improvizație tactică, de la datele medicale privind principalele planuri biologice și aspectele de conformație fizică, pînă la modul de comportament global în timpul jocurilor desfășurate în deplasare.** Desigur, antrenorul trebuie să se informeze continuu prin intermediul altor tehnicieni, dar judecata de valoare propriu-zisă trebuie enunțată numai atunci cînd convingerile lui s-au „hrănit" din investigații directe. **Ni se pare întemeiată propunerea de a se alcătui două loturi de tineret, care să cuprindă împreună 50 de jucători.** Acest fond, compus din cele mai valoroase elemente, va reprezenta filonul de aur al echipei naționale, selectat cu grijă, cu exigență. **Trebuie vizați tineri jucători care au dobîndit o tehnică corectă, singura susceptibilă de progres, care dovedesc putere de asimilare în fața principiilor tactice actuale, capabili să respecte o disciplină tactică, să improvizeze spontan și creator pe marginea acestor principii.** La un grad de tehnicitate aproximativ egal, să fie preferate **elementele robuste, cu dezvoltare și calități fizice superioare.** Problema jucătorilor cu gabarit mic trebuie să fie abordată fără echivoc. Trăsătura amintită înseamnă, fără îndoială, un handicap. Subiecții din această categorie vor fi utilizați numai **atunci cînd se impun printr-un complex de calități tehnice-tactice-psihice cu caracter compensatoriu.**

Cum urmează să fie organizate operațiunile de selecție, menite să cearnă prin sita unor criterii fine sute de tineri de pe tot cuprinsul țării aflați în principalele categorii competiționale, reprezintă un capitol pe care cei răspunzători au datoria să-l rezolve.

MODALITĂȚI DE PREGĂTIRE

Ar fi bine ca pregătirea jucătorilor aleși în loturile reprezentative să fie efectuată după cum urmează:

— tot ce ține de pregătirea individuală (noțiune în care înglobăm pregătirea fizică, tehnică și unele aspecte de tactică individuală) să fie realizat cu seriozitate maximă **în cadrul antrenamentelor de la club.** Deziderатul enunțat să devină un imperativ profesional și moral al antrenorului de club, dar mai ales al jucătorului însuși. Antrenorul lotului va îndruma și (de ce nu!) va controla această parte din procesul de pregătire a fotbaliștilor selecționați, colaborînd nu prin simple adrese birocratice ce vehiculează sfaturi tocite, ci printr-o participare activă și colegială, prin deplasări succesive în orașele cu jucători vizați.

— **procesul de alcătuire al echipei,** de la primele expresii ale viziunii tactice proprii antrenorului de lot, pînă la înnodarea trainică a celor mai fine legături ce unesc jucătorii într-un mecanism omogen, **se va desfășura în timpul acelor scurte — dar numeroase — convocări dinaintea jocurilor internaționale** și bineînțeles în timpul desfășurării acestora.

Privită astfel, pregătirea tînărului fotbalist s-ar desfășura fără întrerupere, într-un climat exigent, s-ar înfăptui acumulări la toți indicii, ar dispare contactul deseori iluzoriu dintre cele două verigi ale antrenamentului (club-lot). S-ar realiza, de asemenea, o deplină concordanță între aspirațiile pe care echipele reprezentative și cele de club le proiectează legitim în jurul fiecărui jucător. **Este necesar să dispară disonanțele care se mai aud uneori pe drumul dintre cluburi și echipele reprezentative. Avem nevoie în egală măsură de formații de club și de echipe naționale puternice.** Nu sîntem în situația altor țări în care interesele celor două foruri se ciocnesc inevitabil. Cu fotbaliști permanent bine pregătiți se pot depăși toate încercările competiționale.

Colaborarea presupune respectarea intereselor reciproce și fotbaliștii selecționați trebuie făcuți să înțeleagă că au de luptat în egală măsură pe ambele fronturi. Venind la lot, jucătorul nu trebuie să se dezintereseze de echipa clubului sau viceversa.

DIPLOMA DE VALOARE SE OBȚINE ÎN ÎNTÎLNIRILE INTERNAȚIONALE „TARI"

Rațiunea existenței echipelor de tineret este fără îndoială pregătirea jucătorilor în ambianța întîlnirilor internaționale în compania altor fotbaliști de valoare cu diverse stiluri de joc, pe terenuri străine, în fața unui public priceput și întotdeauna susținător al echipei proprii, într-un cuvînt la singura școală care eliberează diploma de autentică valoare. **De aceea, contractarea partidelor, diversitatea și calitatea partenerilor, numărul jocurilor, toate acestea sînt elemente care vor juca un rol important în economia succesului.**

Ar fi bine ca echipa de tineret să joace ori de cîte ori prima echipă națională are programate meciuri oficiale sau amicale datorită cărora campionatul se întrerupe pe o perioadă de 7—10 zile. Un număr mare de partide anual constituie prin efectul de sumație, condiția unor achiziții de valoare satisfăcătoare. Contractarea atîtor jocuri și la date cuprinse în spațiile albe ale calendarului intern nu reprezintă desigur o chestiune simplă dar prin spirit de prevedere, prin acțiuni întreprinse oportun, federația de fotbal va putea înfăptui cele de rigoare.

„ECHIPĂ" SAU NUMAI FURNIZOARE DE JUCĂTORI?

Unii sînt de părere că echipa de tineret nu poate atinge treapta unei coeziuni tactice depline, nu poate să justifice aspirația de a deveni o veritabilă echipă deoarece se primenește des, furnizînd jucători echipei naționale, că de fapt aceasta ar fi singura ei menire. Ridicăm împotriva acestui punct de vedere cîteva argumente:

1. într-un an competițional numai 2-3 jucători promovează în echipa A, după cum dovedesc faptele.

2. ascensiunea valorică a unui jucător în sine nu poate fi despărțită de starea calitativă a echipei. Echipa constitue o comuniune de jucători care fertilizează calitățile individului sau — în alte cazuri — le anulează. Brazilianul Didi a fost dirijorul echipei braziliene cînd s-a încoronat cu laurii a două campionate mondiale, dar, în schimb, n-a reușit să-și facă loc în echipa Real Madrid. Noi nu trebuie să pregătim jucători izolați, ci componenți ai unei echipe.

Pe de altă parte, echipa de tineret, beneficiind de serviciile unor jucători cu o tehnică de joc apreciabilă, aflați la vîrsta maximei receptivități tactice, reprezintă un material uman extrem de maleabil care poate fi modelat cu ușurință după cele mai actuale precepte tactice. Jocul ei poate și e necesar să devină o lecție vie de fotbal modern.

Din aceste premise derivă cîteva obligații ce trebuie să-și ocupe locul în prim planul activității antrenorilor:

— **ELABORAREA UNEI IDEI TACTICE CLARE PÎNĂ LA ULTIMUL DETALIU;**

— **PREDAREA EI CU RANDAMENT CRESCUT, ÎNCÎT JOCURILE ECHIPEI SĂ O EXPRIME CONSTANT CU TOT ACEL CORTEGIU DE ELEMENTE CARE NE ÎNGĂDUIE SĂ VORBIM DE EXISTENȚA UNUI STIL PROPRIU;**

— **ÎNARMAREA ECHIPEI ÎN ANSAMBLU CU RESURSE DE ORDIN TACTIC, LA CARE SĂ SE APELEZE ORI DE CÎTE ORI ADVERSARII NE OPUN ÎN ATAC SAU APĂRARE DIFERITE VARIANTE DE ACȚIUNE** (contraatac, apărare în linie, libero etc.).

ȘI, ÎN SFÎRȘIT, UN CAPITOL CU... DIVERSE

Echipa de tineret trebuie să existe în afara echipei olimpice. Ea fiind una dintre primele porți prin care viitoarea generație de fotbaliști pătrunde în detașamentul de elită al „soccerului" internațional, se cuvine a sădi în sufletele tinerilor jucători un sentiment de prestanță, grefat pe fondul dragostei de țară, prin care în decursul întregii lor cariere să soarbă substanța generatoare de dîrzenie, curaj, nevoie de victorie și demnitate.

Tinerii internaționali să fie crescuți în spiritul marilor jucători de la noi și de pretutindeni, spirit care însumează obișnuința de a munci cu dîrzenie, mii de ore trăite anonim și monoton în incinta fără spectatori a stadioanelor, frecvente renunțări etc., circumstanțe care se pot suporta numai atunci cînd pasiunea pentru fotbal arde ca o torță.

Atac al echipei de tineret ! Adam în acțiune.

Înainte de căderea cortinei

Duminică, așadar, ultima etapă a categoriei A...

O etapă căreia, poate, i-ar fi stat mai bine în postură de... judecător-arbitru al luptei pentru titlu, dar care rămîne să dea, totuși, o decizie la fel de pasionantă: cine va retrograda?

De fapt, una din echipele care vor juca, din toamnă, în categoria B este cunoscută: Siderurgistul, care — în caricatura de mai jos — stă cuminte pe scaunul numărul 14 și... oferă cu candoare locul alăturat Crișului, Politehnicii, U.T.A.-ei. De altfel, pericolul amenință aceste trei echipe, chiar în ordinea de mai sus, ele avînd la această oră 20, 21 și 22 de puncte. Tot 22 de puncte are și Steaua, dar bucureștenii au beneficiul golaverajului pozitiv, care se dovedește azi nespus de prețios.

Să ne reamintim situația din periferia clasamentului:

10.	Steaua	25	6	10	9	32—27	22
11	U.T.A.	25	7	8	10	30—39	22
12.	Politehnica	25	9	3	13	23—35	21
13.	Crișul	25	6	8	11	25—37	20

Din capul locului, vom scoate din discuție echipa Steaua care ar trebui să piardă la un scor mare meciul cu Dinamo Pitești (în Capitală!), pentru a fi depășită de Crișul. Dacă Steaua ar pierde cu 8—0 (am luat scorul record al campionatului), ar trebui ca orădenii să cîștige cu... 10—0 în fața Steagului roșu, pentru a trece bucureștenilor locul 13!! (Bineînțeles, acest calcul e valabil doar presupunînd și victoriile Politehnicii și U.T.A.-ei în etapa de duminică).

Rămîn, deci, într-o discuție mai realistă, doar U.T.A., Politehnica și Crișul.

Strîngînd cercul și mai mult, va trebui să le recunoaștem arădenilor plusul de șansă la rămînerea în prima categorie pe care li-l conferă, în mod clar, cele 2 puncte pe care le au față de Crișul.

Intr-adevăr, pentru ca U.T.A. să cadă ar trebui să piardă acasă meciul cu Rapid, la diferență de un gol (caz în care ar rămîne cu 22 puncte și golaveraj minus 10) iar Crișul să întreacă pe Steagul roșu cu 3 goluri, făcînd astfel tot 22 puncte, dar golaveraj mai bun, minus 9. Cum însă arădenilor le e deajuns un meci nul, sînt toate șansele ca ei să joace în continuare în prima categorie. *Așa încît, practic, problema rămîne: Politehnica sau Crișul.*

Stăfescu (Siderurgistul) către Solomon, Mițaru și Tîrlea:
— Poftiți, poftiți, mai e un loc liber...
desen de NEAGU RĂDULESCU

Ajunși aici, trebuie să menționăm o curiozitate: *punctul în plus pe care-l are Politehnica, are valoare foarte redusă în întrecerea directă cu Crișul.*

Și iată de ce:

S-ar părea că acest punct în plus față de principalul concurent le-ar da timișorenilor liniștea mizării pe un meci nul în ultima etapă. Ori, meciul nul nu e deajuns pentru Politehnica, deoarece ea ar rămîne cu golaverajul actual de minus 12. În acest caz, o victorie la un singur gol a Crișului, ar însemna egalitate de puncte (22) și golaveraj mai bun (minus 11) pentru orădeni, deci salvarea lor de categoria B!

Un alt aspect acum, legat de lupta pentru locul 3, ocupat actualmente de ieșeni.

Să privim clasamentul:

3.	C.S.M.S.	25	11	5	9	32—34	27
4.	Dinamo Buc.	25	9	8	8	41—30	26
5.	Dinamo Pit.	25	11	4	10	43—40	26

Ieșenii joacă în deplasare, Dinamo București primește vizita Farului, iar colegii lor piteșteni joacă la București cu Steaua. Prima șansă, deci, în disputa locului 3 revine dinamoviștilor bucureșteni atît pentru că ei au avantajul terenului cît și pentru că au de departe cel mai bun golaveraj dintre aceste echipe (+ 11).

Așadar, o etapă finală de la care se așteaptă răspunsul la destul de multe probleme dificile.

O etapă finală demnă de acest pasionant campionat...

Radu URZICEANU

Fază din meciul Rapid — Selecționata studențească (2—1). Dinu transformă penaltiul care a adus victoria Rapidului.

Foto: P. COZIA

Meciurile de baraj dintre A.S.A.-Sibiu și Dinamo-Obor au dat cîștig de cauză sibienilor. În clișeu: un spectaculos plonjon al înaintașului dinamovist Băluță.
Foto: AL. BABIC

Cu gîndul la „CUPA ORAȘELOR TÎRGURI"

Vestea că echipa Dinamo Pitești a fost desemnată ca reprezentantă a fotbalului nostru în „Cupa orașelor-tîrguri" a produs satisfacție printre numeroșii susținători ai acestei tinere și talentate formații. În același timp însă, a provocat și o agitație, explicabilă, în sinul secției de fotbal, exprimată prin o serie de măsuri care să asigure o comportare la înălțimea cinstei care i s-a făcut echipei. E drept, că participarea într-o asemenea competiție, în compania multor formații de valoare și prestigiu în fotbalul european, va constitui cu certitudine un foarte bun prilej pentru mulți dintre jucătorii piteșteni de a cunoaște și de a se obișnui cu atmosfera unor întîlniri internaționale importante.

Secția de fotbal a luat măsuri pentru o pregătire atentă a echipei, începînd chiar din momentul anunțării știrii, care a bucurat pe spectatorii piteșteni. Într-o convorbire avută cu secretarul clubului, P. Rapaport, acesta ne-a informat asupra măsurilor luate. După întoarcerea formației din turneul în R.D. Germană (care, de fapt, constituie o primă etapă de pregătire), jucătorii își vor continua antrenamentele în vederea ultimei partide de campionat, cu Steaua. Apoi, ei vor primi o scurtă vacanță, pînă la 17 iulie. În acest interval, conducerea tehnică a echipei va definitiva planul de pregătire a echipei pe care-l va supune federației. Între 18 și 25 iulie toți jucătorii (cuprinși într-un lot care urmează să fie îmbunătățit) vor urma o etapă de odihnă activă la munte, după care se vor înapoia la Pitești, unde începînd de la 27 iulie își vor desfășura pregătirile efective, specifice, atît pentru viitorul campionat, cît și pentru „Cupa orașelor-tîrguri".

Acesta este în linii mari programul pe care și l-au propus piteștenii să-l urmeze și pe care sperăm că-l vor îndeplini integral, astfel încît noul sezon oficial să-i găsească într-o formă cît mai bună.

Pînă atunci, să vă redăm jocurile primului tur al „Cupei orașelor-tîrguri", ediția 1966—67 (la care vor lua parte 32 din cele 48 de echipe admise):

GRUPA I: Frigg (Norvegia) — Dunfermline (Scoția) și Drumcondra (Irlanda) — Eintracht Frankfurt (R.F.G.).

GRUPA II: Burnley (Anglia) — Hannover (R.F.G.) și Utrecht (Olanda) — F. C. Basel (Elveția).

GRUPA III: F. C. Porto (Portugalia) — Bordeaux (Franța) și St. roșie Belgrad (Iugoslavia) — Atletico Bilbao (Spania).

GRUPA IV: Lokomotiv Leipzig (R.D.G.) — Djurgarden (Suedia) și U.S. Luxemburg—Anvers (Belgia).

GRUPA V: Nürnberg (R.F.G.) — Valencia (Spania) și Orgryte (Suedia) — Nice (Franța).

GRUPA VI: Bologna (Italia) — Göztepe Izmir (Turcia) și Olimpia Ljubljana (Iugoslavia) — Ferencvaros Budapesta (Ungaria).

GRUPA VII: Juventus Torino (Italia) — Aris Salonic (Grecia) și Spartak (Cehoslovacia) — Dynamo Zagreb (Iugoslavia).

GRUPA VIII: Wiener S.C. (Austria) — Napoli (Italia) și Dinamo Pitești (România) — Sevilla (Spania).

Echipe exceptate de la primul tur: la Gantoise, F.C. Liège (Belgia), Spartak (Bulgaria), Sparta Praga (Cehoslovacia), B. K. Copenhaga și Odense (Danemarca), Barcelona (Spania), Killmarnock și Dundee (Scoția), Toulouse (Franța), D.W.S. (Olanda), Leeds și West Bronwich Albion (Anglia), Benfica și Setubal (Portugalia) și F. C. Lausanne (Elveția).

TURNEUL BALCANIC 1966

Se pare că ediția 1966 a Turneului balcanic va cunoaște o desfășurare mai bine planificată, spre deosebire de edițiile precedente pe care — din păcate — le-a caracterizat tocmai lipsa de regularitate. Dovadă că nici la ora actuală, de pildă, nu s-a disputat finala competiției pe anul 1965... In speranța că noua ediție va... decurge în condițiuni mult mai bune din acest punct de vedere, să vedem care este situația la ora actuală.

In cele două serii s-au disputat pînă acum opt meciuri. Să le reamintim:

SERIA I:

Partizan Tirana — Cerno More Varna 2—0, Cerno More — U.T. Arad 3—1, Cerno More — Partizan 3—1, U.T.A. — Partizan 1—2.

A patra echipă, reprezentanta fotbalului turc, n-a fost încă desemnată în mod oficial. Se pare însă că va fi Fenerbahce din Istanbul.

Deci, clasamentul acestei serii este următorul:

1.	Cerno More	3	2	0	1	6:4	4
2.	Partizan	3	2	0	1	5:4	4
3.	Fenerbahce	0	0	0	0	0:0	0
4.	U.T.A.	2	0	0	2	2:5	0

SERIA A II-a

Lokomotiv Sofia — A.E.K. Atena 3—3, Lokomotiv — Vardar Skoplje 1—0, Vardar — Lokomotiv 1—1, Farul — Lokomotiv Sofia 4—1.

1.	Lokomotiv	4	1	2	1	6:8	4
2.	Farul	1	1	0	0	4:1	2
3.	A.E.K.	1	0	1	0	3:3	1
4)	Vardar	2	0	1	1	1:2	1

DRUMUL SPRE „CUPA ROMÂNIEI"

Desigur că în acest final pasionant de campionat, în care urmează să se decidă a doua echipă ce va lua drumul „B"-ului, iubitorilor de fotbal nu le-a scăpat nici un moment cealaltă bătălie pentru cucerirea trofeului — „Cupa României". Cu unele mici excepții, echipele calificate — indiferent de categoria lor sau de diferența de valoare care, eventual, le despărțea — au pus mare preț pe victoria în jocurile de Cupă, chiar dacă în perioada respectivă erau angajate în lupta dintr-unul din sectoarele clasamentelor campionatului. Și nu s-ar putea spune că „echipele mici" n-au făcut clipe grele celor „mari". Dimpotrivă. E drept însă, că pînă la urmă în... anticamera Cupei au pătruns numai formații de categorie A.

La ora actuală întrebarea este: unde va poposi anul acesta mult rîvnitul trofeu? La București, Arad sau Constanța?

Pînă vom cunoaște răspunsul să amintim cititorilor noștri că dintre cele patru echipe (Rapid, Steaua, U.T.A., Farul) una se găsește în plăcuta situație de a juca în semifinale pentru prima dată: Farul Constanța. Celelalte au mai jucat: Steaua *(sub numele de C.S.C.A., C.C.A. și cel actual)* în 13 din edițiile disputate din 1947 *(1948—49, 1950, 1951, 1952, 1953, 1954, 1955, 1956, 1960—61, 1961—62, 1962—63, 1963—64, 1965—66);* Rapid în 7 ediții *(1953, 1955, 1956, 1958—59, 1960—61, 1961—62, 1965—66);* iar U.T.A. în 5 ediții *(1947—48, 1950, 1953, 1960—61 și 1965—66). În fine, interesant este de subliniat că Steaua și Rapid s-au mai întîlnit în semifinale de trei ori pînă acum: Steaua a cîștigat cu 1—0 în 1953 și cu 4—0 în 1955, iar Rapid cu 2—0 în 1960—1961. În alte două ediții, ele și-au disputat calificarea în sferturi de finală, victoria revenind de fiecare dată echipei Steaua: cu 2—1 în 1948—49 și cu 1—0 în 1954. Deci, acest meci a devenit tradițional și în Cupă.*

16—IMI	„OPTIMI"		„SFERTURI"		SEMIFINALE	
Petrolul Moinești	Soda O. M.	1—0	Steaua	2—0	Steaua	2—0
Soda Ocna Mureș						
Victoria Călan	Steaua	3—0				
Steaua București						
Dunărea Calafat	Universitatea	4—0	Dinamo	3—1		
Universitatea Cluj						
Vagonul Arad	Dinamo	2—1				
Dinamo București						
Minerul B. Mare	Petrolul	2—2	Petrolul	1—0	Rapid	2—0
Petrolul Ploiești						
Fructexport Bîrlad	Siderurgistul	4—0				
Siderurgistul Galați						
Dinamo Bacău	C.S.M.S.	1—0	Rapid	2—0		
C.S.M.S. Iași						
Jiul Petrila	Rapid	1—1				
Rapid București						
Metalul Plopeni	Metalul	1—0	Farul	3—2	Farul	2—1
Dinamo Pitești						
Foresta Fălticeni	Farul	3—0				
Farul Constanța						
Clujeana	Clujeana	3—1	St. roșu	1—0		
Progresul București						
Metalurgistul Buc.	St. roșu	2—1				
St. roșu Brașov						
Cimentul Medgidia	Cimentul	3—1	U.T.A.	2—0	U.T.A.	2—1
Politehnica Tim.						
C.S.M. Sibiu	U.T.A.	2—0				
U.T.A.						
A. S. Aiud	A. S. Aiud	3—1	Crișul	3—2		
Știința Craiova						
Știința Tg. Mureș	Crișul	3—1				
Crișul Oradea						

În vervă, Țărălungă a înscris 2 goluri în meciul Progresul București—Spartak Subotica. În clișeu, al doilea gol marcat de înaintașul bucureștean.
Foto: N. DUMITRESCU

Pregătirile selecționatei studențești

Ultimele pregătiri ale selecționatei noastre studențești, în vederea Campionatului european din Spania (23 iulie — 3 august) se va desfășura de la 12 iulie, adică după ultimele jocuri de campionat. Antrenorii lotului, N. Roșculeț și D. Teodorescu, s-au fixat asupra celor 18 jucători care vor intra în pregătiri de săptămîna viitoare: Constantinescu și Papuc — portari, Surdan, Neșu, Răcelescu, Mincă, Cîmpeanu și Anca — fundași, Ștefănescu, Strîmbeanu și Grizea — mijlocași, Lucescu, Sabo, Libardi, Marcu, Cuperman, M. Bretan și Ciornoavă — înaintași. Marți, ei vor susține un joc-școală (de durată redusă), apoi trei partide de verificare, la 14 iulie (cu o echipă de categoria B sau C), la 16 iulie (cu o formație de cat. A) și la 19 iulie (cu o echipă de regiune). Plecarea este fixată pentru data de 20 iulie.

Calendar bogat pentru Rapid, Farul și U.T.A.

Pentru Rapid, ca și pentru U.T.A. și Farul, toate trei angajate în competiții oficiale, acest sfîrșit de sezon se anunță destul de încărcat, care va cere multe eforturi din partea jucătorilor. Luni și marți U.T.A. și respectiv Farul au jucat în Turneul balcanic.

Astăzi, Rapid joacă la Utrecht returul meciului cu selecționata Olandei în cadrul campionatului european feroviar. Luni a părăsit țara următorul lot: Răducanu și Urziceanu, Lupescu, Motroc, Mihai, Dinu, Georgescu, Jamaischi, Năsturescu, Kraus, Ionescu, Dumitriu și Codreanu, cărora li se vor adăuga Dan și Greavu, care au plecat în Olanda din Portugalia. Duminică aceste trei echipe vor susține ultimele partide de campionat, pentru ca după patru zile să fie prezente și la startul semifinalelor Cupei României. Iar în caz de victorie, două dintre ele vor disputa la 17 iulie finala Cupei. În fine, tot în această perioadă se preconizează programarea finalei Turneul balcanic — ediția 1965, între Rapid și Farul.

DE ICI, DE COLO...

• Cel mai înflăcărat suporter al echipei Farul este în vîrstă de 9 ani și se numește Asan. Dacă o să fiți în tribunele stadionului din Constanța, o să-l recunoașteți repede. Se află totdeauna în incinta terenului, echipat în toată regula cu același echipament ca al jucătorilor (Tudorică al Rapidului ar putea fi invidios că nu i se face o astfel de favoare). Ba mai mult, Asan primește și anumite cadouri din partea fotbaliștilor, fiind invitat chiar la masa lor. Constănțenii afirmă că puștiul aduce... victoriile echipei. O fi, dar atunci cum se explică că Farul a suferit o înfrîngere și a făcut două meciuri nule pe teren propriu?

• *Răspunzînd unei anchete întreprinsă de un ziarist străin, faimosul Pelé spunea că personalitatea unui jucător este dată și de ținuta vestimentară pe care acesta o are în teren. Și cînd te gîndești că unii fotbaliști (Manolache, Sorin Avram, Ene II și alții) vor să se „evidențieze" pe teren jucînd cu jambierele căzute...*

• Înaintea meciului de la Piatra Neamț, Ioniță (Progresul) n-a dormit două nopți din cauza emoțiilor. Se spune că în cea de-a treia noapte (noaptea care a urmat meciului) jucătorul bucureștean a dormit tun, nemaiauzind dimineața nici ceasul deșteptător...

• Declarație Mateianu: „Avem (n. r. Progresul) în viitoarea ediție a campionatului cat. A situația pe care o are, în puternica sa serie din Anglia, echipa Bulgariei. Cu toate dezavantajele și... avantajele ei.

• *Portarul ploieștean Mihai Ionescu, care a debutat anul trecut în echipa națională în partida cu Cehoslovacia de la Praga, este cel de al 43-lea portar care, în perioada iunie 1922 — iulie 1966 a ocupat acest post în reprezentativa țării.*

• Piteștenii s-au dovedit pînă acum buni gospodari, dar... mai au și lipsuri. De pildă, deși federația a atras atenția în repetate rînduri să se ia măsuri pentru acoperirea cu o plasă de sîrmă a culoarului de trecere în teren a jucătorilor, nici pînă azi administrația stadionului din Pitești n-a reușit să se conformeze acestei dispoziții. Așteaptă oare viitorul campionat?...

SĂ VALORIFICĂM CU RANDAMENT SPORIT ETAPA ÎNTRERUPERII DE VARĂ

Activitatea echipelor de categoria A se încheie oficial la 10 iulie, o dată cu desfășurarea ultimei etape de campionat. Intreruperea survenită datorită jocului echipei reprezentative la Porto, înseamnă (excepție doar Politehnica, Crișul și cele 4 semifinaliste ale Cupei) alte două săptămîni de acalmie, ostilitățile fiind de fapt încheiate. Starea aceasta cuprinde volens-nolens pe jucători ca și pe antrenori, indiferent dacă faptul e recunoscut sau nu.

Peste categoriile B și C a coborît de asemenea o pace mai mult sau mai puțin relativă (ultima, în cazul echipelor participante la Cupa de vară).

La îmbunătățirea calității jocului practicat în general de echipele noastre, trebuie să concure, firesc, printre altele, și REVIZUIREA UNOR PRINCIPII DOGMATICE, CARE STABILEAU O SUCCESIUNE RIGIDĂ ÎN PERIODIZAREA ANTRENAMENTULUI SPORTIV, precum și în conținutul, pe cale de a deveni tradițional al fiecărei perioade.

Una dintre perioadele ce trebuie superior valorificată ne pare fără îndoială așa-zisa „tranziție".

S-a încetățenit, printre antrenori și jucători, un punct de vedere lansat la o dată greu de memorat, opinie la care s-au raliat deseori și unii medici sportivi. E vorba despre o presupusă „oboseală nervoasă" sau „psihică", care ar apare prompt, fără să întîrzie sau să absenteze, o dată cu sfîrșitul campionatului.

Nu cunoaștem vreo cercetare științifică, vreun experiment obiectiv, care să susțină cu date sistematice, această regulă acceptată ca un dat aprioric, ce s-ar manifesta indubitabil după 14 jocuri de campionat și 2—3 de Cupă. Știm, în schimb, că *la atîtea mii de fotbaliști cîți avem în țară, se cunosc în ultimii ani doar cîteva cazuri de supraantrenament*, încît ajung ca să le numeri, pe degetele unei singure mîini. Mai mult, și *acestea — la rîndul lor — au avut, după cîte se pare, alte cauze decît oboseala cronică sau supraîncordarea.* Nu vrem să susținem că nu s-ar înregistra nici măcar *ușoare semne de „uzură", dar totul se situează în cadrul oboselii fiziologice*, care se amendează ușor în cadrul unui regim de viață și de odihnă normal. *Mărturia cea mai solidă, o aduc jucătorii din țările unde competiția durează aproape 9 luni pe an, fără întrerupere, interval în care capacitatea lor sportivă rămîne practic nealterată.*

Să ne gîndim, de asemenea, și la formațiile participante la turneul final al C.M. care sînt obligate să atingă platfonul formei sportive în decursul lunii iulie, deși majoritatea jucătorilor au participat la jocurile de campionat, trecînd apoi direct în cantonamentul echipelor naționale.

Suportul care mai susține, în accepțiunea antrenorilor și jucătorilor, acest punct de vedere perimat de practica altora, este pe de o parte rutina, iar pe de altă parte *licențele pe care unii jucători și le mai îngăduie față de normele de viață rațională.* SĂ EVITĂM A TRANSFERA ÎN DOMENIUL REALITĂȚII ȘI A GENERALIZA STĂRI DE LUCRURI CARE EXPRIMĂ DOAR NIȘTE ATITUDINI SUBIECTIVE.

Pe această direcție arătam de curînd că una dintre căile pe care trebuie să pornim pentru ridicarea progresivă a valorii jucătorilor și echipelor noastre, ESTE PRELUNGIREA SEZONULUI COMPETIȚIONAL pînă la limita maximă îngăduită de condițiile climaterice. *Trebuie să jucăm mai mult* (și tocmai pe timpul verii cînd terenurile sînt excelente, nu facem acest lucru), *să creștem substanțial numărul partidelor pe care în fiecare an jucătorul le adaugă palmaresului său.* E greu să admitem că nu se poate juca în zilele de vară după ora 18.

Utilizarea rațională a etapei de întrerupere se realizează atunci cînd fiecare antrenor adaptează totul la situația proprie echipei sale.

Oricum, două săptămîni de concediu, petrecut după inițiativa fiecăruia (controversă mare — munte, dăinuie și va dăinui, fiindcă se susține cu argumente pro și contra), reprezintă o etapă de odihnă suficientă, excepțiile fiind greu de înțeles. În acest interval jucătorul nu trebuie să uite cu totul binefacerile gimnasticii, înotului, unui joc de plăcere, „mișcării" în general, iar cei cu sechele traumatice trebuie supuși tratamentului.

După două săptămîni „preparativele" trebuie să înceapă. Pe graficul pregătirii se susține că în etapa de odihnă s-au înregistrat scăderi de ordinul a 20—25—30—35%, procente apreciate desigur exclusiv cu „fierul". Indiferent de cifra exactă, efectul pe plan biologic al unei întreruperi de două săptămîni poate fi compensat printr-o perioadă de antrenament de aceeași durată. Considerăm necesar, ca și conținutul antrenamentelor, după reluare, să se modifice parțial, să capete un caracter mai specific.

Nu vedem de ce este necesar așa după cum mai e obiceiul, să se înceapă cu volei, cu baschet, cu handbal și abia după vreo 10 zile să se introducă exerciții de tehnică specifică, cînd munca individuală de finisare a unui procedeu sau a altuia s-ar putea presta acum temeinic și relaxat.

Nu vedem de ce trebuie să se înceapă cu lucru pentru rezistență și forță generală, de parcă campionatul ar începe peste trei luni și s-ar fi întrerupt multe săptămîni!

Nu înțelegem cum se poate căpăta noi procente de pregătire tactică, cum se poate corecta și îmbunătăți jocul echipei pînă la inaugurarea jocurilor oficiale dacă se fac doar 3—4 jocuri-școală și 2—3 de verificare.

Urmînd vechea cale, nu se poate obține, pe de o parte, nici ameliorarea efectivă a indicilor de pregătire fizică generală (în 7—10 zile), dar în schimb se prelungește pînă la 3—4 săptămîni, timpul în care regresează pregătirea tehnico-tactică.

După două săptămîni de repaus activ, capacitatea de efort se restabilește în aproximativ 10—15 zile. Pînă la reluarea campionatului (dată prezumptivă 28 august) rămîn peste 3 săptămîni, în care jucătorii pot participa la meciuri de verificare în plenitudinea forțelor. *Astfel, gradul de antrenament specific urcă rapid pînă la punctul de unde se poate vorbi de o repunere în formă.*

Cupa de vară este o competiție total justificată din punct de vedere metodic. Ea ar trebui să reunească toate echipele de categorie C, reușind să favorizeze menținerea pregătirii specifice la echipe care jucau prea puțin. Avem însă unele rezerve, în direcția interesului manifestat de antrenori și jucători în jurul jocurilor acestei Cupe.

Fiecare echipă trebuie să-și sporească numărul partidelor jucate, pînă la reluarea campionatului, prin organizarea altor întîlniri amicale, bilaterale, cu echipe din țară și de peste hotare.

Transformînd întreruperea din vară într-o scurtă zonă de relaxare, la sfîrșitul căreia pregătirea fizică, tehnică, tactică (cît s-a pierdut din fiecare), sînt rapid recuperate, jucătorii și echipele noastre vor începe noul campionat de la un nivel mai apropiat de exigențele competiționale.

Romulus BALABAN

PROGRESUL A REVENIT ÎN „A“

Rolul de prezentare a celei de-a doua echipe care a promovat în acest an în categoria A este foarte ușor, Progresul București fiind o „cunoștință veche“ a iubitorilor de fotbal din țara noastră. Memoria păstrează echipa din str. Dr. Staicovici în plăcuta amintire a careului celor „patru bucureștene“ — Dinamo, Rapid, Steaua, Progresul — cu cuplajele sale palpitante, în care nici un rezultat nu era dinainte sigur, indiferent de pozițiile în clasament (de multe ori extreme), ale protagoniștelor.

Cu mici excepții (Neacșu, Soangher, Unguroiu, Țarălungă...), Progresul revine în categoria A cu formația cu care anul trecut a părăsit-o. „Vechea gardă“ — Mîndru, Ioniță, Mafteuță, Oaidă, Mateianu — constituie și acum osatura echipei, linia I, cea care duce greul. Viorel Mateianu, „bălanul“ cum îl numesc cu simpatie colegii de echipă, a rămas același talentat „dirijor“ de anul trecut, culoarea fotbalistului de reală valoare rezistînd intemperiilor unui aprig campionat de B. Fără îndoială că în repromovarea Progresului, aportul căpitanului său a fost hotărîtor, el fiind omul care a tras literalmente *după el* echipa înainte în marea majoritate a meciurilor.

Referindu-ne la lupta propriu-zisă pentru titlul de campion al seriei, trebuie să remarcăm caracterul ei infinit mai dramatic decît în cea de-a doua serie. Dacă la sfîrșitul turului, Progresul avea 3 puncte avans față de-a doua clasată (Metalul Tîrgoviște, care apoi s-a prăbușit cu viteza avalanșei în C), după cîteva etape, acest avans a crescut la 5 puncte, fapt care a făcut ca interesul publicului să se îndrepte spre „seria ardeleană“ unde era „ceva de văzut“. În seria I, problema liderului apărea — cel puțin teoretic — tranșată. Cînd nimeni nu se mai aștepta, echipa studenților bucureșteni a pornit să răstoarne calculele premature care făceau abstracție de realele sale posibilități ce aveau — în cele din urmă — să surprindă pe toți iubitorii fotbalului din țara noastră.

Dintr-un lider „la pas“, Progresul — ai cărui jucători au făcut la un moment dat, după spusele antrenorului Petre Moldoveanu, mari concesii vieții mondene (care era să-i coste munca de un an) — a trebuit să lupte la disperare în finalul campionatului pentru a cîștiga pe potou.

Credem că lecția de disciplină fotbalistică (în ultimă analiză) le va servi jucătorilor din str. Dr. Staicovici, care au arătat, de altfel, în atîtea ocazii, că sînt în stare să practice un fotbal de bună valoare.

Iată lotul echipei folosit în acest campionat: *P. Mîndru* (portar) — 31 ani; *C. Igna* (portar) — 20 ani; *Al. Georgescu* (fundaș) — 25 ani; *V. Peteanu* (fundaș) — 27 ani; *I. Mățoanu* (fundaș) — 21 ani; *N. Ioniță* (fundaș) — 29 ani; *Ad. Constantinescu* (fundaș) — 21 ani; *A. Măndoiu* (fundaș) — 23 ani; *N. Neacșu* (mijlocaș) — 27 ani; *V. Gherghina* (mijlocaș) — 28 ani; *Al. Constantinescu* (mijlocaș) — 29 ani; *V. Mafteuță* (mijlocaș) — 32 ani; *N. Prepurgel* (mijlocaș) — 19 ani; *N. Oaidă* (înaintaș) — 33 ani; *A. Unguroiu* (înaintaș) — 27 ani; *V. Mateianu* (înaintaș) — 28 ani; *G. Șoangher* (înaintaș) — 24 ani; *D. Baboie* (înaintaș) — 29 ani; *L. Ciucu* (înaintaș) — 19 ani; *T. Țarălungă* (înaintaș) — 21 ani.

M. POP

DESPRE SARCINILE SUBCOMISIILOR MEDICALE REGIONALE

Pentru coordonarea activității medico-sportive, Federația Română de Fotbal a hotărît înființarea unei subcomisii medicale pe lîngă fiecare comisie regională de fotbal.

În majoritatea regiunilor, aceste comisii au luat ființă; în altele urmează a fi constituite. În acest sens, comisiile regionale de fotbal au obligația ca în cel mai scurt timp să înceapă organizarea lor.

Pentru a-și aduce contribuția scontată vom înfățișa sarcinile acestor subcomisii precum și cine poate intra în componența lor:

— Subcomisiile medicale de pe lîngă comisiile regionale de fotbal vor cuprinde un număr de 3—5 medici sportivi care cunosc particularitățile efortului în jocul de fotbal, care dovedesc o pasiune constantă pentru acest sport, care pot ajuta efectiv procesul de pregătire al fotbaliștilor. În orașele centre de regiune cu echipă în categoria A, medicul echipei de fotbal este de drept președintele subcomisiei medicale, el va fi animatorul acestei comisii.

Comisia va ține ședințe bilunare la sediul UCFS regional (sau la comisia regională de fotbal), analizînd modul de rezolvare a îndatoririlor medicului de club, enumerate în revista Fotbal nr. 3, imprimînd acestor probleme specificul regiunii respective.

Colectivul de medici va ține o permanentă legătură cu comisia regională față de care este subordonată, precum și cu Comisia centrală medicală de pe lîngă Federația de Fotbal.

Subcomisia medicală are obligația ca lunar să informeze în scris Comisia medicală a federației despre activitatea ei.

Subcomisia regională își va desfășura activitatea pe baza unui plan anual. La sfîrșitul anului se va analiza activitatea, iar concluziile vor fi înserate într-un raport. Planul anual și raportul final vor fi trimise Comisiei centrale medicale, de pe lîngă federație.

Sarcinile membrilor comisiei regionale se găsesc înscrise în regulamentul de funcționare a federației.

Printr-o bună organizare a activității, subcomisia medicală regională poate contribui direct și efectiv la îmbunătățirea procesului de pregătire a fotbaliștilor.

Dr. DUMITRU TOMESCU

PRONOSPORT

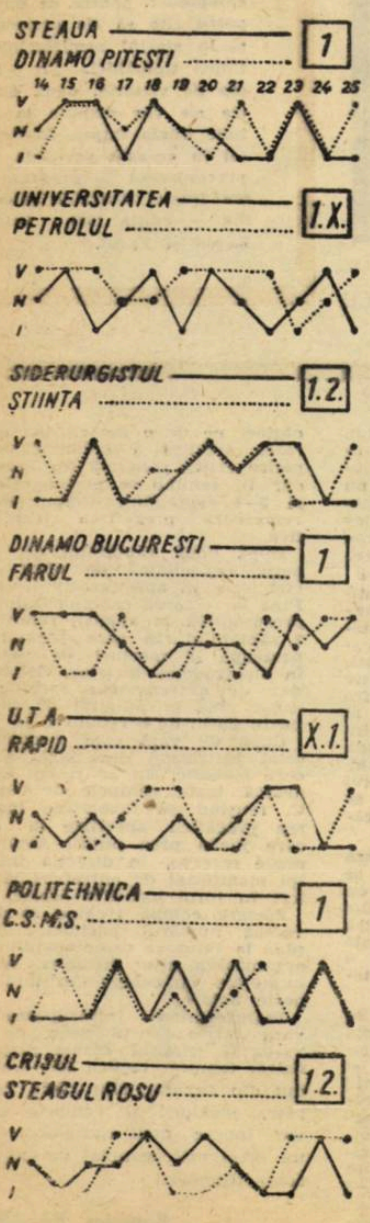

Concursul Pronosport nr. 28 din 10 iulie cuprinde, în afară de meciurile indicate în graficul alăturat (alcătuit după criteriile cunoscute: rezultatele din retur-victorii, meciuri nule și înfrîngeri —, ale echipelor, cu linii drepte cele care joacă pe teren propriu și cu linii întrerupte cele în deplasare), încă alte șase partide.

Acestea din urmă fac parte din grupele „Cupei de vară“, competiție care a început duminică și care este menită să asigure formațiilor participante o activitate pe timpul verii. Cele șase partide sînt următoarele (în dreptul fiecăreia indicăm și pronosticul):

VIII. Rapid Mizil — Flacăra Moreni 2,X

IX. Gaz metan Mediaș — Faianța Sighișoara 1,X

X. C.S.M. Sibiu — Chimia Făgăraș 1

XI. Metalul Hunedoara — Minerul Lupeni 1,X

XII. C.F.R. Timișoara — Vagonul Arad 1,X

XIII. A.S. Aiud — Industria sîrmei Cîmpia Turzii 2,1

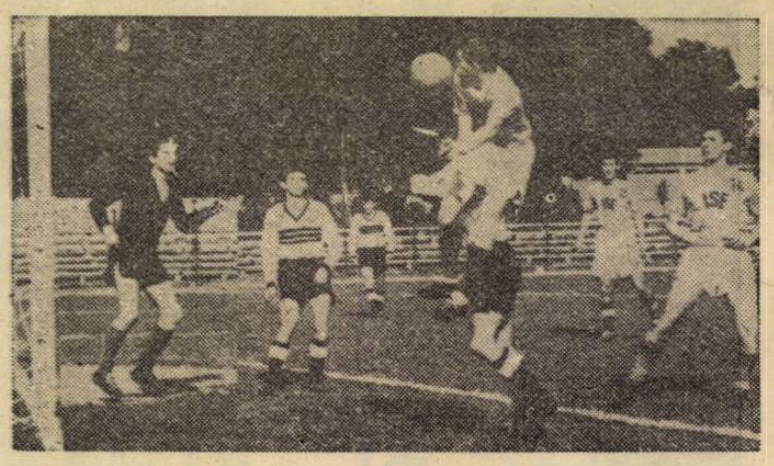

Primele întîlniri din cadrul finalei campionatului republican universitar au dat naștere la dispute echilibrate și spectaculoase. Iată o fază de atac palpitantă din meciul I.S.E. București—Politehnica Cluj care a revenit primei echipe cu scorul de 4—1.

Foto: S. BAKCSY

FINALA CAMPIONATULUI REPUBLICAN UNIVERSITAR

Anul de studii și sesiunea de examene au luat sfîrșit. Dar tineretul universitar a intrat într-o nouă „sesiune“, aceea a întrecerilor finale pentru cucerirea titlurilor de campioni pe țară la fotbal, volei, handbal și baschet.

Finala la prima disciplină, care încununează acțiunea de selectare a echipelor pe grupe, ani, facultăți, institute, a fost programată în Capitală pe stadioanele: Politehnica și I.M.F. Medicina, între 2 și 10 iulie a.c.

Cele 11 campioane ale centrelor universitare, reprezentative de institute, își dispută întîietatea în cadrul a 4 serii, sistem turneu (numai tur): trei serii a trei echipe și o serie a două echipe (care va disputa două jocuri). *Seria I:* Politehnica Galați, Universitatea Iași, Institutul Pedagogic C-ța; *Seria a II-a:* Agronomia Craiova, Institutul Pedagogic Bacău, I.M.F. Tg. Mureș; *Seria a III-a:* I.S.E. București, Politehnica Cluj, Institutul de Mine Petroșeni, *Seria a IV-a:* Politehnica București, Politehnica Brașov.

Iată rezultatele înregistrate în primele două etape:

Politehnica Galați—Universitatea Iași 5—2 (4-1), Agronomia Craiova—I.M.F. Tg. Mureș 1—3 (1—2), Institutul de Mine Petroșeni — Politehnica Cluj 8—1 (6—1), Politehnica București — Politehnica Brașov 3—0 (1—0), I.S.E. București — Politehnica Cluj 4—1 (1—1), Universitatea Iași — Institutul Pedagogic Constanța 4—1 (3—1), I.M.F. Tg. Mureș — Institutul Pedagogic Bacău 4—0 (0—0).

În jocurile disputate pînă în prezent s-au remarcat: Martinovici, Frank, Zamfir, (Institutul de Mine Petroșeni), Pană (Politehnica Brașov), Sîrbu, Ghegheșan, Vasilescu, Sașca (Politehnica București), Pac, Stănculescu, Mureșanu (Politehnica Galați), Lucescu, Stanciu, Vasilescu (ISE București), Frăsineanu, Timofte (Universitatea Iași), Miclăuș, Tipțer, Boacă (IMF Tg. Mureș), Macai, Lupu (Institutul Pedagogic Bacău).

În continuare vor avea loc următoarele jocuri:

Etapa a III-a — miercuri 6 iulie

Teren I.M.F. Medicina, orele 16,00 Politehnica Galați — Institutul Pedagogic Constanța, 18,00 Agronomia Craiova — Institutul Pedagogic Bacău.

Teren Politehnica, orele 16,00 Politehnica București — Institutul Politehnic Brașov, 18,00 Institutul de Mine Petroșeni — I.S.E. București.

Etapa semifinală — vineri 8 iulie

Teren I.M.F. Medicina orele 16,00 locul 3 seria I—locul 3 seria a III-a, 18,00 locul 2 seria a II-a — locul 3 seria a IV-a.

Teren Politehnica, orele 9,00 locul 2 seria I — locul 2 seria III-a, 16,00 locul 1 seria I — locul 1 seria a III-a, 18,00 locul 1 seria a II-a — locul 1 seria a IV-a.

Etapa finală — duminică 10 iulie

Teren I.M.F. Medicina ora 8,30 joc pentru locurile 7 și 8, ora 10,15 joc pentru locurile 5 și 6.

Teren Politehnica ora 8,30 joc pentru locurile 3 și 4, ora 10,15 joc pentru locurile 1 și 2.

Închiderea festivă va avea loc duminică 10 iulie la orele 12,30 pe terenul Politehnica.

Gh. NERTEA

Vă prezentăm ANTRENORII ŞI FOTBALIŞTII EMERIŢI

AL. APOLZAN

Climatul unei convorbiri cu Apolzan este întotdeauna senin şi plăcut, Apolzan — naratorul păstrînd caracteristicile generale ale lui Apolzan — fotbalistul: „acroşaj" ireproşabil în dialog, eleganţă şi prestanţă în „jocul cu capul", intuiţie a intenţiilor interlocutorului (era să spun a adversarului), care îl face uimitor (ca pe vremuri pe teren) în... jocul la intercepţie.

Aşadar, iată cîteva secvenţe din filmul unei vieţi dedicate fotbalului.

Locul şi data naşterii — Sibiu, 6 februarie 1927. La 7 ani a început cariera... neoficială de fotbalist. Primul „balon" — evident mingea de cîrpă, avînd ca anvelopă, din cînd în cînd, ciorapul de mătase al surorii mai mari, Jeni. Al doilea balon, net superior calitativ primului, mingea din păr de coadă de cal. Cu un umor irezistibil, valorosul nostru stoper îşi aminteşte: *„Toţi pruncii din echipa uliţei, înarmaţi cu foarfeci, vînam cozile cailor de prin oraş"*.

Activitatea oficială a început la 12 ani, cînd Piţi a „semnat" pentru piticii Şoimilor, garnitură care cuprindea, printre alţii pe Roman, Dragoman, Sandu Moldovan şi aripa dreaptă — Alexandru Apolzan (inter), Iosif Apolzan (extremă) şi care „bătea numai de la 7 în sus!".

La vîrsta de 14 ani, familia Apolzan se mută la Bucureşti iar Alexandru intră „ucenic intern" la uzinele Rogifer. Deşi viaţa se prezintă în culori mult mai dure — („Două ore lipsă la lucru se pedepseau cu două ore de carceră iar despre masă să nu mai vorbim, cred că un an de zile am mîncat numai mazăre") — fotbalul i-a intrat definitiv în cap şi nu-i mai poate ieşi nici noaptea, în vis.

Cum pasiunile mari îşi găsesc de multe ori un scut în providenţă, iată-l pe meşterul Gh. Dragomirescu privind cu ochii uneziti de emoţie „stofa" de fotbalist a blondului fiirav din atelierul său. *„Acoperindu-mi strategic retragerea la antrenamente, „nea Gogu" a fost primul om care a crezut realmente în talentul meu"* — spune azi Alexandru Apolzan.

Anii de juniorat la echipa Rogifer n-au rămas fără urme, tînărul, furat la început de artificiile fotbalului-balet ajungînd să se simtă „mult mai teapăn pe picioare", mai sigur pe el.

La 18 ani, în 1946, se produce debutul cu D mare, Apolzan semnînd pentru echipa de categoria A, Locomotiva Bucureşti. O formaţie cu multe „nume": Mari, Ghiuriţan, Tănăsescu, Urechiatu, Izbiceanu, Mihăilescu, Lungu, Filotti, Valentin Stănescu, Marian. Primul lucru învăţat la Locomotiva: *sentimentul de echipă*.

Posturi ocupate în formaţie — fundaş dreapta, stoper, mijlocaş dreapta — pe acest din urmă post debutînd ca internaţional „B", în 1947 la Budapesta. Rezultatul de 0—0 obţinut în deplasare, în faţa unei puternice selecţionate maghiare, este apreciat, debutul internaţional al lui Apolzan fiind de bun augur.

În 1949 se produce marea cotitură din viaţa lui Apolzan. Trece la C.C.A. La început, în prezenţa lui Androvici în echipă, joacă fundaş dreapta.

Nu după multă vreme însă se încheagă un „11" memorabil — *Voinescu — Zavoda II, Apolzan, Rodeanu — Balint, Bone — V. Moldovan, Roman, Drăgan, Zavoda I, P. Moldoveanu* care va preda ştafeta „schimbului de aur" al C.C.A.-ului: *Voinescu — Zavoda II, Apolzan, V. Dumitrescu — Onisie, Bone — Cacoveanu, Constantin, Alexandrescu, Zavoda I (Raksi), Tătaru*.

Cu această echipă, amintirile lui Apolzan se prezintă sub o adevărată cavalcadă a succeselor: 6 titluri de campion, cucerirea Cupei României de 6 ori, numeroase succese în meciuri internaţionale.

Şi apoi, să înfrîngi pe teren propriu un team cuprinzîndu-i, printre alţii, pe celebrii Vukas, Zebeţ, Milutinovici, Beara, Boşkov, Mitici, Bobek, — este vorba de victoria din 1956 a echipei României în faţa Iugoslaviei (1—0), în formaţia noastră evoluînd 10 jucători de la C.C.A. — iată un adevărat subiect de istorie fotbalistică. *„N-am să uit niciodată* — evocă Apolzan — *saltul de fericire al lui Ghiţă Cacoveanu după înscrierea golului, privirea rătăcită a lui Beara, absolut groggy, norii acelei după-amiezi de aprilie, care la 1—0 mi se învîrteau în faţa ochilor halucinanţi şi ameţitori ca în filmul „Zboară cocorii"*.

Revenind la personalitatea atît de net conturată a lui Apolzan, vom adăuga cîteva amănunte „tehnice" care au scăpat multora şi care explică în mare parte succesele acestui „arbitru al eleganţei" din fotbalul românesc: fugea, în bocanci, 100 de metri în 11 secunde (!), avea o detentă de atlet — sărea 1,70 m. la înălţime — şi lovea mingea perfect cu ambele picioare.

Pentru amatorii de statistici, dăm numărul jocurilor internaţionale pe care le-a disputat în echipa României: 30 (22 în selecţionata A şi 8 în selecţionata B).

Iar celor care se întreabă ce contingenţe mai are — azi — cu fotbalul maestrul emerit Alexandru Apolzan, le răspundem că este antrenor la centrul de copii şi juniori Steaua, că antrenează 2 echipe de juniori care au ocupat anul acesta, ambele, locul I şi că printre zecile de discipoli ai săi, se află un puşti — Mihai Pîrlea — neverosimilă, aproape, copie a lui Piţi Apolzan de ieri.

Marius POPESCU

CUVINTE INCRUCIŞATE

La înaintare

ORIZONTAL: 1) „Perla" înaintărilor — Înaintaş la „U" — Coadă festiv. 2) Propulsor al atacului — A realiza în Cupă cel puţin un gol diferenţă. 3) Precede pe Pîrcălab sau Ionescu — Merg cu... tandemul. 4) A marcat Rapidului două goluri în urmă cu cîţiva ani, smulgîndu-i Cupa de sub nas — Construit din beton şi contraatacanţi năpraznici. 5) Un colectiv oarecare — Fotbalul nostru. 6) Dă o piesă fără „Centru" şi se mai şi plînge (Nicuţă) — Venus i-a dat naştere. 7) Doarme... în atac — Verbul înaintării — Pasă... pistei. 8) Negaţie — Cu găuri în dispozitiv şi implicaţii muzicale. 9) „Extremă" a Crişului — Cap de serie! — Pe centru la „azzuri"! — Gaze naturale 10) A se ambala pe extremă — Extremă slabă (Acum s-a mai îngrăşat!) 11) A înjgheba un atac — Insulită lîngă Noua Caledonie. 12) „Steaua" lui Humis şi Bodola — Grîu rezistent — În centrul atacului! 13) Deschide la poartă... — ...şi un stîlp al acesteia — Numai dacă se trage în plin. 14) Între Vasco şi Gama — Delicvent la eficacitate, cu excepţii ici şi colo.

VERTICAL: 1) Gînganie cu goluri... de toată frumuseţea — Puţini înaintaşi îl păcăleau pe vremuri în naţională. 2) Inadvertenţe cu fluier — Corso, Pîrcălab sau Eusebio — L-a „driblat" pentru prima oară pe Adam. 3. Reflexul din tribune al jocului anost de pe teren — A schimba etapa. 4) Strigăt... la înaintare — Literă grecească (în tripletă, la urma urmei!) — Echipe lărgite. 5) Reputată formaţie londoneză — Începe ca Ripensia şi termină ca Venus! 6) Posedă — Cu sufletul la echipă — Extreme la U.T.A.! 7) Plimbare strict planificată... cu cîştig la mica ciupeală — Oraşul lui Matei şi Cuperman. 8) Nume turcesc — Multiplul de 45 (fără prelungiri!) — Controlat la picioare. 9) Cap — Văd fotbal la... poale, nu glumă! Articol. 10) Acţionează numai la cap — Portar cu şalvari. 11) Asaltat într-una de bombele înaintaşilor — D — Gospodărie de Stat. 12) Popa îl utilizează spre a nu fi.... gol — Extremă extra „real"-istă. 13) Al şaptelea magnific pe San Siro — Găzduieşte meciuri în „Cupa balcanică". — Scorul înaintărilor sterile.

Cuvinte mai puţin cunoscute: UEN

GH. CORJOS

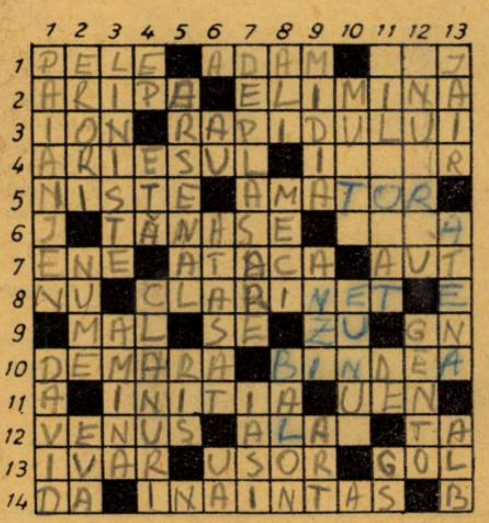

Din istoricul campionatelor mondiale

Doi observatori români despre ediţia din 1958

După ce în 1930 o echipă românească s-a... aventurat pe meleagurile sud-americane la prima ediţie a Campionatului mondial, o delegaţie de tehnicieni români a fost trimisă să asiste la a 6-a ediţie a „Cupei Jules Rimet", desfăşurată în 1958 în Suedia. Delegaţia era alcătuită din ION LUPAŞ şi ION STOIAN, pe atunci primul — antrenor al echipei Progresul, iar secundul — secretar general al federaţiei noastre. Aceşti doi tehnicieni îşi deapănă amintirile în rîndurile de mai jos.

„Cînd am sosit în Suedia — începe **ION LUPAŞ** — **mai rămăseseră de jucat semifinalele şi finala. De aceea, am crezut că înainte, cel mai chibzuit lucru era să sondăm opiniile specialiştilor prezenţi acolo de la începutul competiţiei, pentru a cunoaşte aprecierile cele mai autorizate şi pentru a ne înarma cu informaţiile necesare asupra celor patru echipe care, chiar în postura de semifinaliste, cuceriseră deja — prin evoluţia lor — atît pe tehnicieni, cît şi pe spectatori. Suedia, Franţa, R.F. Germană şi Brazilia erau binecunoscute şi succesul fiecăreia dintre ele îşi avea explicaţia lui.**

Robusta apărare suedeză susţinea un atac în care Hamrin şi Skoglund erau foarte apreciaţi. Despre francezi, toată lumea vorbea cu entuziasm, referindu-se la inteligenţa lui Kopa şi la eficacitatea lui Fontaine. Vest-germanii alcătuiau un angrenaj (pe care-l observau cu mare atenţie brazilienii), căruia însă, dacă i s-ar provoca cea mai mică defecţiune, ar sta... În fine, Brazilia — o ECHIPĂ mare care „merge" de la un meci la altul tot mai bine, apropiindu-se de perfecţiune.

Primul joc la care am asistat a fost R. F. Germană — Suedia, **la Göteborg. O jumătate de oră de fotbal în care jocul vest-germanilor amintea de „tic-tac"-ul ceasornicului. Apoi, arbitrul maghiar Zsolt l-a eliminat pe fundaşul** Juskowiak, **pentru atac brutal asupra lui** Hamrin, **şi ceasul a stat definitiv...**

Partida Franţa — Brazilia, **văzută de** Ion Stoian, **a scos în evidenţă adevărul că 2—3 individualităţi, oricît de strălucite ar fi ele, nu pot sta cu succes în faţa unei echipe de valoarea celei pe care o alcătuiau sud-americanii. Iar finala Brazilia — Suedia a demonstrat din plin acest lucru!**

Brazilia a triumfat, după ce în ediţiile 1950 şi 1954 — deşi a dispus de jucători de valoare mondială — înregistrase două insuccese, individualităţile sale neputindu-se „contopi". Vicente Feola **a început pregătirile pentru 1958 pornind de la această constatare. După patru ani de muncă fără preget, Brazilia a cîştigat titlul suprem, comportîndu-se ca ECHIPA atît de strălucit încît nu s-a putut auzi nici cea mai mică obiecţiune, neputindu-i-se imputa nici o slăbiciune**

Sîntem acum în preajma începerii ediţiei a VIII-a. Specialiştii şi iubitorii fotbalului îşi pun întrebarea: ce va aduce nou acest C.M.? **În aşteptarea răspunsului, să trecem în revistă „noutăţile" ediţiei din 1958, care, pare-se,** s-a deosebit cu mult de cele anterioare şi a reprezentat punctul de plecare în acţiunea de modernizare a jocului de fotbal, **simţită — de altfel — în toate ţările europene şi sudamericane.**

În spatele succesului fără precedent obţinut de Brazilia se ascund pregătirile ei migăloase făcute de Feola şi ajutoarele sale pînă în cele mai mici amănunte. **În adevăratul înţeles al cuvîntului, „noutăţile" în fotbal nu sînt altceva decît un nivel mai ridicat sub raport calitativ, pînă la care sînt rezolvate problemele de bază: pregătirea fizică, tehnică, tactică şi moral-volitivă.**

1. Majoritatea specialiştilor a stabilit că cea mai mare realizare a brazilienilor a fost pregătirea lor fizică extraordinară, care a întrecut chiar şi pe cea tehnică! **Faptul că după meciuri deosebit de grele au fost capabili, în semifinale şi finală, să evolueze cu o prospeţime nebănuită şi să nu dea nici cel mai mic semn de oboseală fizică şi nervoasă,** nu putea fi o întîmplare! **Obişnuinţa căpătată în 4 ani de muncă serioasă a făcut ca cea mai bună echipă a competiţiei să se antreneze chiar în Suedia** mai mult decît toţi adversarii săi, **uneori în condiţiile prealabile introducîndu-se greutăţi care să reamintească a nu ştiu cîta oară pe cele ce eventual ar fi posibile din partea viitorului adversar.** De subliniat că nici un jucător brazilian nu s-a arătat, pe parcursul antrenamentelor, plictisit şi obosit. **Asta, da răbdare!**

2. Tehnic, Didi, Garrincha, N Santos, Zagallo, Vava **etc. n-au putut fi egalaţi, deşi au fost filmaţi, studiaţi şi analizaţi pînă în cele mai mici amănunte. Modul cum au stăpînit balonul putea fi comparat, cu puţină îndrăzneală, cu arta pianistului sau a cîntăreţului de operă... Dar, aidoma acestora, antrenamentele lor au însemnat repetarea nesfîrşită a unor procedee pe care cu cît le exersau mai mult cu atît le „cizelau" mai frumos! Şi în fotbal frumosul are un vast teren de exprimare. „Noutăţile" tehnice ca „foglia secca" erau cunoscute încă din 1925—30. În Suedia aveau doar altă faţă...**

3. Tactic, **brazilienii au repurtat în 1958 o victorie colosală. Întreaga lume a manifestat un interes şi o admiraţie pentru sistemul 4—2—4 cum nu s-a mai întîmplat niciodată. Specialişti, antrenori şi conducători de pretutindeni şi-au desfăşurat de atunci munca lor sub influenţa acestui sistem. S-a văzut însă destul de repede că a juca organizat e mai greu decît a juca empiric, iar cunoaşterea şi aplicarea unor principii nu e treabă uşoară. Or, Feola tocmai în acest domeniu s-a dovedit un fin specialist.** Nici un jucător brazilian n-a făcut pe teren vreo minune, dar şi-a executat perfect sarcinile, **fie că se afla în atac, fie că era în apărare, fără teamă sau ezitări,** deoarece ieşirea dintr-un rol şi intrarea în altul era perfect sincronizată cu acţiunea coechipierilor. **Extrema stîngă** Zagallo, **de pildă, avînd cu totul alte sarcini decît** Garrincha, **a intrat sau sprijinit multe atacuri** de pe postul de mijlocaş stînga, **pereche ideală pentru** Didi, **care juca minute întregi half dreapta! În faza următoare, atacul brazilian se contura altfel:** Garrincha — Didi — Vava — Pele, **cu mijlocaşii** Zito — Zagallo; **apoi încet totul se întorcea la forma iniţială de aşezare, cînd** Didi **îşi relua locul de half, iar** Zagallo **pe cel de extremă.** A opera, deci, în zone mari nu înseamnă a trasa unui jucător sarcini imposibile, **aşa cum au făcut unii, la noi, sau în alte**

(Continuare în pag. a 10-a)

REÎNTÎLNIRE

SCHIŢĂ DE SANDU MARIAN

Bolid năvalnic, mingea ţîşnii din apa mării şi — cîtă spaimă în ochii lui Petrică — ea se opri taman în nasul tînărului înalt şi blond. Ce se va întîmpla?

Cînd descoperi micul vinovat, ochii albaştri n-au scînteiat a mînie; dimpotrivă, îl priveau veseli. De abia atunci, Petrică începu să rîdă. Pescăruş alb-albastru, mingea zbură înapoi şi se încinse năpraznic duel de mingi, împroşcînd scînteietoare boabe de diamant. Pînă la urmă, giftiind, puştiul se dădu bătut; îi era şi greu băiatului de o şchioapă să ţină piept voinicului răsărit din valuri. Învingătorul îşi ridică învinsul în aer şi, darnic, îi dădu voie să-şi aleagă soarta:

— Unde să te arunc?

— La tăticu!

Tăticu privi mirat, prin umbra ochelarilor, pe misteriosul vizitator, care-i aducea băiatul suit pe umeri.

Încercă să fie aspru:

— Petrică, iar ai făcut vreo năzbîtie!

— N-aveţi grijă. Mi-a fost un excelent partener de joacă... Ştiţi, puştiul are talent la minge...

Despre ce se poate vorbi pe nisipul auriu încins de căldură al plăjii? Campionatul de fotbal s-a încheiat, stadioanele sînt pustii, dar cîte amintiri nu pot reînvia? Mai ales că proaspeţii prieteni — care tînăr nu joacă fotbal? — sînt legaţi prin acelaşi sport. Fac parte din echipele regiunii lor, unul înaintaş, celălalt fundaş. Poate chiar să se fi întîlnit în cine ştie ce meci.

— Tata nu mai joacă.

— Cum se poate? Este încă tînăr.

— L-a lovit cinera. Era în 18 mai, ziua mea de naştere — continuă Petrică cu tristeţe. Mama făcuse o tortă mare cu 9 lumînări. Eu am plecat cu tata la meci, mi-a promis că pentru ziua mea va marca un gol. Cu cîtă bucurie ne aştepta mama, dar cînd l-a văzut pe tăticu adus sprijinit pe umerii a doi coechipieri...

Ca prin vată auzea noul prieten cuvintele lui Petrică... Îşi amintea exact ziua: 18 mai. Cum ar fi putut s-o uite? Meci greu. Cinci minute înainte de final... Înaintaşul echipei adverse ţîşnise spre poartă. Îl are şi acum înaintea ochilor. Îl vede cum se aproprie. O singură soluţie. Închise ochii şi trase. Un pîrîit, ca un scrîşnet...

— Nu vă e bine! Aţi stat prea mult în soare!

Deschise ochii. Fostul lui adversar îl privea zîmbind. Alături o cîrje...

N-a putut înţelege Petrică, de ce noul său prieten înalt şi blond, avea ochii plini de lacrimi — nici el, cît e de mic, nu mai plînge. De ce l-a îmbrăţişat pe tăticu şi i-a şoptit: „Iartă-mă!".

Tăticu însă a înţeles... A înţeles că tînărul din faţa sa nu va mai închide niciodată ochii cînd va trage... Va şti că în faţa lui se află un om.

PENTRU AGENDA DVS.

28 IUNIE
Berlin : Dynamo Dresda — Chile 2—1 (0—1)
Barcelona : F.C. Barcelona — Uruguay 0—1 (0—1)
29 IUNIE
Florența : Italia — Mexic 5—0 (2—0)
Oslo : Norvegia — Anglia 1—6 (1—5)
Malmö: Suedia (tineret) — U.R.S.S. 1—4 (1—1)
Lens : Lens — Ungaria 1—5 (0—2)
Krems : Kremser S. K. — Argentina 1—3 (1—2)
Varna : Cerno More — Partizan Tirana 3—1 (2—0)
București : Rapid — Olanda (feroviar) 6—0 (2—0)
Berlin : Vorwaerts — St. roșu Brașov 0—0
Erfurt : Rotweiss — Dinamo Pitești 1—0 (1—0)
30 IUNIE
Söteborg : Suedia — Brazilia 2—3 (1—1)
Galashiels : Fayrdane — Franța 1—8 (0—4)
Arad : U.T.A. — Jednota Zilina 2—1 (2—1)
Constanța : Farul — Spartak Subotița 6—0 (4—0)
1 IULIE
Viena : Rapid — Bulgaria 2—3 (2—1)
2 IULIE
Rotterdam : Sparta — Ungaria 1—4 (0—1)
Leipzig : R. D. Germană — Chile 5—2 (2—0)
București : Progresul — Spartak Subotița 4—1 (3—0)
Craiova : Știința — Botev Vrața 2—0 (1—0)
Timișoara: Politehnica — Jednota Zilina 4—3 (2—1)
3 IULIE
Copenhaga : Danemarca — Anglia 0—2 (0—1)
Porto : Portugalia — Romănia 1—0 (1—0)
Graz : A. C. Graz — Bulgaria 1—6 (1—4)
4 IULIE
Arad : U.T.A. — Partizan Tirana 1—2 (0—0)
6 IULIE
Utrecht : Olanda (feroviar) — Rapid București

SPICUIRI DIN REGULAMENT

● In cele patru grupe (I, II, III și IV sau A, B, C, și D) jocurile se vor disputa după sistemul campionat (fiecare cu fiecare), dar numai o singură dată, cu adițiune de puncte. Deci, după consumarea celor 6 meciuri, cîte comportă fiecare grupă, se va alcătui un clasament (2 puncte pentru victorie, un punct pentru meci nul și 0 puncte pentru înfrîngere).

● Dacă două sau mai multe echipe se vor găsi la egalitate de puncte, departajarea lor se va face prin golaverajul general, rezultat din cele 3 meciuri disputate de fiecare echipă (golaverajul se obține PRIN ÎMPĂRȚIREA NUMĂRULUI DE GOLURI marcate la cel al golurilor primite). In caz de egalitate și la golaveraj, atunci se va recurge la tragere la sorți pentru a stabili ordinea echipelor.

● Din fiecare grupă se vor califica pentru sferturi de finală primele două clasate.

● Incepînd cu sferturile de finală, turneul se va disputa „sistem cupă", adică cu jocuri simple eliminatorii.

● Jocurile din sferturi, terminate la egalitate după 90 de minute, vor fi prelungite, iar dacă egalitatea se va menține și după cele două prelungiri de cîte 15 minute, atunci învingătoarea va fi desemnată prin tragere la sorți.

● In cazul cînd finala se va încheia printr-un rezultat de egalitate, arbitrul va acorda prelungirile regulamentare. Iar dacă egalitatea va persista și după prelungiri, atunci finala se va rejuca la data, ora și în localitatea pe care le va stabili comisia de organizare. In situația cînd și la rejucare se va consemna un rezultat de egalitate după prelungiri, atunci cîștigătoarea va fi desemnată prin tragere la sorți.

STADIOANELE PE CARE SE VA JUCA

LONDRA

Stadionul WEMBLEY : 98.683 locuri
Stadionul WHITE CITY : 60.000 locuri

SHEFFIELD

Stadionul HILLSBOROUGH : 60.000 locuri

BIRMINGHAM

Stadionul VILLA PARK : 60.000 locuri

LIVERPOOL

Stadionul GOODISON PARK : 66.000 locuri

MANCHESTER

Stadionul OLD TRAFFORD : 64.000 locuri

MIDDLESBOROUGH

Stadionul AYRESORNE PARK: 46.000 locuri

SUNDERLAND

Stadionul ROKER PARK : 63.500 locuri.

FOTBALUL ÎN LUME

După o statistică recentă, cele 126 de federații naționale afiliate la F.I.F.A. au peste 10 milioane de jucători legitimați pe tot globul.

Iată, în mare, situația, repartizată pe cele 5 confederații (după criterii geografice) ale F.I.F.A.

EUROPA: 8 milioane de jucători (în frunte situîndu-se R.F.G. — 2 milioane, U.R.S.S. — 1,7 milioane, Anglia — 757.000, Italia — 321.000).

AMERICA DE SUD: 1,3 milioane de jucători (dintre care, prima e Brazilia cu 440.000).

ASIA — AUSTRALIA: 500.000 de jucători (în frunte, Australia — 135.000, R.P.D. Coreeană — 25.000. (Pe ultimul loc, Irak — 110! (Lipsesc din statistică aproximativ 5 milioane de jucători de fotbal din R.P. Chineză).

AMERICA CENTRALĂ și DE NORD : 420.000 de jucători (în frunte, Mexic — 300.000, S.U.A. — 32.000. La urmă, Bermude — 200!).

AFRICA : 150.000 de jucători (în frunte Algeria — 27.000, la urmă Congo — 1.800).

PREGĂTIȚI-VĂ TELEVIZOARELE!

Știrea o cunoașteți. Televiziunea noastră vă va da posibilitatea să fiți, prin intermediul „micului ecran", spectatori la o serie de meciuri ale turneului final, stînd comod în fotoliile dv. Vă reamintim „punctele de atracție" ale perioadei 11—30 iulie:

11 iulie, ora 20.30: Anglia — Uruguay
12 iulie, ora 20.30: Bulgaria — Brazilia
13 iulie, ora 20.30: Ungaria — Portugalia
15 iulie, ora 20.30: Brazilia — Ungaria
16 iulie, ora 16.00: Portugalia — Bulgaria
19 iulie, ora 20.30: Portugalia — Brazilia
20 iulie, ora 20.30: Ungaria — Bulgaria
23 iulie, ora 16.00: un meci din sferturile de finală
25 iulie, ora 20.30: o semifinală.
26 iulie, ora 20.30: a doua semifinală.
28 iulie, ora 20.30: finala pentru locul 3.
30 iulie, ora 16.00: finala campionatului.

MOZAIC

● **Cu prilejul Congresului F.I.F.A. de la 8 iulie, la Londra, se va lua în discuție admiterea ca membre a unor noi federații de fotbal : Gabon, Noua Guinee, Singapore, Aden, Bahrein, Gambia. Aceste candidate se vor adăuga celor 124 federații naționale care fac parte din F.I.F.A.**

● **Londra va fi, cu ocazia turneului final, locul de întîlnire a multor jucători profesioniști care nu activează de fapt în propriile lor țări. Echipa R.F.G. contează pe Haller, Schnellinger și Brülls, care joacă în Italia. Spania are și ea „italienii" ei : Suarez, Del Sol și Peiro. Elvețienii îi așteaptă pe Alemann (de la F. C. Nürnberg) și Pottier (de la F. C. Angers). Echipa Franței se va întîlni cu Müller (F. C. Barcelona) și Combin (F.C. Varese).**

Chile speră să-l aibă pe Jorge Toro (A.C. Milano), iar opinia publică îi cere lui Alf Ramsey să-l recheme pe Gerry Hitchens de la Atalanta Bergamo. Pînă și echipa Braziliei are nevoie de „emigranții" Amarildo (A.C. Milano) și Jair (Internazionale).

● **Totalul spectatorilor care au asistat la cele 127 de meciuri din preliminariile Campionatului mondial se ridică la cifra de 4.091.508. Dintre aceștia : 2.971.182 de spectatori au fost înregistrați la cele 82 de meciuri disputate în Europa; 656.202 spectatori la cele 19 jocuri din America de Sud; 376.586 la 24 de partide desfășurate în America de Nord și Centrală, iar 87.538 în întîlnirea dublă R.P.D. Coreeană — Australia. Cîți spectatori va adăuga la această cifră turneul final din Anglia ?...**

Un „out-sider" periculos, în grupa C

REPREZENTATIVA R. P. UNGARE

Fotbaliștii maghiari se pregătesc de foarte multă vreme pentru turneul final al C.M. și nutresc speranța, la capătul acestor intense pregătiri (care au determinat și o modificare în ce privește perioada de desfășurare a campionatului) că vor reuși o comportare demnă de renumele de care se bucură fotbalul lor. Deși unii specialiști, prezenți la cîteva din partidele de verificare ale lotului Ungariei, consideră formația actuală sub nivelul celei din 1954, totuși Lajos Baroti — conducătorul tehnic al reprezentativei — pare satisfăcut de ultimele verificări ale echipei atît la Lens, în Franța, cît și la Rotterdam, în Olanda. Încît, s-ar putea ca selecționata Ungariei să încurce multe socoteli în cea mai puternică grupă a turneului final (cu Brazilia, Portugalia și Bulgaria). Baroti a deplasat în Anglia numai 18 din cei 22 de jucători, urmînd ca în caz de nevoie să apeleze la cei patru rămași în Ungaria (portarul Geczi, fundașul Ihasz și înaintașii Nagy și Puskas).

În fotografie : echipa R. P. Ungare, înainte de meciul susținut pe Népstadion, în compania reprezentativei Elveției (3—1).

Foto M.T.I.

Din istoricul campionatelor mondiale

(Urmare din pag. a 9-a)

părți. Apoi, cînd s-au ivit insuccesele, mulți tehnicieni — răspunzători, de fapt, de ele — s-au grăbit să dea vina pe lipsa de jucători de valoare asemănătoare cu cea a brazilienilor, singura condiție pentru a putea juca eficient în noul sistem !

Iată, deci, cum, după opt ani de aplicare a sistemului 4—2—4, sîntem tot la așezarea în teren ca formă, iar fondul problemei, adică organizarea rațională a circulației jucătorului să constituie încă obiectul multor discuții.

Interesant de amintit că sistemul 4—2—4 s-a născut nu în 1958 ci în 1925 cu ocazia unui meci între Ambroziana (azi Internazionale) și Ferencvaros. Desigur că brazilienii au merite mari în modul cum l-au „expus" în Suedia, dînd mult de lucru specialiștilor, care neputîndu-l utiliza cu succesul dorit i-au adus multe „îmbunătățiri" și, bineînțeles, în final l-au denigrat ! Poate că acum brazilienii îi vor prezenta sub o formă... nouă !..."

1958, Suedia...

Prima victorie braziliană, într-o finală, cu Suedia, în care sud-americanii au făcut o mare impresie. Ei au completat cu scorul de 5—2 suita de victorii repurtate în această ediție (1—0 și 1—1 cu Peru în calificări, 3—0 cu Austria, 0—0 cu Anglia, 2—0 cu U.R.S.S., 1—0 cu Țara Galilor și 5—2 cu Franța, în turneul final).

Reprezentativa noastră a fost la un pas de a se califica pentru turneul final. Înaintea ultimului meci, cel cu Iugoslavia la Belgrad, îi mai trebuia un punct pentru a ocupa primul loc în grupa a VII-a. Dar a pierdut jocul și a trebuit să se mulțumească cu locul secund. Rezultatele echipei noastre : 2—1 și 3—0 cu Grecia, 1—1 și 0—2 cu Iugoslavia.

1962, Chile...

Din nou supremație braziliană. Ultimul act a situat după sud-americani pe fotbaliști cehoslovaci, vicecampioni mondiali. O finală cu joc excelent, încheiată cu 3—1 pentru Brazilia, care nu l-a avut pe Pele în formație, dar l-a lansat pe Amarildo. Drumul brazilienilor spre al doilea titlu mondial : 2—0 cu Mexic, 0—0 cu Cehoslovacia și 2—1 cu Spania, în grupele turneului final, 3—1 cu Anglia în sferturi de finală, 4—2 cu Chile în semifinale.

La această ediție, echipa noastră n-a mai participat (ea fusese repartizată în grupa preliminară) a VII-a, cu Italia și Izrael).

TÎRGUL DE LA HOTEL „GALLIA" E ÎN TOI

scrisoare din ITALIA

Zilele acestea se încheie o lună dificilă pentru fotbalul profesionist italian. Este vorba de luna transferurilor, cu tot cortegiul ei de mascarade, pe care nu le poate pune în umbră nici măcar apropierea turneului final de la Londra ! Sediul acestui adevărat bilci este hotelul „Gallia", la 50 de metri de gara principală din Milano. Aci își trimit emisarii cele 18 cluburi de primă divizie, inclusiv retrogradatele și cele trei cluburi promovate din divizia secundă. Camerele de hotel se transformă astfel în birouri comerciale, cu secretare, cu mașini de scris, cu safeuri. Tratativele sînt, firește, secrete; numai telefonistele cunosc numeroasele rendez-vous-uri ce se aranjează de la cameră la cameră. Pentru indiscrețiile de rigoare, ziariștilor nu le rămîne decît... să facă curte standardistelor. Dar dacă pertractările sînt secrete, semnarea contractelor devine publică, însoțită de flash-urile fotografilor, de conferințe de presă, de șampanie.

La acest „tîrg anual" tradițional de la hotelul „Gallia", aproximativ 50-60 de jucători de primă divizie își schimbă tricourile, trecînd de la un club la altul. Cifra de afaceri a „tîrgului" se ridică la vreo cinci miliarde de lire (deși recordul din 1964 a fost de 8 miliarde). Milioanele se joacă aici cu multă dezinvoltură, ceea ce nu-i de mirare pentru cine cunoaște pe președinții marilor cluburi, în majoritate industriași de mare anvergură din Italia. Acești cavaleri de industrie nu apar la „Gallia" decît în momentele solemne, cînd fac declarații sau cînd, pentru puțină publicitate, acceptă chiar să-și înfrunte suporterii. Așa a pățit-o anul trecut Fiore, președintele lui Napoli, care a fost apostrofat de suporteri la ieșirea din hotel, pentru că a achiziționat pe „bătrînul" Sivori.

Negoțul de jucători de la „Gallia", se face după toate regulile bursei. Se oferteză, se contra-ofertează, se cumpără, se vinde, se schimbă sau se schimbă cu compensații, se ia în coproprietate ! Singurii care nu participă la propria lor negociere sînt jucătorii. Lor le este strict interzis accesul la hotelul „Gallia". Lor nu le rămîne decît să citească ziarele, ca să afle unde vor pleca și ce valoare au, în raport cu alții.

Acum este încă prea devreme pentru a avea tabloul complet cu rezultatele lui „calcio-mercato" (piața fotbalistică). Ceea ce se știe sigur este că Peiro (Inter) va juca în sezonul viitor la Roma, prețul vînzării fiind de 125 milioane lire. Recordul de pînă acum este de 400 milioane lire, sumă plătită de Milan lui Torino pentru obținerea lui Rosato, un „libero" de care avea nevoie. Dar, acceptînd un asemenea preț, Milano a creat un precedent periculos, care va ridica pretențiile multor ofertanți. Cei mai discutați jucători pe piața transferurilor sînt acum Riva, Pascutti, Meroni, Amarildo, Bercellino, Cu puțină răbdare vom afla ce soartă li s-a rezervat. În plus, circulă insistent zvonul că scoțianul Denis Law, certîndu-se cu antrenorul Matt Busby, ar fi dispus să vină în Italia. Se pare că mai mulți emisari (printre care cel de la Napoli), au și luat calea aerului spre Manchester. Clubul englez e dispus să-l cedeze pe Law contra 200 de mii de lire sterline.

BRUNO VITTI

MILANO, 4 iulie 1966

VĂ PREZENTĂM

ALTE STADIOANE ALE TURNEULUI FINAL

După cum se știe, meciurile din cadrul seriei a doua a preliminariilor Campionatului mondial de fotbal se vor disputa pe stadionul „Villa Park" din Birmingham și pe stadionul „Hillsborough" din Sheffield. Ambele stadioane au o veche tradiție în fotbalul insular prin faptul că aici două echipe cu mari veleități în campionatul primei ligi, Aston Villa și Sheffield Wednesday, sînt la ele acasă.

★

Nici un alt stadion provincial nu a văzut jucînd atîția internaționali, atîtea meciuri interțări și atîtea semifinale ale Cupei Angliei, ca Villa Park din Birmingham. Totuși, în cadrul actualului Campionat mondial, stadionului din Sheffield îi va reveni o onoare mai mare, căci în afara jocurilor din seria a doua aici se va juca și un meci din sferturile de finală.

În momentul de față, stadionul Villa Park a fost modernizat. Clubul a investit 115 000 lire, acoperind din nou una din tribune și amenajînd încă 6 290 locuri de stat jos, plus un bar. Tribuna opusă, care avea numai locuri în picioare, are acum 6 250 locuri pe bănci, iar în cele patru diagonale ale stadionului s-au făcut amenajări ultra-moderne pentru radio, presă, televiziune și film.

Dintr-un total de 60 000 locuri, 18 500 sînt locuri de stat jos și numai o singură parte din cele patru ale stadionului, nu este acoperită. Dar amenajarea cea mai importantă adusă terenului de joc a fost lărgirea lui cu 2,74 metri pentru a fi conform cerințelor F.I.F.A.!

★

Cînd conducerea clubului Sheffield Wednesday a aflat că terenul său a fost afectat jocurilor din cadrul Campionatului mondial a alocat suma de 150 000 lire pentru amenajări. Într-un cadru festiv, Sir Stanley Rous, președintele F.I.F.A., a inaugurat prima gradenă care avea să facă parte dintr-o tribună cu 5 000 locuri de stat jos în spatele uneia din porți. Stadionul are, ca și cel de la Villa Park, 60 000 locuri, dar cu cele 24 500 locuri de stat jos este cel mai mare, din acest punct de vedere, din întreaga Anglie.

Reconstrucția stadionului Hillsborough a început de fapt o dată cu înființarea clubului, în 1867.

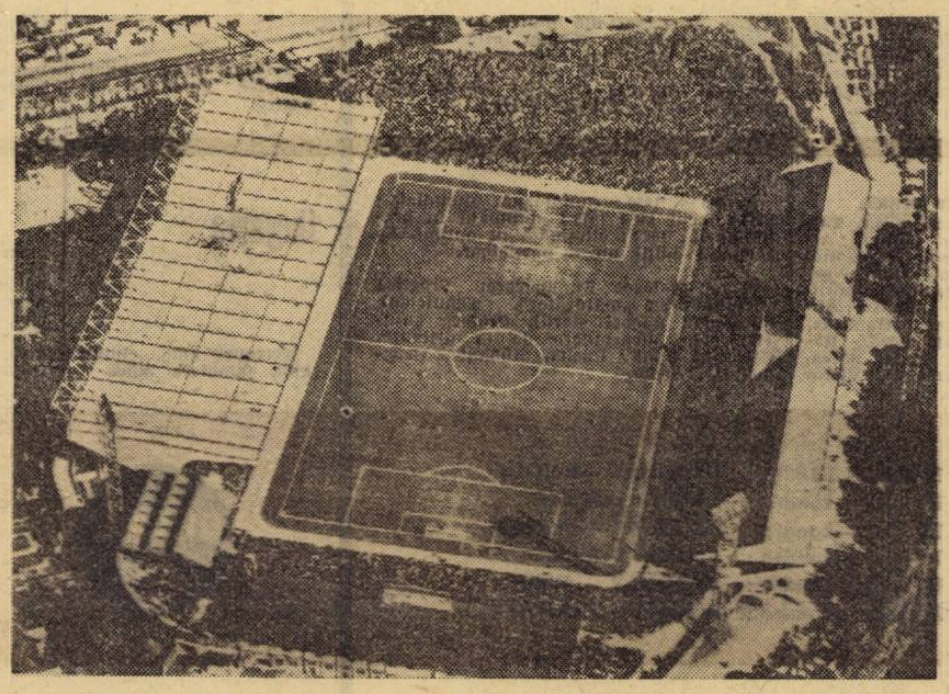

Sus: Stadionul clubului „Aston Villa" din Birmingham
Jos: Stadionul Hillsborough din Sheffield

INCURSIUNE DE-A LUNGUL CELOR 7 EDIȚII

Dacă jocul de fotbal este denumit — pe drept — „sportul rege", atunci Campionatul mondial de fotbal ce se dispută la fiecare patru ani poate fi socotit — cel puțin — o adevărată... ceremonie de încoronare.

Această „ceremonie", adică lupta finală pentru cucerirea celui mai râvnit trofeu sportiv de pe glob (Cupa Jules Rimet) va avea loc anul acesta din nou în Europa, pe stadioanele Angliei, pentru a 8-a oară în istoria acestei grandioase competiții.

Inițiat acum aproape 40 de ani de Jules Rimet și transpus în realitate în anul 1930 la Montevideo, Campionatul mondial de fotbal este, alături de Jocurile Olimpice, acea competiție sportivă care înregistrează de fiecare dată cel mai mare succes propagandistic, spectacular și financiar și pentru motivul că este singura întrecere sportivă la care pot participa cot la cot cei mai reprezentativi jucători, indiferent de calitatea lor de amatori sau profesioniști, deci cei mai buni din fiecare țară.

Dintre cele 7 ediții disputate pînă în prezent, un număr de trei au avut loc în America de Sud (1930 la Montevideo, 1950 în Brazilia, 1962 în Chile), iar celelalte patru pe stadioanele europene (1934 în Italia, 1938 în Franța, 1954 în Elveția, 1958 în Suedia). Cîștigătoarele sînt cunoscute: de cîte două ori Italia (1934, 1938), Uruguay (1930, 1950) și Brazilia (1958, 1962) și o dată R.F. Germană (1954). Țările organizatoare au intrat în posesia trofeului doar de două ori: în 1930 și 1934.

De cînd se cunosc cele 16 echipe finaliste ale actualei ediții și de cînd s-au stabilit prin tragere la sorți cele 4 grupe preliminare, s-au făcut sute și mii de calcule și pronosticuri, s-au disputat partide de pregătire și antrenament care mai de care... mai puțin sau mai mult convingătoare! Rezultatele adevărate ale acestor pregătiri se vor cunoaște însă numai în luna iulie, pe stadioanele Angliei.

Pînă atunci, încercăm să vă furnizăm cîteva spicuiri din istoria acestei competiții, date și detalii care vor fi utile pentru înțelegerea secretului marii popularități a fotbalului.

La cele 7 turnee finale disputate pînă acum au fost prezente în total 36 de reprezentative, din care 21 din Europa, 11 din America, 3 din Asia și 1 din Africa. În materie de prezență, primul loc aparține Braziliei care a fost prezentă la toate cele 7 ediții. Urmează în ordine, cu cîte 5 participări: Italia, Ungaria, Iugoslavia, Franța, Cehoslovacia, Elveția și Mexic; cu cîte 4 participări: Suedia, Anglia, Belgia, Uruguay și Argentina; cu cîte 3 participări: Chile, Paraguay, R.F. Germană, S.U.A., Austria, Spania și România.

În rîndul participanților la turneul final din acest an se găsesc și două „debutante": Portugalia și R.P.D. Coreeană. Nu s-au calificat în schimb: Iugoslavia (locul IV în Chile), Cehoslovacia (locul 2 în Chile), Suedia, Belgia, Paraguay, Austria și altele.

Ținînd cont numai de rezultatele obținute în turneele finale, clasamentul primelor echipe se prezintă astfel (în paranteză s-a indicat numărul participărilor):

1.	Brazilia (7)	29	19	5	5	80—36	74,1%
2.	Uruguay (4)	16	11	1	4	50—23	71,8%
3.	Italia (5)	17	11	2	4	36—20	70,5%
4.	R.F.G. (3)	16	9	3	4	41—30	65,6%
5.	Ungaria (5)	19	11	2	6	62—27	63,1%
6.	Chile (3)	12	7	0	5	26—17	58,3%
7.	Suedia (4)	16	8	2	6	38—35	56,2%
8.	U.R.S.S. (2)	9	4	2	3	14—13	55,5%
9.	Iugoslavia (5)	19	9	3	7	33—27	55,2%
10.	Argentina (4)	12	6	1	5	27—25	54,1%
11.	Austria (3)	12	6	1	5	26—26	54,1%

12—17. Franța, Cehoslovacia, Țara Galilor, Spania, Irlanda de Nord, Cuba cu 50% fiecare. Țara noastră ocupă locul 23 cu 30%.

E interesant de arătat că finalele cele mai strînse, au avut loc în 1934 (Italia — Cehoslovacia 2—1, după prelungiri) și în 1954 (R.F. Germană — Ungaria 3—2). Finala cea mai dramatică: în 1950, pe stadionul Maracana, cînd Brazilia, țara gazdă și marea favorită, în finala de 4 echipe, disputată după sistemul — turneu, a pierdut cu 2—1 meciul decisiv jucat cu „11"-le Uruguayului (deși între minutele 46—65 a și condus cu scorul de 1—0 și avea nevoie doar de un meci egal...). Această înfrîngere a fost primită în Brazilia cu un adevărat doliu național și, să nu vă miriați, Brazilia — după acest meci — și-a reluat șirul întîlnirilor internaționale numai la 6 aprilie 1952, deci după o întrerupere de aproape 21 de luni! Tot brazilienii au realizat „scorul" finalei, 5—2 în 1958 cu Suedia, la Stockholm, cu care ocazie au intrat, în sfîrșit, în posesia trofeului. În anul 1962, ei au repetat performanța, ce-i drept într-un stil mai puțin convingător, cu scorul de 3—1 în fața Cehoslovaciei.

Scorurile cele mai categorice înregistrate în cadrul turneelor finale:
9—0: Ungaria — Coreea de sud (1954)
8—0: Suedia — Cuba (1938), Uruguay — Bolivia (1950)
7—0: Turcia — Coreea de sud și Uruguay — Scoția (1954)
6—0: Ungaria — Indiile Olandeze (1938)
7—1: Italia — S.U.A. (1934). Brazilia — Suedia (1950)
8—3: Ungaria — R.F. Germană (1954)
5—0: Brazilia — Mexic (1954), Austria — Cehoslovacia (1954), Iugoslavia — Columbia (1962)
6—1: Argentina — S.U.A. (1930). Uruguay — Iugoslavia (1930), Brazilia — Spania (1950), R.F. Germană — Austria (1954), Cehoslovacia — Argentina (1958), Ungaria — Bulgaria (1962).
7—2: R. F. Germană — Turcia (1954).

Dintre rezultatele cu cele mai multe goluri citățm:
7—5: Austria — Elveția (1954)
8—3: Ungaria — R.F. Germană (1954)
6—5: Brazilia — Polonia (1938)
7—3: Franța — Uruguay (1958)
4—4: Anglia — Belgia (1954) și U.R.S.S. — Columbia (1962).

Fiind vorba de scoruri să vă prezentăm și scurta listă a „golgeterilor" fiecărei ediții:
13 goluri: Just Fontaine (Franța, 1958)
11 goluri: Kocsis (Ungaria, 1954)
8 goluri: Stabile (Argentina, 1930)
7 goluri: Leonidas (Brazilia, 1938) și Ademir (Brazilia, 1950)
5 goluri: Nejedly (Cehoslovacia)
4 goluri au înscris un număr de 6 jucători la ediția din 1962: Garrincha și Vava (Brazilia), Leonel Sanchez (Chile), Valentin Ivanov (U.R.S.S.), Jerkovici (Iugoslavia) și Albert (Ungaria).

Menționăm că în cadrul turneelor finale la care au participat, vest-germanul Rahn a înscris în total 10 goluri, brazilianul Vava 9, uruguayanul Schiaffino 8, vest-germanul Schäfer și maghiarul Tichy cîte 7 goluri fiecare.

În materie de prezență la turnee finale, pe primul loc se află portarul mexican Antonio Carbajal, care a participat la ultimele patru turnee (1950, 1954, 1958, 1962).

La cîte trei turnee finale au luat parte: Nicolae Covaci I (România, 1930—38), Voorhof (Belgia, 1930—38), Matler și Delfour (Franța, 1930—38), Wright și Finney (Anglia, 1950—58), Schäfer (R.F. Germană, 1954—62), Grosics (Ungaria, 1954—62), Novak și Pluskal (Cehoslovacia, 1954—62), Cardenas (Mexic, 1954—62), D. Santos, N. Santos și Didi (Brazilia, 1954—62).

De remarcat și o performanță negativă ieșită din comun: una din cele mai mari figuri ale fotbalului mondial din ultimele două decenii, Alfredo Di Stefano, fost internațional în echipele Argentinei, Columbiei și Spaniei, component al Selecționatei lumii și al echipei Real Madrid, cîștigătoarea de cinci ori la rînd a Cupei Campionilor Europei, nu a jucat la nici un meci al vreunui turneu final al campionatului mondial. În 1950 era cetățean argentinian, dar juca în Columbia, iar Argentina nu a participat; în 1954 era în Spania, dar fiind tot cetățean al Argentinei nu a participat din nou; în 1958, Spania nu s-a calificat în turneul final, iar în 1962 a fost nevoit să urmărească cele 3 partide ale echipei sale din tribună (după unii a fost indisponibil, după alții însă, selecționerul Helenio Herrera l-a ținut pe tușe ca răzbunare pentru insuccesele avute la F.C. Barcelona în perioada de glorie a lui Real).

Ce ne va aduce turneul final din Anglia? Vom vedea la timpul respectiv. Ținînd cont de pregătirea echipelor, a căror minuțiozitate și intensitate reprezintă deja un „record" față de toate edițiile precedente, sperăm că vom înregistra meciuri demne de nivelul și popularitatea jocului cu balonul rotund.

FREDERIC MOISES

ECOURI

● **Pelé a acceptat să înregistreze cîntecele pe care le compune cu condiția ca drepturile de autor și cota cuvenită din vînzarea discurilor să fie afectată unor opere de caritate.**

● **Cei 352 de jucători care vor participa la turneul final au fost asigurați. Bineînțeles că în frunte se află Pelé cu o asigurare pentru 250 000 de lire.**

● **Brazilienii, superstițioși, n-au acceptat să facă drumul cu avionul în Europa decît dacă comandantul de bord va fi tot Guilherme Bunger, același care în 1958 a condus avionul în Suedia, iar în 1962 în Chile...**

● **La meciul cu Elveția, mexicanii au surprins pe spectatori prin curioasa lor lovitură de începere a jocului: centrul înaintaș a tras pur și simplu, cu toată forța, spre poarta adversă! Lucru pe care elvețienii nu l-au văzut niciodată...**

● **Federația argentiniană a decis să nu întrerupă campionatul în timpul turneului final al C.M.**

● **Alf Ramsey, antrenorul echipei Angliei, a proiectat la o ședință cu jucătorii săi, filmul unui meci Anglia — Uruguay disputat acum doi ani.**

● **Mai mulți medici vor fi atașați la fiecare din cele patru grupe ale turneului final și vor examina jucătorii unei formații dacă adversarii lor — avînd bănuiala unui „doping" — vor cere acest lucru.**

● **Fiscul brazilian a amenințat pe jucătorii Garrincha și Gerson, din lotul Braziliei, că nu vor putea pleca în Europa dacă nu-și vor achita impozitele. Bineînțeles că pînă la urmă lucrurile s-au aranjat.**

● **Fotbaliștii spanioli selecționați pentru „mondiale" sînt cantonați la Saint-Jaques de Compostelle, de unde Ufarte a fost învoit să se reîntoarcă la Madrid pentru cîteva zile. Motivul absenței sale din lot a fost deosebit de serios și tragic: decesul sorei sale. La rîndul său, Suarez suferă din cauza unui calus la gleznă. Operația pe care dorește să o facă necesitînd mult prea multe zile de odihnă, a hotărît să și-o amîne pentru luna august, după Campionatul mondial.**

● **BBC va televiza în relanti fazele critice ale meciurilor de fotbal din cadrul „mondialelor". Pentru comentarea acestora s-a recurs la serviciile unor „stele" de prima mărime ale fotbalului englez: fostul căpitan al echipei Angliei, Jonny Haynes, Danny Blanchflower, fostul căpitan al echipei Irlandei de nord, Tommy Docherty, conducător tehnic la Chelsea, Joe Mercer, conducător tehnic la Manchester City, Don Revie, conducător tehnic la Leeds, Jimmy Hill, conducător tehnic la Coventry, Ron Greenwood, conducător tehnic la West Ham, Billy Wright, de la Arsenal, foștii arbitri internaționali Ken Aston și Arthur Ellis și fostul selecționer Walter Winterbottom.**

Fotbal

REVISTĂ SĂPTĂMÎNALĂ

Redacția și administrația București, Bd. Mărăști 26, raion 30 Decembrie

COLEGIUL DE REDACȚIE

Constantin Chiriță, Ștefan Covaci, Gh. Dumitrescu, Ion Lupaș, Pavel Marcu, Aurel Neagu (redactor șef), Angelo Niculescu, Andrei Rădulescu, Constantin Teașcă, Dumitru Tomescu, Stelian Trandafirescu (redactor-șef adjunct), Radu Urziceanu (secretar general de redacție), Emerich Vogl, Ion Voica, Ion Voinescu.

FINALISTELE CAMPIONATULUI MONDIAL

ȚARA ECHIPAMENT	ANTRENOR JUCĂTORI	PARTICIPĂRI LA C.M. ȘI CARACTERISTICI
Anglia Tricouri albe, chiloți negri, jambiere negre.	ALF. RAMSEY Banks, Springett, Bonetti; Armfield, Cohen, Wilson, G. Byrne; Stiles, Peters, J. Charlton; Flowers, Moore, Hunter; Paine, Callaghan, Greaves, Hunt, Hurst, B. Charlton, Ball, Eastham, Connelly.	● 1950: eliminată în optimi; 1954: eliminată în sferturi; 1958: eliminată în optimi; 1962: eliminată în sferturi. La celelalte ediții a absentat. ● Sistemul preferat este 4—3—3, cu multe din variantele ei. Ramsey a renunțat la extreme, dar ele sînt folosite pe centrul terenului, cu intercalarea în atac, ca „virfuri". Cei mai buni jucători: Jimmy Greaves, frații Charlton, Moore și fundașul Wilson.
Franța Tricouri albastre, chiloți albi, jambiere roșii.	HENRI GUERIN Aubour, Carnus, Schuth; Djorkaepp, Bosquier, Artelesa, Iudzinski, Fiumi, De Michel; Chorda, Bonnel, Herbin, Muller, Herbet; Blanchet, Gondet, Simon, Couecou, De Bourgoing, Robuschi, Hausser, Baraffe, Combin.	● 1930: eliminată în grupele turneului final; 1934: eliminată în optimi; 1938: eliminată în sferturi; 1954: eliminată în optimi; 1958: locul III; 1962: eliminată în preliminarii. ● Sistemul pregătit este „betonul" cu 5 fundași, dintre care unul este „măturător". La ora actuală lipsește un realizator de valoare. Cei mai buni: Gondet, Bonnel, portarul Aubour și Artelessa.
Mexic Tricouri verzi, chiloți albi, jambiere roșii.	IGNACIO TRELLES Calderon, Carbajal, Vargas; Chaires, Gonzales, Del Muro; Pena, Nunez, Hernandez, Jauregui; Regueiro, Diaz, Ruvalcaba, Mercado; Borya, Cisneros, Reyes, Padilla, Fragoso, Jara, Munoz, Navarra.	● 1930: eliminată în grupele turneului final; 1934: participă în calificări; 1950: participă în grupe; 1954, 1958, 1962: eliminată în optimi. ● A progresat din punct de vedere tactic. Sistemul adoptat este 4—2—4. Înaintașii mexicani sînt deficitari în finalizare. Cel mai cunoscut jucător: portarul Antonio Carbajal (37 de ani), prezent la 5 ediții ale C.M.
Uruguay Tricouri albastre, chiloți negri, jambiere negre.	ONDINO VIERA Mazurkiewicz, Sosa, Taibo; Alvarez Emilio, Alvarez Eliseo, Caetano, Diaz, Forlan, Goncalves, Manicera, Martinez, Mujica, Troche, Ubinas; Abbadie, Cortes, Douksas, Esparrago, M. Perez, Ramos, Rocha, Sacia, Salva, Silva, Urrusmendi, Viera.	● 1930 și 1950: campioană mondială; 1954: locul IV; 1958: eliminată în preliminarii; 1962: eliminată în optimi. La celelalte ediții nu a participat. ● Joc valoros în apărare. Practică „betonul" cu „măturător". Tehnicieni buni dar uneori sterili. Preferă șuturile prin surprindere de la distanță. Cei mai buni: Rocha, Abbadie, Urusmendi, Troche.

GRUPA A

11 iulie — Londra: URUGUAY — ANGLIA 0:0
13 iulie — Londra: FRANȚA — MEXIC
15 iulie — Londra: URUGUAY — FRANȚA
16 iulie — Londra: ANGLIA — MEXIC
19 iulie — Londra: URUGUAY — MEXIC
20 iulie — Londra: ANGLIA — FRANȚA

ȚARA ECHIPAMENT	ANTRENOR JUCĂTORI	PARTICIPĂRI LA C.M. ȘI CARACTERISTICI
Argentina Tricouri albe cu dungi albastre, chiloți negri, jambiere gri.	JUAN CARLOS LORENZO Roma, Santaro, Gatti; Perfumo, Varacka, Marzolini, Calics, Lopez, Gonzales, Raitin, Ferreiro, Sainz, Meslano, Solari, Sarnari; Albrecht; Chaldu, De la Mata, Roias, Aritine, Onega, Mas, Tarabini, E. Onega, Savoy.	● 1930: locul II; 1934, 1958, 1962: eliminată în optimi; 1954: eliminată în preliminarii; 1938, 1950: n-a participat. ● Jocul se bazează pe o apărare solidă. Sistemul: 4—2—4. Jucătorii sînt deficitari în privința eficacității. Cel mai bun jucător: Antonio Ratti (înalt de 1,88 m).
R. F. Germană Tricouri albe, chiloți negri, jambiere negre.	HELMUTH SCHÖN Tilkowski, Bernard, Mayer; Schnellinger, Lutz, Hottges, Patzke, Weber, Paul, Schulz; Haller, Libuda, Grabowski, Beckenbauer, Seeler; Brülls, Overath, Held, Krämer, Szymaniak, Emmerich, Hornig.	● 1934: locul III; 1938: eliminată în optimi; 1954: campioană mondială; 1958: locul IV; 1962: eliminată în sferturi. ● Mulți jucători de valoare tehnică superioară. Echipă omogenă, cu posibilități de schimbare a jocului în funcție de adversar. Sistemul 4—2—4 este folosit cu multe variante. Cei mai buni jucători: Seeler, Schnellinger, Held, Tilkovski, Overath și Weber.
Elveția Tricouri roșii, chiloți albi, jambiere albe.	ALFREDO FONI Eichmann, Elsener, Prosperi; Brodmann, Fuhrer, Grobety, Leimgruber, Schneiter, Stierli, Tacchella; Armbruster, Bäni, Durr, Kuhn, Alemann, Hops, Künzli, Odermatt, Quentin, Schindelholz, Vuilleumier.	● 1934, 1938: eliminată în sferturi; 1950: participantă în grupe; 1954: eliminată în sferturi; 1958: eliminată în preliminarii; 1962: eliminată în optimi. ● A trecut de la „lacătul elvețian" la sistemul 4—2—4. În atac folosește mai mult acțiunile pe dreapta cu schimburi de locuri. Cei mai buni jucători: Schneiter (organizatorul jocului) și Allemann, golgeterul echipei.
Spania Tricouri roșii, chiloți albaștri, jambiere negre.	JOSE VILLALONGA Iribar, Betancourt, Reina; Rivilla, Olivella, Reija, Silvestre, Sanchis, Gallego, Eladio; Del Sol, Zocco, Pirri, Glaria; Violetta, Rife, Suarez, Marcelino, Lapetra, Gento, Villa, Adelardo, Fuste, Peiro, Ufarte, Amancio.	● 1934: eliminată în sferturi; 1950: locul IV; 1962: eliminată în optimi. La celelalte ediții nu a participat sau nu s-a calificat din jocurile preliminarii. ● Sisteme de bază: 4—2—4 și 4—3—3. Tehnica și viteza jucătorilor sînt caracteristice de bază ale echipei. Cei mai buni jucători: Suarez, Gento și Amancio.

GRUPA B

12 iulie — Sheffield: ELVEȚIA — R. F. GERMANA
13 iulie — Birmingham: SPANIA — ARGENTINA
15 iulie — Sheffield: ELVEȚIA — SPANIA
16 iulie — Birmingham: R. F. GERMANA — ARGENTINA
19 iulie — Sheffield: ARGENTINA — ELVEȚIA
20 iulie — Birmingham: R. F. GERMANA — SPANIA

ȚARA ECHIPAMENT	ANTRENOR JUCĂTORI	PARTICIPĂRI LA C.M. ȘI CARACTERISTICI
Brazilia Tricouri galbene, chiloți albaștri, jambiere albe	VICENTE FEOLA Gilmar, Manga, Valdir; D. Santos, Fidelis, Bellini, Brito, Altair, Fontana, Orlando, Rildo; Diaz Henrique, Paulo-Henrique, Gerson, Zito, Lima; Garrincha, Jairzinho, Aleindo, Pele, Edu, Amarildo, Parana, Servilio, Silva.	● 1930: participantă în grupele turneului final; 1934: eliminată în optimi; 1938: eliminată în sferturi; 1950: finalistă; 1954: eliminată în sferturi; 1958 și 1962: campioană mondială. ● Tehnică strălucită. Joacă în sistemul 4—2—4, lansat de ea în 1958. Are un ritm de joc derutant, o pregătire fizică excelentă. Jucătorul nr. 1: Pele. Alte individualități: Garrincha, D. Santos, Bellini și Edu (16 ani).
Bulgaria Tricouri roșii, chiloți albi, jambiere verzi	RUDOLF VYTLACIL Naidenov, Deianov, Simonov; Salamanov, Penev, Gaganelov, Vuțov, Apostolov, Largov, Dimitrov; Abadgiev, Kitov, Davidov, Jecev, Asparuhov, Iakimov, Kolev, Kostov, Kotkov, Jekov, Vasilev, Dermendgiev.	● 1962: eliminată în optimile de finală. La celelalte ediții nu s-a calificat pentru turneul final. ● Practică un fotbal atletic, cu marcaj sever în apărare. Tehnicitate bună, o mare putere de luptă și o pregătire fizică excelentă. Sistemul adoptat de Vytlacil: 4—2—4. Vedeta echipei: Asparuhov. Jucători valoroși sînt și Kolev, Najdenov, Largov și Abadjiev.
Portugalia Tricouri albe, chiloți albaștri, jambiere albastre.	OTTO GLORIA Costa Pereira, Carvalho, Lopez; Festa, Cruz, Germano, Carlos, Morais, Hilario, Batista; Vincente, Graca, Coluna, Perez, Pinto; Augusto, Torres, Eusebio, Figueiredo, Simoes, Duarte, Laurenco.	● Nu a participat la nici un turneu final. ● Viteză debordantă, tehnică excelentă, schimbarea ritmului de joc în funcție de adversari. Sistemele preferate 4—2—4 și 4—3—3. Echipă alcătuită pe „scheletul" fostei campioane Benfica. În pregătiri pentru C.M. a arătat o formă bună. Cel mai bun jucător Eusebio (un Pele al Europei): viteză, tehnică.
Ungaria Tricouri albe, chiloți albi, jambiere albe.	LAJOS BAROTI Szetmihaly, Gelei, Geczi; Kaposzta, Meszöly, Matrai, Sipos, Sovari, Ihasz; Molnar, Nagy I, Tichy, Mathas, Fenyvessi, Bene, Varga, Albert Rakosi, Farkas, A. Nagy, Puskas.	● 1934: eliminată în sferturi; 1938, 1954: locul II; 1958: eliminată în optimi; 1962: eliminată în sferturi. În 1930 și 1950 nu a participat. ● Joc tehnic, cu scheme tactice bine gîndite, cu pase scurte și schimburi de locuri. Jucători destul de lenți în acțiuni, dar suficient de eficace în apărare și atac. Cei mai buni: Bene, Albert, Sipos, Varga, Matrai.

GRUPA C

12 iulie — Liverpool: BRAZILIA — BULGARIA 2-0
13 iulie — Manchester: UNGARIA — PORTUGALIA 1:3
15 iulie — Liverpool: BRAZILIA — UNGARIA 1:3
16 iulie — Manchester: BULGARIA — PORTUGALIA 1:3
19 iulie — Liverpool: BRAZILIA — PORTUGALIA 1:3
20 iulie — Manchester: BULGARIA — UNGARIA 1:3

ȚARA ECHIPAMENT	ANTRENOR JUCĂTORI	PARTICIPĂRI LA C.M. ȘI CARACTERISTICI
Chile Tricouri roșii, chiloți albaștri, jambiere albe	LUIS ALAMOS Godoy, Olivares, Valentini; Figuerog, Eyzaguirre, Cruz, Villanneva, Contreras, Rojas; Marcos, Reinoso; Araya, Tobar, Foculioux, L. Sanchez, Ramirez, Yavar, Landa, Prieto.	● 1930, 1950: participantă în grupe; 1962: locul III. ● Tehnicieni buni și atacanți cu un joc atletic. Folosesc sistemul 4—2—4 cu o tendință mai mult ofensivă, învățată în 1962 de la fostul antrenor Riera. Sînt totuși fotbaliști mai puțin cotați în America de Sud. Cel mai bun jucător este Eyzaguirre, care a fost selecționat și în echipa F.I.F.A.
Italia Tricouri albastre, chiloți albi, jambiere albastre	EDMONDO FABBRI Negri, Albertosi, Pizzaballa; Burgnich, Landini, Salvadore, Ianich, Facchetti, Poletti, Rosato; Bedini, Leoncini, Bulgarelli, Guarneri, Lodetti; Meroni, Rivera, Mazzola, Pascutti, Barison, Riva, Perani, Rizzo, Corso, Domenghini, De Padi, Juliano.	● 1934 și 1938: campioană mondială; 1950: participă în grupe; 1954, 1962: eliminată în optimi; 1958: nu s-a calificat pentru turneul final. ● Spre deosebire de echipele de club, „Squadra azzurra" nu practică un sistem eminamente defensiv. Tehnicieni de certă clasă internațională, practică un joc spectaculos, în viteză și foarte eficace. Cei mai buni: Facchetti, Mazzola, Pascutti și Bulgarelli.
R. P. D, Coreeană Tricouri roșii, chiloți albi, jambiere albastre.	MYONG RYE HYON Ri Gen-hak, Ri Canmjong; Gang Bong-cil, Sin Jeng-gju, Pak Ri-seb, gjen; Han Bong-zin, Kim Song-il, Kang Rjong-un, Rim Zung-sen; Gje Song-un, Ri Ci, Han Cang-sin, Kim Ge-dog, Pak Song-zin, Im Seng-hi, O Jun-Pak Du-ik, Kim Jeng-gil, Jang Seng-gil, Jang Seng-guk, Ri Dong-un, Kim Bong-hvan, Kim Gvang-ir.	● Pentru prima oară în turneul final. ● Lotul se antrenează în comun de trei ani. Jucătorii se caracterizează printr-o disciplină exemplară, printr-o voință deosebită. Sistemul de joc pregătit pentru turneul final este 4—3—3. Jucătorul cel mai valoros este atacantul central Ri Dong-un (22 de ani, 1,79 m).
U. R. S. S. Tricouri roșii, chiloți albi, jambiere roșii	NIKOLAI MOROZOV Iașin, Kavazașvili, Banikov, V. Ponomarev, Hurtilava, Sesternev, Getmanov, Afonin, Korneev, Ostrovski, Danilov; Sicinava, Sabo, Voronin, Husainov și Serebrianikov; Metreveli, Parkuian, Malafeev, Banișevschi, Makarov, Cislenko.	● 1958, 1962: eliminată în sferturi. La celelalte ediții nu a participat. ● Jucători atletici, buni tehnicieni, folosesc sistemul 4—2—4. Mai slabi în apărare decît în atac. O serie de jucători, ca Metreveli, Cislenko, Banișevski și mijlocașul Sabo, se remarcă prin șuturi puternice și bine plasate.

GRUPA D

12 iulie — Middlesborough: R.P.D. COREEANĂ — U.R.S.S. 0:3
13 iulie — Sunderland: CHILE — ITALIA
15 iulie — Middlesborough: R.P.D. COREEANĂ — CHILE
16 iulie — Sunderland: U.R.S.S. — ITALIA
19 iulie — Middlesborough: R.P.D. COREEANĂ — ITALIA
20 iulie — Sunderland: U.R.S.S. — CHILE

Redacția și administrația bd. Mărăști nr. 26. Tiparul: I.P. „Informația" str. Brezoianu 23—25.

ANUL I

7

miercuri
13 IULIE 1966
12 PAGINI
2 LEI

PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ !

Fotbal

Revistă săptămînală

„WORLD CUP-66" A ÎNCEPUT SUB SEMNUL INCERTITUDINII

In paginile 10, 11 și 12 relatări ale trimișilor noștri speciali

- Aurel NEAGU
- Romulus BALABAN
- Constantin TEAȘCĂ

Imagine din primul meci al turneului final al C.M : Anglia— Uruguay. Portarul uruguayan, bine protejat, oprește o minge dificilă. De la stînga la dreapta : Manicera, Goncalvez, Mazurkiewicz (Uruguay), Ball, Greaves, Hunt (Anglia) și Ubinas.

Luptă pentru balon din ultimul meci de campionat Crișul – Steagul roșu

UN MECI LIBAN – ROMÂNIA ÎN TOAMNĂ, LA BEIRUT?

La meciul dintre reprezentativele Portugaliei și României, disputat la Porto, a asistat și un membru al federației de fotbal din Liban, **Gabriel Haddard.** Acesta a profitat de ocazie pentru a lua contact cu președintele federației noastre, **Gh. Popescu,** și a discuta posibilitatea perfectării unui meci Liban – România chiar în cursul acestui an, la Beirut. Propunerea oficialului libanez – după cum scriu ziarele portugheze, care au consemnat faptul – a fost primită favorabil de reprezentantul federației noastre și este posibil ca întîlnirea Liban – România să se dispute în luna septembrie sau octombrie.

DINAMO BUCUREȘTI ÎN TURNEU ÎN R. F. GERMANĂ

In luna august, echipa Dinamo București va întreprinde un turneu în R. F. Germană. Fotbaliștii noștri vor susține trei meciuri la 6, 9 și 14 august.

TEHNICIENI ROMÂNI LA C. M.

La turneul final al Campionatului mondial asistă o serie de tehnicieni români, printre care antrenorii Ilie Oană, Traian Ionescu, Angelo Niculescu, St. Covaci, C. Teașcă, N. Petrescu, I. Cernăianu etc.

In „Cupa Campionilor Europeni"
CU F. C. LIVERPOOL
In „Cupa Cupelor"
CU R. C. STRASBOURG

(Citiți în pag. a 12-a programul complet al primului tur din cele două competiții)

Campionate regionale

HUNEDOARA

Dacă auziți pe cineva spunînd că în regiunea Hunedoara fotbalul „se mănîncă cu pîine" să știți că figura de stil folosită nu-i exagerată! Pentru că, într-adevăr, indiferent în ce colț al acestei regiuni te-ai afla, dacă ai inspirația să deschizi discuția despre sportul cu balonul rotund, în jurul tău, ca la o comandă, se adună un grup ale cărui rînduri se îngroașe pe măsură ce discuția evoluează. Și important este faptul că respectivii nu par a fi simpli „diletanți", ci buni cunoscători și... sfîrșiți credincioși ai „regelui sporturilor".

Așadar, după ce te-ai convins personal, pe viu, despre realitate, nu ți se mai pare atît de curioasă afirmația tovarășului CONSTANTIN GHENEA, vicepreședinte cu problemele tehnice, înregistrată cu prilejul unei scurte vizite la Consiliul regional UCFS Hunedoara și anume :

— *Nu știm cum s-or desfășura celelalte campionate regionale (...adică, mai precis cunoaștem cîte ceva din prezentările inițiate de revista „Fotbal"), dar despre al nostru putem spune cu convingere că „a prins" de minune. Am desfășurat un campionat perfect din aproape toate punctele de vedere.*

— Care este valoarea echipelor ?

— *Printre cele 14 care și-au disputat întîietatea întîlnim formații care ar avea un cuvînt greu de spus nu numai în C dar și în B. Fără îndoială, cea mai bună comportare a avut-o „Aurul" Zlatna (din raionul Alba Iulia) care începînd cu etapa a V-a și pînă la sfîrșit, nu a cedat locul I. O revenire puternică a avut cea de-a doua clasată, „Aurul" Brad, care în ultimele cinci etape nu a pierdut nici un punct. După cum vedeți, la noi „Aurul" este ... la preț. Nu putem neglija nici pe a treia clasată, Știința Petroșeni, apreciată ca cea mai tehnică echipă din campionat.*

— Dar valoarea jucătorilor ?

— *În campionatul nostru regional activează jucători de valoare. Evidențiez pe: Boldan, Bălăneanu, Dan și Tomotoș I — de la Aurul Zlatna ; Conaci, Munteanu I. și Răsădeanu — Știința Petroșeni ; Ilieș, Chitibuș și Costăchescu — Constructorul Hunedoara ; Roș Mircea de la Minerul Vulcan ; Furnea — de la Minerul Aninoasa ; Guran și Bairov — Aurul Brad ; Teică și Zlăgneanu — Pariagul Lonea ; Șamu — de la Refractara Alba.*

— Desigur, puteți remarca și cîțiva antrenori care și-au dat concursul la reușita campionatului ?

— *Se pot evidenția : profesorul Gh. Irimia (Știința Petroșeni), Dan Sîrbu (Aurul Zlatna), Gapena Nicolae (Minerul Teliuc) și Băcuț Ladislau (Aurul Brad). Cu părere de rău trebuie să remarc aportul sub posibilități al antrenorilor Emil Ciurdărescu (Minerul Vulcan) și Maghet Ion (CFR Simeria).*

De asemenea, vreau să remarc aportul colegiului regional de arbitri care anunță delegările din timp. Vreau să calific drept corespunzător modul cum s-a desfășurat în general orbitrajul, evidențiindu-i pe Sorin Ochea, Heinrich Strempel, Ion Vețan, Ștefan Aron, Ion Mareș, Ștefan Coșeriu și Nicolae Opincaru.

Atît despre campionatul regiunii Hunedoara. În completare vă oferim spre consultare și clasamentul final:

1. Aurul Zlatna	26	16	4	6	50-21	36
2. Aurul Brad	26	16	2	8	52-19	34
3. Ș-ța Petroșeni	26	14	4	8	63-25	32
4. Constr. Huned.	26	12	3	11	48-40	27
5. Refractara Alba	26	12	1	13	36-33	25
6. Pariagul Lonea	26	10	5	11	34-41	25
7. Minerul Ghelar	26	12	1	13	47-66	25
8. Minerul Teliuc	26	11	2	13	54-53	24
9. Minerul Vulcan	26	10	4	12	35-48	24
10. Min. Aninoasa	26	8	7	11	41-49	23
11. C.F.R. Simeria	26	10	3	13	35-61	23
12. Dacia Orăștie	26	9	4	13	41-44	22
13. Textila Sebeș	26	10	2	14	54-67	22
14. C.F.R. Teiuș	26	10	2	14	39-61	22

Nic. MUSTAȚA

ARGEȘ

Campionatul regional Argeș s-a desfășurat la un nivel mai ridicat decît ediția anterioare. Echipele au dovedit o bună pregătire, fapt ce a făcut ca în majoritatea cazurilor partidele disputate să fie echilibrate.

O comportare foarte bună în acest campionat a avut-o echipa „Metalul" Pitești (antrenor Petre Atanasiu), care nu a cedat în nici o etapă șefia clasamentului. La această echipă s-a putut vedea o anumită concepție și orientare în joc. Întinerirea echipei cu elemente de perspectivă este una din explicațiile care a generat succesul metalurgiștilor.

Meritorie este și comportarea echipelor „Forestierul" Stîlpeni (antrenor Marcel Dumitru), „Aluminiu" — Slatina (antrenor Belcic Gheorghe), „Unirea"—Drăgășani (antrenor Nicolaescu Gheorghe).

Pentru orientarea în procesul de instruire și antrenament, colegiul regional de antrenori (președinte Leonte Ianofschi), a ținut ședințe lunare cu antrenorii și instructorii echipelor de seniori și juniori din campionatul regional și orășenesc pe baza unei tematici bine stabilite. Au fost prezentate diverse referate și materiale documentare de către cadre de specialiști (profesori, antrenori, medici etc.) privind metodele înaintate de instruire, exemplificate concret pe teren prin lecții practice, precum și prin asistarea la antrenamentele echipei „Dinamo" din categoria A.

La buna reușită a desfășurării campionatului și-a adus contribuția și colegiul de arbitri (președinte Ion Chilibar). Pregătirea conducătorilor de joc a fost făcută cu seriozitate, iar în ședințele colegiului s-au analizat cu multă răspundere arbitrajele prestate. Printre arbitrii care s-au evidențiat în mod deosebit, amintim pe Nicolae Stoiculescu, Alexe Alexandru, Gheorghe Smeureanu (Rm. Vîlcea), Ion Chilibar, Mircea Dinu, Ion Constantin, Gheorghe Scărlătescu, Florian Anuțescu, Ică Anastasescu (Pitești), Gheorghe Răileanu (C. Lung Muscel), Dobrinescu Terențiu (C. de Argeș) și alții.

Un aspect negativ în desfășurarea campionatului regional este acela că disputarea lui pe o singură serie este destul de greoaie (se fac cheltuieli mari cu deplasări lungi, care depășesc 250 km.). Pentru viitor este bine să se studieze organizarea campionatului pe două serii geografice.

CLASAMENTUL FINAL

1. Metalul Pitești	26	17	7	2	84—15	41
2. Forest. Stîlpeni	26	18	2	6	61—21	38
3. Alum. Slatina	26	13	9	4	58—23	35
4. Unirea Drăg.	26	12	7	7	36—27	31
5. Forestierul C. de Argeș	26	12	5	9	41—34	29
6. Lotru Brezoi	26	9	9	8	38—31	27
7. Oltul Drăg.	26	11	5	10	43—48	27
8. Rec. Stoicănești	26	11	5	10	36—45	27
9. Prog. Găești	26	9	5	12	33—49	23
10. Unirea Horezu	26	7	7	12	29—48	21
11. A.S. Vîlcea	26	7	5	14	25—57	19
12. Chimia Govora	26	6	6	14	46—61	18
13. Prog. Băiculești	26	7	3	16	25—44	17
14. Tractorul Drăg.	26	3	5	18	18—70	11

ILIE FEȚEANU
corespondent

POȘTA REDACȚIEI

MIHAELA SERȘEL — București. Să nu-ți faci griji, pentru că am mai primit și alte scrisori de la eleve care sînt pasionate după fotbal ! Îți mulțumim pentru aprecierile privind conținutul revistei și te asigurăm că vom lua în considerație sugestiile date. Cît despre Pircălab, îți putem spune că el n-a jucat în ultimul timp, deci nici la Porto, fiind accidentat.

LUCIAN AGAFIȚEI — Roman. Cu riscul că ne vom repeta, vă spunem și dv. că problema măririi tirajului este o chestiune de viitor. Pînă atunci, nu vă rămîne altceva de făcut decît să fiți pe... fază, cum se spune la fotbal.

MIRCEA PARASCHIV — Pitești. Este foarte posibil ca între evidența noastră și evidența dv. cu privire la jocurile susținute de reprezentativa noastră, să existe deosebiri. Noi am trecut în palmares numai întîlnirile oficiale, adică cele anunțate la U.E.F.A. și F.I.F.A. În consecință, din palmaresul publicat de noi lipsesc jocuri ca acelea cu R.P. Chineză, cu echipele olimpice ale Cehoslovaciei, Iugoslaviei și Ungariei. De aici provin probabil și deosebirile pe care le remarcați.

PAUL CAPȘA — Pitești. La concursul nostru fotografic poate participa oricine, dar numai cu imagini din meciurile de fotbal ale competițiilor în curs de desfășurare. Dimensiunile fotografiilor : minimum 18/24.

R. URSACHI — București. În cea mai mare parte găsiți lămuriri în răspunsul dat, mai sus, cititorului Mircea Paraschiv din Pitești. În plus, vă precizăm că în anul 1963 echipa noastră națională a disputat 6 meciuri oficiale și nu 7, cum aveți dv. în evidență (probabil că l-ați socotit și pe cel cu echipa olimpică a Iugoslaviei), iar în 1964 opt și nu 9 (poate că l-ați numărat și pe cel cu lotul olimpic al Cehoslovaciei, 4—1, sau al Ungariei, 0—0). În ce privește partida cu Ghana, iată cîteva amănunte: golurile noastre au fost marcate de Pavlovici 3 și Crăiniceanu ; echipa noastră a jucat în formația: Andrei — Greavu, Petescu, Dan, Hălmăgeanu — Jenei, Georgescu — Pircălab, Pavlovici, Ionescu, Creiniceanu. Pentru rest, vă vom scrie.

VLAD DUMITRESCU — București. Vă mulțumim pentru aprecierile și sugestiile pe care ie-am reținut și de care vom ține cont. Iată răspunsurile solicitate : 1) „Cupa Europei Centrale" a fost cucerită în anii 1961—1965, în ordine, de echipele Bologna, Vasas Budapesta, M.T.K. Budapesta, Spartak Sokolovo Praga și Vasas Budapesta ; 2) Cupa Balcanică a fost cîștigată de Steagul roșu Brașov (1961), Olimpiakos Pireu (1962—63). Ediția a III-a nu s-a încheiat încă ; a mai rămas de disputat finala între Rapid București și Farul Constanța.

IULIU STRAFF — Ploiești. Observațiile și propunerile dv sînt interesante și sperăm să le facem loc, sub o formă mai prescurtată, într-un număr viitor. Așteptăm colaborarea dv. și în alte domenii din activitatea fotbalistică. De pildă, concluziile la care ați ajuns în baza observațiilor făcute la meciuri referitor la eficacitatea sau la modul cum sînt respectate sarcinile tactice. În altă ordine de idei, notăm că palmaresul meciurilor România — Ungaria a apărut în nr. 3 al revistei, și că, deocamdată, spațiul nu ne permite să publicăm rezultatele celor 186 de meciuri susținute de reprezentativă.

SANDU ȘTEFAN — Oțelul Roșu. Desigur că ne puteți scrie oricînd despre diferite aspecte din activitatea fotbalistică desfășurată în orașul sau regiunea dv. În ce privește întrebarea cu privire la eventualitatea unei egalități între „capii de serie" din campionatul regional, trebuie văzut ce precizează regulamentul respectiv. În mod normal, în asemenea cazuri se decide disputarea unui al treilea meci pe teren neutru.

TUDOREL BUCILĂ — Bistrița. Mulțumirile noastre pentru urări. Ne vom strădui să prezentăm numere tot mai bune și mai interesante, cu materiale variate, care să satisfacă diferitele categorii de cititori. Și sperăm că și dv. vă numărați printre cei care ați primit la întrebări răspunsuri prin materiale. În nr 4 a apărut un articol care tratează tocmai tema care vă interesează : fotbaliștii care au îmbrăcat de cele mai multe ori tricoul unei echipe naționale. Deocamdată însă, nu vă putem da și note biografice asupra lor. Cît despre repetarea la televiziune a fazelor din care s-a marcat, în această problemă vă rugăm să vă adresați Televiziunii noastre, singura în măsură să vă dea un răspuns competent și complet.

OCTAVIAN LUPEI — Pescari. 1) Cei trei Dumitriu sînt frați. 2) Petschovski s-a născut la Timișoara în anul 1921. În ce privește jucătorii străini, regretăm dar pentru moment nu sîntem în posesia datelor care vă interesează.

GEORGE WEISS — Arad. Vă mulțumim pentru aprecierile și propunerile pe care ni le-ați făcut și de care vom ține cont la fixarea conținutului viitoarelor noastre numere. Dorința noastră este să realizăm o revistă din ce în ce mai bună și în această privință de un real ajutor ne sînt sugestiile masei de cititori.

Și acum cîteva răspunsuri la întrebările dv. : 1) Denumirea de „1860" a echipei München vine de la... anul înființării ; 2) Data și locul tragerii la sorți a grupelor C.M. din Mexic nu au fost încă stabilite, probabil însă că — așa cum s-a mai procedat — această „operațiune" va avea loc cu prilejul J.O. 1968 ; 3) Tragerea la sorți în „C.C.E." și „C.C." a avut loc la 10 iulie și acum cunoașteți programul meciurilor ; 4) Este mai mult ca probabil că echipa turcă în Cupa Balcanică va fi Fenerbahce din Istambul.

MARIANA GHIȚĂ — Ploiești. La felicitările ...firești adresate în calitate de înflăcărată suporteră a echipei „Petrolul", ne asociem și noi, ca și toți iubitorii de fotbal. Chiar în numărul de azi vă îndeplinim dorința de a dedica un amplu reportaj „11-lui" pe care-l admirați. Cît despre atacantul ploieștean Badea, căruia îi purtați atîta grijă, putem să vă asigurăm că el va evolua în curînd, din nou, alături de Dridea I, redînd „Petrolului", poate și reprezentativei naționale, faimosul cuplu.

A. STĂNESCU — arbitru Cluj. Am analizat judicioasele dv. propuneri și vă asigurăm că ne vom strădui să le traducem în viață cît mai repede posibil.

DE PE CUPRINSUL ȚĂRII

Elevii ieșeni și-au desemnat campionii

În orașul Iași, la campionatul școlar au participat echipe reprezentînd 29 de școli generale, 8 licee și 8 școli profesionale. Întîlnirile au dat naștere la dispute dîrze, urmărite cu viu interes. Semifinalele au programat următoarele partide — **Școli generale :** Liceul nr. 1 — Școala gen. nr. 19 5—0 și Liceul nr. 8 — Liceul nr. 1 7—2; **Școli profesionale :** Școala petrol-chimie — Școala agr. Copou 1—2 și Șc. prof. R.M.R. — Liceul nr. 3 4—2. Finale : Liceul nr. 8 — Liceul nr. 1 4—2 și Șc. prof. R.M.R. — Șc. agr. Copou 4—2.

FINALA PE ORAȘ : Șc. prof. R.M.R. — Liceul nr. 8 1—1. Tragerea la sorți a învingătorului a dat cîștig de cauză Școlii profesionale R.M.R.

D. DIACONESCU
corespondent

Unirea-Dej în categoria B

După meciul dintre echipele Unirea Dej și Minerul Baia Sprie, circa 4.000 spectatori au sărbătorit (unii dintre ei i-au purtat pe brațe) pe jucătorii și antrenorul „Unirii", care — cîștigînd seria nord a categoriei C — a promovat în categoria B. Bucuria întemeiată a publicului din Dej pentru evoluția frumoasă a acestei echipe, pentru comportarea ei excelentă din retur.

La jumătatea campionatului, Unirea Dej ocupase un amenințător loc 10 în clasament. Returul a adus ceea ce nimeni nu se aștepta : o revenire puternică a echipei și instalarea ei în fruntea clasamentul, după 7 etape, poziție pe care nu a mai părăsit-o pînă la final.

Care a fost elementul de bază care a îmbunătățit comportarea echipei ? După terminarea turului, conducerea secției a analizat amănunțit situația precară a echipei, luînd o serie de măsuri de ordin organizatoric. Urmarea : noul antrenor al echipei, Stepan Eutim, a imprimat echipei un plus de seriozitate, a perfecționat jocul liniei de fundași și a îmbunătățit substanțial activitatea liniei de atac. Astfel, în retur, n-au mai fost pierdute decît două meciuri, acumulîndu-se 18 puncte. (total 31).

A. KONTRAY
corespondent

Rîndul de sus: Antrenorul Stepan Eutim, Măglaș Mihai, Silveșan Mihai, Boldiș Francisc, Farkaș Emeric, Butuza Gavril, Negrea Vasile, Gherman Mircea, Drăgoș Emil, Crișfol Mihai.

Rîndul de jos : Mardan Alexandru, Magyari Francisc, Bandi Gheza — căpitanul echipei, Szervațius Victor, Curtu Ioan, Safar Iosif, Neagu C-tin, Budeceanu Gh. — secretarul secției.

Gală de filme sportive la Craiova și Tg. Jiu

F.R.F., în colaborare cu organele locale U.C.F.S., a prezentat, de curînd, iubitorilor fotbalului din Craiova și Tg. Jiu o gală de filme sportive, pe teme de fotbal. A fost vizionat meciul ROMÂNIA — PORTUGALIA, apoi un film documentar, realizat în R.F.G., privind aplicarea art. 12 din regulament — „Infracțiunile în fotbal".

Antrenorul federal COLOMAN BOGDAN a comentat apoi meciurile vizionate și a făcut unele precizări în legătură cu pregătirea fotbaliștilor și a arbitrilor.

MANOLE BĂLOI
corespondent

Un mijlocaș, golgeter al competiției

Campionatul raional Galați, seria I, a fost cîștigat de echipa Avîntul Bucești, cu un avans de 11 puncte față de a doua clasată, Foresta Serdaru. Proaspăta campioană este pregătită de instructorul voluntar Grigoraș Aurel. Golgeterul echipei și al seriei este mijlocașul N. Caraman (cu 21 puncte marcate).

V. ȘTEFĂNESCU
corespondent

Din istoricul fotbalului băimărean

● *Primul club de fotbal muncitoresc din Baia Mare a fost Stăruința, înființat în 1923, dar care după o activitate de 6 luni a fost suspendat.*

Au urmat apoi C.S.G. Valea Roșie, Amateur Ferneziu, iar în 1927 a luat ființă în Baia Mare primul club miner („Tricolor"), care a activat mai mulți ani în Divizia Națională C și B.

● *În perioada 1927—1937, la 9 km de Baia Mare, în centrul minier Baia Sprie, a activat echipa Dragoș Vodă — în campionatul districtual — care a devenit C.A.B. (Clubul Atletic Baia Sprie) între 1937—1945, apoi Minerul.*

● *În cadrul orașului Baia Mare, de-a lungul anilor, au mai activat echipele din : Valea Barcutului, Ferar, Stăruința, Electrica, Spartac, Progresul, Chimistul și Topitorul, o parte din ele existînd și astăzi în diferite campionate.*

● *În anul 1938, în Baia Mare F.R.F.A. (Federația Română de Fotbal Asociație) a înființat districtul independent de fotbal. În același an și sediul Ligii de Nord a funcționat la Baia Mare, avînd ca organe oficiale două ziare locale sportive : „Curierul sportiv" și „Eszaki sport Hiradó".*

V. SĂSĂRANU
corespondent

EFICACITATEA — PERMANENT LA ORDINEA ZILEI

O DISOCIERE NECESARĂ

Romulus BALABAN

Pe marginea eficacității reduse și a modalităților ei de rezolvare, se resimte nevoia unor puncte de vedere substanțiale, care să fixeze în perimetrul înțelegerii toate fațetele acestei probleme.

Mai întîi ar fi eronat să se considere posibil, la gradul actual de evoluție tactică a fotbalului mondial și la acel sumum de calități pe care le întrunesc jucătorii de clasă, că o bună eficacitate s-ar traduce atunci cînd se întîlnesc două echipe excelente și sensibil egale valoric, printr-un scor de genul: 4—4, 6—5, 7—7 sau altul situat prin apropiere. Oricine ar fi chestionat în această direcție, ar răspunde călăuzit numai de „bunul simț" dobîndit pe stadioane, că rezultatele amintite nu țin de fotbal, ci de alte sporturi. Rareori se obțin astfel de rezultate între echipe care participă în aceeași categorie și atunci cînd ele sînt totuși consemnate, analiza obiectivă a jocului descoperă mai întotdeauna cauze accidentale.

Desigur, prima expresie a eficacității rămîne înscrierea de goluri, dar am comite un gest inutil și nefundat dacă în fața unui rezultat de 1—1 consemnat la sfîrșitul unui meci între două echipe de autentică valoare, cu jucători de clasă de la portar pînă la extremă stîngă, ne-am lamenta pe tema lipsei de proporții a scorului. Obiceiul de a totaliza fără discernămînt golurile înscrise într-o etapă de campionat și de a promulga sentințe despre prezența sau absența eficacității, ni se pare cel puțin simplist. Spuneam nu de mult, că EVOLUȚIA TACTICII SE POATE TRADUCE, ÎN ALȚI TERMENI, PRIN DESCOPERIREA NEÎNTRERUPTA DE POSIBILITĂȚI CARE SĂ ÎNGREUIEZE ÎNSCRIEREA GOLURILOR. Dacă am efectua o paralelă între fotbalul actual și cel de acum 30 de ani, folosind ca singur criteriu cifra golurilor, trebuie să subscriem că prezentul reprezintă un dezolant regres. Dar o confruntare amplă argumentează existența unei evoluții ascendente, fiindcă astăzi s-au deschis noi orizonturi tactice, iar principiile vechi care și-au conservat valabilitatea s-au subtilizat, căpătînd zeci de nuanțe noi.

Socotim oportun a trasa pe suprafața chestiunii eficacității o linie despărțitoare, nu în intenția de a înălța un zid chinezesc, ci pentru a crea un instrument de referință, indispensabil atunci cînd efectuăm judecăți de valoare la adresa unei echipe sau alteia. Vor rezulta două subdiviziuni:

• CUM ÎȘI CONSTRUIEȘTE echipa X ocazia de gol? Manevrele sale tactice și acțiunile individuale în atac exprimă o idee coherentă, limpede, conjugată cu inteligența spontană a jucătorilor? Reușește să răstoarne dispozitivul defensiv advers? Își creează un număr suficient de ocazii? Răspunsul la aceste întrebări va conține o parte din aprecierile favorabile sau nu, la adresa gradului de eficacitate al echipei. E vorba, deci, despre situațiile favorabile obținute cu prețul unui efort colectiv și rațional, care desface, **dezechilibrează, deschide breșe în apărarea** adversă. **Astfel privind lucrurile, rămîn în afară circumstanțele cînd un gol se înscrie din greșeala flagrantă a unui apărător: autogol, o pasă la portar interceptată etc., cînd meritul beneficiarului este practic nul sau infim.**

• A DOUA SUBDIVIZIUNE se referă la modul cum echipa transformă în goluri sau ratează ocaziile create la proporția dintre numărul situațiilor și numărul golurilor.

Această diferențiere se impune deoarece una dintre ele se înscrie în domeniul tacticii (modul cum se mișcă echipa în corelație cu numărul și poziția adversarului), avînd în secundar și nuanțe de ordin tehnic, fizic și psihologic; iar alta se detașează în primul rînd prin caracterul ei tehnic (lovirea balonului pe spații mici și din poziții dezechilibrate, precizia și forța șutului etc.).

Care dintre cele două circumstanțe grevează în special eficacitatea echipelor noastre?

Putem spune, la modul cel mai general, că echipele noastre, **cele de club, ca și cele** reprezentative izbutesc să construiască un număr rezonabil de ocazii favorabile. **Din această afirmație nu dorim să se creadă că n-ar exista încă frecvente carențe de ordin tactic. Așteptăm ca antrenorii să demonstreze mult mai convingător, prin jocul echipelor, o înțelegere superioară, ajunsă pînă la structurile dinamice cele mai intime ale sistemului de joc actual. Aceasta rămîne o datorie a lor, care trebuie achitată cît mai urgent, altfel vom fi amenințați ca tactica fotbalului să fie din nou inovată substanțial, iar noi să ne găsim mereu „cu o mutare în urmă".**

Dar să revenim. Numeroase fapte de observație confirmă UN PROCENT NESATISFĂCĂTOR DE TRANSFORMARE ÎN GOLURI A SITUAȚIILOR FAVORABILE. Ne declarăm în dezacord cu acei tehnicieni **care sînt de părere că remedierea acestei situații va putea fi efectuată numai cu jucători din generația următoare, fiindcă tehnica celor de azi e lipsită, în majoritatea cazurilor, de finețea necesară.**

ACEASTĂ ATITUDINE EVAZIVĂ ÎNAINTEAZĂ RESPONSABILITĂȚILE ANTRENORILOR ȘI JUCĂTORILOR PÎNĂ LA CALENDELE GRECEȘTI.

Considerăm posibil, prin mai multă receptivitate din partea tehnicienilor față de miezul chestiunilor de tactică actuală (în numeroase cazuri noțiunile de joc constructiv, colectiv sau ofensiv, joc pe cupluri etc., au devenit niște simple clișee verbale, rostite automat, comod, sentențios, fără să se cunoască modul lor de predare și semnificațiile în subordine), ca și prin transpunerea reală a dificultăților jocului în antrenament, prin îngreuierea permanentă a exercițiilor de tras la poartă, să facem încă un pas înainte pe drumul consacrării internaționale. Generația actuală de jucători are numeroase valențe care pot deveni actuale dacă se vor antrena cu seriozitatea marilor noștri jucători din trecut.

In etapa a 26-a, echipa cea mai eficace a fost Universitatea Cluj, care a înscris 5 goluri.

ȘI TOTUȘI, FOTBAL = GOLURI

Constantin TEAȘCA

Muncind cu perseverență, avînd preocupări înnoitoare, manifestînd refuz categoric pentru diletantism, învățînd pînă la cele mai mici amănunte principiile ce guvernează sistemul și concepția colectiv-constructiv-ofensivă, am curajul să afirm că fotbalul nostru va face un adevărat salt valoric.

Fără a deschide o polemică, trebuie, totuși, să-mi exprim nedumerirea cu privire la discuțiile purtate, începînd chiar cu articolul „Fotbal și goluri". Practica personală, experiența acumulată ani și ani, dar mai ales specificul autohton erau atribute pe baza cărora să se monteze ceea ce de fapt exista în preocuparea unor antrenori.

Luînd cuvîntul în sensul acestor idei, voi sublinia „DE CE NU FINALIZĂM MAI MULT" și aceasta raportat la echipele pe care le-am pregătit și a căror carență este tipică fotbalului nostru.

Cu riscul de a repeta, afirmăm și noi că fotbal înseamnă pînă la urmă goluri. De aceea, cînd analizăm jocul unei echipe, concluzia trasă trebuie să fie reflectarea faptului cum marchează golurile și cum le primește. **Privind așa lucrurile, nu mai poți pune ratările și meciurile pierdute, pe seama ghinionului, publicului, arbitrajului sau altor elemente.**

Trebuie spus de la început că în cadrul jocului unei echipe apar două aspecte și anume: sau joacă defensiv de la început, sau — datorită încetinelii construcției atacului adversarului — are posibilitatea să se regrupeze masiv la fiecare atac. Și nu de puține ori afirmăm: s-au construit bine acțiunile, s-au creat ocazii nenumărate, dar această superioritate n-a fost concretizată. Ei bine, prima mare lacună, cauza-cauzelor ineficacității, este lipsa de promptitudine.

Într-adevăr, o ezitare, o încetinire, un gest suplimentar și tot beneficiul muncii de construcție s-a dus! Cînd adversarul a fost eliminat, cînd apărarea adversă este dezechilibrată și dezorganizată se impune să se dea o lovitură decisivă. În nici un caz nu trebuie să i se lase timp să-și revină, ci trebuie jucat repede pentru ca acțiunea colectivă să fie încununată cu un succes legitim și indispensabil. De aceea, jucătorii trebuie să nu uite că „rapid" și „lent" sînt noțiuni relative și că timpul se măsoară în zecimi de secundă!

Inalta măiestrie tehnică este caracterizată prin abilitatea de a face acest lucru la timp și precis. Și pentru a întări cele spuse, voi spicui rînduri din unele cronici sportive cu privire la echipa antrenată de subsemnatul:

„Nu trecuseră nici 30 de secunde din prima repriză și mingea pornită de la centrul terenului, după un schimb de pase între A—B—C, intră în poarta adversarilor, expediată de C".

Vorbind despre mijloacele rezolvării acțiunii, putem spune: ei au folosit o serie de „un-doi-uri", eliminînd succesiv adversarii; în apropierea porții, jucătorul C a intervenit la un triunghi și întreaga apărare a fost „țintuită" locului, lăsîndu-i jucătorului C numai sarcina să devieze mingea în poartă. Lucru pe care l-a și făcut. În această fază este reliefată pregnant ideea vitezei în execuție, a promptitudinii.

La un alt gol:

„A lovește din voleu mingea de la 12 metri și înscrie spectaculos la „păianjen". A fost o fază de zile mari. Atît deschiderea precisă a lui B și centrarea înapoi a lui C, cît și șutul impecabil al lui A, fiecare în parte merită nota maximă".

Sînt aici probleme a căror rezolvare o poate da numai antrenamentul conștiincios, la care trebuie muncit mult tocmai pentru a se învăța să se tragă rapid la poartă din „un-doi"-uri, triunghiuri, centrări și pase înapoi, din voleu etc. și nu așteptînd centrarea în grămadă, șutul de pe loc, mingi potrivite și alte asemenea execuții care plac jucătorilor, dar care în joc îi deservesc.

Cum altfel se pot explica marile ratări făcute în nenumărate jocuri? Să le explicăm și pe acestea:

„A stîrnit nedumerire șutul lui P, care de la 12 metri, cu un culoar excelent în față, a lovit mingea cu piciorul „împleticit", trimițînd-o peste poartă". **Sau:** „Era în minutul 35 și G primind o minge dintr-o centrare bună, trimite, așa ca să fie, balonul cu capul peste bară; era în minutul 66 și G neinspirat trage de la 14 metri, mult peste bară; era în minutul 76 și G, de la 6 metri, trage înalt peste bară, că nici la poarta de rugbi n-ar fi reușit să înscrie". **Sau:** „N, ca o... domnișoară. A avut acest N o ocazie de a înscrie, cît roata... tractorului. Era în minutul 62, scorul 1—1 și N singur cu portarul în față, trage anemic de la 16 metri, dînd posibilitatea portarului, ultimul apărător al oaspeților, care îi ieșise în întîmpinare, să salveze."

Mă opresc puțin la acest citat, deoarece în acest joc echipa noastră nu s-a încadrat în preceptele jocului colectiv. Această ratare, în lumina concepției noastre, primește o explicație în plus. N a primit o pasă lungă pe o poziție extrem de izolată. Lipsa de jucători în jurul lui (ca purtător temporar al balonului) l-a privat de sprijin, de „om de susținere" pentru a putea „deschide" unghiuri favorabile șutului la poartă din poziție favorabilă. Ori de cîte ori am transformat acțiunile la finalizare în luptă directă cu adversarul (pentru mingea care se afla în posesia noastră), deci abandonînd concepția colectivă, construită ofensiv, n-am putut valorifica mult trîmbițata dominare și am ratat excesiv.

A doua mare lacună a eficacității constă în faptul că jucătorii noștri n-au plăcerea, n-au pofta de a marca. **La echipele care construiesc jocul, în prima fază a acumulării, datorită depersonalizării care cuprinde pe unii jucători, preocuparea trasului la poartă este mai slabă. Și acest lucru a fost vizibil la toate echipele care și-au restructurat jocul pe baza principiilor colectiv-constructive.**

În concluzie, se poate sublinia că eficacitatea este determinată de construcția acțiunilor și promptitudinea șutului la poartă, de forța de atac și plăcerea de a marca. **(Pele cînd marchează, face un „dublu salt mortal". Partizan, după înscrierea primul gol (este vorba de finala „Cupei campionilor europeni" de la Bruxelles) a făcut ca meciul să se întrerupă cîteva minute. În timp ce la noi, după ce un jucător marchează, se uită candid la un punct în spațiu și revine în propriul teren, pentru că așa îl obligă regulamentul).**

Înainte de a încheia acest capitol, trebuie să mai remarcăm necesitatea impusă de aspectele răbdării și perseverenței. Cu atît mai mult cu cît de nenumărate ori am constatat că se joacă bine la mijlocul terenului, dar dovedim o totală lipsă de eficacitate. Această lipsă de finalizare se explică în această situație printr-o proastă muncă de finisare. Să faci să circule balonul în mijlocul terenului și să domini teritorial adversarul este bine, dar mai trebuie să știi să și profiți de aceasta. Atacanții noștri ajunși la poarta adversă la 20—25 metri, în fața unei apărări întărite, încep să se precipite, să se tulbure, să-și piardă convingerea și siguranța. Ei uită că pentru a străpunge o perdea groasă, este necesar să multiplice schimburile rapide, pasele redublate, să utilizeze devierile și să evite cît mai mult posibil controlul balonului, care provoacă pierderi de timp și care permit adesea unui adversar dezechilibrat sau eliminat, să revină. „Un-doi"-ul, de exemplu, este o armă redutabilă pentru a prinde pe picior greșit o apărare regrupată și întărită, cu condiția să fie efectuat rapid. Totuși, unor jucători de-ai noștri le repugnă să-l folosească în asemenea cazuri, neîndrăznind să se sprijine pe un partener strîns de adversari îndeaproape.

În concluzie, o echipă care a făcut muncă bună la mijlocul terenului și care își permite să atace cu mulți jucători, grație utilizării mecanismului „apărării în linie", nu trebuie să slăbească efortul în apropierea porții adverse. Ceea ce este realizabil la mijlocul terenului, este posibil și aproape de poartă!

Nu putem să punem punct părerilor noastre fără să vorbim de tehnică. Subliniem că PENTRU A FACE SĂ CIRCULE BALONUL REPEDE ȘI BINE, PENTRU A EFECTUA REPUNERI RAPIDE ȘI PRECISE, PENTRU A DEVIA MINGEA ÎNTR-UN MOD EFICACE, PENTRU A FI PROMPT ÎN ȘUTUL DECISIV, ESTE ABSOLUT NECESARĂ O BUNĂ TEHNICĂ. Și mai ales o tehnică bună în mișcare. Cel care joacă totdeauna pe loc (ca la baba-oarba) nu poate să fie eficace. De aici, necesitatea de a lucra mult, chiar foarte mult în acest domeniu, la antrenament. Un fotbalist poate să-și amelioreze întotdeauna tehnica, numai dacă își dă osteneala. Cu răbdare el va înregistra progrese cu atît mai mult cu cît jocul constructiv este făcut pentru a-i ușura sarcina.

Sfaturi pentru voi, TINERI FOTBALIȘTI

Jucați mingea cu capul, din săritură!

Jocul cu capul, procedeu de mare frecvență în fotbal, necesită formarea unei deprinderi, lucru care nu este deloc ușor, cu toate că băieții se familiarizează încă de mici jucînd zilnic așa numitul „volei cu capul". Cei mai mulți dintre ei însă nu execută corect acest procedeu, atît de eficace în meciuri.

Trebuie să faci mult antrenament ca să ajungi să găsești momentul potrivit pentru lovirea mingii, fără să închizi ochii. Cel mai important lucru este să joci cu capul din săritură: aceasta te avantajează, căci ajungi primul la minge. Observați pe marii jucători (fie în apărarea, fie din atac): cele mai puternice lovituri le execută din săritură, pentru că astfel imprimă mingii și forță în lovire.

Căutați să apreciați bine căderea mingii și săritura către ea, pentru ca s-o întîlniți în aer atunci cînd trebuie. Trebuie să vă dezvoltați simțul de a găsi momentul potrivit pentru luarea elanului și executarea săriturii.

Cei mici, de 12—14 ani, pot începe antrenamentele cu mingi de cauciuc, însă băieții mai mari vor trebui să facă primele exerciții (singuri sau cîte doi) cu mingi de fotbal, suspendate la 15—20 cm. deasupra capului.

În etapa următoare, pentru însușirea corectă a loviturii cu capul, treceți la o succesiune de teme mai grele, cu mingi aruncate cu mîna, apoi la pasarea mingii cu capul (în doi și în trei jucători) și, în sfîrșit, la trasul la poartă cu capul, din săritură cu elan la mingea centrată cu piciorul.

Dăm mai jos cîteva exerciții pentru jocul cu capul:

1. Aruncă mingea cu mîna sau trage cu piciorul în peretele din fața ta, la o înălțime mai mare și după ce a ricoșat, sprintează spre ea, dar

cu grijă ca să nu intri sub traiectorie. Lovește-o cu fruntea, trăgînd bine bărbia cînd pendulezi trunchiul înainte și tinteste partea de jos a peretelui.

2. Învățarea loviriii corecte a mingii cu fruntea se mai poate face marcînd în teren două cercuri, cu raza de 0,50 m. Un coleg îți aruncă mingea cu mîna, iar tu din aer te arcuiești și pendulezi, trimițînd-o în jos, într-unul din cercuri.

3. Caută apoi să joci cu capul o minge care vine din lateral. Alergînd pe cercul de la centrul terenului, încearcă să trimiți cu capul, din săritură, mingea aruncată cu mîna de un coleg care se găsește în centrul cercului.

4. Joc în doi. Un partener aruncă mingea, tu sări din alergare cu elan și o lovești cu capul, trimițînd-o la picioarele celui care a aruncat-o. Jucătorii se schimbă între ei, atunci cînd greșește cel care lovește cu capul.

5. Exercițiu în trei. Primul jucător trage lung pe sus, spre al doilea, care lovește mingea cu capul, trimițînd-o la al treilea, în dreptul picioarelor. Acesta o stopează repede, pasînd la primul. După șase repetări, jucătorii se schimbă între ei.

6. Exercițiu pregătitor. Un coechipier îți aruncă mingea pe sus, cu mîna sau cu piciorul. Fugi spre ea și sări cît poți de înalt, ca s-o lovești cu capul. Pentru a sări, faci bătaia pe un singur picior. De fiecare dată, sări puțin mai devreme, pînă simți că ți se întinde fiecare mușchi.

7. Apărătorii și atacanții pot face antrenament în condiții de meci, punînd extremele să execute centrări pe sus și lovituri de colț. Atacanții exersează lovitura de cap spre poartă sau pentru a pasa în jos, la un coechipier, care trage la poartă.

Apărătorii vor căuta să degajeze cu capul.

La început, apărătorii vor lucra singuri, apoi în luptă aeriană cu atacanții.

8. O execuție foarte spectaculoasă și eficace pentru atacanți este lovirea sau, mai bine zis, șutarea mingii cu capul din plonjon, din centrări făcute la semiînălțime, în fața porții. Poți „prinde" foarte ușor mișcarea, la antrenamentele din sală, cînd faci sărituri acrobatice peste ladă, cu aterizarea în mîini. După ce ți-ai însușit bine elementele săriturii, treci pe gazon la poartă și exersează cu un coleg, care să-ți arunce mingea cu mîna sau cu piciorul, la semiînălțime, astfel ca din plonjon, s-o lovești puternic cu capul, trimițînd-o în poartă. Totul trebuie făcut cu răbdare.

INVAȚĂ BINE REGULAMENTUL

În acest număr, publicăm articolul 7, care se referă la durata partidei:

„Partida va cuprinde două reprize egale de cîte 45 minute fiecare, afară de cazul unui acord contrar, înțelegîndu-se:

a. că arbitrul va adăuga la fiecare repriză timpul care va socoti că s-a pierdut în urma unui accident sau pentru orice alt motiv;

b. că durata normală a fiecărei din reprize va fi prelungită pentru a permite executarea unei lovituri de pedeapsă.

Pauza dintre reprize nu va putea depăși 5 minute decît cu încuviințarea arbitrului."

ȘTEFAN STĂNCULESCU
antrenor la centrul de fotbal Dinamo

FINALA „CUPEI ORAȘELOR REȘEDINȚĂ DE REGIUNI"

Intre 1 și 3 iulie s-au desfășurat jocurile fazei de zonă a „Cupei orașelor reședință de regiuni" pentru elevi, în orașele Iași, Ploiești, Brașov și Cluj.

In urma omologării rezultatelor jocurilor de către comisia de organizare, s-au calificat pentru semifinale și finale, care se vor disputa în Capitală în zilele de 14 și 16 iulie, următoarele echipe: ZONA IAȘI — Școala generală Nr. 27 Galați și Școala profesională R.M.R. Iași; ZONA PLOIEȘTI — Școala generală Nr. 95 București și Liceul Nr. 4 Constanța; ZONA BRAȘOV — Școala generală Nr. 22 Craiova și Grupul școlar construcții Craiova; ZONA CLUJ — Liceul nr. 15 Cluj și Grupul școlar Electromotor Timișoara.

Jocurile semifinale vor avea loc pe stadionul 23 August, teren 2 și 4, iar finala pe stadionul Republicii, sîmbătă 16 iulie, cu începere de la ora 18,00. In deschidere vor juca echipele școlilor generale, iar în meci vedetă, reprezentativele liceelor școlilor profesionale și tehnice.

In caz de egalitate la finele jocurilor, fiecare echipă va executa 11 lovituri de la 11 metri. Dacă un jucător va fi eliminat și echipa termină jocul în 10 oameni, va avea dreptul să execute lovitura prima rezervă de pe foaia de arbitraj.

CAMPIONATUL REPUBLICAN UNIVERSITAR ■ CAMPIONATUL REPUBLICAN UNIVERSITAR ■ CAMPIONATUL REPUBLICAN UNIVERSITAR

POLITEHNICA BUCUREȘTI — CAMPIOANĂ

După 10 zile de întreceri viu disputate, a fost cunoscută noua campioană republicană universitară: POLITEHNICA BUCUREȘTI, care a dispus în finală de Politehnica Galați cu 3—0 (1—0), prin golurile înscrise de Goia (2) și Șașcă.

Pregătită de asistenții universitari Ștefan Miu și Moise Macșai, echipa Institutului Politehnic București a arătat constanță pe întreg parcursul turneului final, terminînd neînvinsă. Cu o linie de atac bine inspirată, din care s-a desprins în mod special Șașcă, bun coordonator de joc, bucureștenii au desfășurat acțiuni de toată frumusețea terminate cu șuturi de la distanță (cele trei goluri din finală au fost înscrise din afara careului).

In apărare, proaspătul inginer Ghegheșan a dominat prin calitățile sale fizice și, împreună cu ceilalți colegi de linie, nu a lăsat nici o speranță atacanților gălățeni. Mici de statură, aceștia au fost dominați la mingile pe sus și n-au putut să-și desfășoare jocul așa cum o făcuseră anterior. Specialiștii considerau echipa din Galați ca favorită.

La mijlocul terenului bucureștenii Barna și Angelescu au alergat mult, găsindu-se acolo unde cerea jocul și reușind să treacă mult mai ușor peste canicula pe care au resimțit-o în special studenții de pe Dunăre.

Iată ce ne-a declarat conducătorul jocului, arbitrul Victor Bădureanu: *„Am arbitrat foarte multe partide de categoria A, B și C, dar pot afirma că studenții bucureșteni, așa cum au jucat astăzi, au lăsat impresia unei echipe fruntașe de categoria B. Jocul colectiv a fost arma cu care și-au dominat adversarul, dar ceea ce mi-a plăcut mai mult a fost faptul că s-au ajutat între ei, încurajîndu-se reciproc și dînd dovadă de o disciplină exemplară. Victoria lor este pe deplin meritată. Nu același lucru îl pot spune despre gălățeni. Jucătorii Coman, Stănculescu, Pac și Oprea au obstrucționat, au vociferat, iar ultimul mi-a adus injurii, fapt pentru care l-am eliminat".*

Iată lotul învingătorilor și facultatea de care aparțin: *Manta* (Metalurgie, anul V), *Sîrbu* (Tehnologia construcțiilor de mașini, anul II), *Ghegheșan* (absolvent), *Kogan* (Chimie, anul IV), *Rădulescu* (Tehnologia construcțiilor de mașini, anul II), *Angelescu* (Mecanică, anul III), *Pîlpîiac* (Energetică, anul II), *Barna* (Electronică, anul IV), *Raitan* (Tehnologia construcțiilor de mașini, anul IV), *Șașcă* (absolvent), *Goia* (Mecanică agricolă, anul II), *Mărculescu* (Chimie, anul IV), *Wetzer* (Tehnologia construcțiilor de mașini, anul IV).

Pentru locurile 3—4 s-au întîlnit echipele Institutului de Mine Petroșeni și Institutul Pedagogic Bacău. Studenții din Petroșeni, din rîndurile cărora fac parte 5 jucători ai proaspetei promovate în categoria A, Jiul, au învins cu 6—0 prin golurile înscrise de Libardi (3), Răsădeanu (2) și Covaci.

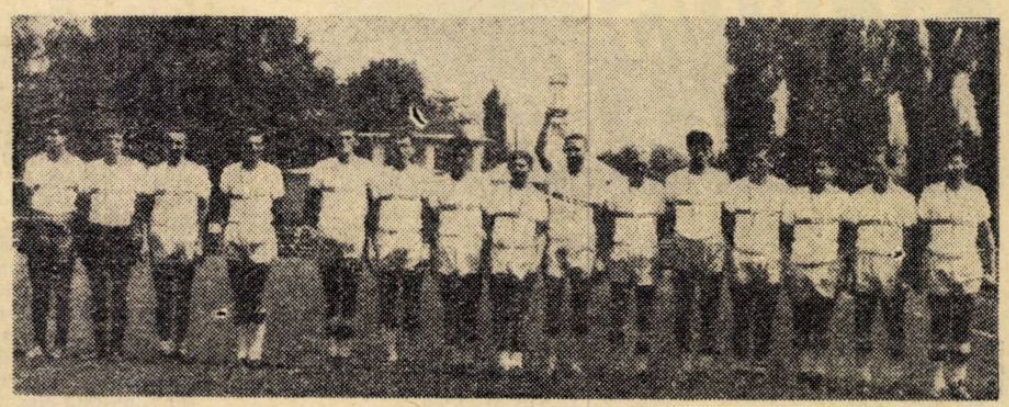

Lotul echipei campioane

Foto: F. BICIUȘCĂ

Nu putem trece cu vederea faptul că dintre studenții care au evoluat, o parte au un dublu merit: pe lîngă faptul că s-au remarcat la fotbal, sînt și fruntași la învățătură. Iată-i: Ghegheșan (Politehnica București), Herneziu, Boacă, Țigler (Institutul Pedagogic Bacău), Coman, Mureșan III, Pătrașcu (Politehnica Galați), Zamfir, Frank, Coman (Institutul de Mine Petroșani).

Clasamentul turneului final: 1. POLITEHNICA BUCUREȘTI, 2. Politehnica Galați, 3. Institutul de Mine Petroșeni, 4. Institutul Pedagogic Bacău, 5. Politehnica Brașov, 6. Universitatea Iași, 7. I.S.E. București, 8. Agronomia Craiova, 9. Institutul Pedagogic Constanța, 10. Politehnica Cluj.

Gh. NERTEA

Portarul Manta (Politehnica București) intervine la o minge înaltă. Fază din finala cu Politehnica Galați

Echipa campioană, Petrolul Ploiești.
Rîndul de sus: antrenorul C. Cernăianu, Pahonțu, Dragomir, Boc, Ionescu, Sfetcu, Florea, Fronea, Mocanu, antrenorul secund N. Marinescu.
Rîndul de jos: D. Munteanu, Frățilă, Dridea I, Badea, Moldoveanu, Dridea II, Drăgan, Iuhasz.

PETROLUL - PLOIEȘTI

O CAMPIOANĂ AUTENTICĂ

Lucrurile sînt clare de mai multe etape : Petrolul a cucerit titlul de campioană pe 1965–66.

Dar, oficial, ploieștenii nu sînt campioni ai țării decît din seara lui 10 iulie, ziua încheierii acestei pasionante ediții a campionatului, care a fost dominată de „duelul" Rapid – Petrolul, terminat cu o victorie clară a formației petroliste și încă la o diferență pe care – la un moment dat, cînd avansul feroviarilor era de 4 puncte ! – nimeni n-ar fi îndrăznit s-o pronosticheze.

Așadar, tricourile de campioni, din nou la Ploiești !

Pentru a treia oară, după 1957–58 și 1958–59.

Un succes deplin meritat, care răsplătește eforturile depuse de ploieșteni de-a lungul unui an de activitate, și care le dă dreptul să reprezinte țara în ediția viitoare a „Cupei campionilor europeni".

Revista „Fotbal" îi felicită călduros pe jucătorii echipei Petrolul, pe antrenorii C. Cernăianu și N. Marinescu, pe activiștii din biroul secției și ai clubului. Și le urează noi succese, în viitor, pentru prestigiul fotbalului românesc.

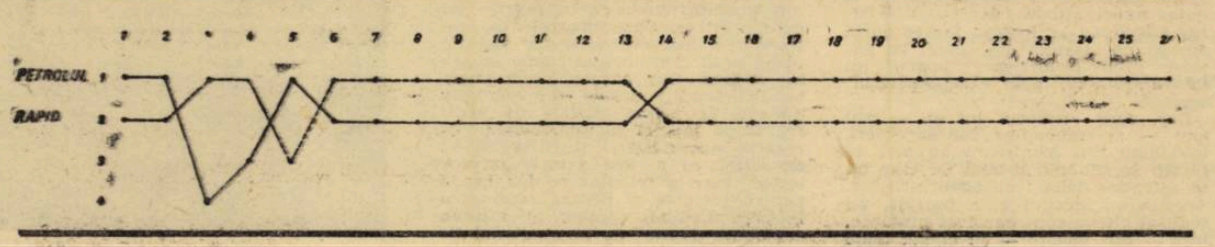

MARILE MOMENTE ALE DRUMULUI SPRE TITLU

Să încercăm, în rîndurile care urmează, să parcurgem din nou drumul care i-a dus pe ploieșteni la succesul pe care-l sărbătorește (de mai multe săptămîni...) întregul oraș...

Ne vom întoarce la săptămîna premergătoare primei etape a campionatului, deci la zilele dinaintea lui 15 august 1965.

La Ploiești, stare de spirit destul de nepropice abordării unei întreceri atît de dificile. Echipa este descompletată. Nu mai contează pe aportul a 4 jucători din campionatul anterior : Hălmăgeanu, Ivan, Pal, Oprișan. Lotul este destul de... subțire, iar primul meci — în deplasare, la Pitești — nu prevestește nimic liniștitor. Înainte de acest joc, după un amical, la Fieni, antrenorii nu știau, pur și simplu, ce „11" să facă pentru etapa inaugurală. Și au prezentat o formație cu totul neobișnuită. În atac, un debutant, Frățilă (care avea să marcheze piteștenilor două goluri !); pe postul de fundaș central, în locul lui Hălmăgeanu, a fost introdus, pentru prima oară, Florea (care avea să devină apoi, în tot campionatul, una din marile certitudini ale echipei !) ; iar în locul acestuia, pentru prima dată fundaș stînga, Mocanu (care, în anul debutului pe acest post avea să devină titular al echipei naționale !).

Echipa, puternic legată sufletește, a întrecut toate așteptările și a cîștigat cu 4—1 !

A fost primul din „marile momente" ale drumului spre titlu ; îl vom numi MOMENTUL RECĂPĂTĂRII ÎNCREDERII.

Al doilea joc n-a prezentat dificultăți. Proaspăta promovată Siderurgistul a plecat steagul cu 3—0, la Ploiești, în fața unei formații care și-a inaugurat astfel marea serie a celor 25 de puncte din 13 jocuri acasă !

A urmat jocul cu Rapid, la București. Cine își închipuia atunci că aceste două echipe aveau să rămînă singurele concurente în lupta pentru titlu ? Era doar etapa a 3-a și mai rămîneau încă 23 ! Petrolul a jucat bine, pentru un meci în deplasare și a pierdut cu 2—1, rezultat important pentru configurația clasamentului la sfîrșitul turului, favorabil ploieștenilor.

Un nou joc acasă : 4—1 cu Crișul, dar ploieștenii vorbesc despre acest meci cu un respect deosebit pentru adversarii lor, care le-au dat o replică foarte bună.

Satisfăcuți de realizările de pînă acum, Pahonțu, Dridea și ceilalți privesc totuși cu stringere de inimă programul etapelor viitoare. Prin aminarea partidei cu Știința Craiova, pe ploieșteni îi așteaptă de acum înainte patru etape care cuprind 3 deplasări și un meci acasă, dar... cu Steaua ! Ei se aruncă însă „în viitoare" plini de bărbăție și de speranțe.

La Constanța (meci dificil ; fără Dridea I; intră în echipă Drăgan) rezultat egal : 1—1.

În duminica următoare, la Iași (tot fără Dridea I) meci dramatic, adversarul rămîne în 10 oameni, Petrolul ratează mult, scor 0—0.

Realizările Petrolului în deplasare (ah, cît contează „punctele mari" scoase pe teren străin !) încep să atragă atenția, chiar dacă între timp Rapidul își continuă seria victoriilor neîntrerupte...

Din nou acasă, cu Steaua. Meci de factură tehnică bună și victorie cu 1—0 a gazdelor.

Urmează deplasarea de la Brașov. Petrolul joacă bine și obține un concludent 2—0. Este un alt moment pe care trebuie să-l marcăm și-l vom numi MOMENTUL TEMERILOR RISIPITE.

Ploieștenii, din nou pe teren propriu, abordează cu ușurință meciul cu U.T.A. Sînt conduși cu 1—0, dar repede își „string rîndurile" și învîng cu 4—1.

Apoi, la București, pierd cu 2—1 în fața lui Dinamo, pierzînd și teren în fața Rapidului.

Petrolul face față cu succes — apoi — unui alt joc în deplasare, la Timișoara, unde cele 90 de minute se încheie cu scor alb.

Turul se încheie în „cursă lansată" a ploieștenilor care, în fața publicului lor, atît de înflăcărat și de generos în aplauze, cîștigă cu 5—1 în fața Universității Cluj și apoi cu 5—2 restanța cu Știința Craiova.

În primăvară, este clar pentru toată lumea : Petrolul (două puncte în urma Rapidului) a fost... alergătorul care a stat în plasă și care acum va declanșa atacul. Va rezista liderul ?

Nu ! Liderul dă semne că nu va rezista. Și începe să piardă teren, cedînd primul loc, în prima etapă a returului, deocamdată la golaveraj. Pierde la Craiova, în timp ce Petrolul cîștigă cu 3—2, acasă, în fața lui Dinamo Pitești.

Examen greu de tot pentru ploieșteni, la Galați, în fața unei echipe care — pentru a se salva de retrogradare — încearcă și ea o „mare cursă" a campionatelor, aceea a cîștigării în retur a tuturor punctelor acasă. Dar Petrolul simte acum din plin aerul parfumat al tragerilor la sorți alături de Internaționale, de Anderlecht, de Manchester. Și nu se împiedică la Galați, chiar dacă trebuie să aștepte, pentru a învinge cu 1—0, minutul 84 al golului lui Badea...

Și acum, ciocnirea titanilor ! La Ploiești, Petrolul — Rapid 1—0, cu interesul extraordinar pe care l-a suscitat, cu povestea cu debutanții Rapidului, cu golul din corner al lui Dridea II, cu tot ce se știe despre acest meci. Este un alt moment pe care-l jalonăm : MOMENTUL MARII OPȚIUNI.

Petrolul are acum avans. Dar îl așteaptă două deplasări, de care trěmură orice echipă : Oradea și Craiova, una după alta.

La Oradea : Petrolul conduce dar e egalat din 11 metri : 1—1.

La Craiova : Mihai Ionescu face un meci excelent, echipa joacă o repriză, alta — se apără și meciul se încheie fără goluri.

Momentul fluierului final de pe stadionul craiovean se cuvine și el marcat. Petrolul a trecut prin două furtuni, fără avarii. Îl vom numi MOMENTUL CONSOLIDĂRII.

Apoi, meci acasă, cu Farul, 3—0.

Și iată etapa a 20-a ! Rapid pierde (surpriza majoră a campionatului!!) pe teren propriu în fața Siderurgistului.

Petrolul primește vizita (și... replica dîrză) a lui C.S.M.S. În finalul meciului, la 1—1, Dridea I transformă un 11 metri și Ploieștiul jubilează : 2—1 pentru Petrolul. Să marcăm și acest moment. Îi vom spune MOMENTUL CERTITUDINILOR.

De acum, viitorii campioni încep să-și fructifice unul din marile lor „atuuri" — maturitatea. Joacă liniștit, echilibrat, ca pentru titlu.

La București, învinge cu 1—0 pe Steaua.

La Ploiești, fring betonul Steagului roșu : tot 1—0.

La Arad, prima înfrîngere din retur (0—2), prima înfrîngere după 13 etape de la înfrîngerea anterioară. Dar, cum în aceeași zi Rapid pierdea meciul cu Steaua, cifrele arătau că — practic — nimic nu mai se putea opune cîștigării titlului de către Petrolul. Vom numi acest moment, MOMENTUL VERDICTULUI. Sau, în subsidiar, al paradoxului : în seara înfrîngerii de la Arad, Petrolul sărbătorea, de fapt, o victorie !

În continuare, meciul cu Dinamo București, la Ploiești. Foștii și noii campioni termină la egalitate (2—2), dar Petrolul pierde singurul punct acasă, în acest campionat.

Din nou la Ploiești, victorie cu 1—0 asupra Politehnicii Timișoara și — în fine — în ultima duminică, meciul de la Cluj, cu „U", terminat cu scorul de 0—5.

DE CE PETROLUL...

Titlul, în acest an, deci, la Ploiești.

De ce ?

Pentru că Petrolul a fost ECHIPA CEA MAI BUNĂ A ACESTUI CAMPIONAT.

Jucătorii ploieșteni au constituit un colectiv bine închegat sufletește. Au avut tăria morală necesară încheierii cu succes a unor încercări atît de grele cum este un campionat în 26 de etape. S-au mobilizat înaintea meciurilor grele, au dovedit ambiție, au arătat atașament față de culorile clubului.

Antrenorii mai vorbeau și de altceva : de participarea conștiincioasă, fără rezerve, la procesul de instruire. Ceea ce nu-i deloc mai puțin important, cînd vorbim de explicațiile succesului...

Petrolul e o echipă disciplinată. Și e vorba aici atît de disciplina — să-i zicem internă — de club (antrenamente, viață sportivă) cît și de disciplina în joc. Aceasta de pe urmă îmbracă două aspecte : mai întîi disciplina în privința sarcinilor de joc și apoi latura disciplinară propriu-zisă, despre care vorbește de la sine faptul că în tot campionatul, Petrolul n-a avut nici un jucător eliminat de pe teren și un singur jucător suspendat (pe o etapă).

Un element asupra căruia trebuie să ne oprim în mod special este OMOGENITATEA, calitate de bază a echipei. Petrolul a avut, mai mult ca oricare altă formație, ceea ce se numește „un unsprezece de bază". Privind tabelul alăturat, se vede că un număr de 6 jucători au participat la toate cele 26 de partide, iar alți 4 au cîte cel puțin 20 de jocuri. Formula apărării (Ionescu — Pahonțu, Boc, Florea, Mocanu) n-a fost schimbată niciodată în tot campionatul (record absolut), iar linia de mijlocași Iuhasz — Dragomir a intrat și ea în... automatismul... crainicilor reporteri... În atac, cuplul Dridea — Badea n-a fost modificat decît în două meciuri în tur și acum în final, prin îmbolnăvirea lui Badea. Pentru cele două posturi de extreme au fost rulați 3 jucători (Moldoveanu, Dridea II, Dincuță). Așadar o structură de bază respectată cu strictețe, cu efecte bune asupra jocului de ansamblu.

Ajunși aici trebuie să arătăm că Petrolul nu stă prea bine cu rezervele. O indisponibilitate în linia de fund ar fi creat serioase probleme, ploieștenii neavînd înlocuitori pe aceste posturi !

În fine, o explicație de natură tactică. „Deviza" Petrolului a fost ACOPERIREA CÎT MAI BUNĂ A MIJLOCULUI TERENULUI. Cu jucători cu rază mare de acțiune (Dragomir și Badea, în primul rînd) ploieștenii au putut îndeplini cu „brio" acest deziderat de bază.

În încheierea comentariului nostru, se cuvine să subliniem și aportul adus loturilor reprezentative de noii campioni. În acest an, Ploieștiul a dat 4 titulari echipei A și 6 altor loturi (selecționata divizionară pentru turneul din R.P.D. Coreeană, echipa de tineret).

Radu URZICEANU

MIHAI IONESCU
29 ani, 181 cm., 75 kg., originar din Ploiești, de 7 ani la Petrolul, 26 meciuri în acest campionat, 5 A.

GH. PAHONȚU
Maestru emerit al sportului, căpitanul echipei, 33 ani, 174 cm., 71 kg., originar din Ploiești, de 16 ani la Petrolul, 26 meciuri în acest campionat, 4 A.

ALEXANDRU BOC
20 ani, 183 cm., 73 kg., originar din Oradea dar junior al Petrolului, de 3 ani la această echipă, 26 meciuri în acest campionat.

GHEORGHE FLOREA
27 ani, 178 cm., 74 kg., originar din Ploiești, de 10 ani la Petrolul, 26 meciuri în acest campionat.

MIHAI MOCANU
24 ani, 176 cm., 73 kg., originar din Constanța, de 4 ani la Petrolul, 26 meciuri în acest campionat, 3 A.

EDUARD IUHASZ
24 ani, 169 cm., 65 kg., originar din Mediaș, de 4 ani la Petrolul, 24 meciuri în acest campionat.

PETRE DRAGOMIR
27 ani, 175 cm., 73 kg., originar din Giurgiu, de 3 ani la Petrolul, 26 meciuri în acest campionat.

CONST. MOLDOVEANU
23 ani, 175 cm., 70 kg., originar din Ploiești, de 6 ani la Petrolul, 20 meciuri în acest campionat.

ALEXANDRU BADEA
28 ani, 175 cm., 64 kg., originar din Moreni, reg. Ploiești, de 7 ani la Petrolul, 21 meciuri în acest campionat, 2 A.

MIRCEA DRIDEA
29 ani, 178 cm., 76 kg., maestru al sportului, originar din Ploiești, de 11 ani la Petrolul, 24 meciuri în acest campionat, 10 A

VIRGIL DRIDEA
26 ani, 176 cm., 74 kg., originar din Ploiești, de 9 ani la Petrolul, 17 meciuri în acest campionat.

OCTAVIAN DINCUȚĂ
18 ani, 178 cm., 72 kg., originar din București, de 1 an la Petrolul, 9 meciuri în campionat.

VASILE SFETCU
28 ani, 184 cm., 88 kg., originar din Ploiești, de 10 ani la Petrolul, 5 meciuri în acest campionat, 3 A, maestru al sportului.

DUM. MUNTEANU
34 ani, 170 cm., 62 kg., originar din București, de 11 ani la Petrolul, 5 meciuri în acest campionat, 1 A.

IOAN DRĂGAN
23 ani, 174 cm., 66 kg., originar din Ploiești, de 2 ani la Petrolul, 6 meciuri în acest campionat.

EMIL FRĂȚILĂ
22 ani, 173 cm., 67 kg., originar din Moreni, reg. Ploiești, 5 meciuri în acest campionat.

ION CRIȘAN
28 ani, 170 cm., 71 kg., originar din Brașov, de 1 an la Petrolul, 4 meciuri în acest campionat.

În ultima etapă a fost folosit 12 minute și juniorul Stoicescu.

● În retur, a figurat în lot și Alexandru Fronea, care însă n-a jucat nici un meci.

● În cifra meciurilor jucate în acest campionat sînt cuprinse și intrările în cursul partidei.

● Cifra urmată de litera A reprezintă numărul de jocuri în echipa națională A.

Tînărul Drăgan, înscriind un gol spectaculos, în meciul cu Dinamo București.
Fotografii PETRE STAN

Primul gol în meciul Dinamo București — Farul. Dumbravă a trimis mingea în propria poartă. Pleșa n-a mai ajuns-o decît în plasă...
Foto N. DUMITRESCU

Arad

ÎNTRE COREGRAFIE ȘI FOTBAL...

...se pot stabili echivalențe (în ce privește mijloacele de expresie), de cele mai multe ori avantajoase fotbalului. Judecata de analogie, cu care operează în acest caz observatorii, se exprimă cam la modul acesta : „evoluția (fotbalistică) a atins pe alocuri ținuta baletului". Cu alte cuvinte, fotbalul-joc s-a apropiat, într-un fel, de fotbalul-artă, iar meciul în cauză a căpătat culoarea SPECTACOLULUI fotbalistic.

Sînt însă cazuri singulare cînd echivalența balet-fotbal nu onorează (sic) — avem în vedere proporțiile și mai ales finalitatea — fotbalul. Închipuiți-vă o echipă de fotbal evoluînd 60—70 de minute de joc în stilul corpului de „lebede" din celebrul balet ceaikovskian. Este aproape un nonsens. Și totuși...

De dragul acestui... nonsens, care-și are mulți adepți în „trupa Dumitriu et comp.", Rapid a pierdut duminică la Arad, a pierdut cîteva campionate mai mult sau mai puțin cîștigate și are toate șansele să mai piardă destule nopți cu zadarnice, copilărești (pentru că rămîn absolut inoperante) și tardive păreri de rău.

Forțînd (ca un scop în sine) cu orice preț aplauzele — și au rapidiștii un rețetar special în această direcție — Dumitriu poate ajunge erou de poeme (al unor autori de mîna a doua) dar niciodată campion...

Duminică, la Arad, deși erau „parte adversă", spectatorii localnici — interesați mai mult ca oricînd într-un rezultat favorabil echipei gazdă — au aplaudat cu dărnicie expresivitatea fotbalului practicat de feroviari, dar la sfîrșitul meciului nu s-au sfiit (o parte din ei) să le cînte puțin respectuosul marș „ați mîncat bătaie".

Am ajuns, aproape fără să vreau, la una din marile deosebiri dintre coregrafie și fotbal...

Marius POPESCU

Timișoara

DE UNDE NU TE AȘTEPȚI...

Am fi nedrepți dacă, încercînd să comentăm pe scurt meciul de la Timișoara, am pune numai și numai pe seama nervilor sau a „mizei" mari ratarea promițătorului spectacol anunțat de partida Politehnica — C.S.M.S. Pentru că a mai fost și altceva și anume exagerata și, oricum, inexplicabila prudență cu care studenții timișoreni au abordat întîlnirea. Optimiști și încrezători în momentele „încălzirii", ei au... înghețat total la primul fluier al arbitrului și în locul unei dominări eficiente, au reușit (palidă satisfacție !) doar să... stăpînească — e drept, deplin — mijlocul terenului. Deloc indicată pentru situația în care se aflau, așezarea în 4—3—3 nici nu le putea aduce altceva, pentru că *Mițaru, Răcelescu și Regep,* foarte puțin ajutați de „treiul" din spate, își găseau greu drum spre poarta lui *Constantinescu,* prin „aglomerația" ieșeană.

Dar, spre norocul lor și — mai ales — al înfocaților lor suporteri, fotbaliștii din Timișoara au fost ajutați, în schimb, tocmai de cine nu se așteptau deloc : de adversarii lor. Aceștia au început bine partida, au realizat cîteva contraatacuri prompte, însă — din păcate — au comis două erori de apărare, plătite foarte scump : 0—2 ! Primul gol a fost înscris la o ezitare a celor doi fundași centrali, care au rămas „înfipți" în pămînt și n-au intervenit la mingea respinsă de portarul lor ; al doilea a fost „rodul" unei mari greșeli a lui *Constantinescu,* foarte nervos și neinspirat în acest meci.

În repriza secundă, timișorenii și-au făcut probabil următoarea socoteală : dacă fără să forțăm am realizat două goluri, atunci... Atunci, în partea a doua a meciului au dispărut parcă de pe teren, oferind celor prezenți un spectacol rar : o echipă (C.S.M.S.) cu un jucător mai puțin și un portar improvizat (de fapt, Deleanu nu s-a dovedit chiar o improvizație...) echilibrînd jocul la mijlocul terenului, dominînd chiar în unele perioade și — culmea ! — înscriind și un gol. Să recunoaștem că a fost o situație paradoxală în raport cu scopul urmărit de timișoreni (salvarea de la retrogradare). E adevărat, că gazdele au făcut o... corectură, dar prea tîrziu, abia în ultimele două minute de joc.

Spuneam că ieșenii au jucat în inferioritate numerică în repriza secundă. Într-adevăr, portarul *Constantinescu* a fost eliminat din joc în urma unui fault brutal comis asupra lui *Mițaru.* Din păcate, acest membru al lotului nostru reprezentativ nu este la prima abatere de acest fel. După joc, el ne mărturisea că regretă sincer ieșirea lui nesportivă ; de altfel, el a fost primul jucător ieșean care a felicitat echipa gazdă pentru victorie și pentru rămînerea în „A". Celălalt „actor" al cîtorva neplăcute „scene" de pe stadionul timișorean *Mițaru,* a stat însă liniștit. Deși, la drept vorbind, el este autorul moral al tuturor necazurilor, deoarece l-a provocat pe *Constantinescu,* după înscrierea primului gol, bătîndu-și joc de el. Poate că nici acum nu-i prea tîrziu ca să reflecteze la cele petrecute. Ce părere ai, *Mițaru ?* Numai *Constantinescu* este vinovat de cele întîmplate ?

Călin ANTONESCU

La Oradea. Jucătorii Crișului părăsesc terenul și... categoria A...
Foto P. COZIA

Oradea

CRIȘUL ȘI-A AMÎNAT REABILITAREA

Dacă ar fi să notăm cu exactitate data zilei cînd Crișul a retrogradat în categoria B, atunci desigur aceasta n-ar fi 10 iulie. Pentru că, trecînd în revistă etapele trecute, vom constata că formația orădeană a pierdut nenumărate puncte pe teren propriu, care ar fi scutit-o de orice griji în acest final de campionat. Localnicii, deși cunoșteau bine această situație, au venit totuși la stadion cu un grăunte de speranță. Poate la Timișoara... poate la Arad se va întîmpla neprevăzutul și... Dar, după cum se știe, ultimul act al campionatului s-a consumat fără nici un fel de complicații.

Asta nu ar fi nimic. Ceea ce a supărat însă pe orădeni a fost faptul că, nici măcar în meciul de rămas bun din categoria A, echipa lor nu a dat satisfacția pe care au așteptat-o. Desigur, o victorie ar fi fost cu totul altceva ! Ar mai fi descrețit puțin frunțile iubitorilor fotbalului din Oradea, iar jucătorii ar fi ieșit altfel de pe teren decît se vede în clișeul din stînga (sub acest aspect, echipa Siderurgistul este superioară colegei sale de suferință).

Fără să afirm cu certitudine, cred că jucătorii de la Crișul nu s-au așteptat la o replică atît de viguroasă din partea brașovenilor. Probabil, ei au nutrit speranța că vor putea face orice pe teren, întrucît pe „stegari" nu-i mai interesa rezultatul final. De la început însă echipa lui Ploieșteanu și-a disputat șansele, punînd stăpînire pe mijlocul terenului și înjghebînd atacuri după atacuri spre poarta adversă. Buimăcit de acest iureș neașteptat, „unsprezecele" orădean s-a văzut masat în propriul careu, rămînînd în față cu trei și uneori cu doi atacanți. Jucînd și pe sus, în fața unei apărări mai bine dotată fizic, orice acțiune a fost destrămată încă din faza ei inițială. Astfel, o dată cu scurgerea timpului, a dispărut, treptat, treptat și clarviziunea gazdelor.

Nici observațiile antrenorului Zilahi, făcute în pauză la cabină, nici acel penalti egalizator transformat de Al. Naghi, n-au fost de natură să readucă echipei calmul necesar. Atacanții au mizat, în continuare, pe reușita unor acțiuni individuale, au tras la poartă (atunci cînd au avut ocazia) fără să gîndească suficient, iar Vigu și Iacob au rămas deseori în urmă pentru a înlătura nesiguranța din fața porții apărate de Eremia.

În asemenea condiții, Crișul a ratat ultimul act al campionatului, amînîndu-și pentru cine știe cînd reabilitarea în fața judecătorului său suprem — publicul spectator.

Stelian TRANDAFIRESCU

ACT FINAL IN CATEGORIA A

Așadar, campionatul s-a terminat...

Duminică seara, pe stadionul Republicii, ca la un veritabil spectacol teatral, s-au stins reflectoarele (la propriu !) și s-a lăsat cortina (la figurat !)...

Mulți priveau cu scepticism această ultimă etapă. Se spunea că, în majoritatea meciurilor, jucătorii vor fi cu prezența fizică pe teren, cu gîndurile la... Mamaia...

Ei bine, n-a fost așa !

A fost o etapă ca de „miezul" campionatului, cu meciuri disputate „de mama focului", unele chiar înverșunate. Dar nota de dîrzenie n-a fost de loc în dauna calității ; dimpotrivă, a servit spectacolului. Cele două partide din cuplajul bucureștean (excelentă — fiindcă veni vorba — ideea semi-nocturnei !), meciul de la Arad, întîlnirea care părea „fără sare și piper" de la Galați, toate acestea — integral iar celelalte — în bună măsură, au prilejuit întreceri de calitate. Și — cine ar fi crezut ? — această ultimă etapă, în care s-ar fi putut invoca oboseala, plictisul și... fila de calendar cu 10 iulie, a fost cea mai productivă în goluri : 32, record în materie pentru întreagul campionat !

Etapa a 26-a trebuia să dea răspunsul în problema echipei ocupante a locului 13. Și l-a dat de o manieră pe cît de simplă, pe atît de categorică. Orădenii n-au realizat nici măcar ceea ce depindea de ei (ca să nu mai vorbim de înfrîngerile Politehnicii și U.T.A.-ei !) : n-au reușit să treacă de Steagul roșu. Părăsesc deci prima categorie fără pretenții, fără dreptul la lamentări, ca unii care — vorba aceea — „și-au făcut-o singuri".

Ce ne-a mai arătat etapa ?

Că Dinamo Pitești a devenit o echipă solidă, sigură de ea, demnă ocupantă a locului 4 în clasament...

Că Farul — cînd joacă deschis — poate primi aplauze și înscrie 3 goluri în deplasare (cîte alte echipe au mai marcat în acest campionat 3 goluri pe teren străin ?...)

Că Petrolul e destul de neglijent cu prestigiul său de campion...

Că Steaua — vai ! — își prelungește îngrijorător criza, rămînînd anul acesta în categoria A ca un școlar care trece un examen de admitere cu media minimă, pe ultimul loc...

Gata, așadar, cu campionatul acestui an !

Mai avem două zile de Cupă și apoi... vacanța !

Prilej de bilanț, de mulțumiri sau de regrete, de promisiuni și de... „lasă, vedem noi la toamnă !..."

Marele spectacol, campionatul, s-a terminat.

Spectatorii s-au ridicat din staluri.

Ultimul act al cupei poate fi privit și din picioare, din apropierea ieșirii, cu gîndul la garderobă...

R. U.

Portarul piteștean Niculescu va reține balonul, protejat de 4 coechipieri   Foto N. DUMITRESCU

	PETROLUL	RAPID	DINAMO-B	DINAMO-P	STEAGUL ROȘU	C.S.M.S.	UNIVERSITATEA	ȘTIINȚA	FARUL	U.T.A.	POLITEHNICA	STEAUA	CRIȘUL	SIDERURGISTUL
PETROLUL - Ploiești	TUR	1-2	1-2	4-1	2-0	0-0	5-1	5-2	1-1	4-1	0-0	1-0	4-1	3-0
	RETUR	1-0	2-2	3-2	1-0	2-1	0-5	0-0	3-0	0-2	1-0	1-0	1-1	1-0
RAPID - București	2-1	TUR	2-0	4-2	4-1	0-2	1-1	2-0	2-0	4-2	2-0	2-0	1-3	2-1
	0-1	RETUR	0-0	1-2	2-0	2-0	3-2	0-1	3-0	1-3	1-3	2-3	2-0	1-2
DINAMO - București	2-1	0-2	TUR	1-2	1-4	0-1	4-0	0-0	1-1	0-3	2-3	3-3	3-0	3-2
	2-2	0-0	RETUR	1-1	1-0	2-1	1-2	8-0	4-3	0-1	1-0	1-1	0-0	4-0
DINAMO - Pitești	1-4	2-4	2-1	TUR	0-3	4-0	1-2	3-1	0-2	2-2	0-1	1-0	6-0	1-1
	2-3	2-1	1-1	RETUR	2-1	0-2	2-2	0-1	3-2	3-2	1-0	3-2	1-3	3-1
STEAGUL ROȘU - Brașov	0-2	1-4	4-1	3-0	TUR	0-3	0-1	0-0	2-1	6-1	1-2	0-0	2-1	2-4
	0-1	0-2	0-1	1-2	RETUR	3-0	2-0	1-1	0-2	1-0	3-0	2-0	2-1	4-0
C.S.M.S. - Iași	0-0	2-0	1-0	0-4	3-0	TUR	2-2	1-3	1-0	1-2	3-0	0-0	2-0	3-2
	1-2	0-2	1-2	2-0	0-3	RETUR	3-3	1-0	1-2	2-1	1-3	2-0	0-0	0-6
UNIVERSITATEA - Cluj	1-5	1-1	0-4	2-1	1-0	2-2	TUR	1-1	0-1	1-3	2-0	0-0	1-1	0-0
	5-0	2-3	2-1	2-2	0-2	3-3	RETUR	1-0	1-1	2-0	0-2	0-1	0-0	4-1
ȘTIINȚA - Craiova	2-5	0-2	0-0	1-3	0-0	3-1	1-1	TUR	2-1	2-0	0-3	0-0	0-1	3-1
	0-0	1-0	0-8	1-0	1-1	0-1	0-1	RETUR	0-4	1-1	1-0	2-1	1-0	1-3
FARUL - Constanța	1-1	0-2	1-1	2-0	1-2	0-1	1-0	1-2	TUR	1-2	1-0	0-6	2-1	1-1
	0-3	0-3	3-4	2-3	2-0	2-1	1-1	4-0	RETUR	2-0	0-1	1-0	0-1	3-1
U.T.A. - Arad	1-4	2-4	3-0	2-2	1-6	2-1	3-1	0-2	2-1	TUR	0-0	2-1	1-1	0-0
	2-0	3-1	1-0	2-3	0-1	1-2	0-2	1-1	0-2	RETUR	0-1	1-1	1-1	2-2
POLITEHNICA - Timișoara	0-0	0-2	3-2	1-0	2-1	0-3	0-2	3-0	0-1	0-0	TUR	1-1	2-1	2-5
	0-1	3-1	0-1	0-1	0-3	3-1	2-0	0-1	1-0	1-0	RETUR	0-4	1-3	1-2
STEAUA - București	0-1	0-2	3-3	0-1	0-0	0-0	0-0	0-0	6-0	1-2	1-1	TUR	2-2	5-1
	0-1	3-2	1-1	2-3	0-2	0-2	1-0	1-2	0-1	1-1	4-0	RETUR	1-0	2-2
CRIȘUL - Oradea	1-4	3-1	0-3	0-6	1-2	0-2	1-1	1-0	1-2	1-1	1-2	2-2	TUR	4-0
	1-1	0-2	0-0	3-1	1-2	0-0	0-0	0-1	1-0	1-1	3-1	0-1	RETUR	0-3
SIDERURGISTUL - Galați	0-3	1-2	2-3	1-1	4-2	2-3	0-0	1-3	1-1	0-0	5-2	1-5	0-4	TUR
	0-1	2-1	0-4	1-3	0-4	6-0	1-4	3-1	1-3	2-2	2-1	2-2	3-0	RETUR

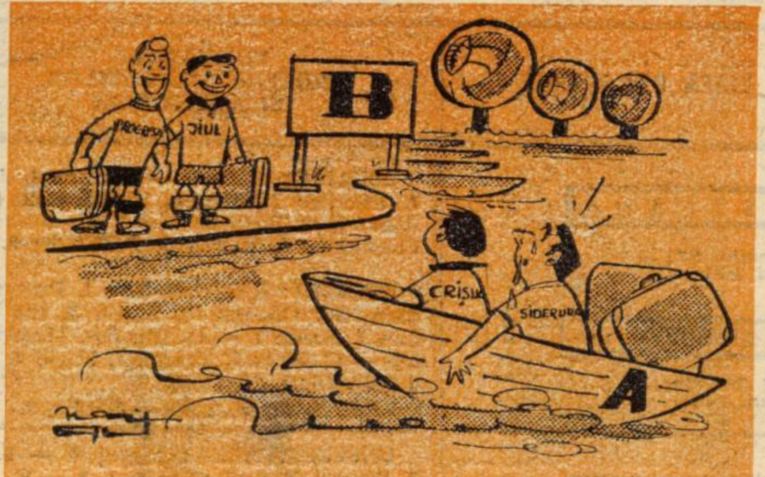

LA DEBARCADER
Desen de NEAGU RADULESCU

PRIMII 10!

SUMA NOTELOR JUCĂTORILOR LA SFIRȘITUL CAMPIONATULUI

Într-un număr trecut am publicat o statistică cu suma notelor obținute de jucători după fiecare etapă, în raport cu comportarea lor. La capătul acestui pasionant campionat, vă prezentăm astăzi o situație finală, cu totalul notelor atribuite de observatorii federali, cuprinzînd primii 10 jucători din fiecare compartiment :

PORTARI :

Ionescu (Petrolul) 188, **Constantinescu** (C.S.M.S.) 182, **Niculescu** (Dinamo Pitești) 171, **Papuc** (Știința) 170, **Florea** (Siderurgistul) 158, **Adamache** (Steagul roșu) 156, **Datcu** (Dinamo București) 151, **Andrei** (Rapid) 138, **Siclai** (Politehnica) 138, **Gaboraș** (Universitatea) 115.

FUNDAȘI :

Boc (Petrolul) 199, **Dan C.** (Rapid) 187, **Barbu** (Dinamo Pitești) 184, **Mocanu** (Petrolul) 182, **Jenei** (Steagul roșu) 179, **Pahonțu** (Petrolul) 179, **Costin** (Farul) 177, **Florea** (Petrolul) 176, **Lupescu** (Rapid) 176, **Răcelescu** (Politehnica) 176.

MIJLOCAȘI :

Dragomir (Petrolul) 188, **Pescaru** (Steagul roșu) 184, **Țircovnicu** (Dinamo Pitești) 174, **Iacob** (Crișul) 170, **Mihăilă** (Politehnica) 167, **Ștefănescu** (C.S.M.S.) 164, **Floruț** (U.T.A.) 155, **Adam** (Siderurgistul) 154, **Dinu** (Rapid) 150, **Grizea** (Politehnica) 149.

ÎNAINTAȘI :

Matei (C.S.M.S.) 180, **Dridea I** (Petrolul) 170, **Pantea** (U.T.A.) 170, **Marcu** (Universitatea) 169, **Lereter** (Politehnica) 168, **Naghi** (Dinamo Pitești) 167, **Badea** (Petrolul) 165, **Dumitriu II** (Rapid) 165, **Pop** (C.S.M.S.) 164, **Stătescu** (Siderurgistul) 160.

Deși încadrat de doi atacanți clujeni, portarul Ionescu va reține balonul
Foto I. MIHĂICĂ

DE ICI, DE COLO...

● Se spune că Zilahi, antrenorul Crișului, nu este deloc superstițios. Totuși văzîndu-l p Bazil Marian, observator federal la partida Crișul — St. roșu, a exclamat :

— Dacă tu ești aici, e clar...

— Cum adică ?

— Ca-ntotdeauna, o să pierdem.

— Fii fără grijă. Azi o să spargeți gheața.

Că gheața nu s-a spart, nu-i de vină Marian, ci atacantul Al. Naghi, care a ratat cea mai mare ocazie de gol. Întrebat de Zilahi ce a gîndit în momentul acela, cînd poarta era goală, el i-a răspuns: „Păi, m-am gîndit la nea Bazil !"...

● Niculescu, portarul echipei Dinamo Pitești, a făcut o partidă bună duminică. „Și în turneul în R. D. Germană a jucat bine — ne spunea antrenorul Ștefan Vasile. Dar să-l fi văzut jucînd... înaintaș. N-am avut încotro și l-am folosit și pe post de atacant, pentru că la un moment dat se accidentaseră atîția titulari că nu mai aveam rezerve"...

● Tribunele Stadionului Republicii au izbucnit în aplauze furtunoase la golul al treilea înscris de Dinamo Pitești. Într-adevăr, execuția lui Naghi a fost excepțională și... excepțional de frumoasă : o „foarfecă" din alergare care a aruncat mingea în partea opusă a porții. Merita din plin aplauze.

● Extremul dreapta Hașoti a fost trecut duminică pe foaia de arbitraj ca înlocuitor al lui... Adamache. Apariția lui în această postură, pe banca rezervelor, a făcut, cum era și firesc, multă vîlvă în tribune. Gurile rele spun că situația celui de al doilea portar va fi rezolvată... Fiți pe pace, n-o să vă spunem cînd. Mai bine să ne precizeze conducerea clubului St. roșu de ce echipa a ajuns la asemenea improvizații.

● Antrenorul Steinbach despre victoria în deplasare a lui Dinamo Pitești: „Era normal ca echipa clasată pe locul 5 să cîștige asupra celei de pe locul 10".

● Birău, de care aminteam într-un număr trecut că este un element certat cu disciplina, a jucat 89 de minute din meciul cu Rapid, corect, ba am spune chiar elegant. Într-un singur minut însă a „dat cu bîta în baltă". Fiind driblat de Codreanu, l-a prins pe rapidist de tricou. Cum Codreanu a scăpat din mîna lui Birău, arbitrul n-a mai fluierat și a lăsat avantaj, iar rapidistul a înscris.

● O declarație-fulger a antrenorului V. Mărdărescu (Farul) înainte de meci: „Sînt mulțumit de cum merge echipa (n.n. s-a și văzut). Vrem să jucăm acum finala Cupei Balcanice cu Rapid. Returul cu Lokomotiv Sofia îl vom susține la 21 sau 28 iulie. La 1 septembrie vom juca amical cu Olimpiakos Pireu, care ne datorează „un retur" din Cupa Balcanică".

● După o lună de zile de absență, Andrei (care a avut un traumatism mușchiular), și-a făcut reintrarea în poarta Rapidului. O reintrare de o repriză (a doua) în care a salvat două goluri „ca și făcute", dar a primit un gol parabil...

● Ascultînd de pe banca rezervelor transmisia meciului Steaua — Dinamo Pitești, Ionescu (indisponibil la Arad), a trecut prin mari emoții ca virtual golgeter. „Te pomenești că Naghi e în stare să înscrie patru goluri și să mă ajungă" — a spus el la primul punct înscris de piteșteni. Naghi însă, s-a oprit la 2 goluri, curmînd emoțiile lui Ionescu.

CLASAMENTE

GENERAL

1. PETROLUL	26	16	6	4	47—24	38
2. Rapid	26	15	2	9	46—30	32
3. Dinamo Buc.	26	10	8	8	45—33	28
4. Dinamo Pit.	26	12	4	10	46—42	28
5. Steagul roşu	26	12	3	11	40—39	27
6. C.S.M.S.	26	11	5	10	33—37	27
7. Universitatea	26	8	10	8	34—35	26
8. Ştiinţa	26	9	7	10	23—38	25
9. Farul	26	10	4	12	32—37	24
10. U.T.A.	26	8	8	10	33—40	24
11. Politehnica	26	10	3	13	26—36	23
12. Steaua	26	6	10	10	34—30	22
13. Crişul	26	6	8	12	26—39	20
14. Siderurgistul	26	7	6	13	41—55	20

ACASA

1. *Petrolul*	13	12	1	0	35—10	25
2. *Rapid*	15	12	1	2	35—13	25
3. *Dinamo Pit.*	13	11	0	2	32—15	22
4. *Farul*	13	10	2	1	22— 7	22
5. *Ştiinţa*	13	9	4	0	17— 5	22
6. *C.S.M.S.*	13	9	3	1	23— 8	21
7. *Steagul roşu*	13	9	2	2	30— 9	20
8. *Universitatea*	13	7	6	0	24— 9	20
9. *Politehnica*	13	9	2	2	21—11	20
10. *Dinamo B.*	15	7	4	4	33—16	18
11. *U.T.A.*	13	6	6	1	22—12	18
12. *Crişul*	13	6	5	2	20—11	17
13. *Steaua*	15	6	4	5	27—17	16
14. *Siderurgistul*	13	5	5	3	25—14	15

DEPLASARE

1. *Petrolul*	13	4	5	4	12—14	13
2. *Dinamo B.*	11	3	4	4	12—17	10
3. *Rapid*	11	3	1	7	11—17	7
4. *Steagul roşu*	13	3	1	9	10—21	7
5. *Steaua*	11	0	6	5	7—13	6
6. *Dinamo Pit.*	13	1	4	8	14—27	6
7. *Universitatea*	13	1	4	8	10—26	6
8. *U.T.A.*	13	2	2	9	11—28	6
9. *C.S.M.S.*	13	2	2	9	10—29	6
10. *Siderurgistul*	13	2	1	10	16—41	5
11. *Politehnica*	13	1	1	11	5—25	3
12. *Crişul*	13	0	3	10	6—28	3
13. *Ştiinţa*	13	0	3	10	6—33	3
14. *Farul*	13	0	2	11	10—30	2

DUPĂ 13 ETAPE ÎN TUR

1. Rapid	13	10	1	2	28—13	21
2. Petrolul	13	8	3	2	31—11	19
3. C.S.M.S.	13	7	3	3	19—13	17
4. U.T.A.	13	5	4	4	19—23	14
5. Politehnica	13	5	3	5	14—18	13
6. Dinamo Pit.	13	5	2	6	23—21	12
7. Steagul roşu	13	5	2	6	21—20	12
8. Ştiinţa Cr.	13	4	4	5	14—18	12
9. Universitatea	13	3	6	4	12—19	12
10. Steaua	13	2	7	4	18—13	11
11. Dinamo Buc.	13	4	3	6	20—22	11
12. Farul	13	4	3	6	12—19	11
13. Crişul	13	3	3	7	16—26	9
14. Siderurgistul	13	2	4	7	18—29	8

DUPĂ 13 ETAPE ÎN RETUR

1. Petrolul	13	6	3	2	16—13	19
2. Dinamo Buc.	13	6	5	2	25—11	17
3. Dinamo Pit.	13	7	2	4	23—21	16
4. Steagul roşu	13	7	1	5	19—10	15
5. Universitatea	13	5	4	4	22—16	14
6. Farul	13	6	1	6	20—18	13
7. Ştiinţa	13	5	3	5	9—20	13
8. Siderurgistul	13	5	2	6	23—26	12
9. Rapid	13	5	1	7	18—17	11
10. Steaua	13	4	3	6	16—17	11
11. Crişul	13	3	5	5	9—12	11
12. U.T.A.	13	3	4	6	14—17	10
13. Politehnica	13	5	0	8	12—18	10
14. C.S.M.S.	13	4	2	7	14—24	10

INTERBUCUREŞTEAN

1. Rapid	4	2	1	1	6:3 5
2. Steaua	4	1	2	1	7:8 4
3. Dinamo	4	0	3	1	4:6 3

CLASAMENTUL GOLGETERILOR

24 GOLURI
I. Ioneseu (Rapid).

22 GOLURI
Naghi (Dinamo Piteşti).

15 GOLURI
Stătescu (Siderurgistul).

12 GOLURI
En. II (Dinamo Bucureşti).

11 GOLURI
Badea (Petrolul), **Dridea I** (Petrolul).

10 GOLURI
Pavlovici (Steaua), **Ţîrlea** (U.T.A.), **Voinea** (Siderurgistul).

9 GOLURI
Goran (Steagul roşu), **Mureşan III** (Crişul), **Ţurcan** (Dinamo Piteşti).

8 GOLURI
Dumitriu II (Rapid), **Jac** (U.T.A.), **Marcu** (Universitatea), **Moldoveanu** (Petrolul), **Năftănăilă** (Steagul roşu), **Pircălab** (Dinamo Bucureşti).

7 GOLURI
Adam (Universitatea), **Cuperman** (C.S.M.S.), **Frăţilă** (Dinamo Bucureşti), **Neagu** (Siderurgistul), **Pescaru** (Steagul roşu), **Stoicescu** (C.S.M.S.), **Tufan** (Farul), **Voinea** (Steaua).

6 GOLURI
Dridea II (Petrolul), **Ivansuc** (Universitatea), **Pop** (C.S.M.S.), **Popa** (Politehnica).

5 GOLURI
Haidu (Dinamo Bucureşti), **Iancu** (Farul), **C. Ionescu** (Dinamo Piteşti), **Necula** (Steagul roşu), **Pantea** (U.T.A.).

4 GOLURI
Avram (Steaua), **Axente** (U.T.A.), **Constantin** (Steaua), **Eftimie** (Ştiinţa), **Frăţilă** (Petrolul), **V. Ionescu** (Ştiinţa), **Lupulescu** (C.S.M.S.), **Năsturescu** (Rapid), **Raksi** (Steaua), **Tilvescu** (Farul), **Varga** (Dinamo Bucureşti).

3 GOLURI
Bitian (Ştiinţa), **M. Bretan** (Universitatea), **Codreanu** (Rapid), **Cotormani** (Politehnica), **Georgescu** (Rapid), **Harşani** (Crişul), **Incze IV** (C.S.M.S.), **Lereter** (Politehnica), **Kallo** (Farul), **Manolache** (Farul), **Mitaru** (Politehnica), **Mureşan II** (Crişul), **Naghi** (Steagul roşu), **Ologu** (Farul), **Răcelescu** (Politehnica), **Szakaci III** (Crişul), **Szabo** (Universitatea), **Suciu** (Crişul).

2 GOLURI
Adam (Siderurgistul), **Anton** (Ştiinţa), **Bacoşi** (Crişul), **Cojocaru** (Siderurgistul), **Creiniceanu** (Steaua), **Dobrin** (Dinamo Piteşti), **Dragomir** (Petrolul), **Gane** (Steagul roşu), **Györfi** (Steagul roşu), **Ilie Stelian** (Dinamo Piteşti), **Juhasz** (Petrolul), **Loncer** (Politehnica), **Kraus** (Rapid), **Matei** (C.S.M.S.), **I. Popescu** (Dinamo Piteşti), **O. Popescu** (Dinamo Bucureşti), **Radu** (Dinamo Piteşti), **Regep** (Politehnica), **Strimbeanu** (Ştiinţa), **Ţîrcovnicu** (Dinamo Piteşti).

1 GOL
Alexandru Vasile (Universitatea), **Barbu** (Universitatea), **Bărbulescu** (Ştiinţa), **Birău** (U.T.A.), **Boc** (Petrolul), **P. Bretan** (Siderurgistul), **Bukosi** (Farul), **Campo** (Steagul roşu), **Caraman** (Farul), **Chivu** (U.T.A.), **Cimpeanu** (Universitatea), **Comisar** (U.T.A.), **Costin** (Farul), **Deleanu** (C.S.M.S.), **Deliu** (Ştiinţa), **Dinu** (Rapid), **Drăgan** (Petrolul), **Fioruţ** (U.T.A.), **Ghergheli** (Dinamo Bucureşti), **Grizea** (Politehnica), **Haşoti** (Steagul roşu), **Humă** (C.S.M.S.), **Ioniţă** (Siderurgistul), **Ivăncescu** (Steagul roşu), **Jamaischi** (Rapid), **Jenei** (Steagul roşu), **Manea** (Steaua), **Matei** (Siderurgistul), **Mihăilă** (Politehnica), **Al. Naghi** (Crişul), **Nunweiller III** (Dinamo Bucureşti), **Nunweiller VI** (Dinamo Bucureşti), **Onea** (Ştiinţa), **Pîrvuleţ** (Universitatea), **Plugaru** (Ştiinţa), **D. Popescu** (Steaua), **V. Popescu** (C.S.M.S.), **Sfirlogea** (Ştiinţa), **Stănescu** (Ştiinţa), **Tănase** (Farul), **Tomeş** (Crişul), **Valcan** (Siderurgistul), **Vigu** (Crişul), **Vornicu** (C.S.M.S.), **Zamfir** (Farul).

AUTO GOLURI
3 goluri: Pojoni (Crişul) 1 pentru Dinamo Bucureşti, 1 pentru Politehnica, 1 pentru U.T.A.
2 goluri: V. Popescu (C.S.M.S.) pentru Ştiinţa.
1 gol: Birău (U.T.A.) pentru Petrolul, **Coman** (Siderurgistul) pentru Farul, **Dumitru Nicolae** (Steaua) pentru Siderurgistul, **Dumbravă** (Farul) pentru Dinamo Bucureşti, **Ilie Stelian** (Dinamo Piteşti) pentru Farul, **M. Ionescu** (Petrolul) pentru Universitatea, **Ivan** (Ştiinţa) pentru Universitatea, **Manciu** (Farul) pentru Universitatea, **Mihăilescu** (Ştiinţa) pentru Dinamo Bucureşti, **Pal** (Siderurgistul) pentru U.T.A., **Tilvescu** (Farul) pentru Steaua, **Voicu** (Siderurgistul) pentru Politehnica, **Vornicu** (C.S.M.S.) pentru Dinamo Bucureşti.

„Radiografia" etapei

ETAPA DIN 10.VII

STEAUA 2 (1)
Constantin (19')
Voinea (60')

DINAMO PITEŞTI 3 (2)
Naghi (13', 65'),
Ţurcan (38')

UNIVERSITATEA 5 (1)
Ivansuc (12', 73') Marcu (58'), Bretan (65'), Ionescu (69') — autogol.

PETROLUL 0 (0)

SIDERURGISTUL 3 (2)
Neagu (25'), Stătescu (38', 47')

ŞTIINŢA 1 (0)
Strîmbeanu (68')

DINAMO BUCUREŞTI 4 (3)
Dumbravă (16') — autogol, Ene II (42'), O. Popescu (45'), Haidu (62').

FARUL 3 (1)
Tufan (38'), Kallo (48'), Iancu (76').

U. T. A. 3 (1)
Axente (20'), Ţîrlea (79', 82').

RAPID 1 (0)
Codreanu (64')

POLITEHNICA 3 (2)
Răcelescu (32', 42'), Grizea (89').

C. S. M. S. 1 (0)
Incze IV (62')

CRIŞUL 1 (0)
Al. Naghi (64') din 11 m

STEAGUL ROŞU 2 (0)
Goran (53'), Necula (87')

FORMAŢIILE, NOTELE JUCĂTORILOR ŞI ARBITRILOR

STEAUA: Suciu 6 — Petescu 4, Jenei 7, Dumitru Nicolae 6, Sătmăreanu 4 — Raksi 7, D. Popescu 7 — Sorin Avram 7, Constantin 7, Voinea 5, Plavlovici 3.

DINAMO: Niculescu 8 — I. Popescu 7 (min. 56: Olteanu 6), Barbu 8, Ilie Stelian 7, David 7 — Dobrin 8+, Ţîrcovnicu 8+ — C. Radu 7, Ţurcan 7, Naghi 9, Pop 6 (min. 56: I. Popescu).
ARBITRU: Al. Toth — Oradea 8.

UNIVERSITATEA: Moguţ 6 — Szöke 7, Pexa 7, Neşu 9, Cîmpeanu 8 — V. Alexandru 7, Bretan 9 — Marcu 8, Ivansuc 8, Szabo 8, Pîrvuleţ 7.

PETROLUL: Ionescu 6 (min. 70: Sfetcu 8) — Pahonţu 5, Boc 6, Florea 6, Mocanu 8 — Juhasz 7 (min. 78: Stoicescu), Dragomir 7 — Dincuţă 5, Dridea I 8, Moldoveanu 6, Drăgan 6.
ARBITRU: C. Petrea — Bucureşti 8.

SIDERURGISTUL: Florea 5 — Pal 5, Costache 5, Voicu 5, Velea 6 — Ioniţă 6, Adam 5 — S. Bretan 9, Cojocaru 6, Neagu 7, Stătescu 8.

ŞTIINŢA: Vasilescu 5 — Mihăilescu 5, Mincă 7, Bitlan 5, Deliu 5 — M. Marcel 4, Ivan 4 — Circiumărescu 4 (min. 64: Plugaru 5), Strîmbeanu 7, Eftimie 5, Stănescu 5.

ARBITRU: Stavru Nicolau — Constanţa 9.

DINAMO: Datcu 6 — Popa 7, Nunweiller III 8, Ivan 7, Stoenescu 7 — Grozea 7, O. Popescu 8 — Nunweiller VI 7, Frăţilă 7, Ene 7, Haidu 7.

FARUL: Manciu 7 (min. 70: Pilcă 7) — Pleşa 7, Tilvescu 7, Costin 7, Dumbravă 6 — Manolache 8, Koszka 6 — Tufan 6 (min. 75: Ologu), Iancu 8, Zamfir 7, Kallo 7.
ARBITRU: I. Dobrin — Craiova 5.

U.T.A.: Weichelt 7 — Birău 7, Bacoş 8, Meţcas 7, Igna 7 — Chivu 6, Floruţ 7 — Pantea 7, Jac 7, Ţîrlea 7, Axente 9.

RAPID: Urziceanu 7 (min. 46: Andrei 7) — Lupescu 7, Motroc 7, (min. 86: Mihai), Dan 9, Greavu 8 — Jamaischi 6, Georgescu 7 — Năsturescu 5, Dumitriu 8, Kraus 6, Codreanu 7.

ARBITRU: N. Rainea — Bîrlad 9.

POLITEHNICA: P. Popa 6 — Surdan 7, Petrovici 7, Mihăilă 7, Speriosu 8 — Grizea 8, Lereter 8 — Lazăr 6, Regep 8, Răcelescu 8, Miţaru 6 (min. 66: M. Popa).

C.S.M.S.: Constantinescu 3 (min. 44: Deleanu 8) — V. Popescu 6, Pop 7, Vornicu 6, Deleanu (min. 44: Romilă 7) — Ştefănescu 5 (min. 68: Humă), Romilă — Matei 7, Lupulescu 6, Cuperman 6, Incze IV 6.

ARBITRU: A. Bentu — Bucureşti 7+.

CRIŞUL: Eremia 7 — Talpaş 6, Solomon 6, Pojoni 6, Popovici 6 — Vigu 7, Iacob 7 — Tomeş 6, Al. Naghi 6, Szakacs III 5 (min. 58: Cociş 6), Mureşan II 6.

ST. ROŞU: Adamache 8 — Ivăncescu 7, Jenei 7, Alecu 7, Campo 7 — Năftănăilă 8, Pescaru 8 — Selimesi 7, Gane 6 (min. 76: Necula 6), Goran 8, Györfi 7.

ARBITRU: Gh. Dulea — Bucureşti 8.

COMENTARIU

O „deschidere" care din punct de vedere spectacular a echivalat cu o „vedetă" de cuplaj. Ambele echipe, dar în special cea din Piteşti, au oferit un joc tehnic, plin de execuţii şi combinaţii spectaculoase (patru din ele încheiate cu goluri mult „gustate" de spectatori), în care au excelat Naghi (un jucător cu calităţi multiple, care bate la „porţile" naţionalei), Dobrin şi Ţîrcovnicu de o parte, Constantin, Raksi şi D. Popescu de alta. Pe scurt, un meci cu fotbal bun şi goluri multe.
Victoria a revenit, pe merit, dinamoviştilor graţie unui joc mai „aerisit", mai variat şi mai elastic, brodat pe un 4—3—3 care totuşi nu încorsetează jucătorii, precum şi unui plus de combativitate în faţa porţii.

Un scor cu totul neaşteptat, cu atît mai mult cu cît echipa învinsă la o asemenea diferenţă este chiar noua campioană! Explicaţia? Jocul foarte bun al studenţilor clujeni, care au început şi continuat tot timpul meciul cu multă putere de luptă, într-un ritm foarte rapid, cu dese străpungeri ale apărării adverse şi cu şuturi precise. În faţa acestui joc, ploieştenii — care au făcut totuşi o primă repriză bună, la nivelul titlului cucerit — au cedat treptat-treptat şi cu toată apărarea de după pauză n-au putut evita scorul usturător. Înaintaşii clujeni au ştiut să profite de pe urma fisurilor din compartimentul defensiv al Petrolului, marcînd cinci goluri şi ratînd alte cîteva ocazii favorabile. Petrolul a avut şi el, în prima repriză, două situaţii de gol, dar Drăgan le-a ratat. Cu acest 5—0, Universitatea s-a revanşat pentru 1—5 din toamnă.

O victorie „de adio" a gălăţenilor, cu care ei şi-au încheiat stagiul în categoria A. Succesul Siderurgistului este meritat prin jocul desfăşurat, contribuind — alături de cel al craiovenilor — la realizarea unui nivel tehnic bun.
Rezultatul final a stat oarecum sub semnul întrebării doar pînă la înscrierea primului gol. La jocul desfăşurat larg, cu accent pe acţiunile pe extreme, al gazdelor, oaspeţii au răspuns prin combinaţii repetate, cu scopul de a păstra mai mult balonul. Replica lor a fost destul de dîrză, dar din min. 25, cînd Siderurgistul a deschis scorul, studenţii craioveni au cedat, dînd ocazie adversarului să preia iniţiativa jocului, să domine şi să-şi asigure victoria la două puncte diferenţă, deşi după pauză au avut nenumărate situaţii favorabile, rămase însă nefructificate.

Dîrzenia cu care cele două echipe s-au întrecut în „nocturna" de pe stadionul Republicii a depăşit toate aşteptările. Eforturile lor fizice au fost dublate de un joc bun, aşa că spectacolul a plăcut mult. Un bun randament a dat linia Grozea — O. Popescu. În atac, dinamoviştii şi-au surprins adversarul prin mobilitate, prin varietatea acţiunilor.
Farul a făcut cel mai bun joc al său în Capitală, din acest campionat şi din ultimii ani. O remarcă pentru puterea de luptă a lui Manolache, Iancu, Zamfir, dar şi celalţi jucători au evoluat remarcabil. Iată deci, că echipele noastre, chiar cele din a doua jumătate a clasamentului, pot juca bine atunci cînd sînt dezbărate de povara punctelor în clasament.
Păcat că la acest joc atît de frumos, arbitrajul lui I. Dobrin a făcut notă discordantă...

Deşi trăiau şi ei — ca şi orădenii şi timişorenii — sentimentele pe care ţi le insuflă îngheţata perspectivă a retrogradării, spectatorii arădeni — recunoscuţi pentru bun gust în fotbal — au aplaudat, la început mai rezervat, apoi la „scenă deschisă", evoluţia Rapidului, care a umblat mult la „efecte". Din păcate pentru fotbalul propriu zis, rapidiştii au manifestat un nobil dezinteres pentru poartă, uitînd pur şi simplu uneori de existenţa ei.
Din fericire pentru publicul arădan, acest ultim punct al „spectacolului" (acţiunile pe poartă, golurile) a fost onorat de către U.T.A., care n-a jucat pentru aplauze, ci pentru locul ei în categoria A.
Rezultanta celor două orientări în joc a fost fidel oglindită de tabela de marcaj.

O întîlnire cu aspecte diferite, în care numai începutul a plăcut din punct de vedere spectacular. Ambele echipe au abordat meciul cu acţiuni ofensive care au pasionat tribunele. Politehnica a stăpînit mijlocul terenului şi a acţionat într-un ritm rapid; C.S.M.S. a răspuns prin contraatacuri periculoase. Totuşi, studenţii timişoreni nu au înscris din acţiuni, ci primul gol în urma unei lovituri libere, iar al doilea la o greşeală a portarului Constantinescu (autorul ambelor puncte: Răcelescu). Se părea că după pauză, gazdele vor majora scorul, mai ales că ieşenii au rămas din min. 44 fără portarul Constantinescu (eliminat pentru atacarea neregulamentară şi accidentarea lui Miţaru). Dar, Politehnica a jucat fără nerv, dînd prilej oaspeţilor (cu un portar improvizat: Deleanu) să evite un scor mai mare, fixat pînă în cele din urmă la 3—1.

Sfîrşită din punct de vedere moral, formaţia Crişul n-a reuşit, măcar în meciul de adio din categoria A, să consoleze publicul localnic. Orădenii au pierdut într-atît de mult busola jocului, încît nici atunci cînd au avut mari situaţii de gol n-au mai văzut poarta. De exemplu Al. Naghi în minutul 42 a driblat şi pe Adamache, pentru ca apoi să tragă pe lîngă poartă. De altfel, Crişul a greşit tactic, la început, aplicînd cu mare precauţie varianta 4—3—3, ca şi cum un meci nul ar fi salvat-o de la o situaţie care, practic, fusese stabilită în etapele precedente.
Ceea ce a plăcut în mod deosebit, a fost evoluţia oaspeţilor. Braşovenii, deşi sosiţi la Oradea direct din turneul întreprins în R.D.G., au demonstrat că n-au întrat pe teren pentru a îndeplini o simplă formalitate. Ei au jucat tot timpul cu seriozitate şi dezinvoltură.

DOUĂ ECHIPE ALE SĂPTĂMÎNII FAŢĂ-N FAŢĂ...

În prima am încercat să cuprindem 11 din jucătorii care au primit în etapa a 26-a cele mai mari note; în a doua am inclus jucători cu note din cele mai mici:

ADAMACHE
(St. roşu)

SURDAN (Polit.)	NUNWEILLER III (Dinamo Buc.)	DAN COE (Rapid)	MOCANU (Petrolul)
	DOBRIN (Dinamo Pit.)	M. BRETAN (Universit.)	
S. BRETAN (Siderurg.)	DUMITRIU (Rapid)	NAGHI (Dinamo Pit.)	AXENTE (U.T.A.)
PAVLOVICI (Steaua)	SZAKACS III (Crişul)	NĂSTURESCU (Rapid)	DINCUŢĂ (Petrolul)
	IVAN (Ştiinţa)	ŞTEFĂNESCU (C.S.M.S.)	
SĂTMĂREANU (Steaua)	VOICU (Siderurg.)	M. MARCEL (Ştiinţa)	PETESCU (Steaua)

CONSTANTINESCU
(C.S.M.S.)

Vă prezentăm ANTRENORII ŞI FOTBALIŞTII EMERIŢI

GHEORGHE BĂCUŢ

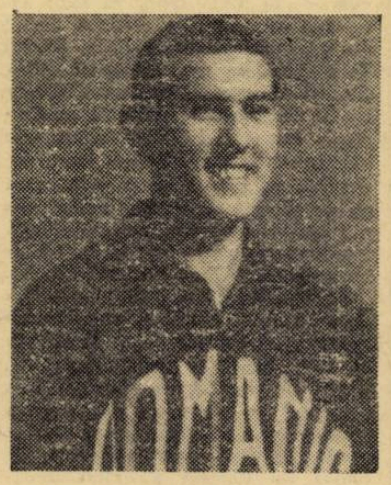

La Oradea, acasă la Băcuţ, una din camere pare un fel de muzeu care evocă prin sute de „piese", cariera şi pasiunea arzătoare a interlocutorului meu. De la fanioanele diverselor cluburi, răsfirate pe pereţi, la vitrina cu insigne şi medalii, de la coperta, azi înrămată, a unei reviste înfăţişîndu-l în prim plan cînd se pregătea să arunce parcă o lovitură de aut, la albumele pe care ştie să le însufleţească, totul are atîta putere evocatoare, încît firesc şi simplu pornim amîndoi „în căutarea timpului pierdut".

— Am început să joc de „cînd mă ştiu", iar prin 1941 am devenit jucător legitimat la Stăruinţa Oradea, o echipă muncitorească. De acolo, primul meu antrenor, Pintea, m-a trimis, un an mai tîrziu, în tabăra naţională de juniori. Aveam atunci 15 ani. Peste 3 ani (în 1945) am fost promovat în echipa Libertatea, unde am început să joc cot la cot cu jucători ce străluceau atunci pe scena fotbalului orădean : Spielman, Iuhasz, N. Covaci şi alţii.

Cîteva luni mai tîrziu, la vîrsta de numai 18 ani, tînărul Băcuţ păşeşte sfios pragul echipei naţionale şi joacă la Sofia împotriva Bulgariei pe post de mijlocaş dreapta. De acum înainte, Băcuţ face excelentă impresie atît pe stadioanele din ţară cît şi pe cele din străinătate.

Perioada arădeană

În 1946 este solicitat de I.T.A., echipă care domina pe atunci campionatul nostru. Se transferă şi va juca aici împreună cu numeroşi soliști de primă mărime ca Petchovski, Pal, Lorant, Mercea, Dumitrescu, Toth III. Compania lor nu-l copleşeşte, dar simte că e greu să stai alături de această cancelarie de „profesori" dacă nu eşti sîrguincios şi devotat fotbalului. Observă, învaţă, asimilează nu imită, deslueşte catechismul fotbalistului adevărat şi în scurtă vreme devine, pentru claritatea jocului său, răsfăţatul publicului din Arad.

Almanahul vieţii sportive din Arad (ediţia 1947) îl denumeşte „cel mai tînăr şi mai simpatic jucător al textiliştilor".

I.T.A. cîştigă două campionate consecutiv 1946—1947 ; 1947—1948, iar în 1948 face un event obţinînd şi Cupa (în finala I.T.A. — C.F.R. Timişoara 3—2 — Băcuţ marchează golul victoriei).

De la debut, locul obţinut în echipa naţională e păstrat fără întrerupere, cu armele seriozităţii, ambiţiei şi jocului bun. În acest răstimp participă la meciurile cu echipa Poloniei, din nou Ungariei, Bulgariei etc. şi se „războieşte" cu jucători de talia lui Novac, Vedral, Riha, Kubala şi alţii.

La Dinamo Bucureşti

Peste un an, Băcuţ ajuns la vîrsta stagiului militar, îşi ia bun rămas de la antrenorul Petre Steinbach şi de la colegii săi de echipă, lăsînd arădenilor amintirea unui fotbalist model şi ducînd cu el satisfacţii de ordin sportiv al căror ecou nu se stinge vreodată. De acum înainte, va juca timp de 8 ani la Dinamo Bucureşti, club în care măiestria lui atinge cota cea mai înaltă. Aici, alte nume prestigioase : Ozon, Ambru, Barta, Novac, Nicuşor, Ene, Călinoiu...

În 1952 trăieşte o mare satisfacţie. I se conferă titlul de maestru al sportului. Un număr din acelaşi an al ziarului „Sportul popular" ni-l arată muncind împreună cu antrenorii şi jucătorii echipelor Dinamo şi Steaua pe şantierul viitorului stadion „23 August" sub titlul „Fotbaliştii au muncit ieri pe terenul pe care vor juca mîine". Se văd Gică Popescu şi Baratki, antrenorii celor două echipe, Balint, Victor Dumitrescu, Szoke, Tătaru, Băcuţ, V. Moldovan, Sîrbu etc.

Echipa dinamoviştilor devenea treptat din ce în ce mai bună. Băcuţ joacă în acest răstimp pe multe stadioane peste hotare. Cu echipa naţională sau în formaţia sa de club face turnee în U.R.S.S., Belgia, Bulgaria, Cehoslovacia, Polonia, Ungaria.

Dinamo Bucureşti cîştigă în 1955 primul său titlu de campion al ţării şi Băcuţ e unul dintre autorii acestui succes. Peste un an participă la prima ediţie a Cupei Campionilor Europeni.

Pasiunea sa pentru fotbal o exprimă divers. Iată-l începînd să se preocupe de copiii care veneau la Dinamo să înveţe alfabetul artei fotbalistice, ajutîndu-l în această migăloasă îndeletnicire pe fostul lui antrenor, Steinbach. O fotografie îmi reţinu atenţia. În faţa lui Băcuţ, un rînd de copii firavi, cu priviri timide, ascultă atenţi. Recunosc cîteva dintre „mutrişoare". Iată-l pe Pîrcălab, pe Nunweiller IV şi pe Varga. În revista clubului, scrie pentru ei : **„Aşa am învăţat să joc fotbal. Eram un tînăr slăbuţ în care antrenorul nu prea avea încredere. Aceasta mă punea pe gînduri. Atunci am început să învăţ să patinez, să fac gimnastică şi iată.."**

Din nou pe meleagurile copilăriei : Oradea

În 1957, poate nostalgia, poate cei 30 de ani împliniţi, îl determină să revină în oraşul unde visa cu ani în urmă să devină un mare fotbalist. Aici se deapănă ultimii 4 ani ai carierei lui Băcuţ în echipa Progresul din localitate şi la 34 de ani, ultima filă din calendarul său de jucător se desprinde, confirmînd legea inexorabilă a sportului care cere „vîrstnicilor" să predea ştafeta celor tineri.

Cîteva superlative

După propria sa apreciere, cel mai bun meci din carieră : în 1955 la Tg. Mureş, cînd echipa Dinamo a cîştigat în deplasare cu 3—1 o partidă care a decis cîştigarea campionatului de către bucureşteni.

— Cea mai vie şi mai frumoasă amintire : jocul de debut în echipa naţională (la numai 18 ani). Meciul s-a disputat la Sofia cu echipa Bulgariei, era al 100-lea meci al echipei noastre naţionale, a fost cîştigat de noi cu 3—2 şi Băcuţ a înscris golul al doilea.

— Decepţia cea mai mare : în 1953. Atunci, în preliminariile Campionatului Mondial s-a pierdut la Bucureşti cu 1—0 meciul cu echipa Cehoslovaciei. Cu un rezultat de egalitate ne-am fi calificat pentru turneul final din Elveţia

— N-A FOST NICIODATĂ AVERTIZAT DE ARBITRU, ELIMINAT SAU SUSPENDAT

— N-a lovit şi conform legilor nescrise ale sportului, n-a fost lovit niciodată (printre medaliile lui Băcuţ disting una la care ţine foarte mult : „Cel mai disciplinat jucător")

O profesiune de credinţă

„Nu te poţi numi jucător mare, fără disciplină, sîrguinţă şi modestie.

Cîteva note confidenţiale

— N-am avut niciodată teamă de jucătorii tehnici. M-am aflat mereu în dificultate în faţa adversarilor cu resurse fizice mai mari decît mine.

— Pe lîngă fratele meu, cei mai buni prieteni mi-au fost fotbaliştii disciplinaţi şi modeşti.

— N-am fumat (nu fumez nici acum) şi cît am jucat nu mi-am îngăduit nici dozele cele mai rezonabile de alcool.

— După antrenamente mă odihneam întotdeauna. Odihna este cea mai recreativă „distracţie" pentru un fotbalist.

— Regret mult că n-am urmat I.C.F.-ul.

Şi acum un epilog, care probabil „va urma"

Din clipa în care a renunţat la cariera de jucător, Băcuţ, care se calificase în prealabil, a devenit antrenorul echipei Crişana, care activa atunci în categoria B. Tînărul antrenor izbuteşte să-şi poarte elevii prin hăţişurile clasamentului şi să-i aducă la sfîrşitul campionatului pe primul loc. Rămîne o vreme ca antrenorul echipei, intrată apoi în „A", se ocupă în continuare de pregătirea unor echipe din categorii mai modeste şi în prezent Băcuţ, textilist de meserie, lucrează la o întreprindere din Oradea şi pendulează între gîndul de a redeveni antrenor şi teama faţă de această meserie cu multe frumuseţi şi multe riscuri.

R. B.

Penultimul act al campionatului republican de juniori s-a consumat la Piteşti şi Sibiu, unde s-au desfăşurat jocurile grupelor semifinale. Rezultatele :

PITEŞTI : U.T. Arad — S.S.E. nr. 2 Bucureşti 0—0 şi Universitatea Cluj — C.S.M.S. Iaşi 4—1 (1—1) ; S.S.E. nr. 2 — C.S.M.S. 2—1 (1—0) şi Universitatea — U.T.A. 3—0 (1—0) ; Universitatea — S.S.E. nr. 2 1—0 (0—0) şi U.T.A. — C.S.M.S. 4—0 (1—0). Clasamentul : 1. Universitatea ; 2. U.T.A. ; 3. S.S.E. nr. 2 ; 4. C.S.M.S.

SIBIU : Politehnica Timişoara — Chimica Tîrnăveni 0—0 şi Rapid Bucureşti — Steaua Bucureşti 3—0 (0—0) ; Politehnica — Steaua 3—1 (1—1) şi Rapid — Chimica 2—0 (0—0) ; Steaua — Chimica 3—0

ACTUALITĂŢI • ACTUALITĂŢI • ACTUALITĂŢI

(1—0) şi Rapid — Politehnica 1—1 (0—0). Clasamentul : 1. Rapid ; 2. Politehnica ; 3. Steaua ; 4. Chimica.

Aşadar, duminică la Bucureşti, în „deschidere" la finala Cupei României, se vor întîlni pentru titlu echipele de juniori Rapid Bucureşti şi Universitatea Cluj.

PRIMA „MANŞĂ" A BARAJULUI PENTRU „C"

Duminică s-au disputat primele meciuri de baraj pentru promovarea în categoria C. Iată rezultatele lor : Ancora Galaţi — Textila Botoşani 3—0 (1—0), Gloria Bîrlad — Victoria Bacău 3—0 (1—0), Metalul Piteşti — Metalul Buzău 2—3 (1—1), Metalul Oţelul Roşu — Autorapid Craiova 2—0 (0—0), Gloria Iosia — Aurul Zlatna 1—1 (0—1), Topitorul Baia Mare — Medicina Cluj 2—0 (2—0), A.S.A. Sibiu — Confecţia Odorhei 3—0 (1—0), Stuful Tulcea — Celuloza Călăraşi 5—0 (2—0). Returul — la 17 iulie.

CUVINTE ÎNCRUCIŞATE — A ÎNCEPUT...

ORIZONTAL : 1). Gazda de acum... — ...şi partenera sa din meciul inaugural. 2). Mijlocaş de nădejde din lotul actual al U.R.S.S. — Campioana din 1934 şi 1938. 3). Brazilian de la Juventus (Torino) — Organizaţia Internaţională a Muncii — Ultimele din finală! — Urmează W-ului, în sistemul lui Chapman. 4). Atacant sovietic din lotul de la Londra — Precum. 5). Rapid — A se dezlănţui spre poarta adversă — Uns ! 6). Scoase din aer ! — Super-beton de tip italo-germano-elveţian — „Steaua" de acum cîţiva ani. 7). A obţinut în preliminariile Campionatului Mondial din 1954 rezultatele 2—5 şi 2—2 cu Coreea de Sud — Porţi — Oraşel în Danemarca 8). Pe sol — Zamfirescu Ştefan — Participă în exclusivitate la Olimpiadă, dar pot participa şi la Campionatele Mondiale de fotbal. 9). Manchester... cunoscuta echipă engleză, ai cărei jucători au pierit aproape toţi într-un accident de avion (1958) — Oraşul gazdă al finalei din 1934. 10). A-şi face serviciul la poartă — Extreme — Acceptă (abr.). 11). Metalul din care au fost confecţionate mingile oferite în dar jucătorilor iugoslavi de către gazde, după unul din meciurile din Chile. 1962 — Două de joc într-un meci cu prelungiri — Conducător. 12). Nichel — Exclamaţie — Oraş în Peru — Operă. 13). Vechiul nume al unei insule turceşti de pe coasta occidentală a Anatoliei — Republica... Unită, ţară care a renunţat să mai participe la Campionatul Mondial din 1962. 14). Om de stat turc (Paşa) — A marcat cel de al treilea gol pentru România în meciul cu Grecia (3—0) disputat la Bucureşti la 3 noiembrie 1957, în preliminariile C.M. din 1958.

VERTICAL : 1). Terenul propriu şi publicul, pentru englezi — În grupă cu Elveţia, R.F. Germană şi Argentina în turneul final din Anglia, 1966. 2). Diviziune administrativă, în vechiul Egipt — Furnizoare de jucători pentru naţionala Spaniei — Oraş chilian, gazdă a unora dintre meciurile turneului final din 1962. 3). 1 800 (aur pur), atîta cîntăreşte trofeul care va răsplăti pe cei mai buni de la Londra — La Londra, între orele 19.15 şi 19.30, în perioada turneului final — Articol. 4). Irascibilul antrenor argentinian din Chile 1962 — A atinge ţinta. 5). Sport răcoritor — Au găzduit la poale precedentul turneu final — Paşă de Ianina. 6). Posezi — „Fotbal" — „Arbitru" în Infern. 7). Navigator ancestral — Vocale — Cei mai buni de pe teren. 8). Zăvor — Arbitru din Irlanda de Nord, desemnat de F.I.F.A. printre arbitrii turneului final din Anglia 1966 — Anul curent. 9). Iniţiatorul Cupei Mondiale (Jules) — Finală... latină — Redutabil atacant spaniol. 10). Do — Puneri în cursă — Pe jumătate gol. 11). Jucător iugoslav de talie mondială, prezent în Chile 1962 — Nume japonez — Unul dintre arbitrii englezi desemnaţi la actualul turneu final. 12) Riu din patria lui Iaşin — Unealtă mică — ...Sivori celebru jucător argentinian, component al „tripletei morţii", supranumit „Domnul Europa" — Asia ! 13). Ca la 6 vertical — A participat în Grupa I din zona America de Nord şi Centrală, la C.M. din 1958. 14). Arbitru din Peru, distins în Chile 1962 cu „fluierul de argint" pentru arbitrajele prestate — A forfaitat în 1956, dar a participat în preliminariile C.M. din 1962.

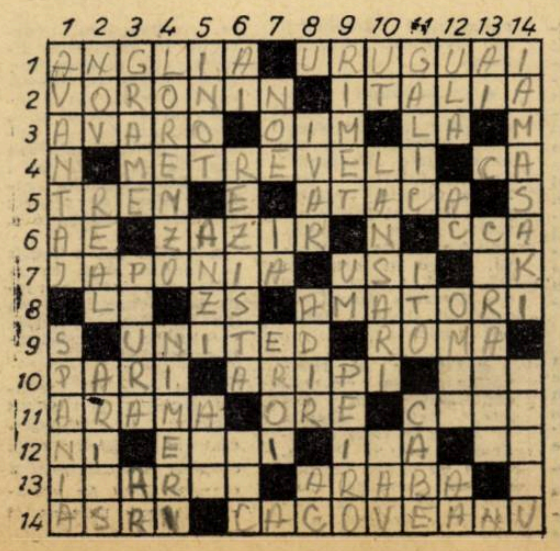

O nouă promoţie de arbitri

...Tătaru are mingea, „un-doi" cu Dinulescu care-l „vede printre", un şut sec şi... gol ! O nouă cursă — Tătaru, pornită din apropierea liniei de centru, doi adversari sînt pierduţi pe drum, un sting necruţător şi... gol !

Acelaşi om, aceleaşi cuvinte, aceleaşi clişee cu o „eroare" însă de timp de 5 ani.

Nicuşor Tătaru, extrema stîngă din „echipa mare" a C.C.A.-ului, Horaţiu Moldovan, omologul său din „echipa mare" a clujenilor, Dinulescu, Caricaş, Iuliu Boroş, Fodor, Silviu Stăncescu, Botescu, Plev, Busch şi alţi foşti jucători (scriem cuvîntul foşti cu un sentiment de jenă, mai ieri îi aplaudam pe stadioane), susţin azi un meci mare pe... două sticle de bere, cu selecţionata viitorilor lor colegi — arbitrii colegiului orăşenesc — Bucureşti.

Aţi înţeles, desigur, că jucătorii mai sus citaţi vor deveni arbitri, ei fiind o „promoţie specială", a unui curs de calificare — lăudabilă iniţiativă a Colegiului Central, care a întrevăzut o perspectivă fericită pentru foştii fotbalişti ce pot da astfel glas, în continuare, pasiunii lor.

„Divorţul" implacabil jucător-fotbal, atît de sever pentru foarte mulţi, a fost astfel atenuat printr-o judicioasă măsură ale cărei rezultate nu pot fi decît interesante, aceleaşi „nume" avînd posibilitatea creării unui „alter ego" de prestigiu în fotbal, părul alb de la tîmple avînd un corespondent în permutarea rolurilor de pe acelaşi dreptunghi de gazon, fostul jucător devenind un „cavaler al fluierului".

După spusele conducătorului acestui curs, George Gherghe, vicepreşedintele Colegiului Central de Arbitri, promoţia „jucătorilor" — care a urmat un ciclu de instruire complex (lecţii teoretice, filme ilustrative, lecţii practice, seminarii, pregătire fizică corespunzătoare arbitrilor, toate însumînd 8—9 ore zilnic) — dovedeşte reale aptitudini pentru noul „profil"

Este firesc să fie aşa şi aşteptăm pe arbitrii Tătaru, Moldovan, Dinulescu, Caricaş et. comp. „la lucru", pe viu, luîndu-şi cu brio al doilea examen de fotbal în faţa măriei sale publicul.

M. P.

P.S. Cu titlu de simplă curiozitate, amintim că cele două sticle de bere au fost cîştigate de arbitri — promoţia jucătorilor, care au surclasat formaţia „senatorilor cu stagiu", cu scorul de 6—1.

Emoţiile lui Petrică Rădulescu...

Doi ochelari cercetează febril biletul de examen. E greu ? E uşor ? Nu-mi dau seama. După un scurt timp îl văd pe fostul portar şi actual antrenor Petrică Rădulescu aşternîndu-se la scris. Şi scrie, tot scrie, grăbit, cursa dintre condei şi paginile albe continuîndu-se într-un sprint prelungit.

Iată-l răspunzînd. Examinatorul, profesorul Ion Şiclovan, pune întrebări „de baraj", care sînt şi ele trecute.

După examen, ca şi după meci, 5 minute de declaraţii :

— La „teoria şi metodica educaţiei fizice" am avut emoţii ca în faţa lui Zsengeller.

— ??!...

— Să nu rideţi. Acum aproape 20 de ani, cînd am văzut mingea venind spre celebrul atacant maghiar, aflat la 7—8 metri de poarta mea (n.r. — este vorba de memorabilul meci Rapid — Ujpest 4—0, returul întîlnirii din Cupa Europei Centrale), am simţit că mi se taie picioarele. Zsengeller a lovit, în stilul său de maestru de balet, cu capul, mingea s-a dus la păianjen, eu... după ea şi... am scos-o : Aşa şi cu examenul ăsta. M-am temut de el, mai ales că aveam în faţa mea un profesor fost fotbalist şi tare am vrut să nu-mi „suteze în plasă". A ieşit, din fericire, tot bine.

După această descriere „pe faţă" iată prilejul : examenul de obţinere a unei categorii superioare, dat — şi luat — de 16 dintre antrenorii noştri de fotbal, şi la care marea majoritate s-au prezentat foarte bine.

Petrică Rădulescu, de pildă, unul din eroii meciului Rapid — Ujpest de odinioară, a „săltat" de la categoria a doua la categoria I. Au mai reuşit la examen : C. Cernăianu, T. Ozon, Şt. Miu, N. Oţeleanu, C. Popescu, P. Stănilă, I. Buda, V. Sturza, S. Răduţă, G. Ghica, Gh. Scăeşteanu, M. Moţica, Şt. Coidum, M. Creţu, C. Giolgău.

M. P.

A ÎNCEPUT LUPTA PENTRU... „VICTORIA"

Acesta-i trofeul care încununează succesul echipei învingătoare în finala Campionatului mondial. „Cupa Mondială", care din 1950 poartă numele lui **Jules Rimet**, fostul președinte al F.I.F.A.-ei, în memoria celui care a lansat competiția, este o mică statuetă din aur, de 30 cm înălțime și cu o greutate de circa 4 kg, inclusiv soclul de marmură. Trofeul propriu-zis, din aur, cîntărește 1,800 kg.

Statueta reprezintă „Victoria" înaripată, cu brațele ridicate, susținînd o cupă. Ea este creația aurarului francez **Abel Lafleur** și a costat, în 1930, 50.000 de franci francezi.

Conform regulamentului campionatului, această statuetă va rămîne definitiv echipei naționale care o va cuceri de trei ori. Perspectiva aceasta o au trei țări : **Brazilia, Uruguay** și **Italia,** care au cîștigat-o de cîte două ori pînă acum. Poate că brazilienii vor reuși această ispravă. Vom vedea. În orice caz, președintele Confederației braziliene de sport, **Joao Havelange,** a și anunțat că în caz de victorie la Londra, Brazilia va oferi o nouă cupă, care va purta numele lui **Winston Churchill.**

LINIȘTEA DINAINTEA FURTUNII

Inaugurarea turneului final a fost precedată aici, la Londra, de o perioadă de cîteva zile în care delegații țărilor membre ale Federației Internationale de Fotbal Asociație (F.I.F.A.) au fost prezenți la cele două Congrese: Congresul Uniunii Europene de Fotbal (U.E.F.A.) și Congresul F.I.F.A. Din partea Federației române de fotbal a participat la lucrări tovarășul Gheorghe Popescu președintele federației noastre.

Deși aceste congrese au durat patru zile, problemele în discuție n-au produs dificultăți deoarece toți delegații federațiilor afiliate au apreciat că spiritul de înțelegere este absolut indispensabil în ajunul celei mai mari întreceri fotbalistice a lumii. Pentru acest motiv chestiunile principale considerate a fi și litigioase au fost amînate pentru congresele viitoare ale acestor două importante foruri.

Comisiile U.E.F.A. și F.I.F.A. au lucrat și rezolvat problemele curente, astfel că pînă la deschiderea oficială a turneului final, care a avut loc luni pe stadionul Wembley, și pînă la primele meciuri din grupe, apele au fost limpezi. A fost o perioadă de liniște, parcă înaintea unei furtuni.

Sînt de consemnat, totuși, unele fapte și hotărîri care au importanța lor în concernul fotbalului european și mondial.

HOTARÎRI ALE CONGRESULUI U.E.F.A.

La Congresul U.E.F.A. au fost prezenți 31 de delegați ai țărilor europene. Iată cîteva din hotărîrile Congresului :

— Discutarea trecerii organizării „Cupei orașelor-tîrguri" la U.E.F.A. a fost amînată, deoarece actuala comisie de organizare care funcționează ad-hoc a asigurat Congresul că va putea să-și desfășoare activitatea paralel cu celelalte competiții fără inconveniente.

— Toate chestiunile legate de modificarea statutului au fost transmise unei comisii de studii care va prezenta rezultatul activității sale în fața unui Congres extraordinar care va avea loc peste doi ani la Roma, cu prilejul finalei campionatului european.

— S-a aprobat majorarea numărului membrilor Comitetului executiv al U.E.F.A. de la 10 la 11, inclusiv președintele. Președinte al U.E.F.A. a fost reales în unanimitate d. Gustav Wiedeckehr, unic candidat.

PRIM-MINISTRUL BRITANIC HAROLD WILSON A PARTICIPAT LA CONGRESUL F.I.F.A.

La Congresul F.I.F.A. au participat delegați din 92 de țări. Deschiderea Congresului s-a bucurat de participarea primului ministru britanic Harold Wilson și a ministrului sporturilor Denis Howel. Premierul englez a deschis lucrările Congresului, subliniind importanța evenimentului organizării campionatului mondial în țara care este leagănul fotbalului.

Congresul a hotărît înființarea unei comisii care să se ocupe de elaborarea unor norme privind fotbalul amator și viitoarea participare la turneul olimpic de fotbal. Comisia va referi asupra dreptului de joc al fotbaliștilor din țările care nu au regim profesionist.

Ca și la Congresul U.E.F.A., și la Congresul F.I.F.A. toate modificările de statut ce urmau să fie discutate au fost transferate unei comisii de studiu în care au fost cooptați și reprezentanți ai Asiei și Africii. Propunerile acestei comisii vor fi luate în considerare la un Congres viitor al F.I.F.A.

Ca președinte a fost reales în unanimitate Sir Stanley Rous, unic candidat.

ARBITRII JOCURILOR ROMÂNIEI ÎN CAMPIONATUL EUROPEAN

Separat de congrese au lucrat diferite comisii. În cadrul uneia din comisii au fost delegați și arbitrii care vor conduce jocurile echipei reprezentative a țării noastre în Campionatul european de fotbal care începe la toamnă.

Astfel, *meciul cu Elveția de la București (3 noiembrie 1966) va fi condus de o brigadă de arbitri englezi, iar returul din Elveția (24 mai 1967) va fi condus de arbitri francezi. Partidele cu Italia, la Roma, la 26 noiembrie 1966, arbitri din R.F. Germană; la București, la 25 iunie 1967 — arbitri spanioli. Jocurile cu Cipru vor avea ca arbitri o brigadă din Malta (pentru meciul-tur dus trei meciuri în campionatul iugoslavă (la meciul retur de la București din 23 aprilie 1967.*

Arbitrii români vor avea de condus trei meciuri în campionatul european, după cum urmează:

Turcia—Cehoslovacia (grupa I), la 15 noiembrie 1967.

Grecia—Austria (grupa III) la 23 aprilie 1967.

Iugoslavia—Albania (grupa IV) la 12 noiembrie 1967.

Arbitrii noștri au înregistrat un succes demn de reținut, deoarece foarte puține țări au fost solicitate cu patru și trei arbitraje, majoritatea avînd în competiție maximum două brigăzi. Faptul acesta este o recunoaștere a afirmării crescînde a fotbalului nostru pe plan european.

CONTACTE ALE DELEGAȚILOR NOȘTRI CU REPREZENTANȚII ALTOR FEDERAȚII

Delegatul nostru la cele două congrese a stabilit contacte cu reprezentanții celorlalte federații, în cursul cărora au fost discutate unele întîlniri amicale în viitorul apropiat. Astfel, au fost duse discuții pentru eventuale întîlniri internaționale cu Franța, Izrael, Belgia, Scoția și cu unele țări africane care au solicitat formații românești pentru turnee de iarnă, ca Maroc, Senegal, Camerun, Liberia, Kuweit, Egipt, Libia și Etiopia.

Toate aceste propuneri și discuții urmează să fie definitivate ulterior.

TRAGEREA LA SORȚI A „CUPEI CUPELOR" ȘI „CUPEI CAMPIONILOR EUROPENI"

La 10 iulie, la hotelul Kensington Palace din Londra, a avut loc tragere la sorți a competițiilor continentale de mare anvergură *„Cupa cupelor"* și *„Cupa campionilor"*.

Comisia U.E.F.A. a început tragerea la sorți cu „Cupa cupelor". *Reprezentanta noastră, pe care încă nu o cunoaștem, va avea ca adversară echipa franceză Racing club Strasbourg.* Primul meci va fi la Strasbourg.

În „Cupa campionilor europeni", *Petrolul va întîlni pe Liverpool.* Primul joc se va disputa în Anglia.

DEBUT DECEPȚIONANT AL ECHIPEI ANGLIEI

Fră îndoială, nu este cazul să tragem prea multe concluzii după acest 0—0 din meciul inaugural al turneului final al C.M., dar — oricum — se poate spune că mult așteptata competiție a debutat destul de neplăcut pentru englezi. Meciul de pe Wembley ne-a arătat că echipa Angliei nu este deloc irezistibilă iar pe de altă parte a confirmat un pronostic recent al lui Di Stefano, care spunea că Uruguayul va fi foarte redutabilă în grupă! N-am văzut ceea ce se cheamă „un meci mare" dar a fost, în orice caz, un joc atletic, rapid, am putea spune un duel între două maniere bine distincte de joc.

Echipa Angliei a jucat un 4—3—3, cu tentă ofensivă, cu continuă mișcare, cu schimburi de locuri neîncetate, facilitate de inteligența lui Bobby Charlton. Acest jucător a fost elementul de bază al așa numitei „plăci turnante", practicate de echipa gazdă. În afara acestei caracteristici, echipa lui Ramsey a arătat următoarele trăsături specifice: schimbarea jocului de pe o parte pe alta, preferința pentru lansarea aripilor, utilizarea fundașului central Jackie Charlton la cornere.

La rîndul lor, uruguayenii au aplicat o tactică defensivă, cu un „libero" bine inspirat în persoana lui Troche, patru fundași, trei oameni la mijlocul terenului și numai doi oameni în atac, Silva și Perez.

In echipa Angliei jucătorul numărul 1 a fost Bobby Charlton. Inteligența lui în joc, clarviziunea lui, munca lui tehnică au făcut din el cel mai bun om al echipei. S-a mai remarcat Bobby Moore, alături de Jackie Charlton, ca fundași centrali.

La mijlocul terenului au acționat Stilles și Ball, foarte activi, buni acroșeri, primul într-un stil mai „aspru", cel de-al doilea mai elegant și mai ofensiv. Decepționant Greaves, care nu s-a simțit în largul său în fața apărării aglomerate a uruguayenilor.

La uruguayeni, așa cum mai spuneam, a impresionat în primul rînd apărarea. Oamenii de bază ai echipei sînt Goncalves, Rocha, Cortes, Troche și Silva, toți posesori ai unor calități tehnice individuale remarcabile.

Deși au jucat mai mult timp în jumătatea de teren adversă, englezii n-au reușit să-și creeze prea multe ocazii de gol, n-au arătat nimic prea convingător.

Impotriva unei echipe care forța continuu jocul, uruguayenii au contat pe măiestria lor tehnică, pentru a calma ritmul și pentru a împiedica să fie luați de „curentul englez". Ei s-au arătat adevărați maeștri în stăpînirea balonului, în controlul și protejarea lui.

In ansamblu, jocul acesta inaugural nu s-a ridicat la nivelul așteptărilor sub raport spectacular. Cu excepția unei perioade de circa un sfert de oră, în care englezii au atacat intens, repriza întîi a fost destul de lentă, săracă în acțiuni de calitate. În schimb, cea de-a doua parte a întîlnirii a fost mai vie, mai „densă", mai pasionantă.

Un atacant de clasă: uruguayanul Rocha

Citeva declarații:

VIERA (antrenorul echipei Uruguay-ului) : „Acest meci nul ne dă voie să avem toate speranțele. Jucătorii mei au fost curajoși și — mai ales disciplinați. Ei au făcut exact ceea ce le-am recomandat. Am jucat pentru un meci nul și l-am obținut".

RAMSEY (antrenorul echipei Angliei) : „Sînt decepționat de rezultat, dar nu și de evoluția echipei. A fost un meci destul de bun. Știam că adversarii noștri vor fi puternici și jocul lor a confirmat aceste previziuni. Imi pare rău că jucătorii mei n-au reușit să marcheze nici un gol, dar cu 7—8 jucători adverși în careul lor trebuie să ai multă șansă pentru a obține un gol. Uruguayenii au fost excelenți în jocul de cap".

Iată ce declară antrenorul echipei Franței, Guérin, care a urmărit jocul cu interes, dat fiind că Franța face parte din aceeași grupă : „Acest rezultat valorează cît o victorie pentru Uruguay. Personal, aș fi preferat ca una dintre aceste echipe să învingă. Meciul lor nul este cel mai puțin convenabil pentru noi, din punct de vedere al calificării".

Se va trece la sancțiuni?

S-a stabilit de comun acord cu conducerea FIFA, înființarea unei comisii de disciplină care va avea latitudinea să judece în decurs de mai puțin de 24 de ore cazurile de indisciplină de pe teren. Astfel, un jucător care a dat dovadă de atitudine nesportivă sau joc periculos va fi suspendat pentru mai multe meciuri din turneul final sau chiar nu va mai juca deloc dacă se va face vinovat de abateri mai grave. Măsura a fost acceptată în unanimitate de toate cele 16 echipe participante la turneul final.

A INTRAT ÎN FUNCȚIUNE COMISIA „ANTIDOPING"

Un conducător al echipei de fotbal a Angliei a confirmat reprezentanților presei sportive internaționale că comisia medicală „Antidoping" a intrat în...subiect chiar de la primul meci. Imediat după încheierea jocului cu selecționata Uruguayului, doi jucători ai echipei Angliei, aleși prin tragere la sorți (Bobby Moore, căpitanul echipei și Jackie Charlton) au fost supuși examenului, care s-a încheiat cu un rezultat negativ. Din echipa uruguayană au fost aleși pentru acest control Goncalves și Caetano. Și rezultatul lor a fost negativ, ceea ce arată că pînă în prezent jucătorii nu au folosit „stimulente". In cursul unei ședințe a comisiei medicale s-a stabilit ca în cazul că un jucător va fi găsit cu analiza pozitivă, numele său să nu fie dat publicității, urmînd numai ca el să nu mai aibă dreptul de joc.

„KICK OFF"

● Arbitrul Zsolt, nobil cavaler nu numai al fluierului ci, de anul trecut, și al fair-play-ului, și-a cheltuit primul penny pe pămînt britanic, îngropîndu-l cu bocancul în iarba deasă de pe Wembley. Gestul lui a avut ceva simbolic. Banul de risică trebuie înmormîntat încă înainte de prima secundă de joc, pentru că în fotbal nu sorții au a decide, ci valoarea !

● Terenul de la Wembley — masă de biliard, tablă de șah cu gazonul tuns nr. 0, iarbă englezească, cultivată 400 de ani. De reținut : spațiul demarcat cu var pentru fotoreporteri, la distanță apreciabilă de poartă, ca un careu de pedeapsă, ceea ce, firește, nu-i împiedică să realizeze imagini bune.

● Entuziasmul londonez ține un sfert de oră : aplauze sacadate „England", aplauze sacadate „England"! Calmul britanic ține 75 de minute. Referințe la Ball și Stilles, un tînăr și un vîrstnic. Indiferent de generații, nervii se pierd la fel. Fără a mai vorbi de alinierea finală, la care au lipsit 4 jucători englezi...

● Trebuie să reînvățăm cîteva expresii englezești. „Kick and rush" (lovește mingea și aleargă) sună a îndemn pentru Dobrin. Timp de 90 de minute, englezii aleargă, se mișcă. Ei nu se văicăresc la faulturi, pentru că sînt obișnuiți cu jocul bărbătesc, cu intrările ceva mai dure, cu folosirea corpului în duelurile directe, cu „tackling"-ul. (N.R. Crainicul televiziunii noastre nu a înțeles acest lucru și a crezut, eronat, că publicul își admonstează propriii jucători, la o ciocnire, cînd, în realitate, lipsa de respect se adresa arbitrului !).

● Anglia nu a reușit la Londra, ceea ce echipa României a reușit la București. Să nu ne înșelăm : complimentul se adresează uruguayenilor !

● La sfîrșitul jocului, publicul n-a putut fredona de bucurie, cîntecul „Kick off", compus special pentru turneul final de ghitariștii Harry Dawson și Bert Weedon, și imprimat pe mii de discuri. Poate data viitoare...

ECOURI

● *In programul de pregătire a echipei braziliene au fost prevăzute 22 de meciuri. Bilanțul : 16 victorii și 6 meciuri nule.*

● *Argentinienii au venit în Europa cu un bagaj imens. Printre lucrurile aduse se numără : sute de butoni de manșetă în aur și scrumiere din porțelan, 2000 de fanioane (pentru a fi oferite la diferitele meciuri), 425 de bluze din bumbac și nailon și 120 de perechi de ghete de fotbal și sandale (pentru jucători).*

● *Delegația R.P.D. Coreene este compusă din 75 de persoane și ocupă singură un hotel inaugurat de curînd.*

● *Înaintea fiecărui meci al echipei Braziliei, la sediință participă alături de antrenorii Feola și Amaral și o delegație de jucători compusă din Pele, Bellini, Gerson și Zito.*

● *Jucătorul cu cele mai mari... picioare este argentinianul Rattin : are numărul 46...*

● *La jocurile turneului final asistă numeroși antrenori veniți de pe continent. Printre ei mulți francezi (Georges Boulogne, Kader Firoud, Jose Arribas, Lucien Troupel, Rene Vernier), care sînt prezenți la meciurile celor patru grupe.*

● *Selecționerul portughez Manuel Alfonso este mîndru de recordul său : de cînd a preluat echipa națională, aceasta a disputat 12 meciuri și n-a pierdut decît unul singur cu România la București. De altfel, faimosul Matt Busby — managerul lui Manchester United, care a văzut la lucru pe portughezi în partida cu Uruguay — are cuvinte bune despre această echipă : „Atenție la această echipă, a cărei eficacitate ofensivă este impresionantă".*

Stadionul „Old Trafford" din Manchester

DUPĂ PRIMUL „GONG" AL MONDIALELOR

● ETERNA POVESTE : BILETELE DE INTRARE
● „PELE ARE NEVOIE DE SPAȚIU"
● PESTE 100 DE LICENȚE DE FABRICAȚIE PENTRU OBIECTELE DE „BAZAR"

CORESPONDENȚĂ SPECIALĂ DIN LONDRA

Într-un cadru solemn, în uralele celor 100.000 spectatori de pe stadionul Wembley, în prezența a... milioane de telespectatori din Marea Britanie și a sute de milioane de telespectatori din 95 de țări ale lumii, a avut loc „preambulul" marii competiții.

Cea mai ingrată sarcină, din punct de vedere organizatoric, vînzarea biletelor, a fost îndeplinită în ordine și de data aceasta fără nici un fel de animozități. Pentru a se evita vînzarea ilegală sau chiar falsificarea lor, distribuirea biletelor a fost amînată pînă la mijlocul lunii mai. Dar, o dată cu consumarea jocurilor din serii începe o altă dificultate. Raportul dintre numărul de meciuri și cel al spectatorilor devine invers proporțional. Pe măsură ce ne vom apropia de sferturi și semifinale, pentru a nu mai vorbi de finală, numărul meciurilor scade, iar numărul celor ce solicită bilete crește. Organizatorii au găsit o soluție originală care a satisfăcut simțul sportiv al spectatorului britanic. S-au rezervat cîte 10.000 bilete pentru meciurile finale care vor fi distribuite prin tragere la sorți celor din Londra și provincie, posesori ai abonamentelor de zece meciuri. Astfel vor fi satisfăcute cel puțin cerințele „microbiștilor incurabili".

Dintr-un total de 2 040 000 bilete tipărite, 60% au fost distribuite cluburilor pe ale căror terenuri se desfășoară meciurile celor 16 echipe din serii, care la rîndul lor le distribuie suporterilor lor. Din cele 40% de bilete rămase, au fost reținute cele pentru tragerile la sorți. biletele pentru spectatorii din străinătate, pentru echipele participante, pentru presă, radio, televiziune, oficiali etc. Trebuie remarcat că nici un singur bilet nu a fost vîndut „la liber" unui spectator individual, cu excepția bineînțeles a spectatorilor din străinătate. Primele bilete vîndute au fost cele pentru Wembley și Liverpool (seria Braziliei). În momentul de față se poate afirma că vînzarea biletelor a fost un succes atît organizatoric cît și financiar.

De pe toate terenurile de joc vin aceleași vești. Comitetele locale de recepție sînt în plină activitate. Toate centrele de recepție sînt echipate și utilate cu tot ce este necesar pentru confortul jucătorilor și al spectatorilor. Peste tot, mobilierul a fost modernizat, interpreți în limbile respective ale țărilor din serii sînt permanent alături de cei care le cer serviciile, atît sportive cît și turistice sau de altă natură ; au fost reînnoite și înmulțite semnele rutiere și s-au amenajat locuri speciale de parcare.

Terenurile de joc sînt adevărate „focare" de activitate. Pe toate stadioanele au fost instalate locuri suplimentare de șezut, care vor fi însă demontate după consumarea partidelor respective. Presa se bucură de o atenție specială. Locurile presei sînt prevăzute cu tot confortul posibil și ultimele noutăți ale tehnicii moderne puse în slujba transmiterii cît mai rapide a știrilor. După o primă vizită făcută terenurilor de joc, s-a putut observa un decalaj calitativ între cele afectate campionatului mondial și celelalte. Să nu uităm că stadioanele celor patru serii nu au mai fost folosite pentru nici un fel de jocuri sau antrenamente după 1 mai, cînd a început pregătirea propriu-zisă a gazonului și amenajarea cabinelor și garderobelor pentru jucători și spectatori. Singurul stadion care a avut mai mult de „suferit" a fost cel din Liverpool care, după ce se încheiaseră toate pregătirile, a trebuit reamenajat, deoarece în ultimul moment s-a constatat că nu corespunde cerințelor FIFA din punct de vedere al standardului prescris, cu 4,1 metri. Unul din constructori a făcut remarca plină de umor că „Pele are nevoie de spațiu".

Toate stadioanele, hotelurile, gările, debitele, magazinele etc. au devenit peste noapte adevărate bazaruri în care găsești tot felul de obiecte cu emblema sau cu inscripții legate de Campionatul mondial. Au fost acordate peste 100 de licențe de fabricație pentru obiectele ce poartă emblema campionatelor sau pe „Willie". Wantey Mann Ltd., una din cele mai mari fabrici de bere din Anglia a produs o bere specială „Cupa Jules Rimet" care a început să se vîndă pretutindeni, o dată cu deschiderea oficială a competiției. Se poate spune că sub toate aspectele, în Anglia domnește febra marii competiții.

JAMES WALD

Vă prezentăm

ALTE DOUĂ STADIOANE ALE TURNEULUI FINAL

● UNUL DIN TERENURILE pe care se vor desfășura jocurile seriei a III-a e Old Trafford, stadionul nu mai puțin renumitei echipe Manchester United, fosta campioană a Angliei. Matt Busby, antrenorul echipei și conducătorul ei de 20 ani, este în Anglia o figură la fel de renumită ca și echipa întreagă.

In vederea campionatului mondial, Manchester United a investit 320.000 lire în modernizarea stadionului construit în 1908. Toate intrările au fost modernizate, s-a construit o șosea aeriană de acces pentru descongestionarea traficului, iar pentru a se da posibilitatea spectatorilor care vin de la anumite distanțe să nu piardă timp, a fost construită o stație de cale ferată chiar lîngă una din intrările stadionului ! La tribuna principală au fost construite 34 de loji, fiecare prevăzută cu ascensor, sală de mese și baruri.

La primul meci desfășurat pe acest stadion în anul 1910, între Manchester și Liverpool, au asistat 50.000 spectatori. În 1941, stadionul fusese aproape distrus de bombardamentele naziste și timp de opt ani Manchester United a jucat pe un alt teren. Dar puțin timp după reconstrucția stadionului, Manchester a suferit un alt dezastru, pierzînd într-un accident de avion lîngă München aproape întreaga echipă, printre care pe renumiții jucători Edwards, Taylor și Pegg. În baza meritelor excepționale ale echipei și a jocului prestat de ea, F.I.F.A. a hotărît în 1958 să acorde echipei, în mod onorific, postmortem, titlul de cîștigătoare a „Cupei campionilor europeni" pe anul respectiv. Trei supraviețuitori ai dezastrului sînt și azi în activitatea fotbalistică : Gregg, Foulkes și Charlton, idolul fotbalului englez de azi. Tradiția este continuată.

● PENTRU milioane de oameni, orașul Liverpool este echivalent cu „Beatles", faimoasa formație orchestrală care-și are reședința în acest oraș. Dar pentru alte milioane, Liverpool este locul în care se află Valea Everton, o minunată depresiune, udată de pîrîiașul cu același nume, unde se află unicul stadion din Anglia avînd un dublu acoperiș pe de-asupra celor patru laturi ale sale

Acesta este cartierul general al clubului Everton, locul de disputare a cinci meciuri în cadrul campionatului mondial, incluzînd toate meciurile Braziliei din cadrul seriei a III-a, unul din sferturile de finală și o semifinală.

Stadionul Goodison Park (așa se cheamă terenul lui Everton) apare ca o oază verde, odihnitoare, în mijlocul unei mase imense de case uniforme din cărămidă și acoperite cu cărămidă, lipite una de alta și care înconjoară stadionul din toate părțile. Prima tribună a fost construită în 1907.

Cînd au fost modernizate tribunele, au fost demolate un număr de 46 de case din preajma stadionului, construindu-se un centru medical cu aparataj modern pentru tratamente „pe loc" și o nouă instalație de reflectoare. Din cele 60.000 locuri ale stadionului, 18.000 sînt locuri de șezut.

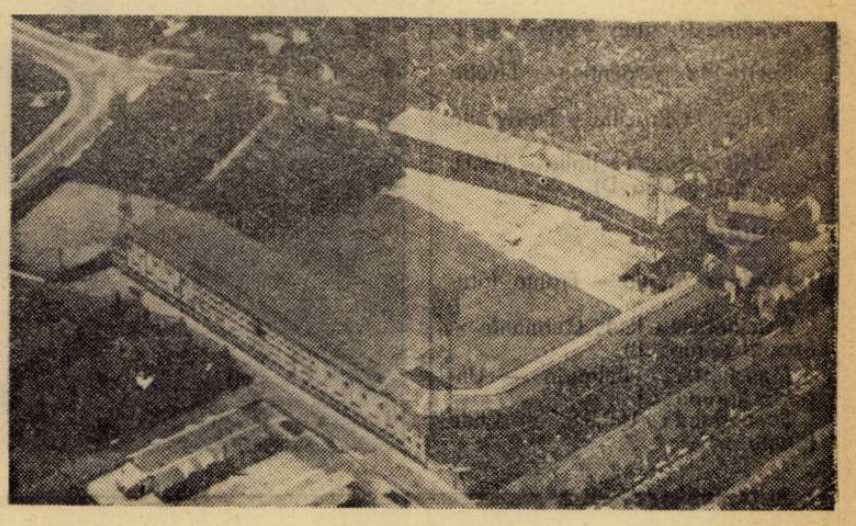

Stadionul „Goodison Park" al clubului Everton

MOZAIC

Interesant se prezintă componența majorității finaliștilor. Este vorba de numărul cluburilor care au dat jucători loturilor. Astfel, lotul englez este compus din jucători din... 11 cluburi ; cel francez din 13 cluburi, iar cel mexican din 11 cluburi...

TERENURI USCATE SAU UMEDE ?

De pe lista favoriților turneului final nu lipsește echipa Angliei. Marea majoritate a specialiștilor acordă șanse fotbaliștilor englezi pornind mai întîi de la faptul că joacă acasă, ceea ce constituie un avantaj evident într-o asemenea competiție. Sînt însă și „voci" care susțin că din punct de vedere al terenului și climei, reprezentativa Angliei nu va fi deloc avantajată. Cunoscutul ziarist parizian Jean Cornu, într-un comentariu al șanselor publicat în cotidianul „L'Equipe" scrie, în această privință : „Dar terenul sec și căldura din iulie pot defavoriza un 11 englez care nu este niciodată cel mai bun decît pe terenurile sale umede, noroioase". Asta spre deosebire de alte „voci" care afirmă că gazonul va fi umed și îi va avantaja pe englezi. Păreri și păreri...

CEA MAI BUNĂ PREGĂTIRE : MECIURILE

Pe foarte mulți i-a surprins severitatea antrenamentelor jucătorilor englezi. Răspunzînd întrebării unui ziarist francez care i-a mărturisit că această pregătire i se pare foarte severă, mai ales prin includerea unui turneu de patru jocuri în ajunul începerii turneului final, antrenorul echipei Angliei, Alf Ramsey — „acest ciudat d. Ramsey", cum îl numesc gazetarii — a răspuns : „Meciurile constituie încă cea mai bună pregătire. Jucătorii vor avea, de altfel, 3 sau 4 zile pentru a se odihni. Vor fi lăsați liniștiți".

ASTROLOGII ÎN... FORMA

Un astrolog brazilian asigură că finala Brazilia — Anglia se va încheia cu victoria campionilor mondiali la scorul de 1—0 ! Mai mult chiar : el prezicea că punctul victorios va fi înscris de Amarildo.

Iată și prevestirile unui „coleg" londonez, Katina :

— astrii lunii iulie sînt favorabili Argentinei și... Braziliei ;

— pentru sferturi de finală prevede : Franța și Anglia, R. F. Germană și Argentina, Brazilia și Portugalia, Italia și U.R.S.S.

PAREREA UNUI ARBITRU

Este vorba de pronosticul unui cunoscut arbitru englez Ellis, după care : „...R. F. Germană poate participa la sferturi. Franța nu poate nutri speranțe. Brazilia este cea mai bună selecționată pe care am văzut-o. Italia nu va cîștiga mulți amici cu jocul său defensiv. Spania nu va merge departe pentru că jucătorii săi se gîndesc mai mult la cluburile lor decît la reprezentativă. U.R.S.S. poate ajunge ușor în sferturi de finală. Ultimul cuvînt va reveni, finalmente, Angliei (favorita mea), U.R.S.S., Ungariei și Braziliei".

Să recitim aceste rînduri la 1 august...

Fotbal
REVISTĂ SĂPTĂMÎNALĂ
Redacția și administrația București, Bd. Mărăști 26, raion 30 Decembrie

COLEGIUL DE REDACȚIE
Constantin Chiriță, Ștefan Covaci, Gh. Dumitrescu, Ion Lupaș, Pavel Marcu, Aurel Neagu (redactor șef), Angelo Niculescu, Andrei Rădulescu, Constantin Teașcă, Dumitru Tomescu, Stelian Trandafirescu (redactor-șef adjunct), Radu Urziceanu (secretar general de redacție), Emerich Vogl, Ion Voica, Ion Voinescu.

1) ALBERT (Ungaria) ; 2. GENTO (Portugalia) ; 3. GREAVES (Anglia) ; 4) Pelé (Brazilia) ; 5) MAZZOLLA (Italia) ; 6) BANIȘEWSKI (U.R.S.S.) ; 7) MARCOS (Chile) ; 8) EUSEBIO (Portugalia) ; 9) MAS (Argentina) ; 10) HALLER (R.F.G.) ; 11) SCHNEITTER (Elveția) ; 12) DIAZ (Mexic) ; 13) FORLAN (Uruguay) ; 14) GONDET (Franța) ; 15) ASPARUHOV (Bulgaria) și 16) HANG BONG JIN (R.P.D. Coreeană)

IMPRESII DUPĂ ZIUA VICTORIILOR „LA ZERO"

În ziua a doua a turneului s-au înregistrat victorii relativ comode, s-au marcat goluri multe. Marii favoriți ai competiției, brazilienii, au marcat marți cel mai mic număr de goluri, dar nu e mai puțin adevărat că ei au avut și cel mai puternic adversar, naționala Bulgariei.

În acest meci, celebrului Pele i-a revenit onoarea de a înscrie primul gol al turneului final !

Dat fiind că telespectatorii români au putut urmări întîlnirea pe micul ecran, nu vom insista asupra jocului de la Liverpool.

Ne vom opri de aceea, asupra meciului de la Sheffield dintre echipele R.F. Germane și Elveției. Fotbaliștii vest-germani au confirmat, în această primă partidă a lor din cadrul turneului, că sînt pe drept cuvînt considerați una dintre favorite. N-au întîlnit un adversar de prima mînă, totuși fotbaliștii vest-germani au lăsat o excelentă impresie prin jocul lor complet. Foarte precauți, dar și foarte avîntați, cînd sobri, cînd fantezişti, excelenți apărători și atacanți debordanți, elevii lui Helmuth Schoen s-au dovedit o echipă capabilă să încurce multe socoteli. Ca urmare, acțiunile lor pe „piața pariurilor" au crescut...

Cel mai mult ne-au plăcut Beckenbauer, Haller, Seeller și Held.

Văzînd meciul, am avut confirmarea declarației făcute de Schoen, care spunea că echipa sa va practica un fotbal ofensiv și va înscrie cîte goluri îi va fi posibil...

Meciul s-a disputat într-o ambianță extraordinară. În tribune se aflau mii de suporteri ai celor două echipe, turiști din R.F. Germană și Elveția, cu steaguri, trompete, tobe. Ei scandau încurajări, cîntau, făceau ca pe stadion să domnească o atmosferă de nedescris.

După ce „lacătul" elvețian a fost deschis de către Held, Haller a majorat scorul, apoi a urmat un adevărat festival, o dezlănțuire de forțe a echipei învingătoare. „Eroul zilei" a fost Beckenbauer, un tînăr de numai 20 de ani. El a înscris al treilea gol în minutul 30 apoi, după pauză, tot el a realizat cel mai frumos gol al partidei : a plecat cu mingea de la centru, a lăsat pe drum patru adversari și a strecurat abil balonul în plasă, pe lîngă portarul care-i ieșise în întîmpinare. Ultimul gol a fost marcat din penalti, de către Haller, în minutul 78.

Acest tînăr Beckenbauer a făcut o mare impresie. Ziarele de azi din Londra vorbesc despre el ca despre una din vedetele turneului final. (În partida de la Ludwigshafen, contra României, el n-a jucat, deoarece cu trei zile mai înainte susținuse, în echipa sa de club, finala Cupei R.F. Germane.)

La Middlesborough, echipa U.R.S.S. n-a reușit să se impună în prima jumătate de oră în fața unei formații foarte vivace, cea a R.P.D. Coreene, care s-a opus cu înverșunare primirii primului gol. În apărare, fotbaliștii coreeni au încercat un marcaj sever, dar în minutele 31 și 32 sovieticii au reușit să înscrie prin Malafeev și Banișevski. Din acest moment, echipa U.R.S.S. a dominat aproape tot timpul, pînă la sfîrșitul primei părți.

După pauză jucătorii coreeni au început întrecerea cu același avînt ca și în prima parte a meciului. Ei au dominat chiar și au pus în pericol de două ori poarta lui Kavazașvili. Treptat însă, oamenii lui Morozov, mai maturi, au temperat elanul adversarilor, au preluat inițiativa iar în minutul 89 au înscris cel de-al treilea gol, prin Malafeev, pe care apărătorii adverși l-au crezut în poziție de ofsaid.

Cei mai buni jucători ai formației învingătoare au fost Banișevski, Malafeev și Cislenko. Alături de aceștia, s-au mai remarcat mijlocașul Sabo și apărătorii Ponomarev și Șesternov. Din formația R.P.D. Coreene cel mai bun a fost Pak Do Ik, jucător inepuizabil, care a arătat o tehnică foarte bună, precum și o vervă de joc remarcabilă.

Cele două vedete ale fotbalului brazilian, Pele și Garrincha, au asigurat victoria campionilor mondiali în meciul cu Bulgaria. Sud-americanii au desfășurat un joc sistematic, în același ritm, pe care însă au știut să-l accelereze la timpul potrivit. Încă o dată, fotbaliștii brazilieni au arătat că rămîn favoriți ai turneului. Aceasta este, de altfel, și opinia comentatorilor agențiilor France Presse și Reuter. Pele, marea vedetă a fotbalului mondial din 1958, a arătat celor peste 45 000 de spectatori din Liverpool că rămîne același mare jucător. El a înscris în min. 15 primul gol din actualul campionat.

În ce privește pe fotbaliștii bulgari, jocul lor a fost satisfăcător, dar marcajul „om la om" — după părerea specialiștilor prezenți la turneul final — nu a putut fi efectuat cu precizie din cauza deplasărilor derutante și continue ale brazilienilor.

LONDRA, 13 iulie

ÎN ZILELE CARE URMEAZĂ

Partidele din cadrul grupelor continuă după următorul program :

15 IULIE

Londra : Uruguay – Franța (grupa A)
Sheffield : Elveția – Spania (grupa B)
Liverpool : Brazilia – Ungaria (grupa C)
Middlesborough : R. P. D. Coreeană – Chile (grupa D)

16 IULIE

Londra : Anglia – Mexic (grupa A)
Birmingham : R. F. Germană – Argentina (grupa B)
Manchester : Bulgaria – Portugalia (grupa C)
Sunderland : U.R.S.S. – Italia (grupa D)

19 IULIE

Londra : Uruguay – Mexic (grupa A)
Sheffield : Argentina – Elveția (grupa B)
Liverpool : Brazilia – Portugalia (grupa C)
Middlesborough : Italia – R.P.D. Coreeană (grupa D)

20 IULIE

Londra : Anglia – Franța (grupa A)
Birmingham : R. F. Germană – Spania (Grupa B)
Manchester : Bulgaria – Ungaria (grupa C)
Sunderland : U.R.S.S. – Chile (grupa D)

BRAZILIA – o echipă mijlocie
R. F. GERMANĂ – unul din marii favoriți

Tonul general al presei engleze de miercuri dimineață se poate rezuma în trei idei : elogiul Pelé, Brazilia — o echipă mijlocie și R.F. Germană — unul din cei mai puternici „șalangeri" la Cupa Mondială.

Și dacă în „elogiul Pelé" toți sînt unanimi („totdeauna regele Pelé", „strălucitorul Pelé" care a aprins flacăra „Cupei Jules Rimet"), referitor la echipa Braziliei presa londoneză nu prea este entuziasmată „Ea a debutat puțin satisfăcător" — scrie Eric Todd în „Guardian". „Fără Pelé și Garrincha, Brazilia constituie o echipă mijlocie" — concluzionează „Daily Mirror". În același ziar, Frank Moghee subliniază : „Și dacă Pelé era rănit, ce se întîmpla ? Căci fără el, Brazilia nu este o echipă mare".

Victoria echipei R. F. Germane este unanim lăudată. „Succesul în fața Elveției este un clar avertisment dat celor ce emit pretenții la trofeu" — afirmă Byron Butler în „Daily Telegraph". Prudent, ziarul „Times" socotește că atacul echipei R.F. Germane trebuie să convingă și în fața unei defensive puternice, ca aceea a Argentinei. „Evident, R. F. Germană se anunță ca unul din cei mai mari favoriți ai competiției" — menționează Cyril Chapman în „Guardian".

Al doilea gol al echipei R. F. Germane, în meciul cu Elveția. Autorul lui, Haller, își manifestă bucuria

SĂRBĂTOARE LA RIO

Veștile sosite din Brazilia arată că victoria Braziliei asupra Bulgariei a făcut ca Rio de Janeiro să fie cuprins de o „explozie" de bucurie. În timpul meciului — se scrie în presa engleză — activitatea în oraș a fost aproape paralizată, toată lumea aflîndu-se în fața aparatelor de radio. După meci, locuitorii orașului au invadat străzile și cafenelele, purtînd discuții aprinse. Aceleași scene s-au petrecut la Sao Paolo și în alte orașe.

PE LISTA GOLGETERILOR

Cîte două goluri au înscris Malafeev (U.R.S.S.), Beckenbauer și Haller (R.F. Germană), iar cîte unul Pelé și Garrincha (Brazilia), Banișevski (U.R.S.S.), Held (R.F. Germană).

180 000 DE SPECTATORI

Primele patru jocuri din grupe s-au soldat cu un total de 180 000 de spectatori : 75 000 la Londra, 47 000 la Liverpool, 36 000 la Sheffield și 22 000 la Middlesborough.

Tragerea la sorți a primelor meciuri din cadrul ediției 1966—1967 a „Cupei campionilor europeni" și „Cupei cupelor" a fixat următorul program :

„CUPA CAMPIONILOR EUROPENI"
MECIURI PRELIMINARE

1. Waterford (Irlanda) — Vorwaerts Berlin (R.D. Germană).
2. Sliema Wanderers (Malta) — T.S.K.A. Sofia (Bulgaria).

16-IMILE DE FINALĂ

Vasas Budapesta (Ungaria) — **Sporting Lisabona** (Portugalia) ; **Haka Valkeakosken** (Finlanda) — **Anderlecht** (Belgia) ; **17 Nandori Tirana** (Albania) — **Valerengren Oslo** (Norvegia) ; **Internazionale Milano** (Italia) — **Torpedo Moscova** (U.R.S.S.) ; **IFK Malmö** (Suedia) — **Atletico Madrid** (Spania) ; **Gornik Zabrze** (Polonia) — **cîștigătorul din meciul nr. 1** ; **Aris** (Luxemburg) — **Linfield** (Irlanda de Nord). **Cîștigătorul din meciul nr. 2** — **Olimpiakos Pireu** (Grecia) ; **Admira Viena** (Austria) — **Voivodina Novisad** (Iugoslavia) ; **Liverpool** (Anglia) — **Petrolul Ploiești** (România) ; **Esbjerg** (Danemarca) — **Dukla Praga** (Cehoslovacia) ; **F.C. Reykjavik** (Islanda) — **Nantes** (Franța) ; **Celtic** (Scoția) — **F.C. Zürich** (Elveția) ; **Ajax Amsterdam** (Olanda) — **Beșiktas Istanbul** (Turcia) ; **Nicosia** (Cipru) — **München 1860** (R.F. Germană).

Exceptată de la primul tur : **Real Madrid**, cîștigătoarea ediției 1965—66.

„CUPA CUPELOR"

MECI PRELIMINAR

1. Standard Liége (Belgia) — **Walvon** (Islanda).

16-IMILE DE FINALĂ

A.E.K. (Grecia) — **Braga** (Portugalia) ; **Glentoran** (Irlanda de Nord) — **Rangers** (Scoția) ; **F.C. Servette** (Elveția) — **cîștigătoarea Cupei Finlandei** ; **Shamrock Rovers** (Irlanda) — **Spora** (Luxemburg) ; **O.F.K. Beograd** (Iugoslavia) — **Spartak** (U.R.S.S.) ; **Fiorentina** (Italia) — **Vasas Györ** (Ungaria) ; **Rapid Viena** (Austria) — **Galatasaray Istanbul** (Turcia) ; **R. C. Strasbourg** (Franța) — **cîștigătoarea Cupei României** ; **Chemie** (R.D. Germană) — **Z.H. Varșovia** (Polonia) ; **Aalborg** (Danemarca) — **Everton** (Anglia) ; **Floriana** (Malta) — **Sparta** (Olanda) ; **Tatran** (Cehoslovacia) — **Bayern München** (R. F. Germană) ; **S.K. Oslo** (Norvegia) — **Real Saragossa** (Spania). **Cîștigătoarea Cupei Bulgariei — învingătoarea din meciul nr. 1.**
Borussia Dortmund este calificată din oficiu pentru 8-imi.

Jocurile preliminare trebuie să aibă loc pînă la 15 septembrie, iar cele din cadrul 16-imilor de finală pînă la 15 octombrie.

Redacția și administrația bd. Mărăști nr. 26. Tiparul : I.P. „Informația" str. Brezoianu 23—25.

ANUL I

8

joi
21 IULIE 1966
12 PAGINI
2 LEI

PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ !

Fotbal

Revistă săptămînală

„WORLD CUP – '66"

Liverpool, 19 iulie – Subtilul atacant portughez Simoes a driblat tot ce i-a stat în cale și este blocat în extremis de portarul brazilian Manga

LA 23 IULIE

SE VOR ÎNTÎLNI ÎN „SFERTURILE DE FINALĂ":

LONDRA
ANGLIA–ARGENTINA

SHEFFIELD
R. F. GERMANĂ–URUGUAY

LIVERPOOL
PORTUGALIA–R.P.D. COREEANĂ

SUNDERLAND
U.R.S.S.–UNGARIA

Pentru prima oară de cînd este căpitan al echipei Steaua, maestrului emerit al sportului Gheorghe Constantin i se înmînează „Cupa României". Cu această ocazie, echipa sa intră pentru a 7-a oară în posesia trofeului, egalînd recordul deținut pînă acum de echipa Rapid

Foto: PETRE COZIA

din cuprins

În pagina 3:
Eficacitatea nu-i o problemă simplă, de antrenorul emerit EM. VOGL

În paginile 6, 7, 11 și 12:
Relatări și comentarii ale trimișilor noștri speciali la Turneul final al C.M.

În pagina 8:
Competiții pentru tineret

În pagina 10:
Vă prezentăm pe maestrul emerit al sportului Titus Ozon

SUCEAVA DIN NOU ÎN „B"!

Echipa de fotbal CHIMIA SUCEAVA, promovată în campionatul republican al categoriei B. De la stînga spre dreapta: Sus: Eugen Petcu, Elec Maroşi, Dumitru Borcău, dr. Vasile Frîncuescu — antrenorul echipei, — Mihai Vicovan, Alexandru Gümo, Virgil Gainaru şi Andrei Sidac. Rîndul de jos: Iosif Belizna, Ianis Cotipolis, Marin Nicolau, Ioan Todor şi Dragoş Lutac.

Foto: DUMITRU BALINT

După o absenţă de trei ani, „Ţara de Sus" va fi iarăşi prezentă în campionatul secund. În întrecere cu celelalte echipe din seria Est a campionatului categoriei C, jucătorii echipei Chimia Suceava au folosit toate cunoştinţele lor tehnice şi tactice, au luptat din răsputeri la fiecare meci şi şi-au atins scopul propus.

Promovarea în categoria B, ca urmare a unui efort colectiv, satisface aspiraţiile miilor de suporteri şi constituie un succes al sportului sucevean. Ceea ce i-a caracterizat pe jucători în acest campionat, deosebindu-i de celelalte echipe şi în special de principalele pretendente la titlu, a fost un plus de voinţă, care în final a fost hotărîtor, ca şi disciplina care şi-a găsit locul şi s-a statornicit în sînul echipei. La această victorie a contribuit întregul lot de jucători. O notă bună pentru „veteranul" echipei, portarul Sidac. De altfel, fără a subaprecia pe ceilalţi jucători, trebuie remarcat că toate echipele din seria Est au avut aprecieri elogioase pentru portarii echipei Chimia. De asemenea, un merit deosebit în promovarea echipei revine celor doi antrenori care au pregătit echipa : inginerul Emil Gologan în turul campionatului şi doctorul Vasile Frînculescu în retur.

Pentru a încheia această scurtă prezentare, iată lotul jucătorilor folosiţi :

Andrei Sidac (portar),1,85 m., 26 ani ; **Eugen Petcu** (portar), 1,83 m., 25 ani ; **Ioan Moraru** (fundaş), 1,75 m., 21 ani ; **Mihai Vicovan** (fundaş), 1,74 m., 24 ani ; **Alexandru Gumö** (fundaş), 1,77 m., 28 ani; **Ianis Cotipolis** (fundaş), 170 m., 25 ani ; **Gheorghe Arhire** (fundaş), 1,67 m., 27 ani ; **Aristide Roşu** (mijlocaş), 1,70 m., 19 ani ; **Elec Maroşi** (mijlocaş), 1,73 m., 25 ani ; **Dumitru Borcău** (mijlocaş), 1,76 m., 23 ani ; **Virgil Gainaru** (înaintaş), 1,74 m., 24 ani ; **Ioan Todor** (înaintaş) 1,73 m., 23 ani ; **Marin Nicolau** (înaintaş),1,62 m., 26 ani; **Mircea Asimionoaie** (înaintaş), 1,75 m., 27 ani ; **Dragoş Lutac** (înaintaş), 1,62 m., 25 ani ; **Iosif Belizna** (înaintaş), 1,69 m., 18 ani.

Şi acum, după efortul depus, urmează o meritată perioadă de odihnă şi refacere. Sucevenii folosesc acest timp pe Valea Bistriţei, la cabana Zugreni, minunat loc de refacere. După aceea, îşi vor începe pregătirile pentru noul sezon şi noua categorie.

Participarea la jocurile categoriei B impune atît conducerii, cît şi jucătorilor echipei, eforturi mai mari, măsuri corespunzătoare, care să asigure condiţiile necesare unei pregătiri temeinice a echipei şi, în consecinţă, o comportare demnă în campionatul pe 1966—67. Le dorim succes.

CONSTANTIN ALEXA
Corespondent

NOILE PROMOVATE ÎN CATEGORIA C

7 din cele 16 formaţii participante la barajul pentru promovarea în categoria C şi-au atins, la această oră, scopul. A 8-a va fi cunoscută joi seara, la Oradea, după cel de al treilea meci Medicina Cluj — Topitorul Baia Mare, un... baraj la baraj, născut din totalul egal de goluri la cele două meciuri (3—3).

REZULTATE TEHNICE
TUR

Ancora Galaţi — Textila Botoşani 3—0
Gloria Bîrlad — Victoria Bacău 3—0
Metalul Piteşti — Metalul Buzău 2—3
Metalul Oţelul roşu — Autorapid Craiova 2—(
Gloria Iosia — Aurul Zlatna 1—1
Topitorul Baia Mare — Medicina Cluj 2—0
A.S.A. Sibiu — Confecţia Odorhei 3—0
Stuful Tulcea — Celuloza Călăraşi 5—0

RETUR

Textila Botoşani — Ancora Galaţi (1—4 (!)
Victoria Bacău — Gloria Bîrlad 2—1
Metalul Buzău — Metalul Piteşti 5—0
Autorapid Craiova — Metalul Oţelul roşu 3—0
Aurul Zlatna — Gloria Iosia 4—2
Medicina Cluj — Topitorul Baia Mare 3—1
Confecţia Odorhei — A.S.A. Sibiu 2—0
Celuloza Călăraşi — Stuful Tulcea 1—1

Cele 7 calificate : **Ancora Galaţi** (7—1, scor total), **Gloria Bîrlad** (4—2), **Metalul Buzău** (8—2), **Autorapid Craiova** (3—2), **Aurul Zlatna** (5—3), **A.S.A. Sibiu** (3—2), **Stuful Tulcea** (6—1).

DE PE CUPRINSUL ŢĂRII

ŞI TOTUŞI... ÎN PLIN SEZON FOTBALISTIC

Deşi campionatele oficiale s-au încheiat, iubitorii sportului cu balonul rotund din oraşul Piteşti vor avea în continuare un sezon fotbalistic plin.

În perioada lunilor iulie — august, Piteştiul va găzdui două interesante evenimente fotbalistice. Începînd cu data de 18 iulie se desfăşoară optimile şi sferturile de finală ale Cupei F.R.F. la juniori, cu o numeroasă participare. În continuare, între 25 şi 28 iulie, vor avea loc semifinala şi finala aceleiaşi competiţii.

Un alt eveniment : tabăra de vară a juniorilor organizată de Federaţia Română de Fotbal în perioada 29 iulie — 18 august, la care vor participa 80 de tineri talentaţi din întreaga ţară, urmînd ca la sfîrşitul acestei tabere, antrenorii să stabilească pe componenţii lotului republican de juniori. Printre cei care vor fi selecţionaţi în tabără sînt şi cîţiva juniori piteşteni. Antrenamentele şi jocurile care vor avea loc în acest sezon fotbalistic se vor desfăşura pe stadionul „1 Mai", Dinamo şi Metalul.

ALEXANDRU MOMETE
Corespondent

ENTUZIASM, RĂBDARE, ÎNCREDERE

Acestea sînt cuvintele care caracterizează pe tînărul antrenor Vasile Copil, fost jucător al echipei Rapid şi fost component al lotului naţional, azi antrenor al echipei S. N. Oltenita, participantă în Seria Sud a categoriei C.

Preluînd echipa cu 4 săptămîni înaintea începerii returului şi găsind-o pe locul 13 cu 9 puncte, s-a apucat de treabă cu răbdarea şi priceperea unui vîrstnic şi cu entuziasmul şi încrederea unui tînăr. Aceste calităţi, care s-au răsfrînt şi asupra jucătorilor, au dezvoltat fiecărui component al echipei dorinţa de redresare, reuşind să prezinte în retur o echipă omogenă şi disciplinată. Ca urmare, clasamentul returului prezintă echipa S. N. Oltenita pe locul I, cu 15 puncte din 11 jocuri, ceea ce nu este la îndemîna oricui.

Adăugăm la aceasta şi sprijinul acordat de asociaţia sportivă, care a colaborat permanent cu susnumitul antrenor.

VOICU MARIN
Corespondent voluntar

LA BABADAG, CUPA „23 AUGUST"

Stadionul din Babadag a devenit, în ultima vreme, un punct de atracţie pentru iubitorii jocului cu balonul rotund. Aci şi-au dat întîlnire 6 echipe care se întrec în cadrul competiţiei dotată cu „Cupa 23 August" la fotbal, iniţiată de către Consiliul raional U.C.F.S. Istria.

Întrecerile se bucură de mult interes, fiind urmărite de un număr mare de spectatori. Prin comportarea bună de pînă acum s-au evidenţiat echipele asociaţiilor sportive de la Staţiunea de maşini şi tractoare Babadag, cooperativa meşteşugărească „Viitorul" şi echipa Sfatului popular raional Istria.

C. DOLNICEANU
Corespondent

VICTORIA BACĂU, CAMPIOANA REGIONALĂ

După 3 ani (de fiecare dată Victoria Bacău a fost întrecută la limită), în acest an, după ce vechiul antrenor a fost schimbat cu M. Lemnaru, echipa şi-a găsit cadenţa şi după etapa a 10-a s-a instalat în fruntea clasamentului, nemaicedînd locul şi devenind astfel campioana regiunii Bacău.

Cel mai important meci a fost cel susţinut în ultima etapă cu „Steaua roşie" Bacău, de al cărei rezultat depindea desemnarea campioanei. Mai bine pregătită, Victoria a reuşit să cîştige întîlnirea cu scorul de 3—1 (2—1).

Iată formaţia de bază : Bucur — Ursache, Fecioreşcu, D. Dobraniş, Dascălu — Maicu, M. Dobraniş — Langa, Călin, Avram, Firică.

ILIE IANCU
Corespondent

DE CE NU ŞI LA SIBIU ?

În prezent, în oraşul Sibiu activează un număr de 6 echipe de juniori, care participă la diferite campionate de nivel republican, regional şi orăşenesc.

Astfel, în cadrul campionatului republican participă echipa C.S.M., antrenată de I. Ghiljng, care în ediţia din anul trecut a ocupat locul I în seria a 10-a. Un număr de 3 echipe şi anume A.S.A., Progresul şi Flamura roşie participă alături de echipele de seniori în campionatul regional, iar pe lîngă S.S.E. activează două echipe sub conducerea prof. Traian Todoran, care participă în campionatul orăşenesc.

Problema care lasă cel mai mult de dorit este cea a echipamentului. Dacă pentru echipa de juniori a C.S.M.-ului există cîte 3 garnituri de echipament, nu acelaşi lucru se poate spune despre echipa de juniori Flamura roşie. Aşa cum ne-a declarat tov. preşedinte al asociaţiei sportive, Vasile Fanca, abia au echipament pentru seniori şi acela numai pentru jocurile oficiale.

În prezent, la C.S.M. Sibiu, antrenorii Lengheriu şi Popa şi-au propus promovarea în echipa de seniori a unor juniori talentaţi, ca : Bobolot (C.S.M.), Mihai şi Greavu (SSE).

Avînd în vedere că în majoritatea oraşelor există cîte un centru de învăţare a fotbalului pe lîngă cluburi şi asociaţii sportive, ne întrebăm de ce conducerea C.S.M.-ului, în colaborare cu U.C.F.S. din oraşul Sibiu, nu iau măsuri pentru înfiinţarea unui asemenea centru ? Ar fi de dorit...

I. RICHITELEANU
Corespondent

POŞTA REDACŢIEI

I. FĂLUŢOIU — Bucureşti. Adresele cluburilor Real Madrid, Benfica Lisabona şi Manchester United sînt cuprinse în însăşi denumirea lor. Este suficient să repetaţi numele oraşului pe scrisoare, pentru ca ea să ajungă la destinaţie. Iar F. C. Santos nu are nevoie să-i adăugaţi decît **Sao Paolo — Brazilia.** Credem că o asemenea misivă nu se va rătăci, în nici un caz, pe drum...

— Componenţii echipei „Steaua" — pe atunci C.C.A. — în finala cu Rapid, pentru „Cupa României 1962", au fost următorii : Voinescu, Zavoda II, Staicu, Jenei, Cojocaru, Crişan, Raksi, Constantin, Voinea, Mateianu, Tătaru.

SERGIU CIORBEA — Cîmpulung Muscel : Interesant pronosticul Dv., privitor la cîştigătorii „Cupei mondiale". Nu cumva vreţi să vă luaţi la întrecere cu astrologii occidentali, care merg şi ei „la sigur" cu anumite echipe ? În orice caz, la 30 iulie, vom deschide cu o mare doză de curiozitate „oracolul" ce ni l-aţi trimis...

GH. MOSARI — Eforie Sud. Desigur, plaja şi marea v-au fost darnice muze pentru versurile dedicate echipelor noastre din categoria A. Din păcate, revista noastră nu e profilată pentru asemenea caracterizări poetice.

PETRU IZGHIREANU — Lugoj : Mulţumim pentru amplu dv. scrisoare, cu aprecierile care ne bucură şi cu propunerile de care vom ţine seama, în măsura posibilităţilor tehnice şi redacţionale. În privinţa selecţionatei naţionale A, sîntem de acord că schimbările prea dese nu sînt de natură să îmbunătăţească jocul, care reclamă, în primul rînd, omogenitate. Dar, trebuie să recunoaşteţi că este nevoie, din cînd în cînd, ca echipa să fie şi împrospătată...

La întrebarea : **„Care este cel mai strălucit Campionat mondial ?"** — nu putem să răspundem pînă nu va fi consumată şi această a opta ediţie. S-ar putea ca tocmai ea să le lase în umbră pe celelalte şapte...

AUREL DEFTU — Satu Mare : Răspunzîndu-vă, de data aceasta la „Poşta Redacţiei", iar nu prin scrisoare personală, ţinem să vă lămurim asupra cîtorva puncte :

1. În eventualitatea retrogradării a două echipe din A, aflate în aceeaşi zonă geografică, probabil că s-ar face o nouă repartiţie a lor, în grupe diferite de categ. B;

2. sancţiunile pentru un caz ca cel relatat sînt extrem de drastice, mergînd pînă la retrogradare, cum dealtfel, F.R.F. a procedat anii trecuţi cu unele echipe.

GABRIEL TOMESCU — Ploieşti. Ne impresionează grija şi meticulozitatea pe care le depuneţi în ţinerea „la zi" a unor statistici. În viitoarele prezentări de „antrenori şi jucători emeriţi" vom ţine seama de preferinţele dv., care corespund şi cu ale noastre.

N. VISII şi C. NEDEA „Grafica Nouă" Bucureşti. Mulţumim pentru ştirile ce ni le trimeteţi şi vă asigurăm că redacţia depune toate eforturile pentru a asigura un material cît mai bogat de la Campionatul mondial din Anglia. De altfel, aveţi dovada chiar în acest număr.

În curînd, vă vom îndeplini şi cea de-a doua dorinţă, publicînd reportaje despre felul în care îşi petrec vacanţa fotbaliştii noştri.

ANCHETA NOASTRĂ

EFICACITATEA NU-I O PROBLEMĂ SIMPLĂ

CÎND se discută despre eficacitate, de obicei ea este pusă în legătură directă cu trasul la poartă şi condiţionată numai de acest lucru. Personal nu împărtăşesc această părere, fiindcă dacă eficacitatea ar depinde numai de forţa şi precizia şuturilor, ea n-ar fi o problemă aşa de greu de rezolvat şi nici n-ar constitui obiectul unei discuţii generale.

Practic, trasul la poartă este precedat de un drum foarte dificil pentru înaintaşi, drum care — pe măsura dezvoltării fotbalului — s-a îngreuiat mereu. Astăzi, marcarea golurilor a devenit o acţiune extrem de complexă, în care trasul propriu-zis a rămas încoronarea decisivă, dar nu este de regulă şi faza cea mai dificilă a acţiunii de atac.

Timpul cînd un jucător ajuns în faţa porţii a putut să-şi facă pregătirile de rigoare şi apoi să lanseze o „bombă", a trecut de mult; iar acţiunile „clasice", cînd extremele lansate, demarînd pe marginea terenului, au centrat şi jucătorul din faţa porţii a tras ca din „tun", au devenit şi ele mai mult o amintire decît o realitate. Astăzi, nici o apărare din lume nu va permite, ca timp şi spaţiu, să-ţi pregăteşti locul şi modul cel mai convenabil de tras.

UNDE STĂ CAUZA EFICACITĂŢII SCĂZUTE

De aceea, eu cred că ar fi inutil să dăm — ca exemple de rezolvare a eficacităţii — aspecte şi procedee din trecut, cînd şuturile „curgeau gîrlă" şi se înregistra o „ploaie de goluri". In primul rînd, apreciez că lucrurile văzute prin negura vremurilor îndepărtate sînt oarecum exagerate, iar în al doilea rînd, chiar dacă ar fi fost aşa cum se povesteşte, nu trebuie să uităm că astăzi condiţiile din faţa porţii s-au schimbat fundamental faţă de trecut. In loc de 2—3 fundaşi, avem acum 4—5 şi, pe deasupra, jucătorii din apărare au făcut progrese calitative remarcabile. Este suficient să arătăm că portarul, dintr-un jucător ţintuit permanent pe linia porţii, a devenit un adevărat stăpîn al careului de 16 m., culegînd pase, lansări şi centrări etc.

Prin urmare, *cauza eficacităţii scăzute nu trebuie căutată numai în scăderea potenţialului de tras la poartă al înaintaşilor, ci şi în progresul realizat în jocul defensiv, faţă de care atacanţii actuali — deocamdată — nu posedă arme suficient perfecţionate.*

„TRECUTUL" NU NE POATE AJUTA

De la bun început trebuie să ne fie clar că combinaţiile tipizate şi executate cu o precizie matematică, care au predominat în jocul ofensiv din trecut, în actualele condiţii defensive nu ne-ar putea fi de folos, oricît le-am perfecţiona. De exemplu, jocul echipei C.C.A. pe care l-am admirat cu toţii şi care ne-a adus rezultate internaţionale cu care ne mîndrim, cu greu şi-ar croi drum în plasa deasă ţesută de actualele sisteme de apărare şi, ca atare, nici n-ar mai putea rezolva problema eficacităţii. Mai mult. In primul joc al actualului Campionat mondial, Anglia—Uruguay, asaltul tipizat al întregii echipe engleze a prezentat un pericol mai puţin real pentru apărarea uruguayană decît sclipirile individuale ale vîrfului de atac uruguayan, Rocha, pentru apărarea engleză.

Trebuie să ne împăcăm cu această stare de fapt şi să spunem definitiv adio jocului ofensiv din trecut. Dar, în loc să ne plîngem, mai bine ne îndreptăm toate eforturile pentru făurirea acelor mijloace care vor da din nou posibilitatea atacanţilor să străpungă cu mai mult succes zidul clădit de apărători.

PUŢINĂ ISTORIE

In veşnica luptă dintre atac şi apărare, problema eficacităţii nu se pune prima dată. In anul 1925, regulamentul de joc a trebuit să vină în ajutorul înaintaşilor, iar în anii 1940—1950 prezenţa în linia de fund a stoperului a fost considerată ca un dezastru ireparabil al fotbalului. Totuşi, pînă la urmă, înaintaşii — folosindu-se de jocul cu schimb de locuri şi acţionînd cu 2 vîrfuri — nu numai că au pus în dificultate pe faimosul stoper, dar au devenit aşa de periculoşi încît au obligat pe apărători să recurgă la serviciile unui al 4-lea şi al 5-lea fundaş.

Este drept că în această preocupare pentru apărare este şi o doză de exagerare. Nu s-a mărit numai numărul fundaşilor dar s-au dat sarcini defensive mai accentuate şi mijlocaşilor şi chiar extremelor, crezîndu-se concomitent diferite tactici de „beton", care toate au mers în dauna potenţialului de atac al echipelor.

Indiferent din care cauză, această stare de fapt există şi trebuie să ţinem cont de ea, fiindcă apărătorii în nici un caz nu vor renunţa la buna lor organizare şi nici nu pot fi siliţi printr-o decizie a federaţiei noastre sau a federaţiei internaţionale.

NECESITATEA — ŞI ROLUL — JUCĂTORILOR CU PERSONALITATE

Interesant este însă că tocmai echipele care au stat în fruntea celor care şi-au betonat apărarea au fost primele care au trebuit să se preocupe de găsirea mijloacelor de combatere a acestei apărări şi să caute modalităţi, în sînul echipelor lor, prin care să poată străpunge o defensivă ermetică cu un efectiv de jucători mai redus. Astfel, a început o perioadă, pe care o trăim şi astăzi, în care jocul de fotbal a luat, poate, cea mai interesantă evoluţie de la existenţa lui.

In echipele cu renume mondial şi-au făcut apariţia înaintaşi „superclasă", care singuri, sau acţionînd în „cupluri", au ştiut să se descurce în faţa apărării aglomerate şi să asigure o eficacitate corespunzătoare. In curînd însă şi mijlocaşii au devenit mai agresivi, participînd la finalizări, iar în ultimul timp sînt secondaţi în astfel de acţiuni şi de către fundaşi. Treptat, delimitările privind razele de acţiune şi bariera atac-apărare, care de decenii a împărţit echipa în două compartimente distincte, s-a şters, dînd loc unei libertăţi de acţiune pronunţate şi transformînd întreaga echipă într-o singură unitate de atac-apărare.

Pentru a juca astfel nu este suficient însă ca jucătorii să aibă o pregătire înaltă şi multilaterală; ei trebuie să aibă pe deasupra capacitatea de a aprecia just situaţiile de joc, să găsească soluţiile cele mai corespunzătoare şi să acţioneze cu toată competenţa şi cu tot simţul de răspundere, în cele mai dificile momente ale jocului, respectînd însă în permanenţă „partitura" comună a echipei. Despre aceşti jucători se spune că au personalitate.

DRUMUL PE CARE TREBUIE MERS

Spre o astfel de înţelegere a situaţiei actuale în fotbal, spre astfel de jucători trebuie să tindem şi noi, nu de dragul imitării celor „mari", ci din convingerea că pentru un joc de nivel mondial trebuie jucători de înaltă valoare, care au capacitatea să-l realizeze. Nici un motor care are capacitatea iniţială de 20 cai putere, oricum şi oricît ar fi uns şi pus la punct, nu va putea dezvolta o forţă dublă sau triplă. Nu spune nimeni că într-un interval scurt va trebui să producem personalităţi ca Pelé, Di Stefano, Eusebio etc.; *trebuie însă să fim pătrunşi de ideea că o muncă de instruire axată pe aceste obiective ne va duce cu siguranţă mai aproape de rezolvarea eficacităţii precum şi a altor probleme încă deschise în fotbalul nostru.*

Poate că unii dintre colegii mei mă vor găsi prea îndrăzneţ. Se prea poate. Socot însă că ultimele confruntări internaţionale ne obligă să ne fixăm obiective din cea mai înaltă clasă mondială. Destul am trăit cu impresia că cutare sau cutare lucru n-ar fi „de nasul nostru".

CEEA CE SE IMPUNE

Am insistat mai mult asupra acestor lucruri, care — de fapt — sînt cunoscute, pentru a ilustra şi a sublinia cît mai mult faptul că *pentru rezolvarea problemei eficacităţii nu sînt suficiente cîteva măsuri tactice, unele exerciţii tehnice mai pretenţioase* sau majorarea repetărilor în exersare, ci este nevoie de o *reconsiderare integrală a procesului de instruire, a antrenamentelor, a atitudinii antrenorilor şi mai ales a jucătorilor faţă de cele ce se petrec în fotbal şi faţă de pregătirea pe care o reclamă acest joc.*

Inainte de a vorbi despre instruire, mă simt dator să fac o remarcă despre un lucru care trebuia spus deschis de mult. Părerea mea şi a

DE

EMERICH VOGL

ANTRENOR EMERIT

multor colegi de ai mei este că *fără o prealabilă disciplinare a jucătorilor*, privind îndatoririle lor la antrenamente şi la jocuri, *nici o instruire nu va da roade.* Dacă nu vom reuşi să stabilim o responsabilitate directă a jucătorilor faţă de tot ceea ce se face la antrenamente şi la jocuri, faţă de modul cum trăiesc şi se pregătesc în viaţa extrasportivă şi dacă nu vom reuşi să facem pe jucători să înţeleagă că *fotbalul cere astăzi o completă dăruire*, atunci orice am întreprinde pe linia antrenamentelor va fi zadarnic, fără efect.

ASPECTE PREGNANTE

A vorbi mai concret despre cele ce ar trebui să fie întreprinse pe linia instruirii, ar fi prea vast pentru a putea fi cuprins într-un singur articol. De aceea, mă voi rezuma la cîteva referiri asupra unor deficienţe care apar mai frecvent în jocul echipelor noastre în dauna eficacităţii, căutînd a le explica prin felul în care ne antrenăm.

Pentru a fi mai uşor de înţeles, le voi îngloba sumar în trei aspecte mai pregnante:

1. Finalizarea acţiunilor de atac decurge necorespunzător şi conduce la relativ puţine situaţii reale de gol.
2. Un procentaj prea mare de situaţii de gol sînt ratate.
3. După ce s-a creat un avantaj de 1, 2 sau 3 goluri, insistenţele pentru crearea şi fructificarea situaţiilor de gol scade, chiar încetează.

PROBLEMA EXERCIŢIILOR ŞI A EXERSĂRII

In primul aspect trebuie să subliniez că mai toate exerciţiile folosite (combinaţii, „un-doi"-uri" nu sînt îndreptate spre crearea situaţiilor din care s-ar putea trage cu succes la poartă, ci spre o depăşire totală a întregii apărări (pe cît posibil şi a portarului) cu scopul de a nu mai avea de-a face cu nimeni la tras.

De aceea, înaintaşii, după cîteva încercări nereuşite, încep să tatonoze în faţa porţii, încetinind ritmul, să reţină sau să schimbe între ei inutil mingea etc., fiindcă condiţiile din „lecţia învăţată" nu corespund cu realitatea şi ei nu posedă cel puţin încă o armă (ca trasul prin surprindere), pe care s-o alterneze cu prima şi să pună în încurcătură pe apărători.

Exerciţiile de acest gen sînt şi tipizate şi arhicunoscute, în plus exclud trasul spontan din prima poziţie sau pasele mai pretenţioase pentru crearea unor astfel de situaţii şi, deci, nu este de mirare că nu apar în joc. Majoritatea jocurilor— şcoală sau de acest gen, se ţin în compania unor echipe mai modeste, astfel că depăşirea adversarului nu se realizează prin noutatea şi variaţia combinaţiilor, a infiltrărior, ci prin diferenţa de clasă a adversarilor direcţi.

PE CE PUNEM ACCENT?

Referitor la al doilea aspect trebuie să spun, fără a scuza pe acei jucători care deseori dau dovadă de superficialitate, că la antrenamente jucătorii noştri *nu sînt puşi să marcheze goluri* din diferite situaţii, ci să tragă cît mai puternic, aproape după acelaşi calapod. Exerciţiile folosite mai peste tot le cunoaştem, cu mici modificări, de peste 20 ani — şi încă nu ne-am convins că nici nu dau prea multe roade şi nici că le exersăm în condiţiuni care numai întîmplător mai apar în jocul de astăzi.

De obicei, impunem trasul după o biometrică „stas", fără să ne gîndim că nu avem de-a face cu o maşină de un anumit tip şi că nu este vorba de mecanica unor piese inerte, ci de o mecanică vie, în care — după conformaţie — există felurite compensări pozitive, dar şi incapacităţi. Unii jucători vor învăţa uşor să tragă tare, alţii numai să paseze mingea; unii vor prefera „ristul", alţii exteriorul; unii piciorul stîng, alţii piciorul drept, fiecare după specificul conformaţiei şi capacităţii lui fizice. Noi, antrenorii, *nu sîntem chemaţi să punem în aplicare o biomecanică „ideală" a trasului, ci să învăţăm pe jucători să marcheze goluri, fiecare în felul în care dă cel mai ridicat randament.*

Pentru exemplificare, mă voi referi la cîţiva jucători din trecut şi de astăzi, cunoscuţi pentru eficacitatea lor. Interii fostului club Juventus, Iordache şi Flamaropol, nu aveau aceeaşi biomecanică la tras. Internaţionalul Vaczi marca numai cu piciorul drept. Ene II şi Pîrcălab trag la fel la poartă? Dumitriu are o biomecanică mai corectă, dar Ionescu marchează golurile. Constantin în loc de picior preferă capul.

Am insistat mai mult asupra acestei probleme fiindcă apreciez că aici, noi, antrenorii, facem cele mai multe greşeli. Vrem neapărat să obligăm pe jucători să tragă aşa cum dorim *noi* şi din situaţiile pe care *noi* le ronsiderăm bune. *Nu dăm jucătorilor suficiente ocazii să-şi dezvolte un fel de a trage la poartă după posibilităţile lor native, nu facilităm suficient să se dezvolte ceva AL LOR, care simt că le vine mai bine şi le dă mai mare încredere,* şi cu care înarmaţi, nu se vor mai bîlbîi aşa de des în faţa porţii şi nu vor încurca, în creierul lor, în acele clipe de mare încordare nervoasă, cele învăţate forţat la antrenamente cu ceea ce le convine nativ mult mai bine.

Prin aceasta, nu vreau să susţin că însuşirea unei biomecanici corecte a trasului, mai ales la copii şi la juniori, trebuie neglijată. Departe de mine acest gînd. Dar, fiind vorba de o mişcare complexă, în care specificul fizic al individului poate să formeze compensări şi rezultate uimitoare, ar fi păcat să împiedicăm dezvoltarea lor sau chiar să le anulăm.

OBLIGAŢII „DE SERVICIU"...

Ultimul aspect (scăderea insistenţei pentru marcarea de goluri) este strîns legat de cele ce am spus înainte de a vorbi despre instruire şi are cauze de natură diferită. Eu mă voi rezuma numai la legătura cu climatul general al antrenamentelor noastre.

Teoretic, participarea conştientă a jucătorilor la antrenamente este dată ca o condiţie de bază pentru acumulări cantitative şi calitative. Practic însă, jucătorii vin pe teren ca pentru a satisface o obligaţie neplăcută, de care vor să scape cît mai repede şi cît mai... ieftin.

In mare, aşa stau lucrurile şi nu este, deci, de mirare că acumulările, îndeosebi cele cantitative pentru efortul ridicat cerut de joc, sînt destul de reduse. In schimb, nu se face economie de consum de energie cînd este vorba de viaţa extrasportivă.

O mare parte dintre antrenorii noştri, pentru a nu strica „buna dispoziţie a băieţilor" pentru jocul următor, închid deseori cîte un ochi, creînd astfel un fel de *funcţionarism* care se reflectă direct în joc. Puţin efort pentru îndatoriri şi mai mult pentru plăceri personale. De această tendinţă vom scăpa numai printr-o reprofilare a antrenamentelor cu adresă directă la responsabilitatea jucătorilor şi în care efortul şi conţinutul real al celor 90 de minute de joc apar mai des şi mai pregnant.

Sînt de părere că *antrenamentele trebuie să se adreseze în general cu mult mai mult persoanei jucătorului şi valorificării cît mai înalte a posibilităţilor lui pozitive*, scăzînd generalizările şi insistenţele în cele pentru care nu există o dotare nativă. Antrenamentele pot fi îndreptate şi mai mult spre nevoile concrete ale jocului, în special în ce priveşte crearea şi fructificarea situaţiilor de gol, împreună cu mijloacele necesare de realizare.

In teorie, am acceptat de mult ca *jocul să decidă antrenamentele*, iar la antrenamente să lucrăm pentru nevoile reale ale jocului. Practic însă, din păcate, s-a realizat tocmai contrariul: munca şi atmosfera antrenamentelor se reflectă descoperă negativ în joc.

★

Desigur că pe această temă s-ar mai putea spune foarte mult şi, probabil, mai bine. Poate că în unele afirmaţii, să nu am dreptate, să fiu greşit sau exagerat. In fond, nu aceasta importă, ci faptul că — cu necesitate — trebuie făcută o cotitură în antrenamentele noastre, cît mai repede, dar nu pripit, ci bine chibzuit.

In această direcţie am citit cu mult interes articolul profesorului I. Siclovan din „Sportul popular" şi pe marginea lui îmi permit să propun *elaborarea unei metodici autohtone, proprie fotbalului nostru de performanţă*, care să nu plutească în sferele înalte ale teoriei, ci să se bazeze pe realităţile noastre umane şi materiale, care nu sînt deloc mai prejos de cît în alte ţări.

Sînt convins că pe baza unui studiu prealabil, cum se propune în articolul menţionat, Colegiul central al antrenorilor, cu concursul Institutului de Cultură Fizică, are această capacitate, fără a fi nevoie să recurgă la vreo imitaţie.

Sfaturi pentru voi, TINERI FOTBALIȘTI

Atacă adversarul cu mingea, pentru a-l deposeda!

Toți jucătorii unei echipe, indiferent de postul pe care joacă, trebuie să învețe cum se face atacul la om, pentru deposedare. Această calitate le este necesară atunci cînd echipa se apără.

Desigur că din jocuri vei învăța mai mult cum să ataci, fiind în contact direct cu adversarul. Este bine însă să și exersezi, în timpul antrenamentelor individuale, analizînd diferite poziții și mișcări.

Deposedarea adversarului de minge se face după anumite reguli.

PLASEAZĂ-TE BINE ȘI FII RAPID!

Fii atent întotdeauna la plasamentul față de adversar și aleargă repede la minge. Jucînd așa, de cele mai multe ori poți intercepta o pasă bine dirijată.

ATACUL LA OM. Execută atacul la om în momentul cînd adversarul stopează sau preia mingea pentru ca să-l prinzi în dezechilibru. Intră în luptă, atacînd repede și fii tare pe picioare! Cînd adversarul controlează mingea, apropie-te și prinde momentul cînd o împinge puțin înainte. Aceasta este clipa cînd o scapă de sub control. De aceea, trebuie să acționezi repede. Fii foarte atent și nu te lăsa „prins" de fentele adversarului; din contră, caută tu să-l înșeli, prefăcîndu-te că ataci și apoi, luîndu-l prin surprindere, îl deposedezi de minge. Întotdeauna, înainte de a ataca, anticipează cum să folosești repede mingea cîștigată, trimițînd-o unui partener liber.

ÎNTOARCE-TE REPEDE! Dacă ești driblat sau deposedat de minge, trebuie să revii repede în urmărirea adversarului, indiferent pe ce post joci. Dacă ești atacant, cu atît mai mult să-ți ataci apărătorul, chiar în locul unde ai fost deposedat.

Iată în continuare cîteva exerciții de antrenament pentru învățarea acestui procedeu.

1. ATAC PUTERNIC LA OM. Așează-te față în față cu un coleg, avînd mingea între voi, și fă-l să acționeze în același moment cu tine. Faci un pas înainte cu piciorul stîng, așezîndu-l alături de minge, apleacă-te în așa fel ca centrul tău de greutate să vină deasupra mingii și atacă balonul la mijlocul lui, cu latul piciorului, puternic.

Caută să obții această deprindere în doi timpi (1—picior de sprijin; 2—picior de atac) și să joci mingea tare, în același timp cu partenerul. În acest fel poți ataca mingea cu siguranță.

2. INTRĂ REPEDE LA MINGE dacă adversarul se bîlbîie în executarea preluării, sau cînd ești sigur că-l poți ataca pe neașteptate. Cu cît ataci mai repede, cu atît este mai bine.

3. SÎNT SITUAȚII în timpul jocului, cînd în luptă directă pentru balon cu adversarul din față, ultimul pas din alergare trebuie făcut repede și mai întins, ca să poți cîștiga atacul, ieșind cu mingea la picior, chiar dacă adversarul încearcă s-o blocheze. Exersează acest pas lung, așezînd mingea în fața ta, la circa 4 metri. Faci ultimul pas din alergare, calculîndu-l în așa fel încît piciorul de sprijin să ajungă lîngă minge, iar piciorul de atac să vină direct spre mingea pe care un partener o va centra.

4. SURPRINDEREA ADVERSARULUI. Orice jucător aflat în posesia mingii se așteaptă să fie atacat și de aceea este pregătit să evite acest atac. Iată de ce trebuie să alegi momentul potrivit pentru a ataca rapid. Fă acest lucru atunci cînd adversarul împinge mingea în față, de la piciorul de control, sau cînd crezi că atenția lui nu mai este îndreptată asupra mingii.

Fii hotărît atunci cînd ataci!

Poți face un joc în care să te antrenezi cu încă doi colegi, punîndu-i să evite atacul tău conducînd mingea printr-o poartă de 3 metri, formată din două bețe înfipte în pămînt.

Adu-ți mereu aminte: atacul tău la minge trebuie să fie RAPID și HOTĂRÎT!

★

Regulamentul jocului de fotbal prevede la articolul 4 cum trebuie să fie echipamentul și din ce se poate confecționa acesta:

„Un jucător, nu va purta nici un obiect periculos pentru ceilalți jucători. Ghetele vor trebui să corespundă următoarelor condiții:

a. baretele vor fi din piele sau din cauciuc și vor fi transversale și plate: ele vor avea 12,7 mm. lățime minimă, se vor întinde pe toată lățimea ghetei și vor fi rotunjite la capete;

b. crampoanele vor fi din piele, cauciuc, aluminiu, plastic sau din tr-un material asemănător; vor fi pline și vor avea 12,7 mm. în diametru (cel puțin), cu excepția părții ce formează baza crampoanelor, care nu trebuie să fie ieșită în afara tălpii mai mult de 6—6,35 mm. Crampoanele vor fi rotunde și plate.

Dacă crampoanele sînt de formă ascuțită, diametrul minim al fiecărei secțiuni nu trebuie să fie mai mic de 12,7 mm. Dacă sînt utilizate lăcașuri din metal pentru tipul de crampoane cu șurub, ele trebuie să fie îngropate în talpa ghetei și totul trebuie să facă corp comun cu cramponul. Cu excepția locașului din metal, pentru tipul de crampoane cu șurub, nu trebuie să fie purtate plăci din metal chiar dacă acestea sînt acoperite cu piele sau cauciuc. Nu vor fi admise nici crampoane cu șurub care să fe înșurubate într-o piuliță fixată cu inel sau în alt mod de tălpile ghetelor, nici crampoane care — cu excepția bazei — au o formă oarecare cu margini, garnituri, reliefuri sau cîrcei proeminente;

c. crampoane și barete combinate vor putea fi purtate cu condiția ca ansamblul lor să corespundă cerințelor generale ale prezentului articol. Nici baretele, nici crampoanele aplicate pe tălpi sau pe tocuri nu trebuie să aibă mai mult de 19 mm. grosime. Dacă la fixarea lor s-au folosit cuie, acestea trebuie să fie bătute bine, razant cu suprafața".

N.B. Echipamentul obișnuit al unui jucător se va compune din: tricou sau cămașe, chiloți scurți, ciorapi și ghete. Portarul va trebui să poarte culori care să-l deosebească de ceilalți jucători.

ȘTEFAN STĂNCULESCU
antrenor la centrul de fotbal „Dinamo"

AUTOMASAJUL ÎN CADRUL ANTRENAMENTULUI LA FOTBAL

Pentru ca antrenamentul fotbaliștilor de toate categoriile să-și atingă scopurile imediate și mai îndepărtate, în componența lui trebuie inclus neapărat masajul și automasajul. Și pentru că efectuarea masajului presupune existența unui masor, ceea ce nu este la îndemîna majorității sportivilor, se impune ca fiecare dintre ei să cunoască automasajul și să-l practice sistematic în cadrul ședințelor de antrenament și chiar în afara lor.

Această metodă de acționare asupra organismului omenesc a fost practicată de mult și în diferite țări, însă așezarea ei pe temelii științifice este de dată mai recentă, fiind legată, printre alții, de numele prof. Sarkizov — Serazini, iar la noi de al doctorului Adrian Ionescu.

Întrucît automasajul ca și masajul trebuie să țină seama de structura anatomică a corpului și de condițiile funcționale, el nu se face la întîmplare, ci trebuie însușit de la specialiști.

Automasajul folosește aceleași manipulații ca și masajul și anume: 1. alunecarea sau netezirea, care se fac cu palma și degetele întinse sau numai cu vîrful degetelor, exercitînd o ușoară presiune asupra pielii și mușchilor. 2. frămîntatul, care constă în strîngeri succesive și ritmice ale mușchilor între degetul mare și arătător, între degetul mare și celelalte degete sau între ambele mîini. 3. fricțiunile, care sînt mișcări de alunecare liniare sau în spirală, executate apăsat cu vîrful degetelor, latul mîinii sau pumnul închis. 4. baterea sau lovirea prin mișcări scurte, repetate cu vîrful degetelor, latul mîinii din partea degetului mic, cu dosul degetelor sau cu palma ținînd degetele ușor îndoite, ori întinse și răsfirate. Alte manevre mai rar utilizate sînt vibrația, cernutul, scuturarea, presiunea, tracțiunea.

De obicei se execută cîteva neteziri, apoi frămîntare, fricțiuni, bateri și la urmă din nou neteziri, toate de 5—10 ori de-a lungul regiunii care se masează, repetate mai mult asupra mușchilor interesați.

Automasajul se face cu mîna liberă, sau pentru o mai ușoară alunecare se recomandă pudra de talc, mai rar substanțe uleioase care au unele inconveniente.

Efectuarea automasajului va ține cont de următoarele condiții: **1. mîinile să fie curate, fără răni, cu unghiile tăiate. 2. poziția corpului să fie lejeră, pentru ca mușchii masați să nu fie contractați, ci relaxați. 3. mișcările mîinii care masează să fie îndreptate în sensul circulației sîngelui de la periferie spre inimă, adică de la degete către rădăcina membrelor și către torace. 4. executarea automasajului nu trebuie să producă oboseală, ceea ce ar reduce sau anihila efectele lui favorabile.**

Automasajul are asupra corpului efecte bune, în special în privința intensificării circulației sîngelui, hrănirii intensive a țesuturilor și eliminării substanțelor toxice formate în timpul efortului, evitînd ceea ce se numește febra musculară — durerile musculare generalizate sau localizate.

Cînd automasajul este bine efectuat, ședințele vor fi urmate de o senzație de reconfortare, iar oboseala produsă de efort va fi mult redusă.

Prin automasaj se previn o serie de accidente sportive ca: entorse, întinderi, ruperi musculare, iar traumatismele inevitabile se vindecă mai ușor la sportivii care îl practică.

Principalul este ca automasajul să nu obosească, să nu stînjenească respirația, ceea ce se întîmplă de obicei atunci cînd sportivul nu are experiență suficientă în domeniul automasajului.

Chiar dacă lipsa de înțelegere și faptul că nu se constată efecte imediate fac pe unii să abandoneze practicarea automasajului, ei trebuie îndrumați și convinși de efectele ulterioare favorabile pentru obținerea unor rezultate superioare.

Automasajul se recomandă nu numai în perioada de antrenament și competiții, ci chiar în perioada de inactivitate sportivă (concediu, repaus medical după traumatisme), **pentru a menține elasticitatea aparatului musculo-articular și a contribui la buna nutriție a țesuturilor prin activarea circulației sîngelui de la periferia corpului.**

Automasajul general interesează întreg corpul, iar automasajul local numai o parte mai mică sau mai mare a lui. Se recomandă ca după fiecare ședință de antrenament să se execute un automasaj general timp de 30—40 minute, în cadrul căruia se va insista în special asupra mușchilor mai intens solicitați de efortul sportiv. Regiunile corpului se masează în ordinea următoare: fața anterioară a toracelui, abdomenul, ceafa, spatele (cît se ajunge cu mîinile), membrele superioare de la degete spre umăr, membrele inferioare începînd de la degete în sus. La nevoie este suficient și un masaj al regiunii interesate, timp de 10—20 minute. Este bine ca automasajul să se facă în fața unei oglinzi, stînd în picioare sau în poziție șezîndă și să fie combinat cu baie ori duș.

În cadrul antrenamentului sportiv, automasajul și masajul influențează favorabil adaptarea crescîndă la cerințele efortului și apără corpul de efectele negative ale excesului de mișcare ce provoacă oboseala.

Automasajul general menține echilibrul între buna funcționare a mușchilor interesați în mișcările sportului respectiv și ceilalți mușchi mai puțin solicitați, ducînd la o dezvoltare armonioasă a corpului.

dr. RADU CÂRPINIȘIANU
medic primar fizioterapeut

EXERCIȚII PENTRU DEZVOLTAREA FORȚEI ȘI A ÎNDEMÎNĂRII

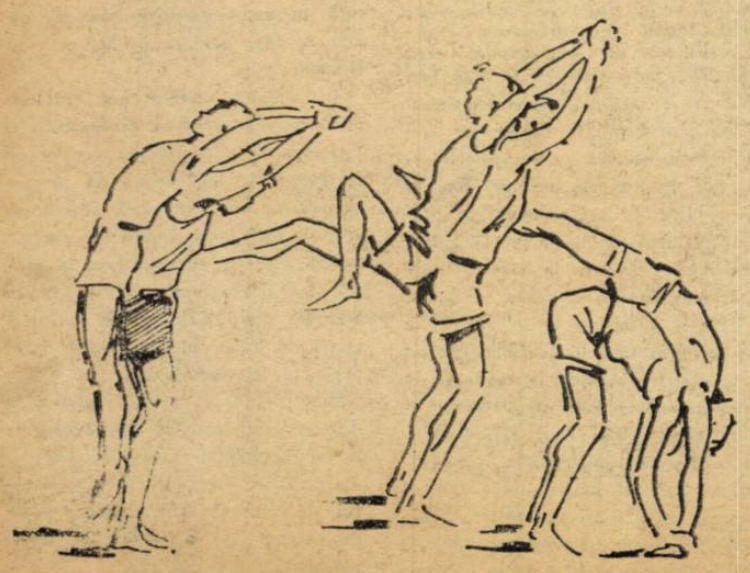

Revista vest-germană „Der Fussball-Trainer" publică un articol privind exercițiile care duc la dezvoltarea forței și îndemînării fotbaliștilor.

Pe lîngă unele exerciții în colectiv, în care se folosesc aparate ajutătoare (minge medicinală, haltere mici, greutăți, spaliere etc.), deosebit de utile sînt exercițiile în doi, fără aparate ajutătoare, menite să dezvolte forța și îndemînarea sportivilor.

Reproducem două din aceste exerciții (cu schițele respective) care ni se par mai interesante și utile în antrenamentul fotbaliștilor.

Cîntarul pe spate

Cei doi fotbaliști se vor așeza spate în spate, în poziția în picioare. Ambii își vor ridica brațele și își vor împreuna mîinile, după care unul dintre ei se va apleca în față, astfel încît să-și ridice partenerul.

Apoi, exercițiul evoluează. Ridicînd brațele și împreunînd mîinile, unul din parteneri își va ridica perechea îndoindu-și genunchii, pînă cînd mîinile ambilor vor atinge solul. Din această poziție urmează o răsturnare peste cap a celor doi sportivi.

Pentru ambii, exercițiul este foarte util. El dezvoltă centura scapulară, mușchii spatelui și abdominali și contribuie la mobilitatea și întărirea articulațiilor brațelor și coloanei vertebrale (Figura 1).

Pozițiile se schimbă alternativ și se repetă de mai multe ori.

Greutatea care atîrnă de gît

După cum se vede în schița alăturată, exercițiul este cît se poate de simplu. Unul din sportivi stă aplecat cu picioarele îndepărtate și întinse, sprijinindu-se cu mîinile pe coapse. Celălalt partener, în poziție aproape orizontală, cu fața în sus, se va ține cu mîinile de gîtul colegului său. În această poziție, ambii fac exerciții deosebit de utile. Omul de bază (cel care este în picioare) se va ridica și apleca, supunînd astfel unui efort considerabil mușchii gîtului și ai spatelui. Pe de altă parte, sportivul în poziție orizontală va căuta să se ridice prin forța brațelor și să se apropie cît mai mult de fața partenerului. Apoi, pozițiile se schimbă și se repetă de cîteva ori. (Figura 2).

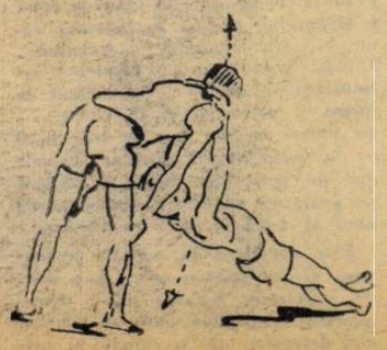

STEAUA — victorie netă în „CUPA ROMÂNIEI"

Duminică seara s-a consumat și ultimul act al „Cupei României". Cu aceasta s-a încheiat sezonul competițional oficial 1965—66, iar echipele au intrat în vacanță.

Trofeul cucerit de Steaua constituie o răsplată deplin meritată pentru comportarea echipei militare în jocurile din „Cupa României", pentru seriozitatea cu care această formație a privit competiția. Nemulțumiți, desigur, de evoluția lor în campionat și de locul ocupat în clasamentul primei categorii, jucătorii de la Steaua și-au îndreptat atenția spre această a doua competiție de mare popularitate a fotbalului nostru, făcîndu-și din cucerirea Cupei „țelul numărul 1" al activității lor în acest sezon. Și eforturile lor și-au găsit încununarea în victoria categorică obținută în „nocturna" de duminică, de pe stadionul Republicii, victorie care a adus clubului pentru a 7-a oară acest trofeu.

O subliniere merită felul net în care a cîștigat Steaua această ediție a competiției. Intrînd în Cupă din faza „16-imilor", ca și celelalte formații de categoria A, Steaua a obținut primul succes în fața Victoriei Călan, cu 3—0. În „optimi", militarii au eliminat formația Soda Ocna Mureș, calificîndu-se astfel pentru „sferturi". Dacă pînă acum sorții au fost oarecum favorabili echipei Steaua, iată că în continuare — viitorii cîștigători ai trofeului aveau să înfrunte adversari de primă mărime. Pe bună dreptate, s-ar putea spune că, de fapt, pentru a cuceri Cupa, Steaua a trebuit să susțină... trei finale consecutiv! A fost, mai întîi, meciul din „sferturi" cu Dinamo București. Steaua a obținut victoria cu 2—0. A urmat meciul din semi-finale, cu Rapid. Din nou o victorie incontestabilă, cu 3—0. Și, în fine, finala... oficială, cea cu U.T.A., care a revenit bucureștenilor la cel mai categoric scor realizat de ei în competiție: 4—0. Și, pentru că a venit vorba de scoruri, vom consemna aici un fapt rar: Steaua a cîștigat Cupa fără a primi vreun gol, realizînd în cele 6 partide susținute golaverajul total de 14—0.

În afara dorinței puternice de care au fost animați jucătorii și care i-a făcut să lupte din toate puterile în dificilele partide pe care le-au avut de susținut, mai ales în ultima fază a competiției, vom mai consemna aici, printre explicațiile succesului final, și faptul că echipa și-a găsit, în fine, o alcătuire mai stabilă, o formulă de „unsprezece" care să dea cel mai bun randament. Ne vom referi mai întîi la atacul Avram — Constantin — Voinea — Raksi și apoi la formula de mijlocași Negrea — D. Popescu, în care Negrea a întrecut toate așteptările, „țișnirea" lui valorică făcînd „casă bună" cu revenirea lui Popescu, acum, în final de sezon, la forma care l-a consacrat.

Un rol important în acest succes l-a avut și Constantin. Prezența sa în formație, în meciurile grele de Cupă, a cîntărit mult, acest jucător aducîndu-și contribuția la organizarea jocului, prin experiența și maturitatea-i cunoscute.

Fără îndoială, cucerirea „Cupei României" constituie o foarte bună dovadă a potențialului echipei Steaua, de care mulți se îndoiau după evoluția echipei în campionat. Lotul acestei formații și-a dovedit resursele, cîștigînd de o manieră convingătoare și dîndu-ne astfel speranța că Steaua ne va reprezenta cu cinste, în toamnă, în competiția europeană „Cupa Cupelor", în care va avea ca prim adversar pe R.C. Strassbourg, cîștigătoarea „Cupei Franței".

Felicitîndu-i pe jucătorii militari pentru cucerirea „Cupei României", le urăm noi succese în activitatea lor viitoare și... îi așteptăm din nou pe primul plan al fotbalului românesc.

Radu URZICEANU

Echipa Steaua, deținătoarea „Cupei României" ediția 1965—66. De la stînga la dreapta, rîndul de sus: antrenorul Ștefan Onisie, Petescu, Pavlovici, Jenei, Negrea, col. Ion Aurel — *conducătorul secției,* D. Nicolae, Suciu, Sătmăreanu, *antrenorul* Ilie Savu; *rîndul de jos:* Haidu, Avram, Voinea, Constantin, D. Popescu, Raksi **Foto: P. COZIA**

Voinea, unul din cei mai activi atacanți ai echipei militare, a înscris 4 goluri în recentele meciuri de Cupă cu Dinamo, Rapid și U.T.A. În fotografie: Voinea cîștigă un duel cu arădeanul Jac, în partida finală.

Însemnări

PE MARGINEA RECENTEI EDIȚII

Așadar, s-a încheiat și a doua mare competiție a fotbalului nostru. Duminică s-a consumat ultimul act al celei de a 26-a ediții a „Cupei României", finala, și o dată cu aceasta cortina s-a lăsat peste sezonul oficial intern 1965—66.

Pe marginea acestui eveniment se cuvine să notăm, pe scurt, cîteva constatări prilejuite de această întrecere deschisă tuturor echipelor din țară, pe care — pentru surprizele pe care le oferă — obișnuim s-o mai numim și „competiția K.O.".

Și anul acesta, Cupa s-a bucurat de o largă participare și a dat naștere unor întreceri interesante, pe alocuri pasionante, datorită fie unor formații „mici", atunci cînd s-au găsit față-n față cu colege din categoriile superioare, fie echipelor din C și B în partidele lor cu „cei mari", din categoria A. Pentru ilustrare să amintim doar cîteva isprăvi: echipele regionale Cimentul Medgidia și Metalul Plopeni **au eliminat pe** Politehnica Timișoara, respectiv Dinamo Pitești; **A. S. Aiud (cat. C) a scos din cursă pe** Știința Craiova; **iar** Minerul Baia Mare și Jiul Petrila **(cat. B) au „scos peri albi" primelor două clasate în A,** Petrolul și Rapid, **cărora nu le-au cedat nici după prelungiri, dar au fost eliminate în baza unei prevederi regulamentare, aplicabile în etapa 16-imilor (în caz de egalitate și după prelungiri se califică echipa aflată în deplasare).**

Deci, această competiție continuă să stimuleze masa echipelor din categoriile inferioare. De altfel, an de an numărul celor înscrise în Cupă a fost mereu mai mare, menținîndu-se constant peste cifra de 3 000. Creșterea a fost mai accentuată în special din anul competițional 1957—58, pentru ca în 1964—65 să atingă numărul de 4 126 echipe. Și în ediția recent încheiată, participarea a fost numeroasă, dar — din păcate — cifra înregistrată este inferioară celei precedente: 3 512 (totalul nu-i însă definitiv, deoarece lipsește situația — netrimisă nici pînă astăzi — din regiunea Argeș; dar și cu ea, nu poate fi ajuns numărul din 1964—65). Scăderea se datorește unei participări mai slabe în regiunile București (cu peste 100 echipe mai puțin), Banat (cu peste 130), Ploiești, Iași și Dobrogea (cu aproape 50 formații mai puțin). Ceea ce înseamnă că în aceste regiuni comisiile de fotbal au rămas... corijente la Cupă și că pe viitor trebuie să acorde mai multă importanță angrenării unui număr sporit de echipe sau măcar menținerii celui atins. Acest lucru este valabil, de altfel, pentru toate comisiile regionale, cărora însă le recunoaștem și le subliniem realizările în această privință.

În schimb, din acest punct de vedere ridică o problemă unele echipe fruntașe sau unii jucători din categoria A, care nu acordă toată prețuirea cuvenită Cupei. Și unele surprize se explică și prin această atitudine de dezinteres. Cel mai plastic exemplu l-a oferit echipa Rapidului, mai exact jucătorii săi, în frunte cu Ionescu, Dan și Dumitriu. În general se observă lipsă de plăcere din partea unor echipe și jucători în meciurile de Cupă, fie pentru că de cele mai multe ori ele sînt programate în cursul săptămînii și — angrenate în focul luptei din campionat — le cam încurcă socotelile (unii jucători nu prea agreează trei meciuri pe săptămînă); fie pentru că etapele de Cupă n-au o desfășurare ritmică, se dispută uneori la intervale prea mari și interesul pentru competiție se diluează.

În asemenea condițiuni se impune mai multă atenție din partea conducerilor de secții și cluburi în tratarea Cupei, mai multă preocupare pentru crearea în sînul echipelor a unei atmosfere favorabile acestei importante întreceri fotbalistice. În același timp însă, credem că este necesar ca și federația să reflecteze asupra unor măsuri menite să asigure Cupei o programare și o desfășurare mai bună. În această privință venim cu cîteva sugestii privind faza finală:

1. programarea etapelor la intervale mai regulate **(anul acesta 16-imile s-au disputat la 13 martie, iar 8-imile tocmai la 11 mai, pentru ca 4-imile să aibă loc la 22 iunie, semifinalele la 13 iulie, iar finala la 17 iulie);**

2. fixarea unor etape de Cupă și duminica, **în alternanță cu cele de campionat (în ediția 1965-66, cu excepția 16-imilor și a finalei, celelalte trei s-au disputat miercurea);**

3. modificarea — eventuală — a actualului sistem de disputare în sensul ca jocurile simple pe terenuri neutre să fie înlocuite cu meciuri tur-retur **(așa cum se joacă în unele țări), în scopul asigurării unei asistențe mai numeroase. (La Pitești, la partida U.T.A.-Farul, dacă au fost prezenți 1 000 spectatori, pe cînd jucîndu-se tur-retur, la Arad și Constanța, meciul ar fi atras cu siguranță cîte 10—15 000 spectatori!). Problema datelor în plus pe care le atrage după sine o asemenea modificare de sistem de disputare credem că ar putea fi rezolvată convenabil în cadrul calendarului general intern, recurgîndu-se la programarea în toamnă a unei etape fixate pentru primăvară, precum și la zile din cursul săptămînii, fie pentru campionat, fie pentru Cupă;**

4. studierea posibilității menținerii în joc, **într-o competiție paralelă,** a echipelor eliminate începînd cu 16-imile de finală, **echipe care să fie programate după același sistem și care să joace în aceleași zile ca și formațiile rămase în cursă pentru „Cupa României".**

Aceste sugestii le supunem federației în dorința de a se crea condiții cît mai bune de desfășurare a acestei populare competiții.

Petre GAȚU

TABELUL DE ONOARE AL CÎȘTIGĂTORILOR CUPEI

RIPENSIA Timișoara
(în 1933-34 și 1935-36)

RAPID București
(în 1934-35 sub numele de C.F.R., 1936-37, 1937-38, 1938-39, 1939-40, 1940-41 și 1941-42)

C.F.R. Turnu Severin
(în 1942-43)

U. T. A. Arad
(în 1947-48, 1953)

STEAUA București
(în 1948-49 sub numele de C.S.C.A., în 1950, 1951, 1952 și 1955 sub numele de C.C.A., 1961-62, 1965-66)

METALUL Reșița
(în 1954)

PROGRESUL Oradea
(în 1956)

ȘTIINȚA Timișoara
(în 1957-58)

DINAMO București
(în 1958-59 și 1963-64)

PROGRESUL București
(în 1959-60)

ARIEȘUL Turda
(în 1960-61)

PETROLUL Ploiești
(în 1962-63)

ȘTIINȚA CLUJ
(în 1964-65).

★

Într-un clasament pe orașe, primul loc revine Capitalei, în care Cupa a poposit de 17 ori. Pe locul al doilea: Timișoara (3), pe locul al treilea Arad (2).

DUPĂ JOCURILE ELIMINATORII

PREA MULTĂ LUPTĂ, PREA PUŢINĂ ARTĂ!

- Vinătoarea de puncte a redus substanțial din valoarea jucătorilor și a partidelor eliminatorii
- În ce situație s-ar fi aflat fotbaliștii noștri în Anglia?
- Așteptăm în zilele următoare restabilirea valorii și nivelului fotbalului actual

E greu de descris în puține cuvinte atmosfera copleșitoare a Campionatului mondial care se desfășoară în Anglia. De la sosirea în vastul aeroport londonez, pe lungul drum de aproape 30 km pînă la Royal Garden Hotel, gazda celor 1 600 de ziariști, pe tot cuprinsul Londrei, fotbalul domină cu autoritate în aceste zile. Am știut pînă la venirea aci prea puține despre „Willy", mascota Campionatului mondial. În Anglia „Willy" este în mare stimă. Chipul lui simpatic și comic se află oriunde întorci privirea. „Willy" este obsedant, dar cîte zeci de milioane de iubitori ai fotbalului de pe glob nu sînt obsedați de dorința de a ghici cu o săptămînă cu o zi, cu o oră mai devreme, echipa campioană a lumii?

Am găsit la sosirea la Londra popularitatea lui „Willy" într-o relativă scădere. I-o preluase în mare măsură vasta reclamă făcută echipelor și jucătorilor participanți la turneul final. Broșurile multicolore și edițiile speciale ale marilor cotidiene engleze au apărut în milioane de exemplare.

Privesc excelentele lucrări grafice, le răsfoiesc și mă uit cu atenție peste trecerea în revistă a celor 16 echipe reprezentative de pe glob, la palmarese, la detalii, la fotografii și caricaturi, la prezentările spectaculoase, la coloritul fastuos, la drapelele țărilor participante, la orice, la tot. A fi printre cele 16 echipe finaliste înseamnă a fi o echipă reprezentativă în atenția lumii sportive.

Închid bogatele ediții cu regretul că echipa noastră nu ia parte la acest mare festival al fotbalului mondial. Un gînd reținut îmi spunea în acele zile premergătoare deschiderii campionatului că poate n-a sosit timpul, că turneul acesta final este prea puternic pentru noi. De fapt, cu aceste gînduri ne-am resemnat și atunci cînd clasamentul grupei noastre preliminarii a fost pecetluit cu calificarea Portugaliei. Am recunoscut că adversarii noștri au fost mai buni pe parcursul competiției preliminarii, deși la București i-am învins pe aceia care în Anglia au confirmat valoarea lor mondială.

Am considerat totuși că participarea la acest campionat mondial în calitate de observatori a unui grup însemnat de antrenori români este un eveniment care se înscrie pe linia unor eforturi recente de rapidă îmbogățire a cunoștințelor tehnicienilor noștri, cu tot ceea ce este nou și modern în fotbalul mondial. Sînt prezenți în Anglia Ilie Oană, antrenorul echipei naționale, C. Cernăianu, antrenorul echipei campioane, Petrolul, Angelo Niculescu, președintele Colegiului de antrenori, N. Petrescu, antrenor federal, Traian Ionescu, antrenor la Dinamo București, C. Teașcă și E. Lucaci, antrenori. Urmînd un program de lucru stabilit de președintele Federației române de fotbal, Gh. Popescu, invitat la Campionatul mondial de către F.I.F.A., antrenorii noștri s-au răspîndit în cele patru grupe, de la Birmingham, Liverpool, Sunderland și Londra, cu carnetele de note și aparate de filmat de 8 mm. Ei au urmărit în mod deosebit evoluțiile echipelor Italiei și Elveției care vor fi cu începere de la toamnă adversarele echipei noastre naționale în campionatul european.

Alături de antrenori, N. Stănescu, medicul echipei naționale, și dr. V. Cristea, de la Petrolul, fac un util schimb de experiență cu colegii lor străini, după cum un număr de 12 ziariști români sînt cuprinși în numărul celor 1 600 ziariști veniți din toată lumea, dintre care aproximativ 300 sînt englezi, 170 brazilieni, 80 uruguayeni, 60 vest-germani, 40 francezi, 14 iugoslavi, ș.a.

Televiziunea – un auxiliar prețios al Campionatului mondial

Împărțite pe patru grupe, în orașe situate la distanțe apreciabile unele față de altele și mai ales față de Londra, cele 16 finaliste au început jocurile la 11 iulie, urmînd cu exactitate programul anunțat cu luni de zile înaintea deschiderii oficiale. Desigur că posibilitatea vizionării tuturor jocurilor a fost de la început exclusă. În condiții de deplasări optime s-au putut urmări maximum opt partide, însă majoritatea antrenorilor și ziariștilor acreditați aici au putut vedea, datorită excelentei organizări a gazdelor și televiziunii, foarte multe din cele 24 de partide preliminarii. Mai cu seamă, ziariștii au fost beneficiarii unui sistem de transmisiuni de televiziune care le permiteau ca în stadionul în care se aflau să vizioneze în direct și partide sau fragmente de meciuri din alte grupe disputate simultan în orașe diferite. Mai mult de cît atît, după încheierea jocurilor, studioul stadionului transmitea interviuri speciale luate antrenorilor și jucătorilor celor două echipe pentru uzul ziariștilor, ca după aceea să poată fi urmărite faze din celelalte partide. În mod special toate golurile înscrise în jocurile din seara respectivă erau repetate, de multe ori chiar cu încetinitorul, pentru o mai exactă notare și memorizare a fazelor decisive. Aparatele de televiziune engleze filmează în timp ce transmit și după aceea prin sistemul Amplex pot repeta imediat imaginea, chiar cu încetinitorul, în chipul retransmisiunilor probelor atletice de la Tokio urmărite și în țara noastră.

În acest mod ne-a fost lesne să ne formăm o părere generală aproape completă asupra desfășurării meciurilor eliminatorii.

Bătălia pentru calificare a redus din valoarea jucătorilor și partidelor eliminatorii

Am venit la Londra cu dorința și speranța că vom vedea virtuțile și pe virtuoșii fotbalului, tot așa cum se cuvine atunci cînd omenirea trimite la un festival ceea ce are mai bun în artă, dans, teatru, film, muzică sau folclor. Bineînțeles că am avut rezerva firească despre ceea ce știm că se petrece în campionatele naționale. Ne-am temut că goana după „Zeița de aur", după calificarea cu orice preț în sferturile de finală, va reduce arta fotbalului și pe virtuoșii ei la elemente prozaice cunoscute. Și așa a fost din prima zi. De la deschidere.

În uvertura Anglia — Uruguay „betonarea" apărării a fost în mare cinste. Semnalul l-au dat uruguayenii dornici să nu piardă jocul inaugural cu Anglia. În atmosfera copleșitoare de pe Wembley, tentativa le-a reușit. Acest 0—0 cu Uruguay a fost pentru echipa Angliei, în condițiile fastuoase ale deschiderii campionatului, al doilea mare eșec după 3—6 cu Ungaria din 1953, tot pe Wembley. Helenio Herrera, teoreticianul și practicianul „betonului", zîmbea în colțul gurii de la locul său din tribună.

Acesta a fost doar începutul, căci după aceea, echipele puternice au folosit „betonul" ca precauție, iar formațiile cu șansa a doua l-au fabricat tot timpul. Mexicul a imitat pe Uruguay. Elveția l-a încercat fără succes în partida cu R. F. Germană și apoi pe rînd, Argentina, Chile, Italia, Uniunea Sovietică, R.P.D. Coreeană. Aproape că n-a fost echipă și joc în care să nu apară acest mult cîntat „libero", fundașul din fața portarului și în fața amîndorura alți patru fundași. Numai echipa noastră națională nu apelează la acest „libero"! Rămîne de văzut după acest campionat mondial dacă antrenorii noștri procedează bine neadoptîndu-l în jocul echipelor de club și al reprezentativelor, sau, dacă nu cumva trebuie să investim și noi o parte din fundași cu această funcție.

Un angrenaj nepotrivit a diminuat nivelul de joc așteptat. Echipele mai puțin cotate au făcut tot ceea ce le-a fost posibil pentru calificare în sferturile de finală. Aspirația sportivă justificată este alimentată și de promisiunea unor orime enorme în caz de victorii. Conducerile unor echipe, cum ar fi Chile sau Mexic, și altele, au promis sume echivalente cu 10 000 lei pentru joc cîștigat, 5 000 lei pentru joc egal și 15—20 000 lei în caz de calificare în sferturile de finală. Firește că în asemenea condiții eforturile au fost înzecite, nervii consumați mai mult decît normal, lupta extrem de acerbă în dauna calității jocurilor.

Valoarea meciurilor n-a fost pe măsura valorii jucătorilor

Această stare de fapt pe care nu trebuie s-o ocolim de dragul nimbului Campionatului mondial a contribuit ca VALOAREA MECIURILOR DISPUTATE PÎNĂ ÎN PREZENT SĂ NU FIE PROPORȚIONALĂ CU VALOAREA JUCĂTORILOR. Cel mai elocvent exemplu este acela al echipei Angliei care, în prima întîlnire cu formația Uruguayului, n-a făcut nici pe departe o partidă corespunzătoare. Fotbaliștii englezi renumiți ca Greaves, Hunt, Connely, Wilson și chiar Jackie Charlton au comis greșeli elementare care au afectat orientarea în joc și eficacitatea. Vădit incomodați de rezistența uruguayenilor, englezii au uitat de orice tactică potrivită în asemenea situații și au asaltat orbește careul advers, cu pase lungi, inalte, facilitînd astfel apărarea adversarilor. În acest meci, fotbaliștii englezi au șutat la poartă de nouă ori, dar numai de două ori pe spațiul porții. Ei au executat 16 cornere fără nici un rezultat. În partida cu Mexic, Anglia a executat 27 lovituri la poartă, 19 fiind pe dinafara barelor. În întîlnirea cu Uruguay, Franța a avut șase situații de a înscrie și a marcat o singură dată... din penalti. Exemple ca acestea mai pot fi date, aproape în fiecare partidă.

Pripeala și nervozitatea, generate de miza mare a calificării în sferturile de finală, au dus la greșeli, la inexactități, la manifestări nesportive, toate acestea în dauna practicării unui joc de fotbal la nivelul competiției mondiale. Excepțiile au fost prea puține, regula au făcut-o comportările sub nivelul corespunzător așteptat. După primele 16 meciuri consumate, o statistică a golurilor înscrise în timpul disputării acestora arată că în comparație cu campionatele mondiale din 1958 și 1962, numărul de goluri este în scădere. În Suedia au fost înscrise în primele 16 partide un număr de 54 de goluri, în Chile cifra a fost redusă la 45, iar acum aceasta a scăzut la 39. Prin urmare, jocurile preliminarii nu se caracterizează printr-o creștere a eficacității, ci dimpotrivă prin descreșterea ei.

Teribila încleștare, care a culminat cu veritabile drame, a făcut ca puține echipe să-și manifeste autoritatea lor. Portugalia, Uruguay, Uniunea Sovietică, Ungaria sînt formațiile care s-au impus de la început. În afara lor, celelalte formații calificate au tremurat. În aceste eliminatorii s-au vădit nesiguranța echipei Angliei, cu emoții pînă la ultimul joc, tragedia campionilor mondiali, coșmarul selecționatei franceze, emoțiile echipei R. F. Germane.

În încleștarea spectaculoasă a preliminariilor s-a făcut totuși o departajare. Meciurile au dus pînă în cele din urmă la o calificare firească, cu excepțiile de proporție ale eliminării Braziliei și Italiei. În ce privește Brazilia, absența lui Pele nu justifică prăbușirea campionilor mondiali. Nici în 1962 ei nu a fost prezent în toate meciurile și totuși Brazilia a cucerit titlul.

Aveam loc în aceste eliminatorii!

Privind întîlnirile din grupa de la Londra și parțial pe acelea din restul grupelor, am trăit aceeași senzație de acum cîteva luni, cînd, urmărind cu toții la televizor festivalurile de muzică ușoară, de la San Remo, al italienilor, și pe acela de la Luxemburg, al Euroviziunii, ne-am spus că la ambele concerte atît de vestite ar fi făcut figură onorabilă și șlagărele noastre și cîntăreții noștri.

În ciuda unor slăbiciuni care persistă în definitivarea atacului și sporirea eficacității, jocul echipei noastre reprezentative s-a închegat și a fost, în ultimele partide susținute cu adversari puternici, la un nivel care a depășit potențialul de joc al multor formații prezente aici. Trebuie să mărturisim acum că am ezitat să acordăm credit unor aprecieri favorabile făcute de unii specialiști străini. Le-am considerat prea curtenitoare și am evitat să le publicăm, cu toate că noi nu am avut pînă în prezent posibilități de comparație la nivelul interlocutorilor noștri. Acum, după prima parte a turneului final, putem regreta mai mult decît astă toamnă faptul că echipa noastră nu a fost prezentă aici. Putem spune, după cele văzute, fără teama de a greși, că echipa noastră reprezentativă are un conținut mai bun în joc decît echipa Franței, că poate întrece formația Mexicului, că prezintă o valoare mai bună decît Elveția și R. P. D. Coreeană și s-ar fi putut întrece de la egal la egal cu Chile sau Bulgaria, și eventual, ar fi putut produce și o surpriză. Fiindcă am uitat să amintim că actualul Campionat mondial de fotbal a arătat printre altele că acest sport este mai întîi de toate un joc sportiv, în care diversele situații neprevăzute și șansa de joc cîntăresc foarte mult, uneori decisiv. De pildă, la situația de 1—1, Brazilia a avut în meciul cu Ungaria o mare posibilitate de a lua conducerea, ocazie ratată de Tostao. Poate că în cazul concretizării, rezultatul meciului ar fi fost cu totul altul. La 1—0 în favoarea sa, echipa Mexicului a ratat în meciul cu Franța o mare ocazie de a mări scorul, prin Padilla, iar despre Anglia s-ar fi vorbit favorabil de la început, dacă Greaves n-ar fi ratat în ultimele minute numai de la 3 m în partida cu Uruguay.

Așteptăm pentru zilele următoare creșterea nivelului fotbalului practicat

Cunoaștem acum pe cele opt echipe participante în sferturile de finală.

Birmingham, 16 iulie – Luptă în forță pentru balon între ... și apărătorul argentin...

Să sperăm că de aici înainte vor veni „zilele bune" ale unui fotbal demn de Campionatul mondial. Numai cîteva jocuri bine realizate pînă acum, nu ne-au satisfăcut, cu tot spectacolul inedit al grupei C.

Așteptăm să vedem în ce constă școlile de fotbal ale țărilor respective, participante la sferturile de finală. Au venit în Anglia 16 reprezentative de fotbal, aproape 300 de antrenori și specialiști de pe tot globul, 1 600 de ziariști. Au asistat pînă în prezent la cele 24 de meciuri preliminarii 1 000 000 de spectatori, le-au urmărit de la distanță milioane de telespectatori din 28 de țări cu transmisiuni în direct. Se va realiza pînă în cele din urmă o rețetă de aproximativ 7 000 000 de dolari.

Oare, toate acestea, numai pentru o simplă luptă, cu orizont restrîns, în care arta fotbalului și a fotbaliștilor să ni se prezinte într-un procentaj redus?

Să sperăm că de aici înainte vom asista și noi, și dumneavoastră, la reintegrarea în drepturi a fotbalului cu tot ceea ce are mai valoros, mai modern, mai pozitiv, cu tot ceea ce justifică uriașa lui răspîndire și adeziunea tinerilor și virstnicilor de pe tot globul.

Au rămas în competiție echipele cele mai bune din acest Campionat mondial și așteptăm frișcă, nu spumă de ou.

Aurel NEAGU

CLAS... A...

1. ANGL...
2. URUGU...
3. Mexic...
4. Franța...

1. R. F. G...
2. ARGEN...
3. Spania...
4. Elveția...

1. PORTU...
2. UNGA...
3. Brazili...
4. Bulgar...

1. U.R.S.S...
2. R.P.D. ...
3. Italia
4. Chile

SUPERL...

Iată o serie de superlative privind echipele și jucătorii participanți la actuala ediție a Cupei „Jules Rimet":

— Cel mai înalt jucător: Torres (Portugalia) 1,90 m.

— Cel mai mic jucător: Gottardi (Elveția) 1,63 m.

— Cel mai greu jucător: Facchetti (Italia) 85 kg.

— Cel mai ușor jucător: Pak Li Sub (R.P.D. Coreeană) 60 kg.

— Jucătorul cu cele mai multe selecționări pînă la începerea actualului campionat mondial: Lionel Sanchez (Chile) 90 selecționări.

— Echipele cu cea mai mare greutate medie a jucătorilor: Uruguay 74 kg., R.F.G. 73,900 kg.

— Echipa cu cea mai mică greutate medie a jucătorilor: R.P.D. Coreeană 65,400 kg.

— Echipele cu cea mai mare medie de înălțime a jucătorilor: Anglia, Bulgaria și Italia 1,76 m.

— Echipa cu cea mai mică înălțime medie a jucătorilor: R.P.D. Coreeană 1,69 m.

— Echipele cu cea mai scăzută vîrstă medie: Chile 25,2 ani, Bulgaria 25,3 ani.

Londra, 16 iulie – Atac la poarta echipei mexicane întreprins de englezii Jimmy Greaves și Roger Hunt care expediază balonul cu capul spre poartă

re înaintașul vest-german Uwe Seeler (dreapta)
on Jorge Albrecht

AMENTELE FINALE
LE GRUPELOR

Grupa A

[illegible]	3	2	1	0	4:0	5
[illegible]Y	3	1	2	0	2:1	4
	3	0	2	1	1:3	2
	3	0	1	2	2:5	1

Grupa B

GERMANA	3	2	1	0	7:1	5
NTINA	3	2	1	0	4:1	5
	3	1	0	2	4:5	2
	3	0	0	3	1:9	0

Grupa C

GALIA	3	3	0	0	9:2	6
RIA	3	2	0	1	7:5	4
	3	1	0	2	4:6	2
a	3	0	0	3	1:8	0

Grupa D

	3	3	0	0	6:1	6
OREEANA	3	1	1	1	2:4	3
	3	1	0	2	2:2	2
	3	0	1	2	2:5	1

ATIVE

— Echipele cu cea mai mare vîrstă me-
e a jucătorilor : Elveția 27,2 ani, Spania
ani.
— Jucătorul cel mai în vîrstă : D. Santos
Iașin 37 ani.
— Jucătorul cel mai tînăr : Edu (Brazilia)
ani.
— Echipa al cărei jucători au susținut,
un loc, cele mai multe partide interna-
onale pînă la actualul Campionat Mon-
ial : Ungaria 500 partide, cu o medie de
jocuri internaționale de fiecare jucător,
mată de Anglia cu 494 partide.
— Echipele al căror jucători au susținut,
un loc, cele mai puține partide interna-
onale înaintea actualei ediții a Campiona-
lui Mondial : Franța 159 jocuri, Italia 201.
— Echipele care pentru formarea lotului
22 jucători au apelat la cele mai multe
uburi : Anglia, cu jucători de la 14 clu-
uri și Franța cu jucători de la 13 cluburi.
Jucătorii prezenți la actualul Campionat
ondial aparțin la 138 cluburi din toată
mea, cele mai bine reprezentate fiind :
nata coreeană, care furnizează întreg
ul R.P.D. Coreene, urmată de Universi-
d Catolica (Chile) care dă reprezentativei
jucători, Penarol (Uruguay) 9 jucători
c.

CALIFICAREA R. P. D. COREENE — O MARE SENZAȚIE

Grupa D a fost dominată de echipele U.R.S.S. și R.P.D. Coreene, în penumbra cărora s-au situat reprezentativele Italiei și statului Chile. Marea surpriză a competiției a fost echipa R.P.D. Coreene, a cărei victorie asupra Italiei a stîrnit cel puțin aceeași senzație ca și eliminarea Braziliei. Cenușie a fost comportarea „squadrei azzurra", de la al cărei meci cu echipa U.R.S.S. spectatorii au plecat dezamăgiți. N-a oferit ceea ce toată lumea aștepta de la o pleiadă de jucători în jurul cărora se făcuse multă vîlvă. In schimb, la fiecare atac al sovieticilor am văzut 9 jucători repezindu-se în jurul „betonierului" echipei, care — ca o ironie — se numește... Salvadore. Iar acesta, cînd Iașin se pregătea să degajeze cu mîna, o rupea la fugă spre poarta proprie. In atac, Meroni căuta cu... luneta un coechipier care să-l ajute...

Echipa U.R.S.S. n-a strălucit nici ea. Dar a jucat mai organizat, a avut două extreme laborioase în Cislenko și Husainov, un jucid organizator la mijlocul terenului, Sabo, precum și un „ciocan pneumatic" în Banișevski. Dar și jocul fotbaliștilor sovietici a fost întrerupt de... averse distructive atunci cînd trebuia îndepărtată primejdia de poarta lor.

Jucătorii chilieni și sud-coreeni, aplicînd o manieră extrem de rigidă în marcajul individual au alergat nu atît pentru interesul formației proprii, cît pentru a fi umbra permanentă a adversarilor direcți. Perechi-perechi, ei stăteau izolați de coechipieri, iar în fața porții eforturile lor erau inutile, deoarece nu exista un sprijin pentru jucătorul aflat în posesia mingii. Ambele echipe au demonstrat o concepție de joc cu caracter accentuat defensiv ; deseori puteau fi văzuți cîte 7—8 apărători păzind... 2—3 înaintași. Enorma risipă de energie a fost inutilă pentru că n-a fost în folosul unui joc colectiv, iar datorită jocului pur individual le-am văzut sleite pe aceste două echipe la sfîrșitul unui meci care a decepționat pe toți spectatorii.

„Betonul", cu tactica lui — contraatacul — pune în valoare numai pe apărători, nu este economicos, dimpotrivă, devine epuizant pentru înaintași, care — astfel — sînt condamnați la izolare sau la conducerea prelungită a mingii, ceea ce este contrar principiilor jocului colectiv.

In ce privește echipa Chile aceasta a fost de nivel modest.

Jucătorii formației R.P.D. Coreene au impresionat prin efortul individual titanic depus în cursul partidelor, și, mai ales, în cea cu Italia, ceea ce i-a făcut pe unii comentatori să-i denumească „jucători cu un motor în corp".

Constantin TEAȘCA

IAȘIN (U.R.S.S.)

TREI ECHIPE FIDELE „BETONULUI"

Echipele programate să joace la Sheffield și Birmingham au compus una din seriile cele mai echilibrate, fiindcă 3 dintre ele se considerau îndreptățite în egală măsură să atingă cel puțin treapta sferturilor de finală.

Jocurile disputate pînă acum ne-au ajutat să formulăm cîteva impresii. Mai întîi, R.F.G., Elveția și Spania au recurs la utilizarea unui „balayeur" (măturător) sau „libero".

Interesul antrenorilor de a-și păstra, pînă la 30 iulie măcar, prestigiul avut înainte de începerea campionatului, i-a determinat să se pună la adăpostul betonului, de surpriza unor înfrîngeri severe. Doar Argentina a adoptat și practicat o idee de joc mai luminoasă, bazată pe folosirea apărării în linie.

Cele 3 echipe (R.F.G., Spania, Elveția) și cei trei antrenori (Schön, Villalonga și Foni), care se închină aceluiași idol (betonul), se disting între ei printr-o atitudine mai rigidă sau mai degajată față de canoanele tactice, interpretîndu-le și aplicîndule diferit : în spirit ofensiv (R.F.G.) sau ad-litteram, lăsînd numai cîtorva jucători (2—3) ingrata misiune de a înscrie goluri în condiții de inferioritate numerică.

Echipa vest-germană, o mașină bine reglată, dar — ca toate mecanismele — lipsită de fantezie

Schön își dă seama că ar putea cîștiga Cupa mondială cu jucători de clasa lui Tilkovski, Schultz, Beckenbauer, Uwe Seeler, Haller și Owerath, ca să nu-i amintim și pe ceilalți. Echipa sa are, poate, valoarea medie cea mai ridicată. Jucătorii sînt capabili, prin conformație și prin pregătire, de mare și prelungit efort fizic. Sînt puternici și rezistenți în ciocnirile cu adversarul, apărătorii devin umbra înaintașilor adverși ca Schultz care patrulează tute și atent în spatele liniei de fund, protejînd ca o mamă grijulie pe Tilcovski. Cu serviciile pe care le oferă în apărare Beckenbauer, Haller, Owerath și Held, avem impresia unor rețele defensive, minuțios organizate, dificil de străbătut dacă adversarul nu folosește manevre colective de factură ridicată.

Puterea de a se emancipa de „legăturile" betonului se face simțită în decursul acțiunilor de atac, cînd vest-germanii asaltează poarta adversarilor cu 5—6 jucători, Schnellinger, Beckenbauer, Owerath, Held, venind foarte prompt dinapoi-înainte. Această elasticitate confirmă jocul cu caracter mixt (defensiv-ofensiv), dar se cuvine să exprimăm rezerve asupra capacității de finalizare a liniei de atac (3 din cele 5 goluri marcate în meciul cu Elveția au fost rodul erorilor aproape copilărești ale apărătorilor adverși !).

In jocul cu echipa Argentinei, aceiași jucători despre care se spunea că oferiseră cu două zile înainte un adevărat spectacol ofensiv, n-au mai fost în stare să înscrie nici o singură dată.

Jucătorii din linia de atac sînt, fără exagerare, personalități de prim ordin. Intrunind finețe tehnică, un repertoriu de fente complete, un tir puternic și precis, viteză, precum și un mare „apetit de goluri", acești jucători provoacă suferințe și tristețe oricărui concurent. Mai puțină admirație ne-a trezit Uwe Seeler, excelent în jocul fără minge, cînd se aruncă la fel ca un berbec roman în zidul apărării adverse, spre folosul echipei dar, de multe ori stîngaci, atunci cînd trebuie să conducă mingea, să o trimită cu precizie sau să fenteze un adversar.

Dacă tragem linie și adunăm calitățile echipei vest-germane, obținem o sumă serioasă. Are unitate internă și o stabilitate care o face greu de răsturnat. Dar suferă de unilateralitate și o scăzută capacitate de improvizație tactică.

Echipa Spaniei, un toreador îmbătrînit

In primele lor jocuri, ibericii nu au reușit să impresioneze pe nimeni, oricîtă bunăvoință ar manifesta cei pătrunși de o sinceră admirație față de reputația unor nume ca Suarez, Gento, Del Sol, Zocco, Amancio etc. Repetînd aceleași carențe de la joc la joc, ne place să afirmăm că sîntem definitiv lămuriți asupra posibilităților echipei în momentul actual.

Paralizată și umilită de teama de a nu primi goluri, cu un „măturător" de talia lui Gallego, intimidat și nervos, cu o linie de fundași incapabili să anihileze înaintașii adverși, echipa Spaniei n-a convins, iar poarta lui Iribar a fost un obiectiv mereu periclitat.

Declarat de toți apărătorii echipei adverse persoană „non grata", Suarez a fost ținta unor marcaje înverșunate, fapt care a făcut ca el să devină, din creierul mare al echipei un creieraș mai mititel. El n-a mai putut organiza jocul echipei.

Spaniolii, dornici, mai întîi, să se apere, au uitat să mai și atace. Arcul dintre liniile echipei s-a rupt, dispozitivul spaniolilor s-a dezagregat, întinzîndu-se pe 70—80 m de teren în loc să acționeze grupat, împrăștiindu-se în apărători care nu mai avansează și înaintași care nu se mai întorc. Mulți dintre jucători nu sînt în bună condiție fizică.

Reușitele spaniolilor, puține la număr, se datoresc clasei jucătorilor și nu valorii colective a echipei. Ei fac să circule balonul la centrul terenului, dar manevra nu dă rezultate, fiind efectuată departe de poarta adversă.

Grupa jucătorilor de peste 30 de ani (Del Sol, Suarez, Gento) dovedește că timpul nu iartă, ei dînd evidente semne de oboseală în a doua parte a jocului. Antrenorului Villalonga i se pot face două reproșuri.

Mai întîi, că nu și-a întors fața, cu încredere, spre noua pleiadă de tineri jucători ai Realului, care au terminat excelent sezonul trecut.

In al doilea rînd, ar fi putut, chiar aici, în Anglia, să schimbe cuvîntul de ordine în privința tacticii.

Fundașii, de cîteva ori, au renunțat să se baricadeze în fața porții proprii și s-au avîntat, cu forțe sporite, în atac. Atunci, spaniolii au creat momente excelente, cum au fost cele care le-au adus faze de goluri în meciul cu echipa Argentinei. Din păcate, după aceste scurte recitaluri, ascultînd parcă de o comandă tiranică, spaniolii revin la jocul lor lipsit de spectaculozitate.

Elveția, sub nivelul grupei

Echipa Elveției a prezentat jucători de o valoare mai modestă. Elvețienii au reușit, pe alocuri, să joace mulțumitor, izbutind să se mențină 20 de minute la valoarea echipei vest-germane și să creeze cîteva clipe de coșmar echipei spaniole. Din păcate, apărătorii elvețieni sînt, uneori, de o naivitate care te încîntă... dacă nu ești elvețian. Se lasă atrași de orice manevre și uită adesea să marcheze adversarii. In atac, construiesc, uneori, acțiuni frumoase și beneficiază de cîțiva înaintași incisivi și buni șuteri : Hosp, Quentin. Echipa lui Foni a făcut o figură mult mai frumoasă în al doilea joc dar pînă la urmă a ocupat ultimul loc al grupei.

Argentina, revelația primelor jocuri

Fotbalul argentinian s-a îndreptat spre polul seriozității. Argentinienii știu să ocupe, în permanență, puncte strategice la mijlocul terenului, manifestă, în fiecare meci, ardoare și dorință de victorie. Tehnica lor de joc este magnifică. Nu este vorba de o tehnică mai bună decît sîntem obișnuiți să vedem, ci parcă de altceva, de alt gen de tehnică. Piciorul mingiie mingea, o amortizează, îi imprimă efecte și intensități dozate farmaceutic. Pîrghiile picioarelor au ceva din mișcarea mîinii îmbinînd, deopotrivă, esteticul și utilul.

Echipa Argentinei are o serie de vedete, mai puțin cunoscute în Europa, dar foarte strălucitoare : Onega și Mas (extrema stîngă, 19 ani, 1,62 m înălțime). De asemenea, o linie mediană excelentă, compusă din Rattin, Solari și Gonzalez. Primul dintre ei este un jucător cu statură de uriaș, un adevărat maestru al strategiei. Argentina este printre puținele echipe care nu betonează spațiul din fața porții, se mișcă, în ansamblu, cu întreaga echipă, înainte și înapoi, menține mereu în atac 3—4 jucători care se susțin reciproc și se demarcă continuu. Argentinienii întreprind acțiuni de atac pe tot mijlocul terenului.

Romulus BALABAN

LA LIVERPOOL, JOCURI MAI BUNE DECÎT LA LONDRA

Prezent la unele jocuri atît în grupa de la Londra cît și în cea de la Liverpool, antrenorul **ANGELO NICULESCU** a putut să ne facă o serie de aprecieri asupra facturii jocurilor, ca și asupra echipelor, în mod comparativ. Pe scurt, iată-le :

● In general, în grupa de la Liverpool, meciurile au fost de un nivel tehnic mai ridicat decît la Londra. Acest lucru a fost posibil datorită și prezenței în majoritatea formațiilor a unor jucători mari, cu personalitate, ca Pele, Eusebio, Albert, Farkas, Coluna, Germano, Garrincha etc.

● Indiferent de valoarea lor însă, toți jucătorii depun în joc toată energia lor, tot talentul, toate calitățile și — lucru de reținut în mod special — respectă ideia tactică trasată de antrenori.

● Pregătirea fizică este excelentă, ceea ce a permis un joc în continuă mișcare și în mare viteză. Din acest punct de vedere, cei mai bine s-au prezentat, la jocurile vizionate, înaintașii care numai așa reușesc să facă față unei continue activități înainte-înapoi.

● In ce privește sistemele de joc folosite :
— Ungaria și Bulgaria aplică formula cu „fundaș măturător" ;
— Portugalia și Brazilia acționează după cel mai curat 4—2—4.

● Totuși, echipa maghiară dă jocului său un accent ofensiv ; în acțiunile de atac participă 4—5 jucători, cu intercalări ale unor echipieri veniți din spate. De regulă, Albert și Rakosi acționează mai retrași, în timp ce Bene și Farkas rămîn avansați.

● La bulgari, care, în treacăt fie spus, au avut o doză destul de mare de neșansă în partidele cu Brazilia și Portugalia, am remarcat că în apărare, cei doi fundași centrali caută să asigure prin plasamentul lor în fața „măturătorului" o barieră centrală pentru atacanții adverși. Fundașii laterali intră deseori în atac, mai ales Salamanov. Echipa bulgară s-a dovedit însă deficitară în acoperirea mijlocului terenului.

● Brazilienii au pus accent mai mult pe valoarea individuală a jucătorilor și mai puțin pe jocul colectiv. Ei prezintă omogenitate pe compartimente, dar nu și pe ansamblul echipei. Mijlocașii nu vin în sprijinul fundașilor și nici nu intră în atac pentru a asigura superioritatea numerică.

● In sfîrșit, echipa Portugaliei dispune de jucători cu mare rază de acțiune. Cu excepția fundașilor centrali, ceilalți jucători știu să corespundă sarcinilor a cel puțin două posturi alăturate. Mijlocașii au un rol complex, pe care și-l îndeplinesc cu dezinvoltură (apărare-atac). Iar atacanții nu joacă pe posturi fixe ; se mișcă tot timpul și acționează aproape fără greșeală pe orice post s-ar găsi la un moment dat.

● Intre Pele și Eusebio nu există, după părerea mea, o deosebire. Sînt la fel de buni.

EUSEBIO (Portugalia)

Liverpool, 15 iulie — Fază din meciul Ungaria — Brazilia. Portarul Gilmar, căzut la pămînt, și apărătorii brazilieni privesc neputincioși înscrierea golului marcat de Bene

ACTUALITĂŢI

Cînd vor debuta Petrolul, Steaua şi Dinamo Piteşti în „Cupele Europene"?

● În prezent se duc tratative între cluburile Liverpool şi Petrolul pentru stabilirea datelor celor două jocuri din „Cupa campionilor europeni". F.C. Liverpool a propus datele de 13 şi 27 septembrie, iar Petrolul 28 septembrie şi 5 octombrie.

● F.C. Sevilla a propus ca primul meci cu Dinamo Piteşti, din cadrul „Cupei oraşelor-tîrguri" să aibă loc la 15 septembrie la Piteşti, iar al doilea la 25 septembrie la Sevilla. Contrapropunerea dinamoviştilor: 28 septembrie şi 5 octombrie.

● Între R. C. Strasbourg şi Steaua nu au început încă tratative pentru meciurile din „Cupa cupelor". Este foarte probabil însă ca Steaua să propună data de 25 septembrie pentru prima partidă.

Programul Selecţionaţi studenţeşti la campionatul european universitar

După cum am anunţat, selecţionata studenţească a ţării noastre va participa la campionatul european, universitar, care se va disputa în Spania, între 23 iulie şi 3 august. Lotul cuprinde următorii jucători: PAPUC, Constantinescu — SURDAN, MINCĂ, NEŞU, CÎMPEANU, Răcelescu, Anca — STRÎMBEANU, ŞTEFĂNESCU, Grizea — LUCESCU, MARCU, LIBARDI, SABO, Ciornoavă, M. Bretan. Antrenori: N. Roşculeţ şi D. Teodorescu. Echipa noastră va juca (în grupa I) la Pontevedra, la 23 iulie cu Franţa, la 27 iulie cu Olanda şi la 29 iulie cu Spania (în

ACTUALITĂŢI

cealaltă serie joacă Turcia, Iugoslavia, Portugalia şi R.F. Germană). La 1 august se vor disputa semifinalele (cu participarea primelor două clasate din cele două grupe) şi meciul pentru locurile 7—8 (între ultimele clasate în grupe); la 2 august partida pentru locurile 5—6 (între echipele clasate pe locul 3 în grupe); iar la 3 august finala.

Turneul echipei Dinamo Bucureşti

Au fost stabilite datele celor trei meciuri pe care Dinamo Bucureşti le va susţine în august peste hotare: la 7 august cu Hertha Berlin, la 10 august cu Augsburg şi la 14 august cu KSV Hessen Kassel.

Hanovra 96 şi SKA Rostov în România

● Formaţia vest-germană Hanovra 96 va întreprinde un turneu în ţara noastră între 6 şi 19 august.

● Între 9 şi 14 august, formaţia sovietică SKA Rostov va susţine cîteva jocuri amicale la noi.

Scurte ştiri

● La 7 august se vor întruni la Bucureşti antrenorii echipelor din categoriile A, B şi C pentru a analiza desfăşurarea campionatului pe anul 1965—66.

● Tot în Bucureşti, la 8—10 august, se va ţine un curs de antrenori în cadrul căruia se va prezenta o informare asupra stadiului fotbalului mondial în lumina Campionatului mondial de anul acesta. Vor participa ca invitaţi trei specialişti de peste hotare: L. Baroti (Ungaria), G. Boulogne (Franţa), şi G. Ferrari (Italia).

ACTUALITĂŢI

TINERET PENTRU COMPETIŢII

RAPID BUCUREŞTI - CAMPIOANĂ REPUBLICANĂ DE JUNIORI

In deschidere la finala „Cupei României", s-a disputat finala campionatului republican de juniori pe anul 1965—66. S-au întîlnit Rapid Bucureşti şi Universtatea Cluj, victoria revenind tinerilor feroviari bucureşteni.

Din păcate, finala n-a corespuns aşteptărilor, cele două formaţii desfăşurînd un joc sub orice critică. Ele au furnizat cea mai slabă finală de juniori din ultimii ani.

După primele 10 minute de joc, un spectator spunea pe bună dreptate: „Joacă atît de lipsiţi de vlagă de parcă ar fi la sfîrşitul meciului".

Cu toate că cele două echipe au avut în componenţa lor o serie de jucători care au făcut parte şi din formaţiile prime ale celor două cluburi (Anca, Mustaţea, Ţegean, Barbu, Răducanu, Ştefan, Mitroi, Ad. Popescu, Neagu etc.) — ceea ce ne lăsa speranţa vizionării unei partide de calitate — întîlnirea a prilejuit o încîlceală de pase pe metru pătrat, fără nici un orizont, cu mingi aruncate la întîmplare, pe sus în careu... doar, doar va ieşi ceva!...

Cele trei goluri au fost înscrise în urma unor greşeli flagrante ale apărătorilor. A greşit mai ales portarul Moldovan (U), „coautor" la golurile Rapidului.

În decursul celor 80 de minute de joc, am notat numai 9 şuturi spre poartă (5 ale Universităţii şi 4 ale Rapidului I) — evident, mult prea puţin.

La sfîrşitul acestui meci, Rapid Bucureşti a devenit campioană republicană învingînd Universitatea Cluj cu 2—1 (2—1), prin punctele înscrise de Pareşcura şi Neagu, respectiv Crişan.

Brigada de arbitri compusă din A. Bentu — la centru — D. Isăcescu şi C. Niculescu la tuşă, a condus cu competenţă, temperînd unele ieşiri nesportive ale componenţilor următoarele formaţii:

RAPID BUCUREŞTI *(antrenor Ion Costea)*: Răducanu — Gîtejan, Costea, Cioca, Ştefan — Gh. Ionescu, M. Popescu — Ad. Popescu, Neagu, Pareşcura, Mitroi.

UNIVERSITATEA CLUJ *(antrenor Silviu Avram)*: Moldovan — Pop, Anca, Popovici, Gruber — Ţegean *(min. 70 — Ardeleanu)*, Oprea — Tarcu, Barbu, Mustaţea, Crişan

G. N.

S-A ÎNCHEIAT O MARE COMPETIŢIE FOTBALISTICĂ ŞCOLARĂ:

„CUPA ORAŞELOR REŞEDINŢĂ DE REGIUNI"

Pe stadionul Republicii, a avut loc simbătă finala „Cupei oraşelor reşedinţă de regiuni" pentru elevi şi şcolari.

În prima finală, cea a competiţiei şcolilor generale (care a reunit la start 134 de formaţii), s-au întîlnit echipele Şcolii generale Nr. 27 Galaţi şi Liceului Nr. 15 Cluj.

Formaţia din Galaţi, pregătită de fostul internaţional Apostol Justin, a învins cu 2—0 (1—0) prin punctele înscrise de Struţă şi Leca.

În decursul celor 60 de minute, micii fotbalişti au desfăşurat un joc plăcut, cu faze frumoase, sub semnul unei depline sportivităţi.

Iată ce ne-a declarat tov. Constantin Popescu, directorul Şcolii nr. 27 Galaţi: „Şcoala noastră este o şcoală nou înfiinţată, de 2 ani. Fiind un iubitor al fotbalului, am căutat să sprijin mişcarea sportivă din şcoală, bineînţeles cu condiţia ca nici învăţătura să nu fie neglijată. Toţi componenţii echipei învingătoare azi au medii peste 7, iar jucătorii Gîdoiu, Chihaia, Pastie şi Leca sînt fruntaşi la învăţătură. Ultimul este selecţionat şi pentru tabăra de juniori de la Piteşti. Găsesc total greşită concepţia unor tov. directori care nu sprijină activitatea sportivă în şcoală, considerînd că aceasta influenţează negativ progresele la învăţătură. La şcoala pe care o conduc, învăţătura şi sportul s-au îmbinat perfect şi rezultatele s-au văzut".

Iată formaţiile celor două finaliste:

ŞCOALA GENERALĂ NR. 27 GALAŢI: **Chiriazic — Maghiar, Covaci, Gîdoiu, Cernea — Struţă, Pastie — Chihaia, Enache, Leca, Angheluţă.**

LICEUL NR. 15 CLUJ: **Mărgineanu — R. Marcu, Crecan, Gal, Băltan — V. Marcu, Mihaly — Goga, Ienac, Ursache, Lörincz.**

În meciul de închidere a competiţiei, la care au participat 53 de echipe ale liceelor, şcolilor profesionale şi tehnice, s-au întîlnit Şcoala profesională R.M.R. Iaşi şi Şcoala profesională Electromotor Timişoara. Victoria a revenit primei formaţii cu scorul de 2—1 (1—1). Mai bine dotaţi fizic, jucătorii ieşeni au dominat la acest capitol, cîştigînd majoritatea duelurilor. Echipa şcolii profesionale Electromotor Timişoara a pasat mult la mijlocul terenului, dar în zona de finalizare nu a mai avut resursele necesare, pierzînd mingea cu uşurinţă. Au marcat: Chiriacu şi Bulgăraşu pentru ieşeni şi Florea pentru echipa timişoreană.

Un fapt negativ: echipa din Timişoara a părăsit — nejustificat — de două ori terenul, considerînd nejuste unele decizii ale arbitrului A. Văduvescu din Bucureşti. Mai mult, la sfîrşitul jocului, cînd trebuiau să ia parte la festivitatea de premiere, timişorenii au refuzat, neacceptînd să iasă din cabină decît după mult timp, la insistenţele antrenorilor.

S-au remarcat: Zoriliă, Bejan, Pintilie, de la învingători; Vidac, Todorov şi Munteanu de la învinşi.

În semifinalele disputate joi 14 iulie, echipa Şcolii profesionale R.M.R. Nicolina Iaşi a dispus de Şcoala profesională Construcţii Craiova cu 3—0, iar Şcoala profesională Electromotor Timişoara de liceul nr. 4 Constanţa cu 2—1.

Iată formaţiile finaliste:

ŞCOALA PROFESIONALĂ R.M.R. NICOLINA IAŞI (antrenor prof. Leonid Antoliu): **Pintilie — Patur, Vrabie, Chiracu, Haţeganu — Cric, Zoriliă — Bulgăraşu, Bejan, Buriacu, Banta.**

ŞCOALA PROFESIONALĂ ELECTROMOTOR TIMIŞOARA (antrenori prof. T. Ursu şi Gh. Vulcănescu): **Vidac — Andrei, Stănescu, Todorov, Grivna — Stoia, Sporea — Ciric, Ianoşev, Munteanu, Florea.**

GH. NERŢEA

—Trofeele la Galaţi şi Iaşi—

Fază din meciul dintre Şcoala profesională RMR — Nicolina Iaşi şi Şcoala profesională „Electromotor" — Timişoara

DE LA PLECARE LA SOSIRE

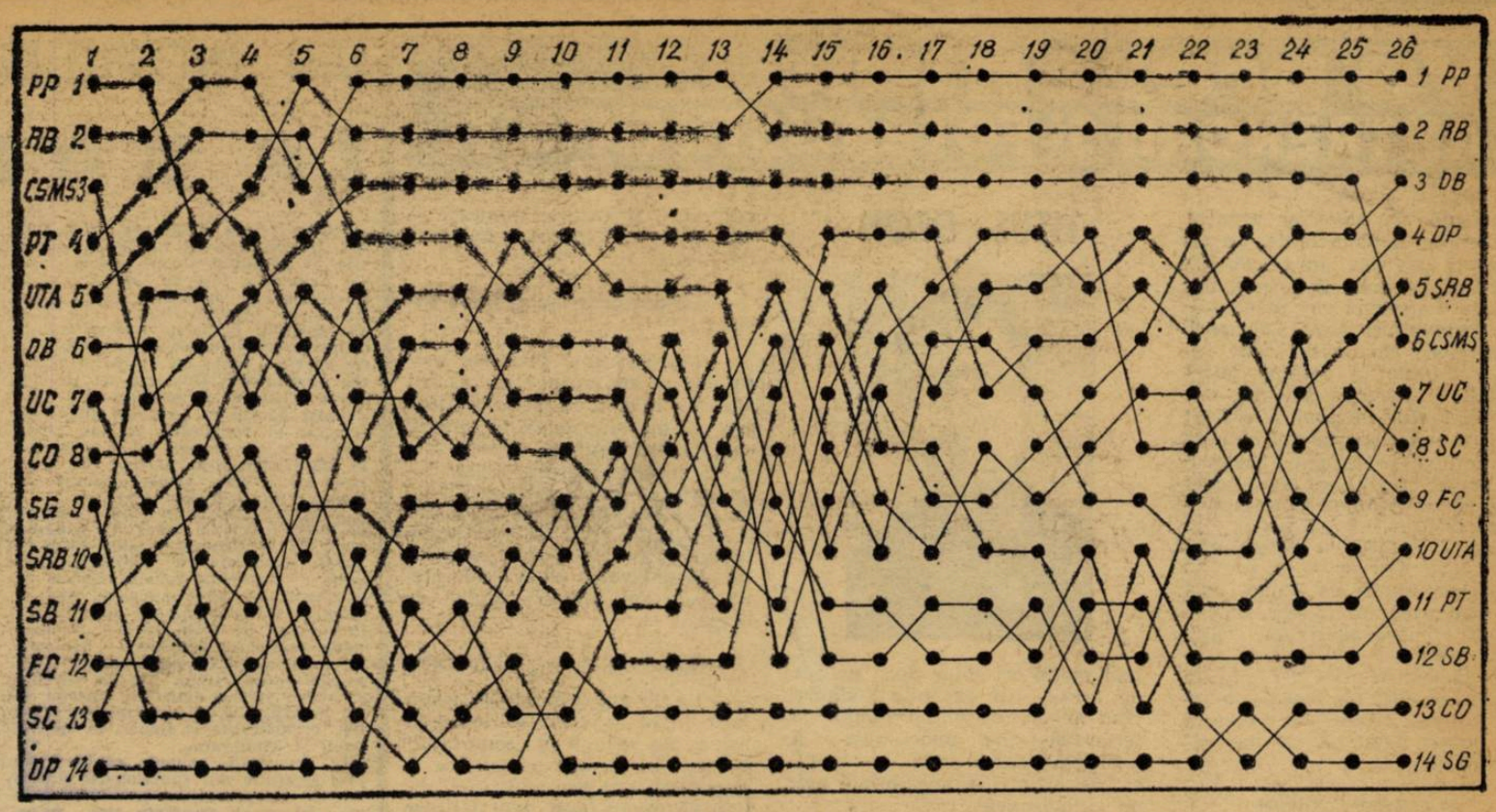

LEGENDA. — Cifrele din prima și ultima coloană verticală reprezintă locurile ocupate în clasament, iar cele din partea superioară a graficului — numerele etapelor. Literele indică numele echipelor: PP — Petrolul Ploiești; R. B. — Rapid București etc.

Deși campionatul nostru s-a încheiat cam de două săptămîni, totuși amatorii de fotbal de la noi n-au uitat competiția maximă a fotbalului nostru. În primul rînd pentru că îndelunga cursă în doi (Petrolul și Rapid) pentru primul loc a oferit nenumărate momente palpitante și tot atîtea subiecte de comentarii; în al doilea rînd pentru că prea a fost pasionantă și spectaculoasă, îndîrjita bătălie pentru evitarea retrogradării. Adăugînd și alte aspecte oferite de categoria A, legate fie de comportarea anumitor echipe, fie de rezultate, fixăm, la modul general bineînțeles, „temele" discutiilor pe marginea campionatului.

Oferim, în plus, cititorilor noștri graficul de mai sus, ca un supliment: de... comentarii. El exprimă prin linii comportarea echipelor de-a lungul celor 26 de etape (notate în partea superioară a lui). Altfel spus, din el puteți vedea — urmărind graficul individual — de unde au plecat echipele, după etapa din 15 august 1965 (adică de pe ce loc), prin ce locuri au trecut (și prin cîte emoții, mai ales...) și, la capătul drumului lor, unde au ajuns în seara zilei de 10 iulie 1966 (unele au ajuns tot în... categoria A, aitele însă, știți care, s-au trezit în categoria B).

Să încercăm să desprindem — pentru „încălzirea" dv. — cîteva constatări, „citind" acest grafic. Ca aprecieri generale:

— între etapele 1—6, luptă strînsă în toate sectoarele clasamentului;

— din etapa a 7-a se precizează clar duelul Rapid—Petrolul;

— drum drept în... dreptul locului 3, pe care-l ocupă C.S.M.S. timp de 20 de etape consecutive, pentru ca să-l cedeze tocmai în ultima etapă (!);

— liniile se întretaie tot mai des în sectorul locurilor 4—12, unde apar „aglomerări" între etapele 7—11, 12—19, 20—26, cu unele perioade aparent calme, ca liniștea înaintea furtunii.

— ultimele două locuri cunosc agitație doar la începutul campionatului, pentru ca mai tîrziu să nu se întrevadă schimbări, mai ales în ce privește ultima clasată.

Și pentru că deosebit de interesante sînt liniile individuale, iată cîteva exemple, care ca și în cazul aprecierilor generale, sînt explicate de fluctuațiile de formă ale echipelor, deci — în ultimă instanță — de modul de pregătire a jucătorilor:

— Un drum foarte sinuos au urmat echipele Universitatea, St. roșu, Farul Constanța și mai ales Steaua București. Aceasta din urmă a trezit speranțe susținătorilor ei parcurgînd o linie ascendentă între etapele 1—11, a coborît în schimb în etapele 12—14, din nou o licărire în etapele 15—20 cînd a mers spre primele locuri, pentru ca în etapele 21—26 să cadă brusc pînă pe locul 12 !

— Spre deosebire de Dinamo București și Dinamo Pitești, care după un start slab au început să urce — cu mici „scăderi" — terminînd în prima parte a clasamentului, Politehnica și U.T.A. au parcurs ruta invers: din sectorul fruntaș, unde au poposit la capătul primelor 13 etape, s-au trezit tocmai la... polul opus.

Și, tot așa, urmărind linia comportării individuale, veți putea vedea drumul parcurs de echipa favorită în campionatul încheiat.

(p. g.)

„JUBILEELE" SEZONULUI

A luat sfîrșit ediția a 48-a a campionatului național de fotbal. Poate puțini dintre cititorii noștri știu că în decursul sezonului fotbalistic 1965—66, echipele noastre de categoria A au realizat o serie de „cifre rotunde", veritabile performanțe în activitatea lor. Iată-le, în rîndurile ce urmează :

● Steagul roșu Brașov, în meciul său din etapa a III-a (29 august 1965) cu Dinamo București, cîștigat cu 4—1, a susținut al 200-lea joc al său în prima categorie.

● În aceeași zi, Ion Ionescu (Rapid) a înscris, în minutul 63 al partidei Rapid — Petrolul, golul victoriei (2—1) și totodată al 700-lea gol al echipei sale în activitatea ei în categoria A după 23 August 1944.

● O etapă mai tîrziu, la 5 septembrie, Universitatea Cluj a jucat la Pitești (Dinamo Pitești — Universitatea 1—2) meciul său nr. 400 în categoria A după război.

● La 25 septembrie, deschizînd scorul în minutul 1 al meciului Dinamo Pitești — Dinamo București (scor final 2—1) Dobrin a înscris cel de al 100-lea gol al piteștenilor în prima categorie a campionatului.

● A doua zi, 26 septembrie, Petrolul a terminat la egalitate meciul său de campionat cu Farul (Farul — Petrolul 1—1), realizînd astfel 100 de meciuri egale în categoria A.

● Și Steaua a realizat 100 de meciuri egale. Al o sutălea a fost Steaua — Dinamo București (3—3) la 3 octombrie.

● Tot atunci, Rapid a susținut la Galați al 400-lea meci al său de primă categorie (Siderurgistul—Rapid (1—2).

● Un dublu „jubileu": meciul egal Universitatea Cluj — Rapid 1—1 (disputat la 13 octombrie) a constituit al 100-lea meci egal în categoria A pentru ambele echipe.

● La 31 octombrie, Petrolul a înscris al 750-lea gol din activitatea sa în primul campionat fotbalistic al țării. Autor : Badea, în minutul 86 al jocului Petrolul — U.T.A. (scor final 4—1).

● Cu partida U.T.A. — Farul (2—1) jucată la 7 noiembrie la Arad, textiliștii au împlinit 450 de meciuri în prima categorie.

● Golul lui Pescaru din minutul 72 al meciului Steagul roșu — Politehnica Timișoara (3—0) disputat în prima etapă a returului (20 martie 1966) a fost golul nr. 350 al brașovenilor în categoria A.

● Iar golul lui Varga din minutul 35 al partidei Dinamo București — Steagul roșu (1—0, la 31 martie) a fost al 850-lea gol al dinamoviștilor.

● Șase sute de goluri a înscris în campionatul categoriei A Universitatea Cluj. Autorul golului „jubiliar": Barbu în minutul 43 al jocului C.S.M.S. Iași — Universitatea (3—3) la 15 mai.

● Dinamoviștii bucureșteni au realizat și ei 100 de „egalități" în meciurile de campionat. Ultimul meci nul din cadrul sutei a fost Crișul — Dinamo București 0—0 (disputat la 15 mai).

● În sfîrșit, Dinamo Pitești, cu partida susținută la Iași la 22 mai (C.S.M.S. Iași — Dinamo Pitești 2—0) a împlinit 100 de meciuri în categoria A.

ing. EUG. PETRESCU

CATEGORIA B DINTR-O PRIVIRE

SERIA I

Nr. crt.	ECHIPELE	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14
1	PROGRESUL Buc.	Tur	2-1	3-1	5-0	2-2	2-1	2-0	2-1	1-1	0-3	2-1	0-2	0-0	0-0
		Retur	1-1	5-0	0-1	0-1	1-0	4-1	2-2	0-1	6-2	1-1	1-0	2-0	5-1
2	ȘTIINȚA Buc.	1-2	Tur	2-1	2-0	0-0	0-1	0-0	1-1	3-0	1-3	1-2	1-0	2-1	1-1
		1-1	Retur	2-0	3-0	4-1	5-0	3-1	3-1	2-2	3-0	3-1	0-1	0-1	3-1
3	METALURGISTUL Buc.	1-3	1-2	Tur	0-2	3-2	5-0	0-3	3-2	1-1	0-0	0-2	5-1	1-1	5-1
		0-5	0-2	Retur	3-2	1-1	0-2	5-3	2-0	2-0	3-3	3-1	2-0	2-0	0-1
4	FLACĂRA Moreni	0-5	0-2	2-0	Tur	1-1	5-0	0-3	2-0	1-0	2-4	1-3	0-1	1-0	2-0
		1-0	0-3	2-3	Retur	0-1	1-2	2-0	0-3	3-2	3-2	5-0	2-0	2-1	2-1
5	DINAMO Bacău	2-2	0-0	2-3	1-1	Tur	1-2	2-0	1-1	2-1	0-0	4-0	1-0	0-3	0-1
		1-0	1-4	1-1	1-0	Retur	2-0	0-2	1-1	0-1	5-0	1-2	0-2	4-0	4-0
6	PROGRESUL Brăila	1-2	1-0	0-5	0-5	2-1	Tur	0-1	1-5	1-2	1-0	1-1	4-2	2-3	3-1
		0-1	0-5	2-0	2-1	0-2	Retur	2-1	2-0	0-2	0-2	1-0	1-1	3-1	2-1
7	CEAHLĂUL P.Neamț	0-2	0-0	3-0	3-0	0-2	1-0	Tur	2-3	2-3	2-1	3-1	1-1	1-2	1-2
		1-4	1-3	3-5	0-2	2-0	1-2	Retur	1-0	2-0	0-1	3-3	1-1	6-0	4-1
8	DINAMO Victoria	1-2	1-1	2-3	0-2	1-1	5-1	3-2	Tur	1-5	2-0	1-0	1-0	3-1	0-2
		2-2	1-3	0-2	3-0	1-1	0-2	0-1	Retur	2-0	1-3	0-3	2-0	1-2	4-1
9	POIANA Cîmpina	1-1	0-3	1-1	0-1	1-2	2-1	3-2	5-1	Tur	0-2	4-1	0-2	0-0	0-2
		1-0	2-2	0-2	2-3	1-0	2-0	0-2	0-2	Retur	0-0	1-3	2-0	0-0	2-0
10	OLTUL Rm. Vîlcea	3-0	3-1	0-0	4-2	0-0	0-1	1-2	0-2	2-0	Tur	1-1	1-1	1-0	0-1
		2-6	0-3	3-3	2-3	0-5	2-0	1-0	3-1	0-0	Retur	0-2	1-4	0-2	4-0
11	C.F.R. Pașcani	1-2	2-1	2-0	3-1	0-4	0-1	1-3	0-1	1-4	1-1	Tur	2-0	2-1	3-0
		1-1	1-3	1-3	0-5	2-1	1-1	3-3	3-0	3-1	2-0	Retur	0-2	2-3	0-2
12	OȚELUL Galați	2-0	0-1	1-5	1-0	0-1	2-4	1-1	0-1	2-0	1-1	0-2	Tur	2-0	2-2
		0-1	1-0	0-2	0-2	2-0	1-1	1-1	0-2	0-2	4-1	2-0	Retur	1-3	1-0
13	C.F.R. Roșiori	0-0	1-2	1-1	0-1	3-0	3-2	2-1	1-3	0-0	0-1	1-2	0-2	Tur	1-2
		0-2	1-0	0-2	1-2	0-4	1-3	0-6	2-1	0-0	2-0	3-2	3-1	Retur	2-0
14	METALUL Tîrgoviște	0-0	1-1	1-5	0-2	1-0	1-3	2-1	2-0	2-0	1-0	0-3	2-2	2-1	Tur
		1-5	1-3	1-0	1-2	0-4	1-2	1-4	1-4	0-2	0-4	2-0	0-1	0-2	Retur

SERIA A II-A

Nr. crt.	ECHIPELE	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14
1	JIUL Petrila	Tur	1-1	1-1	0-1	3-1	3-2	2-1	3-1	0-0	2-0	3-0	3-0	0-3	3-1
		Retur	2-0	0-2	0-0	2-1	1-0	6-1	0-0	0-3	3-0	1-0	3-2	4-0	1-0
2	MINERUL Baia Mare	1-1	Tur	4-0	0-3	4-1	0-1	4-0	1-0	2-0	0-0	0-0	1-0	4-2	0-0
		0-2	Retur	0-2	1-0	2-4	1-0	0-0	0-0	2-1	7-0	3-1	2-1	1-1	3-0
3	VAGONUL Arad	1-1	0-4	Tur	2-0	2-2	1-3	0-2	1-1	5-0	2-0	1-0	1-0	3-1	5-2
		2-0	2-0	Retur	1-1	2-1	2-1	2-0	3-1	0-3	3-1	0-1	3-1	1-2	0-1
4	A.S.A. Tg. Mureș	1-0	3-0	0-2	Tur	0-1	0-0	0-0	2-0	1-1	3-0	0-3	2-0	1-0	2-0
		0-0	0-1	1-1	Retur	5-0	1-0	0-1	1-0	5-3	0-1	3-0	0-1	1-1	1-0
5	C.S.M. Reșița	1-3	1-4	2-2	1-0	Tur	0-2	0-3	1-3	2-1	1-1	1-0	2-1	1-3	1-0
		1-2	4-2	1-2	0-5	Retur	2-1	2-1	3-0	1-2	2-0	1-0	0-3	2-0	1-0
6	A.S. Cugir	2-3	1-0	3-1	0-0	2-0	Tur	2-1	3-1	1-2	2-2	0-2	2-2	0-0	2-0
		0-1	0-1	1-2	0-1	1-2	Retur	2-0	0-4	3-1	1-2	2-0	2-0	2-0	0-1
7	INDUSTRIA SÎRMII Cp.T.	1-2	0-4	2-0	0-0	3-0	1-2	Tur	3-0	2-2	0-1	0-3	5-4	0-2	1-1
		1-6	0-0	0-2	1-0	1-2	0-2	Retur	0-3	4-0	3-0	1-0	0-2	2-0	3-0
8	GAZ METAN Mediaș	1-3	0-1	1-1	0-2	3-1	1-3	0-3	Tur	0-1	1-2	1-0	1-0	1-1	1-0
		0-0	0-0	1-3	0-1	0-3	4-0	3-0	Retur	2-0	3-0	0-2	0-3	1-0	0-1
9	CLUJEANA Cluj	0-0	0-2	0-5	1-1	1-2	2-1	2-2	1-0	Tur	1-1	0-0	1-1	2-3	1-1
		3-0	1-2	3-0	3-5	2-1	1-3	0-4	0-2	Retur	1-2	1-1	1-0	1-4	2-0
10	C.F.R. Arad	0-2	0-0	0-2	0-3	1-1	2-2	1-0	2-1	1-1	Tur	0-2	1-3	0-0	0-2
		0-3	0-7	1-3	1-0	0-2	2-1	0-3	0-3	2-1	Retur	2-1	2-2	1-0	2-1
11	MINERUL Lupeni	0-3	0-0	0-1	3-0	0-1	2-0	3-0	0-1	0-0	2-0	Tur	0-2	2-0	0-1
		0-1	1-3	1-0	0-3	0-1	0-2	0-1	2-0	1-1	1-2	Retur	2-0	1-2	6-0
12	C.S.M. Sibiu	0-3	0-1	0-1	0-2	1-2	2-2	4-5	0-1	1-1	3-1	2-0	Tur	1-0	1-0
		2-3	1-2	1-3	1-0	3-0	0-2	2-0	3-0	0-1	2-2	0-2	Retur	1-0	0-2
13	RECOLTA Carei	3-0	2-4	1-3	0-1	3-1	0-0	2-0	1-1	3-2	0-0	0-2	0-1	Tur	1-5
		0-4	1-1	2-1	1-1	0-2	0-2	0-2	0-1	4-1	0-1	2-1	0-1	Retur	2-0
14	ARIEȘUL Turda	1-3	0-0	2-5	0-2	0-1	0-2	1-1	0-1	1-1	2-0	1-0	0-1	5-1	Tur
		0-1	0-3	1-0	0-1	0-1	1-0	0-3	1-0	0-2	1-2	0-6	2-0	0-2	Retur

Vă prezentăm ANTRENORII ŞI FOTBALIŞTII EMERIŢI

TITUS OZON

O fentă, un adversar aruncat în dreapta, a doua fentă, un alt adversar „pierdut" în stînga. Un atac vijelios prin alunecare, dar mingea împreună cu atacantul sar dezinvolt şi acest obstacol. (Spectatorii rîd de parcă ar vedea... Fanfan la Tulipe). Iată-l în faţa portarului. Un şut năpraznic? Nu. Piciorul a schiţat ceea ce astăzi specialiştii numesc „paradinha" braziliană. Portarul (un portar cu „nume" şi cu vechi state de serviciu) a plonjat disperat într-un colţ al porţii, dar în gol... pentru că gheata şi-a oprit fulgerător arcul de cerc la cîţiva centimetri de balon, apoi l-a lovit uşor, iar mingea s-a rostogolit copăcel-copăcel în colţul opus, liber.

De la această fază, pe care un bătrîn „ozonist" i-o evoca — omagial — jucătorului său favorit, am pornit acest „scurt metraj" retrospectiv.

VORBEŞTE OZON

— M-am născut la 200 de metri de poarta unui stadion (de fapt era un biet teren, dar noi l-am numit, din amor propriu, stadion), care a însemnat leagănul fotbalistic al multor „nume" de ieri şi de azi. Am văzut lumina zilei la 13 mai 1927, în casa cu nr. 63 de pe strada Spătarul Milescu. Primii paşi de „mormoloc" m-au dus — chemarea destinului — spre terenul Obor, de al cărui gard aveam să rămîn agăţat pînă la... vîrsta de 7 ani. Ca să n-o mai lungesc, vreau doar să spun că de atunci deschideam zilnic acea poartă, de mai multe ori chiar decît pe cea de acasă. Cu excepţia zilelor cînd mă uitam pur şi simplu pe teren şi cînd maică-mea mă „strîngea" seara acasă, cu bătul, ca pe gîşte... Comprimînd anii de autoucenicie...

— *...ar însemna să sărim peste obiectul curiozităţii vii a reporterului, dar mai ales a cititorului, interesat la maximum de conţinutul cuvîntului fermecat AUTOUCENICIE. Aşadar, vă rog...*

— În aceşti 4—5 ani, am învăţat „lipirea mingii de picior". Jucînd ore întregi cu o minge de tenis, am învăţat, cît era ea de nărăvaşă, s-o stăpînesc. O ţineam de 80—100 de ori pe picior, o stopam în aer, o loveam cu „falsul" ca la biliard. Cînd am schimbat-o cu mingea „adevărată", de fotbal, îmi „ieşea" orice jonglerie... Căpătasem, de fapt, elementul după care suspină azi antrenorii şi care se numeşte — simplu — TEHNICA INDIVIDUALĂ.

— *Cînd a avut loc debutul oficial?*

— Mai devreme decît am sperat eu şi au crezut antrenorii mei, de la Unirea Tricolor, forţaţi să mă introducă în meciul cu „Izvorul nou" cu licenţă falsă, în locul jucătorului titular, Sotir, care a lipsit. Era bineînţeles un meci de juniori, eu n-aveam decît 14 ani, dar m-am mişcat bine, am „văzut" poarta, am dat un gol din voleu de la 20 de metri şi... am rămas titular de drept.

— *Cînd a început „senioratul"?*

— La 16 ani. Cînd mai eram încă junior I, cum se socoteşte astăzi. Aş adăuga că „senioratul" a durat 20 de ani pe muchie şi că puteau fi şi mai mulţi. Azi regret că m-am lăsat. Mai puteam „spune" ceva în fotbal...

„DUPĂ 20 DE ANI...

...de fotbal, poţi să scrii 20 de cărţi" — susţine Titus Ozon. Are dreptate. Mai ales cînd este vorba de activitatea intensă a uneia din marile vedete ale fotbalului românesc. Ţişnind proeminent în arena fotbalului nostru, „regele neîncoronat al Oborului" de acum 25 de ani a umplut multe pagini memorabile din viaţa stadioanelor de la noi şi de peste hotare. În perioadele sale — Unirea Tricolor, Dinamo, Progresul, Rapid — Ozon a însemnat *fantezie, „maşină de goluri"* (a fost jucătorul care după război — şi pînă azi — a înscris cele mai multe goluri), *măiestrie.*

20 de ani, evoluţiile sale au fost urmărite cu emoţie şi admiraţie de zeci de mii de spectatori, care-şi făcuseră din atacantul „argint viu" un idol. Sutele de scrisori păstrate (au fost mii — ne mărturiseşte cu un semn de autoreproş Ozon) atestă o mare popularitate.

Să vrei să spui cît trebuie despre cariera fotbalistică a lui Ozon este — raportat la spaţiul nostru — o imposibilitate. Ne mărginim, aşadar, la rubrica...

...SUPERLATIVE

Cea mai frumoasă amintire: 1—1, în 1952, cu echipa U.R.S.S., la Moscova. Vestitul Netto, „umbră" a lui Ozon, a cunoscut în acest meci drama urmăritorului de cursă lungă care nu se întîlneşte cu cel urmărit decît după linia de sosire. Iar „după linia de sosire", Netto i-a adresat lui Ozon un singur cuvînt: „Molodeţ!" (Bravo!).

Cea mai amară: înfrîngerea de la Turku (tot în 1952), meci în care echipa României a fost la un pas de o mare performanţă în faţa garniturii de aur a Ungariei.

Cel mai puternic adversar: „estetul" Piţi Apolzan.

Cel mai bun partener: „tancul" Ene.

Cea mai bună garnitură de club în care a evoluat: (Dinamo) Fuleiter — Ambru, Băcuţ II, Szöke — Băcuţ I, Călinoiu — Barta, Nicuşor, Ene, Ozon, Suru.

În încheiere, un capitol special pentru Dumitriu.

„AM IUBIT GOLUL"

Mulţi afirmă azi că „urmaşul" de drept al lui Ozon este talentatul rapidist Dumitriu II. Abordînd acest subiect cu „bătrînul" Titus, am primit următorul răspuns — replică: „Dumitriu? Talent din cap pînă în picioare. Are însă un mare defect. Nu-l interesează golul! Uită că pentru 1 gol luptă 10 coechipieri, că pentru 1 gol îşi opresc respiraţia mii de spectatori pe care înscrierea lui îi face fericiţi. Eu am iubit golul. De aceea, au fost meciuri în care am dat 5, 7 şi chiar 9 goluri... Golul mi-a dat cele mai mari satisfacţii. Golul mi-a dat mie — şi coechipierilor mei — *moralul.* Că mă distram şi eu pe teren? E adevărat, dar o făceam la 4—0, 5—0 pentru echipa mea. Cînd succesul era asigurat..."

MARIUS POPESCU

CUVINTE ÎNCRUCIŞATE

DE LA C. M. ADUNATE...

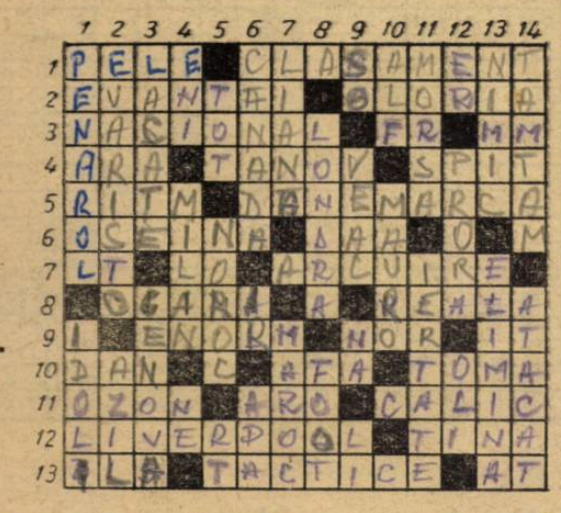

ORIZONTAL: 1). „Perla neagră" — Decide pe primii doi în fiecare grupă. 2). Desfăşurare din centru către margini în acţiunile de atac — A pus pe picioare o redutabilă selecţionată portugheză pentru turneul final din Anglia 3). Una din marile echipe uruguayene — Franţa (abr.) — Milimetru. 4). A lucra... terenul — Mijlocaş bulgar din meciul România — Bulgaria (3—1) jucat la Bucureşti la 28 iunie 1953, în preliminariile C. M. din 1954 — Vîrf... de atac. 5). Puisaţie a meciului, cu oscilaţii de la „lent" la „infernal" — Ţară europeană participantă la C. M. din 1958 şi 1966 (eliminată în preliminarii). 6). Substanţă organică din oase, piele şi cartilaje — Publicist şi erudit norvegian din secolul trecut. 7). Locotenent (abr.) — Înaintaşi la... Londra! — Încovoiere elastică la loviturile cu capul. 8). Cursele acestora pe Wembley (Londra), în perioada turneului final 1966, au necesitat transferarea meciului Franţa — Uruguay de pe acest stadion pe White City — Existentă. 9). Nemăsurat, cum este interesul iubitorilor de fotbal pentru actualul C. M. — Umbrelă ad-hoc a stadioanelor — Spetează. 10) Stîlp al selecţionatei noastre în preliminariile actualului C. M. — Asociaţia fotbalului argentinian — Apărător al buturilor României în meciul cu Bulgaria (2—1), disputat la Sofia la 11 octombrie 1953 (Preliminariile C.M. din 1954)... 11) ...şi una din extremele noastre din acelaşi meci — Insulă daneză — „Cocoşul" lui Henri Guerin. 12). Unul din oraşele actualului turneu final, campioana Angliei şi... viitorul adversar al Petrolului în C.C.E. — Argentina, în final! 13). Revine în refrenele populare — Schemele de luptă — Atac oprit la jumătate!

VERTICAL: 1). Împreună cu echipa menţionată la 3 orizontal, dă cei mai mulţi selecţionaţi naţionalei Uruguayului — Jucători... divinizaţi. 2). Mijlocaş argentinian în finala Uruguay — Argentina (4—2) din primul C. M. de fotbal (Montevideo 1930) — Adăpost. 3). Incuietori... gazonate — Port italian, aici s-au îmbarcat jucătorii români în 1930, în drum spre Montevideo. 4). Fluviu în Peru — Echipă italiană fruntaşă, a servit în 1965 ca parteneră selecţionatei noastre într-un joc de verificare din actualul C. M. — Pe noi. 5). Întreg — Suride la Pronosport — Ultimele din sport! 6) A participat la C.M. din 1958 în serie cu Mexicul şi Statele Unite — Alifie — Transformă fotbalul în polo. 7). Plantă lemnoasă din pădurile tropicale — Ţară africană participantă la C.M. din 1962 şi 1966. 8). A găzduit prima surpriză (Anglia — Uruguay) din actualul turneu final — Picior de englez. 9). Prin centrul Glasgow-ului! — Perioadă scursă de la înfiinţarea Federaţiei engleze de fotbal pînă la disputarea întîlnirii Anglia — Restul lumii — Poftim — Litiu. 10). ...Ramsey, fost fundaş al naţionalei Angliei la C.M. din 1950, azi antrenor al lotului englez — Stoper şi căpitan al brazilienilor în Chile 1962. 11). Mamifer din mările arctice şi antarctice — Absolvite. 12). R — Înaintaş în valuri — Riu în Sudan. 13). Zero şi iar zero, ca în meciul Anglia — Uruguay de la 11 iulie 1966 — A învinge, începînd din sferturi. 14). În arsenalul de „luptă" al înfocaţilor suporteri brazilieni, italieni, spanioli şi alţii — Încolţit în vederea depunerii de balon.

Cuvinte mai puţin cunoscute: DAA, ARO, ENI, OLI.

G. C.

DIN ÎNCEPUTURILE FOTBALULUI ÎN ROMÂNIA

Pentru prima dată, s-a jucat fotbal în ţara noastră în ultimul deceniu al secolului trecut. Locul său de naştere a fost pe un loc viran „maidanul de la Bolta rece, peste drum de lăptăria Flora" („Ecoul sportiv" din 15.I.1922), care se afla la capul podului Mogoşoaia, aproximativ pe locul unde azi se înalţă clădirea Institutului Geologic de pe şoseaua Kiseleff. Autorii nu sînt de aceeaşi părere în privinţa anilor de început ai fotbalului la noi. După unii, primele jocuri ar fi avut loc în anul 1893, alţii vorbesc de anul 1896, iar a treia grupă situează începutul lui prin 1898—1899.

Jocul a pătruns în ţara noastră pe două căi: fie adus de funcţionarii de la firmele străine, care îşi aveau sucursale în România, fie adus de studenţii români întorşi de la studii din ţările apusene. Aşa se explică şi apariţia lui aproximativ în aceeaşi perioadă şi la Ploieşti, unde industria petrolieră începuse să se dezvolte cu participarea largă a capitalului străin. Tot la sfîrşitul secolului trecut, fotbalul începe să fie practicat şi în principalele oraşe din Transilvania şi Banat, în special Arad şi Timişoara.

În Bucureşti, primele echipe au fost alcătuite din funcţionarii străini de la întreprinderile şi instituţiile care îşi aveau reşedinţa aici. Apoi, în aceste echipe au început să pătrundă elevi şi studenţi români. Nu trebuie să ne închipuim că activitatea fotbalistică a fost de la început organizată. Cele două-trei echipe existente jucau între ele meciuri amicale, care aveau o durată variabilă şi care se disputau de obicei duminica. Prima echipă propriu-zisă, înfiinţată la Bucureşti în anul 1904, a fost Olympia, apoi Colentina, iar în 1906 la Ploieşti a fost alcătuită formaţia F.C. United. În general, echipele aveau un caracter efemer. Mario Gebauer, unul din primii jucători de fotbal ai timpurilor, povesteşte în „Ecoul sportiv" din 15.I.1922: „...Cum se certau doi jucători mai de seamă, fiecare din ei îşi recruta cîţiva partizani şi a doua zi auzeai că s-a format cutare sau cutare club", iar mai departe: „Pe atunci, un căpitan ca să-şi aleagă echipa pe teren, trebuia să promită echipierilor săi cel puţin cîte o friptură şi o halbă cu bere şi dacă echipa ieşea învingătoare, un butoi cu bere era pus la bătaie..."

Prima competiţie de fotbal din Capitală s-a disputat în anul 1906 şi a fost cîştigată de Olympia. Apoi, pînă în 1909, activitatea fotbalistică se rezumă la meciuri amicale. În 1909, cele trei echipe existente îşi formează un for tutelar: „Asociaţiunea cluburilor de fotbal", care organizează chiar din acest an o cupă ce se va termina în primăvara anului 1910. În 1909, amintim şi disputarea unor întîlniri între echipe de club din Bucureşti şi Cluj, precum şi un meci de club cu o echipă turcă, în trecere prin ţara noastră (1910).

În Capitală, începînd cu 1909, au loc diverse competiţii anuale la care vor participa tot mai multe echipe. O dată cu înfiinţarea „Federaţiunii Societăţilor sportive din România" (F.S.S.R.) în 1912, a luat fiinţă şi „Comisiunea de foot-ball asociaţie", care era forul de conducere al activităţii fotbalistice. S-a început acum şi traducerea în limba română a unor termeni din regulament, care a dat naştere unor denumiri destul de curioase pentru ziua de azi. Astfel, compartimentele echipei erau: păzitorul porţii (portar), apărători, intermediari (halfi) şi atacarea.

În 1912, tot în Capitală, se organizează şi primul campionat şcolar de fotbal la care participă patru licee. Începînd cu anul 1912, fotbalul se răspîndeşte cu repeziciune în toată ţara, iar competiţiile vor fi din ce în ce mai multe în fiecare an. Activitatea este însă întreruptă aproape total de izbucnirea primului război mondial. În timpul războiului, apare jocul numit „miuţă", la care luau parte echipe de şase jucători şi care a fost practicat încă cîţiva ani după război.

Începînd din 1919, cînd s-a creat „Uniunea cluburilor de fotbal asociaţie" (U.C.F.A.), activitatea fotbalistică renaşte repede, jocul fiind acum cunoscut şi practicat în toată ţara. În 1919, menţionăm participarea echipei noastre militare la jocurile interaliate de la Paris unde, cu o echipă alcătuită în pripă şi neantrenată, am obţinut rezultate slabe în faţa Franţei, Italiei şi Greciei.

În sfîrşit, în anul 1921 s-a organizat primul campionat naţional de fotbal din România pe anii 1921—1922, cîştigat de celebra echipă timişoreană Chinezul.

I. TODAN
asistent la I.C.F.

1909
1910
1911
1912
1913
1942

17 LUNI ANTRENOR ÎN SIRIA

DE VORBĂ CU CORNEL DRĂGUŞIN

Acum două duminici, revedere neaşteptată cu antrenorul Cornel Drăguşin în tribuna de pe „Republicii".

— Am trei ore de cînd am sosit în ţară şi m-am grăbit să vin la meci. Am ţinut cu tot dinadinsul să văd măcar o etapă din campionatul nostru. Mi-era dor de atmosfera stadioanelor bucureştene, voiam să-mi revăd cunoscuţii, să văd „la lucru" echipele noastre, pe care nu le-am mai urmărit de un an şi jumătate. Am fost în Siria, unde în tot acest timp am antrenat echipa armatei siriene.

— Sînteţi pregătit pentru un interviu?

— Nu! Mai bine trec mîine pe la dv., la revistă.

Şi iată-l a doua zi, exact la ora fixată, în faţa noastră.

— Am adus şi acest dosar, în care aveţi imaginea activităţii depuse de mine în Siria.

Iată un articol pe 5 coloane din „Al Mawkef Al Riadi" care anunţă sosirea unui antrenor român la echipa armatei siriene, dar se întreabă — sceptic — dacă el va reuşi mai mult decît predecesorii săi, un cehoslovac, doi iugoslavi şi un ungur. „Al Ousboun Al Riadi" publica un interviu cu C. Drăguşin.

— La început mi-a fost destul de greu, completează interlocutorul nostru, pentru că una este concepţia despre sport în Siria şi alta la noi. Fotbaliştii nu prea erau obişnuiţi cu luerul întens, în vederea atingerii unui scop; dar atunci cînd au înţeles că tot ceea ce fac este pentru ei, pentru înlăturarea deficienţelor, au muncit mult.

— Cum se prezenta echipa la care aţi fost angajat?

— Echipa armatei era — şi este — una dintre cele mai bune din Siria. Atunci cînd am luat-o în primire, vîrsta medie era foarte mare: 28,6 ani. Am lăsat-o cu o medie de vîrstă în jurul a 25 de ani. Avea o pregătire fizică necorespunzătoare; acum ţi-e mai mare dragul să-i priveşti: timp de 90 de minute, jucătorii nu încetinesc ritmul. Cu un singur lucru mi-a fost mai greu: mirajul mingii îi făcea pe jucători să uite de obligaţiile legate de tactica de joc. Totuşi, pînă la urmă, şi lucrul acesta s-a rezolvat.

Dar să răsfoim mai departe tăieturile din ziare ale lui C. Drăguşin. **„Al Riada"** consemnează ca un succes faptul că formaţia armatei siriene a ocupat locul doi, după Irak, dar înaintea Kuweitului şi Iordaniei, într-un turneu al echipelor militare de fotbal ale acestor ţări.

C. Drăguşin ne serveşte o serie de amănunte:

— A fost o competiţie organizată la trei săptămîni după sosirea mea la Damasc şi mie mi-a folosit foarte mult: am organizat imediat un cantonament, am îndreptat cît am putut pregătirea, dar în acelaşi timp am cunoscut jucătorii, mi-am dat seama de deficienţe, am ştiut, în continuare, pe ce pedală să apăs. La această muncă am fost foarte mult ajutat de conducerea echipei, dornică de rezultate cît mai frumoase.

Şi rezultatele, după cum citim în presa siriană, nu au întîrziat: 4—1 (1—1) cu echipa armatei engleze! Dar iată şi o altă ştire: C. Drăguşin este însărcinat de Comitetul superior al sporturilor să se ocupe de pregătirea echipei naţionale a Siriei pentru Jocurile Pan-arabe din august — septembrie 1965, de la Cairo.

Frunzărim în continuare dosarul. Presa comentează rezultatul obţinut de echipa lui Drăguşin în compania lui T.S.K.A. Moscova: 1—2, după ce formaţia armatei siriene conduse cu 1—0 pînă la sfîrşitul meciului. Egalarea a survenit printr-un autogol...

— Cine a jucat fotbal ştie cît de mult „dezumflă" o echipă un autogol, completează Drăguşin. Cu prilejul acestui meci a fost stabilit recordul de spectatori la o partidă de fotbal, la Damasc: 12 000! Şi acum simt o strîngere de inimă cînd mă gîndesc la acest meci.

— Cum aţi organizat antrenamentele?

— Orele de pregătire erau în general dimineaţa, cu excepţia zilei de marţi, cînd antrenamentul se făcea după masă: în fiecare joi, dimineaţa şi după amiaza — individualizare. Se lucra între 60 şi 180 de minute. Încetul cu încetul, echipa se prezenta tot mai bine, fapt confirmat de ultimele rezultate internaţionale.

Într-adevăr, în ziarele de la 23 ianuarie 1966 dăm peste un rezultat: Selecţionata armatei siriene — Selecţionata Danemarcei 0—1; la 4 februarie, altul: 1—3 cu echipa olimpică a R.D. Germane; la 24 aprilie, victorie cu 3—2, obţinută asupra campioanei Libanului, Racing-Club Beyrouth, chiar la Beyrouth; la 30 iunie: 1—1, la Damasc, cu selecţionata Algeriei.

— A fost o frumuseţe de meci şi totodată meciul de adio pentru că a doua zi am plecat spre patrie, ne spune Drăguşin.

În cronica meciului, **„Al Mawkef Al Riadi"**, ziarul care se arătase sceptic la sosirea lui Drăguşin în Siria, cere ca antrenorului român să i se prelungească contractul...

— Şi veţi reveni în Siria?

— Nu ştiu. Eu vreau să rămîn la Bucureşti! Lipsesc din ţară de la 20 februarie 1965.

T. A.

WORLD CHAMPIONSHIP

JULES RIMET CUP. 1966

CULESE DE LA C. M.

● *Actualul antrenor al R.P.D. Coreene, Myung Rye Hyun a făcut parte ca inter stînga din selecționata coreeană care a participat la Jocurile Olimpice de la Londra din anul 1948. El a fost nevoit să abandoneze fotbalul, în urma unei răni căpătate la genunchi în cursul războiului din Coreea și s-a dedicat carierei de antrenor după ce a absolvit o școală de antrenori în Uniunea Sovietică.*

● *Cît privește echipa R.P.D. Coreene, ea prezintă cîteva particularități cu care nu se poate mîndri nici o altă echipă : toți componenții lotului deplasat în Anglia aparțin aceluiași club (echipa armatei) ; nici unul din ei nu fumează și nu consumă alcool ; nici unul din ei nu este căsătorit și locuiesc toți în aceeași clădire.*

● *In cursul unei reuniuni a U.E.F.A., ținută recent la Londra, s-a stabilit ca finala „Cupei campionilor europeni" ediția 1966—67 să aibă loc la Lisabona la 24 mai 1967, iar finala „Cupei cupelor", o săptămînă mai tîrziu la Hanovra sau Nürenberg.*

● *Pentru a lupta contra „spleen"-ului care amenință moralul echipei sale, antrenorul mexican Ignacio Trelles a angajat o orchestră care delectează pe jucători cu cunoscutele și frumoasele arii ale folclorului mexican.*

● *Recent, a fost judecat și condamnat la 2 ani închisoare cetățeanul englez Edward Walker Bletchey, acuzat de complicitate la furtul „Cupei Jules Rimet". Autorul material al acestui furt n-a putut fi identificat nici pînă astăzi.*

● *In ziua de 30 iulie a. c., pe stadionul Wembley, 600 ziariști prezenți la marea competiție vor fi chemați să aleagă prin vot pe cel mai mare fotbalist al lumii, căruia în cadrul banchetului oficial de închidere i se va atribui un trofeu oferit de F.I.F.A.*

● *O carte despre viața lui Eusebio, scrisă de către acesta, în colaborare cu gazetarul portughez Fernando Garcia, va apare imediat după terminarea Campionatului mondial. Casa editoare pune succesul acestei cărți în directă legătură cu locul pe care echipa națională portugheză îl va ocupa la actuala ediție a competiției mondiale.*

● *Toți arbitrii care conduc jocurile actualei ediții a marii competiții vor primi, în afară de cheltuielile de întreținere și transport, cîte un fluier de argint ca amintire. Cei trei arbitri care vor conduce marea finală, vor primi și cîte un exemplar-copie a „Cupei Jules Rimet".*

● *Chiar înaintea primului meci al Braziliei, conducătorul delegației a primit următorul mesaj din partea președintelui Republicii braziliene, Castello Branco :*

„Vă rog, în numele celor 80 milioane de brazilieni, să transmiteți jucătorilor noștri speranța pe care o avem în ei, pentru ca ei să aducă Braziliei „Cupa Jules Rimet" pe care noi am știut să o cîștigăm de 2 ori la rînd".

Imagine de la meciul Republica Federală Germană — Elveția (5—0). De la stînga la dreapta : Bäni, Odermatt, Elsener, Grobéty și Held, care va înscrie unul din golurile echipei sale.

ASPECTE...

● La Sheffield, cu două ore înainte de începerea jocului dintre R.F.G. și Elveția, spre numeroasele porți ale stadioanelor se îndreptau grupuri masive de suporteri germani și elvețieni. Puteau fi recunoscuți, în comparație cu spectatorul englez, neutru și rezervat, prin numeroasele detalii vestimentare (tricouri tip „World Cup", pantaloni în culori alb-negru ca mingile „Adidas"), prin steagurile pe care le fluturau în toate direcțiile, prin talăngi, unele de proporția unor clopote de catedrală, făcute dintr-un aliaj mai ușor, prin piriitori, tobe și alte instrumente.

Cei mai sobri dintre ei purtau la butoniere doar niște rozete mari cît o crizantemă, confecționate din hîrtie colorată, ca pe vremea războiului celor două roze, sau fișii subțiri legate în jurul gîtului ca niște panglici, toate acestea în gama cromatică a drapelului național.

Porțile stadioanelor nu erau încă deschise. În fața fiecăreia dintre ele se conturau și creșteau, ca ciupile bine dospite, cele două tabere.

Pe măsură ce se apropia începerea meciului, suporterii celor două tabere au început să se însuflețească, dîndu-și replici unii altora. Totul se aduna într-o substanță simfonică pentru sute de instrumente și mii de voci, ce se înălțau întocmai unei bombe atomice din această dezordine sonoră. Dacă închideai ochii, ai fi putut să te crezi în mijlocul unei hale de cazangerie unde se bat nituri pe pîntecul vreunui uriaș transatlantic.

La un moment dat, se vede apropiindu-se o procesiune stranie : patru tineri cu steag elvețian merg înaintea unui cărucior de copil, împins de un tînăr îmbrăcat în costum național. În cărucior stătea imposibil, dormind parcă după un supt copios, leul Willi, mascota C.M., de dimensiunea unui băiețaș dolofan.

De parbrizul cărucior atîrna o minge de fotbal, iar de osia roților din față o talangă care făcea oficii mai bune decît orice claxon. Deodată, pe un panou de dimensiunea unui ecran de cinemascop, apare desenată o poartă de fotbal în fața căreia se găsea într-o tipică poziție de portar înfrînt, Tilkovski (R.F.G.). Un tînăr englez a desenat cu creta neagră o minge care înainta la păianjen și alături scria : Elveția — R.F.G. 1—0. Amicii îl aplaudau frenetic. Încurajat de cei care vroiau majorarea scorului, tînărul desenează încă o minge în colțul opus și scrie 2—0.

Suporterii echipei germane, care văd această paradă, rămîn o clipă descumpăniți, dar după ce se desmeticesc încep să scandeze numele unuia dintre zeii lor (Uwe ! Uwe !) de parcă implorau o divinitate, în sensul : „Privește-i Uwe și pedepsește-i pentru faptele lor !" (Bineînțeles era vorba de Uwe Seeler).

După cum se știe, elvețienii au primit cea mai serioasă porție de goluri, dar suporterii lor, printr-o conduită de totală sportivitate, i-au încurajat și după 5—0, fără ca la sfîrșit să se desolidarizeze de ei.

● Printre ziariștii instalați la masa presei cu ocazia meciului Spania — Argentina îl văd și pe Di Stefano.

Primul jucător eliminat de pe teren la Campionatul mondial: argentinianul Albrecht, exclus de arbitru în meciul cu Republica Federală Germană.

Mă gîndesc înainte de începerea jocului, cît de greu îi va fi să rămînă lucid și imparțial în fața unor stări sufletești contradictorii. Argentinian de origină, el și-a cîștigat consacrarea în Spania, alături de Gento, de Zocco și de ceilalți. Cu care din cele două echipe va suferi sau se va bucura ? Ce va fi gîndit mai tîrziu, în minutele 65 și 78, cînd telefoanele instalate la masa presei au anunțat imediat în Europa și America de Sud isprăvile lui Artime (autorul celor două goluri argentiniene). După meci am avut de gînd să vorbesc cu el. M-am apropiat, așteptînd să se ridice. Cu bărbia sprijinită în palme, Alfredo a rămas nemișcat cîteva minute. Era singurul om de pe acest stadion care nu-și părăsea locul. Ar fi fost o impietate să-l deranjez. Se gîndea poate să aștepte să i se limpezească mintea, să i se scurgă de pe geamul conștiinței aburul de supărare sau de bucurie. M-am hotărît să vorbesc cu el despre acest meci, altă dată.

● La ieșirea de pe stadionul din Birmingham, am văzut mașina unui spectator, vopsită cu multă fantezie. Pe părțile laterale de la una din roțile din față pînă la cea din spate, se înșiruiau steagurile tuturor celor 16 țări participante la turneul final. Deasupra, pe capotă, era pictat celebrul Willi în dimensiuni mari. În față, pe capotă, în jurul unei mingi de fotbal, era scris : „Cupa Mondială 1966 adună în Anglia pasionații din întreaga lume". Iar în spate pe portbagaj : „Vrem să vedem un fotbal mai frumos decît Brigitte Bardot".

PENTRU AGENDA DV.

5 IULIE

Cupa Balcanică

Constanța : Farul — Lokomotiv Sofia 4—1 (1—0)

Amicale

Craiova : Știința — Spartak Subotița 1—1 (1—0)
Oradea : Crișul — Jednota Zilina 4—0 (2—0)

6 IULIE

Amicale

Chorzow : Polonia — Anglia 0—1 (0—1)
Malmö : IF Malmö — Brazilia 1—3 (0—3).
Copenhaga : Copenhaga — Italia 0—4 (0—3).
Manchester : Old Stretfordians — Bulgaria 1—12 (0—7).
Petroșeni : Jiul — Botev Vrața 4—1 (1—1)
Hunedoara : Metalul — Chemie Zeitz 1—0 (0—0)
Karl Marx-Stadt : S.C. Karl Marx-Stadt — Dinamo Pitești 1—0 (0—0)

Campionatul european feroviar

Utrecht : Olanda — Rapid București 0—2 (0—1)

9 IULIE

Aiud : A. S. Aiud — Chemie Zeitz 2—1 (2—1)
C. Turzii : Ind. Sîrmii — Chemie Zeitz 2—1 (2—1)

Cupa Balcanică

17 IULIE

București : Rapid — Farul Constanța 3—3 (3—0).

ÎN JURUL BALONULUI ROTUND

● Federația din R. F. Germană a perfectat două meciuri pentru echipa sa de speranțe (tineret) : cu Turcia la 12 octombrie, în R. F. Germană și cu România la 16 noiembrie, la București.

● Supărat pe clubul său, Rapid Viena, portarul Pichler a fost repede împăcat : i s-a acordat un apartament în... imobilul clubului...

● Antrenorul echipei belgiene Racing White, Höffling, a pariat cu cîțiva prieteni că dacă formația sa va rămîne în prima ligă va face pe jos drumul de la Gand la Bruges. Și cum echipa și-a păstrat locul, Höffling s-a executat; dar i-au trebuit 11 ore ca să parcurgă cei 40 de kilometri și apoi alte 48 de ore de stat în pat ca să-și revină...

● Cunoscuții fotbaliști cehoslovaci Nowak, Pluskal și Masopust au fost sărbătoriți de clubul lor Dukla Praga pentru îndelunga lor activitate. Clubul le-a oferit cîte un mic balon de aur, montat pe un teren miniatural.

● Cluburile italiene și-au trimis numeroși emisari speciali în Anglia pentru a încerca să achiziționeze cîțiva jucători printre care Beckenbauer, Asparuhov, Daniel Onega etc., precum și pe Denis Law. Se speră că după Campionatul mondial se va permite din nou angajarea de jucători străini.

● Federația belgiană a aprobat ca echipele de club să poată folosi 3 jucători străini în loc de 2, cum era pînă acum, în partidele de campionat.

PROGRAMUL PRIMULUI CAMPIONAT AL EUROPEI

Nici nu se vor fi stins bine ecourile celei de a VIII-a ediții a Campionatului mondial și atenția iubitorilor fotbalului de pe continentul nostru va fi atrasă spre o nouă și pasionantă competiție: prima ediție a Campionatului Europei, care va începe în toamnă și se va încheia în 1968.

După cum se știe, cele 31 de echipe naționale înscrise au fost repartizate în 8 grupe. Componența lor este cunoscută. În rîndurile care urmează vom da programul jocurilor, cu datele respective, din cele 8 grupe :

GRUPA I

23.X.	1966	Irlanda — Spania
16.XI.	1966	Irlanda — Turcia
7.XII.	1966	Spania — Irlanda
1.II.	1967	Turcia — Spania
22.II.	1967	Turcia — Irlanda
21.V.	1967	Irlanda — Cehoslovacia
31.V.	1967	Spania — Turcia
18.VI.	1967	Cehoslovacia — Turcia
1.X.	1967	Cehoslovacia — Spania
22.X.	1967	Spania — Cehoslovacia
15.XI.	1967	Turcia — Cehoslovacia
Fără dată		Cehoslovacia — Irlanda

GRUPA A II-A

13.XI.	1966	Bulgaria — Norvegia
13.XI.	1966	Portugalia — Suedia
1.VI.	1967	Suedia — Portugalia
8.VI.	1967	Norvegia — Portugalia
15.VI.	1967	Suedia — Bulgaria
28.VI.	1967	Norvegia — Bulgaria
3.IX.	1967	Norvegia — Suedia
5.XI.	1967	Suedia — Norvegia
12.XI.	1967	Portugalia — Norvegia
12.XI.	1967	Bulgaria — Suedia
26.XI.	1967	Bulgaria — Portugalia
17.XII.	1967	Portugalia — Bulgaria

GRUPA A III-A

2.X.	1966	Finlanda — Austria
23.IV.	1967	Grecia — Austria
10.V.	1967	Finlanda — Grecia
28.V.	1967	U.R.S.S. — Austria
30.VIII.	1967	U.R.S.S. — Finlanda
6.IX.	1967	Finlanda — U.R.S.S.
24.IX.	1967	Austria — Finlanda
15.X.	1967	Austria — U.R.S.S.
5.XI.	1967	Austria — Grecia
22.XI.	1967	Grecia — Finlanda
Fără dată		U.R.S.S. — Grecia
Fără dată		Grecia — U.R.S.S.

GRUPA A IV-A

9.IV.	1967	R.F. Germană — Albania
3.V.	1967	Iugoslavia — R.F.G.
14.V.	1967	Albania — Iugoslavia
8.X.	1967	R.F.G. — Iugoslavia
12.XI.	1967	Iugoslavia — Albania
17.XII.	1967	Albania — R.F.G.

GRUPA A V-A

7.IX.	1966	Olanda — Ungaria
21.IX.	1966	Ungaria — Danemarca
30.XI.	1966	Olanda — Danemarca
5.IV.	1967	R.D. Germană Olanda
10.V.	1967	Ungaria — Olanda
24.V.	1967	Danemarca — Ungaria
4.VI.	1967	Danemarca — R.D.G.
13.IX.	1967	Olanda — R.D.G.
27.IX.	1967	Ungaria — R.D.G.
4.X.	1967	Danemarca — Olanda
11.X.	1967	R.D.G. — Danemarca
29.X.	1967	R.D.G. — Ungaria

GRUPA A VI-A

2.XI.	1966	ROMÂNIA — Elveția
26.XI.	1966	Italia — ROMÂNIA
3.XII.	1966	Cipru — ROMÂNIA
22.III.	1967	Cipru — Italia
23.IV.	1967	ROMÂNIA — Cipru
24.V.	1967	Elveția — ROMÂNIA
25.VI.	1967	ROMÂNIA — Italia
1.XI.	1967	Italia — Cipru
8.XI.	1967	Elveția — Cipru
18 sau 19.XI.	1967	Elveția — Italia
9 sau 16.XII.	1967	Italia — Elveția
Fără dată		Cipru — Elveția

GRUPA A VII-A

2.X.	1966	Polonia — Luxemburg
23.X.	1966	Franța — Polonia
11.XI.	1966	Belgia — Franța
27.XI.	1966	Luxemburg — Franța
19.III.	1967	Luxemburg — Belgia
16.IV.	1967	Luxemburg — Polonia
21.V.	1967	Polonia — Belgia
17.IX.	1967	Polonia — Franța
8.X.	1967	Belgia — Polonia
28.X.	1967	Franța — Belgia
22.XI.	1967	Belgia — Luxemburg
2.XII.	1967	Franța — Luxemburg

GRUPA A VIII-A

22.X.	1966	Țara Galilor — Scoția
22.X.	1966	Irlanda de Nord—Anglia
16.XI.	1966	Scoția — Irlanda de Nord
16.XI.	1966	Anglia — Țara Galilor
12.IV.	1967	Irlanda de Nord — Țara Galilor
15.IV.	1967	Anglia — Scoția

În această grupă se vor mai disputa încă 6 meciuri, care vor conta în același timp și pentru campionatul britanic. Datele lor vor fi stabilite mai tîrziu.

Fotbal

REVISTĂ SĂPTĂMÎNALĂ

Redacția și administrația București, Bd. Mărăști 26, raion 30 Decembrie

COLEGIUL DE REDACȚIE

Constantin Chiriță, Ștefan Covaci, Gh. Dumitrescu, Ion Lupaș, Pavel Marcu, Aurel Neagu (redactor șef), Angelo Niculescu, Andrei Rădulescu, Constantin Teașcă, Dumitru Tomescu, Stelian Trandafirescu (redactor-șef adjunct), Radu Urziceanu (secretar general de redacție), Emerich Vogl, Ion Voicu, Ion Voinescu.

WORLD CHAMPIONSHIP

JULES RIMET CUP, 1966

19 IULIE: ZIUA MARILOR SURPRIZE

Zi agitată în prima manșă a ultimei etape din optimile turneului final (pe grupe)! Dacă partidele de la Londra (Uruguay—Mexic) și Sheffield (Argentina—Elveția) n-au ridicat semne de întrebare și nici n-au provocat discuții prin rezultatele lor, de altfel scontate, în schimb celelalte două, de la Liverpool (Portugalia—Brazilia) și Middlesborough (R.P.D. Coreeană—Italia), au făcut să curgă multă cerneală și să trezească ecouri de-a dreptul tragice în țările al căror fotbal a fost profund lezat de rezultate.

Pe scurt, ziua de marți 19 iulie a cunoscut două eliminări senzaționale: Brazilia și Italia, de două ori câștigătoare ale „Cupei Jules Rimet" și care nutreau speranțe mari în cucerirea definitivă a trofeului. Eliminarea Braziliei era însă previzibilă după eșecul suferit în fața Ungariei. Ea a devenit virtuală, în urma eșecului de marți seară în fața Portugaliei, echipă care înainte de începerea turneului final nu se bucura de prea mare credit, dar care acum figurează printre marile favorite. Iată-i deci, pe foștii campioni mondiali în situația de a lua aproape totul de la capăt și de a începe pregătiri mai intense pentru a fi prezenți, pentru a opta oară, și la turneul final din Mexic, în 1970. Numai că de data aceasta va fi mai greu, deoarece or trebui să lupte și în grupele de calificare, ca orice echipă înscrisă la campionat. Grandoare și decadență?...

Și mai mare a fost, însă, surpriza de la Middlesborough, unde Italia a capotat în fața echipei R.P.D. Coreene. Specialiștii și comentatorii apreciază că este cea mai mare surpriză a campionatelor mondiale de la ediția 1950, cînd reprezentativa S.U.A. a eliminat, tot cu 1—0, echipa Angliei. „Formația nord-coreeană constituie marea revelație a acestui campionat — spune un comentator al agenției France-Press. Ea are meritul de a fi deschis scorul, de a fi jucat calm și de a fi contrat fără menajamente pe italieni, care — jucînd la disperare — s-au dovedit incapabili totuși să-și coordoneze acțiunile! Echipa R.P.D. Coreene, omogenă în liniile defensive, a fost totdeauna periculoasă prin înaintașii avansați, Jang Seng-guk și Pak Du-ik, în special, ale căror pătrunderi rapide au pus constant pe apărătorii italieni în situații dificile. E drept, italienii au avut inițiativa la început și — deși rămași în 10 oameni prin accidentarea lui Bulgarelli în min. 35 — au dominat cu disperare în repriza a doua, ratînd cîteva ocazii mari prin Perani, Rivera, Barison și Facchetti. Dar, jucătorii echipei R.P.D. Coreene s-au bătut extraordinar, în frunte cu portarul Ri Can-mjong, au respins atac după atac și, în plus, au contraatacat fulgerător, ratînd la rîndul lor ocazii bune, printre care una în min. 89.

Așa a luat sfîrșit „drama de la Middlesborough" care a eliminat, fără glorie, o echipă pe care antrenorul Fabbri o pregătește de trei ani pentru acest campionat mondial. „Squadra azzurra" s-a dovedit departe de gloria unui „Inter"...

20 IULIE: ZIUA FAVORIȚILOR...

Ultimele jocuri din cadrul grupelor, desfășurate aseară s-au încheiat cu victoriile echipelor favorite. E drept însă, cele mai multe dintre ele nu au fost scutite de emoții și au trebuit să facă eforturi pentru a obține decizia.

La Manchester, bunăoară, echipa Ungariei a fost condusă cu 1—0 pînă în min. 42 cînd a reușit să egaleze prin... fundașul central bulgar Vutov (al doilea autogol marcat de formația bulgară în acest turneu final...). Pînă atunci, inițiativa aparținuse bulgarilor care au ratat cea mai mare ocazie de a majora scorul în min. 29 cînd Iakimov, singur în fața porții, a tras afară. Treptat, inițiativa a trecut de partea formației maghiare care și-a asigurat pînă la urmă o victorie meritată. Și echipa R.F. Germane a fost condusă cu 1—0 în partida cu Spania, dar a izbutit să egaleze înainte de pauză și să obțină victoria în final.

La fel de viu disputat a fost și meciul U.R.S.S.—Chile, în care — în caz de victorie — fotbaliștii sud-americani s-ar fi calificat pentru sferturile de finală. Acest lucru i-a făcut să joace cu multă ardoare. Ei au dominat mai mult, au egalat scorul, dar în min. 83 la un contraatac al echipei sovietice, extrema stîngă Porkujan — primind mingea degajată de portarul său — a sprintat și a aruncat balonul de la 16 m peste portarul Olivares. În sfîrșit, la Londra, Anglia a tranșat în favoarea sa „duelul" cu Franța. Hunt a înscris două goluri, totalizînd astfel 3 și egalînd în fruntea clasamentului golgeterilor pe Artime (Argentina), Eusebio (Portugalia) și Benc (Ungaria).

Începînd cu numărul viitor, revista noastră își va relua apariția normală, adică miercuri la ora prînzului.

DOCUMENTAR

11 IULIE

Grupa A — Londra

ANGLIA — URUGUAY 0—0
Spectatori : 98.683
Arbitru : Zsolt (Ungaria)

ANGLIA : Banks — Cohen, J. Charlton, Moore, Wilson — Ball, Stiles, B. Charlton — Greaves, Hunt, Connelly.

URUGUAY: Mazurkiewicz — Ubinas, Troche, Manicera, Caettano — Rocha, Goncalvez — Cortes, Viera, Silva. Perez.

12 IULIE

Grupa B — Sheffield

R. F. GERMANĂ — ELVEȚIA 5—0 (3—0)
Spectatori : 36.000
Arbitru : Phillips (Scoția)

R. F. GERMANĂ : Tilkowski — Höttges, Weber, Schultz, Schnellinger — Beckenbauer (2), Haller (2) — Overath, Seeler, Brülls, Held (1).

ELVEȚIA : Elsener — Grobety, Schneiter, Tacchella, Fuhrer — Bäni, Dürr — Odermatt, Hosp, Schindelholz, Künzli.

Grupa C — Liverpool

BRAZILIA — BULGARIA 2—0 (1—0)
Spectatori : 47.000
Arbitru : Tschenscher (R.F.G.)

BRAZILIA : Gilmar — D. Santos, Bellini, Altair, P. Henrique — Lima, Denilson — Garrincha (1), Alcindo, Pele (1), Jairzinho.

BULGARIA : Naidenov — Salamanov, Penev, Vutov, Gaganelov — Kitov, Jecev — Dermendgiev, Asparuhov, Iakimov, Kolev.

Grupa D — Middlesborough

U.R.S.S. — R.P.D. COREEANĂ 3—0 (2—0)
Spectatori : 22.000
Arbitru : Gardeazabal (Spania)

U.R.S.S. : Kavazașvili — Ponomarev, Șesternev, Sicinava, Ostrovski — Hurtsilava, Sabo — Cislenko, Banișevski (1), Malafeev (2), Husainov.

R. P. D. COREEANĂ : Ri Can-mjong Pak Ri-sub, Gang Bong-cil, Rim Zun-sen, Sin Jeng-gju — Pak Du-ik, Im Seng-hi — Han Bong-zin, Pak Song-zin, Kang Rjong-un, Kim Song-il.

13 IULIE

Grupa A — Londra

FRANȚA — MEXIC 1—1 (0—0)
Spectatori : 55.000
Arbitru : Ashenazi (Israel)

FRANȚA : Aubour — Djorkaeff, Artelesa, Budzinski, De Michele — Bonnel, Bosquier — Combin, Herbin, Gondet, Hausser (1).

MEXIC : Calderon — Chaires, Hernandez, Nunez, Pena — Mercado, Diaz — Reyes, Fragoso, Borja (1), Padilla.

Grupa B — Birmingham

ARGENTINA — SPANIA 2—1 (0—0)
Spectatori : 40.000
Arbitru : Rumiantev (Bulgaria)

ARGENTINA : Roma — Ferreiro, Perfumo, Rattin, Marzolini — Albrecht, Solari — Mas, E. Onega, Artime (1), Gonzales (1).

SPANIA : Iribar — Sanchis, Gallego, Silvestre — Pirri (1), Zocco — Ufarte, Del Sol, Peiro, Suarez, Gento.

Grupa C — Manchester

PORTUGALIA — UNGARIA 3—1 (1—0)
Spectatori : 45.000
Arbitru : Callaghan (Țara Galilor)

PORTUGALIA : Carvalho — Morais, Baptista, Vicente, Hilario — Graca, Coluna — Augusto (2), Eusebio, Torres (1), Simoes.

UNGARIA : Szentmihaly — Kaposzta, Matrai, Meszöly, Sovari — Sipos, Nagy — Bene (1), Albert, Farkas, Rakosi.

Grupa D — Sunderland

ITALIA — CHILE 2—0 (1—0)
Spectatori : 50.000
Arbitru : Dienst (Elveția)

ITALIA : Albertosi — Burgnich, Salvadore, Facchetti — Rosato, Lodetti — Perani, Bulgarelli, Mazzola (1), Rivera, Barison (1).

CHILE : Olivares — Eyzaguirre, Cruz, Figueroa, Villanueva — Prieto, Marcos, Araya — Tobar, Fouilloux, L. Sanchez.

15 IULIE

Grupa A — Londra

URUGUAY — FRANȚA 2—1 (2—1)
Spectatori : 40.000
Arbitru : Galba (Cehoslovacia)

URUGUAY: Mazurkiewicz — Ubinas, Troche, Manicera, Caettano — Rocha (1), Goncalvez — Cortes (1), Viera, Sacia, Perez.

FRANȚA : Aubour — Djorkaeff, Artelesa, Simon, Budzinski — Bonnel, Bosquier — Herbert, De Burgoing (1 — din 11 m), Gondet, Hausser.

Grupa B — Sheffield

SPANIA — ELVEȚIA 2—1 (0—1)
Spectatori : 32.000
Arbitru : Bahramov (U.R.S.S.)

SPANIA : Iribar — Sanchis (1), Gallego, Zocco, Reija — Pirri, Del Sol — Amancio (1), Peiro, Suarez, Gento.

ELVEȚIA : Elsener — Leimgruber, Stierli, Brodmann, Schneiter — Armbruster, Bäni, Quentin (1) — Hosp, Kuhn, Künzli.

Grupa C — Liverpool

UNGARIA — BRAZILIA 3—1 (1—1)
Spectatori : 52.000
Arbitru : Dagnall (Anglia)

UNGARIA : Gelei — Kaposzta, Matrai, Meszöly (1 — din 11 m), Szepesi — Sipos, Mathesz — Bene (1), Albert, Farkas (1), Rakosi.

BRAZILIA : Gilmar — D. Santos, Bellini, Altair, P. Henrique — Lima, Gerson — Garrincha, Tostao (1), Alcindo, Jairzinho.

Grupa D — Middlesborough

CHILE — R. P. D. COREEANĂ 1—1 (1—0)
Spectatori : 13.800
Arbitru : Kandil (R.A.U.)

CHILE : Olivares — Valentini, Villanueva, Cruz, Figueroa — Marcos (1), Araya — Prieto, Landa, Fouilloux, L. Sanchez.

R. P. D. COREEANĂ : Ri Can-mjong —Pak Ri-sub, O jun-gjeng, Sin Seng-gju, Rim Zung-sen — Im Seng-hi, Han Bong-zin — Pa Song-zin (1), Pak Du-ik, Ri Dong-un, Kim Song-il.

16 IULIE

Grupa A — Londra

ANGLIA — MEXIC 2—0 (1—0)
Spectatori : 85.000
Arbitru : Lo Bello (Italia)

ANGLIA : Banks — Cohen, J. Charlton, Moore, Wilson — Stiles, Peters, B. Charlton (1), Paine, Greaves, Hunt (1).

MEXIC : Calderon — Chaires, Hernandez, Nunez, Pena — Del Muro, Diaz — Reyes, Jauregui, Borja, Padilla.

Grupa B — Birmingham

R. F. GERMANĂ — ARGENTINA 0—0
Spectatori : 53.000
Arbitru : Zecevici (Iugoslavia)

R. F. GERMANĂ : Tilkowski — Höttges, Weber, Schultz, Schnellinger — Beckenbauer, Haller — Brülls, Seeler, Overath, Held.

ARGENTINA : Roma — Perfumo, Ferreiro, Marzolini, Rattin — Albrecht, Solari — Mas, E. Onega, Artime, Gonzales.

Grupa C — Manchester

PORTUGALIA — BULGARIA 3—0 (2—0)
Spectatori : 40.000
Arbitru : Codesal (Uruguay)

PORTUGALIA : Jose Pereira — Festa, Germano, Vicente, Hilario — Graca, Coluna — Augusto (1), Eusebio (1), Torres (1), Simoes.

BULGARIA : Naidenov — Salamanov, Penev, Vutov (1— autogol), Gaganelov — Jecev, Iakimov — Dermendgiev, Asparuhov, Jekov, Kostov.

Grupa D. — Sunderland

U.R.S.S. — ITALIA 1—0 (0—0)
Spectatori : 35.000
Arbitru : Kreitlein

U.R.S.S. : Iașin — Ponomarev, Șesternev, Hurtsilava, Danilov — Sabo, Voronin — Cislenko (1), Malafeev, Banișevski, Husainov.

ITALIA : Albertosi — Burgnich, Rosato, Salvadore, Facchetti — Lodetti, Leoncini — Meroni, Mazzola, Bulgarelli, Pascutti.

19 IULIE

Grupa A — Londra

URUGUAY — MEXIC 0—0
Spectatori : 30.000
Arbitru : Loow (Suedia)

URUGUAY: Mazurkiewicz — Troche, Ubinas, Goncalvez, Manicera — Rocha, Caetano — Cortes, Viera, Silva, Perez.

MEXIC : Carbajal — Chaires, Pena, Nunez, Hernandez — Mercado, Diaz — Reyes, Cisneros, Borja, Padilla.

Grupa B — Sheffield

ARGENTINA — ELVEȚIA 2—0 (0—0)
Spectatori : 32.127
Arbitru : Campos (Portugalia)

ARGENTINA : Roma — Ferreiro, Perfumo, Calics, Marzolini — Rattin, Solari, Gonzales — E. Onega (1), Artime (1), Mas.

ELVEȚIA : Eichmann — Fuhrer, Brodmann, Stierli — Ambruster, Bäni, Kuhn — Gottardi, Hosp, Künzli, Quentin.

Grupa C — Liverpool

PORTUGALIA — BRAZILIA 3—1 (2—0)
Spectatori : 58.480
Arbitru : McCabe (Anglia)

PORTUGALIA : Jose Pereira — Morais, Baptista, Vicente, Hilario — — Graca, Coluna — Augusto, Eusebio (2), Torres, Simoes (1).

BRAZILIA : Manga — Fidelis, Brito, Orlando, Rildo (1) — Denilson, Lima — Jairzinho, Pele, Silva, Parana.

Grupa D — Middlesborough

R. P. D. COREEANĂ — ITALIA 1—0 (1—0)
Spectatori : 17.329
Arbitru : Schwinte (Franța)

R. P. D. COREEANĂ : Ri Can-mjong — Rim Zung-sen, Sin Jeng-gju, Kang Rjong-un, O Jun-gjeng — Im Seng-hi, Han Bong-zin — Pak Du-ik (1), Pak Song-zin, Kim Bong-hvan, Jang Seng-guk.

ITALIA : Albertosi — Landini, Guarneri, Janich, Facchetti — Bulgarelli, Fogli — Perani, Mazzola, Rivera, Barison.

20 IULIE

Grupa A — Londra

ANGLIA — FRANȚA 2—0 (1—0)
Spectatori : 100 000
Arbitru : Yamasaki (Peru)

ANGLIA : Banks — Cohen, J. Charlton, Moore, Wilson — Stiles, R. Charlton, Callaghan, Greaves, Hunt, (2), Peters.

FRANȚA : Aubour — Djorkaeff, Artelesa, Budzinski — Bosquier, Bonnel — Simon, Herbet, Gondet, Herbin, Hausser.

Grupa B — Birmingham

R.F. GERMANĂ — SPANIA 2—1 (1—1)
Spectatori : 50 000
Arbitru : Marques (Brazilia)

R. F. GERMANĂ : Tilkowski — Höttges, Weber, Schultz, Schnellinger — Beckenbauer, Overath — Krämmer, Seeler (1), Held, Emmerich (1).

SPANIA : Iribar — Sanchis, Reija, Glaria, Fernandez — Zocco, Amancio — Rodriguez, Martinez, Fuste (1), Lapetra.

Grupa C — Manchester

UNGARIA — BULGARIA 3—1 (2—1)
Spectatori : 25 000
Arbitru: Goicoechea (Argentina)

UNGARIA : Gelei — Kaposzta, Matrai, Meszöly, (1), Szepesi — Sipos, Mathesz — Bene (1), Albert, Farkas, Rakosi.

BULGARIA : Simeonov — Largov, Penev, Vutov, Gaganelov — Jecev, Davidov (1 — autogol) — Asparuhov (1), Kolev, Iakimov, Kotkov.

Grupa D — Sunderland

U.R.S.S. — CHILE 2—1 (1—1)
Spectatori : 30 000
Arbitru : Adair (Irlanda de Nord)

U.R.S.S. : Kavazașvili — Ghetmanov, Sesternev, Korneev, Ostrovski — Voronin, Afonin — Metreveli, Serebrianikov, Markarov, Porkujan (2).

CHILE : Olivares — Valentini, Cruz, Figueroa, Villanueva — Prieto, Marcos (1) — Araya, Landa, Yavar, L. Sanchez.

★

La fiecare jucător am trecut în paranteză numărul golurilor înscrise în partida respectivă.

La un atac al echipei R.P.D. Coreene, Ponomarev (U.R.S.S.) a respins balonul de pe linia porții. (Foto : U.P.I.)

Redacția și administrația bd. Mărăști nr. 26. Tiparul : I.P. „Informația" str. Brezoianu 23—25.

PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ !

Fotbal

Revistă săptămînală

ANUL I

9

MIERCURI
27 IULIE 1966
12 PAGINI
2 LEI

„WORLD CUP '66"

Fază din semifinala de luni: R. F. G. – U.R.S.S. 2-1. Iașin blochează balonul la picioarele lui Uwe Seeler. Danilov e gata să intervină.

ANGLIA ȘI R.F. GERMANĂ ÎN FINALĂ!

MECIUL DECISIV – SÎMBĂTĂ LA LONDRA

U.R.S.S. ȘI PORTUGALIA SE ÎNTREC MÎINE, LA LONDRA, PENTRU LOCUL III

În paginile 6, 7, 8 și 12:

RELATĂRI ȘI COMENTARII ALE TRIMIȘILOR NOȘTRI LA TURNEUL FINAL

ADIO „CUPA JULES RIMET" ! Pele – lovit pentru a doua oară în partida cu Portugalia ! – În stînga, Eusebio caută să-i aline durerea printr-un gest de compasiune

GREU DE STRĂPUNS o apărare ca aceea a echipei R.P.D. Coreene (în chiloți albi), în meciul cu Italia. Momentul pare desprins din kinograma unei mișcări

COMUNICAT

În legătură cu omologarea rezultatelor campionatului de fotbal categoriile A, B, C, juniori și Cupa României pe anul 1965–1966 și competițiile oficiale ce se vor desfășura în anul competițional 1966–1967.

I

A. — În urma omologării rezultatelor jocurilor din campionatul republican categoria A pe anul competițional 1965—1966, a fost stabilit următorul clasament :

1. Petrolul Ploiești	26	16	6	4	47:24=38
2. Rapid București	26	15	2	9	46:30=32
3. Dinamo București	26	10	8	8	45:33=28
4. Dinamo Pitești	26	12	4	10	46:42=28
5. St. roșu Brașov	26	12	3	11	40:30=27
6. C.S.M.S. Iași	26	11	5	10	33:37=27
7. Universitatea Cluj	26	8	10	8	34:35=26
8. Știința Craiova	26	9	7	10	23:38=25
9. Farul Constanța	26	10	4	12	32:37=24
10. U. T. Arad	26	8	8	10	33:40=24
11. Politehnica Timișoara	26	10	3	13	26:36=23
12. Steaua București	26	6	10	10	34:30=22
13. Crișul Oradea	26	6	8	12	26:39=20
14. Siderurgistul Galați	26	7	6	13	41:55=20

Se declară echipă campioană republicană pe anul 1965—1966 PETROLUL PLOIEȘTI.

Retrogradează în campionatul categoriei B echipele : CRIȘUL ORADEA și SIDERURGISTUL GALAȚI.

B. — În urma omologării rezultatelor jocurilor din campionatul categoriei B, au fost stabilite următoarele clasamente :

SERIA I

1. Progresul București	26	14	7	5	49:24=35
2. Știința București	26	14	6	6	47:22=34
3. Metalurgistul Buc.	26	12	5	9	48:40=29
4. Flacăra Moreni	26	14	1	11	40:37=29
5. Dinamo Bacău	26	10	7	9	37:27=27
6. Progresul Brăila	26	12	2	12	32:45=26
7. Ceahlăul P. Neamț	26	10	4	12	44:39=24
8. Dinamo Victoria Buc.	26	10	4	12	38:40=24
9. Poiana Cîmpina	26	9	6	11	30:33=24
10. Oltul Rm. Vîlcea	26	9	6	11	34:40=24
11. C.F.R. Pașcani	26	10	4	12	37:44=24
12. Oțelul Galați	26	9	5	12	27:33=23
13. C.F.R. Roșiori	26	9	4	13	28:40=22
14. Metalul Tîrgoviște	26	8	3	15	24:51=19

Promovează în campionatul categoriei A echipa PROGRESUL BUCUREȘTI.

Retrogradează în campionatul categoriei C echipele : C.F.R. ROȘIORI și METALUL TÎRGOVIȘTE.

SERIA A II-A

1. Jiul Petroșeni	26	17	5	4	47:21=39
2. Minerul Baia Mare	26	14	7	5	43:19=35
3. Vagonul Arad	26	15	4	7	45:29=34
4. A.S.A. Tg. Mureș	26	13	6	7	33:16=32
5. C.S.M. Reșița	26	13	2	11	34:11=28
6. A.S. Cugir	26	11	4	11	34:29=26
7. Ind. sîrmei C. Turzii	26	10	4	12	34:38=24
8. Gaz metan Mediaș	26	9	4	13	25:31=22
9. Clujeana Cluj	26	7	8	11	31:43=22
10. C.F.R. Arad	26	8	6	12	21:46=22
11. Minerul Lupeni	26	9	3	14	27:25=21
12. C.S.M. Sibiu	26	9	3	14	31:36=21
13. Recolta Carei	26	8	5	13	27:38=21
14. Arieșul Turda	26	7	3	16	19:39=17

Promovează în campionatul categoriei A echipa JIUL PETROȘENI.

Retrogradează în campionatul categoriei C echipele ; RECOLTA și ARIEȘUL.

C. — În urma omologării rezultatelor jocurilor din campionatul categoriei C, au fost stabilite următoarele clasamente :

SERIA EST

1. Chimia Suceava	26	14	7	5	41:27=35
2. Petrolul Moinești	26	12	7	7	33:23=31
3. Locomotiva Iași	26	13	4	9	36:29=30
4. Fl. roșie Tecuci	26	12	5	9	42:31=29
5. Fructexport Focșani	26	14	1	11	43:36=29
6. Textila Buhuși	26	13	2	11	47:35=28
7. Victoria Roman	26	12	2	12	43:32=26
8. Metalul Rădăuți	26	11	4	11	31:31=26
9. Foresta Fălticeni	26	11	3	12	37:40=25
10. Minobradul Vatra Dornei	26	11	3	12	34:40=25
11. Rapid Mizil	26	9	6	11	30:37=24
12. Metalosport Galați	26	9	5	12	27:30=23
13. Chimia Orașul Gh. Gheorghiu-Dej	26	9	2	15	26:43=20
14. Unirea Negrești	26	4	5	17	11:47=13

Promovează în campionatul categoriei B echipa CHIMIA SUCEAVA.

Retrogradează în campionatele regionale respective echipele : CHIMIA și UNIREA.

SERIA SUD

1. Metrom Brașov	26	14	6	6	42:26=34
2. Tractorul Brașov	26	12	7	7	45:30=31
3. Portul Constanța	26	10	8	8	41:35=28
4. I.M.U. Medgidia	26	10	8	8	33:28=28
5 Dunărea Giurgiu	26	10	8	8	24:22=28
6. S. N. Oltenița	26	9	10	7	25:32=28
7. Chimia Făgăraș	26	12	2	12	45:44=26
8. Tehnometal București	26	9	7	10	39:38=25
9. Fl. roșie București	26	10	5	11	35:40=25
10. Oltul Sf. Gheorghe	26	8	9	9	23:32=25
11. Electrica Constanța	26	9	6	11	35:31=24
12. Electrica Fieni	26	9	5	12	34:37=23
13. Marina Mangalia	26	8	7	11	31:38=23
14. Rulmentul Brașov	26	6	4	16	35:53=16

Promovează în campionatul categoriei B echipa METROM BRAȘOV.

Retrogradează în campionatele regionale respective echipele : MARINA și RULMENTUL.

SERIA VEST

1. C.F.R. Timișoara	26	17	4	5	67:31=38
2. Metalul Hunedoara	26	15	3	8	58:22=33
3. Victoria Tg. Jiu	26	13	7	6	49:22=33
4. Electroputere Craiova	26	13	4	9	56:30=30
5. Minerul Deva	26	12	4	10	34:32=28
6. Minerul Anina	26	10	7	9	29:27=27
7. Metalul Tr. Severin	26	12	2	12	34:46=26
8. C.F.R. Caransebeș	26	11	3	12	33:39=25
9. Progresul Strehaia	26	11	3	12	33:60=25
10. Victoria Călan	26	9	5	12	32:33=23
11. Mușcelul C. Lung	26	10	3	13	30:40=23
12. Progresul Corabia	26	9	5	12	30:42=23
13. Electromotor Timișoara	26	8	5	13	43:48=21
14. Minerul C. Lung	26	2	5	19	8:64= 9

Promovează în campionatul categoriei B echipa C.F.R. TIMIȘOARA.

Retrogradează în campionatele regionale respective echipele : ELECTROMOTOR și MINERUL C. LUNG.

SERIA NORD

1. Unirea Dej	26	13	5	8	42:34=31
2. Soda Ocna Mureș	26	12	6	8	43:29=30
3. Progresul Reghin	26	13	4	9	47:40=30
4. St. roșie Salonta	26	10	8	8	36:43=28
5. Minerul Baia Sprie	26	10	7	9	47:42=27
6. A.S. Aiud	26	8	11	7	37:35=27
7. Chimica Tîrnăveni	26	10	6	10	25:24=26
8. Minerul Bihor	26	10	5	11	46:42=25
9. Sătmăreana Satu Mare	26	10	5	11	35:38=25
10. Faianța Sighișoara	26	11	3	12	35:42=25
11. Olimpia Oradea	26	9	6	11	37:35=24
12. Metalul Copșa Mică	26	11	2	13	37:39=24
13. Gloria Bistrița	26	10	4	12	37:39=24
14. Forestiera Sighet	26	9	0	17	31:53=18

Promovează în campionatul categoriei B echipa UNIREA DEJ.

Retrogradează în campionatele regionale respective echipele : GLORIA și FORESTIERA.

D. — Se declară cîștigătoare a „Cupei României" ediția 1965—1966, echipa STEAUA BUCUREȘTI.

E. — Se declară campioană republicană de juniori pe anul 1965—1966 echipa clubului RAPID BUCUREȘTI.

F. — În urma omologării rezultatelor jocurilor de baraj, au promovat în campionatul categoriei C, următoarele echipe : Gloria Bîrlad, Ancora Galați, Stuful Tulcea, Metalul Buzău, Autorapid Craiova, A.S.A. Sibiu, Aurul Zlatna și Medicina Cluj.

II

În anul competițional 1966—1967 se vor desfășura următoarele competiții cu caracter republican :

1. — CAMPIONATUL REPUBLICAN AL CATEGORIEI A, cu 14 echipe, după cum urmează : Petrolul Ploiești, Rapid București, Dinamo București, Dinamo Pitești, St. roșu Brașov, C.S.M.S. Iași, Universitatea Cluj, Știința Craiova, Farul Constanța, U.T. Arad, Politehnica Timișoara, Steaua București, Progresul București și Jiul Petroșeni.

Echipa clasată pe locul I va primi titlul de echipă campioană a României.

Echipele clasate pe locurile 13 și 14 vor retrograda în campionatul categoriei B.

2. — CAMPIONATUL CATEGORIEI B, pe două serii, de cîte 14 echipe, împărțite după cum urmează :

Seria I : Siderurgistul Galați, Știința București, Metalurgistul București, Flacăra Moreni, Dinamo Bacău, Progresul Brăila, Ceahlăul P. Neamț, Dinamo Victoria București, Poiana Cîmpina, Oltul Rm. Vîlcea, C.F.R. Pașcani, Oțelul Galați, Chimia Suceava și Metrom Brașov.

Seria a II-a : Crișul Oradea, Minerul Baia Mare, Vagonul Arad, A.S.A. Tg. Mureș, C.S.M. Reșița, A.S. Cugir, Ind. sîrmei Cîmpia Turzii, Gaz metan Mediaș, Clujeana Cluj, C.F.R. Arad, Minerul Lupeni, C.S.M. Sibiu, C.F.R. Timișoara și Unirea Dej.

Echipele clasate pe primul loc în cele două serii vor promova în campionatul categoriei A.

Echipele clasate pe locurile 13 și 14 în cele două serii vor retrograda în campionatul categoriei C.

3. — CAMPIONATUL CATEGORIEI C, pe patru serii de cîte 14 echipe, împărțite după cum urmează :

Seria EST : Petrolul Moinești, Locomotiva Iași, Fl. roșie Tecuci, Fructexport Focșani, Textila Buhuși, Victoria Roman, Metalul Rădăuți, Forestra Fălticeni, Minobrad Vatra Dornei, Rapid Mizil, Metalosport Galați, Ancora Galați, Gloria Bîrlad și Metalul Buzău.

Seria SUD : Metalul Tîrgoviște, C.F.R. Roșiori, Muscelul Cîmpulung, Portul Constanța, I.M.U. Medgidia, Dunărea Giurgiu, S.N. Oltenița, Progresul Corabia, Tehnometal București, Fl. roșie București, Oltul Sf. Gheorghe, Electrica Constanța, Electrica Fieni și Stuful Tulcea.

Seria VEST : Metalul Hunedoara, Victoria Tg. Jiu, Electroputere Craiova, Minerul Deva, Minerul Anina, Metalul Tr. Severin, C.F.R. Caransebeș, Progresul Strehaia, Victoria Călan, Tractorul Brașov, Chimia Făgăraș, Autorapid Craiova, Aurul Zlatna și A.S.A. Sibiu.

Seria NORD : Recolta Carei, Arieșul Turda, Soda Ocna Mureș, Progresul Reghin, Steaua roșie Salonta, Minerul Baia Sprie, A.S. Aiud, Chimica Tîrnăveni, Minerul Bihor, Sătmăreana Satu Mare, Faianța Sighișoara, Olimpia Oradea, Metalul Copșa Mică și Medicina Cluj.

Echipele clasate pe primul loc în cele patru serii vor promova în campionatul categoriei B.

Echipele clasate pe locurile 13 și 14 în cele patru serii vor retrograda în campionatele regionale respective.

4. — CUPA ROMÂNIEI — sistemul de disputare rămîne același ca în anul 1965—1966.

5. — CAMPIONATUL REPUBLICAN DE JUNIORI pe zece serii, alcătuite pe criterii geografice.

III

Campionatele regionale se vor desfășura după aceeași formulă ca și în anul 1965—1966.

Vor promova în campionatul categoriei C, cele opt echipe cîștigătoare ale jocurilor de baraj disputate între echipele campioane de regiuni.

Echipele campioane ale regiunilor Brașov și Oltenia vor disputa un joc preliminar (tur-retur).

Promovarea în campionatele regionale și retrogradarea în campionatele raionale și orășenești, se vor face în conformitate cu prevederile regulamentare.

IV

CAMPIONATUL REPUBLICAN AL CATEGORIEI A VA ÎNCEPE LA 24 AUGUST 1966.

Campionatele categoriei B și C vor începe la 28 august 1966, iar cel de juniori la 18 septembrie 1966.

Competițiile pe anul 1966—1967 se vor disputa în conformitate cu prevederile dispozițiunilor privitoare la desfășurarea jocurilor de fotbal.

FEDERAȚIA ROMÂNĂ DE FOTBAL

„ANCORA" — GALAȚI a promovat în categoria C

Iubitorii fotbalului din orașul-port la Dunăre, în ciuda eșecului suferit de echipa Siderurgistul, care a retrogradat din prima categorie a țării, au avut parte și de o satisfacție. Ei vor urmări în viitorul sezon evoluția unei ambițioase formații recent promovată în categoria C. Este vorba de „Ancora" Galați, echipă care a cîștigat detașat campionatul regiunii, precum și cele două jocuri de baraj cu Textila Botoșani.

Pregătiți cu multă seriozitate de antrenorul Dumitru Comșa, reprezentanții constructorilor de nave s-au dovedit apți de a-și disputa întîietatea, începînd din toamnă, alături de celelalte echipe din seria Est, din care fac parte. Cartea de vizită a „Ancorei" este elocventă : în cele 24 de partide jucate în campionatul regiunii, linia sa de atac a înscris nu mai puțin de 58 de goluri, iar apărarea a primit numai 12.

După o scurtă și reconfortantă vacanță, echipa își va relua pregătirile cu același interes care o caracterizează. Conducerea secției de fotbal, antrenorul și elevii săi, sînt hotărîți să nu-și necăjească suporterii.

Iată acum și lotul utilizat de gălățeni : Mircea Sarpe *(24 de ani, lăcătuș mecanic),* Constantin Ciucă *(26 de ani, electrician), portari ;* Marin Anghel *(22 de ani, matrițer),* Tudorel Poșa *(32 de ani, sculer),* Emil Leca *(28 ani, tehnician),* Nicolae Pascu *(25 de ani, maistru),* Tănase Cutululis *(26 de ani, planificator),* Viorel Iorga *(24 de ani, muncitor laborant),* Constantin Potolea *(34 ani, electrician), fundași ;* Costel Vasilache *(23 ani, trasator),* Constantin Voinoiu *(27 ani, tehnician),* Vasilică Lazăr *(26 ani, mecanic), mijlocași ;* Dumitru Tarpan *(20 ani, sudor),* Vasile Dărăban *(30 ani, mecanic — golgeterul echipei — 24 goluri),* Milian Militaru *(27 ani, student),* Sava Chești *(23 ani, student),* E. Zducos *(23 ani, mecanic), înaintași.*

T. SIRIOPOL
corespondent

ION UNGUREANU — Ploiești : Ați depus un impresionant volum de muncă pentru stabilirea mediilor celor mai buni 3 jucători de pe fiecare post. Întrucît revista noastră a dat note proprii jucătorilor (neutilizînd pe cele din alte surse), regretăm că nu putem publica mediile stabilite de dv.

PAVEL BINDEA — Gurahonț : „Careul" ce ni l-ați trimis are multe deficiențe și, în special, lipsa de aderență la problemele fotbalului, ceea ce face ca enigmistica să devină total nedescifrabilă.

STAN FOTA — Galați : Jiul Petrila este una și aceeași echipă cu Jiul Petroșeni. Schimbarea de nume a survenit în urma mutării sediului asociației sportive Jiul, de la Petroșeni, la Petrila. În ceea ce privește propunerea majorării numărului echipelor din cat. A la 16, nu știm de ce asemenea sugestii vin numai de la... suporterii formațiilor retrogradate.

GH. MARICA — București : 1. Formația ce ne-o solicitați n-o putem avea la îndemînă. Credem că nici adversara ei de la New-York n-o mai reține... 2. Media de vîrstă a echipei Progresul, în meciul retur cu Metalul București era mai mică. 3. Grăjdeanu de la Universitatea-Cluj n-a mai jucat în ultimul timp din cauză că a fost accidentat.

ION CAMENCEANU — Craiova : Observațiile dv. sînt juste și am procedat imediat la remedierea celor semnalate. Totalizarea notelor date jucătorilor — apărută în revista noastră — a fost calculată pe baza notelor date de observatorii federali. În privința clasamentelor ce le propuneți, vom studia în ce măsură sînt de interes general, pentru a putea fi publicate.

De pe cuprinsul țării

A.S.A. Tg. Mureș — Foștii jucători divizionari

De curînd a avut loc la Tg. Mureș un meci între echipa de categoria B, A.S.A. Tg. Mureș și o selecționată a foștilor jucători divizionari care au activat la echipe din Tg. Mureș, printre care notăm pe Ioszi, Ghirling, Incze II etc.

Echipa A.S.A., cu mai multe resurse fizice, a reușit să se impună în partea a doua a jocului, cînd a înscris de 3 ori. Scorul final : 4—1 (1—1) pentru A.S.A.

Jocul a fost deosebit de atractiv, reușind să satisfacă pretențiile numărului mare de spectatori. Golurile au fost înscrise de Dumitriu III de 2 ori, Végh și Dragomir pentru învingători, respectiv Barta.

Echipa militară a aliniat formația : Stănescu (din min. 45 Fülöp) — Sleam (din min. 45 Bădițoiu), Dadu, Toth, Czako — Dumitriu III, Ciutac (din min. 45 Pîrvulescu — Kedveș (din min. 45 Dragomir), Olteanu, Siko (din min. 45 Végh), Lungu.

ANDREI SZABO
corespondent

Baraj pentru promovarea în campionatul regional

În regiunea Mureș A. M. s-au desfășurat meciurile retur din cadrul primei etape a barajului pentru promovarea în campionatul regional. Cu acest prilej s-au înregistrat următoarele rezultate : Tehnoutilaj Odorhei—Mureșul Remetea 2—0 (în tur 1—2); Unirea Bahnea—I.F. Sovata 3—0 (în tur 2—4); Flamura Roșie Sînsimion-Viitorul Tg. Mureș 1—1 (în tur 0—0); Tractorul Sărmaș—Înfrățirea Reghin 3—0 (primul joc).

ION PAUȘ
corespondent

Analiza activității echipei Petrolul Moinești

De curînd a avut loc ședința de analiză a activității echipei Petrolul Moinești din categoria C, seria a III-a. Din referatul ținut de antrenorul Ion Talpă a reieșit că activitatea echipei în campionatul care s-a încheiat a fost satisfăcătoare, echipa terminînd pe locul II în serie.

S-au evidențiat jucătorii Chirilă și Enc. care au fost exemple atît pe teren cît și la locul de muncă. Au existat și aspecte negative. Jucători ca Duțu și Sdrobiei nu s-au încadrat în disciplina echipei, influențînd și pe o parte din tineri, ceea ce a avut ca rezultat o comportare slabă din partea acestora.

După o vacanță bine meritată, componenții lotului își vor începe pregătirea cu și mai multă tragere de inimă, astfel ca în campionatul viitor să tindă spre ocuparea primului loc.

ALEX. STOIANOVICI
corespondent

Ancheta noastră

CAUZELE INEFICACITĂȚII ȘI REMEDIILE CE SE IMPUN

Iată o problemă care a preocupat și preocupă în cel mai înalt grad nu numai pe jucătorii, tehnicienii și iubitorii fotbalului de la noi, ci și pe cei din majoritatea țărilor de pe glob. Nu sînt primul care încerc să precizez cauzele ineficacității ce ies în evidență și în fotbalul nostru dar cred că experiența celor 25 de ani, ca jucător și antrenor la echipe mari și mici, inclusiv echipa națională, mă va ajuta să fiu cît mai aproape de realitate.

De la bun început, o întrebare: Ce se înțelege prin eficacitate? După părerea mea n-ar fi *decît raportul între situațiile de gol create și golurile marcate.*

Ținînd seama de această definiție, se impune ca în pregătirea unei echipe, accentul să cadă pe colaborarea dintre atacanți și mijlocași, iar în ultimul timp și aceea cu fundașii. Ei vor trebui să-și creeze reciproc situații de gol. Jucătorii nu trebuie să uite niciodată că jocul colectiv stă la baza fotbalului, fiind și factorul determinant al eficacității. Jocul individual — care își pune pecetea pe finalizarea acțiunilor — constituie încoronarea definitivă a eforturilor depuse de întreaga echipă. Valoarea personală a jucătorului va da, deci, randament și va spori eficacitatea, cînd va fi folosită ca un complement al jocului colectiv. Deseori, urmărind jocul din tribună, auzeam pe vecinii mei strigînd: „Singur, singur", ori de cîte ori mingea se găsea la Ionescu, Raksi, Pavlovici, Codreanu etc. La observația mea că fotbalul „Nu se joacă de unul singur", mi se obiecta: „Dar Pele sau Eusebio cum joacă?" Trecînd peste faptul că Pele și Eusebio nu pot fi imitați de orice jucător, am văzut la Campionatul mondial de la Londra că și acești așa ai fotbalului știu să mențină un echilibru perfect între acțiunile colective și cele individuale. Din păcate, însă, noi avem destui jucători care consideră pe partener o simplă trambulină pentru afirmarea sa proprie. Este suficient ca o echipă să aibă 2—3 jucători cu o asemenea mentalitate ca eficacitatea echipei să se apropie de zero.

Al doilea aspect al eficacității în crearea situațiilor de gol este legat de dinamica jocului adică de mișcarea și plasamentul jucătorilor și de circulația mingii. Deosebim două moduri esențiale de comportare: 1. jucătorul se mișcă paralel cu linia de tușă și pasează în diagonală; 2. se mișcă pe diagonală și pasează în adîncime paralel cu tușa.

In afară de aceasta, jucătorii noștri, ca și majoritatea antrenorilor, consideră că sistemul de joc actual pretinde jucătorului să fie legat de fază și nu de postul ce-l are în echipă. Aplicînd acest principiu pînă la exagerare, se dă naștere la situații inadmisibile. Deseori vedem atacanții unei echipe concentrați pe 1/2 sau 1/4 din teren, ceea ce ușurează sarcina apărătorilor adverși. Dar nu numai atît, concentrarea unui prea mare număr de jucători în apropierea mingii, mai ales în faze de finalizare, nu face altceva decît să mărească ineficacitatea pînă la proporții exasperante.

Dar, să dăm cîteva exemple concrete:

I. Extrema are mingea pe marginea terenului la 25 m de steagul de colț. Pătrunde paralel cu tușa, dar la colțul terenului; fundașul advers nu-i dă posibilitatea să centreze sau să pătrundă spre poartă. Ca să-l ajute, spre extremă vine mijlocașul și vîrful de atac respectiv, iar alt vîrf de atac și extrema stîngă își părăsesc și ei posturile, venind cu toții în jumătatea terenului unde se petrece faza. Dacă extrema dreaptă sau alt jucător venind să-l ajute, reușește să facă o centrare, pe acel loc nu se găsește, mai niciodată, coechipierul care să primească mingea.

Astfel de situații se pot rezolva mult mai eficient, prin trimiterea mingii „înapoi" fundașului venit la atac. Acesta, de obicei, execută o transversală pe cealaltă parte a terenului. Astfel de rezolvări moderne, deosebit de bine executate, am văzut la fundașul Kaposzta din echipa Ungariei.

II. Extrema ajunge într-o poziție ideală de a pasa mingea înapoi la atacanții centrali. Aceștia însă nu se plasează *la marginea suprafeței de pedeapsă*, ci în fața portarului, care pe de o parte este avantajat că joacă cu mîinile iar pe de altă parte în suprafața porții se bucură de protecția regulamentului de joc, neputînd fi jenat la intervențiile sale la minge.

Desigur, greșelile de plasament nu se rezumă doar la cele două exemple de mai sus, pe care le-am ales ca fiind cele mai pregnante, ele repetîndu-se de mai multe ori la un joc.

In partida Dinamo Zagreb—Steaua, (pierdută de echipa română cu 1—3), Raksi a ratat o ocazie mare de gol, motivînd ulterior că l-a surprins mingea. Dar centrarea îi fusese făcută de la 35 m. și nu l-ar fi putut surprinde pe Raksi sau pe oricare alt jucător, dacă înainte de a o primi, s-ar fi gîndit: „dacă-mi vine la piciorul drept, ce fac? Dar dacă îmi vine la stîngul? Dacă vine pe sus?". Numai astfel ar fi avut soluții pregătite din timp și nu s-ar fi lăsat „surprins" de minge. Deci, lipsa gîndirii tactice își pune amprenta pe asemenea situații.

Și acum să analizăm cauzele slabei execuții a „șutului la poartă". Deși sînt foarte numeroase am să încerc să rezum cîteva din ele.

1. *Biomecanica de lovire e greșit însușită.* Aici vreau să mă opresc asupra afirmațiilor unor teoreticieni care susțin că jocul modern pretinde ca mingea să fie lovită fără pendularea piciorului. E ca și cum aș pretinde cuiva să alerge fără să facă pași... Sînt și unele procedee tehnice care nu necesită pendularea piciorului dar în trasul la poartă pendularea piciorului trebuie să fie neapărat prezentă. *Numai amplitudinea ei poate să fie mai mare sau mai mică.*

2. *In cadrul procesului de instruire, timpul afectat trasului la poartă este insuficient.*

3. *Alegerea procedeului de lovire a mingii, deseori este nepotrivită.* Ca regulă generală, la o centrare, jucătorul stînd cu fața la poartă va trage cu șiretul plin, iar dacă va sta cu fața la minge, va trage cu exteriorul piciorului care se află mai aproape de linia porții. Deseori, jucătorii procedează exact invers, iar antrenorii nu-i corectează, motivînd că jucătorii de categoria A nu mai pot fi corectați.

4. *Prea multe preluări în suprafața de pedeapsă.* Dar chiar dacă jucătorii noștri n-au siguranță în trasul direct la poartă, trebuie să știe că *eficacitatea „șutului" se asigură prin scurtarea timpului între preluare și tras la poartă.*

5. *Bagajul redus al procedeelor tehnice privind trasul la poartă.* Atacanții noștri au fiecare una sau două execuții bine însușite, dintr-o anumită poziție. In cursul jocului însă, mingea le vine pe piciorul „slab" sau îi surprinde într-o poziție din care ei nu știu să tragă. Azi, orice jucător trebuie să știe să tragă cu ambele picioare, folosind toate procedele tehnice cunoscute, dar mai ales alegînd de la caz la caz pe cel mai potrivit. Tot atît de bine trebuie stăpînit și procedeul tehnic de lovire a mingii cu capul.

6. *Exersînd trasul la poartă, jucătorii noștri dau dovadă de multă comoditate* sau transformă antrenamentul într-o întrecere de păcălire a portarului în loc să caute să-și formeze deprinderea corectă a trasului la poartă.

7. *Se neglijează dezvoltarea simțului de echilibru care constituie totuși fundamentul pe care se clădește tehnica.*

Sper ca rîndurile de mai sus să fie înțelese ca o modestă contribuție la îmbunătățirea calitativă a uneia dintre cele mai importante acțiuni, în care nu este permis să mai rămînem deficitari.

Nicolae VILCOV
antrenor

LA ORIZONT PRELIMINARIILE OLIMPICE

Odată cu reluarea campionatului următor, pregătirea echipei noastre olimpice trebuie desfășurată pe cîteva sensuri care să urgenteze atît creșterea și consolidarea realizărilor favorabile obținute pînă acum, cît și reducerea — pînă la eliminare deplină — a motivelor de insatisfacție prezente.

Anul 1967, este anul întîlnirilor preliminare de calificare. Echipa română trebue să obțină unul din cele șaisprezece taloane de participare la turneul final. Pentru justificarea acestui imperativ, socotim de prisos orice argumentație. Fotbalul nostru resimte acut necesitatea de a deveni o prezență remarcabilă la toate competițiile internaționale oficiale. Trebuie făcuți pași mari, pași siguri care să ne poarte spre recunoașterea unanimă a specialiștilor de pretutindeni, să obținem un spor de prestigiu mai substanțial.

Intîiul și cel mai apropiat țel al echipei olimpice este cîștigarea primului loc în seria preliminară, indiferent de adversarii pe care ni-i vor impune sorții. Valoarea jucătorilor chemați în echipele olimpice este în toate țările europene echilibrată. Vor învinge formațiile pregătite din timp, minuțios, echipele bine asamblate, care vor fi capabile să practice un joc fundamentat pe o idee tactică lipsită de aproximații.

Echipa olimpică a României s-a constituit din vara anului 1965. Ne mai despart probabil 8-9 luni de începerea disputei pentru calificare. Dacă vrem să construim o echipă în stare să depășească orice adversar în preliminarii, dacă vrem să evităm orice surpriză neplăcută, timpul rămas disponibil pentru pregătire nu e prea lung; e tocmai suficient.

Operațiunile de selecție (începute de atîta vreme) ar trebui restrînse treptat. In prima etapă să se treacă la stabilirea unui lot de 20-22 de jucători, compus din fotbaliști care să însumeze, atît multiple calități individuale cît și valențele complimentare necesare formării de cupluri și linii cu randament.

In continuare, după cîteva verificări (ce trebuie efectuate după opinia noastră pînă cel mai tîrziu la 15 octombrie), antrenorii echipei au datoria să se fixeze asupra unui „unsprezece" de bază. De atunci înainte, în focarul pregătirilor trebue să se afle „echipa." Incepe etapa activității de șlefuire a formației, de pregătire a jucătorilor titulari pentru îndeplinirea unor atribuții precise în fazele de atac și de apărare, de întărire a legăturilor dintre linii. Există ipoteze precise pe care echipa va trebui să știe cum să

● Cîteva recomandări pentru pregătirea echipei noastre

● Opiniile a opt antrenori

că personalitatea, printr-un joc care să fructifice într-un mod distinct toate resursele jucătorilor ei, să învețe și să argumenteze că știe care sînt căile de rezolvare a celor cîteva „surprize" tactice uzuale.

Cel mai tîrziu în luna martie 1967, echipa olimpică trebue să reprezinte un produs finit, să aștepte — cu sobrietate și încredere în capacitatea ei — semnalul de începere.

Alte probleme de pregătire, cum ar fi chestiunea aclimatizării, rămîn o preocupare ulterioară, necesar să devină actuale numai atunci cînd participarea noastră la turneul final din Mexic va deveni o certitudine.

Revista „Fotbal" s-a adresat cîtorva antrenori, solicitîndu-le opinii în legătură cu pregătirea lotului olimpic în etapa următoare.

Spicuim printre altele:

„Să se renunțe cît mai repede, la tatonările și modificările repetate ale liniei de atac, să se stabilească echipa. Să se efectueze lunar sau bilunar antrenamente comune".

(ROMEO CATANĂ de la Centrul de juniori Steaua)

„Sînt pentru depistarea și selecționarea celor mai buni jucători. Selecția odată terminată, jucătorii să se pregătească, în special la cluburi, iar antrenorii să le acorde toată atenția. Sînt împotriva cantonamentelor de durată".

(ȘTEFAN MIU de la Știința București)

„Scheletul echipei trebue format din această toamnă".

(AUGUSTIN BOTESCU, de la C.S.M.S. Iași)

„Să se pregătească un lot de 18-20 de jucători, să se stabilească echipa, evitîndu-se fluctuațiile. Să joace în compania marilor echipe. Calendarul internațional să asigure jucătorilor, pînă la Olimpiadă, 60-70 de meciuri".

(CONSTANTIN TEAȘCĂ, Dinamo Bacău)

„Să fie selecționați în echipa olimpică, jucători capabili să se adapteze la solicitări tactice diferite".

(DUMITRU TEODORESCU, Știința Craiova)

„Orice component al echipei olimpice să fie titular în echipa sa de club. Jucătorii să nu mai fie folosiți în echipa olimpică pe alte posturi decît la echipele de club".

(NICOLAE GODEANU, de la C.F.R. Timișoara)

„Să se stabilească concepția de joc; să se stabilească lotul lărgit (20-22 de jucători); să se stabilească programul de pregătire; să se rodeze echipa în jocuri internaționale puternice".

(CONSTANTIN CERNĂIANU, de la Petrolul Ploiești)

„Un turneu de 6-7 jocuri în vara acestui an, pentru stabilirea unui lot de 24 de jucători. In toamnă, 4-6 jocuri pentru pregătirea echipei de bază. In iarna anului 1967, 4-5 jocuri de verificare".

(GHEORGHE OLA, antrenor federal)

Așteptăm și alte păreri în legătură cu problema pregătirii echipei noastre olimpice, atît de la atrenori și specialiști, cît și din partea cititorilor noștri.

Pripeala este unul din dușmanii eficacității. Priviți fotografia: deși aflat la 6 metri de poartă, atacantul (nr. 7) va rata...

Sfaturi pentru voi, TINERI FOTBALIȘTI

Una din marile plăceri pe care o au băieții, cînd joacă nesupravegheați de antrenor, este aceea de a dribla, luînd nume de jucători celebri ca: Pîrcălab sau Constantin, Garrincha sau Eusebio. Desigur că acest lucru nu este rău, considerînd că driblingul este o armă a jucătorului cu un mare bagaj de cunoștințe tehnice. Driblingul este recomandat în următoarele cazuri:

— cînd adversarul este aproape și te jenează;

— cînd ești atacat și partenerii tăi sînt marcați de adversar, neavînd cui să pasezi.

E bine să reții că cel mai rapid dribling este întotdeauna mai încet decît o pasă precisă, mai ales dacă aceasta este efectuată direct.

În fotbal, pentru a-i înșela pe adversari, jucătorul folosește diferite mișcări, de la cele mai simple pînă la cele mai complicate, pe care le vom descrie mai jos.

Poți înșela un adversar prin schimbarea vitezei; deplasîndu-te cu o viteză uniformă, intențiile tale pot fi ghicite mai ușor de către adversar. Dacă, însă, încetinești viteza și apoi accelerezi, adversarul — care se ține după tine — va fi pînă la urmă înșelat.

Poți exersa în mai multe feluri aceste schimbări de viteză și de direcție. Iată cîteva exerciții cu mingea:

1. Cînd un adversar se apropie să te atace, caută să încetinești viteza, apoi aleargă din nou repede, cu viteză maximă.

2. Cînd alergi alături cu adversarul, oprește-te brusc cu mingea la picior, apoi pornește din nou, rapid, în altă direcție. Pentru a-ți reuși, însă, această manevră, trebuie să stăpînești bine mingea.

3. După ce ai driblat o dată, te duci cu mingea spre adversar, încetinești puțin, pasezi unui partener și sprintezi pe poziție viitoare, ca să primești pasa în spatele adversarului. Aceasta se mai numește și „unu-doi" și se folosește de obicei, mai mult în acțiunile de finalizare.

4. Aleargă spre mingea care vine de la un coechipier, fă-te că pasezi înapoi, de unde ai primit mingea, dar într-o fracțiune de secundă, lovește-o cu exteriorul, ca să prindă efect; ocolind adversarul, te întorci rapid și sprintează după ea.

5. Conduci mingea către adversar. În fața lui încetinești, apoi apleacă-te în spre dreapta și împinge-o înainte cu exteriorul piciorului stîng în direcția opusă fentei. Încearcă același lucru și spre stînga, cu piciorul drept.

Vei învăța, astfel, multe mișcări înșelătoare. Caută însă ca acelea pe care le-ai însușit, să fie dintre cele mai folositoare, să le aplici în momente potrivite, pentru a-i înșela pe adversari.

Ca să înveți mai bine, te poți folosi și de cîteva aparate ajutătoare ca: jaloane simple, siluete, garduri de atletism și saci umpluți cu rumeguș, suspendați.

Iată cîteva exerciții simple, la aceste aparate:

— Conducerea mingii printre jaloane răspîndite pe o suprafață mai mare, pînă aproape de spațiul de 16 m. și apoi tras la poartă.

— Alternează ritmul de alergare, cînd mai încet, cînd mai repede.

— Suspendă, dacă ai posibilitatea, de o bară transversală 4—5 saci de formă cilindrică, umpluți cu rumeguș, ridicați pînă în dreptul pieptului. Condu mingea printre aceste obstacole, schimbînd piciorul și ținînd capul sus, ca să poți zări sacul și astfel să-l poți evita. După aceasta, pendulează sacii în diferite sensuri și treci din nou mingea printre ei. În acest fel îți formezi deprinderea de a fenta, mult cu corpul și cu schimbări de picior, accelerînd viteza și ținînd totodată capul sus.

Fii atent să nu te lovească sacul sau să nu te apleci să treacă peste tine, pentru că nu realizezi nimic. Lucrează singur, cît mai mult, sau cu alți prieteni, sub formă de întrecere.

DIN REGULAMENTUL DE JOC

Articolul 8. Lovitura de începere

a. *La începutul partidei.* Alegerea terenurilor și a loviturii de începere va fi trasă la sorți cu ajutorul unei monezi. Echipa favorizată de sorți va avea dreptul să aleagă fie terenul, fie lovitura de începere.

La fluierul arbitrului, jocul va începe printr-o lovitură de picior dată mingii de pe loc, așezată la centrul terenului, fiind trimisă în direcția terenului advers.

Toți jucătorii vor trebui să se găsească în propriul lor teren și cei din echipa adversă celei care execută lovitura de începere nu vor putea să se apropie la mai puțin de 9,15 m. de minge, înainte ca lovitura să fi fost executată. Mingea nu va fi considerată în joc decît atunci cînd va fi parcurs o distanță egală cu circumferința sa.

Jucătorul care a dat lovitura de începere nu va putea juca din nou mingea, înainte ca aceasta să fi fost jucată sau atinsă de un alt jucător.

b. *După un gol marcat.* Jocul va fi reluat în felul arătat mai sus, lovitura de începere fiind dată de către un jucător al echipei împotriva căreia s-a marcat golul.

c. *După pauză.* La reluarea jocului, echipele vor schimba terenul și lovitura de începere va fi executată de către un jucător al echipei opuse aceleia care a beneficiat de lovitură la începutul jocului.

ȘTEFAN STĂNCULESCU
antrenor la Centrul de fotbal Dinamo

Pune-ți adversarii pe picior greșit

ATENȚIE LA SCHIMBUL DE MÎINE!

Este adevărat că despre asemenea aspecte s-a mai scris, că pentru ele s-au purtat și se poartă discuții, că s-au luat unele măsuri, dar nu este mai puțin adevărat că pentru noua etapă a fotbalului nostru se impun noi măsuri, o nouă orientare care să asigure pregătirea tinerei generații de fotbaliști la nivelul cerințelor acestui sport pe plan mondial.

Din concluziile la care am ajuns după mai mulți ani de lucru cu copiii și juniorii, din confruntările acestor concluzii cu necesitățile echipelor de seniori și mai ales cu cerințele fotbalului internațional, consider că sînt necesare măsuri noi, fără de care realizarea performanțelor înalte nu este posibilă.

★

Cine nu a jucat fotbal în copilărie, cine nu a lovit o minge cu piciorul, cine nu și-a zgîriat picioarele în diferitele jocuri disputate pe stradă, pe locurile virane, peste tot acolo unde erau adunați mai mult de doi copii?

Cu toții am trăit aceste satisfacții, pe care nu le putem uita toată viața!

Astăzi, în școală, conținutul materiilor s-a schimbat mult, necesitînd timp mai mult de studiu, iar, pe de altă parte, părinții doresc, firește, ca odraslele lor să învețe cît mai bine, obligîndu-i la anumite restricții.

Cu toate acestea, elevii tot joacă fotbal — pe ascuns — cu voia sau fără voia școlii și a părinților.

În acest fel, copiii trec deseori peste îndatoririle școlare. De aceea este necesar să se pună de acord cerințele copiilor — de a practica și fotbalul — cu cerințele școlii.

Incluzînd în preocupările școlare și fotbalul, sub directa conducere și supraveghere a școlii, se îndeplinește una din cerințele pregătirii tinerei generații în condițiile performanței de mîine, și, în același timp, se realizează visul mult dorit al tuturor copiilor.

★

Ne-am întrebat adesea de ce nu confirmă copiii și juniorii noștri de mare talent! Unde au ajuns? De ce s-au pierdut? Cine poartă vina rătăcirii nenumăratelor talente ale fotbalului nostru? Aparent, nimeni!

Deoarece fiecare dintre noi trecem peste multe din „amănuntele" pregătirii copiilor, credem însă că este vorba de o vină colectivă, pe toată filiera.

Să ne gîndim la cîteva aspecte ale pregătirii copiilor. Spre exemplu:

Cum este posibil ca — indiferent de vîrsta lor — copiii să joace pe aceleași terenuri, cu aceleași mingi ca acelea ale seniorilor? Lovindu-se mingea seniorilor cu picioarele unui copil de 12-14 ani, se instalează deprinderi greșite, piciorul se deformează, apar deformări ale coloanei vertebrale, vicii care, însumate cu altele, reduc posibilitățile viitoare ale jucătorilor.

Același lucru îl putem spune despre terenurile mari pe care sînt obligați să joace copiii. La 12-14-16 ani se fac pe aceleași terenuri mari, curse de cîte 40-60-80 m., dezvoltîndu-se astfel rezistența, dar reducîndu-se, implicit, posibilitățile de a juca tehnic și mai ales în viteză, pentru că rezistența — se știe — este calitatea fizică ce dă transferuri negative pentru viteză, atuul de bază al jocului modern.

★

În nici o școală, indiferent de talentul elevilor, nu se trece din clasa I în clasa IV, din clasa VIII la facultate! Așa și la fotbal. Promovarea urmează o scară. Nu pentru că uneori nu s-ar putea învăța ceea ce se predă la categoria mai mare, ci pentru că măiestria cere cunoștințe fundamentate în timp, pentru că fotbalul se joacă cu deprinderi însușite, repetate, perfecționate și combinate în jocuri din ce în ce mai dificile, aspecte metodice peste care nu se poate trece.

Este necesar, deci, să lăsăm copiii să parcurgă toate etapele pregătirii — să nu-i forțăm — să trecem prin toate etapele pînă se deprinde toată gama de procedee tehnico-fizice-tactice.

VICTOR STĂNCULESCU
antrenor

Așa începe lungul drum spre măiestrie. Pe stadionul lui Dridea și Badea, trei fotbaliști de o șchioapă luptă pentru balon. Remarcați alura celui care-l „controlează". Un viitor NUME al fotbalului nostru? De ce nu?

Instantaneul de față este comun multor stadioane de pe cuprinsul patriei noastre.

Foto: I. MIHĂICĂ

ÎMPOTRIVA ACTELOR NESPORTIVE

Recent, comisia de organizare a „Cupei campionilor europeni" din cadrul U.E.F.A. a făcut cunoscut federațiilor naționale o serie de sancțiuni foarte severe care vor fi luate în caz de incidente și acte nesportive:

1. Suspendarea echipei din competițiile pentru cluburi, desfășurate sub egida U.E.F.A., pe timp de 3 ani și amendarea ei cu 2 000 franci elvețieni pentru abateri de la dispozițiile regulamentare și pentru acte nesportive;

2. Amendarea clubului cu 3 000 franci elvețieni pentru abateri de la regulament;

3. Avertisment clubului pentru serviciu de ordine insuficient (în caz de recidivă se vor lua măsuri și mai stricte);

4. Chemarea la ordine a președintelui clubului care va face declarații incorecte și va critica public un arbitru;

5. Blamarea echipei care va dovedi o conduită nesportivă în cursul unui meci;

6. Prelungirea automată a suspendării (prevăzută de regulament) aplicată unui jucător eliminat din joc și suspendarea pentru un meci din competiție a unui jucător care a fost numai avertizat.

NORMELE DE CLASIFICARE LA FOTBAL

De curînd a intrat în vigoare noul regulament cu privire la clasificarea sportivă din Republica Socialistă România.

Publicăm mai jos normele prevăzute pentru clasificarea fotbaliștilor:

MAESTRU — să îndeplinească una din cerințele de mai jos:

1. Să fi făcut parte din echipa care a cîștigat în același an campionatul și Cupa României, participînd efectiv la 60% din jocuri și să fi jucat de 2 ori în echipa României (A) în jocuri interțări.

2. Să fi făcut parte din echipa care a cîștigat de 2 ori consecutiv campionatul republican, participînd efectiv la 60% din jocurile disputate în fiecare an și să fi jucat de 2 ori în echipa României (A) în jocuri interțări.

3. Să fi făcut parte din echipa (echipele) care în decurs de 5 ani a cîștigat de 2 ori campionatul republican și o dată Cupa României, sau o dată campionatul republican și de 2 ori Cupa României, participînd la 50% din jocurile respective și să fi jucat de 2 ori în echipa României (A) în jocuri interțări.

4. Să fi făcut parte din echipa (echipele) care a cîștigat de 3 ori alternativ în 5 ani campionatul republican sau de 3 ori consecutiv Cupa României, participînd la 50% din jocurile respective, și să fi jucat de 2 ori în echipa României (A) în jocuri interțări.

5. Să fi jucat de 10 ori în echipa României (A) în întîlniri interțări.

6. Să fi jucat în echipa României (A) în 6 jocuri interțări cîștigate.

7. Să fi jucat în categoria A 10 ani fără întrerupere, anual 50% din jocuri, și să fi jucat cel puțin o dată în echipa României A, B sau tineret, în jocuri interțări.

Categoria I — să îndeplinească una din cerințele de mai jos:

1. Să fi făcut parte timp de un an dintr-o echipă de categoria A, participînd efectiv la 66% din jocurile de campionat.

2. Să fi făcut parte din echipele care au participat în semifinalele Cupei României, luînd parte la 75% din jocurile respective pentru această competiție.

3. Să fi făcut parte din echipele din categoria B, clasate în primele 3 locuri ale fiecărei serii, participînd efectiv la 75% din jocuri.

4. Să fi făcut parte din lotul republican A sau B de 2 ori.

Categoria a II-a — să îndeplinească una din cerințele de mai jos:

1. Să fi făcut parte dintr-o echipă de categoria B, participînd efectiv la 66% din jocuri.

2. Să fi făcut parte din echipele care s-au clasat pe locurile I—III în campionatele regionale sau în campionatul orașului București, participînd efectiv la 66% din jocuri.

3. Să fi făcut parte din echipele care s-au clasat pe primele 3 locuri din fiecare serie, în campionatul categoriei C și să fi participat la 50% din jocuri.

Categoria a III-a: — să îndeplinească una din cerințele de mai jos:

1. Să fi jucat un joc de campionat sau Cupa României într-o echipă de categoriile A, B sau C.

2. Să fi jucat într-un campionat regional, orășenesc (toate categoriile) sau raional, luînd parte efectiv la 50% din jocuri într-un an.

Categoria juniori — să îndeplinească una din cerințele de mai jos:

1. Să fi luat parte timp de un an la un campionat de juniori, participînd la minimum 6 jocuri.

2. Să fi fost selecționat în echipa de juniori reprezentativă a orașului.

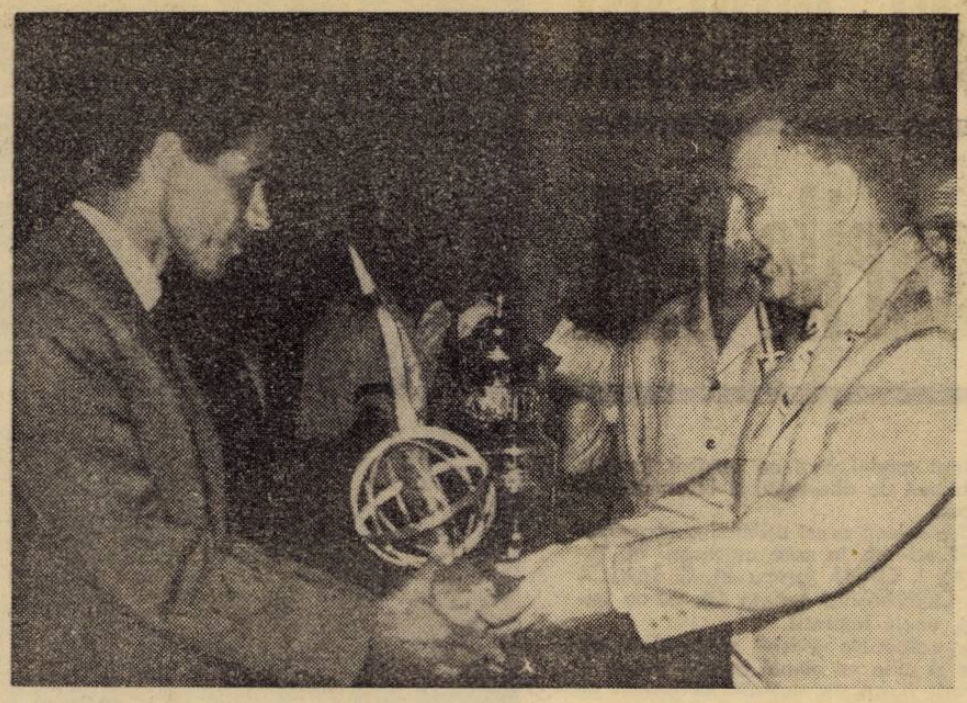

Cupa „Globul de argint", oferită de revista Magazin celui mai bun fotbalist român al anului, a revenit lui ION PÎRCĂLAB de la Dinamo București.
În fotografie, tov. I. Lupaș, vicepreședinte al F.R.F. înmînează trofeul lui Ion Pîrcălab.

LAUREAȚII ANULUI FOTBALISTIC 1965–1966

Ca în fiecare an, sfîrșitul sezonului competițional 1965–66 a fost marcat și de un eveniment care începe să devină tradițional: premierea, într-un cadru festiv, a celor care s-au dovedit cei mai buni.

Lista de onoare a acestor laureați ai fotbalului pe anul 1965-66 se prezintă astfel:

PETROLUL PLOIEȘTI – campioana țării.

STEAUA BUCUREȘTI – cîștigătoarea „Cupei României".

RAPID BUCUREȘTI – cîștigătoarea „Cupei Balcanice" – 1965.

RAPID BUCUREȘTI – campioană republicană la juniori.

PROGRESUL BUCUREȘTI – promovată în cat. A.

JIUL PETRILA – promovată în cat. A.

CHIMIA SUCEAVA – promovată în cat. B.

METROM BRAȘOV – promovată în cat. B.

C. F. R. TIMIȘOARA – promovată în cat. B.

UNIREA DEJ – promovată în cat. B.

ANCORA GALAȚI – promovată în cat. C.

GLORIA BÎRLAD – promovată în cat. C.

METALUL BUZĂU – promovată în cat. C.

AUTORAPID CRAIOVA – promovată în cat. C.

AURUL ZLATNA – promovată în cat. C.

MEDICINA CLUJ – promovată în cat. C.

A.S.A. SIBIU – promovată în cat. C.

STUFUL TULCEA – promovată în cat. C.

POLITEHNICA BUCUREȘTI – campioană republicană universitară.

ȘCOALA GENERALĂ nr. 27 GĂLAȚI – cîștigătoarea „Cupei orașelor reședințe de regiuni" (școlari).

ȘCOALA PROFES. R. M. R. IAȘI – cîștigătoarea „Cupei orașelor reședințe de regiuni" (elevi).

Tuturor le adresăm felicitări și urarea sinceră de succes în activitatea lor viitoare. Sperăm că victoria repurtată de ele la sfîrșitul anului competițional le va fi imbold în muncă în sezonul oficial, că le va stimula în realizarea de noi progrese și succese.

Lista laureaților nu se rezumă însă la cei de mai sus, dintre care o parte au și fost premiați, într-un cadru festiv, cu prilejul finalei „Cupei României", de către federație, Loto-Pronosport și o serie de ziare. Se cuvine să mai adăugăm, în mod special, încă două nume:

ION PÎRCĂLAB (Dinamo București) – cel mai bun jucător al anului 1965–66

ION IONESCU (Rapid București) – golgeterul campionatului.

Activitatea laborioasă a primului este binecunoscută, fie din cadrul echipei sale de club, fie din reprezentativa țării. El și-a atras – prin talentul, prin clasa sa – aprecierile multor specialiști străini, iar presa de peste hotare l-a poreclit „Săgeata Carpaților". Toate acestea, ca și cele 23 de prezențe în echipa națională și „Globul de argint" care i-a fost decernat de către revista „Magazin", fiind considerat drept cel mai bun jucător al anului, sînt satisfacții pe deplin meritate, dar trebuie să însemne și un puternic stimulent pentru viitor.

Ca și rapidistul Ionescu, autorul celor mai multe goluri în campionat, răsplătit pentru această performanță cu „Cupa Informația Bucureștiului" și „Cupa Loto-Pronosport". Nu ne îndoim că și Ionescu (de 11 ori internațional) va pretui cum se cuvine trofeele decernate și că se va strădui, alături de toți ceilalți jucători din țară și în primul rînd de cei fruntași, să contribuie, printr-o pregătire personală și o comportare mai grijulie, la progresul sportului cu balonul rotund din țara noastră.

Ion Ionescu (Rapid), primul în clasamentul golgeterilor.

JOCUL DE-A VACANȚA

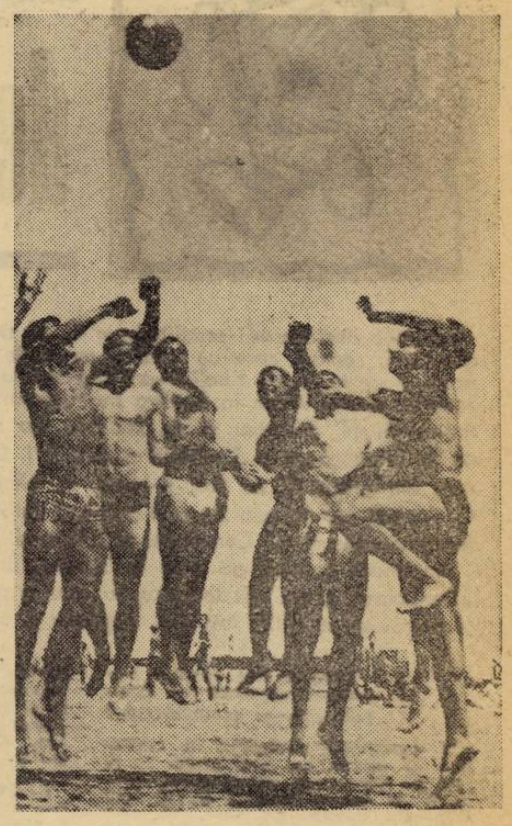

Vă rog să credeți că titlul de mai sus nu este ceea ce se numește un „titlu căutat", cu alte cuvinte mai mult sau mai puțin forțat, exagerînd datele materialului. Nu! El mi-a fost sugerat sîmbătă pe plaja Modern din Constanța de... cel care în campionatul trecut a marcat 24 de goluri. Ați ghicit, este vorba de Ion Ionescu, golgeterul ediției 1965—1966.

Ceea ce e de notat este faptul că răspunsul care este, într-un fel, la originea acestor rînduri l-am primit după o pătrundere debordantă — absolut caracteristică urmată de un șut fulgerător la colț, care a șters turnulețul — bara de nisip — mingea sărind în mare. Deci tot un gol.

Prins în... flagrant delict, Ionescu a „mărturisit": „Ne jucăm de-a vacanța. Și nu știu cum se face că pe plajă, cînd n-ai în fața obsesia titlului sau a Cupei de cîștigat, îți ies toate ca pe note".

Martori zîmbitori la această declarație, gălățenii Neagu, Sorin, Bretan și Velea, constănțeanul Pleșa și fundașul feroviar Lupescu.

Așadar, fotbaliști în vacanță. După un sezon bogat, temperamental am spune, amintindu-ne puternicele emoții încercate de echipele noastre și de suporterii lor în această ultimă ediție a campionatului, cavalerii balonului rotund au luat vacanță.

Vacanță e totuși un fel de a spune. De ce? Deoarece pentru unii dintre ei vacanța s-a și dus, iar pentru alții, azimîine se termină... 10—12 zile cît a însemnat — practic — durata absolută a vacanței fotbaliștilor nici nu știi cînd zboară.

Iar la capătul acestor zile începe perioada pregătitoare a noului campionat, cînd trebuie să „tragi tare" pentru a debuta cu dreptul în noua ediție.

Revenind la această vacanță, vom sublinia

REPORTAJ LA MARE

un simptom din cele mai îmbucurătoare.

Jucătorii din „trupa" antrenorului gălățean Zaharia, bunăoară, departe de a fi demoralizați după retrogradare, cultivă un optimism robust, contagios chiar, etalat, fără ostentație, dar nu mai puțin remarcabil, zi de zi, pe plajă. După baia în mare și baia de soare urmează zilnic, „din oficiu" (a se citi — din dorința tuturor) aprige meciuri (Siderurgistul I cu Siderurgistul II, III, IV, V) de 4 la 4, terminate nu de puține ori cu explozia mingilor de cauciuc (pînă acum s-au spart vreo 5) și cu exploziile de veselie ale spectatorilor ocazionali, amuzați de (cine a spus că fotbaliștii noștri sînt saturați de minge?!), că balonul rotund este o permanență — am zice afectivă — pentru ei, plăcerea de a „bate mingea", fiind acest deznodămînt spectaculos.

Adăugați „barajul" de pronosticuri și comentarii care însoțesc fiecare transmisie de la Campionatul Moudial, urmărite cu susufletul la gură și cu ochii avizi să prindă ceva din finețea de coloratură a „Perlei din Mozambic" (Eusebio), fiecare fază creată de soliștii Charlton, Simoes, Parkuian, Rocha etc. și veți avea atmosfera generală a vacanței fotbaliștilor noștri, dominată de fotbal și de tot ce este în legătură cu el.

Nu e mai puțin adevărat că pe litoral se întîlnesc și foști... răniți ca Eftimie, Cuperman, Stoicescu, Bitlan, Voinea, S. Avram etc., care urmează binefăcătoarele băi de nămol. Și între ei, cînd „stau la o parolă", laitmotivul fotbalului revine mereu.

„Numai noi puteam să pierdem locul III așa cum l-am pierdut. Pe potou, într-un meci acasă" — **afirmă cu năduf (explicabil nu numai datorită soarelui arzător) ieșenii.**

— „Parcă noi sîntem mai breji — îl **acompaniază cu furie mocnită în glas rapidistul Lupescu.** În fiecare an ne batem singuri. Ne detașăm în fața plutonului, în poziție, pentru orice altă echipă, cîștigată, și apoi „cădem" ca o echipă de copii".

Și tot așa, trecînd de la una la alta, de la simpaticul Willie la șansele echipei noastre studențești în Campionatul European Universitar, de la „diabolica grupă C", la ratata excursie a constănțenilor în Deltă după manșa a 2-a a finalei Cupei balcanice, considerată de fotbaliștii localnici cîștigată aprioric, de la golul al doilea al lui Eusebio înscris brazilienilor, la golul al doilea înscris de Dumitriu lui Manciu, gol la care mingea a rămas agățată în ochiurile plasei, „focul sacru" al fotbalului întreține vie atmosfera vacanței jucătorilor noștri.

M. POP

MULȚUMIRI RADIOTELEVIZIUNII

Într-o perioadă în care la noi echipamentele sînt atîrnate în cui, iar jucătorii se află încă în vacanță pasionații fotbalului au avut totuși zile de... activitate plină. La București sau în stațiuni de odihnă, la munte sau la mare, acasă sau pe la... vecini, ei au avut posibilitatea să urmărească cea mai importantă competiție a fotbalului internațional: turneul final al Campionatului mondial.

Grație Televiziunii și Radiodifuziunii noastre, milioane de iubitori ai fotbalului au avut această ocazie unică (și nenumăratele scrisori primite la redacție ne roagă să transmitem celor în drept sincere mulțumiri și felicitări pentru realizările lor în această direcție) de a VEDEA o serie de meciuri, pe de o parte, iar pe de alta, de a urmări la radio alte cîteva.

Dar nu numai atît. Secțiile de sport respective s-au îngrijit ca pe parcursul emisiunilor crainicii-reporteri să țină la curent pe telespectatori și radioascultători cu evoluția scorului în meciurile care se disputau la aceleași ore în alte localități din Anglia. Prezentările interesante care au precedat emisiunile directe, comentariile din timpul pauzei dintre reprize și mai ales cele de după încheierea jocurilor, făcute fie de crainici, fie de ziariști sau specialiști români prezenți în Anglia, au avut darul să completeze informarea iubitorilor de fotbal din țara noastră, să le dea o imagine cît mai exactă a desfășurării acestui palpitant și nu lipsit de surprize Campionat mondial.

Într-un cuvînt, o inițiativă și o realizare care au dat depline satisfacții și pentru care revista noastră se asociază la mulțumirile și felicitările ce li se cuvin tuturor celor care au făcut eforturi și au contribuit le tele și radio — la prezentarea marelui eveniment fotbalistic al anului, „Cupa Jules Rimet".

4 antrenori români despre jocurile C.M.

Inaintea desfășurării semifinalelor C. M. de fotbal, antrenorii români care au urmărit meciurile preliminarii și sferturile de finală s-au înapoiat la Londra. Jocurile grupei A de la Londra au fost urmărite de antrenorii N. Petrescu și Tr. Ionescu. La partidele de la Birmingham și Sheffield a asistat I. Oană, la cele din grupa C au fost prezenți A. Niculescu și C. Teașcă, iar la cea de a 4-a grupă întîlnirile au fost vizionate de C. Cernăianu și E. Lucaci.

Antrenorii români au avut la Londra, la Hotelul „Dominion", o ședință de lucru, la care a participat și președintele F.R.F. tov. Gh. Popescu și în cadrul căreia ei au arătat modul cum au urmărit jocurile și au îndeplinit planul de observații și informare întocmit de federație.

Revista noastră a folosit acest prilej și a organizat o „masă rotundă" ad-hoc, la care antrenorii N. PETRESCU (grupa A), I. OANĂ (grupa B), C. TEAȘCĂ (grupa C) și C. CERNĂIANU (grupa D), ne-au împărtășit, pe scurt, unele impresii.

Le facem loc în coloanele revistei, socotind că ele vor fi interesante și utile nu numai pentru cititori ci și pentru antrenorii noștri, în această perioadă de vacanță fotbalistică internă.

Iată cele 5 întrebări și răspunsurile la ele, în rîndurile de mai jos :

1 Care a fost nivelul fotbalului practicat de echipele pe care le-ați urmărit?

N. PETRESCU : Nivelul de măiestrie al formațiilor din grupa A a fost pe jumătatea așteptărilor, dacă luăm ca etalon nivelul C. M. din 1958, din Suedia, pe care, de asemenea, l-am urmărit. Scăderea se datorează întreruperilor frecvente ale acțiunilor, circulației reduse în teren, erorilor în adresa paselor, jocului înghesuit pe centru și în special ritmului de joc redus. Cea mai ridicată măiestrie au arătat-o uruguayenii, dar — ca randament și regularitate — ei au fost depășiți de englezi. Ca valori individuale, cei mai buni mi s-au părut: Troche, Rocha (Uruguay), Diaz (Mexic), J. Charlton și Moore (Anglia) — pentru apărare, Bobby Charlton — un Di Stefano cu șut mai bun, Hausser (Franța), Cortez (Uruguay) și Padilla (Mexic) dintre atacanți.

I. OANA : Nivelul de joc al grupei B a fost satisfăcător. Ar fi putut fi bun sau chiar foarte bun, dacă miza meciurilor n-ar fi influențat negativ, dacă echipele n-ar fi lăsat uneori frîu liber temperamentului și durităților. In această privință tonul l-au dat fotbaliștii argentinieni. Ei au jucat dur; Albrecht a fost eliminat, ca și căpitanul echipei, Rattin, în „sfertul de finală" cu Anglia. Cea mai completă echipă mi s-a părut cea a R.F. Germane, la care s-au îmbinat foarte bine tehnica și forța. La aceasta se adaugă valoarea mare a cîte unui jucător în fiecare compartiment. Dintre jucători, luați individual, mi-au plăcut : Höttges, Weber și Beckenbauer (R.F.G.), Marzolini și Rattin Argentina) dintre apărători ; Held, Seeler (R.F.G.), Sanchis (Spania), Kuhn și Bäni (Elveția) dintre atacanți.

C. TEAȘCA : Față de 1962 nivelul de măestrie atins de partidele grupei C, a fost în creștere. S-a remarcat o îmbunătățire sub aspectul concepției de joc, căci echipele Portugaliei, Ungariei și Braziliei au jucat pentru spectacol și pentru finalizare. (De altfel, în această grupă s-au înscris 21 de goluri !). Indemînarea tehnică nu mai are secrete pentru cei mai mulți din jucătorii pe care i-am văzut. Jucătorii au luptat pentru a părăsi terenul, învinși sau învingători, cu fruntea sus. Dar măiestria colectivă a atins culmi de nebănuit datorită faptului că în această grupă au evoluat stele de primă mărime ca : Eusebio, Torres, Augusto și Simoes (Portugalia), Pelé, Rildo, Jairzinho, Silva (Brazilia), Bene, Farkas, Albert, Kaposzta, Sepesi (Ungaria).

C. CERNAIANU : In seria pe care am urmărit-o, U.R.S.S. a prezentat formația cea mai completă. Sovieticii s-au remarcat prin elasticitate în joc și execuții tehnice de bun nivel. Fotbaliștii sovietici au reușit să facă față — și chiar să-i întrecă — unor adversari de valoare recunoscută, ca cei italieni. M-a impresionat în special Cislenko, care l-a depășit pe Facchetti. Echipa R.P.D. Coreene a arătat și ea o tehnică bună, a pasat cu adresă, a arătat o circulație rapidă în teren. Dintre jucători mi-a plăcut virful de atac Kim Bong-hvan despre care pot spune că a fost cel mai bun înaintaș din grupă. Formația italiană a jucat foarte defensiv, cu numai 2 virfuri de atac. Elveția a prezentat o formație modestă. Dintre jucători mi-au plăcut mai ales : Iașin, Sesternev, Voronin, Cislenko, (U.R.S.S.), Salvadore și Lodetti (Italia), Leonel Sanchez (Chile) și atacantul coreean Kim Bong-hvan.

2 Ce concepție de joc au manifestat aceste echipe ?

N. PETRESCU : Din cele 4 echipe care au evoluat la Londra, echipa Angliei a avut o concepție de joc ofensivă. Cu regret am constatat că — pe lîngă echipele Uruguay și Mexic — și formația Franței se alătură concepției defensive.. Uruguay nu a arătat numai așezarea „beton" ci și ideea pasivității în joc, adică a plimbării mingii pentru a nu da posibilitatea adversarului să dea gol. Dacă la aceasta adăugăm și jocul dur al Argentinei, văzut în „sfertul" de la Wembley, înseamnă că se creează pericolul ca fotbalul să se înscrie pe o latură total negativă.

Este interesant de remarcat că fotbaliștii francezi au cerut antrenorului lor, Guérin, ca în meciul cu Anglia să le dea voe să practice jocul lor obișnuit. Ei au jucat în acest meci ofensiv și au făcut cel mai bun meci de pînă atunci dar, din păcate, rănirea a doi jucători nu le-a permis să obțină și un rezultat mai bun.

I. OANA : Echipele pe care le-am văzut au fost preocupate de concepția de joc combinată. Cînd a fost cazul, ele s-au apărat sau au atacat. Cel mai bine a aplicat această concepție echipa R.F.G. Ea a reușit să fie formația cu cele mai puține goluri primite, dar să și marcheze cele mai multe goluri.

Participarea jucătorilor uruguayeni a fost permanentă în acțiuni defensive și acțiuni ofensive. In organizarea atacurilor, ei au părut simpliști, dar în realitate au fost foarte eficaci prin jocul lor în adîncime, pe spațiul cel mai puțin aglomerat.

C. TEAȘCA : Concepția manifestată în grupa C a fost axată pe 4—2—4 cu tendința superofensivă, lăsîndu-se să se manifeste personalitatea creatoare a jucătorilor. Cea mai ofensivă s-a dovedit a fi echipa R. P. Ungare care a adus în atac 7—8 jucători. Și Brazilia a făcut-o, dar viteza de joc a acesteia a fost mai scăzută. Din punct de vedere defensiv, evoluția echipei braziliene s-a caracterizat într-un joc de zonă.

CINCI ÎNTREBĂRI ÎN JURUL MESEI ROTUNDE

Combinațiile au avut farmec și în ce privește organizarea atacurilor. Ele au fost făcute, fie prin centrarea balonului în zig-zag, fie prin acțiuni individuale. Unele goluri înscrise, ca de pildă acelea ale lui Farkas, Rildo sau Bene și Eusebio (2) au fost adevărate bijuterii.

C. CERNAIANU : Caracterizarea concepției de joc a grupei D se poate împărți în două categorii : ofensivă (U.R.S.S. și R.P.D. Coreeană), defensivă (Italia și Chile). Formația U.R.S.S. a avut o concepție elastică de joc, 4—3—3. Ceea ce a surprins însă a fost uneori și prezența în atac a jucătorului „măturător"(Șesternev). Elasticitatea sovieticilor a constat în aceea că ei au trecut cu multă ușurință de la faza ofensivă la cea defensivă atacînd sau apărîndu-se cu un număr supranumeric de jucători.

Jocul echipei R.P.D. Coreene a fost asemănător jocului sovieticilor. Italienii au acționat după sistemul lor bine cunoscut, cu apărare aglomerată, cu „libero", cu marcaj om la om, lăsînd în atac două vîrfuri.

3 Au apărut noutăți tehnice și tactice față de C.M. anterioare ?

N. PETRESCU : Nici o noutate tehnică față de C.M. din 1958 dar am văzut extinderea unei trăsături moderne în ceea ce privește transmiterea mingii, în care se îmbină înșelarea adversarului prin fente. și „pălmuirea" mingii, schimbarea direcției față de deplasarea jucătorilor. De asemenea, folosirea lovirii mingii cu exteriorul labei piciorului din direcția transmiterii mingii. Rocha (Uruguay), Diaz și Padilla (Mexic), Bobby Charlton (Anglia), Hurst și Stiles (Anglia) au făcut bine această execuție.

In privința manevrelor tactice, am remarcat utilizarea într-un procentaj mai ridicat a trecerii mingii de la o extremă la cealaltă, așa cum au procedat englezii Bobby Charlton și Stiles.

I. OANA : Majoritatea jucătorilor pe care i-am văzut folosesc sau controlează mult mingea cu piciorul sting, mai bine spus manevrează mingea cu stîngul și o lovesc apoi cu piciorul drept, foarte puternic. In această privință s-au remarcat spaniolii și argentinienii, dar în general jucătorii lovesc balonul cu ambele picioare și cu toate părțile labei piciorului. Depășirea adversarului cu trecerea mingii pe deasupra și apoi cu preluare și schimbare de direcție bruscă, se practică în mod consecvent de către argentinieni și spanioli. Am văzut, de asemenea, aglomerarea jocului pe o zonă, pentru ca apoi să se facă transmiterea surprinzătoare pe partea opusă unde apar jucători liberi, cu mari posibilități de acțiune. Argentinianul Marzolini a fost as în asemenea tactici. Multe acțiuni au fost construite în zig-zag, căutîndu-se posibilitatea trimiterii pasei decisive jucătorului aflat în poziția cea mai favorabilă.

C. TEAȘCA : S-a generalizat lovirea balonului sub formă de „pălmuire" cu exteriorul și vîrful piciorului. De aici a rezultat : centrarea perfectă a balonului „un-doi"-uri, triunghiuri și pase în deviere.

In acest mod de joc au excelat fotbaliștii brazilieni, portughezi și maghiari.

Mai este de remarcat faptul că la apărători tehnica fentei a evoluat mult, ea apropiindu-se de finețea înaintașilor, ceea ce face ca în joc să nu știi cine e fundaș, mijlocaș sau înaintaș în momente ofensive.

C. CERNAIANU : Disputa pentru calificare a fost atît de aprigă, încît ea a diminuat mult din calitățile tehnice și tactice ale jocului. Jucători de mare clasă ca Mazzola, Rivera, Bulgarelli (Italia), Banișevski (U.R.S.S.), Landa (Chile) s-au „chinuit" în rezolvarea unor procedee tehnice simple, tocmai datorită crispării. In evoluția echipei U.R.S.S. am constatat că aceștia folosesc uneori o concentrare pe unele porțiuni de teren, în scopul creării de culoare în care să se pătrundă la finalizare.

4 Ce părere aveți despre disciplina jucătorilor și a echipelor ?

N. PETRESCU : A fost în general o serie disciplinată. Cum însă în orice echipă există și jucători mai nervoși sau cu joc mai dur, firește, și aici am avut astfel de exemple : Stiles și Cohen (Anglia), Goncalves (Uruguay). Trebue să deosebim însă jocul dur de cel atletic, cu corpul, pe care l-au practicat englezii, și pe care regulamentul îl permite. Intr-o competiție ca acest turneu final, te poți aștepta la joc dur, dar nu la violențe și lovituri intenționate. Mi-a plăcut faptul că arbitrii au fost energici și au veghead la desfășurarea normală a meciurilor.

I. OANA : Jocurile au fost în general „tari" dar singura echipă care a depășit regulamentul a fost Argentina. Celelalte formații s-au prezentat corespunzător din acest punct de vedere. Cea mai disciplinată echipă a fost cea a R.F. Germane, care a dat dovadă de un excelent echilibru nervos.

C. TEAȘCA : In grupa C, disciplina a fost la nivelul jocurilor, adică bună. Accidentările lui Pelé și Meszöly au fost întîmplătoare, n-au pornit din rea voință. Constatările pozitive asupra disciplinei derivă din însăși concepția superioară asupra jocului, manifestată de echipele respective.

C. CERNAIANU : Deși a fost seria în care s-au înregistrat mari surprize, disciplina a fost bună. Italienii — care au suferit o eliminare de răsunet — au arătat, spre lauda lor, că știu să și piardă. O excepție de la regula generală a bunei comportări disciplinare au constituit-o chilienii, în special Figueroa.

5 Ce alte aspecte interesante ați mai reținut din desfășurarea partidelor ?

N. PETRESCU : Tensiunea nervoasă a constituit un element important în determinarea calității jocului și bineînțeles în ceea ce privește rezultatul. Anglia a intrat în competiție cu o stare de nervi atît de mare încît nu și-a revenit nici pînă în sferturile de finală. In opoziție cu englezii, uruguayenii au acționat foarte destins. De altfel, ei au făcut o pregătire specială în acest scop. Stadionul Wembley, prin construcția lui, are o rezonanță deosebită, amplificînd la maximum zgomotul tribunelor. Publicul englez, foarte atașat echipei, și-a încurajat continuu „idolii", scandînd neîntrerupt : „England, England !".

I. OANA : Vreau să subliniez starea excepțională a terenurilor, pentru care gazdele au un adevărat cult. Gazon foarte bun, drenaj excelent. Terenurile de joc au fost pregătite în fiecare zi. Asemenea terenuri favorizează tehnica. Și o altă remarcă : toate terenurile pe care le-am văzut, chiar și cele anexe, pentru antrenament, au instalație pentru nocturnă.

C. TEAȘCA : Subliniez faptul că echipele au schimbat foarte mulți jucători de la un meci la altul. Recordul l-a bătut Brazilia, care pentru meciul cu Portugalia, a schimbat 9 jucători. Urmează Elveția cu 8 și Italia cu 7.

C. CERNAIANU : O remarcă în legătură cu „încălzirea". Echipele U.R.S.S., R.P.D. Coreene și Chile au făcut pe teren „încălziri" de cîte 10—15 minute. Italienii, în schimb, n-au făcut „încălzirea" așa cum înțelegem noi, ci au folosit la cabina niște substanțe unguente, așa numitele „revulsine", cu care s-au masat înainte de joc.

BUCURIA GOLULUI ÎNSCRIS... Jucătorii portughezi s-au prăvălit peste August golului) în poarta formației bulgare. Eusebio își exprimă fericirea ridicînd b

Fo

U.R.S.S. – UNGARIA 2–1. Extrema stîngă a echipei sovietice, Parkuian, înscrie cu capul al doilea gol, cel al victoriei

Foto BIPPA

Relatările asupra Campionatului mondial continuă în paginile 8 și 12.

o (autorul
rațele
o UPI

LTON (Anglia)

T R (Germană)

ARGENTINA — VICTIMA NERVILOR...

Interesul stîrnit de comportarea celor două echipe în „optimi", ne-a purtat paşii la Wembley pentru a vedea la lucru echipele Angliei şi Argentinei, ce-şi disputau şansele în „sferturile de finală".

După cum se ştie, reprezentativa Angliei cucerise primul loc în seria A, dar nu convinsese. Jocul său a fost departe de clasa jucătorilor ce o compuneau, iar concepţia de „kik and rush" (loveşte şi aleargă) i-a pus mereu în situaţia de a recurge la o angajare fizică totală, fără însă ca eficacitatea şi spontaneitatea să le surîdă. În schimb, Argentina — un outsider cu şanse limitate la început — a „urcat" meci de meci, ajungînd ca în sferturile de finală să aibă pretenţia justificată la primele locuri.

Într-o atmosferă de interes general avea să conducă jocul arbitrul Kreitlein, care — deşi cunoscut pentru exigenţa sa — n-a reuşit să depăşească acel moment critic al jocului fiindcă, cu o rigiditate extremă, a eliminat din joc pe căpitanul echipei argentiniene — Rattin — pentru recidivă, după un avertisment dat lui ca şi altor argentinieni.

Englezii, care n-au reuşit nici de data aceasta să se ridice la nivelul cunoscut, deşi mult timp au avut în faţă un adversar inferior numericeşte, au jucat după acelaşi tipar: cu combinaţii de maximum 2—3 pase, conducerea prelungită a balonului, centrări puternice în careul aglomerat, şuturi de la distanţă, tenacitate şi hotărîre în toate acţiunile. Dacă la început au lăsat să se întrevadă unele sclipiri ale jocului colectiv, pe măsură ce argentinienii calmau jocul, ei îl forţau prin cele 3 vîrfuri: Ball, Hunt şi Peters, puşi să sprinteze zeci de metri după mingea lansată în profunzime, să lupte fiecare în aer sau pe sol contra a doi sau trei apărători, puşi stavilă în calea acestor „raiduri".

Tăria cu care transmiteau balonul, ca şi traiectoria acestuia, au lăsat mereu impresia că englezii ar vrea să marcheze goluri chiar din propriul teren, cu o singură pasă. Lipsiţi în general de inventivitate şi spontaneitate, personalitatea unor jucători ca Moore, R. Charlton, Hunt era şi mai mult diminuată de concepţia care le încătuşa viteza. Cei trei, plus Peters, au fost mai mult „rampe" de lansare a balonului. Englezii doreau să ajungă cît mai repede la poarta adversă. Ei făceau impresia că vor să străpungă perdeaua groasă a apărătorilor argentinieni, dar fără combinaţii, fără a „gîndi" faza. Revirimentul calitativ nu s-a produs nici după golul marcat de Hunt, ce le asigura calificarea.

Despre echipa Argentinei vom menţiona, la început, că şi-a păstrat toată nuanţa jocului dur, practicat de jucători ca Albrecht, Rattin, Fereiro, dar şi înclinaţia către scandal. Nemulţumiţi de deciziile arbitrului (la eliminarea lui Rattin, mai ales), au reluat jocul după penibile tergiversări. Aşa că, dacă pînă în minutul 33, cînd s-a produs incidentul, Argentina, fără să strălucească, şi-a organizat bine apărarea pe principiul jocului în zonă, după aceea ea a fost o altă echipă, de nerecunoscut.

La jocul de contraatac pe care am văzut că englezii l-au ţinut la rang de onoare, argentinienii au răspuns cu o concepţie de calmare a jocului. Ei au păstrat minute în şir balonul şi au construit acţiuni după manevre în zig-zag, care le-a creat unghiuri favorabile şutului la poartă. Multe acţiuni de circulaţie a balonului au dezechilibrat apărarea engleză, dar din cauza faptului că n-au adus continuu forţe sporite din liniile defensive la înaintare, cele mai multe au eşuat la limita cercului.

Ceea ce a făcut însă ineditul acestei prime părţi, au fost „grupele" alcătuite spontan, chiar din 3—4 jucători, în jurul purtătorului temporar al balonului.

Tehnica argentinienilor, cea mai ridicată la această competiţie, a fost reliefată fără nici un efort, în scopul şi sensul jocului, de multe ori şi de către jucători ale căror posturi, pînă mai ieri, nu cereau acest lucru. Numai că temperamentul le-a jucat festa şi de unde manifestau o tendinţă ofensivă, construită colectiv, după fatidicul moment au făcut un joc de pură păstrare a balonului.

Onega, Manzolini (un fundaş lateral ofensiv a cărui fineţe în execuţie poate rivaliza cu a oricărui mare înaintaş central), Gonzales, Perfumo, Solari, figuri de proră ale fotbalului argentinian, s-au rezumat apoi la a-şi pasa balonul între ei şi cînd adversarul venea, îl retrimiteau la portar. Aceasta în scopul obţinerii unui rezultat de egalitate, după care numai sorţii mai puteau să le aducă o calificare.

Prin eliminarea Argentinei din această grupă (Uruguay a fost şi ea stopată), fotbalul sud-american a lipsit din semifinalele C. M.

Constantin TEAŞCA

REZULTAT DECIS DE DEOSEBIREA DE TEMPERAMENT

Am rămas la Sheffield pentru a vedea unul din jocurile sferturilor de finală, R. F. Germană—Uruguay. Meciul mă interesa deoarece aveam de văzut două formaţii cu stiluri de joc diferite. Pe de o parte vest-germanii, care îmbină foarte bine calităţile tehnice cu cele fizice, practicînd un joc atletic dar regulamentar, dirijat direct pe poartă şi cu un bun echilibru psihic; pe de altă parte uruguayenii, posesori ai unei tehnici excelente, cu un joc plăcut la vedere, dar care în acest meci s-au dovedit irascibili, refractari la deciziile arbitrului. Rezultatul meciului a fost decis tocmai de deosebirea de temperamente dintre jucători, uruguayenii nerezistînd dificultăţilor partidei. Atîta timp cît n-au intervenit eliminările, dictate just de arbitrul englez Finney, a existat un echilibru de forţe.

În 5 minute însă, între minutele 50 şi 55, arbitrul a eliminat doi jucători din echipa Uruguayului, pe căpitanul echipei, Troche şi pe Silva.

Pînă în acest moment scorul era 1—0 pentru R. F. Germană (Haller înscrisese în min. 11), însă tot aşa de bine ar fi putut să conducă Uruguayul cu 1—0 căci, în min. 4, Cortes a şutat de la 30 m. în bara porţii iar în min. 6 Schultz a salvat de pe linia porţii. Uruguayenii au reclamat penalti deoarece, în faza confuză produsă, apărătorul german ar fi respins — spun ei — mingea cu mîna şi nu cu capul.

După pauză, uruguayenii au reluat şi mai viguros jocul dar arbitrul n-a tolerat intrările dure ale lui Troche asupra lui Emmerich şi ale lui Silva asupra lui Haller, eliminîndu-i. Din min. 55, echipa Uruguayului a rămas astfel în 8 jucători de cîmp. Bineînţeles că în aceste condiţii majorarea scorului n-a mai fost o problemă pentru echipa R. F. Germane, Beckenbauer, Seeler şi din nou Haller stabilind scorul final de 4—0.

Din cauza celor arătate mai sus, nivelul tehnic din acest joc sfert de finală n-a fost pe măsura celorlalte jocuri ale grupei B, la care am asistat. Reprezentativa R. F. Germane s-a comportat mai bine în preliminarii, dar nu e mai puţin adevărat că în aceste jocuri n-a avut de înfruntat un joc obstrucţionist ca cel prestat de echipa Uruguayului.

Ilie OANA

PORTUGHEZII AU FOST PE MARGINEA PRĂPASTIEI

Hotărît lucru, unul dintre semnele sub care se desfăşoară actuala ediţie a C. M. este cel al marilor surprize. Pînă în sferturile de finală, autoarea celor mai palpitante momente ale competiţiei, a fost echipa R.P.D. Coreene. Total necunoscută, privită de cei mai mulţi ca un simplu element pitoresc, i se prevedea ultimul loc în grupă şi un joc naiv. Fotbaliştii nordcoreeni au început cu timiditate (0—3 cu U.R.S.S.), i-au dominat apoi pe chilieni, dar n-au obţinut decît un rezultat egal, iar în ultimul joc din grupă au învins echipa Italiei. Din acest moment atenţia generală s-a îndreptat asupra lor, iar aplauzele şi dragostea spectatorilor i-au însoţit pretutindeni.

Ajunşi pe stadionul din Liverpool în sferturile de finală, jucătorii coreeni au fost la un pas de a doua mare surpriză. Hazard sau bună pregătire? Dacă vezi jucînd echipa R.P.D. Coreene, prima ipoteză, la care mulţi n-au vrut să renunţe, se surpă definitiv. Jucătorii coreeni au o energie extraordinară, sînt capabili de sprinturi lungi şi repetate, sînt supli, sar la mingile pe sus cu mai multă uşurinţă decît te-ai aştepta faţă de statura lor, au reflexe vii, care le permit să efectueze porniri sau opriri bruşte şi executate fulgerător. Mişcările le sînt feline, se lipesc de adversar, îl deposedează de balon fără crispare, îl fentează cu mişcări derutante, apar ca din pămînt acolo unde e nevoie. Desigur, tehnica lor mai poate fi încă îmbunătăţită, dar ştiu să paseze în general precis, curgător şi să tragă la poartă măcar puternic, dacă nu întotdeauna cu exactitate. Jocul lor se caracterizează prin spirit colectiv. Patru jucători în linia de fund au aplicat marcajul combinat, alţi patru alcătuiesc o mobilă linie mediană în care Im Seung-hwi şi Pak Seung-zin întăresc dispozitivul de apărare, iar Pak Doo-ik şi Iang Sung-Koog întregesc partea stîngă a frontului de atac. În faţă, două vîrfuri neliniştesc fără întrerupere apărarea adversă: Li Dong-Woon şi Han Bong-zin.

Timp de 25 de minute (cînd au marcat cele trei goluri), jucătorii nord-coreeni au etalat toate aceste calităţi.

Dar, jucătorii asiatici au cedat treptat avansul. O echipă mai experimentată l-ar fi apărat, poate! Ar fi putut închide jocul, pentru a bara căile de acces spre propria poartă, l-ar fi anihilat pe Eusebio, dar coreenii au continuat jocul deschis pe care Eusebio, Simoes, Coluna, Torres l-au speculat cu inteligenţă.

Publicul din Liverpool a punctat cu aplauze jocul echipei coreene în prima repriză, a recunoscut în repriza secundă revenirea portughezilor, iar la sfîrşit a ovaţionat călduros echipa coreeană care, deşi părăsea competiţia, dobîndise un mare prestigiu sportiv.

Romulus BALABAN

UN JOC SUB AŞTEPTĂRI

La Sunderland, unde am locuit 12 zile pentru a viziona jocurile grupei D, am văzut şi unul din cele mai interesante jocuri ale sferturilor de finală: partida care a opus echipa Ungariei formaţiei Uniunii Sovietice, una din cele mai solide şi mai bine organizate echipe din cele 16 care au evoluat în acest campionat.

A învins în cele din urmă echipa Uniunii Sovietice cu scorul de 2—1, după ce a condus cu 2—0, calificarea ei fiind meritată pentru că a ştiut să joace mai bine în vederea atingerii scopului propus.

Echipa sovietică a dovedit şi în jocul cu Ungaria elasticitatea tactică de care a dat dovadă în grupa preliminară. A jucat în apărare „om la om", plus fundaşul „măturător" Şesternev, fapt care a incomodat cunoscutul joc combinativ al fotbaliştilor maghiari. Cele două vîrfuri de atac ale echipei maghiare, Farkaş şi Bene, au fost în general anihilate de Ponomarev, Danilov şi Şesternev. Albert, care a acţionat retras împreună cu Rakoşi şi Nagy, a fost de asemenea strict păzit — ca şi aceşti doi coechipieri ai săi — de Voronin, Sabo şi Husainov. Acest mod de joc nu a convenit de loc fotbaliştilor maghiari, căci ei nu şi-au putut desfăşura de la început jocul obişnuit, apoi s-au enervat, stare care le-a redus şi mai mult din potenţial.

În atac, învingătorii au jucat cu 3 vîrfuri, Cislenko, Banişevski şi Parkuian, celălalt înaintaş central Malafeev, acţionînd retras. După ce a luat conducerea cu 2—0 (min. 47), în a doua repriză, echipa Uniunii Sovietice a slăbit ritmul de joc, a jucat mai retras, a primit un gol, reuşind totuşi să-şi menţină avantajul şi să se califice în semifinale.

Echipa Ungariei a mizat mult pe organizarea jocului la mijlocul terenului şi pe forţa de pătrundere a înaintaşilor centrali Farkaş şi Bene. Socoteala ei a fost greşită deoarece tocmai pe centru apărarea sovietică era mai bine consolidată. În a doua parte a întîlnirii, fotbaliştii maghiari au jucat mai activ, mai energic, însă au continuat să folosească un front îngust de acţiune, aceeaşi zonă centrală, spaţiile libere de pe margine nefiind utilizate.

Valoarea partidei n-a fost ridicată din cauza jocului sub posibilităţile evidenţiate pînă în sferturile de finală de către echipa Ungariei şi datorită apărării aglomerate folosită de selecţionata Uniunii Sovietice.

Constantin CERNĂIANU

ENTINA – ELVEŢIA 2–0. **Portarul elveţian Eichmann (stînga) şi atacantul argentinian Onega îşi dispută balonul prin sărituri spectaculoase. Onega trimite balonul în plasă**
Foto UPI

UNGARIA – BULGARIA 2–1. **Asparuhov înscrie singurul gol al echipei Bulgariei în acest turneu final, printr-un şut care a făcut inutil saltul acrobatic al lui Gelei.**
Foto UPI

WORLD CHAMPIONSHIP

JULES RIMET CUP. 1966

DUPĂ TRAGEDIA BRAZILIENILOR

Scene de isterie colectivă, încercări de sinucidere, interpelări în parlament și încăierări la Sao Paolo și Rio de Janeiro, iată primele efecte ale eșecului echipei braziliene în Campionatul mondial de fotbal. Pasiunile dezlănțuite cu furie au început să se mai potolească și acum, pentru milioanele de brazilieni care credeau orbește și mai cred încă în superioritatea de necontestat a fotbalului „cariocas", eliminarea echipei lor este motivată prin următorul argument: fotbalul practicat de Brazilia pe terenurile din Anglia nu reprezintă adevăratul fotbal brazilian. În ochii publicului brazilian, singurii vinovați pentru această înfrîngere sînt selecționerii care au persistat în grava eroare de a încerca experiențe sortite eșecului și condamnate dinainte chiar și de cei care în viața lor nu au atins o minge de fotbal. Este vorba de faptul că Feola și ceilalți tehnicieni ai echipei au ținut cu orice preț să alinieze într-un campionat mondial o formație alcătuită din fotbaliști care niciodată n-au jucat împreună, așa cum a fost echipa învinsă de Portugalia.

Pe de altă parte, conducătorul delegației braziliene, Joao Havelange, președintele Confederației braziliene a sportului, a ținut să exprime o serie de observații și critici, privind defecțiunile de organizare a Campionatului mondial.

Actualul sistem de disputare a Campionatului mondial nu servește dezvoltării fotbalului, ci unor interese extra-sportive. Chiar și stabilirea grupelor și repartizarea orașelor unde urmau să se dispute meciurile a fost dirijată, urmărind un scop precis.

În continuare, președintele Confederației sportului brazilian a adăugat: *„Mi se pare anormal ca Brazilia, care a cheltuit 800 000 de dolari pentru pregătirea echipei sale, să-și vadă șansele spulberate din cauza arbitrajului părtinitor, sau a jocului dur practicat de unii adversari. S-a jucat extrem de dur în acest campionat. În opt zile, noi am avut mai mulți jucători accidentați decît în ultimii opt ani.*

Există lipsuri serioase în organizarea competițiilor internaționale de fotbal. La Jocurile Olimpice de la Tokio am fost eliminați la golaveraj de echipa R.A.U. și știți cum s-a întîmplat aceasta? Cu 25 de minute înainte de sfîrșitul întîlnirii R.A.U.—Coreea de Sud, prima echipă conducea cu 3—0 și îi trebuiau cel puțin 9 goluri pentru a ne întrece la golaveraj. Or, în 23 de minute, alte șapte goluri au fost înscrise.

Campionatul mondial de fotbal trebuie să fie renovat și să se desfășoare potrivit regulamentului competițiilor olimpice de baschet. Cred că ar fi mai echitabil ca întrecerea celor mai bune echipe de fotbal să cuprindă două grupe de cîte opt, primele două clasate urmînd să-și dispute finala" — propune Joao Havelange.

Conducătorul brazilian afirmă că el va stărui pentru modificarea regulamentului Campionatului mondial lăsînd să se înțeleagă că Brazilia nu va mai participa la această competiție dacă propunerile sale nu vor fi luate în considerație. *„Am făcut eforturi uriașe pentru a ridica fotbalul brazilian la un nivel sportiv niciodată atins în țara noastră — a spus J. Havelange. Chiar în seara înfrîngerii de către Ungaria ne-am dat seama de corectitudinea și spiritul sportiv al jucătorilor noștri care în mod spontan s-au dus să-și felicite adversarul și toată echipa s-a aliniat pentru a saluta publicul din Liverpool. Același lucru s-a întîmplat și în meciul cu Portugalia. În cursul acestor întîlniri, deși lipsiți de cei mai buni jucători: Zito, Gerson, Pele, echipa noastră, împreună cu valoroșii adversari, a contribuit la crearea unui spectacol de fotbal care, după părerea mea, va rămîne în analele acestui sport".* Revenind la problemele de organizare, Joao Havelange a adăugat: *„Dintre arbitrii delegați la meciurile noastre, nici unul nu era rus, german, francez, spaniol sau coreean. Toți 9 au fost englezi. Nu vi se pare curios acest lucru? Și apoi nu credeți că ar fi util, pentru a fi cinstiți cu publicul, să se admită, în sfîrșit, înlocuirea portarului și a unui jucător de cîmp, evitînd astfel ca spectatorii să asiste la meciuri „mutilate" din cauza accidentării unui jucător?".*

Desigur că declarațiile lui J. Havelange, făcute sub impresia dramaticelor momente trăite pe marginea terenului din Liverpool, poartă amprenta unei inerente doze de subiectivism.

Totuși, unele opinii ale conducătorului sportiv brazilian reflectă situații reale petrecute pe stadioanele celui de al 8-lea Campionat mondial, iar propunerile privind regulamentul C.M. nu sînt lipsite de interes, ba chiar sînt demne de atenție, după cum remarcă mulți observatori sportivi, prezenți la Londra.

ecouri • ecouri • ecouri • ecouri • ecouri • ecouri

● **Cazinoul „Sporting-club" din Londra a pus la dispoziția F.I.F.A. suma de 1000 lire sterline (cca. 2800 dolari) care va fi acordată golgeterului Campionatului mondial de fotbal.**

● **O firmă elvețiană, care printre altele produce un tonic preparat din ierburi medicinale și-a asigurat ca reclamă pe etichetele care însoțesc sticlele, numele lui Stanley Matthews. Nici nu se putea face o alegere mai bună, știind că celebrul fotbalist englez a jucat pînă la aproape 50 de ani. Primul dintre antrenori care a inclus în alimentația jucătorilor săi acest întăritor a fost antrenorul Elveției, italianul dr. Alfredo Foni. Rezultatele însă s-au văzut...**

● **Au început să apară și glumele pe marginea Campionatului mondial. Iată una dintre cele mai reușite, publicată de ziarul englez „Evening News":**

Întorcîndu-se acasă de la meciul inaugural Anglia — Uruguay, soțul este întrebat de soție: „cum a fost"? Acesta îi răspunde: „A fost un spectacol magnific, cu apariția reginei, cu fanfara care delecta publicul, cu defilarea elevilor care înlocuiau pe protagoniști, îmbrăcați în costume multicolore, dar păcat că după aceea au început să joace și fotbal, stricînd astfel toată buna dispoziție".

● **Cu toții am fost surprinși de ușurința cu care portarul maghiar Szentmihaly a primit un gol chiar în minutul 2 de joc sau mai precis în secunda 100 a meciului cu Portugalia. Trebuie însă știut că la încălzire, în timp ce se pregătea să prindă o minge înaltă, el a alunecat și a căzut, lovindu-se la cot și în regiunea vertebrelor cervicale. Nimeni nu și-a dat seama de ceea ce s-a întîmplat și nu a putut interveni, mai ales că imediat arbitrul a fluierat începerea jocului. Nefiind încă restabilit, la primul atac al portughezilor a primit un gol parabil, care și-a lăsat amprenta asupra întregii desfășurări a meciului..**

● **Treisprezece copii orfani italieni, de la un orfelinat din Sunderland, au putut asista gratuit la meciul Italia — U.R.S.S., deoarece un binevoitor anonim a depus în cutia de scrisori a orfelinatului 13 bilete de intrare la meciul respectiv cu rugămintea de a fi oferite la 13 copii merituoși.**

● **În ciuda sancțiunilor luate de F.I.F.A. împotriva Argentinei (suspendarea lui Albrecht și avertisment dat întregii echipe precum și antrenorului Juan Carlos Lorenzo), ca urmare a neregularităților comise în meciul cu R.F.G. totuși moralul acestei echipe era dintre cele mai bune. Înaintea meciului cu Elveția, întreaga echipă a fost la Cazinoul din Birmingham și a jucat la ruletă. Cu această ocazie, portarul echipei, Roma, a cîștigat 350 de dolari. El este „recidivist" în materie, deoarece cu 3—4 săptămîni în urmă, la un cazinou din Viena, a cîștigat tot la ruletă frumoasă sumă de 2 500 dolari!**

● **Înfrîngerea Braziliei în jocul cu Ungaria a produs senzație în toată lumea, dar mai cu seamă în Brazilia. La Sao Paolo s-a produs o încăierare între cîteva sute de persoane care ascultau într-o piață transmisia la radio a acestui meci. Încăierarea s-a soldat cu 20 de răniți grav care au fost de urgență transportați la spital.**

● **Ca urmare a înfrîngerii Braziliei și a diminuării șanselor ei de a se califica în optimile de finală (lucru care de altfel nu s-a produs) cca. 30 000 de pasionați ai fotbalului brazilian din Rio de Janeiro au trimis președintelui Confederației sporturilor, Havelange, o scrisoare în care se cerea imediata demisie a lui Feola. Scrisoarea era semnată printre alții și de doi miniștri. A doua zi după meci, mii de suporteri au urcat în genunchi cele 200 trepte ale bisericii „Nossa Senhora da Penha" pentru a implora divinității un rezultat pozitiv în meciul cu Portugalia, care totuși nu s-a produs...**

● **Meciul Italia — U.R.S.S. a suscitat un enorm interes în Italia. Transmisia radio-televizată a acestui meci a strîns milioane de oameni în fața aparatelor de radio și a televizoarelor, printre care și întreg personalul de pază al închisorii din Aosta. De acest lucru a profitat un oarecare deținut, pe nume Campanella, care a reușit să evadeze în timpul transmisiei meciului.**

● **Cel mai lung articol de ziar al acestor campionate de fotbal a fost scris de gazetarul argentinian Osvaldo Ardizzone. Acest articol este format din peste 20 000 de cuvinte. Transmiterea s-a făcut cu ajutorul telexului în 5 ore și 40 de minute fără întrerupere și a costat aproape 1000 dolari. Împreună cu fotografiile respective, articolul va ocupa 32 de pagini.**

● **Doi dintre jucătorii argentinieni, E. Onega și Mas, au și primit oferte din partea unor cluburi străine, Real Madrid și respectiv Barcelona. Ambele oferte au fost declinate, Onega, care joacă la River Plata, declarînd că ar trebui să cîștige de cel puțin 5 ori mai mult la Real Madrid ca să părăsească Argentina și clubul său.**

● **Dacă fotbaliștii uruguayeni nu au marcat decît două goluri în optimi, în schimb ei sînt foarte productivi cînd este vorba de a semna autografe. Recordul lor este de 1000 autografe într-un sfert de oră.**

● **După usturătoarele înfrîngeri ale Braziliei, în piața teatrului național din Rio de Janeiro a fost instalată o spînzurătoare cu un panou enorm pe care stă scris: „Așteptăm pe Feola și pe responsabilii selecționatei. Ei au umilit fotbalul brazilian".**

● **Una dintre cele mai mari curiozități ale lumii fotbalului o constituie portarul stadionului Wembley care, în 24 de ani de cînd îndeplinește această funcție, nu a văzut nici un meci de fotbal! Este vorba de Thomas Sawyer în vîrstă de 74 de ani.**

● **Pentru a participa la meciurile pe care le dispută, jucătorii germani sînt obligați să se... furișeze. Într-adevăr, ca urmare a unei greșeli a organizatorilor, aceștia au eliberat numai 6 legitimații de jucători care permit pătrunderea pe teren. Ceilalți au primit legitimații de oficiali care nu dau dreptul de intrare pe teren!**

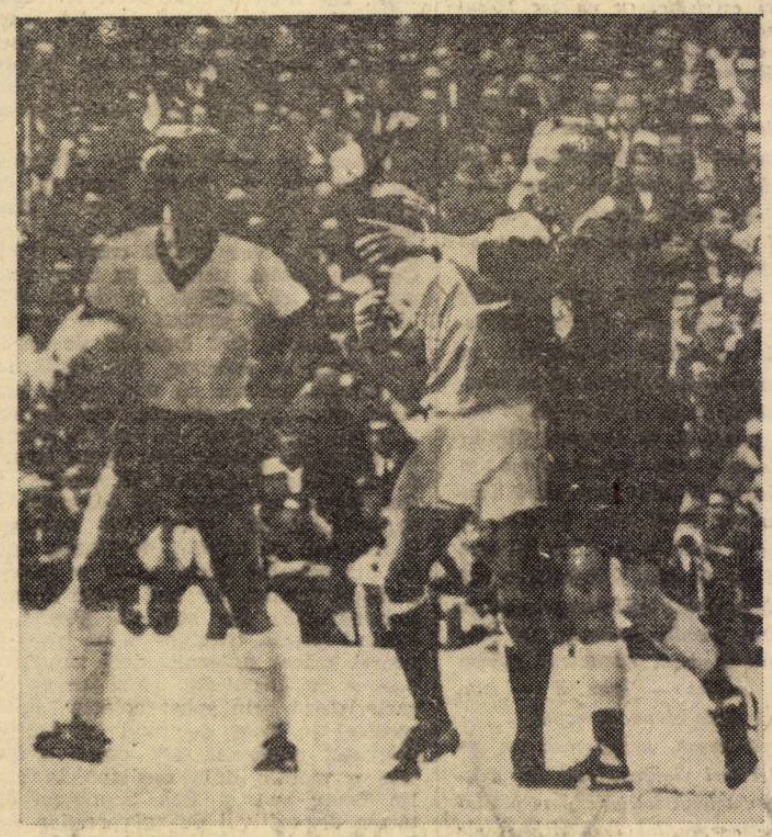

R.F. GERMANĂ — URUGUAY 4—0. **Arbitrul englez James Finney îl elimină din joc pe uruguayanul Troche. În stînga: Overath (R.F.G.)**
Foto BIPPA

ACTUALITĂȚI

PROGRAMUL TURNEULUI ECHIPEI S.K.A. ROSTOV

După cum am anunțat, echipa sovietică S.K.A. Rostov va evolua în țara noastră în prima jumătate a lunii august. Federația la stabilit următorul program:

7 august, București: Progresul — S.K.A. Rostov

9 august, Craiova: Știința — S.K.A. Rostov

11 august, Petroșeni: Jiul — S.K.A. Rostov

DEBUTUL VICTORIOS AL REPREZENTATIVEI UNIVERSITARE

Sîmbăta trecută a început în Spania campionatul universitar european, la care, după cum se știe, participă opt selecționate naționale, împărțite în două serii de cîte patru echipe.

În primul său meci, reprezentativa universitară a României a obținut un frumos succes asupra echipei Franței, pe care a întrecut-o cu un scor concludent: 2—0 (1—0). Comentatorii agențiilor de presă străine au avut aprecieri frumoase la adresa fotbaliștilor noștri, cărora le-au subliniat în primul rînd excelentul joc ofensiv, colectiv. Întîlnirea aceasta a avut loc în localitatea Pontevedra. În aceeași zi, la Vigo, selecționatele Turciei și Portugaliei au terminat la egalitate (0—0) în seria a doua. Alte rezultate: Spania — Olanda 2—1 (seria I) și Iugoslavia — R.F.G. 2—0 (seria a II-a).

Viitorul meci al echipei române este programat azi, miercuri, tot la Pontevedra, cu Olanda, iar ultimul din cadrul grupei, la 29 iulie cu Spania, în aceeași localitate.

Din activitatea comisiilor F. R. F.

COLEGIUL CENTRAL AL ARBITRILOR

În ultima sa ședință din 12 iulie, Colegiul a analizat diferite arbitraje și a hotărît următoarele:

— Se suspendă pe 3 etape arbitrul Nicolae Cursaru — Ploiești, pentru arbitrajul slab prestat la meciul Politehnica Timișoara — Rapid București.

— Pentru greșeli grave comise la jocul de calificare pentru categoria C dintre Dinamo Obor și A.S.A. Sibiu, arbitrul Mihai Marinciu — Ploiești a fost scos din lotul republican. De asemenea, arbitrul de tușă Mihai Moraru — Ploiești, care a funcționat la același joc, a fost suspendat pe 3 etape.

În ședința din 18 iulie, Colegiul a luat următoarele hotărîri:

— Suspendarea arbitrului Victor Pădureanu — București pe 2 etape pentru calitatea slabă a arbitrajului în partida Rapid București — Farul Constanța, din cadrul Cupei Balcanice. Pentru semnalizări eronate, în cursul aceluiași joc, arbitrul de tușă Constantin Sotir — București a fost suspendat pe 4 etape.

— Arbitrul Petre Sotir — Mediaș, care a condus cu greșeli Jocul Știința București — Dinamo Victoria București, a fost suspendat pe 6 etape.

— Ca urmare a unei comportări necorespunzătoare cu prilejul conducerii meciului Politehnica Timișoara — U.T.A., Biroul Federal a sancționat pe arbitrul Popa Mihai, cu suspendare pe timp de 6 luni (pînă la 17 octombrie 1966).

CUPA BALCANICĂ DIN NOU LA RAPID

După o comportare foarte inconstantă, atît în campionat, cît și în Cupa României, ceea ce a făcut să-i scape din mînă ambele trofee, iată că Rapid București a oferit, în sfîrșit, și o satisfacție fidelilor săi susținători, foarte decepționați la un moment dat: a cucerit „CUPA BALCANICĂ", ediția 1965.

Dar nu înainte de a le da emoții și în această competiție!...

Într-adevăr, în prima întîlnire a „finalei românești", a Cupei, desfășurată la București, Rapid a ajuns să conducă în min. 31 cu 3—0 și a crezut, după un prost obicei al echipelor noastre, că meciul este terminat și victoria asigurată. Dar, lucrurile nu s-au întîmplat chiar așa. E drept că arbitrul Pădureanu le-a anulat, pe motiv de ofsaid, un gol care ar fi majorat scorul la 4—0 și poate că ar fi evitat surprinzătoarea (și, desigur, neplăcută pentru giuleșteni) răsturnare de rezultat. În finalul meciului, Farul a reușit să egalaze, astfel că pe bună dreptate rapidiștii așteptau cu neliniște returul finalei, iar constănțenii, dimpotrivă, cu mult optimism. Numai că de data aceasta „zodia" a fost favorabilă Rapidului. Bucureștenii și-au apropiat victoria cu 2—0 și o dată cu ea și Cupa, printr-un joc mai bine organizat, mai hotărît de data aceasta, atît în apărare, cît și în atac, triumfînd asupra unui adversar care a dominat mai mult dar n-a reușit să fructifice vreuna din situațiile favorabile avute în repriza a doua.

Și astfel „Cupa Balcanică" și-a prelungit cu încă un an șederea în vitrina cu trofee a clubului Rapid, fotbaliștii echipei din Giulești cucerind-o pentru a doua oară consecutiv.

PALMARESUL „CUPEI BALCANICE"

1960—61: Steagul roșu Brașov
1961—62: Olimpiakos Pireu
1963—64: Rapid București
1964—65: Rapid București

POPAS PE DREPTUNGHIUL DE GAZON

După arbitrul-femeie, iată și un antrenor-femeie: prof. Agneta Wittenberger, de la Școala generală nr. 95, arătînd elevilor săi cum se lovește mingea...

— Cîteva aspecte din munca de ridicare a cadrelor tinere

Grija pentru depistarea și formarea tinerelor cadre este un fenomen care începe să caracterizeze tot mai mult activitatea fotbalistică de la noi. Cu deosebire în ultimii ani. Existența unor centre de copii și juniori, organizarea cu mai multă atenție și regularitate a diferitelor campionate locale, desfășurarea unui campionat republican de juniori cu mai multe faze, competițiile rezervate echipelor școlare, sînt cîteva din semnele unei rodnice activități a tinerelor vlăstare. Pe zi ce trece, apar nume noi în echipele noastre fruntașe și faptul acesta, îmbucurător, nu face decît să reconfirme bogăția de cadre pe care și-o poate forma fotbalul din rîndurile tineretului.

Preocuparea aceasta, însă, trebuie întărită pentru că dacă în general pot fi consemnate multe și frumoase realizări, nu-i mai puțin adevărat că pe ici — pe colo sînt și cazuri care demonstrează totuși lipsă de interes față de tinerele cadre, ceea ce explică și unele stări de lucruri la nivelul echipelor fruntașe. Așa cum se va vedea din rîndurile de mai jos, în care prezentăm doar cîteva aspecte din munca de pregătire a copiilor și juniorilor, viitoarele cadre ale fotbalului românesc.

„NOTA BENE" CLUBULUI TRACTORUL-BRAȘOV

În centrul activității clubului sportiv „Tractorul" Brașov stă și problema pregătirii juniorilor și a copiilor. După felul cum se muncește și după rezultatele obținute, se pot trage unele concluzii care scot în relief atenția ce se acordă creșterii viitorilor fotbaliști. De altfel, această preocupare are o anumită tradiție aici. În fiecare an, în echipa seniorilor sînt promovați cei mai talentați juniori. Și azi, în echipa care activează în categoria C sînt numeroși tineri proveniți din pepinieră proprie (Romanov, Papuc, Ferentz, Budai, Mihai).

În cele două grupe de juniori activează cîte 18 sportivi. La „juniorii mari" activitatea este cît se poate de intensă. Antrenorul acestei echipe, prof. I. Vulcănescu, depune multă stăruință pentru instruirea lotului de sportivi, care participă cu succes în campionatul republican. Pregătirile sînt minuțioase și se desfășoară în condiții foarte bune, datorită, pe de o parte unei planificări judicioase a antrenamentelor, iar pe de altă parte grijii acordate de conducerea clubului. Pentru viitorul sezon sînt speranțe ca, în formația seniorilor, să fie promovați din acest lot de juniori patru jucători: portarul Ștefanov, mijlocașii Șerban și Șerb și atacantul Oprică.

În cea de a doua grupă de juniori (pregătită de profesorul Tib. Orban) au fost promovate multe elemente din rîndul echipei de copii. În lipsa unei competiții orășenești de juniori, echipa participă în campionatul de seniori al orașului Brașov, în afara competiției. Și acești tineri se bucură de aceleași condiții de pregătire, existînd premisa promovării lor în prima formație în toamna anului viitor. În această grupă sînt cuprinși numai aceia născuți în anii 1950—1951, elevi la școlile din cartierul Tractorul, cu note bune la învățătură. De altfel, aceasta este și una din condițiile pe care le pune antrenorul la admiterea în lot.

Cu interes deosebit este urmărită activitatea celor două grupe de copii. În grupa mare sînt cei născuți în anii 1952—1953, iar în cea de a doua copiii născuți în 1954—1955. În total sînt 40 de copii care se pregătesc sub îndrumarea atentă a tînărului profesor Al. Muta.

Copiii se bucură de mult sprijin în activitatea lor, avînd asigurate condiții optime de pregătire (baze sportive, echipament, materiale etc.). Și aceasta se reflectă și în rezultate concrete, echipa primă fiind campioană orășenească.

Am vrea, în încheiere, să amintim o doleanță a antrenorilor grupelor de juniori și copii de la Tractorul Brașov. Este vorba de o promisiune mai veche a federației de specialitate în ceea ce privește organizarea unui centru oficial care să funcționeze sub directa îngrijire a federației de specialitate, ceea ce ar da rezultate și mai frumoase în munca desfășurată la clubul Tractorul pentru creșterea juniorilor și copiilor.

C. GRUIA
corespondent

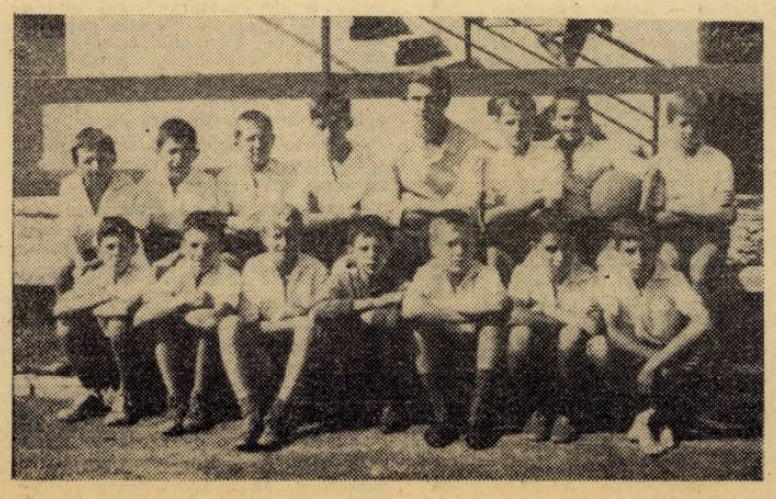

„Piticii I" ai Tractorului Brașov, în mijloc cu antrenorul lor, prof. Al. Muta.

DE LA GIMNASTICĂ LA FOTBAL

În ultimul timp, în Capitală, echipa de fotbal a Școlii generale nr. 95 din raionul Tudor Vladimirescu se bucură de o atenție deosebită. În primul rînd fiindcă această echipă este pregătită de o talentată profesoară de educație fizică. Numele ei este bine cunoscut iubitorilor de sport din țara noastră: Agneta Wittenberger, maestră a sportului, care cu ani în urmă impresiona spectatorii prin măiestria și siguranța în sportul ei preferat, gimnastica. Devenind între timp profesoară de educație fizică, Agneta Wittenberger, s-a atașat cu pasiune și fotbalului, care trebuie să recunoaștem a început să-i aducă noi satisfacții sportive! Astăzi, această școală are o echipă de fotbal care promite mult. Toți jucătorii sînt bine dezvoltați fizicește, talentați și tot atît de pasionați și pentru învățătură.

În ultimul timp această echipă a obținut o serie de rezultate care au surprins plăcut pe specialiști. De curînd, formația școlii nr. 95, alcătuită numai din elevi ai claselor a VII-a și a VIII-a, a cîștigat locul I în „Cupa orașelor reședință de regiuni", în faza rezervată elevilor din școlile generale pe Capitală.

Text și foto: THEODOR ROIBU

Priviți-i pe acești „pitici" ai clubului Rapid cu cîtă plăcere și pasiune se întrec. Și cine știe dacă dintre ei nu vor răsări mîine-poimîine viitori fotbaliști de valoare. **Foto: AUREL NEAGU**

TINERI TALENTAȚI

Am asistat la un antrenament la două porți al echipei de seniori Minerul Baia Mare, din categoria B. Pe extrema dreaptă, în echipa a doua, o sfîrlează blondă, care se afla mai în toate fazele, făcînd zile negre apărării adverse. Coechipierul său de linie, Czako I., s-a cam mirat de virtuozitatea micului fotbalist, dar n-a răbdat și și-a apostrofat colegii pentru că îl neglijau pe el și, în schimb, pasau mereu tînărului blond: „Ia mai lăsați-l în pace pe puștiul ăla! Parcă ar fi coordonator de joc, așa vă purtați cu el"!

— Cine era „sfîrleaza"?

Un elev din clasa a X-a a liceului nr. 3 din Baia Mare, Mircea Partene. El a debutat ca fotbalist pe un teren adevărat, în primăvara anului 1965, cînd a fost legitimat la C.F.R. din campionatul orășenesc, unde a primit primele noțiuni de la antrenorul Aurel Moldovan. Nu a trecut mult timp și datorită calităților sale excepționale (viteză, șut, dribling, orientare) a fost depistat și... transferat la echipa de juniori a Minerului Baia Mare, unde a jucat în campionatul republican, seria a VIII-a.

Mircea Partene iubește mult fotbalul și este prezent la toate antrenamentele, pregătindu-se acum și mai serios sub îndrumarea antrenorului Alexandru Ardos, fost jucător la echipa F.C. Carpați din Baia Mare, în perioada 1937—1943. Înzestrat cu un deosebit simț al porții, Mircea joacă sau inter sau extremă dreaptă și nu și-a făcut deloc coechipierii de ris. Regretă sincer însă că în finala pe regiune a „Cupei orașelor reședințe de regiuni" — echipa școlii sale a pierdut cu 1—2 deși echipa sa a jucat bine. „Nu face nimic — ne-a spus acest tînăr și talentat fotbalist — la anul ne vom pregăti mai bine și ne vom comporta altfel".

V. SĂSĂRANU
corespondent

ECHIPELE DE JUNIORI — SIMPLĂ FORMALITATE

După o ședință de antrenament-convorbire cu antrenorul Stere Zeană, A fost, ca să spun așa, o „seară plină de fotbal", în care discuția a pornit de la amintiri plăcute, care au evocat perioada de glorie a Ripensiei, al cărei nume era rostit cu îndreptățită mîndrie. Și, din vorbă în vorbă, am ajuns la actualul fotbal timișorean și la mlădițele lui. Zeană se ocupă de pregătirea tinerilor jucători, are deci experiență în acest domeniu și de aceea ne-am adresat, cu acest prilej, cu cîteva întrebări:

— Cum apreciați activitatea juniorilor timișoreni?

— Ea se desfășoară nesatisfăcător în comparație cu evoluția actuală a jocului de fotbal.

— Care sînt cauzele?

— După părerea mea, una din ele și cea mai importantă este faptul că multe asociații și chiar cluburi sportive din orașul nostru privesc echipele de juniori doar ca o simplă formalitate care trebuie îndeplinită. Sînt puține conducerile de secții de fotbal care pun accent deosebit pe crearea unor echipe de juniori puternice, care să constituie un permanent rezervor pentru reîmprospătarea primelor formații, apte să redea strălucirea fotbalului timișorean.

— Se poate face totuși un pas înainte în această privință? Și cum vedeți dv. că este posibil?

— Da, cu siguranță, se pot realiza progrese. Pentru aceasta însă, sînt necesare multe lucruri, care să creeze condițiile propice. În primul rînd este absolut necesar ca problema copiilor și juniorilor să fie privită cu toată importanța care se impune. Este vorba, deci, de o schimbare de atitudine. La Politehnica, C.F.R., Progresul, U.M.T., Electromotor — unde, e drept, ex stă grijă în această privință — se pune problema unei preocupări mult mai mari pentru creșterea și formarea „schimbului de mîine". Și această sporire a grijii să se manifeste în primul rînd prin crearea de condiții de pregătire cel puțin egale cu ale seniorilor. Fotbalul de performanță pretinde mult și continuu exercițiu practic și aceasta în special cu mingea. Or, cu 4—5 mingi (și acestea de proastă calitate, vechi și reformate, scoase din uzul seniorilor) la 18—20 de juniori, fără aparate ajutătoare și lipsiți și de cel mai mic sprijin moral din partea conducerilor de secții, care manifestă interes numai și numai pentru echipele prime, nu este de mirare că fotbalul timișorean bate cam de mult pasul pe loc.

Ajunși aci, mi-am amintit de condițiile în care se pregătesc multe echipe de juniori din Timișoara: echipament insuficient, mingi prea puține, antrenamente la ore nepotrivite și în afara orașului (de pildă, prof. M. Iosof de la U.M.T. lucrează cu echipa de pitici în curtea Liceului nr. 1, iar cu juniorii în afara orașului, la Pădurea Verde), munca educativă este neglijată, numărul mic de antrenori afectați copiilor și juniorilor (doar șase echipe au asemenea tehnicieni). Cu această completare, sînt mai ușor de înțeles afirmațiile antrenorului Zeană, care în continuare ne-a spus:

— Instruirea tinerelor elemente trebuie să fie în centrul atenției cluburilor pentru că în primul rînd un jucător de fotbal trebuie să aibă o tehnică desăvîrșită, ca fiind elementul de bază în activitatea lui. Tehnica îl ajută să-și îmbunătățească, după părerea mea, paralel și deopotrivă, atît pregătirea fizică corespunzătoare jocului în continuă mișcare, cît și — mai ales — gîndirea tactică, factor hotărîtor în obținerea sucesului într-un meci. Iată de ce toată atenția trebuie îndreptată spre însușirea corectă a tehnicii de către tinerii jucători. În această direcție trebuie să subliniez că inițiativa federației de a crea centre în diferite orașe din țară (păcat că nu s-a gîndit și la Timișoara, centru cu veche tradiție în fotbal) constituie o frumoasă realizare.

— Cum considerați că trebuie să fie stimulată activitatea juniorilor?

— Pe lîngă campionatul orășenesc de juniori și pitici, trebuie organizate la sfîrșit de campionat și jocuri cu caracter competițional eliminatoriu, pe reprezentative de regiuni. Prin tragere la sorți se poate acorda fiecărei reprezentative posibilitatea să dispute în deschidere cîte un joc în Capitală.

Acesta consider că este un mijloc puternic de stimulare a schimbului de mîine și a antrenorilor care se dedică acestei dificile, dar frumoase munci de pregătire a copiilor.

Limita de vîrstă la o grupă să nu depășească mai mult de un an. De exemplu: pitici I, cei născuți în anii 1950—1951; pitici II, 1951—1952; pitici III, 1952—1953. Pentru prima dată este recomandabil să se experimenteze cu pitici I deoarece sînt mai dezvoltați și cunosc mai bine multe din „tainele" fotbalului și, totodată, să creeze o bază de discuție, eventual prin organizarea unor alte confruntări, căci cine nu acordă importanța cuvenită perspectivei, acela nu poate aștepta și culege roade în viitor".

P. ARCAN
corespondent

Și în loc de concluzii: selecție severă, instruire corectă, condiții optime de antrenament, cît mai multe competiții locale, promovări la timp și cu curaj și — mai ales — nici un element talentat pierdut! Grija aceasta revine, în egală măsură, asociațiilor și cluburilor sportive, comisiilor locale de fotbal, antrenorilor și melodiștilor, consiliilor locale UCFS, și — bineînțeles — federației.

Vă prezentăm ANTRENORII ŞI FOTBALIŞTII EMERIŢI

TIBERIU BONE

Unul din marile „nume", din ultimele două decenii ale fotbalului românesc este, fără îndoială, Tiberiu Bone. Fotbalist de certă clasă, Bone n-a constituit totuşi niciodată — ca şi alte mari vedete ale noastre — „un cap de discuţie", un nod de violente şi pasionante contradicţii. De ce ? Pentru simplul motiv că numărul 6 al C.C.A.-ului de acum cîţiva ani a fost un solist indiscutabil, omul cu care „s-a mers" din capul locului la alcătuirea echipelor naţionale, el fiind întotdeauna un element de bază din ceea ce obişnuit numim „şira spinării" a unei echipe.

Ce calităţi — cu totul deosebite — l-au impus în fotbalul românesc ? Rîndurile de mai jos îşi propun să răspundă — pe cît posibil — la această întrebare.

DE PE „TÎRGUL CAILOR"...

„M-am născut la 13 aprilie 1929 la Oradea. Numind locul meu de naştere cred că am explicat implicit — „soarta" mea fotbalistică. Copil în Oradea anilor '35, '37, '38 nu se putea să nu te apuci de fotbal. Era, aş zice, o lege nescrisă a băieţilor : mirajul balonului rotund".

Cu acest debut de proză autobiografică (căreia lesne i se poate pune titlul clasic „băiatul şi mingea") Tibi Bone ne introduce seducător în atmosfera unor secvenţe de o plastică — am spune — cinematografică pe care, după 30 de ani, ni le imaginăm aevea.

„Maracana copilăriei mele a fost „Tîrgul cailor" din Calea Aradului. Am pătruns în Tîrg pe la vîrsta de 7—8 ani. Aici se jucau în permanenţă cîte 10, 11, 12 meciuri „în paralel" cu o „distribuţie" din cele mai pestriţe. Preşcolari, elevi de liceu, old-boys, dar şi jucători legitimaţi ai echipelor de seniori (aflaţi aici pentru... amorul artei şi pentru destindere) îşi disputau partide pasionante, jucate cu un foc nemaipomenit. Într-una din echipele formate ad-hoc m-am înrolat urgent şi eu".

Aşadar, debutul neoficial al lui Tibi Bone a avut loc pe „Tîrgul cailor", căruia — urmînd tradiţia — îi va rămîne credincios şi după ce va ajunge jucător legitimat.

Pitic la „Stăruinţa", junior la „C.A.O.", junior în echipa de seniori a sindicatului croitorilor din Oradea — iată filiera oficială a lui Bone înaintea transferului — hotărîtor pentru cariera sa fotbalistică — la Jiul Petroşeni.

În 1946, la vîrsta de 17 ani (deci tot junior), Bone debutează la echipa de categorie A — Jiul Petroşeni. Un debut care produce reale satisfacţii — dar pune şi probleme — antrenorilor... De ce ? Avînd „şcoala Oradiei" — a se citi : o foarte bună pregătire generală — tînărul Bone joacă la fel de bine pe aproape orice post şi ca atare titularizarea sa pe un anumit loc este foarte dificilă. Iată explicaţia peregrinărilor sale prin toate compartimentele de joc, el fiind, de-a lungul celor 4 ani cît a jucat la Jiul, „titularul a 9 posturi" (n-a jucat portar şi centru atacant).

Ce a rezultat din această „politehnizare" a tînărului fotbalist Bone ? Ne-o spune chiar el. **„Avînd cele mai diferite probleme de rezolvat, TRĂIND diferitele posturi pe care jucam, experienţa mea s-a îmbogăţit considerabil, eu căpătînd o viziune de ansamblu asupra jocului".**

Consemnăm în vremea începuturilor „perioadei Jiul", debutul strălucit al lui Bone în naţionala noastră de juniori care, în 1950, pe terenul Venus, a surclasat echipa de juniori a Ungariei. (Scor 5—0. Din echipă mai făceau parte, printre alţii, Voinescu, Cornel Simionescu, Nicuşor, Bădeanţu, Cioboată).

Anul 1950. Tiberiu Bone, fotbalist **„cu lecţiile bine învăţate"** îşi începe stagiul militar. Remarcînd evidentele sale calităţi tehnice, antrenorii C.C.A.-ului îl introduc în echipă într-o „zi mare". Finala Cupei României, cu U.T.A. Alături de el, debutează la C.C.A. Voinescu şi Vasile Zavoda. Finala la sfîrşit cu o victorie de bun augur pentru cei trei debutanţi (3—1), iar Tiberiu Bone se înscăunează — într-o „domnie" de 11 ani — mijlocaş stînga al unui „11" de renume.

...PE STADIONUL ARSENAL

La echipa C.C.A. a început SPECIALIZAREA lui Bone. Putînd juca orice, antrenorii au considerat că are toate calităţile unui conducător de joc. Întărind la nevoie apărarea imediată, urcînd în atac chiar pînă în careul adversarilor, dar mai ales „ţesînd" combinaţiile pregătitoare şi cele ofensive ale echipei, Bone a devenit „creierul" echipei.

Rezultatele C.C.A.-ului înseamnă în această perioadă un lanţ de succese, iar turneul în Anglia un prilej de satisfacţii pentru jucătorii militari. Bone, bunăoară, evocă nostalgic pe celebrul stadion Arsenal, bătrînul „Tîrg al cailor" din Oradea. **„Între aceste două repere, am trăit** — spune el — **tot ce se poate trăi în fotbal".**

PASA LUI BONE

Între numeroasele virtuţi fotbalistice ale renumitului mijlocaş — intuiţia jocului, joc impecabil de cap, joc la intercepţie, „pol" al calmului, creator ideal de faze de contraatac şi de atac etc. — ne vom opri la un element tehnic trecut cu vederea de mulţi. Pasa lui Bone. Calitatea impecabilă a pasei mijlocaşului militar. Servindu-şi partenerii „pe farfurie". Bone „punea" pasele în poziţii ideale de preluare pentru coechipierii săi cărora le ştia toate „chichiţele".

Iată cîteva spicuiri din „reţetarul" lui de pase. Pentru **Tătaru** — pasă exclusiv în adîncime, pentru **Constantin** — pasă la picior (el savurînd jocul de combinaţie), **Alexandrescu** — pasă din viteză, **Cacoveanu** — pasă în adîncime, **F. Zavoda** — pasă la picior, **Drăgan** — pasă oricum.

„FĂRĂ PRETENŢII DE PROFESOR"

Urmărind „careul" de mijlocaşi care preocupă în ultima vreme în cea mai mare măsură pe selecţionerii echipei noastre naţionale — Ghergheli, Dobrin, D. Popescu, Ianeu — ei fiind, rînd pe rînd, utilizaţi în formule de... acreditare, Tiberiu Bone ne-a comunicat impresiile sale — „fără pretenţii de profesor" — despre ei.

„Pe toţi îi apreciez, pentru că toţi au calităţi indiscutabile. Critic însă, le-aş recomanda următoarele :

Lui Ghergheli : 1) mai multă gîndire în joc ; 2) dozarea mai judicioasă a eforturilor ; 3) pasa lungă de calitate, 4) să schimbe direcţia jocului şi pe stînga, el jucînd de predilecţie doar partea dreaptă (pe Pîrcălab).

Lui Dobrin : 1) tehnică în mişcare; 2) pasa lungă ; 3) să nu subordoneze interesele jocului plăcerilor personale.

Lui D. Popescu : 1) mai multă mişcare ; 2) atenţie la anticiparea fazelor.

Lui Ianeu : Mai multă gîndire".

Marius POPESCU

Arbitrul de fotbal Doina Gehl, la sfîrşitul unei partide de old-boys desfăşurată pe stadionul din Arad. În dreapta ei, maestrul emerit al sportului, Iosif Petschovski.

Dialog cu DOINA GEHL — prima femeie arbitru de fotbal din ţara noastră

— Eu trebuia să mă fi născut băiat !

Iată declaraţia cu care a debutat dialogul meu cu arbitrul arădean de fotbal Doina Gehl, o „lovitură de începere" temperamentală, creatoare (să recunoaştem) de atmosferă, întărită pe parcurs prin punctări luate în aceeaşi octavă, adică la fel de... bărbăteşti.

— Vorbindu-se, în general, într-un cerc oarecare, despre un arbitru de fotbal-femeie, auditorul reacţionează — de obicei — cu o îngăduinţă mai mult sau mai puţin respectuoasă, de genul : *„ia uite la ea săraca, şi-a lăsat cratiţa şi se bagă în treburile oamenilor"* sau *„nici pe terenul de fotbal nu poţi scăpa dom'le de femei, au văzut ce-i aia fotbal la cinema şi vin să facă pe grozavele în faţa noastră..."* Şi cîte şi mai cîte altele.

— *Deci consideraţi atitudinea bărbaţilor în această direcţie...*

— ...un FAULT la adresa femeilor în general şi a mea în special...

— *Aveţi vreo argumentaţie suplimentară pentru „a mea în special" ?*

— Întîmplător da. Şi una foarte puternică.

— *Vă rog să... şutaţi.*

— Nu, nu zîmbiţi. Aţi nimerit, întîmplător, în plin. Am şutat în viaţa mea de nenumărate ori, pentru că am jucat — realmente — fotbal. Am fost centru atacant şi extremă dreaptă şi, după spusele coechiperilor mei (bărbaţi), aveam o lovitură cu dreptul uimitoare. Aş zice bărbătească...

— *Va să zică de aici se trage...*

—...răul. Exact. Am simţit de tînără atracţia fotbalului, aşa cum alte fete de vîrsta mea erau atrase de balet, să zicem.

— *Cum a evoluat cariera fotbalistică ?*

— Prin forţa... naturii, am rămas o fotbalistă amatoare, de ocazie, păstrînd însă pentru fotbal sentimentele pe care ţi le insuflă o mare pasiune.

— *N-aţi rămas însă numai la stadiul „sentimente" ?...*

— Nu. Din fericire pentru mine, am avut o cale „legală", prin care am putut intra „cu drepturi" în fotbal. Am urmat cursurile de arbitraj, am ajuns prima femeie arbitru de la noi şi am arbitrat...

— *Arbitraţi de multă vreme ?*

— De 13 ani !

— *Cam cîte meciuri ?*

— Peste 500 !

— *Într-adevăr un „palmares" impresionant. Ce categorie aveţi ?*

— A doua. Corespunzător „gradului" meu (care sper să crească), am arbitrat meciuri din campionatele regionale, din campionatul republican de juniori, meciuri de old-boys, întîlniri amicale...

— *Îngăduiţi-mi o întrebare foarte directă : cum sînteţi cu jucătorii, severă sau mai înţelegătoare ?*

— Consideraţi că a doua parte a întrebării n-am auzit-o. Bineînţeles severă, fotbalul fiind un joc foarte serios. Am eliminat — pînă acum — peste 40 de jucători. N-am tolerat niciodată lipsa de respect faţă de tot ceea ce înseamnă fotbal : joc, adversari, coechipieri, conducător de joc...

— *Dar, jucătorii, ce atitudine au avut — şi au — faţă de dv. ?*

— Foarte respectuoasă. După multe meciuri am primit din partea lor felicitări. Ca arbitru !

— *O întrebare vizînd breasla : din arbitrii care activează la noi pe cine apreciaţi în mod deosebit ?*

— Pe Lulu Mihăilescu şi pe Alexandru Toth.

— *Şi ce jucători ?*

— Doi care joacă pe posturile pe care am jucat şi eu : Pîrcălab şi Dridea.

Am încheiat plăcutul dialog cu Doina Gehl, urîndu-i cît mai multe — şi mai frumoase — meciuri de condus şi (de ce nu) chiar şi... ecusonul F.I.F.A.

M. P.

PSIHOLOGIA EVERESTULUI

O carte pe care trebuie s-o citească orice sportiv de performanţă din ţara noastră este „HIMALAYA" de Marcian Bleahu, Mircea Bogdan şi Gheorghe Epuran, apărută în Editura Ştiinţifică, în acest an. Este cartea istoricului escaladărilor şi victoriilor alpiniste pe cele 14 vîrfuri de peste 8000 de metri de pe glob. Multe poate învăţa sportivul din această carte, în care învingătorii marilor înălţimi demonstrează că în faţa voinţei umane nu rezistă nici un obstacol şi că pentru cel ce VREA CU ADEVĂRAT, nu există performanţă imposibilă.

Cartea aceasta ridică cu acuitate o problemă de psihologie sportivă de cea mai mare importanţă pentru sportivii noştri. Timp de peste 30 de ani, zece expediţii au asaltat vîrful orgolios al Everestului şi se părea că cucerirea lui este imposibilă. Dar în 1953, Hillary şi Tensing, susţinuţi de o expediţie bine utilată şi decisă să învingă, au reuşit marea performanţă. Pînă la urmă, numai în anul 1965, în decurs de 19 zile ale lunii mai, alte 4 expediţii au urcat pînă la vîrf. Deci, în momentul cînd se dovedeşte că un lucru este posibil, chiar şi numai conştiinţa acestei posibilităţi este suficientă pentru a da tărie altor sportivi să îndeplinească o faptă pe care zeci de sportivi, cel puţin la fel de bine pregătiţi, nu au putut s-o îndeplinească pînă atunci.

Graniţe de acest fel, reale sau mai degrabă închipuite, se pare că sînt de natură să creeze între sportivi anumite complexe, anumite inhibiţii care îi frînează pe calea progresului şi îi opresc pe loc un timp. Dar există mobiluri de ordin moral şi social care la un moment dat se dovedesc mai puternice decît aceste complexe şi permit sportivului să atace aceste „performanţe-graniţe" cu conştiinţa că are capacitatea să reuşească unde alţii, şi chiar el, au eşuat pînă atunci.

Acest lucru îi dă noi puteri şi îi permite să se autodepăşească, stabilind performanţa vizată.

Mă gîndesc la fotbaliştii naţionalei noastre. E drept că de 3 ani nu au pierdut nici un joc în ţară, dar nici nu au cîştigat vreun joc în deplasare în acest timp. În acest interval au învins echipe redutabile acasă, dar nu au avut succese în deplasare. Există oare o graniţă psihologică care îi împiedică să învingă în deplasare ? Ar fi momentul să fie ajutaţi şi să li se arate că, avînd o pregătire superioară, pot aborda cu şanse partide ca acelea de la Porto, Ludwigshafen şi de pe orice teren.

Poate dacă vor fi conştienţi că acesta este adevărul vor fi în stare să urce şi pe acest „Everest".

TUDOR VASILE

Cuvinte încrucişate

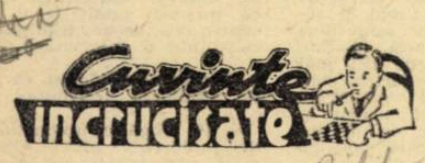

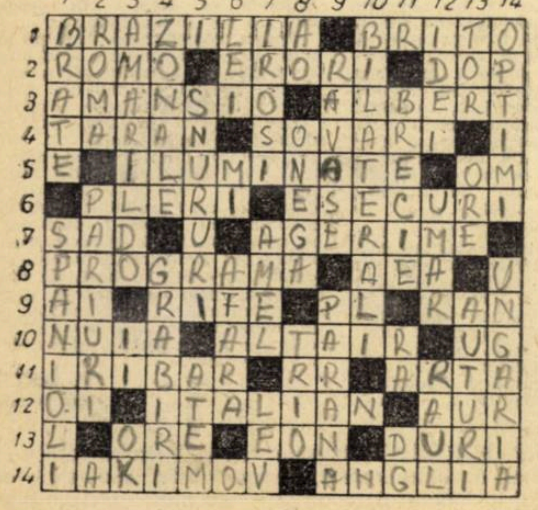

ORIZONTAL : 1) Prima mare favorită de care ne-am despărţit acum o săptămînă... — ...şi unul din fundaşii ei, prezenţi în meciul cu Portugalia. 2) Mijlocaş din lotul mexican, dar care n-a făcut deplasarea la Londra — Rebuturi la... cel de al 23-lea de pe teren — Astupă deschizătura de sus a fluierului. 3) Înaintaş spaniol, a părăsit stadioanele, împreună cu întregul lot, după evoluţia din grupe — Cunoscut jucător maghiar, prin jocul său a facilitat şi el despărţirea de brazilieni. 4) Agricultor — Fundaş maghiar utilizat în meciul cu Portugalia. 5) Stadioanele englezeşti, în multe din serile lui iulie — Defineşte marcajul... la persoană. 6) River..., cunoscută echipă de fotbal argentiniană — Hapuri amare pentru italieni, brazilieni şi spanioli. 7) Plantaţie de pomi — Sprinteneală, pătrundere (în zestrea lui Eusebio). 8) A fixa locurile şi datele meciurilor — Insula nimfei Circe. 9) Posezi — Alt înaintaş spaniol — Pelé ! — Soţia unui zeu din mitologia scandinavă. 10) Varga ! — Apărător brazilian — 1 şi 4 la Uruguay ! 11) Şi-a luat şi el adio (cu regret) de la bucuriile porţilor englezeşti, o dată cu Del Sol, Suarez, Gento şi ceilalţi — Bis la Garrincha, în prima parte ! — Înalta măiestrie a marilor jucători. 12) Moglidete de pe... cîmp — Prestigiosul lot al lui Burgnich şi Facchetti, Rivera şi Mazzola, expediat „acasă" de echipa R.P.D. Coreene — Dă valoare, la propriu, „Cupei Jules Rimet". 13) Prefix la O.R.L. — Cunoscut portar francez, accidentat înaintea turneului final — Ca Marais şi alţii, care l-au scos din circulaţie pe Pelé. 14) Revelaţia echipei bulgare din prezentul turneu final — A administrat cîte 2 goluri Franţei şi Mexicului în grupe, hotărîndu-le plecarea.

VERTICAL : 1) Macarale de suporter — N-au ajuns nici de data aceasta prea departe în C.M., cu toţi jucătorii lor valoroşi. 2) Portar argentinian, trecut, cu echipa sa, de hopul optimilor — Previziuni, cote, surprize, pierderi şi cîştiguri. 3) Jucător brazilian, din păcate nefolosit în meciurile din Anglia — 1—1 ! — E în regulă, în patria lui Bobby Charlton. 4) În zonă (fem.) — La antipodul trăgătorilor de timp. 5) Bice — Pitic. 6) Reprezentanţi prin... Willie la C.M. — Pe mine — Tot ce nu vizează poarta. 7) A risipi ocazie după ocazie — Nume dat guvernatorului în Maroc — ...Iaşin, cunoscutul portar al reprezentativei sovietice. 8) Alfa şi Omega — Doi jucători, un singur nume în lotul argentinian — Tripletă. 9) Biletele (cu luare... în balon, sau fără !) — Aripă braziliană din meciul de adio. 10) De o parte şi de alta a liniei de centru (masc., pl.). 11) Rocă sedimentară — Soarele Egiptului antic — Dinu Georgescu. 12) Tişnesc... în cap — Parte a corpului solicitată uneori în jocul la balon — Unul din mijlocaşii lusitanilor. 13) Torres, în prima repriză ! — 48 (fără prelungiri), echivalentul în timp al celor 32 de meciuri din turneul final — Specialitate a la Cîmpeanu — Ubinas (pl.). 14) Grupele turneului final, faze de tristă memorie pentru „zeii" fotbalului — Una din echipele calificate în „sferturi".

Cuvinte mai puţin cunoscute : ~~AEA, BAN, AMEL~~.

G. C.

VĂ PREZENTĂM

Adversarii echipelor noastre în competițiile europene

în „C. C. E."

F. C. Liverpool — demn reprezentant al fotbalului englez

Echipa F. C. LIVERPOOL. De la stînga la dreapta, în picioare: **Milne, Byrne, portarul Lawrence, Yeats, Stevenson, Lawler**; jos: **Callaghan, Hunt, St. John, Smith** și **Thompson.**

Marele oraș Liverpool a devenit un fel de capitală a fotbalului britanic: cele două reprezentante ale sale, F. C. Liverpool și Everton, au cucerit titlul de campioană a Angliei și, respectiv, Cupa. Ceea ce constituie o veritabilă performanță în fotbalul insular. În rîndurile care urmează vă facem cunoștință cu F. C. Liverpool, viitoarea adversară a Petrolului în „Cupa campionilor europeni"

Acest club face parte din galeria celor mai vechi din fotbalul englez. El s-a înființat la sfîrșitul secolului trecut iar în anul 1901 a cîștigat pentru prima oară titlul de campion, performanță pe care a reeditat-o, de-a lungul anilor, de încă 6 ori (1906, 1922, 1923, 1947, 1964 și 1966), egalînd astfel recordul deținut de echipa „tunarilor", Arsenal Londra. În campionatul pe anul 1965—66, F.C. Liverpool a cucerit titlul de o manieră categorică. Într-adevăr, din cele 42 de partide susținute, această formație a totalizat 61 puncte (față de 56 cîte a acumulat a doua clasată, Leeds United) și a realizat un excelent golaveraj: **79:34.** Liverpool a desfășurat și o activitate internațională rodnică. În „Cupa campionilor europeni" ediția 1963—64, de pildă, a eliminat pe Anderlecht și pe F. C. Köln, a dispus cu 2—0 de Inter, dar a fost întrecută cu 3—0 în meciul retur (în sferturile de finală). Iar în „Cupa cupelor" 1965—66, Liverpool a ajuns pînă în finală, fiind întrecută — după o luptă pasionantă, cu prelungiri — de Borussia Dortmund (1—2).

Printre componenții echipei se numără o serie de fotbaliști de certă clasă internațională. 7 dintre ei au fost chemați în lotul lărgit al Angliei pentru Campionatul mondial: **Byrne** (28 ani, de două ori internațional A), **Callaghan** (24 ani, 1 A), **Hunt** (28 ani, 14 A), **Milne, St. John, Thompson** și **Yeats.** Iar dintre aceștia, primii trei au fost reținuți de antrenorul Alf Ramsey pe lista celor 22 de jucători anunțați pentru turneul final. Jocul campioanei Angliei se caracterizează printr-o forță extraordinară de pătrundere, printr-un atac incisiv, în care internaționalii **Callaghan, Thompson** (extreme) și „vîrful de atac" **Hunt** sînt foarte periculoși. În apărare, cei mai buni sînt portarul **Lawrence** și fundașii **Lawler** și **Yeats.**

Formația de bază: **Lawrence — Lawler, Byrne — Milne, Yeats — Stevenson, Callaghan, — Hunt, St. John, Smith, Thompson.**

În „Cupa cupelor":

R. C. STRASBOURG — un adept al „betonului"

Cîștigătorii „Cupei Franței" 1965 - 66: **Kaelbel, Sbaiz, Stieber, Devaux, Hauss, Schuth** (în picioare), **Gress, Merschel, Farias, Sczepaniak** și **Hausser** (jos), de la stînga la dreapta. Jucătorul **Hauss** (al cărui cap este încercuit) a participat și la victoria echipei sale în finala Cupei din 1951

Sorții au decis: în primul tur al „Cupei cupelor" deținătoarea Cupei României, Steaua, va întîlni pe Racing Club Strasbourg, una din cele mai vechi și mai cunoscute formații franceze.

Clasată pe locul 8 în campionatul pe anul 1965—66, echipa antrenată de Frantz a reușit în Cupa Franței o performanță deosebit de prețioasă: a învins cu 1—0 pe însăși campioana Franței, Nantes, care miza foarte mult pe realizarea unei „duble", campionat + cupă. Dar, alsacienii n-au fost de acord și în min. 50, după ce se dovediseră mai periculoși și mai eficace la poarta internaționalului nantez Eon, au înscris punctul victoriei prin Sbaiz, dintr-o lovitură liberă.

În felul acesta, R.C. Strasbourg și-a înscris numele pe lista cîștigătorilor trofeului pentru a doua oară. Prima dată s-a întîmplat cu 15 ani în urmă, în 1951, cînd a dispus cu 3—0 de Valenciennes. În două ediții precedente, în 1936—37 și 1946—47, clubul alsacian s-a calificat din nou în finală, dar a pierdut.

Și pentru a încheia capitolul „Cupă", iată formația cu care a reușit să între în posesia trofeului (de altfel, formație de bază): Schuth-Hauss, Devaux, Sbaiz-Stieber, Kaelbel-Gress, Merschel, Farias, Sczepaniak, Hausser.

Dintre aceștia, numeroși jucători sînt internaționali. Doi fac parte chiar din lotul Franței care participă la turneul final al campionatului mondial: portarul Schuth *și atacantul* Hausser, *autorul golului egalizator în meciul cu Mexic. Alți internaționali notorii:* Kaelbel, Gress, Sczepaniak, Hauss. *Toți jucătorii însă au suficientă experiență internațională, grație nenumăratelor jocuri internaționale susținute. De altfel, R.C. Strasbourg a participat la „Cupa orașelor-tîrguri", în care a reușit rezultate excelente în fața unor echipe ca A.C. Milan, F.C. Barcelona și Manchester.*

Cum joacă Strasbourg? Ca majoritatea formațiilor din prima ligă profesionistă, echipa din Alsacia este adeptă a „betonului". Sczepaniak este organizatorul jocului, mai ales la mijlocul terenului, iar în zona de finalizare se infiltrează des mijlocașii și fundașii Sbaiz, Stieber și Devaux, care — alături de Farias și Hausser — sînteză foarte periculos. În apărare, jucătorii alsacieni aplică, dar nu cu regularitate, jocul la ofsaid, datorită mai ales lui Devaux, care acționează de regulă în spatele liniei de fundași.

HANOVRA LA CONSTANȚA, PLOIEȘTI, BRAȘOV ȘI PITEȘTI

După cum am anunțat, între 6 și 19 august va evolua în țara noastră formația vest-germană Hanovra, care va deplasa o formație întărită și cu jucători din alte cluburi. Fotbaliștii oaspeți urmează să susțină patru meciuri la Constanța, Ploiești, Brașov *și* Pitești, *la datele de 7, 10, 14 și 17 august, într-o ordine pe care o va stabili zilele acestea, în mod definitiv, forul nostru de specialitate.*

Prezentînd caracteristicile fotbalului vest-german, joc atletic dar regulamentar, orientat direct pe poartă, pase la firul ierbii, joc sobru în apărare și foarte rapid în atac, oaspeții se anunță parteneri buni pentru echipele noastre, aflate în perioada turneului echipei vest-germane în pregătire pentru începerea noului campionat (prima etapă este programată la 24 august).

Hanovra va deplasa un lot de 16 jucători, dintre care vă prezentăm, în fotografia alăturată, 11-le folosit în mod obișnuit.

Iată-i, de la stînga la dreapta: Baldauf, Henke. Marienfeld, Krause, Esch, Mumme, Tomassek, Halbe, Falkenstein, Grzyb și Stiller.

MOZAIC

Schimbări de jucători și în „Cupele europene"

Hotărîrea, recent luată de forurile internaționale, se referă, însă, numai la portar. U.E.F.A. și apoi F.I.F.A. au acceptat ca în jocurile din cadrul „Cupei campionilor europeni" și „Cupei cupelor" să poată fi înlocuit portarul, dar numai în caz de accidentare.

Aceeași măsură se va aplica și la partidele disputate în cealaltă competiție europeană, dotată cu „Cupa orașelor-tîrguri".

Cine va arbitra jocurile echipelor „Petrolul" și „Steaua"?

S-a stabilit, odată cu programul primului tur al „Cupei campionilor europeni" și „Cupei cupelor", ca meciul Petrolul—F. C. Liverpool să fie condus de o brigadă de arbitri din U.R.S.S., iar întîlnirea Steaua—Strasbourg de 3 arbitri din Cipru. Este vorba, după cum se vede, de jocurile pe care echipele noastre le vor susține pe teren propriu.

O finală amînată pentru august

Se știe că una din cele trei cupe europene, cea a orașelor-tîrguri, nu și-a consumat ultimul său act, finala. (Este vorba desigur de ediția 1965—66). Cele două finaliste, formațiile spaniole *F. C. Barcelona* și *Real Saragosa*, avînd jucători selecționați în lotul Spaniei pentru turneul final al Campionatului mondial, au cerut și au obținut din partea comisiei de organizare a competiției, amînarea dublei finale pentru luna august, înaintea începerii sezonului oficial 1966—67.

Gerson la A. C. Milan?

Activitatea diferiților emisari în timpul turneului final al Campionatului mondial a început să dea... roade. Se anunță, de pildă, că fotbalistul brazilian Gerson va fi transferat curînd la clubul italian A. C. Milan. Știrea a fost confirmată de cercurile interesate.

Fotbalist și sprinter...

Aripa stîngă a echipei R.P.D. Coreene, Kim Song-il, nu este numai un bun fotbalist, ci și un excelent sprinter. El aleargă suta de metri în 10,8 și este al patrulea în țara sa la această probă atletică.

O nouă confederație fotbalistică

În sînul F.I.F.A.-ei a luat ființă o nouă confederație, a Oceaniei, pe lîngă cele cinci existente în Europa (U.E.F.A.), America de Sud, America de Nord și Centrală, Asia și Africa.

Fotbal

REVISTĂ SĂPTĂMÎNALĂ

Redacția și administrația București, Bd. Mărăști 26, raion 30 Decembrie

COLEGIUL DE REDACȚIE

Constantin Chiriță, Ștefan Covaci, Gh. Dumitrescu, Ion Lupaș, Pavel Marcu, Aurel Neagu (redactor șef), Angelo Niculescu, Andrei Rădulescu, Constantin Teașcă, Dumitru Tomescu, Stelian Trandafirescu (redactor-șef adjunct), Radu Urziceanu (secretar general de redacție), Emerich Vogl, Ion Voica, Ion Voinescu.

WORLD CHAMPIONSHIP

JULES RIMET CUP, 1966

O SĂPTĂMÎNĂ AMEŢITOARE

Acest campionat mondial preocupă, foarte îndeaproape, întreaga lume sportivă. Cavalcada de situaţii neaşteptate, percepute într-un timp relativ scurt, a produs materiale senzaţionale presei, televiziunii şi radioului, ale căror reţele străbat globul de la un capăt la celălalt.

Pulsul atît de ridicat al competiţiei, febra ei, urmările marilor surprize (eliminarea Braziliei şi Italiei) s-au simţit însă cel mai bine la cartierul presei de la Hotel „Royal Garden", unde holul mare al modernei clădiri a devenit o „sală a paşilor pierduţi" pentru sutele de ziarişti acreditaţi. Maşinile de scris ţăcănesc fără contenire, ca şi telexurile, iar telefoanele cu străinătatea abia au răgaz de odihnă pe furcă. Ziare din toată lumea sosesc aici chiar în dimineaţa în care apar. Ştirile cele mai contradictorii, de crezut şi de necrezut, se răspîndesc în fiecare minut : locuinţa lui *Feola* a fost aruncată în aer, *Facchetti* a încercat să se sinucidă, avionul brazilian a aterizat în Matto Grosso pe aeroportul contrabandiştilor, *Guérin* ar fi fost destituit, *Pelé* părăseşte fotbalul, Argentina refuză să ia parte la viitorul C.M. de fotbal, federaţiile din America Latină se despart de F.I.F.A. Iată numai cîteva din zvonurile care au circulat în această săptămînă ameţitoare de fotbal, în care pe lîngă vizionarea jocurilor pe stadioane, edem şi de cîte 2—3 ori pe zi, la diferite intervale, reeditări la televiziune, integrale sau parţiale, ale meciurilor din preliminarii, din sferturile de finală şi — de acum înainte — din semifinale. Se redau în special fazele de joc controversate, asupra cărora se insistă pentru a scădea sau, dimpotrivă, pentru a ridica tensiunea în jurul campionatului. Adevărul este că toate conflictele şi senzaţiile sînt produse aproape exclusiv de atmosfera apăsătoare a calificării cu orice preţ. Cum se realizează calificarea, cu ce mijloace, cu ce a contribuit fiecare echipă la îmbogăţirea conţinutului fotbalului, sînt probleme şi întrebări de care, cel puţin pînă în prezent, nu se preocupă şi la care nu răspunde nimeni.

ARBITRAJUL, MARUL DISCORDIEI

Ne-am întrebat încă din preliminarii, încotro se îndreaptă C.M., pornit cu un caracter ascuţit de luptă, în care erau angajate atît echipele considerate cele mai puternice, cît şi cele mai puţin cotate. După preliminarii, campionatul tindea să devină un cîmp de bătaie, care să sacrifice total, sau aproape total realizările fotbalistice. In această situaţie, F.I.F.A. a acordat şi mai mult credit arbitrilor, mai mari prerogative decît în preliminarii. In urma acestei acţiuni a Federaţiei Internaţionale (acţiune pe care noi o socotim absolut necesară), au fost eliminaţi cîţiva jucători, iar numeroşi alţii au primit avertismente fie de la arbitri, fie de la Comisia de disciplină F.I.F.A. Severitatea şi intransigenţa arbitrilor au fost deosebit de ascuţite în sferturi. La 23 iulie, în cele 4 partide, în care figurau 2 echipe sud-americane, au fost eliminaţi trei jucători de peste ocean (un argentinian, doi uruguayeni). Eliminarea căpitanului echipei argentiniene — *Rattin* — a stîrnit mare vîlvă şi discuţii. Acesta a fost victima atitudinii în joc a echipei sale, care — în meciul cu Anglia — primise pînă la eliminarea lui, trei avertismente pentru joc periculos, numai într-o jumătate de oră. *Rattin* se număra şi el printre cei avertizaţi. Cînd a mai comis un fault, arbitrul l-a sancţionat fără intenţia de a-l elimina ; dar cînd *Rattin* s-a îndreptat spre *Kreitlein* cu tendinţa vizibilă de a-i cere explicaţii, acesta l-a eliminat din joc. Noi, antrenorii şi ziariştii români, mai puţin obişnuiţi cu asemenea decizii drastice, am considerat, aşa cum uneori o facem şi în campionatul nostru, că „arbitrul a eliminat cu uşurinţă pe jucătorul X". Dar iată că luni seară, italianul *Lo Bello* a eliminat fără avertisment pe jucătorul sovietic *Cislenko*, care l-a faultat flagrant pe *Haller*.

In sferturile de finală, la meciul R.F.G. - Uruguay, situaţia a fost şi mai grea : *Troche*, căpitanul echipei sud-americane, a fost eliminat la sesizarea arbitrului de tuşă *Kandl* (R.A.U.), care l-a anunţat pe *Finney* că în timp ce acesta se afla cu spatele la poarta uruguayană, *Troche* l-a lovit pe *Emmerich*. Apoi a fost eliminat şi *Silva*. Eliminările jucătorilor sud-americani au produs un conflict puternic, cu tendinţă de agravare, între F.I.F.A. şi federaţiile de peste ocean, care tinde să devină, cum scriu toate ziarele, un conflict Europa - America de Sud la fotbal.

Adevărul este că fotbaliştii sud-americani, din păcate pentru subtilităţile lor tehnice, nu au şi calmul necesar într-o competiţie care uzează fizic, dar mai ales nervos. Cu calm, cu disciplină şi cu eficacitate în faţa porţii adverse, ei ar fi realizat mai mult. Nu-i mai puţin adevărat că şi faptul că pe lista arbitrilor predomină conducătorii de joc englezi, precum şi faptul că numirile se fac de către Comisia F.I.F.A., a dat naştere la unele suspiciuni, care nu ni se par destul de fundamentate. In orice caz, după părerea noastră, întărirea autorităţii arbitrilor la acest C.M. era o măsură care se impunea, în condiţiile atîtor neregularităţi, atîtor faulturi şi simulări.

TOT DESPRE ADEVĂRATUL DRUM ÎN FOTBAL

Speranţele noastre că începînd din sferturile de finală va avea prioritate arta fotbalistică, au fost zadarnice. Caracterul de luptă dură s-a accentuat. Momentele de fotbal la nivel mondial, la care ne aşteptam, sînt tot atît de rare ca şi soarele pe cerul Londrei. Intr-un meci de 90 de minute a trebuit să ne mulţumim cu 3-4 realizări din partea unor fotbalişti cu renume mondial. Excepţiile sînt puţine. Doar *Eusebio* şi *Beckenbauer*, primul o vedetă care se consacră definitiv, iar al doilea o vedetă care se formează la Londra, au avut regularitate în comportarea lor. Restul s-au pierdut mai mult sau mai puţin, chiar şi *Bobby Charlton*, în acest front al C.M. în care apărarea „beton" a continuat să fie prezentă. In ultimele partide, uruguayanul *Troche*, argentinianul *Perfumo*, ungurul *Matrai*, sovieticul *Şesternev*, germanul *Schultz*, au stat cu mătura în mîini, ca îngeri păzitori înaintea porţii lor.

In şedinţa de lucru a antrenorilor noştri, ţinută sîmbătă seara, aceştia apreciază fotbalul pozitiv. Ei extrag din ceea ce văd doar factorii de progres, reţinînd în mod special tehnica sud-americanilor. De fapt, de aproape trei săptămîni de cînd ne aflăm în Anglia, discuţiile despre fotbal în rîndul grupului român de antrenori şi ziarişti nu mai contenesc. Acest campionat nu are un drum clar. El a înaintat spre finală cu multe zig-zag-uri şi de aceea opiniile sînt numeroase şi diferite.

De altfel, este bine că aceste probleme s-au născut şi sînt frămîntate ; e foarte bine şi pentru antrenorii noştri, care trebuie să se obişnuiască să dezbată mai mult şi mai bine decît au făcut-o pînă acum, aspectele activităţii fotbalistice interne şi internaţionale, în cadrul Colegiului Central de antrenori şi în presă.

Acest campionat mondial, cu toate aspectele lui pozitive şi negative, va fi o bază de discuţie, de analiză şi de sedimentare a problemelor, cu mult mai eficace decît dacă apele lui ar fi fost liniştite.

Aşteptăm cu interes finala, pentru a ne forma păreri definitive asupra acestui C.M.

Aurel NEAGU

Londra, 26 iulie.

O SEMIFINALĂ CARE A LĂSAT DE DORIT...

Echipele R.F. Germane şi U.R.S.S. au abordat prima semifinală a campionatului mondial cu o mare cantitate de emoţie, ceea ce explică timiditatea vizibilă din primele minute la cei 22 de jucători; ei au construit acţiuni ofensive uşor destrămate de „zidurile" defensive. Au apărut însă, dar sporadic şi momente capabile să taie respiraţia spectatorilor. De pildă, în min. 2, Emmerich a expediat ca din tun mingea dintr-o lovitură liberă de la cca 35 m şi Iaşin a respins-o printr-unul din acele reflexe care i-au adus celebritate. In general însă, începutul meciului n-a prezentat lucruri demne de reţinut, afară de cîteva atacuri de deposedare care încep să semene a... lupte libere, precum şi accidentarea lui Sabo în min. 14. In continuare însă, s-a impus formaţia R.F. Germane. Viteza de joc, inventivitatea, frecventele manevre de străpungere şi de dezechilibrare în atac, personalitatea lui Beckenbauer — prezent pe tot terenul —, masivitatea şi intuiţia fundaşilor Weber şi Schnellinger, sagacitatea şi calmul lui Schultz — toate acestea au făcut ca vest-germanii să domine în partea a doua a reprizei, cu toate că replica jucătorilor sovietici a fost destul de energică. Ei au construit însă mai multe acţiuni colective, care au pus la încercare poarta lui Iaşin. Golul înscris de Haller şi apoi eliminarea lui Cislenko au făcut ca la pauză disputa să fie considerată ca tranşată. Dar n-a fost aşa. Pe de o parte, oamenii lui Schön au acţionat mai prudent, iar pe de altă parte fotbaliştii sovietici, în inferioritate numerică, şi-au înzecit eforturile şi atacurile la poarta lui Tilkowski, în faţa căruia „zidul" defensiv se... îngroşa. Cînd însă oboseala i-a mai încetinit paşii, echipa vest-germană s-a avîntat din nou spre poarta lui Iaşin, reuşind să-şi mărească avantajul la 2—0. Din acest moment, ea a jucat cu gîndul la... Wembley, la finală. Dar sovieticii au avut o revenire, au redus pînă la urmă din handicap, dar ultimele 120 de secunde — de 10 ori mai lungi pentru vest-germani şi de 10 ori mai scurte pentru sovietici — n-au mai schimbat scorul. Şi aşa s-a încheiat prima semifinală, care a oferit un joc sub aşteptări.

R. B.

...ŞI ALTA CARE A OFERIT FOTBAL DE CALITATE

In sfîrşit, un joc de certă calitate în cadrul turneului final : cea de-a doua semifinală, desfăşurată aseară pe stadionul Wembley, între reprezentativele Angliei şi Portugaliei. Am putea spune chiar că nivelul tehnic şi spectacular al acestei importante partide a reabilitat în bună măsură fotbalul de clasă, a cărui prezenţă s-a făcut destul de palid simţită pînă acum pe stadioanele celei de a VIII-a ediţii a „Cupei Jules Rimet".

Cu toată miza deosebită a partidei, cele două echipe s-au angajat de la început într-o întrecere PE TĂRÎMUL CALITĂŢII FOTBALISTICE, notă pe care a subliniat-o şi mai mult sportivitatea de care au dat dovadă cei 22 de jucători. Aceasta nu i-a împiedicat însă să-şi apere şansele cu toată dîrzenia şi energia.

Victoria, după cum se ştie, a revenit echipei engleze, la scorul de 2—1, ca urmare, în special, a superiorităţii teritoriale din prima repriză, cînd s-au impus prin ritm, dese schimbări de direcţie de atac şi mai multă insistenţă la poarta lui Pereira, care a fost mult mai mult solicitată decît „vis-à-vis"-ul său, Banks. Superioritatea echipei insulare a şi fost concretizată de altfel de Bobby Charlton. E drept însă, că dintr-o fază în care apărarea portugheză a fost neatentă.

Contrar aşteptărilor, jucătorii portughezi au acţionat mai lent decît în partidele precedente. Mai mult chiar, „greul meciului" l-a dus de data aceasta apărarea în frunte cu Coluna. Atacul a avut mai puţină strălucire, Simoes, Augusto şi Torres jucînd sub nivelul arătat pînă acum, iar Eusebio a fost păzit cu străşnicie de 2—3 adversari. In repriza a doua, portughezii au jucat ceva mai bine în atac, avînd perioade de presiune la poarta lui Banks, mai ales după al doilea gol înscris de englezi, prin acelaşi Bobby Charlton. In final, după ce Eusebio a redus handicapul din 11 m (la un henţ clar făcut de J. Charlton, care a oprit mingea ce se îndrepta spre plasă), fotbaliştii iberici au fost la un pas de egalare în min. 85, cînd Simoes a tras alături de poarta părăsită de Banks şi în min. 88 cînd portarul englez a respins „in extremis", în corner, un şut puternic şi plasat al lui Coluna. La scorul de 2—1 portughezii au reclamat un al doilea henţ în careu, neacordat însă de arbitru.

A. N.

Duel aerian în careul echipei spaniole : Uwe Seeler (nr. 9) şi portarul Jose Iribar.

DOCUMENTAR

SFERTURILE DE FINALA – 23 IULIE

LONDRA : **ANGLIA — ARGENTINA** 1—0 (0—0)
A marcat — **HURST** (min. 74) cu capul
Spectatori — 92.000
Arbitru : **Kreitlein** (R. F. Germană)
Eliminări : **Rattin** (min. 38) pentru proteste repetate
ANGLIA : Banks — Cohen, J. Charlton, Moore, Wilson — Stiles, R. Charlton, Ball — Hurst, Hunt, Peters.
ARGENTINA : Roma — Ferreiro, Perfumo, Albrecht, Marzolini — Solari, Rattin, Gonzales — Artime, E. Onega, Mas.

SHEFFIELD : **R. F. GERMANA-URUGUAY** 4—0 (1—0)
Au marcat : **HALLER** (min. 9), **BECKENBAUER** (min. 68), **SEELER** (min. 74), **HALLER** (min. 81.)
Spectatori : 60.000
Arbitru : **Finney** (Anglia)
Eliminări : **Silva** (min. 48) şi **Troche** (min. 54)
R.F. GERMANA : Tilkowski — Höttges, Weber, Schultz, Schnellinger — Beckenbauer, Overath — Haller, Seeler, Held, Emmerich
URUGUAY : Mazurkiewicz — Ubinas, Troche, Manicera, Caetano — Rocha, Goncalvez, Salva — Cortes, Silva, Perez.

LIVERPOOL : **PORTUGALIA — R.P.D. COREEANĂ** 5—3 (2—3)
Au marcat : **PAK SONG-ZIN** (min. 1), **RI DONG-UN** (min. 22), **YANG SENG-GUK** (min. 24), **EUSEBIO** (min. 27, 43 — din 11 m., 56 şi 59 — din 11 m.), **AUGUSTO** (min. 81).
Spectatori : 30.000
Arbitru : **Askenazi** (Izrael)
PORTUGALIA : José Pereira — Morais, Baptista, Vicente, Hilario — Graca, Coluna — Augusto, Eusebio, Torres, Simoes.
R.P.D. COREEANĂ : Ri Canmjong — Rim Zung-sen, Sin Seng-gju, Kang Rjong-un, O Jungjeng — Pak song-zin, Im Senghi — Han Bong-zin, Pak Du-ik, Kim Bong-hvan, Jang Seng-guk.

SUNDERLAND: **U.R.S.S. — UNGARIA** 2—1 (1—0)
Au marcat : **CISLENKO** (min. 5) **PARKUIAN** (min. 46). **BENE** (min. 58)
Spectatori : 35.000
Arbitru : **Gardeazabal** (Spania)
U.R.SS. : Iaşin — Ponomarev, Şesternev, Voronin, Danilov — Sabo, Malafeev — Cislenko, Banişevski, Husainov, Parkuian.
UNGARIA : Gelei — Kaposzta, Matrai, Meszöly, Szepesi — Sipos, T. Nagy — Bene, Albert, Farkas, Ra..osi.

SEMIFINALELE – 25–26 IULIE

LIVERPOOL : **R. F. GERMANA-U.R.S.S.** 2—1 (1—0)
Au marcat : **HALLER** (min. 43), **BECKENBAUER** (min. 67) şi **PARKUIAN** (min. 87)
Spectatori : 60 000
Arbitru : **Lo Bello** (Italia)
Eliminat : **Cislenko** (min. 44) pentru lovirea adversarului fără balon
R.F. GERMANA : Tilkowski — Lutz, Schultz, Weber, Schnellinger — Beckenbauer, Haller — Seeler, Held, Overath, Emmerich.
U.R.S.S. : Iaşin — Ponomarev, Şesternev, Voronin, Danilov — Sabo, Husainov — Cislenko, Banişevski, Malafeev, Parkuian.

LONDRA : **ANGLIA — PORTUGALIA** 2—1 (1—0)
Au marcat : **B. CHARLTON** (min. 31 şi 80) şi **EUSEBIO** (min. 83 din 11 m)
Spectatori : 90.000
Arbitru : **Schwinte** (Franţa)
ANGLIA : Banks — Cohen, J. Charlton, Moore, Wilson — Stiles, R. Charlton, Peters — Hall, Hurts, Hunt
PORTUGALIA : Jose Pereira — Festa, Baptista, Carlos, Hilario — Graca, Coluna — Augusto, Eusebio, Torres, Simoes.

fotbal fotbal

Redacţia şi administraţia bd. Mărăşti nr. 26. Tiparul : I.P. „Informaţia" str. Brezoianu 23—25.

PROLETARI DIN TOATE TARILE, UNIȚI-VĂ !

Fotbal

Revistă săptămînală

ANUL I

10

MIERCURI
3 AUGUST 1966

12 PAGINI
2 LEI

ANGLIA — CAMPIOANĂ MONDIALĂ

De la stînga la dreapta : **Moore** (căpitanul echipei), **Wilson, Ball, Banks, Hunt, Cohen, Stiles, R. Charlton, Hurst, Peters, J. Charlton.**

MINUTUL 90:

UN GOL CARE A CUTREMURAT „WEMBLEY"-UL: 2-2

In ultimele secunde ale minutului 90 din meciul Anglia – R. F. Germană, fundașul vest-german Weber introduce balonul în poarta lui Banks : 2–2 și... prelungiri !

In paginile 6–7–11–12 :

COMENTARII ALE TRIMIȘILOR NOȘTRI LA CAMPIONATUL MONDIAL

In pagina 8 :

PROGRAMUL TURULUI CAMPIONATULUI CATEGORIILOR A și B

In pagina 5 :

AU ÎNCEPUT PREGĂTIRILE ECHIPELOR DIN CATEGORIA A.

Rîndul de sus de la stînga la dreapta: TATAR, MUSCHICI, CRISTEA, SOBOLEANU, SAMSON, ZORESCU, N. GODEANU (antrenor).
Rîndul de jos: LUNGU, SECELEANU, FODOR, PANICI.

C.F.R.—TIMIȘOARA
din nou în categoria B

După o absență de un an, Timișoara are din nou o reprezentantă în categoria B.

Echipă cu tradiție, care a activat cu ani în urmă și în prima categorie a țării, avînd atunci în componența ei nume de prestigiu în fotbalul românesc ca Iosif Covaci, Androvici, Reuter, Avasilichioaie, Riter, Rodeanu, Bădeanțu, jucători care au făcut parte și din echipa națională, C.F.R. Timișoara a avut apoi o perioadă de eclipsă. Coborînd treptat în clasament, echipa a retrogradat în categoria B, pentru ca în anul 1965 să ajungă chiar în categoria C.

Chiar de la începutul campionatului, ceferiștii s-au detașat, situîndu-se în fruntea clasamentului seriei Sud a categoriei C, și terminînd campionatul cu 28 de puncte, la o diferență de 5 puncte față de cea de-a doua clasată — Metalul Hunedoara. „Cartea de vizită" a timișorenilor este elocventă. Ei au cîștigat 17 jocuri, au terminat la egalitate 4 și au pierdut 5, înscriind 67 de goluri și primind 31.

Beneficiind actualmente de un lot de jucători destul de tînăr (media de vîrstă 24 ani) echipa feroviară a dovedit o mare putere de luptă, joc colectiv, gîndire tactică și execuții tehnice bune, calități care s-au îmbinat cu o disciplină fermă, atît pe terenul de joc cît și în viața particulară.

Toți componenții lotului fiind încadrați în producție în cadrul Regionalei C.F.R. Timișoara, acest element a făcut ca prietenia din sînul echipei, legăturile lor de muncă, să contribue pozitiv la randamentul superior al formației.

Nu putem trece peste faptul că echipa a fost pregătită de un tînăr antrenor, NICOLAE GODEANU, care și-a condus elevii cu pricepere, reușind să imprime o concepție constructiv-colectivă, bazată pe acțiuni ofensive care au făcut ca jocul echipei să fie nu numai spectaculos, dar și eficient.

Cele mai bune jocuri au fost realizate cu Minerul Deva (7—0), Electromotor Timișoara (7—2), Muscelul Cîmpulung (6-1) și Progresul Strehaia (5-1).

Iată lotul de jucători folosit în campionatul 1965-66: **Ludovic Tatar** — portar (27 ani, tîmplar), **Gavrilă Mureșan** — portar (21 ani cursant la Școala profesională), **Nicolae Zorescu**—fundaș dreapta (25 ani, pedagog), **Dumitru Kalinin** — fundaș central (21 ani, tîmplar), **Paul Soboleanu** — fundaș central (31 ani, inginer), **Ioan Barna** — fundaș central (21 ani, strungar), **Gheorghe Cristea** — fundaș stînga (22 ani, funcționar), **Alexandru Samson** — mijlocaș (26 ani, lăcătuș), **Dan Muschici** — mijlocaș (27 ani, impiegat) **Dumitru Secceleanu** — mijlocaș (21 ani, lăcătuș) **Petrisoaia Lungu** — extrem dreapta (21 ani strungar), **Alexandru Covaci** — înaintaș central (21 ani, electrician), **Nicolae Fodor**, înaintaș central (27 ani, lăcătuș) **Borislav Panici** — extrem stînga (20 ani, lăcătuș), **Valentin Jegudeanu** — înaintaș central (24 ani, funcționar), **Robert Walisch** — înaintaș central (26 ani, funcționar).

De menționat că 7 din componenții lotului au jucat toate cele 26 de partide.

Echipa standard: Tatar — Zorescu, Kalinin, Soboleanu, Cristea — Samson, Secceleanu (Muschici) — Lungu, Covaci, Fodor, Panici.

G. N.

DE PE CUPRINSUL ȚĂRII

PATRU ECHIPE DOEROGENE ÎN CATEGORIA „C"

Învingînd acasă, în primul meci, cu 5—0 formația Celuloza Călărași și apoi realizînd un meci egal în deplasare (1—1), echipa „Stuful" din Tulcea a promovat în categoria „C" seria Sud. Ea va activa în apropiatul campionat alături de celelalte echipe dobrogene — IMUM, „Portul" și „Electrica" — Constanța. După o scurtă vacanță, fotbaliștii tulceni și-au reluat pregătirile în vederea unei evoluții care să satisfacă pe inimoșii lor suporteri.

I. MORARIU
corespondent

CAMPIONII AU FOST PREMIAȚI

După cum se știe, formația Aurul Zlatna cîștigînd titlul de campioană a regiunii Hunedoara și jocurile de baraj respective, a căpătat dreptul de a activa în viitoarea ediție a campionatului categoriei C, seria Vest. Pentru frumosul succes obținut, Consiliul regional U.C.F.S. a înmînat, zilele trecute, într-un cadru festiv, jucătorilor și antrenorului, diverse premii constînd în materiale sportive și diplome. O mențiune specială a fost acordată golgeterului echipei, Ambrozie Bălăneanu. După festivitate, Aurul Zlatna a susținut un meci amical cu formația Refractara Alba-Iulia.

C. TEODOREANU
corespondent

PESTE 100 DE COPII ÎNVAȚĂ „a.b.c."-ul FOTBALULUI

A fost suficient un simplu anunț, care vestea deschiderea centrului de inițiere la fotbal în orașul Adjud și organizatorii (Consiliul raional UCFS) abia au prididit cu înscrierile! Peste 100 de copii s-au prezentat la locul indicat cu tot echipamentul asupra lor.

Repartizați pe grupe, copiii urmează un program special de pregătire condus de instructorii C. Maftei și I. Simion. În cursul de inițiere au fost prevăzute teme privind cunoașterea regulilor de joc, lovirea corectă a baionului cu ambele picioare, executarea pasei și altele.

Lecțiile se încheie cu scurte jocuri în echipele purtînd denumirea cartierelor, urmînd ca după terminarea întregului program prevăzut să se dispute un campionat „oficial"-fulger, care să desemneze campioana centrului.

A. PARTENIE
corespondent

AȘA ORGANIZATORI...

Comisia orășenească de fotbal Ploiești a organizat, nu de mult, „Cupa de vară" la care au luat parte 6 echipe, împărțite pe două serii. După consumarea primului act, cîștigătoarele de serii — Unirea „24 Ianuarie" și „Electrica" Brazi și-au disputat șansele pentru cîștigarea trofeului. Victoria a revenit fotbaliștilor de la uzina „24 Ianuarie". După obișnuitele îmbrățișări, cineva trebuia să decearnă, pe teren, cupa respectivă și să felicite pe cîștigători. Nu s-a întîmplat așa ceva deoarece organizatorii au uitat (!) să aducă trofeul la stadion. În schimb au avut grijă să-l anunțe, în treacăt, pe președintele asociației sportive ca, atunci „cînd are timp", să treacă pe la comisie să ridice cupa (? ! ! ?).

Nu se știe ce au gîndit organizatorii în acel moment însă cert este un lucru: ei au dovedit lipsă de respect pentru eforturile făcute de fotbaliști în această competiție și, mai mult, au demonstrat că îndeplinesc formal o sarcină trasată de federația de specialitate.

T. STRATULAT
corespondent

3000 DE FOTBALIȘTI LEGITIMAȚI ÎN REGIUNEA BANAT

Fotbalul are o răspîndire deosebită în regiunea Banat.

Pentru edificare este suficient să arătăm că în anul competițional 1965—66 au participat, din regiune: două echipe în categoria A, trei echipe în categoria B, patru echipe în categoria C, 24 de echipe în campionatul regional (două serii), 111 echipe în cele 10 campionate raionale și 47 de echipe în cele 5 campionate orășenești.

Totalul fotbaliștilor legitimați la F.R.F. atinge cifra de 3 000, ceea ce ilustrează o bogată activitate fotbalistică.

Iată acum echipele cîștigătoare în campionatul raional și orășenesc: raionul Arad (Banatul Vinga), raionul Bozovici (Progresul Prilipeț), raionul Caransebeș (Victoria Caransebeș), raionul Deta (Victoria Deta), raionul Făget (Voința Bethausen), raionul Lipova (Victoria Zăbrani), raionul Lugoj (Șoimii Buziaș), raionul Moldova Nouă (Constructorul Moldova Veche), raionul Sînnicolaul Mare (Voința Biled), raionul Timișoara (Recolta Jimbolia), orașul Arad (Indagrara Arad), orașul Lugoj (Timișul Lugoj), orașul Reșița (Minerul Ocna de Fier și C.S.M. Reșița-Secția Diesel), orașul Timișoara (Auto Timișoara).

În prezent, echipele din campionatul raional și orășenesc participă la turneul de calificare pentru promovarea în campionatul regional.

P. ARCAN
corespondent

Din inițiativa Clubului sportiv orășenesc Baia Mare s-a organizat pe timpul verii un centru pentru pregătirea copiilor și a juniorilor (vîrsta 10—15 ani).
Iată un grup de 22 copii la o „ședință de analiză" cu prof. de educație fizică Angel Sîrbovan.

POȘTA REDACȚIEI

ȘTEFAN SAMOILĂ — *Brașov* — Steagul roșu are o activitate fotbalistică de aproape 20 ani. În categoria A a promovat în anul 1957, fără să fi susținut jocuri de baraj.

OCTAVIAN BOT — *Oradea* — Ghergheli de la Dinamo București este originar din Baia Mare. În anul 1957 a fost legitimat pentru Minerul Baia Mare, unde a jucat pînă în anul 1962, cînd s-a transferat la „Viitorul" București. Din 1963 activează la Dinamo București.

MIRCEA PARASCHIV *Pitești* — Spațiul nu ne permite să enumerăm cele 186 jocuri susținute de echipa noastră națională.

Dinamo Pitești activează în categoriile B și A de 7 ani. În patru campionate a jucat în cat. A, iar în trei, în cat. B.

Rapid București are la activ 28 de campionate, fiind cel mai vechi club de fotbal din București. N-a cucerit niciodată titlul de campion, în schimb în vitrina clubului, „Cupa României" a poposit de 7 ori. Echipa a retrogradat de două ori în categoria B.

Clasamentul categoriei A ediția 1958—1959 are următoarea configurație: 1. Petrolul, 2. Dinamo București, 3. C.C.A., 4. Rapid, 5. Dinamo Bacău, 6. Progresul, 7. Steagul roșu, 8. U.T.A., 9. Jiul, 10. Farul 11. Știința Cluj, 12. Știința Timișoara.

ILIE GÎRD — *București*. — În anul competițional 1947—1948, Dinamo București a obținut următoarele rezultate: cu C.F.R. Timișoara 1—2 și 1—2, cu C.F.R. București 3—2 și 0—1, cu I.T.A. 1—3 și 0—4, cu Universitatea 1—2 și 3—1, cu Libertatea 0—3 și 5—0, cu Distribuția 2—5 și 0—1, cu Jiul 1—4 și 2—1, cu Gaz metan 0—1 și 0—0, cu Dermata 2—0 și 1—3, cu RATA 4—2 și 1—2, cu F. C. Ploiești 3—2 și 2—0, cu A.S. Armata 0—0 și 0—0, cu C.F.R. Cluj 1—3 și 2—1, cu Metalochimic 2—1 și 0—0 și cu Dinamo B (București) 4—1 și 1—0.

În campionatul 1948—1949, Dinamo București a obținut următoarele rezultate: cu I.C.O. 1—2 și 5—2, cu C.F.R. Timișoara 1—3 și 1—0, cu RATA 0—0 și 2—2, cu C.F.R. Cluj 0—1 și 5—2, cu C.F.R. București 2—1 și 2—5, cu C.S.U. Timișoara 1—2 și 3—1, cu ITA 1—0 și 0—4 cu CSU Cluj 1—0 și 2—2, cu C.S.C.A. 4—1 și 3—3, cu Jiul 1—4 și 2—3, cu Petrolul 4—3 și 3—5, cu Metalul București 2—1 și 4—1 și cu Gaz metan 5—4 și 1—2.

GABRIEL TOMESCU — *Ploiești*. — În anul 1958, contra Iugoslaviei, echipa României a avut următoarea formație: Toma, Zavoda II, Neacșu, Călinoiu, Panait, Bone, Cacoveanu, Petschovschi, Alexandrescu, Zavoda I și Tătaru. Meciul s-a jucat la Belgrad și a revenit gazdelor cu 2—0.

CONSTANTIN TEROVICI — *Craiova*. — În jocul amintit (Minerul Lupeni — Clujeana) jucătorul Pralea a fost pe postul de fundaș dreapta. Înainte de a fi transferat la Lupeni, Pralea a mai jucat la Tecuci și Galați. Este originar din Galați și nu a făcut parte niciodată din lotul echipei de fotbal C.S.M. Sibiu.

DUMITRU DÎRJAN — *București*. — Am reținut sugestiile dv. și vă răspundem la întrebări. Cel mai bun joc de campionat făcut de Rapid a fost cel cu Petrolul (6—1).

Dintre foștii jucători care au jucat la echipa feroviară din București enumerăm pe: Marian, Filote, Ozon și Macri. Să știți că Dumitriu II mai are doi frați fotbaliști, unul la A.S.A. Tg. Mureș și altul la echipa Carpați-Sinaia, din campionatul regiunii Ploiești.

„Tandemul" Ionescu—Dumitriu are următoarele date:

Ionescu, legitimat pentru prima dată la TAROM București în anul 1957. Trecut la Rapid în 1959 ca apoi în același an să se transfere la Știința București. În 1960 revine la Rapid, unde joacă și în prezent. Născut la București. Etate, 28 de ani.

Dumitriu II, legitimat la Rapid în anul 1957, trece la „Casa Școlii" în anul 1959. În 1962 se transferă la Jiul și apoi la „Viitorul" București. Din 1963 face parte din lotul echipei Rapid. Născut la București. Are 24 de ani.

DUMITRU NICOLAE — *Cocioc*. — Echipa Dinamo București activează din anul 1947 în categoria A. Cei mai valoroși jucători ai acestei echipe au fost: Ozon, frații Băcuț, C. Marinescu, Farcaș, Nicușor, Bartha, Călinoiu, Ene I., Suru.

Iată datele biografice solicitate: Nunweiller III s-a născut la 19 ianuarie 1936 la Piatra Neamț, de 30 ori internațional; Popa Cornel s-a născut la 19 martie 1935 la Iași, de 28 ori internațional; Pîrcălab născut la București la 5 noiembrie 1941, de 24 ori internațional. Pentru fotografii, puteți să vă adresați clubului Dinamo București, șos. Ștefan cel Mare nr. 9.

BOGDAN PIRVANU — *București*. — Steaua București a cîștigat de 6 ori campionatul și nu de 7 ori cum susțineți, iar jucătorii din acea vreme, care s-au bucurat de aceste „cuceriri" au fost: Voinescu, Zavoda II, Rodeanu, Balint, Apolzan, Bone, V. Moldoveanu, Roman, Drăgan, Zavoda I, Bădeanțu, Ivănescu, V. Dumitrescu, Flamaropol, Pîrvu, Petschovschi, P. Moldoveanu, Onisie, Constantin, Alexandrescu, Tătaru, Jenei, Mihăilescu, Cacoveanu, Toma și Raksi.

În jocul amical cu Internazionale de la București, Steaua a aliniat următoarea formație: Voinescu, Zavoda II, Apolzan, Zavoda I, Jenei, Mihăilescu, Cacoveanu, Raksi (Crișan), Alexandrescu, Bone, Tătaru (Raksi).

SIMION CAZACU — *București*. — Jucătorii care au participat la toate meciurile (26) din campionatul 1965 — 1966 sînt următorii: Ionescu, Pahonțu, Boc, Mocanu, Florea și Dragomir de la Petrolul; Lupescu și Dumitriu II de la Rapid; Barbu, Naghi și Niculescu de la Dinamo Pitești; Jenei de la Steagul roșu; Constantinescu, Matei și V. Popescu de la CSMS; Tilvescu de la Farul; Metcas și Pantea de la U.T.A.; Surdan, Răcelescu, Petrovici, Speriosu și Mihăilă de la Politehnica; Petescu de la Steaua și Iacob de la Crișul.

Cel mai bun jucător român din anul 1966 a fost decretat Pîrcălab, căruia i-a fost decernat „Globul de argint".

Golgeterii ultimelor 6 campionate au fost: 1959 — 1960 Constantin, 1960 — 1961 Constantin, 1961 — 1962 Constantin, 1962 — 1963 Ionescu, 1963—1964 Frățilă și Pavlovici și 1964—1965 Adam.

D. GORUN — *Craiova*. — După ultimele instrucțiuni ale U.E.F.A., la viitoarea ediție a Turneului U.E.F.A. (1967) nu pot lua parte jucători care au depășit vîrsta de 18 ani la 1 sept. 1966.

RADU URSACHI — *București*. — Pînă în prezent echipa națională a României a susținut 186 jocuri. Dv. aveți în evidență 188. Plusul de 2 jocuri rezultă din faptul că ați înregistrat și jocurile neoficiale care nu au fost anunțate de F.I.F.A. (din anul 1959 și 1964). Pentru a vă pune la punct evidența dv., vă dăm mai jos jocurile susținute în acei ani:

În 1959, s-a jucat cu Turcia la Istanbul, cu U.R.S.S. la Moscova și București, cu Polonia la Varșovia și cu Bulgaria la București, iar în anul 1964 s-a jucat cu Bulgaria la București și Sofia, cu Mexic, R.D. Germană, Iran, Ungaria, Ghana și Iugoslavia, în cadrul jocurilor olimpice în Japonia.

Datele cerute, de la jocul România — Ghana, au fost publicate la „Poșta redacției" într-unul din numerele trecute.

MIHAI FOCȘA — Satu Mare: Este, credem, suficient să trimiteți o scrisoare pe adresa: „Clubul Ferencvaros - Budapesta", — spre a primi — dacă jucătorii solicitați vor fi binevoitori — autografele dorite de dv.

ANCHETA NOASTRĂ

INSTRUIREA CÎT MAI APROAPE DE CONDIȚIILE DE JOC

Printre problemele importante puse de sistemul cu 4 fundași și, în general, de caracteristicile jocului modern, un loc de seamă îl ocupă EFICACITATEA. Noțiune complexă, cu un conținut fizic, tehnic, tactic și psihic-volitiv, **eficacitatea nu cuprinde numai acțiunile directe din care se marchează goluri, adică procedeele de tras la poartă, ci ea se referă la indicii de eficacitate, realizați în jocul apărării, în desfășurarea și construirea activității ofensive, precum și la toate măsurile prealabile, tehnice și tactice, care aduc atacul unei echipe în situația de finalizare.** Din acest punct de vedere, oarecum didactic, s-ar putea accepta că eficacitatea poate fi de APĂRARE, DE JOC PROPRIU-ZIS și DE ATAC, lucru plauzibil, întrucît succesul în joc este determinat de nivelul de practicare a jocului în faze defensive, de construire a atacului și de finalizare.

EFICACITATEA DE ATAC poate fi măsurată prin frecvența și precizia loviturilor la poartă, precum și prin golurile înscrise. Ea cuprinde acțiuni colective și individuale de finalizare și acțiuni care pregătesc reușita finalizării. În realizarea indicilor de eficacitate, lovituri la poartă și goluri marcate, acțiunile de finalizare și de prefinalizare prezintă aceeași deosebită importanță și ponderea pregătirii în antrenamente trebuie să cadă în mod egal pe amîndouă, avînd în vedere caracterul lor dependent și unitar de manifestare.

Carențele metodicii actuale

Metodica actuală de pregătire, deși acordă o însemnătate sporită pregătirii fazelor de finalizare și loviturilor la poartă, nu reușește încă să rezolve cerințele unei eficacități corespunzătoare de atac. Acest lucru pentru că — ne permitem să credem — **se insistă unilateral doar la perfecționarea tehnicii de tras la poartă și la perfecționarea unor combinații simple sau chiar mai complexe, dar cu un conținut tactic creat artificial și fără o corelare cu fondul motric, dinamic și psihic-afectiv pe care-l declanșează procesul de joc.** Totodată nu se creează condiții tactice și psihice pentru ca acțiunile de finalizare — trasul la poartă — să rezulte din dinamica jocului, din relațiile jucătorilor ca parteneri sau adversari, din construirea atentă a acțiunilor de prefinalizare. Aceste deficiențe — și poate altele — fac ca jucătorii să deprindă acțiuni artificiale, ușoare și în genere deosebite structural de acelea cu care se vor întîlni în joc.

După părerea mea, scăderea EFICACITĂȚII DE ATAC este generată de două cauze principale:

— de joc;

— de procesul de instruire.

În categoria CAUZELOR DE JOC, considerăm că, obiectiv, sistemul cu 4 fundași și mai toate variantele sale, creînd condiții tactice de întărire supranumerică a apărării, stînjenesc și îngreuiază dezvoltarea și finalizarea acțiunilor de atac, implicit a eficacității. Apărările aglomerate, marcajul strict, agresivitatea, duritatea, anulează deseori posibilitățile de inițiativă tactică și execuțiile tehnice de finalizare.

Ritmul de joc

Ținînd seamă că actualele caracteristici ale apărărilor reprezintă trăsături constante și deocamdată de neînlăturat, trebuie să arătăm, totuși, că și unele „atitudini" tactice în atac favorizează aglomerarea apărărilor, reducînd apreciabil posibilitățile de finalizare. Astfel, RITMUL DE JOC LENT ÎN MIJLOCUL TERENULUI, atunci cînd se dezvoltă atacurile, permite regruparea apărătorilor și „închiderea" spațiilor de finalizare. Indicația, încă acceptată și valabilă pentru vechiul sistem de joc, ca ritmul să fie mai scăzut în faza de pregătire a atacului, decît în cea de finalizare și care mai călăuzește orientarea tactică ofensivă a multor echipe, nu mai corespunde dinamicii intense și caracteristicilor jocului modern. RITMUL DE JOC ÎN FAZELE DE PREFINALIZARE DAT DE VITEZA DE CIRCULAȚIE A MINGII ȘI A JUCĂTORILOR PRECUM ȘI ORIENTAREA LOR SPRE POARTĂ SE IMPUNE A FI INTENS CRESCUT, POATE CHIAR MAI CRESCUT DECÎT ÎN FAZA DE FINALIZARE, în așa fel ca să surprindă apărarea cel puțin la egalitate numerică și în curs de aranjare.

Tehnica „de poartă" trebuie restructurată

Una dintre cauzele principale, care reduce eficacitatea de atac, manifestă în fazele din apropierea porții, o constituie „TEHNICA DE FINALIZARE" DEFICITARĂ, IN NECONCORDANȚĂ CU PARTICULARITĂȚILE TACTICE ALE APĂRĂRII. Actuala biomecanică de lovire a mingii, cu pendulări ample, executate în ritm lent și care presupune un timp de execuție prelungit, nu se poate desfășura eficient în cadrul aglomerării din spațiul porții și în condițiile agresivității mereu crescînde a apărătorilor. TEHNICA DE „POARTĂ" SE IMPUNE RESTRUCTURATĂ, ÎN AȘA FEL ÎNCÎT SĂ SE REDUCĂ TIMPUL DE EXECUȚIE ȘI COEFICIENTUL DE „TELEFONARE". Biomecanic, acest lucru se realizează prin lovituri cu pendulări reduse, uneori efectuate doar din „genunchi", avînd un caracter spontan și neprevăzut, din poziții diferite față de poartă, dezechilibrate prin lupta cu adversarii. Tot aici trebuie arătat că actualul fond de jucători-atacanți a învățat și perfecționat în mod nefiresc tehnica de lovire, valabilă pentru vechiul sistem, în care existau spații și timp de execuție relativ mari. Sînt puțini aceia care și-au adaptat tehnica de lovire la necesitățile tactice impuse de dinamica sistemelor noi: I. Ionescu, Dumitriu, Ivansuc, Badea, Naghi, Cuperman, Dobrin.

Mobilitate și spirit ofensiv

MOBILITATEA, dată de permanenta mișcare-demarcare, plasament dinamic, agresivitate, inițiativă, vioiciune, ar constitui încă un fapt determinant — la noi deficitar — în activitatea de finalizare a atacanților. Plasarea pe posturi fixe, fără o continuă interferență a zonelor, înlesnește marcajul și în genere organizarea apărării. Jocul echipelor de valoare și modul de deplasare în atac a jucătorilor considerați ca eficienți se caracterizează printr-o intensă activitate depusă în zone largi, în posturile considerate ca vecine, cu randament tehnic și tactic similar postului de bază. MOTRICITATEA ESTE UN MIJLOC ȘI O CONDIȚIE A DESTRĂMĂRII APĂRĂRILOR ÎNCHISE, A DISLOCĂRII ȘI CREĂRII CULOARELOR DE PĂTRUNDERE ȘI DE TRAS LA POARTĂ.

Insfîrșit, o cerință care se impune, reconsiderată și amplificată, este SPIRITUL OFENSIV al echipelor și al jucătorilor, calitate cu conținut predominant volitiv și psihic, dar și tactic în același timp, calitate care se materializează prin orientarea acțiunilor „în adîncime", agresivitate ofensivă, frecvență sporită în trasul la poartă, „sete" de gol. Intrucît, în actuala orientare de joc a multor echipe, apărările au contribuit la reducerea și chiar anularea acestei calități, se impune CA IN ANTRENAMENTE, PRIN EXERCIȚII ȘI JOCURI, SĂ SE CREEZE CONDIȚII PENTRU REFACEREA ȘI DEZVOLTAREA EI.

EFICACITATEA — permanent la ordinea zilei

Pregătirea apropiată de condițiile jocului

Printre cauzele deteminate de PROCESUL DE INSTRUIRE, în primul rînd se situează nerealizarea concordanței dintre conținutul acestuia și cel al jocului. Astfel, **deprinderile complexe de finalizare se exersează în pregătire în alt cadru motric și psihic decît cel al jocului.** Acțiunile de finalizare nu se efectuează la indici ridicați de viteză, forță specifică, rezistență, în condițiile unei colaborări cu partenerii și ale luptei cu adversarii, pe fondul emoțional creat de joc.

In ceea ce privește **mijloacele utilizate în antrenamente, se constată că exercițiile simple sau complexe, în zone specifice, pe cuplurt sau grupuri tactice, cu sau fără adversari, deși pot perfecționa deprinderile de finalizare, nu le realizează decît pînă la o anumită limită, insuficientă pentru a „viza" solicitările condițiilor de joc.** ACEST LUCRU SE POATE OBȚINE NUMAI PRIN JOC, IN DIFERITE VARIANTE, ADAPTARI ȘI FORME, DISPUTATE IN ZONA PORȚII, PENTRU CA JUCATORII SA-ȘI PERFECȚIONEZE DEPRINDERI ȘI ABILITĂȚI, IN CONDIȚIILE DINAMICE DE COLABORARE ȘI ADVERSITATE SPECIFICE ACESTUI SPAȚIU. Totodată, jucînd mai mult în fața porții, în diferite orientări metodice și tactice, jucătorii își vor dezvolta acele capacități psiho-volitive specifice atacanților: inteligența de „poartă", simțul anticipației, agresivitatea, apetitul de gol, fantezia pașelor și a șutului final.

VOLUMUL DE LUCRU, repartizat actualmente perfecționării trasului la poartă și respectiv activității din zona de finalizare și de pregătire, cum și exercițiilor simple individuale, pe perechi, grupuri, combinațiilor tactice, jocurilor pregătitoare, ritmului etc. este insuficient și el nu asigură formarea și dezvoltarea deprinderilor tehnico-tactice, a motricității de joc și capacităților psiho-volitive specifice.

Îmbogățirea bagajului tehnico-tactic

O altă cauză o constituie BAGAJUL TEHNICO-TACTIC INSUFICIENT al jucătorilor, consecință a prelucrării unui volum mic de deprinderi tehnice și a dezvoltării reduse a capacităților de informare, interpretare și executare, a manevrelor tactice de atac. Astfel, nu sînt perfecționate la nivel superior și la „solicitările" jocului unele acțiuni tehnico-tactice individuale, ca manevrarea, protejarea mingii, fentarea și depășirea adversarului, transmiterea „mascată" și surpinzătoare a balonului, trasul la poartă în condițiile luptei cu adversarul, adică: din viteză, dezechilibrat, din voleu, cu ambele picioare, precum și combinațiile restrînse colective împotriva unui grup supranumeric de apărători. Nu sînt perfecționate nici capacitățile de informare și acționare tactică: demarcajul, plasamentul logic, util, pase la partenerul cel mai bine plasat, manevre de inducere în eroare a apărătorilor adverși, repartizare, acoperire și mișcare rațională pe toată suprafața de atac etc.

CONCLUZII

Deziderатul actual și imperios al îmbunătățirii eficacității de atac, adică a jocului ofensiv, în viteză, rațional, presărat cu acțiuni tactice individuale utile, care să ducă la sporirea frecvenței loviturilor la poartă și a golurilor marcate, poate fi realizată — după părerea mea — în cazul în care:

— se rectifică „atitudinea" tactică în atac a jucătorilor, prin intensificarea ritmului individual și colectiv, prin mărirea ofensivității;

— se adaptează biomecanica elementelor tehnice de „antrenament", la cea solicitată de procesul de joc;

— se lărgește și se modernizează bagajul deprinderilor tehnico-tactice în atac și se dezvoltă personalitatea tactică a jucătorilor;

— se intensifică activitatea jucătorilor în atac prin mobilitate ridicată, agresivitate, inițiativă;

— se amplifică și diversifică mijloacele de antrenament, acordîndu-se un loc important diferitelor forme de joc;

— se acordă perfecționării acțiunilor de atac un timp sporit în pregătire, mai ales în forme independente.

prof. ION IONESCU
antrenor la „Politehnica" Timișoara

PĂRERILE UNUI SPECTATOR

Contrar părerilor unanim răspîndite, o înaintare nu poate fi considerată neapărat „eficace" prin simplul fapt că înscrie multe goluri. *După părerea mea, adevărata „eficacitate" constă în a marca goluri în condițiile unei apărări de asemenea „eficace", adică o apărare capabilă să frîneze acțiunile bine concepute ale echipei adverse.*

De exemplu, cînd echipa „selecționatei divizionare" învinge pe sparing-partenerii „Tehnometal" sau „Flacăra" Moreni cu 5—0, 8—0, 9—0, 5—1 etc., nu putem trage concluzia că, într-adevăr avem de-a face cu un joc eficace, ci, mai de grabă, de o disproporție valorică între două echipe. Cînd însă selecționata de tineret cîștigă în deplasare cu un adversar de nivel sensibil egal — Uniunea Sovietică — cu 4—3, putem presupune că ambele echipe au prestat un joc „eficace".

Dar, acest lucru nu înseamnă neapărat că numai „numărul mare de goluri" înseamnă eficacitate.

În toamna anului 1963, pe stadionul Republicii, cînd Progresul lupta pentru un loc fruntaș, în meciul cu „Steagul roșu", acțiunile se perindau cu repeziciune de la o poartă la alta, atacurile bine construite porneau, la ambele echipe, chiar din propriul careu. Ambii portari (Mîndru și Adamache) au apărat excepțional și, ca urmare a acestui meci, ei au fost selecționați în lotul care a plecat la Torino, pentru al treilea meci — decisiv — cu Danamarca, în preliminariile olimpice. Comportarea apărătorilor la același nivel superior cu aceea a înaintărilor, a făcut ca eficacitatea echipelor să nu se poată exprima printr-un număr mare de goluri. Totuși, meciul a fost interesant, plăcut, palpitant.

Rezultă deci că eficacitatea este în funcție de concepția tactică a echipei, iar aceasta din urmă nu este posibilă fără ca jucătorii să aibă o bună pregătire tehnică individuală.

Ambele laturi ale pregătirii (tactica — bine aplicată — plus tehnica individuală) dau personalitate echipei respective, o fac OMOGENĂ. Adică coechipierii ajung să se cunoască bine între ei, fiecare știind „să ghicească" intenția celuilalt și să se *plaseze* ca atare pe teren, cu alte cuvinte, se formează SPIRITUL DE ECHIPĂ sau ECHIPA însăși. Iată cîteva argumente:

În actualul campionat, PETROLUL, fără a avea mari „somități" fotbalistice, a constituit o echipă. Cupiul Badea — Dridea a fost un adevărat motor al acestui închegat mecanism. În meciul România — Uruguay, înlocuirea din motive de forță majoră a lui Badea cu Iancu, a redus și randamentul lui Dridea I.

Meciul de categoria A Steaua — Steagul roșu (0—2) a opus o echipă — neomogenă — de individualități marcante, cu numeroși foști și actuali internaționali, (Steaua), unei echipe fără individualități marcante, dar tehnică, *omogenă*, care a știut ce a vrut (mă refer la acest meci!). În aceste condiții, Steagul roșu s-a arătat a fi mai eficace și statistica, întocmită din tribună, arăta următoarele:

	Steagul roșu (x)	Steaua (x)
Goluri înscrise	**2 (2)**	**0 (0)**
Șuturi: — în bară	**1 (1)**	**0 (0)**
— pe poartă apărate	**15 (6)**	**15 (8)**
— în afara spațiului porții	**14 (13)**	**13 (3)**
Lovituri de colț (cornere)	**5 (1)**	**12 (6)**

(x) Rezultate la pauză.

Din statistica de mai sus, se constată că, la perioade de dominare sensibil apropiate, deși Steaua a avut ocazii ceva mai numeroase (vezi raportul de cornere), totuși Steagul roșu a fost *mai eficace* fiind *mai periculos* în atac, reușind să fructifice două ocazii, ambele din acțiuni bine gîndite. Și aici apare, evident, *superioritatea tehnică și tactică* a echipei brașovene. Într-adevăr, *sesizînd partea slabă a apărării militare* (acest lucru aparține gîndirii tactice) Selimeși trece de două ori, magistral, pe lîngă masivul Sătmăreanu, centrează cu precizie (acest lucru ține de pregătire tehnică) și... gol!, lucru nereușit de „individualitățile" echipei Steaua în fața apărării organizate a stegarilor.

Fără a intra în amănunte, cam la fel se prezintă situația în meciul de cupă Steaua — Dinamo (2—0), în care jocul organizat, tehnic al militarilor, cu creatorii Constantin și Raksi și realizatorul Voinea (*în acest meci!*) au învins echipa — parcă descompusă — a individualităților de la Dinamo. Aci, Steaua a fost eficace — jucînd rolul Steagului roșu — din meciul precedent, arătînd că este o echipă omogenă (subliniez: în acest meci!).

Rezumînd pe scurt cele spuse, putem trage următoarele concluzii:

— Joc spectaculos și eficace poate exista și fără goluri multe, dar numai în condiții de joc tehnice și cu echipe de forțe apropiate.

— Eficacitatea constituie parametrul ce însumează valoarea tehnică, tactică și omogenitatea unei echipe.

— La rîndul său, jocul eficace (totodată și spectaculos) este condiționat de:

a. *tehnica individuală*
b. *aplicarea tacticii celei mai potrivite față de adversar*
c. *crearea unui lot omogen.*

Lucrînd concomitent, cu răbdare și perseverență, la ameliorarea acestor trei factori, înclin să cred că, în viitorul apropiat, nu vom mai vorbi atît de mult de slaba eficacitate a echipelor noastre.

E. EMERIC
București

PREGĂTIREA TEORETICĂ — element important în antrenamentul fotbaliștilor

Pregătirea teoretică este unul din elementele componente ale antrenamentului sportiv, reprezentînd latura mai abstractă a acestui proces pedagogic și constînd din acumularea cunoștințelor menite să lărgească gîndirea tactică și metodică a sportivilor.

Ea îndeplinește în principal rolul de înarmare a sportivilor cu cunoștințele necesare legate de pregătirea lor proprie, dar în același timp contribuie și la formarea acestora ca activiști capabili să ajute la ridicarea calitativă a jocului de fotbal.

Pregătirea teoretică este un proces complex în cadrul căruia sportivii asimilează cunoștințe privind :

— orientarea mișcării de cultură fizică și sport din țara noastră și structura organizatorică a U.C.F.S. ;

— practica jocului de fotbal ;

— înțelegerea științifică a activității practice desfășurate : noțiuni de anatomie-fiziologie, biomecanică, igienă sportivă etc. ;

— cunoașterea și interpretarea regulamentului de joc.

Importanța acestui factor al antrenamentului sportiv rezultă nu numai din complexitatea sa, ci și din raportul permanent de interdependență dintre teoria și practica sportivă.

Generată de practică, teoria studiază la rîndul ei practica, pe care o ajută să se dezvolte pe o treaptă superioară, elaborînd teze, reguli, principii și metode.

Realizarea unei bune pregătiri teoretice este condiționată de doi factori principali și anume :

— capacitatea de înțelegere a sportivilor, avînd la bază o pregătire cultural-generală și tehnico-sportivă corespunzătoare ;

— interesul pentru studiu și preocuparea pentru tot ceea ce este nou și util.

În cadrul procesului de instruire, antrenorul trebuie să țină seama de o serie de considerente și anume :

— pregătirea teoretico-metodică se face diferențiat, în funcție de nivelul competiției și vîrsta jucătorilor ;

— ponderea pregătirii teoretice în cursul anului competițional este diferită, iar raportul acesteia cu ceilalți factori ai antrenamentului sportiv este stabilit în funcție de etapele și perioadele pregătirii ;

— pregătirea teoretică trebuie adaptată la cerințele practicii și obiectivelor generale de performanță propuse a fi realizate ;

— în cadrul echipei, pregătirea teoretică trebuie să fie omogenă, iar omogenizarea trebuie realizată la un nivel superior.

Formele în care se realizează pregătirea teoretică sînt :

— **individual :** prin studiul documentației de specialitate, vizionări de jocuri, filme sportive etc. ;

— **colectiv :** ședințe tehnice, de analiză, lecții și recenzii cu caracter tehnico-sportiv, vizionări de jocuri și filme și analizarea lor în comun.

O importanță deosebită o au discuțiile organizate sau spontane pe teme sportive, în cadrul cărora jucătorii fac schimb de idei, impresii și păreri, care de cele mai multe ori elucidează o serie de probleme.

O condiție de bază a bunei pregătiri a jucătorilor unei echipe este mai întîi de toate o temeinică pregătire a antrenorului. Acesta, studiind continuu și cunoscînd aspectele teoretice ale jocului de fotbal, va trebui să știe, în același timp, să le transmită și jucătorilor săi printr-o justă planificare și organizare a pregătirii, precum și prin alegerea celor mai potrivite metode și mijloace de însușire și omogenizare a cunoștințelor.

Varietatea formelor de realizare a pregătirii teoretice mărește interesul și posibilitățile de înțelegere a problemelor.

Care sînt principalele probleme ale pregătirii teoretico-metodice și mijloacele folosite pentru însușirea lor ?

1) Probleme teoretice privind factorii antrenamentului sportiv :

A. — TACTICA JOCULUI DE FOTBAL

— caracteristicile și principiile tacticii ; — elementele tacticii ; — sistemul de joc (așezare, rază de acțiune, sarcini pe posturi și organizarea acțiunilor de atac și apărare ; — analiza tacticii individuale și colective : în apărare și atac ; în acțiune și la momente fixe ; — cunoașterea caracteristicilor concepției de joc.

B. — TEHNICA JOCULUI DE FOTBAL

— cunoașterea elementelor și procedeelor tehnice ; — metodica învățării și perfecționării lor ;

C. PREGĂTIREA FIZICĂ GENERALĂ ȘI SPECIALĂ :

— calitățile fizice de bază și metodica dezvoltării lor ; — probe și norme de control ;

D. PREGĂTIREA MORALĂ ȘI DE VOINȚĂ :

— calitățile morale și de voință ale jucătorilor ; — corelația dintre pregătirea morală și ceilalți factori ai antrenamentului sportiv.

2) Probleme teoretice speciale ale jocului de fotbal :

— prezentarea teoretică a unor combinații și scheme tactice în acțiune și la momente fixe ; — recomandări și reguli tactice de joc ; —

3) Probleme privind înțelegerea științifică a activității practice a jocului de fotbal :

— noțiuni în legătură cu antrenamentul sportiv : planificare, conținut, durată, intensitate, metode etc.; — noțiuni referitoare la forma sportivă și regimul de viață ; — noțiuni de anatomie — fiziologie — biomecanică și igienă sportivă ; — legătura dintre jocul de fotbal și celelalte discipline sportive.

4) Problemele în legătură cu regulamentul jocului de fotbal :

— cunoașterea regulamentului ; — interpretarea justă a diferitelor situații.

5) Probleme privind orientarea mișcării de cultură fizică și structura organizatorică a U.C.F.S.

Diversitatea problemelor cu caracter teoretic presupune neapărat alegerea celor mai potrivite forme și mijloace de prezentare a lor în programul de pregătire a sportivilor.

Așa cum am arătat mai sus, aceasta se face în mod planificat, progresiv și diferențiat.

Ca mijloace generale colective folosite în pregătirea teoretică a jocului de fotbal citez :

— lecția cu teme diferite : tactică generală, tactică specială, regulamentul de joc, igienă sportivă etc. folosindu-se material ajutător (planșe, desene, diafilme).

— recenzia unei lucrări tehnice de specialitate prezentată de unul din jucători și discutarea ei în colectivul echipei ;

— vizionarea unor jocuri și analizarea lor de către jucători — spectatori, după un plan de analiză stabilit dinainte de antrenor ;

— vizionarea în comun a unor filme de fotbal și analizarea lor ;

— ședința tehnică care poate să preceadă fie un antrenament — în cadrul căruia se experimentează o tactică specială de joc, o schemă, etc. fie un joc oficial în cadrul căruia se dau indicații jucătorilor pe compartimente și posturi ;

— ședința de analiză a unui joc, a unei etape de pregătire sau a unei perioade mai mari de activitate.

În acest caz, ca și în cazul ședințelor tehnice, este indicată folosirea tablei, a machetei terenului, a filmelor unor jocuri etc.

★

Din cele arătate mai sus rezultă că pregătirea teoretică a jucătorilor cuprinde o multitudine de aspecte și că importanța ei în procesul de instruire-educație este de netăgăduit.

În legătură cu necesitatea și importanța pregătirii teoretice s-au conturat, după părerea mea, două atitudini în jurul cărora s-a grupat o mare parte dintre tehnicieni, apărînd ca adepți fie ai teoriei, fie ai practicii.

Și unii și alții au exagerat într-o apreciere subiectivă și unilaterală și aceasta pentru că și unii și alții au combătut sau au neglijat ceea ce nu le-a plăcut sau nu și-au însușit într-o măsură corespunzătoare.

„Practicienii", în majoritate, foști jucători de categorii superioare și încă buni executanți, grație și vîrstei, caută simplificarea procesului de instruire, reducînd — uneori total — pregătirea intelectual-teoretică și aceasta sub pretextul că **„numai jucînd, înveți"**, sau că **„exersarea și numai exersarea asigură dezvoltarea și perfecționarea"**

Nu o dată auzi spunîndu-se : **„Ce, Pelé face teorie ?"** sau **„Fotbalul se învață din manuale ?"...**

De acord cu rolul preponderent al jocului și exersării în procesul de instruire, dar nu trebuie uitat că fotbalul este un sport colectiv, de asociație, care presupune o coordonare a activității jucătorilor în teren, că însăși exersarea individuală presupune anumite reguli, metode și procedee care sînt produsul unei activități teoretice — scrise sau nescrise — de generalizare și transmitere a cunoștințelor între jucătorii aceleiași generații sau din generații diferite și că aceasta reprezintă în fond cultura fotbalistică.

În ceea ce privește exagerările „teoreticienilor", acestea sînt și mai dăunătoare jocului de fotbal.

Abuzul de explicații, tendința de teoretizare a oricărei acțiuni, schematismul, șablonismul, spiritul de imitație exagerat, creează jucători lipsiți de inițiativă, de personalitate și echipe modeste a căror coeziune este întreținută artificial prin diverse „rețete teoretice", care mutilează jocul în sine și-i răpesc frumusețea.

În acest fel, „teoreticienii" încearcă să facă din jocul de fotbal o știință exactă, iar din jucători niște roboți.

Cauzele extremismului teorie-practică trebuie căutate în lipsurile în pregătirea cultural-generală și tehnico-sportivă a tehnicienilor, în lipsa de interes pentru studiu și uneori — de ce n-am spune-o deschis — în comoditate.

Personal socotesc că practica este baza sau structura pregătirii jucătorilor de fotbal, dar în procesul complex al făuririi valorilor sportive formele teoretice au un rol destul de important, care fără a fi suprapreciat nu trebuie în nici un caz neglijat.

Corelația și interdependența dintre practică și teorie este o necesitate a procesului de instruire-educație, iar meritul menținerii unui echilibru revine atît antrenorilor și tehnicienilor cît și sportivilor înșiși.

MIHAI IONESCU
antrenor
clubul sportiv Steaua

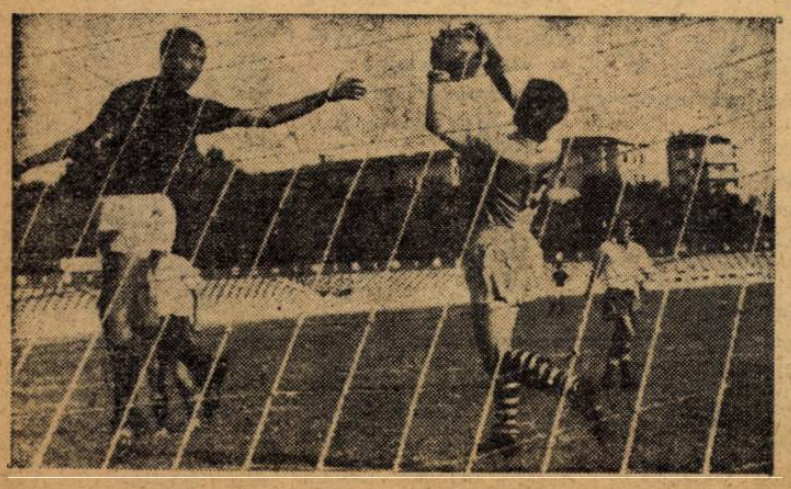

Atacul a eșuat. Remarcați prize corectă la balon a portarului.

Sfaturi pentru voi, TINERI FOTBALIȘTI

PASAȚI CU „ȘIRETUL"

Lovirea mingii cu „șiretul" este un procedeu tehnic de mare frecvență în joc și poate chiar de aceea antrenamentul începe cu el, avînd în vedere că băieții știu să lovească mingea cu „latul" din jocurile lor zilnice de pe stradă.

Pasa cu „șiretul" o puteți învăța foarte ușor, deoarece are la bază elemente comune cu pasa cu „latul" :

— poziția corpului

— așezarea piciorului de sprijin

— pendularea piciorului executant.

Asupra acestor elemente nu vom mai insista. În schimb, ne

vom ocupa de poziția labei piciorului cu care se execută lovirea. În această privință deosebim trei feluri de a lovi mingea cu „șiretul" : cu partea interioară, în plin și cu partea exterioară.

Vîrful labei piciorului cu care loviți mingea trebuie să fie îndreptat în jos, iar genunchiul deasupra mingii. Acest lucru este foarte important ! Mai rețineți că în timp ce forța de lovire a piciorului este transmisă mingii, călcîiul piciorului de sprijin se desprinde de pămînt, astfel încît greutatea corpului urmează să treacă pe piciorul cu care ați lovit balonul.

Iată cîteva exerciții cu mingea la perete :

1. Loviți mingea în perete. Începeți mai de aproape și apoi, treptat, depărtați-vă. Repetați acest exercițiu, lovind mingea cu piciorul la care vine, după cum ricoșează din perete. Formați-vă deprinderea de a întoarce șoldul și umărul spre minge, cînd aceasta se apropie de voi.

2. Cînd ați căpătat îndemînare, treceți la un exercițiu mai greu, cu care să realizați și precizia. Faceți un semn sau o țintă pe perete și, ori cum v-ar veni

mingea, căutați s-o loviți în așa fel încît ea să atingă ținta.

3. Așezați-vă la cca 2—3 m depărtare de perete și căutați să lucrați cu pase ritmice, folosind alternativ ambele picioare.

4. Loviți mingea în perete în așa fel încît să ricoșeze în unghi. Alergați și interceptați-o, oprind-o cînd revine din perete. Loviți-o cu celălalt picior și încercați s-o trimiteți în același loc, alergînd apoi din nou în direcția sa.

Acest exercițiu se face cu schimbarea unghiului (mai scurt sau mai lung) și cu schimbarea vitezei de alergare.

5. Alergați paralel cu peretele și trimiteți mingea în perete cu „șiretul" interior al piciorului din afară pentru ca mingea să ricoșeze în unghi, iar voi, alergînd înainte, s-o puteți juca din nou. Întoarceți-vă, executînd exercițiul cu celălalt picior. Căutați să aveți continuitate, pentru ca execuția să fie cît mai corectă și să se potrivească pașii pe care-i faceți atunci cînd vă apropiați de minge.

6. Loviți mingea de perete alternativ cu stîngul și cu dreptul și atunci cînd vine spre voi lăsați-o să vă depășească pentru ca să fie nevoie să vă retrageți cu spatele în alergare sau făcînd o mișcare de rotație pentru a o trimite din nou spre zid.

La aceste antrenamente de început veți fi poate de multe ori surprinși de săriturile neașteptate ale mingii, fiind obligați s-o opriți înainte de a o lovi din nou. Acest lucru nu trebuie să-l considerați ca o greșeală. Voi să vă străduiți să jucați mingea imediat, fie ea pe pămînt sau în aer.

★

Articolul 9 : MINGEA ÎN JOC SAU AFARĂ DIN JOC

Mingea este afară din joc :

a) cînd a depășit în întregime o linie de margine sau de poartă, fie pe pămînt, fie în aer ;

b) cînd jocul a fost oprit de către arbitru.

Mingea este în joc în orice alt moment, de la începutul și pînă la sfîrșitul partidei, inclusiv în următoarele cazuri :

a) dacă revine în terenul de joc după ce a atins un stîlp al porții, bara transversală a porții sau un steag de colț ;

b) dacă revine în terenul de joc după ce a atins pe arbitru sau pe un arbitru de linie aflat în interiorul terenului ;

c) pînă la luarea unei decizii în legătură cu vreo pretinsă încălcare a regulamentului.

Ștefan STANCULESCU
antrenor la centrul de fotbal Dinamo

ÎN REGIUNEA BRAȘOV

NOI ARBITRI DINTRE FOȘTII JUCĂTORI

Unul din obiectivele Colegiului regional de arbitri Brașov a fost formarea de noi cadre, din rîndurile foștilor jucători, prin organizarea unor cursuri în orașele Brașov și Sibiu, precum și în raioanele Tg. Secuiesc și Sf. Gheorghe. Pînă în prezent au terminat aceste cursuri 43 de elevi, dintre care 27 la Brașov, 6 la Sibiu și 10 la Tg. Secuiesc.

În organizarea și desfășurarea acestor cursuri, colegiul regional a fost ajutat de colegiul central prin tematica dată și prin specialiști care s-au deplasat la Brașov și Sibiu cu prilejul examinării cursanților. De asemenea, trebuie subliniat aportul unor arbitri ca C. Nițescu, Șt. Marineanu, M. Roman, P. Badea etc. Aceștia au contribuit la recrutarea de cadre corespunzătoare, au ajutat prin predări și seminarizări și prin muncă practică, efectivă, pe teren cu elevii, cărora le-au arătat diferitele infracțiuni comise de jucători. Ei au folosit epidiascopul pentru a ilustra unele capitole din regulamentul de joc ca : greșeli și incorectitudini, ofsaidul, penaltiul, arbitrajul în diagonală și semnalizările arbitrilor de tușă.

Datorită predărilor competente și silinței cursanților media generală a celor 43 de elevi la examenul oral a fost de 7,50. Dintre foștii jucători care au obținut la oral note între 8 și 9 amintesc pe C. Ghiță (fost portar la St. roșu), Tr. Moarcăș și Z. Török (foști la Tractorul Brașov), I. Constantinescu, V. Seuleanu și I. Popica (foști jucători în București, Iași, Tg. Mureș).

Colegiul regional va acorda și în continuare o atenție deosebită acestor tineri arbitri prin mobilizarea lor la pregătirea fizică, apoi, în ședințele colegiului, la pregătirea teoretică prin împrospătarea cunoștințelor în materie de regulament de joc și urmărirea îndeaproape a modului cum arbitrează, întîi la meciurile de copii și după aceea la juniori și, treptat, la jocurile de categorie raională, orășenească și regională.

În primul rînd, atenția se va îndrepta spre foștii jucători de categorie superioară. Așteptăm însă și din partea lor străduință pentru ca și în munca practică, de arbitraj, să se pregătească cu același elan ca și în timpul cursului. Numai în felul acesta vor reuși să devină cadre tehnice de nădejde, de care are nevoie fotbalul nostru.

ZAHARIA CHIFOR
președintele colegiului regional de arbitri Brașov

ÎN AȘTEPTAREA FLUIERULUI INAUGURAL

REPORTAJ
DE LA PREGĂTIREA ECHIPELOR PETROLUL, DINAMO BUCUREȘTI, PROGRESUL ȘI STEAGUL ROȘU

Parcă a fost ieri ! „Nocturna" de pe Republicii, partida dintre Dinamo București și Farul Constanța, ultimul meci din ediția 1965—66 a campionatului categoriei A, ultimul act dintr-o „piesă" cu atîtea lovituri de teatru, cu atîtea „suspense"-uri care ne-au ținut cu atenția încordată 26 de etape, spulberînd și renăscînd speranțe, înfăptuite, în cele din urmă, la unii, la alții neîmplinite — așa a fost și așa va fi întotdeauna fotbalul.

Ei bine, de acest ultim campionat, atît de viu în minte, parcă ne-am despărțit ieri.

Mai puțin romantici decît noi cei care privim fotbalul din tribună, „interpreții" — jucători și antrenori — au încheiat de mult socotelile campionatului trecut și se gîndesc la cel care bate la ușă. Se gîndesc — este un fel de a spune, pentru că alături de aceste gînduri se află o stare de fapte foarte obiectivă, am numi-o de anticipație, grăitoare prin ea însăși. Ne referim, evident, la pregătirile echipelor noastre. Modul cum privesc, cum au început și își desfășoară pregătirile, caracterizează la această oră seriozitatea cu care echipele noastre privesc viitorul campionat.

În rîndurile care urmează vom face o trecere în revistă a stadiului în care se află 4 din echipele care se bucură de simpatia a foarte numeroși iubitori de fotbal din țara noastră.

„Lovitura de începere" are ca adresă pe campioana noastră, Petrolul Ploiești. Numărîndu-se printre echipele care apreciază înțelepciunea vorbei „scoală-te devreme dacă vrei să ajungi departe", Petrolul se află la această oră foarte avansat cu... probele. Pentru o mai fidelă confruntare a acestei afirmații cu faptele, am transcris pentru dumneavoastră impresii, declarații, păreri prilejuite de recenta vizită pe care le-am făcut-o ploieștenilor la vila „Floricica" din Sinaia, „cartierul general" de odihnă și pregătire din această vară al campionilor.

Din Valea Rea la... Liverpool

Joi 28 iulie, ora 22. Pe bănci, în fața vilei, „colocviu C.M." între Badea, Mișu Ionescu, Mocanu, Dridea II, Moldoveanu și Iuhasz. Uitînd Valea Rea, cu cei peste 4.000 m de alergătură din timpul zilei, cei 6 comentează „finala de consolare" dintre echipele Portugaliei și U.R.S.S. „Țesătura" golului din min. 88, al lui Torres, ghiontul marelui — la propriu și la figurat — Iașin, etc.

Sărind meridianele, revenire la amintita Valea Rea, care atîtă, prin simpla ei numire, curiozitatea reporterului. „Ea este rampa noastră de lansare spre Liverpool" (deci un nou salt înapoi în Anglia — după cum se știe Petrolul va susține cu F.C. Liverpool primul său meci din C.C.E.) — ne spune, jumătate glumeț, jumătate serios, antrenorul secund Marinescu. În Valea Rea, o vale care își merită numele pentru duritatea sa, facem cîte două antrenamente pe zi. Urmărim în primul rînd realizarea unei temeinice pregătiri fizice și, mai ales, a unei bune rezistențe. În vederea acestui scop facem zilnic alergări, variate ca ritm și intensitate, de cîte 3—4.000 m. Aș mai adăuga că bălonul este folosit în aproape toate exercițiile noastre, manevrarea lui cu ușurință, „legarea" lui de picior fiind un deziderat major al echipei".

Cîteva cuvinte despre jucători. Badea, înaintașul central al echipei naționale, scos din lot, în ultima vreme, de o afecțiune stomacală, este complet refăcut și va juca în echipa ploieșteană încă din primul meci. Modest, el ne mărturisește : „Sper să apuc din nou o formă care să-mi dea dreptul să bat la poarta națională".

Mocanu, fundașul sting experimentat de acum un an al Petrolului și care în acest scurt răstimp a ajuns titular pe post în echipa națională, „l-a învățat pe de rost pe Hunt", adversarul său direct de la F.C. Liverpool, titular în echipa campionilor mondiali. „Am să-l joc foarte aproape — *ne spune el acum* — căutînd să scot, la intercepție, cît mai multe mingi adresate lui. Cred că e singura soluție. Așteptîndu-l să atace cu mingea la picior, am mult mai puține speranțe, fentele din mișcare, startul debordant și o excelentă protejare a balonului răpindu-mi șansele în duelul cu el".

Mișu Ionescu, care în toamnă împlinește 30 de ani, dar are numai 5 meciuri în echipa națională, se află sub puternica impresie a lui Iașin. „Colosal acest portar. Își timorează pur și simplu adversarii. Și are 37 de ani... Un minunat exemplu pentru mine care mă socoteam uneori bătrîn".

Mircea Dridea, care are o mult mai veche experiență internațională, ne expune ultima sa concluzie : „Golul este totul. Cu el cîștigă echipa ta, cu el descui lacătul inimilor. După ce am marcat trei goluri în Polonia, în meciul în care echipa țării noastre a învins cu 3—2 națională poloncză, nu puteam, realmente, să mă plimb prin Ploiești. Eram oprit de zeci de ori de microbiști pentru autografe, declarații, descrieri etc. Așadar, goluri, cît mai multe goluri ! Aceasta este deviza mea pentru viitorul campionat".

O constructivă intervenție „la obiect" are antrenorul Nicolae Marinescu : „Pentru a ajunge însă la goluri, trebuie să încerci poarta de multe ori, în fiecare meci. Trecînd peste „ah"-urile și „oh"-urile spectatorilor atunci cînd ratezi. L-am văzut pe Eusebio șutînd zece metri peste poartă. Nimeni n-a exclamat, nici un coechipier nu i-a adus vreun reproș. Chit că vom nimeri spațiul porții numai în proporție de 10%, trebuie să șutăm spre ea de zeci de ori și chiar de o sută de ori într-un meci".

„Cuplajele bucureștene vor încînta din nou publicul"

— mi-a spus Viorel Mateianu, căpitanul echipei Progresul, aflat împreună cu colegii săi la Bușteni. „Ne pregătim cum nu ne-am pregătit niciodată, pentru a face o figură frumoasă în viitorul campionat. Vrem să fim la înălțimea celorlalte „trei mari bucureștene".

Antrenorul Petre Moldoveanu — martor la discuție — zîmbește rezervat la vorbele lui Viorel, care s-a cam „ambalat", și aduce o notă de discernămînt realist : „Așteptăm cu nerăbdare fluierul de început al campionatului. Băieții au o dispoziție excelentă și se pregătesc cu o rară tragere de inimă. Vom fi — am toate speranțele — la înălțimea exigențelor cat. A".

Pîrcălab : Un campionat în care vreau să dau totul !

Pe ocupanta locului 3, Dinamo București, am întîlnit-o la Predeal, la cabana Cioplea.

La prima vedere, deplină atmosferă de „week-end" : Octavian Popescu îl citește pe Minulescu, Varga cîntă, Ghergheli, Haidu, Nelu și Lică Nunweiller joacă remi, Popa circulă fălos în dreapta și în stînga, îmbrăcat cu tricoul internaționalului vestgerman Emmerich, pe care acesta i l-a dăruit la Ludwigshafen, iar Pîrcălab, întins pe un pat, meditează cu mîinile sub cap. Fiind cel mai ușor de „acroșat" într-o discuție, îl abordăm.

— Aștept noul campionat de parcă aș avea 15 ani. Vreau să joc.

— *Te gîndești cumva la un fruntaș pentru globul de argint ?*

— Nicidecum. Am poftă de joc și mă pregătesc cît se poate de serios ca să încep noua ediție „de sus". Vreau să dau în noul campionat totul. Să fie toată lumea mulțumită : spectatorii, antrenorii, colegii mei, eu și... logodnica mea. *(Iertați întîrzierea reporterului care nu v-a prezentat, din capul locului, noua calitate a „Săgeții Carpaților", aceea de proaspăt logodnic care explică poate și ea, într-un fel, optica... ușor schimbată a lui Ion Pîrcălab).*

Dar să trecem de la declarații la fapte.

Vineri 29 iulie, ora 16.45. Pe stadionul Tractorul din Brașov urmează să aibă loc un meci amical Dinamo București — Tractorul. Asupra orașului de la poalele Tîmpei se revarsă de circa o oră un adevărat potop. (Brașovenii au spus că de mult timp n-au mai văzut așa ploaie). Se va amîna meciul ? Nu. Fiind un important obiectiv de control în pregătirea echipei, antrenorul Traian Ionescu a decis jucarea lui. Pe un teren de zgură, acoperit de un adevărat lac, s-a disputat partida. I-am urmărit pe dinamoviști. Au jucat fără nici un menajament deși erau uzi pînă la piele și plini de noroi. Iar „cursa lui Pîrcălab" s-a repetat de nu știu cîte ori...

Revenind la caracterul antrenamentelor, vrem să subliniem intensitatea lor... englezească (există desigur o legătură cu călătoria în Anglia a lui Traian Ionescu care, în afara jocurilor C.M., a asistat și la antrenamentul unor echipe britanice) care își găsește însă o deliberată adeziune la toți jucătorii.

Silviu Ploeșteanu : Echipa va confirma în anul acesta

Pe antrenorul Steagului roșu l-am întîlnit în a treia zi de cînd începuse pregătirile. „Pregătiri pe care, într-un fel, nu le-am întrerupt de la sfîrșitul campionatului, ritmul și intensitatea lor crescînd progresiv în această perioadă" — *ne spune Silviu Ploeșteanu.*

Anticipînd viitoarea comportare a echipei sale, antrenorul brașovean ne-a declarat : „Cu o echipă tînără, dar nu necoaptă, mă aflu în stadiul unor examene care vor confirma, cred, experiența pe care am făcut-o cu jucătorii mei. Pescaru, Necula, Goran, Zaharia, Jenei etc. trebuie să se afirme definitiv în acest an. Am toată încrederea în ei".

— *Altceva deosebit despre echipă ?*

— Nimic extraordinar. Elevii mei s-au maturizat, nu numai pe terenul de joc, ei și în viață. Zilele acestea, patru din ei, Zaharia, Gane, Goran și Selimeși, se căsătoresc.

— *Revista noastră le urează multă fericire !*

Marius POPESCU

ÎN GIULEȘTI
REÎNCOLȚESC SPERANȚELE

Abia sosiți dintr-o scurtă vacanță, rapidiștii, grijulii ca înaintea oricărui start, și-au reînceput antrenamentele. Cum era și de așteptat înfocații suporteri și-au făcut și ei apariția la repetiții. L-am identificat, aici, pe „omul cu talanga", pe aceia care purtau placardele pe care scria : „Pele din Giulești", „Amarildo-Dumitriu" și pe mulți alții. Cu toții uitaseră că, în momentele cele mai grele, făcuseră jurămînt că vor vedea „Realul-Giulești" numai la televizor. Asta-i soarta „microbiștilor", să se autodezmintă. Unul a spus-o pe șleau : „La urma urmei Brazilia a pierdut „Zeița de Aur" și cu toate astea Cariocas tot la loc de cinste va fi".

Cu alte cuvinte, în Giulești încolțesc iarăși speranțe. Ne-o demonstrează comentariile aprinse ce se poartă în jurul echipei, interesul cu care sînt urmăriți „alb-vișiniii" pe teren.

Profitînd de un scurt răgaz, după un exercițiu, am cerut cîteva amănunte antrenorului Valentin Stănescu.

— După cum se observă toată lumea e la datorie, în frunte cu Dan și Ionescu. Nimeni nu pleacă, nimeni nu vine. Spre liniștirea acelora care se interesează de noi. Nu vreau să dau nici un „avans", dar intenționăm să începem bine, ca întotdeauna.

— Ce program aveți pînă la „primul gong" al campionatului ?

— Între 2 și 10 august, inclusiv, continuăm pregătirile la Predeal. În această perioadă susținem primul joc al sezonului (la 7 august) pe stadionul Republicii cu Știința București, întîlnire contînd pentru „Cupa de vară". La 11 august este prevăzută o altă partidă (de verificare) cu o echipă din Rîmnicul Vîlcea, Moreni sau București.

— La ce date susțineți celelalte întîlniri din „Cupa de vară" ?

— La 14 august jucăm cu formația Progresul București, iar la 18 la Pitești cu formația locală Dinamo. În sfîrșit, cu trei zile mai tîrziu are loc „repetiția generală" înaintea deschiderii campionatului. Este prevăzută o partidă pe Giulești, cu o echipă din campionatul regiunii sau din categoria C. Atunci ne vom fixa asupra „unsprezecelui" definitiv care se va deplasa la Constanța, pentru a juca cu Farul în prima etapă a campionatului din ediția 1966—1967.

— Care sînt obiectivele principale ale etapei pregătitoare pe care o parcurgeți ?

— Mai întîi, repunerea în formă a jucătorilor în general și, în special, lucru intens cu cei care bat la poarta afirmării : Ștefan, Costea, Marian Popescu, Mitroi, Neagu și Adrian Popescu.

— Intenționați să-i preferați lui Dumitriu, Ionescu, Dan sau Greavu ?

— Asta depinde de ambiția fiecăruia, de seriozitatea cu care vor munci. Un singur lucru dorim : să prezentăm pe teren o ECHIPĂ în adevăratul înțeles al cuvîntului.

S. T.

Rapidiștii în linie...

Foto : PETRE COZIA

NE SCRIU CITITORII

DE CE A RETROGRADAT METALUL TÎRGOVIȘTE

Am asistat, zilele trecute, împreună cu alți tovarăși de muncă, la o ședință de analiză a activității secției de fotbal a asociației sportive „Metalul" Tîrgoviște.

S-a arătat că în turul campionatului, „Metalul" se situase pe locul 2 în serie, ceea ce dădea tuturor speranțe că va fi printre noile promovate în categoria A. Au urmat apoi cunoscutele și dureroasele înfrîngeri din retur, chiar pe teren propriu. Iubitorii fotbalului din Tîrgoviște au văzut, după cîteva luni, că echipa lor favorită ocupă ultimul loc din clasament, cu numai opt partide cîștigate din 26 — trei fiind nule, iar 15 pierdute. Priveau și nu le venea să-și creadă ochilor..

Care să fie, oare, cauzele unei asemenea comportări ?

Vorbitorii au subliniat o carență care putea fi eliminată la timp: insuficienta preocupare din partea conducerii uzinei, a asociației, ca și a U.C.F.S.-raion Tîrgoviște, pentru activitatea jucătorilor din echipă.

Succesele din tur i-au determinat pe aceștia să creadă că în retur ei vor face o simplă plimbare pentru a bate din nou la poarta categoriei A...

Vorbitorii, Eugen Popescu, Marcel Florescu, Petre Fleicuș, Vasile Costea, Ion Nedelea, Lazăr Radu și alții au scos în evidență că munca de educație cu jucătorii era complet nulă. Unii dintre aceștia — elemente de bază în echipă, ca: Marcu Ștefan — portar, Bălăceanu Grigore — centru înaintaș, nu participau la antrenamente, din cauza nopților pierdute. O asemenea comportare a influențat negativ și pe alți tineri jucători: Titi Ionescu, Ion Avramescu, Stelian Prăzaru etc. O totală lipsă de interes, ca și de autoritate a vădit antrenorul Ștefan Bădin. El nu s-a îngrijit de aplicarea planului de muncă (dacă îl va fi avut cumva...) și nici de alte probleme.

Președintele Asociației „Metalul", tov. Gh. Apachitei, a căutat să dea vina pe... deficitul bugetar, înregistrat încă de pe vremea cînd echipa se afla în A. Realitatea este că asociația, prin conducerea ei, n-a știut să gospodărească bine bugetul.

Consiliul regional U.C.F.S. Ploiești, consiliul raional U.C.F.S. Tîrgoviște, consiliul asociației „Metalul" Tîrgoviște trebuie să treacă la măsuri operative pentru a crea un nou climat în secția de fotbal, prin instaurarea disciplinei, întinerirea lotului de jucători și printr-o muncă temeinică de pregătire și educare.

Așteptăm o schimbare radicală în comportarea echipei metalurgiste, ca răspuns la dragostea și entuziasmul nostru pentru fotbalul tîrgoviștean.

MARIN SAFAR
strungar
Uzina de Utilaj Petrolier
Tîrgoviște

LOCUL II : R. F. GERMANA

LOCUL III : PORTUGALIA

LOCUL IV : U.R.S.S.

Încep discuțiile, urmează concluziile

CAMPIONATUL MONDIAL... CONTINUĂ!

Campionatul mondial de fotbal a luat sfîrșit sîmbătă pe stadionul Wembley cu victoria meritată a țării gazdă, a echipei Angliei, cîștigătoare pentru prima oară a titlului suprem în sportul pe care l-a dăruit lumii întregi.

Milioane de televizoare de pe întreg globul pămîntesc au redat, fie în transmisie directă, fie în reluarea filmului, cele 120 de minute de admirabilă luptă sportivă din terenul de joc, de încleștare și dramatism, care au făcut din acest meci prelungit o culme a acestei ediții a Campionatului mondial.

Ne-am așteptat ca acest ultim joc dintre reprezentativele Angliei și R. F. Germane să fie mai deosebit decît ceea ce văzusem pînă atunci, nu ne-am așteptat însă ca cei 22 de fotbaliști să aducă atît dinamism finalei, să fie capabili de atîta efort prelungit care să egaleze cele mai sufocante și palpitante momente petrecute pe stadioane în alte campionate mondiale și în jocuri olimpice.

Cine a văzut de aproape dezolarea echipei engleze cînd Weber a egalat în minutul 90 și a obținut prelungirea finalei sau satisfacția parcă înspăimîntată a echipei vest-germane, și-a putut da seama că în cele 30 de minute care vor urma, Cupa va fi cucerită de fotbaliștii care vor avea mai multe resurse fizice și morale. Și aceștia au fost englezii ale căror puteri au prins, firește, forțe noi datorită susținerii atît de inimoase și persistente a suporterilor săi, despre care putem afirma că sînt inegalabili și au un merit important în cucerirea trofeului de către idolii lor. Dar, cînd meciul s-a terminat, cînd Anglia a învins cu 4-2 în prelungiri, după ce și Bobby Charlton făcuse să tremure bara porții lui Tilkowschi, într-o dominare evidentă, cine a privit mai atent pe fotbaliștii englezi pornind spre loja regală să primească rîvnita Cupă din mîna Reginei, i-a văzut pe aceștia cu picioarele tremurînde de extenuare.

Și totuși cei 22 de eroi ai finalei de pe Wembley au mai avut puterea, ca într-un ultim efort, atît învingătorii, cu Cupa „Jules Rimet" trecînd-o din mîini în mîini, cît și învinșii, cu brațele ridicate, să facă un tur al stadionului. Au părăsit mai întîi stadionul învinșii, însă zecile de mii de spectatori englezi și vest-germani i-au aplaudat la unison, fluturînd mii și mii de steaguri, pentru ca după aceea învingătorii să primească salutul învinșilor și al miilor lor de suporteri. A fost aceasta o recunoaștere unanimă a valorii finalei, a meritelor învingătorilor și a aprecierii învinșilor.

A fost o după-amiază în care fotbalul și rațiunea lui de a fi atît de iubit și de popular au triumfat.

Ne-am luat la revedere de la Stadionul Wembley după ce vacarmul plecării spre oraș se mai potolise. Vînzătorii de amintiri începuseră să facă reduceri și să se pregătească și ei de plecare. Cumpărătorii se răriseră. Ultimele șiruri de spectatori se îndreptau spre metrou și ultimele mașini își făceau loc, la pas, spre calea de acces, spre centrul Londrei.

Antrenorii români și-au dat întîlnire în fața intrării E și au pornit, ca de obicei, împreună, discutînd finala. A fost un bun prilej să le cunoaștem unele păreri pe care le publicăm, pe scurt, alăturat.

Concluzii? Atît de repede nu este încă posibil. Impresiile se suprapun, unele se contrazic, altele nu se clarifică, un noian de idei, de faze, un șir lung de fotbaliști și de procedee se succed fără încetare, se frămîntă neîncetat. De aceea antrenorii cer timp pentru concluzii definitive. Caietele s-au umplut de însemnări luate în toate grupele, în sferturile de finală, la semifinale și la finală. Întreg vîrtejul de impresii trebuie clarificat.

Atmosfera jocurilor, bucuriile și dramele din teren, momentele scandaloase, toate aceste se rețin ca un film captivant. Campionatul a fost plin însă de momente contradictorii. Unele constatări au dezis pe altele. In 32 de meciuri s-a jucat atît de diferit, comportarea echipelor și jucătorilor a fost atît de oscilantă încît nu poate fi vorba de o linie unitară a acestui Campionat mondial care este foarte controversat.

Ce fel de fotbal să jucăm? Fotbal pur, eminamente tehnic, sau fotbalul atletic, plin de vitalitate? Fără îndoială că ideal e să-l îmbinăm, dar iată că acest campionat a arătat fără posibilitate de tăgadă, că tocmai această legătură este o operație foarte delicată.

Echipa Angliei a cîștigat campionatul și pentru considerentul că a îmbinat cel mai bine valoarea fotbaliștilor ei cu capacitatea sporită de luptă. Și a putut s-o facă deoarece în fotbalul englez durata campionatului este foarte lungă, aproape dublă decît în campionatul nostru.

Trebuie deci să creștem fotbaliști buni tehnicieni, dar și sportivi cu o mare capacitate de luptă și rezistență.

Obișnuiți pînă acum cu așezările 4-2-4 și 4-3-3, ca litera de evanghelie, am constatat cu toții la Londra, că dispozitivul echipelor a fost foarte variat, în funcție de calitățile jucătorilor care compun echipa și de replica adversarilor.

Am văzut cum jucătorii se orientează în funcție de faza de joc produsă la un moment dat, în raport de tactica și randamentul adversarului. **Am simțit din tribune cum fotbalistul de clasă gîn-**

deşte fiecare moment de joc, cum creează o fază și cum schimbă cursul jocului cu personalitatea lui și cum partenerii de joc răspund unei astfel de acțiuni, pentru ca la rîndul lor să devină creatori și apoi din nou jucători de legătură sau executanții unei idei bine gîndită individual și preluată colectiv.

Dacă vom învăța pe tinerii noștri jucători să gîndească mai bine, vom reuși și mai mult decît pînă acum în fotbal, dar această realizare va fi în funcție de posedarea tehnicii la înalt nivel și de o capacitate fizică de joc integrală.

Numai așa vom putea avea mai mulți fotbaliști cu personalitate, cu autoritate în echipe, jucători de bază care să ne ferească de cunoscutele oscilații de formă.

Dar, cum să-i realizăm mai bine? Iată la ce trebuie să răspundem în curînd!

★

Arbitrajul a fost foarte mult discutat în presă. Au fost și unele erori de arbitraj, chiar și în finală, cînd ambele echipe au fost dezavantajate de decizii, însă trebuie reținut în primul rînd faptul că s-a dat importanță maximă elementului intențional, așa cum specifică regulamentul.

Fault intenționat sau neintenționat, henț voluntar sau involuntar, iată ceea ce stabilește arbitrul în primul rînd. Ca o trăsătură generală a arbitrajelor a fost această preocupare a arbitrilor de a face o distincție netă între infracțiunea voluntară și involuntară, de a stăvili jocul periculos prin avertismente și eliminări.

Nouă ni s-a părut exagerat să vedem arbitri care nu opresc jocul dacă un jucător s-a accidentat într-o fază apreciată de el regulamentară, dar peste cîteva jocuri am observat că în majoritatea cazurilor ei au avut dreptate, deoarece fotbaliștii în cauză s-au sculat destul de repede și au intrat în joc. Unii se loviseră ușor fie din vina lor, iar alții, așa cum au procedat din păcate și fotbaliști renumiți, au simulat accidentări.

★

Meci de meci am simțit cum toate compartimentele jocului de fotbal sînt puse parcă la un examen radioscopic, cum fiecare fibră a acestui sport a fost verificată în Campionatul mondial.

Ne vom strădui să extragem esența din cele constatate la campionatul mondial, să preluăm cu discernămînt tot ceea ce a fost valoros, să mobilizăm antrenorii și echipele la punerea în practică cît mai repede și cît mai eficace a concluziilor ce se vor definitiva în curînd, să contribuim cu toții pentru ca la viitoarea ediție a Campionatului mondial — 1970 Mexico, reprezentativa țării noastre să fie și ea prezentă în turneul final.

Aurel NEAGU

CIFRE DIN FINALA

ANGLIA

ȘUTURI LA POARTA : 45 (4 goluri, o bară, 10 apărate de portar, 6 blocate de apărători, 3 respinse de portar, 21 pe lîngă și peste poartă).

CORNERE : 6
FAULTURI : 19
HENȚURI : 3
PATRUNDERI IN CAREU : 36
OFSAIDURI : 4
LOVITURI DE LA POARTĂ : 16
MINGI DATE AFARĂ : 53.

R. F. GERMANĂ

ȘUTURI LA POARTA : 37 (două goluri, 9 apărate de portar, 9 blocate de apărători, 5 respinse de portar, 12 pe lîngă și peste poartă).

CORNERE : 12
FAULTURI : 13
HENȚURI : 3
PATRUNDERI IN CAREU : 19
OFSAIDURI : 4
LOVITURI DE LA POARTĂ : 24
MINGI DATE AFARĂ : 54.

CU CE IMPRESII VĂ ÎNAPOIAȚI ACASĂ?

TREI ANTRENORI ROMÂNI DESPRE TURNEUL FINAL AL C. M.

La sfîrșitul turneului final al Campionatului mondial ne-am adresat cîtorva dintre antrenorii români, prezenți la această pasionantă întrecere, cu următoarele cinci întrebări :

1. Ce valoare acordați finalei și cum o apreciați față de a celorlalte jocuri vizionate ?
2. Este meritată victoria echipei Angliei și de ce ?
3. Care este impresia dvs. generală asupra campionatului, după această finală ?
4. Ce învățăminte ați tras cu ocazia diferitelor meciuri la care ați asistat ?
5. Ce „echipă a lumii" puteți alcătui ?

Redăm mai jos răspunsurile primite :

ANGELO NICULESCU, președintele Colegiului de antrenori

● Finală s-a ridicat la un bun nivel, fiind una din întîlnirile cele mai valoroase. Acțiunile au fost purtate în viteză de la o poartă la alta, cu mijloace și forme variate, în mod constructiv și eficace, solicitînd la maximum independența și priceperea fiecărui jucător în folosul jocului și al unei bune finalizări. Dacă partida Ungaria — Brazilia rămîne cea mai bună din acest campionat, atunci pot afirma că și finala a atins acest nivel. De altfel a și întrunit sufragii unanime.

● Echipa Angliei a avut un „plus" față de reprezentativa R. F. Germane : a desfășurat acțiuni de joc mai rapide, mai periculoase și a avut o mai mare perioadă de dominare. A fost bine pregătită, avînd o excelentă condiție fizică, ceea ce i-a permis să desfășoare un joc în permanentă mișcare, cu viteză sporită în zona de finalizare, cu procedee tehnice bine executate, al căror conținut tactic a surprins deseori echipa vest-germană. Jucătorii englezi s-au apărat și au atacat supranumeric, avînd o mare forță de șoc, grație unor deosebite resurse de energie. Din punct de vedere al concepției de joc însă, echipa nu a atins un nivel corespunzător. Am remarcat în special că pasa decisivă, folosită cu precădere în adîncime și mai ales pe sus, în fața porții, a pus atacul propriu în luptă directă, însă cu perspectivă minimă de reușită, cu apărarea adversă, care este favorizată în asemenea condiții de un plasament mai bun și posibilități de joc cu capul.

● Acest campionat a atins o treaptă superioară sub toate aspectele. A fost bine organizat, asigurîndu-se bune condiții de desfășurare a jocurilor (terenuri excelente, cantonamente pentru echipele participante în apropierea localităților de disputare a meciurilor, mijloace de transport și comunicații, birou de informare etc.). S-a creat o atmosferă propice acestui campionat, la a cărui reușită au contribuit toți factorii locali.

Din punct de vedere al jocului, campionatul a clarificat o dată pentru totdeauna importanța conținutului jocului, cu accent dominant asupra formei de așezare pe teren a jucătorilor, existentă numai la începutul partidei. Sistemul este subordonat conținutului jocului prin mărirea elasticității echipei și prin dezvoltarea mobilității jucătorilor. A CRESCUT LA MAXIMUM RAZA DE ACȚIUNE A FIECĂRUI JUCĂTOR. In general, jucătorii numai joacă în raport cu posturile din echipă ci cu faza de joc. Apariția sarcinilor duble a devenit o caracteristică a fotbalului modern. Mobilitatea jucătorilor este foarte mare, astfel că ei participă activ atît în apărare, cît și în atac.

● In primul rînd că documentarea și ținerea pasului cu evoluția fotbalului sînt foarte necesare. Apoi : pregătirea multilaterală a jucătorilor (pe mai multe posturi) ; adaptarea jucătorilor la joc în funcție de faze ; creșterea la maximum a elasticității echipei ; dezvoltarea mobilității jucătorilor și participarea lor, în mod rațional și variat, la cele două faze ale jocului (atac și apărare) ; organizarea jocului în conformitate cu particularitățile jucătorilor ; înlăturarea totală a „repaosului" în timpul jocului.

● IAȘIN (U.R.S.S.) — TROCHE (Uruguay), J. CHARLTON (Anglia), SCHNEELINGER (R. F. Germană) — BECKENBAUER (R. F. Germană), R. CHARLTON (Anglia) — HALLER (R. F. Germană), EUSEBIO (Portugalia), ALBERT (Ungaria), PARKUIAN (U.R.S.S.).

ILIE OANA, antrenorul principal al echipei naționale

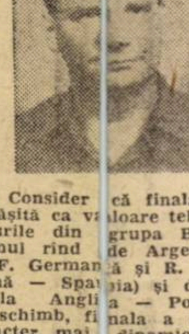

● Consider că finala a fost depășită ca valoare tehnică de jocurile din grupa B (și în primul rînd de Argentina — R. F. Germană și R. F. Germană — Spania) și de semifinala Anglia — Portugalia. In schimb, finala a avut un caracter mai dinamic. Viteza de joc a fost debordantă ; în același minut am asistat la situații de gol la cele două porți. Din punct de vedere al jocului modern însă, partida Anglia — R. F. Germană a corespuns pe deplin : s-a jucat simplu, în adîncime și eficace, marcîndu-se 6 goluri.

● Echipa Angliei, care marcase o revenire de formă în semifinale, s-a prezentat mai bine în finală, mai proaspătă. Jucătorii s-au dăruit mai mult jocului, fiind ajutați și de surprinzător de exuberanții lor susținători. Dacă finala a fost pierdută de vest-germani, aceasta se datorează greșelilor comise de apărarea lor. Totuși trebuie spus că jucătorii englezi au terminat în condiție fizică evident superioară.

● Desfășurarea campionatului a stabilit în primul rînd, două categorii de echipe după stilul lor de joc :

a) echipe cu un stil mai dantelat, într-adevăr spectaculos, dar mai puțin eficace ;

b) echipe cu un joc mai sobru, bazat pe acțiuni simple și directe, pe calitățile fizice ale jucătorilor.

Pe acestea din urmă le-a avantajat formula de disputare a campionatului, care solicită participantele în jocuri decisive la intervale scurte. Ele au avut succes, în asemenea condiții, datorită unui joc mai eficace și unor calități fizice superioare : forță de joc, rezistență etc.

● Echipele au așezări diferite și, în același timp, elastice. Majoritatea joacă cu un „libero". Trecerile din apărare în atac se fac cu o foarte mare rapiditate. Au apărut jucători universali, adică apărători-atacanți și atacanți-apărători. Zonele jucătorilor sînt mult mărite, iar tehnica este corespunzătoare, fie funcției de apărător, fie celei de atacant.

● ROMA (Argentina) — SANCHIS (Spania), SCHULTZ (R. F. Germană), J. CHARLTON (Anglia), MARZOLINI (Argentina) — R. CHARLTON (Anglia), MOORE (Anglia), BENE (Ungaria), ALBERT (Ungaria), EUSEBIO (Portugalia), MAS (Angentina).

NICOLAE PETRESCU, antrenor federal

● Finala a constituit meciul cel mai bun de la Londra și unul din cele mai bune ale campionatului. Un joc cu faze clare, în care atacul englez s-a desfășurat simplu, combativ și periculos, deși apărarea supranumerică a echipei R.F. Germane a fost un adevărat zid. De remarcat pregătirea permanentă a atacului, prin Bobby Charlton la mijlocul terenului. Bobby Charlton, cu clarviziunea lui excepțională, dirija mingea spre culuarele libere și periculoase, cînd la Hurst și Hunt, cele două „vîrfuri", cînd la cele două aripi. Schimbarea jocului se făcea după o prealabilă „sită" la centru după care urma o pasă lungă sau o centrare pe sus pentru preluare cu capul. Un joc simplu, studiat foarte insistent, gata de a fi reconstituit în felul cunoscut, dacă adversarul îl împiedică. Regularitatea acțiunilor, simplitatea, forța și acționarea pe aripi, la englezi, și pe centru, la vest-germani, au fost caracteristice. Inevitabilele erori au fost și ele prezente. Pe scurt, un stil de joc sobru, fără înflorituri.

● Victoria este meritată tocmai prin aceste trăsături, la care se adaugă o forță de joc, ritm și echilibru pe toate compartimentele neobișnuite. In cele două prelungiri ritmul a fost mărit de echipa lui Bobby Charlton.

Nu a fost o victorie a artei, ci a voinței, vigoarei și... a antrenamentului.

● Se pot spune și bune și rele despre acest campionat. El este însă, un pas înainte SPRE FOTBALUL REALIST, ATLETIC, ÎN CARE TOȚI JUCĂTORII SE MIȘCĂ, PARTICIPĂ DEOPOTRIVĂ ÎN ATAC ȘI APĂRARE. A fost mai puțină artă a tehnicii, deși sud-americanii au etalat-o din plin, plăcut și cu dezinvoltură. Au fost jucători mari, vedete adevărate, care au reglat întregul joc, tactica și spiritul competițional ale echipei. Veritabili pivoți, în jurul cărora au gravitat colegii lor : Bobby Charlton, Beckenbauer, Viera, Rocha, Rattin, Eusebio, Torres, Coluna, Cislenko, Bonnel, Hausser, Diaz, Padilla, Bene, Albert, Meszöly etc. etc.

Și lucrul curios : Brazilia n-a avut vedete, ele fiind scoase practic din luptă. Fiecare echipă a avut „motoarele" sale, cel puțin 2—3, în atac și în apărare.

A fost un campionat sobru, sportiv, fără arta însorită a fotbalului sud-american. Un fotbal adaptat scopului. Acest Campionat mondial nu a exaltat, dar a satisfăcut.

● De reținut mai întîi, ca o concluzie generală, tendința de a juca, în atac și apărare, toată echipa, după fază și nu după post. Acesta din urmă dispare în 40—50% din cazuri, afară de cel de fundaș central și, bineînțeles, de portar. Jocul este atletic, combinativ și cu lansări brușce. El își pierde caracterul de fixitate în sistem. O mare circulație a jucătorilor și un mare efort pentru a marca, un gust ofensiv în permanență. Va trebui să facem un nou progres în ce privește considerarea circulației jucătorilor, organizată tactic și nu după un sistem rigid.

● IAȘIN (U.R.S.S.) — HOTTGES (R. F. Germană), J. CHARLTON (Anglia), MOORE (Anglia), SCHNELLINGER (R. F. Germană) — BECKENBAUER (R. F. Germană), R. CHARLTON (Anglia) — BENE (Ungaria), EUSEBIO (Portugalia), HURST (Anglia), CISLENKO (U.R.S.S.)

DUPĂ MAREA FINALĂ

Sînt puține zile de cînd pe Mecca fotbalului — Wembley — într-un decor multicolor, entuziast și plin de inedit s-a disputat finala celei de a VIII-a ediții a Campionatului Mondial de fotbal ce avea să consfințească victoria echipei gazdă : Anglia !

Acesta fiind primul ei succes de mare prestigiu dinir-o viață fotbalistică ce a început cu mai mult de 100 ani în legendara tavernă Freemanson din Londra, merită acum o subliniere în plus.

Intr-adevăr, finala a entuziasmat. Căci echipele Angliei și R.F.G., creditate pe bună dreptate ca două echipe tenace, cu jucători atletici, a căror orientare de concepție era inedită, ajunseseră aici în urma unor meciuri epuizante, duse în condițiuni diferite și beneficiind pe rînd de aportul unor factori externi, inevitabili în asemenea situații.

Dacă am spus de la început că finala a entuziasmat, am făcut-o ca o mărturie a aprecierilor unanime, datorită : DRAMATISMULUI LUPTEI PENTRU A SE CUNOAȘTE ÎNVINGĂTORUL (necesitînd chiar prelungiri), INCERTITUDINII REZULTATULUI (golurile, fiind care mai de care mai neprevăzute), MAGNIFICEI DĂRUIRI ALE CĂREI LIMITE AU AJUNS ÎN FINAL SĂ EPUIZEZE TOTAL PE UNII JUCĂTORI, DAR MAI ALES PRIN ACURATEȚEA EXECUȚIILOR celor ce nu s-au sfiit nici odată să-și întindă mîna în semn de simbol al loialității luptei pentru întîietate.

Charlton și Beckenbauer au jucat, dar...

Duelul lor fotbalistic așteptat în acest meci, n-a avut loc, căci din primele minute s-a desprins rolul de paznic permanent al lui Beckenbauer (acest excepțional jucător al fotbalului german actual, care pînă la finală făcuse furori), pus să-l neutralizeze complet pe Bobby Charlton. Operînd amîndoi în mijlocul terenului (ca organizatori de joc), au urcat treaptă cu treaptă, din serie pînă în finală, ca pentru a ocupa fiecare primul loc. Acum însă, urmărindu-se reciproc (ca două umbre), dar cu totală preocupare din partea lui Beckenbauer în special, ofensiva oaspeților a fost slăbită foarte mult, fiindcă el n-a mai putut să-și aducă aportul cunoscut. Dacă mai adăugăm la aceasta și faptul că alt pion ofensiv — Haller — s-a „stins" încă din prima repriză, avem imaginea controlului insuficient în mijlocul terenului și explicația de ce apărarea imediată a echipei R.F.G. a primit patru goluri. Din această eroare tactică au avut de cîștigat englezii, care — construind pe marginea terenului, prin prezența permanentă în atac a fundașilor laterali Wilson și Cohen — au micșorat zona de controlat din mijloc a coordonatorului lor Bobby Charlton la proporții mult mai reduse.

Dacă Beckenbauer, de pe postul de mijlocaș, a reușit pînă în finală să articuleze ofensiva, exprimîndu-și gesturile cu o ușurință rar întîlnită, imprimînd paselor sale efecte, datorită mai ales exteriorului piciorului drept și pătrunzînd pentru a și marca goluri, acum, plimbat de adversarul dat în „păstrare" pe toată durata jocului, n-a mai fost prezent în acțiuni, fapt ce a permis ca în repriza a doua, și mai ales în prelungiri, Anglia să-și merite succesul.

In schimb, Bobby Charlton, care reușise pînă acum să ne convingă că, prin jocul lui, Anglia poate să practice un fotbal virtuos și mai plin de imaginație, păzit strașnic (dar în limitele celei mai perfecte sportivități) și-a ținut adversarul „cuminte" în ultima zonă defensivă. Iar rarele lui serviri au fost departe de a fi încununate de succes, cu atît mai mult cu cît o dată scăpat de „umbra" lui, dădea peste Schultz.

...Ball și Overath s-au consacrat

Prin Uwe Seeler, „berbece" pus să spargă zidurile puternice ale apărărilor adverse, și prin Schultz, păstrat permanent rezervă în liniile defensive, echipa vest-germană a vrut să se păstreze în plutonul echipelor ce-și betonează jocul. Numai că, în Anglia, jocul echipei vest-germane a căutat să se scuture de această concepție retrogradă, prin maniera etalată în unele acțiuni de o serie de virtuoși jucători, răbdători pînă aici în a se supune concepției la care erau obligați să adere. Cînd fac aceste aprecieri, îmi defilează prin față numele jucătorilor Haller, Held, Weber, Beckenbauer și acum Overath. Căci, în această finală, unde jocului nu i-a lipsit nici o porțiune din suprafața terenului, echipa vest-germană, pusă să respecte consemnele, a ajuns din exces de zel, la un viciu. Schnellinger, în cursa lui de urmărire a micuțului Ball, a ajuns din fundaș lateral stînga chiar... extrem dreapta !! Un efort dublu, plătit și de el pînă la sfîrșit, cînd la golul trei a fost pierdut pe drum în cursa de urmărire fără sfîrșit a lui Ball, la o minge trimisă de Stiles, chiar pe locul unde Schnellinger ar fi trebuit să acționeze. Apoi, echipa vest-germană, lăsînd distanțe mari între linia de fundași (cantonați permanent în fața porții în număr mare) și cea a propriilor înaintași, a uzat prematur pe unii jucători din mijloc. O dată prin faptul că fundașii laterali n-au controlat și zonele din față ; apoi, pentru că cei puși să facă „naveta" între linia de fundași și înaintași, parcurgeau distanțe ce uneori au atins și 70 de metri. Or, echipa germană, lipsită prea curînd (după cum am mai văzut) de aportul experimentatului Haller, epuizat timpuriu datorită extraordinarei risipe de energie depusă în prima repriză, de faptul că Beckenbauer juca „melodia" ce i-o impunea adversarul (care a știut ce a vrut), a contat în mijlocul terenului numai pe Overath. Din mijlocaș defensiv, el și-a asumat cu de la sine putere rolul de coordonator, repunînd „pe picioare" de foarte multe ori „11"-le german. Posedînd o tehnică de o rară finețe, variată și bogată în elemente de surpriză, el a reușit să formeze numeroase triunghiuri, să dezechilibreze subtil adversarul și să șuteze puternic și precis la poartă. Desfășurînd o activitate considerabilă pe toată suprafața terenului (și cînd ne gîndim că era al șaselea joc !), la cei 23 de ani ai săi, a făcut ca mult timp echipa vest-germană să nu sufere diferențe mari în jocul său de mijloc, ci numai la finalizare, unde a fost privată (în afară de aportul lui Haller și Beckenbauer) și de al lui Emmerich „lipit" tot meciul ca un magnet de tușă.

Echipa engleză, căreia jocul constructiv și ofensiv îi adusese multe succese, a apelat de această dată și la acțiuni colective. Păstrîndu-se în concepția „pasei lungi", englezii i-au dat acum întrebuințarea cuvenită datorită mai ales „grupelor de lucru" în care Ball era frecvent prezent, ori ca purtător temporar al balonului, ori ca susținător al coechipierului din atac sau apărare. Dar galoarele ce și le-a cucerit Ball au venit mai ales de acolo de unde, după ce l-a adus pe Schnellinger la un pas de grogy (cum de altfel ajunsese și Stiles din echipa Angliei), a fost la baza temporizării jocului, pentru a-și duce atacurile superior numeric. El a barat regulat drumul adversarului care construia și a fost jucătorul care a pasat ireproșabil lui Hurst — purtătorul tricoului nr. 10, care înscria golul al treilea, gol ce avea să răsplătească superioritatea echipei engleze.

Și dacă de la finală am plecat dezamăgiți că duelul Charlton—Beckenbauer n-a avut loc, în schimb valoarea jocului arătat de Ball și Overath a atins cele mai înalte piscuri.

Constantin TEAȘCA

GOLURILE CAMPIONILOR MONDIALI

MIN. 18 : HURST : 1-1

MIN. 77 : PETERS 2-1

MIN. 100 : HURST 3-2

MIN. 120 : HURST 4-2

1966 1967 PROGRAMUL TURULUI CAMPIONATULUI

CATEGORIA A

ETAPA I, – miercuri 24 august 1966

Iași :	C.S.M.S.–Steaua București
Constanța :	Farul – Rapid București
Arad :	U.T.A. – Universitatea Cluj
Petroșeni :	Jiul – Steagul roșu Brașov
Timișoara :	Politehnica – Petrolul Ploiești
București :	Progresul – Dinamo Pitești
București :	Dinamo – Știința Craiova

ETAPA A II-a, duminică 28 august 1966

Pitești :	Dinamo – Dinamo București
București :	Steaua – Politehnica Timișoara
Craiova :	Știința – Jiul Petrila
Bucureşti :	Rapid – U.T. Arad
Cluj :	Universitatea – Progresul București
Brașov :	Steagul roșu – Farul Constanța
Ploiești :	Petrolul – C.S.M.S. Iași

ETAPA a III-a, duminică 4 septembrie 1966

Timișoara :	Politehnica – Steagul roșu Brașov
Arad :	U.T.A. – Știința Craiova
București :	Steaua – Dinamo București
Iași :	C.S.M.S. – Dinamo Pitești
Petroșeni :	Jiul – Petrolul Ploiești
București :	Progresul – Rapid București
Constanța :	Farul – Universitatea Cluj

ETAPA A IV-A, duminică 11 septembrie 1966

Craiova :	Știința – Rapid București
București :	Progresul – Farul Constanța
Ploiești	Petrolul – U. T. Arad
Brașov :	Steagul roșu – Steaua București
București :	Dinamo – Universitatea Cluj
Pitești :	Dinamo – Politehnica Timișoara
Iași :	C.S.M.S. – Jiul Petrila

ETAPA A V-A, miercuri 14 septembrie 1966

Arad :	U.T.A. – Progresul București
Ploiești :	Petrolul – Dinamo București
București :	Rapid – C.S.M.S. Iași
Constanța :	Farul – Dinamo Pitești
București :	Steaua – Jiul Petrila
Cluj :	Universitatea – Steagul roșu Brașov
Timișoara :	Politehnica – Știința Craiova

ETAPA A VI-A, duminică 25 septembrie 1966

Constanța :	Farul – Petrolul
Iași :	C.S.M.S. – U.T.A.
București :	Progresul – Politehnica
București :	Dinamo București – Steagul roșu
Cluj :	Universitatea – Știința
Pitești :	Dinamo Pitești – Steaua
Petroșeni :	Jiul – Rapid

ETAPA A VII-a, duminică 2 octombrie 1966

Pitești :	Dinamo Pitești – Jiul
Brașov :	Steagul roșu – Petrolul
Arad :	U.T.A. – Farul
Timișoara :	Politehnica – Universitatea
București :	Rapid – Dinamo București
Craiova :	Știința – C.S.M.S.
București :	Progresul – Steaua

ETAPA A VIII-A, duminică 9 octombrie 1966

București :	Steaua – U.T.A.
București :	Rapid – Dinamo Pitești
Ploiești :	Petrolul – Universitatea
Iași :	C.S.M.S. – Progresul
Petroșeni :	Jiul – Farul
Timișoara :	Politehnica – Dinamo București
Craiova :	Știința – Steagul roșu

ETAPA A IX-A, duminică 23 octombrie 1966

Pitești :	Dinamo Pitești – Știința
Cluj :	Universitatea – Steaua
București :	Dinamo București – C.S.M.S.
Constanța :	Farul – Politehnica
Brașov :	Steagul roșu – Rapid
București :	Progresul – Petrolul
Arad :	U.T.A. – Jiul

ETAPA A X-A, duminică 6 noiembrie 1966

București :	Rapid – Universitatea
Timișoara :	Politehnica – C.S.MS.
Petroșeni :	Jiul – Progresul
Brașov :	Steagul roșu – U.T.A.
Constanța :	Farul – Dinamo București
București :	Steaua – Știința
Ploiești :	Petrolul – Dinamo Pitești

ETAPA A XI-A, miercuri 9 noiembrie 1966

Iași :	C.S.M.S. – Farul Constanța
Craiova :	Știința – Petrolul Ploiești
București :	Steaua – Rapid București
Arad :	U.T.A. – Politehnica Timișoara
Cluj :	Universitatea – Jiul Petrila
Pitești :	Dinamo – Steagul roșu Brașov
București :	Dinamo – Progresul București

ETAPA A XII-A, duminică 13 noiembrie 1966

București :	Progresul – Steagul roșu Brașov
Pitești :	Dinamo – U. T. Arad
Constanța :	Farul – Știința Craiova
București :	Dinamo – Jiul Petrila
Timișoara :	Politehnica – Rapid București
Iași :	C.S.M.S. – Universitatea Cluj
Ploiești :	Petrolul – Steaua București

ETAPA A XIII-A, duminică 20 noiembrie 1966

Arad :	U.T.A. – Dinamo București
Petroșeni :	Jiul – Politehnica Timișoara
Brașov :	Steagul roșu – C.S.M.S. Iași
Cluj :	Universitatea – Dinamo București
București :	Steaua – Farul Constanța
București :	Rapid – Petrolul Ploiești
Craiova :	Știința – Progresul București.

CATEGORIA B

SERIA I

ETAPA I, duminică 28 august 1966

Flacăra Moreni — Ceahlăul P. Neamț
Metrom Brașov — Dinamo Victoria
Oțelul Galați — Poiana Cimpina
Metalurgistul București — C.F.R. Pașcani
Progresul Brăila — Siderurgistul Galați
Oltul Rm. Vilcea — Știința București
Chimia Suceava — Dinamo Bacău

ETAPA A II-A, duminică 4 septembrie 1966

Dinamo Victoria — Oțelul Galați
Știința București — Flacăra Moreni
Siderurgistul Galați — Metalurgistul București
Ceahlăul P. Neamț — Metrom Brașov
Dinamo Bacău — Oltul Rm. Vilcea
C.F.R. Pașcani — Chimia Suceava
Poiana Cimpina — Progresul Brăila

ETAPA A III-A, duminică 11 septembrie 1966

Chimia Suceava — Știința București
Oțelul Galați — Siderurgistul Galați
Poiana Cimpina — Ceahlăul P. Neamț
C.F.R. Pașcani — Dinamo Bacău
Dinamo Victoria — Metalurgistul București
Progresul Brăila — Oltul Rm. Vilcea
Metrom Brașov — Flacăra Moreni

ETAPA A IV-A, duminică 18 septembrie 1966

Ceahlăul P. Neamț — C.F.R. Pașcani
Oltul Rm. Vilcea — Chimia Suceava
Dinamo Bacău — Dinamo Victoria
Flacăra Moreni — Poiana Cimpina
Oțelul Galați — Progresul Brăila
Metalurgistul București — Metrom Brașov
Știința București — Siderurgistul Galați

ETAPA A V-A, duminică 25 septembrie 1966

Siderurgistul Galați — Oltul Rm. Vilcea
C.F.R. Pașcani — Flacăra Moreni
Chimia Suceava — Ceahlăul P. Neamț
Dinamo Bacău — Oțelul Galați
Metrom Brașov — Știința București
Dinamo Victoria — Poiana Cimpina
Progresul Brăila — Metalurgistul București

ETAPA A VI-A, duminică 2 octombrie 1966

Progresul Brăila — Chimia Suceava
Metalurgistul București — Oltul Rm. Vilcea
Știința București — Dinamo Bacău
Metrom Brașov — Siderurgistul Galați
Poiana Cimpina — C.F.R. Pașcani
Oțelul Galați — Flacăra Moreni
Ceahlăul P. Neamț — Dinamo Victoria

ETAPA A VII-A, duminică 9 octombrie 1966

Flacăra Moreni — Metalurgistul București
Ceahlăul P. Neamț — Oțelul Galați
Oltul Rm. Vilcea — Metrom Brașov
Știința București — Dinamo Victoria
Dinamo Bacău — Progresul Brăila
Siderurgistul Galați — C.F.R. Pașcani
Chimia Suceava — Poiana Cimpina

ETAPA A VIII-A, duminică 16 octombrie 1966

Metrom Brașov — Dinamo Bacău
Poiana Cimpina — Siderurgistul Galați
Metalurgistul București — Ceahlăul P. Neamț
C.F.R. Pașcani — Progresul Brăila
Dinamo Victoria — Chimia Suceava
Flacăra Moreni — Oltul Rm. Vilcea
Oțelul Galați — Știința București

ETAPA A IX-A, duminică 23 octombrie 1966

Siderurgistul Galați — Dinamo Victoria
Chimia Suceava — Metalurgistul București
Știința București — C.F.R. Pașcani
Oltul Rm. Vilcea — Oțelul Galați
Progresul Brăila — Ceahlăul P. Neamț
Poiana Cimpina — Metrom Brașov
Dinamo Bacău — Flacăra Moreni

ETAPA A X-A, duminică 30 octombrie 1966

Metalurgistul București — Poiana Cimpina
Progresul Brăila — Știința București
Oțelul Galați — Metrom Brașov
Chimia Suceava — Siderurgistul Galați
Dinamo Victoria — Flacăra Moreni
Ceahlăul P. Neamț — Dinamo Bacău
C.F.R. Pașcani — Oltul Rm. Vilcea

ETAPA A XI-A, duminică 13 noiembrie 1966

C.F.R. Pașcani — Oțelul Galați
Poiana Cimpina — Dinamo Bacău
Metalurgistul București — Știința București
Oltul Rm. Vilcea — Dinamo Victoria
Siderurgistul Galați — Ceahlăul P. Neamț
Flacăra Moreni — Progresul Brăila
Metrom Brașov — Chimia Suceava

ETAPA A XII-A, duminică 27 noiembrie 1966

Știința București — Ceahlăul P. Neamț
Oțelul Galați — Chimia Suceava
Flacăra Moreni — Siderurgistul Galați
Metrom Brașov — C.F.R. Pașcani
Oltul Rm. Vilcea — Poiana Cimpina
Dinamo Bacău — Metalurgistul București
Dinamo Victoria — Progresul Brăila

ETAPA A XIII-A, duminică 4 decembrie 1966

Progresul Brăila — Metrom Brașov
Poiana Cimpina — Știința București
C.F.R. Pașcani — Dinamo Victoria
Metalurgistul București — Oțelul Galați
Siderurgistul Galați — Dinamo Bacău
Chimia Suceava — Flacăra Moreni
Ceahlăul P. Neamț — Oltul Rm. Vilcea

SERIA a II-a

ETAPA 1, duminică 28 august 1966

Unirea Dej — A. S. Cugir
A.S.A. Tg. Mureș — C.F.R. Arad
C.F.R. Timișoara — C.S.M. Reșița
Minerul Lupeni — Clujeana Cluj
Ind. sîrmei C. Turzii — Crișul Oradea
Vagonul Arad — Gaz metan Mediaș
Minerul Baia Mare — C.S.M. Sibiu

ETAPA A II-A, duminică 4 septembrie 1966

Clujeana Cluj — Vagonul Arad
C.S.M. Sibiu — Minerul Lupeni
A.S. Cugir — A.S.A. Tg. Mureș
C.F.R. Arad — C.F.R. Timișoara
C.S.M. Reșița — Minerul Baia Mare
Crișul Oradea — Unirea Dej
Gaz metan Mediaș — Ind. sîrmei C. Turzii

ETAPA A III-A, duminică 11 septembrie 1966

A.S.A. Tg. Mureș — C.S.M. Sibiu
Ind. sîrmei C. Turzii — Unirea Dej
Crișul Oradea — C.F.R. Arad
Clujeana Cluj — Minerul Baia Mare
C.F.R. Timișoara — A. S. Cugir
Gaz metan Mediaș — Minerul Lupeni
Vagonul Arad — C.S.M. Reșița

ETAPA A IV-A, duminică 18 septembrie 1966

Minerul Lupeni — C.F.R. Timișoara
C.S.M. Reșița — Crișul Oradea
Unirea Dej — Gaz metan Mediaș
C.S.M. Sibiu — Vagonul Arad
C.F.R. Arad — Clujeana Cluj
Minerul Baia Mare — A. S. Cugir
Ind. sîrmei C. Turzii — A.S.A. Tg. Mureș

ETAPA A V-A, duminică 25 septembrie 1966

Gaz metan Mediaș — Minerul Baia Mare
A. S. Cugir — Minerul Lupeni
A.S.A. Tg. Mureș — C.S.M. Reșița
C.F.R. Arad — Vagonul Arad
Unirea Dej — Clujeana Cluj
C.F.R. Timișoara — Ind. sîrmei C. Turzii
Crișul Oradea — C.S.M. Sibiu

ETAPA A VI-A, duminică 2 octombrie 1966

C.S.M. Reșița — C.F.R. Arad
Clujeana Cluj — C.F.R. Timișoara
Vagonul Arad — Crișul Oradea
A.S.A. Tg. Mureș — Unirea Dej
Ind. sîrmei C. Turzii — A. S. Cugir
C.S.M. Sibiu — Gaz metan Mediaș
Minerul Baia Mare — Minerul Lupeni

ETAPA A VII-A, duminică 9 octombrie 1966

Crișul Oradea — C.F.R. Timișoara
Minerul Lupeni — Unirea Dej
A.S. Cugir — Vagonul Arad
Gaz metan Mediaș — A.S.A. Tg. Mureș
C.F.R. Arad — Minerul Baia Mare
C.S.M. Reșița — Ind. sîrmei C. Turzii
Clujeana Cluj — C.S.M. Sibiu

ETAPA A VIII-A, duminică 16 octombrie 1966

C.S.M. Sibiu — A.S. Cugir
Vagonul Arad — Ind. sîrmei C. Turzii
Minerul Baia Mare — A.S.A. Tg. Mureș
Unirea Dej — C.S.M. Reșița
C.F.R. Timișoara — Gaz metan Mediaș
Crișul Oradea — Clujeana Cluj
Minerul Lupeni — C.F.R. Arad

ETAPA A IX-A, duminică 23 octombrie 1966

Minerul Baia Mare — Crișul Oradea
C.S.M. Reșița — Gaz metan Mediaș
C.F.R. Timișoara — Vagonul Arad
Ind. sîrmei C. Turzii — C.S.M. Sibiu
C.F.R. Arad — Unirea Dej
A.S.A. Tg. Mureș — Minerul Lupeni
A.S. Cugir — Clujeana Cluj

ETAPA A X-A, duminică 30 octombrie 1966

Clujeana Cluj — Ind. sîrmei C. Turzii
C.S.M. Sibiu — C.F.R. Timișoara
Unirea Dej — Minerul Baia Mare
Gaz metan Mediaș — C.F.R. Arad
Minerul Lupeni — C.S.M. Reșița
Crișul Oradea — A.S. Cugir
Vagonul Arad — A.S.A. Tg. Mureș

ETAPA A XI-A, duminică 13 noiembrie 1966

Minerul Baia Mare — Vagonul Arad
A.S.A. Tg. Mureș — Crișul Oradea
Ind. sîrmei C. Turzii — Minerul Lupeni
Unirea Dej — C.F.R. Timișoara
A.S. Cugir — Gaz metan Mediaș
C.F.R. Arad — C.S.M. Sibiu
C.S.M. Reșița — Clujeana Cluj

ETAPA A XII-A, duminică 27 noiembrie 1966

C.S.M. Sibiu — Unirea Dej
Crișul Oradea — Gaz metan Mediaș
A.S. Cugir — C.S.M. Reșița
Vagonul Arad — Minerul Lupeni
C.F.R. Timișoara — Minerul Baia Mare
Clujeana Cluj — A.S.A. Tg. Mureș
Ind. sîrmei C. Turzii — C.F.R. Arad

ETAPA A XIII-A, duminică 4 decembrie 1966

C.F.R. Arad — A. S. Cugir
A.S.A. Tg. Mureș — C.F.R. Timișoara
Minerul Lupeni — Crișul Oradea
C.S.M. Reșița — C.S.M. Sibiu
Minerul Baia Mare — Ind. sîrmei C. Turzii
Unirea Dej — Vagonul Arad
Gaz metan Mediaș — Clujeana Cluj

PE AGENDA LUNII AUGUST

7 AUGUST :
FARUL CONSTANȚA — Hanovra 96

PROGRESUL BUCUREȘTI — S.K.A. Rostov

Hertha Berlin — DINAMO BUC.

7—10—13 AUGUST :
STEAUA BUCUREȘTI întreprinde un turneu de 3 jocuri în Iugoslavia (în orașe și cu echipe care urmează să fie desemnate).

9 AUGUST :
ȘTIINȚA CRAIOVA — S.K.A. Rostov

10 AUGUST :
PETROLUL PLOIEȘTI — Hanovra 96

F.C. Augsburg — DINAMO BUC.

11 AUGUST : JIUL PETRILA — S.K.A. Rostov

14 AUGUST : STEAGUL ROȘU BRAȘOV — Hanovra 96.

F.C. Kassel — DINAMO BUC.

17 AUGUST : STEAUA BUCUREȘTI — *Sel. armatei austriece*, DINAMO PITEȘTI — *Hanovra 96.*

21 AUGUST : F.C. Racing Bruxelles — PETROLUL PLOIEȘTI. *(la 18 august ploieștenii urmează să susțină un joc fie tot în Belgia, fie în Franța, după cum se va stabili ulterior).*

10—15 AUGUST : *simpozion internațional pentru arbitri, la București, cu participarea unor arbitri de peste hotare : Pierre Schwinte (Franța) — care a condus meciuri la recentul Campionat mondial —, Giuseppe Adami (Italia), Ferdinand Marschall (Austria) și Anghel Stamatov Bulgaria).*

10—15 AUGUST : *stagiul de informare pentru antrenori (iau parte și trei antrenori străini : L. Baróti - Ungaria, G. Boulogne-Franța și G. Ferrari - Italia).*

• UN STADION LIPSIT DE VACANȚĂ • SELECȚIA – PROBLEMA, POATE, CEA MAI DIFICILĂ • JUNIORI FARĂ... DISPENSĂ DE VÎRSTĂ • JUPITER, URANUS, NEPTUN ȘI SATURN, LA PITEȘTI ! • ANTRENORI ȘI... ELEVI • JUNIORII – GAZDE, MUSAFIRI – COPIII • DIN TABĂRĂ LA FACULTATE • CÎTEVA SUPERLATIVE.

SECVENȚE DIN TABĂRA DE JUNIORI DE LA PITEȘTI

Grație echipei sale de categoria A și — întrucîtva — și calităților fotbalistice ale lui Dobrin, orașul Pitești și-a cîștigat pe perioada ultimului campionat al țării un frumos prestigiu sportiv. Locuitorii lui au devenit mult mai receptivi decît altă dată la frumusețea fotbalului și la tot ceea ce poate contribui la dezvoltarea pe mai departe a acestui popular sport.

Am ținut să precizez cele de mai sus, pentru că în ele rezidă una din explicațiile alegerii, în acest an, a mereu mai frumosului oraș argeșean ca loc de tabără pentru speranțele fotbalului național. La solicitarea federației de specialitate, organele sportive locale și secția de învățămînt a Sfatului popular orășenesc au manifestat o binevoitoare atenție, asigurînd taberei un substanțial sprijin material, printre care și punerea la dispoziție a noului stadion „1 Mai".

La puține zile după ce majoritatea covîrșitoare a fotbaliștilor noștri au intrat în vacanță, 224 de tineri între 15 și 18 ani neîmpliniți, au plecat din toate regiunile țării pentru a se întîlni pe gazonul acestui stadion și a participa la un trial care a durat aproximativ 10 zile.

De ce a mai fost nevoie de un examen suplimentar de selecție pentru tabără ? Înainte de răspuns, se cuvine o mică explicație. În anii precedenți, principalul criteriu de selecție a juniorilor pentru tabără îl constituia evoluția lor în campionatul republican. Or, se știe că echipele participante la această competiție erau alcătuite în majoritate din jucători a căror vîrstă depășea 18 ani. O atare situație determina nu numai dificultăți de moment în selecția și prezentarea în întîlniri internaționale a unei reprezentative de juniori conform normei de vîrstă impusă de regulamentele U.E.F.A., ci și greutăți în desfășurarea unei activități de perspectivă mai largă cu fondul tînăr și foarte tînăr al fotbalului nostru.

Începînd din acest an s-a pornit de la ideea ca tabăra să constituie locul anual de verificare, selecție și perfecționare a juniorilor sub 18 ani, pentru cei mai buni dintre ei existînd posibilitatea de încadrare imediată în lotul reprezentativ, fără a mai fi nevoie să se recurgă uneori la... dispensa de vîrstă, iar pentru ceilalți, crearea tuturor condițiilor de a fi urmăriți și îndrumați în vederea întăririi acestui lot sau a împrospătării echipelor de categoria A și B. În aceste condiții, sarcina colectivului de conducere a taberei a fost mai dificilă decît în anii trecuți. Ca mijloc principal de soluționare, s-a dovedit necesară, în primul rînd, o competiție ad-hoc, care să ofere posibilitatea verificării juniorilor din întreaga țară, înzestrați cu calități tehnice și fizice deosebite. Iată deci explicația organizării de către F.R.F. la Pitești a „Cupei juniorilor", la care au participat reprezentativele tuturor centrelor regionale.

Competiția s-a desfășurat mai întîi după sistemul turneu, pe 4 grupe, numai tur, după care cîștigătoarele de serii și-au disputat dreptul de a juca în finală. Spectatorii piteșteni și, evident, antrenorii prezenți în tabără au avut prilejul să asiste la întreceri deosebit de dîrze și de spectaculoase, competiția avînd din acest punct de vedere, o reușită bună. Antrenorii taberei nu și-au permis însă prea multe clipe de desfătare... Ei au privit fiecare meci, fiecare junior cu ochiul critic al controlorului de calitate. Pe parcursul celor 28 de partide, de la lovitura de începere a primului meci și pînă la minutul 90 al finalei București — Ploiești, antrenorii taberei au desfășurat, poate, cea mai delicată, mai dificilă și mai plină de răspundere activitate : aceea de selecție. Pentru că, din cei 224 de juniori *foarte buni*, chemați la acest examen, doar *cei mai buni* 56 au fost reținuți în tabără, în vederea formării lotului republican pentru întîlnirile internaționale din toamna aceasta și a loturilor de perspectivă.

Vîrsta, gradul de tehnicitate, calitățile fizice (viteză, forță, gabarit) și temperamentul — iată criteriile de bază care au fundamentat selecția și reținerea în tabără a celor 56 de juniori, diamante, vă asigur, veritabile, a căror șlefuire se efectuează în aceste zile în tabăra de la Pitești și a căror strălucire nu va întîrzia să apară pe stadioane sub nume ca : *Vladimir Marica*, actualmente la S.S.E. 2 București, *Marcel Gelepu* de la Victoria Tg. Jiu, *Aurel Coman* — Universitatea Cluj, *Tudor Nistor* și *Florian Marin* — Steaua București, *Petre Cadar* — Steagul roșu Brașov, *Constantin Rizea* — Petrolul Ploiești, *Etem Suleiman* — Farul, *Radu Ionescu* — Progresul București, *Eduard Lucaci* — A.S.A. Tg. Mureș, *Teodor Focșa* — Dinamo Buc., *Nicolae Bordei* — Știința Craiova, *Ladislau Dobi* — U.T.A.

Am intrat pe poarta Centrului Școlar Construcții din Pitești — cartierul general din acest an al celor mai valoroși juniori fotbaliști ai țării — cam pe la ora 8 dimineața. Liniștea deplină ce stăpînea interioarele mi-a împrumutat un oarecare simțămînt de îndoială. Nu cumva greșisem locul ? Am intrat în primul pavilion. În lungul coridor de la parter, camere de o parte și de alta pe ale căror uși zăresc mici etichete albe, cu inscripții ciudate : *„Neptun"*, *„Saturn"*. La primul etaj te întîmpină alte două planete multiplicate, de asemenea, pe toate ușile: *„Jupiter"* și *„Uranus"*. Încerc la un Jupiter și dau peste... 4. Unul citește o carte, doi discută ușor, iar ultimul orîndurește niște echipament sportiv.

— Azi după-amiază jucăm în cuplaj, mă lămurește tînărul cu echipamentul. Noi cu Neptun și Uranus cu Saturn. Pînă atunci avem repaus.

— Și antrenorii ?

— Pe dînșii îi găsiți acum la cursuri.

Am așteptat recreația. Neanunțată de vreun clopoțel, ea m-a surprins întrucîtva, mai cu seamă că în jurul meu au apărut, dintr-o dată, chipuri atît de familiare obișnuiților de ieri ai stadioanelor : *Gorgorin*, *Ozon*, *Ștefan Stănculescu*, *Victor Dumitrescu*, *Lutz*, *Tătaru*, *Mercea*, *Catană*, *Meszaroș*, *Hidișan*, *Alexandru Dan*, *Stănilă*. Alături de ei, nume poate mai puțin remarcate în fotbalul nostru, dar la fel de îndrăgite de tinerii cărora le închină întreaga lor activitate : *Mihai Birzan* de la Centrul de copii și juniori C.S.M.S. Iași, *Adam Munteanu* de la Farul, *Gheorghe Stănculescu* de la Steaua, *Nicolae Belizná* de la Rapid, *Alexandru Roth* de la Crișul Oradea și *Gheorghe Codreanu* de la Politehnica Timișoara. Se comentează lecția predată de antrenorul federal *Gheorghe Ola* sau tema celei următoare, pe care o va susține antrenorul federal *Ion Bălănescu*, conducătorul taberei.

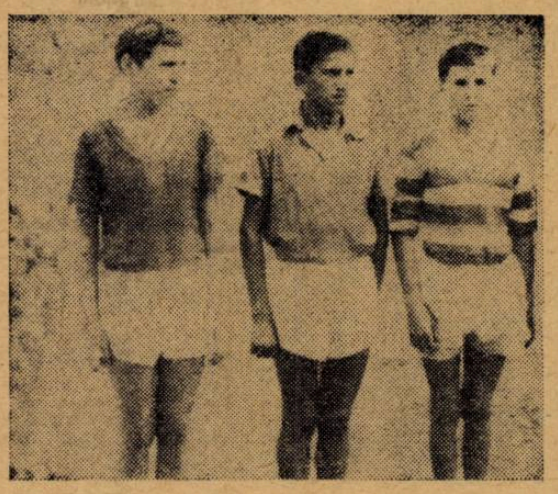

Primii trei clasați în concursul de îndemînare rezervat copiilor (născuți în anul 1952). De la stînga la dreapta : locul I — FLORIN ALDOIESCU — Steaua București ; locul II : — ANTON DUMITRU — C.S.M.S. Iași ; locul III — VIRGIL CONSTANTIN — Dinamo București.

— Paralel cu activitatea de pregătire și verificare a tinerilor prezenți aici, îmi precizează tov. Bălănescu, a fost organizat și un curs de specializare a antrenorilor de la principalele centre de juniori din țară. Tematica generală a cursului cuprinde probleme actuale și de perspectivă ale fotbalului intern și internațional, urmărindu-se ca lecțiile teoretice și practice să aibă aplicabilitate imediată în tabără și la cluburile sau asociațiile respective. Avem la dispoziție schițe, planșe, o tablă magnetică, filmele Centrului 23 August din Capitală. În plus, am avut șansa ca o bună parte din perioada de cursuri să coincidă cu turneul final al Campionatului Mondial, transmisiunile de televiziune constituind un bogat material de analiză atît pentru antrenori cît și pentru juniori.

— În privința pregătirii și perfecționării juniorilor, ce obiective aveți în atenție ?

— Acordăm prioritate orelor de pregătire tehnică și tuturor mijloacelor prin care putem încuraja și dezvolta creația proprie în joc a tînărului. Pentru aceasta, atenția principală a noastră este îndreptată spre acele calități *vizibile* ale copilului, care cultivate atent, să-i creeze personalitate de mare fotbalist.

— Care e proporția între lecțiile practice și cele teoretice ?

— Din totalul de 50, 32 au caracter practic, iar restul teoretic. În cele 32 de lecții practice nu sînt incluse numeroasele jocuri-școală efectuate pe toată perioada funcționării taberei. La toate acestea, aș adăuga atenția pe care o acordăm predării unor noțiuni de tactică, ținîndu-se seama de linia orientării noastre de joc și capitolului pregătire fizică. Acum și în viitor, fără viteză, sub toate formele, nu se va putea face față jocului modern".

Mica recreație a luat sfîrșit. Cei 18 antrenori, prieteni devotați ai tinerilor fotbaliști, și-au reluat locul în bănci. Dincolo de chipurile lor, acum concentrate la ceea ce se predă, revăd pentru o clipă șprintul lui Tătaru, grația lui Ozon, dăruirea în joc a lui Victor Dumitrescu, delicatețea lui Mercea, impetuozitatea lui Meszaroș, sobrietatea lui Catană și chiar supleța acelui Gorgorin din anii mai îndepărtați ai copilăriei.

Stadionul 1 Mai. Festivitate de premiere. Toți juniorii din tabără se află în tribune. Timp de două zile, ei au deținut calitatea de gazde și nu se poate spune că n-au fost la înălțime. Fiecare a considerat de datoria sa, ca „om cu mai multă experiență", să îndrume cu un sfat prețios pe unii din cei 24 de tînci veniți în tabără din toată țara, pentru a lua parte la marea finală a concursului de îndemînare, organizat de Federația de Fotbal. Întrecerile, cu un grad de dificultate destul de ridicat, au prilejuit constatarea îmbucurătoare că viitorii juniori, astăzi copii de 13 și 14 ani, vădesc încă de pe acum calități fizice și tehnice remarcabile. Într-una din fotografiile alăturate vă facem cunoștință cu primii 3 clasați la categoria „născuți în anul 1952".

În încursiunea noastră prin tabăra de la Pitești, am insistat mai puțin asupra detaliilor de ordin organizatoric și tehnic. De menționat totuși faptul că întreaga activitate din tabără se desfășoară după un plan minuțios, chibzuit, în care își găsesc expresia acțiuni dintre cele mai utile și mai variate.

Una dintre acestea, foarte semnificativă, merită să fie evidențiată. Printre tinerii fotbaliști aflați în tabără se numără mai mulți absolvenți ai cursurilor medii, care și-au exprimat intenția de a da în această vară examen de admitere în învățămîntul superior. Conducerea taberei a venit prompt în sprijinul acestor tineri, apelînd la Secția Învățămînt a Sfatului popular orășenesc, care le-a pus la dispoziție pentru pregătire, un număr de profesori. Iată dar că acești juniori, la cîteva zile după plecarea din tabără, vor bate, bine pregătiți, nu numai la porțile afirmării fotbalistice, ci și la acelea alte unei facultăți. Putem rezuma semnificația unui asemenea fapt numai la aceea a unui succes de ordin organizatoric ? Nu, evident. În spatele lui, poate mai puțin vizibile în primul moment, dar infinit mai importante, am regăsit răspunderea și grija cu care sînt înconjurați și îndrumați copiii noștri în orice împrejurare.

★

Înainte de încheierea reportajului nostru, vă oferim cu scop de informare, cîteva superlative culese din tabără :

— Cel mai tînăr junior, R. Ionescu — Progresul București, născut la 4 iunie 1951 ;

— Cel mai vîrstnic junior, S. Iosif — Rulmentul Brașov, născut la 5 septembrie 1948 ;

— Cel mai înalt, Gheorghe Doboș — Minerul Baia Mare, 1,865 m. ;

— Cel mai scund junior, N. Florea — Petrolul Ploiești, 1,65 m. ;

— Cel mai rapid, M. Gelepu — Victoria Tg. Jiu, 11 sec. 9 zecimi pe 100 de metri ;

— Cel mai lent junior, S. Iosif — Rulmentul Brașov, 13 sec. 6 zecimi pe 100 de metri (... doar cel mai... vîrstnic !) ;

— Clubul cu cei mai mulți juniori dați taberei : Petrolul — 5.

Și încă un fapt care e demn de menționat : media înălțimii juniorilor din tabără este de 1,75 m

Ora prînzului. Se mănîncă în liniște, fără grabă. Printre șirul de mese, un om vîrstnic, cu părul albit, calcă rar, se oprește și întreabă ceva, primește răspuns și apoi pleacă mai departe pentru a se opri din nou la masa următoare. Nu mi-a fost greu să-l recunosc, deși se îndreaptă spre celălalt capăt al sălii. Este *Dumitru Bacinschi*, antrenor la Centrul de copii 23 August din Capitală. Se întoarce. Același chip blajin, inundat de dragoste pentru copii și fotbal. De-a lungul anilor, mulți jucători buni și foarte buni și-au început ucenicia, avînd ca prim sfătuitor pe acest om cu tîmplele încărunțite pe terenul de fotbal.

A ajuns la ultima masă. Se apleacă ușor.

— Vă place mîncarea, copii ? Cine mai dorește fructe ?

Capătă răspuns, se îngrijește de rezolvarea unor eventuale preferințe exprimate de băieți și de-abia după aceea nea Bacinschi, antrenor și părinte totodată, se așază la masă liniștit.

După prînz, programul de tabără prevede odihnă, apoi partidele de antrenament.

Seara, gălăgioși dar ordonați, juniorii se vor reuni în camere, împărtășindu-și ca de obicei cele mai proaspete impresii :

— Am alergat atît de mult și totuși nu simt de loc oboseala.

— Antrenorii erau mulțumiți. Chiar și nea Catană !

— Astăzi, voi cei de la Neptun, ați jucat mai slab. Ca portar, nu prea v-am simțit pe teren. Dacă știam, luam cu mine o carte.

— Cîte zile mai sînt pînă la încheierea taberei ?

— 18.

— Numai atît ?

Nicolae SOARE

Selecționata Bucureștiului — cîștigătoarea „Cupei F.R.F. pentru juniori", disputată la Pitești. De la stînga la dreapta. În picioare: Prof. M. Birsan — antrenor Jucan, Focșa, Versanschi, Miclea, Cojocaru, F. Marin, Aldea, Dumitrescu, prof. C. Ardeleanu. Jos : Ionescu, Marica, Onofrenciuc, Nistor, Roxin, Decu, Viciu.

Vă prezentăm ANTRENORII ŞI FOTBALIŞTII EMERIŢI

Alexandru ENE

Totul a pornit de la un anunţ, publicat într-un ziar, prin 1941 : *„Clubul Olimpia organizează un trial pentru copii"*.

Sandu Ene a citit şi — la cei 13 ani ai lui din acea vreme — a pornit în cea mai lungă călătorie a sa de pînă atunci : din cartierul Tei, tocmai în celălalt capăt al Bucureştiului, la stadionul de pe strada Veseliei !

Acolo l-a găsit pe Petre Steinbach. Şi sub privirile acestuia, în mîna lui, talentul a început să se modeleze.

La început, extrem stînga

„Dădeam tare cu stîngul — povesteşte Ene. *Alţi copii fugeau de partea stîngă a terenului, mie mi-era egal unde joc. Şutam cu amîndouă picioarele. Am jucat, deci, extrem stînga, la „puricii" Olimpiei, apoi la juniori şi în echipa întîi, în campionatul orăşenesc. Pînă în 1947, cînd am trecut la Metalochimic, în categoria B, unde m-a antrenat Augustin Botescu"*.

— Cum ai ajuns centru atacant ?

— *„Prin plecarea lui Drăgan la C.C.A., rămăsesem fără centru atacant. Am trecut eu pe acest post şi am alcătuit tripleta Nicuşor — Ene — Florea. După barajul din 1948, de pe Giuleşti, am intrat în categoria A, unde am jucat un an, iar din 1951 am trecut la Dinamo Bucureşti, clubul în care m-am consacrat şi la care am jucat pînă în 1960"*

Un gînd pentru regretatul Baratki

Ene I îşi aminteşte cu emoţie, acum, după 15 ani, meciul său de debut la Dinamo. Pe stadionul Republicii, în 1951, contra formaţiei Dinamo Braşov. A marcat două goluri. Antrenorul Iuliu Baratki i-a spus atunci doar atît : *„Bine, băiete !"* Şi apoi, în ore lungi de antrenament, s-a ocupat de ei cu grijă de părinte, a căutat să-l înveţe cît mai mult din experienţa lui...

De „Gyussi-baci", Ene I îşi aminteşte cu dragoste şi recunoştinţă...

Debutantul la Dinamo Bucureşti (presa vremii scria *„în fine, Dinamo şi-a găsit jucătorul care concretizează"*) creşte de la meci la meci şi în 1953 i se deschide poarta atît de rîvnită a echipei naţionale. La 28 iunie 1953, debutează în echipa României, pe stadionul Republicii, contra Bulgariei, într-o înaintare care înainte de meci nu întrunea prea multe sufragii (Szőke, Nicuşor, Ene I, Petschovski, Kiss) dar care înscrie 3 goluri, dintre care unul, opera centrului atacant. Este primul din seria celor 18 jocuri ale lui Ene în echipele naţionale A şi B.

Exemplu de dragoste pentru culorile clubului şi pentru fotbal

Fără îndoială, dintre toţi centrii atacanţi ai noştri din ultimii 10—15 ani, Ene I a fost cel care s-a impus în primul rînd prin puterea sa de luptă, prin risipa de energie pe care a depus-o pe teren, prin totala dăruire jocului. Vi-l amintiţi ? Pe stînga, pe dreapta, în marginea careului propriu în momentele grele, pentru ca în faza următoare să fie „în coasta" portarului advers, Ene I a înţeles că *fotbalul înseamnă mişcare, că în orice moment al jocului poţi fi util echipei tale*. Cursele sale în forţă, pe mijlocul terenului, cu cîte 2 adversari în spate, terminate cu şuturi-bombă, deplasările sale (de preferinţă pe stînga) însoţite de sprinturi în care-şi lăsa pe drum adversarii, plonjoanele sale la centrări, golurile cu capul, din cădere, urmărirea balonului pînă în braţele portarului, toate acestea conturează pe centrul-atacant luptător, pe jucătorul devotat echipei şi jocului, pe care — de ce n-am spune-o — l-am dori şi azi. Cît despre ceea ce se numeşte „simţul porţii", puţini jucători l-au avut ca Ene I ! Ani în şir golgeter al lui Dinamo — iar în 1954 şi golgeter al campionatului — „Enică" intră pe teren „ca să dea gol". Întrebaţi-i pe Voinescu, pe Toma, pe Dungu, cum se simţeau cînd Ene se apropia de poartă ! Căci avea Ene un şut că după ce prindeai mingea, te frigeau palmele !... Iar stoperilor, le „scotea sufletul". Piţi Apolzan spune că după o repriză cu Ene I în faţă se simţea, la cabină, ca după un meci întreg cu alţi centri atacanţi.

Şi mai avea o calitate Ene ! Era împins, trîntit, lovit, cădea de 20 de ori într-un meci, dar era „tare" ! Se ridica, nu se văicărea şi relua jocul, avid de minge, avid de gol.

Ene I, jucător dur ? Nu !

Nu, pentru că a lupta pe teren nu înseamnă a fi dur. Ene I n-a lovit pe nimeni. Dacă alţii l-au lovit pe el ? „Enică" zîmbeşte şi preferă să tacă. *„Ce să mai vorbim acum, după atîţia ani !"*... spune el cu un zîmbet larg.

Am în faţă un „chenar" din „Sportul popular" de luni 17 noiembrie 1958. Un chenar la cronica meciului de campionat Rapid — Dinamo, cîştigat de feroviari cu 3—2. (Citind aceste rînduri, acest rezultat strîns, nu-i aşa că pare trăită atmosfera de încordare a jocului ?) Ce s-a întîmplat în acest meci ? De două ori, Ene I a fost în fază clară de a marca. Dacă şuta era gol ! Dar, şutînd, l-ar fi lovit şi pe portarul Todor ! Şi Ene n-a tras. La 3—2 pentru adversar, n-a tras, de două ori, pentru a nu-l lovi pe portar. Şi Dinamo suferea atunci prima înfrîngere din campionatul respectiv ! *„A pus omenia, sportivitatea, mai presus decît un gol"*, scrie ziarul în chenarul intitulat *„Bravo Ene !"*.

Să continuăm dialogul

În faţa mea, la birou, şade Ene I de acum cîţiva ani. Jucătorul masiv, neobosit, omul care trăgea după el o echipă.

Dar cariera de fotbalist e undeva departe. Omul din faţa mea nu mai este Ene I, ci Alexandru Ene, economist, absolvent al I.S.E. (atenţie fotbalişti de azi ; şi de aici se poate trage o învăţătură !), cu o muncă profesională de răspundere, cu o poziţie în societate. Din anii care s-au scurs i-a rămas însă dragostea pentru fotbal, pe care-l serveşte în continuare, ca activist de frunte al F.R.F.

Cîteva întrebări încă, pentru finalul reportajului :

— Cea mai plăcută amintire din activitatea de jucător ?

— *Cîştigarea primului campionat naţional, în 1955, în atacul Barta — Nicuşor — Ene — Neagu — Suru.*

— Şi din activitatea internaţională ?

— *Meciul România — Grecia, 2—1, la Atena, în preliminariile C.M., cu atacul V. Anghel, Constantin, Ene I, Ozon, Tătaru. Cred că am făcut atunci cel mai bun meci al meu. Eu am deschis scorul în min. 15, grecii au egalat, iar în min. 78 am conlucrat cu Ozon la golul victoriei.*

— Şi cea mai mare decepţie ?

— *Meciul cu Iugoslavia (29 sept. 1957) la Bucureşti. I-am marcat lui Beara, dar arbitrajul ne-a privat de calificarea în turneul final al C.M.*

— De ce crezi că reuşeai să marchezi atîtea goluri ?

— *Pentru că munceam mult la antrenamente. Făceam antrenamente de tras la poartă, în plus. Nu evitam să trag din poziţii incomode.*

— Care atacanţi îţi plac la ora actuală ?

— *Pîrcălab şi Badea.*

Ene I se scuză că nu mai poate sta. Se grăbeşte.

— *Am antrenament...*

— ? !

— *Cu Adrian, fiul meu. Are 13 ani. Lucrăm „în doi". Vrea să joace vîrf de atac la Dinamo...*

Atenţie, Frăţilă !

Radu URZICEANU

SCURT ISTORIC AL JOCULUI CU BALONUL ROTUND

În ce ţară s-a jucat pentru prima oară fotbal ? Cui i-a venit ideea organizării unui campionat oficial ? Iată cîteva întrebări legitime, pe care ni le-au pus cîţiva cititori şi cărora căutăm să le răspundem astăzi, pe scurt.

ORIGINEA FOTBALULUI

Jocul cu mingea datează din antichitate, „oamenii tuturor timpurilor simţindu-se atraşi să alerge după un obiect rotund, care se rostogoleşte în faţa lor" (Stanley Rous).

Chinezii îşi disputau întîietatea cu un astfel de obiect ; romanii — jucînd „haspartum" — nu s-au lăsat mai prejos ; grecii — folosind o băşică de porc umflată cu aer sau plină cu nisip — jucau „episkiros" sau „aporaxis" ; francezii şi ruşii întrebuinţau în secolul al XIV-lea o minge de piele umflată cu paie sau tărîţe ; italienii — cu „gioco di calcio" — prezentau pe un cîmp 54 jucători împărţiţi în două tabere, care se luptau să treacă printre doi stîlpi o bîtă mingea confecţionată din piele sau cîrpă etc.

Primele documente scrise provin însă din Anglia, cronicile amintind că în „vara lui 1175, tinerii londonezi se întîlnesc după-amiezile pe cîmpuri, pentru a se juca cu mingea".

CELE DINTÎI CLUBURI DE FOTBAL DIN LUME

Cele dintîi cluburi de fotbal au fost constituite „oficial" în oraşul Sheffield (Anglia), în 1857. Ele erau două la număr şi se cuvine să le dăm numele, fiind primele cluburi din lume : „Sheffield" şi „Hulliam". În numai 6 ani, echipele s-au înmulţit considerabil pe teritoriul Marii Britanii.

Simţindu-se necesitatea unei conduceri organizate, în 1863 la fiinţă „Football Association" în Anglia, zece ani mai tîrziu „Scottish F.A." în Scoţia, în 1880 „Irish F.A." în Irlanda şi în 1886 „Welsh F.A." în Ţara Galilor.

Acestea sînt, deci, primele ţări din lume care au trecut la organizarea întrecerilor fotbalistice pe baze trainice.

În anul 1871, un eveniment de mare importanţă se petrece la Londra : pentru prima oară în lume se dispută un meci inter-oraşe, cu participarea selecţionatei Sheffieldului şi a metropolei engleze.

De menţionat că acest meci a inaugurat şi „noul regulament" care dădea — în sfîrşit — voie portarului să intervină şi cu mîinile în joc, iar „poarta" era coborîtă de la 7,32 m — cît avea pînă atunci — la... 5,50 m. („bara" transversală rămînînd confecţionată tot din... sfoară !). Abia în 1875, un alt regulament fixează în locul sforii o bară de lemn, iar înălţimea este definitiv coborîtă la 2,44 m.

Creşterea numărului echipelor de fotbal nu este un fenomen insular. În întreaga lume jocul cu balonul rotund ia un mare avînt şi fiecare ţară îşi creează cîte o federaţie de fotbal.

Începe acum să se simtă nevoia unui for internaţional, superior forurilor naţionale, astfel că se constituie „Federaţia Internaţională de Fotbal Asociaţie" (F.I.F.A.), care în 1881 introduce pe terenuri, pentru prima oară în istoria jocului cu balonul rotund un... arbitru.

Se scurseseră deci 24 ani de joc „organizat", fără ca vreodată cineva să fi auzit fluierul arbitrului !...

VICTOR GUERITÉE

CUVINTE ÎNCRUCIŞATE — ECOURI...

ORIZONTAL : 1) În linia de 4 a echipei Angliei — Pentru prima dată campioană mondială. 2) Aici, la Liverpool, s-au disputat unele din cele mai frumoase meciuri din grupa C — „Păcate" ale arbitrilor. 3) Înaintaş argentinian din lotul actual — Însoţitoare a team-urilor necalificate. 4) Fundaş brazilian din meciul cu Portugalia — De la..., jucător din lotul mare argentinian — Cap fără... cap ! 5) Portar de rezervă al italienilor — Ca stadionul Old Trafford (pl.). 6) M — Pieptăraş — Precede lovitura liberă. 7) Stea din constelaţia „Pegas" — Fiinţă — Orăşel în insula Corfu. 8) Pintre atacanţii lusitanilor — Del..., cunoscut jucător spaniol. 9. Neconsolaţii de peste ocean — La intrarea pe stadion ! 10) În Chile era deficitar în ceea ce priveşte oxigenul, împietînd asupra fotbaliştilor, mai ales în repriza a II-a — Unul din cei 3 portari argentinieni din Anglia 1966. 11. 55 (roman) — Începe muzica ! — Antrenor al lotului nostru reprezentativ. 12) Buna înţelegere dintre compartimente — Fundaş cehoslovac din Chile 1962. 13) Nume comun loturilor argentinian şi portughez — Mijlocaş englez, socotit pînă în semifinale drept unul din cei mai duri jucători ai actualei ediţii a C.M. 14) Prelungire — Una în fiecare ţară, plus una internaţională (pl.).

VERTICAL : 1) Scena inaugurală şi finală a C.M. din Anglia 1966 — Jucător englez (are ce are cu.. mingea !) — Grupa cea mai disputată. 2) Zăvor — Înaintaş sovietic. 3) Stare a brazilianului Zagalo în Chile, cînd echipa sa marca — Numai — Premiză a victoriei. 4) Steagul roşu — Arbore — Radu Zaharescu — Specialitatea lui Torres. 5) Antrenorul... de pe locul 3 (2 cuv.) — Plantă etiopiană. 6) Stropitoare... inoportună — Luat la ochi — Surse de inspiraţie. 7) O — Calm şi stăpîn pe jocul său. 8) Îl aparţine — Cei de colo — Dinsa — Zeu nordic. 9) Coordonator al echipei sovietice în turneul final din Chile 1962 — Printre mijlocaşii de rezervă ai lui Otto Gloria — Tril. 10) Cunoscut jucător din lotul lui Alf Ramsey — Fostă dublă campioană, necalificată în grupe. 11) Zestrea de 22 a fiecărei echipe, la turneul final — Profesor şi literat spaniol — De proporţiile lui Torres. 12) Fictivă — Fluierul... piciorului — Duc spre stadioane. 13) Posezi — Penalizare prezentă şi în Anglia — Cei mai buni jucători.

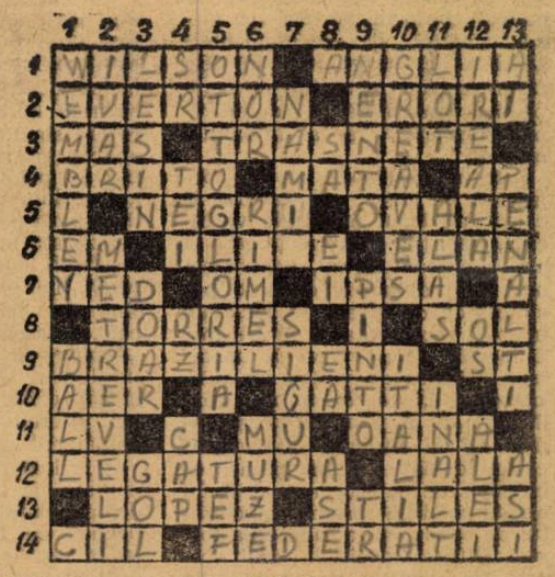

Cuvinte mai puţin cunoscute : YED, IPSA, TEF, ASE, ALAS.

CATEGORIA C

Seria Est

Nr. crt.	ECHIPELE	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14
1	CHIMIA Suceava		Tur 0-0 Retur 5-1	0-1 1-0	4-1 0-4	0-3 2-0	2-2 1-3	2-1 3-4	0-0 2-1	1-0 3-2	3-2 1-0	2-0 1-1	0-0 1-0	1-1 5-0	1-0 0-0
2	PETROLUL Moineşti	0-0 1-5		Tur 0-0 Retur 0-1	0-2 1-0	0-2 3-0	3-0 1-1	1-0 2-1	1-1 0-2	3-1 2-1	0-0 2-0	2-0 0-1	1-1 3-1	1-3 3-0	0-0 3-0
3	LOCOMOTIVA Iaşi	1-0 0-1	0-0 1-0		Tur 2-1 Retur 0-1	0-2 4-3	1-0 0-2	1-2 1-1	4-0 0-4	2-4 1-0	2-0 2-3	1-1 2-0	2-1 0-0	3-0 0-2	2-0 4-1
4	FLAMURA ROŞIE Tecuci	1-4 4-0	2-0 0-1	1-2 1-0		Tur 2-1 Retur 1-2	0-2 2-1	3-2 0-2	1-1 1-2	1-1 2-1	3-1 2-3	3-3 0-1	2-0 4-0	0-0 2-0	1-1 3-0
5	FRUCTEXPORT Focşani	3-0 0-2	2-0 0-3	2-0 3-4	1-2 2-1		Tur 0-5 Retur 6-2	1-0 0-2	1-2 3-0	2-0 1-3	3-3 3-1	1-3 3-0	0-1 1-0	2-0 2-1	0-1 1-0
6	TEXTILA Buhuşi	2-2 3-1	0-3 1-1	0-1 2-0	2-0 1-2	5-0 2-6		Tur 0-3 Retur 3-1	0-1 3-0	0-2 5-0	2-3 2-0	2-0 0-1	3-1 1-4	3-0 1-3	3-0 1-0
7	VICTORIA Roman	1-2 4-3	0-1 1-2	2-1 1-1	2-3 2-0	0-1 2-0	3-0 1-3		Tur 0-2 Retur 2-1	0-3 0-1	4-0 1-2	4-1 1-1	1-2 1-0	3-1 1-0	0-1 6-0
8	METALUL Rădăuţi	0-0 1-2	1-1 2-0	0-4 4-0	1-1 2-1	2-1 0-3	1-0 0-3	2-0 1-2		Tur 2-3 Retur 0-0	0-1 2-0	0-1 2-1	2-1 0-2	0-1 3-0	0-3 3-0
9	FORESTA Fălticeni	0-1 2-3	1-3 1-2	4-2 0-1	1-1 1-2	0-2 3-1	2-0 0-5	3-0 1-0	3-2 0-0		Tur 2-1 Retur 0-2	0-2 4-0	0-0 0-6	3-0 2-4	1-0 3-0
10	MINOBRAD V. Dornei	2-3 0-1	0-0 3-2	0-2 3-2	1-3 1-3	3-3 0-2	3-2 2-1	0-4 0-2	1-0 2-0	1-2 Tur Retur		3-1 2-2	0-1 3-0	1-0 2-1	1-0 0-1
11	RAPID Mizil	0-2 1-1	0-2 1-0	1-1 0-2	3-3 1-0	3-1 0-3	0-2 1-0	1-4 1-1	1-0 1-2	2-0 0-4	1-3 2-2	Tur Retur	0-1 4-0	2-1 0-1	4-1 0-0
12	METALOSPORT Galaţi	0-0 0-1	1-1 1-3	1-2 0-0	0-2 1-0	1-0 0-4	1-3 0-1	2-1 4-1	1-2 2-0	0-0 6-0	1-0 0-3	1-0 0-4	Tur Retur	0-1 1-0	0-0 4-0
13	CHIMIA Orăşul Gh. Gheorghiu-Dej	1-1 0-5	3-1 0-3	0-3 2-0	0-0 0-2	0-2 1-2	0-3 3-1	1-3 0-1	1-0 0-3	0-3 4-2	1-0 1-2	1-2 1-0	1-0 0-1	Tur Retur	2-1 4-1
14	UNIREA Negreşti	0-1 0-0	0-0 0-3	0-2 1-4	1-1 0-3	1-0 0-1	0-3 0-1	1-0 0-6	3-0 0-3	0-1 0-3	0-1 1-0	1-4 0-0	0-0 0-4	1-2 1-4	Tur Retur

Seria Sud

Nr. crt.	ECHIPELE	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14
1	METROM Braşov		Tur 1-1 Retur 3-4	2-1 0-4	4-0 1-1	0-0 1-0	3-0 1-2	5-1 1-4	1-1 0-2	0-0 2-1	1-0 2-0	1-0 1-0	0-1 5-0	0-0 1-0	3-2 3-1
2	TRACTORUL Braşov	1-1 4-3		3-0 2-1	2-2 0-1	4-1 0-1	0-0 3-1	0-4 2-0	0-2 2-2	2-1 0-1	6-0 0-3	0-0 2-1	0-2 2-0	0-0 1-1	3-1 5-0
3	PORTUL Constanţa	1-2 4-0	0-3 1-2		Tur 2-1 Retur 1-2	1-3 2-1	0-0 0-1	5-0 1-3	2-2 3-2	1-1 3-3	1-0 0-1	2-2 2-0	0-0 1-0	3-2 1-1	2-1 2-2
4	I.M.U.M. Medgidia	0-4 1-1	2-2 1-0	1-2 2-1		Tur 1-1 Retur 0-0	3-0 1-2	3-5 2-0	5-1 0-0	0-1 1-0	1-1 1-1	1-1 1-0	0-2 2-1	2-0 0-1	2-0 0-1
5	DUNĂREA Giurgiu	0-0 0-1	1-4 1-0	3-1 1-2	1-1 0-0		Tur 0-0 Retur 0-1	1-2 2-1	1-0 3-2	0-1 0-0	1-0 1-1	0-2 1-0	2-0 1-1	1-1 1-0	2-0 0-2
6	S.N.O. Oltenita	0-3 2-1	0-0 1-3	0-0 1-0	0-3 2-1	0-0 1-0		Tur 0-0 Retur 2-1	0-4 0-0	2-1 1-3	2-2 2-0	0-0 1-1	0-3 2-0	1-2 2-1	1-1 2-2
7	CHIMIA Făgăraş	1-5 4-1	4-0 0-2	0-5 3-1	5-3 0-2	2-1 1-2	0-0 1-2		Tur 2-1 Retur 1-2	2-1 1-2	1-2 5-0	3-0 0-2	2-5 2-1	0-2 0-0	2-1 3-1
8	TEHNOMETAL Bucureşti	1-1 2-2	2-0 2-2	2-2 2-3	1-5 0-0	0-1 2-3	4-0 0-0	1-2 2-1		Tur 2-2 Retur 0-1	1-1 3-1	3-1 0-3	3-1 1-2	2-1 0-1	2-0 1-4
9	FLACĂRA ROŞIE Buc.	0-0 1-2	0-6 1-0	1-1 1-0	1-0 0-1	1-0 1-2	1-2 1-0	2-2 1-0	Tur Retur		0-1 1-2	1-2 2-1	0-3 3-1	1-4 2-3	5-1 2-1
10	OLTUL Sf. Gheorghe	0-1 0-2	0-0 3-0	0-1 1-0	1-1 1-1	0-1 0-2	2-2 0-5	2-1 1-3	1-1 2-1	1-0 Tur Retur		1-0 1-1	0-0 0-3	2-1 0-2	2-1 1-1
11	ELECTRICA Constanţa	0-1 0-1	2-0 1-2	2-2 0-2	1-1 0-1	0-3 2-0	0-0 1-1	2-0 0-1	1-3 3-0	2-1 1-2	0-1 1-1	Tur Retur	3-1 2-1	2-2 6-0	1-3 2-1
12	ELECTRICA Fieni	1-0 0-3	0-0 0-2	0-0 0-1	2-0 1-2	3-0 1-1	5-2 0-2	1-3 2-1	3-0 1-3	0-0 3-0	1-3 1-2	Tur Retur		3-0	1-0 4-1
13	MARINA Mangalia	0-0 0-1	2-3 1-1	2-3 1-1	0-2 1-0	1-1 0-1	2-1 1-2	2-0 0-0	1-2 1-0	4-1 3-2	1-2 2-0	2-2 0-6	1-1 0-3	Tur Retur	2-1 1-2
14	RULMENTUL Braşov	2-3 1-3	1-3 0-5	1-2 2-2	0-2 1-0	0-2 2-0	1-1 2-2	1-2 1-3	0-2 4-1	1-5 1-2	1-2 1-1	3-1 1-2	4-0 1-4	1-2 2-1	Tur Retur

Din culisele C.M.

● Eusebio — golgeterul campionatului — a reușit în partida cu echipa R. P. D. Coreene o performanță rar întîlnită în fotbalul internațional: a marcat patru goluri consecutiv! Cu aceasta, el a întrecut „hat-trick"-ul, cum este denumită isprava unui jucător care înscrie trei goluri consecutiv.

● Apropo de Eusebio. Iată părerea lui Pele despre el: „Este un marcator extraordinar. Sper că va putea juca toate meciurile fără a fi accidentat". Eusebio a participat la toate partidele echipei Portugaliei, dar chiar neatins n-a scăpat...

● Timp de trei luni, echipa Braziliei a susținut 33 de meciuri și a aliniat... 33 de formații diferite!... De altfel, aceasta este principala acuzație pe care i-o aduc lui Feola membrii comisiei tehnice braziliene. Însuși Pele a calificat echipa Braziliei ca o „selecționată fără unitate".

● Ca urmare a dorinței exprese a coechipierilor săi, portarul mexican Carbajal a jucat în partida cu Uruguay pentru a fi astfel prezent efectiv în cinci campionate mondiale. Carbajal și-a început „cariera" în C. M. în ediția 1950, la Rio de Janeiro, într-un joc cu Uruguay (0—4) și și-a încheiat-o cu un meci tot cu Uruguay, dar de data aceasta fără să mai primească vreun gol (rezultatul a fost 0—0).

● Pedro Escartin, președintele comisiei de arbitri din cadrul F.I.F.A., regretă profund faptul că Stanley Rous a ales cei mai mulți arbitri pentru C. M. fără să-l consulte.

● Pentru a ajunge în finală, echipa Angliei a trebuit să „treacă" peste patru formații latine: Franța, Mexic, Argentina și Portugalia. După victoria asupra portughezilor, bilanțul din ultimul timp al englezilor se prezintă astfel: 11 victorii și un rezultat de egalitate în 12 partide. Ei n-au mai cunoscut o atît de frumoasă „serie" din ...1908—1909!...

● Alte ecouri după meciul Anglia — Argentina, care a făcut să curgă atîta cerneală:

— „Meciul cel mai rușinos și cel mai dezgustător" disputat vreodată pe Wembley — astfel l-au caracterizat englezii.

— „Anglia ar trebui să-i ridice o statuie arbitrului Kreitlein" (Rattin — jucătorul eliminat).

— „Se poate numi asta cu adevărat fotbal?" (explicația care a însoțit o fotografie publicată de ziarul „Sunday Miror" și reprezentînd pe arbitrul Kreitlein în momentul cînd părăsește terenul în mijlocul polițiștilor și oficialilor).

— ● Ultima eliminare a unui jucător dintr-un meci disputat pe Wembley s-a produs în anul... 1923...

● Un autobuz, care readucea la Londra spectatori plecați la Liverpool să asiste la meciul Portugalia — Braziliia, a greșit drumul și ocupanții s-au trezit în... Scoția. Bineînțeles că pînă la urmă au ajuns la Londra, dar cu două zile mai tîrziu.

● „France-Football" (Jean Cornu) despre fotbaliștii argentinieni: „Cînd argentinienii — care sînt arțăgoși și care comit numeroase iregularități — vor juca fotbal într-un alt spirit, America de Sud va fi foarte aproape de a recuceri superioritatea".

● Televiziunea vest-germană a transmis cu „încetinitorul" secvențe din timpul meciului R. F. Germană — Uruguay. Din aceste secvențe s-a văzut că eliminarea celor doi jucători (Silva și Troche) a fost justificată. În același timp, însă, s-a văzut și „mîna" lui Schnellinger, care a scos o minge de pe linia porții, și toată lumea a fost de acord că se impunea un 11 m.

● Beckenbauer, noua vedetă lansată de C. M., este obiectul unei insistente atenții din partea clubului Espanol din Barcelona. Dar, clubul său Bayern Munchen a cerut nici mai mult nici mai puțin decît 3 miliarde de pesetas...

● Antrenorul echipei R.P.D. Coreene, Myung Re-hyun, despre jucătorii echipei Italiei: „Ei cîștigă mult prea mulți bani pentru fotbalul pe care-l practică".

● Fotbalul este foarte popular în R.P.D. Coreeană, dar el nu ocupă decît locul... patru, după lupte, tenis de masă și atletism.

● Atacantul nord-coreean Pak Song-zin este poreclit „Di Stefano" al Asiei.

● Ziariștii francezi nu s-au prea împăcat cu mîncarea în Anglia. Unul dintre ei, care scrisese familiei acest lucru, a primit cîteva ilustrate frumos colorate din patrie, reprezentînd — ca o consolare — diferite preparate franțuzești...

● Trimisul revistei pariziene „France-Football", Robert Vergne, a explicat eliminarea Braziliei prin patru greșeli comise de tehnicienii săi. Iată-le pe scurt:

1) pregătirea echipei a fost prea lungă și prea complicată; 2) modul cum a fost alcătuit lotul, cu preferință — poate din superstiție — pentru vechii jucători; 3) formația a fost schimbată de la meci la meci în timpul întrecerii din grupă, fiind folosiți aproape toți jucătorii; 4) Pele n-a fost perfect valid pentru turneul final.

● Delegația mexicană a fost nemulțumită de organizarea F.I.F.A.-ei și a... promis să aplice lotului englez același tratament la C.M. din Mexic, în 1970. Uită ei pînă atunci...

● Feola, antrenorul echipei Braziliei, a fost invitat în R.F. Germană pentru a ține o serie de conferințe. Dacă-i mai arde de așa ceva...

● Președintele Republicii Italiene, Giuseppe Saragat, a trimis lui Sandro Salvadore, căpitanul echipei naționale de fotbal, următoarea telegramă: „La întoarcerea în patrie, după o înfrîngere suportată în mod sportiv, primiți cordialul meu salut, împreună cu urarea sinceră pentru o soartă mai bună celui mai popular sport italian".

● NORBERT STILES, apărătorul englez despre care s-a scris atîta

la această ediție a C.M. a plătit un greu tribut jocului său periculos: în cursul unui meci de campionat, el a primit o lovitură de la un adversar, în urma căruia și-a pierdut 6 dinți.

● Vicepreședintele Federației Suedeze de Fotbal, Tore Brodd, a invitat echipa Coreei de Nord pentru a susține mai multe jocuri în Suedia. Se pare că invitația a fost acceptată, urmînd ca în luna octombrie a.c. suedezii să întoarcă vizita.

● Jairzinho a plăcut foarte mult unor conducători de cluburi spaniole, care au făcut diferite oferte, lui și clubului Botafogo. Ca și lui Silva, un alt jucător brazilian, „acontat" de F.C. Barcelona. Numai că Silva a plecat din Anglia cu... trei coaste rupte...

● Pentru prima oară după război, Anglia nu a reușit să înscrie nici un gol, în cursul unui meci internațional jucat pe stadionul Wembley! Este vorba de jocul Anglia — Uruguay, terminat, după cum se știe, cu rezultatul de 0—0.

● În 103 ani Anglia nu a pierdut decît de 3 ori pe teren propriu. Remarcabila performanță de a-i întrece pe insulari în propriu lor biriog au reușit-o în ordine Ungaria, Suedia și Austria.

● În cursul meciului R.F.G. — Elveția, Haller a obținut un gol cum de puține ori se poate vedea; recuperînd o minge la mijlocul terenului, a făcut o cursă solitară de cca. 30 metri și — ajungînd la marginea careului advers — s-a oprit, s-a uitat în jur și, văzînd că nimeni nu-l atacă, a intrat în careu. Aici, atacat de fundașul măturător advers, l-a ocolit, înscriind pe lîngă portarul rămas stupefiat de pasivitatea propriei apărări.

● Iată care sînt după Corso cauzele eliminării Italiei din optimile de finală:

— lipsa de pregătire fizică; — supraestimarea posibilităților echipei în urma meciurilor cîștigate acasă în perioada de pregătire dinaintea începerii C.M.; — schimbarea echipei în toate cele trei jocuri susținute.

În schimb, Giuliano Sarti, portarul lui Internazionale, crede că eșecul echipei italiene se datorește în special neselecționării lui Armando Picchi, care ar fi reușit să dea o cu totul altă față echipei și să-i imprime o netă personalitate, așa cum o face în cadrul clubului său.

● La niciuna din edițiile de după război ale C.M., Italia nu a reușit să se califice în sferturile de finală ale marii competiții, fiind eliminată în 1950 de Suedia, în 1954 de Elveția, în 1958 — încă în calificări — de Irlanda de Nord și în 1962 de Chile.

● Din cei 9 arbitri care au condus jocurile Braziliei în optimi, numai doi (Tschentscher la centru și Yamasacky la tușă) nu aparțin federației britanice.

● Emmerich, extrema stîngă a R.F.G., care este golgeterul campionatului din țara sa (33 de goluri în 34 de partide), a marcat în meciul cu Spania un gol dintr-un unghi considerat de către cei prezenți aproape imposibil. La cîteva zile după aceea, toți jucătorii echipei engleze, Aston Villa, care se aflau la antrenament, au încercat minute întregi să imite golul lui Emmerich, dar nici unul nu a reușit.

VIITORUL ADVERSAR AL ECHIPEI „STEAUA"

STRASBOURG ȘI-A ÎNCEPUT PREGĂTIRILE

Echipele franceze și-au început pregătirile în vederea viitorului campionat care va începe la 21 august. Și, ca în fiecare an înaintea sezonului oficial, se anunță diferite modificări în loturi sau printre antrenori. Asemenea schimbări, e drept mai puține în comparație cu alte formații, a cunoscut și echipa R. C. Strasbourg, viitorul adversar al echipei Steaua București în cadrul „Cupei cupelor".

În primul rînd, echipa din Strasbourg și-a schimbat antrenorul: în locul lui Frantz a fost angajat Walter Presch, care a revenit în Franța după o perioadă de activitate prin Elveția și Danemarca. În ce privește lotul de jucători s-a înregistrat o singură defecțiune prin plecarea internaționalului Gilbert Gress. În schimb, a fost achiziționat Ramon Müller.

În cadrul pregătirilor, R. C. Strasbourg va susține cîteva întîlniri amicale. Pentru moment au fost perfectate doar trei: la 6 august la Sarreguemines cu Saar 05; la 10 august cu Pierrots din Strasbourg și la 13 august la Landau cu o formație militară vest-germană.

Fotbal
REVISTA SAPTAMINALA
Redacția și administrația București, Bd. Mărăști 26, raion 30 Decembrie

COLEGIUL DE REDACȚIE
Constantin Chiriță, Ștefan Covaci, Gh. Dumitrescu, Ion Lupaș, Pavel Marcu, Aurel Neagu (redactor șef), Angelo Niculescu, Andrei Rădulescu, Constantin Teașcă, Dumitru Tomescu, Stelian Trandafirescu (redactor-șef adjunct), Radu Urziceanu (secretar general de redacție), Emerich Vogl, Ion Voica, Ion Voinescu.

DINTR-O PRIVIRE

Seria Vest

Nr. crt.	ECHIPELE	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14
1	C.F.R. Timișoara	Tur	2-0	2-3	5-1	7-0	2-0	2-2	5-1	0-1	1-1	6-1	2-1	7-2	1-0
		Retur	0-4	2-1	3-7	0-1	2-2	2-0	2-2	2-0	3-0	1-0	3-0	2-1	3-0
2	METALUL Hunedoara	0-2	Tur	2-0	1-2	2-1	0-2	5-0	1-2	2-0	5-0	1-1	0-1	3-0	5-0
		4-0	Retur	2-1	1-1	1-0	4-0	1-3	5-0	1-1	0-1	2-1	6-0	1-3	3-0
3	VICTORIA Tg Jiu	3-2	0-2	Tur	2-0	2-0	3-0	1-3	1-2	5-1	0-0	3-0	1-1	7-1	0-0
		1-2	1-2	Retur	0-0	1-1	0-0	4-0	6-0	0-2	1-0	2-0	3-2	5-1	3-0
4	ELECTROPUTERE Craiova	1-5	2-1	0-2	Tur	0-3	1-1	6-1	9-0	0-0	1-0	4-0	0-1	2-1	1-3
		7-3	1-1	0-0	Retur	3-0	3-2	0-1	0-1	4-0	1-2	0-1	5-0	2-1	3-0
5	MINERUL Deva	0-7	1-2	0-2	3-0	Tur	0-0	3-0	0-1	1-0	3-1	4-2	0-1	5-2	1-0
		1-0	0-1	1-1	0-3	Retur	1-1	1-2	2-0	2-0	0-4	0-1	1-0	1-1	3-0
6	MINERUL Anina	0-2	2-0	0-3	1-1	0-0	Tur	0-1	0-1	0-2	0-2	0-1	0-0	1-0	3-0
		2-2	0-4	0-0	2-3	1-1	Retur	3-1	2-0	1-1	3-0	2-1	1-0	2-1	3-0
7	METALUL Tr. Severin	2-2	0-5	3-1	1-6	0-3	1-0	Tur	0-1	4-1	0-2	0-3	3-0	1-3	1-1
		0-2	3-1	0-4	1-0	2-1	1-3	Retur	1-0	0-5	3-1	2-0	0-1	2-0	3-0
8	PROGRESUL Strehaia	1-5	2-1	2-1	0-9	1-0	1-0	1-0	Tur	0-2	1-4	0-3	0-0	3-1	3-3
		2-2	0-5	0-6	1-0	0-2	0-2	0-1	Retur	1-0	4-0	2-0	5-9	0-4	3-0
9	VICTORIA Călan	1-0	0-2	1-5	0-0	0-1	2-0	1-4	2-0	Tur	2-0	0-1	0-2	0-4	4-0
		0-2	1-1	2-0	0-4	0-2	1-1	5-0	0-1	Retur	1-2	5-0	0-0	1-1	3-0
10	C.F.R. Caransebeș	1-1	0-5	0-0	0-1	1-3	2-0	2-0	4-1	0-2	Tur	1-0	3-0	2-2	0-1
		0-3	1-0	0-1	2-1	4-0	0-3	1-3	0-4	2-1	Retur	1-5	1-2	2-0	3-0
11	MUSCELUL Cîmpulung	1-6	1-1	0-3	0-4	2-4	1-0	3-0	3-0	1-0	0-1	Tur	2-1	0-0	0-0
		0-1	1-2	0-2	1-0	1-0	1-2	0-2	0-2	0-5	5-1	Retur	3-1	1-2	3-0
12	PROGRESUL Corabia	1-2	1-0	1-1	1-0	1-0	0-0	0-3	0-0	2-0	0-3	1-2	Tur	0-2	0-0
		0-3	0-6	2-3	0-5	0-1	0-1	1-0	0-5	0-0	2-1	1-3	Retur	4-1	3-0
13	ELECTROMOTOR Timișoara	2-7	0-3	1-1	1-2	2-5	0-1	3-1	1-3	4-0	2-2	0-0	2-0	Tur	6-0
		1-2	3-1	1-5	1-2	1-1	1-2	0-2	4-0	1-1	0-2	2-1	1-4	Retur	3-0
14	MINERUL Cîmpulung	0-1	0-5	0-0	3-1	0-1	0-3	1-1	3-3	0-4	1-0	0-0	0-0	0-6	Tur
		0-3	0-3	0-3	0-3	0-3	0-3	0-3	0-3	0-3	0-3	0-3	0-3	0-3	Retur

Seria Nord

Nr. crt.	ECHIPELE	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14
1	UNIREA Dej	Tur	2-4	0-2	3-1	2-3	1-1	3-0	2-1	1-0	2-0	0-3	0-3	1-2	2-1
		Retur	1-1	2-0	1-1	5-1	1-3	0-2	3-3	3-1	1-1	1-0	1-0	1-0	3-0
2	SODA Ocna Mureș	6-2	Tur	0-2	0-3	6-2	0-0	0-0	1-2	4-2	0-1	1-2	3-0	0-0	2-0
		1-1	Retur	3-0	3-0	2-2	0-0	3-0	3-1	2-3	2-0	2-0	0-4	0-2	1-0
3	PROGRESUL Reghin	2-0	2-0	Tur	0-1	0-2	3-2	3-0	2-6	1-0	2-3	1-0	2-1	2-0	1-4
		0-2	0-3	Retur	2-2	8-3	1-1	0-1	0-0	1-4	6-2	2-1	3-0	1-1	2-1
4	STEAUA ROȘIE Salonta	1-3	3-0	1-0	Tur	2-2	1-1	1-0	1-5	1-0	1-1	2-0	3-2	1-4	2-0
		1-1	0-3	2-2	Retur	1-8	1-1	0-1	1-0	0-2	2-0	1-1	1-1	4-2	2-3
5	MINERUL Baia Sprie	3-2	2-6	2-0	2-2	Tur	3-1	0-0	2-2	2-2	1-2	1-0	0-1	2-1	1-2
		1-5	2-2	3-8	8-1	Retur	0-0	0-0	1-0	0-1	3-0	0-2	5-0	0-2	3-0
6	A.S. Aiud	1-1	0-0	2-3	1-1	1-3	Tur	0-2	1-1	0-0	2-1	1-1	2-0	1-1	5-2
		3-1	0-0	1-1	1-1	0-0	Retur	3-0	4-2	3-0	2-1	2-7	1-3	0-2	0-1
7	CHIMIA Tîrnăveni	0-3	0-0	0-3	0-1	0-0	2-0	Tur	2-0	0-0	2-0	1-1	0-0	0-2	3-0
		2-0	0-3	1-0	1-0	0-0	0-3	Retur	2-3	2-0	0-2	2-0	0-1	5-1	0-1
8	MINERUL Bihor	1-2	2-1	6-2	5-1	2-2	1-1	0-2	Tur	0-2	1-2	3-1	2-1	0-3	3-1
		3-3	1-3	0-0	0-1	0-1	2-4	3-2	Retur	0-0	1-2	0-1	3-2	2-0	5-2
9	SATMAREANA Satu Mare	0-1	2-4	0-1	0-1	2-2	0-0	0-0	2-0	Tur	2-0	3-3	1-4	3-1	4-1
		1-3	3-2	4-1	2-0	1-0	0-3	0-2	0-0	Retur	1-3	2-1	1-0	1-4	0-1
10	FAIANȚA Sighișoara	0-2	1-0	3-2	1-1	2-1	1-2	0-2	2-1	0-2	Tur	1-1	0-3	2-1	4-0
		1-1	0-2	2-6	0-2	0-3	1-2	2-0	2-1	3-1	Retur	0-3	1-0	4-0	2-3
11	OLIMPIA Oradea	3-0	2-1	0-1	0-2	0-1	1-1	1-1	1-3	3-3	1-1	Tur	4-1	1-1	0-3
		0-1	0-2	1-2	1-1	2-0	7-2	0-2	1-0	1-2	3-0	Retur	3-0	2-1	1-0
12	METALUL Copșa Mică	3-0	0-3	1-2	2-3	1-0	0-2	0-0	1-2	4-1	3-0	4-2	Tur	2-0	2-0
		0-1	4-0	0-3	1-1	0-5	3-1	1-0	2-3	0-1	0-1	0-3	Retur	0-4	3-1
13	GLORIA Bistrița	2-1	0-0	0-2	4-1	1-2	1-1	2-0	3-0	1-3	1-2	1-1	0-2	Tur	0-3
		0-1	2-0	1-1	2-4	2-0	2-0	1-5	0-2	4-1	0-4	1-2	4-0	Retur	2-1
14	FOREȘTA Sighetul Marmației	1-2	0-2	4-1	0-2	2-1	2-5	0-3	1-3	1-4	0-4	3-0	0-2	3-0	Tur
		0-3	0-1	1-2	3-2	0-3	1-0	1-0	2-5	1-0	3-2	0-1	1-3	2	Retur

PORTUGALIA
a ocupat locul trei

Echipa Portugaliei a înregistrat, fără îndoială, un succes deosebit în a VIII-a ediție a Campionatului mondial. Debutantă în turneul final, selecționata portugheză a reușit un binemeritat loc al treilea, *medalia de bronz*. În finala secundă a Campionatului mondial Portugalia a învins cu 2—1 echipa Uniunii Sovietice, prin golul decisiv înscris de Torres în min. 88 de joc, înaintaș pe care-l vedeți în fotografie sărind în sus de bucurie pentru obținerea acestui invidiat loc de către celelalte 13 echipe eliminate din competiție.

În semifinale, Portugalia fusese eliminată de echipa Angliei, într-un meci în care în a doua repriză fotbaliștii portughezi au fost la un pas de a produce primele prelungiri. În min. 86, de la numai 5 m, singur cu portarul Banks, Simoes a ratat egalarea, cînd scorul era 1—2.

Echipa Uniunii Sovietice, în semifinala cu R.F. Germană, avînd un jucător în minus pe teren, din cauza eliminării lui Cislenko la sfîrșitul primei reprize, n-a mai putut lupta de la egal la egal și a fost învinsă cu 2—1.

Se întîlneau în finala secundă două formații care se impuseseră în acest campionat și meciul lor era deosebit de atractiv. De altfel, partida a fost onorată cu prezența a 70 000 de spectatori.

Din păcate pentru această numeroasă participare, întîlnirea dintre Portugalia și U.R.S.S. n-a avut un nivel de joc ridicat, poate justificat, dacă avem în vedere faptul ca aceste formații au susținut cîte patru meciuri în opt zile. Ritmul întîlnirii lor a fost lent, doar pe alocuri realizările fotbaliștilor au fost cele așteptate. Mult timp jocul a avut un caracter de consolare care caracterizează asemenea baraje pentru locurile 3—4.

Echipa Uniunii Sovietice n-a mai făcut jocul său obișnuit, dovedindu-se preocupată de marcarea vedetelor din echipa adversă (Voronin pe Eusebio, Hurtsilava pe Torres) decît de jocul ei propriu. Cu toată rezistența în apărare, sovieticii au primit un gol repede, în min. 13, de pe urma unui henț comis de Hurtsilava în careu. Eusebio a executat lovitura de pedeapsă cu precizia-i cunoscută și scorul a devenit 1—0. Din acest moment s-a văzut ca Portugalia insistă și mai puțin ca înainte, mărginindu-se să respingă calm atacurile conduse de vijeliosul Metreveli și să facă un joc pozițional excelent condus de Coluna. Metreveli a jucat cu multă ambiție, în așa fel încît absența lui Cislenko nu s-a cunoscut. De pe urma unei acțiuni a lui Metreveli a intervenit egalarea. În min. 43 el a șutat puternic de la 25 m. Portarul Perreira a scăpat mingea și Malafeev din apropiere n-a avut altceva de făcut decît să împingă mingea în poartă: 1—1.

În a doua parte a meciului s-a jucat mai repede, mai cu ambiție, mai cu interes pentru obținerea victoriei. Portughezii au fost periculoși în cîteva rînduri însă, Iașin a fost tot timpul la post apărînd cu multă siguranță.

Cînd ne pregăteam să asistăm la prelungiri, Torres a obținut cu multă șansă golul decisiv. Augusto i-a trimis mingea pe care apărătorii sovietici, mai puțin Voronin — ieșit din dispozitiv tot pentru a se interesa de Eusebio, care primea îngrijiri medicale pentru o ușoară lovitură în bărbie — n-au reușit s-o intercepteze. Cu un șut scurt și precis Torres și-a adus echipa pe locul al treilea.

Portughezii s-au îmbrățișat prelung pentru succesul realizat în ultimul moment. Publicul a aplaudat ambele echipe care părăseau pînă în 1970 scena Campionatului mondial.

Eusebio va fi aproape sigur la Mexico, însă Iașin a răspuns ultimelor aplauze primite de la spectatorii Campionatului mondial. Un semn de rămas bun pe care celebrul portar ni l-a trimis tuturora.

Romulus BALABAN

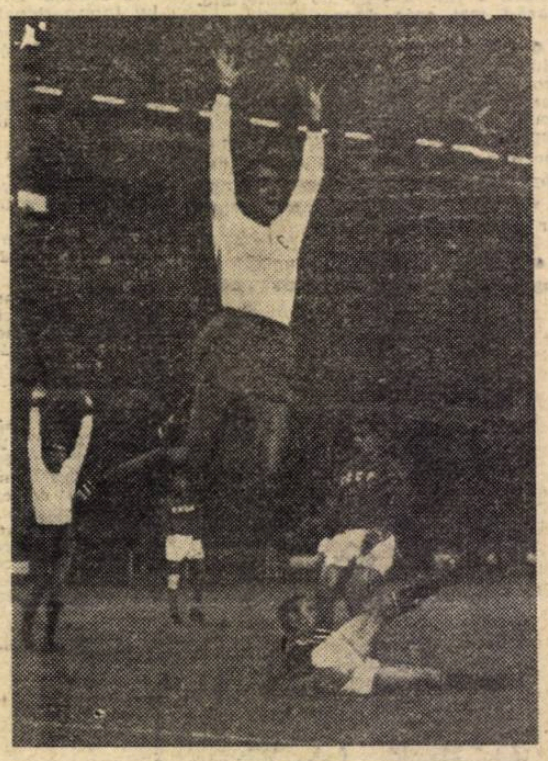

Explozia de bucurie a lui Torres este justificată. Golul marcat de el în ultimele minute ale meciului cu URSS asigură Portugaliei locul 3.

COMENTARIILE PRESEI INTERNAȚIONALE

● *Ziarele din Brazilia comentează pe larg finala Campionatului mondial de fotbal în ciuda faptului că echipa braziliană n-a participat la ultimul „act" al bătăliei pentru „Cupa Jules Rimet". Ziarul „Rio" scrie printre altele:* „Englezii au practicat un joc mai organizat și au arătat o mai mare putere de luptă decît formația vest-germană". *Comentatorul de specialitate A. Chirol de la ziarul* „Correio" *remarcă:* „Anglia a cîștigat pe merit campionatul. Echipa engleză s-a revanșat în finală printr-un joc superior față de evoluțiile precedente". *Intreaga presă braziliană are numai cuvinte de elogii la adresa lui Bobby Charlton pe care-l consideră cel mai bun jucător al echipei engleze, factorul principal al succesului.*

● *In cronica sa* „L'Humanité Dimanche" *scrie printre altele:* „Triumful echipei engleze se datorește în primul rînd puterii de luptă. Aceasta a fost calitatea de bază a gazdelor".

● *Presa argentiniană, indignată probabil de incidentele de la meciul Anglia — Argentina, consideră că victoria... fotbaliștilor englezi se datorește pur și simplu norocului*

● *Ziarele din Suedia și în special* „Aftonbladet" *subliniază că succesul echipei lui Ramsey este pe deplin meritat:* „Englezii au cîștigat pe merit. Ei s-au dovedit cei mai buni pe întregul turneu".

● *În Elveția, ziarul* La Suisse *(Geneva) scrie printre altele:* „Englezii n-au arătat o superioritate tehnică. Ei au dominat turneul printr-o mare putere de luptă. Mai ales în finală, echipa Angliei, cu un Ball formidabil, care a fost pe tot terenul, a arătat că este cea mai bună echipă".

● *Cotidianul italian* „Momento", *care apare la Roma, consideră că victoria echipei Angliei este o urmare firească a tradiției fotbalului anglo-saxon.*

DOCUMENTAR

FINALA PENTRU LOCUL 3
28 IULIE
LONDRA:

PORTUGALIA – U.R.S.S. 2–1 (1–1)

Au marcat: **Eusebio** (min. 13 din 11 m), **Malafeev** (min. 43) și **Torres** (min. 88).
Spectatori: 70.000.

Arbitru: Dagnall (Anglia).

PORTUGALIA: Jose Pereira – Festa, Baptista, Jose Carlos, Hilario – Graca, Coluna – Augusto, Eusebio, Torres, Simoes.

U.R.S.S.: Iașin – Ponomarev, Korneev, Hurtsilava, Danilov – Voronin, Sicinava – Metreveli, Banișevski, Malafeev, Serebrianikov.

FINALA CAMPIONATULUI MONDIAL – 30 IULIE

LONDRA: **ANGLIA – R.F. GERMANĂ 4–2 (1-1, 2-2).**

Au marcat: **Haller** (min. 13), **Hurst** (min. 18), **Peters** (min. 77), **Weber** (min. 90), **Hurst** (min. 100 și 120).
Spectatori: 93.000.
Arbitru: Dienst (Elveția).

ANGLIA: Banks – Cohen, J. Carlton, Moore, Wilson – Stiles, R. Charlton, Peters – Ball, Hurst, Hunt.

R. F. GERMANĂ: Tilkowski – Höttges, Schultz, Weber, Schnellinger – Beckenbauer, Haller, Overath – Seeler, Held, Emmerich.

Oglinda realizărilor și greșelilor echipelor

Publicăm mai jos un tabel al realizărilor și greșelilor celor 16 echipe participante la turneul final al Campionatului mondial, în toate cele 32 partide jucate de la preliminarii pînă la finală.

	ANGLIA	R. F. GERMANĂ	PORTUGALIA	U.R.S.S.	ARGENTINA	R.P.D. COREEANĂ	UNGARIA	URUGUAY	BRAZILIA	MEXIC	FRANȚA	SPANIA	ELVEȚIA	ITALIA	CHILE	BULGARIA	TOTAL
MECIURI JUCATE	6	6	6	6	4	4	4	4	3	3	3	3	3	3	3	3	32
ȘUTURI LA POARTĂ	151	142	154	103	59	52	104	76	62	42	60	58	42	50	43	54	1252
Din interiorul careului	52	73	69	44	20	18	54	25	30	22	23	28	11	32	18	20	539
Din afara careului	99	69	85	59	39	34	50	51	32	20	37	30	31	18	25	34	713
Pe spațiul porții	63	62	59	32	28	23	43	31	29	14	28	24	22	19	15	21	516
În afara porții	56	50	61	50	26	22	34	37	20	17	22	21	15	17	22	30	500
Șuturi cu capul, pe poartă	5	9	13	3	0	1	5	3	5	5	3	5	0	3	0	1	61
Șuturi cu capul, afară	14	6	5	8	1	1	10	3	4	5	5	4	4	11	4	1	86
Goluri neacordate	2	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	2
Autogoluri	0	0	1	0	0	0	1	0	0	0	0	0	0	0	0	0	2
GOLURI MARCATE	11	15	17	10	4	5	8	2	4	1	2	4	1	2	2	1	89
Din interiorul careului	9	14	17	9	4	4	8	2	2	1	2	3	1	2	2	1	81
Din afara careului	2	1	0	1	0	1	0	0	2	0	0	1	0	0	0	0	8
Cu capul	3	0	7	1	0	0	0	0	0	0	0	1	0	0	0	0	12
În urma cornerelor	1	1	5	1	0	0	2	0	0	0	0	0	0	0	0	0	10
Din centrări	3	3	3	3	1	2	1	1	0	1	0	0	0	0	0	0	18
Din lovituri libere	1	1	0	1	0	0	0	0	3	0	0	0	0	0	0	0	6
Din 11 m	0	1	4	0	0	0	1	0	0	0	1	0	0	0	1	0	8
Media șuturilor per gol	13,7	9,4	9	10,3	14,7	10,4	13	38	15,5	42	30	14,2	42	23,5	21	54	14,2
GOLURI PRIMITE	3	6	8	6	2	9	7	5	6	3	5	5	9	2	5	8	89
INFRACȚIUNI	143	106	99	141	69	66	82	77	69	45	47	52	45	61	55	49	1206
Faulturi	102	77	70	117	63	50	68	60	49	30	38	45	40	55	39	48	951
Hențuri	8	10	11	6	4	5	4	6	5	6	6	5	2	2	8	0	88
Ofsaiduri	33	19	18	18	2	11	10	11	15	9	3	2	3	4	8	1	167
ELIMINAȚI SAU SUSPENDAȚI	0	0	0	1	4	0	0	3	0	0	0	0	0	0	0	0	8
AVERTIZAȚI	4	2	1	3	2	0	0	1	1	0	1	0	0	0	0	2	17
CORNERE	51	34	44	42	17	17	44	21	14	18	20	21	17	37	25	6	428
Care au creat ocazii de gol	9	11	12	9	8	1	12	8	2	3	5	8	8	2	1	3	102
LOVITURI DE LA POARTĂ	74	97	58	64	61	67	31	50	30	46	35	37	36	35	32	35	788
Auturi	228	257	213	271	144	169	139	159	95	98	116	110	106	138	132	91	2466

PREMIANȚII

Echipa ANGLIEI: 11 medalii de aur și „Cupa Jules Rimet".
Echipa R. F. GERMANE: 11 medalii de argint
Echipa PORTUGALIEI: 11 medalii de bronz.
Echipa U.R.S.S.: 11 medalii de bronz.
MOORE: o cupă de aur oferită de ziarul „The People", celui mai bun jucător al turneului, desemnat în urma unui plebiscit la care au participat 600 de ziariști; 500 de lire (ca cel mai bun fotbalist al lumii) și 250 lire (ca cel mai bun jucător al echipei Angliei).
HURST: o cupă de argint oferită de ziarul „News of the World" și 250 de lire, ca golgeter al echipei Angliei.
EUSEBIO: 1 000 de lire oferite de „Sporting Club" ca golgeter al turneului final.
R. CHARLTON: o cutie cu 12 sticle de vin ca golgeter al meciului Anglia — Portugalia.
Jucătorii echipei Angliei: 22.000 de lire din partea federației engleze.

SUPERLATIVE

LINIA DE ATAC CEA MAI EFICACE

După numărul de goluri marcate de înaintași în acest turneu final s-ar putea alcătui următoarea linie de atac cu cel mai ridicat grad de eficacitate: BENE (Ungaria) 4 — HALLER (R. F. Germană) 6 — HURST (Anglia) 4 — EUSEBIO (Portugalia) 9 — PARKUIAN (U.R.S.S.) 4.
In total, deci, 27 de goluri.

CEL MAI BUN ATAC...

1. Portugalia 17 goluri; 2. R. F. Germană 15 goluri; 3. Anglia 11 goluri; 4. U.R.S.S. 10 goluri; 5. Ungaria 8 goluri; 6. R.P.D. Coreeană 5 goluri; 7. Argentina, Brazilia, Spania cîte 4 goluri; 10. Chile, Franța, Italia, Uruguay cîte 2 goluri; 14. Bulgaria, Elveția și Mexic cîte 1 gol.

...ȘI CEA MAI BUNĂ APĂRARE

După numărul de goluri primite, indiferent de numărul meciurilor jucate:
1. Argentina 2 goluri; 2. Italia 2 goluri; 3. Anglia 3 goluri, Mexic 3 goluri; 5. Chile, Franța, Spania, Uruguay cîte 5 goluri; 9. Brazilia, U.R.S.S., R.F. Germană cîte 6 goluri; 12. Ungaria 7 goluri; 13. Portugalia, Bulgaria cîte 8 goluri; 15. R.P.D. Coreeană și Elveția cîte 9 goluri.

CEL MAI BUN GOLAVERAJ

1. Anglia 3,66; 2. R. F. Germană 2,50; 3. Portugalia 2,12; 4. Argentina 2,00; 5. U.R.S.S. 1,66; 6. Ungaria 1,14; 7. Italia 1,00; 8. Spania 0,80; 9. Brazilia 0,66; 10. R.P.D. Coreeană 0,55; 11. Chile, Franța și Uruguay 0,40; 14. Mexic 0,33; 15. Bulgaria 0,12; 16. Elveția 0,11.

Redacția și administrația bd. Mărăști nr. 26. Tiparul: I.P. „Informația" str. Brezoianu 23—25.

ANUL I

11

MIERCURI
10 AUGUST 1966

12 PAGINI
2 LEI

PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ !

Fotbal

Revistă săptămînală

AL 49-LEA CAMPIONAT BATE LA UŞA!

Peste două săptămîni, reîntîlnire cu campionatul categoriei A; cu echipele binecunoscute, cărora li se realătură și Progresul București, formația în care evoluează **Mateianu**, pe care-l vedeți în această fotografie.

(Foto : I. MIHAICA).

ANTRENORII G. BOULOGNE, J. PALFAY și G. FERRARI în mijlocul specialiștilor noștri

De trei zile se desfășoară la București cursul de perfecționare a antrenorilor noștri care activează la echipe de categoriile A, B, C și la formațiile de juniori participante la campionatul republican. Cu acest prilej, au fost prezentate o serie de referate extrem de interesante și importante pentru munca de viitor a specialiștilor noștri.

Participanții la curs au avut ocazia să urmărească expuneri asupra turneului final al campionatului mondial din Anglia, prezentate – pe grupele la care au asistat – de către antrenorii **N. Petrescu, A. Niculescu, I. Oană** și **C. Cernăianu.**

Foarte apreciate, prin valoarea conținutului, au fost referatele susținute în ultimele zile de către trei specialiști invitați de peste hotare. Este vorba, după cum se știe, de G. BOULOGNE (Franța) – instructor federal – care a vorbit despre caracteristicile de joc ale celor mai bune patru echipe franceze (Nantes, Bordeaux, Valenciennes și Sedan) și apoi a prezentat cîteva observații tehnice cu privire la meciurile din cadrul turneului final al campionatului mondial, J. PALFAY (Ungaria) care a expus și analizat antrenamentul cu interval, G. FERRARI (Italia) care s-a ocupat de caracteristicile de joc ale echipelor italiene. De asemenea, tehnicienii noștri au avut prilejul să urmărească lecții practice, cum a fost aceea ținută de **G. Boulogne.**

Cursul se va încheia mîine.

STEAGUL ROȘU PARTICIPĂ LA UN TURNEU ÎN ITALIA

La începutul lunii viitoare o altă formație fruntașă a fotbalului nostru, Steagul roșu din Brașov, va evolua peste hotare. **Fotbaliștii brașoveni vor lua parte la un turneu organizat de clubul Bologna din orașul cu același nume. Jocurile se vor disputa în zilele de 3 și 6 septembrie.**

În paginile 3 și 4:

PREGĂTIRI ÎN VEDEREA ÎNCEPERII CAMPIONATULUI CATEGORIEI A

În paginile 6 și 7:

Alte comentarii ale trimișilor noștri la Turneul final al C.M.

În pagina 12:

Interesante dezbateri asupra regulilor de joc și a formulei de desfășurare a Campionatului mondial

ECHIPE PROMOVATE ÎN CATEGORIA C

AURUL ZLATNA

După ce a promovat în campionatul regional (eveniment petrecut în urmă cu numai doi ani), formația Aurul Zlatna a reușit în acest an o nouă performanță lăudabilă: promovarea în categoria C!

Trebuie să spunem că, în toamna trecută, pronosticurile iubitorilor fotbalului din regiune „mergeau" — pentru primul loc în campionatul regiunii Hunedoara — cu echipe ca Aurul Brad, Refractara Albu, Știința Petroșeni și altele. Iată însă că de-a lungul întrecerii ei au trebuit să-și schimbe impresia: etapă de etapă, tînăra formație din Zlatna acumula puncte prețioase și în curînd s-a instalat în frunte. La sfîrșitul campionatului regional Aurul Zlatna a acumulat 36 de puncte și excelentul golaveraj de 50 goluri marcate față de numai 22 primite, dovedindu-se cea mai bună echipă din regiune. Golgeterul formației este Vasile Bălăneanu, un jucător tînăr, înzestrat cu deosebite calități. El a înscris 16 goluri. (Foarte eficace s-a dovedit și Gheorghe Boldan, cu 12 goluri marcate). Într-o convorbire pe care am avut-o cu antrenorul echipei, Dan Sîrbu, acesta a ținut să remarce calitățile și talentul lui Bălăneanu, exprimîndu-și speranța că în scurt timp acesta va atinge o valoare care să-l impună pentru selecționarea în lotul de tineret al țării. Noi îi urăm tînărului fotbalist de la Zlatna deplin succes și îi amintim că marile performanțe nu se ating decît prin muncă serioasă, perseverentă, viață sportivă.

În campionatul regional, Aurul a avut o comportare constantă (n-a pierdut nici un meci acasă, iar în deplasare a realizat 12 puncte!). După cîștigarea titlului de campioană regională, Aurul a susținut barajul cu Gloria Iosia, pe care a întrecut-o cu scorul total de 5—3 (1—1, și 4—2).

Merite deosebite în promovarea echipei revin atît antrenorului Dan Sîrbu, care a muncit cu sîrguință și pricepere pentru creșterea valorică a lotului, cît și conducerii Exploatării Miniere Zlatna și consiliului asociației sportive care s-au preocupat îndeaproape de problemele echipei.

Lotul Aurului Zlatna cuprinde pe: Petru Floca (27 ani), Aurel Popa (18 ani), portari: Ioan Tomoțaș (21 ani), Ioan Mureșan (20 ani), Viorel Borza (23 ani), Gheorghe Vințan (19 ani), apărători; Dan Dudaș (25 ani), Constantin Cosma (25 ani) mijlocaș; Vasile Bălăneanu (21 ani), Ioan Preda (23 ani), Gheorghe Boldan (23 ani), Mihai Ioan (25 ani), Ludovic Mesingher (19 ani), Augustin Căpitan (23 ani), Silviu Raica (17 ani), înaintași. Căpitanul echipei este Constantin Cosma.

În campionatul categoriei C, jucătorii de la Zlatna sînt decișI să aibă o comportare bună, să folosească prilejul ce li se oferă, de a întîlni echipe puternice, pentru creșterea valorică a echipei.

În fotografie, AURUL ZLATNA. De la stînga la dreapta: Rîndul de sus: Dudaș, Tomoțaș, Mureșan, Deonca (antrenor secund), Dan Sîrbu (antrenor principal), A. Zatocil (președintele asociației sportive), Boldan, Borza. Rîndul de jos: Preda, Vințan, Bălăneanu, Popa, Raica, Done, Cosma.

MEDICINA CLUJ

Ediția 1965—1966 a campionatului de fotbal al regiunii Cluj, cîștigat de formația studențească MEDICINA CLUJ, a angrenat în întrecere 24 de echipe. Acestea au fost împărțite în două serii a cîte 12 echipe. În ambele serii s-au detașat ca valoare formațiile care au ocupat locul întîi și care și-au disputat apoi în întîlnirile directe titlul de campioană regională și dreptul de a participa la întîlnirile de baraj pentru promovarea în categoria C. Iată cîștigătoarele celor două serii:

Seria SOMEȘ: 1. Atelierele „16 Februarie" 22—17—4—1—74:18—38;

Seria MUREȘ: 1. Medicina Cluj 22—18—3—1—50:9—39.

Deosebit de palpitantă a fost disputa pentru cîștigarea titlului de campioană regională. În prima întîlnire, disputată pe stadionul din Parcul orașului, în mod surprinzător victoria a revenit formației Atelierele „16 Februarie" cu scorul de 2—0. Al doilea joc a avut loc pe terenul propriu al formației Atelierele „16 Februarie" și victoria a revenit, de astă dată, echipei Medicina, tot cu scorul de 2—0. În cel de-al treilea meci, Medicina a obținut victoria cu scorul de 3—0.

Și pentru promovarea în categoria C Medicina Cluj a trebuit să susțină trei meciuri de baraj, în compania echipei Topitorul Baia Mare. Primul meci, disputat acasă, băimărenii l-au cîștigat cu 2—0. Medicina a obținut victoria la Cluj cu 3—1, iar în al treilea meci, disputat la Oradea, clujenii au cîștigat la limită, cu 2—1.

ÎN FOTOGRAFIE: Echipa MEDICINA CLUJ și antrenorul Gh. Neța, asistent la catedra de educație fizică.

VICTOR MOREA,
corespondent

POȘTA REDACȚIEI

VASILE SĂSĂRANU — Baia Mare: Problema difuzării revistei nu este de resortul redacției. Vă mulțumim pentru materialele trimise.

PETRE ȘUȚU — Craiova, ILIE BĂNCILĂ — Dragoslavele ș.a.: Regretăm, dar nu avem posibilitatea să vă trimitem numerele din trecut.

A. STĂNESCU — Cluj: Propunerea dv. ca revista să fie difuzată numai specialiștilor, credem că nu poate intra în discuție atîta timp cît există o masă, din ce în ce mai impresionantă, de pasionați ai balonului rotund. Sugestia de a se întocmi și un clasament pentru arbitri, o vom lua în considerare o dată cu începerea campionatului 1966—67. Pentru colaborare, trimiteți-ne materiale cît mai variate, privind probleme ridicate de jocurile din campionatele celor trei categorii și — mai ales — ale activității locale.

IOAN STĂNILĂ — Sibiu: Sugestiile ce ni le faceți sînt, în parte, interesante și vom căuta să le punem în practică. Pentru celelalte propuneri, aveți răspunsul sau în coloanele revistei (clișee, ecouri, mozaic etc.) sau la Poșta Redacției.

VIOREL BALACI — Timișoara: Mulțumim pentru aprecierile făcute asupra nivelului revistei. În ce privește observațiile dv., unele sînt juste și vom ține seama de ele.

ANATOLIE PANIȘ — Snagov: Povestirea sportivă pe care ne-ați trimis-o este destul de antrenantă. Din păcate însă, n-avem spațiu pentru a o publica în coloanele revistei. E mult, mult prea mare.

VASILE ȘERBAN — Sighetul Marmației: Vă mulțumim pentru aprecieri și sugestii. Despre schimbarea formatului revistei nu poate fi vorba deocamdată.

EMIL GOLOGAN — Suceava: Articolul dv. privitor la problema eficacității se află în studiu. Vom vedea în ce măsură poate fi utilizat în coloanele revistei.

IOAN BÎRZAN — Comănești Bacău: Am analizat „careul" trimis de dv. și deoarece conține inadvertențe, nu poate fi publicat.

DE PE CUPRINSUL ȚĂRII

LA BAIA MARE, PREGĂTIRI INTENSE

Fostul antrenor al echipei Minerul Baia Mare, Constantin Voronkovschi, s-a reîntors la vechiul său post, după ce a funcționat între timp la Carei, Oradea și Timișoara. Din lotul de jucători care au evoluat în campionatul trecut, au plecat Soo, Rosznyai, Colceriu și Staicu. Au fost promovați din campionatul regional Pavel și Covaci, iar Doboș a fost promovat din echipa de juniori. Pregătirile echipei Minerul au fost reluate la data de 20 iulie cu următorul lot de jucători: **Moriț — portar, Cromeli, Cosma, Vaida, Donca — fundași; Bohoni, Pavel, Ujvari, Doboș, Pînzaru — mijlocași; Miculaș, Sasu, Drăgan, Szilagyi, Covaci, Mănescu** (de la Portul Constanța) și Szücs (de la Crișul Oradea) — înaintași

19 GOLURI ÎNTR-UN MECI!

Această puțin obișnuită performanță au realizat-o juniorii echipei Minerul Baia Mare în actuala ediție a campionatului de juniori, în meciul cu Foresta Sighetul Marmației, în care băimărenii au marcat 19 goluri și n-au primit nici unul. Iată formația învingătorilor: Covaci, Moldovan, Balogh (1), Doboș (3), Instican — Pop (2), Mocanu (4) — Roman, Rusu (2), L. Covaci (5), Bucova (2).

V. SĂSĂRANU
corespondent

BARAJUL PENTRU PROMOVAREA ÎN CAMPIONATUL REGIONAL HUNEDOARA

Echipele campioane raionale și orășenești din regiune au fost împărțite în două serii de cîte patru echipe fiecare. La seria I au participat echipele Voința Ilia, Preparatorul Petrila, Progresul Petroșani și Vidra Orăștie. Fiind mai bine pregătită, Voința Ilia a terminat pe primul loc, dispunînd de Vidra Orăștie cu 2—1, de Progresul Petroșani cu 4—2 și terminînd la egalitate cu Preparatorul Petrila, 1—1. Acumulînd 5 puncte, Voința Ilia a obținut dreptul de a participa în campionatul regional de fotbal ediția 1966—67.

În seria a II-a au luat parte echipele I.G.O. Deva, I.G.O. Hunedoara, Energia Brad și Recolta Gaida. Pe primul loc s-a situat echipa I.G.O. Deva care a dispus de I.G.O. Hunedoara cu 4—1, de Energia Brad cu 3—0 și de Recolta Gaida cu 5—0. Cîștigînd deci toate cele trei partide, I.G.O. Deva s-a clasat pe primul loc, cu 6 puncte, obținînd dreptul de a activa în campionatul regional.

NICU SBUCHEA
corespondent

SANCȚIUNI LA METALUL TÎRGOVIȘTE

În ultima ședință de analiză a asociației „Metalul Tîrgoviște" au fost luate următoarele măsuri:

Ștefan Marcu, portarul echipei, în perioada returului a dovedit inconstanță în joc, a dus viață nesportivă, a dovedit neseriozitate în pregătire, a avut abateri huliganice. S-a propus suspendarea lui din activitatea sportivă pe timp de doi ani.

— Grigore Bălăceanu a îndus în eroare antrenorul și secția de fotbal, invocînd accidentări. A antrenat pe alți jucători în practicarea jocurilor de noroc. S-a propus suspendarea lui pe timp de doi ani.

— Ioan Avramescu a dovedit lipsă de interes în pregătire, a dus viață nesportivă, a avut lipsuri la antrenamente; a vociferat deseori la deciziile arbitrilor. S-a propus suspendarea lui pe timp de un an.

— Constantin Ionescu a manifestat neseriozitate, a avut abateri de la indicațiile antrenorului. I se dă un ultim avertisment.

Jucătorilor Ion Cazacu, Teodor Constantin, Stelian Prăzaru, Ion Florea, Haralambie Bechianu și Cornel Dinu, pentru lipsuri repetate de la antrenament, viață nesportivă și pregătire necorespunzătoare li se dă un ultim avertisment, iar în caz de recidivă se va propune suspendarea lor.

— Ștefan Bădin (antrenor), a dovedit o pregătire slabă, s-a arătat necompetent, a provocat discordie în rîndul jucătorilor. Se va cere Colegiului central de antrenori retrogradarea lui, pe timp de un an, de la categoria a IV-a la categoria a V-a.

Vinovat de aceste lipsuri se mai face și Nicu Petre, organizatorul sportiv al asociației Metalul, care și-a dus în mod superficial activitatea.

MIȘU AVANU
corespondent

Cum se prezintă echipele ÎN PRAGUL NOULUI CAMPIONAT

RAID ANCHETĂ

REALIZAT DE MARIUS POPESCU
NICOLAE SOARE ȘI GHEORGHE NERTEA

După ce săptămîna trecută am făcut o trecere în revistă a stadiului în care se află echipele Petrolul, Dinamo București, Rapid, Progresul și Steagul roșu, astăzi reporterii noștri vă prezintă cele culese într-un raid anchetă întreprins la echipele Farul Constanța, Jiul Petroșeni, U.T.A., Politehnica Timișoara și Dinamo Pitești.

Deși se află pe trepte diferite de pregătire, la toate cele cinci echipe vizitate se simte febra care precede o nouă stagiune fotbalistică. Mai mult ca oricînd, în această perioadă efortul regizoral al antrenorilor se armonizează cu munca jucătorilor, străduințele tuturor urmărind realizarea unei forme cît mai bune a echipelor înaintea „premierei".

Se apropie cu pași mari campionatul.

Valoarea acestor ultime săptămîni de pregătire va fi apreciată cu toată obiectivitatea mai tîrziu, cînd unii vor culege fructele, iar „grejerii"...

ÎN VIZITĂ LA: FARUL, POLITEHNICA TIMIȘOARA, DINAMO PITEȘTI, U. T. A., ȘI JIUL

FARUL

● KOSZKA FUNDAȘ CENTRAL ● NUME NOI ÎN FORMAȚIE ● UN JOC SATISFĂCĂTOR CU SELECȚIONATA ORAȘULUI HANOVRA

Farul — Selecționata orașului Hanovra. Minutele se scurg unul după altul. Fotbaliștii constănțeni domină cu autoritate. Rînd pe rînd Iancu, Tufan, Ologu, Pleșa, Gref, Tîlvescu (da, Tîlvescu !) caută cheia primei străpungeri în urma căreia balonul să poposească în poarta fotbaliștilor vest-germani. Pe marginea terenului, V. Mărdărescu, antrenorul principal al echipei Farul, se deplasează o dată cu fiecare acțiune de atac a băieților lui, de la linia de centru pînă în dreptul careului de 16 metri al oaspeților, revine la linia mediană, după care pornește iar, ca un veritabil atacant „Hors concurs". Privindu-l, i-am numărat vreo zece asemenea sprinturi. E transpirat și puțin înciudat. Nu-l văd trecînd niciodată în... terenul propriu, de parcă fazele de apărare din fața porții constănțene nu l-ar prea interesa.

— Bănuiesc că e doar o aparență...

— Nu, nu e o aparență. Apărarea este actualmente compartimentul care-mi dă cele mai puține griji. De aceea sînt numai... ochi pe jocul înaintașilor mei !

— Și care vă sînt primele impresii ?

— Bune, în general. Cu o observație: frecvența șuturilor este încă nemulțumitoare, deși în vestiar am dat atacanților recomandații speciale în acest sens.

— Îl văd pe Koszka jucînd fundaș central. Improvizație sau reprofilare ?

— Reprofilare ! Costin, constrîns de niște împrejurări familiare s-a înapoiat la Cluj. Am fost nevoiți în acest caz să-l retragem pe Koszka pe linia obișnuită a celor patru apărători. Cîștigul a fost dublu : am descoperit un fundaș central cu calități certe pentru acest post și am readus pe Pleșa acolo unde se simte el cel mai bine : în linia de mijloc.

— Alte absențe ?

— Portarul Pilcă nu s-a prezentat la antrenamente, lui Stancu i-am dat „deslegarea", Bukossi e bolnav, iar Caraman își efectuează stagiul militar.

— În schimb, observ pe margine cîteva prezențe inedite...

— Am primit încuviințarea din partea cluburilor respective pentru legitimarea lui **Georgescu** (Steaua), **Uțu** (Dinamo București), **Remus Lazăr** (Politehnica) și **Vătav** (Tractorul Brașov). Pe toți aceștia îi voi verifica în repriza a doua a jocului de azi.

— Promovări ?

— Una singură : Suliman Etem din echipa de juniori, aflat actualmente în tabăra de la Pitești.

— Cum se prezintă echipa ?

— Din punct de vedere tehnic consider că am depășit nivelul comportării din campionatul trecut. La fel în ceea ce privește disciplina generală de joc. În prezent accentul îl punem mai mult pe definirea și însușirea mai clară a unei concepții care să devină proprie „Farului.

— Interpretări tactice noi ?

— Pregătesc armonizarea a două cupluri de atac pe care vom conta mult în viitorul campionat: Iancu — Manolache și Iancu — Tufan.

— Dar în apărare ?

— Nu sînt adeptul sistemului cu „libero", de aceea nu-l voi folosi vreodată. Doresc ca echipa mea să joace ofensiv. În ideea aceasta, lui Tîlvescu — jucător cu calități fizice deosebite — i-am oferit un rol inedit în viitorul campionat.

— Care anume ?

— Fundaș central cu atribuții ofensive.

— Nu slăbiți în acest mod apărarea ?

— Nu. Tîlvescu va reveni în dispozitiv mai repede decît se va desfășura un eventual contraatac advers.

— E totuși un risc. Ce elemente îl justifică ?

— Realizarea surprizei și superiorității numerice în fața porții adverse, mai cu seamă la centrările înalte.

— Constat că toți mijlocașii echipei — Manolache, Pleșa, Zamfir — sînt jucători prin excelență ofensivi.

— Un motiv în plus ca jocul echipei să capete amprenta pe care i-o doresc.

P.S. — Selecționata orașului Hanovra este alcătuită din jucători tineri, buni tehnicieni, posesori ai unor calități fizice remarcabile, dar care nu au reușit să prezinte în fața publicului constănțean atributele unei echipe bine închegate. Ei au desfășurat un fotbal în forță, viguros, tehnic, dar lipsit de cursivitate și eficacitate. În contrast cu jocul oaspeților, cel al constănțenilor a arătat un grad satisfăcător de pregătire tehnică și fizică, o concepție modernă, în plină maturizare. Cele trei puncte ale echipei Farul au fost realizate ca urmare a unor faze bine gîndite și spectaculos finalizate.

Unul din numeroasele atacuri ale constănțenilor la poarta selecționatei orașului Hanovra

Foto : H. MUSIN

POLITEHNICA TIMIȘOARA

● „POLI" ARUNCĂ ÎN LUPTĂ „CAVALERIA UȘOARĂ" ● LECȚIA – SPERIOSU, O LECȚIE UTILĂ

„Am renunțat la experiențele de întinerire cu... linguriță, care s-au dovedit neconvingătoare — *ne-a mărturisit, într-o noapte de călătorie cu trenul, vicepreședintele secției de fotbal Politehnica-Timișoara, conferențiarul universitar Ioan Fazecaș.* Anul acesta ne prezentăm în front cu „cavaleria ușoară". Elemente tinere talentate, hotărîte să dea totul în jocuri, care sperăm să progreseze și să se călească în focul luptei viitorului campionat.

— Fiind vorba de jucători necunoscuți publicului, vreți să ne comunicați noii titulari din „distribuția" cu care Politehnica Timișoara atacă stagiunea de toamnă a acestui campionat ?

— Notați 7 juniori — Rus, P. Hodrea, L. Hodrea, Bodrojan, Rotaru, Simion, Nedelcu — care se adaugă altor 4 juniori cu „nume" — Regep, Grizea, Morovan, Loncer. După cum vedeți, un „11" potențial de juniori. Pe acest fond de tinerețe, jucătorii vechi, cu experiență, ca Lereter, Surdan, Răcelescu, menținuți în fiecare compartiment al formației, vor cristaliza acțiunile echipei."

La prezentarea vicepreședintelui secției, o completare — ilustrată pe viu la antrenamentul jucătorilor — a antrenorului secund Ion Ionescu. „Iată — anticipativ — două „derivate" ale tinereții fotbaliștilor noștri

(Continuare în pag. a 4-a)

(Urmare din pag. a 3-a)

în jocul echipei: 1. mărirea considerabilă a vitezei de joc la MIJLOCUL TERENULUI (Lereter va trece fundaș central), urmărind, bineînțeles, eficacitatea acțiunilor de atac și de contraatac, eficacitate bazată pe surprinderea—prin viteză — a apărărilor adverse; 2. o noutate mai... veche. Jucătorii noștri vor acționa DUPĂ FAZA (ei avînd resursele necesare efortului sporit reclamat de acest stil de joc) și nu după sistemul de așezare inițială.

★

Ați auzit, bineînțeles, de jucătorul Speriosu.

A trecut ca un meteorit prin echipa Politehnicii. A apărut în formație acum un an. S-a afirmat de la joc la joc. A cucerit publicul timișorean prin jocul său inimos, prin darnica risipă de energie pe care o făcea la fiecare partidă și chiar și prin atitudinea sa mucalită, privită cu simpatie de spectatori. A devenit „chouchou"-ul echipei, slăbiciunea tuturor.

Din păcate, la numai un an, tînărul Speriosu a dispărut din orizontul fotbalistic timișorean. Cum? A fost exclus — disciplinar — din echipă pentru numeroase abateri de la conduita sportivă.

Scos din lotul Politehnicii, ne întrebăm ce concluzii a tras Speriosu după această severă lecție? Dar foștii săi coechipieri?

DINAMO PITEȘTI

● MĂSURI DE PRECAUȚIE PENTRU MECIUL CU F. C. SEVILLA ● PREGĂTIRE SPECIALĂ PENTRU DOBRIN ● ECHIPA ARE NEVOIE DE JOCURI DE VERIFICARE

DOBRIN
și marea sa dragoste... mingea

La Pitești, pe stadionul 1 Mai, i-am surprins la lucru pe dinamoviști, reprezentanții noștri în actuala ediție a „Cupei orașelor tîrguri", în care vor avea ca adversari echipa spaniolă F. C. Sevilla.

Prezență și punctualitate foarte bune. Jucătorii veniți mai devreme la stadion, exersau controlul mingii. La apariția antrenorului principal Ștefan Vasile toți jucătorii se adună în jurul său. Tema lecției antrenamentului de astăzi este îmbunătățirea rezistenței în regim de viteză și trasul la poartă, fără și cu adversar, în condiții de joc. Durata : 110 minute.

După o pauză — care a împărțit antrenamentul în două reprize — s-a trecut la trasul la poartă, fără și cu adversar. Au fost incluși apărătorii care aveau obligativitatea de a destrăma acțiunile tactice ale înaintașilor, totul cu maximum de combativitate.

Am început convorbirea cu antrenorul Ștefan Vasile.

— Cînd ați reluat antrenamentele în vederea campionatului și cum priviți prima evoluție într-o competiție de amploarea „Cupei orașelor tîrguri" ?

— După vacanța de la 11 la 20 iulie, am reluat antrenamentele zilnice punînd accentul pe pregătirea fizică generală. Ele vor continua pînă la data de 17 august, cînd vom întîlni selecționata orașului Hanovra. Pregătindu-ne pentru campionat, ne pregătim în aceeași măsură și pentru întîlnirea cu F.C. Sevilla, adversara noastră din „Cupa orașelor tîrguri". Exersăm în mod special execuția loviturilor libere și mai ales contracararea acestora, echipele spaniole fiind specialiste în astfel de lovituri. N-am uitat că Știința Cluj a primit în meciul cu Atletico Madrid 4 goluri de pe urma unor astfel de lovituri.

— Sînteți mulțumit de modul în care se pregătesc jucătorii ?

— Toți componenții lotului vădesc o dorință mare de muncă, fiind foarte punctuali la antrenamente, mulți dintre ei rămîn și după program. Aș vrea să-i citez, în acest sens, pe **I. Popescu, Dobrin, Tîrcovnicu, Țurcan, Radu și Barbu.**

— Venind vorba de Dobrin, sperați într-o afirmare definitivă a lui în acest an ?

— Este în progres. Are o putere de muncă foarte mare. Mă ocup în mod special de el pentru a elimina deficiențele. E un băiat literalmente îndrăgostit de minge. În fiecare zi, în timpul liber, „Gîscanul" se duce cu prietenii din copilărie pe maidanul „Maracana", de pe malul Argeșului, unde joacă fotbal ore întregi.

Va trebui să se obișnuiască să dea drumul la timp la minge, să folosească pasele lungi, în special cu piciorul stîng și să exerseze mult jocul cu capul. Ajunge cu ușurință în fața porții, dar ratează cu aceeași ușurință. La ora aceasta se prezintă mult mai bine pregătit fizic decît în campionatul trecut, reușind să mențină același ritm pe tot parcursul jocului.

— Întîmpinați unele greutăți în pregătire ?

— În primul rînd, la stadionul 1 Mai nu dispunem de aparate ajutătoare. Ne folosim de diverse obiecte pe care le găsim în incinta stadionului, acestea ținînd loc de jaloane. Apoi ne lipsesc meciurile de verificare cu formații de valoare, echipele fiind angrenate în „Cupa de vară". Pînă acum am verificat potențialul echipei jucînd numai cu selecționate ale taberei de juniori care își are sediul la Pitești.

— Ce lot de jucători aveți la dispoziție ?

— Coman (de la U.T.A.), Urziceanu (de la Rapid) portari, I. Popescu, Barbu, I. Stelian, Vulpeanu, Olteanu, Badea, Dinu — fundași, Tîrcovnicu, Dobrin, Țimer, Pop — mijlocași, Prepurgel (de la Progresul Buc.), C. Ionescu, Radu, David, Nagy, Țurcan, Niță și Minosia — înaintași. Ultimii doi sînt promovați de la juniori.

— Ce stil de joc veți adopta în viitorul campionat ? — l-am întrebat în încheiere pe antrenorul piteștean.

— Datorită calităților jucătorilor noștri vom menține aceeași așezare în teren, adică 4—3—3.

Îl vom utiliza pe Tîrcovnicu coordonator la mijlocul terenului, dar cu sarcini mai mult defensive, iar Dobrin, care va juca al treilea mijlocaș va fi coordonatorul liniei de atac. Datorită calităților lui tehnice și intuiției sale în atac va avea sarcini pur ofensive, creînd situații de finalizare celor 3 vîrfuri, Nagy, Radu și Țurcan.

După un sezon în care au fost la un pas de titlu și la... doi pași de „Cupa României", rapidiștii se pregătesc cu multă seriozitate pentru viitorul campionat, în care speră, în sfîrșit, să... spargă ulciorul.

Fotografia de sus redă un atac al feroviarilor la poarta Politehnicii-București, meci disputat duminica trecută în cadrul „Cupei de vară" și încheiat cu scorul de 1—0 în favoarea Rapidului.

U. T. A.

● DE LA BOBBY CHARLTON CITIRE... ● ȘASE JUCĂTORI INDISPONIBILI ● ION SECĂȘANU – UN NUME DE REȚINUT

L-ați văzut pe Bobby Charlton la televizor, nu? Întrebare puerilă?... Aveți dreptate. Toți l-am văzut. Toți l-am admirat. Ba unii dintre noi, văzîndu-i execuțiile impecabile, aplaudam în fața micului ecran cum aplaudă copiii la cinema pe Scaramouche.

Zilele trecute, am întîlnit un tînir jucător care l-a sorbit pur și simplu pe OSCAR-ul Campionatului mondial, de cîte ori acesta apărea pe ecran, urmărindu-i meduzat fiecare mișcare, fiecare fentă. Numindu-l pe tînărul și talentatul jucător arădean Domide — cel care în finala cu Steaua a încîntat publicul prin jocul său elegant și prin tehnica sa remarcabilă — numim un învățăcel de ultimă oră al celebrului atacant englez.

L-am surprins „asupra faptului". Încerca o preluare ASCUNSĂ, o preluare între picioare — care evită atacul din față

„După ce l-am văzut de nu știu cîte ori pe Charlton preluînd mingea în acest mod, care-i face pe adversarii direcți mai mult sau mai puțin spectatori, mi-am băgat în cap să învăț și eu „figura". Imi dau seama că pentru eficacitatea ei trebuie s-o execut cît mai natural și mai rapid. Asta înseamnă însă sute, mii de exersări..."

Trecînd la colegii lui Domide, vom aminti că U.T.A. — care și-a reluat mai recent antrenamentele, echipa încheind jocurile oficiale din sezonul trecut mai tîrziu — are nu mai puțin de 6 jucători indisponibili — Jac, Tîrlea, Donciu, Bakoș, Metcaș, Weichelt — pregătirea de ansamblu a echipei avînd evident de suferit.

★

L-am văzut jucînd o singură repriză, în meciul de duminica trecută cu Jiul. Gabarit de atlet (peste 1,80 înălțime), bun acroșer, bineînțeles stăpîn absolut în jocul pe sus, lovind foarte bine mingea cu ambele picioare, tînărul jucător Secășanu de la U.T.A. a fost iute remarcat de spectatorii din Petroșeni.

Cu școala echipei arădene, (Secășanu vine de la Piatra Neamț), valoarea sa de azi va crește — sîntem siguri — considerabil. Premise, ca să zicem așa, naturale există evident.

JIUL

● ȘTEFAN COIDUM, NOUL ANTRENOR PRINCIPAL ● PENTRU A NU AVEA MAI TÎRZIU DECEPȚII...

Pe la sfîrșitul meciului Jiul — U.T.A (4—0) din cadrul „Cupei de vară", un spectator localnic entuziast și-a dat frîu liber optimismului, vai, în momentul de față, profund nefundat. **Cu echipa noastră** — zicea el — **batem și pe Petrolul, și pe Rapid și pe Dinamo. Nu vezi cum merg băieții ? Ca zmeii !".**

Rîndurile de față își propun să corecteze „dioptriile" înflăcăratului suporter al Jiului. Iată argumentele noastre :

1) U.T.A. a jucat în meciul de duminică doar cu 4 titulari în formație — Igna, Birău, Chivu, Axente — doi dintre ei menajîndu-se vizibil în timpul partidei. Replica echipei arădene, improvizată ad-hoc duminică, este așadar departe de vigoarea replicilor pe care le va primi Jiul în viitoarele meciuri de campionat.

2) Antrenorul Ștefan Coidum — titular de trei zile — ne-a atras atenția : la antrenamentul de sondaj al pregătirii fizice făcut vineri 5 august (antrenament — de 120 de minute — de rezistență în regim de viteză) mulți jucători au dat vădite semne de oboseală (Crăciun, Pop, Casandra, Cazan, Stoker, etc.). Așadar, pregătirea generală a jucătorilor lasă de dorit. O ilustrație „la obiect" am avut chiar în primele minute ale partidei de duminică. Pregătit insuficient, după numai cîteva minute de joc, fundașul Nicoară a făcut întindere.

3) Dacă înaintarea Jiului s-a dovedit vivace, cu o bună orientare, nu trebue omisă nesiguranța vădită de apărarea imediată a minerilor (mai ales a fundașilor centrali), străpunsă cu ușurință de cîteva ori. Cu adversari mai experimentați decît tinerii arădeni Șchiopu, Stanciu, etc., ocaziile acestora ar fi însemnat — sigur — goluri.

Departe de a avea intenții demobilizatoare, aceste rînduri trag un semnal de alarmă înainte ca echipa minerilor din Petroșeni să intre în... șut. Mai este încă mult de lucru la Jiul !

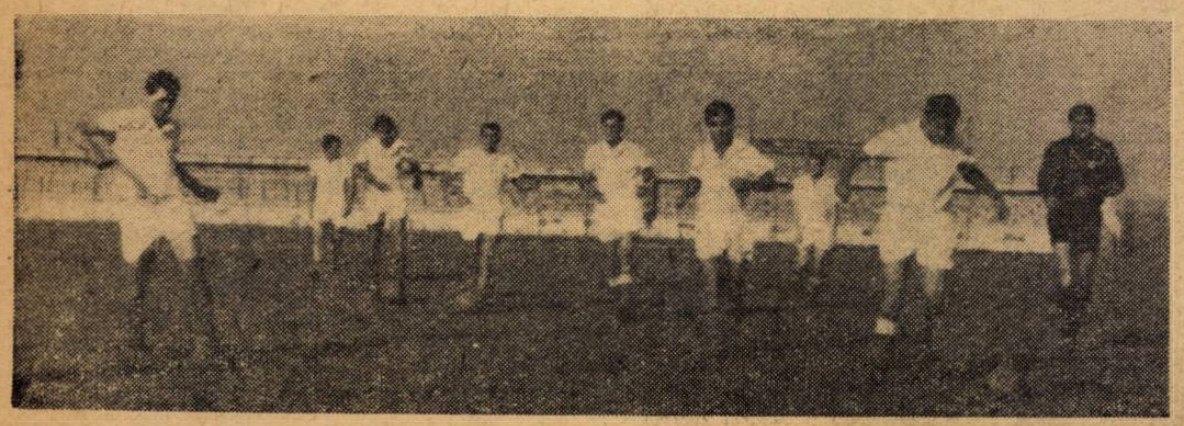

Jucătorii de la Dinamo-Pitești în timpul unui antrenament.

EFICACITATEA - permanent la ordinea zilei

APORT CONȘTIENT, ACTIV ȘI PERMANENT DIN PARTEA JUCĂTORILOR

Turneul final al Campionatului mondial, ultimele competiții internaționale și interne ne-au arătat că înscrierea golurilor nu mai este în exclusivitate o problemă a înaintașilor.

Se cunosc exemple nenumărate cînd halfii și fundașii laterali au participat, cu rezultate dintre cele mai bune, la acțiunile de atac ale echipei proprii. Remarcăm chiar participarea tot mai frecventă a fundașilor centrali în fazele de finalizare. Rildo (Brazilia), J. Charlton (Anglia), Troche (Uruguay), Nunweiller III, Dan (la noi) sînt jucători care fac deseori incursiuni în careul advers, soldate cu goluri.

Ce este important în acest schimb alternativ de forțe în trasul la poartă al tuturor jucătorilor:

a) Prin participarea în acțiunile de atac a altor jucători în afara înaintașilor propriu ziși, se obține un echilibru de forțe în lupta din careu.

b) Se creează elementul surpriză pentru apărarea adversă, aceasta fiind obligată să recepționeze rapid și fără greșeală.

c) Insfîrșit, se realizează superioritatea numerică în atac, unul dintre cele mai importante principii ale jocului modern

Noile sisteme de joc cer o participare colectivă și individuală la fazele de finalizare, ori de cîte ori se ivește ocazia, în funcție de modul cum și-a creat-o fiecare echipă în cadrul concepției de joc proprii, după particularitățile jucătorilor și bineînțeles ale adversarilor.

Deprinderea corectă – o condiție principală a succesului

Adaptarea antrenamentului la condițiile jocului este unu din cele mai noi și eficace metodici de pregătire în fotbal. La aceasta este necesar să adăugăm că exercițiul are un rol determinant în realizarea măiestrici sportive cerute de marile întreceri fotbalistice.

Exercițiile repetate în antrenamentele zilnice duc la crearea așa numitului *automatism al mișcărilor*, la deprinderi care asigură în joc:

— un consum redus de energie, ceea ce este esențial pentru jucător și echipă, dacă ținem seama că de obicei în fotbalul actual se joacă două partide pe săptămînă;

— prospețime și putere de a acționa tot timpul jocului în ritm susținut, cu calm, hotărîre și perseverență. Exemple concludente în acest sens ni le oferă jocurile din cadrul recentului turneu final al Campionatului mondial. Jocurile, în cea mai mare parte, au dovedit că echipa și jucătorii mai lucizi, mai siguri pe ei, într-un cuvînt mai bine pregătiți, au reușit să înscrie goluri în situații psihologice deosebit de importante pentru soarta jocurilor și a calificării. Deprinderile, automatismul mișcărilor cu sau fără minge, nu se pot obține decît cu o muncă susținută încă de la copii și juniori, rămînînd ca la seniorat doar să se desăvîrșească pregătirea — măiestria sportivă.

Fără însușirea și manifestarea în joc a unor deprinderi corecte, fotbalul rămîne o luptă crîncenă, lipsită de elementul său cel mai frumos, golul, și în final de satisfacția victoriei.

Trasul la poartă este un procedeu sau un element tehnic al jocului de fotbal?

Metodica vechilor sisteme de joc socotește „trasul la poartă" un procedeu al elementului tehnic „lovirea mingii cu piciorul".

Trasul la poartă, care de obicei se desfășoară în condiții de joc sensibil îngreuiate, mai poate fi astăzi considerat un simplu procedeu tehnic al lovirii mingii cu piciorul? Nu, pentru că trasul la poartă are caracteristici diferite de cele ale lovirii mingii cu piciorul, adică ale pasei.

Pentru argumentare, îmi permit să amintesc că:

— în pasarea mingii urmărim să *trimitem mingea acolo unde ESTE sau acolo unde URMEAZĂ SĂ FIE în momentul următor partenerul*, pe cînd în trasul la poartă mingea trebuie să fie trimisă *acolo unde NU ESTE portarul și mai cu seamă acolo UNDE NU VA PUTEA SĂ FIE în momentul următor șutului.* Acest important detaliu explică de ce mulți jucători nu reușesc să facă din trasul la poartă decît o pasă „adresată" portarului advers și astfel să rateze situații clare (singur cu portarul, cu un singur apărător în față etc.);

— pasarea mingii se face în condiții de luptă cu unul sau doi adversari și în condiții de mai puțină concentrare și răspundere (vorbim în general), pe cînd trasul la poartă se efectuează în condiții de luptă acerbă cu unul, doi, trei și chiar patru jucători adverși (în condiții de mare aglomerare). Acest moment cere o concentrare psihică maximă, un enorm efort fizic, o voință și un spirit de sacrificiu apropiate de posibilitățile cele mai mari ale organismului;

— pasa este un element esențial al jocului, care pregătește trasul la poartă. Zecile de pase de-a lungul și de-a latul terenului se subordonează momentului de încordare maximă care încheie acțiunea prin șutul executat la poartă.

Rezultă, în concluzie, că în condițiile metodice noi se impune ca trasul la poartă să fie considerat și tratat ca un element important al tehnicii jocului de fotbal.

De la jucători – la joc, de la joc – la antrenament pentru joc

Practica ne-a dovedit că trasul la poartă este o problemă complexă care însumează calitățile jucătorilor de fotbal (în acțiunile de atac).

In antrenamente este necesar să pornim de la calitățile și posibilitățile jucătorilor de a finaliza, alcătuindu-se în felul acesta premisele concepției de joc a echipei.

Să facem din toate temele pe care ni le propunem, *exerciții care să se termine întotdeauna cu tras la poartă*, în condiții cît mai apropiate jocului oficial (partener, adversar, teren, echipament de joc etc.).

In această idee este necesar să evidențiem în mod cu totul deosebit faptul că *trasul la poartă, ca de altfel toate celelalte probleme ale jocului, nu pot să capete viață fără aportul total, conștient, activ și permanent al jucătorilor.* Degeaba dorim cu toții ca eficacitatea să crească dacă jucătorii nu sînt conștienți de necesitatea acestui lucru și mai ales dacă nu o pot practica. De aceea, la alcătuirea exercițiilor, la realizarea lor în practică, este necesar ca jucătorii să participe cu toată dăruirea, ei fiind de fapt factorii cei mai activi în obținerea unei creșteri valorice permanente a fotbalului.

Iată cîteva exemple de exersare a trasului la poartă, pentru toate categoriile de fotbaliști:

— antrenamente individuale, concursuri cu sau fără antrenor, pentru trasul la poartă din diferite poziții și de la diferite distanțe. Aceste exerciții reglează tirul în loviturl, dau „simțul mingii", rezolvă trasul la poartă din momentele fixe ale jocului, creează la jucători încredere în loviturile care le reușesc mai bine;

— jocuri cu reguli speciale care facilitează trasul la poartă: terenuri mai mici, număr de jucători redus sau mărit, toate puse de acord cu rezolvarea practică a eficacității pentru anumiți jucători, pentru mai mulți sau pentru toți jucătorii, așa cum antrenorii găsesc necesar;

— în sfîrșit, în cadrul antrenamentelor colective, pe compartimente, pe cupluri sau individuale, trasul la poartă trebuie să capete caracteristicile jocului oficial al echipei.

★

Golul, victoria, prestigiul fotbalistic internațional cer sacrificii! Spiritul de sacrificiu, așa cum l-am văzut mai ales în competițiile de mare anvergură (vezi Campionatul mondial) este o trăsătură de caracter necesară fotbalistului, care se educă, se cultivă, dar care nu poate fi menținută și amplificată fără cointeresarea celui în cauză.

Lupta jucătorilor în fazele de finalizare necesită curaj, dăruire, efort. Incercarea de a înscrie gol se face de multe ori cu riscuri, pentru că adversarii sînt de obicei în superioritate numerică, iar duelul individual cu o apărare disperată, duce în general la practicarea de către aceasta a unui joc în afara limitelor sportivității. De aceea, pentru cei care marchează, pentru echipele care au realizat mai multe goluri, pentru golgeteri, sînt necesare mijloace de cointeresare care să determine pe jucători să depășească stadiul actual,

VICTOR STĂNCULESCU
antrenor la clubul Rapid București

CONTRIBUȚIA COLECTIVĂ A ECHIPEI ESTE ABSOLUT NECESARĂ

Din capul locului aș vrea să subliniez că o anchetă întreprinsă pe o temă atît de importantă ca aceea a eficacității este cît se poate de îndreptățită. Diversele ei aspecte sînt comentate pe larg nu numai de oamenii cu competență în materie, ci de toți iubitorii acestui sport.

Ineficacitate = prea multe ratări!

Egalitatea exprimată mai sus pare prea puțin originală la prima vedere, dar după părerea mea merită să fie pusă în discuție și analizată. Pentru a-i dovedi rostul, reamintesc ce se înțelege prin eficacitate în jocul de fotbal. Plecînd de la definiția generală a acestei noțiuni, care o sintetizează ca fiind **„calitatea de a obține efectul pozitiv așteptat"**, rezultă că eficacitatea în ceea ce ne privește, **ÎNTRUNEȘTE TOT CE CONCURĂ LA REALIZAREA SCOPULUI FINAL AL JOCULUI DE FOTBAL: ÎNSCRIEREA A CÎT MAI MULTOR GOLURI ÎN POARTA ADVERSĂ și primirea de goluri într-un număr cît mai mic.** Acest deziderat se realizează prin **CONTRIBUȚIA COLECTIVĂ** a echipei, **pornind de la jocul eficace al apărării, continuat cu închegarea și desfășurarea activității ofensive, prelungit cu crearea celor mai bune condiții tehnice și tactice premergătoare situației de finalizare și, însfîrșit, încheiat cu ceea ce așteaptă întotdeauna spectatorul într-o asemenea fază: șutul la poartă și golul.** Iată dar, că eficacitatea este așa cum de altfel s-a mai arătat și de alți participanți la această anchetă, o noțiune complexă, iar **acțiunile directe din care se marchează goluri reprezintă doar una dintre componentele ei.**

Din observațiile făcute în ultimii ani, cu privire la jocul echipelor noastre de club și al reprezentativei, se poate trage concluzia că, privită în complexitatea ei, **EFICACITATEA ÎN FOTBALUL NOSTRU NU ESTE DEFICITARĂ.** Apărările știu să rezolve cu promptitudine și măiestrie situațiile în care sînt puse și tot mai frecvent s-au făcut remarcate și în acțiunile de atac; activitatea de la mijlocul terenului s-a dovedit de cele mai multe ori consistentă și propice creării condițiilor prealabile de declanșare a atacului final; în faza ultimă din preajma careului și în interiorul acestuia, au fost create numeroase prilejuri de a se înscrie goluri. Desfășurarea celor mai multe dintre partidele interne atestă veridicitatea acestei afirmații. La fel și cele internaționale, dintre care aș aminti jocurile cu Cehoslovacia, Spania, Portugalia, Uruguay, Ungaria, dubla întîlnire Dinamo București — Internazionale Milano, al doilea și al treilea joc Steagul roșu — Espanol Barcelona etc., etc. In aceste partide deși am desfășurat un joc viguros, superior partenerilor prin ritm, pase, situații de gol create, am obținut victorii la limită sau chiar am fost întrecuți, datorită ușurinței cu care ocazie după ocazie au fost ratate. Rezultă deci, clar, că vorbind despre ineficacitatea fotbaliștilor noștri, trebuie de fapt să ne oprim în primul rînd asupra elementului principal care o generează și anume **PROCENTUL ÎNGRIJORĂTOR DE MARE AL RATĂRILOR.**

Cîteva dintre cauzele ratărilor

Mă voi opri doar la cîteva, deoarece sînt numeroase și cred că fiecare dintre ele se poate explica numai prin natura împrejurărilor concrete. Cu toată diversitatea condițiilor care le creează, cauzele ratărilor pot fi grupate în patru mari categorii, corespunzătoare celor patru factori principali: tehnic, tactic, fizic și moral.

Cîteva cuvinte despre primii trei, urmînd să insist mai mult asupra celui de al patrulea, pe care, personal, îl consider ca fiind cel mai important.

Din punct de vedere tehnic, ratarea este cauzată în general de lipsa preciziei, a rapidității și a corectitudinii execuției șutului la poartă. În condițiile jocului modern, însușirea tehnicii trasului la poartă nu mai constituie obligativitatea exclusivă a înaintașilor, ci a tuturor jucătorilor de cîmp ce compun o echipă, de aceea antrenamentele (și mă declar pentru cele individualizate), trebuie să conțină multe ore de exersare în acest sens.

În ceea ce privește factorul tactic, aici atenția va fi îndreptată cu precădere asupra mijloacelor de înlăturare a barierelor pe care o apărare bine organizată le pune în fața atacului. Spontaneitatea declanșării atacului, demarcajul permanent, susținerea continuă a coechipierului în posesia căruia se află mingea, ritmul din ce în ce mai alert în circulația cu și fără balon din apropierea porții, alegerea momentului surpriză pentru șut etc., iată cîteva dintre elementele tactice capabile să contribuie la realizarea unui procent sporit de goluri înscrise.

Factorul fizic are și el importanța lui, pentru că de cele mai multe ori forța loviturii pune în dificultate pe portar, chiar dacă acesta e „pe fază". Un rol însemnat îl joacă capacitatea celui ce va trage la poartă de a-și asigura un perfect echilibru chiar în condiții cînd este atacat de 2 sau 3 apărători.

La acest capitol aș dori să mai scot în evidență faptul, tot pe baza observațiilor făcute, că procentajul ratărilor este mai ridicat în repriza a doua. Aceasta denotă apariția oboselii, a incapacității jucătorului de a mai reacționa prompt și rapid în faza finală.

Am spus că mă voi opri mai mult asupra cauzelor de ordin moral ale ratărilor.

Am jucat fotbal timp de 22 de ani; de foarte multă vreme sînt antrenor. Am avut deci posibilitatea să cunosc această problemă sub cele mai felurite aspecte. Unul dintre ele este propriu multor echipe de fotbal și ceea ce e mai trist se află pus la rang de principiu. Se spune de obicei așa: „în primul rînd să nu primim gol, în rest, fie ce-o fi"... O asemenea concepție este fundamental greșită. E ca și cum așezînd căruța înaintea calului, ai putea avea pretenția de a înainta totuși! De la bun început, jucătorii unei asemenea echipe sînt puși în inferioritate față de adversar, închizîndu-li-se orice posibilitate de creație proprie, răpindu-li-se, cu bună știință, plăcerea de a gusta din fructul pe care numai lupta deschisă pentru realizarea scopului final al jocului de fotbal îl poate oferi: înscrierea de goluri în poarta adversă.

Și pentru că am ajuns aici, să ne oprim puțin asupra unor carențe manifestate de unii dintre jucătorii noștri, deosebit de talentați, de altfel, din punct de vedere tehnic. Avem nenumărate exemple în care acțiuni bine concepute, ireproșabil aduse în pragul finalizării, sînt ratate din „plăcerea" unuia, care în loc să suteze decisiv la poartă, își driblează și umbra. Satisfacția individuală gen Dumitriu (Rapid), Matei (fost la C.S.M.S. Iași), Dumitru Popescu (Steaua), Ivansuc (Universitatea Cluj), Dobrin (Dinamo Pitești) etc., contravine respectării principiilor tactice ale jocului și de cele mai multe ori are repercursiuni dureroase asupra întregii echipe. Fotbaliștii noștri trebuie să înțeleagă că nu au dreptul să facă în teren ce le place, ci ceea ce impun disciplina jocului și interesele echipei ale cărei culori le poartă. Vaczi, jucător de care ne amintim întotdeauna cu plăcere, a excelat nu prin înfloriturile de nuanță ieftină, ci printr-o sete de gol extraordinară.

Aș concluziona scurtele opinii expuse în prezentul articol, prin a preciza, repet este o părere personală, că ineficacitatea echipelor noastre constă de fapt **doar în procentul mare de ratări** și că, deci, ea nu se referă la concepția generală de joc. Consider că despre acest neajuns al eficacității am avea mai puțin de vorbit din momentul cînd circa 30—40% din acțiunile ofensive bine închegate vor fi și concretizate. Mai mult nu se poate pretinde, evident, deoarece nu trebuie uitat totuși că rațiunea existenței liniilor defensive de vis à-vis este aceea de a menține — și au destule mijloace — pericolul de atac la distanță... regulamentară.

COLOMAN BRAUN-BOGDAN
antrenor emerit

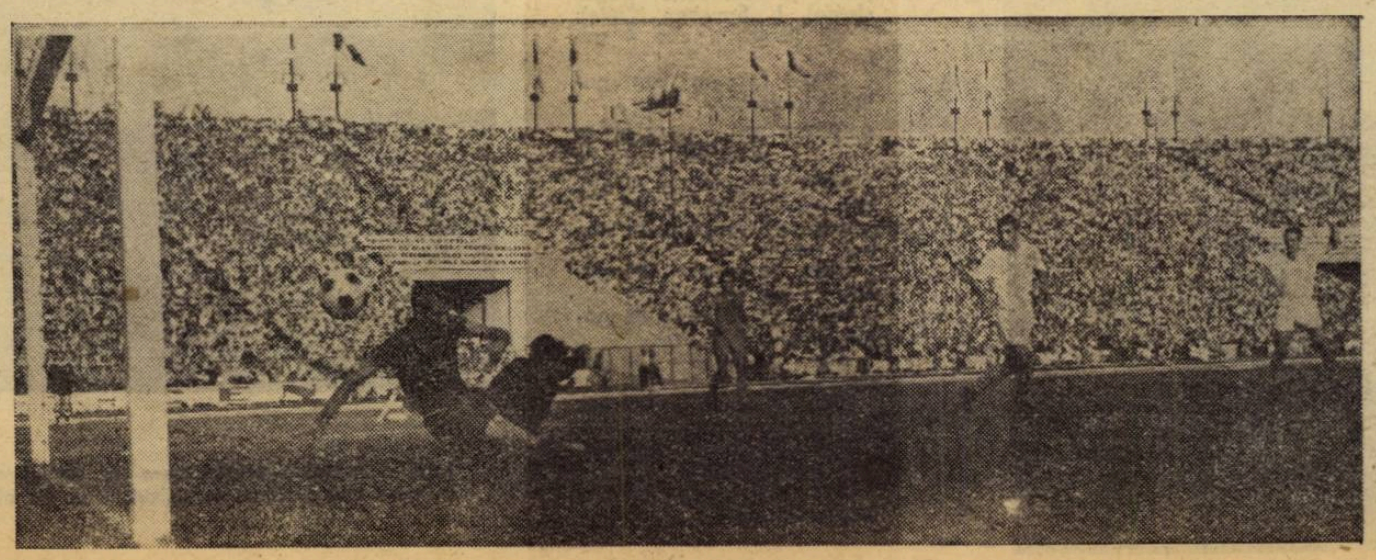

GOL! Datcu și Nunweiller III încearcă zadarnic să oprească mingea șutată de Ionescu. (Fază dintr-un meci Rapid — Dinamo).

BUCURIILE ŞI DRAMELE CAMPIONATULUI MONDIAL

Ce bucurie mai mare poate să aibă un fotbalist decît aceea de a înscrie un gol în poarta Braziliei! Farkaş a ridicat scorul la 2–1 în favoarea Ungariei!

Eusebio plînge. Poate pentru că un vis frumos — finala — a fost spulberat, poate pentru că în semifinala cu Anglia el n-a reuşit să-şi facă jocul obişnuit. Şi, totuşi, Eusebio a avut multe satisfacţii în acest campionat mondial.

Ce trebuie să desprindem din ele?

În ce măsură a servit televiziunea răspîndirea şi mai mare a fotbalului în rîndurile tineretului şi vîrstnicilor din ţara noastră, se constată din comentariile amănunţite şi competente făcute de telespectatori. Pentru cine s-a înapoiat de la Londra şi a cunoscut bogăţia şi diversitatea de evenimente de acolo, este o plăcere să audă cum cei din jurul său vorbesc în cunoştinţă de cauză despre această captivantă competiţie, ca şi cum măcar o parte din timp ar fi ocupat loc în tribunele stadionului Wembley.

Bucuriile şi dramele campionatului mondial răspîndite şi prin presa cotidiană care a vehiculat pe larg ineditul campionatului, circulă şi vor mai circula încă mult timp. Numai dacă am înşira exploziile de fericire sau de nemulţumire produse de succese sau eşecuri, de izbucniri temperamentale sau subiective, am putea umple toate coloanele revistei, ca să nu mai vorbim de imaginile prinse de fotoreporteri în fiecare clipă a jocului sau al repausului echipelor.

Ne mărginim să publicăm cîteva din fotografiile cele mai reprezentative din lupta înclestată pentru victorie în care sînt prinse momentul decisiv pentru eliminarea Braziliei, omeneasca izbucnire în lacrimi a lui Eusebio, înmînarea trofeului echipei cîştigătoare.

Asemenea instantanee captivează pînă într-atît, încît uneori ne face să uităm esenţa unei competiţii sportive apropiate egală cu Olimpiada, în dimensiuni şi interes. De aceea, socotim necesar să arătăm ceea ce se desprinde din noianul de bucurii şi drame, ceea ce rămîne în mod practic valabil pentru fotbal.

Participarea la turneul final este o mare cinste

Sînt convins că n-a existat măcar un singur telespectator român care să nu fi făcut o legătură între fotbalul nostru şi campionatul mondial. Tot atît de sigur sînt că fiecare dintre noi am fi dorit ca echipa României să facă parte dintr-una din grupe şi că în această privinţă am avut cu toţii nostalgia absenţei din turneul final.

La Londra, regretul nostru a fost şi mai puternic fiindcă am văzut la faţa locului de cîtă onoare se bucură echipele participante la faza finală a campionatului mondial. Nu-i vorba de banchete, ci de răspîndirea largă şi pretuirea potenţialului sportiv al ţării respective şi, dacă ştii că ai echipa reprezentativă de fotbal în viitoarea evenimentului mondial care monopolizează atenţia lumii, ai toate motivele să fii mîndru.

Drapelul ţării fluturînd pe stadioane şi în mii de feluri este reprodus pe „suveniruri", fotografiile jucătorilor se răsfaţă în programe şi în presa mondială, participi parcă personal la tumultul cotidian şi nocturn al celor 20 de zile pline de palpitaţii şi surprize, **nu te mai simţi simplu spectator, neutru, rece, ci trăieşti cu sufletul la gură fiecare paş al echipei tale. Campionatul mondial are în acest caz un sens mult mai adînc pe care dorim să-l trăim în 1970.**

Fotbaliştii noştri au datoria să ne dea această satisfacţie pe care încă nu am cunoscut-o, dar fiorii ei i-am trăit totuşi la Londra, unde numai gîndul că am fi putut asista şi la jocurile echipei noastre naţionale ne-a emoţionat.

Avem în faţă patru ani de pregătire a participării noastre la Mexic, în turneul final. Considerăm că prezenţa numărului mare de antrenori români în Anglia, la acest campionat mondial, este un semn că primii paşi s-au făcut. Să stimulăm alţi paşi pe acest drum!

Tehnica modernă este absolut indispensabilă

După cum se ştie, campionatul mondial de fotbal din 1958, disputat în Suedia, a fost remarcabil prin tehnica posedată de unele echipe, care au ocupat locuri fruntaşe în clasament, şi în primul rînd de către Brazilia, campioană mondială. Atunci, antrenorul francez Albert Batteux a fost întrebat ce crede despre pregătirea fizică. Răspunsul lui a fost următorul: **„Pregătire fizică? Este de la sine înţeles. Fotbalul începe după ce jucătorul are capacitatea să susţină o întîlnire de 90 de minute. Important este să se perfecţioneze tehnica".**

După campionatul mondial încheiat recent, s-ar putea răspunde invers: **„Pregătire tehnică? Este de la sine înţeles. Fotbalul începe după ce jucătorul cunoaşte la perfecţie tehnica modernă. Important este să aibă o rezistenţă de fier".**

Aceasta înseamnă că în opt ani s-a schimbat ceva. Şi anume că învăţămîntul principal al campionatului care a consacrat pe Brazilia şi pe Pelé, tehnica avansată, în cea mai mare parte a fost realizat. **Într-adevăr, aproape fără excepţie, toate echipele participante la actualul turneu final au cuprins jucători posesori ai unei tehnici de joc foarte avansate. Lovirea mingii cu ambele picioare şi cu orice parte a labei piciorului, relaxat, din orice poziţie, a caracterizat majoritatea jucătorilor, indiferent de faptul că unii au etalat-o spectaculos, iar alţii cu sobrietate.**

Mai mult decît atît, în acest campionat mondial s-a constatat că **tehnica fundaşilor, a apărătorilor în general, a crescut faţă de trecut şi a egalat chiar în multe cazuri pe aceea a înaintaşilor.** Prin urmare, omogenitatea tehnică a echipelor s-a realizat în mod pozitiv, cu o creştere a valorii acestora, fundaşii servind şi ei foarte bine acţiunile de atac.

În ceea ce priveşte fotbalul nostru, progresul în însuşirea tehnicii moderne s-a făcut într-o oarecare măsură şi în prezent se urmăreşte intens în această direcţie cu tineretul, însă acţiunea trebuie intensificată şi realizată în aşa fel încît şi apărătorii să-şi însuşească tehnica modernă la fel de bine ca şi înaintaşii.

Potenţialul fizic al fotbaliştilor, capacitatea lor de rezistenţă la efort, au fost puse în acest campionat la grea încercare şi nu este întîmplător faptul că a cîştigat campionatul echipa care a avut şi cel mai bun potenţial fizic. **Dacă posibilităţile tehnice a două echipe sînt aproape egale sau egale va cîştiga acea formaţie care îşi va uza adversarul, care îl va întrece în lupta sportivă din teren.**

Portarului Perreira (Portugalia) nu-i vine să-şi creadă ochilor că a primit gol în primul minut de joc de la jucătorii nord-coreeni

Fotbalul realist, practic, cîştigă teren

Jocurile preliminarii din campionatul mondial încheiat luna trecută au pus, datorită duritătilor din primele partide, problema dacă nu cumva arta din fotbal se măcină datorită luptei aprige pentru calificare. Începuse un duel între echipele caracterizate de un stil de joc atletic, dar mai puţin capabile de artificii şi formaţiile recunoscute ca posesoare ale unei tehnici spectaculoase.

Cînd severitatea arbitrajelor a pus capăt duritătilor, atunci s-a constatat că echipele practică un joc combinat, tehnic şi atletic în acelaşi timp, au avantaje şi posibilităţi mai mari de succes, decît acele formaţii despre care se spunea că sînt favorite prin arta jocului care le-a consacrat.

Continuarea campionatului mondial pînă în faza finală a confirmat că echipe ca ale R.F. Germane şi Angliei, considerate în principal atletice, au dezvoltat şi un joc tehnic apreciabil, cuprinzînd fotbalişti de o mare valoare, nu mai prejos decît aceia cu care ne-am obişnuit în ultimii ani. Englezii Bobby Charlton, Bobby Moore sau vest-germanii Beckenbauer şi Overath, de pildă, s-au dovedit de o clasă de joc comparabilă cu tot ceea ce am cunoscut mai celebru în fotbal în ultimii ani.

Fotbalul realist este acel joc care îşi canalizează acţiunile cu regularitate înspre poarta adversă, pe drumul cel mai drept, folosind simplu tehnica şi atributele jucătorilor săi. Un asemenea joc practic, în care calităţile tehnice şi fizice se îmbină în mod armonios, cîştigă teren din ce în ce mai mult.

Un model de asemenea joc a fost acela practicat de englezi, care, după victoria din al doilea meci, cu Mexic, au mers cu paşi siguri spre titlu. Ei şi-au sufocat toţi adversarii printr-o presiune permanentă, printr-un asediu fără încetare al porţii adverse, cu un ritm de joc foarte susţinut.

Prin urmare, a juca avintat nu exclude tehnica înaltă, ci dimpotrivă, o pretinde, după cum nu mai este posibil a juca tehnic fără a poseda calităţi atletice deosebite.

Acest campionat mondial nu a dat cîştig de cauză gabaritului mare. Au fost jucători de diferite înălţimi. Cei mai buni au fost fotbaliştii care, datorită capacităţii mari de rezistenţă au practicat un joc foarte bun, indiferent de înălţime. Tot doi englezi, scunzi, Stiles şi Ball, pot servi de model şi în această privinţă.

Este adevărat că jucătorii, chiar şi cei care s-au numărat printre cei mai buni, au avut şi unele perioade de joc mai slabe, totuşi aportul lor colectiv n-a fost scăzut, nici în aceste perioade.

Aurel NEAGU

GOLGETERII FINALELOR

1930: Stabile (Uruguay) 8 goluri
1934: Nejedly (Cehoslovacia) 5 goluri
1938: Leonidas (Brazilia) 7 goluri
1950: Ademir (Brazilia) 8 goluri
1954: Kocsis (Ungaria) 10 goluri
1958: Fontaine (Franţa) 13 goluri
1962: Albert (Ungaria), Garrincha (Brazilia), Ivanov (U.R.S.S.), Jerkovici (Iugoslavia), L. Sanchez (Chile), Vava (Brazilia) cîte 4 goluri.
1966: Eusebio (Portugalia) 9 goluri.

8 EDIŢII ÎN... JOCURI ŞI GOLURI

1930: 18 jocuri — 70 goluri, media 3,88.
1934: 17 jocuri — 70 goluri, media 4,11.
1938: 18 jocuri — 84 goluri, media 4,66.
1950: 22 jocuri — 88 goluri, media 4,00.
1954: 26 jocuri — 140 goluri, media 5,38
1958: 35 jocuri — 126 goluri, media 3,60.
1962: 32 jocuri — 89 goluri, media 2,78.
1966: 32 jocuri — 89 goluri, media 2,78.

Iată o imagine edificatoare a luptei strînse din campionatul mondial. O fază din meciul R. F. Germană — Uniunea Sovietică în care trei jucători au căzut. Unii (în alb, vest-germanii) reclamă fault, iar ceilalţi (în tricouri închise, sovieticii) afirmă regularitatea acţiunii

FINALELE C. M.

Ediţia 1930 (Uruguay): Uruguay — Argentina 4–2 (1–2).
Ediţia 1934 (Italia): Italia — Cehoslovacia 2–1 (0–1, 1–1)
Ediţia 1938: (Franţa): Italia — Ungaria 4–2 (2–1)
Ediţia 1950 (Brazilia): Uruguay — Brazilia 2–1 (1–0)
Ediţia 1954 (Elveţia): R.F. Germană — Ungaria 3–2 (2–2)
Ediţia 1958 (Suedia): Brazilia — Suedia 5–2 (2–1)
Ediţia 1962 (Chile): Brazilia — Cehoslovacia 3–1 (1—1)
Ediţia 1966 (Anglia): Anglia — R. F. Germană 4–2 (1–1, 2–2)

SPECTATORII LA ULTIMELE 4 EDIŢII

1954 (Elveţia): 727.744 în 26 jocuri.
1958 (Suedia): 821.363 în 35 jocuri.
1962 (Chile): 903.572 în 32 jocuri.
1966 (Anglia): 1.463.033 în 32 jocuri (record!).

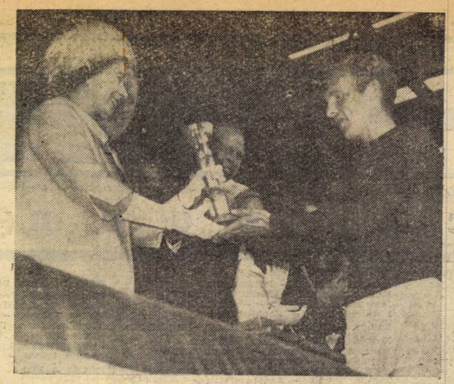

Fotbaliştii englezi au avut marea satisfacţie să cucerească „Cupa Jules Rimet" pe care căpitanul lor, Bobby Moore, a primit-o din mîinile Reginei Angliei la sfîrşitul pasionantei finale de pe stadionul Wembley

JOCUL ŞI JUCĂTORII ECHIPELOR DIN TURNEUL FINAL

ANGLIA — EXPONENTĂ A JOCULUI OFENSIV

Cu acest număr începem prezentarea echipelor participante la turneul final al Campionatului mondial. Locul de onoare revine, desigur, echipei Angliei, campioana mondială.

Anglia a fost de la bun început una din marile favorite ale celui de al VIII-lea campionat mondial, datorită valorii recunoscute a fotbalului britanic şi beneficiului de ţară organizatoare. Valoarea unei echipe care joacă pe teren propriu creşte datorită încurajărilor publicului său. În ultimele două campionate mondiale, de pildă, Suedia s-a clasat pe locul al doilea, fără ca după aceea să mai confirme valoarea unei finaliste a C.M., şi timp de opt ani n-a mai figurat în turneul final, iar Chile a ocupat în 1962 locul al treilea, fără ca în ediţia recent încheiată să reconfirme o asemenea înaltă treaptă. Pentru acest motiv am putea afirma pe bună dreptate că terenul propriu conferă avantaje importante, însă fără o valoare ridicată a echipei gazdă nu poate fi vorba de cîştigarea unui titlu atît de disputat cum este acela de campioană mondială la fotbal.

Echipa Angliei s-a prezentat excelent pregătită pentru o competiţie extenuantă, a ştiut să îmbine valoarea tehnică cu capacitatea de luptă, manevrele colective cu reuşitele individuale, dorinţa de victorie cu răbdarea, a ştiut să găsească cheia necesară pentru a îbzuti să-şi realizeze visul. A jucat şase meciuri în care forţa colectivă a subordonat valorile individuale şi a acţionat ofensiv fără excepţie în vreuna din întîlniri.

SPIRITUL OFENSIV O NEŞTEARSĂ PECETE

Englezii au jucat în fiecare meci sub zodia ofensivei. Afirmaţia are numeroase acreditări. „Urcarea" liniei de fundaşi spre centrul terenului şi implicit un mod de acţiune grupat prin apropierea reciprocă dintre liniile echipei; lansarea sistematică a fundaşilor laterali în spaţiul de finalizare; asedierea porţii adverse cu 7—8 jucători. În nici unul dintre meciuri, englezii n-au încercat să-şi împiedice adversarul să joace, ci au fost permanent preocupaţi de traducerea în practică a planurilor lor ofensive.

În faza de apărare, cînd Jackie Charlton acoperea uneori ca o cuvertură pe ceilalţi apărători, linia de fundaşi îl absorbea şi pe Stiles. În jurul lui Bobby Charlton, acest Wellington al echipei engleze, se strîngeau cele două extreme, completînd linia mediană. În faţă rămîneau cei doi „H", oamenii de asalt, gladiatorii echipei: Hunt şi Hurst. Managerul Angliei şi-a pus permanent problema neutralizării în fiecare meci a celui mai periculos jucător advers, socotit ca atare fie pentru calităţile sale de finalizator, fie pentru spiritul său de organizare. Acest rol îngrat prin definiţie a fost conferit lui Stiles. Exceptînd meciul cu Franţa, cînd a jucat foarte dur, în rest mijlocaşul de la Manchester a umbrit printr-o mare risipă de energie, printr-un plasament înţelept, printr-un marcaj sever, împins pînă unde îngăduie litera regulamentului, adversari de clasă ca uruguayanul Rocha, portughezul Eusebio sau pe toţi atacanţii germani care au încercat să se infiltreze în finală pe flancul drept al porţii lui Banks. Cel care adunase la un moment dat tristul prestigiu de cel mai feroce jucător al campionatului, s-a îmblînzit ulterior şi în ultimele meciuri randamentul lui a fost excelent.

BANKS A PRIMIT NUMAI TREI GOLURI

Dacă ne gîndim la valoarea celor şase echipe întîlnite de Anglia, la faptul că pînă în semifinală poarta lui Banks rămăsese imaculată şi că atacul portughez n-a reuşit să-i înscrie decît o singură dată dintr-o lovitură de la 11 metri, soliditatea şi iscusinţa individuală şi colectivă a echipei engleze în faza de apărare sînt cu totul remarcabile. Forţa şi viteza fundaşilor, vigoarea atacurilor de deposedare, supleţea unui marcaj combinat („zonă" plus „om la om"), stabilitatea întregului compartiment defensiv în cuprinsul căruia rareori am văzut deschizîndu-se breşe, reculul inteligent al întregei echipe, clasa excepţională a lui Bobby Moore şi Jackie Charlton, jucători care aproape nu ştiu să greşească, toate aceste calităţi de prim ordin au făcut aproape imposibil de răsturnat o asemenea apărare.

Şi aceasta fără faimosul „libero", fără să betoneze spaţiul din faţa porţii, fără obsesii defensive.

„LIMITELE" ECHIPEI ANGLIEI

s-au manifestat în timpul desfăşurării acţiunilor de atac. După două-trei pase pregătitoare, trimise lateral sau înapoi, jucătorii englezi efectuau o pasă lungă adresată de obicei înaintaşului cel mai avansat. Această manevră ţinea parcă din subconştientul jucătorilor, se efectua fără discernămînt şi ca orice panaceu, socotit universal, dădea rezultate într-un procent redus. Construiau puţin pe direcţii mereu schimbate, nu căutau să dezechilibreze apărarea adversă, preferau lupta atletică dintre atacanţii — virfuri şi apărători, resimţeau parcă o mare voluptate să se bată pentru mingile înalte, situaţie care în ciuda frumuseţii ei plastice, dezavantajează pe înaintaşi. Exista o monotonie, o scăzută capacitate de improvizaţie tactică ofensivă, în ciuda prezenţei lui Bobby Charlton, Moore sau Ball, jucători capabili să detecteze toate slăbiciunile adversarului, în comportarea cărora descoperi cu satisfacţie scăpărări de fantezie latină. De aceea probabil, echipa Angliei a simţit-totdeauna în dificultate în faţa echipelor sud-americane care au predilecţie să te aducă mereu în situaţia de contre-pied, fapt care a făcut pe un ziarist francez să vorbească despre „alergia britanicilor faţă de jocul sud-americanilor".

NERVII DE OŢEL AI ECHIPEI

„Alf" şi-a pregătit echipa ca să reziste extenuării fizice şi nervoase. Englezii au început greu competiţia dominaţi, inhibaţi de misiunea care li s-a impus, cîştigarea campionatului. Ulterior, cînd vivacitatea celorlalţi se estompa şi irascibilităţile se înmulţeau, ca semn de suprăncordare, englezii au fost din ce în ce mai rapizi, mai puternici, mai calmi, mai echilibraţi. În titanica încleştare din finală, pe lîngă superioritatea tactică, englezii s-au detaşat de adversarii lor prin oţelul nervilor (au fost conduşi cu 1—0, au fost egalaţi în min. 90) şi printr-o rezistenţă superioară faţă de oboseală.

ANTRENORUL ŞI JUCĂTORII

Echipa Angliei a fost pregătită de către ALF RAMSEY. Capacitatea şi dimensiunea personalităţii sale trebuie în cele din urmă apreciate şi cunoscute. A crezut ca un fanatic în victoria echipei sale. A rezistat în primele zile ale C.M. unor atacuri furibunde din partea presei şi a unor tehnicieni, ceea ce dovedeşte o incontestabilă tărie de caracter. A pompat jucătorilor săi cantităţi masive de optimism, de calm şi de răbdare. A cedat o singură dată, cînd după jocul cu Argentina şi-a insultat adversarii, dar ulterior a re-

(Continuare în pag. 12)

France — Football: „BOBBY MOORE, PRINCE DE WEMBLEY"

„Bobby Moore, mijlocaşul strălucitor care a condus la triumf pe West Ham în „Cupa Cupelor" a redevenit prinţul Wembley-ului, apărătorul atletic, impresionant prin usurinţa şi calmul cu care l-a făcut şah-mat pe Seeler, dar Moore a fost în acelaşi timp cel care a relansat mingea şi a contraatacat pătrunzător, cu pase lungi, de o mare precizie, care au prins permanent apărarea adversarilor pe picior greşit".

1966 1967

PROGRAMUL TURULUI CAMPIONATULUI

C A T E G O R I A C

SERIA EST

ETAPA I, DUMINICĂ 28 AUGUST 1966

Locomotiva Iași — Unirea Focșani
Ancora Galați — Victoria Roman
Rapid Mizil — Textila Buhuși
Metalul Rădăuți — Foresta Fălticeni
Flamura roșie Tecuci — Petrolul Moinești
Gloria Bîrlad — Gloria C.F.R. Galați
Metalul Buzău — Minobrad Vatra Dornei

ETAPA A II-A, DUMINICĂ 4 SEPTEMBRIE 1966

Foresta Fălticeni — Ancora Galați
Unirea Focșani — Flamura roșie Tecuci
Minobrad Vatra Dornei — Gloria Bîrlad
Victoria Roman — Rapid Mizil
Textila Buhuși — Metalul Buzău
Petrolul Moinești — Metalul Rădăuți
Gloria CFR Galați — Locomotiva Iași

ETAPA A III-A, DUMINICĂ 11 SEPTEMBRIE 1966

Metalul Rădăuți — Gloria Bîrlad
Foresta Fălticeni — Victoria Roman
Ancora Galați — Flamura roșie Tecuci
Petrolul Moinești — Locomotiva Iași
Unirea Focșani — Gloria CFR Galați
Minobrad Vatra Dornei — Textila Buhuși
Metalul Buzău — Rapid Mizil

ETAPA A IV-A, DUMINICĂ 18 SEPTEMBRIE 1966

Metalul Buzău — Petrolul Moinești
Flamura roșie Tecuci — Metalul Rădăuți
Rapid Mizil — Foresta Fălticeni
Gloria CFR Galați — Minobrad Vatra Dornei
Textila Buhuși — Ancora Galați
Gloria Bîrlad — Unirea Focșani
Locomotiva Iași — Victoria Roman

ETAPA A V-A, DUMINICĂ 25 SEPTEMBRIE 1966

Victoria Roman — Textila Buhuși
Foresta Fălticeni — Petrolul Moinești
Ancora Galați — Gloria CFR Galați
Gloria Bîrlad — Locomotiva Iași
Unirea Focșani — Metalul Buzău
Minobrad Vatra Dornei — Metalul Rădăuți
Flamura roșie Tecuci — Rapid Mizil

ETAPA A VI-A, DUMINICĂ 2 OCTOMBRIE 1966

Rapid Mizil — Gloria CFR Galați
Metalul Rădăuți — Metalul Buzău
Victoria Roman — Flamura roșie Tecuci
Ancora Galați — Unirea Focșani
Locomotiva Iași — Foresta Fălticeni
Petrolul Moinești — Minobrad Vatra Dornei
Textila Buhuși — Gloria Bîrlad
Petrolul Moinești — Locomotiva Iași
Unirea Focșani — Gloria CFR Galați
Minobrad Vatra Dornei — Textila Buhuși
Metalul Buzău — Rapid Mizil

ETAPA A IV-A, DUMINICĂ 18 SEPTEMBRIE 1966

Metalul Buzău — Petrolul Moinești
Flamura roșie Tecuci — Metalul Rădăuți
Rapid Mizil — Foresta Fălticeni
Gloria CFR Galați — Minobrad Vatra Dornei
Textila Buhuși — Ancora Galați
Gloria Bîrlad — Unirea Focșani
Locomotiva Iași — Victoria Roman

ETAPA A V-A, DUMINICĂ 25 SEPTEMBRIE 1966

Victoria Roman — Textila Buhuși
Foresta Fălticeni — Petrolul Moinești
Ancora Galați — Gloria CFR Galați
Gloria Bîrlad — Locomotiva Iași
Unirea Focșani — Metalul Buzău
Minobrad Vatra Dornei — Metalul Rădăuți
Flamura roșie Tecuci — Rapid Mizil

ETAPA A VI-A, DUMINICĂ 2 OCTOMBRIE 1966

Rapid Mizil — Gloria CFR Galați
Metalul Rădăuți — Metalul Buzău
Victoria Roman — Flamura roșie Tecuci
Ancora Galați — Unirea Focșani
Locomotiva Iași — Foresta Fălticeni
Petrolul Moinești — Minobrad Vatra Dornei
Textila Buhuși — Gloria Bîrlad

ETAPA a VII-a, DUMINICĂ 9 OCTOMBRIE 1966

Flamura roșie Tecuci — Locomotiva Iași
Gloria CFR Galați — Foresta Fălticeni
Unirea Focșani — Metalul Rădăuți
Minobrad Vatra Dornei — Rapid Mizil
Gloria Bîrlad — Victoria Roman
Petrolul Moinești — Textila Buhuși
Metalul Buzău — Ancora Galați

ETAPA A VIII-A, DUMINICĂ 23 OCTOMBRIE 1966

Ancora Galați — Petrolul Moinești
Locomotiva Iași — Minobrad Vatra Dornei
Flamura roșie Tecuci — Gloria CFR Galați
Foresta Fălticeni — Unirea Focșani
Metalul Rădăuți — Textila Buhuși
Rapid Mizil — Gloria Bîrlad
Victoria Roman — Metalul Buzău

ETAPA A IX-A, DUMINICĂ 30 OCTOMBRIE 1966

Minobrad Vatra Dornei — Foresta Fălticeni
Textila Buhuși — Flamura roșie Tecuci
Gloria Bîrlad — Metalul Buzău
Gloria CFR Galați — Metalul Rădăuți
Unirea Focșani — Rapid Mizil
Petrolul Moinești — Victoria Roman
Locomotiva Iași — Ancora Galați

ETAPA A X-A, DUMINICĂ 13 NOIEMBRIE 1966

Metalul Buzău — Locomotiva Iași
Petrolul Moinești — Unirea Focșani
Rapid Mizil — Metalul Rădăuți
Ancora Galați — Gloria Bîrlad
Victoria Roman — Gloria CFR Galați
Foresta Fălticeni — Textila Buhuși
Minobrad Vatra Dornei — Flamura roșie Tecuci

ETAPA a XI-A, DUMINICĂ 20 NOIEMBRIE 1966

Gloria Bîrlad — Petrolul Moinești
Metalul Rădăuți — Ancora Galați
Flamura roșie Tecuci — Foresta Fălticeni
Locomotiva Iași — Rapid Mizil
Textila Buhuși — Unirea Focșani
Victoria Roman — Minobrad Vatra Dornei
Gloria C.F.R. Galați — Metalul Buzău

ETAPA A XII-A, DUMINICĂ 27 NOIEMBRIE 1966

Metalul Buzău — Flamura roșie Tecuci
Gloria Bîrlad — Foresta Fălticeni
Ancora Galați — Rapid Mizil
Metalul Rădăuți — Victoria Roman
Petrolul Moinești — Gloria C.F.R. Galați
Textila Buhuși — Locomotiva Iași
Unirea Focșani — Minobrad Vatra Dornei

ETAPA A XIII-A, DUMINICĂ 4 DECEMBRIE 1966

Gloria C.F.R. Galați — Textila Buhuși
Victoria Roman — Unirea Focșani
Flamura roșie Tecuci — Gloria Bîrlad
Minobrad Vatra Dornei — Ancora Galați
Locomotiva Iași — Metalul Rădăuți
Foresta Fălticeni — Metalul Buzău
Rapid Mizil — Petrolul Moinești

SERIA SUD

ETAPA I, DUMINICĂ 28 AUGUST 1966

Tehnometal București — Progresul Corabia
Electrica Constanța — C.F.R. Roșiori
I.M.U. Medgidia — Metalul Tîrgoviște
Oltul Sf. Gheorghe — S. N. Oltenița
Dunărea Giurgiu — Electrica Fieni
Muscelul Cîmpulung — Portul Constanța
Stuful Tulcea — Flacăra roșie București

ETAPA A II-A, DUMINICĂ 4 SEPTEMBRIE 1966

S.N. Oltenița — Stuful Tulcea
Portul Constanța — Tehnometal București
Progresul Corabia — Electrica Constanța
Metalul Tîrgoviște — Muscelul Cîmpulung
Flacăra roșie București — Oltul Sf. Gheorghe
Electrica Fieni — I.M.U. Medgidia
C.F.R. Roșiori — Dunărea Giurgiu

ETAPA A III-A, DUMINICĂ 11 SEPTEMBRIE 1966

Electrica Constanța — Portul Constanța
I.M.U. Medgidia — Dunărea Giurgiu
Tehnometal București — Flacăra roșie Buc.
S.N. Oltenița — Electrica Fieni
C.F.R. Roșiori — Muscelul Cîmpulung
Metalul Tîrgoviște — Oltul Sf. Gheorghe
Progresul Corabia — Stuful Tulcea

ETAPA A IV-A, DUMINICĂ 18 SEPTEMBRIE 1966

Stuful Tulcea — I.M.U. Medgidia
Muscelul Cîmpulung — S.N. Oltenița
Dunărea Giurgiu — Portul Constanța
Electrica Constanța — Flacăra roșie Buc.
Oltul Sf. Gheorghe — Progresul Corabia
Tehnometal București — C.F.R. Roșiori
Electrica Fieni — Metalul Tîrgoviște

ETAPA A V-A, DUMINICĂ 25 SEPTEMBRIE 1966

Flacăra roșie București — Metalul Tîrgoviște
Dunărea Giurgiu — Progresul Corabia
C.F.R. Roșiori — S.N. Oltenița
Portul Constanța — Stuful Tulcea
Electrica Fieni — Electrica Constanța
Oltul Sf. Gheorghe — Muscelul Cîmpulung
I.M.U. Medgidia — Tehnometal București

ETAPA A VI-A, DUMINICĂ 2 OCTOMBRIE 1966

Muscelul Cîmpulung — Electrica Fieni
Metalul Tîrgoviște — C.F.R. Roșiori
Progresul Corabia — Flacăra roșie Buc.
S.N. Oltenița — Dunărea Giurgiu
Tehnometal București — Stuful Tulcea
I.M.U. Medgidia — Electrica Constanța
Portul Constanța — Oltul Sf. Gheorghe

ETAPA A VII-A, DUMINICĂ 9 OCTOMBRIE 1966

Progresul Corabia — I.M.U. Medgidia
Electrica Fieni — Flacăra roșie București
Dunărea Giurgiu — Metalul Tîrgoviște
Tehnometal București — Muscelul Cîmpulung
C.F.R. Roșiori — Portul Constanța
Stuful Tulcea — Oltul Sf. Gheorghe
Electrica Constanța — S.N. Oltenița

ETAPA A VIII-A, DUMINICĂ 23 OCTOMBRIE 1966

Oltul Sf. Gheorghe — C.F.R. Roșiori
Muscelul Cîmpulung — Dunărea Giurgiu
Portul Constanța — I.M.U. Medgidia
Stuful Tulcea — Electrica Constanța
Metalul Tîrgoviște — Tehnometal București
Flacăra roșie București — S.N. Oltenița
Electrica Fieni — Progresul Corabia

ETAPA A IX-A, DUMINICĂ 30 OCTOMBRIE 1966

Dunărea Giurgiu — Stuful Tulcea
Electrica Constanța — Metalul Tîrgoviște
S.N. Oltenița — Tehnometal București
I.M.U. Medgidia — Muscelul Cîmpulung
Oltul Sf. Gheorghe — Electrica Fieni
Progresul Corabia — C.F.R. Roșiori
Flacăra roșie București — Portul Constanța

ETAPA A X-A, DUMINICĂ 13 NOIEMBRIE 1966

Tehnometal București — Electrica Constanța
Portul Constanța — Electrica Fieni
C.F.R. Roșiori — Flacăra roșie București
Stuful Tulcea — Metalul Tîrgoviște
Muscelul Cîmpulung — Progresul Corabia
Dunărea Giurgiu — Oltul Sf. Gheorghe
S.N. Oltenița — I.M.U. Medgidia

ETAPA A XI-A, DUMINICĂ 20 NOIEMBRIE 1966

Flacăra roșie București — Dunărea Giurgiu
Progresul Corabia — S.N. Oltenița
Electrica Constanța — Muscelul Cîmpulung
I.M.U. Medgidia — C.F.R. Roșiori
Metalul Tîrgoviște — Portul Constanța
Electrica Fieni — Stuful Tulcea
Oltul Sf. Gheorghe — Tehnometal București

ETAPA A XII-A, DUMINICĂ 27 NOIEMBRIE 1966

S.N. Oltenița — Portul Constanța
I.M.U. Medgidia — Oltul Sf. Gheorghe
C.F.R. Roșiori — Stuful Tulcea
Electrica Constanța — Dunărea Giurgiu
Tehnometal București — Electrica Fieni
Muscelul Cîmpulung — Flacăra roșie Buc.
Progresul Corabia — Metalul Tîrgoviște

ETAPA A XIII-A, DUMINICĂ 4 DECEMBRIE 1966

Electrica Fieni — C.F.R. Roșiori
Stuful Tulcea — Muscelul Cîmpulung
Metalul Tîrgoviște — S.N. Oltenița
Flacăra roșie București — I.M.U. Medgidia
Portul Constanța — Progresul Corabia
Dunărea Giurgiu — Tehnometal București
Oltul Sf. Gheorghe — Electrica Constanța

SERIA VEST

ETAPA I, DUMINICĂ 28 AUGUST 1966

Metalul Hunedoara — Electroputere Craiova
Metalul Tr. Severin — Victoria Călan
Minerul Anina — Tractorul Brașov
Chimia Făgăraș — Victoria Tg. Jiu
A.S.A. Sibiu — C.F.R. Caransebeș
Aurul Zlatna — Progresul Strehaia
Autorapid Craiova — Minerul Deva

ETAPA A II-A, DUMINICĂ 4 SEPTEMBRIE 1966

C.F.R. Caransebeș — Minerul Anina
Minerul Deva — Metalul Hunedoara
Electroputere Craiova — Metalul Tr. Severin
Victoria Călan — Aurul Zlatna
Progresul Strehaia — Chimia Făgăraș
Tractorul Brașov — Autorapid Craiova
Victoria Tg. Jiu — A.S.A. Sibiu

ETAPA A III-A, DUMINICĂ 11 SEPTEMBRIE 1966

Aurul Zlatna — Minerul Deva
Progresul Strehaia — Electroputere Craiova
A.S.A. Sibiu — Minerul Anina
Metalul Tr. Severin — Metalul Hunedoara
Autorapid Craiova — Victoria Tg. Jiu
Victoria Călan — C.F.R. Caransebeș
Chimia Făgăraș — Tractorul Brașov

ETAPA A IV-A, DUMINICĂ 18 SEPTEMBRIE 1966

Chimia Făgăraș — A.S.A. Sibiu
Minerul Deva — Victoria Tg. Jiu
C.F.R. Caransebeș — Metalul Tr. Severin
Electroputere Craiova — Autorapid Craiova
Tractorul Brașov — Progresul Strehaia
Metalul Hunedoara — Aurul Zlatna
Minerul Anina — Victoria Călan

ETAPA A V-A, DUMINICĂ 25 SEPTEMBRIE 1966

Metalul Tr. Severin — Autorapid Craiova
A.S.A. Sibiu — Victoria Călan
Progresul Strehaia — Minerul Anina
Metalul Hunedoara — C.F.R. Caransebeș
Victoria Tg. Jiu — Aurul Zlatna
Electroputere Craiova — Tractorul Brașov
Minerul Deva — Chimia Făgăraș

ETAPA A VI-A, DUMINICĂ 2 OCTOMBRIE 1966

Minerul Anina — Minerul Deva
Autorapid Craiova — Progresul Strehaia
C.F.R. Caransebeș — Tractorul Brașov
Aurul Zlatna — A.S.A. Sibiu
Chimia Făgăraș — Electroputere Craiova
Metalul Tr. Severin — Victoria Tg. Jiu
Victoria Călan — Metalul Hunedoara

ETAPA A VII-A, DUMINICĂ 9 OCTOMBRIE 1966

Progresul Strehaia — Metalul Tr. Severin
Minerul Deva — Victoria Călan
Autorapid Craiova — Chimia Făgăraș
Minerul Anina — Metalul Hunedoara
Tractorul Brașov — A.S.A. Sibiu
Aurul Zlatna — C.F.R. Caransebeș
Victoria Tg. Jiu — Electroputere Craiova

ETAPA A VIII-A, DUMINICĂ 23 OCTOMBRIE 1966

Victoria Călan — Tractorul Brașov
Electroputere Craiova — Aurul Zlatna
A.S.A. Sibiu — Minerul Deva
Victoria Tg. Jiu — Progresul Strehaia
Metalul Tr. Severin — Minerul Anina
C.F.R. Caransebeș — Autorapid Craiova

ETAPA A IX-A, DUMINICĂ 30 OCTOMBRIE 1966

Aurul Zlatna — Autorapid Craiova
Tractorul Brașov — Victoria Tg. Jiu
Progresul Strehaia — Metalul Hunedoara
Electroputere Craiova — Minerul Anina
A.S.A. Sibiu — Metalul Tr. Severin
Minerul Deva — C.F.R. Caransebeș
Chimia Făgăraș — Victoria Călan

ETAPA A X-A, DUMINICĂ 13 NOIEMBRIE 1966

Victoria Tg. Jiu — Victoria Călan
Metalul Tr. Severin — Aurul Zlatna
Autorapid Craiova — A.S.A. Sibiu
C.F.R. Caransebeș — Progresul Strehaia
Minerul Anina — Chimia Făgăraș
Metalul Hunedoara — Tractorul Brașov
Minerul Deva — Electroputere Craiova

ETAPA A XI-A, DUMINICĂ 20 NOIEMBRIE 1966

Electroputere Craiova — C.F.R. Caransebeș
Progresul Strehaia — Minerul Deva
Minerul Anina — Victoria Tg. Jiu
Victoria Călan — Autorapid Craiova
Tractorul Brașov — Metalul Tr. Severin
Chimia Făgăraș — Aurul Zlatna
Metalul Hunedoara — A.S.A. Sibiu

ETAPA A XII-A, DUMINICĂ 27 NOIEMBRIE 1966

Minerul Deva — Tractorul Brașov
A.S.A. Sibiu — Electroputere Craiova
Victoria Călan — Progresul Strehaia
Aurul Zlatna — Minerul Anina
Victoria Tg. Jiu — C.F.R. Caransebeș
Autorapid Craiova — Metalul Hunedoara
Chimia Făgăraș — Metalul Tr. Severin

ETAPA A XIII-A, DUMINICĂ 4 DECEMBRIE 1966

C.F.R. Caransebeș — Chimia Făgăraș
Metalul Tr. Severin — Minerul Deva
Electroputere Craiova — Victoria Călan
Metalul Hunedoara — Victoria Tg. Jiu
Minerul Anina — Autorapid Craiova
Tractorul Brașov — Aurul Zlatna
Progresul Strehaia — A.S.A. Sibiu

SERIA NORD

ETAPA I, DUMINICĂ 28 AUGUST 1966

Medicina Cluj — Soda Ocna Mureș
Minerul Bihor — Faianța Sighișoara
Sătmăreana Satu Mare — Arieșul Turda
A.S. Aiud — Chimica Tîrnăveni
Metalul Copșa Mică — Recolta Carei
Progresul Reghin — Minerul Baia Sprie
Olimpia Oradea — Steaua roșie Salonta

ETAPA A II-A, DUMINICĂ 4 SEPTEMBRIE 1966

Chimica Tîrnăveni — Progresul Reghin
Soda Ocna Mureș — Metalul Copșa Mică
Faianța Sighișoara — Medicina Cluj
Minerul Baia Sprie — Olimpia Oradea
Arieșul Turda — A. S. Aiud
Steaua roșie Salonta — Minerul Bihor
Recolta Carei — Sătmăreana Satu Mare

ETAPA A III-A, DUMINICĂ 11 SEPTEMBRIE 1966

Metalul Copșa Mică — Faianța Sighișoara
Progresul Reghin — Medicina Cluj
Minerul Bihor — Olimpia Oradea
Arieșul Turda — Recolta Carei
Minerul Baia Sprie — Sătmăreana Satu Mare
A. S. Aiud — Soda Ocna Mureș
Steaua roșie Salonta — Chimica Tîrnăveni

ETAPA A IV-A, DUMINICĂ 18 SEPTEMBRIE 1966

Recolta Carei — A.S. Aiud
Chimica Tîrnăveni — Minerul Bihor
Soda Ocna Mureș — Steaua roșie Salonta
Sătmăreana Satu Mare — Progresul Reghin
Medicina Cluj — Arieșul Turda
Olimpia Oradea — Metalul Copșa Mică
Faianța Sighișoara — Minerul Baia Sprie

ETAPA A V-A, DUMINICĂ 25 SEPTEMBRIE 1966

Sătmăreana Satu Mare — Steaua roșie Salonta
Progresul Reghin — Metalul Copșa Mică
Medicina Cluj — Olimpia Oradea
Arieșul Turda — Faianța Sighișoara
Soda Ocna Mureș — Recolta Carei
Chimica Tîrnăveni — Minerul Baia Sprie
Minerul Bihor — A. S. Aiud

ETAPA A VI-A, DUMINICĂ 2 OCTOMBRIE 1966

Minerul Baia Sprie — Minerul Bihor
Arieșul Turda — Soda Ocna Mureș
Metalul Copșa Mică — Chimica Tîrnăveni
Steaua roșie Salonta — Recolta Carei
Faianța Sighișoara — Sătmăreana Satu Mare
A. S. Aiud — Medicina Cluj
Olimpia Oradea — Progresul Reghin

ETAPA A VII-A, DUMINICĂ 9 OCTOMBRIE 1966

Chimica Tîrnăveni — Olimpia Oradea
Progresul Reghin — A.S. Aiud
Minerul Bihor — Medicina Cluj
Soda Ocna Mureș — Faianța Sighișoara
Recolta Carei — Minerul Baia Sprie
Sătmăreana Satu Mare — Metalul Copșa Mică
Steaua roșie Salonta — Arieșul Turda

ETAPA A VIII-A, DUMINICĂ 23 OCTOMBRIE 1966

Metalul Copșa Mică — Steaua roșie Salonta
Minerul Bihor — Recolta Carei
Olimpia Oradea — A. S. Aiud
Arieșul Turda — Chimica Tîrnăveni
Faianța Sighișoara — Progresul Reghin
Minerul Baia Sprie — Soda Ocna Mureș
Medicina Cluj — Sătmăreana Satu Mare

ETAPA A IX-A, DUMINICĂ 30 OCTOMBRIE 1966

Recolta Carei — Medicina Cluj
Faianța Sighișoara — Olimpia Oradea
Steaua roșie Salonta — Minerul Baia Sprie
Soda Ocna Mureș — Chimica Tîrnăveni
Progresul Reghin — Minerul Bihor
A. S. Aiud — Sătmăreana Satu Mare
Metalul Copșa Mică — Arieșul Turda

ETAPA A X-A, DUMINICĂ 13 NOIEMBRIE 1966

Minerul Baia Sprie — Arieșul Turda
Sătmăreana Satu Mare — Minerul Bihor
Chimica Tîrnăveni — Faianța Sighișoara
A. S. Aiud — Steaua roșie Salonta
Progresul Reghin — Recolta Carei
Medicina Cluj — Metalul Copșa Mică
Olimpia Oradea — Soda Ocna Mureș

ETAPA A XI-A, DUMINICĂ 20 NOIEMBRIE 1966

Minerul Bihor — Soda Ocna Mureș
Recolta Carei — Chimica Tîrnăveni
Metalul Copșa Mică — Minerul Baia Sprie
Arieșul Turda — Progresul Reghin
Faianța Sighișoara — A. S. Aiud
Olimpia Oradea — Sătmăreana Satu Mare
Medicina Cluj — Steaua roșie Salonta

ETAPA A XII-A, DUMINICĂ 27 NOIEMBRIE 1966

Steaua roșie Salonta — Faianța Sighișoara
Minerul Baia Sprie — Medicina Cluj
Recolta Carei — Olimpia Oradea
Chimica Tîrnăveni — Sătmăreana Satu Mare
Arieșul Turda — Minerul Bihor
Metalul Copșa Mică — A. S. Aiud
Soda Ocna Mureș — Progresul Reghin

ETAPA A XIII-A, DUMINICĂ 4 DECEMBRIE 1966

Medicina Cluj — Chimica Tîrnăveni
Olimpia Oradea — Arieșul Turda
Sătmăreana Satu Mare — Soda Ocna Mureș
A.S. Aiud — Minerul Baia Sprie
Progresul Reghin — Steaua roșie Salonta
Faianța Sighișoara — Recolta Carei
Minerul Bihor — Metalul Copșa Mică

EXERCIȚII COMPLEXE ȘI COMBINATE ÎN ANTRENAMENTUL FOTBALIȘTILOR

Cît aleargă un fotbalist în timpul unui meci? Iată o întrebare care a preocupat multă vreme pe antrenori și specialiști, pentru că, în funcție de distanța parcursă, de intensitatea cu care se aleargă pe anumite distanțe, fotbalistul trebuie pregătit ca atare. In general, s-a stabilit că un fotbalist aleargă într-un meci o distanță care variază între 3 000 m și 5 000 m. S-a constatat de asemenea că un jucător aleargă uneori de 120—150 ori într-un meci, dar marea majoritate a acestor alergări o constituie sprinturile scurte de 10—15 metri și de multe ori (cînd este vorba de deposedări de balon, de pasele la intercepție) jucătorul efectuează sprinturi de numai cîțiva metri.

In aceste sprinturi scurte constă dificultățile pe care le întîmpină un fotbalist. In timpul jocului, el nu aleargă într-un tempo obișnuit, ca un atlet alergător, de pildă, ci folosește alergarea numai ca un mijloc pentru a ajunge în posesia balonului, pentru a fi mai rapid decît adversarul său etc. *Deci, în timp ce un atlet trebuie să fie atent numai la ritmul său de alergare, fotbalistului i se cer o sumedenie de alte calități. El trebuie să gîndească în timpul alergării, să rezolve în cele mai bune condițiuni misiunea pe care o are de îndeplinit în acel sprint; să conducă bine balonul, să paseze, să șuteze la poartă cu precizie, să-și deposedeze adversarul de balon etc.*

Iată de ce, în timpul antrenamentului, exercițiile complexe, combinate sînt cu mult mai utile decît alergările simple. *Prin îmbinarea unor exerciții se ajunge la scopul dorit: mărirea capacității fizice a jucătorului și deprinderea ca el să gîndească tactic.*

Iată două exerciții deosebit de utile care pot fi folosite cu succes de jucători la antrenament:

1. Se alcătuiesc 4 grupe de cîte 3 jucători, care se așază după cum urmează: două grupe ocupă cîte un loc la marginea liniei din mijlocul terenului, iar celelalte două grupe se așază simetric pe linia de 16 metri. Grupele joacă balonul în diagonală în felul următor: după ce un jucător execută pasa unui jucător din grupa cealaltă, el se deplasează într-o viteză maximă în grupa spre care a executat pasa. Astfel, în permanență, în fiecare grupă, prin schimburile de locuri rămîn cîte 3 jucători. PASA TREBUIE EXECUTATĂ CU CEA MAI MARE PRECIZIE (ca în timpul jocului) SPRINTUL DE CIRCA 40 DE METRI TREBUIE FĂCUT DE ASEMENEA CU MAXIMUM DE EFORT IAR PAUZELE SĂ FIE CÎT MAI SCURTE. Intr-o ședință de antrenament se repetă de 6—7 ori. (Figura nr. 1).

2. De cele mai multe ori, balonul degajat de portar, și care trece de regulă de mijlocul terenului, este interceptat la întîmplare, de obicei cu capul, de jucători. Care sînt acești jucători? Ei pot fi din echipa portarului, sau din formația adversă. La o asemenea distanță nu poate fi vorba de o pasă precisă ci mai mult de îndeminarea jucătorilor care-și dispută în acel moment balonul. PENTRU A AJUNGE ÎN POSESIA BALONULUI EXPEDIAT DE PORTAR, SE RECOMANDĂ UN ANTRENAMENT SPECIAL.

Unul din atacanți, după cum se vede și în figura nr. 2, trage la poartă. Portarul degajează lung, spre centrul terenului. In acest moment, sprintează spre minge o grupă alcătuită din trei jucători, postați pe linia de 16 metri din terenul advers. Jucătorii se îndreaptă spre centru pentru a ajunge în posesia balonului, înainte ca acesta să atingă gazonul. *Lupta pentru balon se va da deci între trei jucători, presupunînd că în acest fel faza seamănă cu o situație de joc. După ce unul din jucători a ajuns în posesia balonului, el va trebui să paseze cu precizie jucătorului care se află postat în fața porții. Și faza se repetă din nou, cu alți trei jucători care pornesc în viteză din terenul advers. Pentru a da interes acestui „joc", antrenorul va premia grupa și jucătorul care a terminat „lecția" în cele mai bune condițiuni. Antrenorul va avea în vedere felul și intensitatea cu care s-a alergat după balon, cum a fost reluată mingea cu capul, apoi stopată și felul cum s-a executat pasa la jucătorul aflat în fața portarului. De asemenea, va decide și timpul cel mai scurt în care s-a efectuat exercițiul.*

Prin urmare, aceste exerciții urmăresc în primul rînd pregătirea fizică a jucătorilor, dar și obișnuirea lor cu balonul, în condiții cît mai apropiate de fazele de joc.

(„După „Der Fussball Trainer")

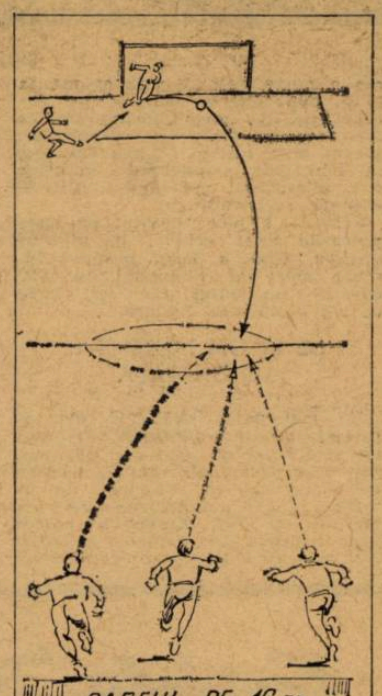

FIGURA 2

CUM JOACĂ STRASBOURG?

Iată modul de așezare pe teren a jucătorilor echipei R. C. Strasbourg, viitorul adversar al reprezentantei noastre în „Cupa cupelor", Steaua. Numele jucătorilor notați

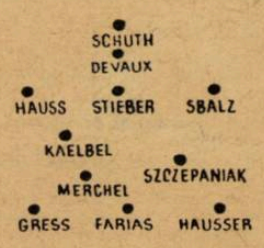

pe această schemă sînt cele din formația prezentată în sezonul 1965 — 66, deci apar și cele ale unor jucători care s-au transferat la alte cluburi (Gress) sau despre care se vorbește că vor părăsi echipa alsaciană (Devaux și Szczepaniak).

Sfaturi pentru voi, TINERI FOTBALIȘTI

CÎT ANTRENAMENT SĂ FACEM?

de ȘTEFAN STĂNCULESCU
antrenor la clubul Dinamo 4 București

Ca să ajungeți excelenți tehnicieni, trebuie să exersați mult, chiar zilnic. Așa au făcut toți marii noștri fotbaliști, ca Ozon, Petschovski, Apolzan, Voinescu și alții.

Mulți dintre voi nu aveți această posibilitate; este totuși necesar să faceți cel puțin trei antrenamente pe săptămînă, în afară de meciul de la sfîrșitul săptămînii.

Trebuie să vă antrenați cu mingea, deoarece puteți lucra în același timp și tehnic și fizic, prin executarea procedeelor tehnice din mișcarea permanentă.

Cei care nu au totdeauna posibilitatea de a face antrenament la echipe, este bine să-și găsească un spațiu mic, adecvat, pentru a se pregăti cu exerciții simple pentru dezvoltarea „simțului mingii" (jonglerie din mișcarea cu piciorul și cu capul, preluări, amortizarea și lovirea mingii, cu piciorul și cu capul, în doi). Vă va surprinde poate felul cum, printr-un antrenament simplu de o jumătate de oră, cu schimb de pase în trei din mișcare, se îmbunătățește tehnica de executare a paselor în timpul jocului. Dacă lucrați serios veți vedea cît contează aceste 30 de minute de antrenament în jocul vostru. Cu condiția însă să le executați în mod regulat. Aduceți-vă aminte că *ceea ce contează este conținutul antrenamentului.* Dacă vreți să cîștigați în viteză, trebuie să faceți un efort pentru a vă mișca repede către minge; dacă vreți să fiți buni în schimbarea vitezei, atunci trebuie să munciți la fel de mult ca și la modurile cum veți folosi mișcarea înșelătoare pentru a putea juca mai bine mingea.

Șutul vostru va deveni puternic și precis dacă veți lovi treptat mai tare, de fiecare dată cînd exersați trasul la poartă.

Dacă începeți să învățați un procedeu, perseverați pînă cînd realizați un progres real și numai după aceea treceți la altul.

Antrenamentul de unul singur

Este de preferat să vă antrenați cu alți prieteni decît singuri, dar dacă nu aveți timp, puteți lucra și singuri, concentrîndu-vă asupra diferitelor exerciții pentru a vă îmbunătăți tehnica individuală și pregătirea fizică.

Va fi poate nevoie să alegeți unele exerciții la condițiile existente (spațiu, parteneri de joc etc.). Iată mai jos cîteva mai importante:

1. Pase continui cu „șiretul" la perete, la distanțe ce variază între 3—10 m.

2. Jucarea mingii cu capul. Mingea va sări la diferite înălțimi; săritură și amortizarea ei pe frunte.

3. Dezvoltarea simțului mingii, jucînd-o cu șiretul, cu coapsa, pieptul și capul, în permanentă mișcare sau ușoară alergare.

4. Aruncarea mingii în sus și aducerea ei la pămînt, folosind stopul pe piept, coapsă sau picior.

5. Joc combinat cu capul și piciorul. Loviți de două ori cu capul, o lăsați să cadă la pămînt, apoi o loviți cu piciorul de două ori, din nou cu capul. Repetați exercițiul, schimbînd piciorul.

6. Aruncați mingea în sus, apoi faceți o întoarcere și trageți voleu sau drop-gol, pe jos, la un perete.

7. Incercați să alergați cu mingea la picior, schimbînd viteza, direcția, făcînd fente, pas lateral în perete și apoi preluare. La urmă, începeți, alergați ușor cu mingea, exersînd din alergare diferite „jonglerii".

8. Alergați cu mingea la picior, împingînd-o cu șiretul exterior, cel puțin 20 m. în tempo ușor, urmate de 30 m. în ritm rapid, 30 m. ușor, 45—50 m. alergare ușoară cu exerciții de respirație.

Dacă vă simțiți puțin obosiți, faceți un scurt repaus, apoi reîncepeți cu alternarea vitezei, cu alergare ușoară, tot timpul cu mingea la picior, apoi căutați să terminați cu un sprint lung, rapid.

Repetați acest exercițiu de 3 ori.

9. Aruncați mingea în sus cu boltă, în față, apoi preluați-o lateral cu exteriorul, schimbînd direcția și mărind viteza de alergare.

10. Aruncați ușor mingea cu mîinile peste cap, apoi întoarceți-vă scurt și loviți-o cu piciorul, trecînd-o din nou peste cap.

Articolul 10 — marcarea unui gol

„In afară de excepțiile prevăzute în regulament, un gol este marcat atunci cînd mingea va fi depășit în întregime linia de poartă printre stîlpi și pe sub bara transversală, fără să fi fost aruncată, purtată sau lovită cu mîna sau cu brațul de către un jucător al echipei atacante, cu excepția portarului care se găsește în interiorul propriei sale suprafețe de pedeapsă. Dacă bara transversală s-a deplasat dintr-o cauză oarecare în timpul partidei, arbitrul va acorda golul dacă, după aprecierea sa, mingea depășind linia de poartă ar fi trecut pe sub bară în cazul cînd ea rămînea în poziția normală.

Echipa care va marca cel mai mare număr de goluri, va fi cîștigătoare; dacă nu s-a marcat nici un gol sau dacă echipele au înscris același număr de goluri, jocul va fi declarat egal".

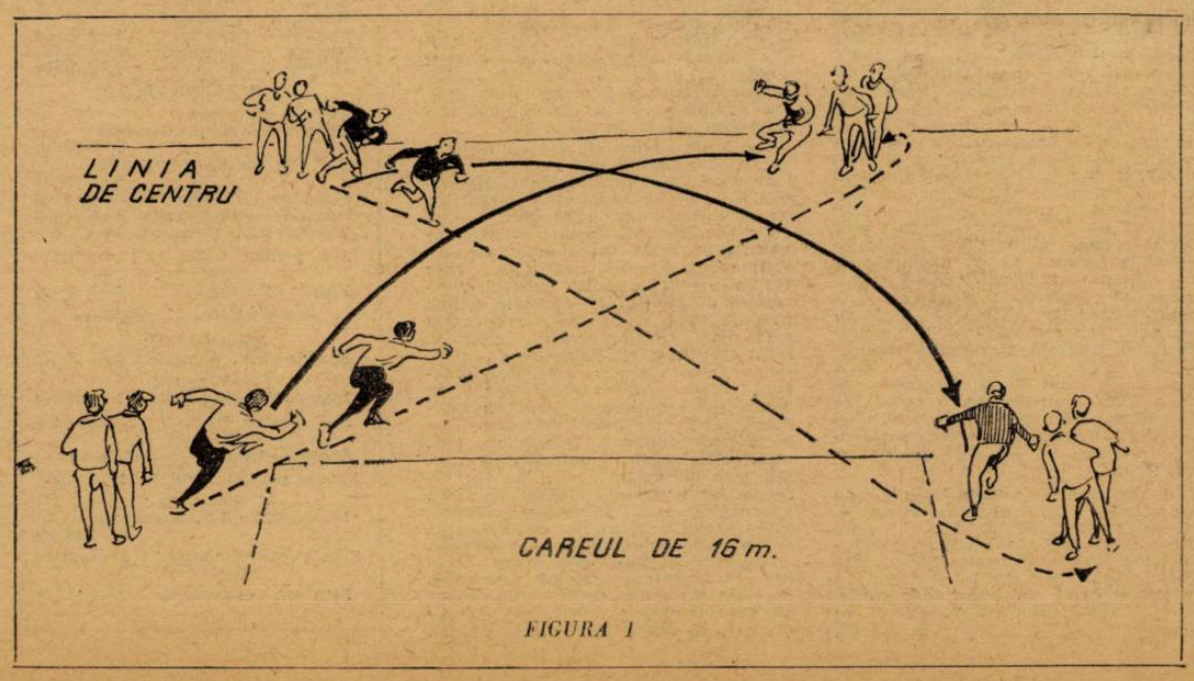

FIGURA 1

ARBITRII LA SFAT

Incepînd de joi, sala de festivități a clubului sportiv Dinamo va avea drept oaspeți pe arbitri, care se reunesc în cadrul unui simpozion pentru a lua în discuție o serie de probleme privind activitatea lor din sezonul de primăvară, precum și cea viitoare, în scopul unei continue îmbunătățiri a calității arbitrajelor.

Pe ordinea de zi a acestui simpozion figurează cîteva probleme de mare însemnătate pentru „cavalerii fluierului" din țara noastră, prezentate sub forma unor referate: Informare asupra arbitrajului în returul campionatului (A. Rădulescu și Vl. Grosu); Aplicarea justă a „legii avantajului" asigură cursivitate, spectaculozitate și echitate jocului (Ilie Drăghici); Reprimarea jocului brutal și folosirea forței fizice în mod regulamentar contribuie la dezvoltarea calitativă a fotbalului (Gr. Birsan) (JOI); Despre lovitura liberă indirectă și modul cum este acordată în prezent (C. Nițescu); Pregătirea psihică a arbitrilor, condiție esențială în prestarea unui arbitraj de calitate (Vl. Grosu și Ch. Manușaride); Jocul de fotbal și arbitrajul (N. Vilcov) (VINERI); Informare în legătură cu arbitrajele prestate la Campionatul mondial din Anglia, prezentată de specialiști români și arbitrii de peste hotare, invitați la acest simpozion (francezul P. Schwinte, italianul G. Adami, austriacul F. Marschall și bulgarul A. Stamatov) (SÎMBĂTĂ).

Cum se vede, prilej de discuții ample și rodnice, care — împreună cu referatele — pot duce la progrese substanțiale în arbitraj.

Vă prezentăm ANTRENORII ŞI FOTBALIŞTII EMERIŢI

Valeriu CĂLINOIU

Sînt, în Bucureşti, cartiere renumite prin „producţia" lor sportivă, ca să zicem aşa, „pe specific de ramură".

Parcul Domenii şi străzile din jurul său au dat zeci şi zeci de rugbişti. Explicaţia: vecinătatea stadionului Tineretului, cu cele 3 terenuri ale sale.

Jumătate din hocheiştii de azi ai Capitalei locuiesc în Vatra Luminoasă, în Balta Albă sau în blocurile de pe Bulevardul Muncii. Magnetul patinoarului...

Cît despre ce a dat „Oborul" în fotbal...

Dar mai e un cartier care a dat fotbalişti mulţi. Şi buni! Este partea de sud a Bucureştiului. Şoseaua Olteniţei, străzile din jurul ei, în special Împăratul Traian. Voinescu, Călinoiu, Titi Popescu, Cornel Simionescu, Pîrvu ş.a. fac parte din „producţia" fostului teren A.C.S.A. Au făcut aici primii paşi, de aici şi-au luat zborul spre marile echipe ale Capitalei şi ale ţării.

De terenul A.C.S.A. se leagă şi debutul lui Valeriu Călinoiu, din a cărui activitate sportivă vă prezentăm azi cîteva fragmente.

PRIMUL ANTRENOR: PETRE STEINBACH

S-a prezentat, în 1940, la un trial pentru copiii din cartier. Juca portar. Aproape un an — după ce a fost selecţionat — a apărat poarta echipei de copii Olimpia, dar lui Steinbach i s-a părut că puştiul ar fi mai bun în cîmp şi l-a trecut extrem stînga, post pe care a jucat în echipa de pitici a lui „Carmen". A trecut la juniorii aceleiaşi echipe, apoi la „Dragoş Vodă" (echipa cunoscutului „Nea Papalică"), iar în 1947 şi-a făcut debutul în categoria B, la Hunedoara, jucînd în continuare pe acelaşi post.

În 1942, Călinoiu joacă la „Distribuţia" şi după circa o jumătate de an, antrenorul echipei, N. Gorgorin, îl „unge" mijlocaş dreapta. Este postul care avea să-l consacre pe Călinoiu printre cei mai buni fotbalişti români de după război.

CĂLINOIU POVESTEŞTE...

„Era în 1949. Aveam 20 de ani. Am jucat pentru prima oară în categoria A, făcînd linie cu Pepelea, contra lui Ferar Cluj. L-am avut ca adversar direct pe actualul antrenor secund al echipei naţionale, Ştefan Covaci... .

După un an la Petrolul, am trecut la Dinamo Braşov, în categoria B. În ultima etapă a campionatului, sustineam un meci decisiv, cu Metalul, la Bucureşti. Cine cîştiga, promova în A! Era un meci îndîrjit. În minutul 90, i-am marcat lui Voinescu (pe atunci portarul echipei metalurgiste) şi le-am „suflat" promovarea. „Topică" mi-era prieten bun, din copilărie. După meci, am luat împreună tramvaiul 21 şi ne-am dus acasă. Locuiam unul lîngă altul şi trebuia să coborîm la aceeaşi staţie. În acest drum, Voinescu era numai nervi. Se întreba într-una cine i-a marcat golul. Eu tăceam chitic. Era aşa de agitat şi de supărat că n-aveam curaj să-i spun... Cînd am ajuns în cartier, m-am dat jos cu o staţie înaintea celei la care, de obicei, coboram împreună. După ce s-a închis uşa tramvaiului, i-am făcut semn, de jos, că eu i-am dat golul! Voinescu... să turbeze nu altceva!

Dar, apropo de Voinescu, mare portar...

În 1950 am trecut la Dinamo Bucureşti. Am jucat pînă în 1960 în această echipă, la care am cunoscut mari satisfacţii sportive. Prima a fost cucerirea titlului de campion în 1955. Cea de a doua a fost în 1957, cînd am primit titlul de «CEL MAI BUN FOTBALIST AL ANULUI». Şi, în fine, o satisfacţie aproape permanentă: aceea de a fi avut ca parteneri jucători de valoarea lui Băcuţ, Nicuşor, Suru, Barta, Ozon, Szőke, Ene I... Aici, la Dinamo, am jucat cele mai frumoase meciuri din activitatea mea competiţională internă, marile derbiuri Dinamo — C.C.A., în care — spre bucuria noastră — victoria ne revenea nouă, ca o... compensaţie pentru faptul că titlul revenea C.C.A.-ului".

JUCĂTOR MULTILATERAL

Călinoiu a fost, fără discuţie, ceea ce se cheamă un jucător complet: calităţi fizice deosebite, tehnică avansată (juca la fel de bine cu ambele picioare, iar lovitura lui de cap era renumită), gîndire tactică, putere de luptă.

De altfel, Călinoiu a avut aptitudini reale pentru atletism. Povesteşte el:

„În primii ani de activitate fotbalistică, făceam paralel şi atletism. Eram legitimat la clubul bucureştean „Victoria". Săream cu prăjina şi participam la curse de fond. Cu atletismul, era amuzant la Braşov. Săream la înălţime 1,75 m în echipament de fotbal. Antrenorul de la secţia de atletism, Coman, îmi făcea o curte teribilă, vrea să mă ia la el. După cîte un joc slab, mă duceam, pocăit: „Nea Comane, trec la atletism..." Duminica următoare, jucam bine, cîştigam. „Nea Comane, nu mai trec la atletism". În orice caz, atletismul m-a ajutat. Viteză, detentă, rezistenţă"...

Călinoiu a jucat absolut pe toate posturile unei echipe, în meciuri oficiale. Cînd a jucat portar? Într-un meci de campionat, în 1953, contra Progresului Bucureşti, după ce s-a accidentat Birtaşu...

DE 23 ORI ÎN ECHIPA NAŢIONALĂ A

Nu mai puţin strălucită este şi cariera lui internaţională. Debutul lui este legat de unul din cele mai frumoase jocuri ale echipei noastre naţionale, cel cu Ungaria, de la Turku, la J.O. din 1952, pe care l-am pierdut cu 1—2. Atunci a purtat pentru prima oară tricoul naţional. L-a avut ca adversar direct pe Puskas, care n-a marcat nici un gol în acel meci.

În continuare, titular ani la rînd, în linia de mijloc Călinoiu, Apolzan, Serfőző, apoi — tot în naţională! — inter dreapta şi chiar stoper, Călinoiu are la activ 23 de meciuri în reprezentativa A. O curiozitate: la echipa naţională, ori de cîte ori a fost în lot a şi jucat în echipă. Niciodată rezervă! Şi alta: la J.O. din 1952, a fost... rezervă de portar, pentru cazul că Voinescu s-ar fi accidentat!

— *Care ţi-e amintirea cea mai frumoasă din activitatea la echipa naţională?*

— Aş înclina să spun că meciul de la Turku, în care am debutat, dar acel 1—2, şi mai ales faptul că puteam învinge marea echipă de pe atunci a Ungariei, dar n-am reuşit, mă fac să am rezerve. De aceea mă opresc la meciul cu Bulgaria (Sofia, octombrie 1953) cînd am cîştigat cu 2—1. Meciul era pentru preliminariile C.M. iar eu am marcat golul victoriei în min. 52. Am avut atunci un „11" strașnic": Toma — Androvici, Szőke — Călinoiu, Apolzan, Băcuţ I — Ozon, Petschovski, Ene I, Serfőző, Suru. Primul gol îl înscrisese partenerul meu preferat de joc, Gabi Serfőző...

— *Şi o amintire neplăcută?*

— Meciul din acelaşi an şi aceeaşi lună, 0—1 cu Cehoslovacia, de la Bucureşti. Acesta şi cel de la Turku au fost singurele meciuri după care am plîns.

PUNCTUL „DIVERSE"

— *Care a fost jucătorul pe care ţi-a fost cel mai greu să-l ţii?*

— Răspunsul meu poate să surprindă: Avasilichioaiei. Niciodată nu ştiam ce vrea să facă. Era mititel, se deplasa mult, îl scăpam mereu din ochi.

— *Dar dintre jucătorii străini?*

— Cehoslovacul Crha.

— *Cel mai frumos gol pe care l-ai înscris?*

— Pe stadionul Republicii, într-un meci de verificare contra F.C. Austriei, portarului Schmidt. Am tras, venind lansat din urmă, de la 30 de metri, o „bombă" care a mers la colţul de sus, în stînga.

— *Dintre halfii actuali, care îţi place mai mult?*

— Cred că cele mai mari calităţi le are Jamaischi. Dacă ar fi mai serios, dacă ar avea ambiţie, n-ar avea rival pentru „naţională". În rest, îmi place D. Popescu, un jucător în genul lui Bone.

Radu URZICEANU

RELAŞ FOTBALISTIC

Cuvinte încrucişate

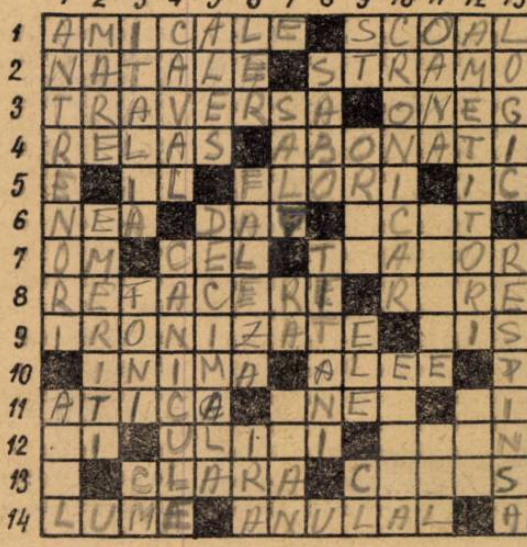

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14
1	A	M	I	C	A	L	E	■	S	C	O	A	L	A
2	N	A	T	A	L	E	■	S	T	R	A	M	O	S
3	T	R	A	V	E	R	S	A	■	O	N	E	G	A
4	R	E	L	A	S	■	A	B	O	N	A	T	I	■
5	E	■	I	■	L	E	L	O	R	I	■	I	C	A
6	N	E	A	■	D	A	■	■	C	■	T	■	■	■
7	O	M	■	C	E	L	■	T	■	A	■	O	R	■
8	R	E	F	A	C	E	R	E	■	R	■	R	E	■
9	I	R	O	N	I	Z	A	T	E	■	■	I	S	■
10	■	I	N	I	M	A	■	A	L	E	E	■	P	■
11	A	T	I	C	A	■	■	N	E	■	■	I	■	■
12	■	I	■	U	L	I	■	I	■	■	■	N	■	■
13	■	■	C	L	A	R	A	■	C	■	■	■	S	E
14	L	U	M	E	■	P	U	L	A	L	■	■	A	N

ORIZONTAL: 1) Unele din întîlnirile care se mai dispută acum — Mişcare fotbalistică. 2) Locurile spre care se îndreaptă unii jucători în această vacanţă — „Înaintaş". 3) A trece de pe o extremă pe alta — Înaintaş argentinian. 4) Vacanţă pe stadioane — Au avut locurile asigurate la unele din meciurile C.M. 5) Pe el — Şi le oferă unul altuia căpitanii echipelor — Nume feminin 6) Badea! — Oferit — Apărare eficace. 7) Adversar generic, într-o formulă de... atac — Acel — Dacă sînt „roşii", sînt sinonimi cu belgienii din naţională. 8) Recuperare a forţelor în vacanţă — Decor reconfortant. 9) Luate ...în balon — Mijlocaş brazilian. 10) Cupă — Nervură a parcului — Obicei. 11) Produs al textiliştilor — Echipă bucureşteană din categoria a II-a orăşenească — Merge cu „Diavolo". 12) Prefix pentru doi — Drum ceh cu rezonanţă fotbalistică — Folosesc aripile în atac. 13) Poziţie din ofsaid acceptată unanim — Rude cu „zăvorul". 14) Public — Gol neacordat — Tur şi retur

VERTICAL: 1) Participanţi la un curs de la Bucureşti, referitor la stadiul actual al fotbalului mondial (8—10 august 1966) — Ca orice fotbalist care se descurcă. 2) Farul o domină — Unii dintre maeştrii sportului sau antrenorii distinşi cu un titlu. 3) Viitoare adversară a României în Campionatul Europei — Antrenorul lotului elveţian la C.M. din 1966 — Campionatul Mondial. 4) Fluier — Expediază lumea la ştranduri şi meciurile în nocturnă (pl.) 5) Selecţionat — Zecimală. 6) Lereter la cap! — Tuşa litoralului — Echipă de fotbal din Cîmpina. 7) Săritura la balon — Soarele felahilor — Locuitor de la munte. 8) Mijlocaş sovietic — Infinitivul celor mai buni din echipă — Studenţi clujeni. 9) Stop pe jumătate! — Argentinian din echipa Italiei (C.M. 1934) — Dinsele — În fruntea clasamentului! 10) Gazetar sportiv — Echipa care tinde spre acelaşi ţel. 11) Antrenor al lotului reprezentativ — Omuşor (pl.) — Cursă. 12) Infernali, din punct de vedere al ritmului — Subtil în execuţii tehnice. 13) Privitor, de justeţe, la cap — „Limpezită" de apărători. 14) Militarii şi mai multe din echipele lor — Transformă... amidonul în maltoză şi glucoză — Ene!

G. C.

I CAMPEONATO EUROPEO UNIVERSITARIO de FUTBOL

R.F.E.F.

COMISARIA PARA EL S.E.U.

LA PRIMUL CAMPIONAT EUROPEAN UNIVERSITAR

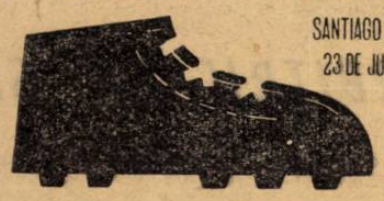

SANTIAGO PONTEVEDRA VIGO
23 DE JULIO A 3 DE AGOSTO

F.I.S.U.

Prezenţă la primul campionat european universitar, selecţionată studenţească a ţării noastre s-a clasat pe locul al 3-lea, cucerind medaliile de bronz şi cupa pusă în joc. În legătură cu comportarea echipei noastre am solicitat antrenorului prof. N. Roşculeţ (care s-a ocupat, împreună cu D. Teodorescu, de pregătirea lotului) cîteva amănunte, cărora le facem loc mai jos.

„Iniţiat de F.I.S.U. (Federaţia internaţională a sportului universitar), primul campionat european s-a desfăşurat în Spania, în organizarea sindicatului studenţesc spaniol, în colaborare cu Federaţia spaniolă de fotbal, între 23 iulie şi 3 august. După cum se ştie, cele opt selecţionate înscrise au fost împărţite în două grupe de cîte patru, iar jocurile s-au disputat în oraşele Pontevedra (grupa A) şi Vigo (grupa B), situate pe litoralul Oceanului Atlantic.

În vederea unei cît mai bune participări a echipei noastre, au fost luate cîteva măsuri, în care ne-am bucurat şi de sprijinul federaţiei noastre de specialitate. Pentru selecţionarea lotului, forma echipelor studenţeşti şi a jucătorilor susceptibili de selecţie a fost urmărită încă din timpul campionatului. În baza observaţiilor făcute a fost alcătuit un prim lot de 26 de jucători, care au fost supuşi, la Bucureşti, la două jocuri de verificare. Acestea ne-au ajutat la definitivarea lotului de 17 jucători (cel anunţat de altfel la plecarea noastră), care a intrat în pregătirea finală. Aceasta a durat doar 9 zile şi a urmărit omogenizarea tactică, precum şi precizarea formaţiei de bază.

Primul meci din cadrul grupei noastre (A) l-am susţinut cu echipa Franţei, în condiţiuni destul de grele deoarece am ajuns la Pontevedra, după o călătorie cu autobuzul de mai bine de 20 de ore, în dimineaţa jocului. Totuşi, datorită voinţei de a învinge, cît şi superiorităţii tehnico-tactice, formaţia noastră a cîştigat partida cu 2—0, prin punctele marcate de **Lucescu şi Libardi.** Al doilea meci, disputat la 27 iulie în compania Olandei, ne-a revenit la un scor mai mare (5—2), punctele fiind înscrise de **Ciornoavă (3), Lucescu şi Marcu.** De data aceasta, avînd la dispoziţie 3 zile de odihnă, echipa s-a comportat la nivelul posibilităţilor sale, demonstrînd — mai ales în prima repriză — o superioritate netă în rapiditatea acţiunilor, în modul cum le-a conceput şi desfăşurat, în eficacitate. După numai 15 minute, scorul era 3—0 pentru noi, iar pauza ne-a găsit cu un avantaj de 4—0. La reluare însă, echipa n-a mai insistat, a preferat să realizeze o circulaţie prelungită a mingii, economisindu-şi fortele pentru jocurile următoare. Totalizînd 4 puncte din două jocuri şi datorită rezultatelor celorlalte echipe, noi eram siguri calificaţi pentru semifinale. Poate că acest lucru a făcut ca echipa noastră să nu acţioneze în ritmul său în partida următoare, cu Spania. Cert este că în prima repriză ea a jucat mai lent şi numai cînd şi-a dat seama de valoarea fotbaliştilor spanioli (cîştigătorii campionatului), care practică un joc modern, rapid, bine orientat tactic şi cu nivel tehnic ridicat, a început să se comporte la posibilităţile ei. Dar, cu toată dominarea şi presiunea exercitată la poarta gazdelor, eforturile jucătorilor noştri au fost zădărnicite de nervozitate, pripeală şi de aici ineficacitate, astfel că scorul final ne-a fost defavorabil (0—2). Trebuie să adaug însă, dar nu ca o scuză, că primul gol l-am primit în urma unei iregularităţi comise asupra portarului nostru şi că am fost privaţi de un 11 m.

În semifinale ne-am întîlnit cu Iugoslavia, care cîştigase seria B. Meciul a avut loc la Vigo şi l-am pierdut cu 1—0, în ciuda superiorităţii manifestate şi în condiţiuni care trebuie subliniate. Jucătorii noştri au început meciul conştienţi, dar copleşiţi de importanţa lui. Totuşi, ei au dominat tot timpul, însă crisparea, emotivitatea excesivă, enervarea, au făcut ca echipa să atace dezordonat, cu greşeli tehnice şi ratări exasperante. În plus, golul s-a marcat în urma unei greşeli a lui Cimpeanu, care în loc să degajeze, a pasat... unui adversar, aflat liber la marginea careului de 16 m... Faţă de superioritatea noastră, jucătorii iugoslavi au recurs la o apărare supranumerică, la un joc obstrucţionist, la tragere de timp şi la duritate. Cu aceasta, ei au reuşit să-şi timoreze adversarii şi să-i scoată din joc. Arbitrul a intervenit şi a eliminat doi jucători iugoslavi, dar şi noi am jucat în inferioritate, în 8 oameni, pentru că Răcelescu, Ciornoavă şi Marcu au fost loviţi şi au făcut mai mult figuraţie pe teren.

În schimb, meciul pentru locul 3, cu echipa R.F. Germane s-a desfăşurat într-o notă de corectitudine şi sportivitate. Fotbaliştii vest-germani au practicat un joc în forţă, dar corect, bine organizat şi orientat tactic. Ei nu au putut evita însă înfrîngerea cu 2—1 (autorii golurilor: **Ciornoavă şi Libardi).**

Acest joc a fost considerat drept cel mai frumos din campionat, desfăşurat într-o notă de disciplină şi sportivitate mult apreciate de specialişti şi presa sportivă. De altfel, echipa noastră şi-a atras laude pentru comportarea sa disciplinată atît pe teren, cît şi în afara lui.

Locul III ocupat de echipa noastră îl consider bun, avînd în vedere valoarea adversarilor, condiţiile de climă diferite şi, mai ales, faptul că jucătorii noştri se prezentau după un sezon încărcat (jocuri în campionatul republican, în campionatul universitar şi cele de verificare, care s-au succedat la scurte intervale). Interesul manifestat de celelalte echipe faţă de acest campionat european a fost mare. Selecţionatele Spaniei, R.F. Germane şi Franţei — de pildă — au făcut pregătiri speciale, includ chiar jocuri internaţionale. În componenţa multor formaţii au figurat jucători de primă categorie, ca iugoslavii Sencovici, Marcovici etc., unii selecţionaţi în loturi naţionale. Echipele au arătat stiluri de joc diferite, iar unele au adoptat apărarea supraaglomerată. În aceste condiţii, reprezentativa noastră studenţească s-a achitat destul de bine de sarcină.

Majoritatea jucătorilor s-au încadrat în orientarea tactică a echipei, ca şi în disciplina de joc, chiar dacă au avut momente de scăderi. Dintre cei care în majoritatea meciurilor au corespuns menţionez pe **Surdan, Marcu, Ştefănescu, Strîmbeanu şi Cimpeanu.** Comportări inegale au avut **Anca, Grizea, Răcelescu, Libardi. Neşu,** cu toată valoarea şi cunoscuta lui putere de luptă, nu a corespuns aşteptărilor noastre.

În concluzie, apreciez ca pozitivă comportarea generală a echipei, aceasta constituind — atît prin calităţile manifestate de jucători, cît şi prin scăderile avute — un bun punct de plecare pentru viitor, poate chiar pentru al doilea campionat european, fixat în aceeaşi perioadă în 1967, în Olanda sau Iugoslavia. Există posibilităţi pentru comportări şi mai bune.

Prof. N. ROŞCULEŢ

Jocurile în grupă, 23—24—26—27—29—30 iulie

GRUPA I (Pontevedra, Santiago)

România — Franţa	**2—0 (1—0)**
Spania — Olanda	**2—1 (1—0)**
România — Olanda	**5—2 (4—0)**
Spania — Franţa	**1—0 (0—0)**
Spania — România	**2—0 (2—0)**
Olanda — Franţa	**2—0 (1—0)**

GRUPA II (Vigo)

Turcia—Portugalia	**0—0**
Iugoslavia—R.F. Germană	**2—0 (0—0)**
R.F. Germană—Portugalia	**3—1 (2—1)**
Iugoslavia—Turcia	**3—0 (1—0)**
Iugoslavia—Portugalia	**6—0 (1—0)**
Turcia—R.F. Germană	**0—0**

Joc pentru locul 7, 1 august
Santiago:
Franţa—Portugalia 5—0 (3—0)

Semifinalele, 1 august
Pontevedra:
Spania—R.F. Germană 3—1 (2—0)
Vigo:
Iugoslavia—România 1—0 (1—0)

Joc pentru locul 5, 2 august
Santiago:
Olanda—Turcia 3—0 (neprez.)

Finala pentru locul 3, 3 august
Pontevedra:
ROMÂNIA—R.F. Germană 2—1 (0—0)

Finala campionatului, 3 august
Pontevedra:
SPANIA—Iugoslavia 3—0 (2—0)

BILL SHANKLY,

MANAGERUL CLUBULUI LIVERPOOL, LA UN MECI AL PETROLULUI...

...POATE CHIAR LA 28 AUGUST

Sortii au decis în ultimii patru ani ca echipele campioane ale Romînici să joace în cadrul „Cupei campionilor europeni" cu formații de mare prestigiu în fotbalul continental. După Real Madrid și de două ori Internazionale, anul acesta — cum se știe — Petrolul își va disputa șansele cu F. C. Liverpool.

Fără îndoială că atunci cînd a fost cunoscut rezultatul tragerii la sorți, efectuată la Londra înaintea începerii turneului final al Campionatului mondial, meciul Liverpool—Petrolul a stîrnit un legitim interes printre amatorii de fotbal de la noi. Acum, după ce Anglia a cucerit mult invidiata „Cupă Jules Rimet", devenind campioană mondială, această partidă a cîștigat și mai mult în atractivitate.

Interes a stîrnit meciul și la Liverpool și de acest lucru m-am convins în cursul unei vizite făcute la clubul F. C. Liverpool, cu prilejul prezenței mele în acest oraș la jocurile turneului final al C. M. Aici primul pe care l-am întîlnit a fost secretarul clubului, P. B. Robinson, care — în scurtul interval scurs pînă la convorbirea cu managerul echipei Bill Shankly — mi-a adresat o avalanșe de întrebări: La cîți kilometri de București se află Ploieștiul? Ce înseamnă „Petrolul"? Este puternică echipa aceasta? La Ploiești există hotel de primă categorie? Cîți jucători de la Petrolul sînt în echipa națională? Am avut totuși timp să-l liniștesc pe secretarul clubului, spunîndu-i că Ploieștiul este un mare centru industrial, un oraș modern și furnizîndu-i și celelalte date de natură să-i umple lacunele sale de informare.

Iată-l și pe managerul Bill Shankly. Scoțian de origină, de statură mijlocie, bine legat, cu figura aspră și părul tuns scurt și o privire pătrunzătoare și sinceră. Convorbirea cu el a avut darul, la rîndul ei, să mă informeze asupra echipei acestui club vechi, înființat în anul 1892. Shankly deține de peste 5 ani conducerea tehnică a acestui club. În ultimele trei sezoane F. C. Liverpool a obținut cele mai răsunătoare rezultate din lunga sa carieră. În 1964 a cîștigat campionatul și a jucat în semifinalele Cupei Angliei; în 1965 a cucerit Cupa Angliei și a jucat în semifinalele „Cupei campionilor europeni" (3—1 și 0—3 cu Internazionale), iar în 1966 a devenit din nou campioană, a ajuns în finala Cupei Angliei și a disputat finala „Cupei cupelor" (1—2 cu Borussia Dortmund, după prelungiri). De altfel, în palmaresul clubului mai figurează înscrisă cucerirea campionatului: în 1900—1901, 1905—1906, 1921 — 1922, 1922 — 1923, 1946—1947.

Convorbirea continuă și aflăm că este adeptul unui fotbal ofensiv, că detestă „betonul" și că numele lui Herrera îl indispune vădit, din cu totul alte motive decît acela că l-a eliminat din „C.C.E." în 1965 la un gol diferență. Aceasta însă, nu-l împiedică să-l... imite pe Herrera în unele privințe. Pentru că, după ce mi-a mărturisit că apreciază frumoasa comportare a echipei Dinamo București în jocurile cu Internazionale, Bill Shankly și-a exprimat dorința de a veni în România pentru a vedea jucînd echipa Petrolului, pe Ionescu, Boc, Dridea, Mocanu, Dragomir și pe ceilalți ploiești despre care s-a interesat cu amănunțime.

Așadar, nici o îndoială: Shankly ne va întoarce vizita cît de curînd. Poate chiar la 28 august, cînd Petrolul joacă acasă

R. B.

•A•C•T•U•A•L•I•T•Ă•Ț•I•

REPREZENTATIVA DE JUNIORI LA TURNEUL U.E.F.A.

Echipa noastră națională de juniori va participa și la ediția 1967 a Turneului U.E.F.A. Înscrierea a fost înaintată forului internațional sub egida căruia se desfășoară această tradițională competiție a tinerilor fotbaliști. Este a 13-a participare, consecutivă, a juniorilor noștri. Să sperăm că în Turcia, echipa va avea o comportare mai bună decît la ultimele ediții și că se va situa printre fruntașe.

CALENDARUL INTERNAȚIONAL AL JUNIORILOR

Ca de obicei, pregătirile în vederea Turneului U.E.F.A. au început o dată cu organizarea taberei de vară a juniorilor. Aici sînt selecționați și pregătiți cei mai buni dintre cei buni. Pregătirea va continua însă în sezonul de toamnă ca și la începutul anului viitor. De data aceasta, în planul de pregătire sînt incluse și jocuri internaționale care să asigure juniorilor o pregătire temeinică. Prima acțiune de acest gen o constituie participarea la un turneu internațional care va avea loc la Sofia între 26 august și 5 septembrie. La turneu vor mai lua parte echipa Iugoslaviei și două selecționate ale Bulgariei. Apoi, lotul nostru reprezentativ va susține trei meciuri amicale, cu:

Polonia la 16 octombrie, la Craiova, R. D. Germană la 23 octombrie la Pitești și Cehoslovacia la 16 noiembrie, la Sibiu.

Bineînțeles că în planul general de pregătire sînt prevăzute și antrenamente colective periodice.

PETROLUL ȘI LIVERPOOL AU CĂZUT DE ACORD...

Informam, într-un număr precedent, pe cititorii noștri că tratativele dintre cluburile Petrolul și Liverpool, pentru fixarea datelor meciurilor din primul tur al „Cupei campionilor europeni", sînt avansate. Iată că cele două cluburi au ajuns la un acord definitiv: prima întîlnire se va disputa la 28 septembrie la Liverpool, iar a doua la 12 octombrie la Ploiești.

...CA ȘI DINAMO PITEȘTI ȘI F.C. SEVILLA

De asemenea, au fost stabilite și datele meciurilor unei alte reprezentante a fotbalului nostru într-o competiție europeană. Este vorba de dubla partidă dintre Dinamo Pitești și F.C. Sevilla (Spania), din cadrul „Cupei orașelor tîrguri". Clubul spaniol a confirmat următoarele date: 28 septembrie (la Sevilla) și 5 octombrie (la Pitești).

STEAUA BUCUREȘTI ȘI R. C. STRASBOURG MAI DISCUTĂ

În schimb, echipele Steaua, deținătoarea Cupei României, și R.C. Strasbourg, cîștigătoarea Cupei Franței, s-au înțeles numai pe... jumătate: primul meci dintre ele, „Cupa cupelor", va avea loc la 28 septembrie la Strasbourg. Pentru jocul retur, discuțiile continuă în jurul celor două propuneri: 5 octombrie (propusă de Steaua) și 19 octombrie (propusă de formația alsaciană).

Fotbal

REVISTĂ SĂPTĂMÎNALĂ

Redacția și administrația București, Bd. Mărășești 26, raionul 30 Decembrie

COLEGIUL DE REDACȚIE

Constantin Chiriță, Ștefan Covaci, Gh. Dumitrescu, Ion Lupaș, Pavel Marcu, Aurei Neagu (redactor șef), Angelo Niculescu, Andrei Rădulescu, Constantin Teașcă, Dumitru Tomescu, Stelian Trandafirescu (redactor-șef adjunct), Radu Urziceanu (secretar general de redacție), Emerich Vogl, Ion Voica, Ion Voinescu.

ECOURI

DUPĂ ELIMINAREA „SQUADREI AZZURA"

FABBRI ÎN FAȚA A 50 DE MILIOANE DE COMPETENȚI

CORESPONDENȚĂ SPECIALĂ DIN ITALIA PENTRU REVISTA FOTBAL

Dacă veniți în Italia, să nu vorbiți despre Coreea! Numai numele acesta răscolește o amintire amară, pe care scurta perioadă scursă de la eliminarea Italiei din turneul final al Campionatului mondial n-a reușit să o șteargă; ba mai mult chiar, timpul a făcut să se „încingă" și mai tare polemicile care au urmat, discuțiile din presă și din cercurile fotbalistice avînd efectul unui pumn de sare aruncat pe o rană deschisă. O rană arzătoare, care va cere multă răbdare înainte de a se închide complet.

Ne făcuserăm iluzii, înaintea plecării în Anglia? Trebuie să admitem deschis că da! Victoriile „premondiale" împotriva Bulgariei, Argentinei, Austriei, Mexicului și contra reprezentativei daneze dăduseră aripi iluziilor și visurilor celor mai roze. Dar echipa coreeană, micuții dar admirabilii oameni ai lui Pak Do Ik (citățm numele omului care a marcat golul ce avea să ia ultimele speranțe azzurilor) ne-a rechemat, brutal, la realitate. Italia a dat înapoi cu mulți ani în fotbalul internațional! Păcat...

Fabbri — cum de altfel li s-a întîmplat predecesorilor săi și cum li se va întîmpla și succesorilor — a împărțit fotbalul italian în două curente.

Unii erau de partea lui și îi preamăreau meritele, de altfel de necontestat. Primul dintre toate, ne referim la merite, este acela de a fi dat naționalei o față... italiană, eliminînd pe cei cărora o lege (fotbalistică) le găsise un nas și care legitima descendențe de multe ori dubioase (N. N.: este vorba despre așa numiții „oriundi"). În plus, i s-a recunoscut totdeauna lui Fabbri meritul de a merge sigur pe drumul său și de a nu pleca urechea la voci (chiar autorizate dar interesate) care-l îndemnau să ignore pe unii jucători sau să-i cheme în lot pe alții.

Curentul advers se sprijinea pe afirmațiile din sursă „Inter", după care blocul echipei milaneze trebuia să constituie nucleul cel mai important al „unsprezece"-lui pentru Londra.

Totuși, în favoarea lui Fabbri și a curentului care-l susținea, se situa — nemărturisit oficial — însuși președintele federației italiene, dr. Pasquale; dar — mai ales — pledau pentru „comisarul unic" rezultatele din ultimii 4 ani, cînd sub conducerea lui echipa italiană a cunoscut succes după succes. Opoziția replica: „Bine, e adevărat, am avut multe succese, dar cînd a fost vorba de „meciuri cheie" am pierdut" (Referire la înfrîngerea în fața U.R.S.S. în campionatul european pe echipe, ca și la meciul pierdut la Glasgow, în preliminariile acestui C.M.).

În acest climat a plecat la Londra echipa italiei.

Totuși, ea era înconjurată de o speranță pe care o nutreau mulți, chiar din rîndul celor care erau adversari ai lui Fabbri și pe care-i „îmblînziseră" rezultatele premondiale.

★

Dezastrului intervenit (căci putem vorbi despre un dezastru fotbalistic) i-au urmat polemici atît de exagerate de parcă R.P.D. Coreeană ar fi cîștigat contra Italiei nu un meci de fotbal ci... un război!

Normal, în confuzia, în zăpăceala care a urmat eliminării Italiei dintr-o competiție de la care se aștepta o strălucită afirmare a fotbalului italian, n-au lipsit și forme ridicole, de „farsă teatrală" ca interpelările în parlament sau declarațiile (gen „după război, mulți viteji...") ale unor consilieri ai federației, cum că ei prevăzuseră dezastrul.

Ca de obicei, în astfel de cazuri, lipsește simțul măsurii. Se uită că, în fond, s-a pierdut un meci de fotbal, că n-au lipsit decît cîțiva centimetri, la șutul lui Perani din primele minute, pentru ca polemicile actuale să se transforme într-un cor de elogii pentru opera lui Fabbri și a băieților săi.

Aceeași presă italiană care mai înainte nu înceta cu elogiile și cu încurajările pentru echipa lui Fabbri s-a repezit acum împotriva selecționerului unic al naționalei, cu o vehemență nemaiîntîlnită.

„RUȘINE!", „FOTBALUL ITALIAN E MORT", „DEMISII", „E NEVOIE DE O ANCHETĂ CONI" (N. N.: Comitetul Olimpic Național Italian). Acestea sînt cîteva din titlurile apărute pe prima pagină a cotidianelor sportive italiene, pe toată lățimea paginii. Se uită că numai cu cîteva zile înainte, activitatea lui Fabbri era lăudată cu titluri la fel de mari, dar de concepție exact opusă.

S-au găsit unii care au propus chiar suspendarea pe timp de 2 ani a oricărei activități internaționale, îndemnînd federația să anuleze toate întîlnirile contractate, printre care și pe cea cu România din noiembrie!

Opinia publică, aceea care de fapt are cele mai mari drepturi de a judeca, fiind vorba de cei care umplu stadioanele și care deci contribuie la îmbogățirea bugetului cluburilor, a ajuns astăzi foarte dezorientată, deși prima reacție a fost de o violență de necrezut împotriva lui Fabbri și a jucătorilor. Manifestația de minie de la Genova (la ora 3 noaptea, echipa a fost primită cu aruncări de roșii și de ouă stricate) ar fi fost desigur cu totul alta dacă sosirea jucătorilor s-ar fi făcut în aceste zile, cînd este evident că furia s-a mai potolit.

★

Și acum, ce va urma? Greu de spus! Într-un climat atît de controversat e greu de făcut previziuni, fără teama de a greși. Se vorbește despre Herrera, antrenorul lui Inter, la conducerea echipei naționale, dar se uită că Fabbri are un contract pînă în 1970 și că, deci, lichidarea selecționerului unic ar putea atrage plătirea de către Federație a unor speze de circa 100 de milioane de lire!

În orice caz, deocamdată, totul este amînat pentru 5 septembrie, dată cînd se va întruni consiliul federal pentru a decide asupra destinelor omului care a ținut timp de 4 ani cîrma „unsprezece"-lui azur.

Un cititor a scris directorului unui cotidian sportiv că în Italia există cel puțin 50 de milioane de tehnicieni, gata oricînd să remedieze lipsurile echipei noastre naționale, subliniind astfel cu ironie că aproape fiecare pasionat al fotbalului este mereu nemulțumit și găsește în sine însuși persoana ideală, capabilă să înlăture greșelile făcute de alții.

E evident că în această situație federația nu se poate înfrunta cu atîtea milioane de competenți și că nu-i rămîne decît... greutatea alegerii unuia din 50 de milioane!

CEZARE TRENTINI

Din ecourile Campionatului mondial

ARBITRUL DIENST SE RETRAGE

Robert Dienst, arbitrul elveţian care a condus finala Anglia — R. F. Germană a decis să se retragă din activitate. El are 47 de ani. **„Nu pot merge mai departe** — a declarat Dienst. **Am cunoscut toate satisfacţiile, toate onorurile unui arbitru, conducînd o finală de campionat mondial şi două finale ale Cupei Europei. Mă opresc aici şi încep să lucrez la o... carte de amintiri".**

MAMA... GRACHILOR !

La banchetul echipei engleze, din seara finalei, premierul englez Wilson i-a spus d-nei Charlton, mama lui Bobby şi Jackie : **„În prelungiri, cînd scorul era încă 2—2, am regretat că... n-aţi mai adus pe lume un al treilea băiat !"**

ECHIPA (NEOFICIALĂ !) A F.I.F.A.-ei

Toate ziarele sportive din lume alcătuiesc, în aceste zile, cel mai bun „unsprezece" al turneului final. Conducătorii F.I.F.A.-ei s-au amuzat şi ei, alcătuind cea mai bună echipă care arată astfel : **Banks — Sanchis, J. Charlton, Marzolini — Beckenbauer, Moore — Bene, Pelé, Bobby Charlton, Eusebio, Emmerich.**

DISIDENŢA !

Argentina va propune ţărilor sud-americane crearea unei federaţii internaţionale de fotbal profesionist, separată de F.I.F.A. ! **Preşedinţia acestei federaţii ar urma să fie încredinţată unui francez, în semn de omagiu pentru Jules Rimet.** Acest proiect va fi prezentat oficial în ziua de 9 septembrie, la Buenos Aires, unde se va ţine reuniunea Confederaţiei de fotbal sud-americane.

INVITAŢII

Jucătorii echipei Angliei, campioni ai lumii, primesc invitaţii peste invitaţii. Cunoscutul actor sir Lawrence Oliver i-a invitat la deschiderea lui „Queens Theater", pe care-l conduce. Iar boxerul Brian London i-a invitat „în corpore" la meciul său cu Cassius Clay, din păcate pierdut de el.

PETERS-ACCIDENT AUTO

Zilele trecute, extremul stînga al echipei campioane mondiale, Peters, a suferit un accident de automobil. El se afla în maşină cu soţia sa. **Urmările nu sînt grave.**

CONSOLARE RECIPROCĂ...

Antrenorul **Otto Gloria şi Eusebio au fost invitaţi să-şi petreacă o săptămînă din concediu în Brazilia.** Invitaţia le-a fost făcută de guvernatorul statului Guanabara.

ARTIME RĂMÎNE ÎN ARGENTINA

După campionatul mondial, clubul Atletico Madrid a propus clubului argentinian Independiente suma de 400.000 de dolari pentru transferul lui Artime. Oferta a fost însă declinată.

UN PROECT CARE SE CLATINĂ

După cum se ştie, în această toamnă urma să se dispute la Buenos Aires un meci amical între selecţionatele Europei şi Americii de Sud. Cercuri bine informate din jurul F.I.F.A.-ei anunţă că proiectul are acum puţine şanse de realizare, din cauza incidentelor de la C. M.

OFERTE PENTRU ECHIPA R.P.D. COREENE

Ca urmare a impresiei excelente pe care fotbaliştii nord-coreeni au lăsat-o la Londra, o serie de federaţii europene le-au făcut propuneri de jocuri. Primul ofertant a fost M. Brodd, vice-preşedintele federaţiei suedeze, care a propus pentru anul viitor un meci Suedia — R.P.D. Coreeană.

PĂREREA LUI DI STEFANO

Alfredo Di Stefano a făcut o declaraţie surprinzătoare : **„Brazilia a fost echipa cea mai bună a turneului, cu individualităţile cele mai strălucite. Din păcate, i-a lipsit o structură mai solidă".**

VÎNZARE BUNĂ

În timpul campionatului mondial au fost vîndute un milion de programe oficiale ale turneului final. În acelaşi timp, în lunile iunie şi iulie au fost vîndute în Anglia 200 de milioane de timbre speciale „World Cup".

SCURT INTERVIU CU D. CHIARISOLI,

PREŞEDINTELE FEDERAŢIEI FRANCEZE

La recepţia finală oferită în cinstea ziariştilor participanţi la C. M., am stat de vorbă cu d. **Chiarisoli,** preşedintele F.F.F. :

– De mult doream ca echipa Franţei să joace cu reprezentativa României. Mă bucur că aici, la Londra, am perfectat împreună cu preşedintele federaţiei dv., d. Gh. Popescu, această întîlnire care urmează să aibă loc la 22 Martie 1967, la Paris.

– Care este opinia dv despre jocul şi rezultatele obţinute de „tricolorii francezi" în Cupa mondială ?

– Nu vreau să fac proces de intenţie antrenorilor. Au avut toată libertatea pentru pregătirea echipei şi toată încrederea oficială. Dar cred că „betonul" nu se potriveşte jucătorilor noştri. Ca o dovadă, în ultimul meci, cu Anglia, cînd Guérin a schimbat consemnul tactic, iar echipa a jucat ofensiv, am reuşit o partidă care ne-a făcut să fim mîndri, deşi am pierdut cu 2-0.

– Pentru viitor ?

– Mai întîi să trecem cu bine prin „furtuna" care ne aşteaptă acasă. Avem contract cu Guérin pînă în 1967 şi cred că nu-l vom rezilia. Este un bun antrenor şi sperăm că lecţia din Anglia îl va desăvîrşi.

r. b.

Pentru agenda dv.

3 AUGUST

Campionatul european universitar
Pontevedra : Spania—Iugoslavia 3—0
Finala pentru locul 1
Pontevedra : România—R.F. Germană 2—1
Finala pentru locul 3

6 AUGUST

Berlin : Hertha—Dinamo Bucureşti 2—1

7 AUGUST

Progresul Bucureşti—SKA Rostov 2—3
Farul Constanţa—Hanovra 3—0
Sutieska Niksici—Steaua Bucureşti 1—3
C.F.R. Arad—Szallitok Budapesta 1—1

9 AUGUST

Ştiinţa Craiova—SKA Rostov 2—1

10 AUGUST

FC Augsburg—Dinamo Bucureşti

11 AUGUST

Jiul Petrila—SKA Rostov
Petrolul Ploieşti—Hanovra

13 AUGUST

Spartak Subotiţa—Steaua Bucureşti

14 AUGUST

St. roşu Braşov—Hanovra
FC Kassel—Dinamo Bucureşti

17 AUGUST

Steaua Buc.—Sel. armatei austriece
Dinamo Piteşti—Hanovra

MOZAIC

TRAGEREA LA SORŢI ÎN TURNEUL U.E.F.A.

Viitoarea ediţie a Turneului internaţional de juniori U.E.F.A. se va desfăşura — după cum am anunţat — în Turcia. Revenim asupra ştirii pentru a o completa cu cîteva amănunte.

Forul internaţional a stabilit ca la turneul final să participe numai 16 echipe, ca şi în ediţia precedentă, deci — la nevoie (în eventualitatea înscrierii unui număr mai mare de 16 echipe) — se vor organiza jocuri de calificare. Turneul final va avea loc între 5 şi 13 martie 1967 în localităţi care urmează să fie desemnate de federaţia turcă. Înscrierile se închid pe data de 31 august 1966, iar la 15 septembrie, la Zürich, va avea loc tragerea la sorţi a întregului program (calificări, grupe, jocuri).

UN JUCĂTOR IUGOSLAV LA R.C. STRASBOURG

Echipa profesionistă franceză R.C. Strasbourg, din prima ligă, şi-a început antrenamentele sub supravegherea noului său antrenor W. Presch. În momentul de faţă ea încearcă un jucător iugoslav, un internaţional — după cum anunţă „L'Equipe": Mezaros. Formaţia alsaciană riscă însă, să mai piardă doi jucători (afară de Gress). Este vorba de Szepaniak şi Devaux, care ar urma să se transfere la Reims şi, respectiv, Sochaux.

Anglia – exponentă a jocului ofensiv

(Urmare din pag. a 7-a)

tractat în mod public, semn că îşi reintrase în matcă.

Personalităţile echipei au fost numeroase, bine încrustate în colectivitatea echipei şi raţional asortate între ele. Unele dintre ele nu magnetizau privirile, dar randamentul lor a fost suculent şi continuu. BANKS, sobru, curagios, cu reflexe excelente ; JACKIE CHARLTON, intuitiv, deposedează cu un randament excepţional într-o manieră de totală corectitudine, imbatabil la jocul pe sus ; BOBBY MOORE, prezent întotdeauna acolo unde trebuie, capabil să-şi anihileze complet adversarul direct, să relanseze precis şi oportun ofensiva engleză ; cei doi fundaşi laterali, COHEN şi WILSON rapizi, puternici, buni acroşeri, cunosc arta plasamentului şi intuiesc fără greş momentul favorabil lansării în atac. Numai cînd ajung în postura de înaintaş', observi că tehnica lor are anumite limite, greşesc pase sau trag la poartă imprecis ; fără să facem abstracţie de accesele sale de nesportivitate, STILES a fost la rîndul său un excelent interpret al rolului de jucător-tampon, îndreptat întotdeauna împotriva celui mai periculos adversar ; BOBBY CHARLTON, cel care vede probabil terenul şi cele două echipe, ca o machetă de la înălţimea clarviziunei sale, a fost focarul din care au pornit cele mai solide acţiuni ofensive ; numai un aparat de măsură ar fi putut înregistra exact cît a alergat BALL. Deşi are numai 20 de ani şi o statură liliputană, a dezorganizat apărări întregi, a fost omniprezent, a condus, a driblat, a şutat sau a pasat tocmai atunci cînd trebuia şi-a extenuat adversarii, a fost trîntit şi molestat fără să protesteze măcar o singură dată, a spart toate canoanele fiziologiei efortului şi încă mă mir cum de n-a murit de oboseală după fluierul final ; HURST, prin eficacitatea sa reprezintă şi el o autentică personalitate; HUNT e făcut din stofa tipică a înaintaşului englez, amestec de forţă şi viteză, de tehnică şi plăcere de luptă ; PETERS, e un jucător universal care la numai 22 de ani cunoaşte toate subtilităţile funcţiei de apărător, de mijlocaş şi atacant.

INTERESANTE DEZBATERI ASUPRA REGULILOR DE JOC ŞI A FORMULEI C. M.

Ziarul de specialitate „L'Equipe" din Paris publică în cadrul unei anchete printre specialişti, conducători tehnici şi ziarişti sportivi, care au urmărit recent încheiatul turneu final al C. M., o serie de răspunsuri interesante, privind desfăşurarea marii competiţii. Dintre întrebările la care au avut de răspuns la anchetă, două se referă la modificarea eventuală a regulilor de joc şi, respectiv, la formula de disputare a turneului final.

Reproducem mai jos cîteva din răspunsurile (foarte interesante şi uneori diferite) la aceste întrebări.

Gustav WIEDERKEHR, preşedintele U.E.F.A.

1. ...Apărătorii devin din ce în ce mai puternici, în timp ce atacanţii nu progresează, mai ales în ce priveşte şutul. Publicul vrea să vadă goluri. Un mijloc de a încuraja această evoluţie : să se atribuie mai multă valoare golurilor marcate în deplasare în campionatele internaţionale şi, eventual, în cupele europene.

2. Aş recomanda abandonarea totală a sistemului campionat în cursul turneului final şi aş preconiza sistemul eliminatoriu de la început. Opt echipe n-ar disputa decît cîte o singură partidă, ceea ce ar micşora cheltuielile de cazare. Jucătorii n-ar trebui să se concentreze decît pentru maximum 4 meciuri şi deci ar putea să dea tot ceea ce pot. De unde o ameliorare a spectacolului. S-ar ataca de la început, pentru că numai prin victorie s-ar obţine calificarea.

George BOULOGNE, instructor federal (Franţa)

1. Regulile de joc trebuie modificate pentru că ele sînt cele care determină tendinţele de joc, tendinţele actuale defensive. Trebuie mărite dimensiunile porţii pentru ca jocul ofensiv să devină rentabil. Este mijlocul cel mai eficace de a revaloriza atacul. Şi singurul.

2. Toate formulele au avantajele şi dezavantajele lor. Nici una nu este perfectă. Actuala formulă pare bună.

Andres-Merce VARELA, ziarist (Spania)

1. „International Board" este unul din organismele care au cea mai mare nevoie de reîntinerire şi reînnoire. Îi lipseşte complet îndrăzneala. Fotbalul evoluează cu fiecare zi şi nu este logic ca tendinţele negative să fie rectificate de fotbalul însuşi. „International Board" trebuie să urmărească mai de aproape evoluţia fotbalului şi să aibă contacte cu ziariştii calificaţi şi tehnicienii.

2. Cupa mondială este o competiţie prin eliminare, nu un campionat. Şi nu întotdeauna, probabil, va cîştiga echipa cea mai bună, ci aceea care va şti să învingă în cursul unei anumite perioade. Este legea sportului. A-i lua fotbalului această posibilitate ar fi să răpeşti anumitor echipe bune ambiţia de a deveni campioane mondiale.

Couto e SANTOS, ziarist (Brazilia)

1. Regulile de joc mi se par satisfăcătoare. A le schimba n-ar însemna oare mărirea confuziei care domneşte cîte o dată în sportul-rege ?

2. Formula campionatului trebuie modificată. Să păstrăm ssitemul eliminatoriu sub forma sa actuală, dar faza finală trebuie să fie disputată pe grupe.

Fotbal Fotbal Fotbal

Redacţia şi administraţia bd. Mărăşti nr. 26. Tiparul : I.P. „Informaţia" str. Brezoianu 23—25.

TRĂIASCĂ 23 AUGUST

ZIUA ELIBERĂRII PATRIEI NOASTRE DE SUB JUGUL FASCIST!

PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

Fotbal

Revistă săptămînală

ANUL I

12

MIERCURI
17 AUGUST 1966
12 PAGINI
2 LEI

MAREA SĂRBĂTOARE A POPORULUI ROMÂN

Se împlinesc 22 de ani de la eliberarea patriei noastre de sub jugul fascist.

23 August 1944, zi de adîncă însemnătate istorică, reprezintă începutul unei noi epoci în viața poporului nostru, marchează începutul revoluției populare, antiimperialiste în România, inaugurînd o nouă etapă în dezvoltarea țării noastre. În această zi istorică, în urma insurecției armate, inițiate, organizate și conduse de Partidul Comunist Român, România a întors armele contra Germaniei, alăturîndu-se coaliției antihitleriste și a luptat cu toate forțele militare și economice pentru a-și aduce contribuția la înfrîngerea definitivă a Germaniei naziste.

23 August reprezintă cea mai mare sărbătoare a poporului român.

De la această zi memorabilă, sub conducerea înțeleaptă a partidului iubit, poporul român, liber și stăpîn pe soarta sa, a realizat, într-o perioadă istorică relativ scurtă, măreț înfăptuiri în toate domeniile de activitate, care au schimbat structural fața țării.

„Călăuzindu-se după învățătura marxist-leninistă, pornind de la realitățile țării noastre și sprijinindu-se pe forțele poporului român – așa cum arăta tovarășul Nicolae Ceaușescu în expunerea la adunarea festivă organizată cu prilejul aniversării a 45 de ani de la crearea P.C.R. – **Partidul Comunist a pus în centrul politicii sale industrializarea țării ca bază a progresului economiei și culturii, ridicării nivelului de viață al poporului, dezvoltării multilaterale a societății, asigurării independenței și suveranității naționale".**

Astăzi, alături de o industrie modernă, dezvoltată multilateral, avem o agricultură în continuu progres, știința, învățămîntul și cultura românească sînt tot mai înfloritoare, crește continuu nivelul de trai material și spiritual al întregului popor. Socialismul a învins, deplin și definitiv, la orașe și sate.

În prezent, oamenii muncii de pe întreg cuprinsul patriei, strîns uniți în jurul partidului, întîmpină cea de a 22-a aniversare a eliberării României de sub jugul fascist cu noi succese în munca pentru traducerea în viață a programului de dezvoltare multilaterală a patriei, elaborat de Congresul al IX-lea al P.C.R. Muncind cu entuziasm, pe tot cuprinsul țării, petroliști și constructori, mineri și oțelari, intelectuali și țărani, toți oamenii muncii îndeplinesc sarcinile planului cincinal pe 1966–70.

(Continuare în pag. a 3-a)

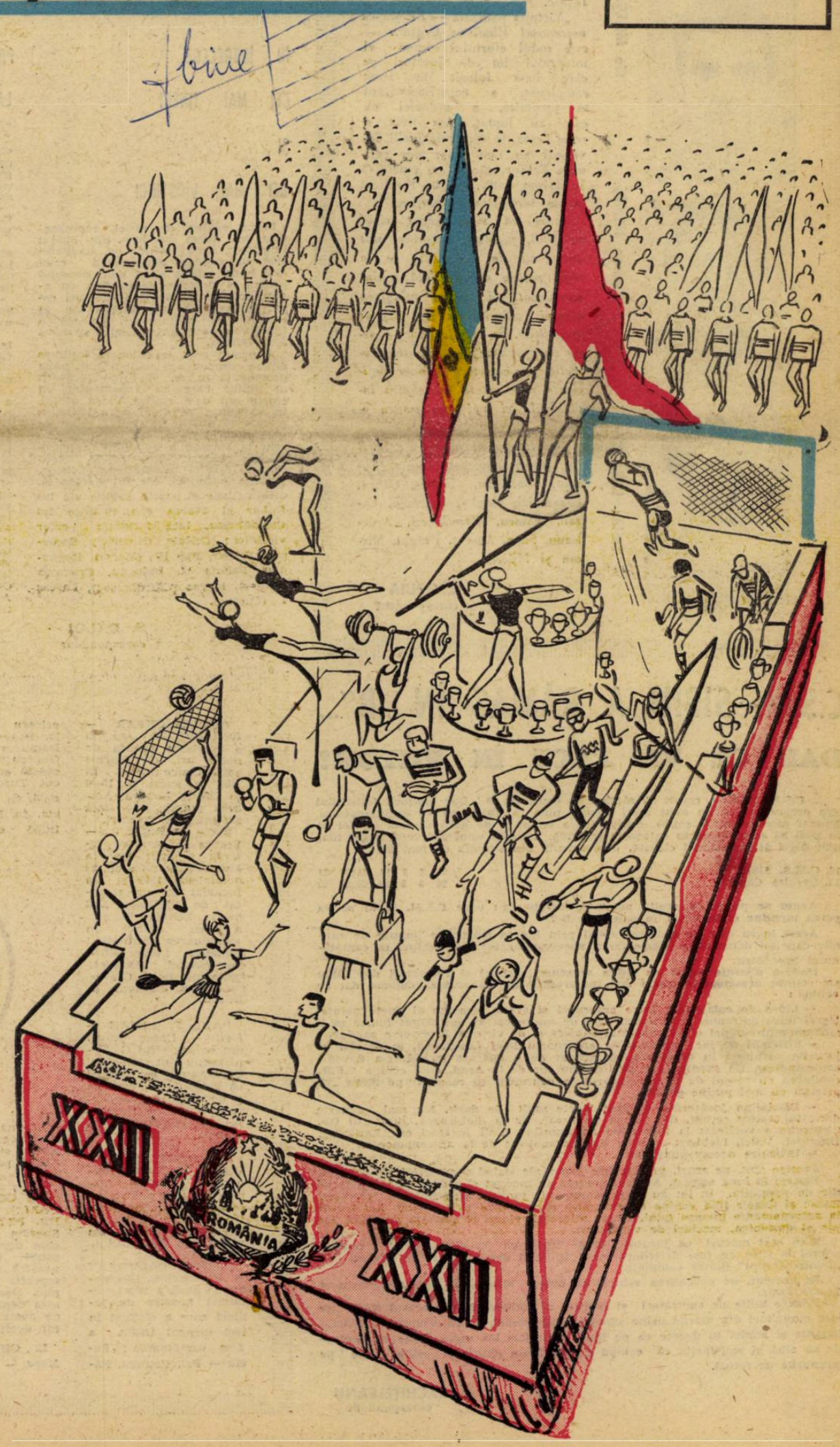

„METROM"—BRAŞOV A PROMOVAT ÎN CATEGORIA „B"

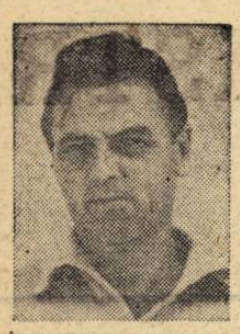

Vladimir GROSARU antrenor

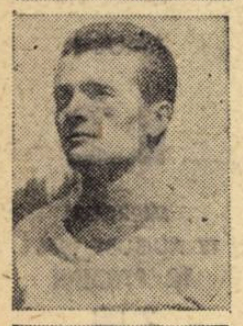

Gheorghe FRÎNCU

Ilie MILEŞAN

Emilian NEMEŞ

Traian LAZAROVICI

Echipa Metrom din Braşov şi-a propus, o dată cu începerea ediţiei 1965—1966 a campionatului categoriei C, să „atace" primul loc, care să-i asigure calificarea într-una din seriile categoriei B. Dorinţa era justificată de rodajul celor doi ani în categoria C, locul VI în ediţia 1963—1964 şi locul VIII în 1964—1965. Startul bun luat chiar din primele etape ale campionatului 1965—1966 a fost un stimulent. Apoi, de la meci la meci, jucătorii Metrom-ului au reuşit, prin elan şi dorinţa de a învinge, să suplinească unele defecţiuni de ordin tehnic.

„Victoria realizată — *ne spunea antrenorul Vladimir Grosaru* — este rodul efortului comun al întregului lot de jucători pe care i-am folosit în acest campionat, a conştiinciozităţii în pregătire, a ardoarei cu care au luptat. Am avut o serie grea, în care principalii adversari au fost chiar din regiunea Braşov, cărora am reuşit să le facem faţă, iar în final să putem înregistra promovarea".

Acum că şi-au văzut visul cu ochii, jucătorii braşoveni sînt conştienţi de obligaţiile ce le revin pentru a face faţă noului campionat. Şi pentru atingerea acestui obiectiv au şi început pregătirile. Se pun la punct o serie de probleme de ordin tehnico-tactic, de corectare a unor deficienţe manifestate în tehnica individuală şi mai ales pentru evitarea fluctuaţiei de formă.

Din lotul noii promovate în B fac parte: Berechet, Pozna, Buzatu, Bălăianu, Nemeş, Ochea, Lazarovici, Naghy, Petrescu, Cazan, Frîncu, Bereckmeri, Ardeleanu, Sima, Aescht, Drăguţ, Mircan şi Mileşan.

C. GRUIA
corespondent

Înaintaşul Nicolau, de la Chimia Suceava, înscrie spectaculos, cu capul, un gol în meciul cu Minobrad Vatra Dornei, meci desfăşurat în cadrul „Cupei de vară". Formaţia suceveană s-a clasat pe locul I în grupa a XII-a a competiţiei
Foto: D. VINŢILĂ — Suceava

DE PE CUPRINSUL ŢĂRII

ÎN ÎNTRECERE, CEI MAI TINERI ŞI CEI MAI VÎRSTNICI

Patru echipe de pitici, reprezentînd tot atîtea cartiere din oraşul Petroşeni, s-au întîlnit pe stadionul Jiul în vederea desemnării celei mai bune echipe şi în mod deosebit pentru a permite depistarea, cu acest prilej, a celor mai talentaţi copii, în vederea introducerii lor în centrul de iniţiere ce urmează a funcţiona pe lîngă asociaţia sportivă Jiul Petrila.

A urmat apoi tradiţionala întîlnire dintre componenţii echipei Jiul, noua promovată în A, şi foştii jucători ai Jiului care au reprezentat cu cinste anj de-a rîndul Valea Jiului în categoria A. Cum era şi firesc, rezultatul a fost favorabil celor tineri cu 7—3 (5—0), dar publicul prezent la stadion a aplaudat în nenumărate rînduri intervenţiile sigure ale fostului internaţional Crîsnic, şuturile puternice ale lui Farcaş II, driblingurile şi pasele subtile ale lui Gabor şi Florea sau ţişnirile lui Ciurdărescu. Iată formaţia celor vîrstnici: Crîsnic (Nicuricl) Romoşan, Panait, Pop IV, (Morar), Hegheduş, Farcaş II, Deleanu, Cricovan (Gabor), Florea (Ciurdărescu), Farcaş I (Turcuş).

S. BĂLOI
corespondent

PREGĂTIRI LA C. F. R. — PAŞCANI

Comportarea nesatisfăcătoare a echipei din returul campionatului precedent cît şi în „Cupa de vară" a făcut obiectul unei analize temeinice în cadrul secţiei de fotbal a asociaţiei sportive C.F.R. Paşcani.

Cu acest prilej au fost luate o serie de măsuri corespunzătoare. Printre acestea amintim:

— Cooptarea de noi membri în secţia de fotbal din rîndul foştilor jucători ai formaţiei C.F.R. Paşcani, oameni ce depun multă pasiune pentru fotbal.

— Întinerirea formaţiei prin promovarea unor juniori şi a altor tineri din echipele regionale.

— Angajarea unui nou antrenor în persoana lui Virgil Rizea, fost jucător al formaţiei feroviare.

Pentru noul campionat s-a întocmit un plan minuţios de pregătire.

Cu începere de la 4 august echipa a făcut antrenamente zilnice, pentru adaptarea organismului la efort şi omogenizare, au fost susţinute unele jocuri de verificare cu echipe din regiunea Suceava. De asemenea s-a pus accentul pe întărirea disciplinei în rîndul jucătorilor.

Spre deosebire de campionatul trecut cînd lotul era redus, pentru noua ediţie a categoriei B care va începe la 28 august a.c., C.F.R. Paşcani dispune de un bogat lot de jucători: Cristache, Dinulescu, Petrovici-portari, Rusu, Simina, Horvath, Bîrgăoanu, Teciu, Dinu, Blejuşcă-fundaşi, Dascălu, Rozorea, Contardo, Preda-mijlocaşi, Sălceanu, Atanasiu, Voica, Brînduşescu, Pal, Oblincescu-înaintaşi.

C. ENEA
corespondent

CAMPIONATUL REGIONAL ÎN PREOCUPAREA ASOCIAŢIEI SPORTIVE GLORIA — BISTRIŢA

Analizînd cauzele retrogradării din categoria C, seria Nord, a echipei de fotbal Gloria-Bistriţa, organele de resort au trecut la reorganizarea consiliului de conducere a asociaţiei şi secţiei de fotbal.

Calitatea jocului, disciplina sportivă şi pregătirea temeinică a jucătorilor, atît pe teren cît şi în procesul de producţie, sînt aspecte care stau în atenţia conducerii asociaţiei sportive Gloria--Bistriţa, care va prezenta în acest an o echipă în campionatul regional. Cu această ocazie au fost cooptaţi în noua conducere oameni competenţi, pentru ca fotbalul bistriţean să revină pe o treaptă superioară.

Noua conducere a A.S. Gloria-Bistriţa este formată din: Ioan Leşcan — preşedinte, Gheorghe Groza — vicepreşedinte, Dumitru Pop — preşedintele secţiei de fotbal, Ştefan Sandor — organizator. Împreună cu antrenorii Vasile Bucur şi Alexandru Florea s-a stabilit un corect program de pregătire. Antrenamentele au început în ziua de 28 iulie, cu vechiul lot de jucători, rămînînd ca principala sarcină să fie promovarea elementelor tinere, în special din echipa de juniori.

I. TOMA
corespondent

C.S.M. SIBIU A RĂMAS ÎN „B"... DAR CE VA FACE ÎN VIITOR?

C.S.M. Sibiu a reuşit să rămînă în categoria B! Dar iubitorii fotbalului din oraşul nostru au avut mari emoţii, pînă în ultima zi a campionatului. Numai printr-o mare şansă, echipa lor a reuşit şi de data aceasta (la fel ca în 1964) să se menţină în categoria secundă, datorită unui golaveraj puţin mai bun decît al penultimei clasate, cum rezultă din situaţia de mai jos:

12. C.M.S. Sibiu	26	9	3	14	31:36	21
13. Recolta Carei	26	8	5	13	28:38	21

Acum se pune, cu multă acuitate, întrebarea: oare C.S.M. Sibiu se va putea menţine şi în viitor în categoria B?

Acest lucru este cu putinţă numai prin luarea măsurilor impuse de cauzele care au determinat comportarea necorespunzătoare a echipei în campionatul precedent.

Dintr-o discuţie avută cu cîţiva antrenori, arbitri şi spectatori din Sibiu am reţinut următoarele cauze mai importante ale slabului randament dat de echipă:

— Lipsa de colaborare între antrenori şi secţie, precum şi unele neînţelegeri între antrenori şi jucători, care de multe ori au influenţat foarte mult randamentul echipei şi au subminat şansele ei de victorie în diverse partide.

— Sistemul de joc imprimat de antrenorul Iosif Lengheriu, în special în jocurile susţinute în deplasare, cu accent pe o apărare strictă, s-a dovedit contraindicat. De exemplu, în partida din tur de la Arad, cînd echipa C.F.R. conducea cu scorul de 1:0, antrenorul a continuat să meargă pe ideea „să primim cît mai puţine goluri".

— Disciplina jucătorilor a lăsat foarte mult de dorit. Nu mai departe decît în meciul recent, din „Cupa de vară", de la Sighişoara, jucătorul Gh. Gheorghe a vociferat la indicaţiile antrenorilor. Unii jucători ca Laufceag, Drăghici, Vuici, Liebhart etc. au lipsit nemotivat de la antrenamente.

— Instruire necorespunzătoare.

Acestea sînt, pe scurt, principalele cauze ale slabei comportări ale echipei.

Sîntem în luna august. Antrenamentele au început şi o dată cu ele şi jocurile de pregătire. În lot au fost promovaţi jucători ca: Boloboţ (junior), Barac şi Ceacîr (din echipe de categoria orăşenească şi raională). S-a trecut la antrenamente intense (luni, marţi, miercuri, vineri şi simbătă pregătiri, iar joia şi duminica, meciuri de verificare).

S-au luat măsuri ca jucătorii să se încadreze în disciplina de echipă, capitol la care au fost deficitari, locul 12 fiind datorit în largă măsură şi „neînţelegerilor" dintre echipieri.

În prezent, de pregătirea echipei se ocupă antrenorii Iosif Lengheriu şi Traian Popa.

Printre miile de spectatori şi iubitori ai fotbalului din oraşul Sibiu se află muncitori din marile uzine sibiene: Independenţa, Automecanica, Elastic, Balanţa şi altele. Ei doresc ca pe lîngă succesele lor remarcabile în producţie să aibă şi satisfacţia că echipa C.S.M. Sibiu obţine victoriile dorite pe terenurile de fotbal.

I. RĂCHIŢELEANU
corespondent

ANDREI CHEAR — *Bucureşti.* — Anglia a surclasat Franţa de două ori, cu scoruri astronomice: 15—0 în 1906 la Paris şi 12—0 în 1908 la Londra. Ambele jocuri au fost susţinute de amatori.

Jocul U.R.S.S. — Franţa la care vă referiţi a avut loc la Moscova în ziua de 23 octombrie 1955 şi s-a încheiat cu un rezultat de egalitate 2—2 (1—1). Echipa Franţei a jucat atunci în următoarea formaţie: Remetter, Louis, Marche, Marcel, Jonquet, Penverne, Foix, Glovacki, Kopa, Piantoni şi Bliard.

PAUL F. LIMAN — *Iaşi.* — Unele ecouri din baladele lui G. Topîrceanu sînt vizibile şi în versurile dv. Numai că greşelile de metrică şi de rimă vă îndepărtează mult de inspiratul şi spiritualul dv. model...

DR. CAMIL PETROVICI — *Bucureşti:* Propunerea de a se organiza excursii pentru suporterii echipelor noastre fruntaşe, la meciurile internaţionale, am transmis-o O.N.T.-ului.

CORNEL PĂDURARU — Caransebeş. Formaţia de bază a reprezentativei noastre de juniori care a cîştigat în 1962 turneul UEFA a fost următoarea: Suciu — Pal, Petescu, Răcelescu — Jamaischi, D. Popescu — Matei, Dumitriu II, Voinea, Ghergheli, Haidu. Această echipă a întrecut Turcia, în semifinală, cu 4—0 şi Iugoslavia, în finală, cu 4—1. După cum remarcaţi, toţi cei 11 componenţi ai formaţiei activează în categoria A, iar 6 dintre ei au îmbrăcat tricoul primei reprezentative.

UN GRUP DE CITITORI DIN ORAŞUL DR. PETRU GROZA.— Sperăm să vă satisfacem dorinţa şi în sezonul viitor revista noastră să publice fotografia portarului Papuc. Dar să ştiţi că asta depinde mai mult de acest talentat jucător decît de noi...

L. CHIRA — *Baia Mare.* — Am primit fotografia şi îi vom face loc în coloanele revistei, cu primul prilej.

O singură dată a învins Dinamo Bacău pe Petrolul, la Ploieşti. În anul 1959. Rezultat 3—1.

S. MAIOR — *Bucureşti.* — Scrisoarea trimisă, cu apelul adresat maestrului emerit Titus Ozon de a reveni pe terenurile de joc, este de-a dreptul emoţionantă. Nu ştim dacă însuşi „adresantul" va putea rezista acestui patetic îndemn...

ALFRED ENE — *Bucureşti:* Scrisoarea dv. pune o serie de probleme — unele insolubile — altele mai greu sau mai uşor de rezolvat. Ne străduim să le realizăm, cît mai repede şi mai bine posibil, pe cele din a doua categorie.

ERNEST ANDONE — *Bucureşti:* Am primit statistica dv. Multe din aceste date au fost publicate de noi, iar restul, după cum bănuiţi, le avem în evidenţă proprie, astfel că nu putem utiliza materialul trimis.

ŞTEFAN IACOB — *Arad:* Prezentarea ce ne-aţi trimis-o ar putea vedea lumina tiparului, dacă ar fi completată şi cu portretul celui în cauză. Puteţi să ne expediaţi cît mai urgent o fotografie?

DUMITRU OPRIŢĂ — **Birlad.** 1. Este de la sine înţeles că, în campionatul care începe duminică, concursul nostru „Fotografia săptămînii" continuă. El este deschis atît fotografilor profesionişti, cît şi amatorilor. 2. Într-adevăr, jucătorul Magheţ a activat acum vreo 10 ani la Dinamo Bucureşti; el juca extrem dreapta.

TUDOR GANEA — **Constanţa.** Există două modalităţi de apreciere a golaverajului: prin scădere, prin împărţire. Care ni se pare superior? Înclinăm pentru cel prin scădere, dar — în fond — dacă marchezi multe şi primeşti puţine goluri, poate să se facă oricum calculul.

Sub soarele lui August

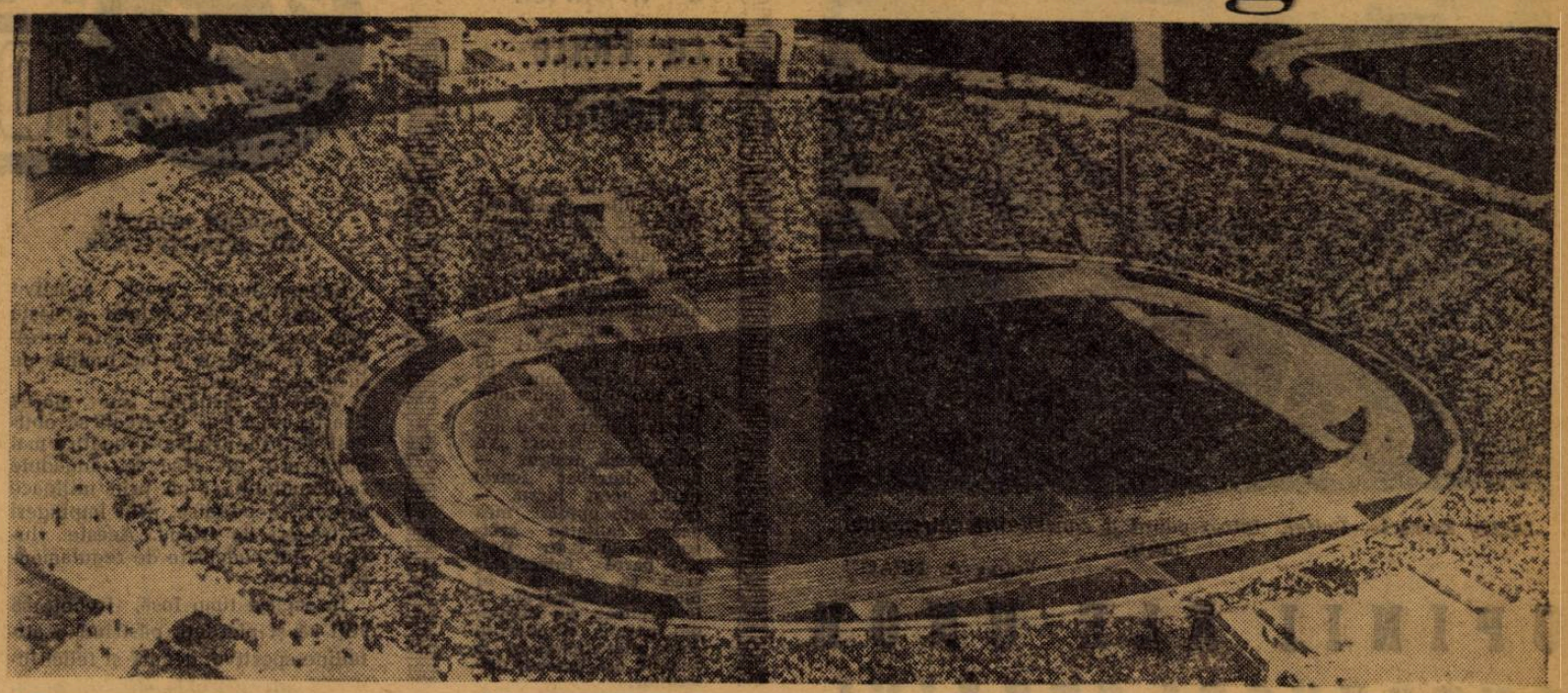

Stadionul „23 August", mîndria sportivă a Capitalei.

În fiecare an, zilele lui august aduc pe pămîntul României socialiste, de la un hotar la altul, emoția marilor sărbători.

Din legendarele ținuturi ale Țării de Sus, pînă în tot mai roditoarea luncă a Dunării, de la țărmul însorit al mării și pînă pe meleagurile oșenilor cîntate de poeți, orașele și satele îmbracă în aceste zile, cu îndreptățită mîndrie, cele mai frumoase veșminte. Sărbătoarea scumpă țării și tuturor fiilor ei, aniversarea Eliberării, fixează în inimile noastre, cu fiecare an, simțăminte tot mai robuste și mai calde. Gîndurile, atotcuprinzătoare, se întorc pe drumul împlinirilor de vis ale anilor din urmă, se adapă de la frumusețile fără precedent ale prezentului, apoi se înalță năvalnice și proaspete spre alte culmi de lumină.

A intrat în tradiția întregului popor ca de Sărbătoarea lui August 23 să readune înfăptuirile toate, făurind din ele un nou șirag pentru marea salbă de diamante cu care să împodobească Aniversarea. În lumina lor pură se oglindesc nu numai fapte și realizări însemnate, ci și chipuri de oameni, vîrstnici și tineri, cu bucuriile, împlinirile și aspirațiile lor. Mii, zeci de mii, sute de mii de asemenea chipuri, fiecare dintre ele însemnînd o biografie aparte, dar toate la un loc însumînd generațiile de constructori ai unei vieți noi. Întîlnim în această uriașă coloană, chipuri de oameni brăzdate de vreme și argintate pe la tîmple. Sînt părinții noștri, făuritorii actului Eliberării, în fața cărora ne plecăm frunțile cu cel mai profund respect. În urma lor, alte și alte generații...

Pentru unele, amintirea anilor întunecați ai regimului burghezo-moșieresc a mai rămas doar ca o umbră, undeva în păienjenișul de lacrimi ale copilăriei.

Pentru celelalte, viața a pornit direct din lumină. Capul de coloană a acestora numără 22 de ani. A deschis ochii în timp ce de pe pămîntul sfînt al țării era măturat pentru totdeauna întunericul, iar aerul se purifica cu cele dintîi adieri înmiresmate ale libertății. Primii pași ai țării pe drumul ei glorios s-au împletit cu întîii pași ai acestor tineri care își vor aniversa, laolaltă cu patria, cei 22 de ani de viață încărcată de bucurii.

Îi aflăm pretutindeni, în uzine, pe ogoare, în școli și facultăți, alături — cu sufletul și brațele — la marele efort al construcției socialiste. Îi întîlnim adesea pe terenurile de sport, respirînd aerul sănătos al stadioanelor. Chintesența a tinereții de aur a țării, biografiile acestor tineri, plămădite la căldura soarelui lui August 23, reprezintă tot atîtea drumuri ale certitudinii și realizării.

...Craiova — 24 august 1944. În casa muncitorului Ilie Stănescu, la bucuria mare dăruită în ajun de schimbarea survenită în soarta țării, se adăuga o alta: venea pe lume Silviu. Primul lui strigăt a salutat, fără ca el să știe, începutul unei noi epoci din ale cărei binefaceri aveau să se înfrupte din plin Silviu și cei de-o seamă cu el.

Anii au trecut rînd pe rînd. Puiul acelui oltean care în copilăria și adolescența sa a dorit o școală prea scumpă pentru el, care s-a văzut îmbrăcat bine doar în închipuire, care a dorit din răsputeri să încalțe măcar o dată o pereche de bocanci de fotbal, puiul acestui oltean care astăzi trăiește într-un apartament aflat pe o stradă cu nume mai mult decît semnificativ — Renașterii — se pregătește pentru a susține examenul de admitere în noua facultate craioveană de Științe Economice și bate în același timp, tot mai insistent, la poarta consacrării sportive.

În școală, Silviu s-a simțit atras de fotbal. S-a dus la Clubul sportiv C.F.R. și s-a înscris. Cît de firesc i s-a părut lui să fie primit alături de alte zeci de copii și să i se dăruiască, din rafturile frumos orînduite, echipamentul de fotbalist! Drumul sportiv al lui Silviu Stănescu îl poartă după aceea la C.S.O. Craiova, apoi în categoria C la Electroputere, după care debutează în 1965 în categoria A, aducînd echipei sale Știința Craiova golul egalizator în partida cu U.T.A.

La 22 de ani, tînărul Silviu Stănescu întinde larg brațele pentru a cuprinde viitorul. O face simplu și cu încrederea cea mai deplină.

...„Pe Radu l-am adus pe lume, cînd răbufnirile de tun, tot mai îndepărtate de Capitală, vesteau fuga cotropitorilor"„ îmi spune mama Nunweillerilor. „Spre deosebire de ceilalți 5 mai mari, Radu și Eduard, mezinul, nu au cunoscut lipsurile. La nașterea primului băiat, Costică, îmi puneam întrebarea, cu ce o să-l hrănesc. La cel de al patrulea eram disperată. Tatăl lor trudea din greu la diverși proprietari de ateliere, unii mai hapsîni decît alții. Sînt fericită că-mi trăiesc toți 7, sănătoși și cu rost. Primii 4 sînt căsătoriți. Lîngă noi au mai rămas Victor, Radu și Eduard. Dar m-am luat cu vorba. Așa-s mamele: 20 de copii dacă au, nu se lasă pînă nu zic măcar o vorbuliță despre fiecare în parte. Să revin la Radu. E un băiat cuminte și silitor. Poate că nu l-aș mai fi vrut fotbalist... Prea mult se vorbea în casa noastră despre sportul ăsta. Numai că într-o zi, era prin clasa 7-a elementară, mi-a spus plin de candoare: mamă, sînt pitic la Dinamo.

Au urmat junioratul, selecțiile la tineret, promovarea în prima echipă a lui Dinamo, selecția în lotul țării. Vă imaginați emoția mea de mamă, trăită pe scara acestor debuturi succesive ale lui Radu, aceeași simțită cu cîțiva ani în urmă pentru frații lui, Nelu și Lică. O dată cu consacrarea lui Radu, emoția aceasta a mai dispărut. Pentru cîtă vreme însă? Zilele trecute, Eduard, ăsta mai mic, a venit la mine și mi-a spus: mamă m-am înscris la echipa de pitici a lui Dinamo! Doresc din suflet ca peste cîțiva ani să pot citi în ziar: golul victoriei a fost înscris de Nunweiller VII!

...Ladislau Petschovschi. Al doilea băiat al celui care s-a înscris pe firmamentul fotbalului românesc, ca o stea de primă mărime. Petschovschi III s-a născut și el o dată cu istoria nouă a țării, împletindu-și fiecare an din cei 22 pe care se pregătește să-l aniverseze, cu anii tinereții întregului nostru popor. Ca și pe tatăl său, mirajul balonului l-a atras ca un magnet. N-a cunoscut așa cum a cunoscut tatăl său, la vremea copilăriei lui, duritatea maidanului și nici șubrezenia mingii de cîrpă. A pășit direct pe covorul moale al gazonului, înfiorat de plăcere, emoționat ca o fetiță aflată în fața celei mai frumoase dintre păpuși. După începuturile ca pitic și junior la A.M.E.F.A., trece în echipa de seniori a Vagonului Arad, iar după un an își vede visul devenit realitate: promovat în prima garnitură a clubului în care tatăl său a cunoscut gloria. Pasiunea pentru fotbal a lui Ladislau și-a aflat un corespondent permanent în dragostea lui pentru învățătură, școala și sportul fiind prietenii cei mai dragi ai acestui tînăr.

La 22 de ani, Ladislau Petschowschi își are personalitatea bine conturată: tehnician stomatolog în Arad, soț și tată dintre cei mai fericiți.

...„M-am născut o dată cu libertatea țării, în Augustul intrat pentru totdeauna în istoria poporului nostru, spune Augustin Deleanu. **Anii de libertate ai patriei sînt anii în care am crescut, am învățat, anii în care am trăit satisfacții depline.**

Primele noțiuni tehnice din sportul pe care aveam să-l iubesc atît de mult le-am căpătat de la antrenorul Cațană, pe un stadion bucureștean. Mi s-au pus la dispoziție toate condițiile. Nu mi s-a cerut decît seriozitate și perseverență pentru ca visul meu de a deveni un jucător de primă categorie să se transforme în realitate. La 18 ani am debutat în categoria A la C.S.M.S. Iași, apoi am fost selecționat în lotul U.E.F.A. Am vizitat multe țări europene cu lotul de tineret și cu echipa mea de club. Ultimii 3 ani din cei 22 pe care-i întregesc peste cîteva zile, au fost și cei mai plini pentru mine. În toamna aceasta voi porni în cel de al patrulea an de studiu al Științelor Economice la Universitatea ieșeană.

Dorințe pentru viitor? Am multe, foarte multe: note bune în următorii ani de învățătură, debutul în echipa națională, Cupa României în vitrina clubului nostru...".

Am desprins din generația celor 22 de ani pe care cu toții îi vom sărbători la 23 August, patru succinte biografii.

Patru tineri în plin zbor prin viață, cu primele aspirații împlinite și cu multe altele ce și le vor realiza în anii următori.

La Aniversarea scumpă a patriei, gîndurile lor, ale întregului tineret, se îndreaptă pioase, încărcate de recunoștință, către cel ce cu părintească grijă le îndeplinește visurile îndrăznețe, Partidul Comunist Român.

Nicolae SOARE

MAREA SĂRBĂTOARE A POPORULUI ROMÂN

(Urmare din pag. I)

Pășind în al 23-lea an de viață liberă, poporul român are în fața sa un orizont larg și senin. Obiectivele stabilite de Congresul al IX-lea al partidului, sarcinile planului cincinal constituie programul dezvoltării întregii vieți sociale a patriei noastre, al întăririi și înfloririi multilaterale a orînduirii noastre socialiste.

România socialistă contribuie, prin succesele și prestigiul său internațional, la întărirea sistemului mondial socialist, la victoria cauzei socialismului și a păcii în lume. Țara noastră întărește relațiile de prietenie și colaborare frățească cu toate țările socialiste, dezvoltă raporturi de cooperare cu toate statele, indiferent de orînduirea lor politică și socială, bazate pe principiile respectării suveranității, independenței, egalității și neamestecului în treburile interne, își manifestă solidaritatea frățească cu toate popoarele care luptă pentru eliberarea lor națională și socială, condamnă cu hotărîre intervenția imperialistă americană în Vietnam.

Alături de toți oamenii muncii, tineretul României socialiste luptă din toate puterile, cu pasiunea și entuziasmul vîrstei, pentru înfăptuirea mărețului program de înflorire a țării adoptat de Congresul al IX-lea. Crescut și educat de partid, călit în întrecerile pe stadioane, tineretul sportiv al patriei obține succese însemnate atît în munca sa de zi cu zi, cît și pe tărîmul sportiv.

Tineretul nostru este adînc recunoscător partidului și guvernului pentru grija pe care o poartă mișcării de cultură fizică și sport, chemată să contribuie la întărirea sănătății celor ce muncesc, la creșterea unor generații viguroase, armonios dezvoltate, capabile să traducă în viață mărețele obiective ale desăvîrșirii construcției socialiste.

Sportul joacă azi un rol însemnat în viața poporului nostru, în special a tineretului. Pe tot cuprinsul țării, în fabrici și uzine, pe șantierele construcției socialiste, în școli și universități, la sate, milioane de cetățeni ai patriei, muncitori, țărani, studenți, elevi iau parte la o intensă activitate sportivă de masă. Ca o consecință firească a dezvoltării bazei de masă, în acești ani s-au ridicat și numeroși performeri, campioni olimpici, mondiali, europeni sau balcanici, ale căror succese au contribuit la creșterea prestigiului sportiv al României.

O dată cu celelalte ramuri sportive, se dezvoltă și fotbalul. Crește baza sa de masă, se consolidează formele sale organizatorice, sistemul competițional se lărgește și se perfecționează de la an la an. Activează azi, în România, aproape 3.000 de secții de fotbal afiliate, cu circa 90.000 de sportivi legitimați. La populara competiție „Cupa României" numărul echipelor participante a trecut, în ultimii ani, de 4.000. Fotbaliștii fruntași, dintre care 13 au fost distinși cu titlul de maestru emerit iar 59 cu cel de maestru al sportului, sînt înconjurați cu dragoste de milioane de iubitori ai acestei discipline sportive. În întreaga țară activează aproape 4.000 de antrenori și instructori de fotbal.

Fotbaliștii noștri fruntași se străduiesc să-și ridice continuu măiestria pentru ca — alături de practicanții altor discipline — să obțină victorii de prestigiu.

La cea de-a 22-a aniversare a gloriosului 23 August, împreună cu toți oamenii muncii, sportivii țării adresează partidului un salut fierbinte de dragoste și recunoștință și se angajează să nu precupețească nici un efort în pregătire și întreceri, pentru a ridica neîncetat, și pe plan sportiv, prestigiul scumpei noastre patrii, Republica Socialistă România.

Dialog Ferrari — Palfai, într-o pauză a consfătuirii antrenorilor noștri.

Foto: A. NEAGU

OPINII ALE UNOR ANTRENORI STRĂINI

Convorbire cu oaspeții noștri G. Boulogne, G. Ferrari și I. Palfai

Tradiționala întîlnire a antrenorilor noștri înaintea începerii campionatului a avut în acest an un caracter deosebit. Federația Română de Fotbal a apreciat eficiența unui curs „post-World Cup 1966", în care tuturor antrenorilor noștri să li se aducă la cunoștință noutățile de ultimă oră din fotbalul internațional. În acest scop, în afara tehnicienilor noștri prezenți la C. M. din Anglia, au fost invitați și trei specialiști din străinătate: **Georges Boulogne** — instructorul principal tehnic al Federației Franceze de Fotbal, **Giovanni Ferrari** — consilier federal al forului de specialitate din Roma și profesorul **Ianos Palfai**, cunoscut teoretician al fotbalului maghiar.

Prezentînd antrenorilor noștri idei noi din fotbalul european, ca și cele mai moderne metode de antrenament, colocviul antrenorilor străini cu antrenorii noștri, s-a bucurat de un real interes.

Profitînd de o „fereastră" în programul lor de lucru, am avut o convorbire cu cei trei specialiști străini.

Cel mai volubil s-a arătat **Ferrari** — debit debordant, colorat cu explozii temperamentale, spontaneitate specific latină în „schimbarea direcției" discuției — care a pus deseori în dificultate pe ceilalți doi antrenori ca și pe semnatarul acestor rînduri. Fost component al „Squadrei Azzura", participantă la campionatele mondiale — edițiile 1934 și 1938 — Ferrari a atacat frontal foarte controversata temă a nivelului tehnic al campionatelor mondiale din Anglia, transînd net paralela C.M. '34, '38 — '66. **„Latura tehnică și spectaculară era — pe vremea mea — fără discuție, deasupra celor recent văzute în țara lui Bobby Moore".**

Cu un flegm foarte... britanic, Georges Boulogne are o replică extrasă parcă din Shaw: **„Să joci fotbal în regim de 40 km./oră înseamnă cu totul altceva decît fotbalul jucat la 10 km./oră".** Apoi plusează: **„Judecînd, în consecință, dotarea individuală tehnică a jucătorilor văzuți în Anglia, ajungi la o concluzie care se impune: ca să reziști foarte onorabil ritmului sufocant din turneul final, trebuie să fii tehnician în toată accepția cuvîntului".**

G. FERRARI: **De spectacol să nu mai vorbim...**

G. BOULOGNE: **Realismul n-a fost niciodată prea spectacular...**

Lansăm o „minge" în mijlocul... triunghiului:

— Ce părere aveți, care va fi direcția pe care o va lua dezvoltarea fotbalului după „etapa de control" a C.M.?

G. FERRARI: **Chi lo sa? (Cine știe?).**

G. BOULOGNE: **Englezii și vestgermanii — cu o foarte bună pregătire fizică** (mai ales rezistență) **— au etalat individualități tehnice remarcabile: Bobby Charlton, Moore, Beckenbauer, Haller, Overath etc. Ați înțeles, desigur, că acesta este semnul viitorului.**

I. PALFAI: **Sud-americanii, latinii și noi am rămas pînă acum conservatori, neglijînd în mare măsură — de dragul jocului și al tehnicii rafinate — mijloacele realiste: forța, jocul viguros cu nuanțele sale vrînd-nevrînd acceptate. Ne-am „jucat" de-a fotbalul. Iar atunci cînd echipa noastră a dat tot ceea ce trebuie să dai într-un meci de turneu final — în partida cu Brazilia — n-a mai fost în stare nu știu cîte zile să recupereze consumul de energie. Fotbalul viitorului? O „logodnă" oficială între fotbalul tehnic și cel în forță.**

— Fiind, într-un fel, emisari a trei participante la turneul final din Anglia, cum apreciați evoluția propriilor echipe naționale pe pămîntul britanic?

G. BOULOGNE: **Scoțind din cursă Iugoslavia și calificîndu-ne pentru Londra, am realizat — deja — o performanță.**

I. PALFAI: **Am avut cea mai grea serie. Sîntem mulțumiți de locul ocupat. Puteam realiza totuși mai mult dacă aveam alți portari.**

G. FERRARI: **Echipei „azzurilor" i-a lipsit omul-ghid.** (N. N.: coordonatorul de joc). **Bulgarelli — jucător de forță, cu o viziune redusă asupra cîmpului de joc — era neindicat pentru acest rol. Cred că eu l-aș fi ales pe Corso.**

— Judecînd după văzute și auzite, ce părere aveți despre stadiul actual al fotbalului român?

G. BOULOGNE: **Urmăresc de cinci ani echipele române U.E.F.A. Toate au fost valoroase. Este o garanție a viitorului. Apreciind, de asemenea, ultimele dv. rapoarturi cu fotbalul european, consider, ca și toată lumea, că sînteți pe drumul bun.**

G. FERRARI: **Fotbalul din țara dv. are la bază un extraordinar entuziasm. Veți reuși să vă afirmați definitiv părăsind orice complex în fața echipelor mari, încercîndu-vă forțele cu toți.**

I. PALFAI: **Am avut ocazia să admir superclasa lui Pircălab. Cu asemenea jucători, fotbalul din țara dv. are un viitor asigurat.**

— O ultimă întrebare: .Cum v-ați simțit în mijlocul antrenorilor români?

G. FERRARI: **Profesional — ca între colegi bine pregătiți, valoroși; sentimental — ca între prieteni.**

Marius POP

O „repriză" cu Pierre Schwinte

Oaspete de seamă al recentului simpozion al arbitrilor noștri, Pierre Schwinte, unul dintre cei mai remarcabili cavaleri ai fluierului de pe continent a avut amabilitatea să-mi ofere o „repriză".

Primei întrebări — absolut firești — pe care intenționam să i-o pun d-lui Schwinte, nu i-am dat glas întrucît domnia sa a anticipat-o surîzător: „Vă interesează desigur — m-au întrebat foarte mulți acest lucru — care este opinia mea despre calitatea arbitrajelor la C.M. Deși sînt parte interesată, cred că nivelul, în bloc, al arbitrajelor a fost ridicat. Au existat, din păcate, și excepții care alimentează și la această oră patosul discuțiilor.

— Ce părere aveți despre arbitrajul lui Kreitlein în meciul Anglia — Argentina și despre golul 3 al finalei?

— N-am văzut meciul Anglia — Argentina, așa că nu pot aprecia calitatea arbitrajului colegului meu german. Judecînd după cele auzite, cred că aici este vorba de o problemă foarte acută care se pune conducătorilor de joc de pretutindeni. Mulți arbitri (chiar și arbitri mari) nu cunosc manifestările obișnuite ale jucătorilor din diferite părți ale globului. Sud-americanii se manifestă, obișnuit, ca la piață, anglo-saxonii sînt rezervați, latinii sînt foarte expansivi etc. Trebuie să cunoști îndeaproape — aici se impune ideea schimbului de arbitri — manifestările obișnuite ale jucătorilor (care de fapt nu contravin literei regulamentului) și apoi să fii delegat să conduci jocuri în care ai de-a face cu asemenea echipe.

Despre golul 3 al finalei? Nimeni pe lume nu poate susține azi că mingea a trecut în întregime dincolo de linia porții. Deci că a fost gol. M-a surprins că arbitrul Dienst, care era mai aproape de poartă decît tușierul Bahramov, aflat pe linia de 16 m., i-a cerut acestuia opinia care a decis dacă este gol sau nu.

— Dv. personal ați avut unele dificultăți în istoricul meci R.P.D. Coreeană — Italia sau în semifinala Anglia — Portugalia, pe care le-ați condus?

— Absolut nici una. În meciul R.P.D. Coreeană — Italia, n-am avut nici o clipă vreo problemă. Italienii au pierdut cavalerește. Cît despre jocul Anglia — Portugalia, poate vă amintiți, am fluierat primul fault în min. 26. Asta spune totul.

— Cum apreciați simpozionul colegilor dv. români?

— Foarte intelectual, ca să zic așa. Nivelul teoretic al dezbaterilor a fost de prim ordin.

M. P.

Sfaturi pentru voi, TINERI FOTBALIȘTI

DESPRE SPIRITUL DE SPORTIVITATE

Băieți! Jucați corect, sportiv! Cel mai bun să cîștige! Aceasta este recomandarea pe care antrenorul și arbitrul o fac înainte de începerea jocului.

Vreți să cîștigați un meci? Foarte bine. Dar încercați să obțineți victoria printr-o pregătire mai bună, prin tot ceea ce îngăduie regulamentul și nu prin mijloace brutale, nepermise, prin împingeri și trageri de tricou. Aceste lucruri sînt pedepsite de regulamentul de joc.

In același timp însă, trebuie să știți să și pierdeți, păstrînd o atitudine sportivă, demnă și felicitîndu-vă adversarul la sfîrșitul partidei. Brazilia a pierdut, în Anglia, titlul suprem, dar primit în mod demn înfrîngerea, iar Pele a fost decorat, apreciindu-se înaltul său spirit de sportivitate. Bobby Charlton a marcat gol în poarta portughezilor și a fost felicitat chiar de Eusebio.

Fotbalul este practicat de cele mai largi mase de tineri, fiind sportul de care se vorbește cel mai mult. De aceea, trebuie să i se asigure un profund conținut educativ și la aceasta voi, tinerii, puteți contribui cel mai mult, printr-o atitudine de corectitudine, sportivitate și respect reciproc.

Sportivitate și tehnică

PRELUAREA CORECTĂ A MINGII

Primul lucru care trebuie învățat pentru a vă forma în această privință o deprindere corectă, este să știți să întîmpinați mingea. Pentru aceasta, cînd mingea este în apropierea voastră, sau vine spre voi, alergați în întîmpinarea ei.

Nu-i bine s-o așteptați, pentru că de cele mai multe ori în traiectoria ei apare un adversar care o va intercepta.

Veți reuși în această acțiune dacă veți ține seama de următoarele lucruri foarte importante:

— să fiți în permanență gata de plecare;

— să alergați în întîmpinarea mingii pentru a fi primii la ea;

— să faceți mișcările cît mai repede.

Iată cîteva exerciții pentru antrenament:

1. Un partener aruncă mingea cu mîna sau cu piciorul. Nu așteptați sosirea mingii, ci fugiți spre ea, preluați-o cu latul sau cu șiretul și pasați-o imediat înapoi, la partener. Tovarășul de antrenament trebuie să vă arunce mingea cît mai variat, astfel ca să fiți puși în situația de a exersa în mod diferit. Trebuie să vă obișnuiți să lucrați cît mai variat, cu toate părțile labei piciorului și cu ambele picioare.

Execuțiile variate vor pune în încurcătură pe adversari.

2. Un partener aruncă mingea cu mîna sau o trimite cu piciorul către alți doi jucători așezați la o distanță de 10-12 m. Aceștia aleargă înaintea mingii, pentru a o prelua cu pieptul sau cu piciorul, și a o pasa înapoi. Cel care aruncă mingea o va servi cît mai variat pentru a pune la încercare reacțiile jucătorilor.

3. Jucătorii A și B se așază pe linia de corner, C și D pe linia de 16 m., față în față. Jucătorul A aruncă mingea ca la aut — lui C și apoi aleargă repede, oblic, spre stînga. C fuge în întîmpinarea mingii, o preia cu piciorul și apoi o pasează lui D, care o prinde în mîini și o aruncă lui B și așa mai departe.

Acest exercițiu constituie un excelent antrenament pentru viteza de execuție.

Trebuie să fiți foarte atenți la felul cum duceți piciorul la minge. Să nu fie rigid, pentru că mingea va ricoșa departe de voi și, deci, va ieși din controlul vostru.

Cînd exersați preluarea cu pieptul, să nu-l țineți „bombat"; să lucrați mult din mijloc sau să vă lăsați ușor pe spate, astfel încît mingea să alunece în jos și apoi s-o controlați în alergare cu piciorul.

Mai tîrziu, cînd veți avea o tehnică mai înaltă a preluărilor, încercați să vă formați această deprindere, folosind capul. Mai întîi exersați singuri în fața unui zid, aruncîndu-vă mingea cu mîna; apoi folosiți un partener de joc.

Ștefan STANCULESCU
antrenor la Centrul de fotbal Dinamo

SPICUIRI DIN REGULAMENT

Art. 11 — Afară din joc (Ofsaid)

Un jucător este afară din joc (ofsaid) dacă el se află mai aproape decît mingea de linia porții adverse, în momentul cînd mingea este jucată, cu următoarele excepții:

a. dacă jucătorul se găsește în propria sa jumătate de teren;

b. dacă are cel puțin doi adversari mai apropiați decît el de propria lor linie de poartă;

c. dacă mingea a fost atinsă sau jucată ultima oară de un adversar;

d. dacă primește mingea direct dintr-o lovitură de poartă, o lovitură de colț, o aruncare de la margine sau o „minge de arbitru".

Sancțiune. **Pentru orice infracțiune la acest articol se va acorda o lovitură liberă indirectă în favoarea echipei adverse, din locul unde a fost comisă greșeala.**

Un jucător în poziție de ofsaid nu va fi totuși penalizat decît dacă arbitrul socotește că el influențează jocul, jenează un adversar sau încearcă să obțină un avantaj, găsindu-se în poziție de ofsaid.

Roadele unei bune munci de instruire a tinerilor fotbaliști: echipa liceului nr. 36, antrenată de prof. Ion Stoișor, a cîștigat faza pe Capitală a Cupei orașelor rezidențe de regiuni (grupa școlii generale).

Începe campionatul categoriei A 1966-67

O dramatică fază de poartă din meciul Petrolul — Dinamo București

Spre fotbal de calitate, spre victorii...

De duminică, pornim la drum... Vom face cu toții — jucători, antrenori, arbitri, spectatori, crainici ai radio-ului și televiziunii, ziariști, toți cei care sîntem, direct sau indirect, legați de această supremă competiție internă a fotbalului nostru — primul pas în cel de al 49-lea campionat național.

Vacanța a fost — în această vară — parcă mai scurtă. De la seara finalei de Cupă n-a trecut decît o lună. Și cum leul cu figură poznașă „Willie" ne-a umplut — cu vîrf și îndesat — golul de program rezervat fotbalului, aproape că nici n-am simțit perioada de inactivitate internă!

Dar „Willie" a mai făcut o treabă. Grație lui, gustul nostru s-a mai... rafinat, pretențiile ne-au crescut. **„All right, Willie, am văzut fotbalul modern, știm de-acum ce să le cerem fotbaliștilor noștri!".**

Ne-au crescut, deci, exigențele. „World-Cup"-ul, care marchează la fiecare patru ani o nouă etapă în dezvoltarea fotbalului, își va pune, fără îndoială, amprenta pe balonul rotund al anilor următori. Tehnicienii noștri, prezenți pe stadioanele Angliei în număr mai mare ca oricînd la o competiție mondială, au de-acum cîmp larg de acțiune pentru a pune în practica muncii lor de zi cu zi tot ceea ce au văzut bun acolo, tot ceea ce este cu adevărat modern, tot ceea ce reprezintă elemente constructive, de progres în acest sport, tot ceea ce este necesar și util fotbalului nostru.

Fără îndoială, sportul cu balonul rotund a făcut și la noi progrese, se află pe un drum bun, pe care trebuie perseverat. Unele rezultate internaționale, unele jocuri frumoase ale ediției trecute a campionatului constituie premise încurajatoare.

Noul campionat trebuie să marcheze un nou pas pe acest drum.

Reuniți recent, la București, antrenorii formațiilor de categoriile A, B și C au dezbătut probleme ridicate de ediția trecută a campionatului, învățămintele acestuia, sarcinile de viitor. S-a vorbit, în primul rînd, despre necesitatea modernizării antrenamentului și a jocului, scop pentru atingerea căruia Federația română de fotbal a dat indicații concrete.

Nu este cazul, în aceste rînduri de început de drum, să intrăm în amănunte. Ne vom mulțumi doar să arătăm că ceea ce se așteaptă — sub acest raport — de la noul campionat, este imprimarea în continuare a conceptiei de joc colectiv, ofensiv, constructiv, purtat în viteză și eficace; o tactică generală de joc suplă, elastică, în conformitate cu posibilitățile și particularitățile fiecărei echipe; stimularea spiritului de creație a jucătorilor, a personalității lor; învățarea, perfecționarea și extinderea procedeelor tehnice moderne; perfecționarea tacticii în atac și mărirea eficacității etc.

Și mai așteptăm ceva de la acest nou sezon, în care pășim duminică.

Așteptăm de la el mult doritele succese ale echipei naționale.

În această primăvară, am învins Uruguay-ul și am pierdut, în deplasare, cu 1-0, în fața echipelor R. F. Germană (locul secund în lume) și Portugaliei (medalii de bronz la C.M.). Nu ne vom bucura în fața acestor înfrîngeri, dar nici nu vom putea contesta caracterul lor revelatoriu în ceea ce privește posibilitățile fotbaliștilor noștri. Ei bine, aceste posibilități le vrem, acum, transformate în realități, în victorii.

În această toamnă, jucăm în Cupa Europei.

Întîlnim adversari pe care-i putem învinge. Nu trebuie să mai avem nici un fel de complex. Să jucăm nu pentru rezultate onorabile, la modul consolator, ci pentru rezultate care să ne asigure calificarea.

Cu aceste gînduri să intrăm în noul sezon!

Cu gînduri care se îndreaptă spre fotbal de calitate și spre victorii.

Radu URZICEANU

ÎNCEPE ȘI NOUL SEZON INTERNAȚIONAL ...ȘI ÎNCĂ UNUL FOARTE IMPORTANT!

Mai mult ca oricînd poate, în fața fotbalului nostru se deschid cu acest nou sezon perspectivele unei activități internaționale pe cît de bogate în întreceri de prestigiu, pe atît de prielnice afirmării noastre peste hotare și cuceririi unui loc — mult dorit — în ierarhia mondială. Campionatul Europei, în primă ediție, preliminariile turneului olimpic și calificarea în turneul din Mexic, preliminariile campionatului mondial și calificarea în turneul final (tot din Mexic), cupele europene (Cupa campionilor europeni, Cupa cupelor și Cupa orașelor-tîrguri), Cupa Balcanică și Turneele Internaționale de juniori U.E.F.A., toate eșalonate pe intervalul a patru ani, pînă în 1970, sînt tot atîtea prilejuri pentru fotbaliștii noștri să realizeze acea „tîșnire" spre vîrful piramidei printr-o materializare în rezultate prestigioase a posibilităților reale ale fotbalului nostru și a calităților lor. O asemenea comportare ar căpăta și mai mare valoare prin faptul că echipele noastre (așa cum se procedează în ultimul timp și e foarte bine, pentru că numai astfel poate fi rodnic contactul cu fotbalul de peste hotare), vor întîlni adversari cu un bun renume, din țări care se bucură de frumoase aprecieri.

Iată de ce noul sezon internațional trebuie privit cu toată seriozitatea și ambiția de către jucători și antrenori, de către echipele fruntașe, iată de ce campionatul care începe peste cîteva zile trebuie ridicat la cel mai înalt nivel calitativ, devenind punctul de plecare al unei comportări de succes a echipelor noastre în întîlnirile internaționale, interțări sau intercluburi.

CALENDARUL INTERNAȚIONAL DE TOAMNĂ

ECHIPA NAȚIONALĂ A

21.IX, Gera: R. D. Germană — România (amical)

16.X, București: România — Polonia (amical)

2.XI, București: România — Elveția (Campionatul Europei)

26.XI, In Italia: Italia — România (Campionatul Europei)

3.XII, Nicosia: Cipru—România (Campionatul Europei)

Jocurile din Campionatul Europei vor continua în primăvara anului viitor: România—Cipru la 23.IV, Elveția — România la 24.V și România Italia la 25.VI

ECHIPA NAȚIONALĂ B

16.X: Polonia — România

ECHIPA NAȚIONALĂ DE TINERET

21.IX: R. D. Germană — România

16.X: Polonia—România

16.XI: România — R. F. Germană

23.XI: Olanda — România

ECHIPA NAȚIONALĂ DE JUNIORI

26.VIII—5.IX: Turneul internațional în Bulgaria, cu echipele României, Iugoslaviei și Bulgariei (2 formații)

16.X: România — Polonia

23.X: România — R. D. Germană

16.XI: România — Cehoslovacia

ECHIPE DE CLUB

28.IX, Liverpool: F. C. Liverpool — Petrolul („C.C.E.")

Strasbourg: R. C. Strasbourg—Steaua („Cupa cupelor")

Sevilla: F. C. Sevilla — Dinamo Pitești („C.O.T.")

5.X, Pitești: Dinamo — F. C. Sevilla (retur)

12.X, Ploiești: Petrolul — F.C. Liverpool (retur)

5 sau 19.X: Steaua — R. C. Strasbourg (retur).

PRIMA ETAPĂ

- C.S.M.S.—STEAUA: *I. Ritter* (Timișoara), la tușă: St. Bîrăescu (Timișoara) și Tr. Cruceanu (Arad).
- FARUL — RAPID: *M. Vasiliu* — C. Dragu și Gh. Comănescu (Ploiești).
- U.T.A. — UNIVERSITATEA: *N.Rainea* (Bîrlad) — V. Liga și V. Paladescu (ambii din Galați).
- JIUL — ST. ROȘU: *V. Dumitrescu* — V. Toma și I. Hrisafi (București).
- POLITEHNICA — PETROLUL: *O. Comșa* (Craiova) — M. Biolan și S. Drăgulici (T. Severin).
- PROGRESUL — DINAMO PITEȘTI: *Al. Toth* — R. Pop și A. Pop (Oradea).
- DINAMO BUCUREȘTI — ȘTIINȚA: *M. Rotaru* — V. Popa și C. Alexandru (Iași).

CAMPIONII

1909–1910	**F. C. Olimpia** București	
1910–11	**F. C. Olimpia** București	
1911–12	**F. C. United Ploiești**	
1912–13	**C. A. Colentina** București	
1913–14	**C. A. Colentina** București	
1914–15	**Româno-Americană** București	
1915–16	**F. C. Prahova** Ploiești	
1916–19	Nedisputat din cauza **războiului**	
1919–20	**A. S. C. Venus** București	
1920–21	**A. S. C. Venus** București	
1921–22	**C. S. Chinezul** Timișoara	
1922–23	**C. S. Chinezul** Timișoara	
1923–24	**C. S. Chinezul** Timișoara	
1924–25	**C. S. Chinezul** Timișoara	
1925–26	**C. S. Chinezul** Timișoara	
1926–27	**C. S. Chinezul** Timișoara	
1927–28	**C. S. Colțea** Brașov	
1928–29	**A. S. C. Venus** București	
1929–30	**F. C. Juventus** București	
1930–31	**U. D. R.** Reșița	
1931–32	**A. S. C. Venus** București	
1932–33	**F. C. Ripensia** Timișoara	
1933–34	**A. S. C. Venus** București	
1934–35	**F. C. Ripensia** Timișoara	
1935–36	**F. C. Ripensia** Timișoara	
1936–37	**A. S. C. Venus** București	
1937–38	**F. C. Ripensia** Timișoara	
1938–39	**A. S. C. Venus** București	
1939–40	**A. S. C. Venus** București	
1940–41	**Unirea Tricolor** București	
1941–46	Nedisputat din cauza **războiului.**	
1946–47	**I. T.** Arad	
1947–48	**I. T.** Arad	
1948–49	**I. C. O.** Oradea	
1950	**Flamura roșie** Arad	
1951	**C. C. A.** București	
1952	**C. C. A.** București	
1953	**C. C. A.** București	
1954	**Flamura roșie** Arad	
1955	**Dinamo** București	
1956	**C. C. A.** București	
1957–58	**Petrolul** Ploiești	
1958–59	**Petrolul** Ploiești	
1959–60	**C. C. A.** București	
1960–61	**C. C. A.** București	
1961–62	**Dinamo** București	
1962–63	**Dinamo** București	
1963–64	**Dinamo** București	
1964–65	**Dinamo** București	
1965–66	**Petrolul** Ploiești.	

DORINȚE, SPERANȚE...

Așadar, iată-ne în ajunul începerii noului campionat.

Pretutindeni domnește febrilitatea caracteristică apropierii unui asemenea eveniment sportiv: printre antrenori și jucători, printre conducătorii federației și ai cluburilor și, bineînțeles, printre spectatori, acești mari și fideli îndrăgostiți ai fotbalului. Toți așteaptă cu emoții și speranțe noua bătălie pentru titlul de cea mai bună echipă a țării.

Cum privesc ei această ediție a campionatului ? Iată cîteva destăinuiri :

ION ALEXANDRESCU, secretar general adjunct al F.R.F.: „Deși nu mai joc de mult, totuși trăiesc și eu, ca orice jucător, apropierea acestui nou campionat, de la care — să spun drept — aștept mult. Mai ales că televizarea unei serii de meciuri de la C.M. a făcut să crească exigența față de calitatea jocului. De aceea sper ca noul campionat să aducă un salt calitativ apreciabil, care să satisfacă pretențiile spectatorilor. Se impune mai multă exigență în instruire, mai multă preocupare pentru fotbalul-spectacol, mai multă stăruință pentru arbitraje competente. Numai astfel vom reuși să îmbunătățim mereu calitatea jocului și să realizăm un campionat de nivel superior, care să creeze condiții optime desfășurării activității internaționale a echipelor noastre. Să nu uităm că avem în față întreceri deosebit de importante, printre care campionatul Europei și cupele europene, cărora trebuie să le facem față cu toată cinstea".

SILVIU PLOIEȘTEANU, antrenor (St. roșu): „În acest campionat vrem să facem fotbal-spectacol, nefiind adepții teoriei **„puncte cu orice preț"**. Sperăm să ne clasăm pe unul din locurile 3—5".

PETRE MOLDOVEANU, antrenor (Progresul): „Sîntem realiști. Deziderațele noastre sînt un fotbal plăcut la vedere și un... bagaj de puncte care să ne scutească de emoțiile unui „drum-retur" în categoria B".

ȘTEFAN VASILE, antrenor (Dinamo Pitești): „Dorim să ne păstrăm locul, de prestigiu pentru noi, în primele patru echipe ale țării. Vizăm, de asemenea, calificarea într-o etapă cît mai avansată a echipei noastre în „Cupa orașelor-tîrguri".

ȘTEFAN COIDUM, antrenor (Jiul Petrila): „Ne așteaptă un examen foarte dificil, acela de a dovedi că echipa noastră își merită un loc în prima categorie. Am toate speranțele că-l vom trece cu succes".

MARIN CONSTANTIN, arbitru: „Noul campionat se anunță foarte disputat; simpozionul a scos în relief faptul că este necesară o sancționare uniformă a greșelilor, iar greșelile comise în careul de pedeapsă să fie sancționate cu toată hotărîrea, în orice împrejurare".

ION BARBU (Dinamo Pitești): „Atît locul 4 obținut în campionatul trecut, cît și participarea echipei noastre în „Cupa orașelor tîrguri", ne obligă să privim acest an competițional cu toată răspunderea. Sper ca suporterii noștri să aibă noi prilejuri de satisfacție".

COLOMAN BRAUN-BOGDAN, antrenor emerit: „Cred într-un reviriment mare în acest cam-

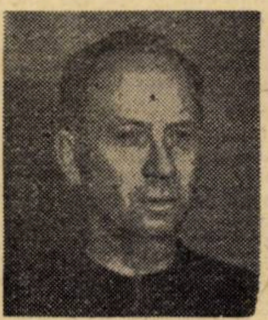

pionat și cînd afirm acest lucru mă bazez pe cîteva fapte esențiale: antrenorii au o mai mare stabilitate la cluburi, deci a fost asigurată continuitatea în pregătire; prelungirea sezonului, după încheierea campionatului, prin jocuri în „Cupa de vară" și prin meciuri internaționale amicale, a contribuit la o pregătire serioasă; promovarea unor elemente din echipe de categorii inferioare și a unor juniori, doruici de afirmare; televizarea unor jocuri de la C.M. a dat prilej de învățăminte pentru mulți jucători, pe care sper că i-a mobilizat pentru o pregătire personală mai exigentă; seriozitatea antrenorilor față de problemele de instruire.

Ultimele meciuri de pregătire și amicale pe care le-am urmărit mi-au întărit convingerea că de data aceasta echipele vor aborda campionatul în bune condiții de formă, fără să mai fie nevoie de o „încălzire" de 3—4 etape".

CONSTANTIN IANCU, jucător (Farul Constanța): „Am muncit mult în perioada de pregătire. Mă simt excelent în postul de atacant central. Sarcinile acestui post sînt

mai aproape de temperamentul meu. Evoluțiile bune din ultima parte a campionatului trecut mi-au dovedit că pot înregistra valori și mai mari. Am căpătat mai multă încredere în mine și în posibilitățile echipei, al cărei joc se maturizează, capătă personalitate tot mai accentuată. Să nu vă mire, dar la sfîrșitul viitoarei ediții Farul va lumina de undeva, din partea de sus a clasamentului. Dacă se va putea, chiar de foarte sus... O dorim din toată inima".

ILIE DRĂGHICI, arbitru: „O dată cu începerea noului campionat sînt convins că vom presta arbitraje de bună calitate, mai ales că exigența spectatorilor a crescut. Simpozionul organizat de F.R.F. a constituit pentru noi un prețios ajutor, iar discuțiile cu arbitrii străini un util schimb de experiență".

MARIN NIȚĂ, arbitru, președintele Colegiului de Arbitri al orașului București: „În cadrul pregătirilor noastre s-au luat măsuri ca toate indicațiile primite la recentul simpozion privind îmbinarea pregătirii teoretice cu pregătirea fizică, să fie aplicate cît mai eficient, astfel ca din primele jocuri ale noului campionat arbitrii bucureșteni să se prezinte la un nivel superior arbitrajelor din campionatul trecut".

NOTAȚI-VĂ REZULTATELE PE ACEST TABEL

Nr. crt	ECHIPELE	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14
1	PETROLUL Ploiești	F	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----
2	RAPID București	----	O	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----
3	DINAMO București	----	----	T	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----
4	DINAMO Pitești	----	----	----	B	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----
5	STEAGUL ROȘU Brașov	----	----	----	----	A	----	----	----	----	----	----	----	----	----
6	C.S.M.S. Iași	----	----	----	----	----	L	----	----	----	----	----	----	----	----
7	UNIVERSITATEA Cluj	----	----	----	----	----	----	–	----	----	----	----	----	----	----
8	ȘTIINȚA Craiova	----	----	----	----	----	----	----	1	----	----	----	----	----	----
9	FARUL Constanța	----	----	----	----	----	----	----	----	9	----	----	----	----	----
10	U.T.A. Arad	----	----	----	----	----	----	----	----	----	6	----	----	----	----
11	POLITEHNICA Timișoara	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	6	----	----	----
12	STEAUA București	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	–	----	----
13	PROGRESUL București	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	6	----
14	JIUL Petrila	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	7

Duminică, în „Cupa de vară", Știința București a întrecut formația dinamoviștilor piteșteni cu 4–3. Cicu și Rădulescu (Știința București) privesc mingea șutată de Țurcan (Dinamo Pitești). Nu va fi însă gol.

Foto: I. MIHAICA

ACTUALITĂȚI

PRIMUL CUPLAJ ÎN CAPITALĂ

Cele două întîlniri de categorie A, programate duminică în Capitală, se vor disputa în cuplaj pe stadionul „23 August" în ordinea următoare:

ORA 15.15: Progresul — Dinamo Pitești
ORA 17.00: Dinamo București — Știința Craiova.

SELECȚIONATA IRANULUI ÎN ROMÂNIA

La sfîrșitul acestei luni va sosi în țară selecționata Iranului, care va susține două întîlniri amicale, după următorul program:

31 august la Arad cu U.T.A.
3 septembrie la Timișoara cu Politehnica.

PARTICIPARE SELECTĂ LA BOLOGNA

După cum am anunțat, între 3 și 6 septembrie se va desfășura la Bologna un interesant turneu internațional, la care a fost invitată și echipa Steagul roșu. **Vor mai lua parte, alături de formația noastră și de Bologna, organizatoare a turnelui,** Atletico Madrid **și** Juventus **sau** Fiorentina.

DUPĂ TURNEE, CAMPIONATUL

Cele două echipe care au întreprins, recent, turnee peste hotare — Dinamo în R.F. Germană și Steaua în Iugoslavia — s-au înapoiat și se pregătesc pentru debutul în noul campionat. În cursul unor convorbiri cu membrii acestor echipe, am aflat cîteva amănunte pe care le consemnăm mai jos.

Traian IONESCU, antrenor (Dinamo): „A fost un turneu folositor pentru că: 1) ne-am putut continua pregătirea în vederea campionatului în compania unor adversari care ne-au «întins»; 2) am verificat potențialul jucătorilor consacrați și 3) am putut aprecia, mai bine, posibilitățile și perspectivele unor jucători tineri, printre care portarul **Niculescu** — care a dat completă satisfacție — **Pîrvu** și **Daniel Ene.** În ce privește campionatul pe 1966-67, după părerea mea, el va prilejui un salt valoric mai mare al echipelor tinere".

Ilie DATCU (Dinamo): „Turneul ne-a fost util, mai ales că am putut verifica diferite formule de echipă. Cum va fi noul campionat? Toate meciurile sînt foarte dificile, cu surprizele și greutățile pe care le ridică în calea echipelor, de la o etapă la alta. Totul depinde, după mine, de... plecare. Și noi sperăm să luăm un start mai bun ca anul trecut. Nu-i numai dorința mea, ci a tuturor colegilor mei de echipă, mai ales că într-un fel, este vorba de o reabilitare, a noastră, ca joc și rezultate, chiar dacă, în sezonul trecut, am terminat, pînă la urmă, pe locul 3".

Ilie SAVU, antrenor (Steaua): „Cele trei jocuri disputate la Niksici (3—1 și 1—0 cu Sutieska) și Subotița (0—0 cu Spartak) au corespuns scopului urmărit de noi. Adversarii, de o valoare destul de bună, ne-au dat ocazia unei verificări utile a pregătirii echipei noastre, în care apărarea și linia de mijloc s-au comportat bine, dar atacul a lăsat de dorit în ce privește finalizarea.

Și acum, iată-ne în preajma începerii campionatului, care — după părerea mea — se va desfășura la un nivel mai ridicat, datorită faptului că a sporit numărul echipelor bune. În ce privește lupta pentru titlu, cred că, de data aceasta, se va da între mai mulți candidați și anume între Petrolul, Rapid, Dinamo București, Steagul roșu și Steaua"

PRIMELE CLUBURI, PRIMA COMPETIȚIE...

O întrebare de actualitate: care au fost primele echipe de fotbal și prima competiție din țara noastră?

O incursiune în istoria sportului cu balonul rotund, a cărui existență, la noi, sub forma cea mai simplă, este înregistrată în ultimii ani ai secolului trecut, ne duce la constatarea că primele echipe purtau o denumire cam pretențioasă: **„cluburi de football asociație".** La începutul secolului nostru existau doar două echipe: una la Ploiești, **United F.C.** (formată din salariați străini de pe șantierele petrolifere) și alta la București, **Colentina A.C** (alcătuită, de asemenea, din angajații străini ai fabricii de bumbac din Colentina). Curînd, însă, din inițiativa a doi animatori din această perioadă a copilăriei sportului românesc, Mario Gebauer și Lazăr Breier, s-a născut și a treia echipă, în Capitală: **Olimpia S.C.,** la care au aderat mulți tineri bucureșteni.

...Cu aceste trei echipe, arată documentele vremii, s-a desfășurat prima competiție organizată în mod oficial. Se numea **„Cupa Anuală de Football Asociație"** și se organiza pe două tururi, decernîndu-se de fiecare dată. După primul tur, cupa a fost decernată — într-o zi de decembrie, 1909 — echipei Colentina A.C. Dar, pînă la urmă, trofeul a revenit Olimpiei S.C. care, în finală, în 1910, a învins la Ploiești, pe United F.C. cu 4—2 (2—0).

Acest turneu a fost, cum se spune, „strămoșul" campionatului nostru și în istoria fotbalului românesc contează ca primă ediție, în dreptul ei figurînd numele echipei cîștigătoare: **Olimpia S. C. București.**

CINE SE-NSCRIE ANUL ACESTA LA TITLUL DE GOLGETER ?

Redăm mai jos lista golgeterilor campionatului de-a lungul ultimelor 28 de ediții, cu speranța că ea va stimula pe înaintașii noștri de astăzi și-i va face să devină mai... productivi:

1932–33: **Dobay** (Ripensia) 15
1933–34: **Dobay** (Ripensia) 20
1934–35: **Dobay** (Ripensia) 22
1935–36: **Barbu II** (C.F.R. Buc.) 23
1936–37: **Dobay** (Ripensia) 22
1937–38 **Thierjung** (Chinezul) 22
1938–39: **Bătrîn** (A.M.E.F.A. Arad) 16
1939–40: **Auer** (Rapid Buc.) 21
1940–41: **Bogdan** (Rapid Buc.) 21
1946–47: **Bonyhadi** (I.T. Arad) 26 în 23 jocuri
1947–48: **Bonyhadi** (I.T. Arad) 49/26
1948–49: **Vaczi** (I.C. Oradea) 24/26
1950: **A. Rădulescu** (Rapid) 18/22
1951: **Vaczi** (I.C. Oradea) 21/21
1952: **Ozon** (Dinamo Buc.) 17/22
1953: **Ozon** (Dinamo Buc.) 13/18
1954: **Ene I** (Dinamo Buc.) 20/25
1955: **Ciosescu** (Știința Tim.) 18/16
1956: **Alexandrescu** (C.C.A.) 18/22
1957–58: **Ciosescu** (Știința Tim.) 22/21
1958–59: **Ene II** (Rapid Buc.) 16/22
1959–60: **Constantin** (C.C.A.) 20/21
1960–61: **Constantin** (C.C.A.) 22/23
1961–62: **Constantin** (C.C.A.) 24/26
1962–63: **Ionescu** (Rapid Buc.) 20/23
1963–64: **Pavlovici** (Steaua) 19/23
Frățilă (Dinamo Buc.) 19/26
1964–65: **Adam** (Știința Cluj) 18/26
1965–66: **Ionescu** (Rapid Buc.) 24/24

Lista rămîne, bineînțeles, deschisă. Am dori cît mai mulți candidați și – mai ales – cît mai multe... goluri.

O reîntîlnire „în trei", după un an. Dumitriu – Ionescu, față în față cu portarul Progresului, Mîndru. În dreapta, Viorel Popescu urmărește cu emoție deznodămîntul fazei.

EVOLUȚIA... FORMULEI CAMPIONATULUI

Ca și jocul în sine, formula de disputare a campionatului (de cînd acesta se desfășoară după modelul „divizie") a avut o evoluție interesantă. Pînă în anul 1932, campionatul se dispută sistem eliminatoriu de la început pînă la sfîrșit: fiecare district (cum se numeau pe atunci comisiile de fotbal locale, care ar corespunde într-un fel celor regionale de astăzi) își desemna campioana și apoi întrecerea se desfășura, eliminatoriu, între aceste reprezentante de districte, pînă era desemnată cea mai bună echipă din țară.

Cu timpul însă, s-a simțit nevoia unui sistem competițional superior ca formă, care să sprijine și să contribuie la progresul tehnic al echipelor, printr-o concentrare a celor mai bune formații din țară. Și s-a ajuns la sistemul „divizie", care — la rîndul lui — a suferit modificări pe parcurs, ca formă de organizare și număr de echipe. Lucrul acesta se vede din tabelul de mai jos din care rezultă modul cum a evoluat formula pînă astăzi:

EDIȚIA	Număr ECHIPE	Număr GOLURI	Medie GOLURI
1932—33	2x7	332	3,86
1933—34	2x8	478	4,19
1934—35	12	551	4,17
1935—36	12	547	4,14
1936—37	12	574	4,34

EDIȚIA	Număr ECHIPE	Număr GOLURI	Medie GOLURI
1937—38	2x10	677	3,71
1938—39	12	443	3,35
1939—40	12	476	3,60
1940—41	13	620	3,97
1946—47	14	771	4,07
1947—48	16	948	3,95
1948—49	14	664	3,64
1950	12	441	3,34
1951	12	394	2,98
1952	12	394	2,98
1953	12 (11)*	294	2,42
1954	14	477	2,62
1955	13	423	2,71
1956	13	471	3,00
1957—58	12	406	3,27
1958—59	12	409	3,09
1959—60	12	399	3,02
1960—61	14	613	3,36
1961—62	14	602	3,30
1962—63	15 (14)*	640	3,26
1963—64	14	534	3,93
1964—65	14	448	2,46
1965—66	14	506	2,78

*) La aceste două ediții, campionatul a început cu 12 și, respectiv 15 echipe, dar după încheierea turului formațiile C. A. Cîmpulung Moldovenesc și Viitorul București au fost scoase din competiție și aceasta a continuat cu 11 și, respectiv, 14 echipe.

★

Cum se vede, cea mai importantă competiție a fotbalului nostru s-a desfășurat, foarte des, după formula cu 12 echipe (de 12 ori) sau cu 14 (de 9 ori). Practica a arătat, de altfel, că la perioadele date, una din aceste formule s-a potrivit și se potrivește încă fotbalului nostru, în raport cu stadiul atins, cu posibilitățile și aspirațiile lui, cu cerințele performanței. Ori de cîte ori a fost modificată formula prin mărirea numărului echipelor (într-o singură serie de 16 sau în două serii), în anul următor s-a revenit pentru că de fiecare dată s-a constatat că o lărgire a participării aduce o diluare valorică, pe cînd concentrarea asigură mai curînd creșterea calitativă și, în același timp, corespunde mai mult necesităților loturilor reprezentative.

În sfîrșit, formula cu 14 echipe dă posibilitatea desfășurării unei activități (intertări și intercluburi) mai ample și unei mai bune sincronizări a întregului calendar de jocuri, ținînd seamă — firește — și de condițiile de climă din țara noastră.

Se înțelege că această formulă nu este imuabilă și că în viitor se poate realiza o modificare în sensul majorării numărului echipelor. Dar aceasta va fi posibil numai în condițiile unui progres general, tehnic și organizatoric, ale creșterii numărului de jucători și de echipe de valoare, mai cu seamă în categoria B, a numărului de terenuri de bună calitate și de instalații de nocturnă, în condițiile înțelegerii și acceptării ideii că pregătirea temeinică se realizează prin cît mai multe jocuri și competiții.

Petre GAȚU

RĂSFOIND FILELE ISTORIEI PRIMEI CATEGORII

Au trecut doar cîteva săptămîni de cînd s-a încheiat ultima ediție a campionatului categoriei A, mai precis: cea de a 48-a din întreaga sa istorie (prima, după cum se știe s-a disputat în sezonul 1909/10), a 28-a care s-a desfășurat în sistem divizionar (începînd cu toamna anului 1932) și a 19-a după 23 August 1944.

● Pe scurt, iată ce am reținut mai important din ediția 1965/66 a categoriei A:

— Petrolul a cucerit cel de al 3-lea titlu de campioană a țării, după o pauză de șapte ani.

— Rapid București nici de această dată nu a reușit să intre în posesia titlului, ocupînd în final „eternul" loc 2, pentru a 10-a oară în istoria primei categorii (1937, 38, 40, 41, 47, 49, 50, 64, 65, 66).

— Dinamoviștii bucureșteni, după ce 4 ani la rînd (1962—65) au deținut șefia în fotbalul nostru, reușind chiar o comportare mai mult decît meritorie în „C.C.E." în compania echipei Internazionale Milano și după ce în clasamentul turului ocupau locul... 11, au avut o puternică revenire în retur, soldată cu un meritat loc 3. Așadar și în acest an, pe podium...

O formație cu trecut plin de succese, Steaua București, a fost nevoită să se consoleze în final cu Cupa României, deoarece în campionat a ocupat de-abia locul 12.

Dar să ne oprim aici. În aceste rînduri ne-am propus să „îndulcim" plictiseala așteptării începutului noului sezon, reamintindu-vă cîteva din cifrele legate de istoria primei categorii, ce vă sînt mai puțin cunoscute.

● Pînă în prezent au avut loc în total 28 de ediții (în sistem divizionar) din care 9 înainte de război (1933—41), iar celelalte 19 după 23 August.

● Cîteva constatări:

— După anul 1944 au fost prezente în categoria A fără intermitențe numai echipele Dinamo București și U.T.A.

— Cele mai multe meciuri în categoria A (598) le-au disputat rapidiștii bucureșteni, obținînd și cele mai multe victorii (279). Cele mai multe meciuri egale aparțin formației Juventus-Petrolul (136), iar cele mai multe înfrîngeri (235) studenților clujeni, care de fapt au primit și cel mai mare număr de goluri (957). Granița celor 1 000 de goluri marcate au depășit-o numai două formații: Rapid (1 163) și Juventus-Petrolul (1 026).

— Dintre echipele în activitate, procentul cel mai ridicat al eficacității (punctele obținute raportate la cele posibile de realizat) l-au obținut: Dinamo București 62,5%, Steaua 60,2%, Rapid 57,4%, U.T.A. 54,8%, Petrolul 53% și Steagul roșu Brașov 52,9%.

— Dintre echipele campioane, cel mai mare număr de puncte din cele posibile l-au acumulat echipele Ripensia (85% în 1938 și 82,1% în 1933) și U.T.A. (84,6% în 1947 și 82,7% în anul 1948).

— Titlurile cele mai categorice le-au cucerit: I.T.A. în anul 1947 cu o diferență de 11 puncte față de echipa clasată pe locul secund, urmată de Venus București (cu 9 puncte în 1939), C.C.A. București (cu 7 puncte în 1960) și Dinamo București (tot cu 7 puncte în 1964).

● Din toamna anului 1932 și pînă în prezent, în evidențele categoriei A s-au înregistrat un număr de 4311 meciuri (din care 930 s-au terminat la egalitate), în decursul acestora fiind înscrise 14 515 goluri.

● Cele mai multe goluri în categoria A le-au marcat:

Numele	Perioada	Goluri marcate	Meciuri jucate
Titus Ozon	(1948—64)	157	270
Constantin	(1955—66)	135	211
St. Dobay	(1933—48)	125	161
Gh. Vaczi	(1947—58)	124	195
M. Dridea I	(1956—66)	117	191
I. Bodola	(1933—47)	114	153
Gh. Ene II	(1956—66)	109	197
Al. Ene I	(1949—60)	103	179
I. Baratky	(1934—48)	100	154
P. Bădeanțu	(1947—56)	99	220

● Înaintările cele mai eficace în funcție de media golurilor marcate pe meci au fost:

4,34 goluri: I.T.A. 1948 cu Ad. Covaci, Mercea, Bonyhadi, Stiebinger, Dumitrescu III

4,07 goluri: Ripensia 1934 cu Bindea, Beke, Ciolac, Schwartz, Dobay

3,85 goluri: Ripensia 1933 cu Bindea, Schwartz, Ciolac, Rafinsky, Dobay

3,61 goluri: I.T.A. 1947 cu Nicșa (Ad. Covaci), Mercea, Bonyhadi, Petschovski (Dumitrescu III), Toth III

3,55 goluri: Venus 1938 cu Ploieșteanu, Bodola (Dan Gavrilescu), Humis, P. Vîlcov III, N. Ene (Gruin).

● ...Iar apărările cele mai puternice:

0,63 goluri în 1953 și 0,72 în 1952 echipa C.C.A. cu Voinescu (Toma) — Zavoda II, Apolozan, Rodeanu — Balint, Bone

0,65 goluri: Rapid 1965 cu Andrei — Lupescu, Motroc, Dan Coe, Greavu

0,73 goluri: Petrolul 1964 cu M. Ionescu — Pahonțu, D. Nicolae (Hălmăgeanu), Marin Marcel, Florea, Fronea

0,79 goluri: Dinamo București 1955 cu Birtașu — Băcuț I, Băcuț II, Szöke — Călinoiu, G. Toma.

● Jucătorii care au marcat cele mai multe goluri pentru echipele lor, înainte și respectiv după 23 August 1944:

Rapid: Baratky 61, respectiv Ion Ionescu 84; Petrolul (Juventus): Zăinescu 49, respectiv Dridea I 117; Dinamo București: Al. Ene I 92; Steaua (C.C.A.): Gh. Constantin 135; Universitatea Cluj: S. Ploieșteanu 28, respectiv Adam 51; U.T.A.: Bony-

(Continuare în pag. a 12-a)

PE MARGINEA CAMPIONATULUI CATEGORIEI A 1965-1966

Fragmente din darea de seamă a F. R. F.

Săptămîna trecută s-a ținut în Capitală o ședință de analiză a activității pe anul competițional 1965-1966, la care au participat antrenorii echipelor de categoriile A, B și C.

Cu această ocazie, F.R.F. a prezentat un raport din care publicăm unele fragmente.

În numărul de față ne mărginim la cîteva considerații asupra campionatului categoriei A, rămînînd ca în numărul viitor să publicăm și alte fragmente, privitoare la categoriile B și C.

În ultimul an, se poate spune că activitatea fotbalistică s-a îmbunătățit față de trecut. La majoritatea echipelor s-a înregistrat un salt calitativ în ceea ce privește jocul, fapt reflectat atît în nivelul unor partide de campionat, cît și în unele jocuri internaționale între reprezentative sau intercluburi. Cităm, în această privință, rezultatul meciurilor de la București cu Portugalia și Uruguay, echipe participante la turneul final al Campionatului mondial ediția 1966 sau rezultatele obținute în Cupa campionilor europeni în fața echipei Internazionale Milano.

În general se poate spune că fotbalul nostru se află pe un drum bun. Rezultatele pozitive obținute se datoresc unor măsuri complexe, dintre care cităm:

— modernizarea antrenamentului și a jocului;
— promovarea de jucători tineri, talentați;
— justa orientare tehnico-tactică;
— angajarea de întîlniri internaționale valoroase;
— realizarea unor schimburi de experiență cu antrenori străini, care au condus la cunoașterea problemelor actuale ale fotbalului mondial;
— intensificarea activității centrelor de copii și juniori.

Referitor la organizarea jocului, în acest an obiectivul a fost: aplicarea concepției ofensive prin joc colectiv, constructiv, eficace; aplicarea elastică a sistemului cu 4 fundași și realizarea unui stil de joc propriu; realizarea unei formații stabile, bine sudate și a unui lot omogen.

Referitor la forma jucătorilor s-a recomandat îndeplinirea condițiilor pentru obținerea și menținerea ei, aplicarea unor mijloace eficiente pentru refacerea după antrenamente și jocuri, cu caracter igienic metodic, folosirea normelor de control sau a probelor de diferite feluri pentru stabilirea capacității la efort a jucătorilor, supravegherea modului de organizare a vieții extra-sportive a jucătorului, menținerea în formă și grad de sănătate a jucătorilor de lot pentru acțiunile echipelor naționale.

Referitor la factorii antrenamentului s-au dat indicații concrete privind fiecare factor, (tactic, tehnic, fizic, psihic), în detalierea cărora nu intrăm aici, dar care tind spre:

— îmbunătățirea calității jocului tuturor echipelor;
— modernizarea jocului echipelor noastre de performanță și a tehnicii jucătorilor;
— modernizarea antrenamentului;

Față de sarcinile anului 1966, mai sus enumerate, din controalele și îndrumarea efectuate de către antrenorii federali, s-au desprins următoarele:

a). Din punct de vedere fizic, nivelul de pregătire a majorității echipelor, după felul cum au evoluat în campionat, poate fi considerat ca satisfăcător.

Echipe ca Petrolul, Rapid, Dinamo Pitești, Steagul roșu Brașov și C.S.M.S. Iași au acordat importanța cuvenită unității ce trebuie să existe între orientarea specială și multilaterală a antrenamentului, au dat o atenție deosebită creșterii treptate și maxime a cerințelor acestuia, iar componentele efortului — volumul, intensitatea și gradul de dificultate — au fost folosite cu iscusință de către antrenori și jucători.

Îndrumarea și controlul medical și pedagogic au fundamentat științific procesul instructiv-educativ. Totuși, deși echipele au primit îndrumări în sensul că pentru practicarea unui fotbal de calitate este necesar să se dea atenție mai mare și în perioada competițională îmbunătățirii continue a pregătirii fizice generale, în afară de cea specială, acest lucru continuă să fie o carență a tuturor echipelor noastre, deoarece ele nu utilizează, decît foarte rar, în procesul de antrenament, elemente ale altor discipline sportive. Or, aceasta ar contribui eficient la o dezvoltare multilaterală atît de necesară fotbaliștilor noștri.

b). Din punct de vedere tehnic, stadiul de pregătire atins de o parte dintre jucătorii noștri poate fi considerat mai bun decît cel de anul trecut, deoarece o mare parte din antrenori au acordat o atenție deosebită alcătuirii unor cicluri studiate, cu sarcini și mijloace adecvate. Exersarea la antrenamente a procedeelor avansate a creat premisele unui salt calitativ tehnic, care implicit a adus și o creștere a nivelului de joc.

Realizarea unei tehnici moderne, cu caracteristicile enunțate la diferite cursuri și în manuale, a necesitat perfecționarea unei suite de procedee tehnice, cu utilitate și aplicativitate în joc.

Astfel, jucătorii Pîrcălab, Dumitriu II, Dobrin, Nagy (Dinamo Pitești), Matei, Racși, D. Popescu, Pescaru și alții, au dovedit multă finețe în manevrarea mingii, în conducerea ei, în camuflarea intenției, prin folosirea diferitelor procedee de fentare, iar Gherghel, Jamaischi, Badea și alții folosesc pasa scurtă și lungă schimbînd centrul de greutate al desfășurării jocului.

Considerăm însă că există multe deficiențe de ordin tehnic la jucătorii noștri, deficiențe care frînează afirmarea fotbalului românesc pe plan mondial. Acestea sînt:

— imprecizie în trasul la poartă;
— imprecizia paselor și a preluărilor;
— utilizarea unui procedeu preferat și nu a celui solicitat de fază;
— neutilizarea loviturilor cu efect, atît în joc pentru derutarea adversarului, cît și pentru trasul la poartă, pasa directă, neutilizarea deposedărilor în timpul jocului, etc.:

c). Din punct de vedere tactic. Tactica adoptată de către echipe a fost legată de concepția de joc preconizată de către F.R. Fotbal și bazată pe jocul colectiv, constructiv-ofensiv, dinamic, echilibrat și elastic. S-a mers pe ideea înlăturării rigidității „formulelor cifrice" ale jocului prin acțiuni variate, rapide, simple și eficace.

Trebuie să arătăm că toate echipele au oglindit în jocurile lor trăsătura modernă a jocului ofensiv, în special în partidele susținute acasă, în timp ce în deplasare de multe ori, o serie de echipe ca Dinamo Pitești, Crișul, Dinamo București și chiar Petrolul, au jucat defensiv, folosind apărări aglomerate și chiar supra-aglomerate.

Din controalele efectuate de către antrenorii federali, s-a constatat că o serie de antrenori ca Valentin Stănescu, Augustin Botescu, Vintilă Mărdărescu, Silviu Ploieșteanu, Constantin Cernăianu și alții sînt călăuziți de aplicarea unei linii metodice eficace și reale, deoarece în desfășurarea procesului de pregătire acești antrenori pleacă de la conținutul jocului la conținutul antrenamentului.

La o serie de echipe s-a constatat însă, pe parcursul campionatului, că nu a existat o concordanță între acțiunile de joc și caracteristicile concepției de joc, fapt care a condus la prestarea de jocuri care nu au avut la bază conlucrarea, colaborarea și sprijinul între jucători. În asemenea condițiuni s-au desfășurat jocurile: Știința Craiova—Politehnica Timișoara, Crișul—Universitatea Cluj, U.T.A.—Știința Craiova și altele. În acestea, acțiunile au fost întîmplătoare, deci caracterul constructiv a lipsit, ele s-au desfășurat lent, iar acțiunile pregătitoare de finalizare în loc să fie dirijate cu preferință în adîncime, erau orientate lateral sau înapoi.

Această carență se datorește faptului că antrenorii echipelor enumerate mai sus (Teodorescu, Nuțescu, Voroncovschi, Zilahi, Buda, Sepci, Cosmoc, Dumitrescu, Reinhardt) ca și alții, nu efectuează exerciții în antrenament, asemănătoare jocului, ci exersează fragmentar, în condiții statice și deci ușoare. Datorită acestui mod de exersare, jucătorii dispun

(Continuare în pag. a 8-a)

O fază din meciul Rapid — Dinamo București (0—0), din returul campionatului trecut. Duel aerian între Jamaischi și O. Popescu, sub privirile lui C. Dan.

(Urmare din pag. a 7-a)

de timp, controlează mingea prea mult înainte de a o lovi și folosesc procedeele care le convin și nu pe cele utile și eficiente jocului.

O dată cu trecerea la sistemul de joc cu 4 fundași, tactica pretinde mult mai mult din partea tehnicii, deoarece apar noi funcții ale jucătorilor, în care sarcinile pe posturi sînt deosebite și esențial sporite și în care munca de repetare și deci de perfecționare cere din partea tuturor antrenorilor o cantitate mai mare de muncă.

aj. **În legătură cu pregătirea morală și de voință a jucătorilor.** Aceasta a constituit preocupări în munca majorității antrenorilor, dar s-a făcut cu precădere numai cu prilejul jocurilor, căutîndu-se insuflarea la jucători a calităților de voință, perseverență, dîrzenie, combativitate, curaj, etc.

Pregătirea morală și de voință nu s-a rezolvat într-o strînsă unitate în procesul de pregătire permanent al jucătorilor, în cadrul întregului proces pedagogic al antrenamentului.

Antrenamentul psihologic nu a fost îndreptat de către antrenorii echipelor de categoria A, asupra dezvoltării la jucători a capacității stăpînirii de sine și de aceea întîlnim pe parcursul campionatului o serie de abateri pe care comisia de disciplină le-a sancționat la momentul oportun.

Lipsa stăpînirii de sine a determinat ca în acest an să fie sancționați un număr de 22 jucători. Ca exemple negative putem arăta pe jucătorii : Moldoveanu și Mocanu (Petrolul), Ivan, Frățilă (Dinamo București), Ilie Stelian, Dobrin, Olteanu, David (Dinamo Pitești), Năftănăilă (Steagul roșu), Constantinescu (C.S.M.S.) Iași), Vasile Alexandru, Ivansuc, Szöke (Universitatea Cluj), Costin (Farul), Czako, Birău (U.T.A.), Georgescu, Paviovici (Steaua). Comportarea acestor jucători se datorește și lipsei de exigență a conducerilor de secții care nu aplică sancțiuni la momentul oportun, lăsînd ca această măsură să fie aplicată numai de către F. R. Fotbal.

Fluctuațiile de formă ale jucătorilor : Paviovici, Rakși, Voinea, D. Popescu, Dumitru Nicolae, Suciu (Steaua), Stoicescu și Ștefănescu (C.S.M.S. Iași), Remus Lazăr, Mihăilă, Speriosu și Sziclay (Politehnica Timișoara), Chivu, Coman, Czako (U.T.A.), Dobrin, C. Ionescu, Olteanu (Dinamo Pitești), Vasilescu I și Bărbulescu (Știința Craiova), Koszka, Zamfir, Dumbravă (Farul), Solomon (Crișul), Voinea și Valcan (Siderurgistul) se datoresc vieții nesportive duse de aceștia, precum și lipsurilor în latura educativă a procesului instructiv-educativ desfășurat de secțiile respective. Din acest punct de vedere trebuie să se ia măsuri corespunzătoare pentru lichidarea acestor abateri care aduc prejudicii progresului fotbalului nostru.

e). Pe lîngă ceilalți factori, antrenorii au avut sarcina să acorde o atenție crescîndă **pregătirii teoretice.**

În acest sens s-a dat ca sarcină întocmirea unor tematici pentru pregătirea teoretică a jucătorilor, pe care antrenorii nu au realizat-o din plin, ceea ce constituie o mare lipsă a acestora, cît și a federației noastre, deoarece nu s-a urmărit îndeaproape această problemă.

Majoritatea echipelor au inclus în analizele și pregătirile de joc și probleme de ordin teoretic, care de obicei s-au ținut înainte de antrenamentul din prima zi a săptămînii, deși sarcina a fost ca lecțiile teoretice să se țină separat și să se utilizeze : machete, tablă sau alte materiale intuitive.

★

Rezultatele, uneori nesatisfăcătoare, pe care le-au dat jucătorii noștri se datoresc nu atît clasei scăzute, cît lipsei de formă. Acest lucru este ilustrat de constatarea că în retur, jucători considerați buni au obținut note mai slabe decît în tur. Mijloacele și metodele pentru menținerea formei, deși sînt îndeajuns cunoscute, totuși datorită vieții nesportive pe care o duc majoritatea jucătorilor noștri, ele nu pot acționa eficient și de aceea menținerea formei sportive este deficitară

★

Pentru rezolvarea la un nivel satisfăcător a problemei eficacității, pusă ca obiectiv principal în retur, s-au făcut unele progrese. Exercițiile de tras la poartă sînt numeric superioare celor din tur și mult mai apropiate de jocul propriu zis. Toate echipele au sporit numărul "loviturilor la poartă ; există însă o reținere la unii antrenori în a alege complexe de exerciții apropiate de joc, ca de exemplu la Crișul, Universitatea Cluj, Dinamo București, Politehnica Timișoara, Știința Craiova și Steaua.

Efectul îmbunătățirii mijloacelor tehnico-tactice pentru creșterea eficacității a fost marcat în actualul campionat de sporirea numărului de goluri, deoarece s-au înscris 506 goluri față de 446 în anul 1965. Procentul de 2,74 goluri de joc nu este însă corespunzător cerințelor de spectacol și eficacitate spre care tindem, așa că vor trebui făcute noi eforturi în metodica trasului la poartă.

O altă sarcină, aceea a **îmbunătățirii tacticii atacului** a rămas cea mai deficitară în instruire. Puțini antrenori au folosit metoda antrenamentului funcțional, recomandată la cursuri pentru a îmbunătăți tactica generală a atacului. Ceea ce este mai regretabil e că majoritatea antrenorilor aplică „jocul global" drept exercițiu tactic, iar sfaturile înainte și în timpul jocului ca „metodă", deși s-a arătat că pentru orice manevră tactică trebuie exercițiu și repetare. Aici s-a înregistrat de fapt lipsa care s-a răsfrînt direct și în jocul atacului echipelor noastre.

Problema instruirii atacului se va pune și mai acut în campionatul viitor, de aceea antrenorii de categoria A vor trebui încă de pe acum să se gîndească profund la modul cum să organizeze instruirea pentru a obține un randament sporit față de cel rezultat din metodele obișnuite.

COMPORTAREA ECHIPELOR

PETROLUL

A realizat o creștere calitativă substanțială și continuă a jocului său, în comparație cu sezonul trecut, cîștigînd campionatul, după ce anul trecut terminase pe locul VI.

Anul acesta echipa ploieșteană s-a manifestat printr-un permanent spirit ofensiv, printr-o creștere a eficacității, datorită unor manevre colective de factură ridicată, la care au participat mai rațional, în cupluri sau pe grupe de jucători, înaintașii în colaborare cu jucătorii din linia mediană și fundașii laterali. Acest progres s-a adăugat la vechea calitate a echipei, soliditatea apărării. Jucătorii ploieșteni s-au încadrat cu seriozitate în programul de pregătire și de viață, bine alcătuit de către antrenorii Cernăianu și Marinescu, pînă cînd și-au dat seama că nu mai pot fi amenințați de vreo altă echipă la șefia clasamentului. Apoi și-au îngăduit o serie de „libertăți" care au reprezentat tot atîtea abateri de la normele de conduită, obligatorii pentru fotbaliștii de performanță, indiferent de poziția echipei lor pe graficul clasamentului.

RAPID

S-a comportat contradictoriu. A parcurs excelent turul campionatului, terminînd pe primul loc, dar a manifestat oscilații și mai ales un potențial de joc mediocru, în retur. A terminat pe locul secund, la 6 puncte diferență de lider, după ce avea la un moment dat 5 puncte avans.

Echipa bucureșteană a prestat un joc cu multe elemente de fotbal modern la începutul campionatului, dar apoi unii jucători au ieșit din formă pentru o lungă perioadă. În a doua parte a campionatului, capacitatea de luptă a echipei a scăzut vizibil, fapt explicabil prin lipsa de coeziune morală a jucătorilor, între componenții formației apărînd frecvente litigii. Puterea de finalizare a echipei a crescut în comparație cu sezonul trecut (46 goluri marcate față de 34). Dar jocul apărării s-a dereglat, în returul campionatului primind cu 13 goluri mai mult decît în sezonul anterior. În ansamblu, Rapidul s-a menținut în plutonul echipelor noastre fruntașe (cîștigînd din nou Cupa Balcanică și ajungînd în semifinala Cupei României) dar plătește în continuare tribut unei vechi carențe : lipsă de rezistență fizică și nervoasă și pierderea calităților tactice ale echipei în returul campionatului.

DINAMO BUC.

A urmat în comportare o traiectorie inversă decît cea a Rapidului, sezonul slab fiind turul, cînd a ocupat locul 11 și cel fructuos returul, cînd a ajuns în final pe locul 3. A realizat două partide de factură tehnică ridicată în fața echipei Internazionale Milano, în cadrul Cupei campionilor europeni.

După cum arată tabelul comparativ al golaverajului (sezonul trecut cu cel actual), precum și jocul propriu-zis al echipei, compartimentul defensiv și participarea întregii formații în faza de apărare au devenit punctul nevralgic al dinamoviștilor bucureșteni, renumiți pînă acum ca o formație căreia era foarte dificil să-i marchezi goluri (a primit 16 goluri mai mult decît anul trecut).

Se poate vorbi de asemenea și despre o oarecare stereotipie în dezvoltarea acțiunilor de atac, ceea ce a dus la scăderea eficacității (dinamoviștii au înscris 11 goluri mai puțin ca anul trecut). Echipa foștilor campioni pare lipsită de personalitatea unui adevărat coordonator de joc. Dacă la toate acestea mai adăugăm și atitudinea necombativă a unor jucători ca Gherghely, Pircălab, Ivan, etc., avem succesiunea cauzelor care au determinat pierderea actualului campionat.

DINAMO PITEȘTI

A realizat un salt răsunător de la locul 11 anul trecut la locul 4 al clasamentului în prezent. Firesc, calitatea jocului echipei s-a ameliorat net, formația pitești eană practicînd un joc colectiv remarcabil, în cadrul căruia unele personalități s-au manifestat creator și eficace (Nagy, Barbu, Dobrin, David). Deși are una dintre liniile de atac cele mai eficace (46 goluri — cu 12 mai multe decît în sezonul trecut) echipa antrenată de Ștefan Vasile și Leonte Ianovschi a primit un număr de 42 de goluri în sezonul actual, cu 8 mai mult prin comparație, (a doua cifră după Siderurgistul Galați — echipă retrogradată). Marele număr de goluri primite dovedește existența unor deficiențe încă neeliminate în faza de apărare (lipsa de elasticitate a întregii formații, aportul deseori iluzoriu al unor jucători din linia mediană (Dobrin), marcaj defectuos prestat în special de fundașii laterali.

În acest sezon echipa Dinamo Pitești a urcat surprinzător în rîndul celor mai bune formații de la noi. Există însă posibilități interne în cadrul echipei, care trebuiesc valorificate prin îmbunătățirea procesului de instruire.

STEAGUL ROȘU

S-a comportat la același nivel în comparație cu sezonul anterior. Jocul acestei echipe este uneori bine orientat, dar alte ori se depărtează de cerințele fotbalului modern. Aceste inegalități o împiedică să se consacre definitiv în rîndul celor mai bune echipe românești, să candideze, o dată măcar, după atîția ani, la titlul de campioană sau de cîștigătoarea Cupei, să iasă din postura echipelor de mijloc, lipsite de veleități. A înscris cu 8 goluri mai mult și a primit același număr de goluri ca în sezonul precedent. Așteptăm de la echipa antrenată de Silviu Ploieșteanu și Nicolae Proca un salt calitativ, mai ales că eliminarea ei din Cupa Orașelor Tîrguri de către F. C. Espanol, în cel de al treilea joc, disputat la Brașov, a demonstrat o scăzută maturitate competițională.

C. S. M. S.

Și-a ameliorat poziția în clasament terminînd pe locul 6 (anul trecut pe locul 10). A înscris 7 goluri mai mult și a primit cu 2 mai mult în comparație cu sezonul anterior. Echipa a practicat frecvent un joc colectiv de calitate, construind acțiuni de atac printr-o cursivă circulație de balon. În a doua parte a campionatului, atributele pozitive ale jocului echipei s-au diminuat, datorită, probabil, înmulțirii actelor de indisciplină ale unor jucători (Stoicescu, Constantinescu etc.), pe care antrenorii Augustin Botescu și M. Berariu le-au sancționat cu întîrziere.

UNIVERSITATEA

S-a clasat pe același loc ca și anul trecut : 7. În jocul echipei nu se observă ameliorări sigure, reușitele se datoresc mai rar unor acțiuni colective, orientate sistematic, ele fiind mai mult rodul unor acțiuni individuale și al forței de șut a unora dintre jucători. Comportarea inegală și capricioasă a fotbaliștilor clujeni, neîncetatele modificări în formație (numai în retur au fost utilizați 22 de jucători, dintre care 4 portari !), exprimă calitatea nesatisfăcătoare a muncii celor doi antrenori Andrei Sepci și Robert Cosmoc, care nu au colaborat între ei, nu au urmărit sistematic anumite obiective de pregătire, nu și-au planificat activitatea, nu s-au impus în fața jucătorilor printr-o atitudine fermă și consecventă. O parte din aceste carențe au fost eliminate abia în returul campionatului.

ȘTIINȚA

Terminînd acest campionat pe locul 8 după ce anul trecut se clasificase a 11-a, s-ar putea vorbi deci despre o ușoară ameliorare în comportarea craiovenilor. A înscris cu 8 goluri mai mult și a primit cu 2 goluri mai mult, prin comparație. A folosit la maximum avantajul terenului propriu (nu a pierdut nici un joc acasă), în timp ce în deplasare s-a comportat uneori slab (0—6 cu Dinamo București). Jocul echipei este cam unilateral, bazat în principal pe elanul componenților săi. Se constată încă serioase rămîneri în urmă în direcția circulației balonului. Modul de construire a acțiunilor de atac a rămas simplist, iar demarcările jucătorilor fără minge, insuficiente. Antrenorii D. Teodorescu și G. Nuțescu au datoria să îmbogățească arsenalul tactic al echipei craiovene.

FARUL

A urcat față de campionatul trecut, de pe locul 12 pe locul 9 ; a înscris cu 11 goluri mai mult și a primit cu 1 mai mult, dar se menține în lotul formațiilor al căror principal deziderat rămîne evitarea retrogradării. Constănțenii au reușit rareori jocuri de un bun nivel calitativ. În atac, trăsătura lor caracteristică este jocul în forță, bazat pe angajări directe, pe lupta dintre înaintașii izolați și apărătorii adverși. Liniile echipei rămîn frecvent la distanțe prea mari între ele, manevrele colective de dezechilibrare și depășire sînt insuficiente ca număr și varietate. Din atac în apărare și invers, echipa constănțeană se repliază sau se desfășoară greoi, datorită jucătorilor lenți care activează în general la mijlocul terenului (Koszka, Manolache, Iancu, Bükösi). Nu se poate aprecia ca un progres comportarea echipei în acest sezon, cu toate cele două puncte acumulate în plus. Antrenorii V. Mărdărescu și P. Comăniță trebuie să-și mărească eforturile în direcția clarificării concepției de joc a echipei.

U. T. A.

Prin prisma clasamentului s-a menținut pe o linie constant-mediocră (locul 10, de doi ani încoace). După jocurile relativ bune prestate în prima parte a campionatului, formația arădeană a trecut prin numeroase dificultăți în retur.

Beneficiind de serviciile unor jucători cu o bună tehnică, echipa arădeană manifesta înainte o satisfăcătoare articulație între linii, construia într-o manieră colectivă acțiuni de atac variate, subtile, bazate pe circulația balonului și „undoi"-uri. Din păcate, aceste calități tactice s-au estompat în a doua parte a campionatului, cînd o serie de jucători s-au pregătit superficial, au devenit nedisciplinați, au manifestat dezinteres față de soarta echipei (Coman, Czako, Chivu). Antrenorii Nic. Dumitrescu și Reinhardt au intervenit cu vigoarea necesară ceva mai tîrziu decît era firesc și au reușit să-și redreseze formația spre sfîrșitul campionatului și s-o conducă apoi pînă în finala Cupei României.

POLITEHNICA

Una dintre echipele promovate a început campionatul vertiginos, dar a terminat mediocru. Studenții timișoreni au jucat un timp cu mult elan, etalînd unele caracteristici ale fotbalului actual : un marcaj supus și combinat, ieșire organizată din apărare, acțiuni de atac desfășurate pe toată suprafața terenului cu variații și surprinzătoare schimbări de direcție. Dar treptat-treptat aceste elemente, insuficient însușite și consolidate, au cedat locul unei maniere simpliste : acțiuni ofensive nepregătite suficient, mingi lungi aruncate la întîmplare, slăbiciunile intervențiilor individuale și colective ale liniei de fundași, conduita nesportivă a unor jucători (R. Lazăr, Mițaru, Szciay, Speriosu), instabilitatea și schimbările nejustificate din formație, un proces de instruire insuficient adaptat trăsăturilor jocului actual și necesităților echipei au dus echipa timișoreană la un pas de retrogradare. Cuplul de antrenori Voroncovschi — Ion Ionescu, care a format conducerea tehnică a echipei pînă în cea de a 22-a etapă n-a avut curajul să la cu promptitudine toate măsurile necesare pentru îmbunătățirea disciplinei sau, atunci cînd a acționat, a întîmpinat rezistența unei părți din conducerea secției.

STEAUA

A înregistrat în campionat cel mai evident regres, démonstrabil nu numai prin căderea de pe locul 3 pe locul 12, ci și prin lipsa de calitate a jocului prestat. A acumulat cu 7 puncte mai puțin decît anul trecut. A primit 5 goluri mai mult și a înscris 4 goluri mai puțin. În ciuda unui lot valoros de jucători, a prestat un joc lipsit de coordonate tactice precise : o apărare ușor penetrabilă în ciuda valorii și staturii jucătorilor, care nu știu să blocheze căile de acces spre poarta proprie, care aplică un marcaj aproximativ, care nu acoperă bine zonele de finalizare ale adversarului și nu contracarează suficient ; în momentele defensive, jucătorii din linia mediană participă sporadic, fără convingere și fără promptitudine, iar înaintașii se consideră în general absolviți de această îndatorire ; în atac aportul fundașilor este oarecum formal, iar acțiunile ofensive au un pronunțat caracter unilateral, individual, atacanții nu se susțin reciproc, nu se demarcă simultan, rareori construiesc acțiuni colective, capabile să elimine apărătorii adverși și să deschidă culoare libere. Cînd Constantin nu joacă, echipa este lipsită în teren de un om capabil să-și asume obligațiile coordonării coechipierilor ; iar acesta, mai lent acum, datorită vîrstei, nu mai poate juca meci de meci cu viteza și vigoarea necesară.

Cu toate că a cîștigat Cupa României, munca colectivului de tehnicieni, compus din antrenorii Ilie Savu, Fr. Zavoda, St. Onisie nu poate fi socotită satisfăcătoare, deoarece majoritatea evoluțiilor echipei s-au situat la distanță de trăsăturile fotbalului modern. Structura antrenamentelor, comportarea nesportivă a unor jucători și măsurile adoptate în direcția remedierii abaterilor acestora s-au dovedit a fi necorespunzătoare sau incomplete.

CRIȘUL

A coborît față de anul trecut de pe locul 9 pe locul 13, anul acesta nemaiputînd evita retrogradarea. Deși în lotul orădenilor au existat mulți tineri jucători cu o valoare apreciabilă, echipa a fost orientată în cea mai mare parte a timpului spre un joc închis, cu accent pe defensivă, mizîndu-se în special pe valoarea și omogenitatea cuplului de fundași centrali (Pojoni și Solomon). Implicit acțiunile ofensive s-au desfășurat în principal pe contraatac, fără ca înaintașii orădeni să posede calitățile necesare acestei modalități de joc. Spre deosebire de sezonul trecut, cînd apărarea Crișului a ținut toată echipa, anul acesta randamentul ei a slăbit, devenind ușor vulnerabilă. Antrenorii Zilahi și prof. Buda au procedat greșit, orientînd jocul echipei într-o direcție neconformă cu calitățile jucătorilor.

SIDERURGISTUL

A atins prea tîrziu gradul de omogenitate necesar, antrenorii găsind de-abia în retur formula cea mai avantajoasă de alcătuire a liniilor echipei. În prima jumătate a campionatului, jocul gălățenilor nu s-a dovedit călăuzit nici de cele mai elementare principii ale orientării constructiv-colective. Jucători de valoare mai modestă, ei au acumulat pînă în retur o bună pregătire fizică, precum și capacitatea de a construi acțiuni ofensive rapide, surprinzătoare ; acestea le-au adus în retur cîteva victorii de răsunet, insuficiente totuși pentru evitarea retrogradării. Fără ezitările de la început, manifestate în alcătuirea lotului și pregătirea echipei, precum și cu ajutorul unor măsuri disciplinare mai prompte și mai severe împotriva unor jucători, rodul activității antrenorilor Zaharia Ion și profesor Stanciu ar fi apărut probabil mai devreme și ar fi fost mai consistent.

★

În general desfășurarea campionatului categoriei A a realizat în acest an un progres. Vom consemna în primul rînd faptul că a avut o desfășurare ritmică, iar valoarea jocurilor în general a fost satisfăcătoare, atingînd în unele etape un nivel ridicat.

Totuși, procesul de instruire și antrenament nu se desfășoară decît la o parte din echipe în mod sistematic, deoarece se neglijează unitatea inseparabilă dintre factori. Pe linia modernizării antrenamentelor nu se fac suficiente exerciții în condiții de joc. Lipsește lucrul individual pentru perfecționare și pentru creație.

Deficiențele care mai despart fotbalul nostru de un loc fruntaș în ierarhia internațională trebuie combătute cu tărie. sporită și să transformăm experiența dobîndită în măsuri eficiente, care trebuie să determine creșterea randamentului calitativ al echipelor noastre într-un viitor cît mai apropiat.

Înființarea centrelor de juniori a sporit interesul echipelor de categoria A pentru pregătirea și promovarea de cadre tinere proprii. Ele au căutat să acorde o mare atenție problemelor organizatorice și tehnice. Unele din echipe și-au împrospătat formațiile cu juniori proprii cum sînt : Dincuță și Stoicescu la Petrolul, Ștefan, Popescu și Mitrol — Rapid, Dumitrache la Dinamo București, Radu C., Dobrin și Niță la Dinamo Pitești, Barbu, Țegean, Anca, Tarcu, Mustețea și Moldovan la Universitatea Cluj, Manea la Steaua și alții.

Din păcate unele echipe manifestă lipsă de curaj în promovarea tineretului. Este cazul echipei Politehnica Timișoara unde, în locul unor jucători ca Remus Lazăr și Mițaru, ar fi trebuit promovați jucători tineri cu perspective de progres. Iar la altele, ca de exemplu Crișul Oradea, se duce o slabă muncă de pregătire și promovare a juniorilor.

La fel stau lucrurile la Farul Constanța care în loc să se preocupe de întinerirea echipei, umblă după „completarea" lotului cu elemente vîrstnice aduse de prin alte părți. Chiar și Steagul roșu, care la un moment dat făcea treabă bună în această direcție, a manifestat în acest an carențe însemnate. O explicație a acestei stări de fapt este și aceea că unii antrenori principali ai echipelor de categoria A nu colaborează cu antrenorii centrelor, deși instrucțiunile Federației Române de Fotbal au trasat aceasta ca sarcină obligatorie. Îndrumarea și coordonarea activității fotbalistice trebuie să fie realizată de către toți antrenorii unei secții.

În centrele de juniori și copii îndrumarea și controlul trebuie direct efectuate de către antrenorii principali din secțiile respective. Ei trebuie să cunoască planificarea, desfășurarea efectivă a activității centrelor, să stabilească sarcini speciale de creștere și promovare a tinerilor pentru echipa de seniori etc.

CONSIDERAȚII ASUPRA ARBITRAJULUI ÎN RETURUL CAMPIONATULUI 1965—1966

Cu prilejul simpozionului de săptămîna trecută, Colegiul central al arbitrilor a făcut o amplă analiză a arbitrajelor prestate în returul campionatului republican pe anul 1965–1966. Din materialul prezentat redăm mai jos, în sinteză, principalele capitole privind activitatea arbitrilor în sezonul competițional de primăvară.

În fotbalul modern, arbitrajul ocupă pe zi ce trece un loc tot mai important. În jurul conducătorului jocului se polarizează atenția jucătorilor, antrenorilor, specialiștilor și a altor factori care — direct sau indirect — contribuie ori participă la realizarea activității de arbitraj. Și este firesc acest lucru, deoarece arbitrii sînt cei care veghează la aplicarea regulilor jocului, iar deciziile lor cu privire la chestiunile de fapt întîmplate în cursul partidei sînt *fără apel*.

De aceea, selecția, delegarea, promovarea și alte laturi ale muncii complexe și multilaterale ce se desfășoară pe linie de arbitraj de către Federația Română de Fotbal și Colegiul central al arbitrilor, se bazează, în primul rînd, pe cunoașterea cît mai reală a posibilităților celor care activează în acest domeniu. Practic, acest lucru se realizează prin observarea cît mai multor jocuri.

Din acest punct de vedere este necesar să relevăm că tot ceea ce este obiectiv, real și fundamentat în conținutul rapoartelor de observație a jocurilor, constituie un bogat material cu caracter preventiv-educativ, menit să exercite o influență pozitivă în lichidarea și prevenirea deficiențelor, în îmbunătățirea arbitrajelor.

Din analiza tuturor jocurilor vizionate de membrii colegiului în returul campionatului 1965/1966 a rezultat că, în general, arbitrii din lotul republican s-au achitat în bune condițiuni de sarcina de conducători competenți ai jocurilor. Numeroase sînt cazurile care scot în relief faptul că arbitrii au rezolvat cu pricepere situațiile ivite în joc, respectînd nu numai litera, dar și spiritul regulamentului. Totuși, au existat și situații în care arbitrii conducători, precum și auxiliarii lor — arbitrii de linie — au manifestat nesiguranță în aplicarea regulilor jocului, teamă de a penaliza și chiar — de ce n-am spune-o? — tendință de a favoriza echipele gazdă. Desigur, aceste carențe sînt determinate de o serie de neajunsuri și lipsuri privitoare la pregătirea teoretică-tehnică, fizică și moral-volitivă.

1. PREGĂTIREA TEORETICĂ–TEHNICĂ

După cum se știe, în jocul de fotbal fazele de joc sînt de o mare varietate. Ele pun în fața arbitrilor numeroase probleme, uneori foarte complicate, care trebuie rezolvate într-o fracțiune de secundă. De modul cum arbitrii sesizează, din complexul de situații ce se ivesc în joc, faptele ce nu sînt în concordanță cu regulile de joc și acționează prin mijloacele prevăzute de către regulament, depinde normala desfășurare a partidelor.

Apreciate din acest unghi de vedere, multe din lipsurile constatate în retur se datoresc, în primul rînd, unei pregătiri teoretice-tehnice incomplete sau necorespunzătoare și se referă în special la sancționarea ofsaidului, aplicarea legii avantajului și acordarea loviturilor libere directe și indirecte pentru greșelile și incorectitudinile săvîrșite în suprafața de pedeapsă și în afara ei.

De ce se greșește în cazul ofsaidului?

În ceea ce privește *ofsaidul* s-a constatat că deficiențele semnalate sînt consecința:

— perceperii defectuoase a momentului cînd jucătorii se află în ofsaid *(unii arbitri nu cunosc încă momentul hotărîtor al sancționării ofsaidului* — MOMENTUL CÎND MINGEA ESTE JUCATĂ ȘI NU ACELA CÎND ESTE PRIMITĂ —, nu stăpînesc pe deplin modul cum trebuie să se plaseze și nu și-au dezvoltat suficient, prin exercițiu, vederea periferică pentru a putea percepe simultan atît jucătorul care este în posesia balonului cît și jucătorul aflat în poziție de ofsaid);

— colaborării defectuoase dintre arbitri;

— modului necorespunzător în care se face deosebirea dintre ofsaid și poziția de ofsaid („ofsaidul pasiv" din vorbirea curentă).

Pe această linie trebuie menționat că s-au semnalat numeroase cazuri. De exemplu, funcționînd ca arbitru de linie la jocul Vagonul Arad—C.F.R. Arad, arbitrul GHEORGHE MICU-Tîrgu Jiu sau nu a sesizat unele ofsaiduri, sau a semnalat atunci cînd nu era cazul, dovedind că încă nu stăpînește în mod corespunzător această regulă. Un caz similar a fost înregistrat la jocul Rulmentul Brașov—Tractorul Brașov. La acest joc, arbitrul bucureștean ROMULUS PLATOȘ a semnalizat ofsaiduri imaginare sau a lăsat nesemnalizate unele ofsaiduri din care s-au creat faze periculoase la poartă. Asemenea greșeli au săvîrșit și arbitrii NICOLAE RAINEA-Bîrlad (Steaua—U.T. Arad), DUMITRU SÎRBU-București (Petrolul Ploiești—Farul Constanța), MIHAI MORARU-Ploiești (Dinamo Obor—A.S.A. Sibiu), ALEXANDRU PARASCHIV-București (Metalurgistul București — Dinamo Victoria) etc. Pe bună dreptate se trage concluzia că unii arbitri de linie, nestăpînind în bune condiții semnalizarea ofsaidului, lipsesc pe arbitrii conducători de prețiosul lor aport în conducerea jocurilor.

Despre legea avantajului

Carențe s-au constatat la unii arbitri și în ceea ce privește *aplicarea legii avantajului* — una din regulile de dată recentă care asigură cursivitate jocului. Principalele cauze care au concurat la neaplicarea acestei legi promt și eficace, au fost, pe de o parte, *lipsa de intuire a evoluției fazelor* care o reclamă și ca urmare nesancționarea greșelilor și incorectitudinilor, iar, pe de altă parte, *acordarea avantajului și anularea lui* imediat, prin sancționare. Așa, de exemplu, la jocul Farul Constanța—C.S.M.S. Iași s-a petrecut următoarea fază: în min. 79, jucătorul TUFAN (F), la cca. 25 m. de poarta echipei ieșene a fost faultat grosolan, dar a reușit să paseze mingea coechipierului său MANOLACHE, care a pătruns în suprafața de pedeapsă a echipei adverse și a șutat periculos la poartă. Arbitrul VASILE DUMITRESCU-București deși inițial acordase legea avantajului, a oprit jocul și a decis executarea unei lovituri libere directe din locul unde fusese faultat TUFAN, revenind astfel asupra deciziei pe care o luase cu cîteva clipe mai înainte. Greșeli de acest gen au mai fost semnalate de observatori și la arbitrii CORNEL BUBURUZ-Bacău (A.S.A. Tîrgu Mureș—Minerul Lupeni), GHEORGHE MOTOROCĂ-București (Muscelul Cîmpulung—Victoria Tîrgu Jiu), ARISTOTEL COJOCARU-Constanța (Marina Mangalia—Rapid București-juniori) etc.

Lipsa de uniformitate în sancționare

Trebuie să relevăm și faptul că lipsa de pregătire și de studiu aprofundat al regulamentului de joc s-a manifestat și prin *greșita aplicare a prevederilor regulamentului*. În mod pregnant s-a constatat la unii arbitri *aplicarea neuniformă a sancțiunilor* și — mai ales — faptul că nu fac întotdeauna *distincție între greșelile și incorectitudinile intenționate și cele neintenționate*, precum și *între cele care se sancționează cu lovituri libere directe sau indirecte*. Exemple în această privință ne-au oferit arbitrii: NICOLAE RAINEA-Bîrlad (Minobrad Vatra Dornei—Foresta Fălticeni), VASILE TOMA-București (A. S. Tîrgu Mureș—C.S.M. Reșița), EUGEN BUCȘE-Sibiu (Progresul București—Dinamo Victoria), IULIU ONIGA-Teiuș (Progresul Reghin—Forestiera Sighet), MIRCEA SADOVEANU-București (Fructexport Focșani—Unirea Negrești) etc.

Nu putem încheia acest capitol fără a scoate în evidență și greșelile făcute de arbitri în *acordarea loviturilor de la 11 m* și în respectarea prevederilor regulamentului de joc cu privire la executarea acestor lovituri. De exemplu, observatorul jocului C.S.M.S. Iași—Dinamo Pitești a semnalat că în min. 85 o minge centrată în suprafața de pedeapsă a echipei locale *a fost lovită intenționat*, cu ambele mîini, de jucătorul VORNICU, însă arbitrul GHEORGHE DULEA-București a făcut semn de continuare a jocului, lăsînd să se înțeleagă fie că nu a văzut incorectitudinea, fie că hențul ar fi fost neintenționat. Un alt exemplu l-a oferit jocul Știința Timișoara—Rapid București. La acest joc, arbitrul NICOLAE CURSARU-Ploiești a acordat o lovitură de la 11 m. în favoarea echipei locale, dar nu a observat dacă la executarea loviturii se respectă prevederile regulamentului de joc. Astfel, în momentul execuției, un jucător al echipei sancționate — respectiv C. DAN — a pătruns în suprafața de pedeapsă. Lovitura de pedeapsă a fost executată defectuos, iar mingea respinsă de portarul rapidist a fost preluată de DAN COE și trimisă în afara terenului de joc. Arbitrul n-a indicat, așa cum era normal, repetarea loviturii de la 11 m.

2. PREGĂTIREA FIZICĂ

Jocul modern, prin forța și prin viteza sa, impune conducătorilor de joc o condiție fizică deosebită.

Cu toate măsurile luate de Federația Română de Fotbal și de Colegiul central al arbitrilor de a organiza antrenamente metodice în tot cursul anului, nu toți arbitrii au manifestat conștiinciozitate în pregătire. Dacă la începutul fiecăruia tur sau retur arbitrii dovedesc interes în această privință, pe parcurs preocuparea lor scade și, ca urmare, tocmai atunci cînd jocurile solicită din plin capacitatea lor fizică, ei nu mai pot da randamentul cerut. Așa se explică la unii arbitri *plasamentul necorespunzător și deplasarea greoaie pe teren — cu toate consecințele negative ce decurg* (diminuarea posibilității de apreciere corectă a fazelor, promptitudinea în decizii și altele).

Trecînd peste faptul că asemenea arbitraje nu au putut asigura o desfășurare normală a partidelor, ele au creat chiar dificultăți conducătorilor de joc. Pentru a exemplifica cele afirmate mai înainte, vom arăta că la jocul Forestiera Sighet—Faianța Sighișoara *arbitrul ȘTEFAN SAUER, din Cîmpulurg Moldovenesc, dînd dovadă de o condiție fizică deficitară și de un plasament defectuos, nu a observat semnalizările arbitrilor de linie și nu a colaborat în mod corespunzător cu ei. Din această cauză nu a putut aprecia corect greșelile și incorectitudinile comise și nu le-a sancționat ca atare.* Astfel de exemple au oferit și arbitrii PETRE BADEA-Brașov (Știința București—C.F.R. Pașcani), GH. OLTEANU — București (Muscelul Cîmpulung — Minerul Deva), GHEORGHE MICU-Tîrgu Jiu (Vagonul Arad—C.F.R. Arad).

3. PREGĂTIREA MORAL-VOLITIVĂ

Ca și în celelalte laturi ale pregătirii generale a arbitrilor, pregătirea moral-volitivă joacă un rol deosebit de important în activitatea de arbitraj. Pentru a putea face față situațiilor concrete de joc, *se cere ca arbitrii să fie pregătiți psihic în așa fel încît să poată fi în măsură să rezolve corespunzător orice situație ivită în decursul celor 90 de minute.*

Practica activității de zi cu zi demonstrează cu prisosință că arbitrii care nu au o pregătire moral-volitivă adecvată nu pot duce la bun sfîrșit jocurile care li se încredințează. Așa a fost cazul arbitrului ROMULUS POP din Oradea, care a condus partida Rapid București—Siderurgistul Galați. Numeroasele greșeli de natură tehnică săvîrșite de arbitrul citat au condus la concluzia că au fost cauzate de influența mediului înconjurător, că el *a dovedit că nu suportă manifestările ostile ale publicului și este lipsit de rezistență psihică.* Acest lucru a ieșit în evidență în momentele critice ale jocului, tocmai atunci cînd i se cerea un echilibru psihic deplin pentru a putea interveni în joc în mod hotărît și fără echivoc.

După cum este îndeobște cunoscut, lipsa de echilibru psihic are și alte consecințe cum sînt: frica de a penaliza, tendința de a favoriza echipele gazdă, acordarea de sancțiuni în compensație etc. *Ilustrative în acest sens sînt concluziile ce se desprind din acordarea loviturilor de la 11 m. Astfel, din cele 59 de lovituri de pedeapsă acordate în jocurile de cat. A. și B. în returul campionatului, 84,5% au fost acordate în favoarea echipelor gazdă. Este adevărat că în deplasare, echipele folosesc, în general, sisteme de apărare supranumerică și că o mare parte din joc se desfășoară în preajma porții lor, dar acest lucru nu explică, decît parțial, numărul mare de penalti-uri acordate gazdelor.*

Căutîndu-se explicații plauzabile care să scoată în relief cauzele care determină tendința de favorizare a echipelor gazdă, s-au emis păreri potrivit cărora o cauză principală ar fi neasigurarea deplină a securității arbitrilor. Noi nu ne putem ralia la această opinie, însă considerăm că problema rămîne deschisă și comportă o soluționare eficientă, cu contribuția tuturor factorilor care participă la desfășurarea activității fotbalistice.

4. ROLUL DE CONDUCĂTOR AL JOCULUI

Arbitrii care în decursul partidelor dau dovadă de o bună pregătire teoretică-tehnică, fizică și moral-volitivă reușesc să stăpînească jocul și să concure nemijlocit la reușita spectacolului sportiv, fără a deveni „eroii principali" și partidelor. Acesta este ceea ce limbajul de specialitate desemnează sub noțiunea *de conducător al jocului.*

În perioada la care se referă materialul de față, în returul campionatului, s-au înregistrat numeroase cazuri în care *arbitrii nu au abordat conducerea jocului într-o manieră corespunzătoare, manifestînd lipsuri în toate laturile activității de arbitraj.* Citări: GHEORGHE DULEA-București (Petrolul Ploiești—Farul Constanța și C.S.M.S. Iași—Dinamo Pitești), NICOLAE MOROIANU-Ploiești (Metalurgistul București—Ceahlăul Piatra Neamț), GAVRILĂ POP-Brașov (C.F.R. Pașcani—Progresul București), NICOLAE MIHĂILESCU-București (Rapid—Steaua), MIHAI MARINCIU-Ploiești (Dinamo Obor—A.S.A. Sibiu), DUMITRU CIOTOIU-București (Metrom Brașov—Electrica Constanța), TRAIAN VECAN-Oradea (C.F.R. Timișoara—Progresul Corabia), CONSTANTIN JUJATU-București (Textila Buhuși-Petrolul Moinești) și alții.

Dar, unul din cele mai edificatoare exemple ale returului îl constituie arbitrajul prestat de arbitrul PETRE SOTIR-Mediaș la jocul Dinamo Victoria—Știința București, care a comis greșeli după greșeli

5. CONCLUZII

Ar fi greșit ca, prin prisma celor menționate mai sus, să se tragă concluzia că arbitrajele din returul campionatului nu au corespuns în general. Dimpotrivă, există date potrivit cărora marea majoritate a jocurilor au fost conduse în mod corespunzător. Potrivit acestor date, la categoria A calificativele „foarte bine" și „bine" au o pondere mare (70%), iar la categoria B rezultatele sînt și mai bune (80%).

Am subliniat principalele lipsuri pentru ca arbitrii cunoscînd greșelile comise și cauzele care le-au generat, să le însușească în mod critic și să lupte pentru lichidarea și prevenirea lor. Numai printr-o astfel de poziție constructivă ei vor reuși să ridice calitatea arbitrajelor și să contribuie în mod nemijlocit la îmbunătățirea calității spectacolului fotbalistic.

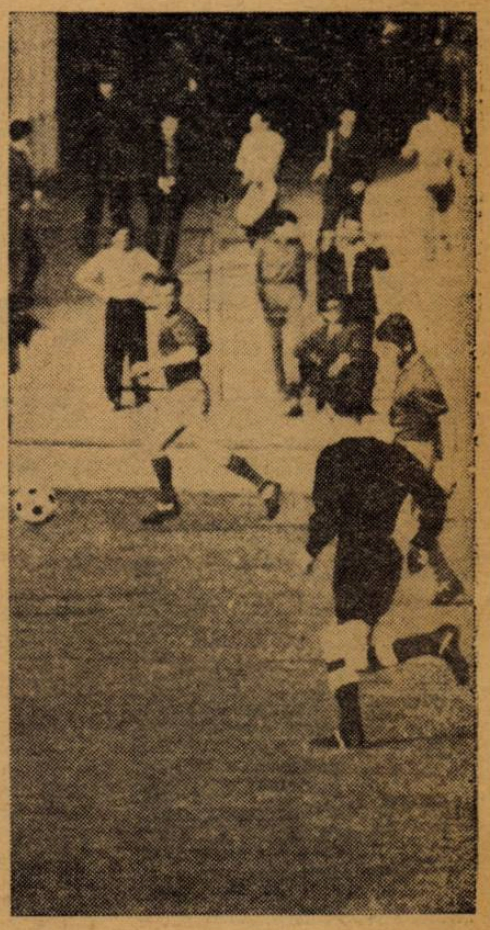

Arbitru pe față. La cîțiva metri de locul unde se joacă balonul, vede TOT și dă cele mai corecte decizii

Vă prezentăm ANTRENORII ŞI FOTBALIŞTII EMERIŢI

Ion VOINESCU

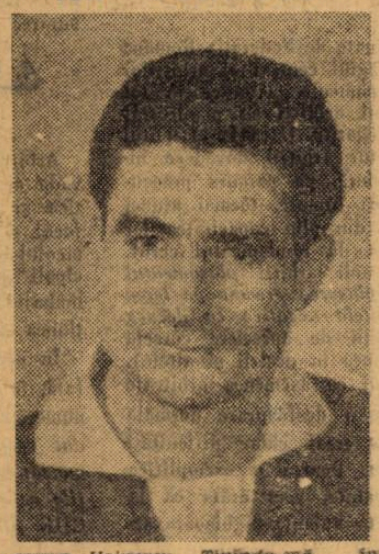

Printre cetăţenii de onoare ai comunei Valea Dragului, din raionul Oltenița, se numără şi Ion Voinescu, (născut aici în 1929), cel care, douăzeci şi ceva de ani mai tîrziu, avea să aducă faimă nu numai comunei natale, ci şi patriei, ai cărei sportiv prestigios ajunsese.

Vorbind despre copilăria lui Voinescu, desfăşurată de la doi ani în Bucureşti, unde i se mutase familia, e obligatoriu să citäm, de la vîrsta cînd a lăsat trotineta, terenul cu rezonanţă matematică ACSA.

„Locuind în vecinătatea ACSA-ei, am ajuns pe teren aşa cum ajung bobocii pe gîrlă. Mînat de o chemare căreia nimic nu-i putea rezista. Alături de mine — continuă Voinescu — *a fost, de la început, simpaticul, exuberantul, talentatul şi bunul meu prieten Valerică Călinoiu. Primii paşi i-am făcut împreună. Spre deosebire de ei însă, care a jucat orice post, avînd în toate echipele valoarea unui jolly-jocker, eu am rămas credincios — 25 de ani — porţii pe care, din clipa cînd am văzut-o prima oară, m-a fascinat, atrăgîndu-mă, hipnotic către ea. Dominat multă vreme de propria-mi poartă, faţă de care am încercat, la început, complexele piticului vis-à-vis cu Guliver, am rămas în ea căpătînd, încetul cu încetul, credinţa fermă că voi fi în stare, cîndva, s-o domin la rîndul meu".*

Referindu-ne la perioada de debut oficial, notăm, la vîrsta de zece ani, numele Ion Voinescu la echipa de pitici Olimpia. Urmează „perioada ASPIM", în care, junior fiind, a jucat în echipa de juniori, dar şi în cea de seniori. Apoi notăm un memorabil turneu la Buhuşi al renumitei echipe Carmen, care are în remarcabila sa trupă de soliști şi pe Voinescu, drept al treilea portar. Încercat într-un meci cu Textila din localitate, meci cîştigat cu 7—1, Voinescu, în vîrstă de 17 ani, dovedeşte surprinzătoare aptitudini care impresionează pe conducătorii clubului bucureştean. Prietenia cu Bazil Marian însă, renumitul inter de la Carmen, avea să joace un rol important în cariera lui Voinescu. Invitat într-un concediu de vară de Marian la Uioara, unde acesta îşi avea familia, Voinescu care voia să joace — oriunde, dar să joace (să nu aştepte pe banca rezervelor căderea titularilor) — primeşte propunerea Solvay-ului, unde printre alţi jucători, avea să aibă drept coechipieri pe talentaţii fraţi ai lui Bazil, Tavi şi Pui Marian.

CONSACRAREA

La vîrsta de 17 ani, aşadar, un an de divizia B la Solvay. În 1947, un meci de campionat la Tîrgu Mureş, meci în care Locomotiva din localitate pierde cu 1—0 în faţa Solvay-ului, dar mai ales în faţa portarului echipei din Uioara — Ion Voinescu — care apără de aşa manieră încît la sfîrşitul partidei localnicii vin să se uite la el, de aproape, ca la urs. Printre aceştia se află şi cei pe care stadioanele noastre îl botezaseră „minunea blondă", Glussy Baratki. Antrenor la Dermagant, Baratki îi propune imediat transferul. Chemarea în divizia A, dar mai ales colosala impresie pe care i-o face prestigiosul emisar ai acestei chemări, îl „topesc" complet pe Voinescu, care după... trei noduri în gît găseşte puterea să răspundă cu glas stins „da". Urmează primul meci oficial. La Oradea. 89 de minute de canonadă. Orădenii nu-şi cred ochilor. Băieţandrul subţirel de la Tîrgu Mureş sare din bară în bară şi culege totul. În minutul 90, „tunarul" Spielman reuşeşte însă, în careu, un voleu din întoarcere, care rupe aşchii din bara dreaptă şi zguduie plasa. Fericiţi la culme, orădenii îl pupă pe... Voinescu. Mascat de apărători, acesta n-avusese cum să mai intervină. *„După meci, stupoare. Baratki era bucuros. A fost singura oară în viaţa mea* — ne spune azi Voinescu — *cînd după o partidă pierdută l-am văzut vesel.* AI APĂRAT PE CINSTE — *mi-a spus el* — *văzîndu-mă negru de supărare.* ECHIPA A PIERDUT ONORABIL IAR TU ŢI-AI FĂCUT PE DEPLIN DATORIA".

LA C. C. A.

După un intermezzo de doi ani la Metalo Chimic — Bucureşti, Voinescu este încorporat în armată în noiembrie 1950. În aceeaşi lună, are loc finala „Cupei României" în care C.C.A. întîlneşte pe I.T.A.. (Scor 3—1 pentru C.C.A.).

Înaintea finalei un moment neconsemnat de nici o cronică dar plin de semnificaţii. Vrînd să-şi aleagă portarul pentru acest important joc, antrenorul Ronay a intenţionat să-şi verifice pe cei doi candidaţi : fostul titular al echipei, internaţionalul Traian Ionescu şi debutantul în echipă (nu era de fapt nici măcar debutant, era un posibil debutant) Ion Voinescu. Antrenamentul avea loc pe actualul teren Progresul. A intrat în poartă Voinescu. La sfîrşitul antrenamentului — probă, Traian Ionescu, bun coleg dar şi vădit impresionat de ceea ce-l văzuse făcînd pe Voinescu pe zgură, i-a spus antrenorului Ronay următoarele : *„După ce a făcut Ion, eu n-are rost să mai intru în poartă".* Şi Voinescu a debutat în finală.

„DUELUL" VOINESCU—TOMA

„Marele meu rival şi prieten Toma mi-a făcut cele mai mari greutăţi, dar şi cele mai mari servicii — dau seama că aceste suplimente „nocturne" mi-au dezvoltat considerabil reflexele, care înseamnă AUR pentru orice portar".

ANTRENAMENTELE MELE „NOCTURNE"

„Puneţi ghilimele la nocturne — mi-a spus Voinescu. *Pentru că nu era chiar noapte, noapte. La sfîrşitul antrenamentelor obişnuite, pe la asfinţitul soarelui, de sute de ori mă prindea în poartă... luna. Erau băieţi care rămîneau să se distreze, trăgîndu-mi la poartă (Apolzan era nelipsit), iar pentru mine era o mare plăcere să apăr în semiobscuritate. Nu vedeam mingea la distanţă, o zăream numai cînd ajungea foarte aproape în faţa mea şi atunci numai reflexele mă ajutau. Azi îmi dau seama că aceste suplimente „nocturne" mi-au dezvoltat considerabil reflexele, care înseamnă AUR pentru orice portar".*

PENALTIUL ? SPECIALITATEA CASEI

Urmărind filiera „arhitecturii" carierei lui Voinescu ajungem, nu întîmplător, la capitolul PENALTI. O curiozitate absolut statistică : Voinescu a apărat MAJORITATEA PENALTIURILOR, care i-au fost trase. Iată pentru edificare, un „extras" ad-hoc, de trei minute, din memorie : *„I-am apărat 11 metri lui Eftimie (Dinamo-Bucureşti), Ozon (Dinamo Braşov), Marian (Rapid), Petschovschi (I.T.A.), Szigheti (St. roşu), Smărăndescu (Progresul), am mai apărat penalti contra Ştiinţei Cluj, a Politehnicii, de asemenea în meciul cu Polonia, (România — Polonia 2—1, Varşovia 1949), cu T.D.N.A., de două ori, la Sofia în 1953 şi la Bucureşti în 1960, cu echipa Taubate, în turneul din Brazilia (selecţionata noastră divizionară — Taubate 1—0) etc.*

Dezlegarea „tainei"—ne-o oferă, cu modestie, chiar Voinescu. Iată „cheile" lui pentru penaltiuri : *1. „În momentul dictării unei lovituri de la 11 m., nu eram supărat pe nimeni, nici pe coechipieri, nici pe arbitru. Ieşeam din atmosfera obişnuită în aceste momente de panică şi-mi spuneam că doar eu mai pot salva echipa de gol. Eram, aşadar, extraordinar de liniştit, de lucid şi de concentrat. 2. Îmi studiam adversarii. Mulţi (chiar şi jucătorii mari) făceau greşeala de a se uita într-un colţ al porţii, cu intenţia de derutare, trăgîndu-mi în colţul celălalt sau chiar în cel privit. Ce făceam eu : aşteptam jucătorul să se apropie de minge şi înainte cu o fracţiune de secundă ca el s-o lovească îl contrafentam eu către colţul privit de el, printr-o mişcare din coapsă sau din mînă. De cele mai multe ori, jucătorii, derutaţi de simularea mea, îmi trăgeau în colţul opus contrafentei. 3. Mă aruncam exact în momentul loviriî mingii, explosiv, cu toată energia. Portarii care caută să „fure timp", aruncîndu-se, la noroc într-un colţ, se aruncă întotdeauna nedecis, teama de a se arunca în gol, şi deci de a se face de rîs, reţinîndu-i într-o oarecare măsură. 4. Mă antrenam special pentru apărarea penaltiului. Piţi Apolzan, bunăoară, cu toată tehnica lui de kinogramă, turba de ciudă după ce-i apăram cîteva penaltiuri.*

„LA TURKU, POATE C-AŞ FI PUTUT ÎNTOARCE ROATA NOROCULUI"...

Din sacul de amintiri, una domină orice... baraj. Turku — 1952, ziua meciului cu echipa Ungariei. Sîntem învinşi, cum bine se ştie, cu 2—1. Golul al doilea al maghiarilor îl roade şi azi, după 14 ani, pe Voinescu. *„La golul prim n-am avut ce face. Mingea şutată năpraznic de Czibor s-a oprit pur şi simplu „în păianjen". La golul lui Kocsis însă — şut din întoarcere, mingea s-a dus la firul ierbii — am „plecat" tîrziu şi am ajuns balonul abia cu vîrful degetelor. După cîteva minute, la un şut asemănător al lui Puşkaş, dar de o violenţă mult mai mare, am plecat ca din puşcă şi am reţinut. Poate că dacă m-aş fi lansat la fel şi la golul doi, golul nu mai era... gol, poate că noi am fi cîştigat olimpiada şi poate că echipa noastră ar fi devenit ea o mare echipă, aşa cum a devenit ulterior echipa olimpică maghiară. Pentru o judecată de analogie la scară, imaginaţi-vă că în meciul de la Milano, cu Internazionale, Frăţilă dă gol la 6—0. Ce cotă internaţională ar fi avut astăzi Dinamo ! !".*

Amintiri mai... vesele. O suită de meciuri mari în care Voinescu i-a obligat pe ziarişti să folosească toată gama superlativelor. În turneul selecţionatei noastre divizionare în Brazilia, de exemplu, după meciul cu Vasco da Gama, un ziar din Rio publica o cronică cu următorul titlu: *„Vasco da Gama = Voinescu".* (rezultatul partidei : 1—1). Şi alte multe întîlniri în care jucătorul cu numărul 1 a fost eroul meciului: *România — Cehoslovacia 3—1 (1952), România — Polonia 1—0 (1952), Selecţionata noastră divizionară — Dinamo Moscova 1—1.*

„CÎND ZIC EU CĂ UN PORTAR E MARE...

...Atunci cînd echipa sa joacă slab şi el o salvează de la înfrîngere. Cînd echipa îi merge bine şi apărarea îl acoperă corect, e uşor pentru oricine să apere bine. Portarul care te scoate din „găleată", cum spunem noi jucătorii, este omul care redă moralul coechipierilor, omul care, aruncîndu-şi valoarea în talger, înclină balanţa pentru echipa sa. Acela este cu adevărat un portar mare".

M. POPESCU

FOTBALUL ENGLEZ ÎN 1349 ŞI ÎN 1966

Regina Angliei, cu un gest simplu plin de simpatie pentru jucătorii victorioşi, înmînează lui Bobby Moore cupa de aur, care răsplăteşte pe campionii lumii...

La capătul unei încleştări titanice, aceştia trec cu vădite semne de epuizare, prin faţa celei care, la deschiderea marelui turneu final primise cu îngrijorare rezultatul de egalitate dintre echipele Angliei şi Uruguayului.

În tumultul de loc engtezesc al Wembley-ului, în atmosfera mai mult mediteraneană sau sud-americană, creată de cei 65.000 susţinători insulari, unii cunoscători ai istoriei fotbalului nu puteau să nu se gîndească la alt gest al unui cap încoronat al Angliei, făptuit în anul de graţie 1349, cînd şerifii Londrei primeau următoarea poruncă :

„Ştiind că întregul popor al regatului nostru, atît nobili cît şi vasali, practica pînă acum de plăcere tirul cu arcul, din care tot regatul ştie că rezultă pentru noi multe onoruri şi avantaje în privinţa războiului ;

Constatînd că acum aceastä artă este părăsită şi că oamenii tineri se distrează aruncînd cu pietre, joacă „quilles" *(un fel de popice)* şi chiar fotbal sau asistă la luptele de cocoşi, ca şi la alte jocuri dezonorante, tot atît de puţin folositoare şi nesănătoase ;

Dorind să puneţi capăt acestei situaţii, vă poruncesc să proclamaţi în pieţele cetăţii că toţi oamenii teferi la trup trebuie să se exerseze cu arcuri şi săgeţi, cu aruncarea suliţei, să înveţe să tragă la ţintă. În numele nostru, să-i opriţi de a mai arunca cu pietre, de a juca popice, hochei şi fotbal, sau alte jocuri stupide ca acestea, care nu sînt de nici un folos. Cei ce se amestecă în asemenea jocuri vor fi pedepsiţi cu închisoarea.

Dat de noi, regele, din palatul Westminster, la 12 iunie 1349".

După şase veacuri, o descendentă a lui Eduard al III-lea răsplăteşte cu cel mai valoros trofeu mondial pe practicanţii unui joc, considerat de al său strămoş „dezonorant şi stupid"

Se schimbă vremurile, se schimbă mentalităţile...

AL. V.

CUVINTE ÎNCRUCIŞATE

DE ICI, DE COLO...

ORIZONTAL : 1) Competiţie fotbalistică estivală deschisă echipelor divizionare (3 cuv. — Finală, latină. 2) Cupă orientală, la care a participat, ca antrenor, şi Cornel Drăguşin — A asigura, în permanenţă, orice parte a terenului. 3) Plus natural în pregătire — Decret. 4) Scor nedecis — Sufocare a adversarului după care te ţii „ca o umbră". 5) Oază în Sahara — Vîrf de... creion! — Trecuţi prin baia transpiraţiei. 6) Atacant argentinian — Semifinală ! — Abreviaţie lexicală cehă („etc."). 7) Ruteniu — Cunoscut jucător uruguayan — Prima repriză din meci! 8) Nume în sport... şi Pronosport — A mişca încoace şi încolo. 9) Component al lotului sovietic din Anglia — Bombardament fotbalistic. 10) Nobil... al fluierului — Efervescenţă pe gazon. 11) Fier — Somnifer cu jambiere — Jucător uruguayan. 12 Pe teren propriu — Una din cele mai vechi formaţii din categoria B.

VERTICAL : 1) A, B, sau C (pl.) — Fotbal Asociaţie. 2) „...din pampas", supranumele brazilianului Alcindo — Cupa Europei Centrale. 3) Clădiri impozante — Sfîrşit de partidă ! 4) ...Lafleur, autorul cupei „Jules Rimet" — Cunoscut pe stadioanele englezeşti. 5) La fel de cunoscut pe cele româneşti — Crişul, în versiunea sa... arhaică — Mîndră, iubită. 6) Prima jumătate a campionatului — Ţara precedentului C. M. 7) Începe vara şi vacanţa ! — Posesor al unui tendon (fragil). 8) Echipă bucureşteană din categoria a II-a orăşenească. 9) Schimbă direcţia de... apărare — Patru — Negaţie. 10) A prinde mingea — Campionatul, în timp — Pitic. 11) A şovăi în faţa porţii — Terenul propriu, pentru A.E.K. 12) Oraş din vechime — Viteză de joc — Colegă de serie cu echipa de la 8 vert. 13) Importanţa meciului (pl.). — A degaja terenul.

Cuvinte mai puţin cunoscute : GAT, ATD.

C. M. ŞI PERSPECTIVELE FOTBALULUI ÎN DEZBATEREA SPECIALIŞTILOR

În numărul nostru precedent am spicuit din cîteva comentarii asupra C. M., consemnate de ziarul parizian „L'Equipe", autorii lor fiind specialişti şi ziarişti, solicitaţi de redactori ai cotidianului sportiv amintit. Revenim, astăzi, cu cîteva foarte interesante opinii ale unui antrenor şi ale unor reputaţi ziarişti francezi asupra cîtorva probleme ridicate de C.M.

ALBERT BATTEUX, **antrenor :** ● Înainte de turneul final exista teama de un joc foarte defensiv. Această teamă a fost în parte îndreptăţită. Cele mai multe echipe au jucat cu frica de a nu pierde şi fără încredere în posibilităţile lor ofensive. Dar mi s-a părut că se precizează şi o nouă orientare. Cele mai bune jocuri au purtat amprenta gustului ofensivei. Chiar în trei înaintaşi, un fotbalist a avut mai multă plăcere pentru atac decît pentru apărare... După mine, jocul ofensiv nu depinde numai de organizarea de bază, ci şi de maniera în care jucătorii îl concep... Acest campionat mondial mi-a confirmat adevărul că **echipa cea mai bună este aceea care ştie să facă un echilibru, o sinteză între toate elementele fotbalului : tehnic, tactic, fizic, moral.** ● În loc de modificare, ar fi preferabil şi suficient ca regulile de joc să fie aplicate bine. ● Formula campionatului mondial este prin forţa lucrurilor arbitrară şi nu se poate spera în evitarea nici a imponderabilului nici a intervenţiei şansei.

JEAN CORNU, **(ziarist la „L'Equipe"):** ● Sud-americanii ne-au arătat fineţi tehnice aproape necunoscute în Europa, stăpînirea absolută a mingii în manevrarea ei cu orice parte a corpului... Păcat că această tehnică a părut foarte des un scop în sine... Această Cupă Mondială a fost mai puţin defensivă decît se presupunea. Anglia şi Portugalia, printre altele, n-au „betonat" niciodată... Spiritul jocului n-a părut bun la sud-americani, (cu excepţia brazilienilor), care au pozat întotdeauna — mai ales argentinienii — în victime ale unor comploturi imaginare. ● Just Fontaine a propus o formulă bună pentru îmbunătăţirea arbitrajelor : crearea unui corp internaţional de arbitri care să fie la dispoziţia F.I.F.A. şi a uniunilor continentale de fotbal. ● Înlocuirea jucătorului rănit trebuie să fie admisă pe viitor ● Brazilia a fost prima care a criticat formula campionatului mondial (pentru că echipa sa era în declin), deşi a fost aceeaşi din 1958 şi 1962, cînd s-a acomodat cu ea. Formula este limpede ; s-o păstrăm

J. — Ph. RETHACKER **(ziarist la „L'Equipe":)** ● Acest campionat a demonstrat înainte de orice extraordinarele progrese realizate în lume pe planul tehnicii individuale. Un exemplu : virtuozitatea tehnică a apărătorilor văzuţi în turneul final ● Arbitrajul n-a atins încă plenitudinea sa pentru că el rămîne la discreţia regulamentelor. I se pot aduce îmbunătăţiri, prin arbitri de poartă, sistem electronic sau mecanic ● Indiscutabil, regulile de joc trebuie revizuite în primul rînd în ce priveşte ofsaidul, loviturile libere şi penaltiul, înlocuirea portarului. Este cel mai bun mijloc de a da un nou elan fotbalului pentru a lupta contra tendinţelor spre un joc defensiv şi dur ● Perspectivele fotbalului ? Un fotbal din ce în ce mai viu, rapid, în care tehnica mişcării se va ameliora mereu. Un fotbal polivalent în care înaintaşii şi apărătorii nu vor mai fi compartimentaţi, limitaţi în rolurile şi evoluţiile lor. De altfel, participarea tot mai mare a mijlocaşilor şi fundaşilor la jocul ofensiv a dominat acest campionat mondial.

Din „enciclopedia" lui Willie

R. F. GERMANĂ

GRANDOAREA ŞI DECĂDEREA „BETONULUI"

PREMISE: Helmuth Schön a venit în Anglia în fruntea unei excelente formaţii, compusă din jucători cum rar întîlneşti în cuprinsul aceleiaşi generaţii. Oricît ar fi de exigent un juriu şi tot ar trebui să confirme că Schultz, Weber, Bekenbauer, Haller, Overath, Held, Tilkowski şi Seeller încă, sînt mari fotbalişti, născuţi şi şlefuiţi apoi cu migală printr-un îndelungat proces de pregătire.

PROFILUL ECHIPEI: Jocul echipei vest-germane s-a impus atenţiei observatorilor prin cîteva constante. Din amalgamul de variante tactice care s-au înfruntat în ultima vreme pe meridianele fotbalului, Schön a optat pentru una care încearcă să reconcilieze extremele, amestecînd principiile betonului cu unele trăsături ale jocului ofensiv. A rezultat mai mult decît un hibrid, s-a obţinut o nouă entitate tactică, cu limite şi calităţi, un fel de *„beton mai fluid"*. Adoptarea şi practicarea acestei variante au impus jucătorilor să împace cîteva contradicţii: superioritatea numerică din apărare cu necesitatea unei participări masive în atac, întărirea compartimentului defensiv, cu spiritul ofensiv indispensabil victoriei, jocul colectiv, cu acţiunile individuale solitare, faţă de care apărătorii s-au arătat necruţători oriunde le-au descoperit în timpul campionatului mondial.

PÎNĂ LA FINALĂ: Echipa vest-germană a dovedit o solidă organizare a jocului atît în apărare cît şi în atac. Schultz în postura de „verrouilleur" nu marca pe nimeni, patrula în spatele liniei sale de fundaşi. Cei patru din faţă exercitau un marcaj direct asupra adversarilor, indiferent de zona unde aceştia se refugiau. Împinsă uneori pînă la absurd (vezi Schnellinger ajuns din fundaş stînga extremă dreapta, atras acolo de Ball), manevra aceasta a cauzat treptat oboseala unor jucători, manifestată mai ales în finală, cea mai nepotrivită zi pentru plata scadenţelor. La mijloc acţionau două somităţi: Beckenbauer şi Haller. Primul devenea component al liniei de fundaşi în faza de apărare, organizator plin de vervă la mijlocul terenului în zona dezvoltării atacurilor şi un şuter violent în faţa porţii, iar Haller cu — tehnica lui impecabilă — distribuia inteligent baloanele şi forma cupluri sau grupe de jucători cu atacanţii vîrf. Lor li se adăuga şi Overath. Acest terţet pendula fără întrerupere de la un careu la celălalt, transformîndu-se alternativ din apărători în atacanţi şi invers pentru a face posibil şi susţine astfel jocul colectiv. Dacă la aceste nume, îi adaugăm şi pe Held, completăm grupul acelor jucători care, prin tehnică şi fantezie, au colorat jocul echipei vest-germane. Avantposturile echipei lui Schön au fost ocupate de Seller, făcut parcă

HALLER

să creeze panică în rîndul adversarilor, un fel de coloană morală a echipei şi Emerich, menţinut în formaţie în speranţa că va trage bine la poartă măcar o dată într-un meci (cînd prinde mingea cum trebuie, lovitura lui e într-adevăr decisivă).

BETONUL ŞI-A DEVORAT, PÎNĂ LA URMĂ, PROPRII LUI COPII. Printr-un efort colectiv uriaş jucătorii vest-germani au reuşit să împace multă vreme noţiuni tactice care în genere se resping. Dar, la finala de pe Wembley, deşi s-au odihnit o zi în plus faţă de adversarii lor, băieţii lui Schön s-au prezentat mai uzaţi decît jucătorii englezi. După un început furtunos şi strălucit (au înscris în minutul 13), cîntecul lebedei s-a stins treptat şi din repriza secundă masca oboselii s-a instalat pe fizionomia lui Haller şi a celorlalţi. Tot în acest meci, pentru a doua oară în timpul Cupei mondiale, Schön l-a strîns pe Beckenbauer într-un corset tactic prea strîmt, făcînd din el „umbra" lui Bobby Charlton (prima oară împotriva Argentinei cînd l-a păzit pe Onega şi echipa R.F.G.-ului tot n-a reuşit să cîştige). Superioritatea englezilor creştea minut cu minut, devenea din ce în ce mai evidentă. Egalarea din minutul 90 este opera unei greşeli, umane de altfel, a elveţianului Dienst. În prelungiri, jucătorii vest-germani erau tot mai epuizaţi. În aceste minute, betonul îşi devora credincioşii. Oboseala, marcajul individual împins pînă la extrem, forţe puţine în atac, accentuarea spiritului defensiv, toate acestea au făcut din echipa vest-germană o mare învinsă.

PORTUGALIA

ECHIPA CU TACTICA CEA MAI SUPLĂ

Jocul echipei Portugaliei e greu (dacă nu aproape imposibil) de redat printr-o formulă tactică dogmatică. În afara fundaşilor centrali, ceilalţi jucători au circulat pe toate direcţiile necesare, ieşind aproape definitiv din tiparul posturilor. Aceste deplasări libere multiple, permanente, n-au fost haotice, ele au fost reglementate de logica mereu sesizabilă a jucătorilor. Portughezii au susţinut întotdeauna pe purtătorul temporar al balonului, au fost prezenţi în număr suficient pe suprafaţa din teren, unde se purta la un moment dat jocul.

Intervenţiile lui Augusto, Simoes şi chiar Torres în faza de apărare, precum şi aportul lui Graca, Coluna, frecvent Hilario şi Festa la construirea, dezvoltarea şi finalizarea acţiunilor ofensive, au compus jaloanele tactice extrem de elastice pe care Otto Gloria le-a predat elevilor săi.

În fiecare meci din serie, portughezii au înscris cîte trei goluri (Ungariei, Bulgariei şi Braziliei). Eusebio a devenit golgeterul C.M. Ce argumente mai solide s-ar putea aduce pentru a demonstra spiritul ofensiv al echipei lusitane?

Pe lîngă valenţele de joc colectiv, constructiv şi ofensiv, înfăptuite prin efortul tuturor jucătorilor, ţăria echipei portugheze a mai depins de ceva. Şi anume de prezenţa lui Eusebio. De cele mai multe ori, mozambicanul a ştiut cînd trebuie să învingă de unul singur, sau cînd trebuie să devină un veritabil om de echipă.

GERMANO (Portugalia)

Văzîndu-i de mai multe ori pînă în ziua eşecului de la Wembley (în faţa Angliei), am înţeles totuşi că echipa Portugaliei nu va ajunge prea departe. Şi aceasta datorită contrastului dintre valoarea intrinsecă a înaintaşilor şi jucătorilor din linia mediană, în comparaţie cu modestia fundaşilor şi portarului. În acest compartiment se observau mereu semne de nesiguranţă, neînţelegeri, greşeli individuale, crispare şi nervozitate. Aceste neajunsuri au fost mascate sau compensate un timp de randamentul excelent al celorlalţi jucători. Dar în faţa atacanţilor englezi tot ce se arăta a fi mediocru, a pîrîit şi s-a rupt.

În ansamblu, acurateţea jocului practicat de portughezi a însemnat o reconfortare pentru cei convinşi că eficacitatea, fotbalul cu elemente artistice şi „fair play"-ul sînt posibile de adunat laolaltă, în opoziţie cu „realismul" unora care încearcă să convingă pe toată lumea, de necesitatea adoptării principiului, „scopul scuză mijloacele".

O notă mică, pentru marele Eusebio

Cînd s-a aflat în faţa celui mai greu examen (meciul cu Anglia), Eusebio a vrut să facă de unul singur o minune. Şi-a uitat coechipierii. S-a zbătut singur şi s-a arătat neputincios, între Stiles şi Moore, cele două „menghine" ale apărării engleze. O singură dată a uitat Eusebio de virtuţile jocului colectiv. Tocmai atunci cînd nu trebuia.

Locul al treilea ocupat de echipa lui Otto Gloria, acest antrenor cu nume predestinat succesului, reprezintă o adevărată izbîndă.

R. B.

UN PUNCT DE RĂSCRUCE

Torres (Portugalia) sare pentru a-l proteja pe portarul bulgar Naidenov

La sfîrşitul fiecărui campionat mondial s-au adunat întotdeauna învăţăminte de o însemnătate mai mare sau mai mică.

În timpul desfăşurării Cupei Mondiale apar şi se perindă, ca la orice festival de proporţii, diverse tendinţe. Unele dintre ele se nasc şi mor pe loc, fără să lase vreo urmă. Altele atrag atenţia prin mieziul lor raţional, sînt preluate, verificate şi în anii următori ating graniţele recunoaşterii generale.

În Suedia, brazilienii au prezentat, cu toată documentaţia necesară, faimosul 4—2—4 (elaborat din germeni mai vechi), semnînd actul de deces al WM-ului.

În Chile, în ajun Bulgariei, care s-a prezentat tot în haina strîmtă şi ponosită a WM-ului, celelalte echipe adoptaseră noul sistem şi apărările aglomerate începură să exercite o atracţie crescîndă. Brazilienii păstrează şi aici prerogativele originalităţii şi cîştigă din nou cu ajutorul sistemului 4—3—3, patentat tot de ei.

CE VA RĂMÎNE DIN TIMPUL „WORLD-CUP"-ULUI?

Desigur, n-a venit timpul afirmaţiilor categorice. Ne putem totuşi întreba dacă turneul din Anglia poate fi socotit un moment de cotitură. S-a infirmat definitiv un anumit sistem? S-a demonstrat convingător superioritatea altuia?

Echipa ţării gazdă a dobîndit o victorie legitimă. Dar ea n-a fost obţinută în maniera strălucită, proprie cu ani în urmă companiei Didi, Pele, Garrincha. În Anglia s-a observat o mare diversitate tactică. Curentele au fost numeroase, dar lipsite de o identitate categorică. Echipa lui Ramsey a cîştigat fără să practice betonul. Dar nu a jucat nici 4—2—4, nici 4—3—3. Vest-germanii, l-au păstrat fără întrerupere pe Schultz ca rezervă în apărare şi s-au străduit să întărme caracterul defensiv al betonului. Au reuşit destul de mult, graţie atributelor excelente întrunite de majoritatea jucătorilor, dar lecţia lor cu ecou mondial ne învaţă că jucătorii se vlăguiesc într-o competiţie prelungită, şi, în ciuda unui efort colectiv admirabil, tot nu rămîn suficienţi oameni pentru atacul porţii adverse.

Portugalia n-a adoptat betonul, a încercat să joace cu liniile echipei apropiate, să acţioneze grupat, dar nu s-a bazat pe apărarea în linie, sprijinită pe legea ofsaidului.

Echipa U.R.S.S. s-a pus la adăpostul unui beton rigid, dar a eşuat, neavînd atacanţi centrali de valoare.

Argentina s-a bazat pe apărarea în linie, a mai organizat o reţea de patru jucători în faţa fundaşilor, a urcat cu linia de apărători în zonele de atac, a jucat cu pase scurte, a construit acţiuni bazate pe o circulaţie prelungită de balon pentru dezechilibrarea apărării adverse. N-a suferit nici o înfrîngere în jocurile din serie, dar a căzut uneori în accese defensive. Eliminarea ei de către Anglia, într-o partidă tot aşa de crîncenă ca şi bătălia de la Trafalgar, ne-a împiedicat să urmărim dacă în reforta antrenorului Lorenzo se născuse strămoşul unui viitor sistem sau numai vreun biet hibrid.

Ungaria a venit şi ea cu intenţia să joace betonat. Dar nevoia de victorie pentru obţinerea calificării a obligat-o să treacă în rîndul formaţiilor pur ofensive.

Disocierile devin şi mai dificile deoarece aceeaşi cale tactică a purtat pe unii la victorii, pe alţii la înfrîngeri. Dintre adepţii betonului, vest-germanii au ajuns în finală, dar Italia şi Franţa au pierit încă din preliminarii.

Trecînd printr-o prelungită criză de idei, Feola a făcut ca echipa Braziliei să lipsească în acest an de pe lista contribuabililor la tezaurul tactic al fotbalului mondial.

Deocamdată, sigură pare doar pulverizarea noţiunii clasice de „post". Funcţia fiecărui jucător s-a îmbogăţit, s-a multiplicat, s-a îngreuiat. Schemele tactice par total devalorizate cu excepţia situaţiilor la faze fixe. Libertatea şi capacitatea de creaţie a jucătorilor devin armele cele mai recomandabile, cele mai eficace.

Pentru toate acestea, „World-Cup"-ul va rămîne probabil în istoria fotbalului ca un punct de răscruce.

Se caută, se experimentează, se aşteaptă.

DESTINUL VEDETELOR

Pe stadioanele din Anglia au evoluat mulţi jucători, care pentru minunata lor artă pot fi înscrişi în coloana marilor vedete. Înşiruirea lor ar necesita prea mult spaţiu; au fost peste douăzeci, ierarhizarea ar părea arbitrară, comparaţiile între „cei mari" fiind total nejustificate, datorită puternicei personalităţi a fiecăruia. Punctele de tangenţă dintre ei sînt mai puţine decît trăsăturile care-i singularizează.

Important mi se pare însă altceva: soarta şi eficacitatea lor în acest campionat. S-a observat că în ciuda acelui cumul de calităţi care le apropie de perfecţiune, vedetele s-au dovedit rareori capabile să schimbe destinul unui meci sau al unei echipe. Apărările aglomerate, maniera colectivă de recuperare a balonului, marcajul sever, au scăzut randamentul acestora, în cazul cînd forţa lor n-a fost susţinută de ceilalţi coechipieri, cînd între toţi jucătorii spectului de colaborare n-a fost prezent.

Jucătorii izolaţi, lipsiţi de sprijinul altora au fost cea mai plăcută pradă pentru apărători, indiferent de nume şi de ce puteau să facă cu balonul. Cei ce n-au înţeles mecanismul acesta au jucat bine doar un meci-două, s-au accidentat în ciocnirile inevitabile, n-au izbutit, tocmai atunci cînd toată lumea aştepta de la ei o minune.

În schimb, marii jucători, care au turnat tot capitalul lor în visteria echipei, au strălucit, au reuşit excelent, dînd şi primind din partea coechipierilor toate cele necesare obţinerii victoriei.

Şi în fotbal, ca şi în teatru, a trecut vremea cînd una sau cele cîteva „vedete" ale trupei îşi executau numărul sub privirile stupefiate ale partenerilor, buni doar să servească pe tavă balonul sau călcîiele.

Romulus BALABAN

Fotbal

REVISTA SĂPTĂMÎNALĂ
Redacţia şi administraţia: Bd. Mărăşti 26, raion 30 Decembrie

COLEGIUL DE REDACŢIE

Constantin Chiriţă, Ştefan Covaci, Gh. Dumitrescu, Ion Lupaş, Pavel Marcu, Aurel Neagu (redactor şef), Angelo Niculescu, Andrei Rădulescu, Constantin Teaşcă, Dumitru Tomescu, Stelian Trandafirescu (redactor-şef adjunct), Radu Urziceanu (secretar general de redacţie), Emerich Vogl, Ion Voica, Ion Voinescu

Iașin a prins balonul și așteaptă ca Uwe Seeler să-și termine zborul... (Fază din meciul R.F.G. — U.R.S.S., din semifinalele C.M.).

Di Stefano succesor al lui Villalonga?

Unul din cei mai activi ziariști prezenți la turneul final al Campionatului mondial a fost reputatul internațional de origină argentiniană, Di Stefano, ca trimis special al ziarului spaniol „ABC" din Madrid. După încheierea finalei Anglia—R.F. Germană, Di Stefano — împreună cu grupul său de amici intimi — au purtat o discuție la restaurantul bar al hotelului Royal Garden din Londra. Gazetarii n-au ratat ocazia de a lua un scurt interviu colegului lor.

— Care este cea mai bună echipă care a evoluat în turneu?

— *Nici una!!!!*

— Vă rugăm să faceți o caracterizare a turneului.

— *Jocul în forță a triumfat asupra jocului tehnic.*

— Ce ne puteți spune despre finala competiției?

— *Anglia a știut să profite din plin de avantajul terenului. Mai mult decît atîta, în finală cei trei mari jucători ai echipei vest-germane, Overath, Haller și Beckenbauer n-au evoluat la adevărata lor valoare.*

— Au venit echipele sud-americane nepregătite?...

— *Nu. Ele s-au prezentat la valoarea normală. N-au fost nici dezavantajate de arbitraje și nici n-au avut ghinion. Totul a fost normal. Totuși, eu consider că din punct de vedere tehnic cel mai bun fotbal din lume îl practică brazilienii.*

— Ce părere aveți despre Pelé?

— *Prin maniera cu care aleargă, conduce balonul și tehnica sa uluitoare, Pelé rămîne unul din cei mai buni jucători ai tuturor timpurilor.*

Trei zile mai tîrziu Di Stefano a părăsit Londra, plecînd la Madrid pentru a preda materiale ziarului „ABC". În unul din ultimele numere ale acestui ziar a fost publicată și o știre prin care se anunță că Di Stefano ar deveni succesorul antrenorului Villalonga, la conducerea echipei Spaniei.

PENTRU AGENDA DV.

10 AUGUST
Sel. regională Augsburg – Dinamo București 1–3
11 AUGUST
Jiul Petrila – S.K.A. Rostov 1–1
Petrolul Ploiești – Hanovra 0–2
13 AUGUST
Spartak Subotița – Steaua București 0–0
S.P.V.G. Fürth – Dinamo București 1–1
14 AUGUST
St. roșu Brașov – Hanovra 3–0
Aurul Zlatna – M.I.K. Skoplje 3–3
17 AUGUST
Steaua București – Sel. Armatei austriece.
Dinamo Pitești – Hanovra

ÎN ACTUALITATE
TURNEUL OLIMPIC DIN MEXIC
Au fost stabilite datele de desfășurare

Turneul de fotbal din cadrul celei de a XIX-a ediții a Jocurilor Olimpice, care se va desfășura în 1968 în Mexic, a început să intre în preocupările cercurilor oficiale fotbalistice. Problema organizării și desfășurării întregului turneu (inclusiv jocurile de calificare) este prima care a fost rezolvată.

După cum se știe, partidele din grupele preliminarii vor avea loc începînd de anul viitor. Programul acestei faze va fi stabilit la începutul anului 1967, cînd vor fi alcătuite grupele. Preliminariile trebuie încheiate pînă în iunie 1968, cînd vor fi cunoscute cele 14 echipe care vor lua parte la turneul final, alături de Mexic și Ungaria, calificate din oficiu, prima în calitate de țară organizatoare, a doua ca deținătoare a titlului olimpic.

În ce privește programul turneului final, datele au fost stabilite în cursul unei ședințe a secretarului general al F.I.F.A., Kaeser, cu membrii comitetului organizator al J.O. : jocurile din grupe se vor disputa între 13 și 18 octombrie; semifinalele la 20 și 22 octombrie, finala pentru locul 3 la 24 octombrie, iar finala turneului la 26 octombrie 1968.

S-a stabilit, pe de altă parte, ca un grup de membri ai F.I.F.A. să se deplaseze anul viitor la Mexico City pentru a vedea terenurile pe care se vor disputa meciurile și care, în principiu, sînt Stadionul Aztec, inaugurat nu de mult, Stadionul municipal din Cetatea sportivă „Magdalena Mixhuca" și Stadionul olimpic.

IN JURUL BALONULUI ROTUND

● Date stabilite în „Cupa campionilor europeni" : F. C. Reykjavik-Nantes 7 septembrie la Reykjavik și 4 octombrie la Nantes ; Admira Viena – Voivodina Novi Sad la 7 și 21 septembrie.

● În momentul de față, nu mai puțin de 30 de fotbaliști iugoslavi activează în cluburile austriece din prima și a doua ligă. Printre ei se află : Lipoșinovici, Knez, Veselinovici, Pavici, Pașici, Kostici, Vukas și Santek.

● „Temeți-vă de echipele europene !" – acesta este avertismentul dat de antrenorul clubului Aston Villa, Dick Taylor, formațiilor engleze angajate în competițiile europene. „După victoria Angliei în campionatul mondial – a adăugat el – echipele de pe continent vor să învingă o formație engleză".

DUPA C.M.

● 7 jucători maghiari care au luat parte la Campionatul mondial recent încheiat, au făcut parte din echipa campioană olimpică la Tokio și anume : Gelei, Kaposzta, Szepessi, Meszoly, Varga, Bene

● Calitatea gazonului de la Wembley a determinat pe conducătorii federației de fotbal mexicane, care vor găzdui viitoarele campionate mondiale de fotbal să importe brazde din Anglia care vor fi transplantate pe terenurile unde vor avea loc jocurile.

● De cînd joacă la Benfica, Eusebio a ratat un singur penalti într-un meci din Cupa Portugaliei și asta la debutul în echipa portugheză.

● Vicepreședintele federației de fotbal chiliene, Gregorio Bustamante, unul din principalii organizatori ai Campionatului mondial de fotbal ediția 1962, a murit subit într-un hotel din Londra, ca urmare a unui atac de cord. El se afla în capitala Angliei, venit să asiste la jocurile recentului C.M.

● Ziarul „La Razon" din Buenos-Aires a rechemat urgent acasă după meciul Anglia-Argentina pe trimișii săi speciali la Campionatul mondial. Motivul rechemării este redat în prima pagină a ziarului : „Nu facem publicitate unui Campionat mondial care nu mai este o competiție sportivă, ci s-a transformat într-o adevărată bătălie".

● Aflat la Londra, Pelé a primit o telegramă de la soția sa prin care îl anunță că va deveni tată. Fericitul eveniment se va întîmpla în primele luni ale anului viitor.

● Alf Ramsey, antrenorul Angliei, nu este la primul său mare succes. În urmă cu cîțiva ani, aflîndu-se la conducerea echipei Ipswich, pe atunci în liga a III-a, a reușit într-un timp record să o ducă pînă în liga I-a unde în primul an de activitate a cîștigat campionatul Angliei. Această performanță a făcut pe conducătorii federației engleze să-l numească antrenorul echipei naționale în locul lui Walther Winterbottom și la propunerea acestuia.

● Arbitrul întîlnirii R.F.G. —U.R.S.S., italianul Concertto Lobello, chiar înainte de intrarea pe teren, a rugat pe un prieten și concetățean, căruia i-a cedat propriul aparat de filmat, să-i înregistreze întreaga desfășurare a meciului, întrucît ținea în mod deosebit ca acest film să facă parte din bogata-i vitrină cu amintiri.

● Trei cetățeni argentinieni care urmăreau la televizor transmisia unui meci de la C.M., încercînd să schimbe poziția antenei pentru a avea o imagine mai clară, au fost trăzniți, murind pe loc.

● Poliția face de gardă în fața locuinței lui Pelé cu scopul de a evita orice act de agresiune din partea fanaticilor care prin telefon au amenințat că vor trece la represalii contra jucătorului brazilian care, după cum spun ei, n-a știut să cucerească campionatul mondial. Pelé nu ia în serios aceste amenințări și crede că este vorba de o glumă de prost gust. El a cerut poliției să-și retragă oamenii, Dîndu-se curs acestei cereri, totuși un agent îmbrăcat civil îi supraveghează locuința în permanență.

RĂSFOIND FILELE ISTORIEI PRIMEI CATEGORII

(Urmare din pag. 6—7)

hadl 81 ; Dinamo Bacău (Unirea Tricolor) : Sony Niculescu 74, respectiv M. Gram 49; Crișul (C.A.O., I.C.O.) Oradea : Bodola 65, respectiv Vaczi 84 ; Politehnica Timișoara : Ciosescu 68 ; Jiul Petrila : Paraschiva 66 ; C.F.R. Timișoara : Bădeanțu 88 ; Progresul București : Oaidă 60 ; Steagul roșu Brașov : Z. David 38 ; Farul Constanța : Ciosescu 31 ; C.S.M.S. Iași : Voica 34 ; Dinamo Pitești : Nagy 35 ; Venus București : Petea Vilcov III 96 ; Ripensia Timișoara : Dobay 122 goluri.

● Disputarea — după 23 August — a categoriei A la fotbal în mod neîntrerupt de-a lungul a 19 ediții nu numai că a asigurat înghebarea unei activități competiționale mature, ci a scos la iveală o serie de talente veritabile. Mulți dintre jucători au dat dovadă și de o longevitate uimitoare, aceasta și datorită seriozității lor, astfel că nu-i de mirare că pînă în prezent numărul impresionant de 200 de prezențe în meciurile de categoria A l-au atins nu mai puțin de 31 de jucători. Iată lista primilor clasați :

287 meciuri : Iosif Capaș (1950—64, U.T.A.)
275 meciuri : Traian Georgescu (1951—66, Universit. Cluj)
274 meciuri : Iosif Petschovski (1940—61, C.A.M.T., U.T.A., C.C.A.)
272 meciuri : Tiberiu Bone (1947—62, Jiul, Steaua)
270 meciuri : Titus Ozon (1948—64, Unirea Tricolor, Dinamo București, Dinamo Brașov, Progresul București și Rapid București)
269 meciuri : Alexandru Apolzan (1947—62, Rapid, Steaua)
261 meciuri : Gheorghe Pahonțu (1952—66, Petrolul)
257 meciuri : Petre Cojereanu (1947—61, C.F.R. Timișoara, Știința Timișoara, C. A. Cîmpulung Moldovenesc)
249 meciuri : Vasile Zavoda II (1951—64, Steaua)
240 meciuri : Gheorghe Băcuț I (1947—58, U.T.A., Dinamo Buc., Oradea)
238 meciuri : Ladislau Băcuț II (1950—63, U.T.A., Dinamo Buc.)
235 meciuri : Tudor Paraschiva (1940—56, Un. Tricolor, Jiul)
233 meciuri : Andrei Mercea (1947—58, U.T.A., C.C.A.) și Ion Panait I (1947—60, Carmen, C.C.A., Jiul)
230 meciuri: Florin Stîrbei (1951—65, Oradea, Progresul Buc.).

● În funcție de meciurile jucate pe posturi, iată cum arată „selecționatele categoriei A" pe perioada 1933—66 :

ECHIPA A : Crișnic 207 — Pahonțu 261, Apolzan 269, Macri 223 — Capaș 287, Tr. Georgescu 275 — Paraschiva 214, Mercea 233, Ozon 270, Petschovski 274, Bădeanțu 220.

● Clasamentul longevității în ce privește jucătorii încă în activitate în primăvara anului 1966 arăta astfel : Tr. Georgescu din 1951 în categoria A, Faur și Pahonțu din 1952, Remus Lazăr din 1953, Sfetcu și Ioan Suciu din 1954.

● Formația „veteranilor" categoriei A (în paranteză anul de debut) Faur (1952) — Pahonțu (1952), Tr. Georgescu (1951), Matin Marcel (1955), Greavu (1958) — Em. Jenei (1955), I. Suciu (1954) — R. Lazăr (1953), Constantin (1955), Ene II (1956), Mițaru (1958).

FREDERIC MOISES
Rupea

Numărul viitor al revistei noastre apare vineri 26 august.

Fotbal Fotbal Fotbal

Redacția și administrația bd. Mărăști nr. 26. Tiparul : I.P. „Informația" str. Brezoianu 23—25.

PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ !

fotbal

Revistă săptămînală

ANUL I

13

VINERI
26 AUGUST 1966

12 PAGINI
2 LEI

POPORUL NOSTRU A SĂRBĂTORIT CU UN PUTERNIC ENTUZIASM CEA DE A XXII-A ANIVERSARE A ELIBERĂRII ROMÂNIEI DE SUB JUGUL FASCIST

Ziua marii noastre sărbători, 23 August, a reunit, pe întreg cuprinsul patriei, nestăvilitul entuziasm al oamenilor ce-și cîntă libertatea. Pretutindeni, de la un hotar la altul al țării, în păduri de flamuri roșii și tricolore, în pancarte, grafice și lozinci, purtate sus, deasupra capetelor, masele de muncitori, țărani și intelectuali, tineri și vîrstnici, și-au arătat nețărmurita lor dragoste pentru viața prosperă a României socialiste.

Al 22-lea an de la eliberarea țării noastre, sărbătorit pe fundalul activității creatoare continue a poporului muncitor, a însumat fapte și evenimente nepieritoare pentru noi și generațiile viitoare. În acest an, Partidul Comunist Romîn, făuritorul perspectivei luminoase a drumului pe care-l străbate țara, și-a sărbătorit 45 de ani de existență. Și tot în acest an, întregul popor muncitor a pornit cu toată forța sa creatoare în noul plan cincinal, etapă de o mare însemnătate în înfăptuirea vastului și însuflețitorului program de dezvoltare multilaterală a țării, conceput de Congresul al IX-lea al Partidului.

Semnificațiile acestea adînci, ale căror izvoare nesecate se află în optimismul vieții de astăzi, și-au pus pecetea pe întreaga sărbătoare trăită din plin la acest 23 August.

În Capitală, marea piață a demonstrațiilor a adunat din nou șuvoaiele de oameni ai muncii revărsate de pe marile bulevarde. A devenit o adevărată tradiție sărbătorească ca aici, oamenii muncii să se întîlnească cu conducerea de partid și de stat.

La ora 8, aplauze și aclamații puternice întîmpină pe conducătorii partidului și statului.

În tribuna oficială au luat loc tovarășii : Nicolae Ceaușescu, Chivu Stoica, Ion Gheorghe Maurer, Gheorghe Apostol, Alexandru Bîrlădeanu, Emil Bodnaraș, Alexandru Drăghici, Paul Niculescu-Mizil, Ilie Verdeț, Maxim Berghеanu, Petre Borilă, Constantin Drăgan, Alexandru Moghioroș, Gheorghe Rădulescu, Leonte Răutu, Ștefan Voitec, membrii supleanți ai Comitetului Executiv și secretarii C.C. al P.C.R., membri ai C.C. al P.C.R., ai Consiliului de Stat și ai guvernului.

După trecerea în revistă a trupelor aliniate în piață și intonarea Imnului de Stat, a urmat parada militară, expresie de forță și atașament profund al forțelor armate ale țării pentru cuceririle socialiste dobîndite de popor în anii de libertate.

Apoi, marea demonstrație a fost deschisă ca de obicei,

(*Continuare în pag. a 2-a*)

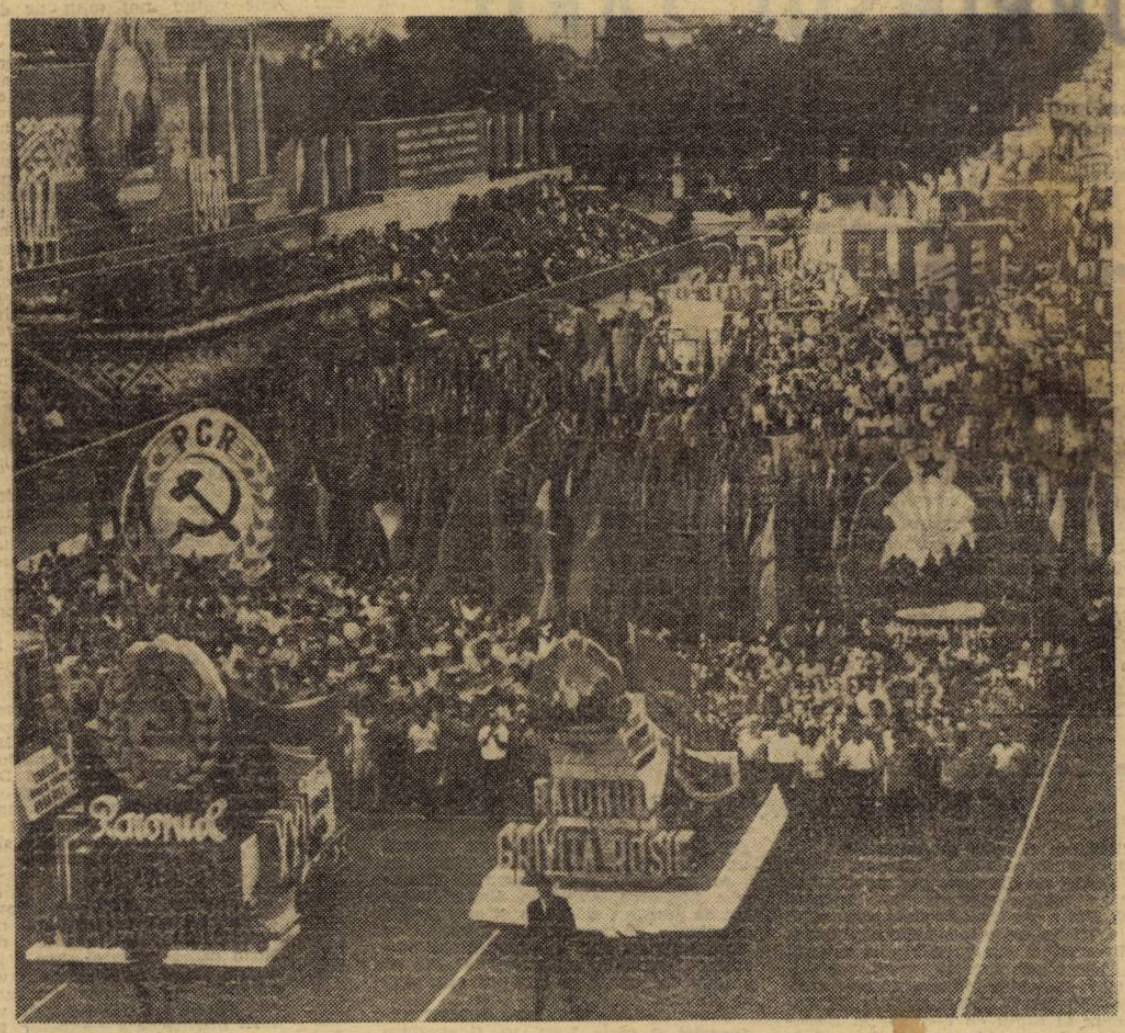

DIN SUMAR

A ÎNCEPUT CAMPIONATUL !

În paginile 6,7 și 12 vă prezentăm comentarii, echipa etapei, imagini foto etc.

În pagina a 3-a

CONSIDERAȚIUNI ASUPRA COMPORTĂRII ECHIPELOR REPREZENTATIVE

Moment coregrafic fotbalistic. Interpreți : piteșteanul Țircovnicu (nr. 5) și bucureșteanul Colceriu.

Foto : PETRE STAN

LOTURILE DE JUCĂTORI ALE ECHIPELOR DIN CATEGORIA A

Loturile echipelor din categoria A au fost definitivate în mare măsură (mai sînt de rezolvat cîteva cereri de transferare litigioase) în preajma începerii noului campionat. În rîndurile de mai jos publicăm loturile celor 14 echipe, așa cum se prezentau ele la data de 25 august:

C.S.M.S.: M. Constantinescu, Gh. Cizic — C. Ichim, C. Humă, I. Pop, O. Vornicu, A. Deleanu, M. Ștănescu, D. Romilă, E. Stoicescu, A. Cuperman, L. Incze, Gh. Aurelian, C. Malschi, M. Hriţcu, P. Nicoară, D. Baboie, V. Danileț.

DINAMO BUCUREȘTI: I. Datcu, S. Niculescu — C. Popa, L. Pîrvu, C. Ștefan, I. Nunweiller III, L. Nunweiller IV, D. Ivan, M. Stoicescu, V. Ghergheli, O. Popescu, I. Varga, R. Nunweiller VI, C. Frățilă, I. Pircălab, Gh. Ene, D. Ene, I. Haidu, Fl. Dumitrache, Vl. Marica.

DINAMO PITEȘTI: V. Urziceanu — C. Badea, I. Barbu, C. David, N. Dobrin, I. Stelian, C. Ionescu, N. Naghi, C. Olteanu, I. Popescu I. Pop, C. Radu, I. Țircovnicu, M. Țurcan, N. Vulpeanu, I. Prepurgel, St. Timar.

FARUL: C. Manciu — C. Tilvescu, M. Grei, V. Dumbravă, C. Zamfir, C. Pleșa, C. Koszka, T. Kallo, I. Ologu, C. Manolache, I. Bükössy, M. Tufan, D. Caraman, C. Mareș, C. Iancu, M. Georgescu.

JIUL: Ion Vasile, V. Zamfir, N. Nicoară, N. Șerban, T. Pop, S. Cazan, M. Crăciun, A. Stocker, I. Sandu, Fl. Martinovici, P. Libardi, Gh. Casandra, M. Peronescu, Al. Dan, Anton Nicolae, Ștefan Mihai, Tr. Ivănescu.

PETROLUL: M. Ionescu, V. Sfetcu — Gh. Pahonțu, Al. Boc, Gh. Florea, M. Mocanu, Ed. Juhasz, P. Dragomir, C. Oprișan, M. Dridea, V. Dridea (II), Al. Badea, C. Moldoveanu, O. Dincuță, D. Munteanu, I. Crișan.

POLITEHNICA: P. Popa, Al. Nedelcu, S. Surdan, V. Petrovici, M. Răcelescu, Gh. Rotaru, G. Bodrojan, P. Hodrea, Al. Grizea, V. Mihăilă, Al. Morovan, S. Rus, Gh. Cotormani, I. Lereter, P. Regep, Em. Mițaru, V. Humelnicu, D. Loncer.

PROGRESUL: P. Mîndru, C. Matache — Al. Georgescu, N. Neacșu, L. Colceriu, V. Peteanu, V. Maftеuță, Al. Constantinescu, N. Oaidă, V. Mateianu, L. Ciucu, A. Măndoiu, Ad. Constantinescu, N. Ioniță, Gh. Soangher, Gh. Staicu, T. Țărălungă.

RAPID: N. Răducan, M. Andrei — N. Lupescu, I. Motroc, Dan Coe, I. Greavu, V. Ștefan, S. Costea, C. Dinu, N. Georgescu, C. Jamaischi, C. Năsturescu, Em. Dumitriu, I. Ionescu, T. Codreanu, V. Kraus, P. Mitroi, Al. Neagu, Ad. Popescu, M. Popescu.

STEAGUL ROȘU: S. Adamache, C. Pîlcă — T. Zaharia, I. Jenei, I. Alecu, E. Naghi, N. Campo, D. Ivănescu, N. Pescaru, I. Năftănăilă, I. Szigeti, I. Lazăr, D. Necula, I. Budai, N. Selymesi, C. Gane, St. Goran, C. Györfi, Em. Hașoti, Al. Stoi.

STEAUA: V. Suciu, C. Haidu — M. Petescu, B. Hălmăgeanu, E. Jenei, D. Nicolae, L. Sătmăreanu, Al. Chiru, V. Negrea, D. Popescu, Sorin Avram, Gh. Constantin, Fl. Voinea, V. Sóo, N. Pantea, G. Raksi, C. Creiniceanu, L. Micu, D. Manea, V. Păciulete.

ȘTIINȚA: I. Papuc, M. Vasilescu — P. Mihăilescu, C. Mincă, P. Deselnicu, C. Bițlan, Marin Marcel, C. Deliu, L. Strîmbeanu, N. Ivan, M. Bărbulescu, S. Stănescu, I. Circiumărescu, C. Sfîrlogea, I. Anton, C. Plugaru, I. Oblemenco.

UNIVERSITATEA: A. Righeanu, V. Gaboraș — I. Szőke, P. Grăjdeanu, W. Pexa, D. Anca, Petru Emil, V. Alexandru, V. Oprea, M. Adam, Al. Uifălean, Z. Ivansuc, D. Barbu, M. Neșu, P. Marcu, R. Cimpeanu, N. Szabo, M. Bretan, Al. N. Mustățea.

U.T.A.: C. Weichelt, Gh. Cornea — Gh. Birău, St. Bacosi, Hr. Mețcas, Gh. Czako, D. Chivu, P. Schiopu, I. Igna, V. Jac, M. Țîrlea, M. Axente, Fl. Domide, I. Săcășan, P. Arnăutu, Tr. Popescu, Al. Donciu.

Poporul nostru a sărbătorit cu un puternic entuziasm cea de a XXII-a aniversare a eliberării României de sub jugul fascist

(Urmare din pag. 1)

de purtătorii cravatelor roșii, din rîndul cărora un grup se desprinde, urcă la tribuna centrală și oferă flori conducătorilor partidului și statului, care îi îmbrățișează cu dragoste părintească.

În urma glasurilor cristaline ale copiilor, intră pe platoul pieței zecile de mii de oameni ai muncii bucureșteni. Din piepturile lor puternice răzbate pînă departe hotărîrea de a munci cu energie mereu mai proaspătă, pentru ca fiecare cifră a planului cincinal să-și afle corespondentul în noi construcții, în noi șarje, în tot mai multe produse făurite pentru fericirea întregului popor.

Coloanele de demonstranți prezintă în forme variate, ingenioase și multicolore, rodul muncii lor.

Cu o voioșie fără seamăn oamenii muncii alcătuiesc un șuvoi al bucuriei. Ei trăiesc din plin această măreață zi. Puternice ovații răsună fără încetare pentru România socialistă, pentru partid și guvern.

În permanență decorul viu se schimbă. Privirile abia reușesc să cuprindă vastul tablou, neasemuit de frumos, de cald și de mișcător, al mulțimii entuziaste.

Sportivii patriei au adus și ei pe platoul Pieței Aviatorilor frumusețea și sănătatea culese pe stadioanele patriei, succesele dobîndite în întrecerile interne și internaționale. Atleți și canotori, voleibaliști, scrimeri, boxeri și rugbiști, înotători, fotbaliști, baschetbaliști, ciclișți, maeștri emeriți și maeștri ai sportului, tineri începători, cu toții au trecut prin fața tribunelor, manifestîndu-și mulțumirea fierbinte pentru tot ce le-au dăruit partidul și statul în acești 22 de ani de trai liber și demn.

Ca în fiecare an, ei au scris cu trupurile lor tinere și zvelte „23 AUGUST" și „PACE" și au desenat cu măiestrie de gimnaști stema P.C.R. și conturul hotarelor țării.

Finalul demonstrației din Piața Aviatorilor a fost emoționant în amiaza zilei de 23 August 1966.

Poporul român, stăpîn pe propria-i soartă își croiește cu pricepere și hărnicie, sub conducerea partidului nostru iubit, Partidul Comunist Român, drumul cel mai glorios din întreaga lui istorie.

DE PE CUPRINSUL ȚĂRII

ECHIPELE GĂLĂȚENE SE PREGĂTESC INTENS

După comportarea nesatisfăcătoare din campionatul trecut, la clubul „Oțelul" Galați s-au luat o serie de măsuri în vederea începerii noului campionat. Astfel, a fost reorganizat biroul secției și s-a renunțat la serviciile unor jucători considerați necorespunzători. Pregătirile, echipei au început la data de 15 iulie, sub conducerea antrenorului Ion Ungureanu.

Cea de-a doua echipă gălățeană, care se află în categoria C — Metalosport — va activa în noul campionat sub denumirea de Gloria C.F.R., denumire de tradiție în fotbalul gălățean. Antrenamentele se desfășoară sub conducerea lui Ion Mierlan și au loc de 4 ori pe săptămînă. De remarcat că în lot au fost promovați trei juniori talentați din cadrul Centrului de antrenament din Galați. Aceștia sînt: Leca, Pastia și Horceac.

T. SIRIOPOL
corespondent

PREGĂTIRI ȘI LA POIANA CÎMPINA

Jucătorii echipei Poiana Cîmpina s-au pregătit în vederea noului campionat, sub conducerea antrenorilor Gh. Ionescu și I. Gălățeanu.

După o analiză amănunțită în care au fost dezbătute cauzele care au dus la slaba comportare din campionatul trecut, au fost luate o serie de măsuri organizatorice, ca întărirea disciplinei în rîndul jucătorilor și împrospătarea lotului cu elemente tinere.

Antrenamentele s-au desfășurat de 4 ori pe săptămînă, (inclusiv un joc de verificare). Pînă în prezent echipa a susținut trei meciuri de verificare în care jucătorii au dat un randament mulțumitor.

C. VÎRJOGHE și E. STROE
corespondenți

CAMPIONATUL REGIONAL A INTRAT ÎNTR-O NOUĂ FORMULĂ

Comisia regională de fotbal Maramureș a hotărît ca ediția 1966—67 a campionatului regional, să se desfășoare într-o nouă formulă. În campionatul viitor vor activa 24 de echipe, împărțite în două serii, după criterii geografice, cu obligația ca în deschidere să se desfășoare și jocurile echipelor respective de juniori. Sub vîrsta de 16 ani nu vor avea drept de participare decît juniorii care au avizul medicului.

V. SĂSĂRANU
corespondent

După doi ani de „stagiu" în campionatul regional

A.S.A. SIBIU A PROMOVAT ÎN CATEGORIA C.

După doi ani de activitate în campionatul regional, echipa militară A.S.A. Sibiu a reușit după un frumos tur de forță și rezistență să promoveze în categoria C.

Participantă în campionatul regional seria a II-a, ea a terminat campionatul cu un avans de 5 puncte față de a doua clasată — Textila Mediaș. În cealaltă serie formată tot din 14 echipe, locul I a revenit echipei Politehnica Brașov.

Întîlnindu-se în tur și retur pentru desemnarea campioanei regiunii Brașov, echipa sibiană a eliminat pe Politehnica Brașov cu scorurile de 1—0 la Sibiu și 1—0 la Brașov. Sorții au fost și de data aceasta cu ghinion pentru echipa sibiană. În barajul preliminar pentru desemnarea celei de a XVI-a campioană de regiune a țării, echipa A.S.A. Sibiu a trebuit să întîlnească într-un meci suplimentar tur-retur pe campioana orașului București, Dinamo-Obor. Învingătoare la Sibiu cu 2—0, iar la București cu 1—1, echipa militară a cîștigat dreptul de a susține meciurile de baraj pentru categoria C unde a învins la Sibiu cu 3—0 pe campioana regiunii Mureș-Autonomă Maghiară, „Confecția Odorhei", iar pe terenul acesteia a fost învinsă cu 2—0.

Antrenorul acestei formații, Gheorghe Rășinaru, avînd la dispoziție un lot de jucători numeros și cu condiții excelente de antrenament, speră ca elevii săi să aibă o comportare frumoasă, avînd în vedere și faptul că media de vîrstă a echipei este sub 21 de ani.

Jocul de debut în campionatul categoriei C seria Vest, va fi susținut la 28 august cu C.F.R. Caransebeș.

ILIE IONESCU
corespondent

Rîndul de sus de la stînga: Bermozer Karol, Stelian Nicolae, Ștefan Dănescu, Ion Silaghi, Ion Ioniță I, Gheorghe Mitrofan, Constantin Mateescu (căpitanul echipei), Ion Ioniță II, Iosif Penzes, Gheorghe Rășinaru (antrenorul echipei). Rîndul de jos: Vasile Stețcu, Ion Bogdan, Nicolae Dănciuc, Vasile Zăroaie, Ion Lörencz, Constantin Voicu, Mihai Benczik.

POȘTA REDACȚIEI

GH. PUCHEANU și AL. COSTICĂ — București. O dată cu noul campionat republican la toate categoriile, vom da atenția cuvenită, deci și spațiul aferent, problemelor ridicate de jocul echipelor. După cum ne sugerați, vom acorda note și arbitrilor. În ceea ce privește deosebirile dintre notele revistei noastre și cele date de alte publicații sportive, am mai răspuns la această rubrică. Că aceste aprecieri pot să difere de ale altor publicații, este explicabil și normal. În orice caz, notele date de alții nu ne obligă pe noi...

C. VASILACHE — P. Neamț. Întrebați ce rezultat va fi omologat unei echipei care, condusă cu un scor mai mare decît 3—0, părăsește terenul înainte de consumarea timpului de joc.

Sigur că i-ar conveni rezultatul de neprezentare, dacă a primit, de pildă, 8 goluri... Din fericire, nu i se acordă acest avantaj.

C. PAPANACE — București. Un tip ideal de jucător nu poate fi stabilit, deoarece fotbalul modern reclamă interpreților săi o serie nesfîrșită de calități fizice și psihice, unele măsurabile, altele ținînd mai mult de domeniul imponderabilului...

Referitor la statură, nici aceasta nu poate fi un criteriu absolut pentru jucători. Dacă portarului i se cere înălțime peste media obișnuită, celorlalți jucători de cîmp li se impune a fi atleți completi, dar nu și un anumit indice de altitudine. S-au văzut, cu prisosință, tipuri de jucători mai scunzi, care au atins totuși un nivel mare de măiestrie: Gento, Van Himst, Stiles, Ball, Simoes etc. De la noi, Bindea, Nicușor, Popa, Greavu, etc.

Problema temperamentului este și ea foarte controversată. Sud-americanii și neolatinii au faima de a fi mai iuți, mai fanteziști... Echipele nordice sînt renumite prin soliditatea jocului lor. Pînă la urmă s-a dovedit că și unele și altele trebuie să joace în viteză, dar să fie și impenetrabile...

De asemenea criterii obiective, dar și subiective, trebuie să țină seama un antrenor la selectarea copiilor, ca și a elementelor mature. În rest, nici un volum de 500 pagini nu ne-ar fi suficient ca să răspundem la problemele atît de complexe, ridicate de dv. Deci, mai lăsăm și pentru altă dată...

EUGEN STROE — București. — Ați alcătuit două formații cam fanteziste. Mai ales prima, în care mijloacași ar fi Ion Ionescu și Dumitriu II... 2. Numele golgeterilor români din toți anii, le-am publicat în numărul 12 al revistei. 3. Sugestiile sînt în atenția revistei noastre.

R. GAVRILESCU — Craiova. „Clasamentul" ce ni l-ați trimis, anticipînd locurile din turul campionatului care a început, exprimă, — după cum se vede — exclusiv dorințele dv. proprii, fără criteriul valorii intrinsece a echipelor. Nu sîntem deci în măsură să-l publicăm, mai ales că v-ați căpăta multe adversități din partea celor pe care îi plasați în apropierea „lanternei roșii"...

DR. VICTOR LIMBAN — Pitești. În ceea ce privește „medalioanele", în care prezentăm pe maeștrii emeriți ai fotbalului nostru, desigur că după consumarea acestei serii, vom trece la evocarea și a altor figuri de jucători, ilustrative pentru jocul cu balonul rotund în țara noastră. Unele din celelalte propuneri le veți vedea concretizate chiar în paginile numerelor noastre viitoare.

CÎTEVA CONSIDERAȚIUNI ASUPRA COMPORTĂRII ECHIPELOR REPREZENTATIVE

Recenta analiză a sezonului competițional trecut, ținută de către F.R.F. cu participarea antrenorilor de categoriile A, B și C, s-a ocupat într-un capitol și de probleme legate de loturile reprezentative. Bineînțeles, în această ședință, accentul principal s-a pus pe activitatea competițională internă care a constituit obiectivul principal de discuție; totuși au fost relevate și unele aspecte interesante privind echipele naționale.

Socotim util să prezentăm în rîndurile de mai jos fragmente din capitolul dării de seamă privitoare la loturile reprezentative.

ECHIPA REPREZENTATIVĂ A (antrenori **I. Oană** și **St. Covaci**) a susținut în perioada martie — iulie 1966 un număr de 3 jocuri interțări și 3 jocuri de verificare-pregătire cu echipe de club străine, obținînd rezultatele cunoscute.

Privind prin prisma rezultatelor obținute, **comportarea echipei reprezentative A a fost bună în jocurile susținute pe teren propriu și încă nesatisfăcătoare în jocurile disputate în deplasare.**

Analizînd atît aspectele pozitive cît și deficiențele din pregătirea și comportarea echipei și jucătorilor noștri, constatăm:

ASPECTE POZITIVE

— Echipa reprezentativă A și jucătorii din acest lot s-au maturizat în joc, sub aspectul tehnico-tactic, datorită confruntărilor cu adversari valoroși în anul 1965—1966 și datorită unui proces instructiv-educativ superior în ultimii doi ani, atît la cluburi cît și la lot;

— Formația a avut, în joc, o idee tactică precisă, elastică și cu un pronunțat caracter ofensiv, bazat pe o disciplină tactică și o concepție modernă, confirmată în mare parte și de recentul campionat mondial;

— Echipa s-a maturizat și omogenizat, datorită și faptului că s-a menținut în formație cu consecvență, un nucleu de bază de jucători talentați și experimentați. Astfel, jucătorii M. Ionescu, Popa, Dan, Mocanu, Nunweiller III, Ghergheli, D. Popescu, Pircălab, Sorin Avram, Dridea și Badea au participat la majoritatea jocurilor din anul 1966;

— S-a reușit ca în jocurile internaționale susținute în deplasare să se elimine aproape integral (excepție încă Pircălab) emotivitatea, o veche deficiență a jucătorilor selecționați în reprezentativa A;

— Unii jucători au arătat o serie de calități egale cu ale celor mai cunoscuți jucători din Europa (Dan, Pircălab, Popa, Ghergheli, Badea, Mocanu, Dobrin, Sorin Avram, D. Popescu).

DEFICIENȚE:

— Față de numărul mare de ocazii create pentru finalizare — în urma unor combinații tehnico-tactice bine concepute — se manifestă încă **o ineficacitate care a influențat direct rezultatele obținute, atît acasă cît mai ales în străinătate, unde nu am reușit să marcăm nici un gol.** Cauzele sînt complexe, dar lipsurile provin în primul rînd din carențele procesului instructiv-educativ, referitor la formarea din timp și **perfecționarea continuă a unor jucători, care să cîștige măiestria în privința finalizării;**

— În jocurile susținute, datorită unor greșeli individuale și colective, de plasament și lipsă de atenție, concentrare, am primit **5 goluri din 6 faze fixe,** lovituri libere sau lovituri de colț;

— Nu avem suficienți **jucători cu personalitate,** care în situații grele, uneori neprevăzute, să poată rezolva greutățile ce se ivesc în joc. Antrenorii trebuie să acționeze în acest sens încă din timp asupra talentelor tinere.

— Nu am reușit, în unele jocuri, să combatem sau să dejucăm jocul adversarilor, care aplică tactica beton, cu jucătorul „libero" (meciurile cu Cagliari, R.F. Germană, Selecționata Budapestei). Cauza principală rezidă în faptul că nu avem experiența necesară, nejucînd un număr suficient de meciuri cu echipe care practică acest sistem.

În concluzie, considerăm că sarcina principală a primei perioade a anului 1966 s-a realizat în mod satisfăcător și, ținînd seama de deficiențele ce trebuie eliminate, **s-a asigurat o bună bază de pregătire pentru echipa reprezentativă A în vederea realizării obiectivelor propuse pentru perioada a doua a anului în curs,** cînd vom susține primele trei jocuri oficiale în cadrul Campionatului Europei cu Italia, Elveția și Cipru.

●

Rezultatele obținute în ultima perioadă de către LOTUL DE TINERET — OLIMPIC (antrenori **B. Marian** și **A. Niculescu**) deși nu ne mulțumesc, le considerăm concludente și edificatoare în ceea ce privește luarea unor măsuri pentru îmbunătățirea lotului ca și a jocului echipei. În conformitate cu planul de pregătire pe 4 ani, în vederea Jocurilor Olimpice de la Mexic, prima parte **a anului 1966 a reprezentat** încheierea perioadei de formare și definitivare a lotului, **rămînind ca după întîlnirile din a doua** perioadă echipa să fie conturată în vederea participării la preliminariile olimpice.

Printre realizările echipei notăm:

— practicarea pe parcursul mai multor meciuri a unui fotbal de calitate, pe linia concepției de joc stabilite;

— pregătirea și formarea unor jucători care să corespundă necesităților momentane ale lotului reprezentativ A (Constantinescu, Sătmăreanu, Mocanu, Dobrin etc.);

— o participare activă și conștientă a jucătorilor la pregătire și la jocuri.

Nu s-a reușit însă să se depisteze și să fie formați jucători de perspectivă pentru unele posturi încă deficitare.

În jocul echipei au apărut deficiențe ca:

— nerealizarea continuă a jocului colectiv, acțiuni frînate, conducere prelungită a balonului;

— atacanții nu sînt pregătiți suficient pentru depășirea apărărilor aglomerate;

— trasul la poartă nu este corespunzător.

●

În ceea ce privește ECHIPA DE JUNIORI, comportarea ei trebuie apreciată în funcție de nerealizarea obiectivului principal: calificarea în turneul final a competiției organizată de U.E.F.A.

Rezultatele reprezentativei noastre, în toamna anului 1965 (meci egal cu Cehoslovacia la Praga, victorii în deplasare în fața R.D.G. și Poloniei, victorie la Sibiu asupra U.R.S.S.) ne dădeau încredere în obținerea calificării, după jocurile de baraj cu U.R.S.S.

Din păcate însă, greșelile comise de antrenorii **Gh. Ola** și **N. Gorgorin** în pregătirea echipei au făcut ca aceasta să nu-și atingă obiectivul final. Ei nu au acordat importanța cuvenită dezvoltării jocului ofensiv, aplicării cu mai multă strictețe a caracteristicilor jocului constructiv din care să fi rezultat o mai bună capacitate de finalizare.

O vină revine în această privință și biroului federal, care nu a urmărit îndeaproape pregătirea echipei de juniori și nu a intervenit la timp pentru depistarea și remedierea lipsurilor.

●

În legătură cu problemele echipelor reprezentative trebuie să subliniem un aspect deosebit de important, acela al legăturii și colaborării dintre antrenorii loturilor și cei ai echipelor de club, care au avut jucători în loturile reprezentative.

Aceștia din urmă nu au manifestat o preocupare atentă și simț de răspundere corespunzător față de pregătirea jucătorilor selecționabili. Ei au pus uneori interesele de club mai presus decît cele ale echipelor reprezentative, ceea ce a prejudiciat pregătirii loturilor, fie prin folosirea jucătorilor la club, pe alte posturi, fie prin insuficienta preocupare față de recomandările ce li s-au făcut în privința unor componenți ai loturilor.

Federația și antrenorii de lot au manifestat slăbiciuni în această direcție, permițînd astfel de atitudini sau neintervenind pentru evitarea lor,, deficiențe care pe viitor vor trebui energic înlăturate.

Portarul nostru, M. Ionescu, în fața lui Uwe Seeler.

Poarta Uruguayului în pericol la București.

Dan Coe a știut să anihileze și pe Torres.

DISCUȚIE CU ANTRENORUL ILIE OANĂ

LOTUL REPREZENTATIV ÎNAINTEA UNUI NOU SEZON INTERNAȚIONAL

Ca și colegii lor de la cluburi, antrenorii lotului primei noastre reprezentative, Ilie Oană și Ștefan Covaci, trăiesc și ei febra începerii sezonului. Lucru firesc: problema echipei naționale, a selecționării și pregătirii lotului, nu-i o treabă de moment, care se rezolvă în preajma unei întîlniri internaționale. Ea reprezintă o acțiune permanentă, cu obiective precise, eșalonată pe etape, cu sarcinile și mijloacele de realizare respective, totul fiind pus la punct din timp și în mod amănunțit. Cu atît mai mult se impune o asemenea activitate atunci cînd se pune problema participării într-o competiție de importanța campionatului Europei, în care echipa noastră națională are posibilitatea să realizeze o comportare bună și să lupte cu șanse pentru calificare.

De aceea am subliniat la început că și antrenorii lotului au trăit perioada de pregătire a echipelor pentru campionat. Cînd l-am întrebat pe ILIE OANĂ, cu care am stat de vorbă, despre activitatea reprezentativei în acest sezon, dacă a fost fixată data sau perioada începerii pregătirilor, răspunsul a venit prompt:

— Pregătirile au și început, o dată cu cele ale echipelor pentru campionat. Am urmărit instruirea selecționabililor la cluburi în perioada dinaintea campionatului pentru că ea constituie baza activității internaționale fie inter-țări, fie inter-cluburi.

— Cum se va desfășura pregătirea lotului în viitor, ținînd seamă de obiectivul său principal, campionatul Europei?

— În linii mari, această activitate de pregătire se va desfășura — pînă la primul meci din campionatul Europei cel cu Elveția de la 2 noiembrie — folosind experiența acumulată pînă acum. Vom recurge la antrenamente comune periodice și la întîlniri internaționale amicale avînd ca scop verificarea stadiului de pregătire a lotului. Astfel, un prim antrenament va avea loc la București, unde vor fi convocați pentru **3 zile** (începînd de la 28 august) jucătorii lotului, apoi un al doilea va fi organizat înaintea partidei cu **R.D.** Germană de la 21 septembrie. În continuare, lotul va participa la antrenamente care vor preceda partida, tot amicală, cu Polonia de la 16 octombrie. De altfel, aceste două jocuri internaționale le considerăm ca etape de pregătire a echipei noastre, pentru debutul său în campionatul Europei.

— Desigur că în întreaga activitate de acum înainte țineți seamă și de concluziile sezonului trecut.

— Fără îndoială. Ele stau la baza muncii noastre de pregătire a reprezentativei. Și una din ele vreau s-o subliniez în mod special: aceea că meciurile internaționale cu adversari de valoare certă au contribuit la îmbunătățirea comportării, a jocului echipei noastre. Pe această linie se va merge și în viitor pentru că astfel se asigură unul din cele mai eficiente mijloace pentru îmbogățirea experienței jucătorilor noștri și pentru creșterea valorii reprezentativei.

Ajunși la acest punct al discuției noastre am făcut o paranteză necesară pentru recapitularea rezultatelor din ultimul timp reușite de cei doi viitori adversari. Și am ajuns la concluzia că atît echipa R.D. Germane, cît și aceea a Poloniei constituie formații puternice, care au cunoscut o activitate extrem de rodnică: Polonia a făcut 1—1 cu Suedia, Ungaria și Argentina, 0—1 cu Anglia, 2—1 cu Scoția la Glasgow (!), iar R.D. Germană 1—1 cu Ungaria și Austria, 1—0 cu Austria, 2—3 cu Ungaria și 5—2 cu Chile. Rezultate care le recomandă suficient.

Reluînd convorbirea cu Ilie Oană, acesta a făcut alte cîteva interesante sublinieri:

— Bineînțeles că în centrul preocupării noastre stă pe de o parte consolidarea progreselor făcute în sezonul trecut: omogenitatea echipei, ideea tactică de joc pe care o servesc din ce în ce mai bine jucătorii și elasticitatea crescîndă a jocului, iar pe de altă parte rezolvarea lacunelor și în principal a problemei randamentului liniei de atac.

(Problema însă nu-i ușor de rezolvat, mai ales în condițiile unei accentuări a sistemelor „betonate". La C.M. s-a și văzut, de altfel, acest lucru la o serie de echipe, ceea ce și explică faptul că în general în turneul final s-au înregistrat rezultate strînse. Mijloacele de străpungere a unor astfel de apărări nu lipsesc însă și ele trebuie bine însușite și de jucătorii noștri din compartimentul ofensiv).

Trecînd la lotul reprezentativei și structura lui, antrenorul Oană ne-a spus:

— În linii mari, am menținut vechiul lot, lărgit. De ce am ajuns la această măsură? Pentru că avem certitudinea omogenității și a înțelegerii și aplicării ideii tactice. Trebuie să subliniez însă că porțile lotului vor fi deschise oricărui jucător care se va dovedi apt pentru echipa națională, în cursul campionatului. Din lotul lărgit vor fi convocați 17—18 jucători, înaintea fiecărei acțiuni, în raport cu pregătirea și forma manifestată la acea oră, pentru a alcătui echipa reprezentativă.

— Vă preocupă ceva în mod special în legătură cu lotul prim?

— Firește. Mai întîi formarea unui al doilea cuplu de înaintași centrali. În al doilea rînd, înlăturarea unor deficiențe remarcate în jocul liniei de atac. Rezolvarea lor însă, urmărim s-o realizăm chiar de la echipele de club, în campionat, pentru că oricum baza pregătirii aici este înfăptuită.

★

Într-adevăr, între activitatea lotului reprezentativ și cea a echipelor de club este o strînsă legătură pe linie de instruire. De aici și necesitatea unei perfecte înțelegeri și sprijiniri a intereselor echipei naționale din partea antrenorilor echipelor de club, precum și a unei consultări și colaborări eficiente între aceștia din urmă și antrenorii lotului. În aceste condiții și cu o pregătire mereu îmbunătățită, reprezentativa noastră poate păși cu și mai multă încredere în noul sezon internațional.

Petre GAȚU

ÎNCEPE CAMPIONATUL CATEGORIILOR B ŞI C

La o săptămînă după începerea campionatului categoriei A, echipele de „B" şi „C" se pregătesc şi ele să ia startul într-o nouă ediţie, a 27-a, a întrecerii lor. Duminică 28 august se vor disputa primele din cele 1092 de partide cîte comportă turul şi returul ambelor competiţii.

Cum e şi firesc, întrecerea celor 28 de formaţii din categoria secundă şi 56 din categoria C este aşteptată cu viu interes, cu pasiune, şi iubitorii jocului cu balonul rotund nutresc speranţa că ea le va satisface pretenţiile din punct de vedere al luptei sportive, al spectaculozităţii meciurilor. Campionatul precedent, cum a rezultat — de altfel — din analiza prezentată cu prilejul recentei consfătuiri a antrenorilor, a subliniat progrese remarcabile realizate în general în cele două categorii, dar şi posibilităţile reale de îmbunătăţire din toate punctele de vedere, *pentru ca echipele să se apropie mai mult de valoarea celor de la „A".* Saltul calitativ faţă de ediţia 1965—66 este posibil, *fără îndoială. Pentru aceasta însă, se impune o sporire a exigenţei din partea tuturor factorilor: conduceri de cluburi şi asociaţii sportive, de secţii de fotbal, antrenori şi jucători, precum şi arbitri. Trebuie să existe* o preocupare mai mare faţă de calitate, *eforturile să fie canalizate în special în această direcţie. Acest lucru poate fi realizat prin* asigurarea unor condiţii tot mai bune pentru desfăşurarea unei munci de instruire temeinice *(terenuri de calitate, material şi echipament sportiv corespunzător cantitativ şi calitativ), printr-o* mai mare stabilitate a antrenorilor şi loturilor, *evitînd pe cît posibil schimbările contraindicate (de la un sezon la altul sau chiar în timpul unui sezon) şi fluctuaţiile de jucători. Adăugînd la acestea* grija permanentă pentru creşterea şi formarea cadrelor tinere proprii, a căror promovare să se facă în mod chibzuit, *precum şi* accentul deosebit care trebuie pus pe disciplina de joc şi în comportare a jucătorilor *am subliniat în linii mari principalele elemente care pot conduce la creşterea valorii echipelor şi, implicit, a valorii noului campionat.*

Există în mod cert condiţii şi resurse ca aceste două categorii să devină adevărate rezervoare pentru categoria A şi pentru echipele reprezentative.

Florea TANASESCU
secretar general al F.R.F.

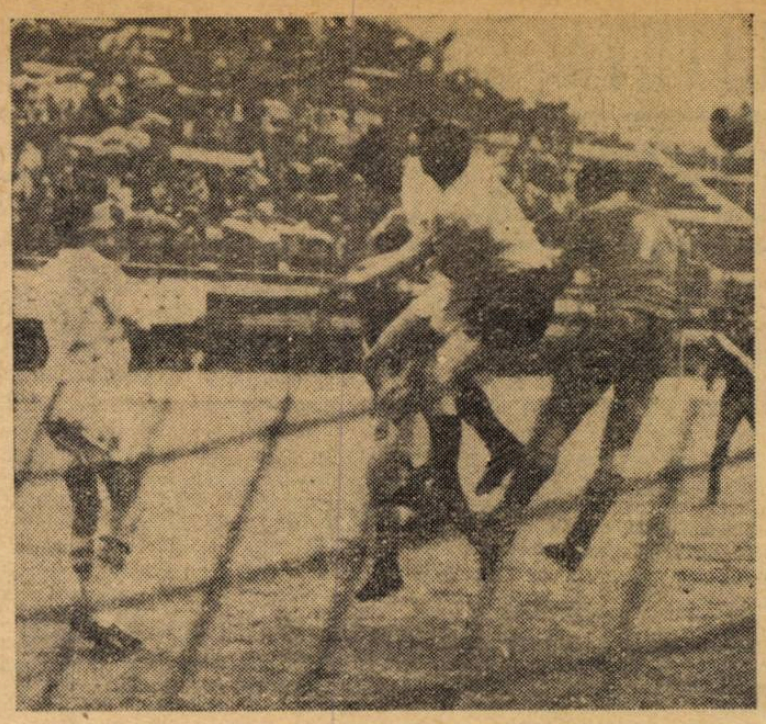

Lupta pentru întîietate este la fel de dinamică şi în partidele ce se dispută în categoriile inferioare. Nu o dată iubitorii fotbalului au avut prilejul să asiste la nenumărate faze spectaculoase, aşa cum se vede şi în imaginea pe care v-o prezentăm
Foto: ŞT. CIOTLOŞ

RETROSPECTIVĂ ASUPRA EDIŢIEI TRECUTE

În numărul trecut al revistei vă informăm că, recent, la sediul federaţiei de fotbal a avut loc o amplă analiză a desfăşurării întrecerilor oficiale cu caracter republican în anul competiţional 1965—1966, făcîndu-vă cunoscute totodată principalele constatări cu privire la campionatul categoriei A, reieşite din raportul federaţiei.

În numărul de faţă, vă redăm cele mai importante concluzii pe marginea ediţiei trecute a campionatului categoriilor B şi C, cuprinse în raportul mai sus amintit.

Mai întîi despre categoria B

Cele 28 de echipe participante la această competiţie au avut ca îndrumare în definirea, organizarea şi aplicarea concepţiei de joc preconizată de Colegiul central al antrenorilor indicaţiile date de consfătuirea din decembrie 1965 cu privire la modernizarea jocului şi a antrenamentului.

În timpul competiţiei a ieşit în evidenţă că jucătorii echipelor din categoria B au reuşit să aplice satisfăcător sarcinile individuale şi colective ale sistemului cu patru fundaşi în diferitele lui variante.

Totuşi, concepţia de joc preconizată şi dorită n-a constituit o caracteristică permanentă a echipelor, nu a fost realizată integral, deoarece în jocurile de acasă multe dintre ele au evoluat în spirit ofensiv în timp ce în deplasare au pus accentul pe apărarea supraaglomerată. Consecinţa: un număr mic de goluri marcate şi victorii prea puţine în deplasare.

Vorbind despre eficacitate, trebuie subliniat faptul că, în returul campionatului, numărul de goluri înscrise a fost mai mare decît în prima parte a întrecerii. Astfel, în seria I au fost marcate 511 goluri, din care 245 în tur şi 270 în retur, ceea ce reprezintă un coeficient de creştere majorat de la 2.7 la 3. În seria a II-a s-au marcat 452 goluri, dintre care 223 în tur şi 229 în retur.

Această creştere a coeficientului de eficacitate înregistrată spre finalul campionatului categoriei B, mai accentuată în seria I, are, fără îndoială, una din rădăcini în perseverenţa antrenorilor de a găsi mijloace mai eficiente în pregătirea generală a jucătorilor, cu accent pe exersarea trasului la poartă.

O constatare îmbucurătoare a constituit-o faptul că, spre deosebire de turul campionatului în care unele echipe au manifestat o pregătire fizică nesatisfăcătoare, în partea a doua a competiţiei, aceste echipe şi-au îmbunătăţit simţitor potenţialul de forţă şi rezistenţă, reuşind să facă faţă ritmului de joc din ce în ce mai bine.

Nivelul tehnic al unor jocuri poate fi apreciat ca bun, chiar apropiat de cel al echipelor de categoria A. Citäm în acest sens partidele Progresul Bucureşti — Dinamo Bacău, Flacăra Moreni — Ştiinţa Bucureşti, Minerul Baia Mare — Jiul Petrila, Vagonul Arad — A.S.A. Tg. Mureş, Progresul Bucureşti — Ceahlăul Piatra Neamţ şi Jiul Petrila — Ind. Sîrmei C. Turzii.

Printre echipele care au practicat un joc ofensiv, constructiv-colectiv şi eficace şi care şi în deplasare au manifestat această concepţie, s-au situat Progresul, Ştiinţa şi Metalurgistul din Bucureşti, Flacăra Moreni din seria I, Jiul Petrila, Minerul Baia Mare, Vagonul Arad şi A.S.A. Tg. Mureş din seria a II-a.

Din desfăşurarea campionatului s-a observat la o serie de jucători o proastă înţelegere a corelaţiei care trebuie să existe între jocul colectiv şi cel individual, acesta din urmă fiind de multe ori confundat cu jocul individualist. De asemenea, contrar indicaţiilor, în ambele serii, multe echipe şi-au luat măsuri defensive exagerate în mod premeditat. Exemplu: C.F.R. Roşiori, Oţelul Galaţi, C.F.R. Paşcani din seria I, Minerul Lupeni, Ind. Sîrmei C. Turzii, Recolta Carei din seria a II-a.

Numeroşi antrenori au imprimat echipelor o tehnică adaptată stilului jucătorilor pe care îi antrenează, obţinîndu-se îmbunătăţirea unor procedee tehnice ca: pase lungi şi scurte, devieri, centrări, tăiate etc. Îmbunătăţiri în acest sens s-au constatat la jucătorii Lucescu şi Ciornoavă (Ştiinţa Buc.), Libardi şi Martinovici (Jiul Petrila), Miculaş (Minerul Baia Mare), Arnoţki (CSM Reşiţa) şi alţii.

Componentele efortului — volumul şi intensitatea — au fost gradate în raport cu perioadele şi cu ciclurile respective. Numărul antrenamentelor săptămînale a fost cel prevăzut de federaţie (4 antrenamente cu o durată care a variat între 60 şi 130 de minute).

În urma constatărilor reieşite din controalele efectuate privind desfăşurarea procesului instructiv-educativ, evidenţiem pe următorii antrenori: **Moldoveanu** şi **Ştirbei** — Progresul Bucureşti, **Mladin** — Jiul Petrila, **Jurcă** — Vagonul Arad, **Petrescu** — Metalurgistul Bucureşti şi **Blujdea** — Flacăra Moreni, care au imprimat linia metodică de modernizare trasată de Federaţia Română de Fotbal.

În categoria B, jocurile s-au desfăşurat în general într-o atmosferă de sportivitate, cu excepţia unor întîlniri care au depăşit cadrul regulamentar, avînd drept urmare aplicarea de sancţiuni unor jucători şi suspendarea terenurilor în oraşele unde atitudinea publicului spectator a fost necorespunzătoare. Au fost suspendate terenurile echipelor Dinamo Bacău, Gaz Metan Mediaş, Minerul Lupeni, Progresul Bucureşti, Clujeana, C.F.R. Paşcani, C.S.M. Sibiu şi Oltul Rm. Vîlcea. Pentru comportare lipsită de sportivitate faţă de arbitri şi instigarea publicului împotriva echipei oaspete, comisia de disciplină a sancţionat o serie de jucători, printre care: Leahevici (C.F.R. Roşiori), Dinu şi Bălăcescu (Metalul Tîrgovişte), I. Pop (Minerul Baia Mare), Szabo (Gaz Metan Mediaş), Mihai Ştefan (A.S. Cugir), V. Szikszai, I. Borbeli şi Szabo (Recolta Carei), Georgescu (Progresul Buc.). Acesta din urmă a fost suspendat pe un an de zile, pentru atitudinea reprobabilă din jocul cu Dinamo Victoria.

Numărul mare de jucători sancţionaţi este o consecinţă a muncii educative necorespunzătoare desfăşurată în cadrul unor secţii, care în loc să analizeze cu un înalt spirit de răspundere activitatea jucătorilor şi a echipelor şi să propună Federaţiei de fotbal măsurile corespunzătoare, au căutat să „cocolosească" abaterile, de multe ori foarte grave, şi să inducă chiar în eroare organele federaţiei, ascunzînd în mod vădit propriile lor greşeli. Aşa au procedat în special conducerile secţiilor de fotbal de la CFR Arad, C.S.M. Sibiu şi Oltul Rm. Vîlcea. Antrenorii acestor secţii se fac şi ei vinovaţi prin lipsa de exigenţă dovedită.

După comportarea avută în campionat, echipele se pot grupa astfel:

O primă categorie valorică o constituie formaţiile: **Progresul Bucureşti, Ştiinţa Bucureşti, Metalurgistul Bucureşti,** din seria I, **Jiul Petrila, Minerul Baia Mare, Vagonul Arad** şi **A.S.A. Tg. Mureş** din seria a II-a, unde s-a desfăşurat o bună muncă de instruire şi s-a aplicat o orientare de joc modernă. La unele dintre echipele citate mai sus, însă, s-au făcut simţite deficienţe de ordin fizic, ceea ce a determinat uneori inegalităţi în comportare.

În a doua categorie s-au situat formaţiile: **Flacăra Moreni, Dinamo Bacău, Progresul Brăila, Ceahlăul Piatra Neamţ, Dinamo Victoria, Poiana Cîmpina** din prima serie, **C.S.M. Reşiţa, A.S. Cugir, Ind. Sîrmei C. Turzii, Gaz Metan Mediaş, Clujeana, C.F.R. Arad** din seria a II-a. La aceste echipe, instruirea a fost corespunzătoare, dar ea n-a fost dublată de însuşirea temeinică a unor deprinderi tehnice care să asigure finalizarea.

Într-o altă categorie se situează echipele: **Oltul Rm. Vîlcea, C.F.R. Paşcani, Oţelul Galaţi, C.F.R. Roşiori, Metalul Tîrgovişte, C.S.M. Sibiu, Recolta Carei, Arieşul Turda,** echipe cu secţii slab organizate, cu jucători vîrstnici sau fără valoare corespunzătoare, la care s-a adăugat şi o instruire superficială.

Comportarea echipelor din categoria C

În faţa echipelor de categoria C au stat obiective legate de îmbunătăţirea procesului instructiv-educativ, potrivit sarcinilor generale şi speciale elaborate de F.R.F. Realizarea acestor obiective a fost cu atît mai necesară, cu cît în categoria C activează un mare număr de jucători, aproximativ 1 000, repartizaţi în cele 56 de echipe, un adevărat izvor de cadre pentru categoriile A şi B. În acelaşi timp, categoria C reprezintă o treaptă de afirmare a tinerilor ce depăşesc vîrsta de juniorat şi nu pot fi promovaţi direct în categorii superioare.

În lumina acestor obiective de o reală însemnătate, F. R. F. a luat măsuri, în primul rînd ca la toate echipele să fie încadraţi antrenori calificaţi. Tuturor acestor antrenori F.R.F. le-a creat posibilităţi de ridicare a nivelului profesional, prin participarea la toate cursurile de perfecţionare ce au avut loc pînă în prezent.

Trebuie să arătăm că deşi echipele au trecut la aplicarea sistemului de joc cu patru fundaşi, cu variantele respective, mai există totuşi unele lipsuri în special în ceea ce priveşte încadrarea jucătorilor într-un asemenea sistem, în cunoaşterea sarcinilor pe posturi etc. Echipe ca Metrom Braşov (antrenor Vladimir Grosaru), C.FR. Timişoara (antrenor Nicolae Godeanu), Metalul Hunedoara (antrenor Gheorghe Bărbulescu), Victoria Tg. Jiu (antrenor Teodor Paraschiva), Unirea Dej (antrenor E. Ştefan) şi Chimia Suceava (antrenor V. Frînculescu), au practicat un joc bun ca organizare, cu caracteristici ofensive, cu acţiuni purtate într-un ritm susţinut, cu o eficacitate corespunzătoare, ceea ce a dus la promovarea unora din ele în categoria B. Altele, ca de exemplu: Chimia Oraş Gheorghe Gheorghiu-Dej (antrenor V. Hanu), Unirea Negreşti (antrenor C. Dragomirescu), Rulmentul Braşov (antrenor Gh. Marinescu), Marina Mangalia (antrenor Mircea Popescu), Foresta Sighetul Marmaţiei (antrenor Victor Mălăieru), au înregistrat pe această linie rezultate negative care reflectă munca superficială a antrenorilor, precum şi deficienţele organizatorice din activitatea secţiilor respective.

Un fapt concludent în acest sens îl reprezintă eliminarea din campionat, în retur, a echipelor Unirea Negreşti şi Minerul Cîmpulung Muscel, care au influenţat normala desfăşurare a competiţiei.

Analizînd comportarea echipelor de categoria C pe factorii antrenamentului, se constată următoarele:

Din punct de vedere fizic: În general echipele participante au avut o pregătire corespunzătoare, cu lipsuri mai evidente în ceea ce priveşte calităţile fizice specifice.

Sub aspect tehnic: există încă deficienţe referitoare la unele elemente de tehnică individuală, care influenţează cursivitatea jocului şi nivelul lui spectacular.

Din punct de vedere tactic: echipele — în majoritate — au ajuns în acest an competiţional să-şi îmbunătăţească organizarea jocului în concordanţă cu cerinţa esenţială a acestuia, **viteza,** care reprezintă una din caracteristicile principale ale concepţiei noastre de joc. Totuşi, mai există deficienţe şi anume: legătura, colaborarea şi circulaţia jucătorilor în acţiunile de atac şi apărare nu se fac în mod constant; jucătorii nu satisfac în întregime sarcinile lor pe posturi şi nu subordonează în mod constant acţiunile individuale celor colective. Prin înlăturarea acestor deficienţe se va asigura **dinamizarea jocului,** o altă caracteristică principală a concepţiei noastre.

Vom enumera cîţiva factori care au influenţat negativ dezvoltarea şi creşterea nivelului calitativ al jocului unor echipe din categoria C:

— starea terenurilor necorespunzătoare la unele formaţii;
— mingi în număr insuficient şi de calitate slabă la multe echipe;
— ghete necorespunzătoare;
— lipsa aparatelor auxiliare.

În ce priveşte problema eficacităţii realizată în întregul campionat, situaţia se prezintă în felul următor:

SERIA NORD: S-au marcat 538 de goluri, realizîndu-se procentajul de 3 goluri de joc.

SERIA VEST: S-au înscris 527 goluri, procent 2,9 goluri de joc.

SERIA SUD: S-au marcat 487 goluri, procent 2,7 goluri de joc.

SERIA EST: S-au marcat 481 goluri, procent 2,6 goluri de joc. În seriile nord şi sud, eficacitatea nu a sporit faţă de anul trecut, în timp ce în seria est ea a crescut simţitor: de la 2,1 la 2,6.

Analizînd situaţia disciplinară, considerăm că ea este nesatisfăcătoare, deoarece în categoria C, au existat abateri şi manifestări în neconcordanţă cu morala sportivă. Faţă de aceste manifestări F.R.F. a aplicat sancţiuni de suspendare a terenurilor din oraşele Rădăuţi, Tecuci, Piatra Neamţ, Corabia, Turnu Severin, Satu Mare iar comisia de disciplină a sancţionat 84 de jucători, aplicîndu-le suspendări de 1 la 4 etape.

Sperăm că toate aceste măsuri vor constitui o pildă pentru toţi jucătorii din campionatul categoriei C, în ediţia 1966—67.

ANCHETA NOASTRĂ

EFICACITATEA permanent la ordinea zilei

Deoarece luările de poziție au fost numeroase, însumînd aproximativ tot ce se poate spune în general despre chestiunea eficacității, revista noastră își propune să selecteze acum aspectele de prim ordin care alcătuiesc sfera acestei noțiuni și — în legătură cu ele — să sublinieze căile de rezolvare a eficacității reduse, manifestă deseori în jocul echipelor noastre.

Diminuarea eficacității acțiunilor de atac se datorește conform recunoașterii generale unei cauze obiective — întărirea apărărilor. Fortificarea acestora a însemnat de fapt, în prima instanță, trăsătura distinctivă a noilor sisteme, caracterizate prin creșterea numărului de fundași, prin creșterea sarcinilor defensive ale tuturor jucătorilor, prin perfecționarea principiilor care guvernează organizarea apărării. Toate acestea au determinat dificultăți voite, îngreuind desvoltarea și în special finalizarea acțiunilor ofensive. Un progres tactic în latura defensivă a jocului se obține mult mai lesne. A fost mai ușoară retragerea unui jucător în linia de fundași precum și retragerea altora pentru aglomerarea spațiului din fața porții; a fost mai simplu să-i înveți să joace în apărare acum cînd raportul numeric de forțe s-a înclinat în favoarea lor, cînd distanțele dintre ei s-au micșorat, avînd de controlat fiecare o zonă mai redusă și de marcat mai puțini atacanți. Îmbunătățirea tehnicii de joc nu a devenit condiție indispensabilă. În schimb reversul medaliei, adică evoluția dependent necesară a eficacității jocului ofensiv pretinde accentuarea tuturor calităților jucătorilor, deci un progres mai complex, realizabil de aceea într-un timp ceva mai îndelungat. Am putea spune că întărirea apărărilor necesită restructurări în progresie aritmetică, în timp ce creșterea capacității ofensive și de finalizare necesită — prin comparație — restructurări în progresie geometrică. Nu căutăm circumstanțe atenuante marelui număr de ratări, sau erorilor care apar în maniera de a juca în faza de atac, atunci cînd vorbim despre necesitatea unui timp mai îndelungat pentru echilibrarea jocului de atac, cu cel de apărare, aflat în evident progres. De la începutul apărărilor aglomerate a trecut destulă vreme, se puteau obține mai multe realizări și acum e necesar să ne înzecim eforturile pentru depășirea impasului și lichidarea întîrzierii.

Ce dificultăți afectează în prezent, randamentul acțiunilor ofensive de la inițierea pînă la finalizarea lor? Răspundem:

1. Superioritatea numerică a jucătorilor din apărare;
2. Îngustarea căilor de acces spre poarta adversă;
3. Micșorarea timpului și spațiului disponibil pentru desfășurarea acțiunilor colective și individuale, pentru trasul la poartă;
4. Răspîndirea și perfecționarea procedeului de deposedare prin alunecare;
5. Ciocnirile cu apărătorii, lupta directă cu adversarul, inevitabile adesea în anumite circumstanțe, semnifică și ele unele dintre cauzele subiective ale scăderii apetitului de a marca goluri.

Căile de combatere, de remediere a situației existente, converg spre necesitatea obținerii unui progres substanțial, atît pe plan individual (creșterea valorii fiecărui jucător la toți indicii), cît și pe plan colectiv (manevre construite cu discernămînt tactic și fantezie, spirit ofensiv, etc.).

Opiniile exprimate în cadrul anchetei, precum și faptele întîmplate pe stadioanele din Anglia în timpul Campionatului mondial, oferă învățăminte pline de miez. Pentru ca eficacitatea acțiunilor ofensive să depășească din nou eficacitatea sporită a apărărilor, bazate pe organizări în general supranumerice, sînt necesare:

— Un nou impuls pentru finisarea tehnicii de joc (creșterea forței loviturii, dar scurtarea pendulării; preluarea și trimiterea balonului în direcții mascate, surprinzătoare; imprimarea unor efecte necesare ocolirii adversarului; automatizarea manevrării balonului pentru canalizarea atenției, a simțului de orientare și a gîndirii, în direcția efectuării raționamentului tactic).

— Ridicarea jocului constructiv — colectiv — ofensiv pe o treaptă superioară, prin îmbunătățirea circulației jucătorilor și a mingii, prin susținerea permanent — colectivă a purtătorului temporar al balonului, prin creșterea vitezei de joc atît la mijlocul terenului cît și în preajma porții adverse, prin folosirea devierilor surprinzătoare și a pasei înapoi, care deschide unghiuri optime pentru finalizare.

— Eliminarea tuturor rămășițelor WM-ului care mai subzistă în conștiința jucătorilor (viteză scăzută la mijlocul terenului, respect față de încorsetările postului, împărțirea netă a jucătorilor în apărători și atacanți, etc.).

— Pentru surprinderea apărării înainte de organizarea dispozitivului, pentru eliminarea adversarilor în drumul spre poartă, pentru dezechilibrarea unei apărări organizate și obținerea de breșe sînt necesare interferențe continue între zonele de activitate ale jucătorilor, demarcarea simultană a coechipierilor fără minge, trecerea în viteză peste mijlocul terenului etc.

— Pe de altă parte formarea permanentă de cupluri sau grupe de jucători va asigura cea mai elementară structură tactică (minimum 2 jucători, fără de care noțiunea de joc ofensiv rămîne o simplă ficțiune), va asigura păstrarea balonului și circulația acestuia nu departe, ci la distanță cît mai mică de liniile apărării.

— Tot ca manevră capabilă să provoace surprindere și să asigure o superioritate numerică locală, au apărut și s-au răspîndit vertiginos manevrele de pătrundere pe poziții favorabile finalizării a jucătorilor din linia mediană și a fundașilor laterali. Așa cum în etapa anterioară, toți jucătorii echipei primiseră funcții obligatorii în faza de apărare, acum, exceptînd fundașii centrali, se pretinde tuturor contribuții raționale dar efective, la inițierea, dezvoltarea și finalizarea acțiunilor ofensive. Acest imperativ șterge în mare măsură demarcația apărător-atacant care domnea de multă vreme, pretinde înaintașilor să execute cu randament atacul de deposedare și elimină din rîndul jucătorilor de valoare pe apărătorii cu o tehnică rudimentară care nu știu să paseze precis, să execute o fentă, să tragă la poartă cu exactitate.

— Îmbunătățirea deprinderii de a șuta puternic și precis din poziții dezechilibrate, fără preparative speciale, cel mai frecvent fără preluare, în acea singură fracțiune de timp care precede marcajul necruțător al adversarului.

— Trebuie de asemenea accentuată deprinderea de a șuta la distanță din afara careului, pe deasupra apărării, evitînd astfel riscurile străpungerii acesteia.

— Sporirea eficacității acțiunilor ofensive pretinde și cultivă în același timp deosebite calități individuale, completînd și desăvîrșind valoarea jucătorilor. Condițiile jocului actual asigură șorți de victorie echipelor compuse din jucători cu o medie valorică ridicată, pe fondul căreia nu lipsesc și cîteva mari personalități. Vedetele de azi știu să împace principiile de joc colectiv cu virtuțile proprii, de absolută utilitate în situația cînd nu pot fi înșghebate acțiuni colective sau cînd ele ar avea puține șanse de reușită.

— Îmbunătățirea pregătirii fizice, creșterea capacității de efort, deoarece jocul modern chiar atunci cînd e purtat în manieră colectivă, obligă la eforturi mai mari decît fotbalul de acum 10—15 ani.

— Includerea printre mijloacele afectate pregătirii, a celor capabile să cultive calitățile morale necesare: putere de sacrificiu, curaj, luciditate, combativitate, răbdare, perseverență etc. Toate acestea, adăugate măestriei tehnico-tactice, trebuie să confere fotbalistului plăcerea de a juca și de a înscrie goluri.

În fotbalul nostru s-au efectuat cîțiva pași înainte din punct de vedere tactic. Se observă frecvent o corectă organizare a echipelor în faza de apărare. De acum înainte, efortul jucătorilor și antrenorilor trebuie concentrat mai ales în direcția pregătirii tuturor calităților individuale și colective, indispensabile pentru sporirea randamentului acțiunilor ofensive. Toți jucătorii echipei au datoria să demonstreze din ce în ce mai convingător, cunoștințe și posibilități de ordin colectiv sau individual menite să ducă la obținerea unui număr sporit de situații favorabile finalizării, menite să scadă în ultimă instanță numărul mare al ratărilor. Modernizarea jocului trebuie să apară ca un efect al modernizării antrenamentului. În procesul de pregătire a fotbalistului trebuie incluși din ce în ce mai mult, toți parametrii proprii jocului actual. Se vorbește frecvent și de multă vreme despre aceste obligații. O recunosc antrenorii, o recunosc și jucătorii. Dar în timp ce primii nu izbutesc de cele mai multe ori decît o transpunere formală a realității jocului în antrenament, jucătorii la rîndul lor opun rezistență mai mult sau mai puțin fățișă, împotriva tuturor măsurilor care măresc dificultatea orelor de pregătire, dovedesc lipsă de receptivitate față de sporirea sarcinilor de joc, practică un fotbal demodat, desigur mai comod, mai ușor. Mulți dintre ei nu-și analizează deficiențele și nu-și completează pregătirea în afara orelor de antrenament colectiv, nu respectă măsurile ce favorizează refacerea și odihna, măsuri ce apără, deci, achizițiile dobîndite de la o zi la alta. Fotbalul prezentului ridică dificultăți sporite înaintea jucătorilor. Mai simplu de jucat nu va deveni niciodată. Mai greu, da. Încă de pe acum, jucător de fotbal cu adevărat mare nu mai e recunoscut decît cel ce posedă o tehnică relaxată și precisă, cel ce se dovedește puternic, iute și rezistent, cel ce cunoaște toate subtilitățile jocului de atac și de apărare. Ceilalți, rămîn în categoria diletanților.

Ancheta noastră își revendică numai meritul de a fi enumerat o serie de puncte de vedere, exprimate de cîțiva specialiști, cărora le mulțumim pentru intervențiile lor, făcute în spiritul actualității. Am dori să obținem acum, la sfîrșitul ei, un sentiment unanim de responsabilitate accentuată din partea tuturor jucătorilor și antrenorilor. Așteptăm ca noul campionat să ne aducă la acest capitol realizări situate peste nivelul anilor precedenți.

CONCLUZII

PROBLEME DE VIITOR ALE FOTBALULUI ȘCOLAR

Anul acesta, sportul școlar a trăit o mică sărbătoare. După multe așteptări, fotbaliștii școlari au un campionat al lor, care va marca cu siguranță o etapă importantă în dezvoltarea activității fotbalistice din țara noastră.

S-a pășit pe un „teren fertil" care, bine îngrijit, poate da recolte bogate. La aceasta se mai adaugă faptul că de acum înainte se vor ridica probleme dificile de organizare și metodică a pregătirii, care puse la punct vor asigura salturile calitative și ritmice ale fotbalului școlar ca **verigă importantă și necesară a activității fotbalistice din țara noastră.**

Școala este o sursă importantă care furnizează tinere talente tuturor formelor de pregătire fotbalistică (echipe, centre de copii).

Toate aceste realizări nu ne pot face să uităm că mai sînt încă multe lucruri de pus la punct, de rezolvarea cărora depinde rezolvarea pe mai departe a activității fotbalistice școlare.

Este neîndoios faptul că numai acest sistem competițional nu poate asigura o pregătire judicioasă fotbaliștilor școlari, fiindcă este cunoscut faptul că antrenamentul este factorul cel mai important în ridicarea pregătirii fizice, tehnice, tactice și moral-volitive. Or, în stadiul actual ne găsim într-o situație contradictorie: AVEM COMPETIȚII DAR NU FOLOSIM UN SISTEM DE PREGĂTIRE CORESPUNZĂTOARE, ÎN MAREA MAJORITATE A ȘCOLILOR EL LIPSIND TOTAL. După părerea noastră ar fi trebuit să se elaboreze și să se introducă în școli un sistem bine definit de pregătire.

Tocmai această problemă a pregătirii trebuie să preocupe de acum încolo forurile de specialitate și pe specialiști, **pentru a pune fotbalul școlar pe o solidă bază științifică și metodică, în concordanță cu condițiile materiale concrete din școli și cu particularitățile de vîrstă morfo-funcționale și de pregătire a elevilor.** Trebuie în primul rînd înfrîntă „tradiția" împămîntenită în marea majoritate a școlilor de la noi, de negare a importanței și necesității practicării acestui sport în școli. Această tradiție a fost menținută de faptul că marea majoritate a profesorilor se plîngeau de lipsa condițiilor materiale (teren, echipament), iar conducerea școlilor îngrădea practicarea lui datorită așa ziselor „pagube materiale" ce le aducea școlii. Cum actualul concurs a demonstrat că sînt suficiente condiții materiale (mai ales dacă se acordă un sprijin minim din partea asociațiilor sau cluburilor) și că o practicare științifică sub o conducere pedagogică înlătură așa zisele pagube, atunci cele două impedimente cad, acest sport — atît de îndrăgit de elevi — poate face casă bună cu învățătura.

Principalele forme de predare a educației fizice în școală sînt: ora de educație fizică și orele de asociație sportivă, ca activitate suplimentară pentru cei ce dovedesc calități deosebite în practicarea unei ramuri sportive. Cum ora de educație fizică oferă prea puțin timp pentru a da elevilor cunoștințe fotbalistice de înalt nivel, rămîne ca orele de asociație sportivă să asigure pregătirea elevilor fotbaliști. Pentru ca această pregătire să aibă o eficacitate maximă ESTE NECESARĂ O PROGRAMĂ DE FOTBAL AȘA CUM EXISTĂ PENTRU FIECARE RAMURĂ SPORTIVĂ CARE SE PREDĂ ÎN ȘCOALĂ. Acest pas important poate produce neîncredere în rîndul specialiștilor, dar avem înaintea noastră experiența altor ramuri sportive, care — introduse și practicate metodic în școală, după o programă științific întocmită — a dus în ultimă instanță la rezultate meritorii pe plan mondial. Este cazul voleiului și baschetului la noi în țară, natației și baschetului în S.U.A., fotbalului în Italia, U.R.S.S., Anglia și Ungaria.

Necesitatea programei decurge din mai multe motive dintre care enumerăm:

a) nu toți profesorii au cunoștințe necesare predării acestei ramuri sportive, ei fiind de diverse specializări;

b) inexistența unei literaturi de specialitate în acest domeniu în țara noastră fapt ce a făcut să ne mulțumim cu literatură străină;

c) necesitatea unei activități planificate de perspectivă;

d) necesitatea unei pregătiri continue, sprijinită de însăși continuitatea sistemului de la noi;

e) însușirea elementelor din acest sport trebuie să se facă metodic și științific sub o conducere pedagogică, înlăturîndu-se un factor dăunător în pregătirea fotbalistului tînăr și anume — practicarea lui la întîmplare, empirică;

f) rezolvarea în mod științific și metodic a problemei specializării timpurii, fiindcă numai o programă bine întocmită asigură tinerilor la vîrsta cea mai propice un sistem de pregătire adecvat;

g) necesitatea dezvoltării armonioase a tînărului fotbalist;

h) predarea unitară pe tot teritoriul țării a caracteristicilor specifice școlii românești de fotbal.

Avînd în vedere cele de mai sus, puse în concordanță cu particularitățile morfo-funcționale ale elevilor cuprinși în clasele V —XII, programa ar putea cuprinde două mari etape de pregătire:

Etapa I-a — cls. V—VIII — avînd ca perioade de pregătire clasele V—VI; VII; VIII. Acestei mari etape îi corespund caracteristici specifice fiecărei perioade, dar are o trăsătură comună, un fir roșu, care trebuie să ne conducă în pregătirea elevilor, pregnantul caracter de **învățare** avînd în vedere că la această vîrstă elevii învață și fixează cel mai ușor cunoștințele, datorită unei mari stabilități a proceselor nervoase. Această etapă trebuie să asigure **însușirea tehnicii de bază.**

Etapa a II-a — cls. IX—XII cu perioadele IX; X; XI; XII. Această etapă trebuie înțeleasă ca o continuare a pregătirii începută în etapa anterioară. Acum cerințele pregătirii ating indici înalți, ținînd seama de posibilitățile mult crescute ale elevilor. Sarcinile de bază care trebuie rezolvate sînt: **asigurarea unui înalt nivel al pregătirii fizice generale și specifice, perfecționarea tuturor elementelor de tehnică și tactică.**

Prof. Teoharie COCA

Fotografia premiată

Un inedit număr de acrobație executat de portarul Niculescu (Dinamo București)
Foto : S. STEINER

A ÎNCEPUT CAMPIONATUL

BAT ACUM INIMILE NOASTRE...

O etapă destul de agitată a marcat începerea noului campionat de fotbal. Am avut, duminică, pe cele 6 stadioane, de toate : surprize de proporții, scoruri mari, lovituri de la 11 metri, auto-goluri, arbitraje... „așa și așa", mă rog, tot ceea ce face, de obicei, farmecul unei etape. N-am avut însă numărul de spectatori scontat, dar pentru aceasta îi cunoaștem pe „vinovați" : căldura copleșitoare și... perioada „de vîrf" a concediilor.

Unii ar putea spune că nici jocurile, în ansamblul lor, nu s-au ridicat la nivelul dorit. Pe aceștia i-ar sprijini mai ales cuplajul bucureștean, partida de la Arad. Noi sîntem însă dispuși — deocamdată — să admitem și aici argumentul căldurii (mai ales pentru „deschiderea" de pe 23 August), ca și pe cel al începutului, care — ca orice început...

Revăzînd rezultatele, două te uluiesc : Jiul a debutat fulminant (7–0 cu Steagul roșu !), iar Steaua a trecut peste presupusul „hop" de la Iași ca un automobil, în 80 km. la oră, peste un fir de iarbă aruncat pe asfalt. Explozie de resurse la Jiul și la Steaua ? Prăbușire la brașoveni și ieșeni ? Greu de pus, cu hotărîre, pe hîrtie un cuvînt sau altul, înaintea unor viitoare **„bis in idem"**... Oricum, cert : moral propice celor mai îndrăznețe visuri pe Valea Jiului și în Ghencea ; descumpănire la poalele Tîmpei și în Copou.

Dinamo București — victorie „la pas" în fața craiovenilor, care încep să-și contureze un veritabil complex inhibant în fața lui Pîrcălab, Frățilă et comp. ;

Progresul — pas bun „pe vechiul drum" (termenul de romanță n-are nici o legătură cu Oaidă, Mîndru, Mafteuță și ceilalți veterani ai echipei, care au primit note bune) ;

Petrolul — înfrîngere la limită la Timișoara. Nealarmantă — încă — dar... să mai vedem !

Rapid — rezultat bun la Constanța, poate cu atît mai bun pentru giuleșteni cu cît e mai puțin „incendiar" pentru speranțele suporterilor.

U.T.A. și Universitatea — scor alb și comportare cenușie, deci nici o aspirație — pentru moment — de debarasare din dulceața — paralizantă de elanuri — a mediocrității de aur.

În clasament, nimic senzațional, doar după o etapă.

În schimb, la gol-geteri, Voinea și Casandra s-au proptit bine în pedale și au evadat din pluton chiar după primii kilometri ai cursei.

A început campionatul !

Și discuțiile fierbinți.

Ce departe sînt acum Eusebio... și arbitrul Kreitlein... și Brazilia... și Willie...

Bat acum inimile noastre...

Radu URZICEANU

ATENȚIE LA PREGĂTIREA FIZICĂ

Asistînd, în calitate de observator federal, la partida U.T.A. — Universitatea, antrenorul Gheorghe Ola ne-a caracterizat astfel comportarea celor două echipe :

„Prea multe nu se pot spune despre meciul de la Arad. Pregătirea fizică a ambelor echipe s-a dovedit, la ora actuală, nesatisfăcătoare pentru durata celor 90 de minute de joc, în special la U.T.A. și mai puțin la Universitatea. De exemplu, ritmul de joc a început să scadă în repriza a doua, astfel că studenții clujeni, manifestînd un oarecare plus de pregătire, au continuat să aibă o dominare teritorială, sterilă însă, în timp ce textiliștii abia își mai trăgeau sufletul pe teren.

Din punct de vedere tactic, fotbaliștii au rămas datori la capitolul organizarea jocului, cu minusuri mai multe tot de partea arădenilor. Pe măsura scăderii capacității fizice, execuțiile tehnice ale jucătorilor au devenit greoaie, pasele imprecise, lipsa lor de gîndire tactică, de luciditate, s-a accentuat, astfel, că jocul a purtat aproape tot timpul amprenta întîmplării.

Singurul aspect pozitiv al întîlnirii a fost acela că în ciuda deficiențelor amintite, echipele au făcut un joc corect, ușurînd sarcina brigăzii de arbitri condusă de N. Rainea. Trebuie să recunoaștem totuși că numai atît este prea puțin pentru două formații cu vechi „state de serviciu" în cat. A".

NELEGAȚI DE POSTURI

Dinamo București ne-a arătat un lucru interesant și pe care-l subliniem, pentru că sîntem tentați să-l punem în legătură cu faptul că cei doi antrenori ai echipei, Traian Ionescu și Angelo Niculescu, au vizionat jocurile Campionatului mondial.

Este vorba despre acel „vîrtej" continuu pe care l-au realizat atacanții bucureșteni, nici unul — în acest meci — nelegat de postul inițial. Pîrcălab, Frățilă, Ene II, Nunweiller VI și apoi Haidu s-au mișcat mult pe teren, pe lățimea și lungimea suprafeței de joc, acționînd **la comanda fazei și nu a canoanelor postului.** Echipa dinamovistă a alcătuit un bloc omogen, care s-a deplasat după imperativele jocului, așa că Ene II sau Frățilă în propriul careu sau Popa și O. Popescu în marginea liniei de 16 craiovene n-au fost elemente de joc izolate, ci caracteristici pe care le-am ghicit de natură intențională, funcțională.

Poate că această orientare a dinamoviștilor n-a apărut destul de convingătoare, destul de pusă la punct. Dar despre un „germene" se poate vorbi, în orice caz. Pentru ca noul să poată răzbi, este nevoie de mai mult exercițiu în pregătire, de mai multe încercări de aplicare în joc. Pentru auto-convingerea jucătorilor, în primul rînd...

Ne-a făcut însă impresia că atacanții lui Dinamo, preocupați de aplicarea noului, au uitat obligația principală: finalizarea. Ceea ce — binențeles — nu mai e bine...

Începutul a fost, oricum, satisfăcător. Îl așteptăm însă confirmat. Și ne-ar pare rău să constatăm că, în urma vreunui eventual insucces, antrenorii dinamoviști vor renunța...

R. U.

SINCOPA BRAȘOVENILOR

Celui ce va scrie vreodată istoria echipei Steagul roșu, i-aș propune (în folosul ținutei științifice a lucrării) să trateze într-un capitol separat despre predispoziția fotbaliștilor brașoveni la sincope, la prăbușiri brușce, cînd minute în șir nu-și mai amintesc nimic despre fotbal. Existența tihnită a acestei formații e din cînd în cînd (și tocmai atunci cînd te aștepți mai puțin) zguduită de seisme grave, cum n-a mai cunoscut în ultimii ani nici o altă echipă românească. O dată șase, altă dată zece goluri de la Dinamo București, șapte de la Viitorul, șapte de la Jiul, iată accidente care, adunate cap la cap, încep să prefigureze o anumită trăsătură. Pînă de curînd se vorbea despre așa-zisa „alergie" a brașovenilor la climatul bucureștean (diferența de temperatură și „lipsa altitudinii"). Iată că și la Petroșeni (oraș submontan cu similitudini de umezeală, de temperatură, de luminozitate și de orice alți factori climaterici cu Brașovul), drama s-a repetat cu intenția de a convinge parcă pe cei nehotărîți că la mijloc e vorba de o altă cauzalitate. Peste două-trei etape, cînd jucătorii Steagului roșu vor ieși din depresiune, ne vom îngădui cîteva observații la adresa defecțiunilor de ordin tactic și moral, care declanșează din cînd în cînd căderile lor abisale.

Jiul, echipă ieșită de curînd din divizia B, și-a făcut o intrare de copil teribil. Jucătorilor, din fire foarte muncitori, le place să facă de toate: să se apere, să atace, să dribleze sau să combine, ies cu satisfacție din „țarcul" posturilor, se susțin reciproc, și prin viteza lor de joc aduc adversarul pe picior greșit obligîndu-l să se descopere, să greșească. Înaintașii Jiului n-au fizicul de boxeri al brașovenilor, dar sînt vînoși și însetați de goluri. Există, la toată echipa, elanul și ardoarea tipică oricărui început. Deocamdată n-a sosit vremea comentariilor amănunțite asupra jocului echipei minerilor. Mă simt tentat, acum cînd ei sînt „în fruntea clasamentului", să discut mai ales despre stîngăciile lor, despre distanțele uneori cam mari dintre liniile echipei, despre plasamentul uneori greșit al fundașilor, despre rezistența fizică încă insuficientă a lui Sandu, despre ratarea citorva ocazii de gol ce ține de o tehnică cu multe manifestări modeste. Deși aproape deloc pusă la încercare, prin ochiurile cam largi ale apărării am impresia că se poate ajunge destul de ușor la poarta lui Ion Vasile.

Pentru toți suporterii Jiului, pentru jucătorii și conducătorii echipei, acest 7—0 reprezintă izvor de satisfacție și de mare primejdie. E bine că tînărul antrenor Ștefan Coidum era mai rezervat și mai temător după meci, decît înainte. În toate cluburile din categoria A s-a aprins sub numele Jiului o lumină roșie semnalizînd primejdia. Peste această echipă, compusă din jucători cu destule calități și destule limite, peste speranțele și aspirațiile lor, vor bîntui încă multe furtuni.

În încheiere, un sfat pentru Libardi și coechipierii săi. Gîndiți-vă în fiecare săptămînă, cu o seriozitate mereu proaspătă, la chestiunea menținerii în categoria A, munciți cu îndîrjire, ascultați de antrenori, de conducătorii echipei (inginerii Panait și Farcaș, foști jucători ai Jiului, astăzi oameni cu mari responsabilități în meseria mineritului), rămîneți mereu receptivi și îndatorați dragostei miilor de mineri care arde pentru voi la tot pasul.

R. B.

DE ICI, DE COLO

● Duminică, Politehnica a primit cupa oferită de ziarul „Munca" acordată echipei cu cea mai disciplinată comportare în campionatul trecut. În meciul lor cu Petrolul, care a urmat, fotbaliștii timișoreni au ținut să confirme aprecierile cucerite, oferind celor prezenți o evoluție plină de sportivitate.

● În partida Politehnica — Petrolul, între minutele 30 și 45 nu s-a șutat deloc la poartă. Noroc că jucătorii — mai ales cei din Timișoara — au făcut-o din belșug în minutele următoare de joc.

● Dacă portarul Ionescu, Nunweiller III, Dan Coe, Mocanu, D. Popescu, Sorin Avram, Voinea, Pîrcălab au manifestat în prima etapă o pregătire și o formă de natură se satisfacă, în schimb alți selecționabili ca Stoicescu, Dobrin, Naghi, Badea, Dridea etc au cam lăsat de dorit. Și primul meci internațional al sezonului se apropie (cu R.D. Germană la 21 septembrie)... Timp pentru atingerea unei forme bune mai este, desigur, dar de ce să fi lăsat pentru mîine ceea ce se putea face astăzi ?...

● Căldura a fost insuportabilă duminică pentru spectatorii de pe „23 August", mai ales pentru jucătorii echipelor Progresul și Dinamo Pitești, care au jucat în „deschidere". Oare n-ar putea fi folosite și în campionat instalațiile pentru nocturnă ale Stadionului Republicii ? Ar fi numai avantaje : echipele ar juca pe un timp mai convenabil, s-ar obișnui cu jocul la lumina reflectoarelor și ar veni și spectatori mai mulți, în orice caz, decît au fost duminică la „23 August".

● Fundașul dreapta al echipei Știința Craiova, Mihăilescu, s-ar putea plînge de... ghinion. Pentru a doua oară consecutiv într-un meci cu Dinamo București el a înscris în proprie poartă, cu capul, un gol de... toată frumusețea. Și din nou golul al doilea al echipei bucureștene, ca și în partida de la 5 iunie la București. Numai să nu devină o obișnuință...

● Răducanu, tînărul portar rapidist, se pare că e certat cu spiritul de sportivitate. Și ar fi păcat. I-ar umbri talentul. În prima repriză, după ce a prins balonul, i-a „băgat" un cap în stomac lui Iancu, care se îndrepta și el spre minge, iar în repriza a doua, după un schimb de cuvinte cu Dan, s-a „supărat" și a degajat balonul aiurea, mai mult spre tribună.

Ambele gesturi au fost dezaprobate de numeroșii spectatori prezenți pe stadionul din Constanța. Și printre ei erau foarte mulți suporteri rapidiști.

● Doi nemulțumiți duminică la Arad, după cum ne spunea antrenorul federal Gh. Ola : Reinhardt și Mladin, antrenorii echipelor U.T.A. și Universitatea. Ultimul a avut totuși satisfacția unui rezultat de egalitate, care în deplasare echivalează cu o victorie. Dar noul antrenor al studenților clujeni n-a fost prea încîntat de comportarea generală a echipei, ca și Reinhardt de altfel în ce privește evoluția arădenilor. Pentru amîndoi se pun probleme urgente : Mladin să încheie mai repede perioada de cunoaștere a lotului și posibilităților lui și de a trece apoi la îmbunătățirea pregătirii și jocului echipei, Reinhardt să realizeze în următoarele 2—3 săptămîni ameliorarea pregătirii fizice și omogenizarea lotului, în care au fost incluși cîțiva jucători noi .

● La ultimul meci de antrenament, Radu Nunweiller (VI) a suferit un accident care i-a făcut problematică participarea la întîlnirea cu Știința Craiova. Sîmbătă nu era încă sigur că va putea juca, dar duminică medicul a constatat că este apt.

Lereter, căpitanul echipei Politehnica, primește cupa oferită de ziarul „Munca".

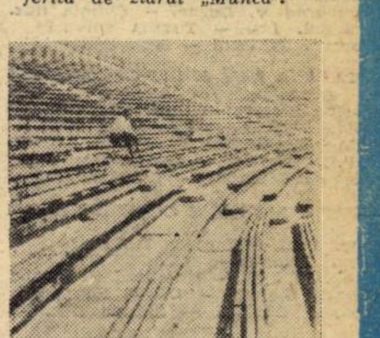

Primul spectator prezent pe stadionul „23 August".

Cuplajul din București n-a prea oferit ceva deosebit fotoreporterilor. Noroc cu tranzistorii, de unde se puteau audia meciurile din țară.

PREA PUȚIN FOTBAL, PREA MULTE GREȘELI DE ARBITRAJ

Întîlnirea de la Constanța, dintre Farul și Rapid, a fost așteptată cu un deosebit interes, mai ales că ambele echipe manifestaseră o bună dispoziție de joc în partidele de verificare premergătoare deschiderii campionatului. Pînă la urmă însă, spectatorii au fost martorii unui meci de slabă factură tehnică, în care, pe primul plan, s-a situat lupta acerbă pentru balon.

Două aspecte ne-au atras atenția în mod deosebit:

I. O notă bună antrenorului echipei locale, Virgil Mărdărăscu, care a introdus în formație un talentat junior. Este vorba de mijlocașul Etem, în vîrstă de numai 15 ani, cel mai tînăr jucător al actualei ediții a campionatului. Fără a avea emoțiile debutului, Etem s-a achitat bine de sarcinile încredințate, etalînd, în plus, reale calități tehnice. Demn de subliniat este faptul că noul colaborator al lui Pleșa este un „produs" local.

II. O notă de repetenție acordăm arbitrului ploieștean Mihai Vasiliu. Deși jocul nu i-a ridicat probleme, sub aspect disciplinar, el nu a dovedit acea maturitate ce trebuie să caracterizeze un arbitru de categoria A. Tot timpul departe de faze, a dat decizii care au produs rumoare în tribune. De exemplu, în minutul 8, fundașul central rapidist C. Dan a făcut un henț în careu, pe care arbitrul l-a trecut cu vederea, pentru ca apoi să acorde un 11 metri imaginar echipei Farul, transformat de Tîlvescu. Și pentru că veni vorba de acest penalti, să ne referim și la un alt aspect. Tîlvescu a fost pus să repete lovitura — deși înscrisese — pe motiv că... Răducanu s-a mișcat de pe linia porții. Or, regulamentul precizează că, în asemenea cazuri, funcționează legea avantajului. Ca să nu mai vorbim că arbitrul în cauză și-a ignorat colegii de tușă, neținînd seama de semnalizările lor.

O explicație la golul marcat de Manolache și anulat de arbitru. În faza inițială, el a pasat lui Ologu care a fost fluierat în poziție vizibilă de ofsaid. După un vechi obicei al jucătorilor noștri, el s-a făcut însă că nu aude fluierul, a continuat să joace balonul, a pasat lui Manolache care a înscris, obligîndu-l pe arbitru să mai fluiere o dată pentru aceeași infracțiune.

Atît despre meciul de la Constanța al cărui rezultat este totuși echitabil.

Gh. NERTEA

Apărarea Petrolului sub presiune. Un nou atac la poarta lui Ionescu pe care timișoreanul Răcelescu (nr. 16) — dreapta — îl încheie printr-un șut. De la stînga la dreapta se văd : Boc, Mitaru, (nr. 11), Pahonțu (nr. 2) și Florea.
Foto : Virgil CRIOȘTEANU — Timișoara

ÎN PREAJMA CUPELOR EUROPENE

EVOLUȚIA CAMPIOANEI

Sînt convins că orice iubitor al fotbalului — suporter sau nu al echipei noastre campioane — aflînd de rezultatul, dar mai ales de comportarea acesteia la Timișoara, a încercat un mic simțămînt de regret. După cum se știe, în „Cupa campionilor europeni" sorții opun din nou unei formații românești o echipă de mare valoare — Liverpool, campioana campionilor lumii — ceea ce presupune fără îndoială reale dificultăți de calificare. În contextul unei atari situații, trebuie relevat faptul că la Timișoara echipa noastră campioană a adus doar o mică parte din potențialul său adevărat, insuficient pentru a satisface exigențele și a insufla încredere.

Apărarea n-a mai avut siguranța care o caracteriza, fiind pusă de cîteva ori în situații din care a scos-o numai lipsa de decizie și de precizie a atacanților timișoreni, ceea ce e de presupus că nu vor face atacanții cu experiență mai multă, cum sînt, evident, cei de la Liverpool.

Pachetul de înaintași a acționat... desfăcut. Badea și Dridea I — au colaborat sporadic și numai atunci cînd împrejurările i-au adus unul lîngă altul. În nici un moment ei nu au mai realizat acel sprijin reciproc, care le-a conferit de-o perioadă de vreme faima unui cuplu de atacanți centrali dintre cele mai bune. Oprișan nu e momentan o soluție eficace. Cu acest tînăr jucător mai trebuie lucrat. Moldoveanu a realizat cîteva curse reușite, dar tot el le-a anulat succesul prin centrări neinspirate. În plus continuă să manifeste lipsă de condescendență față de adversari, public și arbitru.

Iuhasz și Dragomir au muncit mult, au ținut cu tot dinadinsul să închege ceva, dar fără să obțină decît pase la mijlocul terenului. Singurul care a corespuns integral a fost Mihai Ionescu. Îmi amintesc că într-un număr al revistei „Sport", lîngă fotografia lui era scris cu majuscule : SIGURANȚA, ceea ce portarul naționalei nu dezminte.

E foarte posibil ca evoluția palidă a campionilor să nu fi fost decît un simplu accident.

Nicolae SOARE

MARGINALII LA O ÎNFRÎNGERE DE PROPORȚII

Este incontestabil că, prin proporția înfrîngerii suferite de CSMS pe teren propriu, partida de la Iași poate fi cotată ca o mare surpriză în acest debut de campionat. Nimeni nu s-a așteptat la acest scor — nici spectatorii, nici antrenorii și jucătorii celor două echipe — dar, judecînd după desfășurarea partidei, putem afirma cu convingerea că nu greșim, dacă afirmăm că **scorul putea fi dublu!**

De ce? Pentru că în repriza a doua, echipa ieșeană a slăbit progresiv și foarte vizibil pasul, ajungînd la un moment „groggy". Dar, cum la fotbal, antrenorul nu poate abandona lupta elevului său aruncînd prosopul, meciul a continuat, CSMS fiind „purtat prin toate corzile" de un adversar care a dat goluri după goluri și care, dacă ar fi insistat în ultimele 20 de minute ale partidei, ar fi putut realiza un scor cum numai în handbal se poate întîlni.

Fără intenția de a minimaliza meritele învingătorilor — siguri și sobri în apărare, preciși în atac unde Sorin Avram, Pantea, dar mai ales Voinea, au fost de zeci de ori lansați ideal în adîncime de Constantin — vrem să subliniem că **autorii acestei avalanșe de goluri sînt totuși ieșenii.** Jucînd o jumătate de meci — repriza a doua — la nivelul categoriei C, formația CSMS se poate declara mulțumită, dacă se poate spune așa, de rezultat.

Repetăm însă, pentru Steaua, reprezentanta noastră în competiția europeană „Cupa cupelor", că rezultatul nu este întrutotul edificator, formația locală avînd în prima duminică a campionatului comportarea unui foarte modest sparing-partener.

Marius POPESCU

CIRCUMSTANȚE ATENUANTE, DAR...

Vom lua și de data aceasta în considerare „tradiționala" (dar nu și valabila) scuză a începutului de sezon, la care vom adăuga și pe aceea a căldurii toride pe care au jucat, și vom acorda celor două formații, Progresul și Dinamo Pitești, cuvenitele circumstanțe atenuante. Nu le garantăm însă același lucru din partea spectatorilor (atîția cîți s-au încumetat să se deplaseze la „23 August" pentru a fi prezenți la meci — cu toată căldura — chiar de la început), pentru că, evoluția lor a nemulțumit.

Și pe bună dreptate. Jocul a abundat în pase greșite, în acțiuni cu greu finalizate, în eforturi înjumătățite de o rezistență nesatisfăcătoare.

Mai îngăduitor cu o promovată (Progresul), spectatorii au privit, în schimb, cu ochi mai critici comportarea echipei Dinamo, și pentru că piteștenii au fost revelația campionatului trecut și pentru faptul că peste o lună ei vor debuta într-o competiție internațională, „Cupa orașelor-tîrguri", în care va fi în joc și prestigiul lor dar și reputația fotbalului nostru. În lumina acestei participări, slăbiciunile echipei Dinamo au apărut și mai accentuate : o pregătire fizică nemulțumitoare (și acest lucru trebuie avut în primul rînd în vedere deoarece adversarul de la 28 septembrie, Sevilla, este obișnuit cu căldura), o apărare destul de șubredă și un atac și mai șubred, care cu greu a reușit să construiască cîteva acțiuni mai legate, cu care să străpungă apărarea Progresului (de altfel, în tot meciul a avut doar trei situații mai clare la poarta lui Mîndru). Jucători apreciați și cu veleități ca Dobrin și Naghi, de pildă, s-au situat cu mult sub așteptări,

Nu ne îndoim că antrenorul Ștefan Vasile va privi cu toată seriozitatea această comportare. Deși pînă la meciul cu Sevilla mai este o lună, jocul de duminică trebuie să fie luat ca un „semnal de alarmă", astfel ca la viitoarele evoluții dinamoviștii piteșteni să ne dea prilejul să consemnăm — retrospectiv — drept un „accident" meciul lor de duminică.

P. G.

Arbitrii etapei a doua din categoria A (28 august)

PITEȘTI : Dinamo — Dinamo București = **I. Ritter** (Timișoara).
BUCUREȘTI : Steaua — Politehnica Timișoara = **G. Pop** (Brașov).
CRAIOVA : Știința — Jiul Petrila = **N. Cursaru** (Ploiești).
BUCUREȘTI : Rapid — U.T. Arad = **C. Nițescu** (Sibiu).
CLUJ : Universitatea — Progresul București — **I. Dobrin** (Craiova).
BRAȘOV : St. roșu — Farul Constanța — **Gh. Popovici** (București).
PLOIEȘTI : Petrolul — C.S.M.S. Iași — **N. Mihăilescu** (București).

ACTUALITĂȚI

JUNIORII ROMANI LA TURNEUL INTERNAȚIONAL DIN BULGARIA

Între 30 august și 4 septembrie se va desfășura în Bulgaria un turneu internațional de juniori, la care iau parte 6 reprezentative printre care și aceea țării noastre. Juniorii noștri vor juca **la 30 august cu Iugoslavia,** și la **1 septembrie cu Bulgaria,** în cadrul unei grupe de trei echipe. **Finalele se vor disputa la 2 septembrie** (pentru locurile 5—6), 3, septembrie (locurile 3—4) și 4 septembrie (pentru locurile 1—2).

ARBITRII JOCULUI PETROLUL—LIVERPOOL

Întîlnirea retur dintre Petrolul și Liverpool, din cadrul **„Cupei campionilor europeni"**, va fi condus de trei arbitrii sovietici : LUKIANOV la centru, Hodin și Zverev la tușă.

Progresul ratează o nouă și mare ocazie și din nou cel care i-a spulberat speranța unui gol a fost Tîrcovnicu (nr. 5), care a respins mingea de pe linia porții. Barbu, Ilie Stelian, Ciucu, Al. Constantinescu, Oaidă și portarul Urziceanu îl urmăresc.
Foto : I. MIHAICA

1966 1967 PROGRAMUL TURULUI CAMPIONATULUI

J U N I O R I

SERIA I

ETAPA I, 18 SEPTEMBRIE 1966

Ceahlăul P. Neamț — C.F.R. Pașcani
Locomotiva Iași — Victoria Roman
Minobrad V. Dornei — Chimia Suc.
C.S.M.S. Iași — Textila Buhuși
Foresta Fălticeni — Met. Rădăuți

ETAPA A II-A, 25 SEPTEMBRIE 1966

Chim. Suceava — Ceahlăul P. Neamț
Vict. Roman — Textila Buhuși
Minobrad V. Dornei — Met. Rădăuți
C.F.R. Pașcani — Locomotiva Iași
Foresta Fălticeni — C.S.M.S. Iași

ETAPA A III-A, 2 OCTOMBRIE 1966

Loc. Iași — Foresta Fălticeni
Vict. Roman — C.S.M.S. Iași
Ceahlăul P.N. — Minobrad V. Dornei
Textila Buhuși — C.F.R. Pașcani
Metalul Rădăuți — Chimia Suceava

ETAPA A IV-A, 9 OCTOMBRIE 1966

Ceahlăul P. Neamț — Loc. Iași
Chimia Suceava — Text. Buhuși
Foresta Fălticeni — Vic. Roman
C.S.M.S. Iași — Minobrad V. Dornei
C.F.R. Pașcani — Metalul Rădăuți

ETAPA A V-A, 16 OCTOMBRIE 1966

Chimia Suceava — Foresta Fălticeni
Metalul Rădăuți — Ceahlăul P. Neamț
Minobrad V. Dornei — Vict. Roman
Textila Buhuși — Locomotiva Iași
C.S.M.S. Iași — C.F.R. Pașcani

ETAPA A VI-A, 23 OCTOMBRIE 1966

Loc. Iași — Minobrad V. Dornei
Metalul Rădăuți — Textila Buhuși
Foresta Fălticeni — C.F.R. Pașcani
Victoria Roman — Chimia Suceava
Ceahlăul P. Neamț — C.S.M.S. Iași

ETAPA A VII-A, 30 OCTOMBRIE 1966

Minobrad V. Dornei — Foresta Fălt.
Chimia Suceava — C.S.M.S. Iași
Textila Buhuși — Ceahlăul P. N.
C.F.R. Pașcani — Victoria Roman
Locomotiva Iași — Met. Rădăuți

ETAPA A VIII-A, 6 NOIEMBRIE 1966

C.F.R. Pașcani — Chimia Suceava
C.S.M.S. Iași — Locomotiva Iași
Ceahlăul P.N. — Foresta Fălticeni
Text. Buhuși — Minobrad V. Dornei
Metalul Rădăuți — Victoria Roman

ETAPA A IX-A, 13 NOIEMBRIE 1966

Foresta Fălticeni — Textila Buhuși
Chimia Suceava — Loc. Iași
Minobrad V.D. — C.F.R. Pașcani
Victoria Roman — Ceahlăul P.N.
C.S.M.S. Iași — Metalul Rădăuți

SERIA A II-A

ETAPA I 18 SEPTEMBRIE 1966

Oțelul Galați — Progresul Brăila
Gloria Bîrlad — Unirea Focșani
Dinamo Bacău — Ancora Galați
Flamura R. Tecuci — Petr. Moinești
Gloria C.F.R. Galați — Sid. Galați

ETAPA A II-A, 25 SEPTEMBRIE 1966

Dinamo Bacău — Oțelul Galați
Ancora Galați — Gloria C.F.R. Galați
Unirea Focșani — Prog. Brăila
Flamura R. Tecuci — Gloria Bîrlad
Petr. Moinești — Siderurg. Galați

ETAPA A III-A, 2 OCTOMBRIE 1966

Ancora Galați — Unirea Focșani
Oțelul Galați — Flamura R. Tecuci
Prog. Brăila — Gloria C.F.R. Galați
Petrolul Moinești — Dinamo Bacău
Siderurg. Galați — Gloria Bîrlad

ETAPA A IV-A, 9 OCTOMBRIE 1966

Dinamo Bacău — Progresul Brăila
Gloria C.F.R. Gal. — Petr. Moinești
Siderurg. Galați — Ancora Galați
Gloria Bîrlad — Oțelul Galați
Unirea Focșani — Flamura R. Tecuci

ETAPA A V-A, 16 OCTOMBRIE 1966

Petrolul Moinești — Oțelul Galați
Progresul Brăila — Ancora Galați
Gloria Bîrlad — Dinamo Bacău
Flamura R. Tecuci — Sid. Galați
Gloria C.F.R. Gal. — Unirea Focșani

ETAPA A VI-A, 23 OCTOMBRIE 1966

Ancora Galați — Petrolul Moinești
Fl. R. Tecuci — Gloria C.F.R. Gal.
Oțelul Galați — Unirea Focșani
Progresul Brăila — Gloria Bîrlad
Siderurgistul Gal. — Dinamo Bacău

ETAPA A VII-A, 30 OCTOMBRIE 1966

Ancora Galați — Oțelul Galați
Petrolul Moinești — Prog. Brăila
Dinamo Bacău — Flamura R. Tecuci
Unirea Focșani — Siderurg. Galați
Gloria C.F.R. Gal. — Gloria Bîrlad

ETAPA A VIII-A, 6 NOIEMBRIE 1966

Gloria Bîrlad — Petr. Moinești
Siderurg. Galați — Progr. Brăila
Unirea Focșani — Dinamo Bacău
Flamura R. Tecuci — Ancora Galați
Oțelul Galați — Gloria C.F.R. Galați

ETAPA A IX-A, 13 NOIEMBRIE 1966

Petr. Moinești — Unirea Focșani
Ancora Galați — Gloria Bîrlad
Siderurg. Galați — Oțelul Galați
Prog. Brăila — Flamura R. Tecuci
Dinamo Bacău — Gloria C.F.R. Gal.

SERIA A III-A

ETAPA I, 18 SEPTEMBRIE 1966

Stufui Tulcea — I.M.U. Medgidia
Electrica C-ța. — Flacăra R. Buc.
Tehnometal Buc. — Portul C-ța.
Rapid București — S.N. Oltenița
Farul C-ța. — Metalurg. Buc.

ETAPA A II-A, 25 SEPTEMBRIE 1966

Portul Constanța — Stufui Tulcea
I.M.U. Medgidia — Tehnometal Buc.
Electrica C-ța. — Rapid Buc.
Flacăra R. Buc. — Farul C-ța.
Metalurg. Buc. — S.N. Oltenița

ETAPA A III-A, 2 OCTOMBRIE 1966

Tehnometal Buc. — Stufui Tulcea
I.M.U. Medgidia — Electrica C-ța.
Rapid Buc. — Flacăra Roșie Buc.
Portul Constanța — Metalurg. Buc,
S.N. Oltenița — Farul Constanța

ETAPA A IV-A, 9 OCTOMBRIE 1966

Electrica Constanța — S.N. Oltenița
Stufui Tulcea — Metalurg. Buc.
Farul C-ța. — I.M.U. Medgidia
Flacăra R. Buc. — Tehnometal Buc.
Rapid București — Portul Constanța

ETAPA A V-A, 16 OCTOMBRIE 1966

Farul Constanța — Stufui Tulcea
I.M.U. Medgidia — Flacăra R. Buc.
Metalurg. Buc. — Electrica Constanța
S.N. Oltenița — Portul Constanța
Tehnometal Buc. — Rapid Buc.

ETAPA A VI-A, 23 OCTOMBRIE 1966

Portul C-ța. — I.M.U. Medgidia
Stufui Tulcea — Electrica Constanța
Flacăra R. Buc. — S.N. Oltenița
Tehnometal Buc. — Metalurg. Buc.
Rapid Buc. — Farul Constanța

ETAPA A VII-A, 30 OCTOMBRIE 1966

S.N. Oltenița — Tehnometal Buc.
Flacăra R. Buc. — Portul Constanța
Rapid București — Stufui Tulcea
I.M.U. Medgidia — Metalurg. Buc.
Electrica C-ța. — Farul C-ța.

ETAPA A VIII-A, 6 NOIEMBRIE 1966

Stufui Tulcea — S.N. Oltenița
I.M.U. Medgidia — Rapid Buc.
Electrica C-ța. — Portul C-ța.
Metalurg. Buc. — Flacăra R. Buc.
Farul Constanța — Tehnometal Buc.

ETAPA A XI-A, 13 NOIEMBRIE 1966

Tehnometal Buc. — Electrica C-ța.
S.N. Oltenița — I.M.U. Medgidia
Stufui Tulcea — Flacăra R. Buc.
Portul Constanța — Farul Constanța
Metalurg. Buc. — Rapid Buc.

SERIA A IV-A

ETAPA I, 18 SEPTEMBRIE 1966

Flacăra Moreni — Poiana Cimpina
Electrica Fieni — Metalul Tîrg.
Dinamo Buc. — Petrolul Ploiești
Rapid Mizil — Viitorul București
S.S.E. 2 Buc. — Metalul Buzău

ETAPA A II-A, 25 SEPTEMBRIE 1966

Rapid Mizil — Poiana Cimpina
Metalul Tîrgoviște — Dinamo Buc.
Viitorul Buc. — Metalul Buzău
Flacăra Moreni — Petrolul Ploiești
Electrica Fieni Șc. Sp. Elevi Nr. 2

ETAPA A III-A, 2 OCTOMBRIE 1966

Poiana Cimpina — Metalul Tîrg.
Petrolul Ploiești — Electrica Fieni
Dinamo Buc. — Ș. S.E. 2 Buc.
Viitorul Buc. — Flacăra Moreni
Metalul Buzău — Rapid Mizil

ETAPA A IV-A, 9 OCTOMBRIE 1966

Metalul Tîrgoviște — Rapid Mizil
Dinamo Buc. — Metalul Buzău
Flacăra Moreni — Electrica Fieni
Petrolul Ploiești — Viitorul Buc.
Ș.S.E. 2 Buc. — Poiana Cimpina

ETAPA A V-A, 16 OCTOMBRIE 1966

Ș.S.E. 2 Buc. — Flacăra Moreni
Electrica Fieni — Viitorul Buc.
Metalul Buzău — Metalul Tîrgoviște
Rapid Mizil — Petrolul Ploiești
Poiana Cimpina — Dinamo Buc.

ETAPA A VI-A, 23 OCTOMBRIE 1966

Flacăra Moreni — Metalul Tîrg.
Viitorul Buc. — Dinamo Buc.
Electrica Fieni — Rapid Mizil
Petrolul Pl. — Ș.S.E. 2 Buc.
Poiana Cimpina — Metalul Buzău

ETAPA A VII-A, 30 OCTOMBRIE 1966

Petrolul Ploiești — Poiana Cimpina
Metalul Tîrgoviște — Viitorul Buc.
Dinamo Buc. — Flacăra Moreni
Metalul Buzău — Electrica Fieni
Rapid Mizil — Ș.S.E. 2 Buc.

ETAPA A VIII-A, 6 NOIEMBRIE 1966

Viitorul Buc. — Poiana Cimpina
Ș.S.E. 2 Buc. — Metalul Tgv.
Rapid Mizil — Flacăra Moreni
Electrica Fieni — Dinamo Buc.
Metalul Buzău — Petrolul Ploiești

ETAPA A IX-A, 13 NOIEMBRIE 1966

Viitorul Buc. — Ș.S.E. 2 Buc.
Metalul Tîrgoviște — Petrolul Pl.
Flacăra Moreni — Metalul Buzău
Poiana Cimpina — Electrica Fieni
Dinamo Buc. — Rapid Mizil

SERIA A V-A

ETAPA I, 18 SEPTEMBRIE 1966

Progresul Buc. — Progresul Corabia
Steaua Buc. — Dinamo Victoria
Din. Pitești — Muscelul Cimpulung
Știința Buc. — C.F.R. Roșiori
Dunărea Giurgiu — Oltul Rm. Vîlcea

ETAPA A II-A, 25 SEPTEMBRIE 1966

Dinamo Pitești — Steaua Buc.
Dunărea Giurgiu — Prog. Corabia
Muscelul C-lung — Progresul Buc.
Oltul R. Vîlcea — Știința Buc.
Dinamo Victoria — C.F.R. Roșiori

ETAPA A III-A, 2 OCTOMBRIE 1966

Progresul Buc. — Steaua Buc.
Știința Buc. — Dinamo Pitești
Progresul Corabia — Din. Victoria
Oltul R. Vîlcea — Muscelul C-lung
C.F.R. Roșiori — Dunărea Giurgiu

ETAPA A IV-A, 9 OCTOMBRIE 1966

Știința Buc. — Dinamo Victoria
Din. Pitești — Oltul R. Vîlcea
Steaua Buc. — Progresul Corabia
Progresul Buc. — Dunărea Giurgiu
Muscelul C-lung — C.F.R. Roșiori

ETAPA A V-A, 16 OCTOMBRIE 1966

Progresul Corabia — Din. Pitești
C.F.R. Roșiori — Steaua Buc.
Oltul R. Vîlcea — Progresul Buc.
Dunărea Giurgiu — Știința Buc.
Dinamo Vict. — Muscelul C-lung

ETAPA A VI-A, 23 OCTOMBRIE 1966

Muscelul C-lung — Dunărea Giurgiu
Dinamo Pitești — Dinamo Victoria
Știința Buc. — Steaua Buc.
C.F.R. Roșiori — Progresul Buc.
Oltul R. Vîlcea — Progr. Corabia

ETAPA A VII-A, 30 OCTOMBRIE 1966

Progr. Corabia — C.F.R. Roșiori
Dunărea Giurgiu — Din. Pitești
Steaua Buc. — Oltul R. Vîlcea
Progresul Buc. — Din. Victoria
Știința Buc. — Muscelul C-lung

ETAPA A VIII-A, 6 NOIEMBRIE 1966

Progresul Corabia — Știința Buc.
Muscelul C-lung — Steaua Buc.
Progresul Buc. — Dinamo Pitești
Dinamo Vict. — Dunărea Giurgiu
C.F.R. Roșiori — Oltul R. Vîlcea

ETAPA A IX-A, 13 NOIEMBRIE 1966

Oltul R. Vîlcea — Dinamo Victoria
Muscelul C-lung — Progr. Corabia
Dinamo Pitești — C.F.R. Roșiori
Steaua Buc. — Dunărea Giurgiu
Știința Buc. — Progresul Buc.

SERIA A VI-A

ETAPA I, 18 SEPTEMBRIE 1966

Minerul Deva — Vict. Tg. Jiu
Electroputere Cv. — Autorapid Cv.
Metalul Hunedoara — Știința Cv.
Minerul Lupeni — Jiul Petrila
A.S. Cugir — Victoria Călan

ETAPA A II-A, 25 SEPTEMBRIE 1966

A.S. Cugir — Minerul Lupeni
Autorapid Cv. — Minerul Deva
Metalul Huned. — Electroputere Cv.
Victoria Tg. Jiu — Jiul Petrila
Știința Craiova — Victoria Călan

ETAPA A III-A, 2 OCTOMBRIE 1966

Victoria Călan — Metalul Huned.
Minerul Deva — A.S. Cugir
Electroputere Cv. — Minerul Lupeni
Autorapid Cv. — Victoria Tg. Jiu
Jiul Petrila — Știința Craiova

ETAPA A IV-A, 9 OCTOMBRIE 1966

Minerul Deva — Victoria Călan
Vict. Tg. Jiu — Electroputere Cv.
Jiul Petrila — A.S. Cugir
Minerul Lupeni — Metalul Huned.
Știința Cv. — Autorapid Cv.

ETAPA A V-A, 16 OCTOMBRIE 1966

Metalul Huned. — Victoria Tg. Jiu
Minerul Lupeni — Minerul Deva
Electroputere Cv. — Jiul Petrila
Vict. Călan — Autorapid Craiova
A.S. Cugir — Știința Craiova

ETAPA A VI-A, 23 OCTOMBRIE 1966

Autorapid Craiova — A.S. Cugir
Victoria Tg. Jiu — Minerul Lupeni
Minerul Deva — Metalul Hunedoara
Știința Craiova — Eelectroputere Cv.
Victoria Călan — Jiul Petrila

ETAPA A VII-A, 30 OCTOMBRIE 1966

Electroputere Craiova — A.S. Cugir
Minerul Lupeni — Victoria Călan
Jiul Petrila — Minerul Deva
Victoria Tg. Jiu — Știința Craiova
Metalul Huned. — Autorapid Craiova

ETAPA A VIII-A, 6 NOIEMBRIE 1966

A.S. Cugir — Victoria Tg. Jiu
Minerul Lupeni — Autorapid Craiova
Știința Craiova — Minerul Deva
Victoria Călan — Electroputere Cv.
Jiul Petrila — Metalul Hunedoara

ETAPA A IX-A, 13 NOIEMBRIE 1966

Victoria Tg. Jiu — Victoria Călan
Minerul Deva — Elecertoputere Cv.
A.S. Cugir — Metalul Hunedoara
Știința Craiova — Minerul Lupeni
Autorapid Craiova — Jiul Petrila

SERIA A VII-A

ETAPA A I-A, 18 SEPTEMBRIE 1966

C.F.R. Caransebeș — Metalul T. Sev.
Minerul Anina — C.F.R. Arad
U.T. Arad — C.F.R. Timișoara
Politeh. Tim. — C.S.M. Reșița
Vagonul Arad — Progr. Strehaia

ETAPA A II-A, 25 SEPTEMBRIE 1966

C.F.R. Arad — Vagonul Arad
Progr. Strehaia — Minerul Anina
C.F.R. Caransebeș — C.S.M. Reșița
Metalul T. Severin — C.F.R. Tim.
Politehnica Tim. — U.T. Arad

ETAPA A III-A, 2 OCTOMBRIE 1966

C.S.M. Reșița — C.F.R. Arad
Vagonul Arad — C.F.R. Caransebeș
C.F.R. Timișoara — Minerul Anina
Metalul T. Sev. — Politehnica Tim.
U.T. Arad — Progresul Strehaia

ETAPA A IV-A, 9 OCTOMBRIE 1966

Progr. Strehaia — Metalul T. Sev.
C.F.R. Arad — C.F.R. Caransebeș
Minerul Anina — Vagonul Arad
C.S.M. Reșița — U.T. Arad
Politeh. Tim. — C.F.R. Tim.

ETAPA A V-A, 16 OCTOMBRIE 1966

C.F.R. Tim. — C.F.R. Arad
Vagonul Arad — C.S.M. Reșița
C.F.R. Caransebeș — Minerul Anina
U.T. Arad — Metalul T. Severin
Progr. Strehaia — Politeh. Tim.

ETAPA A VI-A, 23 OCTOMBRIE 1966

C.F.R. Timișoara — Vagonul Arad
Metalul T. Sev. — Minerul Anina
C.F.R. Arad — U.T. Arad
C.S.M. Reșița — Progr. Strehaia
Politeh. Tim. — C.F.R. Caransebeș

ETAPA A VII-A, 30 OCTOMBRIE 1966

C.F.R. Arad — Metalul T. Severin
Vagonul Arad — Politeh. Tim.
Minerul Anina — C.S.M. Reșița
Progr. Strehaia — C.F.R. Timișoara
C.F.R. Caransebeș — U.T. Arad

ETAPA A VIII-A, 6 NOIEMBRIE 1966

Progr. Strehaia — C.F.R. Arad
U.T. Arad — Vagonul Arad
Metalul T. Sev. — C.S.M. Reșița
C.F.R. Tim. — C.F.R. Caransebeș
Politehnica Tim. — Minerul Anina

ETAPA A IX-A, 13 NOIEMBRIE 1966

C.F.R. Caransebeș — Progr. Strehaia
C.F.R. Arad — Politehnica Tim.
Minerul Anina — U.T. Arad
C.S.M. Reșița — C.F.R. Timișoara
Metalul T. Sev. — Vagonul Arad

SERIA A VIII-A

ETAPA I, 18 SEPTEMBRIE 1966

Steaua R. Salonta — Min. B. Mare
Crișul Oradea — Minerul Baia Sprie
Recolta Carei — Sătmăreana S. Mare
Medicina Cluj — Unirea Dej
Olimpia Oradea — Minerul Bihor

ETAPA A II-A, 25 SEPTEMBRIE 1966

Sătmăreana S. Mare — St. R. Salonta
Medicina Cluj — Olimpia Oradea
Minerul B. Mare — Minerul B. Sprie
Recolta Carei — Crișul Oradea
Minerul Bihor — Unirea Dej

ETAPA A III-A, 2 OCTOMBRIE 1966

Minerul B. Sprie — Minerul Bihor
Steaua R. Salonta — Recolta Carei
Minerul B. Mare — Olimpia Oradea
Crișul Oradea — Medicina Cluj
Unirea Dej — Sătmăreana S. Mare

ETAPA A IV-A, 9 OCTOMBRIE 1966

Minerul Bihor — Medicina Cluj
Recolta Carei — Minerul B. Sprie
Sătmăreana S. Mare — Minerul B. M.
Steaua R. Salonta — Crișul Oradea
Olimpia Oradea — Unirea Dej

ETAPA A V-A, 16 OCTOMBRIE 1966

Minerul B. Mare — Minerul Bihor
Crișul Oradea — Sătmăreana S. Mare
Unirea Dej — Recolta Carei
Medicina Cluj — Steaua R. Salonta
Minerul B. Sprie — Olimpia Oradea

ETAPA A VI-A, 23 OCTOMBRIE 1966

Minerul B. Mare — Crișul Oradea
Minerul Bihor — Recolta Carei
Medicina Cluj — Sătmăreana S. M.
Minerul B. Sprie — Unirea Dej
Olimpia Oradea — Steaua R. Salonta

ETAPA A VII-A, 30 OCTOMBRIE 1966

Unirea Dej — Minerul Baia Mare
Recolta Carei — Medicina Cluj
Steaua R. Salonta — Minerul B. S.
Crișul Oradea — Minerul Bihor
Sătmăreana S. M. — Olimpia Oradea

ETAPA A VIII-A, 6 NOIEMBRIE 1966

Medicina Cluj — Minerul B. Mare
Unirea Dej — Crișul Oradea
Minerul Bihor — Steaua R. Salonta
Minerul B. Sprie — Sătmăreana S. M.
Olimpia Oradea — Recolta Carei

ETAPA A IX-A, 13 NOIEMBRIE 1966

Sătmăreana S. Mare — Min. Bihor
Minerul Baia Mare — Recolta Carei
Olimpia Oradea — Crișul Oradea
Steaua R. Salonta — Unirea Dej
Minerul Baia Sprie. — Medicina Cluj

SERIA A IX-A

ETAPA I, 18 SEPTEMBRIE 1966

Ind. Sîrmei C. Turzii—A.S.A. Tg. M.
Clujeana Cluj — Arieșul Turda
Soda Ocna Mureș — Progr. Reghin
A. S. Aiud — Chimica Tîrnăveni
Universitatea Cluj — Aurul Zlatna

ETAPA A II-A, 25 SEPTEMBRIE 1966

Chimica Tîrnăveni — Ind. S. C. Turzii
A.S.A. Tg. Mureș — Univ. Cluj
Arieșul Turda — A.S. Aiud
Soda Ocna Mureș — Aurul Zlatna
Progresul Reghin — Clujeana Cluj

ETAPA A III-A, 2 OCTOMBRIE 1966

Arieșul Turda — Soda Ocna Mureș
Ind. S. C. Turzii — Progr. Reghin
A.S. Aiud — A.S.A. Tg. Mureș
Aurul Zlatna — Clujeana Cluj
Univ. Cluj — Chimica Tîrnăveni

ETAPA A IV-A, 9 OCTOMBRIE 1966

Progresul Reghin — A.S. Aiud
Chimica Tîrnăveni — A.S.A. Tg. M.
Univ. Cluj — Ind. Sîrmei C. Turzii
Clujeana Cluj — Soda Ocna Mureș
Aurul Zlatna — Arieșul Turda

ETAPA A V-A, 16 OCTOMBRIE 1966

Ind. S. C. Turzii — Arieșul Turda
A.S.A. Tg. Mureș — Clujeana Cluj
Chimica Tîrnăveni — Progr. Reghin
Soda Ocna Mureș — Univ. Cluj
A.S. Aiud — Aurul Zlatna

ETAPA A VI-A, 23 OCTOMBRIE 1966

Arieșul Turda — Chimica Tîrnăveni
Ind. S. C. Turzii — A.S. Aiud
A.S.A. Tg. Mureș — S. Ocna Mureș
Univ. Cluj — Clujeana Cluj
Progr. Reghin — Aurul Zlatna

ETAPA A VII-A, 30 OCTOMBRIE 1966

Clujeana Cluj — Ind. S.C. Turzii
Soda Ocna Mureș — Chim. Tîrnăv.
Aurul Zlatna — A.S.A. Tg. Mureș
Arieșul Turda — Progresul Reghin
A.S. Aiud — Universitatea Cluj

ETAPA A VIII-A, 6 NOIEMBRIE 1966

Ind. S. C. Turzii — Soda Oc. Mureș
A.S.A. Tg. Mureș — Arieșul Turda
Clujeana Cluj — A.S. Aiud
Univ. Cluj — Progresul Reghin
Chimica Tîrnăveni — Aurul Zlatna

ETAPA A IX-A 13 NOIEMBRIE 1966

Aurul Zlatna — Ind. S. C. Turzii
Arieșul Turda — Univ. Cluj
Chimica Tîrnăveni — Clujeana Cluj
A.S. Aiud — Soda Ocna Mureș
Progr. Reghin — A.S.A. Tg. Mureș

SERIA A X-A

ETAPA I, 18 SEPTEMBRIE 1966

Chimia Făgăraș — A.S.A. Sibiu
Steagul R. Brașov — C.S.M. Sibiu
Gaz M. Mediaș — Metalul C. Mică
Tractorul Brașov — Oltul Sf. Gh.
Faianța Sighișoara — Metrom Bv.

ETAPA A II-A, 25 SEPTEMBRIE 1966

Tractorul Brașov — C.S.M. Sibiu
Gaz M. Mediaș — Metrom Brașov
A.S.A. Sibiu — Faianța Sighișoara
Oltul Sf. Gh. — Steagul R. Brașov
Metalul Copșa Mică — Chim. Făg.

ETAPA A III-A, 2 OCTOMBRIE 1966

C.S.M. Sibiu — Gaz M. Mediaș
Chimia Făgăraș — Trac. Brașov
Steagul R. Brașov — A.S.A. Sibiu
Faianța Sigh. — Metalul Copșa Mică
Metrom Brașov — Oltul Sf. Gh.

ETAPA A IV-A, 9 OCTOMBRIE 1966

Tractorul Brașov — A.S.A. Sibiu
Chimia Făgăraș — C.S.M. Sibiu
Gaz M. Mediaș — Faianța Sigh.
Metrom Brașov — Steagul R. Brașov
Metalul Copșa Mică — Oltul Sf. Gh.

ETAPA A V-A, 16 OCTOMBRIE 1966

C.S.M. Sibiu — Metalul Copșa Mică
Tractorul Brașov — Gaz M. Mediaș
Steagul R. Brașov — Chimia Făg.
A.S.A. Sibiu — Metrom Brașov
Oltul Sf. Gh. — Faianța Sighișoara

ETAPA A VI-A, 23 OCTOMBRIE 1966

Oltul Sf. Gh. — C.S.M. Sibiu
A.S.A. Sibiu — Gaz M. Mediaș
Metrom Brașov — Chimia Făgăraș
Metalul Copșa Mică — Tract. Brașov
Faianța Sigh. — Steagul R. Brașov

ETAPA A VII-A, 30 OCTOMBRIE 1966

C.S.M. Sibiu — Metrom Brașov
Gaz M. Mediaș — Steagul R. Brașov
Chimia Făgăraș — Oltul Sf. Gh.
Metalul Copșa Mică — A.S.A. Sibiu
Tractorul Brașov — Faianța Sigh.

ETAPA A VIII-A, 6 NOIEMBRIE 1966

Faianța Sigh. — C.S.M. Sibiu
Chimia Făgăraș — Gaz M. Mediaș
Metrom Brașov — Metalul Copșa M.
A.S.A. Sibiu — Oltul Sf. Gh.
Steagul R. Brașov — Tract. Brașov

ETAPA A XI-A, 13 NOIEMBRIE 1966

A.S.A. Sibiu — C.S.M. Sibiu
Oltul Sf. Gh. — Gaz M. Mediaș
Metalul Copșa Mică — St. R. Brașov
Metrom Brașov — Tract. Brașov
Faianța Sigh. — Chimia Făgăraș

CÎȘTIGĂTORII CELOR 26 EDIȚII ALE CATEGORIEI B

1934–35
(5 serii a 8 echipe):
DACIA UNIREA Brăila
S. G. SIBIU
PHONIX Baia Mare
JIUL Petroșeni
MACABI București

1935–36
(5 serii a 8 echipe):
VICTORIA Constanța
ILSA Timișoara
PHONIX Baia Mare
I.A.R. Brașov
FRANCO ROMANĂ Brăila

1936–37
(2 serii a 13 echipe):
SPORTUL STUDENȚESC București
PHONIX Baia Mare

1937–38
(2 serii a 12 echipe):
TRICOLOR CFPV Ploiești
U.D.R. Reșița

1938–39
(2 grupe a 20 echipe, fiecare împărțită în cîte 2 subgrupe a 10):
UNIREA TRICOLOR București
C.A.M.T. Timișoara

1939–40
(4 serii a 10 echipe):
F. C. PLOIEȘTI
MICA Brad
CRIȘANA Oradea
FRANCO ROMÂNĂ Brăila

1940–41
(2 serii a 10, una de 8 echipe):
C.F.R. Tr. Severin
JIUL Petroșeni
JUVENTUS București

1946–47
(2 serii de 14 echipe și una de 15):
UNIREA TRICOLOR București
F. C. PLOIEȘTI
DERMATA Cluj

1947–48
(4 serii a 16 echipe):
DEZROBIREA Constanța
METALOCHIMIC București
POLITEHNICA Timișoara
C.S. PHONIX Baia Mare

1948–49
(2 serii a 14 echipe):
C.F.R. Sibiu
DINAMO B București

1950
(2 serii a 12 echipe):
DINAMO Brașov
ȘTIINȚA Cluj

1951
(2 serii a 12 echipe):
C.S.A. Cîmpulung Mold.
METALUL Cîmpia Turzii

1952
(2 serii a 12 echipe):
LOCOMOTIVA București
ȘTIINȚA Timișoara

1953
(2 serii a 16 și 14 echipe):
PETROLUL Ploiești
CORVINUL Hunedoara

1954
(3 serii a 13 echipe):
PROGRESUL F.B. București
AVÎNTUL Reghin
LOCOMOTIVA Constanța

1955
(3 serii, 2 de 13, una de 14 echipe):
LOCOMOTIVA București
PROGRESUL I.C. Oradea
DINAMO Bacău

1956
(2 serii, una de 13, alta de 14 echipe):
C.S. Tg. Mureș
STEAGUL ROȘU Brașov

1957–58
(2 serii a 14 echipe):
FARUL Constanța
ȘTIINȚA Cluj

1958–59
(2 serii a 14 echipe):
MINERUL Lupeni
TAROM București

1959–60
(3 serii a 14 echipe):
C.S.M.S. Iași
ȘTIINȚA Timișoara
CORVINUL Hunedoara

1960–61
(3 serii a 14 echipe):
METALUL Tîrgoviște
DINAMO Pitești
JIUL Petroșeni

1961–62
(3 serii a 14 echipe):
C.S.M.S. Iași
FARUL Constanța
CRIȘANA Oradea

1962–63
(3 serii a 14 echipe):
SIDERURGISTUL Galați
DINAMO Pitești
CRIȘUL Oradea

1963–64
(2 serii a 14 echipe):
ȘTIINȚA Craiova
MINERUL Baia Mare

1964–65
(2 serii a 14 echipe):
SIDERURGISTUL Galați
ȘTIINȚA Timișoara

1965–66
(2 serii a 14 echipe):
PROGRESUL București
JIUL Petroșeni

Vă prezentăm ANTRENORII ȘI FOTBALIȘTII EMERIȚI

Vasile ZAVODA

Zavoda II... Un nume nedespărțit ani de zile de cele ale lui Voinescu, Apolzan, Onisie, Bone, Alexandrescu, Constantin, Tătaru, Zavoda I. Un nume cu rezonanță puternică și stăruitoare, așezat cu merite depline pe piedestalul de onoare al celor mai buni sportivi ai țării. Sobru, viguros, atașat echipei pînă la dăruirea totală, dirz și stăpîn pe toate mijloacele unui fundaș de elită, îndrăgostit literalmente de minge, Zavoda II a constituit în permanență pentru coechipierii săi exemplul tonifiant al seriozității și statorniciei.

INCEPUTURILE FOTBALISTICE. S-au petrecut pe la vîrsta de 7 ani, printre ciulinii unui cîmp din apropierea orașului Baia Mare. Îndărătnicia mingii confecționate din te miri ce, numărul prea mare de „obstacole naturale", la care se adăugau zilnicele dar bine intenționatele reproșuri părintești, n-au avut darul să îndepărteze din inima puștiului afecțiunea pentru jocul la două porți.

DEBUTUL. Au mai fost două înainte, la pitici și juniori, dar Vasile Zavoda și-a înscris în agenda sa intimă ca primă probă a maturității fotbalistice care avea să vină, cele 90 de minute jucate pentru întîia dată în categoria B la echipa Minerul Baia Mare. Era în 1945.

ÎN CATEGORIA A. A venit și vremea efectuării stagiului militar. La insistențele fratelui mai mare (Feri Zavoda), titular de cîtăva vreme la C.C.A., care știa el ce știa, Vasile a fost chemat la un prim antrenament al echipei bucureștene. Nu va uita niciodată ziua aceea. Era într-o marți a lui noiembrie. Retras într-un colț al vestiarului, tînărul de pe meleagurile băimărene se echipa cu o aparență de calm la adăpostul căruia încerca să ascundă primul sentiment de panică încercat pînă atunci. Privirea ascuțită a antrenorului Ronai, exuberanța lui Rodeanu, Balint, P. Moldoveanu, Serfőző, alături de care se afla pentru prima dată, săgetau în inima îngrijorată a tînărului sosit de cîteva zile din Baia Mare, veninul îndoielii pe care cu greu încerca s-o ascundă. Nimeni nu i-a observat zbuciumul sufletesc, în afară de Feri, fratele său mai mare.

— Vasile, echipează-te repede și ieși pe teren înaintea noastră. Uite și o minge. Lovește-o cîți poți de mult, pînă venim și noi. Asta te va liniști. Și nu uita: cu oricine vei fi pe gazon, *tu trebuie să fii tu.* Nu încerca să arăți mai mult decît știi. În schimb, ceea ce faci să poarte amprenta siguranței. Hai, du-te, și succes.

A fugit din vestiar ca din pușcă și nimeni pînă acum n-a știut că la primul antrenament al său într-o echipă de categoria A, Vasile Zavoda, înainte de a lovi mingea, a sărutat-o așa cum odinioară se săruta o spadă de care atîrna onoarea.

În timpul antrenamentului, privirea lui îl căuta înfrigurată pe Ronai, dar, spre marea lui deznădejde, i se părea că antrenorul nu-l vede. La sfîrșit, acesta a anunțat formația care va fi aliniată în partida de antrenament de joi. Fundaș dreapta: Vasile Zavoda. A rămas încremenit.

PRIMUL MARE SUCCES. În duminica următoare, 28.XI.1950, a avut loc finala Cupei României, C.C.A.—I.T.A. Debutanți în echipa militară: Voinescu, Bone și... Vasile Zavoda. Tînărul apărător din fața lui Voinescu, s-a întrecut pe sine. Scor final 3—1 pentru C.C.A. și primul sărut depus pe argintul strălucitor al trofeului. În redutabila formație a C.C.A.-ului, la eleganța și intuiția de joc a unui Zavoda, se adăugase forța și impetuozitatea altui Zavoda. Pentru marele public se impunea urgent separarea celor două personalități fotbalistice. S-a făcut, evident, nu în ordinea valorii lor ci a vîrstei. De atunci în fotbalul nostru se vorbește de Zavoda I și Zavoda II.

MATURITATEA FOTBALISTICĂ. Din 1950 îl găsim aproape nelipsit din linia de fundași a formației C.C.A. Prezența lui Vasile Zavoda în echipă i-a așezat pe umeri o obligație de răscruce. Era conștient de faptul că în arsenalul său de tînăr jucător, elementul „tehnică individuală" mai puțin pregnant, trebuia adus la dimensiunile celorlalte calități personale. Pentru aceasta se impunea o muncă extraordinară. Orele de antrenament prelungit de unul singur, ajutorul permanent de care s-a bucurat din partea virtuoșilor echipei și a antrenorului Gheorghe Popescu, au făcut ca progresele tehnice ale lui Vasile Zavoda să se reliefeze realmente de la o zi la alta. După numai 6 luni de la debutul său în categoria A, avanscronicile întîlnirii internaționale Cehoslovacia—România care avea să aibă loc la Praga, anunțau debutul internațional al lui Zavoda II. Rezultatul bun (2—2) și un joc peste așteptări, realizat de echipa română, în care debutantul Zavoda II a fost la înălțime — subliniau ziarele după această partidă. Ele schițau totodată întîiul contur al maturității sportive pe care avea s-o atingă noul fundaș dreapta al naționalei.

A încerca să parcurgem în limitele unui articol, prodigioasa activitate desfășurată în următorii ani de fotbalistul Zavoda II, ar fi greu. De altfel, ea este încă foarte proaspătă în amintirea tuturor celor ce au urmărit jocurile echipei C.C.A. între anii 1950—1964. Timp de 14 ani, Zavoda II, nu și-a desmințit statornicia, jucînd neîntrerupt la clubul de care-i sînt legate satisfacțiile fotbalistice cele mai frumoase.

„În acest răstimp — povestește cu nostalgie Vasile Zavoda — *am participat la 249 de meciuri de campionat ale echipei C.C.A. Am fost părtaș la cucerirea titlului de campion și a Cupei României. De 20 de ori am jucat în echipa națională. 14 ani în care am strîns laolaltă un adevărat tezaur de amintiri. Mi-a plăcut enorm fotbalul, această orgă generatoare de cele mai diferite simțăminte, de aceea tot ce mi-a conferit el, de la bucuria nemărginită a succesului și pînă la durerea mută a înfrîngerii, de la tunetul de aplauze și pînă la tăcerea înghețată a stadioanelor, totul se află într-un coltișor al inimii mele, păstrat cu egală dragoste."*

Amintirile se deapănă lin, ca firul din fuior. Zavoda povestește cu o voce domoală, uneori abia șoptită. Pe chipul său brăzdat poate puțin prea devreme, stăruie un surîs amabil, cald.

„Știu că în rîndul spectatorilor se vorbea de mine ca despre un fundaș dur. Este singura umbră care-mi pătează lumina amintirilor. Mi-a plăcut să joc bărbătește, să-mi folosesc calitățile fizice în lupta pentru balon, atît cît îmi îngăduia regulamentul. Vă rog să mă credeți: cele mai mari complexe le-am avut în fața adversarilor firavi, adulați întotdeauna de public și deci cu atît mai dificili. În schimb, m-am simțit cu adevărat în largul meu atunci cînd am jucat împotriva unor extreme robuste, bătăioase, pentru că eu așa am înțeles fotbalul: un joc sportiv, prin excelență bărbătesc. Vă mărturisesc că de multe ori, în clipe de răgaz, mi-am pus următoarea întrebare: de ce în unele partide cu caracter intern o parte a publicului îmi dezaproba jocul tare, în timp ce la meciurile internaționale simțeam de partea mea întregul stadion? Unde greșeam eu și unde publicul?...

Mi s-a spus „tigrul Akbar" și... uneori chiar mai mult. Nu m-am necăjit. Aceste mici „atenții" ale publicului stadioanelor au în ele întotdeauna și o doză apreciabilă de bonomie, de simpatie pentru cel căruia îi sînt adresate. Jucam tare, e adevărat, dar niciodată cu intenția de a-mi lovi adversarul. În această privință, cel mai bun argument este... Suru, fosta extremă stîngă dinamovistă. Fiecare meci C.C.A.—Dinamo însemna 90 de minute de adevărată bătălie între mine și el. Asta nu ne-a împiedicat să legăm una dintre cele mai trainice și mai frumoase prietenii."

Zavoda II povestește mai departe, în timp ce pășim ușor pe covorul natural al unuia dintre terenurile bazei sportive Ghencea. Se oprește și fixează cu privirea iarba deasă ca perja...

„Am spus adio gazonului în 1964, după 25 de ani de contact neîntrerupt. Ca jucător însă. Am revenit la el după scurt timp dar... cu alți ochi și cu alte răspunderi. Vezi acei copii care stau deoparte și așteaptă să începem antrenamentul? Ei îmi sînt noile răspunderi. Am pornit cu acești băieți pe drumul greu al măiestriei sportive încă de anul trecut, iar acum sîntem participanți la campionatul de juniori. I-am îndrăgit mult pentru că sînt cuminți, învață bine și iubesc fotbalul așa cum l-am iubit eu la vîrsta lor. Sînt 20 cu toții... 20 de... mici „Akbari" cărora le doresc să culeagă NUMAI APLAUZE din tribunele stadioanelor — a încheiat zîmbind cuiva în depărtare, maestrul emerit al sportului Vasile Zavoda II.

N. SORESCU

FILE DE ISTORIE

FOTBAL ÎN... ATLANTIDA?

Originea jocului de fotbal pe glob nu mai este legată numai de documente scrijelite pe piatră sau scrise pe pergamente din Egiptul piramidelor, din multimilenara Chină, din Grecia zeilor antropomorfi, ci este căutată acum și pe locurile unde se presupune a fi existat legendarul continent al Atlantidei.

Dacă marele filozof Platon făcea o expunere, la modul mitologic, a așezărilor politice și sociale din vechea Atlantidă, scriitorul francez Pierre Benoit își luase sarcina de a ne dezvălui farmecele reginei atlanților, într-un roman modern, de mare rezonanță acum cîțiva zeci de ani, „Atlantida".

Iată, din nou, că un pastor german, J. Spanuth, care a cercetat urmele misteriosului continent, afirmă la capătul studiilor sale că în Atlantida era cunoscut și jocul cu balonul rotund... Pe tărîmurile aproximative ale scufundatului imperiu, ar fi fost descoperite ruini de coloane și tribune ale unor stadioane, a căror destinație n-ar fi fost nicidecum pentru alergările de cvadrige sau luptele dintre fiare și gladiatori, ci exclusiv pentru întrecerile a două echipe, care vroiau să vîre o bășică pe spațiul porții adverse... Adică un joc întru totul asemănător sportului care fascinează astăzi milioanele de spectatori și telespectatori...

ÎN FRANȚA ȘI ITALIA

Deși, în trecut, multe capete încoronate au dat edicte de interdicție a jocului de fotbal, istoria cunoaște, totuși, și nume de suverani care au încurajat și chiar au practicat acest joc în Evul mediu și în timpul Renașterii.

În Franța, de pildă, jocul „la soule", care avea un prim regulament la 1369 (elaborat de un călugăr de la mînăstirea Auxerre), numără adepți dintre marile personaje istorice, ca regele Henric al II-lea. Mai interesant este că, într-o partidă de „la soule", desfășurată la Paris, echipa din care făcea parte acest rege, a cîștigat numai datorită aportului unui jucător neobosit, care nu era altul decît marele poet Ronsard, căruia Vasile Alecsandri îi căuta o românească origine în Banul Mărăcine.

Iar în Italia, unde „giocco di calcio" cunoștea o mare strălucire la serbările anuale ale prinților florentini, printre practicanții lui puteau fi deseori văzuți nu numai Francisc, mare duce al Toscanei, dar și mulți dintre viitorii papi ai Romei: Iuliu al II-lea, Clement al VII-lea, Leon al IX-lea, Urban al VIII-lea!

Deci, cu toate vicisitudinile întîmpinate de-a lungul veacurilor, mingea a continuat să fie bătută cu piciorul, începînd cu ipoteticii locuitori ai Atlantidei și ajungînd pînă la marii pontifi ai bisericii catolice.

AL. V.

CUVINTE ÎNCRUCIȘATE

DIN NOU PE STADIOANE

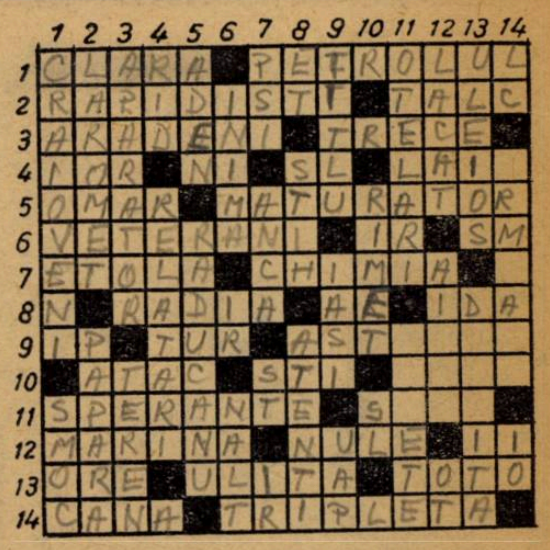

ORIZONTAL: 1) Ocazie rară (Pe care nu o mai vrem ratată) — Campioana de anul trecut. 2) Neconsolații de pe locul II — Silicat folosit în industria farmaceutică și textilă. 3) Susținători ai echipelor Vagonul, C.F.R., ai textiliștilor etc. — A pasa mingea unui coechipier. 4) Echipă bucureșteană din prima categorie orășenească — Nichel — Înaintași la Slavia! — Negru (fem.). 5)... Sivori, cunoscut jucător argentinian — Responsabil cu „împrăștierea", în apărare. 6) Jucători cu vechi state de serviciu — Alifie — La C.S.M.S., pe centru! 7) Fișie lungă de blană — Numele unor echipe din Suceava, Făgăraș, București etc. 8) A exclude din federație — Aer... rarefiat! — Sfîrșit de partidă. — 9) Ion Pîrcălab — A început la 21 august — Din lumea stelelor. 10) Îl dorim incisiv și pus pe... eficacitate — Infinitiv la „Știința" — Nume suedez. 11) Echipă de... nădejdi — Prim pas în tehnica balonului. 12) Echipă din Mangalia — Scoruri sterile — 1—1. 13) Trei de joc, în cuplaje — Coridor... ceh — Pronosportul, în unele țări. 14) Cupă — Mai mare ca „tandemul".

VERTICAL: 1) Vajnici suporteri ai „Științei" — Mănunchi de păr. 2) Altă echipă din campionatul orășenesc al Bucureștiului — Înfrîngere la scor (fam.). 3) Protector în careu (Îl dorim sigur de el, fără bîlbîieli sau ezitări) — Bază de dispută. 4) Încreștitură — Dările de seamă din ziare asupra desfășurării jocurilor. 5) A cerut recent și a obținut afilierea la F.I.F.A. — Juniorul-titular al buturilor rapidiste. 6) Cupă — Alifie — Avantajat la loviturile cu capul. 7) Literă grecească — Fundaș la „U" — Liniște — Ca la 6 vert. 8) Și (fr.) — Vers — Mereu pe față. 9) Lupta pentru el a început la 21 august. — Orașul lui Matei și Cuperman — Unirea Artiștilor Plastici. 10) Inițiatorul Cupei Mondiale (Jules) — Pe jumătate slab! 11) Siderurgiști, nu glumă! — Soluții tactice cu... implicații financiare. 12) Formulă defensivă anti-spectaculară — Jucător brazilian achiziționat de Juventus după C.M. din 1962 — Dribler (fam.). 13) Gras — Cap la cap (fem.). 14) Liceu comercial — Joc betonat... cu lacăte, zăvoare și alte încuietori — 1—0.

G. C.

Scrisori din Belgia

ANDERLECHT — campioană pentru a 13-a oară?

● Înaintea începerii noului campionat ● Se permite înlocuirea jucătorilor ● Echipele belgiene pot folosi cîte 3 jucători străini ● Un nou antrenor al echipei naționale

La 4 septembrie, conform unei vechi tradiții care cere ca întrecerile campionatului național belgian să înceapă în prima duminică a acestei luni, se va da startul în noua întrecere a primei divizii. Aceasta va dura în principiu (dacă nu vor fi prea multe întreruperi datorită timpului nefavorabil, în timpul iernii) pînă duminică 7 mai. În acea zi vom cunoaște echipa campioană a Belgiei pe 1966—67 și după toate aparențele aceasta va fi tot Anderlecht, *care va cuceri astfel cel de al 13-lea titlu. Se pare că cifra fatidică de 13 nu va fi un obstacol pentru clubul din Bruxelles care domină net fotbalul belgian de după război.*

Anderlecht a cîștigat ultima competiție (1965—66) cu nu mai puțin de 7 puncte avans asupra lui Saint Trond *și* Standard *și, fără o oarecare delăsare spre sfîrșit, această diferență ar fi putut fi și mai mare. În ultima etapă însă, Anderlecht a dat o ultimă imagine a formei sale întrecînd cu 12—0 pe C.S. Brugeois!* Paul Van Himst, *jucătorul cel mai talentat al generației actuale, a marcat 4 din golurile duzinii și a obținut astfel titlul de golgeter al anului, cu un total de 26 de goluri, înaintea lui* Raoul Lambert (F. C. Brugeois) *care a totalizat 24 de goluri și a coechipierului său, olandezul* Jan Mulder *cu 20 de puncte.*

Acesta din urmă, care juca pentru prima dată în clubul campion, a fost marea revelație a competiției. Se așteptau minuni de la compatriotul său Bergholz, *care a fost cumpărat de Anderlecht pentru suma de 4 milioane de franci belgieni, dar randamentul lui Mulder, mult mai puțin cotat pe piața transferurilor, a fost mult mai mare. Deși actualmente își face serviciul militar în Olanda, Mulder va fi și în acest sezon una din stelele atacului lui Anderlecht, care i-a trimis un antrenor particular la Centrul de instrucție situat în apropierea frontierei belgiene, unde Mulder își face stagiul.*

Anderlecht va alinia în principiu aceeași formație ca și în sezonul trecut, deși a pierdut pe unii jucători ca Lippens, Stockman *și* Verbiest. *(Cea mai grea pierdere este aceea a lui Verbiest, mort acum 6 luni într-un accident de automobil). Pentru înlocuirea acestuia din urmă s-a făcut apel la brazilianul* Wantuil, *unul din numeroșii străini veniți să întărească (?) fotbalul belgian.*

De altfel, numeroși jucători străini au semnat contracte cu cluburi belgiene, în urma unui nou regulament care permite ca de acum înainte, fiecare club să poată folosi 3 jucători nebelgieni la fiecare meci. Printre cei achiziționați de echipele belgiene, se numără: iugoslavii Galici *(Standard) și* Vukasovici *(portar la La Gantoise), brazilianul* Germano *(Standard), vest - germanii* Frenckel *(Antwerp),* Meyer *(F. C. Liègeois),* Genschick *(F. C. Liègeois),* Wackerle *(Standard) etc.*

O altă schimbare în legătură cu regulamentul campionatului este aceea că se permite înlocuirea portarului și a unui jucător de cîmp (rănit sau nu), pe toată durata partidei, ceea ce înseamnă că fiecare echipă poate înscrie 13 jucători pe foaia de arbitraj. Cu această măsură (criticată de altfel în unele cercuri), se speră într-o creștere a calității spectaculare și deci în creșterea numărului spectatorilor. În Belgia, fiindcă a venit vorba de această problemă, s-au înregistrat în ultimii ani scăderi ale numărului de spectatori, deși marile meciuri ca Anderlecht-Saint Trond și Anderlecht-Standard au atras cîte 37.000 de spectatori, capacitatea maximă a stadionului echipei campioane.

Printre schimbările importante din fotbalul belgian în noul sezon, notăm de asemenea unele înlocuiri de antrenori. Francezul Sinnibaldi *a părăsit Anderlecht-ul și s-a întors în țară. Locul său a fost luat de maghiarul* Beres *care a funcționat anul trecut la Beerschot. Antrenorul lui Saint Trond,* R. Goethals, *a devenit antrenor al echipei naționale iar* A. Ceulcers, *care a îndeplinit această funcție pînă la eliminarea Belgiei din campionatul mondial, a trecut la F. C. Liègeois.*

Din partea acestui ultim club, ca și din partea lui Standard, care s-au întărit, se așteaptă să dea o replică mai dîrză lui Anderlecht.

Actualmente se speră că mai multe cluburi vor avea potențial sporit și că vor rivaliza cu Anderlecht. Cu toate acestea, echipa „violet-albă" rămîne în continuare marea favorită a sezonului care începe la 4 septembrie.

LODE DE POOTER

DINTR-O COMPETIȚIE ÎN ALTA

Nici nu s-au stins ecourile turneului final al campionatului mondial (și sigur este că ele vor stărui multă vreme de aici înainte) și iată-ne în pragul unui nou sezon internațional, al cărui mare punct de atracție îl constituie campionatul Europei, succesorul „Cupei Europei" inter-țări, din care — cum se știe — s-au disputat două ediții (cei doi cîștigători : U.R.S.S. și Spania).

Acest prim campionat al Europei va domina atît acest sezon, cît și pe cel de anul viitor, prin jocurile programate în cadrul celor 8 grupe, care urmează să califice echipele pentru turneul final. În legătură cu acest campionat este interesant de subliniat că se preconizase ca el să devină o mare grupă de calificare pentru campionatul mondial. Federația internațională a respins însă această propunere. Și așa însă, competiția își păstrează intact marele interes și deosebita importanță, prin perspectivele spectaculare pe care le oferă, iar bătălia se anunță de mare amploare, între reprezentative puternice, printre care primele patru clasate în recent încheiatul campionat mondial.

De fapt, noul sezon internațional a și fost inaugurat la 14 august prin întîlnirea Norvegia — Finlanda, disputată la Stavanger și terminată cu un rezultat de egalitate (1—1). Partida aceasta a avut loc în cadrul campionatului scandinav, la care iau parte țările nordice. În continuare, în afara meciurilor din competiția europeană, programul conține și o serie de întîlniri amicale, unele de mare tradiție, cum este Ungaria — Austria. De menționat că jocurile din grupa a VIII-a a campionatului Europei (Anglia, Scoția, Irlanda de Nord și Țara Galilor) contează și pentru campionatul britanic.

Și acum, după această scurtă prezentare a sezonului internațional, iată cele mai importante meciuri care vor avea loc în toamnă (în dreptul lor am indicat caracterul lor : amical, C.E. — campionatul Europei, C.S. — campionatul scandinav) :

SEPTEMBRIE

7 Olanda - Ungaria, la Rotterdam (C. E.)
18 Norvegia - Suedia, la Oslo (C.S.)
Finlanda - Danemarca, la Helsinki (C.S.)
Iugoslavia - U.R.S.S., la Belgrad (C.E.)
21 Ungaria - Danemarca, la Budapesta (C.E.)
R.D. Germană - ROMANIA, la Gera (amical)
28 Ungaria - Franța, la Budapesta (amical)

OCTOMBRIE

2 Finlanda - Austria, la Helsinki (C. E.)
Polonia - Luxemburg, (C.E.)
5. Suedia - Austria, la Stockholm (amical)
12 Turcia - R.F. Germană, la Istanbul (amical)
16 ROMANIA - Polonia, la București (amical)
Grecia - Finlanda, la Atena (C.E.).
19 Olanda - Izrael (amical)
22 Țara Galilor - Scoția, la Cardiff (C.E.)
Irlanda de Nord - Anglia, la Belfast (C. E.)
Belgia - Elveția, la Bruxelles (amical)
Elveția - Izrael (tin.), la Zürich (amical)
23 Franța - Polonia, la Paris (C.E.)
Irlanda-Spania, la Dublin (C.E.)
26 Danemarca - Izrael, la Copenhaga (amical)
30 Ungaria - Austria, la Budapesta (amical)

NOIEMBRIE

2 ROMANIA - Elveția, la București (C.E.)
Spania - Suedia (amical)
3 Bulgaria - Iugoslavia, la Sofia (amical)
6 Suedia - Danemarca, la Stockholm (C.S.)
11 Belgia - Franța, la Bruxelles (C.E.)
13 Bulgaria - Norvegia, la Sofia (C.E.)
Portugalia - Suedia (C.E.)
16 Irlanda-Turcia, la Dublin (C.E.)
Scoția - Irlanda de Nord, la Glasgow (C.E.)
Anglia - Țara Galilor (C.E.)
26 Italia - ROMANIA (C.E.)
27 Luxemburg - Franța, la Luxemburg (C.E.)
30 Olanda - Danemarca (C.E.)

DECEMBRIE

3 Cipru - ROMANIA (C.E.)
7 Spania - Irlanda (C.E.)

MOZAIC

● Bobby Moore care a obținut titlul de cel mai bun jucător al recentului C.M., nu este la prima distincție de acest fel. În 1965, în urma comportării sale din finala Cupei Cupelor pe care echipa sa West Ham United a susținut-o cu echipa vest-germană München 1860, el a primit trofeul pentru „Fair Play", iar în 1964 făcînd parte din aceeași echipă cu care a cîștigat Cupa Angliei, a primit titlul de cel mai bun jucător englez al anului și a fost numit căpitanul echipei naționale.

● Cei 11 jucători învingători în finala C.M. fac parte din 8 cluburi (3 de la West Ham, 2 de la Manchester și cîte unul de la Leicester, Fulham, Everton, Leeds, Blackopoli și Liverpool). Cel mai tînăr este Alan Ball (20 de ani) iar cel mai în vîrstă Roman Wilson 31 ani.

● Al doilea gol înscris de Germania în finala cu Anglia în min. 90, nu a fost văzut de Helmuth Schön, antrenorul german. Acesta, convins că nimic nu se mai poate întîmpla, s-a ridicat de pe bancă, îndreptîndu-se către vestiare ; în acel moment, Weber a reușit să introducă mingea în poarta englezilor, egalînd.

● Marcînd trei goluri, înaintașul central englez Hurst a realizat o performanță nemaiîntîlnită în nici una din cele 7 finale ale campionatelor mondiale anterioare. Ca o coincidență, el a debutat în echipa națională la 23 februarie a.c. tocmai împotriva R.F.G., pe care a învins-o cu 1—0 prin golul marcat de Stiles.

● Dacă R.F.G. ar fi cîștigat cupa Jules Rimet ar fi avut asigurată participarea la viitoarele 2 ediții ale acestei competiții : în 1970 ca fiind ultima cîștigătoare și în 1974 ca țară organizatoare.

● Pentru a nu impresiona negativ pe jucătorii săi, antrenorul Alf Ramsey a interzis proiectarea filmelor în care evolua R.F.G. În schimb, Helmuth Schön a procedat invers, proiectînd jucătorilor săi toate filmele meciurilor Angliei și în special cel cu Portugalia.

● Uwe Seeler, atacantul central al Germaniei, a primit de la un grup de admiratori o cantitate de ciocolată egală cu greutatea corpului său (72 kg.) pe care jucătorul german a cedat-o imediat copiilor de la un orfelinat.

DATELE JOCURILOR DIN CUPELE EUROPENE

„CUPA CAMPIONILOR EUROPENI"

Waterford (Irlanda) — **Vorwaerts Berlin** (R.D. Germană) : 31 august și 7 septembrie

16-IMILE DE FINALĂ

Aris Luxemburg — Linfield Belfast : 7 și 14 septembrie
Admira Viena — Vojvodina Novi Sad: 7 și 21 septembrie
Valkeakosken Haka (Finlanda — **S. C. Anderlecht** (Belgia): 14 și 28 septembrie
F. C. Reykjavik (Islanda) — **F. C. Nantes :** 7 septembrie și 5 octombrie
München 1860 — Omonia Nicosia (Cipru) : 20 și 25 septembrie (ambele jocuri se dispută în R. F. Germană).
Valerengen Oslo — 17 Nändori Tirana : 28 septembrie și 12 octombrie
Internazionale Milano — Torpedo Moscova : 28 septembrie și 12 octombrie
Malmö FF (Suedia — **Atletico Madrid :** 28 septembrie și 12 octombrie
Esbjerg (Danemarca) — **Dukla Praga :** 28 septembrie și 5 octombrie
Celtic Glasgow — F. C. Zürich : 28 septembrie și 12 octombrie
Ajax Amsterdam — Beșiktaș Istanbul : 28 septembrie și 5 octombrie
Vasas Budapesta — Sporting Lisabona : 5 și 19 octombrie (date provizorii)
F. C. Liverpool — Petrolul Ploiești : 28 septembrie și 12 octombrie. (Petrolul a propus echipei engleze schimbarea datei returului la 19 octombrie. Se așteaptă răspunsul clubului Liverpool).

Datele meciurilor **Sliema Wanderers** (Malta) — **Cerveno Zname TSKA Sofia, Gornik Zabrze** (Polonia) — **Waterford** sau **Vorwaerts Berlin** și **Sliema Wanderers** sau **Cerveno Zname TSKA Sofia — Olimpiakos Pireu** nu au fost încă fixate.

„CUPA CUPELOR"

TURUL PRELIMINAR

Standard Liège — F. C. Valur (Islanda) : 31 august (retur).

16-IMILE DE FINALĂ

Rapid Viena — Galatasaray Istanbul : 7 septembrie (retur).
Skeid Oslo — Real Saragosa : 30 august și 12 octombrie
Floriana La Valetta — Sparta Rotterdam : 18 septembrie și 5 octombrie
Swansea Town (Țara Galilor — **cîștigătoarea Cupei Bulgariei :** 28 septembrie și 5 octombrie
A.E.K. Atena — Sporting Braga (Portugalia) : 28 septembrie și 5 octombrie
Servette Geneva — Kamraterna Turku (Finlanda) : 28 septembrie și 5 octombrie
Shamrock Rovers Dublin — Spora Luxemburg : 28 septembrie și 5 octombrie
O. F. K. Beograd — Spartak Moscova : 28 septembrie și 5 octombrie
Fiorentina — Vasas Győr : 28 septembrie și 5 octombrie
Chemie Leipzig — Legja Varșovia : 28 septembrie și 12 octombrie
Aalborg (Danemarca) — **Everton** (Anglia) : 28 septembrie și 11 octombrie
Tatran Prešov (Cehoslovacia) — **Bayern München :** 28 septembrie și 5 octombrie
Glentoran Belfast — Glasgow Rangers : 27 septembrie și 5 octombrie
Racing Strasbourg — Steaua București : 5 și 12 octombrie. (Steaua a propus ca returul să aibă loc la 19 octombrie).

Data partidei **F. C. Valur** sau **Standard Liege — Apollon Limassol** (Cipru) n-a fost încă stabilită.

„CUPA ORAȘELOR TÎRGURI"

PRIMUL TUR

Dunfermline (Scoția) — **Frigg Oslo:** 28 septembrie (returul).
Lokomotiv Leipzig — Djurgarden Stockholm : 12 octombrie (returul)
Wiener S. K. Viena — Napoli : 31 august și 21 septembrie
Göztepe Izmir (Turcia) — **Bologna :** 11 septembrie; returul n-a fost stabilit
Aris Salonic — Juventus Torino : 11 și 21 septembrie
DOS Utrecht — F. C. Bâle (Elveția): 13 și 21 septembrie
Olimpia Ljubljana — Ferencvaros Budapesta : 14 septembrie și 5 octombrie
Drumcondra Dublin — Eintracht Frankfurt : 21 septembrie și 12 octombrie
VfB Stuttgart — Burnley (Anglia) : 20 și 27 septembrie
St. roșie Belgrad — Atletico Bilbao : 21 și 28 septembrie.
U. S. Luxemburg — F. C. Antwerp (Belgia) : 21 și 28 septembrie
OGC Nice — Örgryte Göteborg : 21 și 27 septembrie
Spartak Brno — Dynamo Zagreb : 28 septembrie și 5 octombrie
Dinamo Pitești — Sevilla : 28 septembrie și 5 octombrie
F. C. Porto — Bordeaux și **F. C. Nürnberg — Valencia** — datele n-au fost stabilite.

Finala ediției 1965—66, **Real Saragosa — F. C. Barcelona** se va disputa la 14 și 21 septembrie.

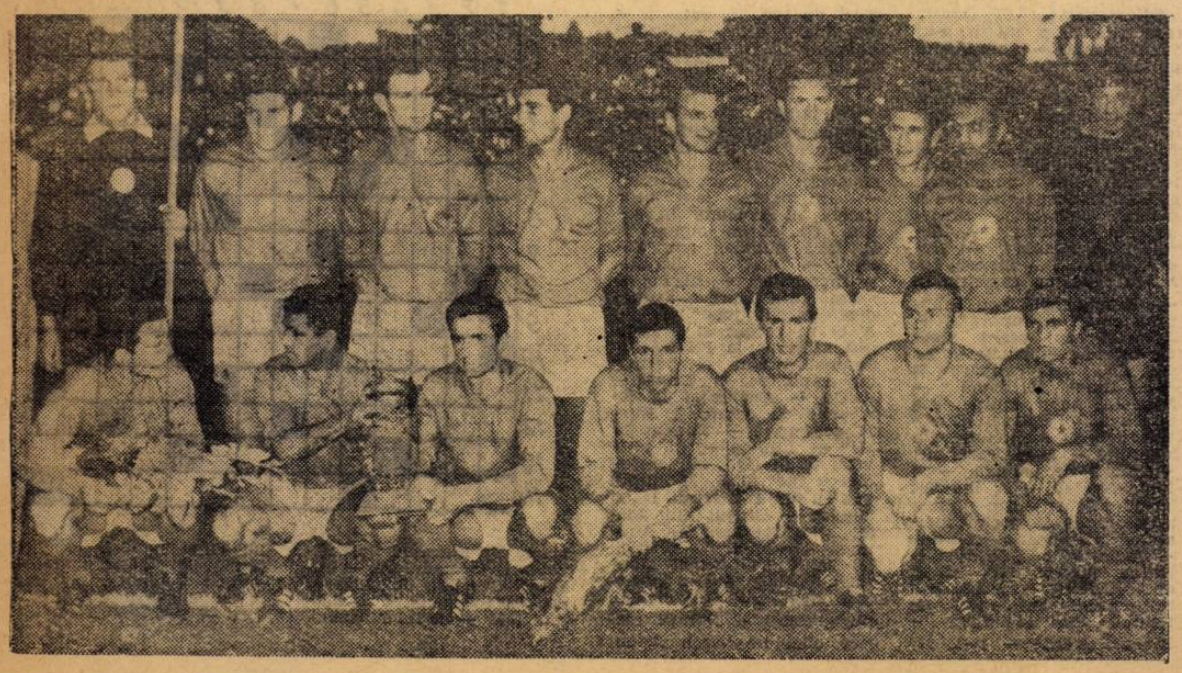

Una din participantele la Cupa Campionilor Europeni : echipa bulgară Cerveno Zname TSKA — Sofia.

DIN „ENCICLOPEDIA" LUI WILLIE

Bene (în tricou alb) a exprimat prin deplasări largi, pe tot terenul, obligațiile extremei în fotbalul modern (Fază din sfertul de finală Ungaria – U.R.S.S.) **Foto : BIPPA**

REPERE PE DRUMUL VIITORULU

EXTREMA — JUCĂTOR CU SUFLU DE FONDIST

Una dintre manevrele de organizare a jocului, prezentă în arsenalul celor mai bune echipe participante la turneul final, care merită titlul de „noutate tactică cu șanse de rezistență în timp" a fost, replierea extremelor, participarea lor masivă la jocul din mijlocul terenului. Ball și Peters (Anglia), Haller (RFG), Augusto și Simoes (Portugalia), Metreveli (U.R.S.S), Mas (Argentina)), Jang Sun-Kook (R.P.D. Coreeană) și alții erau văzuți pe tot terenul. In apărare completau linia mediană compusă frecvent din patru jucători. Marcau adversarii, deposedau, deveneau apoi catalizatorii acțiunilor ofensive, erau oameni de legătură, coechipieri de sprijin și atunci cînd era necesar, reveneau pe zonele clasice, se transformau în flancuri de învăluire sau ajungeau „jucători vîrf". Astăzi extremele de elită au o rezistență fizică de fondist, sînt printre cei mai laborioși jucători din echipă.

SE TINDE SPRE UN SISTEM 4—4—2 ?

Această orientare o recomandă parcă, echipele Angliei, RFG, Portugaliei, Argentinei, R.P.D. Coreene. La cei doi jucători din linia mediană, se adăugau constant și sistematic, cele două extreme sau unul dintre atacanții centrali și o extremă. Apărea astfel, o linie mediană compusă din patru jucători. Rostul acestei restructurări nu e greu de pătruns. O perdea de patru jucători așezată în fața liniei de fundași zădărnicește mai bine tentativele de pătrundere ale înaintașilor adverși, ridică la opt numărul apărătorilor și favorizează organizarea dispozitivului defensiv pe două linii dispuse în profunzime. Cînd se inversează rolurile, cei patru se transformă, dovedesc — contra primei impresii — puternice înclinații ofensve. Ei se alătură fără reticențe celor două „vîrfuri", se răspîndesc pe toată lățimea frontului de atac, sau caută un plasament favorabil pentru primirea „pasei înapoi", pasă care se impune, din ce în ce mai mult, drept antidot cu mare perspectivă, împotriva tacticilor bolnave de atîta „defensivă".

Dacă la cei șase jucători (patru din linia mediană + cele două vîrfuri), mai adăugăm și incursiunile celor doi fundași laterali, în atac avem toate piesele care permit să ne formăm o imagine integrală despre perioada „nouluj val". Din el se va naște probabil fotbalul de mîine.

DESPRE MARCAJUL INDIVIDUAL

Unul dintre principiile sacre ale „betonului" este aplicarea marcajului individual, cu alte cuvinte obligația tiranică impusă apărătorilor din primul pînă în ultimul minut de a urmări peste tot adversarul lor direct. Urmăritorul devine umbra, devine paznicul care escortează, devine subalternul celui însoțit, se subordonează tuturor capriciilor acestuia, renunță să joace, numai din dorința de a-și împiedica și adversarul s-o facă. Nu-l interesează altceva decît anihilarea omului din față. Și într-un joc, pot fi două trei cupluri de genul acesta. Iată cum betonul urîțește, sărăcește jocul, îl face dur, eliminînd atunci cînd marcajul individual reușește, contribuția constructivă a patru sau șase jucători, transformînd partida într-un fel de „fotbal redus", opt la opt sau nouă la nouă.

Dar, trecînd peste efectul sumbru al acestei tactici trebuie să analizăm dacă, în Anglia, a dat cîștig de cauză adepților ei.

Mai întîi, apărătoriii care au fost obligați să-l practice, au ajuns treptat la epuizare fizică sau în orice caz au fost șterși de pe lista contribuabililor la acțiunile de atac, subminînd potențialul necesar echipei lor pentru obținerea victoriei. In al doilea rînd, adversarii vizați nu s-au arătat prea afectați de această urmărire obsedantă. Excelent pregătiți fizic, au manifestat resurse mai bogate, au rezistat cu bine șocurilor, iar datorită unei tehnici rafinate, o dată intrați în posesia balonului, l-au păstrat sau trimis cînd trebuia cu adresă. N-au fost împiedicați să-și facă jocul, n-au fost, precum se sconta, reduși la zero, deoarece nu puteau fi deposedați decît prin fault.

In timp ce echipa Angliei sau alte formații (Portugalia, Argentina, R.P.D. Coreeană, Ungaria), adeptele unui marcaj mai rațional (în zonă sau combinat), au reușit cel puțin tot atît în direcția neutralizării atacanților adverși, conservînd mai bine forțele jucătorilor și practicînd un joc mult mai agreabil din toate punctele de vedere.

Englezii mai ales, au demonstrat cea mai inteligentă modalitate de marcaj combinat. In zona lui, fiecare apărător se dovedea necruțător. Dar nu-i vedeai „călătorind" pe urmele adversarilor. Astfel l-au neutralizat pe Eusebio și în finală pe Haller, pe Seeler, pe Emmerich și pe Held.

Discuții în jurul celor două alternative (marcaj individual sau marcaj în zonă) se vor mai purta și de acum înainte cu aceiași ardoare. Dar se pare că turneul final din Anglia a lăsat să se întrevadă și în această direcție germenii viitorului.

SPIRITUL JOCULUI

Este o noțiune cu largă circulație. Reprezintă atmosfera care se degajă din jocul unei echipe indiferent de așezarea jucătorilor. Emană din modul în care se deplasează jucătorii pe teren, din preferința lor pentru atac sau apărare. Este accentul care definește intenția unei echipe. Victoria sau numai evitarea înfrîngerii sînt cele două sensuri exprimate prin spiritul ofensiv sau defenisv, într-un anumit meci, sau pe toată durata unei competiții.

Imperativul calificării a determinat multe echipe să se manifeste în spirit ofensiv pe stadioanele din Anglia. Au fost desigur și excepții (echipa Italiei de exemplu), dar lucrul acesta interesează mai puțin acum.

Vrem în schimb să menționăm că unii dintre adepții betonului au jucat în spirit ofensiv. Se împacă una cu alta? Intre structura betonului — rod al spiritului defensiv și spiritul ofensiv singurul drum logic spre obținerea victoriei există numai contradicții neantagoniste ?

Performanțele echipei RFG-ului și U.R.S.S.-ului par să hrănească acest punct de vedere. Dar să analizăm mai atent. Vest-germanii au avut o garnitură compusă din jucători excelenți, luați în parte, poate mai buni decît adversarii lor, jucătorii englezi. Și totuși, au pierdut în finală, cu toată clasa, cu toată soliditatea apărărilor. Au jucat mai slab și s-au dovedit mai lipsiți de resurse fizice, de forță în atac. Echipa Uniunii Sovietice, cu tot aportul cîtorva mari jucători, a ajuns pînă în semifinală, dar atunci a cedat. Lipsa unor atacanți centrali de valoare atestă că betonul nu era cea mai potrivită concepție pentru echipa lui Morozov. A pierdut apoi și în fața Portugaliei, echipă mai ingenioasă, mai colectivă în acțiunile sale și mai bine conservată din punct de vedere fizic (jucătorii sovietici pierduseră din forță și viteză).

Deci, această tactică, reclamă pe de o parte vîrfuri de atac de înaltă clasă, capabili să se descurce singuri, izolați între doi-trei apărători, fiindcă jucînd betonat, nu-ți rămîn decît puțini oameni pentru finalizare. Astfel de jucători nu găsești întotdeauna și în altă ordine de idei, s-a observat scăderea eficacității acestora atunci cînd sprijinul coechipierilor rămîne palid.

Ca să compenseze izolarea jucătorilor, specifică acestei maniere tactice, apare obligația unor deplasări frecvente și prelungite dinapoi înainte și invers, fapt ce explică epuizarea mai rapidă într-o competiție cu jocuri dificile la intervale scurte. Deci a juca beton, dar a încerca concomitent să trimiți forțe suficiente în atac, a încerca să combati izolarea prin prezența cel puțin a unui jucător de sprijin, e posibil un timp, dar reprezintă un lux care se plătește.

Și marcajul individual despre care vorbeam mai înainte nu se poate apropia decît formal de spiritul ofensiv, nu numai prin ceea ce urmărește, dar și prin faptul că blochează anumiți jucători, împiedicîndu-i să participe la construirea și finalizarea atacurilor (vezi Schnellinger și Beckenbauer atunci cînd au primit consemn să se ocupe numai de adversarii lor).

E drept, rigiditatea betonului poate fi atenuată atunci cînd spiritul ofensiv și dorința de victorie stăpînesc jucătorii. Dar apropierea rămîne superficială, pretinde jucători de excepțională valoare pe anumite posturi, și un efort din partea tuturor, greu — dacă nu imposibil — de compensat într-o competiție prelungită.

Romulus BALABAN

Stanley Rous

OFSAIDUL TREBUIE MODIFICAT, DAR DUPĂ O LUNGĂ PERIOADĂ DE EXPERIMENTARE

● PREȘEDINTELE F.I.F.A. DESPRE RECENTUL CAMPIONAT MONDIAL

Presa de specialitate de peste hotare continuă să acorde un spațiu important comentariilor pe marginea ultimului campionat mondial. Specialiștii și ziariștii își expun punctele de vedere asupra diferitelor probleme ridicate de acest campionat, căutînd să rețină principalele învățăminte și să contureze perspectivele de dezvoltare viitoare a fotbalului mondial, în general, și ale „Cupei Jules Rimet", în special.

Ne-am referit în numerele noastre precedente la o anchetă pe care a întreprins-o cunoscutul ziar parizian de specialitate „L'Equipe", din ale cărei materiale am reprodus capitolele cele mai importante. Nu de mult, același ziar a publicat și răspunsul unei personalități marcante : sir Stanley Rous, *președintele F.I.F.A.*

Intrucît răspunsul președintelui F.I.F.A. conține cîteva probleme importante, găsim interesant să le consemnăm în rîndurile de mai jos :

● *Învățămintele esențiale ale Cupei Mondiale*

„A fost evident faptul că echipele s-au pregătit cu mai multă amploare decît la precedentele campionate mondiale. Toate s-au dovedit într-o excelentă condiție fizică... In ceea ce privește aspectul moral este clar că cele mai multe meciuri trebuie să dea de gîndit profesorilor, pedagogilor sau mai simplu părinților. Intr-adevăr, jucătorii acestui campionat mondial ar fi trebuit să țină seama de faptul că tineri din întreaga lume îi vedeau la televizor și că în aceste împrejurări excepționale ar fi trebuit să dea exemplu de frumusețe a jocului și a fair-play-ului".

● *Fotbalul este amenințat de vreun pericol ?*

„Singurul pericol, după mine, îl constituie faptul că fotbalul este prea comercializat. Prea mulți oameni exploatează fotbalul pentru folosul lor personal și nu în folosul sportului".

● *Problema arbitrajului*

„Vor fi întotdeauna probleme de arbitraj, dar de data aceasta s-a putut observa că au fost foarte puține diferențe în interpretarea regulilor de joc de către arbitri, indiferent de țara lor. Pentru viitorul campionat, totuși, socotesc că selecționarea arbitrilor trebuie făcută pe baze diferite. Va trebui ca acei 30 de arbitri aleși să fie cu adevărat cei mai buni din lume. Dar, pe de altă parte, trebuie să se recunoască faptul că adesea jucătorii înșiși au fost cei care au ignorat regulile de joc".

● *Modificarea regulilor*

„Singura regulă pe care aș dori-o modificată este aceea a ofsaidului, dar numai după o lungă perioadă experimentală. Ar fi de dorit ca federațiile naționale să aleagă una din competițiile lor anexe pentru a face, timp de un sezon întreg, următoarea experiență : linia suprafeței de pedeapsă prelungită pînă la liniile de margine, cu suspendarea ofsaidului în noua suprafață astfel delimitată. Experiențe de acest fel s-au și făcut, dar ele n-au fost deloc concludente, pentru că jucătorii n-au avut decît puține șanse sau deloc de a profita de marea libertate astfel oferită".

● *Formula campionatului mondial*

„Cred că formula trebuie să fie schimbată astfel încît cele 16 ultime calificate să fie determinate după meritele lor și nu după considerații de „grupaj", de prestigiu sau de tragere la sorți. In această privință, au fost pregătite numeroase proiecte. Ele vor fi examinate cu ocazia unei viitoare ședințe a comitetului de organizare".

● *Viitorul Cupei Mondiale*

„Viitorul campionatului și al altor competiții internaționale va depinde de participanți, dacă aceștia vor fi gata :
— să joace după regulamentele în vigoare ;
— să accepte deciziile arbitrului fără a șovăi ;
— vor primi înfrîngerea în mod sportiv.

Concluziile și observațiile președintelui forului internațional sînt extrem de interesante și au ponderea pe care le-o conferă calitatea sa oficială. In completarea lor adăugăm cu privire la formula campionatului mondial că federația internațională are intenția de a aduce o modificare eliminatoriilor competiției. Ce și cum anume, deocamdată nu se știe.

Fotbal

REVISTĂ SĂPTĂMÎNALĂ

Redacția și administrația București
Bd. Mărăști 26, raionul 30 Decembrie

COLEGIUL DE REDACȚIE

Constantin Chiriță, Ștefan Covaci, Gh. Dumitrescu, Ion Lupaș, Pavel Marcu, Aurel Neagu (redactor șef), Angelo Niculescu, Andrei Rădulescu, Constantin Teașcă, Dumitru Tomescu, Stelian Trandafirescu (redactor-șef adjunct), Radu Urziceanu (secretar general de redacție), Emerich Vogl, Ion Voica, Ion Voinescu.

„Radiografia" etapei

ETAPA DIN 21.VIII	FORMAȚIILE, NOTELE JUCĂTORILOR ȘI ARBITRILOR	COMENTARII
C. S. M. S. 1 (0) Vornicu (60') din lovitură liberă de la 18 m.	C.S.M.S. : Constantinescu 4 (min. 75 : Cizic) — Hămă 4, Pop 4, Vornicu 5, Deleanu 7 — Ștefănescu 6, Romilă 5 (min. 65 : Hriţcu) — Incze IV 4, Stoicescu 5, Cuperman 5, Baboie 5.	**Meciul a început sub semnul atacurilor echipei locale, care însă ratează prin Cuperman și Stoicescu. După aceea, începe seria golurilor echipei bucureștene. În minutul 10, la un contraatac, Constantin îl lansează pe Sorin Avram, apărarea ieșeană se oprește reclamînd ofsaid, arbitrul Ritter îl vede însă pe Deleanu mai apropiat de poarta lui Constantinescu și lasă jocul să continuie ; Sorin înscrie primul gol. După o jumătate de oră, este rîndul lui Sorin să-i paseze lui Constantin, care preia impecabil mingea și înscrie. La reluare, în primul minut, bucureștenii înscriu din nou. Petescu fuge pe extremă, centrează, iar Voinea reia mingea cu capul peste Constantinescu. În minutul 60, Vornicu reduce scorul printr-o lovitură liberă excelent executată de la aproximativ 18 metri. În același minut, Constantin îl lansează în adîncime pe Voinea, o nouă cursă și un nou punct : 4—1. În minutul 70, faza oarecum se repetă. Autorul golului : tot Voinea. În minutul 75 — 11 metri pentru Steaua, transformat de același Voinea, pentru ca în minutul 90, tot el să completeze seria sa de 5 goluri.**
STEAUA 7 (2) Sorin Avram (10'), Constantin (40'), Voinea (46', 60', 70', 75' din 11 m, 90').	STEAUA : Suciu 7 (min. 70 : Haidu) — Petescu 7, Dumitru Nicolae 8, Jenei 7, Sătmăreanu 7 — Negrea 7, D. Popescu 8 — Pantea 6, Constantin 9, Voinea 9, Sorin Avram 8. ARBITRU : I. Ritter — Timișoara 7.	
F A R U L 1 (0) Tîlvescu (78') din 11 m.	FARUL : Manciu 7 — Georgescu 6, Tîlvescu 8, Koszka 7, Gref 5 — Etem 7 (min. 45 : Manolache 6), Pleșa 7 — Olegu 5, Tufan 6, Iancu 7, Kallo 8.	**Echipele s-au angajat din primul minut într-un joc de mare luptă, care n-a încetat decît o dată cu fluierul final al arbitrului. Constănțenii au fost cei care au „deschis ostilitățile", iar rapidiștii nu s-au lăsat rugați și au ripostat prompt, prin contraatacuri. Deci, „combatanții" au renunțat la practica „studiului" la începutul meciului. E drept, echipele s-au „închis" destul de des în apărare, jocul s-a desfășurat mai mult pe mijlocul terenului, dar fazele de poartă n-au lipsit și nici ratările (în total, ambele echipe au tras de cîte 14 ori la poartă, dar majoritatea șuturilor au fost anemice). Pe rînd, Farul și Rapid au risipit cîteva situații prielnice de a înscrie. Totuși, bucureștenii reușesc pînă la urmă să deschidă scorul, dar bucuria lor nu durează mult, doar 13 minute, pentru că Tîlvescu transformă un 11 m (care a fost repetat). În ultimul minut de joc, Farul obține un gol pe care însă, arbitrul îl anulează pe motiv de ofsaid la Ologu.**
R A P I D 1 (0) I. Ionescu (65').	RAPID : Răducanu 7 — Ștefan 6, Lupescu 8, Dan 8, Greavu 7 — Dinu 8, Georgescu 6 — Năsturescu 6, Dumitriu 7, Ionescu 7, Codreanu 6. ARBITRU : M. Vasiliu — Ploiești 4.	
U. T. A. 0	U.T.A. : Gornea 9 — Birău 6, Bacoș 7, Săcășan 6, Czako II 6 — Chivu 8, Metcas 6 — Axente 6, Tr. Popescu 5 (min. 60 : Schiopu 5), Tîrlea 5, Igna 6.	**Reprize diferite ca aspect. În prima, arădenii au dominat, construind atacuri după atacuri la poarta lui Ringheanu, unde și-au creat o serie de situații favorabile pentru a înscrie. Dar, pe de o parte lipsa de decizie a înaintașilor textiliști, care au ratat tot, iar pe de altă parte apărarea organizată și calmă a studenților (din rîndurile căreia s-a distins în mod deosebit portarul Ringheanu) au făcut ca tabela de marcaj să rămînă neschimbată. Și nemodificată a stat și după pauză, pentru că gazdele au slăbit ritmul (pregătire fizică insuficientă), iar jucătorii clujeni au sesizat această imprejurare favorabilă, ieșind la atac și preluînd inițiativa în joc (de data aceasta portarul Gornea a fost la rînd să se remarce). Caracteristica meciului a dat-o comportarea nesatisfăcătoare a liniilor de înaintare care n-au reușit să fructifice nici una din ocaziile avute. Deci, ambele au rămas corijente la capitolul eficacitate.**
UNIVERSITATEA 0	UNIVERSITATEA : Ringheanu 9 — Grăjdeanu 5, Pexa 8, Neșu 6, Cimpeanu 7 — Petru Emil 6, V. Alexandru 6 — Marcu 5, Oprea 8, Adam 6, Barbu 6. ARBITRU : N. Rainea — Bîrlad 8.	
J I U L 7 (4) Casandra (14', 36', 76', 86'), Martinovici (39'), Peronescu (43', 50').	JIUL : Ion Vasile 7 — Șerban 7, Dan 7, Pop 7, Cazan 7 — Stocker 9, Sandu 8 — Martinovici 8, Casandra 8, Libardi 9, Peronescu 8.	**Jiul a jucat cu un singur atacant central, Casandra, înfipt ca o pană între Jenei și Alecu. Extremele Martinovici și Peronescu, jucători iuți, ambițioși și rezistenți, au efectuat raiduri pe tot terenul, recuperînd, construind acțiuni ofensive și participînd la finalizare. Libardi, „ochiul magic" al echipei, vede tot și conduce (are un defect de tehnică la preluare). Stocker este un mijlocaș ofensiv care sprijină direct și indirect înaintașii, iar Sandu colegul său de linie joacă în fața liniei de fundași, intercepteză, deposedează (cam dur uneori) și relansează jocul. Din eforturile conjugate ale acestora rezultă acțiuni colective, balonul circulă cu viteză în căutarea punctului slab al apărării adverse precum și acțiuni individuale oportune, breșe, pătrunderi, șuturi spre poartă și goluri. Despre linia de fundași și despre portar nimic rău, nimic bun de semnalat. Spirit de luptă excelent, sobrietate și sportivitate. Toate acestea rămîn valabile pînă duminica viitoare. În dreptul echipei Steagul roșu ne oprim. Tăcem și așteptăm.**
STEAGUL ROȘU 0	STEAGUL ROȘU : Adamache (min. 46 : Pîlcă) — Zaharia (min. 46: Ivăncescu). Jenei, Alecu, Campo — Pescaru, Szigeti — Selymesi, Gane, Goran, Györfi. Nota 6 lui Szigeti și 3 celorlalți. ARBITRU : V. Dumitrescu — București 9.	
POLITEHNICA 1 (0) Grizea (61').	POLITEHNICA : P. Popa 7 — Surdan 7, Petrovici 8, Mihăilă 9, Hodrea 7 — Grizea 8, Lereter 8 — Cotormani 6, Regep 8, Răcelescu 7, Mițaru 8.	**Timp splendid — Spectatori : aproximativ 10 000. Victorie pe deplin meritată. Joc frumos și de un nivel tehnic satisfăcător. În primele 6—7 minute eșalonul al doilea al petroliștilor proiectează lung mingile în spre pozițiile ocupate de fundașii laterali Surdan și Hodrea, cu intenția de a crea în fața careului Politehnicii un con de umbră de unde să apară decisiv Dridea I și Badea. Fundașii timișoreni reușesc să anihileze totul. Treptat, tinerii fotbaliști timișoreni prind curaj și ies la joc. Apărarea Petrolului este pusă în reală dificultate, dar rînd pe rînd, Mițaru, Regep, Cotormani, Răcelescu, Lereter, ratează din interiorul careului. Campionii combină frumos în zona centrală a terenului, dar jocul incoherent al atacanților face ca balonul să revină mereu în preajma careului lor. În minutul 61 a căzut golul. La o centrare, tușierul S. Drăgulici nu a semnalat poziția de ofsaid a lui Cotormani, aflat lipit în spatele lui Mocanu, și mingea revenită din capul înaintașului timișorean, a ajuns în afara careului, de unde Grizea a „prins" un șut de zile mari. Greșala arbitrilor a fost evidentă. Aceasta nu înseamnă că victoria studenților timișoreni poate fi pusă vreun moment sub semnul îndoielii.**
P E T R O L U L 0	PETROLUL : Ionescu 9 — Pahonțu 7, Boc 7, Florea 8, Mocanu 8 — Iuhasz 8, Dragomir 8 — Oprișan 5 (min. 82 : Dincuță), Dridea I 6, Badea 6, Moldoveanu 6. ARBITRU : O. Comșa — Craiova 7.	
PROGRESUL 1 (0) Ciucu (56').	PROGRESUL : Mîndru 6 — Colceriu 6, Măndoiu 6, Peteanu 8, Ad. Constantinescu 7 — Neacșu 5, Mafteuță 7 — Oaidă 6, Mateianu 7, Al. Constantinescu 6, Ciucu 6 (min. 80 : Anghel 5).	**Un ritm foarte lent, adormitor în prima repriză, cînd echipele au jucat — din cauza căldurii prea mari — cu maximum de economie de efort, dar și cu multe greșeli în execuții. Primul șut la poartă l-am înregistrat în min. 15 (Mafteuță), iar Dinamo a reușit această... isprăvă abea în min. 29. După pauză, jocul a fost ceva mai viu, cu mai mult nerv, dar și cu erori, mai ales la dinamoviști. Victoria proaspetei promovate este meritată cu prisosință și putea fi obținută la o diferență mai mare. Bucureștenii — fără să strălucească — au avut totuși mai multă claritate în acțiuni, s-au desfășurat mai organizat, păstrînd mereu direcția porții, au avut mai mult inițiativa și ocazii de gol mai numeroase (dintre care 4 mari cît roata carului între minutele 17—31). Piteștenii au fost departe de ceea ce arătaseră în returul campionatului trecut, parcă vlăguiți, fără putere de atac și de concentrare în fața porții, unde au greșit cel mai mult.**
DINAMO PITEȘTI 0	DINAMO PITEȘTI : Urziceanu 6 — Olteanu 6, Barbu 7, Ilie Stelian 6, David 6 — Dobrin 5, Tîrcovnicu 6 — Radu 6, I. Popescu 5, Naghi 4, Turcan 5 (min. 56 : Pop 6). ARBITRU : Al. Toth — Oradea 8.	
DINAMO BUCUREȘTI 4 (2) Frățilă (1', 90' din lovitură liberă de la 18 m), Mihăilescu (12', — autogol), Pîrcălab (73').	DINAMO BUCUREȘTI : Niculescu 7 — Popa 6, Nunweiller III 8, Ivan 7, Stoenescu 7 — Ghergheli 7, O. Popescu 6 — Pîrcălab 8, Frățilă 8, Ene II 6 (Haidu 6), Nunweiller VI 6.	**Dinamo a început jocul cu o vigoare deosebită, dar după ce și-a asigurat conducerea cu 2—0 (și de fapt... și victoria !) a slăbit ritmul. În continuarea primelor 45 de minute, aspectul jocului a fost de sensibilă egalitate, cu un plus în favoarea oaspeților, în privința insistenței la poartă. Bucureștenii sînt mai buni după pauză, își măresc avantajul (3—0), dar în final craiovenii au o „sfîcnire" care le aduce și lor un gol. Scorul este fixat de Frățilă printr-o execuție splendidă a unei lovituri libere. Dinamo n-a forțat jocul, dar a lăsat o impresie bună prin echilibrul său, prin omogenitate. Atacul a venit cu o noutate (componenții săi n-au acționat „legați" de posturi), dar — chiar în condițiile neinsistenței pentru goluri — a avut carențe în finalizare. Bucureștenii n-au avut în tot meciul mai mult de 5—6 ocazii de gol. Știința nu și-a „pierdut capul" după 0—2. A acționat curajos, dar nu și-a depășit limitele valorice. O plăcută surpriză : forța de șut a lui Oblemenco.**
S T I I N Ț A 1 (0) Sfîrlogea (84').	ȘTIINȚA : Vasilescu 6 (Papuc 6) — Mihăilescu 5, Mincă 6, Bîtlan 6, Marin Marcel 5 (Deselnicu 5) — Strîmbeanu 7, Ivan 6 — Circiumărescu 5, Sfîrlogea 7, Oblemenco 7, Deliu 5. ARBITRU : M. Rotaru — Iași 8.	

Primii candidați la titlul de golgeter

Concursul pentru cel mai „productiv" înaintaș a început. Și s-au depus și primele candidaturi la primul loc. Dintre ele consemnăm „revenirea" lui Fl. Voinea (Steaua) și „noutatea" numită Casandra (Jiul), adevărați recordmani ai etapei. Să sperăm că isprava lor de duminică n-a fost un simplu accident și că pe... urmele lor vor călca și alți candidați. Pînă atunci, iată golgeterii etapei :

5 goluri : VOINEA (Steaua) — unul din 11 m (el a reușit, în același timp și un „hat-trick", marcînd trei goluri consecutive).

4 goluri : CASANDRA (Jiul)

2 goluri : FRĂȚILĂ (Dinamo București) **PERONESCU** (Jiul)

1 gol : VORNICU (C.S.M.S.) **SORIN Avram** (Steaua) **CONSTANTIN** (Steaua) **TÎLVESCU** (Farul) — din 11 m **I. IONESCU** (Rapid) **MARTINOVICI** (Jiul) **GRIZEA** (Politehnica) **CIUCU** (Progresul) **PÎRCĂLAB** (Dinamo Buc.) **SFÎRLOGEA** (Știința)

Autogol : MIHĂILESCU (Știința)

Înaintarea cea mai eficace

PÎRCĂLAB 1 — CASANDRA 4 — VOINEA 5 — FRĂȚILĂ 2 — PERONESCU 2 = 14 goluri.

Echipa etapei

RINGHEANU (Universitatea) — PETESCU (Steaua), NUNWEILLER III (Dinamo Buc.), MIHAILA (Politehnica), MOCANU (Petrolul) — STOCKER (Jiul), LERETER (Politehnica) — PIRCĂLAB (Dinamo Buc.), CONSTANTIN (Steaua), VOINEA (Steaua), LIBARDI (Jiul), KALLO (Farul).

Clasamentul

1.	Jiul	1	1	0	0	7—0	2
2.	Steaua	1	1	0	0	7—1	2
3.	Din. Buc.	1	1	0	0	4—1	2
4— 5.	Progresul	1	1	0	0	1—0	2
	Politehnica	1	1	0	0	1—0	2
6— 9.	Universitatea	1	0	1	0	0—0	1
	U.T.A.	1	0	1	0	0—0	1
	Rapid	1	0	1	0	1—1	1
	Farul	1	0	1	0	1—1	1
10—11.	Petrolul	1	0	0	1	0—1	0
	Dinamo Pitești	1	0	0	1	0—1	0
12.	Știința	1	0	0	1	1—4	0
13.	C.S.M.S.	1	0	0	1	1—7	0
14.	St. roșu	1	0	0	1	0—7	0

FOTBAL

HELENIO HERRERA ANTRENORUL „SQUADREI AZZURA" ?

În așteptarea raportului antrenorului federal Fabbri asupra cauzelor comportării cu totul nesatisfăcătoare a echipei naționale la campionatul mondial, cercurile fotbalistice din Italia dau ca sigură numirea lui Helenio Herrera ca antrenor al „squadrei azzura" începînd chiar cu meciul amical Italia — U.R.S.S. care se va disputa la 1 noiembrie la Milano. Întrebat asupra acestei eventualități, în prezența președintelui federației, Pascuale, și a președintelui clubului Inter, Moratti, Herrera a răspuns : **„Sînt gata să iau în mînă „squadra azzura", dar cu o condiție : vreau să lucrez singur și să-mi păstrez postul la Inter".** O decizie definitivă se va lua la 5 septembrie, cu prilejul ședinței consiliului federației italiene.

PRIMELE JOCURI ÎN CUPELE EUROPENE

„Cupa cupelor", 22 august : F. C. Valur (Islanda) — Standard Liege (Belgia) 1—1 (0—0) ; 24 august : Rapid Viena — Galatasaray Istanbul 4—0 (3—0).

„Cupa orașelor-tîrguri", 24 august : Frigg Oslo — Dunfermline (Scoția) 1—3 (1—1), Lokomotiv Leipzig — Djurgarden Stockholm 3—1 (1—0).

TURNEUL INTERNAȚIONAL DE LA NEW YORK

F.C. Santos — Benfica Lisabona 4—0 (1—0), F.C. Santos — A.E.K. Atena 1—0 (1—0).

TURNEU INTER-ȚĂRI ÎN CANADA

Anul viitor, între 31 mai și 11 iunie, cu prilejul Expoziției Universale de la Montreal (Canada) se va organiza un turneu internațional la care vor participa echipele naționale ale Angliei, Italiei, U.R.S.S., Cehoslovaciei și R. F. Germane. A 6-a echipă nu-i cunoscută încă.

CAMPIONATE EUROPENE

FRANȚA (etapa I) : Strasbourg — Monaco 4—2, Bordeaux — Rennes 2—0, Marseille — Valenciennes 2—1, Toulouse — St. Etienne 0—2, Nantes — Lyon 5—2, Reims — Lille 0—1, Lens — R.C.P. Sedan 2—2, Rouen — Stade Paris 0—1, Nice — Sochaux 1—4, Angers — Nîmes 1—2.

IUGOSLAVIA (etapa I) : Steaua roșie Belgrad — Celik 3—2, OFK Beograd — Dynamo Zagreb 0—0, Radnicki Niș — Partizan Belgrad 0—0, Olimpia Ljubljana — Velez 2—0,

PESTE

Zagreb — Haiduk 1—1, Rijeka — Jeleznicіar 2—0, Sarajevo — Sutieska 1—0, Voivodina Novi Sad — Vardar 3—1.

ELVEȚIA (etapa I) : Bâle — Lugano 1—0, Granges — Grasshoppers 3—5, Servette — Winterthur 1—2 (!), Young Fellows — Bienne F. C. 3—2, F. C. Zürich — Sion 6—0, Young Boys — Moutier 6—1, Chaux de Fonds — Lausanne 1—3.

CEHOSLOVACIA (etapa II) : Dukla Praga — Jednota Trencin 2—1, Lokomotiv VSJ Kosice — Sparta Praga 0—3, Spartak Hradec Kralove — Bohemians Praga 3—1, Union Teplice — Inter Bratislava 2—1, Slovan Bratislava — Zlasz Brno 1—0, Slavia Praga — VSS Kosice 2—0, Jednota Zilina — Spartak Trnava 2—3.

R. D. GERMANA (etapa IV) : Lokomotiv Leipzig — Chemie Halle 2—0, Vorwaerts Berlin — Wismut Aue 2—2, F.C. Karl Marx Stadt — Lokomotiv Stendal 2—0, Union Berlin — Dresda 2—2, FC Hansa Rostock — Wismut Gera 2—0, Motor Zwickau — Dinamo Berlin 2—0, F.C. Carl Zeiss Jena — Chemie Leipzig 2—0.

R. F. GERMANA (etapa I) : Eintracht Brunswick — Werder Bremen 2—0, Köln — München 1860 2—0, Eintracht Frankfurt — Bayern München 2—1, Fortuna Düsseldorf — Borussia Dortmund 2—1, Schalke 04 — München Gladbach 0—0, Kaiserslautern — Karlsruhe 3—1, Meiderich — RW Essen 2—0, Hamburg — Hanovra 2—1, VfB Stuttgart — FC Nürnberg 1—0.

POLONIA (etapa IV) : Gornik Zabrze — Polonia 1—1, L.K.S. — Slask 2—0, Pogon — Ruch 1—0, Stal — Legia 1—1, Szombierski — Kattowice 1—0, Wisla — Zawisza 2—2, Zaglebie — Cracovia 4—1.

SUEDIA (etapa XI) : Djurgarden — Elfsborg 0—0, Degerfors — Norrköping 0—2, Göteborg — A.I.K. Stockholm 2—1, Brage — Malmö 2—1, Hälsingborg — Örgryte 2—2, GAIS — Örebro 0—3.

BULGARIA (etapa I) : Spartak Sofia — Marek 1—0, Dunav Russe — Botev 2—0, Lokomotiv Plovdiv — Cerno More Varna 2—1, Minior Pernik — Lokomotiv Sofia 1—1, Beroe — Levski Sofia 1—1, Dobrudgea — TSKS Cerveno Zname 1—0, Slavia Sofia — Botev Vrața 1—0, Spartak Plovdiv — Botev Plovdiv 0—0.

ANGLIA : Aston Villa — Sheffield Wednesday 0—1, Blackpool — Leicester City 1—1, Arsenal — West Ham 2—1, Burnley — Fulham 3—0, Everton — Manchester United 1—2, Sheffield United — Newcastle 0—1.

UNGARIA (etapa XV) : Honved — Ferencvaros 3—2, Tatabanya — Györi Vasas 0—0, Salgotarjan — M.T.K. 4—0, Csepel — Ozd 3—1, Vasas — Dorog 4—1, Ujpesti Dozsa — Pecs 2—2, Diosgyör — Dunauvarosz 2—0,

HOTARE

Redacția și administrația bd. Mărăști nr. 26. Tiparul : I.P. „Informația" str. Brezoianu 23—25.

PROLETARI DIN TOATE TĂRILE, UNIȚI-VĂ !

Fotbal

Revistă săptămînală

ANUL I

14.

MIERCURI
31 AUGUST 1966

12 PAGINI
2 LEI

LEONTIN SĂLĂJAN

La 28 august a încetat din viață, în urma unei grele suferințe, tovarășul Leontin Sălăjan, membru al Comitetului Executiv al Comitetului Central al Partidului Comunist Român, general de armată, ministrul Forțelor Armate ale Republicii Socialiste România.

Activist de seamă al Partidului Comunist Român și al statului nostru socialist, tovarășul Leontin Sălăjan și-a închinat întreaga viață luptei revoluționare a clasei muncitoare, cauzei socialismului, înfăptuirii celor mai înalte idealuri de libertate, independență și progres ale poporului român, înfloririi patriei.

Născut la 19 iunie 1913, în comuna Santău din raionul Carei, regiunea Maramureș, într-o familie de țărani săraci, tovarășul Sălăjan a început să lucreze de la vîrsta de 14 ani ca ucenic la căile ferate, devenind apoi muncitor lăcătuș. Din fragedă tinerețe a cunoscut viața grea, plină de privațiuni a oamenilor muncii, exploatarea la care aceștia erau supuși în trecut. Sentimentele sale de revoltă și protest împotriva nedreptăților sociale îl determină să se înroleze, încă din anii uceniciei, în mișcarea muncitorească. În conducerea sindicatului ceferiștilor din Timișoara, el a participat activ la organizarea de acțiuni pentru apărarea drepturilor muncitorești.

Lupta sa devotată pentru interesele proletariatului îl apropie de Partidul Comunist Român, detașamentul cel mai înaintat al clasei muncitoare, în rîndurile căruia este primit în toamna anului 1939. Era perioada unor profunde frămîntări sociale, a unei ascuțite lupte duse de forțele progresiste cele mai înaintate, în frunte cu comuniștii, pentru apărarea libertăților democratice, a suveranității și independenței României. Însuflețit de un fierbinte patriotism, tovarășul Sălăjan s-a dăruit cu abnegație și spirit de sacrificiu luptei antifasciste, antihitleriste, organizate de Partidul Comunist Român.

În anii grei ai dictaturii militaro-fasciste, cînd partidul se afla în adîncă ilegalitate, tovarășul Sălăjan muncește cu devotament ca membru al Comitetului județean Timiș-Torontal al P.C.R. și ulterior ca secretar al Comitetului regional Banat al P.C.R. Urmărit de organele represive ale regimului burghezo-moșieresc, Leontin Sălăjan dă dovadă de un înalt spirit de clasă, de combativitate comunistă, desfășoară o neobosită activitate revoluționară. Împreună cu alți militanți ai Partidului comunist a participat la organizarea grupului de partizani din munții Carașului, precum și a numeroase acțiuni de sabotare a războiului la Reșița, Arad, Bocșa, Timișoara.

După eliberarea țării de sub jugul fascist, Partidul Comunist Român încredințează lui Leontin Sălăjan sarcini de răspundere în conducerea comitetelor regionale de partid Timișoara și Oradea și apoi în aparatul Comitetului Central al partidului. Din 1945, de la Conferința Națională a P.C.R. este, fără întrerupere, membru al Comitetului Central al Partidului Comunist Român. În 1955, la Congresul al VII-lea al partidului, este ales membru supleant al Biroului Politic al C.C. al P.C.R., iar în 1965, la Congresul al IX-lea, membru al Comitetului Executiv al C.C. al P.C.R.

În anii 1948—1949 tovarășul Leontin Sălăjan îndeplinește funcția de adjunct al ministrului sănătății și prevederilor sociale, iar în 1949—1950, de ministru al construcțiilor. Din anul 1950 lucrează în cadrul forțelor armate ca șef al Marelui Stat Major, apoi ca prim-locțiitor al ministrului, iar din 1955 ca ministru al Forțelor Armate ale Republicii Socialiste România. El a muncit în-

(Continuare în pag. 12)

COMITETUL CENTRAL AL PARTIDULUI COMUNIST ROMÂN

CONSILIUL DE MINIȘTRI AL REPUBLICII SOCIALISTE ROMÂNIA

★

Oamenii muncii din țara noastră au aflat dureroasa veste a încetării din viață a tovarășului Leontin Sălăjan, membru al Comitetului Executiv al Comitetului Central al Partidului Comunist Român, general de armată, ministrul Forțelor Armate ale Republicii Socialiste România, fiu credincios al partidului și al poporului român, luptător devotat pentru cauza socialismului, pentru întărirea și înflorirea patriei noastre.

În ultimele clipe de viață ale tovarășului Leontin Sălăjan, la căpătîiul său se aflau conducătorii de partid și de stat. După încetarea din viață a tovarășului Leontin Sălăjan, conducătorii de partid și de stat au prezentat condoleanțe familiei.

În zilele de 29 și 30 august, declarate zile de doliu, în întreaga țară a fost arborat în bernă drapelul de stat al Republicii Socialiste România și drapelul Partidului Comunist Român.

...Luni 29 august 1966, oamenii muncii au adus un ultim omagiu tovarășului Leontin Sălăjan. Șiruri lungi de cetățeni s-au perindat ore în șir prin marea sală a Palatului Republicii unde a fost depus corpul neînsuflețit al tovarășului Sălăjan.

La ora 10, prima gardă la catafalc a fost alcătuită din tovarășii Nicolae Ceaușescu, Chivu Stoica, Ion Gheorghe Maurer, Gheorghe Apostol, Alexandru Bîrlădeanu, Emil Bodnăraș, Alexandru Drăghici, Paul Niculescu-Mizil, Ilie Verdeț, Maxim Berghianu, Petre Borilă, Constantin Drăgan, Gheorghe Rădulescu, Ștefan Voitec.

În continuare fac de gardă tovarășii Petre Blajovici, Dumitru Coliu, Florian Dănălache, Janos Fazekas, Mihai Gere, Petre Lupu, Dumitru Popa, Vasile Vîlcu, Mihai Dalea, Vasile Patilineț, Virgil Trofin, Ilie Murgulescu, Constanța Crăciun, Gheorghe Gaston Marin.

Rînd pe rînd fac de gardă membri al Comitetului Central al Partidului Comunist Român, al Consiliului de Stat și ai guvernului, generali și ofițeri superiori, reprezentanți ai organizațiilor obștești, veterani ai mișcării muncitorești din țara noastră.

Prin fața catafalcului au trecut șefi ai misiunilor diplomatice acreditați la București, atașați militari și alți membri ai corpului diplomatic.

În București și în alte localități din țară au avut loc mitinguri de doliu în care oamenii muncii din întreprinderi, instituții, unități agricole socialiste și-au exprimat durerea pentru pierderea suferită de poporul nostru prin încetarea din viață a tovarășului Leontin Sălăjan.

...Marți 30 august. În orele dimineții oamenii muncii își iau rămas bun de la fiul credincios al partidului și poporului.

În semn de omagiu adus generalului de armată Leontin Sălăjan au venit delegații militare din țări socialiste, care au depus coroane de flori și au făcut de gardă la catafalc, exprimînd condoleanțe familiei.

(Continuare în pag. 12)

LOTUL REPUBLICAN PENTRU SEZONUL INTERNAȚIONAL DE TOAMNĂ

Timp de trei zile, o parte din lotul reprezentativei este convocat la București pentru un prim antrenament în comun. Cu acesta au început efectiv pregătirile lotului nostru republican în vederea noului sezon internațional, care — cum se știe — cuprinde și trei întîlniri în cadrul primului tur al campionatului Europei.

În numărul nostru trecut am arătat că în linii mari lotul păstrează componența din sezonul trecut. În rîndurile de mai jos dăm în întregime lotul lărgit din care vor fi formate loturile restrînse în vederea partidelor internaționale — amicale sau oficiale — din toamnă :

Portari : IONESCU (Petrolul), CONSTANTINESCU (C.S.M.S.), NICULESCU (Dinamo București), SUCIU (Steaua).

Fundași laterali : POPA (Dinamo București), SĂTMĂREANU (Steaua), MARCU (Universitatea), MOCANU (Petrolul), GREAVU (Rapid), DELEANU (C.S.M.S.)

Fundași centrali : NUNWEILLER III (Dinamo București), HĂLMĂGEANU și DUMITRU NICULAE (Steaua) DAN (Rapid), BOC (Petrolul).

Mijlocași : GHERGHELI (Dinamo București), DOBRIN (Dinamo Pitești), D. POPESCU, NEGREA, RAKSI (Steaua), PESCARU, NĂFTĂNĂILĂ (St. roșu).

Extreme : PÎRCĂLAB, NUNWEILLER VI (Dinamo București), PANTEA, SORIN AVRAM (Steaua), LUCESCU, CIORNOAVĂ (Știința București), MOLDOVEANU (Petrolul), KALLO (Farul), GYORFI (St. roșu).

Înaintași centrali : DRIDEA, BADEA (Petrolul), STOICESCU, CUPERMAN (C.S.M.S.), DUMITRIU (Rapid), VOINEA, SOO (Steaua), IANCU (Farul), NAGHI (Dinamo Pitești), FRĂȚILĂ (Dinamo București), LIBARDI (Jiul), GORAN (St. roșu).

La începutul lunii septembrie, probabil în ziua de 7, un lot alcătuit din cei de mai sus va susține un joc de pregătire în compania unei formații din R.F.G., Herta.

LA 22 MARTIE 1967 LA PARIS FRANȚA — ROMÂNIA

Federația franceză și-a alcătuit calendarul internațional pentru sezonul 1966—67. Deocamdată, programul este alcătuit din șase partide, printre care și aceea cu reprezentativa României, fixat la 22 martie 1967 la Paris.

În rest, calendarul mai cuprinde următoarele jocuri :

Ungaria — Franța, la Budapesta, la 28 septembrie.

Franța — Polonia, la Paris, la 22 octombrie, în cadrul campionatului Europei).

Belgia — Franța, la Bruxelles, la 11 noiembrie, (campionatul Europei).

Luxemburg — Franța, la Luxemburg, la 27 noiembrie (campionatul Europei).

Franța — U.R.S.S., la Paris, la 3 iunie 1967

ANTRENORI ȘI ARBITRI ROMÂNI LA CURSURILE U.E.F.A. ȘI F.I.F.A.

In cursul acestui sezon U.E.F.A. va organiza un curs internațional pentru antrenori, în localitatea Zeist din Olanda. Inscrierile la acest curs se primesc pînă la 4 septembrie. La curs urmează să participe și doi antrenori români.

★

Intre 18 și 24 septembrie, la Mariazell (Austria) va avea loc un curs de arbitri, organizat de F.I.F.A. Vor lua parte „cavaleri ai fluierului" din Danemarca, R. D. Germană, R. F. Germană, Olanda, Iugoslavia, Luxemburg, Austria, Polonia, ROMÂNIA, Elveția, Cehoslovacia, Ungaria.

FOȘTI INTERNAȚIONALI DEBUTEAZĂ CA ARBITRI

Obișnuiții stadioanelor noastre vor avea toamna aceasta o plăcută surpriză : vor revedea pe terenuri pe Dinulescu, Tătaru, Horațiu Moldovan, Caricaș nume cunoscute din fotbalul nostru. Dar îi vom urmări activînd nu ca fotbaliști, pentru că ei au abandonat cam de mult rolul de jucători, ci ca... arbitri. Cei enumerați mai sus, plus Gălbăjos și Busch (Cluj), Calomfir, Raica, Iofciu (București) și alții au absolvit de curînd un curs de arbitri organizat cu foști fotbaliști și au obținut calificarea de arbitri.

MICII FOTBALIȘTI DIN TEREZIAN

O amintire plăcută: echipa antrenată de profesorul Todoran, după ce a cîștigat campionatul orășenesc de copii.

17 elevi care au alcătuit prima promoție, în anii 1964, 1965 și 1966 numărul a crescut la 80. Cartierul Terezian a devenit astfel un adevărat centru de învățare a fotbalului pentru copii. Dintre juniorii cu reale perspective, capabili de a fi promovați în echipa de categorie B, C.S.M. Sibiu, notăm pe Vasile Greavu, Mihai Virgil, Viorel Magheru, Martin Schwartz, Dumitru Nistor, Nicolaie Leoncearici, Mircea Militaru *și* Dorin Bucureasa.

Peisaj estival în Parcul de sub Arini din Sibiu. Aer, soare, gazon și... 30 de copii gata să pornească într-o vijelioasă dispută pentru balon. Deocamdată, însă, ei s-au strîns în jurul profesorului de educație fizică Traian Todoran.

— Tovarășe profesor vă rog să mă înscrieți și pe mine.

— Bine, bine, dar mai întîi să-mi spui cum stai cu notele. Știi că nu primim în echipă decît elevi cu note bune la învățătură.

— Păi, am carnetul la mine. Uitați-vă!, se protăpi puștiul plin de mîndrie.

— Ei, dacă-i așa... spune-mi cîți ani ai?

— Unsprezece ani, tovarășe profesor.

— Cum te cheamă?

— Ioan Soaită și sînt elev la școala generală de 8 ani nr. 12.

Dialogul l-am surprins întîmplător într-una din aceste zile însorite ale vacanței. De cinci ani încoace, în fiecare vară, tînărul profesor de educație fizică cu specialitatea fotbal, Traian Todoran, cheamă în parcul din cartierul său „Terezian" toți copiii din împrejurimi, iubitori ai jocului cu balonul rotund. Și nu s-a plîns niciodată de lipsă de asemenea amatori. Cartierul are doar o anumită tradiție la care, evident, micii lui locuitori nu vor să renunțe: aici au dat primele lovituri în minge jucători ca Oană, Apolzan, Drăgan, Greavu, Moldovan, Văcaru *și alții.*

Pînă în prezent, prin sita selecționării au fost cernuți nu mai puțin de 80 de copii. Au trecut cinci ani de la prima întîlnire a copiilor cu profesorul Todoran și iată că cea dintîi promoție a cartierului Terezian, ce reunește străzile Țiglarilor, Cîmpului, Lacului Binder și Gara Mică, au ocupat în ediția 1965—1966 a campionatului regional de fotbal locul secund.

Acum, profesorul Traian Todoran activează pe lîngă școala sportivă de la care primește un sprijin substanțial, materializat în echipament, mingi și terenuri de sport corespunzătoare. De la cei 17 elevi care au alcătuit prima promoție, în anii 1964, 1965 și 1966 numărul a crescut la 80. Cartierul Terezian a devenit astfel un adevărat centru de învățare a fotbalului pentru copii. Dintre juniorii cu reale perspective, capabili de a fi promovați în echipa de categorie B, C.S.M. Sibiu, notăm pe Vasile Greavu, Mihai Virgil, Viorel Magheru, Martin Schwartz, Dumitru Nistor, Nicolaie Leoncearici, Mircea Militaru *și* Dorin Bucureasa.

Stînd de vorbă cu profesorul Todoran, acesta ne-a spus:

„Avem condiții foarte bune de antrenamente și jocuri, echipament corespunzător, și în general trebuie să spun că ne bucurăm de un sprijin prețios atît din partea conducerii școlii cît și din partea părinților. In acest fel îmi explic faptul că am reușit să obținem rezultatele de pînă acum. Dintre ele menționez: echipa de juniori (prima promoție), care, nemaiputînd lua parte la campionatul regional, a participat în campionatul orășenesc de seniori unde a ocupat locul IV; cu cele două echipe de pitici (13—14 ani și 12—13 ani) am ocupat primele două locuri în campionatul de copii al orașului Sibiu. Dintre acești mici fotbaliști aș remarca pentru sîrguința și buna lor pregătire pe *Gheorghe Turlea, Vasile Soaită. Viorel I. Hintea, Roman Dop, Daniel Irimescu, Gheorghe Ioniță, frații Doru și Dan Munteanu, Mihai Nițescu* (fiul arbitrului Cornel Nițescu) *și alții.*

In încheierea discuției noastre profesorul Todoran și-a exprimat o dorință mai veche: echipa de juniori a S.S.E. Sibiu să fie primită în campionatul republican.

ILIE IONESCU
corespondent

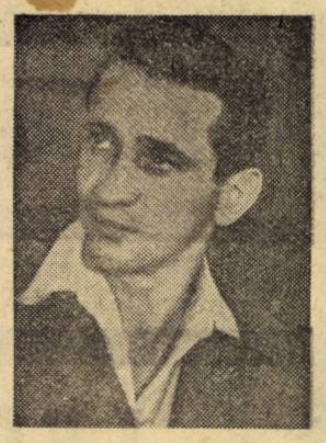

FLORICEL CAIDAS
antrenorul nostru

L-am întîlnit la stadion unde conducea un antrenament al juniorilor de la Petrolul Moinești. Îl privesc atent și în minte îmi apare imaginea întipărită cu ani în urmă tot pe terenul de fotbal: un tînăr slăbuț, de statură potrivită, atacînd cu vigoare poarta adversă prin șuturi puternice și precise. Pe toți cei care l-au urmărit în întîlnirile de fotbal i-au impresionat fantezia, viteza de execuție și forța loviturilor la poartă executate de acest tînăr.

★

I-a plăcut fotbalul de la vîrstă fragedă. La 16 ani a fost legitimat la o echipă de seniori, iar după trei ani a promovat în campionatul categoriei C, la Minerul Comănești. Aceasta se întîmpla prin anul 1948. La scurt timp revine la Petrolul Moinești unde joacă pînă în anul 1965. Activitatea sa de fotbalist numără aproximativ 20 de ani și merită a fi subliniat faptul că în tot acest răstimp Floricel Caidas nu a fost niciodată sancționat.

...Dar timpul a trecut. Locul său în echipă a fost luat de un alt tînăr. De stadionul drag, de sportul care i-a dăruit cu generozitate numeroase satisfacții, nu s-a despărțit însă. De trei ori pe săptămînă Floricel Caidas, acum instructor sportiv, își dă întîlnire pe stadion cu zeci de copii cărora, la rîndul său, le îndrumă primii pași în jocul cu balonul rotund. Din mijlocul acestora el a reușit să evidențieze cîteva talente autentice, printre care copiii Ion Călin, Volner, Mitrofan, Micu, — selecționat în formația de juniori a regiunii Bacău — și alții.

Succesele obținute de echipa de juniori Petrolul Moinești cît și acelea dobîndite de tînăra echipă Tractorul din aceeași localitate, participantă la campionatul raional, sînt definitorii pentru pasiunea cu care le pregătește tînărul instructor sportiv.

Floricel Caidas insuflă elevilor săi aceeași pasiune pentru practicarea multilaterală a sportului, aceeași puternică dorință de a obține rezultate de valoare în întreceri, care l-au caracterizat și pe el.

Cu multă emoție asistă la evoluția echipelor sale de pitici și juniori în întîlnirile pe care le susțin. Mai ales în asemenea clipe prezența sa în mijlocul tinerilor fotbaliști pregătiți de el este cît se poate de necesară. Îndrumările sale au dovedit de multe ori pricepere, competență și din acest motiv ele sînt urmate întotdeauna cu încredere. Pe drept cuvînt tinerii sportivi din orașul Moinești îi spun lui Floricel Caidas „instructorul nostru".

C. PANAITE
corespondent

POȘTA REDACȚIEI

PETRU SOCOLESCU — Reșița: Propunerea dv. de a acorda un spațiu mai mare descrierii jocului echipelor din țările de mare tradiție fotbalistică: Anglia, Italia, Brazilia, Uruguay, Argentina, Spania, Suedia, U.R.S.S., Franța etc., stă în centrul preocupărilor noastre.

De asemenea, avem în obiectiv și problema prezentării marilor jucători de pe glob: Pelé, Eusebio, Amarildo, Garrincha, Di Stefano, Gento, la care vom adăuga, bineînțeles și lista „revelațiilor" campionatului mondial din Anglia: Bobby Charlton, Ball, Beckenbauer, Overath, Bobby Moore etc.

DUMITRU IORGA — Giurgiu: Vom continua „portretele" marilor jucători români, pe care îi aveți „la inimă", reînviind și figuri din trecutul fotbalului nostru, care, după cum bine spuneți, „au dus o luptă eroică pentru propagarea jocului cu balonul rotund".

IANCU LEIBOVICI și MARIN DAN — București: Numai după două „duminici" e greu să ghicim pe ocupantele primelor locuri și pe „codașele" eventuale ale turului. In cele 11 etape ce ne-au rămas pînă la sfîrșitul primei manșe a campionatului, se pot întîmpla încă multe surprize.

PETRU CHIRTEȘ — Reghin. Am primit o altă cronică asupra aceleiași întreceri care prezenta avantajul de-a fi însoțită și de fotografia echipei cîștigătoare...

VASILE CHELARU — G.A.S. Săcele-Cogealac. Regretăm, dar noi nu sîntem răspunzători de distribuirea revistei și nici de faptul că factorul poștal v-a întrerupt continuitatea colecției. Nu posedăm numere vechi care v-ar putea acoperi golul.

DE PE CUPRINSUL ȚĂRII

„BĂTRÎNII" PE GAZON

In orașul Pitești au avut loc două întîlniri amicale de fotbal între selecționata antrenorilor taberei naționale de juniori organizată aici de F.R.F. și o echipă de „bătrîni" din localitate.

Numele anunțate în afișul meciului au atras la stadion un număr foarte mare de spectatori care au rămas încîntați de frumusețea fazelor oferite. Ei au aplaudat îndelung fentele maestrului emerit al sportului TITUS OZON, „cursele" maestrului sportului N. TATARU, ca și pe ceilalți jucători: MERCEA, VICTOR DUMITRESCU — maeștri ai sportului, COJEREANU, STANCULESCU, GORGORIN, MEZAROS — de la oaspeți, precum și pe cei din echipa gazdă de la care s-au remarcat: fostul internațional OLARU, frații DIMA, NAE PUNGA, MANDA și VALERIU NICOLESCU.

Scorul cu care s-au încheiat cele două partide: 1—1 și 4—1 în favoarea „antrenorilor" interesează mai puțin; demn de remarcat este faptul că aceste întîlniri amicale au constituit o frumoasă propagandă făcută fotbalului.

O inițiativă demnă de evidențiat este aceea că în deschiderea meciurilor de „bătrîni" au jucat două selecționate ale centrului de inițiere pentru copii, organizat pe lîngă Consiliul raional UCFS Curtea de Arges.

prof. EMANOIL STERESCU
corespondent

CUPA ORAȘULUI REGHIN

In organizarea asociației sportive PROGRESUL Reghin s-a desfășurat o interesantă competiție, dotată cu „CUPA ORAȘULUI REGHIN", prilejuită de cea de a 15-a aniversare a acestei asociații.

Au participat echipe fruntașe din cele patru serii ale campionatului categoriei „C": Tractorul Brașov, Petrolul Moinești, Minerul Deva și echipa gazdă.

Jucînd după sistemul „eliminatoriu", în lupta finală au rămas: Progresul Reghin și Tractorul Brașov.

Cîștigarea trofeului a fost cunoscută după prelungiri și în urma executării a cîte 5 lovituri de la 11 m. Jucătorii de la Progresul au ratat o lovitură, iar cei de la Tractorul două.

LIVIU MAIOR
corespondent

In regiunea Maramureș

START IN „CUPA ROMÂNIEI"

Toate echipele de seniori și juniori, de categorie oraș, raion regiune, C și B din regiunea Maramureș s-au înscris în ediția 1966—1967, a competiției, de mare amploare, dotată cu „Cupa României". Pînă în prezent au luat startul echipele de seniori și juniori din categoriile inferioare, care și-au disputat aprig șansele. Patru din cele opt jocuri disputate au decis echipa cîștigătoare numai după prelungiri.

Minerul Săsar Baia Mare—Chimistul Baia Mare 0:1 (0:0), Voința Sighetul Marmației — Bradul Vișeul de sus 0:1 (0:0), Spicul Adrud—Rapid Satu Mare 4:4 (3:1, 3:3), Flacăra Sighetul Marmației—Lumina Cîmpulung pe Tisa 4:1 (1:1, 1:1), Victoria Păulești—Unio Satu Mare 3:8 (0:1, 2:2), Drum Nou Vad—Forestiera Sighetul Marmației 1:5 (0:2), Solidaritatea Satu Mare—Someșul Satu Mare 3:0 (2:0), Spartac Satu Mare—Someșul juniori Satu Mare 3:1 (0:1).

VASILE SĂSĂRANU-coresp.

In fotografia alăturată vă prezentăm echipa „Progresul" cîștigătoarea Cupei.

ANCHETĂ

LA CE VÎRSTĂ, CUM ŞI CINE ÎNVAŢĂ COPIII TEHNICA INDIVIDUALĂ ?

Acţiunea de ridicare a valorii fotbalului nostru a fost întărită în ultimul timp de către Federaţia română de fotbal printr-o preocupare lărgită, organizată şi controlată pentru pregătirea viitoarelor generaţii de fotbalişti. În această direcţie centrele de copii şi juniori sînt prime realizări importante pe drumul pregătirii unor tineri fotbalişti care la expirarea vîrstei junioratului să cunoască tainele tehnicii, să posede o tehnică individuală fără cusur, aptă pentru însuşirea măiestriei.

Este cunoscut faptul că internaţionalii români valoroşi au început să practice fotbalul de la vîrstă timpurie, ca Petschowski, Ozon, Constantin, sau mai recent, Dumitriu, ca să dăm numai cîteva exemple. Aceştia, la vîrsta de 10 ani erau capabili de jonglerii cu mingea şi, de aceea, mai tîrziu s-au dezvoltat cu uşurinţă, numele lor fiind mereu pe buzele iubitorilor de fotbal.

Recentul campionat mondial a arătat de asemenea că aproape fără excepţie fotbaliştii din cele 16 ţări participante la turneul final au demonstrat o tehnică modernă de un înalt nivel, fină şi de o mare precizie, păstrată în ciuda vitezei, ciocnirilor inevitabile şi poziţiilor dezechilibrate. Mulţi din aceştia au declarat ziariştilor că au început fotbalul din copilărie.

Fără îndoială că acesta este drumul de succes, pe el sînt numeroase dificultăţi care trebuie învinse, căci numai centrele de copii nu pot rezolva singure problema atragerii copiilor la învăţarea fotbalului. **Organizarea timpului liber al copiilor, terenurile de joc, concursul şcolii şi al părinţilor, găsirea mijloacelor cele mai nimerite pentru pregătirea lor, cum şi cine să-i pregătească în mod corespunzător de la bun început, iată numai cîteva aspecte ale noii noastre anchete.**

Aşteptăm răspunsurile tuturor acelora care sînt interesaţi în această acţiune de cea mai mare însemnătate pentru formarea unor valori ridicate în fotbal. În afara specialiştilor, despre al căror aport la anchetă sîntem convinşi, **aşteptăm şi răspunsurile părinţilor, profesorilor şi conducerilor şcolilor care au început să sprijine din ce în ce mai mult practicarea fotbalului de către elevi.**

La 12 ani, un bagaj personal de cunoştinţe — declară Ozon

Însuşirea multilaterală a elementelor tehnice care să situeze un jucător de fotbal printre virtuoşi se capătă cu multă greutate şi în timp. De aceea, cred că nu se poate vorbi despre un moment şi un factor anume, care să fi determinat atingerea treptei de sus a măiestriei sportive, ci mai de grabă de o suită de momente, posibilităţi, situaţii, factori, care găsindu-se la îndemîna fotbalistului, îl ajută pe acesta să-şi desăvîrşească talentul.

Nu am făcut excepţie de la acest fenomen. De multe ori m-am întrebat şi eu care au fost elementele ce au influenţat în măsură hotărîtoare pregătirea mea fotbalistică şi am ajuns la această concluzie: VIZIONAREA PERMANENTĂ A PARTIDELOR DE DIVIZIE ŞI JOCUL LA DOUĂ PORŢI, AMBELE FĂCUTE DE LA CEA MAI FRAGEDĂ VÎRSTĂ.

Mai întîi, despre primul element.

Acum vreo 30 şi ceva de ani, pe cînd eram doar o sfîrleză de copil, nu lipseam de la jocurile fotbaliştilor mari din cartierul meu — Obor. Îi urmam pretutindeni. Pe ploaie, vînt, ninsoare, eram prezent întotdeauna într-un colţ al terenului, însetat de frumuseţea jocului, fascinat de jucători, de mişcările lor specifice, de aplauzele publicului, de tremurul plasei în momentul golului şi în general de întreaga ambianţă, mereu altă, a fiecărui meci.

Eram numai ochi la tot ceea ce făceau jucătorii, pentru ca apoi să-i pot imita în „miuţele" noastre. Vizionarea neîntreruptă a meciurilor de divizie, şi asta cu preţul cîtorva nuiele luate pe spinare în cazul în care nu mă lua cu el vreun „nenea", mi-a deschis un asemenea apetit pentru fotbal, mi-a încadrat de fiecare dată jocul centrului înaintaş într-o lumină atît de strălucitoare, încît absolut nimic nu m-ar fi putut întoarce din drum.

În perioada aceasta de contact vizual neîntrerupt cu jocul de fotbal, s-a născut şi consolidat în mine hotărîrea nestrămutată de a deveni un fotbalist bun. În perioada aceea s-a format şi s-a împlinit marea mea dragoste pentru acest joc, simţămînt ce nu avea să mă părăsească vreodată, transmiţîndu-mi mereu forţă şi putere de muncă în pregătire.

Concluzia: SĂ LĂSĂM COPIII SĂ VIZIONEZE MECIURILE DE CATEGORII SUPERIOARE! Nu toţi, probabil, se vor simţi atraşi de fotbal. Dar cei ce i se vor dedica, fiţi siguri, vor avea ce învăţa.

Despre al doilea element.

Nu e străin de primul. Tot ce observam şi reţineam din meciurile de divizie văzute, încercam apoi să aplic pe micile noastre imperii de ciulini şi gropi.

A fost perioada, în care exerciţiul făcut cu continuitate şi în condiţii de loc avantajoase, mi-au creat o serie de mişcări reflexe în mînuirea mingii, în alergare, tras la poartă etc., toate însumînd — bune şi rele — **bagajul personal cu care am pornit pe drumul afirmării ca fotbalist.** Un asemenea bagaj îl aveam la vîrsta de 11—12 ani. El a constituit un adevărat fundament în care s-au împlîntat noile cunoştinţe fotbalistice, s-au cizelat altele, astfel că munca antrenorilor şi evoluţia mea viitoare au fost mult uşurate. La 14 ani am fost legitimat în echipa de juniori, iar la 16 ani şi jumătate făceam parte din prima echipă a clubului „Unirea Tricolor". Cu alte cuvinte, la această vîrstă eram un jucător format. După aceea, pînă în ziua cînd am spus adio gazonului, **nu am făcut decît să-mi desăvîrşesc cunoştinţele fotbalistice, să le menţin în pas cu evoluţia generală a acestui joc,** activitate care însă, am impresia, depăşeşte cadrul prezentei anchete.

Cît mai multe mingi şi jaloane!

Antrenorul I. Costea, fostul internaţional al echipei Rapid, se dedică de mai bine de 13 ani şi în prezent pregătirii copiilor. Mulţi, foarte mulţi i-au trecut prin mînă, unii dintre ei ajungînd în primul campionat al ţării. Coe Dan, Dumitriu, Grăjdeanu, Dinu, Pavlovici sînt doar cîţiva care au învăţat a—b—c-ul fotbalului sub supravegherea antrenorului Costea. Competenţa discuţiei fiind asigurată i-am dat cuvîntul:

— Noul subiect de investigaţie al revistei îl consider deosebit de actual. Mai ales acum după ultima ediţie a Campionatului mondial de fotbal care a arătat cu prisosinţă că **fără o tehnică individuală ireproşabilă nu se poate atinge un nivel mondial în fotbal.** Trebuie să arătăm deschis că nu întîmplător avem azi jucători care dovedesc mari carenţe atunci cînd sînt puşi în situaţia de a rezolva cu mijloace tehnice anumite elemente de joc. De aceea opinez că **prima cărămidă la fundamentul tehnicii individuale a copiilor să fie aşezată încă de la vîrsta de zece ani.** Atunci se pot corecta uşor deprinderile greşite cu care ei vin la centru, pot fi modelate şi canalizate însuşirile lor native. Aici, un factor determinant, desigur, are pregătirea profesională a antrenorului, puterea lui de a transmite fără greşală cele ce urmează a fi învăţate.

— Cum ar trebui să se facă această pregătire?

— Experienţa demonstrează că lucrul individual cu balonul prezintă o mare însemnătate. La noi, la centru, fiecare copil îşi are mingea sa cu care execută exerciţiile cerute de antrenori. În timpul pregătirii se folosesc şi diverse aparate şi jaloane pentru conducerea balonului şi precizia trasului la poartă. Lecţiile sînt în aşa fel alcătuite încît pe nesimţite copiii fac în acelaşi timp şi pregătirea fizică. Şi pentru ca şedinţele de instruire să nu devină plictisitoare se organizează jocuri pe durate reduse, în care accentul este pus tot pe tehnica individuală: pasarea balonului din viteză, trasul la poartă prin folosirea ristului interior şi exterior cu ambele picioare, lovirea balonului cu capul prin plonjon şi altele. În încheiere aş vrea să atrag atenţia asupra răbdării, perseverenţei şi tactului, necesare în pregătirea copiilor.

Ion Voinescu, Vasile Zavoda şi Victor Dumitrescu, profesori sîrguincioşi

La baza sportivă a Clubului Steaua, zarvă multă. Pe cele trei terenuri zeci de copii în tricouri multicolore aleargă după minge. Într-un asemenea decor l-am găsit pe Romeo Catană, şeful centrului, căruia i-am adresat următoarele întrebări:

— *Care este vîrsta cea mai propice la care copiii îşi pot însuşi cel mai bine procedeele tehnice ale sportului cu balonul rotund?*

— Vîrsta cea mai indicată la care aceştia pot începe pregătirea organizată este între 10 şi 12 ani, cu condiţia ca ei să fi acumulat anterior un minim de cunoştinţe. Pe acest criteriu s-a făcut, de altfel, şi selecţionarea celor 60 de copii care lucrează în cadrul centrului nostru. Mai mult, la această vîrstă copiii au nevoie de cît mai multe jocuri pe teren redus, dîndu-li-se astfel posibilitatea de a se întîlni cît mai des cu mingea în scopul justei lor orientări în teren şi asimilării unui bagaj cît mai mare de cunoştinţe tehnice. Toate antrenamentele le afectăm jocurilor, mai puţin unul care este exclusiv de învăţare a tehnicii.

— *Ce calităţi trebuie să îndeplinească un antrenor de copii?*

— În primul rînd să ştie meserie, să dovedească că este un bun cunoscător şi executant al tuturor procedeelor tehnice. Nu întîmplător ,la noi, jucători cu mare experienţă au fost îndrumaţi să se ocupe de iniţierea copiilor. Astfel, Al. Apolzan se ocupă de grupa copiilor între 10—11 ani; Victor Dumitrescu de grupa celor de 12—13 ani, iar I. Voinescu şi V. Zavoda de grupa celor de la 14 ani în sus. De reţinut că această calitate nu trebuie despărţită de o a doua, care este esenţială şi anume: aceea de pedagog. Dacă am putea spune antrenorul trebuie să fie ca un al doilea părinte al micuţilor jucători. El are datoria să se intereseze îndeaproape şi de celelalte activităţi ale elevului său, de situaţia şcolară, familiară şi de felul cum îşi petrece timpul liber, într-un cuvînt să ştie să-şi apropie copiii, să le inspire încredere, să se facă respectat.

Iată de ce absolvenţii junioratului nu au o tehnică perfecţionată

Fost jucător la echipa Gloria Bucureşti, care-şi avea „fief"-ul în Calea Plevnei şi care a dat numeroşi jucători fotbalului (Mişu Flamaropol, Eugen Iordache, Gică Popescu etc.), Ion Bălănescu a devenit cu anii un antrenor specializat în lucrul cu copiii şi juniorii. Poate amintirile propriei copilării l-au apropiat mai mult de tinerele vlăstare care au îndrăgit fotbalul şi l-au îndemnat să se dedice acestei activităţi. Cert este că are în acest domeniu o practică îndelungată şi o experienţă bogată, care-i permit să trateze cu uşurinţă şi competenţă, orice problemă sau aspect al activităţii tinerilor fotbalişti. De altfel, în calitatea sa de antrenor federal, Ion Bălănescu se ocupă tocmai de acest important sector. Se înţelege că în asemenea condiţiuni, discuţia pe tema noastră nu l-a pus deloc în încurcătură. Dimpotrivă. Răspunsul solicitat a fost cît se poate de precis şi clar la întrebarea: DE CE LA TERMINAREA JUNIORATULUI TINERII JUCĂTORI NU AU O TEHNICĂ INDIVIDUALĂ PERFECŢIONATĂ?

„Este o problemă care ne preocupă de foarte mult timp — **ne-a spus antrenorul Bălănescu** — şi care continuă să-şi păstreze actualitatea. După părerea mea, cauzele sînt, pe scurt, următoarele:

1. **Foarte puţine secţii fruntaşe de fotbal acordă încredere şi importanţă acţiunii de formare a unor cadre tinere, pentru „uz propriu" ca să spun aşa.** Şi subliniez acest lucru pentru că este de mare importanţă. Fără un astfel de obiectiv, munca de pregătire a elementelor tinere (copii şi juniori) aproape că rămîne fără conţinut practic. Din acest punct de vedere nu pot cita, din păcate, prea multe exemple demne de urmat: U.T.A., Rapid Bucureşti şi Universitatea Cluj sînt după mine, singurele echipe care desfăşoară o activitate de formare a unor cadre proprii.

2. **Prea puţine secţii de fotbal sînt încadrate cu antrenori specializaţi în această muncă, care să se ocupe mult şi exclusiv de pregătirea şi formarea tinerilor jucători.** Pentru a preîntîmpina orice confuzie am să precizez că multe secţii au antrenori calificaţi, pentru echipele de copii şi juniori, dar aceşti antrenori nu se ocupă exclusiv de aceste formaţii, ci îşi împart timpul şi cu alte preocupări sau alte munci similare. Cu două sau maximum trei antrenamente pe săptămînă nu poate fi vorba de o instruire completă. Fără antrenamente zilnice nu se poate învăţa tehnica individuală la nivelul cerinţelor fotbalului de performanţă.

3. **Procesul de instruire a copiilor şi juniorilor nu este urmărit, îndrumat şi controlat, în majoritatea cazurilor, de către tehnicienii principali ai secţiilor.** Importanţa unei asemenea activităţi cred că nu mai e nevoie s-o subliniez.

4. **Secţiile de fotbal nu dispun de suficient echipament şi material sportiv,** necesar — fără discuţie — atunci cînd se lucrează cu mulţi copii şi juniori. În primul rînd nu au atîtea mingi cît e nevoie. Pe de altă parte, ar trebui mai multă preocupare pentru amenajarea de mici terenuri, acolo unde posibilităţile permit aşa ceva.

5. **Există mai mult o preocupare pentru rezultatele competiţiilor, deci obiective imediate, decît grijă pentru învăţarea şi perfecţionarea tehnicii.** Aceasta duce la scurtarea procesului de instruire şi ca o consecinţă, la promovarea unor tineri cu tehnică incomplet formată. Se pune prea mult accent pe pregătirea ECHIPEI pentru competiţie, şi prea puţin pe formarea de JUCĂTORI completi, în vederea promovării lor în primele loturi.

6. **În şcoli, nu se realizează o muncă satisfăcătoare din acest punct de vedere din lipsă de spaţiu, timp şi oameni calificaţi.** Dar, în condiţiile existente, fotbalul ar primi un ajutor deosebit dacă profesorii de educaţie fizică şi-ar îndrepta atenţia spre formarea deprinderilor motrice, pe care antrenorii de fotbal să grefeze calităţile tehnice".

Discuţia cu antrenorul Ion Bălănescu nu s-a limitat la cele de mai sus. Ea a abordat şi alte aspecte, la fel de importante. Dar asupra lor vom reveni cu alt prilej.

Pe stadionul din Giuleşti, viitorii fotbalişti, antrenaţi de profesorul Belizna, exersează lovitura cu capul. Foto: PETRE COZIA

ELASTICITATEA
în sistemul cu patru fundaşi

Prof. ANGELO NICULESCU
preşedintele
Colegiului central de antrenori

În prezent, sîntem martori la aplicarea unor sisteme şi metode de joc variate, atît în fotbalul mondial, cît şi în fotbalul nostru. În jocul echipei reprezentative şi al echipelor de club din ţara noastră, am avut prilejul să constat diferite aspecte importante: schimbările de ritm, apărarea om la om şi combinată, ţinerea mingii, ofsaidul artificial, precum şi diferite combinaţii tipice. Am văzut cum cei mai buni reprezentanţi ai fotbalului internaţional îşi etalează măiestria individuală printr-o gamă variată de procedee, improvizează pe teren, demonstrează capacitatea de a reorganiza planul de joc — colectiv şi individual — în decursul meciului.

Întîlnirile internaţionale ne-au permis să ne îmbogăţim cunoştinţele, să căpătăm mai multă experienţă, să alegem din marele număr de sisteme şi metode de joc, pe cele mai valoroase.

Bazaţi pe pregătirea fizică bună a fotbaliştilor noştri, am apreciat că desfăşurarea unui joc într-un ritm susţinut pe toată durata partidei ar fi un atu în lupta împotriva echipelor puternice, ai căror jucători sînt înarmaţi cu o tehnică înaltă, cu o concepţie tactică superioară şi cu o vastă experienţă competiţională. În jocurile amicale cu echipe străine, mai ales de club, s-au obţinut succese remarcabile, îndeosebi prin aplicarea acestui ritm susţinut, prin scoaterea adversarului din stilul său obişnuit, din planul său organizat, rezultatul, de regulă, ne-a fost favorabil.

Se observă, tot mai pregnant, că majoritatea echipelor au renunţat la stasuri tactice. Mă refer la aşezarea fixă a jucătorilor în cadrul sistemului de joc — oricare ar fi el — la îngrădirea jucătorilor pe posturi. Astăzi, în fotbalul modern, părăsirea zonelor de către jucători, crearea în mod conştient a unor zone libere, aparţin tacticii actuale şi sînt create pentru surprinderea adversarului, pentru infiltrarea unui apărător, care să finalizeze. Jocurile din cadrul C.M., manevrele lui Facchetti (Internazionale), Popa (Dinamo Bucureşti), Deleanu (C.S.M.S.) întăresc acest punct de vedere.

Monotonia şi şablonismul sufocă iniţiativa creatoare ca şi fantezia şi personalitatea jucătorilor. Din păcate se mai joacă strict după sistem, se acţionează rigid, căutîndu-se respectarea exagerată a sistemului în detrimentul continutului jocului de fotbal. Apariţia noului sistem de joc cu patru fundaşi a oferit un impuls căutărilor tactice şi experimentelor. Şi în jocul echipelor noastre au apărut variante ale acestui sistem în raport cu particularităţile jucătorilor. Acesta reprezintă un element de progres, pe care-l concretizează înseşi rezultatele bune obţinute pe plan internaţional.

Modificările aduse în repartizarea forţelor echipei pe teren sînt dictate de însuşi procesul dezvoltării fotbalului. Acum lupta se dă pentru fiecare porţiune de teren. Atacul porneşte în profunzime, începe de obicei de la linia de mijloc şi uneori chiar de la linia apărării imediate. Chiar din momentul naşterii atacului se opune o rezistenţă activă. Pentru surprinderea adversarilor, crearea superiorităţii numerice în atac trebuie însoţită de crearea unei zone libere, în care va pătrunde un alt jucător din linia a doua sau chiar a treia. Imprimarea unui ritm rapid de joc şi a unei circulaţii active şi variate a jucătorilor în zona de finalizare devin şi ele condiţii obligatorii.

Jucătorii trebuie să dobîndească o mare rezistenţă în regim de viteză, capacitate de manevrare a mingii din mişcare şi putere de orientare rapidă. Apar sarcinile duble pentru fiecare jucător, li se pretinde să joace la fel de bine în apărare şi atac.

Un rol foarte important îl au mijlocaşii. Ei sînt primii jucători care trebuie să asigure legătura dintre atac şi apărare. S-ar putea spune că în atac îţi impui tactica proprie pe cînd în apărare trebuie să te adaptezi tacticii alese de adversar.

O contribuţie substanţială la formarea şi creşterea elasticităţii unei echipe o are jocul colectiv care este trăsătura principală a fotbalului modern. Caracterul de colectivitate este asigurat prin sincronizarea acţiunilor individuale şi prin interdependenţa jucătorilor. Cu cît jocul colectiv este mai pregnant, cu atît mai mult creşte elasticitatea echipei şi, o dată cu ea, randamentul ei.

La baza creşterii elasticităţii unei formaţii, pe lîngă jocul colectiv, contribuie şi modificarea sarcinilor pe posturi şi compartimente, în sensul ruperii graniţelor ce limitau capacitatea de participare a jucătorului. Sarcinile clasice ale posturilor trebuie să se combine între ele, să se unească în mod raţional, încît jucătorul să acţioneze de cîte ori e nevoie mult în afara zonei postului său.

Apariţia sarcinilor duble la jucători contribuie la dezvoltarea mobilităţii acestora, la activizarea lor. Atacanţii devin apărători, iar apărătorii atacanţi. Şi unii şi alţii joacă temporar orice rol. În asemenea situaţie, jucătorii participă mai intens la faze, nu-şi termină activitatea în zona proprie, toate acestea fiind contribuţii esenţiale la dezvoltarea jocului elastic.

Zonele se măresc considerabil, se confundă şi se suprapun, datorită iniţiativei creatoare care se naşte într-o anumită zonă, dar se dezvoltă pe întreg terenul de joc. Şi în loc să avem un singur jucător „rătăcitor" — vechea denumire a jucătorului cu zonă mare de acţiune — actualmente avem şase sau chiar opt jucători care acţionează pe zone mărite.

Circulaţia jucătorilor în teren, cu sau fără minge, concomitent cu organizarea jocului constructiv, ofensiv, e de mare importanţă pentru mărirea elasticităţii creatoare. Jucătorii, mai ales cei din compartimentele de atac şi de mijloc, îşi părăsesc zonele proprii, schimbă între ei locurile în scopul obţinerii de avantaje tactice, pregătind cu mai mult succes dezorganizarea apărării adverse. Manevra aceasta cere din partea jucătorilor o activitate sporită, o permanentă mişcare, mai ales fără minge. Pentru aceasta este nevoie de o pregătire specială, cu accent pe dezvoltarea rezistenţei în regim de viteză, ruperi de ritm şi o tehnică de mare simplitate.

Folosirea alternativă şi în mod raţional a paselor scurte, semilungi şi lungi, asigură cursivitatea jocului şi îmbunătăţirea elasticităţii echipei. Reuşita paselor în cadrul unui joc constituie un motiv în plus de mobilizare, un imbold în ceea ce priveşte participarea activă, conştientă, în mod variat, atît la fazele de atac, cît şi la cele de apărare. Astăzi jucătorul după ce a efectuat o pasă, nu şi-a terminat misiunea ca în trecut. După efectuarea pasei de-abia s-a angajat în joc, deplasîndu-se pentru a reprimi balonul sau pentru a participa la circulaţia jucătorilor în teren, creînd astfel probleme de marcaj adversarilor.

Elasticitatea creatoare este strîns legată de pregătirea fizică generală şi specială, de executarea procedeelor tehnice în condiţii de joc, de orientarea tactică şi de pregătirea psihologică a jucătorilor noştri. Cînd afirmăm că o echipă are elasticitate, înseamnă că echipa respectivă are o pregătire completă care-i permite să se comporte ca atare.

Tehnica superioară, tactica bine gîndită, rod al imaginaţiei creatoare nu se pot impune decît pentru scurt timp, dacă nu sînt dublate de o pregătire multilaterală, de o mare rezistenţă în regim de viteză.

Chiar şi planul tactic cel mai promiţător este infim dacă jucătorilor le lipseşte pregătirea.

Sfaturi pentru voi, TINERI FOTBALIŞTI

Vacanţa a luat sfîrşit. În curînd va începe sezonul competiţional şi pentru voi şi, o dată cu acesta, jocurile de campionat, în care veţi avea posibilitatea să puneţi în practică tot ce aţi învăţat şi exersat în timpul verii. Dacă toate aceste calităţi individuale le veţi pune în serviciul echipei, atunci forţa colectivă va creşte. Reuşita unei echipe constă în jocul de ansamblu, aşa cum a înţeles să-l alcătuiască Voinescu, Zavoda II, Apolzan, Victor Dumitrescu, Onisie, Bone şi alţii.

Pentru a putea obţine rezultate de valoare este important să reţineţi că echipa trebuie să fie omogenă, să fie organizată şi să aibă o idee după care joacă. Fără o concepţie colectivă-constructivă, o echipă nu poate obţine decît rezultate întîmplătoare.

ECHIPA şi principiile sale

La început de sezon, este necesar să cunoaşteţi mai bine principiile de bază ale jocului colectiv-constructiv, caracteristic fotbalului românesc.

O echipă este un tot, în sensul că toate liniile sale sînt legate între ele. Atacul ajută apărarea, iar aceasta participă la acţiunile de atac. Atacanţii şi apărătorii trebuie, deci, să se susţină, pentru acelaşi scop comun, obţinerea victoriei.

Să luăm, de exemplu, o fază, în care o echipă este în poziţie de apărare, aproape de poarta sa. În momentul cînd un apărător a recuperat balonul, el caută să-l trimită spre marginea terenului unui coechipier liber, în jurul căruia se plasează imediat alţi parteneri. Prin pase scurte, rapide şi precise cu direcţii diferite, ei fac să circule mingea, în scopul dezorganizării apărării adverse.

Circulaţia rapidă a mingii o asigură concentrarea jucătorilor şi multitudinea paselor („un-doi"-uri, în triunghi, în adîncime, lateral sau înapoi, în funcţiune de plasamentul partenerilor sau adversarilor în teren).

În timpul acţiunilor, linia de apărare se deplasează spre centrul terenului pentru a păstra permanent aceeaşi distanţă de prorii atacanţi. Procedînd astfel, apărătorii nu lasă un spaţiu gol la mijlocul terenului şi, în plus, obligă pe atacanţii adverşi să se retragă în propriul lor teren.

Echipa trebuie să fie alcătuită bine gîndit, după posibilităţile fiecărui jucător. Un jucător are calităţile sale proprii, care se manifestă în cadrul echipei. Este deci, necesar ca fiecare să ocupe postul care i se potriveşte cel mai bine, ceea ce va asigura ansamblul echipei. Inainte însă de a vă specializa pe un post, e bine să le cunoaşteţi şi pe toate celelalte, să ştiţi să acţionaţi dacă jocul vă aduce pe un alt post.

Tineri fotbalişti! Se apropie ziua cînd antrenorul va alcătui echipa şi este bine ca, pînă atunci, să încercaţi la antrenamente nu tot ceea ce vă place şi este mai uşor, ci exerciţii mai grele, pentru că este în interesul vostru personal şi al echipei.

ŞTEFAN STĂNCULESCU
antrenor la Centrul Dinamo

Spicuiri din regulament

Art. 12 — Greşeli şi incorectitudini (parţial)

Un jucător care comite în mod intenţionat una din următoarele nouă greşeli:

a) loveşte cu piciorul sau încearcă să lovească cu piciorul pe un adversar;

b) pune piedică unui adversar, cu alte cuvinte îl face să cadă sau încearcă să-l provoace căderea, fie folosind piciorul, fie aplecîndu-se în faţa sau în spatele lui;

c) sare asupra unui adversar;

d) atacă un adversar în mod violent sau periculos;

e) atacă pe la spate pe un adversar care nu face obstrucţie;

f) loveşte sau încearcă să lovească un adversar;

g) ţine un adversar cu mîna sau cu o parte oarecare a braţului;

h) împinge un adversar cu mîna sau cu o parte oarecare a braţului;

i) joacă mingea cu mîna, adică o poartă, o loveşte sau o aruncă cu mîna sau cu braţul (această dispoziţie nu se aplică în cazul portarului în propria sa suprafaţă de pedeapsă)

va fi penalizat cu o lovitură liberă directă acordată echipei adverse pe locul unde a fost comisă greşeala.

Dacă un jucător al echipei în apărare comite în mod intenţionat în suprafaţa de pedeapsă una din cele 9 greşeli arătate mai sus, el va fi pedepsit cu o lovitură de pedeapsă.

O lovitură de pedeapsă va putea fi acordată oricare va fi poziţia mingii în momentul în care a fost comisă greşeala în suprafaţa de pedeapsă, cu condiţia ca mingea să fie în joc.

SFATUL MEDICULUI

de Dr. DUMIRU TOMESCU

ACCIDENTELE POT FI PREVENITE

Un principiu modern proclamă prioritatea prevenţiei în medicină. Este mai uşor să previi o boală, un traumatism, decît să vindeci şi în acelaşi timp vindecarea nu reprezintă egalul preîmbolnăvirii sub aspectul recuperării totale anatomice a organismului.

Să vedem mai întîi care sînt diferitele modalităţi de producere a traumatismelor, modalităţi care trebuie cunoscute şi combătute pentru a asigura prevenirea accidentelor.

Le putem împărţi în trei categorii, în raport cu poziţia jucătorului în momentul producerii traumatismului:

1. cînd jucătorul se deplasează în viteză;
2. cînd se găseşte în momentul executării săriturii;
3. cînd este în poziţie statică, de aşteptare.

1. Accidentele în timpul deplasării în viteză survin în special la jucătorii din înaintare, care — în sistemul actual de joc — sînt obligaţi să străpungă apărarea adversă în viteza cea mai mare. Marcajul strict — „om la om" — obligă pe jucător să execute o serie de mişcări înşelătoare în viteză (fente-flexie şi extensie, mişcări ondulatorii). Fentele pretînd folosirea unor mişcări şi contracţii la nivelul articulaţiilor genunchilor şi gleznelor.

În cazul jucătorilor puţin pregătiţi pentru aceste execuţii se produce o dezechilibrare a corpului şi în plus prin contactul permanent cu adversarul, se ajunge la apariţia rupturilor de muşchi, ligamente, tendoane şi meniscuri.

Pentru preîntîmpinarea acestora se cere o însuşire perfectă a tehnicii individuale, atît de pe loc cît mai ales din mişcare. Jucarea balonului direct din viteză evită contactul cu adversarul, evitîndu-se astfel o sursă de accidente.

2. **Accidentele în timpul săriturilor** se produc datorită luptei corp la corp în special la jocul cu capul. Mişcările instantanee inverse (un jucător sare cu trunchiul în flexie, iar celălalt cu trunchiul în extensie) duc la comoţii cerebrale, plăgi la extremitatea cefalică. De asemenea, folosirea dezordonată şi neregulamentară — a extremităţilor (membrul superior-cot-mînă) provoacă lovituri la plex, plăgi în regiunile globului ocular, fisuri de coaste, etc.

Toate acestea pot fi prevenite printr-o pregătire atletică multilaterală, dublată de o bună tehnică a jocului cu capul.

3). **Accidentele survenite din poziţie statică** sînt cauzate de intervenţia bruscă, neregulamentară a adversarului asupra unui jucător care se pregăteşte să joace mingea (de exemplu: „tălpi" la loviturile la poartă, atacarea bruscă a jucătorului care urmează să intre în posesia mingii etc.

În aceste cazuri, prevenirea depinde de doi factori şi anume:

— Jucătorul care execută aceste atacuri denotă o pregătire insuficientă, inferioară adversarului direct, din punct de vedere fizic, tehnic, tactic şi moral-volitiv. În această situaţie el caută să-şi suplinească lipsurile printr-un joc dur, de intimidare, care de cele mai multe ori se soldează cu accidente grave.

Nimeni nu cere să se renunţe la nuanţa de joc „bărbătesc", dar de aici pînă la punctul unde se primejduieşte integritatea corporală este o distanţă pe care nici un jucător nu are dreptul să o străbată.

Toate aceste enumerări şi „reţete" nu-şi pot atinge însă scopul dacă sportivii nu ţin cont că jocul de fotbal este o întîlnire loială şi ca atare trebuie disputat în cel mai perfect spirit de sportivitate.

ECHIPELE DIN CATEGORIA A DUPĂ 180 DE MINUTE DE JOC

- **Formațiile-oaspete au cucerit duminică 8 din 12 puncte**
- **Progresul și Farul performerele etapei**
- **Duminică — primul cuplaj inter-bucureștean: Progresul — Rapid și Steaua — Dinamo**

Această a doua etapă a categoriei A, **dominată de o manieră categorică** (în raport cu ultimele ediții ale campionatului) **de formațiile care au jucat în deplasare** (cîștigătoare a 8 din cele 12 puncte puse în joc și autoare a 9 din cele 14 goluri înscrise) nu s-a deosebit prea mult de aceea care a inaugurat sezonul de toamnă. Cele șase întîlniri disputate duminică (a șaptea, Steaua — Politehnica, a fost amînată pentru miercuri 31 august) au păstrat aceeași amprentă a obișnuitului început de sezon.

Este adevărat, campionatul se află abia la început și — cunoscînd, mai ales, practica devenită tradițională la echipele noastre, care au nevoie de o „încălzire" de... cîteva etape pentru a intra în formă — nu se pot trage concluzii definitive după două etape.

Am reținut, e drept, străduințele unor echipe de a-și îmbunătăți jocul față de comportarea din prima etapă. Unele au reușit într-o oarecare măsură, cum este cazul Științei Craiova care — în ciuda scorului strîns realizat — a dominat partida cu Jiul. Dinamo Pitești a marcat un început de reviriment în compania lui Dinamo București, dar a avut în final o cădere gravă. Sau U.T.A., care la București a arătat unele progrese în ce privește pregătirea fizică și organizarea jocului față de prima sa evoluție, la Arad. De asemenea, subliniem, de data aceasta în mod special, comportarea și rezultatele Progresului și Farului, două formații fără veleitățile fruntașelor.

Exceptînd pe Dinamo București, alte echipe au reușit mai puțin și chiar de loc. Și e vorba de formații — în majoritate — cu justificate pretenții. Oscilante s-au dovedit C.S.M.S. Iași, Rapid și Jiul, iar Petrolul, Steagul roșu și Universitatea, continuă să dea un randament nesatisfăcător.

Dar să așteptăm și etapa (și chiar etapele) următoare. Să sperăm că va fi mai pe măsura... promisiunilor. Pentru că s-au făcut destule promisiuni înaintea începerii campionatului...

1 RESPONSABILITATEA JUCĂTORILOR ȘI ANTRENORILOR...

Într-un fel oarecare, fiecare nou campionat debutează cu surprize. În ediția trecută a campionatului categoriei A, la București, în primele două etape au pierdut atît Steaua (1—2 cu U.T.A.) cît și Dinamo (2—3 cu Știința Timișoara). Acestea au fost desigur surprize de primă mărime care au contribuit ca timp îndelungat unele din cele mai cunoscute formații ale fotbalului nostru să nu mai joace rol preponderent în clasament, să nu mai participe la disputarea titlului.

Anul acesta atît Dinamo București cît și Steaua au debutat cu succes, însă alte echipe cunosc scăderi față de campionatul trecut dintre care acelea ale campioanei, Petrolul, și Steagului roșu, în special, sînt cele mai izbitoare.

Începutul de campionat are într-adevăr o doză de incertitudine pînă la sedimentarea formațiilor căci vacanța, fie ea de mai lungă sau de mai scurtă durată, influențează potențialul cu care echipele au încheiat un campionat. Este greu de precizat numai după consumarea a două etape că Steagul roșu, de pildă, nu își va reveni la o formă mai bună, sau că Progresul și Farul nu vor pierde nici un punct pînă la sfîrșitul anului. Nu situații de moment pot cataloga definitiv o echipă sau alta, însă după două etape de campionat se poate spune că s-a văzut în mod clar ce echipe și ce jucători au înțeles sau nu au înțeles să se pregătească bine în timpul vacanței, să vrea ca de la începutul campionatului să intre într-o cadență de joc normală.

Din păcate, primele 180 de minute de fotbal ale unor echipe și ale unor fotbaliști cu o valoare apreciată în fotbalul nostru au dat dovadă că s-a privit cu nepăsare începerea unui nou campionat. Altfel, nu se poate explica cum forma unor jucători care au terminat campionatul excelent a scăzut atît de mult încît te face să te îndoiești că posedă valoarea recunoscută unanim. Bineînțeles că acești fotbaliști se află în primul rînd în echipele care au înregistrat eșecuri în două săptămîni de activitate. Năftănăilă, Pescaru, Necula și Ivăncescu de la Steagul roșu, Marcu și Grăjdeanu de la Universitatea Cluj, Naghi de la Dinamo Pitești, Mocanu, Dragomir și Badea de la Petrolul, Lupescu, Codreanu și chiar Dan Coe de la Rapid, Ghergheli de la Dinamo București, Tîrlea de la U.T.A., iată cîțiva din jucătorii în majoritate membri ai diferitelor loturi reprezentative, a căror evoluție în aceste două etape de campionat a atins cu greu 50 la sută din posibilitățile reale. Desigur că în funcție de numărul jucătorilor aflați în această situație și evoluția echipelor a avut scăderea corespunzătoare.

Sînt și unele cazuri care justifică parțial lipsa de pregătire, cum ar fi de pildă acei jucători aflați în examene sau în pragul unor examene, Badea și alții ca el, însă cea mai mare parte a jucătorilor deficitari în acest început de campionat poartă vina slabei lor evoluții, fără motivare. Spiritul de răspundere personală nu este încă adînc pătruns în conștiința fotbaliștilor noștri. Cei care sînt în defect au greșit cu atît mai mult cu cît ei știau că se află și în fața unui sezon internațional dificil.

Fără îndoială că antrenorii și conducerile echipelor au o vină mare în această stare de fapt, căci în majoritatea lor ei se dovedesc îngăduitori pe timpul vacanței, obișnuiți să treacă cu vederea poticnelile din perioada așa numită de rodaj a campionatului. Îngăduința nejustificată înseamnă tot lipsă de răspundere. Abia acum antrenorul Petrolului, Cernăianu, afirmă că reia perioada de pregătire, pe alte baze. El și echipa sa mai au încă timp de redresare pînă la 28 septembrie cînd va juca cu Liverpool, dar de ce pregătirile nu s-au făcut bine de la început? Steagul roșu nu mai are de loc răgaz. Vineri pleacă într-un turneu greu în Italia și bineînțeles că doream să vedem plecînd echipa solidă a Steagului roșu care ne oferea încredere în trecutul apropiat. Iată că lipsa de răspundere a jucătorilor săi și a conducerii sale în pregătirea acestui turneu ne face să așteptăm cu emoție veștile despre comportare și rezultat.

Trebuie să mai constatăm că s-a mai statornicit și un alt obicei păgubitor în rîndurile antrenorilor noștri, ca înainte de începerea campionatului să facă declarații favorabile, chiar optimiste, despre stadiul de pregătire a echipelor lor. Și în această privință se constată o bună doză de lipsă de răspundere, căci antrenorii trebuie să cunoască bine situația în care se află lotul lor de fotbaliști și să nu cocoloșească lipsurile în speranța unei redresări peste noapte. Deocamdată nu comparăm declarațiile anterioare cu stările de fapt prezente, dar dacă comportările nejustificate ale unor jucători și echipelor lor vor mai continua, va trebui s-o facem pentru a da de gîndit pe viitor acelora care ar mai intenționa să se afle în asemenea situații neplăcute.

Aurel NEAGU

2 ...ȘI RESPONSABILITATEA ARBITRILOR

ARBITRAJ FOARTE BUN LA PITEȘTI

Duminică, la Pitești, arbitrul Iosif Ritter a reușit să conducă de-o manieră pentru care merită felicitări. Bine pregătit fizic, el a fost tot timpul pe față, deplasîndu-se cu ușurință, aplicînd bine legea avantajului și colaborînd perfect cu cei doi arbitri de tușe St. Birăescu (Timișoara) și T. Cruceanu (Arad). Iată o situație care scoate și mai mult în relief cele spuse mai sus. În minutul 89 mingea a ajuns la Frățilă care se afla la mijlocul terenului. Acesta talonat de Barbu face o cursă de unul singur, intră în careu și după ce îl driblează și pe Urziceanu care îi ieșise în întîmpinare, este faultat grosolan de I. Popescu, tocmai în momentul în care se pregătea să introducă mingea în poarta goală. Arbitrul a fluierat fără nici o ezitare penalti, deoarece văzuse foarte bine faza care se desfășurase sub ochii lui, căci Ritter fugise aproape cot la cot lîngă Frățilă.

G. N.

PUTEREA COMPETENȚEI

De multă vreme nu mi-a fost dat să asist la un duel atît de inegal ca acela de la Cluj desfășurat duminică între spectatori și arbitri. Spun inegal pentru că numărul și modalitățile de expresie constituiau evident avantajul tribunelor. Spectatorii, în cea mai mare parte înciudați de replica frumoasă dată de fotbaliștii bucureșteni, au trecut repede peste jocul sub orice critică al „favoriților" și au decretat rapid și fără echivoc drept principalii vinovați arbitrii. Totuși, nu am auzit niciodată un protest mai vehement la adresa fotbaliștilor clujeni, singurii în măsură să dea socoteală de evoluția lor slabă. În schimb, a fost pus în acțiune întregul arsenal de fluerături, injurii și amenințări la adresa a trei oameni care nu făceau altceva decît să aplice corect prescripțiile regulamentului de joc. Fără a fi deranjați de această lipsă elementară de respect cu care erau tratați, arbitrii au condus partida cu calm, cu hotărire și mai ales cu

N. S.

REZULTATUL N-A FOST VICIAT, DAR...

Duminică, la Ploiești, maniera în care a condus arbitrul N. Mihăilescu ne obligă la reveniri pe această temă.

A sancționat drept fault, sărituri la cap sau situații cînd ieșenii au folosit corpul în lupta pentru balon, într-o manieră total regulamentară. A dat decizii inverse. Cînd Deleanu a fost atacat cu talpa de către Dragomir, tot ploieșteanul a fost gratulat o lovitură liberă. In min. 78, la o centrare a lui Iuhasz, Dridea aflat în poziție de ofsaid, a tras spre poartă de la 1 m. de portarul Constantinescu. Noroc de reflexul acestuia, căci infracțiunea n-a fost fluierată. In schimb, patru minute mai tîrziu, un atac al oaspeților e barat cu fluierul pentru o poziție de ofsaid inventată. In min. 84 Badea se lupta pentru balon cu un apărător ieșean, la 30 de metri de poarta lui Constantinescu. Atacantul ploieștean a căzut la pămînt, deși ciocnirea nu ul-

R. B.

CONTINUARI CONTINUARI CONTINUARI ÎN PAG. 6-7 CONTINUARI CONTINUARI CONTINUARI ÎN PAG. 6-7 CONTINUARI CONTINUARI CONTINUARI ÎN PAG. 6-7 CONTINUARI CONTINUARI CONTINUARI

Un plonjon spectaculos al portarului arădean Gornea

BAT-O VINA DE TRADIȚIE...!

În fotbalul nostru (de altfel, și din alte țări) sînt multe meciuri așa-zise *„de, sau, cu tradiție"*. Unele își datoresc această reputație spectacolului pe care-l oferă de obicei. Este cazul unor derbiuri ca Dinamo-Steaua, de pildă. Altele și-au dobîndit tradiția prin rezultatele lor, în majoritate favorabile unei aceleiași echipe. În această categorie poate fi inclusă și partida Rapid-U.T.A. Într-adevăr, dacă luăm întîlnirile duble disputate între aceste echipe în ultimele 10 ediții ale campionatului, constatăm că în 10 dintre ele victoria a revenit arădenilor (față de 6 ale Rapidului), iar 4 s-au terminat la egalitate. Deci, avantaj clar în favoarea U.T.A.-ei, mai ales că două din meciurile nule le-a realizat la București. În lumina acestui bilanț, se poate spune că duminică arădenii — și, implicit, rapidiștii — au confirmat tradiția...

Dar acest nou meci nul (0—0) își găsește oare explicația în tradiție? Este adevărat că de multe ori jucătorii unei echipe încep să fie stăpîniți, atunci cînd văd că nu le „merge" jocul în compania unui anumit adversar, de o stare sufletească specială, care-i împiedică să abordeze întîlnirile următoare, cu același adversar, cu toate posibilitățile fizice și tehnice. Dar cum și această stare psihică este legată tot de pregătire, rezultă că în fond nu tradiția, ci gradul — mai mare sau mai mic — de antrenament este cel care decide, alimentînd sau nu ideea tradiției. Și lucrul acesta s-a văzut duminică.

Rapid n-a pierdut un punct pe teren propriu din cauza tradiției, ci pentru că s-a prezentat sub așteptări, ca pregătire și valoare, iar U.T.A. nu l-a cîștigat grație aceleiași tradiții, ci findcă a luptat cu toată ardoarea și dîrzenia, dar în mod corect, din primul pînă în ultimul minut de joc, fiindcă — spre deosebire de prima etapă — a avut resurse mai ales fizice pentru a depune eforturile pretinse de un joc în deplasare.

Petre GAȚU

DE LA O EXTREMĂ LA ALTA

Așadar, Jiul n-a reușit să confirme succesul obținut în etapa inaugurală. Și cînd facem această apreciere ne orientăm mai puțin după rezultatul final și mai mult după evoluția de ansamblu a echipei, total nesatisfăcătoare chiar pentru un ochi mai puțin critic. Într-atît de validă a fost replica dată de fotbaliștii petroșeneni, într-atît de mare a fost decepția celor cîteva sute de suporteri entuziasmați peste poate de acel 7—0, administrat de idolii lor echipei de la poalele Tîmpei.

Martor doar la ultimul joc și contrariat de faptul că formația sa a prestat un joc lipsit complet de personalitate (nici nu s-a apărat, nici nu s-a încumetat să atace), l-am întrebat, la sfîrșit, pe antrenorul Coidum cum își explică diferența de comportare — de la un pol la altul — survenită pe parcursul unei singure săptămîni. Și răspunsul a venit sincer: „drept să vă spun m-am gîndit și la prima alternativă, știut fiind că „acasă" la ea Știința va încerca să dea tonul jocului, dar n-am niciun pic de încredere în apărători; de altfel, v-ați putut convinge și dvs.: ei sînt încă departe de a alcătui o puternică linie de fundași. Am ales atunci jocul deschis, ofensiv, dar am fost „trădat" de mijlocași, care n-au putut constitui un sprijin serios pentru înaintași. În special, Sandu a fost de nerecunoscut".

Astfel ne-a argumentat antrenorul Coidum slaba comportare a formației pe care o pregătește de curînd.

Destul de sincer, dar... insuficient de convingător. Și iată de ce: subscriind la afirmația noului antrenor al Jiului, potrivit căreia liniile dinapoi au dat un slab randament, vom sublinia în același timp și faptul că atacul n-a reușit decît arareori să „lege" trei pase, că Libardi n-a fost în stare nici pe departe să-și ducă la îndeplinire importantul rol de coordonator. Și, atunci, în aceste condiții, cînd componenții liniei de atac nu sînt capabili să păstreze de loc balonul la picior, mai putem arunca toată vina doar pe mijlocași și fundași? Firește că nu.

În concluzie, așa cum a acționat Jiul duminică la Craiova, ea a părut departe de a constitui un tot: în afară de defectuoasa îndeplinire a sarcinilor specifice, apărătorii nu și-au adus contribuția în atac, înaintașii n-au ajutat suficient liniile dinapoi.

În sfîrșit, o lacună de ordin mai general, ținînd de concepție: a nu acorda de loc credit necesității de întărire a apărării într-un joc disputat în deplasare, unde adversarul atacă de regulă, credem că se face greșeala de a se trece de la o extremă la alta.

Gh. NICOLAESCU

Olanda — România (tineret) la Leuwarden

După cum s-a stabilit, la 23 noiembrie se va disputa **întîlnirea internațională amicală dintre echipele de tineret ale Olandei și României.** Federația olandeză a anunțat la București că meciul se va disputa în localitatea Leuwarden.

UNDE NU-I CAP...

Am lăsat incompletă zicala în mod deliberat, deși în jocul disputat la Cluj picioarele au avut de îndurat destule. Suferința acestora a fost cauzată de cu totul alte motive. Referirea noastră din titlu a fost inspirată de evoluția de-a dreptul surprinzătoare a fotbaliștilor clujeni. Posesori inițiali ai tuturor atuurilor, teren și spectatori proprii, rezultat anterior reconfortant, adversar care nu-și făcea prea multe iluzii cu privire la deznodămîntul final — ei au ieșit totuși de pe teren cu frunțile plecate, aproape refuzînd să creadă că au pierdut partida. Ce s-a întîmplat de fapt?

Fotbaliștii clujeni în rîndul cărora au reapărut Ivansuc, Szabo și Gaboraș, au intrat pe teren convinși, ca de altfel toată lumea, că victoria nu le va scăpa cu nici un chip. În virtutea acestui fapt, jucătorii Universității au luat pur și simplu cu asalt poarta lui Mîndru din primul minut. Pînă aici nimic de obiectat. Cum au făcut-o însă nu mai lasă nici un fel de dubiu asupra slabei pregătiri tehnico-tactice pe care o dețin la ora actuală. Așezarea rigidă în teren, jocul individualist al unora dintre atacanți, incapacitatea mijlocașilor de a pregăti cu luciditate acțiunile ofensive, nervozitatea ascendentă pe măsura scurgerii timpului și de aici excesul de durități, iată cîteva atribute caracteristice evoluției clujenilor.

Accentul precipitat al tuturor mișcărilor efectuate în teren, pornind de la Gaboraș și încheind cu Szabo, a dat aproape certitudinea că o asemenea echipă nu va putea cîștiga un meci în care, dimpotrivă, adversarul îi oferea, surprinzător, o adevărată lecție de ceea ce înseamnă subordonarea tuturor elementelor tehnice și tactice scopului final al jocului.

Asistînd la evoluția clujenilor am avut senzația că văd acționînd un mecanism cu 11 pîrghii, căruia însă îi lipsește tocmai elementul central de comandă. Toate cele 11 brațe se mișcau puternic, vibrau de energie, dar ce folos: totul se făcea alandala, haotic, negîndit. Într-o asemenea postură i-am urmărit pe fotbaliștii clujeni timp de 90 de minute. Aici nu se mai poate pune problema vinovăției antrenorului. Mai întîi pentru că Eugen Mladin conduce această echipă de prea puțin timp; în al doilea rînd pentru că unei echipe de categoria A nu-i este permis să joace așa chiar dacă, prin forța lucrurilor, ar fi nevoită să se prezinte la joc fără antrenor; în al treilea rînd, cel puțin în repriza secundă, după îndrumările primite la pauză ei aveau obligația de a-și revizui jocul.

Lipsa gîndirii, a stăpînirii de sine pe care ți-o asigură munca temeinic organizată, i-a costat scump pe fotbaliștii clujeni. Jucînd în felul în care au făcut-o ei s-au lăsat prinși în mrejele unui sistem bine țesut de partea adversă, din care au ieșit în cele din urmă cu capetele plecate.

Lecția a fost evident aspră, dar meritată. Ea constituie un învățămînt pentru toate echipele.

N. SOARE

„DOBRINOMANIA"

Printre cei mai talentați tineri jucători evidențiați în ultimul timp, se numără fără îndoială și Dobrin. El a fost introdus și-n echipa națională, aportul lui a fost pozitiv și ne-a făcut să credem pentru moment că prezența lui va fi o soluție pentru mai mult timp. Evoluțiile lui ulterioare n-au mai fost însă pe măsura speranțelor noastre. Supraapreciind rolul său în echipa de club și ignorînd cerințele jocului colectiv, iar uneori subapreciindu-și colegii, s-a crezut o excepție.

Mai regretabil este faptul că lipsurile lui au contaminat repede și pe alți coechipieri, fapt pregnant în meciul cu Dinamo București.

Deși „actorul principal" lipsea, amprenta jocului acestuia s-a făcut resimțită și în comportarea cîtorva dintre ceilalți piteșteni: I. Popescu, Naghi, David, etc. Aceștia, profitînd de faptul că echipa lor conducea cu 1—0, au început să practice un joc total lipsit de conținut, în care „numerele personale" erau la loc de cinste. Ocaziile lor de gol au fost numeroase, dar lipsa de seriozitate în joc i-a făcut să rateze cu seninătate situații, din cele mai clare. Profitînd și de faptul că dinamoviștii bucureșteni au adoptat în acest joc o tactică nouă în apărare (om la om, cu Nunweiller III „măturător"), pe care nu o stăpîneau suficient, gazdele au construit numeroase acțiuni la poarta lui Datcu. În aceste condiții cînd un joc în viteză cu acțiuni perpendiculare pe poartă era antidotul cel mai indicat, piteștenii au acționat tocmai invers, ținînd cît mai mult mingea. Excepție poate a făcut doar extrema dreaptă Radu care a vrut să dea cursivitate jocului, dar modul neindicat în care au acționat colegii săi, a făcut ca acțiunile sale să se irosească.

Înaintarea bucureșteană, mai experimentată și cu jucători care știu ce vor, a început să acționeze mai decis, mai simplu, dar cu un scop precis: poarta adversă. Și au reușit să cîștige spectaculos cu 3—1 administrînd astfel o bună lecție grandomaniei echipei piteștene.

Văzînd mentalitatea aceasta dăunătoare a echipei gazdă nu putem să nu facem legătura cu faptul că Dinamo Pitești a primit o sarcină importantă de a ne reprezenta în Cupa orașelor tîrguri. Adversara ei va fi F.C. Sevilla, echipă bine cotată în fotbalul european.

Semnalul de alarmă trebuie tras la timp.

Jucătorii piteșteni, antrenorul Ștefan Vasile, cît și conducerea echipei Dinamo Pitești au datoria ca în cele patru săptămîni cîte ne mai despart de prima partidă cu F.C. Sevilla de la Pitești să facă o cotitură radicală în atitudinea lor.

GH. NERTEA

Arbitrii meciului Steaua — Strasbourg

La întîlnirea retur **Steaua București — R. C. Strasbourg**, din „Cupa cupelor" au fost delegați trei arbitri din Cipru: M. KIRIAKIDIS, A. PAPANDREU și A. KUNIAIDES.

HANIBAL ANTE PORTAS

Dictonul latin e foarte potrivit pe frontispiciul echipei campioane acum, cînd întîlnirile cu F.C. Liverpool bat la ușă. Primejdiile sînt multe, sînt mari, unele au sosit, altele se apropie. După a doua etapă, am înțeles fără dubiu că ploieștenii nu sînt în formă. Petrolul nu se mai gîndește după această pornire tîriș-grăpiș, la menținerea titlului de campioană, ci numai la jocurile cu F.C. Liverpool din cadrul C.C.E. (ipoteza ne-a fost confirmată și de antrenorul Cernăianu). Cu ce impresie am plecat din tabăra lor?

Toată lumea e îngrijorată (antrenori, jucători, conducători). Publicul e descumpănit, o parte dintre spectatori au și trecut (poate prea ușor), de la afecțiune la dezaprobare zgomotoasă. Pe teren jucătorii au muncit, dar din cauza unei erori de ordin tactic, au cărat apă cu ciurul, timp de un ceas și jumătate.

Mai întîi pregătirea lor fizică pare incompletă, au rezistență dar n-au viteză. Precizia execuțiilor tehnice e destul de aproximativă. Ca într-o sinteză, pe plan tactic se strîng toate neajunsurile. În atac fiecare ține și conduce mingea pînă nu mai poate, epuizîndu-și forțele precare și oferind adversarului timp să se organizeze temeinic. Purtătorul balonului e mereu izolat, coechipierii săi fug parcă pe partea opusă, așteptînd după moda fotbalului dintre cele două războaie, pasa înaltă din fața porții spre care sar cu tot atîtea șanse, cîte avem fiecare dintre noi la loto săptămînal. Doi-trei joacă, restul stau, nici demarcări continue, nici circulație de balon menită să elimine adversarii și să deschidă brește în apărare, ci numai angajări directe, lupte corp la corp, criză de inteligență, de idei, de fantezie. Cînd ai vîrfuri de atac ca Oprișan sau Dincuță, Dridea și Moldoveanu, excesul de pase lungi aduce a diletantism. În faza de apărare, echipa se repliază cu promptitudine, dar pe linia fundașilor, renumită în campionatul trecut pentru sobrietatea și atitudinea ei necruțătoare, au apărut spărturi în dreptul lui Florea, — neatent și hazardat — și mai ales pe partea lui Boc, acest jucător — Narcis, ce se privește după fiecare execuție în oglinda tribunelor. Un apărător cu execuții fine, nu trebuie să le repete cu ostentație. Și să fim iertați, în pofida acestor „cîrlige" cu efect la public (care conferă tînărului ploieștean un aer puțin cabotin), l-am văzut cît e de sensibil la fente, ce ușor poate fi depășit în viteză, sau cum trimite mingi fără adresă în stilul jucătorilor de categorie raională. Boc trebuie să mai cioplească cu modestie la posibilitățile lui actuale, să caute satisfacții pe căile adevărate ale jocului și să nu uite că alături de clasa lui Apolzan de exemplu, nu pare încă decît o barcă cu pînze pe lîngă un transatlantic.

Meciul cu Liverpool e destul de aproape. N-ar avea randament să discutăm de ce campionii sînt cu pregătirea efectuată pe jumătate. Acum în planul de pregătire, antrenorii Cernăianu și Marinescu au introdus o nouă etapă cu mijloace și parametri de efort tipici perioadei pregătitoare. Vor lucra așa încă vreo săptămînă. În continuare, după cum spun ei, vor face modificările menite să declanșeze treptat intrarea echipei în formă. Jucătorii sînt din nou cu picioarele pe pămînt. Am vorbit despre lacunele lor actuale, fiindcă timp de remediere e suficient și speranța noastră se menține robustă. Anul trecut și Dinamo a avut în toamnă un sezon slab, dar a făcut să tremure San Siro. Aceeași satisfacție trebuie să ne ofere acum și Petrolul, unde sînt oameni cu resurse sportive și morale de prim ordin, pe care munca, calmul și încrederea trebuie să le scoată din nou la suprafață.

R. B.

Portarul ieșean Constantinescu a avut o zi bună la Ploiești

NOTA ZERO LA PURTARE

Am urmărit de multe ori cu o adevărată plăcere jocul avîntat, tineresc, tehnic al fotbaliștilor clujeni. Satisfacția mi-a fost dublată uneori și de atitudinea plină de considerație manifestată față de adversarul cu care au venit în contact. Duminică, spre regretul meu, nu mi-a fost dat să văd nici una, nici alta. Iar dacă pentru jocul slab practicat ei au — în cazul în care pot avea — scuza slabei pregătiri, pentru modul în care au găsit de cuviință să-și „trateze" adversarii pe terenul de joc nu li se poate acorda nici o circumstanță. Nu aș vrea să generalizez. De pildă, nu se poate reproșa din acest punct de vedere nimic unor jucători ca Pexa, Adam, Oprea, Petru Emil și Ivansuc. Observați însă că disciplina a avut totuși prea puțini reprezentanți în echipa Universității. În rest, Gaboraș a sărit întotdeauna cu picioarele în lături, doar, doar va întîlni pieptul vreunui adversar aflat prin apropiere; Grăjdeanu nu s-a lăsat pînă nu l-a culcat la pămînt pe Soangher prin două lovituri succesive cu piciorul, deși mingea se afla în partea opusă de teren. „Faza" s-a petrecut în min. 71 sub ochii tuturor celor aflați în apropiere: cu puține secunde înainte Alexandru Vasile, enervat că nu a reușit să-l deposedeze de balon pe Mafteuță, își „lasă" pumnul pe ceafa acestuia; Marcu, profitînd de faptul că mingea se disputa la poarta Universității îl urmărește amenințător pe Colceriu cîteva minute bune, încît acesta la un moment dat a ridicat mîna în chip de S.O.S. A scăpat în cele din urmă de Marcu, alergînd într-o parte și-n alta a terenului, dar nu l-a avut în vedere și pe Szabo, care exasperat probabil de insuccesul coechipierului său a intervenit prompt la glezna fundașului bucureștean, punînd capăt alergăturii deznădăjduite a acestuia.

Asemenea răbufneli nepermise au mai existat din păcate de-a lungul partidei, la care și-au depus neonorabilele semnături clujenii Cîmpeanu, Nesu și bucureștenii Al. Constantinescu și Neacșu.

Arbitrii le-au sancționat ori de cîte ori le-au sesizat. Cele făcute însă cu „dibăcie" au scăpat nepedepsite. Performerii lor nu au însă nici un motiv să se mîndrească.

S. NICOLAE

FARUL A ȘTIUT SĂ GÎNDEASCĂ

În jocul cu Steagul roșu echipa constănțeană ne-a plăcut fiindcă a știut să gîndească. Farul este o formație mediocră în categoria A și poate tocmai de aceea am apreciat și mai mult organizarea calmă a jocului în funcție de replica și greșelile adversarilor. Am simțit din tribună cum fiecare jucător oaspete al Brașovului în duminica trecută a știut ce vrea, de la Koszka, trecînd pe la Pleșa, Manolache, Zamfir sau Kallo. Farul a venit cu o lecție învățată, așteptîndu-se ca Steagul roșu să năvălească pentru a răzbuna marele eșec din debutul campionatului. Meciul a fost aidoma cu cel al unor luptători care ar avea drept arme, unul un baston, iar, celălalt o riglă.

Cînd, după egalare, Steagul roșu s-a năpustit în a doua repriză să-și răpună adversarii, atunci, atacurile orbești ale acesteia au facilitat calea Farului, pe contraatac, și după faza golului inițiată de fundașul Georgescu și finalizată de Iancu, constănțenii ar fi putut realiza chiar mai mult decît 3—1. În momentele acelea de panică pentru brașoveni, am văzut unele scene penibile în care Necula, Pescaru și Jenei și-au lovit adversarii fără motiv, iar Năftănăilă a scuipat, tot fără motiv, pe arbitrul de tușe. Ce reacție deplasată și reprobabilă, ce atitudine penibilă în fața incapacității de a rezolva problemele jocului! Și Farul ne-a plăcut, o dată mai mult, pentru că nu a ripostat, pentru că s-a comportat demn și am fi bucuroși dacă am vedea că învingătorii lăudați ai meciului de duminică vor permanentiza această atitudine, și în deplasare și pe teren propriu. Atunci vom putea scrie că antrenorul Mărdărescu a realizat foarte mult la Farul.

Am văzut pe constănțeni părăsind terenul cu fruntea sus, iar pe brașoveni, cu capetele aplecate, umiliți, prin fața unui public care, deși se comportase în bună parte foarte subiectiv, nu mai avea putere din cauza amărăciunii să-și dezaprobe echipa. Dar, adesea și suporterii au vina lor în asemenea situații. Răsfață prea mult, părtinesc exagerat.

ETAPA A 3-A: JOCURI ȘI ARBITRI

Etapa următoare a campionatului categoriei A se va disputa — conform programului — duminică 4 septembrie:

U.T. Arad — ȘTIINȚA Craiova, Al. Alexa (Rm. Vîlcea) — Gh. Smeureanu (Rm. Vîlcea) și P. Badea (Brașov).

C.S.M.S. Iași — DINAMO Pitești, C. Nițescu (Sibiu) — E. Bucse (Sibiu) și Z. Chifor (Brașov).

JIUL Petrila — PETROLUL Ploiești, Al. Toth — St. Patkos și T. Costan (toți din Oradea).

PROGRESUL București — RAPID București, V. Dumitrescu — C. Bărbulescu și V. Toma (toți din București).

STEAUA București — DINAMO București, A. Bentu — R. Buzdun și M. Bică (toți din București).

FARUL Constanța — UNIVERSITATEA Cluj, N. Mihăilescu — N. Petriceanu și M. Constantin (toți din București).

Întîlnirea **POLITEHNICA Timișoara — ST. ROȘU Brașov** a fost amînată (pentru o dată care va fi stabilită ulterior), deoarece echipa brașoveană participă la un turneu internațional la Bologna.

Începînd de duminică toate jocurile vor începe de la ora 16.30.

Constănțeanul Iancu a fost cel mai bun de pe teren în meciul de la Brașov

URMĂRI • URMĂRI • URMĂRI

UN ARBITRAJ INEGAL

Nota 6 sau calificativul „satisfăcător" poate reprezenta o apreciere pozitivă pentru un arbitru aflat pe drumul consacrării sau cu posibilități și perspective încă insuficient formate, deci pentru un arbitru față de care pretențiile nu pot fi prea mari și față de care trebuie manifestată o oarecare îngăduință. Dar, cînd este vorba de un „cavaler al fluierului" cu practică îndelungată, cu experiență bogată și calitate de „internațional", așadar cu veleități — cum este cazul sibianului C. Nițescu, conducătorul meciului Rapid-U.T.A. — atunci lucrurile se schimbă mult și nota 6 înseamnă cel puțin un „semnal de alarmă", un serios avertisment.

Ce-i reproșăm lui C. Nițescu?

Nu că arbitrajul lui ar fi fost catastrofal, cu decizii care să fi favorizat sau defavorizat una sau alta din echipe sau pe amîndouă, să fi influențat jocul și rezultatul, să fi „întors pe dos" meciul. Ci comportarea lui cu totul inegală, cu decizii perfecte și altele eronate, mai mult sau mai puțin grave. Deși posesor al unui plasament bun pe teren (calitate pe care, indiscutabil, C. Nițescu o are), el a surprins totuși neplăcut prin aprecierea diferită a aceleiași infracțiuni de joc, după cum tratarea felurită a avantajului și deciziile în compensație (n-a sancționat — de pildă — un fault evident la U.T.A. pentru că ceva mai înainte nu pedepsise unul la Rapid), ca și unele ezitări și semne de toleranță față de jucători au fost de neacceptat din partea unui arbitru cu pretențiile și de talia lui. Cu atît mai mult cu cît echipele nu i-au pus prea multe probleme.

În ce privește ofsaidul lui I. Ionescu, rămas nesancționat, nu i-l putem imputa arbitrului de centru, ci colegului său de la tușă (E. Bucșe) care se afla pe aceeași linie cu Ionescu și, deci, era singurul în măsură să aprecieze și să semnaleze poziția, clară, de ofsaid.

Am dori ca rîndurile de mai sus să trezească ecoul așteptat și pe viitor C. Nițescu să ne dea prilejul să-i aducem laudele care se cuvin arbitrilor buni.

CUM SĂ AJUTĂM PE ARBITRII TINERI?

Am văzut arbitrînd la Brașov pe unul din proaspeții conducători de joc din categoria A, *Gh. Popovici*, fostul portar al Juventusului, cu 20 de ani în urmă.

Orice promovare a unui fost jucător, ca antrenor sau arbitru, este un prilej de bucurie. De la aceștia putem cere mai mult decît de la anonimii în fotbal, ajunși totuși să răzbească prin perseverența lor. În fond, de la foști jucători cunoscuți așteptăm roadele unei personalități bine conturate, sigure, care să convingă. Or, arbitrul Gh. Popovici n-a dovedit deloc personalitate în conducerea meciului de la Brașov. El a devenit sclavul unor tușieri foarte slabi, D. Isăcescu și R. Buzdun, care i-au semnalat greșit, iar el i-a ascultat orbește, deși în unele faze el a fost foarte aproape de minge și ar fi putut, de pildă, să acorde, la 2—1, un nou gol Farului, înscris de Iancu, pe care l-a refuzat din cauza unei semnalizări total greșite de la tușe.

În cele mai multe cazuri el a părut dominat de joc și n-a luat nici o măsură să tempereze ieșirile nesportive ale jucătorilor gazdă care ar trebui neapărat sancționați de comisia de disciplină a federației.

Ni se pare că o măsură foarte necesară ar fi ca arbitrii debutanți în categoria A (și aceasta pentru un număr de cel puțin 15 jocuri) să fie încadrați la tușe de arbitri experimentați cu o valoare recunoscută. În aceste condiții sîntem convinși că Gh. Popovici ar fi condus bine și ar fi obținut o notă ridicată.

REZULTATUL N-A FOST VICIAT DAR...

(Urmare din pag. 5)

tragiase cu nimic criteriile sportivității. Faza a continuat, ieșenii efectuînd între timp două pase. Acțiunea lor de atac ajunsese la centrul terenului. Tocmai acum arbitrul oprește jocul, cînd nici un fel de rațiune nu recomanda această măsură. Badea s-a ridicat complet nevătămat și N. Mihăilescu în loc să înnoade firul partidei pe locul unde ajunsese-ră ieșenii, printr-o minge de arbitru (tot s-ar fi împovărat cu o greșeală, dar mai mică), întoarce desfășurarea jocului cu două mutări în urmă și dictează lovitură liberă pe locul unde aterizase Badea. În min. 90, Ștefănescu trimite de la centrul terenului o minge lungă în spatele apărării ploieștene. Un fotoreporter bun la inimă, pătrunde pe teren și pasează portarului Ionescu. Acesta preia balonul și-l degajează spre centru. Arbitrul nu vede și nu sancționează imixtiunea acestui intrus în treburile interne ale echipei Petrolul.

Pînă la urmă rezultatul nu a fost viciat.

Atmosfera jocului a fost calmă; meciul n-a fost greu de condus. Deciziile arbitrului N. Mihăilescu (aflat și alteori în această postură) au fost însă departe de exactitatea acelora care l-au făcut purtător al ecusonului F.I.F.A.

PUTEREA COMPETENȚEI

(Urmare din pag. 5)

mare atenție. Potopul de epitete primite la nota cea mai ascuțită nu a putut influența calitatea muncii pe care au avut-o de efectuat.

La sfîrșitul celor 90 de minute, cu toate că jocul a conținut multe momente dificile cauzate de spiritul prea încins al unor jucători, arbitrii I. Dobrin, Gh. Micu și M. Mogoroașe au ieșit de pe teren cu fruntea sus. Competența și corectitudinea lor, recunoscute de altfel de către jucătorii Universității, le-au conferit un asemenea suport încît subiectivismul exagerat al spectatorilor, ridiculizat de însăși comportarea lui Ivansuc, Adam, Grăjdeanu et comp. a sfîrșit în mod lamentabil.

Și, să sperăm, că pentru totdeauna.

„Radiografia" etapei

ETAPA DIN 21.VIII	FORMAȚIILE, NOTELE JUCĂTORILOR ȘI ARBITRILOR	COMENTARII
DINAMO PITEȘTI 1 (1) Naghi (36')	DINAMO PITEȘTI : Urziceanu 7—I. Popescu 8, Barbu 7, I. Stelian 6, David 8—Prepurgel 4, Țîrcovnicu 6—Radu 9, Naghy 6, Țurcan 5, Pop 5 (min. 80 : Olteanu).	**Joc satisfăcător din punct de vedere tehnic. Piteștenii, lipsiți de aportul lui Dobrin (bolnav) au intrat pe teren hotărîți să cîștige partida. Chiar în primul minut Țurcan luptează de la 3 metri cu poarta goală ! Cei doi fundași laterali, I. Popescu și David au devenit deseori veritabile extreme. Prima repriză s-a terminat în nota de dominare a localnicilor. La bucureșteni lipsa lui Pircălab se resimte și atacul lor nu merge. După pauză, Ștefan ia locul lui Popa, iar Ene II formează cuplul cu Frățilă. Cei care domină sînt însă, tot piteștenii, dar ei recurg la „înfloriturl" fiind convinși că la 1—0 victoria le este asigurată, mai ales că în continuare ei reușesc să-și creeze situații favorabile : Nagy, Țurcan și Pop le ratează însă copilărește. În minutul 80 se produce egalarea, la o neînțelegere între Urziceanu și I. Stelian, Frățilă introducînd mingea în poarta goală. Din acest moment cei care pun stăpînire pe joc sînt bucureștenii, care mai înscriu de 2 ori obținînd o victorie în ultimele 10 minute de joc.**
DINAMO BUCUREȘTI 3 (0) Frățilă (80', 82') Ene II (88') din 11 m.	DINAMO BUCUREȘTI : Datcu 7—Popa 7 (min. 46 : Ștefan), Ivan 6, Nunweiller III 7, Stoenescu 6—Ghergheli 6. Nunweiller IV 7—Nunweiller VI 6, Frățilă 8, Ștefan 6 (min. 46 : Ene II 7), Haidu 5. ARBITRU : *I. Ritter* (Timișoara) 9.	
ȘTIINȚA 3 (1) Cazan (40') — autogol, Oblemenco (63', 79')	ȘTIINȚA: Vasilescu 4 (min. 88 : Papuc)—Mihăilescu 6, Mincă 7, Bîtlan 7 (min. 76: Marin Marcel), Deliu 7—Strîmbeanu 7, Ivan 7—Circiumărescu 6, Sfîrlogea 7, Oblemenco 8, Plugaru 5.	**Partida a fost la... discreția echipei craiovene, care a dominat majoritatea timpului, dar — nefructificînd situațiile favorabile care și le-a creat — a trebuit să se mulțumească și cu o victorie la diferență minimă. Jiul n-a confirmat performanța reușită în jocul cu St. roșu; atacul său a acționat timid, iar apărarea s-a descurcat foarte greu în fața avalanșei de acțiuni ale studenților. Totuși, scorul a fost deschis abea în min. 40, după ce Oblemeneo și Sfirlogea rataseră cîteva ocazii. Aspectul jocului se menține și după pauză, adică tot Știința atacă și încă mult, urcă scorul la 2—0 și mai irosește cîteva situații prielnice. Se părea că gazdele vor obține o victorie categorică. Dar, o neatenție a portarului Vasilescu îngăduie Jiului să marcheze de la... 35 m (!). Tabela de marcaj a suferit imediat, însă, o nouă modificare : 3—1 pentru Știința, pentru ca în ultimele minute, Vasilescu (care, de fapt, nici n-a prea fost pus la încercare) a comis o nouă greșeală, scăpînd în plasă mingea lovită cu capul de Peronescu.**
JIUL 2 (0) Stocker (79'), Peronescu (86')	JIUL : Ion Vasile 7 (min. 46 : Zamfir 5)—Șerban 6, Dan 5, Pop 6, Cazan 5—Stocker 7, Sandu 5 (min. 64 : Crăciun 6)—Martinovici 6, Libardi 5, Casandra 5, Peronescu 6. ARBITRU : *N. Cursaru* (Ploiești) 6.	
RAPID 0	RAPID : Răducanu 7—Lupescu 6, Motroc 7, Dan 7, Greavu 6—Dinu 7, Jamaischi 9—Năsturescu 7, Dumitriu 5, Ionescu 5, Codreanu 4 (min. 73 Mitroi 6).	**Început cu acțiuni de tatonare, deci fără faze care să „încălzească" tribunele. Arădenii joacă extrem de prudent, nu se „aventurează", dar luptă mult, în special în apărare, unde beneficiază de un portar atent, o linie de fund promptă și un Chivu în excelentă dispoziție de joc (a fost prezent pe tot terenul), care vor fi pînă la urmă principalii factori ai rezultatului de egalitate, obținut pe merit. Rapid răspunde cu o forță de atac sub posibilitățile cunoscute, joacă lent, uneori confuz. Abia spre sfîrșitul reprizei reușește să-și mai înșioreze jocul. Ocazii puține de o parte și de alta, iar factura întîlnirii s-a menținut în limitele mediocrului. După pauză, partida devine ceva mai atractivă, oferă mai multe faze de poartă, ritmul este mai rapid. Giulești forțează rezultatul, dar atacul său („împins" mereu de Jamaischi în special) se izbește de un „zid" defensiv atent și organizat, care închide cu regularitate drumul cuplului Ionescu—Dumitriu spre poarta lui Gornea. Dumitriu (de două ori), Axente, Țîrlea și în ultimul minut Ionescu (la o gravă greșeală de arbitraj) irosesc cîteva ocazii bune, astfel că meciul se încheie cu un scor alb.**
U.T.A. 0	U.T.A. : Gornea 8—Birău 7, Bacoș 9, Mețcas 8, Czako II 6—Șchiopu 6, Chivu 9—Igna 8, Tr. Popescu 6 (min. 80 Domide 6), Țîrlea 5, Axente 7. ARBITRU : *C. Nițescu* (Sibiu) 6.	
UNIVERSITATEA 0	UNIVERSITATEA: Gaboraș 7—Grădeanu 4, Pexa 7, Neșu 6, Cîmpeanu 5—Al. Vasile 6, P. Emil 3 (min. 69 Oprea 6)—Marcu 4, Ivansuc 4, Adam 4, Szabo 5.	**Jocul debutează cu atacuri în forță ale clujenilor. Adam de două ori, Ivansuc, Szabo și Petru Emil, ratează pe rînd ocazii favorabile. În continuare, jocul se echilibrează, ca apoi inițiativa să treacă de partea Progresului. Bucureștenii stăpînesc bine tot terenul, se „găsesc" ușor și treptat presiunea la poarta lui Gaboraș crește. În min. 34, la o lovitură liberă de pe partea stîngă, mingea ajunge la Oaidă. Acesta șutează, Gaboraș nu poate reține și Șoangher trimite balonul din apropiere în plasă. La reluare, echipa gazdă pare decisă să egaleze, dar acțiunile ei poartă aceeași pecete a lipsei de organizare. Clujenii au o mare ocazie de a reface handicapul, dar balonul expediat cu capul de Petru Emil lovește bara laterală și apoi este reținut pe linia porții de Mîndru.**
PROGRESUL 1 (1) Șoangher (34')	PROGRESUL : Mîndru 10—Colceriu 7, Măndoiu 7, Peteanu 9, Ad. Constantinescu 7—Neacșu 6, Al. Constantinescu 7 (min. 79 Staicu 7) Oaidă 7, Mateianu 8, Soangher 7, Mafteuță 8. ARBITRU : *I. Dobrin* (Craiova) 9.	**Fluierul final găsește mingea în posesia fotbaliștilor bucureșteni, consfințind victoria pe deplin meritată a acestora.**
STEAGUL ROȘU 1 (1) Năftănăilă (18')	STEAGUL ROȘU : Adamache 5—Ivăncescu 4, Jenei 4, Alecu 6, Naghi 4—Năftănăilă 5 (min. 46 : Sigheti 5), Pescaru 5—Selymesi 7, Necula 3, Gane 6 (min. 46 Năftănăilă), Gyorfi 5.	**78 de minute soarta acestui joc care urma să reabiliteze rușinea pățită de echipa brașoveană la Petroșeni sau să confirme acel uluitor rezultat de 0—7, a stat în cumpănă pînă cînd un contraatac al Farului a adus un gol inevitabil : 2—1. În acel moment suporterii locali au renunțat să mai fluiere arbitrul și echipa oaspete și au început să recunoască că actualmente echipa lor nu poate mai mult decît a arătat în meciul de duminică. Un efort discontinuu, în care neputința și dezorientarea și-au dat mîna.**
FARUL 3 (1) Iancu (36'), Kallo (78'), Tilvescu (89') — din 11 m.	FARUL : Manciu 8—Georgescu 7, Tilvescu 7, Koszka 9, Dumbravă 6—Pleșa 8, Manolache 8—Tufan 7, Zamfir 7, Iancu 9, Kallo 7. ARBITRU : *Gh. Popovici* (București) 6.	**Începutul avîntat, dar dezordonat, a dus la înscrierea unui gol (1—0, min. 18 Năftănăilă) însă egalarea (1—1 min. 36 Iancu) n-a produs decît un reviriment fără busolă. Lipsiți după pauză și de Gane (accidentat, căzut pe mînă, în ciocnirea cu portarul advers), busola n-a mai arătat de fel nordul și s-a produs un vîrtej în care dominarea lor teritorială n-a putut contracara superioritatea tactică a constănțenilor. Un contraatac bine judecat : 2—1 în min. 78 (autor Kallo), încă unul, penalti și 3—1 (min. 89, Tilvescu).**
PETROLUL 0	PETROLUL : Ionescu 10 — Pahonțu 5, Boc 3, Florea 5, Mocanu 5—Iuhasz 5, Badea 4, Dragomir 4—Oprișan 5 (din min. 65 Dincuță 4) Dridea I 6 și Moldoveanu 7.	**În atac, ploieștenii nu mai au răbdare să-și pregătească acțiunile, sînt expeditivi, se caută unul pe altul prin pase lungi, pe care adversarii le interceptează și resping. Linia lor mediană Iuhasz — Badea — Dragomir n-a investit cu folos marele ei capital de tehnică, de cunoștințe și de fantezie. Legăturile tip „cuplu sau terțet" dintre jucători se realizează greu, rar, au devenit fragile. Petrolul a ratat prin Dridea, Badea, Oprișan, Dragomir, Moldoveanu și Dincuță ocazii de gol mai ales în prima repriză cînd presiunea lor, deși lipsită de luciditate, a fost mai pregnantă. C.S.M.S. s-a apărat supranumeric și s-a revărsat alternativ cu 5—6 jucători spre poarta lui Ionescu. Jucătorii s-au sprijinit reciproc în atac și în apărare, au păstrat balonul făcîndu-l să circule de la unul la altul. Cuperman, Incze IV și oarecum Baboe au obligat apărarea ploieșteană, prin combinații sau acțiuni individuale, să-și manifeste toate slăbiciunile.**
C.S.M.S. 0	C.S.M.S. : Constantinescu 9—Malschi 5, Pop 7, Vornicu 7, Deleanu 8—Ștefănescu 8, Humă 5, Romilă 7—Incze IV 8, Cuperman 9, Baboe 6 (din min. 80 Hrițcu). ARBITRU : *N. Mihăilescu* (București) 4.	

Întîlnirea dintre STEAUA BUCUREȘTI și POLITEHNICA TIMIȘOARA a fost amînată pentru astăzi, 31 august (pe Stadionul Republicii).

CLASAMENTE

GENERAL

1. Dinamo Buc.	2	2	0	0	7—2	4
2. Progresul	2	2	0	0	2—0	4
3. Farul	2	1	1	0	4—2	3
4-5. Steaua	1	1	0	0	7—1	2
Jiul	2	1	0	1	9—3	2
6. Politehnica	1	1	0	0	1—0	2
7-8. U.T.A.	2	0	2	0	0—0	2
Rapid	2	0	2	0	1—1	2
9. Știința	2	1	0	1	4—6	2
10-11. Petrolul	2	0	1	1	0—1	1
Universitatea	2	0	1	1	0—1	1
12. C.S.M.S.	2	0	1	1	1—7	1
13. Dinamo Pit.	2	0	0	2	1—4	0
14. St. roșu	2	0	0	2	1—10	0

ACASĂ

1. Jiul	1	1	0	0	7—0 2
2. Dinamo Buc.	1	1	0	0	4—1 2
3-5. Progresul	1	1	0	0	1—0 2
Politehnica	1	1	0	0	1—0 2
Știința	1	1	0	0	3—2 2
6-9. U.T.A.	1	0	1	0	0—0 1
Petrolul	1	0	1	0	0—0 1
Rapid	1	0	1	0	0—0 1
Farul	1	0	1	0	1—1 1
10. Steaua	—	—	—	—	—
11. Universitatea	1	0	0	1	0—1 0
12-13. Dinamo Pitești	1	0	0	1	1—3 0
Steagul roșu	1	0	0	1	1—3 0
14. C.S.M.S.	1	0	0	1	1—7 0

ÎN DEPLASARE

1. Steaua	1	1	0	0	7—1 2
2-3. Farul	1	1	0	0	3—1 2
Dinamo Buc.	1	1	0	0	3—1 2
4. Progresul	1	1	0	0	1—0 2
5-8. U.T.A.	1	0	1	0	0—0 1
Universitatea	1	0	1	0	0—0 1
C.S.M.S.	1	0	1	0	0—0 1
Rapid	1	0	1	0	1—1 1
9. Politehnica	—	—	—	—	—
10-12. Jiul	1	0	0	1	2—3 0
Dinamo Pitești	1	0	0	1	0—1 0
Petrolul	1	0	0	1	0—1 0
13. Știința	1	0	0	1	1—4 0
14. St. roșu	1	0	0	1	0—7 0

ÎNTRECEREA GOLGETERILOR

5 GOLURI : **Voinea** (Steaua) — unul din 11 m.

4 GOLURI : **Casandra** (Jiul), **Frățilă** (Dinamo Buc.)

3 GOLURI : **Peronescu** (Jiul)

2 GOLURI : **Oblemenco** (Știința) **Tilvescu** (Farul) — ambele din 11 m.

1 GOL : **Vornicu** (C.S.M.S.) **Sorin Avram** și **Constantin** (Steaua) **I. Ionescu** (Rapid) **Martinovici** și **Stocker** (Jiul) **Grizea** (Politehnica) **Ciucu** și **Șoangher** (Progresul) **Pircălab** și **Ene II** — din 11 m. (Dinamo Buc.) **Sfîrlogea** (Știința) **Naghi** (Dinamo Pitești) **Selymesi** (Steagul roșu) **Iancu** și **Kallo** (Farul)

AUTOGOL : **Mihăilescu** (Știința) pentru Dinamo București. **Cazan** (Jiul) pentru Știința.

Atacul cel mai eficace : Casandra 4 — Frățilă 4 — Voinea 5 — Oblemenco 2 — Peronescu 3 = 18 goluri.

ECHIPELE ETAPEI

...alcătuită după notele cele mai mari acordate jucătorilor...

MÎNDRU (Progresul) sau IONESCU (Petrolul) — I. POPESCU (Dinamo Pitești), BACOȘ (U.T.A.), PETEANU (Progresul), DAVID (Dinamo Pitești) — JAMAISCHI (Rapid), CHIVU (U.T.A.) — G. RADU (Dinamo Pitești), FRĂȚILĂ (Dinamo București), IANCU (Farul), CUPERMAN (C.S.M.S.).

...Și după notele cele mai mici

VASILESCU (Știința) — GRĂJDEANU (Universitatea), DAN, (Jiul), BOC (Petrolul), NAGHI (St. roșu) — PREPURGEL (Dinamo Pitești), PETRU EMIL (Universitatea) — MARCU (Universitatea), NECULA (Steagul roșu), ADAM (Universitatea), CODREANU, (Rapid).

„NOUTĂȚILE" LOTURILOR ECHIPELOR DIN CATEGORIA B.

La începutul sezonului, echipele participante în campionatul categoriei B și-au completat loturile, după necesități, cu elemente noi, dintre care multe au și jucat în prima etapă. Iată ce „noutăți" prezintă aceste echipe :

Metrom Brașov : **Gh. Iordache**

Ceahlăul P. Neamț : **N. Niță, M. Sercău și Tr. Coman**

Știința București : **M. Pigulea și I. Mățoanu**

Dinamo Victoria București : **I. Moraru, N. Pipoi, V. Stan, R. Jercan și L. Velicu**

Chimia Suceava : **N. Pavel, O. Nedelcu, Stere Stere, C. Gheghi, Gh. Buzatu**

Poiana Cîmpina : **T. Mihăilescu, A. Caluș, V. Stroe, V. Diceanu, V. Spiridon și V. Corneanu**

Flacăra Moreni : **E. Frățilă, I. Toma, V. Stan, M. Rizescu, I. Dănilă, M. Petrescu și I. Drăgan**

C.F.R. Pașcani : **M. Contardo, Gh. Brîndușescu, I. Dinulescu**

Progresul Brăila : **R. Banu, C. Tapu și Al. Comănescu**

Siderurgistul Galați : **Gh. Szendrei, D. Pack și V. Lehăduș**

Oțelul Galați : **I. Florea, P. Valcan, M. Pătrașcu, Gh. Cristian, V. Luban, I. Nițescu, Gh. Moraru, N. Pătrașcu, V. Diaconu, I. Huszár**

Metalurgistul București : **E. Floruț, M. Dobre, I. Iancu, I. Petrescu**

Dinamo Bacău : **P. Băluță, Gh. Cernat, N. Enache, A. Boroș, T. Alexandrescu**

Oltul Rm. Vîlcea : **Al. Stan și R. Sîrbu**

Vagonul Arad : **M. Adam și Mihai Mihai**

C.S.M. Reșița : **D. Cucu, F. Varga, L. Talpai și A. Teodorescu**

C.F.R. Arad : **St. Pescaru, A. Bacoș, E. Jelache, D. Sulla, I. Szabó, Gh. Demien, P. Cociuban și Gh. Duma**

Minerul Lupeni : **M. Foca, T. Farcaș, F. Hildebrand, T. Breda, M. Buiuc și I. Páll**

Minerul Baia Mare : **I. Snacovschi, I. Silaghi, D. Mureșan, I. Földeș, S. Pavel și I. Velc**

A.S.A. Tg. Mureș : **B. Ardeleanu, I. Vegh, H. Olteanu, M. Bădițoiu, N. Timpănaru**

C.S.M. Sibiu : **V. Rîșniță și C. Ghegheșan**

A.S. Cugir : **I. Suru**

Unirea Dej : **Al. Matei și A. Straub**

Ind. sîrmei Cîmpia Turzii : **Liviu Mircea**

Clujeana : **I. Bacoș, I. Nagel, R. Alexiu și G. Oprea**

De remarcat că foarte multe echipe au legitimat tineri jucători, ca de pildă C.F.R. Timișoara, care și-a completat lotul cu juniori.

START ŞI ÎN CATEGORIILE B ŞI C

Fază din meciul Metalurgistul București — C.F.R. Pașcani

De duminică s-a luat startul și în a 27-a ediție a categoriei B și a 11-a a categoriei C. Prilej pentru iubitorii fotbalului din nu mai puțin de alte 66 de centre din țară să trăiască emoțiile unei întreceri pasionante pentru promovarea în categorie superioară, să intre în atmosfera de campionat care le va ține încordată atenția timp de 26 de etape.

Primele meciuri au prilejuit și primele bucurii sau decepții. În majoritatea cazurilor, satisfacția a fost de partea echipelor care au jucat pe teren propriu. Ele au obținut victoria în 9 jocuri din categoria B și în 21 în categoria C ; în schimb, formațiile oaspete s-au mulțumit cu o victorie la „B" și 4 la „C", și cu 7 meciuri nule (4, respectiv 3).

Rezultatele în general strînse, subliniază un raport de forțe apropiat. De menționat că dintre echipele nou promovate, **Metrom Brașov** *și* **C.F.R. Timișoara** *la B,* **A.S.A. Sibiu, Aurul Zlatna, Stuful Tulcea, Medicina Cluj** *și* **Ancora Galați** *la C au debutat sub auspicii bune, reușind victorii destul de concludente în compania unor adversari valoroși.*

Dar, sîntem abia la începutul campionatului și orice concluzie apare prematură. Să așteptăm și etapele următoare pentru a avea la îndemînă suficiente fapte concludente

CATEGORIA B—ETAPA I

SERIA I : Flacăra Moreni—Ceahlăul P. Neamț 2—0 (1—0) ; Metrom Brașov—Dinamo Victoria București 2—1 (1—1) ; Oțelul Galați—Poiana Cîmpina 2—0 (2—0) ; Metalurgistul București—C.F.R. Pașcani 2—2 (1—0) ; Progresul Brăila—Siderurgistul Galați 0—0 ; Oltul Rm. Vîlcea—Știința București 1—1 (1—0) ; Chimia Suceava-Dinamo Bacău 0—2 (0—1).

SERIA A II-A : Unirea Dej—A. S. Cugir 1—1 (1—1) ; A.S.A. Tg. Mureș—C.F.R. Arad 2—1 (1—1) ; C.F.R. Timișoara-C.S.M. Reșița 2—0 (1—0) ; Minerul Lupeni—Clujeana 4—0 (2—0) ; Ind. Sîrmei C. Turzii—Crișul Oradea 1—0 (0—0) ; Vagonul Arad—Gaz Metan Mediaș 4—0 (3—0) ; Minerul Baia Mare—C.S.M. Sibiu 3—2 (1—0).

CATEGORIA C—Etapa I

SERIA VEST

Metalul Hun. — Electroputere Cr.	3—1 (2—1)
Metalul Tr. Severin — Victoria Călan	0—1 (0—0)
Minerul Anina — Tractorul Brașov	1—0 (1—0)
Chimia Făgăraș — Victoria Tg. Jiu	2—1 (1—1)
A.S.A. Sibiu — C.F.R. Caransebeș	4—0 (2—0)
Aurul Zlatna — Progresul Strehaia	4—1 (3—0)
Autorapid Craiova — Minerul Deva	2—3 (1—1)

SERIA SUD

Tehnometal Buc. — Prog. Corabia	5—1 (2—1)
Electrica Constanța — C.F.R. Roșiori	3—0 (1—0)
I.M.U. Medgidia — Metalul Tîrgoviște	1—0 (0—0)
Oltul Sf. Gheorghe — S. N. Oltenița	3—0 (1—0)
Dunărea Giurgiu — Electrica Fieni	2—0 (0—0)
Muscelul C-lung — Portul Constanța	0—1 (0—1)
Stuful Tulcea — Flacăra r. București	2—0 (0—0)

SERIA NORD

Medicina Cluj — Soda Ocna Mureș	2—0 (0—0)
Minerul Bihor — Faianța Sighișoara	6—0 (3—0)
Sătmăreana — Arieșul Turda	1—0 (0—0)
A. S. Aiud — Chimica Tîrnăveni	2—0 (0—0)
Metalul Copșa Mică — Recolta Carei	3—1 (1—1)
Progresul Reghin — Minerul Baia Sprie	0—0
Olimpia Oradea — Steaua r. Salonta	6—0 (2—0)

SERIA EST

Locomotiva Iași — Unirea Focșani	1—1 (1—1)
Ancora Galați — Victoria Roman	2—0 (0—0)
Rapid Mizil — Textila Buhuși	3—0 (0—0)
Metalul Rădăuți — Foresta Fălticeni	4—0 (3—0)
Flamura r. Tecuci — Petrolul Moinești	3—1 (1—0)
Gloria Bîrlad — Gloria C.F.R. Galați	1—2 (1—0)
Metalul Buzău — Minobrad V. Dornei	1—1 (0—0)

Mehedințeanu (Tehnometal) a înscris un nou gol pentru echipa în poarta formației Progresul Corabia.

EXISTENȚA ZBUCIUMATĂ A CATEGORIEI C

Mai mulți cititori ne-au întrebat de cîți ani ființează campionatul categoriei C, în ce împrejurări, cînd a fost creat și ce echipe și-au înscris numele pe lista cîștigătorilor. Ca răspuns publicăm mai jos un scurt istoric al acestei competiții, datorit unui bun cunoscător al trecutului fotbalului nostru : OCTAV LUCHIDE.

Pînă să ajungă la formula stabilă de astăzi și la reușita ei constantă, categoria C a avut o existență deosebit de zbuciumată. Să-i răsfoim filele istoriei...

Interesul tot mai mare pentru fotbal trezit prin crearea în 1932 a popularei competiții, divizia națională A, s-a transformat în primii ani de desfășurare a noii competiții într-un adevărat entuziasm general. Succesul a determinat federația ca în 1933 să decidă și organizarea unei divizii secunde, care a avut și ea o apreciabilă reușită. Înșelată de această „dublă victorie" și pierzînd din vedere că o divizie națională este o probă selectivă, menită — prin atragerea în aceeași competiție a unor echipe fruntașe — să asigure în primul rînd o ameliorare calitativă a jocului, federația a luat hotărîrea de a crea, prematur, și o divizie C. Asta s-a întîmplat în 1936. De ce a fost prematur ? Pentru că decizia n-a venit ca o consecință a unei analize temeinice a situației și astfel s-a trecut peste o condiție esențială care trebuia îndeplinită : lărgirea diviziei nu se putea face decît dacă, prin dezvoltarea fotbalului în țară, s-ar fi creat posibilitățile materiale necesare (echipe noi, capabile de progres, terenuri, mijloace financiare). Nerespectarea unei atari condiții creează riscul înglobării unor formații lipsite de orice valoare tehnică (cum s-a și întîmplat) și, deci, să ducă la rezultate diametral opuse celor urmărite. Federația însă, a motivat că această reformă ar fi fost provocată de modificarea (neinspirată și cu urmări negative) a sistemului competițional de atunci, prin care divizia A s-a disputat pe două serii a 10 echipe, iar divizia B în două serii a 13 echipe.

Spre deosebire de diviziile A și B și în mod firesc, divizia C s-a soldat cu o scădere vertiginoasă a calității jocului, cu vlăguirea pînă la desființare a micilor echipe provinciale angrenate, prin introducerea lor în această divizie, la sacrificii materiale peste puterile lor, cu demoralizarea conducătorilor acestor grupări, înșelați în socotelile lor, și, în fine (ceea ce a fost și mai grav), cu desființarea celorlalte echipe din districtele respective (echivalente cu cele raionale de azi), rămase în afara diviziei C și lipsite de interesul și sprijinul publicului local, concentrat — normal — spre cele diviziona-re.

Pînă la urmă s-a convins și federația că decizia i-a fost prematură și după doi ani de tristă experiență (1936—37 și 1937—38) divizia C a fost desființată, iar echipele retrimise în districtele lor. De data aceasta, hotărîrea federației a fost motivată prin revenirea la o singură serie în divizia A și la două (a 20 echipe, subîmpărțite în cîte două grupe) în divizia B.

Dar, ideea unei divizii C n-a fost abandonată și, în pofida experienței negative din trecut și a condițiilor economice cu totul neprielnice, această competiție a fost reînființată după război, o dată cu reluarea campionatului diviziona-r A și B, în septembrie 1946. După începerea jocurilor, la care au luat parte 132 de echipe (!), federația a ajuns din nou la... desființarea diviziei C. Dar, peripețiile acestei competiții nu s-au terminat :

● În 1948, ca o contrabalansare a reducerii numărului de echipe din divizia B, a fost reînființat „C"-ul, însă insuccesul lui a fost atît de categoric încît s-a renunțat la el (pentru a treia oară) chiar după disputarea turului !...

● Au trecut opt ani și în 1956 categoria C (noua denumire a celei de a treia competiții a fotbalului nostru) a fost... repusă în drepturi. A rezistat timp de trei ediții (1956, 1957—58 și 1958—59) pentru ca apoi să fie din nou desființată (pentru a patra oară !), în urma majorării numărului de echipe din categoria B.

Și cu aceasta s-a pus punct zbuciumului său. Pentru că în momentul în care fotbalul nostru a atins un grad de dezvoltare atît ca suprafață, cît și în adîncime, au existat și condițiile necesare unei organizări solide a categoriei C : s-au înființat echipe noi, cu antrenori calificați pentru desfășurarea unui bun proces de instruire, în toate regiunile țării ; s-au amenajat pretutindeni terenuri bune, secțiilor de fotbal li s-au asigurat echipament și material sportiv în cantități suficiente ; numărul spectatorilor a fost din ce în ce mai mare. Toate acestea au schimbat fața lucrurilor și în 1963 s-a luat startul într-o nouă ediție a categoriei C, clădită pe baze solide, care i-a asigurat stabilitate și continuitate, prin permanentizarea sistemului competițional. Consolidarea și succesul noii formule a categoriei C creează premisele unei contribuții însemnate la progresul fotbalului nostru.

FILMUL CELOR 10 EDIȚII

1936—37: ● 12 echipe în două serii (Nord și Sud), 12 într-o serie (Vest și Centru), o serie de 7 (Est). ● Cîștigătoarele : Tricolor Baia Mare, Telefon Club București, U. D. Reșița, Soc. de gimnastică Sibiu și Hatmanul Luca Arbore Rădăuți.

1937—38: ● o serie de 12 echipe (Centrul), 18 echipe pe două serii (Nord și Vest), 17 pe două serii (Sud) și 14 pe două serii (Est). ● Ind. Sîrmei Turda, Turda București, Minerul Lupeni și Monopol Tg. Mureș.

1946—47: ● 10 serii a 10 echipe, una de 12 și alta de 20 (în două grupe). ● B.N.R. București, Concordia Ploiești, Poiana Cîmpina, P.C.A. Constanța, Ripensia Timișoara, Sanitas Satu Mare, C.F.R. Cluj, Șoimii Sibiu, Doljul Craiova, C. S. Aninoasa, Danubiana Roman și Astra Moreni.

1948—49: ● două serii a 14 și două a 13 echipe. S-a disputat doar turul competiției, la sfîrșitul căruia în clasamente conduceau : Electrica Timișoara, C.F.R. Tg. Mureș, C.F.R. Iași și C.F.R. Tîrgoviște.

1956: ● 4 serii a 14 echipe. ● Recolta Fălticeni, Locomotiva MCF București, Energia Baia Mare și Energia Metalul Arad.

1957—58: ● 4 serii a 14 echipe. ● C.F.R. Iași, Metalul Titanii București, Știința Craiova și Gloria Bistrița.

1958—59: ● 6 serii a 10 echipe. ● C.F.R. Pașcani, Victoria Buzău, Știința București, Chimia Făgăraș, Rapid Cluj și Metalul Oțelul Roșu.

1963—64: ● 4 serii a 12 echipe. ● Laminorul Brăila, C.F.R. Roșiori, Vagonul Arad, Recolta Carei.

1964—65: ● 4 serii a 14 echipe. ● Ceahlăul P. Neamț, Dinamo Victoria București, C.F.R. Arad și Arieșul Turda.

1965—66: ● 4 serii a 14 echipe. ● Chimia Suceava, Metrom Brașov, C.F.R. Timișoara și Unirea Dej.

Vă prezentăm ANTRENORII ȘI FOTBALIȘTII EMERIȚI

Dumitru Macri

— Cînd m-am îndrăgostit de minge? De cînd mă știu.

O declarație fără echivoc. Cu alte cuvinte Tache Macri s-a născut cu fotbalul în sînge. El susține că toți acei care au copilărit pe Dudești, pe lîngă Macabi, aveau aceeași grupă sanguină — FOTBALUL. Nu-i exclus! Dar Macri s-a născut cu ceva în plus față de alții. Temperamentul acela focos care ridică la sute de grade Celsius pasiunea pentru balon. Cîte geamuri a spart, cîți ciorapi a sustras de acasă, cîte provocări a scris pe ascuns în clasă, în cîte echipe de stradă a jucat, cine le mai poate ști! De toate acestea Macri își amintește însă cu nostalgie și ar fi capabil să-ți vorbească zile de-a rîndul.

Primele meciuri „oficiale" le-a susținut în anii de liceu cu prilejul jocurilor inter-clase. Prin tehnica pe care o etala era cu „două clase" superior celorlalți. Făcea adevărate jonglerii cu balonul. Atunci a fost aplaudat de directorul liceului, suporter al unei echipe la care Macri nici măcar nu visa că în viitor se va consacra. Pe dudeștean îl atrăgea la vîrsta aceea ca un magnet, — Venus, nu Rapid.

IDOLUL DE LA ARENA DIN SPLAI

— Dar de ce trebuia să traversezi Bucureștiul cînd, la urma urmei, Oborul îți era la îndemînă?

— Atunci nu știi ce înseamnă o „foarfecă"! — îmi răspunse Tache, zîmbind. Să fii sănătos de cîte ori am mers pe jos pînă în Splai, cîte găuri am cioplit cu briceagul în gardul arenei, de cîte ori l-am escaladat ca să-l văd pe Humis, idolul meu. Să spună Constantin și Dinulescu. Eram doar tovarăși de peripetii. Acele foarfeci spectaculoase, cu care venusistul a făcut mat portari de valoare, mă fascinau. Observam totul cu respirația întretăiată, de frică să nu scap nimic. Cînd mă întorceam acasă exersam de unul singur zeci de rostogoliri, lovind balonul cînd cu piciorul stîng, cînd cu dreptul. Spatele îmi era numai vînătăi, dar niciodată nu m-a auzit cineva văicărindu-mă.

— De fapt cînd ai primit „botezul" jocurilor cu public?

— În '48 cînd am fost legitimat în echipa Flacăra Roșie—Pielari care juca în district. Aveam numai 16 primăveri. Dar cartea a rămas carte. Îmi amintesc că atunci am fost selecționat în echipa districtului care a bătut Rapidul cu 2—1. L-am avut în față pe Ion Lungu — extremă care — în acele timpuri — avea oarecare trecere. După aceea am jucat împotriva Juventusului, pe ACSA, ca mijlocaș stînga (scor 5—4 pentru Pielari). M-am ținut scai de Pinochio (Iordache). Umbră, nu altceva.

Două cărți de vizită concludente și convingătoare pentru antrenorul Andrei Macri, omul care l-a descoperit pe tînărul său — Macri, junior. *„Ai ceva stofă i-a spus acesta într-o zi. O să te luăm în tabără la Bistrița-Năsăud. Ești de acord?"*.

Desigur că Macri atît a așteptat.

ÎNTÎLNIRE CU GIULEȘTIUL LA ORA DE MATEMATICĂ

În anul următor taberei, ziarele au început să scrie tot mai des de talentul lui Macri. Antrenorii au început să-i facă curte aceluia care avea să devină un răsfățat al publicului.

— Poate că m-aș fi dus la Juventus, unde mă chema Gorgorin, dacă într-una din diminețile lui septembrie 1949 n-ar fi venit la liceu Petre Steinbach. A discutat ceva cu directorul la cancelarie și acesta m-a scos urgent din ora de matematică. *„Ce părere ai? Vrem să te luăm la Rapid. mi-a spus nea Petrică. O să joci în echipă cu Valentin Stănescu, Marian, cu Andrei Rădulescu, Suru, Urechiatu"*... „Eram uluit. Am acceptat contractul cu Giuleștiul. Și nu regret niciodată. Venit nici am fost supus unui nou examen — o partidă amicală împotriva Juventusului. Mi s-a încredințat postul de fundaș stînga, în locul lui Darok, jucător de națională. La mijloc l-am avut pe Urechiatu, iar în dreapta pe Miki Mihăilescu. Și pasența a ieșit bine. 2—1 pentru noi.

Astfel, 1949 marchează pentru puștanul de 17 ani începutul carierei în alintata echipă alb-vișinie. Macri a fost timp de 15 ani titular pe postul său (din care 10 ani a fost căpitan de echipă) și a jucat alături de alți 34 de apărători. Aici a împărtășit bucuria victoriilor și amărăciunea înfrîngerilor în cele peste 400 de partide oficiale susținute, excluzînd meciurile internaționale. Stabilirea unui asemenea record n-ar fi fost posibil fără o temeinică pregătire, după cum susține Macri. Martor îi este stadionul, magazionerul echipei din Giulești care întîrzia seara să ia în primire echipamentul din care ai fi putut stoarce kilograme de transpirație. Demn de subliniat este următorul fapt petrecut în anul 1965, anul după care inimosul fundaș avea să se retragă.

— Deși știam că va veni ziua cînd va trebui să pun ghetele în cui mă pregăteam cu îndîrjire la antrenamente pentru a-mi relua locul în echipă. Postura de rezervă mă ambiționa la culme. De aceea mă uit azi cu surprindere la unii membri ai echipei în care am jucat. Jamaischi, de pildă. Cum simte că duminică nu va fi printre cei „11" neglijează antrenamentul, atitudine care denotă lipsă de respect față de colegi și de public."

Așadar, este explicabil de ce fostul fundaș stînga și-a păstrat atîta timp locul în echipă, de ce a jucat de 14 ori în prima echipă reprezentativă a țării și de tot atîtea ori în cea secundă, de ce cronicarii de specialitate scriau aproape regulat cu majuscule, numele lui Macri în comentariile lor. Evoluînd pe stadioanele lumii la Viena, Budapesta, Birmingham, Londra, Charleroi, Leipzig, Moscova, Sofia, Haifa, Teheran, Bagdad și altele, rapidistul a electrizat tribunele prin intervențiile sale spectaculoase. Zecile de ziare și notițe pe care le păstrează reînvie amintiri de neuitat. Iată numai una: un fotoreporter din Irak a primit premiul pentru cea mai bună fotografie a anului, publicată pe toată pagina ziarului de specialitate, pentru faza în care Macri scoate, prin „foarfecă", un gol gata făcut din poarta Rapidului.

Dar personalitatea feroviarului nu se rezumă doar la fotbal. El s-a pregătit în decursul anilor și pentru viață. După ani de învățătură a absolvit Institutul Politehnic, azi fiind inginer în Ministerul Căilor Ferate. Colecția de cărți de literatură, filatelie, discoteca de muzică, impresiile scrise de la muzee și lăcașuri de cultură vizitate în turneele făcute peste hotare trădează și o altă mare pasiune a inginerului Macri — *setea de cunoaștere.*

Poate că tot ea l-a mînat și în Anglia la campionatul mondial unde pe lîngă vizionarea jocurilor a hoinărit prin muzee și pinacoteci poposind și în orășelul Stadtford în care s-a născut marele Will.

CONFIDENȚE

Înainte de a pune punct acestei scurte prezentări am solicitat lui Macri și cîteva confidențe. Iată-le.

— Care a fost cel mai bun joc pe care l-ai făcut?

— În meciul împotriva Turciei la Istanbul cînd echipa României a cîștigat cu 1—0, alături de Greavu și Motroc, linie de fundași care amintea de aceea de aur Zavoda—Apolzan — Victor Dumitrescu.

— Dar cel mai slab joc?

— La Oradea în 1953 cu I.C.O. Extremul Toth a făcut tot ce a vrut cu mine.

— Cîte goluri ai înscris ca fundaș?

— Nu le țin minte pe toate. Am să amintesc totuși două din ele. În 1959, jucînd cu UTA pe stadionul Republicii am deschis scorul de la linia de centru, cel mai de departe gol înscris vreodată în campionat. Am fost atît de fericit încît pînă la urmă am înscris... în propria noastră poartă un nou gol.

— Cea mai mare deceptie?

— O știu pînă și copiii. Finala de cupă cu Ariesul Turda. La sfîrșit am fost atît de uluit încît n-am mai văzut tunelul de ieșire și m-am trezit sus, la peluză.

— Care este fundașul stînga cel mai bun?

— *Mocanu* îmi place enorm. *Deleanu* îl urmează. Ceva viteză dacă ar mai cîștiga și mai multă siguranță pe dreptul ar concura pe ploieștean.

— În sfîrșit, „inima" unde ți-a rămas?

— Tot în Giulești. Mă ocup de douăzeci de copii din care sper să dau cîțiva, în viitor, echipei în care am jucat.

Stelian TRANDAFIRESCU

Fotbalul brazilian se reculege...

● Spiritul autocritic își face din ce în ce mai mult loc ● Principalul vinovat, sistemul profesionist de organizare care obligă jucătorii la 90 de meciuri pe an ● Selecționarea și tactica falimentară ● Împotriva organizării C. M. în Mexic ● Și totuși Pele a început pregătirile pentru 1970 ● Vom reveni în fruntea fotbalului mondial, spun ei, cu toții

Bineînțeles că în America de Sud ecourile recentului campionat mondial din Anglia sînt departe de a se stinge. Nemulțumirea se manifestă încă și va fi greu pentru orice iubitor al fotbalului sud-american să accepte ca în semifinalele unui campionat mondial să fi fost prezente patru echipe europene, fără să se fi întîmplat ceva... Desigur că protestele cele mai puternice se aud și se citesc în Argentina. Dar, cele 80 milioane de brazilieni nu dorm încă liniștiți din cauza zdrobitorului eșec, eliminarea din grupă și cu toate acestea spiritul autocritic își face din ce în ce mai mult loc. Rațiunea învinge, cauzele dramei sînt căutate acum în cadrul brazilian, ele ies la lumină una cîte una, se discută, se fac propuneri, se caută calea pentru ca fotbalul brazilian să revină în fruntea fotbalului mondial.

Pe lista cauzelor eșecului, principalul loc îl ocupă, după părerile unanime, sistemul profesionist încărcat care pretinde jucătorilor eforturi enorme în cele 85—95 de meciuri susținute anual de fiecare din aceștia. Vacanța fotbalistului brazilian este extrem de scurtă, de 15 zile, de la 20 decembrie la 5 ianuarie. Din acest motiv, fotbaliștii brazilieni selecționați s-au prezentat obosiți la lot, plictisiți, fără reflexe, cu viteză redusă în execuții tehnice, ceea ce nu s-a petrecut cu învingătorii lor, fotbaliștii unguri și portughezi.

Apoi este criticată selecționarea care n-a fost inspirată deoarece s-a renunțat cu mare ușurință la jucători valoroși ca *Servilio, Flavio, Carlos, Alberte, Roberto Dias, Cutinho.*

Alt motiv este tactica nedefinită, fără studierea amănunțită a jocului adversarilor. În această privință cunoscuta figură a conducerii fotbalului brazilian, doctorul Gosling, afirmă că s-a continuat să se ignoreze noul stil devenit popular în Europa, de forță fizică, viteză și contact direct cu adversarul. *„Noi,* a spus acesta, *am avut de suferit în contactul cu acest stil".*

În sfîrșit, printre alte cauze sînt arătate neînțelegerile din sînul comisiei tehnice și dăunătoarea rivalitate sportivă dintre Rio de Janeiro și Sao Paulo care a influențat selecționarea echipei Braziliei, în sensul că pentru a se da satisfacție acestor două mari centre fotbalistice braziliene au fost omiși jucători foarte buni din alte orașe.

Foarte interesantă este opinia care își face loc din ce în ce mai mult în rîndurile oficialilor și iubitorilor de fotbal brazilieni, că Mexicul este nepotrivit pentru organizarea unui campionat mondial de fotbal din cauza climei și altitudinii care vor juca în mod cert un rol determinant în desemnarea echipei campioane. Bineînțeles că țara gazdă va fi puternic avantajată și, făcînd această constatare, forurile braziliene afirmă că dacă Mexicul ar cîștiga ediția viitoare a campionatului mondial „aceasta ar însemna sfîrșitul fotbalului" (!!!) *Din această cauză federația braziliană se va adresa F.I.F.A. cerînd schimbarea locului disputării viitorului campionat mondial,* specificînd că în cazul cînd va fi menținut Mexic ca țară organizatoare, BRAZILIA NU VA PARTICIPA LA CEA DE A IX-A EDIȚIE A MARII ÎNTRECERI MONDIALE.

În plus, Brazilia propune și SCHIMBAREA FORMULEI DE DISPUTARE A CAMPIONATULUI MONDIAL CU ÎNCEPERE DIN SFERTURILE DE FINALĂ. *Propunerea este asemănătoare sistemului campionatului mondial intercluburi, cu jocuri tur-retur, în țările respective, iar în caz de egalitate un nou joc pe teren neutru.*

Discutînd astfel de probleme, brazilienii nu stau nici cu mîinile, nici cu picioarele în cruciș. Ei au început pregătirile pentru 1970. Chiar Pele. El a declarat recent ziariștilor: *„Într-un campionat mondial învinge cine se prepară mai bine, Or, noi, nu am fost bine pregătiți și de aceea am pierdut".*

Pele a reluat antrenamentele. La o ședință de pregătire, asaltat ca de obicei de către ziariști, el a răspuns: „AM ÎNCEPUT PREGĂTIRILE PENTRU 1970", lăsînd să se înțeleagă, așa cum au scris apoi ziarele braziliene, că toată lumea trebuie să facă la fel și că așa cum Pele a învins starea de deceptie produsă de eliminare și a revenit asupra deciziei de a abandona fotbalul, tot așa toți fotbaliștii brazilieni și milioanele lor de suporteri trebuie să se reculeagă și să pornească de pe acum la asaltul noului campionat mondial.

„VOM REVENI ÎN FRUNTEA FOTBALULUI MONDIAL", aceasta este deviza brazilienilor. Tot doctorul Gosling a declarat: *„Sîntem în stare să luăm măsurile necesare pentru a ne reciștiga prestigiul. Evident, vom fi obligați să ținem seama de învățămintele recentului campionat mondial. Putem să găsim jucători puternici și în domeniul fizic, capabili să suporte șocuri puternice. Însă eu nu cred că acest nou stil de fotbal să dureze prea mult. Pentru mine, fotbalul este și va rămîne mai întîi de toate o artă".*

Deci, frămîntările pentru viitorul campionat mondial au început. Brazilienii au dat primul semnal.

CUVINTE ÎNCRUCIȘATE

DUPĂ PRIMA ETAPĂ

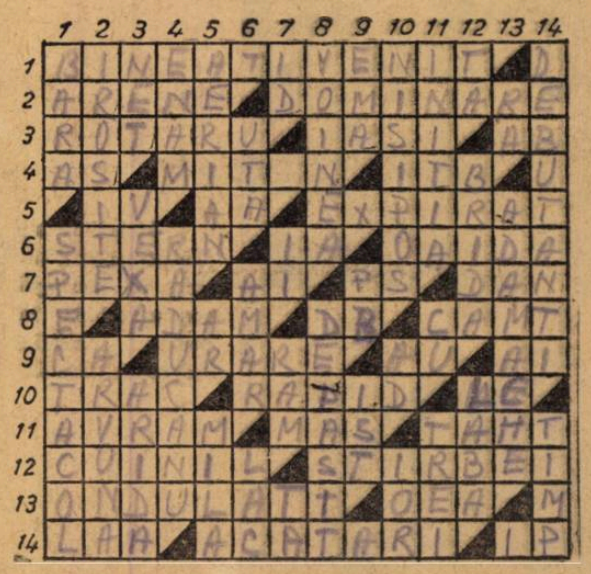

ORIZONTAL 1) Cuvinte de întîmpinare pe stadioane, la începutul campionatului (3 cuv). 2) Și-au redeschis din nou larg porțile pentru sutele de mii de iubitori ai sportului cu balonul rotund — Superioritate a unei echipe asupra alteia. 3) Arbitrul întîlnirii de la București dintre Dinamo București și Știința Craiova din prima etapă — Orașul celui mai mare scor reușit în deplasare în etapa I — Primele... categorii. 4) Asociație Sportivă — Repriză — Echipă din prima categorie orășenească de fotbal din București — A smuls un punct textiliștilor la Arad, la 21 august 1966. 5) Ion Voinescu — Mirare — Depășit. 6) Duce greul la stoparea mingii pe piept — Servește — Printre atacanții de la Progresul. 7) S-a evidențiat în cadrul apărării imediate a „U" în meciul de la Arad (21 august) — Posezi — Post scriptum — Are pe conștiință un presupus fault în careu și golul lui Tilvescu (11 m) de la Constanța. 8) În linia de atac a clujenilor — Regiunea „Farului" — Veche echipă muncitorească din Timișoara. 9) Club Atletic — Tradiționalul „Bine ați venit" de pe stadioane — Aut nesfîrșit! — Ca la 7 oriz. (2). 10) Dușmanul debutanților — Oaspeții din prima etapă ai Farului — Jumătate de melc! 11) A înscris primul din cele 3 goluri de la Iași — Atacant argentinian — Stațte de poștă. 12) Cuhnii — Antrenorul secund al Progresului. 13) Sinuos (pl) — Un oraș în Tripolis... 14) ...Și unul în Austria — „Bilbilieli" frecvente în prima etapă — Ioachim Popescu.

VERTICAL 1) I-a salvat pe arădeni de înfrîngere în m. 57, în meciul cu „U" de la 21 august — „Frumosul", oferit de jocul cu balonul rotund. 2) Ocazii pierdute — Acont. 3) Succesul Stelei la Iași sau al Jiului la Petroșeni — A lovi (fig) — Sterilă. 4) Cetate din vechime — Portar rapidist. 5) Duel cu capul — În careu! — Măsuri de lungime. 6) Echipa de pe malul Mureșului, a pierdut un punct pe teren propriu în primul meci al campionatului — Hapul de la Petroșeni al „stegarilor" — Adîncitură de teren și apa care se adună. 7) Idem — Ion Ionescu — Ramură — Tie. 8) Golgeterul primei etape — Întrecut în lupta pentru balon. 9) Nume feminin — Egalitate la Pronosport — Plumb — Acest — Prima categorie. 10) Teren... nesigur — Adrian — Altă echipă din prima categorie orășenească a Capitalei. 11) A porni un nou atac — Cuperman la cap! — Numărul echipelor de categorie „B" din București. 12) Sunet de trompetă — Piesă metalică în formă de „U" — Cea mai activă parte a piciorului în jocul cu mingea. 13) Înaintași la Rapid! — A primit nu mai puțin de 4 goluri într-o repriză, la Petroșeni — Cîștigător la Pronosport. 14) Din categoria lui Ciucu și Etem, în primul meci al campionatului — Cel de joc expiră o dată cu cel de-al nouăzecilea minut.

Cuvinte cunoscute mai puțin: OEA, LAA, ENAM.

G. C.

DIN „ENCICLOPEDIA" LUI WILLIE

PAGINĂ REALIZATĂ DE ROMULUS BALABAN

DESPRE JOCUL FUNDAȘILOR DE MARGINE ÎN ATAC

Iată-l pe Cohen, fundașul dreapta al selecționatei Angliei, participant frecvent la acțiunile ofensive, cum se antrenează conducînd mingea în slalom, după tipicul înaintașilor

Participarea fundașilor laterali la inițierea, dezvoltarea sau finalizarea acțiunilor ofensive a fost o manevră prezentă deseori în jocul majorității echipelor la turneul final. Această largă utilizare vorbește de la sine, despre necesitatea și eficacitatea ei, despre stabilirea și cunoașterea temeinică a principiilor care o guvernează, despre riscul extrem de redus îndreptat împotriva securității dispozitivului propriu de apărare. *Cohen* și *Wilson* (Anglia), *Schnellinger* (Germania Federală), *Festa* (Portugalia), *Kaposzta* (Ungaria), *Martzolini* (Argentina), *D. Santos* (Brazilia), *Sanchis* (Spania), *Fachetti* (Italia), iată numai cîtiva dintre fundașii care s-au manifestat în această direcție, demonstrînd în general și calitățiile de ordin fizico-tehnic cerute în asemenea împrejurare. Atît de mult s-a impus această modalitate încît la unele echipe a devenit calea preferată sistematic pentru lansarea șarjelor ofensive (amintiți-vă de jocul echipei ungare).

CARE ESTE RAȚIUNEA ACESTEI MANEVRE

Lansarea fundașilor laterali în atac reprezintă un adaos recent la arsenalul tactic. Apărută și răspîndită vertiginos în ultimii ani, impusă de scăderea eficacității datorată apărărilor supranumerice, ea reprezintă rodul căutării și descoperirii unor noi căi de manevră pentru fortificarea ofensivei. Efectuată oportun, în condițiile descrise mai jos, determină:

— *surprinderea adversarului* (de obicei atras, aglomerat, dezechilibrat pe partea opusă, în faza premergătoare intercalării);

— *superioritate numerică* (cu substanțiale avantaje care decurg din prezența „omului în plus").

CONDIȚII PREALABILE

Fundașii nu plecau la atac oricînd și oricum. Momentul oportun era pregătit prin acțiuni menite să realizeze un cadru favorabil. Numai atunci cînd jocul se concentra pe o anumită zonă, balonul era transmis pe partea opusă unde fundașul se angaja vertiginos. Concentrarea jocului și dezechilibrarea consecutivă a apărării adverse, era, de obicei, rezultatul unei circulații de balon pregătitoare, executată în mare viteză pe direcții mereu schimbate și însoțită de aglomerarea jucătorilor în jurul purtătorului său temporar.

CUM TREBUIE ÎNDEPLINITĂ

Pentru realizarea „surprinderii", deci pentru dezvoltarea și finalizarea unei acțiuni ofensive, în timp ce dispozitivul defensiv advers e precar organizat, devine firesc ca lansarea fundașului să înceapă aproximativ de la centrul terenului. De aici, alergînd în cea mai mare viteză poate ajunge în zona de finalizare, înainte ca vreo măsură de neutralizare să poate deveni eficientă. Viceversa, dacă fundașul va porni la atac din apropierea porții sale, timpul necesar pentru străbaterea distanței de 50—60 metri care-l desparte de careul advers, va răpi acțiunii caracterul ei surprinzător, coborîndu-i mult eficacitatea.

In al doilea rînd, pentru realizarea și păstrarea superiorității numerice nici un alt jucător de pe vreun post apropiat nu trebuie să se retragă în zona apărătorului plecat la atac. Știam că în jurul acestei ultime mențiuni, numeroși tehnicieni de la noi opinau dimpotrivă, pentru aducerea unui coechipier în zona părăsită, deoarece susțineau ei, fundașul poate pierde și atunci „cei trei" rămași în apărare n-ar putea rezista unui contraatac rapid. Pentru elucidare am urmărit cu deosebită atenție soluția adoptată de echipele finaliste în timpul Cupei mondiale.

Fără să consemnăm nici o excepție, toate echipele nu chemau temporar în zona fundașului vreun alt jucător. Această linie de conduită are, desigur, logica ei. Retragerea unui coechipier ar transforma într-un non sens, ar anula principiul superiorității numerice.

A însemnat aceasta oare, o scădere a securității în apărare? De dragul obținerii unei superiorități numerice temporare în atac, s-a acceptat un risc major în apărare, acum cînd grija pentru protecția propriei porți se manifestă continuu în forme atît de variate? In pofida tuturor aparențelor, nu.

CE ESTE ÎNGĂDUIT ȘI CE NU FUNDAȘILOR PLECAȚI LA ATAC

Urmărindu-i am observat că apărătorii lansați într-o acțiune ofensivă nu efectuau decît următoarele acțiuni:

— *Traversau zona liberă din față în maximă viteză* cu sau fără balon pînă cînd întîlneau un adversar venit să-i deposedeze, sau pînă cînd ajungeau într-o poziție favorabilă;

— *Atunci trimeteau o pasă decisivă* unui coechipier bine plasat sau trăgeau la poartă;

— *Apoi reveneau tot în maximă viteză în zona lor* obișnuită întregind astfel dispozitivul de apărare. Atît și nimic mai mult, era îngăduit să facă.

După cum se observă, procedînd astfel, posibilitatea pierderii balonului e redusă la minimum. Conduc balonul numai în zona liberă și efectuează doar execuții tehnice însoțite de un risc simbolic (pasă la un coechipier demarcat sau șut la poartă).

In schimb au lipsit cu desăvîrșire (ceea ce înseamnă că erau interzise), acțiunile care măresc riscul pierderii balonului: fentele și participarea la vreo acțiune colectivă (un-doi, triunghi, sau orice alt fel de combinație).

Pe timpul (de altfel foarte scurt) intercalării fundașului în atac „cei trei" coechipieri de linie, execu-

(Continuare în pag. a 12-a)

MIM SAU ANTRENOR?

Nu știm dacă Helmuth Schon o fi luat vreodată lecții de mimică cu Marcel Marceau. Probabil că nu, dar fotbalul e sursa unor mari descărcări emoționale și cei ce-l slujesc de peste 30 de ani, ca antrenorul echipei R.F.G., capătă o fizionomie, brăzdată și de o mare expresivitate. Fotoreporterul l-a surprins pe Schon în timpul finalei de pe Wembley și din aceste mici secvențe se pot descifra emoția, sbuciumul interior, resemnarea și poate un firav gînd de viitor care l-au străbătut succesiv în acele memorabile 120 de minute de joc.

U. R. S. S.

ALTĂ ECHIPĂ FIDELĂ „BETONULUI"

A patra echipă din lume la ora actuală, formația Uniunii Sovietice, a practicat un joc atletic, cu angajări corp la corp între adversarii direcți, manieră convenabilă dacă ne gîndim la alura atletică a jucătorilor, la statura și conformația impresionantă a unora dintre ei, la pregătirea lor fizică fără cusur. Tehnica de joc a fotbaliștilor sovietici e bună în ansamblu (fundașii fac oarecum notă discordantă), iar Voronin, Sabo, Cislenco și Metreveli au manevrat balonul în maniera sclipitoare pe care ne-am obișnuit s-o denumim „sud-americană".

Despre jocul lor, se poate nota tendința la organizare minuțioasă și eficace în apărare. Șesternev cel tare și greoi ca un tanc, s-a achitat satisfăcător de rolul „verouilleurului". In atac, acțiunile s-au sprijinit însă pe o geometrie prea riguroasă. Abundența paselor lungi, și a centrărilor pe sus aruncate în fața porții acolo unde toate apărările sînt forte ca o cazemată, au împiedicat pe sovietici să înscrie mai multe goluri. Valoarea extremelor (printre cele mai bune care au evoluat în Anglia) a lui Voronin, demn component al „echipei Lumii" n-au reușit să atenueze senzația de monotonie desprinsă frecvent în timpul construcției acțiunilor ofensive. Sovieticii s-au impus, de cîte ori extremele au reușit străpungeri excelente, sau cînd mijlocașii au condus cu luciditate pe cei doi atacanți centrali, Banișevski și Malofeev, excelenți luptători, dar lipsiți de fantezie.

Cele mai dificile și cele mai prestigioase victorii au fost realizate în fata Italiei și Ungariei. Atunci, antrenorul Morozov a făcut ca pe sub schelăria rigidă a betonului său, să circule un spirit mai ofensiv și băieții lui s-au avîntat cu forțe sporite și preocupări constructive în atac. Am văzut jocurile URSS — Italia și URSS — R.F.G. Se întîlneau între ei preopinenții betonului. După toate părerile autorizate, au fost meciuri de uzură, fără secvențe spectaculoase, dure, epuizante.

Pentru întîia oară echipa Uniunii Sovietice se califică în semifinala C.M. Este desigur un succes. Dar, Morozov ar fi putut scoate mai mult cu acești jucători, dacă i-ar fi îndrumat pe o linie tactică mai constructivă și permanent ofensivă.

Am păstrat la urmă numele lui Iașin, ca să-l pot nota cu emoția interzisă îndeobște cronicarului. Acest om magnetizează pînă și spectatorul aflat în cel mai îndepărtat ungher de tribună cu arta, sportivitatea și bonomia lui. Să uităm pentru o clipă cît de mult s-au tocit unele cuvinte în gazetărie sportivă și să-i mărturisim pe lîngă admirație și dragostea noastră.

ARGENTINA

TEHNICĂ DE VIS — EXPLOZII TEMPERAMENTALE

Echipa „bleu și alb" seamănă cu acea categorie de oameni înzestrați cu un talent sclipitor, cărora ești obligat să le treci cu vederea anumite metehne omenești. Cînd umblau cu mingea, argentinienii sugerau grația și siguranța handbaliștilor noștri. Acele adevărate giuvaeruri tehnice, risipite nu numai de Rattin, Artime, Onega sau Mas, ci deopotrivă și de apărători — Ferreiro și Martzolini, doi fundași cu execuții de înaltă ținută estetică — nu erau sterile, aveau un pronunțat caracter utilitar. Fentele, precizia și neprevăzutul paselor, împingeau adversarii izolați sau grupați, în poziții comice de contrepied. Cea mai rafinată din tot arsenalul lor se dovedește a fi lovirea mingii cu exteriorul.

Lorenzo, antrenorul care se zbuciuma și striga în timpul meciului, a confecționat echipei o tactică care unește tot ce a rezistat pînă azi eroziunii timpului, cu acel sîmbure ce protejează germenul încă plăpînd al fotbalului de mîine.

Patru fundași acționau sprijinindu-se pe legea ofsaidului. In fața acestora, o perdea protectoare, compusă din Solari, Rattin și Gonzales, cărora, frecvent, li se alătura Mas, a demonstrat prin reflexe prompte inutilitatea „betonerului" în apărare și constituia în același timp suportul manevrelor ofensive desfășurate într-o manieră strict colectivă. Supremația lor la mijlocul terenului devenea izbitoare chiar în compania celor mai prestigioși adversari (R. F. G., Anglia). Echipa se termina în față printr-un „vîrf", Artime, șuter năpraznic, capabil să dea peste cap mîinile portarilor (precum s-a întîmplat în meciul cu Spania), urmat ceva mai în spate de Onega, strategul formației, posesorul unui dribling iritant pentru adversari. Argentinienii au gustul ofensivei. Demarajul jucătorilor, sau schimbarea direcției de circulație a balonului, surprindeau deopotrivă adversarii și publicul din tribune.

Cu toate aceste superlative meritate, argentinienii n-au ajuns în semifinală. Chiar din primul joc (împotriva Spaniei), lava temperamentului lor era gata să erupă. Dar, pe atunci (oboseala nu apăruse) și băieții aceștia bruneți cu ochi verzi sau albaștri, înghițeau probabil cîte un tranchilizant invizibil, depozitat în rezervorul conștiinței în timpul săptămînilor de pregătire. Provizia în curînd terminată, frînele autocontrolului au slăbit și băieții lui Lorenzo au început să placheze ca la rugbi, să tragă adversarii de tricou, să vocifereze și să gesticuleze ca niște tribuni înflăcărați, într-un cuvînt să recurgă la toată recuzita antijocului, ei care, atunci cînd își vedeau de treabă, declanșau în tribune un entuziasm voltaic. In comparație cu ediția din Chile, unde Argentina a suferit un adevărat crah de prestigiu, în Anglia a prezentat o mare echipă. Dacă în următorii patru ani, vor învăța să devină mai răbdători, să reziste „suferinței" de care nici un jucător nu e scutit în timpul unui meci, s-ar putea atunci ca „Zeița de Aur", să le surîdă.

Fotbal

REVISTĂ SĂPTĂMÎNALĂ

Redacția și administrația București

Bd. Mărăști 26, raionul 30 Decembrie

COLEGIUL DE REDACȚIE

Constantin Chiriță, Ștefan Covaci, Gh. Dumitrescu, Ion Lupaș, Pavel Marcu, Aurel Neagu (redactor șef), Angelo Niculescu, Andrei Rădulescu, Constantin Teașcă, Dumitru Tomescu, Stelian Trandafirescu (redactor-șef adjunct), Radu Urziceanu (secretar general de redacție), Emerich Vogi, Ion Voica, Ion Voinescu.

Scrisoare din Budapesta

ECOURI ȘI... CONSECINȚE ALE CUPEI MONDIALE

Campionatul maghiar a încheiat cea de a treia etapă a returului (căci aici se joacă primăvara—toamna), dar febra Cupei mondiale încă n-a scăzut. Nu numai pentru că numărul spectatorilor este în oarecare creștere (la aceasta a contribuit poate mai mult faptul că aci televiziunea a încetat să transmită meciurile de campionat); nu numai pentru că publicațiile de specialitate și presa nesportivă continuă să publice comentarii după turneul din Anglia (printre altele Vándor Kálmán propune, în „Népszava", un turneu final de opt echipe, după sistemul „fiecare cu fiecare", ceea ce, potrivit autorului, ar fi permis la Londra echipei Ungariei să se claseze printre primele patru!). Nu. Foaia de... temperatură a campionatului maghiar este marcată mai ales de oboseala jucătorilor din lot, adică tocmai acei care ar putea da strălucire evoluției cluburilor din care fac parte.

Am văzut jucînd pe Ferencváros, „echipa cartierului IX" cum i se spune la Budapesta sau F.T.C. după titulatura tradițională a echipei cu tricouri albverzi. Decepție. Formația în care figurează în apărare portarul Géczi și fundașul Mátrai, iar la înaintare floarea echipei Ungariei: Rákosi, Albert, Varga, Fenyvesi (toți în lot, în Anglia) — a jucat fără vlagă, cu oarecare plictiseală, fără ambiție deși motive ar fi avut destule.

Se întîlneau pe Népstadion, în fața a 50 000 de spectatori, echipele clasate pe locurile 2 și 3: Ferencváros și Honvéd (în fruntea clasamentului, Vasas, campioana de anul trecut, echipa lui Mészöly, este comod instalată). Am așteptat, deci, un meci dîrz între candidate la primul loc, dar mai ales am așteptat demonstrația de clasă a echipei antrenată de Tátrai (F.T.C.). Decepție. Tonul în joc l-a dat mai curînd Honvéd. Antrenorul Bozsik a creat aci un demn urmaș: pe internaționalul Sipos, care împinge toată echipa înainte și care nu s-a sfiit să se intercaleze în atac, deschizînd chiar scorul. Mátrai s-a luptat mult, în apărare, cu înaintașii echipei militare, dar colegii săi din atac nu l-au sprijinit deloc. Albert a făcut simplă figurație, ceea ce l-a atras strigătele de dezaprobare ale simpatizanților echipei. Fenyvesi nu mai este capabil de cursele pe extremă care l-au făcut celebru. Varga (pe care se spune că ar fi vrut să-l achiziționeze F.C. Barcelona), după cîteva execuții magistrale, a căzut în anonimat, ca și Rákosi.

Rezultatul de 3—2 pentru Honvéd, cu care s-a încheiat jocul, este mai curînd opera arbitrului iugoslav, care a acordat, întîi cu ușurință, apoi în compensație, trei penaltiuri! (De două a beneficiat Ferencváros, care astfel nu a marcat nici un gol din acțiune!).

Aș fi vrut să comentez concepția tactică a formațiilor, dar mi-e imposibil în conjuctura unui meci slab, cu multe pase greșite, dominat de ideea unei victorii „ciupite" la un gol diferență. (Unde a fost Ferencváros din prima repriză cu Internaționale?). Explicații se cuvin doar pentru inexplicabilul program încărcat al jucătorilor de frunte. În opt zile, între cele două duminici, fotbaliștii maghiari au jucat două meciuri de campionat, unul de cupă (miercuri) și unul de antrenament al echipei naționale (joi)! După cum se știe, noul antrenor al naționalei maghiare, Illovszky (care a luat locul lui Baroti), pregătește echipa Ungariei pentru primul joc din campionatul Europei, împotriva echipei Olandei.

VICTOR BĂNCIULESCU
Budapesta, august 1966

CAMPIONATELE ÎN EUROPA

ANGLIA (etapa a III-a):
Everton — Liverpool 3—1, Arsenal — Aston Villa 1—0, Blackpool — Southhampton 2—3, Chelsea — Sheffield Wednesday 0—0, Leeds — Manchester United 3—1, Leicester — West Ham 5—4, Manchester City — Sunderland 1—0, Sheffield United — Nottingham Forest 1—2, Stoke City — Fulham 1—2, West Bromwich Albion — Burnley 1—2.

Conduc Arsenal și Burnley cu cîte 6 puncte.

BULGARIA (etapa a II-a):
Lokomotiv Sofia—Beroe 4—1, Levski—Dobrudja 2—0, Slavia—Spartak Sofia 2—1, Botev Vrața—TSKA Cerveno Zname 4—0 (!), Cerno More—Minior 2—0, Marek—Dunav 2—0, Botev Burgas—Spartak Plovdiv 3-1, Botev Plovdiv—Lokomotiv Plovdiv 1—1.

Fruntașă a clasamentului: *Slavia* cu 4 puncte.

FRANȚA (etapa a II-a):
Bordeaux — Valenciennes 1—0, Nimes—Nice 1—1, Stade Paris — Strasbourg 0—0, Rennes — Sedan Racing Paris 5—0, Reims — Toulouse 1—3, Nantes — Lens 3—1, Monaco — Lyon 4—0, Sochaux — Rouen 3—0, St. Etienne — Marseille 2—0, Lille — Angers 0—0.

În clasament conduce Nantes cu 5 p. din 3 jocuri (unul disputat în cursul săptămînii).

R. F. GERMANĂ (etapa a II-a):
München 1860—Brunswick 2—1, Düsseldorf—Bayern München 0—0, Werder Bremen—Stuttgart 1—2, Karlsruhe—Hamburg 1—1, Nürnberg-Meiderich 3—1, München Gladbach—Kaiserslautern 1—1, Rotweiss Essen—Schalke 04 4—1, Frankfurt—Köln 4—1, Hanovra—Borussia Dortmund 2—0.

Conduc *Frankfurt* și *Stuttgart* cu cîte 4 puncte.

POLONIA (etapa a V-a):
Legia—Zaglebie 0—2, Ruch—Wisla 4—1, Cracovia—Pogon 5—0, Kattowice—Stal 3—1, Polonia—Sombierski 3—1, Slask—Gornik Zabrze 0—1, Zawisza—L.K.S. Lodz 1—3.

Pe primul loc: *Zaglebie* 9 p.

Atacanții maghiari (tricouri închise) în atac, la Manchester, în cadrul C.M. cu Bulgaria.

MOZAIC

● **Partida Everton — Liverpool** din campionatul Angliei a fost deosebit de disputată, presărată cu neregularități, accidentări și jucători sancționați. La victoria cu 3—1 a lui Everton și-a adus o contribuție prețioasă internaționalul Ball care a marcat două goluri, dar care a și fost accidentat, ca și alți trei colegi ai săi. Liverpool se află pe locul 15 după trei etape.

● **R. C. Strasbourg a jucat la Paris,** cu Stade (0—0). De data aceasta atacul său și în primul rînd argentinianul **Farias** nu au reușit să străpungă apărarea pariziană. **Hausser** a jucat slab, în schimb s-au distins **Szczepaniak** și **Hauss,** fundașul stînga.

● **Un nou caz răscolește la ora actuală fotbalul italian. Fabbri,** antrenorul federal, a acuzat pe medicul lotului Fini că în timpul turneului final al campionatului mondial, tratamentul aplicat de acesta a influențat serios randamentul jucătorilor. De asemenea, o serie de jucători ca **Bulgarelli, Lodetti, Facchetti, Pascutti, Burgnich, Mazzola, Rosato, Fogli** și **Rivera** au dat declarații, apărute în ziarul **„Stadio"**, cu privire la tratamentele aplicate de Fini. Președintele federației italiene de medicină sportivă, prof. **L. Venerando,** a declarat la rîndul său că doctorul Fini n-a administrat nici o substanță prohibită. Sir Stanley Rous, președintele F.I.F.A., care se află la Zürich, a afirmat că insistă pentru efectuarea unei anchete serioase.

● **OTTO GLORIA, antrenorul echipei Portugaliei la recentul campionat mondial, a preluat conducerea tehnică a clubului Atletico Madrid, în locul lui DOMINGO BALMANYA, numit antrenor al echipei naționale.**

DESPRE JOCUL FUNDAȘILOR DE MARGINE ÎN ATAC

(Urmare din pag. 11)

tau numai o discretă mișcare de translație (spre dreapta sau spre stînga după caz). Astfel, acopereau în mod rezonabil (păstrînd distanțe egale între ei), toată lățimea terenului (ca pe vremea cînd se juca numai cu trei fundași). Această mișcare de siguranță le îngăduia întotdeauna deplasarea și sprijinul reciproc în zona dezvoltării unui eventual focar de contraatac.

Efectuînd întotdeauna numai manevrele descrise, eliminînd compromisul dintre ce aveau voie să facă și ce le era interzis, fundașii participanți la acțiunile ofensive au adus numeroase avantaje echipelor lor. Nu se poate nega persistența unui oarecare risc pentru că altfel am ignora teoria probabilităților. În jocul de fotbal, riscul rațional, rezonabil, rămîne întotdeauna reversul unei acțiuni oricît de bine ar fi argumentată din punct de vedere tactic. Cele observate în timpul Cupei mondiale atestă că participarea fundașilor laterali la acțiunile ofensive atrage după sine serioase avantaje de ordin ofensiv, însă numai atunci cînd sînt respectate toate prevederile, de o primejdie iluzorie.

În corespondență cu exigențele acestei manevre, pregătirea fundașilor devine indiscutabil mai pretențioasă. Pentru conducerea balonului în mare viteză, pentru trimiterea unei pase exacte și pentru trasul la poartă cît mai eficace, tehnica lor trebuie să atingă treapta jucătorilor din atac. În Anglia am văzut fundași care, deși cunosc și respectă cu strictețe regulile amintite, sînt trădați frecvent de o tehnică evoluată numai pînă la jumătatea drumului.

LEONTIN SĂLĂJAN

(Urmare din pag. 1)

tens pentru continua desăvîrșire a pregătirii sale militare; în 1953 a absolvit cursul special superior la Academia militară generală. Tovarășul Leontin Sălăjan a adus o prețioasă contribuție la înfăptuirea politicii partidului de dezvoltare a forțelor armate, de întărire a capacității de apărare a țării, de educare a ostașilor în spiritul dragostei nețărmurite față de partidul comunist și patria socialistă.

Începînd din 1946, el a fost ales deputat al Marii Adunări Naționale în toate legislaturile.

Ca militant de seamă al partidului și statului, tovarășul Leontin Sălăjan a fost însuflețit în întreaga sa activitate de atașament puternic față de cauza partidului comunist, de dragoste înflăcărată față de popor și de patrie, cărora le-a consacrat întreaga sa capacitate și putere de muncă.

Partidul și guvernul dau o înaltă prețuire activității revoluționare îndelungate a tovarășului Leontin Sălăjan, meritelor sale deosebite în construirea socialismului, în întărirea statului socialist. El a fost distins cu titlul de Erou al Muncii Socialiste, cu ordine și medalii ale Republicii Socialiste România.

Prin încetarea din viață a tovarășului Leontin Sălăjan, Partidul Comunist Român, statul socialist, întregul nostru popor pierd un fiu credincios, un luptător devotat pentru cauza socialismului, pentru progresul și înflorirea României socialiste. Amintirea lui va rămîne veșnic vie în inimile comuniștilor, ale tuturor oamenilor muncii din patria noastră.

★

(Urmare din pag. 1)

Ora 11. Ultima gardă este alcătuită din tovarășii Nicolae Ceaușescu, Chivu Stoica, Ion Gheorghe Maurer, Gheorghe Apostol, Alexandru Bîrlădeanu, Emil Bodnaraș, Alexandru Drăghici, Paul Niculescu-Mizil, Ilie Verdeț, Maxim Berghianu, Petre Borilă, Constantin Drăgan, Gheorghe Rădulescu, Ștefan Voitec.

După cîteva clipe, în marea piață din fața Palatului Republicii miile de oameni întîmpină într-o tăcere adîncă apariția sicriului, învăluit în faldurile îngemănate ale steagurilor țării și partidului, încadrat de conducătorii partidului și statului.

În timp ce răsună acordurile grave ale marșului funebru, trupele aliniate în piață dau onorul, prezentînd armele.

În această atmosferă solemnă, de profundă reculegere, cortegiul funebru se pune în mișcare.

În frunte, purtat de doi generali, se află portretul îndoliat al tovarășului Leontin Sălăjan. Coroanele de flori depuse la catafalc de Comitetul Central al Partidului Comunist Român, Consiliul de Stat și Consiliul de Miniștri, de familie, de Ministerul Forțelor Armate, de Ministerul Afacerilor Interne, de organizațiile de masă, sînt purtate de ofițeri superiori.

Carul funerar este precedat de un grup de generali și ofițeri superiori ce duc pe brațe perne de catifea pe care strălucesc Steaua de Erou al Muncii Socialiste și alte ordine și medalii cu care a fost decorat Leontin Sălăjan în semn de prețuire a meritelor sale deosebite.

În urma afetului de tun ce poartă sicriul, merg familia defunctului, conducători de partid și de stat, delegații militare de peste hotare, oficialități române, șefi ai misiunilor diplomatice și atașații militari acreditați la București.

După fanfară și purtătorii drapelelor îndoliate urmează, în pas solemn, escorta militară, alcătuită din ostași reprezentînd armele: infanterie, marină, aviație și grăniceri. Se înșiruie apoi într-o impresionantă coloană mii de cetățeni veniți să participe la funeralii — muncitori, intelectuali, studenți, numeroși ofițeri, subofițeri și soldați.

În cadența gravă a marșului funebru, cortegiul se îndreaptă, cu pași înceți, spre Monumentul eroilor luptei pentru libertatea poporului și a patriei, pentru socialism.

Printre cei înșiruiți de-a lungul traseului se disting numeroase uniforme de infanteriști și artileriști, de aviatori și marinari, ostași și ofițeri, care prezintă solemnul salut ostășesc celui ce a adus o prețioasă contribuție la înfăptuirea politicii partidului de dezvoltare a forțelor armate, de întărire a capacității de apărare a patriei, de educare a ostașilor în spiritul dragostei nețărmurite față de partidul comunist și patria socialistă. E o adevărată ștafetă a onorului militar perpetuată pe kilometri întregi.

...E ora 13. Carul mortuar pătrunde pe aleile parcului, îndreptîndu-se spre Monumentul eroilor luptei pentru libertatea poporului și a patriei, pentru socialism. În acordurile unui marș funebru, sicriul este purtat de un grup de ofițeri superiori pînă la platforma din fața monumentului unde este așezat pe catafalc. Garda militară cu drapelul îndoliat prezintă onorul. Fanfara intonează Imnul de stat al Republicii Socialiste România. Aici, în fața monumentului are loc mitingul de doliu.

Tovarășul Dumitru Popa, membru supleant al Comitetului Executiv al C.C. al P.C.R., prim-secretar al Comitetului Orășenesc București al P.C.R., deschide mitingul.

Au luat cuvîntul tovarășii Constantin Drăgan, membru al Comitetului Executiv al C.C. al P.C.R., președinte al Uniunii Generale a Sindicatelor din România, general colonel Ion Ioniță, membru al C.C. al P.C.R., ministrul Forțelor Armate ale Republicii Socialiste România, Alexandru Drăghici, membru al Prezidiului Permanent și al Comitetului Executiv al C.C. al P.C.R., secretar al C.C. al P.C.R.

Conducătorii de partid și de stat înconjoară sicriul purtat de opt generali, îndreptîndu-se spre criptă, într-o atmosferă impresionantă, în acordurile Internaționalei sicriul este coborît într-una din criptele de la baza hemiciclului Monumentului. În văzduh răsună 21 salve de artilerie.

Pe lespedea de granit negru ce închide cripta, e gravat:

Leontin Gh. Sălăjan
19.6.1913—28.8.1966

Sînt date care marchează o viață pusă în slujba luptei revoluționare a clasei muncitoare, cauzei socialismului, înfăptuirii celor mai înalte idealuri de libertate, independență și progres ale poporului român, înfloririi patriei.

Redacția și administrația bd. Mărăști nr. 26. Tiparul: I.P. „Informația" str. Brezoianu 23—25.

PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

Fotbal

Revistă săptămînală

ANUL I
15
MIERCURI
7 SEPTEMBRIE 1966
12 PAGINI
2 LEI

DOMIDE, UN ATACANT IMPETUOS

Înaintaşul Domide de la U.T.A. se impune în acest campionat. Iată-l într-un preludiu al golului pe care îl va înscrie pînă în cele din urmă portarului Ştiinţei Craiova, Papuc.

Foto: PETRE STAN

HAIDU FĂCUT K. O. DE PETESCU!

In meciul Steaua – Dinamo Bucureşti, s-a înregistrat al treilea autogol al actualului campionat: Petescu a înscris în propria-i poartă. Portarul Haidu K.O.!

Foto: N. ALEXANDRU

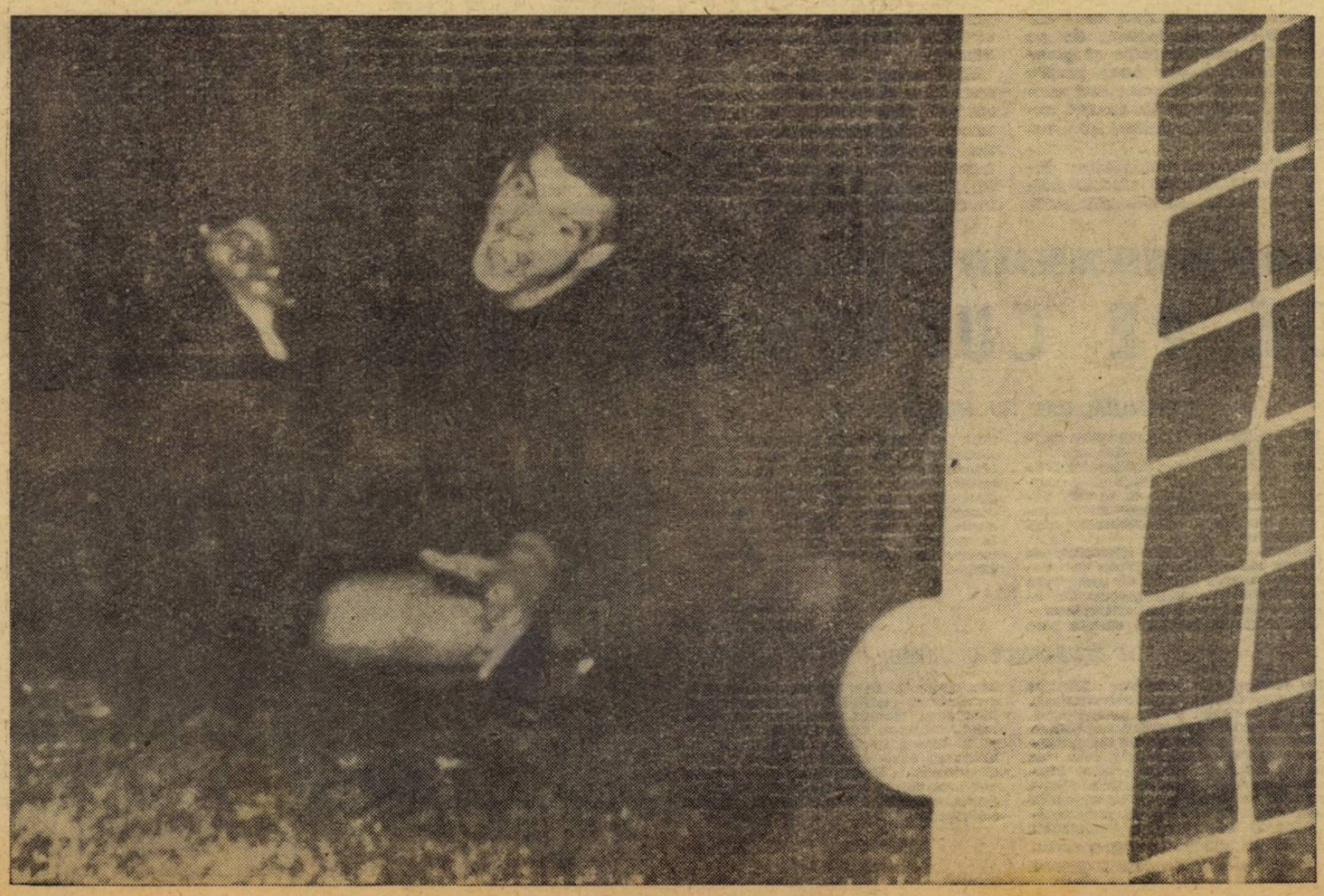

ASTĂZI, VERIFICĂRI ALE SELECȚIONABILILOR

Azi după-amiază, pe stadionul Republicii din Capitală, de la ora 16.30, loturile reprezentative ale României, A şi de tineret, vor întîlni, în cadrul a două meciuri de verificare, două formaţii de peste hotare. Lotul prim va juca cu Herta Berlin, iar lotul olimpic va avea ca adversar echipa Lokomotiv Sofia.

Iată cele două formaţii pe care antrenorii noştri le vor alinia la începutul jocurilor:

SELECȚIONATA DIVIZIONARA: Ionescu – Popa, Nunweiller III, Dan, Mocanu – Ghergheli, D. Popescu – Lucescu, Dumitriu, Iancu, S. Avram.

LOTUL OLIMPIC: Niculescu – Petescu, Boc, D. Nicolae, Sătmăreanu – Jamaischi, Strîmbeanu – Pantea, Frăţilă, Naghi, Ciornoavă.

In timpul jocurilor vor mai fi încercaţi şi alţi selecţionabili.

SUPORTERII AU CUVÎNTUL!
Pagina a 3-a

REVIRIMENT ÎN ETAPA A 3-A
Paginile 5, 6 şi 7

ÎN VIZITĂ LA FEDERAȚIA OLANDEZA
Pagina a 12-a

ION BALANESCU
antrenor federal

„PRODUCȚIA" DE JUNIORI A REGIUNILOR

CÎTEVA CONSTATĂRI PE MARGINEA TABEREI DE LA PITEȘTI

Timp de 10 zile, 16 selecționate regionale — alcătuite din cei mai valoroși juniori din țară — s-au întrecut, la Pitești, atît pentru cucerirea „Cupei F.R. Fotbal" (aflată la a IV-a ediție), cît și pentru intrarea în vederile colectivelor de antrenori însărcinate cu selecționarea celor mai buni dintre ei pentru tabăra de pregătire, una din cele mai importante acțiuni anuale în fotbalul nostru.

În urma activității desfășurate în cadrul acestei taberi, s-a ajuns la unele constatări de importanță majoră pentru toți cei care privesc cu realism această latură a activității fotbalistice.

Prima și cea mai importantă dintre constatări : *marea majoritate a juniorilor participanți la „Cupa F.R. Fotbal" au dovedit calități corespunzătoare practicării unui fotbal dinamic, curat prin execuțiile tehnice și construcția fazelor*, cu o deosebită voință și dîrzenie (caracteristice tineretului), făcînd ca jocurile să fie extrem de disputate.

O altă constatare este aceea că, deși s-a redus vîrsta juniorilor cu peste 1½ an (la „Cupa F.R.F." și tabăra de vară au participat juniorii născuți după 1 septembrie 1948), *talia acestora s-a dovedit în creștere față de anii trecuți, astfel că din punct de vedere al selecției, ea nu a mai constituit — ca în trecut — o problemă* ruptă de calitățile specifice fotbalului.

De asemenea, s-a constatat o *creștere a indicilor calităților fizice*, precum și *o adaptare superioară la efortul specific*, față de taberele anterioare.

Elocvente în aceste privințe sînt următoarele date :

● Din cei 45 de juniori cîți au fost reținuți în tabără (11 născuți în 1948, 24 în 1949 și 10 în 1950) 5 au avut talia între 1,65 și 1,69 m ; 18 între 1,70 și 1,75 m ; 10 între 1,76 și 1,80 m ; iar 12 au fost peste 1,80 m (cel mai scund 1,65, cel mai înalt 1,86 m). Media din acest an a fost superioară celei din tabăra de anul trecut.

● Viteza a fost, inițial, în medie pe tabără de 7,9 sec. pe 60 m și 12,8 pe 100 m, ceea ce constituie un nivel satisfăcător în raport cu media de vîrstă a juniorilor. Faptul cel mai pozitiv însă, a fost că juniorii au avut o bună rezervă fizică și au arătat o mare adaptabilitate la efort, ceea ce s-a materializat prin substanțiale corectări de timpi. După numai trei cicluri săptămînale de instruire s-a ajuns la o medie de 7,35 sec. pe 60 m și 12,3 pe 100 m (cei mai buni timpi : 6,9 și respectiv 11,6).

Din punct de vedere al capacității tehnico-tactice individuale, constatările noastre au fost de asemenea îmbucurătoare. *Majoritatea componenților selecționatelor regionale* (și, bineînțeles, cei reținuți în tabără în special) *au dovedit o bună îndeminare în manevrarea mingii, execuții tehnice specifice postului corespunzător și o corectă încadrare, ca așezare, în sistemul cu patru fundași.* Acestea ne fac să afirmăm cu convingere că o mare parte din elementele remarcate cu acest prilej vor confirma curînd aprecierile bune ale celor care i-au selecționat și pregătit în tabără. Dezvoltarea, promovarea și afirmarea lor depinde însă integral, pe de o parte, de dîrzenia, perseverența și disciplina cu care acești juniori se vor pregăti de acum înainte, iar pe de altă parte de *grija și preocuparea ce o vor avea pentru instruirea și educarea lor asociațiile, secțiile și în special antrenorii lor (de juniori și seniori).*

Subliniind că *majoritatea juniorilor din cadrul selecționatelor regionale au dovedit reale aptitudini pentru jocul de fotbal*, considerăm necesar să menționăm, tot ca o constatare, faptul *că la o bună parte din juniori a fost vizibilă o pronunțată diferență între tehnica individuală specifică postului și tehnica de joc specifică acțiunilor colective.* De asemenea, prin verificările făcute cu loturile taberei în compania unor echipe de seniori (A, B, C și regiune), s-a constatat *o neașteptată lipsă de forță în angajările directe*, de unde și o vădită intenție de evitare, frecventă și inutilă, a acestor angajări.

Căutînd cauzele acestei deficiențe — în special ale celei legate de aprecierea nejustă a posibilităților fizice proprii — s-a ajuns la constatarea că, în afara lacunelor de instruire, *majoritatea juniorilor nu au participat la competiții corespunzătoare evoluției lor. Mulți dintre juniorii talentați incluși în selecționatele regionale*, născuți după 1 septembrie 1948 sau în anul 1949 și aparținînd secțiilor de categorie A, B sau C, *nu au jucat în campionatul republican sau au luat parte la un număr infim de jocuri.* De ce? *Pentru că în locul lor au fost preferați juniori născuți în anii 1946/1947, care nu aveau talent și perspective, dar — în schimb — aduceau plusul de forță necesar obținerii rezultatelor imediate.*

O altă constatare bazată pe statisticile întocmite se referă la *modul diferențiat în care comisiile regionale de fotbal sînt preocupate de problema — vitală — a depistării, selecționării și pregătirii tinerelor talente fotbalistice din teritoriile respective.*

Procedîndu-se cu maximă exigență și obiectivitate, în acțiunea de selecție a fost cuprins (analizat și caracterizat în colectiv) fiecare din cei 224 juniori incluși în reprezentativele regionale, urmărindu-se reținerea în tabără a celor mai valoroși, fără a se fi stabilit anticipat vreo cifră pentru fiecare an de naștere sau regiune în parte. În urma situațiilor încheiate ulterior, a reieșit că *numărul juniorilor reținuți în tabără din cadrul fiecărei selecționate corespunde în mare măsură interesului cu care organele sportive regionale de specialitate abordează această problemă.*

Sînt comisii locale care muncesc bine și care an de an reușesc să alcătuiască și să pregătească selecționate care se mențin în primele rînduri ale întrecerii pentru cucerirea „Cupei F.R.F." și a cît mai multe locuri în tabăra de juniori : București, oraș, cîștigătoarea cupei (cu 10 juniori reținuți în tabără), regiunea Ploiești, finalistă (cu 6 juniori), regiunile Brașov, semifinalistă și Dobrogea (cu 7 și respectiv 4 juniori reținuți în tabără), selecționatele regiunilor Cluj (4 juniori), Oltenia (3 juniori), Mureș A.M. (3 juniori). Aceste comisii se străduiesc și reușesc să redea o imagine a nivelului juniorilor din regiunile respective, printr-o „producție" valoroasă.

La polul opus se situează însă comisiile de fotbal din regiunile Argeș, Hunedoara, Bacău, Suceava. Modul cum s-au prezentat și evoluat selecționatele acestor regiuni, precum și faptul că din cadrul lor cu greu a putut fi găsit cîte un element corespunzător pentru tabără, demonstrează *formalismul cu care au fost alcătuite, pregătite și trimise reprezentativele la această importantă acțiune pentru juniorii din toată țara.*

Acestor comisii regionale trebuie să le reamintim că *tradiționala „Cupă F.R.F." și tabăra constituie de fapt evaluarea anuală a „zestrei" de tinere talente de care dispun regiunile respective și pe care fotbalul nostru se poate baza și unul din principalele mijloace de selecționare a celor mai valoroși juniori pentru împrospătarea loturilor echipelor din categoriile superioare și alcătuirea echipei naționale de juniori.*

Amintind aceste adevăruri ne exprimăm și dorința ca pe viitor să nu mai întîlnim cazuri de secții de fotbal fruntașe care au cunoscut valorile din propriile lor regiuni (și și-au putut rezolva prin ele problemele de lot și echipă, fără a mai apela la „păsările călătoare"), numai în urma unor acțiuni pe plan central (tabere, trialuri, loturi).

Și în această idee considerăm util să recomandăm comisiilor regionale, precum și cluburilor și asociațiilor (în special celor de categoria A și B) de a lua în evidență pe fiecare tînăr talentat în teritoriul respectiv (așa cum fac, de altfel, unele mari cluburi), de a-i urmări evoluția, de a-l încadra într-un proces de instruire organizat și de a-i asigura creșterea pe măsura perspectivei, ce i se prevede.

Peste toate acestea însă, se situează constatarea că anul acesta atît în „Cupa F.R.F.", cît și în tabăra de vară *au evoluat juniori talentați din majoritatea regiunilor, tineri care, îndrumați cu aceeași grijă și în viitor, pot răspunde încrederii echipelor locale și naționale*, pe drumul ridicării și afirmării continue a fotbalului nostru.

POȘTA REDACȚIEI

AL. MARINESCU și D. IURAȘCU-București. Nu sînteți singurii admiratori ai lui Eusebio. V-o spunem cu toată certitudinea. De ce a jucat slab în turneul de la New-York este o întrebare la care nu vă putem da niciun amănunt. La urma urmei nici Pelé n-a fost întotdeauna în zi bună. Se mai întîmplă !

S. BORDEANU-Teiuș. Biografia marilor jucători pentru care ne-ați trimis și lista preferințelor, răspunde — după cum am mai arătat și altor cititori — preocupărilor redacției noastre. Aveți puțintică răbdare, cum spunea marele Caragiale, întrucît în curînd veți citi „portretele" dorite.

MARIANA GHIȚA-Ploiești. Ce se petrece cu echipa Petrolul ? Și noi ne-am pus această întrebare în numărul anterior al revistei. Să sperăm, ca și Dvs., că echipa lui Dridea se va pune repede pe picioare, mai ales că o așteaptă... Liverpool-ul. Facem cu plăcere oficiul de a transmite felicitările adresate proaspetei familii Pircălab.

VIORICA TOMA, Conțești-Titu. Nu vă faceți griji în privința adresei „Perlei" din Mozambic. O cunoaște toată lumea. Doar Eusebio este o personalitate în cercurile fotbalistice portugheze. E suficient să scrieți pe plic : Eusebio, Clubul Benfica-Lisabona, Portugalia.

PETRE STOENESCU-Tîrgoviște. Greu de apreciat anul cînd echipa preferată — Metalul — se va reîntoarce în categoria A. Referindu-ne la precizarea de care aveți nevoie, colegul are perfectă dreptate. În orașul Dvs. a existat, înainte de război, echipa T.C.T. (Tenis Club Tîrgoviște) care a jucat împotriva unor formații „sonore" : Unirea Tricolor, Juventus, Venus și Sportul Studențesc.

Frumoase amintiri...

PORTAR... DE CURSĂ LUNGĂ

Era prin iunie. Echipa arădeană CFR juca „ultima carte". Numai victoria, în partida cu Recolta Carei, însemna rămînerea în categoria „B". Jocul, deosebit de disputat, purta amprenta nervozității. Un singur jucător părea calm și sigur. Portarul echipei. Prin intervențiile sale de ultim moment, el a contribuit din plin la victoria echipei și implicit la rămînerea în categoria secundă.

Cine e acest portar ? Iubitorii sportului cu balonul rotund din Arad îl cunosc bine. Se numește Constantin Demșoreanu și e cel mai vîrstnic portar divizionar din țară. În curînd va împlini 40 de ani ! Cariera sa fotbalistică cît și biografia sînt deosebit de interesante...

În 1933, cînd a început să joace fotbal, avea doar 12 ani. A debutat în echipa liceului „Aurel Vlaicu" din București, ca atacant, iar din 1946 a fost legitimat la echipa Patria din Chișineu Criș, unde timp de un an de zile a jucat extremă dreaptă. Printr-o întîmplare a devenit portar.

În cariera sa fotbalistică, C. Demșoreanu a evoluat în mai multe formații : Unirea Sintana, C. S. Pandurul București, Aripile Brașov, C.F.R. Arad și U.T.A. Cel mai mult a reprezentat culorile echipei C.F.R Arad (peste 10 ani).

Întrebîndu-l care a fost cea mai frumoasă amintire din cariera sa de pînă acum, ne-a răspuns :

— Atunci cînd am apărat poarta Selecționatei divizei B, (1953) contra echipei reprezentative a țării. A fost un joc de verificare cîștigat de echipa reprezentativă cu scorul de 4:0. Eu am apărat doar o repriză, timp în care nu s-a marcat decît un singur gol. Autor: Vaczi.

Pasiunea pentru fotbal, modestia și conștiinciozitatea lui C. Demșoreanu ar putea constitui un îndemn pentru toți tinerii care practică acest popular sport.

— Te-ai gîndit vreodată să te lași de fotbal ?

— Încă nu. Vreau să trec de bariera celor 40 de ani, (mai am un an) și apoi... să egalez performanța lui Mattews.

ȘT. IACOB
corespondent

DE PE CUPRINSUL ȚĂRII

DISCIPLINA, DAR NU NUMAI ATÎT !

Noua ediție a campionatului regiunii Iași începe cu 13 formații. În afara vechilor protagoniste au apărut nume noi : „Unirea" Negrești, retrogradată din categoria C și trei debutante — „Universitatea" Iași (campioana orașului), „Instalatorul" Iași și „Unirea" Zorleni.

Desigur că iubitorii sportului cu balonul rotund din regiune vor urmări cu interes cele 24 de „acte" ale competiției. Dar mai presus de aceasta ei nu vor să mai asiste la manifestări de indisciplină, comise de unii jucători (în ediția trecută) de la „Flacăra" Murgeni, „Siderurgistul" Iași, „Strungul" Bîrlad și „Constructorul" Vaslui, care au primit suspendări pînă la 3 etape.

Atenție, așadar, antrenori la disciplină și nu numai la aceasta ! Poate reflectați și la modul cum sînt promovate elementele tinere în echipe.

D. DIACONESCU
corespondent

ÎN AȘTEPTAREA STARTULUI

La centrul de pregătire „Steagul roșu" din Brașov mare efervescență. E firesc, lotul de 20 de juniori mari, pe care-i pregătește antrenorul Ștefan Hidișan are în perspectivă campionatul republican, unde, după cum se știe, participă în grupa a X-a. Pregătirile se desfășoară conform planificării bine stabilite și se constată multă seriozitate, atît în punctualitate cît și în disciplina efectuării programului zilnic de antrenament. În lot au fost promovați 5 juniori din grupa a II-a, de care se ocupă cu aceeași seriozitate antrenorul Al. Meszaros. Tinerii promovați (portarul I. Olteanu, fundașii Eug. Lupuțan și I. Ochiș, înaintașii N. Nica și I. Todorut) sînt deosebit de talentați și promit. Patru din ei — minus portarul Olteanu — îi vedem în fotografia alăturată exersînd loviturile cu capul.

Foto-text : C. GRUIA
corespondent

SUPORTERII AU CUVINTUL!

Suporteri – grup de oameni uniți printr-un ideal sportiv comun. Obiectul pasiunii lor se numește **Rapid, Universitatea, Dinamo, U.T.A., Steaua, Petrolul, Constantin, Pîrcălab, Dumitriu, Nunweiller, Dan, Mocanu,** etc., etc., etc. Oameni care nu se tem nici de canicula, nici de frig, nici de ploaie... Entuziasmul îi apără de toate. Îi găsește pe stadioane duminică de duminică, nu numai atunci cînd se joacă cu Real, cu Internazionale, cu Portugalia sau cu Uruguay. E drept, subiectivismul lor a devenit proverbial, iar unii, trec prea ușor de la aclamații la dezaprobări zgomotoase. Cine ar putea descrie cîte se petrec într-un suflet de suporter, cîtă bucurie sau cîtă suferință trăiește într-un campionat? Fotografia de mai jos, publicată în semn de omagiu, ni se pare mai bogată în semnificații decît un întreg capitol dintr-un tratat de psihologie.

Însă, în plin entuziasm, suporterii nu uită să aprecieze ceea ce este bun sau rău în comportarea echipei lor favorite. Reporterii noștri s-au adresat cîtorva dintre spectatorii meciurilor din etapa a III-a a campionatului categoriei A, ale căror păreri vi le împărtășim.

Așteptăm pe viitor și alte opinii ale spectatorilor, cărora le vom face loc, cu plăcere, în revista noastră.

„MĂ BUCURĂ STARTUL BUN AL ECHIPEI STEAUA"

Sînt „stelist" de pe vremea meciului cu... Lutton Town. Deci de pe vremuri de glorie. Revăzîndu-mi impresiile pot să spun că:

1. Mă bucură startul bun al echipei mele preferate în acest campionat.

2. Totuși, fundașii centrali — Jenei, D. Nicolae — sînt nesiguri și vulnerabili.

3. Atacul are un stil de joc cam desuet; centrări pe sus, spectaculoase, preluări elegante etc., în dauna eficacității.

CONSTANTIN CRIȘAN
cooperator la Arta aplicată

„DEOCAMDATĂ SÎNTEM MULȚUMIȚI"

Am vizionat meciul împreună cu colegii mei de serviciu, de aceea părerea pe care vreau s-o exprim este de fapt și a lor. Deocamdată sîntem mulțumiți de echipa noastră, nu atît pentru rezultatele obținute pînă acum cît mai cu seamă pentru faptul că jocul ei a marcat o creștere apreciabilă față de campionatul trecut. Sîntem nelipsiți de la antrenamentele ei și am constatat cu satisfacție că se muncește cu multă tragere de inimă. Echipa este mai sudată și în joc și în afara lui ceea ce îi asigură, credem, un moral ridicat. Nu ne place totuși încîlceala care caracterizează acțiunile de atac ale constănțenilor și tendința din ce în ce mai accentuată ca toate mingile să se concentreze mai mult la Iancu, sufocat la un moment dat de atîta... atenție. E de mirare cum antrenorii nu încearcă să disloce asemenea tendințe din concepția tuturor jucătorilor de la Farul.

NICOLAE ION
contabil la Atelierele 23 August – Constanța.

Un capitol de... psihologie

Foto: I. MIHĂICĂ

NU SE MUNCEȘTE LA ANTRENAMENTE

Sînt foarte îngrijorat de acest început atît de neașteptat al fotbaliștilor noștri preferați.

Gîndindu-mă bine trebuie să spun că favoriții noștri muncesc puțin la antrenamente. Deleanu, de pildă, se hrănește cu iluzia că dacă este solicitat la lot, trebuie să se „menajeze". În meciul cu Dinamo Pitești, parcă nici n-a fost pe teren, atît de nepregătit este. În schimb țipă pe teren la alții.

Deseori vedem pe fotbaliștii echipei C.S.M.S. Iași la ore tîrzii în localuri. Conducerea echipei le face mereu concesii și astfel se va ajunge la noi „cazuri Stoicescu" dacă nu se vor lua măsuri. Trebuie mult mai multă autoritate și exigență din partea antrenorilor și conducerii secției de fotbal.

I. ȘTEFANSCHI
student – Iași

DINAMO BUCUREȘTI SĂ JOACE MAI OFENSIV!

Sînt un vechi admirator al echipei lui Pîrcălab. Cred că anul acesta favoriții mei vor lua titlul dacă vor rezolva următoarele probleme:

1. Comportarea vîrfurilor de atac să se ridice la nivelul general al echipei, deoarece randamentul lor este mai scăzut decît al celorlalți jucători;

2. Echipa să-și bazeze mai mult jocul pe ofensivă, căci are multe posibilități în această privință.

CONSTANTIN LUCIAN
marochiner la Flacăra roșie

TOTUȘI, REVIRIMENT LA PETROLUL?

Așteptam un reviriment din partea echipei noastre și cred că el s-a produs într-o oarecare măsură, în ciuda eșecului suferit. Am să trec peste erorile comise de apărare în primele 20 de minute ale jocului pentru că după părerea mea chiar și în condițiile acestea, fotbaliștii ploieșteni ar fi putut evita eșecul și chiar cîștiga în cele din urmă DACĂ:

— la capacitatea de rezistență a echipei s-ar fi adăugat și viteza în atac. Fără ea nu am putut depăși apărarea Jiului, chiar dacă am dominat. În schimb, gazdele au folosit-o cu maximum de eficacitate la realizarea tuturor celor trei goluri;

— jocul mijlocașilor Iuhasz și Dragomir nu s-ar fi încorsetat în prea multe pase de pregătire, dînd astfel posibilitate apărătorilor de la Jiul să marcheze strict pe fiecare atacant petrolist;

— s-ar fi șutat la poarta lui Gram în mod frecvent, fără ezitările și încercările de preluare a balonului în condițiile grele cauzate de starea terenului;

Echipa Petrolul joacă în general în aceeași notă ca în campionatul trecut, dar de data aceasta greșelile au fost plătite mai scump.

CONSTANTIN BERGHIU
revizor contabil la I.C.O.T.S. Ploiești

„NU ȘTIU CÎT AM SĂ MAI REZIST!"

Mai am curajul să spun că sînt... rapidist. Nu știu cît am să mai rezist. Fiindcă este însă vorba de problemele Rapidului și nu de ale mele, iată ce păreri am:

1. Mult discutatele neînțelegeri dintre jucătorii mei favoriți, subminează moralul echipei care nu joacă ca un tot unitar;

2. Cuplul Dumitriu — Ionescu traversează o criză care explică și ea mediocritatea ultimelor rezultate ale echipei;

3. Halfia, altădată punctul forte al echipei, joacă la întîmplare, n-are ritm, n-are forță.

CONSTANTIN TOMOZEI
tehnician la Radiodifuziune

RESURSE INSUFICIENTE LA PROGRESUL

Trăiesc, ca vechi suporter al echipei Progresul, emoțiile revenirii favoritei mele în categoria A. Pînă acum, lucrurile merg bine. Ce va fi însă mîine?

Deși sînt optimist, nu pot să nu privesc cu îngrijorare faptul că echipa își consumă „benzina" după 60—70 de minute de joc, trăgînd cu dinții în ultima parte a meciurilor pentru păstrarea rezultatelor.

Mă mai nemulțumește, la această oră, activitatea mijlocașilor care întîrzie jocul, fiind departe de îndeplinirea rolului major pe care trebuie să-l aibă în echipă.

NICOLAE POPA
asistent universitar la Facultatea de științe juridice

„ÎN ȘCOALĂ SĂ SE JOACE FOTBAL, CHIAR DACĂ SE MAI SPARGE CÎTE UN GEAM“ spune CONSTANTIN

In conversația cu Constantin revine mereu cuvîntul *maidan*, pe care-l rostește cu oarecare jenă. Pentru el, jocul copiilor cu mingea pe terenul viran este abecedarul fotbalului.

— *Tata, mare pasionat de fotbal, îmi făcea mingi de hîrtie cu care mă jucam de la 3—4 ani. Am parcurs apoi toate etapele evoluției materialului din care se confecționau mingile: mingea de cîrpe, de tenis, de crep negru și tare, de cauciuc vulcanizat. Abia la 11 ani, la liceu, am jucat prima oară cu o minge de fotbal adevărată. In toată perioada copilăriei am jucat cu frenezie. In recreație, acasă, peste tot, ne întreceam doi contra doi, sau unu contra unu. În vacanțe, nu știam decît de fotbal și de caisele din grădina vecinului. Pe maidan — iertați-mi expresia — acolo am învățat eu fotbal! Îndrăznesc să spun că acolo m-am format ca jucător. După amiezele mergeam și trăgeam „cu urechea“ la antrenamentele de pe Unirea Tricolor, apoi exersam pe maidan cele indicate de antrenor jucătorilor mari. Firește că exercițiul cu o minge mică, este mult mai greu, dar deprinderile așa se formează mai bine. Fără acele mingi mici n-aș fi ajuns niciodată ceea ce sînt.*

La vîrsta de 14 ani, nu m-ar fi primit la juniori dacă nu stăpîneam toate procedeele tehnice repetate de mii de ori pînă atunci. *Socotesc că înglobarea copiilor la o vîrstă prea fragedă, în cadrul organizat al unor cluburi este dăunătoare.* Pentru un copil mingea de fotbal este prea grea, cînd se pregătește abia să-și însușească tehnica. Pe plaja de la Recife, în Brazilia, am văzut un copilandru de 14 ani antrenîndu-se de zor, singur, în fiecare dimineață; se pregătea să reușească la examenul de toamnă ținut pentru selecția de noi juniori la clubul Vasco da Gama! *Și încă ceva: îmi permit să recomand antrenorilor care se ocupă de copii: nu le îngrădiți acțiunile individuale, chiar dacă execuția este uneori greșită.* Venind dintr-un cadru de pregătire neorganizat, cu anumite calități, deprinderi, de care este foarte mîndru, copilul se va simți jignit dacă-l admonestezi, va pierde încrederea în sine, uneori pofta de joc. În lucrul organizat cu copiii antrenorii greșesc uneori impunîndu-le sarcini tactice, în loc să le șlefuiască însușirile tehnice. Azi nu mai sînt maidane, dar școlile au curți: *profesorii să le dea voie să joace fotbal, chiar dacă pe alocuri se mai sparge cîte un geam!*

LA CE VÎRSTĂ CUM ȘI CINE ÎNVAȚĂ COPIII TEHNICA INDIVIDUALĂ

FOTBALUL ÎN ORELE DE CERC SPORTIV DIN ȘCOLI

Anchetei noastre i-a răspuns și Camil Mortun, profesor de educație fizică la liceul „I. L. Caragiale“ din București.

„Nu numai pentru fotbal, ci pentru toate jocurile sportive, vîrsta la care se poate acumula mai mult este vîrsta între 10 și 12 ani, vîrstă la care ei sînt cuprinși în procesul de învățămînt. În această perioadă profesorii de educație fizică pun mare accent pe pregătirea fizică generală, copilul optînd către jocul care-l atrage mai mult. Fără discuție că fotbalul este jocul cel mai îndrăgit de copii. În multe din orele lor de răgaz, înainte de începerea cursurilor, în recreație, ei organizează „miuțe“ ad-hoc în orice colțișor din curtea școlii.

Deoarece programa de învățămînt pentru orele de educație fizică nu cuprinde specificația fotbal, profesorii nu includ — în marea majoritate a cazurilor — în cadrul orelor pregătirea specifică fotbalul.

Aș propune ca ÎN CADRUL ORELOR DE CERC SPORTIV (organizate, după cum se știe, în afara orelor de educație fizică), SĂ SE INTRODUCĂ INIȚIEREA SISTEMATICĂ ÎN TAINELE JOCULUI DE FOTBAL.

Aș mai propune invitarea la aceste cercuri sportive a foștilor jucători, prezența lor periodică, sau de ce nu, continuă, avînd un caracter stimulator pentru elevi, rezultatele obiective ale pregătirii marcînd, în aceste condiții, progrese — sînt sigur cifică fotbalului.

În școală, fotbalul se învață pe orice teren. Important este să existe o minge și o reală preocupare.

Organizarea unui campionat interclase, în cadrul fiecărei școli, așa cum există la celelalte jocuri sportive (volei, baschet, handbal) ar stimula și mai mult afirmarea și dezvoltarea fotbalului în școli.

În ceea ce privește mentalitatea unor cadre didactice de a îngrădi fotbalul în școală considerînd că el împiedecă asupra învățăturii, ea este — din fericire — pe cale de dispariție, noua structură a învățămîntului școlar creînd posibilitatea îmbinării armonioase a învățăturii cu sportul.

CENTRELE DE COPII ADEVĂRATA BAZĂ DE PLECARE

Toată lumea e de acord cu faptul că un înotător de performanță trebuie să-și însușească mișcările specifice începînd de la o vîrstă fragedă. Ei bine, tot așa trebuie să fim de acord că *un viitor fotbalist de clasă nu poate sări peste etapa acumulărilor, proprie anilor copilăriei.* Chiar și în cazul bine cunoscut al lui Constantin — jucător care a început să strălucească la o vîrstă destul de tîrzie — cadrul de cunoștințe tehnice fusese realizat în anii de joacă, pe micile terenuri ale cartierului.

Convingerea aceasta mă poartă acum, de multe ori, în preajma „miuțelor“ copiilor. *Clubul nostru și-a creat într-adevăr o oarecare tradiție în depistarea și lansarea unor tineri fotbaliști, dar nu e mai puțin adevărat că cea mai mare parte a acestora a provenit din echipe de juniori sau din formații de categorii inferioare.* Acești tineri au avut, fiecare în parte, o anumită cantitate de cunoștințe fotbalistice dobîndite în anii anteriori, dintre care unele trebuiau cultivate și dezvoltate mai departe, altele, dimpotrivă, dezrădăcinate. Această muncă de mare dificultate, s-a soldat de multe ori cu reușite, dar au fost înregistrate și eșecuri. Au existat cazuri în care deprinderi fundamental greșite au fost atît de puternic fixate la tînărul fotbalist, încît rectificarea lor nu a mai fost cu putință. Concluzia care se desprinde este aceea că succesul în munca de profilare a personalității jucătorului de fotbal este ușurat și asigurat pe deplin NUMAI PRINTR-O ACTIVITATE DE PREGĂTIRE A ACESTUIA PORNITĂ DE LA VÎRSTA ȘCOLARĂ.

In ce fel se poate realiza o asemenea activitate? Evident, că forma ideală de rezolvare o constituie Centrul de copii și e de dorit ca astfel de baze de plecare să ia ființă în toate orașele din țară. Acolo unde nu există cluburi de categoria A sau B, pot interveni cu succes școlile, ba mai mult, cartierele. Aș aminti ca un exemplu bun de urmat, asociația bucureșteană de cartier din Ferentari, la înființarea căreia înțelegerea și inițiativa părinților copiilor au avut un rol hotărîtor.

Nu trebuie scăpată însă din vedere o altă cerință de primă importanță: *pregătirea copiilor să fie încredințată unor antrenori, de preferință foști mari jucători, care să reprezinte pentru cei mici chintesența gloriei. Primite de la omul al cărui nume a constituit pentru ei un adevărat „idol“, sfaturile, îndrumările, vor fi ascultate și aplicate cu sfințenie.* De asemenea, un antrenor de copii trebuie să simtă o mare dragoste pentru aceștia. Am asistat de pildă la o ședință de pregătire condusă de maestrul emerit al sportului Ion Voinescu la Centrul clubului Steaua. Declar sincer că *mi-a făcut o adevărată plăcere să aflu în metoda fostului portar al naționalei, o întreagă gamă de subtilități pedagogice a căror eficacitate a făcut ca întregul lot de copii să-l urmărească aproape fascinat.*

Este necesar ca acțiunile și inițiativele bune să fie generalizate, pentru că aici se află, fără îndoială, germenii unei evoluții sănătoase a fotbalului nostru în anii următori.

N. MARINESCU
antrenor secund la Petrolul Ploiești

SĂ LĂSĂM COPIII PE STADIOANE

Știu că mulți părinți, din cauza unei prejudecăți greșite, înterzic copiilor lor orice tangență cu mingea. Procedînd astfel, ei răpesc cu bună știință din totalitatea bucuriilor copilăriei pe aceea a jocului cu mingea, atît de drag celor mici. Școala și fotbalul fac casă bună atunci cînd ambele noțiuni se bucură de toată atenția. Băiatul meu, de pildă, căruia eu însumi i-am cultivat dorința de a juca fotbal, este unul dintre cei mai buni elevi din clasă și la grupa de copii a echipei Rapid.

Să acordăm copiilor condițiile realizării unui vis frumos, de care mulți dintre noi nu ne-am putut bucura la vîrsta copilăriei noastre!

C. PETRE
București

SELECȚIA — O MUNCĂ DE MARE RĂSPUNDERE

DIN EXPERIENȚA CENTRULUI „23 AUGUST“

COLEA VÎLCOV
antrenor

Recrutarea copiilor pentru centrul nostru a necesitat o activitate complexă, ținînd cont de numărul solicitanților (circa 2000).

CRITERII DE SELECȚIE

Munca de pregătire s-a făcut după cîteva criterii, împărțindu-se în etape.

Primul criteriu a fost abilitatea, îndemînarea pentru jocul de fotbal, fără însă ca acest element să determine selecționarea copilului, dacă dezvoltarea lui fizică nu era în raport cu vîrsta.

S-a efectuat selecția la următoarele grupe de vîrstă: grupa 10—11 ani; grupa 12—13 ani; grupa 14 ani; grupa 15 ani; grupa juniori.

Trierea a ținut cont de:

A. — abilitate — pondere 50%
B. — dezvoltarea fizică — pondere 30%
C. — calități fizice — pondere 20%
D. — avizul medicului — eliminatoriu.

A) S-a urmărit comportarea copilului în jocul la 2 porți reduse și pe teren redus, în cele două situații tactice fundamentale:

— *Atac.* Cînd are mingea, s-a urmărit ce face cu ea, adică o pasează la cine trebuie, driblează eficace, iar dacă o are un coechipier, s-a urmărit mișcarea lui în teren.

— *Apărare.* Cînd mingea este în posesia adversarului, s-a urmărit atacul de deposedare cît și plasamentul pentru a interveni prin intercepție.

B. — *Dezvoltarea fizică.* S-a urmărit ca între aptitudinile pentru fotbal pe de o parte și dezvoltarea fizică și calitățile fizice de bază pe de altă parte, să fie o armonie și nu o discordanță vădită. Pentru aprecierea dezvoltării fizice s-a recurs la măsurători antropometrice.

C. — *Calitățile fizice de bază.* În vederea stabilirii gradului de dezvoltare a calităților fizice de bază s-au folosit probele:

— 20—30 m. plat;
— săritura în lungime de pe loc;
— flotări în brațe.

Nu am definitivat normele ce trebuie realizate, totuși am selecționat copii cu cea mai bună viteză.

D. — Avizul medicului a fost eliminatoriu. Au fost determinați indicii antropometrici și fiziologici, iar concluziile au fost concretizate în calificative: *f. bine, bun, slab, respins.*

Operația de selecție propriu zisă a cuprins 2 etape.

1. Selecția de masă. S-au format echipe de 8 și uneori de 11 jucători, pe grupe de vîrstă și dezvoltare fizică. Copiii au fost lăsați să joace 2 reprize a 15', după care s-au reținut cei corespunzători. După această primă triere cei selecționați au fost solicitați la încă o serie de jocuri fiind aleși cei mai buni, care au fost supuși apoi controlului medical.

2. — *Selecția pe echipe.* În această a doua etapă, cei rămași au fost incluși în echipe omogene, după dezvoltarea fizică și pregătirea tehnică începîndu-se o serie de antrenamente precum și trecerea unor norme tehnice. După o perioadă de pregătire, copiii au fost supuși probelor fizice și fiziologice, iar cei reușiți au format echipele permanente.

Menționez că operația de selecție a avut un caracter permanent, ceea ce a permis o continuă îmbunătățire a criteriilor de apreciere.

CONCLUZII ȘI PROPUNERI

Trebuie să subliniez încă odată că operația de selecție constituie momentul cel mai important în munca cu copiii. Criteriile de selecție folosite pînă în prezent, care au la bază fie numai gabaritul, fie numai abilitatea tehnică a copiilor, s-au dovedit a fi necorespunzătoare. Mulți copii au gabarit mare, dau rezultate bune, doar pînă la intrarea în echipele de juniori, iar copiii cu multă îndemînare tehnică se plafonează foarte repede, poate și datorită faptului că antrenorii lor, în dorința de a-i promova mai repede, îi folosesc în grupe de vîrste mai mari.

De aceea după experiența de un an, noi considerăm că aceste două criterii trebuie combinate, iar întreaga operație de selecție trebuie eșalonată pe trei etape și anume:

I. *Observarea abilității tehnice.*

După prima selecție cei aleși pe grupe de vîrstă de la 10—13 ani, trebuie să joace 5 contra 5 pe un teren de 40x25 m cu poarta de 5x2 m., două reprize a 10' cu pauză. Cei care joacă la început în apărare, repriza a doua vor juca în atac și invers. Atenția trebuie îndreptată asupra îndemînării dovedită în joc: cum lovesc mingea, cum o preiau, cum se demarcă, cum deposedează, cum execută fentele și pasele. Portarii pot fi examinați separat.

În cursul celei de a doua operații de selecție aprecierile nu trebuie făcute după ochi, ci după o codificare special experimentată la Centrul 23 August și care ar putea fi preluată și de alții.

II. *Probe fizice.*

Cei selecționați vor fi supuși apoi unor probe fizice de viteză, detentă, forță, îndemînare și de curaj, de ex.: 30 m plat; săritură în lungime de pe loc; flotări de brațe etc.

III. *Vizita medicală*

A treia etapă o va constitui vizita medicală minuțioasă, cu determinarea precisă a capacității funcționale și a tipului de sistem nervos.

CATEGORIA A REINTRĂ PE FĂGAŞ

Portarul Mîndru a fost o stavilă de netrecut în fața atacanților rapidiști. Foto: S. BACSI

REVIRIMENT DUPĂ ETAPA A 3-A

STEAUA ÎN FRUNTEA CLASAMENTULUI

Frămîntările suporterilor echipelor categoriei A, arătate parțial de micul nostru raid printre spectatori, demonstrează că iubitorii fotbalului leagă rezultatele meciurilor de nivelul de joc, ceea ce înseamnă că victoria în orice condiții nu satisface, după cum eșecul nu mai devine o tragedie dacă echipa respectivă și-a făcut datoria, dar formația adversă a fost superioară.

Această optică, cu adevărat sănătoasă, ne dă posibilitatea să punem accent pe nivelul de joc arătat de echipe într-o etapă, ca semn al progresului așteptat duminică de duminică.

Din acest punct de vedere etapa de duminica trecută, a 3-a a categoriei A, a indicat că echipele încep să reintre pe făgaș normal, datorită unui reviriment, mai mult sau mai puțin accentuat, al fiecăreia dintre ele. Formațiile care au luat un start bun și-au menținut pozițiile fruntașe, iar celelalte au luptat să recîștige din pozițiile pierdute.

În paginile următoare, dedicate campionatului categoriei A, spicuim din concluziile observatorilor federației la meciurile etapei a 3-a, ale colegiului central de arbitri și, bineînțeles, chiar din această pagină publicăm obișnuitele note ale reporterilor noștri.

CARE ESTE, TOTUȘI, VALOAREA FARULUI?

Mărturisesc că după rezultatul foarte onorabil obținut la Brașov în etapa precedentă, mă așteptam să văd ceva mai mult din partea Farului decît ne-a oferit în partida sa cu Universitatea. Fotbaliștii constănțeni au cîștigat și de data aceasta, însă evident mai greu decît la Brașov, deși, acum, condițiile jocului pe teren propriu îi ofereau avantajele obișnuite.

Suporterii mai puțin pretențioși, nu au în fond de ce să nu se bucure: 5 puncte din 6 posibile reprezintă o performanță generatoare de speranțe, dar pentru ca acestea să capete un temei mai puternic, jocul echipei are nevoie de multă limpezire tactică.

Universitatea a evoluat modest, scoțînd și mai mult în relief minusurile din concepția de joc a constănțenilor. Mai puțin pregnante în apărare, unde cu excepția fundașului stînga pregătirea este pusă la punct, aceste lipsuri se manifestă în jocul mijlocașilor și mai cu seamă în cel al înaintașilor. Se conteză prea mult doar pe Iancu și Kallo, ceilalți atacanți făcînd mai mult figurație. Mijlocașii Manolache și Pleșa se dovedesc prea lenți, întîrziind de cele mai multe ori trimiterea decisivă a balonului în careul advers.

Pentru un ochi puțin mai atent apar evidente aceste lacune în pregătirea Farului și dacă nu vor fi înlăturate grabnic ele își vor lăsa amprenta mai devreme sau mai tîrziu asupra comportării și rezultatelor echipei.

Gheorghe NERTEA

JOC BĂRBĂTESC? NU, JOC NEREGULAMENTAR!...

Am așteptat cu interes, de altfel ca și spectatorii prezenți sîmbătă seară în tribunele Stadionului Republicii, inaugurarea seriei de „derbiuri bucureștene", care dau meciurilor de campionat o notă în plus de culoare și atractivitate. Însăși pasiunea pe care o stîrnesc în tribune este un efect al acestei tradiționale rivalități sportive dintre formațiile bucureștene din categoria A.

Cele două echipe care au făcut această inaugurare, Progresul și Rapid, au pus multă ambiție și pasiune în joc; nu-i nimic rău în asta. O rivalitate bine înțeleasă duce la exprimări care servesc progresul fotbalistic, iar rezultatele obținute au valoare și durată. Dar, a urmări rezultatul doar pentru a împodobi un palmares, indiferent prin ce mijloace, aceasta înseamnă rivalitate rău înțeleasă. Și, ca să revenim la meciul de sîmbătă, jucătorii acestor echipe și în special apărătorii au greșit atunci imprimînd o notă de luptă crîncenă pentru balon, indiferent de mijloace: cu ridicarea piciorului pînă la înălțimea capului (cum a făcut Motroc într-un „duel" cu Oaidă), prin cosirea adversarului (Mândoiu asupra lui Ionescu), sau prin obstrucții frecvente și grosolane (vinovați: majoritatea jucătorilor). Dacă jucătorii cred că aceasta înseamnă joc atletic, bărbătesc, de care vorbesc

Petre GAȚU

IMPLICAȚIILE SOLUȚIEI „LIBERO"

Ideea folosirii lui Nunweiller III ca jucător „măturător" a apărut în nocturna de duminică de pe Republicii ca un prim plan al concepției de joc a dinamoviștilor în derbiul lor în compania echipei Steaua. Susținută de două măsuri riguroase — marcajul-umbră al lui Voinea de către Ghergheli și al lui Constantin de către Nunweiller IV, coordonatorul de joc al Stelei fiind „preluat", pentru o securitate mai mare, și de jucătorul dinamovist aflat pe fază în imediata lui apropiere — soluția-„libero" (expresie clasică a apărării beton) a lăsat să se întrevadă preocuparea acută a antrenorilor dinamoviști de a-și asigura o apărare impenetrabilă. SĂ NU PRIMIM, CU ORICE PREȚ, GOL! — a devenit deviza lor. Desigur că în calculele lor antrenorii dinamoviști au invederat nu numai aspectul eliminării posibilității de înfrîngere, ci și pe cel al victoriei. Nefăcînd simple supoziții, mai mult sau mai puțin subiective, ci judecînd exclusiv după maniera de joc în acțiunile ofensive ale dinamoviștilor, am ajuns la concluzia că judecata lor a avut vicii fundamentale. Anulînd recunoscutele valențe ofensive ale unui mijlocaș ca Ghergheli, antrenorii dinamoviști s-au privat — deliberat — de o piesă majoră în atac. Chiar și după autogolul lui Petescu, cînd apărarea echipei Steaua manifesta evident semne de descumpănire și derută (scor la cornere, în prima repriză, 7—1 în

Marius POPESCU

MARELE „SECRET" AL ECHIPEI JIUL

Incontestabil că evoluția de pînă acum a fotbaliștilor din Petroșeni așează echipa lor în rîndul acelora cu care nu se glumește, indiferent că o întîlnești pe teren propriu sau nu. Alcătuită în totalitate din jucători cu care a promovat din categoria B, Jiul se bucura la începutul campionatului de multă simpatie dar nu și de credit, prea puțini fiind aceia care se puteau gîndi la eventuale isprăvi din partea ei. Iată însă că numai după trei etape cronicari, adversari, suporteri, cu toții sînt nevoiți să vorbească cu admirație despre această echipă. 7—0 cu Steagul roșu și 3—1 cu Petrolul pe teren propriu, 2—3 la Craiova, 12 goluri înscrise și doar patru primite sînt cifre care oglindesc o anumită concepție a fotbaliștilor de la Jiul cu privire la sarcina lor asumată prin promovarea în categoria A.

Atu-ul principal pe care-l dețin și-l pun în valoare în compania fiecărui adversar este dorința de joc exprimată printr-o alergătură în teren de-a dreptul sufocantă, în fața căreia formații cu multă experiență ca Steagul roșu și Petrolul păreau îmbătrînite subit. De la propriul careu și pînă la poarta adversă mingile nu sînt cărate ci pur și simplu azvîrlite, proiectate în zone în care atacanții aleargă cu o viteză debordantă. De multe ori în acțiunile acestea rapid desfășurate apar neglijențe de ordin tactic, imperfecțiuni tehnice individuale, fisuri pe anumite porțiuni de teren, atribute care nu-i pot conferi aureola unei formații

Nicolae SOARE

DIN NOU DESPRE STOICESCU

După cum se știe, echipa C.S.M.S., într-un interval de trei săptămîni, a părăsit pentru a doua oară terenul propriu, învinsă. Jucătorii, așa cum îi vedeți în fotografia din pag. 6—7, erau atît de afectați de înfrîngere, încît nici nu mai aveau putere să vorbească. Dominaseră net, însă lipsa de precizie la poartă a atacanților și gravele erori comise de apărători i-au privat de un rezultat favorabil. Atrași în cursa „betonului" de către Dinamo Pitești, nici unul din atacanți n-a fost capabil să găsească acele manevre abile care să contracareze o asemenea practică.

Ciudate ni s-au părut însă unele voci din tribune, este drept puține la număr, care căutau explicațiile eșecului în absența înaintașului central Stoicescu. Aceștia comentau lipsa lui.., Lache, despre care crainicul radioului, în timpul transmisiunii de la Iași, a citat cuvintele antrenorului Augustin Botescu: *„Stoicescu nu joacă, pentru că nu s-a pregătit și nu se pregătește!"*. Atît!

Așadar, iată-ne din nou față în față cu „dosarul Stoicescu". E greu să-și amintească cineva cîte angajamente solemne și-a luat acesta, cîte declarații de îndreptare a făcut. El a fost ajutat cu o răbdare rar întîlnită, numai și numai în dorința de a fi recuperat. I s-a acordat chiar cinstea de a figura printre jucătorii apți de a îmbrăca tricoul național al echipei de tineret și al reprezentativei A.

★

Așa cum stau lucrurile azi, aparentele capricii ale celui în cauză, s-au dezvăluit drept vicii. La ce altă concluzie se poate ajunge, atîta timp cît jucătorul ieșean persistă în greșeli: absențe de la antrenamente, comoditate, indisciplină în cadrul echipei și în viața particulară, prezentarea cu întîrziere la pregătire înaintea începerii campionatului și atîtea și atîtea altele. El a ajuns în rușinoasa postură, ca în-

Stelian TRANDAFIRESCU

CONTINUARI CONTINUARI CONTINUARI ÎN PAG. 6-7 CONTINUARI CONTINUARI CONTINUARI ÎN PAG. 6-7 CONTINUARI CONTINUARI CONTINUARI ÎN PAG. 6-7 CONTINUARI CONTINUARI CONTINUARI

O SCRISOARE

Am primit din partea arbitrului C. BĂRBULESCU din Bucureşti următoarea scrisoare :

Tovarăşe redactor-şef,

Vă rog să-mi permiteţi să-mi exprim o nedumerire şi să-mi aduc, dacă este posibil, contribuţia într-o problemă recentă de arbitraj.

Am citit cu mirare cum două publicaţii de specialitate, revista **„Fotbal"** şi ziarul **„Sportul popular"** acordă calificative diametral opuse arbitrajului prestat de colegul meu N. Mihăilescu la jocul Petrolul — C.S.M.S. Iaşi, din 28 august a.c. In timp ce comentatorul dv dă nota 4 arbitrajului, ziarul „Sportul popular" îl califică drept excelent. Trebuie să recunoaşteţi că cititorii sînt în dilemă, iar noi arbitrii nu ştim ce să credem.

Nu am asistat la joc, consider însă că două publicaţii de specialitate pot să aibă opinii diverse, însă nu fundamental opuse, aşa cum rezultă din cazul respectiv.

Ziarul „Sportul popular", într-o notă ulterioară, comentează o fază din acea partidă în care arată textual că **„Dridea aplecînd capul şi încercînd să joace mingea la o înălţime la care adversarul era îndrituit să folosească piciorul, a comis infracţiunea de AUTOPERICLITARE. O infracţiune care se sancţionează cu o lovitură liberă indirectă".** Deci echipa Petrolul a avut de suportat sancţiunea unei lovituri libere indirecte.

Insă decizia şi comentariul sînt eronate şi iată de ce. In „Regulamentul jocului de fotbal", apărut în Editura UCFS, se arată la paginile 109—110 :

„Jucătorul care se autopericlitează va fi şi el penalizat tot cu o lovitură liberă indirectă. Arbitrul va lua această măsură numai în situaţiile cînd adversarul, care joacă mingea corect, ezită **să o lovească** pentru a-l feri de accidentare **pe jucătorul care se autopericlitează".**

Şi mai departe :

„In cazul însă cînd jucătorul care urmează să lovească mingea cu piciorul nu renunţă la acest lucru, deci nu ezită **pentru a-şi proteja adversarul, arbitrii nu vor mai penaliza,** lăsînd jocul să continue" (s.n.). După cum rezultă din nota respectivă **„Vornicu a încercat să preia balonul cu piciorul şi Dridea cu... capul",** deci **primul NU A EZITAT pentru a-şi proteja adversarul şi prin urmare Dridea şi Petrolul nu mai trebuiau să fie sancţionaţi.**

C. BARBULESCU
arbitru de fotbal

N. R. Redacţia noastră a avut şi va avea o exigenţă mărită în special faţă de arbitrii valoroşi. Din această cauză arbitrajul lui N. Mihăilescu, în meciul amintit a fost supus unei analize mai amănunţite decît în mod obişnuit. Din punctul nostru de vedere nu ne reproşăm această „severitate", enumerînd principalele erori comise de arbitrul N. Mihăilescu.

SPORTIVITATE

● Arbitrul meciului Progresul — Rapid, **V. Dumitrescu,** după joc : *„A fost hent în careu, chiar dublu, la Mândoiu şi Peteanu, dar dintre jucătorii Progresului n-au recunoscut decît doi : Mateianu şi apoi Oaidă. Ţin să remarc în primul rînd atitudinea corectă a primului, care şi-a potolit coechipierii prin această recunoaştere, în momentul în care protestele lor erau mai vehemente".*

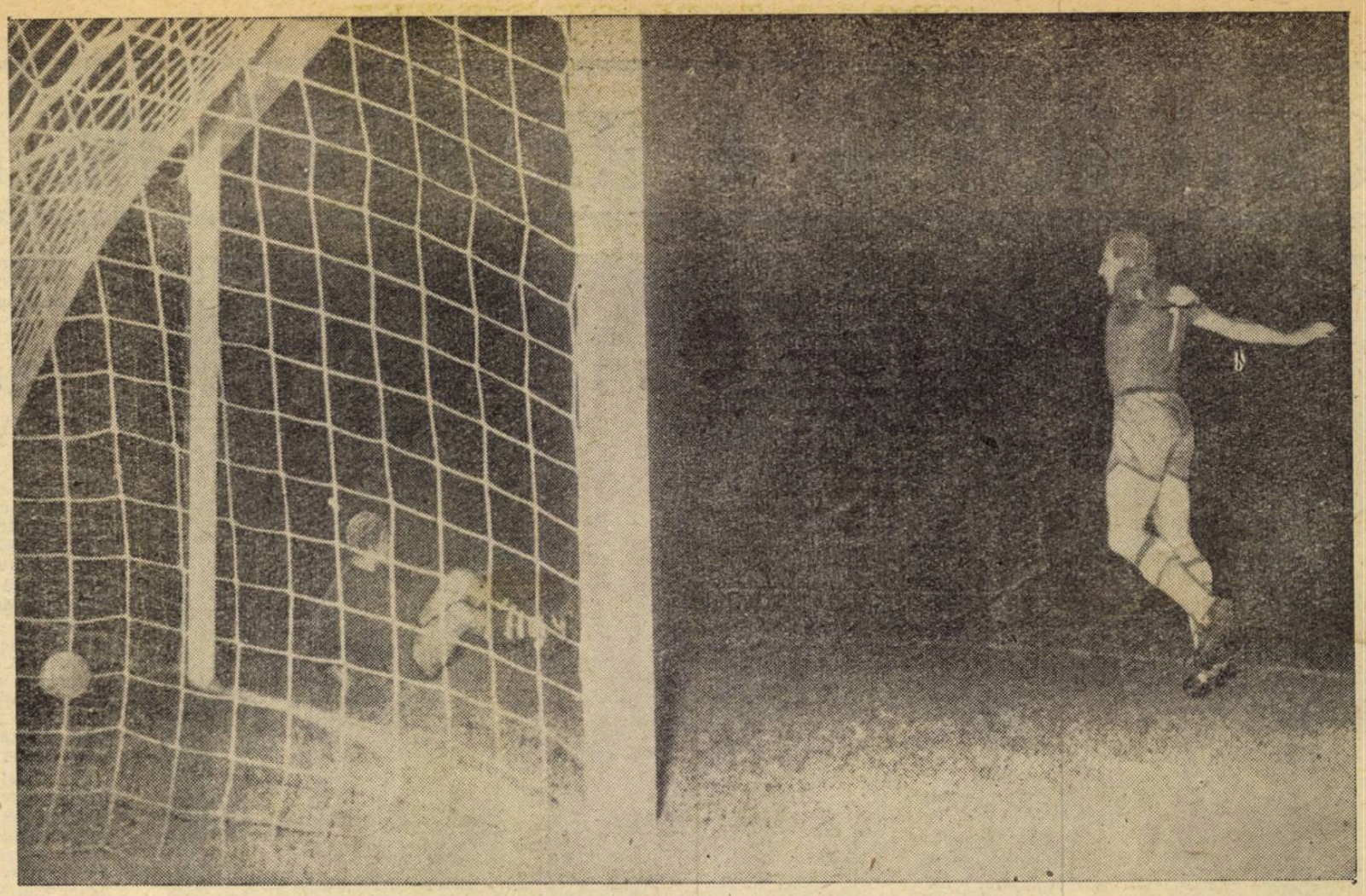

Portarul rapidiştilor, Răducanu, a primit cu multă uşurinţă golul înscris de Mafteuţă. Foto : **S. BACSI**

JOC BĂRBĂTESC? NU, JOC NEREGULAMENTAR!...

(Urmare din pag. a 5-a)

textele oficiale pe marginea regulamentului, apoi ei se înşeală amarnic. Şi acest lucru îl vor constata, la primele întîlniri internaţionale, cu arbitrii care interpretează şi aplică regulamentul în spiritul lui şi al sportivităţii. Ceea ce au făcut ei şi cu deosebire apărătorii, fără excepţie, reprezintă nu o apărare *bărbătească*, ci una *neregulamentară*, deci sancţionabilă cu pedeapsa maximă, eliminarea în caz de recidivă.

Ceea ce interesează în prezent, la noi ca şi în alte ţări, este păstrarea jocului în limitele regulamentului şi acest lucru cade în sarcina antrenorilor şi conducătorilor, dar şi a jucătorilor (care poartă aceeaşi responsabilitate în privinţa menţinerii unui spirit de întrecere sportivă) şi a arbitrilor. Pentru că simbătă şi arbitrul V. Dumitrescu (Bucureşti) a avut un rol. A procedat bine cînd, la un moment dat, văzînd pornirile jucătorilor, a „desfiinţat" aplicarea legii avantajului. In felul acesta, a tăiat în mare măsură posibilitatea unei degenerări a jocului. De asemenea, am apreciat atenţia cu care s-a străduit să urmărească fazele pentru a sancţiona prompt. Îi reproşăm însă că n-a mers pînă la capăt cu această atitudine fermă, că n-a fost mai energic în sancţiuni şi că la un moment dat s-a arătat oarecum depăşit de alura jocului, dînd unele decizii eronate.

Iată o problemă de fond care trebuie tratată cu toată seriozitatea. Lămurirea şi îndrumarea jucătorilor trebuie să pornească de la înţelegerea corectă a noţiunii de „joc bărbătesc", acceptat, şi a aceleia de „joc neregulamentar", neadmisă.

IMPLICAŢIILE SOLUŢIEI „LIBERO"

(Urmare din pag. a 5-a)

favoarea dinamoviştilor), Ghergheli n-a venit în atac! Ne este greu să credem că, mai ales în această perioadă, aportul său n-ar fi dus la majorarea scorului.

In aceste condiţii, pe ce au mizat dinamoviştii? Pe o reuşită individuală — repetăm, avem în vedere maniera concretă de joc a lui Pîrcălab şi a colegilor săi de atac — care să „păcălească", o dată sau de două ori, apărarea Stelei. Urmarea? Lacătul apărării să ţină rezultatul, păstrînd, implicit, victoria. Cum apărarea Stelei s-a... autopăcălit, prima parte a raţionamentului s-a implinit. A doua însă n-a rezistat. De ce? După părerea noastră, din mai multe motive.

Virfurile de atac dinamoviste au cam dispărut din joc, păstrînd foarte puţin mingea. In această situaţie, tot greul a căzut pe seama apărării, a lui Nunweiller III în special, care a „măturat" baloanele la infinit (în tribune, peste tot) dar care — fizic — nu putea rezista atacului, pe alocuri sufocant, al jucătorilor de la Steaua. Făcînd o paralelă (întrevăzută, desigur, de mulţi) între Dinamo şi Internazionale, cunoscută îndeobşte ca exponentă a jocului cu „libero", trebuie remarcat că echipa italiană are atu-ul unor vîrfuri de atac de mare valoare — Mazzola, Peiro, Vinicio — care chiar şi în inferioritate numerică reprezintă un mare pericol pentru apărările adverse. In perioadele în care Inter este dominată, acestia au o pondere reală în joc, de multe ori determinantă. Or, Frăţilă nu este (cel puţin la ora aceasta) Mazzola...

Adăugînd că această manieră de joc a dinamoviştilor distruge în bună măsură elementul spectacular, urmărind — nu cu cele mai proprii mijloace (!) — rezultatul, avem o a doua faţetă a medaliei.

In jocul său cu Steaua, Dinamo a pornit, după părerea noastră, de la premise greşite, ajungînd la un rezultat care desigur că o nemulţumeşte şi, să nu uităm, de la punctul realizat duminică pînă la înfrîngere a lipsit, în ultimă instanţă, foarte puţin...

MARELE „SECRET" AL ECHIPEI JIUL

(Urmare din pag. a 5-a)

de prima mînă şi totuşi aspectul predominant din jocul ei este acela că stăpîneşte adversarul. Fundaşii acţionează fără menajamente, mijlocaşii simt o adevărată plăcere să trimită mingile în careul advers de la mare distanţă iar aici atacanţii se agaţă realmente de fiecare balon, de fiecare apărător ca un scai. Şi totul făcut în limitele unei sportivităţi demne de laudă.

In condiţiile unei asemenea abordări a jocului, apărarea adversă cu greu îşi poate stăpîni calmul, se precipită şi în orice moment este gata să greşească fatal. Aşa a fost cu Steagul roşu Braşov, aşa s-a petrecut cu Petrolul Ploieşti...

DIN NOU DESPRE STOICESCU

(Urmare din pag. a 5-a)

tr-o şedinţă, înşişi colegii lui să declare că refuză să mai joace alături de el. (n.a. înaintea meciului cu Steaua).

In prezent, secţia de fotbal a luat o hotărîre — suspendarea lui Stoicescu. *Din discuţiile cu antrenorul Botescu şi cu secretarul clubului — tov. Mocanu — n-am putut afla însă precis pe ce termen s-a dat această sancţiune şi dacă federaţiei i s-a trimis, spre ratificare, măsura luată. Există din nou şovăieli, aceleaşi şovăieli din totdeauna care l-au adus pe Stoicescu acolo unde se află azi.* Dacă la timpul cuvenit nu s-ar fi revenit atît de uşor asupra primei sancţiuni şi a următoarelor, cu siguranţă că azi n-ar mai fi pe afiş cazul Stoicescu.

Voinţa jucătorilor manifestată în partida de duminică, maniera cu care ei au abordat întîlnirea, lasă să se întrevadă că, prin înlăturarea slăbiciunilor C.S.M.S. are suficiente resurse să revină la jocul său bun.

Expresii individuale ale aceluiaşi sentiment : decepţia. Fotbaliştii ieşeni părăsec terenul învinşi.

Foto : **Petre COZIA**

AR
DIN ET
Duminic
jocurile e
categorie
gramul şi
ŞTIINŢA
RAPID B
Rainea (B
(Galaţi)
(Brăila).
PROGR
REŞTI –
STĂNŢA
(Craiova)
(Craiova)
(Tr. Sever
PETROL
U. T. A
(Bucureşti
veanu (B
Manuşari
ST. RO
STEAUA
Ad. Mac
C. Bubu
V. Gogu
DINAM
– UNIVE
G. Pop
Mihăiles
Ispas (A
DINAM
POLITEHI
RA : I. D
– N. La
şi Gh. M
C.S.M.S.
PETRILA :
– C. Bö
Ghermin
reşti).
Simbătă
Stadion
16.30 : DI
VERSITAT
Duminică
Stadion
ora 19.30
– FARUL.
Stadion
11 : DIN
RIA – M
BUCUREŞ
Stadion
11 : TEH
FLACĂRA
REŞTI (cc

BITRII

APA Nr. 4

ă se dispută
tapei a 4-a a
A. Iată pro-
arbitrii :

CRAIOVA –
UCUREȘTI : N.
rlad) – V. Liga
și T. Leca

ESUL BUCU-
FARUL CON-
O. Comșa
– Fl. Dumitriu
și M. Biolan
n).

UL PLOIEȘTI –
AD : M. Nițâ
– M. Sado-
ucurești) și C.
le (București).

ȘU BRAȘOV –
BUCUREȘTI :
ovei (Bacău) –
uz (Bacău) și
(Roman).

O BUCUREȘTI
ISITATEA CLUJ:
(Brașov) – C.
u (Brașov) și M.
ediaș).

O PITEȘTI –
ICA TIMIȘOA-
obrin (Craiova)
zăr (Petroșeni)
cu (Tg. Jiu).

IAȘI – JIUL
A. Rădulescu
bulescu și Gh.
gean (toți Bucu-

0 septembrie

ul Dinamo, ora
NAMO – UNI-
EA.

1 septembrie

l Republicii,
: PROGRESUL

ul Dinamo, ora
AMO VICTO-
ETALURGISTUL
I (cat. B).

ul Giulești, ora
NOMETAL –
ROȘIE BUCU-
t. C).

ERORI ÎN COMPORTAMENTUL FUNDAȘILOR LATERALI

Participarea fundașilor laterali în atac devine pe zi ce trece o manevră tactică tot mai răspîndită. La recentul campionat mondial s-a observat întreaga ei utilitate în condițiile fotbalului modern, precum și unghiul de interpretare a problemei, modul practic în care jucătorii realizează îndeobște această manevră. În ultima vreme un număr din ce în ce mai mare de echipe din țara noastră au adoptat-o și aplicat-o.

Menirea manevrei este să producă superioritate numerică și să surprindă apărarea adversă. Condițiile în care trebuie executată au fost descrise în numărul trecut al revistei noastre. Atunci cînd nu sînt respectate, maneva nu are urmările favorabile scontate, nu se mărește potențialul ofensiv al echipei sau ceea ce e și mai grav, se periclitează securitatea propriei porți. Deoarece echipele și jucătorii noștri n-au dobîndit în direcția amintită destulă experiență, se constată frecvent inexactități de proporții variabile. În jocurile ultimei etape, reporterii noștri au sesizat o serie de erori în comportamentul fundașilor, datorate probabil unei înțelegeri sau aplicări greșite a datelor problemei. Frecvența greșelilor, precum și urmările lor nefaste, justifică din plin comentariile pe această temă.

MOCANU ÎN DOUĂ IPOSTAZE DIFERITE

Un caz interesant l-a oferit în această privință fundașul stînga al Petrolului. În jocul de la Petroșeni, Mocanu a dovedit, mai cu seamă în repriza secundă cînd echipa sa a dominat, că stăpînește cum trebuie elementele principale ale jocului fundașului lateral în ofensivă.

În schimb, Mocanu a greșit în faze de apărare, lăsîndu-se ispitit de două ori, în primele 20 de minute, cînd a părăsit zona sa pentru a interveni într-o porțiune de teren mai îndepărtată, acolo unde de obicei acționează mijlocașii. Ce s-a întîmplat ?

În prima situație, balonul se afla la circa 40 de metri de poarta lui Ionescu, în margine, în posesia lui Stocker. Mocanu a fugit spre acesta, dar mingea este centrată la Martinovici care se deplasase între timp pe post de atacant central stînga. Fundașii centrali ploiești s-au repezit la Martinovici, în schimb acesta fără să ezite, a pasat lateral spre dreapta, în zona lui Mocanu total descoperită, unde s-a infiltrat Libardi care a șutat și a înscris. După 20 de minute, Mocanu repetă greșeala, lasă liberă zona sa și pe Florea, care neștiind unde să se împartă, se decide în cele din urmă să intervină la Libardi. A fost însă prea tîrziu. Pătruns în partea stîngă a careului ploieștean, Libardi a șutat din unghi greu și a înscris. Nu e mai puțin adevărat că o parte din vina primirii celui de-al doilea gol apasă și pe umerii lui Florea și Ionescu. Dar pentru cei care am urmărit faza a fost clar că prezența lui Mocanu la locul său în dispozitiv ar fi făcut poate imposibilă concretizarea acțiunii lui Libardi.

În palmaresul tînărului fundaș petrolist și al națională, cele două erori tactice s-au înscris ca un fapt neplăcut, dar sperăm că ele vor avea urmări viitoare favorabile.

NU DRIBLA CÎND PLECI LA ATAC !

Sătmăreanu este unul dintre tinerii noștri fundași, care are în față perspective din cele mai frumoase, datorită calităților sale fizice și tehnice. Are o alergare atletică, cu un „fuleu", care-i permite să-și depășească relativ ușor adversarii, și conduce bine balonul. Dar (poate pentru că îl iubește prea mult) îi place să-l conducă prelung atunci cînd intră în atac, pe lîngă faptul că nu-și alege bine momentul participării sale la acțiunile ofensive. Duminică, în min. 76, el a interceptat mingea și a pătruns pe un culoar liber pînă în apropierea careului dinamovist. Așa cum face el de obicei. Dar, în loc să tragă la poartă sau să paseze precis, cum era indicat, el a driblat o dată, apoi a încercat a doua oară, a fost deposedat de balon și imediat s-a creat o fază periculoasă la poarta echipei sale. Locul său a rămas descoperit și pe această parte s-a plasat Frățilă, care, primind mingea printr-o pasă lungă precisă, s-a debarasat de Dumitru Nicolae și a tras la poartă. Din fericire, șutul a fost slab și Suciu n-a avut dificultate la blocarea mingii. Faza s-a petrecut așa de repede, încît Sătmăreanu n-a apucat să vină înapoi decît pînă la mijlocul terenului...

De aici rezultă clar că unui fundaș lateral plecat în atac nu-i este permis să dribleze.

DELEANU ȘI MINUTUL 46

Din capul locului precizăm că nu vrem să facem proces de intenție fundașului stînga Deleanu pentru înfrîngerea echipei sale. Este cert acest lucru, dar tot atît de cert este că el a „semnat", în calitate de coautor (alături de fundașii centrali) golul marcat de Turcan în min. 46. Faza s-a petrecut cum nu se poate mai simplu. Deleanu, recunoscut pentru calitățile sale de adevărat fundaș ofensiv, s-a avîntat pur și simplu în terenul advers, fără să existe condiții favorabile pentru participarea sa în atac. De fapt, nici n-a fost angrenat în faza de joc și a înaintat fără scop tactic, lăsîndu-și adversarul direct nemarcat. O deschidere adresată lui Radu (adversarul său), o cursă scurtă a acestuia, urmată de centrare la Turcan și Constantinescu nu a mai avut altceva de făcut decît să scoată mingea din plasă. În cele cîteva zeci de secunde, premergătoare K. O.-ului, Deleanu, altădată de netrecut, a rămas ca la fotograf. De data aceasta, el s-a orientat greșit din punct de vedere tactic.

În cursul aceluiași joc, el s-a mai intercalat deseori în desfășurarea acțiunilor ofensive. A făcut-o cu promptitudine, ori de cîte ori jocul o cerea. În schimb, datorită, probabil, slabei lui pregătiri fizice, fundașul ieșean nu mai revenea în apărare după terminarea misiunii și aproape de fiecare dată echipa sa a trecut, din acest motiv, prin situații dificile. Sesizînd o asemenea breșă, piteștenii au inițiat, aroape cu regularitate, acțiunile lor de contraatac tocmai pe partea lui Deleanu.

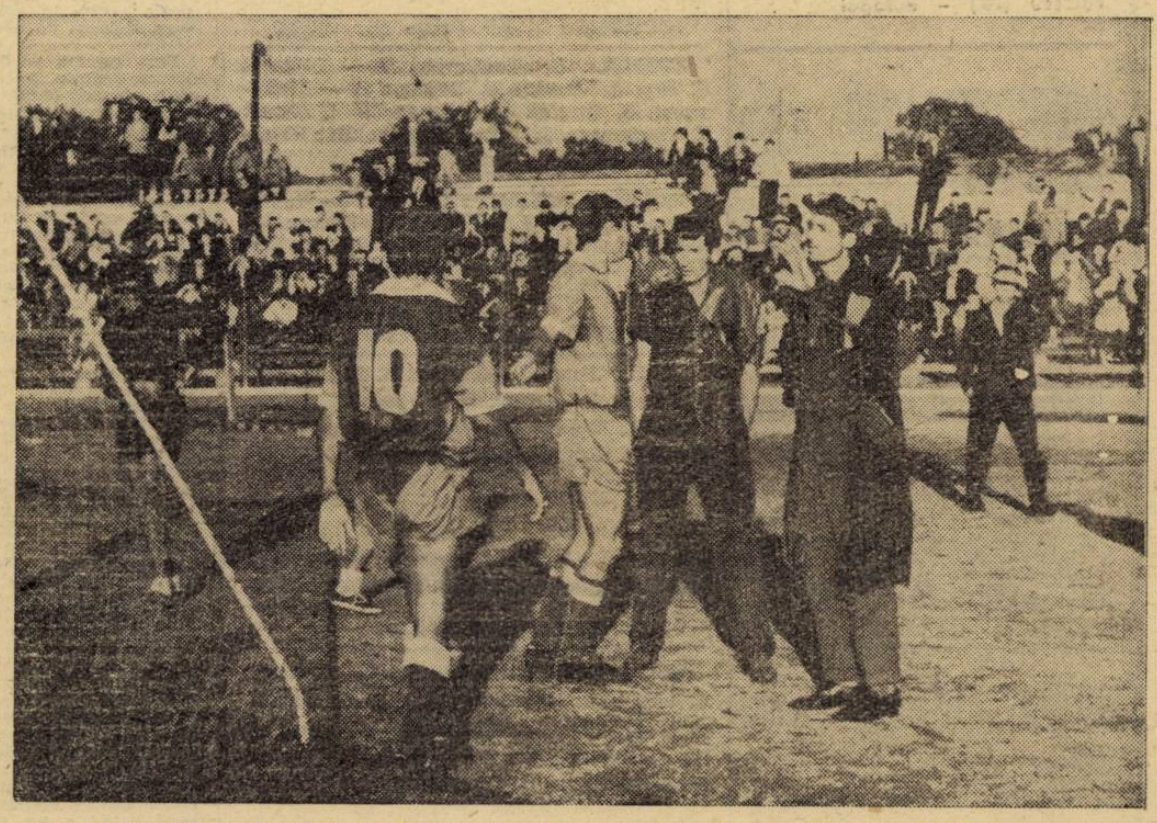

Iată o imagine a lipsei de bună organizare în timpul meciului U T. A. – Știința Craiova
Foto : Petre STAN

DOUĂ MINUTE ÎN VESTIARUL JIULUI

Mă adresez jucătorului cu numărul 10. Casandra.

— În legătură cu golurile pe care le-ai înscris există o contradicție : unii susțin că ele sînt în număr de trei, alții dimpotrivă, 4. Care este realitatea ?

— Patru. Toate le-am înscris în partida cu Steagul roșu : primul gol, al doilea, al șaselea și al șaptelea gol.

— Ai înscris vreunul din acțiune personală ?

— Nu. Primul gol l-am înscris în urma unei faze în care Adamache a respins balonul, al doilea din centrarea lui Martinovici, al treilea dintr-o pasă primită de la Cazan și al patrulea ca urmare a unui triunghi făcut cu Libardi.

— Golul „dubios" este al treilea, intervine Martinovici în discuție. **Pasa a venit de la Cazan și genunchiul care a trimis balonul în plasă nu a fost al meu, ci al lui Casandra.**

N. S.

MAI PUȚINĂ AGLOMERAȚIE ÎN INCINTELE TERENURILOR !

Noul campionat început recent prezintă în continuare o metehnă mai veche și anume aglomerarea incintei terenurilor cu persoane care nu au nici un fel de rol oficial. Și în provincie, și la București, organizatorii și arbitrii îngăduie intrarea în terenuri cu multă ușurință.

Adeseori se întîmplă ca aceste persoane să deranjeze jocul și arbitrii, să poarte discuții cu jucătorii, să se ridice de pe locurile lor și să se îndrepte pe teren, iar uneori, așa cum s-a întîmplat în această etapă la Arad, să se posteze lîngă portarul advers și să-l insulte.

Cea ce a surprins însă în mod neplăcut a fost faptul că unii antrenori nu respectă nici ei indicațiile privitoare la locul ce li se rezervă în terenul de joc. Ei vin adesea la tușe, sau se duc în spatele porților, de unde dau indicații jucătorilor. Asemenea intervenții sînt strict oprite. Totuși, spre mirarea noastră am văzut antrenori care își părăsesc locurile, așa cum a procedat antrenorul V. Mărdărescu, intrînd pe teren la Brașov, în etapa a 2-a, sau, duminică, antrenorii dinamoviști, așezați în spatele portii echipei lor.

Este absolut necesar ca echipele organizatoare, arbitrii jocurilor precum și colegiul central de antrenori să ia măsuri pentru ca regulamentul de funcționare al terenurilor de joc să fie cu strictețe respectat.

ATENȚIE OASPEȚILOR

La apariția echipei Petrolul pe teren, cea mai mare parte a publicului din tribune i-a făcut o primire călduroasă. Nu același lucru se poate spune despre organizatori. Vestiarele ocupate de cele două formații diferau vizibil ca aspect. Ne referim la starea degradată a băncilor, la pereții murdari din vestiarul oaspeților, precum și la absența acelor cîțiva metri pătrați de linoleum, de care, în schimb, vestiarul gazdelor nu ducea lipsă...

CONCLUZIILE

OBSERVATORILOR FEDERALI

Antrenorii federali sau alți tehnicieni recunoscuți pentru activitatea depusă în fotbal, îndeplinesc, duminică de duminică, rolul de observatori la jocurile etapelor de campionat. Ei aduc la federația de specialitate o serie de observații consemnate pe o fișă anume întocmită care cuprinde rubrici variate despre comportarea jucătorilor, condițiile meciului, desfășurarea partidei.

Toate aceste date sînt confruntate cu observațiile anterioare, astfel că antrenorii federali și antrenorii echipelor au posibilitatea să intre mai bine în miezul problemelor.

La primele două etape ale noului campionat, concluziile observatorilor au fost critice. După etapa a 3-a, disputată duminică, în fișele acestora se observă ameliorări în ceea ce privește nivelul de joc.

Redăm în cele de mai jos, succint, unele concluzii ale observatorilor.

Antrenorul Dincă Schileru, prezent la Iași, a arătat că meciul C.S.M.S. — Dinamo Pitești a fost de un bun nivel tehnic, realizare la care au contribuit ambele echipe. Ritmul partidei a fost foarte susținut. Dinamo Pitești a jucat foarte combativ, a avut o bună organizare a jocului și acțiuni de contraatac reușite.

Antrenorul Ștefan Wetzer a remarcat la Arad un joc de un bun nivel tehnic, Știința Craiova a acționat în mod constructiv, ofensiv, cu pase lungi, iar U.T.A. a realizat combinații frumoase, un joc apreciat la mijlocul terenului. El a remarcat în mod special pe înaintașul arădean Domide, despre care scrie că a combinat rapid, subtil și are frumoase perspective.

La Constanța, fostul internațional Mircea David, a reținut ritmul viu al partidei dintre Farul și Universitatea, ambele echipe avînd o bună condiție fizică. Atacul formației Farul nu a fost bine orientat. În timp ce al clujenilor s-a comportat slab. El apreciază golul victorios înscris de Farul ca perfect valabil.

Antrenorul Ilie Oană, observator la meciul Steaua — Dinamo apreciază că jocul acestor două echipe a fost de bună calitate, dar că n-a avut cursivitate, datorită sarcinilor de joc care prevedeau o strictă supraveghere a jucătorilor celor mai valoroși.

Joc de luptă și uzură așa a caracterizat întîlnirea Progresul — Rapid antrenorul Ștefan Covaci, însă sub aspectul tehnic și al sportivității, a scris el, partida a lăsat de dorit.

COLEGIULUI CENTRAL DE ARBITRI

Colegiul central al arbitrilor din Federația română de fotbal a luat în discuție arbitrajele prestate în etapa a 3-a și a ajuns la următoarele concluzii :

La jocul U.T. Arad — Știința Craiova și-a făcut debutul arbitrul Alex. Alexa din Rm. Vîlcea, care a confirmat încrederea ce i s-a acordat, conducînd cu succes partida *ajutat de* Petre Badea *(Brașov)* și Gh. Smeureanu *(Rm. Vîlcea).*

Brigăzile de arbitri N. Mihăilescu, *la centru,* N. Petriceanu, C. Marin *(București)* și Al. Toth, Titus Constant și St. Patkoș *(Oradea)* s-au comportat bine *în meciurile Farul — Universitatea și Jiul—Petrolul.*

La partida C.S.M.S. Iași — Dinamo Pitești, arbitrii Cornel Nițescu, *la centru,* Zaharia Chifor și Eugen Bucșe, *la tușe,* au asigurat o desfășurare normală a întîlnirii, *printr-o manieră de arbitraj foarte bună.*

În ansamblu, arbitrajul meciului Steaua — Dinamo București a fost corespunzător, totuși arbitrul de centru a comis o greșeală care a produs confuzie. El a greșit atunci cînd a sancționat pe jucătorul Nunweiller III, care, în cădere, a atins mingea INVOLUNTAR cu mîna în interiorul suprafeței de pedeapsă. *Probabil, dîndu-și seama de greșeala comisă, arbitrul a dictat executarea unei lovituri libere directe din afara suprafeței de pedeapsă.*

Tot la acest joc, arbitrul de linie Radu Buzdun, n-a colaborat bine cu arbitrul de centru, nu s-a concentrat bine asupra jocului și n-a păstrat sobrietatea cuvenită în mișcări.

Jocul Rapid — Progresul, a fost condus de arbitrii Vasile Dumitrescu, *la centru,* Vasile Toma și C. Bărbulescu *la linie, toți din București.* Colegiul Central apreciază ca nesatisfăcător arbitrajul prestat la centru și bună comportarea arbitrilor de linie. *Arbitrul V. Dumitrescu nu a reușit să se impună cu autoritate și nu a luat în mod uniform măsuri de penalizare împotriva jucătorilor certați cu disciplina sau care încălcau regulile jocului, tolerînd brutalitățile acestora. Este adevărat că sarcina de a conduce jocul în bune condițiuni i-a fost serios îngreunată de lipsa de disciplină a jucătorilor, de jocul lor nervos, obstrucționist, presărat cu multe neregularități. Acestea însă nu pot justifica îngăduința arbitrajului prestat din moment ce regulamentul pune la îndemînă arbitrului suficiente mijloace de a tempera manifestările nesportive ale jucătorilor.*

CLASAMENTE

DUPĂ 3 ETAPE ÎN 1966—67...

1.	Steaua	3	2	1	0	11—4 5
2.	Dinamo Buc.	3	2	1	0	8—3 5
3.	Farul	3	2	1	0	6—3 5
4.	Progresul	3	2	1	0	3—1 5
5.	Jiul	3	2	0	1	12—4 4
6— 7.	U.T.A.	3	0	3	0	1—1 3
	Rapid	3	0	3	0	2—2 3
8.	Știința	3	1	1	1	5—7 3
9.	Politehnica	2	1	0	1	3—3 2
10.	Dinamo Pitești	3	1	0	2	3—5 2
11.	Universitatea	3	0	1	2	1—3 1
12.	Petrolul	3	0	1	2	1—4 1
13.	C.S.M.S.	3	0	1	2	2—9 1
14.	St. roșu	2	0	0	2	1-10 0

...ȘI ÎN 1965—66

1.	Rapid	3	3	0	0	6—1 6
2.	Politehnica	3	3	0	0	8—3 6
3.	U.T.A.	3	2	1	0	5—3 5
4— 5.	Petrolul	3	2	0	1	8—3 4
	St. roșu	3	2	0	1	8—3 4
6.	C.S.M.S.	3	2	0	1	5—4 4
7— 8.	Crișul	3	0	3	0	4—4 3
	Universitatea	3	0	3	0	2—2 3
9.	Farul	3	1	0	2	2—3 2
10.	Steaua	3	0	2	1	3—4 2
11.	Dinamo Buc.	3	1	0	2	6—9 2
12.	Știința	3	0	1	2	1—6 1
13.	Siderurgistul	3	0	0	3	4—9 0
14.	Dinamo Pitești	3	0	0	3	1—9 0

ACASĂ

1.	Jiul	2	2	0	0	10—1 4
2.	Dinamo Buc.	2	1	1	0	5—2 3
— 5.	Progresul	2	1	1	0	2—1 3
	Farul	2	1	1	0	3—2 3
	Steaua	2	1	1	0	4—3 3
6— 7.	Politehnica	1	1	0	0	1—0 2
	Știința	1	1	0	0	3—2 2
8— 9.	U.T.A.	2	0	2	0	1—1 2
	Rapid	2	0	2	0	1—1 2
10.	Petrolul	1	0	1	0	0—0 1
11.	Universitatea	1	0	0	1	0—1 0
12—13.	Dinamo Pitești	1	0	0	1	1—3 0
	St. roșu	1	0	0	1	1—3 0
14.	C.S.M.S.	2	0	0	2	2—9 0

ÎN DEPLASARE

1.	Steaua	1	1	0	0	7—1 2
2— 3.	Farul	1	1	0	0	3—1 2
	Dinamo Buc.	1	1	0	0	3—1 2
4.	Progresul	1	1	0	0	1—0 2
5.	Dinamo Pitești	2	1	0	1	2—2 2
6— 8.	U.T.A.	1	0	1	0	6—0 1
	C.S.M.S.	1	0	1	0	0—0 1
	Rapid	1	0	1	0	1—1 1
9.	Universitatea	2	0	1	1	1—2 1
10.	Știința	2	0	1	1	2—5 1
11—12.	Politehnica	1	0	0	1	2—3 0
	Jiul	1	0	0	1	2—3 0
13.	Petrolul	2	0	0	2	1—4 0
14.	St. roșu	1	0	0	1	0—7 0

ÎNTRECEREA PENTRU GOLURI...

6 GOLURI : **Voinea (Steaua)** — unul din 11 m.

4 GOLURI : **Casandra** (Jiul); **Frățilă** (Dinamo București); **Peronescu** (Jiul).

3 GOLURI : **Constantin** (Steaua).

2 GOLURI : **Oblemenco** (Știința); **Tîlvescu** (Farul) — ambele din 11 m; **Regep** (Politehnica); **I. Ionescu** (Rapid) — unul din 11 m; **Libardi** (Jiul); **Naghi** (Dinamo Pitești); **Iancu** (Farul).

1 GOL : **Sorin Avram** (Steaua); **D. Popescu** (Steaua); **Martinovici** (Jiul); **Stocker** (Jiul); **Grizea** (Politehnica); **Ciucu** (Progresul); **Șoangher, Mafteuță** (Progresul); **Pîrcălab** și **Ene II** (Dinamo București) — din 11 m; **Sfîrlogea, Circiumărescu** (Știința); **Turcan** (Dinamo Pitești); **Năftănăilă** (St. roșu); **Kallo** și **Ologu** (Farul); **Dincuță** (Petrolul); **Mustețea** (Universitatea); **Domide** (U. T. A.); **Vornicu** și **Malschi** (C.S.M.S.).

Autogol : **Mihăilescu** (Știința) pentru Dinamo București, **Cazan** (Jiul) pentru Știința; **Petescu** (Steaua) pentru Dinamo București.

ATACUL CEL MAI EFICACE

CASANDRA (Jiul) 4 — CONSTANTIN (Steaua) 3 — VOINEA (Steaua) 6 — FRĂTILĂ (Dinamo București) 4 — PERONESCU (Jiul) 4 = 21 goluri.

REPROGRAMAREA SERIEI A X-A DIN CAMPIONATUL REPUBLICAN DE JUNIORI

Deoarece în seria a X-a a campionatului republican de juniori a fost admisă și formația S.S.E. Sibiu, ca a 11-a echipă, programul acestei serii a fost refăcut în felul următor :

SERIA A X-a

ETAPA I-A, DUMINICĂ 18 SEPT. 1966

Chimia Făgăraș — A.S.A. Sibiu
Steagul roșu Brașov — C.S.M. Sibiu
Gaz M. Mediaș — Metalul Copșa M.
Oltul Sf. Gheorghe — Tractorul Bv.
Faianța Sighișoara — Metrom Brașov
S.S.E. Sibiu stă.

ETAPA A II-A, DUMINICĂ 25 SEPT. 1966

Tractorul Brașov — C.S.M. Sibiu
Gaz Metan Mediaș — Metrom Brașov
A.S.A. Sibiu — Faianța Sighișoara
Metalul Copșa Mică — Chimia Făg.
S.S.E. Sibiu — Oltul Sf. Gheorghe
Steagul roșu Brașov stă.

ETAPA A III-A, DUMINICĂ 2 OCT. 1966

C.S.M. Sibiu — Gaz Metan Mediaș
A.S.A. Sibiu — Steagul roșu Brașov
Faianța Sigh. — Metalul Copșa Mică
Oltul Sf. Gheorghe — Metrom Bv.
Chimia Făg. — S.S.E. Sibiu
Tractorul Brașov stă.

ETAPA A IV-A, DUMINICĂ 9 OCT. 1966

Tractorul Brașov — A.S.A. Sibiu
Chimia Făgăraș — C.S.M. Sibiu
Metrom Brașov — Steagul roșu Bv.
Metalul Copșa Mică — Oltul Sf. Gh.
S.S.E. Sibiu — Gaz Metan Mediaș
Faianța Sighișoara stă.

ETAPA V-A, DUMINICĂ 16 OCT. 1966

C.S.M. Sibiu — Metalul Copșa Mică
Gaz Metan Mediaș — Tractorul Bv.
Steagul roșu Brașov — Chimia Făg.
Oltul Sf. Gh. — Faianța Sighișoara
A.S.A. Sibiu — S.S.E. Sibiu
Metrom Brașov stă.

ETAPA A VI-A, DUMINICĂ 23 OCT. 1966

A.S.A. Sibiu — Gaz Metan Mediaș
Metrom Brașov — Chimia Făgăraș
Tractorul Brașov — Metalul Copșa M.
Faianța Sigh. — Steagul R. Brașov
S.S.E. Sibiu — C.S. M. Sibiu
Oltul Sf. Gheorghe stă.

ETAPA A VII-A, DUMINICĂ 30 OCT. 1966

C.S.M. Sibiu — Metrom Brașov
Metalul Copșa Mică — A.S.A. Sibiu
Chimia Făgăraș — Oltul Sf. Gh.
Faianța Sigh. — Tractorul Brașov
Steagul roșu Brașov — S.S.E. Sibiu
Gaz Metan Mediaș stă.

ETAPA A VIII-A, DUMINICĂ 6 NOV. 1966

C.S.M. Sibiu — Faianța Sighișoara
Chimia Făgăraș — Gaz Metan Mediaș
Oltul Sf. Gheorghe — A.S.A. Sibiu
Tractorul Brașov — Steagul roșu Bv.
Metrom Brașov — S.S.E. Sibiu
Metalul Copșa Mică stă.

ETAPA A IX-A, DUMINICĂ 13 NOV. 1966

A.S.A. Sibiu — C.S. M. Sibiu
Gaz Metan Mediaș — Oltul Sf. Gh.
Steagul R. Bv. — Metalul Copșa Mică
Metrom Brașov — Tractorul Brașov
S.S.E. Sibiu — Faianța Sighișoara
Chimia Făgăraș stă.

ETAPA A X-A, DUMINICĂ 20 NOV. 1966

Faianța Sigh. — Gaz Metan Mediaș
Tractorul Brașov — Chimia Făgăraș
A.S.A. Sibiu — Metrom Brașov
Metalul Copșa Mică — S.S.E. Sibiu
Oltul Sf. Gh. — Steagul R. Brașov
C.S.M. Sibiu stă.

ETAPA A XI-A, DUMINICĂ 27 NOV. 1966

Oltul Sf. Gheorghe — C.S.M. Sibiu
Chimia Făgăraș — Faianța Sigh.
Gaz Metan Mediaș — Steagul R. Bv.
Metrom Brașov — Metalul Copșa M.
S.S.E. Sibiu — Tractorul Brașov
A.S.A. Sibiu stă.

„Radiografia" etapei

ETAPA DIN 4.IX.1966

U. T. A. 1 (1)

Domide (20')

ȘTIINȚA 1 (0)

Circiumărescu (47')

STEAUA 1 (0)

Constantin (56')

DINAMO BUCUREȘTI 1 (1)

Petescu (18') — autogol

C. S. M. S. 1 (0)

Malschi (69')

DINAMO PITEȘTI 2 (1)

Turcan (46'), Naghi (85')

JIUL 3 (3)

Libardi (2', 22'), Peronescu (28')

PETROLUL 1 (0)

Dincuță (73')

PROGRESUL 1 (1)

Mafteuță (15')

RAPID 1 (1)

I. Ionescu (34') din 11 m

FARUL 2 (0)

Ologu (59'), Iancu (88')

UNIVERSITATEA 1 (0)

Mustețea (83')

MECI RESTANȚĂ DISPUTAT LA 31 AUGUST 1966

STEAUA 3 (3)

Voinea (8'), Constantin (20'), D. Popescu (21')

POLITEHNICA 2 (2)

Regep (9, 39')

FORMAȚIILE, NOTELE JUCĂTORILOR ȘI ARBITRILOR

U.T.A.: Gornea 7 — Birău 5, Bacoș 5, Mețeas 7, Czako II 6 — Șchiopu 7, Chivu 7 — Igna 7, Domide 8, Țîrlea 6, Axente 7.

ȘTIINȚA : Papuc 7 — Mihăilescu 7, Mincă 8, Bîtlan 8, Marin Marcel 7 — Strîmbeanu 6, Ivan 8 — Deliu 6, Sfîrlogea 8, Oblemenco 5 (min. 64 : Stănescu), Circiumărescu 8

ARBITRU : *Al. Alexa* (Rm. Vîlcea) 7.

STEAUA : Haidu 6 — Petescu 5, Jenei 5, D. Nicolae 6, Sătmăreanu 7 — Negrea 7, D. Popescu 7 — Pantea 7 (min. 46 S. Avram), Constantin 7, Voinea 5, S. Avram 6 (min. 46 : Raksi 7).

DINAMO BUCUREȘTI : Niculescu 6 — Pîrvu 6, Nunweiller III 8, Nunweiller IV 7, Ștefan 5 — Ghergheli 6, O. Popescu 6— Pîrcălab 6, Frățilă 6, Ene II 5, Nunweiller VI 6.

ARBITRU : *Aurel Bentu* (București) 7.

C.S.M.S. : Constantinescu 8 — Malschi 7, Pop 6, Vornicu 5, Deleanu 4 — Ștefănescu 8, Romilă 7 — Incze IV 7, Humă 7, Cuperman 8, Baboe 5 (min. 64 : Daniel 7).

DINAMO PITEȘTI : Coman 7 — I. Popescu 7, Barbu 8, I. Stelian 7, Olteanu 7— Tîrcovnicu 8, Pop 7 — Radu 6 (min. 66 : Prepurgel 6), Eftimie 5, Naghi 6, Turcan 7.

ARBITRU : *C. Mițescu* (Sibiu) 10.

JIUL : Gram 7 — Șerban 6, Dan 6, Pop 8, Cazan 6 — Stocker 7 (min. 46 : Crăciun 5), Sandu 6 — Martinovici 7, Libardi 8, Casandra 7, Peronescu 6.

PETROLUL : Ionescu 8 — Pahonțu 7, Boc 6, Florea 7, Mocanu 6 — Iuhazs 7, Dragomir 8 — Moldoveanu 6, Dridea I 8, Badea 7, Dridea II 7 (min. 45 : Dincuță 7).

ARBITRU : *Al Toth* (Oradea) 5

PROGRESUL : Mîndru 10 — Colceriu 6, Măndoiu 5, Peteanu 7, Ad. Constantinescu 5 (min. 70 : Staicu 6) — Neacșu 6, Al. Constantinescu 6 — Oaidă 7, Mateianu 8, Șoangher 7, Mafteuță 9.

RAPID : Răducanu 5 — Lupescu 7, Motroc 6, Dan 7, Greavu 7 — Jamaischi 7, Georgescu 6 — Năsturescu 7, Dumitriu 8, Ionescu 5, Kraus 5 (min. 70 : Mitroi 6).

ARBITRU : *V. Dumitrescu* (București) 7.

FARUL : Manciu 6 — Georgescu 6, Tîlvescu 8, Koszka 7, Gref 5 — Manolache 6, Pleșa 6 — Tufan 6, Iancu 8, Zamfir 4 (din min. 50 : Ologu 8) Kallo 8.

UNIVERSITATEA : Ringheanu 7 — Marcu 7, Costin 9, Neșu 7, Cimpeanu 6— Oprea 5 (min. 71 : Mustețea 7), Petru Emil 7 — Uifăleanu 5, Tegean 5, Adam 6, Barbu 6.

ARBITRU : *N. Mihăilescu* (București) 8.

STEAUA : Suciu 5 (Haidu 6) — Petescu 5, Jenei 7, D. Nicolae 5, Sătmăreanu 5— Negrea 5, D. Popescu 7 — Pantea 5 (min. 62 : Sorin Avram), Constantin 7, Voinea 5, Sorin Avram 5 (min. 62 : Raksi 6).

POLITEHNICA : Popa 6 — Surdan 7, Petrovici 5, Mihăilă 6, Hodrea 7 — Grizea 6 (min. 64 : Morovan 5), Lereter 7 —Cotormani 5, Regep 8, Răcelescu 6, Mițaru 5.

ARBITRU : *Gavrilă Pop* (Brașov) 6

COMENTARII

Spectacol fotbalistic remarcabil, ce a satisfăcut în bună măsură asistența, care însă a fost decepționată de rezultatul obținut de formația gazdă. Aceasta a început partida bine, a atacat mult, a ratat cîteva ocazii și apoi a deschis scorul, dar în continuare a manifestat ineficacitate, risipind o serie de situații favorabile majorării scorului. Studenții craioveni s-au menținut în această perioadă în defensivă. O dată însă cu începerea reprizei a doua, mai precis după egalarea obținută în min. 47, ei încep să controleze jocul, profitînd și de nervozitatea care a cuprins treptat pe fotbaliștii arădeni. Liniile de atac își creează ocazii în fața porților, dar ele rămîn nefructificate. Sfîrlogea, de pildă, a ratat o mare ocazie, fiind singur cu portarul în față (a tras alături !), iar Chivu și Țîrlea au pierdut, pe rînd și ei prilejul de a înscrie, poate, golul victoriei. Astfel că întîlnirea s-a încheiat cu un rezultat de egalitate, al 3-lea consecutiv al gazdelor.

În prima repriză, Dinamo a trecut pe lîngă victorie, neprofitînd de starea de derută a apărării echipei Steaua care, mai ales după autogolul lui Petescu, a fost deseori prinsă „pe picior greșit". În această perioadă, Frățilă (min. 25) și... D. Nicolae (min. 39), au fost pe punctul de a majora scorul în favoarea echipei din Șos. Ștefan cel Mare.

În repriza a doua, jucătorii de la Steaua reintră hotăriți să refacă terenul pierdut și atacă cu insistență, uneori chiar cu 7—8 oameni. Apărarea dinamovistă face din ce în ce mai greu față atacurilor în valuri ale Stelei și în min. 56 cedează. La o „capră" pusă lui D. Popescu, arbitrul acordă lovitură liberă de la aproximativ 18 metri ; execută magistral Constantin care „pune" mingea peste „zid", în colțul sting al porții. Pînă la sfîrșit, cel care domină în teren sînt tot jucătorii de la Steaua.

Deși terenul a fost alunecos din cauza ploii torențiale căzute înainte, jocul a început furtunos. C.S.M.S. a construit atacuri după atacuri la poarta lui Coman, ceea ce a obligat pe piteșteni la o apărare „betonată". Totuși, atacanții ieșeni reușesc să-și creeze situații de gol, ratate însă în minutele 27, 30 și 43 de Cuperman și Incze. Dinamoviștii se apără calm și întreprind cîteva șarje fulgerătoare extrem de periculoase. În primul minut al reprizei a doua, un schimb simplu de pase între Radu și Turcan se soldează cu un gol dintr-o eroare gravă comisă de Vornicu și Deleanu. Acum încep minutele chinuitoare ale localnicilor. Aceștia domină insistent și obțin egalarea în minutul 69. În dorința de a cîștiga, aproape toată echipa C.S.M.S. se menține pe „linia întîia", facilitînd lui Naghi înscrierea celui de al doilea gol. (În ciuda înfrîngerii, C.S.M.S. revine la linia de plutire, iar piteștenii au arătat că învață lecția pentru meciul cu Sevilla, în deplasare).

Jocul începe deschis de ambele părți, anunțînd o dispută care, cu toată ploaia cernută aproape tot timpul, avea să fie de un bun nivel spectacular. O dublă eroare tactică a fundașilor Petrolului face ca în minutul 21 scorul să fie favorabil gazdelor cu 2—0. În acest răstimp, oaspeții au avut și ei de două ori posibilitatea să înscrie : prima în minutul 7 cînd Dridea II a reluat puternic de la 10 metri pe lîngă bara laterală, iar a doua în minutul 12, cînd în urma unui corner, Badea a fost faultat în careu fără însă ca arbitrul să intervină. O nouă greșeală de arbitraj se petrece în minutul 28, cînd Peronescu se afla în spatele fundașilor petroliști în momentul cînd balonul a fost expediat în careu (marcîndu-se). În repriza a doua inițiativa aparține fotbaliștilor ploieșteni, dar aceștia nu reușesc să înscrie decît o singură dată. Remarcăm spiritul disciplinar cu care și-au apărat șansele ambele echipe.

Început promițător, cu faze rapide și spectaculoase, contribuție a celor două echipe care au abordat întîlnirea cu ambiție și pasiune. Apoi „focul de paie" s-a stins și combatanții au transformat meciul într-o luptă dîrză pentru balon și, natural, pentru rezultat, preferînd în acest scop un angajament fizic care a depășit de multe ori limitele permise. Scorul l-a deschis Progresul, la o fază care nu anunța totuși golul. O lovitură liberă de la circa 30 m, executată de Mafteuță. Răducanu s-a lăsat păcălit de cursa spre balon a lui Oaidă și mingea s-a strecurat în plasă. Jocul își păstrează ritmul rapid și caracterul pasionant prin luptă, dar ca fotbal este destul de sărac. Ionescu ratează o ocazie, pentru ca apoi tot el să egaleze transformînd un 11 m la un henț comis de Măndoiu în careu. Toate eforturile de după pauză au rămas zadarnice ; scorul n-a mai fost modificat, deși echipele și-au creat cîteva situații favorabile. Cel mai bun de pe teren : portarul Mîndru.

Jocul s-a desfășurat aproape într-un singur sens : spre poarta apărată, bine, de Ringheanu. Demarările lui Kallo, încheiate cu centrări spre Iancu, creează de fiecare dată derută în dispozitivul de apărare al clujenilor, dar ineficacitatea atacanților centrali constănțeni face ca scorul să se mențină alb pînă în minutul 59.

Studenții au inițiat puține contraatacuri. Unul dintre acestea, construit în prima repriză, l-a adus pe Adam în poziție excelentă, dar atacantul clujean, singur în fața lui Manciu, a șutat încet și a ratat.

Farul a obținut o victorie meritată, dar atacul său a dovedit că se descurcă greu în fața unor apărări supraaglomerate.

Meciul, fără să se ridice la înălțimea așteptărilor, mai ales în ce privește pe Steaua, a oferit totuși perioade de joc atractiv. Prima repriză a marcat o ușoară superioritate de partea bucureștenilor, teritorială dar mai ales pe direcția porții. Acțiunile lor au căutat mai mult poarta, pe care au și găsit-o de trei ori (o dată însă și cu largul concurs al apărării timișorene, care de altfel a mai comis și alte greșeli). Oaspeții au atacat și ei curajos și chiar au redus din handicap în două rînduri, remarcîndu-se tînărul Regep, un element demn de luat în evidența selecționerilor. Presiunea puternică a studenților după pauză, cînd au practicat un fotbal plăcut ochiului, dar steril, deși apărarea bucureștenilor s-a dovedit destul de nesigură și penetrabilă. Dimpotrivă, contraatacurile formației Steaua au fost mai periculoase, înaintașii creîndu-și cîteva ocazii bune, dar ratate.

Întîlnirea Politehnica Timișoara — Steagul roșu Brașov a fost amînată pentru data de 18 septembrie.

Patru jucători în luptă pentru balon. Fază din întîlnirea Progresul Brăila — Poiana Cîmpina

Foto : S. BACSI

SERIA I

REZULTATE :

Din. Vict. Buc.—Oţelul Gl.	3—0 (1—0)
Ştiinţa Buc.—Fl. Moreni	2—0 (0—0)
Sider. Gl.—Metalurg. Buc.	2—0 (0—0)
Ceahlăul P. N.—Metrom Br.	1—1 (1—0)
Din. Bacău—Oltul Rm. V.	3—0 (1—0)
C.F.R. Paşc.—Chimia Suc.	1—0 (0—0)
Poiana Cimp.—Prog. Br.	0—1 (0—0)

CLASAMENTUL (după 2 etape) :

SERIA I

Dinamo Bacău 4 p. ; 2—3. Siderurgistul Galaţi (2—0) şi Ştiinţa Bucureşti (3—1) cîte 3 p. ; 4—6. Progresul Brăila (1—0), C.F.R. Paşcani (3—2) şi Metrom Braşov (3—2) cîte 3 p. ; 7. Dinamo Victoria Bucureşti (4—2) 2 p; 8. Flacăra Moreni (2—2) 2 p. ; 9. Oţelul Galaţi (2—3) 2 p. ; 10—11. Metalurgistul Bucureşti (2—4) şi Ceahlăul P. Neamţ (1—3) cîte 1 p. ; 10—11. Oltul Rm. Vîlcea (1—4) 1 p. ; 13.14 Chimia Suceava (0—3) şi Poiana Cîmpina (0—3) 0 p.

SERIA A II-A

1. C.F.R. Timişoara 4 p. ; 2. A.S. Cugir 3 p. ; 3—4 C.S.M. Sibiu (7—3) şi Crişul Oradea (6—2) cîte 2 p. ; 5. Vagonul Arad (5—2) 2 p. ; C.S.M. Reşiţa (4—3) 2 p. ; 7—9. Minerul Lupeni (4—5), A.S.A. Tg. Mureş (2—3) şi Ind. sîrmei C. Turzii (1—2) cîte 2 p. ; 10—11. Minerul B. Mare (4—6) şi Gaz metan Mediaş (2—4) cîte 2 p. ; 12. Clujeana (2—5) 2 p. ; 16. Unirea Dej (2—7) 1 p. ; 14. C.F.R. Arad 0 p.

SERIA A II-A

REZULTATE :

Clujeana—Vagonul Arad	2—1 (1—0)
C.S.M. Sibiu—Min. Lupeni	5—0 (2—0)
A.S. Cugir—A.S.A. Tg. M.	2—0 (1—0)
C.F.R. Arad—C.F.R. Tim.	0—3 (0—1)
C.S.M. Reşiţa—Min. B. M.	4—1 (2—0)
Crişul Or.—Unirea Dej	6—1 (2—0)
Gaz m. Med.—Ind. s. C. T.	2—0 (2—0)

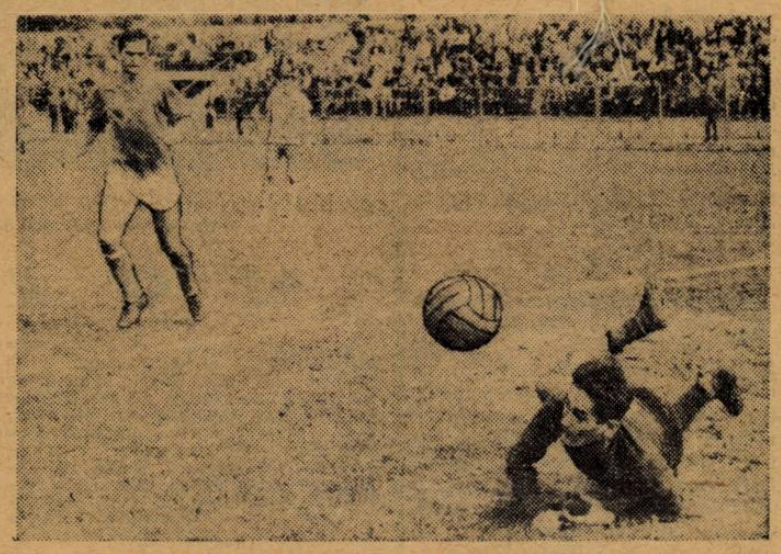

Fază din partida C.F.R. Arad — C.F.R. Timişoara

„POIANA" CU HÎRTOAPE

O echipă de fotbal trece necontenit prin prefaceri, prin etape de îmbătrînire şi întinerire succesivă (ne referim la vîrsta jucătorilor, sau la maniera mai retrogradă sau nu, în care joacă). Atunci cînd organizarea internă sau instruirea devin mediocre sau de-a dreptul greşite, cunoaşte etape de blazare, de lipsă de nerv, de dezorientare şi panică.

Aşa cum a jucat şi a pierdut cu 1—0 pe teren propriu cu Progresul Brăila, echipa din Poiana se dovedeşte a fi într-un moment de serioasă criză. Jucătorii par a nu avea mai întîi simţul datoriei. Aleargă puţin, asumîndu-şi responsabilităţi nepermis de mici. Fiecare joacă numai atunci cînd are mingea. Purtătorul balonului conduce sau driblează pentru propria-i desfătare. Iar în alte împrejurări, trimite precipitat o pasă lungă la un coechipier izolat, evitînd orice bătaie de cap şi considerîndu-şi misiunea încheiată. Aproape nici unul nu acţionează în folosul echipei, nu-şi susţine partenerii, uită, sau nu vrea să ţină cont de principiile jocului colectiv-constructiv.

Echipa „Poiana" este pregătită de G. Ionescu, un antrenor tînăr, care pînă acum doi ani a fost jucător în această formaţie. Nu are desigur o mare experienţă. Dar l-am cunoscut în cîteva împrejurări edificatoare, cînd s-a dovedit avid de învăţătură, sîrguincios la muncă, sobru, corect şi pasionat de meserie. Situaţia lui este foarte grea. Are de luptat cu indisciplina jucătorilor, mai ales a celor vîrstnici. Are de luptat cu comoditatea şi ifosele lor, fiindcă în ciuda lipsei de valoare, subiectul preferat al acestora este „îmbunătăţirea condiţiilor". Iordache, Bontaş, Bejan, Corneanu, prezenţi în formaţie, dar pe care nu i-am văzut „jucînd", Matei şi Nanu pe tuşe, sînt cîteva nume care nu transpiră la antrenamente, trăiesc ca la o casă de odihnă, iar în timpul meciului îşi plimbă neputinţa pe sub ochii adversarilor şi spectatorilor.

Datorită lipsei de randament a jucătorilor mai vîrstnici, au fost promovaţi de-odată (cu o lună în urmă) patru juniori: Spiridon, Stroe, Căluş, Diceanu. Echipa suferă e drept de prea multă tinereţe şi de prea puţină sudură. Dar aceste „metehne" sînt dintre cele care trec, transformîndu-se cu timpul în calităţi şi vigoare. La sediul echipei Poiana trebue introdusă rapid o disciplină forte. Trebuie îndepărtaţi toţi acei „fotbalişti de carnaval" care nu se pregătesc ca nişte adevăraţi jucători. Trebuie creat un climat de muncă liniştit, în care să crească sănătoşi, tineri fotbalişti adevăraţi. Să fie sprijinite acţiunile de curaj ale antrenorului Ionescu, să fie ajutat şi încurajat. Are calităţi, are perspectivă şi nu cunoaşte zicala: „Azi aici, mîine-n Focşani". După a doua etapă, cu muncă, cu încredere şi calm, echipa poenarilor se poate redresa.

Brăilenii sînt o formaţie în ascensiune. Reuşesc o bună circulaţie de balon, graţie căreia dezechilibrează apărarea adversă şi se apără destul de corect, repliindu-se şi aplicînd un judicios marcaj combinat. Mulţi dintre ei sînt serviţi de o tehnică destul de sigură. Pe lîngă aprecierile suplimentare meritate de Zgardan, Banu, Comănescu, Niţu, întreaga echipă cunoaşte şi aplică cîteva principii de joc sănătoase.

R. B.

UN MECI CARE A DECEPŢIONAT

Două echipe de valoare ale seriei I a categoriei B — fruntaşe în campionatul trecut — au furnizat un joc mediocru, cu mult sub posibilităţile reale ale componenţilor lor.

După o primă repriză echilibrată, în care gazdele au păstrat mai mult mingea în acţiunile lor ofensive, dar au şi fost surprinse de cîteva contraatacuri periculoase ale oaspeţilor, scorul a fost deschis, în min. 48, de către Lucescu, care a transformat o lovitură de la 11 metri. Insistăm asupra acestui moment al partidei — hotărîtor pentru soarta meciului — deoarece el reprezintă contribuţia... arbitrului Stavru Nicolau (Constanţa), care a dictat penaltiul cu o indulgenţă înduioşătoare.

După 1—0, oaspeţii, care au ţintit, se pare, doar realizarea unui meci egal, s-au „dezumflat" în vreme ce adversarii lor, în explicabil ascendent psihologic, au atacat cu toată vigoarea. Au rezultat un nou gol (autor Vasilescu — min. 55), două „bare", cîteva ocazii copilăreşti şi două penaltiuri autentice, toate la poarta echipei oaspete, cele două infracţiuni în careu fiind trecute cu vederea de arbitru a cărui „mărinimie" diplomatică a avut, evident, ideea compensării loviturii de pedeapsă acordate în condiţiile arătate.

Atît despre un meci nesatisfăcător. (m. p.)

Au jucat : ŞTIINŢA BUCUREŞTI: *Manta — Rotaru, Cicu, Grecea, Rădulescu — Sîrbu, Halagian (Angelescu) — Lucescu, Vasilescu, Pigulea, Ciornoavă.*

FLACĂRA MORENI : *Stan — Sandu, Iofciulescu, Bocin, Dumitran — Toma, Drăgan — Dănilă (Frîncu), Cimpeanu, Frăţilă, Gh. Manta.*

UN JOC APRECIABIL ÎN POFIDA SCORULUI CATEGORIC

Este foarte firesc să te duci mai îngăduitor la un joc de fotbal de categoria C, decît la o partidă în care apar formaţii de prim rang, cu jucători consacraţi. Această îngăduinţă este justificată mai ales cînd echipele care se înfruntă se numesc S. N. Oltenita şi Stiful Tulcea. Prima a făcut în sezonul trecut eforturi, lăudabile de altfel, de a evita retrogradarea, iar a doua formaţie, campioana regiunii Dobrogea, este pentru prima oară în cea de a treia categorie a ţării.

Dar, surpriza a fost deosebit de plăcută. Două formaţii de categorie inferioară, foarte tinere, au oferit spectatorilor un joc care a plăcut, cu o notă de sportivitate ireproşabilă, cu atitudini corecte din partea fiecărui jucător.

A învins cu 4—0 (2—0) echipa constructorilor de nave din Oltenita. Tînărul ei antrenor, Vasile Copil, a depistat şi a promovat o serie de tineri foarte talentaţi, acum jucători de bază care de la joc la joc se comportă tot mai bine, ca Stamanichi, Radu, Vasilescu. S. N. Oltenita devine astfel o formaţie omogenă, sudată, cu perspectiva de a fi în acest an una dintre echipele pretendente la cîştigarea seriei Sud.

Echipa „Stiful" Tulcea a demonstrat vigoare, ambiţie, un bagaj apreciabil de cunoştinţe tehnice şi cu o concepţie sănătoasă. Echipele care se deplasează, obişnuiesc să practice un joc exclusiv de apărare pentru a încerca o şansă minimă. Însă echipa din Tulcea, chiar după ce a primit două goluri, jucătorii săi au continuat să joace cu aceeaşi pasiune, să-şi dispute şansele în mod sportiv. Rezultatul final de 4—0 este exagerat faţă de replica dată de „Stiful", echipă din rîndurile căreia ne-au plăcut mijlocaşul Pecerniţă şi extremul stînga Machera.

PETRE CRISTEA

Intervenţie spectaculoasă, eficace, corectă. Fază din meciul Tractorul Braşov — Autorapid Craiova, 2—1

SERIA EST

Foresta Fălticeni — Ancora Galaţi 4—0 (1—0) ; Unirea Focşani — Flamura roşie Tecuci 1—0 (0—0) ; Minobrad Vatra Dornei — Gloria Bîrlad 0—1 (0—0) ; Victoria Roman — Rapid Mizil 3—1 (2—0) ; Textila Buhuşi — Metalul Buzău 3—0 (2—0) ; Petrolul Moineşti — Metalul Rădăuţi 6—0 (2—0) ; Gloria C.F.R. Galaţi — Locomotiva Iaşi 1—0 (0—0).

Gloria C.F.R. Galaţi este pe primul loc cu 4 puncte ; pe locul doi : Unirea Focşani cu 3 puncte.

SERIA SUD

S.N. Oltenita — Stiful Tulcea 4—0 (2—0) ; Portul Constanţa — Tehnometal Bucureşti 2—1 (0—1) ; Progresul Corabia — Electrica Constanţa 0—0 ; Metalul Tîrgovişte — Muscelul Cîmpulung 2—0 (1—0) ; Flacăra roşie Bucureşti — Oltul Sf. Gheorghe 8—2 (2—0) ; Electrica Fieni — I.M.U. Medgidia 2—0 (1—0) ; C.F.R. Roşiori — Dunărea Giurgiu 3—2 (1—1).

In clasament conduce Portul Constanţa cu 4 puncte, urmată de o altă echipă constănţeană, Electrica (3 puncte).

SERIA VEST

C.F.R. Caransebeş — Minerul Anina 1—0 (0—0) ; Mureşul Deva — Metalul Hunedoara 0—0 ; Electroputere Craiova — Metalul Tr. Severin 4—0 (3—0) ; Victoria Călan — Aurul Zlatna 1—0 (0—0) ; Progresul Strehaia — Chimia Făgăraş 6—0 (2—0) ; Tractorul Braşov — Autorapid Craiova 2—1 (1—1) ; Victoria Tg. Jiu — A.S.A. Sibiu 2—1 (1—1).

Liderul clasamentului este Victoria Călan cu 4 puncte ; pe locurile următoare, cu cîte 3 puncte : 2. Metalul Hunedoara (3—1), 3. Mureşul Deva (3—2).

SERIA NORD

Chimica Tîrnăveni — Progresul Reghin 4—0 (4—0) ; Soda Ocna Mureş — Metalul Copşa Mică 2—0 (0—0) ; Faianţa Sighişoara — Medicina Cluj 1—1 (0—0); Minerul Baia Sprie — Olimpia Oradea 0—0 ; Arieşul Turda — A.S. Aiud 2—2 (0—1) ; Steaua roşie Salonta — Minerul Bihor 2—1 (1—0) ; Recolta Carei — Sătmăreana 3—0 (1—0).

Trei echipe se află pe primul loc la egalitate de puncte (3) : Olimpia Oradea (6—0), A.S. Aiud (4—2) şi Medicina Cluj (3—1).

Un nou gol al gazdelor (Flacăra roşie Bucureşti — Oltul Sf. Gheorghe, 8—2)

Foto : NICOLAE TOKACEK

Vă prezentăm ANTRENORII ŞI FOTBALIŞTII EMERIŢI

Gheorghe PAHONŢU

Ilie Oană: *„Cu Pahonţu e o plăcere să lucrezi: atent la fiecare îndrumare primită din partea antrenorului, fie că e vorba de pregătire sau joc, afectuos cu colegii de echipă, acroşer din cei mai buni, posesor al unei viteze remarcabile şi al unui şut care de multe ori a dat de furcă portarilor, impetuos, exploziv, gata de a repara cu un efort suplimentar fiecare greşeală a coechipierilor, iată atributele care i-au creat lui Pahonţu renumele unui fundaş redutabil şi mi-l readuc în minte ca pe unul dintre cei mai buni jucători din cîţi am pregătit în cariera mea de antrenor".*

★

Căpitanul echipei Petrolul a împlinit 33 de ani. Pare surprinzător, nu? „Bătrîneţea" lui Pahonţu îşi are însă obîrşia nu în vîrstă, ci mai de grabă în anii de cînd ne-a obişnuit cu prezenţa sa în echipa ploieşteană. Numele lui defineşte nu numai o existenţă personală ci şi una colectivă, nedespărţite timp de un deceniu şi jumătate nici măcar atunci, cînd prin forţa lucrurilor, una se afla pe patul unui spital silită să ia cunoştinţă de succesele sau amărăciunile celeilalte doar din litera ziarului.

Cel de al cincisprezecelea an de activitate în sînul echipei Petrolul şi l-a încheiat în vară, îmbrăcînd pentru a treia oară tricoul de campion al ţării. Acum, la al 16-lea campionat la care participă echipa sa, îl aflăm la fel de viguros şi optimist ca în anii adolescenţei

★

Gheorghe Pahonţu este ploieştean get-beget. S-a născut în cartierul Unirea unde de altfel şi-a făcut prima ucenicie fotbalistică, jucînd înaintaş în echipa străzii. La 15 ani primeşte botezul jocului oficial, ca junior în formaţia Rafinăriei nr. 1, de unde apoi, trece la echipa de seniori a Uzinei 1 Mai, în categ. B.

Acumulările anterioare, dublate de talentul nativ şi de o mare dragoste pentru sportul căruia i s-a dedicat, îi fac simţită prezenţa în fiecare partidă, dînd culoare din ce în ce mai vie unei personalităţi fotbalistice ce se anunţa prodigioasă.

Peste numai trei ani, în toamna lui 1951, Juventus Bucureşti îşi mută reşedinţa în oraşul aurului negru. Pentru Pahonţu această dată reprezintă de fapt începutul drumului spre consacrarea sportivă. A pornit ca rezervă, deşi strălucirea lui Iordache, Gică Petrescu, Florian Marinescu, Drăgan, Titi Popescu şi a celorlalţi titulari, începuse să pălească. Echipa retrogradează în acea ediţie, fapt care determină prima infuzie de tinereţe ce avea să devină mai apoi tradiţională acestui club. Printre cei promovaţi se află şi Gică Pahonţu. Postul pe care debutează ca jucător de categoria A este acelaşi pe care-l regăsim şi astăzi. Avea pe atunci ceva mai mult de 18 ani...

„Aproape jumătate din anii pe care-i număr i-am trăit ca jucător al Petrolului. Pentru unii poate pare mult... Pentru mine însă, nu! — spune maestrul emerit al sportului Gheorghe Pahonţu. *Despre longevitate în fotbal, se poate discuta atunci cînd cel în cauză se apropie de 40 de ani. Despre mine încă nu se pune problema. La 33 de ani un fotbalist nu e bătrîn decît eventual prin cumulul de experienţă. El mai poate juca bine încă un număr de ani, cu condiţia ca din arsenalul său să nu lipsească voinţa, puterea de muncă, dîrzenia, şi ceea ce este mai important, conştiinţa propriei personalităţi din sînul echipei şi dragostea pentru culorile clubului".*

★

În viaţa fiecărui om apar momente de răscruce cu prilejul cărora calităţile morale ale acestuia, solicitate într-o măsură mai mare decît cea obişnuită, îi conturează pregnant fiinţa. În plină manifestare a maturităţii sale fotbalistice, Pahonţu a avut de suportat la un moment dat durerea ascuţită pe care ţi-o dă renunţarea la un vis frumos. O boală grea, apărută brusc, îl îndepărtează neîndurătoare de gazonul atît de drag, fără a lăsa speranţa unei reveniri apropiate. Însă omul s-a dovedit încă odată deosebit de puternic atunci cînd de partea sa se află optimism, încredere în viaţă, perseverenţă. Pahonţu a învins într-un timp record nu numai boala ci şi rămînerea sa în urmă ca jucător de fotbal. S-a aşternut pe treabă cu aceiaşi sîrguinţă, recroindu-şi drumul spre tricoul cu nr. 2 cu aceiaşi conştiinciozitate cu care o făcuse înaintea debutului. Şi-a redobîndit locul în echipă şi de atunci nu l-a mai cedat.

În palmaresul lui se află înscrise peste 300 de meciuri jucate în divizia A sub culorile clubului ploieştean şi 30 de selecţionări în reprezentativele de tineret, A şi B. Diversele întîlniri internaţionale l-au purtat în oraşele a cca. 35 de ţări.

Cu trei ani în urmă Pahonţu îşi exprima dorinţa de a mai juca două ediţii ale campionatului alături de colegii săi de club. De atunci au trecut... trei campionate, iar acum Pahonţu nu se mai gîndeşte să „pună ghetele în cui", decît după cel de-al 20-lea an de activitate la Petrolul. Ca obiectiv imediat şi-a înscris drept datorie de onoare o comportare din cele mai bune în marele examen care se apropie: Cupa campionilor europeni, în faţa formaţiei engleze „F. C. Liverpool".

★

Exemplu de ataşament faţă de club, de coechipieri, personalităţii fundaşului dreapta ploieştean i-a fost conferită de mai multă vreme responsabilitatea deloc uşoară a căpitanului de echipă. În lotul de fotbalişti al clubului Petrolul, prezenţa mereu activă a maestrului emerit al sportului Gheorghe Pahonţu reprezintă, strînse laolaltă, experienţa a 15 campionate, maturitatea celor 33 de ani de viaţă, sîrguinţa proprie elevului. Iar peste toate acestea, Gică Pahonţu insuflă în fiecare clipă a activităţi sale văpaia unei tinereţi ce nu se lasă biruită.

N. S.

CAMPIONATELE ÎN EUROPA

FRANŢA *(etapa a IV-a)*:
Nantes—Rennes 1—0, St. Etienne—Bordeaux 1—1. Ol. Marseille—Sochaux 1—0, Angers—Strasbourg 3—1, Lens—Valenciennes 3—1, Nîmes—Toulouse 2—0, Lyon—Stade de Paris 1—0.
Nantes şi St. Etienne conduc cu cîte 7 puncte.

AUSTRIA *(etapa a II-a)*:
Wacker Viena—Rapid 1—2, Admira Energia Viena—Wiener Neustadt 4—1, Kapfenberg—Wacker Innsbruck 2—2, Sturm Graz—Austria Viena 0—2, Wiener S.K.—G.A.K. 2—0, F.C. Austria Klagenfurth—L.A.S.K. 1—0, Schwartzweiss Bregenz—F.C. Vienna 2—3.

OLANDA *(etapa a IV-a)*:
Willem—P.S.V. 3—4, DOS—Sittardia 1—1, Go Ahead—Sparta 2—4, Fejenoord—M.V.V. 5—0; Ajax—D.W.S. 1—0, G.V.A.V.—F.C. Twente 0—0, Forthuna—N.A.C. 1—3, Telstar—Xerxes 0—2.

ANGLIA *(etapa a IV-a)*:
Nottingham Forest—West Bromwich 2—1, Sheffield Wednesday—Leicester 1—1, Southampton—Chelsea 0—3, Sunderland—Blackpool 4—0, Tottenham Hotspur—Arsenal 3—1, West Ham United—Liverpool 1—1.

CEHOSLOVACIA *(etapa a IV-a)*:
Spartak Trnava—VSS Kosice 3—0, Slavia Praga—Inter Bratislava 2—1, Dukla Praga—Spartak Hradec Kralove 6—1, Jednota Zîfina—ZIAS Brno 7—0, Union Teplice—Bohemians Praga 2—1.
Spartac Trnava conduce cu 8 puncte.

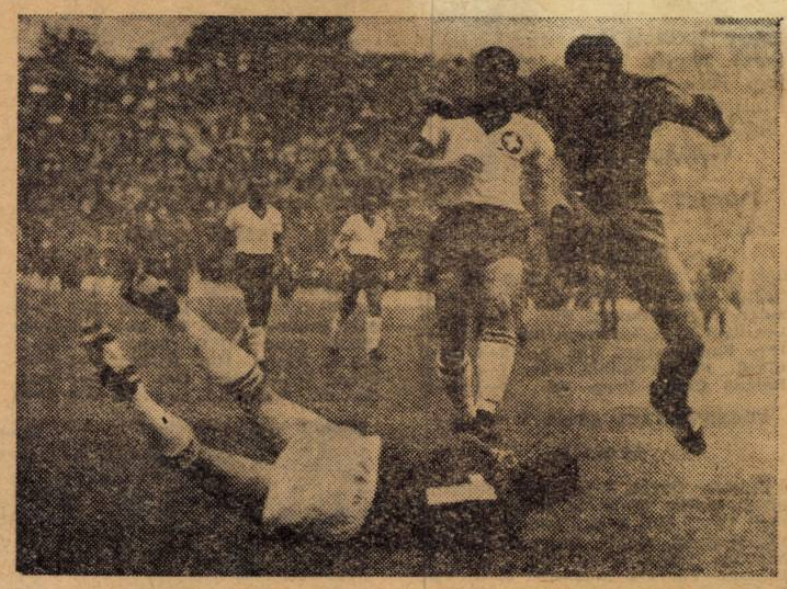

O spectaculoasă fază din campionatul mondial în care Peiro (Spania) marchează în meciul cu Elveţia (2—1)

MOZAIC

● **Se anunţă că cluburile italiene Internazionale şi A.S. Roma şi-au asigurat serviciile jucătorilor Silva (Brazilia) şi respectiv Artime (Argentina), ambii înaintaşi centrali ai echipelor naţionale respective la C.M. din Anglia. Deşi pentru moment importul de jucători străini în Italia este oprit, totuşi cele două cluburi italiene speră ca prin influenţa pe care o au să determine federaţia de fotbal să abroge această lege.**

● **Mingea cu care s-a jucat finala C.M. a revenit după o veche tradiţie echipei învinse, respectiv lui Haller.** O instituţie de binefacere engleză a solicitat jucătorului german această minge pentru a o vinde la o licitaţie publică, banii urmînd a fi folosiţi pentru punerea în practică în continuare a programului societăţii.

● De curînd a fost legitimat pentru Internazionale, fiul antrenorului **Helenio Herrera — Helenito,** în vîrstă de 14 ani. El va juca în echipa de tineret a celebrului club milanez.

● Întrebat ce părere are despre Pelé, Helenio Herrera a spus că deşi unii au afirmat după C.M. că brazilianul este un jucător terminat, **el îl preferă de 10 ori înaintea oricărui alt jucător** şi că dacă s-ar putea l-ar cumpăra imediat.

● **Rudolf Brunnenmayer,** centrul înaintaş al echipei vest-germane München 1860 şi unul dintre cei mai valoroşi şi apreciaţi fotbalişti de pe continent, a fost condamnat la 15 zile închisoare. Cu 3 ani în urmă, el a provocat scandal într-un restaurant şi — judecat — a fost amendat cu 600 mărci. Refuzînd să plătească, amenda i-a fost transformată în închisoare.

● Internaţionalul englez **George Eastham,** care a făcut parte din lotul proaspetei campioane mondiale, a fost vîndut de clubul său, Arsenal, fostei echipei a lui Stanley Mattews, Stoke City, pentru suma de 80.000 dolari.

● Internaţionalii echipei Milano **Rivera şi Rosato** sînt supranumiţi „gemenii fotbalului italian"; amîndoi sînt născuţi la 18 august 1943.

● Echipa cehoslovacă **„Olbort" este formată din 11 fraţi.** Cel mai mic are 16 ani, iar cel mai mare 32.

● Una dintre cele mai cunoscute echipe italiene — Juventus Torino, participantă la Cupa oraşelor-tîrguri din acest an, riscă să se prezinte în această competiţie cu efectivul descompletat. Analizînd incidentele care au avut loc în luna iunie a.c. în cursul meciului pe care echipa italiană l-a susţinut cu F.C. Zürich în cadrul „Cupei Alpilor", federaţia a hotărît ca jucătorii **Sarti, Gori şi Castano să nu mai poată lua parte la nici un meci internaţional pe timp de 3, 2 şi respectiv 1 an.** Echipa italiană a făcut recurs împotriva acestei hotărîri.

● **Continuîndu-şi turneul în America, echipa portugheză Benfica a jucat la Toronto** cu echipa locală Italia Falcons, de care a dispus cu **1—0.**

● **Extremul dreapta al Braziliei,** celebrul Garrincha, ar dori să joace într-o echipă europeană. **„Sînt profesionist, mai am vreo 4 ani de jucat şi în Europa condiţiile financiare sînt net mai avantajoase" — a declarat el.**

● Un muncitor englez, tată a 5 copii, a cîştigat recent la un concurs de pronosticuri 331.196 lire. **Se afirmă că este cea mai mare sumă cîştigată vreodată în lume de către o persoană la pronosticurile de fotbal.** Cu o săptămînă înainte, el a cîştigat 10 şilingi, ceea ce l-a îndemnat să joace mai departe, perseverenţa răsplătindu-i din plin cei 4 şilingi jucaţi.

● Vorbind despre întîlnirea dintre reprezentativele Franţei şi României, revista „France Football" (nr. 1067 din 23 august), sub titlul „Necunoscutul român", afirmă: **„După război, fotbalul românesc a progresat mult. El face figură onorabilă în marile competiţii europene şi mulţi dintre jucătorii săi posedă o autentică clasă internaţională (aripa dreaptă Pîrcălab, mai ales)".** Cunoscuta revistă franceză publică şi o fotografie a jucătorului român.

● Despre valoarea fotbalului românesc, aceeaşi revistă ţine să afirme, în legătură cu „Campionatul Europei interţări": **„Să nu uităm că echipa României a învins la ea acasă pe portughezi, cu 2—0, nu mai departe decît acum 9 luni. Aceasta este o bună referinţă".**

● După eşecul Braziliei în campionatul mondial, **Vicente Feola şi-a exprimat dorinţa de a se stabili, pînă la sfîrşitul vieţii sale, în Italia.**

● Într-un meci amical, echipa Bayern München, la care joacă proaspăta revelaţie a campionatului mondial, **Beckenbauer, a „răzbunat" oarecum fotbalul vest-german pentru înfrîngerea suferită din partea Angliei:** a înscris 4 goluri în poarta echipei „Manchester United", în care sînt prezente nu mai puţin de trei glorii engleze: Bobby Charlton, Law şi Stiles.

● Meciurile de la Rio de Janeiro nu mai au loc pe marele stadion Maracana, de cînd publicul a dezertat, literalmente, de la spectacolele fotbalistice... Aceasta, numai ca urmare a „prăbuşirii zeilor" la recentul campionat mondial din Anglia.

● Primul ministru al Marii Britanii, Harold Wilson, vrea să reformeze şi fotbalul ţării care a cîştigat campionatul mondial. El a recomandat Federaţiei engleze să creeze o „Ligă britanică", grupînd cele mai bune cluburi din Anglia, Scoţia, Ţara Galilor şi Irlanda de Nord.

● Rudolf Vitlacyl, care a pregătit echipa Cehoslovaciei pentru C.M. din 1962 (cînd a luat medalia de argint) şi a Bulgariei pentru turneul final din Anglia (1966), **antrenează acum echipa austriacă „Rapid", cîştigătoare cu 4—0 în meciul cu Galatasaray, pentru „Cupa Cupelor".**

● Alf. Ramsey, despre care au circulat zvonuri că va prelua conducerea tehnică a echipei Arsenal, **a ţinut să precizeze: „Sînt liniştit şi fericit cu selecţionata naţională. Prefer să rămîn alci".**

CUVINTE ÎNCRUCIŞATE

ETAPA ECHIPELOR ÎN DEPLASARE

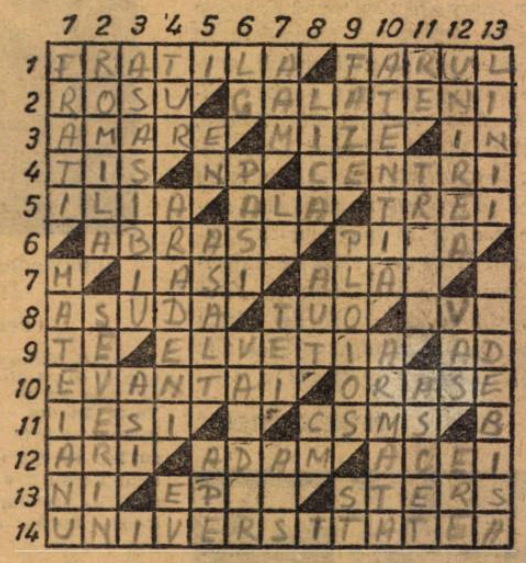

Orizontal. 1) Prin cele două goluri înscrise de el la Piteşti, a pus bazele victoriei echipei Dinamo Bucureşti în etapa a II-a — Performeră a aceleiaşi etape (3—1 la Braşov). 2) „Steagul...", echipa de la poalele Tîmpei, a luat un start necorespunzător în acest campionat — Au avut satisfacţii în etapa a II-a: o victorie pe teren propriu (Ancora), şi o victorie (Gloria C.F.R.) şi un meci nul (Siderurgistul) în deplasare. 3) Hapurile stegarilor, ale piteştenilor şi ale studenţilor clujeni în meciurile de la 28 august — Punctele puse în joc (pl.) — Textilă. 4) Tisă — Nicolae Petrescu, — Atacanţi. 5) Localitate a cărei echipă (Voinţa) a promovat în acest an în campionatul regiunii Hunedoara — Semifinală! — Locul ocupat de Progresul Bucureşti în clasamentul categoriei A, după etapa a II-a. 6) Violenţi — Vas. 7) Oraşul unei mari decepţii pentru localnici în prima etapă şi al unui reconfortant 0—0 în deplasare în cea de a doua — În această localitate orientală a jucat Pîrcălab pentru prima oară, într-un turneu de iarnă al textiliştilor (1958/59). 8) A depune o mare cantitate de muncă în folosul echipei (fig.) — Al tău (ital.) — Salutare. 9) Porţiune de teren! — Viitor adversar al ţării noastre în campionatul Europei — Merge cu Constantinescu, la Progresul. 10) Desfăşurare în atac — Piteşti, Cluj şi Braşov, în care victoria a revenit echipelor în deplasare în etapa de la 28 august. 11) A-şi face apariţia pe teren — Săritura... calului — Realizatoarea unui meritoriu meci nul la Ploieşti, în compania campioanei — Categorie care şi-a luat startul la 28 august. 12) Careuri mici — Singur în faţă cu Mîndru, a ratat în minutul 11 prima ocazie a clujenilor — Cei de colo. 13) Nichel — Ţinut în vechea ţară a Olimpiadelor — Jocul „Jiului" în etapa a II-a, la Craiova. 14) Şi-a deziluzionat suporterii clujeni, la prima apariţie pe teren propriu.

Vertical: 1) Cei trei Nunweiller de la Dinamo, prezenţi la victoria de la Piteşti — A acoperit tot terenul şi în meciul de la Cluj, contribuind la succesul echipei Progresul. 2) Mijlocaş al C.S.M.S.-ului în meciul de la Ploieşti — Turnu..., locul unei victorii în deplasare a echipei Victoria Călan, din categoria C, asupra echipei locale Metalul (1—0). 3) Altă echipă din categoria C (seria Vest), victorioasă la 28 august cu 4—0 asupra echipei C.F.R. Caransebeş — Golgeteri. 4) Prima parte a campionatului — Au realizat un preţios meci nul în deplasare, în compania Rapidului — Etapă... istorică. 5) Ene! — Presiunea puternică de la poarta constănţeanului Manciu, în cea mai mare parte a meciului dintre Steagul Roşu şi Farul de la Braşov — Jiul, Crişul, Oltul, ş.a. 6) Lung pe margini! — Se succed cu repeziciune în demaraje — Portar brazilian, după Gilmar şi Manga. 7) Veche măsură olandeză — Lor — Credincios Copoului — Driblat. 8) Unul din Nunweilleri — Cînd tuşa delanşează fluierul — Campionatul Mondial. 9) Secvenţe ale meciului — Timpul toamna, mai ales în zilele de meci — La intrarea pe stadion! 10) Indispensabilă în joc, are ca efect prezenţa continuă pe fază — Steaua, C.S.C.A., C.C.A. sau A.S.A., în ultimă instanţă. 11) Primele rezultate! — Echipă — Mereu pe... post! 12) Echipă din Dej sau din Focşani — Produs al celor de la Ancora Galaţi sau S. N. Oltenita — Alte etape. 13) Compartimentele echipei — Partidă de tipul aceleia dintre Rapid şi U.T.A. sau Petrolul şi C.S.M.S. din etapa a II-a.

Cuvinte cunoscute mai puţin: AAM.

G. CORJOS

DIN „ENCICLOPEDIA' LUI WILLIE

RĂMÎN SAU NU RĂMÎN „POSTURI"?

Cei prezenți la campionatul mondial au constatat și comentat, cum marii jucători și cele mai bune echipe acționau fără să mai țină seama de limitele „posturilor". În toate manualele de tactică (chiar și în cele mai recent publicate) erau hașurate anumite zone, e-drept mai mari în ultima vreme care consfințeau un soi de împărțire a spațiului de joc, între componenții echipei.

În Anglia s-a constatat că cei mai buni fotbaliști nu mai stau sechestrați în suprafețe delimitate. Din necesitatea unei exprimări libere, joacă din ce în ce mai mult, asemenea soliștilor care știu partitura pe dinafară. Nu se mai orientează în spațiu în funcție de niște jaloane arbitrare. Se ghidează numai după plasamentul coechipierilor și adversarilor, după imperativul fazei, după necesitățile de marcaj sau de demarcaj.

Trăsătura din ce în ce mai colectivă a jocului, credința fermă a unora și convertirea treptată a altora la jocul constructiv, au dus și ele treptat la desființarea granițelor dintre posturi. În prezent jucătorul cu adevărat mare, trebuie să manifeste pe teren aptitudini și cunoștințe multilaterale.

Jocul de fotbal este o succesiune de momente care curg unele din altele, dominate de lipsa similitudinii și de neprevăzut. Rezolvarea lor va fi direct proporțională cu libertatea de inițiativă a jucătorilor, cu sincronizarea deplasării continue a acestora, acolo unde îi va conduce raționamentul prompt, inteligența spontană. Acceptarea delimitărilor tranșate între posturi aduce cu un fel de birocratism tactic.

De la acest punct de vedere, sesizabil în timpul C.M. și pînă la a proclama „dispariția posturilor" nu rămîne decît un singur pas de făcut. Trebuie evitat însă. Altfel vom prelua eronat, deformînd prin exagerare, un element de incontestabilă valoare atrași de fața lui aparentă și nu de cea reală.

Mai întîi nu trebuie omis că această noutate a fost prezentă în jocul primelor 16 echipe din lume, și încă nu toată elita fotbalului mondial afiată, indiscutabil în Anglia s-a manifestat în această direcție. **Să ne ferim să preluăm, deci, și, mai ales, să extindem rapid, fără o scurtă etapă experimentală, ceea ce s-a dovedit, deocamdată, NUMAI PE MĂSURA UNOR MARI PERSONALITĂȚI.** Dar, și mai riscant ar fi, să interpretăm simplist fenomenul.

O judecată mai amănunțită dovedește că posturile n-au dispărut. Jucătorii își asumă, de fapt, și rezolvă niște atribuții suplimentare. Fiecare palmă de teren are importanța ei strategică, trebuie ocupată sau cedată, de la caz la caz. Lățimea terenului este o dimensiune a cărei importanță a crescut în jocul actual. Ea trebuie utilizată integral în anumite momente, atunci cînd apărarea adversă trebuie desfăcută, răsfirată, dezechilibrată, pentru a descongestiona zona din fața porții, cea mai favorabilă finalizării. În concepția de joc colectiv-constructiv-ofensivă mai ales și lungimea terenului capătă o interpretare mai aparte. Cum nici un jucător nu trebuie să rămînă izolat de restul coechipierilor și cum spațiul între liniile echipei nu trebuie să ajungă prea mare, cum sprijinul reciproc și gruparea frecventă a jucătorilor în apropierea mingii trebuie să devină o realizare efectivă, echipa are obligația să „urce" cu fundașii în faza de atac, apoi să se retragă începînd din față, linie cu linie, în faza de apărare. În lungime, deci, echipa nu se va răsfira pe tot terenul, ci va ocupa, întotdeauna, numai o suprafață de 60—70 de metri, aceasta fiind, de fapt, în fiecare fază, suprafața reală pe care se desfășoară jocul.

Această scurtă diversiune a fost necesară pentru a înțelege mai bine ce se întîmplă actualmente în tactica fotbalului. Funcția posturilor n-a dispărut. Ea rămîne încă prima obligație a jucătorilor, cea mai elementară dintre toate, trebuind îndeplinită în primul rînd.

În desfășurarea jocului lipsit de fixitatea posturilor apar aproximativ aceleași împrejurări ca și altădată în atac și în apărare. Jocul se compune, în principal, tot dintr-o suită de acțiuni realizate prin colaborarea dintre extreme, atacanți centrali, mijlocași și fundași. Păstrîndu-se funcția fiecărui post, trebuie îndeplinită, în principal, de titulari, iar în secundar, de toți ceilalți jucători, aflați în postură favorabilă atunci cînd primii s-au deplasat pe alte zone.

Ce tendințe se observă la marii jucători? Pe lîngă obligațiile postului, ei se angajează, suplimentar, la îndeplinirea altor sarcini, efectuînd raiduri în alte zone, participînd la ambele faze ale jocului (cu excepția fundașilor centrali). Asistăm, deci, la îmbogățirea și îngreuierea activității fiecărui jucător. A crescut coeficientul lor de utilitate, își refuză orice răgaz, găsesc, mai ales, în postura de jucător fără minge, de făcut întotdeauna ceva în folosul echipei.

Să ne amintim de Simoes. Juca extremă stîngă, dar era omniprezent (pe centru sau pe dreapta, în timpul acțiunilor ofensive, mult repliat în apărare, cînd atacau adversarii). N-a existat nici o situație cînd atacul portughez trebuia să se dezvolte pe partea stîngă și alt jucător să nu fie prezent în zona sa. Sau Haller (atît timp cît a rezistat fizic), începea jocul ca extremă dreaptă, circula, apoi, pe centru sau completa linia de mijlocași, marca, deposeda, construia un nou atac, dar redevenea extremă dreaptă, cînd învăluia apărarea sau primea

(Continuare în pag. a 12-a)

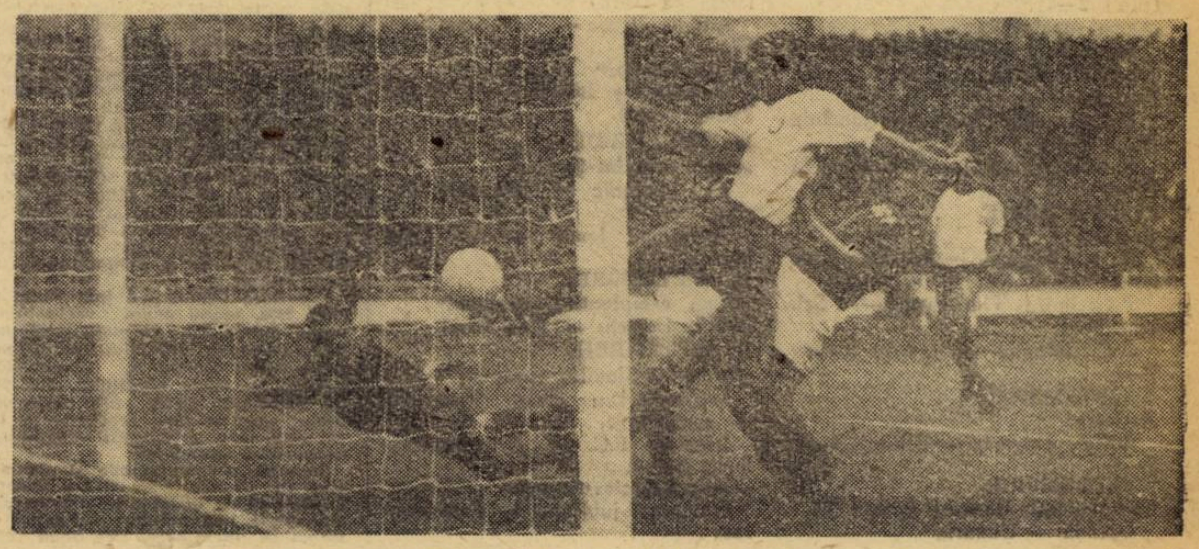

Centru atacant sovietic Malafeev, unul din cei mai activi componenți ai echipei U.R.S.S. înscriind în poarta Portugaliei apărată de José Pereira

UNGARIA

ERORILE LUI BAROTI AU AMÎNAT SPERANȚELE UNGARIEI

La ultimele trei campionate mondiale, echipa Ungariei a încercat cu înverșunare să se ridice la cota de prestigiu atinsă de garnitura anului 1954. Au trecut 12 ani și n-a izbutit încă.

Evoluția echipei maghiare în Anglia va rămîne marcată de cîteva semne distinctive. Lajos Baroti, dintr-un atașament lesne de înțeles pentru scaunul de selecționer unic, a pregătit echipa întru canoanele betonului, deși întotdeauna jucătorii maghiari, cu o tehnică de indiscutabilă finețe, crescuseră cu vitamina ofensivei. Tot raționamentul lui Baroti s-a pulverizat numai după două minute din primul meci, cînd portughezul Augusto l-a învins printr-o lovitură de cap pe portarul Szentmihaly. Din această clipă, ultind sau ignorînd consemnele defensive inoculate de luni de zile, jucătorii s-au dezlănțuit de teama necalificării, rupînd zăbala betonului, restructurîndu-și singuri planul de joc, ca niște locotenenți destoinici, pe cîmpul de luptă, nemulțumiți de ordinele unui general puțin cam miop. Meciul cu Portugalia l-au pierdut totuși, deși au jucat bine în continuare, datorită pasei negre în care s-a aflat Szentmihaly. Astfel, eliberarea tactică a jucătorilor, dobîndită cu de la sine putere în cursul primului meci, a însemnat „preludiul gloriei" ce avea să copleșească echipa maghiară după jocul cu Brazilia. Cele două echipe au izbutit atunci 90 de minute încărcate de frumusețe, în care arta fotbalistică a sclipit pe fundalul unei totale sportivități. A fost ziua de apogeu a echipei maghiare, culmea evoluției lui Albert, clipa cînd Farkaș a înscris cel mai frumos gol al campionatului; a fost meciul în care voluptatea ofensivă a lui Meszoli adus în Anglia ca betoner, a atins limita cea mai contrastantă. În zilele imediat următoare, mulți comentatori căutau adjectivele proaspete pentru fotbaliștii maghiari, se vorbea despre tehnica lor înnăscută, despre clasa lui Bene, Albert, Farkaș și Rakoși, precum și despre Kaposzta, unul din cei mai ofensivi fundași ai campionatului. Cei dominați de mania previziunilor rosteau cu siguranță ostentativă numele echipei maghiare printre mari favoriți. A urmat jocul cu echipa bulgară. Conduși cu 1—0, jucătorii maghiari au obținut egalarea prin autogolul pe care bulgarii și-l înscriau în fiecare meci dintr-o tristă încăpățînare. Au învins pînă la urmă, dar strălucirea din meciul cu Brazilia dispăruse. La 24 iulie au întîlnit la Sunderland, în sferturi, echipa Uniunii Sovietice. A fost ultima apariție la acest campionat a echipei maghiare. Au pierdut cu 2—0, datorită scăderii vertiginoase a randamentului fiecărui jucător precum și datorită calităților dubioase ale celui de al doilea portar, Gelei, care nu s-a dovedit cu nimic mai bun decît Szentmihaly. Dar, poate mai mult decît toate acestea, a contat altceva. Baroti a pregătit luni de zile într-un anumit fel ansamblul echipei. La prima confruntare, golul lui Augusto a dovedit jucătorilor că toată organizarea lor defensivă era slabă ca o bucată de mucava. Au revizuit totul pe loc, au jucat altfel. Au reușit să se califice în sferturi în cea mai grea dintre grupe. Dar maniera de joc ofensivă adoptată ad-hoc de către jucători în urma confruntării cu realitatea, s-a dovedit firesc insuficient cunoscută și asimilată. În fața dificultăților ridicate de o echipă dificilă ca aceea a Uniunii Sovietice, echipa maghiară aflată în ta..a fel de pubertate tactică a cedat, amînînd pentru alți patru ani speranța ei atît de greu de realizat. Acum Baroti nu mai e la cîrma echipei maghiare, și succesorul său va avea cel puțin doi ani de acum înainte o atmosferă de liniște reconfortantă.

Pagină realizată de
ROMULUS BALABAN

R. P. D. COREEANĂ

ECHIPA CU JUCĂTORI—DIESEL

Cine s-ar fi așteptat ca echipa R.P.D. Coreeană să confere „World-Cup"-ului o notă de farmec și de sănătoasă candoare? Nume aproape necunoscute, palmares fără prea mare ecou și totuși lor le-a fost dat să răstoarne lectica auriță a vedetelor italiene, în care se afla Facchetti, Salvadore, Mazzola, Pascutti și ceilalți de calibrul lor. Tot ei, în sferturi, au făcut să se cutremure compania Eusebio și să se întunece după 24 de minute de joc, pînă la nuanța disperării, privirile ziariștilor portughezi aflați la Goodison Park.

Jocul formației R.P.D. Coreene s-a distins printr-o simplitate aproape clasică. Cu o rezistență fizică mașinală, jucătorii s-au repliat în apărare și s-au demarcat în atac cu atîta oportunitate încît mișcările lor păreau comandate de un creier unic. În fiecare moment toată echipa se considera angajată, jocul fără minge a fost consemnul cel mai respectat. Purtătorul balonului era întotdeauna escortat de doi-trei coechipieri, avea deci cui să paseze și astfel avansau grupat făcînd balonul să circule de la unul la altul, prin pase directe trimise înainte, lateral sau înapoi, devieri etc.

Au avut și cîțiva jucători cu o valoare notabilă. Un portar făcut din cel mai bun elastic, fundașul central Sin-Yung-Kyoo (care sărea la cap cu două palme peste Torres, cel lung ca o girafă), extrema dreaptă Hang-Bon (un maestru al zig-zagului), vîrful de atac Pak Do Ik și Pak-Sun-Jin (șeful de orchestră care comanda toate intrările în apărare sau ieșirile în atac). Tehnica lor de joc se situa în domeniul normalului. Erau prezente și destule stîngăcii atunci cînd încercau să lovească balonul mai „subțire". Dar unsprezece jucători fără carate personale, străluceau laolaltă printr-o manieră de joc supercolectivă. Au dat una dintre cele mai suculente lecții despre randamentul jocului colectiv, element mereu viabil, care va uni fotbalul de ieri și de azi cu cel de mîine. Herrera și-ar fi rîs în barbă văzînd înainte de C.M. jucătorii și echipa aceasta pregătindu-se să piece în Anglia fără provizii de beton. Pînă la urmă, în ciuda unei experiențe internaționale reduse, au reușit să elimine Squadra Azzura compusă din mari fotbaliști condamnați la sufocare într-un sistem de joc de o stupiditate scolastică. Al treilea gol pe care l-au înscris portughezilor însumează într-o expresie concentrată toate virtuțile colective și ofensive ale fotbaliștilor coreeni. Hang-Bonn, extrema dreaptă, a demarat cu balonul, driblînd doi adversari. În apropierea lui se concentraseră alți patru coechipieri veniți să-l sprijine, alcătuind un puternic nucleu ofensiv. Apărarea portugheză s-a aglomerat în această parte, dezechilibrîndu-se. Sesizînd, Hang-Boon a centrat tocmai pe stînga la Yang-Sung-Kook, rămas demarcat. Extrema stîngă, fără să oprească balonul, l-a retrimis în centru și înapoi lui Li Dong Woon, care a șutat direct, fulgerător, aproape sub bară. În aceste cîteva zecimi de secundă apărătorii portughezi n-au avut timp decît să-și întoarcă capul.

Dacă jucătorii coreeni s-ar fi bazat pe apărarea în linie, spațiul dintre înaintași și fundași s-ar fi redus, eforturile jucătorilor, obligați să penduleze înainte și înapoi, ar fi fost mai mic, s-ar fi evitat căderea din a doua repriză după efortul acela infernal. Păcat că n-au cunoscut acest suport tactic, păcat că n-au știut să speculeze avansul de trei goluri. La 3—1 se grăbeau să repună mingea în joc, continuau să atace fără grijă pentru organizarea apărării, fără să ia măsuri de precauție împotriva machiavelicului Eusebio. Chiar învinși pînă la urmă cu 5—3, au dobîndit notorietate mondială și invitațiile primite ulterior (turnee în Argentina și Suedia) demonstrează că fotbaliștii R.P.D. Coreene au fost încă de pe acum primiți în rîndul celor „mari".

Depășindu-l pe Fachetti, Pak-Sun-Jin demonstrează calitățile atletice ale jucătorilor coreeni

Fotbal

REVISTĂ SĂPTĂMÎNALĂ

Redacția și administrația București
Bd. Mărăști 26, raionul 30 Decembrie

COLEGIUL DE REDACȚIE

Constantin Chiriță, Ștefan Covaci, Gh. Dumitrescu, Ion Lupaș, Pavel Marcu, Aurel Neagu (redactor șef), Angelo Niculescu, Andrei Rădulescu, Constantin Teașcă, Dumitru Tomescu, Stelian Trandafirescu (redactor-șef adjunct), Radu Urziceanu (secretar general de redacție), Emerich Vogl, Ion Voica, Ion Voinescu.

PE AGENDA DVS.

30 AUGUST
Amicale
Pazardzik : România — Iugoslavia (jun.) 1—1.
Pernik : Ungaria — Cehoslovacia (jun.) 2—1.
„Cupa cupelor"
Skied Oslo — Real Saragosa 3—2
1 SEPTEMBRIE
Amicale
Blagoevgrad : Bulgaria—România (jun.) 2—1.
Pernik : U.R.S.S. — Cehoslovacia (jun.) 2—0.
3 SEPTEMBRIE
Amicale
Sofia : Ungaria — România (jun. 3—2.
Politehnica Timişoara — Sel. Iran 0—3.
A.C. Bologna — St. roşu Braşov 7—1.
4 SEPTEMBRIE
Amicale
Sofia : Bulgaria — U.R.S.S. 3—2. 3—2.
7 SEPTEMBRIE
Campionatul Europei (grupa V)
Olanda — Ungaria
„Cupa campionilor europeni"
Vorwaerts Berlin — Waterford Dublin (retur).
F. C. Reykjavik — Nantes
Aris Luxemburg — Linfield (Irlanda de Nord)
Admira Viena — Voivodina Novi Sad.
„Cupa cupelor"
Galatasaray Istanbul — Rapid Viena (retur).
11 SEPTEMBRIE
„Cupa oraşelor-tîrguri"
Aris Salonic — Juventus Torino.
Goeztepe Izmir — A.C. Bologna.
13 SEPTEMBRIE
„Cupa campionilor europeni"
D.O.S. Utrecht — F.C. Basel
14 SEPTEMBRIE
„Cupa campionilor europeni"
Valkeakosken Haka (Finlanda) — Anderlecht.
Linfield F.C. — Aris Luxemburg (retur)
„Cupa oraşelor-tîrguri"
Olimpia Ljubljana — Ferencvaros.

ÎN VIZITĂ LA FEDERAŢIA OLANDEZĂ

FOTBALUL ÎN „ŢARA LALELELOR"

Despre fotbalul olandez se vorbeşte relativ puţin, prezenţa sa în coloanele presei sportive internaţionale fiind discretă, iar vedetele lui puţin cunoscute peste hotare. Şi totuşi, în „Ţara lalelelor", fotbalul are o bună tradiţie iar cîţiva din jucătorii olandezi ar putea figura printre celebrităţile fotbalului mondial.

Olanda a fost una din primele ţări de pe bătrînul continent care a împrumutat fotbalul din insulele britanice. Către sfîrşitul secolului trecut, cam pe vremea cînd Van Gogh picta în Brabantul natal celebrul tablou „Oameni mîncînd cartofi", în preajma docurilor din Amsterdam sau pe plaja de la Scheweningen se juca fotbal.

Federaţia olandeză a luat fiinţă în anul 1889, avînd acum respectabila vîrstă de 77 ani. Nu numai vecinătatea cu patria fotbalului, dar şi temperamentul sportiv al olandezilor, oameni cu mare vitalitate, obişnuiţi cu asprimile vieţii din călătoriile peste mări şi ţări, receptivi la tot ce este nou, a înlesnit răspîndirea timpurie a noului joc.

Locurile perfect netede şi gazonul sînt în Olanda daruri ale naturii. Călătorind de la Haga la Amsterdam, am văzut nenumărate terenuri de fotbal în unele sate, cîte două terenuri alăturate, alternînd cu păşunile grase.

Dar fotbalul nu a devenit şi încă nu este sportul nr. 1 în Olanda. El a trebuit să suporte de la început concurenţa patinajului, sport cu tradiţii romantice de pe vremea străvechilor batavi, pentru care patina de os fusese mai întîi un mijloc de locomoţie pe canalele înghe ate de vînturile iernii şi apoi prilej de competiţie sportivă. A urmat bicicleta, sportul cu pedale deţinînd şi astăzi „tricoul galben" al numărului de practicanţi. Cu o mare parte a tineretului, decimat în timpul celui de al doilea război mondial, Olanda a pierdut şi mulţi sportivi, printre care 2.300 de fotbalişti. Rănile au fost vindecate şi în ultimii 15 ani fondul de jucători olandez s-a refăcut şi a crescut chiar la o cifră foarte ridicată în raport cu numărul celor 13 milioane de locuitori : 399 227 fotbalişti legitimaţi. Numărul terenurilor de joc este de 4.700, toate gazonate, cu excelent drenaj, absolut indispensabil în această ţară cu climă ploioasă şi umedă. Stadioanele cele mai mari se află la Amsterdam : Blau Wit*cu 64.558 de locuri şi la Rotterdam : „Feyenoord" cu 63.923 locuri. Deşi în Olanda nu se poate vorbi de criză de public ca în Franţa sau Belgia, au fost luate măsuri restrictive în privinţa televizării jocurilor. Se televizează numai meciurile din nocturnă şi acelea internaţionale, numai dacă au fost vîndute toate biletele.*

Campionatul primei divizii reuneşte 16 echipe, cu statut semiprofesionist, şi începe la jumătatea lui august, continuînd pînă în luna iunie a anului viitor, cu o scurtă întrerupere pe timpul iernii. Ajax Amsterdam şi Feyenoord Rotterdam sînt echipele care îşi disputa la ora actuală supremaţia în fotbalul olandez. Clubul din Rotterdam a angajat şi doi jucători străini — pe internaţionalii suedezi Bild, de la Nörkoeping şi Kindvall de la F.C. Malmö. Acesta este un eveniment rarisim, fiindcă de obicei fotbalul olandez a exportat jucători ca renumitul Faas Wilkes care a activat acum 17 ani la Internazionale Milano sau Kay Rijvers şi Van der Hardt care a jucat la St. Etienne şi F.C. Lille. Fotbalul olandez continuă să producă jucători de talent, printre care un tînăr de 19 ani Johan Cruijf care îşi va face probabil, debutul de internaţional în echipa reprezentativă a Olandei, la 7 septembrie, în meciul cu Ungaria care se va disputa la Rotterdam. În mod cert el va juca împotriva echipei de tineret a României, la 23 noiembrie la Leeuvarden, în Olanda.

Federaţia olandeză este favorabilă celor mai largi contacte internaţionale. Calendarul echipei reprezentative cuprinde în fiecare an 8—10 meciuri interţări. Adeptă a unei tactici de joc deschise, ofensive, echipa Olandei este mult solicitată. În ultimul an palmaresul său a înregistrat cîteva succese de prestigiu, printre care senzaţionala victorie obţinută asupra Scoţiei, cu 3—0, pe stadionul Hampden Park din Glasgow.

Datele asupra fotbalului olandez ne-au fost furnizate de secretarul general al forului de specialitate olandez domnul Lö Brunt, în timpul vizitei pe care am făcut-o la sediul Federaţiei olandeze de fotbal (Nederlandeschen Voetbalbond den Koninkijken).

Bineînţeles că discuţia a cuprins şi relaţiile dintre cele două federaţii, olandeză şi română. Secretarul general al forului olandez ne-a vizitat ţara cu prilejul turneului U.E.F.A. din 1962 şi ne-a declarat că păstrează amintiri foarte plăcute. De atunci relaţiile între cele două foruri de specialitate au devenit tot mai strînse. În acest spirit a fost perfectat meciul de tineret dintre echipele Olandei şi României din acest an. In Olanda se acordă multă atenţie acestui joc, de pregătirea speranţelor Olandei urmînd să se ocupe chiar antrenorul primei reprezentative, Kessler.

Domnul Lö Brunt a ţinut să ne remarce aprecierea favorabilă de care se bucură fotbalul românesc în urma bunelor comportări din acest an şi ne-a rugat să transmitem fotbaliştilor români urări de succes în noul sezon internaţional, ceea ce şi facem prin intermediul revistei „Fotbal".

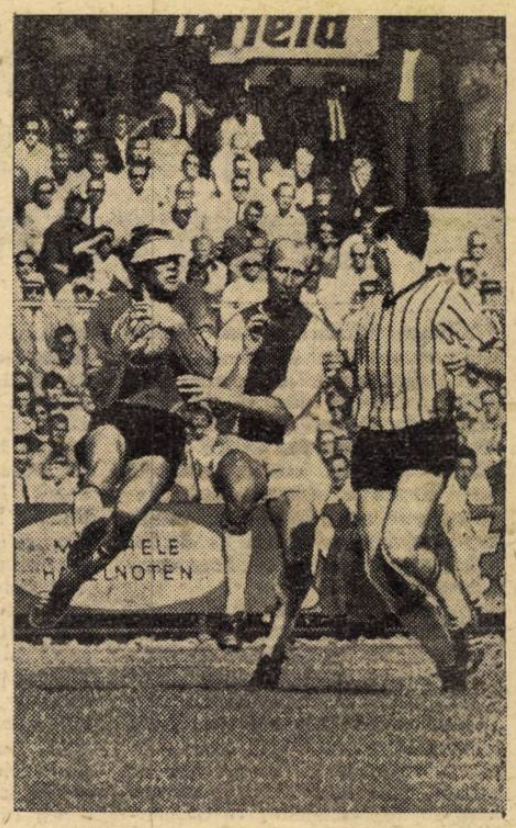

Faza dintr-un joc recent din campionatul olandez, Ajax — NAC (4—1) disputat la 21 august

ILIE GOGA
şeful secţiei sport Agerpres

SCRISOARE din ITALIA

ACUM, CAMPIONATUL

● NIMIC SENZAŢIONAL PE „PIAŢA" FOTBALULUI ● „PIESA" LUI H. H. A RĂMAS LA BOLOGNA ● CE SE VA ÎNTÎMPLA CU FABBRI? ● BRAZILIANUL VINICIO AL DOILEA VÎRF DE ATAC AL LUI INTER

Uriaşul mecanism al campionatului s-a pus în mişcare. Toate echipele şi-au mobilizat jucătorii de care dispun şi i-au concentrat în cele mai cunoscute localităţi alpine sau pe litoral pentru o perioadă suplimentară de odihnă, după care s-au deplasat în centrele stabilite pentru antrenament, în vederea pregătirii pentru campionat.

Anul acesta „piaţa" fotbalistică nu a oferit lucruri senzaţionale întrucît au lipsit banii peşin şi, astfel, multe din cluburi au preferat mai de grabă să lase neatinse loturile de care dispun decît să recurgă la vînzări pe credit. Cu toate acestea există o vînzare al cărei preţ a făcut senzaţie. Este vorba de transferarea stoperului naţionalei italiene, Rosato, de la Torino la Milan, pentru care conducătorii acestuia din urmă au plătit clubului torinez 400 de milioane de lire. Enorma sumă a fost plătită parte în bani, parte în... jucători (apărătorul Trebbi şi „il libero" Maldini). De remarcat că vînzarea — cumpărarea lui Rosato a avut loc înainte ca Italia să fi fost învinsă de Coreea de Nord în C. M.

Helenio Herrera înainte de a pleca într-o scurtă vacanţă, i-a dat indicaţii managerului echipei Inter, Italo Allodi, să achiziţioneze cu orice preţ, anumiţi jucători. In felul acesta H. H. spera să formeze o echipă cu care — după părerea sa — ar putea cîştiga, pentru a treia oară consecutiv, titlul de campioană a Italiei. Un complex de împrejurări a făcut ca tocmai „piesa" pe care H. H. voia cel mai mult să o aibă, Ezio Pascutti — aripa stîngă a Bolognei şi a naţionalei — să nu poată fi achiziţionată de Inter, cu toate presiunile — de ordinul... milioanelor — exercitate de Allodi asupra clubului din Bologna. Veto-ul bolognez în legătură cu vînzarea lui Pascutti îşi are explicaţia în două motive bine definite : în primul rînd, nu putea fi cedat din cauza unei eventuale... revolte a suporterilor din oraşul emilian ; în al doilea rînd, deoarece relaţiile dintre Inter şi Bologna nu sînt dintre cele mai cordiale, iar conducătorii ultimului club nu ar fi avut nici un interes să întărească propria-i rivală, concurenta cea mai serioasă la titlul de campioană a Italiei. Rezultatul : Pascutti a rămas, în continuare, sub culorile clubului emilian.

Aşteptare încordată domneşte în toate cercurile fotbalistice italiene în legătură cu dezbaterea în jurul dezastruoasei expediţii a naţionalei italiene la campionatul mondial din Anglia.

Ecoul înfrîngerii suferite în faţa Coreei de Nord în loc să se stingă, pe măsură ce trece timpul pare să capete din ce în ce mai mare rezonanţă, mai ales datorită atitudinii lui Fabbri care, separîndu-se de orice anturaj, nu lasă să se înţeleagă care va fi atitudinea sa pe viitor. Nu rămîne nici o îndoială că va fi înlocuit. Cuvîntul Coreea de Nord îl va însoţi oriunde şi oricînd, îşi va pune amprenta pe activitatea lui viitoare şi ar fi o adevărată nebunie să fie reconfirmat la conducerea echipei reprezentative, după pierderea creditului. Totuşi, a produs o mare uimire faptul că Consiliul Federal, care s-a întrunit la 5 august, nu a considerat oportună examinarea imediată a relatării făcută de Fabbri şi a comportării echipei în C. M. ci a amînat discutarea lor.

Că în Italia posturile federale sînt o năzuinţă a multora este un lucru pozitiv. Şi de la această regulă nu face excepţie nici preşedintele federaţiei, dr. Pasquale. Printre altele, Pasquale a fost promotorul reînnoirii contractului lui Fabbri pînă în 1970 cu mărirea salariului de la 700.000 lire la frumoasa cifră de două milioane pe lună, ceea ce înseamnă că, în caz de lichidare, „Federcalcio" va trebui să plătească lui Fabbri circa 100 milioane lire, conform contractului !

Acum, în legătură cu preşedintele federaţiei italiene de fotbal circulă în ţară cîteva zvonuri care, dacă sînt adevărate, reprezintă pentru el o acuzare gravă. După cum se ştie, în urma înfrîngerii suferite de „gli azzurri" în faţa U.R.S.S. Pasquale — dîndu-şi probabil seama de atmosfera nefavorabilă din ţară — s-a întors imediat în peninsulă, unde a adus, drept consolare, noi programe de pregătire a echipei, lucru destul de discutabil dacă ne gîndim că realegerea unui preşedinte de federaţie în funcţie (funcţia decade la fiecare patru ani, după C. M.), depinde de rezultatele obţinute de echipă la campionatul mondial şi nu de proiectele pe care le face acesta, pentru a fi reales.

Roberto Rosato, proaspătul fundaş al echipei A. C. Milan, părăseşte, împreună cu soţia sa, clinica în care a fost operat de amigdalită

Printre achiziţiile clubului Inter (puţine faţă de celelalte sezoane) a produs uimire una singură : aceea a brazilianului Vinicio, golgeterul campionatului italian 1965—66. Acesta a luat locul celuilalt străin — Petro — cedat de Inter clubului Roma. Achiziţionarea lui Vinicio a produs stupoare, întrucît brazilianul are acum 35 ani şi chiar dacă cea de a doua tinereţe a se pare să dureze, este îndoielnic randamentul lui într-o echipă al cărui antrenor cere de la jucători mult mai multă risipă de energie decît antrenorii celorlalte echipe. Herrera justifică achiziţionarea, spunînd că vrea să alăture lui Mazzola un al doilea „vîrf de atac", capabil să creeze breşe în apărarea adversă şi să-l sprijine pe acesta în careu. Oricum, considerăm că la Inter, Vinicio (de altfel, un exemplu de seriozitate profesională pe care mulţi ar trebui să-l urmeze) îşi va încheia cariera foarte curînd. Ceea ce Herrera cere jucătorilor săi este îndeobşte cunoscut şi cazul suedezului Lindskog, epuizat complet într-un singur campionat, este destul de elocvent.

Bologna a onorat memoria excelentului său preşedinte, dispărut acum doi ani, Renato Dall' Ara, prin organizarea unei Cupe, în prima săptămînă a lunii septembrie. Echipele invitate: Atletico Madrid, Spartak Moscova şi formaţia română Steagul roşu Braşov. Considerăm necesar să informăm în cîteva cuvinte sportivii români asupra lui Dall 'Ara. Acesta a fost preşedintele asociaţiei bologneze timp de aproape 30 de ani. Cu el, echipa lui Bulgarelli a cucerit de 5 ori titlul de campioană a Italiei şi a cîştigat alte numeroase turnee internaţionale. Dall'Ara a decedat cu trei zile înainte de faimoasa finală Inter - Bologna de pe stadionul olimpic din Roma, după ce ambele echipe terminaseră campionatul 1963 - 64 la egalitate de puncte. După cum se ştie, atunci Bologna a cucerit cel de al şaptelea titlu de campioană (al cincilea pentru Dall' Ara, care din păcate, nu a mai putut să se bucure de triumful băieţilor săi).

CESARE TRENTINI

Bologna, 1 septembrie

Rămîn sau nu rămîn „posturi"?

(Urmare din pag. a 11-a)

pase decisive ca jucător de vîrf. În principiu, toate zonele în care se desfăşoară jocul, trebuie acoperite, fie de către titular, fie de către alt jucător, sosit la momentul oportun.

Noţiunea de post s-a subtilizat, s-a transformat într-un fir logic în jurul căruia manevrează jucătorul titular, preocupat permanent, de ce se întîmplă şi în celelalte zone din jurul său. Lista jucătorilor care s-au manifestat astfel, este foarte lungă. Vom cita numai pe : Ball, Piters, Bobby Charlton, Stiles şi Cohen (Anglia). Torres, Augusto, Graca, Colunna, Festa (Portugalia), Held, Overath, Schnellinger, Beckenbauer (R.F.G.), Bene, Meszoly, Kaposzta, Farkas, Albert (Ungaria), Mas, Martzolini, Onega (Argentina), Voronin, Sabo, Metreveli (URSS), Jong Sung Kook, Pak-Sun-Jin (R.P.D. Coreeană). Aceşti jucători îşi asumau şi îndeplineau atribuţii suplimentare, plecînd de la o aşezare iniţială şi întorcîndu-se la ea ca la un fel de rampă de lansare. Acest „perpetuum mobile" era raţionalizat în mintea fiecărui jucător de către obligaţiile pe care le impunea, mai întîi, specificul postului său în cele două faze ale jocului, atac şi apărare. Astfel se prevenea incoerenţa, deplasările haotice şi încălcarea acelei diviziuni a muncii, realizată pe baza atribuţiilor fiecărui post.

Fenomenul discutat reprezintă un veritabil progres tactic. Trebuie experimentat şi preluat treptat. Devin subînţelese noile exigenţe ridicate în faţa jucătorilor : pregătirea fizică superioară, îmbunătăţirea tehnicii de joc şi completarea cunoştinţelor tactice. Stimulaţi de măiestria marilor personalităţi, fotbaliştii noştri trebuie să înceapă cu o convingere sporită, cursa de urmărire a acestora, încercînd, neîncetat, să se autodepăşească.

Fotbal

Redacţia şi administraţia bd. Mărăşti nr. 26, Tiparul : I.P. „Informaţia" str. Brezoianu 23—25.

ANUL I

16

MIERCURI
14 SEPTEMBRIE 1966

12 PAGINI
2 LEI

PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

Fotbal

Revistă săptămînală

FOTOGRAFIA PREMIATĂ

Atacanții Petrolului, Dridea I, Badea și Moldoveanu, flancați de Chivu și Gornea, adversarii lor de duminică, luptă pentru golul care a fost înscris, ca prin minune, în min. 90.
Foto : Petre COZIA

PAGINA 3 — CE-I NOU ÎN LOTURILE REPREZENTATIVE

PAGINA 5 — CĂPITANII DE ECHIPĂ AU CUVÎNTUL!

PAGINILE 6-7-8-9 — CATEGORIA A ÎȘI DESEMNEAZĂ FRUNTAȘII

CUM SĂ ORGANIZĂM MAI BINE CAMPIONATUL ŞCOLAR DE FOTBAL

Prima ediție a campionatului școlar republican bate la ușă. Această competiție, rezervată tineretului, suscită un mare interes. Dovadă sînt și numeroasele scrisori sosite la redacție, în care profesorii de educație fizică din școli, directorii de licee și alte cadre didactice fac diverse propuneri menite să asigure campionatului, din primele zile, o bună desfășurare. Iată două din aceste scrisori :

OPINII ALE UNOR PROFESORI DE EDUCAŢIE FIZICĂ

Solicităm sprijinul activ al secțiilor de fotbal din asociații și cluburi

Sportul cu balonul rotund este îndrăgit și are foarte mulți adepți în rîndul copiilor de vîrstă școlară. Însă, spre deosebire de celelalte ramuri sportive, nu avea o competiție școlară proprie, nu era inclus în întrecerile republicane școlare.

În anul școlar 1965 — 1966 a fost organizată o competiție — „Cupa orașelor reședințe de regiune" — care s-a bucurat de larga participare a elevilor. Totuși, ea nu a dat posibilitatea angrenării pe o durată mai îndelungată a echipelor reprezentative ale școlilor, deoarece s-a disputat sistem eliminatoriu.

Cupa a stîrnit un interes deosebit în rîndul elevilor și profesorilor de educație fizică, dar nu și printre secțiile de fotbal din cluburile și asociațiile sportive. Acestea nu au trimis antrenori sau instructori să asiste la jocuri, unde aveau posibilitatea să vadă la lucru o serie de elemente talentate, care puteau fi selecționate pentru echipele de copii și juniori ale cluburilor și asociațiilor sportive. Sperăm însă că la viitoarea competiție a școlarilor vom avea ocazia să le consemnăm prezența și — mai ales — contribuția.

Primii pași făcuți — destul de timid, dar cu succes — în privința angrenării elevilor într-o competiție, trebuie să ne îndemne să privim cu toată seriozitatea viitoarea activitate fotbalistică școlară, cu atît mai mult cu cît în noul an școlar, în regulamentul campionatelor republicane școlare este cuprins și FOTBALUL. Pentru aceasta, considerăm că este nimerit să se ia toate măsurile necesare pentru a asigura o bună desfășurare a campionatului. Printre aceste măsuri credem că se impun următoarele:

● publicarea din timp a regulamentului;

● elaborarea instrucțiunilor cu privire la organizarea și disputarea competiției;

● îndrumarea de către federație a comisiilor regionale în vederea acordării unui sprijin și mai eficient organizării și desfășurării campionatului;

● popularizarea în presa de specialitate a competiției, avînd ca scop angrenarea majorității elevilor.

Sarcini ne revin, în primul rînd, nouă, profesorilor de educație fizică. *Trebuie să privim competiția cu multă seriozitate, asigurîndu-i cadrul corespunzător de disputare. Se impune o atenție deosebită organizării întrecerii între clase, în cadrul etapei pe școală (asociație), în care trebuie să fie atrași cît mai mulți elevi, ceea ce va permite o largă selecționare a celor mai buni în echipele reprezentative de școli*

Să nu uităm faptul că la campionat au dreptul să participe numai elevii cu o situație bună la învățătură. Acest lucru trebuie reamintit elevilor. Datoria profesorilor de educație fizică, cît și a colectivelor de elevi, este de a ajuta pe elevii fotbaliști talentați care au greutăți în asimilarea cunoștințelor la învățătură. Participarea elevilor la campionatul republican școlar, trebuie să constituie pentru ei un stimulent la învățătură.

Sînt convins că viitoarea competiție fotbalistică școlară — izvor nesecat de talente pentru fotbalul nostru — se va bucura de o participare în masă a elevilor.

Profesor
C. IDORAS
Șc. generală nr. 28
București

Să înlăturăm dificultățile din „Cupa orașelor reședințe de regiune"

Introducerea fotbalului în programul manifestărilor sportive școlare prin organizarea în sezonul trecut a „Cupei orașelor reședințe de regiune", iar din acest an școlar a Campionatului republican a confirmat popularitatea și necesitatea acestui joc în rîndul tineretului școlar și mai ales utilitatea unei competiții menite să contribuie la descoperirea de noi talente.

Fotbalul, sport care a cucerit toate vîrstele și în special pe copii, a fost așadar repus în drepturile sale în școală, unde este mult iubit. Ca în toate părțile, dealtfel și în această privință cred că este interesant să arătăm ce s-a făcut pentru popularizarea și practicarea acestui sport în școli în Anglia și Republica Federală a Germaniei, țările celor două finaliste ale recentului campionat mondial. În Anglia, fotbalul este de mult o materie de învățămînt în numeroase colegii, fiind predat de antrenori angajați pentru mai multe școli sau de jucători celebri ai clubu rilor din diferite localități. În R.F.G. fiecare profesor de educație fizică este obligat să urmeze și cursurile unei școli (centru) de fotbal. Ceea ce trebuie reținut în mod deosebit este faptul că la antrenamente și jocuri pot participa numai elevii cu note de trecere, metodă care, dealtfel, este aplicată și la noi de mai mulți ani. În sfîrșit, ca amănunt, nu lipsit de interes, notăm că la întîlnirea anuală tradițională dintre reprezentativele școlare ale acestor două țări participă aproximativ 80.000 de spectatori.

Fotbalul școlar a început și la noi să se bucure din ce în ce de mai multă atenție, o expresie a acesteia fiind organizarea de competiții care angrenează masa largă a elevilor. Campionatul republican, care va începe în curînd, este una din ele. Acestei mari întreceri, sîntem convinși că i se vor crea toate condițiile unei bune desfășurări, mai ales că avem la îndemînă experiența competiției desfășurate în anul școlar trecut.

Trebuie avute în vedere însă și unele deficiențe pentru a nu le repeta. Spre exemplu, „Cupa orașelor reședințe de regiune" *s-a organizat în condiții destul de grele dacă ținem seama că regulamentul ei a apărut tîrziu (la mijlocul anului școlar), iar fazele cele mai importante s-au desfășurat în perioada de vîrf. Adăugăm la aceste inconveniente și faptul că programarea meciurilor a constituit o problemă pentru organizatori și pentru jucători, mulți elevi fiind nevoiți să joace cîte două partide într-o zi (în campionatul de juniori sau în alte competiții oficiale și în cea școlară). De aceea, competiția s-a desfășurat cu destulă dificultate. Totuși, merită subliniat faptul că, în ciuda acestor împrejurări, „Cupa" a reușit să angreneze un număr impresionant de echipe și elevi, cunoscînd un prim succes îmbucurător și promițător.*

Cu experiența acumulată în această întrecere, organele sportive de resort și cele ale Ministerului Învățămîntului pot să asigure primului campionat școlar republican succesul dorit.

În legătură cu apropiatul eveniment, voi face cîteva sugestii, pe scurt :

● să se asigure o sincronizare perfectă a competițiilor de copii și juniori cu campionatul școlar ;

● comisiile regionale și raionale de fotbal să acorde un sprijin și mai mare acestui campionat, atît organizatoric cît și tehnic ;

● antrenorii de la cluburi și asociații sportive, ca și cei ce activează pe lîngă centrele de copii organizate în țară să ajute la buna organizare a meciurilor și să asigure asistența tehnică necesară echipelor. În acest mod, ei pot depista elementele talentate pe care apoi să le încadreze în secțiile de performanță ;

● o atenție deosebită se cuvine competiției rezervate echipelor școlilor generale de 8 ani, care formează marea majoritate a participanților și un izvor bogat de viitoare talente ;

● ar fi bine ca jocurile să înceapă în prima jumătate a lunii octombrie, iar meciurile să fie programate lunea (în această zi terenurile sînt libere, antrenorii nu sînt atît de ocupați, iar programul școlar e mai puțin încărcat) ;

● socotesc, de asemenea, că sistemul de disputare eliminatoriu trebuie menținut, cel puțin în marile orașe unde formula obișnuită de campionat (cu meciuri tur-retur) implică unele neajunsuri încă greu de trecut ;

● prima și cea mai importantă etapă — faza raională — va trebui pregătită cu toată grija, prevăzîndu-se din timp, deci de pe acum, tot ceea ce îi poate asigura succesul: pregătirea echipamentului sportiv, procurarea premiilor, anunțarea echipelor, programarea terenurilor, a meciurilor și a arbitrilor etc.

Profesor
CAMIL MORȚUN
Liceul „I. L. Caragiale"
București

DE PE CUPRINSUL ȚĂRII

BRAVO GAZDELOR !

În returul campionatului trecut, conducerea clubului C.S.M.-Sibiu fusese sancționată pentcu lipsa de bună organizare a meciurilor, cu suspendarea terenului. Sancțiunea a avut efectele dorite, căci, iată, acum la începerea noului campionat, situația s-a prezentat mult îmbunătățită.

Astfel, la meciul cu Minerul Lupeni, nu a mai pătruns nici o persoană străină în incinta terenului, iar în timpul desfășurării partidei, ca urmare a apelului făcut prin stația de amplificare, publicul spectator a aplaudat fără menajamente fazele frumoase realizate de ambele echipe.

ILIE IONESCU
corespondent

CEI 22 PITICI DIN BISTRIȚA

Vestea că pe lîngă A.S. „Gloria" Bistrița funcționează un centru de inițiere în fotbal a stîrnit un viu interes în rîndurile celor mici. Zilnic, zeci de copii învață să conducă balonul, să lovească mingea cu capul și să șuteze la poartă.

Sub conducerea antrenorului **Bucur Vasile**, 22 de pitici completează lotul altor 20 de juniori. Ciclul de antrenamente mai cuprinde ședințe de educare a tinerilor fotbaliști, de cunoaștere a regulamentului și de pregătire tehnică.

Lotul împărțit în două grupe (12 la 14 ani și 14 la 17 ani) are ca instructori pe jucătorii **Vasilescu Ilie** și **Bucur Ion.**

I. TOMA
corespondent

10 ARBITRI NOI

În orașul Satu Mare numărul arbitrilor va crește căci 10 elevi participă în prezent la cursurile organizate de Comisia raională de arbitri Satu Mare.

Lecțiile sînt asigurate de lectorii **I. Mihăiescu, G. Fărcaș, Alex. Nuti** și **Gheorghe Andereo.**

Printre tinerii cursanți se află Aurel Mihnea, Mihail Botoș, Vasile Ambriuș, Ioan Spirhin ș.a.

V SĂSĂRANU
corespondent

PRIMUL CAMPIONAT AL COPIILOR ARĂDENI

Stadionul „Vagonul" din Arad a găzduit recent finala pe oraș a centrelor de inițiere la fotbal pentru copii, dintre formațiile Vagonul și U.T.A. care a revenit echipei Vagonul I, învingătoare cu 5—0 asupra formației U.T.A. II (vezi fotografia)

„Desigur că nu ne-a fost ușor la selecție — ne-a declarat antrenorul echipei U.T.A. C. Călinescu. **In urma organizării unui campionat de cartier la care au participat peste 700 copii între 10 și 15 ani, am ales pe cei mai buni, cu care am format mai multe echipe de copii, de pregătirea cărora se ocupă antrenorii Dan Alexandru, Mereea Cornel, Farmați Alexandru.**

Preocuparea pentru depistarea și îndrumarea copiilor talentați s-a făcut simțită și în alte asociații sportive, la Vagonul C.F.R., Teba și Indagrara. Peste 2 500 copii au participat la jocurile de selecție.

După începerea școlii, împreună cu profesorii de educație fizică, vom urmări activitatea copiilor și vom continua munca de depistare și atragere a altor copii talentați".

STAN PETRE
corespondent

POȘTA REDACȚIEI

TITI RUSU — București : Tînărul și talentatul jucător Regep de la Politehnica Timișoara nu a jucat înainte la nici o altă echipă, deci nici la Dinamo Bacău. El este un produs al pepinierei timișorene, promovat cu mult curaj de către antrenorii studenților.

M. FRASIN — Vălenii de Munte : Ne pare rău că orașul cu atîtea tradiții culturale nu s-a afirmat și în fotbal. O echipă din campionatul regional poate fi promovată în categoria C, dacă deține șefia în regiunea respectivă și a cîștigat apoi barajul cu celelalte campioane regionale din țară.

CĂLIN VASILE — Cîmpulung-Muscel : Maestrul emerit al sportului Gheorghe Constantin și-a făcut debutul oficial în fotbal în echipa de juniori a Unirii Tricolor din București. Într-un număr viitor al revistei noastre veți găsi o prezentare a lui Constantin, cuprinzînd și alte amănunte din activitatea sa fotbalistică.

Cît privește rezultatele dintre echipele **Steaua** și Dinamo București, bine înțeles cele **oficiale** (adică pentru campionat), o să vi **le trimitem** prin poștă.

LOTURILE REPREZENTATIVE ÎN PREGĂTIRE

Ţancu a înscris bine traiectoria balonului centrat şi... gol. (Selecţionata divizionară — Hertha din Berlinul occidental 3—1)

ATACUL, DIN NOU PUNCT NEVRALGIC AL ECHIPEI A

• CAPACITATEA DE EFORT TREBUIE MĂRITĂ
• VIOREL MATEIANU INTRODUS ÎN LOT

Ultima partidă a echipei reprezentative A în anul 1966 a fost aceea amicală cu Portugalia, la 3 iulie, la Porto (0—1). După începerea noului campionat, lotul permanent a fost convocat şi s-au făcut două jocuri-şcoală cu două echipe de categorie inferioară. Aceste antrenamente au fost filmate. Înaintea meciului de miercurea trecută cu echipa Hertha din Berlinul occidental filmul a fost comentat de antrenori şi jucători, selecţionabilii având posibilitatea să-şi revadă realizările şi greşelile.

DIFICULTĂŢI *Unii membri ai lotului nu au putut să fie utilizaţi din cauza accidentărilor, ca, de pildă, Dobrin, Dridea I sau Hălmăgeanu, iar alţii, deşi disponibili, nu se conta pe aportul lor normal din cauza pregătirii lor insuficiente.*

Din aceste cauze n-au putut fi încercate unele formule pe care se conta, verificarea rezumîndu-se la constatarea stadiului de pregătire, a capacităţii de efort, posibilităţilor de încadrare a unor jucători noi şi organizarea jocului.

REALIZĂRI *Deşi echipa n-a avut o capacitate de efort la nivelul aceleia cu care a încheiat sezonul trecut, a dovedit în a doua parte a întîlnirii că are posibilităţi să egaleze acest nivel. După ce a primit golul din penalti, selecţionabilii s-au mobilizat energic şi au ştiut să-şi întreacă adversarii a căror opoziţie a fost peste aşteptări de bună.*

Jocul din a doua repriză a fost satisfăcător, cu îmbunătăţirea activităţii atacului care s-a dovedit mai omogen în această perioadă. Jucătorii M. Ionescu, Nunweiller III, Popa, Dan, Ghergheli, Mocanu, Ţancu şi Lucescu *au primit calificativul* bine.

LIPSURI *Echipa nu a privit cu seriozitate jocul de verificare cu formaţia Hertha, considerînd-o slabă, influenţată de selecţionabilii dinamovişti care au întîlnit-o în deplasare. Deşi aceştia au fost învinşi cu 2—1, ei au povestit că ar fi putut ciştiga partida la 3—4 goluri diferenţă* (de ce n-au făcut-o oare?).

Şi din această cauză unii selecţionabili n-au privit meciul cu seriozitate şi n-au insistat cu hotărîre şi adresă în finalizări decît după ce scorul a fost deschis de oaspeţi.

Jucătorii insuficient pregătiţi pentru campionat n-au putut face „minuni" la lot, Selecţionabilii au arătat puţină varietate în joc. Atacurile au fost, în general, finalizate pe partea pe care au fost construite, deşi au existat de multe ori posibilităţi din cele mai favorabile pentru schimbarea direcţiei de joc. Ei au consumat o energie mai mare în faze de organizare a atacurilor decît în zona de finalizare a

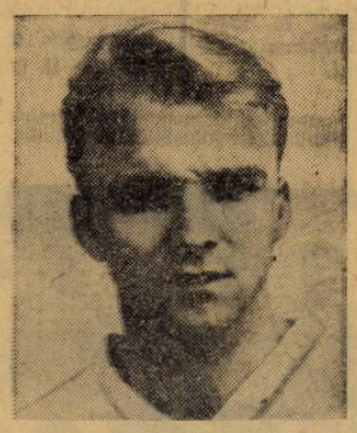

VIOREL MATEIANU

acestora, iar centrările extremelor nu au avut exactitate şi eficienţă.

In faţa alcătuirii echipei stau două probleme principale. Una din ele priveşte linia de mijlocaşi, definitivarea ei, căci în afara lui Ghergheli *a cărei titularură este certă, urmează să fie definitivat şi al doilea post pentru care concurează* Dumitru Popescu, Dobrin, *însănătoşit, şi* Nunweiller VI, *ultimul fiind în atenţia antrenorilor şi pentru înaintare.*

Cea de-a doua problemă o constituie atacul, a cărui formulă nu este încă definitivată. După jocurile etapei a IV-a a categoriei A s-a ivit un nou candidat. Este vorba de Viorel Mateianu *de la Progresul, jucător care posedă o bună formă şi intuiţie a jocului.*

După meciurile etapei a V-a, de astăzi, se va definitiva lotul restrîns. Simbătă sau duminică va fi un nou antrenament în compania unei echipe de categorie inferioară după care echipa reprezentativă A va pleca în R. D. Germană.

• Echipa HERTHA din Berlinul occidental a făcut o bună impresie. Deşi nu este o formaţie renumită a fotbalului care a ajuns în finala campionatului mondial, Hertha are un palmares amical remarcabil. La Bucureşti, echipa oaspete a dovedit o bună organizare a jocului, a acţionat viguros şi a solicitat în mod satisfăcător reprezentativa noastră.

• Popa şi-a făcut apariţia în echipa reprezentativă fără să fi jucat în meciul anterior de campionat în echipa sa. Pentru un act de indisciplină faţă de conducerea echipei la Piteşti, Popa a fost sancţionat de Dinamo Bucureşti cu suspendarea din jocul următor, cu echipa Steaua.

Gestul lui Popa n-a rămas totuşi fără efect şi pentru prezenţa lui în echipa naţională. În jocul cu Hertha n-a mai fost căpitanul reprezentativei A.

În etapa a IV-a, Popa a reintrat în formaţia dinamovistă, a jucat bine, şi urmează să-şi dispute pe viitor cu Nunweiller III cinstea de a fi căpitan al echipei reprezentative, atît timp cît ei vor fi titulari în echipa naţională.

• Prezenţa tînărului Lucescu a fost o surpriză plăcută. El a fost foarte activ, lipsit de tracul sufocant obişnuit şi a înscris un gol ca şi cum ar fi fost un rutinat înaintaş al echipei naţionale.

ECHIPA OLIMPICĂ ÎN ALTĂ COMPONENŢĂ

• SECŢIILE DE FOTBAL NU SE ÎNGRIJESC DE PREZENTAREA ÎN BUNE CONDIŢII A SELECŢIONABILILOR

Asosit ora meciurilor de verificare. Mai mult sau mai puţin corespunzătoare cu formaţiile anunţate, echipele naţionale probabile apar pe teren gata să primească replica adversarilor. Ce s-a întîmplat pînă în acel moment ne este mai puţin cunoscut. Încep jocurile, şi dacă-i vorba de parteneri de peste hotare, pretenţiile sînt mai mari. Aşa cum au fost miercurea trecută cînd lotul reprezentativ A a întîlnit echipa Hertha din Berlinul occidental (3-1), iar lotul olimpic formaţia bulgară Lokomotiv Sofia (5–5). Comportările şi rezultatele, mai mult sau mai puţin satisfăcătoare, sînt urmate de comentariile orale ale iubitorilor de fotbal, de acelea scrise ale cronicarilor şi apoi de rapoartele antrenorilor loturilor reprezentative, analiza acestor rapoarte şi propunerile pentru etapa viitoare de verificare.

Propunîndu-şi să pătrundă în mecanismul de pregătire al loturilor, redactori ai revistei noastre au asistat la o şedinţă de lucru ţinută vinerea trecută la sediul federaţiei, în cadrul căreia antrenorii **Ştefan Covaci** (pentru lotul A) şi **Bazil Marian** (pentru lotul olimpic), şi-au expus referatele, iar vicepreşedintele federaţiei, **Ion Lupaş**, a depus unele concluzii.

Socotim necesar ca acum, înaintea întîlnirilor de verificare cu reprezentativele R. D. Germane **(echipele A la 21 septembrie la Gera şi echipele olimpice la 22 septembrie la Kottbus)** să arătăm unele aspecte din frămîntările de pregătire a formaţiilor noastre.

Concluzia principală a evoluţiei echipei olimpice a fost aceea că pentru meciul cu R. D. Germană se vor face importante modificări faţă de formula prezentată în întîlnirea amicală cu Lokomotiv Sofia. Antrenorii au făcut următoarea opţiune: **Niculescu** (Constantinescu) — **Surdan, Boc, Dumitru Niculae, Deleanu** (Sătmăreanu, Petescu) — **Năităniilă, Pescaru** (Jamaischi) — **Pantea, Libardi, Frăţilă, Ciornoavă** (Naghi, Gyorfi). **Cinci jucători noi propuşi ca titulari înseamnă o schimbare structurală.**

Cum s-a ajuns la această situaţie?

Pentru meciul cu Lokomotiv Sofia au fost unele indisponibilităţi din cauza examenelor pe care le-au susţinut unii titulari absenţi: **Libardi, Deleanu, Cuperman.** Din această cauză s-a apelat la împrumuturi **de la lotul A** (Nunweiller VI şi Voinea) **şi de la lotul de tineret** (Strîmbeanu şi Olteanu).

Pentru că absenţele erau mai dinainte cunoscute, a fost criticată lipsa de prevedere a antrenorilor lotului olimpic, Bazil Marian şi Angelo Niculescu, care n-au organizat corespunzător lotul în funcţie de aceste absenţe şi au apelat la improvizaţii de ultimul moment, situaţie care a făcut ca antrenamentul cu Lokomotiv Sofia să servească foarte puţin meciului de la 22 septembrie.

Unii jucători care s-au prezentat pentru alcătuirea echipei olimpice în vederea meciului cu echipa bulgară n-au avut gradul de pregătire corespunzător. Totuşi, unii din aceştia ca Jamaischi, D. Niculae, Naghi, Ciornoavă au trebuit să joace chiar insuficient pregătiţi din cauza unor absenţe.

Cei doi antrenori au arătat că întîmpină greutăţi din partea jucătorilor care nu înţeleg să facă o recuperare normală între jocul de campionat şi prezentarea la lotul olimpic. **Aceştia nu respectă scurta perioadă dintre cele două acţiuni. În mod greşit ei îşi iau un „la revedere" prelungit de la jocul de campionat la scurta pregătire pentru partida internaţională, uneori prezentîndu-se chiar cu întîrziere.**

Secţiile de fotbal nu ajută acţiunea de selecţie căci nu supraveghează prezentarea la lot, aşa cum ar trebui s-o facă în interesul lor, al jucătorilor şi în primul rînd al reprezentativelor ţării. Numai clubul Steaua a sancţionat pe unii din jucătorii săi care au ignorat importanţa recuperării eforturilor după meciurile de campionat.

Echipa olimpică în alcătuirea din jocul cu Lokomotiv Sofia a dovedit nesiguranţă în apărare, mişcare lentă în teren, rezistenţă slabă, pase greşite, orientare defectuoasă în joc (mijlocaşii au acţionat foarte departe unul de celălalt), lipsă de disciplină în joc (neaplicarea presingului, neglijarea sarcinilor de apărare). Perioadele de joc pozitiv au fost foarte scurte, comportarea selecţionabililor fiind sub posibilităţile lor cunoscute. Doar **Nunweiller VI, Frăţilă** şi **Pantea** au făcut excepţie.

Ca şi pentru lotul A, etapa a V-a de campionat devine hotărîtoare pentru definitivarea echipei olimpice care va întîlni formaţia R. D. Germane.

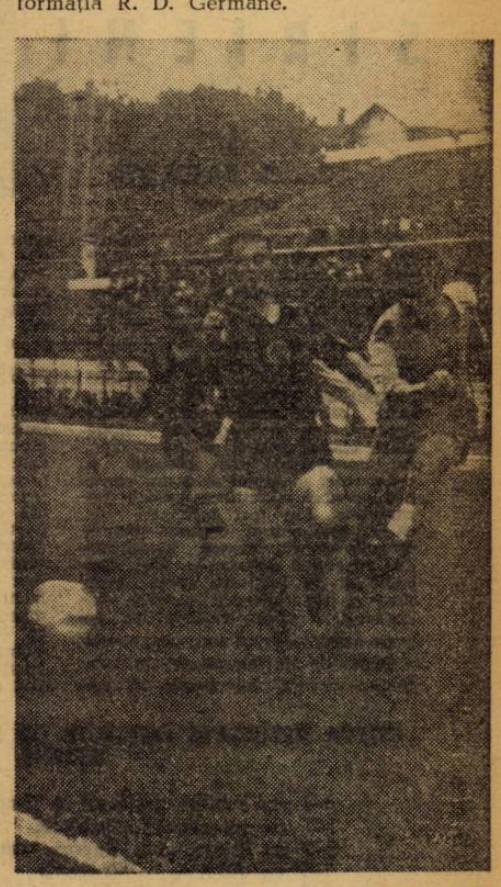

Radu Nunweiller, cel mai în formă jucător al lotului olimpic din întîlnirea cu Lokomotiv Sofia, în plină acţiune

DIN NOU DESPRE OFSAID!

Inginer
D. BARBULESCU
arbitru
București

Una din fazele mereu întîlnite în jocurile de fotbal care dau naștere în majoritatea cazurilor la o serie de comentarii, deseori contradictorii, o creează regula ofsaidului.

La aprecierea corectă a poziției de ofsaid este necesară o atenție sporită din partea arbitrilor și o perfectă colaborare între ei (centru și de linie). În sistemul actual de arbitraj, în diagonală, rolul arbitrilor de linie în semnalizarea acestei infracțiuni este extrem de important, cîmpul lor vizual în aprecierea poziției de ofsaid fiind mai favorabil în anumite faze decît al arbitrului de centru.

Pentru a sesiza, însă, corect, arbitrii de linie trebuie să fie foarte atenți și bine plasați, dacă ținem seama că în timpul jocului asemenea faze se petrec cu multă rapiditate, precum și de prevederile regulamentare, conform cărora vor lua în considerare nu momentul cînd un jucător primește mingea, ci momentul cînd îi este trimisă de către un coechipier.

Arbitrul de centru poate sesiza foarte bine aceste situații cînd este aproape de fază sau cînd se execută anumite lovituri libere. În schimb, dacă este surprins de un contraatac și rămîne departe de fază atunci îi va fi foarte greu să aprecieze. În această situație arbitrul de linie este singurul în măsură să aprecieze dacă este sau nu ofsaid.

Un arbitraj bun este condiționat de o pregătire bună. De aceea organele de specialitate au pus și pun un deosebit accent pe pregătirea arbitrilor din toate punctele de vedere. Se constată însă că sînt încă arbitri care nu au o pregătire corespunzătoare și, în consecință, nici comportarea lor nu este la nivelul așteptărilor. În special cei de linie. Dacă în timpul unei partide arbitrul de centru este foarte mult solicitat și are răspunderea cea mai mare, în schimb arbitrii de linie au atribuții mai restrînse. Cu toate acestea, comportarea lor nu este întotdeauna mulțumitoare.

Recent a început campionatul și după primele jocuri a rezultat că, în general, arbitrajele au fost bune, cu unele mici excepții. Dar, aceste mici excepții s-au produs în jocuri în care s-au înscris unele goluri ce au fost discutate și contestate pe motiv de ofsaid. Dacă un arbitru de linie greșește, semnalizînd invers o aruncare de la linie cam pe la centrul terenului, această eroare nu cîntărește prea mult; dar, dacă face acest lucru la un ofsaid, de cele mai multe ori se pot înscrie goluri și o asemenea greșeală poate fi decisivă pentru un meci.

Din simpla citire a articolului 11 (despre ofsaid) rezultă că această regulă nu conține lucruri greu de înțeles. Totul se reduce la atenție în respectarea celor prevăzute, la o urmărire serioasă a jocului și la un plasament corect al arbitrilor.

În privința plasamentului arbitrilor de linie, nu este dată o dispoziție categorică privind modul cum trebuie să se așeze, ci este lăsat la latitudinea arbitrilor. Aceștia se plasează sau pe linia celui mai avansat înaintaș sau pe linia penultimului apărător. Faptul că fiecare arbitru de linie poate ocupa poziția cea mai convenabilă și își formează astfel ochiul, înseamnă că practic nu ar trebui să se greșească în aprecierea situației de ofsaid. Cu toate acestea însă, aproape la fiecare etapă, se înregistrează diverse nemulțumiri și proteste în legătură cu aplicarea regulei de ofsaid.

Consider că aceasta nu se datorește necunoașterii regulamentului de către arbitru, deoarece la diferitele examinări, conferințe, simpozioane etc., ei au dat dovadă de cunoașterea profundă a regulii ofsaidului. După părerea mea, totul se reduce la o lipsă de pregătire fizică care să permită arbitrilor să se deplaseze pe teren o dată cu jocul pentru a avea un plasament corespunzător. Pe de altă parte, unii arbitri de linie sînt depășiți de joc, stau pe loc, parcă „furați" de joc și apoi, surprinși de fazele rapide, aleargă să se plaseze, cînd de fapt acest plasament trebuiau să-l aibă de la început. În asemenea situații este ușor de înțeles că ei nu vor putea aprecia just eventualele poziții de ofsaid și că vor semnaliza eronat.

În încheiere, o chestiune care privește pe antrenori. Ei trebuie să insiste mai mult asupra prelucrării temeinice cu jucătorii a regulamentului și în special a diferitelor situații de ofsaid, pentru că se constată la unii jucători o necunoaștere sau ignorare a regulilor de joc. În meciul Dinamo București — Știința Craiova, jucătorul Sfîrlogea a fost „prins" foarte des în ofsaid și prin sancționarea lui au fost anihilate unele acțiuni care ar fi putut fi utile echipei sale. Acest jucător, ca și alții de altfel, ar trebui să-și controleze permanent poziția pe teren, pentru a nu mai intra în ofsaid, pentru a evita protestele nejustificate și nesportive cu ocazia semnalizării corecte a unor poziții de ofsaid.

Așadar, un efort comun al arbitrilor, antrenorilor și al jucătorilor, dar în special al primilor, poate asigura o rezolvare fericită a acestei mult dezbătute probleme a ofsaidului, ceea ce ar contribui în mare măsură la îmbunătățirea arbitrajului și a jocului.

Sfaturi pentru voi, TINERI FOTBALIȘTI

PRIETENIE ȘI SPRIJIN CELOR NOI

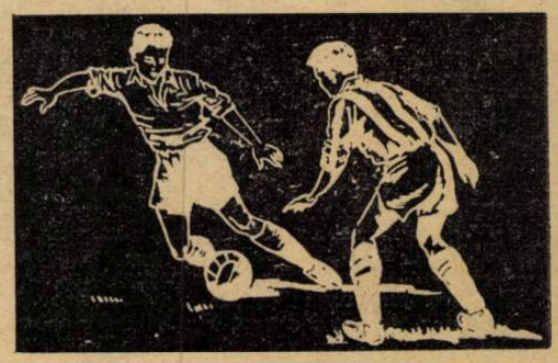

Jucătorul în tricou de culoare albă execută un dribling, însoțit de mișcări înșelătoare

Iată-vă și în preajma începerii sezonului competițional. În timpul verii v-ați fortificat, ați exersat procedee tehnice noi, îmbogățindu-vă „arsenalul" fotbalistic, deci puteți păși cu încredere în noul sezon.

Sînt însă cîteva lucruri importante asupra cărora vreau să vă atrag atenția. Iată, pe scurt, despre ce este vorba:

● Revenind la echipele voastre, fără îndoială că veți face cunoștință cu noi jucători, viitori colegi de joc. Față de ei trebuie să manifestați mai multă bunăvoință. Întîmpinați-i cu amabilitate, înțelegere și prietenie. Ajutați-i să se simtă bine (unii poate calcă pentru prima dată pe un stadion) și să se încadreze în noua atmosferă, în echipa voastră; înconjurați-i cu multă simpatie, acordîndu-le toată încrederea. Faceți totul ca ei să simtă de la început prietenia voastră. Este în interesul vostru, al lor și al întregului colectiv. Arătați îngăduință atunci cînd ei greșesc. Nu uitați că vor fi emoționați și că în asemenea stare sufletească se poate greși foarte ușor. Perioada lor de adaptare, de care au nevoie, va fi mai lungă sau mai scurtă după bunăvoința pe care o veți arăta față de ei.

Nu uitați nici un moment că și voi tot așa ați început.

● Dacă va fi nevoie să repetați un exercițiu sau chiar tema de antrenament, s-o faceți cu toată inima și cu convingerea că orice repetare nu poate fi decît în folosul vostru.

● Cu cît o echipă a căpătat mai multă experiență de joc colectiv, cu atît va crește și încrederea jucătorilor în posibilitățile lor.

● În timpul jocului puteți încerca diferite combinații. De succesul uneia se vor bucura toți colegii de echipă, care vor căuta la rîndul lor să repete aceeași combinație.

● Numai printr-o înțelegere reciprocă și printr-o cunoaștere a calităților fiecăruia dintre voi veți ajunge să construiți acțiuni bine concepute și cu finalitate.

● Dați dovadă în orice moment de înțelegere față de interesele colectivului vostru.

ȘTEFAN STĂNCULESCU
antrenor la centrul
de fotbal Dinamo

UN AN ȘI JUMĂTATE ÎN MIJLOCUL FOTBALIȘTILOR SIRIENI

de
CORNEL DRAGUȘIN
antrenor

Cu emoție pășeam, în februarie 1965, pe pămîntul sirian. Pe aeroport m-au întîmpinat cu multă prietenie conducătorii federației militare siriene și mulți dintre jucătorii cu care aveam să lucrez, încît am simțit de la început premisele unei rodnice colaborări. Chiar de a doua zi am început să studiez cu atenție toate „datele problemei". Pentru aceasta, am procedat în două mari etape: **etapa de informare, de cunoaștere prin discuții și convorbiri și etapa a doua, practică, pentru stabilirea valorii jucătorilor.** Am fost informat de către conducerea echipei despre obiectivele ei, despre condițiile de pregătire existente. Am discutat și cu jucătorii spre a-mi face o idee despre nivelul cunoștințelor și aspirațiilor lor pe plan sportiv. Apoi am programat o serie de antrenamente în ambianța cărora am reușit să cunosc mai bine sportivii încredințați și ca jucători și ca oameni. Perioada cunoașterii s-a încheiat cu ocazia turneului echipelor militare arabe de la Damasc, cînd am văzut pe fotbaliștii sirieni și în viitoarea întrecerii sportive.

În scurt timp au început verificările muncii noastre. Programul de jocuri a fost mult îmbogățit, adăugîndu-se, în afara obișnuitelor întîlniri oficiale din campionatul sirian, și partide amicale internaționale cu echipe valoroase. Observasem că jucătorii priveau meciurile de acest gen, din postura de modești „sparing-parteneri" ai oaspeților. Una dintre metodele folosite pentru schimbarea acestei mentalități a fost organizarea cu regularitate la terminarea jocurilor a unor discuții între antrenorii, jucătorii echipei vizitatoare și noi. Complexul de inferioritate a început să dispară, iar spre sfîrșitul perioadei am remarcat cu satisfacție că jucătorii mei erau acum preocupați să-și depășească prestigioșii adversari, cîștigînd un bun capital de încredere în forțele proprii. Un exemplu: întîlnirea cu echipa reprezentativă a Algeriei.

Parcurgînd în condițiuni mulțumitoare, cu echipa, etapele de perfecționare a tehnicii (în această privință o armă de bază a constituit-o individualizarea) — am trecut la etapa superioară, la realizarea unei idei tactice cît mai apropiată de posibilitățile lotului. Am socotit că așezarea 4—3—3 este potrivită. Pentru aceasta am cîntărit cu grijă repartizarea jucătorilor pe posturi, apreciind atent capacitatea lor dovedită în jocul cu mingea și fără minge. S-au realizat schițe amănunțite ale întregii activități a fiecăruia dintre componenții lotului, schițe care m-au ajutat atît pe mine cît și pe jucători în lichidarea deficiențelor. Prin prezentarea schițelor după fiecare meci, jucătorul își dădea seama de greșelile făcute.

În întregul proces de antrenament am folosit permanent și sporturi complimentare, cu precădere baschetul, voleiul și tenisul cu piciorul. În afara rolului de a crea diversitatea în antrenament, ele au constituit un mijloc de realizare a obiectivelor tehnice și tactice propuse.

Dezvoltarea spiritului de răspundere față de echipă și față de ei înșiși și, paralel cu aceasta, dezvoltarea gîndirii tactice le-am realizat prin repartizarea unor teme tactice specifice posturilor, cuplurilor etc. Temele erau date imediat după meci și jucătorul avea la dispoziție mai multe zile, spre a-și pregăti această temă și în funcție de adversar.

Activitatea desfășurată în Siria nu s-a rezumat doar la munca de pregătire din cadrul echipei armatei. Am lucrat în cadrul unui curs organizat de federația sportivă militară, pentru pregătirea unor instructori-antrenori de fotbal, — și am funcționat ca lector și antrenor al echipei naționale.

În numeroase ocazii am avut posibilitatea să vorbesc despre mișcarea sportivă de la noi, care se bucură acolo de un frumos prestigiu. Întîlnirile internaționale ale echipelor noastre erau cunoscute, urmărite, rezultatele erau așteptate cu interes. Filmul meciului R.F. Germană — România a fost achiziționat și transmis la televiziune, producînd o excelentă, impresie. Subliniez că nu numai fotbaliștii români erau foarte bine cunoscuți, ci și o serie de sportivi fruntași ai țării noastre, cît și rezultatele obținute de aceștia.

CÎTEVA REZULTATE OBȚINUTE DE SELECȚIONATA ARMATEI SIRIENE

4–1 cu echipa militară a Angliei
1–1 cu selecționata Irakului
3–2 cu Racing-club Beyrut, campioana Libanului
1–2 cu T.S.K.A. – Moscova
3–1 cu selecționata Ciprului

SPICUIRI DIN REGULAMENT

ARTICOLUL 12
(continuare)

Un jucător care comite una din următoarele cinci greșeli:

1. joacă de o manieră apreciată de arbitru drept periculoasă, de exemplu: încearcă să lovească mingea cu piciorul în timp ce aceasta este ținută de portar;

2. atacă în mod corect, adică cu umărul, atunci cînd mingea nu este la distanță de joc de jucătorii interesați și aceștia nu încearcă să o joace;

3. nejucînd mingea, face în mod intenționat obstrucție unui adversar, adică aleargă între adversar și minge, sau se interpune în așa fel, încît să constituie un obstacol pentru adversar;

4. atacă pe portar afară de cazul cînd acesta:

— ține mingea;

— jenează un adversar;

— se află în afara suprafeței sale de poartă.

5. fiind portar, poartă mingea, adică face mai mult de patru pași, ținînd mingea fără s-o bată de pămînt

— va fi sancționat cu o lovitură liberă indirectă acordată echipei adverse pe locul unde a fost comisă greșeala.

Căpitanii de echipe au cuvîntul

De această dată interlocutorii noștri au fost cei 14 căpitani de echipă din categoria A. Pe cei mai mulți i-am intervievat în min. 91. Doar Nunweiller III a scăpat de acest minut și i-am aflat părerea abia duminică seara, după meciul de pe stadionul Republicii cînd era... lider împreună cu echipa sa. Părerile căpitanilor de echipă sînt diferite, unele mai profunde, altele mai de... serviciu, totuși ele sînt interesante și ne propunem să revenim asupra lor.

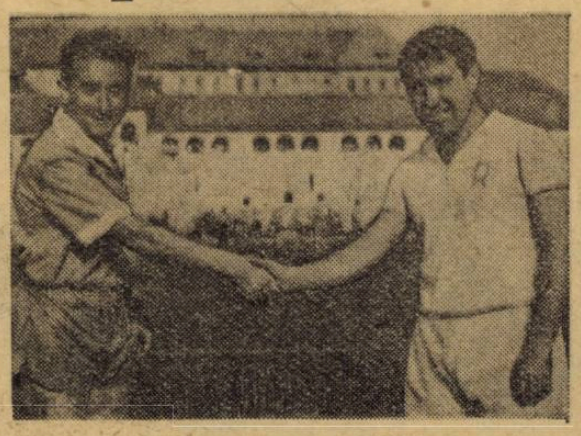

GEORGESCU (RAPID)

„Aveți puțintică răbdare"

Deși am făcut o bună pregătire înaintea campionatului, jucăm, după cum vede toată lumea, sub posibilitățile noastre. După 4 etape am ajuns să ne descifrăm lacunele: 1 — întîrzierea replierilor din atac în apărare; 2 — driblingul excesiv la mijlocul terenului al înaintașilor noștri care dă timp organizării apărărilor adverse; 3 — nesiguranța apărării imediate, altădată punctul forte al echipei.

Pentru că ne cunoaștem slăbiciunile, lucrăm la remedierea lor și sperăm ca într-un viitor cît mai apropiat să revenim la jocul nostru obișnuit. Aveți puțintică răbdare!

CONSTANTIN (STEAUA)

„Ne recăpătăm personalitatea"

Problema cea mai importantă care s-a pus la noi în ultima vreme a fost imprimarea unui stil de joc propriu de care am cam dus lipsă în campionatul trecut. De la ultimele meciuri de la Cupă încoace, echipa a început să-și recapete personalitatea. Alcătuirea ei este aproape aceeași de la etapă la etapă, ceea ce influențează în mod pozitiv asupra randamentului. La ora actuală compartimentul cel mai bun al formației noastre îl constituie linia de mijlocași. Apărarea își revine și ea treptat-treptat. Astăzi, de pildă, linia de fundași a jucat mult mai bine decît în etapele precedente. Compartimentul deficitar rămîne în continuare atacul, deși în prima etapă el a reușit să înscrie 7 goluri în poarta C.S.M.S.-ului. Cu el trebuie încă muncit mult, în sensul de a găsi modalitățile, mijloacele cele mai eficace de a combate apărările, indiferent de forma lor de organizare.

O problemă acută cred eu, o constituie extremele. Sorin Avram este utilizat pe aripa dreaptă sau pe aripa stîngă, în funcție de schimbările care se fac pe teren în timpul meciului. Cred că acest jucător ar trebui să fie folosit constant ca aripă stîngă, aceasta și pentru necesitățile echipei reprezentative, și tot atît de constant să fie utilizat Pantea, un tînăr deosebit de talentat, pe partea dreaptă. Rakși, după părerea mea, este jucătorul ideal pentru mijlocul terenului.

NAGHI (STEAGUL ROȘU)

„Prețul mediocrității"

Echipa noastră trece actualmente printr-o situație dificilă. In partea a doua a campionatului trecut noi am depus eforturi foarte mari pentru a ocupa finalmente o poziție mai bună în clasament. Prețul, se pare, îl plătim acum. Pe de o parte datorită faptului că mulți colegi de-ai mei nu au reușit încă să se refacă din punct de vedere fizic, iar pe de alta pentru că în sînul echipei a început să se cuibărească ideea greșită că ne putem menține în categoria A fără eforturi prea mari la pregătire. Dar, așa cum s-a dovedit de atîtea ori, de la mediocritatea acceptată în mod deliberat și pînă la prăbușirea forțată nu e decît un pas. După trei meciuri jucate ne aflăm pe ultimul loc al clasamentului. Situația este alarmantă, dar nu disperată. Putința de a o depăși trebuie s-o căutăm în noi înșine.

DELIU (Știința)

Finisarea...!

Echipa noastră este destul de bine clădită. Avem o apărare, care nu poate fi „păcălită" ușor, o linie mediană care joacă simplu, care pricepe și anticipează jocul. Înaintașii noștri au spirit de luptă și asediază poarta adversă nu doar prin forță ci și prin viclenie. Aș zice că sîntem ca o clădire „ridicată la roșu". Lipsește finisarea și antrenorii se preocupă acum în direcția amintită. Se mai încearcă niște jucători tineri, se caută cea mai bună soluție pentru un post sau două și sperăm ca în curînd publicul să „recepționeze" pretutindeni echipa noastră fără reproșuri. Azi am jucat ceva mai slab decît în celelalte meciuri. Am fost nervoși, crispați. Ciudat, dar am impresia că însuși publicul nostru ne transmite această nervozitate.

PAHONȚU (PETROLUL)

„Ratările ne-au provocat un șoc"

Cu tot debutul nostru în campionat, pot spune că după patru etape echipa noastră a jucat de la meci la meci mai bine. Sper ca în curînd echipa să revină la moralul ei din sezonul trecut. Greu a fost pînă am cîștigat primul joc... Echipa a suportat un oarecare șoc moral din cauza ratărilor. Noi am căutat cu insistență golul, dar de fiecare dată s-a ratat copilărește. Sîntem mulțumiți de debutul lui Roman, venit la noi de la Metalurgistul București. L-am primit în sînul echipei cu toată dragostea și cred că el este un element de perspectivă. Aș vrea să remarc jocul foarte bun, plin de abnegație al lui Boc, anunțat cu cîteva ore mai înainte de decesul tatălui său. Sacrificiul făcut de tînărul nostru coleg ne-a emoționat pînă la lacrimi.

MEȚCAS (U.T.A.)

„Ne antrenăm pentru eficacitate"

Avem la ora actuală o echipă destul de bună, cu reale perspective. Dovadă sînt rezultatele strînse pe care le-am realizat pînă acum. Nu uitați că formația noastră e plină de tineri jucători neruținați, cărora le trebuie timp pentru a se forma. Picioarele lor nu sînt călite încă pentru jocuri grele. Ne-au plecat Pantea și Florat, iar Tîrlea nu este în cea mai bună formă. Asta se simte în bilanțul eficacității, căci nu sîntem capabili să înscriem. La antrenament nu avem altă temă decît concretizarea. Este timpul să și cîștigăm (poate miercuri?) pentru a ne mai ridica moralul. Fotbalul e astăzi muncă, fără asta nu se poate. Tînărul Moț (provenit de la Vagonul Arad) ne este util, dar trebuie să învețe să joace mai colectiv; acțiunile individuale nu rentează decît cînd ai ajuns maestru.

VORNICU (C.S.M.S.)

„Solicităm sprijinul suporterilor"

Nu pot să spun că nu ne-am pregătit în vederea acestui campionat, totuși echipa schioapătă. Poate și pentru că am călcat cu stîngul în noul campionat (1—7 cu Steaua) și am ieșit de pe teren cu capetele plecate. Ar fi o scuză: lotul nostru s-a descompletat prin plecarea lui Matei și V. Popescu, iar Cuperman este accidentat, fapt care a contribuit la scăderea randamentului echipei. Sperăm însă că în curînd vom trece și de acest impas. Victoria asupra Jiului poate să însemne începutul restaurării moralului în rîndul colegilor mei...

Spectatorii noștri se manifestă mult prea zgomotos. Atît eu cît și colegii mei sîntem de-a dreptul speriați. Nu știu ce s-ar fi întîmplat dacă am fi suferit și al treilea eșec! Criticile ne ajută, dar avem nevoie și de sprijin din partea suporterilor noștri. Linia noastră de atac nu este pusă la punct, randamentul tuturor componenților ei fiind mult scăzut față de campionatul trecut".

LIBARDI (JIUL)

„Simțim lipsa experienței"

Jucăm cu multă însuflețire însă ne lipsește experiența primei categorii. Tînărul nostru antrenor Ștefan Coidum, care a preluat echipa numai cu două săptămîni înaintea începerii campionatului, încearcă să imprime echipei un stil de joc propriu, bazat pe multă mișcare în teren. Accidentarea lui Ivănescu — jucător care dădea încredere întregii echipe — a produs un mare gol în apărare. Dealtfel, apărarea este compartimentul care dă cel mai mult de gîndit. In atac, nearvînd un coordonator de joc, mi-a fost încredințată mie această sarcină, dar jucînd mai mult retras, intercalarea mea în prima linie se face anevoios. La drept vorbind, nu mă acomodez încă în acest post. Deși avem un lot restrîns de jucători (numai patru înaintași) prietenia și dorința de afirmare a echipei ne face să fim optimiști. Ne-am propus ca la sfîrșitul turului să ocupăm un loc onorabil în clasament. In ceea ce mă privește țin nespus de mult ca în această toamnă să îmbrac tricoul echipei naționale.

NUNWEILLER III (DINAMO București)

„Sîntem lideri, dar..."

Am cîștigat și în etapa a IV-a instalîndu-ne pe primul loc. Cu toate acestea, n-aș putea să spun că echipa noastră a ajuns să joace la nivelul care a consacrat-o. Imbucurător este însă faptul că pășim pe un drum bun. La antrenamente depunem un volum sporit de muncă față de trecut. Nimeni nu se mai menajează. Octavian Popescu, Pîrcălab, Frățilă au intrat și ei în ritmul normal de lucru.

Fără îndoială că suporterii așteaptă mai mult de la noi. Le cerem îngăduință, întrucît după cum se observă, în jocul echipei se cristalizează o nouă idee inspirată din desfășurarea C.M. — apărarea supranumerică, atac supranumeric. Firește că aceasta nu se poate însuși peste noapte. Vom persevera, vom munci în acest scop. Sîntem lideri, însă nu sîntem total satisfăcuți de jocul nostru. Sînt convins că vom reuși să revenim la nivelul care ne-a consacrat campioni ai țării, chiar în timpul acestui campionat.

IVANSUC (UNIVERSITATEA)

„N-avem pregătire fizică"

Ne este rușine să mai dăm ochii cu publicul nostru. Am jucat mizerabil. Toată lumea ne întreabă și pe bună dreptate: Ce se întîmplă cu „U"? Sînt multe de spus. Pregătirile pentru campionat n-au început cu tot lotul deoarece unii jucători au fost selecționați în reprezentativa studențească a țării care a participat la „mondialele" din Spania. Apoi, au intervenit accidentările lui Marcu, Alex. Vasile, Szabo, plus suspendările lui Neșu și Grăjdeanu dictate de federație pentru atitudini nesportive. Și pe deasupra adăugați situația, deosebit de grea, moștenită de la foștii antrenori, — insuficienta pregătire fizică. Acum, noul antrenor, tov. Mladin, încearcă să pună lucrurile la punct cu antrenamente din ce în ce mai tari, cu care n-am fost obișnuiți. Nu vreau să ne scuzăm, dar asta e realitatea. Cred însă că în curînd, o să ieșim din această pasă neagră.

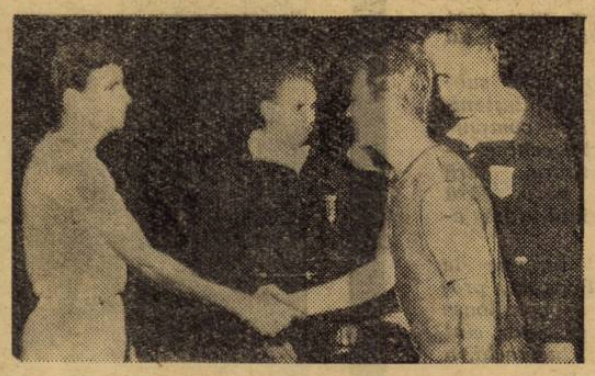

MATEIANU (PROGRESUL)

„Ne pregătim și ne înțelegem"

Știu că performanța noastră de a aduna 7 puncte în 4 meciuri este viu comentată ca o performanță neașteptată a unei echipe revenite din categoria B. Să fiu sincer, prima cauză a acestei bune comportări este teama de a nu mai retrograda cumva, căci nu putem uita ușor anul de chin și emoție din categoria B. Apoi, trebuie să spun că, spre deosebire de trecut, în echipa noastră există o atmosferă de înțelegere și colaborare totală între jucători și antrenori. Avem o stare morală excelentă, care ne ajută să trecem și peste unele lipsuri. De pildă, jocul nostru se curăță greu de buruienile obstrucționiste care s-au agățat de noi în campionatul trecut. Unii dintre noi se dezbară greu de ele. Sînt convins că le vom îndepărta definitiv și vom juca frumos. Ce sper de la viitor? Să avem grijă cît mai puține la primăvară!

TILVESCU (FARUL)

Obținem greu rezultate bune....

Sînt, desigur, decepționat de înfrîngerea de la București. Cu toții am dorit din inimă să realizăm o partidă bună și un rezultat onorabil cu Progresul, însă n-am putut. Nu am jucat așa cum am fi dorit, dar și arbitrul ne-a privat de aportul important al lui Iancu. Consider că acesta n-a fost vinovat. Nu merita eliminarea.

Ne-am pregătit bine pentru acest campionat și totuși rezultatele bune le obținem greu. Compartimentele apărării și a mijlocașilor au lipsuri. Mijlocașii sînt fotbaliști buni, dar lenți. Nu ne demobilizăm după eșecul cu Progresul. Vom încerca să obținem mai mult decît pînă acum.

TIRCOVNICU (DINAMO – Pitești)

„Elogiile ne-au dăunat"

Conform tradiției, am început și acest campionat cu... stîngul. Prea sensibili la elogiile pe care le-au recoltat în finalul campionatului trecut, unii dintre jucătorii noștri au neglijat pregătirea și au pierdut startul, împietind asupra randamentului general al echipei.

Speriată de primele două înfrîngeri, echipa noastră a marcat o revenire la Iași — confirmată, parțial, și în jocul cu Politehnica — ca urmare a activității mult ameliorate a tuturor jucătorilor noștri la antrenamente.

Personal, sînt nemulțumit încă de jocul înaintării — ineficace, cu un randament cu mult sub posibilitățile reale ale componenților ei — și de cel al mijlocașilor care nu acoperă judicios terenul.

LERETER (POLITEHNICA)

„Întinerirea echipei va da roade"

Am început acest campionat cu multe elemente tinere. Plusul de tinerețe înseamnă mai mult avînt, mai multă orientare spre fotbal spectaculos, mai multă voință dar și mai puțină experiență.

Noua noastră echipă își face acum „rodajul", dar sînt sigur că peste puțină vreme va sta ferm pe picioarele ei, confirmînd prin rezultate corespunzătoare justețea măsurilor luate la începutul acestui campionat.

In momentul de față mă îngrijorează totuși lipsa unei extreme drepte de valoare și a unui vîrf de atac de „meserie", carența acțiunilor noastre ofensive fiind și urmarea faptului că la noi cvartetul ofensiv este, de fapt... duet.

ÎNAINTEA ETAPEI A 5-A CATEGORIA

Privită în ansamblul ei, se poate afirma că etapa a patra a campionatului categoriei A s-a situat la nivelul celei precedente, că revirimentul — mai mult sau mai puțin pronunțat — vădit de echipe după 1890 de minute de joc n-a fost dezmințit în următoarele 630 de minute ale confruntărilor de duminică dintre 14 formații fruntașe. A fost vizibilă și în această duminică fotbalistică străduința celor mai multe dintre echipe de a depăși tradiționala „încălzire" și de a intra în linia dreaptă a comportării lor. Unele au reușit cu mai mult succes, altele cu mai puțin și, în fine, o a treia categorie, mai puțin numeroasă, fără rezultatul dorit.

În fruntea clasamentului se află — și nu întîmplător — tocmai formațiile care au început bine noul sezon și și-au continuat activitatea chiar cu plus, ca rezultate tehnice și — mai ales — ca joc : DINAMO, la egalitate de puncte cu PROGRESUL (7) și STEAUA (6). Dintre ele, desigur că pe plan superior se situează echipa dinamovistă, la care se remarcă, într-o măsură mai mare de cît la altele, mai multă preocupare față de joc, pentru disciplinarea lui, pentru o mai corectă aplicare tactică. Așezarea dispozitivului defensiv pe bazele „măturătorului" și marcajului strict dă rezultate tocmai prin disciplina tactică manifestată de jucători, ca și declanșarea mai ordonată și mai precisă a ofensivei, a cărei armă principală rămîne contraatacul, efectuat cu promptitudine și siguranță, aproape de nivelul jocului făcut cu două campionate înainte. E drept, că pînă acum adversarii întîlniți nu au găsit sau nu au încercat o măsură eficace de contracarare a formulei cu „libero" și, deci, n-au pus probleme apărării dinamoviste. Bănuim, însă, că foștii campioni sînt înarmați și pentru această eventualitate.

La Steaua se desprinde dorința de reafirmare și de revenire la conducerea plutonului fruntaș, totul exprimat printr-un joc echilibrat (la care contribuie și faptul că este menținută o formație de bază), matur, cu grijă pentru rezultate, dar și preocupare pentru latura spectaculară, pentru un joc mai stilat. Progresul continuă să-și încălzească suporterii și să cucerească aprecieri prin marea sa ambiție și putere de luptă, printr-un joc bine organizat, printr-o echipă (aproape aceeași care a promovat din „B") proporționată și în care Mîndru—Mateianu—Oaidă alcătuiesc un suport tehnic și moral de nădejde. Desigur că aceste echipe nu au atins potențialul maxim, dar mergînd pe acest drum nu va trece mult și vor înscrie realizări superioare. Într-un pluton imediat următor se află echipe care marchează creșteri în joc sau se mențin la același nivel de comportare : *Petrolul*, care — deși nu a atins puterea de finalizare prin care se făcuse apreciată — dă semne de îmbunătățire a jocului, de revenire la linia de plutire ; *Știința Craiova; U.T.A., Jiul, Farul* și *Dinamo Pitești*, par să fi depășit „perioada tatonărilor și emoțiilor", deși manifestă fluctuații de la etapă la etapă.

În schimb, Rapid nu reușește să iasă din „pasa neagră" în care se află de la începutul sezonului, echipa dovedindu-se în scădere accentuată de randament ; *C.S.M.S. Iași* reprezintă încă un semn de întrebare, cu toate că a reușit, în sfîrșit, să cîștige acasă, trecînd, ca să spunem așa, peste un impas moral, iar *Politehnica, Steagul roșu* și *Universitatea*, care continuă să se situeze sub nivelul așteptărilor, încheie un grup de echipe care fac notă discordantă, pentru moment, cu restul.

În încheierea acestei sumare treceri în revistă a echipelor în lumina ultimei etape, să consemnăm două fapte : *pe de o parte apariția unor nume noi în prima categorie (Moț*—U.T.A., *Roman*—Petrolul, *Bodrojan*—Politehnica, *Niță*—Știința, *Etem*—Farul), elemente care au trecut „examenul de admitere" și care, pregătite serios în continuare și folosite cu chibzuință, pot deveni jucători de nădejde ; *iar pe de altă parte, atmosfera nesportivă de pe stadioanele din Craiova, Brașov și Iași*, produsă de unii spectatori care înțeleg în mod greșit că a încuraja echipa favorită, locală bineînțeles, înseamnă a jigni, a insulta chiar echipele oaspete prin manifestări care nu au nimic comun cu întrecerea sportivă.

Să sperăm că viitoarele etape ne vor da prilejul ca, o dată cu consemnarea creșterii nivelului de joc al echipelor, să evidențiem și nota de sportivitate de pe toate terenurile din țară.

Petre GAȚU

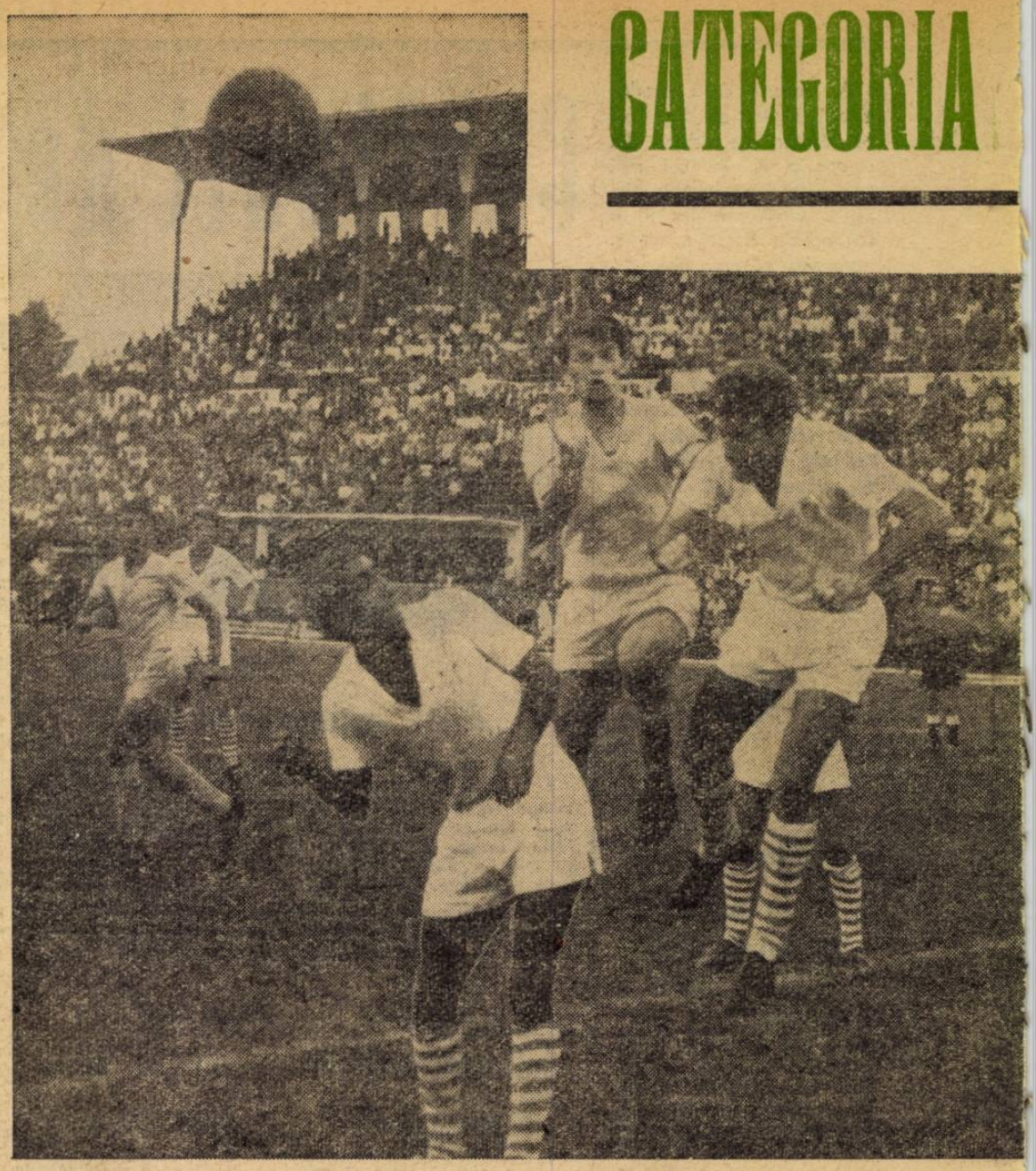

Fotografia aceasta arată faza premergătoare golului victorios din minutul 90, înscris de Petrolul un vot de blam pentru atacanții ploieșteni. Trei fundași, Florea, Boc (sărind la cap cu Bacoș) și respinsă în acest moment a fost reluată în gol de mijlocașul Dragom

La Pitești, portarul timișorean Popa, respinge mingea în duelul cu Țurcan, flancat de Roman
Foto : Petre STAN

DIMENSIUNILE REALE ALE VICTORIEI PITEȘTENE

„Victorie netă"... „învingător scontat"... „victorie comodă", *iată cîteva „etichete" aparent potrivite ultimului 2—0 de la Pitești, meci la care s-a mers solist cu „1" la Pronosport și unde solistul a „ținut", după cum se știe, fără să se fi iscat vreo problemă, de la un cap la altul al meciului partida jucîndu-se într-un singur sens, spre poarta Politehnicii.*

La o analiză cît de cît mai exigentă a celor petrecute pe stadionul argeșean, victoria echipei locale, partida în sine, promovează concluzii nu lipsite — credem — de interes pentru ambele formații, dar mai ales pentru viitorii adversari ai lui F.C. Sevilla.

De la început trebuie clar subliniat faptul că atacul piteștenilor — acum cîteva luni compartiment forte al acestei echipe' — a jucat fără organizare, fără idee tactică, fără nerv, fără vlagă și, în consecință, fără eficacitate.

Cele două goluri înscrise de fundașul Ioachim Popescu, promotorul celor mai periculoase acțiuni ofensive ale gazdelor, sînt o ilustrare la obiect, indirectă, a incapacității cvartetului lor ofensiv.

Analizînd construirea atacurilor argeșenilor în meciul cu Politehnica Timișoara, am remarcat cauzele care le mînează, anulîndu-le șansele de reușită. Este vorba, în primul rînd, de greșala centrărilor stereotip-înalte în careul oaspeților, unde doar Țurcan are o șansă, Eftimie și Naghi, prin gabaritul lor mic, necontînd practic în duelurile aeriene. Lipsa de sincronizare a acțiunilor vîrfurilor de atac, realizată doar în proporție de 1 la 20 de faze ca și ritmul lipsit

Marius POPESCU

(Continuare în pag. a 8-a)

CRAIOVENII MUNCES

Pe un stadion ticsit, încins ca o plită de acea parte dintre spectatori pentru care ospitalitatea e o noțiune decedată, studenții craioveni au învins la limită, dar meritat, echipa Rapid.

Vigoarea lui *Mihăilescu* și *Mincă*, fac bună casă cu plasamentul lui *Deliu* și *Marin Marcel*. De la fundași, începe de obicei acțiunile de atac, dezvoltate prin pase scurte sau medii. Preocupări constructive caracterizează și pe *Strîmbeanu* și *Ivan*, care știu mereu unde se demarcă *Sfîrlogea* și cînd trebuie schimbată de pe o parte pe alta, direcția de circulație a balonului. Fostul rapidist *Oblemenco* scăpă de complexul de inferioritate c pe vremea cînd juca alături d Ionescu, Motroc sau Georgesc se află în progres. Calitățile defectele lui nu-l recomandă s joace însă retras, să participe recuperarea balonului și la în țierea acțiunilor ofensive. Ar mai bine să rămînă înfipt într ultimii apărători adverși, pun de unde fără prea multe compl cații să tragă direct și cît m frecvent la poartă. *Niță* este ripa care dă multă vigoare at culului craiovean. Fentează vari

Penaltiul de la Craiova transformat de Oblemenco

A IȘI CONTUREAZA FRUNTAȘII

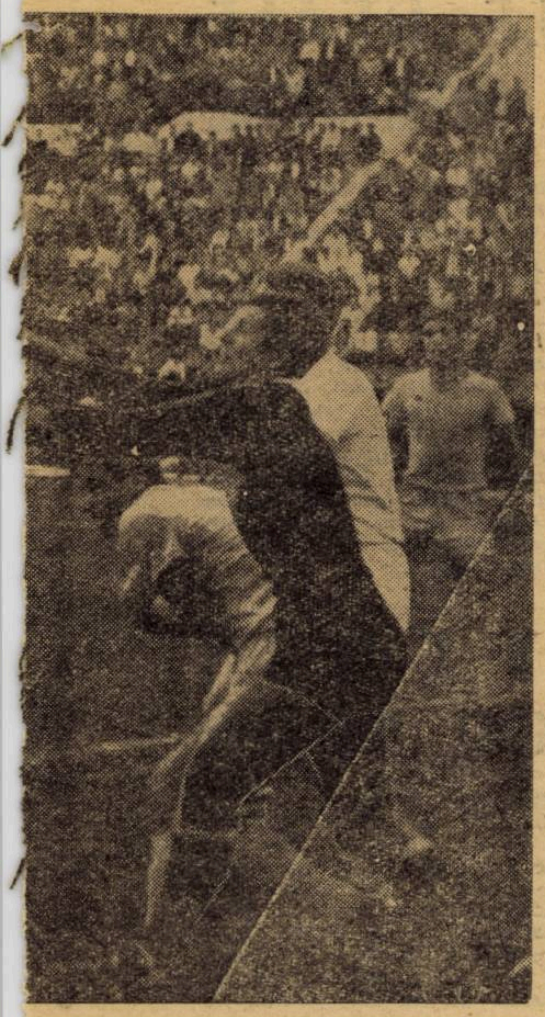

în poarta vajnicului Gornea și constituie Mocanu sînt în careul arădenilor. Mingea r: 2–1

Foto: Petre COZIA

PETROLUL CONTINUĂ SĂ-ȘI REFACĂ JOCUL

Firește, Petrolul nu mai are astăzi alura unei campioane. Nici aplombul, nici siguranța, nici ascendentul moral necesar. Ceea ce se poate însă certifica, fără riscul de a greși, este că Petrolul a rămas o echipă, cu toate atributele pozitive ale acestei noțiuni. Sudura morală, omogenitatea unei echipe adevărate, se văd chiar și în momentele ei de restriște.

Înfricoșată de spectrul insuccesele-lor în serie, timorată de privirile unui public local pătimaș, formația ploieșteană nu s-a dezagregat ca echipă. Pecetea acestei solidarități cu fire nevăzute marchează evoluția Petrolului. O anume bărbăție în sînul echipei — semn al seriozității — chiar în momentele de victorie, fac efuziunile de prisos. La pauză (1—1) în cabina petroliștilor era o tăcere mormîntală, iar după meci abia susurul unei bucurii reținute.

Petrolul se regăsește, într-o cadență cam rară, e adevărat, și totuși „încet, dar sigur". Ritmul acesta este normal la o echipă solidă care nu riscă balansuri uriașe și dese între maximă și minimă. Suporterii ploieșteni pot fi liniștiți în această privință.

Ceea ce nu înseamnă că totul este în regulă la Petrolul. Cadrul prea limitat de elemente bune este inexplicabil, chiar dacă acest club a dat țării mulți jucători. Noua achiziție — înaintașul Roman, de altfel foarte bun — nu poate suplini eventualele defecțiuni în alte compartimente.

Jocul echipei nu este încă pus la punct, în raport cu posibilitățile componenților. Petrolul lasă impresia unui angrenaj solid, dar cam greoi, ruginit, neuns. Ușurința în mișcări, pe care o crează doar exercițiul îndelungat și dezghețul psihic, lipsește deocamdată băieților de la Ploiești. Apărarea joacă într-o linie de 4 destul de rigidă, cu funcții distructive (în sensul real, nu peiorativ, al cuvîntului), avînd un stîlp central în Boc. Mocanu nu pare în plenitudinea potențialului său fizic, care altădată îl ajuta să facă incursiuni curajoase în sprijinul atacului (sau e poate temperat de criticile din numărul nostru trecut, care puneau în discuție, „evadările" imprudente din zona proprie ?). La mijlocul terenului, cuplul Dragomir — Juhász se zbate mult, dar nu construiește suficient, înțelegînd prin aceasta că un mijlocaș pentru a fi util nu ajunge să transmită mingea, ci trebuie să-și pună atacanții în poziție avantajoasă.

Înaintarea ploieșteană abordează acum o inițiativă tactică interesantă, dezmembrînd cuplul central (renumit altă dată) Dridea — Badea și creînd în schimb cupluri pe aripi, mijloc mult mai eficient în destrămarea apărărilor aglomerate (cum a fost cea arădeană). Aripa Badea — Roman a conlucrat excelent în prima repriză, cu schimburi de locuri reciproce și cu centrări fructuoase. Din păcate, pe stînga, Dridea I cu Moldoveanu (sau cu Dridea II), nu au găsit un numitor comun, mai ales pentru că Dridea I este totuși mai obișnuit să acționeze ca un centru fix, ca un realizator pozițional.

Toată situația trecută în revistă mai sus, se referă la primele 75 de minute de joc, pentru că, în ultimul sfert de oră, în cursul haoticei presiuni ploieștene la poarta lui Gornea, orice încercare de sistematizare devine irealizabilă. Năvala, iureșul dezordonat spre poarta arădeană, firește pline de elan și însuflețire, nu mai sînt semne de maturitate, ci numai de voință.

Petrolul va găsi fără îndoială busola care să-i arate din nou nordul clasamentului. Victoria de duminică, muncită și, prin energia consumată, meritată, poate să constituie tonicul psihologic de care campionii au nevoie.

Victor BĂNCIULESCU

C CU SPOR

și scurt, nu fuge de ciocnirile inerente cu adversarii, pătrunde iute, are privirea ageră, vede mereu coechipierul cel mai bine plasat. *Toți jucătorii aleargă mult și se demarcă continuu. Aceasta este partea lor cea mai bună.* Încolo, echipa mai are nevoie de lustru. În acțiunile ofensive aportul fundașilor de margine e aproape nul, iar jocul înaintașilor nu se susține și pe elemente neprevăzute.

Tabăra rapidiștilor are motive

R. B.

(Continuare în pag. a 8-a)

Foto: S. BACSI

Fiecare etapă cu... autogolul său!

De fapt așa s-a și întîmplat pînă acum. În fiecare etapă a fost înregistrat un autogol, ultimul la București, în meciul Progresul — Farul. Nu am fi abordat această temă dacă o fotografie reușită, alături, în pagina noastră, nu ar fi arătat teribila dezolare a portarului Uțu, care a primit al treilea gol de la noul său coechipier de club, Gref. Lui Uțu, fostului portar dinamovist nu-i vine să creadă. A rămas pironit în plasa porții.

Are și dreptate. Noua sa echipă a pierdut, cu el, achiziție pe care se punea preț. Dar, nici Uțu, nici echipa Farul nu sînt total vinovate în acest eșec, care, trebuie să recunoaștem, trebuia să fie la dimensiuni mai mici decît 3—1.

Mai întîi, Progresul, a jucat mai bine, mai clar și mai organizat, mai inimos, mai incisiv la poartă și a meritat acel 2—0, pînă la eliminarea lui Iancu și Măndoiu. Apoi, arbitrul Octavian Comșa a avut și el un rol în suferința Farului, căci decizia sa de a elimina pe Măndoiu și Iancu în min. 43 a fost pripită și a atins și pe Progresul, dar mai ales pe Farul. Faza respectivă de joc ar fi reclamat un avertisment pentru ambii jucători care, pînă în acel moment, nu mai comiseseră infracțiuni. Însă, arbitrul Comșa, scăpînd frînele jocului din mînă, omițînd să sancționeze pînă atunci alte abateri de la regulament și în special pe acelea comise de Neacșu, a recurs în extremis la cele două eliminări. Comisia de disciplină, de altfel, nu a suspendat jucătorii eliminați și numai i-a avertizat, exact ceea ce ar fi trebuit să facă arbitrul pe teren. Este de la sine înțeles că în con-

(Continuare în pag. a 8-a)

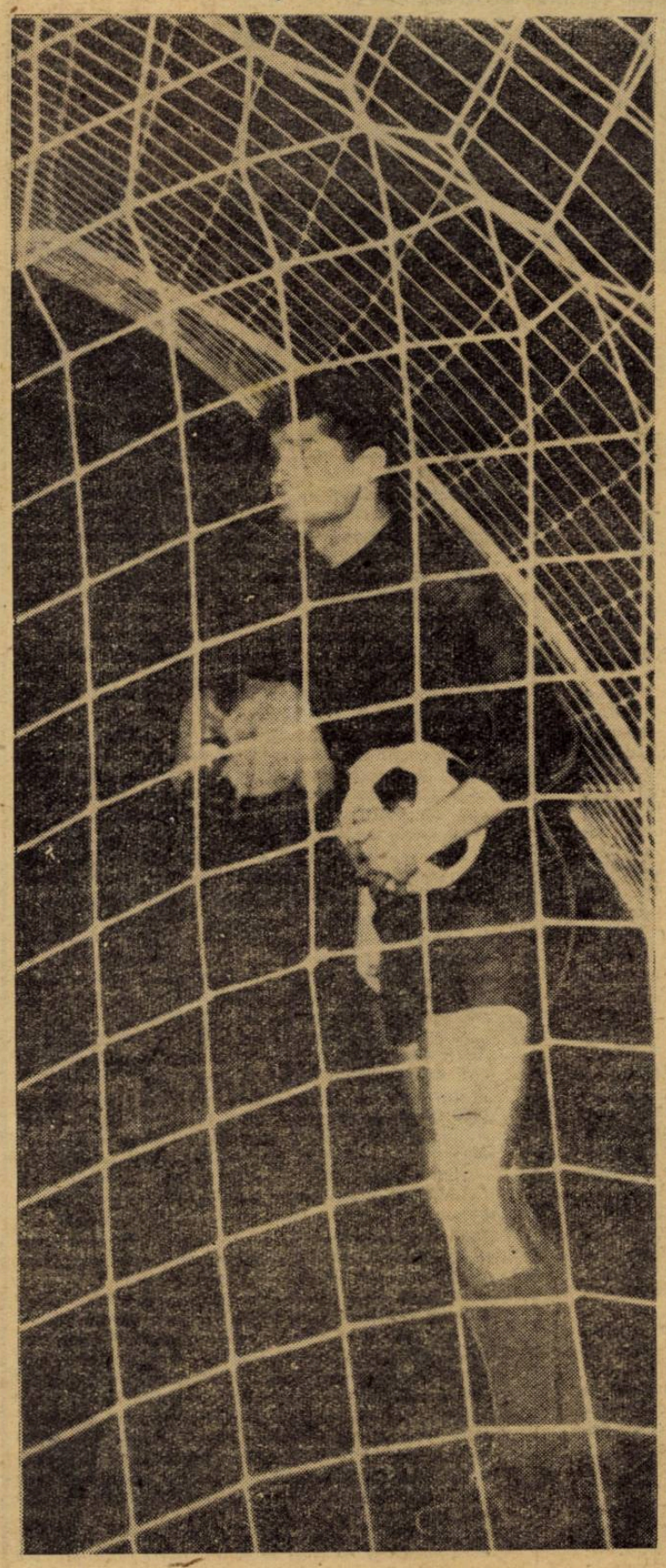

Uțu, după autogolul fundașului Gref

Foto: Gh. NEAGOE

DE ICI, DE COLO...

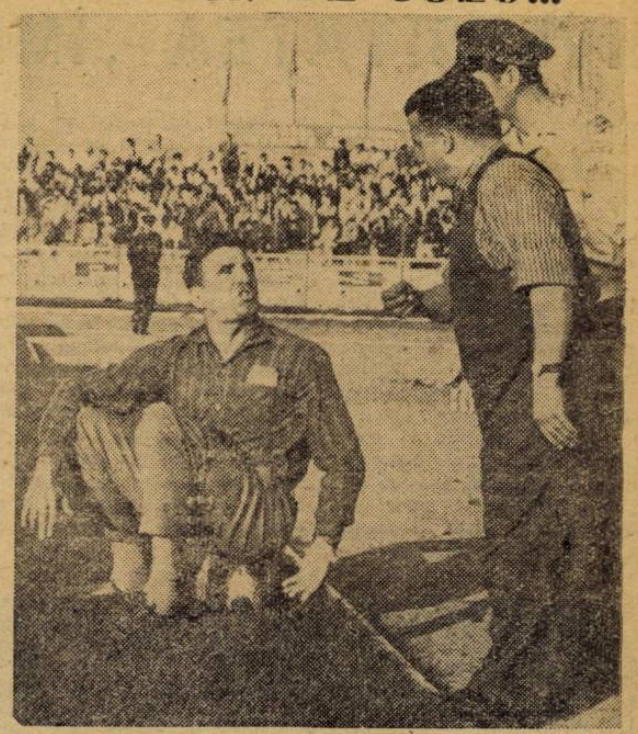

● Incintele terenurilor de joc au fost mai dezaglomerate decît în etapele trecute. Atît echipele cît și arbitrii au ținut seamă de criticile aduse și au asigurat o mai bună organizare întîlnirilor din etapa a IV-a.

Totuși, au fost excepții și din păcate una din ele ne-a fost furnizată de fostul internațional Reuter, pe care-l vedem în fotografia de mai sus rezistînd la amabila invitație făcută de organele de ordine ale stadionului din Pitești, de a părăsi terenul de joc.

● *Un gest frumos la „deschiderea" meciului Dinamo Pitești—Politehnica. După ce echipele au pătruns pe teren, o fetiță de o șchioapă, cu un buchet de gladiole mai mare decît ea, s-a îndreptat spre portarul echipei gazde, oferindu-i-l în dar. Prilejul? Debutul lui Coman pe acest stadion în calitate de portar al lui Dinamo Pitești.*

● Copiii de azi nu-și mai zic Dobay, Baratki sau Ozon. Ei se numesc Pelé, Eusebio, Charlton. Vina o poartă... presa și... televiziunea. Fapt este că la Arad, de cînd a apărut în prima formație — înalt, zvelt, roșcovan și pistruiat — colegii l-au poreclit Bobby Charlton. Pînă și pe antrenorul Reinhardt, în pauza meciului de la Ploiești, în cabină, l-am auzit dînd indicații tehnice: *„Iar tu, Bobby, să stai între Boc și Florea, ca să anihilezi doi oameni"*. Nu, la Ploiești nu juca Manchester United, ci U.T.A. Iar Bobby Charlton, în versiune românească, era adolescentul *Domide*, jucător subtil, de finețe. În ziua în care va acumula suficientă experiență, peste un corp ceva mai călit, Domide va putea schimba porecla în renume

● *Pînă nu demult, organizatorii piteșteni erau criticați pentru lipsa unui ceas la stadionul „1 Mai" din localitate. Acum stadionul are, în sfîrșit, un ceas. Din păcate însă ceasul nu merge, indicînd, invariabil, ziua, noaptea, aceeași oră, ora 8. Fără alte comentarii...*

● În meciul de la Craiova, Dan Coe, după ce a comis penaltiul din care Știința a învins, a fost accidentat și acesta a fost motivul înlocuirii lui. Accidentarea stoperului echipei n. ionale n-a fost gravă.

● La sfîrșitul meciului de la Brașov, Jenei (Steagul roșu) plîngea. Jucător cu multă voință și cu o putere de luptă exemplară, el a dat frîu liber nervilor, atît de solicitați în ultima vreme, de-abia în minutul 90. În tot timpul jocului, fundașul central brașovean nu a lovit nici odată adversarul, nu a insultat, nu a vociferat, așa cum se întîmplă altor fotbaliști aflați la capătul puterilor morale. De aceea, lacrimile brașoveanului Jenei nu au părut de loc ridicole ci, dimpotrivă, emoționante.

UNIVERSITATEA „ÎMBĂTRÎNEŞTE“

Nu, nu-i nici o exagerare. Universitatea „îmbătrîneşte“ ! Ne-a demonstrat-o jocul său realizat în compania dinamoviştilor bucureşteni. Cu un Petru Emil greoi şi pornit mereu pe greşeli, cu un Adam şi Ivansuc lipsiţi de incisivitate şi orientare tactică, clujenii n-au avut nici un spor în teren în pofida eforturilor făcute de unii dintre ei. Parcă anume, urmaşii lui Coracu şi dr. Luca, au vrut cu tot dinadinsul, să arate bucureştenilor cum nu trebuie jucată o partidă de fotbal. Apărătorii au trimis balonul înalt în zona adversă, numai cu scopul de a îndepărta pericolul de la poarta lor ; linia mediană a rătăcit aiurea, iar atacanţii n-au găsit soluţii pentru un dispozitiv ca acela al dinamoviştilor, betonat de la o vreme. Studenţii s-au arătat complet dezorientaţi în faţa noii idei de joc adoptată de Dinamo — apărare aglomerată, urmată de contraatacuri fulgerătoare, în care Pîrcălab, Frăţilă, Nunweiller VI şi Ghergheli deveneau cînd extreme, cînd înaintaşi centrali. În faţa unor asemenea manevre cvintetul Ringheanu (Gaboraş) — Costin-Anca-Pexa — Cîmpeanu a fost de patru ori bătut.

Un alt aspect care explică într-o oarecare măsură lipsa de combativitate a oaspeţilor. Echipei clujene i-a dispărut unul din atu-uri — *elanul*. Cu mici excepţii (Cîmpeanu, Oprea, Mustaţea), „U“ a acţionat, aproape cu regularitate, fără pasiunea proprie tinereţii. Şi apoi, pregătirea fizică (causa causorum) este cu totul insuficientă ! De ce n-a constituit ea preocuparea de bază a conducerii tehnice a echipei şi jucătorilor ? Nu cumva elanul se stinge undeva în afara programului de pregătire ?

Iată un subiect de meditaţie serioasă pentru jucătorii din oraşul de pe Someş.

Stelian TRANDAFIRESCU

Deşi joacă „beton“, dinamoviştii ştiu să treacă rapid la contraatac susţinut, cum vedem în imagine pe Ghergheli, cu mingea, şi Nunweiller IV.

URMĂRI • URMĂRI DIN PAGINILE 6-7 ĂRI • URMĂRI

DIMENSIUNILE REALE ALE VICTORIEI PITEŞTENE

de orice acceleraţie a atacurilor pune în faţa apărărilor adverse probleme uşor de rezolvat.

Ca un supliment al acestor carenţe, duminică s-au adăugat şi exagerările lui Naghi, talentatul atacant piteştean care în ultima vreme lichidează prin „numere personale“ 50 la sută din acţiunile pe poartă ale argeşenilor.

Aceste aspecte au ieşit cu atît mai pregnant în evidenţă în jocul cu Politehnica, cu cît echipa timişoreană a fost un adversar comod, care a jucat deschis în cîmp, fără vreo tactică defensivă specială, fără intenţii antijoc, venit — se pare — să-şi ia, cuminte, bătaia pe care o anticipa.

Timişorenilor, care au promovat cu curaj — şi bine au făcut — o promoţie de tineri şi talentaţi fotbalişti, le reproşăm tocmai această ultimă atitudine, care-i caracterizează, după cîte ştim, în meciurile susţinute în deplasare (meciul cu Steaua constituind o fericită excepţie), psihoza învinsului aprioric contribuind decisiv la multe din insuccesele acestei echipe care poate mai mult decît a arătat pînă acum.

CRAIOVENII MUNCESC CU SPOR

să fie cernită. Dintr-un motiv sau altul (nu putem preciza), jucătorii par obosiţi sau nepregătiţi fizic, fapt tradus prin viteză scăzută şi prin neputinţa efectuării unor repetate deplasări în viteză. Înainte, giuleştenii realizau o circulaţie de balon încîntătoare şi eficace, fiindcă se deplasau permanent, se susţineau reciproc, se grupau pe o parte şi continuau acţiunea pe partea opusă. Ionescu şi Dumitriu (aceste două nume adulate de unii şi criticate de alţii), cu repertoriul lor de fente şi de automatisme greu de contracarat dădeau în final o lovitură graţioasă dar decisivă în plexul oricărei apărări.

Acum lucrurile s-au schimbat. Apărarea Rapidului, cazemată pînă ieri tot aşa de renumită ca şi cea condusă de Nelu Nunweiller, dovedeşte în prezent slăbiciuni de domnişoară. Motroc şi Dan joacă la distanţe prea mari unul de celălalt. Pe rînd se lasă atraşi, scoşi din dispozitiv şi cel rămas singur devine uşor de încolţit. Ilie Greavu pare descumpănit şi el. Nici linia mediană Dinu-Georgescu nu mai reprezintă „cimentul“ echipei. Mai util la mijlocul terenului, a devenit Codreanu, acest jucător micuţ dar cu un mare suflet de coechipier. Toţi jucătorii par izolaţi, intenţia unuia e recepţionată dificil sau de loc de către ceilalţi. Conduc balonul mult, îl pierd, se enervează şi se epuizează. În timpul jocului par zece „robinsoni“. Rapidul seamănă acum cu o echipă alcătuită de curînd, cu jucători aduşi din... continente diferite. Maniera lor de joc sterilă e argumentată şi de numai cele două goluri pe care le-au înscris în patru partide.

Nu e vorba de o năruire a echipei ci de o degradare a ei. Seamănă cu o trupă de teatru plictisită după cîteva zeci de spectacole.

Unde este solidaritatea acestei formaţii ? Coeziunea ei tactică şi morală ? Unde e setea ei de victorii ? Unde e visul ei mereu năruit şi din nou închegat de a cîştiga odată campionatul ?

În Giuleşti trebuie să răsune buciumul primejdiei. Altfel, apele mediocrităţii vor îneca această echipă.

FIECARE ETAPĂ CU... AUTOGOLUL SĂU!

diţiile arătate, Farul a fost echipa mai lovită, deoarece Iancu este în momentul de faţă unul dintre cei mai buni jucători ai săi, iar Măndoiu, unul din cei mai puţini buni ai Progresului.

Repetăm însă, Progresul a meritat să cîştige după modul cum a acţionat şi este de presupus că şi în prezenţa lui Iancu şi Măndoiu ar fi ştiut să-şi definitiveze victoria, dar noi, spectatorii, am fi avut, sintem convinşi, un spectacol mai plăcut în a doua repriză.

Răspunderea arbitrilor continuă să fie o chestiune actuală, căci arbitrul Comşa a mai comis şi alte greşeli, printre care aceea de a sancţiona în poziţie de ofsaid pe Oaidă, în ultimele minute de joc, cînd pentru întreg stadionul Republicii era evident contrariul şi mai ales pentru tuşierul său care n-a ridicat steagul fiindcă nu era cazul.

DOUĂ STADII DE PREGĂTIRE FAŢĂ-N FAŢĂ

Îndată ce arbitrul Adrian Macovei a fluierat sfîrşitul meciului de la Braşov, pe tabela de marcaj a stadionului, în dreptul echipei Steagul roşu, cineva a pus numaidecît cifra 1. Inofensivul gest exprima nu o dorinţă, cum ar fi putut pare la prima vedere, ci mai degrabă o stare de ciudă pe care o ghiceai în sufletul fiecărui suporter al formaţiei braşovene. Aceştia au venit şi duminică într-un număr impresionant la stadion, deşi după meciul cu Farul puţini erau aceia care credeau că o vor mai face. Victoria cu 2—0 asupra lui Atletico Madrid le-a strecurat în inimi o amăgitoare credinţă că rezultatele din primele două etape nu au fost decît accidente trecătoare. Miile de spectatori braşoveni au ocupat tribunele şi pomii din împrejurimi, au încurajat frenetic echipa, au fluierat, au vociferat, au dorit, dacă ar fi fost cu putinţă, măcar o jumătate de gol ; poate că s-ar fi declarat mulţumiţi măcar şi cu o bară... Fotbaliştii de la Steagul roşu le-au dăruit însă doar un spectacol înşelător prin ritm şi luptă.

La antipodul jocului braşovenilor, s-a situat evoluţia echipei Steaua. Chiar în condiţiile anihilării lui Constantin de către Alecu, formaţia bucureşteană s-a impus prin ideea foarte bine conturată despre joc şi prin mijloacele tehnico-tactice folosite în scopul acesteia. Pregătirea satisfăcătoare pe care o deţine actualmente i-a înlesnit să treacă de momentele mai dificile din prima repriză şi să domine autoritar în cea de a doua. Dincolo de satisfacţia obţinerii unui punct în faţa unor adversari şi spectatori incomozi, echipa Steaua şi-a adăugat prin jocul ei de duminică un plus de încredere în posibilităţile proprii.

Revenind la evoluţia nemulţumitoare a formaţiei braşovene, trebuie să precizăm că unii o explică prin moralul scăzut existent la ora actuală în sînul ei. Ni se pare nefondată o asemenea părere. E greu de crezut ca o echipă care cu cîteva zile mai înainte a întrecut categoric formaţia campioană a Spaniei, o echipă care duminică s-a „bătut“ totuşi cu vigoare şi a dorit victoria cu multă aprindere, să aibă un moral redus. Conducătorii clubului braşovean trebuie să fie realişti. Echipa lor este nepregătită. Nu cunoaştem cauzele, dar cu siguranţă că ele trebuie căutate în lipsa de sudoare la antrenamente, în viaţa particulară a jucătorilor, în relaţiile dintre ei, în raporturile lor cu antrenorii şi poate chiar în condiţiile pe care clubul este dator să le asigure echipei, cu consecvenţă şi principialitate.

Nicolae SOARE

SE VA ÎNDREPTA OARE STOICESCU?

Fără îndoială că nu s-a trecut cu vederea reintrarea jucătorului Stoicescu în echipa C.S.M.S., după ce clubul său îi anunţase suspendarea, iar colegii de echipă refuzaseră să-l mai primească în rîndurile lor. După cum Stoicescu s-a făcut şi mai observat în etapa a IV-a datorită faptului că a înscris cele două goluri ale echipei sale.

Cum s-a produs revenirea lui Stoicescu ?

S-a prezentat la club şi a cerut insistent să fie iertat, spunînd, cu lacrimi în ochi, că şi-a dat seama pentru totdeauna de greşelile pe care le-a comis faţă de club şi colegii săi de echipă.

În disperare de cauză, conducerea echipei C.S.M.S. Iaşi a trecut peste hotărîrea sa recentă şi l-a admis în echipă, cu acordul jucătorilor. Publicul ieşean, doritor să-şi vadă echipa săltînd din situaţia grea care se află, i-a primit încurajator apariţia pe teren.

La prima vedere, fără a se cunoaşte mai temeinic fondul problemei, s-ar părea că cele petrecute ar însemna victoria lui Stoicescu. Realitatea este cu totul alta. Victoria este a colectivului C.S.M.S. Iaşi care a dat dovadă de simţ pedagogic cu Stoicescu, aducîndu-l în situaţia să-şi dea seama că fără sprijinul colectivului ajunge într-o situaţie grea, fără rost, fără sprijin. *În acest mod trebuie înţeles gestul reprimirii lui Stoicescu, gest care urmează să dovedească dacă va aduce sau nu îndreptarea acestui jucător talentat, dar înrăit.*

Primele semne nu sînt din cele mai favorabile, căci Stoicescu a lăsat să se înţeleagă după meci că NUMAI cele două goluri înscrise de el au fost determinante pentru rezultat. Stoicescu nu a învăţat, poate e şi greu pentru mentalitatea lui să înţeleagă, că un singur jucător nu poate decide victoria sau aduce insuccesul. Meritele sau scăderile sînt ale întregului colectiv.

Iul a jucat la Iaşi, curajos deschis, avîntat. Dacă C.S.M.S. ar fi avut însă o formă bună s-ar fi putut detaşa mai net de adversara sa. În jocul ieşenilor persistă însă semnele evidente ale nepregătirii, ale dezordinei din perioada premergătoare campionatului, situaţie pentru care Stoicescu are o grea vină.

Iubitorii de fotbal doresc redresarea acestei echipe şi a lui Stoicescu personal, dar nu pot să nu manifeste rezerve faţă de acesta. A sosit momentul ca Stoicescu să aleagă drumul său în fotbal şi în viaţă. El trebuie să ştie că dacă mai reia drumul sinuos al activităţii lui incompatibile cu viaţa şi ţelurile unui tînăr care se bucură de toate posibilităţile oferite astăzi de societatea noastră, excluderea lui din viaţa sportivă se va impune cu hotărîre. El a reintrat în echipă, a luptat, a înscris două goluri, dar şi-a asumat şi o mare răspundere. Mai mare decît toate angajamentele de pînă acum.

Nu ne-am fi ocupat atît de larg de cazul Stoicescu, dacă nu am fi convinşi că şi alţi tineri fotbalişti care vor fi tentaţi să apuce un asemenea drum ca al lui Stoicescu, de viaţă nesportivă, de trîndăvie şi desmăţ, de desconsiderare a echipei, vor şti să tragă învăţăminte, să elimine din capul locului orice tendinţe care ar avea legătură cu asemenea manifestări demne de dispreţ.

Andrei NEGRESCU

DE LA COMISIA DE DISCIPLINĂ A F. R. F.

În ultimele două săptămîni, Comisia de disciplină a Federaţiei române de fotbal a avut de judecat o serie de abateri ale unor fotbalişti evoluînd în campionatele categoriilor A. B şi C. Iată cîteva din hotărîrile ei :

— Pentru insulte aduse publicului, jucătorul **Păunescu** (Victoria Tg. Jiu) a fost suspendat pe două etape.

— Pentru atitudini nesportive, au primit un ultim avertisment următorii jucători : **Deleanu** (C.S.M.S.), **Manolache, Iancu** (Farul), **Pahonţu, Florea, Mocanu** şi **Iohasz** (Petrolul), **Mihăilă** (Politehnica), **Olteanu, Naghi** (Dinamo Piteşti), iar următorii jucători au fost suspendaţi : **Gane** (St. roşu) — 3 etape, **Grăjdeanu** (Universitatea) — 2 etape, **Neşu** (Universitatea) — 4 etape, **Stănoaie** (Vagonul Arad) — 2 etape, **Schweillinger** (Vagonul Arad) — 2 etape, **Mureşan** (A. S. Cugir) — 2 etape, **Duţan** (Dinamo Bacău) — 2 etape, **Magheru** (Dinamo Victoria) — 3 etape, **Hărduţ** (C.F.R. Caransebeş) — 2 etape.

— Pentru repetate abateri de la conduita de sportiv pe terenurile de fotbal, jucătorul **Zanca** (Gaz metan Mediaş) a fost suspendat 6 etape.

— Au fost sancţionaţi cu avertisment pentru acte nesportive pe teren : **Voica** şi **Horvath** (C.F.R. Paşcani), **Adam** (Siderurgistul Galaţi), **Staudt** (Gaz metan Mediaş), **Marcu** şi **Alexandru Vasile** (Universitatea), **Colceriu, Şoangher** şi **Neacşu** (Progresul Bucureşti), **Pescaru** şi **Alecu** (St. roşu Braşov), **Constantin** şi **Dumitru Nicolae** (Steaua), **Malschi** (C.S.M.S.).

„Radiografia" etapei

ETAPA DIN 4.IX.1966	FORMAȚIILE, NOTELE JUCĂTORILOR ȘI ARBITRILOR	COMENTARII
ȘTIINȚA 1 (1) Oblemenco (min. 22) din 11 m.	ȘTIINȚA CRAIOVA: Papuc 8—Mihăilescu 7, Mincă 8, Marin Marcel 8, Deliu 7—Strîmbeanu 8, Ivan 7—Niță 8, Sfîrlogea 7, Oblemenco 8, Circiumărescu 6 (min. 65 Mihăilescu II 6).	**Studenții craioveni au alergat mult după cele două puncte. În schimb rapidiștii au așteptat să vină... punctele la ei. Mincă și ceilalți fundași au avut un plasament lucid și intervenții viguroase, Strîmbeanu și Ivan au fost mijlocași inspirați, au fortificat dispozitivul de apărare, au construit, coordonat și sprijinit acțiunile de atac. Înaintașii au circulat cu dezinvoltură prin „rezervația" rapidistă, mult mai bine păzită altădată. Din cursele lui Niță și din străpungerile făcute de Sfîrlogea și Oblemenco, s-au deschis pîrtii largi spre poarta lui Răducanu. Un 11 m ce nu poate fi contestat, precum și alte ocazii dau consistență și legitimitate victoriei gazdelor. Rapidiștii trec printr-o criză prelungită. Jucătorii nu mai doresc victoria ca altădată. Ei — și implicit jocul lor — sînt lipsiți de vigoare. Acțiunile de apărare și mai ales cele de atac au ceva din fragilitatea și paloarea unei plante de seră. În ultimele treizeci de minute și-au regăsit parțial personalitatea pierdută.**
RAPID 0	RAPID BUCUREȘTI: Răducanu 8—Lupescu 7, Motroc 6, Coe Dan 6 (min. 60 Ștefan 7), Greavu 6—Dinu 5, Georgescu 6, Năsturescu 4, Dumitriu II 6, Ionescu 5, Codreanu 7. ARBITRI: *Nicolae Rainea* (Bîrlad) 8.	
PROGRESUL 3 (2) Oaidă (min. 18), Mateianu (min. 31), Gref (min. 80) — autogol.	PROGRESUL: Mîndru 7 (min. 89 Matache) — Colceriu 6, Măndoiu 6, Peteanu 8, Staicu 7—Neacșu 4, Al. Constantinescu 8—Oaidă 6, Mateianu 9, Șoangher 7, Țarălungă 6 (min. 71 Mafteuță).	**Seară plăcută pe stadionul Republicii, cerul senin, reflectoare, terenul scenă de teatru. În tribune spectatori puțini. Probabil reținuți acasă de televiziune în al cărui program figurau Mateianu, Mîndru, Iancu, Manolache, dar și...Remo Germani cu șlagăre și Charles Laughton în Henric al VIII-lea. Totuși, cine n-a venit s-a păcălit fiindcă prima repriză a jocului Progresul — Farul a fost incomparabil mai spectaculoasă decît cea de a doua văzută la televizor: trei goluri, două Progresul și unul Farul, precum și eliminarea jucătorilor Măndoiu și Iancu.** **Prima parte a jocului, echipele, cu efectivele complete, au realizat 45 de minute relativ echilibrate, cu toate că Progresul a condus cu 2—0. Ușoara superioritate a Progresului s-a mărit după pauză, cînd jocul a fost, în general, la discreția bucureștenilor, deși ei n-au mărit scorul decît cu contribuția lui Gref, autogol dezolant pentru speranțele constănțenilor de a pierde, onorabil, la limită.**
FARUL 1 (1) Iancu (min. 37).	FARUL: Uțu 5—Georgescu 6, Tîlvescu 7, Koszka 6, Gref 4—Pleșa 5, Manolache 6—Ologu 5 (min. 73 Etem), Tufan 6, Iancu 8, Kallo 6. ARBITRU: *Oct. Comșa* (Craiova) 5.	
PETROLUL 2 (1) Badea (min. 13), Dragomir (min. 90).	PETROLUL: Ionescu 7—Pahonțu 7, Boc 8, Florea 5, Mocanu 6—Juhász 8, Dragomir 6—Roman 8, Badea 8, Dridea I 6, Moldoveanu 5 (min. 57 Dridea II 6).	**Un adevărat meci de campionat, spectaculos, un meci de luptă decis în ultima secundă de joc, pasionant deci pentru spectatori. Petrolul a obținut prima sa victorie la capătul unor mari eforturi fizice impuse de strădania de a dezmembra o apărare aglomerată. Aripa dreaptă Badea — Roman a produs adesea panică în apărarea adversă și a creat și primul gol; aripa stîngă petrolistă a fost în schimb mult mai puțin eficace. Prin forța lucrurilor — impunîndu-și să obțină un punct — U.T.A. a lăsat sarcina atacului pe seama fanteziei personale a tinerilor Domide și Moț, prea fragili însă pentru a putea străpunge regulat apărarea masivă din fața lor. O singură dată au reușit, cînd linia de fund a Petrolului s-a oprit inexplicabil (pretextînd ofsaid), iar Moț a înscris. Arădenii s-au apărat din răsputeri, dar n-au putut opri golul dramatic din minutul 90.**
U. T. A. 1 (1) Moț (min. 44).	U.T.A.: Gornea 9 — Birău 6, Bakoș 7, Mețcas 8, Czako II 6—Comisar 7 (min. 63 Șchiopu 6), Chivu 7—Igna 5, Domide 7, Moț 7, Axente 5. ARBITRU: *Marin Niță* (București) 6.	
STEAGUL ROȘU 0	STEAGUL ROȘU: Pilcă 8—Ivăncescu 8, Jenei 8, Campo 8, Naghi 8—Năftănăilă 5, Alecu 8—Selimesi 5 (min. 60 Goran 6), Necula 6, Pescaru 5, Györfi 6.	**Un joc în care nu s-a precupețit nici un moment energia. S-a muncit enorm de ambele părți dar zeița „Victoria" a refuzat să surîdă vreunuia din echipe. În prima repriză Steagul roșu a efectuat acel presing despre care i se dusese la un moment dat vestea, însă fără nici un rezultat. În acest interval Steaua a întrebuințat drept arme principale apărarea bine organizată și contraatacul. Am notat o suită de ocazii de gol ratate de ambele echipe. Cele mai mari, în minutele 3, 6, 43 (Steaua) și în minutele 2, 23, 26, 29, 34 (St. roșu). În partea a doua a jocului, contrar tuturor așteptărilor, cei care preiau inițiativa sînt fotbaliștii bucureșteni. În minutul 48 ei sînt pe punctul de a deschide scorul, dar șutul-centrare al lui Petescu trimite balonul în bara transversală.**
STEAUA 0	STEAUA: Haidu 8 — Petescu 8, Jenei 8, D. Nicolae 7, Sătmăreanu 8—Negrea 7, D. Popescu 8—S. Avram 6, Constantin 6, Voinea 6, (min. 79 Soo 4), Rakși 7. ARBITRU: *Adrian Macovei* (București) 8.	
DINAMO BUCUREȘTI 4 (2) Ghergheli (min. 22), Nunweiller VI (min. 31) și Haidu (min. 63 și 74).	DINAMO: Datcu 7—Popa 7, Nunweiller III 7, Nunweiller IV 8, Stoenescu 7—Ghergheli 8, O. Popescu 7—Pîrcălab 7, Ene II 6 (min. 71 Haidu 7), Frățilă 6, Nunweiller VI 8.	**Partida debutează cu cîteva atacuri foarte „subțiri" ale clujenilor. Dinamoviștii reacționează prompt pe contraatac, dar fără să forțeze. Pe măsură ce timpul se scurge „U" își dezvăluie marile carențe. La un schimb, nemaipomenit de simplu, între Ghergheli și Frățilă, clujenii Anca — Pexa — Petru Emil și ceilalți rămîn ca pironiți și halful „națională" deschide seria celor 4 goluri. Studenții, după ce fac eforturi chinuitoare să ajungă, în fața porții lui Datcu, dau dovadă de două ori de „gentilețe", o dată Barbu, expediază balonul în bara transversală, iar Ivansuc după ce face un număr personal de jonglerie cu balonul, îl trimite suficient de încet în poarta goală, timp în care Popa poate să-l degajeze afară. Cel de al doilea gol este înscris de Nunweiller VI. În repriza II-a gazdele realizează încă două goluri.**
UNIVERSITATEA 0	UNIVERSITATEA: Ringheanu 5 (min. 25 Gaboraș 6)—Costin 5, Pexa 4, Anca 5, Cîmpeanu 7—Petru Emil 4, Oprea 5—Ivansuc 4, Barbu 5, Adam 3, Mustețea 6. ARBITRU: *Pop Gavrilă* (Brașov) 6	
DINAMO PITEȘTI 2 (1) I. Popescu (min. 28 și 52).	DINAMO PITEȘTI: Coman 7—I. Popescu 9, Barbu 6, I. Stelian 6, Olteanu 6—Țîrcovnicu 7, Dobrin 7—Radu 5 (min. 45—Eftimie), Eftimie 5 (min. 45—Țurcan), Naghi 4, Țurcan 5 (min. 45—David 7).	**Partida începe sub semnul dominării localnicilor care ratează, din primele minute, deschiderea scorului prin Eftimie și Țurcan. La un contraatac reușit al oaspeților, Cotormani ratează o ocazie unică, reluînd cu capul alături o centrare primită la 3 metri de poarta lui Coman, fază în care întreaga apărare piteșteană a fost spectatoare. În continuare, jocul este controlat cu autoritate de dinamoviști care aruncă însă la infinit (și, evident, contraindicat) baloane înalte în careu, reușind totuși să înscrie prin fundașul Ioachim Popescu un gol spectaculos în min. 28.** **Repriza secundă aparține tot dinamoviștilor care majorează scorul prin același I. Popescu, cel mai activ... atacant al gazdelor. Pînă la sfîrșitul partidei — disputată în cea mai mare parte într-un ritm de joc scăzut — în afara unor ratări de ambele părți, nu s-a mai petrecut nimic demn de semnalat.**
POLITEHNICA 0	POLITEHNICA TIMIȘOARA: Popa 5—Surdan 8, Petrovici 6, Lereter 6 (min. 60—Roman), Hodrea 7—Morovan 6, Bodrojan 7—Cotormani 4, Regep 6, Grizea 7, Mițaru 4 (min. 60—Lereter). ARBITRU: *I. Dobrin* (Craiova) 8	
C. S. M. S. 2 (1) Stoicescu (min. 8 și 66)	C.S.M.S.: Constantinescu 7—Malski 8, Pop 6, Vornicu 7, Deleanu 7—Ștefănescu 7, Romilă 6—Incze IV 6, Cuperman 5 (min. 17 Danileț 6), Stoicescu 8, Baboe 5.	**În primele minute jocul este echilibrat, echipele studiindu-se reciproc. În minutul 7 Stoicescu primește o pasă de la Ștefănescu și, cu concursul portarului Gram, înscrie cu capul. Jiul joacă deschis și atacanții se mișcă foarte mult în teren creînd cîteva situații favorabile la poarta lui Constantinescu.** **După pauză cei care par mai proaspeți sînt jucătorii de la Jiul. Linia lor mediană formată din Stoker și Sandu acoperă mai bine mijlocul terenului găsind deseori demarcați colegii lor din atac. Casandra și Peronescu ratează două ocazii mari. La un contraatac cei doi fundași centrali ai Jiului nu se înțeleg și mingea ajunge la Stoicescu care înscrie, peste același Gram, în poarta goală. Meciul pare jucat, dar cu trei minute înainte de sfîrșit Malski îl faultează clar pe Libardi în careu și arbitrul dictează 11 metri. Execută Crăciun și înscrie: 2—1.**
JIUL 1 (0) Crăciun (min. 87 din 11 m.	JIUL: Gram 6 (min. 70 Zamfir 7)—Șerban 6, Dan 7, Pop 7, Cazan 7—Stoker 7, Sandu 6 (min. 70 Crăciun 8)—Martinovici 7, Libardi 7, Casandra 6, Peronescu 7. ARBITRU: *Andrei Rădulescu* (București) 8	

CLASAMENTUL GENERAL

			ACASĂ				ÎN DEPLASARE			
1. Dinamo Buc.	(2)	4 3 1 0 12— 3 7	3 2 1 0 9— 2 5				1 1 0 0 3—1 2			
2. Progresul	(4)	4 3 1 0 6— 2 7	3 2 1 0 5— 2 5				1 1 0 0 1—0 2			
3. Steaua	(1)	4 2 2 0 11— 4 6	2 1 1 0 4— 3 3				2 1 1 0 7—1 3			
4. Farul	(3)	4 2 1 1 7— 6 5	2 1 1 0 3— 2 3				2 1 0 1 4—4 2			
5. Știința	(8)	4 2 1 1 6— 7 5	2 2 0 0 4— 2 4				2 0 1 1 2—5 1			
6. Jiul	(5)	4 2 0 2 13— 6 4	2 2 0 0 10— 1 4				2 0 0 2 3—5 0			
7. Dinamo Pit.	(10)	4 2 0 2 5— 5 4	2 1 0 1 3— 3 2				2 1 0 1 2—2 2			
8-9. Rapid	(6-7)	4 0 3 1 2— 3 3	2 0 2 0 1— 1 2				2 0 1 1 1—2 1			
8-9. U. T. A.	(6-7)	4 0 3 1 2— 3 3	2 0 2 0 1— 1 2				2 0 1 1 1—2 1			
10. Petrolul	(12)	4 1 1 2 3— 5 3	2 1 1 0 2— 1 3				2 0 0 2 1—4 0			
11. C. S. M. S.	(13)	4 1 1 2 4—10 3	3 1 0 2 4—10 2				1 0 1 0 0—0 1			
12. Politehnica	(9)	3 1 0 2 3— 5 2	1 1 0 0 1— 0 2				2 0 0 2 2—5 0			
13. Universitatea	(11)	4 0 1 3 1— 7 1	1 0 0 1 0— 1 0				3 0 1 2 1—6 1			
14. Steagul roșu	(14)	3 0 1 2 1—10 1	2 0 1 1 1— 3 1				1 0 0 1 0—7 0			

În parantezele din dreptul echipelor am notat locurile ocupate înainte de această etapă.

ÎNTRECEREA PENTRU GOLURI...

6 GOLURI: Voinea (Steaua) — unul din 11 m

4 GOLURI: Casandra (Jiul), Peronescu (Jiul), Frățilă (Dinamo București)

3 GOLURI: Constantin (Steaua), Oblemenco (Știința) — unul din 11 m, Iancu (Farul)

2 GOLURI: Tîlvescu (Farul) — ambele din 11 m, Regep (Politehnica), I. Ionescu (Rapid) — unul din 11 m, Libardi (Jiul), Naghi (Dinamo Pitești), Stoicescu (C.S.M.S.), Haidu (Dinamo București), I. Popescu (Dinamo Pitești)

1 GOL: Sorin Avram, D. Popescu (Steaua), Martinovici, Stocker, Crăciun (din 11 m) (Jiul), Grizea (Politehnica), Ciucu, Șoangher, Mafteuță, Oaidă, Mateianu (Progresul), Pîrcălab, Ene II (din 11 m), Ghergheli, Nunweiller VI (Dinamo București), Sfîrlogea, Circiumărescu (Știința), Țurcan (Dinamo Pitești), Năftănăilă (St. roșu), Kallo, Ologu (Farul), Dincuță, Badea, Dragomir (Petrolul), Mustețea (Universitatea), Domide, Moț (U.T.A.), Vornicu, Malschi (C.S.M.S.)

AUTOGOL: Mihăilescu (Știința) pt. Dinamo Buc., Cazan (Jiul) pt. Știința, Petescu (Steaua) pt. Dinamo Buc., Gref (Farul) pt. Progresul.

PENTRU AGENDA DVS!

7 SEPTEMBRIE
CAMPIONATUL EUROPEI

Rotterdam: Olanda — Ungaria 2—2

CUPA CAMPIONILOR EUROPENI

Vorwärts Berlin — Waterford (Dublin) 6—0
Sliema W. (Malta) — T.S.K.A. Sofia 1—2
Aris Luxemburg — Linfield 3—3
Admira Viena — Voivodina Novi Sad 0—1
F. C. Reykjavik (Islanda) — F. C. Nantes 2—3

CUPA CUPELOR

Galatasaray Istanbul — Rapid Viena 3—5

AMICALE

București: Lotul A — Herta (Berlinul occ.) 3—1
București: Lotul olimpic — Lokomotiv Sofia 5—5
Constanța: Farul — Olimpiakos Pireu 3—0
Bologna: St. roșu Brașov — Atletico Madrid 2—0
Bologna: Spartak Moscova — F. C. Bologna 2—0

11 SEPTEMBRIE

CUPA ORAȘELOR TÎRGURI

Göztepe Izmir — F. C. Bologna 1—2
Aris Salonic — Juventus Torino 0—2

AMICALE

Erfurt: R. D. Germană — Polonia 2—0

13 SEPTEMBRIE

CUPA ORAȘELOR TÎRGURI

D.O.S. Utrecht — F. C. Basel

14 SEPTEMBRIE

CUPA CAMPIONILOR EUROPENI

Valkeakosken Haka — Anderlecht Bruxelles
Linfield — Aris Luxemburg

CUPA ORAȘELOR TÎRGURI

Olimpia Ljubljana — Ferencvaros Budapesta

CUPA ORAȘELOR TÎRGURI (FINALA 1965—66)

Real Saragossa — F. C. Barcelona

18 SEPTEMBRIE

CUPA CUPELOR

Floriana (Malta) — Sparta Rotterdam

CUPA SCANDINAVA

Oslo: Norvegia — Suedia

20 SEPTEMBRIE

CUPA CAMPIONILOR EUROPENI

München 1860 — Omonia Nicosia (Cipru)

CUPA ORAȘELOR TÎRGURI

VfB Stuttgart — Burnley (Anglia)

21 SEPTEMBRIE

CAMPIONATUL EUROPEI

Budapesta: Ungaria — Danemarca

CUPA CAMPIONILOR EUROPENI

Voivodina Novi Sad — Admira Viena

CUPA ORAȘELOR TÎRGURI

FC Basel — D.O.S. Utrecht
Napoli — Wiener Sportklub
Juventus Torino — Aris Salonic
U. S. Luxemburg — Anvers (Belgia)
Steaua roșie Belgrad — Atletico Bilbao (Spania)
Drumcondra (Irlanda) — Eintracht Frankfurt

CUPA ORAȘELOR TÎRGURI (FINALA 1965—66)

F. C. Barcelona — Real Saragossa

AMICALE

Gera: R. D. Germană A — România A
Cotbus: R. D. Germană (ol.) — România (ol.)

BILANȚ PUȚINĂ STATISTICĂ

din meciul Metrom Brașov — Flacăra Moreni

In loc de comentariu redăm statistic cîteva date din meciul Metrom Brașov — Flacăra Moreni.

METROM BRAȘOV

— Patru șuturi pe spațiul porții, dintre care unul direct din lovitură liberă, soldat cu gol. (Al doilea gol a fost înscris printr-o lovitură de cap, tot în urma unei lovituri libere);

— 16 centrări defectuoase (la adversar sau în spatele porții) și doar patru la coechipieri;

— Doar de două ori am urmărit patru pase consecutive. De nenumărate ori pasele s-au efectuat greșit de la prima încercare;

— De trei ori în prima repriză și de patru ori în a doua am notat intenția reușită de a schimba desfășurarea jocului de pe o parte pe alta;

— De 10 ori mingea a fost trimisă în aut de margine;

— De două ori repunerea de la margine a fost făcută neconform cu regulamentul;

— Am numărat 32 de preluări defectuoase ale balonului.

FLACARA MORENI

— Nici o centrare fructificabilă;

— Doar de trei ori am notat patru pase consecutive;

— De cinci ori mingea a fost trecută de centrul terenului prin acțiune organizată. In rest numai prin trimiteri la voia întîmplării;

— De 18 ori apărătorii au trimis mingea în aut de margine;

— De trei ori au greșit repunerea balonului de la margine;

— In 35 de cazuri preluările au fost defectuoase;

— In 80 la sută din cazuri încercările de dribling nu au reușit.

Puneți peste toate acestea lipsa generală de gîndire și de caracter organizat al efortului depus în teren și veți avea imaginea a ceea ce a fost meciul de categoria B Metrom Brașov — Flacăra Moreni...

Moment de desfătare pentru spectatori (Dinamo Victoria — Metalurgistul 2—1).

Seria I

Chimia Suceava — Știința Buc. 1—0 (0—0)
Oțelul Galați — Siderurgistul Galați 0—0
Poiana Cîmpina — Ceahlăul P. Neamț 0—0
C.F.R. Pașcani — Dinamo Bacău 0—0
Dinamo Vict. Buc. — Metalurg. 2—1 (0—1)
Progr. Brăila — Oltul R. Vîlcea 1—1 (1—0)
Metrom Brașov—Flacăra Moreni 2—0 (0—0)

Seria a II-a

A.S.A. Tg. Mureș — C.S.M. Sibiu 4—0 (2—0)
Ind. sîrmei C.T. — Unirea Dej 1—0 (0—0)
Crișul Oradea — C.F.R. Arad 5—0 (2—0)
Clujeana — Minerul Baia Mare 3—2 (1—0)
C.F.R. Timișoara—A.S. Cugir 1—0 (0—0)
Gaz m. Mediaș — Min. Lupeni 4—2 (3—1)
Vagonul Arad — C.S.M. Reșița 2—0 (2—0)

CLASAMENTE

1. Dinamo Bacău	3	2	1	0	5—0	5
2. Metrom Brașov	3	2	1	0	5—2	5
3. Dinamo Victoria	3	2	0	1	6—3	4
4. Siderurgistul Galați	3	1	2	0	2—0	4
5. CFR Pașcani	3	1	2	0	3—2	4
6. Progresul Brăila	3	1	2	0	2—1	4
7. Știința București	3	1	1	1	3—2	3
8. Oțelul Galați	3	1	1	1	2—3	3
9. Flacăra Moreni	3	1	0	2	2—4	2
10. Ceahlăul P. Neamț	3	0	2	1	1—3	2
11. Chimia Suceava	3	1	0	2	1—3	2
12. Oltul Rm. Vîlcea	3	0	2	1	2—5	2
13. Metalurgistul Buc.	3	0	1	2	3—6	1
14. Poiana Cîmpina	3	0	1	2	0—3	1

1. CFR Timișoara	3	3	0	0	6—0	6
2. Crișul Oradea	3	2	0	1	11—2	4
3. Vagonul Arad	3	2	0	1	7—2	4
4. ASA Tg. Mureș	3	2	0	1	6—3	4
5. Gaz Metan Mediaș	3	2	0	1	6—6	4
6. Ind. Sîrm. C. Turzii	3	2	0	1	2—2	4
7. Clujeana Cluj	3	2	0	1	5—7	4
8. A.S. Cugir	3	1	1	1	3—2	3
9. CSM Sibiu	3	1	0	2	7—7	2
10. CSM Reșița	3	1	0	2	4—5	2
11. Minerul Baia Mare	3	1	0	2	6—9	2
12. Minerul Lupeni	3	1	0	2	6—9	2
13. Unirea Dej	3	0	1	2	2—8	1
14. CFR Arad	3	0	0	3	1—10	0

CE FEL DE DERBI?

(TEHNOMETAL — FLACĂRA ROȘIE BUCUREȘTI 3-2)

Derbiul bucureștean al categoriei C seria Sud a fost consumat de două echipe ambițioase, bine pregătite fizic, cu un bagaj suficient de cunoștințe tehnice. Păcat că acestea au fost umbrite de o altă trăsătură comună, pe care nu putem s-o trecem cu vederea doza excesivă de enervare, care a pus amprenta pe toată durata partidei printr-o constantă nuanță „superbărbătească". In aceste condiții, arbitrul Gheorghe Motorga s-a străduit să țină în mînă firul jocului, care îi scăpase la un moment dat. El a dictat de patru ori (și bine a făcut) decizii extreme, văduvind echipele de aportul a cîte doi jucători, brutali sau ireverențioși. Este vorba de Moldoveanu și Pandele (Flacăra roșie), Radu și Dinu (Tehnometal). Și pentru că sîntem la acest capitol ne întrebăm: în virtutea cărui scop întrecerea sportivă este înlocuită cu răfuieli personale? De unde asemenea porniri ca acelea ale jucătorului Moldoveanu (Flacăra roșie) care — recidivist în materie — și-a etalat, în văzul tuturor, calități de boxer? Și mai grav ni se par cele întîmplate dacă avem în vedere că antrenorii celor două formații au intervenit destul de tîrziu pentru liniștirea spiritelor. Dacă ei ar fi procedat singuri la scoaterea de pe teren a celor în cauză, lucrurile n-ar fi ajuns atît de departe. Mai mult, o astfel de poziție, fermă, ar fi fost de natură să contribuie la creșterea autorității celor doi antrenori.

Acum cîteva amănunte din joc. Echipa Flacăra roșie a dominat prima repriză, obligîndu-și adversara la o apărare supranumerică, fără speranțe de replică, timp în care i-a și administrat două goluri. In partea a doua a partidei, Tehnometalul este aceea care atacă cu mai multă hotărîre, în special pe extrema dreaptă prin Beregmeri. Presiunea Tehnometalului se intensifică după înscrierea primului gol (Mehedințeanu — min. 57). Urmează egalarea, adusă de Dobre cu aportul lui Beregmeri și un gol al lui Mehedințeanu, înscris cu capul, la paianjen. Flacăra roșie a înscris prin Moldoveanu (min. 22 din penalti), și Stoica (min. 34).

ION CUPEN
Corespondent

O imagine penibilă care ne scutește de orice comentarii. (Aspect de la întîlnirea Tehnometal — Flacăra Roșie). **Foto: PETRE COZIA**

SERIA EST

Metalul Rădăuți — Gloria Bîrlad 3—0 (2—0); Foresta Fălticeni — Victoria Roman 2—2 (1—1); Ancora Galați — Flamura roșie Tecuci 4—0 (2—0); Petrolul Moinești—Locomotiva Iași 1—1 (1—1); Unirea Focșani — Gloria C.F.R. Galați 2—0 (1—0); Minobrad Vatra Dornei — Textila Buhuși 2—1 (1—1); Metalul Buzău — Rapid Mizil 1—0 (0—0).

1. Unirea Focșani	5 puncte
2. Gloria C.F.R. Galați	4 puncte
3. Metalul Rădăuți	4 puncte
4. Ancora Galați	4 puncte

SERIA SUD

Electrica Constanța — Portul Constanța 1—1 (1—0); I.M.U. Medgidia — Dunărea Giurgiu (amînat); Tehnometal București — Flacăra roșie București 3—2 (0—2); S.N. Oltenița — Electrica Fieni (amînat); C.F.R. Roșiori — Muscelul Cîmpulung (amînat); Metalul Tîrgoviște — Oltul Sf. Gheorghe 5—0 (1—0); Progresul Corabia — Steaua Roșie Caracal 3—1 (1—1).

1. Portul Constanța	5 puncte
2. Electrica Constanța	4 puncte
3. Tehnometal București	4 puncte
4. Metalul Tîrgoviște	4 puncte

SERIA VEST

Aurul Zlatna — Mureșul Deva 3—0 (1—0); Progresul Strehaia — Electroputere Craiova 2—4 (1—3); A.S.A. Sibiu — Minerul Anina 2—1 (1—0); Metalul Tr. Severin — Metalul Hunedoara 2—1 (1—1); Autorapid Craiova — Victoria Tg. Jiu 2—1 (2—0); Victoria Călan — C.F.R. Caransebeș 4—0 (3—0); Chimia Făgăraș — Tractorul Brașov 3—0 (1—0).

1. Victoria Călan	6 puncte
2. A.S.A. Sibiu	4 puncte
3. Electroputere Craiova	4 puncte
4. Aurul Zlatna	4 puncte
5. Autorapid Craiova	4 puncte
6. Chimia Făgăraș	4 puncte

SERIA NORD

Metalul Copșa Mică — Faianța Sighișoara 1—0 (1—0); Progresul Reghin — Medicina Cluj 1—2 (0—0); Minerul Bihor — Olimpia Oradea 0—1 (0—1); Arieșul Turda — Recolta Carei 2—1 (1—0); Minerul Baia Sprie — Sătmăreana 2—0 (0—0); A.S. Aiud — Soda Ocna Mureș 3—1 (3—1); Steaua Roșie Salonta — Chimica Tîrnăveni 1—1 (1—0).

1. Olimpia Oradea	5 puncte
2. A.S. Aiud	5 puncte
3. Medicina Cluj	5 puncte

CAMPIONATE EUROPENE

SCURTĂ INCURSIUNE

Încet-încet competiția cea mai „gustată" și urmărită cu evidentă pasiune (uneori chiar cu prea multă pasiune...) de milioane de europeni — CAMPIONATUL, revine pe primul plan în toate țările continentului nostru. La ora actuală pe buzele suporterilor flutură aceeași întrebare: care echipă va fi „cea mai bună"?

Pînă atunci, să ne oprim asupra cîtorva aspecte oferite de campionatul unor țări.

CAMPIONI CARE O DUC GREU...

Aproape că n-a existat început de sezon care să nu remarce un fapt interesant: multe echipe campioane pornesc greu în noua „campanie", nu se regăsesc cîteva etape bune, dînd mari emoții susținătorilor lor prin comportarea și clasamentul mediocru la un moment dat. Exemplele nu lipsesc nici în acest sezon. Cu o săptămînă mai înainte, Liverpool ocupa locul 10 în campionatul Angliei, ca și Admira Viena, Linfield (Irlanda de Nord), și Aris Bonnevoie (Luxemburg). Altele au stîrnit chiar îngrijorare prin clasament: T.S.K.A. Cerveno Zname Sofia, penultima (!), München 1860 antepenultima, ca să nu mai vorbim de Petrolul, aflat și el printre codași. Sînt campioni mai bine... plasați dar evoluția lor rămîne totuși sub ceea ce se așteaptă de la ei: Worwärts Berlin pe locul 5, Ajax Amsterdam (Olanda) pe locul 3, Torpedo Moscova, Gornik Zabrze (Polonia) locul 3 etc.

VICTORIA „DUBLURILOR"

In campionatul U.R.S.S. continuă să conducă Dinamo Kiev, dar în urmărirea acestuia se află echipa militară din Moscova, care — fiind eliminată din Cupă — caută să se reabiliteze în campionat. Sarcina ei este foarte dificilă, pentru că Dinamo Kiev are un avans apreciabil de puncte.

Comportarea dinamoviștilor din Kiev în acest campionat a stîrnit senzație, dar în același timp a fost apreciată ca un triumf al „dublurilor", cum sînt denumite rezervele echipelor prime. Cum pînă la plecarea reprezentativei U.R.S.S. la turneul final al C.M. jucătorii din lot au fost scoși din campionat pe toată durata de pregătire, echipele au fost nevoite să folosească în locul lor în campionat rezervele. Și cele ale lui Dinamo Kiev s-au dovedit mai valoroase, dovadă că înlocuitorii lui Banikov, Sabo, Serebreanikov, Parkuian și Ostrovski au terminat pe primul loc la încheierea turului și că timp de 21 de etape au rămas neînvinși! O adevărată performanță.

MĂSURI DISCIPLINARE ÎN BULGARIA

Nici n-a început bine campionatul și federația a venit cu o măsură care a produs senzație. Pentru a combate jocul brutal, forul de specialitate a aplicat sancțiuni duble: administrative și pecuniare. Primii care au simțit aspra acestei măsuri: internaționalul Jecev (Spartak Sofia) 3 etape de suspendare și o amendă de 100 leva; Takev (T.S.K.A.), suspendare pe 3 etape și 100 leva amendă; internaționalul Metodiev (Lokomotiv Sofia) suspendare pe o etapă și 30 leva amendă, ca și Mitkov (Spartak Sofia).

13 JUCĂTORI ÎN BELGIA

Se știe că și federația belgiană a aprobat înlocuirea jucătorilor în campionat: portarul și un jucător de cîmp în tot timpul jocului. Hotărîrea aceasta a fost primită cu destulă rezervă de către cluburi. Un conducător al lui Standard Liége, directorul tehnic Roger Petit, a și declarat: **„Sînt de acord în măsura în care ea va evita ca o echipă, care a pierdut un om prin accidentare, să continue meciul în 10 oameni. La Standard, noi nu vom face apel la înlocuire decît în caz de forță majoră. Mă tem, însă, că unele echipe vor transforma această înlesnire în sistem și vor face apel la al 12-lea jucător în orice împrejurare. In acest caz, experiența va fi negativă, căci ea ar fi contrară spiritului jocului".**

DIN „ENCICLOPEDIA“ LUI WILLIE

PRIN CIFRE

SPRE ELUCIDAREA UNEI PROBLEME

Așa precum era de așteptat, în timpul campionatului mondial din Anglia s-au înfruntat două tactici de joc diametral opuse: betonul și jocul colectiv-constructiv-ofensiv manifestat în diverse variante.

Cele 16 echipe participante la turneul final pot fi acum despărțite după criteriul tactic în două principale categorii. PRIMA VA GRUPA PE ADEPȚII BETONULUI. Jocul acestora s-a caracterizat, în mare, prin prezența unui „libero“, plasat în spatele liniei de fundași, prin exercitarea marcajului om la om, prin utilizarea numai a două sau trei vîrfuri în timpul acțiunilor ofensive, prin izolarea jucătorilor, prin utilizarea cu precădere a pasei lungi, printr-o superioritate numerică permanentă în apărare și printr-o continuă inferioritate numerică în atac, prin obsesia de a nu primi gol, printr-un angajament fizic total și printr-o luptă directă, uzantă cu adversarii, într-un cuvînt printr-un spirit eminamente defensiv, fără preocupări și fără posibilitatea de a realiza un joc constructiv. Toate trăsăturile citate decurg una din alta, ca niște concluzii succesive.

În această grupă se înscriu opt echipe, diferențiate între ele doar prin nuanțe care nu afectează fondul chestiunii, acestea fiind determinate de personalitatea inerentă fiecăreia.

Echipa	Jocuri cîștig.	Jocuri egale	Jocuri pierd.	Goluri înscrise	Goluri primite
0	1	2	3	4	5
R.F.G.	4	1	—	15	6
U.R.S.S.	4	—	2	10	6
Uruguay	1	2	1	2	5
Franța	—	1	2	2	5
Spania	1	—	2	4	5
Elveția	—	—	3	1	9
Italia	1	—	2	2	2
Bulgaria	—	—	3	1	8
TOTAL	11	4	15	37	46

Dintre ele, R. F. Germană a ocupat locul al doilea, U.R.S.S. al patrulea, Uruguay s-a calificat în sferturi, iar celelalte au fost eliminate în preliminarii.

DIN GRUPA SECUNDĂ, fac parte echipele care nu s-au betonat. Tactica lor s-a bazat pe apărări întărite prin aglomerare, pe practicarea unui marcaj în zonă sau combinat, pe o circulație de balon realizată în principal cu ajutorul paselor scurte sau medii, pe combaterea izolării jucătorilor prin concentrarea lor în jurul purtătorului temporar al balonului, pe ideea de joc constructiv, menit să determine dezechilibrarea sau desfacerea apărării adverse, pe o pregnantă elasticitate realizată cu ajutorul unor permanente deplasări fără minge și a unui acut simț de anticipare, pe realizarea unei superiorități numerice alternative în apărare și atac, pe evitarea luptei directe în limita posibilităților.

Toate aceste caracteristici îndeplinite într-o măsură variabilă, în funcție de valoarea jucătorilor și gradul de pregătire a echipelor, au conferit evoluției acestora o pronunțată trăsătură constructiv-ofensivă din care s-a degajat un coeficient de eficacitate și spectacol mult mai evident.

Din această grupă au făcut parte:

Echipa	Jocuri cîștig.	Jocuri egale	Jocuri pierd.	Goluri înscrise	Goluri primite
0	1	2	3	4	5
Anglia	5	1	—	11	3
Portugalia	5	—	1	17	8
Argentina	2	1	1	4	2
R.P.D. Coreeană	1	1	2	5	9
Ungaria	2	—	2	8	7
Brazilia	1	—	2	4	6
Mexic	—	2	1	1	3
Chile	—	1	2	2	5
TOTAL	16	6	11	52	43

Dintre ele, Anglia a cîștigat campionatul, Portugalia s-a clasat a III-a, iar Argentina, R.P.D. Coreeană și Ungaria s-au calificat în sferturi.

Limbajul cifrelor ne oferă prin alăturarea celor două tabele-bilanț cîteva concluzii:

— TACTICA BETONULUI N-A TRIUMFAT LA CAMPIONATUL MONDIAL PE NICI UN PLAN (în ciuda previziunii numeroșilor ei avocați). Dimpotrivă, prestigiul acesteia s-a cam șifonat, betonul a înregistrat un regres.

— ECHIPELE CARE NU S-AU BETONAT, ACȚIONÎND ÎNTR-UN VERITABIL SPIRIT OFENSIV AU OBȚINUT, PRIN COMPARAȚIE, MAI MULTE VICTORII (16, față de 11). Pînă aici nimic nefiresc, dar în mod paradoxal betonul n-a răspuns nici măcar singurei lui rațiuni, aceea de a evita, sau de a face înfrîngerea mult mai dificilă. Grupul adepților săi a suferit mai multe eșecuri (16, față de 11) decît falanga echipelor care au apreciat în egală măsură rostul apărării și atacului.

— Echipele cu „libero“ au înscris mai puține goluri (37, față

(Continuare în pag. a 12-a)

Fotbal

REVISTĂ SĂPTĂMÎNALĂ

Redacția și administrația București
Bd. Mărăști 26, raionul 30 Decembrie

COLEGIUL DE REDACȚIE

Constantin Chiriță, Ștefan Covaci, Gh. Dumitrescu, Ion Lupaș, Pavel Marcu, Aurel Neagu (redactor șef), Angelo Niculescu, Andrei Rădulescu, Constantin Teașcă, Dumitru Tomescu, Stelian Trandafirescu (redactor-șef adjunct), Radu Urziceanu (secretar general de redacție), Emerich Vogl, Ion Voica, Ion Voinescu.

Prezentarea grafică: LIVIU BOBOCEA

URUGUAY

ECHIPA „CELESTĂ“ PRINTRE... PĂMÎNTENI

Una dintre țările în care primează interesul echipelor de club și unde timpul pentru pregătirea echipei naționale rămîne întotdeauna prea puțin, Uruguay, a plecat totuși din Anglia cu o notă de trecere.

Mai din convingere, mai din criză de timp, antrenorul Ondino Viera a adoptat tactica betonului, gîndindu-se întîi de toate să supraviețuiască unei încercări atît de dificile, la sfîrșitul căreia mulți antrenori au fost condamnați la moarte civilă.

Jucătorii uruguayeni au o tehnică de maeștri, iar statura lor este de-a dreptul impresionantă. Viera l-a distribuit pe Troche în rolul de betoner, a retras extrema Cortez pe linia mediană alături de Rocha (o adevărată enciclopedie fotbalistică în acțiune), și pe Milton Viera, sprijinindu-se în față numai pe Sacia și Perez. Apartenența lor la școala sud-americană se întrevede din tehnică, din plăcerea și frecvența cu care schimbau direcția de circulație a balonului, ca și din lava temperamentului care se revărsa din motive minore. In schimb, Uruguay a fost singura echipă sud-americană care s-a raliat betonului. Jucătorii se mișcau stînjeniți ca într-o veritabilă cămașă de forță. se aglomerau cîte opt în fața porții lui Mazurkieviez, ieșeau numai cu multă prudență la atac unde purtau un fel de acțiuni răzlețe de „guerilla“. Cînd recuperau balonul, avansau lent prin pase dirijate prea lateral, erau lipsiți de viteză și nu compensau acest handicap prin creșterea vitezei de circulație a balonului.

In meciurile preliminarii n-au jucat niciodată la cîștig, urmărind doar rezultate de egalitate. Le-a reușit cu Anglia, au bătut Franța, dar numai fiindcă în acea zi echipa lui Guerin putea fi învinsă de oricine, a făcut încă un meci nul cu Mexicul, cînd de fapt urmașii aztecilor trebuiau să cîștige. Deseori publicul i-a admonestat pentru jocul lor obstrucționist, dar și-au văzut de drum imperturbabili și numai cu două goluri marcate au reușit să intre pe „poarta“ sferturilor de finală.

De acum înainte trebuiau să învingă, nu era suficient să se preocupe numai de apărare. De aceea împotriva R.F.G.-ului au înmuiat rigiditatea betonului. Troche intra după recuperarea balonului în cuprinsul liniei de fundași, implicit Gaetano avansa și el, iar din linia mediană Rocha căpăta puteri mai ofensive. Jocul a fost multă vreme echilibrat (cu tot golul înscris de Haller în min. 11) între aceste echipe cu tactici similare. In a doua repriză, temperamentul avea să le joace și lor festa. Iritați de cîte ori prindeau mingea, au început să se lovească cu adversarii. Și uite așa, din fault în fault, (nici replica vest-germanilor n-a fost mai trandafirie), s-au trezit în 9 oameni prin eliminarea lui Troche și Silva, precum și scoși din cursă cu 4—0, scor drastic la care Ondino Viera va reflecta multă vreme, afectat de lipsa de stăpînire a băieților săi și derutat de falsele promisiuni ale betonului.

Uruguayanul Rocha, revelația echipei sale

Patru apărători sovietici contra doi jucători vest-germani! În ciuda acestei apărări supranumerice preconizată de antrenorul Morozov, echipa sa nu a putut evita înfrîngerea din semifinalele marii competiții

Foto: BIPPA

BRAZILIA

RĂZBUNAREA „ZEIȚEI“ SAU ECLIPSA LUI FEOLA

„Zeița de Aur“ pare să aibă o viață lungă și un destin ciudat. Se credea că World-Cup-ul va pune capăt existenței sale (datează din 1930). Trei echipe aveau șanse să o cîștige definitiv. Iar dintre ele Brazilia, mai ales, arunca în luptă toată floarea fotbalului-cariocas precum și o faimă ajunsă cred pînă la urechile eschimoșilor. Dar, „zeița“ vrea să mai reziste în actualitate, să se mai vorbească încă mult timp despre ea. S-a simțit probabil foarte ofensată, atunci cînd brazilienii au și promis lumii o nouă cupă, insinuînd prin aceasta că în anul de grație 1966, „zeița“ va deveni o simplă doamnă de onoare la curtea regelui Pele. A încercat atunci să se răzbune, înnodînd și deznodînd toate firele campionatului. Ce mai turavura, nu vrea să se lase cucerită decît cel mult de două ori și pace. Dar să ne întoarcem la cauzele adevărate care au determinat excluderea Braziliei din preliminarii.

In fotbal, supremația mondială este greu de păstrat 8—10 ani consecutiv. Rivalii sînt numeroși, puternici și fac deosebite eforturi de autodepășire. Oricît ai fi de circumspect, supremația o dată recunoscută își transmite volens-nolens un anumit complex de superioritate. Starea aceasta te moleșește, te face mai puțin inventiv, îți secătuiește sursele de energie. Și astfel sosește ziua cînd, deși ești încredințat că ai făcut tot ce trebuie, te trezești descumpănit și depășit.

Feola, artizanul succeselor de odinioară ale echipei Braziliei, a plătit în ciuda probității lui profesionale o poliță grea acestei primejdii.

— A PRIVI cu un ochi la bi-campeo (cum denumesc brazilienii pe cîștigătorii din Suedia și Chile — Gilmar, D. Santos, Bellini, Orlando, Garrincha, Pele) și cu altul la ultima promoție de vedete adolescente: Jairzinho, Gherson, Denilson, Fidelis, Lima, Rildo. Orbit de trecuta strălucire a primilor, a uitat de vîrsta lor înaintată și a omis, de asemenea, că cei prea tineri n-au patina conferită de întîlnirile internaționale. Echipa a fost lipsită astfel de prezența unor jucători între 25 și 29 de ani, vîrstă sintetică de experiență și vigoare.

— ÎN DOMENIUL TACTIC n-a inovat nimic, sau n-a reușit ca echipa sa să exprime ceva coerent, limpede, bine însușit. Jucătorii conlucrau greu, se căutau unii pe alții cu un aer cam străin, nu lăsau impresia că se completează, trăsătură specifică partenerilor adevărați. Tehnica lor a rămas mai departe obiect de încîntare, balonul fiind controlat reflex. La aceasta, pe vremea cînd erau invincibili, jucătorii brazilieni adăugau un plasament și deplasări sincronizate, manevrele lor uluiau prin rapiditate, automatizare și neprevăzut. Acum mașina braziliană s-a mișcat greoi.

— FEOLA A BÎJBÎIT, de asemenea, la selecția jucătorilor și la alcătuirea formației. Nimeni nu se știa titular, în afara lui Pele. Nu și-a dat seama că Paolo Henrique și Gherson erau lipsiți de formă. Nu l-a îngrijorat nici slaba pregătire fizică a lui Garrincha. Cea mai dificilă dintre misiunile tactice — conducător de joc la mijlocul terenului — a încredințat-o lui Danilson, poate singurul jucător brazilian lipsit de valoare reală. In trei jocuri a utilizat trei cupluri diferite de fundași centrali. Jairzinho a fost pus să joace pe un post ce-i era străin. Deruta lui a atins apogeul, atunci cînd a schimbat nouă jucători de la un meci la altul, măsură care va rămîne poate proverbială ca să ferească și pe alții de această tentație.

— La TOATE ACESTEA să mai adăugăm indisponibilitatea lui Amarildo și mai ales drama lui Pele. Lovit în meciul cu Bulgaria, n-a jucat contra Ungariei. In meciul cu Portugalia a fost încolțit timp de 20 de minute și lovit de cîte ori avea mingea de toți fundașii portughezi și de Coluna. „Cinstea“ ultimei lovituri i-a revenit lui Morais, un fundaș lipsit de calități, remarcabil doar prin cruzimea lui.

Echipa Braziliei a pierdut, dar fotbalul brazilian nu pare să cunoască un impas. După opt ani, supremația era greu de păstrat și pierzînd-o brazilienii au acum o misiune ceva mai ușoară — să o redobîndească.

Două mari stele: Jairzinho și Amarildo

PAGINĂ REALIZATĂ DE ROMULUS BALABAN

MOZAIC

● La începutul sezonului oficial 1966—67, federația engleză a adresat un apel jucătorilor cerîndule să fie mai disciplinați în noul campionat. În sezonul trecut au fost dictate 1174 pedepse și forul englez găsește această cifră prea ridicată.

● Cluburile peruviene au decis să amîne începerea campionatului în semn de protest contra impozitelor prea mari cu care sînt împovărate în fiecare an.

● În Tunisia se studiază posibilitatea introducerii profesionismului în fotbal. Preocuparea aceasta (și eventuala măsură) are o dublă rațiune: să se stăvilească exodul celor mai buni jucători tunisieni și să se asigure o mai bună pregătire a echipei naționale pentru Jocurile Mediteraniene care vor avea loc în septembrie 1967 la Tunis.

● În ciuda faptului că săptămînalul „Kicker" din R.F. Germană a oferit un premiu de 1 000 de mărci celui care va aduce o fotografie din care să rezulte că al treilea gol al englezilor din finala campionatului mondial n-a fost valabil, nu s-a prezentat nici un amator...

● Un episod amuzant, după finala campionatului mondial. Arbitrul Dienst i-a cerut mingea lui Haller (R.F.G.), care pusese stăpînire pe ea imediat după încheierea jocului. Dar, Haller i-a replicat simplu: *„Dacă ai fi fluierat mai bine poate că ți-aș fi dat-o..."*

● Datorită incidentelor care au loc tot mai des cu ocazia meciurilor din campionatul Angliei, Ministerul Justiției a hotărît să intervină cu toată energia. Astfel, în cursul meciului Everton — Manchester, disputat într-o atmosferă sud-americană și soldat cu rănirea serioasă a 6 jucători, s-au produs violente încăierări în tribună și poliția a fost obligată să opereze numeroase arestări. Vinovații au fost trimiși în judecată.

● Cu ocazia vizitei făcute la Moscova pentru a asista la meciul de campionat Torpedo — Dinamo, Helenio Herrera a fost invitat de Federația de fotbal unională să țină o serie de prelegeri la un curs de antrenori care se va ține la începutul anului viitor. În principiu, invitația a fost acceptată.

● Simbăta trecută, urma să aibă loc la Milano întîlnirea amicală de fotbal dintre cunoscutele echipe Internazionale și Benfica. Antrenorul portughezilor, Fernando Riera, a refuzat să mai dispute acest meci argumentînd că trei dintre cei mai buni jucători: **Eusebio, Torres** și **Coluna** sînt răniți în urma turneului pe care echipa din Lisabona l-a efectuat recent în America de Nord.

CARTE DE VIZITĂ

ADVERSARA NOASTRĂ DE LA GERA —

Echipa R. D. GERMANE

A șaptea întîlnire dintre reprezentativele României și R. D. Germane are loc exact peste o săptămînă (la 21 septembrie) la Gera. Acest oraș, care numără aproape 100.000 de locuitori, a primit organizarea acestui meci pentru simplul motiv că aici nu s-a organizat nicicînd o întîlnire între reprezentativele A și poate... drept recompensă pentru faptul că echipa locală Wismut-Gera a reintrat în prima ligă a campionatului, după o absență de 13 ani.

Privind palmaresul formației gazdă, ne vom da seama că în ultimii ani ea a înregistrat rezultate bune, mult comentate în presa internațională.

În 1964, la J.O. de la Tokio, cînd de fapt s-a format actuala echipă, fotbaliștii germani au ocupat locul al III-lea. Din cei 20 de jucători care au fost în echipa olimpică, la ora actuală nu mai puțin de 11 figurează în lotul reprezentativei A. Firește, în acest interval, antrenorul Karoly Soos a căutat să rodeze lotul în nenumărate întîlniri internaționale. În iarna anului trecut, echipa a susținut un lung turneu în America de Sud, după care și-a continuat meciurile în preliminariile campionatului mondial cedînd calificarea la limită formației Ungariei. Și în iarna aceasta lotul a participat la un turneu în Mexic, dar din nefericire, în meciul cu Sparta Praga, unul dintre cei mai buni jucători ai echipei, Peter Ducke — considerat unul dintre cele mai valoroase produse ale fotbalului din această țară — și-a fracturat piciorul. Specialiștii spun azi cu regret că este posibil ca Peter Ducke să nu mai apară pe gazonul stadioanelor.

Ultimele rezultate ale echipei R. D. Germane confirmă că băieții lui Soos sînt într-o formă excelentă: 4—1 cu Suedia, 5—2 cu Chile, 6—0 cu R.A.U. și 2—0 cu Polonia! Un palmares excelent, care nu are nevoie de comentarii. După meciul cu România, formația R. D. Germane va mai susține un meci amical cu Bulgaria, după care își va începe seria jocurilor din cadrul grupei a V-a a Campionatului european, unde participă alături de Ungaria, Danemarca și Olanda.

„A sosit momentul să ocupăm primul loc din grupă și să ne calificăm în turul al doilea al Campionatului european", a declarat, recent ambițiosul antrenor Soos.

Karoly Soos este un antrenor care imprimă multă seriozitate și muncă jucătorilor săi. El a urmărit și a reușit în mare parte să mențină același lot de aproape 3 ani, să alcătuiască o echipă omogenă, atletică. Chiar fără Peter Ducke, la ora actuală nu lipsesc individualități de certă clasă internațională.

În echipă a reintrat fundașul *Urbanczyk*, căpitanul echipei, care după o fractură la genunchi suferită la J.O. de la Tokio, se credea că va spune adio fotbalului. Totuși, în primăvara acestui an, căpitanul echipei R.D.G. a reapărut pe stadioane și acum forma sa excelentă l-a convins pe Soos să-l reintroducă în formație. Un alt jucător de bază este fundașul Frässdorf. Acesta a debutat cu ani în urmă în echipa reprezentativă ca extrem dreapta. Avînd o viteză remarcabilă, un plasament bun, el a înlocuit cu succes pe Urbanczyk și acum a devenit unul din oamenii de „mîna întîia" ai apărării. În formație mai sînt cîteva individualități de certă valoare. *Dieter Erler*, decanul în ce privește selecționările în echipa A, este „joly jokerul" echipei, acoperind o imensă parte din teren, grație pregătirii sale fizice excepționale. *Nöldner* și *Frenzel* sînt realizatorii principali ai echipei. Primul a înscris cele mai multe goluri în echipa reprezentativă (13), egalînd pe Schrötter, iar Frenzel s-a remarcat în ultimele jocuri în special cu Chile, cînd a marcat două goluri de toată frumusețea.

Media de vîrstă a echipei nu depășește 26 de ani. Cel mai tînăr din lot este extrema Vogel, iar cel mai vîrstnic este R. Ducke (31 ani).

Antrenorul chilienilor, Luis Alamos, a declarat după meciul de la Leipzig, că formația R. D. Germane l-a surprins prin viteză, ritm de joc și eficacitate. Într-adevăr, echipa Chile nu a suferit o asemenea înfrîngere în nici una din partidele susținute în acest an, inclusiv campionatul mondial.

PORTARI:

Weigang (1. F.C. Lokomotive Leipzig) 26 ani, de 10 ori internațional A.
Blochwitz (F.C. Karl Zeiss Jena), 23 ani, 1 A.

FUNDAȘI:

Frässdorf (F.R. Vorwärts Berlin) 24 ani, 13 A.
Walter (Chemie Leipzig), 29 ani, 8 A
Geisler (1. F.C. Lokomotive Leipzig) 25 ani, 8 A.
Urbanczyk (F. C. Chemie Halle) 26 ani, 17 A.
Körner (F.C. Vorwärts Berlin) 25 ani, 19 A

MIJLOCAȘI:

Pankau (F.C. Hansa Rostock) 24 ani, 16 A
Irmscher (Motor Zwickau) 20 ani, 1 A

ÎNAINTAȘI:

Engelhardt (1. F.C. Lokomotive Leipzig) 28 ani, 2 A
Frenzel (1. F. C. Lokomotive Leipzig) 24 ani, 18 A
Erler (F.C. Karl Marx Stadt) 26 ani, 37 A
Vogel (F.C. Karl Marx Stadt) 23 ani, 9 A
Nöldner (F.C. Vorwärts Berlin) 25 ani, 21 A
R. Ducke (F.C. Karl Zeiss Jena) 31 ani, 28 A
Backhaus (Lokomotive Stendal) 23 ani, 2 A

PRIN CIFRE

SPRE ELUCIDAREA UNEI PROBLEME

(Urmare din pag. a 11-a)

de 52) și **au primit 47, față de 43 cît revin grupei martor.** Faptul acesta reprezintă al doilea paradox, greu de explicat pentru cei ce gratulează betonul cu adjectivul de „realist".

Dacă vom însuma toate avatarurile acestei tactici (care pretinde vîrfuri de atac și jucători în linia mediană de excepțională valoare, uzează jucătorii prin eforturi de nesuportat într-o competiție prelungită, urîțește jocul transformîndu-l într-o luptă acerbă în care elementele de spectacol nu-și mai găsesc locul), adăugîndu-le învățămintele distilate din experiența campionatului mondial, sperăm că toți cei interesați sincer de progresul fotbalului vor înțelege semnificația betonului, această excrescență inerentă oricărei dezvoltări care trebuie cît mai curînd extirpată.

SCRISOARE din ANGLIA

LIVERPOOL — își suflecă mînecile tricourilor

Cine cunoaște echipa Liverpool nu se poate lăsa înșelat de aparente. Firește, ea nu mai manifestă zdrobitorul ascendent de anul trecut. În trei ani a cîștigat de două ori campionatul și tot de atîtea ori Cupa, iar acum i s-a mai tocit ascuțișul ambiției. În numai patru zile, echipa a fost în stare să piardă două meciuri, dintre care unul în eternul derby, al 95-lea (cu Everton, cu 1—3) și apoi să facă meci nul (1—1) cu West Ham United. Poate că Liverpool nu mai arată astăzi ca un campion, dar „K.O.-urile timpurii" nu-i produc îngrijorări pentru că echipa are obișnuința campaniilor lungi și se regăsește întotdeauna în finalurile de campionat. Chiar dacă pînă acum a produs rareori faze constructive, se simte că Liverpool începe să-și suflece mînecile tricourilor.

În ultimele meciuri, Liverpool a prezentat invariabil formația sa standard: Lawrence, Lawler, Milne (înlocuitor Byrne); Smith, Yeats, Stevenson, Callaghan, Hunt, St. John, Strong, Thompson. În această formație, apărarea nu e tocmai punctul forte. Milne, fostul half stînga, se dovedește ca fundaș prea lent și nedecis. Ziarul „The Guardian" (din Manchester), spune despre el că „se zbate ca un pește pe uscat". Yeats și-a pierdut obișnuita autoritate și predominantă în jocul de mijloc. Cu Smith abordăm un caz cu totul special. El este jucător rezistent, constructiv, care sprijină zona de mijloc a apărării (unde Yeats e cam nesigur) și se aruncă fără menajamente în atac (a marcat singurul gol al echipei împotriva lui Everton). Dar, în ultima vreme, Smith pare în proastă dispoziție, îi lipsește siguranța, iar tăcklingul său a devenit „supraviguros", ceea ce îi atrage dese avertismente din partea arbitrilor (de care nu sînt scutiți uneori nici Yeats, Callaghan, St. John). Joacă retras, fiind foarte bun la mijlocul terenului, unde a preluat sarcinile de altă dată ale lui Milne. Echipa se avîntă însă în atac cu vigoare (consecință probabil și a concluziilor campionatului mondial) prin aripile sale Callaghan și Thompson care execută frumoase curse. Strong e demn de numele său (n.r. strong înseamnă în englezește puternic), dar este în același timp lipsit de finețe, chiar și cînd înscrie cu capul, ca în meciul cu West Ham. Greul este lăsat pe seama internaționalului Hunt, atacant energic pe care l-ați văzut și la televizor. Toată echipa, în ofensivă, își caută drum la centru prin inimosul (poate uneori greoiul) Hunt, căruia îi lipsește însă cineva cu care să împartă povara. Ziarul „Times" scrie că „echipa mai are nevoie de încă un om de șoc care să-l susțină pe Hunt".

Pentru echipa română Petrolul-Ploiești, mi se pare concludentă remarca unui suporter din Liverpool după primele insuccese ale echipei: „Noi n-o să-l dăm afară pentru atîta lucru pe antrenorul W. Shankly". Ceea ce dovedește încrederea fermă în revenirea grabnică a echipei la forma sa bună.

După meciul de simbătă seara cu Sheffield Wednesday (clasată pe locul II în prima divizie), meci pe care nu a reușit să-l cîștige (1—1), Liverpool ocupă acum locul 11 în clasament, la egalitate de puncte cu alte cinci echipe. Situația exactă a echipei Liverpool în clasament este următoarea:

7 3 2 2 12:12 8

VINCENT BURNS

ACTUALITATI

23 DE ȚĂRI LA TURNEUL U.E.F.A. 1967

Ediția viitoare a Turneului U.E.F.A. pentru echipele naționale de juniori se va desfășura în 1967 în Turcia. La U.E.F.A. s-au primit înscrierile a 23 de federații din următoarele țări: *Albania* (participă pentru prima dată), *Belgia, Bulgaria, Cehoslovacia, Anglia, Franța, R. D. Germană, R.F. Germană, Grecia, Ungaria, Olanda, Portugalia, Scoția, Spania, Suedia, Elveția, Iugoslavia, Austria, ROMÂNIA, Polonia, U.R.S.S., Italia* și *Turcia.*

ARBITRI ROMÂNI PESTE HOTARE

● **„Trio"-ul** C. Nițescu, S. Mîndreș și A. Bentu **a fost delegat să conducă partida retur München 1860 — Omonia Nicosia (Cipru), programată la 25 septembrie, în cadrul „Cupei campionilor europeni".**

● **O altă brigadă de arbitri români, formată din** A. Bentu, N. Rainea și M. Niță, **va funcționa la meciul ZJS Brno—Dinamo Zagreb, la 28 septembrie la Brno. Partida are loc în cadrul „Cupei orașelor-tîrguri".**

● **Jocul Dinamo Pitești — Sevilla („Cupa orașelor-tîrguri") de la 28 septembrie va fi arbitrat de iugoslavul** Canak Ratko.

Fotbal

Redacția și administrația bd. Mărăști nr. 26. Tiparul: I.P. „Informația" str. Brezoianu 23—25.

PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

Fotbal

Revistă săptămînală

ANUL I

17

MIERCURI
21 SEPTEMBRIE 1966

12 PAGINI
2 LEI

In cel mai frumos meci din București disputat în actualul campionat, Steaua—Jiul, la 14 septembrie, pe stadionul 23 August, fotoreporterii au avut de lucru. Iată o imagine excelentă, care justifică pe deplin marea popularitate mondială a fotbalului. Intr-o fracțiune de secundă, Dumitru Niculae *(Steaua) și* Casandra *(Jiul), pot inspira, prin armonia, grația și corectitudinea mișcării lor, pe poeți și sculptori.*

Foto N. ALEXANDRU

FOTOGRAFIA PREMIATĂ

ASTĂZI ȘI MÎINE DUBLA ÎNTÎLNIRE ÎNTRE REPREZENTATIVELE R. D. GERMANE ȘI ROMÂNIEI

Astăzi se dispută la Gera, în R. D. Germană, meciul amical de fotbal dintre selecționata țării gazdă și reprezentativa țării noastre. **Acesta este cel de al 187-lea joc internațional din palmaresul României la fotbal.**

Pînă în prezent cele două reprezentative s-au întîlnit de 7 ori, fiecare din ele obținînd cîte trei victorii, iar un meci a fost încheiat la egalitate, România înscriind 14 goluri, iar R. D. Germană 13 goluri. Pentru ambele echipe jocul de astăzi constituie un bun prilej de verificare înaintea startului în campionatul european.

Joi, în localitatea Cottbus se vor întîlni echipele olimpice ale celor două țări.

ÎN SUMAR:

PAGINA 3

Petschovski despre viitorii fotbaliști

PAGINA 6

Antrenorii au cuvîntul!

PAGINA 12

Relatările trimisului nostru special STELIAN TRANDAFIRESCU la Gera și Cottbus

DE PE CUPRINSUL ŢĂRII

PRIMELE DOUĂ ETAPE ÎN CAMPIONATUL REGIUNII HUNEDOARA

Cele 14 echipe, cuprinse într-o singură serie, şi-au disputat primele jocuri. În fruntea clasamentului se află echipa Ştiinţa Petroşeni, care a cîştigat ambele partide (3—1 cu Voinţa Ilia şi 8—0 cu Textila Sebeş). Pe locul secund, dar cu un golaveraj inferior, se găseşte echipa Aurul Brad care a învins cu 1—0 pe I.G.O. Deva şi cu acelaşi scor pe Minerul Teliuc. Pe locul III, cu trei puncte, Constructorul Hunedoara care a terminat la egalitate (0—0), cu Textila Sebeş şi a învins cu 1—0 pe Dacia Orăştie.

Pe locurile 10—14 în clasament, se află echipele: I.G.O. Deva, Minerul Teliuc, Voinţa Ilia, Minerul Ghelar şi Textila Sebeş, cu cîte un singur punct.

N. SBUCHEA
corespondent

MECIURI ECHILIBRATE ÎN CAMPIONATUL REGIUNII GALAŢI

În primele două etape ale campionatului regional, care s-au desfăşurat în general în limitele sportivităţii, meciurile s-au încheiat cu rezultate scontate: Laminorul Brăila — Tractorul Galaţi 6—1; Unirea Bărăgan — Avîntul Bujor 1—0; Tractorul Viziru — Celuloza Brăila 3—3; S.U.T. Galaţi — Foresta Gugeşti 1—0; Unirea Galaţi — Dunărea Brăila 2—2; Viitorul Ruseţu — Avîntul Bucureşti 6—0; Chimia Mărăşeşti — Automobilul Focşani 0—3. În clasament conduce „Automobilul" Focşani, urmată de Viitorul Ruşeţu şi de Celuloza Brăila.

GH. ARSENIE
corespondent

CÎND VOR FI PROMOVATE ELEMENTELE TINERE?

Abia am aşteptat reînceperea campionatului categoriei B pentru a vedea la lucru echipa preferată, Ceahlăul Piatra Neamţ, — revenită în categoria secundă. Slaba comportare a acesteia ne îngrijorează însă. Neajunsurile vin, după părerea noastră, de la faptul că lotul de jucători al formaţiei este restrîns (abia 12—13 jucători). Ca să nu mai amintim şi de faptul că în rîndurile acestora întîlneşti pe unii fotbalişti care cu doi ani în urmă au fost scoşi din echipă ca necorespunzători (?!). De ce antrenorul şi conducerea secţiei de fotbal nu iau măsuri pentru lărgirea actualului lot cu jucători tineri? Se aşteaptă oare ca echipa să retrogradeze din nou pentru a lua o astfel de măsură?

UN GRUP DE CHIMIŞTI DE LA UZINA SĂVINEŞTI

CÎTEVA CIFRE DIN FOTBALUL PITEŞTEAN

După cum se ştie, oraşul Piteşti se afirmă de cîţiva ani ca unul din centrele care a crescut şi promovat numeroase talente. Şi nu-i de mirare, întrucît, actualmente, în registrul comisiei orăşeneşti figurează 17 secţii afiliate, cu 492 sportivi legitimaţi. Dintre aceştia, 14 la categoria I, 28 la categoria a II-a şi restul la categoria a III-a şi juniori. În ceea ce priveşte numărul echipelor participante în diverse competiţii, alături de Dinamo din categoria A, mai activează trei echipe în campionatul regional de fotbal (Metalul, Electrica şi C. S. Armata) şi 14 în campionatul orăşenesc.

ILIE FEŢEANU
corespondent

NOTA

CÎND ALŢII DAU INDICAŢII

Oraşul care a dat numeroşi jucători ca: Năsturescu, Dragomir, Coman, Grozea, Meţcaş, Mareş (Farul), Ciocănaru (Siderurgistul), Lungu (C.F.R. Timişoara), ca şi pe antrenorii: C. Teaşcă, Victor Stănculescu, Florian Anghel, posedă astăzi numai o echipă în categ. C (seria Sud), „Dunărea", a cărei comportare nu este deloc încurajatoare.

Deşi în lotul de 19 jucători sînt elemente talentate, ca: Matei Iacob, Vasile Mustaţă, Grigore Cristache, Ion Trăistaru, Al. Cojocaru, M. Grădinaru, N. Dumitru, G. Penescu, Stan Găulea, etc., totuşi echipa nu dă randamentul dorit din cauza conducerii secţiei de fotbal care nu ia măsuri pentru întronarea disciplinei sportive. Antrenorii G. Gîrlea, Ion Bălănescu şi Marin Anastasovici nu sînt lăsaţi să pregătească în linişte echipa, deoarece preşedintele secţiei de fotbal, Horia Popescu, şi preşedintele asociaţiei „Dunărea", Petre Piepteanu, se amestecă direct în pregătirea şi alcătuirea formaţiei şi chiar dau indicaţii tactice. Ei nu sînt însă capabili să ia măsuri pentru ca un jucător ca Ghiţă Alexandru, de pildă, fotbalist talentat, să se integreze în disciplina de echipă.

Măsurile luate de Consiliul orăşenesc U.C.F.S. sînt, în această direcţie, nesocotite de cei doi conducători sportivi care dau astfel apă la moară acelor sportivi tentaţi să se abată de la calea disciplinei.

Cei 1400 membri ai asociaţiei „Dunărea", ca şi miile de iubitori ai fotbalului giurgiuvean, doresc ca activitatea echipei lor favorite să fie cît mai repede îmbunătăţită. Consiliul regional U.C.F.S. şi comisia regională de fotbal trebuie să intervină pentru îndreptarea situaţiei.

TRAIAN BARBĂLATĂ
corespondent

VIITOARE CADRE ALE ECHIPEI „CHIMIA" FĂGĂRAŞ

În oraşul Făgăraş există o amunită tradiţie privind creşterea viitoarelor cadre de fotbalişti. Secţia de fotbal a asociaţiei sportive „Chimia" Făgăraş a încredinţat această muncă unor instructori sportivi pricepuţi, recrutaţi dintre foştii jucători.

La centrul de antrenament, înfiinţat aici în acest an, sînt instruiţi în tainele sportului cu balonul rotund peste 90 de copii din oraş. Pregătirea a fost încredinţată fostului antrenor al echipei, Gheorghe Albu, ajutat de instructorul Toma Vasile. Copiii, împărţiţi pe grupe, dispun de toate materialele necesare desfăşurării în bune condiţiuni a antrenamentelor.

În fotografie, aspect de la un antrenament.

BUCUR STOICIU
corespondent

VEŞTI DIN CAMPIONATUL REGIUNII OLTENIA

Campionatul regional de fotbal al Olteniei, care se desfăşoară în două serii a cîte 12 echipe fiecare, a început promiţător. În etapa de debut s-au înscris în total 38 de goluri; 12 în seria I şi 26 în seria a II-a. Numai trei echipe au reuşit performanţa de a învinge în deplasare: *Răsăritul Caracal, Recolta Urzicuţa* şi *Armata Craiova.*

Proaspăta promovată — echipa Progresul din Goicea Mică — a furnizat surpriza etapei, învingînd cu 1—0 pe Dunărea Calafat, cap de serie în campionatul trecut. Răsăritul Caracal a învins cu 2—0 echipa comunei Dăbuleni. Fotbaliştii din Caracal, nefiind anunţaţi că meciul se dispută la Corabia, au fost nevoiţi să se deplaseze la Dăbuleni, ajungînd în ultimul moment la Corabia. În asemenea cazuri, ar fi de dorit ca U.C.F.S. regional să anunţe în timp util programul echipelor, pentru ca ele să fie scutite de asemenea surprize. Cîteva cuvinte despre Gloria Băileşti, care a obţinut o meritată victorie cu 2—0 în faţa echipei Metalul Craiova. Ca urmare a unei tradiţii, şi în acest campionat băileştenii au promovat din campionatul regional şi de la echipa de juniori trei tineri talentaţi care au dat deplină satisfacţie.

A. VRABETE
corespondent

DIALOG CU CITITORII

La redacţie ne sosesc zilnic scrisori din toată ţara, prin care cititorii noştri ne împărtăşesc părerile lor asupra revistei, ne fac multe şi interesante sugestii cu privire la continutul şi grafica revistei (păreri de real folos la stabilirea tematicii numerelor următoare), ne solicită răspunsuri asupra unor probleme care-i frămîntă sau diferite date statistice şi documentare, privind fotbalul nostru şi cel internaţional. Colectivul nostru redacţional se străduieşte să satisfacă, pe cît îi este cu putinţă, cerinţele cititorilor, întărind în acest mod o legătură care ne este extrem de preţioasă.

Pe această linie, inaugurăm astăzi prezenta rubrică, în care, pe marginea scrisorilor primite, facem diferite comentarii şi inserăm diverse informaţii pe teme fotbalistice interne şi internaţionale.

ALCĂTUIREA PROGRAMULUI COMPETIŢIONAL NU-I CHIAR ATÎT DE SIMPLĂ...

OVIDIU FORĂSCU — Paşcani: **„M-aş bucura foarte mult ca echipele de juniori şi seniori să joace pe cît posibil amîndouă acasă sau în deplasare. În felul acesta ne vom vedea colegii mai mari, vom putea învăţa ceva chiar din vizionarea meciului, vom avea şi la partida noastră mai mulţi spectatori".**

Într-adevăr, o doleanţă îndreptăţită, mai ales — că după cum am înţeles — cititorul nostru este un junior. Dar, dragă tovarăşe Forăscu, alcătuirea unui program nu-i o treabă chiar atît de simplă. Federaţia noastră a căutat şi caută, cu fiecare început de sezon nou, să programeze juniorii şi seniorii unei echipe în aceeaşi zi, fie acasă, fie în deplasare. Dovadă că atunci cînd i-a fost cu putinţă a făcut programări în acest fel. Numai că există dificultăţi care o împiedică să le generalizeze:

— echipele adverse, cu care urmează să joace seniorii, au juniorii repartizaţi în alte serii;

— unele formaţii de juniori aparţin unor echipe din alte categorii, cu care nu se întîlnesc seniorii şi invers;

În plus, este necesară şi o anumită sincronizare a programului categoriei A cu cel al categoriilor B şi C. Pentru că sînt oraşe cu cîte două echipe în campionate republicane: în A şi B sau în A şi C sau în B şi C şi atunci grija federaţiei este să le asigure program fotbalistic săptămînal (cazul oraşelor Arad, Timişoara, Cluj etc.). Pe de altă parte, trebuie respectată şi o altă cerinţă: o echipă să nu joace acasă sau să nu se deplaseze mai mult de două ori consecutiv. Aceasta este greu de realizat în cazul a trei competiţii paralele, dar atunci cînd sînt patru, socotind şi campionatul republican de juniori, la care iau parte formaţii ale echipelor din A, B, C şi chiar din regiuni! Cum vedeţi, sînt atîtea criterii de care trebuie ţinut seamă la alcătuirea unui program competiţional şi nu-i chiar uşor. C.F.R. Paşcani, de pildă, întîlneşte la juniori numai două din cele 13 echipe cu care joacă în categoria B. În rest are ca adversare, la juniori, o formaţie cu seniori în categoria A (C.S.M.S. Iaşi) şi 6 cu echipe în C.

Încercaţi şi dv. să faceţi un program care să mulţumească absolut pe toată lumea şi o să vedeţi ce greu este. În orice caz, să fiţi siguri că există grijă în privinţa aceasta la cei în a căror sarcină este dată o muncă atît de dificilă ca alcătuirea unui întreg program competiţional.

DEOSEBIREA ÎNTRE LOTUL B ŞI CEL DE TINERET

Un cititor din Constanţa, NICOLAE GRECESCU, ne întreabă: „Ce deosebire există între echipa naţională de tineret şi echipa B, ce menire au şi pe ce criterii se face selecţionarea?".

Aceste două reprezentative au profiluri diferite.

În echipa B pot fi selecţionaţi, indiferent de vîrstă — după criteriul formei la momentul dat, al valorii sau al omogenităţii lotului — jucători consacraţi care nu sînt incluşi în prima reprezentativă, precum şi jucători tineri care au făcut dovada unui real talent ce impune promovarea lor, dar care nu au încă pregătirea şi experienţa necesară pentru a face faţă cerinţelor unor meciuri în prima echipă naţională. Rostul unei garnituri secunde este, pe de o parte, de a menţine în joc fotbalişti care pot fi chemaţi ulterior în lotul A, deci de a asigura „rezervele" absolut necesare acestuia din urmă, iar, pe de altă parte, de a roda elementele tinere în partide cu adversari de o valoare apropiată, în compania cărora să cîştige treptat în experienţă.

În schimb, selecţionata de tineret reprezintă o treaptă între juniori şi seniori, o etapă superioară de activitate rezervată tinerilor fotbalişti cu perspective certe de progres şi promovare. Este echipa în care sînt selecţionate „speranţele" fotbalului — de unde şi denumirea de „speranţe" pe care o poartă lotul de tineret în unele ţări, ca Franţa de pildă. Criteriul: talentul şi perspectivele, iar vîrsta maximă este limitată, de regulă, la 23 de ani. Menirea acestei echipe este de a pregăti şi forma, prin jocuri internaţionale cu formaţii similare, jucători care să devină cu timpul „buni pentru loturile B şi A". Excepţiile, desigur, pot sări peste „treapta B", promovînd direct în A atunci cînd talentul şi pregătirea o pretind.

Iată, pe scurt, ceea ce trebuie să fie, după părerea noastră, cele două selecţionate.

Răspundem şi la alte două întrebări ale cititorului nostru din Constanţa:

● „Cupa campionilor" şi „Cupa cupelor" nu sînt organizate în Africa şi Asia.

● În palmaresul jocurilor internaţionale ale unui fotbalist se trec prezenţele sale în echipa naţională A care disputã meciuri, amicale sau oficiale, anunţate la F.I.F.A.

EVOLUŢIA BALCANIADEI

Inginer VLAD DUMITRESCU-Bucureşti: „Vă rog să înserati în revista dv. numele echipelor cîştigătoare ale Balcaniadei din 1932, 1934, 1935, 1946 şi 1947".

Cititorul nostru va fi surprins, poate (ca de altfel şi alţii) aflînd că Balcaniada propriu-zisă s-a desfăşurat şi s-a încheiat între anii 1929 şi 1936, cînd trofeul a revenit definitiv ţării noastre. De altfel, federaţia română a avut o contribuţie însemnată la înfiinţarea acestei competiţii, primită şi privită cu mare interes nu numai de către cercurile sportive din ţările respective, ci şi din alte ţări. Balcaniada era una din puţinele competiţii cu caracter regional care se disputa în Europa în acele vremuri.

La întrecere au participat cîte 4 echipe naţionale. La prima ediţie, care a avut loc după sistemul campionat (cu jocuri tur-retur, acasă şi în deplasare), pe intervalul a 3 ani (1929—31) au luat parte: ROMÂNIA (cîştigătoarea), Iugoslavia, Grecia şi Bulgaria (în ordinea clasamentului final). Începînd cu ediţia următoare, Balcaniada s-a disputat sub formă de turneu într-un singur oraş, cu meciuri simple (fiecare cu fiecare). Oraşul gazdă a fost Belgrad, iar clasamentul, următorul: BULGARIA, Iugoslavia, România şi Grecia. Ediţia 1933 s-a desfăşurat la Bucureşti şi echipa ROMÂNIEI a cucerit trofeul cu un golaveraj de 13—0! Pe locurile următoare: Iugoslavia, Bulgaria şi Grecia. La sfîrşitul anului 1934 şi începutul lui 1935, echipele s-au întîlnit la Atena. De data aceasta a învins IUGOSLAVIA, clasată înaintea României, Bulgariei şi Greciei. Anul următor, organizarea a revenit oraşului Sofia şi competiţia a fost decisă la golaveraj în favoarea IUGOSLAVIEI, care s-a aflat la egalitate de puncte cu Bulgaria. În sfîrşit, în 1936 cinstea de a găzdui jocurile Balcaniadei a revenit Capitalei noastre, dar de data aceasta au luat parte doar trei echipe, clasate în ordinea următoare: ROMÂNIA, Bulgaria şi Grecia. În ciuda eforturilor făcute pentru organizarea competiţiei în continuare, pe rînd federaţiile vizate au refuzat, astfel că Balcaniada nu s-a mai disputat, iar trofeul a revenit definitiv ROMÂNIEI. În acest fel s-a încheiat ciclul Balcaniadelor.

După război, o dată cu reluarea activităţii internaţionale, în anul 1946 s-au pus bazele unui campionat balcanic, a cărui primă ediţie s-a consumat la Tirana, dînd cîştigătoare echipa ALBANIEI, urmată în clasament de Iugoslavia, România şi Bulgaria. În anul următor s-a procedat la o lărgire a competiţiei prin includerea echipei Ungariei. De data aceasta s-a revenit la sistemul de disputare „gen campionat" (fiecare cu fiecare, tur-retur). Victoria a revenit echipei UNGARIEI; reprezentativa ţării noastre s-a clasat pe locul al doilea. Pentru ediţia a treia a întrecerii, cadrul a fost şi mai mult lărgit, fiind admise şi echipele Cehoslovaciei şi Poloniei. Din păcate însă, ediţia 1948 n-a fost dusă pînă la capăt. În momentul întreruperii, pe primul loc din clasament se afla UNGARIA cu 7 puncte din 5 jocuri, iar pe locul secund echipa României cu 5 puncte din tot atîtea meciuri.

Competiţia a fost reluată, cum se ştie, după 1960, dar cu participarea unor echipe de club din ţările balcanice.

● Şi un alt răspuns: Ediţiile 1958—59 şi 1959—60 ale „Cupei oraşelor-tîrguri" au fost cucerite de aceeaşi echipă spaniolă: F. C. Barcelona.

LA CE VÎRSTĂ CUM ŞI CINE ÎNVAŢĂ COPIII TEHNICA INDIVIDUALĂ

- NU MAI TÎRZIU DE 13 ANI...
- SĂ NU-I ÎNCORSETĂM ÎN FORME DE ANTRENAMENT
- SĂ-I LĂSĂM SĂ CAPETE „SIMŢUL MINGII"
- SĂ LE FIE PROFESORI FOŞTII INTERNAŢIONALI
- SĂ NU-I IMBICSIM CU „SCHEME"

SĂ STIMULĂM DRAGOSTEA PENTRU MINGE!

Din capul locului vreau să răspund la prima întrebare inclusă în titlul utilei anchete iniţiate de revista „Fotbal".

Instruirea copiilor — pentru a deveni buni fotbalişti — nu trebuie să înceapă mai tîrziu de vîrsta de 13 ani. În firea copiilor există o înclinare, aproape naturală, spre jocul cu mingea. Această dragoste pentru minge trebuie încurajată, stimulată iar — de la un anumit moment — canalizată.

Trebuie să fim însă foarte atenţi! La început, copilul nu trebuie „încorsetat" în forme de antrenament rigide, care să-i dea lui senzaţia că jocul cu mingea nu mai e pentru el „o joacă" la care vine cu plăcere, ci o obligaţie de genul lecţiilor de aritmetică de la şcoală. Să-i lăsăm, la început, pe copii să se joace mult cu mingea — după placul lor. În acest fel, ei vor căpăta ceea ce se cheamă „simţul mingii", element primordial în viitoarea lor activitate de jucători. Copiii să facă pase multe—multe şi să facă joculri între ei iar antrenorul să intervină din cînd în cînd cu explicaţii.

Foarte important este şi un alt element: să li se arate cum se execută corect mişcările, acest lucru fiind făcut de foşti jucători, care au dragoste pentru fotbal, nu care — la vremea lor — şi-au făcut din acest sport un mijloc de căpătuială. În instruirea copiilor trebuie să se îmănuncheze aceste două elemente: dragostea copilului şi dragostea instructorului pentru balonul rotund.

Copiilor nu trebuie „să le umplem capul" cu scheme şi cu indicaţii. Decît o şedinţă teoretică, mai bine o demonstraţie utilă. Am să dau un exemplu: În faţa casei mele (N.R.: Petschovschi locuieşte pe malul Mureşului), *făceam diverse exerciţii într-o zi, cu fiul meu. S-au strîns copiii în jurul nostru, iar a doua zi m-am pomenit cu o droaie de copii la poartă, cerîndu-mi să le arăt şi lor ce i-am arătat lui Vasile al meu!*

În orice caz, în lucrul cu copiii trebuie pus accentul pe practică. Aceasta trebuie să stea la baza antrenamentului. Iar un exerciţiu nu trebuie făcut în fugă ci repetat de cît mai multe ori.

Nu sînt împotriva pregătirii generale atletice. Practica ne arată însă că cei mai buni fotbalişti nu sînt cei mai bine pregătiţi atletic, ci aceia care posedă gradul de tehnicitate cel mai înalt. Aşadar, primordialitate tehnicii, mai ales la copii.

Cred, în altă ordine de idei, că n-avem nici terenuri destule pentru copii. Centrele de copii şi juniori sînt o treabă bună, dar ele nu rezolvă în totalitate problema. S-ar putea găsi nenumărate locuri virane pe care să se amenajeze, cu cheltuieli minime, terenuri de dimensiuni reduse. Acum cîţiva zeci de ani, în Timişoara mea natală, de unde s-au ridicat atîţia fotbalişti de valoare, nu existau asemenea centre. Existau însă în fiecare cartier cîmpuri de joc şi... ochi versaţi care ştiau să distingă talentele.

IOSIF PETSCHOVSCHI
Maestru emerit al sportului

ECHIPA DE JUNIORI A ROMÂNIEI DUPĂ TURNEUL DIN BULGARIA

Echipa României a fost prezentă, pentru a treia oară, la turneul de juniori organizat, anual, de Federaţia bulgară de fotbal. Participarea şi jocurile echipei noastre ne-au prilejuit cîteva concluzii.

*Învăţînd din greşelile trecutului, federaţia noastră a hotărît ca echipa reprezentativă de juniori să fie alcătuită din jucători care să mai poată fi folosiţi chiar şi la turneul U.E.F.A. din 1968, pentru ca să existe, astfel, timp suficient pentru pregătire şi maturizare, în vederea unei creşteri valorice fireşti. De aceea, în conformitate cu regulamentul acestui turneu, care a admis participarea fotbaliştilor născuţi după 1 septembrie 1948, în lotul nostru au fost selecţionaţi numai jucători care îndeplineau strict această clauză, evidenţiaţi de faza finală a campionatului republican de juniori şi de „Cupa F.R. Fotbal", organizată la Piteşti cu participarea celor 16 reprezentative de juniori. Aci, antrenori specialişti în problemele instruirii juniorilor i-au selecţionat pe cei mai buni juniori, adică tocmai lotul care a făcut deplasarea la Sofia: doi jucători născuţi în 1948 (*Neagu — *Ind. Sîrmei C. Turzii şi* Cadar — *Steagul roşu Braşov), 12 în 1949* (Dumbrean — *Gaz metan Mediaş,* Catană — *Crişul Oradea,* Marin Florian — *Steaua Bucureşti,* Ionescu — *Metalul Tîrgovişte,* Cojocaru — *Metalurgistul Bucureşti* Creţu — *Arieşul Cîmpeni,* Marica —*S.S.E. nr. 2 Bucureşti.* Nistor — *Steaua Bucureşti,* Coman — *Electroputere Craiova,* Biliboacă — *Farul,* Lucaci — *A.S.A. Tg. Mureş,* Florea — *Petrolul*) şi 2 în 1950 (Etem — *Farul* şi Ciutac — *Chimia Făgăraş*).*

Cu excepţia lui Ionescu, *titular la Metalul Tîrgovişte şi a lui* Lucaci, *care a jucat cîteva partide la A.S.A. Tg. Mureş, toţi ceilalţi juniori nu au fost prezenţi decît în echipele de juniori ale cluburilor sau asociaţiilor respective. Or, de la partidele din campionatul de juniori la un turneu internaţional peste hotare, e o diferenţă foarte mare, mai ales cînd întîlneşti formaţii alcătuite din jucători mai maturi, cu cîte un an de experienţă competiţională în categoria A (aşa cum a fost cazul cu reprezentativele Ungariei, Bulgariei, Uniunii Sovietice şi Cehoslovaciei).*

De aceea, se poate considera că locul IV ocupat în clasament înaintea Iugoslaviei şi Cehoslovaciei este bun, corespunzător posibilităţilor actuale ale echipei noastre.

Antrenorii echipei, prof. Gh. Ola *şi prof.* Gh. Dumitrescu, *au notat după cele trei evoluţii din Bulgaria, pe:* Dumbrean, Cojocaru, Ionescu, Creţu, Biliboacă, Marin Florian, *ca pe cei mai buni jucători ai echipei.*

Competiţia din Bulgaria a constituit o bună verificare pentru viitorul echipei noastre reprezentative de juniori. În primul rînd din punct de vedere al capacităţii ei de joc. Apoi, a dat antrenorilor posibilitatea de a-şi cunoaşte juniorii în condiţii de joc grele, în care accentul principal a fost pus pe capacitatea de luptă. În acelaşi timp, cele trei partide au contribuit la cîştigarea unui început de experienţă internaţională.

Nu toţi juniorii au promovat însă acest examen. Cîţiva dintre ei (Neagu, Cadar, Coman, Ciutac, Lucaci, Florea) nu au confirmat în Bulgaria un nivel de joc aşteptat, dar ei continuă să fie în atenţia lotului reprezentativ.

Antrenorii au făcut apel la noi jucători ca: Moldovan — *Universitatea Cluj,* Stoicescu — *Petrolul Ploieşti,* Aldea — *Centrul „23 August" Bucureşti,* Profir — *Dinamo Bucureşti,* Manea — *Steaua Bucureşti,* Ştefan—*Chimica Tîrnăveni.* Viciu — *Metalurgistul Bucureşti şi alţii). Un lot împrospătat de 24 de juniori se va întîlni la sfîrşitul lunii septembrie la Bucureşti pentru o scurtă pregătire şi verificare.*

MIRCEA TUDORAN

LA PRIMA EDIŢIE A CAMPIONATULUI REPUBLICAN ŞCOLAR

„Cupa oraşelor reşedinţe de regiuni" a însemnat o experienţă pozitivă, rodnică. Cu toate scăderile inerente începutului, competiţia s-a bucurat de succesul scontat, a trezit interes peste tot. Acum, în organizarea primului campionat republican, fotbalul este, practic, oficializat în şcoală.

Ce loc va ocupa fotbalul în viaţa fiecărei asociaţii sportive din şcoli? Ce măsuri preconizează conducerile şcolilor, profesorii de educaţie fizică, organizaţiile de tineret pentru a face din campionatul de fotbal o competiţie utilă? Iată tema scurtei noastre anchete, la care răspund cîteva cadre didactice.

„OBIECTIVUL NOSTRU: CAMPIONI PE CAPITALĂ

Profesorul Valeriu Sturza de la Liceul „Mihail Sadoveanu" din Capitală militează de mulţi ani pentru apropierea fotbalului de preocupările elevilor ca mijloc de stimulare la învăţătură; „Vrei să joci fotbal, mai întîi să fii un fruntaş la carte", spune profesorul Sturza elevilor săi şi conducerea liceului, care sprijină sportul în şcoală, a aplicat acest principiu anul trecut, cu prilejul organizării „Cupei oraşelor reşedinţe de regiuni".

Prof. Sturza a avut condiţii deosebite de lucru. În calitate de cercetător ştiinţific pe lîngă clubul sportiv Steaua, el a putut îndruma către centrul de iniţiere al acestui club pe toţi acei elevi din liceu care au manifestat interes şi talent pentru acest sport. Or, a lucra la un club de performanţă este desigur un vis pentru orice tînăr care vizează consacrarea.

— *Aşteptăm startul noului campionat şcolar de fotbal cu toată nerăbdarea, ne-a spus prof. Sturza. Ca şi anul trecut, vom începe cu organizarea campionatelor pe clase — 24 pentru anii IX—XI şi 2 selecţionate din anii V-VIII, care vor precede acţiunea de selecţionare a reprezentativei liceului. Am pînă acum în vedere cîteva elemente de mare perspectivă, cum sînt Ion Ştefănescu* (pe care Vasile Zavoda îl vede un al doilea Piţi Apolzan), *Nicolae Demu, Gabriel Iordache* (fiul fostului internaţional Gelu Iordache, actualmente antrenor), *Nicolae Tănăsescu* şi ... *Gabriel Apolzan* (băiatul reputatului nostru stoper, care nu continuă însă filiaţiunea... posturilor ci se pare a fi o talentată extremă). *Pînă la 1 octombrie totul va fi gata pentru a da viaţă competiţiei. Deci...*

O TRADIŢIE CARE SE IMPUNE A FI CONTINUATĂ

Liceul „Mihai Viteazu" din Bucureşti are, precum se ştie, o frumoasă tradiţie fotbalistică. Nu mai departe decît acum cîţiva ani, reprezentativa şcolii a cîştigat titlul de campioană a oraşului Bucureşti. Directorul adjunct al liceului, prof. Ioan Udiştoiu, care este şi preşedintele asociaţiei sportive (şi în această calitate se afirmă ca un animator al fotbalului), ne-a asigurat că, atît *Consiliul asociaţiei sportive, biroul organizaţiei de tineret cît şi conducerea şcolii, vor lua toate măsurile pentru ca noul campionat să se desfăşoare într-o atmosferă sărbătorească.*

TOATĂ LUMEA OPTEAZĂ PENTRU FOTBAL

La şcoala profesională de ucenici a uzinelor „Autobuzul", discuţiile despre fotbal le poţi auzi nu numai printre elevi ci şi printre profesori, indiferent de specialitatea lor. Aici i-am întîlnit pe doi profesori de educaţie fizică Ionel Isac şi Ştefan Nobilescu, iniţiatorii activităţii fotbalistice din şcoală.

— *Reîncepem activitatea chiar în primele săptămîni de şcoală,* ne-a spus profesorul Isac. *Avem proiecte foarte... concrete. Am dori ca anul acesta să lucrăm mult mai sistematizat.* Competiţia de fotbal, inclusă iniţial în calendarul asociaţiei sportive o vom începe sub denumirea: „Cel mai bun fotbalist-junior". „Paralel cu organizarea propriu-zisă a competiţiei ne vom preocupa ca elevii să asimileze un minim de procedee tehnice". Acesta a fost răspunsul prof. Florian Ştefan de la Liceul din Călimăneşti, la întrebarea: *„Credeţi că veţi reedita frumoasa comportare de anul trecut?* (echipa liceului a fost campioană pe raionul Rm. Vîlcea şi numai o deficienţă de ordin organizatoric a stopat-o din drumul spre titlul de campioană regională....).

— Ne bucurăm în continuare de sprijinul larg al secţiunii raionale de învăţămînt. *Avem material şi echipament sportiv şi mai ales înţelegerea faţă de organizarea campionatului de fotbal pe şcoală. De asemenea, conducerea liceului sprijină organizarea campionatului de fotbal, ne dă preţioase sugestii. La campionatul din acest an vor participa toate clasele. Vom organiza întrecerea pentru cea mai bună echipă, cea mai eficace, cea mai disciplinată şi mai bună la învăţătură, cu cei mai mulţi elevi cu note de la 8 în sus.*

TIBERIU STAMA

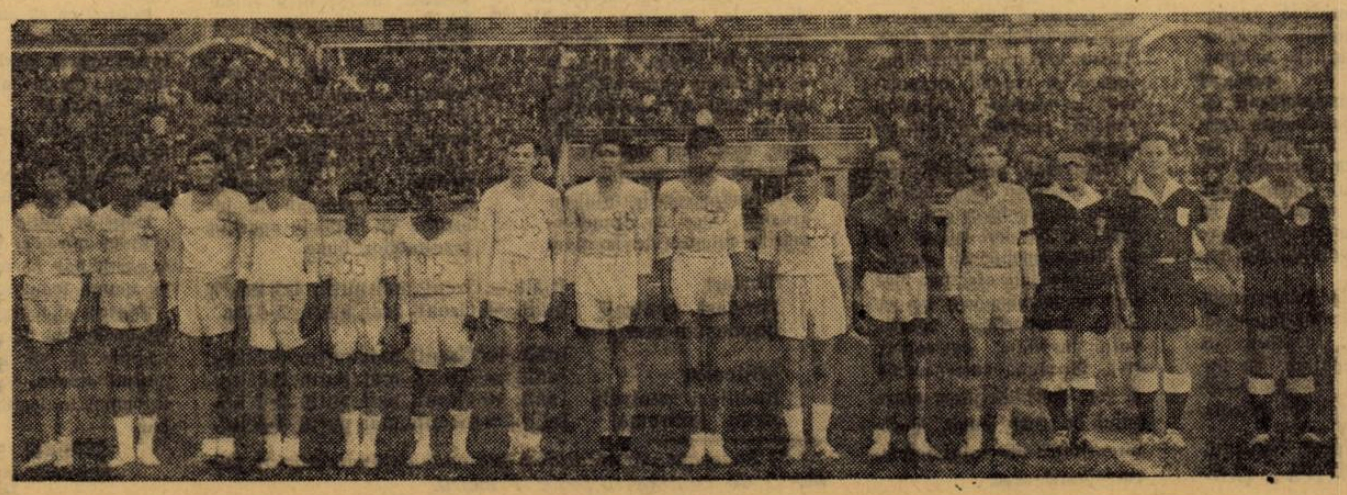

O amintire plăcută pentru elevii şcolii nr. 95 din Bucureşti: fotografie după finala din primăvara acestui an, cîştigată de ei

Foto:

C. ABĂRBIERIŢEI

RATĂRILE

Aproape nu există cronică în ziarele de specialitate care să nu menționeze după consumarea unui meci, numele jucătorilor, precum și minutele cînd aceștia au ratat ocazii favorabile. Dacă pe parcursul mai multor etape numărul ratărilor este mare, sau dacă în urma desfășurării unui campionat se fac aceleași aprecieri — negative — ratarea fiind un fenomen general, constituie, în acest caz, o „problemă".

Abordînd ratarea ca o „problemă" e firesc să se pună următoarele întrebări: ce este ratarea, cînd și în ce situație de joc se ratează cele mai multe ocazii, care sînt cauzele care o generează și, însfîrșit, care sînt cele mai indicate metode și mijloace de reducere a numărului de ratări.

De multe ori, noțiunea de ratare se confundă cu aceea de ineficacitate. Cu toate că aceste noțiuni sînt în strînsă legătură, ele nu sînt sinonime. Ineficacitatea, după cum am văzut, are o sferă largă, cuprinde aspecte de ordin tactic, tehnic, psihic și înglobează în sfera sa și noțiunea de ratare.

Ratarea are un caracter individual și este legată mai mult de factorul tehnic și psihologic.

Pentru ca o ocazie de gol să fie trecută în categoria ratărilor, ea trebuie să derive din situațiile în care un atacant este în apropierea porții, acționează liber și nejenat de adversari. Cu alte cuvinte, ne referim în acest caz, la acele situații cînd nu mai există incertitudine asupra reușitei finalizării.

Asemenea ocazii se pot observa:

— cînd poarta este părăsită de portar, iar atacantului nu-i mai rămîne decît să introducă mingea în poartă. Este vorba de acele ocazii cînd toată lumea vede mingea în poartă, adică așa-zisele „ocazii mari";

— cînd atacantul ajuns în fața porții, trage în portar, bară sau în afara spațiului de poartă.

Totuși, cele mai multe situații de a înscrie sînt ratate cînd atacantul pătrunde singur spre poartă și pentru a marca nu-i mai rămîne decît să treacă și să depășească ultimul obstacol, portarul, care îi iese în întîmpinare sau așteaptă pe linia porții.

Profesor N. ROȘCULEȚ
antrenor

(Din lucrarea „Metode și mijloace pentru perfecționarea jocului de fotbal", aflată sub tipar)

In situațiile menționate mai sus, atacantul acționează liber, nejenat de adversar și, în mod normal, ar trebui să nu se rateze. Cauzele care determină ratarea în aceste situații le vom arăta în continuare. Inainte de a arăta aceste cauze, dorim să ne exprimăm părerea asupra acelor situații, cînd atacantul fiind pe punctul de a trage la poartă este oarecum urmărit și jenat de adversar. In acest caz, ratarea pare într-o oarecare măsură justificată. In momentul loviturii decisive, atacantul este oarecum dezechilibrat, poziție care favorizează devierea mingii de la direcția dorită. Noi considerăm că și aceste ocazii trebuie trecute în categoria ratărilor întrucît, pe de o parte, poziția este favorabilă atacantului, iar, pe de altă parte, pe considerentul că, pentru a face față jocului actual, atacanții trebuie să-și însușească tehnica loviturilor la poartă în condițiile de opunere activă a apărătorilor.

Sînt justificate doar ratările cauzate de intervenția dusă de apărători peste limitele permise de regulament (atacări violente, piedici, țineri etc.).

Revenind la ratările din situații clare, vom arăta, așa cum ne-am propus, cauzele care le determină.

In această direcție, tehnica șutului este hotărîtoare. La jucătorii tineri, care nu și-au însușit încă mecanismul corect al loviturilor la poartă, această deficiență este vizibilă. Din această cauză, începătorii ratează foarte mult. Dar și jucătorii din categoriile superioare pierd numeroase ocazii de gol. Acest lucru ne interesează în măsură mai mare. După părerea noastră, cauza ratărilor nu o constituie neînsușirea mecanismului corect al loviturilor. Ar fi trist dacă în categoria A ar fi jucători care să nu știe, încă, să lovească corect mingea. Noi credem că ratările sînt determinate de alte cauze.

JUCĂTORII RATEAZĂ, IN PRIMUL RIND, DATORITĂ NUMĂRULUI LIMITAT DE PROCEDEE DE LOVIRE. Dacă atacantul nu poate executa lovitura la poartă folosind procedeul preferat, atunci desigur că, mingea lovită cu alt procedeu, mai puțin însușit, nu va avea precizie și nici forță, din care cauză ea va lua o altă direcție și traiectorie.

De asemenea, atacantul mai poate rata DACĂ NU ESTE HOTĂRÎT SAU DACĂ NU GÎNDEȘTE ȘI NU JUDECĂ CALM ÎNAINTE DE EXECUȚIA LOVITURII. Din aceste cauze jucătorul se pripește și, în consecință, trage încet, afară, sau este deposedat de adversar.

In ceea ce privește cauza ratărilor în situația cînd atacantul are înaintea sa numai portarul, aceasta trebuie căutată în metodica antrenamentului, dar și în atitudinea și mentalitatea unor atacanți. GREȘEALA CARE SE FACE ÎN METODICA ANTRENAMENTELOR CONSTĂ ÎN ACEEA CĂ NU SE CREEAZĂ, PRIN DIFERITE EXERCIȚII, SITUAȚII ANALOGE CELOR ÎNTÎLNITE ÎN JOC. Atacacantul neavînd formată din antrenament deprinderea de a finaliza în aceste condiții, este normal ca la meci să nu fie capabil să treacă de ultimul obstacol — portarul.

De asemenea, nu de puține ori la antrenamente se observă cum înaintașii ajunși în apropierea porții și fiind înaintea portarului, în loc să caute prin mijloace simple și eficace să marcheze și să-și formeze o deprindere în această situație, preferă să folosească diferite exhibiții, să ironizeze portarul, să tragă tare în el sau să-l fenteze în mod repetat. *Și aceasta, de cele mai multe ori, sub privirea îngăduitoare a antrenorului. Dar dacă la antrenamente se întîmplă așa ceva și se ratează, e normal ca și la meci, ajungîndu-se în aceleași situații, să se rateze la fel.*

Reducerea numărului ratărilor este posibilă dacă antrenorul, stabilind cauzele care le generează, alcătuiește și imaginează exerciții corespunzătoare remedierii acestor deficiențe.

Sfaturi pentru voi, TINERI FOTBALIȘTI

LOVITURILE LIBERE

In continuarea articolelor noastre privind diferitele mijloace de învățare a procedeelor tehnice ne ocupăm azi de articolul 13 din regulamentul jocului, de unele mijloace de executare a loviturilor libere, precum și de măsurile pe care trebuie să le luăm, atunci cînd echipa noastră este penalizată. Mai întîi, regulamentul:

ARTICOLUL 13 — LOVITURI LIBERE

Loviturile libere se împart în două categorii:

Lovitura liberă DIRECTĂ (din care se poate înscrie direct un gol împotriva *echipei infractoare*) și lovitura liberă INDIRECTĂ (din care nu se poate înscrie direct un gol, decît dacă mingea, înainte de a pătrunde în poartă, a fost atinsă sau jucată de către un jucător, altul decît acela care a executat lovitura).

Cînd urmează a se executa o lovitură liberă directă sau indirectă, nici un jucător al echipei adverse nu se poate apropia la mai puțin de 9,15 m. de minge, înainte ca aceasta să fie în joc, *în afară de cazul cînd jucătorul stă pe propria lui linie de poartă între stîlpii porții.* Dacă un jucător al echipei adverse se apropie la mai puțin de 9,15 m. de minge, înainte ca lovitura liberă să fi fost dată, arbitrul va trebui să întîrzie executarea ei pînă cînd regulamentul va fi respectat.

Mingea va fi considerată în joc, numai după ce va fi parcurs o distanță egală cu circumferința ei.

Mingea trebuie să fie oprită în momentul cînd se execută lovitura și jucătorul care a executat lovitura nu va putea juca din nou mingea mai înainte ca aceasta să fi fost atinsă sau jucată de către un alt jucător.

In cazul unei lovituri libere acordate echipei în apărare în propria sa suprafață de pedeapsă, portarul nu va putea să primească mingea în mîini, în scopul de a o retrimite în joc; mingea va trebui să fie trimisă direct în joc dincolo de suprafața de pedeapsă; în caz contrar, lovitura va trebui să fie repetată".

CUM EXECUTĂM DIFERITELE LOVITURI LIBERE, DIRECTE SAU INDIRECTE

Presupunem că adversarul a fost sancționat de arbitru cu o lovitură liberă directă, la o distanță destul de mare de poarta sa, la circa 40 m. Jucătorul cel mai apropiat va executa, trimițînd mingea cu precizie unui partener demarcat și acesta o va juca în continuare, construind astfel o acțiune colectivă, cu scop final de a trage la poartă.

Cînd, însă, lovitura liberă este acordată la 16—18 m. de poartă, se poate pune problema marcării unui gol fie printr-o execuție directă, fie printr-o combinație tactică.

Dacă în echipă avem un jucător care s-a specializat în asemenea execuții prin antrenamente asidue și mai ales dacă condițiile îi sînt favorabile (adversarii nu fac „zid", îl alcătuiesc greșit sau prost plasat, portarul nu-i bine plasat), atunci acest jucător va trage direct.

Fotbalul nostru a avut mulți jucători recunoscuți ca maeștri în execuția loviturilor libere: Baratki, Marian, Ozon, Petschovschi, iar actualmente, Constantin. La recentul campionat mondial, Pele și Garrincha au făcut dovada unei astfel de calități.

„Secretul" reușitei acestei execuții tehnice stă în sutele de ore de antrenament de unul singur la perete (poartă cu numere) sau chiar la o poartă adevărată din diferite unghiuri și cu ajutorul jaloanelor, care înlocuiesc „zidul".

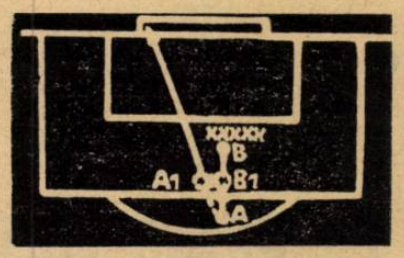

Evitarea „zidului" la lovitura liberă prin procedeul descris mai sus

In asemenea lovituri se mai folosesc combinații tactice, care pot da posibilitatea de a marca mai sigur. De exemplu, folosirea „un-doi-ului", condiționată însă de plasamentul pe care trebuie să-l aibă atacanții noștri. Iată o astfel de combinație:

Jucătorul B, care primește mingea se plasează la înălțimea „zidului". In momentul cînd cel care execută (A) se îndreaptă către minge, jucătorul B face cîțiva pași în față, cu spatele spre poartă, primește mingea și o retrimite lateral primului, care trage direct.

Astfel de combinații sînt multiple și ele se pot exersa la antrenamente, constituind o armă redutabilă.

In schimb, loviturile libere indirecte — datorită unei prevederi regulamentare — trebuie executate prin pasarea mingii unui partener, care va putea trage direct la poartă.

ECHIPA ÎN APĂRARE: „ZIDUL"

Ați văzut, desigur, că la o lovitură de la 16 m. împotriva echipei sale, portarul își îndeamnă coechipierii să facă „zid". Acesta trebuie format repede dar în ordine. Portarul își dirijează colegii în funcție de unghiul din care se trage, iar jucătorii îi ascultă indicațiile.

Băieți! La astfel de lovituri voi trebuie să respectați în primul rînd distanța de 9,15 m. de locul unde este așezată mingea. Apoi să vă așezați cel puțin cinci jucători, de obicei cei patru fundași și un mijlocaș unul lîngă altul, cu mîinile la spate.

Pentru ca să asigurați un marcaj și asupra celorlalți adversari extremele se retrag și devin fundași; de asemenea, un alt atacant vine în ajutorul apărării.

„Zidul" nu se desface decît în momentul în care se recuperează sau se degajează mingea, deci cînd pericolul este înlăturat.

După ce mingea a intrat în posesia echipei noastre, fiecare jucător care a participat la formarea „zidului" își va ocupa locul său în echipă.

Pentru executarea corectă a diferitelor forme de alcătuire a „zidului", trebuie să vă antrenați serios, repetînd diverse variante și respectînd întocmai indicațiile antrenorului vostru.

ȘTEFAN STANCULESCU
antrenor la centrul de fotbal Dinamo

PROBLEME MEDICALE

GREUTATEA FACTOR IMPORTANT LA FOTBALIȘTII DE PERFORMANȚĂ

Dr. DUMITRU TOMESCU

Constanța greutății este urmărită la orice individ ca element de control al stării de sănătate. La sportivii de performanță, variațiile ei sînt legate și de o serie de alți factori.

1. FACTORUL SEZON: în sezonul cald pierderea de lichide, în special prin transpirație, duce la variații mari de greutate. După sondajele efectuate asupra echipei naționale A (între anii 1958—1961) pierderile de greutate după antrenamente și jocuri în lunile iunie-iulie au fost în medie de 2,5—3,5 kg. zilnic. Refacerea s-a făcut în următoarele 24 ore cu regularitate.

2. PERIOADELE DE PREGĂTIRE:

a) în perioada pregătitoare, sportivul capătă un surplus de greutate mai mare sau mai mic, în funcție de regimul alimentar, de modul cum respectă sau nu prescripțiile igienice, ce trebuie eliminat prin eforturi crescînde și judicios calculate;

b) în perioada fundamentală, variațiile de greutate sînt mari la început, depinzînd de numărul mare de antrenamente și jocuri. Se stabilizează spre mijlocul și finalul ei. In toată această perioadă, se cere controlul foarte atent al adaptării sportivului la efort, precum și al eficacității intervalului de recuperare;

c) perioada de tranziție este cea mai rău înțeleasă de fotbaliști. Jucătorii fac abuzuri alimentare, se îngrașă 3—4 kg. în 2—3 săptămîni, stau în repaus total (pasiv).

3. FACTORUL VIAȚĂ EXTRASPORTIVĂ (ANTRENAMENTUL INVIZIBIL) este de mare importanță și trebuie respectat tot timpul. Tentațiile alimentare nedietetice și consumul de băuturi alcoolice sînt nefaste. Variațiile de greutate sînt rezolvate prin abuzul de băi de abur. Aceste variații sînt nefiziologice și supun organismul la eforturi (ficatul, rinichii, cordul, se pot resimți).

Controlul greutății trebuie efectuat prin însemnarea zilnică în caietul medical a datelor culese de la antrenamente și jocuri. Cîntarul zilnic efectuat înainte de antrenament ne va arăta comportarea sportivului în viața extrasportivă, iar după antrenament și joc, dacă dirijarea efortului a fost bună, dacă intensitatea efortului a fost corespunzătoare.

Să vedem care sînt consecințele nerespectării constanței de greutate:

1. Ingreuierea organismului, mișcări încetinite pe teren, joc lent.

2. Mărirea gabaritului duce la respirație mai greoaie (dispnee), inima avînd de împins sînge la o suprafață corporală mai mare (prin adăugarea grăsimii). Transpirații masive, care duc implicit la oboseală mai rapidă.

3. Incărcarea ficatului cu grăsime face ca transformările chimice de la nivelul lui să fie mai încetinite și cerințele să fie nesatisfăcute, deci oboseală.

4. Adaosuri grăsoase la nivelul articulațiilor (burse grăsoase) ce fac mișcările mai anevoioase. De aici rigiditate, pierderea elasticității — element important în mișcare.

5. Prezența de celule grăsoase în mușchi predispune la rupturi repetate, greu de tratat.

In baza unor cercetări efectuate pe un număr de 200 sportivi fruntași ai lotului republican și ai clubului Dinamo București pe timp de 3 ani, am întocmit următorul tabel-schemă, util pentru calcularea greutății optime a fotbaliștilor.

Precizăm că această schemă cuprinde cifre medii și nu include cazurile speciale. Respectarea parametrilor greutății la fotbaliștii de performanță va ajuta procesul de instruire și implicit apariția rezultatelor bune.

Portari	**Inălț. — Greut. mai puțin 4-5 kg. *)**
Fundași centrali	**Inălț. — Greut. mai puțin 2-4 kg.**
Fundași de margine	**Inălț. — Greut. mai puțin 3-5 kg.**
Mijlocași	**Inălț. = Greut. mai puțin 2-3 kg.**
Inaintași centrali	**Inălț. — Greut. mai puțin 2-4 kg.**
Aripi (extreme)	**Inălț. = Greut. mai puțin 4-5 kg.**

**) Socotind că greutatea normală echivalează cu numărul de centimetri peste 1 metru.*

Voinea își manifestă bucuria pentru golul victoriei înscris în poarta Jiului apărată de vajnicul **Ion Vasile**: 2–1, **Steaua** învingătoare și lideră a clasamentului

Foto: GH. NEAGOE

IMPRESII DUPĂ 5 ETAPE

După cinci etape din noul campionat de fotbal sîntem încă la începutul drumului. Mai sînt de parcurs încă 21 de etape, dar, de pe acum, se vorbește aprins despre lideri, despre codași, deși abia de aici înainte vor începe răsturnări de situații, duminică de duminică, pînă cînd o echipă se va lansa în cîștigătoare a campionatului. Dar pînă atunci trebuie, neapărat, să treacă iarna și capriciile primăverii anului 1967 și, mai cu seamă, acelea ale echipelor noastre care ne-au obișnuit cu multe răsturnări de situații.

Dorința de a ști, cu o clipă mai devreme, dacă echipa favorită are sau nu șanse la titlu sau locuri onorabile, se împletește, în această toamnă, cu exigența justificată produsă de vizionarea jocurilor din campionatul mondial, consumat în Anglia. Iată de ce acest început de campionat a fost mai cernut ca oricare altul de pînă acum, iată de ce creditul mic acordat a trecut repede și acum ne întrebăm, cu toții, în ce stadiu ne aflăm cu campionatul, cu fotbalul nostru. Preocuparea este legitimă și îndreptățită să primeze rezultatelor.

Primele două-trei etape de campionat n-au satisfăcut. Vacanța fotbalistică, prea scurtă calendaristic, însă suficient de lungă pentru destinderi condensate pe care și le-au permis unii jucători, a repus greu pe picioare mecanismul campionatului. După consumarea jocurilor din etapa a 5-a, se poate spune că nivelul jocurilor s-a îmbunătățit și se apropie de normal, de perioada mulțumitoare înregistrată astă-primăvară. Desigur că este bine să precizăm ce înseamnă nivel de joc bun în campionatul nostru. Termen de comparație nu putem avea decît în nivelul de joc internațional european. În comparație cu cel mai bun standard european, putem spune că nivelul campionatului nostru este mediu cu tendințe spre bun.

În etapa a 5-a au fost înregistrate unele jocuri mai mult decît satisfăcătoare ca, de pildă, la București, meciul Steaua - Jiul, la Ploiești, derbiul etapei, Petrolul - Dinamo București și chiar la Constanța, partida Farul - Dinamo Pitești, care n-a fost în reluul radioului în emisiunea „Fotbal minut cu minut", a fost remarcată de cei prezenți, din acest punct de vedere. Îmbucurător este faptul că echipele noastre cele mai valoroase au intrat în formă și, printre acestea, se numără Petrolul și Steaua, care vor participa, săptămîna viitoare, în competițiile europene, întîlnind adversari foarte dificili. Pe de altă parte, ameliorarea jocului echipei Rapid și chiar a formației Dinamo București (mai cu seamă dacă ținem cont de comportarea inegală din campionatul trecut) cu tot insuccesul de la Ploiești, precum și surpriza pe care ne-o produc noile promovate în categoria A, Progresul și Jiul, ajungem la concluzia că echipele și fotbaliștii noștri și-au recunoscut unele greșeli comise în pregătire și încep să se pună la punct.

Din păcate, nesocotirea pregătirii judicioase și cu răspundere a lăsat și urme mai mari decît o oarecare degringoladă a unor jucători și, implicit, din cauza lor, a echipelor lor, în unele momente. Iată că Dumitru Popescu și Dobrin, titulari ai lotului reprezentativ, au ignorat și după începerea campionatului principiile pregătirii temeinice și ale vieții sportive, în așa fel, încît antrenorii lotului au fost nevoiți să renunțe la ei pentru întîlnirea cu selecționata R.D. Germane. În loc ca D. Popescu și Dobrin să se întrecă între ei pentru cinstea de a purta echipamentul tricolor în meciul de astăzi de la Gera, au silit pe antrenori să recurgă la improvizații în pregătirea echipei naționale. Simțul de răspundere personală a jucătorilor noștri nu este încă larg dezvoltat și, în această privință, conducerile cluburilor trebuie să activeze mult mai intens, să găsească mijloacele cele mai potrivite și eficace pentru ca fiecare fotbalist să fie conștient de îndatoririle lui, atunci cînd intră pe teren și se prezintă publicului și mai ales cînd știe că i se poate, în fiecare moment, acorda cinstea de a reprezenta culorile țării.

Secțiile de fotbal ale cluburilor și asociațiilor sportive, conducătorii acestor secții personal, antrenorii și jucătorii trebuie să știe să răspundă dragostei cu care sînt înconjurați de zecile de mii de iubitori ai fotbalului din țara noastră, să le impună acestora, prin jocuri valoroase, prin realizări care să trezească admirația în tribune, să se dăruiască, pe deplin, echipelor lor și reprezentativelor țării atunci cînd sînt selecționați.

Majoritatea spectatorilor din țară, și sînt aproximativ 200 000 în fiecare etapă la cele șapte jocuri, încurajează și aplaudă ceea ce este frumos, sportiv, tehnic, spectaculos în evoluțiile fotbaliștilor. În acest campionat s-au înregistrat, însă, și exagerări ale suporterilor echipelor, cum a fost cazul la Craiova, la jocul Rapid - Știința. Cu ce, oare, este ajutată echipa locală dacă o parte a spectatorilor contaminează aproape întreg stadionul cu huiduieli și fluierături adresate oaspeților, chiar mai înainte ca aceștia să înceapă jocul? În mod neplăcut, asemenea atitudini au fost înregistrate și la Ploiești, la jocul Petrolul - Dinamo București. Totodată, la Iași, s-au petrecut asemenea scene, și chiar la Arad, unde, de obicei, echipele se duceau cu plăcere, ordinea în incinta terenului nu a fost respectată.

Atmosfera din tribunele stadioanelor trebuie să fie prielnică desfășurării jocurilor, să dea posibilitatea fotbaliștilor să se comporte la cel mai bun nivel. Încurajarea echipei favorite este absolut legitimă și face parte din pasiunea care înlănțuiește sportul cu balonul rotund, însă respectul față de adversari este o îndatorire firească și în spiritul majorității spectatorilor noștri.

După dubla întîlnire cu reprezentativele de fotbal ale R.D. Germane, de azi și mîine, de la Gera și Cottbus, campionatul se reia duminică cu programul etapei a VI-a. Să sperăm că se va situa pe o linie ascendentă.

Aurel NEAGU

- NIVELUL JOCURILOR S-A ÎMBUNĂTĂȚIT
- INSUFICIENTA ATENȚIE ACORDATĂ PREGĂTIRII DE VARĂ SE RESIMTE ÎNCĂ
- ATMOSFERA DIN TRIBUNE TREBUIE SĂ AJUTE DESFĂȘURAREA MECIURILOR

CATEGORIA A

Graiul statisticii

În 5 etape s-au disputat 34 de meciuri (al 35-lea este amînat și nefixat pînă acum: Politehnica—Steagul roșu. Așadar, s-a jucat timp de 3060 de minute (sau 183.600 de secunde). Goluri înscrise: 98.

● Media de goluri revine astfel: *19 pe etapă și 2,88 pe meci.* Un gol a fost marcat la fiecare 31 minute și 13 secunde.

● Pentru comparație, iată situația după 5 etape în campionatul trecut: *109 goluri în 35 de jocuri sau în 3150 de minute. Media: 21 goluri pe etapă; 3,11 goluri pe meci și un gol marcat la 28 minute și 53 secunde.* Deci, avantaj pentru ediția 1965—66.

● În cele 34 de meciuri au fost acordate 12 lovituri de la 11 m. *De 7 au beneficiat echipele gazdă, de 5 cele oaspete. Toate au fost transformate (în sfîrșit, precizie în executarea penaltiurilor).*

● Ca și în alți ani, cele mai frecvente scoruri *au fost 1—0, 1—1 și 2—1, fiecare înregistrîndu-se de cîte 5 ori. De cîte 4 ori am consemnat scorurile de 0—0 și 3—1, iar de 3 ori cel de 2—0.*

● *Opt echipe au la ora actuală golaveraj pozitiv și acestea sînt exact primele opt clasate. Restul, ultimele șase (U.T.A., Dinamo Pitești, Universitatea, C.S.M.S., Politehnica și Ste roșu) sînt în... deficit.* De reținut că Știința, Rapid și Petrolul și-au refăcut golaverajul în partidele din etapa a 5-a.

● Clasamentul celor mai productive linii de atac: Jiul *14 goluri*, Steaua *13*, Dinamo București *12*, Rapid *10*, *Farul 9*, *Știința 8*, *Progresul 7*, *Petrolul 6*, *Dinamo Pitești și C.S.M.S. 5*, *U.T.A. și Politehnica 3*, *Universitatea 2 și St. roșu 1.*

● Iar cel al apărărilor, *se prezintă astfel: Progresul 3, Rapid și U.T.A. 4, Steaua și Petrolul 5, Farul și Dinamo București 6, Știința, Dinamo Pitești, Politehnica și Universitatea 7, Jiul 8, St. roșu 11 și C.S.M.S.... 18...*

● Clasamentul golgeterilor prezintă un aspect interesant, în nota jocului actual: *în primele locuri se constată o avalanșă de înaintași centrali (12) și un număr extrem de redus de aripi (4 la număr...).*

● Și o curiozitate: *Progresul, U.T.A. și Universitatea au mai multe puncte decît goluri marcate (8 față de 7, 4 față de 3 și, respectiv, 3 față de 2). U.T.A. are tot atîtea puncte cîte goluri a primit (4 și 4).*

DERBIUL DE LA PLOIEȘTI

Derbiul de la Ploiești a fost foarte spectaculos, disputat de două formații care au abordat meciul în chip diferit, dar ambele au jucat la un nivel neașteptat de bun. Petrolul s-a prezentat într-o vizibilă creștere a jocului, iar Dinamo București a dat o replică dîrză, în nota sistemului de joc adoptat după campionatul mondial.

Petrolul a demonstrat practic revirimentul întrevăzut din etapa a 3-a, jucînd o partidă de zile mari în compania dinamoviștilor bucureșteni. A reușit să-și întrecă prestigioșii săi adversari chiar și atunci cînd — uneori — mijloacele tehnice erau mai sărace. Concepția tactică, spiritul de luptă, starea psihică — toate au favorizat pe învingători.

Campionii de anul trecut redevin o echipă bună, dar această constatare nu trebuie să orbească pe nimeni. Îi așteaptă săptămîna viitoare o înfruntare dificilă cu campioana Angliei, echipa Liverpool. Pentru această întîlnire ei vor trebui să joace mai bine decît în etapa a 5-a, consumată, și în a 6-a care urmează duminică. Incursiunile în atac ale lui Mocanu sînt bine făcute, însă tirul lui nu este reglat și nu aduce avantajul substanțial așteptat. De asemenea excelentele centrări de pe dreapta ale lui Roman nu sînt cu regularitate și exactitate interceptate, deci nu pot fi fructificate cum ar trebui. Apoi, Badea, acest excelent „interrătăcitor", care acoperă o zonă de joc incredibilă, comparabilă ca întindere cu aceea în care galopează de obicei Bobby Charlton, consumă energie enormă. Aleargă mereu peste tot, culege mingea de te miri unde, o conduce cu siguranță prin fente subtile, dar obosește prea repede. Zelul acestuia trebuie încurajat, dar și raționalizat în același timp.

Am insistat asupra înaintării Petrolului, deoarece apărarea a părut sigură, destul de mobilă, garantînd securitatea porții.

Dinamoviștii n-au dat întrutotul o replică la înălțimea reputației lor. Împrumutul modern, jocul cu „libero", nu-i folosește în măsura în care a preconizat-o. Vehiculîndu-l pe Nunweiller III de-a latul terenului, echipa a rămas fără un strălucit stîlp central în apărare. Și mai curioasă apare transformarea lui Pîrcălab într-un fel de coordonator „joly-jocker", am spune, plimbat prin toate zonele înaintării, dislocat de pe extremă, unde s-a specializat, unde e cunoscut ca imbatabil și a obținut rezultate remarcabile.

Poate că eșecul dinamoviștilor nu este proporțional cu dimensiunea scorului. În orice caz „betonul" nu le-a servit cu nimic în acest joc în care Dinamo nu putea aspira la cîștigarea derbiului decît suprasolicitînd apărarea Petrolului și nu favorizîndu-i atacurile.

V. B.

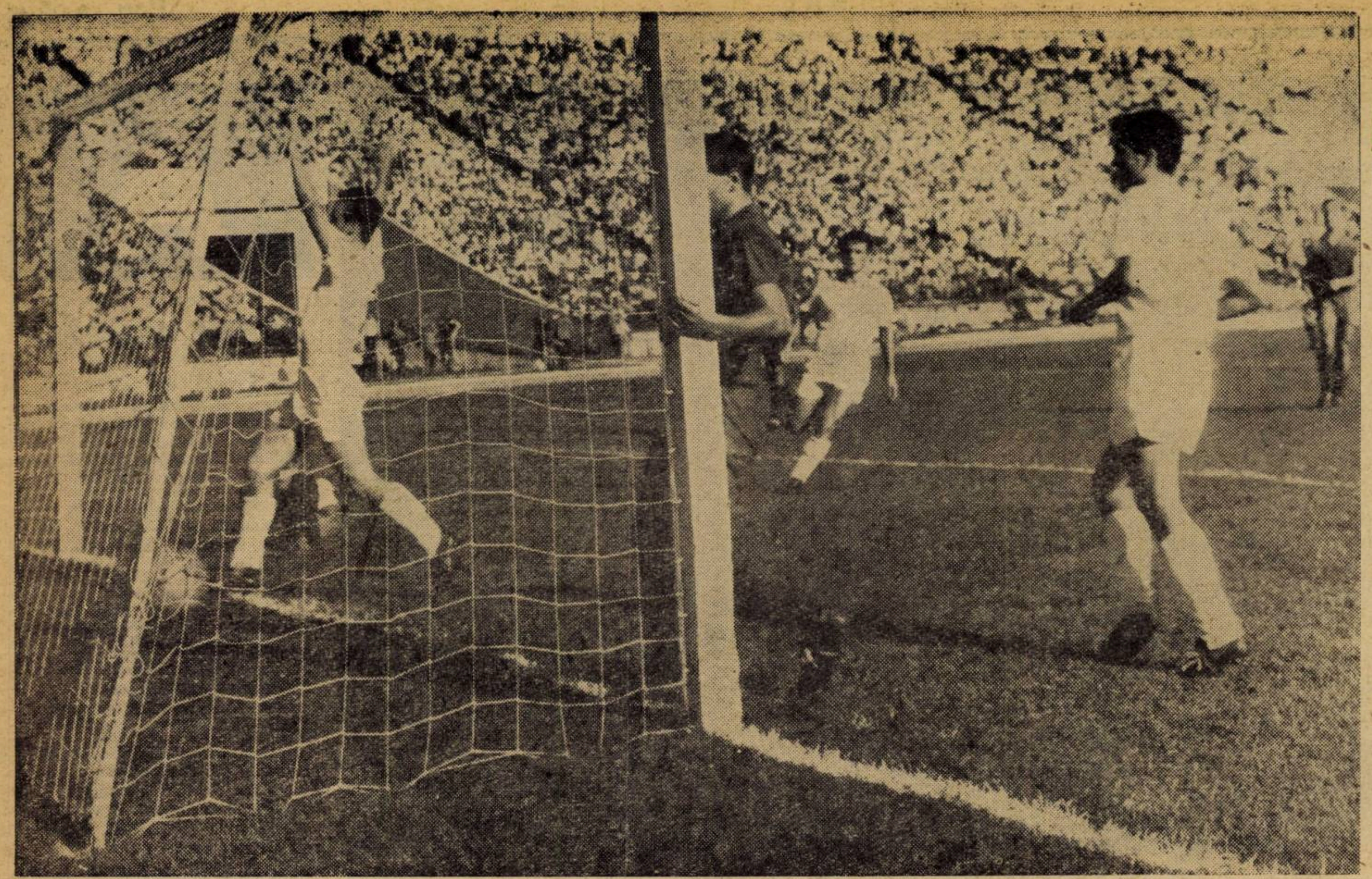

Unul din cele opt goluri înscrise de Rapid, la București, în poarta echipei C.S.M.S. Iași: al șaptelea, opera lui **Dumitriu** (absent în fotografie), pe care o admiră **Năsturescu** (cu mîinile ridicate), **Codreanu** (în dreapta) și **Ionescu** (pe centru)

Foto: GH. NEAGOE

RAID — ANCHETĂ

CE SE PETRECE CU C. S. M. S. IAȘI?

...Victorii asupra lui Dinamo București, Rapid, Steaua... Elogii din toate părțile, o adevărată campanie de presă subliniind meritele echipei din dealul Copoului, recunoscută drept „marea revelație a campionatului"... În fine, un onorific și pe deplin meritat loc III în clasament, păstrat trei sferturi din campionatul trecut și pierdut „la potou".

...Amintiri. Toți iubitorii fotbalului din țara noastră le au foarte vii în memorie. Au trecut abia cîteva luni de atunci...

Și totuși cîte nu se pot schimba în cîteva luni. Parafrazînd... fotbalistic cunoscutul personaj al lui Chamisso, Peter Schlemill („Omul care și-a pierdut umbra"), vom spune că C.S.M.S. a devenit „Umbra care și-a pierdut... echipa".

Cum s-a ajuns la această situație?

Rîndurile de mai jos prezintă cîteva din cauzele care au dus la degringolada acestei formații.

VISURI AMĂGITOARE

Evoluția echipei, locul în clasament și dulcile amintiri din trecutul campionat au hrănit iluzia unei comportări similare și în actualul campionat, atît printre simpatizanții echipei cît și în cadrul clubului ieșean. Se miza cu seninătate pe talentul lui Constantinescu, Deleanu, Ștefănescu, Cuperman, Stoicescu, etc., considerat drept suficient pentru a obține victorii...

De aci și pînă la neglijarea aproape totală a pregătirii temeinice și exigente a noului sezon competițional n-a fost decît un pas. Iluziile s-au destrămat cu brutalitate. Iar după primele rezultate, visul s-a transformat în coșmar.

Faptele arată și în acest caz, fără putință de tăgadă, că perioada pregătitoare nu trebuie să însemne doar un plan calendaristic cu îndrăznețe teme tehnico-tactice. Pentru că, așa cum ne-a spus antrenorul Augustin Botescu, un asemenea plan a existat. **Dar între filele planului și gazonul stadionului de pe Copou s-au interpus — barieră insurmontabilă — indisciplina, lipsa de răspundere a unor jucători și îngăduința antrenorilor și a conducerii secției. În cadrul echipei spiritul boem a făcut K.O. normele exigente de pregătire a echipei.**

Pregătirea turului a început cu stîngul. Lotul era redus, căci **Constantinescu** și **Ștefănescu** erau plecați în Spania cu echipa studențească, iar **Stoicescu, Deleanu, Cuperman** și **Pop** s-au prezentat la club după reluarea antrenamentelor. În fața acestei situații, antrenorul și conducerea clubului s-au mulțumit doar să constate („băieții sînt puțini și obosiți"), mergînd pe linia minimei rezistențe. **Astfel încît duhul blîndeții s-a materializat într-o curbă descendentă pînă aproape de zero a efortului în perioada precompetițională.** Rezultatul? Capacitatea fizică a jucătorilor n-a atins nici acum, după cinci etape, un nivel corespunzător.

Antrenorul Botescu ne spunea că unii jucători (exemplificînd prin Cuperman) nu rezistă la antrenamente intensive și de aceea se impunea o individualizare strictă. Dar individualizarea nu înseamnă nicidecum antrenament superficial. Furîndu-ți singur căciula la antrenament ajungi să ai căderi fizice în joc (Stoicescu și Cuperman s-au plîns la meciuri recente că au plumb în picioare!) și individualizarea se transformă în exerciții sumare de recuperare a accidentaților, cum este acum cazul lui Pop și Cuperman.

Am asistat la primul antrenament al echipei după 1—8 cu Rapid, preveniți oarecum de tovarășul Gh. Tatu, președintele Consiliului regional U.C.F.S., care ne spunea: **„Dacă săritura cu coarda, de exemplu, trebuie executată de 50 de ori, cel care iese din raza vizuală a antrenorului face... doar 15—20 de sărituri.** Probabil, gîndeam în drumul spre stadion, că unii jucători ieșeni au o concepție sui-generis despre participarea conștientă la antrenamente.

La stadion, în tribune, obișnuiții antrenamentelor, cei mai zeloși suporteri, cei care vor să deslușească, cu un ceas mai devreme, semnele redresării echipei. Printre ei, studenții Marin Jianu și Victor Ciurciun (colegi de an la I.S.E. cu Constantinescu și Deleanu) care ne-au fost interlocutori. Amîndoi au vorbit cu amărăciune despre comoditatea cu care jucătorii abordează antrenamentele (în acest interval de timp, majoritatea șuturilor expediate de Stoicescu și Danileț la poarta lui Constantinescu dădeau de furcă doar copiilor din spatele porții, iar degajările fundașilor aveau, cam de regulă, adresantul necunoscut).

Opinia antrenorului secund Laurențiu Constantin, ni se pare la obiect: **„Pregătirea actuală, fizică și tehnică a jucătorilor, este necorespunzătoare. De aceea mecanismul echipei scîrțiie".** Ni se pare firească însă o întrebare pentru cei doi antrenori: **dacă cunoașteți situația, de ce o tolerați?**

Mijlocașul Ștefănescu ne spunea că, în campionatul trecut, pe teren luptau, meci de meci, 11 jucători, iar acum cîte 3—4 de joc. Iar unii dintre cei care se remarcă într-un joc, își permit o „relaxare" în cel următor (comportarea sinuoasă a lui Deleanu este grăitoare).

În fotbalul modern se vorbește des despre jocul pe cupluri. Cînd însă, depășind sfera jocului, „cuplurile" tind la fărîmițarea echipei (pe teren și... în afara lui) întoarcerea la semnificațiile termenului de „echipă" trebuie urgentată. Jucătorii urmînd să dăruiască mult mai mult culorilor clubului lor.

Se pare că dacă, în unele privințe, unanimitatea jucătorilor n-a fost realizată, în ceea ce privește examenele la facultate, studenții din echipă au rostit în corpore: **„toamna se numără bobocii".** Și astfel, începerea campionatului i-a găsit pe Constantinescu, Deleanu et comp. cu peste 10 examene lăsate pentru actuala sesiune...

CINE SE OCUPĂ DE ECHIPĂ?

La Iași am auzit următoarea ghicitoare: **„Unde există echipă de fotbal de categoria A fără secție de... fotbal?"**

Cunoscînd înclinarea către snoave a moldovenilor, ne-am așteptat la o poantă de 20 de puncte. Și într-adevăr așa a fost. **„Păi la Iași, bre** — a continuat, hîtru, omul nostru. **Noi n-avem. În acte însă avem. Totu-i în regulă. 11 meșteri mari, ei reprezintă pe hîrtie biroul secției. În fapt însă..."**

- **INDISCIPLINA**
- **ÎNGĂDUINȚĂ ȘI BOEMIE**
- **LIPSA DE RĂSPUNDERE**
- **SECȚIE DE FOTBAL FANTOMĂ!**
- **SE DORMITEAZĂ ÎN CONTINUARE!**

Am mers și am întrebat pe cei în drept. Secretarul clubului, tov. Mocanu, ne-a spus: **„Acum o constituim** (n.a. — secția). **Din cei 11 membri din biroul... teoretic al secției, doar 2—3 au activat, așa, singuratici; ceilalți însă... Biroul nu s-a mai întrunit de multe luni de zile".**

Pop (fundaș central la C.S.M.S.): **„De patru campionate de cînd joc în această echipă, biroul se înființează și se... autodizolvă de cîte două ori pe an".**

Cine s-a ocupat, în consecință, de multiplele probleme ale echipei?

Asta ne întrebăm și noi. Alături de antrenorul Botescu — care evident că nu putea să le acopere pe toate — nu mai vedem cine.

Și la C.S.M.S. au existat și există o serie de probleme care nu se rezolvă prin aplauze sau întoarceri de spate ale așa-zișilor microbiști pasionați.

UNDE-I PEPINIERA C.S.M.S.?

Un cor sfîșietor pe mai multe voci te întîmpină la orice oră din zi la clubul ieșean. **„N-avem jucători. A plecat Matei! A plecat Viorel! A plecat Lupulescu! Cu cine să jucăm? S-au dus! Oameni de bază!... etc.,** etc. (Nu mai transcriem toate lamentările căci ar însemna să umplem o pagină de revistă).

Recunoscînd valoarea jucătorilor plecați și aportul lor, de loc neglijabil, în echipă, ne permitem să amintim tovarășilor de la C.S.M.S. următoarele:

1. — Echipa are la ora aceasta patru titulari în lotul olimpic **(Deleanu, Ștefănescu, Stoicescu, Cuperman)** și un jucător în lotul A — **Constantinescu.** (Or, Politehnica Timișoara, U.T.A., Progresul, Știința Craiova, Jiul, Dinamo Pitești de exemplu, n-au nici una dintre ele atîția oameni în loturi.

2. — Apreciat în trecut ca un club cu grijă pentru pepiniera proprie (la Iași au devenit jucători cunoscuți **Constantinescu, Deleanu, Viorel Popescu, Cuperman, Incze IV** etc.), C.S.M.S.-ul avea nu demult un detașament de rezervă de valoare: **Mărculescu, Rențea, Ioanid...** Ce s-a întîmplat cu acești tineri talentați? Au fost dați la Locomotiva Iași!

Așadar, conducătorii de la C.S.M.S. se plîng de lipsă de jucători, căutînd să-i aducă din toate colțurile țării, în vreme ce pe cei din „propria curte" i-au dat afară.

3. — Adăugînd că nici actualilor titulari nu li se prea acordă grija cuvenită — a-ți lăsa jucătorul nepregătit fizic să participe la jocuri pentru a smulge oricum rezultate, înseamnă, în ultima instanță, lipsa de atenție pentru el (vezi numeroasele și de loc întîmplătoarele clacaje, întinderi ale lui Cuperman, Pop și Deleanu) — ajungem la concluzia că politica cadrelor în această echipă s-a făcut într-un mod cu totul nerațional.

MĂSURI URGENTE SE IMPUN

Oxigenul încrederii în posibilitățile proprii este tonicul absolut necesar pentru depășirea punctului critic. Dar echipa nu are nevoie de un simplu balon de oxigen, creație de laborator, care la un nou șoc să se spargă. *Ea are nevoie de aerul tare al unei pregătiri minuțioase și perseverente, care să înlăture carențele fizice, tehnice și psihice, manifestate la acest început de campionat.*

La ora aceasta, speriată de regresul echipei, conducerea clubului a luat... doar o „jumătate de măsură". L-a reintrodus pe etern sancționatul Stoicescu în echipă. Temeiul acestei hotărîri? Un angajament scris (pe puncte) în care Stoicescu stipulează: *„La prima abatere să fiu scos definitiv din rîndurile echipei"*, dar mai ales lipsa „omului care să dea gol".

Fără a mai comenta această hotărîre, vom menționa că l-am văzut pe Stoicescu transpirînd la antrenament și am vrea să constatăm că acest jucător cu reale posibilități se va lua, în sfîrșit, în serios.

ÎN AFARA ACESTEI HOTĂRÎRI, LA C.S.M.S. NU S-A MAI LUAT ÎNSĂ — practic — NICI O MĂSURĂ. SECȚIE DE FOTBAL ÎNCĂ NU EXISTĂ, ANTRENAMENTELE AU ÎN CONTINUARE UN IZ BOEM, ANTRENORII NEREUȘIND ÎNCĂ, CEEA CE OBIȘNUIT NUMIM, „SĂ AIBĂ ECHIPA ÎN MÎNĂ".

Fără o reconsiderare critică a muncii conducătorilor echipei cît și a componenților ei, urmată de măsuri hotărîte imediate, echilibrul acestei formații nu va putea fi regăsit.

Echipa ieșeană, în rîndurile căreia se află autentice speranțe ale fotbalului nostru, poate ieși din impasul în care se află doar prin MUNCĂ și DISCIPLINĂ.

Marius POPESCU
Paul SLĂVESCU

ANTRENORII AU CUVINTUL

A CINCEA ETAPĂ A CATEGORIEI A a readus formația **Steaua** pe primul loc în clasament. Echipa militară este încă neînvinsă în acest început de campionat, performanță cu care se mai poate mîndri și o altă formație bucureșteană, **Progresul,** care a trecut cu bine examenul de la Arad. Două echipe nu cunosc încă victoria: **U.T.A.** și **Steagul roșu.**

În revenire, **Petrolul** a întrecut pe **Dinamo București;** ceea ce contează în primul rînd, în legătură cu echipa campioană, acum — în preajma meciului cu Liverpool — este nu atît rezultatul cît îmbunătățirea de joc arătată. Semne bune se remarcă și la **Rapid** care, cu 8–1, a egalat recordul de scor al campionatului (7–0), stabilit în prima etapă de **Jiul.**

Pe drumul său apreciabil din acest sezon, **Farul** a obținut o victorie scontată în fața lui **Dinamo Pitești. Universitatea** a întrecut pe **Steagul roșu,** dar de o manieră insuficient convingătoare (1–0 la Cluj, din penalti).

Performera etapei a cincea este **Știința Craiova,** care a dispus concludent de **Politehnica.** Este, de altfel, **singura victorie obținută în deplasare.**

Sub aspectul eficacității etapa se prezintă în general bine: 22 de goluri, dar să nu uităm că, din acestea, opt au fost înscrise de Rapid, alte patru echipe, în schimb, nemarcînd nici un gol.

După cinci etape, am întreprins un scurt raid printre antrenorii echipelor de categoria A, cerîndu-le să ne vorbească despre comportarea echipelor lor, pînă acum.

Iată răspunsurile primite:

EUGEN MLADIN (Universitatea): **Ne pregătim cu mare ambiție. Vrem reabilitarea.**

Am găsit cîteva repere încurajatoare cînd am venit la „U". O secție compusă din oameni pricepuți, dornici să ajungem împreună la rezultate substanțiale, prin măsuri care să vizeze esența activității, nu doar laturile ei formale. Am găsit, de asemenea, un lot de 23 de jucători cu valoare apreciabilă.

Lista neajunsurilor era însă lungă. Sentimentul responsabilității se tocise. Jucătorii aveau o capacitate de efort mediocră. Lipsea o garnitură precisă de 11 jucători, consolidată în jurul unui sistem de idei tactice unitar.

Acum vreau și sper să fac din „U" o formație în care tehnica să devină suportul unor manevre tactice inteligente. Echipa va respecta toate principiile sistemului cu patru fundași. În deplasare vom crește aglomerarea din fața porții, dar fără exagerări. Marcu va rămîne fundaș și Ivansuc extremă. Între Adam și Ivansuc va juca Bărbu probabil, capabil să facă legătura între cele două personalități ale atacului nostru. Petru Emil va juca în curînd tot atît de bine, ca pe vremea cînd selecționerii îl socoteau fără contracandidat. *Vom verifica minuțios și resursele celorlalți jucători. Vom instrui poate doi sau trei jucători cu funcții de coordonare (cîte unul în fiecare linie).*

Băieții se pregătesc cu mare ambiție, se simte dorința de reabilitare și de autodepășire. *Nu vrem să scoatem pe nimeni din actualul lot, dar cine nu va putea să se achite bine de obligațiile sportive și universitare,* cine nu va avea o conduită corectă, va fi eliminat fără ezitare. *Vom păstra numai oameni talentați, disciplinați, muncitori, ambițioși.*

SILVIU PLOIEȘTEANU (Steagul roșu): **Ne vom redresa cu siguranță.**

Jucătorii echipei noastre sînt obosiți. E vorba de oboseală nervoasă mai ales. N-au avut de mult un concediu adevărat (nici iarna trecută, nici astă-vară). Datele la care au fost programate jocurile Cupei de Vară au îngreuiat pregătirea echipei în loc să o favorizeze.

Apoi, m-am convins de lipsa unor jucători cu personalitate. *Afară de Gane (mereu accidentat!), nu există altcineva care să îndeplinească mult amintita funcție de coordonator al celorlalți. Cei mai mulți văd numai ce se întîmplă în teren, pe o rază de 2—3 metri.*

La clubul nostru există și numeroase defecțiuni de organizare. De aceea, activitatea de pregătire se derulează printre dificultăți, iar moralul jucătorilor a coborît îngrijorător.

Totuși ne vom redresa cu siguranță. Deruta de ordin tactic am eliminat-o parțial. În două-trei săptămîni vom presta jocuri care să ne reabiliteze, prin efortul conjugat al tuturor jucătorilor și al conducerii secției.

TRAIAN IONESCU (Dinamo București): **Sîntem totuși în progres față de anul trecut.**

Cu excepția meciului de la Ploiești, consider că putem aprecia jocul echipei noastre ca fiind în progres față de anul trecut.

Firește, sîntem încă departe de satisfacerea obiectivelor pe care ni le-am propus și pe care nu vi le pot destăinui, pentru că sînt poate prea îndrăznețe.

Pentru viitorul apropiat ne preocupă menținerea în formă a jucătorilor și creșterea rapidă a unor noi cadre care să ne poată fi de folos încă în cursul acestui campionat. După cum știți, suferim din cauza lipsei de jucători. Socotesc că în această direcție clubul nostru a greșit, nepreocupîndu-se suficient de schimbul de mîine.

C. CERNAIANU (Petrolul): **Cred că vom juca onorabil la Liverpool.**

Nu ne-am pierdut capul și nu ne-am lăsat impresionați de diferitele diagnosticuri negative. S-a pomenit de oboseală, de surmenajul echipei, deși probele medicale și cele tehnico-fizice au dat rezultate bune la majoritatea jucătorilor. Starea psihică nu era însă satisfăcătoare. **Am început să ne redresăm încă de la Petroșeni, unde am jucat o bună repriză secundă. Apoi, victoria din meciul cu U.T.A. ne-a redat încrederea.** Încă de atunci am gîndit: nu-i fericesc pe cei de la Dinamo. În cabină le-am spus băieților: **În trecut toți se înverșunau împotriva noastră, a campionilor; acum jucați voi împotriva fruntașei clasamentului.** Și, într-adevăr, am „răbufnit" miercuri într-un meci foarte bun.

Acum așteptăm cu încredere meciul de la Liverpool. Cred că vom juca onorabil. Din păcate, prezența a 5 jucători în diverse loturi ne destramă echipa în momente importante pentru ea. Dar noi știm că interesele echipelor naționale primează

La Constanța, **Iancu** marchează în stilul lui caracteristic, cu o lovitură de cap

Foto: S. BACSI

ION REINHARDT (U.T.A.): **Tinerii noștri depun lăudabile eforturi.**

În comportarea de pînă acum a echipei noastre s-a resimțit faptul că o serie de oameni de bază accidentați **(Mețcaș, Bacoș, Jack, Donciu)** n-au putut participa cum se cuvenea la perioada de pregătire. De altfel, ultimii doi sînt și acum indisponibili iar Mețcaș și Bacoș resimt evident accidentele din sezonul trecut. În plus, plecarea unor jucători ca Floruț și Pantea s-a făcut simțită pînă acum, în angrenajul echipei. În această situație, am apelat la jucători tineri ca **Tr. Popescu, Secășeanu, Șchiopu, Moț, Domide,** dar ei nu sînt încă rodați suficient pentru pretențiile primei categorii. **În general, sînt mulțumit de eforturile lor, dar ne trebuie încă multă răbdare cu acești tineri în jur de 20—22 de ani.**

Formația noastră a făcut unele progrese dar trebuie să mai lucrăm pentru omogenizare. **Obiectivul nostru în perioada următoare este „recuperarea" randamentului normal al lui Bacoș și Mețcaș — ca și readucerea în formă a lui Țîrlea — precum și rodarea celor tineri.**

O carență în jocul nostru este lipsa de elasticitate. Deocamdată, apărarea nu are resurse fizice pentru a ieși la atac, în accepțiunea jocului modern. Trebuie să mai lucrăm și pentru îmbunătățirea finalizării și a vitezei în joc. Nu sîntem mulțumiți cu cele trei goluri înscrise pînă acum în 5 meciuri, din care 3 acasă.

Dintre jucători, cel mai bun randament în aceste prime etape l-au dat: **Gornea** (care se pregătește serios și are o vie dorință de afirmare), **Bîrău** și **Chivu.** Dintre tineri, remarc pe **Domide** (calități tehnice, dar cam lent) și **Moț** (mare putere de luptă, dar uneori individualist).

P. MOLDOVEANU (Progresul): **Coeziunea sufletească din echipă ne ajută admirabil.**

Pînă acum, sînt satisfăcut de comportarea echipei. Preocuparea noastră s-a îndreptat spre o bună organizare a jocului în teren, spre practicarea unui joc economic, aș zice „utilitar". Jucătorii au înțeles bine sarcinile ce le revin și le aplică bine. Jucăm de regulă 4—3—3. Fără să fim adepți ai lui „libero", am practicat o apărare strictă, în care a funcționat bine dublajul. *Reușim să închidem bine culoarele spre poarta noastră și, avînd în Mîndru un portar în formă bună, am primit doar 3 goluri în cinci partide.*

În privința jocului în cîmp, preocuparea noastră a fost să pasăm mult pentru a da posibilitate „vîrfurilor" să se demarce. Înaintașii nu „cară" mingea ci o poartă prin combinații.

Ne-am izbit, pînă acum, de o dificultate: lotul Progresului este foarte mic. La Arad, de exemplu, n-am putut prezenta decît o rezervă de cîmp.

Un lucru pe care țin să-l relev în legătură cu evoluția echipei în primele 5 etape, este coeziunea sa sufletească. Toți componenții lotului sînt animați de o vie dorință de „a face treabă", se sprijină pe teren unul pe altul, lucrează temeinic la antrenament.

Cel mai bun randament l-au dat pînă acum, după părerea mea: Mîndru, Măndoiu, Peteanu, Mafteuță, Al. Constantinescu *și* Mateianu. *Acestuia din urmă i se poate însă reproșa că ține prea mult mingea și uneori o pierde ușor.*

În general, constaer că jocul echipei s-a îmbunătățit față de prima etapă, jucătorii stăpînind sarcinile ce le revin din ce în ce mai bine.

V. MĂRDĂRESCU (Farul): **Avem încredere în forțele noastre.**

Mai ales aici, în lumea marinarilor, zicala **„după furtună vine și vreme bună"** are o circulație largă. În ceea ce ne privește, ea s-a adeverit întocmai. Cel puțin pînă acum. În campionatul trecut am traversat, după cum se știe, multe momente de grea cumpănă, dar speranța nu ne-a slăbit. **Sudura care ne-a ținut alături pe vreme de hulă, ca să mă exprim în termeni marinărești, nu numai că ne-a ajutat să nu... naufragiem, dar ne-a dat și o încredere mai mare în forțele noastre.** Echipa a căpătat personalitate și prestanță cum nu a avut vreodată, aflîndu-se într-o continuă dezvoltare. Au crescut randamentul fizic și rezistența în regim de viteză, elemente care îi asigură elasticitate funcțională în teren, cu participări supranumerice în atac și replieri rapide.

Mărturisesc că am constatat pînă acum cu mare plăcere aportul cerebral al jucătorilor mei, care știu uneori, din ce în ce mai ușor, să găsească, în lupta cu orice adversar, soluții mai eficiente decît schemele tactice indicate de antrenor. **Nu mă declar însă mulțumit de gradul de rezolvare a diferitelor momente de joc în regim de viteză. Acesta este capitolul asupra căruia insist acum cu precădere.** O atenție sporită acord pregătirii lui **Iancu** și **Kallo,** componenți ai loturilor reprezentative, la care poate în scurtă vreme se vor adăuga și alte elemente tinere ale Farului.

I. IONESCU (Politehnica): **Formația noastră n-a reușit să se omogenizeze.**

Locul în clasament și punctele acumulate în primele patru etape arată pentru colectivul nostru un campionat dificil. Jocurile de pînă acum au arătat că echipa n-a reușit încă să se omogenizeze. Jucătorii noi promovați sau cei transferați, la fel și cei vechi, își mențin unele atitudini delăsătoare, neconforme activității unitare, lucru care afectează îndeosebi puterea de luptă și spiritul ofensiv al echipei. **Deficiențele cele mai elocvente s-au manifestat în ceea ce privește claritatea, calmul și organizarea apărării, circulația mingii și ritmul la mijlocul terenului, precum și-n zona de finalizare. Tenacitatea și agresivitatea în joc lasă mult de dorit.**

Cu toate greutățile acestui început, experiența și valoarea unor jucători mai vechi, îmbinate cu talentul și entuziasmul celor tineri, constituie — cred — premise reale ale reabilitării și dezvoltării echipei noastre.

V. STĂNESCU (Rapid): **Comoditatea și lipsa de modestie a unor jucători ne costă mult.**

Echipa noastră se resimte atît din punct de vedere moral cît și fizic. **Insuccesele la sfîrșitul campionatului trecut, ca și ratarea titlului în ultimele trei campionate, au făcut ca jucătorii să nu mai aibă încredere în posibilitățile lor.** Am susținut ultimul meci oficial la 21 iulie cu Farul în cadrul Cupei balcanice iar campionatul a început la 21 august, această perioadă de pauză fiind foarte scurtă pentru noi. Refacerea jucătorilor nu s-a putut efectua în bune condițiuni, iar perioada pregătitoare a fost incompletă.

Echipa noastră se caracteriza printr-o mare circulație a balonului, mișcare multă în teren și printr-o deosebită putere de luptă. Aceste trei calități ale jucătorilor au scăzut simțitor în acest campionat datorită comodității, dar mai ales lipsei de modestie a unora dintre ei. Este vorba de acei jucători care cred că o dată ce au îmbrăcat tricoul echipei naționale sînt atotștiutori. Micile divergențe ivite în sînul echipei sînt pe cale de înlăturare, prietenia și disciplina făcîndu-și din nou loc. După meciul de la Craiova, am avut o ședință în care jucătorii au analizat singuri comportarea lor și recentul 8—1 cu C.S.M.S. Iași ne dă speranța că echipa a reintrat în cadența care a consacrat-o.

ȘTEFAN VASILE (Dinamo Pitești): **Timpul de pregătire a fost prea scurt.**

Am început campionatul în condiții deosebite față de anii trecuți, în sensul că ne-a lipsit timpul necesar efectuării jocurilor de pregătire. Un singur meci, cu Știința București, în cadrul „Cupei de vară" a fost insuficient, astfel că, în fapt, fiecare etapă de pînă acum a constituit pentru echipa mea tot atîtea trepte de verificare în vederea realizării obiectivului nr. 1 — calificarea în turul următor al competiției internaționale în care sîntem angajați, „Cupa orașelor tîrguri".

Echipa pe care o antrenez dispune de jucători tineri și dotați. Apărarea, de la Coman și pînă la Olteanu, a căpătat un plus de siguranță.

Străduința noastră se îndreaptă cu precădere acum către Dobrin, pe care îl vom aduce curînd la potențialul său, afectat după cum se știe de o întrerupere fortuită și către întreaga linie de înaintare, al cărei randament este nemulțumitor. Îndeosebi îi lipsește, așa cum s-a văzut și în meciul de azi cu Farul, colaborarea mai strînsă în faza de atac, sprijinul permanent pe care jucătorii din apropiere trebuie să-l dea celui ce se află în posesia mingii. *Sînt convins că din momentul cînd acest deziderat al meu va fi rezolvat, Dinamo Pitești va fi greu de învins. Sper că prima confirmare a ceea ce vă declar acum să se petreacă chiar în meciul cu Steaua, ultimă regrupare a forțelor noastre înaintea întîlnirii din „Cupa orașelor tîrguri".*

ROBERT COSMOC (Știința Craiova): **Trebuie să punem la punct finalizarea.**

Am avut o bună impresie despre Știința Craiova. Acum, fiind antrenorul ei (împreună cu Gh. Nuțescu), mi-am dat seama că nu m-am înșelat. Ca aspect general, echipa evoluează ascendent. Constat la componenții formației o conștientă participare la pregătire, precum și emulație între jucători în ce privește performanța. Mă bucură și prezența unui tot mai mare interes pentru pregătirea de perspectivă a echipei. *Menționez o creștere a tendinței de joc combinativ, fără a face din aceasta un scop în sine și, păstrînd ritmul, jocul în viteză.*

Întreruperea campionatului ne dă prilejul să definitivăm rodajul fizic și tehnic al echipei pentru a putea face mai bine individualizarea. În pregătirea viitoare vom accentua în mod deosebit pe creșterea potențialului fizic, pe organizarea jocului și bineînțeles pe finalizare, carențe pe care le-am constatat în cele cinci etape ce s-au scurs. *Așteptăm aportul tehnic din partea catedrei de educație fizică a Universității noastre ca și un sprijin organizatoric din partea clubului.*

ILIE SAVU (Steaua): **Echipa nu este încă la nivelul posibilităților ei reale.**

Pornesc de la premisa că jocul echipei noastre nu este încă — în pofida locului ocupat în clasament — la nivelul posibilităților reale ale jucătorilor și, bineînțeles, nici la nivelul exigențelor noastre, ale antrenorilor.

Atît în apărare, cît și în atac, jocul echipei mai are lacune. Lipsa lui **Hălmăgeanu** și „profilarea" lui **Jenei,** mijlocaș de „meserie", pe postul de fundaș central au slăbit, într-un fel, și linia de fund și pe cea de mijloc. Ca greșeală de joc, voi sublinia așteptarea abordării atacanților adverși în zona careului de 16 metri (unde se comit greșeli care ne costă goluri) și nezădărnicirea, pe cît posibil, a atacurilor la mijlocul terenului.

În atac, îmbolnăvirea lui **Crăiniceanu** a creat de asemenea o problemă, insuficient rezolvată pînă la ora aceasta.

Pe ansamblu, voi remarca că jocul echipei noastre este în continuu progres și atît jucătorii, cît și noi antrenorii privim viitorul cu încredere.

ȘTEFAN COIDUM (Jiul): **Vom căuta să eliminăm emotivitatea jocurilor din deplasare.**

După un debut pe care eu îl consider mulțumitor, echipa noastră „urcă" în nivel de joc, în stabilitate, în concepție și sper că punctele pe care le-am scăpat din mînă la Craiova, Iași sau chiar la București (unde, cu oarecare șansă, puteam lua un punct Stelei), le vom cîștiga într-un viitor nu prea îndepărtat, în alte meciuri. Referindu-mă deci la jocurile în deplasare, marele examen al echipelor promovate, trebuie să remarc că Jiul are un explicabil complex de inferioritate la aceste meciuri, stare pe care, prin pregătire temeinică, vom căuta s-o eliminăm.

La capitolul „minusuri", voi mai arăta că avem o linie de fund încă vulnerabilă, problema fundașilor de margine mai ales rămînînd problema nr. 1 a alcătuirii „11"-lui nostru.

Am remarcat, de asemenea, în aceste 5 etape, că echipa nu mai are resurse suficiente pentru repriza a doua, pregătirea fizică constituind o latură pe care vom pedala cu toată seriozitatea la antrenamente.

Cred că în această scurtă pauză de campionat vom realiza cîte ceva în direcția remedierii celor mai sus arătate.

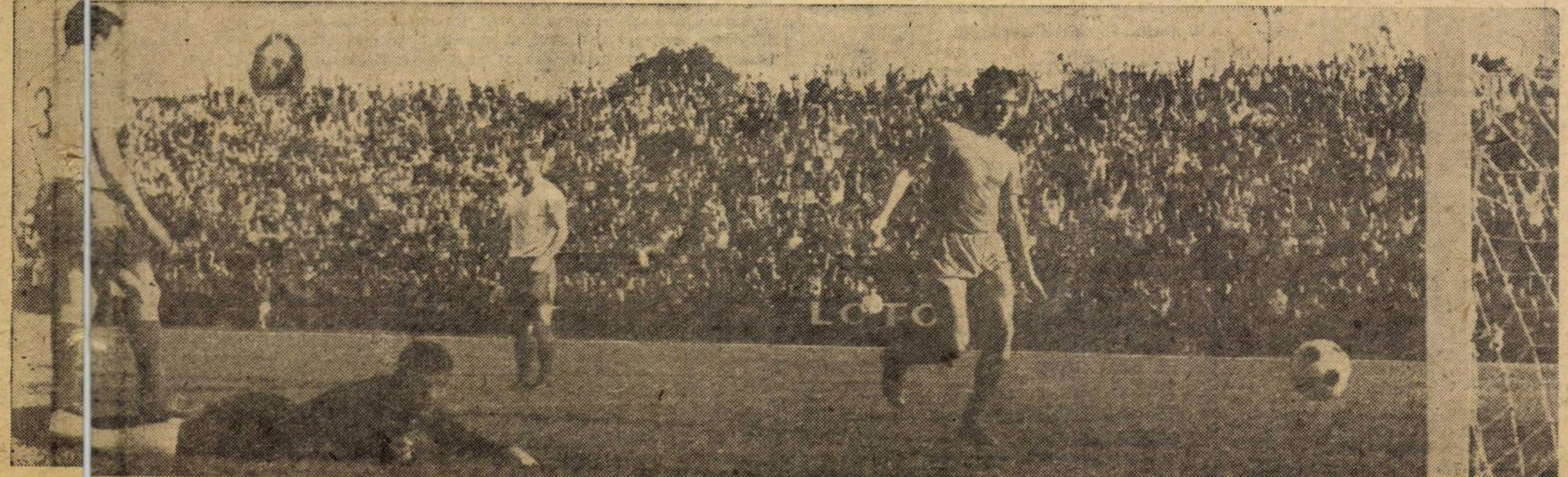

Deschiderea scorului la **Ploiești.** Portarul dinamovist Niculescu, la pămînt, Nunweiller III și Popa dezolați, în timp ce **Dridea II** a rămas singur cu mingea și cu spațiul ademenitor al porții

Foto: Petre COZIA

„Radiografia" etapei

A 5-A

PROGRAMUL ETAPEI A 6-A

Campionatul categoriei A, întrerupt o scurtă perioadă pentru disputarea meciurilor R. D. Germană – România, se reia duminică 25 septembrie cu următoarele partide (la fiecare indicăm arbitrii și rezultatele înregistrate în trei campionate):

FARUL – PETROLUL
(Em. Martin – Gh. Retezan și A. Münich, București)
1963–64: 0–1 și 0–1
1964–65: 1–0 și 0–3
1965–66: 1–1 și 0–3

C.S.M.S. – U.T.A.
(C. Petrea – C. Constantin și M. Constantin, București)
1963–64: 0–2 și 5–1
1964–65: 0–3 și 4–0
1965–66: 1–2 și 2–1

PROGRESUL – POLITEHNICA
(Ad. Macovei – Bacău, Gr. Bîrsan și V. Paladescu – Galați)
1961–62: 0–1 și 2–1
1962–63: 1–2 și 0–0
1963–64: 0–2 și 3–1
În 1964–65 Politehnica a jucat în „B", în 1965–66 Progresul.

DINAMO BUCUREȘTI – ST. ROȘU
(Al. Toth – A. Pop și M. Bădulescu, Oradea)
1963–64: 0–1 și 6–2
1964–65: 1–3 și 10–1
1965–66: 1–4 și 1–0

UNIVERSITATEA – ȘTIINȚA
(Ilie Drăghici – Gh. Limona și Gh. Olteanu, București)
Până în 1964 Știința a jucat la „B"
1964–65: 5–0 și 0–4
1965–66: 1–1 și 1–0

DINAMO PITEȘTI – STEAUA
(M. Rotaru – C. Alexandru și V. Popa, Iași)
1963–64: 0–1 și 3–6
1964–65: 1–2 și 0–2
1965–66: 1–0 și 3–2

JIUL – RAPID
(P. Sotir – Mediaș, M. Ispas – Mediaș și E. Bucșe – Sibiu)
1959–60: 1–5 și 2–2
1960–61: Jiul a jucat la „B"
1961–62: 3–1 și 0–0
Din 1962–63 Jiul a jucat la „B"

CLASAMENTUL GOLGETERILOR

8 GOLURI:
Voinea (Steaua) — unul din 11 m.

7 GOLURI:
Ionescu (Rapid) — 4 din 11 m.

4 GOLURI:
Casandra (Jiul)
Peronescu (Jiul)
Frățilă (Dinamo București)
Iancu (Farul)

3 GOLURI:
Constantin (Steaua)
Oblemenco (Știința) — unul din 11 m.
Dridea I (Petrolul) — unul din 11 m.
Libardi (Jiul)
Stoicescu (C.S.M.S.)

2 GOLURI:
Tîlvescu (Farul) — ambele din 11 m
Regep (Politehnica)
Naghi (Dinamo Pitești)
Haidu (Dinamo Buc.)
I. Popescu (Dinamo Pitești)
Dumitriu (Rapid)
Oaidă (Progresul)
Kallo (Farul)
Sfîrlogea (Știința)

1 GOL:
Sorin Avram, D. Popescu (Steaua)
Martinovici, Stocker, Crăciun (din 11 m.) (Jiul)
Grizea (Politehnica)
Ciucu, Șoangher, Maiteuță, Mateianu (Progresul)
Pîrcălab, Ene II (din 11 m), Ghergheli, Nunweiller VI (Dinamo Buc.)
Circiumărescu, Niță (Știința)
Kraus (Rapid)
Năftănăilă (St. roșu)
Ologu (Farul)
Dincuță, Badea, Dragomir (Petrolul)
Mustețea, Adam — din 11 m (Universitatea)
Turcan (Dinamo Pitești)
Domide, Moț, Țîrlea (U.T.A.)
Vornicu, Malschi (C.S.M.S.)

AUTOGOL:
Mihăilescu (Știința) pt. Dinamo București; Cazan (Jiul) pt. Știința; Petescu (Steaua) pt. Dinamo București, Grei (Farul) pt. Progresul.

ETAPA DIN 14.IX.1966

FARUL — 2 (1)
Iancu (43'), Kallo (87')

DINAMO PITEȘTI — 0

PETROLUL — 3 (2)
Dridea (19', 44' și 78' din 11 m.)

DINAMO BUCUREȘTI — 0

STEAUA — 2 (1)
Voinea (30', 59')

JIUL — 1 (1)
Libardi (43')

RAPID — 8 (1)
Ionescu (26' și 54' – 11 m. – 57', 70' – 11 m. – 88'), Dumitriu (59', 73'), Kraus (79')

C. S. M. S. — 1 (0)
Stoicescu (72')

UNIVERSITATEA — 1 (0)
Adam (40' din 11 m.)

STEAGUL ROȘU — 0

U. T. A. — 1 (1)
Țîrlea (40')

PROGRESUL — 1 (0)
Oaidă (79')

POLITEHNICA — 0

ȘTIINȚA — 2 (1)
Niță (14'), Sfîrlogea (74')

FORMAȚIILE, NOTELE JUCĂTORILOR ȘI ARBITRILOR

FARUL: Manciu 8 — Georgescu 8, Tîlvescu 8, Mareș 7, Plesa 7 — Manolache 7, Zamfir 8 — Ologu 6, Iancu 8, Tufan 7, Kallo 9.

DINAMO: Coman 9 — I. Popescu 7, Barbu 8, I. Stelian 8, Olteanu 9 — Țircovnicu 7, Dobrin 7, Pop 7 — Eftimie 5, Naghi 6, Țurcan 6.

ARBITRU: *A. Bentu* (București) 8.

PETROLUL: Ionescu 8 (min. 76 — Sfetcu 8) — Pahonțu 7, Boc 8, Florea 7, Mocanu 8 — Juhasz 8, Dragomir 8 — Roman 8, Badea 9, Dridea I 9, Dridea II 5, (min. 65 — Moldoveanu 6).

DINAMO BUC.: Niculescu 5 (min. 46 Datcu 7) — Popa 5, Nunweiller III 7, Nunweiller IV 6, Stoenescu 5 — Ghergheli 6 (min. 46 — Ștefan 6), O. Popescu 6 — Pîrcălab 5, Frățilă 5, Haidu 7, Nunweiller VI 7.

ARBITRU: *M. Rotaru* (Iași) 8.

STEAUA: Haidu 7 — Petescu 7, Jenei 7, D. Nicolae 7, Sătmăreanu 6 — Negrea 7, Raksi 8 — Pantea 7, Constantin 6, (min. 57 — Soo 5), Voinea 7, S. Avram 6.

JIUL: Ion Vasile 9 — Șerban 5, Dan 6, Pop 5, Cazan 4 (min. 67 — Speriosu 6) — Stocker 6, Crăciun 7 — Martinovici 7, Libardi 9, Casandra 6, Peronescu 6.

ARBITRU: *Iosif Ritter* (Timișoara) 8.

RAPID: Răducanu 7 — Lupescu 7, Motroc 7, C. Dan 6, Greavu 7 — Dinu 6, Georgescu 6 — Năsturescu 6, Dumitriu 8, Ionescu 9, Codreanu 5, (min. 64 Kraus 8).

C.S.M.S.: Constantinescu 3 — Danileț 3, Malschi 3, Vornicu 4, Deleanu 5 — Humă 4 (min. 57 Nicoară 6), Romilă 6 — Incze 5, Stoicescu 6, Hriței 4, Baboie 6.

ARBITRU: *P. Badea* (Brașov) 6.

UNIVERSITATEA CLUJ: Gaboraș 8 — Marcu 7, Pexa 7, Anca 8, Cîmpeanu 7 — Petru Emil 6, Țegean 5 (Mustețea min. 73) — Ivansuc 6, Barbu 6, Adam 7, Szabo 6.

STEAGUL ROȘU: Pîlcă 8 — Ivăncescu 7, Jenei 7, Campo 7, Naghi 6 — Pescaru 5, Alecu 8, Năftănăilă 7 — Selimeși 5, (Goran din min. 54, 6), Necula 6, Györfi 6.

ARBITRU: *Gh. N. Gherghe* (București) 8.

U.T.A.: Gornea 9 — Birău 6, Bacoș 5, Metcaș 7, Czako II 6 — Comisar 6, (min. 63 Igna), Chivu 7 — Moț 6, Domide 6, Țîrlea 6, Axente 6.

PROGRESUL: Mîndru 9 — Colceriu 6, Mândoiu 6, Peteanu 7, Staicu 7 — Neacșu 6, Al. Constantinescu 7 — Oaidă 8, Mateianu 8, Șoangher 6, Mafteuță 6 (min. 63 Țarălungă 6).

ARBITRU: *N. Cursaru* (Ploiești) 8.

POLITEHNICA: Popa 4 — Surdan 5, Petrovici 6, Roman 7, Hodrea 5 — Lereter 3 (min. 70 Bodrozan), Grizea 4 — Papanică 6 (Regep), Mureșan 5, Regep 5, (min. 70 Lereter), Mițaru 5.

ȘTIINȚA: Papuc 8 (min. 80 Vasilescu) — Mihăilescu 8, M. Marcel 8, Bîtlan 8, Deliu 8 — Deselnicu 6, Ivan 7 — Niță 8, Strîmbeanu 8, Sfîrlogea 8, Circiumărescu 6 (min. 70 Mihăilescu II).

ARBITRU: *V. Dumitrescu* (București) 8.

FILMUL JOCULUI

Constănțenii sînt pe punctul de a înscrie chiar din minutul 5, dar șutul lui Iancu trimite mingea în bara laterală. Două minute mai tîrziu, Țurcan pătrunde în stînga careului, aproape de linia de fund, centrează la semiînălțime, dar Georgescu salvează. În continuare fazele se succed cu repeziciune de la o poartă la alta. Echilibrul pe tabela de marcaj se menține pînă în min. 43, cînd la o lovitură liberă de pe dreapta Iancu se înalță și înscrie cu capul. După pauză, se simte o oarecare slăbire a potențialului piteștenilor, în timp ce Farul pare că de-abia începe meciul. Presingul la poarta lui Coman crește cu fiecare minut, dar cea mai mare ocazie o ratează... Naghi (min. 78). Moment psihologic hotărîtor. Farul prinde mai multă forță și în min. 87, scorul este majorat de Kallo.

Un meci demn de echipa campioană, care și-a surclasat adversarul în toate compartimentele. Spectacolul de mare ținută fotbalistică a fost asigurat și de înverșunarea învinșilor, care au încercat pînă la capăt totul, dar au fost copleșiți de o echipă în excelentă formă. Dridea I și-a recăpătat forța de joc, iar apetitul de goluri i-a fost pe deplin satisfăcut: a marcat de 3 ori, din toate situațiile posibile: a încheiat cu șut o combinație Juhasz — Badea, a transformat o lovitură liberă de la 20 m și a înscris din penalti. El a fost însă doar „purtătorul de cuvînt" (hotărîtor) al unei echipe care merită elogii în întregime. Dinamoviștii nu și-au găsit cadența obișnuită și au greșit tactic; tentativele lor singulare nu au avut finalitate. Publicul ploieștean, numeros și plin de temperament (uneori exagerat) a văzut un meci admirabil, la care a contribuit toată lumea, inclusiv arbitrul (ceea ce spectatorii adesea au neglijat).

Ambele echipe au jucat „deschis", la atac, conferind partidei un caracter spectacular apreciat de cei prezenți pe stadionul „23 August". Pentru că marea majoritate a acțiunilor s-au încheiat cu șuturi la poartă, cu faze de gol, vom aminti, dintr-o întreagă suită, ocaziile mari ale meciului. Min. 2 — voleu Pantea peste poartă; min. 11 — Martinovici trage slab, de la 4 m, și Haidu reține; min. 30 — Voinea demarează pe stînga, fentează mai mulți adversari și înscrie: 1—0; min. 33 — șut al lui Raksi în bară; min. 43 — Libardi șutează sec de la circa 25 metri, înscrînd spectaculos: 1—1; min. 47 — Peronescu ratează din apropiere o mare ocazie de a înscrie; min. 50 și 51 — Voinea — singur cu portarul I. Vasile — ratează; min. 59 — Voinea înscrie din apropiere: 2—1.

Un meci cu două aspecte total diferite. În prima parte, cît pregătirea fizică i-a ajutat, oaspeții au reușit să mențină un echilibru în teren, perioadele de dominare alternînd. Cu toate acestea, prima repriză se încheie în avantajul rapidiștilor care, în acest timp, au beneficiat de o lovitură de la 11 metri, transformată de Ionescu. În repriza secundă, comportarea protagoniștilor a fost diametral opusă. În timp ce apărarea ieșeană dovedea tot mai multă nesiguranță, atacul rapidist construia acțiune după acțiune prin cuplul Dumitriu — Ionescu. Pînă la sfîrșitul partidei am asistat la un joc de-a șoarecele cu pisica între atacul rapidist și apărarea ieșeană. Pripeala bucureștenilor, în unele faze de finalizare, a scutit pe cronicari să consemneze unul dintre cele mai mari scoruri înregistrate vreodată — în categ. A.

Cu Alecu în fața liniei de fundași ca un „radar" pentru detectat direcția atacurilor adverse, cu Năftănăilă și cele două extreme repliate alternativ înapoi și înăuntru, Steagul roșu s-a apărat dîrz pînă în clipa loviturii de la 11 metri. Petru Emil în postură de mijlocaș ofensiv și Barbu au inițiat în acest răstimp cu concursul lui Ivansuc, Adam și Szabo frecvente atacuri, dar abuzul de pase lungi și lipsa unei circulații rapide de balon au făcut ca secvențele din careul lui Pîlcă să fie doar aparent periculoase. Odată realizat, golul a „aspirat" pe brașoveni spre poarta studenților. Repriza secundă a fost mai echilibrată și substanțială. Năftănăilă, Goran și Györfi, au creat și au ratat cîteva ocazii (min. 51, 57, 90), iar de partea cealaltă după aproximativ 30 de minute de reflux, înaintașii de la „U" și-au regăsit „al doilea suflu" și au fost pe punctul de a majora scorul (min. 76, 77, 81). În cazul ambelor echipe s-ar putea vorbi de cîțiva „milimetri de progres".

Zeița Fortuna n-a fost darnică nici de data aceasta cu echipa textiliștilor, în ciuda eforturilor făcute de majoritatea jucătorilor. Dorința aceasta arzătoare de a realiza prima victorie în campionat i-a amețit într-atît pe localnici, încît nu au reușit să-l învingă pe imbatabilul Mîndru decît o singură dată, în prima repriză. Apoi, Țîrlea, Moț, Domide s-au întrecut în ratări. În cea de a doua repriză echipa locală își dezvăluie lipsurile privind pregătirea fizică, ceea ce determină încetinirea ritmului de joc. Bucureștenii profită de acest fapt și inițiază prin Mateianu cîteva lansări periculoase, dintre care una este concretizată de Oaidă.

Nimeni nu s-a așteptat ca localnicii să părăsească învinși terenul. Mai ales că tunarul craiovenilor, Oblemenco, rămăsese acasă, fiind accidentat. După primele schimburi de mingi Știința a demonstrat că a venit la Timișoara cu intenții mari. Sesizînd bîbîiala apărării, lipsa de combativitate a celor doi mijlocași, Lereter și Grizea, oaspeții au ieșit la atac. În minutul 14 Niță pierde pe drum toată linia de fundași a Politehnicii și de la 10 m înscrie fără drept de apel. Acest gol creează o mare derută în tabăra adversarilor. Se fac atîtea greșeli, încît în min. 74 Popa, încercînd să degajeze, alunecă, scăpînd balonul din mînă copilărește, iar Sfîrlogea, aflat în apropiere, îl expediază în gol. Victoria oaspeților este meritată, întrucît au jucat mai bine.

CLASAMENT GENERAL

		CLASAMENT GENERAL						ACASĂ					IN DEPLASARE				
1.	STEAUA (3)	5	3	2	0	13– 5	8	3	2	1	0	6– 4	5	2	1	1	0	7–1	3
2.	PROGRESUL (2)	5	3	2	0	7– 3	8	3	2	1	0	5– 2	5	2	1	1	0	2–1	3
3.	DINAMO BUCUREȘTI (1)	5	3	1	1	12– 6	7	3	2	1	0	9– 2	5	2	1	0	1	3–4	2
4.	FARUL (4)	5	3	1	1	9– 6	7	3	2	1	0	5– 2	5	2	1	0	1	4–4	2
5.	ȘTIINȚA (5)	5	3	1	1	8– 7	7	2	2	0	0	4– 2	4	3	1	1	1	4–5	3
6.	RAPID (8–9)	5	1	3	1	10– 4	5	3	1	2	0	9– 2	4	2	0	1	1	1–2	1
7.	PETROLUL (10)	5	2	1	2	6– 5	5	3	2	1	0	5– 1	5	2	0	0	2	1–4	0
8.	JIUL (6)	5	2	0	3	14– 8	4	2	2	0	0	10– 1	4	3	0	0	3	4–7	0
9.	U.T.A. (8–9)	5	0	4	1	3– 4	4	3	0	3	0	2– 2	3	2	0	1	1	1–2	1
10.	DINAMO PITEȘTI (7)	5	2	0	3	5– 7	4	2	1	0	1	3– 3	2	3	1	0	2	2–4	2
11.	UNIVERSITATEA (13)	5	1	1	3	2– 7	3	2	1	0	1	1– 1	2	3	0	1	2	1–6	1
12.	C.S.M.S. (11)	5	1	1	3	5–18	3	3	1	0	2	4–10	2	2	0	1	1	1–8	1
13.	POLITEHNICA (12)	4	1	0	3	3– 7	2	2	1	0	1	1– 2	2	2	0	0	2	2–5	0
14.	ST. ROȘU (14)	4	0	1	3	1–11	1	2	0	1	1	1– 3	1	2	0	0	2	0–8	0

B FESTIVAL FOTBALISTIC LA GALAȚI

Nu am mai poposit pe stadionul Dunărea din Galați din anul trecut, cînd orașul avea echipă în prima categorie a țării. Deși gălățenii sînt nevoiți acum să se mulțumească doar cu două prezențe în categoria B, bunele obiceiuri ale administrației stadionului de a asigura condiții optime de desfășurare partidelor de fotbal nu au pălit. Cu aceeași grijă sînt pregătite tribunele, terenul de joc, vestiarele și în general tot ce poate contribui la reușita spectacolului sportiv. Dacă totuși numărul spectatorilor nu trece de obicei de 5—6.000, aceasta nu poate fi pusă decît în legătură cu lipsa garanției jocului de calitate pe care, după unii, numai o partidă de categoria A o poate oferi. În virtutea acestui fapt, duminică după amiază mulți iubitori ai fotbalului gălățean au preferat să stea acasă, deși vremea admirabilă putea constitui, cel puțin ea, o veritabilă invitație la popas în tribunele stadionului Dunărea. Nu au făcut-o decît cca. 6.000 de cetățeni ai orașului, la care s-au mai adăugat cîteva sute de suporteri brăileni. Recompensa au primit-o sub forma unui meci care a depășit toate așteptările.

Disputat pe fondul unei frumoase rivalități sportive cu tradiție, jocul de categoria B Oțelul Galați—Progresul Brăila a întrunit toate atributele unui bun meci de categoria A. Ambele echipe, bine pregătite tehnic și fizic, au început întîlnirea într-un ritm amețitor și așa au ținut-o pînă la sfîrșit. S-a jucat, de o parte și de alta, deschis, fără preocupări defensive exagerate și din acest motiv acțiunile la cele două porți, dar mai cu seamă la cea a Progresului, au cules ropote de aplauze. Pasele de la un careu la celălalt s-au înlănțuit rapid și s-au încheiat cu șuturi de o putere și o precizie impresionabilă. De cîteva ori atacul și contraatacul s-au desfășurat cu atîta repeziciune încît nici nu se așeza bine pe picioare unul din portari și celălalt se trezea zburînd după minge.

A cîștigat Oțelul cu 4—0. Pentru cei prezenți la meci, scorul oferă o oarecare contradicție: pe de o parte el conține un caracter de severitate exagerată, iar pe de altă parte nu poate fi contestat de nimeni chiar la aceste proporții. Nota contradictorie rezultă din faptul că în cîmp echipele, posesoare ale unui bagaj apropiat de elemente tehnico-tactice, au jucat aproximativ egal și au contribuit în aceeași măsură la reușita spectacolului. Ceea ce a determinat victoria Oțelului au fost plusul de decizie în situațiile create la poarta Progresului și jocul excepțional realizat pe o mare porțiune de teren a coordonatorului Radu Matei. Un singur gol (al treilea) se poate reproșa portarului State. Pentru a vă face o idee mai exactă despre acțiunile de atac ale Oțelului, este suficient, cred, să vă redau maniera în care au fost înscrise cele 4 goluri. În minutul 33, Zgardan (Progresul) execută puternic o lovitură liberă de la 25 de metri; mingea lovește un apărător de la Oțelul, ricoșează la Radu Matei care o trimite din vole la Cernega. Acesta îl lansează pe David care prelungește pe partea dreaptă la Pătrașcu. Cîțiva pași în mare viteză, centrare la Stănculescu, care reia direct și puternic. 1—0. Totul a durat circa 30 de secunde. În minutul 53, David recuperează o minge de la Zgardan, cam la 40 de m. ' poarta lui State, pătrunde spre marginea careului, pasează din alergare lateral lui Cernega, care-l „vede" în stînga sa pe Stănculescu. Un nou șut decis și scorul a devenit 2—0. Două minute mai tîrziu, Comănescu (Progresul), după un un-doi frumos cu Militaru, șutează din marginea careului. Florea — portarul Oțelului — prinde, trimite spre David, urmează o acțiune personală de toată frumusețea a acestuia, încheiată cu un șut din afara careului. Portarul Progresului plonjează dar nu reține și Cernega venit în viteză reia în poartă: 3—0. După acest gol, State a fost înlocuit în poartă cu Rădoi, dar golul al patrulea nu a putut fi împiedicat. O minge adusă pe diagonala fundaș stînga-extrem dreapta, ajunge la Cernega, la 25 de metri de poartă. Acesta, fără ezitare trage puternic și pecetluiește scorul final al partidei.

Remarcăm încă odată calitatea deosebită a jocului și maniera pasionantă dar sportivă în care Oțelul Galați și Progresul Brăila și-au apărat șansele. La reușita spectacolului fotbalistic a contribuit în bună măsură competența trio-ului bucureștean de arbitri — Mircea Sadoveanu la centru, Petre Ciucă și Ștefan Lazăr.

Nicolae SOARE

Lupta cu zecimile de secundă. Atacantul Stănculescu lovește mai rapid și înscrie primul gol. Fază din meciul Oțelul Galați-Progresul Brăila (4—0)

Foto: **S. BACSI**

C REZULTATE ȘI CLASAMENTE

Seria I

Oltul Rm. Vîlcea — Chimia Suceava 1—1 (0—0), Metalurgistul București — Metrom Brașov 1—1 (0—1), Oțelul Galați — Progresul Brăila 4—0 (1—0), Flacăra Moreni — Poiana Cîmpina 1—0 (0—0), Dinamo Bacău — Dinamo Victoria București 0—0, Ceahlăul P. Neamț — C.F.R. Pașcani 4—0 (2—0). Meciul Știința București — Siderurgistul Galați a fost amînat.

CLASAMENTUL

1. Din. Bacău	4	2	2	0	5—0	6
2. Metrom Brașov	4	2	2	0	6—3	6
3. Din. Vict. Buc.	4	2	1	1	6—3	5
4. Oțelul Galați	4	2	1	1	6—3	5
5—6. Siderur. Galați	3	1	2	0	2—0	4
5—6. Ceahlăul P. N.	4	1	2	1	5—3	4
7. Flacăra Moreni	4	2	0	2	3—4	4
8—9. Progresul Brăila	4	1	2	1	2—5	4
8—9. C.F.R. Pașcani	4	1	2	1	3—6	4
10. Știința București	3	1	1	1	3—2	3
11. Chimia Suceava	4	1	1	2	2—4	3
12. Oltul Rm. Vîlcea	4	0	3	1	3—6	3
13. Metalurgistul Buc.	4	0	2	2	4—7	2
14. Poiana Cîmpina	4	0	1	3	0—4	1

Seria a II-a

Minerul Lupeni — C.F.R. Timișoara 1—0 (0—0), C.S.M. Reșița — Crișul Oradea 2—0 (1—0), C.S.M. Sibiu — Vagonul Arad 1—0 (0—0), C.F.R. Arad — Clujeana 0—1 (0—0), Industria Sîrmei Cîmpia Turzii — A.S.A. Tg. Mureș 0—1 (0—0), Minerul Baia Mare — A.S. Cugir 4—0 (1—0), Unirea Dej — Gaz Metan Mediaș 4—2 (1—0).

CLASAMENTUL

1. C.F.R. Tim.	4	3	0	1	6— 1	6
2. A.S.A. Tg. Mureș	4	3	0	1	7— 3	6
3. Clujeana	4	3	0	1	6— 7	6
4. Crișul Oradea	4	2	0	2	11— 4	4
5. Vagonul Arad	4	2	0	2	7— 3	4
6. C.S.M. Reșița	4	2	0	2	6— 5	4
7. Minerul B. Mare	4	2	0	2	10— 9	4
8. C.S.M. Sibiu	4	2	0	2	8— 7	4
9. Ind. s. C. Turzii	4	2	0	2	2— 3	4
10. Gaz m. Mediaș	4	2	0	2	8—10	4
11. Minerul Lupeni	4	2	0	2	7— 9	4
12. A.S. Cugir	4	1	1	2	3— 6	3
13. Unirea Dej	4	1	1	2	6—10	3
14. C.F.R. Arad	4	0	0	4	1—11	0

SERIA EST

Metalul Buzău — Petrolul Moinești 3—1 (2—0); Flamura roșie Tecuci — Metalul Rădăuți întrerupt în min. 34 la scorul de 1—0 pentru Flamura roșie; Rapid Mizil — Foresta Fălticeni 2—1 (0—1); Gloria C.F.R. Galați — Minobrad Vatra Dornei 0—0; Textila Buhuși — Ancora Galați 1—0 (1—0); Gloria Bîrlad — Unirea Focșani 0—0; Locomotiva Iași — Victoria Roman 1—4 (1—2).

1. Unirea Focșani	4	2	2	0	4—1	6
2. Victoria Roman	4	2	1	1	9—6	5
3—4. Gloria C.F.R. Galați	4	2	1	1	3—3	5
3—4. Metalul Buzău	4	2	1	1	5—5	5
5—7. Metalul Rădăuți	3	2	0	1	7—6	4
5—7. Ancora Galați	4	2	0	2	6—5	4
5—7. Rapid Mizil	4	2	0	2	6—5	4

SERIA SUD

Stuful Tulcea — I.M.U. Medgidia 1—1 (1—1); Muscelul Cîmpulung — S.N. Oltenița 0—0; Dunărea Giurgiu — Portul Constanța 1—3 (1—1); Electrica Constanța — Flacăra roșie București 2—1 (1—0); Oltul Sf. Gheorghe — Progresul Cerabia 2—0 (0—0); Tehnometal București — C.F.R. Roșiori 0—0; Electrica Fieni — Metalul Tîrgoviște 0—1 (0—0).

1. Portul Constanța	4	3	1	0	7—3	7
2. Metalul Tîrgoviște	4	3	0	1	8—1	6
3. Electrica C-ța	4	2	2	0	6—2	6
4. Tehnometal Buc.	4	2	1	1	9—5	5
5. S.N. Oltenița	4	2	1	1	6—3	5
6. I.M.U. Medgidia	4	2	1	1	3—3	5
7. C.F.R. Roșiori	4	1	2	1	4—6	4

SERIA VEST

Chimia Făgăraș — A.S.A. Sibiu 2—0 (0—0); Mureșul Deva — Victoria Tg. Jiu 3—1 (0—0); C.F.R. Caransebeș — Metalul Tr. Severin 0—0; Electroputere Craiova — Autorapid Craiova 3—2 (3—0); Tractorul Brașov — Progresul Strehaia 5—0 (2—0); Metalul Hunedoara — Aurul Zlatna 2—0 (1—0); Minerul Anina — Victoria Călan 2—0 (0—0).

1. Electroputere Cr.	4	3	0	1	12—7	6
2. Victoria Călan	4	3	0	1	6—2	6
3. Chimia Făgăraș	4	3	0	1	7—7	6
4. Metalul Huned.	4	2	1	1	6—3	5
5. Mureșul Deva	4	2	1	1	6—6	5

SERIA NORD

Recolta Carei — A.S. Aiud 3—0 (0—0); Chimica Tîrnăveni — Minerul Bihor 3—1 (2—0); Soda Ocna Mureș — Steaua roșie Salonta 4—4 (3—3); Sătmăreana — Progresul Reghin 1—0 (1—0); Medicina Cluj — Arieșul Turda 3—0 (3—0); Olimpia Oradea — Metalul Copșa Mică 3—0 (1—0); Faianța Sighișoara — Minerul Baia Sprie 2—1 (1—0).

1. Olimpi. Oradea	4	3	1	0	10—0	7
2. Medicina Cluj	4	3	1	0	8—2	7
3. Chimica Tîrnăveni	4	2	1	1	8—4	5
4. A.S. Aiud	4	2	1	1	7—6	5
5. Recolta Carei	4	2	0	2	8—5	4
6. Minerul Baia Sprie	4	1	2	1	3—2	4
7. Metalul Copșa Mică	4	2	0	2	4—6	4
8. Sătmăreana	4	2	0	2	2—5	4
9. Steaua r. Salonta	4	1	2	1	7-12	4

DIN PRIMA ETAPĂ A CAMPIONATULUI DE JUNIORI

Pe stadionul din Giulești, duminică dimineața, 4 echipe au inaugurat în Capitală, campionatul național de juniori. Campionii, Rapid București, au deschis „micul" cuplaj, avînd ca partener de întrecere Șantierul Naval din Oltenița, fiind urmați de Tehnometal București și Portul Constanța. Cele 160 de minute de fotbal oferite, n-au depășit decît arare ori o platitudine ce ne-ar face sceptici, dacă n-ar exista circumstanța atenuantă a începutului de campionat și a vîrstei foarte fragede a unora dintre jucători. Cu lecția în general bine învățată, cu o condiție fizică corespunzătoare, cei 47 de juniori care s-au întrecut au desfășurat un joc curățel, mai ales că majoritatea au și ajuns cam pe la mijlocul alfabetului în materie de fotbal. De bun augur și totala disciplină de pe teren, dar la fel de important, și poate esențial, este acel „ceva" pe care speri să-l întîlnești într-o partidă de juniori, absent în cuplajul amintit: existența unei faze sclipitoare, de mare spontaneitate sau strălucire tehnică, care să recomande în perspectivă, unul sau mai mulți jucători „născuți" pentru acest joc. Am fi nedrepți dacă totuși nu i-am evidenția pe Adam și Petreanu (Rapid), pe Nicolae (S. N. Oltenița), Poenaru (Tehnometal) și Barbu (Portul), jucători cu incontestabile calități, personalități conturate în echipele lor. Dar, desigur, este prematur de a definitiva aceste concluzii.

Dintre echipele care au evoluat, Rapid s-a impus prin maturitate tactică, condiție fizică și individualități mai pronunțate, în fața unor parteneri (S.N. Oltenița) ce-i drept cu un stil exclusiv defensiv, care n-a permis unei bune înaintări să arate tot ce știe, decît la niște rare dar închegate contraatacuri. În disputa lor mai echilibrată, Tehnometalul și Portul Constanța au primit totuși o notă mai puțin la toate capitolele.

Foștii internaționali A. Caricaș și C. Dinulescu, au fost doi arbitri fără reproș la aceste partide, ce s-au încheiat cu următoarele rezultate: Rapid București — S.N. Oltenița 2—0 (1—0) și Tehnometal București — Portul Constanța 1—1 (1—0).

Apărătorul își protejează portarul de ardoarea adversarului (Gloria C.F.R. Galați — Minobrad Vatra Dornei 0—0) Foto: **S. BACSI**

Vă prezentăm ANTRENORII ȘI FOTBALIȘTII EMERIȚI

Gheorghe CONSTANTIN

Mă uit la bărbatul acesta în civil, care va împlini la 14 decembrie 34 de ani și mă întreb care este secretul tinereții lui. Cu părul tăiat scurt și cu ochii lui vioi, îmi pare mai tînăr decît mulți dintre mai tinerii săi coechipieri, blazați, îmbătrîniți înainte de vreme. Și mă gîndesc dacă secretul nu stă cumva în imensa pasiune pentru fotbal, în aerul pe care-l respiră și care e saturat cu mingi rotunde. Dacă ar exista un lucifer al fotbalului, sînt sigur, Constantin lui și-ar vinde sufletul, atîta dăruire degajă față de sportul său preferat. A cîștigat cu echipa sa de trei ori campionatul și tot de atîtea ori cupa țării, a fost 3 ani la rînd golgeter necontestat, a îmbrăcat de 35 de ori tricoul echipei naționale, a fost onorat cu titluri și, totuși, fără sat, dacă s-ar putea, de mîine ar lua-o *dacapo*, de la echipa de juniori... Iubește fotbalul cu înfocarea unui artist față de arta sa. Iar patima aceasta i-a adus multe satisfacții și, nădăjduim, pentru el, să nu-l dezamăgească niciodată.

De fapt, la început, atunci în tabăra de juniori, l-a mînat ambiția. Nu i se dădeau nici un fel de șanse. „Ai platfus, ești slab ca un țîr, n-o să iasă nimic din tine!". Dar el simțea cît de mult iubește fotbalul, își simțea chemarea. Atunci s-a legat cu sine în prima și cea mai importantă prinsoare din viața lui: va ajunge fotbalist, unul mare, de care să vorbească lumea, pentru că asta a fost și a rămas dorința lui cea mai dragă. Astăzi, știm cu toții că a ajuns. Cîștigarea acestui original pariu nu l-a costat mai mult decît și-a impus singur ca preț: muncă multă, fără chiul, viață personală ordonată (sau cum spune el: „cu plăceri lumești drămuite"). Nu a fumat niciodată, bea un pahar de vin (dar unul singur!) și mănîncă „pe pofta inimii" o singură dată pe săptămînă, luni.

A visat să joace centru înaintaș, ca Baratki sau ca Humis, pentru că magnetul intențiilor sale a fost întotdeauna *golul*. A aflat mai tîrziu — cînd antrenorii au socotit că e mai potrivit să poarte nr. 8 sau 10 — că și interii pot marca la fel de bine. L-am întrebat pe omul acesta, care a înscris multe-multe goluri în cariera sa, ce simte în clipa cînd mingea trece linia porții. Răspuns: „Plăcerea de a marca goluri nu se poate descrie. Este o bucurie necontrolată, clipa de cea mai intensă trăire a meciului, pe care nu o întrece decît furnicătura ce o simți în tot corpul cînd răsună imnul țării tale".

— Ce prețuiești mai mult: victoria sau jocul frumos?

— Victoria! Cer iertare moraliștilor, dar meciurile frumoase se uită, pe cînd victoria rămîne în palmares. Vedeți, asta este o ciudățenie a oamenilor, a publicului, nu a mea. Oricît de bine aș fi jucat vreodată, nimeni nu mă iartă pentru penalti-ul ratat în Japonia. Oricît de bine ar fi jucat echipa națională altă dată, publicul își amintește mereu de victoria cu 1—0 de la Belgrad (meci în care am debutat în echipa tricoloră).

Constantin este sensibil la reacțiile spectatorilor. Îi plac aplauzele, iar gloria îi alintă vanitatea. Dar următoarea sa părere nu este lipsită de logică: „Publicul să nu urmărească numai greșelile jucătorilor, anulînd dintr-un condei tot ce au făcut bine pînă atunci".

— Cu tineretul cum te împaci?

— Joc de 11 ani la același club, Steaua, ceea ce nu e puțin. Pe lîngă mine s-au perindat o mulțime de jucători. M-am înțeles excelent cu partenerii de linie Alexandrescu și Tătaru, care parcă gîndeau ca și mine. Acum mă înconjoară băieți mai tineri. Acum ei ar trebui să mă ajute mai mult pe mine. Din păcate, ei nu sînt totdeauna destul de perseverenți. Învățămîntul cel mai prețios, reieșit, după părerea mea, din turneul final din Anglia, este tocmai puterea de luptă pusă în slujba victoriei.

— Divergențe cu antrenorii ai avut vreodată?

— Da. Deși îi stimez deopotrivă pe toți antrenorii prin mîinile cărora am trecut (Cîrjan, Humis, Braun, Ștefan Dobay, Gică Popescu, Savu, Ouisie). Am pledat întotdeauna împotriva cantonamentelor de orice fel, pentru că ele scot pe jucători din ritmul obișnuit de viață. Și-apoi, selecționarea nu este oare ea însăși o dovadă a bunei forme, căpătată în condițiile vieții de acasă? În ultimul an am pledat deseori pentru așezarea 4—3—3, mai potrivită însușirilor de bază ale jucătorilor noștri, dar am reușit cu greu să conving pe antrenori.

— Nu sacrifici cumva prea mult timp fotbalului? Cîteva spectacole de divertisment, rar o carte, cîte o dată un curs al facultății de drept...

— Multilateralitatea este o expresie foarte spectaculoasă. Dar dacă vrei să fii specialist în domeniul tău — cum am vrut eu să fiu în fotbal — trebuie să i te dedici trup și suflet. Și-apoi mai este familia: sînt căsătorit de 6 ani și am o fetiță de un an și jumătate.

— Ai fi vrut să joci într-o mare echipă europeană?

— Să-mi fie cu iertare: eu am jucat într-o mare echipă europeană: C.C.A.!

— Ce nădejde taimică nutrești?

— Două. Aș avea o mare satisfacție să văd într-o zi în echipa națională pe coechipierii mei de azi de la Steaua (așa cum am fost noi 11 la Belgrad), pentru că nu există fericire mai mare în viața unui fotbalist decît să joace în tricoul țării. Iar, mai apoi, cîndva, să devin antrenor de fotbal, poate la copii, pentru că fotbalul este în fond viața mea.

— Deci, Gheorghe Constantin, gînduri de a părăsi terenul activ?

— Nicidecum! Nu mă voi lăsa decît în ziua în care am să simt că sufăr jucînd...

Victor BĂNCIULESCU

DE-ALE FOTBALULUI

S-AU SUPĂRAT ÎNAINTAȘII...

După primul meci al Ungariei în campionatul Europei (2—2 cu Olanda la Rotterdam), presa maghiară de specialitate a criticat cu asprime pe atacanții Albert, Bene *și* Farkas *care au jucat enervant de încet, de parcă ar fi uitat cum se marchează un gol. Selecționerul* Illovszky, *succesorul lui Baroti, a declarat că dacă Albert și colegii lui nu-și vor schimba maniera de joc va renunța la ei și va acorda încredere tinerilor înaintași. Urmarea acestui avertisment s-a văzut în etapa de campionat care a urmat: majoritatea celor vizați și-au făcut... autocritica în goluri, marcînd de 31 de ori în 7 meciuri.*

BECKENBAUER ARE ZILELE NUMĂRATE...

Campionatul de anul acesta din R. F. Germană oferă aspecte din cele mai interesante. Astfel, în fruntea clasamentului a ajuns echipa căreia la începutul sezonului i se prevestea o existență nesigură: Kaiserlautern, considerată ca primă candidată la... retrogradare.

Pe de altă parte, dintre „protagoniști" doar F. C. Bayern mai face față (Borussia Dortmund se află pe penultimul loc, iar München 1860 pe locul 13...). F. C. Bayern a cîștigat la Karlsruhe cu 6—1 asupra unui adversar greoi și fără imaginație, care n-a contat decît pe un singur jucător, Sekularac. În schimb, cel mai bun de pe teren a fost Beckenbauer, ale cărui zile la München ți sînt, însă, numărate, pentru că A.C. Milan i-a făcut o ofertă atît de fabuloasă încît nu mai există nici un dubiu în ce privește acceptarea ei.

TAȘKOV ARE ÎNAINTAȘI...

Începerea campionatului bulgar a fost marcată de un fapt care bucură pe selecționeri: s-au evidențiat un mare număr de tineri jucători, printre care mulți atacanți de o bună valoare și forță de șut. Printre ei se află Mitkov *(Spartak Sofia) și* Bogomilov *(Cerno More Varna), realizatori a căror promovare în echipa națională, pentru a-i încadra pe Asparuhov și Iakimov, este dată cu certitudine. Antrenorul federal Tașkov, care a preluat atribuțiile lui Vytlacil, pregătește o linie nouă de atac, pentru că pare ferm decis să rupă cu stilul defensiv imprimat jocului echipei naționale. Tașkov a reîntinerit echipa sa de club, Slavia, și acum vrea să facă același lucru și cu lotul reprezentativei.*

JUCĂTORI AFRICANI PENTRU FRANȚA

Echipele franceze caută din nou jucători în Africa. Se și anunță sosirea unor fotbaliști tunisieni la Marsilia, senegalezi la Toulon și din Coasta de Fildeș la Aix și Ajaccio. Primele nume făcute public: atacantul Sissoko *la Aix și portarul echipei naționale tunisiene, Kaleb, la Olympique Marseille.*

DUPĂ ETAPA A 7-a A CAMPIONATULUI BRITANIC

1. Extraordinara serie de rezultate nule *(opt la număr, șapte la același scor de 1—1);*

2. Meciul „milionului" *(după totalul sumei plătite pentru transferarea jucătorilor prezenți), Tottenham-Manchester United. Jocul s-a încheiat cu victoria primei echipe (2—1), după ce a doua condusese cu 1—0 pînă în min. 85, iar cu 4 minute înainte de sfîrșit rezultatul era 1—1.*

DIN „JURNALUL"

CUPEI „CAMPIONILOR EUROPENI"

Inițiată de cotidianul sportiv partizan L'Equipe, Cupa campionilor europeni la fotbal, iată, că a ajuns și la cea de a 12-a ediție, devenind cea mai serioasă competiție continentală rezervată cluburilor, un adevărat campionat al Europei. Începînd cu anul 1960, cucerirea Cupei acordă încă o șansă: intrarea în posesia Cupei intercontinentale, în caz de reușită în fața deținătoarei anuale a Cupei Americii de Sud.

● Cîștigătoarele sînt arhicunoscute: de 5 ori consecutiv Real Madrid (56 - 60); de două ori Benfica Lisabona (61 - 62); o dată A.C. Milan (1963); de două ori F.C. Internazionale Milano (1964-65) și, din nou Real Madrid (1966). Cupa intercontinentală a revenit de trei ori europenilor (1960 Real Madrid, 1964 și 65 Internazionale) și, tot de trei ori, sud-americanilor (1961 Penarol Montevideo, 1962 și 1963 F.C. Santos Brazilia). Finala pe acest an, dintre Real Madrid și Penarol Montevideo, care, de fapt, va fi o reeditare a primei finale, din 1960, urmează să încline balanța în favoarea unuia dintre cele două continente.

● În cele 11 ediții (1956 - 66) au participat, în total, 140 de echipe de club din 32 de țări europene. În ediția din acest an debutează U.R.S.S. prin *Torpedo Moscova*. Alături de ea se mai găsesc alte șapte echipe debutante: *Waterford* (Irlanda) *Valerengen Oslo, Admira Viena, Vojvodina Novisad, Celtic Glasgow, Omonia Nicosia* și *München 1860* (R.F. Germană), numărul participantelor ajungînd, în felul acesta, la 148. Pînă în prezent, R.F. Germană a avut, în competiție 8 echipe diferite: Ungaria, Anglia și Olanda cîte 7, Elveția și Irlanda de Nord cîte 6. Echipe cu cele mai multe prezențe în cele 11 ediții disputate: la toate, numai Real Madrid; 7 participări T.S.K.A. Sofia; 6 — Dukla Praga (toate prezente din nou); 7— Benfica (lipsește de data aceasta); cîte 6 — Rangers Glasgow și Anderlecht Bruxelles; cîte 5 — Dinamo București, A.C. Milan, Steaua roșie Belgrad, Rapid Viena, Partizan Belgrad și Panathinaikos Atena.

● Cele mai multe meciuri le-au disputat echipele:

Real Madrid	*(11)*	*75*	*51*	*9*	*15*	*215:89*
Benfica	*(7)*	*44*	*25*	*9*	*10*	*124:58*
A.C. Milan	*(5)*	*33*	*19*	*4*	*10*	*95:52*
Rangers Glasgow	*(6)*	*31*	*17*	*1*	*13*	*59:64*
Dukla Praga	*(6)*	*29*	*14*	*6*	*9*	*51:42*
Partizan Belgrad	*(5)*	*25*	*10*	*3*	*12*	*47:42*

Urmează: Stade de Reims cu 24 de meciuri, Manchester United 24, Rapid Viena 23, Internazionale și Anderlecht Bruxelles cîte 22, T.D.N.A. Sofia 21, Steaua roșie Belgrad 19, Dinamo București, F.C. Barcelona și Borussia Dortmund cîte 18 meciuri fiecare.

● O singură echipă a reușit să cucerească, neînvinsă, trofeul: Internazionale Milano în 1964, care, din cele 9 partide, a cîștigat 7, pe celelalte două terminîndu-le la egalitate. În continuare, a intrat și în posesia Cupei intercontinentale (3—0 și 0—0 cu Independiente Buenos Aires). Această echipă, din cele 22 de partide disputate în C.C.E., a pierdut doar 4 în ediția 1964/65, la Glasgow, cu 0—1, și la Liverpool cu 1—3, iar în ediția 1965 - 66, la București, cu 0—2 (în fața dinamoviștilor) și la Madrid cu 0—1. Dinamo București a mai reușit o ispravă și cu Real Madrid: la data de 18 decembrie 1963, a pierdut doar cu 3—5 la Madrid. În C.C.E. la Madrid, lui Real, nici o altă echipă n-a reușit să-i înscrie mai multe goluri. Tot trei a mai reușit doar Anderlecht Bruxelles, în toamna anului 1962.

● În cele 11 ediții au avut loc, efectiv, 575 de meciuri, din care 93 s-au terminat la egalitate. S-au marcat, în total, 2 154 de goluri. Cele mai multe meciuri, în C.C.E., și-au disputat: Gento 72 și Di Stefano 58 (ambii de la Real Madrid), iar cele mai multe goluri le-au înscris tot doi jucători madrileni: 49 Di Stefano (în 58 de partide) și 35 Puskas (în 38 de partide).

● Cele mai categorice scoruri:
10—0: Manchester United-Anderlecht (1957), Ipswich Town - Floriana Malta (1963), Benfica — Stade Dudelange (1966);
9—0: Real Madrid-Odense (1962), Anderlecht - Derry City (1966);
8—0: Real Madrid—Sevilla (1958), Atletico Madrid - Drumcondra (1959), Milan A.C. - Union Luxemburg (1963), Benfica Stade Dudelange (1966);
9—1: Steaua roșie Belgrad - Stade Dudelange (1958), Ferencvaros-Keflavik Islanda (1966).

În cele 575 de meciuri s-au înregistrat, în total, 64 de victorii la cel puțin 5 goluri diferență și anume: de 21 de ori 5—0, de 12 ori 6—0, de 6 ori 6—1, de cîte 4 ori 8—0 și 7—0, de cîte 3 ori 10—0 și 8—1, de cîte 2 ori 9—0 9—1, 7—1 și 7—2, și cîte o dată 9—2, 8—2 și 8—3. În această listă figurează și Dinamo București, o dată la „activ" și de două ori la „pasiv".

● Cele mai senzaționale rezultate (ordinea enumerării ne aparține): 5—1 Manchester United - Benfica (1966 la Lisabona), 5—0 Partizan Belgrad - Sparta Praga (1966), 7—0 Wiener S.K. - Juventus Torino (1959), Real Madrid - Wiener S.K. 7—1 (1959), Manchester United - Anderlecht Bruxelles 10—0 (1957), Dundee - F C. Köln 8—1 (1963), Benfica - Nürnberg 6—0 (1962).

FREDERIC MOISES — Rupea

CUVINTE ÎNCRUCIȘATE

Etapa a IV-a, etapa gazdelor

ORIZONTAL: 1) Proaspăt înaintaș al Politehnicii Timișoara, a înscris 2 goluri la București în etapa a II-a, dar... niciunul la Pitești, în etapa a IV-a — Singurele „gazde" care nu au realizat victoria la 11 septembrie. 2) Postul lui Roman, proaspătul debutant de la Petrolul — A „muncit" mult la Petrolul, coordonînd acțiunile atacului și înscriind și primul gol al echipei sale. 3) Cetatea cu... o sută de porți — Întreprindere Industrială de Stat — Atacat în 3. 4) Iubesc (lat.) — Infinitiv pe urmele lui... Ene — „1...", stadionul care găzduiește meciurile de „acasă" ale Farului. 5) Cei doi debutanți cu același nume, la Petrolul și Politehnica, din etapa de la 11 sept. — Teatrul Național. 6) Pantaloni țărănești — Speriat de duritatea adversarului. 7) Echipă din Tg. Mureș, învingătoare la scor (4—0) la 11 sept., în meciul cu C.S.M. Sibiu (Categoria B) — Riu în Illyricum — Interul chilian care la C.M. din 1962 a primit cupa pentru cel mai bun jucător al competiției. 8) Regiunea și orașul stegarilor (abr.) — Nervii săi au ocazionat înfrîngerea Rapidului pe Stadionul Tineretului din Craiova — Internațional brazilian, golgeterul finalei C.M. din 1950 (8 goluri). 9) Înaintaș timișorean, absent din formație la meciul cu Dinamo Pitești. 10) Cocă — Retransmit programele de televiziune și, implicit, meciurile de fotbal televizate. 11) Pe urmele lui... Ivansuc! — A evoluat în linia de mijlocași a craiovenilor — Bun pe umeri. 12) Teren la... Recolta — București, Brașov, Iași, Pitești și altele, „gazde" ale meciurilor de la 11 sept. — Durata campionatului. 13) Pentru meciurile la lumina reflectoarelor, ale echipelor bucureștene + Fundaș lateral al petroliștilor și al naționalei.

VERTICAL: 1) Ocazii nerealizate, au oglindit în mare măsură și în etapa a IV-a ineficacitatea atacanților — Oraș în care „gazdele" au obținut primul punct în acest campionat. 2) Cel mai tînăr jucător al categoriei A. prezent în echipa Farului pe Stadionul Republicii — Caracterizare pentru Iancu, din tribune. 3) În această etapă a scos de 3 ori mingea din plasa porții sale, în meciul de pe stadionul Dinamo din Capitală + Dacă e galic, desemnează echipa lui Gondet. 4) Romancier portughez (1845—1900) — Orașul celor două echipe victorioase la 11 sept.: Crișul (5—0 cu C.F.R. Arad, categ. B) și Olimpia (1—0 cu Minerul Bihor, în deplasare, categ. C) — Pe locul doi. 5) La revedere — „Bel...", roman de Maupassant — Adjectiv (pl.). 6) Atacant craiovean folosit în această etapă, sau arbitrul meciului Petrolul — U.T.A. (Marin), — Cedînd locul lui Haidu în minutul 71, a permis acestuia înscrierea a două goluri în poarta lui Gaboraș (meciul Dinamo — „U") — Voinea, în prima repriză! 7) Învingătoarea Rapidului în etapa a IV-a și a Politehnicii, în deplasare, în cea de a V-a — Stea. 8) Început de sprint! — Un „Emil" al poeziei — Conjuncție latină. 9) Electro Banat — Echipă din campionatul orășenesc al Capitalei — Jocul unora dintre jucători — Primele la sosire! 10) Torent în Pirinei — Aprecieri date jucătorilor, după meci — L-au suferit echipele în deplasare în etapa a IV-a, cu excepția Stelei. 11) A făcut aripă cu Mustețea, pe Dinamo... — ...iar acesta a evoluat în linia mediană a C.S.M.S.-ului. 12) Transmisiile craiocilor reporteri de pe stadioanele din țară — Propriu echipelor cu mult tineret. 13) Orașul primei înfrîngeri a echipei gazdă, pe teren propriu, în acest campionat — La căderea serii, pe stadioanele gazdelor victorioase — Negație.

Cuvinte cunoscute mai puțin: Eas, Eca, Nani, Gav.

G. C.

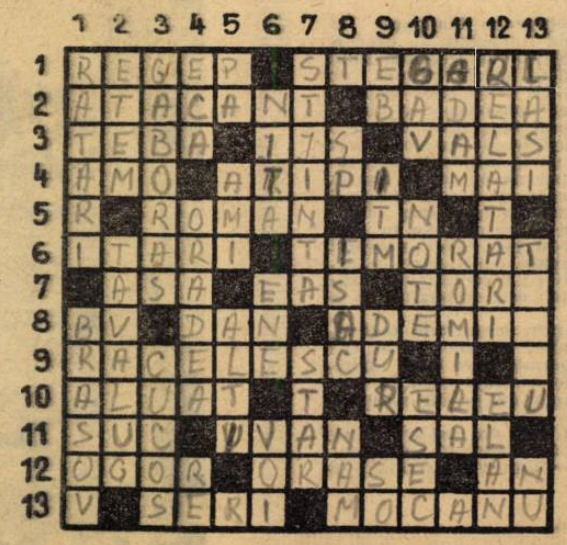

DIN „ENCICLOPEDIA" LUI WILLIE

CEI MAI BUNI FOTBALIŞTI AU FOST ADEVĂRAŢI ATLEŢI

Pe măsură ce jocul de fotbal a devenit mai dificil datorită fortificării şi perfecţionării apărărilor, tehnica jucătorilor şi pregătirea lor atletică s-au impus ca arme individuale cu mare efect, aflate într-o continuă perfecţionare. Evoluţia lor obligatorie a fost provocată şi favorizată de către progresul tactic şi a devenit la rîndul ei materie primă pentru realizarea unor manevre ofensive desfăşurate la indici de viteză şi exactitate sporiţi faţă de trecut.

Jocul actual obligă fotbaliştii la deplasări permanente, angajează toţi componenţii unei echipe în fiecare clipă, cere o mai mare rezistenţă la repetarea eforturilor de viteză, pretinde forţă şi detentă.

Desfăşurarea condensată a C.M. a obligat echipele să participe la jocuri decisive, epuizante, spaţiate între ele de scurte perioade de refacere (două sau trei zile). Cele patru semifinaliste au susţinut 6 jocuri în 18 zile. Numai echipele vest-germană şi engleză s-au odihnit înaintea finalei, cinci şi respectiv patru zile.

Pe stadioanele din Anglia, aproape toţi jucătorii au manifestat o pregătire atletică cvasicompletă. Cei mai buni dintre ei adăugau unei tehnici rafinate, viteză de reacţie şi de deplasare, forţă, detentă şi rezistenţă de demi-fondişti.

Din nou a fost verificat postulatul: *„fotbal se poate juca cu orice talie"*. *Torres* 190 cm/84 kg., *Jackie Charlton* 188 cm/78 kg. *Rattin* 188 cm/82 kg., *Şesternev* 182 cm./78 kg., *Salvadore* 181 cm/80 kg., *Rocha* 180 cm./74 kg., au fost cei mai înalţi dintre jucătorii campionatului, fotbalişti de clasă incontestabilă. Dar excepţionale calităţi au demonstrat la polul opus şi *Simoes* 164 cm./62 kg., *Mas* 169 cm./67 kg., *Ball* 168 cm./62 kg., *Stiles* 166 cm./68 kg., *Kim Seung Il* 164 cm./61 kg. Cele mai multe vedete au avut statură medie. *Bobby Charlton* 174 cm./72 kg., *Bobby Moore* 176 cm./73 kg., *Eusebio* 175 cm./78 kg., *Haller* 172 cm./72 kg., *Cislenko* 171 cm. 68 kg., *Artime* 172 cm./72 kg., *Coluna* 173 cm./76 kg. etc.

Indiferent de talie (aceeaşi diversitate de pînă acum), marii fotbalişti şi cele mai bune echipe au demonstrat după opiniile tuturor specialiştilor o rezistenţă mai mare decît în trecut, au acţionat în viteză sporită. Sînt mai puternici, rezistă mai bine la şocuri, sar mai bine şi mai sus la mingile înalte. Astăzi, orice inovaţie tactică se răspîndeşte rapid în toate ţările, datorită contactelor internaţionale repetate, datorită informaţiilor şi comentariilor prompte. Organizarea jocului a progresat pretutindeni, dar la un echilibru valoric absolut nu se va ajunge niciodată. *Mîine vor învinge echipele cu jucători mai rapizi, care vor avea execuţii mai precise.* Aceste două trăsături vor departaja întotdeauna echipele aflate în echilibru din punct de vedere tactic.

Anglia, R.F. Germană, Portugalia, U.R.S.S., R.P.D. Coreeană, au fost echipe pregătite fizic fără cusur. Aşa se explică comportarea surprinzătoare a echipei R.P.D. Coreene, rezultatele ei, obţinute în ciuda unei tehnici de joc limitate. Aşa se explică parţial şi succesul celorlalte echipe menţionate. În finală, pe lîngă un joc mai raţionalizat, englezii au depăşit echipa vest-germană printr-o capacitate de efort şi rezistenţă la oboseală, evident superioare.

Prin organizare, jocul multor echipe arată căutări spre simplificare, spre raţionalizare, spre o economisire studiată a rezervelor de energie. Dar în momente de mare încleştare, în fazele din aubele careuri, jucătorii (fie apărători, fie atacanţi), fac o risipă uluitoare de energie pentru atingerea scopului.

Alte echipe incluse iniţial pe lista favoriţilor au căpătat datorită erorilor de ordin tactic, precum şi datorită unei precare pregătiri atletice. Este cazul Italiei, Franţei, Spaniei, Braziliei, echipei chiliene etc. Situaţia se datoreşte parţial unei metodice de pregătire depăşite, comode şi pe de altă parte, uzurii pe care în anul campionatului mondial jucătorii au căpătat-o în condiţiile de mare dificultate ale unor campionate interne. Jucătorii italieni veniţi din campionatul lor, unde majoritatea echipelor practică betonul, fiindcă teama de înfrîngere e o permanentă ghiară înfiptă în ceafa antrenorilor, au venit în Anglia obosiţi sau aproape epuizaţi. Spaniolii proveniţi din echipele italiene au fost, de asemenea, în Anglia, neutralizaţi mai puţin de adversari şi mai mult de oboseală. Haller şi Schnellinger (ambii joacă tot în campionatul italian) au avut în repriza secundă a ultimelor jocuri o comportare stearsă, aproape nulă, tot datorită oboselii.

În direcţia pregătirii atletice, C.M. din 1966 a consemnat un adevărat salt valoric. Acest progres obligă pe antrenorii şi jucătorii noştri să înţeleagă două probleme:

— în prima linie e vorba de îmbunătăţirea modului de pregătire. Antrenamentul fotbalistului se desfăşoară în prezent în condiţii de efort mărit. Ecoul metodelor de pregătire utilizate în atletism răzbate din ce în ce mai mult pe terenurile de fotbal. Jocul s-a îngreuiat, antrenamentul trebuie să evolueze prompt în aceeaşi direcţie;

— în a doua linie s-au îmbunătăţit substanţial mijloacele de recuperare, de lichidare rapidă a urmărilor oboselii. Hidroterapia şi masajul au devenit indispensabile, sînt incluse zilnic în programul de pregătire. Somnul prelungit, alimentaţia raţională, evitarea oricăror abuzuri, într-un cuvînt un regim de viaţă de o accentuată sobrietate, caracterizează comportamentul marilor fotbalişti.

Faza din meciul R.F.G. — Uruguay (4—0). La început, precum se vede, duelul a fost doar acrobatic, forte. În a doua repriză, duritătile au devenit monedă curentă

SPRE O NOUĂ FORMULĂ DE DISPUTARE A TURNEULUI FINAL AL C. M.

Zilele trecute, la Viena, Sir **Stanley Rous** a făcut o serie de declaraţii interesante, în cadrul unei conferinţe de presă la care au participat ziarişti austrieci şi străini.

Deosebit de importante au fost declaraţiile preşedintelui F.I.F.A. privitoare la formula de disputare a campionatului mondial. Numeroasele propuneri făcute forului internaţional în această privinţă au fost selecţionate, reţinîndu-se ca cea mai susceptibilă de a fi transpusă în viaţă **aceea ca la turneul final să participe numai 12 echipe. Acestea ar urma să fie împărţite în două grupe a cîte 6. Primele clasate în grupe se vor întîlni între ele pentru locurile 1—2, iar formaţiile clasate pe locul secund în grupe îşi vor disputa locurile 3—4.**

În orice caz, a declarat Stanley Rous, viitorul campionat al lumii (Ciudad de Mexico, 1970) se va disputa după formula actuală cu 16 echipe.

Referindu-se la turneul final din Anglia, preşedintele F.I.F.A. a apreciat că a fost cel mai „fair" din toate ediţiile din 1950 pînă acum.

De asemenea, el a spus că zvonurile **privind separarea federaţiilor sud-americane de F.I.F.A., ca urmare a nemulţumirilor acestora după turneul de la Londra, nu au consistenţă şi că el personal a primit asigurări de lealitate a federaţiilor naţionale din America de Sud faţă de F.I.F.A.**

În legătură cu arbitrajul la turneul final al recentei ediţii a C.M., Sir Stanley Rous a spus textual: **„Nu există arbitri F.I.F.A. slabi. Dar există, totuşi, unii mai buni decît alţii".**

Fotbal

REVISTĂ SAPTAMINALĂ

Redacţia şi administraţia Bucureşti
Bd. Mărăşti 26, raionul 30 Decembrie

COLEGIUL DE REDACŢIE

Constantin Chirită, Ştefan Covaci, Gh. Dumitrescu, Ion Lupaş, Pavel Marcu, Aurel Neagu (redactor şef), **Angelo Niculescu, Andrei Rădulescu, Constantin Teaşcă, Dumitru Tomescu, Stelian Trandafirescu** (redactor-şef adjunct), **Radu Urziceanu** (secretar general de redacţie), **Emerich Vogl, Ion Voica, Ion Voinescu.**

MEXIC

ŢARA VIITORULUI CAMPIONAT MONDIAL

Mexicanii au avut în Anglia o echipă nici prea-prea, nici foarte-foarte. În tot cazul n-au venit cu mari veleităţi, iar după ultima lor apariţie nimeni n-a simţit coborînd cortina groasă de decepţii, lăsată după reprezentanţiile jucătorilor italieni, francezi sau spanioli.

Fotbaliştii mexicani sînt iuţi, abili şi dovedesc multă dexteritate în dialogul cu balonul. Antrenorul *Ignacio Trelles*, un tip sobru, lucid cu idei precise despre fotbal, a predat jucătorilor săi o lecţie sănătoasă despre trăsăturile jocului colectiv, pe care discipolii au receptat-o şi aplicat-o într-un mod colorat, cu puţină şi lăudabilă fantezie. Fotbalul mexican nu are la activ performanţe recente ieşite din comun. Fireşte, nici jucătorii nu sînt nume proeminente, recunoscute şi înserate în ultimele anuare ale vedetelor. Dar s-a văzut o echipă mexicană cu mai multă personalitate decît altele, cu linii echilibrate, elastică ca un burduf. *Diaz* şi *Mercado* au format o linie mediană dîrză în apărare şi inventivă în atac. Terţetul *Cisnero-Boyo-Padilla* pe care mijlocaşii îl aprovizionau de predilecţie cu baloane şi-a depăşit adversarii prin un-doi-uri realizate în viteză, sau printr-o circulaţie de balon rapidă, dirijată în zig-zag. În ansamblu echipa avansa sau se replia grupat, jucătorii se demarcau continuu, deposedau cu abilitate, evitau pasele lungi, păstrau balonul, eliminau adversarii la fiecare pasă, ajungeau cu bine în zona de finalizare. Dar aici, în spaţiul „întrebărilor şi răspunsurilor decisive", mexicanii n-au dat replici inspirate. Nu rezistau la şocuri, manevrele lor nu căpătau acel coeficient indispensabil de vigoare şi promptitudine. Au făcut partide egale ca scor cu Franţa şi Uruguay, dar de fiecare dată au practicat un joc superior adversarilor şi rezultatul avea în ei ceva injust parcă. Au pierdut meciul cu Anglia (cine n-a pierdut meciul cu Anglia?) dar şi atunci evoluţia lor n-a fost de loc plictisitoare pentru public şi comodă pentru adversari.

La acest campionat mondial, s-a încheiat o carieră lungă şi frumoasă ca plaja de la Accapulco. Carbajal, singurul jucător prezent la 5 ediţii ale C.M., a apărat de două ori poarta echipei. Cu toate reflexele sale puţin întîrziate, s-a retras onorabil ca un patriarh al stadioanelor, însoţit de dragostea colegilor şi a publicului, plin de atenţii pentru toţi cei ce adaugă cîte o nouă filă la legendele fotbalului.

ITALIA

PE RUINELE „BETONULUI"

Cîte speranţe şi-au pus zecile de mii de „tifosi" în echipa plecată la World-Cup! Mazzola şi Rivera, Facchetti şi Guarneri, Bulgarelli şi Barison sînt nume care ating timpanele ca nişte ciocănele de argint, declanşează şi transmit sonorităţi de flaut fermecat. Faima lor se rostogoleşte pretutindeni, pătrunde în tabăra oricărui adversar, devine fantoma fricii care sperie şi moleşeşte. Cupele continentale şi intercontinentale, laborator de cercetări în care se experimentează cele mai defensive metode tactice, leagănul „betonului" din care Herrera şi-a făurit un baldachin de aur, precum şi ultima invenţie a lui Edmondo Fabbri „betonul fluid", iată completată, numai sumar, cartea de vizită prin care echipa Italiei se recomanda la începutul marii confruntări.

MAZZOLA

Impotriva chilienilor în primul joc din preliminarii, italienii au înscris un gol în minutul zece. Apoi dintr-o dată, ca o reîncarnare a Avarului lui Molière, toată echipa s-a năpustit să apere, să păstreze, să facă tot ce e omeneşte posibil pentru conservarea acestui avantaj, ca nu cumva să-l piardă, să-l ia înapoi, această echipă chiliană mediocră. Angoasa (total nejustificată), i-a ajutat pe chilieni să egaleze. Golul victoriei, înscris totuşi de Barison în minutul 89, n-a schimbat cu nimic impresia dezolantă produsă de echipa Italiei.

În meciul următor, împotriva fotbaliştilor sovietici, spectacolul a devenit ilariant. Lui Mazzola, izolat între Şesternev, Krusilava şi Voronin, i s-au aruncat vreo douăzeci de mingi prin pase lungi, dintre care ce-i drept a reuşit să atingă vreo două. Merone s-a luptat în dribling cu nişte jucători de două ori mai solizi decît el. Restul jucătorilor se temeau să treacă de linia de centru, de parcă cineva îi ameninţa cu amenda, iar Salvadore stătea numai în preajma portarului Albertosi, dînd spectatorilor impresia că e asaltat şi torturat de vedenii. A urmat meciul cu echipa R.P.D. Coreeană, cea mai catastrofală înfrîngere din istoria fotbalului italian.

În afară de aceste elucubraţii tactice, Fabbri a mai greşit utilizînd jucători parţial accidentaţi (Pascutti şi Bulgarelli), schimbînd fără motiv pe unii care dădeau randament (Barison), rulînd 19 jucători de cîmp (din tot lotul n-au jucat doar Risso şi Juliano, poate tocmai cei mai în formă), răspîndind asupra tuturor nervozitatea şi moralul său funebru.

ELVEŢIA

ECHIPA CU PUŢINE „RUBINE"

Se poate spune că echipa Elveţiei a fost dintre acelea venite în Anglia să completeze numărul participantelor. Astăzi sau mîine, adevărul enunţat poate să-şi înceteze valabilitatea. Dar la ora campionatului aşa a fost.

Intr-o singură direcţie nu s-a dezminţit. Fiind ţara de baştină a „lacătului" şi de această dată echipa Elveţiei a fost purtătoare de cuvînt a spiritului defensiv, a practicat un joc în care majoritatea energiilor s-au consumat în faza de apărare.

Jucătorii elveţieni au arătat o valoare individuală coborîtă, sub media celorlalţi adversari din grupă. Iar tactica echipei (betonul), sortită aprioric să ducă rareori la victorie, a mai fost şi precar aplicată. Fundaşii se lăsau scoşi din dispozitiv de orice manevră falsă şi nu observau înaintaşii adverşi infiltraţi între ei şi betoner... Uneori, cei patru fundaşi executau sincron un pas înainte, cu intenţia să lase în ofsaid un adversar avansat, deşi poziţia de „hors-jeu" era exclusă, fiindcă în spatele lor patrona „omul liber". Toate aceste enormităţi se petreceau sub privirea resemnată a antrenorului Foni, care amestecase în echipa naţională după o reţetă expeditivă, jucători din formaţii de club cu tactici diametral opuse, fără să facă operaţiunea de reducere la numitor comun.

Pentru toate acestea au fost învinşi, la scor în primul joc, au fost egalaţi de un fundaş (Sanchis), care a înaintat singur şi nestingherit cu balonul vreo 30 de metri în meciul cu echipa Spaniei, pierdut şi el pînă la urmă.

Dacă nu s-ar fi preocupat atît de apărare, elveţienii ar fi scăpat cu onoarea mai puţin şifonată. În atac construiau acţiuni frumoase, avansau grupat, eliminau adversarii printr-o eficace circulaţie de balon, iar Hosp, Kuhn sau Quentin (valori certe), se simţeau în largul lor în faţa porţii adverse. Dar n-au fost susţinuţi şi prin hăţişul apărărilor aglomerate nu te poţi strecura singur, chiar dacă te cheamă Pele sau Eusebio.

Viitorii noştri adversari din Cupa Europei nu trebuie apreciaţi numai prin filtrul acestei comportări. Restructurată, echipa Elveţiei poate deveni curînd o formaţie greu de înfrînt, mai ales pe teren propriu.

Pagină realizată de Romulus BALABAN

CAMPIONATELE ÎN EUROPA

STRASBOURG ÎN SERIE!

Viitoarea adversară a echipei Steaua în „Cupa cupelor", echipa Strasbourg, a obținut o nouă victorie în campionatul francez, întrecînd pe Lille cu 3—1. În clasament conduce Nantes cu 11 puncte (duminică, 1—1, cu Sochaux), urmat de St. Etienne 10 puncte și Strasbourg 9 puncte. Alte rezultate : Marseille — Reims 0—0, Bordeaux — Stade Paris 0—0, Rouen — Angers 1—0, Lyon — Nimes 3—1, Sedan — Valenciennes 0—0, Nice — Toulouse 3—1.

SEVILLA ÎNVINSĂ LA BARCELONA

În cea de a doua etapă a campionatului spaniol, echipa Sevilla, care se va întîlni cu Dinamo Pitești în „Cupa orașelor tîrguri", a jucat în deplasare cu Espanol Barcelona în fața căreia a cedat cu 3—1. Liderii clasamentului (cu cîte patru puncte) sînt : Real Madrid (învingătoare duminică în deplasare cu 1—0 asupra echipei Pontevedra) și Valencia (care a dispus cu 2—1 de Las Palmas).

LIDERUL SE DETAȘEAZĂ

Fruntașa clasamentului maghiar, Vasas Budapesta, a dispus duminică cu 5—1 de Csepel, mărindu-și astfel avansul asupra principalului său urmăritor. Ferencvaros, care a pierdut cu 1—0 în fața lui Györ. După 18 etape, conduce Vasas cu 30 p. urmată de Ferencvaros și Honved, ambele cu cîte 24 p. În această etapă, Honved a terminat la egalitate cu Ozd (4—4).

SPARTAK TRNAVA ÎN FRUNTEA CLASAMENTULUI

În campionatul cehoslovac echipa Spartak Praga a întrecut cu 2—1 pe Spartak Trnava, care își menține locul întîi față de Slavia Praga. Cele două echipe au cîte 12 puncte, formația din Trnava conducînd datorită unui golaveraj superior : 18—6 față de 17—11. Pe locurile următoare Slovan Bratislava 11 p., Dukla Praga 9 p., Spartak Praga 9 p., Inter Bratislava 7 p.

BASEL A DEVENIT LIDER

Mulțumită victoriei asupra lui Servette Geneva (2—1), Basel a trecut pe primul loc în clasamentul elvețian. Fostul lider, Zürich, a pierdut cu 1—4 în fața lui Grasshopers.

DE LA TRIMISUL NOSTRU SPECIAL

Reprezentativele R. D. Germane și României gata de întrecere!

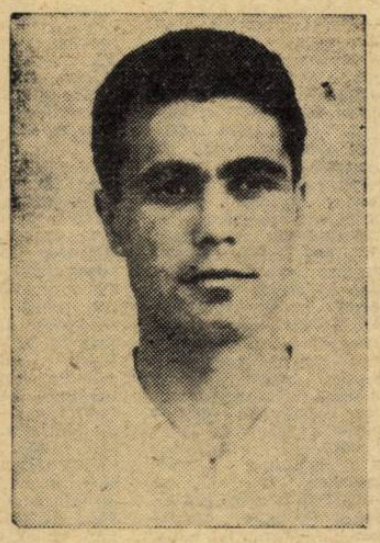

MOCANU

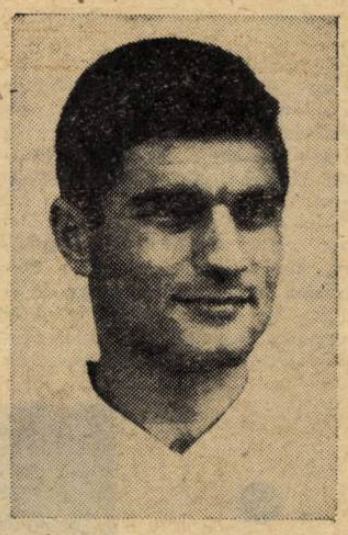

SĂTMĂREANU

GERA, 20 (prin telefon). După ziua de totală odihnă de luni, lotul reprezentativ al țării noastre a făcut marți dimineața un antrenament pe stadionul pe care se va disputa partida cu echipa R.D. Germană. La acest antrenament, condus de **Ilie Oană** și **Ștefan Covaci**, au participat toți jucătorii, chiar și **Popa**, care suferise o entorsă duminică, în partida de antrenament susținută acasă în compania Progresului. El s-a mișcat destul de bine, așa încît indisponibilitatea lui nu mai este certă. S-ar putea așadar, ca vechiul nostru internațional să-și ocupe postul în formație, dar — în orice caz — **Greavu** este și el pregătit să intre pe teren.

În schimb, nu mai este atît de sigură folosirea lui **Pîrcălab**, care are o întindere ușoară. În cazul că dinamovistul nu va putea fi utilizat, locul lui va fi luat de **Lucescu**. Antrenorii mai discută și o altă posibilitate : aceea a utilizării lui **Sorin Avram** pe dreapta, caz în care locul lui pe cealaltă aripă ar fi ocupat de **Lucescu** sau de **Nunweiller VI.**

În orice caz, deocamdată, echipa se conturează astfel :

Haidu — Popa (Greavu), Nunweiller III, Dan, Mocanu — Ghergheli, Nunweiller VI — Pîrcălab, Dridea, Badea, Avram.

Cele două federații au convenit ca în cursul jocului să fie schimbați **trei jucători de cîmp și portarul, dat fiind caracterul amical, de verificare al acestei partide,** înaintea jocurilor oficiale din toamnă, pe care le vor susține cele două echipe naționale. Pornind de la acest caracter al partidei, este foarte probabil că în echipa română, ca și în cea adversă, se vor face modificări în cursul întrecerii.

Meciul va fi condus de o brigadă de arbitri englezi, avînd la centru pe **Kevin Howley**, unul dintre arbitrii care au condus jocuri în cadrul turneului final al C.M.

Formația țării gazde ne-a fost comunicată astfel : **Blochwitz — Frässdorf, Walter, Geisler, Pankau, Körner, R. Ducke, Nöldner, Frenzel, Erler, Vogel.**

Întîlnirea începe la ora 15.30 (ora Bucureștiului 16.30) și va fi transmisă de posturile noastre de radio.

Luni seara a sosit în R.D. Germană și echipa de tineret a României care va întîlni joi, la Cottbus, selecționata similară a R.D. Germane. Antrenorii echipei noastre, **B. Marian** și **A. Niculescu**, vor începe partida cu următorul „unsprezece" : **Gornea — Surdan, Boc, D. Nicolae, Sătmăreanu — Jamaischi, Pescaru, Pantea, Libardi, Frățilă, Ciornoavă.**

Jocul de la Cottbus va fi condus de un arbitru cehoslovac.

Stelian TRANDAFIRESCU

AUTOGOLUL DIN MECIUL AUSTRIA—OLANDA

În meciul Austria-Olanda (2—1), jucat duminica trecută la Viena, oaspeții au deschis scorul prin autogolul stoperului austriac Glechner (3), a cărui decepție este vizibilă în fotografia transmisă de U.P.I.—Agerpres

NOUTĂȚILE TURNEULUI U. E. F. A. — 1967

Recent, la Zürich — în cadrul unei ședințe speciale a comisiei de juniori U.E.F.A. — au fost stabilite amănuntele de organizare și desfășurare a ediției 1967 a Turneului de juniori U.E.F.A. Cum se știe, viitoarea ediție va fi organizată de Federația turcă de fotbal, între 5 și 13 mai 1967.

Dintre cele 23 de țări înscrise, 6 s-au calificat, prin tragere la sorți, pentru turneul final : **Austria, Belgia, Polonia, România, R. D. Germană** și **Suedia**, iar 3 din oficiu : **Italia** și **U.R.S.S.** ca învingătoare în ultima ediție, **Turcia** ca organizatoare.

Celelalte 14 echipe vor disputa meciuri de calificare, eliminatorii (tur-retur). Sorții au decis următoarele perechi (după criteriul geografic) :

Scoția—Anglia, Franța—Elveția, Portugalia—Spania, Olanda—R.F. Germană, Albania—Iugoslavia, Bulgaria—Grecia, Ungaria—Cehoslovacia.

Întîlnirile trebuie disputate pînă la data de 1 aprilie 1967.

Grupele turneului final au fost astfel alcătuite :

Grupa A : **Bulgaria** sau **Grecia, Polonia, Belgia, Turcia.**

Grupa B : **Olanda** sau **R.F.G., Franța** sau **Elveția, Austria, Ungaria** sau **Cehoslovacia.**

Grupa C : **R.D.G., România, U.R.S.S., Suedia.**

Grupa D : **Portugalia** sau **Spania, Albania** sau **Iugoslavia, Scoția** sau **Anglia, Italia.**

În cadrul grupelor, fiecare echipă va întîlni pe celelalte trei o singură dată, iar cîștigătoarele grupelor se vor califica pentru semifinale. Jocurile vor fi organizate în orașele **Istanbul, Ankara, Izmir** și **Eskresehil.** Finala va avea loc la Istanbul.

MOZAIC

● S-au fixat datele finalei Cupei intercontinentale, care, după cum se știe, se va disputa între REAL MADRID, campioana Europei, și PENAROL MONTEVIDEO, campioana Americii de Sud. Prima manșă va avea loc la 12 octombrie a.c., iar cea de-a doua, în ziua de 26 a aceleiași luni. În cazul în care va fi nevoie de un al treilea meci, acesta se va disputa pe teren neutru, în Elveția.

● La campionatul mondial o firmă germană, care produce articole de sport, a promis jucătorilor din echipa Italiei un premiu de 120 000 de lire italiene dacă ei vor utiliza ghetele produse de firma respectivă. Acestea erau ușor recunoscute după cele 3 dungi albe, verticale. Ghetele fiind noi, erau rigide și au jenat pe cei ce le-au folosit. Din această cauză, o parte din jucători au refuzat să joace cu ele, dar o altă parte, pentru a nu pierde însemnatul premiu, au recurs la un truc amuzant : au jucat cu ghetele proprii, pe care, însă, au imprimat, cu vopsea albă, cele 3 dungi distinctive.

● Întorși de la New-York, unde, au susținut un meci amical cu Santos și pe care, după cum se știe, l-au pierdut cu 1—4, jucătorii lui Internazionale au fost obiectul unui sever control din partea vameșilor. Aceștia au constatat, cu stupoare, că printre obiectele aduse de jucătorii italieni ca „amintiri", se aflau aparate de radio, aparate de filmat, pistoale, arme de vînătoare și o mare cantitate de țigări, peste limitele permise de lege.

● Întrebat asupra motivului incidentului pe care l-a avut cu Pele în cursul meciului mai sus-amintit, căpitanul lui Internazionale, Picchi, a declarat cu diplomație : *„A fost numai o discuție mai agitată, așa cum, de obicei, se discută cu un arbitru. Afirmația trebuie înțeleasă ca atare,* a spus, în continuare, jucătorul italian, *pentru că „perla neagră", în afară de faptul că joacă o partidă, el o și... arbitrează, datorită influenței pe care o exercită asupra conducătorului jocului prin numeroasele sale pretexte și simulări".* La care BEDIN a adăugat : *„Este un mare jucător, totuși, mi s-a părut în regres. Scenele de victimă pe care le face, sînt o mărturie indirectă, în acest sens".*

PENTRU AGENDA DVS!

MARȚI 13 SEPTEMBRIE

„Cupa orașelor-tîrguri"
DOS Utrecht — F. C. Basel (tur) 2—1

MIERCURI 14 SEPTEMBRIE

„Cupa campionilor europeni"
Valkeakosken Haka — Anderlecht (tur) 1—10
TSKS C. Z. Sofia — Sliema Wanderers (Malta) 4—0
Invingătoare și în primul meci, cu 2—1, campiona Bulgariei s-a calificat pentru turul următor (cu Olimpiakos Pireu)
Linfield F.C. — Aris (Luxemburg) 6—1
Intrucit primul joc s-a încheiat la egalitate, Linfield s-a calificat pentru 16-imi.

„Cupa cupelor"
F. C. Servette — Kamraterna IF Turku 1—1
Returul la 5 octombrie

„Cupa orașelor-tîrguri"
Olimpia Ljubljana — Ferencvaros Budapesta 3—3
Returul la 5 octombrie

„Cupa orașelor-tîrguri" (finala 1965-66)
F. C. Barcelona — Real Saragosa 0—1
Returul la 21 septembrie

SÎMBĂTĂ 17 SEPTEMBRIE

Amical
U.R.S.S. ol. — Iugoslavia ol. 1—2

DUMINICĂ 18 SEPTEMBRIE

„Cupa cupelor"
Floriana F. C. (Malta) — Sparta Rotterdam 1—1.
Returul la 5 octombrie

Amicale
Iugoslavia — U.R.S.S. 1—2
Finlanda — Danemarca 2—1
Austria — Olanda 2—1
Stockholm — R.D. Germană 3—1

MIERCURI 21 SEPTEMBRIE

„Cámpionatul Europei"
Ungaria — Danemarca

Amical
R. D. Germană — România

„Cupa campionilor europeni"
Voivodina Novi Sad — Admira Viena (1—0)

„Cupa orașelor-tîrguri"
F. C. Basel — DOS Utrecht (1—2)
F. C. Napoli — Wiener S. K. (2—1)
Juventus Torino — Aris Salonic (2—0)
U. S. Luxemburg — Anvers (tur)
St. roșie Belgrad — Atletico Bilbao (tur)
Drumcondra — Eintracht Frankfurt (tur)

„Cupa orașelor-tîrguri" (finala 1965-66)
Real Saragosa — F. C. Barcelona (1—0)

JOI 22 SEPTEMBRIE

Amical
R. D. Germană (tin.) — România (tin.)

DUMINICĂ 25 SEPTEMBRIE

„Cupa campionilor europeni"
München 1860 — Omonia Nicosia, Cipru (retur)

MARȚI 27 SEPTEMBRIE

„Cupa cupelor"
Glentoran (Irlanda de Nord) — Glasgow Rangers (tur)

„Cupa orașelor-tîrguri"
Burnley — VfB Stuttgart (retur)
Orgyrte (Suedia) — O. C. G. Nice (tur)

MIERCURI 28 SEPTEMBRIE

„Cupa campionilor europeni"
Liverpool — Petrolul (tur)
Anderlecht — Valkeakosken Haka (10—1)
Valerengen IF Oslo — 17 Nănoor Tirana (tur)
Internazionale Milano — Torpedo Moscova
Malmö FF — Atletico Madrid (tur)
Esbjerg (Danemarca) — Dukla Praga (tur)
Celtic Glasgow — F. C. Zürich (tur)
Ajax Amsterdam — Beșiktaș Istanbul (tur)

„Cupa cupelor"
Swansea (Țara Galilor) — Slavia Sofia (tur)
AEK Atena — Sportin Braga, Portugalia (tur)
Kamraterna Turku — F. C. Servette (1—1)
Shamrock Rovers — Spora Luxemburg (tur)
OFK Beograd — Spartak Moscova (tur)
Fiorentina — Györi Vasas (tur)
BSG Chemie Leipzig — Legia Varșovia (tur)
Aalborg BK (Danemarca) — Everton (tur)
Tatran Prešov — FC Bayern München (tur)

„Cupa orașelor-tîrguri"
Dunfermline (Scoția) — Frigg Oslo (3—1)
Spartak Brno —Dynamo Zagreb (tur)
Dinamo Pitești — Sevilla (tur)
Anvers — U. S. Luxemburg (retur)
Atletico Bilbao — St. roșie Belgrad (retur)
Bologna — Göztepe Izmir (2—1)

Redacția și administrația bd. Mărăști nr. 26. Tiparul : I.P. „Informația" str. Brezoianu nr. 23—25.

PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

Fotbal

Revistă săptămînală

ANUL I

18

MIERCURI
28 SEPTEMBRIE 1966

12 PAGINI
2 LEI

Moment dramatic la poarta echipei Steagul roșu, în meciul cu Dinamo București. Brașoveanul Pescaru respinge balonul de pe linia porții, salvînd un gol gata făcut.

Foto : D. LAZARESCU

Portarul timișorean Popa privește, fără a mai putea interveni, balonul care depășește linia porții, trimis cu o frumoasă lovitură de cap de Țarălungă (Progresul).

Foto : S. BAKCSY

Pagina a 2-a

DIALOG CU CITITORII

Pagina a 3-a

COMENTARII ASUPRA MECIURILOR DE LA GERA ȘI COTTBUS

Paginile 5, 6, 7, 8

ETAPA A VI-a A CATEGORIEI „A"

Paginile 11 și 12

ȘTIRI ȘI COMENTARII EXTERNE

SUCCES ECHIPELOR NOASTRE PARTICIPANTE LA COMPETIȚIILE EUROPENE!

Trei echipe de fotbal românești participă în această toamnă la competiții europene intercluburi.

Două dintre ele debutează azi.

La Liverpool, în „Cupa campionilor europeni", campioana țării noastre, Petrolul Ploiești, întîlnește pe F.C. Liverpool. Iar la Pitești, Dinamo susține în compania echipei spaniole Sevilla, primul joc din cadrul „Cupei orașelor tîrguri".

Acestor două echipe românești, care intră azi în întrecere, ca și formației noastre Steaua, care va juca în curînd în „Cupa cupelor", le urăm din toată inima SUCCES !

De pe cuprinsul țării

PITICI TALENTAȚI; DAR JUNIORII?

În campionatul republican de juniori, echipa Chimia Suceava a prezentat o echipă de... pitici, care a cucerit simpatia publicului din Vatra Dornei. Deși au pierdut cu 2—1 în fața echipei Minobrad, micii fotbaliști au dovedit talent și o bună pregătire tehnică. Munca depusă de instructorul Dumitru Tarleţchi își va arăta desigur roadele.

Totuși, o întrebare se impune: asociația suceveană n-a găsit oare juniori în oraș (unde se află atîtea școli), încît a fost nevoit să ceară... dispensă de vîrstă?

VASILE ARBORE
corespondent

SUCCES DE PUBLIC

Campionatul regional Iași și-a început ediția în mijlocul unui interes sporit din partea publicului. Chiar în etapa inaugurală la Zorleni, Bîrlad, Negrești, Ciurea și, bineînțeles, Iași, meciurile au fost urmărite de un public numeros. Ar fi însă de dorit ca acest succes să fie consolidat printr-o bună comportare a echipelor, atît pe plan tehnic cît și în ceea ce privește disciplina.

De aceea nu pot fi omise cele patru eliminări de pe teren, care împreună cu marele număr de avertismente dictate de arbitri în prima etapă, dovedesc o pregătire educativă insuficientă la unele secții și asociații sportive din regiunea noastră.

CONSTANTIN ARVINTE
corespondent

NOUL ȘI TRADIȚIA

În campionatul regional Oltenia remarcăm printre cele 24 de echipe participante cîteva prezențe cu semnificații. Alături de echipa Drubeta Tr. Severin, cu veche rezonanță și tradiție în campionatele divizionare, concurează echipe mult mai noi ce reprezintă totodată peisajul actual al Olteniei.

Iată de pildă cîteva exemple: alături de echipa minerilor din Rovinari (prima mină la suprafață din țara noastră) se află acum și colegii lor din cea mai tînără localitate mineră din țară: Motru. Iar cooperatorii din Dăbuleni (laureați ai multor concursuri republicane ale artiștilor amatori) doresc ca și echipa lor de fotbal, Recolta, să cucerească laurii victoriei.

DUMITRU ROMEȚE-MOTRU
corespondent

SCORURI ASTRONOMICE

Etapa I a campionatului orașului Ploiești a înscris pe foile de arbitraj două scoruri de... handbal: Montierul — Cartonul Berceni 10—0 și Olimpia — Tînărul Petrolist 9—1. De altfel, jucătorii ultimei echipe s-au și retras de pe teren, înaintea fluierului final, dovedind — pe lîngă o slabă pregătire tehnică — și indisciplină.

UN GRUP DE TINERI PLOIEȘTENI

CAMPIONATUL REGIONAL PENTRU JUNIORI LA TIMIȘOARA

După trei etape, iată situația în clasamentele celor două serii (la care participă cîte 14 echipe): În seria Nord la egalitate de puncte (6) și golaveraj (7—1) se află pe primele locuri U.M.T. și Furnirul Deta.

În seria Sud, lideri sînt dinamoviștii timișoreni, tot cu 6 puncte și golaveraj 11—5. De remarcat că în prima serie 4 echipe, iar în cealaltă 3, au rămas neînvinse.

P. ARCAN
corespondent

LIPSA TERENURILOR DE JOC

În orașul Sibiu își desfășoară activitatea un număr de 19 echipe din diferite campionate oficiale și anume: o echipă din categoria B, o echipă din categ. C, trei în campionatul republican de juniori, trei în campionatul regional (seniori) și alte trei la juniori.

Totodată, acestor echipe li se mai alătură încă opt echipe participante în campionatul orășenesc, care au început și ele competiția. Dar de-abea de-acum încolo se pune, cu toată acuitatea, problema terenurilor. În orașul nostru numai două terenuri sînt omologate (Metalul și Voința)! Pe cel de la Metalul se desfășoară partidele din categoriile B, C, precum și jocurile respective de juniori. La Voința se dispută majoritatea partidelor din campionatul orășenesc și de juniori.

Pe celelalte două terenuri: Electrica și C.F.R. nu se pot desfășura meciurile deoarece ele prezintă degradări și denivelări, care ar putea fi ușor reparate.

Unde se vor disputa, deci, partidele din campionatul orășenesc, cel republican de juniori, regional de seniori și regional juniori? Desigur, comisia de specialitate a analizat această problemă, urmînd să pună la punct, cît se poate mai urgent, acțiunea de recuperare a terenurilor necorespunzătoare.

I. RĂCHIȚELEANU
corespondent

Echipa de pitici a Minerului Lupeni, antrenată de fostul jucător Ștefan Szöke

DIALOG CU CITITORII

CARE SÎNT CEI MAI BUNI?...

N. PICU-București: „Am impresia că există o anumită contrazicere între articolele „Să stimulăm dragostea pentru minge" și „Cei mai buni fotbaliști au fost adevărați atleți", apărute în nr. 17 al revistei dv, în ceea ce privește factorul care trebuie să primeze în pregătirea fotbaliștilor. Maestrul emerit al sportului Iosif Petschovschi afirmă că „cei mai buni fotbaliști nu sînt cei mai bine pregătiți atletic", pe cînd R. Balaban susține contrariul. Aș dori o lămurire asupra acestei probleme".

La prima vedere este o contrazicere între cei doi autori. În realitate însă, *raportîndu-ne la fondul problemei*, la *CATEGORIILE DE JUCĂTORI de care este vorba în cele două articole*, precum și la *caracterul special al cadrului comentariilor redactorului nostru, R. Balaban*, (turneul final al campionatului mondial), *lucrurile stau altfel*. Adevărul este că tuturor factorilor antrenamentului (fizic, tehnic, tactic și moral și de voință) trebuie să li se acorde o atenție deosebită, că toate calitățile trebuie dezvoltate în chip armonios pentru ca un tînăr să ajungă un bun fotbalist. Și asemenea calități se perfecționează indiferent de gabaritul jucătorului. Maestrul emerit al sportului Petschovschi de pildă, n-a fost un fotbalist cu alura unui atlet, înalt, voinic, dar aceasta nu l-a împiedicat să sară excepțional la mingile înalte (deci, a avut *detență*), să alerge ca un cal de curse pe teren, inepuizabil timp de 90 de minute *(rezistență)* sau să accepte în orice împrejurare angajamentul fizic, lupta corp la corp cu adversarul și să iasă învingător în aceste dueluri ale *forței*. Desigur că nu mai cu aceste însușiri fizice Petschovschi n-ar fi ajuns marele fotbalist care a fost. *Tehnica lui ireproșabilă și gîndirea lui tactică au constituit o bază solidă*, care însă a fost mai bine pusă în valoare atunci cînd a adăugat *calitățile fizice necesare*. Pentru că — și aceasta este un alt adevăr al fotbalului — numai cu tehnică și tactică iar nu este suficient pentru a face față cerințelor unui joc de fotbal, mai ales în condițiile actuale și în deosebi în cadrul unui turneu cu gradul de dificultate al unui campionat mondial. Aceasta este și ideea în care și-a îmbrăcat comentariile sale redactorul nostru R. Balaban care spune de altfel: *„...aproape toți jucătorii au manifestat o pregătire atletică evasicompletă. Cei mai mulți dintre ei au adăugat UNEI TEHNICI RAFINATE viteză de reacție și de deplasare, forță, detență și rezistență de demi-fondiști"*. De aici rezultă și importanța factorului tehnic, de bază în fotbal, căruia — cum pe bună dreptate spune Petschovschi — trebuie să i se acorde atenția cuvenită, mai ales la copii, la care în primul rînd trebuie dezvoltată îndemînarea, dar în același timp nu trebuie ignorată problema calităților fizice, care trebuie cultivate la ei.

În concluzie, *pe fondul unei tehnici desăvîrșite trebuie asigurată o pregătire și dezvoltare multilaterală a fotbaliștilor*, acordîndu-se în procesul de instruire tuturor factorilor antrenamentului importanța cuvenită, pentru că între ei există o interdependență, o condiționare reciprocă. Astăzi fotbalul pretinde jucători cu tehnică și gîndire tactică înaltă, care însă pot să și alerge corect și rapid, să facă față unui ritm cît mai ridicat, să sară bine, să accepte angajamentul fizic total, să aibă nervii tari, să nu cedeze nici un moment lupta, să vrea să învingă.

CÎȚIVA DINTRE DEBUTANȚI

R. TAMAȘ-București: „Am remarcat la ultimele jocuri de categorie A prezența cîtorva jucători noi. Și nu numai atît. Ei s-au și evidențiat. Aș dori să cunosc cîteva amănunte asupra jucătorilor Moț și Domide de la U.T.A., Niță de la Știința Craiova și Roman de la Petrolul".

Este într-adevăr îmbucurător faptul că echipele își împrospătează efectivele cu jucători noi, proveniți fie din pepinierele proprii, fie din echipe de categorii inferioare. Și mai plăcută este constatarea că ei corespund, că fac dovada unor calități reale, care le pot asigura progresul. Dezvoltarea lor însă, trebuie urmărită cu mare atenție. Se impune o grijă specială în pregătirea lor și, mai ales, în folosirea lor chibzuită în jocuri.

Dintre jucătorii pe care i-ați citat, cel mai tînăr este *Niță Ion* de la Știința Craiova. El are 18 ani și provine de la Dinamo Pitești, prin transfer. Niță și-a început activitatea de fotbalist într-o echipă din raionul Găești și și-a continuat-o la Dinamo Pitești, în echipa de juniori. Tineri sînt și *Domide Flavius* și *Moț Ilie*, ambii născuți în luna mai 1946, deci au 20 de ani. Primul și-a făcut ucenicia în ale fotbalului la U.T.A., unde joacă de la pitici; al doilea a jucat mai întîi în echipa Șoimii din Pîncota, iar din 1964 a trecut la Vagonul Arad, unde a avut posibilitatea să se dezvolte mai mult. În schimb, *Roman Ștefan* de la Petrolul este ceva mai... bătrîn; are 25 de ani și în spate o activitate mai îndelungată. La 16 ani era legitimat la Fl. roșie București, pentru ca după doi ani să opteze pentru Metalul Titanii București, unde a activat pînă în 1962. În acest an s-a transferat la Flamura roșie Tecuci. În fine, în 1964 a revenit la Metalul București (în prezent Metalurgistul), remarcîndu-se în mod deosebit în edițiile categoriei B care au urmat. Iar de aici acum a făcut un... salt pînă în categoria A. Debutul a fost bun, dar ca să corespundă și mai mult încrederii, Roman — ca și ceilalți nou promovați — trebuie să se pregătească mereu, să-și perfecționeze jocul.

ÎN LEGĂTURĂ CU ECHIPA SĂPTĂMÎNII

I. PUȘCAȘU-Cluj: „Vă rog să-mi răspundeți care este motivul întreruperii publicării „Echipa etapei". Atît eu cît și alți iubitori ai fotbalului din Cluj eram foarte interesați să cunoaștem cel mai bun „11" al etapei respective".

Am întrerupt publicarea „Echipa etapei" fără să anunțăm hotărîrea noastră și din cauza acestei omisiuni am mai primit și alte reproșuri. Iată de ce am renunțat la această idee. După cum știți în echipa săptămînii figurau jucătorii care au obținut notele cele mai mari pe posturile respective. Practica ne-a arătat însă că nu totdeauna fotbaliștii cu notele cele mai mari pot fi considerați cei mai buni jucători ai etapei. Și iată de ce! Notele primite de jucători indică în general comportarea acestora, însă nu o determină cu exactitate, deoarece replica primită de aceștia nu este egală, iar caracterul întîlnirilor este diferit. De pildă, un fundaș central care a avut în față un adversar slab, îl va domina pe acesta și va obține nota 9. În schimb alt fundaș central cu un înaintaș excelent în față, poate juca tot atît de bine. Dar din cauza duelului strîns va primi nota 7 sau 8. Or, cînd o echipă domină teritorial, și aceasta se petrece adesea după cum se joacă „acasă" sau „în deplasare" unii jucători ai echipei primesc note maxime, favorizați de această dominare. Oricît am încercat să notăm de exact comportarea jucătorilor, nu vom reuși s-o facem 100 la sută, chiar pentru un singur joc și dacă situația este așa, atunci, comparația și selecționarea după observatori diferiți și împrejurări diferite vor fi în mod evident mai puțin exacte. Iată de ce menținem note numai pentru fiecare meci în parte.

Mai multă îngrijire terenurilor de fotbal

Note

Cu toate că în majoritatea orașelor din regiunea Hunedoara, organele în drept se ocupă îndeaproape de îngrijirea terenurilor de fotbal, ele prezentîndu-se într-o stare corespunzătoare, totuși mai există cazuri în care consiliile asociațiilor sportive dovedesc neglijență și lipsă de spirit gospodăresc. Din această cauză, meciurile care se dispută pe asemenea terenuri nu au asigurate condițiile normale de desfășurare.

Situații ca acestea pot fi întîlnite și în cazul unor stadioane care găzduiesc meciuri de categoria C. De exemplu, terenul de fotbal din Deva, așezat lîngă cetatea bine cunoscută. Pentru acest teren, care găzduiește meciurile echipei Mureșul Deva s-au cheltuit în urmă cu cîțiva ani sume apreciabile. Aceste sume trebuie și astăzi onorate printr-o grijă corespunzătoare față de întreținerea terenului. Starea lui actuală însă lasă mult de dorit. Terenul este degradat. Adesoori arbitrii delegați să conducă aci meciuri, declară: „De foarte multă vreme nu am mai arbitrat pe un asemenea teren".

Bineînțeles că primii care au constatat aceste deficiențe („pe pielea lor", dacă se poate spune așa) au fost jucătorii, atît cei din echipa gazdă cît și oaspeții.

De asemenea, terenul de fotbal din orașul Hațeg, oraș care a avut pînă anul trecut o echipă în campionatul regional, se prezintă într-o stare necorespunzătoare. Oare întreținerea terenului este în funcție doar de programul competițional al echipei? Cred că aceasta este o obligație permanentă a celor care-l au în grijă. Terenul trebuie să fie la dispoziția tineretului din localitate.

Trebuie luate măsuri urgente pentru că terenurile de fotbal sînt bunuri obștești, iar îngrijirea lor o îndatorire elementară gospodărească.

NICU SBUCHEA
corespondent

REPREZENTATIVELE NOASTRE AU PIERDUT ÎNTÎLNIRILE DE VERIFICARE DIN R. D. GERMANĂ

LA GERA, RANDAMENTUL ECHIPEI „A" N-A FOST DECÎT 50%

Comentariul trimisului nostru special
Stelian TRANDAFIRESCU

După cum se știe, prima partidă oficială a sezonului de toamnă a reprezentativei României, desfășurată la Gera săptămîna trecută în compania echipei R.D.G. s-a soldat cu un rezultat nefavorabil: 0—2.

Înainte de toate însă cîteva cuvinte despre...

ASPECTELE PRINCIPALE ALE PARTIDEI

Primele 30 de minute ale reprizei I ne-au insuflat speranța că echipa română va reuși în final un rezultat bun. Ne-o confirmau intervențiile oportune ale fundașilor centrali Nunweiller III, Dan Coe, și jocul pozitiv realizat la mijlocul terenului, în care a excelat Radu Nunweiller. Acest jucător, un adevărat ochi magic al echipei, clarvăzător, a pus în

Nunweiller III a avut din nou o intervenție salutară, oprindu-l din cursă pe jucătorul nr. 1 al echipei R.D.G. — Vogel

cîteva situații de gol pe înaintașii noștri: în min. 15 pe Badea, cînd fundașul Geisler a respins cu capul de pe linia porții: în min. 24, pe Sorin Avram care a trimis mingea cu boltă peste portarul Blochvitz ieșit în întîmpinare, însă deși părea zadarnică intervenția acesuia, ca prin minune (altfel n-o putem numi), el a reușit s-o atingă și s-o expedieze peste bară; în sfîrșit, acea ocazie petrecută cu cîteva minute mai tîrziu, cînd Dridea, servit excelent de Nunweiller VI, în careul de 16 m., a reluat defectuos mingea din volé cu mult peste poartă.

În toată această perioadă de-o jumătate de oră, reprezentativa R.D. Germane a întreprins și ea cîteva atacuri deosebit de periculoase pe extreme, acolo unde Mocanu și mai ales Greavu nu au putut să țină pasul cu Roland Duke și Vogel (unul din cei mai buni jucători ai R.D.G.). La mijlocul terenului trio-ul Erler — Körner — Nöldner, nejenați de jucătorii noștri, în special de Badea și Ghergheli, au împins înainte jocul în linia lor ofensivă obținînd superioritate dar fără concretizare.

Repriza a doua a început furtunos, cu un adevărat asediu la poarta lui M. Ionescu care îl înlocuise pe Haidu accidentat în min. 28. Maniera de joc a echipei R. D. Germane devenise forte și chiar dură. Apărarea noastră a rezistat cu dificultate jocului variat și schimbărilor direcției de atac, făcute rapid de adversari, și a fost nevoită să acorde minute în șir corner după corner. Acum poarta noastră era amenințată de gol căci echipa întrase în derută și nu mai putea duce jocul spre terenul advers. Adversarii trăgeau din toate pozițiile și de la orice distanță, dar inevitabilul s-a produs numai cînd Frenzel l-a faultat pe M. Ionescu. Lovit, portarul nostru a respins mingea, fără adresă, în picioarele lui Pankau care a înscris cu ușurință în asemenea condiții (min. 62). M. Ionescu, nerestabilit după accidentul de la Ploiești, s-a resimțit și mai mult.

Primirea golului a produs o reacție în echipa noastră care a contraatacat mai hotărît și a trecut de 3 ori pe lîngă egalare. Mateianu (cea mai mare ocazie, min. 67) și apoi Sorin Avram de două ori (min. 79 și 84). În ultimele două ocazii portarul advers, Blochvitz, a fost uluitor. În penultimul minut de joc, cînd nimeni nu se mai aștepta la un nou gol al gazdelor, s-a produs o acțiune fulgerătoare pornită de la Körner urmată de „un-doi"-ul Nöldner — Vogel, care l-a scos pe Greavu din dispozitiv, și mingea a ajuns la Frenzel care a pecetluit scorul partidei: 2—0.

Meritele victoriei echipei R.D.G. sînt reale căci adversarii noștri ne-au fost superiori din mai multe puncte de vedere (angajare totală în joc, condiție fizică excelentă care le-au permis aplicarea elastică a variantei 4—3—3, demarcaj permanent). Totuși, și în aceste condiții echipa noastră ar fi avut datoria să obțină un rezultat mult mai bun, dacă unele lipsuri flagrante nu ar fi împiedicat-o s-o facă.

LIPSURILE REPREZENTATIVEI NOASTRE

Cea mai importantă lipsă a echipei noastre a fost incapacitatea fundașilor laterali de a face față adversarilor ei, situație care a produs o breșă în apărarea noastră, sesizată ușor de adversari și speculată la maximum de aceștia. Atît Greavu cît și Mocanu au acționat departe de extreme, dînd acestora posibilitatea să intre ușor în posesia mingii, să construiască astfel acțiunile cele mai periculoase. Greavu a făcut marea greșeală de a sta prea avansat în teren, lăsîndu-l pe rapidul Vogel nesupravegheat. Fundașul nostru se scotea singur din dispozitiv, fapt care a necesitat ca fundașul central Nunweiller III să-și mărească zona lui de acțiune, dar slăbind în acest mod apărarea pe centru, căci rămînea un spațiu liber în fața porții noastre, ușor penetrabil.

De altfel, partea dreaptă a echipei (Greavu — Ghergheli — Pîrcălab) n-a știut aproape de loc să fie utilă, nici în jocul în apărare nici în jocul în atac, acționînd în contratimp cu adversarii lor și facilitînd sarcinile ofensive ale acestora și în special pe ale lui Vogel, atacantul advers cel mai periculos. Pe de altă parte, întreaga noastră apărare a făcut greșeala să se retragă prea mult în apropierea liniei de 16 m., astfel că adversarii veneau (mai cu seamă în repriza a doua) cu ușurință pînă în careu. Lupta devenea foarte strînsă, apărătorii noștri fiind nevoiți, în asemenea condiții grele, să oprească adversarii uneori neregulamentar, iar alte ori să rezolve momentele dificile în aut sau în corner.

Însă vina nu este doar a fundașilor ci și a mijlocașilor (cu excepția lui Radu Nunweiller) și înaintașilor. Aceștia n-au menținut mingea în atac și nici n-au știut, atunci cînd a fost cazul, să facă un joc pozițional, la mijlocul terenului, Ghergheli a rătăcit fără adresă, iar atunci cînd a reușit să intre în posesia balonului l-a pasat greșit, anulînd astfel multe tentative de atac ale reprezentativei noastre. Badea, cu mult sub posibilitățile cunoscute, a acționat fără folos. Schimbarea lui cu Mateianu n-a fost însă de natură să amelioreze jocul, întrucît lipsa de clarviziune, surprinzătoare la acest jucător, de obicei cu o orientare bună în teren, a fost și mai flagrantă; Iancu, care l-a înlocuit pe acesta s-a mișcat și el greoi în teren, fiind cu reguiaritate departe de faze; Dridea I a fost vădit incomodat de marcajul strict la om, făcut sever și forte, și de viteza adversarilor. El n-a reușit să inițieze decît o singură fază, aceea însă ideală, ratată în min. 67 de către Mateianu. În sfîrșit, Pîrcălab, aproape că n-a contat în joc. El a dovedit încă o dată că în meciurile în deplasare aportul lui este minim. Deși a avut în adversarul direct, fundașul Geisler, un fotbalist impetuos, dar corect, Pîrcălab a evitat angajamentul în joc.

În asemenea condiții, capacitatea de luptă a echipei a fost de maximum 50 la sută din ceea ce ar fi putut da în condiții normale. Radu Nunweiller a fost cel mai bun jucător al echipei noastre, secundat bine de fratele său, Nunweiller III, de Dan Coe, de ambii portari, Haidu și M. Ionescu. Aceștia plus Sorin Avram (cu unele minusuri în prima repriză), au fost jucătorii care s-au evidențiat și au meritat pe deplin cinstea de a purta tricourile echipei naționale.

Ceilalți jucători, pe lîngă lipsurile arătate mai sus, au vădit și **o slabă capacitate fizică** (Ghergheli, Mocanu, Greavu au slăbit pe parcursul meciului), **aceeași cunoscută temere de a șuta la poartă și lipsă de precizie** (Dridea — 4 șuturi, Badea — 3, Pîrcălab — 2, Iancu —1, Ghergheli — 1, Mateianu — 0).

Iată ceea ce a contribuit în cea mai mare măsură la eșecul de la Gera, în ciuda ocaziilor avute, împrejurare care arată că jocul în atac al echipei reprezentative în deplasare rămîne o problemă spinoasă. Jocul echipei României în meciul cu R.D. Germană a însemnat un pas înapoi față de evoluțiile din sezonul trecut, cînd s-a apreciat, pe baza îmbunătățirii comportărilor în deplasare, că s-a făcut un progres în abordarea jocurilor în străinătate.

Dacă fotbaliștii și antrenorii noștri vor munci de acum înainte cu sîrguință și seriozitate, ei vor putea reveni la nivelul de joc practicat peste hotare în prima jumătate a acestui an.

DUPĂ 0-2 ȘI 1-3

Desigur, ar fi fost mai nimerit să ne punem întrebarea: LA CE NE AȘTEPTAM DE LA MECIURILE CU ECHIPELE R. D. GERMANE?, mai înainte să cunoaștem rezultatele favorabile formațiilor gazdă, 2—0 între echipele A, în localitatea Gera, 3—1 între echipele olimpice, în orașul Cottbus, ambele partide disputate săptămîna trecută. Răspunzînd chiar cu întîrziere, dar sincer, la această problemă, oportunitatea întrebării rămîne în mare măsură valabilă.

Reprezentativele R.D.Germane erau favorite în primul rînd pentru avantajul terenului propriu care joacă într-o proporție de aproape 70 la sută un rol hotărîtor în obținerea victoriei în **întîlnirile internaționale de orice grad. Dacă situația era inversă, adică cele două meciuri s-ar fi jucat, de pildă, la Petroșeni** și Craiova, cu toate lipsurile jucătorilor, echipelor și antrenorilor noștri, în aceste întîlniri reprezentanții noștri aveau în aceeași **proporție un beneficiu important și este aproape sigur că nici ei nu ar fi ratat victoriile. Poate că dacă ar fi fost așa am fi omis pentru cîtva timp CARENȚELE JOCULUI ÎN ATAC ȘI INEFICACITĂȚII ÎN DEPLASARE, am fi trecut mai ușor cu ve**derea peste defecțiunile actuale ale reprezentativelor noastre și **n-am fi avut de tras un semnal de alarmă necesar înaintea startului în campionatul european înterțări. Acest raționament nu trebuie înțeles în sensul că cele două eșecuri ar fi cumva binevenite** și acceptabile ci doar că ACESTE DOUĂ VERIFICĂRI **AU FOST MAI EDIFICATOARE ÎN DEPLASARE DECÎT PE TERENUL PROPRIU.**

Poate că stadiul actual al pregătirii fotbaliștilor și echipelor noastre nu era cel mai nimerit pentru dubla întîlnire cu reprezentativele **R.D.Germane. Această situație neconvenabilă era cunoscută și ne dezavantaja față de echipele R.D.Germane a** căror pregătire se anunța superioară, dacă luăm în considerație **activitatea din ultimul timp a acestora și rezultatele internaționale obținute de ele în acest sezon început înaintea noastră. Dar, se poate jongla oare cu calendarul internațional în funcție de capriciile și lipsa de responsabilitate în pregătire a fotbaliștilor, echipelor și antrenorilor noștri? Fără îndoială că nu.**

I-am văzut pe componenții celor două reprezentative coborînd pe aeroportul Băneasa din avionul care i-a adus de la Berlin. Erau triști. Cu expresia evidentă a datoriei neîmplinite. **I-am primit și în alte dăți după eșecuri. După 0-1 cu R.F.Germană** la Ludwigshaffen, aveau la sosire altă înfățișare a con**științei împăcate că au făcut aproape tot ceea ce le-a stat în putință.**

De fapt, comparînd componența ultimelor formații ale reprezentativei noastre A, constatăm că unsprezecele aliniat la Gera nu s-a diferențiat de cît cu trei jucători față de acela care a învins Portugalia cu 2-0 la București și a pierdut la limită, 1-2, tot cu Portugalia pe terenul acesteia. Iar în comparație cu formația **de la Ludwigshaffen, (0—1 cu R.F. Germană), numai doi jucători au fost schimbați. Pentru toate cele trei cazuri, unul din înlocuitori** a fost Nunweiller VI care, la Gera a obținut nota 10, notă **de care și D. Popescu și Dobrin, foști titulari, au fost departe la timpul potrivit. Și totuși, comportarea echipei reprezentative a** României a diferit foarte mult la Gera de evoluțiile de acum trei **luni. De ce?**

O vacanță, relativ scurtă, în care pregătirea de vară nu a fost conștiincios făcută, stă la baza evoluțiilor nesatisfăcătoare a celor două reprezentative românești în R.D. Germană. Transmisiunea **la televiziune în țara noastră a meciurilor campionatului mondial în loc să atragă atenția jucătorilor și antrenorilor noștri asupra necesității unei pregătiri depline, a distras parcă atenția fotbaliștilor de la antrenamente și iată că repunerea pe picioare pentru noul campionat s-a făcut foarte anevoios. IN FAPT, REVENIREA CONSTATATĂ DUPĂ CINCI ETAPE A FOST PRODUSĂ LA NIVELUL CAMPIONATULUI, DAR S-A DOVEDIT INSUFICIENTĂ PENTRU NIVELUL INTERNAȚIONAL.**

O scurtă referire la un criteriu de apreciere a activității jucătorilor în întîlnirile internaționale ne prilejuește confirmarea acestui punct de vedere. Un studiu făcut în cursul recentului cam**pionat mondial a stabilit că un fotbalist face, în medie, 120 de diferite alergări, mai scurte sau mai lungi. În meciul Brazilia—Ungaria, considerat cel mai bun joc al acestui campionat mondial**, media alergărilor a fost de 140 de jucător, iar Eusebio, una din **vedetele consacrate definitiv la Londra, a efectuat pînă la 170 alergări. După notările trimisului nostru la meciul R.D. Germană— România, Pîrcălab a efectuat 78 alergări, Dridea I—81, Sorin** Avram —96. Numai Nunweiller VI a atins cifra 126, de nivel in**ternațional bun.**

În ceea ce privește lotul olimpic, dintr-un număr de 185 de pase făcute de 9 jucători, 93 AU AVUT ADRESĂ, IAR 92 AU AJUNS LA ADVERSARI!

La Gera și la Cottbus n-am făcut decît să plătim tribut pentru lipsa de răspundere personală în pregătire a unor jucători, antrenori și nepăsarea unor conduceri de echipe, atitudini condamnabile pentru care aceștia nu au răspuns pînă în prezent. Din **analiza făcută comportării lotului reprezentativ A și lotului olimpic după meciurile cu Hertha—Berlinul occidental și Locomotiv Sofia au rezultat lipsurile provocate de insuficienta pregătire, de indisciplină și indisponibilități și era de așteptat ca într-un timp scurt situația să nu se îndrepte în mod corespunzător.**

Este adevărat că cele arătate mai sus au produs dificultăți lucrărilor de selecționare, că cei doi antrenori ai lotului A (Ilie Oană și Ștefan Covaci) au fost nevoiți să recurgă la multe improvizații în pregătire, dar nu este mai puțin adevărat că ei au rămas în același timp credincioși unei formule de echipă folosite în ultimul timp și pe care au vrut s-o păstreze cu orice preț, în ciuda accidentărilor sau formei slabe, în cel mai bun caz mediocre a unor titulari din lotul reprezentativ. Portarul M. Ionescu, Popa și chiar Pîrcălab au fost nerestabiliți, însă ultimul a declarat ferm că poate să joace. In același timp, forma lui Ghergheli era slabă și, în plus, și el se resimte de pe urma unei vechi accidentări, iar Greavu nu prezenta nici el garanție pentru un adversar de talia lui Vogel. Antrenorii ne pot întreba, desigur, pe cine am fi indicat ca înlocuitor al lui Popa pentru postul de fundaș dreapta? La întrebarea aceasta ar trebui să răspundă tot antrenorii, antrenorii de la Dinamo București, de pildă, care ar fi trebuit să se gîndească de cel puțin 2—3 ani la un urmaș pentru Popa, ca și antrenorii lotului reprezentativ de altfel, și nu să apeleze la Greavu, jucător aflat și el spre sfîrșitul stagiului, după o activitate meritorie la clubul Rapid și în loturile reprezentative.

Antrenorii lotului manifestă și lipsă de curaj, menținîndu-se pe o linie mai veche de conduită proprie tuturor antrenorilor care

Aurel NEAGU

(Continuare în pag. 12)

ZONA DE ACȚIUNE A JUCĂTORILOR TREBUIE MĂRITĂ CONSIDERABIL

În jocul modern de fotbal, mărirea zonelor de acțiune a devenit o necesitate absolută.

Jocul de fotbal prin desfășurarea lui îi solicită pe jucători să acționeze în mai multe posturi, cu diferite funcții.

Jucătorii, deși specializați pe un anumit post, trebuie să aibă o pregătire multilaterală, să poată acționa în mod corespunzător și pe alte zone, în conformitate cu cerințele de bază ale altor posturi. Spre exemplu: fundașul Schnellinger îndeplinește sarcinile acestui post în mod strălucit prin aplicarea marcajului om la om sau la intercepție. Cunoaște toate procedeele tehnice, iar cînd acționează în atac, părăsindu-și zona, își adaptează jocul la cerințele noului post în care se găsește. Astfel, ca mijlocaș, construiește acțiuni ofensive, individual sau în combinații prin pase utile, transmise celorlalți jucători din echipă; în situația cînd își continuă acțiunea ofensivă ajungînd în zona înaintașilor, se transformă în atacant cu toate sarcinile ce-i revin. Aplică cu multă îndemînare „un-doi"-urile, acționează prin dribling sau trage la poartă de la distanță. De obicei participarea lui în atac și pătrunderile pe zona centrală constituie un mare pericol pentru poarta adversă, reușind de foarte multe ori să marcheze goluri sau să creeze faze spectaculoase.

Acest jucător, avînd o bună pregătire fizică, un înalt nivel tehnic și o orientare modernă de joc, acționează pe mai multe posturi: fundaș de margine (folosind marcajul, deposedarea și degajările), mijlocaș (folosind intercepția și pasele pentru a crea acțiuni ofensive) și înaintaș (folosind conducerea mingii în viteză, pătrunderile printre apărătorii adverși și trasul la poartă).

Comparativ, *fundașii noștri, care se avîntă în jocul ofensiv, nu-și adaptează procedeele tehnice la cerințele noului post, care reprezintă o nouă funcție diferențiată de aceea a fundașului.* Astfel, fundașii noștri, fie că sînt pe posturi de mijlocași sau de înaintași, joacă în același fel, adică degajează mingea deoarece bagajul lor orientativ și tehnic este insuficient.

Un alt jucător, specializat în postul de mijlocaș, Bobby Charlton, își îndeplinește foarte bine sarcinile de joc în acest rol, participă în mod activ în zona de apărare, aplicînd marcajul om la om, îmbinat cu marcajul la intercepție și procedeele tehnice specifice fundașului. Participă în mod rațional la acțiunile ofensive, fie ca înaintaș central, fie ca extremă, creînd superioritate numerică. Această participare la atac îl obligă să joace în conformitate cu funcția postului în care se găsește, să folosească procedeele specifice acestui post. Astfel, driblează, centrează, pasează sau trage la poartă, tot atît de bine ca un înaintaș sau chiar mai eficace ca acesta. Nu se simte stingher sau nesigur în acțiunile întreprinse pe altă zonă, avînd o pregătire complexă.

Comparativ, *mijlocașii noștri se consideră numai oameni de legătură între compartimentul fundașilor și atacanților.* Acționează foarte limitat, par încorsetați de cele mai multe ori, participă insuficient în faza de apărare și în cea de atac. Jocul se rezumă la acțiuni în mijlocul terenului fie pe partea dreaptă, fie pe partea stîngă. Ori aceasta este mult prea puțin. Iată una din cauzele pentru care echipele noastre nu au elasticitate în joc, fiind lipsite de varietate și eficacitate. Foarte puțini sînt mijlocașii care știu să tragă la poartă, mai ales de la distanță, să-și marcheze strict adversarul în apărare, să-l deposedeze și apoi să trimită mingea la atacanți. Jocul mijlocașilor prezintă carențe mari în fotbalul nostru care trebuie înlăturate, spre a progresa în cel mai scurt timp.

Jocul înaintașilor este foarte pretențios prin varietatea și complexitatea lui. Atît zona de acțiune, cît și sarcinile, s-au mărit considerabil, cer o mare capacitate de efort și posibilitatea de a juca pe mai multe posturi.

Să ne reamintim de Eusebio. Joacă pe toate posturile de la înaintare; în multe situații aplică presingul și se deplasează în zona de mijloc a terenului, luîndu-și atribuțiile de mijlocaș, construind faze de joc pentru ceilalți parteneri.

În general, înaintașii care au participat la C.M ediția 1966 au arătat o pregătire complexă și respectarea sarcinilor duble de atac și apărare, fără a știrbi din importanța atribuțiilor de înaintaș. Într-un cuvînt, au îndeplinit cerințele jocului de atac, dar au participat și în jocul de pregătire a acțiunilor, ca veritabili mijlocași sau fundași, folosind bine procedeele acestora.

Atacanții noștri demonstrează în general o pregătire unilaterală. Se rezumă numai la acțiuni de atac și în majoritatea timpului de joc manevrează numai în zona postului pe care-l dețin în formație. Prin aceasta, dovedesc o concepție învechită despre fotbal, sînt legați de limitele postului și mult mai puțin de evoluția fazei de joc. Totuși, la unii se observă tendințe de modernizare a jocului, dar atunci cînd vin în apărare, ca fundași sau mijlocași, nu îndeplinesc sarcinile acestora: nu marchează adversarul, nu deposedează și nu luptă pentru a intra în posesia mingii, așteaptă ca adversarul să greșească sau să primească mingea de la un partener.

În concluzie *jucătorii noștri trebuie să acopere zone de teren din ce în ce mai mari, adaptîndu-și procedeele tehnice la cerințele jocului actual.* Prin această prismă, jucătorii participanți la C. M. ediția 1966 și-au completat în mare parte jocul, iar noi nu trebuie să rămînem în urma lor.

ANGELO NICULESCU
antrenor

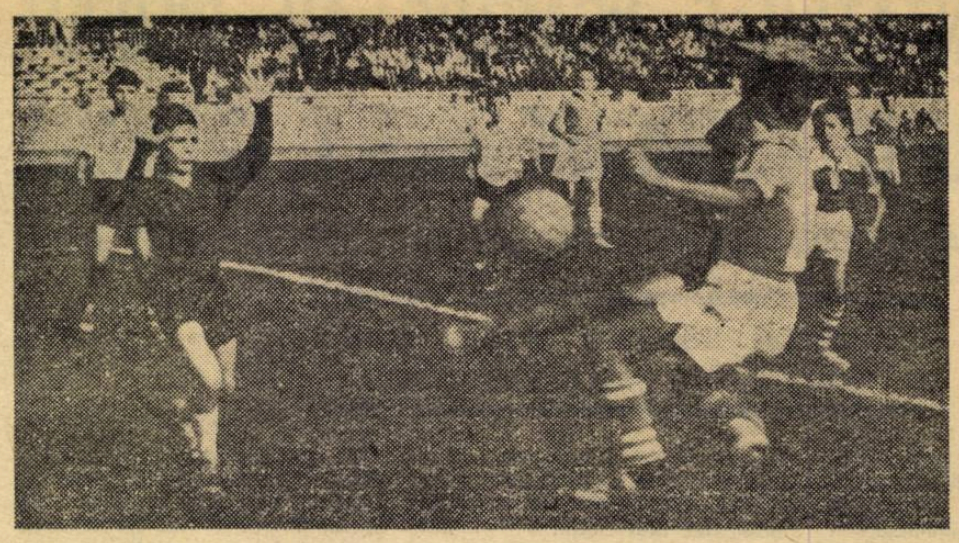

Nu se poate spune că micii fotbaliști nu și-au învățat lecția. (Instantaneu de la întîlnirea Centrul de copii „23 August"—Dinamo).

ORGANIZAREA COMPETIȚIILOR LA NIVELUL ECHIPELOR DE COPII ȘI JUNIORI

Asigurarea unei instruiri corespunzătoare la un număr cît mai mare de copii și juniori, din rîndul cărora să se ridice într-un viitor apropiat jucătorii necesari fotbalului de mare performanță, constituie un obiectiv important al Federației Române de Fotbal.

Precizarea unor aspecte instructiv-educative și administrativ-organizatorice legate de competițiile copiilor și juniorilor ca modalitate de pregătire — le considerăm necesare pentru îmbunătățirea pregătirii tinerilor fotbaliști.

Prin joc, se realizează instruirea și — în același timp — verificarea gradului de pregătire a echipei și a fiecărui jucător. Totodată antrenorul are posibilitatea de a se edifica asupra eficienței metodelor și mijloacelor folosite în cadrul antrenamentelor într-o anumită perioadă de timp.

În cadrul învățării sau perfecționării unei deprinderi tehnico-tactice, îmbunătățirii sau dezvoltării unei calități fizice, educării unor calități morale și de voință, jocul constituie ultima treaptă și cea mai importantă. **În desfășurarea jocului, toți factorii antrenamentului se află într-o permanentă interdependență, se condiționează și se influențează reciproc.**

Competiția cu caracterul său de întrecere este asemănătoare în multe privințe celei de seniori, mărind și stimulînd într-o măsură foarte mare interesul copiilor și juniorilor față de instruirea din cadrul antrenamentelor de zi cu zi.

Dacă organizarea competițiilor pentru echipele de juniori a stat în atenția comisiilor orășenești și regionale de fotbal, în schimb **competițiile pentru echipele de copii s-au organizat numai în orașele cu tradiție în instruirea copiilor și numai pentru copiii de 13—15 ani.** Numai în cîteva orașe s-au organizat jocuri și între copii din grupe mai mici, de 9—13 ani.

Începerea instruirii într-un cadru organizat de la vîrsta de 9 ani este necesară și în același timp motivată de formarea reflexelor condiționate foarte rapid și corect, chiar de la o vîrstă mai mică de 9 ani.

Una din condițiile importante pe care organizatorii unei competiții de copii și juniori trebuie să o respecte este repartizarea echipelor în serii, pe grupe de ani (9—10 ani, 11—12 ani, 13—14 ani pentru copii și 15—16 ani, 17—18 ani pentru juniori).

În multe localități se poate întîmpla ca numărul echipelor înscrise să fie mai mic (3—4 ia o grupă de vîrstă). În acest caz, se vor uni grupe de vîrstă apropiate (9—10 ani cu 11—12 ani sau 11—12 ani cu 13—14 ani) pentru a forma o serie de 8 echipe. În același fel se va proceda și cu echipele de juniori. Dar va trebui să mai rezolvăm și numărul de jocuri, care în cazul unei participări de 5 echipe, spre exemplu, este de numai 8 jocuri într-un an competițional. În această situație se vor organiza 4 tururi, ajungîndu-se la un număr dublu de jocuri, adică 16. Astfel vom reuși să avem un număr suficient de jocuri, care să contribuie la îmbunătățirea procesului instructiv-educativ.

Desigur că această sarcină revine comisiilor orășenești și regionale de fotbal prin subcomisiile de copii și juniori, care trebuie să elaboreze din timp regulamentul de desfășurare cît și celelalte probleme organizatorice.

În cadrul centrelor de copii și juniori, recomandăm a se organiza competiții amicale după același sistem, care să completeze numărul de jocuri din cadrul competițiilor oficiale la care sînt înscrise echipele centrului respectiv. La aceste competiții interne centrele de copii și juniori pot invita să participe și alte echipe ale cluburilor și asociațiilor sportive din localitatea respectivă.

În continuare, vom trata unele aspecte legate de: **dimensiunile terenului de joc; dimensiunea și greutatea mingii; durata jocului.**

În medie, terenurile de joc au dimensiuni de 100 m/70 m ceea ce înseamnă o suprafață egală cu 7 000 mp. Din această suprafață, unui copil îi revine circa 320 mp. **Pentru a acoperi această suprafață de teren, organismul unui copil de 9—13 ani este solicitat la maximum. Dacă mai adăugăm că unele jocuri se dispută pe terenuri desfundate sau denivelate, cît și faptul că în timpul jocului se întîlnesc cu mingea foarte puțin, ne convingem că nu realizăm sarcinile instruirii, în schimb solicităm excesiv aparatele, sistemele organismului, puterea lor de adaptare redusă la această vîrstă.**

DIMENSIUNEA ȘI GREUTATEA PREA MARE A MINGII CONSTITUIE UN ALT INCONVENIENT CARE TREBUIE REMEDIAT. Copiii au glezne slabe și de aceea în majoritatea cazurilor, în timpul jocului, lovesc mingea cu vîrful tenisului, în special pentru transmiterea ei la distanță mare, iar lovirea mingii cu capul, este abandonată după 1—2 lovituri. **Acest inconvenient duce la învățarea și formarea unor deprinderi tehnico-tactice greșite și poate influența negativ dezvoltarea armonioasă a corpului.**

Adăugînd că, un joc oficial durează 60 minute, reiese lipsa diferențierilor pe grupe de vîrstă.

Avînd în vedere cele relatate mai sus, propunem ca jocurile să se organizeze și să se desfășoare după cum urmează:

Grupa	Vîrsta	Teren	Nr. juc.	Durata	Echipament
I	9—10 ani	redus	9/9	15 x 2 = 30	tenișI
II	11—12 ani	redus	8/8	20 x 2 = 40	tenișI
III	13—14 ani	normal	11/11	30 x 2 = 60	ghete
IV	15—16 ani	normal	11/11	40 x 2 = 80	ghete
V	17—18 ani	normal	11/11	40 x 2 = 80	ghete

Pentru grupa I și a II-a se vor organiza jocurile pe jumătate de teren, porțile avînd dimensiunile de 5,49 m/1,83 m, adică: 3/4 din dimensiunile normale. Celelalte dimensiuni, suprafața de pedeapsă, cercul de la centrul terenului, etc., se vor reduce. Marcajul terenului se va face cu bandă de pînză.

Recomandăm să se folosească pentru primele două grupe, mingi de volei sau alte **mingi din cauciuc cu o circumferință mai mică decît cea normală și cu o greutate sub 300 gr.** Regulile de joc vor fi adaptate la noile dimensiuni ale terenului, în sensul că la grupa mică regula de „ofsaid" se exclude. La executarea loviturilor libere directe sau indirecte distanța va fi de 6,15 m față de cel care execută, iar lovitura de pedeapsă se va executa de la 9 m, nu de la 11 m.

Cînd în cadrul unei serii sînt angrenate echipe din două grupe de vîrstă alăturată, se vor respecta următoarele reguli:

— timpul de joc va fi cel al grupei mai mici, iar numărul de jucători al celei mai mari.

Echipele centrelor de copii și juniori care activează în competiții oficiale, vor participa în cadrul competițiilor interne în afară de concurs și aceasta numai în perioada pregătitoare de primăvară și vară.

MIHAI BÎRSAN
antrenor la Centrul 23 August

PROBLEME MEDICALE

dr. NICOLAE STĂNESCU

DESPRE PROFILUL BIOLOGIC AL JUCĂTORILOR DE FOTBAL

Cerințele fotbalului modern solicită organismul jucătorilor la eforturi deosebit de intense. Pentru formarea unor fotbaliști bine pregătiți este necesar ca antrenamentele să supună organismul unor eforturi similare jocului, atît ca conținut cît și ca mijloace, volum, intensitate, ritm și periodicitate etc. În vederea dirijării științifice a antrenamentelor, trebuie cunoscute, atît de antrenor cît și de sportiv, modificările ce se produc în organismul jucătorilor. Vom încerca deci să schițăm PROFILUL BIOLOGIC al unui jucător de fotbal, înțelegînd prin aceasta tabloul modificărilor morfo-funcționale PERMANENTE și TEMPORARE existente:

1. Dintre modificările PERMANENTE menționăm: modificări ale scheletului osos, exprimate prin suprasolicitarea (prin calcifiere) a oaselor picioarelor, mai ales la nivelul articulației genunchiului și gleznei. Masa musculară crește în general, cu preponderență la nivelul șoldului, coapselor și gambelor, ajungînd să reprezinte aproximativ 45% din greutatea corpului (deci la un jucător cîntărind 70 kg., masa musculară cîntărește 31,5 kg.). Paralel cu modificarea unor indici antropometrici ai corpului se modifică aspectul și volumul unor organe interne. Astfel, inima, organ foarte solicitat în efort, își mărește grosimea pereților musculari ajungînd să cîntărească 320—350 grame (față de 250—280 gr. la nesportivi). Plămînul își mărește și el volumul, ca și ficatul, precum și alte organe interne. Se produc modificări importante și în funcționarea unor organe și aparate. Astfel, la mușchiul în efort sînt deschise mult mai multe vase capilare (3 000 de capilare pe mm² — iar în repaus 80 capilare pe mm²). La mușchii antrenați, forța lor este mult crescută. Frecvența bătăilor inimii în repaus este mult mai mică la jucătorii bine antrenați, putînd atinge cifre foarte joase — 32—36 bătăi pe minut. Acest puls scăzut este posibil deoarece prin antrenarea musculaturii inimii cantitatea de sînge aruncată într-o contracție (volumul pe bătaie) este mult crescută (de la 60 cmc la 120 cmc). Tensiunea arterială în repaus atinge valori mici (110/60). Efortul este bine suportat de aparatul cardio-vascular al sportivilor (pulsul și tensiunea arterială cresc, dar cu valori moderate), în timp ce la nesportivi chiar la eforturi mici apar modificări marcante. Frecvența respirației este mai mică în repaus la fotbaliști (16—18 respirații pe minut) față de nesportivi, deoarece plămînul acestuia are capacitatea de absorbție a oxigenului mai mare. Sistemul nervos central prezintă o creștere a intensității și mobilității proceselor corticale, în timp ce sistemul nervos periferic își manifestă îmbunătățirea prin creșterea vitezei de reacție, a sensibilității interoceptorilor etc.

2. MODIFICĂRILE TEMPORARE se referă la modificările produse în timpul efortului. Astfel, în eforturile intense se produc o serie de schimbări în special în funcționarea aparatului cardiovascular și respirator. Frecvența bătăilor cardiace poate crește în eforturile maximale pînă la 250 pulsații pe minut, ceea ce face ca volumul sîngelui pompat de inimă într-un minut să crească de la 4 litri la 40 litri. Frecvența respirației crește la 30—40 respirații pe minut în timp ce volumul aerului ce circulă prin plămîni se ridică la 80—100 litri pe minut.

Aceste modificări importante oferă organismului fotbalistului posibilități sporite de efort. În plus se produc schimbări importante și în metabolismul organismului, pentru eliberarea energiei necesare efortului. Sistemele excretoare, în special pielea, își mărește activitatea pentru eliminarea substanțelor metabolice de uzură. Astfel, în cursul unui meci desfășurat pe căldură, un jucător poate pierde 3—5 litri prin transpirație.

Toate aceste modificări trebuie cunoscute de jucători pentru a înțelege și interpreta schimbările ce apar. Este important de reținut că fiecare fotbalist trebuie să-și cunoască VALORILE MEDII INDIVIDUALE și orice modificare apărută să și-o consemneze în jurnalul de autocontrol, element care va face obiectul unui articol viitor.

La Cottbus

„Olimpicii" noștri — de nerecunoscut

La un interval de aproape 24 de ore după meciul de la Gera, echipa olimpică a României a apărut pe stadionul din Cottbus în fața olimpicilor R. D. Germane. Faptul că tinerii noștri jucători vizionaseră la televizor partida seniorilor (deci văzuseră greșelile comise de aceștia) ne făcea să sperăm că echipa va juca cu ambiție pentru a revanșa parțial pe jucătorii lotului A. Contrar acestor așteptări am văzut la lucru o echipă fără nici o idee tactică de joc. Fotbaliștii noștri lăsaseră în cabine sarcinile de joc primite, cedînd în felul acesta adversarului inițiativa. Și fără a aștepta prea multe invitații, speranțele olimpice ale R. D. Germane au etalat aceeași concepție de joc sănătoasă ca și echipa lor primă.

In jocul echipei române s-au făcut vizibile aceleași lacune manifestate în întîlnirea amicală cu Lokomotiv Sofia : nesiguranța compartimentului defensiv, cu greșeli flagrante care au înlesnit primirea celor trei goluri. Portarul Gornea (pînă la înlocuirea sa), fundașul central Boc și cel de margine, Sătmăreanu, prin jocul prestat au constituit totdeauna un mare pericol pentru noi ! **Gornea a scăpat din mînă, ca un începător, cîteva baloane (unul a fost expediat în poartă de Naumann), Boc n-a reușit acele intervenții prompte care se impuneau deoarece a jucat static, iar Sătmăreanu s-a hazardat în numeroase incursiuni în terenul echipei R.D.G. pentru ca, pînă la urmă, pasa lui să se transforme imediat într-un contraatac periculos al oaspeților. Singurii care au dat satisfacție în acest compartiment au fost D. Nicolae, portarul Niculescu — excepțional în cîteva intervenții — și oarecum Surdan. Ultimul, după un început timid și-a revenit în final lăsînd să se întrevadă că poate da mai mult în alte partide.**

Linia mediană Jamaischi — Pescaru, care avea menirea de a fi prezentă în apărare în momentele în care jocul o cerea precum și de a organiza acțiunile noastre de atac, s-a dovedit incapabilă de a rezolva aceste sarcini. La drept vorbind nici nu se putea aștepta la mai mult de la cei doi, deoarece primul, din lipsă de formă, n-a jucat la echipa sa în ultimele două etape înaintea meciurilor de la Cottbus, iar următorul abia a obținut notele de trecere în etapele de campionat pe care Steagul roșu le-a disputat.

Înaintașii, deși și-au creat cîteva ocazii bune de gol — ratate însă cu o ușurință condamnabilă de Ciornoavă, Frățilă sau Naghi — au evoluat și ei, în ansamblu, nesatisfăcător. (Spunem în ansamblu deoarece au existat și unele perioade pozitive în jocul lor ca urmare a schimbărilor efectuate — Györfi, Naghi și Lucescu au luat locul lui Ciornoavă, Libardi și Pantea). Dacă am fi avut posibilitatea să filmăm jocul fiecărui atacant în parte și apoi să-l dăm în vizionare într-o sală cu public, cu siguranță că cei în cauză nu ar mai fi găsit nici-o scuză pentru greșelile comise. Pelicula ar fi prezentat : un Libardi care, ultindu-și busola de coordonator la Petroșeni, s-a zbătut ca un pește pe uscat fără nici-un scop, în jurul liniei de centru ; un Frățilă lipsit de incisivitate, cu o viziune tactică extrem de redusă ; un Ciornoavă fără nerv, dotat cu mijloace tehnice de șut rudimentare ; un Pantea sărac în mișcări, înzestrat numai cu fenta de dreapta pe care orice fundaș o descoperă ușor și un Naghi care, la Cottbus a fost un as al ratărilor — trei !

Vă închipuiți că orice comentariu este de prisos după o asemenea evoluție.

Trecerea în revistă a tuturor acestor deficiențe reieșite la Cottbus, ne obligă să desprindem cîteva concluzii principale. Iată-le :

– actualul lot olimpic este necorespunzător și antrenorii trebuie să-l revizuiască, dovedind mai mult discernămînt în privința selecției;

– echipa nu are o concepție unitară de joc. Compartimentele joacă fragmentat și nu știu să se adapteze în funcție de fază și de adversar ;

– atacul de deposedare și trasul la poartă rămîn procedee executate defectuos și fără randament;

– capacitatea de efort a echipei nu permite un joc în viteză pe toată durata partidei.

S. T.

3 VICTORII ÎN DEPLASARE

„A" ÎNCEPE SĂ NU MAI FIE... „B"

Trei victorii acasă, trei victorii în deplasare ! Acesta e bilanțul duelului „oaspeți-gazdă" din etapa a șasea, după ce acum cîteva etape am mai înregistrat o duminică în care ziarele și-au intitulat reportajul asupra categoriei A „Etapa echipelor în deplasare".

Hotărît lucru, A nu mai este B sau C ! Sau — mai exact — începe să nu mai fie. Meritul echipelor, cînd sînt oaspete, și — poate — al arbitrilor...

Trei victorii pe teren străin, trei mari surprize în această etapă. Performerii zilei, Steagul roșu Brașov, Rapid și Știința Craiova.

O mențiune pentru brașoveni : prima lor victorie în actualul campionat ; în fața dinamoviștilor pe care n-au reușit să-i întrecă niciodată la București în istoria celor două echipe și în fața cărora au pierdut cu 10–1, 6–0, 4–0, 2–0 etc. Craiovenii fac și ei „furori" în această toamnă. Iată-i pe locul 2 în clasament, cu 9 puncte, dintre care 5 (cinci !) acumulate în deplasare ! Ceea ce înseamnă că oltenii se simt peste tot ca acasă...

Dar să nu neglijăm un aspect și mai demn de discutat. Progresul e pe primul loc în ierarhia echipelor noastre de prima categorie. Cu același lot cu care a tras din greu pentru a cîștiga „B"-ul (V. Popescu și Matei joacă doar de o etapă în „unsprezecele" lui Peniță Moldoveanu), Progresul e azi lider la A. Cu zece puncte, obținute prin marcarea unui total de... opt goluri.

De altfel, victoriile la scoruri minime devin destul de frecvente. În această duminică, din 6 partide, 5 s-au încheiat cu 1–0 ; iar în două meciuri acest 1–0 a fost realizat din lovituri de la 11 metri. Așadar, 12 echipe aflate duminică în întrecere au marcat, cu totul și cu totul, șapte goluri din acțiune.

Alte cîteva constatări :

Progresul — singura echipă care nu cunoaște înfrîngerea ;

U.T.A. — singura care nu cunoaște victoria ;

Steaua — prima înfrîngere din acest sezon ;

La Universitatea Cluj, alarmă. Se adună, tot mai multe, punctele pierdute acasă...

Și, parcă pentru a confirma faptul că prima noastră categorie se desfășoară — cel puțin pînă acum — sub semnul „out-sider"-ilor, Farul stă undeva în pluton avînd în dreptul său, pe coloana finală a clasamentului, un 7 care parcă ne invită să-l citim 9, pentru că restanța sa se dispută pe malul mării...

La 2 octombrie, pășim în cea de-a doua jumătate a turului. Și trebuie să mărturisim că pînă acum clasamentul, ca și desfășurarea întrecerii, nu ne prea dau voie să ne conturăm păreri și — cu atît mai puțin — pronosticuri...

Radu URZICEANU

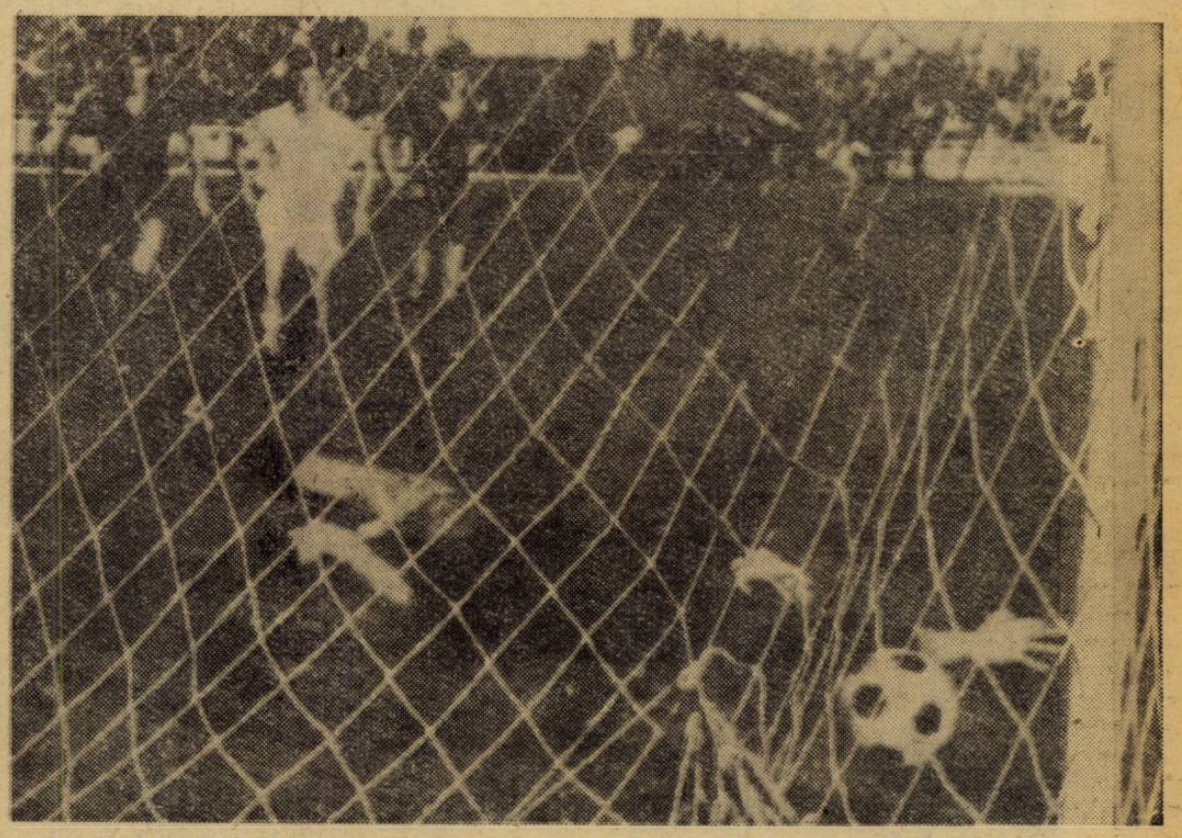

Golul care a adus echipei Steaua prima înfrîngere din acest campionat. Piteșteanul Naghi a transformat penaltiul acordat de arbitru. Foto : **GH. NEAGOE**

SE... NAȘTE UN NOU LOT DE TINERET

Convorbire cu antrenorul CORNEL DRĂGUȘIN

- **Se pot alcătui două loturi !**
- **Cine poate fi selecționat și pe ce criterii**
- **Rezultatul primelor trialuri**
- **Un prim lot de 20 de jucători**
- **În proiect, un turneu de iarnă**

Reprezentativele noastre revin, pe rînd, în actualitate. Începutul l-a făcut lotul de juniori, care — participînd la turneul internațional din Bulgaria — a parcurs, ca să spunem așa, o primă etapă de pregătire în vederea Turneului U.E.F.A. 1967. Apoi și-au început activitatea prima reprezentativă și echipa olimpică, prin întîlnirile amicale cu selecționatele R. D. Germane.

Acum urmează să intre în arenă și echipa de tineret. De data aceasta însă, este vorba de debutul unei formații care se naște la ora actuală. Într-adevăr, fosta echipă de tineret a devenit „olimpică" și în prezent se pregătește pentru preliminariile turneului olimpic. Locul său în „nomenclatorul reprezentativelor" trebuie ocupat pentru că „tineretul" sau „speranțele" se află, la rîndul lor, în fața unui program internațional.

Acțiunea de selecționare și formare a noului lot de tineret a început și de ea se ocupă, în cadrul federației, antrenorul **Cornel Drăgușin.** Cu el am stat de vorbă în legătură cu mersul lucrărilor de alcătuire a acestui lot.

Prima întrebare s-a referit la **posibilitățile de formare a unui nou lot, numeros, de tineret, avînd în vedere condițiile în care s-a pus problema constituirii lui :**

— Din acest punct de vedere nu au existat dificultăți — ne-a răspuns antrenorul Drăgușin. Există suficienți jucători care să corespundă cerințelor unui lot de tineret. În ultimul timp în categoria A și-au făcut apariția numeroși fotbaliști tineri, cu perspective reale. Dar și în celelalte categorii am găsit elemente corespunzătoare scopului urmărit. Am putea alcătui chiar două asemenea loturi, aproape la fel de valoroase. Fotbalul nostru dispune de rezerve serioase.

— Deci, aveți o bază de plecare.

— Fără îndoială. Și încă una de certe perspective, după părerea mea. Elemente ca **Gornea, Regep, Strîmbeanu sau Vigu** vor ieși, cu certitudine, din lotul de tineret ca jucători apți pentru treptele superioare ale selecționării. Există însă o condiție esențială de respectat : pregătire atentă și sistematică la cluburi sau asociații sportive, mai ales în raport cu dezvoltarea lor multilaterală, pentru a corespunde cerințelor jocului modern.

— Cum ați procedat la alegerea jucătorilor ?

— Precizez mai întîi că în acest lot intră jucători în vîrstă de maximum 23 de ani, precum și foștii juniori U.E.F.A. În al doilea rînd, subliniez că la selecționarea lor am ținut seama de valoarea tehnică și tactică manifestată în sezonul competițional 1965—66, de calitățile lor fizice și morale, precum și de posibilitățile efective de progres la nivelul jocului modern.

Și pe această bază am procedat la constituirea unui lot larg. Un prim pas l-am făcut urmărind jucătorii în cursul actualului campionat, iar apoi am trecut la organizarea unor trialuri constînd din meciuri. Prin acestea am urmărit o nouă verificare, dar și modul de încadrare a jucătorilor în ideea tactică de joc (sistemul 4—2—4). Asemenea trialuri am organizat la 4—7 și 19—21 septembrie și prin aceste „site" au trecut 43 de jucători.

— Care au fost concluziile ?

— Jucătorii prezentați (unii nu au răspuns la convocare) au confirmat așteptările în ceea ce privește valoarea și perspectivele. Iar cîțiva dintre ei, ca **Răducanu, Gornea, Strîmbeanu, Birău, Regep, Axente, Vigu** sau **Olteanu**, constituie de pe acum elemente de bază.

De altfel, în urma celor două trialuri ne-am și fixat asupra lotului care va fi convocat la București la 3—5 octombrie, în vederea definitivării jucătorilor pentru meciul cu Polonia, de la 16 octombrie : **Răducanu** (Rapid), **Pîlcă** (St. roșu) și **Gornea** (U.T.A.) — portari : **Anca** (Universitatea), **Birău** (U.T.A.), **Petrovici** (Politehnica), **Velea** (Siderurgistul), **Alecu** (St. roșu), **Olteanu** (Dinamo Pitești)— fundași : **Strîmbeanu** (Știința Craiova), **Grozea** și **Dinu** (Dinamo București), **Vigu** (Steaua), mijlocași : **Domide, Axente** (U.T.A.), **Micu,** (Steaua), **Regep** (Politehnica), **D. Ene** (Dinamo București), **Panici** (C.F.R. Timișoara) și **Barbu** (Universitatea).

— Acțiunea va continua ?

— Desigur. În lunile următoare vom recurge la alte trialuri (31 octombrie — 2 noiembrie, 14—16 noiembrie, 28—30 noiembrie și 5—11 decembrie), care ne vor ajuta la selecționarea și verificarea și a altor tineri fotbaliști, dar și la pregătirea lotului în vederea unor jocuri internaționale. Pentru rodarea lotului în cît mai multe partide internaționale se proiectează perfectarea unui turneu peste hotare în timpul iernii.

— S-ar părea că n-ați prea avut de întîmpinat greutăți...

— Ba da. Nu toți jucătorii convocați s-au prezentat la trialuri. Am dori ca pe viitor și jucătorii, dar mai ales secțiile de fotbal să asigure prezența la trialuri. De asemenea, ar fi necesar ca tinerii jucători în prezent rezerve, să fie mai des folosiți de echipele lor, nu să rămînă veșnic pe tușă. Avem nevoie de o colaborare strînsă cu echipele și antrenorii celor convocați. Fără ea nu ne putem duce la îndeplinire sarcina de a pregăti o bună reprezentativă de tineret și prin ea de a ridica elementele necesare loturilor A și olimpic.

Mai mult chiar, adăugăm noi, această colaborare trebuie înțeleasă și în sensul acordării unei atenții speciale jucătorilor selecționabili în pregătire, îndeplinirii indicațiilor tehnice și tactice consemnate în fișele individuale ale acestor tineri fotbaliști. După cum, consultarea antrenorilor echipelor și urmărirea îndeaproape a activității membrilor lotului la cluburile lor constituie o sarcină imediată pentru antrenorii lotului. O asemenea colaborare poate asigura atingerea integrală a scopului lotului de tineret.

Petre GAȚU

CUM AU JUCAT ECHIPELE ÎN depla-sare

În etapa a șasea a categoriei A, redactorii și reporterii revistei noastre au plecat pe teren avînd notată pe bloc-notes-urile lor întrebarea formulată în titlul acestor două pagini: „Cum au jucat echipele în deplasare"? Ne-am gîndit să urmărim acest aspect, din multiplele pe care le ridică, de regulă, o etapă de campionat, poate și pentru că ne aflam sub impresia recentei înfrîngeri a echipei noastre naționale în deplasare, înfrîngere care — din păcate — face parte dintr-o suită de insuccese pe teren străin.

Desigur paralelismul nu poate fi perfect. Dar nici nu se pot contesta unele trăsături comune, legate fie de condițiile psihologice, fie de tacticile adoptate, fie de însăși erorile individuale comise de jucători în condițiile unor meciuri susținute în altă ambianță decît cea obișnuită, respectiv una mai mult sau mai puțin ostilă (public), în fața unor adversari cărora terenul propriu le acordă de la plecare un procentaj de șansă în plus.

Care au fost constatările noastre?

Ele reies din materialele acestor pagini și se pot considera, în linii generale, pozitive.

Cu atît mai mult, cu cît — după cum se știe — etapa a coincis cu 3 victorii în deplasare, pe care le vom explica mai jos. După cum, vom găsi în rîndurile care urmează și explicația insuccesului acelor echipe care au pierdut pe teren străin.

Firește, explicația unei victorii sau a unei înfrîngeri pe teren străin nu trebuie căutată exclusiv în implicațiile avantajului sau dezavantajului terenului. Rămîn mereu valabile în fotbal — ca și în alte sporturi — factori ca: pregătirea, valoarea individuală a jucătorilor, orientarea tactică generală etc.

Dar, să urmărim realizarea temei noastre. Așadar, în obiectiv: echipele în deplasare. Cu referirile necesare — unde e nevoie — și la gazde.

Stoicescu a avut contra UTA-ei, o zi excelentă. Iată-l depășindu-l pe Meţcaș, căruia i-a făcut duminică multe „clipe grele"
Foto: C. ABARBIERIȚEI

Corner la poarta Rapidului, în meciul de la Petroșeni. Motroc (nr. 3) îl marchează pe... Kraus, în timp ce Dan marchează doi adversari! Lupescu (în dreapta) va repara însă greșeala de plasament a colegilor săi.
Foto: S. BAKCSY

IAȘI

NERVOZITATE...

O primă repriză, arădenii au jucat de parcă nici n-ar fi fost în deplasare. Și nu pentru că ar fi atacat mai mult, ci pentru că s-au mișcat pe teren cu dezinvoltură, au pasat calm, au jucat foarte siguri pe ei, organizat. Nota de ordonare a acțiunilor a dat-o jocul foarte bun la mijlocul terenului al lui Chivu, așa încît — deși inițiativa aparținea gazdelor — U.T.A. nu apărea de loc pusă în dificultate, în inferioritate. Echipa lui Dumitrescu (revenit antrenor principal la formația textilistă) a atacat mai rar, dar periculos, prin Țîrlea și Axente (acesta din urmă a și deschis scorul în ultimele minute ale primei părți).

În a doua parte, U.T.A. s-a transformat într-o echipă scuturată de frigurile „apărării" rezultatului. Au fost de ajuns cîteva acțiuni mai insistente ale lui Stoicescu, pentru ca oaspeții să simtă perspectiva pierderii avantajului, să se enerveze (mai ales Țîrlea) să părăsească jocul calm, să comită greșeli de apărare și... să redevină „echipă în deplasare". Apărătorii au început să arunce baloanele, atacanții au încercat rezolvări pe răspundere proprie exclusivă și U.T.A. a risipit astfel atît avantajul cît și bunele aprecieri culese în prima repriză.

Greșeală, deci, în renunțarea la jocul organizat cu care obținuse 1—0. Nervozitate excesivă după egalare.

R. U.

BUCUREȘTI

CONTRAATACUL CU... PASE SCURTE!

Putea realiza Politehnica mai mult?

O înfrîngere onorabilă (0—1) în deplasare naște — mai ales în mintea suporterilor echipei învinse — întrebarea de mai sus. Această întrebare ne-am pus-o și noi, plecînd nu de la deznodămîntul partidei, ci de la desfășurarea ei propriu-zisă. Reamintindu-ne-o am fi tentați de concluzia că echipa timișoreană, cu oarecare șansă sau, să-i zicem, pricepere, putea să ia Progresului un punct, ba chiar două. Șansă, după cum am văzut, n-a avut. În ce a constat atunci, după părerea noastră, greșeala care i-a făcut pe timișoreni să meargă acasă cu traista goală? O spunem foarte net: în NECUNOAȘTEREA CONTRAATACULUI.

Care au fost carențele contraatacurilor „schițate" de Politehnica? În primul rînd, direcția dar mai ales viteza lor. În loc să fie purtate direct pe poartă, urmărindu-se surprinderea apărării adverse „descoperite", contraatacurile timișorene „navigau" lateral, cu o țesătură de pase scurte, evident contraindicate. Viteza lor, departe de a căpăta o accelerație progresivă, era și ea redusă de aceleași pase scurte, laterale, înainte-înapoi, care permiteau regruparea apărării adverse. Subliniind nefolosirea pasei lungi (pasa de angajare care de cele mai multe ori dislocă sistemele defensive, semănînd panica) în inițierea contraatacurilor, avem una din explicațiile condamnării lor la nereușită. Legînd de acest aspect și predilecția jucătorilor Mureșan III, Mițaru și Popanică pentru jocul pozițional — cu șanse minime — în fața careului de 16 m, evidențiem, de fapt, greșeli clasice în concepția contraatacului, remarcate pregnant în jocul Politehnicii.

Este bine știut, marea majoritate a echipelor noastre joacă în deplasare cu măsuri suplimentare de siguranță în apărare (echipele gazdă dominînd, de regulă, teritorial), mizînd în obținerea unor rezultate favorabile pe jocul la contraatac. Or, a juca pe contraatac în maniera în care a făcut-o sîmbătă Politehnica înseamnă a-și reduce singur șansele de succes.

M. P.

CLUJ

PLUS DE MATURITATE

Festina lente — (grăbește-te încet!) — spune un dicton latin, recomandînd în atingerea unui scop calea gîndită, pregătită și aplicată cu răbdare. În jocul fotbaliștilor craioveni desfășurat duminică la Cluj, acesta a fost elementul caracteristic.

Aplicarea lui cu deplin succes a fost determinată de gradul crescut de maturitate atins la ora actuală de echipa craioveană, care i-a îngăduit să reziste cu bine tuturor atacurilor adverse și să aștepte în același timp prilejul cel mai favorabil de a străpunge o apărare atrasă pînă la linia de centru. Pentru cei care au urmărit partida a fost clar că în timp ce sistemul defensiv al Științei are meritul de a nu fi primit gol, cel ofensiv a găsit modalitatea de a înscrie unul atunci cînd trebuia, amîndouă, prin maniera în care s-au suplinit, conferind întregii concepții de joc a echipei un caracter unitar foarte bine înțeles de către componenții acesteia.

Beneficiari ai unei viteze de deplasare remarcabile, fotbaliștii craioveni, dominați teritorial dar nu și moral, au fost întotdeauna superiori numericește în fazele de apărare și periculoși în cele de atac. Cu mici excepții, oridecîteori mingea a fost recuperată din preajma careului propriu, eșaloanele Mihăilescu—Strîmbeanu—Deselnicu, Niță—Deselnicu—Strîmbeanu, Strîmbeanu—Deselnicu—Ivan sau Deliu—Ivan—Strîmbeanu, Deliu—Circiumărescu — Ivan, Strîmbeanu—Ivan—Circiumărescu (aceasta în funcție de locul de pornire la contraofensivă) au adus balonul cu rapiditate în terenul clujenilor, de unde s-a efectuat cu regularitate acea pasă de lungime medie spre zona descoperită, favorabilă infiltrării jucătorului-vîrf. Rolul acestuia a fost deținut în tot cursul jocului de Sfîrlogea, așezat ca un adevărat pivot la înălțimea ultimilor apărători ai Universității, postură care i-a facilitat de altfel înscrierea unicului gol al întîlnirii.

În arsenalul mijloacelor ofensive ale Științei am mai remarcat alternanța schimbărilor de direcție a atacurilor și insistența de a menține mingea în terenul gazdelor. Păcat că uneori s-a recurs și la procedee anti-joc.

Nicolae SOARE

PITEȘTI

OASPEȚII AU JUCAT CA ACASĂ

Deplasarea, în orice împrejurări, aduce cu sine acea senzație de înstrăinare care-ți micșorează aprioric potențialul obișnuit. Teama de necunoscut amplifică simpla senzație de reacomodare, pe care ar putea-o anula primul contact cu noul tărîm.

Steaua a ținut să infirme aceste considerații, abordînd deplasarea la Pitești cu optimismul la care îi dădea dreptul poziția de lideră în clasament. Părăsind domeniul psihologiei, sîntem obligați să adăugăm că atitudinea echipei militare a fost consolidată de indicațiile tactice ale antrenorilor, care au recomandat un joc deschis, prudent în apărare, dar cu caracter ofensiv net.

Și astfel, pe cochetul stadion din Pitești, — victime ale propriilor noastre prejudecăți — am avut surpriza de a vedea echipa oaspete jucînd ca o gazdă și invers. Chestiune de memorie. Dinamoviștii au uitat că impetuozitatea gazdei, iureșul ei susținut de publicul local, de firele de iarbă familiare, de băiatul de la tabela de marcaj — impun și sperie pe oaspeți, diminuîndu-le forțele. În schimb, militarii bucureșteni au uitat, în favoarea lor, toate acestea și au jucat ca și cum s-ar fi aflat pe terenul din Ghencea: curajoși, siguri pe sine, stăpîni pe mijloacele lor. Într-un cuvînt, Steaua a jucat normal. Toți cei patru atacanți au fost în majoritatea cazurilor în zona de finalizare, în timp ce la piteșteni am constatat următoarea situație ciudată: în min. 24 al partidei, la un corner, se aflau în fața porții lui Suciu doar doi dinamoviști!

De fapt, folosindu-l de astă-dată pe Raksi timp de 90 de minute, Steaua a intenționat să realizeze un presing continuu, valorificînd virtualitatea ofensivă a liniei de halfi. Raksi era menit tocmai să sprijine această linie, cu funcția de alimentator principal al atacului (ceea ce a și făcut, cu siguranța-i cunoscută).

Din păcate, însă, în acest fel toată ponderea atacului a rămas pe o singură aripă, cea dreaptă, unde Sorin Avram s-a zbătut mult, dar unde — în același timp — dinamoviștii și-au concentrat sistemul defensiv. Sorin Avram a reușit adesea să cîștige duelurile cu apărarea adversă, mai ales cînd s-a dirijat spre marginea terenului, dar, ostenit de hărțuială, centrările sale nu au mai fost precise și deci nu au putut fi fructificate. Constantin, mai lent acum, nu-l poate urma în curse pe Avram, în schimb Voinea, în plenitudinea vigorii sale, ar trebui să-l sprijine și să construiască un-doi-uri eficiente cu extrema (timp în care Constantin ar avea răgazul să se deplaseze favorabil pentru finalizare). Negrea a susținut atacul (mai puțin D. Popescu) cu cîteva șuturi bune.

Cu toate aceste condiții, bucureștenii nu au cîștigat partida pentru că ineficacitatea (adesea exasperantă), le-a zădărnicit atu-urile.

Victor BANCIULESCU

PETROȘENI

„VICLENIILE" ...RAPIDULUI

După două victorii cu ecou încă nestins, repurtate pe teren propriu, Jiul nu s-a mai „învolburat" cu efect în fața barajului rapidist. A jucat mereu numai cu „viteza întîia" de parcă urca la deal, a încercat să-și creeze ocazii de gol numai prin pase lungi și înalte. Dacă mijlocașii și înaintașii nu vor pasa iute, nu se vor demarca permanent, dacă balonul nu va circula în viteză pe direcții surprinzătoare, dacă acțiunile lor ofensive nu vor fi purtate în manieră colectivă și nu vor reuși să dezechilibreze apărarea adversă, atunci jucătorii din Petroșeni vor rămîne slab înarmați. Mai spuneam și altădată că valoarea lor individuală e situată undeva la limită. Numai jocul colectiv poate atenua carențele lor de ordin tehnic și fizic, vizibile în acest meci ca într-un material de analiză. Apărătorii au marcat cu întîrziere, lăsîndu-i pe Dumitriu și Ionescu să preia balonul. Mijlocașul Sandu regretă parcă după ce deposedează și restituie mingea adversarilor, Stocker și Libardi au pasat tîrziu, iar Martinovici, Casandra și Peronescu, lenți ca un tangou argentinian, s-au luptat în forță cu adversari mult mai robuști decît ei.

Rapidiștii se dovedesc în progres, dar jocul lor nu poate fi apreciat integral. Prin pendularea celor două extreme, în apărare s-a constituit mereu o linie mediană de patru jucători, încît dispozitivul defensiv era format dintr-o „aglomerare" de opt, bine organizați în spațiu. Peste tot s-a detașat Dan, căpitanul acestei apărări, care a păzit atît de bine „plaiul" din fața porții lui Răducanu. Negativă a fost însă tendința de a respinge mingile haotic, de a nu iniția și construi ordonat acțiuni ofensive imediat după recuperarea balonului. Deseori îți făcea impresia că rapidiștii suferă de daltonism (minerii purtau echipament roșu), atît de multe pase se îndreptau spre adversari. Nu-i vorbă, nici jucătorii echipei gazde nu distingeau mai bine culoarea albă (echipamentul rapidiștilor). Dar suita greșelilor era întreruptă de momente lucide, cînd balonul ajungea la Dumitriu și Ionescu. Ca doi fluturi care se jucau pe o pajiște verde cu o minge și păcăleau niște urmăritori, cei doi înaintași „vîrf", secundați inteligent de Năsturescu, au neliniștit permanent și străpuns din cînd în cînd prin execuții fine, prin fente și un-doi-uri, o apărare sensibilă la manevre false. Victorie meritată. Dar linia mediană (Dinu-Georgescu), marchează cam greoi și alimentează cu zgîrcenie înaintașii, linia de fundași distruge și nu construiește în continuare, extremele muncesc mult dar nu anticipează frecvent faza următoare. Răducanu prinde și boxează bine, dar degajează numai cu piciorul, fără adresă și face către public niște giumbușlucuri ieftine.

R. B.

Naghi a transformat impecabil lovitura de la 11 metri. Tot el scoate mingea din plasa porții lui Suciu.
Foto: GH. NEAGOE

BUCUREȘTI

NUMAI PE JUMĂTATE

Desigur că surpriza de la București (victoria neașteptată poate chiar și de către suporterii Steagului roșu) își găsește explicația și în comportarea slabă a dinamoviștilor, în toate compartimentele. Dar nu-i mai puțin adevărat că este argumentată și de modul cum au acționat jucătorii brașoveni, în ciuda faptului că aceștia n-au avut de partea lor nici superioritatea teritorială și nici un număr mai mare de ocazii. Steagul roșu a acționat în această partidă în așezarea 4—3—3, în general folosită de echipe în deplasare. În fața liniei de fund Ivăncescu — Jenei — Campo — Naghi „acoperirea" a fost asigurată de trio-ul Pescaru—Năftănăilă—Alecu, fiecare din aceștia cu sarcini diferite (primul cu rol de coordonator la mijlocul terenului, secundul cu sarcina de a sprijini și intra în linia de atac Budai (Necula)—Goran — Györfi și Alecu plasat mai mult în apărare). Din acest dispozitiv, destul de bine pus la punct ca organizare și cunoaștere a sarcinilor de către jucători, echipa din Brașov a ieșit în mod ordonat la atac, desfășurîndu-se de multe ori ca un evantai, cu acțiuni repezi și destul de variate (folosind alternativ pasele scurte și lungi), cu dese schimbări de ritm și direcție, cu combinații în doi sau trei oameni. Cu acest fel de-a acționa (în care Campo, Pescaru și mai ales Năftănăilă au avut o contribuție foarte importantă), Steagul roșu a stăpînit jocul fără să domine teritorial, dovedind posibilități pentru perfecționare și în special pentru aplicarea constantă pe tot parcursul unui meci. Pentru că oaspeții au acționat astfel numai în prima repriză, cînd au pus probleme serioase apărării dinamoviste și au făcut ca formula cu „libero" să devină discutabilă ca eficacitate sau oportunitate în raport cu jocul și adversarul. După pauză și cu deosebire în ultima parte a reprizei, cînd Năftănăilă et Co. au terminat... benzina (deci o problemă de pregătire) și a început să se manifeste grija pentru rezultat, Steagul roșu a intrat treptat în rolul, obișnuit, al echipelor care se apără cu disperare să-și păstreze avantajul de un gol. Și a reușit mulțumită defensivei, dar și dinamoviștilor care au ajutat-o prin greșelile comise.

Să sperăm că această victorie va însemna un stimulent pentru Steagul roșu, spre o revenire la linia de plutire, și o comportare în viitor la valoarea și pretențiile acestei echipe. Iar pentru dinamoviști, insuccesul — un „duș rece" care să le trezească ambiția și calitățile de care, indiscutabil, dispun.

P. G.

DE ICI DE COLO ■ DE ICI DE COLO ■ DE ICI DE COLO

Jiul a pierdut primul meci acasă. Cu (și din) această ocazie, pe teren au căzut prima sticlă și prima piatră aruncată din tribună, adăugînd la decorul de toamnă impresia că ospitalitatea publicului din Petroșeni a și început să vestejească.

■

Spre sfîrșitul jocului, Dan (Jiul) l-a „gratulat" cu o palmă pe Dumitriu, scenă pe care nici unul dintre arbitri n-a văzut-o. Preventiv, făptașul s-a trîntit imediat la pămînt simulînd o suferință atroce. Să-l fi cuprins remușcările chiar atît de repede?

■

Un nou procedeu de cosmare, prin care electricitatea nervoasă se scurge brusc și individul își revine ca după carbaxin. După meci, la intrarea în vestiar, Ion Vasile, portarul Jiului, a dat un picior în ușă, spărgînd treimea ei inferioară. Procedeul fiind destul de neobișnuit a suscitat interes fotoreporterului nostru. Pe cînd își potrivea „bliţul", cîțiva suporteri l-au „apostrofat" atît de tare, încît a înțeles că e mai înțelept să renunțe pe loc.

■

După meciul C.S.M.S — U.T.A., observatorul federal Gheorghe Ola l-a chemat pe Stoicescu, Humă și Romilă și — în prezența antrenorului Botescu, a arbitrilor, a ziariștilor — i-a felicitat pe cei 3 ieșeni pentru jocul foarte bun prestat, atrăgîndu-i însă atenția lui Stoicescu să renunțe la „discuțiile" pe teren, cu arbitrul.

Cei trei arătau deosebit de emoționați. Antrenorul Botescu: *„Pînă acum, nici un observator federal n-a mai făcut așa ceva. Pentru noi e un stimulent"*.

■

Un fost junior ploieștean, Stoicescu, bate la porțile facultății și ale consacrării sportive. Este la Iași, unde dă examen de admitere la Politehnică. În plin examen, se antrenează singur cîte o oră pe zi. Un exemplu.

■

În lotul echipei Știința Craiova, alături de portarii Papuc și Vasilescu, a fost inclus de curînd un al treilea. Are 17 ani, posedă un talent remarcabil, după cum ne spunea antrenorul Cosmoc, și-l chiamă... Papuc. Este fratele mai mic al cunoscutului portar al Științei.

■

În ultima vreme, V. Alexandru, mijlocașul Universității Cluj, n-a mai apărut în formație datorită faptului că a cam slăbit motoarele la pregătire. Spre lauda lui însă le-a aprins puternic pe cele la învățătură. Rezultatele bune obținute în sesiunea de examene din vara acestui an l-au situat în rîndul integraliștilor. Acum, Vasile Alexandru este student în anul IV al facultății de stomatologie din Cluj.

■

Înainte de a începe jocul Universitatea — Știința Cluj, arbitrii de linie Gh. Limona și Gh. Olteanu au controlat starea regulamentară a celor două porți. Numai după avizul lor, Ilie Drăghici a fluierat începutul jocului. Un fapt în aparență banal, dar care a constituit primul semn al unui arbitraj prestat de-a lungul întregului meci cu seriozitate, competență și simț de răspundere.

■

Întîmplarea a făcut ca la două meciuri ale Progresului, cel cu Rapid și cel de sîmbătă, cu Politehnica, să ne aflăm în apropierea băncii rezervelor echipei din strada dr. Staicovici. Un fapt ne-a atras, la ambele meciuri, atenția. Matache, rezerva lui Mîndru, fuma în timpul jocurilor țigare după țigare. Oricît ar fi fost de emoționat de evenimentele de pe teren, ni se pare cel puțin bizară această ipostază a jucătorului de rezervă (care poate fi chemat în orice clipă pe teren) cu țigara în gură.

■

La Politehnica a devenit aproape o regulă: etapa și debutantul în categoria A. La Pitești a debutat Bodrojan, cu Știința Craiova a debutat Popanică, iar cu Progresul, Rotaru. În pofida înfrîngerilor echipei timișorene, cei trei tineri debutanți au arătat frumoase calități.

„Radiografia" etapei A 6-A

ARBITRII JOCURILOR ETAPEI A VII-A

DINAMO PITEȘTI — JIUL (Arbitri: Al. Pîrvu — D. Isăcescu, V. Roșu — București)
(Se joacă sîmbătă 1 octombrie)

1961—62: 3—0 și 1—6

ST. ROȘU — PETROLUL (Arbitri: I. Dobrin — Craiova, Fl. Dumitru — Craiova, M. Biolan — Tr. Severin)

1963—64: 0—1 și 2—0
1964—65: 0—1 și 2—1
1965—66: 0—2 și 0—1

U.T.A. — FARUL (Arbitri: V. Pădureanu, Gh. Limona, Gh. Vasilescu II — Buc.)

1963—64: 2—0 și 0—0
1964—65: 1—1 și 0—2
1965—66: 2—1 și 0—2

POLITEHNICA — UNIVERSITATEA (Arbitri: Gh. Popovici, D. Sîrbu, M. Sadoveanu — București)

1963—64: 3—1 și 0—3
1964—65: Politehnica în „B"
1965—66: 0—2 și 2—0

RAPID — DINAMO BUCUREȘTI (Arbitri: A. Bentu — București, S. Mureșan — Turda, N. Mogoroașe — Craiova).

1963—64: 0—2 și 2—5
1964—65: 1—3 și 1—0
1965—66: 2—0 și 0—0

ȘTIINȚA — C.S.M.S. (Arbitri: Z. Drăghici, R. Cocoi, V. Dăscălescu — Constanța)

1964—65: 0—3 și 4—0
1965—66: 3—1 și 0—1

PROGRESUL — STEAUA (Arbitri: Al. Toth — Oradea, V. Liga — Galați, Al. Alexe — Rm. Vîlcea).

1963—64: 2—1 și 2—1
1964—65: 0—1 și 2—1
1965—66: Progresul în „B"

CLASAMENTUL GOLGETERILOR

8 GOLURI:
Voinea (Steaua) — unul din 11 metri, Ionescu (Rapid) patru din 11 metri.

5 GOLURI:
Stoicescu (C.S.M.S.).

4 GOLURI:
Casandra (Jiul), Peronescu (Jiul), Frățilă (Dinamo București), Iancu (Farul).

3 GOLURI:
Constantin (Steaua), Oblemenco (Știința) — unul din 11 metri, Dridea I (Petrolul) — unul din 11 metri, Libardi (Jiul), Sfîrlogea (Știința), Naghi (Dinamo Pitești)— unul din 11 metri.

2 GOLURI:
Pîlvescu (Farul) — ambele din 11 metri, Regep (Politehnica), Haidu (Dinamo București), I. Popescu (Dinamo Pitești), Dumitriu (Rapid), Oaidă (Progresul), Kallo (Farul).

1 GOL:
Sorin Avram, D. Popescu, (Steaua), Martinovici, Stocker, Crăciun — din 11 metri (Jiul), Grizea (Politehnica), Cincu, Șoangher, Mafteuță, Mateianu, Țarălungă (Progresul), Ghergheli, Nunweiller VI, Pîrcălab, Ene II — din 11 metri (Dinamo București), Circiumărescu, Niță (Știința) Kraus (Rapid), Năftănăilă, Ivăncescu — din 11 m (St. roșu), Ologu (Farul), Dincuță, Badea, Dragomir (Petrolul), Mustețea, Adam — din 11 m. (Universitatea), Țurcan (Dinamo Pitești), Domide, Moț, Tîrlea, Axente (U.T.A.), Vornicu, Malschi, Humă (C.S.M.S.).

AUTOGOL:
Mihăilescu (Știința), Cazan (Jiul), Petescu (Steaua), Gref (Farul).

ETAPA DIN 25.IX.1966	FORMAȚIILE, NOTELE JUCĂTORILOR ȘI ARBITRILOR	FILMUL JOCULUI
DINAMO BUCUREȘTI 0 – STEAGUL ROȘU 1 (1). Ivăncescu (min. 24 din 11 m.)	DINAMO: Datcu 6 — Pîrvu 5, Nunweiller III 6, Nunweiller IV 6, Ștefan 5 — Dinu 6, O. Popescu 5 (min. 57: Nunweiller VI) — Nunweiller VI 7 (min. 57 Pîrcălab 6), Varga 5, Frățilă 5, Haidu 5. ST. ROȘU: Pilcă 9 — Ivăncescu 7, Jenei 7, Campo 8, Naghi 6 — Pescaru 7, Năftănăilă 8, Alecu 6 — Budai 6 (min. 46: Necula 5), Goran 6, Györfi 6. **Arbitru: Al. Toth** (Oradea) 6.	Dinamo a jucat sub așteptări, iar Steagul s-a prezentat peste așteptări. Jocul însă, a fost de factură modestă. Reprizele s-au diferențiat mult ca aspect. În prima, inițiativa a fost mai mult de partea oaspeților, care au stăvilit cu ușurință atacurile dinamoviștilor și au răspuns cu acțiuni repezi care au pus în dificultate apărarea adversă. După un șut puternic al lui Goran, apărat de Datcu, se produce deschiderea scorului: Năftănăilă nu poate fi împiedicat din acțiune decît prin fault în careu și Ivăncescu transformă impecabil lovitura de la 11 m. Scorul de 1—0 a fost menținut timp de 64 de minute, deși după pauză brașovenii au stins treptat motoarele și în ciuda faptului că dinamoviștii au dominat din ce în ce mai insistent, dar fără perspective, atacul fiind lipsit de claritate, calm și decizie (a ratat cîteva ocazii bune — Haidu, Frățilă, Varga — cu care ar fi putut cîștiga).
C. S. M. S. 3 (0). Stoicescu (min. 73 și 78), Humă (min. 61) – U. T. A. 1 (1). Axente (min. 43)	C.S.M.S.: Constantinescu 7 — Malschi 5, Aurelian 5, Vornicu 7, Deleanu 7 — Humă 8, Romilă 8 — Gălățeanu 7, Stoicescu 10, Lupulescu 7, Incze IV 4 (din min. 56 Hrițcu 5). U.T.A.: Gornea 6 (din min. 74 Weichelt) — Birău 6, Bacoș 7, Mețcaș 6, Czako II 5 — Jac 5 (din min. 70 Șchiopu), Chivu 8 — Moț 6, Domide 5, Țîrlea 5, Axente 7. **Arbitru: C. Petrea** (București). 8.	Joc cu două aspecte distincte. În prima parte, ușoară dominare teritorială a ieșenilor, nepunctată însă de ocazii de gol, ca urmare a lipsei de omogenitate a atacului lor, precum și a felului calm, organizat, cum s-a apărat UTA. În următoarele 45 de minute, deși conduși cu 1—0, jucătorii din Iași au atacat cu multă vigoare și — avînd în Stoicescu un element de bază — au obținut o victorie meritată, al cărei principal „artizan" a fost „omul cu numărul 8", pe care l-am notat alături cu 10. În această parte, foarte bun randamentul mijlocașilor de la C.S.M.S. care au „împins" continuu echipa. U.T.A. — joc clar, ordonat în prima parte, nervos, precipitat în cea de-a doua. Slab atacul oaspeților care au șutat numai de 4—5 ori pe spațiul porții. Gazdele mai puteau marca (Stoicescu, Lupulescu). U.T.A. a mai avut o singură ocazie reală de gol (Țîrlea).
DINAMO PITEȘTI 1 (0). Naghi (min. 75 din 11 m.) – STEAUA 0	DINAMO PITEȘTI: Coman 6 (min. 46 Urziceanu 7) — I. Popescu 7, Barbu 8, I. Stelian 7, Olteanu 6 — Țîrcovnicu 8, Dobrin 6 — Eftimie 7, Naghi 6, Pop 6, (min. 34: C. Radu 7), Țurcan 7. STEAUA: Suciu 7 — Petescu 6, Jenei 8, D. Nicolae 8, Sătmăreanu 7 — Negrea 7, D. Popescu 7 — Sorin Avram 8, Constantin 7, Voinea 7, Raksi 8. **Arbitru: M. Rotaru** (Iași) 8.	Dinamo Pitești a cîștigat cu un gol din penalti, un meci pe care putea să-l și piardă. Steaua a jucat în ansamblu mai bine, meritînd cel puțin un punct din cele două puse în joc. Pripeala în acțiunile de atac, și o oarecare nesiguranță în manevrele de apărare, au privat pe fostul lider de un succes în deplasare. Dinamoviștii au jucat destul de timid în raport cu reputația de gazde greu de învins; au întărit nemăsurat apărarea și au preferat contraatacurile (în general îngheșuite pe centru). Oricărei critici, ei sînt însă în drept să-i opună rezultatul final, care-i favorizează. Sarcina arbitrului a fost destul de dificilă, pentru că, într-un meci de altfel deschis, larg, unii jucători (printre care Sorin Avram, Țîrcovnicu) nu și-au putut stăpîni nervii.
PROGRESUL 1 (0). Țarălungă (min. 61) – POLITEHNICA 0	PROGRESUL: Mîndru 8 — V. Popescu 8, Măndoiu 7, Peteanu 7, Staicu 7, Neacșu 6 (min. 78 — Șoangher), Al. Constantinescu 9 — Oaidă 6, Matei 7, Mateianu 7, Țarălungă 6. POLITEHNICA: Popa 8 — Rotaru 7, Petrovici 6, Lereter 6, Surdan 7 — Bodrojan 7, Mihăilă 7 — Regep 7, Mureșan III 6, Popanică 7, Mițaru 6. **Arbitru: A. Macovei** (Bacău) 6.	Ambele echipe au imprimat jocului, de la început, un ritm viu pe care l-au menținut de-a lungul celor 90 de minute. Aceasta a fost principala calitate a jocului disputat sîmbătă, în nocturnă, pe stadionul Republicii. Ca o consecință, rezultînd mai ales din viteza de joc, s-au creat numeroase faze de poartă, finalizate, din păcate, în mod defectuos, ratările reprezentînd în această partidă un procent foarte ridicat. Din momentele de mare tensiune ale meciului, reamintim pe cele din min. 22 — șut cu efect al lui Oaidă care-l depășește pe Popa dar întîlnește bara; min. 35 — Matei ratează o preluare la 7 m de poartă; min. 55 — Mițaru înscrie dar arbitrul Macovei dictează ofsaid la semnalarea greșită a tușierului Paladescu (Galați); min. 57 — Popanică ratează o mare ocazie; min. 61 — Țarălungă reia cu capul în gol o pasă a lui Mateianu: 1—0; min. 63 — Al. Constantinescu și Țarălungă ratează o dublă mare ocazie.
JIUL 0 – RAPID 1 (1). Ionescu (min. 41)	JIUL: Ion Vasile 7 — Serban 6, Dan 6, Pop 6, Speriosu 7 — Stocker 8, Sandu 6, (din min. 57 Ionescu 7) — Martinovici 5, Libardi 6, Casandra 5, Peronescu 5. RAPID: Răducanu 8 — Lupescu 8, Motroc 8, Dan 9, Ștefan 8 — Dinu 6, Georgescu 6 — Năsturescu 7, Dumitriu 8, Ionescu 8, Kraus 6. **Arbitru: Petre Sotir** (Mediaș) 7.	Rapid a jucat pentru puncte. Răducanu, linia de fundași, mijlocașii și extremele deseori, au fost animați de un singur ideal: să respingă mingea cît mai departe de poarta proprie. În compensație, Dumitriu și Ionescu ne-au oferit o porție de execuții tehnice, de un-doi-uri, care au însemnat cîteva raze de soare în atmosfera generală a partidei, încărcată, apăsătoare, crincenă. Așa s-a întîmplat în minutele 12, 19, 33, 41 (Ionescu a interceptat pasa lui Dan II adresată lui Sandu, a trimis lui Dumitriu, a reprimit în condiții ideale și a înscris calculat pe lîngă Ion Vasile), 61 și 77. Jucătorii de la Jiul au alergat puțin și lent. În pofida tuturor recomandărilor au aruncat mingi pe sus în careul rapidiștilor. Ocaziile de gol au fost și în minutele 15, 23, 66, 82 și 90 (cînd Libardi [illegible] în bară).
UNIVERSITATEA 0 – ȘTIINȚA 1 (1). Sfîrlogea (min. 32)	UNIVERSITATEA: Ringheanu 7 — Marcu 7 (min. 46 Costin 7), Costin 7 (min. 46 Anca 7), Grăjdeanu 7, Cîmpeanu 6 — Petru Emil 6, Oprea 6 — Ivansuc 4, Barbu 6, Adam 4 (min. 46 Marcu 4), Szabo 8. ȘTIINȚA: Vasilescu 7 — Mihăilescu 6, Mincă 7, M. Marcel 8, Deliu 8 — Strîmbeanu 9, Ivan 9 — Niță 9, Sfîrlogea 7, Deselnicu 8, Circiumărescu 8. **Arbitru: Ilie Drăghici** (București) 9.	Clujenii încep jocul în forță, anunțînd celor prezenți o victorie certă. Primele „dialoguri" dintre sistemul ofensiv al clujenilor și cel defensiv al craiovenilor au arătat însă inconsistența primului și siguranța secundului. În min. 13 înregistrăm cel dintîi șut periculos — autor Petru Emil — după care bruma de tărie a acțiunilor ofensive clujene se stinge, de multe ori chiar cu contribuția celor ce le concepeau. Jucătorii oaspeți se apără ermetic, dar nu uită partea a doua a lecției învățate acasă, determinantă în obținerea victoriei: contraatacul rapid. În min. 32, în plină dominare clujeană, Sfîrlogea este lansat de Deselnicu, pătrunde în careu talonat de Costin, Ringheanu iese dar nu poate reține și atacantul craiovean trimite balonul din apropierea liniei de fund în plasă. Repriza a doua are o desfășurare identică cu prima. După cîteva minute de asalt orb la poarta lui Vasilescu, jocul se limpezește, stăpîni pe tot terenul fiind fotbaliștii oaspeți.

Meciul FARUL – PETROLUL PLOIEȘTI a fost amînat la cererea clubului ploieștean

CLASAMENT GENERAL / ACASĂ / ÎN DEPLASARE

CLASAMENT GENERAL							ACASĂ						ÎN DEPLASARE					
1. Progresul (2)	6	4	2	0	8-3	10	4	3	1	0	6-2	7	2	1	1	0	2-1	3
2. Știința (5)	6	4	1	1	9-7	9	2	2	0	0	4-2	4	4	2	1	1	5-5	5
3. Steaua (1)	6	3	2	1	13-6	8	3	2	1	0	6-4	5	3	1	1	1	7-2	3
4. Rapid (6)	6	2	3	1	11-4	7	3	1	2	0	9-2	4	3	1	1	1	2-2	3
5. Dinamo Buc. (3)	6	3	1	2	12-7	7	4	2	1	1	9-3	5	2	1	0	1	3-4	2
6. Farul (4)	5	3	1	1	9-6	7	3	2	1	0	5-2	5	2	1	0	1	4-4	2
7. Dinamo Pitești (10)	6	3	0	3	6-7	6	3	2	0	1	4-3	4	3	1	0	2	2-4	2
8. Petrolul (7)	5	2	1	2	6-5	5	3	2	1	0	5-1	5	2	0	0	2	1-4	0
9. C.S.M.S. (12)	6	2	1	3	8-19	5	4	2	0	2	7-11	4	2	0	1	1	1-8	1
10. Jiul (8)	6	2	0	4	14-9	4	3	2	0	1	10-2	4	3	0	0	3	4-7	0
11. U.T.A. (9)	6	0	4	2	4-7	4	3	0	3	0	2-2	3	3	0	1	2	2-5	1
12. Universitatea (11)	6	1	1	4	2-8	3	3	1	0	2	1-2	2	3	0	1	2	1-6	1
13. St. roșu (14)	5	1	1	3	2-11	3	2	0	1	1	1-3	1	3	1	0	2	1-8	2
14. Politehnica (13)	5	1	0	4	3-8	2	2	1	0	1	1-2	2	3	0	0	3	2-6	0

NOI DERBIURI INTERBUCUREȘTENE

A DOUA SERIE de derbiuri bucureștene este inclusă în etapa a 7-a. Ele se vor disputa astfel:
PROGRESUL – STEAUA **sîmbătă 1 octombrie** pe stadionul Republicii, de la ora 19
RAPID – DINAMO **duminică 2 octombrie** pe stadionul Republicii de la ora 19.
Înaintea acestor două pasionante (ca de obicei) partide, clasamentul interbucureștean se prezintă foarte... simplu: toate echipele se află la egalitate de puncte și golaveraj.

1–4. Dinamo	1	0	1	0	1-1	1
Progresul	1	0	1	0	1-1	1
Rapid	1	0	1	0	1-1	1
Steaua	1	0	1	0	1-1	1

CATEGORIA **B**

Portarul cîmpinean Opanschi respinge acrobatic un șut periculos.
Foto: PETRE STAN

RISCURILE „OFSAID"-ULUI

Lipsiți de posibilitatea vizionării unui meci din prima categorie (Steagul roșu juca în deplasare), spectatorii brașoveni au venit în număr destul de mare pe stadionul Metrom pentru a asista la întîlnirea de categoria B Metrom—Știința București.

Proaspăta promovată în categoria B — Metrom Brașov — se afla pe locul secund în seria I (6 puncte din patru jocuri), ceea ce ne lăsa impresia că echipa este bine pusă la punct și că locul pe care-l ocupă nu este întîmplător. In asemenea condiții partida cu Știința București, echipă care în campionatul trecut a bătut la porțile primei categorii, ne făcea să credem că vom asista la un joc deschis, de bună factură tehnică.

Din păcate, aspectul jocului în ansamblu n-a depășit limitele mediocrității. Puținele perioade de fotbal au fost realizate în exclusivitate de Știința București. *Lucescu — de departe cel mai bun de pe teren — prin incursiunile sale pe partea dreaptă ni l-a reamintit pe Pircălab din zilele... cînd vrea să joace.* De altfel el a fost și coautorul primului gol. După ce a driblat tot ce i-a ieșit în cale, a centrat impecabil pînă la Păiș care a înscris nestingherit. Am mai notat încă opt asemenea incursiuni ale lui, dar Unguroiu, Păiș și Ciornoavă au ratat copilărește.

Localnicii, depășiți la capitolul pregătire fizică, cu o apărare îmbătrînită și la propriu și la figurat, au încercat să contracareze elanul bucureștenilor practicînd jocul la ofsaid. Dirijorul fundașilor brașoveni, cel care privea în stînga și-n dreapta ca nu cumva să fi rămas în spate vreun coleg de linie, era căpitanul echipei, Bălăianu. El a reușit ca un adevărat mînuitor de păpuși să-și tragă după el apărătorii. Arbitrul N. Vizireanu a fluierat zeci de poziții de ofsaid în care s-au aflat atacanții bucureșteni. Această tactică le-a reușit gazdelor pînă în minutul 65 cînd Angelescu, ajuns cu mingea la mijlocul terenului, a lăsat impresia că va pasa spre Lucescu, moment în care toată apărarea localnicilor a pășit în față pentru a-l surprinde pe acesta în poziție de ofsaid. Dar mijlocașul bucureștean a țîșnit printre apărătorii brașoveni făcînd o cursă de unul singur și după ce l-a driblat pe portarul Pozna a ridicat scorul la 2—0. Studenții s-au mai găsit în astfel de situații, dar au fost opriți prin faulturi la marginea careului. In ultimele minute gazdele atacă dezlănțuit dar mingile aruncate la întîmplare, pe sus, au fost respinse de Cicu și Grecea, foarte buni în jocul la cap. A contat mult și calmul lui Halagian care a pasat mult, lateral și înapoi, temperînd astfel elanul localnicilor. In ultimul minut brașovenii reușesc să înscrie unicul gol prin Ochea, care a șutat din apropiere.

Gheorghe NERTEA

P. S. — Am recomanda conducătorilor de la Metrom să se îngrijească de aspectul echipamentului, total necorespunzător.

DINAMO VICTORIA ȘI POIANA CÎMPINA SUB AȘTEPTĂRI

Cronica precedentă din categoria B, inserată în pagina noastră, înregistra cu satisfacție un recital fotbalistic la Galați. Duminică la ora prînzului în Capitală, Dinamo Victoria București și Poiana Cîmpina spulberau cu persistență iluziile, jucînd o partidă anostă, fără atribute măgulitoare.

Vreo zece minute (primele din meci), Poiana a încercat să spargă șablonul tactic al echipelor în deplasare, încîntată de perspectiva unui scor alb, atacînd prin incursiuni pe centru, simple dar rapide, două dintre ele atît de periculoase încît au clătinat serios optimismul suporterilor dinamoviști, care nu puteau lua în serios o adversară clasată pe ultimul loc. Dar Bontaș și Căluș nu-l pot învinge pe ultimul apărător, portarul lui Dinamo, Stan Vasile, care, atent, evită surpriza. Urmează 80 de minute de „odihnă" pentru portarul Stan, căci jocul se mută în celălalt teren. Din aglomerația de pase încîlcite, imprecise și lente, fazele la poarta cîmpinenilor se cristalizează anevoios, concretizate prin șuturi anemice, cărora portarul Opanschi le face față. Dar repriza a doua i-a îngreuiat sarcina, căci căderea fizică a coechipierilor săi a permis dinamoviștilor o mai mare insistență, întreruptă de adversară cu greu, prin degajări cît mai lungi și „în extremis" cu faulturi, puțin violente dar suficient de frecvente. In min. 51 s-a auzit din tribune prima exclamație din acest meci. Apărarea Poianei oprise în careu cu mîna o minge ce sărea prin fața porții goale, dar centrul atacant Dobrescu, desemnat să execute penaltiul, trăgînd peste bară, dă prilejul unei manifestări de inconștientă maliție, din partea acelorași apărători neîndemînateci care se reped să-l îmbrățișeze afectuos. „Răzbunarea" vine zece minute mai tîrziu, cînd fundașul dreapta dinamovist Maghiar dă o lecție celor două linii ofensive: deplasîndu-se pe aripa stîngă, el trage surprinzător, dar puternic, la poartă și deschide scorul. Poiana, evident afectată de eveniment, are cîteva svîcniri, aruncă pe umerii lui Bontaș sarcina egalării, dar el singur nu poate realiza decît cel mult aminarea celuilalt gol primit de echipa sa, care vine în minutul 75, cînd Nuțu își reglează în sfîrșit tirul. Urmează ultimul sfert de oră de automulțumire a învingătorilor și de joc formal al resemnaților lor parteneri, care, aventurîndu-se de cîteva ori peste linia de centru, dar nu și-n careul opus, reușesc un final la centrul terenului echilibrat.

ION CUPEN
corespondent

CATEGORIA **C**

STIMĂ TEHNICII!

Dacă publicul sau arbitrul ar fi avut posibilitatea să oprească meciul Dunărea Giurgiu — Progresul Corabia ca necorespunzător categoriei C, ar fi făcut-o pe parcursul a 80 de minute, de nenumărate ori.

Suporterii giurgiuveni, aflați în tribuna stadionului portuar, în speranța unei reabilitări a echipei locale după precedentul insucces pe teren propriu (1—3 cu Portul Constanța) priveau neputincioși la lupta inegală a jucătorilor cu mingea. Inegală, pentru că mingea ori îi ocolea, ori, ascultătoare zbura acolo unde deficiențele tehnice ale jucătorilor o trimeteau: stop pe o arie de 5 m, cornere și centrări în spatele porții, pase la adversari cu nemiluita (în tot decursul meciului nici o fază n-a fost construită din trei pase consecutive). Iar șuturile defectuoase la poartă păreau... singurul element bine deprins la antrenament. De altfel în 90 de minute de joc s-au tras doar 9 șuturi pe spațiul porții. Acest procentaj total deficitar și-a găsit drept complement firesc, ratările (în care echipa locală a excelat: 4 mari ocazii prin extremul stînga Anghelescu).

Pe teren s-a alergat mult, s-a făcut risipă de energie de ambele părți, dar jocul a fost fără orizont. În asemenea condiții, „galeria", oricît de pasionată ar fi, nu iartă. ba mai mult își reamintește toate necazurile anterioare. Mai ales cînd ele sînt foarte proaspete. Astfel că din tribune, nenumărate voci invocau ratările celor două penaltiuri ca și cele două autogoluri din etapa trecută.

Antrenorul echipei Dunărea, Gh. Nemțescu, ca și ceilalți conducători ai secției explicau slaba comportare a giurgiuvenilor („joc submediocru" — spunea antrenorul) prin suprasolicitarea jucătorilor în numeroasele meciuri amicale susținute între etape. Se prea poate, însă evoluția nesatisfăcătoare a echipei Dunărea se datorește insuficientei pregătiri tehnice și nicidecum căderii fizice a echipei.

Fotbal, cu îndulgență fie spus, s-a jucat doar în ultimele 10 minute, după înscrierea unicului gol al partidei de către Grigore Cristache (Dunărea Giurgiu). Din acel moment meciul a devenit mai dinamic, cu faze de poartă, mai antrenant. Nu-i prea puțin oare ?

S-ar părea că meciul este apreciat cu prea multă severitate. Ținînd însă cont că media de virstă a echipelor este scăzută (mulți jucători născuți în anii '48 și '49) munca antrenorilor trebuie să vizeze în primul rînd îmbunătățirea tehnicii jucătorilor. Pentru că și în categoria C, fotbalul are acest etalon de apreciere.

Paul SLĂVESCU

Dispută spectaculoasă pentru balon, în întîlnirea Flacăra Roșie București—Metalul Tîrgoviște

REZULTATE

Etapa din 25 septembrie

CATEGORIA B

Seria I

Siderurgistul Galați — Oltul Rm. Vîlcea 4—0 (1—0); C.F.R. Pașcani — Flacăra Moreni 3—0 (1—0); Chimia Suceava — Ceahlăul P. Neamț 1—0 (0—0); Dinamo Bacău — Oțelul Galați 3—0 (1—0); Metrom Brașov — Știința București 1—2 (0—1); Dinamo Victoria Buc. — Poiana Cîmpina 2—0 (0—0); Progresul Brăila — Metalurgistul București 1—0 (1—0).

1.	Dinamo Bacău	5	3	2	0	8—0	**8**
2.	Din. Victoria Buc.	5	3	1	1	8—3	**7**
3.	Siderurgistul Galați	4	2	2	0	6—0	**6**
4.	Metrom Brașov	5	2	2	1	7—5	**6**
5.	C.F.R. Pașcani	5	2	2	1	6—6	**6**
6.	Progresul Brăila	5	2	2	1	3—5	**6**
7.	Știința București	4	2	1	1	5—3	**5**
8.	Oțelul Galați	5	2	1	2	6—6	**5**
9.	Chimia Suceava	5	2	1	2	3—4	**5**
10.	Ceahlăul P. Neamț	5	1	2	2	5—4	**4**
11.	Flacăra Moreni	5	2	0	3	3—7	**4**
12.	Oltul Rm. Vîlcea	5	0	3	2	3—10	**3**
13.	Metalurgistul Buc.	5	0	2	3	4—8	**2**
14.	Poiana Cîmpina	5	0	1	4	0—6	**1**

Seria a II-a

Gaz Metan Mediaș — Minerul Baia Mare 0—0; A. S. Cugir — Minerul Lupeni 1—0 (1—0); A.S.A. Tg. Mureș — C.S.M. Reșița 4—1 (3—0); C.F.R. Arad — Vagonul Arad 0—3 (0—2); Unirea Dej — Clujeana 1—1 (0—1); C.F.R. Timișoara — Ind. sîrmei C. Turzii 2—2 (2—1); Crișul Oradea — C.S.M. Sibiu 4—0 (3—0).

1.	A.S.A. Tg. M.	5	4	0	1	11—4	**8**
2.	C.F.R. Tim.	5	3	1	1	8—3	**7**
3.	Clujeana	5	3	1	1	7—3	**7**
4.	Crișul Oradea	5	3	0	2	15—4	**6**
5.	Vagonul Arad	5	3	0	2	10—3	**6**
6.	Min. B. Mare	5	2	1	2	10—9	**5**
7.	Ind. s. C. Turzii	5	2	1	2	4—5	**5**
8—9.	Gaz metan	5	2	1	2	8—10	**5**
8—9.	A.S. Cugir	5	2	1	2	4—6	**5**
10.	C.S.M. Reșița	5	2	0	3	7—9	**4**
11—12.	C.S.M. Sibiu	5	2	0	3	8—11	**4**
11—12.	Minerul Lupeni	5	2	0	3	7—10	**4**
13.	Unirea Dej	5	1	2	2	7—11	**4**
14.	C.F.R. Arad	5	0	0	5	1—14	**0**

CATEGORIA C.

Seria Sud

Flacăra roșie București — Metalul Tîrgoviște 2—2 (1—1); Dunărea Giurgiu — Progresul Corabia 1—0 (0—0); C.F.R. Roșiori — S.N. Oltenița 1—0 (0—0); Portul Constanța — Stuful Tulcea 1—0 (0—0); Electrica Fieni — Electrica Constanța 2—0 (0—0); Oltul Sf. Gheorghe — Muscelul Cîmpulung 3—0 (2—0); I.M.U. Medgidia — Tehnometal București 2—0 (1—0) (meciul s-a întrerupt în min 77).

Seria Est

Victoria Roman — Textila Buhuși 4—1 (1—1); Foresta Fălticeni — Petrolul Moinești 5—2 (2—1); Ancora Galați — Gloria C.F.R. Galați 1—1 (1—0); Gloria Bîrlad — Locomotiva Iași 5—0 (1—0); Unirea Focșani — Metalul Buzău 4—2 (1—2); Minobrad Vatra Dornei — Metalul Rădăuți 1—0 (1—0); Flamura roșie Tecuci — Rapid Mizil 4—1 (0—0).

Seria Nord

Sătmăreana — Steaua roșie Salonta 1—1 (1—0); Progresul Reghin — Metalul Copșa Mică 2—0 (2—0); Medicina Cluj — Olimpia Oradea 1—1 (0—1); Arieșul Turda — Faianța Sighișoara 3—0 (0—0); Soda Ocna Mureș — Recolta Carei 0—2 (0—1); Chimica Tîrnăveni — Minerul Baia Sprie 4—1 (2—0); Minerul Bihor — A.S. Aiud 1—0 (0—0).

Seria Vest

Metalul Tr. Severin — Autorapid Craiova 3—1 (1—1); A.S.A. Sibiu — Victoria Călan 0—0; Progesul Strehaia — Minerul Anina 1—2 (1—1); Metalul Hunedoara — C.F.R. Caransebeș 6—0 (2—0); Victoria Tg. Jiu — Aurul Zlatna 2—0 (1—0); Electroputere Craiova — Tractorul Brașov 1—4 (0—4); Mureșul Deva — Chimia Făgăraș 6—1 (1—1).

Vă prezentăm ANTRENORII ŞI FOTBALIŞTII EMERIŢI

Ion NUNWEILLER

O plantație de duzi, de acum două decenii, la capătul tramvaiului 14. Pe ea, zeci de copii „bat băsica" din zori și pînă la lumina felinarelor. Fotbal. Un fotbal jucat cu cea mai furibundă pasiune, o pasiune care uită „și de mamă și de tată", de picioare și coate zdrelite, de bastonul de cauciuc al vardistului, de orele meselor, de curelele care intră „în program" cu o scadență zilnică. Printre protagoniști, viitori jucători binecunoscuți, Dinulescu, Eftimie și „ai lui Nunweiller", între care se află și tartorul trupei, Nelu, eroul rîndurilor de față. De pe vremea ... plantației, al treilea dintre Nunweilleri se impune între „ortacii" săi prin sufletul cu care se dăruie jocului, prin BĂRBĂȚIA CARACTERULUI său, care-l impune într-un „front în care nimeni nu mișcă" în fața lui, toți urmîndu-l oriunde ca vrăjiți. *„Pentru o întreagă armată de pui ai Oborului* — își amintește azi Nunweiller III — *eu eram NEA NELU, căpitonul de echipă"*.

„AM AVUT VOINȚĂ!"

Nunweiller III este fără îndoială fotbalistul care are despre sine cele mai modeste păreri: *Fratele meu imediat mai mare, Costică (Nunweiller II) și Radu (Nunweiller VI) au fost mai dotați pentru fotbal. Eu am fost responsabil cu... ambiția. Îmi aduc aminte, în meciurile de „șase la șase", în care noi, Nunweiller-ii, jucam cu... „restul lumii", mă băteam pentru victorie pînă cădeam jos. Deși nu eram tehnic, acroșam la nemurire. Mă dribla un înaintaș o dată, reveneam, mă dribla a doua oară, reveneam din nou în fața lui, mă aruncam cu pieptul, cu fața, în calea șuturilor, dar nu mă lăsam!"*

Numărîndu-i, acum cîteva zile, urmele celor cinci rupturi de arcadă (poate vă mai amintiți impresionantul bandaj la cap cu care Nelu a jucat cea mai mare parte a meciului România—Bulgaria 1—0, — 1964, Sofia) mi-am imaginat acvea cele povestite din copilărie de Nunweiller III. Stilpul apărării lui Dinamo București și al echipei naționale, ani la rînd, renumit pentru calitățile sale de apărător-luptător, Nunweiller III este tipul fotbalistului care, pentru a salva echipa din pericol, se înfruptă fără șovăire să pună „capul la contră", expresia aceasta folosită în limbaj fotbalistic avînd, neîndoios, ceva eroic în ea...

Este greșit însă a se trage concluzia că Nelu a rămas exclusiv un „luptător". Calitățile i le știm acum cu toții. Joc la intercepție uimitor, lovitură „curată" cu ambele picioare, atacuri prin alunecare de... balerin, joc la cap de o rară eleganță, explozie, forță și mai ales voință în joc, iată atributele unui jucător complet, cu un „repertoriu" care l-a impus zece ani la rînd, din anul cînd a debutat la Dinamo și pînă azi, în lotul național.

RESPECT PENTRU FOTBAL? E PUȚIN ZIS...

Puțini știu că bătăiosul Nunweiller III, cel care pe scena gazonului nu se dă niciodată bătut, este în conversație omul cel mai liniștit din lume, de o amabilitate și delicatețe de elevă... Nu întîmplător, în jurul său roiesc zeci de învățăcei în ale fotbalului, care-l asediază cu admirația și cu întrebările lor și pentru care el are întotdeauna un răspuns, un sfat dat pe tonul cel mai colegial din lume.

„În fața fotbalului mă simt egal cu oricare din ei. Flacăra pasiunii lor merită toată considerația. Am învățat-o de la Petre Steinbach, părintele nostru, al Nunweillerilor, în ale fotbalului. JOCUL ĂSTA MERITĂ MAI MULT DECÎT RESPECT — *ne spunea el.* MERITĂ CREDINȚĂ.

Iar pentru mine fotbalul a însemnat credința vieții mele, a însemnat totul. Tinerețea mea? O retrospectivă fotbalistică! Am cîștigat cu Dinamo de patru ori titlul de campion al țării, de două ori „Cupa României", am înscris, printre alte zeci, două goluri de care-mi amintesc cu mare plăcere, dintre care unul din foarfecă peste cap, în min. 89, într-un memorabil meci cu C.C.A. (Dinamo—C.C.A. 2—1, în 1958), *am fost de 35 de ori internațional A, de 4 ori la B și de 16 ori la tineret, am făcut parte și din echipa care a... servit poarta de 6 goluri la Madrid, dar am fost și la un pas de a-l îmbolnăvi de nervi pe Herrera în leagănul său de la San Siro. Amintiri, zeci, sute de amintiri. Marea majoritate, frumoase. Și totuși propun să le „sărim" detalierea. De ce? Omul își amintește toate la sfîrșit. Cînd nu mai are de făcut decît bilanțul. Eu însă, sînt convins, mai am ceva de spus în fotbal. Așa că, despre amintiri, în extenso, rendez-vous în o mie nouă sute șaptezeci și ceva.*

SPERANȚE LA 30 DE ANI

La 30 de ani, Nunweiller III a marcat o spectaculoasă revenire, după o perioadă de îndoială în resursele proprii, în primul „11" al țării. La ora aceasta,. alcătuiește cu rapidistul Dan un tandem de recunoscută valoare, peste care echipe mari, ca cele ale lui Sceler și Eusebio, abia au reușit să dea un gol. Nunweiller III este, atît în echipa națională cît și în formația sa de club, o PREZENȚĂ care se impune (nu este o întîmplare că și în „națională" și la Dinamo e căpitan de echipă) și de care iubitorii fotbalului nostru își leagă mari și justificate speranțe. Speranțe are și eroul rîndurilor noastre. *„Aș vrea — ne-a mărturisit el — să iau din nou cu echipa mea, Dinamo, titlul, să mai ajungem odată la Milano și să reușim „bomba" pe care Frățila a avut-o anul trecut în vîrful bocancului stîng. Mi-aș mai dori să joc într-o echipă a României care să fie primită cu flori de jumătate din București la aeroportul Băneasa..."*

Marius POPESCU

LA CE VÎRSTĂ CUM ŞI CINE ÎNVAȚĂ COPIII TEHNICA INDIVIDUALĂ

ÎNTRE FOTBAL ŞI JOACĂ

Nu am nici vîrsta nici experiența predecesorilor mei, găzduiți la această anchetă (Dumitriu II are 24 de ani — n. red.). *Amintirile copilăriei fiindu-mi mai aproape, s-ar putea însă ca imaginile începutului meu fotbalistic să fie mai proaspete.*

Ca și în cazul multor colegi de echipă sau de generație, „debutul" meu fotbalistic a premers cu mult debutului ca jucător. Nu-mi pot aminti o dată precisă legată de începutul dragostei mele pentru fotbal. Știu doar că joacă pentru mine și prietenii mei de-o șchioapă, din cartierul bucureștean C.A.M., însemna fotbal și iar fotbal.

Este foarte adevărat că jocul nostru era tare îndepărtat de rigorile sportului-rege, începînd cu mingea de cîrpă umplută cu nisip (nacela, îi spuneam noi, simțindu-i greutatea cu piciorul descult!) și terminînd cu durata meciurilor care varia între cîteva ore și o zi. Singurul lucru care ne amintea de terenul adevărat era gazonul, pentru că din cînd în cînd, pe furiș, mai băteam mingea și pe terenul cu iarbă de lîngă biserica din cartier.

Evadările noastre duminicale ne duceau de regulă la stadionul ASCAM, unde priveam cu jind la cei mari.

Și, în sfîrșit, pe acest stadion, la vîrsta de 12 ani am fost primit pentru prima dată într-o echipă: echipa de copii a cartierului, antrenată de Costel Marinescu. N-am să uit niciodată pe acest prieten al copiilor. N-a fost un mare jucător, dar din marea sa dragoste pentru fotbal a dăruit ceva fiecăruia dintre noi. De aceea aș vrea să subliniez un fapt care mie mi se pare deosebit de important pentru învățarea fotbalului: de pregătirea copiilor trebuie să se ocupe numai oameni cu dragoste pentru cei mici și cu înclinații speciale, pedagogice. *Iată-l de pildă pe Tache Macri, acest matur cu suflet de copil. El crește cu grijă o echipă de pitici, la noi, la Rapid. Copiii vin la antrenament cu plăcerea nestinsă a jocului ce-i așteaptă, dar și cu mîndria că vor juca la două porți cu fostul internațional.*

Nu toate antrenamentele piticilor decurg însă la fel. Observ uneori prea multă teorie, prea multă „conditie fizică". Joaca dispare cu totul și, după părerea mea, un copil de 10—11 ani *(cred că e vîrsta optimă pentru început)* se plictisește astfel curînd. Stopul și pasa corectă să fie deprinse în condițiile unor repetări firești și nu pe baze didactice, de conspect.

Eu am învățat elementele tehnice de bază, fugărind mingea ore întregi, printre pomi, pe un spațiu îngust. La 13 ani cînd am intrat la piticii Rapidului, împreună cu Dinu și Pavlovici, habar n-aveam de 4—2—4 și alte scheme, dar mingea îmi era un prieten drag și apropiat.

Intrarea la un club a însemnat pentru mine începutul unei pregătiri organizate, consolidarea unor cunoștințe pe care deja le aveam. În acest sens aș opina și pentru un trial exigent printre candidații pitici. Toți copiii știu a bate mingea, dar numai unii au talent. Ochiul format al antrenorului trebuie să-i depisteze de la început. Să nu alergăm cu orice preț după număr ci după calitate, astfel încît antrenorul să poată spune cu mîndrie nu că la centrul său sînt 300 de copii, ci că din mina lui au ieșit 30 de buni jucători divizionari.

Cred, deci, că a. b. c.-ul fotbalului trebuie învățat corect de mic copil, neîngrădit de teorie și dînd cîmp liber imaginației. *Pentru că, ajuns junior, cum spunem noi „într-un picior", poți rămîne doar un diletant, și nu un artist. Și noi avem nevoie de cît mai mulți jucători tehnici.*

EMIL DUMITRIU
jucător la Rapid București

CUVINTE ÎNCRUCIȘATE

BUCUREȘTI... BUCUREȘTI...

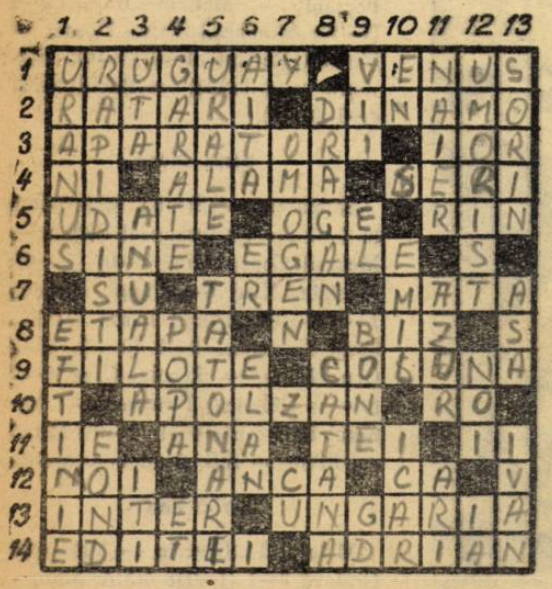

ORIZONTAL. 1) Dublă campioană mondială, nu a putut trece de echipa României, care a învins-o la București, la 19 iunie curent, cu 1—0 — Echipa din Splai. 2) Super-specialitatea lui Voinea — Echipa din șoseaua Ștefan cel Mare. 3) Dan Coe, Nunweiller III, Hălmăgeanu, Colceriu s.a. — Echipă din prima categorie orășenească de fotbal a Capitalei. 4) Nichel — În mina lui Tudorică — Sînt plăcute vara în București, în ambianța răcoroasă și la lumina reflectoarelor de pe stadionul Republicii. 5) Stropite — Sculptor francez (m. 1913) — Trece prin Ludwigshafen, oraș în care altă campioană mondială a reușit doar o victorie la limită (1—0) asupra României, la 1 iunie 1966. 6) Căile... Rapidului — Scorurile partidelor Progresul — Rapid și Dinamo — Steaua din etapa a III-a. 7) Premisele... șutului! — Cu „Locomotiva" în frunte — De la ... atacant din lotul argentinian de la recentul C.M. 8) Zi de campionat, oferă iubitorilor de fotbal din București prilejul de a viziona două partide — Onomatopee distractivă. 9) Veche extremă rapidistă — Reputat fotbalist portughez care a gustat din cupa înfrîngerii la București. 10) Cunoscut jucător din București anilor din urmă — Literă grecească. 11) Ion Filote — Nume feminin — Adorat de Eminescu — 1—1, scorul etapei a III-a în cele două partide interbucureștene. 12) Terenurile desfundate — În lot la Universitatea — Precum — 5 (roman). 13) Echipă milaneză, a gustat din cupa înfrîngerii la București — Echipă vecină, învinsă și ea în cursul acestui an, pe stadionul „23 August" purtînd titulatura capitalei respective. 14) Ani și ani de campionat — Unul din Constantineștii de la Progresul.

VERTICAL. 1) Stradă de acces spre stadionul Republicii — Fost jucător la Dinamo București. 2) Vajnicii suporteri ai celui mai vechi club de fotbal din București — Cursă lungă. 3) Echipă din Arad cu meciuri de tradiție pe stadioanele bucureștene — „Cupa... de Football Association", prima competiție fotbalistică organizată în mod oficial în București, în anul 1909 — A se ivi. 4) Parcate (cu, sau fără rezonanță feroviară) — Cunoscut fundaș dinamovist — Și, în limba lui Gondet. 5) Bucurie pe „23 August" — Proprii începuturilor de partidă. 6) „Mare" sau „Seacă", numele unor comune din raionul Sf. Gheorghe — R — Caracteristică dominantă în jocul echipei Progresul. 7) Lot sudat — Finala 'lui Datcu! 8) Fost jucător al echipei Steaua — Romeo bucureștean. 9) În viață — Dînsul — Alt cunoscut jucător de pe stadioanele bucureștene — Gavrilescu Dan. 10) Ene! — ...Petru, jucător clujean care a activat cîțiva ani și la Dinamo București — Echipă din categoria a II-a orășenească de fotbal a Capitalei. 11) Mult ajutat în deplasări de vînt — Culoarea „squadrei" — Careuri. 12) Evoluează pe... terenul veseliei — „Timpuri...", stadion și echipă bucureșteană de fotbal — Extreme la ITA! 13) Atacant la Steaua — Armata, în inițiale — Fundaș dinamovist.

Cuvinte cunoscute mai puțin: OGE, AITA.

PE SCURT

● **Fotbalul suedez va trece la profesionism. Jucătorii din prima ligă vor avea de azi înainte acest statut — anunță revista franceză de specialitate „France-Football".**

● **O declarație a lui Balmanya, noul antrenor al echipei naționale spaniole: „Cel mai necesar într-o echipă națională este ca ea să cuprindă 11 jucători deciși să cîștige".**

● **Federația iugoslavă a interzis transmiterea în direct a jocurilor la televiziune.**

● **În meciul amical cu Olanda austriecii au folosit pentru prima dată sistemul 4—3—3, despre care antrenorul Frühwirth a spus după joc: „Știu bine că nu avem jucători de clasă ca Anglia sau R.F. Germană, care au jucat în același sistem în finala campionatului mondial. Dar cred că acest sistem este cel mai bun pentru echipa noastră de azi".**

● **Varga, interul echipei Ferencvaros, este considerat ca un demn succesor al lui Kocsis, drept „capul de aur nr. 2". În partida cu Salgotarjan el a înscris cu capul 3 din cele 5 goluri ale echipei.**

● **Reputatul internațional vest-german Beckenbauer s-a căsătorit recent cu o telefonistă a școlii sportive din Grünwald, dar ceremonia a fost strict secretă. Lui Beckenbauer i-a fost teamă că părinții lui se vor opune...**

● **Alf Ramsey nu s-a culcat pe laurii victoriei la C.M. A și început să caute jucători pentru ediția din 1970. Primele nume notate pe listă: portarul Bonetti (Chelsea), mijlocașul Smith (Liverpool), înaintașul central Osgood (Chelsea)...**

● **U.E.F.A. a comunicat federației noastre să nu mai delege arbitri pentru meciul 17 Năndor Tirana — Valerengen Oslo, din „Cupa campionilor europeni" pentru că echipa albaneză a anunțat că nu se mai prezintă.**

ECHIPELE ROMÂNEŞTI DE CLUB ÎN COMPETIŢIILE EUROPENE

Trei echipe românești debutează în sezonul internațional 1966—67 al competițiilor europene.

Cu acest prilej, să aruncăm o privire în urmă la participările echipelor de club din România în competițiile internaționale.

Fotbalul românesc și-a trimis echipe care să îl reprezinte, în mai toate competițiile europene rezervate formațiilor de club. Echipe din țara noastră au participat, de-a lungul anilor, la 9 ediții ale Cupei Campionilor Europeni (și acum, campioana României pășește pentru a zecea oară în întrecere), la 5 ediții ale Cupei Cupelor (cea din 1966—67 este a șasea participare), la 5 ediții ale Turneului Balcanic (a cincea ediție a început în primăvară și este în curs de desfășurare), la 4 ediții ale Cupei orașelor-târguri (în acest an participăm pentru a cincea oară), la 3 ediții ale Cupei Europei Centrale și la singura ediție a Cupei Dunării.

În total, de la meciul Venus—Ujpest din ediția a XI-a (1937) a Cupei Europei Centrale și pînă în prezent, reprezentantele țării noastre au susținut 114 întîlniri internaționale oficiale, în 27 de competiții, cîștigînd 49 de partide, terminînd la egalitate 15 meciuri și pierzînd 50. Ele au înscris adversarilor 180 de goluri și au primit 197. (Nu au fost cuprinse în acest bilanț, rezultatele echipelor române din ediția 1940 a C.E.C., care a fost anulată).

Fără îndoială, cele mai bune performanțe le-au realizat Rapid București (de două ori cîștigătoare a Turneului Balcanic), Steagul roșu Brașov (cîștigătoarea primei ediții a Turneului Balcanic) și Farul Constanța (care a pierdut în finală, în fața Rapid, în Turneul Balcanic ediția 1965—66). Din păcate, în celelalte competiții, reprezentantele fotbalului românesc nu au realizat succese asemănătoare. Totuși, se cuvine să remarcăm faptul că Dinamo București a fost eliminată din Cupa Campionilor Europeni de echipe de o deosebită valoare (Real Madrid și — de două ori — Internazionale Milano) și că Petrolul Ploiești a „parcurs" trei tururi ale Cupei orașelor-târguri din 1962—63.

Dar iată care este palmaresul echipelor românești în meciurile internaționale susținute în cadrul competițiilor europene oficiale:

— în C.C.E.	28	11	3	14	43— 57	45%
— în Cupa Cupelor	14	6	1	7	16— 24	46%
— în Turneul Balcanic	36	18	9	9	64— 40	62%
— în Cupa orașelor-târguri	18	10	1	7	22— 19	58%
— în Cupa Europei Centrale	12	3	1	8	22— 36	29%
— în Cupa Dunării	6	1	0	5	13— 21	17%
TOTAL	114	49	15	50	180—197	49%

În privința participării la aceste competiții, se pot enumera: Dinamo București (la 5 ediții ale C.C.E. și la o ediție a Turneului Balcanic), Steaua București (la 2 ediții ale C.C.E., la 2 ediții ale Cupei Cupelor și la o ediție a Cupei Dunării), Petrolul Ploiești (la 2 ediții ale C.C.E., la o ediție a Cupei Cupelor și la 2 ediții ale Cupei orașelor-târguri), Steagul roșu Brașov (la 2 ediții ale Turneului Balcanic și la 2 ediții ale Cupei orașelor-târguri), Rapid București (la 2 ediții ale Turneului Balcanic și la o ediție a Cupei Europei Centrale), Venus București (la 2 ediții ale Cupei Europei Centrale), Farul Constanța (la 2 ediții ale Turneului Balcanic), Progresul București și Universitatea Cluj (la cîte o ediție a Cupei Cupelor), U.T.A. (la ediția în curs a Turneului Balcanic), Ripensia Timișoara (la o ediție a Cupei Europei Centrale) și Politehnica Timișoara (la o ediție a Cupei Dunării).

„BILANȚUL" CELOR 12 ECHIPE DE MAI SUS ESTE:

Dinamo Buc.	23	9	3	11	39— 48	46%
Farul	8	4	2	2	14— 8	62%
Petrolul	18	10	1	7	19— 20	58%
Politehnica	4	1	0	3	9— 12	25%
Progresul	2	0	1	1	1— 2	25%
Rapid	18	11	4	3	32— 19	72%
Ripensia	4	1	0	3	9— 12	25%
Steagul roșu	18	8	4	6	34— 26	55%
Steaua	13	4	1	8	20— 31	35%
Universitatea	4	2	0	2	3— 6	50%
U.T.A.	2	0	0	2	2— 5	0%
Venus	4	0	1	3	6— 16	12%
TOTAL	118	50	17	51	188—205	49%

În bilanțul de mai sus, spre deosebire de cel internațional alcătuit „pe competiții", figurează și finala românească a Turneului Balcanic 1965—66.

În privința locului de desfășurare a partidelor, se poate întocmi un bilanț foarte grăitor:

pe teren prop.	55	37	3	15	118— 63	70%
pe teren advers	56	11	12	33	60—127	30%
pe teren neutru	3	1	0	2	2— 7	33%

El dovedește că echipele românești nu se prea împacă cu terenul adversarelor lor.

Cele 114 meciuri internaționale oficiale au fost susținute de echipele noastre de club împotriva reprezentantelor a 16 țări. Mai jos este prezentat palmaresul echipelor românești de club în întîlniri din cadrul competițiilor europene, cu adversare din:

Albania	9	4	3	2	12—10	61%
Austria	6	2	2	2	4— 4	50%
Bulgaria	22	10	4	8	36—42	55%
Cehoslovacia	4	3	0	1	11— 5	75%
Danemarca	2	2	0	0	7— 2	100%
R.D. Germană	8	5	0	3	9— 9	62%
R.F. Germană	3	1	0	2	6— 8	33%
Grecia	4	2	0	2	9— 6	50%
Irlanda	2	2	0	0	5— 0	100%
Italia	10	3	1	6	9—23	35%
Iugoslavia	10	4	1	5	15—17	45%
Malta	2	2	0	0	7— 0	100%
Portugalia	2	0	1	1	1— 2	25%
Spania	7	1	0	6	9—20	14%
Turcia	13	6	3	4	18—15	58%
Ungaria	10	2	0	8	20—34	20%

Remarcăm cu plăcere bilanțul pozitiv față de echipele din Bulgaria, Cehoslovacia, R.D. Germană, Danemarca.

În încheiere urăm echipelor românești angrenate în întrecerile europene mult succes și dorim ca sezonul internațional 1966—67 să însemne o nouă treaptă pe calea afirmării fotbalului.

ing. EUGEN PETRESCU

Fotbal

REVISTĂ SAPTAMINALĂ

Redacția și administrația București
Bd. Mărăști 26, raionul 30 Decembrie

COLEGIUL DE REDACȚIE

Constantin Chiriță, Ștefan Covaci, Gh. Dumitrescu, Ion Lupaș, Pavel Marcu, Aurel Neagu (redactor șef), Angelo Niculescu, Andrei Rădulescu, Constantin Teașcă, Dumitru Tomescu, Stelian Trandafirescu (redactor-șef adjunct), Radu Urziceanu (secretar general de redacție), Emerich Vogl, Ion Voica, Ion Voinescu.

Prezentarea grafică **Liviu Bobocea**

DIN „ENCICLOPEDIA" LUI WILLIE

Bobby Charlton, „dirijorul" atacului englez, își manifestă bucuria pentru un nou gol marcat de echipa sa

EDIȚIA '66 N-A OFERIT LUMII FOTBALISTICE UN MODEL CONVINGĂTOR

Echipa Angliei a cîștigat titlul mondial pe bună dreptate, dar în ansamblu jocul ei nu poate constitui un model de urmat, pentru cei ce caută noi drumuri de acces spre cote superioare situate pe muntele VALORII. Englezii au ieșit învingători datorită unui sumum de calități de ordin sportiv și psihologic, dar jocul, tactica lor au fost lipsite de distincție, de acele trăsături de frumusețe, originalitate, laturi indispensabile oricărei expresii care solicită consimțămîntul nostru.

Dacă privim de sus în jos edificiul clasamentului, la nici unul dintre etajele sale nu vom distinge ceva strălucitor, complet, ceva care să te îndemne să rămîi, să aprofundezi, să preiei, să adaptezi. Ici-colo, au apărut unele aspecte sănătoase, darnice în promisiuni, dar față de nici o echipă admirația și încrederea nu pot țîșni în voie, sînt cenzurate de spiritul critic solicitat de frecvente aspecte dezolante sau îngrijorătoare.

Campioana mondială a jucat foarte bine, precis și eficace în faza de apărare, demonstrînd inconsistența proclamării „betonului" drept singura tactică capabilă să garanteze securitatea propriei porți. În schimb, acțiunile de atac ale echipei lui Ramsey au suferit de schematism, de monotonie, au avut o eficacitate scăzută (doar 9 goluri în șase partide, dacă ținem cont de argumentele prin care sînt contestate golurile 3 și 4 înscrise în prelungirea finalei). Jucătorii englezi s-au copiat, s-au autoplagiat acțiune de acțiune, meci de meci, bagajul lor de manevre ofensive era sărac ca o schiță. Ne amintim cum aruncau de la centrul terenului pase lungi în fața porții adverse, soluții previzibile după al doilea meci, atît pentru adversari cît și pentru cei din tribune. Aveau mingea, o trimiteau pe sus în zona lui Hunt și Hurst, aceștia se luptau în aer cu 3—4 apărători să redobîndească aceiași minge pe care de fapt puteau s-o fi păstrat, trimițînd-o prin pase precise unui coechipier demarcat.

Mereu repetată, manevra devenea plictisitoare și lipsită de randament, balonul era rareori recuperat, jucătorii se uzau inutil, obligați să planeze mereu, să se ciocnească cu apărătorii, cîștigul tactic era evident derizoriu. Și toate acestea, în ciuda bunei pregătiri tehnice și fizice a jucătorilor englezi, calități ce recomandă și îngăduie un joc mai nuanțat, mai plin de neprevăzut, de inteligență tactică. Cînd porneau la atac, englezii nu pregăteau acțiunea la mijlocul terenului și, trecînd precipitat peste această zonă, direcția ofensivei lor nu era aproape niciodată camuflată, redistribuirea forțelor nu avea timp să se efectueze, încît poarta adversă o asaltau întotdeauna în condiții de inferioritate numerică. Anglia este o campioană mondială care a vărsat o „sumă" destul de mică în tezaurul fotbalului.

Un joc de asemenea monoton, cîntat descori pe o singură coardă, s-a degajat și din evoluția echipei vestgermane, mai ales atunci cînd Beckenbauer — tip de mare fantezie — a fost obligat să „escorteze" pe Onega sau pe Bobby Charlton. Uwe Seeler și Emmerich au fost mereu egali cu ei înșiși, fiindcă au deprinderi tehnico-tactice puține, rudimentare, nu fac ceva surprinzător niciodată, nu realizează asociații de moment impuse de fază. Și fiindcă Haller a primit consemn să se retragă descori de pe extremă, la mijlocul terenului, înainte nu rămînea decît Held. Încercările acestuia de a schimba „programarea celor doi roboți" au dat tot atît de puține rezultate cîte a obținut și Bobby Charlton în tentativa sa de a transmite focul sacru al gîndirii tactice, lui Hunt și Hurst.

Echipele Uniunii Sovietice, Uruguayului, R.P.D. Coreene și parțial Argentina, ca să nu mai enumerăm din motive de spațiu și pe cele eliminate în serii, în pofida tehnicii de nuanțată calitate a jucătorilor, s-au asemănat în timpul desfășurării acțiunilor ofensive printr-un joc sărac în idei, în surprize, ușor de descifrat și de contracarat. Și aceasta, fie datorită sacrificării jucătorilor de coloratură pe altarul spiritului defensiv (Voronin, Solari, Rocha), fie datorită izolării puținilor oameni trimiși înainte, obligați să se descurce numai cu arma simplă a contraatacului. Or, lipsa unei exprimări tactice variate, inerția, manevrele de rutină, repetate de la fază la fază, de la adversar la adversar, este tot ce poate conveni mai bine apărătorilor. Este motivul care transformă fotbalul într-o luptă oarbă, la care inteligența și agilitatea nu participă și unde balanța victoriei e înclinată prin forță și prin duritate.

De la această tristă regulă au făcut parțiale excepții Portugalia, Ungaria, Brazilia (ultimele două doar în meciul dintre ele) și Argentina. În jocul lor nu te întîlneai doar cu „reproduceri proaste" după un original uzat. Eusebio, Coluna, Simoes, Albert, Bene, Rakoși, Jairzinho, Parana, Rattin, Onega, Mas, schimbau „macazul fazei", alternau pasa scurtă cu cea lungă, sau cu o fentă neașteptată, modificau direcția de circulație a balonului încît apărarea adversă ajungea pe picior greșit, creau iluzii, urmate de surprize tactice, într-un cuvînt căutau să transfere disputa din domeniul luptei directe în cel al surprizelor, al subtilității. Nici aceste formații nu s-au exprimat permanent cu asemenea mijloace. Ele au rămas niște oaze reconfortante într-un teren pustiit de răstălmăcitorii noțiunii de „realism" în fotbal.

Se poate vorbi, de asemenea, despre existența unui proces de nivelare valorică realizat din păcate prin apropierea echipelor bine cotate în trecutul mai mult sau mai puțin apropiat, de plutonul formațiilor mediocre. Nimeni nu s-a detașat pregnant, departajarea s-a făcut cu dificultate. Echipa vest-germană putea fi eliminată de către Spania, Anglia n-a putut trece de Uruguay și „s-a căznit" să depășească echipa Mexicului, echipa U.R.S.S. a înfrînt anevoie rezistența chilienilor și exemplele se pot înmulți.

Pentru evoluția fotbalului a fost întotdeauna nevoie de idoli (echipe sau jucători). Reușitele acestora deveneau un bogat material faptic, obiect de studiu și de imitație (desigur într-o prelucrare creatoare). Din punct de vedere tactic, ediția 1966 a Cupei mondiale n-a propus lumii fotbalistice ceva convingător, atrăgător și rezistent la analiză. În schimb, pregătirea tehnică și atletică a jucătorilor a progresat și fotbalul nostru trebuie să facă neîntrerupte eforturi în această direcție.

FRANȚA

GREȘELILE LUI GUÉRIN

Jucătorii francezi au în general o tehnică bună, dar fără accente ieșite din comun. În schimb sînt lipsiți de calități atletice deosebite, destul de rapizi, dar puțin rezistenți și puternici.

În altă ordine de idei primele două echipe din campionatul francez, Nantes și Valenciennes, practicau de mulți ani (cu un convingător succes), metoda de joc bazată pe „apărarea în linie" guvernată de principii total opuse „betonului". Această stare de fapt impunea de multă vreme observația că „betonul" n-ar fi fost de loc potrivit echipei Franței.

Dar Guérin a rămas imperturbabil pe drumul „defensivei". A introdus în echipă șase jucători din Nantes, obișnuiți de la club să joace cu totul altfel. Pe Budzinski l-a decretat betoner, pe cellalți apărători i-a obligat să practice marcajul individual, (deși erau obișnuiți cu jocul în „zonă"), din înaintași a vrut să facă niște cai năzdrăvani care să zboare singuri, izolați, peste apărările adverse. Vechile deprinderi ale jucătorilor nu l-au interesat. De calitățile și limitele lor n-a ținut cont. Căzuse în „transa betonului", din care nu l-a putut scoate probabil decît inevitabila decizie de destituire.

La 12 iulie a început pentru echipa Franței săptămîna iluziilor sfărîmate. Corul celor ce-l apăraseră pe Guérin pentru „realismul" său și pentru așa-zisa aderiune, obținută din partea jucătorilor, a amuțit chiar după primul meci. Scorul a fost 1—1, dar mexicanii ar fi meritat să cîștige, iar francezii

s-au mișcat ca niște figurine de ceară dirijate de un păpușar neîndemînatic.

Guérin a persistat mai departe și două zile mai tîrziu la White City, „betonul" francez a fost surpat de către jucătorii uruguayeni. Echipa a fost complet dezorganizată, jucătorii se retrăgeau în debandadă spre poarta lui Aubour, iar în atac acționau complet dezarmați de atuurile pe care le conferă jocul colectiv și sprijinul reciproc. Au deschis scorul din penalti, dar uruguayenii le-au înscris apoi două goluri și în finalul meciului ar fi putut realiza scorul campionatului. Incoerența, bluff-ul marcajului individual, o totală neputință în atac, iată rodul unei tactici falimentare pregătită luni de zile de un antrenor, care făcea și mai dureroasă amintirea lui Paul Nicolas, cel ce dăltuise marea echipă a Franței din 1958.

În ultimul meci împotriva Angliei, echipa Franței trebuia „să învingă sau să moară". Pierduse majoritatea șanselor, își pierduse prestanța, vigoarea și plăcerea de a juca. Peste noapte Guérin, fanaticul avocat al „betonului", pe care toți ziariștii, indiferent de opiniile lor inițiale, îl socoteau acum un „visător mediocru", responsabil de acest joc desuet, a permis însfîrșit fotbaliștilor francezi să joace cum știau, cum li se potrivea, să practice acel fotbal în „manieră nantesă", de care sînt într-adevăr legați printr-o afinitate de structură.

De aceea Franța a făcut un meci memorabil, deși echipa a rămas din min. 5 în zece oameni și ceva mai tîrziu în nouă, datorită accidentărilor lui Hausser și Simon. Eliberați de consemnele „betonului", jucătorii francezi au reclădit o echipă, au redobîndit plăcerea de a juca, și-au regăsit inteligența și spontaneitatea lor firească, și-au recăpătat vigoarea pierdută. Fotbaliștii de la Nantes au devenit „osatura" echipei, apărarea în linie a funcționat bine, acțiunile de atac purtate în manieră colectivă au creat o adevărată primejdie la poarta lui Banks. Se înțelege că mult au fost prejudiciați, acționînd în cimp doar cu 9 și apoi cu 8 jucători. Au pierdut meciul, dar echipa Franței, jucătorii și fotbalul francez s-au reabilitat. Din nou toată lumea a redescoperit resursele fotbalului francez, vitalitatea sa anemiată stupid de un antrenor fără discernămînt.

Rubrică redactată de **Romulus BALABAN**

MOZAIC

PRIMUL EXAMEN AL LUI RIERA

● FERNANDO RIERA, antrenorul chilian aflat la conducerea renumitei echipe BENFICA — Lisabona, a fost numit antrenorul echipei naționale portugheze în locul lui Otto Gloria care după cum se știe a plecat în Spania unde antrenează pe Atletico Madrid. Primul examen pe care Riera îl va da cu echipa națională va fi la 13 noiembrie, cînd este programat meciul Portugalia — Suedia din cadrul Cupei Europei.

SKOBLAR LA BORDEAUX ?

● ÎN PREZENT se duc tratative pentru transferarea internaționalului iugoslav Skoblar de la O.F.K. Beograd la echipa franceză Bordeaux. Sînt toate șansele ca în scurt timp acordul între cele două echipe să fie încheiat.

GREVĂ A FOTBALIȘTILOR DIN URUGUAY ?

● ÎNTRE fotbaliștii uruguayeni, care au participat la campionatul mondial de fotbal, și federație a izbucnit un scandal ; jucătorii cer să li se plătească salariile și primele ce li se cuvin de pe urma participării lor la suprema competiție fotbalistică (circa 70 000 pesos de fiecare), iar federația a răspuns că nu poate satisface cererea lor decît în momentul cînd, la rîndul ei, va primi de la F.I.F.A. suma ce i se cuvine ca urmare a participării la campionatul mondial. În acest timp, conducătorii unor echipe depun toate eforturile pentru a evita o înăsprire a relațiilor dintre federație și jucători care amenință cu declararea unei greve.

JUCĂTORI ARGENTINIENI ÎN ITALIA

● ÎNTRE clubul argentinian Independiente și A.S. Roma s-a ajuns la un acord cu privire la transferarea lui Artime la clubul italian. Cedarea se face în schimbul sumei de 60 milioane pesos dar ea nu va putea fi pusă în practică decît în momentul cînd federația de fotbal italiană va ridica restricția cu privire la importul de jucători străini. Un acord asemănător este în curs de perfectare între același club argentinian și F. C. Napoli, privind transferul la clubul italian al jucătorului Le La Mata.

UN RECORD

● O EXCEPȚIONALĂ serie oficială a realizat echipa Racing—Buenos Aires. Ea a disputat 39 întîlniri de campionat fără să cunoască înfrîngerea. (14 meciuri din returul campionatului trecut și 25 din cel actual). Ea a fost învinsă, în al 40-lea meci, de vechea ei rivală River Plata. Conducătorii lui Racing au promis jucătorilor lor cîte un inel cu briliante dacă vor reuși să rămînă neînvinși 40 de partide; deși acest lucru nu le-a reușit, ei au primit totuși cadoul promis. În schimb nu au mai putut intra în posesia altui premiu, de 1 milion pesetas de fiecare jucător, oferit de o fabrică de țigări, care a condiționat atribuirea premiului de realizarea a 43 rezultate pozitive consecutiv (respectiva fabrică produce țigara marca „43"). Pentru că veni vorba de o astfel de performanță trebuie spus că recordul absolut în acest sens îl deține Celtic—Glasgow care între 1915 și 1917 a jucat 63 partide de campionat fără să cunoască înfrîngerea. Urmează Sparta Praga cu 56 meciuri între 1926—28 și Dinamo Moscova cu 43 între 1933—35.

SCANDAL ÎN ARGENTINA

● UN MARE scandal a izbucnit în fotbalul argentinian. Sindicatul jucătorilor a reclamat federației că în ultimii ani o serie de jucători, la care echipele au renunțat, nu au primit drepturile bănești, falsificîndu-se semnăturile acestora în chitanțe din care reieșea că ei și-au primit drepturile pînă la ultima centimă.

ARBITRII FINALEI INTERCONTINENTALE

● CONCETTO Lo Bello este considerat în America de Sud cel mai bun arbitru european. Pentru acest motiv el a fost ales de către Penarol să conducă jocul de la Madrid cu Real în cadrul Cupei intercontinentale. Pentru jocul de la Montevideo madrilenii vor trebui să aleagă o brigadă din Argentina, Chile sau Paraguay.

JAIR NEMULȚUMIT

● DUPĂ cum se știe echipele italiene nu au voie a folosi în campionat decît cel mult 2 jucători străini ; cum Internazionale posedă 3 asemenea jucători (Jair, Suarez și Vinicio), la fiecare meci unul dintre ei va trebui să stea pe tușă. Pentru moment cel care se află într-o asemenea postură este Jair (în anii trecuți acest „rol" îi revenea lui Peiro) care nemulțumit de această stare de lucruri a declarat că decît să fie rezervă, preferă să treacă la alt club, ocazie care i se va oferi la începutul lunii noiembrie cînd se va redeschide pentru scurt timp o nouă perioadă de transferări.

Fotbal

Adversarii noștri în competițiile europene

LIVERPOOL, SEVILLA, STRASBOURG

De astăzi și pînă la 12 octombrie, trei din echipele noastre de club vor trăi emoțiile participării la cele trei mari competiții europene : „Cupa campionilor europeni", „Cupa orașelor-tîrguri" și „Cupa cupelor". Este vorba de campioana noastră **Petrolul Ploiești**, tînăra formație din Pitești, **Dinamo**, și deținătoarea cupei, **Steaua**, care intră în joc în această ordine.

Adversarii lor sînt cunoscuți și fac parte din categoria echipelor care se bucură de aprecieri în cercurile fotbalistice europene : **F. C. Liverpool**, campioana Angliei, **Sevilla**, una din reprezentantele fotbalului spaniol în „Cupa orașelor-tîrguri", și **R. C. Strasbourg**, actuala deținătoare a Cupei Franței. Toate aceste formații de club și-au anunțat loturile de jucători (printre care numeroși internaționali), din care își vor alcătui echipele care vor juca la noi sau pe teren propriu :

F. C. LIVERPOOL :

A. W. Arrowsmith (24 ani), G. Byrne (28), I. R. Callaghan (24), J. Ph. Chisnall (24), B. Q. Evans (18), R. Graham (22), R. Hunt (28), Ch. Lawler (23), Th. Lawrence (26), D. E. Livermore (19), K. Marsh (19), E. J. Molyneux (22), E. J. McDougall (19), G. Milne (29), R. Moran (32), J. K. Ogston (27), S. Th. Peplow (17), J. Ross (19), Th. Smith (21), W. Stevenson (27), J. St. John (28), G. H. Strong (29), P. Thompson (24), G. H. Wallace (22), și R. Yeats (29).

SEVILLA :

S. M. Latorre (30 ani), J. R. Dominguez (20), E. F. Lopez (26), M. C. Sanroman (25), A. R. Sainz (25), J. A. Luque (26), M. C. Romero (26), R. B. Hernandez (30), I. A. Ayala (30 ani, din Paraguay), A. D. Jimenez (24), A. S. Suarez (28), V. D. Gutierrez (25), P. A. Cabral (26, din Paraguay), J. L. Madina (25), E. P. Bernal (22), J. C. D. Bravo (31, din Argentina) și E. L. Millan (21).

R. C. STRASBOURG :

J. Schuth (25), F. Busch (19), R. Hauss (29), P. Sbaiz (29), M. Lazarus (19), D. Guerard (20), R. Marschel (28), R. Kaelbel (34), R. Stieber (30), G. Burckle (19), R. Munoz (27), R. Muller (31), J. Farias (29, din Argentina), R. Szczepaniak (24), G. Hausser (25), J. C. Simnes (26), G. Heine (23), R. Debs (23), J. C. Fuentes (18), H. Marchal (18) și J. Marciniak (18).

Reamintim programul celor 6 jocuri (tur-retur) :

F. C. LIVERPOOL — PETROLUL : turul, la 28 septembrie la Liverpool, returul la 12 octombrie la Ploiești.

DINAMO PITEȘTI — SEVILLA : turul la 28 septembrie la Pitești, returul la 5 octombrie la Sevilla ;

R. C. STRASBOURG — STEAUA : turul la 5 octombrie la Strasbourg, returul la 12 octombrie la București.

● Partida Strasbourg — Steaua de la 5 octombrie va fi condusă de un „trio" scoțian : **T. Wharton, J. Hannay** și **A. Thompson.**

● În toate aceste competiții se poate înlocui portarul, iar în jocurile „Cupei orașelor tîrguri" și un jucător de cîmp.

Trimisul nostru special **AUREL NEAGU** transmite:

Fotbal

ECHIPELE UNGARIEI ȘI FRANȚEI SE ÎNTÎLNESC AZI

Astă-seară, la Budapesta, se întîlnesc în meci amical, reprezentativele Ungariei și Franței. Meciul dintre cele două formații suscită un deosebit interes. Pe de o parte, pentru că fotbaliștii francezi susțin în capitala Ungariei prima lor întîlnire după campionatul mondial (unde echipa lui Guerin nu a dat randamentul cerut și acum, noii antrenori Snella și Arribas vor să reabiliteze echipa în fața opiniei fotbalistice franceze) și pe de altă parte, pentru că, echipa antrenată de Ilovski (care a luat locul fostului selecționer maghiar Lajos Baroti), vrea să confirme rezultatele bune din ultimele săptămîni, din campionatul Europei.

După cum se știe, în această competiție, echipa Ungariei a debutat cu un meci nul la Rotterdam (2—2) cu Olanda și apoi a surclasat reprezentativa Danemarcei (6—0).

Echipa Ungariei va avea mici modificări față de cea care a jucat în meciul cu Danemarca. Ea este de altfel aproape aceeași formație care a evoluat în meciurile din campionatul mondial : **Szentmihaly — Kaposzta, Meszöly, Matrai, Ihasz — Varga, Rakosi — Bene (Molnar), Albert, Farkas, Molnar (Korsos).**

Este posibilă introducerea lui Sipos, care cu acest prilej ar îmbrăca pentru a 77-a oară tricoul echipei naționale și a lui Matesz care a jucat pînă acum de 9 ori în echipa Ungariei. Rezultă că din formația anunțată, decanul, în ce privește jocurile internaționale, este Matrai (75), urmat de Albert (57), Meszöly (43), Bene și Szentmihaly (cîte 22), Farkas (19) etc.

Reprezentativa Franței este alcătuită pe scheletul formațiilor fruntașe din campionat, Nantes, St. Etienne și Strasbourg.

Echipa anunțată de cei doi antrenori este următoarea : **Carnus** (Stade de Paris) — **Djorkaeff** (Marseille), **Bosquier** (St. Etienne), **Budzinski** (Nantes), **Chorda** (Bordeaux) — **Simon** (Nantes), **Suaudeau** (Nantes) — **G. Lech** (Lens), **Revelli** (St. Etienne), **Gondet** (Nantes), **Hausser** (Strasbourg). Rezerve au fost anunțați **Schuth** (Strasbourg), **Lavaud** (Rennes), **Robin** (Nantes) și **Courtin** (Lens).

În ultimii 10 ani, cele două reprezentative s-au întîlnit de patru ori. De remarcat că în nici unul dintre aceste jocuri, francezii n-au obținut victoria, nici la Paris și nici la Budapesta.

1956 : 7 octombrie (Paris) Franța — Ungaria 1—2

1957 : 6 octombrie (Budapesta) Ungaria — Franța 2—0

1962 : 11 noiembrie (Paris) Franța — Ungaria 2—3

1964 : 24 mai (Budapesta) Ungaria — Franța 2—1

Echipa Franței la sosirea în Budapesta

DUPĂ 0-2 ȘI 1-3

(Urmare din pag. 3)

au răspuns de lotul reprezentativ și anume aceea de a face promovări în mod forțat, numai atunci cînd se produc indisponibilități. L-au introdus acum în echipa națională pe Radu Nunweiller pentru că D. Popescu și Dobrin n-au putut să fie folosiți și acesta a făcut o partidă excelentă, dar s-au codit să-l utilizeze și pe Lucescu, deși în timpul jocului de la Gera, Pîrcălab s-a comportat foarte slab și era cazul să fie înlocuit. Și apoi cît timp vor mai trebui să joace în echipa de tineret (acum olimpică) Naghi și Frățilă (ultimul joacă de aproape cinci ani și este golgeterul acestei formații), ca să fie și ei încercați într-un meci amical în prima reprezentativă a țării ?

Antrenorii Ilie Oană și Ștefan Covaci trebuie să fie mai mult și mai bine sprijiniți în munca lor. Între aceștia și colegii lor de la echipele care dau jucători lotului nu există o colaborare permanentă, după cum nici Colegiul central de antrenori nu-și spune totdeauna cuvîntul în problemele de selecție. De asemenea, considerăm că și revista noastră, care, deși se află la începutul activității ei, ar fi trebuit să se preocupe mai intens de pregătirea loturilor reprezentative, să dea unele sugestii antrenorilor, să le critice măsurile care nu par a fi dintre cele mai potrivite, să le transmită opiniile iubitorilor fotbalului în perioada premergătoare întîlnirii internaționale pentru ca ei să primească un sprijin cu adevărat eficient.

În viitor vom fi prezenți permanent pe șantierul echipelor naționale, deoarece comportarea și rezultatele înregistrate de fotbaliștii noștri influențează în bună măsură prestigiul sportiv al țării noastre.

Preocuparea activă față de loturile reprezentative trebuie să fie strîns legată de o acțiune intensă de depistare a elementelor cu adevărat talentate din campionatele de toate categoriile, la care să contribuie toți aceia care se ocupă de fotbal și îl iubesc cu adevărat.

Fondul actual de jucători valoroși cu clasă internațională este redus. Aceștia ar trebui să fie recoltați din generația fotbaliștilor acum în jurul vîrstei de 25 de ani, dar tocmai această generație se dovedește a fi cea mai săracă în talente mari. Este tocmai generația acelor copii și tineri care trebuiau să învețe fotbal în mod organizat între 10 și 18 ani, adică tocmai în perioada în care în fotbalul nostru s-a făcut greșeala de a se acorda atenție exclusiv vîrfurilor acestui sport din acel timp, preocuparea față de viitoarele contingente de fotbaliști fiind minimă. Excepțiile din această perioadă, jucători valoroși azi, sînt prea puține.

Această împrejurare nefavorabilă nu poate scuza însă total pe antrenorii lotului de tineret, Bazil Marian și Angelo Niculescu, care se rezumă de cîțiva ani la un număr restrîns de elemente transferate acum în lotul olimpic a cărei comportare la Cottbus a fost foarte slabă.

Impasul acesta trebuie să fie depășit în timpul cel mai scurt posibil, prin adîncirea muncii de descoperire de noi elemente, prin sprijinirea intensă a centrelor de copii care funcționează de cîțiva ani, a campionatului republican de juniori și a aceluia școlar care trebuie să înceapă cît mai curînd.

PENTRU AGENDA DVS!

MARȚI 20 SEPTEMBRIE

„Cupa campionilor europeni"

Voivodina Novi Sad — Admira Viena 0—0
Învingătoare cu 1—0 în primul meci, Voivodina Novisad s-a calificat pentru 8-imi
München 1860 — Omonia Nicosia (Cipru) 8—0

„Cupa orașelor-tîrguri"

VfB Stuttgart — Burnley 1—1

MIERCURI 21 SEPTEMBRIE

Campionatul Europei

Ungaria — Danemarca 6—0

Amical

R.D. Germană — România 2—0

„Cupa cupelor"

Swansea Town (Țara Galilor) — Slavia Sofia 1—1
Standard Liège — Apollon Limassol (Cipru) 5—1

„Cupa orașelor-tîrguri"

F.C. Porto — Girondins Bordeaux 2—1
F.C. Basel — DOS Utrecht 2—2
DOS Utrecht, cîștigătoare cu 2—1 în primul joc, s-a calificat.
Napoli — Wiener S. K. 3—1
Echipa italiană s-a calificat
Juventus Torino — Aris Salonic 5—0
Juventus s-a calificat
U. S. Luxemburg — Anvers 0—1
St. roșie Belgrad — Atletico Bilbao 5—0
Drumcondra — Eintracht Frankfurt 0—2
Valencia — F.C. Nürnberg 3—1

„Cupa orașelor-tîrguri", ediția 1965—66 (finala)

Real Saragosa — F. C. Barcelona 2—4
F. C. Barcelona a cucerit trofeul (în primul joc Real cîștigase cu 1—0)

JOI 22 SEPTEMBRIE

Amical

R. D. Germană (tin.) — România (tin.) 3—1

DUMINICĂ 25 SEPTEMBRIE

„Cupa campionilor europeni"

München 1860 — Omonia Nicosia (8—0) 2—1
München s-a calificat pentru 8-imi

Redacția și administrația bd. Mărăști nr. 26. Tiparul ; I.P. „Informația" str. Brezoianu 23—25.

ANUL I

19

MIERCURI
5 OCTOMBRIE 1966

12 PAGINI
2 LEI

PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

Fotbal

Revistă săptămînală

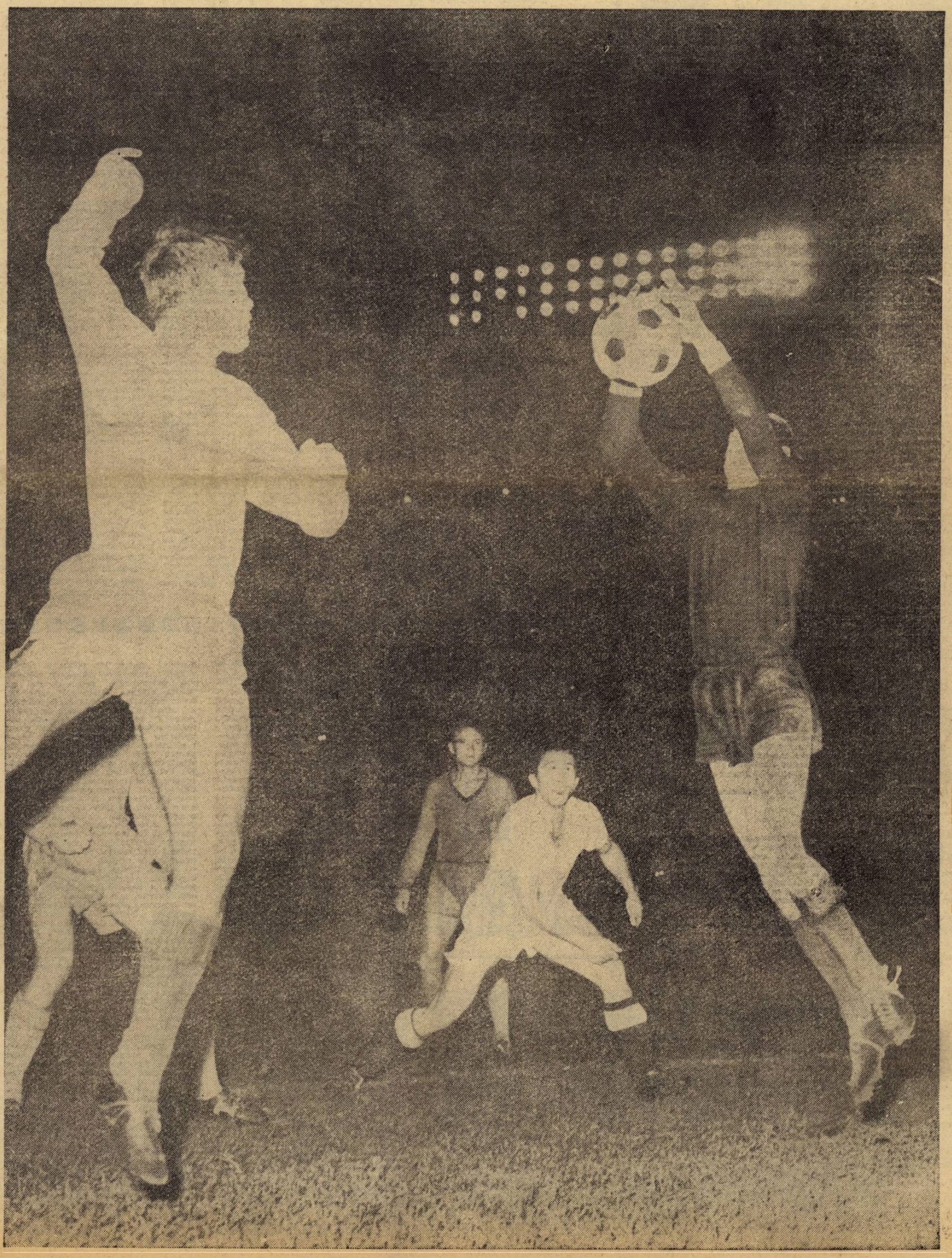

In obiectivul aparatului de fotografiat, la lumina reflectoarelor, unele faze din meciul Progresul — Steaua au avut totuși dinamism, ca aceasta pe care fotoreporterul nostru a prins-o în unghi și dimensiune captivante pentru amatorii de imagini din fotbal
Foto : GH. NEAGOE

De pe cuprinsul țării

Una din echipele centrului de copii din Brăila, pregătită de instructorul Petre Dudaș

PREOCUPARE PENTRU VIITOARELE CADRE

De mult timp, echipele de fotbal din Brăila nu-și mai împrospătau efectivele cu jucători crescuți în pepinieră proprie. Pentru remedierea acestei situații, în oraș au luat ființă două centre de inițiere pentru copii. Unul din ele funcționează pe lîngă Clubul sportiv orășenesc și are peste 80 de copii, toți elevi ai școlilor generale și medii din oraș — născuți între anii 1949—1952. Centrul este condus de antrenorul **Gheorghe Drăghiescu,** avînd ca instructori foști jucători.

Celălalt centru își desfășoară activitatea sub îndrumarea asociației sportive „Progresul". Aici, antrenorul **Vasile Coteț** lucrează cu peste 70 de copii ai salariaților Uzinei de Utilaj Greu Progresul și din cartierul Brăilița.

Pentru angrenarea acestor copii într-o competiție organizată, comisia de fotbal a orașului Brăila a inițiat un campionat la care participă 2 echipe ale centrului C.S.O (Dacia și Unirea), 3 echipe ale asociației „Progresul" (Olimpia, Oțelul și Viitorul), 2 echipe ale asociației „Laminorul" și una a asociației Metalul I.O.I.L.

N. COSTIN
corespondent

CAVALERII FLUIERULUI ÎN OBIECTIV...

Colegiul de arbitri de pe lîngă comisia orășenească de fotbal din Tîrgoviște a analizat recent activitatea cavalerilor fluierului. Cu acest prilej, arbitrii Constantin Ghenciulescu, Gheorghe Smanioto, Vasile Mocanu, Paul Oltei și alții au vorbit pe larg despre activitatea colegiului.

Analiza a evidențiat munca pozitivă a arbitrilor Ion Marin, N. Borcea, V. Mocanu, Eugen Popescu, Ștefan Moisescu, etc. În același timp, s-a luat poziție față de unii arbitri ca : Traian Ionescu, Timoftе Florescu, Constantin Mîrceseu, Aurel Neagu, Cornel Bratu, Lorin Avramescu, care lipsesc de la programările făcute sau refuză delegările colegiului.

S-a arătat, de asemenea, că în ceea ce privește respectarea prevederilor regulamentului pentru întărirea disciplinei pe teren, colegiul de arbitri nu a fost sprijinit de asociațiile sportive. Aceasta explică de ce la întîlnirile desfășurate pe terenul asociațiilor „Turbina"-Doicești, „Olimpia"-Runcu, „Recolta"-Dragomirești, „Recolta"-Adînca și „Bradul"-Moroeni, conducătorii de jocuri au fost bruscați și insultați de către unii jucători certați cu disciplina.

MIȘU AVANU
corespondent

PENTRU DEPISTAREA CELOR MAI BUNI JUCĂTORI

In vederea promovării elementelor talentate în echipele de categorie superioară, comisia regională de fotbal Maramureș urmărește, prin observatorii săi, comportarea celor mai buni jucători. Dar nu numai atît. Săptămînal sînt organizate meciuri în care jucătorii evidențiați ai etapei dau replica unei echipe de categoria B sau C.

Inițiativa a și început să dea roade. Astfel, cu acest prilej, au fost remarcați o serie de jucători talentați din regiune ca **Seneș II** (Satu Mare), **C. Ocoș** (Cîmpulung pe Tisa), **Treier** (Baia Mare), **Moșoni** (Ferneziu) ș.a.

V. SĂSĂRANU
corespondent

„CUPA RAIONULUI SIBIU" LA FOTBAL

Pentru popularizarea fotbalului în rîndul țăranilor cooperatori, Consiliul raional U.C.F.S. Sibiu, în colaborare cu comisia de fotbal, a organizat recent, pe terenul de sport al comunei Turnu Roșu, un interesant turneu pentru echipele sătești dotat cu „Cupa raionului Sibiu".

La întreceri au participat 5 echipe care nu activează în nici un campionat oficial : Viitorul Turnu Roșu, Recolta Racoviță, Recolta Mohu, Recolta Boița și Recolta Turnu Roșu.

Cupa a revenit echipei Recolta Racoviță, care a terminat neînvinsă competiția.

I. RĂCHIȚELEANU
corespondent

8 JUNIORI PROMOVAȚI ÎN PRIMA ECHIPĂ

Conducerea asociației sportive Gaz Metan Mediaș, împreună cu secția de fotbal, a luat hotărîrea ca în lotul echipei de fotbal ce activează în categoria B să promoveze un număr de 8 juniori. Antrenorul Mihai Luca a și folosit în primele 4 etape pe **Dodu, Dumbreanu** și **Ghiormati** (cel mai tînăr), toți dînd deplină satisfacție. După cîte am aflat, în meciurile viitoare vor fi utilizați și ceilalți : **Ion Andrei, Ion Rezmeveș, Ion Turcu** și **Ion Tămăioagă.**

De remarcat că toți aceștia provin din echipa de juniori a asociației, care, în campionatul republican de juniori ediția 1965—1966, a ocupat locul I în seria X.

Z. RIȘNOVEANU
corespondent

ECHIPA DE FOTBAL GAZ METAN MEDIAȘ

De la stînga la dreapta : **B. Cerneanu** (portar), **M. Gerthner** (extremă), **C. Păcuraru** (fundaș), **I. Păscal** (inaintaș), **A. Kezdi** (fundaș), **F. Szobo** (fundaș), **B. Staut** (fundaș), **G. Lepădatu** (fundaș), **P. Scheau** (extremă). Antrenorul **Mihai Luca.** Rîndul de jos : **S. Dodu** (extremă), **J. Rezmeveș** (fundaș), **I. Tilicea** (inaintaș), **G. Nolan** (mijlocaș), **G. Tămăioaga** (extremă), **T. Ghiormati** (mijlocaș), **I. Turcu** (mijlocaș), **A. Ion** (portar).

DIALOG CU CITITORII

CARE A FOST CEL MAI BUN FOTBALIST AL CAMPIONATULUI MONDIAL

ION PINTEA — Comuna Ileandea, raionul Dej

„Am pus rămășag cu un coleg că Bobby Charlton a fost cel mai bun fotbalist din recentul campionat mondial. El îl preferă pe Eusebio, alții pe Bobby Moore. Cîștig pariul ?

Dacă ați anulat pariul nu l-ați pierde, fiindcă răspunsul la o asemenea întrebare este foarte greu de dat. În Anglia nu a existat nici un aparat de măsurat exact valoarea și randamentul jucătorilor, astfel că asemenea calificative ca *„cel mai bun fotbalist al campionatului mondial '66"*, sau *„echipa campionatului mondial '66"* cuprind o bună doză de subiectivism în funcție de a precierile acelora care le fac. De pildă, *„cel mai bun fotbalist al campionatului mondial"* ar trebui căutat printre acei jucători care au susținut cel mai mare număr de partide, șase, deci, dintre componenții echipelor Angliei, R.F. Germane, Portugaliei și Uniunii Sovietice, însă foarte mulți continuă să-l considere *„cel mai valoros fotbalist al lumii"* tot pe Pele, deși acesta nu a jucat decît două partide. Părerile rămîn împărțite.

Englezii au optat, desigur pentru un... englez și acesta a fost *Bobby Moore* datorită randamentului acestuia, la același nivel înalt în toate cele șase meciuri susținute de echipa sa. Ei nu l-au preferat pe Eusebio și din cauza comportării slabe a jucătorului portughez, în semifinala cu Anglia, și chiar a lui Bobby Charlton, fotbalist foarte valoros, care nu și-a etalat totuși uniform marele lui talent, manifestînd și scăderi în unele jocuri.

CALIFICAREA ÎN CUPELE EUROPENE

N. MARINESCU-București : *„Aș vrea să știu cum se califică echipele participante în cele trei competiții europene — „Cupa campionilor europeni", „Cupa cupelor" și „Cupa orașelor-tîrguri". Dacă se poate, explicați-mi pornind de la rezultatele obținute recent de Petrolul și Dinamo Pitești".*

Criteriile de calificare stabilite de regulamentele celor trei mari competiții sînt diferite.

În „Cupa campionilor europeni", de pildă, au rămas cele vechi, adică o echipă se va califica sau nu după golaverajul realizat în cele două meciuri. Să luăm, cum ne-ați sugerat, cazul Petrolului, care a pierdut cu 2—0 jocul de la Liverpool. Dacă meciul-retur se va termina cu un rezultat de egalitate, indiferent de scor, se va califica Liverpool, care va beneficia de un golaveraj favorabil (3—1 în caz de 1—1, 4—2 în caz de 2—2 ș.a.m.d.). De asemenea, o înfrîngere a Liverpoolului la un gol diferență (0—1, 1—2, 2—3 etc.) ar determina calificarea acestei echipe. În schimb, un succes al Petrolului la 3 goluri diferență i-ar permite să joace în optimele Cupei. În cazul însă, cînd ploieștenii ar cîștiga cu 2—0, 3—1, 4—2 etc., s-ar disputa un al treilea joc, golaverajul fiind 2—2, 3—3, 4—4.

În celelalte două competiții criteriile sînt altele. Să luăm exemplul „Cupei orașelor-tîrguri". Aici, primul criteriu este același ca la „C.C.E." : *Calificarea după numărul de goluri marcate. Diferențierea începe din momentul în care ambele echipe au înscris același număr de goluri. În acest caz, departajarea echipelor se va face socotind dublu golurile marcate în deplasare. Dacă și de data aceasta egalitatea se va menține, atunci al doilea meci va fi prelungit cu două reprize a 15 minute. În cazul cînd echipele se vor afla la egalitate și după prelungiri, atunci vor intra în funcție... sorții. La fel se procedează și în „Cupa cupelor".*

Și acum o exemplificare cu Dinamo Pitești, care are la activ o victorie cu 2—0 asupra formației Sevilla. Conform criteriilor de mai sus, este clar că, în cazul unei victorii a spaniolilor cu același scor (2—0), meciul de la Sevilla va fi prelungit, echipele aflîndu-se la egalitate de goluri înscrise după două partide, fără să fi marcat vreun gol în deplasare. Dinamo se poate califica în trei cazuri :

- Dacă învinge și la Sevilla
- dacă termină la egalitate al doilea joc
- dacă îl pierde cu 2—1 sau maximum 3—1.

În această din urmă eventualitate (3—1), echipele s-ar afla după două partide la egalitate de goluri marcate și conform regulamentului în această situație (și numai în aceasta), golurile înscrise în deplasare se socotesc dublu. În schimb, un eventual scor de 3—0 sau 4—1 în întîlnirea de la Sevilla, în orice caz la 3 goluri diferență, ar fi favorabil echipei spaniole, care ar obține calificarea.

CINE POATE FI INTERNAȚIONAL ?

E. ȘERBAN-Brașov : *„Sînt nedumerit în privința calității de jucător internațional. Cine și cu ce ocazie se poate considera un fotbalist internațional ? De asemenea, vă rog să mă informați care dintre jucătorii noștri, aflați încă în activitate, este de cele mai multe ori internațional".*

În fotbal, ca de altfel și în alte sporturi, s-a statornicit ca orice sportiv care îmbracă tricoul echipei reprezentative, într-un meci cu naționala altei țări, să se bucure de calitatea de „jucător internațional", drept recunoaștere a unor calități incontestabile, care l-au impus selecționarii. Pentru că este o cinste și, în același timp, un merit de a juca în reprezentativa țării. Așemenea jucători se bucură de stima iubitorilor fotbalului și a federațiilor. În unele țări această stimă este concretizată prin acordarea unor carnete speciale care dau dreptul la intrarea gratuită la meciuri.

Ați remarcat, desigur, că în prezentarea jucătorilor unei echipe naționale se subliniază că X este de atîtea ori internațional A. B etc., adică a jucat în reprezentativa A sau B. Este o „carte de vizită" pentru orice fotbalist și pe bună dreptate. *În primul rînd însă contează participarea la jocurile primei echipe naționale, care reprezintă, de fapt, fotbalul unei țări.* De aceea în palmaresul internațional al unui jucător sînt trecute aceste jocuri sau, cel mult, și cele ale echipei B, cu precizarea respectivă.

Internațional devine jucătorul care participă la meciuri interțări susținute de echipa reprezentativă, amicale sau oficiale, cu echipele federațiilor afiliate la F.I.F.A. și U.E.F.A. Printre aceste meciuri sînt considerate și cele în care echipa noastră întîlnește selecționate olimpice. În schimb nu sînt socotite partidele de pregătire ale lotului, cum au fost cele cu Hertha din Berlinul occidental, Cagliari din Italia, sau cele disputate peste hotare cu echipe de club sau regionale, pe care — în mod greșit — unii (și mai ales jucătorii) obișnuiesc să le adauge la numărul de partide internaționale jucate. De aici și nepotriviri în privința numărului de participări ale unor jucători în echipa națională, cum probabil ați sesizat.

Dintre actualii noștri fotbaliști, dinamovistul Ion Nunweiller (III) are cel mai mare număr de prezențe în echipa națională A : 33. În plus, el a mai jucat de 2 ori în reprezentativa B, de 7 ori în selecționata de tineret. Repetăm însă, ceea ce contează sînt, în primul rînd, jocurile disputate în prima națională.

Note

12 = 1 și ceva

Relația din titlu, incompatibilă cu aritmetica, conține totuși o realitate surprinzătoare și mai cu seamă... întristătoare. Înainte de a-i elucida esența, am dori să precizăm, pe scurt, cîteva lucruri. În primul rînd, faptul că în Cluj — vechi centru fotbalistic al țării — activitatea competițională orășenească se bucură de toată atenția din partea comisiei respective. Lunar, ea analizează cîte o asociație, făcîndu-se recomandările trebuincioase, acordîndu-se sprijinul dacă este nevoie. N-au lipsit din preocupările comisiei instructajele cu toți jucătorii, antrenorii și arbitrii, în care s-au dezbătut prevederile regulamentului de joc și indicațiile federației de fotbal. În fiecare săptămînă — lunia — este analizată comportarea echipelor în etapa precedentă și se fac programările pentru cea viitoare. În al doilea rînd, faptul că, fără excepție, campionatul are o desfășurare normală de la o etapă la alta și calitativ superioară edițiilor trecute, mai cu seamă din punct de vedere disciplinar. În al treilea rînd, am dori să mai precizăm că această comisie este alcătuită din oameni cu multă experiență în acest domeniu și cu și mai multă dragoste față de fotbalul clujean : Ioan Șerb, *pensionar,* — *președinte* — *ing.* Silviu Scripcaru — *secretar* — Ioan Marian, *redactor la ziarul „Făclia",* Emil Macovei, Alexandru Muntean, Ovidiu Olteanu și dr. Vasile Achim. *Rezultatele activității voluntare a acestor oameni sîrguincioși și serioși par cu atît mai valoroase, cu cît în unele privințe ei au de întîmpinat dificultăți. Cu aceasta revenim la conținutul relației oglindite în titlu. Să dăm cuvîntul tov. Ioan Șerb — președintele comisiei orășenești, o.n vîrstnic dar cu inima menținută veșnic tînără de o nedesmințită pasiune pentru fotbal.*

„Campionatul orășenesc Cluj angrenează în întrecere 14 echipe de seniori, tot atîtea de juniori și 11 formații de copii. Programarea întîlnirilor lor de sîmbătă și duminică capătă, uneori, aspecte de jachirism. Și iată de ce : la prima vedere s-ar zice că dispunem de 12 terenuri bune de joc, adică omologate. În practică, numărul lor se reduce la... 1 și ceva. Să le luăm pe rînd.

Stadionul orășenesc, pe care au loc meciurile de A și C, nu e accesibil; terenul „Babeș I" aparține jocurilor de C și de regiune ; „Clujeana I" ne este interzis, fiind rezervat partidelor de B și de regiune.

Terenul „Babeș II" poate fi folosit numai atunci cînd echipele clujene din campionatul regional nu au jocuri acasă. „Babeș III" este un teren redus și-l folosim ori de cîte ori nu avem altă posibilitate. La arena „Mica I", cum o denumim noi, corespunzătoare altă dată din toate punctele de vedere, accesul ne-a fost interzis ca măsură de represalii pentru faptul că l-am reclamat pe administratorul ei, care nu o îngrijea deloc. Acesta, supărat, i-a scos porțile și a depozitat, pe teren, pietriș și nisip. Arena aparține Sfatului popular orășenesc. Asociația Electrica a cerut să-i fie dată în îngrijire, dar a fost refuzată. La terenul C.F.R. jucăm printre picături, în funcție de partidele de regiune. Terenul „Aurel Vlaicu", *după o ploaie mai tare este tocmai bun pentru un meci de polo, deoarece la origine a fost o carieră de piatră. Sfatul popular l-a dat în îngrijirea asociației Libertatea doar pentru o perioadă de 5 ani și din acest motiv nici una din părți nu se înghesuie să-l îmbunătățească. La* Someșeni *„dispunem" de două terenuri acceptabile, cu iarbă. Aici, pentru că încă nu s-a hotărît cine e proprietarul definitiv — sfatul popular sau cooperativa agricolă de producție — terenurile stau neîngrădite. „Clujeana II" oferă un fenomen... natural invers celui întîlnit la terenul „Aurel Vlaicu"; aici cînd plouă, e bine ! Fiind un teren tare, fără iarbă, îl avem în vedere numai după o ploaie zdravănă, căci, altminteri, praful ascunde și jucători, și minge. Sanepidul ne-a interzis, inițial, programarea jocurilor pe acest teren, dar, în urma rugăminților și a promisiunii că-l vom uda înaintea fiecărui meci, interdicția a fost anulată. Iată, deci, primul teren din cele 12 pe care-l putem folosi la... discreție. Mai avem, la dispoziție două terenuri :* unul *în comuna Baciu, altul în comuna Luna, dar din cauza depărtării prea mari de oraș le folosim numai în cazurile în care echipele din comunele respective joacă acasă".*

Evident că o asemenea situație împietează buna desfășurare a campionatului orășenesc de fotbal din Cluj. Expunerea ei, de către tov. Ioan Șerb, trebuie înțeleasă ca un apel adresat acelora care pot contribui la înlăturarea tuturor deficiențelor semnalate.

N. SORESCU

2-0 POATE FI RECUPERAT LA PLOIEȘTI? POATE FI APĂRAT LA SEVILLA?

DEBUTUL DE LA PITEȘTI

Toți cei care au văzut meciul de la Pitești sînt de acord: **Dinamo, această echipă tînără, fără prea multă experiență a jocurilor internaționale a făcut față onorabil primului său joc într-o competiție europeană oficială.** A întîlnit o echipă de prestigiu în „soccerul" european, F. C. Sevilla, pe care o recomandă îndeajuns cele 7 titluri de campioană a Spaniei, cucerite în lunga-i existență, ca și... simpla participare la atîtea și atîtea competiții europene, garanție a unei maturități și abilități în acomodarea cu orice adversar pe care — de altfel — le-a și confirmat din plin.

Desfășurarea meciului de miercuri ne-a confirmat, în primul rînd, tocmai această ultimă calitate. Spaniolii au fost deconcertați timp de 25—30 de minute de jocul piteștenilor, de atacurile lor furibunde, de jocul lor avîntat, bazat pe lungi deschideri pe aripă, de acțiunile în viteză, de șuturile cărora caracterul de periculozitate li-l dădea, în primul rînd, elementul surpriză. Așa s-a înscris primul gol, așa erau să se mai înregistreze, în acest debut de partidă, și alte goluri în poarta lui Mutt. Cei care afirmă că Dinamo Pitești putea marca cel puțin de 4 ori în prima parte a jocului nu exagerează.

Dar, Sevilla nu-i o echipă de debutanți, de jucători cărora două goluri în primele zece minute să le „taie picioarele", cum s-ar întîmpla, poate, cu alte formații. Dimpotrivă, spaniolii — grație rutinei, experienței lor — și-au organizat jocul în condițiile date. Marcajul la extremele adverse s-a înăsprit; fundașii centrali și-au adaptat și ei mișcările exploziei și pendulărilor lui Eftimie și Naghi; jucătorii de mijloc l-au „mirosit" pe Dobrin și l-au tamponat înainte de pasa decisivă; au sesizat că singurul pion care se clatină în apărarea piteșteană e Olteanu și au mizat 80 la sută din șansele lor de atac pe extremul dreapta Oti-veros. Într-un cuvînt, F. C. Sevilla și-a măsurat bine adversarul, i-a cîntărit armele și scorul, care se profila amenințător, a rămas la proporții care, pentru meciul retur, lasă în discuție calificarea.

Așadar, o echipă bună, fără discuție.

Lucru care ne face să reținem valoarea acestui 2—0, rezultat apreciabil (victorie clară, într-o competiție oficială, în fața unei echipe fruntașe a fotbalului spanioD, independent de calificarea în turul următor.

Dar, așa cum s-au desfășurat lucrurile pe teren, Dinamo Pitești ne-a lăsat și regrete: putea fructifica și mai copios dominarea sa din prima jumătate de oră. Și atunci cu 3—4 goluri... altfel s-ar fi pus problema la Sevilla!

De ce, atunci, n-a realizat Dinamo Pitești tot beneficiul posibil în meciul de acasă?

Din capul locului, precizăm că nu vom repeta cele spuse înainte (reacția Sevilla-ei) ci ne vom rezuma doar la ceea ce ține de piteșteni.

— După 2—0, echipa a insistat mai puțin. Ne-a făcut impresia că nu joacă atît pentru diferență (deci pentru calificare) cît pentru o simplă victorie;

— Unii atacanți au renunțat la jocul colectiv, au mers pe calea ieftină a afirmării personale;

— Echipa nu s-a mai concentrat suficient asupra jocului;

— Succesele de poartă, atît de facile în primele zece minute, le-au dat piteștenilor o falsă iluzie asupra posibilităților adversarului și i-au făcut să trateze apoi fazele de atac cu ușurință;

— Pregătire fizică insuficientă. În a doua repriză, spaniolii ne-au întrecut în viteză și-n ritm.

De aceea, credem noi, Dinamo n-a realizat mai mult. Și de aceea se prezintă azi, la jocul retur, cu destule incertitudini asupra calificării. Dar, oricum, cu un 2—0...

R. U.

Jucătorii piteșteni au scutit pe portarul spaniol Mutt și de alte asemenea situații...

Foto: S. BACSI

În seara meciului cu Petrolul, 44.364 din cele 56.000 de locuri ale stadionului Anfield al clubului Liverpool, au fost ocupate de pasionați ai fotbalului și înflăcărați susținători ai campioanei Angliei, dar — cum aveam să ne convingem în timpul jocului — și buni cunoscători ai acestui joc și chiar obiectivi. Cifra citată este suficient de grăitoare în privința interesului stîrnit de prezența în vechiul și frumosul port britanic a campioanei noastre, căreia conducerea clubului Liverpool și presa i-au făcut o frumoasă primire.

„HAI PETROLUL" LA ANFIELD

Larga publicitate în jurul meciului, interesantele prezentări ale fotbalului românesc și ale echipei Petrolul, caracterul oficial al partidei și anunțarea radio-televizării jocului au creat o atmosferă caracteristică marilor întreceri sportive.

Nu a lipsit nici o notă de inedit, spre surprinderea „galeriei" locale. Nici nu începuse meciul și din mijlocul vacarmului, atît de obișnuit la partidele Liverpoolului, au răzbit din două sectoare ale tribunelor încurajări, puținele dar viguroase și pentru echipa noastră. A răsunat cunoscutul „Hai Petrolul!" Erau ale membrilor echipajului motonavei „Tg. Mureș", aflată de cîteva zile în port. Moment de stupoare în rîndurile gazdelor. Pentru ca imediat vacarmul să se declanșeze și mai asurzitor. „Duelul" era, însă, inegal, cum — de altfel — avea să fie la un moment dat și întrecerea dintre Liverpool și Petrolul...

REZULTAT ONORABIL

Plecarea Petrolului în Anglia, deținătoarea „Cupei mondiale", a fost însoțită de unele pronosticuri... sumbre. Fără Ionescu (încă nerestabilit) și în locul lui cu un portar de rezervă, Sfetcu, care n-avea „meciuri în picioare", cu un debutant într-o astfel de competiție, Roman, promovat sezonul acesta de la „B", cu nume fără rezonanță ca Boc, Juhasz Dragomir, Moldoveanu — cum ar putea face față Petrolul acolo unde faimosul Inter al „H.H." a primit 3 goluri? Și totuși campionii noștri au rezistat, în condiții foarte dificile. Fără să se lase impresionată de faima jucătorilor lui Liverpool, echipa petroliștilor noștri a dat o replică dîrză și și-a vîndut scump pielea, cedînd numai la capătul unei lupte extenuante, duse în condiții dificile în fața unui adversar redutabil mai ales „acasă", favorit al acestei prime întîlniri. Și, cu puțină șansă, măcar cu atîta cît a avut Liverpool la marcarea celor două goluri, ploieștenii ar fi izbutit un scor mai strîns decît acel 0—2 cu care s-a încheiat meciul și care constituie totuși un rezultat onorabil.

PREGĂTIREA MECIULUI

Prezență la a treia sa „Cupă a campionilor europeni", Petrolul a avut o misiune grea prin valoarea și maniera de joc a adversarului. Se știa din presa de specialitate străină că Liverpool practică un joc atletic, dur, agresiv în apărare și atac. Prezența antrenorului C. Cernăianu la meciul de campionat Liverpool—Sunderland, disputat cu 4 zile înainte, a adăugat și alte date, foarte prețioase pentru pregătirea meciului (preferința pentru pasele lungi, de regulă în diagonală, jocul în mișcare al înaintașilor, replierea rapidă a acestora în apărare, rapiditatea, puterea de pătrundere a aripilor Thompson și Callagan, ineficacitatea atacului în fața unei apărări aglomerate, participarea fundașului central Yeats la cornere).

În raport cu aceste observații și în funcție de posibilitățile echipei lor, antrenorii Cernăianu și Marinescu au stabilit „planul de bătaie": aglomerarea apărării prin folosirea unui „măturător" *(Florea)* în spatele liniei Pahonțu—Boc—Dragomir—Mocanu și aplicarea marcajului în zonă cu protejarea careului de 16 m printr-o linie Roman—Juhasz—Badea; pasarea prelungită a mingii pentru scoaterea din ritm a adversarului; declanșări rapide de contraatacuri prin vîrfurile Dridea I și Moldoveanu; marcarea strictă a lui Yeats (peste 1,90 m) la cornere.

LA UN PAS DE 1–0!...

Începutul jocului a dovedit că măsurile luate erau îndreptățite, că planul tactic corespundea caracterului meciului (tur-retur) și al competiției (eliminatorie). În fond, Petrolul n-a jucat cu mult diferit decît a făcut, în aceeași situație și competiție, Inter Milano sau Real Madrid, sau de cum va juca Liverpool la Ploiești pentru a-și apăra acest 2—0. Cu alte cuvinte, o tactică defensivă, cu folosirea contraatacului. Timp de 20 de minute, Petrolul a respins cu promptitudine și calm, fără eforturi deosebite, acțiunile insistente ale lui Hunt, Graham, St. John și ales ale periculoaselor extreme Thompson și Callagan. *Aceștia însă, s-au descurcat foarte greu pe un teren aglomerat și au intrat rar în poziții libere de șut (min. 25 — Graham, min. 33 Hunt; singura situație mai periculoasă a creat-o... Dragomir (min. 37), care a schimbat direcția mingii cu capul spre poarta goală, dar a salvat Pahonțu...). În același timp, ploieștenii au ieșit organizat la atac și destul de periculos, construind acțiuni aplaudate de spectatori.* La un contraatac, în min. 13, Petrolul a fost la un pas de a deschide scorul: Roman l-a lansat în adîncime, pe centru, pe Moldoveanu care a trecut în viteză de fundași dar ajuns la 16 m, față în față cu Lawrence (ieșit din poartă), a ezitat o clipă și Smith, venit din urmă, l-a deposedat neregulamentar, fără ca arbitrul să intervină. Tribunele au respirat ușurate...

Deci, tactica se dovedea bună, dar...

70 DE MINUTE ÎN 10 JUCĂTORI

...În min. 20 însă, a intervenit neprevăzutul, atît de frecvent în fotbal. Juhasz s-a accidentat și, deși reintrat după 7 minute, a fost un simplu figurant (pe extremă, după ce încercase, fără succes, să joace pe postul său). Astfel că practic, Petrolul a jucat timp de 70 de minute în 10 jucători, fapt care a influențat funcționarea întregului dispozitiv de joc și a accentuat treptat dominarea Liverpoolului. În plus, s-a mai adăugat și faptul că mijloacele pentru realizarea integrală a ideii tactice n-au fost suficiente în condițiile unui joc care pretinde efort prelungit și rezistență nervoasă.

În continuarea meciului și mai ales după pauză, greul l-a dus apărarea în frunte cu Sfetcu (excelent, deș aplaudat), Florea, Pahonțu, Badea. Și a rezistat, dar pînă în min. 71 cînd nervii au cedat în fața unui adversar năpustit cu toate forțele pentru a smulge măcar un gol, frenetic încurajat de spectatori. La o învălmășeală creată de o centrare a lui Thompson, o degajare scurtă permite lui St. John să reia sec cu capul, prinzînd pe picior greșit pe Sfetcu, pe lîngă care mingea s-a strecurat în plasă. 1—0 și urale prelungi în tribune.

PETROLUL RATEAZĂ EGALAREA

Emoțiile localnicilor însă nu se terminaseră. Petrolul chiar în 10 oameni, a continuat să caute poarta lui Lawrence. În min. 75, după ce cu 3 minute înainte Yeats zădărnicise cu un ultim efort o pătrundere a lui Dridea I, Liverpool a obținut un corner, în urma căruia Petrolul a declanșat un contraatac fulgerător. Badea, intrat în posesia mingii și sesizînd poziția avansată a fundașilor adverși, a trimis mingea lung peste Lawler. Moldoveanu a țîșnit pe lîngă el, a fugit pînă la marginea careului și a tras... peste Lawrence, ieșit în întîmpinare, dar și peste poarta goală! A fost a doua mare ocazie (cum Liverpool n-a avut în tot meciul) și ultima a Petrolului de a înscrie un gol care ar fi putut schimba cursul ulterior al jocului. *Pentru că, după numai 5 minute, la o nouă învălmășeală și o nouă degajare greșită, mingea a ajuns în picioru lui Callagan, care printr-un vole cum rar se vede a trimis-o la pămînjen.*

„MAI BUNI DECÎT CREDEAM"

Așa s-a încheiat un meci dinamic, specific de cupă, rapid, desfășurat totuși într-o notă de sportivitate (doar Yeats, St. John și Smith au făcut uneori notă discordantă prin duritate excesivă și iregularități) *și larg, dar bine condus de arbitrul portughez Campos. Echipa Petrolului și-a cucerit stima spectatorilor și specialiștilor prin jocul său corect și admirabilul său spirit de luptă, prin abilitatea sa tactică. După meci, la vestiar, corespondenții ziarelor* „Sun", „Daily Mirror" și „Daily Express" *au fost unanimi în a recunoaște că* „Petrolul a fost o echipă mai bună decît ne-am închipuit că va fi".

POATE FI RECUPERAT HANDICAPUL?

Credem că da. Petrolul poate obține la 12 octombrie măcar un al treilea meci. Pentru aceasta însă va trebui să dea dovadă de același spirit de luptă, disciplină tactică și calm ca la Liverpool. Își cunoaște acum adversarul, i-a putut aprecia în amănunt posibilitățile, punctele forte și cele vulnerabile, astfel încît poate acționa în mod eficient. De data aceasta, Petrolul are prima șansă.

SPICUIRI DIN PRESA ENGLEZĂ

„LIVERPOOL DAILY POST": Petrolul a opus o rezistență mai mare, mai puternică și bună decît se aștepta cineva. Bill Shankly a greșit că nu s-a dus în România... Rezistența oaspeților a fost întărită de un portar excepțional de agil, Sfetcu.

„THE TIMES": Petrolul a aplicat o strategie defensivă, cu pase lungi pe centru și pe flancuri. A tras din orice poziție posibilă la poartă. **Românii au fost corecți, sportivi, inteligenți tehnicieni.**

„DAILY MAIL": Acești surprinzători maeștri ai artei apărării în deplasare au fost pe punctul de a face o noapte tristă Liverpoolului.

St. John a șutat, însă Sfetcu a prins mingea cu multă siguranță

PETROLUL LA LIVERPOOL A ȘTIUT SĂ JOACE UN MECI DE CUPĂ

Comentariile trimisului nostru special, PETRE GAȚU

NOUTĂȚILE ÎN ARBITRAJ DUPĂ CURSUL DE LA MARIAZELL (AUSTRIA)

de GEORGE N. GHERGHE și IOSIF RITTER participanți la acest curs

Intre 18–24 septembrie a.c., a avut loc în localitatea **Mariazell** (Austria), cursul internațional pentru arbitri, organizat de F.I.F.A.

Conducerea cursului a fost asigurată de către F.I.F.A., prin Sir STANLEY ROUS – președintele F.I.F.A. și al comisiei de arbitri și ADOLF LINDENBERG (Elveția), conducătorul efectiv al cursului.

Instructorii cursului au fost: dr. **Helmut Köser** (Elveția), secretar general F.I.F.A., **Vasa Ștefanovici** (Iugoslavia), **Heinrich Müller** (Austria), **Frederich Seipelt** (Austria), **dr. György Szilágyi** (Ungaria) și **Werner Treichel** (R. F. Germană).

Secretariatul cursului a fost reprezentat de **René Courte** (Elveția), secretar adjunct al F.I.F.A. și **Otto Demuth** (Austria), secretar general al Federației austriece de fotbal.

La curs au fost invitați un număr de 63 de arbitri din următoarele țări europene: **R. P. Bulgaria, Danemarca, R. D. Germană, R. F. Germană, Olanda, Iugoslavia, Luxemburg, Austria, R. P. Polonă, R. P. Ungară, Elveția, R. S. Cehoslovacă** și **România.**

Scopul cursului a fost de a trasa o linie unitară de interpretare a regulamentului de joc de către arbitri. In acest sens, tematica cursului s-a referit la întreg regulamentul de joc, punîndu-se în mod deosebit accentul pe următoarele probleme:

- OFSAIDUL
- GREȘELI ȘI INCORECTITUDINI
- LEGEA AVANTAJULUI
- LOVITURILE LIBERE.
- LOVITURA DE PEDEAPSĂ
- COLABORAREA DINTRE CEI TREI ARBITRI IN TIMPUL JOCULUI

Tematica cursului, a fost completată cu un număr de cinci filme documentare și o lecție practică pe teren. Filmele prezentate s-au referit la:

– **Regulamentul de joc în întregime** – mai puțin art. 12 (film realizat de federația austriacă);

– Art. 11 – **Ofsaidul** (film realizat de colegiul de arbitri din Elveția);

– Art. 12 – **Greșeli și incorectitudini** (film realizat de Helmuth Schön, antrenorul echipei R. F. Germane);

– **Film test, referitor la greșeli și incorectitudini** (realizat de F.I.F.A.);

– **Aspecte din campionatul mondial de fotbal, ediția 1966** (jocul inaugural, semifinala Anglia – Portugalia și jocul final).

Lecția practică, prezentată de **F. Seipelt** și dr. **N. Benesch** – ambii din Austria – s-a referit la ofsaid, aspecte ale executării loviturii de pedeapsă (11 metri) și aruncarea mingii de la margine.

PROBLEME IN DISCUȚIE

Dintre problemele discutate, cele care reținatenția în mod deosebit, au fost:

Ținuta jucătorilor

— Ținuta jucătorilor în timpul jocului trebuie să fie sportivă. Ei trebuie să se preocupe de joc. Echipamentul, de asemenea, să fie decent și corespunzător. Jucătorii au voie să joace în treninguri. Asupra jambierelor s-a stabilit că sînt obligați să le aibă ridicate. In acest sens, F.I.F.A. va face o propunere I. B. pentru a elabora o decizie.

Întreruperile de joc

— Întreruperile de joc din cauze fortuite (timp neprielnic, defectarea instalațiilor din nocturnă etc.) rămîn la latitudinea arbitrului. Dacă jocul nu poate fi reluat în timp util, atunci arbitrul va decide și consemna întreruperea definitivă a jocului. (F.R.F. a stabilit pe plan intern timp maxim de întrerupere 20 de minute. Această dispoziție va fi respectată de toți arbitrii români).

Colaborarea dintre cei trei arbitri

— Colaborarea dintre cei trei arbitri în cursul desfășurării jocului constituie una din cauzele care duc la realizarea unui arbitraj de calitate. În acest sens, arbitrii de linie nu trebuie să se amestece în atribuțiile arbitrului de centru. De asemenea ei nu trebuie să pătrundă în teren, pentru a indica locul comiterii unei infracțiuni sau locul executării loviturilor libere. Arbitrul de centru nu trebuie să fugă de răspundere, arătînd cu mîna către arbitrul de linie, atunci cînd fluieră o infracțiune și publicul protestează. Conducătorul jocului este arbitrul de centru, și, ca atare, atunci cînd penalizează o infracțiune semnalizată de arbitrul de linie, înseamnă că și-a însușit punctul de vedere al acestuia.

Ofsaidul – în centrul discuție.

— O problemă mult discutată și comentată a fost ofsaidul. Regula în sine nu a suferit nici o modificare. Pentru a se evita discuțiile și interpretările neprincipiale, se recomandă arbitrilor atenție deosebită și clarviziune în penalizarea pozițiilor de ofsaid. *Trebuie să se facă în mod distinct deosebirea între ceea ce numim ofsaid activ (penalizabil) și ofsaid pasiv (nepenalizabil). Această obligație o are atît arbitrul de centru cît și cel de linie.* Deci, arbitrii de linie trebuie să se abțină să mai semnalizeze ofsaidurile pasive, întrucît acest fapt contribuie la continuitatea jocului și la asigurarea unei colaborări bune cu arbitrul de centru. În situațiile de ofsaid activ, arbitrul are obligația să penalizeze imediat, întrucît există posibilitatea comiterii altor infracțiuni în faza ce urmează și deci nu se mai poate reveni penalizînd ofsaidul sau schimbîndu-se faza, jucătorul aflat inițial în ofsaid, ieșind din această poziție. S-a precizat din nou că *ofsaidul se penalizează în momentul cînd mingea este pasată și nu atunci cînd coechipierul său o primește.* Deci, dacă un jucător, în momentul cînd balonul a fost pasat, nu era în ofsaid, însă cînd l-a primit este în „ofsaid" — nu se penalizează. Pentru evitarea unei poziții de ofsaid, jucătorii se pot refugia în poarta adversă, unde pot sta cu fața sau cu spatele la terenul de joc, cu condiția să nu influențeze într-un fel oarecare jocul. Un jucător atacant, refugiat în poarta adversă pentru a evita o poziție de ofsaid, se consideră ca ieșit din terenul de joc. Această ieșire este însă nepenalizabilă. Dacă în această situație, în loc să stea liniștit, influențează portarul sau are o comportare nesportivă în general, arbitrul trebuie să oprească jocul și-l va penaliza cu avertisment sau eliminare (după caz). Jocul va fi reluat cu o minge de arbitru, de pe locul unde se găsea balonul în momentul opririi jocului.

Cît timp are voie portarul să joace mingea cu mîna

Asupra jocului portarului s-a stabilit că acesta are voie să joace mingea în propria suprafață de pedeapsă un timp nelimitat, dacă după fiecare 4 pași lovește mingea de pămînt făcînd-o să-i părăsească mîinile. În astfel de situație, jucătorii adverși pot ataca portarul în mod regulamentar. Totuși această problemă a fost reținută de F.I.F.A. în urma discuțiilor purtate și înaintată la I.B. pentru a se da o decizie prin care portarul să fie obligat să degajeze balonul după primii patru pași. Federația austriacă a și pus în aplicare pe plan intern acest lucru. Pînă la apariția unei decizii noi, portarul are voie să joace mingea cu mîna regulamentar în propria suprafață de pedeapsă timp nelimitat.

Reglementarea folosirii forței corporale

— Asupra folosirii forței corporale de către jucători pentru a intra în posesia mingii, s-a stabilit că atacul este considerat regulamentar numai atunci cînd:

a. *împingerea se face umăr contra umăr;*

b. *există condiții egale de joc* (adică ambii jucători să fie în aer sau pe pămînt);

c. *mingea să fie la distanță de joc;*

d. *împingerea să nu fie brutală.*

Punctul „d" de mai sus a fost acceptat de conducerea cursului în urma opiniei exprimată de delegația țării noastre.

— O vie discuție a suscitat situația cînd portarul aruncă în mod intenționat cu mingea într-un adversar. La această problemă, delegația română a precizat că portarul nu poate fi penalizat cu 11 m decît numai în situațiile cînd mingea lovește adversarul în interiorul suprafeței de pedeapsă, adică în cazurile cînd fapta se materializează. Dacă portarul aruncă cu mingea într-un adversar care se găsește în afara suprafeței de pedeapsă, se va acorda lovitură liberă directă contra portarului de pe locul unde mingea a lovit jucătorul în cauză. În situația cînd mingea aruncată de portar nu lovește jucătorul, nu se poate acorda lovitură directă. Arbitrul are latitudinea să aprecieze în ce măsură gestul portarului a fost nesportiv sau mingea a trecut întîmplător pe lîngă adversar. În cazul cînd se consideră gest nesportiv, se acordă lovitură indirectă și avertisment, chiar și atunci cînd fapta se produce în interiorul suprafeței de pedeapsă. Părerea arbitrilor români a coincis cu a arbitrilor din R.F. Germană, fiind acceptată de conducerea cursului și comunicată tuturor cursanților.

Loviturile libere și de pedeapsă

In legătură cu loviturile libere, s-a precizat că ele se acordă numai atunci cînd mingea este în joc. După acordarea unei lovituri libere, dacă pînă la executare se mai comit alte incorectitudini (lovirî, bruscări, injurii, etc.), indiferent de gravitatea lor, împotriva celor care le săvîrșesc se pot lua numai măsuri disciplinare. Dacă un jucător face un henț și după oprirea jocului de către arbitru, un alt jucător (coechipier sau adversar) lovește, spre exemplu, cu piciorul un adversar în propria suprafață de pedeapsă, arbitrul îl va elimina din joc pe jucătorul vinovat și va relua jocul cu lovitură liberă pentru hențul comis inițial.

La executarea loviturilor libere cu zid, se recomandă arbitrilor să permită executarea numai la fluier și numai atunci cînd toate condițiile regulamentare sînt îndeplinite. Dacă zidul se mișcă înspre executant, după fluierul arbitrului și înainte ca mingea să fie în joc și nu rezultă avantaj, lovitura se va repeta. De asemenea, lovitura se repetă și atunci cînd zidul se mișcă pentru a pune în poziție de ofsaid un coechiper al executantului.

În legătură cu executarea unei lovituri de 11 m. înapoi, s-a precizat că arbitrul în astfel de situații trebuie să acorde o lovitură liberă indirectă. Noi am ridicat problema întrării mingii în joc la executarea penaltiului înapoi, întrucît în regulamentul de joc nu este specificat acest lucru și deci ar însemna că se acordă o lovitură liberă cînd mingea nu este în joc. Observația a fost reținută de conducerea cursului cu mențiunea că se va discuta în cadrul F.I.F.A. pentru o precizare mai clară. Pînă atunci se va acorda lovitură indirectă așa cum s-a arătat mai sus.

La executarea unui 11 m., jucătorul executant are voie să fenteze pînă în momentul angajării piciorului ca să lovească mingea. În situația cînd executantul în loc să lovească mingea, plimbă piciorul pe deasupra mingii și apoi execută lovitura, arbitrul îl va penaliza cu o lovitură liberă indirectă dată chiar de pe punctul de 11 m. Acest fapt se consideră ca un gest nesportiv, neloial, în comparație cu condițiile ce i se impun portarului la executarea unui penalti. Conducerea cursului, prin d. Lindenberg, a demonstrat practic pe teren această situație.

Acordarea legii avantajului trebuie să constituie o preocupare permanentă pentru arbitri. Avantajele se vor acorda ori de cîte ori este cazul, în scopul asigurării continuității jocului. În situațiile cînd se produc faulturi grosolane, arbitrii nu vor mai acorda legea avantajului, întrucît jocul poate degenera. În asemenea cazuri se va penaliza prompt și cu toată severitatea prevăzută de regulament.

NOILE DECIZII ALE INTERNATIONAL BOARD

Problemele arătate pînă aici s-au desprins din lecțiile predate, discuțiile purtate în grupe și din concluziile prezentate la închiderea cursului de către d. Lindenberg — conducătorul cursului — și René Courte, secretar adjunct F.I.F.A. În cuvîntarea ținută, Sir Stanley Rous, președintele F.I.F.A., a accentuat asupra cîtorva probleme, pe care le considerăm utile pentru toți arbitrii:

— Arbitrii trebuie să adapteze regulamentul de joc la stadiul actual de dezvoltare a jocului de fotbal.

— Arbitrii trebuie să penalizeze uniform pe întreg terenul de joc în timpul celor 90 de minute.

— Arbitrii au obligația să vegheze ca jocurile să nu degenereze. Pentru aceasta trebuie să penalizeze cu hotărîre toate manifestările brutale sau nedisciplinate ale jucătorilor.

— Este necesar să se aprofundeze în mod deosebit articolele 12 și 13 din regulament, în așa fel încît arbitrii să le pună în practică cît mai bine.

— Este necesară o colaborare cît mai bună între cei trei arbitri și o uniformizare a semnalizărilor.

— F.I.F.A. are obligația să formeze instructori-arbitri, pentru fiecare țară, bine pregătiți.

— În vederea uniformizării interpretării regulamentului, este necesar un schimb de experiență între arbitri europeni și arbitri sud-americani.

În încheiere, președintele F.I.F.A. a arătat că arbitrii bine pregătiți ajută la dezvoltarea calitativă a fotbalului.

Cu ocazia acestui curs, s-au făcut cunoscute ultimele modificări ale regulamentului și noi decizii elaborate de I. B. În cele ce urmează le vom reda pe cele care nu sînt încă cunoscute:

La art. 1. se precizează: stîlpii porții și bara transversală vor avea în secțiune dimensiunile: **10 cm. minimum** și **12 cm. maximum,** atît în grosime cît și în lățime. Ei pot fi de formă pătrată, semirotundă, rotundă sau eliptică, fără însă a depăși dimensiunile specificate mai sus.

Linia porții trebuie să aibă aceeași lățime ca și stîlpii porții, în așa fel încît să se confunde la capete.

Materialul folosit pentru construcția porților poate fi lemn sau metal.

La art. 14., penalti — se precizează:

1. Dacă un coechipier al jucătorului care execută 11 m, intră în suprafața de pedeapsă sau în **arcul de cerc cu raza de 9,15 m.,** înainte ca mingea să fie în joc și, după executarea loviturii, mingea ricoșează dintr-una din bare sau din portar în terenul de joc, arbitrul va trebui să oprească jocul și să avertizeze jucătorul vinovat. Jocul va fi reluat printr-o lovitură liberă indirectă.

2. Dacă unul sau mai mulți jucători din ambele echipe pătrund în suprafața de pedeapsă sau în **arcul de cerc cu raza de 9,15 m.,** înainte ca mingea să fie în joc, lovitura de pedeapsă se repetă.

3. Dacă la executarea unei lovituri de pedeapsă mingea este oprită în cursa sa de un corp străin, lovitura se va repeta.

La aruncarea de la margine se precizează: dacă la executarea unei aruncări, un jucător advers caută într-un fel oarecare să deranjeze pe executant prin gesticulări, acest fapt se consideră ca un gest nesportiv. Jucătorul vinovat va primi un avertisment.

Tematica predată la acest curs a trasat într-adevăr o linie unitară de interpretare a regulamentului de joc. S-a observat că în unele țări există moduri diferite de aplicare a regulamentului în unele situații.

Din acest punct de vedere, am remarcat faptul că în ceea ce privește interpretarea regulilor de joc, F.R.F., prin Colegiul central al arbitrilor, se situează la nivelul de interpretare al F.I.F.A. Se acordă de către forul suprem o deosebită importanță problemelor de arbitraj. **Arbitrii trebuie să asigure jucătorilor în toate ocaziile o desfășurare normală. Ei sînt obligați să adapteze arbitrajul condițiilor de desfășurare a jocurilor și să nu subordoneze jocul arbitrajului.**

De asemenea, un aspect deosebit de instructiv l-a constituit prezentarea filmelor exemplificative, precum și unele demonstrații practice pe teren. În concluzie, acest curs și-a atins pe deplin scopul propus.

ETAPA A VII-A A CATEGORIEI A

Duminică, Constantinescu a făcut din nou dovada unor calități certe. Iată-l reținînd acrobatic o minge extrem de dificilă

Dacă etapa precedentă a campionatului primei categorii s-a caracterizat prin frecvența scorului de 1–0 (consemnat de 5 ori în 6 partide), în schimb etapa a VII-a poate fi considerată ca fiind a meciurilor nule (3 în cele 6 jocuri). Ambele însă au fost dominate în general de echipe care au jucat în deplasare, semn că „avantajul terenului" începe să piardă... teren în fața elementului „pregătire" care continuă să fie hotărîtoare pentru soarta unei întîlniri. Duminică, echipele oaspete care au obținut cîte un punct au corespuns din punct de vedere al jocului. **Farul a jucat mai calm și mai bine organizat la Arad ; Petrolul a fost cel puțin la același nivel cu formația gazdă și, de altfel, a și condus cu 2–0 și 2–1 ; Universitatea a manifestat mai multă siguranță și echilibru în meciul de la Timișoara.** Dar chiar și una din formațiile învinse în deplasare, C.S.M.S., s-a ridicat la înălțimea gazdelor, învingătoare cu scorul minim de 1–0.

Ca nivel general, etapa s-a menținut în limitele calificativului satisfăcător, cu jocuri mai bune, dar și cu comportări sub așteptări. **În prima categorie pot fi incluse meciurile de la Brașov** (acțiuni dinamice, cursivitate, ritm), **Craiova** (mai ales în prima repriză) și **București** (Dinamo – Rapid), în care echipele au arătat o oarecare preocupare pentru calitate. Acest fapt trebuie reținut pentru că în cîteva din echipele care au evoluat în aceste orașe activează o serie de membri ai lotului reprezentativ, care peste mai puțin de o lună va debuta în campionatul Europei, prin meciul cu echipa Elveției. **În schimb, la Timișoara, Arad și sîmbătă, la București, partidele au nemulțumit din toate punctele de vedere. În special cea de la București, în care au evoluat alți internaționali cu veleități, de la care se aștepta mai mult decît puținul oferit în materie de fotbal.** De slabul nivel al jocului este mai puțin vinovat Progresul, echipă promovată anul acesta de la „B", unde a cîștigat o serie cu destulă trudă și mai mult o formație cu vechi state de serviciu în prima categorie, cum este Steaua. **De inconstanța acesteia** (și a altora, firește) **profită** – normal – **echipe considerate ca fiind de o valoare mai scăzută, dar care luptă și își organizează jocul mai bine.**

De altfel, dacă comparăm clasamentele după 7 etape din ediția precedentă și cea actuală am fi tentați să conchidem că s-a produs o răsturnare de valori :

1965–66 :		1966–67 :	
1. **Rapid**	14 puncte ;	1. Progresul	12 puncte ;
2. **Petrolul**	10 puncte ;	2. Știința	11 puncte ;
3. Politehnica	9 puncte ;	3. Dinamo Buc.	9 puncte ;
4. C.S.M.S.	9 puncte ;	4. Steaua	8 puncte ;
5. U.T.A.	9 puncte ;	5. Farul	8 puncte ;
6. Universitatea	8 puncte ;	6. **Rapid**	7 puncte ;
7. St. roșu	7 puncte.	7. **Petrolul**	6 puncte.

Cum se vede, în prezent pe primele 7 locuri se mai găsesc doar două din echipele care se clasaseră în acest sector în campionatul trecut : Rapid și Petrolul, situate însă, acum, pe locuri opuse. Celelalte poziții sînt ocupate de formații care în sezonul trecut se aflau în partea a doua a clasamentului și chiar la B (Progresul). Însuși punctajul realizat pe cele 7 locuri este mai bun în 1965–66 decît acum (66 puncte față de 61), ca și totalul golurilor în 7 etape (142 față de 124).

Care să fie explicația ? Echipele fruntașe au scăzut în valoare ? Sau unele din cele considerate drept formații de mijloc, fără veleități la primele locuri, au înregistrat o creștere valorică ? Desfășurarea de pînă acum a campionatului și aspectul (pentru mulți surprinzător) pe care-l prezintă fruntea clasamentului par să dea răspuns afirmativ la ambele întrebări. Adică s-a produs, în același timp, și o scădere și o creștere. Rămîne de văzut dacă acest proces va continua sau ce curs va lua el. Campionatul ne va dovedi în ce măsură următoarele etape vor supune la examene, poate mai dificile, toate echipele, „mari" și „mici", cu pretenții și fără.

EXEMPLE DIN MECIURILE ECHIPELOR BUCUREȘTENE

CÎT ȘI CUM SE ȘUTEAZĂ

„Șutăm defectuos la poartă" ; „Ne creăm ocazii dar ratăm nepermis de mult" ; „Am avut ocazii mai multe ca adversarul, dar le-am irosit" etc., iată refrene care, din păcate, revin aproape cu regularitate în analizele meciurilor echipelor noastre de club și reprezentative.

Am urmărit în dublul derbi al Capitalei acest ultim și mult discutat aspect al finalizării : ȘUTUL LA POARTĂ. Trei din echipele bucureștene au confirmat pe deplin autenticitatea simptomului reclamat. În meciul Progresul — Steaua, bunăoară, s-a șutat doar de 20 de ori SPRE poartă și numai de 6 ori PE SPAȚIUL porții. Șutînd o SINGURĂ DATĂ pe spațiul porții (min. 40 — Negrea, și acela un șut slab), jucătorii echipei Steaua nu puteau emite pretenții la victorie.

Un randament ceva mai mare — dar și el evident sub cerințe — au realizat fotbaliștii de la Progresul care au nimerit de 5 ori spațiul porții, dintr-un total de 10 șuturi. Doar două din șuturile înaintașilor acestei echipe au fost însă susceptibile de gol, cel trimis de Mateianu în min. 65 (la o lovitură liberă) și excelentul șut al lui V. Popescu, din min. 80, care a adus victoria echipei sale.

Concluzie netă : pe ANSAMBLUL PARTIDEI, AMBELE ECHIPE S-AU DOVEDIT TOTAL DEFICITARE ÎN TRASUL LA POARTĂ.

Raportată la același coeficient, partida Dinamo—Rapid a înscmnat o treaptă superioară (corespunzătoare, de altfel, nivelului de joc, și el superior meciului Progresul — Steaua) înregistrîndu-se 31 de șuturi, dintre care 14 pe spațiul porții.

Dacă jucătorii de la Rapid au nimerit, în 12 șuturi, doar de 5 ori spațiul porții, cei de la Dinamo au realizat un procent dublu : 10 șuturi pe spațiul porții din 20. **O remarcă specială pentru Frățilă, care a șutat de 9 ori spre poartă, a nimerit de 5 ori în cadrul ei, două din loviturile sale pe poartă însemnînd goluri.**

Din păcate însă, nivelul general al șuturilor la poartă al celor patru formații a fost (cu excepția relativă a lui Dinamo) deficitar. Înaintașii au tras slab și imprecis la poartă.

Generalizînd, atragem și noi atenția asupra acestei carențe fundamentale. Consecințele ei, lipsa de goluri și, implicit, lipsa de victorii anulează — într-un fel — munca îndelungată a antrenorilor și jucătorilor.

Marius POPESCU

DIN NOU DESPRE SPORTIVITATE

Desfășurarea meciurilor în condiții regulamentare, atmosfera din terenul de joc și din tribune constituie o preocupare permanentă a comisiei de competiții din cadrul F. R. Fotbal.

Primele etape din noul campionat au arătat că acolo unde secțiile de fotbal au organizat bine jocurile și au dus o susținută campanie în rîndurile iubitorilor de fotbal pentru o atmosferă sportivă, întîlnirile au fost disputate într-un cadru prielnic. Au fost și cazuri negative, în categoriile A, B și C, cînd slaba organizare a jocurilor și manifestările unor spectatori certați cu disciplina sportivă au contribuit la crearea unei atmosfere nesănătoase. Unele fapte reprobabile petrecute pe stadioanele din Craiova, Brașov, Petroșeni și Iași au fost criticate de revista noastră, atunci cînd ele s-au petrecut. Avînd în vedere faptul că noul campionat este la început, comisia de competiții a sancționat numai cu avertisment acele secții de fotbal pe terenurile cărora nu a fost ordine.

Printre aceste secții s-a numărat și Știința Craiova, avertizată că la repetarea actelor de indisciplină din meciul cu Rapid, terenul din Craiova va fi suspendat, urmînd ca echipa locală să susțină meciurile în alte localități.

Trimișii noștri au avut surpriza plăcută să constate că în jocul Știința Craiova—C.S.M.S. Iași, sancțiunea a fost bine înțeleasă. Echipa ieșeană a fost întîmpinată de la gară cu ospitalitate, s-a bucurat tot timpul șederii la Craiova de atenție. Pe teren ieșenii au fost primiți cu flori și cu aplauze, iar apelul jucătorilor Științei, Marin Marcel, Deliu și al antrenorului Cosmoc, adresat spectatorilor, a avut efectul scontat, căci atmosfera acestei partide a fost într-adevăr demnă de categoria A.

În plus, organizatorii au avut grijă să numeroteze locurile din tribune, iar cronicarii de fotbal au avut locurile rezervate la masa presei.

Din păcate, din nou, la Arad, renumita obiectivitate și sportivitate a publicului localnic a fost dezisă de cîțiva spectatori înrăiți. Protestele la deciziile arbitrului n-au fost dintre cele mai potrivite, iar unul dintre ei, neidentificat, a păgubit echipa oaspe de aportul unuia din cei mai buni jucători, Koszka. La ieșirea de pe teren a echipelor pentru pauza dintre reprize, a vrut să lovească pe arbitrul V. Pădureanu aruncînd spre acesta o bucată de fier. L-a lovit însă atît de grav pe Koszka încît acesta n-a mai putut reintra pe teren din cauza unei plăgi profunde produsă de corpul dur aruncat.

Nici la Brașov, la meciul Steagul roșu—Petrolul, atmosfera din tribune n-a fost mai bună. Cu toate că organizatorii s-au străduit să asigure condiții bune de disputare, din cauza insuficientelor măsuri de pază cîțiva spectatori au avut posibilitatea, la sfîrșitul meciului, să se apropie de jucători și arbitri și să lovească cu o piuă în cap pe arbitrul Dobrin.

Pe de altă parte, nici unii fotbaliști n-au arut o comportare demnă, ca de pildă jucătorii Georgescu și Zamfir de la Farul. Primul a zvîrlit mingea în tușe la o decizie a arbitrului și și-a îmbrîncit antrenorul cînd acesta a încercat să-l liniștească, iar al doilea l-a insultat pe arbitrul V. Pădureanu, deși acestuia îi datora respect nu numai ca arbitru, dar și pentru că i-a îndrumat primii pași în fotbal.

UN RĂSPUNS DE LA I. E. B. S.

Sîmbătă seara, stadionul Republicii a fost neîncăpător pentru miile de iubitori ai fotbalului, care au dorit să vizioneze meciul de campionat dintre echipele Progresul și Steaua. Nemai avînd loc în tribune și pe scările stadionului mulți spectatori au intrat în incinta terenului de unde au urmărit jocul.

Revista noastră a solicitat lămuriri întreprinderii de exploatare a bazelor sportive (I.E.B.S.) care se îngrijește de organizarea jocurilor de campionat pe stadioanele 23 August și Republicii. Am primit următorul răspuns din partea **tov. M. Lambrinidis**, șeful serviciului de organizare a manifestațiilor sportive din această întreprindere :

„Participarea echipei Steaua la jocul din Cupa cupelor de miercuri 5 octombrie, a obligat la programarea jocului cu Progresul simbătă în loc de duminică, pentru a da posibilitate reprezentantei noastre în această competiție să se deplaseze în condiții normale. În plus, faptul că la Strasbourg echipa Steaua urmează să joace în nocturnă, a devenit necesar ca formația militară să susțină o întîlnire prealabilă în condiții similare cu acelea din deplasare. Iată de ce programarea pe stadionul Republicii a acestei partide a devenit o necesitate.

Capacitatea stadionului Republicii este de 27.550 de locuri pe bănci, Întreprinderea noastră a pus în vînzare un număr de 27.628, deci un plus de 78 de bilete peste capacitatea normală a stadionului, situație care nu justifica surplusul mare de spectatori. Realitatea este că unii spectatori indisciplinați au pătruns în stadion fără bilete de intrare și au socotit de cuviință să ocupe loc chiar în incinta stadionului.

Personalul pentru păstrarea ordinei a fost insuficient, dar oricît de numeros ar fi trebuie să facem un apel insistent la iubitorii fotbalului pentru a sprijini și ei buna organizare a întîlnirilor din campionatul de fotbal. Vom solicita pe viitor și colaborarea altor organe de resort pentru păstrarea ordinei în incinta stadioanelor.

De asemenea propun comisiei de competiții a federației române de fotbal să întocmească împreună cu echipele în competiție și cu noi, un program dinainte stabilit, de pildă pe o perioadă de o lună, care să ajute la organizarea cît mai judicioasă a întîlnirilor din campionatul de fotbal".

RANDAMENTE DIAMETRAL OPUSE

Pe fondul general al înfruntării celor două tactici — ofensivă continuă a gazdelor, defensivă aglomerată a oaspeților, — prezent duminică la Craiova, printre contrastele cele mai izbitoare s-a situat jocul extremelor. Sfera de activitate a acestora, lărgită sau îngustată în funcție de concepția tactică adoptată de echipa respectivă și de calitățile fizico-tehnice personale, le-a situat contribuțiile la poluri diametral opuse. Știința Craiova dispune în prezent de două extreme, Niță și Cîrciumărescu, cu calități specifice acestui post: viteză foarte mare, ușurință în dribling, „bătăioși" în toate fazele, precizie în centrări, forță de șut. Față de jocul de la Cluj susținut cu o săptămînă în urmă, duminică ei au avut rol exclusiv ofensiv, zona lor de acțiune cuprinzînd în general numai jumătatea de teren a echipei adverse. Forța lor de joc s-a manifestat cu precădere numai în zona în care se impun accelerarea ritmului alergării și crearea breșelor în dispozitivul advers. Înscrierea golului a fost de altfel urmarea unei asemenea înțelegeri a sarcinilor lor tactice. Un element specific ambelor extreme ale Științei l-a constituit presingul exercitat asupra fundașilor adverși atunci cînd aceștia s-au aflat în posesia balonului. O asemenea stăruință le-a fost de multe ori încununată cu succes, obținîndu-se aruncări de la margine, cornere sau chiar recuperări de mingi. Extreme cu multă forță de penetrație datorită vitezei și driblingului, Niță și Cîrciumărescu alcătuiesc unul din factorii determinanți ai succeselor echipei craiovene. Ei au însă în timpul jocului, mai cu seamă Niță, unele „deplasări" de la disciplina tactică preconizată de antrenor cu influențe negative asupra pulsului de joc al echipei.

Tricourile cu numerele 7 și 11 ale CSMS-ului le-au îmbrăcat Gălățeanu și Lupulescu. Un accident stupid comis de Deliu în mod cu totul involuntar a făcut ca extrema dreaptă ieșeană să fie practic scoasă din joc. Bandajat la cap, el a fost reținut totuși în teren pînă la pauză. În condițiile acestea, evident, randamentul său a suferit. În general, Gălățeanu a jucat ca o extremă clasică, în tușă, dar incoerența generală a echipei s-a răsfrînt și în zona lui, prea puține fiind momentele în care i-au fost adresate pase bune.

Lupulescu, purtătorul tricoului nr. 11, numai extremă nu a jucat. S-a deplasat tot timpul în centrul terenului încercînd, dar foarte rareori reușind, să redistribuie baloane bune lui Stoicescu. Dorința sa de a se așeza între Ștefănescu și Romilă nu a avut urmări pozitive asupra jocului echipei deoarece Humă a jucat și el tot timpul retras, împiedicîndu-se reciproc pe o zonă redusă de teren și creînd lui Stoicescu o situație ingrată în care, cu toate eforturile sale demne de laudă, nu a putut și nici nu putea să se descurce.

După pauză Gălățeanu a fost înlocuit cu Zaharia. După un început furtunos și el s-a contopit repede în ansamblul echipei sale acționînd după cum îl duceau capul și... picioarele.

Nicolae SOARE

Un clujean (Costin) și patru timișoreni (Mițaru, Lereter, Mureșan III și Mihăilă) în luptă acerbă pentru balon. Fază din meciul Politehnica – Universitatea
Foto: V. CRIOȘTEANU

- **NĂSTURESCU (Rapid), NIȚĂ (Știința Craiova) și TUFAN (Farul) au obținut cele mai mari note în etapa de duminică**
- **24 de extreme, un singur gol!**
- **Exagerările în jocu extremelor trebue grabnic înlăturate**

Extrema este unul dintre posturile echipei de fotbal cu un conținut în permanentă prefacere. Se observă, mai ales în ultimii ani, o evoluție, o îmbogățire în două sensuri. Mai întîi a crescut foarte mult suprafața din teren pe care titularul acestui post trebuie să acționeze și, apoi, atribuțiile clasice ale extremei s-au completat cu altele noi.

Extrema a devenit în economia echipei unul dintre jucătorii cei mai laborioși. De jocul acestuia depinde chiar și buna organizare și soliditatea apărării căci el pendulează înapoi, în ajutorul fundașilor, marchează și execută atacul de deposedare. Extrema participă, după recuperarea balonului la inițierea și dezvoltarea acțiunilor ofensive, fie pe zona sa, fie pe alte zone, după cum plasamentul coechipierilor și adversarilor săi favorizează o alternativă sau alta. In sfîrșit, contribuie la pregătirea finalizării sau la realizarea acesteia. Jocul ei se compune din maniere individuale sau colective. Trebuie să execute bine driblingul, atacul de deposedare, centrarea la poartă, să aibă un larg repertoriu de fente, să cunoască condițiile a căror respectare asigură reușita un-doi-ului. Să aibă o excelentă pregătire fizică, să anticipeze sensul și perspectivele fazei următoare.

Pe scurt, extrema își păstrează prerogative (de înaintaș lateral) și efectuează suplimentar manevre de atac sau apărare pe alte zone, în afara celei clasice. Așa joacă marile extreme (Ball, Mas, Haller, Bene, Peters, Parana, Jair) pe care le-am văzut la campionatul mondial. În Anglia, a fost validat din plin acest nou profil al extremelor.

Erau de așteptat, în urma acestor prefaceri, și unele interpretări eronate. Pătrunderea și pe alte zone, a ajuns la exagerări. Unii au deformat această recomandare **și au ajuns la abandonarea aproape totală a zonei și misiunii clasice a extremei. Aceștia hoinăresc mult pe centrul terenului, frontul de atac se îngustează, rareori se mai joacă pe aripi, apărarea adversă se strînge, nu mai poate fi desfăcută.**

Analizînd calitățile, posibilitățile și limitele extremelor din echipa sa, fiecare antrenor are datoria să intervină pentru îmbogățirea jocului acestora, iar fotbaliștii vizați trebuie să-și însușească într-o manieră proprie cît mai mult din ceea ce marii fotbaliști ai lumii inovează în domeniul tactic.

In lumina acestor precizări, redactorii noștri au urmărit meciurile etapei a 7-a. Iată și calificativele obținute de extreme duminică: **nota 8** – Năsturescu, Niță, Tufan; **nota 7** – Kallo, Szabo, Cîrciumărescu, Oaidă, S. Avram, Raksi, Györfi; **nota 6** – Axente, Regep, Marcu, Kraus, Gălățeanu, Budai, Moldoveanu; **nota 5** – Chivu, Pîrcălab, Haidu, Lupulescu, Mafteuță, Roman; **nota 4** – Loncer.

JOCUL EXTREMELOR

UNUL DIN... PATRU

Dacă am avea posibilitatea să punem într-o balanță comportarea celor patru extreme care au evoluat duminică pe stadionul 23 August atunci avantajul ar fi net în favoarea sfîrlezei din Giulești — Năsturescu. Trei momente din jocul său, repetate cu o precizie aproape matematică, ne-au conturat prototipul extremei moderne. Schița alăturată care reproduce faza din care Rapid a înscris este cît se poate de convingătoare.

Feroviarul, după ce a primit o pasă de la un coechipier, s-a angajat vijelios într-o cursă, a trecut în slalom printre doi apărători adverși și de pe linia de fund, din imediata vecinătate a porții lui Datcu, a centrat scurt, înapoi, iar Codreanu a reluat fulgerător în plasă. Situația a fost identică cu acelea din minutele 11 și 26 cînd Georgescu, cu mai multă atenție, ar fi putut să-și ducă echipa la victorie.

Jocul bun al lui Năsturescu nu se rezumă doar la cele trei minute. Pe parcursul partidei el a efectuat deseori manevre și în afara zonei clasice rezervată extremei: s-a repliat în ajutorul apărării și a aplicat presingul, destrămînd cîteva acțiuni de atac ale dinamoviștilor. La polul opus se situează evoluția lui Kraus. Acest înaintaș cu viteză explozivă a fost util mai mult ca jucător de mijloc, dar nu ca extremă. El n-a încercat măcar o dată să se angajeze într-o cursă pe cont propriu, așa cum a făcut-o, de pildă, în meciul cu C.S.M.S. cînd Malschi l-a oprit neregulamentar în careu.

Cît privește evoluția extremelor dinamoviste Haidu și Pîrcălab, ambele au fost departe de cerințele reclamate de acest post. Primul a galopat pur și simplu fără un pericol real în jurul careului de 16 m al Rapidului, ajungînd deseori chiar, fără nici un scop tactic, pe partea unde se afla și Pîrcălab. În mod deosebit, însă, a frapat maniera de joc a lui Pîrcălab, de la care se pretindea mai mult, dat fiind faptul că este un fotbalist recunoscut prin viteză și acuratețea driblingului. Dinamovistul a arătat duminică că mai păstrează din arsenalul mijloacelor ofensive numai tipicul: alergarea pe zona clasică pînă la linia de corner și de aici centrare înaltă în fața porții lui Răducanu. Dacă cele două extreme dinamoviste apelau la gama infinită a procedeelor tactice pe care le conferă acest post important, potențialul de atac al echipei cîștigătoare din acest meci ar fi fost dublu, decît acela de pe teren, mai ales că ambii fundași de margine ai formației Rapid au dovedit nesiguranță.

Stelian TRANDAFIRESCU

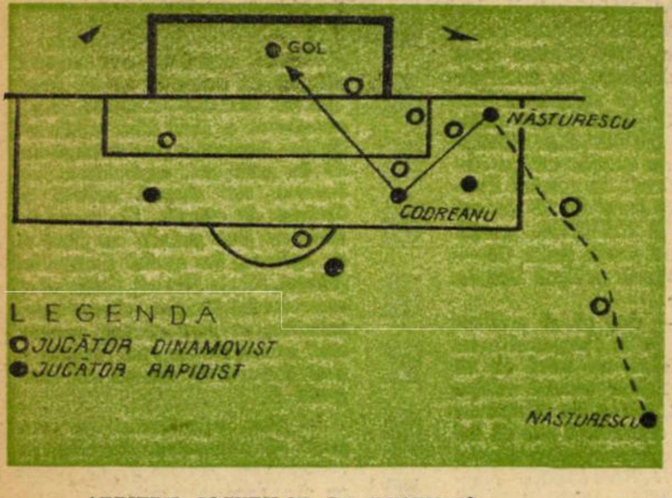

ARBITRII JOCURILOR DE DUMINICA

Pentru etapa de categoria A de duminică au fost delegați următorii arbitri:
Steaua—U.T.A.: O. Comșa *(Craiova)* — St. Patkos și T. Costan *(Oradea)*
Rapid—Dinamo Pitești: N. Cursaru—V. Gligorescu și C. Dragu *(Ploiești)*
Petrolul—Universitatea: A. Bentu—D. Isăcescu și I. Hrisafi *(București)*
C.S.M.S.—Progresul: I. Dobrin *(Craiova)* — N. Barna *(Tîrnăveni)* și P. Vamoș *(Tg. Mureș)*.
Jiul—Farul: C. Petrea—C. Constantin și C. Marin *(București)*
Politehnica—Dinamo București: C. Nițescu *(Sibiu)* — E. Bucșe *(Sibiu)* și M. Ispas *(Mediaș)*.
Știința—St. roșu: Em. Martin — A. Münich și Gh. Retezan *(București)*

CÎND NU SE RESPECTĂ INDICAȚIILE

Inaintea meciului UTA—Farul, antrenorul arădean Reinhardt ne spunea: *„Urmărim să desfacem jocul pe extreme. De aci, pătrunderi spre poartă terminate cu șut sau centrare"-șut. Nu vom folosi în acest meci „mașina" de centrat pe sus, contraindicată în fața masivilor fundași centrali de la Farul. Din nevoia de gol îl folosim ca extremă pe Chivu, jucător pătrunzător și cu forță de șut".*

Aceasta era, deci, lecția predată. Cum au răspuns elevii la examinare?

Chivu și-a spus pe nerăsuflate lecția învățată pe „din afară" (primele zece minute s-a lansat periculos spre poarta adversă, a venit înapoi în sprijinul apărării și a colaborat cu înaintașii centrali) ca apoi, solicitat mai intens de apărarea adversă și marcat mai sever, să uite ce are de făcut. Și, treptat, Chivu a dispărut din joc, fiind acolo unde nu era nevoie de el.

Experiența cu Chivu nereușind, antrenorii l-au schimbat cu Igna și acesta, amețit de schimbare, nu și-a mai găsit locul.

Alergînd pe dreapta, Axente n-a reținut decît că va fi tot meciul extremă. Și, cuminte, s-a lipit de tușe, centrînd doar din cînd în cînd pe sus, în careu, după vechiul tipic. Iar Moț, ultima soluție aflată la dispoziție (introdus după pauză), se agita undeva, în mijlocul terenului.

Iată deci că lecția n-a fost bine însușită. Practic, din patru extreme folosite, UTA n-a contat pe nici una (acestea au tras pe poartă doar două șuturi). Adăugînd lipsa de decizie a atacanților săi centrali, rezultă posibilitățile sporite ale Farului de a controla jocul.

Extremele constănțene Tufan și Kallo au fost mai aproape de cerințele actuale ale postului lor. In timp ce primul „cupla" des cu tandemul vîrfurilor de atac, cel de al doilea avea o mare rază de acțiune fiind cînd în linia mediană proprie, cînd în careul mic advers. Acest lucru s-a vădit și în situația specială creată prin accidentarea lui Koszka, cînd Tufan a trecut atacant central alături de Iancu, iar Kallo a fost mai des solicitat la mijlocul terenului. Noua sarcină tactică nu le-a încorsetat însă jocul, ei, împreună cu Ologu, acționînd în scară, schimbînd derutant locurile, driblînd atunci cînd era cazul și fiind permanent orientați spre poarta lui Gornea.

Incisive și rapide, extremele constănțene au hărțuit în permanență fundașii laterali desfăcînd apărarea arădeană și facilitînd astfel demarcarea lui Iancu. De altfel extremele au avut cele mai multe șuturi la poartă dintre atacanții constănțeni.

Paul SLAVESCU

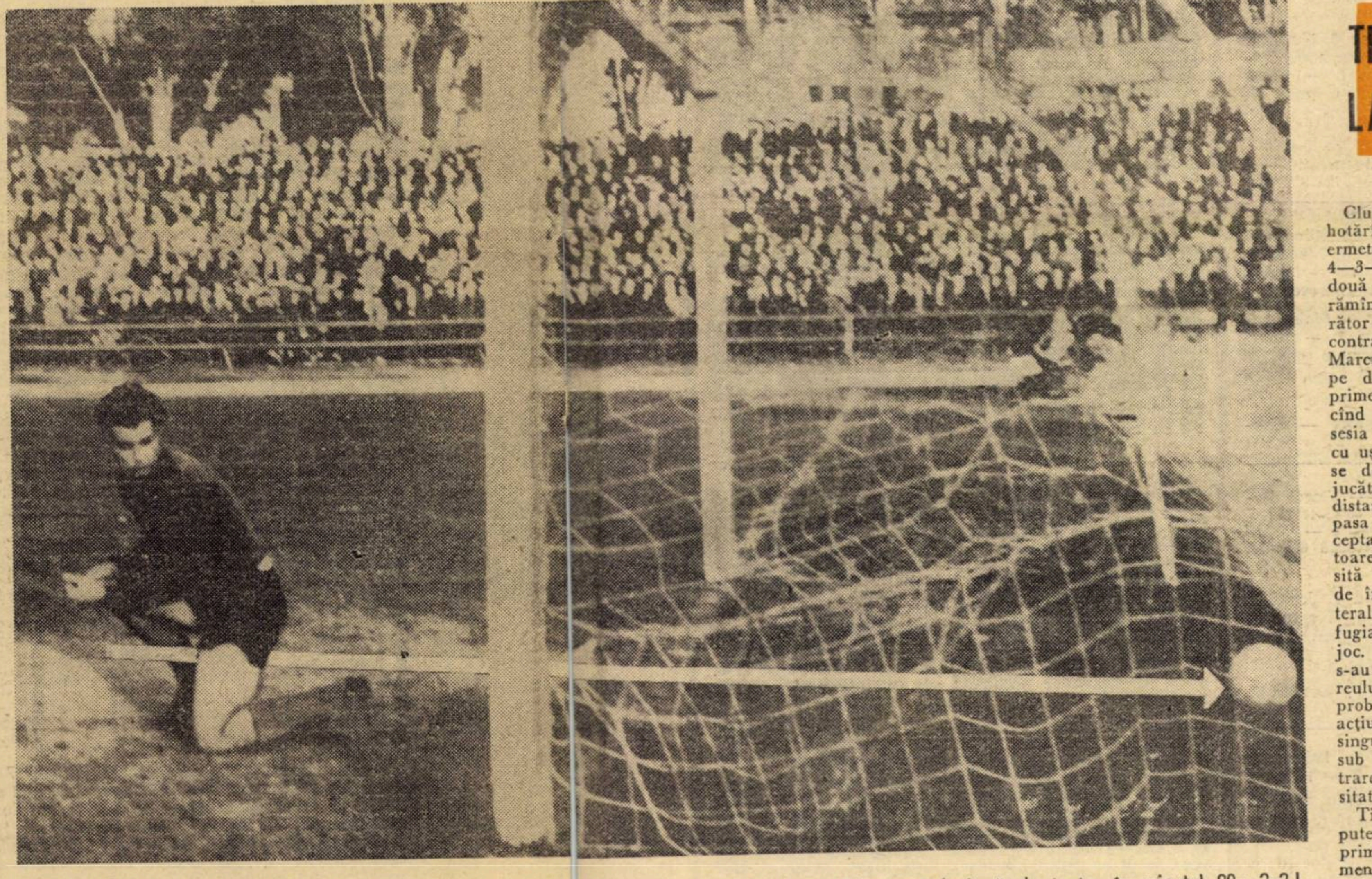

Deprimat, Sfetcu privește mingea care s-a strecurat pe sub el și a poposit în plasă. Adevărată lovitură de teatru în minutul 90: 2–2!
Foto: S. BACSI

SFETCU A SCĂPAT DIN MÎINI VICTORIA PETROLULUI!

Inainte de a prezenta jocul extremelor, meciul de la Brașov dintre echipele Steagul roșu și Petrolul ne obligă să consemnăm palpitantul spectacol fotbalistic la care am asistat. Steagul roșu n-a mai semănat cu formația lipsită de vlagă și de personalitate de la începutul campionatului, ci a apărut în teren cu amprenta de joc cunoscută anii trecuți, de vigoare, de ambiție, de dorință de a învinge. Dar era cît pe aci ca, tocmai această declanșare fără fructificare de mai bine de 70 de minute, s-o coste două puncte pierdute pe teren propriu. Petrolul, ca o echipă rănită, venise la Brașov fără nici un mijlocaș de profesie, cu improvizații, cu Dridea II, cu Badea și cu tînărul Dincuță într-o formulă de 4+3+3, din care lipsea și Boc. Sosită după o călătorie și un meci foarte greu la Liverpool, Petrolul a știut totuși să se mobilizeze într-o situație extrem de grea, și, după unele situații critice, să vadă cu luciditate, mai bine decît Steagul roșu, cum se poate cîștiga această partidă. Cu un admirabil spirit de echipă și beneficiară a unei experiențe de joc bine pusă în valoare, în așa fel încît tînărul de 19 ani, Dincuță, a părut un matur. Petrolul cu calm imperturbabil, a știut să profite de pripeala Steagului roșu, de setea de gol a brașovenilor. Aceștia, grăbiți să reintre în posesia mingii, au crezut pe Dridea I în ofsaid și s-au oprit, însă au primit gol, iar a doua oară lipsa de prudență în apărare i-a prins descoperiți și Petrolul a avut, la 2—0, victoria în mînă. Pe stadionul Tractorul se petrecea o nouă dramă a Steagului roșu, dar echipa, în revenire acum, nu s-a mai prăbușit. A insistat și a egalat, e adevărat cu concursul lui Sfetcu, dar și fără acest sprijin meritau egalitate, chiar dacă ea nu se înscria pe tabela de marcaj.

Aproape că datorită încleștării de pe teren, ritmului rapid, cursei după egalare, privirile ne-au fugit și nouă pe centru, acolo unde cu foarte mica contribuție a extremelor, era „bătaia peștelui".

Totuși putem nota că Gyorfi de la Steagul roșu a fost cel mai aproape de jocul extremei, fără exagerări într-un sens sau altul, în schimb colegul său de pe dreapta, Budai, a dovedit puține calități de extremă, în așa fel încît Pescaru care l-a înlocuit a fost mai... extremă decît titularul de duminică al stegarilor.

La Petrolul, cele trei vîrfuri de atac, Dridea I plus extremele Roman și Moldoveanu au jucat un fel de miuță în fața porții Steagului roșu. Roman, nici măcar accidentat nu a jucat pe extremă, ci a stat pe centru, alături de Moldoveanu, cu Dridea I servantul lor. Șansa lor a fost mărită de avîntul brașovenilor în atac, care le-a creat o zonă mai largă și Moldoveanu a înțeles, pînă în cele din urmă, să folosească spațiul care-i sta la dispoziție.

Andrei NEGRESCU

TEREN PREA... LAT LA TIMIȘOARA

Clujenii au venit la Timișoara hotărîți să se apere și au jucat ermetic, aplicînd strict așezarea 4—3—3. În asemenea condiții, cele două extreme au avut sarcina de a rămîne la înălțimea ultimului apărător pentru ca la un eventual contraatac să poată fi lansate. Or, Marcu și Szabo au jucat tocmai pe dos, mult retrași, căutînd să primească pasa la picior. Atunci cînd rareori au intrat în posesia mingii, ei au fost deposedați cu ușurință, fie că nu au reușit să se descurce prin dribling, fie că jucătorul de sprijin se găsea la o distanță prea mare (10—15 m.), pasa ce-i era adresată fiind interceptată pe parcurs. Soluția salvatoare, dar total greșită, a fost găsită cu seninătate. Pentru a scăpa de întîlnirile dure cu fundașii laterali, cele două extreme s-au refugiat în interiorul cîmpului de joc. Apărătorii de la Politehnica s-au strîns ca o pîlnie în fața careului de pedeapsă, anihilînd, fără probleme, rarele și înghesuitele acțiuni ofensive ale oaspeților. O singură dată, Surdan l-a scăpat de sub supraveghere pe Szabo și centrarea acestuia a făcut ca Universitatea să conducă cu 1—0.

Timișorenii s-au zbătut din răsputeri să cîștige partida, au fost primii la minge, dar au greșit elementar la capitolul pase, majoritatea ajungînd la adversar. Cele trei extreme care au jucat, Loncer, Regep și din min. 53 Mițaru, au fost ca și inexistente. Loncer, figurant pe partea dreaptă, în 90 de minute a tras un singur șut la poartă, a centrat o singură dată (greșit) și a executat trei lovituri de colț. Regep, egoist din cale afară, nu a reușit să treacă prin dribling decît de un apărător, următorul adversar (de cele mai multe ori Costin) deposedîndu-l fără dificultate. Înlocuirea lui cu Mițaru (care a reușit o performanță rar întîlnită: atît timp cît a jucat, nici una din pasele sale, neajungînd la coechipieri), n-a adus nimic nou atacului timișorean.

Lipsite de aportul aripilor, chiar dacă pe teren au existat jucători purtînd tricourile cu numerele 7 și 11, ambele atacuri nu și-au putut desfășura acțiunile pe un front larg, și de aici imaginea unui du-te-vino prezent pe o fîșie centrală de teren de lățimea unei... șosele. În această aglomerare de jucători greșelile s-au ținut lanț.

Gheorghe NERTEA

Răducanu (Rapid) reține cu dificultate o minge la care a sărit și impetuosul atacant dinamovist Daniel Ene
Foto: P. COZIA

SĂ FIE REABILITAT JOCUL PE ARIPI!

Indiferent de așezarea preferată, în fotbalul actual se folosește mult zona laterală a terenului pentru construcția acțiunilor de atac, pentru străpungerea apărărilor. Argumentarea e simplă și solidă. Această zonă este cea mai liberă, mai dificil de supravegheat, prin ea se poate manevra și pătrunde mai în voie. Utilizînd-o, obligi, de asemenea apărarea adversă să se răsfire lateral, să descongestioneze spațiul din fața porții. Jocul pe aripi are deci o rațiune mereu actuală, deși una sau cele două extreme pot temporar sau cvasipermanent să acționeze în alte zone.

Să confruntăm acum datele problemei cu realitatea din meciul Progresul—Steaua. Progresul a utilizat numai trei înaintași, Mafteuță fiind inclus pe toată durata partidei în componența liniei mediane. Oaidă, celălalt jucător cu număr de extremă s-a deplasat frecvent pe centrul terenului și numai rareori a revenit în zona clasică. Pînă aici, nimic prea rău, dacă alți coechipieri ar fi intrat în aceste „pămînturi ale nimănui", dacă echipa Progresul, indiferent cum și-a propus să-i utilizeze pe Oaidă și Mafteuță, ar fi jucat pe aripi, încercînd astfel să desfacă, să dezechilibreze și să depășească apărarea echipei Steaua. Frontul ei de atac a fost îngust, o fîșie lată de vreo 20 de m., în fața căreia s-a masat (speculînd acalmia de pe marginea terenului), toată apărarea condusă de Jenei. Doar V. Popescu a pătruns de 2—3 ori în zona abandonată prea mult de către Oaidă (inclusiv faza în care a marcat golul) și Mateianu. Matei este atît de nepregătit fizic încît pare un cardiac ieșit să-și facă la pas, prudent, plimbarea de seară, la lumina reflectoarelor. De unde să poată acoperi el un spațiu atît de mare, cît revine fiecărui jucător, atunci cînd utilizezi numai trei înaintași?

La Steaua, Sorin Avram, titularul naționalei, a rămas mai fidel exigențelor postului, dar n-a impresionat în ciuda resurselor sale, fie datorită predilecției lipsită de rațiune a mijlocașilor (au preferat să dirijeze baloanele în zona centrală), fie datorită jocului său monoton și preferinței pentru lupta directă cu apărătorii. Raksi are de îndeplinit sarcini mixte (la mijlocul terenului și în zona extremei stingi). El pare să înțeleagă această asociație, dar și randamentul său e modest, urmare a unor resurse fizice insuficiente pentru asemenea situație și a unei colaborări între el, Voinea și D. Popescu. Incursiunile lui Sătmăreanu (care tot nu cunoaște sarcinile fundașului lateral în atac) și demarcările lui Voinea din primele 30 de minute, au mai adăugat cîte ceva la jocul pe aripi. Din acest punct de vedere, echipa Steaua are cîteva procente de merit în plus față de Progresul. Victoria bancarilor e însă meritată, datorită frumoasei execuții a lui V. Popescu și a celor cîteva acțiuni mai bine judecate din finalul partidei.

R. B.

„Radiografia" etapei A VIII-A

ETAPA A VIII-A

ULTIMELE LOR REZULTATE

STEAUA – U.T.A.

1963–64 : 7–0 și 0–4
1964–65 : 4–0 și 2–5
1965–66 : 1–2 și 1–1

RAPID – DINAMO PITEȘTI

1963–64 : 2–0 și 1–0
1964–65 : 2–0 și 1–0
1965–1966 : 4–2 și 1–2

PETROLUL – UNIVERSITATEA

1963–64 : 0–1 și 1–0
1964–65 : 2–2 și 0–1
1965–66 : 5–1 și 0–5

C.S.M.S. – PROGRESUL

1963–64 : 3–5 și 2–0
1964–65 : 2–0 și 0–5
1965–66 : Progresul în „B"

JIUL – FARUL

1958–59 : 5–0 și 1–3
1959–60 : 0–5 și 1–1

POLITEHNICA – DINAMO BUC.

1963–64 : 0–0 și 1–1
1964–65 : Politehnica în „B"
1965–66 : 3–2 și 0–1

ȘTIINȚA – STEAGUL ROȘU

1964–65 : 0–0 și 3–1
1965–66 : 0–0 și 1–1

CLASAMENTUL GOLGETERILOR

Frățilă se apropie amenințător...

8 GOLURI :

Voinea (Steaua) – unul din 11 m, **Ionescu** (Rapid) – 4 din 11 m.

6 GOLURI :

Frățilă (Dinamo București).

5 GOLURI :

Stoicescu (C.S.M.S.), **Iancu** (Farul).

4 GOLURI :

Casandra, Peronescu (Jiul), **Dridea I** (Petrolul) – unul din 11 m.

3 GOLURI :

Constantin (Steaua), **Oblemenco** (Știința) – unul din 11 m, **Libardi** (Jiul), **Sfîrlogea** (Știința), **Naghi** (Dinamo Pitești).

2 GOLURI :

Tîlvescu (Farul) – ambele din 11 m, **Regep** (Politehnica), **Haidu** (Dinamo București), **I. Popescu** (Dinamo Pitești), **Dumitriu** (Rapid), **Oaidă** (Progresul), **Kallo** (Farul), **Badea** (Petrolul), **Mustețea** (Universitatea), **Țîrlea** (U.T.A.) – unul din 11 m.

1 GOL :

Sorin Avram, D. Popescu (Steaua), **Martinovici, Stocker, Crăciun** – din 11 m (Jiul), **Grizea, Mihăilă, Lereter** – din 11 m (Politehnica), **Ciucu, Șoangher, Mafteuță, Mateianu, Țarălungă, V. Popescu** (Progresul), **Ghergheli, Nunweiller VI, Pîrcălab, Ene II** – din 11 m (Dinamo București), **Circiumărescu, Niță, Ivan** (Știința), **Kraus, Codreanu** (Rapid), **Năftănăilă, Ivăncescu** – din 11 m, **Pescaru, Goran, Alecu** (St. roșu), **Ologu, Tufan** (Farul), **Dincuță, Dragomir** (Petrolul), **Adam** – din 11 m (Universitatea), **Țurcan** (Dinamo Pitești), **Domide, Moț, Axente, Igna** (U.T.A.), **Vornicu, Malschi, Humă** (C.S.M.S.).

AUTOGOL :

Mihăilescu (Știința), **Cazan** (Jiul), **Petescu** (Steaua), **Oref** (Farul).

ETAPA DIN 2.X.1966	FORMAȚIILE, NOTELE JUCĂTORILOR ȘI ARBITRILOR	FILMUL JOCULUI
U. T. A. 2 (1) Igna (min. 45), Țîrlea (min. 85)	U.T.A.: Gornea 5 — Birău 6, Bakoș 6, Metkaș 7, Czako II 5 — Comisar 5 (min. 63 Moț 6), Igna 6 — Axente 6, Domide 6, Țîrlea 6, Chivu 5.	**Cîteva curse rapide ale lui Kallo și Tufan, terminate cu centrări periculoase, îl caută cu insistență pe Iancu în primul sfert de oră. În min. 24 acesta deschide scorul datorită unei greșeli a portarului Gornea care scapă mingea din mînă. Ultimul minut al reprizei I aduce egalarea : Igna reușește prima incursiune printre fundașii centrali ai Farului și șutează în gol. Repriza a II-a debutează cu atacuri succesive arădene. Gazdele se precipită, însă, jucînd dezlînat și stereotip în timp ce constănțenii se apără organizat, ieșind rapid la atac prin Iancu, Tufan și Ologu. O nouă greșeală flagrantă a apărării arădene în min. 72 : Czako II trimite încet lui Gornea și Tufan, interpunîndu-se în traiectorie, înscrie în poarta goală. Minutul 85: în luptă cu Mareș, Domide cade în careu și arbitrul acordă penalti. Țîrlea transformă. O repriză cu greșeli tehnice și cu multe neregularități. Arbitrul V. Pădureanu a părăsit maniera riguroasă din prima repriză, dînd apoi decizii în compensație.**
F A R U L 2 (1) Iancu (min. 24), Tufan (min. 72)	FARUL : Manciu 8 — Georgescu 7, Tîlvescu 7, Mareș 6, Pleșa 6 — Zamfir 7, Koszka 8 (min. 46 Ologu 7) — Tufan 8, Manolache 7, Iancu 9, Kallo 7. ARBITRU : **Victor Pădureanu** — București — 6.	
POLITEHNICA 1 (0) Lereter (min. 48)	POLITEHNICA : Popa 5 — Surdan 8 (min. 25 Bodrojan 5), Petrovici 6, Lereter 7, Rotaru 5 — Mihăilă 6, Bodrojan 6 — Loncer 4, Mureșan 5, Popanică 4 (min. 53 Regep), Regep 6 (Mițaru min. 53 — 3).	**Timișorenii au început jocul în forță, însă acțiunile lor au fost anihilate de apărarea supranumerică a clujenilor și de intervențiile inspirate ale lui Ringheanu. Atacanții de la Politehnica, deși mici de statură, au înghesuit jocul pe centru, unde Costin, Grăjdeanu și Alex. Vasile, bine dotați fizic, au cîștigat majoritatea duelurilor. Universitatea cu trei și, uneori cu doi atacanți, a jucat pe contraatac, reușind să surprindă în cîteva rînduri pe apărătorii localnici. În minutul 18, o minge trimisă înainte de V. Alexandru îl găsește pe Szabo, care, trece de Surdan, centrează, și Mustețea înscrie nestingherit cu capul. După pauză, în minutul 53, la o învălmășală în fața porții oaspeților, Grăjdeanu comite henț în careu și Lereter transformă lovitura de la 11 m aducînd egalarea.**
UNIVERSITATEA 1 (1) Mustețea (min. 18)	UNIVERSITATEA : Ringheanu 8 (min. 46 Gaboraș 7) — Anca 6, Costin 8, Grăjdeanu 7, Cimpeanu 6 — Bretan 6, Mustețea 8 — Marcu 6, Alexandru Vasile 8, Adam 4 (min. 65 Uifăleanu 5), Szabo 7. ARBITRU : **Gh. Popovici** — București — 8.	
R A P I D 1 (1) Codreanu (min. 38)	RAPID : Răducanu 5 — Lupescu 6, Motroc 5, C. Dan 6, Greavu 5 — Dinu 5 (min. 25 Codreanu 7), Georgescu 5 — Năsturescu 8, Dumitriu II 5, I. Ionescu 5, Kraus 6.	**Tradiționala întîlnire a acestor echipe bucureștene — nu s-a ridicat la înălțimea obișnuitelor derbiuri oferite de Rapid și Dinamo. Jucătorii au luptat mult pentru balon — uneori chiar cu mijloace nepermise (Stoenescu, Greavu), au abuzat de prea multe pase laterale, au înghesuit jocul cînd pe o parte a terenului, cînd pe alta, cînd pe centru. Lipsa de precizie în șut s-a manifestat de ambele părți. Georgescu i-a întrecut însă pe toți atacanții în două situații mari (min. 11 și 26). Dinamo a avut o ușoară superioritate accentuată în final datorită unui joc mai bun la mijlocul terenului în care, din nou, vioara întîi a fost Radu Nunweiller. Feroviarii s-au făcut prezenți doar prin incursiunile periculoase ale lui Năsturescu și prin tenacitatea inimosului Codreanu. Echipa giuleșteană a „căzut" fizic, nimind prin comportare pe acei care au văzut-o la Petroșeni, cu o săptămînă în urmă. O singură observație, din multe altele, arbitrajului prestat de A. Bentu : în min. 74 a dictat... lovitură de la 16 m. la un fault în careu, făcut de Motroc.**
D I N A M O BUCUREȘTI 2 (1) Frățilă (min. 26, 73)	DINAMO : Datcu 7 — Popa 6, Nunweiller III 7, Nunweiller IV 6, Stoenescu 5 — Ghergheli 5, Nunweiller VI 8 — Pîrcălab 5, Frățilă 8, Ene Daniel 6 (min. 70 Grozea 7), Haidu 5. ARBITRU : **A Bentu** — București — 6.	
ȘTIINȚA 1 (1) Ivan (min. 30)	ȘTIINȚA : Vasilescu 7 — Mihăilescu 7, Mincă 7 (min. 77 Bîtlan 7), M. Marcel 7, Deliu 7 — Strîmbeanu 8, Ivan 8 — Niță 8, Deselnicu 7, Sfîrlogea 6, Circiumărescu 7.	**O presiune aproape permanentă exercitată în jumătatea de teren a oaspeților, un gol de o frumusețe rarisimă, cîteva „giumbușlucuri" cu balonul reușite de tînărul Niță, care au avut darul de a-l „scoate din pepeni" pe Lupulescu, o bună ocazie a ieșenilor de a realiza egalarea în penultimul minut de joc, și... cam atît. În rest, joc lipsit de claritate datorită faptului că mijloacele de atac (Știința Craiova) și de apărare (C.S.M.S.) au fost folosite într-un mod simplist, nerațional, din care cauză disputa din teren a căpătat amprenta lucrului făcut de mîntuială. În schimb, eforturile organizatorilor de a asigura cele mai bune condiții oaspeților și jocului în sine, ca și spiritul de sportivitate de care au dat dovadă spectatorii craioveni pe tot parcursul meciului au fost, de această dată, la înălțime.**
C. S. M. S. 0	C.S.M.S. : Constantinescu 9 — Malschi 6, Ianul 7, Vornicu 7, Deleanu 7 — Ștefănescu 6, Romilă 6 — Gălățeanu 6 (min. 46 Lupulescu), Humă 5, Stoicescu 7, Lupulescu 5 (min 46 Zaharia 5). ARBITRU : **Zaharia Drăghici** — Constanța — 9.	
PROGRESUL 1 (0) Viorel Popescu (min. 82)	PROGRESUL : Mîndru 8 — Viorel Popescu 9, Măndoiu 7, Peteanu 8, Colceriu 7 — Staicu 6, Al. Constantinescu 6 — Oaidă 7, Matei 4, Mateianu 8, Mafteuță 6 (min. 74 Șoangher).	**24 de jucători cu o satisfăcătoare pregătire tehnică și fizică însă două echipe care au dovedit că nu știu prea multe chestiuni despre tactică. De aici, muncă multă, randament infim și un spectacol anost ca o carte scrisă fără talent. A existat o eroare principală de lîngă altele mai mici : plasamentul defectuos pe teren al majorității jucătorilor. Ambele echipe au ocupat greșit spațiul de joc, în lățime și adîncime. Între linii și jucători au existat distanțe și intervale improprii. De aici senzația de sufocare, de înghesuială, transmisă de acțiunile fotbaliștilor, caracterul lor spasmodic, fărîmițat. O minge plecată de la Matei în min. 70, deviată de Mateianu la V. Popescu, e trimisă de fundașul alb-albaștrilor (printr-un șut incitător) în poarta lui Suciu.**
S T E A U A 0	STEAUA : Suciu 8 — Chiru 7, Jenei 7, D. Nicolae 7, Sătmăreanu 8 — Negrea 6, D. Popescu 7 — S. Avram 7, Constantin 6 (min. 46 Soo 6), Voinea 5, Raksi 7. ARBITRU : **Alexandru Toth** — Oradea 7.	
STEAGUL ROȘU 2 (0) Pescaru (min. 76), Goran (min. 90)	STEAGUL ROȘU : Pilcă 7 — Ivăncescu 7, Jenei 6, Alecu 6, Campo 6 — Pescaru 7, Năftănăilă 7 — Budai 6 (din min. 46 Zaharia 6), Necula 6, Goran 7, Györfi 7.	**Un meci foarte disputat din minutul 1, deși primul gol a fost înscris în min. 38, iar ultimul în min. 90.** **Steagul roșu a avut inițiativa majoritatea timpului de joc, însă din cauza ineficacității atacanților săi n-a putut deschide scorul. Astfel, cu toată presiunea exercitată asupra Petrolului, s-a văzut condusă cu 1—0 către sfîrșitul primei reprize. Petrolul a știut să se apere bine și a dovedit-o mai cu seamă după pauză, cînd a făcut față la trei mari ocazii de gol ale Steagului roșu, irosite de Goran, Necula și Năftănăilă. Ploieștenii ieșiți cu bine dintr-o încordare de 20 de minute au echilibrat jocul la mijlocul terenului și, la un contraatac, Badea a reușit să ridice scorul la 2—0. Numai cu eforturi disperate Steagul roșu a reușit să reducă din handicap (2—1) și apoi să beneficieze în ultimele secunde de o împrejurare nesperată de egalare : Sfetcu, apreciat ca cel mai bun jucător român în meciul de la Liverpool, a scăpat, la Brașov, mingea din mîini, printre picioare, în plasă : 2—2 !**
PETROLUL 2 (1) Dridea I (min. 42) și Badea (min. 74)	PETROLUL : Sfetcu 5 — Pahonțu 7, Dragomir 8, Florea 7, Mocanu 7 — Dincuță 8, Badea 7 — Roman 5 (din min. 26 Oprișan 6), Dridea I 7, Dridea II 6, Moldoveanu 6. ARBITRU : **N. Dobrin** — Petroșeni — 7.	

MECIUL DINAMO PITEȘTI – JIUL A FOST AMÎNAT.

CLASAMENT GENERAL

						ACASA						ÎN DEPLASARE						
1. Progresul (1)	7	5	2	0	9–3	12	5	4	1	0	7–2	9	2	1	1	0	2–1	3
2. Știința (2)	7	5	1	1	10–7	11	3	3	0	0	5–2	6	4	2	1	1	5–5	5
3. Dinamo Buc. (5)	7	4	1	2	14–8	9	5	3	1	1	11–5	7	2	1	0	1	3–4	2
4. Steaua (3)	7	3	2	2	13–7	8	4	2	1	1	6–5	5	3	1	1	1	7–2	3
5. Farul (6)	6	3	2	1	11–8	8	3	2	1	0	5–2	5	3	1	1	1	6–6	3
6 Rapid (4)	7	2	3	2	12–6	7	4	1	2	1	10–4	4	3	1	1	1	2–2	3
7. Petrolul (8)	6	2	2	2	8–7	6	3	2	1	0	5–1	5	3	0	1	2	3–6	1
8 Dinamo Pit. (7)	6	3	0	3	6–7	6	3	2	0	1	4–3	4	3	1	0	2	2–4	2
9. U.T.A. (11)	7	0	5	2	6–9	5	4	0	4	0	4–4	4	3	0	1	2	2–5	1
10. St. roșu (13)	7	1	3	3	5–14	5	3	0	2	1	3–5	2	4	1	1	2	2–9	3
11. C.S.M.S. (9)	7	2	1	4	8–20	5	4	2	0	2	7–11	4	3	0	1	2	1–9	1
12. Jiul (10)	6	2	0	4	14–9	4	3	2	0	1	10–2	4	3	0	0	3	4–7	0
13 Politehnica (14)	7	1	2	4	5–10	4	4	1	2	1	3–4	4	3	0	0	3	2–6	0
14. Universitatea (12)	7	1	2	4	3–9	4	3	1	0	2	1–2	2	4	0	2	2	2–7	2

Meci restanță : POLITEHNICA – STEAGUL ROȘU 1–1 (1–0)

Au marcat : **Mihăilă (10') și Alecu (75')**

Această partidă s-a desfășurat în nota „obișnuitului". Nici una din echipe n-a arătat mai mult decît în întîlnirile precedente. Studenții au atacat de la început furtunos, dominînd teritorial aproape tot meciul. Atacurile lor însă au fost stopate cu regularitate de Campo și Ivăncescu, cei mai buni oameni ai oaspeților. Singurul gol al localnicilor a fost marcat de Mihăilă, printr-un șut fulgerător de la 16 m. A urmat apoi seria ratărilor, cea mai mare aparținînd lui Mițaru (min. 63) care s-a încurcat, reciproc cu Popanică în fața portarului Pîlcă. Brașovenii, după ce au egalat, în urma unei greșeli de apărare a adversarilor, au trecut pe lîngă victorie (min. 89). Ivăncescu a înscris dintr-o lovitură liberă, de la 30 de m., dar arbitrul a anulat golul pe motiv de ofsaid.

POLITEHNICA : Popa 7 — Surdan 7, Petrovici 5, Lereter 6, Rotaru 6 — Mihăilă 6, Bodrojan 6 — Cetormani 5, Regep 4 (min. 70 Grizea 6), Popanică 5, Mițaru 4 (min. 70 Regep).

ST. ROȘU : Pîlcă 7 — Ivăncescu 8, Jenei 6, Campo 8, Naghi 7 — Pescaru 6, Alecu 7 — Selimesi 5 (min. 46 Goran), Goran 5 (min. 46 Necula 5), Năftănăilă 8, Györfi 6.

ARBITRU : **V. Pădureanu** (București) 6.

B CE NE-AU ARĂTAT TREI ECHIPE ASPIRANTE LA PRIMA CATEGORIE

In săptămîna care a trecut, bucureștenii au avut ocazia să urmărească, în confruntări directe, trei din cele mai autorizate pretendente (din seria I) la categoria A: *Siderurgistul* și *Dinamo Bacău*, pe rînd adversarele *Științei București*.

După cum se știe, în ambele meciuri victoria a revenit echipei studenților bucureșteni, cu 2—1 și, respectiv, 5—1. Mai presus de scoruri însă, ne-a interesat stadiul lor actual de pregătire, nivelul fotbalului pe care-l practică la această oră.

În progres față de anul trecut ni s-a părut a fi Știința, care a început să aibă un stil propriu și în ale cărei acțiuni se văd cristalele concepției moderne de joc. Echipa se prezintă destul de echilibrată pe compartimente, sigură în apărare, cu un atac incisiv, în progres de la un joc la altul.

La rîndul său, echipa de pe malul Dunării practică un fotbal sobru, are o manieră de joc bazată pe viteză, acțiuni simple, directe. Din păcate, Siderurgistul duce lipsa unor înaintași centrali acceptabili care să transforme, măcar parțial, în goluri numeroasele situații create de Stătescu și Bretan, două extreme de certă valoare.

Referindu-ne la Dinamo Bacău, lider după primele 5 etape ale campionatului, credem că o judecată bazată doar pe meciul de duminică ar fi hazardată, conferind o lumină nereală valorii adevărate a acestei echipe.

Pornind de la premisa că formația băcăoană s-a prezentat pe stadionul Politehnica cu un portar de operetă, care a primit trei goluri cu o seninătate rară, el trezindu-se la joc de-abia cînd spectatorii i-au făcut o galerie de estradă, avem din capul locului un element hotărîtor cu o pondere determinantă în evoluția generală submediocră a echipei.

„Iar mi-o făcuși!", pare a spune portarul Progresului Strehaia lui Preoțescu — extremul „Autorapidului" Craiova — căzut la pămînt în faza din care a înscris cel de-al doilea gol în favoarea echipei sale

Foto: P. STAN

CRIȘUL A UITAT DE „A"?

Un stadion plin: echipa Vagonul disputa ultimul meci pe vechiul său teren. Din această săptămînă, vecinul său — stadionul C.F.R., va prelua oficiile de gazdă pentru ambele formații arădene din „B". Și Vagonul a ținut să se despartă de gazonul propriu printr-o victorie frumoasă. Și a reușit. Atît prin rezultat cît și prin maniera de joc, superioară fostei divizionare „A", Crișul-Oradea.

Caracteristica învingătoarei? A avut o mai bună circulație a mingii în atac, alternînd cursele extremelor terminate prin centrări periculoase (în special ale inepuizabilului Macavei) cu deschiderile lungi ce angajau vîrfurile de atac (Dembrovschi și Cuteanu). Din asemenea faze, rapide și orientate direct pe poartă, s-au și marcat cele mai frumoase goluri ale partidei: min. 71 — Dembrovschi lansat în adîncime, printre fundașii centrali, este întîmpinat de portarul Casoni care respinge în afara careului pînă la Cuteanu. Și acesta din urmă șutează din vole, de la 20 metri, direct în plasă; min. 80 — lansat pe aripă, Macavei demarează, centrează la marginea careului de 16 m. la Dembrovschi, care, pătruns în viteză în careu, reia direct în plasă.

În toate acțiunile de atac ale Vagonului, mijlocașul ofensiv Schweillinger s-a intercalat oportun, fiind mereu „omul în plus", scăpat nesupravegheat de apărătorii orădeni. De altfel el este și autorul primelor două goluri ale echipei locale.

Replica Crișului? Un palid accent pe tehnică, o sumară încercare de joc pozițional și, drept consecință, un joc lipsit de vlagă, de orizont. Fără Solomon, apărarea Crișului s-a dovedit penetrabilă iar atacul a expediat prima minge pe poartă abia în min. 28. Cum puteau, oare, atacanții orădeni să prindă pe picior greșit atenta apărare a Vagonului dacă, de pildă, extremei Alex. Naghi îi trebuiau cinci mișcări pentru o preluare? Singurul atacant orădean mai incisiv a fost Mureșan II, autorul celor două goluri ale Crișului dar și a numeroase... vociferări pe teren.

Se poate spune că evoluția Crișului a fost sub nivelul unei echipe aflate pînă nu demult în eșalonul superior al fotbalului nostru. Cam prea repede totuși a uitat Crișul de categoria „A".

P. SL.

ULTIMA ISPRAVĂ A LUI DECEBAL NEAGU

Jucătorul gălățean Neagu este binecunoscut iubitorilor de fotbal din țara noastră datorită a două atribute de natură absolut diferită: este un jucător de real talent, dar este în același timp și un „prototip" de fotbalist care neagă orice convenție de disciplină statornicită într-o asociație sportivă.

Așa cum se întîmplă — din nefericire — și cu alți fotbaliști mai mult sau mai puțin valoroși, lui Decebal Neagu i s-au trecut cu vederea nenumărate capricii și acte de indisciplină, care de care mai „spectaculoase", abaterile sale fiind în repetate rînduri trecute cu vederea de o secție mult prea tolerantă.

Ultima ispravă a lui D.N. reprezintă însă, într-un fel, un record al „genului". Despre ce este vorba? În drum spre București, unde Siderurgistul urma să susțină un meci-derbi al seriei I (cu Știința București), echipa gălățeană, care a făcut o întrerupere la Ploiești pentru a lua masa de prînz, s-a văzut, la ieșirea din restaurant, cu un jucător în minus. Decebal Neagu, căci despre el este vorba, a dispărut pur și simplu după ce a luat masa, abandonîndu-și coechipierii înaintea unui meci hotărîtor pentru echipa lui.

Să mai vorbim în cazul de față despre disciplină, spirit de echipă, colegialitate, ni se pare de prisos.

„Performanța" lui Neagu vorbește de la sine...

C STUFUL TULCEA A TRECUT EXAMENUL DIN CAPITALĂ

Situată undeva la periferia clasamentului, noua promovată în categoria C, Stuful Tulcea, și-a depășit într-o companie presupus „primejdioasă" speranțele, realizînd un rezultat egal în fața Tehnometalului București. Isprava este și mai meritorie, cu cît, practic, meciul l-a început la scorul de 0—1, handicap impus de centrul atacant advers Mehedințeanu, care, în primele secunde ale partidei, a fructificat o fază de o perfectă simplitate: o cursă a extremei, centrare, lovitură de cap la poartă, gol. Spectator la această fază, Stroe, portarul Stufului, se reabilitează apoi, căci, încurajat de gol, Tehnometalul atacă cu variație și dinamism. Dar această ofensivă slăbește văzînd cu ochii, astfel că în partea a doua a meciului Stuful Tulcea se impune, controlează toată suprafața de joc, realizînd unele combinații „surpriză", susținute de o tehnică individuală suficientă. Și iată că în minutul 55, căpitanul tulcean, Sezonov, îl învinge pe cunoscutul portar Cosma cu un șut parabil. Este momentul cînd Tehnometalul pierde inițiativa și se mulțumește să iasă basma curată, recurgînd la o apărare disperată a punctului din clasament.

Viguroși, iuți, bătăioși dar calmi în insistența de a „măcina" sistematic echipa din față, jucătorii de la Stuful nu pot realiza totuși goluri, înaintarea evitînd să intre în careul advers, limitîndu-se la șuturi (ce-i drept frecvente), de la mai mult de 16 m.

În declin față de posibilități și de ultimele evoluții, formația Tehnometal a făcut figura unei echipe obosite și enervate de o parteneră subestimată care a îndrăznit să-i încurce socotelile.

ION CUPEN
corespondent

Seria I

Progresul Brăila—Chimia Suceava 0—0; Metalurgistul București—Oltul Rm. Vîlcea 3—0 1—0); Știința București—Dinamo Bacău 5—1 (2—0); Metrom Brașov—Siderurgistul Galați 1—1 (1—1); Poiana Cîmpina—C.F.R. Pașcani 3—0 (2—0); Oțelul Galați—Flacăra Moreni 1—0 (0—0); Ceahlăul P. Neamț—Dinamo Victoria București 1—1 (0—0).

CLASAMENTUL

1. Știința Buc.	6	4	1	1	12—5 9
2. Dinamo Vict. Buc.	6	3	2	1	9—4 8
3. Dinamo Bacău	6	3	2	1	9—5 8
4. Siderurgistul	6	2	3	1	8—3 7
5. Metrom Brașov	6	2	3	1	8—6 7
6. Oțelul Galați	6	3	1	2	7—6 7
7. Progresul Brăila	6	2	3	1	3—5 7
8. Chimia Suceava	6	2	2	2	3—4 6
9. C.F.R. Pașcani	6	2	2	2	6—9 6
10. Ceahlăul P. Neamț	6	1	3	2	6—5 5
11. Metalurgistul Buc.	6	1	2	3	7—8 4
12. Flacăra Moreni	6	2	0	4	3—8 4
13. Poiana Cîmpina	6	1	1	4	3—6 3
14. Oltul Rm. Vîlcea	6	0	3	3	3-13 3

ETAPA VIITOARE: Flacăra Moreni — Metalurgistul București, Ceahlăul P. Neamț — Oțelul Galați, Oltul Rm. Vîlcea — Metrom Brașov, Știința București — Dinamo Victoria București, Dinamo Bacău — Progresul Brăila, Siderurgistul Galați — C.F.R. Pașcani, Chimia Suceava — Poiana Cîmpina.

Seria a II-a

C.S.M. Reșița—C.F.R. Arad 1—0 (0—0); Clujeana—C.F.R. Timișoara 3—0 (1—0); Vagonul Arad—Crișul Oradea 4—2 (1—1); A.S.A. Tg. Mureș—Unirea Dej 7—0 (6—0); Ind. sîrmei C. Turzii—A. S. Cugir 2—2 (2—1); C.S.M. Sibiu—Gaz metan Mediaș 2—0 (1—0); Minerul Baia Mare—Minerul Lupeni 4—0 (1—0).

CLASAMENTUL

1. A.S.A. Tg. Mureș	6	5	0	1	18—4 10
2. Clujeana	6	4	1	1	10—8 9
3. Vagonul Arad	6	4	0	2	14—5 8
4. Min. B. Mare	6	3	1	2	14—9 7
5. C.F.R. Tim.	6	3	1	2	8—6 7
6. Crișul Oradea	6	3	0	3	17—8 6
7—8. C.S.M. Reșița	6	3	0	3	8—9 6
7—8. C.S.M. Sibiu	6	3	0	3	10-11 6
9. Ind. sîrmei C. T.	6	2	2	2	6—7 6
10. A.S. Cugir	6	2	2	2	6—8 6
11. Gaz m. Mediaș	6	2	1	3	8-12 5
12. Minerul Lupeni	6	2	0	4	7-14 4
13. Unirea Dej	6	1	2	3	7-18 4
14. C.F.R. Arad	6	0	0	6	1-15 0

ETAPA VIITOARE: Crișul Oradea — C.F.R. Timișoara, Minerul Lupeni — Unirea Dej, A. S. Cugir — Vagonul Arad, Gaz metan Mediaș — A.S.A. Tg. Mureș, C.F.R. Arad — Minerul Baia Mare, C.S.M. Reșița — Ind. sîrmei C. Turzii, Clujeana — C.S.M. Sibiu.

Seria Est

Rapid Mizil—Gloria C.F.R. Galați 1—1 (1—1); Metalul Rădăuți—Metalul Buzău 3—1 (1—0); Victoria Roman—Flamura roșie Tecuci 7—0 (2—0); Ancora Galați—Unirea Focșani 1—1 (0—1); Locomotiva Iași—Foresta Fălticeni 2—2 (0—0); Petrolul Moinești—Minobrad Vatra Dornei 1—0 (0—0); Textila Buhuși—Gloria Bîrlad 3—2 (0—1).

Seria Sud

Muscelul Cîmpulung—Electrica Fieni 1—0 (0—0); Metalul Tîrgoviște—C.F.R. Roșiori 3—1 (3—1); (întrerupt din min. 69) Progresul Corabia—Flacăra roșie București 1—2 (1—0); S. N. Oltenița—Dunărea Giurgiu 0—2 (0—0); Tehnometal București—Stuful Tulcea 1—1 (1—0); IMU Medgidia—Electrica Constanța 0—0; Portul Constanța—Oltul Sf. Gheorghe 2—0 (2—0).

Seria Nord

Minerul Baia Sprie—Minerul Bihor 1—0 (0—0); Arieșul Turda—Soda Ocna Mureș 1—2 (1—1); Metalul Copșa Mică—Chimica Tîrnăveni 1—2 (0—1); Steaua roșie Salonta—Recolta Carei 0—0; Faianța Sighișoara—Sătmăreana 0—2 (0—2); A.S. Aiud—Medicina Cluj 1—1 (0—1); Olimpia Oradea—Progresul Reghin 2—0 (0—0).

Seria Vest

Minerul Anina—Mureșul Deva 2—2 (0—1); Autorapid Craiova—Progresul Strehaia 3—1 (1—1); C.F.R. Caransebeș—Tractorul Brașov 1—1 (0—0); Aurul Zlatna—A.S.A. Sibiu 4—3 (4—0); Chimia Făgăraș—Electroputere Craiova 2—1 (1—1); Metalul Tr. Severin—Victoria Tg. Jiu 3—0 (2—0); Victoria Călan—Metalul Hunedoara 0—0.

JUNIORI

Echipa Rapid, campioana țării la juniori, a învins duminică detașat pe Flacăra Roșie (6—1).

În imagine: o fază din acest joc.

Foto: N. ALEXANDRU

Vă prezentăm ANTRENORII ŞI FOTBALIŞTII EMERIŢI

Iosif PETSCHOVSCHI

Strada 9 Mai din Arad se opreşte-n malul Mureşului. Aici, parcă la hotarul dintre lume şi visare, stă Petschovschi. Mă opresc în faţa casei lui. În spate, am oraşul, cu forfota şi zarva lui cotidiană, în faţă, dumbrava minunată a „rîului cu apă lină". Începe să mă frămînte întrebarea : O fi acasă ?...

Nu e ! Dar apare-ntr-o clipă ! E pe malul Mureşului (Cum am putut să uit că la Snagov, cu ani în urmă, în toiul verii, era cel mai pasionat pescar ?...)

Uşa casei lui „Peci" se deschide primitoare.

Ne aşezăm la poveşti. De pe masă ne îmbie piersici rumene. Vin şi cafelele. Atmosferă caldă, familiară.

Petschovschi : **„Ei, vasăzică, lumea nu m-a uitat de tot...** Şi, după o pauză : **Dar, ştii că-ţi merge bine motorul !"...**

— ? ! !..

— Ţi l-am auzit de la Mureş..

(Cum am putut să uit că Petschovschi e un virtuos al motoarelor, că i-au plăcut toată viaţa şi că le cunoaşte la fel cum cunoştea secretele celor mai neverosimile traiectorii de balon !).

Eu : „Nu te-a uitat lumea Peci ! Nu ne lasă jucătorii de azi (aici încerc o glumă...) să te uităm pe tine .."

Peci e flatat. Zîmbeşte a dojană, dar îngăduitor : **„Sînt de-acum bunic, nu uita. Băiatul meu are un copil.."**

Petschovschi de azi ! Are 45 de ani, părul lui blond e acum cărunt. Dar ochii-i sînt tineri ; verbul nervos şi plin de inflexiuni, ca un dribling în fracţiunea de secundă dinaintea golului sau ca o fentă fină ; gesturile-i păstrează vioiciunea tinărului cu tichiuţă roşie care, cu ani în urmă, într-un meci pe zăpada stadionului Republicii, cucerea Bucureştiul.

Petschovschi de azi... Dimineaţa stă între maşini şi motoare, după amiază joacă fotbal cu copiii pe pajiştea din faţa casei, pescuieşte sau — mai rar, de-acum — cedează rugăminţilor portarilor de la U.T.A. : **„Nea Peci, vino după masă să ne mai tragi la poartă..."**

Dar Petschovschi de ieri ?

Povestea lui Petschovschi de ieri, începe din ziua cînd pe cîmpul cartierului Iosefin din Timişoara a venit cineva care l-a chemat la antrenamentul echipei „Chinezul". Copilul firav avea 13 ani. Antrenorul austriac Vanna l-a pus la încercare : **„Hai să jucăm mingea cu capul !".** 1—2—3—4... 51—52... 75—76—77... 105—106—107.. pînă cînd Vanna a obosit, a lăsat mingea să cadă şi a zis, mai mult ca pentru sine : **„Ai să fii un mare jucător..."**

...Petschovschi s-a încălzit. Povestea carierei lui fotbalistice lasă-n urmă dîrele creionului meu ca apa rîului de munte bolovanii pe care-i tîrăşte un timp, dar care nu se pot ţine, pînă la urmă, de curent..

De aceea, reportajul meu se mărgineşte la cîteva momente care încearcă doar să schiţeze viaţa primului maestru emerit la fotbal din ţara noastră, rămînînd ca alţii, şi-n alte cadre, s-o epuizeze (colegul Ioan Chirilă i-a consacrat un întreg capitol de carte şi, după ce l-a încheiat, îmi spunea că e nemulţumit, că ar mai fi fost atîtea de spus...).

La 13 ani, în echipa de pitici a „Chinezului" din Timişoara.

Apoi, fireşte, la juniori.

La 16 ani în prima echipă ! Debutul, contra Aurului din Brad, într-un meci de categoria B.

La 19 ani, debut în categoria A, la Timişoara, în meciul CAMT—Rapid Bucureşti (Petrică Rădulescu, Vintilă, Răşinaru, Baratki, Auer, Bogdan...); scor 4—0 pentru timişoreni.

În al doilea meci, contra Ripensiei, 1—1.

Joacă apoi la Oradea, la C.A.O., apoi la Ferar din Cluj şi în fine, la U.T.A., unde face cu Băcuţ o

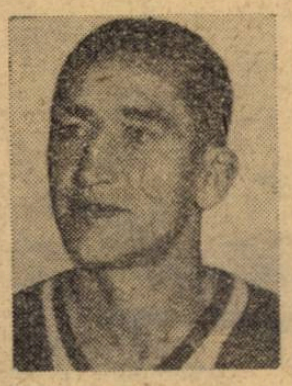

mare linie de mijlocaşi. De acum, începe epoca cea mare a lui Petschovschi. Încep meciurile acelea de glorioasă amintire, în care arta lui „Peci" încîntă tribunele, în care el străluceşte printre jucători ca Pal, Farmati, Bonihadi, Mercea, Dumitrescu III. Începe epoca de titulatură certă în echipa naţională, epoca în care selecţionerii n-aveau de ales decît un portar şi nouă jucători de cîmp.

— Povesteşte-mi, Peci, un episod.

— **„Era la sfîrşitul lui 1957. Trebuia să jucăm la Bucureşti, cu Grecia. Nu eram în lot. Vineri, înainte de meci, am fost chemat urgent, cu avionul. Nu prea eram pus la punct cu pregătirea. Am intrat în echipă. Prima repriză, 0—0. Linoxilakis făcea minuni în apărarea adversă. În minutul 51, Pierre Schwinte a acordat 11 m. pentru noi. Brînzei, Călinoiu, Zavoda I, Bone nici nu vroiau să se apropie de minge. Tătaru a luat balonul. Am crezut că va bate el. A pus mingea la 11 m şi m-a chemat simplu : „Hai, Peci". Era o linişte pe stadion, că se auzea huruitul tramvaielor care întorceau la bariera Vergului. Am tras. Gol. 1—0 şi am învins cu 3—0 ! E un moment de care-mi aduc aminte cu emoţie. Aveam atunci 36 de ani. Nu mai eram tînăr... Dar încrederea şi stima colegilor mei de echipă, de atunci, nu le voi uita uşor..."**

O carieră bogată, ca primele zăcăminte de aur din Alaska.

Şi plină de bucurii :

În 1952 — primul maestru emerit, la fotbal, din România.

Primul fotbalist român distins cu Ordinul Muncii clasa a II-a.

Şi atîtea victorii... De atîtea ori purtat pe braţe...

Dar... neiertată nici de decepţii ! Sub cea mai superbă floare de trandafir, pîndesc spinii. Petschovschi are un regret mare : că România n-a reuşit să joace într-un turneu final al campionatului mondial. Meciul acela cu Iugoslavia, 1—1 la Bucureşti, care a apărut de atîtea ori la această rubrică (Călinoiu, Enc, Apolzan, Ozon, Bone, Zavoda II, Voinescu au jucat atunci) e marcat şi-n notiţele mele de la destăinuirile lui Petschovschi. Fac o constatare : au jucat atunci 8 din actualii maeştri emeriţi !

— Care ţi-au fost partenerii preferaţi ?

— **Băcuţ, Călinoiu, Zavoda II, Ozon, Farmati, Capaş.**

— Ceî mai dificili adversari ?

— **Nicuşor !**

Vorbim prea mult despre trecut. Trecem la azi.

Are atîtea de spus Petschovschi... E supărat pe Ghergheli, în care-şi pusese atîtea speranţe („**E îndrăzneţ, are putere de muncă, e plin de calităţi, dar cred că nu se pregăteşte serios**") ; îi place Badea ; îi place jocul simplu şi sigur al lui Hălmăgeanu...

...Seara caldă de septembrie a coborît de mult peste Mureş, comenzile cîrmacilor de pe schifuri se aud acum de departe, de la pontoanele unde acostează.

Mă uit la ceas, mă scuz...

— **Nu, nu te scuza. N-am pierdut 3 ore, ci le-am cîştigat. Tot ce dau fotbalului e pentru mine „activ". M-am simţit din nou pe teren. Să-ţi spun ceva. Aici, la masa asta, n-am fost numai noi doi. A fost şi mingea. N-ai auzit-o cum bubuia în bară, cum şfichiuia plasa, cum mîngîia firul ierbii ? !..**

Este ceva ce te captivează în pasiunea acestui om pentru fotbal. L-a jucat atîţia ani şi l-a jucat atît de bine !

Din uşă, îmi scapă o întrebare. Naivă, îmi dau seama :

— De ce ai jucat tu, Peci, mereu, aşa de bine ?

— **Pentru că la fiecare meci, cît de mare, cît de mic, am intrat pe teren cu emoţie, mi-a bătut inima tare şi am simţit ceva cald care-mi inundă pieptul..**

Radu URZICEANU

Din istoricul „CUPEI CUPELOR"

Cupa cîştigătoarelor de cupă, denumită prescurtat „Cupa Cupelor" este cea mai tînără dintre cele trei mari competiţii intercluburi cu caracter continental.

Dacă Cupa oraşelor tîrguri şi Cupa Campionilor Europeni au luat naştere în anul 1955, „Cupa Cupelor" datează numai din anul 1960. Prima ei ediţie nici nu a avut caracter continental, fiind disputată la propunerea Federaţiei de Fotbal din Austria — drept o variantă de iarnă a Cupei Europei Centrale cu participarea a numai 10 echipe de club. (Alături de echipele celor cinci ţări fondatoare ale Cupei Europei Centrale, Italia, Cehoslovacia, Austria, Ungaria şi Elveţia, au mai fost acceptate alte cinci formaţii din Iugoslavia, R.D.G., Anglia, Scoţia şi R.F.G.

Succesul primei ediţii nu a rămas fără răsunet. În consecinţă, începînd cu cea de a doua ediţie (1961/62) dreptul de organizare a acestei competiţii a fost preluat de către U.E.F.A., devenind o întrecere accesibilă tuturor echipelor cîştigătoare de cupe din ţările europene şi de atunci disputîndu-se cu regularitate în fiecare an.

În prezent, este în curs de desfăşurare cea de-a 7-a ediţie. În primele şase, disputate între anii 1961—66 au fost prezente 118 cluburi diferite din 31 de ţări europene. La toate ediţiile au participat numai echipele celor 10 ţări fondatoare. Dintre cluburi, Dinamo Zagreb are cele mai multe prezenţe (4), urmată, cu cîte 3, de Atletico Madrid şi Olympiakos Pireu. De două ori au participat în total 22 de echipe (inclusiv Steaua Bucureşti). Numărul echipelor cu o singură prezenţă este de 93, din care fac parte şi cluburile româneşti Progresul Bucureşti, Petrolul Ploieşti şi Ştiinţa Cluj. În actuala ediţie, 6 echipe sînt la cea de-a 3-a participare (Steaua Bucureşti, Glasgow Rangers, Galataseray ; 12 echipe sînt prezente pentru a doua oară, celelalte 14 fiind debutante. În felul acesta, numărul total al echipelor prezente la cele 7 ediţii se ridică la 132.

Cele şase ediţii de pînă acum au avut tot atîtea învingătoare : Fiorentina (1961), Atletico Madrid (1962), Tottenham Hotspurs Londra (1963), Sporting Lisabona (1964), West Ham United Londra (1965), şi Borussia Dortmund (1966). Au mai fost finaliste, fiecare cîte o singură dată : Glasgow Rangers (1961), Fiorentina (1962), Atletico Madrid (1963), M.T.K. Budapesta (1964), München 1860 (1965) şi F. C. Liverpool (1966).

Cele mai multe partide şi le-au disputat echipele :

Atletico Madrid	(3)	23	15	5	3	49:17
Dinamo Zagreb	(4)	17	7	3	7	18:21
Celtic Glasgow	(2)	16	12	1	3	34:10
West Ham United	(2)	15	8	4	3	26:17
Sporting Lisabona	(2)	14	7	4	3	37:15
Fiorentina	(2)	14	10	1	3	34:15
Dozsa Ujpest	(2)	13	6	3	4	32:18

Cele 118 echipe au susţinut în total 292 de meciuri din care numai 52 s-au terminat la egalitate. În decursul acestor partide s-au înscris 957 de goluri. Rezultatele cele mai frecvente : 2—0 de 46 de ori (15%), 1—0 de 45 de ori (15%), 1—1 de 30 de ori (10%), 2—1 de 28 de ori, 3—1 de 24 de ori. În 26 de partide s-au înregistrat scoruri la o diferenţă de cel puţin 5 goluri, din care 6—0 de 8 ori, 5—0 de 7 ori, 8—1 de 3 ori şi 6—1 de 2 ori.

Scorurile cele mai categorice :
16—1 Sporting Lisabona — Hopoel Nicosia (1964). Acest rezultat este în acelaşi timp cel mai ridicat scor înregistrat vreodată în cele trei competiţii intercluburi din Europa, 10—0 Spartak Praga — Anorthosis Nicosia (1965) ; 10—2 Dozsa Ujpest — Floriana Malta (1962) şi Honved Budapesta — Reipas Lahti (1966) ; 8—0 Rangers Glasgow — Borussia Monchengladbach (1961) ; 8—1 Odense 1909 — Ailiance Dudelange (1963), Slovan Bratislava — P.S. Helsinki (1964), S. C. Aufbau Magdeburg — F. C. Sion (1966).

Cele mai senzaţionale răsturnări de rezultate :
1961/62 : Chaux de Fonds — Leixoes 6—2 la Chaux de Fonds, 0—5 la Porto
1963/64 : Manchester United — Sporting Lisabona : 4—1 la Manchester, 0—5 la Lisabona ; 1963/64 : Celtic — M.T.K. 3—0 la Glasgow, 0—4 la Budapesta.

Rezultatele cele mai valoroase :
Sporting — Manchester United 5—0 (1964 Lisabona), Tottenham Hotspurs — Slovan Bratislava 6—0 (1963, Londra), Tottenham Hotspurs — Atletico Madrid 5—1 (1963, Rotterdam), Fiorentina — Rapid Viena 6—2 (1962, Viena), München 1960 — Legia Varşovia 4—0 (1965, Varşovia), Botev — Steaua Bucureşti 5—1 (1963, la Plovdiv), Rapid Viena — Spartak Varna 5—2 (1961, Varna), Wolverhampton Wanderers — F.C. Austria Viena 5—0 (1961, Wolverhampton).

FREDERIC MOISES
Rupea

PENTRU AGENDA DVS!

MARŢI 27 SEPTEMBRIE

„Cupa cupelor"

Glentoran — Glasgow Rangers 1—1

„Cupa oraşelor-tîrguri"

VfB Stuttgart — Burnley 0—2
Örgyrte Göteborg — O.C.G. Nice 2—1

MIERCURI 28 SEPTEMBRIE

Amical

Ungaria — Franţa 4—2

„Cupa campionilor europeni"

Gornik Zabrze — Vorwaerts Berlin 2—1
T.S.K.A. Sofia — Olimpiakos Pireu 3—1
Liverpool — Petrolul 2—0
Anderlecht — Valkeakosken Haka 2—1
Internazionale — Torpedo Moscova 1—0
Malmö FF — Atletico Madrid 0—2
Esbjerg — Dukla Praga 0—2
Celtic Glasgow — F.C. Zürich 2—0
Ajax Amsterdam — Beşiktaş Istanbul 2—0
Valerengen Oslo — 17 Nändor Tirana 3—0 (f)

„Cupa cupelor"

A.E.K. Atena — Sporting Braga (Portug.) 0—1
Standard Liege — Apollon Limassol 1—0
Shamrock Rovers — Spora Luxemburg 4—1
OFK Beograd — Spartak Moscova 1—3
Fiorentina — Vasas Györ 1—0
BSG Chemie Leipzig — Legia Varşovia 3—0
Aalborg B.K. — Everton 0—0
Tatran Preşov — Bayern München 1—1

„Cupa oraşelor-tîrguri"

Dunfermline — Frigg Oslo 3—1
Spartak Brno — Dynamo Zagreb 2—0
Dinamo Piteşti — Sevilla 2—0
Atletico Bilbao — St. roşie Belgrad 2—0
Bologna — Göztepe Izmir 3—1

DUMINICĂ 2 OCTOMBRIE

Campionatul Europei

Finlanda — Austria 0—0
Polonia — Luxemburg 4—0

CUVINTE ÎNCRUCIŞATE

Etapa celor nouă goluri (VI)

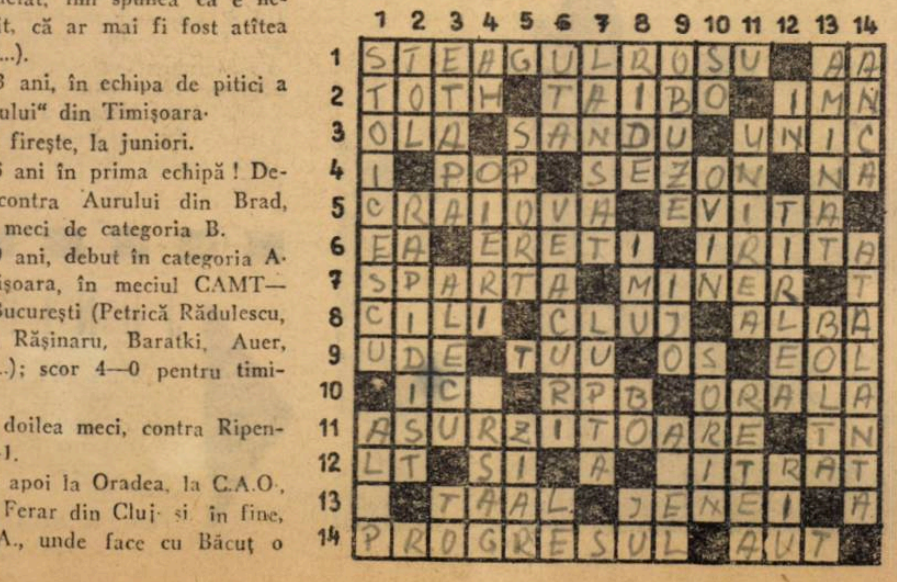

ORIZONTAL. 1) Echipă învingătoare pentru prima dată în acest campionat pe stadionul Dinamo din Capitală (2 cuv.) — Extremele lui Anca ! 2) Arbitru orădean, a dictat un 11 m. împotrvia gazdelor în meciul Dinamo Bucureşti — Steagul roşu din etapa a VI-a — Portarul păcălit de Iancu în meciul cu Uruguay din acest an — Se întonează înaintea unor meciuri internaţionale. 3) Antrenor federal — Mijlocaş al Jiului — Selecţioner... de unul singur. 4) Nume prezent în etapa a VI-a pe stadioanele din Piteşti şi Petroşeni — Stagiune fotbalistică — Poftim. 5) Oraşul studenţilor din plutonul fruntaş — A feri lovitura posibilă. 6) Dinsa — Victorioşi în duelurile aeriene — A se enerva în cursul partidei. 7) Cunoscută echipă din Rotterdam, cîştigătoare a Cupei Olandei — Prezent în echipele din Petroşeni, Lupeni sau Baia Mare. 8) Prelungiri — Oraşul „Universităţii", nemulţumit de evoluţia echipei sale — Culoarea „stegarilor", în meciul din etapa a VI-a (fem). 9) Tricourile jucătorilor neobosiţi — Onomatopee feroviară — E în pericol, dincolo de limitele sportivităţii — Zeul vînturilor. 10) Crişul, spre izvoare — Ţara lui Asparuhov, în iniţiale — Prin viu grai. 11) Larma tribunelor înfierbîntate (Craiova, Ploieşti, Braşov ş.a.) — Tudorică Nicolae. 12) Locotenent — La intrarea în Sibiu ! — Are titlul în buzunar. 13) Oraş în Filipine — Acelaşi nume şi acelaşi post, în echipa lui Năftănăilă şi în cea a lui Voinea. 14) Neînvinsă în primele şase etape — Dincola de tuşe.

VERTICAL. 1) Realizator din dealul Copoului (5 goluri în 3 meciuri) — Oraşul debutului lui Pircălab. 2) Măsură la ţevi. — Suporter fericit : echipa lui a spart gheaţa pe terenul Jiului. 3) A şasea s-a disputat la 25 septembrie — Protector al lui Pilică — Înaintaşi la Tottenham ! 4) Exclamaţie la galerie, la ratările de pe teren — În cîmp, ca la ei acasă — Urare (reg). 5) Întăritor al organismului — Prezintă ultimele veşti de pe stadioane. 6) Altă echipă de tradiţie, cu o comportare necorespunzătoare pînă în prezent — Secole — Pronume. 7) Pus în cursă — A caracterizat meciurile de la Piteşti, Cluj şi Petroşeni, în etapa a VI-a. 8) A face haz — Echipă din Medgidia — Spitul... bocancului ! — Primii la Juventus ! 9) Mingi ale... tunarilor — Golf în insula Hondo — Comună în Ardeal. 10) Pune în cursă alergătorii patrupezi — Priveşte oile — Singura floare din atacul nostru de la... Gera. 11) Prescurtare clujeană — A reuşit la 25 septembrie doar un meci nul pe terenul său de la Dej, în compania echipei Clujeana (Cat. B) — Piasă. 12) Ion Nunweiller — Atacant la UTA — Jiul, Oltul sau Crişul. 13) Nedisputat, ca meciul Farul — Petrolul de la 25 septembrie — Arcada... unor şuturi. 14) L-a înlocuit pe Adam în meciul de la Cluj cu Ştiinţa Craiova — A obţinut, în „Pronosportul" din 25 septembrie un X pe terenul „Veneziei".

Cuvinte mai puţin cunoscute : TAAL, IJO.

GH. CORJOS

DIN „ENCICLOPEDIA" LUI WILLIE

ÎN FINE, ARBITRAJUL

Pornim comentariul nostru de la ideea că erorile de arbitraj comise la C.M. n-au fost generate de lipsa probităţii (nu există dovezi, ci numai ipoteze). Şi totuşi numărul şi repercusiunile lor obligă organismele oficiale F.I.F.A. să caute soluţii apte pentru depăşirea impasului, evident astăzi, pentru cei investiţi cu funcţia de „conducători ai jocului". Eliminînd de la izvorul erorilor comise elementul intenţional, nu ne rămîne să admitem decît existenţa unui decalaj, unei rămîneri în urmă între evoluţia jocului de fotbal şi posibilităţile reale de a surprinde infracţiunile, aflate la-ndemîna clasicului terţet de arbitri. Pe scurt, capacitatea de a surprinde, de a discerne şi de a hotărî prompt, a unei brigăzi de arbitri bine pregătită teoretic şi practic, rutinată, curajoasă şi animată de cele mai nobile intenţii, pare să nu mai fie uneori suficientă pentru o judecată fără greş, pentru trecerea fără echivoc prin filtrul regulamentului a tuturor întîmplărilor unui meci.

Într-adevăr, jocul de fotbal actual a devenit mai dificil de arbitrat. Viteza acţiunilor a crescut. Angajările directe între adversari au căpătat o agresivitate sporită, limită. Atacurile de deposedare au devenit (mai ales prin alunecare), necruţătoare. Aglomerarea din cele două careuri a sporit, adversarii vin mult mai frecvent în contact direct unii cu alţii. **Tacticile defensive stimulează lupta „corp la corp" ciocnirile în viteză, marcajul sever, disputarea balonului prin forţă.** Mulţi aplică trista pildă **„nu juca nici tu, dar împiedică mai ales adversarul s-o facă".** Aceste condiţii favorizează creşterea numărului de neregularităţi. Un fault, un hent, o poziţie „afară din joc", se comit mai des şi în acelaşi timp pot fi mai greu observate. Jocul actual seamănă cu o peliculă de film, derulată mai rapid, în care abundă momentele de aglomerare, de angajări dure, de busculade.

În atari condiţii cei trei arbitri încep să discearnă mai greu. Fazele se consumă iute, deseori la periferia cîmpului lor vizual. Se joacă la limita regulamentului şi atingerea unei limite nu se poate realiza fără să păşeşti dincolo de ea. De aici s-a iscat imperativul rostit zilnic **„arbitrul e obligat să se deplaseze permanent şi în aceeaşi viteză cu faza de joc".** Nimic de spus, sună frumos, e acceptat de toată lumea, dar să recunoaştem ce pregătire fizică deosebită pretinde în fond respectarea lui. Or, unui om de 45—48 de ani să zicem (vîrstă la care „ochiul" unui arbitru este teribil de versat) pare întîi de toate, nefondat din punct de vedere fiziologic, să-i pretinzi o deplasare la fel de rapidă cu a jucătorilor mai tineri cu douătrei decenii decît el. Cu „experienţă" (panaceul universal invocat în exces pentru mascarea unor lacune serioase) nu pot compensa decît puţini arbitri, purtătorii unui talent adevărat. Pentru majoritate însă, rămînerea în urmă de care vorbim reprezintă una dintre chestiunile care grevează calitatea arbitrajelor.

Mai există şi o altă sursă de dificultăţi. Este vorba de **aplicarea neuniformă a prevederilor regulamentului, de înţelegerea diferită a spiritului ce se degajă din aliniatele sale.** Pentru unii litera regulamentului e sacrosantă, spune tot. Pentru alţii, ea înseamnă un material suplu, ce se poate mula pe conturul mijlor de situaţii din care se compune jocul. Pentru a favoriza integral manifestarea jucătorilor, cursivitatea acţiunilor, cei din ultima categorie folosesc instrumente de apreciere, extrase din spiritul regulamentului şi nu fac rău.

Optica arbitrilor mai este deformată şi de **fizionomia particulară a fotbalului din ţara lor.** Ei vin, firesc, la o competiţie de dimensiunea Cupei mondiale, cu o anumită deformaţie. De aici rezultă deosebirile de interpretare la care am asistat pe stadioanele din Anglia, cînd jocurile erau conduse de arbitri europeni sau sud-americani. Alte puncte de vedere asupra jocului dur, altă înţelegere a noţiunii de fault, sau a criteriilor ce separă elementul intenţional de greşeala involuntară. Şi reciproca acestei chestiuni are aceeaşi valabilitate. Jucătorii dintr-o ţară, arbitraţi mereu într-o anumită manieră, dobîndesc un tip de comportament, un stil mai mult sau mai puţin viguros şi regulamentar în timpul luptei directe, cînd vor să deposedeze sau să depăşească un adversar. Toate acestea au generat prestarea unor arbitraje neconvenabile, în special fotbaliştilor sud-americani. Împotriva lor s-a jucat corect, poate după criteriile arbitrilor europeni, dar dur după aprecierile arbitrilor din ţările Americii Latine.

Din întîmplare, să zicem, niciun meci dintre echipele europene şi sud-americane... nu a fost arbitrat de către conducători de joc sud-americani. Iar din lotul de 33 de arbitri pe care F.I.F.A. i-a selecţionat şi convocat în Anglia pentru C.M., numai şase au fost sud-americani. Handicapul rezultat nu mai necesită argumente suplimentare. Se poate califica cel puţin drept o „inadmisibilă scăpare" ca echipa Braziliei să fie arbitrată numai de englezi şi vest-germani, iar jocurile Argentina—Anglia şi Uruguay—R.F.G., din sferturi, să fie conduse prin „încrucişare" de Rudolf Kreitlein şi James Finney. Chiar dacă aceste jocuri s-ar fi consumat într-o atmosferă de maximă sportivitate, hotărîrea luată tot ar proiecta o umbră persistentă asupra celor ce hotărau delegările de arbitri. Nu mai vorbim de măsurile ce trebuiau luate împotriva lui Zecev şi Morais, care şi-au lăsat urmele crampoanelor pe genunchiul lui Pele.

Aşa cum s-au prezentat cele 16 finaliste în luna iulie la Londra, sîntem convinşi că Anglia ar fi cîştigat campionatul (echipa avea la ora aceea cele mai multe calităţi şi cele mai puţine defecte), chiar dacă F.I.F.A. ar fi eliminat cu severitate toate aceste echivocuri.

Şi încă ceva. În timpul finalei s-au acordat trei goluri neregulamentare: cel prin care echipa vest-germană a egalat în min. 90 şi ultimele două pe care englezii le-au dobîndit în prelungiri. Ziarul francez L'Équipe a publicat o fotografie edificatoare. După executarea loviturii libere din ultimul minut, Schnellinger a comis hent. Din această infracţiune mingea s-a îndreptat spre Weber care a înscris golul egalizator. În prealabil, nici lovitura liberă nu fusese justificată, Jackie Charlton sărise corect, nu-l faultase pe Held. În realitate, meciul trebuia încheiat în min 90. Scor 2—1 pentru Anglia. Eroarea comisă putea vicia această realitate. O echipă egalată în ultimele secunde, într-o finală mondială, se poate prăbuşi în faţa unui adversar înarmat brusc cu mari atu-uri psihologice. Pînă la urmă superioritatea englezilor a fost şi mai evidentă în prelungiri. Aceasta e cu totul altceva. Dar merituosul învingător avea să fie desemnat pînă la urmă, cu ajutorul unor goluri la fel de neregulamentare ca şi cel înscris de Weber. Punctul al treilea a fost infirmat de fotografi şi de calcule balistice. Arbitrul Dienst s-a spălat pe mîini şi l-a obligat pe tuşierul Bahramov să hotărască. În clipa aceea, puţini oameni de pe planeta noastră se aflau într-o situaţie tot aşa de dificilă. Şi Bahramov a acordat golul. Cînd Hurst a tras şutul, Bahramov se afla în dreptul liniei de 16 m. Un arbitru de tuşe trebuie să stea întotdeauna pe linie cu ultimul apărător, pentru surprinderea poziţiei de ofsaid. Printr-o perfectă analogie, dacă vrei să ai certitudinea că mingea a depăşit sau nu linia porţii, trebuie să fii situat în dreptul acestei linii. Din poziţia lui, raza vizuală a tuşierului făcea cu linia porţii un unghi ce nu îngăduie o părere fundată. Ţinînd cont de bruschetea fazei şi de viteza uluitoare a mingii, el nu putea aprecia şi sintetiza atîtea elemente.

Au existat şi multe arbitraje bune, dar pe harta campionatului mondial au rămas cîteva pete negre de pe urma unor erori de arbitraj, pe care, poate doar scurgerea timpului le va decolora.

Necesitatea unei interpretări omogene a regulamentului de către arbitrii de pe toate continentele, reprezintă un imperativ urgent. În acest sens a şi început organizarea unor cursuri de perfecţionare cu participarea arbitrilor de pretutindeni. Acţiunea trebuie lărgită, prin schimb de arbitri pentru conducerea meciurilor de pe toate continentele Se poate spera, de asemenea, că F.I.F.A. va evita pe viitor maniera folosită în Anglia la delegarea arbitrilor, sursă de critici atît de virulente.

S-ar putea experimenta pentru ameliorarea arbitrajelor, măcar la meciurile internaţionale, folosirea a doi arbitri de poartă, investiţi cu funcţia de observatori ai liniei dintre bare. Menirea lor s-ar reduce la atît (un atît, foarte mare, dacă ne amintim de finala de pe Wembley) şi puterea lor ar avea numai caracter consultativ.

ARGENTINA SE PREGĂTEŞTE PENTRU MEXIC

• *Renunţînd la vechiul sistem de a pregăti echipa naţională numai cu 2—3 luni înaintea începerii campionatului mondial, argentinienii au trecut încă de acum la luarea unor măsuri menite să asigure echipei o comportare de prim ordin la marea competiţie ce va avea loc în 1970 la Mexic. În acest sens au fost alcătuite trei echipe naţionale: una din care fac parte jucătorii ce au luat parte la ultima ediţie a C.M., o a doua formată din cei mai buni jucători ai tuturor echipelor, iar o a treia din care vor face parte numai jucători tineri şi chiar juniori şi care va servi drept rezervă primelor două.*

Înaintea meciului Portugalia — Uniunea Sovietică, disputat la Londra pentru locurile 3-4, Ianşin şi Coluna schimbă fanioanele în prezenţa arbitrului englez Dagnall.

TREI ECHIPE, UN „NUMITOR COMUN":

SLABA COMPORTARE

Încheiem astăzi prezentarea celor 16 finaliste prin cîte un scurt portret al echipelor Spaniei, Bulgariei şi Chile.

SPANIA

E un paradox, cînd ai aşa de buni jucători ca în Spania, să clădeşti o echipă reprezentativă atît de şubredă. Intenţia lui Villalonga a fost să se apere mai întîi (dar spaniolii au prestaţ un marcaj confuz) şi să contraatace prin Gento, Peiro şi uneori Ufarte. Suarez şi Del Sol, la mijlocul terenului, s-au agitat mai mult în apărare decît în atac, au manevrat mereu în van, ca orice jucători ieşiţi din formă. Mişcările lente, izolarea înaintaşilor, epidemia de oboseală şi de nervozitate (datorită unui sezon epuizant şi unui cantonament prelung), i-au făcut să nu reziste în faţa rafinamentelor tehnico-tactice şi vitalităţii argentinienilor (1—2) şi abia să învingă echipa Elveţiei (2—1). În ultimul joc, contra echipei R. F. Germane, spaniolii au apărut despuiaţi de „briliante" (Suarez, Del Solo, Peiro), utilizînd în schimb nişte tineri dornici să-şi completeze o carte de vizită abia începută, iar Villalonga, presimţind acea furtună ce rupe şi desface contractele de antrenori, a renunţat la „beton". Au fost destul de aproape să învingă şi să elimine echipa lui Schön. Dar schimbările făcute peste noapte n-au avut timp să se consolideze. Villalonga ar fi trebuit să aibă înaintea primului meci „mintea cea de pe urmă", sau să-şi amintească că a sosit vremea să se retragă, înainte de începerea C.M. şi nu după.

BULGARIA

Împotriva Braziliei, echipa bulgară a jucat defensiv la pătrat. Cu Portugalia şi Ungaria a încercat într-o manieră „ceva mai îndulcită" să obţină un rezultat strîns, onorabil, dar adversarii şi aspiraţiile lor depăşeau posibilităţile acestei echipe, din care doar Iakimov şi, parţial, Asparuhov, pot fi citaţi printre jucătorii de valoare europeană. În schimb, Vuţov şi Davidov au înscris de fiecare dată cîte un auto-gol, tocmai atunci cînd îi-era lumea mai dragă. După primele două jocuri, Iakimov i-ar fi spus antrenorului Vitlacyl: „Cu tactica dumneavoastră ultra-defensivă, echipa noastră nu e capabilă să înscrie vreun gol". Acest afront nu l-a întristat pe antrenorul cehoslovac. În portmoneu avea deja semnat contractul cu Rapid Viena.

CHILE

Chilienii au fost departe de valoarea dovedită acum patru ani, cînd — ajutaţi şi de public — au obţinut „bronzul" Cupei mondiale. Echipa se află în remaniere. Domină jucătorii din generaţia tînără. Jocul colectiv n-a depăşit stadiul embrionar. Acţiunile lor erau lipsite de acel „usage du monde" remarcabil la echipele maturizate prin experienţă internaţională. Meciul cel mai acceptabil l-au realizat în faţa Italiei, pierdut pînă la urmă cu 2—0, au obţinut un punct puţin meritat în jocul cu echipa R.P.D. Coreene şi au cedat în faţa echipei U.R.S.S. Păreau un colectiv amorf, lipsit de personalitate şi cu puţine personalităţi: Alberto Souilloux, Eyzaguirre, Leonel Sanchez.

Pagină redactată de **Romulus BALABAN**

Fotbal

REVISTĂ SAPTĂMÎNALĂ

Redacţia şi administraţia Bucureşti
Bd. Mărăşti 26, raionul 30 Decembrie

COLEGIUL DE REDACŢIE

Constantin Chiriţă, Ştefan Covaci, Gh. Dumitrescu, Ion Lupaş, Pavel Marcu, Aurel Neagu (redactor şef), Angelo Niculescu, Andrei Rădulescu, Constantin Teaşcă, Dumitru Tomescu, Stelian Trandafirescu (redactor-şef adjunct), Radu Urziceanu (secretar general de redacţie), Emerich Vogl, Ion Voica, Ion Voinescu.

Prezentarea grafică Liviu Bobocea

Trimişii noştri speciali ne transmit

DE LA SEVILLA:

● *Dinamo Piteşti cu aceeaşi formaţie*

În principiu, antrenorul Ştefan Vasile intenţionează să folosească şi miercuri aceeaşi formaţie care a dispus de Sevilla cu 2—0 în meciul disputat la 28 septembrie. S-ar putea însă (şi acest lucru se va cunoaşte în ziua jocului) ca să intervină o modificare prin reintroducerea lui Pop în linia de atac.

Fotbaliştii echipei Sevilla, învinşi în etapa de campionat de duminică de Saragosa, cu 2—1 (locul 11 în clasament), se abţin de la declaraţii, dar este neîndoios că vor depune toate eforturile pentru a remonta şi eventual depăşi handicapul de 2 goluri. Meciul se anunţă dificil.

Radu URZICEANU

DE LA STRASBOURG:

● *Formaţie standard la Steaua*

● *Kaelbel nu va juca*

Interes deosebit în localitate pentru primul meci dintre R.C. Strasbourg şi Steaua, în „Cupa cupelor". Se scontează pe o asistenţă cifrată la 18.000 de spectatori (superioară celei de la jocul de campionat Strasbourg—Sochaux : 12.800). Steaua, căreia constatările făcute de antrenorul Şt. Covaci la meciul Reims—Strasbourg i-au folosit la pregătirea jocului de miercuri, va recurge mai mult ca probabil la formaţia standard : Suciu — Petescu, Jenei, D. Nicolae, Sătmăreanu — Negrea, D. Popescu — Sorin, Constantin, Voinea, Raksi. **Strasbourg are o indisponibilitate după întîlnirea cu Sochaux :** Kaelbel, **care va fi înlocuit cu** Merschel.

Romulus BALABAN

Iată-l pe autorul celor patru goluri ale echipei Ungariei, Farkaş, înscriind cel de al treilea gol portarului francez Carnus, care poate fi văzut în spatele înaintaşului maghiar.

În acest meci, Farkaş a egalat un record deţinut de 13 ani de Zsengeller: patru goluri într-un meci internaţional al reprezentativei Ungariei.

După 2-4 cu Ungaria, la Budapesta

NOUA FAŢĂ A ECHIPEI FRANŢEI

Curiozitatea de a vedea la lucru noua echipă a Franţei după discuţiile şi prefacerile intervenite în urma campionatului mondial a fost cu atît mai legitimă cu cît în anul viitor, la 22 martie, la Paris, se va inaugura seria meciurilor inter-ţări România—Franţa, iar un meci al viitorilor noştri adversari cu echipa Ungariei constituia un criteriu excelent de verificare a potenţialului fotbalistic francez.

La Londra, echipa Franţei n-a impresionat. Inhibată de miza calificării şi încorsetată într-un sistem de joc defensiv, ea n-a mai avut din strălucirea cu care o aureolase campionatul mondial din Suedia. Văzîndu-i evoluţiile sale slabe de la Londra în grupa preliminară, cu Anglia, Uruguay şi Mexic, ne-am pus întrebarea dacă valoarea fotbalului francez este sau nu aceea arătată la campionatul mondial. Meciul de la 28 septembrie urma să fie un început de clarificare.

Eliberată de miza de concurs şi de apăsarea „betonului", renovată parţial şi animată de o dorinţă de afirmare vizibilă, echipa Franţei a făcut la Budapesta în compania redutabilei formaţii a Ungariei o partidă superioară din toate punctele de vedere acelora trei jucate în capitala Angliei. A avut o nouă faţă şi a surprins pe toţi cei prezenţi prin jocul ofensiv, tehnic, combinativ, subtil, cu care a rezistat mai bine de 80 de minute unei echipe maghiare dezlănţuite, însă incomodată de o opoziţie neaşteptată, cu un conţinut valoros.

După un sfert de oră critic, în care Meszoly a ratat o lovitură de la 11 m (Chorda l-a faultat pe Albert), iar Farkaş a deschis scorul în min. 13, echipa Franţei a echilibrat jocul şi a egalat prin Gondet în min. 26. După pauză, Farkaş a ridicat scorul la 2—1 în min. 56, dar debutantul Revelli a egalat numai după un singur minut : 2—2.

În continuare francezii au avut nu mai puţin de patru ocazii mari de gol consecutive ratate de Gondet, Revelli (şut puternic în bara transversală), apoi de Simon şi Hausser. Au fost 20 de minute de superioritate a oaspeţilor Budapestei care au primit aplauze pentru acţiunile lor. Şi totuşi, eşecul a fost înregistrat în ultimele opt minute de joc, cînd, acelaşi Farkaş, într-un efort maxim cerut insistent de cei 25 000 de spectatori, a concretizat iureşul furibund al echipei sale, de două ori, în min. 83 şi 88.

Astfel, echipa favorită a meciului a învins şi victoria ei este meritată pentru debutul mai bun şi finişul superior, însă această echipă a Franţei a făcut la Budapesta una din cele mai bune partide din palmaresul său cu Ungaria, în care n-a reuşit pînă acum să înscrie vreo victorie.

Noutăţile din echipa Franţei sînt, în afara jocului ofensiv, schimbările efectuate în linia de atac, în care din cei de la Londra a rămas doar Gondet. **Debutantul** Revelli, **în vîrstă de numai 20 de ani, devenit profesionist de un an de zile, solid, impetuos, bun tehnician şi şuter, are perspective să facă împreună cu Gondet un tandem de temut. Hausser a rămas aceeaşi aripă de mare valoare, iar Lech, pe dreapta, s-a dovedit în cîteva faze foarte periculos. În lipsa lui Bonnel,** Simon **a avut ca partener pe** Suaudeau, **de asemenea debutant, un fin tehnician, însă puţin viguros şi rezistent. În apărare,** Djorkaeff, Bosquier, Budzinski **şi** Chorda **au avut de luptat intens cu măiestria lui** Albert, **cel mai bun jucător, energic şi în acest meci, cu viteza lui** Molnar, **pătrunderile lui** Farkaş, **dorinţa de afirmare a debutantului maghiar** Korsos, **pe aripa stîngă, în general cu o echipă maghiară care, părăsind şi ea betonul, se reînscrie pe linia jocului rafinat, subtil, dar dublat de o alură atletică şi de o rezistenţă care i-a adus, de altfel, în ultimele minute victoria. Portarul francez** Carnus, **cel care a primit trei goluri de la Pelé într-un meci Franţa—Braziliia, are o valoare egală lui** Aubour, **titularul formaţiei de la Londra, remarcabil la campionatul mondial.**

După declaraţiile antrenorilor Snella **şi** Arribas, **echipa Franţei va putea continua pe acest drum, astfel că este de aşteptat să întîlnim în anul viitor adversari şi mai puternici decît aceia pe care i-am văzut săptămîna trecută la Budapesta.**

Aurel NEAGU

ÎN JURUL BALONULUI ROTUND

● CAMPIONATUL EUROPEI. — Pînă în prezent s-au disputat patru întîlniri şi anume : Olanda—Ungaria 2—2 şi Ungaria — Danemarca 6—0 în grupa a V-a; Finlanda — Austria 0—0 în grupa a III-a şi Polonia — Luxemburg 4—0 în grupa a VII-a. „Grosul" meciurilor se va disputa anul viitor.

● „CUPA CAMPIONILOR EUROPENI". Echipele calificate pentru optimile finală: *Anderlecht* (Belgia), *Valerengen* (Norvegia), *Linfield F.C.* (Irlanda de Nord), *Voivodina* (Iugoslavia) şi *T.S.V. München 1860* (R.F. Germană). Tragerea la sorţi a optimilor la 13 octombrie.

● „CUPA CUPELOR". Calificate pentru optimi : *Standard Liége* (Belgia) şi *Rapid Viena*. Tragerea la sorţi a etapei următoare : la 13 octombrie.

● „CUPA ORAŞELOR-TÎRGURI". — S-au calificat pînă acum : *Dunfermline* (Scoţia), *Burnley* (Anglia), *DOS Utrecht* (Olanda), *Steaua roşie Belgrad* (Iugoslavia), *Lokomotiv Leipzig* (R.D. Germană) *Orgyrte* (Suedia), *F. C. Bologna* (Italia) şi *Juventus* (Italia).

● CEI DOI ANTRENORI *care au condus echipa Franţei la Budapesta,* Jean Snella şi José Arribas, *şi-au prezentat demisia considerînd că interimatul lor a expirat. Ei s-au declarat satisfăcuţi de noua orientare şi formulă a selecţionatei Franţei, dar au precizat că nu pot funcţiona în acelaşi timp şi la cluburi (Snella la St. Etinne şi Arribas la Nantes) şi la echipa naţională. Astfel, succesiunea lui Guerin rămîne deschisă în continuare.*

● **Prima achiziţie a fotbalului nord-american : jucătorul** Phil Woosnam, **de origină din Ţara Galilor, dar membru al echipei Aston Villa. Woosnam a fost angajat de clubul Atlanta, din S.U.A.**

● **Mai mulţi jucători ai clubului elveţian Zürich, actuala campioană, s-au plîns că au pierdut în antrenorul Maurer Louis un... tată şi că au cîştigat în persoana lui Kubala un... sergent-major...**

● **Preşedintele clubului Internazionale Milano, A. Moratti, i-a făcut cadou antrenorului H. Herrera o maşină „Maseratti".**

● **Un fapt unic în cariera de fotbalist a internaţionalului cehoslovac** Masopust : **la 33 de ani, căpitanul echipei Dukla Praga a fost eliminat de pe teren pentru că a criticat deciziile arbitrului.**

● **Joao Havelange, preşedintele confederaţiei braziliene intenţionează să coopteze în comisia tehnică trei din vechii campioni mondiali :** Didi, N. Santos **şi** Zito.

● **Se pare că** Garrincha **se va face cunoscut foarte curînd în alte domenii decît cel obişnuit : intenţionează să-şi scrie memoriile şi să... debuteze în muzica uşoară.**

● **În schimb, un alt mare fotbalist,** Beckenbauer **din R.F.G., a semnat recent un contract cu un producător de filme, care i-a propus un rol de detectiv.**

● **Dr. M. Andrejevici (Iugoslavia) va succeda pe Sir Stanley Rous în postul de preşedinte al comisiei regulilor de joc F.I.F.A.**

● **Echipa Braziliei a primit două invitaţii : una pentru un turneu de 10 meciuri în Asia şi alta pentru a participa la un turneu în Canada, alături de echipele U.R.S.S., Angliei şi Argentinei.**

● **După victoriile obţinute la New York asupra echipelor Benfica şi Inter, F. C. Santos a suferit trei înfrîngeri consecutive în campionat. Pentru a afla cauzele acestei scăderi de formă, conducerea clubului a apelat la un psihiatru, dr.** Sebastio de Melo...

MOZAIC

SCRISOARE DIN ITALIA

DR. PASQUALE DEZMINTE

Dezbaterea de la televiziune pe tema: „Este fotbalul italian în criză?"

Cînd revoluţiile sînt de felul celei care a făcut să „cadă capul" selecţionerului unic Fabbri, nu poţi să nu zîmbeşti!

Un cotidian italian a publicat declaraţii senzaţionale ale unor jucători ; punctele de apărare ale lui Fabbri au vizat aspecte structurale ale fotbalului italian ; lumea aştepta lucruri mari de la recentul consiliu al Federaţiei italiene, dar... totul s-a redus la descărcinarea lui Fabbri. Un balon de săpun...

Mărturisim că noi nu ne făceam prea multe iluzii. Eram siguri că în coşul condamnaţilor la moarte trebuia să cadă capul lui Fabbri, ca să nu cadă alte capete, mult mai eu blazon decît al său.

S-a discutat mult aici despre mezaventura italiană pe pămîntul Albionului.

Era oare necesar să se publice toate acuzaţiile, toate contraacuzaţiile, toate certurile şi toate insultele proferate, care au dat eliminării Italiei o „coadă" atît de veninoasă ?

Noi credem că nu! Marele public, cel care plăteşte multe lire pentru a-i vedea pe presupuşii aşi care calcă iarba stadioanelor italiene vrea să ştie un singur lucru : pentru ce Italia, de 20 de ani, e mereu eliminată din Cupa mondială, uneori chiar în mod puţin onorabil!

Asta vrea să ştie publicul. Restul, certurile, interesele mărunte care au sfîşiat lumea fotbalistică italiană în ultima vreme, îl interesează mai puţin. Sau chiar de loc...

Acum — cu Fabbri scos de la naţională — care e situaţia ?

Foarte simplă : sectorul tehnic al naţionalei a fost atribuit provizoriu preşedintelui federaţiei, dr. Pasquale.

E clar că acest provizorat se va întinde asupra celor două partide care rămîn de susţinut pînă la finele anului : cu România (Napoli, 26 noiembrie) şi cu U.R.S.S. (Milano, 1 noiembrie).

Este clar, de asemenea, că interimatul lui Pasquale nu prevede prezenţa lui pe banca din marginea terenului, care i-a fost fatală lui Fabbri şi predecesorilor săi, conducerea echipei contra românilor şi ruşilor fiind încredinţată lui Ferrari şi Piola.

Este de fapt vorba de două reveniri. Pentru că Ferrari a făcut parte din comisia tehnică a „11"-ului azur la mondialele din Chile în 1962 iar Piola a mai avut sarcini la nivel internaţional, nu prea soldate cu succes pentru fostul mare jucător al naţionalei italiene.

De aceea, viitoarele întîlniri sînt privite cu îngrijorare. Mai ales cea cu România, care e oficială.

Şi după aceea ? Cine va fi timonierul echipei ? Va fi Herrera ? Sau altul ? Greu de spus!

Recent, la televiziunea italiană a avut loc o dezbatere pe tema „E fotbalul italian în criză ?" Au luat parte numeroşi critici, sportivi, printre care şi preşedintele federaţiei dr. Pasquale. El a declarat că n-ar fi exclus ca la conducerea echipei italiene să fie chemat un antrenor străin.

Cît despre o criză a fotbalului italian, Pasquale a dezmînţit-o. El a spus, între altele, că după modelul federaţiei italiene s-au organizat multe federaţii străine.

Sîntem de acord cu acest lucru. Dar criza fotbalului italian nu e o criză de organizare ci de rezultate. Şi de acest lucru sînt convinşi toţi amatorii de „calcio", în ciuda dezmînţirilor preşedintelui Pasquale.

CESARE TRENTINI

Bologna, octombrie 1966

ŞTIRI

NOI JOCURI ÎN CUPA BALCANICĂ

Între echipele U.T. Arad şi Fenerbahce Istanbul a intervenit un acord potrivit căruia jocurile dintre ele să se dispute la datele de 26 octombrie la Istanbul şi 23 noiembrie la Arad.

ÎNTÎLNIRILE CU ECHIPELE POLONIEI

În calendarul internaţional al echipei reprezentative a intervenit o modificare : partida cu naţionala Poloniei, care urma să aibă loc la 16 octombrie, se va disputa la 16 noiembrie.

Celelalte două întîlniri au rămas programate la 16 octombrie : la juniori în România şi la tineret în Polonia.

SOSIREA ECHIPELOR LIVERPOOL ŞI STRASBOURG

După cum se ştie, returul partidelor Petrolul—Liverpool şi Steaua—Strasbourg va avea loc la 12 octombrie la Ploieşti şi, respectiv, Bucureşti. Campioana Angliei şi-a anunţat sosirea — cu avionul — în ziua de 10 octombrie la Bucureşti, de unde-şi va continua călătoria la Ploieşti. Echipa franceză va veni la 11 octombrie.

Redacţia şi administraţia bd. Mărăşti nr. 26. Tiparul : I.P. „Informaţia" str. Brezoianu 23—25.

PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

Fotbal

Revistă săptămînală

ANUL I

20

JOI
13 OCTOMBRIE

12 PAGINI
2 LEI

1-0 Din centrarea lui Dridea II, Moldoveanu a înscris primul gol în poarta lui F. C. Liverpool. Iată-l pe jucătorul ploieștean într-o adevărată explozie de bucurie.

CAMPIOANA ANGLIEI ÎNVINSĂ LA PLOIEȘTI

2-1 Lawrence este din nou „bătut". Boc, venit — la un corner — în careul advers, aduce pentru a doua oară conducerea echipei sale.

Fotografii de PETRE COZIA

IN „CUPA CAMPIONILOR EUROPENI"

Petrolul a învins pe Liverpool cu 3-1

Al treilea meci:

la 19 octombrie, la Amsterdam

ÎN „CUPA CUPELOR"

Steaua — eliminată de R. C. Strasbourg

Citiți cronicile

în pagina a 12-a

DIN SUMAR

Pag. 3:

DINAMOVIȘTII PITEȘTENI S-AU ÎNTRECUT PE EI, LA SEVILLA

Pag. 5, 6, 7, 8:

COMENTARII ȘI REPORTAJE ASUPRA ETAPEI A VIII-a A CATEGORIEI A

Pag. 11:

DIDI, DIN NOU ÎN ACTUALITATE

De pe cuprinsul țării

O INIȚIATIVĂ LAUDABILĂ

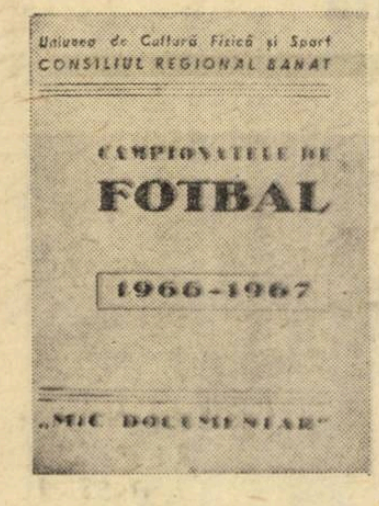

Comisia de propagandă a Consiliului regional UCFS Banat a editat un „MIC DOCUMENTAR" despre campionatele de fotbal 1966/67. Pe lîngă prezentarea etapelor pe categorii — A, B, C — și campionatul regional, sînt inserate numeroase date privitoare la echipele campioane de-a lungul celor 48 de ediții, cîștigătoarele „Cupei României" etc.

De asemenea, sînt redate edițiile Campionatului mondial de fotbal, „Cupei Europei", „Cupei campionilor europeni", „Cupei cupelor", „Cupei balcanice".

P. ARCAN
corespondent

„DE CE NU EȘTI CA-N PRIMA ZI ?"

Pînă nu de mult, terenul echipei Carpați Sinaia era considerat a fi bine îngrijit. Spectatorii, localnici cît și cei din mijlocul oamenilor muncii aflați la odihnă veneau cu plăcere la meciurile disputate aci.

În prezent însă, tribuna a început să se degradeze, gradenele fiind deteriorate. Gospodarii din „Perla Carpaților" trebuie să ia măsuri de urgență.

DINU GRIGORAȘ
corespondent

JUNIORII HUNEDORENI ÎN ÎNTRECERE

În campionatul regiunii Hunedoara, rezervat echipelor de juniori, participă un număr de 13 formații.

După patru etape, în clasament pe primul loc se află echipa asociației sportive „Constructorul" din Hunedoara, care a acumulat șapte puncte.

Pe locul II se află „Aurul" din Brad, cu șase puncte, iar pe locul III C.F.R.-Simeria cu cinci puncte. Iată și „încheietorii de pluton": Voința Ilia, Parîngul Lonea și I.G.O. Deva (ultima nu are nici un punct și golaveraj 4—14).

N. SBUCHEA
corespondent

UNDE SE JOACĂ COPIII ?

Stăm în cvartalul Tomis II din Constanța și deseori ne oprеam din drumurile noastre privind cu drag la copiii ce băteau mingea pe terenul dintre blocurile J-1 și I. Printre micii fotbaliști sînt mulți talentați și n-ar fi rău dacă antrenorul Brînzei de la Farul i-ar vedea.

De curînd însă, administrația blocurilor a interzis jocul pe acest teren, iar cel stabilit prin proiect a fi amenajat lîngă blocurile G-3 și G-4 a luat o altă destinație.

În fața acestei situații, ne întrebăm: copiilor nu le poate fi rezervat nici un loc de joacă ?

UN GRUP DE LOCATARI

DEBUTANȚII NU DEZMINT

„Medicina" Cluj, echipă care în 1963—1964 evolua în campionatul orășenesc, a promovat anul acesta în categoria C. Profesorul Gheorghe Neța, antrenorul echipei, care a parcurs același drum împreună cu „elevii" săi, speră ca aceștia să se claseze pe un loc fruntaș și în noua categorie.

Cei care au urmărit echipa, au observat că din vechea „gardă" doar patru jucători mai fac parte din actuala formație. Schimbările sînt însă explicabile, echipa fiind alcătuită din studenți care, odată cu terminarea studiilor, pleacă în localitățile unde sînt repartizați.

Proaspăta divizionară practică un fotbal apreciat de spectatori. De altfel, nu întîmplător, „Medicina" se află în prezent printre fruntașele clasamentului.

Așadar, debutanții nu dezmint.

Iată lotul echipei (în fotografie: rîndul de sus, de la stînga la dreapta): Leon Chereches, Ioan Lele, Liviu Ardeleanu, Bîrsan Doru (căpitanul echipei), Gheorghe Neța (antrenor), Mircea Mihășan, Victor Rusu, Cornel Timbuș, Valer Boeriu; (rîndul de jos): Iosif Pop, Vasile Coșeriu, Valer Cristea, Ioan Scărlătescu, Emil Singeorzan, George Nichiti și Gheorghe Mărcuțiu.

TRAIAN BARA
corespondent regional

LA GRUPUL ȘCOLAR „INDEPENDENȚA" — SIBIU

39 DE ECHIPE ÎNTR-UN CAMPIONAT

Printre preocupările extrașcolare ale elevilor Grupului profesional de pe lîngă uzina sibiană „Independența" se numără și fotbalul. Despre această activitate ne-a relatat cîteva amănunte interesante profesorul de educație fizică Dumitru Dobrescu.

„Asociația sportivă, sprijinită de către conducerea Grupului profesional, acordă o atenție deosebită competițiilor cu caracter intern, organizate în rîndul elevilor. După cum e și firesc, dintre discipline, fotbalul place cel mai mult școlarilor. Condițiile create prin punerea la dispoziție a echipamentului și a materialelor sportive, ne dau posibilitatea ca anual să organizăm un adevărat campionat al elevilor pe ani de studiu, tur și retur. În ediția precedentă, la întreceri au luat parte 36 de formații, din care au fost desemnate cele trei echipe campioane pe ani.

Actuala ediție a campionatului a atras la start 39 de echipe, după cum urmează: 17 echipe din anul I, 11 echipe din anul II și tot atîtea din anul III.

De reținut că în loturile echipelor au fost admiși numai elevi cu note bune la învățătură. De asemenea, în colaborare cu organele U.T.C., dorim să trecem cît mai curînd posibil la amenajarea unui teren de fotbal în apropierea școlii.

Lupta pentru întîietate a început la data de 8 octombrie, meciurile (2 reprize a 30 de minute) desfășurîndu-se pe terenul Voința. Pentru reușita competiției, au fost larg popularizate calendarul sportiv al școlii și regulamentul de joc, profesorii și diriginții ajutîndu-ne și ei în acest sens. Echipamentul a fost completat cu tenișI, chiloți, tricouri și cinci mingi noi.

Campionatul, pe lîngă antrenarea tineretului la sport, ne dă posibilitatea să selecționăm echipa școlii pentru viitoarele întîlniri interșcolare și chiar de a depista viitoarele cadre pentru fotbal. Ne amintim cu plăcere că mulți dintre jucătorii actuali ai echipei S.S.E. (participantă în campionatul republican de juniori) sînt proveniți din școala noastră și că alții activează în divizia B la C.S.M. și la alte echipe din campionatul orășenesc.

I. RĂCRIȚELEANU
corespondent

DIALOG CU CITITORII

PALMARESUL ECHIPEI REPREZENTATIVE

D. RADUCANU-CONSTANȚA: Se pare că în calcularea jucătorilor susținute de echipa noastră reprezentativă s-a strecurat o eroare, pentru că alăturînd cifrele publicate la date diferite, ele nu corespund. Care este cifra exactă: 186 sau 189 ?

Este, într-adevăr, așa cum susțineți. Cifrele nu corespund, dar nu pentru că ar fi o eroare de calcul. Am putea spune că este numai o scăpare din vedere... voită. Dar să ne explicăm. De-a lungul „carierei" sale, prima reprezentativă a întîlnit adversare cu caracter diferit: unele — cele mai multe — au fost echipe corespunzătoare, adică naționale A, altele au fost olimpice. Pe acestea din urmă nici noi și nici federația nu le-a inclus în palmares și tocmai ele fac ca să existe nepotriviri între cifrele publicate la diferite perioade. Cum însă, în același timp, participarea noastră la turneele olimpice figurează în palmaresul internațional și cum noi, în general, am prezentat cam aceeași formație sau cam aceiași jucători, rezultă că trebuie socotite și jocurile amicale cu adversari olimpici, cum a fost cazul partidelor cu Ungaria sau Iugoslavia. Pe acest considerent, am refăcut palmaresul primei noastre reprezentative, care — în noile condiții — are la activ 189 de meciuri internaționale, inclusiv cel cu R.D. Germană, recent disputat la Gera. Așadar, viitoarea întîlnire cu Elveția, de la 2 noiembrie, în campionatul Europei, va avea în dreptul ei nr. 190.

DESPRE CAMPIONATUL EUROPEI

M. IONESCU — BUCUREȘTI: Curînd, echipa noastră națională va debuta în Campionatul Europei". Aș dori să publicați în revista dv. cîteva date documentare în legătură cu această importantă competiție.

Campionatul Europei este, de fapt, o continuare a „Cupei Europei", al cărei act de naștere poartă data de iunie 1958, cînd federațiile afiliate la U.E.F.A. au fost de acord cu crearea ei. Ideea organizării unei astfel de competiții a fost mult sprijinită de fostul secretar general al federației franceze, H. Delaunay (drept omagiu adus acestuia „Cupa Europei" a purtat și denumirea de „Cupa H. Delaunay") și a fost îmbrățișată apoi și de U.E.F.A., încă de la crearea ei. Au fost de înlăturat multe greutăți, dar pînă la urmă campania în favoarea competiției, susținută de federațiile din Franța, Ungaria, U.R.S.S. și Spania, a fost încununată de succes.

Întrecerea are loc în primii doi ani după fiecare campionat mondial. Campionatul inceput cu partida Olanda — Ungaria (2—2) în septembrie la Rotterdam, va lua sfîrșit în vara anului 1968. În prezent, există numeroși specialiști care susțin că, întrucît această competiție se dispută între două ediții ale campionatului mondial, ea să devină *calificatorie* pentru aceasta din urmă. O asemenea propunere a și fost înaintată la U.E.F.A. și F.I.F.A., dar nu a fost luată încă în discuție.

Prima ediție a „Cupei Europei" s-a desfășurat în perioada septembrie 1958 — iulie 1960. Sistemul de disputare a fost cel cu meciuri tur-retur, eliminatorii, semifinalele și finala s-au desfășurat în Franța: Iugoslavia—Franța 5—4 la Paris și U.R.S.S. — Cehoslovacia 3—0 la Marsilia. În finală *U.R.S.S.* — Iugoslavia 2—1, după prelungiri la Paris. Pentru locul 3: Franța — Cehoslovacia 2—0. Au participat 17 țări.

A doua ediție, disputată după același sistem în anii 1962—1964, a avut un și mai mare succes: 29 țări participante. Turneul final al competiției a avut loc în Spania și a dat cîștig de cauză echipei Spaniei, care a dispus de U.R.S.S., în finală, cu 2—1. Locul 3 a fost ocupat de Ungaria, care a învins cu 3—1 Danemarca.

La campionatul Europei, în curs de desfășurare, s-au înscris 31 de țări care sînt împărțite în 8 grupe de cîte 3 și 4 echipe. Reprezentativa noastră face parte din grupa a VI-a, împreună cu Italia, Elveția și Cipru. În „Cupa Europei", în prima ediție, după ce a eliminat Turcia (cu 3—0 și 0-2), echipa noastră a fost întrecută de Cehoslovacia (0—2 și 0—3); iar în ediția a doua, a fost eliminată de Spania (cu 0—6 și 3—1). Să sperăm că acum vom reuși o comportare mai bună.

ÎN CAZ DE EGALITATE PERFECTĂ...

MAI MULȚI CITITORI ne-au pus următoarea întrebare: cum s-ar proceda dacă la sfîrșitul unui campionat, pe primul sau ultimul loc (deci ar fi în joc titlul sau retrogradarea), două sau mai multe echipe s-ar afla la egalitate de puncte, golaveraj și victorii ?

În această privință, regulamentul campionatului categoriilor A, B și C este cît se poate de clar, prin precizările pe care le face. Reproducem în întregime acest articol de regulament:

„În cazul cînd două sau mai multe echipe sînt la egalitate de puncte se va proceda astfel:

a) se va lua în considerare diferența dintre golurile marcate și golurile primite;

b) dacă și în acest caz este egalitate, echipele vor fi clasate după numărul victoriilor obținute în întregul campionat;

c) dacă și numărul victoriilor este egal, atunci se va ține seama de rezultatele obținute de echipe între ele, întocmindu-se în acest scop un clasament special;

d) DACĂ ȘI ÎN ACEST CAZ ECHIPELE SÎNT LA EGALITATE, SE VOR DISPUTA JOCURI DE BARAJ ÎNTRE ELE, NUMAI DACĂ ESTE VORBA DE CÎȘTIGAREA TITLULUI SAU DE RETROGRADARE".

Așadar, răspunsul la întrebarea cititorilor noștri este cuprins în alineatul d) al articolului citat: *meciurile de baraj vor decide ordinea în clasament a unor echipe aflate la egalitate de puncte, golaveraj și număr de victorii.* Organizarea și stabilirea sistemului de disputare a unor astfel de baraje rămîn la latitudinea federației.

În legătură cu articolul de mai sus trebuie să facem încă o completare și anume la alineatul c, care vorbește de *alcătuirea unui clasament special* pe baza rezultatelor dintre echipele care se găsesc la egalitate. La alcătuirea acestui clasament se ține seama de aceleași criterii, în deobște cunoscute, în ordine: 1. puncte; 2. golaveraj prin scădere; 3. număr de victorii.

Note

CERTAȚI CU DISCIPLINA

După consumarea a trei etape din campionatul de fotbal al regiunii Crișana, la care participă 24 de echipe, împărțite în două serii, pe foile de arbitraj au fost consemnate și două abateri serioase de la disciplină și conduita sportivă. Iată-le:

Pe terenul din Tileagd, cînd echipa locală Unirea conducea cu 4—0, o parte din jucătorii echipei Minerul Suncuiuș au avut o atitudine ireverențioasă față de conducătorul jocului, Ludovic Bodonyi. În minutul 82, acesta a fost nevoit să-l elimine din joc pe Ștefan Cipleu de la Minerul pentru acte de indisciplină. Căpitanul echipei, Victor Căpățînă, în loc să constituie un exemplu pentru coechipieri, i-a cerut socoteală arbitrului pentru măsura luată și l-a pălmuit. Fără să ezite, conducătorul de joc l-a eliminat și pe acesta de pe teren. Cum însă cel în culpă nu a vrut să părăsească terenul, arbitrul a fost obligat să fluiere sfîrșitul meciului înaintea celor 90 de minute regulamentare.

Alt exemplu: programat în cea de-a II-a etapă, meciul dintre echipele Victoria Criș și Voința Oradea urma să se dispute la Sîntana deoarece terenul gazdelor era suspendat. Formația Victoria, „supărată" pe comisia regională pentru măsura luată, nu s-a prezentat la joc.

Comisia de disciplină trebuie să-și spună cu promptitudine cuvîntul pentru a curma pe viitor asemenea manifestări ce nu au nimic comun cu sportul.

ILIE GHIȘA
corespondent

O calificare de prestigiu ÎN TURUL II AL CUPEI ORAŞELOR TÎRGURI

Iată-i pe piteşteni înaintea meciului pe stadionul din Sevilla. Optimismul lor a triumfat

FOTBALIŞTII DE LA DINAMO PITEŞTI S-AU ÎNTRECUT PE EI, LA SEVILLA

COMENTARIILE TRIMISULUI NOSTRU SPECIAL

RADU URZICEANU

Nu-mi pot începe altfel reportajul asupra meciului de la Sevilla decît cu un elogiu adus bravilor jucători piteşteni. Un elogiu pe care l-ar fi adus dinamoviştilor oricare dintre cititorii acestor rînduri, dacă ar fi asistat la meciul de săptămîna trecută de pe stadionul „Ramon Sanchez Pizjuan", dacă ar fi văzut acţiunile lor de fotbal clar din primul sfert de oră — aplaudate deschis şi cu entuziasmul tipic andaluz, de sevillani — dacă ar fi văzut abnegaţia, dăruirea, cu care aceşti tineri de pe malurile Argeşului au luptat pentru mîndria sportivă a ţării noastre, acolo, departe, pe malurile Guadalaquivir-ului.

A fost un meci de mare tensiune, un meci pe care — noi cei care l-am văzut — nu-l vom uita uşor, mai ales că ne-a procurat o satisfacţie imensă. Şi cînd vorbesc despre această satisfacţie, nu mă gîndesc numai la rezultat, ci şi la maniera în care au evoluat fotbaliştii noştri, la felul curajos cum au abordat întîlnirea în deplasare, cu un adversar de renume, la calitatea jocului lor. Au eliminat dintr-o competiţie oficială europeană o echipă spaniolă **(Dinamo Piteşti este prima echipă românească ce reuşeşte acest lucru)**, de o manieră sigură, cu o victorie şi un meci nul, cu un scor total de 4—2! Mărturisim că, în ziua aflării tragerii la sorţi, nu ne aşteptam că lucrurile se vor desfăşura atît de bine pentru piteşteni. **Ei însă au întrecut aşteptările şi iată-i acum în turul secund al „Cupei oraşelor tîrguri", cu şanse — de acum bine conturate — de a merge şi mai departe.** Dinamo Piteşti, această formaţie alcătuită din jucători tineri, a cărei evoluţie din campionatul trecut a fost la nivelul echipelor noastre cele mai bune (locul 4 în clasamentul final) şi-a confirmat acum valoarea şi într-o competiţie internaţională.

O răsplată deplin meritată pentru entuziaştii conducători ai echipei, pentru antrenorii ŞTEFAN VASILE şi **Leonte Ianovschi**, pentru întregul lot de jucători şi pentru entuziastul public piteştean care-şi iubeşte atît de mult echipa.

UN SFERT DE ORĂ DE ECHIPĂ MARE

Dar, să revenim la meciul de la Sevilla. Spaniolii s-au năpustit asupra porţii lui Coman, dar apărarea piteşteană a fost de neclintit. Riposta oaspeţilor a fost atît de puternică, atît de abilă, încît ocaziile de gol s-au ivit la poarta lui Mut, mai multe şi mai clare. Poate să pară paradoxal: **în perioada aceasta, cînd Sevilla a pornit să asalteze poarta piteşteană, scorul putea fi 3—0 pentru Dinamo!** În minutul 4, Naghi — pus de Dobrin în poziţie de şut ideală — s-a grăbit şi a tras pe lîngă poartă. În min. 6, tot Naghi a şutat în portar iar în min. 13 a ratat Radu. A fost perioada în care Dinamo a jucat ca o echipă mare, perioada care ne-a dat încredere într-un final bun. Această încredere ne-a fost zdruncinată însă în min. 15. O centrare a lui Pipi a produs confuzie în faţa porţii lui Coman, Dieguez a şutat, mingea a „şters" piciorul lui Tîrcovnicu şi s-a oprit în gol. La 1—0, cu încă 75 de minute în faţă, şansa calificării surîdea larg sevillanilor. Şi localnicii au mizat din plin pe ea. Încurajaţi frenetic de public, ei au jucat minute în şir în terenul nostru. A fost marea perioadă a lui Coman, Barbu, Stelian, Badea şi a celorlalţi.

Apărătorii piteşteni au avut intervenţii salutare, cum se spune „in extremis momentis"; la mijloc Dobrin şi Tîrcovnicu au făcut un joc în care au îmbinat fineţea cu tenacitatea; Prepurgel a jucat şi el în linia mediană (4—3—3) iar în faţă Radu, Turcan şi Naghi, prin acţiuni rapide, au creat în continuare momente de „suspense" spectatorilor sevillani. Am avut acum o ocazie de gol unică: Radu s-a găsit din nou singur cu portarul şi a tras în el!

Pauza a fost binevenită pentru Dinamo Piteşti. Revenind pe teren, jucătorii români au înfruntat atacurile adverse cu şi mai multă prospeţime. Din minutul 46 şi pînă în 60 (cînd Barbu a respins balonul de pe linia porţii iar Coman l-a boxat în corner), Sevilla a atacat furibund.

MOMENTUL PSIHOLOGIC

Minutul 65. Naghi este faultat la 20 m de poartă. Prepurgel îşi potriveşte balonul, îşi ia elan şi şutează formidabil, sus la colţ. Mut se întinde la maximum, atinge mingea cu degetele dar n-o poate opri: 1—1! **Golul acesta are un efect psihologic extraordinar. Piteştenii prind aripi, calificarea le surîde acum lor. Sevillanii, în schimb, se prăbuşesc.** Nu trec decît 4 minute şi din nou gol în poarta gazdelor. **Dobrin primeşte o minge la mijlocul terenului, trimite spre Naghi, acesta lasă balonul lui Radu, se deplasează în adîncime, reprimeşte mingea şi cu o execuţie tehnică subtilă trimite fără preluare, pe lîngă Mut: 2—1! În acest moment, piteştenii nu ştiu ce să mai facă de bucurie. Barbu, Tîrcovnicu, Stelian se trîntesc la pămînt şi dau cu pumnii în iarbă, pentru a-şi descărca nervii. De acum, calificarea este obţinută. Pentru a se califica, Sevilla trebuie să înscrie încă 4 goluri în 20 de minute, să cîştige cu 5—2! Adio...**

Dinamo Piteşti joacă acum calm, sigur. Dieguez mai marchează în min. 77, dar spaniolii rămîn doar cu satisfacţia că... n-au pierdut şi al doilea meci.

CUM AU JUCAT, NOTE

În ansamblu, Dinamo Piteşti a jucat foarte bine, obţinînd o victorie a puterii de luptă, a jocului organizat. Tactica cu Tîrcovnicu în faţa celor 4 fundaşi şi cu Prepurgel retras a dat rezultatul dorit. Atacurile purtate de Radu, Turcan şi Naghi au fost rapide, incisive. Publicul a aplaudat mult echipa română iar la părăsirea vestiarelor, autobuzul nostru a trecut printre aplauze.

■

Cîteva cuvinte despre fiecare jucător în parte.

COMAN. A făcut un meci excepţional. De 3—4 ori a salvat goluri iminente. Forma lui a dat încredere întregii echipe. Credem că poate concura la echipa reprezentativă A. Nota 10.

I. POPESCU. Foarte atent, plasament bun, excelent la cap. A participat de cîteva ori la atac dar nu s-a aventurat. Nota 8.

BARBU. Calm, sigur, a jucat în apărare ca un senior. A respins o minge care se îndrepta inexorabil spre gol. Nota 9.

ILIE STELIAN. A dominat careul. N-a greşit nici o intervenţie cu capul. În multe faze a deposedat adversarul în clipa cînd acesta şuta la poartă. În partea a doua a meciului a fost cel mai bun din echipă. Nota 10.

BADEA. L-a anihilat pe extremul dreapta Oliveros, care n-a mai putut realiza nici jumătate din ce făcuse la Piteşti. Putere de luptă admirabilă. De cîteva ori a plonjat în şutul adversarului. Nota 9.

DOBRIN. Excelent în prima repriză a realizat faze de mare subti-

(Continuare în pag. a 10-a)

Stadionul „Ramon Sanchez Pizjuan", iluminaţie excelentă, teren bun.
36.000 spectatori.
Arbitru: Da Silva (Portugalia) ajutat la tuşe de Medina şi Quinta (Spania), bun.
DINAMO PITEŞTI: Coman — I. Popescu, Barbu, Ilie Stelian, Badea — Dobrin, Tîrcovnicu — Radu, Naghi, Turcan, Prepurgel.
SEVILLA F. C.: Mut — Toni, Costas, Rebellon — Eloy, Achucarro — Oliveros, Lizarralde, Cabral, Pipi, Diéguez.

CE SCRIE PRESA SPANIOLĂ

Ziarele s-au ocupat pe larg de acest meci. Comentatorii spanioli laudă jocul organizat al echipei piteştene, comportarea sa sportivă. Iată cîteva pasaje:

„A.B.C.": „...Dinamo a făcut o partidă bună, arătînd un concret simţ al demarcării şi al atacurilor în profunzime. Ne-a demonstrat cum se poate juca fotbal în viteză, cum se pasează. Dobrin, constructorul de joc, cel care a dat tonul atacurilor, a fost — împreună cu fenomenalul Coman — elementul numărul 1 al unui colectiv bine sudat.

Dinamo ne-a mai plăcut prin spiritul de echipă, ca şi prin exemplara sa sportivitate".

„YA": „Dinamo e o echipă care are o bună tactică. Ne-a plăcut prin jocul său eficace, realist şi mai ales prin sportivitatea sa deplină. Publicul i-a aplaudat pe români atît în timpul întîlnirii, cît şi la ieşirea lor către vestiare".

„MARCA": „Nu este dezonorant să fii eliminat de o echipă ca Dinamo Piteşti".

Ceremonia dinaintea începerii meciului de la Sevilla. În acest moment jucătorii români aveau temeri, iar spaniolii... sperau

LA STRASBOURG, STEAUA A OBŢINUT POSIBILITATEA CALIFICĂRII

COMENTARIILE TRIMISULUI NOSTRU SPECIAL

ROMULUS BALABAN

Prima întîlnire oficială dintre fotbalul românesc şi cel francez s-a consumat la 5 octombrie la Strasbourg, între cîştigătoarele cupelor României şi Franţei, echipele Steaua şi R.C. Strasbourg. Însemnatul eveniment sportiv a fost tratat de clubul alsacian şi de autorităţile franceze locale cu atenţie deosebită şi larg interes. De la sosirea şi pînă la plecarea din Strasbourg, conducătorii şi jucătorii echipei Steaua au fost fără întrerupere obiectul interesului, amabilităţii şi prieteniei gazdelor, iar presa locală şi pariziană, precum şi radioteleviziunea franceză, au reflectat substanţial şi prompt această întîlnire fotbalistică.

Cînd eşti astfel întîmpinat într-o ţară străină, simţi, ca sportiv, cum răspunderea misiunii creşte, căci trebuie să întorci printr-o evoluţie superioară întreg „avansul" de simpatie şi de încredere primit. Probabil că jucătorii bucureşteni au reflectat ca atare, de îndată ce jocul lor, remaniat faţă de evoluţia nesatisfăcătoare din campionat în compania Progresului, a fost concordant cu particularităţile unei partide de calificare susţinută pe teren străin.

Evoluţia inteligentă şi dîrză a jucătorilor de la Steaua reprezintă prima explicaţie a avantajului minim obţinut de gazde la sfîrşitul primei manşe. Echipa noastră s-a aglomerat prompt şi ordonat în fazele de apărare. Cînd recupera balonul îl păstra cu avaritie, făcîndu-l să circule printr-o ţesătură meticuloasă de pase. Fotbaliştii militari au redus viteza jocului şi au avansat lent. Ei au moleşit astfel avîntul firesc al oricărei echipe gazde, narcotizînd prin pase laterale sau date înapoi alura partidei. Pe acest fundal au presărat din cînd în cînd şi momente de explozie, hotărînd în cea mai mare parte a timpului „turaţia" de deplasare a balonului. *Fermitate şi marcaj atent, flux şi reflux continuu, din apărare în atac şi invers, sprijin frecvent purtătorului temporar al balonului, un demarcaj satisfăcător* (putea fi şi mai bun), *iată calităţi recunoscute de toată lumea echipei Steaua, după ce a terminat meciul cu eşecul minim de 0—1 pe stadionul Meinau din Strasbourg.* Un joc apreciat, metamorfozat în bine, numai în patru zile după jocul cu Progresul

(Continuare în pag. a 10-a)

LA CE VÎRSTĂ CUM ŞI CINE ÎNVAŢĂ COPIII TEHNICA INDIVIDUALĂ

LA 10 ANI...

Iată răspunsurile lui ION KLUGE, antrenor coordonator la Centrul de copii şi juniori de la clubul Progresul Bucureşti:

a. — Consider că vîrsta de zece ani este foarte favorabilă începerii procesului organizat de instruire. Vreau să specific că instruirea se adresează din capul locului copiilor care au deja unele deprinderi, nu celor care atunci descoperă mingea de fotbal.

b. — Referindu-mă la procesul de instruire, această „şcoală primară de fotbal", aş încerca să sintetizez cîteva trăsături:

— instruirea obişnuieşte pe învăţăcei în ale fotbalului cu lucrul în colectiv;

— se urmăreşte în primul rînd dezvoltarea fizică armonioasă a micului fotbalist:

— deprinderea corectă a loviri balonului, a preluării, a conducerii mingii.

— instruirea are neapărat în vedere posibilităţile de percepere ale copiilor, ştiut fiind că exagerările teoretizante ca şi cele de pregătire fizică au efecte negative.

c. — La ultima problemă a temei, opiniez pentru antrenorii care întrunesc următoarele atribute:

1. — Au o bogată experienţă în creşterea tinerelor cadre de fotbalişti;

2. — Au fost în trecut fotbalişti „de fineţe", de prestigiu, gen Ozon, Apolzan, etc.

3. — Au simţ pedagogic — antrenorul trebuind să fie şi dascăl şi părinte.

ÎNTREPRINDERILE SĂ TUTELEZE ECHIPE DE COPII

Urmăresc cu mare atenţie această anchetă, în primul rînd pentru că ea a adus în discuţie ceea ce consider eu singura cale de a se elimina din fotbalul nostru de performanţă compromisul şi improvizaţia: munca de perspectivă.

Am jucat fotbal la Electrica Timişoara în perioada cînd strălucea Ripensia. Cu marii ei jucători am început fotbalul pe terenurile virane ale oraşului. Şi nu numai cu ei. Mulţi alţii au cunoscut gloria pe lîngă alte mari echipe ale ţării.

Noile cartiere de locuit, solarele, parcurile răsărite în fiecare oraş, sînt o adevărată mîndrie pentru noi. La construcţia lor s-a scăpat totuşi din vedere că în viaţa celor mici, în afara toboganului, a balansoarului, a florilor şi a verdeţii, un loc important îl ocupă joaca cu mingea. Ca locuitor al unui cartier timişorean, am asistat de mai multe ori cu strîngere de inimă la scene în care pîlcuri de copii ascultă descumpănite reproşul: **„Aici v-aţi găsit să jucaţi fotbal? Căutaţi în altă parte!"** Unde? — mi-aş permite eu să întreb. Federaţia a luat iniţiativa de a înfiinţa centrele de copii şi juniori. Personal, salut această măsură. Ea constituie o formă concretă a interesului pentru viitorul fotbalului nostru. Numai că, rezumîndu-ne doar la atît, rezultatele nu vor fi complete. Întîi pentru că **aici sînt reţinuţi prea puţini dintre copiii cu talent autentic, uneori din cauza distanţei casă-centru, alteori datorită numărului limitat de locuri;** în al doilea rînd, pentru că însuşi **copilul se simte mai mult atras de joaca independentă, fără supravegherea şi „criticile" antrenorilor.** De aceea, opiniez pentru o **lărgire controlată şi organizată a acestei activităţi de DEPISTARE ŞI URMĂRIRE A EVOLUŢIEI MICILOR FOTBALIŞTI, CHIAR PE LOCURILE LOR DE JOACĂ.** Cu sau fără voia cuiva, copiii îşi organizează echipe de stradă, de cartier şi se provoacă la meciuri de care de cele mai multe ori nu avem habar. Sînt convins că ar fi numai de cîştigat dacă această „activitate competiţională" s-ar bucura de atenţie şi sprijin din partea celor mari. Mă gîndesc, de pildă, că **n-ar trebui să existe întreprindere industrială dintr-un oraş care să nu tuteleze o asemenea echipă,** ajutînd-o cu o minge, cu un antrenor sau instructor pasionat şi priceput, cu un rînd de echipament, dar mai ales facilitîndu-i vizionarea partidelor din categoriile C. B şi A. **„Copiii au mai multă nevoie de modele decît de critică** — a spus cineva.

FR. REITER
fost jucător de fotbal, Timişoara

ATAŞAMENT FAŢĂ DE MUNCA DE PEDAGOG

Problema ridicată de revista „Fotbal" în legătură cu vîrsta, cum şi cine să înveţe pe copii tehnica individuală, prezintă o importanţă majoră pentru fotbalul românesc, ştiut fiind că de acest lucru depinde în mod deosebit creşterea lui valorică.

Aşadar, LA CE VIRSTĂ trebuie să înveţe copiii tehnica individuală? — Vîrsta de 11—12 ani mi se pare cea mai indicată pentru a începe instruirea copiilor, atunci existînd cele mai propice particularităţi care să uşureze munca.

Ţinînd cont de aceste caracteristici de natură predominant psihică, precum şi de cele morfo-funcţionale pe care trebuie să le cunoască orice profesor sau antrenor, se poate stabili în continuare CUM trebuie să înveţe copiii tehnica individuală. Este o problemă care implică o tratare foarte complexă, mai ales din punct de vedere metodic, spaţiul restrîns nepermiţîndu-mi decît să eşalonez cîteva idei şi anume: TERENURI REDUSE, MINGI MAI UŞOARE — de preferinţă de volei, iar jocurile să fie limitate la 2 REPRIZE a 20 DE MINUTE.

Dacă în ceea ce priveşte jocul — aşa cum spunea maestrul emerit Iosif Petschovski — copiii nu trebuie **încorsetaţi în scheme şi tactici rigide, în ceea ce priveşte însuşirea procedeelor tehnice de bază nu trebuie trecute cu vederea greşelile,** acestea fiind permanent corectate deoarece de acest lucru depinde perfecţionarea ulterioară. Tot ceea ce se însuşeşte greşit acum, va fi foarte greu de corectat mai tîrziu, fapt care se va repercuta atît asupra procesului de instruire cît şi asupra evoluţiei în joc. De asemenea, **nu trebuie să lipsească din timpul orelor de antrenament MINGEA** (dar nu una pentru 10 copii!), CARE TREBUIE DATĂ COPILULUI CÎT MAI MULT, pentru a-i stîrni pasiunea să o stăpînească şi a-i dezlănţui dragostea pentru joc.

În ceea ce priveşte ultima întrebare CINE să înveţe pe copii tehnica individuală? — îmi permit să-mi exprim opinia formulată cu optica antrenorului care ca jucător nu a avut niciodată numele scris cu majuscule pe primele pagini de ziar.

După părerea mea, **oricine poate să înveţe pe copil tehnica individuală, indiferent de nivelul la care a activat ca jucător, dacă dovedeşte pentru acest lucru dragoste şi pasiune.** Cine iubeşte această muncă, plină de dificultăţi, dar şi cu mari satisfacţii, pe care să o presteze cu mult tact pedagogic, este imposibil să nu obţină rezultatele dorite.

Gr. GHICA
profesor la catedra de fotbal la S.S.E. 2 Bucureşti

Pe stadion n-au venit mii de spectatori, dar micii fotbalişti speră ca nu peste multă vreme să-i atragă prin jocul lor spectaculos.

Deocamdată, elevii antrenorilor P. Steinbach şi D. Bacinschi se mulţumesc să-şi etaleze cunoştinţele acumulate în ore asidue de antrenament, într-un meci viu disputat (Centrul 23 August — Dinamo 5–3).

Şi se pare că lecţia a fost bine învăţată...

Foto: S. BACSI

EXPERIENŢĂ DE PESTE 30 DE ANI

INTERVIU CU DUMITRU BACINSCHI ŞI PETRE STEINBACH

Doi oameni cu părul albit de ani. Doi antrenori a căror activitate în mijlocul micilor fotbalişti depăşeşte 30 de ani.

Petre Steinbach şi Dumitru Bacinschi au satisfacţia de a fi dat fotbalului românesc mulţi jucători fruntaşi.

Să le dăm deci cuvîntul:

— Majoritatea copiilor apţi fizic pentru efort se simt atraşi de fotbal din cea mai fragedă copilărie şi empiric ei încep să-l practice în jurul casei, la şcoală. Eu personal, deschide discuţia Petre **Steinbach, aş opta pentru vîrsta de 7 ani ca optimă pentru a.b.c.-ul acestui joc.**

— Cu cît copilul începe mai devreme jocul cu mingea, cu atît mai lesnicios va fi procesul deprinderii, intervine Dumitru Bacinschi. **Eu opiniez ca acest lucru să se întîmple în jurul vîrstei de zece ani, atunci cînd preocupările şcolare îi dau copilului un orizont, fără a-l acapara însă prea mult. Deci el, poate să se dăruie şi jocului.**

— Toţi copiii care bat la porţile centrelor noastre, spune P. Steinbach, **au ceva comun: dragostea de joacă şi un minimum de cunoştinţe fotbalistice. Odată pătrunşi însă dincolo de aceste porţi, specificul fiecăruia dintre ei trebuie depistat cu grijă. Ce urmărim deci la selecţie?** În primul rînd simţul balonului. **Eu cred că aceasta e o calitate nativă care nu se poate dobîndi ci doar perfecţiona atunci cînd există. Apoi observăm cum se orientează copilul pe teren, în acţiunile individuale şi în cele în care colaborează cu coechipierii. Şi în al treilea rînd, fără a fi însă ultimul ca importanţă, ne interesează ce embrion de caracter are micul candidat (perseverenţa, seriozitatea, disciplina etc.). Evident că toate acestea nu se pot observa lesne într-un simplu trial. De aceea selecţia la centrul de la Dinamo constituie un proces care poate dura o lună şi chiar două. Numai astfel ne putem edifica asupra perspectivelor reale ale micilor jucători.**

— Gabaritul este desigur important, dar nu decisiv, adaugă D. Bacinschi. **De aceea sînt de părere că pînă la 11 ani copilul să încerce toate posturile echipei, pentru a ne putea da seama împreună de aptitudinile sale fizice şi tehnice.**

Pe baza experienţei noastre, de la Centrul 23 August, eu cred că micii fotbalişti trebuie să parcurgă următoarele trei etape:

I. (între 10—14 ani); copilul învaţă abecedarul jocului, îşi clădeşte îndemînarea. Antrenorul urmăreşte împreună cu medicul dezvoltarea fizică armonioasă a acestuia.

II. (între 15—16 ani); consolidarea procedeelor de bază (lovirea şi preluarea mingii).

III. (între 17—18 ani); perfecţionarea deprinderilor tehnice şi tactice la nivelul fotbalului modern. Pregătirea în cadrul acestor ultime etape se face cît mai aproape de condiţiile de joc.

— Plăcerea copiilor de a se juca nu trebuie îngrădită, spune P. Steinbach. **De aceea, profesorii de fotbal trebuie să fie buni pedagogi dar şi buni demonstranţi. Copiii, în general, au tendinţa de a limita. Antrenorii trebuie să folosească această înclinaţie, oferindu-le drept model exemplul personal dar şi pe cel al marilor jucători. Iar copilul, pasionat de nou, va completa singur, în ore de exerciţii neorganizate, cadrul general al antrenorului. Eu cred că unicul secret al fotbaliştilor celebri constă în puternica lor doză de autoanaliză. Trebuie să ai puterea fizică şi morală de a lucra zeci şi zeci de ore, în afara programului, pentru îmbunătăţirea detentei sau a preciziei paselor. Şi eu vreau să insuflu aceasta micilor mei elevi, pentru ca spunînd la 13—14 ani: „Vreau să ajung mare jucător", să aibă un cert temei tehnic pentru viitoarea sa personalitate. În ceea ce priveşte condiţiile de joc ale copiilor, cred că se impune necesitatea unor dimensiuni reduse ale terenului şi mingii.** Experienţa noastră, ca şi cea din străinătate, pledează pentru plasarea porţilor pe linia de 16 m, acestea avînd dimensiunile 5x2 m, echipele aliniind cîte 7 jucători. Jucînd pe terenuri mai mici, copiii vin mai des în contact cu mingea.

— Şi mingile trebuie să fie mai uşoare, precizează D. Bacinschi. **Federaţia a şi aprobat prototipul unei mingi de fotbal cu greutate şi dimensiuni reduse, primele loturi fiind deja expediate la centrele din ţară. Cred însă că trebuie să ne ocupăm şi de standardizarea echipamentului pentru pitici. Este necesar, de asemenea, să urmărim cu foarte multă grijă întreaga evoluţie fizică a copiilor, fişele medicale pe care federaţia le-a trimis tuturor centrelor fiindu-ne de un real folos în acest sens.**

— De mult mi-am exprimat părerea — spune P. Steinbach **— în legătură cu creşterea noilor generaţii de jucători: nu poţi recolta fără să semeni. Ani şi ani, noi am rămas în urmă, neglijînd această latură importantă a fotbalului nostru. Măsura cu înfiinţarea centrelor este foarte bună şi roadele ei vor veni cu certitudine. Vreau însă să accentuez că în această privinţă cluburile şi asociaţiile sportive au şi ele datoria lor. Jucătorii echipei noastre I, de pildă, au sarcina să urmărească pe micii lor vecini de cartier şi să-i îndrume pe cei talentaţi la noi, la Dinamo.**

— Am la îndemînă cîteva cifre, adaugă D. Bacinschi. **În centrele de copii organizate de către federaţie pe lîngă marile cluburi bucureştene, se pregătesc 30 de echipe (copii născuţi în anii '51, '52 şi '53) însumînd 450 de pitici. Consider că faţă de necesităţile de creştere a fotbalului nostru este o cifră foarte mică. În aceeaşi ordine de idei, aş propune ca în competiţiile şcolare să fie angrenaţi alţi copii decît cei cuprinşi în aceste centre. Astfel s-ar mări posibilităţile de antrenare şi depistare a unor noi talente.**

Convorbire consemnată de
Paul SLĂVESCU

CU PROGRESUL ŞI ŞTIINŢA NU MAI E DE GLUMIT!

Aşadar, cu Progresul şi cu Ştiinţa Craiova în fruntea clasamentului, nu mai e o glumă...

Ceea ce părea în primele etape un simplu foc de paie se transformă acum într-una din cele mai de necontestat realităţi ale clasamentului. Cele două echipe care acum doi ani îşi disputau la Craiova un meci „pe viaţă şi pe moarte" pentru menţinerea în prima categorie (meci în urma căruia bucureştenii au şi făcut un voiaj de un an prin „B") conduc acum autoritar în primul eşalon al fotbalului nostru. Iar după etapa a 8-a, ovansul lor faţă de Rapid şi Dinamo, altă dată protagoniste ale luptei pentru titlu, a crescut la 4 puncte!

Progresul îşi confirmă jocul solid, fără fluctuaţii. Este singura echipă care nu cunoaşte pînă acum înfrîngerea; şi nu se poate spune că „Banca" a avut un program uşor, dat fiind faptul că a susţinut 3 partide în deplasare, la Cluj, la Arad şi la Iaşi, de unde a acumulat 4 puncte. Ştiinţa Craiova a repurtat duminică o victorie, apreciabilă cu atît mai mult cu cît craiovenii au fost conduşi de două ori, cu 1–0 şi 2–1.

Rapid a cîştigat împotriva lui Dinamo Piteşti şi – cu aceste două puncte – a egalat la punctajul general pe dinamoviştii bucureşteni, cărora le-a şi luat locul 3 în clasament. Cît priveşte pe aceştia, surprinzătoare nu este atît înfrîngerea de la Timişoara, cît faptul că au primit 4 goluri într-un meci, lucru neobişnuit pentru echipa din Şoseaua Ştefan cel Mare. De altfel, apărarea foştilor campioni dă dovadă de o debilitate acută în acest sezon (are 12 goluri primite, neputîndu-se „consola" decît cu „performanţele" mai slabe, sub acest raport, ale C.S.M.S.-ului şi Steagului roşu). Iar la această slăbiciune s-a mai adăugat acum şi indisponibilitatea stîlpului echipei şi al naţionalei, Nunweiller III.

Multe semne de întrebare ridică şi comportarea în campionat a echipei Steaua. N-am consultat riguros palmaresul echipei, dar credem că nu ne înşelăm afirmînd că niciodată în cariera sa formaţia militară n-a mai suferit 3 înfrîngeri consecutive în campionat, toate la zero. În etapa de duminică, arădenii, au obţinut prima lor victorie din acest campionat. Ei confirmă linia jocurilor bune în Capitală, de unde, pînă acum, au luat 3 puncte din 4 posibile.

Ce se întîmplă cu Jiul? Startul acestei echipe a fost furtunos, pentru ca acum formaţia lui Coidum să piardă regulat în deplasare şi să cedeze puncte preţioase şi acasă. În schimb, egala de duminică a Jiului, echipa constănţeană, face o figură peste toate aşteptările, avînd azi un activ de 9 puncte la care se adaugă alte două ipotetice din restanţa cu Petrolul, la Constanţa.

Situaţia cea mai critică din campionat o are la ora actuală Universitatea Cluj. Realizările studenţilor după 8 etape sînt de numai 25%. Dar faptul cel mai îngrijorător în evoluţia clujenilor îl constituie evoluţia atacanţilor: 3 goluri în 8 partide! Unde sînt zilele de glorie ale lui Adam, Ivansuc, Marcu?...

Etapă satisfăcătoare sub raportul numărului de goluri (18), ca şi în ce priveşte calitatea arbitrajelor.

R. U.

Sportivitatea... pe drumul pribegiei

Am mai asistat la atitudini lipsite de simpatie faţă de echipele oaspete la ieşirea pe terenul de joc, dar ceea ce s-a întîmplat la Iaşi, cu ocazia meciului de duminică dintre C.S.M.S. şi Progresul, depăşeşte cu mult ceea ce cunoşteam în materie de aversiune împotriva echipelor vizitatoare.

Să dăm faptelor cuvîntul. Cînd bucureştenii au ieşit la încălzire,

IAŞI

întreg stadionul vuia de apostrofări împotriva Progresului, şi, în special, împotriva foştilor jucători de la C.S.M.S. Iaşi, care după terminarea facultăţii din localitate, trecuseră la altă formaţie, drept conferit de regulamentul de transferări. De ce acest act normal de viaţă şi de sport a iritat atît de mult pe majoritatea spectatorilor, nu ştim. Cînd am văzut însă că jucătorii schimbă flori pe teren ne-am liniştit. N-aveam cum să ştim că un asemenea gest frumos avea să se dovedească complet gratuit, căci vrajba dintre „partenerii" de joc şi dintre public şi fotbaliştii oaspeţi, ieşea în evidenţă la tot pasul.

Dar, despre aceasta, mai tîrziu. Acum, despre joc.

Regresul CSMS-ului nu s-a oprit încă. Echipa e rătăcită, joacă dezordonat. Vrea să cîştige, dar nu ştie cum şi nu poate. În apărare, fotbaliştii ieşeni au fost depăşiţi prin acţiuni individuale şi prin manevre colective. În atac, mijlocaşii Ştefănescu, Lupulescu şi Humă n-au izbutit să elimine adversarii prin ochiurile unei ţesături de pase, în timp ce Stoicescu şi Cuperman, fără să mai vorbim şi de extreme, s-au lansat în curse de genul „singur contra toţi", ca nişte jucători lipsiţi de orizont tactic.

Strategia bucureştenilor s-a îmbunătăţit. Şoangher a fost un bun tampon în faţa liniei sale de fundaşi şi un prompt susţinător în atac. Matei (ceva mai bine pregătit fizic) tinde să-şi adjudece o parte din obligaţiile de coordonator ale lui Mateianu, dar încă n-are capacitatea de efort necesară. Mateianu a acţionat pe poziţii mai avansate şi s-a cuplat cînd cu Oaidă, cînd cu Ţarălungă, extreme cu deplasare permanentă şi derutantă.

Dar să revenim la partea etică a meciului. Preocuparea principală a jucătorilor de la CSMS a fost lovirea sau obstrucţionarea adversarilor în orice ocazie. Dacă am fi notat faulturile, n-am mai fi văzut meciul. Deşi spiritul de loialitate obligă adversarii să-şi transmită reciproc un sentiment de securitate corporală, în meciul de duminică integritatea posesorului balonului era permanent primejduită. Culmea e alta. Ieşenii sînt jucători mai fragili, mai puţin dotaţi din punct de vedere fizic, în timp ce Progresul e o formaţie cu statură mai atletică. Din această cauză jocul dur i-a dezavantajat tot pe ieşeni care s-au resimţit mai mult, în cele din urmă. Pe de altă parte, crisparea l-a făcut pe Vornicu să se ciocnească cu coechipierul său Aurelian şi, accidentîndu-se, să părăsească terenul.

Deşi concentraţi mai mult asupra chestiunilor de joc, fotbaliştii bucureşteni şi-au ferit un timp picioarele, dar mai apoi (în special spre sfîrşitul partidei), au renunţat „la mănuşi" lovind la rîndul lor (o dreptîntr-o proporţie mai redusă). Dar culpa rămîne şi Matei, Oaidă, Şoangher au devenit tot atît de condamnabili.

Toate aceste întîmplări au fost însoţite din tribune de un decor sonor în notă, produs de o parte din public (fluierături, huiduieli, ameninţări, invective, pietre pe teren, pietre în cabină, de unde transmitea comentatorul radioului Ion Ghiţulescu).

Cum a procedat în această conjunctură conducătorul jocului, Ion Dobrin din Craiova? A fluierat toată puzderia de infracţiuni. Cu toată această presiune psihologică (lesne de imaginat), sensul deciziilor sale a fost în majoritatea cazurilor cel adevărat, dînd dovadă de onestitate. Curajul său a fost însă limitat. Trebuia să elimine după primul sfert de oră pe cei mai recalcitranţi. Trebuia să înceapă cu Lupulescu, care faulta adversarii din faţa sa şi în aceeaşi fracţiune de secundă îşi proiecta piciorul în spate, sperînd să întîlnească şi acolo vreo tibie de bucureştean.

Cu chiu cu vai, acest lanţ de episoade distanţate de legile sportivităţii ca Pămîntul de Lună, s-ar fi terminat odată cu sfîrşitul partidei. Dar o anumită faţă şi fanatismul unei părţi din public au hotărît cu totul altfel. Cu trei minute înainte de sfîrşitul meciului, Deleanu a primit o minge de la Cuperman la marginea careului şi a fost faultat în aceeaşi clipă de Viorel Popescu. Faza controversată, căci nu s-a putut observa din toate colţurile tribunei dacă infracţiunea a fost sau nu produsă în careu. Arbitrul a procedat însă just neacordînd penalti. Observatorul federal, antrenorul N. Petrescu, a socotit corectă decizia lui Ion Dobrin, căci în momentul faultării Deleanu se afla la marginea careului şi numai după aceea a căzut în careu. Bineînţeles că unii jucători ieşeni atît au aşteptat şi Stoicescu şi Ştefănescu de pildă au sărit să-l bruscheze pe arbitru, iar spectatorii au început să protesteze sub toate formele posibile. Cum faza în chestiune a fost foarte aproape de sfîrşitul meciului, scenele penibile au continuat şi după joc atingînd limite care anulează complet noţiunea de sportivitate.

Mare ne-a fost surpriza să vedem oficiali ai Consiliului regional U.C.F.S. şi ai clubului C.S.M.S. Iaşi (tovarăşul Tatu Gheorghe, preşedintele Consiliului regional al U.C.F.S. şi tovarăşul Moraru, secretarul clubului C.S.M.S.), cuprinşi de aceeaşi oarbă furie de unde şi părerea lor despre pedepsele uitate de pe vremea năvălirilor barbare ce ar fi trebuit reactualizate pentru arbitrul Ion Dobrin. Iar tovarăşul Spătaru (de la U.C.F.S. sau club?) l-a bruscat şi l-a dat afară pe uşă pe arbitrul local Mircea Rotaru pentru motivul că acesta a „îndrăz-

R. B.

(Continuare în pag. a 9-a)

Şutul lui Traian Popescu l-a învins pe portarul Suciu. Înaintaşul arădean se îndreaptă bucuros spre centrul terenului, în timp ce Petescu şi Negrea privesc dezolaţi

Foto: GH. NEAGOE

VICTORIA PASIUNII PENTRU JOC!

Nu-ţi face iluzii, nu ai nici deziluzit, spune un proverb francez, dar cum să nu-ţi faci iluzii că ai să vezi un joc bun de fotbal, dacă urma să se prezinte în teren o echipă care a primit laude în ţara proverbului, la Strasbourg!

Cine îşi închipuia să aibă deziluzia de a vedea pe Steaua atît de inertă, încît să vadă pe „drăcuşorii" de la U.T.A. jucînd tontoroiul pe lîngă fundaşii ei?

De fapt, în dimineaţa meciului, aceşti „drăcuşori" semănau mai mult a „sfinţi", atît de pioşi erau înaintea întîlnirii de care se temeau, de mai, mai să-şi facă cruci!

Dar iată că în după-amiaza duminicii trecute, cei despre care ne tăcusem iluzii, ne-au deziluzionat, iar cei sortiţi la o „rezistenţă onorabilă" ne-au încîntat.

Nişte „tineri pirpirii", cum observa un spectator din tribune, au obţinut superioritatea în jocul cu Steaua şi au spulberat iluziile adversarilor lor, în special pe ale apărătorilor, neputincioşi ca Goliat în faţa lui David.

Aceşti „pirpirii", ca Axente şi Moţ, au fost adevărate revelaţii prin incursiunile lor periculoase, care au redus aproape la zero intervenţiile disperate ale fundaşilor Petescu şi Sătmăreanu. Slăbiciunea liniei de fundaşi a echipei militare n-a putut fi ajutată nici de mijlocaşi, căci Negrea şi D. Popescu, în egală măsură de dezorientaţi şi neinspiraţi, au cedat mijlocul terenului adversarilor lor, Chivu şi Comisar, mai activi, mai interesaţi în victorie, mai puţin plictisiţi de... renumele lor. În atac cu lipsit şi Constantin (menajat pentru meciul-retur cu R.C. Strasbourg) şi Raksi (accidentat). Erau însă prezenţi Sorin Avram, Voinea, doi jucători care puteau să zburde pe lîngă Bacoş sau Meţcaş. Şi n-au zburdat, iar atunci cînd i-au depăşit, au ratat.

Adevărul e că scorul putea fi şi egal, dar Soo a trimis mingea în bară, iar Voinea, căruia nu-i ajung 14 metri pătraţi de „gol" valabil, a trimis mingea în golul încintei stadionului. Deci s-ar fi putut chiar şi 2—1. Orice s-ar fi întîmplat însă pe tabela de marcaj, iluziile spectatorilor s-au lovit crunt de realitatea din teren. N-o spun cu părerea de rău pentru că acum cîţiva ani am jucat la Steaua, ci pentru motivul că între 11 INTERNAŢIONALI de la Steaua şi NICIUNUL de la U.T.A. trebuia să fie o diferenţă, şi încă una substanţială. Şi n-a fost. Dacă un străin ar fi privit meciul fără să cunoască de fel echipele noastre şi l-am fi întrebat care din echipe a jucat la Strasbourg, ne-ar fi arătat, desigur, echipa cu tricouri albe, pe U.T.A. Am fi putut să-i spunem că habar n-are de fotbal? Nu puteam!

Este adevărat că au lipsit doi jucători de bază la Steaua, că trebuie luată în consideraţie şi oboseala deplasării în Franţa, însă trebuie spus jucătorilor de la Steaua că fără pasiune în joc nu se poate realiza aproape nimic. Iată ce au dovedit în primul rînd autorii surprizei de duminică: PASIUNE. Nici nu se putea ca pasiunea să nu învingă PLICTISEALA. Despre ce altceva poate fi vorba, căci dacă am pune în cîntar greutatea, la figurat, de pînă acum a jucătorilor de la Steaua şi a acelora de la U.T.A., cine ar putea oare echilibra acul cîntarului?

Gheorghe NERTEA

ÎNAINTEA VIITOARELOR MECIURI INTERNAŢIONALE

PROBLEME ŞI SUGESTII PENTRU MUNCA DE SELECŢIE

Lucescu înscrie al treilea gol al selecționatei noastre divizionare în meciul de verificare susținut recent cu Hertha – Berlinul occidental

Sezonul competițional de toamnă se apropie cu pași mari și pentru echipele noastre reprezentative. La 2 noiembrie, la București, echipa României debutează în Campionatul Europei, întîlnind Elveția, iar apoi va mai susține alte două meciuri în cadrul aceleiași competiții, cu Italia și Cipru. Lotul olimpic are și el în programul din această toamnă o serie de jocuri de pregătire în vederea partidelor preliminarii pentru J.O. din 1968.

Antrenorii celor două reprezentative au alcătuit loturile, pe care le publicăm mai jos, și au trecut la lucru, în vederea asigurării unei cît mai bune reprezentări, la nivelul posibilităților reale ale fotbalului nostru, al exigențelor iubitorilor fotbalului. Lotul A susține în curînd (26 octombrie, la București), un meci de verificare cu echipa din prima ligă profesionistă franceză Sochaux.

Desigur, nu e o treabă ușoară să alcătuiești lotul unei reprezentative. Mai ales în condițiile cînd unii jucători devin indisponibili, cînd alții — socotiți titulari — manifestă, în campionat, îngrijorătoare oscilații de formă de la o etapă la alta sau cînd — pur și simplu — nu mai reprezintă valoarea care-i impunea în trecutul apropiat atenției.

Pornind de la recunoașterea acestor stări de fapt, a dificultăților reale pe care le întîmpină selecționerii, ne propunem ca în aceste rînduri să discutăm unele aspecte legate de această primă formă a loturilor, să facem unele sugestii, pornind de la criteriul formei arătate de jucători în ultima vreme.

Vom începe cu lotul A.

Ne bucură reapariția portarului Ionescu, refăcut după accidentul suferit. El a și jucat în repriza secundă a meciului Petrolul—„U", dînd satisfacție. Constantinescu a făcut meciuri bune, care-i justifică selecționarea. De asemenea, credem că este justă orientarea către readucerea în lot a lui Mîndru, un portar care s-a comportat constant bine.

Pentru linia de fundași se pot face discuții. Să sperăm, înainte de toate, că Nunweiller III va deveni disponibil. Altfel, nu vedem cum s-ar soluționa prea fericit problema unuia din fundașii centrali, mai ales că Hălmăgeanu — după o îndelungată absență — și-a făcut duminică o reintrare neconvingătoare, care pune firesc în discuție prezența sa în lot, din cauza lipsei de pregătire. C. Dan e în această toamnă sub nivelul anterior, dar rămîne un om pe care se poate conta. După meciul de duminică, antrenorul Em. Vogl, cu care discutam despre Dan, ne spunea: „Dan refuză rezolvările simple dar eficace. El complică jocul inutil în careu, folosind soluții riscante pentru un apărător. Trebuie să-și dea seama că siguranța în joc nu se dobîndește doar pe baza autoîncrederii exagerate".

Selecționarea lui Popa nu comportă discuții. Ca și a lui Mocanu. Penuria de fundași apare însă evident atunci cînd constatăm că rezervă pentru acest post a fost ales Sătmăreanu (!?). În fine, Barbu, jucător constant, serios — o prezență justificată.

Destul de multe probleme ridică mijlocașii. Ghergheli este evident sub forma sa bună, Nunweiller VI — a cărui valoare e de necontestat — este accidentat. D. Popescu a fost constant bun în primele 7 etape, dar acum este în formă slabă. În fine, Dobrin, sub rezerva seriozității, a pregătirii mai ales sub raport fizic. În legătură cu mijlocașii, credem că antrenorii ar putea să se gîndească și la Jamaischi care, dacă figura în lot într-un timp cînd nu juca în echipa sa de club, cu atît mai mult ar trebui avut în vedere acum cînd este titular la Rapid și are comportări bune.

Pentru atac avem cîteva sugestii. Mai întîi credem că ar fi bine să i se acorde credit lui Năsturescu (prezent în lotul olimpic), făcîndu-se o „rocadă" între el și Lucescu, pe care-l vedem titular la olimpici. Pîrcălab a jucat slab în meciurile din această toamnă iar acum s-a prezentat la lot cu întîrziere. Pentru posturile de atacant central, alături de Stoicescu, (slab în meciul de duminică) Iancu, Badea, credem că a venit timpul ca antrenorii să se gîndească și la Frățilă. Cît timp va trebui ca acest jucător, de ani de zile golgeter la tineret, să aștepte încrederea unei încercări și în echipa A? Nu poate fi ignorat nici un alt aspect: Dumitriu joacă în această toamnă foarte bine și — pentru un meci la București, cu Elveția — îl socotim foarte potrivit. Un cuplu Dumitriu-Frățilă ar însemna, poate, o bună completare între fantezie și concretizare. Sorin Avram, cu toate carențele, reprezintă deocamdată singura soluție pentru postul de extrem stînga, dar Moldoveanu — după ultimele evoluții — nu convinge că ar fi prima rezervă a postului.

Din păcate, ieri Badea s-a accidentat din nou, așa că apare o nouă problemă. Ca și cum n-ar fi fost destule...

Lotul olimpic ni se pare în linii mari cel mai bun la ora actuală. Remarcăm intenția selecționerilor de a face apel la jucători noi, pe care i-a recomandat comportarea lor în campionat: Mincă, Cîrciumărescu, Györfi. Suficiente garanții prezintă mijlocașii, mai ales Năftănăilă și Dragomir, care au jucat constant, deținînd o formă remarcabilă. Nu ne explicăm însă prezența în lot a lui Matei (care n-a jucat atîtea etape în actualul campionat, iar de cînd a intrat la Progresul n-a arătat nimic) și absența lui Naghi, folosit pînă acum cu regularitate și pentru scoaterea căruia nu vedem un motiv real.

Duminică, nefiind programate jocuri de campionat, loturile A și olimpic se vor întîlni într-un meci cu caracter de verificare, la București.

Le urăm selecționerilor un meci cît mai... concludent, care să-i ajute real în misiunea pe care o au și pe care o recunoaștem deosebit de dificilă. Tocmai din motivele pe care le arătăm mai sus.

LOTUL A

PORTARI: Ionescu, Constantinescu, Mîndru
FUNDAŞI: Popa, Sătmăreanu, Nunweiller III, Barbu, Dan, Hălmăgeanu, Mocanu.
MIJLOCAŞI: Ghergheli, Popescu, Nunweiller VI, Dobrin.
ÎNAINTAŞI: Lucescu, Pîrcălab, Stoicescu, Iancu, Badea, Avram, Moldoveanu.

LOTUL OLIMPIC

PORTARI: Niculescu, Gornea.
FUNDAŞI: Ivăncescu, Surdan, Boc, Mincă, D. Nicolae, Grăjdeanu, Deleanu.
MIJLOCAŞI: Năftănăilă, Dragomir, Pescaru.
ÎNAINTAŞI: Năsturescu, Matei, Libardi, Frățilă, Sfîrlogea, Györfi, Cîrciumărescu.

Rapidistul Ionescu s-a strecurat printre Badea și Ilie Stelian, dar nu reușește să controleze balonul

Foto: PETRE COZIA

PENTRU OLTENI, O DUMINICĂ CU EMOŢII

Nicicînd echipa din vechea Cetate de Scaun a banilor Olteniei n-a trecut prin atîtea emoții ca în partida jucată cu Steagul roșu! Înainte de meci, pronosticul general era cu totul altul. Toată lumea miza pe o victorie ușoară a Științei și își vedea chiar, în cazul unui eșec al liderei la Iași, pe primul loc în clasament echipa preferată. Se avea în vedere, în primul rînd, existența zbuciumată a „stegarilor" din actualul campionat, rezultatul slab

CRAIOVA

obținut în etapa precedentă cînd ploieșteanul Sfetcu le-a făcut cadou un punct.

În teren, lucrurile s-au petrecut însă cu totul altfel. Brașovenii, ca orice echipă posesoare a unei zestre sărace, și-au luat toate măsurile de rigoare în apărare pentru a închide orice drum spre poarta lui Pilca. O linie de patru apărători, în spatele căreia au acționat pe rînd, ca „libero", Jenei și Alecu, a pus în încurcătură compartimentul ofensiv oltenesc care a atacat furibund, dar cu șanse minime de concretizare. Dorința aceasta de victorie a fost atît de mare încît fundașii craioveni au neglijat pur și simplu că pe undeva se află ca în blocstarturi un Gyorfi și un Goran ce așteptau să fie lansați de neobositul coordonator — Năftănăilă. Și ceea ce nu vroia nimeni să creadă, s-a produs în acel minut 12: **golul de trăsnet al lui Năftănăilă care a cutremurat stadionul.** Situația aceasta atît de neașteptată a dat un plus de ambiție întregii echipe brașovene. Jucătorii s-au sprijinit reciproc în apărare, fiecare a reparat la nevoie ceea ce altul a stricat, a știut să iasă la intercepție în momente decisive. Trioul Goran — Gane — Gyorfi a acționat în voie pe toată lățimea terenului fără a fi legați de posturile încredințate. În fața replicii date, localnicii s-au arătat neputincioși și chiar dezorientați. Nervii le-au paralizat atît de mult capacitatea de gîndire, încît singura soluție pentru a evita înfrîngerea a fost aceea de a arunca baloane înalte în fața porții lui Pilca, lucru convenabil unei apărări masive ca aceea a oaspeților.

Lipsa de incisivitate a atacului craiovean a fost ilustrată convingător de ambele goluri egalizatoare, realizate **din faze fixe** (lovituri libere). Unul, cu concursul lui Naghi, care a înscris în proprie poartă, iar celălalt facilitat de neintervenția portarului Pilca.

E drept, Știința a cîștigat în final, dar jocul său a fost „chinuit", neconcludent, în ciuda dominării teritoriale. Risipa de energie făcută, cît pentru două meciuri, este singurul element pozitiv care-i atestă victoria.

În concluzie, se poate spune că partida de la Craiova a reliefat următoarele: 1. Știința, pe lîngă faptul că a comis o serie de erori tactice, a dovedit că nu deține acele arme cu ajutorul cărora să destrame apărările aglomerate; 2. Steagul roșu a știut lecția numai pe jumătate, întrucît atunci cînd a avut conducerea n-a reușit să tempereze pe adversar printr-un joc pozițional la mijlocul terenului.

Stelian TRANDAFIRESCU

EXPLICAŢIA UNUI SCOR MINIM

Dacă scorul de 1—0 nu reflectă superioritatea teritorială a Petrolului și nici numărul de ocazii avute (cu care ar fi putut cîștiga fără emoții), în schimb el este consecința modului cum și-au orientat ploieștenii jocul de atac în această partidă. În general, ei au dovedit aceeași capacitate de luptă și efort, ritm și spirit colectiv în pregătirea și desfășurarea acțiunilor. Dar, pînă la urmă, și-au irosit forțele tocmai în fața porții, prin tentative repetate — colective și individuale — de a străpunge defensiva clujeană prin centru, unde aglomerația era mai mare, în dauna lărgirii frontului de atac (cînd au făcut așa, au avut mai multă eficiență) și a posibilității de a finaliza mai des și mai precis, din poziții mai libere. Oamenii de mijloc (cu excepția lui Badea) au manifestat prudență, întîrziere în joc, răpind astfel echipei posibilitatea de a-și crea superioritatea numerică în atac. Și de toate acestea au beneficiat, desigur, apărătorii clujeni, pentru a rezista, pentru a evita cu mai multă siguranță șuturile periculoase din apropiere sau situațiile critice. Petrolul a tras de 18 ori, dar numai de 8 ori pe poartă (și un singur gol) și a obținut 8 cornere rămase fără rezultat. Astfel că pînă la urmă în loc de o ploaie de goluri, care se anunța la început, a fost secetă...

Fără îndoială că în fixarea scorului de 1—0 au merite și clujenii, a căror apărare — evident ajutată de înaintașii petroliști — a luptat din răsputeri și cu folos, făcînd față unei presiuni extrem de puternice la un moment dat. Deși avea în poartă un debutant, pe tînărul Moldovan (1. ani), introdus în echipă chiar la începerea meciului pentru că Gaboraș, titularul, a acuzat — după „încălzire" — dureri la o mînă, acesta s-a comportat ca un veritabil titular cu experiență! Sperînd că el nu va dezminți bunele aprecieri cucerite, consemnăm apariția — dictată de împrejurări — în categoria A a unui nou și, cum s-a văzut, talentat element tînăr.

Lacuna principală a echipei clujene, însă, a fost atacul unde s-a simțit lipsa omului care să „lege" jocul, să coordoneze acțiunile celorlalți trei. A fost suficientă introducerea lui Ivansuc și acesta —

PLOIEŞTI

fără să strălucească — a făcut ca atacul să fie mai cursiv și chiar mai periculos, dînd de lucru apărării gazdelor. De unde în prima repriză s-a apropiat sporadic de poarta lui Sfetcu și a tras anemic (de 4 ori), după pauză a fost mai insistent, mai agresiv, nimerind de 5 ori poarta, pe lîngă alte 6 șuturi trimise afară și obținînd 5 cornere (față de unul în prima repriză). Pe scurt, la „U" se pune, acut, problema coordonatorului de joc, precum și a unei încrederi mai mari a jucătorilor în posibilitățile lor.

P. G.

La un atac al dinamoviștilor bucureșteni, Daniel Ene intervine cu capul dar portarul P. Popa va reține

Foto: V. CRIOŞTEANU

CLEŞTELE RAPIDIST

„Îmbrățișarea" Rapidului, care a lăsat totuși piteștenilor multe momente de respirație în prima repriză, a devenit sufocantă în prima jumătate a celei de a doua.

Dumitriu II, care înainte de pauză îl tot căuta pe I. Ionescu, pitit în spatele fundașilor adverși, a renunțat la jocul „de-a baba oarba" și cu aplomb a semnat primul gol rapidist (cu cîtă zgîrcenie își folosește acest jucător capacitățile de finalizare!). Colaborarea sa cu Năsturescu a devenit mai intimă și acesta din urmă, în formă de zile mari, a răspuns cu recunoștință atenției ce i se acorda. Venind înapoi pentru a recupera baloane de la adversari, sprintînd lung, centrînd variat,

BUCUREŞTI

(cînd scurt la Dumitriu sau Ionescu, cînd în diagonală la Kraus, sau înapoi la Jamaischi), Năsturescu a tras după el tot atacul rapidist. Codreanu, transformat ad-hoc, prin accidentarea lui Mitroi, în jucător de mijloc, și-a putut valorifica mai bine priceperea de cărăuș.

Jenat, probabil, de un asemenea vecin harnic, Jamaischi, care în prima repriză greșise mult, a devenit mai insistent în atac, șutînd periculos din afara careului. El a și înscris al doilea gol cu un șut puternic, plasat, care a plimbat mingea în plasă dintr-o margine în cealaltă a porții.

Rezistența dinamoviștilor piteșteni fiind înfrîntă, pîrghiile cleștelui rapidist s-au relaxat. Și ultimul val dinamovist a reușit să stabilească punctul de sprijin al apărării rapidiste (fundașii centrali), dintre cei trei atacanți piteșteni aflați doar cu Răducanu în față, Țircovnicu asumîndu-și șutul: 2—1.

Dominarea teritorială a giuleștenilor s-ar fi putut solda cu un scor categoric dacă „cleștele" lor ar fi folosit ambele pîrghii. De multă vreme însă, atacul Rapidului ca și liniile sale mediane folosite, nu mai prezintă o valoare omogenă. Într-un meci corespund unii jucători, în următorul alții. Această inconstanță (manifestă uneori chiar între reprize) grevează randamentul echipei. Iată de ce adversarul de duminică al Rapidului a putut ieși onorabil din încleștare.

Dinamoviștii piteșteni, obosiți, au făcut un joc sub posibilitățile lor. Și pe acest fundal, unele carențe mai vechi au ieșit în evidență. Iată de pildă jocul liniei mediane — punct forte al echipei. Dobrin, care prin clarviziunea sa contribuie la orientarea jocului echipei, nu mai deține în momentul de față (după cum singur a recunoscut-o), o bună condiție fizică. Duminică a avut multe „pauze" în timpul meciului, din care cauză venea tardiv în sprijinul atacului și mai ales al apărării sale. Lipsa vitezei nu și-a compensat-o printr-un plasament corespunzător. Preferința lui Dobrin pentru ținerea mingii, apare astfel explicabilă, nu însă și tendința celorlalți apărători de a trimite majoritatea mingilor pentru „semnat" la Dobrin. Acesta, deși se debarasează lesne de adversari și poate pasa în adîncime cu mare precizie, preferă să conducă lent balonul sau să orienteze jocul lateral.

Cînd apărătorii dinamoviști au dat repede drumul la minge, contraatacurile prin care erau lansați Naghi, Radu sau I. Popescu se dovedeau periculoase pentru adversari. Acest lucru s-a petrecut însă rareori, facilitînd astfel avansarea apărării adverse, închiderea cleștelui rapidist.

P. S.

13 OCTOMBRIE: DOUĂ RESTANŢE

Astăzi au loc două jocuri restante:

În categoria A: Dinamo Pitești — Jiul Petrila.

În categoria B: Gaz metan Mediaș — A.S.A. Tg. Mureș.

SANCŢIUNI BINEMERITATE

Etapă de etapă, problema disciplinii în terenurile de joc, în incintele și tribunele stadioanelor, este prezentă și dezbătută sub diferite aspecte. În fiecare săptămînă Comisia de disciplină a Federației române de fotbal judecă abaterile petrecute în etapa de campionat precedentă, luînd în considerare rapoartele observatorilor federali, ale arbitrilor, sesizările presei și memoriile secțiilor de fotbal ale asociațiilor și cluburilor sportive care întîmpină de obicei ședințele acestei comisii cu felurite explicații și scuze. Marți seara sînt pierdute ore în șir, pînă la miezul nopții de cele mai multe ori, cu judecarea cazurilor de indisciplină petrecute la meciurile categoriilor A, B și C.

Din păcate, hotărîrile acestei comisii rămîn de cele mai multe ori necunoscute. Ele sînt rar popularizate de presa de specialitate. Nici revista noastră nu le-a cuprins întotdeauna, din cauză că pînă la închiderea ediției hotărîrile nu sînt încă cunoscute.

În acest nou campionat, primele cazuri de indisciplină n-au fost tratate cu severitate. Indulgența a fost motivată tocmai de considerentul că în primele etape echipele vor avea posibilitatea să-și îndrepte greșelile. Conducerile secțiilor de fotbal au fost avertizate de fiecare dată cînd au fost semnalate acte de indisciplină produse de jucători sau de către unii spectatori. Cele mai multe avertismente au fost bine înțelese de aceia cărora le-au fost adresate. În această privință, Știința Craiova și spectatorii craioveni au dovedit prin fapte că au înțeles în mod sincer necesitatea ca jocurile de fotbal să se desfășoare într-o atmosferă prielnică dezvoltării acestui sport. De cîteva etape este o plăcere să asiști la un meci la Craiova, unde primirea echipelor vizitatoare în oraș și pe stadion este conformă cu o atitudine civilizată și de prețuire a adversarilor. O astfel de considerație obligă și pe jucătorii echipelor oaspete să aibă o ținută similară. Iată de ce, la recentul joc dintre Știința Craiova și Steagul roșu, în care scorul a fost favorabil pe rînd ambelor echipe și formația locală a fost la un pas de înfrîngere, atmosfera partidei a rămas totuși senină.

Printre echipele avertizate că la o nouă abatere vor fi sancționate cu suspendarea terenurilor pe timp limitat au fost Steagul roșu și U.T.A. Conducerile acestor echipe și o parte a spectatorilor au nesocotit însă avertismentele primite. În jocurile U.T.A. — Farul și Steagul roșu — Petrolul din etapa a VII-a a categoriei A s-au petrecut din nou acte de dezordine; și de această dată hotărîrile comisiei de disciplină au fost severe: STEAGUL ROŞU VA JUCA URMĂTOARELE DOUĂ MECIURI PROGRAMATE PE TERENUL PROPRIU, ÎN DEPLASARE, PE TEREN NEUTRU, IAR U.T.A. A PRIMIT ACEEAŞI SANCŢIUNE PENTRU UN SINGUR JOC. Bineînțeles că ambele echipe au făcut contestații arătînd că „faptele petrecute n-au fost grave", dar deciziile au rămas în picioare, fiindcă, firește, nu trebuie așteptată agravarea actelor de indisciplină și apoi luarea de măsuri.

Poate că dacă aceste sancțiuni binemeritate, pilduitoare, ar fi fost cunoscute înaintea desfășurării etapei a VIII-a a categoriei A, la Iași, în meciul C.S.M.S. — Progresul, nu s-ar mai fi petrecut unele scene care nu au nimic comun cu întrecerea sportivă. După cum este cunoscut, echipa oaspete a fost întîmpinată de la ieșirea pe teren cu ostilitate de către o bună parte din spectatori, iar jucătorii localnici au dat tonul durităților, comițînd nenumărate faulturi. După 90 de minute de înjosire a noțiunii de sport, au continuat cîteva ore alte manifestări inadmisibile din partea unor suporteri ai echipei ieșene. Aceștia au spart geamurile cabinelor în care se aflau echipa Progresul și arbitrii. Numai intervenția hotărîtă a organelor de ordine a împiedicat pînă în cele din urmă continuarea unor asemenea scene.

Victoria cu orice preț, salvarea de la eventualitatea retrogradării în orice condiții, reprezintă mentalitatea cea mai periculoasă și piedica cea mai importantă în dezvoltarea mișcării sportive. Acei spectatori ieșeni nedisciplinați au vrut ca arbitrul meciului să acorde un 11 m în mod forțat pentru ca echipa lor favorită să obțină două puncte în loc de unul cît a meritat pe teren. Firesc ar fi fost ca ei să fi cerut fotbaliștilor lor să se pregătească din timp, pentru ca C.S.M.S. să redevină echipa elogiată din anii trecuți. În meciul cu Progresul, C.S.M.S. Iași a jucat slab, iar Ștefănescu și Cuperman au ratat două mari ocazii de gol, dar iată că subiectivismul dus la extrem absolvă de vină pe favoriții lor și acuză în mod netemeinic pe arbitri și adversari.

Cu regret trebuie să consemnăm atitudinea reprobabilă a unor membri ai Consiliului regional al U. C. F. S. și ai clubului C. S. M. S. Iași care s-au comportat ca spectatorii cei mai pătimași. Insuși președintele Consiliului regional U.C.F.S., Gh. Tatu, a avut o atitudine incompatibilă cu funcția sa. În loc să contribuie la liniștirea atmosferei și să ajute organele de ordine, el a îndemnat la dezordine, pentru ca după meci să înainteze un raport către Federația română de fotbal în care să se scrie că „nu s-a întîmplat nimic pe stadionul din Iași".

Fără îndoială că faptele petrecute la meciul C.S.M.S. Iași — Progresul vor fi temeinic analizate de Federația română de fotbal și de Consiliul General al U.C.F.S. și se vor lua sancțiuni severe împotriva vinovaților.

Sîntem convinși că toți aceia care iubesc în mod sincer fotbalul și îi doresc îmbunătățirea și progresul se declară împotriva atitudinilor deplasate la jocurile de fotbal, care, de altfel, sînt în minoritate față de ținuta apreciabilă a majorității spectatorilor acestui sport.

Avem convingerea că la reluarea campionatului categoriei A, cu etapa a IX-a din 23 octombrie nu vom mai avea neplăcutul prilej de a semnala asemenea fapte, ci dimpotrivă vom constata că atît la Brașov, Arad și apoi la Iași, atmosfera jocurilor va fi aceea normală sau atît de plăcută cum au reușit s-o facă suporterii echipei Știința Craiova, fotbaliștii acestei formații, antrenorii și conducătorii ei.

Aurel NEAGU

Fază din meciul C.S.M.S. – Progresul: portarul bucureștean, Mîndru, boxează balonul, sub privirile lui Stoicescu, Peteanu și Colceriu

Foto: DUMITRU ONUCU

MECIUL LUI SURDAN

Pentru a reduce din capul locului iluziile celor care-și imaginează că la Timișoara a fost „meci mare", trebuie să subliniem că a fost o partidă mediocră, jucată — din fericire totuși pentru localnici — pe aripile elanului studențesc. Un elan încoronat în cele din urmă cu o victorie netă, singurul semn de întrebare de-a lungul partidei vizînd proporțiile ei, cu atît mai mult cu cît bucureștenii i-au opus un „bloc defensiv" tare ca... șvaițerul. De fapt, cheia partidei a fost întrecerea dintre cele două apărări care au jucat inimaginabil de slab. Rareori ne-a fost dat să asistăm la o mimare de joc de apărare ca în partida de la Timișoara.

Deoarece acest original concurs de slăbiciune a fost cîștigat de apărarea dinamovistă, cei care au cîștigat partida au fost timișorenii, datorită și faptului că ex-apărătorul Surdan, promovat la acest meci înaintaș central, a intuit excelent slăbiciunile bucureștenilor. Străbătînd ca un tanc rețeaua defensivă a dinamoviștilor, Surdan a făcut literalmente ce a vrut în meciul de duminică. A marcat de două ori, i-a

TIMIŞOARA

servit lui Popanică două goluri ca și făcute, a pus „pe tavă" încă vreo 5—6 mingi-gol pentru Mițaru, Regep et comp., el însuși permițîndu-și cîteva „licențe", evident neeficiente, în fața careului dinamovist. Avem convingerea că nu exagerăm afirmînd că forma lui Surdan, conjugată cu slăbiciunea apărării din fața sa, ar fi putut să facă — într-un singur meci — din jucătorul timișorean un golgeter al campionatului. Jucînd cum de mult n-am mai văzut un atacant central — excelent coordonator și realizator, acoperind o mare parte de teren, vădind o putere de luptă și un spirit de sacrificiu de admirat — Surdan a fost indiscutabil OMUL MECIULUI.

Revenind la dinamoviști, absența valoroșilor titulari Nunweiller III și Nunweiller VI ca și a lui Datcu (autoaccidentat în primele minute ale jocului) a pus în fața antrenorilor acestei echipe o problemă acută: aceea a lipsei unor rezerve de valoare, lipsă cu atît mai pregnantă cu cît unii din titularii „de drept" traversează la această oră o eclipsă de formă îngrijorătoare.

Marius POPESCU

„Radiografia" etapei

A VIII-A

Semnalizați la timp, tușieri!

Se pare că începutul furtunos al echipei Jiului (două victorii categorice pe teren propriu) a fost un simplu joc de paie. Cei puțin așa lasă să se înțeleagă ultimele sale două evoluții în fața propriilor suporteri : a pierdut cu 1—0 meciul cu Rapid, iar duminica aceasta abia a terminat la egalitate (0—0) cu Farul. Mai mult chiar, în ultima parte a manifestat, după cum rezultă din relatările primite, o serioasă scădere în forța de atac și în eficacitate. Observatorul federal, antrenorul I. Oană, subliniază că echipa de pe Valea Jiului a atacat mai mult, dar jocul său — modest ca valoare tehnică — a fost fără eficiență și spectaculozitate. În schimb, Farul s-a organizat mai bine și acțiunile desfășurate (mai mult pe contraatac) au dovedit o valoare constantă.

În ce privește golul marcat de Iancu și anulat în cele din urmă de arbitru, observatorul federal — prin poziția ocupată pe teren — nu a putut aprecia în mod precis poziția jucătorului Iancu în momentul pasării mingii. Dar, ulterior, arbitrul de tușe, C. Marin, i-a afirmat că Iancu se afla pe aceeași linie cu ultimul fundaș de la Jiul (deci, era în ofsaid). Dacă arbitrul de centru C. Petrea nu a intervenit la timp și a lăsat jocul să continue aceasta se datorește faptului că colegul său de la tușe a semnalat cu întîrziere, într-un moment în care Petrea era atent la fază. În ce privește calitatea arbitrajului este semnificativ faptul că după meci, cei doi antrenori (Coidum-Jiul și Mărdărescu-Farul) l-au felicitat pe arbitru.

ACTUALITĂȚI

ETAPA Nr. 9: LA 23 OCTOMBRIE

Data de 16 octombrie fiind rezervată încă de la începutul sezonului pentru meciurile cu Polonia (dintre care însă, cel dintre echipele A a fost amînat, între timp, pentru 16 noiembrie), campionatul categoriei A se va relua la 23 octombrie cu jocurile etapei a IX-a. Punctul de atracție al acestei etape îl constituie partida Progresul—Petrolul.

DATELE MECIURILOR DINAMO PITEȘTI — TOULOUSE

Cluburile Dinamo Pitești și Toulouse (Franța) au căzut de acord asupra datelor meciurilor lor din turul al doilea al „Cupei orașelor-tîrguri". Prima partidă va avea loc la 19 octombrie la Toulouse, iar a doua la 26 octombrie la Pitești.

UN SPARRING-PARTENER PENTRU LOTUL A...

Înaintea meciului cu Elveția din cadrul campionatului Europei (2 noiembrie, la București), echipa noastră reprezentativă va susține un joc de pregătire. Ca sparring-partner a fost invitată echipa franceză Sochaux, din prima ligă profesionistă.

...ȘI UNUL PENTRU LOTUL OLIMPIC

Reprezentativa noastră olimpică își va continua pregătirile în acest sezon, susținînd cîteva partide internaționale (cu echipa de tineret a R.F. Germane la 16 noiembrie la București, cu Olanda — tot tineret, la 23 noiembrie la Leuwarden). De asemenea, la 26 octombrie va disputa un meci de pregătire în compania unei formații de club: Sutieska Nikșici (Iugoslavia), care joacă în prima divizie.

ARBITRII JOCURILOR INTERNAȚIONALE

Întîlnirea dintre selecționatele de juniori ale României și Poloniei, fixată pentru duminică la Suceava, va fi condusă de arbitrul bulgar Rumianțev, iar cea dintre echipele de tineret (la Opole, în Polonia) de arbitrul sovietic Kazakov.

Meciul de juniori România — R.D. Germană de la 23 octombrie, se va disputa la Rm. Vîlcea și va fi arbitrat de Sverev (Bulgaria).

ETAPA DIN 9.X.1966

STEAUA — U.T.A. 0 (0)
Tr. Popescu (min. 27)

RAPID — DINAMO PITEȘTI 2 (0)
Dumitriu (min. 46), Jamaischi (min. 73)

PETROLUL — UNIVERSITATEA 1 (1)
Anca (min. 7) — autogol

C.S.M.S. — PROGRESUL 1 (0)
Cuperman (min. 72)

JIUL — FARUL 0

POLITEHNICA — DINAMO BUCUREȘTI 4 (2)
Surdan (min. 15, 53), Popanică (min. 16, 61)

ȘTIINȚA — STEAGUL ROȘU 3 (0)
Naghi (min. 65) — autogol, Sfîrlogea (min. 70), Mihăilescu II (min. 88)

Haidu (min. 5), **Marica** (min. 65) **2 (1)**

Năftănăila (min. 12), **Györfi** (min. 69). **2 (1)**

FORMAȚIILE, NOTELE JUCĂTORILOR ȘI ARBITRILOR

STEAUA: Suciu 7 — Petescu 5, Jenei 6 (din min. 46 Hălmăgeanu 6), D. Nicolae 6, Sătmăreanu 5 — D. Popescu 6 (din min. 46 Jenei), Negrea 5 — Sorin Avram 6, Voinea 6, Soo 4, Micu 4.

U.T.A.: Gornea 9 — Birău 8, Bacoș 7, Mețcaș 7, Igna 7 — Comisar 6 (din min. 82 Secășeanu), Chivu 9 — Axente 9, Tr. Popescu 8, Jac 7, Moț 8.

ARBITRU: **Octavian Comșa** (Craiova) 7.

RAPID: Răducanu 7 — Lupescu 7, Motroc 7, Dan 7, Greavu 7 — Jamaischi 7, Mitroi 7 (din min. 25 Codreanu) — Năsturescu 9, Dumitriu II 8, Ionescu 6, Codreanu 8 (din min. 25 Kraus 6).

DINAMO PITEȘTI: Coman 7 — I. Popescu 7, Barbu 6, I. Stelian 6, Badea 5 — Dobrin 5, Tîrcovnicu 8 — Radu 6, Naghi 7, Turcan 4 (din min. 45 Eftimie 5), Prepurgel 5.

ARBITRU: **N. Cursaru** (Ploiești) 7.

PETROLUL: Sfetcu 6 (din min. 46 Ionescu 7) — Pahonțu 8, Boc 7, Florea 8, Mocanu 7 — Dragomir 6, Badea 8, — Dincuță 6 (din min. 71 Oprișan 6), Dridea I 7, Dridea II 7, Moldoveanu 6.

UNIVERSITATEA: Moldovan 8 — Anca 5, Costin 8, Grăjdeanu 7, Cîmpeanu 8 — V. Alexandru 6 (din min. 67 Ivansuc 6), Bretan 7 — Marcu 6, Mustețea 7, Adam 6, Szabo 6.

ARBITRU: **A. Bentu** (București) 8.

C.S.M.S.: Constantinescu 8 (din min. 70 Bob) — Aurelian 6, Ianul 6, Vornicu (din min. 23 Pop 6), Deleanu 7 — Ștefănescu 5, Lupulescu 7 — Pop (din min. 23 Gălățeanu 7), Stoicescu 4, Cuperman 5, Humă 5.

PROGRESUL: Mîndru 8 (din min. 78 Matache) — Viorel Popescu 6, Mîndoiu 6, Peteanu 8, Colceriu 6 — Alexandru Constantinescu 8, Soangher 8 — Oaidă 7 (din min. 83 Mafteuță), Matei 5, Mateianu 8, Țarălungă 8.

ARBITRU: **Ion Dobrin** (Craiova) 8.

JIUL: I. Vasile 8 — Șerban 6, Dan 6, Pop 6, Speriosu 6 — Stoker 7, Sandu 5 — Martinovici 6, Libardi 7 (min. 46 Casandra 5), V. Ionescu 6, Peronescu 5.

FARUL: Manciu 8 — M. Georgescu 7, Tîlvescu 8, Mareș 7, Pleșa 8 — Zamfir 6, Koszka 8 — Tufan 6 (min. 52 Ologu 6), Iancu 9, Manolache 7, Kallo 6.

ARBITRU: **C. Petrea** (București) 8.

POLITEHNICA: Popa 6 — Bodrojan 5, Petrovici 5, Lereter 6, Rotaru 6 — Grizea 6, Mihăilă 5 — Regep 7, Surdan 10, Popanică 8, Mițaru 4.

DINAMO BUCUREȘTI: Datcu (din min. 10 Niculescu 5) — Popa 5, Ivan 4, Nunweiller IV 4, Stoenescu 5 — Ghergheli 5, Grozea 6 — Pîrcălab 5, D. Ene 5 (din min. 58 Marica 6), Frățilă 7, Haidu 5.

ARBITRU: **Cornel Nițescu** (Sibiu) 8.

ȘTIINȚA: Vasilescu 7 — Mihăilescu 5, Minică 7, Marin Marcel 6, Deliu 5 — Strîmbeanu 6, Ivan 7 — Niță 5 (din min. 80 Mihăilescu II), Sfîrlogea 6, Oblemenco 6, Circiumărescu 7.

STEAGUL ROȘU: Pilcă 4 — Ivăncescu 7, Jenei 5, Naghi 6, Campo 6 — Alecu 7, Sigheti 6 — Goran 6, Năftănăilă 8, Gane 6, Györfi 8.

ARBITRU: **Emil Martin** (București) 8.

FILMUL JOCULUI

Joc plăcut, datorită elanului tinerilor jucători de la U.T.A., care — după un început timid — au reușit să echilibreze partida și să pună în dificultate penetrabila apărare a militarilor. Cele două extreme, Axente și Moț, au pus la grea încercare pe Petescu și Sătmăreanu. Jac (min. 19) și Tr. Popescu (min. 25) au ratat bune situații de a deschide scorul. În min. 27, un reușit „un-doi" între Jac și Tr. Popescu îi permite ultimului să șuteze prin surprindere de la 12 m. Suciu, neatent, plonjează cu întîrziere: 1—0. Atacul bucureștenilor, fără Rakși și Constantin, nu se găsește (în tot meciul a șutat numai de 4 ori). În repriza secundă, aspectul jocului rămîne neschimbat. Arădenii plimbă mingea mai mult și mai bine. Ultimele minute de joc aparțin bucureștenilor, dar Voinea și Soo nu reușesc să-l învingă pe excelentul Gornea.

După 15 minute de tatonări, semnalul ofensivei rapidiste se declanșează spre sfîrșitul primei reprize (în min. 42 — I. Popescu scoate o minge de pe linia porții) și va continua cu mai multă insistență după pauză. De altfel, min. 46 aduce primul gol rapidist, înscris de Dumitriu II. Năsturescu sprintează irezistibil pe dreapta, trăgînd după el tot atacul, iar Codreanu reprofilat ca jucător de mijloc, este laborios. Piteștenii sînt obosiți și rezistă cu greu atacurilor succesive. În min. 52 Ionescu trimite mingea în bară. Cu un șut puternic de la 16 m. Jamaischi ridică scorul în min. 73 la 2—0. În ultimele zece minute, piteștenii ies la atac. Minutul 82: apărarea rapidistă e percutată de ultimul val dinamovist și Tîrcovnicu pecetluiește scorul final: 2—1.

Început furtunos al ploieștenilor, care deschid scorul în min. 7, la un șut extrem de puternic al lui Dridea II, deviat în plasă de un „picior", neinspirat, al lui Anca (în timp ce Moldovan se pregătea să prindă mingea). Se părea că scorul va fi majorat, mai ales că Petrolul continua să preseze, iar atacul oaspeților nu „tinea" de loc balonul. Dar, apărarea — ajutată și de erorile localnicilor (canalizarea acțiunilor mai mult pe centru, lipsa lor de decizie în fața porții, tirul insuficient ca frecvență și precizie) — rezistă unei dominări care a slăbit la mijlocul reprizei, dar s-a accentuat spre sfîrșitul ei. La reluare, din nou presiune ploieșteană, dar și noi ratări (Dridea I, Moldoveanu, Dridea II, Badea). După 15 minute, jocul devine mai echilibrat, intrarea lui Ivansuc dă mai multă consistență atacului clujean, care acționează mai legat și mai curajos. Obține cîteva cornere, dar are o singură ocazie (min. 70), neutralizată de Ionescu.

Ieșenii au jucat mai anapoda decît o echipă de acum 100 de ani, cînd noțiunea de joc colectiv și regulamentul nu existau încă. Nici o legătură de ordin tactic nu i-a unit. În comportarea lor au existat în schimb și elemente comune: nervozitatea, jocul individualist, preocupare pentru gleznele și rotulele adversarilor. Acțiuni logice și reușite, doar cîteva. Ștefănescu a tras periculos la poartă în min. 4, Stoicescu a pasat lui Cuperman bine demarcat și acesta a egalat în min. 72. În rest ÎNTÎMPLAREA a guvernat totul. În opoziție, bucureștenii s-au apărat calm, au construit acțiuni ofensive mai ordonate. Balonul a circulat variat ca sens și viteză, „om liber" sau „om în plus" au existat frecvent, ocazii de finalizare au rezultat în consecință. (Oaidă min. 22, 39, 82, Mateianu min. 32 cînd a deschis scorul cu o izbutită combinație Oaidă și Țarălungă, Soangher min. 70, Țarălungă min. 37 și 81).

De la început inițiativa a aparținut gazdelor, care însă au pierdut cîteva situații favorabile. Pe rînd, Peronescu, Libardi, V. Ionescu au ratat ocazia de a deschide scorul. Farul a ripostat în această perioadă prin contraatacuri. Una din acțiunile constănțenilor era cît p-aci să se încheie cu gol, dar portarul Ion Vasile — atent — a intervenit la timp, blocînd șutul tras de Kallo, după o combinație cu Tufan. Jiul a continuat să atace și după pauză, cînd Libardi — accidentat în ultimul minut al primei reprize — a fost înlocuit cu Casandra. Dar eforturile rămîn infructuoase, ca și ale Farului. Ambele echipe ratează noi ocazii în ultimele minute (Stocker și Ologu). De remarcat că arbitrul a anulat un gol (înscris de Iancu în min. 69) pe motiv de ofsaid.

Zeci de faze de gol. Au învins timișorenii, pentru că au avut în față un bloc defensiv de nerecunoscut cu care Surdan s-a distrat pur și simplu. Deoarece lista ratărilor ar ocupa jumătate din această pagină, consemnăm cele șase goluri: min. 5 — Haidu, complet liber, reia, din apropiere, în gol, o centrare a lui Frățilă (1—0); min. 15 — Surdan îl fentează pe Ivan și șutează de la 16 m la paianjen (1—1); min. 16 — contraatac inițiat tot de Surdan care trece mingea la Popanică și acesta înscrie din apropiere (2—1); min. 53 — Surdan pătrunde pe aripa stîngă, intră în careu și șutează imparabil (3—1); min. 61 — același Surdan pătrunde din nou, pasează la Popanică și acesta din urmă majorează scorul (4—1); min. 65 — junior dinamovist Marica șutează prin surprindere de la 16 m. (4—2).

În min. 12, la un contraatac, Năftănăilă reduce la tăcere galeria oltenilor printr-un șut fulgerător de la 20 de metri. Studenții asaltează continuu poarta adversă și trec pe lîngă egalare în min. 19, 20 și 34. Repriza secundă pare și mai infernală. Acțiunile ofensive ale studenților nu mai contenesc. Apărătorii furați de joc se avîntă și ei înainte. În asemenea condiții Gorac se strecoară abil pe mijlocul terenului și, aflat doar cu Vasilescu în față, luftează copilărește. Egalarea o aduce... Naghi care, la o lovitură liberă executată de Circiumărescu, trimite balonul în propria poartă. După trei minute stegarii iau din nou conducerea prin Györfy. Urmează o altă lovitură liberă și Sfîrlogea înscrie cu capul: 3—2. Cu două minute înainte de final, Mihăilescu II, cu largul concurs al portarului Pîlcă, aduce victoria echipei sale, prima pe teren propriu în fața brașovenilor, în decursul a două campionate.

CLASAMENTUL GENERAL

								ACASĂ							IN DEPLASARE						
1. Progresul (1)	8	5	3	0	10	–	4	13	5	4	1	0	7	–	2	9	3	1	2	0	3	–	2	4
2. Știința (2)	8	6	1	1	13	–	9	13	4	4	0	0	8	–	4	8	4	2	1	1	5	–	5	5
3. Rapid (6)	8	3	3	2	14	–	7	9	5	2	2	1	12	–	5	6	3	1	1	1	2	–	2	3
4. Dinamo Buc. (3)	8	4	1	3	16	–	12	9	5	3	1	1	11	–	5	7	3	1	0	2	5	–	8	2
5. Farul (5)	7	3	3	1	11	–	8	9	3	2	1	0	5	–	2	5	4	1	2	1	6	–	6	4
6. Steaua (4)	8	3	2	3	13	–	8	8	5	2	1	2	6	–	6	5	3	1	1	1	7	–	2	3
7. Petrolul (7)	7	3	2	2	9	–	7	8	4	3	1	0	6	–	1	7	3	0	1	2	3	–	6	1
8. U.T.A. (9)	8	1	5	2	7	–	9	7	4	0	4	0	4	–	4	4	4	1	1	2	3	–	5	3
9. Dinamo Pit. (8)	7	3	0	4	7	–	9	6	3	2	0	1	4	–	3	4	4	1	0	3	3	–	6	2
10. Politehnica (13)	8	2	2	4	9	–	12	6	5	2	2	1	7	–	6	6	3	0	0	3	2	–	6	0
11. C.S.M.S. (11)	8	2	2	4	9	–	21	6	5	2	1	2	8	–	12	5	3	0	1	2	1	–	9	1
12. Jiul (12)	7	2	1	4	14	–	9	5	4	2	1	1	10	–	2	5	3	0	0	3	4	–	7	0
13. St. roșu (10)	8	1	3	4	7	–	17	5	3	0	2	1	3	–	5	2	5	1	1	3	4	–	12	3
14. Universitatea (14)	8	1	2	5	3	–	10	4	3	1	0	2	1	–	2	2	5	0	2	3	2	–	8	2

CLASAMENTUL GOLGETERILOR

8 GOLURI: Voinea (Steaua) — 1 din 11 m, Ionescu (Rapid) — 4 din 11 m.

6 GOLURI: Frățilă (Dinamo București)

5 GOLURI: Stoicescu (C.S.M.S.), Iancu (Farul)

4 GOLURI: Casandra, Peronescu (Jiul), Dridea I (Petrolul) — unul din 11 m, Sfîrlogea (Știința)

3 GOLURI: Constantin (Steaua), Oblemenco (Știința) — unul din 11 m, Libardi (Jiul), Naghi (Dinamo Pitești), Haidu (Dinamo București), Dumitriu (Rapid)

2 GOLURI: Tîlvescu (Farul) — ambele din 11 m, Regep, Surdan, Popanică (Politehnica), I. Popescu (Dinamo Pitești), Oaidă, Mateianu (Progresul), Kallo (Farul), Badea (Petrolul), Mustețea (Universitatea), Țîrlea (U.T.A.) — unul din 11 m, Năftănăilă (St. roșu).

1 GOL: Sorin Avram, D. Popescu (Steaua), Martinovici, Stocker, Crăciun — din 11 m (Jiul), Grizea, Mihăilă, Lereter — din 11 m (Politehnica), Ciucu, Soangher, Mafteuță, Țarălungă, V. Popescu (Progresul), Ghergheli, Nunweiller VI, Pîrcălab, Ene II — din 11 m, Marica (Dinamo București), Circiumărescu, Niță, Ivan, Mihăilescu II (Știința), Kraus, Codreanu, Jamaischi (Rapid), Ivăncescu — din 11 m, Pescaru, Goran, Alecu, Györfi (St. roșu), Ologu, Tufan (Farul), Dincuță, Dragomir (Petrolul), Adam — din 11 m (Universitatea), Țurcan, Tîrcovnicu (Dinamo Pitești), Domide, Moț, Axente, Igna, Tr. Popescu (U.T.A.), Vornicu, Maischi, Humă, Cuperman (C.S.M.S.).

AUTOGOLURI: Mihăilescu I (Știința), Cazan (Jiul), Petescu (Steaua), Gref (Farul), Naghi (St. roșu), Anca (Universitatea).

Iată lotul de tineret: — rîndul de sus, de la stînga la dreapta — **Anca, Alecu, Dinu, Velea, Birău, Petrovici, Răducanu**; rîndul de jos — **Pilcă, Barbu, Axente, Grozea, Ene Daniel, Ţarălungă, Regep** şi antrenorul lotului, **Cornel Drăguşin.**

Foto: S. BACSI

DUMINICĂ LA OPOLE, CU ECHIPA POLONIEI

AL 51-LEA JOC AL REPREZENTATIVEI DE TINERET

O nouă garnitură de tineret îşi va începe duminică activitatea internaţională, o dată cu al 51-lea meci interţări din palmaresul reprezentativei „speranţelor" (pînă acum: 20 victorii, 13 rezultate de egalitate şi 17 înfrîngeri). După cum se ştie, duminică echipa de tineret va întîlni formaţia similară a Poloniei, în deplasare, în localitatea Opole. Este al optulea joc dintre aceste selecţionate; pînă acum, tinerii noştri fotbalişti au obţinut 3 victorii şi 3 meciuri nule, cedînd o singură dată.

Pentru meciul de duminică, antrenorul Cornel Drăguşin preconizează următoarea formaţie: **Pilca** (St. roşu) — **Birău** (U.T.A.), **Petrovici** (Politehnica), **Alecu** (St. roşu), **Velea** (Siderurgistul) — **Strîmbeanu** (Ştiinţa Craiova), **Grozea** (Dinamo Bucureşti) — **Niţă** (Ştiinţa Craiova), **Regep** (Politehnica), **Ene Daniel** (Dinamo Bucureşti) şi **Axente** (U.T.A.). Lotul mai cuprinde pe: **Răducanu** (Rapid) — portar, **Anca** (Universitatea) — fundaş, **C. Dinu** (Dinamo Bucureşti) — mijlocaş, **Barbu** (Universitatea) şi **Ţarălungă** (Progresul) — înaintaşi. Joi lotul susţine un joc de antrenament în compania Ştiinţei Bucureşti, iar vineri dimineaţă pleacă în Polonia.

LA SUCEAVA

UN NOU EXAMEN AL JUNIORILOR

Duminică, la Suceava, juniorii români susţin un nou examen în acest sezon, avînd ca adversari pe colegii lor polonezi.

Antrenorii lotului, GH. OLA şi GH. DUMITRESCU, au stabilit următoarea formaţie probabilă: **Moldovan** (1,86) — **Ionescu Gh.** (1,83), **Ionescu N.** (1,83), **Stoicescu** 1,82), **Cojocaru** (1,80) — **Rocsin** (1,80), **Profir** (1,76) — **Marica** (1,76), **Biliboacă** (1,83), **Lemnaru** (1,80), **Manea** (1,80).

Cifrele din paranteze reprezintă înălţimea jucătorilor, care, după cum vedem, dau o medie de peste 1,80 m.

Rezervele formaţiei sînt: **Dumbreanu** (portar), **Aldea** şi **Ciupitu** (fundaşi), **Creţu** (mijlocaş), **Nistor** (extremă), şi **Etem** (înaintaş central).

Sportivitatea... pe drumul pribegiei

(Urmare din pag. a 3-a)

nit" să aprobe decizia arbitrului Ion Dobrin.

De fapt toate întîmplările de la stadionul din Copou sînt provocate numai de starea de nepregătire actuală a echipei ieşene, de lacunele în educaţie ale jucătorilor ei, de optica deformată a unor conducători şi spectatori, care în loc să constate redusa capacitate de joc a fotbaliştilor ieşeni, deplasează centrul de greutate al problemei, se înfierbîntă la flacăra unui subiectivism orb, se scandalizează faţă de tot ceea ce se opune unei victorii nemeritate, la tot ce condamnă lupta lipsită de loialitate şi respect reciproc.

Echipa ieşeană era pînă nu de mult apreciată pentru jocul şi comportarea ei disciplinate. Acum doi ani a fost chiar distinsă cu o cupă pentru cea mai disciplinată formaţie din categoria A. De atunci şi pînă astăzi, echipa s-a deplasat mult spre un sens primejdios. Revenirea pe drumul bun e obligatorie şi posibilă dacă jucătorii, antrenorii, conducătorii şi publicul vor înţelege că nu buchetele de flori ţin loc de sportivitate, ci sportivitatea poate deveni cea mai frumoasă floare oferită adversarilor.

„PORTUL CONSTANŢA" O REVELAŢIE!

Duminică dimineaţa, pe stadionul din Roşiori, echipa „Portul Constanţa" a jucat fotbal „ca la carte" timp de 90 de minute. Maniera în care constănţenii şi-au consolidat poziţia de lideri certifică o pregătire de mare seriozitate, dar şi talent. Căci „Portul", în deplasare, a obligat o echipă, nu lipsită de veleităţi — C.F.R. Roşiori — să joace rolul unui sceptic sparing-partner. Cu 11 jucători atleţi, disciplinaţi şi buni tehnicieni, constănţenii au luat pe seama lor latura spectaculară a jocului, făcînd să circule mingea cu eleganţa, viteza şi coeziunea care ne-au amintit că majoritatea lor s-au rodat în categoria A. În aceste condiţii, în ajutorul apărării net depăşite a gazdelor, vin... barele, care salvează de cîteva ori goluri ca şi sigure. Sau, pentru a scăpa de obsesia lui Moroianu şi Caraman, o apărare prea mult solicitată „aruncă" toate mingile înainte, la întîmplare, întîmpinate însă de fundaşii opuşi, abili şi calmi. Speranţele localnicilor se leagă de Leahevici, dar acesta (greoi, lent) pare un diletant ieşit la tradiţionala „miuţă" duminicală.

Mai echilibrată, apare repriza secundă, cînd învingătorii, pierzînd superioritatea teritorială, o menţin pe cea tehnică şi tactică, concretizată de Caraman în min. 57. A fost un gol de o rară frumuseţe, apreciată chiar de zeloşii suporteri roşioreni: mingea centrată cu boltă, preluată pe piciorul drept, săltată peste cap şi „pălită" tot din vole, prin întoarcere, cu celălalt picior, sub bară.

Cu eşecul în faţă, C.F.R. şutează la poarta lui Piţuru de departe şi la înălţime, dîndu-i acestuia posibilitatea să-şi pună în valoare cei 190 cm, cît măsoară...

În final, menţinerea scorului este o sarcină facilă pentru Portul, fiindcă C.F.R. Roşiori, sufocată, aşteaptă (şi ea), ultimul fluier al arbitrului.

ION CUPEN
corespondent

DINAMO VICTORIA A JUCAT MAI BINE...

După cum ştiinţele pozitive îşi au legile lor, a căror demonstrare este inutilă, tot aşa şi fotbalul le are pe ale sale. Ignorarea lor duce la concluzii eronate sau — în cazul fotbalului — determină slaba comportare a unei echipe. Este exact ceea ce ne-a dovedit Ştiinţa Bucureşti în meciul de duminică cu Dinamo-Victoria. Neglijînd total una din axiomele fotbalului, aceea că jocul colectiv este condiţia sine qua non a rezultatelor pozitive, studenţii ne-au arătat cum nu trebuie jucat fotbalul modern. Ei au încercat timp de 90 de minute să ajungă la obiectivul dorit — poarta adversă — pe una din potecile care purtau numele Unguroiu, Ciornoavă, Vasilescu sau Angelescu (acesta în repriza a doua) şi nu pe marele bulevard care se cheamă ECHIPĂ.

Dinamoviştii, fideli faţă de aceste adevăruri necontestate au făcut ca jocul lor colectiv, calm şi organizat, în special în apărare, să aibă cîştig de cauză asupra dezlînatei înaintări studenţeşti. Şi dacă ei nu au putut obţine decît unul din cele două puncte puse în joc, aceasta se datoreşte pe de o parte arbitrului C. Mihăilescu — Braşov, care în minutul 20 a gratulat pe Ştiinţa cu un penalti, cînd nici locul presupusei infracţiuni (în afara careului) şi nici infracţiunea propriu-zisă (mingea preluată din aer de Unguroiu a lovit braţul unui fundaş dinamovist) nu îl îndreptăţeau pe conducătorul jocului să aplice sancţiunea maximă. Iar pe de altă parte, unei splendide intuiţii şi execuţii tehnice a lui Unguroiu în min. 80. Aflat la cîţiva metri de poartă, acesta a primit o minge de pe partea stîngă, a simulat că şutează puternic şi apărătorii dinamovişti şi-au îndreptat atenţia în direcţia în care ar fi trebuit să pornească mingea. Pentru a elimina însă cota de risc a ratării, Unguroiu a preferat să „pună" mingea înapoi lui Cicu; acesta, venit în viteză, a lovit-o cu forţă punînd punct unei acţiuni spectaculoase.

Modul individual de a acţiona al studenţilor a ieşit în evidenţă şi în jocul apărării lor, care s-a „bîlbîit" la acţiunile cele mai simple ale adversarilor, al doilea gol primit fiind o mostră în acest sens: în urma unei combinaţii între Nuţu şi Ion Ştefan, unul din fundaşii studenţilor a fost scos din joc, Nuţu continuîndu-şi acţiunea şi marcînd fără să mai întîmpine opoziţia nici unuia din cei 5—6 adversari care se aflau în careu.

Evoluţia nesatisfăcătoare a Ştiinţei şi sterilitatea atacului său se mai explică şi prin comportarea sub orice critică a liniei mediane (exceptîndu-l pe Angelescu, care numai în prima repriză a făcut parte din acest compartiment) ca şi prin acţiunile neconjugate şi prin poziţia prea retrasă a celor doi înaintaşi centrali.

L. TONCU

CLASAMENTE

SERIA I

1.	Ştiinţa Buc.	7	4	2	1	14— 7	10
2.	Dinamo Bacău	7	4	2	1	10— 5	10
3.	Siderurgistul Gl.	7	3	3	1	10— 4	9
4.	Din. Vict. Buc.	7	3	3	1	11— 6	9
5.	Chimia Suceava	7	3	2	2	4— 4	8
6.	Ceahlăul P. N.	7	2	3	2	9— 5	7
7.	Metrom Braşov	7	2	3	2	8— 8	7
8.	Oţelul Galaţi	7	3	1	3	7— 9	7
9.	Progresul Brăila	7	2	3	2	3— 6	7
10.	Flacăra Moreni	7	3	0	4	4— 8	6
11.	C.F.R. Paşcani	7	2	2	3	7—11	6
12.	Oltul Rm. Vilcea	7	1	3	3	5—13	5
13.	Metalurgistul Buc.	7	1	2	4	7— 9	4
14.	Poiana Cimpina	7	1	1	5	3— 7	3

SERIA A II-A

1.	Clujeana	7	5	1	1	12— 9	11
2.	A.S.A. Tg. Mureş	6	5	0	1	18— 4	10
3.	Vagonul Arad	7	4	0	3	16— 8	8
4.	C.F.R. Tim.	7	3	2	2	8— 6	8
5.	C.S.M. Reşiţa	7	4	0	3	11—10	8
6.	A.S. Cugir	7	3	2	2	9—10	8
7.	Crişul Oradea	7	3	1	3	17— 8	7
8.	Minerul B. M.	7	3	1	3	14—10	7
9.	C.S.M. Sibiu	7	3	0	4	11—13	6
10.	Ind. sîrmei C. T.	7	2	2	3	7—10	6
11.	Minerul Lupeni	7	3	0	4	11—15	6
12.	Gaz m. Mediaş	6	2	1	3	6—12	5
13.	Unirea Dej	7	1	2	4	8—22	4
14.	C.F.R. Arad	7	1	0	6	2—15	2

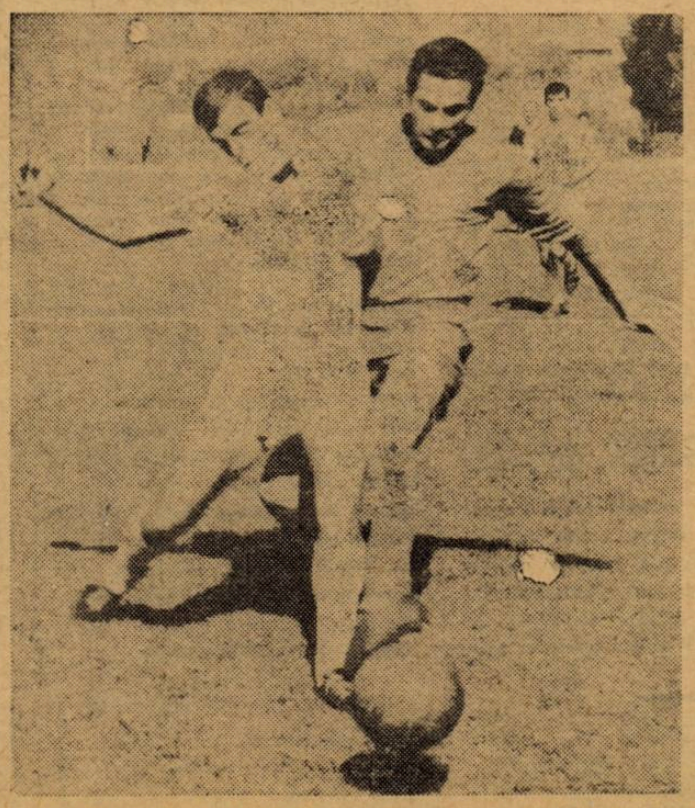

O intervenţie de două ori neregulamentară a lui Unguroiu: fault şi cu mîna şi cu piciorul!

Foto: S. BACSI

Pe stadionul Meinau, argentinianul Farias își măsoară detenta cu cei doi „Dumitru", Popescu și Nicolae

LA STRASBOURG, STEAUA A OBȚINUT POSIBILITATEA CALIFICĂRII

(Urmare din pag. a 3-a)

care a spulberat pronosticurile pesimiste și a arătat încă o dată, că *atunci cînd vor și cînd se mobilizează bine, fotbaliștii noștri pot avea comportări meritorii.*

A doua explicație a acestui rezultat minimal trebuie căutată în sistemul de joc al adversarilor noștri, „beton" adoptat de fostul antrenor de la R. C. Strasbourg, *Paul Frantz*, și preluat de noul antrenor *Walter Presch*, venit din Elveția. Deși pe teren propriu, R. C. Strasbourg a manifestat o prudență excesivă, iar în atac a aruncat puține forțe, mizînd pe tehnica de mare rafinament a celor trei jucători argentinieni din formație. Adunînd calitățile jucătorilor francezi cu avantajul terenului propriu, ar fi trebuit să rezulte în mod firesc o mare forță de percuție îndreptată spre poarta lui Suciu. Dar, din 11 „meseriași" buni, tactica betonului a făcut o echipă fără randament. Dispozitivul prea retras, liniile echipei dezarticulate, înaintași izolați, obligați să se zbată solitar în fața unei apărări bine organizate, au determinat puține ocazii de gol.

BARA LUI VOINEA ȘI POARTA GOALĂ DIN FAȚA LUI RAKSI

Meciul a debutat printr-o scenă „tare". După numai 20 de secunde, *Constantin a pus întreaga apărare adversă pe picior greșit, trimițînd mingea într-o direcție neașteptată de adversari, la Voinea. Acesta a șutat violent de la 8 m în bara laterală a porții.* Primul sfert de oră s-a scurs molcom, Suciu a trăit prima emoție abia în min. 18, la un șut al lui Muller, iar mai departe argentinienii *Munoz, Farias* și *Muller* au reușit cîteva acțiuni periculoase prin dribling și un-doi-uri. În ultimul sfert de oră al primei reprize, jucătorii noștri au realizat combinații inspirate, D. Popescu și Negrea au șutat puternic, dar portarul Schuth *(îmbrăcat experimental cu un tricou portocaliu împregnat cu o substanță fosforescentă special pentru nocturnă)* a apărat cu dexteritate. *În min. 38, dintr-un duel între Constantin și portarul francez, mingea ajunge la Raksi, care, cu poarta goală în față, dintr-un unghi, e adevărat dificil, totuși nu imposibil de exploatat, a ratat deschiderea scorului.*

A doua parte a meciului a fost mai disputată. Alsacienii au atacat mai viguros, mai bărbătește. Sătmăreanu a fost depășit de fentele și viteza lui Munoz, totuși Steaua continua să reziste unor acțiuni mai periculoase decît pînă atunci.

UN GOL „A LA EUSEBIO"

În min. 56, francezii au obținut o lovitură liberă în afara careului de pedeapsă, la 5 m departe de linia de corner. Era de așteptat o centrare. Nici un apărător nu s-a angajat la 9 m pe traiectoria dintre balon și poartă. Și Muller (prea tîrziu depistat ca specialist al acestor lovituri) a șutat fulgerător în colțul scurt al porții „a la Eusebio", Suciu surprins (de altfel singura lui greșeală), poate și jenat de lumina reflectoarelor, a șters doar mingea cu degetele mîinilor : 1—0.

În continuare, gazdele n-au reușit să lărgească dimensiunea scorului. *Finalul partidei a fost dominat de fotbaliștii noștri. Au fost obținute trei cornere și cîteva lovituri libere, dar egalarea la care jocul organizat și ocaziile create le-ar fi dat dreptul, n-a survenit.*

Cel mai bun jucător al echipei noastre a fost *Raksi*. A muncit enorm, a driblat magistral, în ritm cu argentinienii din Strasbourg, ce păcat însă că a ratat marea ocazie de gol avută ! *Constantin* îi urmează acestuia prin luciditatea tactică, prin influența lui catalizatoare asupra echipei. „Ghicindu-l", adversarii l-au marcat foarte sever. Note bune, de aproximativ 8, au mai primit: *Dumitru Popescu, Suciu* și *Jenei*. Urmează în ordine *Voinea, Sorin Avram, Negrea* și *Dumitru Niculaie* cu 7, *Petescu* și *Sătmăreanu* cu 6.

DIN PRESA FRANCEZA

„Românii au surprins și chiar au mirat **prin calitatea jocului pe care l-au produs și ocaziile indiscutabile pe care și le-au creat...**

Cu toate eforturile lor de a egala, românii nu au reușit s-o facă și **nu am putea spune că ei nu ar fi meritat această satisfacție** pentru calitatea jocului pe care au produs-o pe stadionul Meinau".

(**L'Equipe** din 6 octombrie sub semnătura lui **Robert Vergne**).

Stadion Meinau, Strasbourg 14 204 spectatori.
Timp frumos, teren bun.
Arbitru M. Wharton (Scoția), competent, corect.
R. C. STRASBOURG : Schuth — Hauss, Merschel, Sbaiz — Lazarus, Stieber — Munoz, Muller, Farias, Szepaniak, Heine.
STEAUA : Suciu — Petescu, Jenei, D. Niculaie, Sătmăreanu — Negrea, D. Popescu — Sorin Avram, Constantin, Voinea, Raksi.

O calificare de prestigiu

ÎN TURUL II AL CUPEI ORAȘELOR TÎRGURI

(Urmare din pag. a 3-a)

litate. Și-a servit partenerii din atac impecabil. În a doua repriză a mai slăbit din cauza unei lovituri în plex primită în min. 42. Nota 8.

ȚIRCOVNICU. A jucat mai mult în defensivă. A organizat jocul în fața careului nostru, la 20—25 metri de poartă. Mare capacitate de efort. A fost un veritabil căpitan de echipă. Nota 9.

RADU. Și-a depășit ușor adversarul dar a greșit la finalizare. Nota 7.

NAGHI. Joc de finețe, bine inspirat în acțiunile indtviduale, a marcat un gol magistral. Putea insista mai mult în lupta cu adversarul. Nota 8.

TURCAN. A fost permanent pionul cel mai avansat, „s-a bătut" cu 2 adversari. În repriza secundă, toate mingile înalte l-au căutat pe el. S-a accidentat, ceea ce i-a micșorat randamentul. Nota 7.

PREPURGEL. A muncit mult, cu folos, a jucat colectiv. A participat mai puțin la atac dar are meritul golului care a întors soarta meciului Nota 9.

Vineri seara, la aeroportul Băneasa, piteștenilor li s-a făcut o primire plină de căldură. Numeroși simpatizanți ai echipei au venit de la Pitești, cu buchete de flori, pe care le-au oferit jucătorilor. Pe fețele lor se citea mîndria firească și justificată a acestei performanțe a fotbaliștilor lor favoriți.

Dragostea cu care piteștenii și-au primit echipa îi obligă pe dinamoviști să nu-și micșoreze eforturile pentru ca și dublul meci cu F.C. Toulouse să fie trecut cu același succes.

Noi avem încredere în această echipă tînără și sperăm că nu ne va înșela așteptările.

CIFRE CARE VĂ INTERESEAZĂ

Amatorilor de statistici, tuturor iubitorilor sportului cu balonul rotund, le punem la dispoziție o serie de cifre și fapte inedite din activitatea echipelor reprezentative ale diferitelor țări.

● Pînă în prezent numai trei țări de pe glob au reușit să depășească cifra de 400 de meciuri interțări oficiale : *Suedia, Ungaria* și *Anglia*, palmaresul lor la zi fiind următorul :

Suedia				(1908)
427	215	75	137	1124:760
Ungaria				(1902)
421	234	85	102	1153:700
Anglia				(1872)
409	245	79	85	1163:541

● Cea de-a 100-a înfrîngere Ungaria a suferit-o la data de 8 mai a.c., la Zagreb în fața Iugoslaviei cu scorul de 0—2, iar cel de-al 700-lea gol primit a fost „opera" atacantului sovietic Parkuian în minutul 47 al meciului de la Sunderland, la 23 iulie a.c., în „sferturile" Cupei „Jules Rimet".

● Anglia a disputat *primul ei meci interțări* (de fapt primul și pe glob) *în anul 1872* (0—0 cu Scoția la Glasgow), iar pe cel de-al *400-lea în ziua de 26 iunie a.c. la Helsinki* (3—0 cu Finlanda). Proaspăta campioană a lumii, în 1965 și 1966 a susținut 23 de meciuri din care a cîștigat 17 și a pierdut 1 — la 20 oct. 1965 la Londra cu scorul de 2—3 în fața acelei echipe a Austriei care tocmai fusese eliminată din Campionatul mondial și ocupase ultimul loc în grupa preliminară, în urma Ungariei și R. D. Germane...

● Echipa U.R.S.S. a trecut de granița celor 100 de meciuri interțări, avînd la ora actuală un număr de 103 realizate în cei numai 14 ani de cînd selecționata sovietică a deschis șirul întîlnirilor oficiale. *Partida jubiliară, cea de-a 100-a, a avut loc pe stadionul din Sunderland la 20 iulie a.c. (U.R.S.S.—Chile 2—1).* Notăm acest mic, dar valoros palmares : 103, 63 22 18 228:101. Sovieticii au primit cel de-al 100-lea gol în meciul jucat cu Portugalia pentru locul 3 al C. M. din lovitură de la 11 metri transformată impecabil de golgeterul Eusebio. Palmaresul sovietic cuprinde un titlu olimpic (1956 la Melbourne), Cupa Europei 1960, locul secund în Cupa Europei 1964 și acum locul 4 la C.M. O contribuție de seamă la aceste succese a avut-o, fără doar și poate, *marele portar de la Dinamo Moscova, Lev Iașin, care a debutat în 1954 în meciul nr. 4 al sovieticilor și care din cele 100 de partide disputate de atunci încoace a susținut 63, fiind recordmanul U.R.S.S. în materie de selecționări.*

● Echipa Franței, din anul 1904 pînă în prezent, are la activ 305 întîlniri disputate, din care a înregistrat 108 victorii și 148 de înfrîngeri. *La data de 5 iunie a.c. la Moscova, în cel de-al 300-lea meci, francezii au realizat scorul de 3—3 după un joc spectaculos.* La Londra, în schimb, au decepționat : ultimul loc din grupa I a făcut să nu fie dezmințită cîtuși de puțin faima „cocoșului galic" în materie de inconstanță.

● Portugalia are un palmares modest și ca număr de meciuri și ca succese: 145 51 23 71 221:285 (din anul 1921). *Cel de-al 200-lea gol, portughezii l-au înscris la 21 iunie a.c., în meciul cu Danemarca la Copenhaga* (3—1 pentru iberici). Trebuie recunoscut că 200 de goluri în 137 de partide sînt cam puține... Astfel se explică de ce rezultatele obținute, pînă la finele anului 1964, nu au fost de natură să-i scoată pe portughezi din anonimat. Palmaresul pe ultimele 20 de luni este în schimb valoros: 18 14 2 2 38:13. Deci numai două înfrîngeri : în 1965 la București 0—2 cu România și 1—2 cu Anglia în semifinala C. M. Apărarea portugheză deși a realizat o medie de numai 0,72 goluri primite pe meci s-a dovedit foarte penetrabilă. Cele trei goluri marcate de jucătorii din R.P.D. Coreeană au cam stricat această medie.

În tot cazul, singurul mare succes al Portugaliei, în toată istoria fotbalului ei, coincide cu prima participare la un turneu final al C. M. soldată cu locul trei și întărită de titlul de golgeter obținut de Eusebio.

● Italienii nu vor uita curînd numele nord-coreeanului PAK DU IK care, în ziua de 19 iulie 1966, le-a marcat acel gol care a consfințit cea mai mare surpriză a recentului C.M. și cea mai senzațională înfrîngere a „Squadrei azzura" din întreaga ei carieră (a 64-a din cele 264 de meciuri disputate din anul 1910 și pînă în prezent). Cu toate acestea palmaresul italienilor rămîne de invidiat : 142 de victorii și 58 de meciuri egale, două titluri de campioni mondiali (1934 și 1938) și unul de campioni olimpici (1936). Dar trecutul e trecut, contează mai mult prezentul...

FREDERIC MOISES
Rupea

CUVINTE ÎNCRUCIȘATE

LA JUMĂTATEA TURULUI

ORIZONTAL 1) Deține șefia clasamentului, necunoscînd încă înfrîngerea la jumătatea turului — A pierdut un singur meci, ocupînd, după etapa a VII-a, locul 5 în clasament, cu 8 puncte. 2) Darul toamnei pe stadioane — 1—1 — A evoluat nesatisfăcător în această parte a turului, cedînd lanterna roșie în etapa de la 2 oct. 3) Operă — 1 și 4, la Rapid! — Fost portar al feroviarilor — Poartă la arabi. 4) Talent craiovean, s-a impus în acest sezon în linia de înaintare a Științei — Redresare așteptată, dar vizibilă la prea puține dintre echipe. 5) Una din victimele Realului din C.C.E. 1962 9—0 — Stadioane — Bir! 6) Baston de biliard — Sînt — Citadelă fotbalistică pe malul Mureșului. 7) Campioana de anul trecut, ocupantă în prezent a unui loc la mijlocul clasamentului — Antrenor al lotului reprezentativ. 8) A se vesteji — ...Mihăilescu — Echipă din Haga. 9) Misiune tactică — Fundaș al echipei de la poalele Tîmpei — A reveni asupra acordării unui gol. 10) Pasare a mingii unui coechipier — Localitate în Olanda — Etaj. 11) Lidera din Tg. Mureș a seriei a II-a a categoriei B — Steaua. 12) Specialitate a lui Cîmpeanu — Susținător înfocat al echipei de pe locul secund al clasamentului. 13) Intrare în posesia balonului — Acrișoară. 14) „Tiberiu" Bone, între prieteni — A păstra, în mod exagerat, balonul — Bluză — ... — Doi. 15) Vi-l sugerează echipa din Zlatna — A înlătura pericolul... de pe linia porții — Articol (abr.).

VERTICAL 1) Carnavalul pronosticurilor — Buni de joc. 2) Echipă cu o evoluție sub posibilități, în această parte a campionatului — Prilejuiesc o risipă mare de energie în joc. 3) Primele ocazii ! — „Uzinele ...Arad", campioana meciurilor egale din acest început de campionat — Altă echipă din Arad. 4) A înscris golul egalizator pentru Steagul roșu, în partida cu Petrolul, cu cîteva secunde înaintea fluierului final — Extreme la Real ! — Precum — Personaj din opera „Turandot". 5) Paradis — Impetuos atacant ieșean, a înscris 5 din cele 8 goluri realizate de echipa sa în primele șapte etape. 6) R — Cîștigătoare în mai multe rînduri a C.C.E. la fotbal — Echipă din Erevan. 7) Poftă de gol — Înălțimea liderului — Echipe din Luxemburg și Salonic. 8) Ornament în arhitectură — Lupulescu sau Lupescu vi-l sugerează — Admira și Rapid, la ele acasă. 9) Învingători... la puncte — Scriitor german (m. 1908) — Dînsul. 10) De profesiune golgeter — Celebru fundaș italian la C.M. din 1938. 11) Scaldă Mannheimul și Ludwigshafenul — Infinitiv la latitudinea arbitrilor. 12) Apă nesfîrșită ! — Proaspăt — Baia..., oraș cu veche tradiție fotbalistică. 13) Jucător din trecutul fotbalului românesc — S-a impus în poarta Rapidului în acest campionat, devenind titular. 14) Riu în U.R.S.S. — Achiziționat... prin mijloace dubioase — Prima parte a campionatului. 15) Prezență în cea mai eficace linie de atac (la începutul turului) — Înaintaș.

Cuvinte cunoscute mai puțin : *Bab, Erp, Loe, Uta.*

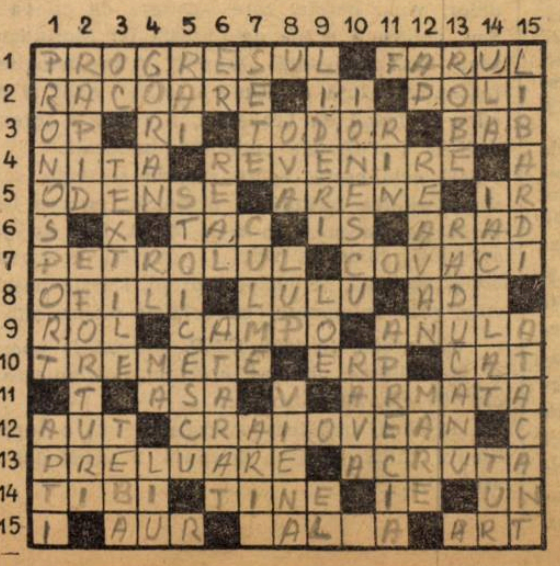

APROPIAȚI NOȘTRI ADVERSARI

FOTBALUL ELVEȚIAN
în preajma întîlnirii de la 2 noiembrie

La 2 noiembrie, echipa noastră reprezentativă va susține prima sa întîlnire în cadrul campionatului Europei: cu selecționata Elveției, la București. În preajma acestei întîlniri, găsim interesant să prezentăm cititorilor noștri cîteva actualități din fotbalului elvețian.

Ecourile participării — la nivel modest — a echipei țării cantoanelor la „Cupa Jules Rimet" nu s-au stins. Problema selecției și a pregătirii reprezentativei continuă să frămînte, laolaltă și deopotrivă, conducerea federației și publicul spectator. Dar, o dată cu începerea noului campionat accentul s-a deplasat pe meciurile lui, care stîrnesc aceeași pasiune ca pretutindeni, printre înflăcărații suporteri ai diferitelor echipe.

Simpatizanții echipelor din Zürich au toate motivele să fie mulțumiți de evoluția lor: *F. C. Zürich*, deținătoarea titlului, și *Grasshoppers* se află pe primele două locuri după 7 etape, fiind despărțite de formația din Bâle, singura neînvinsă pînă acum. Dar (pentru că există și un „dar"), satisfacțiile lor se opresc aici. Pe plan internațional, F. C. Zürich nu le-a dat suporterilor săi ocazia să fie încîntați: *a fost eliminată din „C.C.E." de către Celtic Glasgow, pierzînd la zero și pe teren propriu (scor general 0—5). De asemenea, fotbalul elvețian a rămas fără reprezentant și în „Cupa orașelor-tîrguri" pentru că F. C. Basel, deși a reușit un rezultat promițător cu D.O.S. la Utrecht, totuși pe teren propriu abia a terminat la egalitate în meciul retur.* Astfel că la ora actuală două cluburi au rămas în competițiile europene: *F. C. Servette*, care în „Cupa cupelor" a eliminat formația finlandeză Kamraterna I. F. Turku, dar cu mari emoții: 1—1 la Geneva și 2—1 în Finlanda; și Lausanne, care intră în joc în turul doi al „Cupei orașelor-tîrguri".

Apropo de F. C. Servette, care pînă nu de mult era antrenată de francezul Lucien Leduc (în prezent, unul din antrenorii al căror nume este rostit în legătură cu viitoarea activitate a echipei Franței) și la care a renunțat. Această echipă l-a pierdut ca jucător, după campionatul trecut, pe vechiul internațional *Roger Vonlanthen*, dar la începutul noului sezon l-a cîștigat ca antrenor. Evoluția clubului însă, era departe de a satisface. În cinci etape consecutive, Servette a suferit tot atîtea înfrîngeri, stîrnind multă neliniște printre suporterii săi și teamă în sînul conducerii clubului. În disperare de cauză, Vonlanthen și-a scos echipamentul de la... naftalină (la care renunțase, pentru a se dedica noii meserii de antrenor) și a reintrat în formație, cu prilejul meciului cu Granges, pe terenul acesteia. Prezența jucătorului-antrenor a redat... viață echipei, care a cîștigat cu un scor categoric: 4—1. Prima victorie a fost urmată și de o a doua, iar aceasta de... angajarea — neașteptată — a unui nou antrenor!

Această curioasă noutate, care a agitat fotbalul elvețian și masa publicului, a căzut exact în momentul în care Vonlanthen a reușit în fine să învingă „pasa neagră", conducîndu-și echipa spre a doua victorie, de data aceasta în derbiul clasic al campionatului, Servette—Lausanne.

Cine este noul antrenor? Bela Gutmann, care se bucură de o bună reputație în lumea fotbalului internațional și care a dus de două ori pe Benfica la victoria finală în „Cupa campionilor europeni".

Spectatorii genevezi însă, cărora le place mult să discute, au criticat această hotărîre neașteptată a conducerii clubului și acest lucru s-a manifestat și în cursul derbiului cu Lausanne, disputat sub semnul unei vii nervozități de teama ca echipa Servette să nu piardă. Victoria sa cu 2—1 a întărit poziția lui Vonlanthen, dar acesta poate rămîne la club doar ca secundant al lui Gutmann, cum i s-a propus.

g. m.

Stierli și Leimgruber (în alb) — iată doi dintre jucătorii reprezentativei elveține care au evoluat la C.M. și care, probabil, vor juca și împotriva echipei României, în Campionatul Europei.

DIN CULISELE FOTBALULUI

VIAȚA ȘI PĂRERILE LUI HERBERGER. — Fostul selecționer al echipei R. F. Germane, Sepp Herberger, va începe o serie de emisiuni la televiziunea vest-germană, în care își va povesti viața și își va spune părerea asupra fotbalului. Seria de emisiuni se va termina la 28 martie 1967, zi în care „unchiul Sepp" își va sărbători cei 70 de ani.

CÎT P-ACI SĂ FORFAITEZE... Înaintea meciului cu Atletico Madrid conducerea clubului campion al Suediei, Malmö FF, și-a pus serios problema neprezentării în C.C.E. *„Sîntem gata să plătim amenda pentru forfait-ul nostru, pentru că nu sîntem în măsură să înfruntăm pe Atletico Madrid. Echipa noastră este prea slabă și încasările noastre reduse"* — a spus președintele clubului, Eric Persson. Motivul era într-adevăr serios: în 7 etape de campionat, Malmö cîștigase doar 2 puncte, iar la meciuri au asistat 5—6 000 spectatori. Pînă la urmă însă, Malmö a renunțat la forfait. Dar a pierdut cu 2—0 jocul disputat pe teren propriu cu Atletico Madrid...

CADOU ÎN... OREZ! Un grup de suporteri ai clubului Atletico Bilbao (Spania) a oferit portarului internațional Iribar un cadou constînd din.. 50 kg de orez în semn de omagiu și drept mulțumire pentru că s-a gîndit la ei cînd era la campionatul mondial. Iribar a trimis din Anglia ilustrate tuturor admiratorilor săi. Dar de ce cadoul a fost în... orez? Pentru că orezul din această regiune, se spune, este cel mai bun din lume...

STILES NU SE ASTÎMPĂRĂ! Teribilul mijlocaș al echipei Angliei este incorigibil. În cursul meciului Manchester United—Tottenham era cît p-aci să-l ia la bătaie pe colegul său de echipă Crerand, căruia i-a reproșat că l-a lăsat să treacă prea... ușor pe adversarul său direct din echipa Tottenham. A fost necesară intervenția hotărîtă a fundașului Foulkes pentru a-l pune la punct pe răzbunătorul Stiles. Și acesta a tăcut molcom: Foulkes are avantajul a 20 kg în plus...

CONDIȚII NEAȘTEPTATE. Cunoscutul internațional argentinian Sanfilippo este în tratative cu un club mexican și cu unul chilian. Dar el pune condiții neașteptate: să nu zboare cu un avion bimotor, să locuiască, în deplasări, numai în hoteluri de primă categorie, să nu plece cu echipa în Bolivia, în eventualitatea unui turneu (din cauza altitudinii) și să nu stea mai mult de 4 ore în cantonamentele echipei. Și, bineînțeles, salariu și prime ridicate...

BUNĂ AFACERE!... Beneficiul realizat la recentul campionat mondial s-a ridicat la suma de 1.050.000 lire sterline. Partea federației engleze este de 400.000 lire (pentru o investiție de 160.000). Deci, fiecare jucător al echipei Angliei își va putea primi prima promisă (1000 lire), iar antrenorul Alf Ramsey (în privința cărua nu se stabilise nimic precis inițial) va fi gratulat cu un premiu special de 4500 lire. Așa a decis federația engleză.

ALT ANTRENOR LA RÎND... După înfrîngerea suferită în fața unei slabe echipe a Austriei, antrenorul reprezentativei Olandei, vest-germanul G. Kessler, a fost foarte criticat. Motivul: nu a selecționat pe cei mai buni trei atacanți ai clubului Ajax (Cruyff, Swart și Keizer), pe care a vrut să-i menajeze în vederea meciului cu Beșiktaș Istanbul din „Cupa campionilor europeni".

SURPRIZA UNEI... INVITAȚII. Bobby Moore, căpitanul echipei Angliei, a fost invitat în Malta, împreună cu soția. Aici i s-a făcut o primire excepțională. Ministrul educației și turismului i-a remis o medalie de aur, iar organele sportive malteze l-au invitat să asiste la meciul Floriana—Viterbo. Călătoria însă, n-a fost lipsită de surprize. Dar nu pentru Bobby Moore, ci pentru soția sa, care a căzut în... mare, în cursul unei plimbări, și a făcut, fără să vrea, o baie. Întîmplarea nu a avut alte urmări, dar a fost folosită într-un mod... britanic de soția lui Moore, pentru a exclama rizînd: la Malta chiar și apa este caldă!...

NETTO ANTRENOR ÎN CIPRU

Prezența campioanei Ciprului, Omonia Nicosia, la München, pentru meciurile din „Cupa campionilor europeni", a dat prilej localnicilor să afle, cu mirare, că antrenorul echipei este fostul mijlocaș internațional și căpitan al echipei U.R.S.S., Igor Netto. Știrea ne interesează și pe noi pentru că ne vom întîlni cu echipa Ciprului în campionatul Europei.

AL 1.000.000-LEA SPECTATOR:

...al derbiului orașului Stockholm, A. I. K.—Djürgarden, va fi răsplătit cu un voiaj la meciul Portugalia—Suedia, la 13 noiembrie în campionatul Europei. Din 1946 s-au disputat 23 de ediții al acestui derbi și cifra totală de spectatori este 969.855.

STANLEY ROUS PREȘEDINTE AL FEDERAȚIEI ENGLEZE?

Federația engleză a propus lui Sir Stanley Rous să accepte președinția acestui for, care de la moartea lui Joe Mars nu are un conducător. Presa engleză, în mare majoritate, aprobă acest demers. Astfel că s-ar putea ca Sir Stanley Rous să devină președintele unei federații al cărei secretar general a fost multă vreme.

LA 38 DE ANI

DUPĂ MULTE PEREGRINĂRI

DIDI

Din nou împreună: Didi (dreapta) și Bellini, căpitanul echipei F.C. Santos

NU-ȘI DESCALȚĂ ÎNCĂ GHETELE

„Bătrînul" Waldyr Pereira s-a întors recent în Brazilia, cu același aer majestuos de prinț oriental, pe care i-l știa lumea fotbalului. Se va retrage, oare, ca un nou Robinson, pe insula Governador, doar cu chitara adusă din Mexic că să-i ajungă singurătatea?

Puțin a durat însă dialogul bătrînului cu marea, pentru că Waldyr Pereira a rămas totuși mereu tînărul Didi, de-a pururi îndrăgostit de fotbal.

Și Didi a ajuns curînd pe terenul lui Botafogo. Aici l-a cuprins iar febra antrenamentelor, dar a găsit totuși timp și pentru o discuție pe tema angajării ca manager al echipei. Totul a rămas încă în stadiul de discuții. Probabil că pretențiile lui au fost prea mari pentru clubul din Rio, cunoscută fiind pasiunea lui Didi pentru tot ce e rotund: mingea ca și zerourile cifrelor!

Concurența s-a ivit însă curînd și F.C. Sao Paolo i-a făcut o ofertă avantajoasă.

Senzaționalul însă de aici începe, pentru că clubul avea ca antrenor pe Almoré Moreira, selecționerul echipei braziliene, atunci cînd ea a cîștigat a doua oară „Cupa mondială" iar ca manager chiar pe celebrul Feola, antrenorul care a cunoscut sublimul gloriei în Suedia și Chile, dar și abisul deznădejdii, de curînd, în Anglia. Ce post i s-a oferit atunci lui Didi? Acela de jucător!

Și Didi a acceptat, începîndu-și astfel la 38 de ani, a treia sa carieră în echipa lui Bellini.

GOLUL NR. 1 PE MARACANA

La 21 de ani, tînărul jucător negru Waldyr Pereira făcea corp comun cu mingea; din cinci penalti-uri marca cinci goluri în diverse locuri ale porții, putea pasa cu precizie milimetrică la o distanță de 30—40 de metri și expedia faimoasele lovituri „foiță seacă" ce învîrtejau mingea ca luată de furtună. Curînd, el devine Didi și e investit de Zeze Moreira, drept conducătorul de joc al echipei Fluminense.

Didi va fi acela care va dobîndi, în fața exuberantului public „cariocas" la inaugurarea stadionului Maracana, galonul de aur al primului gol marcat aci.

Cariera sa internațională va începe la poalele Anzilor Cordilieri, la Santiago de Chile, în 1952, tot acolo unde peste zece ani și-o va încheia victorios pentru a doua oară în Cupa lumii. Participant la campionatul pan-american, el a condus echipa Braziliei spre mult dorita revanșă asupra Uruguayului, aceea care în 1950 chiar pe Maracana, spulberase primele iluzii ale brazilienilor pentru cucerirea Cupei Jules Rimet.

GLORIA ȘI REVERSUL EI

După reîntoarcerea de la C.M. din Elveția (1954), Didi schimbă clubul, trecînd la Botafogo. În 1957 această echipă cîștigă campionatul și, în același an, Brazilia își deschide drumul spre finala C.M. de la Stockholm, prin golul marcat de Didi împotriva echipei Perului. De la 25 de metri, dintr-o lovitură liberă, mingea șutată de Didi a ocolit zidul și a intrat în colțul de sus al porții.

În Suedia (1958) Didi a fost organizatorul jocului echipei sale (în varianta 4—2—4), promotorul includerii lui Pelé și Garrincha în formație și, în același timp, „placa turnantă" care a întors jocul brazilienilor de la 0—1 la 5—2 în finala cu Suedia. Didi atinsese primul pisc al ascensiunii sale.

Curînd, el pleacă în Europa, poposind în Spania, ademenit de punga cu pesetas, oferită de Bernabeu. La Real Madrid însă, Didi n-a rezistat concurenței lui Di Stefano și a trebuit să suporte lipsa oxigenului de pe banca rezervelor. În cîteva luni, persecutat și de presa madrilenă, Didi pierduse piedestalul decernat celui mai bun jucător al „mondialelor" din Suedia.

REÎNTOARCEREA FIULUI RISIPITOR

Dezamăgit, el se-întoarce în Brazilia unde-și regăsește vechii săi amici, Garrincha și Nilton Santos, cu care joacă la Botafogo. Măiestria sa îi asigură din nou un loc de senator în echipa braziliană ce se deplasează în 1962 în Chile la C.M. Aici Didi are satisfacția unei victorii asupra echipei Spaniei, revanșîndu-se astfel indirect și asupra lui Di Stefano aflat el de astă dată pe banca rezervelor. Și apoi, șampania învingătorilor: Brazilia cucerește pentru a doua oară Cupa lumii. Iar „conchistadorul" Didi va pleca curînd după aceasta în Peru și apoi în Mexic.

Acum Didi este din nou în Brazilia și la 38 de ani, cînd nimeni nu se mai aștepta, legitimat pentru F.C. Sao Paolo. După senzaționalul transfer din anul trecut al lui Garrincha; de la Botafogo la Corinthians din Sao Paolo, iată un alt veteran pe meleagurile lui Pelé. Din nou Didi, Bellini, Pelé și Garrincha în luptă pentru supremație în fotbalul „cariocas". Conjurația „vechii gărzi" e în plină desfășurare.

Transferul lui Didi ne amintește o întîmplare petrecută cu ani în urmă, cînd același club a recurs la serviciile lui Zizinho, pe atunci un jucător ce-și pregătea retragerea și cu ajutorul căreia F.C. Sao Paolo a cîștigat campionatul. Să fie doar o simplă coincidență?

(După „France Football")

Fotbal

REVISTĂ SĂPTĂMÎNALĂ

Redacția și administrația București
Bd. Mărăști 26, raionul 30 Decembrie

COLEGIUL DE REDACȚIE

Constantin Chiriță, Ștefan Covaci, Gh. Dumitrescu, Ion Lupaș, Pavel Marcu, Aurel Neagu (redactor șef), Angelo Niculescu, Andrei Rădulescu, Constantin Teașcă, Dumitru Tomescu, Stelian Trandafirescu (redactor-șef adjunct), Radu Urziceanu (secretar general de redacție), Emerich Vogl, Ion Voica, Ion Voinescu.

Prezentarea grafică Liviu Bobocea

PENTRU AGENDA DVS!

DUMINICĂ 2 OCTOMBRIE

Amical

Turcia (tin.) — Polonia (tin.), 1—0

MARȚI 4 OCTOMBRIE

„Cupa campionilor europeni"

Dukla Praga — Esbjerg (tur: 2—0) 4—0

MIERCURI 5 OCTOMBRIE

Amical

Suedia — Austria 4—1
Iugoslavia (jun.) — R.D. Germană (jun.) 1—0

„Cupa campionilor europeni"

F. C. Zürich — Celtic Glasgow (0—2) 0—3
Vasas Budapesta — Sporting Lisabona 5—0
F. C. Nantes — F. C. Reykjavik (3—2) 5—2
Beșiktaș Istanbul — Ajax Amsterdam (0—2) 1—2
Olimpiakos Pireu — T.S.K.A. Sofia (1—3) 1—0

„Cupa cupelor"

R. C. Strasbourg — Steaua București 1—0
Slavia Sofia — Swansea Town (1—1) 4—0
Sporting Braga — A.E.K. Atena (1—0) 3—2
Glasgow Rangers — Glentoran (1—1) 4—0
Kamraterna Turku — F. C. Servette Geneva (1—1) 1—2
Spora Luxemburg — Shamrock Rovers (1—4) 1—4
Spartak Moscova — OFK Beograd (3—1) 3—0
Győri Vasas — Fiorentina (0—1) 4—2
Sparta Rotterdam — Floriana Malta (1—1) 6—0
Bayern München — Tatran Prešov (1—1) 3—2

„Cupa orașelor-tîrguri"

Sevilla — Dinamo Pitești (0—2) 2—2
Bordeaux — F. C. Porto (1—2) 2—1
Ferencvaros Budapesta — Olimpia Ljubljana (3—3) 3—0
Dynamo Zagreb — Spartak Brno (0—2) 2—0
Nürnberg — Valencia (1—2) 0—2
Eintracht Frankfurt — Drumeondra (2—0) 6—1

„Cupa Balcanică"

Cerno More Varna — Fenerbahce 0—1

Amical

Rapid București — S.C. Karl Marx Stadt 2—4

DUMINICA 9 OCTOMBRIE

Amical

A.S.A. Tg. Mureș — S.C. Karl Marx Stadt 3—2

MARȚI 11 OCTOMBRIE

Știința Craiova — S. C. Karl Marx Stadt 0—2

★

La jocurile oficiale de mai sus am trecut în paranteze rezultatele din tur.

PETROLUL A ÎNTRECUT PE LIVERPOOL, CAMPIOANA ANGLIEI, CU 3-1 (1-0) ŞI A FOST LA UN PAS DE CALIFICARE...

AL TREILEA MECI: LA 19 OCTOMBRIE LA AMSTERDAM

Mare satisfacție, ieri, în tribunele pline ale stadionului din Ploiești, în rîndurile telespectatorilor și radio-ascultătorilor din întreaga țară! Campioana țării noastre, Petrolul, a reușit o excelentă performanță, învingînd pe F. C. Liverpool, campioana Angliei, cu scorul de 3—1 (1—0), remontînd astfel handicapul de două goluri din prima partidă, disputată la 28 septembrie pe stadionul Anfield din Liverpool. În felul acesta, conform regulamentului competiției, fotbaliștii români au obținut dreptul de a disputa un al treilea joc pentru calificarea în 8-imile de finală ale „Cupei campionilor europeni", scorul general fiind acum 3—3.

Rezultatul de 3—1 este destul de concludent. Totuși, el nu exprimă suficient dramatismul partidei de ieri, în care ploieștenii au dominat net. A fost un meci de luptă acerbă, de mare încordare, mai pasionant și mai palpitant decît cel de la Liverpool, o încleștare de forțe și de voințe din care a ieșit învingătoare campioana României.

Meritul echipei Petrolul este cu atît mai mare cu cît oaspeții au luptat mult pentru un rezultat favorabil calificării lor, angajîndu-se fizic total (uneori recurgînd la duritățI peste limitele îngăduite). În general, putem spune că ei au luptat mai mult decît au făcut-o pe teren propriu. Ei au trebuit să cedeze însă, în fața unei formații care, deși nevoită să termine jocul practic, în 10 oameni, și-a confirmat calitățile recunoscute — *capacitate excepțională de luptă și efort și un admirabil spirit de echipă. Petrolul a avut în această partidă de partea sa și superioritatea teritorială și tehnico-tactică.* Cum era de așteptat, la Ploiești rolurile s-au inversat: Liverpool a intrat pe teren cu intenția vădită de a se apăra, pentru a-și păstra avantajul luat, iar Petrolul, bineînțeles, de a ataca pentru a remonta. Cu toate că englezii au aglomerat spațiul de protecție al porții, totuși jucătorii ploieșteni s-au dovedit destul de abili în a se descurca în mijlocul unei astfel de apărări. Desfășurarea acțiunilor pe un front mai larg, cu suficiente schimbări de direcție, mișcarea permanentă a lui Dridea I în centru, intercalările reușite în atac ale lui Dragomir sau Dincuță — toate acestea au creat breșe în dispozitivul defensiv al echipei Liverpool, care în finalul partidei a fost la un pas de a fi eliminată !...

În concluzie, în ciuda dificultăților întîmpinate (handicapul de două goluri, efectivul de jucători redus prin indisponibilitatea lui Iuhas și Roman, plus accidentarea în min. 21 a lui Badea), Petrolul a depășit toate așteptările, realizînd *o victorie de prestigiu.*

15 MINUTE DE STUDIU

Timp de aproape 15 minute jocul a purtat mai mult o notă de studiu. Nimic mai deosebit de semnalat. Doar faptul că încercările de pătrundere ale ploieștenilor se izbesc de o apărare care la nevoie se aglomerează. Astfel că două cornere ale Petrolului rămîn fără rezultat. Treptat însă, jocul devine mai viu, cu toate că oaspeții caută să-l temporizeze. Ei nu reușesc să evite o situație extrem de periculoasă produsă în min. 20.

În acest minut, Pahonțu l-a lansat pe Dridea I — deplasat pe aripa dreaptă. Acesta din urmă a trecut de Yeats (care l-a urmărit ca o umbră) și a centrat puternic la semiînălțime. Badea a reluat direct, dar Lawrence a salvat printr-un reflex, respingînd în corner. Din această lovitură de colț mingea ajunge la Dragomir, care o reia puternic de puțin pe lîngă colțul porții. După nici două minute, o nouă acțiune a ploieștenilor, care joacă din ce în ce mai legat, o centrare a lui Dridea II, dar Dridea I, jenat de Yeats, trage slab.

1—0 PENTRU PETROLUL !

Meciul devine mai dîrz, își fac loc și duritățI (Yeats, St. John, Lawler și Smith, cu „răspunsuri" — de ce ? — din partea lui Mocanu, Florea și Dridea I), ceea ce face ca arbitrul să intervină des, fără a mai ține seama de legea avantajului.

Inițiativa aparține Petrolului care în min. 34 deschide în fine scorul, și o dată cu el și perspectivele unui valoros rezultat. Acest prim gol este urmarea unui contraatac. *Stevenson fundașul stîngа, pătrunde în terenul Petrolului și pasează lui Callaghan, care trage imediat, obligîndu-l pe Ionescu să respingă în corner. Thompson execută lovitura de colț. Pahonțu respinge cu capul la Badea, acesta trimite lui Dridea I, care însă se ciocnește cu un adversar și balonul ricoșează la Dragomir. Acesta îl lansează rapid pe Dridea II, care era liber, o cursă și o centrare, o intrare în centru a lui MOLDOVEANU, un șut blocat de Smith, dar mingea prinde efect și sare în poartă : 1—0.*

Ultimele minute ale reprizei se scurg în nota de superioritate a gazdelor.

EGALAREA !

Reluarea jocului aduce noi atacuri ale ploieștenilor, dar în min. 50 se produce una din acele răsturnări atît de frecvente în fotbal și mai ales în jocurile de cupă. Thompson, care alături de cealaltă aripă, Callaghan, a fost unul din cei mai buni jucători ai Liverpoolului și care s-a mișcat incontinuu, a ajuns extrem dreapta, unde a cîștigat un „duel" prelungit cu Mocanu. A centrat precis, Boc : intervenit cu capul dar a degajat drept... în piciorul lui HUNT. Acesta n-a stat mult pe gînduri și a șutat imediat, egalînd situația : 1—1.

Surprinși, petroliștii au o perioadă de cădere, permițînd oaspeților să preia inițiativa, să paseze mult în cîmp, oferind cîteva execuții apreciate.

EFORT DE VOINȚĂ ȘI VICTORIE ÎN 6 MINUTE !

Dar, jucătorii Petrolului se regrupează, dau dovadă de mare voință și putere de luptă, își string rîndurile și preiau inițiativa, deși Badea (accidentat din min. 21) iese în repetate rînduri de pe teren, reintră, dar abia dacă poate lua parte la joc.

În min. 58 Petrolul înscrie un nou gol. *Arbitrul acordă o lovitură liberă la aproximativ 20 m pe care o execută Dridea I, dar mingea ricoșează din „zid" în corner. Bate Pahonțu, se produce o învălmășeală de nedescris, dar Boc reușește să intercepteze mingea și înscrie : 2—1.*

Oaspeții, surprinși, caută să reacționeze, obțin un corner, dar Boc respinge. Și din nou Petrolul intră în atac. *În min. 64 „cade" și golul al treilea ! Portarul Lawrence iese afară din careu pentru a respinge mingea spre care scăpase singur Dridea I. Comite însă hent și arbitrul dictează lovitură liberă chiar în fața careului. Măiestria lui Dridea în asemenea execuții nu se dezminte : trimite mingea cu efect peste „zid" în colțul opus celui spre care se deplasase Laurence — 3—1 !*

LA UN PAS DE CALIFICARE

Fotbaliștii englezi sînt decepționați și nu mai sînt capabili de efort pentru a evita al treilea meci. Petrolul începe să domine și mai categoric terenul, apărarea adversă făcînd față cu multă-multă greutate atacurilor. Ba, în disperare de cauză, pentru a nu primi gol, apărătorii oaspeți recurg chiar la neregularități, cum s-a întîmplat în min. 72 cînd Yeats l-a atacat neregulamentar în careu pe Dridea I, împiedicîndu-l de a trage la poartă din poziție perfect liberă. Arbitrul însă, n-a acordat lovitura de pedeapsă. Petrolul insistă în atac și are situații favorabile în min. 75 (Dridea II a tras afară), 79 (două cornere consecutive), 82 (șut alături). În acest timp, oaspeții acționează sporadic și în min. 86 și 87 reușesc să fie mai periculoși, dar Hunt a tras afară, iar Thompson a fost oprit printr-un fault de Florea, ceea ce a atras eliminarea din joc a acestuia din urmă. Arbitrul însă, n-a procedat la fel (după meci ne-a spus că n-a văzut) și cu Hunt, care în min. 88 l-a lovit intenționat pe Boc.

Meciul a luat sfîrșit cu scorul de 3—1, victorie perfect meritată de Petrolul, din rîndurile căruia s-au remarcat în mod deosebit *Dridea I, Dincuță* (excelent ieri acest tînăr jucător), *Dragomir, Florea, Boc, Pahonțu* și *Badea* (cît a putut să joace). De la oaspeți am reținut în primul rînd extremele *Thompson* și *Callaghan*, apoi pe *Hunt* (mai bun ca la Liverpool), *Stevenson, Smith* și *Milne* (prima repriză).

Arbitrul Lukianov a avut de condus un meci foarte greu la un moment dat. De aceea a sancționat totul fără să mai țină seamă de avantăj. Dar a avut și scăpări care au dezavantajat, cum am arătat mai sus, pe Petrolul.

Petre GAȚU

PETROLUL — LIVERPOOL 3—1 (1—0).

Au marcat : Moldoveanu (min. 34), Hunt (min. 50), Boc (min. 58) și Dridea I (min. 64) — dintr-o lovitură liberă.

Arbitrii : Lukianov, Hodin și Zverev (U.R.S.S.).

Spectatori : peste 20.000.

PETROLUL : Ionescu — Pahonțu, Boc, Florea, Mocanu — Dincuță, Dragomir — Moldoveanu, Dridea I, Badea, Dridea II.

LIVERPOOL : Lawrence — Lawler, Smith, Yeats, Stevenson — Milne, Strong — Callaghan, Hunt, St. John, Thompson.

Raport de cornere : 7—3 (4—2) pentru Petrolul.

ALTE REZULTATE DE ASEARĂ

„Cupa campionilor europeni"

Torpedo Moscova — Inter Milano (0—1) 0—0

Atletico Madrid — Malmö F.F. (2—0) 3—1

Vorwärts Berlin — Gornik Zabrze (1—2) 2—1

Al treilea joc la 26 octombrie la Budapesta.

„Cupa cupelor"

Everton — Aalborg (0—0) 2—1

Amicale

Ankara : Turcia — R.F. Germană 0—2

Voinea ratează din poziția lui preferată... singur cu portarul.
Foto : D. LĂZĂRESCU

STEAUA NU ȘI-A VALORIFICAT ȘANSELE DE CALIFICARE

Păcat de șansele și de speranțele noastre, care ieri, înaintea meciului cu R. C. Strasbourg, făceau corp comun și logic ! Jocul bun făcut de echipa Steaua cu o săptămînă înainte, un partener valoros dar cu suficiente puncte nevralgice, un singur gol de remontat, toate acestea formau un piedestal de pe care calificarea bucureștenilor ni se părea destul de aproape. Dar comportarea lor a răsturnat toate anticipările. Trebuiau să joace cu ardoare și au alergat de parcă genunchii le erau de ceară. Trebuiau să se demarce permanent și să distrugă organizarea apărării adverse prin viteza și direcția de circulație mereu schimbată a balonului, dar ei au mizat totul pe pasa lungă. Trebuiau să rămînă grupați în atac și să răzbată pe aripi, dar izolarea înaintașilor și jocul concentrat numai pe centru au fost frapante. Trebuiau să marcheze riguros pe Munoz, Müller, Farias și Hausser, ca să neutralizeze surplusul de tehnică de care beneficiau înaintașii oaspeți, dar pe teren dezordinea din apărare n-a fost egalată decît de lipsa de inteligență tactică dovedită în fazele de atac.

R. C. Strasbourg s-a dovedit a fi o echipă cu personalitate. A jucat ceva mai bine și mai ales într-un spirit mai pregnant ofensiv decît pe teren propriu. Tenta mai ofensivă prezentă în jocul alsacienilor la București a decurs logic din prevederile regulamentului și astfel au reușit să înscrie un gol (cu valoare dublă). Siguranța apărării a fost conferită de poziția retrasă a lui Merschel în spatele celorlalți fundași, dar mai ales de știința cu care toți ceilalți jucători s-au repliat „pe poziții dinainte stabilite" în fazele de atac ale bucureștenilor. N-au aplicat decît sporadic marcajul om la om, în rest fiecare jucător a răspuns de zona sa sau de alte zone atunci cînd de comun acord le-au schimbat între ei.

Majoritatea acțiunilor ofensive ale echipei Steaua n-au creat dificultăți reale portarului Schuth și colaboratorilor săi. Cîteva, totuși, puteau să ne scutească de amărăciune : în min. 22, Raksi a centrat peste toți apărătorii francezi, mingea și Constantin păreau că se vor întîlni într-o poziție ideală, dar înaintașul nostru a sosit cu întîrziere ; min. 32, Sorin Avram a centrat, portarul Schuth a fost depășit, dar Merschel a degajat la momentul oportun ; cu 3 minute înainte de sfîrșitul primei reprize, Constantin a trimis o pasă inspirată lui Voinea, dar nesincronizarea s-a repetat și mingea a ieșit din teren.

În acest răstimp, băieții lui Presch l-au „amenințat" și ei în cîteva rînduri pe Suciu, dar nu cu vehemența și forța pe care aveau să o dovedească după pauză. Mediocritatea echipei noastre s-a prelungit și în a doua repriză, numărul atacurilor ei a sporit, dar maniera lipsită de discernămînt tactic în care au fost purtate, n-a avut darul să slăbească siguranța apărării alsacienilor. În schimb, „un-doi"-ul dintre Farias și Müller din min. 57 ne-a transmis fiori de gheață. Patru minute mai tîrziu, Hausser (absent în meciul de la Strasbourg) a tras în bară. Apoi, în min. 62, Munoz a centrat de pe dreapta, Farias a deviat balonul cu capul la Hausser și titularul echipei Franței a tras cu sete înscriind golul care avea să asigure oaspeților calificarea în „Cupa cupelor". *Din această clipă, Steaua s-a repezit spre poarta lui Schuth cu furia și lipsa de luciditate a unui leu rănit.* Sorin Avram a egalat în min. 78 printr-un șut sec expediat în colțul lung, dintr-o centrare venită de la Constantin. *Ocazii am mai avut și noi (Raksi în min. 80, Constantin min. 82, Sorin Avram min. 89), dar și oaspeții (Hausser min. 73 — a tras din nou în bară — și Müller în min. 77).*

O comportare atît de palidă a făcut ca echipa Steaua să piardă o bună ocazie de afirmare. Urmărind itinerariul comportării bucureștenilor în campionat și cele două jocuri internaționale, sîntem îndreptățiți să afirmăm că reușitele lor sînt doar întîmplătoare. Majoritatea evoluțiilor acestei echipe rămîn de o evidentă mediocritate. Tactica echipei este cu totul aproximativă, iar jucătorii au rareori potențialul fizic și nervos necesar pentru a depăși prin vigoare un adversar cît de cît înarmat. Măsuri prompte, competente și energice trebuie luate în tabăra acestei echipe.

R. B.

STEAUA : Suciu — Petescu, Jenei, D. Nicolae, Sătmăreanu — Negrea, D. Popescu — S. Avram, Constantin, Voinea, Raksi.

R. C. STRASBOURG : Schuth — Hauss, Merschel, Stieber, Sbaiz — Lazarus, Szepaniak — Munoz, Müller, Farias, Hausser.

A arbitrat excelent : M. Kiriakidis (Cipru).

Între capul lui Constantin și pumnii lui Schuth, mingea a „rămas" parcă nedecisă.

Foto : GH. NEAGOE

Redacția și administrația bd. Mărăști nr. 26. Tiparul : I.P. „Informația", str. Brezoianu

PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

Fotbal

Revistă săptămînală

ANUL I

21

JOI
20 OCTOMBRIE

12 PAGINI
2 LEI

Loturile A și olimpic ale țării noastre se pregătesc în vederea viitoarelor întîlniri internaționale. Duminică, fotbaliștii celor două loturi s-au antrenat la Snagov.
Sus: antrenorii Ilie Oană și Ștefan Covaci dau indicații jucătorilor lotului A.
Jos: Frățilă (lotul olimpic) înscrie în poarta apărată de Mîndru.
Fotografii de S. BRAȘOVEANU

PREGĂTIRILE LOTURILOR REPREZENTATIVE

DIN SUMAR

Pagina 3

● REPORTAJ
DE LA OPOLE

Paginile 6-7

● ÎN CE CONSTĂ „MIRACOLUL" PROGRESULUI
● Va recăpăta Steaua strălucirea de odinioară?

Pagina 8

● DOBROGEA ȘI FOTBALIȘTII SĂI

Pagina 9

● Categoria B „cap de afiș"

La Bruxelles:

LIVERPOOL—PETROLUL 2-0
în cel de al treilea joc

(Citiți în pag. 12 cronica trimisului nostru special PETRE GAȚU)

La Toulouse:

În primul meci din turul II al „Cupei Orașelor Tîrguri": TOULOUSE—DINAMO PITEȘTI 3-0

De pe cuprinsul țării

ȘAPTE JUNIORI AU FOST PROMOVAȚI

În echipa „Precizia" Săcele, care activează în campionatul regiunii Brașov, antrenorul A. Salamî a promovat recent 7 juniori. Măsura care vizează, desigur, îmbunătățirea jocului și performanțelor echipei, se vădește binevenită. De altfel și debutul celor 7 tineri jucători a coincis cu o victorie: 1—0, cu Torpedo Brașov. Iar jocul practicat de „Precizia" Săcele a satisfăcut publicul spectator mai mult chiar decît cele două puncte obținute în clasament.

GH. RENȚEA
corespondent

UN NOU STADION

În primăvara acestui an, a început la Hîrlău construcția unui nou stadion. Și iată că în prezent, orașul moldovean se poate mîndri cu această „mică bijuterie sportivă", cum le place localnicilor să numească noua construcție.

Mîndria le este justificată și pentru aportul consistent pe care l-au adus la realizarea acesteia: tinerii din oraș au lucrat peste 1.000 de ore muncă patriotică.

Ce cuprinde noua bază sportivă? Un teren de fotbal gazonat, înconjurat de o pistă de atletism, terenuri de volei și handbal. În tribuna stadionului pot lua loc 500 de spectatori.

ȘTEFAN MIHĂIȚĂ
corespondent

CÎND ÎȚI... AMĂRĂȘTI ADVERSARUL

În campionatul regional Craiova, meciul Stăruința Craiova — Unirea Amărăști a fost omologat cu rezultatul de 3—0 în favoarea primei echipe, întrucît adversarii lor nu s-au prezentat.

În loc ca cei de la Unirea, conseceventi cu propriul lor nume, să-și fi „amărît" adversarul printr-un joc bun și o victorie netă în partida din campionat, au preferat mijlocul nesportiv al neprezentării.

Să vă mai relatez și o altă „peripeție" din campionatul nostru regional: partida Dinamo Craiova — Progresul Circea s-a disputat amical la Filiași pentru că, celor două echipe, ora de începere a meciului le-a fost anunțată diferit!

DUMITRU MOMETE
corespondent

UN ARBITRAJ APLAUDAT

În cele 90 de minute de joc, arbitrul Nicolae Anton din București, care a condus partida de fotbal dintre echipele Dunărea Giurgiu — Metalul Tîrgoviște, (categoria C, seria Sud) a culeș la Giurgiu numeroase aplauze din partea celor 3.000 de spectatori prezenți în tribune. El a condus de o asemenea manieră, contribuind în bună măsură la cursivitatea și disciplina jocului, încît cei 22 de fotbaliști împreună cu antrenorii ambelor echipe i-au mulțumit la sfîrșitul partidei. Arbitrajul lui Nicolae Anton a constituit un bun exemplu de conduită sportivă pentru jucătorii aflați în întrecere, ca și pentru miile de spectatori aflați pe teren.

TRAIAN BARBĂLATĂ
corespondent

CAMPIONATUL MICILOR JUCĂTORI

Dovedind o preocupare mai serioasă pentru creșterea viitoarelor cadre necesare echipelor de juniori, conducerea C.S.M. Sibiu, prin comisia de specialitate, a trecut la organizarea în mai bune condițiuni a campionatului orășenesc de pitici, ediția 1966—1967, care a început la 8 octombrie.

Dacă în ediția 1965—1966 au activat numai 4 echipe, în prezent iau parte la campionat 7 echipe, reprezentînd asociațiile S.S.E. (3 echipe) VOINȚA (2 echipe), VIITORUL și Casa de Copii.

ILIE IONESCU
corespondent

Portarul Hidișan (A. S. Aiud) respinge un atac al echipei Progresul Reghin, întîlnire din campionatul categoriei C

Foto: VASILE RÁCZ

DIALOG CU CITITORII

CUI I SE ATRIBUIE „ECUSONUL F.I.F.A."?

Această întrebare ne-a fost adresată de mai mulți cititori din țară. Le satisfacem dorința, publicînd mai jos datele pe care ni le-a furnizat un membru al Colegiului central al arbitrilor din cadrul Federației Române de Fotbal, George N. Gherghe.

Atribuirea „ecusonului F.I.F.A." constituie un semn de deosebită apreciere din partea Federației Internaționale de Fotbal Asociație față de arbitrii din diferite țări, cu federații afiliate acestui for sportiv internațional. În același timp, prin acordarea acestui ecuson (pe care sînt înscrise inițialele F.I.F.A.) federația internațională creează o categorie de arbitri internaționali, care constituie un fond de bază de astfel de cadre tehnice. Dintre ei sînt desemnați majoritatea lectorilor care susțin referate la diferite cursuri internaționale de arbitri.

Cui îi este acordat ecusonul? Tuturor arbitrilor care figurează cel puțin doi ani consecutivi pe lista arbitrilor internaționali propuși — anual — de fiecare federație națională, și care conduc minimum două meciuri internaționale între reprezentative A.

În plus, F.I.F.A. mai atribuie și cîte o insignă specială, cu inscripția „Referee F.I.F.A.", arbitrilor care posedă ecusonul și mai sînt în activitate.

Pînă nu de mult, patru arbitrii români au întrunit condițiile necesare și au primit ecusonul: **Andrei Rădulescu, Cornel Nițescu, Nicolae Mihăilescu** și **Mihail Popa.** Recent a sosit și ecusonul pentru **Iosif Ritter,** care figurează de mai mult de doi ani pe listele de arbitri internaționali propuse de F.R.F. și care a condus partidele Bulgaria — R.D. Germană și, anul acesta, R.D. Germană — Polonia. Iar insigna specială o poartă, cu aceeași mîndrie, trei arbitri: **Andrei Rădulescu, Cornel Nițescu** și **Nicolae Mihăilescu.**

În ce privește lista arbitrilor internaționali propusă de federația noastră pentru sezonul 1966—67, ea cuprinde pe următorii: **Aurel BENTU, Vasile DUMITRESCU, Nicolae MIHĂILESCU, Cornel NITESCU, Andrei RĂDULESCU, Iosif RITTER** și **Mircea ROTARU.**

PRIMA ASOCIAȚIE INTERNAȚIONALĂ DE FOTBAL

ROBERT TÎRZIU — Sibiu: **„Cînd a luat ființă prima asociație internațională de fotbal și cînd a avut loc prima competiție internațională?"**

Deși prima asociație de fotbal din lume a luat naștere în Anglia (26 octombrie 1863), cei care au depus eforturi consecvente, la sfîrșitul secolului trecut, pentru promovarea fotbalului pe plan internațional, au fost francezii. Francezul Robert Guérin și olandezul Willy Hirschmann, doi dintre „vizionarii" fotbalului modern, au preconizat în acei ani crearea unei asociații internaționale de fotbal. A trebuit să treacă însă mai bine de 4 decenii de la „divorțul" fotbalului de rugby (prin regulamentul din 1863 s-a interzis purtarea mingii cu mîna) pentru ca noul sport să iasă oficial în lume, deși avea deja nenumărați susținători (o imagine din presa vremii înfățișează o mare de capete pe „Crystal Palace" din Londra: peste 100 000 de spectatori la un meci!). Actul de naștere al primei asociații internaționale de fotbal s-a semnat la Paris, la 21 mai 1904, cînd a luat ființă Federația Internațională de Fotbal Asociație (F.I.F.A.).

Prima competiție internațională de fotbal însă, a premers creării F.I.F.A. și a fost prilejuită de cea de a doua ediție a Jocurilor Olimpice moderne, inițiată de Pierre de Coubertin, care în anul 1 al sec. XX a reunit la Paris mai multe echipe.

INCEPUTURILE FOTBALULUI NOSTRU

COSTEL GONȚEA — **București, ca și un mare număr de cititori ai revistei noastre, ne solicită cîteva amănunte legate de începutul fotbalului în țara noastră.**

Opinii diverse planează — totuși — asupra începuturilor fotbalului pe meleagurile noastre în ultimii ani ai secolului trecut, fără ca vre-o dată precisă să delimiteze aceasta. Cert este însă, că atunci cînd a luat ființă primul club bucureștean („Olimpia"), jocul cu balonul rotund cîștigase destui adepți, fie ca jucători, fie ca spectatori. De altfel, primele terenuri au fost la șosea, locul favorit de promenadă al bucureștenilor: unul pe locul actualului Institut Geologic, iar celălalt la „Bolta rece", cum era denumit, pe aproape.

Echipa Olimpia (majoritatea jucătorilor erau liceeni) își onorează titulatura de „deschizător de drum", cîștigînd și primul campionat bucureștean, disputat în anii 1909—1910.

În cadrul Federației Societăților Sportive din România (F.S.S.R.), prima asociație sportivă din țara noastră, exista și o comisie centrală de fotbal, al cărei prim președinte a fost Mario Gebauer, unul din promotorii fotbalului în țara noastră. Sub auspiciile acestei comisii se elaborează regulamentul Cupei „Miuța" (pentru echipe cu număr redus de jucători), cîștigată în 1912—1914 de F.C. Colentina (al doilea club bucureștean, înființat în 1908).

Anul 1921 are o triplă semnificație pentru începuturile fotbalului din țara noastră: se dispută primul campionat cu echipe din întreaga țară, cîștigat de echipa „Chinezul" din Timișoara (care va dobîndi titlul, neîntrerupt, pînă în anul 1928), se construiește prima arenă bucureșteană „Romcomit" (pe locul actualei Facultăți de Drept) și se efectuează primele transferuri.

În 1932 și 1933 se creează, pe rînd, divizia A și B, iar în 1934 debutează și „Cupa României", a cărei primă ediție este cîștigată de o altă echipă timișoreană, Ripensia.

ARBITRU LA 71 DE ANI!

Pasiunea pentru fotbal se exprimă sub toate formele și la toate vîrstele.

Exemplul cel mai elocvent ni-l oferă pensionarul sibian PETRE MOCIANU, care deși atinge vîrsta de 71 de ani, nu renunță la calitatea de „cavaler al fluierului", pe care o cinstește de peste patru decenii.

El a semnat pînă acum 1720 foi de arbitraj pe diferite terenuri de joc și la partide de toate categoriile.

Azi, cînd continuă să conducă jocuri din campionatul regional, Petre Mocianu n-are decît un singur ideal: să ajungă la cifra de 2 000 partide arbitrate...

Totodată, el muncește cu rîvnă și în cadrul comisiei raionale de arbitri Sibiu, al cărei secretar este. Iar în meciurile pe care le conduce, nici o echipă nu s-a plîns că arbitrul s-ar fi aflat, departe de față...

GH. TOPIRCEANU
corespondent

LISTA ARBITRILOR PENTRU CATEGORIA A

L. CADAR — Tg. Mureș: **„Vă rog să publicați, dacă se poate, lista arbitrilor dintre care se fac delegările la centru pentru meciurile din prima categorie".**

Sigur că se poate. Ea cuprinde 26 de arbitri, selecționați de colegiul central din cadrul federației noastre. Dintre ei, 12 sînt din București, cîte 2 din Brașov și Craiova, cîte unul din alte 10 orașe. Criteriile selecției: vîrsta, stagiul și, bineînțeles, în primul rînd calitatea confirmată. Dar, iată lista celor care... nu reușesc aproape niciodată să mulțumească absolut pe toată lumea:

1. ALEXE Alexandru — Rm. Vîlcea (38—7); 2. BADEA Petre — Brașov (38—14); 3. BENTU Aurel — București (42—13); 4. COMȘA Octavian — Craiova (45—20); 5. CURSARU Nicolae — Ploiești (35—11); 6. DOBRIN Ion — Craiova (47—18); 7. DUMITRESCU Vasile — București (43—17); 8. DRĂGHICI Ilie — București (39—18); 9. DRĂGHICI Zaharia — Constanța (42—16); 10. GHERGHE N. George — București (46—19); 11. MACOVEI Adrian — Bacău (45—15); 12. MARTIN Emil — București (44—13); 13. MIHĂILESCU Nicolae — București (47—17); 14. NIȚĂ Marin — București (43—17); 15. NIȚESCU Cornel — Sibiu (44—15); 16. PĂDUREANU Victor — București (42—13); 17. PETREA Constantin — București (38—8); 18. POP Gavrilă — Brașov (44—14); 19. POPOVICI Gheorghe — București (40—8); 20. PÎRVU Alexandru — București (41—12); 21. RĂDULESCU Andrei — București (41—12); 22. RAINEA Nicolae — Bîrlad (33—7); 23. ROTARU Mircea — Iași (42—14); 24. RITTER Iosif — Timișoara (45—18); 25. SOTIR Petre — Mediaș (43—10); TOTH Alexandru — Oradea (44—16).

În paranteze am notat, în ordine, vîrsta și numărul de ani de cînd sînt arbitri calificați.

Note

PATRIOTISM LOCAL *rău înțeles...*

Puține regiuni din țară se pot lăuda cu o atît de bogată activitate fotbalistică, ca regiunea Galați, unde în prezent activează 3 echipe de categoria B, 4 de categoria C, 16 în campionatul regional, plus echipele de juniori.

Ar fi deci firesc ca întrecerile dintre aceste echipe să dea loc la dispute interesante și, ce este mai important, să se desfășoare într-o notă de perfectă sportivitate. Dar spre regretul nostru, al tuturor, lucrurile nu stau tocmai așa. În întîlnirile dintre ele, jucătorii echipelor joacă dur, provoacă incidente, au atitudini nesportive față de adversari, arbitri, spectatori, împiedicînd astfel dezvoltarea fotbalului din regiunea Galați.

Să exemplificăm: cu excepția jocului Oțelul Galați—Progresul Brăila, unde jucătorii ambelor echipe au prestat un joc de calitate și într-o notă de perfectă sportivitate, întîlnirile dintre Progresul Brăila—Siderurgistul Galați, Ancora Galați—Flamura roșie Tecuci, Unirea Focșani—Fl. roșie Tecuci, Ancora—Unirea Focșani, au dat naștere la incidente și ieșiri nesportive care nu au făcut cinste nici jucătorilor și nici conducătorilor echipelor. Jucătorii Petcu, Ionescu, Zgardan (Progresul Brăila) au lovit fără motiv pe Neagu și Adam (Sid. Gl.), Iorga (Ancora) l-a lovit cu pumnul pe Udriș (Tecuci), A. Artenie și Lazăr (Unirea Focșani) și-au lovit intenționat adversarii, motiv pentru care au și fost eliminați. Lucruri asemănătoare se întîmplă și în campionatul regional.

Considerăm că o parte de vină o au și unii spectatori din orașele respective care, dintr-un patriotism local rău înțeles, întreține o atmosferă nesănătoasă pe teren.

Lăudabil este faptul că activiștii Consiliului regional și ai consiliilor raionale UCFS au încercat de multe ori să tempereze zelul unor jucători și spectatori, dar problema nu a fost încă rezolvată. Se impune, deci, luarea celor mai drastice măsuri, atît de către comisia de disciplină a Consiliului regional UCFS cît și de comisia de disciplină a FRF.

De asemenea, spectatorii corecți, disciplinați, sînt chemați să ia poziție contra acelor spectatori și jucători lipsiți de înțelegerea spiritului sportiv, care se manifestă necorespunzător pe terenurile noastre de fotbal.

T. SIRIOPOL
corespondent

SELECŢIONABILII SE PREGĂTESC

La orizontul acestei toamne primăvăratice se profilează noile jocuri preliminarii la care vor participa fotbaliştii noştri. În campionatul european inter-ţări reprezentativa României va lua startul la 2 noiembrie întîlnind Elveţia la Bucureşti, apoi pe Italia la Neapole, la 26 noiembrie, şi selecţionata Ciprului la 3 decembrie, la Nicosia.

Amintirile preliminariilor campionatului mondial 1966 mai sînt încă vii în memoria noastră şi iată că la o jumătate de an distanţă de ele noi întîlniri de prim rang vin să încerce tăria fotbalului nostru. În trecutul apropiat echipa noastră reprezentativă a întîlnit puternica echipă a Portugaliei, iar acum se va întrece cu formaţia Italiei, remaniată după eşecul din campionatul mondial, dornică de reabilitare la prima ei confruntare oficială.

Adversari puternici obligă întotdeauna la pregătiri minuţioase. Selecţionarea şi antrenamentul lotului nostru reprezentativ au început mai de mult. După primul experiment de la Gera, nesatisfăcător, candidaţii la invidiatul titlu de titular al echipei naţionale au făcut o pregătire de cîteva zile, prilejuită de suspendarea etapei de campionat din 16 octombrie. Astfel, am văzut la lucru atît lotul A, cît şi lotul olimpic, fiecare din ele fiind opuse, pe rînd, cîte o repriză, echipei Petrolul, în antrenament şi ca pentru meciul disputat la Liverpool ; apoi am asistat la o repriză finală între lotul A şi lotul olimpic.

Au fost 45 de minute de joc consumate cu vitalitate, în viteză, de-a lungul cărora majoritatea selecţionabililor s-au comportat apropiat de nivelul posibilităţilor lor cele mai ridicate, o repriză care ne-a amintit de spectaculoasele meciuri de verificări făcute cu ani în urmă de echipele „posibililor" şi „probabililor", în fapt două selecţionate ale candidaţilor la cele 11 posturi din reprezentativa ţării. Temerea care de regulă a dus la abandonarea acestor meciuri, eventualitatea accidentării din cauza unei lupte prea ascuţite pentru obţinerea locului în echipa reprezentativă, s-a dovedit neîntemeiată. Atît „selecţionabilii" cît şi „olimpicii" şi-au disputat repriza în deplină sportivitate, deşi aceia care au învins au fost jucătorii din lotul olimpic : 2—1, prin golurile înscrise de Năsturescu, Frăţilă, pentru lotul A marcînd Stoicescu.

În timpul jocului l-am auzit pe antrenorul Ilie Oană strigînd de pe marginea terenului : „Să ştiţi că nici unul din voi nu va fi titular dacă nu va corespunde în timpul pregătirilor". **Era o aluzie la prima echipă, însă în acelaşi timp şi un adevăr pe care responsabilul reprezentativei A ni l-a confirmat după încheierea antrenamentului.**

Fireşte că am discutat cu tovarăşul Ilie Oană problemele şi sugestiile publicate de revista noastră în legătură cu echipa reprezentativă. Iată opinia sa :

„Urmărim cu atenţie propunerile şi sugestiile presei noastre sportive în legătură cu echipa reprezentativă şi le apreciem pe acelea constructive, care, spre părerea noastră de rău, sînt prea puţine.

După cum aţi reţinut, noi considerăm selecţionabili pe toţi jucătorii aflaţi în formă. Cele 11 locuri sînt, ca să spun aşa, vacante. Aceasta nu înseamnă însă că nu continuăm să urmărim şi să pregătim o echipă de bază care să sufere puţine modificări, în scopul ca această formaţie să devină sudată şi să aibă o tactică de joc. În această idee, nu am renunţat la Hălmăgeanu, care, refăcut de o lună de zile după lunga absenţă, ar putea să mai dea randament şi de aceea îl mai încercăm, mai ales că şi indisponibilitatea lui Nunweiller III a impus o altă soluţie în antrenament.

Părerea mea este că nu trebuie să formăm o echipă pentru „jocuri acasă" şi altă echipă pentru „jocuri în deplasare", de aceea socot că Dumitriu, *de pildă, jucător talentat care este în vederile noastre, trebuie să mai dovedească în meciurile din campionat şi în acelea internaţionale amicale că joacă în deplasare cu aceeaşi dăruire, consecvenţă şi spirit de luptă ca şi acasă, în meciurile lui bune.*

În privinţa lui Frăţilă, *fotbalist remarcabil în echipa olimpică, preferăm în momentul de faţă jucători cu gabarit mare, avînd în ve-*

Aurel NEAGU

(Continuare în pag. a 12-a)

Echipele de tineret ale Poloniei şi României aliniate înaintea partidei

DEBUT PROMIŢĂTOR AL ECHIPEI DE TINERET

Comentariul trimisului nostru special
MARIUS POPESCU

Opole, oraş istoric situat în sudul Sileziei, a găzduit duminica trecută întîlnirea internaţională a două formaţii de tipul acelora pe care vestitul Hugo Meisl le numea foarte sugestiv „echipele mînjilor".

Formaţiile de tineret ale Poloniei şi României, prima la a 5-a confruntare internaţională, a doua la un debut aşteptat cu intense şi justificate emoţii, s-au întrecut într-o partidă care a întrunit toate atributele unui reuşit spectacol fotbalistic. Joc modern, rapid, atletic, faze de fotbal autentic, cu evidentă tentă tehnică (datorată în special echipei noastre), o evoluţie de scor palpitantă, cauzată, din nefericire, şi de intervenţiile părtinitorului arbitru polonez Banasiuk — înlocuitorul fortuit al delegatului F.I.F.A. care nu s-a prezentat —, iată elementele care au conferit acestei partide — încheiată la egalitate : 3—3 — o atractivitate deosebită.

La sfîrşitul întîlnirii, antrenorul Drăguşin şi elevii săi erau bucuroşi pentru că echipa s-a MIŞCAT BINE, şi-a impus jocul, a avut iniţiativa majoritatea timpului, construind şi finalizînd într-un procent remarcabil acţiunile sale, dar încercau şi un sentiment de regret pentru victoria scăpată „printre degete", o victorie pe care fotbaliştii noştri, după neta dominare de-a lungul a $^3/_4$ din partidă, o meritau cu prisosinţă.

FILMUL JOCULUI

Partida începe sub semnul dorinţei evidente a gazdelor de a-şi copleşi adversarul, de a-l pune la respect şi eventual de a termina socotelile printr-un K.O. fulgerător. Atacuri în trombă, care se abat ca un val continuu timp de 10—15 minute, supun pe apărătorii noştri la un examen de curaj şi luciditate. Aşadar, emoţii intense din plecare. În min. 4, Szmidt îl depăşeşte pe Velea, scapă singur în careu dar în momentul şutului este contrat de Petrovici, apărut ca din pămînt alături de el şi mingea ieşe în corner. După cîteva minute, este rîndul lui Kot să pătrundă dar Alecu îl deposedează „în extremis". După şocul psihologic din primele minute, iniţiativa trece încet dar sigur de partea echipei noastre, graţie mai ales aportului liniei mediane Dinu-Regep-Strîmbeanu, care controlează mijlocul terenului, „culcă" baloanele şi dirijează bine circulaţia mingii.

Bazîndu-şi jocul exclusiv pe elan şi forţă, atleticii jucători polonezi sînt descumpăniţi de precizia — de multe ori fineţea — acţiunilor fotbaliştilor noştri. Faze remarcabile realizează în această perioadă aripa Regep-Niţă, oprită numai prin faulturi. O menţiune specială pentru minusculul atacant craiovean care driblează tot ce-i iese în cale. O fază unică se petrece în min. 24. La o acţiune a lui Niţă, trei apărători polonezi îl atacă extrem de violent, dîndu-ne impresia că-l vor spulbera. Stupoare însă, din „melée"-ul creat, în care Niţă pur şi simplu nu se mai vedea, cel care a ieşit cu mingea în picior a fost tot el, în vreme ce aprigii săi adversari, „ameţiţi" de două splendide fente consecutive, s-au catapultat cap în cap. A fost un moment care a declanşat aplauze ca în filmele cu Pardaillan.

In continuare, fotbaliştii noştri joacă din ce în ce mai bine şi în min. 33 deschid scorul. O acţiune Strîmbeanu-Regep este excelent finalizată de **Axente**, care lobează portarul „punînd" mingea în „paianjen" : 1—0. Gazdele reacţionează energic, se reped asupra porţii lui Pilca, care apără excepţional un şut în apropiere, dar este surprins, în min 37, de o lovitură „telefonată", de la 20 de metri, a lui **Obrebski: 1—1.** Fără să se lase impresionaţi de acest gol, jucătorii noştri reiau cu calm jocul, atacă variat, şi numai după 4 minute iau din nou conducerea. **Daniel Ene** — cel mai bun om de pe teren — înscrie un gol extraordinar care uluieşte adversari şi spectatori. Preluînd o minge dintr-o aruncare de la margine, Daniel driblează patru adversari şi şutează fulgerător, de la aproximativ 35 m., sub bară : 2—1. Repriza a doua începe cu atacuri insistente ale gazdelor, hotărîte să recupereze cu orice preţ. Din păcate, aceeaşi idee îl animă şi pe conducătorul jocului care închide ochii la „forcingul" rugbistic al jucătorilor polonezi. O neatenţie a lui Birău care-şi lasă nesupravegheat adversarul direct, un volcu al lui Kot la rădăcina barei şi este 2—2. Ne aflăm în min. 58, dar nu trec decît două minute şi o greşeală flagrantă a arbitrului urcă scorul în favoarea gazdelor. **Roter fuge cu mingea în mînă 1—2 metri, şi-o potriveşte pentru şut.** dar este stopat de Alecu prin fault în careu. Ignorînd infracţiunea strigătoare la cer, vizibilă pentru toţi cei 10 000 de spectatori de pe stadionul Odra, conducătorul de joc dictează penalti. Transformă **Leszczynski : 3—2.** Fără să dezarmeze, jucătorii noştri s-au mobilizat admirabil şi au trecut la atac cu 7—8 oameni, jucînd — practic — pînă la sfîrşitul partidei la o poartă. Faultaţi, obstrucţionaţi în repetate rînduri, Axente, Ene, Dinu, Niţă sînt pe punctul de a marca dar fie intervenţiile neregulamentare ale adversarilor, fie cele ale arbitrului Banasiuk opresc înscrierea lui. La o fază de gol iminent (min. 79), Ene, scăpat singur în careu, este „cosit" clar dar arbitrul nu vede... În min. 87 însă, „se arată dreptatea" : impetuosul **Grozea** urmăreşte decisiv o minge şi nu lasă nici o şansă lui Czaja : 3—3. O nouă acţiune a echipei noastre ne prilejuieşte o mare ocazie de a ciştiga partida dar atacanţii români se încurcă reciproc şi ratează.

COMPORTAREA JUCĂTORILOR

Pilca — *a greşit la primul gol dar şi-a revenit pe parcursul jocului dînd încredere apărării : 7 ;* **Birău** — *a comis şi el o greşeală care ne-a costat un gol ; în rest a jucat foarte bine : 7 ;* Petrovici — *a evoluat contradictoriu avînd intervenţii bune dar şi greşeli : 6 ;* Velea — *a jucat bine la interceptie dar şi-a lăsat nepermis de liberă extrema, contribuind la crearea unor momente grele pentru echipa noastră : 5 ;* Anca — *a jucat cu mare ambiţie dar a ratat cîteva acroşaje care puteau să însemne goluri : 5 ;* Alecu — *foarte sigur, a fost cel mai bun om din apărare : 9 ;* Strîmbeanu — *în prima repriză a evoluat bine, în a doua însă a cam „dispărut" din joc : 7 ;* Dinu — *a „văzut" foarte bine jocul, angajîndu-şi cu abilitate partenerii : 8 ;* Ţarălungă — *a jucat doar 10 minute needificatoare ;* Niţă — *cel mai aplaudat jucător român, a evoluat foarte bine în teren ; îi lipseşte însă forţa de încheiere prin gol a spectaculoaselor sale acţiuni : 9 ;* Regep — *inegal, poate infinit mai mult : 8 ;* Grozea — *poate că dacă ar fi fost introdus mai repede, echipa noastră n-ar fi scăpat victoria : 8 ;* Ene — *excelent conducător de joc, a produs o puternică impresie : 10 ;* Axente — *bun, poate însă, sigur, mai mult : 8.*

CONCLUZII

Desigur, ar fi multe de spus şi de scris despre această selecţionată cu o medie de vîrstă de 20 de ani şi 3 luni, alcătuită de antrenorii noştri doar cu 5 săptămîni în urmă. Băieţi talentaţi, inimoşi, doritori să-şi cîştige galoanele consacrării într-o întîlnire internaţională, Ene Daniel, Niţă, Alecu, Dinu, Axente şi ceilalţi au arătat cu această ocazie că fotbalul nostru nu este sărac în cadre de perspectivă a căror valoare, mai devreme sau mai tîrziu, va căpăta creditul cuvenit. Fără intenţia de a conferi acestui meci al tinerilor noştri fotbalişti dimensiuni şi virtuţi exagerate, pretindem totuşi că el reprezintă un prim pas, sănătos, de bun augur pentru echipa noastră de tineret. Important este ca acest pas să fie urmat de un drum ascendent, ca munca cu această echipă de viitor să dea roade.

NOUA PROMOŢIE DE JUNIORI

Interesul stîrnit de cea de-a 14-a întîlnire de fotbal între reprezentativele de juniori ale României şi Poloniei a fost mare pe meleagurile sucevene. S-a înregistrat de altfel un record de spectatori. Era şi firesc, ţinînd cont de faptul că ea constituia prima întîlnire fotbalistică între două reprezentative naţionale, găzduită de oraşul Suceava. Şi, bineînţeles, că se adăuga atractivitatea confruntării, echipa română disputînd primul meci acasă în acest sezon. Întîlnirea oferea totodată un serios prilej de verificare a celei mai tinere echipe din ultimii ani pregătită pentru turneul UEFA.

Echipa noastră a prezentat o formaţie remaniată faţă de ultimele sale evoluţii la turneul internaţional din Bulgaria. Doar cinci jucători (Ionescu, Cojocaru, Nistor, Biliboacă şi Marica) mai erau titulari în noua formaţie. Cum s-a comportat deci noua promoţie ? Cum era şi firesc, sarcina juniorilor noştri într-un meci pe teren propriu consta, în primul rînd, în a da „tonul" jocului, aceasta însemnînd un joc colectiv, de angajare fizică (echipa noastră era mai solidă) care să poată valorifica posibilităţile ofensive ale echipei. Tinerii jucători, deşi în linii generale au respectat bagheta dirijorului, au luat pe parcursul partiturii, prea multe „falseturi". De ce ? Pentru că o bună parte din ei nu posedă încă un temeinic bagaj de cunoştinţe tehnice. Din această cauză ei au scăpat din mînă frînele tactice ale jocului, pe care le-au posedat mai mult din jumătatea meciului.

În prima repriză extremele au fost folosite; Marica, retras, îl lansa cu regularitate pe Manea, iar Nistor părea dornic de luptă. Biliboacă, demarcîndu-se şi driblînd util în perimetrul său de acţiune, constituia un pion avansat. Şi golurile au venit. Primul, foarte spectaculos (de la marginea careului Nistor centrează la semiînălţime şi Biliboacă plonjează, înscriind cu capul) iar secundul (Manea driblează doi apărători şi dintr-un unghi dificil, cu spatele spre poartă, şutează din întoarcere, surprinzînd portarul), demonstrînd că poziţiile de gol nu se caută ci se creează.

În această repriză, în care juniorii noştri au alergat mult, suplinindu-se unii pe alţii, jucînd strîns în apărare, iar jucătorii avansaţi conlucrînd bine, formaţia noastră a avut iniţiativa. În repriza secundă însă, după ce dominarea din primele 20 de minute a creat echipei impresia că meciul este deja cîştigat (între minutele 50 şi 60, după combinaţii reuşite, Nistor, Biliboacă şi Manea au ratat trei mari ocazii de gol), „falseturile" de care vorbeam mai sus au început să distoneze flagrant.

Jocul rigid al celor doi fundaşi centrali le anula posibilităţile de a se dubla unul pe altul. Avînd un insuficient control al balonului cu ambele picioare, Ionescu şi Stoicescu nu se puteau degaja de adversari, fiind nevoiţi uneori să „bubuie" mingea la întîmplare. Fundaşii laterali (în special Cojocaru, care în prima repriză a jucat cu multă decizie), au început să se plaseze greşit, căzînd în cursele întinse de rapidele extreme poloneze. Şi ambele goluri ale oaspeţilor n-au fost rodul unor acţiuni care au făcut mat apărarea noastră, ci consecinţa unor asemenea greşeli, care au oferit mingea adversarilor. Gorgon şi Milczarek nu s-au lăsat invitaţi şi Moldovan a scos de două ori mingea din plasă (la al doilea gol a şi ezitat să iasă în întîmpinarea lui Milczarek). Şi astfel, în 4 minute, rodul altor 60 s-a risipit ca dus de vîntul aspru ce bătea în acea după amiază în Suceava.

În acele minute, întregul mecanism al echipei era dereglat. Jocul lent, lipsit de orizont, al mijlocaşilor Profir şi Roxin (nici intrarea lui Creţu n-a rezolvat nimic), nu impulsiona atacul aşa cum li s-a recomandat înaintea meciului. Ei nu reuşeau nici să-şi deposedeze adversarul în faza constructivă a atacurilor acestuia. Iar Marica, investit drept coordonator, a devenit un anonim, ce pendula între mijlocul terenului şi zona vîrfului de atac, în loc să calmeze şi să ordoneze jocul. Şi după el, au dispărut şi Manea, Biliboacă şi Nistor care, singuri, n-au mai ştiut să creeze situaţii periculoase la poarta adversă.

Şi astfel, în ultimele 20 de minute s-a impus jocul simplu al juniorilor polonezi, bazat pe viteză şi un bun control al balonului, bine orientat în teren de tehnicul mijlocaş Ianik (jucător de categoria A).

Desigur că nu se poate concluziona definitiv asupra potenţialului actualului lot UEFA. Se poate spune însă că evoluţia noii promoţii n-a convins încă. Rezervele echipei, nefolosite în acest meci, ca şi cele neetalate de titulari în teren (de ce oare ?) vor putea înclina balanţa ? Nu trebuie să uităm însă că procesul de pregătire a lotului se află în curs. Credem că partida cu juniorii polonezi a fost utilă, oferind, dincolo de rezultat, o imagine corespunzătoare a stadiului actual de pregătire individuală şi omogenizare a formaţiei. Iar apropiatul meci cu echipa R.D. Germane de la Rm. Vîlcea va putea, desigur, să ofere noi indici. Să sperăm că aceştia vor fi pozitivi.

Paul SLAVESCU

Sfaturi pentru voi, TINERI FOTBALIȘTI

DESPRE PASE

Am arătat în numerele trecute, că fotbalul este un joc compus din acțiuni simple, colective și individuale, că are la bază pasa executată cu piciorul sau cu capul.

Azi vom descrie diferite pase folosite de jucători în timpul meciului.

Pasa cu exteriorul piciorului. Una din cele mai frecvente execuții tehnice este pasa cu exteriorul. Dacă vreți s-o însușiți, încercați următorul exercițiu:

1. — Împinge ușor o minge în fața ta, aleargă spre ea și apleacă-te spre stînga, ca și cînd ai vrea să pasezi spre stînga cu interiorul piciorului drept. Apoi, cînd piciorul coboară spre minge, răsucește vîrful piciorului înăuntru, cu partea exterioară a piciorului, lovind mingea în jumătatea ei stîngă și trimițînd-o oblic spre dreapta.

2. — Execută pase continui cu un partener, pasînd cu exteriorul piciorului, în timp ce alergi paralel cu acesta, la o distanță de 4—5 m.

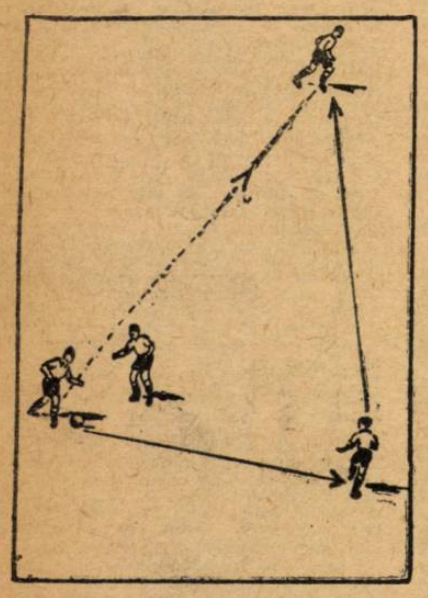

Pasa prin deviere. — Această pasă constă în a transmite cu piciorul sau cu capul o minge care ți-a fost adresată, fără s-o oprești, schimbîndu-i doar direcția spre alt partener demarcat. Pasa prin deviere este folosită în mod deosebit la „un-doi"-uri și la acțiunile în triunghi.

Pentru începători, un antrenament foarte bun de exersare a pasei prin deviere, este jocul pe spațiu redus, cu o singură atingere a mingii.

Schimbul de pase. „Un-doi" sau „dă și primește" este o combinație simplă de pase, folosită în special de atacanți, pentru depășirea apărătorilor

Exersează doi înaintași contra unui apărător: jucătorul A dă o pasă jucătorului B și apoi fuge spre a prelua pasa retur, de la jucătorul B, în timp ce jucătorul C acționează ca adversar apărător, dar nu intercepteză pasele, de cît atunci cînd sînt prost dirijate. Această mișcare se repetă, schimbînd locurile, pentru a pasa cu ambele picioare.

Exercițiul se poate îngreuia în sensul că jucătorul A aleargă cu mingea direct către C, care este apărător. Cînd a ajuns în fața acestuia, pasează lui B și fuge repede în spatele apărătorului, spre a primi pasa retur. Jucătorul B trebuie să paseze la momentul potrivit, pentru ca A să primească mingea la „întîlnire" în plină alergare. Se poate trage și la poartă de la 16 m.

Pasa în adîncime. — După o combinație între doi jucători, al treilea coechipier se infiltrează printre apărătorii adverși, alergînd în viteză și primind o pasă de la partener. Exersați doi contra un apărător, iar un al treilea fuge în diagonală prin spatele adversarului, spre a prelua pasa trimisă în adîncime.

Pasa de demarcare. — De multe ori observați cum partenerii de joc sînt marcați strict de adversari. Se poate totuși pasa, dacă unul dintre ei fuge spre tine, fiind sigur că adversarul nu ajunge întîi la minge. Dacă partenerul va face o pasă retur, el se poate lesne desprinde de adversar, găsind un spațiu liber, unde îi puteți pasa din nou.

Pasa laterală. — Veți vedea că în unele acțiuni de joc, o pasă laterală dată precis unui partener, creează o ocazie mai bună pentru atac, decît o minge aruncată în față, „la luptă" directă cu apărătorii. Astfel de pase sînt create în special pentru fundașii de margine care participă la acțiunile de finalizare ale echipei.

Jocul care urmează și care angrenează un număr mai mare de jucători va arăta cît este de important să fugi la momentul potrivit și să pasezi precis, spre coechipierul cel mai bine plasat.

Echipele inegale. — O echipă are 3—4 jucători mai puțin ca cealaltă; de exemplu 9 contra 6 sau 11 contra 8, încît echipa mai numeroasă are mai mult spațiu pentru a face schimb de pase.

Jucătorii echipei mai numeroase vor avea mingea, căutînd s-o paseze. Adversarii vor încerca să-i deposedeze de minge. Pasele vor fi de diferite lungimi și pe cît posibil se vor face cel mult după atingerea mingii de două ori. Jucătorii trebuie să învețe să se răspîndească și să ocupe poziții favorabile, spre a înlesni celui cu mingea să facă o pasă bună.

De asemenea, căutați să aruncați o privire în jur, în timp ce vă vine mingea și hotărîți-vă unde să pasați.

Nu uitați să pasați în mod variat. Veți vedea cu surprindere cît de repede ajungeți să știți în ce direcție e mai bine să pasați în orice moment.

Din cînd în cînd, căutați să fentați, spre a trimite adversarul într-o direcție greșită. Trebuie să urmăriți precizia, să vă duceți repede spre minge, adesea să pasați direct.

ȘTEFAN STĂNCULESCU
antrenor la Centrul de fotbal Dinamo București

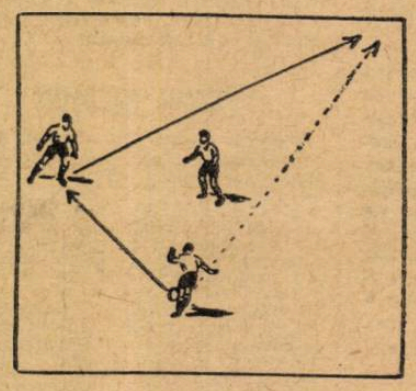

SCHIMBAREA JOCULUI, MIJLOC DE SURPRINDERE

Schimbarea jocului de pe o parte pe alta a terenului constituie un mijloc eficace de a pune în dificultate echipa care se apără. Dar, pentru ca această manevră să nu se execute la întîmplare, trebuie să se încadreze în planul tactic general al echipei.

Schimbarea jocului se face prin mingi transmise la distanță și în diagonală. Pentru reușita lor, jucătorii trebuie să aibă o tehnică corespunzătoare transmiterii mingii cu precizie la distanțe mari și cu o traiectorie convenabilă.

Acțiunea de schimbare a jocului poate începe de la portar, în sensul că intrînd în posesia mingii, venită dintr-o parte a terenului, el o dirijează, imediat, în partea opusă a terenului.

Fundașii, în special cei laterali, ca de altfel și mijlocașii, prin poziția lor pe teren, pot schimba foarte des jocul de pe o parte pe alta.

Pentru reușita schimbării jocului este necesar ca jucătorul să nu lase impresia că intenționează să paseze în partea opusă. În acest scop, este indicat ca jucătorul să conducă cîțiva metri într-o direcție, să privească în această direcție și să transmită mingea în partea opusă.

În legătură cu schimbarea jocului este problema mutării centrului de greutate a jocului. Colaborarea, pe o porțiune mică de teren, între doi-trei jucători dispuși aproximativ în formă de triunghi reprezintă la un moment dat centrul de greutate al jocului. Dacă în cadrul unui astfel de „triunghi" sînt folosite pasele scurte, schimbarea jocului spre un alt „triunghi" se face, de obicei, prin pase lungi.

E de la sine înțeles că „triunghiurile" nu sînt grupe de sine stătătoare, permanente, ci ele se formează spontan, după necesitate. Dacă, de exemplu, o extremă primește mingea, partenerii cei mai apropiați se vor apropia rapid de el pentru a-l sprijini și a-i da posibilitate să combine.

„Triunghiurile", ca puncte de greutate, se pot forma pe toată suprafața terenului: fundașul, mijlocașul și extrema de pe aceeași parte pot forma un triunghi, după cum extrema, înaintașul și mijlocașul de pe partea opusă pot constitui un alt punct de greutate.

Un bun exercițiu prin

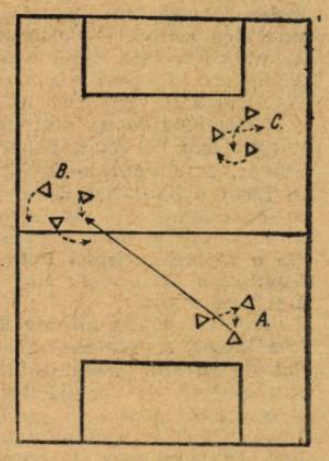

care se perfecționează jocul „triunghiurilor" și schimbarea jocului este următorul: formăm trei-patru grupe de cîte doi sau trei jucători, grupe pe care le repartizăm pe toată suprafața terenului, la distanțe de 30—40 m. una de cealaltă. În prealabil, indicăm jucătorilor să fie în permanentă mișcare, dar să caute să mențină pe cît posibil aceeași distanță între grupe. Jucătorii din grupa A efectuează 2—3 schimburi de pase, pentru ca printr-o pasă lungă să trimită mingea grupei B, care se află în mișcare (fig. 1) ș.a.m.d.

Pentru a mări gradul de dificultate a exercițiului și pentru a-l asemăna cît mai mult cu jocul, este indicat ca pe lîngă fiecare grupă să fie atașat un jucător cu rol de apărător.

Pasele, ca și deplasările jucătorilor în cadrul „triunghiurilor", trebuie să fie executate cu mare rapiditate. Dacă în meci jocul „triungiului" este monoton; aceasta ușurează sarcina echipei care se apără.

NICOLAE ROȘCULEȚ
antrenor

(Din lucrarea „Fotbal — metode și mijloace pentru îmbunătățirea jocului", aflată în curs de tipărire).

FOTBALUL ÎN 5 ȘI 7 JUCĂTORI

Datorită eforturilor și străduințelor specialiștilor dintr-un mare număr de țări față de cerințele actuale și de viitor ale fotbalului de performanță, munca metodică și arsenalul mijloacelor de pregătire a tinerilor fotbaliști, au evoluat rapid, perfecționîndu-se necontenit.

In pas cu aceste cerințe, se simte ca necesară, folosirea în procesul instruirii la copiii și juniorii din țara noastră, adoptarea pe scară tot mai largă a celor mai eficace mijloace metodice.

Din multitudinea acestor mijloace se desprinde ca deosebit de valoros, fiind verificat în practică în țări ca Anglia, Italia, R.F.G. etc., FOTBALUL ÎN 5 SAU 7 JUCĂTORI.

Analizînd jocul de fotbal redus, evidențiem următoarele caracteristici principale:

— Corespunde particularităților de vîrstă morfo-funcționale ale copiilor.

— Are un pronunțat caracter de dezvoltare multilaterală a calităților fizice, cu accent deosebit pe viteză (cea de reacție în special), forță, îndemînare generală etc.

— Datorită spațiului relativ mic în care se desfășoară jocul și timpului scurt de gîndire pe care îl au la dispoziție jucătorii, se formează deprinderea ritmului ridicat de joc.

— Fixează și perfecționează lanțuri întregi de deprinderi tehnico-tactice, între care o multitudine de combinații între 2, 3 și 4 jucători, elemente de bază în fotbal.

— Creează o puternică bază psihică, pe care se clădește apoi profilul moral-volitiv al fotbalistului de mîine.

— Solicită în mod egal jucătorii atît în fazele de atac cît și de apărare, fiind un mijloc complet în acest sens.

Cu ocazia experimentului efectuat în anii 1963 — 1965 la S.S.E. Nr. 2 București, aceste caracteristici și-au confirmat valabilitatea, rezultatele obținute fiind concludente.

Jocul de fotbal în 5 sau 7, în afara faptului că rezolvă cu succes sarcinile instruirii, constituie totodată prima treaptă competițională ce se poate organiza cu mijloace simple.

Jocul de fotbal în 5 se desfășoară pe un teren obișnuit de handbal, respectînd dimensiunile, marcajul și porțile acestuia. El este rezervat în principal grupelor mici de vîrstă (10—12 ani), dar poate fi folosit și la categoriile de vîrstă mai mari.

Echipa pentru jocul de fotbal în 5 este formată din patru jucători de cîmp plus un portar și trei rezerve (doi jucători de cîmp și un portar).

Jocul de fotbal în 7 se desfășoară pe un teren mai mare (40—45 / 20—25 m.). Se poate folosi și terenul obișnuit de fotbal, pe lățime. Porțile și marcajul terenului vor fi aceleași ca ale terenului de handbal în 7.

Jocul de fotbal în 7 poate fi practicat de către echipele de copii și juniori de toate categoriile de vîrstă. Echipa pentru jocul de fotbal în 7 este formată din șase jucători de cîmp, plus un portar și trei rezerve. Durata jocului poate fi stabilită la două reprize a 15 minute fiecare, pentru jocul în 5 și la două reprize a 20 minute fiecare, pentru jocul în 7. Pauza între reprize va fi de 5 minute.

Echipamentul folosit în fotbalul redus nu este pretențios, el compunîndu-se din: maieu (tricou), chilot și pantof de tenis. Pentru joc se recomandă a fi alese mingi de dimensiune mai mică.

Avîndu-se în vedere că jocul se desfășoară pe un teren redus, se pot aplica prevederile regulamentului de fotbal cu cîteva modificări, și anume:

— Regula „afară din joc" nu se aplică.

— Dacă balonul depășește liniile de margine, repunerea în joc se va face de jos, printr-o lovitură liberă de pe locul unde a ieșit mingea.

— Lovitura de colț se execută folosindu-se procedeul „aruncarea de la margine". Dintr-o asemenea aruncare nu poate fi marcat direct un gol.

— Repunerea mingii în joc de la poartă se va face de către portar numai cu mîna, din interiorul suprafeței de poartă, suprafață cuprinsă în semicercul de la 6 metri.

— Distanța la care trebuie să se găsească jucătorii adverși în momentul executării unei lovituri libere este de minimum cinci metri.

— Lovitura de pedeapsă (penalti), se execută de la 7 metri.

— Toți jucătorii, în afară de portar care va sta pe linia porții sale, se vor găsi în afara suprafeței de poartă și la minimum trei metri distanță de jucătorul executant.

— Cînd jocul este oprit, se vor putea înlocui jucătorii de cîmp și portarul cu rezervele, ori de cîte ori se va considera necesar.

In jocul de fotbal redus, în funcție de scopul și sarcinile urmărite de antrenor, se pot introduce teme specifice ca: gol valabil numai din lovitură cu capul, obligativitatea pasei după preluare, pasă directă etc.

Acolo unde există posibilități, fotbalul redus se poate juca și în sală pe timpul iernii, folosind marcajul și instalațiile terenului de handbal.

Profesor DUMITRU TEODORESCU
Antrenor GH. HANGANU

CUM SE ANTRENEAZĂ ȘI CUM ANTRENEAZĂ...

Oferim mai jos, celor ... interesați, cîteva exemple de căutări și chiar practici în domeniul pregătirii fotbaliștilor.

Și vom începe cu „secretul" unui vîrstnic mereu tînăr, pe care iubitorii fotbalului de la noi au avut ocazia să-l cunoască și poate să-l și aprecieze, cu prilejul partidei Steaua—R.C. Strasbourg. Este vorba de René Hauss, *fundașul dreapta al echipei franceze, în vîrstă de 39 de ani (născut la 25 decembrie 1927). Hauss, cum s-a văzut, face față cu succes în fotbalul profesionist francez și la această vîrstă. Cui îi datorează o asemenea longevitate sportivă? Care sînt „secretele"? Le-a dezvăluit chiar el unui redactor al revistei „France Football" și vi le destăinuim în rîndurile care urmează:*

„Indiscutabil că mulțumită grijii mele de a mă reface — a spus el. După terminarea meciului fac o baie prelungită și un masaj complet. Beau mult: apă minerală sau ceai pentru a-mi spăla organismul. Apoi, trec la o scurtă odihnă, înainte de masa de seară, care este ușoară și — mai ales — nu cuprinde carne, nici vin, în nici un caz alcool.

Intr-o săptămînă normală, de altfel, nu beau vin pînă marți, adică pînă cînd nu s-au șters toate urmele oboselii meciului.

In acest fel, eu n-am avut niciodată circei sau rupturi musculare".

Poate că vor înțelege ceva din acest exemplu unii dintre fotbaliștii noștri.

Să citățm și exemplul unei alte cunoștințe de a noastră: portarul echipei vest-germane Meiderich, Manfred Manglitz. *Pentru a-și menține forma, Manglitz și-a cumpărat o bicicletă și parcurge zilnic cîte 20—30 km, într-o pădure din împrejurimile orașului Köln. Inițiativă...*

Și acum două aspecte din munca a tot atîtor antrenori:

● *O calitate a modului de instruire folosit de* Helenio Herrera *este varietatea pe care o asigură antrenamentelor, grație căreia face pe jucători să simtă plăcere, dar să și depună efort cît socotește antrenorul că este necesar, Herrera recurge deseori la pregătiri pe terenuri reduse, întrebuințînd în acest scop porți normale mobile, care sînt deplasate după necesitățile temei de antrenament din ziua respectivă.*

● Olaf Laaksanen, *antrenorul echipei reprezentative a Finlandei, are o metodă aparte de a urmări în joc viitorii adversari: înregistrează pe loc, cu ajutorul unui mic magnetofon; observațiile sale asupra jocului echipei cu care urmează să se întîlnească formația Finlandei.*

In fine, aspecte ale grijii față de jucători. Și pentru că a fost vorba de R. C. Strasbourg, să ne referim la aceasta. Toți jucătorii sînt permanent sub cel mai strict control medical. Periodic, înaintea unor intervale de timp aglomerate cu jocuri, li se administrează vitamine (B12 și C). Conducerea clubului a cumpărat saltele de cauciuc pentru odihna jucătorilor în pauza dintre reprize.

LA CE VÎRSTĂ CUM ŞI CINE ÎNVAŢĂ COPIII TEHNICA INDIVIDUALĂ

Tehnica individuală. Noţiune mereu prezentă în discuţiile noastre. Recunoscută ca întîiul factor care hotărăşte valoarea unui jucător, tehnica individuală semnifică muntele cel mai pieptiş şi mai greu de escaladat, dar care, o dată biruit, va conferi jucătorului de fotbal toate satisfacţiile izvorîte din supunerea mingii. **Numai în prezenţa unităţii dintre ea, pregătirea fizică, tactică şi psihologică publicul spectator va cunoaşte adevărate secvenţe de frumuseţe sportivă.**

Ancheta noastră s-a născut nu numai din importanţa pe care o deţine tehnica printre factorii jocului, dar şi datorită dificultăţilor reale, timpului extrem de îndelungat şi volumului de muncă impresionant, inevitabile în procesul de asimilare şi perfecţionare a ei. Pe lîngă toate aceste adevăruri cunoscute şi, tocmai de aceea, lesne de uitat, raţiunea anchetei a mai fost determinată şi de nivelul tehnic al jucătorilor noştri, situat, cu cîteva excepţii, sub nivelul elitei fotbalului internaţional. Trebuie să recunoaştem deschis, modestia cunoştinţelor tehnice ale majorităţii fotbaliştilor noştri, numărul redus al celor ce posedă îndeminarea necesară în condiţiile tactice actuale, constituie unul dintre motivele care închid, deocamdată, fotbalului românesc, accesul spre o largă şi temeinică recunoaştere mondială.

Stabilirea faptelor, analiza cauzelor, selecţia căilor de remediere, adoptarea şi aplicarea lor pe tot cuprinsul ţării cu promptitudine, hotărîre nestrămutată şi răbdare (poate condiţia cea mai sacrificată, din păcate), pot conduce treptat la înzestrarea masei fotbaliştilor noştri cu „arma tehnicii". În această postură viitoare, pe un fundal compus dintr-o medie tehnică ridicată, vor apare, în mod natural, cîteva zeci de jucători excelenţi, în speţă cîteva echipe de club foarte puternice, loturi şi echipe reprezentative apte de orice confruntare, va dispare hiatusul dintre cele cîteva personalităţi existente şi miile de fotbalişti rămaşi într-un stadiu mediocru.

Înainte de a sintetiza aspectele metodice vizate şi reliefate de anchetă, ne vom opri asupra unor aspecte referitoare la organizarea pregătirii micuţilor fotbalişti. Dacă vom rememora modalităţile folosite în această direcţie în ultimii 15 ani să zicem, vom descoperi o serie de lacune serioase, întinse de la îngustimea cadrului de organizare care, nesprijinit, n-a putut angrena decît puţini copii şi pînă la lipsa unei categorii de antrenori, pregătită şi remunerată corespunzător în vederea acestei activităţi.

O PROBLEMĂ NICIODATĂ DISCUTATĂ

Să admitem următoarea ipoteză. O mie de copii în vîrstă de 9—10 ani sînt incluşi într-o bună zi concomitent, într-un proces de pregătire cu organizare optimă (mingi, echipament, terenuri, competiţii adecvate, continuitate prelungită, etc.), sub îndrumarea unor antrenori pricepuţi şi entuziaşti. Dacă timp de 8—9 ani pregătirea acestora s-ar desfăşura în condiţii identice şi excelente, cîţi dintre ei ar atinge la 18—20 ani o valoare internaţională, cîţi dintre ei ar dobîndi pînă la această vîrstă suma de calităţi (tehnice, tactice, fizice), ce caracterizează pe cei mai buni fotbalişti de pretutindeni? Un astfel de experiment nu s-a efectuat probabil, nici unde şi nici cînd, dar faptele de observaţie atestă un adevăr drastic. **Doar un număr foarte mic, ating o înaltă valoare** (poate 5—10, poate nici atît), restul rămîn la un plafon mediu, nu vor conta practic în arena celor mai pretenţioase competiţii internaţionale. De ce ţine marele procent de jucători „parţial realizaţi" sau „nerealizaţi"? De lipsa acelui buchet excepţional de aptitudini, rar întîlnit şi propriu numai marilor jucători. De intervenţia unor cauze neprevăzute care blochează la un moment dat dezvoltarea tinerilor fotbalişti (studii, îmbolnăviri, accidente, alte preocupări). Nu mai vorbim de plafonările provocate de numeroasele greşeli metodice, sau de condiţiile precare în care se desfăşoară antrenamentele (lipsă de mingi, echipament, terenuri).

Desigur, procentul de elemente „rebutate" ar putea fi întrucîtva scăzut, dar practica atestă rolul selecţiei naturale, care triază 1.000 de copii bine pregătiţi şi consacră dintre ei doar cîteva elemente excepţionale. Calea de urmat se conturează limpede. **Dacă vrem să avem cîteva zeci de jucători excelenţi, trebuie să asigurăm cadrul de pregătire optim necesar cîtorva mii de copii.**

Or, de mulţi ani, aspectul vizat a fost neglijat, estompat la noi, în puţine locuri s-a păstrat nobila pasiune de grădinar care seamănă, îngrijeşte, corectează şi aşteaptă să crească tinerele vlăstare. S-a lăsat aproape totul pe seama „generaţiei spontanee", s-a aşteptat să apară ici-colo cîte un element valoros, scos la lumină de întîmplare sau de vreun visător anonim. Toate cluburile s-au repezit atunci să şi-l dispute, şi această „metodă" ne-a adus la starea actuală. Dacă vom socoti numărul jucătorilor de valoare de acum 15-10 ani, de-acum 5 ani şi de astăzi, se va constata cum fondul de aur al fotbaliştilor noştri a scăzut progresiv.

În primăvara anului 1965, F.R. Fotbal a înfiinţat 12 centre de copii şi juniori în diferite oraşe ale ţării. Măsură excelentă, forma ideală de pregătire a copiilor şi juniorilor, după cum recunoaşte în răspunsul la anchetă şi antrenorul N. Marinescu de la Petrolul Ploieşti. Dar dacă ne gîndim la valoarea soccerului mondial, la eforturile făcute de alte ţări în această direcţie şi dacă vrem să luăm loc, alături de cei mai buni, atunci trebuie să recunoaştem că **numărul copiilor angrenaţi şi acum în condiţii sistematice şi bune de pregătire e încă redus.** Ştim ce presupune organizarea unui centru de pregătire a copiilor, ştim că federaţia întîmpină anumite dificultăţi în această direcţie, dar acest „nucleu" iniţial trebuie dezvoltat fără întîrziere, altfel rodul va fi redus, ca de obicei, în cazul jumătăţilor de măsură.

LA CE VÎRSTĂ TREBUIE SĂ ÎNCEAPĂ COPIII PREGĂTIREA TEHNICĂ?

Opiniile exprimate în această direcţie s-au situat **în jurul vîrstei de 9—12 ani.** Argumentele ne par întemeiate. În această perioadă de vîrstă apar cu uşurinţă prin exersare, deprinderi motrice nelimitate ca număr şi varietate. Plasticitatea proceselor nervoase facilitează succesiunea celor trei stadii de formare a deprinderilor motrice. Capacitatea sporită de asimilare e însoţită şi de largi posibilităţi de corectare a eventualelor fragmente sau procedee integrale, însuşite greşit. Tot acum copiii încep să dobîndească progresiv capacitatea de concentrare şi de dirijare a atenţiei în direcţia unei activităţi oarecare, putînd suporta deci rigorile oricît de mici, dar proprii activităţilor organizate. Fiind dominaţi de tendinţa spre imitaţie, metoda demonstraţiei şi posibilitatea de a observa jucători mai vîrstnici decît ei, capătă în pregătirea copiilor o mare importanţă. Pasiunea pentru jocul de fotbal, precum şi impresia deosebită exercitată asupra lor de reuşitele şi faima marilor jucători, adîncesc şi ele posibilităţile largi, proprii acestei vîrste pentru însuşirea tehnicii jocului de fotbal.

Dacă diferitele experienţe au demonstrat compatibilitatea particularităţilor biologice ale copilului de 9—10 ani, cu legile minime ale unui antrenament dirijat, atunci perioada de vîrstă optimă trebuie limitată la ea. S-a dovedit ca nefiind tardivă nici vîrsta de 12 ani. Dar, dacă vrem să stabilim graniţa minimă de la care se poate începe, în vederea obţinerii unui randament maxim, atunci de ce să întîrziem doi ani?

CINE TREBUIE SĂ DEVINĂ „DASCĂLII" MICUŢILOR FOTBALIŞTI?

Răspunsurile primite sînt convergente şi logice: **foştii jucători.** Fiindcă, „puştii" sînt foarte impresionabili, devin numai ochi şi urechi în faţa foştilor „idoli" şi pentru că aceştia pot demonstra corect orice execuţie, orice procedeu. Jucătorii care au abandonat activitatea competiţională şi se dedică profesiei de antrenor, trebuie îndrumaţi spre echipele de copii ca o etapă preliminară în drumul lor spre echipele de seniori, sau trebuie sfătuiţi să se dedice definitiv acestei „specialităţi" atunci cînd dovedesc vocaţie. Iată de ce, cluburile şi asociaţiile sportive ar trebui **să păstreze pe foştii lor jucători, să-i îndrume şi să-i stimuleze spre activitatea de pregătire a micuţilor fotbalişti din pepiniera proprie. Folosirea la echipele de copii a antrenorilor care nu pot demonstra, care nu sînt înzestraţi cu un deosebit simţ pedagogic, care prestează această muncă cu jumătate de normă pentru rotunjirea veniturilor, lucrînd „pe picior" cu un aer blazat şi o atitudine expeditivă, omoară talentul şi elanul copiilor.** Antrenorul „piticilor" trebuie să-i înveţe pe aceştia nu numai pasa şi driblingul, ci să le **aprindă în suflete şi torţa dragostei pentru fotbal,** pentru celebritate.

Prin cunoştinţe şi aptitudini speciale este necesar să se diferenţieze, din ce în ce mai net, o categorie de antrenori specializată pentru pregătirea copiilor. Faptul acesta e cerut de particularităţile somatice, funcţionale şi psihologice ale copilului, de conţinutul „programei analitice", altele în cazul copilului şi juniorului, decît în cazul jucătorului adult. În prezent, numărul acestora e foarte redus. Profilarea, pregătirea, stimularea lor materială şi morală trebuie cît mai urgent organizată.

ŞI, ÎN SFÎRŞIT, CUM TREBUIE SĂ DECURGĂ PREGĂTIREA COPIILOR

Toţi copiii trec, înainte de a se prezenta la un concurs de selecţie, printr-o fază preliminară: joacă fotbal în diverse împrejurări, vin cu cîteva deprinderi tehnice elementare, manifestă sau nu în germene anumite aptitudini, ce trebuie catalogate şi „respectate" după cum se exprima, în răspunsul său, Constantin.

O perfectă stare de sănătate, prezenţa acelui „simţ al mingii" precum şi cîteva sumare consideraţii somatice şi funcţionale, întregesc criteriile primei site de selecţie, prin care este necesar să treacă viitorul candidat la gloria stadioanelor.

În primii ani de pregătire fotbalistică, copilul trebuie să dobîndească temelia cunoştinţelor de tehnică, o corectă şi armonioasă dezvoltare fizică. Antrenamentul va fi compus din cît mai multe minute de „joacă". Antrenorul are datoria să demonstreze execuţia corectă a unui procedeu, apoi să lase copilului libertatea şi plăcerea de a repeta în manieră proprie cele văzute. El va supraveghea şi numai din cînd în cînd va corecta, pe un ton blînd, acea parte din structura unui procedeu tehnic pe care copilul n-a intuit-o just. Atmosfera antrenamentului va fi complet relaxată, lipsită de cicăleală şi de încorsetări, aşa cum spunea în răspunsul său I. Petschovschi. Plăcerea de a juca trebuie să rămînă intactă, inspiraţia copilului să se manifeste liber, să nu existe nimic sever, apăsător, căci predispoziţia lui pentru „joc" e încă foarte puternică. În alegerea exerciţiilor, antrenorul trebuie să se inspire din elementele cele mai naturale, prezente în improvizaţiile spontane făcute de copii la tot pasul, de cîte ori se întîlnesc cu mingea. **Micuţii fotbalişti resimt o mare bucurie atunci cînd joacă la două porţi pe un teren redus. Această formă de pregătire are şi o mare valoare instructivă (pregătirea tehnică efectuîndu-se concomitent cu cea fizică şi împletindu-se cu primele elemente tactice). Jocul la două porţi va trebui să ocupe deci o pondere însemnată** printre mijloacele utilizate în pregătirea copiilor, adevăr accentuat în mod deosebit de Titus Ozon, prezent şi el în ancheta noastră

Treptat, pe măsură ce ei se vor apropia de vîrsta junioratului, antrenorul va realiza o subtilă trecere de la atmosfera dominată de „legile senine" ale jocului **la un echilibru între „plăcut şi util".** Deoarece dezvoltarea copilului îngăduie o înţelegere progresiv raţională şi comportamentul său devine din ce în ce mai mult dirijat prin pîrghiile disciplinei liber consimţite, **apare posibilitatea folosirii cu precădere a exerciţiilor care pretind o repetare mai îndelungată, atenţie concentrată, promptitudine în alegerea unui procedeu sau altul, un raţionament tactic oarecare.** Reţete nu se pot da, de acea „mixtura" dintre ce-i place copilului, dintre ce poate înţelege şi ce trebuie să facă în antrenament, reprezintă un cîmp larg, în care este necesar să opereze talentul, imaginaţia şi simţul pedagogic al antrenorului. În orice caz, din această perioadă „micuţul" trebuie să rămînă pentru totdeauna cu pasiunea pentru fotbal, cu întîiul contur al personalităţii lui de sportiv, cu amprenta loialităţii ce trebuie s-o dovedească în luptă cu adversarul.

UN VECHI DEZIDERAT ŞI BARIERILE SALE: FOTBALUL ŞCOLAR

Nu se poate vorbi despre pregătirea tehnică în proporţii de masă a copiilor ce îndrăgesc fotbalul fără să se rezolve definitiv şi pînă la capăt, **chestiunea raporturilor dintre şcoală şi fotbal. Astăzi, cînd în patria noastră s-a realizat un mare act de cultură, generalizarea învăţămîntului de opt ani, practicarea sportului nu mai poate fi scoasă din contextul preocupărilor şcolare.**

În orele petrecute la şcoală, copilul are depline posibilităţi să-şi cultive facultăţile intelectuale, să acumuleze cunoştinţele umaniste şi ştiinţifice necesare omului cu randament social de mai tîrziu şi în paralel să se fortifice din punct de vedere fizic, să-şi încerce aptitudinile pentru un sport sau altul, realizînd acea armonie, apreciată încă din antichitate, între dezvoltarea spirituală şi robusteţea fizică. La argumentele de ordin logic se adaugă experienţa şi rezultatele excepţionale obţinute în alte ţări.

Şi totuşi, dintr-o atitudine surprinzătoare pe care înţelegerea noastră nu poate s-o mai încapă, porţile şcolilor au fost multă vreme închise pentru fotbal şi numai în ultimul timp această opacitate s-a fisurat întrucîtva. Doar din acest an, în regulamentul campionatelor republicane şcolare figurează în sfîrşit şi „bietul" joc de fotbal. Dar mai rămîne un aspect în care s-a refugiat ultima rezistenţă împotriva lui. **Nu este recunoscut şi introdus nici acum, în programa de educaţie fizică şcolară,** adică în forma de învăţămînt cea mai uzuală, cea mai larg afectată pregătirii sportive, deschisă tuturor elevilor. Atletismul, gimnastica, baschetul, voleiul, handbalul, sînt „legale", dar fotbalul atît de îndrăgit de copii, cei care conferă unei ţări mare prestigiu sportiv, atunci cînd e de bună calitate, fotbalul de la care toată lumea pretinde rezultate, el „sportul rege" — lipseşte, rămîne încă pe dinafară. Nu ne mai întrebăm cum e posibil, ne întrebăm numai, ce-or fi gîndit cei care ridică aceste baricade atunci cînd citesc în ziare despre practicarea lui obligatorie în şcolile din alte ţări sau află că în Anglia, se găsesc 80.000 de spectatori, dornici să asiste la finala campionatului şcolar european.

LIBERĂ INTRARE COPIILOR LA MECIURI

Un imperativ pe care cei în drept se fac, cu rare excepţii, a a nu-l auzi. Atîtea reveniri pe o astfel de temă ni se par edificatoare pentru lipsa de înţelegere dovedită chiar şi atunci cînd există posibilităţi depline pentru accesul copiilor. Vom repeta fără să obosim, pînă cînd vom fi auziţi. Asistînd la jocurile celor „mari", copiii au posibilitatea să observe, cu spiritul lor ascuţit, o sumedenie de detalii tehnice şi tactice, să adune un vast material intuitiv pe care îl imită apoi cu pasiune şi randament. Astfel învaţă execuţii sau situaţii de joc, pe care nici un antrenor nu le-ar putea preda sau imagina pentru elevii săi. În al doilea rînd, în vuetul stadioanelor, dragostea copiilor pentru fotbal se va înteţi, voinţa lor de a trece cîndva pe sub arcadele de aplauze se va oţeli şi aceste două categorii de fapte vor contribui substanţial la pregătirea viitoarelor noastre generaţii de fotbalişti. Ţinînd în continuare copiii la porţile stadioanelor, dînd dispoziţie oamenilor de ordine să-i îndepărteze, le vom atrofia treptat gustul pentru fotbal, le vom răpi una dintre cele mai memorabile bucurii ale copilăriei.

CÎTEVA RÎNDURI DUPĂ ...CONCLUZII

Discutînd despre modalitatea pregătirii tehnice a copiilor ne apropiem cu alte cuvinte de una dintre principalele surse de revitalizare a fotbalului nostru. Importanţa acestei probleme este atît de amplă, încît sumarele consideraţii expuse acum vor fi suficiente, sperăm, să stimuleze şi să declanşeze toate energiile necesare rezolvării ei. Se desprinde limpede necesitatea unui **efort de organizare cu toate implicaţiile lui, a unei munci pasionate, renunţarea la unele idei falite, într-un cuvînt stimularea pe toate căile a acestei verigi a activităţii fotbalistice.** Sînt necesare eforturi pe toate planurile, dar fotbalul nu este o simplă ramură sportivă, **reprezintă** un fel de „cosmos", are resurse şi posibilităţi proprii, care trebuie doar dirijate mai raţional.

CONCLUZII

ÎN CE CONSTĂ „MIRACOLUL„ PROGRESULUI?

Interviu cu antrenorii echipei, Petre MOLDOVEANU și Florin ȘTIRBEI

Revenită, după un an de absență în prima categorie a țării echipa din strada Doctor Staicovici a depășit prin comportare cele mai optimiste pronosticuri. Inainte de primul start, mulți au privit cu oarecare scepticism evoluția alb-albaștrilor, prevăzîndu-le o prezență puțin simțită în categoria A. Iată însă că după consumarea a opt etape, formația Progresul este la ora actuală lideră cu un palmares de invidiat: 5 JOCURI CÎȘTIGATE ȘI TREI MECIURI EGALE. ACESTEA DIN URMĂ REALIZATE ÎN COMPANIA RAPIDULUI, U.T.A.-ei ȘI A C.S.M.S.-ului, ULTIMELE DOUĂ ÎN DEPLASARE. Faptul în sine apare demn de relevat în istoria campionatului nostru, întrucît o echipă fără veleități, revenită din categoria secundă, domină pe altele care au loturi mai valoroase.

CUM SE EXPLICĂ ACEASTĂ PERFORMANȚĂ A PROGRESULUI? La întrebarea pusă ne-au răspuns antrenorii *Petre Moldoveanu* și *Florin Știrbei*. Primul interlocutor ne-a relatat:

— De la bun început trebuie să vă spun că echipa pe care o antrenez nu are nici un fel de secrete cum ar fi tentați unii să creadă. Cheia realizărilor noastre o constituie pregătirea făcută înaintea deschiderii campionatului. Incheierea jocurilor din categoria B n-a însemnat pentru noi întreruperea pregătirilor ci, dimpotrivă, continuarea lor după un plan bine întocmit. Așa se face că înaintea primei etape echipa s-a prezentat la start avînd la activ aproape o lună de antrenamente, în timp ce celelalte echipe, ca urmare a concediilor acordate jucătorilor, aveau o pregătire aproximativă.

— Desigur, asta ar fi o explicație, dar nu singura.

— De acord. In perioada precompetițională am luat și o serie de măsuri pentru cristalizarea ideii de joc. Aceasta ne-a determinat să renunțăm la unii jucători care nu dădeau garanția că pot fi apți pentru acel 4—3—3 pe care-l practicăm.

— Dar pe ici, pe colo, se vorbește că echipa pe care o antrenați aplică „betonul"...

— Greșit! Fără îndoială că orice echipă trebuie să ia măsuri de precauție pentru a evita primirea golurilor, dar să știți că niciodată nu ne veți vedea jucînd cu „măturător". Jucătorii primesc asemenea sarcini de joc încît ei au ajuns la acel stadiu de a fi în stare să se ajute reciproc, atît în situațiile de atac cît și de apărare. Și pentru că am amintit de sarcinile de joc, vreau să subliniez un aspect deosebit de important: acestea nu sînt date o dată pentru totdeauna ci ele se schimbă, firesc, de la joc la joc, în funcție de fiecare adversar în parte. Mai precis, căutăm pe deoparte, să contracarăm punctele forte ale partenerului, iar pe de alta să speculăm părțile lui vulnerabile, greșelile comise de acesta în teren. **Și, spre satisfacția noastră pot spune că jucătorii noștri respectă, în teren, aproape 90 la sută din indicațiile primite. In asemenea împrejurări cei 11 jucători acționează ca o echipă, în adevăratul sens al cuvîntului, dovedesc o mare voință și putere de luptă. Aș adăuga la cele ce am spus pînă acum interesul tuturor depus la antrenamente, disciplina de care dau dovadă, ambiția de a perfecționa cele învățate și implicit de a consolida poziția pe care o dețin. Aceasta este o garanție că evoluțiile viitoare ale echipei Progresul vor înregistra o creștere calitativă.**

— Aș întări ideea expusă de Petre Moldoveanu, **intervine fostul half dreapta Florin Știrbei,** privitoare la coeziunea echipei, cu un alt amănunt, dacă poate fi numit așa. **Cînd am activat în campionatul secund au existat unele fricțiuni care își puneau amprenta pe jocul echipei. Lucrurile s-au schim-**

Discuție consemnată de
Stelian TRANDAFIRESCU

(*Continuare în pag. a 10-a*)

Intervievații noștri: antrenorii Petre Moldoveanu și Florin Știrbei Foto: S. BACSI

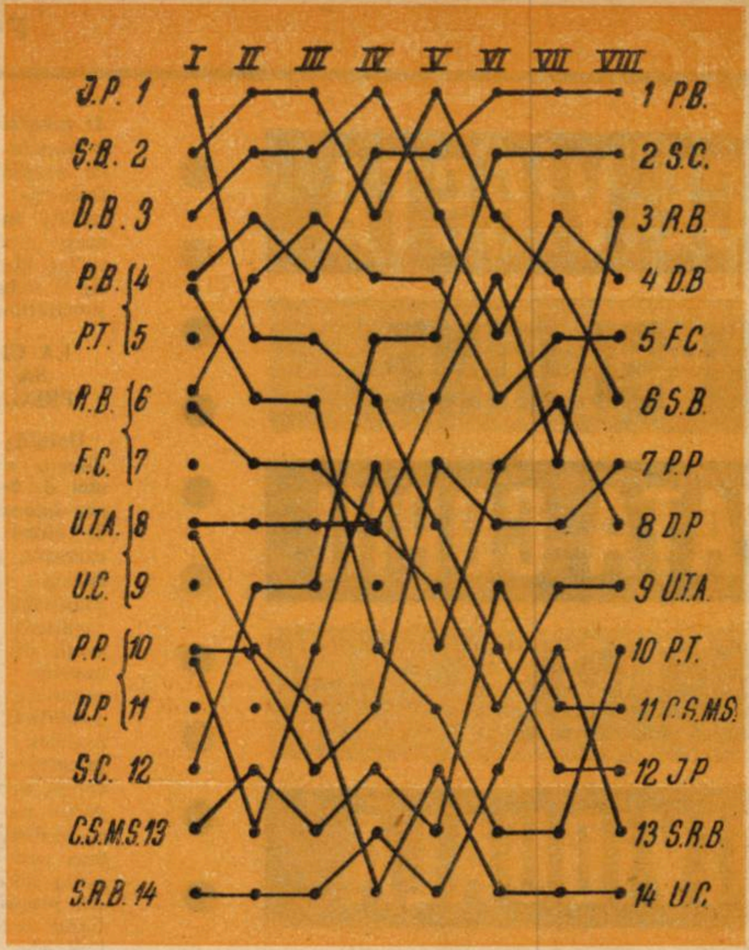

DRUMUL LOR ÎN 8 ETAPE

Mai intii două precizări pe marginea acestui grafic al comportării echipelor:

- *Rezultatele meciurilor restante (Steaua—Politehnica, Politehnica—St. roșu și Dinamo Pitești—Jiul) au fost trecute în clasament ca și cum s-ar fi disputat o dată cu celelalte partide ale etapelor respective.*
- *In cazul echipelor aflate la egalitate de puncte, golaveraj și victorii (dar fără să fi jucat între ele), ocupînd deci aceleași locuri, linia comportării lor începe de la locul cel mai bun (4 la 4—5, 6 la 6—7, 10 la 10—11 etc.). De aceea, cîteva locuri nu vor fi atinse de linii în unele etape.*

Și acum, să comentăm puțin acest grafic.

În general, el reflectă modul cum s-au comportat echipele, cu toate fluctuațiile lor. Cele care au întîmpinat cum se cuvine noul campionat, adică s-au pregătit cu seriozitate, iar jucătorii s-au străduit să atingă o formă bună chiar de la început, au și ocupat locuri fruntașe, menținîndu-se pe primul plan, chiar dacă nu fac parte din așa-zisa „elită" a fotbalului nostru sau dacă nu cuprind „nume sonore". „Secretele" lor nu sînt altele decît pregătirea atentă, spiritul de echipă, organizarea mai bună a jocului. In această privință, ascensiunea cea mai frumoasă o are Știința Craiova, care a pornit de la locul 12, în următoarele patru etape a ajuns pe locul 5, iar după încă una s-a instalat pe locul 2, unde se află și în prezent. De asemenea, Progresul a mers net în sus, de la locul 4 la primul. Aceste două echipe, cu adevărat revelații, au cunoscut satisfacția muncii lor, linia comportării indicînd — altfel exprimat, ca în buletinele meteorologice — timp frumos, cer senin...

Alături de aceste formații credem că trebuie amintite și Dinamo Pitești și Petrolul, care — în ciuda unui debut dezamăgitor (locurile 10—11) — și-au revenit treptat și au mers în sus, cu ușoare fluctuații, dar cu certitudinea unei intrări în formă. Lucru dovedit, de altfel, în partidele din competițiile europene, dînd astfel iubitorilor de fotbal prilej de mare satisfacție.

Un alt grup este format din „echipe cu pretenții", din care fac parte Dinamo București, Rapid, Steaua, alături de Farul, anul acesta într-un evident progres. Primele trei — fără discuție, sub valoarea arătată în campionatul trecut și, în plus, cu o pregătire nesatisfăcătoare (care a făcut loc la fluctuații) s-au menținut, în general, în „plasa" actualelor fruntașe dar fără strălucire. Steaua a avut un început promițător, dar foarte curînd s-a dezmințit, manifestînd lacune în toate domeniile, care au spulberat speranțe și au provocat „urcarea temperaturii", punctul culminant fiind atins în meciul cu R.C. Strasbourg.

In fine, o ultimă categorie de 6 echipe, „chiriașe" în partea de jos a clasamentului actual, exprimă comportările cele mai modeste. Un „plonjon spectaculos" a făcut Jiul: de la locul 1 la locul 12... Lipsa de experiență și-a spus cuvîntul. La „A" nu-i ca la „B"... In schimb, destulă... constanță (dacă se poate spune așa și dacă e bine să fie astfel) au manifestat St. roșu, Universitatea și C.S.M.S., la care „aversele" au fost frecvente, ca și căderile bruște. Urmăriți-le drumul parcurs (și nu numai de aceste trei formații) și vă veți convinge de impasul prin care trec și care, ca și în alte cazuri, oglindește o schimbare în raportul de forțe, de valoare.

CIFR

NUMAI
DIN 2

Timp de 8 eta pionatul categor. evoluat 248 de ju tre care însă nu jucat în întregime 8 meciuri (la Far lul cîte 7), adică pectiv 640 minute situația este urm

Progresul: 18 ju toate partidele: Mateianu)

Știința: 17 (5: Strîmbeanu, Ivan, Deliu)

Rapid: 15 (5: Lupescu, Năsture triu, Ionescu)

Dinamo Bucure Frățilă)

Farul (7 etap Georgescu, Tilve Kallo)

Steaua: 17 (5: Nicolae, Sătmărea Sorin Avram)

Petrolul (7 eta Pahonțu, Florea Dragomir, Dridea

Dinamo Pitești: bu, Ilie Stelian, Naghi, I. Popescu

U.T.A.: 17 (4: Chivu, Axente)

Politehnica: 18 Surdan, Lereter, Regep)

C.S.M.S.: 22 (1
Jiul: 18 (5: Per Pop, Stocker, Ma

St. roșu: 17 (3: cu, Györfi)

Universitatea: peanu)

Așadar, cei mai tori au folosit Ra lul (15), iar cei C.S.M.S. (22), Di rești și Universit Numărul cel mai jucători cu partic grală la jocuri, Petrolul (6), alt atingînd cifra d Jiul, Dinamo Pit nica, Știința, Ra cifre subliniază p stabilitatea sau formațiilor de baz altă parte valoar gătirea jucătoril vă, care constitu problemele princ chipelor noastre

BAROMET
EFICACI

La capătul cel numărul total de puțin un joc, Fa este de 148. Așad de 18 goluri pe

Raportîndu-ne l de meciuri, disp acum (55), rezultă 2 goluri pe me înseamnă că un marcat la fiecare nute și 26 de se minute de joc: etape, în ordinea lor, numărul de următorul: 24 — 17 — 22 — 9 (un puțin) — 21 — 1

Concluzia: efic zută. Cauze: „be aglomerarea tot tuată a apărărilor damentul insuf niilor de atac.

SITUA
PENALTIU

Arbitrii au a ceste etape 16 l 11 m. Dintre ace

11 echipelor ga Pitești 1, Știința Rapid 4, Politeh versitatea 1, Faru 1).

5 echipelor oas 1, St. roșu 1, Dina 1, Farul 1, Jiul 1

Toate 16 au f mate. Din acest dere echipele st bine cu precizia.

CIFR

• CATEGORIA A • CATEGORIA A • CATEGORIA A • CATEGORIA A • CATEGORIA A •

ETAPA a IX-A
23 OCTOMBRIE

DINAMO PITEȘTI — ȘTIINȚA (Arbitri: **N. Niță — C. Niculescu, C. Sotir,** toți din București)

1964–65: 2–2 și 4–1
1965–66: 3–1 și 0–1

UNIVERSITATEA–STEAUA (Arbitri: **P. Sotir** — Mediaș, **E. Bucșe** — Sibiu, **M. Ispas** — Mediaș)

1963–64: 4–4 și 1–4
1964–65: 1–1 și 1–3
1965–66: 0–0 și 0–1

DINAMO BUCUREȘTI — C.S.M.S. (Arbitri: **N. Cursaru, V. Gligorescu** — din Ploiești, **Gh. Comănescu** — Cîmpina)

1963–64: 2–1 și 5–1
1964–65: 2–0 și 1–0
1965–66: 0–1 și 2–1

FARUL — POLITEHNICA (Arbitri: **N. Mihăilescu — Gh. Olteanu, G. Ghemingian,** toți din București)

1963–64: 4–0 și 2–2
1964–65: Politehnica a jucat în „B"
1965–66: 1–0 și 0–1

STEAGUL ROȘU — RAPID (Arbitri: **Z. Drăghici, R. Cocoi, N. Negoiță** — toți din Constanța). **Meciul se dispută la Făgăraș, terenul din Brașov fiind suspendat.**

1963–64: 1–2 și 1–4
1964–65: 0–1 și 4–1
1965–66: 1–4 și 0–2

PROGRESUL — PETROLUL (Arbitri: **I. Ritter** și **St. Birăescu** — Timișoara, **Tr. Cruceanu** — Arad)

1963–64: 2–2 și 1–0
1964–65: 2–4 și 0–1
1965–66: Progresul a jujucat în „B"

U.T.A. — JIUL (Arbitri: **I. Drăghici, N. Petriceanu, C. Popa** — toți din București). **Meciul se dispută la Timișoara, terenul din Arad fiind suspendat.**

1958–59: 3–0 și 0–1
1959–60: 0–2 și 3–0
1961–62: 0–1 și 2–3
In 1960–61 și din 1962–63 încoace Jiul a jucat în categoria B.

Miercuri, 13 octombrie, a avut loc la Pitești meciul restanță dintre Dinamo și Jiul. Victoria a revenit localnicilor cu scorul de 4—2 (2—1). Gazdele au reușit să se detașeze abia în ultima parte a meciului, cînd apărarea supranumerică a Jiului a cedat deselor incursiuni ale atacanților piteșteni. Golurile au fost înscrise de Peronescu (min. 31 și 61) pentru Jiul și I. Stelian (min. 35), Naghi (min. 45), Eftimie (min. 69) și Țurcan (min. 85) pentru Dinamo.

Brigada bucureșteană de arbitri, alcătuită din Al. Pîrvu, V. Roșu și D. Isăcescu, a condus corect următoarele formații:

DINAMO PITEȘTI: Urziceanu 4 (min. 35 Coman 6) — I. Popescu 6, Barbu 7, I Stelian 7, Olteanu 7 — Dobrin 4 (min. 35 Eftimie 8), Țircovnicu 7 — C. Radu 6, Naghi 7, Țurcan 8, Prepurgel 7.

JIUL: Ion Vasile 8 — Nicoară 5 (min. 70 Sandu 6), Dan 6, Pop 6, Speriosu 7 — Crăciun 6, Stocker 6 — Martinovici 8, Toia 6, Casandra 6, Peronescu 8.

În urma acestui rezultat clasamentul arată astfel:

1. **Progresul**	8	5	3	0	10– 4	13
2. **Stiința**	8	6	1	1	13– 9	13
3. **Rapid**	8	3	3	2	14– 7	9
4. **Dinamo Buc.**	8	4	1	3	16–12	9
5. **Farul**	7	3	3	1	11– 8	9
6. **Steaua**	8	3	2	3	13– 8	8
7. **Petrolul**	7	3	2	2	9– 7	8
8. **Dinamo Pit.**	8	4	0	4	11–11	8
9. **U.T.A.**	8	1	5	2	7– 9	7
10. **Politehnica**	8	2	2	4	9–12	6
11. **C.S.M.S.**	8	2	2	4	9–21	6
12. **Jiul**	8	2	1	5	16–13	5
13. **St. roșu**	8	1	3	4	7–17	5
14. **Universitatea**	8	1	2	5	3–10	4

VA RECĂPĂTA STEAUA STRĂLUCIREA DE ODINIOARĂ?

Deşi în lumea fotbalului surprizele cele mai deconcertante apar atît de frecvent, totuşi, analizînd viaţa de fiecare zi a unei echipe se observă întotdeauna o cauzalitate precisă, absentă la prima vedere, între aceasta şi ceea ce se constată în timpul confruntării cu publicul. Un simplu observator e tentat să se oprească în faţa unui răspuns uzat, intrat în tradiţie, cu largă circulaţie pretutindeni : A FOST O SURPRIZĂ. Rămînînd pe această linie de resemnată atitudine, s-ar putea recurge la aceeaşi explicaţie pentru eşecul echipei Steaua în partidele cu R. C. Strasbourg din cadrul Cupei Cupelor, aruncînd totul pe seama aceleaşi forţe implacabile : surpriza. Mărturisind că eliminarea echipei bucureştene pe teren propriu ne-a umplut de amărăciune, vom refuza să privim slaba ei comportare prin această lentilă care ascunde cel mai adesea adevărul.

SCURTĂ ISTORIE A UNUI DECLIN PRELUNGIT

Steaua a fost o echipă cu mare şi autentică prestanţă în fotbalul nostru. Dar, de cîteva sezoane, a intrat pe un tobogan lent şi alunecă spre zone mediocre atît ca rezultate, dar mai ales ca manieră de joc. Anul trecut, nu mai departe, deşi alcătuită din jucători prezenţi în toate loturile reprezentative, această formaţie de atîtea ori campioană a ţării, s-a agăţat spasmodic de locul 12 al clasamentului, evitînd cu greu retrogradarea.

Cîştigînd totuşi Cupa, rezultatul acesta a estompat probabil fondul cenuşiu al situaţiei. Peste dezamăgirea şi teama trăite în campionat, au căzut din „Cupă" cîteva picături de substanţă euforizantă.

Totuşi, în darea de seamă a F. R. Fotbal, pe marginea campionatului categoriei A 1965-1966, se spunea despre echipa Steaua : **„A înregistrat cel mai evident regres, demonstrabil nu numai prin căderea de pe locul 3 pe locul 12, ci şi prin lipsa de calitate a jocului prestat".** Frază sintetică, dar care n-a declanşat la nivelul clubului, după cum sîntem obligaţi să constatăm astăzi, acele măsuri viguroase şi lucide, capabile să revitalizeze potenţialul echipei. Şi revista noastră s-a ocupat în cîteva rînduri despre unele aspecte (ineficacitate, joc lipsit de sistematizare), devenite un fel de stigmat permanent al acestei echipe.

A trecut vara şi în campionatul actual Steaua a debutat exploziv, 7—1 la Iaşi (dar marasmul echipei C.S.M.S. ne-a explicat ulterior proporţia acestui scor). A făcut în continuare cîteva partide satisfăcătoare ca rezultat, dar de o calitate tactică modestă şi cu toate acestea s-a instalat după etapa a V-a în fruntea clasamentului, lăsînd impresia unui început de redresare.

...TEMELIA S-A DOVEDIT DIN NOU FRAGILĂ

Nici în acest campionat însă, edificiul echipei n-a fost ridicat pe o bază solidă. „Tencuiala" a căzut curînd şi fisurile din pregătirea şi din conduita jucătorilor au redevenit vizibile. Trei înfrîngeri consecutive în campionat, o comportare bună la Strasbourg (datorită probabil unui surplus

Romulus BALABAN

(Continuare în pag. a 10-a)

Măsuri luate de conducerea clubului pentru redresarea echipei

– Vor fi sancţionaţi sever acei jucători care s-au făcut în repetate rînduri vinovaţi de abateri de la linia de conduită a sportivilor de performanţă.

– În colectivul de tehnicieni a fost introdus un consilier tehnic, iar pentru pregătirea echipei şi un profesor de educaţie fizică.

– Se vor filma jocurile echipei şi execuţiile jucătorilor, iar pelicula va fi folosită ca material intuitiv pentru corectarea deficienţelor de ordin tehnico-tactic.

– Echipa va adopta în mod creator varianta de joc 4–2–4, paralel cu înlăturarea celor mai flagrante dintre greşelile ei actuale. Se preconizează folosirea apărării active, îmbunătăţirea jocului în continuă mişcare, ameliorarea atacului de deposedare, a intensităţii paselor etc.

– Se va introduce şi utiliza, pentru accelerarea recuperării după efort, metoda respiraţiei într-o atmosferă îmbogăţită în oxigen.

– În cadrul unor referate săptămînale, se va analiza permanent jocul echipei, precum şi stilul de joc al unor reputate formaţii de peste hotare.

– Se va iniţia alcătuirea unei echipe de perspectivă ca rezervor de cadre pentru împrospătarea echipei actuale.

– Se va urmări cu perseverenţă, în timp, ca jocul echipei să capete prerogativele unui stil propriu.

Suciu scoate mingea din plasă. Apărătorii de la Steaua sînt dezolaţi. O fază cu care – din păcate – s-au întîlnit tot mai des în ultima vreme...

Foto : **N. DUMITRESCU**

DE LA INTENŢII, LA REALITĂŢI

Pe marginea declaraţiilor unor antrenori din categoria A., publicate în nr. 17 al revistei noastre

Am profitat de această a doua întrerupere a campionatului primei categorii pentru a răsfoi colecţia revistei noastre, pentru a arunca o privire retrospectivă asupra etapelor de pînă acum. Privirile ni s-au oprit mai mult asupra anchetei pe care am publicat-o în numărul 17, intitulată „Antrenorii au cuvîntul" şi am recitit o parte din părerile acestora asupra comportării echipelor lor în primele 5 etape, precum şi proiectele lor imediate.

Au mai trecut, de atunci, încă trei etape.

Pe unii antrenori, realităţile acestor ultime 3 jocuri i-au confirmat. Pe alţii i-au dezis.

Primul care răspundea atunci era EUGEN MLADIN, de la Universitatea Cluj. El spunea: „Băieţii se pregătesc cu mare ambiţie, se simte dorinţa de reabilitare, de autodepăşire".

Atunci, Universitatea se afla pe locul 11, cu 3 puncte.

Acum, se află pe ultimul loc cu... 4 puncte!

Se vede că tare puternică a fost dorinţa de „reabilitare", de „autodepăşire" a „băieţilor"...

Şi mai lăcea antrenorul Mladin nişte precizări, pe linia consecvenţei în alcătuirea formaţiei, a unei clare idei tactice: „Marcu va rămîne fundaş şi Ivansuc extremă. Între Adam şi Ivansuc va juca Barbu, probabil, capabil să facă legătura între cele două personalităţi ale atacului nostru. Petru Emil va juca curînd tot atît de bine ca pe vremea cînd selecţionerii îl socoteau fără contracandidat".

Ce s-a întîmplat mai apoi? În etapa a 6-a, Marcu a rămas fundaş doar o repriză, fiind trecut extrem dreapta, post pe care a jucat şi în următoarele două etape. Ivansuc a jucat extremă (nota 4) în etapa a 6-a, n-a jucat de loc în etapa a 7-a, şi a intrat în repriza a doua, ca atacant central, în etapa a 8-a. Barbu n-a mai jucat de două etape, ca şi Petru Emil!

SILVIU PLOEŞTEANU, de la Steagul roşu, vorbea şi el despre redresarea echipei care la ora aceea avea un singur punct. Acum are 5 puncte, dar ocupă un loc foarte slab: 13. Merge, deci, mai bine dar... e loc şi pentru mai bine!

TRAIAN IONESCU, de la Dinamo Bucureşti, afirma că echipa sa e în progres faţă de anul trecut. Afirmaţia sa nu se verifică integral. Mai vorbea şi despre „Creşterea rapidă a unor cadre, care să ne poată fi de folos încă în acest campionat". În această direcţie, Traian Ionescu nu s-a dezminţit, promovarea lui Dinu şi Marica putîndu-se încadra pe linia traducerii în viaţă a acestei intenţii, anunţate după etapa a 5-a.

Preocupat de meciurile cu Liverpool, antrenorul ploieştean GERNAIANU, vorbea atunci mai mult în perspectiva jocurilor din „C.C.E." şi spunea: „Aşteptăm cu încredere meciul de la Liverpool. Cred că vom juca onorabil". *Nimic de spus. Petrolul a jucat, mai ales la Ploieşti, mai mult decît onorabil.*

ION REINHARDT, de la U.T.A., îşi exprima încrederea în jucătorii tineri promovaţi în formaţie. Aceştia nu i-au înşelat aşteptările, ba mai mult, unii ca Tr. Popescu şi Axente, au făcut chiar figuri cu totul remarcabile.

În contradicţie cu realităţile ne apare declaraţia lui ILIE SAVU care spunea: „Pe ansamblu, voi remarca că jocul echipei noastre este în continuu progres şi atît jucătorii cît şi noi, antrenorii, privim viitorul cu încredere". *Ilie Savu remarca însă în declaraţia sa — e drept — şi lipsurile echipei. De atunci, Steaua a pierdut 3 meciuri consecutiv. Avea 8 puncte şi cu ele a rămas. Ocupa locul 1 în clasament, acum e pe locul 6! Ceea ce dovedeşte că deiecţiunile constatate atunci s-au dovedit mai puternice decît declaraţiile optimiste.*

Nici declaraţiile lui ŞTEFAN COIDUM, de la Jiul, n-au fost confirmate. Tînărul antrenor din Petroşeni spunea: „Echipa noastră urcă în nivel de joc, în stabilitate, în concepţie şi sper că punctele pe care le-am scăpat din mînă la Craiova, Iaşi şi chiar la Bucureşti, le vom cîştiga într-un viitor nu prea îndepărtat, în alte meciuri".

Următoarele partide susţinute de echipa din Valea Jiului însă, în loc să se situeze pe o linie valorică ascendentă, au produs nemulţumire suporterilor echipei. Nu numai că Jiul n-a cîştigat nici un punct în deplasare, dar n-a mai cîştigat vreun joc nici pe teren propriu!

În încheierea retrospectivei noastre, subliniem analiza judicioasă pe care o făcea după 5 etape PETRE MOLDOVEANU, de la Progresul. El spunea, între altele: „Toţi componenţii echipei sînt animaţi de o vie dorinţă „de a face treabă", se sprijină pe teren unul pe altul, lucrează temeinic la antrenament". *Etapele care s-au scurs de atunci, au mărit „zestrea" Progresului cu încă 5 puncte, consolidîndu-i primul loc în clasament, ca urmare (evidentă!) tocmai a acestei coeziuni sufleteşti pe care în mod îndreptăţit o remarca antrenorul său.*

RADU URZICEANU

ARBITRAJELE DUPĂ PRIMELE OPT ETAPE

Analiza arbitrajelor prestate în primele opt etape ale categoriei A arată că, deşi startul luat de arbitrii noştri nu a fost pe măsura pregătirii care li s-a asigurat, se poate conchide că, pe parcurs, arbitrajele s-au îmbunătăţit şi, în ansamblu, jocurile au fost conduse competent, obţinîndu-se în majoritatea cazurilor calificative corespunzătoare din partea forurilor de răspundere şi a presei de specialitate.

În acest sens vom arăta statistic, care au fost aprecierile obţinute de arbitrii care au condus jocurile de categoria A pînă acum :

Etapa I : 5 bine şi foarte bine, 1 satisfăcător, 1 nesatisfăcător ; etapa a II-a : 5 bine şi foarte bine, 2 nesatisfăcător ; etapa a III-a : 3 bine şi foarte bine, 3 satisfăcător 1 nesatisfăcător ; etapa a IV-a: 4 bine şi foarte bine, 2 satisfăcător, 1 nesatisfăcător; etapa a V-a: 7 bine şi foarte bine ; etapa a VI-a (numai 6 partide) : 3 bine şi foarte bine, 3 satisfăcător ; etapa a VII-a : 4 bine şi foarte bine, 2 satisfăcător, 1 nesatisfăcător ; etapa a VIII-a : 5 bine şi foarte bine, 2 satisfăcător.

Deci, cele mai bune arbitraje au fost înregistrate în etapele a VI-a şi a VIII-a.

Jocurile care au suscitat discuţii şi au condus la acordarea de calificative necorespunzătoare au fost :

ETAPA I : Farul — Rapid la centru Vasiliu M.; *ETAPA a II-a : Rapid — UTA, la centru,* Niţescu Cornel ; *Steaua — Politehnica, la centru,* Pop Gavrilă : *ETAPA A III-a ; Rapid — Progresul, la centru,* Dumitrescu Vasile ; *ETAPA A IV-a : Dinamo — Universitatea Cluj, la centru,* Pop Gavrilă.

Făcînd o analiză de detaliu asupra greşelilor care s-au înregistrat la aceste jocuri precum şi la altele care au obţinut totuşi calificative corespunzătoare, le-am grupat astfel :

— Insuficientă hotărîre şi consecvenţă în a penaliza aceleaşi infracţiuni, în acelaşi mod, indiferent unde se produc şi care echipă le comite. *Aceasta constituie o carenţă psihică, împotriva căreia trebuie luptat cu toată perseverenţa, întrucît disputarea jocurilor în condiţiile unei perfecte obiectivităţi constituie prima obligaţie a arbitrului.*

— Pregătirea fizică necorespunzătoare, *manifestată la unii arbitri, care-i determină deseori să se găsească la mare distanţă de fazele de joc şi îi pune în situaţia de a acorda decizii neconforme cu realitatea.*

— Sesizarea şi sancţionarea eronată a ofsaidului.

— Aplicarea deficitară a legii avantajului.

— Insuficienta autoritate în exercitarea rolului *de conducător al jocului.*

— Neconcordanţă între arbitrii conducători şi cei de linie.

Vrem să subliniem şi faptul că la unele jocuri aprecierile făcute la adresa arbitrilor de centru au fost influenţate şi de comportarea nesatisfăcătoare a unor arbitri de linie, ca de pildă : Drăgulici Sever, Biolan Mircea, Isăcescu Dumitru, Mihăilescu C., Dumitriu Florian, Bucşe Eugen, Popa Vasile, Patkos Ştefan.

Faţă de această situaţie, colegiul central a luat o serie de măsuri, unele de natură disciplinară, iar altele de natură organizatorică, acordîndu-se o atenţie maximă delegării arbitrilor celor mai în formă.

★

Dacă aceste considerente privesc categoria A, este bine să subliniem că şi la categoriile B şi C arbitrajele înregistrate pînă în prezent marchează un progres evident şi dovedesc în majoritatea lor seriozitatea cu care arbitrii au abordat aceste jocuri. La aceasta a contribuit şi faptul că spre deosebire de trecut, în actualul campionat la majoritatea jocurilor importante din aceste categorii, care au opus echipe de valoare sensibil egală sau reprezentînd derbiuri ale seriilor respective, au fost delegaţi arbitri de categoria A cu multă experienţă şi autoritate.

Cu toate acestea şi la jocurile de categoria B şi C unii arbitri nu s-au comportat corespunzător. Printre aceştia amintim pe : Biolan Mircea *(Minerul Anina — Metalul Hunedoara),* Chilibar Ion *(Electrica Fieni — Metalul Tîrgovişte),* Stavru Nicolau *(Ştiinţa Bucureşti — Siderurgistul Galaţi,* Pop Cornel *(CFR Caransebeş — Tractorul Braşov),* Oniga Iuliu şi Soare Coriolan *(Chimia Făgăraş — Electroputere Craiova),* Brătănescu Paul *(Petrolul Moineşti — Locomotiva Iaşi).*

Nu putem trece cu vederea nici faptul că în munca de programare a arbitrilor, Colegiul central a comis unele greşeli. Astfel, deşi arbitrul Pop Gavrilă-Braşov *s-a prezentat necorespunzător, a fost delegat în continuare la conducerea jocurilor de campionat.*

În pofida neajunsurilor consemnate mai sus, majoritatea partidelor disputate s-au bucurat de arbitraje corespunzătoare. Conducătorii de joc s-au pregătit con-

COLEGIUL CENTRAL
AL ARBITRILOR DE FOTBAL

(Continuare în pag. 9)

Categoria B „cap de afiş"

FLORUŢ, UN DISPECER LUCID

METALURGISTUL BUCUREŞTI: **Niculescu — Marin, Tudor, Apostol, Viciu — Chiru, Floruţ — Niculescu II, Pantelimon, Iancu, Băcanu.**

CEAHLĂUL P. NEAMŢ: **Argeşeanu — Olteanu, Ghica, Gheorghe, Iatan — Onică, Bibu — Zotincă, Bogdan, Meder, Mungiu.**

Ceahlăul Piatra Neamţ a început meciul cu Metalurgistul cu seninătatea conferită de compensarea dezavantajului jocului în deplasare, prin atu-ul moral al locului superior din clasament. Căci, (incitaţi probabil şi de golul primit în primele secunde, la o învălmăşeală, de la extremul stînga metalurgist Băcanu), ei nu vor renunţa o clipă la intenţii ofensive şi, sfidînd orice formulă de apărare care ar semăna cu „betonul", se mulţumesc să lase în ajutorul portarului Argeşanu doar patru fundaşi (lenţi), aşezaţi într-o linie nepermis de avansată şi de rigidă. Această tactică, care undeva se suprapune şi cu jocul la ofsaid, a fost însă pînă la urmă arma oferită adversarei, Ceahlăul primind încă două goluri înscrise de Iancu, la două faze, cînd în „vidul" dintre fundaşi şi poartă, manevrau nestingheriţi unul sau doi atacanţi ai învingătorilor. Reclamaţia (îndreptăţită) de ofsaid, la al doilea gol, neluată în consideraţie de arbitrul Zaharia Drăghici, viteza superioară şi decizia lăudabilă a partenerilor, sterilitatea propriului atac cam şablonard şi lipsit de forţă, în fine, forma bună a portarului Niculescu, enervează echipa pînă la discordie. Pasînd destul de precis, dar prea lateral, avansarea spre careul opus este parcă „legănată" şi fără spor, în timp ce de partea cealaltă, acelaşi lucru, (graţie lui Floruţ, dispecer lucid şi tehnic), se face rapid şi economic. Ceahlăul nu are nici satisfacţia unei dominări teritoriale întrezărite la un moment dat, dar anulată la mijlocul reprizei a doua, cînd este constrînsă să se apere (deşi nu ştie), Metalurgistul, păstrînd mai mult mingea, pe care o transportă în celălalt teren, fie prin deschideri lungi spre cei doi incisivi atacanţi centrali (Iancu şi Pantelimon), fie prin fundaşii laterali conformaţi astfel mult discutatei „concepţii moderne" de joc.

Ceahlăul nu-şi poate face mari iluzii, atîta timp cît are nostalgia lui Mangalagiu, realizatorul lor de odinioară. Oricît de valoros, Meder, care-l completa fericit, nu-l poate şi suplini.

ION CUPEN
corespondent

P.S. După meci, trecîndu-şi sub tăcere lacunele, oaspeţii, la unison, aruncau întreaga răspundere a înfrîngerii pe spatele arbitrului. Să fim serioşi!

NERVII EXCESIVI ŞI URMĂRILE LOR

Minerul Baia Mare: **Bay — Donca, Doboş, Ujvari, Czako — Cromeli, Cosma — Niculaş, Sasu, Bohoni, (min. 77 Tersanski), Silaghi.**

A.S.A. Tg. Mureş: **Solyom — Timpănaru, Balaş, Czako, Toth — Dodu, Lungu — Ciutac, Pavlovici, Dumitriu III, Dragomir.**

Meciul de la Baia Mare era cel ce numim în mod obişnuit un „joc — derbi". La interesul cu care a fost înconjurată întîlnirea, (se aflau spectatori şi pe înălţimile din jurul pitorescului stadion) dorinţa de victorie cu orice preţ a adăugat ambelor formaţii, cum se întîmplă de obicei, o anumită cantitate de nervozitate, care, ascunsă privirilor pînă în momentul începerii jocului, s-a declanşat o dată cu acesta. Cei care au avut iniţiativa în acest sens, de loc lăudabilă, au fost fotbaliştii de la ASA Tg. Mureş. Alimentaţi probabil cu ideea că jucătorii Minerului i-au aşteptat nerăbdători să-i „sfîşie", oaspeţii s-au gîndit că cea mai bună apărare e... atacul şi au trecut primii la imprimarea notei dure din repriza I a întîlnirii. Jocul a început să se încingă rapid, dar, din fericire el nu a scăpat nici un moment de sub supravegherea atentă a celor trei arbitri — Mircea Rotaru la centru, Vasile Popa şi Nicolae Rainea la margine — primii doi din Iaşi, ultimul din Birlad. Fără a face nici un fel de rabat, aceştia au sancţionat prompt fiecare abatere. Pe fondul unei asemenea lupte crîncene, se profila totuşi superioritatea în joc a fotbaliştilor băimăreni, ca urmare a unei atitudini mai calme şi mai lucide. Oaspeţii, enervaţi de evoluţia lor sub nivelul obişnuit, precum şi de numărul mai mare de avertismente primite din partea arbitrului, au trecut, îndeosebi prin Pavlovici, căpitan de echipă, la tactica lamentărilor şi a protestelor vehemente adresate conducătorului jocului. (Pentru acest lucru, de altfel, căpitanului echipei A.S.A. Tg. Mureş i s-a reţinut carnetul de legitimare, cazul său urmînd să fie înaintat comisiei centrale de disciplină).

Intr-un fel, caracterul important al întîlnirii scuză poate starea de nervozitate excesivă a fotbaliştilor din Tg. Mureş, jucători în mare majoritate tineri, dornici să aducă oraşului lor un loc în categoria A. In nici un caz, ei nu absolvă de răspundere pe cei ce trebuie să se îngrijească de ţinuta disciplinară a echipei în teren, inclusiv pe antrenorul ei, maestrul emerit al sportului Tiberiu Bone. El a greşit flagrant de-a lungul întregului meci, dînd tot timpul dreptate jucătorilor proprii, apostrofînd pe arbitrii, chipurile nemulţumit de acaştia, deşi dacă Mircea Rotaru l-ar fi eliminat pe Pavlovici pentru interminabilele lui proteste şi clovnerii din prima repriză, nu ar fi greşit de loc. Evident că un asemenea exemplu din partea antrenorului lor nu a făcut decît să stimuleze pe fotbaliştii oaspeţi în atitudinea lor de „victime". Bone nu s-a mulţumit însă cu atît. In prezenţa jucătorului său Pavlovici, care a fost chemat în timpul pauzei în cabina arbitrilor de către observatorul federal Ştefan Wetzer pentru a i se atrage atenţia asupra atitudinii sale nesportive, antrenorul Bone a găsit momentul cel mai potrivit pentru a aprecia unele decizii ale arbitrilor ca neregulamentare. In schimb, atunci cînd la sfîrşitul meciului i-am cerut părerea cu privire la joc, rezultat, arbitraj etc., pentru a o publica, Bone s-a eschivat s-o facă.

Ne-am permite să-i atragem atenţia că pentru a fi un antrenor bun din toate punctele de vedere, nu e suficient să pregăteşti tehnic şi tactic o echipă, domeniu unde, indiscutabil, Bone a realizat lucruri frumoase. Mai e nevoie de o asiduă muncă de educator în care cel mai bun exemplu trebuie să fie el însuşi.

In laborioasa activitate de fotbalist a lui Bone, calităţile sale de jucător s-au împletit strîns cu atitudinea plină de consideraţie faţă de oricare partener. Cu atît mai mult el are putinţa şi datoria să imprime o asemenea atitudine actualilor săi elevi.

Arbitrajul, foarte bun.

N. SORESCU

POIANA — MEREU „PESTE ADVERSAR"

POIANA CÎMPINA: **Opanschi — Cruceru, Postolache, Tica, Mateescu — Iordache, Stroe — Bejan, Bontaş, Dicianu, Matei.**

SIDERURGISTUL GALAŢI: **Iorgulescu — Pac, Costache, Voicu, Dima (Szendrei) — Ioniţă, Adam — S. Bretan, Cojocaru, Neagu, Stătescu.**

Ne vom începe comentariul printr-o scurtă declaraţie pe care ne-a făcut-o la terminarea jocului observatorul federal Lazăr Sfera: **„Fotbaliştii din Cîmpina au fost superiori adversarului din toate punctele de vedere. Gălăţenii s-au văzut cîştigători în momentul cînd conduceau cu 1—0, retrăgîndu-se în apărare în speranţa menţinerii minimului avantaj. Publicul s-a manifestat prea zgomotos creînd o atmosferă nesănătoasă unei dispute sportive. Ţin să remarc arbitrajul foarte bun al lui Ilie Drăghici — Bucureşti".** Cu privire la public, trebuie să mai adăugăm că s-a manifestat nu numai prea zgomotos ci şi violent, aruncînd cu pietre pe teren. În minutul 25, arbitrul întîlnirii a fost nevoit să întrerupă meciul, cerînd organizatorilor să evacueze „persoanele străine" aflate în incinta terenului, persoane care aduceau injurii arbitrului şi îndemnau tribunele la „revoltă"!! Prin minutul 44, „colac peste pupăză", un spectator turmentat pătrunde pe teren descriind „opturi" pînă-n faţa arbitrului, căruia-i cere socoteală pentru modul în care arbitrează. Trebuie să arătăm că „nemulţumirea" spectatorilor faţă de arbitrul partidei a ţinut pînă în minutul 75 cînd acesta a acordat cu uşurinţă gazdelor o lovitură de la 11 m. Victoria localnicilor nu este însă nemeritată, Poiana a fost peste adversar aproape tot timpul, obligîndu-l la o apărare disperată. Jucătorii cîmpineni au stropit cu sudoare gazonul, luptînd pînă la epuizare. Ei au şutat cu insistenţă la poarta tînărului Iorgulescu dar, din păcate, imprecis. Cei de la [illegible]ul, după ce au deschis scorul prin talentatul Neagu, s-au retras în apărare aplicînd sistemul... 1—9—1, sistem care a funcţionat onorabil pînă-n minutul 50, cînd extrema stîngă a gazdelor, Matei, a egalat situaţia pe tabela de marcaj. Lupta de apărare a Siderurgistului a fost uşurată şi de... atacanţii Poianei, care au ridicat mingile în careul advers la rang de... lumînare, lucru deosebit de convenabil lui Costache şi celorlalţi... opt. La scorul de 1—1 gălăţenii „au căzut" moral, iar mai apoi şi fizic. În încheiere, o remarcă pentru jocul foarte bun al extremei dreapta de la Poiana, Bejan, un adevărat „argint viu".

DUMITRU VIŞAN
corespondent

CÎTEVA EXPLICAŢII LA 0-4

C.S.M. Sibiu: **Coman — David, Rişniţă, Nunu, Ene — Retscher, Flichişi — Laufceag (min. 82 Vulci), Comşa, Ceacir, Văcaru.**

A.S. Cugir: **Tripa (min. 7 Buzatu) — Botescu, Neamţu, Boroş, Radu — Gh. Ion, Mureşan, Gherghei, Remus Lazăr, Alex. Lazăr (min. 65 Dinea), Chiş.**

Nu trecuse decît 6 minute de joc şi tabela de marcaj arăta scorul de 2—0 în favoarea gazdelor. După un start atît de bun al C.S.M.-ului din Sibiu era lesne de întrevăzut deznodămîntul partidei. Pînă la sfîrşitul jocului ei au mai înscris de două ori şi au mai ratat o sumedenie de ocazii. Nu vom insista asupra desfăşurării partidei ci vom căuta să arătăm cauzele slabei comportări a echipei din Cugir.

Echipa în ansamblu prezintă multe lacune. Apărătorii sînt lipsiţi de calităţi fizice şi plasament, ceea ce a creat largi culoare între fundaşii laterali şi cei centrali. Linia mediană nu a reuşit să recupereze mingi pe care apoi să le retrimită atacului, pasele lor fiind deficitare ca precizie. Am putea număra pe degete situaţiile în care ei au trecut linia care marchează mijlocul terenului şi aceasta în speranţa de a se apăra supranumeric. Cei doi înaintaşi centrali, Alex. Lazăr şi Remus Lazăr, au jucat departe unul de celălalt, iar în situaţia în care intrau în posesia mingii, fiind izolaţi, erau deposedaţi cu uşurinţă. Cele două extreme, în loc să fie lansate pe contraatac, au fost jucate cu pase scurte la picior, ceea ce a uşurat şi mai mult sarcina fundaşilor sibieni. Pe lîngă deficienţele de ordin tehnico-tactic, cu totul necorespunzătoare se prezintă pregătirea fizică a jucătorilor. Din cele auzite, majoritatea componenţilor echipei se eschivează de la antrenamente, invocînd diverse motive. Ca urmare a acestei situaţii, lipsa de formă sportivă s-a simţit şi mai pregnant în jocul de la Sibiu. Nici din punct de vedere educativ lucrurile nu merg prea bine. După meci, jucătorii de la A. S. Cugir se aflau la elegantul restaurant „Împăratul romanilor", unde au ştiut să-şi facă cunoscută prezenţa. Ei şi-au descărcat nervii pe un cetăţean paşnic ce se afla în local, administrîndu-i o lovitură în nas, după care acesta a căzut la pămînt. După cîteva ceasuri de vărsat amarul la un pahar de vin, ei au părăsit restaurantul în urma insistenţelor antrenorului Ovidiu Hulea. Un alt aspect care nu-şi are rostul în bunul mers al unei echipe ni l-a arătat tovarăşul Rapcea — unul din conducătorii clubului A. S. Cugir. Tot timpul meciului el „a dat sfaturi" antrenorului Hulea; ba mai mult, a căutat să-i influenţeze pe acesta asupra schimbărilor din formaţie.

Cîteva cuvinte despre jocul echipei gazdă: merite se cuvin tuturor jucătorilor, care s-au mişcat mult în teren şi au aplicat foarte bine presingul, chiar în terenul advers, nedînd posibilitatea oaspeţilor să-şi desfăşoare jocul. Acţiunile celor două extreme, Laufceag şi Văcaru, au contribuit în mare măsură la înscrierea celor patru goluri. Ei au avut o mare rază de acţiune, majoritatea înaurşiunilor lor încheindu-se cu şuturi la poartă sau cu centrări din viteză, ceea ce a deraiat dispozitivul defensiv al adversarilor. Brigada de arbitri, alcătuită din I. Doncea (Buc.), O. Flondor şi V. Dumitru, a condus o primă repriză excelent, după pauză greşind, revenind la unele decizii.

Gheorghe NERTEA

EVOLUŢII INEGALE

DINAMO VICTORIA: **Stan — Magheru, Crăciunescu, Constantinescu, Velicu — Feodot, Ciuleanu — Dobrescu (din min. 60 Dumitrescu), Nuţu, Ion Ştefan, Dumitrescu (din min. 60 Florea).**

CHIMIA SUCEAVA: **Petcu (din min. 25 Sidac) — Nedelcu, Gheorghe, Mărculescu, Stere — Anton, Gavrilă, Barcău — Buzatu (din min. 87 Teodor), Teodosiu, Nicolau.**

Desfăşurarea întîlnirii Dinamo Victoria — Chimia Suceava ne-a făcut să ne amintim de meciul pe care dinamoviştii l-au susţinut în etapa precedentă în compania Ştiinţei Bucureşti. Atunci, ei au opus jocului individual şi deslînat al studenţilor o apărare sigură pe ea, calmă şi organizată şi o înaintare care, prin acţiuni simple şi purtate în viteză, a pus deseori în dificultate poarta adversă. Meciul cu Chimia Suceava a avut o desfăşurare sinonimă cu cel amintit mai sus, cu deosebirea că de data aceasta dinamoviştii au jucat exact cum au jucat adversarii lor din etapa anterioară, sucevenilor, revenindu-le „rolul" dinamoviştilor din acel meci. Cu o apărare şubredă şi o înaintare ai cărei componenţi constituiau fiecare în parte „o unitate de sine stătătoare" ei au ieşit totuşi din meciul de duminică cu faţa curată, datorită mai mult pripelii înaintaşilor adverşi în fazele de finalizare decît propriilor lor merite.

Chimia Suceava, la prima ei evoluţie în Capitală, a constituit o agreabilă surpriză pentru toţi cei care au văzut-o. Dacă pe plan tehnic oaspeţii nu au fost mai buni decît adversarii lor, i-au întrecut însă net pe aceştia la capitolul **orientare** şi **putere de luptă**. Au fost într-adevăr remarcabile aceste două atu-uri cu care ei au abordat meciul, atuuri care de altfel au şi determinat superioritatea manifestată. Pe lîngă pripeala de care pomeneam mai sus, două au fost carenţele manifestate de suceveni în acest joc: lipsa forţei de pătrundere a celor 3 înaintaşi (au jucat după sistemul 4—3—3) determinată poate de gabaritul lor redus, precum şi tendinţa, uneori exagerată a jucătorilor din linia mediană (îndeosebi a lui Gavrilă) de a reţine mingea mai mult decît necesar, neputîndu-se pune astfel în valoare viteza şi agilitatea înaintaşilor. În aceste direcţii trebuie să-şi îndrepte atenţia antrenorul V. Neagu. Remediate şi aceste lipsuri, Chimia Suceava poate deveni o formaţie redutabilă în seria din care face parte. Scorul întîlnirii a fost stabilit de **I. Ştefan** (min. 4) pentru Dinamo Victoria şi **Nicolau** (min. 6) pentru Chimia Suceava, ca urmare a unor greşeli ale portarilor.

Buna desfăşurare a meciului a fost asigurată de M. Vasiliu (la tuşe P. Căpăţînă şi Nic. Sfănescu) care au arbitrat excelent.

T. LEONIDA
corespondent

P.S.: **Nu putem încheia aceste rînduri fără a aminti conducerii sucevene că există o dispoziţie a F.R.F. care obligă pe toţi jucătorii să poarte tricouri cu numere vizibile pe spate. Ceea ce nu a fost cazul cu jucătorii acestei echipe în meciul de duminică.**

LIDERUL A CAPOTAT LA GALAŢI

Evoluţia studenţilor bucureşteni a fost aşteptată cu nerăbdare în oraşul dunărean. Spre surprinderea unora şi satisfacţia altora, oaspeţii au capotat lamentabil. Ei au jucat foarte slab, lăsînd impresia unei echipe obosite.

Dar ceea ce este mai grav constă în faptul că jucătorii acestei echipe au dovedit că **nu ştiu să piardă. O impresie cu totul penibilă au lăsat spectatorilor gălăţeni** ieşirile şi protestele nesportive ale jucătorilor bucureşteni **Halagian, Cicu, Unguroiu** şi **Rădulescu,** care, supăraţi că nu le merge jocul, au avut intrări dure şi au vociferat în permanenţă la deciziile arbitrului.

Starea de nervozitate a oaspeţilor şi, spre sfîrşit, a gazdelor, se datoreşte şi arbitrajului slab prestat de Nic. Mogoroaşe (Craiova) care nu a intervenit la timp şi cu hotărîre pentru curmarea jocului dur.

T. SIRIOPOL
corespondent

CLASAMENTE

SERIA I

1.	Dinamo Bacău	8	4	3	1	11— 6	11
2.	Ştiinţa Buc.	8	4	2	2	14— 9	10
3.	Dinamo Vic. Buc.	8	3	4	1	12— 7	10
4.	Siderurg. Galaţi	8	3	3	2	11— 7	9
5.	Oţelul Galaţi	8	4	1	3	9— 9	9
6.	Chimia Suceava	8	3	3	2	5— 5	9
7.	Metrom Braşov	8	2	4	2	9— 9	8
8.	C.F.R. Paşcani	8	3	2	3	10—11	8
9.	Flacăra Moreni	8	4	0	4	5— 8	8
10.	Ceahlăul P. N.	8	2	3	3	9— 8	7
11.	Progresul Brăila	8	2	3	3	3— 9	7
12.	Metalurgistul Buc.	8	2	2	4	10— 9	6
13.	Poiana Cîmpina	8	2	1	5	6— 8	5
14.	Oltul Rm. Vîlcea	8	1	3	4	5—14	5

SERIA A II-A

1.	A.S.A. Tg. Mureş	8	6	0	2	20— 6	12
2.	Clujeana	8	5	1	2	12—10	11
3.	Vagonul Arad	8	5	0	3	19— 8	10
4.	C.F.R. Timişoara	8	4	2	2	11— 6	10
5.	C.S.M. Reşiţa	8	5	0	3	14—10	10
6.	Crişul Oradea	8	4	1	3	18— 8	9
7.	Minerul Baia M.	8	4	1	3	15—10	9
8.	C.S.M. Sibiu	8	4	0	4	15—13	8
9.	A.S. Cugir	8	3	2	3	9—14	8
10.	Minerul Lupeni	8	3	1	4	13—17	7
11.	Ind. sîrmei C. T.	8	2	2	4	7—13	6
12.	Gaz metan Mediaş	8	2	1	5	9—17	5
13.	Unirea Dej	8	1	2	5	8—25	4
14.	C.F.R. Arad	8	1	1	6	4—17	3

RAID ANCHETA

DOBROGEA și fotbaliștii săi

Am urmărit o dată finalele pe țară ale Spartachiadei și am rămas impresionat de căldura cu care un constănțean, stabilit de mulți ani în București, îi încuraja pe reprezentanții regiunii sale de baștină. Fenomenul, atît de omenesc de altfel, poate fi întîlnit ori de cîte ori are loc o dispută sportivă, indiferent de planul pe care se desfășoară ea : oraș, raion sau regiune. Pe toate aceste trepte există o puternică afecțiune pentru reprezentantul propriu, a cărui performanță dăruiește asociației, clubului, orașului, raionului sau regiunii sale prestigiul și personalitate sportivă. Iar cînd acest sportiv aparține regiunii în adevăratul înțeles al cuvîntului, adică reprezintă meleagurile pe care s-a născut și a crescut, succesul obținut de el, capătă dimensiuni maxime și constituie cu adevărat un motiv de mîndrie.

Am considerat util acest mic prolog al celor ce urmează să vă relatăm, pentru a sublinia doar unul (și nu cel mai important) dintre aspectele activității ce se desfășoară, cu rezultate mai bune sau mai puțin bune, în regiunile patriei, în scopul descoperirii, creșterii, promovării și folosirii fotbaliștilor autohtoni.

Asemenea activitate desfășurată pe plan local, îmbracă forme dintre cele mai felurite, unele lăudabile, altele, dimpotrivă. **Revista noastră inițiază, începînd cu acest număr, un ciclu de anchete în regiunile țării, prin mijlocirea cărora să vă aducă la cunoștință, dragi cititori, tot ce s-a obținut valoros în acest domeniu, precum și aspectele mai puțin îmbucurătoare.**

În amintirea episodului povestit, am poposit în regiunea Dobrogea.

Chintesența valorică a fotbalului dobrogean o reprezintă (și trebuie s-o reprezinte) clubul FARUL, a cărui echipă — o știe toată lumea — activează în categoria A. Alături de ea, cu posibilități și răspunderi ceva mai reduse, se numără celelalte reprezentante dobrogene în campionatul republican : PORTUL și ELECTRICA **Constanța**, MARINA **Mangalia**, I.M.U. **Medgidia** și STUFUL **Tulcea**, toate participante în categoria C. Împreună cu Farul, ele reprezintă cumulul de forță fotbalistică din regiunea Dobrogea și de foarte multe ori, așa cum se va vedea, interesele lor se îmbină armonios sau, dimpotrivă, se ciocnesc pe coordonatele activității de creștere și afirmare a elementelor locale, tinere și talentate.

80 DIN 2 000

Secretarul clubului Farul, tov. Foti D. Foti, ne-a relatat faptul că **pe lîngă club funcționează, de circa 5 ani, un centru de copii și juniori, care-n ultima vreme și-a sporit eficacitatea datorită sprijinului material și tehnic acordat de federație.** Anual, clubul organizează selecții în școlile din oraș și din împrejurimi, reținîndu-se elementele cele mai valoroase. Anul acesta, de pildă, pe sub ochii celor patru antrenori ai centrului — profesor **Petre Comăniță, Gheorghe Smărăndescu, Ion Zlotea și Adam Munteanu** — au trecut aproximativ 2.000 de elevi, din care au fost selecționați și legitimați 80. Dintre aceștia, **50 de juniori participă efectiv în competiții, împărțiți în trei echipe : una în campionatul republican, iar celelalte, avînd o medie de vîrstă mică (14-15 ani) au fost repartizate pe lîngă două formații de seniori din campionatul orășenesc.** Doi dintre juniorii clubului, **Etem** și **Biliboacă**, sînt titulari în reprezentativa națională, ceea ce, evident, înseamnă o notă bună pentru oamenii care i-au descoperit și pregătit.

In dorința de a-și împrospăta lotul, echipa de fotbal a clubului constănțean a susținut jocuri cu caracter propagandistic prin raioanele regiunii, prilej nimerit de a observa elementele „din adînc" și de a le scoate la suprafață. Așa s-au petrecut lucrurile cu Zamfir, Pilca, Tufan, Ologu, Pleșa, jucători care mai apoi au devenit titulari în prima echipă a clubului. Se pare însă că această acțiune a avut un caracter sporadic, pentru că altfel nu se explică de ce astăzi...

LOTUL PRIM DISPUNE DOAR DE 14 JUCĂTORI

Acesta este adevărul, confirmat de secretarul clubului Farul. Echipa are la ora actuală doar 14 jucători apți pentru meciurile de categoria A, **dintre care nu mai puțin de șase provin din alte regiuni.**

O asemenea situație este, fără îndoială, nedorită. Intr-o competiție de anvergură ca cea a campionatului, un lot atît de redus este total insuficient și acest fapt se poate repercuta în mod negativ asupra evoluțiilor viitoare ale echipei, oricît de priceput și binevoitor ar fi antrenorul acesteia. Actualmente, lotul echipei Farul este dobrogean, în adevăratul înțeles al cuvîntului, doar în proporție de aproximativ 58 la sută. Procentul ne-a fost semnalat de un pasionat suporter al Farului, care, cu un zîmbet amar, sublinia că de fapt aceasta reprezintă contribuția „elementului dobrogean" la ceea ce a realizat pînă acum echipa de pe malul mării.

Obișnuința de a „promova" cu precădere fotbaliști gata formați, care, chipurile, ar garanta succesul imediat, ca **Ciosescu, Stancu, Costin, Koszka, Uțu, Georgescu, Manciu, Gref, Dinulescu, Manolache, Iancu, Neacșu** etc., sînt exemple concludente în acest sens. La începutul actualului sezon, Farul a umblat și după portarul Urziceanu, iar dacă acesta totuși „i-a scăpat", faptul se datorește pur și simplu unei întîmplări banale. Consecvenți acestui obicei, conducătorii secției de fotbal a Farului recurg uneori la soluții de-a dreptul penibile, ca cea cu Remus Lazăr, de pildă. În cele din urmă, el nu a primit drept de joc aici, însă în cazul în care ar fi obținut așa ceva, probabil că unul dintre actualii atacanți autohtoni ai Farului — Tufan, Ologu — ar fi fost nevoit să-i cedeze locul. Ar fi fost nu numai nedrept dar și dăunător mecanismului actual al echipei, aflată pe un drum satisfăcător.

DE LA OLOGU LA IANCU

Element deosebit de important în viața unei echipe de fotbal, munca educativă constituie o latură esențială a activității desfășurate în scopul ridicării elementelor tinere pe treptele consacrării. Clubul Farul deține o bună experiență în acest sens, străduindu-se mai mult pentru „performanțe" de cu totul alt gen. Ologu a fost luat totuși în lotul Farului. A urmat o muncă fără răgaz de „înnobilare" a acestui tînăr, desfășurată pe parcursul a doi ani de zile. Sămînța răbdării și a încrederii a găsit un teren deosebit de fertil în inima lui Ologu, și acest lucru este poate cea mai frumoasă performanță obținută de conducerea clubului constănțean în istoria sa. Experiența dobîndită i-a dat acesteia îndrăzneală. In momentele cînd Iancu, fotbalist care numai din vina lui se afla la un moment dat la răscruce, descumpănit și trist, Farul l-a „adoptat" ca pe un fiu al său, redîndu-i capătul de fir care să-l conducă pe un drum bun, sănătos. Iancu, așa cum mărturisește chiar el, s-a legat realmente cu trupul și sufletul de această echipă, ca un dobrogean autentic.

„CE ȚIE NU-ȚI PLACE, ALTUIA NU-I FACE !"

Nu mai e nevoie să subliniem cît bun simț conține acest proverb românesc. La Clubul Farul ni s-a vorbit de Argeșeanu, un tînăr portar pe care, după satisfacerea stagiului militar, formația Dinamo Bacău l-a dat echipei Ceahlăul Piatra Neamț, din aceeași regiune. Cei de la Farul sînt supărați că Argeșeanu n-a revenit la Constanța, el fiind un element crescut la club, care putea fi utilizat cu bune rezultate în echipa constănțeană. Iată însă că metoda celor de la Dinamo Bacău, combătută de Farul, își găsește un corespondent fidel.. chiar pe malul mării. Caraman a fost luat de clubul Farul de la Asociația Stuful Tulcea în ideea de a fi pregătit și promovat în prima garnitură, lucru împotriva căruia tulcenii nu au avut în general de obiectat, ținînd seama de interesele echipei de categoria A din regiune și de cele ale tînărului Caraman. Dar, după unele încercări, renunțări, reveniri, tînărul fotbalist din Tulcea a fost scos în cele din urmă din lotul Farului, „dăruit" echipei Portul din categoria G și nu retrimis asociației sale, mult mai îndreptățită să-l primească.

Cu acest aspect al problemei, tulcenii nu au mai putut fi de acord, constănțenii, bineînțeles, nu au cum să nu le dea dreptate, iar noi sîntem de părere că jucătorul Caraman merita cel puțin tot atîta atenție și răbdare cît i-au fost acordate lui Ologu.

„NE TREBUIE ANTRENORI LOCALI !"

Afirmația aparține tovarășului Dumitru Ivan, președintele Consiliului Regional al UCFS. Cererea ni se pare justă, judecînd după realitatea existentă în regiune. **Numai în orașul Constanța activează 64 de echipe împărțite în campionatele regional și orășenesc, în timp ce numărul antrenorilor calificați este doar de 14, iar dintre aceștia numai doi, Petre Comăniță și Ioan Troancă, sînt dobrogeni get-beget. In raioanele Dobrogei, din cele 62 de echipe de fotbal doar 7 dispun de antrenori cu calificare,** restul formațiilor bucurîndu-se de asistența tehnică a unor instructori voluntari, fără calificare. S-a făcut propunerea, foarte realistă de altfel, de a se permite organizarea și funcționarea unor cursuri de antrenori pe plan regional, care n-ar mai necesita scoateri din producție și alte cheltuieli, urmînd doar ca certificatul de atestare să fie acordat de o comisie a Colegiului central de antrenori. Din păcate, această propunere nu s-a bucurat de atenție, cel puțin pînă acum, din partea federației de specialitate.

MELENCO ȘI COLEGII SĂI DE ECHIPĂ

Vă amintiți desigur că în urmă cu cîțiva ani echipa de juniori a Farului cucerea titlul de campioană națională. Unde se află componenții acelei echipe în prezent ? Cei mai mulți au plecat la echipe divizionare din alte regiuni. Vă rugăm să-i rețineți : **Bitlan** (Știința Craiova), **I. Popescu** (Dinamo Pitești), **Vlad** (Minerul Lupeni), **Cojocaru** (Siderurgistul Galați), **Ichim** (C.S.M.S. Iași), **Mocanu** (Petrolul), **Nicoară** (Jiul); alții — **Stoica, Melenco, Butuc, Carabaș, Hulă** la Portul Constanța, iar **Olteanu** la Electrica. Argumentul cu lipsa unei universități în Constanța cade, pentru că o bună parte din foștii campioni republicani de juniori se află actualmente în oraș, iar dintre ceilalți doar Bîtlan și Ichim se află în centre universitare. Într-adevăr, tovarășii de la Farul au dreptate : cu acești jucători enumerați mai sus, s-ar putea forma o adevărată echipă de „A". Se pare însă că această certitudine au căpătat-o de-abia acum, după ce acești jucători, mai puțin Ichim, au cunoscut consacrarea pe alte meleaguri.

Tovarășul Dumitru Ivan ne spunea că în anul viitor se preconizează promovarea a trei tineri jucători : **Moglan** de la Cimentul Medgidia, **Nedelcu** de la I.M.U.M. și ...**Melenco** de la Portul, același Melenco care împreună cu colegii lui de echipă a adus clubului titlul național de juniori. E ceva. dar prea puțin. Acești tineri talentați, care, cîndva, întruneau reale speranțe, nu au găsit loc în lotul mare la vremea potrivită, în timp ce fiecare ediție a campionatului a înregistrat la Farul una sau mai multe noi apariții de nume străine de regiune, a căror dragoste de club, de tradițiile sale sportive este condiționată (exceptînd cazul izolat al lui Iancu), de limitele satisfacerii intereselor materiale individuale și imediate.

„DE EȘTI TU ACELA, NU-ȚI SÎNT MAMA EU..."

Ni s-a vorbit despre Bîtlan în termeni elogioși, afirmîndu-se regretul că și el ca alți juniori ai clubului a părăsit Dobrogea deși a.b.c.-ul fotbalului și l-a însușit aici, la Farul. Ne-a lăsat impresia unei asemenea sinceități încît ne închipuiam că dacă în clipa aceea Bîtlan ar fi intrat pe ușă, ar fi fost cu siguranță îmbrățișat călduros. Situația reală am aflat-o însă a doua zi dimineață, de la un amator de fotbal constănțean.

La vremea studenției, tînărul fotbalist s-a îndreptat spre Craiova, unde a studiat și a practicat sportul îndrăgit. La terminarea facultății, el a revenit acasă cu dorința expresă de a munci și a-și continua în același timp activitatea fotbalistică în orașul său de baștină. Nu știm din ce motive, porțile clubului Farul i-au fost însă închise, astfel că Bîtlan s-a reîntors la Craiova, unde actualmente se bucură de frumoase aprecieri atît pentru activitatea sa profesională cît și pentru cea fotbalistică.

TANDEMUL BILIBOACĂ-ETEM

Există și un asemenea tandem dobrogean ; nu numai Dridea I—Badea sau Dumitriu—Ion Ionescu. L-am văzut acționînd în meciul de juniori Farul — IMU Medgidia și trebuie să recunosc că mi-a lăsat o impresie foarte bună. Amîndoi posedă bagaje de cunoștințe fotbalistice peste nivelul celorlalți coechipieri. Vă amintiți desigur, dragi cititori, că după unele timide încercări în prima echipă, acești doi talentați juniori au cam dispărut din „A". Am întrebat de ce. Ni s-a răspuns că totul a fost impus de necesitățile imediate ale echipei de juniori a clubului. Explicația nu stă în picioare. Clubul, așa cum am mai arătat, are la dispoziție 50 de juniori legitimați din care s-ar putea prezenta în campionatul republican un lot bun, fără Biliboacă și Etem. Acești doi tineri, și nu numai ei, dacă ar fi menținuți cu perseverență și răbdare în lotul primei garnituri, dacă ar fi folosiți fără teama pierderii unor puncte care și fără ei se pot pierde, ar dărui echipei tinerețe, dorință de afirmare, putere de luptă, stabilitate și profil cu adevărat personal. Dar, din păcate, în timp ce tinerii fotbaliști dobrogeni cu reale aptitudini, existenți în prezent în echipa de juniori sau în formațiile de categorie C, cu greu pot răzbate prin rețeaua unei indiferențe mascate de argumente neîntemeiate, echipa Farul se bate în campionat avînd numai 14 jucători. Ne facem o datorie din a semnala acest fapt, care nu trebuie să liniștească pe cei ce se ocupă de destinele echipei. Perpetuarea unei asemenea situații își va arăta neîndoielnic efectele negative mai de vreme sau mai tîrziu. Și ar fi păcat.

N. SOARE

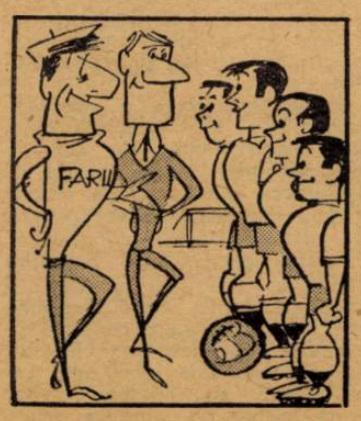

– Ce zici de ei ? Cadrele noastre tinere ! Unul și unul, formați de noi ! Viitorul nostru ! Mănîncă foc, nu altceva...

– Ce facem, frățioare ? Vin meciuri grele, de unde mai aducem niște jucători ?

– Păi, tinerii noștri... Tinerii noștri ? Ca de obicei, ei stau pe tușe, pe banca rezervelor.

desen de NEAGU RADULESCU

ARBITRAJELE DUPĂ PRIMELE OPT ETAPE

(Urmare din pag. 6—7)

științios și au dat dovadă de principialitate. In unele cazuri însă, anumite manifestări ale suporterilor locali au depășit cu mult limitele admise, venind desigur în contradicție cu principialitatea arbitrajului. Ne referim îndeosebi la ieșirile condamnabile ale unor spectatori din Craiova, Brașov, Arad și Iași, care au făcut astfel mari deservicii echipelor simpatizate.

Printre arbitrii care s-au evidențiat în această perioadă, citățm pe următorii : Ritter Iosif, Rotaru Mircea, Dobrin Ion, Toth Alex., Mihăilescu Nicolae, Rainea Nicolae, Chifor Zaharia, Bărbulescu Constantin, Limona Gheorghe, Constantin Marin, Sîrbu Dumitru, Drăghici Ilie, Hrisafi Ion, Petrea Constantin, Birsan Grigore, Gliga Vasile, Marin Niță, Martin Emil.

Este nimerit în acest sens să subliniem că ultimele etape, în special, au demonstrat că terenul propriu nu a mai fost apanajul de necontestat în obținerea victoriei de către echipa gazdă, iar acordarea loviturilor de la 11 m s-a făcut de regulă fără ezitare, indiferent dacă beneficia echina oaspete sau cea gazdă.

SITUAȚIA ÎN COMPETIȚIILE EUROPENE

CUPA CAMPIONILOR EUROPENI

TURUL PRELIMINAR

VORWAERTS Berlin	– WATER FORD Dublin	6-1, 6-0
T.S.K.S. Sofia	– SLIEMA WANDERERS (Malta)	2-1, 4-0

16-IMILE	8-IMILE	
INTER Milano TORPEDO Moscova	INTER Milano	1-0, 0-0
VASAS Budapesta SPORTING Lisabona	VASAS Budapesta	5-0, 2-0
MALMÖ F.F. (Suedia) ATLETICO Madrid	ATLETICO Madrid	2-0, 3-1
ADMIRA Viena VOIVODINA Novisad	VOIVODINA Novisad	1-0; 0-0
F.C. REYKJAVIK NANTES (Franța)	F.C. NANTES	3-2, 5-2
CELTIC Glasgow F.C. ZÜRICH	CELTIC Amsterdam	2-0, 3-0
OMONIA Nicosia TSV MÜNCHEN 1860	TSV MÜNCHEN 1860	8-0; 2-1
	REAL Madrid	
AJAX Amsterdam BEȘIKTAȘ Istanbul	AJAX Amsterdam	2-0; 2-1
F.C. LIVERPOOL PETROLUL Ploiești	? ?	2-0; 1-3
ESBJERG (Danemarca) DUKLA Praga	DUKLA Praga	2-0; 4-0
VALKEAKOSKEN Haka (Finlanda) ANDERLECHT (Belgia)	ANDERLECHT	10-1; 2-0
17 NANDOR Tirana VALERENGEN Oslo	VALERENGEN Oslo	3-0, 3-0
ARIS Luxemburg LINFIELD Belfast	LINFIELD Belfast	3-3; 6-1
T.S.K.S. Sofia OLIPIAKOS Pireu	T.S.K.S. Sofia	3-1; 0-1
GORNIK Zabrze VORWAERTS Berlin	? ?	2-1; 1-2

CUPA CUPELOR

TURUL PRELIMINAR

STANDARD Liege	– F.C. VALUR (Islanda)	1-1; 8-1

16-IMILE	8-IMILE	
O.F.K. BEOGRAD SPARTAK Moscova	SPARTAK Moscova	3-1; 3-0
RAPID Viena GALATASARAY Istanbul	RAPID Viena	4-0; 5-3
R.C. STRASBOURG STEAUA – București	R.C. Strasbourg	1-0; 1-0
SLAVIA Sofia SWANSEA TOWN (T. Galilor)	SLAVIA Sofia	1-1; 4-0
SERVETTE (Elveția) KAMRATERNA Turku	F.C. SERVETTE	1-1; 2-1
FLORIANA (Malta) SPARTA Rotterdam	SPARTA Rotterdam	1-1, 6-0
SKEID Oslo REAL Saragossa	REAL Saragossa	2-3; 3-1
AALBORG B.K. EVERTON	EVERTON	0-0; 2-1
FIORENTINA VASAS Győr	VASAS Győr	0-1; 4-2
SPORTING Braga A.E.K. Atena	SPORTING Braga	1-0; 3-2
CHEMIE Leipzig LEGIA Varșovia	CHEMIE Leipzig	3-0; 2-2
STANDARD Liége APOLLON Limassol	STANDARD Liége	5-1; 1-0
SHAMROCK ROVERS SPORA Luxemburg	SHAMROCK ROVERS	4-1; 4-1
TATRAN Prešov BAYERN München	BAYERN MÜNCHEN	1-1; 3-2
GLENTORAN NORD GLASGOW RANGERS	GLASGOW RANGERS	1-1; 4-0
	BORUSSIA Dortmund	

CUPA ORAȘELOR TÎRGURI

TURUL PRELIMINAR	16-IMILE	
EINTRACHT Frankfurt DRUMCONDRA (Irlanda)	EINTRACHT	2-0, 6-1
	B.K. COPENHAGA KILMARNOCK (Scoția)	
U.S. LUXEMBURG ANVERS (Belgia)	ANVERS	1-0; 1-0
	LA GANTOISE (Belgia)	
F.C. PORTO BORDEAUX (Franța)	BORDEAUX*	1-2; 2-1
	W.B. ALBION (Anglia)	
D.O.S. Utrecht (Olanda) F.C. BASEL (Elveția)	D.O.S. Utrecht	2-1; 2-2
	F.C. LIÉGE (Belgia)	
LOKOMOTIV Leipzig DJURGARDEN (Suedia)	LOKOMOTIV	3-1; 2-1
	BARCELONA (Spania)	
	DUNDEE (Scoția)	
	TOULOUSE (Franța)	
DINAMO Pitești SEVILLA (Spania)	DINAMO Pitești	2-0; 2-2
	LEEDS Utd. (Anglia)	
	D.W.S. (Olanda)	
NÜRNBERG (R.F.G.) VALENCIA (Spania)	VALENCIA	2-0, 2-1
STEAUA ROȘIE Belgrad ATLETICO Bilbao	STEAUA ROȘIE	5-0; 0-2
	ODENSE (Olanda)	
WIENER S.C. NAPOLI (Italia)	NAPOLI	2-1, 3-1
	BENFICA Lisabona	
	SPARTAK Plovdiv	
BURNLEY (Anglia) V.f.B. Stuttgart (R.F.G.)	BURNLEY	2-0, 1-1
	LAUSANNE (Elveția)	
	SPARTA Praga	
BOLOGNA (Italia) IZMIR (Turcia)	BOLOGNA	2-1, 3-1
DUNFERMLINE (Scoția) FRIGG Oslo	DUNFERMLINE	3-1, 3-1
SPARTAK Brno DYNAMO Zagreb	DYNAMO*	0-2, 2-0
JUVENTUS Torino ARIS Salonic	JUVENTUS	2-0, 5-0
	SETUBAL (Portugalia)	
ORGRYTE (Suedia) NICE (Franța)	ORGRYTE	2-1, 2-2
OLIMPIA Ljubljana FERENCVAROS Budapesta	FERENCVAROS	3-3, 3-0

* ECHIPELE SUBLINIATE S-AU CALIFICAT PRIN TRAGERE LA SORȚI

UN ROMAN INSPIRAT DIN VIAȚA FOTBALISTICĂ

Zilele acestea a apărut în vitrinele librăriilor o nouă carte de literatură sportivă: „DIN TRIBUNE ÎNCEPE MECIUL" de Dimitrie Manu, inspirată din viața fotbalistică.

Autorul cărții, membru al Uniunii Scriitorilor, este cunoscut amatorilor de literatură mai ales pentru numeroasele sale traduceri, aproape o sută de romane din literatura universală, printre care „Ultimul meci" de Severov, „Tigrii din Himalaia" și „Vîrfuri fără zei" de Rudolf.

Dimitrie Manu a fost și un bun jucător de fotbal; el a activat ca portar la F. C. Brăila, din 1932 pînă în 1938, jucînd 3 ani în categoria B și doi ani în prima categorie. In 1937, a făcut parte și din lotul echipei naționale.

Publicăm mai jos un fragment din cartea lui Dimitrie Manu, în al cărei eroi cititorii se vor recunoaște sau îi vor recunoaște pe cei din jur.

DIN TRIBUNE ÎNCEPE MECIUL

Portarul echipei din Balnaș repuse mingea în joc fără nici o grabă, dar tocmai asta prinse bine dumbrăvenenilor: avură toți timp să se replieze. Mingea degajată lung ajunse la Turtoi. Fundașul stopă și înaintă spre centru, pînă veni un adversar să-l atace. Atunci pasă lateral lui Moraveț, care văzînd din timp aripa dreaptă liberă, trimise lung într-acolo. Vîntul scurtă însă mult traiectoria mingii. Un bălnășean interceptă și pasă lui Darvaș. Acesta vru să-l lanseze pe Lae, dar nu apucă. Bătrîn, ieșit ca din pămînt, ajunse înainte la minge și respinse. Rădoi, în luptă cu adversarul lui, reuși să trimită lui Loghin, iar acesta din vole lui Pîrvu. Pîrvu și Frățescu, schimbînd mereu locurile, împletirâ o adevărată dantelă de pase aparent inutile. Fundașii bălnășeni căzură în cursă. Cel de pe stînga se năpusti să atace, fără succes, stoperul îi veni în ajutor, iar fundașul dreapta se deplasă spre mijlocul careului, în timp ce halfii albaștrilor, marcînd adversarii direcți, se arătau preocupați mai mult de pregătirea contraatacului pe care îl vor iniția fără îndoială după această scurtă și desigur sterilă încercare a gazdelor de a prelua inițiativa. Abia cînd fundașul stînga și stoperul, asmuțiți de fentele înaintașului răsărit ca din pămînt, se repeziră amîndoi deodată spre Frățescu, acesta fentă și pasă înapoi, iar Pîrvu, fără să întîrzie, trimise puternic mingea pe jos, lui Loghin, care îl avea în față numai pe fundașul dreapta, venit să-l protejeze pe portar. Situația era extrem de favorabilă. Tribunele amuțiseră iarăși. Dacă Loghin reușește să-l driblieze pe fundaș, nu-i mai rămîne decît să șuteze la poartă, plasat, cum știe el! Centrul înaintaș nu părea însă dispus să dribleze. Se repezi la minge să tragă direct, în forță. Fundașul bălnășan schiță chiar un gest să-și ferească fața. Dar piciorul lui Loghin, pendulat puternic, trecu pe lîngă minge fără să o atingă măcar. Ce-a fost asta? Luft?!... Nu, totul era calculat. Mingea se strecură pe lîngă picioarele lui și ale adversarului și pătrunse în spațiul rămas liber pe partea fundașului dreapta. Portarul, gata să se arunce după mingea ce ar fi trebuit să pornească bombă din piciorul centrului înaintaș, nici nu apucă să se destindă și să se deplaseze spre dreapta, pentru a se plasa din nou, cînd Buruiană, țîșnind de lîngă mijlocașul care îl marca, trase cu sete. In zbor săgetat, mingea trecu razant pe sub bară și, prinsă în plasă ca o pasăre, se zvîrcoli pînă căzu obosită la pămînt. Gol!

Freamătul tribunelor nu mai avea nimic din tensiunea de adineauri. Nimeni nu mai era supărat, nimănui nu i se putea imputa nimic. Toți aplaudau. De astă dată, însă, aplauzele și îndemnurile de obicei reconfortante erau simplu decor — și fără ele jocul mergea în plin. Dumbrăvenenii lansau atac după atac punîndu-i la grea încercare pe bălnășenii surprinși de această subită răsturnare de forțe, acum la sfîrșitul unui meci în care, cel puțin aparent, superioritatea a fost net de partea lor.

Stoicescu urmărea jocul cu o încordare neobișnuită. Dar... ciudat! Se părea că nu-l interesează ce se întîmplă în fața porții bălnășene, unde băieții lui făceau furori. Altceva îl preocupa. Era poate singurul care știa că uimitoarea răsturnare de forțe e de fapt doar o deplasare îndrăzneață a acestor forțe în atac și pîndea clipa cînd bălnășenii, observînd acest lucru, vor contraataca. Va putea oare face față eventualelor contramăsuri ale acestora? Întorcea mereu capul spre antrenorul echipei oaspete, care se agita pe a treia bancă, nu prea departe de el; în același timp, Stoicescu ținea sub o atentă observație desfășurarea pe teren a jucătorilor în tricouri albastre. Planul lui, cînd a luat ultima hotărîre tactică, era ca după o eventuală egalare să revină la apărarea ermetică de la început, pentru a menține rezultatul egal care le mai dădea oarecari șanse. Mai mult nu spera. Dar așa cum se desfășura meciul acum, n-avea rost să intervină. Prea merge bine atacul! Merita să riște în continuare. Poate.... cine știe? Numai că trecea prin grele emoții ori de cîte ori înaintașii bălnășeni scăpau spre poarta apărată aproape numai de Ștefan Nemeș. Fundașii, ajunși la centru, luau și ei parte la atac.

Iată-l pe Darvaș cu mingea în picior înaintînd nestingherit, de unul singur, după ce l-a driblat din viteză pe Turtoi! Sălăjan, încercînd să-i taie drumul, l-a silit să facă un ocol spre colțul terenului, dar nu l-a ajuns. După ce scăpă de urmărirea lui, Darvaș se apropie vertiginos de poartă. Închizîndu-i unghiul, Ștefan îl aștepta calm. La vreo zece metri de el, înaintașul bălnășan fentă, încercînd să-l scoată din locul de unde acoperea toată poarta. Dar Ștefan Nemeș, sigur pe sine, sta nemișcat ca o statuie. Tribunele amuțiseră.

— Trage! — îi strigă în această li-

niște conducătorul galeriei bălnășene, nepriceput în ale fotbalului ca mai toți conducătorii de galerii din lume.

Auzindu-i îndemnul, înaintașul — încordat ca un mi de vioară — se enervă fără să-și dea seama și își pierdu stăpînirea de sine, singura armă eficace în astfel de momente. Pe el îl învăța? Să tragă din acel unghi cînd portarul e la locul lui ar fi o prostie; să paseze, n-are cui; iar pentru a se deplasa spre centru, i-ar trebui timp, și fundașul dumbrăvenean, care alerga spre el, i-ar ataca înainte de a realiza ceva! Toate aceste gînduri îi trecură prin minte într-o străfulgerare de timp cu neputință de măsurat! Iar peste o clipă va fi prea tîrziu! Darvaș împinse mingea înainte, doar l-o face pe portar să se urnească din loc. In zadar. Ștefan nu se clinti. Ba mai mult, parcă în ciudă, își duse mîinile la spate, într-o poză de totală neparticipare. Ambiția oarbă a luptătorului îndîrjit puse stăpînire pe înaintașul bălnășean. Chiar de-ar fi existat și alte soluții, le-ar fi refuzat. Va trebui să-i dovedească „puștiului" că pe el nu-l poate înfrunta nimeni! Mai încearcă o fentă... încă una. Ștefan nici nu clipi. Pe Darvaș îl cuprinse un sentiment neplăcut. Oare există în realitate acest portar, aproape copil, plin de noroi pe față și pe tricoul alb? Va interveni cu adevărat, ori toată atitudinea lui e renunțare? Mai înaintă cîțiva pași, lovind mingea încet, cu latul, dar deodată simți un gol în inimă. Cînd se aștepta mai puțin, din două salturi, portarul, țîșnindu-i în întîmpinare, parcursese jumătate din drum... Nu cumva a îndepărtat mingea prea mult?! Un pas mai avea de făcut, dar acest pas se desfășura lent, ascultînd unei porunci nervoase mai dinainte date... In sfîrșit, simți talpa de sprijin pe pămînt, dar portarul, crescînd înfricoșător, ajunsese lîngă el! In clipa aceea totul se întunecă înaintea ochilor lui. Coarda voinței, întinsă prea mult, plesnise. In virtutea inerției — trase! Mingea izbi bubuind pieptul tînărului portar și ricoșă pînă departe spre tușe.

Primejdia trecuse. Pe fundalul ropotului de aplauze, lui Ștefan îi răsună mereu în urechi, plăcut și atîțător ca un tunet îndepărtat în serile de vară, bubuitul mingii care l-a izbit în piept. Șutul a fost năpraznic! N-a avut timp nici să-ndoaie un deget, dar mîte să rețină mingea. Și totuși nu-l doare. Nu simte nimic. Poate mai tîrziu... Dar după ce se termină meciul, oricît l-ar durea, ce importanță are?.

● URMĂRI DIN PAG. 6-7 ● URMĂRI DIN PAG. 6-7 ● URMĂRI DIN PAG. 6-7 ● URMĂRI DIN PAG. 6-7 ●

ÎN CE CONSTĂ „MIRACOLUL" PROGRESULUI?

bat cu mult în bine. Nu greșesc dacă afirm că sudura sufletească este unul din factorii pozitivi care a concurat la succesul echipei. Au dispărut reproșurile, jucătorii manifestă un dezvoltat simț al ajutorării pentru a repara ceea ce altul a stricat în mod inerent. Ca să nu mai amintesc și de un alt lucru dăunător, ce-și făcuse loc tot în jocurile campionatului secund — neseriozitatea unora. Cînd jucam cu echipe mai slabe ei credeau că socotelile vor fi încheiate ușor. Atitudinea aceasta ne-a costat și jucătorii au învățat din această greșeală. Acum, orice joc este privit în mod foarte serios. Pornim de la premisa că nu există adversari împărțiți după diferite criterii — slabi, mai puțin slabi, puternici și foarte puternici. Toți sînt la fel! Bănuiți de ce avem o asemenea, deviză? Pentru a evita acel lucru neplăcut, care s-a soldat cu retrogradarea.

In sfîrșit, l-am rugat pe antrenorul Petre Moldoveanu să ne spună dacă este mulțumit de eficacitatea atacului echipei Progresul.

— Hotărît lucru că nu! De fapt chiar vroiam să vorbesc despre această latură negativă a activității echipei noastre. Avem încă de lucrat cu jucătorii pentru a dezvolta la ei setea de a marca cît mai multe goluri. De aceea la antrenamente punem un mare accent pe trasul la poartă în condiții apropiate de joc. În prezent obligăm pe atacanți să tragă cît mai des din afara careului mare, deoarece aceste șuturi creează momentul de surprindere a portarului. Nu întîmplător marii jucători Baratki, Petschovschi, Marian și alții înscriau cele mai multe goluri de la distanță. E firesc, problema măririi eficacității nu se poate rezolva peste noapte. Ea cere multă muncă și perseverență. Sperăm, însă, că nu peste mult timp vom elimina și această deficiență.

VA RECĂPĂTA STEAUA STRĂLUCIREA DE ODINIOARĂ?

ocazional de voință) și, capac la toate, evoluția greu de numit din partida retur cu formația alsaciană, cînd a pierdut calificarea, iată un conglomerat de fapte venit să confirme criza prelungită ce bîntuie la Steaua.

Degradarea lentă și continuă a valorii oricărei echipe de fotbal rezultă din slaba calitate a procesului de instruire, din defecțiunile de organizare și carențele de autoritate. Pe acest itinerar se înscriu și cauzele care au concurat de multă vreme la stagnarea sau involuția echipei de care ne ocupăm. Cel mai adesea, jocul ei nu aduce cu nici una dintre variantele tactice actuale. Iar abaterile unor jucători: **Suciu, Dumitru Nicolae, Sorin Avram, Voinea, Rakși, Dumitru Popescu, Petescu** (ce mai rămîne din formația de bază?), au devenit, datorită unei atitudini tolerante, atît de frecvente, încît probabil nu mai miră pe nimeni. De aici rezultă slaba capacitate de efort a acestor jucători și lipsa de ardoare dovedită în timpul meciurilor. Iar uneori, atunci cînd vor să joace și să cîștige, nu reușesc decît o zbatere sterilă (ca mierea trecută), rezervele lor de energie nefiind mai mari decît ale omului de pe stradă.

ESTE NECESARĂ O COTITURĂ

La echipa Steaua trebuie începută o muncă de reconstrucție minuțioasă, proiectată pe un timp mai îndelungat.

Cu ocazia unei recente vizite făcute la clubul din Calea Plevnei, am aflat că se preconizează o serie de modificări substanțiale în direcția tehnică și organizatorică.

Simpla enumerare a măsurilor preconizate sau adoptate deja, este reconfortantă, ele par într-adevăr necesare în raport cu deficiențele acestei echipe. O clarificare din punct de vedere tactic, o modernizare a jocului ei, ridicarea gradului de pregătire fizică a jucătorilor, precum și adoptarea fermă a unei discipline fără echivoc (singura capabilă să schimbe atitudinea unor jucători sau să determine eliminarea celor lipsiți de înțelegere), tot acest buchet de inițiative poate reda echipei Steaua strălucirea ei de odinioară, poate face din ea un detașament de elită pentru echipele noastre reprezentative și o sursă de performanțe prestigioase pentru fotbalul nostru.

• CORESPONDENTA DIN BUDAPESTA •

NOUL ANTRENOR ILLOVSCHI ŞI PROBLEMELE REPREZENTATIVEI UNGARE

„Selecționata maghiară este solidă, bine echilibrată și sudată, alcătuită din jucători în formă bună, dintre care s-au detașat Albert prin luciditate, Molnar prin viteză și Farkas prin eficacitatea sa formidabilă". *Astfel a caracterizat cotidianul francez „l'Equipe", în comentariul său, pe învingătoarea din seara de 28 septembrie de pe Nepstadion, în meciul cu Franța, 4—2. Acest ultim rezultat al reprezentativei maghiare urmează altor performanțe bune obținute după turneul final al campionatului mondial. Așadar, actualul responsabil al selecționatei, antrenorul federal Rudolf Illovschi, a pornit cum se spune, cu dreptul.*

După cum se știe, în perioada turneului final al Cupei mondiale, Illovschi activa pe lîngă selecționerul unic Lajos Baroti, de la care a preluat rolul principal. Acum, Illovschi se ocupă de toate treburile selecționatei maghiare. Sub conducerea sa, reprezentativa maghiară a obținut 3—2 cu Dinamo, la Zagreb, 2—2 cu Olanda la Amsterdam și 6—0 cu Danemarca la Budapesta, ultimele două jocuri contînd pentru campionatul european. Echipa maghiară pare să revină la valoarea sa bună, fapt ilustrat și de victoria obținută în fața francezilor, care, incontestabil, au fost mai buni din punct de vedere tehnic și cu o mai mare putere de luptă decît adversarii anteriori ai reprezentativei noastre.

O CARTE DE VIZITA CONVINGATOARE

Rudolf Illovschi este în vîrstă de 44 de ani. Cariera fotbalistică și-a început-o în 1933, sub culorile echipei M.T.K. Aici a jucat pînă în 1940, cînd a trecut la Vasas. El a îmbrăcat tricourile echipei naționale A a Ungariei de cinci ori, ca extremă. A fost un jucător cu o mare viteză, capacitate de luptă și șut. Încă din 1952, pe cînd era jucător, a început să antreneze echipa de pitici a clubului Vasas. A fost primul său examen, de care s-a achitat bine. După doi ani, el a condus antrenamentele echipei de rezerve a clubului, al cărui antrenor principal a fost cunoscutul specialist Lajos Baroti. În momentul în care Baroti a fost numit selecționer unic al reprezentativei Ungariei, Illovschi a preluat bagheta de dirijor la echipa primă a clubului Vasas, funcție pe care a ocupat-o între anii 1957—1963. Din 1964 pînă în august 1966, el a deținut și funcția de antrenor federal.

„Pentru activitatea depusă la clubul Vasas, am impresia că nu trebuie să-mi fie rușine" — *ne spune cu modestie Illovschi. În 1957, Vasas ocupa locul al 10-lea în campionatul țării, în 1958 locul al 5-lea, în 1959 locul al 4-lea, în 1960 al 3-lea, iar în în 1961 primul loc. Performanța a fost repetată în 1962 și 1965. Roadele muncii echipei lui Illovschi s-au văzut și în locul al treilea obținut în 1958 de echipa Vasas în „Cupa campionilor europeni" ca și în cîștigarea de două ori a „Cupei Europei Centrale".*

TRIPLA ÎNTÎLNIRE CU AUSTRIA

În prezent, investitura de a conduce echipa Ungariei este o misiune frumoasă, dar în același timp și dificilă, pentru noul antrenor.

„Desigur, *ne-a declarat el*, am avut o mare satisfacție cînd mi s-a acordat conducerea reprezentativei țării. Pe baza experienței căpătate în timpul activității alături de Lajos Baroti și cu sprijinul tuturor factorilor de răspundere, cred că voi obține succesele scontate. Considerînd că fotbaliștii noștri au un bagaj satisfăcător de cunoștințe tehnice, primul meu gînd este să dezvolt în jucătorii echipei, care au participat la campionatul mondial din Anglia, rezistența și spiritul de luptă. Pe acest drum am și început să avem rezultate.

— *Ce alte probleme vă mai preocupă ?*

— Ultimele întîlniri au dovedit că problema perechii de mijlocași rămîne încă deschisă. În meciul cu Franța numai Mathesz a concurat pentru acest post. Mă gîndesc la posibilitatea de a-l folosi și pe Varga de la Ferencvaroș. Naghi de la M.T.K. intră și el în discuție, dar momentan nu poate juca din cauza accidentării.

— *Cum apreciați debutul lui Korsos în echipa națională ?*

— El a trecut ușor peste emoțiile debutului și a făcut cîteva curse spectaculoase. Am toată încrederea că se va comporta și mai bine în națională și va putea egala pe extrema dreaptă Molnar.

— *Ce alți debutanți vor mai fi încercați în selecționată ?*

— Sigur, Bankuti, și, probabil, Menczel de la Tatabanya.

— *Care este obiectivul cel mai apropiat ?*

— Meciul tradițional cu Austria de la 30 octombrie, de fapt o triplă întîlnire amicală. Adversarii noștri sînt puternici. Ei practică același gen de fotbal ca și noi.

LASZLO MAROS
Redactor sportiv la „ESTI HIRLAP"
Budapesta

VEDETE BĂTRÎNE PENTRU FOTBALUL AMERICAN

Statele Unite au decis să investească un însemnat capital în fotbalul profesionist. Cîțiva oameni de afaceri americani se află în Europa, mai precis în Anglia (dar probabil că vor mai vizita atît Italia cît și Spania) pentru a angaja conducători de cluburi, tehnicieni și jucători. După cîte se știe, acești „bussinesmen", sînt, mai ales, în căutarea unor vedete în declin dar capabile, în același timp, de a trezi cu numele lor interesul pasionaților, de a juca și de a deține și funcții de antrenori.

Istoria invaziei dolarilor pe piața fotbalistică a bătrînului continent a început cu o „explozivă" declarație făcută de însuși secretarul ligii profesioniste engleze, chiar în ziua reînceperii campionatului din acea țară. **Americanii** — a afirmat cu această ocazie Hardaker — **mi-au oferit un salariu foarte avantajos** (este vorba de cca. 850 lire sterline lunar) **pentru a organiza și conduce noua lor ligă profesionistă ; nu am acceptat dar am spus totuși că mă voi pronunța definitiv peste cîtva timp".** După trei zile, Hardaker a confirmat refuzul său.

Puțin mai tîrziu însă, paginile sportive ale ziarelor britanice anunțau că **Phil Woosman** a semnat un contract care îl leagă de un nou club, Atlanta Braves din S.U.A. Woosman, în vîrstă de 33 de ani, este jucător la clubul englez Aston Villa și a fost achiziționat, în calitate de jucător și antrenor, cu un salariu săptămînal de 120 lire sterline.

De atunci, interesul presei britanice s-a fixat asupra cuplului Cecil — Woosman. S-a aflat astfel că Richard Cecil este unul din diverșii oameni de afaceri din S.U.A. care, după însemnatul interes arătat de americani față de transmisiile televizate ale unor meciuri din cadrul campionatului mondial, a hotărît să investească sume mari în fotbal. **„Sînt convins** — a declarat Cecil — **că în S.U.A acest sport constituie o investiție sigură ; este vorba numai de a-l populariza, de a-i face reclamă și mîine interesul americanilor pentru fotbal ar putea întrece chiar pe acela arătat Hollywood-ul.....**

Iată motivul pentru care un grup de afaceriști a înființat **Liga națională a S.U.A. de fotbal profesionist",** care speră să fie recunoscută de F.I.F.A.

Anul viitor, în luna martie, va începe primul campionat al acestei ligi. În acest scop, Robert Cecil a închiriat pentru echipa sa un stadion, unde de obicei se joacă base-ball și care poate adăposti 54.000 de spectatori. A angajat, de asemenea, circa 60 de persoane din care o parte se vor ocupa cu chestiunile administrative ale echipei, iar cealaltă parte de publicitatea necesară. În sfîrșit, s-a încheiat și un contract cu o societate de radio, care să facă reclamă echipei sale.

Înainte de a pleca din Anglia, Woosman a declarat : **„Mulți fotbaliști englezi m-au rugat să le mijlocesc angajarea lor la clubul american".** Ziarul „Daily Record" crede că printre acești jucători se află **Dave Mc Kay,** căpitanul lui Tottenham și **Johnny Haynes,** fostul internațional englez, care se află de mult în dezacord cu echipa sa, Fulham.

L. TONCU

ÎN JURUL BALONULUI ROTUND

Atacantul echipei Dinamo Tbilisi, Ilia Datunașvili (29 de ani) a bătut un record sovietic în materie de eficacitate : a înscris cele 5 goluri ale echipei sale în partida cu Ararat, devenind astfel cel mai bun marcator pe un singur joc.

Federația belgiană a comunicat la U.E.F.A. că nu poate pune la dispoziție nici un jucător pentru dubla întîlnire Europa — America de Sud din luna decembrie a acestui an.

Federația vest-germană de fotbal a pus în discuție proiectul înființării unei divizii secunde profesioniste. Rezultatul votului : 22 pentru și 23 contra...

Eliminînd pe Torpedo Moscova din „C.C.E.", Internazionale a reușit ceea ce nici o altă echipă italiană, fie ea chiar reprezentativa țării, nu a reușit pînă acum : să depășească o echipă sovietică într-o competiție oficială". (Dintr-o declarație a lui Herrera).

În cursul acestei luni va avea loc congresul Confederației de fotbal sud-americane, prezidată de peruvianul Tofilo Salinas. Tema principală a reuniunii va fi poziția federațiilor sud-americane față de F.I.F.A, în lumina concluziilor oferite de recentul campionat mondial.

Se pare că despărțirea de F.I.F.A. de care s-a vorbit imediat după încheierea campionatului mondial, nu se va mai produce.

MANGA, portarul lui BOTAFOGO și al echipei naționale braziliene, a fost rănit în cursul unui meci de campionat, într-o ciocnire cu un jucător advers. El a suferit o fractură de coloană vertebrală, ceea ce îl va face să absenteze o lungă perioadă de timp de pe terenurile de fotbal.

Premiul „COMBI", atribuit anual celui mai bun portar italian, a fost cîștigat în acest an de ENRICO ALBERTOSI, portarul FIORENTINEI și al echipei naționale. Acest premiu a fost instituit de clubul Juventus în amintirea marelui său jucător Combi (mort acum 10 ani) și se află la cea de a 10-a ediție, ceilalți nouă cîștigători de pînă acum fiind în ordine : BUGATTI, BUFFON, MATTREL, CUDICINI, SARTI, VIERI, GHEZZI, NEGRI și PIZZABALLA.

Conducerea echipei engleze BRENTFORD, din divizia a IV-a, a interzis pe viață accesul pe stadionul local unui suporter, care în cursul unui meci a adus jigniri și insulte jucătorilor acestei echipe. În plus, fiind dat în judecată, el a primit și o amendă din partea tribunalului local.

O altă „inovație" a lui Herrera : a angajat un profesor care predă lecții de limba engleză jucătorilor săi. „Aceasta, spune el, pentru destinderea nervilor și pentru a face cantonamentele mai plăcute".

Unul dintre cele mai mari stadioane ale lumii, celebrul MARACANA, care poate adăposti circa 200 000 spectatori, se va numi de-acum înainte „MARIO-FILHO", ca omagiu adus directorului ziarului „JORNAL DOS SPORTES" care a decedat acum cîtva timp. Acesta, mare specialist în fotbal, a scris, printre altele, și două cărți, intitulate „Călătorie în jurul lui Pele" și „Omul negru în fotbalul brazilian".

Al 50-lea meci de campionat dintre A. S. Roma și F. C. Napoli, disputat cu două duminici în urmă la Roma și urmărit și de cîteva zeci de mii de napolitani, a fost transmis la televiziune și în R.F.G., pentru a putea fi urmărit și de milele de muncitori napolitani care lucrează în această țară.

Se depun tot mai multe insistențe din partea lui Herrera pentru achiziționarea extremului stînga Pascutti de la Bologna. Înlocuitorul de pînă acum al acestuia în echipa bolognezâ, tînărul PACE, dînd din ce în ce mai multă satisfacție, transferarea are toate șansele să fie realizată.

Lula ,antrenorul echipei braziliene F. C. Santos, a fost suspendat pe 6 luni pentru că a încercat să lovească un arbitru de tușă.

Brescia are în lot un nume celebru pe postul de portar : Facchetti, care însă nu-i rudă cu internaționalul de la Inter. În plus, este și rezervă...

Antrenorul naționalei sovietice, N. Morozov : „Portugalia posedă cei mai buni jucători din lume. La tehnica sud-americană, Eusebio și colegii lui au adăugat vigoarea și fotbalul în mișcare al europenilor".

ACTUALITATI

ARBITRUL JOCULUI DE TINERET OLANDA – ROMÂNIA

Întîlnirea dintre echipa de tineret a Olandei și reprezentativa de tineret a țării noastre, programată la 23 noiembrie, va fi condusă de arbitrul belgian Hubert Burguet.

Federația olandeză a comunicat că meciul nu va mai avea loc în orașul Leuwarden, ci la DEVENTER, pe terenul clubului „Go Ahead".

UN ANTRENOR ROMAN ÎN LIBAN

Echipa de fotbal Mazraa din Beyruth (Liban) este antrenată, de la începutul anului, de fostul internațional român, Ion Bogdan.

ALTE JOCURI PENTRU REPREZENTATIVA DE JUNIORI

În continuarea pregătirilor pentru viitoarea ediție a Turneului U.E.F.A., lotul nostru reprezentativ de juniori va susține, în acest sezon, alte întîlniri internaționale : cu echipa R.D. Germane (23 octombrie) și a Cehoslovaciei (10 noiembrie) în țară, și două partide cu Turcia, între 4 și 8 decembrie, în Turcia.

Fotbal
REVISTĂ SAPTAMINALĂ
Redacția și administrația București
Bd. Mărăști 26, raionul 30 Decembrie
COLEGIUL DE REDACȚIE
Constantin Chiriță, Ștefan Covaci, Gh. Dumitrescu, Ion Lupaș, Pavel Marcu, Aurel Neagu (redactor șef), Angelo Niculescu, Andrei Rădulescu, Constantin Teașcă, Dumitru Tomescu, Stelian Trandafirescu (redactor-șef adjunct), Radu Urziceanu (secretar general de redacție), Emerich Vogl, Ion Voica, Ion Voinescu.
Prezentarea grafică Liviu Babocea

2-0 PENTRU LIVERPOOL IN AL TREILEA MECI

Petrolul eliminată cu 5-3 după 270 minute de joc

Jucătorul englez Yeats a salvat un gol oprind mingia cu mîna, dar arbitrul nu a acordat 11 m

Echipa Petrolul a pierdut cu 2—0 cea de a treia întîlnire cu campioana Angliei Liverpool astfel că formaţia ploieşteană a fost eliminată din Cupa campionilor europeni cu scorul general de 5—3, după 270 de minute de joc.

În acest meci Petrolul a avut şi cea mai slabă comportare din cele trei întîlniri, fapt de altfel plauzibil în bună măsură prin indisponibilităţile survenite în formaţie. **Badea, Juhasz** şi **Roman** n-au fost incluşi în formaţie de la plecare, iar în dimineaţa meciului şi Oprişan, suferind de un abces dentar, a trebuit să fie înlocuit. În lipsă de jucători de rezervă, Petrolul a trebuit să facă apel la Dumitru Munteanu care a reapărut în linia de mijloc cu Pal şi Dincuţă. D. Munteanu şi Pal au jucat slab, astfel că echipa Petrolul n-a putut controla centrul terenului, zonă care a aparţinut echipei engleze, mai cu seamă în prima repriză cînd s-a şi decis soarta meciului.

În aceste condiţii Petrolul s-a mobilizat totuşi în partea a doua a partidei, cînd a jucat cu multă ambiţie, a echilibrat jocul şi a fost pe punctul de a înscrie un gol, dar arbitrul belgian a refuzat să acorde ceea ce se impunea în mod evident, o lovitură de la 11 m. Iată cum s-a petrecut faza. **În min. 69, la un atac al echipei Petrolul, stoperul Yeats a comis un henţ la marginea careului. Englezii au făcut zid la 9 m. Dridea I a executat impecabil ca la Ploieşti cînd a înscris, însă în clipa în care portarul Lawrence nu mai avea posibilitatea să intervină şi mingea se îndrepta spre plasă, acelaşi Yeats a făcut henţ, deci 11 m, însă arbitrul a dictat în mod surprinzător repetarea loviturii.** În acel moment, dacă scorul era redus la 2—1, poate că alta ar fi fost soarta meciului, mai ales că echipa noastră a fost puternic încurajată de spectatorii belgieni. La un moment dat aveam impresia că ne aflăm la Ploieşti, atît de puternic era vacarmul care redusese la tăcere galeria celor cîteva sute de turişti englezi sosiţi de la Liverpool.

BRUXELLES, stadionul Heysel, 12 000 spectatori
TEREN excelent, timpul bun, luminaţia excelentă
LIVERPOOL : **Lawrence — Lawler, Smith, Yeats, Stevenson — Milne, Strong — Callaghan, Hunt, St. John, Thompson**
PETROLUL : **M. Ionescu — Pahonţu, Boc, Dragomir, Mocanu — D. Munteanu, Dincuţă, Pal — Moldoveanu, Dridea I, Dridea II**
AU INSCRIS : **St. John** în min. 12 şi **Thompson** în min. 45
RAPORT DE CORNERE : **6—2** pentru Liverpool.
ARBITRU : belgianul **Vital Loraux.**

În această parte a întîlnirii Petrolul a jucat satisfăcător, fapt demn de reţinut şi pentru motivul că televiziunea italiană a transmis în întregime repriza a doua, iar televiziunea franceză ultimul sfert de oră.

Petrolul a început meciul cu crispare evidentă trimiţînd mingea adesea fără adresă, englezii avînd astfel un avantaj iniţial important. Jucătorii de la mijlocul terenului, cu excepţia lui Dincuţă, nu au făcut faţă situaţiilor. Din această cauză iniţiativa a aparţinut echipei Liverpool care a înscris două goluri, ce puteau fi totuşi evitate cu mai multă atenţie din partea apărătorilor şi a portarului M. Ionescu.

La primul gol, în min. 12, Pal a încercat să dribleze, însă Hunt i-a luat mingea, a pasat-o lui St. John, care a pătruns în careu şi dintr-un unghi dificil, ascuţit, a şutat de la 7—8 m între M. Ionescu şi bară. Golul ar fi putut fi evitat.

La al doilea gol, în min. 45 a fost o centrare de pe dreapta. Callaghan a pasat spre Strong care a sărit peste minge. Mingea a ajuns la Milne. Pal a intervenit, însă a degajat scurt, la marginea careului lui Thomson, care, de la 17 m, a tras pe jos, în diagonală. Portarul M. Ionescu deşi a atins mingea nu a mai putut s-o oprească.

În partea a doua a meciului echipa Petrolul a ieşit la atac, totuşi atacurile au fost duse numai de 2—3 jucători, dintre care Moldoveanu nu a corespuns. Au fost şi momente de superioritate ale echipei noastre, puternic încurajate de public, totuşi scorul n-a putut fi redus, penaltiul refuzat de arbitru fiind un moment psihologic important.

Cei mai buni jucători ploieşteni au fost Dridea I, Dincuţă *şi* Pahonţu. Dragomir *şi* Boc *au jucat şi ei satisfăcător.* Mocanu *n-a făcut faţă adversarului său direct.*

Din echipa engleză s-a remarcat în mod special Milne *şi cele două extreme,* Callaghan *şi* Thompson.

Cu excepţia greşelii decisive pentru posibilitatea de modificare a scorului, arbitrul belgian Loraux n-a mai comis alte erori.

Petre GAŢU

VIITORII NOŞTRI ADVERSARI

● *Simbătă pe „Parc des Princes" două din viitoarele adversare ale reprezentativei noastre A, Franţa şi Polonia, se întîlnesc într-un meci oficial contînd pentru* „Cupa Europei" *(ele participă în grupa a VII-a, împreună cu Belgia şi Luxemburg). În lotul polonez care a sosit la Paris, figurează şi* Lubanski, Szoltysik, Anczok, Musialek, *tineri ce acum cîţiva ani au jucat împotriva reprezentativei de juniori a ţării noastre.*

Francezii sînt optimişti, preconizînd — sub conducerea lui Snella — o formaţie cu un „careu" nantez (Simon — Suaudeau ; Robin — Budzinski) *şi cu un nou tandem de atacanţi centrali,* G. Lech — Di Nallo, *primul fiind acreditat de presă „şuterul în super-formă". Totuşi, cu realism, ei conchid prin instructorul naţional,* George Boulogne *:* „Nu trebuie să lăsăm nimic la hazard în faţa Poloniei".

● *Săptămîna trecută la Bâle, echipa naţională a Elveţiei, primul nostru adversar în „Cupa Europei" (Bucureşti, 2 noiembrie) a disputat un meci de antrenament cu selecţionata celor mai buni jucători străini care activează în Elveţia. Printre partenerii de joc ai echipei naţionale s-au aflat germanii* Szymaniak, Luttrop, Suderman *şi* Neumann, *iugoslavii* Milutinovici *şi* Matus, *suedezul* Grahn.

Liderii campionatului elveţian sînt în prezent, după nouă etape, Grasshoppers, Zürich *şi* Bâle *cu cîte 14 puncte.*

MOZAIC

TURNEUL OLIMPIC

Pentru turneul de fotbal din cadrul Jocurilor Olimpice din Mexic s-au înscris 66 de ţări: 19 din Europa, inclusiv echipa ţării noastre, 15 din Africa, 8 din America de Sud, 11 din America Centrală şi de Nord şi 13 din Asia. La 16 noiembrie, F.I.F.A. va efectua tragerea la sorţi a grupelor preliminare, urmînd ca meciurile eliminatorii să înceapă la 1 martie 1967. Pentru turneul final de la Ciudad de Mexico se vor califica 16 echipe.

● BRAZILIENI LA TOULOUSE

Exemplul echipei Strasbourg, care a importat jucători sud-americani, pare a fi molipsitor pentru F. C. Toulouse. Vrînd să remedieze carenţele atacului echipei sale, antrenorul Kader Firoud este în căutarea unui realizator. Şi după ce l-a observat pe **Ignaccio Ayrton** (venit de la Sao Paolo) va aprecia acum posibilităţile unui alt brazilian **Hernandez de Almeira Wilson.**

● ŞCOLARII LA MECI

Inaintea meciului Sedan — Nimes, o lungă coloană, disciplinată, de 300 de copii şi adolescenţi, avea cale liberă spre stadion. Erau elevii colegiului tehnic, îndrăgostiţi de balonul rotund pe care-l practică dar şi-l aplaudă. Ei au fost de altfel printre cei mai entuziaşti suporteri, învăţînd în acelaşi timp de la cei mari, tainele balonului rotund.

● DUPĂ SURPRIZA DE LA MOSCOVA

În faţa a 60 000 de spectatori, echipa Turciei a obţinut o neaşteptată victorie la Moscova împotriva reprezentativei U.R.S.S. În primul său meci după C.M., echipa antrenată de N. Morozov a apărut remediată, doar **Şesternev, Afonin, Sabo, Parcuian** şi **Banişevschi** fiind acum prezenţi. De notat două mari absenţe : **Iaşin** şi **Voronin** şi reintrarea lui Streltov. Deşi echipa sovietică a dominat iar Streltov a făcut o partidă excelentă (a fost cel mai bun de pe teren), contraatacurile echipei turce s-au soldat cu două goluri (Ozgun şi Nevzat). Eşecul surprinzător al echipei U.R.S.S. ridică probleme selecţionerilor în vederea apropiatelor meciuri cu R.D.G. (Moscova) şi Italia (Milan).

● PREVEDERE ?

Domingo Balmanya, antrenorul echipei naţionale spaniole a hotărît să-şi ia drept ajutor o comisie formată din directorul şcolii de antrenori, doi ziarişti şi un arbitru. Întrebarea care se pune, este dacă această comisie va avea un rol deliberativ sau constituie doar o măsură de prevedere, menită să amortizeze eventualele „şocuri" ale eşecurilor...

● CONSECVENŢA

Uwe Seeler, căpitanul echipei R.F.G., vicecampioană mondială, dă dovadă de o rară consecvenţă în materie de eficacitate : în 36 de meciuri internaţionale disputate, el a marcat 36 de goluri ! Seeler nu şi-a putut îmbunătăţi recordul la recentul meci Turcia — R.F.G. (0—2), întrucît n-a jucat.

● PRIMUL MECI DUPĂ CUCERIREA TITLULUI MONDIAL

În această săptămînă are loc „premiera" campioanei mondiale în noua stagiune : „Cupa Europei". **Echipa Angliei, care, împreună cu Irlanda de nord, Ţara Galilor şi Scoţia face parte din grupa a opta, va susţine la Belfast pe „Windsor Park", primul meci după C.M. în compania echipei Irlandei de Nord, contînd atît pentru campionatul Marii Britanii, cît şi pentru Cupa Europei.** Alf Ramsey intenţionează să folosească ca atacanţi centrali în acest meci, tandemul Hunt — **Greaves,** dorind să reediteze recentul succes al unei selecţionate a Ligii care a „pasat" 12 goluri unei reprezentative similare irlandeze.

● RECOLTA PEPINIEREI

Anunţam în numărul nostru trecut despre pregătirile timpurii ale lui Alf Ramsey pentru „mondialele" din Mexic — 1970. Desigur că în vederile lui vor intra mulţi dintre tinerii jucători englezi, „speranţele" care au învins săptămîna trecută cu 8—0 echipa similară galeză. Lui Clarke, atacant la Fulham, i se datoreşte jumătate din bogata recoltă a pepinierei engleze.

0-3 la Toulouse, dar piteştenii mai speră...

— Declaraţia telefonică a antrenorului Ştefan Vasile —

TOULOUSE (prin telefon). — Primul joc dintre echipele F.C. Toulouse şi Dinamo Piteşti, din turul secund al „Cupei Oraşelor Tîrguri", a avut două aspecte distincte. În primele 45 de minute, formaţia franceză a dominat mai mult şi a reuşit să fructifice de trei ori, spre finalul reprizei. În a doua parte a jocului, iniţiativa a fost de partea piteştenilor, care au atacat continuu, încercînd să reducă din handicap, dar au ratat numeroase ocazii bune de gol.

În primele minute, jocul a fost destul de echilibrat, dar treptat F.C. Toulouse a reuşit să se impună. Apărarea lui Dinamo Piteşti a avut de făcut faţă unor puternice atacuri ale echipei gazdă, dar în minutul 32 a cedat pentru prima oară. La o centrare a lui Donchet, balonul a ajuns la SOUKHANE care a reluat din volé, trimiţînd balonul în plasa porţii lui Coman, care — pînă atunci — apărase foarte bine. Cel de-al doilea gol a fost marcat de extremul stînga DORSINI. Aflat în poziţie clară de ofsaid, acesta a primit balonul din centrarea lui Donchet, toţi apărătorii piteşteni sînt surprinşi, la un contraatac s-au oprit convinşi că arbitrul fluieră ofsaidul, dar acesta n-a sancţionat infracţiunea. Dorsini şi-a continuat drumul spre poartă şi a înscris nestingherit cel de-al doilea gol al echipei franceze. După acest gol, dinamoviştii piteşteni comit imprudenţa de a se lansa prea temerar în atac, pentru a reduce scorul. În ultimul minut al reprizei, ei sînt surprinşi la un contraatac al gazdelor, pe poziţii prea avansate şi nu-l mai pot împiedica pe DORSINI să majoreze scorul.

În legătură cu prima repriză, mai este de semnalat faza din minutul 27, cînd Ţurcan a scăpat singur cu balonul spre poartă, dar arbitrul de margine a semnalat un ofsaid imaginar.

După pauză, aspectul jocului s-a schimbat total, piteştenii dominînd de astă-dată autoritar. **F.C. Toulouse s-a „betonat", dar nu e mai puţin adevărat că şi piteştenii au dovedit nervozitate, imprecizie în şut, elemente care au dus la ratările lui Prepurgel (min. 51), Naghi (min. 65), Ţircovnicu (min. 75), Radu (min. 80) şi Ţurcan (min. 86).**

TOULOUSE, Stadionul Municipal, 8000 spectatori
TEREN desfundat, alunecos, luminaţia bună
TOULOUSE : **Giussepin — Turraud, Monin, Redin, Cros — Richard, Bruneton — Donchet, Bernard, Soukhane, Dorsini.**
DINAMO PITEŞTI : **Coman — I. Popescu, Barbu, Ilie Stelian, Badea — Dobrin, Ţircovnicu — Radu, Naghi, Turcan, Prepurgel.**
Au înscris : **Soukhane** (minutul 32), **Dorsini** (minutul 40), **Dorsini** (minutul 45).
ARBITRU : Joad Pinto Ferreira (Portugalia)

Jocul a luat astfel sfîrşit cu rezultatul de 3—0 (3—0) pentru F.C. Toulouse, un scor — desigur — destul de sever, dar nu de natură a spulbera toate speranţele piteştenilor. Este şi părerea antrenorului Ştefan Vasile, exprimată după meci : **„Am pierdut la trei goluri diferenţă, dar mai avem speranţe de calificare. Şi cînd spun acest lucru, mă gîndesc în special la două lucruri. În primul rînd, ţin seama de faptul că terenul foarte desfundat ne-a dezavantajat mult. In al doilea rînd, felul cum a jucat în repriza a doua echipa noastră mă face să cred că la Piteşti vom fi nu numai superiori teritorial, dar vom reuşi să şi concretizăm. În ori ce caz pot spune că nu sîntem încă eliminaţi şi că vom căuta să facem tot ce putem în meciul retur".**

SELECŢIONABILII SE PREGĂTESC

(Urmare din pag. a 3-a)

dere caracteristicile viitorilor adversari şi în special pe acelea ale italienilor. Această părere este valabilă şi pentru Dumitriu.

Ceea ce v-am spus nu este însă literă de lege. Dacă Pîrcălab *nu va reuşi să-şi revină în formă,* Lucescu *sau* Năsturescu *îi pot lua locul, după cum alţi jucători, foşti titulari şi acum pe tuşe, ca* D. Popescu *şi* Sorin Avram, *de exemplu, dacă nu se vor îndrepta, vor pierde locurile din echipă şi vor privi jocurile de pe margine, ca la ultimul antrenament de la Snagov.*

Ieşirea unor jucători din formă din vina lor şi unele indisponibilităţi ne produc dificultăţi şi ne întîrzie definitivarea echipei reprezentative. Îmi amintesc că ne-aţi criticat pentru faptul că ţinem în lot unii jucători accidentaţi. Procedăm astfel deoarece aceştia fac permanent parte din lot şi nu vrem să-i privăm de la continuitate în pregătirea teoretică pe timpul stagiilor scurte cu selecţionabilii. În cadrul lotului ei au o bună îngrijire medicală. Le aplicăm un program de cultură fizică medicală care are ca urmare menţinerea gradului de antrenament în condiţiile menajării totale sau parţiale a segmentului lezat".

Am discutat apoi cu antrenorii lotului olimpic, Bazil Marian şi Angelo Niculescu, a căror echipă are un obiectiv mai îndepărtat.

Din conversaţie a rezultat că aceştia au filtrat un mare număr de jucători în fosta echipă de tineret, acţiune care continuă şi în prezent, cînd, în lotul olimpic, apar mereu nume noi, ca **Mincă** şi **Cîrciumărescu,** ultimii înregistraţi, după care ar urma talentele din noua echipă de tineret care a jucat la Opole, cum ar fi **Coman, Strîmbeanu** sau **Regep.**

Din vechea echipă de tineret s-au făcut promovări la „A", ultimii fiind **Lucescu** şi **Sătmăreanu,** care s-au adăugat celor mai „vechi", ca **Mocanu, Dobrin, Radu Nunweiller, Constantinesu** şi **Stoicescu.**

Am constatat apoi că şi aceşti antrenori urmează aceleaşi principii de la lotul A. Ei au motivat prezenţa lui Matei, avînd în vedere valoarea arătată de acesta în trecutul apropiat şi contînd pe o revenire a lui. **„Dacă Matei şi alţii ca el, care fac parte din lotul nostru lărgit, nu vor reconfirma calităţile cunoscute vom renunţa la ei şi vom apela cu curaj la tineri talentaţi de care începem să nu mai ducem lipsă".**

★

Am notat cu atenţie părerile antrenorilor noştri cărora avem toate motivele să le acordăm creditul şi tot interesul să le creăm un climat favorabil de muncă, menţinîndu-ne promisiunea făcută în numărul trecut al revistei noastre de a-i sprijini cu sugestiile altor specialişti care vor să dezbată aspecte ale pregătirilor echipelor naţionale, cu propuneri din partea cititorilor şi bineînţeles ale redacţiei noastre.

Redacţia şi administraţia bd. Mărăşti nr. 26. Tiparul : I.P. „Informaţia", str. Brezoianu

MIERCURI, MECIUL CU ELVEŢIA

HAIDE ROMÂNIA!

PROLETARI DIN TOATE ŢĂRILE, UNIŢI-VĂ!

Fotbal

Revistă săptămînală

ANUL I

22

JOI
27 OCTOMBRIE
12 PAGINI
2 LEI

ECHIPA ELVEŢIEI SOSEŞTE MARŢI LA BUCUREŞTI

Miercuri, 2 noiembrie, la ora 15, va avea loc pe stadionul „23 August" prima întîlnire din grupa a VI-a a campionatului european interţări, dintre echipele ROMÂNIEI şi ELVEŢIEI.

Oaspeţii vor sosi marţi la amiază cu un avion special şi vor face în după-amiaza aceleiaşi zile un antrenament de acomodare pe stadion.

În cadrul programului de pregătire al echipei noastre reprezentative, duminică 30 octombrie selecţionabilii vor susţine un joc de antrenament cu o echipă din categoria B.

Echipa italiană A. C. Milan a anunţat aseară că nu mai poate veni la Bucureşti pentru meciul cu Rapid, astfel că jocul anunţat a fost anulat.

ECHIPA OLIMPICĂ — ÎN VIZITĂ ÎN ETIOPIA

Selecţionata olimpică a ţării a fost invitată de federaţia de specialitate din Etiopia pentru două meciuri, care să aibă loc la 11 şi 18 decembrie. Acest turneu urmează să fie legat de cîteva jocuri şi în alte ţări africane.

Pag. 3-5

Etapa a 9-a a categoriei A

Pag. 6-7

Comentariile meciurilor internaţionale susţinute ieri de fotbaliştii noştri

Unul din nenumăratele momente dramatice din tentativa echipei Dinamo Piteşti şi a lui Turcan (în zbor spre minge) de a înscrie al 5-lea gol, ceea ce inimoasa noastră formaţie avea să reuşească tot prin Turcan în ultimul minut de joc

DINAMO PITEŞTI A ELIMINAT PE F.C. TOULOUSE: 5-1!

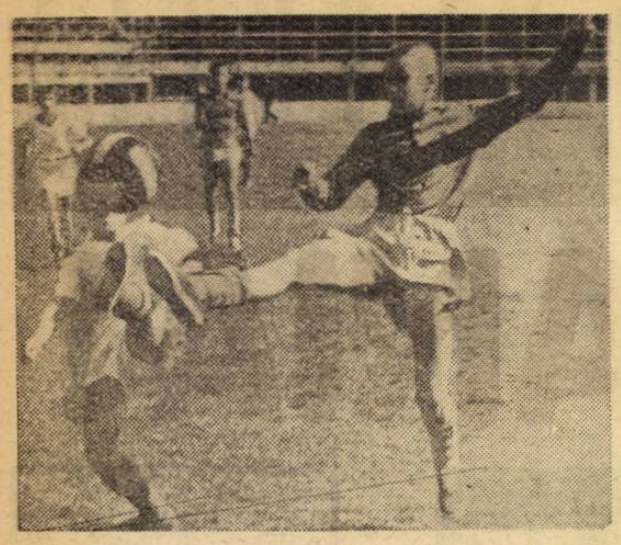

Peste cîțiva ani de zile, dintre „puștii" aceștia se vor alege, poate, viitori. flăcăi pentru echipa României

De pe cuprinsul țării

UN JUCĂTOR, OPT GOLURI !

Performanța aparține jucătorului Francisc Bandi de la Topitorul Baia Mare, echipă ce activează în seria Someș a campionatului de fotbal al regiunii Maramureș. În meciul disputat pe teren propriu, pe stadionul „1 Mai" din Baia Mare, în etapa a șaptea, Topitorul a dispus de Rapid Satu Mare cu scorul de 10—1. Francisc Bandi, autor a opt goluri, în vîrstă de 23 de ani și purtătorul numărului 9 în formația sa, este lăcătuș la secția topitorie a „Uzinelor Chimico-Metalurgice 1 Mai" din Baia Mare. **Cu această performanță, el se află pe locul 3 al golgeterilor regiunii, care în decursul anilor au înscris cele mai multe goluri într-un singur meci:** locul I este deținut de Alexandru Szeremi III (Phönix C.S. Baia Mare) 14 goluri în meciul de Cupă cu Victoria Carei din 1937, terminat cu scorul 17—0; locul II îl deține Mircea Sasu, care în 1958 (pe atunci la Dinamo Săsar) a înscris 11 din cele 13 goluri marcate în meciul cu Progresul Cehul Silvaniei.

V. SĂSĂRANU
Corespondent

CAMPIONATUL REGIUNII BRAȘOV, LA MIJLOCUL TURULUI

Campionatul regiunii Brașov cunoaște un interes deosebit. În general, se poate spune că în acest an campionatul se desfășoară sub semnul echilibrului de forțe, existent între majoritatea echipelor participante. Așa se explică faptul că după șase etape doar Politehnica Brașov, din seria I și Flamura roșie Sibiu, din seria a II-a, au rămas neînvinse. O frumoasă comportare au avut pînă în prezent și echipele Rulmentul Brașov și Carpați Covasna (seria I), Sparta Mediaș și Victoria Copșa Mică (seria a II-a). Jocurile desfășurate pînă acum au arătat un plus de interes din partea celor mai multe echipe pentru buna lor pregătire, partidele desfășurate putînd primi calificativul satisfăcător. În continuare, buna comportare a echipelor va depinde, desigur, de acordarea unei mai mari seriozități la antrenamente, de intensificarea acestora și găsirea celor mai bune metode de pregătire, cu accent pe dezvoltarea tehnicii individuale.

C. GRUIA
Corespondent

SIMILITUDINE

O similitudine interesantă se observă între campionatul regional și cel orășenesc Iași. Lidere sînt, după cinci etape, două echipe reprezentînd noua industrie a regiunii, talonate de două reprezentante ale citadelei studențești. Astfel, în campionatul regional conduce echipa Rulmentul, urmată îndeaproape de echipa studenților medicinești, iar în campionatul orășenesc protagoniste principale sînt Penicilina și echipa viitorilor ingineri ieșeni.

ST. MIHĂIȚĂ
Corespondent

UN NOU CONTINGENT DE ARBITRI

Cavalerii fluierului din Sibiu au primit recent întăriri serioase:
- adevărată echipă! Recent, cursul de arbitri organizat de către comisia orășenească de specialitate a fost absolvit cu succes de... 11 foști jucători de fotbal. În curînd, noii conducători de jocuri vor apare pe stadioane.

GRIGORE ȚAPU
Corespondent

„CONSECVENȚA" CARE TREBUIE CURMATĂ

Jucătorul Stănculescu de la Oțelul Galați vrea să-și dovedească consecvența în acte de indisciplină. Ultima sa „ispravă" a fost la meciul disputat cu Știința București, cînd a ținut să răspundă prompt adversarilor, lovindu-i. De aceea, a și fost eliminat de pe teren. Se pare că Stănculescu are... o serioasă slăbiciune pentru Comisia de disciplină a F.R.F., în trei ani apărînd de trei ori ca împricinat. Desigur că o asemenea „consecvență" necesită măsuri drastice.

STAN VLASE
Corespondent

CU CITITORII ● DIALOG ● CU CITITORII

Cine are voie să execute penaltiul

CONSTANTIN GEORGEAN — din Timișoara: **„Îmi amintesc de Zombori, fostul portar al Ripensiei, al echipei naționale și totodată reputat specialist în executarea penalti-urilor care, într-un meci, aflîndu-se pe banca rezervelor, a intrat totuși pe teren pentru a executa o lovitură de la 11 m. V-aș ruga să-mi spuneți dacă regulamentul actual permite o asemenea situație".**

Prevederile regulamentare în vigoare exclud o asemenea posibilitate: cînd o echipă beneficiază de o lovitură de pedeapsă, aceasta este executată de oricare dintre **jucătorii aflați pe teren în momentul acordării loviturii de la 11 m.** Deci nu este admisă introducerea unui jucător de rezervă pentru a executa penaltiul. Și regulamentul mai aduce o precizare și în ceea ce privește portarul echipei sancționate, cu un penalti: acesta nu poate fi înlocuit înaintea executării loviturii cu portarul de rezervă, ci numai cu unul dintre jucătorii din echipă, aflați în joc în acel moment.

Fotbalul de sală — sport complimentar

FLORIN CIUCA — Constanța: Am auzit de multe ori vorbindu-se despre fotbalul de sală și m-ar interesa cîteva amănunte legate de el și de asemenea, dacă este recunoscut oficial.

Mulți iubitori ai balonului rotund și-au exprimat opinii favorabile despre fotbalul de sală. Fără însă ca acestea să constituie un factor decisiv pentru recunoașterea oficială din partea vreunui for internațional corespunzător.

În general sporturile în sală (mai ales dintre cele care, îndeobște, își au locul de desfășurare în aer liber) dobîndesc mai greu certificatul de naștere. Așa s-a întîmplat cu handbalul, așa se întîmplă cu atletismul de sală.

Fotbalul redus (sau de sală, cum i se mai spune) a început să fie practicat în special ca auxiliar prețios în procesul de pregătire fizică și tehnică a jucătorilor, pe perioada anotimpurilor ce nu permit o pregătire optimă în aer liber. Și bineînțeles că principalii promotori s-au recrutat din țările cu ierni lungi și friguroase, ce constituie un impediment serios în regularitatea competițiilor de fotbal. În aceste țări, ca de pildă Austria și Elveția, asemenea pregătiri au dobîndit cu timpul caracterul competițional, angrenînd echipe într-un program organizat, jocul fiind de asemeni reglementat. Iată cîteva extrase dintr-un regulament austriac: echipele sînt compuse din șase jucători (cinci de cîmp și un portar) care, încălțați cu ghete de baschet, își dispută mingea timp de 40 de minute (două reprize x 20') pe un teren de joc cu dimensiunile 60 x 30 metri. Porțile au 5 m lungime și 2,10 m înălțime, iar suprafața de pedeapsă constă, prin analogie cu handbalul redus, într-un semicerc cu raza de 10 m. Regula de ofsaid nu se aplică la fotbalul redus. La fel ca la handbalul în șapte, meciul este condus de către un arbitru de centru ajutat de doi arbitri de linie, postați în spatele porții pentru a valida înscrierea golurilor.

Variind după dimensiunile terenului și după anumite prevederi concrete ale regulamentelor, fotbalul de sală se bucură de o largă popularitate în țările Americii Latine. În Brazilia de pildă, unde sportul-rege este primit cu onoruri în orice haine ar fi îmbrăcat, meciurile de fotbal redus sînt transmise la televiziune. În acest an, un turneu organizat la Geneva la Pavilionul Sporturilor, deși a reunit un număr redus de competitori, s-a bucurat de un frumos succes de public: peste 3 000. Acest fapt i-a determinat pe organizatori să preconizeze un campionat de iarnă. Iar Viena găzduiește de obicei turneul internațional de iarnă, care tinde să devină o carte de vizită a fotbalului de sală.

Da! Ritter este arbitru de 18 ani

Mulți cititori, din București și din țară, au rămas surprinși, aflînd că Iosif Ritter din Timișoara este arbitru de 18 ani, cînd el a abandonat activitatea ca jucător acum 10 ani. Și totuși, aceasta este realitatea. Amănuntele de mai jos le-am aflat chiar de la Ritter.

Vechiul nostru internațional (are la activ 16 prezențe în echipa reprezentativă a țării) este în același timp și un... vechi arbitru. Încă de pe vremea cînd era jucător activ. Mai modest la început (conducea doar jocuri de copii și juniori din orașul Timișoara), el a cunoscut ascensiunea în noua lui calitate abia după ce a renunțat să mai joace.

Calificarea de arbitru a căpătat-o în anul 1948, cînd a absolvit un curs de arbitri organizat în Timișoara. Este interesant de știut cum a ajuns Ritter să îmbrățișeze această calitate, el care — ca jucător — a avut deseori ocazia să aibă... divergențe cu arbitrajele. Sau, poate, tocmai de aceea... Să vedeți cum s-a întîmplat. **„Pe atunci** — ne spunea Ritter — **jucam la C.F.R. Timișoara, clubul în care am făcut primii pași în fotbal, în 1934 și la care — cu excepția perioadei 1941—46, cînd am fost jucător la Rapid București — am continuat să joc pînă cînd am pus ghetele în cui.. Doi dintre arbitrii timișoreni, Daju și Tepeneag, tot rideau de noi, jucătorii, că nu cunoaștem regulile de joc. Și atunci, ne-am sfătuit noi jucătorii să le facem o surpriză: la primul curs de arbitri, organizat în anul 1948, ne-am înscris și noi. Atunci am primit calificarea ca arbitru. Pînă la urmă, însă, surpriza a fost pentru... noi, deoarece am aflat că aceasta și urmăriseră Daju și Tepeneag: să ne facă să frecventăm un curs de arbitri...".**

Din 1948 și pînă în 1956, Ritter a continuat să fie prezent pe teren, ca jucător unanim apreciat. De altfel, selecționarea lui în echipele naționale este o dovadă: în 1940 a debutat ca junior într-un meci Ungaria — România la Budapesta și tot într-o partidă cu Ungaria, în 1946, a debutat și ca internațional A. El a impresionat prin alura lui atletică, prin marea capacitate de efort, viteză, combativitate, simț al porții. A început ca înaintaș, apoi s-a retras pe linia de mijloc și la urmă a devenit un fundaș greu de trecut. Ultimul pas l-a făcut în... spatele porții, în 1956, cînd a abandonat fotbalul activ și s-a dedicat arbitrajului.

Suita debuturilor în noua calitate:
- în campionatul 1959—60 primul meci în categoria B, la București;
- în 1960—61 primul joc în categoria A, tot la București, și
- în 1962 prima partidă internațională, de data aceasta peste hotare, la Wroclaw, în Polonia (joc între echipele de tineret ale Poloniei și Cehoslovaciei).

Apoi, a condus meciul Iugoslavia B — Ungaria B la Osiek, în 1965, și în același an, la Varna, întîlnirea Bulgaria A — R.D. Germană A. Iar anul acesta, la Erfurt, jocul R. D. Germană A — Polonia A (fiind al doilea și Ritter figurînd pe lista arbitrilor internaționali anunțată de F.R.F. la F.I.F.A.), i-a adus arbitrului timișorean ecusonul F.I.F.A., o binemeritată răsplată.

Note — ÎN CAMPIONATUL REGIUNII BUCUREȘTI

AȘA FOTBAL...

În campionatul de fotbal al regiunii București sînt angrenate acum 24 echipe împărțite în două serii geografice. Dar spre deosebire de anii trecuți, jocul ce-l practică majoritatea echipelor este de un nivel tehnic scăzut. De pildă, la meciul Olimpia Giurgiu — Chimia Tr. Măgurele, succesele echipei giurgiuvene a fost obținut mai mult cu concursul arbitrului Marin Constantin, care a... compensat ineficacitatea atacului Olimpiei, printr-un penalti acordat „din senin", în penultimul minut. Același arbitru a tolerat duritățile pe tot timpul partidei. Toate acestea au contribuit ca jocul ambelor echipe să fie complet nesatisfăcător, ceea ce ar trebui să dea de gîndit antrenorilor G. Girlea (Olimpia) și T. Popescu (Chimia). Iubitorii fotbal din cele două orașe dunărene, de altfel, și-au manifestat nemulțumirea pentru un asemenea „spectacol" oferit de cei 22 de jucători.

La același slab nivel se situează și jocul celorlalte echipe: Voința Slobozia, Recolta Traian, Tractorul Zimnicea, Unirea Satul Mare, Progresul Roșiori, CFR Titu aflate, de altfel, pe locuri inferioare în clasamentul seriilor respective.

În schimb, merită evidențiată evoluția echipelor Celuloza Călărași și Comerțul *Alexandria, care după 6 etape, ocupă primele locuri din serii.*

Pentru a îmbunătăți substanțial calitatea jocurilor din campionatul regiunii București este nevoie de eforturile conjugate ale antrenorilor (în seriozitatea pregătirii echipelor) și ale arbitrilor delegați (pentru o mai justă și obiectivă conducere a partidelor).

Credem că și Consiliul regional UCFS București are un cuvînt de spus în această problemă.

TRAIAN BARBĂLATĂ
corespondent

PENTRU C. S. M. SIBIU

O ÎNTREBARE

În ediția 1964—65, echipa de juniori CSM Sibiu a ocupat locul I în seria a X-a a campionatului republican de juniori; în ediția 1965—66, ea s-a clasat pe locul VII. În prezent, această echipă nu mai are aceleași perspective, întrucît locul său este necorespunzător. La drept vorbind, nici nu se poate spera la o îmbunătățire, deoarece conducerea clubului și antrenorul Iosif Ghiling manifestă dezinteres față de tinerele cadre.

Conducerea clubului, înaintea deschiderii campionatului republican de juniori, a găsit însă o „soluție salvatoare": aceea de a lua jucători gata formați, prin fuzionarea cu echipa S.S.E. Sibiu... Dar federația de specialitate după cum se știe, nu a admis această fuziune (și bine a făcut), dispunînd înscrierea echipei S.S.E. în campionatul republican (a 11-a echipă din serie).

Situația amintită ne determină să punem o întrebare conducerii CSM Sibiu: de ce în trecut a existat preocuparea pentru creșterea cadrelor proprii de juniori, care au ajuns apoi jucători de bază ai echipei *(Vuici, David, Hize, Boboloț)* și astăzi problema aceasta este lăsată pe planul al doilea ?

I. RĂCHIȚELEANU
corespondent

PROGRESUL ŞI ŞTIINŢA PIERD DIN TEREN...

Inutilă intervenţia lui Boc : înaintaşul bucureştean Oaidă va înscrie. Fundaşul Pahonţu şi portarul ploieştean Ionescu privesc neputincioşi. Foto : S. BRAŞOVEANU

Campionatul devine tot mai pasionant...

Înfrîngerile suferite duminică de Progresul şi Ştiinţa Craiova, ocupante ale primelor două locuri, precum şi victoriile obţinute de Dinamo Bucureşti şi Petrolul au făcut ca, în frunte, clasamentul să se „strîngă" simţitor. **Progresul a suferit prima înfrîngere din acest campionat** şi pronosticurile celor care vedeau echipa din strada Dr. Staicovici pe primul loc în tur au început să se clatine. În etapa următoare, echipa lui Mateianu joacă în deplasare, la Petroşeni. Egalii — ca număr de puncte ai bucureştenilor, studenţii din Craiova se vor deplasa şi ei, la Bucureşti. Aşadar, **condiţii favorizante pentru urmăritori, mai ales pentru Petrolul care joacă acasă şi mai are şi o restanţă...**

În orice caz, ploieştenii au făcut duminică o bună demonstraţie a capacităţii lor de luptă, a calităţilor de „echipă de campionat", cîştigînd în final, un meci în care balanţa înclinase mai mult spre Progresul. Fără îndoială, **o victorie preţioasă, a cărei importanţă s-ar putea să apară — în viitor — în proporţii mult mai largi decît se conturează acum.**

Ploieştenii apar ca performerii numărul 1 ai etapei. Locul al doilea în clasamentul beneficiarilor zilei se cuvine Jiului care — cu cele două puncte cucerite în dauna U.T.A.-ei — a sărtat pe locul 9. Fără această victorie, Jiul ar fi rămas cu 5 puncte deci pe locul ultim... **U. T. A. a simţit astfel, din plin, sancţiunea suspendării terenului său,** ceea ce nu s-a întîmplat cu Steagul roşu, al cărei joc la Făgăraş nu s-a deosebit aproape cu nimic de atmosfera meciurilor susţinute acasă.

O etapă bună şi pentru Politehnica Timişoara, care a adăugat la zestrea sa com... de pe fundul lăzii, un punct nesperat cucerit la Constanţa.

Victorii normale cele ale lui Dinamo Bucureşti, Dinamo Piteşti şi Universitatea. În legătură cu meciul de la Cluj o remarcă : **Steaua se află la a patra înfrîngere consecutivă din campionat.**

Faţă de etapa a 5-a, cînd erau lideri cu 8 puncte, bucureştenii au coborît vertiginos : cu opt locuri. Se vorbeşte mult despre slăbiciunile apărării echipei Steaua, dar noi credem că centrul de greutate al discuţiilor (şi măsurilor de îndreptare !) trebuie mutat asupra atacului, care **în 6 meciuri consecutive (patru de campionat şi două de Cupa cupelor) a marcat... un singur gol !**

Şi acum, să facem cîteva comparaţii cu campionatul trecut, după acelaşi număr de jocuri, ocupîndu-ne numai de cazurile cele mai semnificative.

Cel mai spectaculos salt — Ştiinţa Craiova (1965, 9 etape, locul 13 cu 6 puncte ; acum, locul 2 cu 13 puncte).

Cea mai spectaculoasă cădere : C.S.M.S. (1965, locul 3 cu 11 puncte; acum, locul 14 cu 6 puncte).

Progrese însemnate : Dinamo Bucureşti (de la locul 9 la locul 3), Farul (de la locul 11 la locul 5).

Regrese însemnate : Rapid (de la locul 1 la locul 7), U.T.A. (de la locul 4 la locul 11), Politehnica (de la locul 5 la locul 10), Universitatea de la locul 8 la locul 13).

Sub raportul eficacităţii generale, o scădere faţă de primele 9 etape ale campionatului trecut : 165 de goluri, cu 29 mai puţine decît în ediţia precedentă.

R. U.

Se poate !

ŞI LUPTĂ ŞI FOTBAL...

BUCUREŞTI

Fără discuţie că meciul central, derbiul etapei a IX-a, a fost cel dintre lider. Progresul, şi campioană, Petrolul. Spre el s-a îndreptat în mod deosebit atenţia amatorilor de fotbal şi, spre lauda echipelor, aşteptările au fost confirmate în bună măsură. Se poate spune că a fost ceea ce se numeşte „un bun meci de campionat", cu multe elemente care să susţină o accentuată notă de pasionant. În orice caz, o confruntare la nivel superior celui oferit în ultima vreme de categoria A. Jucătorii au luptat cu deosebită ardoare, uneori cu prea multă (de unde şi o serie de obstrucţii sau neregularităţi), dar în egală măsură au fost preocupaţi şi de latura spectaculară, pe care au servit-o prin alegerea unor mijloace tehnico-tactice adecvate.

Meritul echipelor este cu atît mai mare cu cît au avut de înfruntat unele dificultăţi. Ambele au avut indisponibilităţi (Neacşu, Staicu, Al. Constantinescu de o parte, Badea, Roman de alta), iar jucătorii recuperaţi (Juhasz de pildă) nu s-au arătat complet restabiliţi. Petrolul se prezenta după o adevărată „campanie de toamnă", care i-a provocat un însemnat grad de uzură fizică şi nervoasă : într-un interval de circa 36 de zile, în care obiectivul principal a fost participarea la „C.C.E.", a susţinut trei jocuri cu Liverpool, trei de campionat (Dinamo Bucureşti, St. roşu şi Universitatea) şi alte trei de antrenament (Rapid, Progresul II şi lotul A), la care se adaugă deplasările efectuate. La acestea trebuie socotite şi starea terenului (greu din cauza ploii) şi, firesc, „miza" jocului, care — de asemenea — cere o anumită concentrare din partea jucătorilor.

Echipele au ştiut să învingă aceste dificultăţi, inerente de altfel într-un campionat şi s-au angajat într-o întrecere la toate capitolele : tehnică, tactică şi angajament fizic. Progresul, după părerea noastră în... progres faţă de evoluţiile anterioare, a pierdut această întrecere (prima din acest sezon), deşi pe parcursul întîlnirii s-a dovedit egală campioanei şi a lăsat să se întrevadă posibilităţi de mai mult şi mai bine. (Antrenorul C. Cernăianu : „A jucat bine Progresul, mi-a plăcut"). Rezultatul final, însă, exprimă o diferenţă clară de maturitate între cele două formaţii. Petrolul a ştiut să calmeze în mare măsură jocul, păstrînd ritmul care-i convenea în condiţiile de duminică, şi să-şi elibereze jucătorii de bază în acţiunile ofensive (Dridea I şi Dragomir, dintre care primul s-a demarcat printr-o continuă şi eficientă mişcare), pe cînd vreme Progresul n-a ştiut să-şi concretizeze mai ales lunga perioadă de presiune din repriza a doua şi nici să-şi concentreze în principal acţiunile pe partea stîngă, pe unde era mai uşor de străpuns apărarea ploieşteană (C. Cernăianu : „De asta m-am temut tot timpul, dar..."). În plus, în apărare s-au comis erori, chiar la jucători care în perioada de întrerupere au lucrat mult pentru corectări. Iar ieşirea lui Mîndru din joc a constituit un handicap serios pentru echipă.

Aşadar, un joc ieşit din „comunul" campionatului nostru şi care dovedeşte cel mai bine că se poate „şi lupta şi fotbal". Şi la aceasta ar fi putut contribui mai mult şi arbitrul I. Ritter printr-un plasament mai judicios pe teren.

P. G.

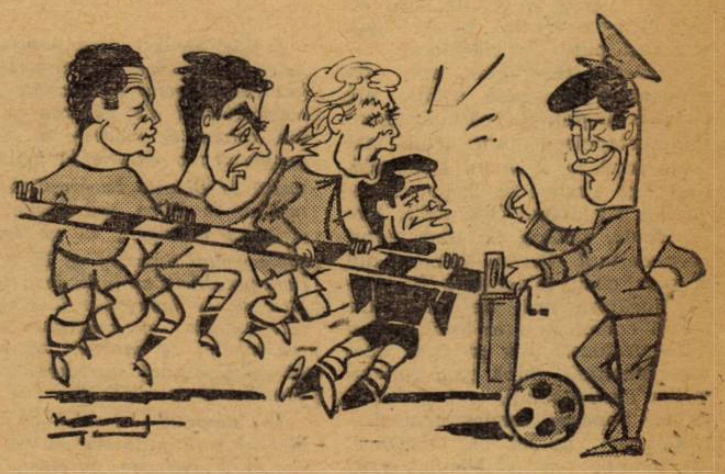

Dridea I : Mai sînt şi bariere, dragii mei !

Desen de NEAGU RĂDULESCU

„U" REDIVIVUS...

CLUJ

Duminică, Universitatea și-a adus aminte..

Și-a adus aminte că jocul ei a însemnat cîndva elan, fantezie, ofensivă debordantă, purtată într-un ritm mereu mai accelerat, uneori sufocant. Cursele lui Szabo, „semănind" cîte 2—3 adversari în linie, îl evocau pe irezistibilul Coracu, bombele lui Marcu aduceau cu „ghiulele" tunarului clujean de altădată, Toni Dascălu, iar Ivansuc îl amintea pur și simplu pe.. Ivansuc de acum 4—5 ani,

Duminică, Universitatea și-a amintit frumoasele tradiții ale fotbalului clujean iar spectatorii au trăit același act de memorie, deoarece jucătorii lor favoriți au adus pe teren — ce-i drept, la scară redusă — tradiția.

În meciul cu Steaua, Universitatea și-a creat cu abilitate, cel puțin, 7—8 ocazii clare de gol, dar portarul Suciu, barele, arbitrul Sotir (care a refuzat clujenilor un penalti pe care nici un arbitru din lume nu l-ar fi putut contesta), ca și neobișnuința clujenilor de a mai juca LA ATAC au făcut ca o dominare teritorială netă să se traducă printr-un scor minim.

La a 4-a înfrîngere consecutivă în campionat, Steaua a încercat în orașul de pe malul Someșului realizarea unei cotituri. O repriză — atîta timp cît a jucat cu oarecare convingere pe contraatac — echipa bucureșteană a creat iluzia că ar putea, cu oarecare șansă, să aibă cîștig de cauză. După pauză însă, cînd a trecut la o disperată și fără orizont apărare „supra-lacăt", sorții meciului au fost lesne de întrevăzut. În această parte a jocului, ne-am dat seama că în afara alinierii unui cvartet ofensiv inedit: Micu—Raksi—Voinea—Creiniceanu și a mijlocașului, de real talent, Vigu, la Steaua jocul nu a suferit nici o evoluție îmbucurătoare, intenția schițată de a păstra cele două extreme în apropierea tușei nedînd deocamdată randamentul scontat.

Notabilă a fost totuși angajarea jucătorilor bucureșteni, care au luptat cu multă voință (așa cum nu i-am văzut de mult) pentru un rezultat ce nu le-a surîs — și nu putea să le surîdă — date fiind mijloacele improprii de tratare a acestei partide.

Revenind la echipa clujeană, credem că victoria sa din meciul cu Steaua poate fi considerată un nou început de drum. Încurajator, fără îndoială, dar care se cere luat în serios.

M. POP

VISĂTORII...

PITEȘTI

I-am remarcat duminică la Pitești, îmbrăcați în echipament de fotbal și purtînd nume în care tot ce e suporter piteștean sau craiovean și-a pus speranțe de victorie. Pentru această victorie s-a născut și purtat un permanent „dialog" între susținătorii celor două echipe aflați în tribune, al cărui farmec a fost din păcate pătat de atitudinea unora certați cu normele de disciplină; și tot pentru această victorie, antrenorii, pe marginea terenului, își consumau neputincioși nervii. Accentuez neputincioși, pentru că, deși Ștefan Vasile și Robert Cosmoc au realizat la echipele lor lucruri bune din punct de vedere al pregătirii tehnice, tactice și fizice, fenomenul care se petrecea în teren tinea mai puțin de competența și de responsabilitatea lor.

În cele 90 de minute de joc, echipele Dinamo Pitești și Știința Craiova au demonstrat un potențial valoric aproximativ egal. O victorie la fel de strînsă a craiovenilor sau un rezultat de egalitate ar fi apărut tot atît de normale celui ce a vizionat partida ca și victoria formației gazdă. În cazul acesta, a avut mai multă șansă Dinamo Pitești? Hotărît nu! Pe fondul echilibrului valoric al celor două echipe, a intervenit în joc un alt element, pentru a cărui prezență în teren antrenorii nu au nici o vină: gradul de atenție cu care fotbaliștii piteșteni și craioveni au participat activ în fiecare clipă a meciului, indiferent că erau sau nu în posesia balonului. Acest element, care de multe ori ne scapă de sub observație, a fost hotărîtor la Pitești, el determinînd în proporție de 100% limitele scorului și, în ultimă instanță, victoria. Am urmărit cu... atenție fiecare fază, mai cu seamă pe cele din apropierea careurilor, și aș putea exemplifica cu numeroase cazuri. Mă voi rezuma doar la cele trei momente din care s-au înscris golurile și la alte trei din care s-ar mai fi putut marca.

În min. 28, Țurcan, aflat cam la 13 metri de poarta lui Vasilescu, este trezit parcă dintr-un vis de o minge care i-a venit exact la picior. Surprins total, atacantul piteștean nu a mai avut timp să gîndească ce să facă cu balonul și, natural, a fost deposedat. Un minut mai tîrziu, Eftimie se afla cu mingea în marginea careului. O fentă, un pas bun în interiorul careului către Naghi, dar acesta a rămas țintuit locului, cu gîndul cine știe unde. În min. 52, la un corner de pe partea stîngă, aceeași neatenție îl face pe portarul Vasilescu să vadă tîrziu traiectoria mingii, intervenția sa devine și ea tardivă, iar golul nu mai poate fi împiedicat. În min. 70, tot neatenția portarului îi costă pe craioveni primirea celui de-al doilea gol, Vasilescu privind nepăsător la o minge jucată pe sus la 5—6 metri în fața sa. Șapte minute mai tîrziu, fundașul piteștean David, aflat în marginea propriului careu, își permite un moment de uitare și nu poate intercepta o minge pasată pe lîngă el, care e trimisă, o clipă mai tîrziu, de Mihăilescu II direct în plasa porții lui Coman. În min. 89, Circiumărescu, prezent fizic la 5 metri de poarta piteșteană, dar nu și cerebral, irosește posibilitatea de a egala...

Poate că această înșiruire de momente a obosit întrucîtva pe cititor. Am considerat-o totuși utilă pentru a semnala una din deficiențele care s-a mai făcut simțită și în alte jocuri, influențînd rezultatele într-o măsură mai mare sau mai mică. La Pitești, ea a fost numeroase acțiuni concepute inițial foarte bine, a determinat limitele scorului și, în ansamblu, a relevat cu multă claritate importanța unui factor de care antrenorul nu mai poate fi făcut răspunzător.

N. SOARE

DINAMO — O ECHIPĂ ÎN TRANSFORMARE

BUCUREȘTI

Este evident pentru cei care urmăresc jocurile echipei Dinamo București, că fosta formație campioană trece printr-o perioadă de transformare. „Vechea gardă", formația-standard cu care Dinamo a cîștigat patru campionate consecutiv, se regăsește tot mai greu în foile de arbitraj ale meciurilor actuale. Sînt rulați mereu alți jucători, se încearcă formule noi ale diverselor compartimente. În cele 9 etape desfășurate pînă acum, Dinamo a folosit 21 de jucători, situîndu-se, în această privință, pe locul secund, după C.S.M.S. care a folosit 22.

Ceea ce ni se pare de remarcat în acest proces de transformare este felul gradat în care se produce. Jucătorii noi *(Pîrvu, Dinu, Dumitrache, Daniel Ene, Marica, Grozea)* sînt folosiți nu toți odată ci cîte 2—3 pe meci, pentru a nu influența ansamblul echipei, pentru a evita „zguduirile" prin care au trecut alte formații grăbite să-și înnoiască efectivele. Jucînd alături de 8—9 din vechii titulari, tinerii își îndeplinesc mai ușor procesul de adaptare, comportarea generală a echipei nu are oscilații izbitoare. Desigur, Dinamo nu mai face — în aceste condiții — jocurile „unsprezecelui" solid de altă dată, dar continuă să dețină un loc fruntaș în campionatul nostru.

Acest proces de transformare explică și unele oscilații ale echipei, cum a fost chiar cea de duminică: o repriză bună, apoi una mai puțin satisfăcătoare.

Problema rezervelor, atît de pronunțată la unele echipe ale noastre, se pune (după cum ne-au arătat etapele de pînă acum) mai puțin acut la Dinamo. Duminică, deși fără titulari ca Datcu, Nunweiller III, Ivan, Ghergheli, Ene II, Haidu, echipa nu ne-a părut deconcertată. Pentru fiecare din ei s-au găsit înlocuitori, fie dintre jucătorii noi, fie tot dintre vechii componenți ai lotului. Cea mai curajoasă (dar și cea mai bine inspirată, după cum s-a dovedit) dintre soluții a fost aceea cu O. Popescu fundaș central.

Rămîne numai ca antrenorii Tr. Ionescu și A. Niculescu să „țină bine frîul", să conducă echipa cu calm și luciditate. Pentru că greșelile, pripeala în asemenea perioade pot duce la multă bătaie de cap, mai tîrziu...

R. U.

Singur printre ieșeni: dinamovistul Frățilă a intervenit cu o fracțiune de secundă mai tîrziu la mingea pe care Constantinescu o boxează.
Foto: S. BACȘI

SE ANUNȚĂ REVIRIMENTUL?

FĂGĂRAȘ

Echipa Steagul roșu suportînd o sancțiune în urma celor întîmplate la jocul cu Petrolul se prezenta pe terenul Chimiei din Făgăraș cu realizări extrem de modeste în actualul campionat: o victorie la limită, obținută la Dinamo București din lovitură de la 11 m, trei meciuri egale și patru înfrîngeri, cu un total de șapte goluri înscrise și 17 primite! Dar, penultima evoluție, de la Craiova, lăsa să se întrevadă că echipa își recapătă din personalitatea care a consacrat-o, că jucătorii au început să redobîndească încrederea în adevăratele lor posibilități.

La începutul jocului cu Rapid, Steagul roșu confirma parțial lucrurile bune realizate în etapa a 8-a. Compartimentul defensiv — cu excepția lui Campo — s-a aflat totdeauna la post. Năftănăilă, deși n-a mai fost „omul din față" care aduce goluri, a fost omniprezent la țesătura de pase din mijlocul terenului, de unde se lansau atacurile vijelioase, mai ales pe partea lui Györfi care de la etapă la etapă joacă din ce în ce mai bine. Însă, lipsa de varietate din organizarea acțiunilor ofensive a ușurat într-o oarecare măsură sarcina apărării rapidiste. Mai mult, enervată de vechile deficiențe de finalizare, în care au „excelat" și de astădată Goran și Ganea, echipa a început să se timoreze, să manifeste dezorientare în anumite perioade de joc.

La aceasta a contribuit și replica neașteptat de bună a Rapidului care a jucat impetuos ca și pe terenul propriu, fără complexe, realizînd un joc sigur în apărare (în repriza a I-a) și derutant în atac, ca urmare a „un-doi"-urilor efectuate de Dumitriu—Ionescu și Dumitriu—Năsturescu.

De relevat combativitatea lui Dumitriu, care joacă din ce în ce mai îndrăznet în partidele din deplasare, a recuperat baloane și chiar și-a asumat răspunderea de a lua acțiuni pe cont propriu și de a le finaliza. Așadar cînd Dumitriu abordează jocul cu mai multă încredere în posibilitățile proprii, randamentul său este mai mare.

Golul Rapidului, căzut „pe nepusă masă", a sporit și mai mult starea de derută a „stegarilor" care, avînd în față spectrul înfrîngerii, s-au năpustit peste adversar pentru a întoarce rezultatul în favoarea lor. Din avalanșa de atacuri, oprite de apărarea Rapidului prin aruncarea mingii afară, brașovenii au concretizat două, obținînd ceea ce doreau: egalarea și victoria. Succesul lor este meritat întrucît au fost mai insistenți în partea a doua a jocului, mai ales din minutul egalării, care le-a conferit dominarea teritorială și o mai mare claritate în fazele decisive.

Fără îndoială că victoria gazdelor este de natură să aducă încredere în sînul echipei, acel reviriment de mult așteptat, dar nu trebuie uitat următorul lucru: multe carențe rămîn de rezolvat. Antrenorul Silviu Ploiesteanu are încă de lucru pentru a-și aduce echipa pe vechea linie de plutire. Pentru că, trebuie să recunoaștem, tot atît de bine, putea pierde acest meci. (Ionescu a ratat majorarea scorului în min. 30), sau, putea termina la egalitate dacă feroviarii n-ar fi crezut prea mult în fragilul avantaj de 1—0.

Cîteva cuvinte despre golul anulat în min. 48. A fost sau nu ofsaid? Cu certitudine, DA. Mingea centrată de Goran a fost trimisă în bară de Necula. La faza inițială Gane se afla în ofsaid pasiv dar reluînd în poartă balonul venit din bară, înaintașul central brașoveean s-a reactivizat în poziție de ofsaid, deoarece de data aceasta a luat parte direct la joc.

St. T.

Programul etapei a X-a

Deoarece la 2 noiembrie se va disputa partida internațională România — Elveția în cadrul campionatului Europei, întrecerea din categoria A se întrerupe duminică, urmînd să fie reluată la 6 noiembrie, cu etapa a X-a. Aceasta va programa următoarele locuri:

Rapid—Universitatea
Politehnica—C.S.M.S.
Jiul—Progresul
Steagul roșu—U.T.A.
Farul—Dinamo București
Steaua—Știința
Petrolul—Dinamo Pitești.

Portarul arădean Gornea, protejat de Igna, n-a putut reține balonul, dar nici Martinovici (Jiul) nu are posibilitatea să concretizeze. Foto : PETRE STAN

DUPĂ JOC ŞI REZULTATUL...

TIMIŞOARA

Aceasta este concluzia care se desprinde din observațiile delegatului federal, antrenorul Dincă Schileru, la meciul U.T.A.—Jiul, disputat la Timișoara. Jiul a făcut o partidă foarte bună, satisfăcînd publicul timișorean prin nivelul tehnic al jocului său, desfășurat într-un ritm susținut, bine organizat în apărare, bazat pe multă elasticitate și coeziune între linii. Jucătorii din Petroșeni au acționat în sistemul 4—2—4, manifestînd siguranță în apărare și decizie în atac. În consecință, ei au cîștigat un meci în care nu li se acordau prea multe șanse. În schimb, arădenii au practicat un joc fără orizont, cu greșeli în execuții și în orientarea pe teren, pe scurt un joc submediocru. Punctele nevralgice ale echipei au fost fundașii centrali, nesiguri, și înaintașii (cu excepția lui Axente), care au căutat să rezolve totul prin acțiuni individuale. Ca urmare: au pierdut meciul, într-un moment în care aveau nevoie de puncte pentru a-și îmbunătăți situația — precară — din clasament.

— Păzea ! S-a revărsat... Jiul !

Desen de NEAGU RĂDULESCU

POLITEHNICA A PASAT BINE

CONSTANȚA

In majoritatea cazurilor, echipele care joacă în deplasare pornesc de la ideea apărării cu orice preț. Pentru aceasta se iau o serie de măsuri întărindu-se în mod vădit linia defensivă. Soluția nu este dintre cele mai fericite, deoarece de cele mai multe ori inevitabilul se produce; atacul rămîne totuși cea mai bună apărare.

Politehnica a reușit să țină în șah pe Farul timp de 89 de minute, tocmai datorită jocului său deschis, bazat pe atac, în care acțiunile constructiv-colective s-au făcut printr-o circulație a mingii în diferite direcții, printr-o țesătură de pase în care dispecerul Surdan s-a dovedit a fi posesorul unor execuții de mare finețe. In momentul în care jucătorii timișoreni pierdeau mingea, se încerca recuperarea chiar la mijlocul terenului prin aplicarea presingului, apoi printr-o repliere rapidă în apărare se realiza un marcaj strict sau de supraveghere, pînă în momentul în care se făcea deposedarea. Dacă în unele situații Lereter, Petrovici, Rotaru sau Bodrojan au fost nevoiți să expedieze mingea la distanță fără adresă, de cele mai multe ori însă aceiași jucători și-au găsit demarcați coechipierii, pasa precisă fiind elementul de bază cu care se începeau acțiunile ofensive, chiar din propria jumătate de teren.

Intr-o asemenea situație, atacanții constănțeni nu s-au putut descurca, fiind deposedați cu ușurință.

Politehnica a realizat o partidă bună la Constanța și dacă o greșeală flagrantă a tînărului fundaș Bodrojan nu i-ar fi făcut cadou în penultimul minut de joc o minge lui Kallo, echipa s-ar fi întors cu două puncte la Timișoara. Nu ar fi fost de loc o surpriză pentru că echipa în ansamblul ei. s-a mișcat ca un tot unitar, cursivitatea paselor și puterea de luptă fiind armele de bază ale tinerilor jucători timișoreni. Păcat însă că jocul bun prestat de ei la Constanța a fost umbrit de atitudinea tuturor jucătorilor care l-au bruscat pe arbitrul N. Mihăilescu, cînd acesta a dictat lovitură de la 11 m. la un fault clar comis de Petrovici asupra lui Iancu.

GH. NERTEA

MOLDOVEANU N-A LOVIT

Fotografia de mai jos, primită de la fotoreporterul nostru V. Rădulescu, îl disculpă pe atacantul ploieștean Moldoveanu, care se ferește de accidentarea lui Mîndru.

După cum se vede, portarul bucureștean a sărit peste Moldoveanu, a prins balonul și apoi a căzut. Accidentarea lui s-a produs deci în cădere și nu se datorează unui atac violent.

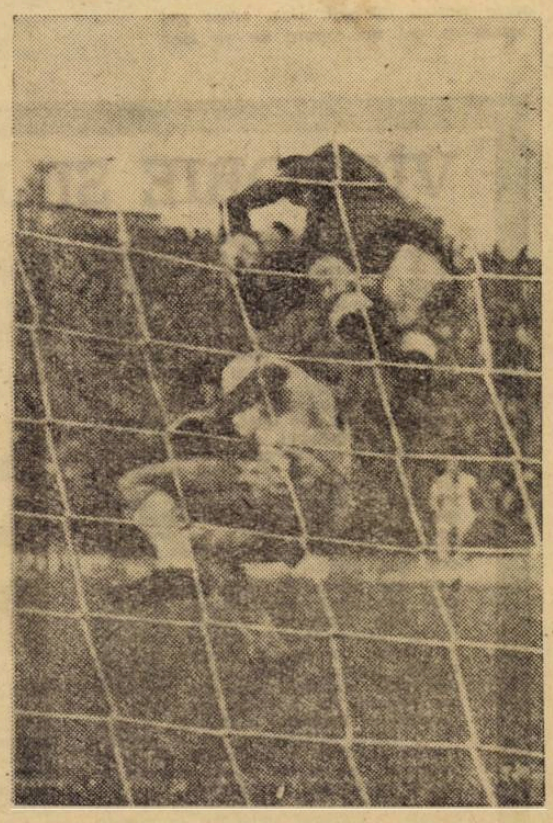

CATEGORIA A • CATEGORIA A

INDISCIPLINA DIN NOU PREZENTĂ PE TERENURI

Este cunoscută cititorilor poziția luată de revista noastră în numerele anterioare față de actele de indisciplină ale unor jucători, față de lipsurile constatate în organizarea meciurilor la Arad, Brașov și Iași — fapte care frînează, în bună măsură, îmbunătățirea calitativă a fotbalului nostru.

După cum se știe comisia de competiții a și luat unele măsuri împotriva unor cluburi în cauză, suspendîndu-le terenurile pe diferite termene. Era de așteptat ca aceste sancțiuni să fie privite cu toată seriozitatea și luciditatea, pentru a se preîntîmpina repetarea lor în viitoarele etape, pentru a se asigura un cadru prielnic bunei desfășurări a campionatului. Mai mult, articolele publicate constituiau, într-un fel, un semnal de alarmă în ce privește necesitatea întăririi muncii educative în rîndul fotbaliștilor și a acelor suporteri care vin pe stadioane să-și încurajeze echipa preferată.

Contrar așteptărilor însă, indisciplina s-a făcut prezentă din nou pe terenuri, în etapa a 9-a.

Să dăm cîteva exemple.

Studenții timișoreni au oferit publicului constănțean un spectacol de tîrguială penibilă, cu prilejul acelui 11 m., dictat just de arbitru împotriva lor, la faultul comis de Petrovici asupra lui Iancu. Tonul l-a dat portarul Popa care s-a repezit la conducătorul jocului pentru a-i cere anularea hotărîrii. Și, ca la comandă, întreaga echipă, în frunte cu căpitanul ei, Lereter, a procedat în același mod. Lucrurile s-au liniștit numai după multe minute de aspecte penibile, la intervenția antrenorului Reuter.

La Cluj, motivul diferendului a fost cauzat tot de un penalti neacordat de către arbitrul Sotir la infracțiunea săvîrșită de Petescu, în suprafața de pedeapsă, asupra atacantului Szabo. Timp de 4—5 minute, jocul a fost întrerupt; pe teren s-au produs busculade în care s-au angajat Szabo, Grăjdeanu, Marcu, Petescu și D. Nicolae. Este neîndoielnic faptul că arbitrul a greșit în mod flagrant. El a avut și alte scăpări. Comportarea acestuia va fi judecată de către Colegiul central, după cum declara chiar președintele colegiului, Andrei Rădulescu, prezent la joc. Dar erorile de arbitraj nu scuză, oricare ar fi pretextele, abaterile ce au avut loc pe stadionul clujean.

Pe stadionul din Făgăraș, la meciul Steagul roșu—Rapid, ne-a fost dat să asistăm la o suită de alte manifestări negative. În timpul jocului, atacurile decisive de deposedare se făceau „la cea mai înaltă tensiune". Campo l-a „secerat" tot timpul pe Năsturescu, iar acesta a căutat să nu-i rămînă dator; Dinu și Kraus au alergat mai mult după picioarele adversarilor lor; Jenei l-a lovit pe Ionescu ș.a.m.d. Finalul a întrecut orice măsură. Înainte de a ieși de pe teren, extrema rapidistă Năsturescu s-a repezit la Alecu, lovindu-l cu pumnul în față pentru motivul că și brașoveanul îl faultase cîndva în joc. Și pentru a pune capac celor petrecute, Laurian Taus, medicul echipei Steagul roșu, l-a lovit pe Năsturescu în văzul tuturor — același Laurian Taus care l-a bruscat și pe tușierul R. Cocoi pentru că a semnalizat poziția de ofsaid a lui Gane — hotărîre întemeiată ce a atras după sine anularea golului brașovean din min. 48.

De unde pînă unde asemenea manifestări nesportive, cu accent de huliganism, produse de un conducător al echipei, care ar trebui, avînd în vedere și trecutul său de atlet internațional și funcția nobilă de medic, să fie un exemplu pentru toți fotbaliștii de la Steagul roșu?

De altfel, este cazul să spunem că Steagul roșu nu a învățat nimic din sancțiunea primită de la Federația română de fotbal, suspendarea terenului de joc pe două etape. La Făgăraș, echipa organizatoare a fost tot Steagul roșu. În mod surprinzător a fost difuzat, o dată cu biletul de intrare, un program al cărui conținut cuprinde ironii la adresa sancțiunii primite și care — practic — anulau acele cîteva recomandări, invitații la sportivitate, făcute prin stația de amplificare. Desigur că asemenea procedee nu sînt de loc menite să lămurească în bine opinia suporterilor brașoveni. În loc ca programul să arate, de pildă, că actele nesportive aduc prejudicii echipei, că secția de fotbal de la Steagul roșu este interesată ca pe terenul său să existe o atmosferă de sportivitate, și să ceară sprijinul suporterilor, aluziile la injustețea sancțiunii n-au făcut altceva decît să declanșeze o atmosferă similară cu aceea care a existat la meciul Steagul roșu — Petrolul și a dus la suspendare. Din nou huiduieli, din nou obiecte aruncate în teren (un arbitru tușier a fost din nou lovit de o piatră), din nou incapacitate de organizare.

Atmosfera jocului de la Făgăraș trebuie să dea de gîndit comisiei de competiții a Federației române de fotbal, care trebuie să fie mai exigentă la programarea meciurilor pe teren neutru, pentru a nu da posibilitate secțiilor de fotbal sancționate, ca Steagul roșu să-și închipuie că aprobarea de a juca pe teren neutru numai la 66 de km de orașul său de reședință înseamnă a folosi prilejul ca o revanșă împotriva comisiei de competiții, în sensul că pot dovedi că sancțiunea nu are efect, cum de altfel nici nu a avut. Același lucru este valabil și pentru comisia de disciplină care trebuie să sancționeze, fără menajamente, pe acei jucători, indiferent de la ce cluburi provin, care au comis abateri de la conduita sportivă.

Iată că acum, în preajma meciurilor internaționale de răspundere din viitorul apropiat, în loc ca forul de specialitate să-și îndrepte toată atenția în această direcție, trebuie din nou să piardă timp pentru anchetarea unor noi cazuri de indisciplină.

Fără îndoială că asemenea fapte ca cele de mai sus, care se adaugă la celelalte semnalate în trecutul apropiat, nu fac decît să dăuneze fotbalului. Sîntem convinși că, în afara sancțiunilor, mentalitatea obiectivă, sportivă a majorității iubitorilor fotbalului va învinge aceste manifestări nesănătoase.

Stelian TRANDAFIRESCU

Spicuiri din programul meciului Steagul roșu — Rapid

„Spectatorul brașovean, spectator competent în vizionarea întrecerilor sportive, nu visase că va viziona un spectacol fotbalistic în orașul de la poalele maiestuoșilor munți făgărășeni, în care va evolua echipa Steagul roșu.

„Prietenii" spun că sîntem handicapați că jucăm pe teren „neutru". „Ei" uită însă că de peste 8 ani echipa constructorilor de autocamioane joacă numai în deplasare (n.r. pe stadionul Tractorul din Brașov !) și nu acasă pe terenul Tineretului de la Bartolomeu (n.r. care se află tot în Brașov), iar rezultatele au fost destul de bune".

Apoi autorii programului cer ca foștii cavaleri ai fluierului, „bătrînii", care au părăsit activitatea competițională din cauza vîrstei, să fie revăzuți pe terenurile de sport, bineînțeles ca o ironie la arbitrii „tineri", care au totuși cel puțin 10 ani de arbitraj.

După astfel de mostre ale programului se adaugă și o frază formală de îndemn la „o atmosferă plăcută desfășurării competiției sportive".

Și în încheiere : „La 6 noiembrie, jocul Steagul roșu — U.T.A. se va disputa tot la Făgăraș : deci ne vom reîntîlni cu plăcere în frumosul dv. oraș".

Comentariile sînt, desigur, de prisos !

DINAMO PITEȘTI NE-A ADUS O MARE SATISFACȚIE:

CALIFICAREA ÎN TURUL III AL „CUPEI ORAȘELOR TÎRGURI"

ULTIMUL GOL CEL DECISIV ÎNSCRIS ÎN MINUTUL 90!

N-am trăit de mult un minut de fotbal mai *mare*, mai plin, mai emoționant, ca minutul 90 al meciului de ieri, de la Pitești...

Dinamo conducea, din minutul 59, cu 4—1. Scor confortabil, mărturie a unei superiorități nete, dar care — prin prevederea regulamentară, potrivit căreia, în caz de egalitate de goluri, punctul înscris de Toulouse valora cît două — era sinonim pentru Dinamo cu o înfrîngere: echipa calificată era, totuși, cea franceză.

A venit, însă, minutul 90.

Și, o dată cu el, GOLUL!

Și SENZAȚIONALA CALIFICARE A ECHIPEI PITEȘTENE, o calificare pe care prea puțini o mai așteptau, la un moment dat, în minutul 42, cînd lucrul de care ne temeam cel mai mult s-a întîmplat: au înscris francezii!

Era atunci 1—1 în meciul de la Pitești, 4—1 pentru Toulouse în meciul dublu; sau, dacă vreți, 5—1 pentru ei, dublînd valoarea golului înscris de Vojciak.

Și totuși, Dinamo Pitești a realizat ceea ce părea imposibil. A remontat nu numai acel 0—3 de la Toulouse (care punea de la început calificarea sub semnul întrebării), dar chiar și handicapul mult mai mare în fața căruia s-a aflat la pauză. Și dinamoviștii au avut acum de realizat acest tur de forță în numai 45 de minute!

Ei bine, *admirabila putere de luptă a echipei noastre, totala sa dăruire jocului, efortul total, DE VOINȚĂ ȘI FIZIC, al celor 10 jucători*, toate acestea și-au găsit, pînă la urmă, o meritată încununare în acel gol de triumf, smuls — printr-un splendid efort colectiv — timpului care se scurgea implacabil, amenințînd să-i scoată pe piteșteni din competiție prin efectul rece al unui articol de regulament.

Dinamo Pitești s-a calificat! Cu scorul total de 5—4. Este echipa românească de comportarea căreia se leagă cele mai frumoase satisfacții ale noastre în competițiile europene din acest an. Eliminînd două echipe străine de prestigiu, F.C. Sevilla și F.C. Toulouse, Dinamo Pitești pășește acum în turul III al Cupei Orașelor Tîrguri și ne îndreptățește să-i privim cu încredere evoluția viitoare.

Un sincer BRAVO piteștenilor și antrenorilor lor, pentru felul cum au reprezentat pînă acum fotbalul nostru.

UN DEBUT ÎNGRIJORĂTOR

Partida n-a început sub auspicii prea bune pentru Dinamo. Atacul piteștean nu „leagă" jocul, superioritatea teritorială a gazdelor nu e dublată de șuturi la poartă. Absența lui Țîrcovnicu și Naghi se resimte vădit în ansamblul jocului. Francezii fac joc închis, aruncă mingile în tușă, schițează atacuri din desfășurarea cărora ghicești mai mult intenția de a ține mingea cît mai departe de propriul careu, nu de a marca.

Iar în minutul 10 se produce eliminarea lui Ioachim Popescu și a lui Dorsini. Extremul stînga francez îl atacă violent pe fundașul nostru iar acesta ripostează. Arbitrul îi trimite pe amîndoi la vestiar.

Decizia este, evident, în dezavantajul echipei române. De regulă, eliminarea unui fundaș (a cărui înlocuire cu un alt jucător din echipă dereglează mai multe compartimente) este o povară mai grea decît eliminarea extremului stînga.

ÎNSCRIE FUNDAȘUL DAVID!

Dinamo atacă continuu dar golul întîrzie. Se produce însă — inevitabil — în minutul 19. *Fundașul DAVID pornește în cursă pe mijlocul terenului, conducînd cu abilitate balonul printre jucătorii adverși, pătrunde în careu, driblează un ultim apărător pe punctul de la 11 metri și șutează sec. pe jos la colț: 1—0.*

Ofensiva dinamovistă continuă, speranțele în calificare cresc. Dar se ratează, se ratează... In min. 25, Giussepin respinge acrobatic un șut al lui Dobrin, în min. 30 la o suită de ocazii provocate de o învălmășeală în careul francez, Prepurgel ratează șutul decisiv, în min. 32 Eftimie scapă în careu dar trage slab (C. Ionescu aștepta, demarcat, o pasă!).

Portarul Giussepin și al 5-lea gol...

UN GOL MULT DISCUTAT

Jocul se desfășoară aproape tot timpul în terenul oaspeților. Ei nu țin „în față" decît doi-trei jucători, de care se ocupă Barbu și Ilie Stelian, așa că Radu și David (teoretic, fundași) sînt acum desărcinați, practic, de obligații defensive și participă regulat la atacuri.

In minutul 42, o minge aruncată înainte de francezi ajunge la extremul dreapta Vojciak care se apropie de poartă, șutează, Coman respinge, dar VOJCIAK reia în gol: 1—1. Un gol primit din neatenție, dintr-un elan ofensiv exagerat, dar care reduce acum timpul în care Dinamo poate obține calificarea la numai o repriză. Apărătorii dinamoviști contestă golul, acuzînd poziție de ofsaid la Vojciak; arbitrul de centtru se consultă cu cel de tușă, dar nu-și schimbă decizia. In ceea ce ne privește, noi n-am văzut ofsaid în această fază așa că subscriem pentru valabilitatea golului.

In orice caz, e limpede că scorul de 1—1 cu care se încheie repriza nu este just. In aceste prime 45 de minute, Toulouse n-a făcut altceva decît să practice cel mai penibil „antijoc", aruncînd balonul din teren, trăgînd de timp la repunerile în joc de la tușă, „furînd" zeci de secunde la fiecare degajare de la poartă.

O REPRIZĂ ENTUZIASMANTĂ

După pauză, Dinamo avea un obiectiv în fața căruia orice echipă ar fi tremurat, ar fi depus — poate — armele: să înscrie patru goluri fără a primi vreunul, să învingă cu 5—1.

Și piteștenii n-au dezarmat. Dimpotrivă, jocul lor s-a transformat radical în bine. Broderie de pase, care i-au zăpăcit pur și simplu pe adversari, alternată cu lansări lungi ale aripilor, șuturi viguroase la poartă, atenție în apărare, elan irezistibil.

De la început, corner după corner la poarta lui Toulouse. Apărătorii oaspeți n-au timp nici să răsufle. *In minutul 50, corner pe partea stîngă. David execută impecabil și cu o lovitură cu capul, demnă de o chinogramă, DOBRIN trimite mingea în plasă: 2—1.* Jocul se desfășoară acum numai în fața careului francez. Din cauza aglomerației (permanent 14—15 jucători pe o suprafață mică), finalizarea din apropierea porții pare imposibilă sau rămîne la voia hazardului. Este tocmai ceea ce sesizează RADU. *In minutul 55, el șutează cu sete din marginea careului, balonul se duce glonț printre picioarele apărătorilor francezi, și se oprește în colțul stîng al porții, jos, lîngă bară: 3—1.* Din acest moment Dinamo întrevede calificarea și joacă — parcă — cu și mai mult avînt. *Și vine și golul al patrulea, cel mai frumos al meciului, înscris de același RADU care a expediat în colțul de sus, în dreapta, de această dată, o bombă care a uluit pentru o clipă stadionul, pentru ca apoi miile de spectatori, entuziasmați, să izbucnească în urale: 4—1. Era minutul 59.*

EMOȚII, APOI 5—1 ȘI CALIFICAREA!

Dinamo mai are acum 31 de minute pentru un gol. Dar, acest gol apare ca cel mai greu; se va lăsa așteptat pînă-n ultimele clipe. Toulouse renunță la apărarea strictă și în min. 60, un șut al lui Cros șterge bara transversală a porții lui Coman. Dinamoviștii se văd siliți să acorde mai multă atenție apărării, totuși ei sînt cei care atacă mai viguros. In min. 64, „bombă" a lui Prepurgel pe lîngă țintă; în min. 65 șut al lui C. Ionescu, în portar; în min. 72, ratare a lui Radu — șut de la 10 m. pe lîngă poartă. Un contraatac al oaspeților îi dă ocazia lui Coman să se remarce: el plonjează salvator în picioarele lui Bernard, intrat în careu (min. 75), pentru ca după 3 minute să avem alte emoții la șutul trimis în bară de Soukhane. In următoarele minute, joc în careul francez. De două ori fundașul central Ilie Stelian este pe punctul de a marca, la cornere.

Și iată, intrăm în minutul 90. Calificarea pare compromisă...

Un atac dinamovist pe aripa stîngă. Sînt șanse de gol, dar C. Ionescu e faultat în careu! Arbitrul acordă numai corner... Execută tot Ionescu, Monnin respinge, Barbu — aflat la 25 m. de poartă — șutează spre gol, balonul este din nou respins și — IN FINE! — Țurcan îl reia, cu un șut în care a pus toată răzbunarea ocaziilor ratate, trimițîndu-l în plasă: 5—1.

CUM AU JUCAT

Coman a fost puțin solicitat. A salvat însă un gol ca și făcut, care ar fi întors soarta meciului. *Ilie Stelian* și *Barbu*, excelenți; primul mai ales, care a muncit mult și în atac. *David* și *Radu*, fără alte comentarii, cei mai buni oameni ai echipei, adevărate revelații. *Dobrin* și *Prepurgel*, activi, propulsori ai atacului, uneori însă au greșit, din grabă. *C. Ionescu* și *Țurcan* au dus o luptă epuizantă cu apărătorii francezi, fiind cei mai periculoși „oameni de vîrf". *Eftimie*, nepus la punct cu antrenamentele, a fost util prin deplasările sale neîntrerupte. Cît despre *I. Popescu*, credem că regretul de a nu fi participat la turul de onoare făcut la sfîrșit de învingători este cea mai bună sancțiune morală pentru ieșirea de nervi care ar fi putut costa și mai mult echipa.

Toulouse n-a venit la Pitești ca să joace fotbal. N-a făcut decît să tragă de timp, să faulteze, să forțeze prin orice mijloace calificarea. Este drept însă, unele contraatacuri ale oaspeților ne-au făcut să ne dăm seama că echipa posedă jucători de clasă (Soukhane, Vojciak) și că la Toulouse Dinamo a avut într-adevăr un meci greu. Dintre apărători, cei mai buni: Monnin, Bruneton, Redin. O mențiune și portarului Giussepin.

Arbitrul italian *Fabio Conti* a avut de condus un meci greu. In prima repriză el a fost uneori depășit de misiunea ce-i revenea, dar — după pauză — arbitrajul său a fost corespunzător atît ca autoritate, cît și ca aplicare a regulilor de joc.

Radu URZICEANU

Stadionul „1 Mai"
Timp frumos, **teren** bun
Spectatori : 15.000
AU MARCAT în ordine: **David** (min. 19), **Vojciak** (min. 42), **Dobrin** (min. 50), **Radu** (min. 55 și 59), **Țurcan** (min 90).
DINAMO : Coman — I. Popescu, Barbu, Ilie Stelian, David — Dobrin, Prepurgel — C. Ionescu, Eftimie, Țurcan, Radu.
TOULOUSE : Giussepin — Turraud, Monnin, Redin, Cros, Richard, Bruneton, Vojciak, Bernard, Soukhane, Dorsini.
ARBITRI : **F. Conti**, la tușe : A. Varengo și A. Picasso (Italia).
Raport de cornere : 16–0 (7–0) pentru Dinamo.
Șuturi la poartă : Dinamo 26 (13 pe poartă) ; Toulouse 6 (3 pe poartă).

ANTRENAMENTELE LOTURILOR REPREZENTATIVE

ECHIPA NAȚIONALĂ ÎNCĂ NEDEFINITĂ

Antrenorii lotului reprezentativ A, Ilie Oană și Ștefan Covaci, au prezentat, în meciul de antrenament cu formația franceză F.C. Sochaux, o echipă națională care păstrează în mare măsură o formulă folosită în preliminariile campionatului mondial, dar cu modificările impuse de indisponibilitățile jucătorilor Nunweiller III, Gherghel și Badea.

Unsprezecele aliniat miercuri pe stadionul 23 August pentru a primi replica fotbaliștilor francezi a fost următorul : IONESCU — POPA, HĂLMĂGEANU, DAN COE, MOCANU — SURDAN, NUNWEILLER VI — PÎRCĂLAB, IANCU, DRIDEA I, LUCESCU.

Primele contacte cu mingea au arătat că echipa noastră națională se impune în fața formației franceze, cum era, de altfel, și firesc să se întîmple atunci cînd o selecționată a unei țări întîlnește o formație de club de valoare medie dintr-un campionat cu o reputație apreciabilă cum este campionatul francez. De altfel și primul gol al echipei române s-a produs relativ repede. In urma unei combinații cu Lucescu, Pîrcălab, infiltrat bine în dispozitivul apărării franceze, a înscris

3-1 cu Sochaux

cu o mare precizie, contrastantă cu ratările ... din campionat. Apoi Radu Nunweiller a șutat în bară. A urmat egalarea francezilor, 1—1 în min. 21, datorată lui Wisnievski care a marcat foarte spectaculos și sigur. Printre cei 5—6 000 de spectatori, egalarea a produs rumoare, dar pentru scurtă durată, căci o nouă combinație, de această dată între Surdan și Dridea I a dus la un nou gol în poarta franceză : 2—1. Jocul se desfășoară în avantajul echipei noastre, Pîrcălab a mai ratat o excelentă ocazie de a ridica scorul la 3—1 ... așa cum ne-am obișnuit să privim un joc de verificare, scorul, cu toată importanța lui, îl abordonăm facturii jocului practicat de selecționabili.

Din acest punct de vedere ne-au plăcut numai unele porțiuni ale jocului, cînd fotbaliștii noștri s-au mișcat vioi, repede și au făcut cîteva combinații reușite. Insă, în ansamblul celor ... de minute, evoluția echipei naționale a părut ... fost mai puțin energică, fără presingul cu ... obișnuise, cu o oarecare încetineală în gîndire și acțiune, cu atacuri lente în care mijlocașii n-au fost inspirați și spontani, iar centrii înaintași au fost puțin mobili. Formația prezentată în teren n-a lăsat impresia că joacă cu convingere pentru afirmarea ei, pentru definitivarea ei, astfel că schimbările intervenite la pauză n-au mirat decît în ceea ce privește lipsa lor de eficacitate. Astfel, D. POPESCU care l-a înlocuit pe Radu Nunweiller nu a fost mai vivace decît tînărul dinamovist, care, în mod surprinzător n-a mai arătat marele lui volum de muncă și a obosit repede ; SĂTMĂREANU, în locul lui Mocanu, a fost ținta unor driblinguri realizate de adversarii săi cu ușurință și nu ne-a plăcut postura în care s-a aflat atleticul fundaș de la Steaua ; SORIN AVRAM l-a trimis pe banca rezervelor pe Lucescu, dar n-a arătat decît o impetuozitate care n-a compensat manevrele și fantezia mezinului echipei naționale.

Și, în noua formulă de echipă națională, care reiese din schimbările de mai sus, a rezultat un al treilea gol înscris de Sorin Avram : 3—1.

In a doua parte a meciului cu F.C. Sochaux, îmbunătățirea jocului nu s-a făcut simțită, astfel că nici această formulă nu poate fi definitivată. S-a încercat cu revelația ultimelor jocuri de campionat, Surdan, și soluția nu poate fi îmbrățișată fără rezerve. S-a folosit un cuplu de centri înaintași cu gabarit mare cum dorea, de fapt, îndreptățit, antrenorul Ilie Oană, dar iată că Dridea I și mai ales Iancu au fost lenți. Se contează pe revenirea lui Hălmăgeanu, însă acesta nu dă încă dovadă că ar putea curînd juca la fel de bine ca înainte de indisponibilitate.

Iată că înlocuirea titularilor accidentați este dificilă, că noii aleși nu ne-au convins ieri, că antrenorii, așa cum au declarat de altfel, trebuie să se mai gîndească la noi soluții.

Rezolvarea problemei trebuie abordată cu mai mult curaj. Meciul cu Elveția nu este ușor, dar nici atît de greu încît să nu ne permită să folosim acei jucători din echipa olimpică care dau satisfacție atît în campionat cît și în lotul din care fac parte. Este vorba în primul rînd de DUMITRIU care ar da mai multă viață, fantezie și nerv atacului, apoi de NAFTANAILĂ, sobru și sigur, pentru linia de mijlocași, de BOC, pentru apărare, remarcabil în toate cele trei meciuri cu Liverpool, cînd a avut adversari direcți de talia lui Hunt și St. John. Și mai e vorba de BARBU și FRAȚILĂ.

Propunem antrenorilor noștri să se gîndească la asemenea soluții pe care eventual să le încerce în ultimul antrenament de duminică dinaintea meciului cu Elveția.

Este de așteptat să cîștigăm meciul cu Elveția de la București. Nu trebuie să pierdem acest start în campionatul european, dar, nu trebuie să ne fie indiferent cum îl cîștigăm. In primul rînd trebuie să jucăm mai repede, mai energic, mai inventiv, mai eficace decît adversarii noștrii și în acest scop este nevoie să avem curaj.

Să fim încrezători în forțele fotbaliștilor noștri, să-i susținem, să le spunem de pe acum SUCCES DEPLIN, cu convingerea că antrenorii vor reuși să ne pună miercuri în fața cel mai bun „11" pe care-l pot alcătui.

Aurel NEAGU

Pîrcălab în acțiune pe centrul porții apărate de echipa F. C. Sochaux

Foto : **S. BRAȘOVEANU**

„OLIMPICII" ȘI-AU SURCLASAT PARTENERII

Seria meciurilor pentru verificarea succesivă a fotbaliștilor candidați la tricourile olimpice, continuă. Partida de ieri cu echipa iugoslavă Sutieska Niksici permite puține constatări. Oaspeții reprezintă o formație de valoare modestă, promovată anul acesta în categoria A, unde ocupă locul 12. De aceea, jocul echipei noastre, pe alocuri sclipitor, realizat în primele 60 de minute, trebuie raportat parțial și la replica destul de cenușie a adversarilor. Parțial, deoarece în ultima jumătate de oră, atunci cînd antrenorii Bazil Marian și Angelo Niculescu au schimbat pe protagoniștii acelui spectacol cu numere de „fachirism", **Dumitriu, Frățilă, Dragomir** și mai tîrziu, **Deleanu,** jocul echipei iugoslave nu ne-a mai părut atît de școlăresc, iar distanța dintre evoluția celor două formații s-a redus numai la cîțiva centimetri.

Trebuie despărțit ce s-a datorat în jocul de ieri echipei noastre și ce revine formației Sutieska.

Arta prin care **Dumitriu** își dezechilibrează adversarii, pasele lui oportune și inteligente, dovedind aptitudini și pentru joc colectiv (atît de contestate acestui jucător), șuturile de o forță incredibilă pen-

9-1 cu Sutieska-Niksici

tru acest autor de caligrafie fotbalistică, luciditatea și „directele" lui **Frățilă**, forța de joc a lui **Năsturescu** și **Moldoveanu,** omniprezența inspirată a celor doi mijlocași **(Năftănăilă și Dragomir)**, soliditatea liniei de fundași, circulația derutantă a balonului, învăluirile pe aripi, un-doi-urile fără cusur, turația mare la finalizare și mai ales șuturi la poartă frecvente, puternice, precise, iată atribute ale echipei olimpice în meciul de ieri ce nu pot fi puse decît într-un procent de 50% pe seama fotbalului elementar practicat de adversar. Din potopul de goluri vom menționa doar pe cele din min. 3, 26 și 53, realizate parcă cu indigou de **Năsturescu** (centrare) și **Frățilă** (reluare din vole); pe cel din minutul 18 cînd **Năftănăilă** a driblat patru adversari inclusiv portarul și pe cel din minutul 20 cînd Dumitriu a șutat din pasa lui Frățilă cu setea specifică lui Marcu.

În prima repriză oaspeții n-au avut nici un cuvînt de spus; abia în min. 45 au ajuns să tragă la poarta lui Niculescu. In repriza secundă au mai încropit cîte ceva, s-a evidențiat oarecum extrema stîngă **Andrici** (component al lotului de tineret iugoslav) și spre sfîrșitul meciului forțele s-au „echilibrat" după introducerea lui **Libardi, Cuperman** și **Pescaru,** atunci cînd jocul confuz a devenit numitor comun.

Ținînd cont de toate amendamentele enunțate, precum și de obiectivele echipei olimpice în anul 1967, vom face cîteva referiri la comportarea jucătorilor și liniilor echipei. **Boc** și **Florea** formează un cuplu forte de fundași centrali, omogenitatea adusă din echipa lor de club fiind vizibilă și prețioasă. **Deleanu** rămîne fără contracandidat ca fundaș stînga și, mai mult, ni se pare că eclipsează pe omologul său (Mocanu sau Sătmăreanu) din prima echipă reprezentativă. Pe partea dreaptă **Ivăncescu** mai trebuie probat. Linia de mijlocași se arată capabilă să realizeze tot ce i se poate cere în atac și apărare. **Dragomir** e un jucător ordonat, precis și conștiincios ca un contabil, calități ce lipsesc din bagajul „superiorilor" săi din echipa A. Linia de atac, **Năsturescu — Dumitriu — Frățilă — Györii** (Moldoveanu), are forță și inventivitate. Dar într-o întrecere cu un adversar puternic statura lor apropiată de dimensiunea „colecției de buzunar", ar putea deveni un handicap serios. Pentru extremă stînga mai sînt necesare căutări și pregătiri minuțioase. Poate tricoul cu numărul 11 ar trebui să fie purtat de Stoicescu, dacă nu va juca în prima echipă. În fine, ne întrebăm cît din omogenitatea tactică, din combinațiile excelente de ieri, cît din eficacitatea atacului și din siguranța apărării, vor rămîne pe frontispiciul echipei noastre olimpice, în fața unui adversar de autentică valoare. Pentru următoarele verificări sînt necesari parteneri puternici. Numai în compania acestora, jocul echipei poate dobîndi forța necesară pentru a străbate cu bine purgatoriul calificărilor.

Romulus BALABAN

O acțiune spectaculoasă a lui Moldoveanu care, din păcate, nu se va solda cu gol.

„TINERETUL" LA EGALITATE CU UN ADVERSAR PUTERNIC

Al doilea test al echipei noastre de tineret, disputat în compania echipei bulgare, s-a încheiat, ca și primul, jucat cu 10 zile în urmă la Opole, cu echipa corespunzătoare a Poloniei, cu un rezultat de egalitate.

Dacă, după primul meci, scriam că echipa noastră a avut o comportare frumoasă, ratînd de puțin victoria, după meciul disputat ieri, pe stadionul Petrolul din Ploiești, trebuie să remarcăm că jucătorii noștri n-au dat randamentul scontat decît o repriză, prima — cînd puteau, de altfel, înclina balanța victoriei în favoarea lor — în cea de a două parte a întîlnirii, partenerii fiindu-le superiori, victoria surîzîndu-le, în această perioadă, în aceeași măsură și lor.

Analizînd jocul echipei noastre, nu vom omite faptul că ea a fost lipsită de 7 titulari, Pilca, Birău, Strîmbeanu, Niță, Regep, Ene Daniel *și* Axente *(accidentați sau angrenați în meciurile susținute de echipele lor, Știința Craiova și U.T.A., peste hotare), fiind nevoită să se prezinte cu un atac absolut nou* (Oprișan, Dincuță, Popanică, Panici), *care nu a corespuns.*

Ținînd cont și de faptul — deloc neglijabil — că echipa de tineret bulgară se confundă cu cea olimpică, forța, maturitatea ei, fiind de prim ordin (în echipă au figurat cîteva „stele" urcătoare ale fotbalului bulgar, printre care Mitkov, Dancev *și* Stoinov *care bat la ușa reprezentativei A a țării), avem enunțarea dificultăților pe care echipa noastră le-a întîmpinat în această partidă.*

Acestea fiind condițiile obiective de fapt, vom specifica totuși că echipa română putea mai mult, că jocul ei din repriza a doua nu ne-a satisfăcut, el fiind lipsit de personalitate, subordonîndu-se, din nefericire, ritmului și stilului de joc convenabil adversarilor noștri, excelenți atleți, cu predilecție pentru jocul de totală angajare fizică, capitol la care sîntem handicapați.

Iată pe scurt filmul meciului. Partida debutează foarte rapid, cu atacuri care se succed de la o poartă la alta. Jucătorii noștri, deși păstrează mai mult balonul și sub impulsul lui Grozea — cel mai bun jucător român — se prezintă frecvent în fața careului advers, greșesc în fazele de finalizare. In minutele 19 și 30, Grozea este pe punctul de a deschide scorul dar Ivanov apără spectaculos. In min. 33, o frumoasă acțiune a atacanților noștri face mat apărarea adversă. Grozea pasează lui Dincuță și acesta îl deschide impecabil pe Popanică care înscrie imparabil. *A fost singura acțiune într-adevăr remarcabilă a înaintării noastre. După acest gol, apărătorii bulgari sînt dezorientați dar atacanții noștri nu-și sincronizează acțiunile, neexploatînd avantajul psihologic creat de*

1-1 cu R. P. Bulgaria

golul marcat și de dominarea lor teritorială.

In partea a doua a meciului, oaspeții își arată pregnant dorința de a întoarce soarta meciului. In apărare, „seceră" tot iar în atac năvălesc pur și simplu spre poarta lui Răducanu. Descumpăniți, jucătorii noștri cedează în min. 48 — *cînd Alecu înscrie un autogol* — și scapă cu destulă șansă din faze în care Mitkov, Dimitrov și Apostolov ratează ocazii favorabile de a marca. *In această repriză, atacanții noștri „apar" foarte rar în joc — tot greul căzînd pe umerii apărării — dar, avem totuși două ocazii de a cîștiga partida prin Velea și Dincuță care, în min. 86 și respectiv 88, trimit alături.*

Căutînd a discerne, în încheiere, concluziile acestei partide vom remarca următoarele :

1. Chiar și într-o formulă fortuit nouă, echipa noastră a avut de cîștigat din acest examen care, în pofida rezultatului, a însemnat un nou pas în pregătirea ei, în călirea ei în fața unui adversar puternic ;

2. Linia de atac prezentată la Opole *(Niță, Regep, Ene, Axente)* este sigur mai valoroasă decît cea aliniată ieri, concluzie evidențiată și de faptul că ea s-a validat într-un meci susținut în deplasare, unde, de regulă, condițiile sînt mai grele, în vreme ce înaintarea aliniată la Ploiești a fost punctul slab al echipei.

Marius POPESCU

VICTORIE ȘI JOC REMARCABIL AL JUNIORILOR

In tribuna „Zăvoiului" vîlcean, în mijlocul entuziasmului general stîrnit de o excelentă repriză secundă în care „puștii" noștri materializeră evidenta superioritate din întregul meci, un om cărunt își păstra calmul, deși privirile sale lăsau să se întrevadă bucuria victoriei. Era tatăl juniorului constănțean Biliboacă, venit special să urmărească comportarea fiului său, investit de această dată și cu răspunderea căpitanului de echipă. Gestul său și-a întregit semnificația cînd ni s-a spus că acest îndrăgostit al balonului rotund a meșterit în curtea sa o instalație de iluminat, pentru ca elevul Biliboacă să se poată antrena singur, în orele înserării, în zilele cînd cartea îl solicita mai mult...

Ni s-a părut că grija acestui om este sinonimă, concură cu a multor alții care se dedică creșterii noilor promoții de juniori, viitorul fotbalului românesc. Pentru toți aceștia, pentru iubitorii fotbalului din țara noastră, evoluția juniorilor români în partida susținută cu redutabila formație a R.D.G., a oferit o reală satisfacție, ca și confirmarea pozitivă a orientării de a se promova tineri de 16—17 ani în echipa națională de juniori.

Și trebuie s-o spunem de la început : victoria obținută la limită (2—1) nu reflectă fidel raportul de forțe existent pe teren, dominarea echipei noastre fiind netă, inițiativa aparținîndu-i în tot timpul meciului.

Față de Suceava, echipa a făcut la Rm. Vîlcea un pas important pe drumul omogenizării și gîndirii tactice. Și aceasta a reieșit cu prisosință în condițiile unui joc aprig disputat, în care echipa R.D.G., cu jucători atletici, s-a bazat pe o apărare supraaglomerată și contraatacuri incisive, punînd multe pro-

2-1 cu juniorii R.D. Germane

bleme jucătorilor noștri. Juniorii români au răspuns cu un joc combinativ și în viteză la mijlocul terenului, completat în repriza secundă cu atacuri succesive pe aripi, pornite din această zonă sau, surprinzător, direct de la fundași. A rezultat o autentică presiune care a desfăcut în ultima instanță apărarea germană.

Pentru cei care au urmărit partida de la Suceava cu o săptămînă în urmă, diferența de comportare a jucătorilor noștri a fost atît de mare, încît aveai impresia că acești copii au crescut că-n povești, într-o zi cît într-o lună.

Fundașii laterali au practicat un joc elastic, Cojocaru și Ciupitu jucînd atent la intercepție, degajînd cu promptitudine și adresă balonul. Din zona lor s-a și inițiat golul victoriei : Ciupitu (care la debut a avut o sarcină grea, extremul Berndt posedînd o viteză și tehnică bună) își deposedează adversarul și, ieșind prompt la atac, îl lansează în diagonală pe Manea. Acesta demarează și cu fundașul advers „în spinare", centrează scurt la Marica, de pe linia de corner. Marica driblează pe Kersten, îl scoate din poartă pe Plattner și trage pe lîngă acesta în gol. Totul n-a durat decît 30 de secunde.

Cei doi fundași centrali (N. Ionescu — Stoicescu) au dominat careul, completîndu-se bine și dovedind față de meciul cu Polonia o evidentă îmbunătățire a serviciului.

Linia mediană, deficitară la Suceava, a făcut acum o partidă remarcabilă. Folosirea de către antrenori a tandemului Etem-Profir s-a dovedit inspirată, cei doi însuflețind jocul tehnic al întregii echipe. Primul, un adevărat spiriduș, se strecura printre adversari cu balonul lipit de picior, amețindu-i cu driblingul și viteza, dar dovedind și o surprinzătoare tărie în contactul direct cu adversarul. Iar Profir parcă renăscuse ca pasărea Phonix din propria-i cenușă; a alergat cît ...

... două meciuri, deposedînd în careul propriu adversarii ca apoi, în următoarea, reprimind mingea ... la proprii atacanți, să șuteze precis și puternic la poartă lui Plattner.

... Marica și Manea, duminică a fost ziua amintirilor. Pri... i-a adus aminte că a marcat ... goluri ca pitic, golul egalizator marcat de el consemnînd o execuție tehnică ireproșabilă : șutul ... dintr-o lovitură de la 20 ... peste zid, s-a oprit la „păianjen". Iar Manea și-a reamintit (mai bine mai tîrziu decît...) indicația dată de către antrenorul Ola cu o săptămînă înainte : „Te lansezi ca o rachetă". El a făcut în repriza a doua nenumărate curse contra fundașului, ce l-au sufocat pe fundașul german Luplow (acesta a și fost înlocuit în ultimele 10 minute). ... de regulă, se terminau cu centrări periculoase pentru „mătura" echipei adverse. Biliboacă s-a ... marcat inteligent, scoțîndu-și adversarii din dispozitiv, creînd astfel ... în betonul apărării germane. Lîngă el, Crișan a muncit mult. Portarul nostru, Dumbrean, a ... promițător, blocînd de cîteva ori mingea în picioarele lui Jahn și Schütze, dar a apreciat greșit în min. 75 traiectoria balonului care, șutat slab de către Jahn, a sărit din pămînt în plasă.

Paul SLĂVESCU

ALTE REZULTATE DE MIERCURI

FENERBAHCE–U.T.A. 3–1 (2–0)

Ieri, U.T.A. a jucat la Istanbul cu echipa locală Fenerbahce, pentru **„Cupa balcanică"**. A cîștigat formația gazdă cu scorul de 3—1 prin golurile înscrise de **Yasar.** Pentru U.T.A. a marcat **Țîrlea.**

R. P. BULGARIA – ȘTIINȚA CRAIOVA 1–0 (0–0)

Știința Craiova care a servit ieri de sparing-partener reprezentativei R. P. Bulgaria a realizat un meci bun la Sofia, apreciat de gazde. Echipa națională bulgară a cîștigat cu 1—0 (autor **Ghionin** în min. 75), însă fotbaliștii craioveni au avut și ei ocazii de a înscrie, prin **Oblemenco.**

PENAROL A CIȘTIGAT CUPA INTERCONTINENTALĂ

In a doua finală intercontinentală disputată aseară la Madrid, Penarol—Montevideo a învins cu 2—0 pe Real Madrid prin golurile înscrise de **Rocha** (penalti) și **Spencer.** Echipa uruguayană, învingătoare și în meciul-tur, de la Montevideo (2—0), a cîștigat invidiatul trofeu.

● **La Reșița, echipa locală C.S.M. a disputat un meci amical cu echipa sovietică Terek Grozni pe care l-a pierdut cu 1—2.**

● **In „Cupa orașelor-tîrguri" Benfica Lisabona jucînd la Plovdiv cu echipa Spartak, a încheiat meciul la egalitate : 1—1. Tot în această competiție Sparta Praga și F. C. Bologna au încheiat la egalitate primul meci, 2—2.**

● **In „Cupa campionilor europeni", în al treilea meci dintre Gornik Zabrze și Vorwärts Berlin s-a calificat echipa poloneză cu scorul de 3—1.**

„Radiografia" etapei

A IX-A

CLASAMENTUL GOLGETERILOR

9 GOLURI : **I. Ionescu** (Rapid) – 4 din 11 m.

8 GOLURI : **Voinea** (Steaua) – 3 din 11 m.

7 GOLURI : **Frățilă** (Dinamo Buc.).

6 GOLURI : **Iancu** (Farul), **Peronescu** (Jiul), **Dridea I** (Petrolul) – 2 din 11 m.

5 GOLURI : **Stoicescu** (C.S.M.S.).

4 GOLURI : **Casandra** (Jiul), **Sfîrlogea** (Știința), **Naghi** și **Turcan** (Dinamo Pitești).

3 GOLURI : **Constantin** (Steaua), **Oblemenco** (Știința) – 1 din 11 m, **Libardi** (Jiul), **Haidu** (Dinamo București), **Dumitriu** (Rapid), **Surdan** (Politehnica), **Oaidă** (Progresul).

2 GOLURI : **Tîlvescu** (Farul) – ambele din 11 m, **Regep, Popanica** (Politehnica), **I. Popescu** (Dinamo Pitești), **Mateianu** (Progresul), **Kallo** (Farul), **Badea** (Petrolul), **Mustetea** (Universitatea) **Țîrlea** (U.T.A.) – unul din 11 m, **Năftănăilă, Goran** (St. roșu), **Martinovici, Crăciun** – unul din 11 m (Jiul), **Pîrcălab** (Dinamo Buc.), **Mihăilescu II** (Știința).

1 GOL : **Sorin Avram, D. Popescu** (Steaua), **Stocker** (Jiul), **Grizea, Mihăilă, Lereter** – din 11 m, (Politehnica), **Ciucu, Șoangher, Mafteuță, Țarălungă, V. Popescu** (Progresul), **Ghergheli, Nunweiller VI, Ene II** – din 11 m, **Marica** (Dinamo Buc.), **Circiumărescu, Niță, Ivan** (Știința), **Kraus, Codreanu, Jamaischi** (Rapid), **Ivăncescu** – din 11 m, **Pescaru, Alecu, Györfi, Gane** (St. roșu), **Ologu, Tufan** (Farul), **Dincuță, Dragomir** (Petrolul), **Adam** – din 11 m, **Ivansuc** (Universitatea), **Țîrcovnicu, Ilie Stelian, Eftimie** (Dinamo Pitești), **Domide, Mot, Axente, Igna, Tr. Popescu** (U.T.A.), **Vornicu, Malschi, Humă, Cuperman, Deleanu** (C.S.M.S.).

AUTOGOLURI : **Mihăilescu I** (Știința), **Cazan** (Jiul), **Petescu** (Steaua), **Gref** (Farul), **Naghi** (St. roșu), **Anca** (Universitatea)

SITUAȚIA PENALTIURILOR

ECHIPELE	AGASĂ		AFARĂ	
	T.	R.	T.	R.
Progresul	0	0	0	0
Știința	1	0	0	0
Dinamo Buc.	0	0	1	0
Petrolul	1	0	1	0
Farul	1	1	1	0
Dinamo Pitești	1	0	0	0
Rapid	4	0	0	0
Steaua	0	0	1	0
Jiul	0	0	1	0
Politehnica	1	0	0	0
U. T. A.	1	0	0	0
Steagul roșu	0	0	1	0
Universitatea	1	0	0	0
C. S. M. S.	0	0	0	0
Total	11	1	6	0

LEGENDA
T = transformat
R = ratat

ETAPA DIN 23.X.1966

DINAMO PITEȘTI 2 (0)
Țurcan (min. 52 și 70)

ȘTIINȚA 1 (0)
Mihăilescu II (min. 77)

UNIVERSITATEA 1 (0)
Ivansuc (min. 70)

STEAUA 0

DINAMO BUCUREȘTI 2 (2)
Frățilă (min. 17) și Pîrcălab (min. 38)

C. S. M. S. 1 (0)
Deleanu (min. 59)

FARUL 1 (0)
Iancu (min. 89)

POLITEHNICA 1 (1)
Surdan (min. 17)

STEAGUL ROȘU 2 (0)
Goran (min. 78) și Gane (min. 87)

RAPID 1 (1)
Ionescu (min. 24)

PROGRESUL 1 (1)
Oaidă (min. 4)

PETROLUL 2 (1)
Dridea I (min. 14 din 11 m și min. 83)

U. T. A. 0

JIUL 2 (1)
Crăciun (min. 40) și Martinovici (min. 70)

FORMAȚIILE, NOTELE JUCĂTORILOR ȘI ARBITRILOR

DINAMO PITEȘTI : Coman 7 — Ioachim Popescu 8, Barbu 9, I. Stelian 7, David 6 — Dobrin 9, Țîrcovnicu 6 — C. Ionescu 9, Eftimie 6, Naghi 6 (min. 46 Țurcan), Țureanu 6 (min. 46 Pop 8).

ȘTIINȚA CRAIOVA : Vasilescu 7 (min. 75 Papuc II 7) — Mihăilescu I 7, Bîtlan 8, M. Marcel 7, Deselnicu 8 — Strîmbeanu 8, Ivan 7 — Niță 8 (min. 65 Mihăilescu II 7), Sfîrlogea 7, Oblemenco 7, Circiumărescu 7.
ARBITRU : MARIN NIȚĂ (București) 7.

UNIVERSITATEA : Ringheanu 7 — Pexa 6, Costin 6, Grăjdeanu 6, Cîmpeanu 7 — Mustețea 8, Bretan 6 — Mareu 7, Ivansuc 7, Adam 6, Szabo 9.

STEAUA : Suciu 7 — Petescu 5, Hălmăgeanu 6, D. Nicolae 6, Sătmăreanu 5 — Jenei 7, Vigu 8 — Micu 5, Raksi 7, Voinea 4, Creiniceanu 5 (min. 75 Pantea).
ARBITRU : PETRE SOTIR (Mediaș) 4.

DINAMO BUCUREȘTI : Niculescu 8 — Popa 7, O. Popescu 9, Nunweiller IV 7, Ștefan 7 — Dinu 8, Nunweiller VI 8 — Pîrcălab 7, Frățilă 8, D. Ene 7 (din min. 29, Grozea 7), Varga 6.

C.S.M.S. IAȘI : Constantinescu 5 — Aurelian 6 (din min. 39, Romilă 7), Ianul 6, Malschi 6, Deleanu 8 — Ștefănescu 6, Humă 6 — Lupulescu 7, Stoicescu 7, Cuperman 7, Pop 6.
ARBITRU : N. CURSARU (Ploiești) 6.

FARUL : Manciu 5 — Georgescu 6, Tîlvescu 6, Mareș 7, Pleșa 6 — Zamfir 4 (min. 46 : Manolache 5), Koszka 7 — Tufan 5 (min. 46 : Ologu 5), Iancu 8, Manolache (min. 46 : Tufan), Kallo 8.

POLITEHNICA : Popa 8 — Bodrojan 6, Petrovici 8, Lereter 8, Rotaru 7 (min. 79 : Rus) — Grizea 7, Mihăilă 7 — Mureșan III 6, Popanică 8, Surdan 9, Mițaru 5.
ARBITRU : N. MIHĂILESCU (București) 10.

STEAGUL ROȘU : Pilca 7 — Ivăncescu 7, Jenei 6, Alecu 7, Campo 5 — Năftănăilă 7, Sigheti 5 (min. 46 : Pescaru 5) — Pescaru (min. 46 : Necula 7), Goran 8, Gane 6, Györfi 9.

RAPID : Răducanu 6 — Lupescu 6, Motroc 5, Dan 9, Greavu 6 — Jamaischi 6, Codreanu 6 — Năsturescu 8, Dumitriu 7, Ionescu 6, Kraus 5 (min. 55 : Dinu 5).
ARBITRU : ZAHARIA DRĂGHICI (Constanța) 9.

PROGRESUL : Mîndru 9 (min. 73 : Matache 6) — V. Popescu 6, Măndoiu 8, Peteanu 7, Colceriu 6 — Șoangher 7 (min. 82 : Ioniță II), Mafteuță 8 — Oaidă 6, Matei 7, Mateianu 8, Țarălungă 6.

PETROLUL : Ionescu 9 — Pahonțu 8, Boc 7, Florea 7, Mocanu 6 — Juhasz 6, Dragomir 8 — Moldoveanu 6, Dincuță 8, Dridea I 8, Dridea II 5 (din min. 75 : Oprișan 6).
ARBITRU : I. RITTER (Timișoara) 7.

U.T.A. : Gornea 5 (min. 46 : Weichelt 6) — Birău 4, Bacoș 4, Mețcaș 4, Igna 5 (min. 55 : Czako 4) — Jac 5, Chivu 6 — Axente 7, Tr. Popescu 4, Țîrlea 5, Mot 4 (min. 55 : Igna).

JIUL : Ion Vasile 8 — Dan 7, Pop 7, Stocker 7, Mihai 7 — Crăciun 8, Toia 7 — Martinovici 8, Casandra 8, Libardi 8, Peronescu 8.
ARBITRU : ILIE DRĂGHICI (București) 9.

FILMUL JOCULUI

În primele 15 minute, Dinamo Pitești își putea asigura un avantaj de cîteva goluri, ca urmare a unor acțiuni decise și foarte rapide. Eftimie „semnează" în minutele 2, 4 și 5 trei șuturi extraordinare, dintre care două au fost apărate de Vasilescu, iar unul a întîlnit bara laterală. Jocul se echilibrează și în minutele 17, 20, 25 cei care își creează posibilități bune de a deschide scorul sînt craiovenii. Spre sfîrșitul reprizei, partida își pierde din claritate. Repriza a doua se desfășoară sub raport egal de forțe. Piteștenii deschid scorul în min. 52 și tot ei îl majorează în min. 70. După ce reduc diferența, craiovenii ratează în minutele 85 și 89 două mari posibilități de a egala. (n.s.).

Universitatea a luat un start foarte rapid, dar a ratat ocazii. În min. 5, Adam scapă singur în careu ; în min. 10, Mustețea de la 10 m de poartă trage în adversar, iar în min. 20, Ivansuc execută impecabil o lovitură de la 20 de metri, dar mingea lovește colțul porții. În această perioadă, Steaua are și ea o ocazie unică, pierdută copilărește de Creiniceanu. În continuare, partida controlată cu destulă autoritate de Universitatea oferă tabloul unei alte suite de ratări (Adam, Ivansuc, Adam, Szabo, Raksi, Marcu) și al unui arbitraj contradictoriu care are darul să aprindă spiritele, mai ales din min. 60, cînd un penalti flagrant în careul oaspeților este mutat la 16 m. Golul întîlnirii se datorează lui Ivansuc care a șutat năpraznic din apropiere, în unghiul scurt al porții lui Suciu. (m.p.).

După felul cum s-a desfășurat prima repriză, se părea că Dinamo va realiza o victorie la scor. Bucureștenii au dominat clar, ocaziile de gol la poarta neinspiratului Constantineseu succedîndu-se una după alta. Două din acestea au fost fructificate de Frățilă (Ene a fost faultat la 22 m, Frățilă a executat, mingea a lovit bara și a ricoșat în plasă) și de Pîrcălab (șut cu stîngul, din marginea careului, peste un pachet de jucători). În min. 43, un șut al lui Lupulescu a întîlnit bara. După pauză, C.S.M.S. a lăsat de o parte timiditatea, a redus din handicap (Deleanu, lovitură liberă de la 20 m), a mai avut o „bară" (min. 77, Stoicescu, din plonjon) dar n-a putut egala, apărarea lui Dinamo, cu O. Popescu excelent ca fundaș central, fiind mereu la post. În final, o mare ocazie ratată de Pîrcălab. Arbitrajul lui N. Cursaru — slab, fără a influența însă rezultatul. (r.u.).

Contrar așteptărilor, timișorenii abordează partida cu mult curaj, controlează mai mult mijlocul terenului și creează cîteva acțiuni în care rolul principal îl are Surdan. În min. 17, Mihăilă execută o lovitură liberă de la 20 m, Manciu nu poate reține balonul și Surdan, atent, introduce mingea în plasă de la 6 m. În min. 35, la o incursiune a lui Iancu, acesta este faultat clar în careu de Petrovici, dar Tîlvescu ratează lovitura de la 11 m. După pauză, jucătorii de la Farul atacă dezlănțuit, dar acțiunile lor lipsite de claritate ca și jocul excelent al apărătorilor timișoreni, fac ca rezultatul să rămînă neschimbat. Totuși, în min. 89, într-o situație extrem de clară, Bodrojan pierde mingea vrînd să-l dribleze pe Kallo, acesta fuge pe extremă, centrează și Iancu introduce mingea în plasă, peste portarul Popa, ieșit inoportun. (gh. n.).

Avînd în spate povara locului 13 din clasament brașovenii își încheagă cu greu acțiunile de atac. Ei se precipită în fazele de finalizare, caută rezolvări simpliste, aruncînd la întîmplare baloane înalte în mijlocul careului de 16 m unde apărarea adversă în frunte cu Dan spulberă totul. Extremul stînga Györfi, (cel mai bun) îi pune în cîteva situații favorabile pe Gane, Goran și Pescaru, dar aceștia ratează. Rapidiștii leagă mai bine jocul, combină spectaculos și lansează cîteva contraatacuri irosite de Kraus, Jamaischi și Ionescu. În min. 24 ultimul nu mai greșește și înscrie la o centrare a lui Năsturescu, în mare vervă de joc. După pauză feroviarii caută să mențină rezultatul. Steagul roșu atacă cu insistență și găsește resurse ca, în ultimele 12 minute de joc, să răstoarne rezultatul în favoarea sa. În acest joc ambele echipe au comis nenumărate infracțiuni penalizate prompt de arbitru. (s. t.).

La început s-a părut că liderul va cîștiga, mai ales că aceasta a și deschis scorul în min. 4, jucătorii ploieșteni resimțeau — în mod vizibil — efortul depus în meciurile din C.C.E. Treptat însă, maturitatea echipei campioane și-a spus cuvîntul. Petrolul a echilibrat jocul, a egalat în min. 14, dînd în continuare o replică neașteptat de viguroasă. O perioadă de dominare a Progresului rămîne fără rezultat, ca și aceea a Petrolului, înaintașii ratînd situații favorabile (Oaidă min. 24 și 43, Juhasz min 28. Dincuță min. 35 — bară). La reluare, înregistrăm o puternică presiune a Progresului, apărarea adversă rezistă greu, dar cu succes (Ionescu, Pahonțu și ceilalți au intervenții salvatoare). În final, cînd bucureștenii jucau fără Mîndru (accidentat în min. 73), Petrolul înscrie printr-o acțiune pornită dintr-o greșeală a lui Peteanu. O victorie a maturității campioanei asupra unei echipe care, însă, i-a fost cel puțin egală. (p.g.).

Jocul s-a desfășurat, în mare parte, în nota de superioritate a Jiului, care a făcut o partidă foarte bună, spre deosebire de U.T.A., ai cărei jucători — aflați în fața unei întîlniri importante în Cupa Balcanică — au manifestat lipsuri îngrijorătoare în modul de abordare a meciului, în organizare și eficacitate. Jiul trece prin mari emoții în min. 8, cînd Axente a ratat o mare ocazie, dar își impune jocul și în min. 40 deschide scorul. Și după pauză, aspectul partidei se menține. Jiul dictează ritmul de joc care-i convine, domină mijlocul terenului, unde Crăciun și Toia desfășoară o activitate laborioasă, și în min. 70 pecetluiește soarta întîlnirii, prin golul marcat de Martinovici. În final, atacă tot echipa din Petroșeni, o acțiune a lui Martinovici este oprită neregulamentar în careu, dar arbitrul nu sancționează. Jocul a plăcut celor 15 000 de spectatori timișoreni.

CLASAMENTUL GENERAL

							ACASĂ						ÎN DEPLASARE					
1. Progresul (1)	9	5	3	1	11– 6	13	6	4	1	1	8– 4	9	3	1	2	0	3– 2	4
2. Știința (2)	9	6	1	2	14–11	13	4	4	0	0	8– 4	8	5	2	1	2	6– 7	5
3. Dinamo Buc. (4)	9	5	1	3	18–13	11	6	4	1	1	13– 5	9	3	1	0	2	5– 8	2
4. Petrolul (7)	8	4	2	2	11– 8	10	4	3	1	0	6– 1	7	4	1	1	2	5– 7	3
5. Farul (5)	8	3	4	1	12– 9	10	4	2	2	0	6– 3	6	4	1	2	1	6– 6	4
6. Dinamo P. (8)	9	5	0	4	13–12	10	5	4	0	1	10– 6	8	4	1	0	3	3– 6	2
7. Rapid (3)	9	3	3	3	15– 9	9	5	2	2	1	12– 5	6	4	1	1	2	3– 4	3
8. Steaua (6)	9	3	2	4	13– 9	8	5	2	1	2	6– 6	5	4	1	1	2	7– 3	3
9. Jiul (12)	9	3	1	5	18–13	7	4	2	1	1	10– 2	5	5	1	0	4	8–11	2
10. Politehnica (10)	9	2	3	4	10–13	7	5	2	2	1	7– 6	6	4	0	1	3	3– 7	1
11. U.T.A. (9)	9	1	5	3	7–11	7	5	0	4	1	4– 6	4	4	1	1	2	3– 5	3
12. St. roșu (13)	9	2	3	4	9–18	7	4	1	2	1	5– 6	4	5	1	1	3	4–12	3
13. Universitatea (14)	9	2	2	5	4–10	6	4	2	0	2	2– 2	4	5	0	2	3	2– 8	2
14. C.S.M.S. (11)	9	2	2	5	10–23	6	5	2	1	2	8–12	5	4	0	1	3	2–11	1

NOUTĂȚI DIN CUPA BALCANICĂ

● Întîlnirea dintre Farul Constanța și Vardar Skoplje nu s-a mai disputat la 26 octombrie, cum se stabilise inițial, deoarece a intervenit o modificare în programul celor două partide. Cele două cluburi au fost de acord ca primul meci să fie amînat la 2 noiembrie (la Constanța), iar returul să se dispute la 16 noiembrie la Skoplje. Un scurt răgaz care le poate folosi constănțenilor pentru a-și pune la punct mai bine echipa.

● Returul meciului dintre U. T. Arad și Fenerbahce Istanbul, una din favoritele competiției (nu de mult a cîștigat la Varna partida cu Cerno More), va avea loc la 23 noiembrie la Arad.

VIITOAREA ACTIVITATE A LOTULUI DE JUNIORI

O dată cu partida susținută la Rm. Vîlcea, în compania reprezentativei similare a R.D. Germane, lotul nostru de juniori și-a încheiat o etapă din planul general de pregătire pentru viitoarea ediție a Turneului U.E.F.A. (mai 1967, în Turcia). Antrenorii Gh. Ola și I. Bălănescu, care au tras concluzii mult mai îmbucurătoare după meciul cu R. D. Germană în privința stadiului de pregătire a juniorilor, ne-au informat că activitatea viitoare de instruire va cuprinde antrenamente comune periodice în luna noiembrie (întîlnirea cu echipa de juniori a Cehoslovaciei proiectată pentru 10 noiembrie nu va mai avea loc). Tot timpul însă, membrii lotului vor fi urmăriți în activitatea lor la cluburi. În luna decembrie, lotul va fi reunit în vederea celor două jocuri din Turcia (6 și 8 decembrie).

CATEGORIA **B**

O spectaculoasă intervenție a portarului echipei C.F.R.-Timișoara în meciul cu Vagonul-Arad

Foto : PETRE STAN

Știința București nu mai confirmă

Dintre diferitele moduri de a cîștiga un meci de fotbal, Știința București a ales în meciul cu C.F.R. Pașcani pe cel mai banal: victorie la un scor minim, obținută printr-o comportare oarecare, în fața unui adversar care în mod normal n-ar fi trebuit să-i pună probleme. Cu toate acestea, un meci egal sau chiar o victorie a oaspeților n-ar fi surprins, în condițiile în care s-a desfășurat meciul. Într-adevăr, dacă una din cele două ocazii unice ratate de oaspeți la scorul de 0—0 ar fi fost fructificată, rezultatul meciului poate ar fi fost altul. Dar în min. 49 o splendidă lovitură cu capul a lui Dascălu a lovit bara transversală, iar în min. 57 Sălceanu, singur cu portarul advers, a ratat. Din acest moment, Cicu, sesizînd căderea psihică a adversarilor și sterilitatea propriilor atacanți, a părăsit poziția retrasă de pînă atunci, intercalîndu-se constant în linia de înaintași. El începe să-și asume rolul de dinamizator al echipei, lucru care îi reușește pe deplin, fiind de altfel autorul golului victoriei.

Prima repriză s-a desfășurat într-o apatie totală, prezența ambelor echipe făcîndu-se simțită mai mult prin gălăgia pe care o făceau pe teren decît prin calitatea jocului practicat. In această parte, studenții au greșit orientînd jocul cu precădere către cei doi înaintași centrali, Ungureiu și Halagian, lenți și lipsiți de mobilitate. Inlocuirea acestuia din urmă cu Păiș n-a adus nimic nou în jocul echipei. Cele două extreme, Lucescu și Ciornoavă, au fost puțin și greșit jucate deși arătaseră în cîteva rînduri că sînt singurii care pot depăși apărarea adversă. (De altfel Ciornoavă are o mare parte de contribuție la înscrierea golului).

Comportarea studenților din ultimul timp este departe de ceea ce pot și de ceea ce se așteaptă de la ei. In jocul lor se constată o oboseală, mai mult psihică decît fizică, determinată poate de greutatea cu care ei au suportat șocul ratării promovării în divizia A în campionatul trecut. Credem că în acest sens trebuie să-și îndrepte atenția antrenorii echipei pentru că valoarea individuală a majorității jucătorilor este de necontestat.

Cît despre CFR Pașcani, această echipă și-a jucat rolul pe care i-l bănuiam: a făcut totul pentru obținerea unui punct și cum arătam mai sus a fost foarte aproape de reușită. Este o echipă dificilă pentru orice adversar, destul de echilibrată mai ales în apărare și beneficiază de un portar ale cărui intervenții prompte și curajoase dau încredere tuturor jucătorilor.

Arbitrajul lui Sever Mureșan (Turda) ajutat de Gh. Micu (Tg. Jiu) și S. Abagiu (Craiova) a fost bun. Golul marcat de studenți în min. 37 a fost anulat pe bună dreptate, deoarece doi atacanți ai acestora se aflau în clară poziție de ofsaid.

L. TONCU
corespondent

P.S. Cu o etapă înainte, Chimia Suceava și în etapa de duminică CFR Pașcani s-au prezentat pe teren cu tricouri ale căror numere erau șterse. Oare aceste echipe nu cunosc dispoziția FRF cu privire la obligativitatea purtării tricourilor numerotate vizibil?

Meci decis în minutul 2

Meciul Oltul Rm. Vîlcea—Otelul Galați a debutat furtunos, vîlcenii năpustindu-se asupra adversarilor. Apărătorii Otelului abia au avut timp să-și cunoască adversarii direcți, că scorul și fusese deschis: în min. 2, prima „cavalcadă" la poarta lui Stan s-a soldat cu un șut din întoarcere, tras de Udroiaca, din apropierea porții.

Au urmat apoi 25 de minute în care tinerii jucători de la Oltul au „zburdat" pe teren, lăsînd să se întrevadă o dispută inegală între jocul lor viguros și cel lent, practicat de gălățeni (media de vîrstă o echipei Otelul este de peste 28 de ani!). Fundașii Oltului urcau după extremele gălățene, mult retrase, iar mijlocașii Moraru și Lang erau invitați de adversari să devină ofensivi. Insă acțiunile de atac ale Oltului ori se opreau la 16 m., unde se întîrzie în căutarea poziției de șut, ori sînt irosite cu seninătate în careul mic. Doar șuturile lui Moraru, expediate de la depărtare, ajung pe poartă, dorința evidentă de gol a echipei antrenată de Costică Toma nefiind ajutată de mijloace tehnice corespunzătoare.

Era evident că Otelul venise să se apere, lăsînd în „apele" Oltului doar pe David, prin care sperau să „pescuiască" ceva. Acesta, e drept, lansa din cînd în cînd cîte o nadă, driblînd, dar singur n-a avut nici un spor în fața atleticei apărări de la Oltul. Și primele 45 de minute s-au scurs cu speranțe nerealizate de ambele părți.

La reluare Otelul își joacă ultima șansă, ieșind la atac. Incursiunile oaspeților, însă, nu pot deveni periculoase din cauza driblingurilor excesive ale lui David, Pătrașcu și Stănculescu, a jocului lent practicat de Cernega, care facilitează regruparea apărării adverse. Ba mai mult, contraatacurile Oltului creează situații dificile la poarta gălățenilor.

Treptat însă, în mod paradoxal, cei care resimt efortul sînt tinerii jucători ai Oltului (Moraru de pildă nici nu mai putea alerga). Și carențele pregătirii fizice scot mai mult la iveală pe cele tehnice. Astfel se și explică ratarea de către Lang a unui penalti, în min. 85, ca și uluiala fundașului Roma, care în min. 75, fără a fi încolțit de adversari, nu mai știa că se află în careul mic, orientîndu-și bîlbîiala înspre propria poartă.

Și meciul s-a sfîrșit invers de cum a început: un joc lipsit de vigoare al vîlcenilor și risipă de energie a gălățenilor.

Arbitrul V. Toma (București), după o primă repriză în care a ținut jocul în mînă, a dat în a doua decizii inverse, recurgînd apoi la compensații, oferite, probabil, zgomotoasei galerii locale.

P. S.

P.S. Deși ora de începere a meciului a fost anunțată și prin afișe la 13,45, meciul a început la ora 13,20! De ce?

REZULTATE... CLASAMENTE...

CATEGORIA B

Seria I

Siderurgistul Galați — Dinamo Victoria București 4—2 (0—0), Chimia Suceava — Metalurgistul București 1—0 (0—0), Știința București — C.F.R. Pașcani 1—0 (0—0), Oltul Rm. Vîlcea — Otelul Galați 1—0 (1—0), Progresul Brăila — Ceahlăul P. Neamț 6—0 (2—0), Poiana Cîmpina — Metrom Brașov 2—0 (2—0), Dinamo Bacău — Flacăra Moreni 5—1 (2—1).

1. Dinamo Bacău	9	5	3	1	16— 7	13
2. Șt. București	9	5	2	2	15— 9	12
3. Siderurg. Galați	9	4	3	2	15— 9	11
4. Chim. Suceava	9	4	3	2	6—15	11
5. Din. Vict. Buc.	9	3	4	2	14—11	10
6. Prog. Brăila	9	3	3	3	9— 9	9
7. Otelul Galați	9	4	1	4	9—10	9
8. C.F.R. Pașcani	9	3	2	4	10—12	8
9. Metrom Brașov	9	2	4	3	9—11	8
10. Flacăra Moreni	9	4	0	5	6—13	8
11. Poiana Cîmp.	9	3	1	5	8— 8	7
12. Ceahlăul P. N.	9	2	3	4	9—14	7
13. Oltul Rm. V.	9	2	3	4	6—14	7
14. Metalurg. Buc	9	2	2	5	10—10	6

Seria II-a

Minerul Baia Mare — Crișul Oradea 1—0 (1—0), C.S.M. Reșița — Gaz metan Mediaș 3—1 (2—0), C.F.R. Timișoara — Vagonul Arad 2—1 (0—1), Ind. sîrmei C. Turzii — C.S.M. Sibiu 2—0 (0—0), C.F.R. Arad — Unirea Dej 2—0 (1—0), A.S.A. Tg. Mureș — Minerul Lupeni 4—0 (2—0), A.S. Cugir — Clujeana 2—1 (1—1).

1. A.S.A. Tg. M.	9	7	0	2	24— 6	14
2. C.S.M. Reșița	9	6	0	3	17—11	12
3. C.F.R. Tim.	9	5	2	2	13— 7	12
4. Minerul B. M.	9	5	1	3	16—10	11
5. Clujeana	9	5	1	3	13—12	11
6. Vagonul Arad	9	5	0	4	20—10	10
7. A.S. Cugir	9	4	2	3	11—15	10
8. Crișul Oradea	9	4	1	4	18— 9	9
9. C.S.M. Sibiu	9	4	0	5	15—15	8
10. Ind. sîrmei	9	3	2	4	9—13	8
11. Min. Lupeni	9	3	1	5	13—21	7
12. Gaz metan M.	9	2	1	6	10—20	5
13. C.F.R. Arad	9	2	1	6	6—17	5
14. Unirea Dej	9	1	2	6	8—27	4

CATEGORIA C

Seria Sud

Oltul Sf. Gheorghe — C.F.R. Roșiori 4—0 (2—0), Muscelul Cîmpulung — Dunărea Giurgiu 1—0 (1—0), Portul Constanța — I.M.U. Medgidia 3—2 (2—0), Stuful Tulcea — Electrica Constanța 4—2 (1—1), Metalul Tîrgoviște — Tehnometal București 3—0 (0—0), Flacăra roșie București — S. N. Oltenița 1—2 (0—0), Electrica Fieni — Progresul Corabia 3—0 (1—0).

Seria Nord

Metalul Copșa Mică — Steaua roșie Salonta 5—0 (2—0), Minerul Bihor — Recolta 0—0, Olimpia Oradea — A. S. Aiud 1—3 (0—1), Arieșul Turda — Chimica Tîrnăveni 1—0 (0—0), Falanga Sighișoara — Progresul Reghin 4—0 (2—0), Minerul Baia Sprie — Soda Ocna Mureș 4—1 (2—1), Medicina Cluj — Sătmăreana 1—0 (0—0).

Seria Est

Ancora Galați — Petrolul Moinești 3—0 (3—0), Locomotiva Iași — Minobrad Vatra Dornei 0—0, Flamura roșie Tecuci — Gloria C.F.R. Galați 3—1 (2—0), Foresta Fălticeni — Unirea Focșani 1—0 (1—0), Metalul Rădăuți — Textila Buhuși 2—0 (1—0), Rapid Mizil — Gloria Bîrlad 1—0 (0—0), Victoria Roman — Metalul Buzău 1—2 (1—1).

Seria Vest

Victoria Călan — Tractorul Brașov 4—1 (1—1), Electroputere Craiova — Aurul Zlatna 4—1 (1—0), A.S.A. Sibiu — Mureșul Deva 3—2 (3—1), Victoria Tg. Jiu — Progresul Strehaia 1—1 (1—1), Metalul Hunedoara — Chimia Făgăraș 3—0 (2—0), Metalul Tr. Severin — Minerul Anina 2—0 (1—0), C.F.R. Caransebeș — Autorapid Craiova 0—0.

CATEGORIA **C**

Victoria jocului pe contraatac

Pe un teren desfundat, cu multe bălțoace, formațiile Flacăra roșie București (antrenor Eugen Iordache) și S. N. Oltenița (antrenor Vasile Copil) au oferit, spectatorilor prezenți duminică dimineață în tribunele stadionului „Timpuri noi", un joc dinamic cu numeroase faze de gol la ambele porți. Gazdele acționînd cu... „mingea înainte și toți după ea" și-au creat o notă de superioritate teritorială, în timp ce S. N. Oltenița a jucat în apărare, contraatacînd extrem de periculos prin Papari și Lungu. Spectacolul fotbalistic a avut de suferit din cauza... arbitrului gălățean Victor Paladescu, care a condus partida sub orice critică. Deciziile false pe care le-a dat au dezavantajat, în mod evident, formația din Oltenița.

Oaspeții au înscris cele două goluri în urma unor contraatacuri conduse cu luciditate de Papari și finalizate excelent de Vasilescu. Pentru bucureșteni a marcat Moldoveanu, dintr-un penalti acordat nejust.

D. VIȘAN
Corespondent

FLACĂRA ROȘIE : Mușat — Neagu, Bobin, Ion Gheorghe, Pandele — Totan, Marinescu — Cuconea, Lalu, Moldoveanu, Stoica.

S. N. OLTENIȚA : Vintilă — Paraschiv, Hagivreta, Grama, Chivu — Toma, Papari — Stan, Vasilescu, Eftimescu, Lungu.

Dublul derbi de la Constanța

Stadionul Portul din Constanța a găzduit duminică dimineața o partidă pasionantă : Portul Constanța — I.M.U. Medgidia. Intîlnirea a stîrnit un viu interes, ea prilejuind un dublu derbi : cel al regiunii Dobrogea și cel al seriei Sud a categoriei C, unde Portul ocupa locul I iar I.M.U. locul II. Prima parte a întîlnirii s-a desfășurat la un nivel corespunzător din toate punctele de vedere, tehnic, tactic și disciplinar, marcîndu-se două goluri de toată frumusețea, opera lui Caraman. In cea de a doua parte însă, partida s-a transformat într-o foarte dură repriză de... rugbi. Fiind conduși la pauză cu 2—0, jucătorii de la I.M.U. Medgidia au ieșit la atac și cînd nimeni nu se mai aștepta, au reușit să egaleze, înscrînd de două ori prin Carabas (autogol) și Marin, printr-un șut spectaculos de la marginea careului.

Din acest moment, jucătorii celor două echipe au uitat de fotbal, fiind preocupați mai mult de loviturile intenționate, (cu picioarele și cu pumnii), de injurii adresate arbitrului și de discuții cu spectatorii.

In min. 75, cînd arbitrul N. Pîrvu (București) a acordat lovitură de la 11 m. în favoarea echipei gazde, ca urmare a unui fault comis în careu de Tîrșoagă asupra lui Caraman, jucătorii de la I.M.U. Medgidia s-au năpustit pur și simplu asupra conducătorului de joc, bruscîndu-l. S-au amestecat și jucătorii de la Portul, producîndu-se o adevărată încăierare. Numai intervenția antrenorului Mihai și a observatorului federal a reușit să-i tempereze pe aprigii „luptători". Ca urmare a acestor incidente, portarul echipei din Medgidia, Ali Serafet, a fost eliminat din joc, locul lui în poartă fiind ocupat de jucătorul de cîmp Midache. Lovitura de la 11 m, a fost executată de Danciu, care a înscris și Portul a reușit să cîștige cu 3—2, un meci în care aspectul disciplinar a lăsat de dorit. Așteptăm de la ambele cluburi o apreciere critică a faptelor petrecute duminică și măsuri corespunzătoare.

G. RENATE

Portul : Pițuru — Danciu, Melencu, Carabaș, Hulă — Sîntimbreanu, Tănase — Butuc (Pascu), Moroianu, Caraman, Mănescu.

I.M.U. Medgidia : Ali Șerafet (Midache) — Cîrip, Tîrșoagă, Straton, Sava — Latif, Gheorghe — Midache, Călin, Bașchir, Marin.

Un nou atac al studenților bucureșteni la poarta echipei C.F.R. Pașcani. Patru înaintași contra trei apărători și cu toate acestea nu va fi gol !

Un instantaneu fotografic plăcut : o parte din jucătorii echipei Progresul împreună cu cîtiva actori ai primei noastre scene

LIDERII — ÎN DEPLASARE, PE TERENUL THALIEI!

Lumînile reflectoarelor s-au aprins ca pentru o nocturnă pe stadionul Republicii, fluierul arbitrului a fost înlocuit cu bătăile gongului și echipele și-au făcut apariția pe teren : în fotolii, jucătorii și antrenorii echipei Progresul (n-am reușit să depistăm totuși dacă păstrau clasicul lor sistem 4—3—3, întrucît se afla acolo majoritatea lotului, printre care jucătorii Mînăru, Materanu, Oaidă, Soangher, Tărălungă, Peteanu, Colceriu, V. Popescu și ceilalți) iar pe scenă, actorii Teatrului Național.

Liderii se întîlneau în acea seară cu actorii primei noastre scene pe terenul acestora. Prilejul întîlnirii ? Tot o... „întîlnire", amicală, cu „îngerul" ! Și meciul a durat mai mult de 90 de minute. De altfel, în acea seară, textul piesei a fost îmbogățit ad-hoc, de actori, cu replici de acest gen : Draga Olteanu, adresîndu-i-se lui Geo Barton : „Știi cu cine semeni ? Cu antrenorul Progresului !"

Și s-ar putea, drept răspuns, ca jucătorii Progresului să înscrie în meciurile lor goluri lucrate elegant, fără sufler, a la Geo Barton !

De fapt, jucătorii bucureșteni întorceau vizita actorilor făcută la terenul din Dr. Staicovici. Este adevărat că în antract, în spatele scenei, jucătorii nu s-au putut întîlni cu „îngerul", dar artistul emerit Geo Barton, Coca Andronescu, Simona Bondoc, Draga Olteanu, Virgil Popovici și ceilalți actori, au fost niște amfitrioni admirabili, care și-au primit oaspeții ca o adevărată „galerie" de suporteri entuziaști, înarmată și cu obișnuita lozincă încurajatoare. Și dacă artistul poporului Gr. Vasiliu Birlic, artistul emerit Toma Dumitriu și Ileana Iordache s-au fotografiat cu balonul rotund, împreună cu echipa lor favorită, aspiranții la arta fotbalului s-au fotografiat împreună cu protagoniștii piesei lui Sidonia Drăgușanu.

Pentru ca nelipsitul toast să fie într-adevăr la obiect, Mihai Iorgulescu, secretar literar al teatrului, a invocat zeița Fortuna pentru „dubleu" : cîștigarea Campionatului și a Cupei. Și cum balonul e rotund, iar slujitorii Thaliei au priză la zeițe, s-ar putea...

Paul SLĂVESCU

JOCUL CONSTRUCTIV

Una dintre caracteristicile fotbalului actual este aceea de joc constructiv.

Totuși, din ceea ce se observă deseori pe terenurile noastre ne face să **credem că noțiunea de „joc constructiv" nu este clară pentru o bună parte dintre jucătorii noștri.** Chiar și pentru cei mai buni. Se poate spune oare că Dobrin sau Radu Nunweiller joacă constructiv cînd după o fentă sau două foarte reușite, dintr-o poziție cîștigată retrimit mingea înapoi la fundașii centrali ? La jocul de campionat cu „Progresul" primele cinci pase, Dobrin le-a dat la fundașii centrali, deși echipa sa se afla în plină ofensivă, iar următoarele două pase le-a dat în tușe. Radu Nunweiller procedează identic. **De nenumărate ori vedem driblinguri executate de-a latul terenului, driblinguri inutile pe mijlocul terenului, sau pase la portar de la centrul terenului, cînd fundașii centrali sînt absolut liberi, sau ar fi indicat să se execute o deschidere la o aripă.** Tot în această categorie intră și execuțiile suplimentare care de cele mai multe ori duc la pierderea mingii, ca și conducerile exagerate pe mijlocul terenului, cum vedem la D. Popescu sau Jamaischi.

Jucătorii fără minge, printr-un plasament corect, trebuie să-l ajute pe partenerul cu mingea, încît acesta să aibă în orice situație două-trei posibilități de continuare a fazei și în mod obligatoriu să trimită mingea aceluia care are o poziție tactică mai bună.

Aceasta este esența jocului constructiv, iar pentru realizarea lui fiecare jucător cînd intră pe teren trebuie să fie animat de un singur gînd : să joace pentru parteneri, folosind procedeele tehnice adecvate și alegînd momentul tactic potrivit pentru transmiterea mingii. **Cunoscînd timpul redus de gîndire ce-l au la dispoziție, datorită promptitudinii cu care este atacat jucătorul cu mingea, fotbalistul trebuie să știe ce urmează să facă cu ea înainte de a o primi. Procedînd astfel, ei vor reuși să reliefeze în jocul lor trăsătura de joc constructiv, iar latura spectaculară a jocului și eficiența lui nu vor avea decît de cîștigat.**

N. VÎLCOV
antrenor

FOTBALUL SE ÎMPRUMUTĂ DAR ȘI AJUTĂ

Balonul rotund exercită o atracție de magnet. Este prezent în cele mai neașteptate locuri, place pretutindeni și tuturor. Îl vezi lugărit cu vădită pasiune de copii, oferă momente de satisfacție neascunsă și vîrstnicilor, pe care îi reunește un campionat de asociație sau simpla dorință de „a bate mingea" pe plajă. Mai mult, el devine „personaj principal" pentru diferite categorii de sportivi. Cine are curiozitatea să urmărească, de exemplu, un antrenament la handbal fete, va constata — și nu cu mică surprindere, — cum jucătoarele își dispută cu multă ambiție mingea de fotbal. Cunoscutele internaționale Irina Naghi și Iuliana Naco, bunăoară, dovedesc chiar multă îndemînare. Irina pasează surprinzător de bine, iar Naco are un șut la poartă de... invidiat. Ca să nu mai vorbim de handbaliștii ! Mulți dintre ei „jonglează" cu mingea de fotbal. Ei susțin de multe ori jocuri cum a fost cel de la Poiana Brașov unde, în compania handbaliștilor de la B.S.V. Berna au oferit un meci foarte disputat, mai abitir decît cele jucate de echipe organizate. Moser, Costache II, Coman, Costache I și alții vădesc chiar reale calități de.. fotbaliști.

În fine, fotbalul răspunde la... apel și în alte sporturi : box, lupte, volei etc. etc.

Dar fotbalul prezintă și el în rîndul său acest interesant dublu aspect : folosește alte sporturi ca mijloace de pregătire, dar se și oferă în același scop. Nu o dată pe fotbaliști îi vedem deseori iarna sau la început de primăvară, alergînd ca niște veritabili crosiști, iar primăvara sau vara luînd startul în probe de viteză pe diferite distanțe. Astfel, ei își dezvoltă rezistența și viteza de deplasare. Sau îi găsim într-o sală de gimnastică lucrînd la spaliere, bară sau paralele. Folosesc haltere mici sau, ieșind pe teren, joacă tenis cu piciorul, se angajează în întreceri destul de pasionante pentru a introduce mingea în coșul de baschet sau în poarta de handbal. Sînt imagini obișnuite pe care le desprinzi la antrenamentele fotbaliștilor, în anumite perioade ale anului.

Să vedem acum cealaltă... față a fotbalului, surprinsă tot mai frecvent în pregătirile din alte sporturi.

După un „meci" de fotbal pe care-l conducea între două formații ale echipei feminine Conecția, antrenorul de handbal, prof. V. Gogiltan, ne mărturisea că fotbalul este util handbalului. Grație lui se dezvoltă forța picioarelor și îndemînarea, trenului inferior. Mulțumită consacratului „balon rotund", antrenorul respectiv realizează „încălzirea" jucătoarelor cînd acestea nu au o stare prielnică efortului.

De fapt, fotbalul — prin plăcerea pe care o stîrnește — este folosit tocmai pentru acest motiv : sportivii sau sportivele fac efortul dorit de antrenor, fără să simtă...

Ca să nu mai vorbim de schi, o altă disciplină care folosește fotbalul ca mijloc pentru pregătire fizică în timpul verii. Toți marii antrenori recurg la mingea rotundă, sublinia nu de mult un comentator al revistei pariziene „France-Football" prezent și el la campionatele mondiale de... schi de la Portillo.

De altfel, jocul cu balonul rotund nu este o noutate în antrenamentele schiorilor. Austriecii, care au o experiență solidă în cele două sporturi, au fost primii, — după război — care, prin renumitul „coach" Fred Roessner, au recurs la fotbal în pregătirile lor. Schiorii austrieci și-au alcătuit chiar o echipă care a susținut meciuri publice, iar încasările realizate au fost păstrate pentru organizarea antrenamentelor lor pe zăpadă... Nu întîmplător unul din cei mai buni „coborîtori" din lume, Karl Schranz, după încheierea sezonului de schi, și-a reluat locul în... echipa sa de fotbal din St. Anton.

Cu ce-i ajută fotbalul pe schiori ? Honoré Bonnet, căpitanul echipei Franței (și el un fost fotbalist !) subliniază contribuția lui — printre altele — la fortificarea gleznelor, la dezvoltarea reflexelor (foarte utile la slalom) și la întărirea spiritului colectiv, de camaraderie. Antrenorul francez Jean Béranger a adăugat chiar : „Prin fotbal, schiorii își dezvoltă rezistența și cultivă schimbările de ritm. Și cum în schi se pune problema păstrării unui echilibru între forța atletică și finețea tehnică, practicanții acestui sport iau ca exemplu tot fotbalul. Ca și acesta — spun ei — schiul trebuie să fie, în același timp, expresia calităților tehnice și tactice, a inspirației personale și a calităților atletice, dar fără a privilegia pe unele față de altele".

Nici nu s-ar putea un compliment mai elocvent făcut balonului rotund... (p. g.).

2 ÎNTÎMPLĂRI FOTBALISTICE

S-a întîmplat în Bolivia, în orașul La Paz, și a fost povestită de vechiul internațional spaniol Verges (F.C. Barcelona). Acest club catalan a jucat acum cîțiva ani, un meci în acest oraș situat la o înălțime de 3 800 m, ceea ce impune... economie în efort. Și antrenorul echipei (Helenio Herrera pe atunci) le-a recomandat să-și menajeze „sufletul". În timpul jocului însă, mijlocașul Fuste a uitat de sfatul antrenorului și recuperînd mingea în terenul echipei sale s-a avîntat într-un contraatac. Acțiunea sa a fost atît de rapidă încît a ajuns imediat în careul advers, la 6 m de poartă. Cînd să tragă însă, n-a mai avut forță și s-a prăbușit, complet sufocat. A trebuit chiar să respire oxigen pentru a-și reveni.

Aviz celor care peste patru ani se vor deplasa în Mexic, la viitoarea ediție a campionatului mondial și, desigur, celor care peste doi ani vor fi prezenți la J.O. Cu altitudinea un-i de glumit !

La un concurs organizat de un ziar cehoslovac, un amator de fotbal din U.R.S.S. a indicat exact scorul finalei campionatului mondial : 4—2 pentru Anglia, după prelungiri. Premiul cîștigat — un automobil — i-a fost înmînat în ajunul meciului-retur Torpedo — Internazionale Milano. Cu acest prilej, ziariștii sportivi — prezenți la festivitate — i-au cerut un pronostic pentru meciul de a doua zi. Răspunsul : 3—2 pentru Torpedo. Cînd i s-a atras atenția că în acest caz meciul se va rejuca, „ghicitorul" a rectificat pronosticul său : 3—1 pentru Torpedo.

Rezultatul acestei partide se cunoaște : 0—0. Așa că...

CUVINTE ÎNCRUCIȘATE

DE LA UN MECI, LA ALTUL

ORIZONTAL : 1) A găzduit în sfîrșit, în etapa a VIII-a, cuplajul mult dorit — A evoluat la Petroșeni în linia de apărare a oaspeților. 2) Echipă oboreană — Are ce are cu... Nordul. 3) Junior dinamovist, autor al unui gol pe terenul Politehnicii — Echipă din campionatul orășenesc al Capitalei — Performera etapei a VIII-a, la prima ei victorie în acest campionat. 4) Pe tabela de marcaj — Oaspete al craiovenilor, la modul general — Pe el. 5) A preluat lanterna. 6) Pe — Localitate în Franța — În „echipamentul" feminin. 7) Și-l asumă o apărare prea... înaintată — Vechi teren în București — La poartă. 8) Patru rînduri — Stropite. 9) Mai mult de jumătate de pauză ! — În centru, la balon — Campionat — Vreme impropie jocului. 10) Uzine Comunale — Bețe ! — Jucător al Progresului. 11) L-a anihilat pe Pîrcălab în meciul de la Timișoara — Aici a capotat Sevilla. 12) Partener al lui Coluna — Marchează... timpul — Grozea pe centru ! 13) Editură — Echipă din Dej și Focșani — Mijlocaș brazilian. 14) Șir — Cunoscut jucător uruguayan din trecut — Disputat.

VERTICAL : 1) N-a putut smulge decît un punct pe teren propriu în etapa a VIII-a — Autor al unui gol al piteștenilor, la Sevilla. 2) Linii ofensive — A dat o decizie în favoarea unei echipe. 3) A ratat pentru Jiul, în meciul cu Farul, ocazia din min. 6 — Se aude Tudorică. 4) Înaintași pe Adriatica — Calciu — Mijlocaș al naționalei, ani de-a rîndul. 5) Love̦ște la biliard — Viitorul îi utilizează — Echipă din Prešov (Cehoslovacia). 6) Dispunere tactică — Pană. 7) Litiu — Pase — Trei de joc, în cuplajul bucureștean. 8) Riu în... Cupă — Inițiale la Oltenița — Jucător al Universității. 9) Acțiune gîndită — Locul unei victorii cu 6—0 asupra echipei Metalul din Hunedoara, în etapa de la 9 octombrie. 10) Aparată — Omogeni. 11) Lică Nunweiller — Deși învingătoare în etapa a VIII-a, această echipă nu și-a regăsit cadența — Vechi jucător al echipei Venus. 12) Alt jucător brazilian — Coechipier — 2 de la I.C.O. ! 13) Saturație — Fost portar al naționalei noastre. 14) Semifinală ! — Finalizat.

Cuvinte cunoscute mai puțin : AZE, PAU.

GH. CORJOS

Impresii de la fața locului

PETROLUL — DUPĂ 3 MECIURI CU LIVERPOOL

de PETRE GAȚU

Jucătorii englezi își manifestă bucuria la primul gol înscris în poarta Petrolului

Așadar, Petrolul și-a încheiat — spre regretul tuturor — „cariera" în actuala ediție a „Cupei campionilor europeni", o dată cu consumarea 16-imilor, dar într-un chip onorabil, dacă ținem seama de valoarea adversarului înfruntat, de evoluția ploieștenilor în primele două partide și de împrejurările vitrege în care au fost nevoiți să dispute „barajul". A treia participare a campioanei noastre în această importantă și spectaculoasă competiție a pus-o în fața unui maraton fotbalistic (270 minute de joc și două deplasări care i-au pretins multe eforturi fizice și nervoase), și totuși se poate spune că Petrolul le-a făcut față, chiar dacă a fost eliminată. În cronica meciului de la Bruxelles, ziarul „La libre Belgique" sublinia: „Liverpool... a constituit, fără îndoială prima surpriză disputînd un al treilea joc în primul tur al acestei noi ediții a Cupei, după ce capitalul de două goluri acumulat acasă s-a topit ca zăpada în soare" la Ploiești. *Unde, adăugăm noi, Petrolul a avut posibilitatea să obțină chiar calificarea, dînd proporții mai mari acestei surprize.*

Înainte de a concluziona asupra comportării Petrolului în această competiție, să ne oprim puțin asupra celui de al treilea meci cu Liverpool, care a fost urmărit de zeci de ziariști belgieni, englezi, olandezi etc., și care era să fie „mutat" la Liège, pentru a nu concura jocul La Gantoise-Bordeaux, programat în aceeași zi și la aceeași oră la Gand (la 50 km de Bruxelles), dar s-a opus U.E.F.A.

TEAMA ÎN AMBELE TABERE

Antecedentele prevesteau un al treilea meci cel puțin la fel de aprig disputat. Nimic nu lăsa să se înțeleagă că va fi, cum se spune, o simplă formalitate pentru una din echipe, în speță Liverpool. Logic, de altfel. Cînd ciștigi greu acasă și apoi pierzi avantajul luat, nu se poate întîmpla decît ceea ce mărturisea doctorului D. Tomescu, după partida de la Bruxelles, un ziarist englez, prezent și la jocurile anterioare: că englezii s-au temut mult de această a treia întîlnire și că a fost un noroc că Petrolul a jucat sub așteptările lor, mai ales în prima repriză. De altfel, conducerea clubului britanic a cantonat echipa în afara orașului, de unde a venit direct la stadion. Măsura era justificată și de comportarea echipei în jocul de campionat, susținut cu 4 zile înainte la Nottingham și apreciată ca fiind „de valoare mediocră" *(„Le Soir-Bruxelles).*

Teamă a existat însă, în mai mare măsură și în mod mai justificat, și în tabăra Petrolului din cauza lipsei a patru titulari. Și aceasta explică în mare măsură maniera în care Petrolul a abordat meciul, total diferită de cea a englezilor (prezenți cu formația completă), comportarea sa slabă, sub așteptări și sub potențialul său obișnuit. Evident satisfăcut de rezultat, managerul Shankley a declarat după meci: „A fost cea mai ușoară din cele trei partide ale noastre". *Nu a uitat însă să aducă un omagiu sportivității românilor pentru că n-au încercat nici un moment să distrugă jocul, cum se întîmplă adesea pe continent... De altfel, sub aspectul regularității, a fost și meciul cel mai curat din acest ciclu: în cele 90 de minute dacă au fost 15—16 faulturi și 5—6 hențuri.*

O decizie nefericită a arbitrului

Une décision malheureuse de l'arbitre

A la 70e minute, Ploesti faillit cependant diminuer son retard. Sur un coup franc accordé pour une faute de main, il est vrai discutable de Yeats, M. Drideat tira dans la lucarne du but et Yeats replié sur la ligne repoussa la balle du poing. C'était un penalty évidemment mais Loraux fit recommencer le coup franc comme en première mi-temps, les joueurs anglais s'étant trop avancés. C'était là une décision pour le moins douteuse de l'arbitre belge qui manqua assurément de psychologie.

În min. 70, Ploieștii ar fi trebuit, totuși, să reducă handicapul. La o lovitură liberă acordată pentru un henț — e adevărat, discutabil — al lui Yeats, M. Dridea a șutat în colțul porții și Yeats, retras pe linia de gol, a respins cu pumnul. A fost un penalti evident, dar Loraux a dictat repetarea loviturii libere, ca și în prima repriză, jucătorii englezi avansînd prea mult. O decizie cel puțin îndoielnică a arbitrului belgian, lipsit cu siguranță de psihologie.

(Din ziarul belgian „Le Soir")

DE CE A JUCAT SLAB PETROLUL

În partida de la Bruxelles, Liverpool s-a comportat mai bine, și-a etalat mai convingător tehnica sa solidă, viteza de execuție și precizia, practicînd cu o mai mare eficiență un fotbal în mișcare, foarte derutant. Dar, a fructificat nu ocaziile avute (și au fost numeroase de data aceasta), ci doar două flagrante greșeli de apărare ale Petrolului.

Campioana Angliei a strălucit însă și, în contrast cu evoluția echipei noastre, de data aceasta palidă, lipsită de atributele arătate în partidele anterioare și în special în cea de la Liverpool, făcînd ca spectatorii și ziariștii belgieni să tragă concluzii eronate asupra potențialului campioanei noastre.

Ce a determinat această comportare?

Fără îndoială, că — în primul rînd — lipsa celor patru titulari: Juhasz *(lovit în meciul de la Liverpool),* Roman *(accidentat în partida cu St. roșu),* Badea *(care s-a lovit la preluarea unei mingi, fără a avea adversar lîngă el) și* Florea *(eliminat în al doilea meci). Absența acestora a constituit un handicap foarte mare, cu consecințe și asupra organizării jocului și asupra stării morale a jucătorilor rămași să ducă greul unui meci decisiv. Și acest lucru s-a văzut din primul minut de joc, cînd echipa a acționat cu multă teamă în apărare și cu extremă prudență în atac. Starea de contractare a generat multe greșeli în intervenții și în pase, uneori în situațiile cele mai ușoare (ambele goluri, de altfel, au „căzut" din asemenea greșeli: la un dribling absolut inutil al lui Pal, în apropierea careului și la o degajare defectuoasă a aceluiași jucător). Teama și prudența s-au accentuat pe măsură ce era tot mai evident că „rezervele" nu fac față și că echipa nu se poate redresa.* Pal *și* D. Munteanu, *de pildă, care nu au nici un joc în picioare în acest sezon, n-au reușit decît sporadic să asigure o legătură între apărare și atac. Tînărul dar tenacele Dincuță (excelent și la Bruxelles, alături de Dridea I și Pahonțu) n-a putut evita singur „ruperea" echipei în două, astfel că o bună perioadă de timp mijlocul terenului a stat la dispoziția adversarilor, din rîndurile cărora* Smith, Milne, Hunt *și mai ales extremele* Thompson *și* Callaghan *au fost într-o deosebită vervă de joc.*

În asemenea împrejurări a apărut mai evidentă dorința jucătorilor noștri de a reuși un rezultat cît mai strîns, pentru că, în condițiile date puteau fi învinși la o diferență mai mare și tot la zero... Reproșăm, totuși, fotbaliștilor ploieșteni că, deși mult încurajați de spectatori, n-au insistat nici chiar în perioadele din repriza a doua, cînd au atacat ceva mai hotărît, mai cursiv și au pus în dificultate apărarea adversă. În această privință este semnificativă declarația arbitrului meciului, Loraux: „Aveți o echipă tehnică. Dacă ar fi jucat tot timpul ca în ultima parte a reprizei secunde, ar fi realizat mai mult. A jucat însă cu teamă, a fost evident, și acum, cînd cunosc motivul, îmi explic de ce"

CEEA CE TREBUIE REȚINUT

La capătul acestui „ciclu Liverpool—Petrolul" să consemnăm cîteva concluzii pe marginea comportării Petrolului, unele valabile și pentru alte echipe. Iată-le pe scurt:

1. Echipa a arătat — în primele două partide — calități fizice și morale (în special putere de luptă și spirit colectiv) cu care pot face față în jocuri internaționale. *Ele sînt grefate, însă, pe o tehnică individuală inegal dezvoltată, ceea ce indică și direcția muncii viitoare: ridicarea capacității de efort, fizic și nervos, și perfecționarea tehnicii pînă la un nivel corespunzător cerințelor jocului în mișcare, în care ritmul este foarte ridicat, iar angajamentul fizic — total.*

(Continuare în pag. a 12-a)

Fotbal

REVISTĂ SĂPTĂMÎNALĂ

Redacția și administrația București
Bd. Mărăști 26, raionul 30 Decembrie

COLEGIUL DE REDACȚIE

Constantin Chiriță, Ștefan Covaci, Gh. Dumitrescu, Ion Lupaș, Pavel Marcu, Aurel Neagu (redactor șef), Angelo Niculescu, Andrei Rădulescu, Constantin Teașcă, Dumitru Tomescu, Stelian Trandafirescu (redactor-șef adjunct), Radu Urziceanu (secretar general de redacție), Emerich Vogl, Ion Voica, Ion Voinescu.

Prezentarea grafică Liviu Bobocea

Pele din nou pe gazon

Săptămîna derbiului F.C. Santos — Corinthians, s-ar mai putea numi „săptămîna împăcării". Pentru că întîlnirea, reunind marile vedete ale fotbalului brazilian, a prilejuit un spectacol demn de strălucirea foștilor campioni mondiali. Aceasta a constituit desigur puntea împăcării clădită cu măestrie de jucători, între gazon și tribune. Și aprinsul public cariocas, capricios, dar gata oricînd să-și aplaude idolii, a uitat blamul cu care i-a înconjurat după C.M.

Meciul Santos — Corinthians, considerat apriori derbi al campionatului din statul Sao-Paolo, nu s-a dezmințit. Așteptat cu nerăbdare de cei peste 80 000 de suporteri ai echipei Corinthians drept un bun prilej de confirmare a poziției de lider dar și de revanșă în fața inamicului public nr. 1 (în 9 ani, majoritatea victoriilor a revenit lui F.C. Santos), meciul nu le-a adus însă victoria scontată.

Miza partidei cîștigase în importanță atunci cînd a devenit cunoscută reintrarea lui Pelé, după lungi săptămîni de inactivitate. Și „magicianul" Pelé și-a uimit din nou coechipierii, adversarii și publicul, prin marea sa măiestrie. Ceea ce l-a și determinat pe antrenorul Filipo Nunes, să declare după înfrîngerea echipei sale Corinthians: „Nu cred în vrăji, dar ele manifestîndu-se din cînd în cînd, ceva trebuie să fie".

Pelé, manevrînd cu dezinvoltură pe partea dreaptă a terenului, a reușit să dezorganizeze sistemul de 4—3—3 al echipei adverse. Mijlocașul Noir, a cărui sarcină era să-l păzească pe acesta, s-a văzut prins în careul Toninho — Zito — Mengalvio — Pelé, nemaiștiind pe ce latură va izbucni pericolul. Pelé s-a angajat în driblinguri prelungite (unde se afla mingea, atunci?) ca apoi să „pună" balonul pe piciorul coechipierului său Coutinho. Acesta din urmă, renumit pentru decizia sa în fazele de finalizare, a scuturat de două ori plasa lui Marcial. La 2—0, speranțele liderului erau spulberate, astfel încît mijlocașul ofensiv Zito și-a putut permite o infiltrare pînă-n preajma buturilor adverse și de aci, simulînd șutul, l-a deschis pe Pelé, excelent demarcat. Unghiul Pelé — Coutinho s-a deschis și s-a închis din nou cu repeziciune și 3—0!

Aplauzele de la sfîrșitul acestui meci n-au mai fost un simplu gest de politețe din partea publicului cariocas, ci consemnau de fapt că dragostea revine mereu...

MOZAIC

● Marea speranță a fotbalului englez, PETER OSGOOD, centrul înaintaș al echipei londoneze Chelsea a suferit un grav accident — fractura tibiei piciorului drept — în cursul unui meci de Cupă pe care echipa sa l-a susținut cu Blackpool. El nu va putea relua activitatea decît la începutul anului viitor.

● După cîte se pare internaționalul argentinian ROJAS de la Bocca, Juniors va fi transferat la echipa franceză F.C. Bordeaux în schimbul sumei de 60.000 dolari.

● De curînd, a fost proiectat la Londra în premieră mondială, filmul campionatului mondial, intitulat: „Gol — Cupa Mondială 1966", pe fondul muzical al lui John Hawkeswort și comentat de pianistul englez Brian Glanville. Filmul este realizat în culori și durează mai mult de o oră, punîndu-se un accent deosebit pe meciurile susținute de 4 reprezentative și anume: Coreea de Nord, Argentina, Anglia și R.F.G. Anumite episoade din cadrul campionatului care au dat loc la discuții nesfîrșite (eliminarea lui Rattin, a celor doi uruguayeni Troche și Silva etc.) nu sînt clarificate. În schimb, golul al treilea înscris de Hurst în finală apare ca valabil. Trei secvențe cuprind tot atîtea momente semnificative și anume mult discutatul Stilles, surprins într-un moment de furie, Pele doborît la pămînt după ce a fost lovit „decisiv" de Morais, precum și Eusebio, plîngînd la sfîrșitul meciului pierdut cu Anglia în cadrul semifinalelor.

● „Tifossi" napolitani doresc titlul de campioni. La sfîrșitul meciului cu Milan, de acum 2 săptămîni, o delegație a acestor suporteri s-a prezentat președintelui Clubului F.C. Napoli, făcîndu-i cunoscut că dacă pentru obținerea titlului de campion este nevoie de achiziționarea vreunui jucător, ei sînt dispuși să accepte o majorare a prețurilor biletelor de intrare. „Dar, vrem campionatul" au spus ei. „Îl veți avea", le-a răspuns în locul președintelui, cunoscutul jucător OMAR SIVORI.

● Cu ocazia primului meci Penarol — Real Madrid de săptămîna trecută, președinții celor 2 cluburi Gaston Guelfi și Santiago Bernabeu, au avut o convorbire în scopul organizării unei cupe la care să ia parte cei 4 campioni intercontinentali: **Real, Penarol, Santos și Internazionale.** Această competiție ar urma să aibă loc anual, desfășurîndu-se alternativ în Europa și America de Sud.

● Echipa scoțiană Celtic are în actualul campionat o comportare remarcabilă: a obținut 18 victorii în tot atîtea meciuri, realizînd golaverajul 63:11. Interesant este faptul că cele 2 extreme ale echipei, HUGHES și JOHNSTONE, măsoară 1,65 m și respectiv 1,57 m.

O NOUĂ VEDETĂ LA ANTWERP. Noua „stea" a echipei belgiene Antwerp este olandezul Fränkel, care, în sezonul trecut, a jucat la formația vest-germană Schwartz-Weiss Essen și care... este de origină asiatică (s-a născut la Swinam)...

MITICI, RESPONSABIL TEHNIC AL ECHIPEI IUGOSLAVE? De acest lucru se vorbește din ce în ce mai mult. Mitici, fostul internațional iugoslav, ar urma să fie angajat pe o durată de patru ani.

RACOLĂRI CANADIENE... Managerul echipei Scoției, John Prentice, și-a dat demisia pentru că a găsit un angajament mult mai avantajos (un salariu destul de ridicat) în Canada, la clubul din Vancouver.

DUKLA PRIVEȘTE CU ÎNCREDERE... Desemnarea echipei Anderlecht ca adversară în optimile „Cupei campionilor europeni" n-a provocat nici un șoc jucătorilor de la Dukla. Dimpotrivă, ei privesc cu optimism cele două jocuri. Motivul? Praghezii n-au pierdut nici un meci amical disputat în Belgia, iar pe Anderlecht au învins-o de două ori la Bruxelles (cu 2—1 în 1956 și cu 2—0 în 1961). În ultimul meci Dukla a aliniat aproape pe aceeași echipă pe care o are și azi.

SUCCESELE ADUC NOI SUPORTERI!... În sezonul acesta Espanol din Barcelona (care a jucat cu St. roșu Brașov, anul trecut, în „Cupa orașelor tîrguri") a realizat rezultate excelente. Drept urmare, numărul suporterilor săi a crescut cu 3 000, în ultimele două săptămîni.

BETANCOURT REDIVIVUS. Portarul lui Real Madrid, Betancourt, care s-a îngrășat prea mult și care din pricina greutății sale s-a și accidentat uneori, a slăbit cu 5 kg de la debutul său în noul sezon. El și-a reluat locul în prima echipă și acum se vorbește și de o eventuală candidatură în echipa națională.

Meciuri... Turnee...

● Chemie Leipzig și Standard Liége au căzut de acord asupra datelor meciurilor din „Cupa Cupelor": 30 noiembrie la Leipzig și 14 decembrie la Liége.

● R. C. Strasbourg a propus echipei Slavia Sofia ca jocurile lor din „Cupa cupelor" să aibă loc la 23 noiembrie la Strasbourg și 30 noiembrie la Sofia. Echipa sofiotă însă, nu poate accepta aceste date pentru că are 6 jucători selecționați în echipa Bulgariei, care la 6 noiembrie va întîlni Iugoslavia, iar la 13 noiembrie Norvegia, în campionatul Europei.

● Tragerea la sorți a sferturilor de finală ale „Cupei campionilor europeni" și „Cupei cupelor" va avea loc la 12 decembrie la Geneva.

● Echipa națională a Elveției va evolua în ianuarie 1967 în Mexic. Ea va juca la 5 ianuarie în orașul Mexico, iar la 8 ianuarie la Guadalajara.

● Un meci Franța — U.R.S.S. a fost perfectat pentru data de 3 iunie 1967 la Paris.

● U.E.F.A. a acceptat candidatura orașului Nürnberg pentru organizarea finalei „Cupei cupelor". Aceasta va avea loc la 31 mai.

● Argentina va participa cu națională sa de amatori la turneul olimpic.

LA 2 NOIEMBRIE

REPREZENTATIVA ROMÂNIEI VA DEBUTA ÎN PRIMUL CAMPIONAT AL EUROPEI

Al doilea meci cu Elveția și al 190-lea din palmaresul internațional al fotbalului nostru, coincide cu debutul reprezentativei României în primul campionat al Europei (continuatorul celor două ediții ale Cupei Europei). Cititorii noștri știu că această importantă partidă (a doua din acest sezon) se va disputa miercuri la București, pe stadionul din parcul „23 August". Principalul eveniment sportiv al începutului lunii noiembrie este așteptat cu viu interes de iubitorii fotbalului, care urează reprezentativei noastre un debut plin de succes în campionatul Europei.

BRIGADA DE ARBITRI ENGLEZI

U.E.F.A., care organizează acest campionat, a fixat arbitri englezi pentru jocul de miercurea viitoare iar federația engleză a desemnat pe următorii trei: J. FINNEY, la centru, E. T. JENNINGS și J. W. D. WILKES, la tușă

● Meciul va avea loc pe stadionul „23 August", iar ora de începere proiectată este 15.

LOTUL ROMÂN ANUNȚAT LA U.E.F.A.

Federația noastră a comunicat, conform regulamentului competiției, la U.E.F.A., următorii jucători din care va fi alcătuită echipa pentru meciul cu Elveția:

Portari: **M. Ionescu, M. Constantinescu și S. Niculescu.**

Fundași: **C. Popa, B. Hălmăgeanu, I. Barbu, C. Dan, M. Mocanu, L. Sătmăreanu, D. Nicolae, S. Surdan.**

Mijlocași: **R. Nunweiller, I. Năftănăilă, D. Popescu.**

Înaintași: **I. Pîrcălab, M. Lucescu, E. Stoicescu, M. Dridea, C. Iancu, C. Frățilă, S. Avram, C. Györfi.**

PORTARUL POATE FI ÎNLOCUIT

Regulamentul campionatului european prevede că în cursul unei întîlniri un singur jucător – portarul – poate fi înlocuit în tot timpul meciului, în cazul cînd este accidentat.

PRIMUL TUR...

...al campionatului Europei, cel eliminatoriu, trebuie încheiat pînă la sfîrșitul lunii februarie 1968. Deci, toate jocurile (tur-retur) din cadrul celor opt grupe trebuie disputate în acest termen. Prima clasată din fiecare serie va participa în etapa sferturilor de finală.

ULTIMA VERIFICARE A ELVEȚIENILOR

Echipa Elveției, cum se știe, a susținut un meci amical simbăta trecută în compania Belgiei, la Brugge. Ea a aliniat formația: Prosperi *(Lugano)* — Fuhrer *(Grasshoppers)*, Bäni *(F. C. Zürich)*, Perroud *(Sion)*, Stierli *(F. C. Zürich)* — Odermatt *(Bâle)*, Schnyder *(Bâle)* — Hertig *(Young Boys)*, Blätter *(Grasshoppers)*, Quentin *(Sion)*, Grünig *(Young Boys)*, Schindelholz *(F. C. Servette)*. *Din lot mai fac parte portarul* Barlie *(Servette)*, Kyburz *(Zürich)* *și* Gottardi *(Lugano)*.

Echipa lui Foni a aplicat, de data aceasta, sistemul 4—2—4 și apărarea în linie. Elvețienii, încă neobișnuiți cu noul sistem adoptat și cu mijloace tehnice reduse pentru a-l pune în practică, au fost dominați în prima repriză. După pauză, a fost rîndul belgienilor să se apere pentru că elvețienii și-au revenit, au atacat, dar ineficace. Blätter, Presperi, Fuhrer, Schnyder *și* Quentin *au fost cei mai buni jucători elvețieni.*

SPICUIRI DIN ISTORIA FOTBALULUI ELVEȚIAN

Primul meci al grupei a VI-a din actuala ediție a Campionatului Europei opune miercuri formațiile României și Elveției.

Campionatul a ajuns la cea de-a treia ediție, primele două disputîndu-se sub denumirea de „Cupa Europei".

Echipa României a fost prezentă la ambele, dar rezultatele sale nu au fost la nivelul așteptărilor: 3—0 și 0—2 cu Turcia și 0—2 și 0—3 cu Cehoslovacia (în ediția 1958—60) și 0—6 și 3—1 cu Spania (în ediția 1962—64). Naționala Elveției a participat numai în cea de-a doua, nereușind să treacă de primul tur (1—3 și 1—1 cu Olanda).

● *Partida de la București va purta numărul 190 în palmaresul României și 317 în cel al Elveției. Bilanțul la zi al celor două țări arată astfel:*

ROMÂNIA:						
1922—1943:	93	38	18	37	197 : 206	50,5%
1945—1966:	96	43	16	37	146 : 150	53,1%
1922—1966:	189	81	34	74	343 : 356	51,8%
ELVEȚIA						
1905—1943:	186	52	31	103	294 : 459	36,2%
1945—1966:	130	35	22	73	213 : 331	35,3%
1905—1966:	316	87	53	176	507 : 790	35,9%

Să vă furnizăm acum cîteva amănunte despre fotbalul elvețian:

● *Elveția este una din țările în care fotbalul a pătruns cel mai repede. Primul club a fost înființat în anul 1879 (F. C. St. Gall), urmat de Grasshoppers Zürich (1886), F. C. Servette Geneva (1890) și F. C. Bâle (1893). Federația de fotbal datează din 1895, fiind una din cele șapte federații care la 21 mai 1904 au creat forul suprem, F.I.F.A.*

Campionatul național se dispută cu regularitate din 1897—98. În cele 68 de ediții care au avut loc, cele mai multe titluri le-au cucerit echipele Grasshoppers (15), F.C. Servette (13), Young Boys (10) și Sports Lausanne (7).

Cupa Elveției există din 1925—26 și a avut 41 de ediții. Cea mai eficace echipă a fost Grasshoppers, și Chaux-de-Fonds, care au intrat în posesia ei de cîte 6 ori.

● *Primul meci internațional a fost jucat la Paris, la 12 februarie 1905: Franța—Elveția 1—0.*

Cele mai multe întîlniri, elvețienii le-au avut cu următoarele țări: 36 cu Italia, 30 cu Ungaria, 27 cu Germania (apoi încă 10 cu R. F. Germană), cîte 26 cu Austria, Franța și Olanda, 16 cu Cehoslovacia și 15 cu Suedia.

După 1944, echipa Elveției s-a întîlnit cu echipe din 30 de țări, disputînd 12 partide cu Olanda, cîte 10 cu Italia și R.F. Germană, cîte 9 cu Belgia și Franța, 8 cu Austria și cîte 7 cu Ungaria, Suedia și Anglia. Cu România a avut loc o singură partidă, la Berna, în ziua de 29 octombrie 1933 în cadrul preliminariilor Campionatului mondial, încheiată cu scorul de 2—2, golurile noastre fiind realizate de Dobay și Sepci II. În echipa țării noastre, alături de jucătorii consacrați Vogl, Albu, Cotormani, Bindea, Sepi, Bodola, Dobay, a apărut atunci și un debutant: Baratky!

● *Palmaresul Elveției este în general mijlociu, cu toate acestea fotbalul elvețian a avut și cîteva succese de mare răsunet, dintre care amintim:*

— La Jocurile Olimpice din 1924 au ajuns în finală, fiind învinși cu 3—0 de către echipa Uruguayului.

— În turneul final al C.M. 1950 au făcut un senzațional meci egal (2—2) cu Brazilia, la Sao Paolo, urmat de un valoros 1—1 la Zürich în 1956. Elveția este una din puținele țări care au rămas neînvinse în fața brazilienilor.

● *Dintre jucătorii în activitate în 1966, alături de Schmeiter și Grobety, cele mai multe prezențe în prima reprezentativă le au următorii (în paranteză anul de debut):* 34: Elsener *(1958)*; 27: A. Alleman *(1958)*; 26: Tacchella *(1961)*; 19: Kühn *(1962)*; 16: Pottier *(1958)* *și* Dür *(1962)*; 15: Hosp *(1960)*; 11: Schindelholz *(1964)*; 10: Leimgruber *(1963)* *și* Stierli *(1963)*; 9: Bäni *(1958)*, Quentin *(1964)* *și* Fuhrer *(1965)*. *În anul 1966 trei jucători au debutat în meciuri internaționale:* W. Alleman, Gattardi *și portarul* Eichmann.

FREDERIC MOISES
— Rupea —

FORMULA C.M. DIN NOU ÎN ACTUALITATE

Formula de disputare a campionatului mondial continuă să fie în actualitate. Duminica trecută s-a întrunit la Paris comisia pentru dezvoltarea tehnică, din cadrul F.I.F.A. La ședință (prezidată de Sir Stanley Rous), au fost invitați și antrenorii primelor patru echipe clasate în recentul turneu final din Anglia: **Ramsey, Schön, Gloria** și **Kacialin** (în locul lui **Morozov**, reținut la Moscova pentru meciul U.R.S.S. — R.D.G.). Comisia de organizare a C.M. a prezentat, prin **Winterbottom**, un referat, care — ca și discuțiile pe marginea lui — s-a axat pe învățăminte trase în urma edițiilor din Chile și Anglia.

După ședință, Sir Stanley Rous — întrebat de ziariști — a spus: **„Am reținut toate sugestiile făcute și le vom transmite comisiilor interesate. Totul trebuie studiat în lumina concluziilor după campionatele mondiale din 1962 și 1966. Este vorba de probleme de regulament. Vom discuta în continuare, poate chiar în decembrie, lărgind consultările".**

Pe de altă parte, Confederația sud-americană de fotbal, întrunită la Buenos Aires, a decis să ceară F.I.F.A.-ei modificarea sistemului de disputare chiar pentru ediția din Mexic, iar această modificare să nu fie operată înainte de a fi cunoscute propunerile sale. De altfel, federațiile sud-americane au decis să nu se înscrie pînă nu vor cunoaște noua formulă a „Cupei Jules Rimet".

ROMÂNIA — IZRAEL ÎN DECEMBRIE

Federațiile de specialitate din România și Izrael au căzut de acord asupra unui meci între reprezentativele celor două țări chiar în cursul acestui sezon. Partida se va disputa la Tel Aviv, la 7 decembrie, adică după jocul cu Cipru (3 decembrie la Nicosia).

Programul meciurilor din Campionatul Europei

TUR		GRUPA I	RETUR
23.10.66	0-0	Irlanda — Spania — Irlanda	7.12.66
16.11.66		Irlanda — Turcia — Irlanda	22.02.67
1.02.67		Turcia — Spania — Turcia	31.05.67
21.05.67		Irlanda — Cehoslovacia — Irlanda	22.11.67
18.06.67		Turcia — Cehoslovacia — Turcia	15.11.67
1.10.67		Cehoslovacia — Spania — Cehoslovacia	22.10.67
		GRUPA a II-a	
13.11.66		Bulgaria — Norvegia — Bulgaria	28.06.67
13.11.66		Portugalia — Suedia — Portugalia	1.06.67
8.06.67		Norvegia — Portugalia — Norvegia	12.11.67
15.06.67		Suedia — Bulgaria — Suedia	12.11.67
3.09.67		Norvegia — Suedia — Norvegia	5.11.67
26.11.67		Bulgaria — Portugalia — Bulgaria	17.12.67
		GRUPA a III-a	
2.10.66	0-0	Finlanda — Austria — Finlanda	24.09.67
16.10.66	2-1	Grecia — Finlanda — Grecia	10.05.67
23.04.67		Grecia — Austria — Grecia	5.11.67
28.05.67		U.R.S.S. — Austria — U.R.S.S.	15.10.67
16.07.67		U.R.S.S. — Grecia — U.R.S.S.	31.10.67
30.08.67		U.R.S.S. — Finlanda — U.R.S.S.	6.09.67
		GRUPA a IV-a	
9.04.67		R. F. G. — Albania — R.F.G.	17.12.67
3.05.67		Iugoslavia — R.F.G. — Iugoslavia	8.10.67
14.05.67		Albania — Iugoslavia — Albania	12.11.67
		GRUPA a V-a	
7.09.66	2-2	Olanda — Ungaria — Olanda	10.05.67
21.09.66	6-0	Ungaria — Danemarca — Ungaria	24.05.67
30.11.66		Olanda — Danemarca — Olanda	4.10.67
5.04.67		R. D. G. — Olanda — R. D. G.	13.09.67
4.06.67		Danemarca — R.D.G. — Danemarca	11.10.67
27.09.67		Ungaria — R. D. G. — Ungaria	29.10.67
		GRUPA a VI-a	
2.11.66		România — Elveția — România	24.05.67
26.11.66		Italia — România — Italia	25.06.67
3.12.66		Cipru — România — Cipru	23.04.67
22.03.67		Cipru — Italia — Cipru	1.11.67
8.11.67		Elveția — Cipru — Elveția	21.02.68
18.11.67		Elveția — Italia — Elveția	9/16.12.67
		GRUPA a VII-a	
2.10.66	4-0	Polonia — Luxemburg — Polonia	16.04.67
22.10.66	2-1	Franța — Polonia — Franța	17.09.67
11.11.66		Belgia — Franța — Belgia	28.10.67
27.11.66		Luxemburg — Franța — Luxemburg	2.12.67
19.03.67		Luxemburg — Belgia — Luxemburg	22.11.67
21.05.67		Polonia — Belgia — Polonia	8.10.67
		GRUPA a VIII-a	
22.10.66	0-2	Irlanda de Nord — Anglia — Irlanda de Nord	— — — *
22.10.66	1-1	Țara Galilor — Scoția — Țara Galilor	— — — *
16.11.66		Anglia — Țara Galilor — Anglia	— — — *
16.11.66		Scoția — Irlanda de Nord — Scoția	— — — *
12.04.67		Irlanda de Nord — Țara Galilor — Irlanda de Nord	— — — *
16.04.67		Anglia — Scoția — Anglia	— — — *

*) Datele meciurilor — retur nu au fost stabilite.

PENTRU AGENDA DV.

SÎMBĂTĂ 22 OCTOMBRIE
Campionatul Europei

Belfast: Irlanda de Nord — Anglia 0—2
Cardiff: Țara Galilor — Scoția 1—1
Paris: Franța — Polonia 2—1

Amical

Brugge: Belgia — Elveția 1—0

DUMINICĂ 23 OCTOMBRIE
Campionatul Europei

Dublin: Irlanda — Spania 0—0

Amicale

Moscova: U.R.S.S. — R.D. Germană 2—2
Geneva: Elveția B — Izrael 4—0
Verviers: Belgia — Luxemburg 5—1
Lugansk: U.R.S.S. (ol.) — R.D.G. (ol.) 0—0

MARȚI 25 OCTOMBRIE
„Cupa orașelor-tîrguri"

Burnely — F.C. Lausanne 5—0
Bordeaux — La Gantoise 0—0
Antwerp — Kilmarnock 0—1
Valencia — St. roșie Belgrad 1—0
Odensee — Napoli 1—4

„Cupa campionilor europeni"

Valerengen Oslo — Linfield Belfast 1—4

PETROLUL—DUPĂ 3 MECIURI CU LIVERPOOL

(Urmare din pag. 11)

2. Jucătorii dovedesc că pot aplica diferite tactici sau sisteme de joc, că se pot adapta în funcție de adversar și de fazele de joc. Și este foarte bine pentru că, chiar dacă am fi împotriva unor tactici defensive, așa se joacă azi în multe țări din lume. Știind să se adapteze la orice sistem de joc, ei pot ajunge și la antidotul lor.

3. Există încredere în posibilitățile proprii, dar ea trebuie și mai mult educată. Jocurile internaționale trebuie abordate „cu mai mult curaj, cu mai mult tupeu" — cum remarca ziaristul belgian Jacques Lecoq. Exemplul lui Dincuță este elocvent. Tînăr, la începutul activității sale de performanță, deci fără experiență, dar talentat și sigur pe el, nu s-a intimidat; dimpotrivă, și-a făcut jocul și s-a afirmat tocmai în partidele cu Liverpool, pășind astfel pe drumul consacrării.

4. Existența unor rezerve la nivelul valorii și pregătirii titularilor constituie o problemă deosebită, încă nerezolvată. Ceea ce, de exemplu, pentru Liverpool n-a fost o dificultate (Graham l-a înlocuit cu succes pe Milne, iar Stevenson pe Byrne), pentru Petrolul lipsa unor titulari a însemnat o importantă scădere a valorii.

Acestea sînt cîteva din problemele, principale, ridicate de participarea Petrolului în „C.C.E.".

★

În încheiere, să subliniem eforturile — încununate de succes — pentru buna organizare a meciului și primirea călduroasă de care s-a bucurat delegația noastră din partea federației belgiene, în frunte cu dl. Crahay, secretarul general, precum și modul ireprosabil în care „Asociația Internațională a Presei Sportive" (A.I.P.S.) a organizat, prin secretarul său general dl. Antoine Herbauts, masa presei.

Redacția și administrația bd. Mărăști nr. 26. Tiparul: I.P. „Informația", str. Brezoianu

START VICTORIOS IN CAMPIONATUL EUROPEI

PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

Fotbal

Revistă săptămînală

ANUL I

23

JOI
3 NOIEMBRIE 1966

12 PAGINI
2 LEI

4-2 CU ELVEȚIA

Portarul elvețian, Prosperi, plonjează disperat spre balonul care intră în plasă : 1–0 ! Autorul golului, Dridea I

Foto : GH. NEAGOE

În pagina 8 :

RAID-ANCHETĂ
ÎN REGIUNEA SUCEAVA

În paginile 6, 7, 12 :

COMENTARII, ASPECTE, FILMUL JOCULUI, CIFRE, DECLARAȚII DE LA MECIUL ROMÂNIA – ELVEȚIA

În pagina 11 :

INTERVIU CU NOUL ANTRENOR AL ECHIPEI ITALIEI, F. VALCAREGGI

De pe cuprinsul țării

CUPA ZIARULUI „SECERA ȘI CIOCANUL" PENTRU DISCIPLINĂ

Consiliul regional Argeș al U.C.F.S., în colaborare cu ziarul regional „Secera și ciocanul", a instituit, în acest an, „Cupa ziarului Secera și ciocanul" pentru cea mai disciplinată echipă de fotbal din campionatul regional de seniori.

Analizînd desfășurarea jocurilor după primele 6 etape, comisia de organizare a întocmit clasamentul la zi al acestui trofeu.

Pe primul loc, (echipe care nu au avut pînă în prezent nici un fel de abatere nici un jucător avertizat sau sancționat) se situează... 11 echipe, din cele 24 care activează în cele două serii ale campionatului. Printre acestea se numără „Automobilul"-Găiești, „Oltul"-Drăgănești, „Aluminiul"-Slatina, „Chimia"-Govora, „Minerul"-Cîmpulung, „Foresta"-Curtea de Argeș etc.

Pe ultimele locuri ale clasamentului se află echipele „Electrica"-Pitești, „Recolta"-Dobrogostea (cu cîte 3 jucători sancționați) și echipa „Unirea"-Costești care a avut cei mai mulți jucători sancționați (5).

A. MOMETE
corespondent

UN CAMPIONAT ECHILIBRAT

După disputarea a 8 etape, pe primul loc, în campionatul regiunii Hunedoara, continuă să se afle echipa studenților din Petroșeni care a avut pînă acum o comportare constantă, oferind de cele mai multe ori entuziaștilor săi suporteri jocuri de bună calitate. Ea totalizează 13 puncte cu un golaveraj de 26—4.

La numai un punct diferență se află principala sa urmăritoare, echipa Aurul, a minerilor din Brad. Pe locul 3, la 2 puncte de lider, se află echipa textiliștilor din Sebeș.

Campionatul (la care participă 7 echipe) se dovedește a fi echilibrat, toate protagonistele gustînd deja din cupa înfrîngerii.

S. BĂLOIU
corespondent regional

PE PRIMUL LOC FĂRĂ NICI O ÎNFRÎNGERE

Retrogradată din divizia C, echipa de fotbal Gloria Bistrița, antrenată de Vasile Bucur, obține frumoase succese în cadrul campionatului regional de fotbal, seria Someș.

Menținîndu-și o parte din jucătorii vechiului lot *(Vasilescu, Pădureanu, Treaba, Ciocan* și *Stan)* și promovînd cîțiva jucători tineri și talentați *(Bucur, Ciocan I., Tăutu, Dănuț, Macrea)*, echipa se află acum pe primul loc.

De remarcat că, pînă acum, echipa Gloria n-a cunoscut înfrîngerea. Verificîndu-și forțele cu echipe de categorie superioară, în meciuri amicale (cu Unirea Dej 4—0 și cu Progresul Reghin 5—3) jucătorii bistrițeni al dat dovadă de o bună pregătire tehnică și disciplinară.

I. TOMA
corespondent

ECHIPĂ ELIMINATĂ DIN CAMPIONAT

Deși promovată în acest an în prima serie a campionatului orășenesc Ploiești, echipa asociației sportive **Cartonul Berceni** a dovedit încă de la început o slabă pregătire, cedînd adversarului **(Montierul)** cu 10—0. Suporterii au crezut că a fost un accident, dar s-au înșelat: în cele opt etape desfășurate pînă în prezent echipa **Cartonul** a „realizat" șapte înfrîngeri și un singur meci egal, avînd golaverajul de 6—38 ! Tinerii jucători, criticați după prima etapă în ziarul regional „Flamura Prahovei", n-au tras concluziile ce se impuneau din comportarea lor necorespunzătoare. Nici conducerea asociației sportive nu i-a ajutat în acest sens, echipa neavînd un antrenor care să-i îndrumeze atît pe teren cît și în afara lui.

Practicînd un fotbal rudimentar, jucătorii de la **Cartonul** dovedesc și serioase carențe disciplinare. Astfel, în ultimul joc disputat cu echipa **DERO**, cînd scorul le era defavorabil cu 0—7, un jucător a ieșit de pe teren și scoțîndu-și tricoul l-a pus pe mascota echipei, un berbec (!?). Apoi, introducînd mascota în teren a anunțat arbitrul că se va produce o schimbare în echipă...

Comisia orășenească de fotbal, constatînd serioasele deficiențe existente în activitatea acestei echipe, a eliminat **Cartonul Berceni** din competiție. Consiliul acestei asociații sportive trebuie să tragă, astfel, concluziile corespunzătoare și să ia măsurile ce se impun.

M. SIMA
corespondent regional

DIALOG CU CITITORII

ECHIPELE ROMÂNEȘTI ÎN „CUPA CUPELOR"

E. PUIU — Constanța: „Aș dori să știu de cîte ori a fost reprezentat fotbalul nostru în „Cupa Cupelor" și, dacă e posibil, să publicați și rezultatele obținute de echipele noastre în această competiție"

Steaua București a fost a patra echipă românească participantă în a doua competiție europeană intercluburi. In total, fotbalul nostru a fost reprezentat în șase ediții ale „Cupei cupelor". Steaua este echipa cu cele mai multe participări : 3, fiind urmată de Progresul București, Petrolul Ploiești și Universitatea Cluj, care au jucat cîte o dată, cum — de altfel — rezultă și din tabelul de mai jos, cuprinzînd rezultatele obținute de aceste echipe :

1960—61 — primul tur : Leixoes (Portugalia)—PROGRESUL BUCUREȘTI 1—1 și 1—0.

1962—63 — Primul tur : Botev Plovdiv — STEAUA BUCUREȘTI 2—3 și 5—1.

1963—64 — Primul tur : Fenerbahce Istanbul — PETROLUL PLOIEȘTI 4—1 și 0—1.

1964—65 — Primul tur : STEAUA BUCUREȘTI — Derry City 4—0 și 2—0. **Turul doi :** Dynamo Zagreb — Steaua București 3—1 și 2—0

1965—66 — Primul tur : UNIVERSITATEA CLUJ — Wiener Neustadt 1—0 și 2—0 **Turul doi :** Atletico Madrid — Universitatea Cluj 2—0 și 4—0.

1966—67 — Primul tur : R. C. Strasbourg — Steaua București 1—0 și 1—1.

CARTEA SPORTIVĂ

D. RĂDUCANU — București și I. CHIRANĂ — Brăila: „Am vrea să știm ce pregătește Editura UCFS pentru anul 1967 în domeniul fotbalului".

Pentru anul viitor, Editura UCFS are în planul său cîteva interesante lucrări de tehnică și metodică, precum și de popularizare în legătură cu activitatea fotbalistică. Dintre aceste lucrări citîm : **„Fotbal la copii și juniori"** de O. Ghețianu și St. Naghi : **„Pregătirea fizică specifică în antrenamentul fotbaliștilor"** de un colectiv avînd în frunte pe antrenorul V. Stănculescu : **„Istoricul sistemelor de joc în fotbal și învățămintele campionatului mondial din 1966"** de antrenorul C. Teașcă. De asemenea, vor fi editate și lucrări cu caracter general, care vor interesa deopotrivă și pe antrenorii și tehnicienii din fotbal : **„Metodica dezvoltării îndemînării"** de V. Ludu ; **„Îndrumar pentru predarea jocurilor sportive în școala generală"**, redactat de un colectiv ; **„Alimentația sportivului"** de dr. A. Alexandrescu ; **„Munca educativă în asociații și cluburi sportive"** de un colectiv condus de N.N. Ceausescu ; **„Exerciții cu haltere mici"** de Gh. Popa : **„Carte pentru antrenori"** de I. Popescu-Colibași.

PREZENȚE LA TURNEUL OLIMPIC

N. PICU — București : „Cîte echipe naționale s-au înscris la turneul olimpic 1968, cînd vor fi alcătuite grupele și cînd vor începe preliminariile ?"

Pentru viitoarea ediție a turneului de fotbal din cadrul Jocurilor Olimpice, comisia de resort a Federației Internaționale de Fotbal Asociație a primit adeziunile din partea a 70 de federații, cifră superioară celei înregistrate în anii trecuți. De data aceasta s-a produs o masivă înscriere din Africa : 17 țări, față de 20 din Europa și 13, 12 și 8 din Asia, America Centrală și de Nord și, respectiv, America de Sud. Lucru explicabil, de altfel, deoarece fotbalul ia o dezvoltare tot mai mare în țările africane.

Dar să vă numim țările prezente pe lista înscrierilor :

AFRICA : Algeria, Camerun, Etiopia, Ghana, Guineea, Libia, Madagascar, Mali, Mauritania, Maroc, Sudan, Tunisia, Uganda, R.A.U., Gabon, Gambia, Nigeria.

AMERICA CENTRALĂ ȘI DE NORD : Bermude, Canada, Republica Dominicană, Guatemala, Haiti, Mexic, Curaçao, San Salvador, Trinidad, S.U.A., Surinam și Honduras.

AMERICA DE SUD : Bolivia, Brazilia, Chile, Columbia, Equador, Paraguay, Peru, Uruguay.

ASIA : Indonezia, India, Iran, Irak, Izrael, Japonia, Liban, Filipine, Coreea de Sud, Hong Kong, Tailanda, Vietnamul de Sud, Formosa.

EUROPA : Albania, Austria, Bulgaria, Cehoslovacia, Anglia, Finlanda, Franța, R. D. Germană, R. F. Germană, Ungaria, Islanda, Italia, Olanda, Polonia, ROMÂNIA, Spania, Elveția, Turcia, U.R.S.S. și Iugoslavia.

Comisia pentru organizarea turneului olimpic din cadrul F.I.F.A. se va întruni la 16 noiembrie pentru a alcătui grupele turneului preliminar, care urmează să desemneze finalistele. In ce privește data începerii fazei preliminare, s-a stabilit ca ea să înceapă din **martie 1967.**

NICOLAE SECĂREANU, FOST FOTBALIST

DUMITRU IORGA din Giurgiu : „Este adevărat că unul din marii noștri cîntăreți, Nicolae Secăreanu, fost prim-bas al Operei Române, a jucat în tinerețe fotbal ?"

Este foarte adevărat și aceasta constituie un titlu de mîndrie pentru actualul pensionar al Teatrului de Operă și Balet, care activează și acum ca profesor la Conservatorul „Ciprian Porumbescu" din Capitală.

Cel ce-a avut atîtea mari creații în rolurile principale din operele : Faust, Rusalka, Boris Godunov, Boema, etc., și realizatorul puternicei interpretări din ecranizarea recentă a romanului „Răscoala" — a fost, în tinerețe ,un temut și... masiv fundaș dreapta al echipei bucureștene „Colțea", începînd din anul 1916, pînă în 1924. Terenul de joc — căci pe atunci nu putea fi vorba de stadion — se afla pe locul vechiului circ din bd. N. Bălcescu și apoi în groapa dintre Dealul Spirei și str. Izvor, pe care s-a ridicat mai tîrziu stadionul Republicii, fost A.N.E.F.

In 1919, N. Secăreanu a jucat primul său meci internațional în echipa armatei române, în cadrul „Cupei interaliate", la Paris

Intre timp, el și-a făcut și studiile universitare, luîndu-și licența în drept, profesînd apoi avocatura pînă în anul 1926, cînd a crezut necesar să-și cultive calitățile glasului, urmînd cursurile Conservatorului de muzică.

Intrucît Nicolae Secăreanu a debutat la Operă abia în 1930, înseamnă că primele „vocalize" le-a făcut tot cu mingea de

fotbal, la vîrsta de 15 ani.

Dubla carieră de mai tîrziu de avocat și cîntăreț de operă, ne îndeamnă să tragem o concluzie firească : fotbalul nu constituie o piedică în calea adoptării unei profesiuni artistice sau intelectuale... Exemple avem cu duiumul. Le vom prezenta, periodic, cititorilor noștri, spre a face cunoscute figurile unor foști jucători de fotbal, care, păstrînd permanent vie amintirea stadionului, s-au ilustrat, ulterior, în meserii dintre cele mai de răspundere.

O PERFORMANȚĂ IMPRESIONANTĂ

ION RADU — comuna Sălcioara, raionul Lehliu, regiunea București : „Performanța echipei Dinamo Pitești în turul al doilea al „Cupei orașelor tîrguri" m-a impresionat în mod deosebit și mă folosesc de acest prilej pentru a-i adresa calde felicitări și succes mai departe.

Aș vrea să cunosc dacă în istoria echipelor noastre a mai fost înregistrat un asemenea succes".

Ați sesizat un fapt interesant. Performanța piteștenilor este cu atît mai reconfortantă cu cît de foarte mulți ani echipele noastre de club, angrenate în întreceri oficiale, nu au reușit să refacă pe teren propriu nici măcar handicapul de 1 sau 2 goluri. Turul de forță de care au fost capabili piteștenii, are un singur precedent. El s-a petrecut cu mulți ani în urmă. Echipa Rapid București, participantă în Cupa Europei Centrale, în care sistemul de disputare era de asemenea tur-retur, a fost întrecută în deplasare de formația Ujpest Budapesta cu 4—1. Pentru a se califica în turul următor, bucureștenilor le era necesară o victorie la cel puțin 4 goluri diferență. In meciul de la București, după 45 de minute de joc, tabela de marcaj arăta scor alb. In următoarea repriză însă, rapidiștii au desfășurat un joc excelent, au învins finalmente cu 4—0 și s-au calificat. A fost un rezultat care a stîrnit senzație la vremea lui. Trebuie să recunoaștem însă că performanța echipei Dinamo Pitești are o valoare mult mai ridicată, mai cu seamă judecînd după situația existentă la pauză. Golul înscris de fotbaliștii francezi, în primele 45 de minute redusese și mai mult șansele echipei piteștene de a reface diferența. Ce a urmat, cunoaștem cu toții : patru goluri în poarta lui F.C. Toulouse, care au entuziasmat stadionul și pe noi toți. Un exemplu admirabil de ceea ce înseamnă dăruirea totală în joc și încrederea nestrămutată în victorie.

FOTO CRITICĂ

UN STADION DAT UITĂRII

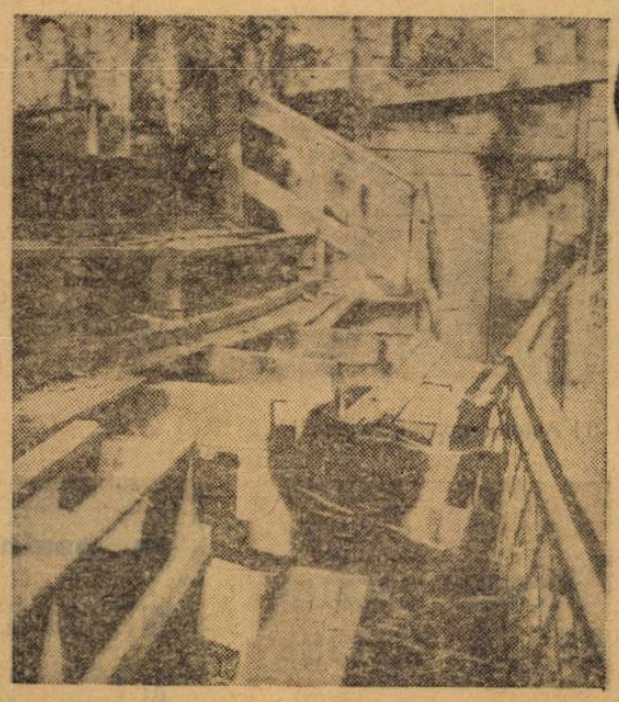

Cîndva, piteștenii se mîndreau cu stadionul lor de lîngă strand. Acesta este însă acum în paragină. O parte din băncile tribunelor au putrezit, iar gazonul și pista de atletism s-au deteriorat. Gardul de sîrmă ce împrejmuia terenul de joc a fost rupt și el. Și cînd te gîndești cîți bani s-au investit pentru amenajarea acestei baze sportive !

Ce-ar fi ca tovarășii de la U.C.F.S. oraș să ia o măsură salvatoare pentru a curma această stare de lucruri inadmisibilă ?

Note

CURAT... REORGANIZARE

Sînt jucător la echipa de juniori Energetica din orașul Tr. Severin, care activează în campionatul regional Oltenia. Împreună cu colegii mei, mă străduiesc ca pasiunii pentru fotbal să-i adaug cunoștințe tehnice și tactice temeinice. Și, bineînțeles, că ne bucurăm atunci cînd vedem că această sîrguință își arată roadele. De pildă, în returul campionatului trecut n-am pierdut decît un singur meci, iar în campionatul actual am fost lideri pînă în etapa a treia.

Spun am fost pentru că în prezent nu mai deținem primul loc și aceasta nu din vina noastră.

După ce campionatul regional pentru juniori a început să se desfășoare cu cîte două serii a cîte 12 echipe, ajungînd la a treia etapă, comisia de fotbal de pe lîngă Consiliul regional UCFS s-a răzgîndit, reorganizînd campionatul. S-au făcut 4 serii a cîte 6 echipe. Nu știu care a fost motivul acestei hotărîri, dar e surprinzătoare prevederea ce permite echipelor să absenteze la două meciuri în decursul campionatului.

Echipa noastră a și început să constate practic, pe teren, rezultatele unei asemenea prevederi. În duminica ce marca noul început al campionatului, ne-am deplasat la Strehaia pentru a disputa meciul cu Minerul Motru, întrucît terenul acestei echipe se afla în reparație. La ora 9, cînd trebuia să înceapă meciul nostru, pe teren au intrat însă echipele Politehnica Timișoara și Progresul Strehaia, meci anunțat de altfel și de afișele aflate în oraș. Am așteptat pînă la ora 11 dar adversarii noștri nu s-au prezentat.

În săptămîna următoare trebuia să jucăm cu juniorii de la Dinamo Craiova. N-am disputat nici acest meci pentru simplul motiv că... adversarii noștri nu existau ! (Dinamo Craiova nu are echipă de juniori).

Iată-ne deci, că din lideri am ajuns să nu mai putem disputa nici un meci !

Oare reorganizarea campionatului regional de juniori a fost făcută pentru a nu se mai juca fotbal ?

FLORIN ANGELESCU

PLENARA CONSILIULUI GENERAL AL UNIUNII DE CULTURĂ FIZICĂ ŞI SPORT

În ziua de 28 octombrie a avut loc plenara Consiliului General al UCFS, la care au luat parte membrii şi membrii supleanţi ai Consiliului General, preşedinţii consiliilor regionale, secretari ai cluburilor sportive şi alţi activişti ai mişcării sportive, reprezentanţi ai unor organizaţii obşteşti şi de stat, antrenori şi sportivi fruntaşi, activişti de partid, ziarişti.

La plenară au luat parte tovarăşii Alexandru Drăghici, membru al Comitetului Executiv, al Prezidiului Permanent, secretar al C.C. al P.C.R. şi Petre Lupu, membru supleant al Comitetului Executiv al C.C. al P.C.R.

Plenara a analizat munca organelor şi organizaţiilor UCFS pentru îmbunătăţirea activităţii fotbalistice din ţara noastră şi a adoptat noi măsuri în acest scop.

În încheierea dezbaterilor a luat cuvîntul tovarăşul Alexandru Drăghici.

Plenara a hotărît să convoace cea de a II-a Conferinţă pe ţară a Uniunii de Cultură Fizică şi Sport în zilele de 2–4 martie 1967, cu următoarea ordine de zi :

1. Raportul Consiliului General al UCFS privind activitatea desfăşurată în perioada 1962–1967. Sarcinile Uniunii de Cultură Fizică şi Sport în vederea dezvoltării activităţii sportive de masă şi de performanţă şi a pregătirii pentru participarea sportivilor români la Jocurile Olimpice din 1968. Raportor – Anghel Alexe, preşedintele Consiliului General al UCFS

2. Raportul Comisiei Centrale de Revizie. Raportor – Coloman Maioreanu, preşedintele Comisiei Centrale de Revizie.

3. Raportul cu privire la modificarea Statutului Uniunii de Cultură Fizică şi Sport. Raportor – Miron Olteanu, vicepreşedinte al Consiliului General al UCFS

4. Alegerea Consiliului General al UCFS, a Comisiei Centrale de Revizie şi a organelor de conducere ale federaţiilor pe ramură de sport.

PENTRU ÎMBUNĂTĂŢIREA CONTINUĂ A FOTBALULUI NOSTRU!

În plenara Consiliului General al U.C.F.S. a fost prezentată o dare de seamă asupra stadiului de îndeplinire a planului de măsuri existent, privind îmbunătăţirea activităţii fotbalistice. Plenara a apreciat pozitiv analiza făcută, iar din dezbateri au rezultat o serie de propuneri, concluzii şi sarcini care au întărit măsurile preconizate, privind îmbunătăţirea în continuare a activităţii fotbalistice.

Redăm în rîndurile care urmează o sinteză a dării de seamă a dezbaterilor şi măsurilor iniţiate, privind îmbunătăţirea continuă a fotbalului nostru.

Ca urmare a măsurilor de pînă acum au fost obţinute unele rezultate pozitive, atît în dezvoltarea bazei de masă a fotbalului, cît şi în creşterea calitativă a fotbalului de performanţă. **Numărul jucătorilor legitimaţi s-a mărit în perioada 1962—1966 de la 75 735 la 87 533, iar numărul antrenorilor a fost sporit în aceeaşi perioadă de la 537 la 1 092.**

Deosebit de pozitivă s-a dovedit îndeplinirea măsurilor privitoare la crearea centrelor de copii şi juniori, reluarea — în colaborare cu Ministerul Învăţămîntului — a campionatului şcolar de fotbal, ceea ce oferă perspectiva organizării cadrului adecvat de pregătire sistematică a unui număr sporit de tineri jucători, condiţie fundamentală pentru continua îmbunătăţire calitativă a fotbalului nostru.

Desfăşurarea activităţii competiţionale din ultimii doi ani marchează prezenţa mai multor centre în lupta pentru locurile fruntaşe în campionat, ceea ce dovedeşte un început de echilibru între capacitatea fotbalistică a regiunilor. Piteşti, Craiova, Ploieşti, Iaşi şi alte oraşe sînt exemple elocvente în această privinţă. **La aceasta au contribuit întărirea organizatorică a echipelor, îmbunătăţirea procesului de instruire, promovarea mai curajoasă a talentelor tinere şi stăvilirea tot mai hotărîtă a marii fluctuaţii de jucători de la o echipă la alta.**

Spre deosebire de trecut, **s-au intensificat contactele echipelor şi tehnicienilor noştri cu formaţii fruntaşe în fotbalul mondial, cu specialişti renumiţi din ţările cu fotbal avansat.** La cursurile de perfecţionare organizate în ultimii doi ani cu antrenorii noştri au participat şi specialişti de seamă de peste hotare, ca **Helmuth Schön** (R.F.G.), **Wade** şi **Voosman** (Anglia), **Batteux** şi **Boulogne** (Franţa), **Piola, Ferrari** şi **Bonizzoni** (Italia), **Gavrilovici** (R.S.F.I.), **Palfay** (R.P.U.) şi **Vytlacil** (R.S.C.). Antrenorii şi specialiştii români au fost trimişi la cursuri şi simpozioane pentru documentare în ţări cu fotbal avansat, iar la campionatul mondial din Anglia au fost trimişi 8 antrenori şi specialişti români.

În scopul îmbunătăţirii procesului de instruire a apărut în acest interval de timp manualul **„FOTBAL — joc şi antrenament"** care a stabilit principiile orientării de joc şi metodica de pregătire, iar de la 1 iunie a.c. a apărut revista **„FOTBAL"**, împlinindu-se astfel o veche necesitate a mişcării fotbalistice.

Aceste acţiuni au dus la acumularea de noi cunoştinţe, la accentuarea prezenţei noastre în actualitatea fotbalistică internaţională şi implicit la creşterea experienţei antrenorilor şi jucătorilor. De aici **au rezultat unele îmbunătăţiri ale procesului de pregătire şi abordarea de către fotbaliştii noştri cu mai multă încredere a jocurilor cu adversari renumiţi, fapt deosebit de important.**

În ultimii ani, numărul întîlnirilor internaţionale a crescut mult, iar valoarea adversarilor întîlniţi a fost mult mai mare decît în trecut.

Situaţia comparativă a meciurilor susţinute de reprezentativele noastre A, B, tineret şi juniori ne arată că dacă în perioada 1960—1962 s-au disputat 35 de partide internaţionale, între anii 1963—66 numărul acestora a sporit la 88. În prima perioadă au fost înregistrate 20 victorii, 3 jocuri egale şi 12 înfrîngeri, iar în a doua perioadă 41 victorii, 19 meciuri egale, 28 jocuri pierdute.

Pe lîngă meciurile oficiale susţinute în cadrul competiţiilor F.I.F.A. şi U.E.F.A., care ne-au pus în ultimii 3 ani în faţa unor adversari de primă mînă **(Spania, Portugalia, Italia, Cehoslovacia, Real Madrid, Internazionale, Liverpool** şi altele), au fost contractate meciuri amicale cu echipe mari de club sau reprezentative de ţări ca **Uruguay, R. F. Germană, Portugalia, Ungaria, Vasco da Gama** şi altele.

Se constată la o bună parte din antrenorii şi echipele noastre **o îmbunătăţire a procesului de instruire în sensul apropierii antrenamentelor de condiţiile de joc, ca intensitate şi volum, ca mijloace şi conţinut.** Acest lucru **se reflectă pozitiv în organizarea jocului, care se încadrează tot mai simţitor în principiile fotbalului modern.**

Federaţia română de fotbal **a manifestat mai multă grijă pentru calificarea şi perfecţionarea unui număr sporit de antrenori şi arbitri,** pentru menţinerea lor la curent cu tot ce este nou în fotbal. **De asemenea, a fost asigurată o mai mare stabilitate a antrenorilor** prin extinderea şi respectarea contractelor de muncă la marea majoritate a echipelor de categorie republicană.

Biroul federal şi Colegiul central de antrenori au manifestat preocupări susţinute pentru pregătirea echipelor reprezentative, fapt oglindit în unele evoluţii şi rezultate bune obţinute de acestea.

Cu toate realizările obţinute, în activitatea fotbalistică continuă să se manifeste o serie de lipsuri care frînează îndeplinirea obiectivelor prevăzute în planul de măsuri şi ca urmare întîrzie afirmarea mai consistentă a fotbalului românesc în arena internaţională.

Instruirea şi educaţia – factori hotărîtori în dezvoltarea fotbalului

Una din cauzele principale care întîrzie redresarea fotbalului nostru este nerespectarea procesului de instruire de către echipe, antrenori şi jucători.

În pregătirea şi evoluţia unei bune părţi a echipelor noastre **nu sînt respectate caracteristicile orientării în joc şi metodica stabilită pentru realizarea acesteia. Jocul colectiv, constructiv, ofensiv şi eficient nu constituie încă o preocupare permanentă şi nu se realizează decît într-o mică măsură în antrenamente şi meciuri.**

În loc să pună în centrul preocupărilor sarcinile ce decurg din această orientare, care impun o muncă susţinută, sistematică, de perspectivă, toate în concordanţă cu interesele generale ale fotbalului românesc, să se urmărească zi de zi creşterea tehnicităţii şi capacităţii de efort a jucătorilor, îmbunătăţirea continuă a organizării jocului în funcţie de cerinţele fotbalului modern, în loc să educe pe fotbalişti în spiritul muncii susţinute, al răspunderii personale ce le revine în realizarea unui joc de calitate, unele birouri de secţie şi mulţi antrenori limitează conţinutul pregătirii şi caută fel de fel de soluţii de moment, în scopul strict al cîştigării meciului următor. Ca urmare, sînt perpetuate serioase lipsuri în evoluţia fotbaliştilor şi echipelor noastre. Astfel, în privinţa tehnicii (precizia paselor, preluărilor, conducerea balonului mai ales în viteză, precizia şi tăria şuturilor la poartă din orice poziţie) persistă încă deficienţe. Chiar jucători de categoria A cu o bogată experienţă : **Voinea, Moldoveanu, Haidu, Stoicescu, Sorin Avram, Jamaischi, Adam, Petescu, Mîţaru şi alţii manifestă lipsuri tehnice în execuţii de bază.** Imprecizia execuţiilor tehnice în condiţii de joc grevează asupra realizărilor principalei trăsături a orientării noastre, anume jocul colectiv-constructiv.

Din numeroase înregistrări, rezultă că **se irosesc faze de atac încă după prima pasă.** Preluările greşite şi mai ales ratările nepermise din poziţii favorabile fac ca jocul echipelor să fie adesea lipsit de spectaculozitate şi mai ales de eficienţă. Ţinînd cont de condiţiile fotbalului modern, cînd momentele favorabile finalizării se obţin mai greu, semnificaţia deficienţelor citate capătă o amploare deosebită. Cu mai mult calm şi precizie, dinamovistul **Frăţilă** (în jocul retur cu Internazionale, disputat la Milano) ar fi putut aduce una din cele mai strălucite afirmări ale echipei Dinamo. De asemenea, **Ion Ionescu** şi **Pîrcălab,** în situaţii extrem de favorabile în meciul retur cu Cehoslovacia (la Praga), cînd scorul era 1—1, au ratat luarea conducerii de către echipa României, ceea ce ar fi putut schimba rezultatul meciului.

Toate acestea dovedesc că **jucătorii noştri stăpînesc cu dificultate balonul, mai ales în situaţiile decisive.** Puţini dintre ei sînt capabili de execuţii tehnice, sigure, subtile, atribute strict necesare în obţinerea unui randament superior în fotbalul actual. În condiţii statice sau desfăşurate în ritm lent, execuţiile tehnice par satisfăcătoare. În schimb, efectuate în condiţii de joc, purtate în viteză, pe spaţii restrînse, ele devin lipsite de precizie, de promptitudine şi în ultimă instanţă de eficacitate.

În mod cu totul deosebit trebuie subliniată o lipsă cu serioase repercursiuni asupra eficacităţii echipelor de toate categoriile şi anume IMPRECIZIA TRASULUI LA POARTĂ. Aceasta este urmarea unor exersări unilaterale, puţin numeroase, în condiţii lipsite de dificultate. **Deprinderea jucătorilor de a trage puternic şi precis la poartă din orice poziţie se impune cu necesitate.**

Lipsurile de ordin tehnic, enumerate mai sus, sînt, în primul rînd, consecinţa unui VOLUM REDUS DE MUNCĂ, AFECTAT PERFECŢIONĂRII TEHNICE, **precum şi indolenţei multor jucători în timpul antrenamentelor.** Urmărindu-se antrenamentele echipelor **Rapid, Dinamo Bucureşti, C.F.R. Timişoara** şi altele, se constată că lecţiile din ciclul săptămînal nu cuprind repetarea înlănţuită a principalelor procedee tehnice, conţinutul antrenamentelor neavînd de la o zi la alta succesiunea logică necesară. În aceste condiţii nu se asigură numărul repetărilor menite să ducă la consolidarea şi perfecţionarea continuă a complexelor tehnico-tactice. La aceasta concură şi bagajul de deprinderi tehnice limitat pe care jucătorii îl au la încheierea junioratului.

Cu toate indicaţiile metodice date de federaţie la consfătuirile din ultimii ani privind introducerea şi repetarea îndelungată în antrenamente a unor acţiuni complexe, reprezentînd faze de joc, la multe echipe ca **Universitatea Cluj, Steagul roşu, C.S.M.S. Iaşi** şi altele, acestea sînt programate cu totul sporadic.

Antrenorii folosesc frecvent repetări în condiţii lipsite de dificultate, urmărind în principal reuşita unei scheme şablon. Mulţi antrenori nu au preocupări în direcţia creării de exerciţii tehnice noi, atractive, capabile să stimuleze interesul jucătorilor pentru continua lor perfecţionare. Folosind exerciţii simpliste, arhicunoscute de fotbalişti, antrenamentul devine **monoton, plictisitor.** Greşelile tehnice sînt determinate şi de repetarea elementelor şi procedeelor într-un regim de efort neconcordant cu solicitările intense, specifice fotbalului actual. Faptul acesta se datoreşte lipsei din antrenamente a exersărilor **în condiţii de efort intens şi maximal,** pauzelor prea mari între repetări, ca şi exigenţei scăzute manifestată de antrenori faţă de executarea întocmai a exerciţiilor preconizate.

Lipsurile de ordin tehnic ale jucătorilor noştri îşi mai găsesc explicaţie şi în faptul că **antrenorii minimalizează frecvent** PRINCIPIUL INDIVIDUALIZĂRII, **nu organizează în suficientă măsură exersarea îndelungată a principalelor procedee tehnice şi nu insistă asupra corectitudinii exerciţiilor în toate antrenamentele.** La unele antrenamente ale echipelor se constată o slabă participare a jucătorilor la efectuarea exerciţiilor preconizate de antrenor. Jucătorii manifestă adesea tendinţa de a se sustrage de la eforturi intense şi susţinute, iar antrenorii nu iau măsurile necesare asigurării unui climat de muncă plin de răspundere.

În domeniul instruirii sînt insuficient utilizate aparatele ajutătoare pentru perfecţionarea pregătirii tehnice şi fizice.

Un fenomen negativ, cu serioase repercursiuni asupra comportării constant bune a echipelor, inclusiv a celor reprezentative, îl constituie FRECVENTA FLUCTUAŢIE DE FORMĂ A UNOR JUCĂTORI ŞI ECHIPE. **Suciu, Stoicescu, Cuperman, Ghergheli, Ivansuc, Matei, Raksi** etc., sau echipe ca **Steaua, Steagul roşu, Politehnica Timişoara, U.T.A., Jiul Petroşeni** şi altele surprind prin evoluţii contradictorii de la un meci la altul. Cauzele trebuie căutate în **lipsa de răspundere personală a fotbaliştilor respectivi faţă de propria pregătire, în lipsa de exigenţă a secţiilor şi antrenorilor, în organizarea şi desfăşurarea defectuoasă a procesului instructiv-educativ, ca şi în tolerarea abaterilor de la cerinţele vieţii sportive.** Antrenorii nu creează jucătorilor deprinderi tehnico-tactice bine consolidate, automatizate şi nu reuşesc să creeze echipelor un stil de joc propriu. La toate acestea se adaugă prea frecventele schimbări (uneori de-a dreptul fanteziste) operate în unele formaţii **(Steaua, C.S.M.S. Iaşi, U.T.A., Politehnica Timişoara, Dinamo Bucureşti şi altele).**

De aceste lipsuri se fac vinovate şi birourile de secţie, antrenorii şi organele locale şi regionale ale U.C.F.S., comisiile de fotbal şi colegiile de antrenori, care nu au urmărit cu fermitate aplicarea planului de măsuri existent.

Educaţia jucătorilor reprezintă o sarcină de mare răspundere ce revine antrenorilor, secţiilor, comisiilor de fotbal precum şi federaţiei. Răspunderea jucătorilor faţă de sarcinile şi obligaţiile lor nu este încă la înălţime, deoarece educaţia fotbaliştilor nu se face peste tot în mod corespunzător.

Dacă unele secţii cum sînt Ştiinţa Craiova, Petrolul Ploieşti, Metalul Tr. Severin, Vagonul Arad *şi altele se preocupă cu grijă de organizarea şi desfăşurarea învăţămîntului politic cu fotbaliştii, de ridicarea nivelului lor profesional, de organizarea unei activităţi cultural-educative sistematice, altele neglijează această latură inseparabilă a procesului de antrenament. La numeroase echipe din* oraşul Bucureşti, Baia Mare, din regiunile Oltenia şi Dobrogea, *munca educativă în rîndul fotbaliştilor este îngrijorător de slabă, mai ales la echipele de categorie inferioară. Multe birouri de secţii şi antrenori nu consideră instruirea şi educaţia ca două laturi inseparabile ale procesului de pregătire a sportivilor şi cred că altcineva trebuie să se ocupe de educarea fotbaliştilor.*

Cerinţele faţă de jucători sînt foarte slabe, lipseşte exigenţa faţă de calitatea şi cantitatea muncii acestora, faţă de comportarea lor pe terenul de sport şi în viaţa de toate zilele. În multe locuri exigenţa a fost înlocuită cu indulgenţa, trecîndu-se cu mare uşurinţă peste lipsurile şi abaterile jucătorilor. În multe cazuri de abateri se intervine neprincipial, luîndu-se apărarea jucătorilor în cauză. Mai întîlnim jucători care nu manifestă nici un fel de răspundere faţă de sarcinile profesionale, faţă de randamentul echipei lor, care caută să-şi facă viaţa cît mai uşoară, fiind preocupaţi numai de profituri personale.

Din păcate, concepţia greşită a unor factori de răspundere din cadrul asociaţiilor şi cluburilor sportive creează o atmosferă prielnică pentru asemenea stări de lucru.

Slaba muncă de educaţie se exprimă, de asemenea, prin numeroasele cazuri de comportare nesportivă a jucătorilor în timpul meciurilor, ca proteste împotriva deciziilor date de arbitri, duritâţi în lupta cu adversarii, atitudine lipsită de respect faţă de publicul spectator.

Trebuie să fie limpede pentru toţi factorii de răspundere din fotbal că oricît de bine ar fi concepută şi organizată instruirea, DACĂ FOTBALIŞTII NU MUNCESC ŞI NU DUC O VIAŢĂ SPORTIVĂ EXEMPLARĂ,

(Continuare în pag. 4)

PENTRU ÎMBUNĂTĂȚIREA CONTINUĂ A FOTBALULUI NOSTRU!

(Urmare din pag. 3)

NU DOBÎNDESC ȘI NU-ȘI MENȚIN FORMA SPORTIVĂ, ZADĂRNICESC ASTFEL ORICE EFORTURI ÎNTREPRINSE PENTRU ÎMBUNĂTĂȚIREA FOTBALULUI.

Sub conducerea organelor de partid și cu sprijinul U.T.C., sindicatelor și U.A.S.R. – organele U.C.F.S. vor trebui să depună mai multe eforturi pentru întărirea muncii de educație, a disciplinii și răspunderii pentru creșterea exigenței față de pregătirea și comportarea jucătorilor, pentru ridicarea nivelului lor de cultură generală, să cultive dragostea față de culorile clubului, convinși fiind că numai printr-o educație multilaterală se va putea obține o participare activă și conștientă a acestora în procesul de ridicare calitativă a fotbalului nostru.

Grija față de schimbul de mîine

O altă prevedere a planului de măsuri era aceea a CREȘTERII ȘI PROMOVĂRII DE JUCĂTORI TEMEINIC ȘI MULTILATERAL PREGĂTIȚI, CU O PRONUNȚATĂ PERSONALITATE, *corespunzători cerințelor fotbalului internațional contemporan.* Acum 3 ani se stabilise ca în loturile echipelor de categoria A să nu mai fie promovați decît jucători cu reale aptitudini, confirmate prin trecerea unor norme de verificare. Măsura a fost sarcori respectată, antrenorii promovînd sau menținînd în loturile echipelor jucători plafonați, cu evidente deficiențe tehnico-tactice, de pregătire fizică, sau de conduită morală.

Unele elemente tinere, promovate în ultimii ani, nu au evoluat în conformitate cu perspectiva pe care o aveau la 19—20 ani ; mai mult, au și regresat în comparație cu nivelul lor anterior (*Petescu, Matei, Voinea, Pavlovici, Jamaischi* și mulți alții).

Tocmai în perioada de trecere de la juniorat la seniorat, birourile de secții și antrenorii tolerează **numeroase abateri ale jucătorilor de la normele de pregătire și de viață ale unui fotbalist de performanță.** Atitudinea lor conciliantă este deseori determinată de existența unui număr redus de jucători valoroși. Această situație se datorește nu atît lipsei de talente în rîndul tineretului nostru, cît mai ales **slabei preocupări care a dăinuit ani de zile față de depistarea sistematică, de pregătirea organizată, temeinică și continuă a copiilor și juniorilor.**

In instruirea copiilor și juniorilor se manifestă unele lipsuri, determinate de insuficientele precizări metodice, referitoare la particularitățile predării fotbalului la aceste categorii de virstă. Federația nu a elaborat încă un indrumar metodic complex și, astfel, antrenorii intîmpină numeroase dificultăți în activitatea didactică.

La U.T.A., Farul, Jiul, precum și la majoritatea celorlalte echipe care pregătesc juniori și copii, *antrenorii nu dispun de condiții de instruire optime, material didactic, terenuri, echipament și mai ales mingi.* La U.T.A. majoritatea antrenamentelor se fac pe teren de zgură de dimensiuni 20/30 metri, pe care lucrează în același timp 20—28 tineri ; la unul din antrenamentele vizionate, 20 de copii aveau la dispoziție doar două mingi. In asemenea condiții, tinerii fotbaliști nu se pot dezvolta corespunzător.

Consiliile regionale U.C.F.S. în colaborare cu organele locale vor stabili spații, construcții și amenajări de noi baze sportive. De asemenea, va trebui să existe preocuparea pentru producerea unor noi tipuri de echipament și material sportiv destinat copiilor și juniorilor.

Munca cu copiii și juniorii nu a căpătat încă amploarea necesară. In multe locuri, pregătirea lor este lăsată pe seama unor cadre cu slabă calificare. *Antrenorii echipelor de seniori nu ajută și nu îndrumă pregătirea echipelor de juniori și copii, dovedind astfel lipsă de preocupare pentru formarea și promovarea sistematică a acestora în prima echipă a asociației sau clubului. Mulți antrenori și conducători ai secțiilor de fotbal practică sistemul completării loturilor cu jucători aduși din diferite părți ale țării.* Ei aleargă după JUCĂTORI GATA FORMAȚI în loc să se preocupe de creșterea sistematică de cadre proprii.

Exemple care demonstrează lipsa de răspundere a antrenorilor și conducătorilor de secții în problema promovării de noi jucători în categoria A, le reprezintă cererile de transferare înaintate anul acesta. In ultimii patru ani din 602 jucători legitimați în categoria A s-au transferat 292, adică aproape 50%. Mai poate fi vorba în aceste condiții de desfășurarea unui proces de pregătire sistematic, continuu și în perspectivă, de consolidarea unor echipe închegate, cu un stil propriu de joc ?

Sînt însă și multe elemente tinere, talentate, care, ajunse în echipele de categoria A, se plafonează, fiind ținute, vreme îndelungată pe banca rezervelor, datorită lipsei de curaj a antrenorilor, dar și din cauza lipsei de competiții pentru tinerii jucători. De aceea, va trebui să se organizeze în curînd un sistem competițional la care să participe jucătorii de rezervă și tinerii care au depășit junioratul.

Comportarea echipelor reprezentative – oglindă a calității muncii

In ultimii ani, Federația română de fotbal s-a preocupat îndeaproape de pregătirea loturilor reprezentative, asigurîndu-le cele mai bune condiții. Preocuparea permanentă pentru cele 4 eșaloane ale echipelor reprezentative : juniori, tineret, olimpică și prima garnitură s-a dovedit a fi utilă, asigurînd selecția, creșterea și promovarea succesivă a celor mai buni jucători din țara noastră. Loturile au dispus de un program competițional bogat, capabil să constituie un mijloc de lărgire a experienței de concurs. Evoluția loturilor noastre reprezentative din ultimii ani ne-a prilejuit unele satisfacții.

Echipa reprezentativă A a obținut unele rezultate bune, mai ales după J.O. de la Tokio. Printre acestea se înscriu victoriile obținute pe teren propriu asupra unor reprezentative puternice, ca Portugalia, Cehoslovacia și Budapesta. La baza acestor succese au stat, pe lîngă calitățile tehnice, combativitatea, dorința puternică de a învinge a fotbaliștilor noștri. **S-au observat, însă, serioase diferențe între evoluția pe teren propriu și cea din deplasare. Ele se datoresc în principal faptului că o parte din fotbaliștii noștri nu au încă experiența și tăria necesară mobilizării tuturor resurselor fizice și morale, atunci cînd joacă pe teren străin. Pîrcălab, Ghergheli, Hălmăgeanu, Badea** și alții, care în țară dau de obicei un randament ridicat, jucînd dezinvolt, conștienți de valoarea lor, peste hotare manifestă serioase deficiențe, au comportări contradictorii.

Cu ani în urmă, echipa noastră de juniori s-a impus în toate turneele U.E.F.A., culminînd cu cîștigarea trofeului în anul 1962. După această dată, **echipa de juniori nu a mai avut o evoluție corespunzătoare, iar în preliminariile turneului U.E.F.A. din anul 1966, datorită unor lipsuri manifestate în domeniul selecției, precum și al pregătirii morale și de voință, s-a ratat pentru prima oară calificarea în turneul final.**

Inconstantă a fost evoluția echipei de tineret, actualmente echipa olimpică. Rezultatele corespunzătoare la început n-au fost confirmate ulterior ; în meciuri mai grele au ieșit la iveală greșeli de selecție, slabă capacitate de efort (mai ales în turneul din Italia), precum și nesiguranță în concepția de joc.

De multe ori, antrenorii loturilor reprezentative nu au fost receptivi la sugestiile unor specialiști, folosind jucători plafonați. **Randamentul echipelor noastre reprezentative va putea fi îmbunătățit dacă se va porni o acțiune hotărîtă de promovare în toate loturile naționale a elementelor capabile să progreseze corespunzător cerințelor fotbalului contemporan și dacă se va urmări prin verificări temeinice creșterea măiestriei acestora.**

Ponderea pregătirii jucătorilor echipelor reprezentative va fi realizată la cluburi pe baza unor planuri de pregătire întocmite prin colaborare, de către antrenorii loturilor cu antrenorii cluburilor.

O atenție deosebită se va acorda creșterii progresive a capacității de efort a jucătorilor, după cum Federația de fotbal va trebui să asigure fiecărui lot un calendar competițional adecvat.

Rolul și răspunderea antrenorilor

Îmbunătățirea activității fotbalistice depinde în mare măsură de calitatea muncii antrenorilor, de îmbogățirea continuă a cunoștințelor lor în pas cu evoluția jocului de fotbal, ca și de fermitatea cu care ei aplică măsurile stabilite.

Mulți dintre ei traduc în viață indicațiile federației, se preocupă temeinic de organizarea procesului instructiv-educativ, caută să modernizeze pregătirea fotbaliștilor. Antrenorii **Cernăianu** (Petrolul Ploiești), **Valentin Stănescu** și **Victor Stănculescu** (Rapid București), **Godeanu** (C.F.R. Timișoara), **Miu** și **Voica** (Politehnica București), **Ștefan Vasile** și **Ianovschi** (Dinamo Pitești), **Mărdărescu** și **Comăniță** (Farul Constanța) și alții, desfășoară o activitate meritorie.

Sînt însă și antrenori ca **I. Savu** (Steaua), **N. Reuter** (Politehnica Timișoara), **O. Hulea** (A.S. Cugir), **Gh. Dungu** (Chimia Făgăraș), **A. Sepci** (Universitatea Cluj), **Al. Zilahi** (Crișul Oradea), iar de la centrele de juniori și copii **Matei Dumitru** (Rapid), **C. Bordeianu** (C.S.M.S. Iași), **C. Călinescu** (U.T.A.), **A. Molnar** și **A. Roth** (Crișul Oradea) și alții, care **nu aplică cu fermitate și competență indicațiile federației, nu dovedesc exigență față de jucători,** nu studiază, nu se bucură de autoritatea necesară, într-un cuvînt aportul lor la pregătirea echipelor este nesatisfăcător.

In domeniul organizării muncii antrenorilor se manifestă multe lipsuri, **izvorîte și din stilul de muncă al Colegiului central de antrenori, care nu rezolvă aprofundat și operativ sarcinile ce-i revin.**

Colegiul nu discută sistematic problemele majore ale instruirii, nu elaborează în suficientă măsură materiale metodice care să ajute nemijlocit munca antrenorilor.

Lipsurile colegiului central se răsfrîng și asupra colegiilor de antrenori din țară, care de multe ori sînt rupte de problemele curente ale muncii de instruire din secțiile cluburilor și asociațiilor.

Numărul și calificarea antrenorilor nu sînt încă la nivelul cerințelor. Deși numărul antrenorilor a crescut cu circa 700 față de anul 1962, necesitățile nu pot fi încă acoperite, iar majoritatea sînt de categoriile III—IV. Sporirea numărului de antrenori, în deosebi prin calificarea foștiior fotbaliști fruntași cu înclinații pedagogice, precum și ridicarea continuă a pregătirii profesionale prin organizarea de cursuri trebuie grabnic rezolvată.

Federația română de fotbal, cluburile și asociațiile sportive au datoria să întărească și mai mult stabilitatea cadrelor de antrenori și să asigure folosirea acestora în exclusivitate pentru organizarea și conducerea instruirii fotbaliștilor. In acest sens, repartizarea, angajarea precum și desfacerea contractului de muncă al antrenorilor se vor efectua numai cu aprobarea Federației române de fotbal.

Procedîndu-se astfel, vor fi create condiții pentru ca antrenorul SĂ DEVINĂ FACTORUL PRINCIPAL CARE CONDUCE PROGRAMUL DE ANTRENAMENT ȘI MENȚINE O DISCIPLINĂ RIGUROASĂ. TREBUIE COMBĂTUT CU TĂRIE AMESTECUL ÎN TREBURILE ANTRENORULUI, A ATITUDINII CARE DETERMINĂ SUBMINAREA AUTORITĂȚII SALE, SLĂBEȘTE DISCIPLINA JUCĂTORILOR ȘI REDUCE ÎN FINAL RĂSPUNDEREA FAȚĂ DE PREGĂTIREA ECHIPEI.

Se va studia, de asemenea, posibilitatea repartizării unor cadre de antrenori competenți în centrele din țară care duc lipsă de tehnicieni.

Antrenorilor le vor fi asigurate posibilități mai bune de informare, documentare și schimb de experiență pe plan intern și internațional.

Arbitrajul, auxiliar prețios

Calitatea arbitrajelor este un element important în acțiunea de îmbunătățire a fotbalului. Arbitrul trebuie să fie un exemplu de corectitudine și competență în aplicarea prevederilor regulamentare.

In ultimii ani au fost înregistrate o serie de realizări și în acest domeniu. Un număr de cinci arbitri români sînt posesori ai ecusonului FIFA. Faptul că arbitrii noștri, în calitate de conducători ai unor partide internaționale, au fost apreciați pozitiv, a făcut ca UEFA să sporească numărul delegărilor de arbitri români.

O îmbunătățire sensibilă a fost înregistrată și în activitatea internă a arbitrilor. Federația română de fotbal, prin Colegiul central al arbitrilor, a organizat acțiuni menite să ridice calificarea arbitrilor și nivelul arbitrajelor. De asemenea, s-a desfășurat recent un curs de arbitri cu foști jucători de fotbal fruntași. In vara anului acesta a avut loc un simpozion cu participarea unor arbitri străini de renume internațional.

Totuși, arbitrajul rămîne unul dintre cele mai deficitare sectoare ale fotbalului. *In decursul multor partide, datorită unor lacune ținînd de pregătirea teoretică sau practică, unii arbitri sînt depășiți de joc, de importanța lui și scapă astfel meciul din mînă, nu iau deciziile cuvenite pentru curmarea abaterilor de la regulament, pentru păstrarea unei discipline ferme pe teren.*

Lipsa de demnitate și de răspundere a unor arbitri face posibilă vicierea unor rezultate, creează o atmosferă nefavorabilă desfășurării unor jocuri de calitate. Exemplele sînt numeroase și din păcate vizează chiar pe unii dintre arbitrii noștri fruntași : *Petre Sotir* (Mediaș), *Ilie Drăghici, Gheorghe Dulea* și *Aurel Bentu* (București), *I. Dobrin* (Craiova), *Pop Gavrilă* (Brașov) etc. Deși se mai petrec astfel de fenomene, colegiul central nu a luat măsurile cuvenite, dînd sancțiuni mai mult simbolice.

Multe din deficiențele existente în arbitraj se datoresc și modului defectuos în care se face selecționarea și promovarea arbitrilor de fotbal. In această privință nu sînt respectate întocmai normele stabilite cu privire la cerințele pe care trebuie să le îndeplinească cei ce solicită să devină arbitri, foști jucători de fotbal, oameni de prestigiu, cu autoritate și conduită morală corespunzătoare, tineri pasionați pentru fotbal etc.

Nici sistemul de pregătire și perfecționare nu satisface. Acțiunile organizate sînt adesea sporadice și lipsite de conținut.

O altă cauză o constituie și modul în care își desfășoară activitatea Colegiul central de arbitri, care nu analizează temeinic principalele probleme ale activității, îndeosebi calitatea arbitrajelor, după cum nici biroul federal nu a urmărit și nu a analizat periodic munca colegiului central de arbitri.

Pe viitor Federația de fotbal va îmbunătăți sistemul de formare a arbitrilor, punînd accent pe talent, competență și profunzime a cunoștințelor. De asemenea, va proceda la reexaminarea tuturor arbitrilor și va îmbunătăți sistemul de delegări și de baremuri.

Comisiile de fotbal să-și exercite toate atribuțiile

Pe linia îmbunătățirii fotbalului, sarcini importante revin și comisiilor regionale, raionale și orășenești. In aceste comisii activează oameni competenți, care depun mult suflet în această muncă obștească. Comisii de fotbal cum sînt cele ale regiunilor Cluj, Ploiești și altele, sînt cunoscute pentru influența pozitivă exercitată asupra activității fotbalistice din raza lor de activitate.

Dar acest lucru nu se petrece pretutindeni. Multe din aceste comisii se preocupă aproape în exclusivitate de probleme mărunte, neglijează chestiuni fundamentale ca dirijarea, controlul și îndrumarea procesului instructiv-educativ la toate echipele, ridicarea pregătirii profesionale a antrenorilor și arbitrilor.

O parte din vină aparține și consiliilor regionale ale U.C.F.S., care nu conduc și nu îndrumează comisiile de fotbal, cedează în fața manifestărilor de indisciplină a unor consilii de cluburi sau conduceri de secții, nu creează comisiilor autoritatea necesară exercitării controlului și îndrumării acestor echipe. Ținînd seama că aceste comisii sînt alcătuite numai din activiști voluntari, se impune ca organele regionale și raionale U.C.F.S. să le mobilizeze cu mai multă insistență la exercitarea tuturor atribuțiilor, pe întreg teritoriul. *In comisiile locale trebuie să fie atrași mai mulți specialiști, foști jucători, antrenori, profesori de educație fizică, oameni pasionați și iubitori ai fotbalului, ca pe baza experienței și capacității lor să se folosească mai bine condițiile create la toate nivelele activității fotbalistice.*

★

Progresele realizate la toate nivelele nu sînt încă pe măsura posibilităților. Aceasta se datorește și stilului de muncă al biroului federal, care nu a acționat și urmărit cu consecvență și profunzime complexitatea măsurilor arătate, nu a realizat suficient de profund, în spirit critic și autocritic stadiul îndeplinirii planurilor, nu a mobilizat întregul efectiv al federației la îndeplinirea planificată și fermă a obiectivelor. Unele rezultate pozitive, uneori chiar remarcabile, obținute de echipele reprezentative sau de club, nu au fost consolidate și lărgite.

În atenția federației a stat îndeosebi activitatea celor 14 echipe de categoria A, 28 de categoria B și oarecum a celor 56 din categoria C. În schimb, cele 344 de echipe care activează în campionatul regional și cele peste 1 600 din campionatele raionale, nu s-au bucurat de îndrumarea și atenția federației și, ceea ce este mai grav, nici din partea comisiilor locale. Dacă fiecare din aceste echipe ar fi dovedit preocupare și răspundere pentru selecția și pregătirea măcar a unui jucător de mare valoare, multe din neajunsurile fotbalului nostru de performanță ar fi înlăturate.

Este necesar ca federația să-și axeze ferm și sistematic activitatea pe direcția principalelor aspecte ale activității fotbalistice, să-și îmbunătățească stilul și metodele de muncă. Prin activizarea tuturor organelor și comisiilor federației, munca de îndrumare și control trebuie să devină mai concretă, trebuie întărită disciplina, seriozitatea și răspunderea fiecărei secții, fiecărui jucător și antrenor, în acțiunea de îndeplinire a sarcinilor ce le revin din planul de măsuri.

Analiza muncii organelor și organizațiilor U.C.F.S. pentru îmbunătățirea activității fotbalistice a arătat că există condiții și posibilități ca în viitorul apropiat prestigiul fotbalului românesc să crească considerabil. În acest scop trebuie mobilizate toate energiile din secțiile de fotbal ale asociațiilor sportive și cluburilor, ale organelor U.C.F.S. și ale Federației române de fotbal.

Muncind în mod temeinic, cu un dezvoltat simț de răspundere, neprecupețind nici un efort și neirosind nici o clipă a antrenamentului, fotbaliștii și antrenorii echipelor noastre de club și reprezentative pot să ne aducă satisfacții mai multe și mai mari decît pînă acum.

CATEGORIA A

UN ADEVĂRAT EXAMEN AL REZISTENȚEI

O dată trecut meciul cu Elveția, privirile noastre se îndreaptă din nou spre campionat. Cu atît mai mult cu cît pînă la încheierea turului mai sînt patru etape și lupta palpitantă parcă abia acum începe pentru cucerirea locurilor care dau mari satisfacții sau pentru evitarea celor care aduc... retrogradarea.

Ce perspective oferă deci, viitoarele două etape, programate la 6 și 9 noiembrie?

Acelea ale unei lupte și mai strînse, pe care o dorim și sportivă, între echipe cu aceleași aspirații sau cu obiective diferite, dar la fel de importante. Să numim cîteva din punctele de atracție de pe afișele celor două etape: Jiul—Progresul, Steaua—Știința, Farul—Dinamo București, Petrolul—Dinamo Pitești, Politehnica—C.S.M.S. *(la 6 noiembrie), derbiurile bucureștene* Steaua—Rapid *și* Dinamo—Progresul, Știința—Petrolul *și* C.S.M.S.—Farul *(la 9 noiembrie). E suficient, nu?*

Nu este exclus să se înregistreze și surprize. Etapele se dispută la un interval de patru zile una de alta, ceea ce va pune la încercare rezistența fizică și nervoasă a echipelor, dintre care numai două nu se deplasează (Rapid și Steaua), iar o a treia (Politehnica) face o scurtă călătorie (pînă la Arad).

Cine va rezista? Fără discuție că cele cu o bună pregătire. Și aceasta se va vedea și mai bine la etapa din 13 noiembrie.

Iată un veritabil examen pentru cele 14 echipe, un „tur de forță" care la noi nu prea este obișnuit și nici în... stima jucătorilor, ca în alte părți...

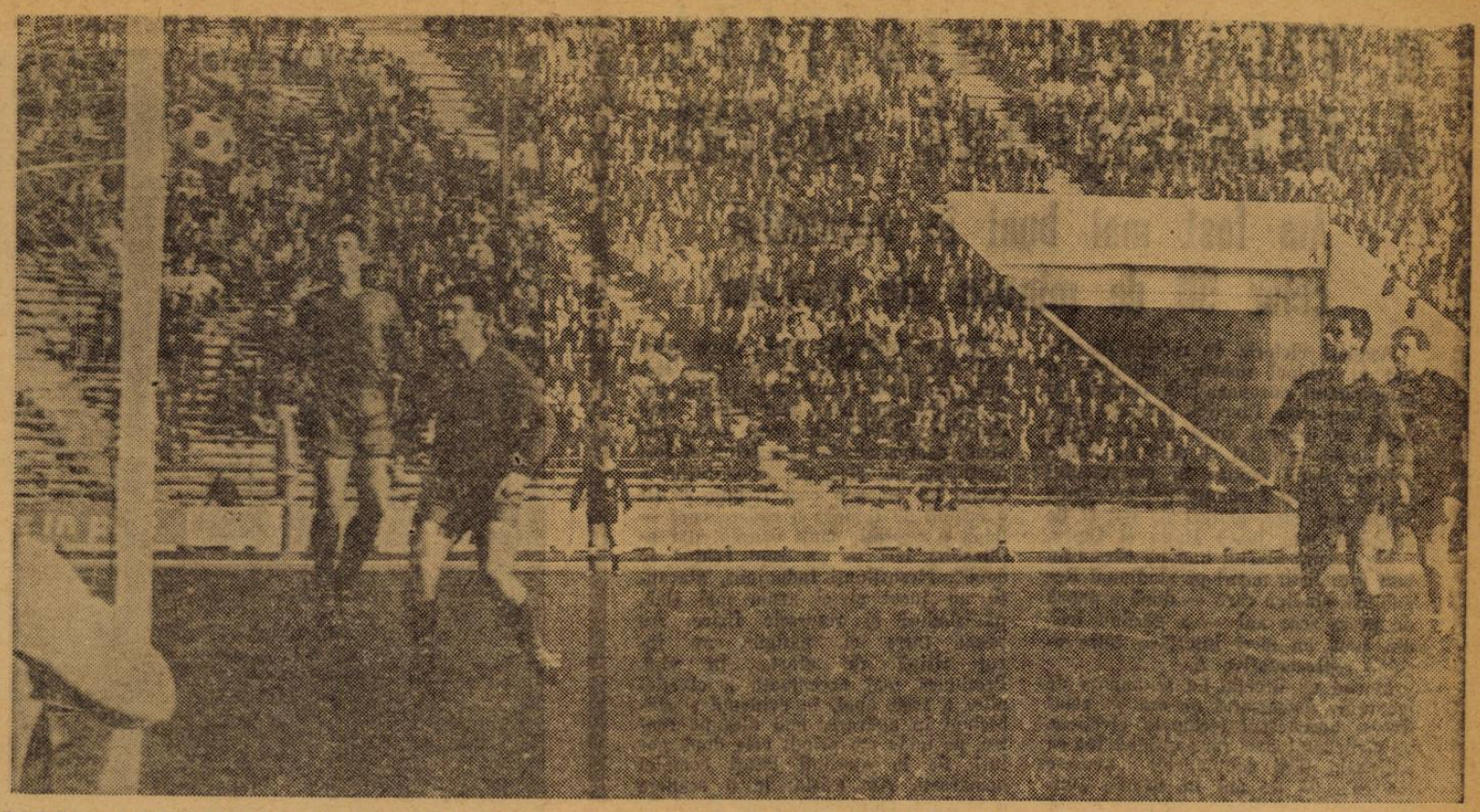

Privirile apărătorilor ieșeni imploră – parcă – balonul să nu intre în plasă... Va fi însă gol! (Al doilea gol al lui Dinamo, înscris de Pîrcălab, în meciul cu C.S.M.S. Iași)
Foto: S. BRAȘOVEANU

VI-L REAMINTIȚI?... CLASAMENTUL DUPĂ 9 ETAPE

1.	Progresul	9	5	3	1	11—6	13
2.	Știința	9	6	1	2	14—11	13
3.	Dinamo Buc.	9	5	1	3	18—13	11
4.	Petrolul	8	4	2	2	11—8	10
5.	Farul	8	3	4	1	12—9	10
6.	Dinamo Pit.	9	5	0	4	13—12	10
7.	Rapid	9	3	3	3	15—9	9
8.	Steaua	9	3	2	4	13—9	8
9.	Jiul	9	3	1	5	18—13	7
10.	Politehnica	9	2	3	4	10—13	7
11.	U.T.A.	9	1	5	3	7—11	7
12.	St. roșu	9	2	3	4	9—18	7
13.	Universitatea	9	2	2	5	4—10	6
14.	C.S.M.S.	9	2	2	5	10—23	6

BUCUREȘTENII ÎNTRE EI...

1–2.	Progresul	2	1	1	0	2–1	3
	Dinamo	2	1	1	0	3–2	3
3–4.	Rapid	2	0	1	1	2–3	1
	Steaua	2	0	1	1	1–2	1

PE CÎND MAI MULTE „REZERVE" BUNE?

Pe marginea apariției unor elemente noi în categoria A

Deși nu se produce în mod constant și în raport cu nevoile fiecărei echipe în parte și ale fotbalului nostru, totuși prezența unor nume noi — numeroase — în categoria A constituie un fapt cert, pozitiv. Se pare că majoritatea echipelor sînt mai convinse decît în trecut de necesitatea unor promovări care să asigure primenirea și îmbogățirea loturilor primelor formații.

Așa se explică apariția pe foile de arbitraj a unor jucători, tineri și mai tineri care au dat mai mult sau mai puțin satisfacție, dar care sînt păstrați în primele loturi și-și urmează pregătirea laolaltă cu titularii *Bodrojan, Hodrea, Morovan, Popanică, Rotaru* (Politehnica), *Secășan, Axente, Moț, Domide, Tr. Popescu* (U.T.A.), *Dinu, Marica, Ene Daniel* (Dinamo București), *Ciucu, Țarălungă, Ioniță* (Progresul), *Gălățeanu, Ianul, Zaharia, Hrițcu* (C.S.M.S.), *Mitroi, Ștefan* (Rapid), *Toia* (Jiul), *Budai* (Steagul roșu), *Dincuță*, (Petrolul), *Niță, Mihăilescu II* (Știința), *Musteața, Moldovan* (Universitatea), *Etem* (Farul) sînt cîteva nume care circulă tot mai des, de un an, și în special în acest sezon. Frecvența prezenței lor pe teren poate că nu mulțumește pe cei mai exigenți sau mai... grăbiți, dar trebuie ținut seama de un lucru foarte important, decisiv pentru dezvoltarea tinerilor fotbaliști: *promovarea și participarea la jocuri să nu fie forțate*, folosirea lor să se facă numai atunci cînd au *un grad de pregătire potrivit cu cerințele categoriei A și în funcție de adversarul întîlnit, acasă sau în deplasare, de valoarea lui.* Altfel, toată munca — a antrenorului și jucătorului — se dă peste cap, promovarea poate fi compromisă.

Din acest punct de vedere sînt semnificative exemplele a două echipe: Dinamo București și Petrolul Ploiești. Transformarea echipei dinamoviste, la care asistăm, nu este un fapt de moment, determinat *acum* de împrejurări, ci constituie un proces pregătit din timp. Așa se explică „rularea" unor elemente ca *Grozea, Marica, Dinu* sau *Ene Daniel*.

Petrolul și-a cîștigat în acest sezon un jucător de 19 ani, care în ultimele săptămîni nu numai că s-a încadrat în ansamblul echipei, dar a și egalat în randament pe titularii de bază. Este vorba de *Dincuță*, descoperit la o formație bucureșteană de categoria a II-a, care în mai puțin de un an, folosit în mod chibzuit, fără a forța (muncă pe care antrenorii ploieșteni au început-o încă din primăvară), a crescut în valoare și a pășit pe drumul consacrării, fiind selecționat în lotul de tineret, dar — după părerea noastră — ar putea face față și în cel olimpic.

Problema promovării, pentru că este încă o problemă, trebuie privită și în lumina „rezervelor" pe care echipele trebuie să și le asigure, deoarece au nevoie de cadre cît mai apropiate, ca pregătire și valoare, de titulari. Or, *dezvoltarea unor tineri jucători nu se poate realiza numai prin antrenamente, ci, și mai ales, prin jocuri, alături de cei consacrați și împotriva unor adversari gradat mai buni.* În această privință trebuie subliniată preocuparea timidă la unele echipe ca Steaua, St. roșu, Rapid (totuși!), Farul. La altele pare-se că încrederea sau curajul au slăbit după un început plin de promisiuni: Politehnica, Universitatea, Progresul au atras atenția asupra lor prin numele folosite în campionat. Acum însă (oare numai presiunea rezultatelor să fie de vină?...) au început să figureze mai mult pe... tușă.

Infuzia este necesară în echipele din prima categorie, dar pentru a ajunge la rezultatele dorite este nevoie și de curaj în promovare, și de ÎNCREDERE în tineri, și de RĂBDARE în muncă, dar mai cu seamă de MUNCĂ PERSEVERENȚĂ. Echipele — cele mai multe — manifestă înțelegere și pricepere în această direcție. E bine să continue. *Orice jucător în plus în categoria A, cu talent și perspective, înseamnă un cîștig pentru echipe, pentru fotbalul nostru.* Și dacă la sfîrșit de an competițional echipele vor avea măcar cîte 2 asemenea jucători, bilanțul va fi bun.

DE LA 6 LA 9 NOIEMBRIE

ETAPA Nr. X — 6 NOIEMBRIE

● București :

Rapid – Universitatea

1963–64 : 1–2 și 1–3
1964–65 : 2–0 și 3–0
1965–66 : 1–1 și 3–2

● Timișoara :

Politehnica – C.S.M.S.

1963–64 : 2–0 și 0–3
1964–65 : Politehnica în B
1965–66 : 0–3 și 3–1

● Petroșeni :

Jiul – Progresul

1959–60 : 1–1 și 1–2
1960–61 : Jiul în B
1961–62 : 1–3 și 1–4

● Făgăraș :

Steagul roșu – U.T.A.

1963–64 : 1–1 și 0–0
1964–65 : 3–0 și 0–1
1965–66 : 1–0 și 6–1

● Constanța :

Farul – Dinamo Buc.

1963–64 : 0–7 și 0–2
1964–65 : 1–4 și 0–3
1965–66 : 1–1 și 3–4

● București :

Steaua – Știința

1964–65 : 4–0 și 2–0
1965–66 : 0–0 și 1–2

● Ploiești :

Petrolul – Dinamo Pit.

1963–64 : 0–0 și 0–2
1964–65 : 1–1 și 2–1
1965–66 : 4–1 și 3–2

ETAPA Nr. XI — 9 NOIEMBRIE

● Iași :

C.S.M.S. – Farul

1963–64 : 2–1 și 0–2
1964–65 : 0–1 și 1–1
1965–66 : 1–0 și 1–2

● Craiova :

Știința – Petrolul

1964–65 : 0–0 și 0–0
1965–66 : 0–0 și 2–5

● București :

Steaua – Rapid

1963–64 : 4–3 și 0–2
1964–65 : 0–0 și 0–1
1965–66 : 0–2 și 3–2

● Arad :

U.T.A. – Politehnica

1963–64 : 2–1 și 3–3
1964–65 : Politehnica în B
1965–66 : 0–0 și 0–1

● Cluj :

Universitatea – Jiul

1959–60 : 1–1 și 3–1
1960–61 : Jiul în B
1961–62 : 1–1 și 1–0

● Pitești :

Dinamo – Steagul roșu

1963–64 : 2–0 și 0–2
1964–65 : 1–4 și 2–1
1965–66 : 0–3 și 2–1

● București :

Dinamo – Progresul

1963–64 : 2–3 și 2–0
1964–65 : 4–0 și 0–0
1965–66 : Progresul în B

...ȘI APOI CU CINE MAI AU DE JUCAT

PROGRESUL cu : St. roșu (a) și Știința (d)
ȘTIINȚA cu : Farul (d) și Progresul (a)
DINAMO BUCUREȘTI cu : Jiul (a) și U.T.A. (d)
PETROLUL cu : Steaua (a), Rapid (d) și Farul (d)
FARUL cu : Știința (a), Steaua (d) și Petrolul (a)
DINAMO PITEȘTI cu : U.T.A. (a) și Universitatea (d)
RAPID cu : Politehnica (d) și Petrolul (a)
STEAUA cu : Petrolul (d) și Farul (a)
JIUL cu : Dinamo București (d) și Politehnica (a)
POLITEHNICA cu : Rapid (a) și Jiul (d)
U.T.A. cu : Dinamo Pitești (d) și Dinamo București (a)
ST. ROȘU cu : Progresul (d) și C.S.M.S. (a)
UNIVERSITATEA cu : C.S.M.S. (d) și Dinamo Pitești (a)
C.S.M.S. cu : Universitatea (a) și St. roșu (d)

Reamintim că ultimele două etape sînt programate la 13 și 20 noiembrie. Meciul restanță Farul – Petrolul nu a fost programat încă.

ÎN FAȚA ECHIPEI ELVEȚIENE

O VICTORIE MERITATĂ A FOTBALIȘTILOR NOȘTRI

Am fost mai buni în ansamblul celor 90 de minute ale partidei

Așadar, victorie în meciul de debut al echipei noastre naționale în campionatul european ! O victorie cu 4—2 împotriva Elveției, formație prezentă în turneul final al recentului campionat mondial și care ne aduce **primele două puncte în clasamentul grupei a VI-a a competiției europene,** grupă din care, alături de noi și de elvețieni, mai joacă Italia și Cipru.

Ne bucură startul bun pe care l-au luat fotbaliștii noștri pe stadionul Republicii, stadion care — după o pauză de peste zece ani — a găzduit ieri, din nou, un meci interțări, între echipe reprezentative A.

Meciul cu Elveția nu se anunța de loc ușor. **Adversarul ne era — relativ — necunoscut** (echipele elvețiene ne vizitează foarte rar ; ultimul joc cu naționala țării cantoanelor avusese loc cu... 33 de ani în urmă ; „unsprezecele" lui Foni venea cu cartea de vizită a prezenței la Londra), **selecționerii noștri se aflau în fața unor probleme dificile, ridicate de indisponibilitatea unor jucători ca Nunweiller III, Ghergheli, Radu Nunweiller, Iancu, Sorin Avram, în formație debutau nu mai puțin de 3 jucători care îmbrăcau pentru prima oară tricoul echipei A.** Toate acestea făceau ca meciul să ridice destule semne de întrebare, chiar dacă — în ansamblu și cu o bază reală destul de sănătoasă — nota predominantă, în optica asupra partidei, era aceea de optimism.

Și echipa noastră a învins. Ea și-a depășit — net și din toate punctele de vedere — adversarul în prima repriză, cînd a condus cu 4—0, un avans atît de categoric încît „căderea" de după pauză, ca și revirimentul elvețienilor, n-au fost de natură a schimba „soarta" meciului. Este adevărat, „încălziți" de jocul „tricolorilor" în primele 45 de minute, de cele 4 goluri, unul mai frumos decît altul, care au căzut în plasa lui Prosperi, am fi dorit poate un scor și mai categoric. Dar, echipa noastră nu numai că n-a mai strălucit în continuare, dar **ne-a și dat destule motive de nemulțumire.** Jocul său a coborît, după pauză, sub nivelul posibilităților etalate în prima parte și chiar sub acela al comportării medii, în campionat, a unora din componenții săi.

Finalul meciului a făcut astfel ca entuziasmul publicului să scadă, dar **un meci trebuie privit în ansamblul său, în toate componentele sale. Și efectul acestor componente, în meciul de ieri, este victoria noastră cu 4—2, o victorie meritată, după 90 de minute care — în ansamblul lor — ne-au arătat mai buni decît adversarul întîlnit.**

Jocul echipei noastre a purtat, la început, o pronunțată tentă ofensivă. **S-a jucat în viteză, mingile au fost dirijate pe direcția porții, s-a pasat la mijlocul terenului, acțiunile au fost bine pregătite, înaintașii s-au demarcat, au șutat mult la poartă.** Elvețienii au fost atît de net depășiți, încît am avut impresia că ne aflăm în fața unei formații modeste. Eroare însă ; eroare de care aveam să ne dăm seama în repriza secundă, cînd oaspeții noștri au arătat un fotbal bun, curat, modern, cu deschideri lungi, iar unii dintre ei (Bäni, Bernasconi, Dürr, Odermatt, Künzli) au etalat calități tehnice de nebănuit după primele 45 de minute.

În această primă parte, cei 3 debutanți ai noștri au dat satisfacție. Mai ales **Lucescu** și **Frățilă.** Primul a făcut curse debordante, a centrat precis, a arătat calități de dribler, cel de-al doilea și-a dovedit din nou „simțul porții" și al combinațiilor înscriind 3 goluri și realizînd un „hat-trick" (3 goluri consecutive într-un meci). Mai puțin în largul său ni s-a părut Surdan, dar n-a făcut notă discordantă în ansamblul echipei. Am făcut această referire la debutanți pentru a ne arăta aderiunea la acțiunea întreprinsă de antrenori, aceea de a încerca elemente noi în echipa A. Că unii corespund de la început, că mai trebuie avută răbdare cu alții, că ceilalți nu confirmă așteptările, acesta e un alt aspect. Oricum însă, asemenea intenții trebuie apreciate și sprijinite. În fond, nimeni nu vrea altceva decît să avem o echipă cît mai bună...

Ce s-a întîmplat însă, după pauză ? Un prim element de care trebuie să ținem seama este că Surdan și D. Popescu n-au mai făcut față ritmului. Slăbită în acest compartiment, echipa noastră s-a frînt. A fost o cădere, am zice, de „constituție" a acelui lot omogen care trebuie să fie o echipă de fotbal ; o cădere care — după o expresie mult uzitată, dar aplicabilă ieri — „a rupt echipa în două". Nesusținuți îndeajuns, atacanții au jucat și ei acum mai slab, părăsindu-i și resursele fizice. Au pasat între ei nesigur, au făcut risipă de efort... în vînt. Presiunea mai accentuată a elvețienilor a scos, apoi, în evidență și slăbiciuni în apărare, mai ales pe centru, pe unde am primit cele două goluri, de la atacanți lăsați complet nemarcați. Am asistat la o scădere a randamentului echipei nu numai fizic ci și moral, cei 11 jucători n-au mai reușit „să se reculeagă", să-și învingă emotivitatea de care — de fapt — fuseseră cuprinși în mod nejustificat ; pentru că — în definitiv — aveau un avantaj de 4 goluri. Și — orice s-ar spune, oricît de în negru am fi dispuși să vedem lucrurile — 4 goluri sînt totuși 4 goluri !

De ce, atunci, această depresiune, băieți ?

★

Problema echipei naționale, permanent în atenția și în preocupările revistei noastre, n-o vom socoti nici pe departe epuizată în acest scurt comentariu. Vom mai reveni asupra ei, chiar în numerele viitoare, în perspectiva meciului de la 26 noiembrie, cu Italia. Un lucru însă ni se pare clar, după meciul de ieri : **echipa noastră, deși victorioasă, mai are multă nevoie de șlefuire, lotul trebuie revizuit, completat.** În fond, munca cu echipa națională e o muncă neîntreruptă de cercetare, de încercări, de acumulări, de continue adaptări la condițiile concrete de joc, de adversar. Să nu ne fie teamă de nou, de promovări. Meciul cu Elveția ne-a fost de folos : Lucescu și Frățilă sînt, de-acum, două puncte bune, două elemente cîștigate, poate pentru echipă, poate numai pentru lot, dar oricum sînt două nume noi intrate în circuitul echipei naționale.

Urmează acum meciul cu Italia, în deplasare.

Să-l privim cu maximă seriozitate, cu un ochi treaz, critic, asupra comportării echipei în partida de ieri, cu modestie.

Dar și cu încredere și — mai ales — cu curaj.

Radu URZICEANU

LUCESCU

PRIMA REPRIZĂ SPECTACULOASĂ

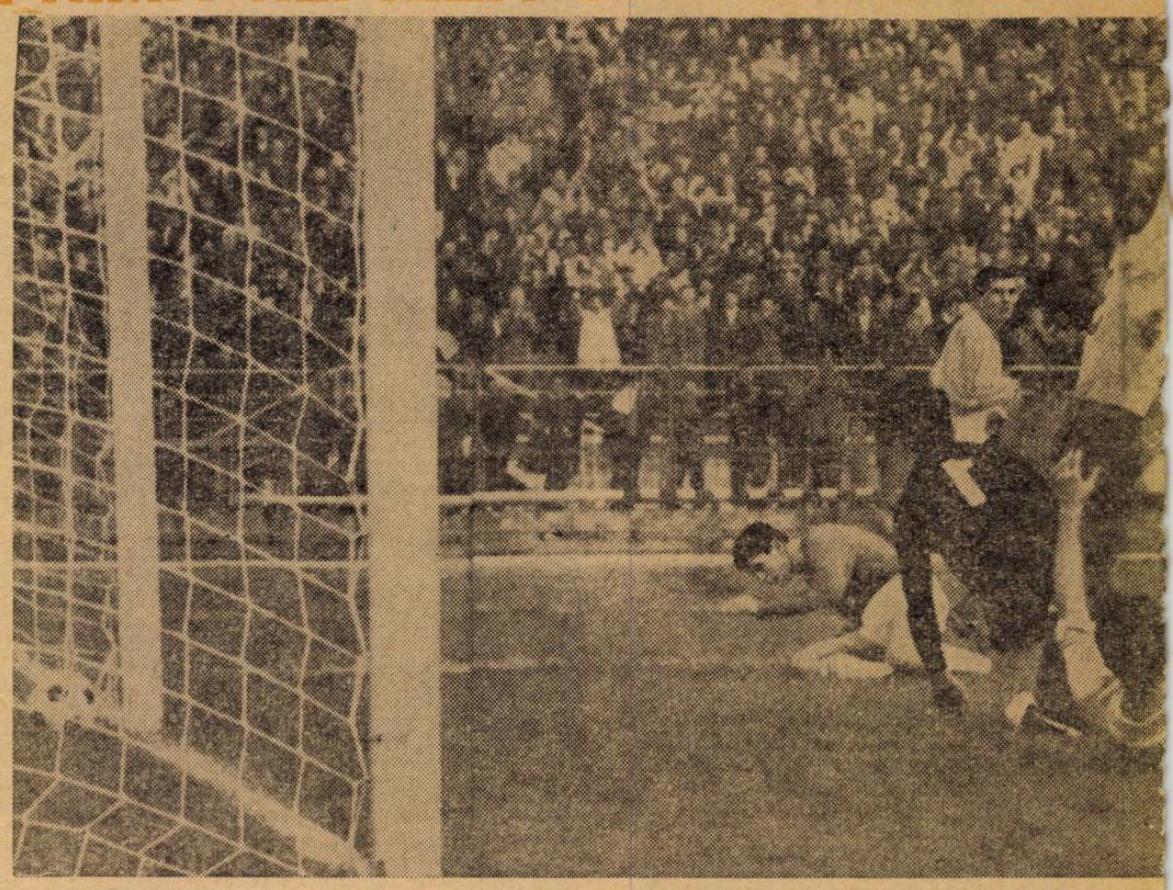

Frățilă, „omul care aduce... goluri", a înscris din nou în poarta Elveției !

...A DOUA, INEXPLICABIL D

Comportarea jucătorilor

Fotbaliștii noștri au fost ca niște monede. In prima repriză ne-au arătat o fațetă pe alocuri sclipitoare, iar în a doua parte a jocului o alta... de plumb.

Diferența a fost atît de tranșantă, ea a cuprins pe toți cei 11 jucători și de aceea cu argumentele obișnuite (relaxare în urma scorului mare la pauză, sau lipsa de formă a unora dintre ei) nu se poate explica actul acesta de „cădere colectivă". Dispariția resurselor de ordin fizic s-a unit cu pierderea coordonării în execuțiile tehnice și cu o evidentă dezorientare de ordin tactic. Singurul lucru care i-a ajutat a fost VOINȚA, prin care au stors din ei ultimele picături de energie. Pentru o astfel de metamorfoză ne e greu să găsim o explicație plauzibilă, înafară nedumerirea tuturor celor aflați în tribune sau în fața micilor ecrane rămîne fără răspuns.

Mihai Ionescu, satisfăcător, dar fără siguranță, forța de explozie și promptitudinea proprii lui. A boxat greșit în faza din care a primit cel de-al doilea gol. A degajat de multe ori fără precizie.

Popa a neutralizat prin procedee acrobatice cîteva faze periculoase. A făcut față unui adversar cu indiscutabile calități. Ne-a plăcut să-l vedem aplaudînd reușitele din prima repriză ale debutanților Lucescu și Frățilă. A fost uneori nesigur, alunecînd și el pe „toboganul" din repriza secundă.

Hălmăgeanu a fost caracterizat progresiv prin nesiguranță tehnică și dezorientare tactică. In acest campionat a jucat numai 135 de minute. De aceea titularizarea lui acum în echipa națională ni se pare o măsură cel puțin hazardată, atît timp cît e lipsit de viteză, de siguranță în intervenții, de calmul pe care ți-l dă buna pregătire.

Dan Coe a fost cel mai autoritar apărător din această linie „frîntă". A coordonat, a deposedat în situații dificile, prins între Kunzli și Quentin, n-a evitat să răspundă, în orice situații cînd a fost necesar un sacrificiu. In final, începuseră să i se îndoaie și lui genunchii.

Mocanu a fost depășit în dribling de Gottardi sau de „un-doi"-urile acestuia cu Künzli. Cînd intercepta balonul se „dumirea" cam greu ce să facă cu el. Servici uneori fără adresă. Criză de formă stagnantă.

Surdan. Sîntem convinși că timișoreanul nu are calitățile cerute unui mijlocaș la rangul echipei naționale. Surdan rămîne un bun fundaș. Dizlocarea lui inedită s-a dovedit sterilă și n-ar mai trebui repetată atita timp cit echipa sa îl utilizează constant pe alt post.

Dumitru Popescu a fost o prezență sesizabilă doar în prima repriză cînd a „prelucrat" și distribuit baloane înaintașilor și mai ales lui Lucescu pe care a știut să-l valorifice în acest răstimp. In a doua repriză, cei doi mijlocași ca și toți ceilalți jucători de altfel, au devenit greu de identificat, de parcă pe timpul pauzei în loc să se odihnească, i-ar fi obligat cineva să alerge 10.000 de metri în ritmul lui Ron Clarke.

Pircălab. Și-a făcut parțial datoria și numai în prima repriză cînd a fost mai combativ, învăluind apărarea adversă, centrînd de multe ori acolo unde trebuia, dar repetînd un joc tipizat. După pauză s-a resemnat, n-a mai făcut nimic pentru evitarea marcajului advers.

Frățilă și-a onorat prezența cu arma lui „numărul unu", eficacitatea. Trei goluri, maniera în care a combinat, subtilitățile tehnice și dezinvoltura sa, înseamnă în totalitate un debut convingător pentru acest fotbalist care așteaptă de doi ani în anticamera echipei naționale. Cu toată transformarea din repriza secundă, despre Frățilă trebuie să reținem cele de mai sus, care ni se par că reprezintă esențialul.

Dridea a muncit, dar cu mai puține reușite decît în ultimele sale evoluții de la club.

Lucescu a făcut senzație în prima repriză cînd s-a comportat ca un „tînăr furios". Cea mai mare calitate a sa : lipsa de trac. Au urmat în ordine : un dribling scurt și sigur, forță și viteză de pătrundere, știința de a îmbina acțiunea individuală cu pasa, apariția promptă și în alte zone, acolo unde evoluția jocului o cere. Are calități și ambiție. De-acum înainte Pîrcălab și Sorin Avram nu vor mai avea motive să doarmă liniștiți.

★

Oaspeții au dovedit o tehnică onorabilă. De personalități duc lipsă și jocul lor poartă amprenta unor radicale restructurări tactice, la care se pare că aspiră fotbalul elvețian.

Portarul Prosperi a fost inegal. Plasament uneori greșit (la primul gol), reflexe excelente, boxează uneori fără siguranță. dar degajează numai cu mîna și de aceea foarte exact.

Matter a fost depășit în dribling. Nesiguranță în plasament.

Bäni și *Perroud*, doi fundași centrali tehnici cu un bun atac de deposedare și o remarcabilă detentă. Marcajul, uneori tardiv sau prea lejer și unele nesincronizări între ei i-au făcut să greșească de multe ori, în prima repriză.

Führer. A păcătuit retrăgîndu-se din fața adversarului și lăsîndu-l mai mereu să preia balonul.

Odermatt și *Dürr* au format o linie mediană suplă și utilă. Și-au asumat alternativ rolul de organizator, au greșit frecvent direcția pasei decisive. Primul s-a dovedit deseori un bun șuter.

Dintre înaintași, doar *Quentin* (remarcat și în Anglia) și *Bernasconi* s-au dovedit jucători cu calități multiple, *Künzli* s-a remarcat prin tenacitate iar *Gottardi* printr-un dribling iscusit.

Romulus BALABAN

, EFICACE: 4-0...

Foto : S. BRAȘOVEANU

E SLABĂ: 0-2

Cu 24 de ore înainte de meci, era gata-gata să-i invidiem pe londonezi : ei cu faima burniței, iar noi cu umbrelele deschise ! Dar în ziua meciului, timpul a fost clement, cerul s-a înseninat treptat, tribunele s-au umplut, iar farmaciile au putut trece la operația de inventariere. De aspirine nu a fost nevoie pentru nici un guturai. Poate doar pentru durerile de cap din repriza secundă...

Noroc cu Frățilă ! Veșnic „tînărul" (știți dv. la ce facem aluzie) s-a maturizat, în sfîrșit. Cu trei goluri la debut în prima linie a „națională", Frățilă nu mai are nici un motiv să se plîngă de complexe de adolescent... Dar ce ne făceam dacă Dumitriu II ar fi fost trecut pe lista oficială ?

La „mica publicitate" un anunț insolit : „se caută lăcătuș". Nu pentru a descuia „lacătul elvețian" — decît Wertheim, mai degrabă zăvor ruginit — ci pentru a-l întări, căci va mai fi nevoie. „A se adresa sub „fost internațional italian".

Iertați-ne calamburul, dar ceea ce au făcut Dürr în apărare și Odermatt în atac (inclusiv golul), valorează, laolaltă, cît cea mai interesantă scenă din nuvelele lui... Dürrenmatt !

La 4—0, un turist elvețian în tribună : „Numărul 9 de la dvs., este român? Da? Nu-mi explic. Probabil că totuși a învățat tirul de la Wilhelm Tell !". Și cînd te gîndești că Prosperi n-a purtat nici un măr pe cap !

Compatrioții arbitrului Finney se mîndresc că bătălia de la Waterloo a fost cîștigată de cei ce s-au pregătit pe terenurile de criket. În schimb, victoria echipei noastre a fost „rotunjită" în cabină, unde entuziasmul pauzei a tăiat sufletul jucătorilor.

Victor BANCIULESCU

ASPECTE... ASPECTE...

FILMUL MECIULUI

Cei aproape 15.000 de spectatori, printre care un grup de susținători ai echipei elvețiene, au întîmpinat cu aplauze intrarea pe teren a celor două reprezentative, pentru a doua oară față în față după 33 de ani. Fanfara a intonat imnurile de stat ale celor două țări, după care arbitrul englez Finney a dat semnalul de începere a meciului.

Cei ce au lovitura de începere sînt elvețienii, care însă pierd foarte curînd mingea și echipa noastră — frenetic încurajată de spectatori — înghebează primele acțiuni la poarta lui Prosperi, pierzînd chiar în min. 2 o situație prielnică de a deschide scorul, la o centrare de pe dreapta a lui Dridea. Portarul oaspeților a ratat intervenția și mingea s-a plimbat prin careul mic, în fața porții, dar prin apropiere nu se afla nici un jucător român...

DOUĂ GOLURI ÎN 3 MINUTE !

Jucătorii noștri se mențin în atac, obțin un corner, rămas fără rezultat (min. 3) și ratează încă o situație bună (min. 4), creată de o centrare, de data aceasta a lui Lucescu (Perroud a salvat în ultimă instanță). Elvețienii acționează sporadic și destul de timid, astfel că presiunea noastră se accentuează, anunțînd deschiderea scorului. Aceasta se și produce în min. 8. **Ionescu degajează lung balonul, care ajunge la Dridea, aflat în apropierea careului oaspeților. El sare la minge, împreună cu Băni, și-i pasează lui Frățilă. Acesta face cîțiva pași și retrimite balonul lui DRIDEA, un dribling în stînga și un șut de la circa 22 m și mingea, lovind și piciorul lui Băni, se înalță și poposește în plasă, peste Prosperi, care ieșise din poartă : 1—0.**

Un șut peste poartă executat de Bernasconi și unul slab al lui D. Popescu și iată-ne în min. 11 care aduce mărirea scorului, **Lucescu recuperează o minge din terenul propriu, face o cursă scurtă și-i pasează lui Frățilă, care schimbă imediat jocul pe dreapta, la Pircălab. Acesta trece de Fuhrer și centrează lung, pe partea cealaltă unde se plasase între timp FRĂȚILĂ. O lovitură splendidă, cu capul, a acestuia și.. 2—0 !**

Se părea că tabela de marcaj va suferi curînd noi modificări. Dar n-a fost așa.

PIERDEM INIȚIATIVA

În minutele care au urmat, în loc ca echipa noastră să-și continue și chiar să-și accentueze presiunea, pentru a obține alte goluri în fața unei formații derutate de punctele primite atît de repede și cu o apărare ușor de străpuns, ea a scăzut ritmul, așa cum obișnuiesc jucătorii noștri, cînd se văd conducînd cu 1—2 puncte.

De acest lucru au profitat oaspeții, trecînd la atac. Acțiunile lor, destul de simple, au scos curînd la iveală unele slăbiciuni ale apărării, ceea ce a dat emoții spectatorilor. În min. 12, Künzli a șutat peste poartă, pentru ca un minut mai tîrziu, la o intervenție greșită a lui Hălmăgeanu, în timp ce Ionescu era ieșit din poartă, Popa să fie nevoit să trimită în corner, pe lîngă poarta goală... Echipa noastră are cîteva incursiuni în acest timp, dar acestea sînt respinse cu ușurință, astfel că elvețienii revin la poarta lui Ionescu, unde în min. 17 ratează o ocazie bună prin Bernasconi și Künzli, la o greșeală a lui Mocanu și Dan. Un corner acordat în min. 20 de Dan, rămîne fără rezultat.

APOI, 3—0 !...

Aceste minute se scurg greu, dar trec. Jucătorii noștri își revin treptat și încep să acționeze ca la început. Ei „culcă" mingea, pasează mai precis și mai variat, acțiunile au tot mai multă consistență și spectaculozitate. Ca urmare, ei majorează scorul în min. 25. **O combinație de pe dreapta spre stînga, poartă mingea de la Surdan, la Popescu — Dridea — Popescu — Lucescu. Acesta fuge pe aripă, îl fentează scurt pe Matter, pătrunde în careu pînă în apropierea liniei de corner și a careului mic și centrează pe jos. La minge se aruncă Dridea, Băni și FRĂȚILĂ, acesta din urmă reușind s-o introducă în plasă : 3—0.**

Jocul își păstrează alura vioaie, atacurile se succed la cele două porți. În min. 29 Frățilă îl lansează „printre" pe Pircălab care pătrunde în careu, dar cînd să șuteze este jenat vizibil de Fuhrer, însă arbitrul nu sancționează. Peste 6 minute pericol la poarta lui Ionescu. Bernasconi execută o lovitură liberă indirectă din colțul careului, trimite mingea la Odermatt, lăsat complet liber. Nr. 6 elvețian trage puternic, iar Ionescu respinge cu pumnul. Mingea revine la Odermatt, care reia cu capul... pe lîngă poarta goală !..

...ȘI 4—0 (TOT FRĂȚILĂ)

Urmează apoi una din cele mai... lungi faze de poartă, care avea să se termine cu un nou gol. **Dridea a recuperat în min. 37 o minge din urmă și a pasat lui Pircălab, dar a intervenit Fuhrer, acordînd aut. Din această aruncare mingea ajunge la Surdan, care centrează. Perroud sare și acordă corner. Din lovitura de colț mingea ajunge la Fuhrer, care degajează pînă la Popa, acesta o trimite lui Pircălab, care execută o centrare precisă. Frățilă reia de-a proape cu capul, însă Prosperi salvează printr-un reflex în corner. Bate din nou Pircălab, se produce învălmășeală, Prosperi respinge prea scurt și FRĂȚILĂ reia balonul cu capul, printr-o săritură : 4—0.**

Ultimele minute se scurg în nota de dominare a echipei noastre, dar tabela de marcaj rămîne fixată la scorul de 4—0.

ÎNCEPUT BUN, DAR...

În pauză, comentarii, pronosticuri... Va fi o victorie fără emoții și la scor ? Răspunsul, după aspectul primei reprize și după valoarea arătată de oaspeți, era afirmativ.

Începutul reprizei secunde a întărit această convingere. Echipa noastră a debutat cu cîteva acțiuni periculoase care au pus la grea încercare apărarea elvețiană. Prosperi, portarul, a avut două intervenții magistrale în min. 46 și 47, iar Perroud a lămurit prompt o învălmășeală în min. 48, provocată de o acțiune Dridea — Lucescu.

Începutul acesta însă, a fost prea scurt și, treptat, jucătorii noștri au cedat inițiativa. Înaintașii au început să țină din ce în ce mai puțin mingea, greșind des pasele, mijlocașii s-au „eclipsat" și linia de fund s-a lăsat debordată.

4—1, 4—2...

De această împrejurare au știut să profite elvețienii care, impulsionați de Odermatt și aripa Quentin — Bernasconi, trec la acțiuni ofensive susținute și, deși în 10 oameni, practic, din min. 52 (Matter accidentat, a trecut extrem dreapta) își creează cîteva situații bune, din care fructifică două. Prima în min. 54, cînd Bernasconi l-a driblat pe Popa și a centrat, iar KÜNZLI — complet liber (!), a reluat cu capul în plasă printr-un plonjon : 4—1. Apărarea noastră trece prin momente dificile, mai ales că cei doi mijlocași nu-i asigură nici o acoperire. Și în min. 70 cedează pentru a doua oară, într-o situație de neînțeles. Odermatt combină pe stînga cu Quentin, care centrează. Ionescu respinge cu pumnii pînă la ODERMATT, venit pe centrul careului. Acesta își aranjează mingea sub privirile apărătorilor noștri (care nu fac nici un gest de a interveni) și trage în colț jos : 4—2.

Între aceste două momente, echipa noastră a avut cîteva acțiuni la poarta lui Prosperi, dar fără eficiență, fără finalitate. Singura mai periculoasă s-a produs în min. 63, cînd **după o combinație Lucescu — Frățilă — Surdan — Lucescu — Frățilă, Lucescu pătrunde în careu, dar este faultat în mod clar de Perroud. Arbitrul însă, nu acordă lovitura de la 11 m care se impunea.**

Inițiativa continuă să fie de partea elvețienilor, care domină cu mici întreruperi, terenul dar nu mai reușesc să marcheze. Ultimele minute aduc cîteva incursiuni mai hotărîte ale înaintașilor noștri dar, ca în toată această repriză, greșelile în execuții dau posibilitate apărării echipei elvețiene să le stopeze cu ușurință.

Deci, două reprize cu aspecte total diferite și, în consecință, și cu rezultate diferite.

Petre GAȚU

DUPĂ DOUĂ REPRIZE CONTRADICTORII

Iubitorii fotbalului au așteptat cu emoție ziua de miercuri 2 noiembrie, dată la care echipa României a luat startul în campionatul Europei interțări. Sentimentul acesta era cu totul îndreptățit avînd în vedere importanța competiției și a uneia dintre partenere, foarte valoroase, Italia. Și apoi, cine nu era îngrijorat de indisponibilitățile din lotul reprezentativ sau interesat de alcătuirea echipei naționale la poarta căreia așteptau intrarea noi debutanți, ca Frățilă, Lucescu și Surdan ?

Credea cineva că echipa noastră va începe meciul atît de vijelios, că va înscrie trei goluri într-o jumătate de oră, că va termina repriza cu 4—0, iar după aceea, în a doua parte a întîlnirii, va fi de nerecunoscut și va primi două goluri ?

De mult timp n-am mai avut în față atîtea dificultăți, incertitudini și ciudățenii în pregătirea și susținerea unui joc internațional. Și totuși, debutul echipei noastre naționale este victorios și constituie un succes, mai cu seamă dacă ținem cont de antecedentele acestei întîlniri.

Exigența publicului nostru pe care nu-l mai mulțumește doar tabela de marcaj favorabilă ci este interesat și de factura jocului practicat de echipa îndrăgită, este, fără îndoială, îmbucurătoare. Am avut motive să fim nemulțumiți de comportarea fotbaliștilor noștri în a doua repriză, dar n-am fost oare prea severi dezaprobîndu-i atît de repede după ce 45 de minute ne-au depășit toate așteptările ? N-am vrea să dăm exemple mari, ne amintim însă cum la Londra, în finala campionatului mondial, fundașul englez Wilson a pasat în careu adversarului său Haller și scorul a devenit 1—0 pentru R.F.G. După un moment de stupoare, 100 000 de oameni scandau „England". Egalarea din minutul 90 și prelungirea meciului a căzut ca un trăznet pe Wembley. Șocul a durat o clipă și uralele au început din nou.

Am condus cu 4—0 în meciul cu Elveția și, apoi, jucătorii noștri n-au știut să ne explice ce s-a întîmplat cu ei. Au făcut risipă de energie la început ? Au crezut meciul terminat la patru goluri ? N-au avut suficientă energie ? Greu de precizat.

Vrem să străbatem prin pîcla reprizei a doua și să constatăm că echipa noastră națională a cîștigat în jocul cu Elveția doi noi titulari, pe Frățilă și Lucescu, în care putem avea mai departe încredere ; că poarta echipei reprezentative este acum larg deschisă tineretului și că antrenorii nu se vor mai teme de promovări : că **Boc, Năsturescu, Dobrin, Dumitriu, Dragomir** *și chiar* **Dincuță,** *vor putea îmbrăca în curînd tricoul național ; că înnoirile dau roade ; că jucătorii accidentați se vor însănătoși în curînd ; că pe mulți jucători talentați, care încep să se afirme, se va putea conta în viitorul apropiat.*

Este adevărat că ogorul de miercuri al echipei naționale a avut și grîu și neghină. Nu e oare nimerit să îndepărtăm neghina și să lăsăm să se coacă spicele mari, frumoase ? Să cultivăm și să îndrăgim ceea ce avem bun. Iată optica sănătoasă !

Aurel NEAGU

ROMANIA — ELVEȚIA 4—2 (4—0)

Au marcat : **Dridea I (min. 8), Frățilă (min. 11, 25 și 39), respectiv Künzli (min. 54) și Odermatt (min. 70).**

Arbitru : **J. Finney, ajutat la tușă de Jennings și Wilkes (Anglia).**

ROMANIA : Ionescu — Popa, Hălmăgeanu, Dan, Mocanu — Surdan, D. Popescu — Pircălab, Frățilă, Dridea, Lucescu.

ELVEȚIA : Prosperi — Matter, Băni, Perroud, Fuhrer — Odermatt, Dürr — Gottardi, Künzli, Quentin, Bernasconi.

Stadionul Republicii : **teren bun, puțin alunecos.**

Spectatori : **circa 15 000.**

ROMANIA		CORNERE	
Total șuturi	20 (12)	ROMANIA	5 (4)
Pe poartă	14 (9)	ELVEȚIA	8 (3)
Din careul de 16 m	11 (7)		
Din afara careului	9 (5)		
Șuturi cu capul	4 (0)	REPUNERI ÎN JOC DE LA POARTĂ	
ELVEȚIA			
Total șuturi	22 (8)	ROMANIA	12 (5)
Pe poartă	11 (2)	ELVEȚIA	11 (7)
Din careul de 16 m	13 (6)		
Din afara careului	9 (2)	(În paranteze — cifre notate în prima repriză).	
Șuturi cu capul	2 (1)		

Echipa României...

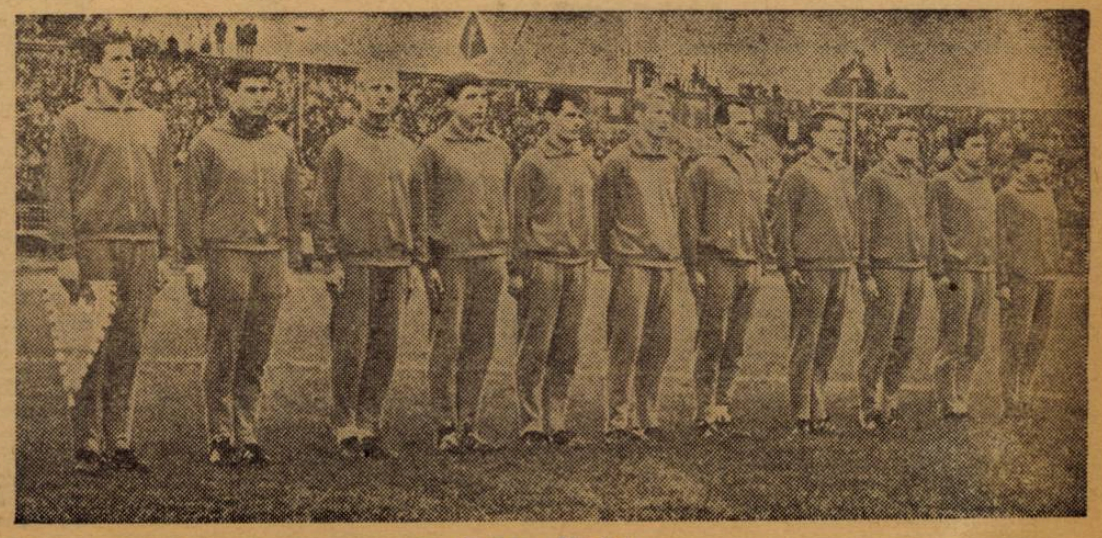

...și cea a Elveției

ANCHETA NOASTRĂ ÎN REGIUNEA SUCEAVA

ȘI TRADIȚIA ARE UN ÎNCEPUT

În nordul țării, prin locurile străvechii cetăți de scaun a Moldovei, tradiționalul peisaj sucevean și-a însumat firesc, ca de altfel întreaga țară în anii socialismului, noul civilizației moderne, evident pentru orice drumeț pe aceste meleaguri prin uriașa suprafață a combinatelor industriale ca și a domoalelor înălțimi îmbrăcate în haina pomi-viticolă, prin verticala îndrăzneață a blocurilor turn, prin complexele manifestări cultural-sportive.

Iar terenul „Areni", vechi de trei decenii, se simte acum ca un nou născut, încins în „scutecul" de beton al tribunelor.

Am poposit pe meleagurile sucevene, în preajma primului meci de fotbal internațiuni, găzduit de vechiul oraș moldovean. Și, în acea duminică luminoasă de toamnă, pîlcuri de localnici și grupuri de excursioniști, după ce vizitau vestigiile glorioasei cetăți, luau drumul stadionului, așternut ca o panglică de beton printre blocurile pastelate ale orașului înnoit.

Era un drum firesc, cantinînd un sens simbolic, grăitor totodată și pentru tradiția sportivă ce a început să se înfiripe aci, în regiunea Suceava.

CU CE ÎNCEPEM?

Pînă nu de mult, regiunea Suceava nu avea nici un reprezentant în eșaloanele superioare ale fotbalului nostru. Și întrebarea care frămînta în anii trecuți forurile sportive locale era, desigur: cu ce să începem? Dilema era: alcătuirea unei bune formații, capabile să promoveze „urgent" în categoriile superioare, sau să se pună bazele activității fotbalistice de perspectivă: creșterea copiilor și juniorilor?

In cele din urmă s-a optat pentru prima alternativă. Echipa **Chimia Suceava**, care avea o existență zbuciumată în categoria C, a primit o infuzie de disciplină și conștiinciozitate. Antrenorul Ego Munteanu, care neglija — alături de jucători — pregătirea și viața sportivă, a fost înlocuit, iar măsurile de normalizare a vieții echipei au fost riguros respectate de către dr. Frînculescu care preluase conducerea acesteia. Și ca-n basme, „mîncînd jăratic", echipa a început să zboare spre fruntea clasamentului cu pași de 7 poște, smulgînd la potou, victoria. Iată deci, că un prim obiectiv fusese atins: **Chimia**, reprezentanta marilor combinate sucevene (cel de industrializare a lemnului și cel de celuloză și hîrtie) a devenit reprezentanta regiunii în categoria B.

IMPORT ȘI... LOCALNICI

Din lotul celor care au promovat în divizia B, au rămas doar 5 jucători, majoritatea lor fiind acum rezerve. **Echipa s-a împrospătat, dar nu cum ar fi trebuit, cu tineri proveniți din pepiniera proprie sau din cea a regiunii, ci cu 9 jucători dispuși să devină suceveni.** Vrem însă să precizăm în această privință un lucru. Rezultatele de pînă acum ale echipei sînt onorabile (din ultimele 7 meciuri echipa n-a pierdut nici unul, numărîndu-se printre protagoniștele principale ale seriei), iar străduințele tînărului antrenor Valeriu Neagu pentru o pregătire temeinică, pentru o atmosferă corespunzătoare în cadrul și în afara echipei, propice performanței, își arată roadele. Nu această comportare stă sub semnul întrebării, ci faptul că organele sportive locale au considerat „importul" de jucători și antrenori, singura soluție salvatoare. Ei au uitat că aceasta poate fi doar o soluție de moment și că, mai devreme sau mai tîrziu ea va deveni caducă. Neglijîndu-se creșterea și promovarea tinerilor jucători ca și a cadrelor tehnice de specialitate din regiune, se omitea perspectiva.

In cadrul echipelor divizionare sucevene, raportul import/local este net nefavorabil elementului local. Iată cîteva fapte ilustrative: la **Chimia** Suceava, dintr-un lot de 17 jucători, numai 3 sînt localnici: Sidac, Vicovan, Roșu. Doar primul este titular, iar ultimul constituie „pasărea rară" a echipei: este singurul junior promovat în lotul echipei I (că el nu joacă încă în formație, aceasta este altă poveste). Pentru Dragoș Lutac, jucător sucevean, n-a mai fost loc în echipă. Și în timp ce echipa Chimia duce lipsa unui realizator, Lutac, jucînd acum la **Foresta** Fălticeni, este unul din golgeterii echipei.

Dar și aci, la **Foresta**, după expresia președintelui Consiliului raional UCFS, Constantin Vasiliu: „localnicii îi numărăm pe degete". Din cei 18 componenți ai lotului, 6 sînt localnici și 2 din cadrul regiunii. La Rădăuți, de asemenea, majoritatea jucătorilor sînt „aclimatizați". Ba mai mult, antrenorul Tr. Iordache a dezertat de la post.

Pe bună dreptate ne putem atunci întreba: cum se asigură stabilitatea cadrelor de jucători și antrenori și, bineînțeles, cum poate fi dusă în aceste condiții o muncă de pregătire în perspectivă, care să asigure ridicarea fotbalului sucevean pe o treaptă superioară?

NUMĂR INSUFICIENT DE CADRE TEHNICE

In momentul de față, în regiunea Suceava se află 100 de echipe de fotbal și peste 1.500 de jucători legitimați. Numărul cadrelor de antrenori și tehnicieni cu studii de specialitate este însă total insuficient: mai puțin de 30, și aceștia grupați la Suceava, Rădăuți, Botoșani.

Or, dacă în regiune sînt 28 de cadre calificate și 1.500 jucători, ce rezultat se va obține?

Rezultă clar că îndrumarea competentă, la nivelul cerințelor fotbalului modern, este grevată din această cauză.

Mulți dintre interlocutori ne-au spus că existența unei facultăți de educație fizică în cadrul Institutului Pedagogic din Suceava ar rezolva în bună măsură această deficiență. Este adevărat, dar nu se poate aștepta o asemenea rezolvare care totuși cere timp. Comisia regională de fotbal (care în paranteză fie spus, se află într-o continuă reorganizare) trebuia să se gîndească temeinic la această importantă problemă și să dovedească mai multă inițiativă în rezolvarea ei pe plan local. Organizarea în regiune a unor cursuri de antrenori, de către Consiliul regional UCFS și comisia respectivă de fotbal, cu aprobarea și sprijinul F.R.F., ar putea înarma cu un bagaj corespunzător de cunoștințe și într-un timp relativ scurt, un număr mare de instructori.

Despre slaba preocupare în acest sens a comisiei regionale ne vorbește și un alt exemplu: în ultimii 5 ani, doar 15 localnici au absolvit cursurile de antrenori organizate pe lîngă F.R.F., iar în anul trecut, din cei 4 propuși pentru a urma cursul de 3 luni, doar unul s-a prezentat! In schimb, „importul" de antrenori era practicat cu asiduitate. Aceștia veneau, vedeau și plecau cum a făcut Tr. Iordache. Perspectiva muncii nu-i interesa de loc, ci doar interesele lor personale.

CEI MICI

Paralel cu eforturile de susținere a echipelor aflate în campionatele republicane (în afara echipei de categoria B, regiunea mai are 3 echipe în categoria C: **Foresta Fălticeni, Metalul Rădăuți** și **Minobrad Vatra Dornei**), organele sportive locale au început să-și plece ochii și spre cei mici. Mai de voie, mai de nevoie, pentru că așa cum ne-a relatat secretarul Clubului sportiv orășenesc, Nicolae Popa: **„Neavînd grijă ani la rîndul de copii și juniori, am căzut în propria cursă".**

Preocuparea existentă acum pentru creșterea viitorilor fotbaliști s-a vădit și în plenara recentă a Consiliului regional UCFS (președinte: Ion Pilug) care **a dezbătut problema promovării cadrelor tinere în fotbalul sucevean.** S-a preconizat cu acest prilej ca **toate echipele care activează în campionatele republicane și cel regional să aibă loturi de juniori și copii, urmărirea îndeplinirii acestei sarcini revenind Consiliilor raionale UCFS.** Această importantă măsură a și început să capete forme organizatorice corespunzătoare. Constatîndu-se că importante pîrghii pentru depistarea talentelor au fost neglijate (în special școlile, numai în orașul Suceava existînd în afara liceelor, grupuri școlare forestier, de chimie și profesional) s-a pornit în această toamnă la o amplă selecție în școlile din oraș, cu ajutorul secției de învățămînt a sfatului popular. Astfel, **celor 60 de pitici de la Centrul de copii (instructor D. Tarlețchi) li se vor alătura desigur mulți alții.** Acest prim pas trebuie însă continuat cu perseverență. Asemenea competiții ca cea care a reunit reprezentative raionale de copii în „Cupa Cravata roșie" (Rădăuți, Fălticeni, Botoșani, Suceava, Gura Humorului, cîștigată de prima echipă) trebuie să capete un caracter periodic.

Actuala echipă de juniori a **Chimiei Suceava**, care joacă în campionatul republican, este de fapt o echipă de... pitici, formată la Centrul de copii. Desigur, promovarea micilor și talentaților jucători constituie în sine un fapt pozitiv, dar trebuie avute în vedere și limitele de vîrstă admise, care de fapt țin cont de caracteristicile fiziologice, de capacitatea de efort a copiilor. **Nu prezența formală interesează în aceste cazuri, ci creșterea sănătoasă a copiilor, dezvoltarea lor fizică armonioasă.** Pentru că pe acest fond se grefează apoi deprinderile tehnice corecte și numai astfel micul fotbalist de azi poate să aspire la performanța de mîine.

In regiunea Suceava sînt acum multi asemenea aspiranți: 17 echipe de juniori și 13 echipe de copii. **Fălticenii dețin în această privință un frumos record: aci există 8 echipe de copii, pe lîngă asociațiile și școlile din localitate, care își dispută un campionat local.** De aci și-a recrutat Centrul de copii de la asociația **Cooperatorul**, cei 20 de mici jucători.

La Fălticeni există o mare „rivalitate" între asociațiile **Foresta** și **Cooperatorul** pentru promovarea tinerelor talente. O asemenea emulație trebuie însă să înlăture interesele îngust locale și să fie canalizată în serviciul dezvoltării fotbalului. Numai astfel ea poate contribui din plin la formarea viitorilor jucători, la educația lor cetățenească. Crescuți cu grijă, sădindu-li-se de la această vîrstă fragedă, o dată cu dragostea pentru sport și dragostea pentru locul unde au învățat A.B.C.-ul fotbalului, ei vor putea constitui fondul de bază al echipelor sucevene.

Propunerea făcută pentru a se organiza o tabără regională cu cei mai talentați juniori, merită studiată și sprijinită de către F.R.F., o asemenea tabără putînd oferi indici prețioși pentru viitoarele promovări în echipele divizionare sucevene.

★

In regiunea Suceava, tradiția fotbalistică adună acum primele semne pe răboj. S-a pornit la treabă cu entuziasm. Se cheltuiesc multă energie, pasiune și mijloace materiale. In vîrtejul activității însă nu totdeauna s-au găsit mijloacele cele mai adecvate pentru ca fotbalul sucevean să-și găsească o matcă proprie.

Consiliul regional UCFS și comisia regională de fotbal au pierdut uneori perspectiva muncii, asumîndu-și sarcinile ce trebuiau să revină de fapt secțiilor de fotbal ale asociațiilor. **Victoria în etapă a echipelor sucevene din B și C își are desigur importanța sa, dar aceasta nu poate acoperi nevoile reale ale fotbalului în regiune.**

Depistarea, creșterea și promovarea curajoasă a tinerelor cadre de jucători, antrenori și tehnicieni din mijlocul regiunii și care să se lege cu trup și suflet de fotbalul sucevean, constituie drumul sigur care duce la matca primitoare a tradiției. Pentru că și tradiția are un început.

Paul SLAVESCU

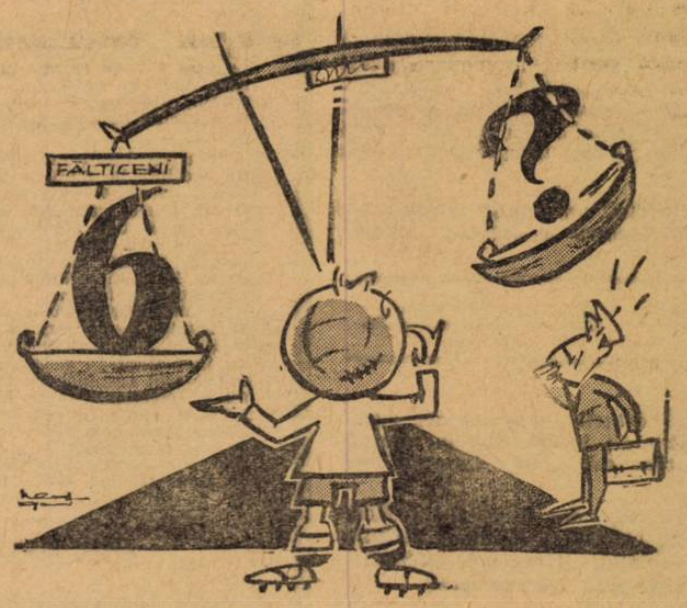

La Fălticeni activează 6 echipe de juniori, în timp ce în alte orașe ale regiunii nu există nici una.

Lipsă... la cîntar!

desen de **NEAGU RADULESCU**

ANTRENORII...

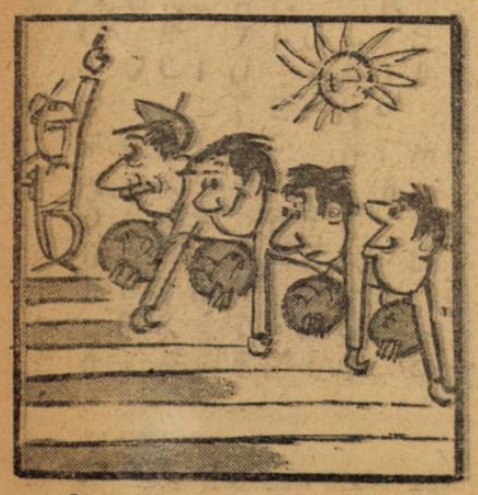

– Staart!

– Cum, numai unul? Și ceilalți trei?
– S-au pierdut pe drum!
desen de **NEAGU RADULESCU**

NR. 10 AL REVISTEI
„SECOLUL 20"
ESTE DEDICAT ÎN ÎNTREGIME SPORTULUI

In 212 pagini, despre pasiunea și eroii dv. preferați, bineînțeles și despre fotbaliști, au scris:

George Călinescu,
Ionel Teodoreanu,
Camil Petrescu,
Alfred Jarry,
Franz Kafka,
Hemingway,
Caldwell,
Umberto Saba,
Robert Musil,
Antoine de Saint Exupery,
William Saroyan,
Arkadi Avercenko,
Ilf și Petrov,
Siegfried Lenz,
Paul Vialar,
Roland Barthes,
Inga Artomonova,
Lia Manoliu,
Virgil Ludu,
Romulus Balaban,
Victor Bănciulescu,
Oda Schaeffer.

CATEGORIA B.

Seria I

CINE A CÎŞTIGAT LA PIATRA NEAMŢ?

Dacă ne-am opri doar la aspectul scorului final al întîlnirii, evident că orice dubiu ar fi exclus. Rezultatul de egalitate (1—1) cu care s-a încheiat partida dintre echipele Ceahlăul Piatra Neamţ şi Dinamo Bacău a dăruit acestora cîte un punct, care poate însemna pentru fiecare dintre ele, în funcţie de pretenţiile respective, şi o pierdere şi un cîştig. Judecînd însă după momentele importante ale jocului, mai aproape de adevăr se situează prima alternativă. Ambele echipe au ratat în mai multe rînduri situaţii bune de a înscrie, cu care ar fi putut cîştiga detaşat.

Golurile au fost înscrise de A. Gheorghe (în proprie poartă) pentru Dinamo Bacău şi Meder pentru Ceahlăul.

Nu ştiu ce a fost după joc în vestiarul gazdelor. În cel băcăoan, antrenorul Constantin Teaşcă îşi exprima nemulţumirea pentru faptul că Boroş s-a lăsat de prea multe ori surprins în poziţie de ofsaid, anulînd în acest fel situaţii de atac cîştigate cu destulă trudă, că Cernat a jucat fără personalitate, că Zorabis n-a deschis mai mult jocul pe aripă, că atacanţii, în bloc, au ratat cîteva ocazii deosebit de favorabile... Teaşcă avea dreptate. În fond se pierduse un punct care poate cîntări mult în lunga luptă pentru promovarea în categoria A. Acest amănunt nu l-a împiedicat totuşi pe antrenorul băcăoan ca după cele cîteva minute de „săpuneală" zdravănă, să-şi felicite băieţii. Ce l-a îndemnat la un asemenea gest? Înainte de răspuns, îngăduiţi-mi o mică paranteză.

Suporterii celor două echipe au creat jocului de la Piatra Neamţ un autentic caracter de derbi, tensiunea nervoasă existînd mai mult în cele două tribune împărţite aproape „frăţeşte", decît pe terenul dintre ele. Îndemnurile la joc tare, mai puternice din „zona" locală, mai palide din partea opusă, au găsit „înţelegere" doar în rîndul fotbaliştilor de la Ceahlăul. Aceştia, fără a fi excesiv de brutali, au dat totuşi un anume caracter dur intervenţiilor lor, cel puţin descurajator pentru adversari, dacă nu chiar enervant. Acum, cred că presupuneţi răspunsul la întrebarea de mai sus: *fotbaliştii băcăoani, în atari condiţii, au dat dovadă de un exemplar spirit de disciplină. Au luptat pentru fiecare minge, ca şi adversarii lor, cu o dîrzenie rară, dar spre deosebire de aceştia, ei şi-au stăpînit nervii de-a lungul întregului meci, nu au protestat niciodată la deciziile arbitrului, cu toţii realizînd un model de ţinută sportivă pe teren.* Iată pentru care motiv, nemulţumirea antrenorului Teaşcă, cauzată de unele lipsuri ale echipei pe plan tehnico-tactic, a cedat în cele din urmă locul satisfacţiei dăruite de băieţii lui pe plan disciplinar, determinîndu-l să-i felicite. Gestul antrenorului, intim şi cald, a exprimat de fapt părerea unanimă a arbitrilor, a observatorului federal Mihai Stoicescu şi a celei mai mari părţi dintre spectatori.

Pe terenul corectitudinii, liderul seriei I a obţinut un cîştig incomparabil mai important decît punctul pierdut în joc. Într-o asemenea confruntare, acesta din urmă a fost repede dat uitării, ca un lucru mic şi neînsemnat.

Nicolae SOARE

Ceahlăul Piatra Neamţ: Argeşeanu — Olteanu, C. Ghica, A. Gheorghe, Iatan — Oniga (min. 74 Ovezea), Bibu — Negustoru, Bogdan, Meder, Mungiu.

Dinamo Bacău: Ghiţă — Kiss, Panait, Vătafu, Naumcef — Duţan, Nedelcu — Băluţă, Boroş, Zorabis, Cernat.

Arbitru: Z. Szecsei — Tg. Mureş, foarte bun.

Seria a II-a

UN DERBI FOARTE... CUMINTE

Citeva mii de arădeni au trecut duminică după amiază un sever examen de fidelitate faţă de cea de a doua echipă din oraşul de pe malul Mureşului: Vagonul. Avînd de optat între căldura îmbietoare a căminului şi o vreme — frig ascuţit şi o perdea de ploaie deasă şi pătrunzătoare — în stare să demoralizeze suporteri dintre cei mai temerari, 3—4 000 de „vagonişti" s-au prezentat, cu şube şi paltoane, la derbiul seriei a doua. Dacă au avut satisfacţia victoriei — deziderатul major al oricărui suporter — nu e însă mai puţin adevărat că derbiul nu le-a mai prilejuit nici o altă mulţumire, meciul avînd o desfăşurare lineară, fără emoţii, fără „suspense"-urile partidelor cheie şi, ceea ce este mai regretabil, fără ţinuta tehnică promisă de valoarea celor două protagoniste.

Vagonul a meritat victoria fiindcă a luptat mai mult pentru fiecare minge şi pentru că a ştiut să „puncteze" cu luciditate în puţinele situaţii în care echipa adversă s-a descoperit... (autorii golurilor: Schweillinger, *min. 6, şi* Macavei, *min. 77, la o mare eroare a portarului Solyom). În rest, echilibru teritorial, un ritm de joc uniform, întrerupt arareori de cîte o acţiune temperamentală a lui Pavlovici, Macavei, Stănoaie sau Dodu, care n-au reuşit însă să dezmorţească „tribunele", plouate şi la propriu şi la figurat.*

Referindu-ne la jucători, vom spune că cei care s-au remarcat au fost Schweillinger, Dvorjak *şi* Macavei, *de la Vagonul,* Dodu *şi* Dumitriu III, *de la A.S.A. Acesta din urmă a fost şi cel mai bun om de pe teren, impresionînd prin tehnică, forţă şi autoritatea cu care a evoluat, nepierzînd mingi, pasînd cu o mare precizie — în apropiere ca şi la distanţă — şutînd puternic cu ambele picioare.*

M. POP

VAGONUL: Gherghel — Lenart, Mulroth, Izghireanu, Mihai — Dvorjak, Schweillinger — Stănoaie, Dembrovschi, Boroş, Macavei.

A.S.A TG. MUREŞ: Solyom — Bartok, Siko, Toth, Czako — Dodu, Ciutac — Lungu, Pavlovici, Dumitriu III, Vegh (min. 75 — Dragomir).

Corect arbitrajul lui N. Mihăilescu (Bucureşti).

EFECTUL AUTOMULŢUMIRII...

Cu tot decorul de toamnă (ploaie şi frig), în care s-a desfăşurat partida C.S.M. Sibiu — C.F.R. Timişoara, stadionul din Sibiu s-a dovedit neîncăpător. Cînd echipele au intrat pe teren şi din formaţia localnicilor lipseau Laufceag, *golgeterul echipei, şi portarul* Coman *(accidentaţi), unii spectatori îşi arătau neîncrederea în posibilităţile de succes ale echipei lor. Cu toate acestea, chiar de la începutul partidei, gazdele atacă dezlănţuit şi în primul minut de joc* Vuici *ratează o mare ocazie, anunţînd parcă suita de situaţii de gol pe care sibienii aveau să le irosească în continuare. Timişorenii au trecut prin momente extrem de grele şi întreaga echipă a fost masată în propria-i jumătate de teren. În min. 34,* Flichiş *reuşeşte să deschidă scorul, reluînd din vole o minge care a făcut inutilă intervenţia portarului Tătaru.*

Oaspeţii au totuşi posibilitatea să egaleze situaţia prin singurii jucători rămaşi la înălţimea ultimului apărător, Seceleanu *şi* Lungu. *Ei au luat două acţiuni pe cont propriu de la mijlocul terenului dar au ratat cu seninătate, din interiorul careului. Prima parte a reprizei secunde nu schimbă cu nimic aspectul jocului, care se desfăşoară într-un singur sens, spre poarta apărată cu succes de Tătaru. În min. 59,* Vuici *majorează scorul şi victoria gazdelor pare iminentă. Dar vechea meteahnă a echipelor noastre, automulţumirea, face ca localnicii să slăbească ritmul jocului, ei complicîndu-se într-un joc de menţinere a rezultatului, la mijlocul terenului. La 0—2. timişorenii ies hotărîţi la atac, acţiunile lor sînt din ce în ce mai clare şi cînd nimeni nu se mai aştepta,* Lungu *(min. 71)' şi* Seceleanu *(min. 80) aduc egalarea,* C.S.M. Sibiu *primind după nouă etape primele două goluri pe teren propriu.*

Proaspăta promovată în categoria B, C.F.R. Timişoara, cu o formaţie tînără în care mişcarea în teren şi puterea de luptă se îmbină cu o tehnică individuală bună, a dovedit că locul 3 pe care îl ocupă în seria a doua nu este de loc întîmplător.

Gheorghe NERTEA

C.S.M. SIBIU: Liebhard — David, Rijniţă, Nunu, Ene — Gheorghe, Elichiş — Vuici, Comşa, Ceacîr (min. 78 Retscher), Văcaru.

C.F.R. TIMIŞOARA: Tătaru — Soboleanu, Calinin, Muschici, Zorescu — Samson, Bungău (min. 66 Barna) — Lungu, Iancu, Seceleanu, Panici.

Arbitru: Marin Niţă — Bucureşti, foarte bun.

REZULTATE... CLASAMENTE... CATEGORIA B

Seria I

Dinamo Victoria Bucureşti — Flacăra Moreni 4–0 (2–0); Metalurgistul Bucureşti — Poiana Cîmpina 2–1 (1–1); Ceahlăul P. Neamţ — Dinamo Bacău 1–1 (0–0); Oţelul Galaţi — Metrom Braşov 0–0; Chimia Suceava — Siderurgistul Galaţi 0–0; C.F.R. Paşcani — Oltul Rm. Vîlcea 5–1 (2–0); Progresul Brăila — Ştiinţa Buc. amînat.

CLASAMENT

1.	Din. Bacău	10	5	4	1	17— 8 14
2.	Din. Vict. Buc.	10	4	4	2	18—11 12
3.	Ştiinţa Buc.	9	5	2	2	15— 9 12
4	Sider. Galaţi	10	4	4	2	15— 9 12
5.	Chimia Suc.	10	4	2	6	— 5 11
6.	C.F.R. Paşcani	10	4	2	4	15—13 10
7.	Oţelul Galaţi	10	4	2	4	9—10 10
8.	Prog. Brăila	9	3	3	3	9— 9 9
9.	Metrom Braş.	10	2	5	3	9—11 9
10.	Metalur. Buc.	10	3	2	5	12—11 8
11	Ceahlăul P. N.	10	2	4	4	10—15 8
12.	Flac. Moreni	10	4	0	6	6—17 8
13.	Poiana Cîmp.	10	3	1	6	9—10 7
14.	Oltul Rm. V.	10	2	3	5	7—19 7

ETAPA VIITOARE (13 NOIEMBRIE): **C.F.R. Paşcani — Oţelul Galaţi, Poiana Cîmpina — Dinamo Bacău, Metalurgistul Bucureşti — Ştiinţa Bucureşti, Oltul Rm. Vîlcea — Dinamo Victoria Bucureşti, Siderurgistul Galaţi — Ceahlăul P. Neamţ, Flacăra Moreni — Progresul Brăila, Metrom Braşov — Chimia Suceava.**

Seria II

Clujeana — Ind. Sîrmii Cîmpia Turzii 2–2 (2–2); C.S.M. Sibiu — C.F.R. Timişoara 2–2 (1–0); Unirea Dej — Minerul Baia Mare 0–2 (0–1); Gaz Metan Mediaş — C.F.R. Arad 3–1 (1–0); Minerul Lupeni — C.S.M. Reşiţa 2–1 (0–1); Crişul Oradea — A.S. Cugir 5–1 (2–0); Vagonul Arad — A.S.A. Tg. Mureş 2–0 (1–0).

CLASAMENT

1.	A.S.A. Tg. M.	10	7	0	3	24— 8 14
2	Minerul B. M.	10	6	1	3	18—10 13
3.	C.F.R. Tim.	10	5	3	2	15— 9 13
4.	Vagonul Arad	10	6	0	4	22—10 12
5.	C.S.M. Reşiţa	10	6	0	4	18—13 12
6.	Clujeana	10	5	2	3	15—14 12
7	Crişul Oradea	10	5	1	4	23—10 11
8.	A.S. Cugir	10	4	2	4	12—20 10
9.	C.S.M. Sibiu	10	4	1	5	17—17 9
10.	Ind. sîrmei	10	3	3	4	11—15 9
11.	Min. Lupeni	10	4	1	5	15—22 9
12.	Gaz metan	10	3	1	6	13—21 7
13	C.F.R. Arad	10	2	1	7	7—20 5
14.	Unirea Dej	10	1	2	7	8—29 4

ETAPA VIITOARE (13 NOIEMBRIE): **Minerul Baia Mare — Vagonul Arad, A.S.A. Tg. Mureş — Crişul Oradea, Ind. sîrmei C. Turzii — Minerul Lupeni, Unirea Dej — C.F.R. Timişoara, A.S. Cugir — Gaz metan Mediaş, C.F.R. Arad — C.S.M. Sibiu, C.S.M. Reşiţa — Clujeana.**

CATEGORIA C.

Portul Constanţa la prima înfrîngere

În etapa a IX-a, liderul seriei Sud a categoriei C., Portul Constanţa, a înregistrat prima înfrîngere din actualul campionat, în faţa penultimei clasate, Flacăra roşie Bucureşti. Cele două echipe au prezentat un fotbal „curat", de bună calitate; lăudabilă atitudinea sportivă a celor 23 de fotbalişti care au evoluat duminică dimineaţă pe stadionul din Dudeşti. Liderul a început destul de „timid", reuşind să echilibreze jocul spre sfîrşitul primei reprize, dar atacul său, cu **Caraman** în zi slabă, n-a prezentat un pericol pentru poarta gazdelor. Atacanţii constănţeni şi-au făcut simţită prezenţa în careul advers de-abia prin minutul 31, cînd bara laterală l-a salvat pe portarul bucureştean. În acest răstimp, fotbaliştii bucureşteni au desfăşurat un joc frumos, cu acţiuni purtate în viteză de cele două extreme **Cuconea** şi **Lalu**, bine „dirijate" de **Ion Constantin.** Cu avantaj de un gol (autor **Ion Constantin**) gazdele încep cu mult curaj repriza a II-a, dar Portul iese cu insistenţă la atac, dorind egalarea. Fazele se succed cu repeziciune de la o poartă la alta. După ce **Ion Constantin** trimite în gol o minge luftată de apărătorii oaspeţi, este rîndul lui **Marinescu** să înscrie: 3—0 pentru Flacăra cu 12 minute înainte de fluierul final. Oaspeţii reduc scorul prin **Caraman** care a reluat în plasă o minge respinsă de **Plopeanu**, la un şut al lui **Mănescu**.

Portul este o echipă echilibrată, cu putere de luptă, pregătită suficient de bine tehnic şi tactic; a avut în faţă un adversar dezlănţuit care a făcut mare risipă de energie pentru obţinerea victoriei atît de necesară. La sfîrşitul jocului, antrenorul constănţenilor, Lucreţiu Florescu, l-a felicitat pe Eugen Iordache, antrenorul bucureştenilor.

FLACĂRA ROŞIE: Plopeanu — Pipoi, Bobin, Ion Gheorghe, Pandele — Petrache, Marinescu — Cuconea, Moldoveanu, Ion Constantin, Lalu.

PORTUL CONSTANŢA: Piţuru — Danciu, Stoica, Melenco, Hula — Sîntimbreanu, Mitrengă (din min. 54 Dan) — Moroianu, Caraman, Tănase, Mănescu.

ARBITRU: Nicolae Cursaru — Ploieşti, foarte bun.

D. VIŞAN
corespondent

Fără portar, fără ghete, fără tricouri!

Duminică, la Sibiu, cînd jucătorii de la A.S.A. au tras primul şut la poarta echipei Metalul Tr. Severin, mingea l-a lovit pe portar şi apoi s-a strecurat în plasă. Ne-am dumirit mai tîrziu că cel care apăra buturile severinenilor era fostul jucător de cîmp Manocof. Echipa nu mai dispune de alt portar, titularul fiind plecat să-şi satisfacă stagiul militar!

Cu totul ieşit din comun este faptul că la Metalul Tr. Severin, formaţia nu se alcătuieşte în funcţie de forma şi calităţile tehnico-tactice ale jucătorilor, ci în funcţie de... numărul pe care-l poartă jucătorii la gheată, echipa nedispunînd decît de 11 perechi de bocanci!! Aceeaşi situaţie se prezintă şi cu tricourile şi acestea aflate într-o stare deplorabilă. Din această cauză, spectatorii sibieni au asistat duminică nu numai la intrarea unui jucător de rezervă pe teren, ci şi la... „pasarea" tricoului, întrucît al 12-lea nu există!

Ce se întîmplă cu Metalul Tr. Severin?

GH. N.

Flacăra roşie înscrie un nou gol în poarta echipei Portul Constanţa
Foto: N. TOKACEC

ECHIPELE PROVINCIALE PE STADIOANELE BUCUREȘTIULUI

Iubitorii fotbalului au fost oarecum surprinși în ultimul timp de unele rezultate de prestigiu obținute de echipele provinciale de primă categorie la București, în fața colegelor lor din Capitală. Rezultatele partidelor Dinamo — Steagul roșu, Steaua — U.T.A., Progresul — Petrolul au avut un puternic ecou în rîndul suporterilor și chiar al specialiștilor.

De fapt, lucrurile nu constituie ceva nemaiîntîlnit. Este știut că echipele bucureștene reprezintă, cel puțin în ultimii ani, adevărate „pietre de încercare" pentru orice echipă de categoria A. Să nu uităm, de asemenea, că titlul național a rămas la București în 16 ediții din cele 28, de cînd campionatul se dispută sistem divizie. Dîrzenia, elanul și dorința de a învinge au suplinit în multe cazuri dificultățile de alt ordin, iar „provincialele" au abordat meciurile susținute în București cu permanenta dorință de a lăsa publicului o frumoasă impresie

Analizînd situația întîlnirilor din campionatul categoriei A disputate la București între echipele din Capitală și colegele lor din provincie, în ultimele 10 ediții ale primei competiții interne, ajungem la concluzii deosebit de interesante.

● Dintre echipele din țară, cele mai bune rezultate pe stadioanele bucureștene au fost obținute de Petrolul și de U.T.A. **Un clasament alcătuit pe această bază arată astfel :**

1. Petrolul	39	11	8	20	47—63	38 %
2. U.T.A	39	11	8	20	53—91	38 %
3. Universitatea	36	6	11	19	36—76	32 %
4. Dinamo Brașov (Cluj)	8	2	1	5	9—24	31 %
5. Siderurgistul	7	2	0	5	10—25	29 %
6. Politehnica	32	6	5	21	35—80	27 %
7. Dinamo Bacău	24	5	2	17	19—48	25 %
8 Farul	27	3	7	17	28—75	24 %
9. Steagul roșu	36	4	8	24	40—96	22 %
10. St. Craiova	7	1	1	5	5—19	21 %
11. C.S.M.S. Iași	19	1	5	13	24—56	18 %
12. Dinamo Pitești	15	1	3	11	14—33	17 %
13. Jiul	20	2	2	16	15—55	15 %
14. Crișul	16	1	1	14	9—46	10 %
15. Min. Lupeni	17	1	1	15	16—61	9 %
16. Min Baia Mare	4	0	0	4	3—13	0 %
17. Met Hunedoara	4	0	0	4	4—18	0 %
18. Met. Tîrgoviște	4	0	0	4	2—18	0 %
19. A.S.A. Tg. Mureș	4	0	0	4	0— 7	0 %
20. C.F.R Timișoara	4	0	0	4	0—13	0 %

● *Cele mai mari surprize furnizate de echipele provinciale la București au fost :*

— Steaua — Dinamo Bacău 0—1 în 1956 (după ce în tur militarii cîștigaseră la Bacău cu 8—0 !) ;

— Steaua — Minerul Lupeni 0—2 în 1960—61 (într-o perioadă în care gazdele vizau titlul) ;

— Rapid — U.T.A. 3—5 (în 1961—62 într-un sezon în care arădenii au scăpat ca prin minune de categoria secundă) ;

— Viitorul — Politehnica 1—3 în 1962—63 (în perioada în care cîștigătorii turneului UEFA manifestau o formă deosebită și repurtaseră victorii răsunătoare) ;

— Rapid — Petrolul 0—6 în 1963-64 (surpriză și prin cîștigător, dar mai ales prin proporțiile scorului) ;

— Rapid — Siderurgistul 1—2 în 1965—66 (viu încă în memoria giuleștenilor care au pierdut poate titlul din cauza acestui rezultat).

● *O remarcă aparte pentru Universitatea care în sezonul 1960—61 a avut un bilanț net favorabil la București :*

4 2 2 0 7—4 75%

● *Dar (căci există și un „dar"), au fost și cazuri destul de frecvente în care „provincialele" au făcut o figură penibilă, iar bucureștenele s-au impus net. Să enumerăm doar cîteva dintre scorurile record :*

— 16—1 — o dată (Dinamo — Steagul roșu 1964—65) ;

— 8—0 — 2 ori (Dinamo — „U" 1956 și Dinamo — Știința Craiova 1965—66) ;

— 7—0 — 8 ori (printre care Progresul — „Poli" 1957—58, Rapid — Farul 1958—59, Dinamo — Farul 1960—61 și 1963—64, Steaua — U.T.A. 1963—64) ;

— 7—1 — 3 ori (printre care Viitorul — Steagul roșu 1962—63) ;

— 6—0 — de 11 ori (printre care Dinamo — Petrolul 1960—61, Dinamo — U.T.A 1963—64) ;

— 7—2 — o dată (Steaua — Crișul 1963—64) ;

— 6—1 — 3 ori (printre care Dinamo — C.S.M.S. Iași 1962—63, Rapid — Petrolul 1962—63) ;

— 5—0 — 5 ori (printre care Steaua — Steagul roșu 1963—64, Progresul — C.S.M.S. Iași 1964—65).

● *In total, au fost disputate la București în ultimele zece ediții ale campionatului categoriei A un număr de 362 de întîlniri între echipele bucureștene și echipele din provincie, balanța victoriei înclinînd de 57 de ori în favoarea oaspeților și de 242 de ori în favoarea gazdelor, restul de 63 de partide terminîndu-se nedecise. Au fost înscrise 1287 de goluri din care 370 pentru echipele din țară și 917 — pentru cele bucureștene.*

In general, se poate remarca faptul că pentru echipe ca Petrolul, U.T.A., Universitatea, rezultatele obținute pe stadioanele bucureștene depășesc nivelul general al comportării în deplasare

ing. EUGEN PETRESCU

NOTĂ : In cuprinsul prezentului articol, echipele au fost înscrise sub denumirea lor actuală, chiar dacă în cursul perioadei au evoluat și sub altă denumire.

U.T.A. este una din echipele provinciale cu bune comportări în București. In fotografie, o fază din recentul meci în care textiliștii au învins pe Steaua

Recentul meci de divizia B din campionatul italian, Livorno — Catania, cîștigat de oaspeți cu scorul de 3—1, ne-a arătat că uneori, în ceea ce privește pasiunea pentru fotbal și... fotbaliști, femeile nu se lasă mai prejos decît bărbații

La sfîrșitul acestui meci, supărați pe portarul echipei lor, Nobili, vinovat în cea mai mare parte de înfrîngere, o serie de spectatori l-au așteptat la ieșire, insultîndu-l și încercînd să-l lovească. O înfiripată spectatoare, făcîndu-și loc în mulțime, s-a repezit la nefericitul portar, lovindu-l violent cu umbrela. Susnumitul portar nu a putut

ÎNTÎMPLĂRI FOTBALISTICE

părăsi stadionul decît numai după mult timp și numai sub protecția poliției.

O originală contestație a fost judecată recent la Federația de fotbal italiană în urma jocului de divizia B Modena — Potenza, terminat cu 1—0 pentru gazde.

Ce s-a întîmplat ?

In pauza meciului, doi înaintași ai primei echipe, Toro și Merighi, care au început meciul purtînd numerele 8 și 10 și-au schimbat tricourile între ei. In repriza secundă, doi apărători ai oaspeților îl marcau pe Toro în timp ce Merighi era complet liber ! Unul îl marca pentru că-l cunoștea, celălalt îl marca... după număr ! Aceasta pentru că, la începutul meciului, antrenorul oaspeților a folosit în indicațiile date de el numerele jucătorilor și nu numele lor. Dar după 15 minute de joc, arbitrul a oprit meciul și, conform precizărilor regulamentului de fotbal în vigoare în Italia, a obligat pe cei doi jucători să schimbe din nou tricourile.

Contestația a fost respinsă ca nefondată, deși autorii ei cereau nici mai mult nici mai puțin decît cîștigarea meciului la masa verde. Pentru că, susțineau ei, înfrîngerea s-a datorat confuziei propriei apărări, pricinuită de schimbarea tricourilor celor doi înaintași adverși

File de istorie

FOTBALUL ÎN U.R.S.S.

● Pe teritoriul actual al U.R.S.S., prima echipă de fotbal a luat ființă în anul 1897, în cadrul „Cercului amatorilor de sport" din Petrograd. Din 1901 a început să existe Liga de fotbal din Petrograd, iar din 1910 cea de la Moscova. Anul 1907 marchează debutul rivalității în fotbal a orașelor Petrograd și Moscova. În 1910 și 1911 se dispută primele meciuri internaționale : se primește vizita echipei Slavia Praga, apoi cea a formației engleze English Wanderers. În 1911 se formează Uniunea de Fotbal a întregii Rusii. Anul 1912 are o triplă semnificație : disputarea primului campionat (finala : Petrograd—Moscova 2—2 și 4—1), participarea la primul turneu olimpic și debutul în meciuri interțări, tot în cadrul jocurilor olimpice. Și un amănunt legat de acest eveniment : în turneul de consolare Rusia este învinsă de echipa Germaniei cu scorul puțin obișnuit, 16—0, iar 10 din golurile înscrise sînt „opera" centrului atacant german Gottfried Fuchs...

● Activitatea primei reprezentative este și ea destul de plină de peripeții. Între anii 1912—1914 a susținut 8 partide, în 1924—25 alte două (cu Turcia), între 1931—36 o serie de meciuri cu Turcia. U.R.S.S. devine membră a F.I.F.A. în 1946, în schimb șirul meciurilor interțări oficiale îl deschide cu ocazia J.O. de la Helsinki, în 1952. Pentru comparație asupra drumului parcurs, redăm palmaresul pe perioadele amintite :

1912—14
8 0 3 5 6: 47 18,7%

1924—25 (cu Turcia)
2 2 0 0 5: 1 100,0%

1952—20.X.1966.
105 64 22 19 230:104 71,4%

● În tot cazul, pe acel 0—16 din 1912 de actualul nivel al fotbalului sovietic îl desparte o epocă, fapt dovedit, printre altele, de titlul olimpic cucerit în 1956, Cupa Europei cîștigată în 1960, locul 2 în Cupa Europei 1964 și locul 4 în C.M. 1966.

● Campionatul de fotbal în sistem divizionar a fost introdus în primăvara anului 1936. Intrerupt între anii 1941—44 din cauza războiului, campionatul primei categorii a U.R.S.S. a avut pînă în prezent 27 de ediții. În curînd se încheie cea de a 28-a. Titlurile au fost cucerite astfel : 10 Dinamo Moscova, 8 Spartak Moscova, 5 ȚSKA Moscova, 2 Torpedo Moscova și cîte 1 Dinamo Kiev și Dinamo Tbilisi. Primele 22 ediții au revenit exclusiv echipelor din Moscova. „Provincia" a spart gheața în anul 1961 cînd titlul de campioană a poposit la Kiev. În 1964 Dinamo Tbilisi a reușit să tranșeze în favoarea sa lupta dată pentru medaliile de campioni, cîștigînd meciul de baraj pentru primul loc cu scorul de 4—1 în fața lui Torpedo Moscova.

● În cele 27 de ediții de campionat și-au dat întîlnire 52 de echipe diferite, din care prezente la toate au fost numai trei formații : Dinamo și Spartak Moscova și Dinamo Kiev, urmate de Dinamo Tbilisi (cu 26 ediții), T.S.K.A. Moscova (25), Zenit Leningrad și Torpedo Moscova (cîte 24 fiecare), Lokomotiv Moscova (23) și Dinamo Leningrad (20).

În cadrul celor 27 de ediții s-au disputat în total 5.193 de meciuri și s-au marcat 15.041 de goluri, reprezentînd o medie de 2,89 goluri pe meci. Această medie a fost de 2 ori peste 4, de cîte 12 ori între 2—3 și 3—4 și o singură dată sub 2 (!). „Recordul" pozitiv : în toamna 1936 cu 4,17 ; „recordul" negativ în 1964 cu numai 1,98 de goluri pe fiecare meci (!). Este interesant de arătat că în cele 33 de meciuri disputate, echipa campioană Dinamo-Tbilisi a realizat 48 de puncte cu un total de 52 de goluri marcate !

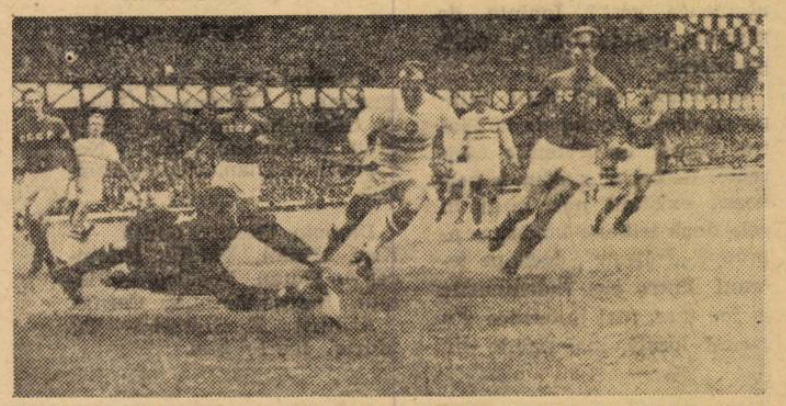

Iașin plonjează în picioarele lui Bene (U.R.S.S. — Ungaria 2—1, la C.M.)

Din totalul de 17 echipe un număr de 10 au avut mai multe puncte în clasament decît numărul golurilor înscrise...

● Campionatul s-a disputat de 7 ori cu 12 echipe, de cîte 3 ori cu 13, 14 și 22 ; de 2 ori cu 17 și cîte o dată cu 7, 8, 9, 11, 15, 18, 19, 20 și 26. Campionatul cu 26 de echipe într-o singură serie (caz unic în analele fotbalului mondial) s-a disputat în anul 1938, dar numai tur. Începînd cu această ediție s-a introdus sistemul obișnuit de punctaj ; pînă atunci se acordau 3 puncte pentru victorie, 2 puncte pentru meci egal și 1 punct pentru înfrîngere.

● Primul loc în clasamentul golgeterilor a revenit de trei ori lui N. Simonian (1949, 50, 53) și de cîte două ori următorilor : A. Ponomarev (1938, 46), V. Bobrov (1945, 47), V. Buzunov (1956, 57), A. Ilin (1954, 58), Z. Kaloev (1959, 60), O. Kopaev (1963, 65).

● Competiția cea mai populară, avînd numărul cel mai mare de echipe participante dintre toate competițiile de pe glob : „Cupa U.R.S.S.", rezervată colectivelor de cultură fizică, se dispută regulat începînd cu 1957, numărul participantelor depășind 30.000 de echipe anual !

FREDERIC MOISES
Rupea

CUVINTE ÎNCRUCIȘATE

LA PRIMA ÎNFRÎNGERE A LIDERULUI

Orizontal : 1) Fundaș timișorean, calificat cu brio pe post de.. atacant central — Oraș cu terenul suspendat în etapa a IX-a. 2) Echipă care a jucat acasă... în deplasare (Timișoara) — Una din performerele etapei de la 23 oct. — Jucător al echipei Metrom. 3) A primit în această duminică, un gol de la Ivansuc — Terenul de „pedeapsă" al brașovenilor. 4) Numele unui arbitru din București și al unor jucători de la Dinamo Pitești și Ceahlăul Piatra Neamț — Riu pe care era așezată Sparta. 5) Restabilit echilibrul pe tabela de marcaj — Linia celor doi Dridea. 6) Umbrelă inoportună — Conducător slav — Alexandru — Deasupra. 7) Reparat — Egalitate sportivă — Daniel de la Dinamo București. 8) 26 etape + întreruperile respective — Localitate în raionul Tîrgoviște 9) Unul de la Teba — Oraș în Norvegia — Monstru marin, la Ariost. 10) Careu — Stofă — Fragil la accidentări. 11) Portar al Crișului — Vas. 12) Oratori — Răsplata supremă. 13) Între Ivansuc și Szabo — Două cifre față în față — Culoarea dinamoviștilor bucureșteni sau a studenților clujeni. 14) Echipă din Ruse — Dridea I și Dridea II. sau cei trei Nunweiller.

Vertical : 1) Fără drept de joc — Oraș... deplasat la Timișoara în etapa a IX-a. 2) Portar al constănțenilor — În poartă la U.T.A. — Tînăr jucător brazilian 3) Temperatura plăcută a acestui anotimp — Nume comun la Universitatea și Siderurgistul. 4) Riu în Alsacia — Oraș în Belgia — A învins în deplasare cu 1—0 pe Lazio (Concursul Pronosport nr. 43 din 23 oct 1966). 5) Susținut în joc — A eliminat pe Torpedo Moscova din C.C.E. 6) Nichel — Zile de mers — Transmis prin radio. 7) Oraș în U.R.S.S. — Au marcat ineficacitatea Rapidului — Cultură Fizică. 8) Scîndură groasă — Suter 9) ... Tănase, vechi jucător gălățean — Antrenor — Echipă din Cîmpina. 10) Lidera seriei a II-a din categoria B — Selecționat — Grup sportiv. 11) Prăjină — Una din Ciclade — Mulțime. 12) ... Sivori, jucător argentinian — Prima învingătoare a liderului. 13) Ion al Jiului — Vechi teren din București — Orașul lui Sasu, în inițiale.

Cuvinte cunoscute mai puțin : Iri, Orc. Ili. Spa. Nio.

GH. CORJOS

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13
1	S	U	R	D	A	N	■	B	R	A	S	O	V
2	U	T	A	■	J	I	U	L	■	S	■	■	A
3	S	U	C	I	U	■	T	A	G	A	R	A	S
4	P	■	O	L	T	E	A	N	U	■	I	R	I
5	E	G	A	L	A	T	■	A	T	A	C	■	L
6	N	O	R	■	T	A	R	■	A	L	■	P	E
7	D	R	E	S	■	P	A	T	■	E	N	E	■
8	A	N	■	P	I	E	T	R	O	S	I	T	A
9	T	E	B	A	N	■	A	A	L	■	O	R	C
10	■	A	R	■	T	E	R	G	A	L	■	O	S
11	A	■	E	R	E	M	I	A	■	O	A	L	A
12	R	E	T	O	R	I	■	T	I	T	L	U	■
13	A	D	A	M	■	S	C	O	R	■	A	L	B
14	D	U	N	A	V	■	F	R	A	T	I	■	M

„TURNEU" PRIN CÎTEVA CAMPIONATE DIN EUROPA

Ca și la noi, campionatul exercită o atracție de magnet în toate țările europene. Pretutindeni, jocurile — mai ales din prima divizie (sau ligă sau categorie) — oferă aspecte din cele mai atractive, iar desfășurarea luptei pentru titlu pasionează la fel de mult. Să facem un scurt popas în cîteva campionate...

Și Eusebio ratează 11 m!...

In Portugalia, pe primul loc s-a instalat Benfica, echipa „panterei negre", Eusebio, care — se pare — că nu mai este dispusă să rateze titlul, ca anul trecut. După 6 etape avea un avans de 3 puncte. Dar în ultima partidă, Benfica și miile de suporteri ai săi au trecut prin mari emoții, chiar pe teren propriu. Abia i s-a conturat victoria și aceasta doar cu 3 minute înainte de sfîrșit, pentru că echipa studențească Academica din Coimbra a respectat tradiția: a îngreunat la maximum misiunea „celor mari". Și aceasta deși Academica a deschis scorul pentru... Benfica, un fundaș înscriind în propria poartă!... Dar, în min. 37 un „duș rece" a căzut peste capul suporterilor echipei Benfica: Academica a egalat prin Artur George, noul lider al clasamentului golgeterilor. Benfica a continuat să atace puternic și după pauză, dar fără rezultat și se părea că soarta meciului nu va fi schimbată. În min. 85 însă, 11 m pentru Benfica: Eusebio execută bine, dar doctorul Malo, portarul advers, salvează în corner! Va pierde un punct Benfica? Nu, pentru că două minute mai tîrziu José Augusto nu mai lasă nici o speranță lui Malo, înscriind golul victoriei: 2—1! În acest timp, campioana — Sporting — abia a terminat la egalitate jocul cu Belenenses...

Neînvinsă de un an!

Campionatul Ungariei este categoric dominat de Vasas Budapesta. Și nu numai prin diferența de puncte cu care conduce în clasament după 23 de etape (7 puncte față de Ferencvaros și 9 față de Honved), ci și prin valoarea jocului prestat. De la etapă la etapă, echipa Vasas se dovedește mai echilibrată și jocul său mai sigur. Dovezi: victoriile repurtate asupra principalilor protagoniști ai campionatului și asupra campioanei Portugaliei, Sporting Lisabona, ceea ce subliniază cît se poate de bine valoarea unei echipe care nu cunoaște de un an de zile înfrîngerea!

Calitatea principală a acestei echipe o constituie faptul că este alcătuită din jucători foarte tineri (media: sub 25 de ani), excepțind pe căpitanul său Berendy, ajuns la 30 de ani. Vasas furnizează cu regularitate jucători echipei naționale (Meszöly, Mathesz, Ihasz, Molnar, Puskas și Farkas), iar Farkas și Puskas se pot lăuda cu faptul că sînt primii pe lista golgeterilor cu 21 de goluri marcate, față de 20 ale lui Albert și Bene.

Doi portari recordmani

Fapul cel mai surprinzător oferit de campionatul italian nu este atît că Inter domină bătălia și că a marcat 16 goluri neprimind decît unul, cît că o echipă modestă (așa cel puțin considerată înainte de începerea sezonului), Cagliari din Sardinia, s-a înscris printre „cei mari" ai fotbalului italian. Cagliari ocupă locul 4, după Inter, Juventus și Napoli și înaintea lui Bologna, Roma, Fiorentina etc. În recenta etapă, Cagliari a dat o nouă satisfacție susținătorilor săi, învingînd Fiorentina — pe teren propriu — cu 1—0 printr-un gol marcat de Boninsegna. Cu acest prilej, portarul său, Reginato, a reușit o performanță aproape fără egal: în 6 meciuri n-a primit nici un gol! Dacă și în etapa de la 6 noiembrie va păstra neperforată poarta sa, atunci el va bate recordul, stabilit de Bologna înainte de război (584 minute fără gol)!...

De o ispravă asemănătoare a fost capabil și portarul echipei Dinamo Kiev, actualul lider și campion prezumtiv al U.R.S.S. (10 puncte avans, 57 de goluri marcate și numai 12 primite în 29 de meciuri!). Portarul Rudakov a participat la 24 de partide și n-a primit decît 6 goluri. De două luni plasa porții lui Rudakov n-a fost scuturată niciodată și după cum apără se pare că va avea un final de campionat senzațional. „Recordul" precedent îl deținea celebrul Iașin, care în 1963 a primit doar 6 goluri în 27 de meciuri. Deci, Rudakov se recomandă mai bun decît Iașin! Cu toate acestea, el nu este selecționat în echipa națională.

Cum lupta pentru primul loc este practic terminată, campionatul sovietic mai pasionează doar prin cursa pentru medaliile de argint și de bronz, la care candidează T.S.K.A. Moscova, Torpedo Moscova, Neftianik și S. K. A. Rostov.

Internaționali pe tușă...

Noua ediție a campionatului Greciei a început sub semnul unui mare interes, la primele jocuri asistînd spectatori mai numeroși decît în sezonul trecut. Meciurile au fost deosebit de înverșunate și încheiate la scoruri strînse.

Cel mai important joc s-a disputat la Salonic, între Iraklis și Olimpiakos, care este antrenată de Bukovi. Meciul, arbitrat de francezul Branca, a dat cîștig de cauză lui Olimpiakos (1—0), după o luptă dinamică și înverșunată. Bobek, antrenorul lui Panathinaikos, a avut însă emoții mai mari, deși echipa sa a cîștigat cu 2—0 în fața lui Ethnikos. Din cauza indisciplinei și a dezinteresului manifestat de unii jucători, Bobek a fost nevoit să pună pe tușă, pe o perioadă nelimitată, cinci din cei mai buni jucători, internaționalii Lukanidis, Kamaras, Papaemanoil, Sakelaridis și Papoulidis. Tinerii lor înlocuitori n-au prea dat satisfacție astfel că Panathinaikos a obținut greu victoria. La fel de greu ca și A.E.K. (reprezentanta fotbalului grec în Cupa Balcanică). Aceasta a jucat la Trikala, unde a întîmpinat o vie rezistență, învingînd la limită (2—1).

Predilecție pentru... golaveraj

Bătălie extrem de pasionantă în fruntea clasamentului campionatului cehoslovac: patru echipe formează un lot compact — Dukla, Trnava, Slovan Bratislava și Slavia Praga. Primele trei au, după 12 etape, cîte 17 puncte, a patra 16. Totuși, Dukla — deși învinsă cu 3—1 de Sparta Praga, într-un tradițional derbi — continuă să fie pe primul loc grație golaverajului superior (32:10, față de 28:12 și 16:7 al urmăritorilor) și, indirect, grație înfrîngerii Slaviei (0—2) în fața echipei Slovan Bratislava. Cum se vede, Dukla are... predilecție pentru golaveraj. Campionatul trecut l-a cîștigat tot mult-umită golaverajului...

ÎN FAȚA ROMÂNIEI VOM ADOPTA JOCUL LUI INTER

INTERVIU CU VALCAREGGI, ANTRENORUL ECHIPEI ITALIEI

Drumul echipei naționale italiene a luat un curs nou. Ceea ce — dintr-un punct de vedere — pare logic. După îndepărtarea lui Fabbri, era firesc ca noul antrenor să nege ceea ce făcuse predecesorul său, să caute să meargă pe calea satisfacerii presei și a opiniei publice.

De fapt, este vorba aici despre un mic război între Internazionale Milano și Fabbri. Un război pe care, este clar, l-a cîștigat puternicul club milanez. Toată construcția lui Fabbri s-a prăbușit; toți oamenii lui sînt practic scoși din circuitul național, cu excepția — bineînțeles — a celor care sînt de la Inter și care făceau și mai înainte parte din acel „Club Italia" pe care îl concepea Fabbri.

Așadar, adio ideilor „micului napolitan", cale liberă impunerii cuvîntului clanului milanez. Se pare însă că „federcalcio" n-a vrut să rupă total cu trecutul apropiat, pentru că — de unde la un moment dat se vorbea de Ferrari și Piola — iată că la conducerea tehnică a „squadrei azzura" a fost numit Ferruccio Valcareggi, colaborator direct al lui Fabbri la C.M. de la Londra! Numirea lui e însă limitată la meciurile cu U.R.S.S. și România.

Ce a făcut Valcareggi?

În primul rînd, s-a situat pe „linia milaneză", alcătuind un lot cu imensă majoritate „inter-istă", pornind în primul rînd de la comportarea campionilor italieni contra lui Torpedo, la Moscova. În același timp, el a dus discuții personale cu o serie de antrenori ca Heriberto Herrera de la Juventus, Nereo Rocco de la Torino și, bineînțeles, cu Helenio Herrera, pe care ține să și-i apropie. Valcareggi n-a luat contact cu Carniglia de la Bologna, deoarece jucătorii dați naționalei pentru C.M. de clubul bolognez sînt socotiți ca principalii vinovați de eșecul londonez.

★

L-am întîlnit pe Valcareggi în locuința lui de la Florența, după ce venise din călătoriile făcute la Milano și Torino. Întrebărilor noastre, Valcareggi le-a răspuns cu multă amabilitate.

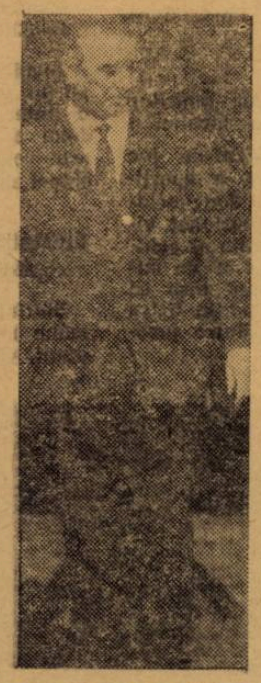

— *Nu cunosc prea bine fotbalul românesc* — a răspuns Valcareggi primei întrebări. *Știu însă că naționala română a făcut în ultima vreme unele rezultate bune, cu Uruguay, Portugalia, R.F.G. și cunosc — dintre echipele de club — pe Dinamo București. Recent, am văzut la televizor meciul de baraj de la Bruxelles, Liverpool—Petrolul. Am rămas plăcut impresionat de jocul românilor, ca să nu mai vorbesc de însuși faptul că i-au învins cu 3—1 pe campionii englezi, lucru care spune destul de mult.*

— Cunoașteți vreun jucător român?

— *Îmi este cunoscut doar numele aripei drepte Pircălab. S-ar putea însă ca înaintea meciului cu România sau eu, sau Silvio Piola să mergem la București să vedem cîteva meciuri. Ceea ce știu sigur e că românii au o excelentă pregătire fizică și luptă mult pe teren. În fața unui asemenea adversar, Italia are totdeauna un meci greu.*

— Ce v-a determinat să „mergeți" pe ideea unei echipe naționale pe scheletul lui Inter?

— *Inter e echipa noastră cu cele mai bune comportări internaționale, formează un bloc omogen.*

— Ați avut contacte cu diverși antrenori de club?...

— *Da. Doresc să lucrez în armonie cu antrenorii cluburilor de la care iau jucători, să cooperez cu ei, să pun de acord interesele cluburilor cu exigențele echipei naționale.*

— Tactic, naționala Italiei se va deosebi mult de cea a lui Fabbri?

— *Desigur. Jocul pe care-l vom adopta în fața României va fi cel al lui Inter, altfel n-aș fi luat atîția jucători de la F. F. Mi se pare logic.*

★

Așadar, nu Bologna cu jocul său spectaculos, ci Inter cu jocul său pozitiv, va da culoare națională italiene. Aceasta e schimbarea fundamentală, preconizată pentru noua echipă a Italiei, în comparație cu cea care a eșuat la Londra.

Desigur, formația de la 26 noiembrie nu se va deosebi prea mult de cea de la 1 noiembrie (meciul cu U.R.S.S.) Totuși, la Napoli vor apare unele modificări cu caracter... sentimental, în sensul că ar putea juca mai mulți oameni din echipa locală, pentru a se face plăcere publicului.

CESARE TRENTINI
corespondentul revistei „FOTBAL" în Italia

HELMUTH SCHÖN SE GÎNDEȘTE LA MEXIC

REVISTA PRESEI STRAINE

Ziaristul englez **Jeff Ellis** a publicat zilele trecute în **„Morning Star"** un interesant interviu cu antrenorul formației R.F.G., Helmuth Schön, care continuă să mediteze la învățămintele campionatului mondial, dar aruncă, paralel, o privire asupra viitoarei ediții din Mexic.

Cupa mondială, prin larga atenție de care s-a bucurat, a stîrnit un val de satisfacție în jurul fotbalului. A trecut de mult vremea cînd jucătorii se mulțumeau să repete pur și simplu ceea ce li se spunea în cabină sau pe terenul de antrenament. Ei au început să aibă idei proprii. Helmuth Schön atrage atenția tocmai asupra acestui aspect, condamnînd firește nu inițiativa, ci exagerările: **„Dacă jucătorii au cea mai mică îndoială asupra tacticii impuse de antrenor, atunci antrenorului nu-i rămîne decît să-și caute altă meserie".**

Antrenorul vest-german abordează și problemele psihologice ale fotbalului; el se declară pentru folosirea iscusită a influenței psihice asupra jucătorilor. Ceea ce nu înseamnă utilizarea directă a unor psihiatri — idee care a luat proporții ridicate în ultima vreme (aluzia privind în primul rînd fotbalul brazilian). Schön spune: **„Nu consilierii psihologi vor alcătui echipa; antrenorul trebuie să rămînă suveran în acest domeniu".**

Principiile lui Schön nu au fost modificate de înfrîngerea din finala de la Londra, doar că ele se proiectează acum cu 4 ani înainte. **„Cu doi ani în urmă, cînd am preluat echipa vest-germană mi-am propus să ajung cu ea în finală. Este exact ceea ce am de făcut acum pentru Mexic".** Schön nu prevede nici o schimbare radicală în schemele sale. El consideră și acum că pregătirea generală este o responsabilitate care revine cluburilor și jucătorilor. El se declară potrivnic tendinței „tinerețe cu orice preț" și preferă o îmbinare a ideilor tinere cu experiența. Materializarea concepției sale a stat în aducerea alături de veteranul Uwe Seeler, a tînărului de 21 de ani Fritz Beckenbauer.

În pregătirea echipei naționale, Schön n-a folosit diatribele obișnuite despre necesitatea victoriei finale. **„N-am vorbit despre tactică jucătorilor mei pînă în ultima clipă, cînd am optat pentru o schemă flexibilă de 4—2—4. Chiar în timpul turneului final, nu le-am vorbit decît despre meciul următor. Ceea ce ne-a ajutat să ne considerăm mereu autoritari".**

Schön recunoaște drept meritată victoria englezilor în finală, socotindu-i superiori în acel moment din punct de vedere al formei fizice. El invocă pentru jucătorii săi doar pierderea ritmului în cele 5 zile care au despărțit semifinala de finală.

Pentru Jeff Ellis, autorul interviului — Helmuth Schön este unul din cei mai meticuloși și mai dîrji antrenori ai lumii, pentru că îl consideră capabil **„să facă pe dracu în patru"**, numai să poată adăuga o cupă mondială la cea cucerită de Sepp Herberger în 1954. Și Mexico 1970 i se pare momentul cel mai potrivit.

Fotbal
REVISTĂ SĂPTĂMÎNALĂ
Redacția și administrația București
Bd. Mărăști 26, raionul 30 Decembrie

COLEGIUL DE REDACȚIE
Constantin Chiriță, Ștefan Covaci, Gh. Dumitrescu, Ion Lupaș, Pavel Marcu, Aurel Neagu (redactor șef), Angelo Niculescu, Andrei Rădulescu, Constantin Teașcă, Dumitru Tomescu, Stelian Trandafirescu (redactor-șef adjunct), Radu Urziceanu (secretar general de redacție), Emerich Vogl, Ion Voica, Ion Voinescu.
Prezentarea grafică Liviu Bobocea

ÎN VESTIARELE STADIONULUI REPUBLICII

OASPEŢII, IMPRESIONAŢI DE JOCUL ECHIPEI ROMÂNE ÎN PRIMA REPRIZĂ

DECLARAŢII DIN TABĂRA ELVEŢIANĂ...

ALFREDO FONI –
antrenorul echipei Elveţiei :

Am întîlnit astăzi o echipă valoroasă. Startul excelent al jucătorilor români a decis, din repriza I, soarta meciului, revenirea noastră fiind tardivă. Dintr-o echipă care, repet, mi-a făcut o bună impresie, prin omogenitatea ei, prin forţa ei de şoc, i-am remarcat mai ales pe Lucescu şi Dridea.

WALTER HAEFELI –
membru al „Clubului amicilor echipei naţionale a Elveţiei" :

Au fost două reprize de joc foarte distincte. Prima a aparţinut echipei române, a doua echipei noastre. M-au impresionat viteza, forţa şi jocul tehnic al echipei române în primele 45 de minute ale meciului. Cred însă că în repriza a doua condiţia fizică l-a părăsit pe ciţiva dintre jucătorii români.

JEAN-PIERRE GERWIG –
crainic al radiodifuziunii elveţiene :

A fost un joc frumos, foarte fair, plăcut de urmărit şi de transmis. Înaintarea echipei române a jucat foarte bine o repriză, dar apărarea, nesigură şi în primele 45 de minute, a căzut ; echipa noastră n-a fructificat însă decît două din ocaziile pe care le-a avut. Victoria echipei române este pe deplin meritată.

W. WYTTENBACH –
membru al comisiei elveţiene de selecţie :

Jocul prestat de echipa română în prima repriză mi-a produs o puternică impresie. Repriza a doua a arătat însă că apărarea este compartimentul şubred al echipei dumneavoastră.

RICHARD DURR –
căpitanul echipei Elveţiei :

Startul fulgerător al echipei române ne-a uluit. Cînd ne-am revenit, victoria era adjudecată...

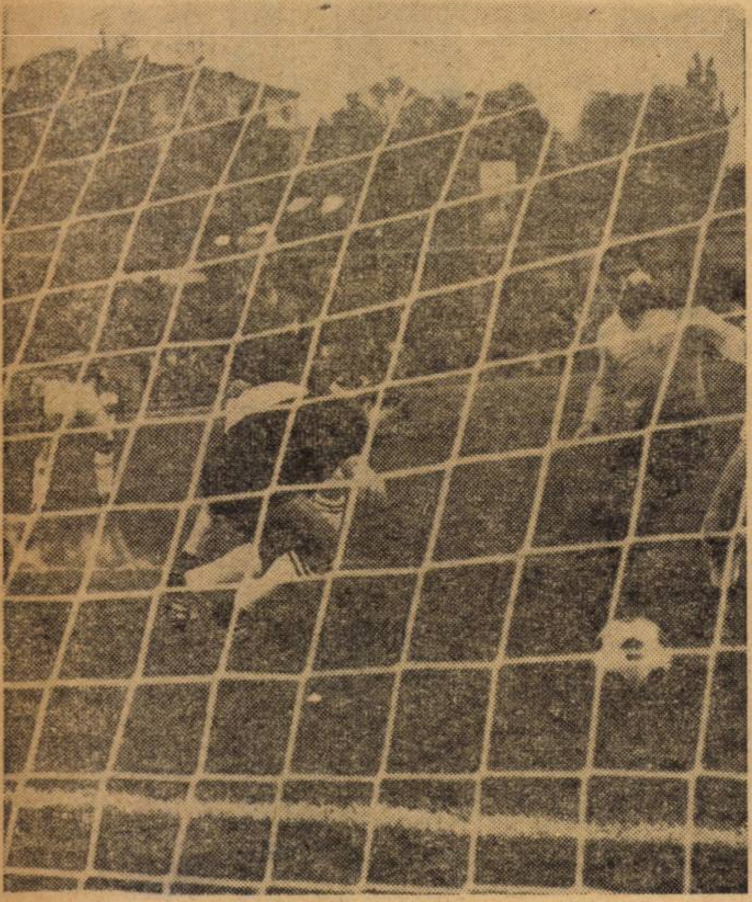

Din nou, pericol la poarta oaspeţilor

...DIN TABĂRA NOASTRĂ...

ILIE OANA –
antrenorul echipei naţionale :

Fireşte, victoria e victorie şi ea este de natură să satisfacă, mai ales cînd este realizată în cadrul unei competiţii oficiale. După părerea mea, echipa noastră, în ansamblu, a făcut o repriză bună, chiar foarte bună. Atacul a jucat variat, mărind ritmul în fazele de finalizare. Aceasta este şi explicaţia celor patru goluri marcate, din acţiuni bine concepute. Îmbucurător este faptul că debutanţii au dat satisfacţie, Lucescu şi Frăţilă mai mult (cu deosebire primul), Surdan mai puţin.

În ruptul capului n-aş fi crezut însă ca repriza a doua să ia o asemenea întorsătură. Profitînd de scăderea capacităţii de efort a echipei, de „inexistenţa" mijlocaşilor, de bîlbîielile apărătorilor, elveţienii, nemaiavînd ce pierde au ieşit la joc şi au realizat ceea ce ştie toată lumea.

CORNEL POPA –
căpitanul echipei :

Sîntem bucuroşi că am debutat cu dreptul în Campionatul European. Victoria repurtată este incontestabilă. Mă necăjeşte însă un lucru : noi, apărătorii, n-am mai fost la înălţimea altor partide ca acelea cu Portugalia şi R.F.G. Apoi, nu-mi pot explica, acum, căderea bruscă a întregii echipe, cădere care a facilitat ofensiva elveţienilor.

MIRCEA LUCESCU :

Am avut destule emoţii cînd am îmbrăcat tricoul naţionalei. Eram doar la primul examen în echipa A. Pînă la urmă, m-am încadrat bine în actuala formulă şi am jucat fără complexe. Ce bine ar fi fost dacă am fi terminat meciul aşa cum l-am început...

...ŞI CE SPUNE ARBITRUL

JAMES FINNEY –
arbitrul meciului :

A fost un joc de o rară corectitudine, aşa cum mi-aş dori cît mai multe în cariera mea de arbitru. Echipa română a jucat foarte bine în prima repriză, dar a tratat partea a doua a meciului cu o uşurinţă care a costat-o două goluri. Din formaţia gazdă, i-am remarcat pe Popa — un... Cohen român — şi pe cele două extreme, Lucescu şi Pîrcălab.

MECIURI INTERNAŢIONALE CONDUSE DE ARBITRI ROMÂNI

● *Partida dintre echipele naţionale amatoare ale* Turciei *şi* Iugoslaviei, *disputată la 26 octombrie, a fost arbitrată de* V. DUMITRESCU.

● I. RITTER *a fost delegat să conducă meciul de juniori dintre* Bulgaria *şi* Polonia, *programat la 6 noiembrie, la Sofia.*

● *La 9 noiembrie se va disputa întîlnirea* Voivodina Novi Sad—Atletico Madrid, *în cadrul „Cupei campionilor europeni". Jocul va fi condus de brigada* N. MIHĂILESCU, *la centru,* AL. TOTH *şi* AL. PÎRVU *la tuşă.*

● *Meciul amical dintre selecţionatele de tineret ale* Bulgariei *şi* Ungariei *(12 noiembrie, la Tolbuhin) va fi arbitrat de* G. NIŢESCU.

SITUAŢIA ÎN „CUPA BALCANICĂ"

Se pare că programările în „Cupa Balcanică" intercluburi au început să se normalizeze şi jocurile din cadrul celor două serii ale celei de a V-a ediţii să se dispute cu ceva mai multă regularitate. Cel puţin în seria I, unde în ultimul timp s-au disputat mai multe partide. Pînă în prezent au avut loc şase şi anume: Cerno More Varna—U.T. Arad 3—1, U.T. Arad—Partizan Tirana 1—2, Partizan Tirana—Cerno More Varna 2—0, Cerno More Varna—Partizan Tirana 3—1, Cerno More Varna—Fenerbahce Istanbul 0—1 şi Fenerbahce Istanbul—U.T. Arad 3—1. În urma acestor rezultate, clasamentul arată astfel:

1. Fenerbahce	2	2	0	0	4:1	4
2—3 Cerno More	4	2	0	2	6:5	4
2—3 Partizan	3	2	0	1	5:4	4
4. U.T.A.	3	0	0	3	3:8	0

În schimb, în seria a II-a sînt consemnate numai patru meciuri: Lokomotiv Sofia—A.E.K. Atena 3—3, Lokomotiv Sofia—Vardar Skoplje 1—0, Vardar Skoplje—Locomotiv Sofia 1—1 şi Farul Constanţa—Vardar Skoplje 2—0. Se cunosc însă datele altor două întîlniri: Vardar Skoplje—Farul Constanţa (returul) la 16 noiembrie şi A.E.K. Atena—Farul Constanţa (turul) la 30 noiembrie. După patru jocuri, clasamentul este următorul:

1 Lokomotiv	3	1	2	0	5:4	4
2 Farul	1	1	0	0	2:0	2
3 A.E.K.	1	0	1	0	3:3	1
4 Vardar	3	0	1	2	1:4	1

16 ECHIPE ÎN „C. E. C."

Începe o altă... Cupă. Este vorba de cea mai veche dintre cupele europene: „Cupa Europei Centrale", „Mitropacup" *sau — mai pe scurt — „C.E.C.". La ediţia 1966—67 participă 16 echipe, care îşi vor disputa optimile de finală pînă la 15 decembrie după următorul program:*

Wacker Innsbruck—Tatabanya, Cagliari—Sarajevo, Ujpest Dozsa Budapesta-Slovan Bratislava, First Vienna—Fiorentina, A. C. Milan—Dynamo Zagreb, Slavia Praga—Austria Viena, Lazio Roma—Steaua roşie Belgrad, Honved Budapesta—Spartak Trnava.

Cum se vede, participă cîte trei echipe din Italia, Ungaria, Iugoslavia, Austria şi Cehoslovacia, plus cîştigătoarea ultimei ediţii, care este o formaţie tot din Italia (Fiorentina). Sferturile de finală trebuie disputate pînă la 2 aprilie 1967, iar semifinalele pînă la 15 mai 1967.

VIITOARELE JOCURI ALE GRUPEI A VI-A

26.XI.1966 : Italia—România (la Napoli)
3.XII.1966 : Cipru—România (la Nicosia)
22.III.1967 : Cipru—Italia (la Nicosia)
23.IV.1967 : România—Cipru (la Bucureşti)
24.V.1967 : Elveţia—România
25.VI.1967 : România—Italia (la Bucureşti)
1.XI.1967 : Italia—Cipru
8.XI.1967 : Elveţia—Cipru
18. sau 19.XI.1967 : Elveţia—Italia
9 sau 16.XII.1967 : Italia—Elveţia
21.II.1968 : Cipru—Elveţia

● *Pînă la meciul cu Italia, echipa noastră va susţine un joc amical cu reprezentativa Poloniei, la 16 noiembrie, la Bucureşti. Arbitrii întîlnirii vor fi francezii R. Barde, L. Raynard şi G. Eyroulet.*

● *Tot la 16 noiembrie se vor întîlni la Bucureşti formaţiile de tineret ale României şi R. F. Germane.*

MOZAIC

● Se vorbeşte tot mai insistent de angajarea antrenorului argentinian RENATO CESARINI de la River Plata la clubul italian F. C. Bologna. De asemenea HERIBERTO HERRERA, care antrenează pe Juventus Torino, a fost solicitat de clubul spaniol F. C. Barcelona.

● Administraţia municipală a oraşului sicilian MONTEMAGGIORE, fiind deficitară din punct de vedere financiar, a hotărît să-şi rezolve problemele băneşti, aşa cum încearcă şi milioane de italieni, jucînd în fiecare săptămînă la „Totocalcio". In acest scop Consiliul municipal a creat un fond de 30 000 de lire din care vor fi puse în joc, săptămînal, cîte 2 400 lire.

● Portarul Fiorentinei şi al echipei naţionale a Italiei, ENRICO ALBERTOSI, a fost recent victima unor răufăcători care i-au furat automobilul pe care-l parcase pe una din străzile oraşului Firenze. Curios este faptul că în aceeaşi zi un alt fotbalist fruntaş italian, Bolchi de la Torino, a avut aceeaşi neplăcută surpriză.

● In campionatul italian, Internazionale şi Napoli sînt deocamdată cei mai serioşi pretendenţi la titlul de campion. Ca echipa lui favorită să cîştige campionatul, un vrăjitor napolitan a hotărît să urmeze pe Internazionale în toate partidele pe care le joacă şi să... blesteme echipa înaintea fiecărui meci pentru a pierde. Pentru a-şi învinge adversarii precum şi blestemul vrăjitorului, Herrera a găsit riposta : a cerut o primă suplimentară de meci !

● Comisia de disciplină a federaţiei vest-germane a luat în discuţie incidentele petrecute cu ocazia meciului München 1860 — Borussia Dortmund şi a hotărît suspendarea cunoscutului internaţional Konietzka pe timp de 6 luni pentru lovirea arbitrului şi a lui Wagner pe 3 luni pentru ameninţări la adresa aceluiaşi arbitru. De asemenea, portarul Patke a fost amendat cu 500 mărci. Toţi aceşti trei jucători aparţin echipei München 1860.

● Karoly Soos, antrenorul echipei naţionale a R.D.G., a primit din partea U.E.F.A. sarcina de a ţine unul din cele 3 referate principale care vor fi prezentate la viitorul curs de antrenori pe care forul suprem european îl va organiza în Olanda la sfîrşitul lunii iunie, anul viitor. Referatul pe care îl va prezenta antrenorul maghiar se intitulează : „Selecţionarea echipei naţionale". Coreferenţi au fost propuşi Georg Keszler (Olanda) şi Edi Frühwirth (Austria).

● O nouă perioadă de transferări s-a deschis în Italia cu începere de la 1 noiembrie. Ea va dura pînă la 10 noiembrie şi vor putea fi transferaţi numai jucători care nu au jucat nici un meci în actualul campionat.

● In urma demisiei lui Edi Frühwirth, se vorbeşte tot mai insistent că la conducerea echipei Austriei va veni LAJOS BAROTI, antrenorul naţionalei Ungariei, al cărui contract cu federaţia maghiară expiră la sfîrşitul acestui an.

● La recenta reuniune a confederaţiei sud-americane s-a hotărît ca viitorul campionat sud-american să aibă loc în luna ianuarie a anului viitor la Montevideo. De asemenea, s-a hotărît ca pentru dubla întîlnire America de Sud—Europa care va avea loc la 7 decembrie a.c., la Santiago de Chile şi la 10 decembrie la Buenos Aires, selecţionata sud-americană să fie alcătuită pe scheletul echipei Chile pentru primul meci şi pe scheletul Argentinei, pentru cel de-al doilea.

● Federaţia argentiniană a numit pe noul comisar tehnic al echipei naţionale. Acesta este ALEJANDRO GALAN cunoscut mai bine sub pseudonimul JIM LOPES, fost boxer şi fost fotbalist, care a funcţionat ca antrenor în mai toate ţările Americii de Sud.

● Chiromantul Salvador — foarte cunoscut la Rio de Janeiro şi a cărui clientelă era foarte numeroasă — este de-acum pradă mizeriei pentru faptul că a prezis victoria Braziliei la campionatul mondial, fapt pentru care a fost părăsit de toţi clienţii...

● Vestea că portughezul VICENTE de la Belenenses, şi-a pierdut un ochi, într-un accident, în timp ce se ducea la antrenament, a produs o vie impresie în cercurile fotbalistice din toată lumea. Astfel, celebrul Pelé i-a adresat o scrisoare în care îşi exprimă profundul său regret şi în care anunţă că este gata să joace la meciul ce se va organiza în folosul nefericitului jucător. De asemenea, toţi jucătorii echipei naţionale a Portugaliei, care au luat parte la C.M. şi care vor fi în curînd sărbătoriţi în cursul unui meci a cărui reţetă le-ar reveni, au anunţat că renunţă la toate aceste drepturi băneşti în favoarea lui Vicente.

● Clubul londonez Chelsea, care conduce actualmente în campionatul Angliei, va achiziţiona pe centrul înaintaş al lui Aston Villa, HATELEY, pentru suma de 100 000 lire. Cumpărat acum trei ani pentru suma de 22 000 lire, el a marcat peste 80 de goluri în cadrul echipei sale. Amintim că recordul în materie de sume plătite la transferări îl deţine revelaţia finalei C.M., Allan Ball, pentru care s-au plătit 110 000 lire sterline.

● Ca urmare a neaşteptat de bunei comportări la C.M., echipa R.P.D. Coreene a fost „bombardată" de invitaţii din toată lumea. Printre ţările care au făcut oferte fotbaliştilor asiatici se numără Italia, Brazilia, Australia, Argentina, Ungaria, U.R.S.S., Polonia, Canada, China. In această ultimă ţară ea va efectua luna viitoare un turneu de 5 meciuri.

PENTRU AGENDA DVS!

MIERCURI 26 OCTOMBRIE

Amical

Danemarca — Izrael	3—1

„Cupa oraşelor-tîrguri"

F.C. Barcelona — Dundee	1—2
Dunfermline — Dynamo Zagreb	4—2
Leeds United — D.W.S. Amsterdam	5—1

DUMINICĂ 30 OCTOMBRIE

Amicale

Ungaria A — Austria A	3—1
Ungaria (jun.) — Austria (jun.)	2—3

MARŢI 1 NOIEMBRIE

Amical

Italia — U.R.S.S.	1—0

„Cupa oraşelor-tîrguri"

F.C. Liégeoise — Lokomotiv Leipzig	1—2

MIERCURI 2 NOIEMBRIE

Amicale

Anglia — Cehoslovacia	0—0

„Cupa oraşelor-tîrguri"

Ferencvaros — Orgryte Göteborg	7—1
Napoli — Odense	2—1

Redacţia şi administraţia bd. Mărăşti nr. 20. Tiparul : I.P. „Informaţia", str. Brezoianu 23—25

PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

Fotbal

Revistă săptămînală

ANUL I

24

JOI
10 NOIEMBRIE 1966

12 PAGINI
2 LEI

CU TELEOBIECTIVUL

PE STADIONUL

„23 AUGUST"

IN DREAPTA : Codreanu a centrat precis și ION IONESCU a trimis mingea în plasă, înscriind al doilea gol. (Rapid—Steaua 3—0).

JOS : Dinamovistul HAIDU înscrie golul care pecetluiește victoria echipei sale (Dinamo—Progresul 2—0).

Fotografii de D. LAZĂRESCU

DIN SUMAR:

Pag. 3

MECIUL CU ITALIA BATE LA UȘĂ!

Paginile 5, 6, 7, 8

ETAPELE A X-A ȘI A XI-A ALE CATEGORIEI A

Pag. 11

CAMPIONATELE NAȚIONALE PESTE HOTARE

De pe cuprinsul țării

LIPSĂ DE PREOCUPARE

Intr-o recentă ședință de analiză a activității secției de fotbal din cadrul asociației sportive „Metalul" Tîrgoviște, au fost scoase în relief realizările obținute ca și lipsurile ce frînează buna desfășurare a procesului de pregătire atît a echipei ce joacă în categoria C, cît și a juniorilor.

La fluctuația de formă a echipei din cat. C a contribuit, desigur, slaba disciplină a jucătorilor, faptul că problemele educației acestora au fost neglijate de către conducerea secției. De asemenea, de creșterea noilor cadre nu se îngrijește nimeni.

Asociația a dovedit și lipsă de spirit gospodăresc. Terenul de fotbal are gazonul neîngrijit, tribunele sînt deteriorate, nu a fost amenajat terenul de antrenament iar instalațiile de la cabine nu funcționează. Se face simțită și lipsa cabinetului medical. In ceea ce privește dotarea cu echipament a juniorilor, putem spune că situația este foarte proastă.

Rezultă deci că fotbalul este lăsat pe ultimul plan la asociația sportivă Metalul Tîrgoviște.

M. AVANU
corespondent

A LUAT SFÎRȘIT TURUL CAMPIONATULUI RAIONAL TIMIȘOARA

Prima parte a campionatului raional Timișoara, desfășurat în două serii a cîte 8 echipe, a luat sfîrșit. În ultima etapă au fost înregistrate următoarele rezultate: **Otelec — Conceni 1—11; Peciul Nou — Ionel 1—2; Checea — Rudna 2—0; Sînmartin Sîrbesc — Diniaș 0:1; Carpiniș — Recaș 1—1; Pădureni — Cernăteaz 4—0; Jimbolia — Utvin 3—0; Giarmata — Dudeștii Noi 2—0.**

Iată cum arată clasamentul (primele trei locuri):

SERIA A

1. Checea	7	6	0	1	20—7	12
2. Otelec	7	5	1	1	19—20	11
3. Diniaș	7	4	1	2	27—19	9

SERIA B

1. Pădureni	7	5	2	0	15—3	12
2. Cărpiniș	7	4	3	0	18—7	11
3. Giarmata	7	4	1	2	18—10	9

P. ARCAN
corespondent

MAI MULTĂ DISCIPLINĂ !

Pînă în prezent s-au disputat 8 etape din campionatul de fotbal al regiunii Hunedoara. Un aspect cu totul negativ îl constituie comportarea deseori necorespunzătoare, nedisciplinată, a unor jucători. Astfel, de exemplu, cum poate fi calificată atitudinea jucătorului Bursumac, de la Știința Petroșeni care, după terminarea meciului cu Minerul Ghelar, l-a lovit pe jucătorul advers Mihăilă ? De asemenea, comportarea jucătorului Lenard de la Minerul Teliuc a lăsat mult de dorit în întîlnirea cu I.G.O. Deva. Acesta l-a admonestat pe arbitrul întîlnirii, reclamînd o lovitură imaginară de la 11 m! In același meci, arbitrul a fost nevoit să-l elimine de pe teren pe jucătorul Novăceanu (I.G.O. Deva) pentru lovirea intenționată a adversarului.

NICU SBUCHEA
corespondent

DIALOG CU CITITORII

GOLURI... RAPIDE

A. I. STROE — București: „Acum cîtva timp am citit că fotbalistul italian Mazzola a înscris un gol în secunda a 14-a sau a 15-a a jocului. Deține vreun fotbalist român un astfel de record ?"

Desigur că s-au înregistrat și în fotbalul românesc asemenea recorduri, e drept, destul de rar, cum de altfel se întîmplă și în fotbalul altor țări. Notăm mai jos trei performanțe de acest gen:

1. Într-un meci internațional amical, Sportul Studențesc București — Beogradski S.K., disputat cu mulți ani în urmă pe terenul „Romcomit" (pe locul unde astăzi se găsește Facultatea de Drept), jocul a fost început de bucureșteni. Din 3—4 pase, mingea a ajuns rapid la poarta iugoslavilor și centrul înaintaș Pașalega (un jucător venit din Craiova) a introdus-o fulgerător în plasă. Dacă trecuseră 15—20 de secunde !... Bucuria bucureștenilor n-a durat însă mult și pînă la urmă au trebuit să se mulțumească doar cu satisfacția acestui gol înscris în timp record. Victoria a revenit belgrădenilor cu... 9—1 !

2. Întîlnirea dintre echipa României și reprezentativa amatoare a Austriei, care a avut loc în 1932 la Linz, s-a încheiat cu scorul de 1—0 în favoarea jucătorilor noștri. Golul a fost marcat de înaintașul centru Ronay, imediat după lovitura de începere. Bindea, extremul dreapta, lansat din această lovitură, a făcut o cursă rapidă, a centrat precis și Ronay a reluat direct în gol. Totul s-a petrecut în mai puțin de 20 de secunde și fără ca vreun jucător austriac să fi atins mingea !

3. În sfîrșit, meciul amical România — Polonia, (4—1) care s-a jucat la București în anul 1935. De data aceasta performanța a reușit-o interul dreapta Dincă Schileru, unul din actualii antrenori federali. La fel, mingea a pornit de la centru, din lovitura de începere. Sepi l-a lansat pe Dobay. „Calul" s-a avîntat pe aripă și a centrat în careul polonezilor. Unul din apărători, Martyna, a încercat să stopeze cu pieptul dar n-a reușit. Mingea a sărit în fața lui Dincă Schileru, care a introdus-o în poartă, la 12—13 secunde (după cum ne spunea autorul golului) de la începerea partidei.

Cazurile mai recente sînt, desigur, cunoscute cititorilor noștri. E vorba de golul înscris de Pîrcălab înainte de scurgerea primului minut al întîlnirii cu Portugalia de la București precum și de cel semnat de Frățilă în partida de campionat cu Știința Craiova, la fel înainte de consumarea primului minut.

CINE ESTE SPENCER ?

N. PĂCURARIU din Oradea: „Cine este SPENCER, atacantul lui PENAROL, autorul a 3 din cele 4 goluri cu care echipa uruguayană a eliminat pe Real Madrid și de ce el n-a făcut parte din echipa națională a Uruguayului la recenta ediție a campionatului mondial ?"

ALBERTO — PEDRO HERRERA SPENCER, jucător de culoare, este născut în EQUADOR, are 27 de ani, cîntărește 76 kg. și măsoară 1,80 m. Este căsătorit și tatăl unui copil. A fost achiziționat în 1960 de la clubul EVEREST pentru suma de 10.000 dolari. Penoral făcînd cu această ocazie cea mai mare afacere din istoria existenței sale, jucătorul negru valorînd astăzi o avere.

Nu a făcut parte din echipa Uruguayului la campionatele mondiale, deoarece în preliminariile acestei competiții a apărat culorile echipei țării sale, EQUADOR, care nu s-a calificat în turneul final (din grupa care a făcut parte s-a calificat Chile) deși între timp, înainte de începerea marii competiții din Anglia, devenise cetățean uruguayan.

CELE MAI VECHI ECHIPE ÎN CATEGORIA A

ARISTIDE ILIȘAN — Zalău: „Care echipe, participante la actualul campionat, sînt cele mai vechi în categoria A și care sînt rezultatele lor cele mai bune ?"

Dacă vă referiți la echipe PREZENTE FĂRĂ ÎNTRERUPERE în prima categorie, prea multe nu avem să vă spunem pentru că numai o singură formație întrunește această condiție: U. T. Arad. Textiliștii arădeni au această satisfacție, ca echipa lor să fi jucat neîntrerupt în categoria A, din 1946 și pînă astăzi. Iar cele mai bune rezultate ale U.T.A.-ei sînt oglindite în faptul că a cucerit patru campionate (1946—47, 1947—48, 1950 și 1954) și de două ori Cupa (1947—48 și 1953). Deosebit de valoroasă a fost comportarea din campionatul pe anul 1946—47 pe care l-a cîștigat cu 11 puncte avans. Astăzi, arădenii își amintesc cu nostalgie de acei ani cînd trăiau emoțiile luptei pentru primul loc și nu pe cele ale evitării zonei retrogradării...

Alături de U.T.A. trebuie amintite însă și Dinamo București și Steaua (fostă C.C.A.), care participă — de asemenea — cu regularitate din 1947—48, adică imediat după înființare. Iar performanțele lor sînt cunoscute: prima de 5 ori campioană și o dată cîștigătoarea Cupei, secunda de 6 ori campioană și de 7 ori deținătoarea Cupei. Restul echipelor (Rapid, Petrolul, Jiul, Universitatea etc.) au poposit și pe la B...

Note

REALIZARE PE JUMĂTATE

In vara anului trecut, complexul sportiv din parcul 23 August din Tg. Mureș a fost complet reamenajat. Stadionul a fost regazonat, sub tribune au fost construite două săli spațioase pentru antrenamente, s-au confecționat aparate ajutătoare, au fost construite vestiare la terenul mic de fotbal, s-au aranjat peluzele pentru o mai bună vizionare a meciurilor etc.

Printre altele au fost construite și aparate ajutătoare pentru perfecționarea tehnicii individuale a fotbaliștilor, compuse din 7 planșe verticale (din zid) cu 12 porți de fotbal pentru perfecționarea trasului la poartă. Această instalație, realizată de tehnicieni ai Trustului regional de construcții, a costat circa 30 000 lei. Pentru intrarea ei în funcțiune mai era necesară doar nivelarea terenului din jurul zidurilor. Timp de un an de zile nimeni nu s-a interesat de aceasta, deși cheltuielile ar fi mici. Clubul sportiv orășenesc Mureșul (administratorul terenului) susține că nu are fonduri pentru asemenea amenajări, iar asociația sportivă A.S.A. Mureșul, care închiriază terenul, nu se angajează a face investiții pe un teren ce nu-i aparține.

Cu mai multă inițiativă s-ar putea rezolva nivelarea terenului (vezi fotografia de mai jos) dar pentru aceasta se impune în primul rînd o colaborare între părțile interesate.

IOAN PĂUȘ
corespondent regional

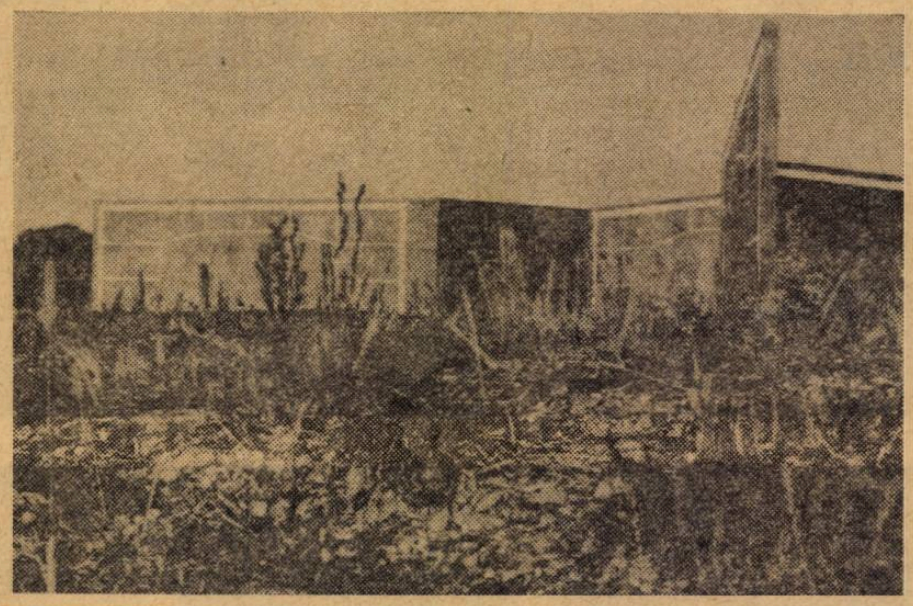

Scurtă incursiune în campionatul orașului București

Campionatul de fotbal al orașului București stîrnește, an de an, pasiuni la fel de mari ca și categoriile superioare, cu caracter republican. La fiecare sfîrșit de săptămînă, bazele sportive care găzduiesc jocurile sînt pur și simplu luate cu asalt de sute și mii de amatori ai meciurilor de categorie orășenească. Marea majoritate a celor care fac scurtele deplasări sînt muncitori, colegi de muncă și de învățătură ai fotbaliștilor. Actualul sezon competițional se bucură chiar de un interes major prin faptul că întrecerea se desfășoară după o formulă modificată. Noutatea constă în faptul că, în prima categorie, numărul actual al competitoarelor (28, repartizate în două serii a cîte 14 formații), se va reduce la jumătate la viitoarea ediție. Hotărîrea comisiei orășenești de specialitate, de a retrograda cîte șapte echipe din fiecare serie are ca scop alcătuirea unei singure serii, cu formații de valori egale, care să ridice pe o treaptă superioară calitatea fotbalului din Capitală.

Actuala ediție a campionatului se apropie de încheierea turului, pînă la cunoașterea campioanelor de toamnă rămînînd de disputat trei etape. In etapele consumate, nivelul de joc nu a depășit pe cel din edițiile precedente. In primul rînd din cauza perioadei precompetiționale mai scurte (să sperăm că în pauza dintre tur și retur, de circa 4 luni, jucătorii vor acorda mai multă atenție pregătirii); în al doilea rînd, inhibării tuturor de teama retrogradării, (crisparea, cel puțin pînă acum, a lăsat urme în factura unor jocuri) și, în al treilea rînd, posibilităților reduse de pregătire a titularilor echipelor prime și a schimbului de rutină (din 28 de echipe, numai 14 se bucură de baze proprii, restul fiind nevoite ca, de fiecare dată, să evolueze pe alte terenuri, ale unor echipe din categoria secundă sau raională).

●

In prezent, situația în cele două clasamente corespunde în linii mari pronosticurilor. Echipele care au luat un start bun și merg cu pași mari sînt, de regulă, acelea care de mai multe sezoane se „bat" pentru pozițiile prime, echipe care se bucură de multe cunoștințe și frumoase aprecieri. Seria I are ca lideră pe T.U.G. (antrenor D. Ignat), echipă care se află în plină cursă de reeditare a performanței de anul trecut, aceea de a se impune din nou. Poziția acesteia, cel puțin pînă acum, este meritată, ea impunîndu-se printr-un joc atletic, în viteză și realizînd un adevărat tur de forță: 15 puncte în ultimele opt jocuri susținute. Adversara cea mai de temut a fruntașei (chiar și pînă la încheierea turului) este Granitul (antrenor O. Mateescu), care, în comparație cu T.U.G., prestează un joc combinativ, bine orientat tactic. De menționat, în plus, că Granitul — ca întodeauna un adevărat „laborator" de creștere și lansare a tinerelor elemente, este echipa cu o medie de vîrstă a jucătorilor printre cele mai mici.

Abatorul, „venită" din seria a II-a, merge pe aceeași linie constantă. Echipa lui C. Marinescu, care a crescut o serie de valori ca Iancu, Ilie Stelian, Udroaica și alții, se remarcă printr-un joc solid, sobru. Electromagnetica este a doua formație după Granitul care încîntă ochiul prin frumoasa țesătură de pase pe care o fac componenții ei. Din păcate, nu reușește să-și creeze și situații favorabile decît în mică măsură, ultimele două jocuri ale ei, tot atîtea eșecuri, (singurele, în meciuri decisive) sînt elocvente în acest sens. Totuși, Electromagnetica rămîne o formație de valoare, cu posibilități de progres și bune perspective la șefie. Pe o linie constantă se comportă și I.O.R., iar Laromet, campioană a Capitalei cu doi ani în urmă, ocupă un loc nesatisfăcător față de valoarea pe care o are și mai cu seamă față de începutul bun avut: 5 victorii consecutive, iar apoi numai două jocuri egale. Printr-o serioasă criză de formă trece și Autobuzul, de asemenea o formație redutabilă de obicei, cu roluri fruntașe în fiecare an. Ca și în întrecerea anterioară, Viitorul Electronica, echipă cu mari posibilități, se zbate aproape în anonimat. Plutonul secund este alcătuit de echipele Chimia, Avîntul 9 Mai, Gloria și I.C.S.I.M. care nu au arătat nimic deosebit, pozițiile lor corespunzînd cu forma pe care o dețin și cu valoarea mai scăzută a jucătorilor.

Seria secundă este condusă de o bine cunoscută formație VOINȚA (antrenor G. Dragomir), cu cîțiva ani în urmă ajunsă pînă în optimile de finală ale „Cupei României", unde a fost eliminată de U.T.A. cu 3—2. Față de anii anteriori, de data aceasta Voința pare a fi mai hotărîtă în dorința de a cîștiga seria. Această echipă, singura reprezentantă a unui club, are posibilități și condiții ca aproape nici o altă formație. Rămîne ca jucătorii (de altfel valoroși) să vrea acest lucru. Mai bine ca de obicei se prezintă și echipa Constructorul (antrenor C. Minciu), mult schimbată în bine ca pregătire și orientare. O plăcută surpriză, pînă cu cîteva etape în urmă, evoluția Confecției (antrenor Sandi Ionescu), ani de-a rîndul situată la periferia clasamentului. Spunem pînă cu cîteva etape în urmă, pentru că ea a început să piardă puncte (ultimele două jocuri, pe propriul teren cu echipe modeste ca valoare au însemnat tot atîtea eșecuri), ca urmare a căderii fizice a tinerilor ei componenți. Cum și asociația manifestă dezinteres, nu vedem cum Confecția își va putea menține poziția. Intr-un progres evident se află Quadrat și Sirena, aceasta avînd un golaveraj puțin obișnuit 4 : 3 (în urma unei victorii, a șase egalități și o înfrîngere !) Printre echipele cu cele mai mari perspective la primul loc, cel puțin la încheierea turului, se numără și Dinamo Obor, actuala campioană a Bucureștiului. Dinamoviștii, singurii care nu au pierdut, se află la cinci puncte de fruntașă, dar au avantaj a trei meciuri, restanță. In nota aproximativ obișnuită: Spic de grîu, Luxor, Bere Rahova și I.T.B., ultimele fiind în situații mai grele. O poziție de loc liniștitoare o are Automatica (campioană cu trei ani în urmă) care se zbate fără a obține însă rezultatele dorite. Intr-o postură și mai ingrată se află Vulcan, formație cu vechi state de serviciu în activitatea orășenească. Dacă asociația (printre cele mai mari și puternice) nu va lua grabnice măsuri, nu vedem cum metalurgiștii vor mai putea supraviețui în categoria I.

Finalul l-am rezervat promovatelor, în număr de patru. Dintre cele două, din prima serie, A. S. Armata a reușit, printr-un joc bun în ansamblu, să se infiltreze în grupul prim: în schimb Semănătoarea rezistă cu greu întrecerii. Cele din seria secundă, Dacia și C.F.R.-B.T.A. se pare că s-au acomodat mai repede (ultima, la început, a pus însă un nedorit accent pe jocul dur), ocupînd poziții invidiate de multe echipe mai vechi și cu pretenții mai mari.

D. PORUMBACU

MECIUL CU ITALIA BATE LA UȘA!

DAR, MAI ÎNTÎI, CE S-A DESPRINS DIN PARTIDA CU ELVEȚIA!

Meciul de debut al echipei noastre naționale în campionatul Europei a produs multe și felurite comentarii. Victoria cu 4–2 asupra reprezentativei Elveției, clădită solid în prima jumătate a partidei (4–0) și slăbită după pauză (0–2), dar rămasă în picioare, cu important avantaj de partea fotbaliștilor noștri, a însemnat realizarea unui succes, scontat în mod normal la două goluri diferență. Firește că porția copioasă de patru goluri din primele 45 de minute ne-a deschis tuturor un apetit neobișnuit, rîvnind la un scor de meci de rugbi sau de handbal și din această cauză slăbirea ritmului de joc și sterilitatea reprizei secunde n-a plăcut nimănui. Nici componenților echipei naționale, care au fost foarte afectați de finalul meciului, de scăderile lor, dar și de reproșurile primite din partea unor spectatori.

Am avut prilejul să asist la o analiză a acestui meci, făcută în prezența jucătorilor lotului pentru stabilirea cauzelor pierderii inițiativei în joc, ale slăbiciunilor ivite, cu scopul de a le evita în viitoarele întîlniri internaționale.

Iată cîteva impresii legate de această ședință, de discuțiile produse de partida cu Elveția, acum, înaintea meciului cu Italia.

JUCĂTORII DESPRE COMPORTAREA ECHIPEI

Jucătorii noștri, titulari și rezerve, aveau pe fețele lor satisfacția victoriei cucerite, dar și semnele unei îngrijorări după lipsurile vădite în finalul meciului cu Elveția. Erau în fața noastră fotbaliști cu multe state de serviciu în echipa națională și debutanți care îmbrăcaseră prima oară echipamentul tricolor al reprezentativei României. Ce poate fi mai interesant decît să asculți părerea acelora care au purtat greul meciului, au produs acele faze și combinații rapide, variate și eficace, care s-au soldat cu patru goluri spectaculoase, îndelung aplaudate, care, apoi, s-au închis ca într-o cochilie, trăind din provizia bogată a primei reprize ? Cu toții au evitat să vorbească despre meritele lor în jocul cu Elveția, și s-au străduit să analizeze cauzele lipsurilor.

„Este adevărat că apărarea a dovedit nesiguranță *a spus Dan Coe.* **Am trecut mai ușor peste dificultățile puse de adversari chiar și în prima repriză, datorită activității excelente a înaintașilor noștri. Eu am avut posibilitatea să ridic scorul la 5—0. Am șutat puternic și precis, însă portarul Prosperi a respins mingea ca prin minune.**

Am primit apoi primul gol și un început de teamă s-a ivit, mai ales că o bună parte din public ne-a surprins, manifestîndu-și zgomotos nemulțumirea. M-am uitat la tabela de marcaj. Era 4—1. Nu ne putea scăpa victoria și totuși simțeam că nu mai sîntem aceiași din prima repriză. Mijlocașii ne ajutau puțin, ne resimțeam după eforturile de la început, cînd am galopat după goluri și astfel activitatea noastră a devenit neclară, situație care a ajutat mult pe adversar. Vom învăța pe viitor să ne dozăm mai bine eforturile și sînt convins că vom menține alura jocului în meciurile viitoare. Avem capacitate de joc și vom lupta din răsputeri pentru menținerea unui ritm uniform pe parcursul întregii partide".

„Teama de o catastrofă a dezlănțuit pe adversarii noștri după pauză, *a afirmat Popa,* **căpitanul echipei, și greșeala noastră a constat în aceea că am fost surprinși de reacția lor. Din această cauză am uitat de sfaturile bune primite la pauză și în loc să insistăm am fost conduși de jocul elvețienilor, ușurîndu-le acestora preluarea inițiativei. Ne-am mulțumit apoi să așteptăm fluierul final care să ne consfințească victoria cu 4—2".**

„În noaptea dinaintea jocului *a spus Surdan.* **De emoție. Am mai jucat meciuri internaționale la juniori și tineret, dar sarcina reprezentării țării în această mare competiție m-a copleșit. Cred că mi-am dat contribuția la partea pozitivă a jocului".**

Pîrcălab crede că a jucat una din cele mai slabe reprize din cariera lui de fotbalist. **„Am încercat acțiuni pe cont propriu,** *a declarat jucătorul dinamovist,* **însă nu am mai reușit să legăm jocul. Dacă publicul ne-ar fi sprijinit în loc să ne dezaprobe, cred că am fi reușit să ne redresăm și să mai înscriem goluri".**

„Cauza a fost, *a spus Dridea I,* **ritmul sufocant, eforturile mari din prima repriză, cît și insuficienta pregătire fizică a unora din titulari".**

Lucescu : **„Cînd am văzut că unii titulari și-au pierdut capul, m-am dezorientat și eu, care am fost tot atît de emoționat ca și Surdan din cauza debutului. I-am arătat arbitrului că stoperul elvețian m-a ținut de mînă, în careu, însă Finney i-a făcut cu ochiul adversarului meu. Am simțit nevoia încurajării din partea publicului, dar spectatorii ne-au sprijinit doar atunci cînd ne-a mers jocul. De ce oare ?".**

Acestea sînt numai spicuiri. Discuția a durat cîteva ore. Ne-am despărțit de jucători cu convingerea că ei pot să se mobilizeze mai bine decît în meciul cu Elveția, ceea ce va fi absolut necesar în întîlnirea cu Italia.

UNELE CONCLUZII ȘI EZITĂRI ALE ANTRENORILOR

Din discuțiile la care au luat parte și antrenorii lotului reprezentativ Ilie Oană și Ștefan Covaci au rezultat cauzele principale ale finalului necorespunzător din meciul cu Elveția :

— Dozarea nerațională a efortului în timpul jocului, cu o mare risipă de forță și energie în prima repriză și cu epuizarea în a doua repriză a întîlnirii.

— Pregătirea fizică necorespunzătoare a unor jucători ca Hălmăgeanu, D. Popescu, Surdan și Mocanu.

— Greșeli de organizare ale apărării, mai cu seamă în ceea ce privește centrările și fazele fixe de joc.

— Erori de concepție tactică, care, deși cunoscute de membrii lotului reprezentativ, sînt repetate. În meciul cu Elveția ei nu au putut să depășească momentele critice prin menținerea cu calm a mingii timp mai îndelungat, nu au știut să facă așa-numita „rupere de ritm" a jocului advers, prin interceptări și marcarea strictă a jucătorilor celor mai valoroși.

În afara acestor chestiuni, nu este mai puțin adevărat și faptul că antrenorii lotului n-au avut o viziune clară asupra alcătuirii definitive a echipei reprezentative. Ei au încercat în meciul de pregătire cu F. C. Sochaux o formulă de echipă despre care se putea presupune că nu va fi capabilă să ne reprezinte în meciul cu Elveția. De altfel, antrenorii au și modificat-o după verificarea cu echipa franceză, procedînd la titularizări mai curajoase (Frățilă și Lucescu), dar n-au mers pînă la capăt, deoarece nu au operat modificări și în linia de apărare, pe care abia acum le vor face.

FOTBALIȘTII AȘTEAPTĂ SPRIJINUL SPECTATORILOR ȘI RUBRICILOR DE SPORT

Cu toate scăderile echipei reprezentative în partea a doua a meciului cu Elveția, realizarea victoriei a cîntărit, fără îndoială, mult mai greu

Aurel NEAGU

(Continuare în pag. 12)

VERIFICAREA CU POLONIA, JOI 17 NOIEMBRIE, LA PLOIEȘTI

ALȚI DOI DEBUTANȚI ÎN ECHIPA NAȚIONALĂ: BARBU ȘI DINCUȚĂ

Meciul amical cu **Polonia** va constitui un bun prilej de verificare a noii echipe naționale preconizate pentru întîlnirea oficială cu Italia de la 26 noiembrie, la Napoli. **Jocul cu Polonia se va disputa joi 17 noiembrie, la Ploiești, în loc de miercuri 16 noiembrie, la București, cum se anunțase anterior.**

Dincuță

Pe baza concluziilor din partida cu Elveția, antrenorii **Ilie Oană** și **Ștefan Covaci** au operat modificări în lotul reprezentativ pentru meciul cu Italia și au chemat **noi** jucători tineri ca **Dincuță** de la Petrolul și **C. Radu** de la Dinamo Pitești, iar pe de altă parte au promovat în echipă, pentru verificare **pe Barbu** de la Dinamo Pitești, care a fost rezervă la meciul cu Elveția.

În jocul cu Polonia, antrenorii intenționează să alinieze următoarea formație : M. IONESCU — POPA, BARBU, DAN COE, MOCANU — DOBRIN, DINCUȚĂ — PÎRCĂLAB, DRIDEA I, FRĂȚILĂ, LUCESCU.

Pe lista celor 22 de jucători ce urmează să fie trimisă U.E.F.A., vor fi incluși o serie de jucători a căror formă este corespunzătoare în campionat. Astfel, pe lîngă jucătorii din echipa probabilă pentru meciul cu Polonia, vor mai fi convocați următorii selecționabili : **Constantinescu** (C.S.M.S. Iași) și **Coman** (Dinamo Pitești) portari, **Ioachim Popescu** (Dinamo Pitești), **Boc** (Petrolul), **Hălmăgeanu** (Steaua) și **Deleanu** (C.S.M.S. Iași) fundași, **Năftănăilă** (Steagul roșu) și **D. Popescu** (Steaua), acesta din urmă în cazul cînd va juca la echipă ; **Badea** (Petrolul), **Iancu** (Farul) și **C. Radu** (Dinamo Pitești).

Surdan și **Dumitriu** au trecut la lotul de tineret, care va întîlni miercuri 16 noiembrie la București formația de tineret a R.F.G. De altfel, **unii** jucători **incluși** pe lista celor **„22"** pentru lotul reprezentativ A, **vor face parte săptămîna viitoare din echipa olimpică : Boc, Deleanu, Năftănăilă și C. Radu.**

Programul de pregătire al echipei naționale pentru meciul cu

(Continuare în pag. 12)

CUM JOACĂ ADVERSARII DE LA NAPOLI?

ARTICOL SCRIS DE ANTRENORUL FEDERAL GH. OLA, CARE A VIZIONAT LA MILANO MECIUL ITALIA—U.R.S.S.

În cadrul pregătirilor pentru meciul România – Italia, federația noastră a trimis la Milano, la meciul amical susținut de viitorii noștri adversari contra reprezentativei U.R.S.S., un observator.

Antrenorul federal GH. OLA, prezent la meciul de la 1 noiembrie de pe „San Siro", ne-a scris un articol cuprinzînd observațiile sale asupra adversarilor de la Napoli, văzuți în meciul cu U.R.S.S. de la Milano.

Viitorii noștri adversari din campionatul Europei se prezintă într-o formație complet restructurată față de campionatul mondial. Noul antrenor, F. Valcareggi — desemnat de către „federcalcio", în mod temporar, pentru conducerea tehnică a echipei naționale în jocurile cu U.R.S.S. și România — a apelat în bloc la jucătorii echipei Internazionale (aflați în formă bună în acest sezon) și la sfaturile antrenorului H. Herrera.

In jocul de la 1 noiembrie cu U.R.S.S., formația italiană a apărut pe San Siro cu 8 jucători milanezi: Sarti, Burgnich, Guarneri, Pichi, Facchetti, Domenghini, Mazzola și Corso. *De remarcat că Bedin trebuia să fie al nouălea titular (în locul lui Bianchi de la Napoli) însă a fost scos din lot pe motive disciplinare.*

Celor 8 jucători de la Internazionale, li s-au alăturat doi napolitani (Bianchi, *de care am amintit, și tînărul* Juliano) *care formează linia de mijloc în echipa lor de club și* De Paoli *de la Juventus, un vîrf de atac cu deosebite calități fizice.*

In această componență, echipa națională italiană a adoptat ideea de joc a echipei Internazionale, cunoscută în mare măsură publicului nostru.

In atac, construcția jocului începe de la fundași — care acționează cu pase precise spre părțile laterale ale terenului. După cîteva pase, care de obicei trec pe la Corso, se declanșează pasele în adîncime pentru De Paoli, Mazzola sau Domenghini. *Acești 3 jucători urmăresc în principal finalizarea, bătîndu-se energic pentru fiecare minge, la marginea careului advers.*

In apărare, echipa italiană se organizează în treimea proprie de teren, fiind bine condusă de „strategul" Pichi. In principal, se aglomerează zona centrală din fața lui Pichi, iar pe părțile laterale ale terenului extremele sînt strict marcate de fundași, pentru a le reduce la minimum activitatea în joc. *Aproximativ* 7—8 jucători participă activ la jocul de apărare al echipei, cedînd conștient, în multe momente ale jocului, mijlocul terenului.

Echipa U.R.S.S. nu a putut să-și dezvolte jocul în mod normal, cu toate că a avut inițiativa în repriza secundă, datorită barajului apărării italiene foarte calmă, dar energică și dură uneori.

Dintre jucătorii italieni care au evoluat în acest joc au lăsat o bună impresie : Corso — *un bun coordonator de joc în mijlocul terenului,* Juliano — *un tînăr jucător napolitan, mobil, cu o bună anticipație a jocului,* Pichi — *jucător cu o maturitate deosebită,* Guarneri — *un apărător desăvîrșit,* Mazzola — *un jucător cu reale calități tehnice și fizice, mereu avid după goluri și* Facchetti — *preocupat în acest joc de rezolvarea sarcinilor de apărare.* Domenghini, Burgnich, Bianchi, De Paoli *și* Sarti *(ultimul puțin solicitat) au făcut dovada justeții selecționării lor în echipa națională pe bază de formă (în general, au muncit mult în joc) și nu atît pe valoare.*

Presa și tehnicienii din Italia se ocupă de jocul cu România, de la 26 noiembrie 1966, cu multă atenție Se apreciază comportarea din jocul cu U.R.S.S. ca pozitivă și mai mult ca sigur că aceeași echipă va evolua și în jocul cu România.

In Italia, comportarea echipei naționale române în ultimii doi ani este apreciată ca valoroasă prin prisma rezultatelor obținute în jocurile cu Uruguay, Portugalia, R.F. Germană, Cehoslovacia și selecționata Budapestei. Partida oficială de la Napoli este considerată grea.

Consilierul din umbră al națio nalei italiene, H. Herrera, a declarat că românii vor fi adversari periculoși pentru italieni întrucît au învățat să joace meciuri dificile. El anticipa victoria noastră în jocul cu Elveția la 2—3 goluri diferență și consideră că în cadrul grupei respective clștigătoarea va fi decisă între echipele Italiei și României.

Un semn de întrebare pentru federația italiană : orașul Napoli cu „tifosii" săi (adversari feroci ai echipei Internazionale) va reprezenta garanția susținerii echipei naționale în jocul cu România ?

PREGĂTIREA INDIVIDUALĂ SPECIFICĂ—

FACTOR DETERMINANT ÎN RIDICAREA MĂIESTRIEI SPORTIVE A FOTBALIȘTILOR

Din observațiile noastre, efectuate asupra jucătorilor de vîrste și categorii valorice variabile, am constatat că jucătorii au calități și deficiențe, în urma cărora se pot stabili cîteva TIPURI CARACTERISTICE.

— Tipul de viteză + forță dar cu mai puțină îndemînare;

— Tipul de îndemînare + rezistență dar cu mai puțină viteză;

— Tipul de îndemînare + viteză dar cu mai puțină forță sau rezistență.

Din această împărțire, reiese că fiecare dintre aceste tipuri pot da randament mai mare într-un anumit compartiment din echipă, după cum urmează:

1. In tipul de viteză + forță, sînt cuprinși de obicei jucătorii din apărare;

2. In tipul de îndemînare + rezistență, sînt cuprinși de obicei mijlocașii;

3. In tipul de îndemînare + viteză sînt cuprinși de obicei înaintașii.

Fără îndoială, în afara acestora se mai pot găsi foarte multe tipuri intermediare de fotbaliști, cu calități și deficiențe care îi recomandă pentru mai multe compartimente ale echipei și postul lor va fi ales în funcție de viziunea și perspicacitatea antrenorului.

Dacă totuși există jucători încadrați pe alte posturi și compartimente decît cele indicate de criteriile sus menționate, aceasta se întîmplă ori de cîte ori nu există în lotul respectiv un jucător care să fie mai eficace, mai rezistent, sau mai îndemînatic. Acești jucători au calități care, însumate, îi apropie mai mult de tipul ideal, cel pe care fiecare antrenor și-l dorește (adică au mai multe calități și mai puține deficiențe), și pot să joace pe mai multe posturi și în toate compartimentele, cum de altfel o cere jocul actual.

La prima vedere, împărțirea făcută de noi pare să nu fie în concordanță cu criteriul de repartizare a jucătorilor pe compartimentele existente în practica curentă, prin raportul dintre talie și greutate (gabarit). Nu sîntem împotriva acestui criteriu, îl socotim chiar necesar în selecția jucătorilor, ca și în pregătirea și perfecționarea lor.

Practica însă ne-a dovedit că de cele mai multe ori este important cumulul de calități, așa cum ar fi spre exemplu: jucători cu gabarit mic, dar cu calități tehnice, fizice, tactice, sau psihice excepționale, care, însumate, schimbă complet împărțirea făcută numai cu ajutorul criteriului gabaritului.

Calitățile individuale să capete ponderea cea mai mare în pregătirea individuală a fotbaliștilor

Un alt aspect al pregătirii individuale a fotbaliștilor, de o mare importanță, este *dezvoltarea cu precădere a CALITĂȚILOR FIECĂRUI JUCĂTOR*, asigurîndu-se în acest fel o perfecționare maximă individuală SPECIFICĂ.

S-a constatat, din practică, că se pierde prea mult timp cu îmbunătățirea deficiențelor, cu stricarea și refacerea unor automatisme greșite, care frînează valoarea individuală a jucătorilor. Fiziologii, psihologii, biochimiștii, ca și legile pedagogice ale antrenamentului sportiv, dublate de experiența noastră practică, arată că sînt mai greu de stricat deprinderi și de refăcut apoi, decît de format altele noi.

Toate acestea ne îndreptățesc să propunem orientarea pregătirii către perfecționarea calităților forte — dominante, psiho-fizice și tehnico-tactice, precum și spre însușirea unor deprinderi noi, așa cum jocul actual o cere.

Nu putem fi totuși extremiști în ceea ce privește pregătirea jucătorilor de fotbal, arătînd că deprinderile nu mai pot fi schimbate. Nu! Toate aceste direcții de acționare se pot combina în cadrul unor exerciții speciale, în condiții mereu schimbate, încît în final, să se ridice valoarea individuală a fiecărui jucător.

Jucătorul, factor determinant în pregătirea individuală

In pregătirea fotbaliștilor noștri apar din ce în ce mai mult dificultăți, deoarece antrenorii sînt obligați să rezolve toate problemele echipei (sociale, organizatorico-administrative și bineînțeles pe cele de instruire a echipei și a fiecărui jucător).

Situația actuală face ca raportul dintre preocupările de instruire propriu-zisă și activitățile sociale, administrativo-organizatorice, să fie de partea activităților nespecifice.

In altă ordine de idei, în cadrul antrenamentelor practice, de 90—120 minute, antrenorul trebuie să pregătească fiecare jucător și echipă, fiecare calitate, fiecare factor în parte, nereușind să rezolve toate problemele individuale ale jucătorilor, în complexitatea lor.

Fără să scuzăm activitatea antrenorilor, este momentul să se pună în discuție sarcinile celor trei mari factori interesați în ridicarea performanțelor în fotbalul nostru: SECȚIA, ANTRENORUL și JUCĂTORII.

Este oare posibil ca toate sarcinile să le conceapă, să le organizeze și să le execute același om? Evident nu, pentru că performanțele mari sînt rodul muncii unor colective bine închegate, fiecare fiind răspunzător în domeniul lui de activitate.

Este firesc ca de problemele organizatorice și administrative să se ocupe SECȚIA DE FOTBAL, de pregătirea în antrenamente, ca și de randamentul individual, să se ocupe și să răspundă JUCĂTORII iar de pregătirea individuală și colectivă ca și de randamentul colectiv + conducerea directă a întregii activități, să răspundă cum este și firesc, ANTRENORUL.

Am accentuat asupra acestora pentru a arăta că O MARE PARTE DIN PROBLEMELE PREGĂTIRII INDIVIDUALE DEPIND DE JUCĂTORI, CĂ FOTBALUL DE PERFORMANȚĂ CERE DIN PARTEA ACESTORA EFORTURI CONTINUE, CONȘTIENTE, PE CARE TREBUIE SĂ LE FACĂ ÎN COLABORARE CU ANTRENORUL ȘI MEDICUL ECHIPEI.

Impreună cu antrenorul și medicul sportiv, trebuie stabilite calitățile și deficiențele, exercițiile, timpul de lucru, pauzele și toate aspectele individuale ale pregătirii, pe care nimeni nu le poate cunoaște și influența mai bine și mai mult decît jucătorul.

Pentru efectuarea pregătirii individuale, pentru exercitarea autocontrolului permanent, este necesar ca jucătorii să fie ajutați să-și rezolve problemele individuale în timp util, *majoritatea timpului său și al antrenorului să fie afectată pregătirii, singurul factor esențial în ridicarea măiestriei individuale, al ridicării valorii fotbalului nostru în general și al echipelor naționale în special.*

Prof. VICTOR STĂNCULESCU

Cu toate eforturile antrenorilor, îndreptate în direcția îmbunătățirii calitative a procesului de instruire și educație, randamentul echipelor nu se situează decît rareori alături de al celor mai bune formații reprezentative sau de club din Europa.

Una dintre cauzele care duc la această situație este lipsa de contribuție personală a jucătorilor la creșterea gradului lor de pregătire. *Unii dintre ei au un punct de vedere foarte superficial față de îndatoririle din antrenament, se eschivează de la exercițiile dificile care necesită un efort sporit, „menajîndu-se". De asemenea, și în timpul întîlnirilor competiționale interne sau internaționale, multe dintre acestea fiind considerate de ei ca „o povară" sau „o formalitate".* Considerăm că multe dintre meciurile echipelor noastre de fotbal nu ating în general treapta superioară a calității, pentru că jucătorii nu se mobilizează pentru joc, pentru întrecerea care durează 90 de minute. *Mai precis, NU SE DĂRUIESC CU TOATĂ CONVINGEREA, spre a da tot randamentul de care sînt în stare.*

Spre exemplu, echipa Petrolul Ploiești, campioana noastră actuală, a avut o comportare sub așteptări timp de patru etape, nu pentru că n-ar fi avut o pregătire corespunzătoare, ci pentru că a tratat jocurile cu multă ușurință. *Dar, venind jocul cu Dinamo București, petroliștii și-au schimbat atitudinea, fapt ce a determinat ca echipa lor să practice un joc bun, care le-a adus o victorie mult aplaudată.*

Același fenomen de participare redusă la joc manifestă și jucătorii celorlalte echipe, în frunte cu cei de la Dinamo București și Steaua. Aceste echipe în componența cărora se găsesc mulți internaționali: Pîrcălab, Zaharia, Haidu, O. Popescu, Frățilă, Voinea, S. Avram, D. Popescu etc. nu dau randament normal pentru că nu se mobilizează, pentru că jucătorii sînt comozi și superficiali în acțiunile de joc întreprinse. Nu se poate spune că acești jucători nu sînt pregătiți tehnic, deoarece ei au dovedit acest lucru cu ani în urmă, în anumite jocuri dificile, cu adversari de certă valoare. Dar, actualmente, atît ei, cît și unii din alte echipe, joacă numai după dispoziție.

Spre regretul nostru, și în timpul meciurilor, jucătorii așteaptă prea mult sprijin din afară și nu-și asumă răspunderea unor acțiuni decisive, nu au inițiative, nu creează, nu se adaptează, nu pun la dispoziția echipei toată capacitatea lor fizică, tehnică și tactică. *Ei consideră, în mod cu totul greșit, că responsabilul principal pentru comportarea lor în joc este numai antrenorul. Aceasta e de obicei „acoperirea" lor în fața eșecului.*

Se naște întrebarea: jucătorul, factorul determinant al jocului, CUM și CÎND răspunde pentru comportarea sa, adeseori necorespunzătoare? *Dacă antrenorii se străduiesc să-i pregătească pe parcursul unui lung proces de instruire, început de la vîrsta copilăriei și dus pînă la maturitate, ei cînd încep să dea randamentul firesc? Este o întrebare pe care trebuie să și-o pună fiecare jucător. La menținerea acestei deficiențe și antrenorii au partea lor de vină. N-au reușit în suficientă măsură să educe la jucători spiritul răspunderii față de sarcinile ce le revin.*

Această situație impune necesitatea intensificării muncii de educație a jucătorilor, individualizarea ei, dezvoltarea inițiativei lor creatoare

Prof. ANGELO NICULESCU
antrenor

CONTROLUL MEDICAL AL TINERILOR FOTBALIȘTI,

Pregătirea tinerilor fotbaliști (copii și juniori) comportă, pe lîngă necesitatea respectării unor principii metodice izvorîte din particularitățile de vîrstă și din specificul jocului de fotbal, și un control medical permanent și sistematic care să urmărească evoluția modificărilor pe plan biologic datorate efortului, să prevină sau să corecteze eventualele abateri pe plan somatic sau funcțional de la limitele normalului.

Această necesitate, din ce în ce mai recunoscută, ne-a determinat să urmărim copiii și juniorii de la Centrul de fotbal 23 August. La acest nivel, am determinat pe baza unui control medical complex, de tipul celui aplicat sportivilor de performanță: **starea de sănătate, dezvoltarea fizică și adaptarea lor la efort.**

La întrarea în Centru, fiecărui copil și junior i s-a întocmit o fișă medicală complexă, specială pentru fotbal. Controlul medical s-a efectuat la Dispensarul Central pentru sportivi, iar ulterior evoluția lor a fost urmărită în continuare de către cabinetul medical al stadionului.

Constatările noastre, sintetizate în tabelul următor, sînt edificatoare și atrag atenția asupra faptului că un copil sau junior nu este adult în miniatură, ci o entitate aparte, care în cursul dezvoltării biologice și practicării sportului pretinde o atenție deosebită din partea medicului sportiv.

TABEL REZUMATIV PE GRUPE DE VÎRSTE

Grupa ani	Nr. copii examinați	Starea morfo-funcțională			Deficiențe fizice
		F. bună	Bună	Nesatisfăcătoare	
11—12	26	6	18	2	15
13	17	3	13	1	12
14	8	3	4	1	6
15	11	1	9	1	11
16	15	3	11	1	10
17	18	3	15	—	15
Total	95	19	70	6	69

Am clasificat subiecții în cîteva grupe, bazîndu-ne pe indicii somato-funcționali, starea de sănătate și dezvoltarea fizică.

STAREA MORFO-FUNCȚIONALĂ FOARTE BUNĂ

În această grupă am inclus copiii și juniorii care au starea de sănătate și toți indicii somato-funcționali foarte buni.

STAREA MORFO-FUNCȚIONALĂ BUNĂ

În această grupă am inclus copiii și juniorii la care am constatat mici modificări în sensul că, ponderal sau statural se situează sub valorile medii ori au deficiențe fizice corectabile, ușoare dereglări neuro vegetative în legătură cu perioada prepubertății sau pubertății.

În această grupă intră cei mai mulți copii și juniori. Prin munca susținută și o perfectă colaborare între medic și antrenor, pot fi aduși ușor în grupa celor cu indicii morfo funcționali foarte buni.

STAREA MORFO-FUNCȚIONALĂ NESATISFĂCĂTOARE

În această grupă am inclus copiii și juniorii cu afecțiuni organice care-i fac inapți pentru sportul de performanță. Totuși, unii dintre aceștia, după tratament sau intervenție chirurgicală, pot reintra în viața sportivă.

Am mai constatat la acei copii și juniori care au o vechime în pregătire de 6 luni sau 1 an, o creștere în greutate și înălțime, în medie cu 3—4 kg. și cu 2—3 cm. peste media de creștere, de la un an la altul.

Vrem să atragem atenția asupra marelui număr de deficiențe fizice și în special asupra deviațiilor coloanei vertebrale (cifoze, scolioze). Fotbalul fiind un sport care interesează îndeosebi trenul inferior, procesul de antrenament nu cuprinde în general elemente care să ducă la corectarea atitudinilor vicioase sau a deficiențelor preexistente ale coloanei. Acest fapt necesită o selecție foarte riguroasă a elementelor care doresc să practice acest sport. Este știut că perioada prepubertară și pubertară se caracterizează prin creștere staturală intensă, prin alungirea rapidă și scăderea tonicității musculaturii. Ea reprezintă o etapă propice în general pentru instalarea deficiențelor fizice. Necorectarea la timp a unei atitudini vicioase duce la instalarea unei deficiențe de gradul I a coloanei vertebrale și evoluția ei în timp este în majoritatea cazurilor nefavorabilă. Perioada de creștere intensă și scăderea tonusului muscular agravează urmările.

Atitudinile vicioase și deficiențele de gradul I sînt corectabile. Dar pentru aceasta este necesar ca în procesul de antrenament să se introducă exerciții speciale axate pe dezvoltarea musculaturii trenului superior și în special pentru musculatura spatelui.

O cifoză sau o scolioză de gradul II necesită deja tratament de specialitate. Deci, este necesar să selecționăm copii și tineri cu o coloană cît mai integră, să urmărim și să depistăm orice abatere de la normal, asigurînd o dezvoltare armonioasă.

Jocul de fotbal solicită foarte mult bolta plantară. În consecință se vor exclude de la selecție cei cu picioarele plate de gradul II, III. Genunchii var sau valg accentuați, sînt, de asemenea o contraindicație, cu atît mai mult cu cît genunchii sînt foarte solicitați în timpul jocului.

Scoliozele și cifozele evolutive sînt contraindicații majore, deoarece existînd un proces acut la nivelul coloanei, săriturile, rostogolirile și alergarea agravează evoluția lor.

Corectarea deficiențelor fizice de gradul II și III se va face numai de către specialiști.

DEFICIENȚE

Grupe pe ani de vîrstă	ATITUDINI			DEFICIENȚE CORECTABILE								
	Lordoză	Cifoză	Alte atitudini	Cifoze	Scolioze	Lordoze	Cifoscol. Cifolord.	Spate plan	Picior piat	Gen. var	Gen. valg	Hipo trof.
11—12	8	1	2	—	5	—	— 1	—	1	7	—	5
13	3	2	1	—	8	—	— 3	—	1	1	1	5
14	2	—	—	—	4	1	— 3	—	—	—	2	—
15	1	—	1	2	3	1	1+3	1	1	2	—	—
16	—	—	1	2	5	—	1+3	—	—	1	—	—
17	2	—	—	2	9	—	1+5	—	—	—	—	—
Total	16	3	5	6	34	2	3+18	1	3	11	3	10

Este bine ca antrenamentul să fie în așa fel echilibrat încît în partea de dezvoltare fizică generală să se insiste asupra dezvoltării trenului superior, a tonificării musculaturii spatelui, a reflexului de postură corectă, a respirației corecte și a adaptării treptate la efortul fizic susținut.

Din 95 de copii, bine controlați, am găsit 6 care prezentau contraindicații majore: afecțiuni oculare, cardiopatii etc. și cărora le-am interzis activitatea sportivă.

Este bine ca acest lucru să se facă înainte de începerea antrenamentelor, deoarece afecțiunile organice pot aduce prejudicii stării de sănătate.

Respectarea particularităților perioadei de prepubertate și pubertate (în timpul cărora rezistența la efort, cît și forța, scad în mod apreciabil iar adaptarea aparatului cardio vascular influențat de evoluția endocrină este labilă) **va duce la o trecere firească prin aceste perioade și la crearea premiselor pentru instituirea treptată a unui regim de antrenament mai dificil.**

Colaborarea între medic și antrenor stă la baza performanței și asigură condițiile necesare pentru ca sportul să fie într-adevăr un factor esențial pentru dezvoltarea unui tineret sănătos și apt pentru muncă.

Considerăm că este necesar ca centrele de antrenament pentru copii și juniori să aibă un medic ca să se ocupe îndeaproape de urmărirea lor.

Dr. VICTOR POPA
Dr. EDITH PETRUȚ
Dispensarul central pentru sportivi

OPINII ● DISCUȚII ● OPINII ● DISCUȚII ● OPINII ● DISCUȚII

Etapa a 10-a: PRIMELE CLASATE ÎNVINSE ÎN DEPLASARE

Decepție la poarta Științei Craiova. Avantajul de un gol a fost anihilat de Soo (Steaua) și portarul Vasilescu va trimite mingea la centrul terenului

Un K.O. tehnic la Făgăraș care a redeclanșat drama „stegarilor" brașoveni, o nouă înfrîngere a liderului în citadela minerilor, un nesperat rezultat de egalitate înregistrat de ieșeni la Timișoara, o victorie reconfortantă a unei echipe a cărei tentativă ține restabilirea echilibrului pierdut (Steaua), o tradiție întreruptă pe malul mării, iată, punctate pe scurt, elementele cele mai semnificative oferite de etapa a 10-a a campionatului.

Exceptînd „neprevăzutul", etapa, în ansamblul ei, se încadrează pe linia a ceea ce numim, de regulă – **etapa gazdelor.** În ciuda acestei constatări generale obișnuite, actul 10 al campionatului a adus după sine, totuși, ineditul :**complicarea poziției celor două echipe fruntașe – Progresul și Știința Craiova.** Actuala configurație a clasamentului anunță astfel furtuna, datorită regrupării ce a avut loc la partea lui superioară.

Cu alte cuvinte, viitoarele etape ne rezervă o pasionantă și spectaculoasă cursă de urmărire la care iau parte nu mai puțin de 6 protagoniste.

Așadar, stare de alarmă ! Atît în fruntea clasamentului, cît și la periferie unde un alt număr de 6 echipe vor lupta pentru a evita cu ...cîteva luni mai devreme, neplăcutele locuri rezervate categoriei secunde.

PLOIEȘTI

METAMORFOZĂ NEDORITĂ

Petrolul n-a avut probleme în cîștigarea meciului cu Dinamo Pitești. Sau — mai exact — a avut una singură, pe care și-au ridicat-o ploieștenii singuri : aceea de a găsi poarta, de a-l obliga pe Coman să plece steagul măcar o dată. Consemnăm astfel, **ineficacitatea atacului campionilor** *în care reintrarea lui Badea s-a făcut simțită sub toate aspectele, mai puțin cel al concretizării, chiar dacă Badea a fost autorul unicului gol al partidei. În legătură cu echipa ploieșteană, cam atît despre meciul din etapa a X-a.*

Ceea ce vrem să subliniem însă în principal, legată de această partidă este „figura" sub așteptări pe care au făcut-o oaspeții sub aspectul FELULUI CUM AU ABORDAT PARTIDA. **Dinamo Pitești a intrat pe teren cu obiectivul cert al apărării.** *ACEEAȘI ECHIPA CARE A JUCAT OFENSIV ÎN FAȚA LUI TOULOUSE, CULEGÎND DIN PLIN ROADELE ACESTUI SPIRIT DE A ABORDA JOCUL, A FOST DUMINICĂ DE NERECUNOSCUT. PITEȘTENII S-AU APĂRAT STRICT, au căutat „să închidă jocul", adoptînd o așezare cu C. Radu retras și mizînd în atac doar pe acțiuni SPORADICE, întreprinse de Naghi, Eftimie și C. Ionescu. Noi credem că dinamoviștii piteșteni au greșit de două ori :*

— mai întîi, pentru că **față de prestigiul cîștigat de echipa lor s-au pretat la o tactică eminamente defensivă. caracteristică echipelor slabe** *care joacă în deplasare. Ceea ce nu e cazul cu echipa lui Ștefan Vasile...*

— în al doilea rînd, pentru că — după părerea noastră — **în condițiile concrete, ale jocului în speță — ei ar fi putut obține un rezultat mai bun dacă ar fi atacat mai hotărît.** *Apărarea Petrolului n-a fost atît de puternică, încît să le taie oaspeților orice speranță... S-a văzut chiar, în minutele cînd piteștenii au atacat mai hotărît după primirea golului, că un gol în poarta lui Mihai Ionescu n-ar fi fost de loc exclus.*

Dinamo Pitești are o echipă bună, omogenă, tînără. De ce, atunci să nu joace totdeauna așa cum poate, așa cum e croită și cum îi stă bine ?

Radu UDREANU

BUCUREȘTI

AU DECIS MATURITATEA ȘI TEHNICITATEA

În aprecierea mai justă — a meciului Steaua—Știința și a rezultatului său, vom pleca de la condițiile speciale de joc (ploaie, teren alunecos) pentru că de aici pornesc în bună măsură explicațiile scorului de 4—1, cu care bucureștenii au întrerupt „pasa neagră" în care se află de o bună bucată de vreme.

Starea terenului, ca aceea de duminică, pretinde din partea unei echipe o judicioasă dozare a efortului și o adaptare rapidă a jocului la condițiile date. Steaua a reușit aceste lucruri, deși prezenta o formație remaniată (antrenorii I. Savu și Șt. Onisie au renunțat la Sorin Avram, Voinea, D. Popescu, Petescu, Suciu etc.), într-o formulă inspirată de îmbinare a elementului consacrat cu cel tînăr, dar dornic să stea cît mai rar pe „banca rezervelor". Și experiența a dat rezultate în acest meci. Echipa a fost ECHIPĂ și **a cîștigat în vitalitate și eficacitate,** *calități care au fost mai bine puse în valoare de maturitatea și tehnicitatea formației, ceea ce a și decis soarta partidei, în condițiile în care s-a disputat. Bucureștenii au menținut un ritm uniform, dar destul de ridicat. Fără să forțeze, ei au „culcat" cu regularitate balonul, mai ales în repriza a doua, făcîndu-l să circule cursiv. În felul acesta, militarii au realizat și un scop tactic (și-au economisit forțele proprii și — în schimb — au „măcinat" rezistența adversarilor, dereglîndu-le mecanismul de joc) și unul spectacular (acțiuni plăcute ochiului și o eficacitate excelent servită, mai ales de Soo).*

Ne oprim aici cu aceste scurte aprecieri la adresa echipei Steaua, știind cît de capricioase sînt formațiile noastre... Totuși, trebuie să subliniem faptul că în jocul de duminică al echipei Steaua am văzut un început de reviriment în jocul de ansamblu și în acțiunile de poartă.

Cît privește pe Știința Craiova, aceasta a dovedit

Pavel GAVRILESCU

(Continuare în pag. 8)

PETROȘENI

CÎND „PACHETUL" SE DESFACE !

La Petroșeni tendința Jiului de a „deschide jocul" s-a izbit de opoziția îndîrjită a Progresului, un prim rezultat fiind numărul mare de faulturi de ambele părți ca și nenumăratele întreruperi de joc. Evident a fost și faptul că echipa minerilor își punea singură bețe în roate. O bună parte din meci, înaintarea Jiului — arma numărul 1 a acestei echipe — a lăsat impresia unui pachet prea strîns legat cu nodurile unei greșite orientări tactice.

Mingile recuperate în propriul teren (și Progresul oferea dese asemenea prilejuri printr-un atac firav lăsat pe seama lui Oaidă și Tărălungă și care a expediat pe poartă în prima repriză, în afara golului, un singur șut) erau catapultate înainte, pe centru, acolo unde munceau fără spor Casandra, Libardi și Martinovici. În această luptă oarbă, licăreau din cînd în cînd cursele lui Peronescu, care, învăluind sau traversînd în diagonală apărarea Progresului, încerca să facă pîrtie. Dintr-o asemenea acțiune, Jiul a și deschis scorul în min. 18.

Și înaintașii Jiului, auto-blocați, dominau steril după înscrierea golului. Văzînd că *nu se pot* descurca (nu însă și *de ce!)* în fața celor două linii de apărare adverse, minerii au cedat inițiativa. Progresul nu s-a lăsat mult invitat și tendinței vădite de a domoli tempo-ul impus de adversari, i-a adăugat mai multă consistență atacului, trimițîndu-l înainte și pe Mateianu, ceea ce produce golul egalării.

Pauza nu aduce limpezirea acțiunilor minerilor (nesprijinite nici de linia mediană, lentă și neinspirată în acest meci). În prima parte a reprizei a doua, adversarii se „servesc" reciproc cu mingi, mutînd doar perimetrul acțiunilor. Iată un exemplu : în min. 60 mingea a parcurs traiectoria Dan—Ad. Constantinescu — Toia, apoi iar la Ad. Constantinescu și de la acesta în aut.

Și atunci, cînd ruleta meciului părea a se învîrti în gol, mulțumind parcă pe toți, iar „bancarii" se pregăteau să rostească : „Nimic nu mai cade" (știind că Jiul miza mereu pe atacuri stereotipe), iată că minerii au un moment de inspirație : Martinovici, atrăgînd pe dreapta apărătorii Progresului, a fentat scurt și l-a deschis „printre" pe Libardi venit *din urma* lui Ad. Constantinescu, pe extrema stîngă. (DECI N-A FOST OFSAID !). Un sprint scurt, un șut plasat la colț și mingea se rostogolește „în cîștigător", consfințind a doua înfrîngere, consecutivă, a liderului.

Doar barele au salvat în ultimele 5 minute buturile apărate de Matache la șuturile puternice ale lui Peronescu și Martinovici. Ce e drept însă și Progresul putea schimba scorul, dar un gol marcat de Oaidă (la scorul de 1—1) a fost anulat *la semnalizarea greșită a tușierului Al. Cornel (nici după meci acesta nu reușise să găsească o explicație, oscilînd între ofsaid și fault, amîndouă imaginare).* Iar Mateianu a ratat egalarea din cea mai sigură ocazie a echipei sale, trăgînd în portar de la 3 metri !

O concluzie pentru Jiul : pentru această echipă de elan și cu tendințe pozitive spre joc ofensiv, a sosit timpul să-și reconsidere tactica „înainte băieți !", pentru că epoca debutului s-a sfîrșit.

P. SLAVESCU

CONSTANȚA

GOL CONTESTAT, DAR PERFECT VALABIL

După ce meciul luase sfîrșit, în timp ce 20 de jucători se îndreptau spre vestiare, doi au mai rămas un minut în mijlocul terenului mulțumind publicului și... aplaudîndu-l pentru maniera însuflețită în care acesta a știut să-și încurajeze echipa de-a lungul tuturor celor 90 de minute. Erau Pleșa și Manolache, autorii golurilor Farului și coautori, cu o contribuție hotărîtoare, la întreaga comportare de nivel bun realizată de formația lor. A fost un gest spontan și justificat pentru că, exceptînd cîteva cazuri de nesportivitate datorate unor elemente izolate din rîndul spectatorilor, publicul constănțean poate fi considerat și el coautor la mult așteptata victorie a echipei sale asupra formației bucureștene. Din acest punct de vedere, spectatorii locali au dat un bun exemplu. Și de astă-dată însă, dragostea mare a publicului pentru formația preferată a reușit, totuși, din păcate, să-i transforme, timp de cîteva minute, obiectivitatea în opusul acesteia.

Fenomenul s-a declanșat ca urmare a golului înscris de bucureșteni. Toți spectatorii, indiferent de locul pe care-l ocupau în tribune, au fost surprinși de o situație neconformă cu dorința lor, cu atît mai neplăcută cu cît, survenită cam prea devreme, avea darul să taie elanul cu care fotbaliștii constănțeni începuseră partida. Din acest motiv, decizia de acordare a golului luată de arbitrul Adrian Marovei a fost imediat dezaprobată violent din tribune și cred că numai atitudinea disciplinată a fotbaliștilor de la Farul, manifestată în aceste momente ceva mai dificile, a reușit să readucă atmosfera la normal.

Poate că împrejurările înscrierii

N. SORESCU

(Continuare în pag. 8)

BUCUREȘTI

DUMITRIU ? DA ! DAR, MAI ALES, IONESCU...

Suporterii rapidiști nu pot fi mulțumiți de jocul echipei lor deoarece în meciul cu Universitatea formația, în ansamblul ei, nu a funcționat corespunzător. Ba mai mult, spectatorii nu au fost lipsiți de emoții, după ce Dan Coe a înscris în propria-i poartă. Studenților clujeni nu le-a lipsit mult să se întoarcă cu un punct în orașul de pe malul Someșului. Singurul care „s-a opus" acestei dorințe a fost... înaintașul central Adam, care, în min. 87, față-n față cu portarul rapidist, a șutat mult lateral. Rapid a cîștigat, totuși, și aceasta datorită celor două goluri înscrise de Dumitriu, care, alături de Ionescu., s-a detașat de restul colegilor. Firește, Dumitriu are un mare merit, căci cel care duce echipa la victorie, înscriind goluri este întotdeauna mai apreciat și numele lui va fi rostit de mult mai multe ori decît al aceluia care a creat faza. Nu putem trece însă cu vederea contribuția lui Ionescu la înscrierea celor două goluri, el fiind omul care l-a căutat în permanență pe Dumitriu, uitînd parcă de faptul că încă e lider în clasamentul golgeterilor. Ionescu a muncit foarte mult pentru victorie, a alergat neobosit, s-a demarcat în permanență și a pasat decisiv chiar în situații din care ar fi putut șuta și el. Pentru a întări cele spuse, vom descrie o fază din repriza secundă. Greavu a pornit cu o minge la atac, ca o veritabilă extremă, uitînd de adversarul lui direct, Marcu. Jucătorii de la Universitatea au sesizat situația și contraatacînd l-au lansat în adîncime pe Marcu. Ion Ionescu venit însă în sprijinul apărării a interceptat pasa. În acel moment el se găsea în postura de fundaș stînga!

La sfîrșitul meciului, în timp ce jucătorii plecau la vestiare, antrenorul V. Stănescu s-a îndreptat spre

Gh. NICOARĂ

(Continuare în pag. 8)

CADOURI ȘI ANIVERSĂRI...

Sîmbătă 5 noiembrie, **Dumitriu II** a împlinit 24 de ani. În meciul Rapid – Universitatea, Dan a înscris în proprie poartă.

Dumitriu II : Bine, Dane, așa mă sărbătorești ? !...
desen de NEAGU RĂDULESCU

DUPĂ ETAPA A XI-A

ŞEFIA CLASAMENTULUI ASALTATĂ PUTERNIC

NOUL LIDER, ŞTIINŢA CRAIOVA, VA REZISTA ŞI SÎMBĂTĂ?

Jocuri bune (unele de-a dreptul remarcabile, ca „deschiderea" din Capitală şi cel de la Piteşti), goluri mai multe ca oricînd (28), un lider nou (Ştiinţa Craiova), iată ce ne-a adus etapa de ieri a categoriei A, una din cele mai reuşite ale acestui campionat.

Pornită pe o pantă mai... alunecoasă decît credeam, lidera de pînă ieri, Progresul, a suferit a treia înfrîngere consecutivă şi a coborît 4 locuri. Rapid şi Dinamo Bucureşti, învingătorii autoritari din Capitală, se înscriu acum ca principalii urmăritori ai craiovenilor. Dinamo Piteşti îşi confirmă imbatabilitatea din ultima vreme pe teren propriu; Universitatea dă semne de... cronicizare a defecţiunilor din acest sezon; reviriment la C.S.M.S.; prima victorie a textiliştilor arădeni pe teren propriu, iată cîte aspecte pe care le-am desprins din cea de-a 11-a etapă.

Să vedem ce ne va aduce etapa de sîmbătă, în care echipele vor trebui să susţină al treilea meci în interval de 7 zile.

Va rezista Ştiinţa Craiova mai mult de o etapă în postura de lider? Sau locul său va reintra în posesia unei formaţii bucureştene, Rapid sau Dinamo? Răspunsurile depind de aceste formaţii dar şi de adversarii lor de sîmbătă, Farul, Politehnica, Jiul...

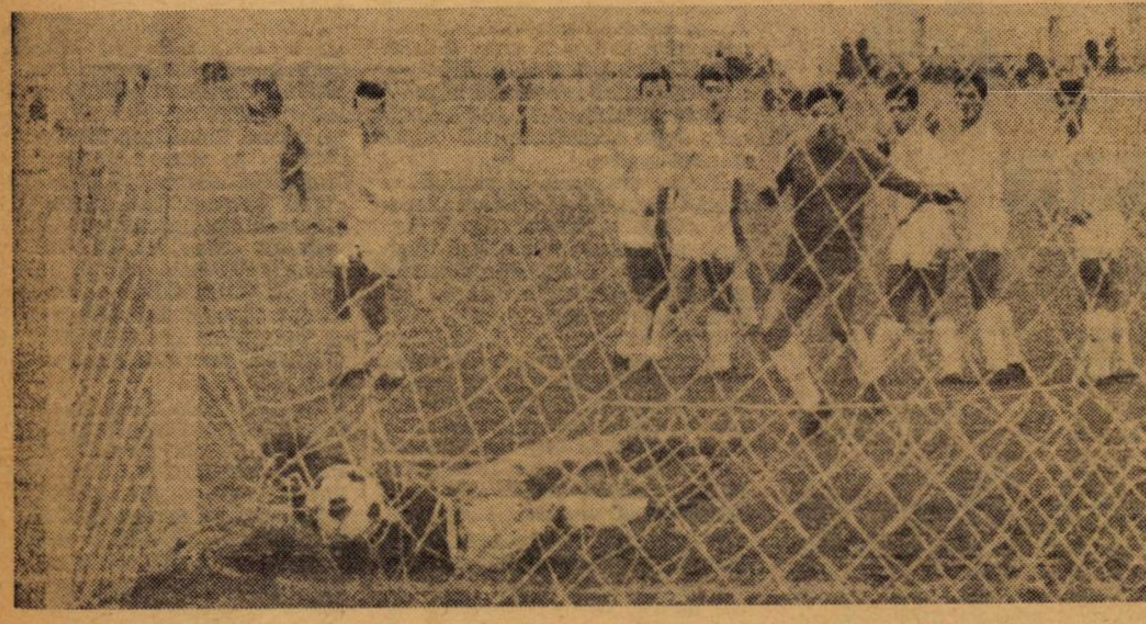

Dobrin a executat impecabil o lovitură liberă, deschizînd seria celor 7 goluri de la Piteşti.
Foto S. BRAŞOVEANU

ARĂDENII LA PRIMA VICTORIE PE TEREN PROPRIU

Jocul s-a desfăşurat aproape tot timpul într-un singur sens: spre poarta lui Popa. A fost o permanentă luptă între atacul arădean şi un veritabil „sextet defensiv" al studenţilor; spun sextet pentru că Grizea şi Mihăilă au format ieri cupluri cu cei doi fundaşi centrali, Petrovici şi Lereter.

Cînd cele două echipe au intrat pe teren şi în formaţia locală n-a apărut Chivu, mulţi aveau impresia că nici de data aceasta gazdele nu vor cîştiga cele două puncte pe care au încercat să le obţină pe teren propriu de la începerea campionatului. Acest lucru, pentru că aportul adus de Chivu formaţiei textiliste fusese constant bun. Ce s-a întîmplat însă? La cererea unanimă a jucătorilor, Chivu a fost scos din formaţie din cauza multiplelor sale abateri de la conduita sportivă.

Absenţa sa nu s-a resimţit însă. Linia de atac arădeană a făcut un meci excepţional, mai ales cele două extreme (Şchiopu şi Axente), autori a trei goluri şi coautori la celelalte două. Foarte bine a apărat Gornea. Fundaşii şi linia mediană s-au comportat şi ei bine (fără a străluci însă), aşa încît U.T.A. a putut desfăşura un joc omogen, eficace şi nu mult a lipsit să realizeze un scor record. Cînd spun acest lucru, am în vedere ocaziile de gol ratate de Ţîrlea (min. 4 şi 19), Popescu (min. 21), Axente (min. 16 şi 20), Şchiopu (min. 13) care ar fi putut transforma prima repriză într-un adevărat dezastru pentru Politehnica. Norocul oaspeţilor au fost că Ţîrlea a preferat ieri rolul de coordonator...

Timişorenii, cu o linie defensivă în care greşelile de plasament şi bîlbîielile s-au ţinut lanţ şi cu un atac în care doar Popanică a arătat calităţi de prima categorie, nu putea face mai mult. În a doua repriză, ei au ieşit de cîteva ori la atac, dar cele două goluri ale lor au fost înscrise cu largul concurs al apărării arădene (un henţ comis de Bacoş şi o neatenţie a lui Meţcas). Cît despre Surdan,

U.T.A. — POLITEHNICA 5—2 (4—0)
AU MARCAT: Şchiopu (min. 5 şi 56), Tr. Popescu (min. 8 şi 44), Axente (min. 12), respectiv Mihăilă, din 11 m (min. 61), Popanică (min. 86)
STADION: 30 Decembrie, teren foarte bun
TIMP: însorit, cald
SPECTATORI: 10.000
U.T.A. (Antrenor N. Dumitrescu): Gornea 8 — Birău 7, Bacoş 8, Meţcas 8, Czako II 7 — Jac 7, Igna 8 — Şchiopu 9, Tr. Popescu 9, Ţîrlea 8, Axente 9
POLITEHNICA: (Antrenor N. Beuter): Popa 6 — Bodrojan 4, Petrovici 6, Lereter 7, Rotaru 6 — Grizea 5, Mihăilă 7 — Regep 5, Popanică 6, Surdan 4, Mureşan III 3.
RAPORT DE CORNERE: 9—5 pentru U.T.A.
ARBITRU: G. Gherghe — Bucureşti. Nota 6.

ne-a fost imposibil să recunoaştem în el un jucător care a făcut parte acum o săptămînă din echipa naţională.

Politehnica s-a mişcat greoi, a jucat încîlcit fiind net depăşită ca viteză şi mobilitate de arădeni.

Gh. NERTEA

UNIVERSITATEA POATE FI MULŢUMITĂ...

Echipa Universităţii, aflată în mod vădit sub obsesia celor două puncte absolut necesare, a început jocul destul de nervos, acţiunile sale purtînd amprenta unei precipitări care i-a redus randamentul din capul locului. Departe de jocul prestat în jocul cu Steaua şi sub nivelul celui făcut cu patru zile înainte în compania Rapidului, studenţii, chiar dacă în meciul de azi au avut mai mult timp iniţiativa în joc, au fost depăşiţi la capitolul organizare a jocului şi hotărîre în faţa porţii. Lipsa de calm, graba cu care au vrut să rezolve situaţiile de joc au dus la o suită de erori în execuţiile tehnice şi în orientarea tactică. De aici şi ratarea situaţiilor — şi aşa puţine la număr — pe care şi le-a creat la poarta Jiului: Marcu în minutul 9, complet liber, preia defectuos şi trage peste poartă; Adam, în min. 26, singur cu Ion Vasile în faţă, trage slab pe lîngă acesta, permiţîndu-i l[...] Dan să salveze de pe linia po[rţii]: Neşu, în min. 68, în luptă c[u] acelaşi Ion Vasile, reia cu capu[l] afară; Musteţea, în min. 88, trimite balonul cu capul în braţele portarului echipei oaspete. Desigur că un număr atît de mic de ocazii constituie o realizare extrem de modestă pentru o echipă care joacă pe teren propriu şi care vrea să evadeze din zona retrogradării. Dacă mai adăugăm şi faptul că primul gol a fost înscris dintr-o acţiune care nu-l anunţa de fel (Ivansuc a şutat din întoarcere de la circa 30 de metri), iar al doilea l-a înscris Adam din 11 m., avem imaginea completă a bilanţului mediocru al [...] formaţii în care apărarea [...] penetrabilă, iar atacul lipsit [...] putere de pătrundere şi finaliza[...] [...]0 şuturi pe poartă în 90 de min[...]. În asemenea condiţii jucătorii [...]jeni pot fi mulţumiţi cu meciul [...]e egalitate pe care l-au obţinut.

De cealaltă parte, Jiul a constituit o plăcută surpriză, atît prin maniera în care a abordat meciul cît şi prin organizarea generală a jocului. Jiul n-a betonat apărarea ci a jucat deschis şi a căutat ca printr-o aşezare mai judicioasă pe teren să nu lase spaţii mari între linii. În acest fel, oaspeţii nu numai că [...] au putut fi surprinşi descoperiţi în apărare, dar atunci cînd au atacat au fost mult mai periculoşi decît clujenii. De altfel au şi avut situaţii de gol mai numeroase dintre care notăm: Casandra min. [...]0, Crăciun minutele 18, 55 şi 8[...], Martinovici min. 50 şi Peronescu min. 80.

Din acest punct de vedere, al jocului omogen şi organizat, Jiul a fost superior şi ar fi meritat succesul final. Dar jucătorii oaspeţi au greşit de două ori: o dată căutînd să tragă de timp şi încetinind vădit repunerea mingii în joc (Ion Vasile a fost un „campion" în această privinţă şi arbitrul a făcut rău că nu i-a cronometrat timpul irosit în acest mod). A doua greşeală: s-au enervat şi au început să protest[...] aproape la fiecare decizie a arbitrului, ceea ce a făcut ca în ultimele minute jocul — desfăşurat lin[...]ştit şi corect pînă atunci — să devin[...]ă dur (clujenii au ripostat) şi să se termine într-o atmosferă de încordare.

UNIVERSITATEA — JIUL 2—2 (0—1)
AU MARCAT: Peronescu (min. 43), Ivansuc (min. 70), Ionescu (min. 72) şi Adam (min. 78 din 11 m.)
STADION: Parcul Oraşului: teren bun.
TIMPUL: frumos, vînt uşor, dar rece.
SPECTATORI: circa 8.000
UNIVERSITATEA (Antrenor Eugen Mladin): Gaboraş 6 — Pexa 6, Costin 6, Grăjdeanu 5, Cîmpeanu 5 — Musteţea 7, Neşu 6 — Marcu 6, Ivansuc 5, Adam 5, Szabo 4 (min. 32, Uifăleanu 7)
JIUL (Antrenor Ştefan Coidum): Ion Vasile 8 — Dan 6, Stoker 7, Pop 6, Mihai 5, Crăciun 8, Toia 4, (min. 53 Libardi) — Martinovici 6, Libardi 6 (min. 53 Ionescu), Casandra 7, Peronescu 7.
RAPORT DE CORNERE: 10—2 pentru „U"
ARBITRI: V. Pădureanu (la centru). St. Lazăr şi I. Doncea — toţi din Bucureşti. Nota 7.

Petre GAŢU

O ADEVĂRATĂ CURSĂ DE URMĂRIRE

Spectatorii piteşteni au plecat de la stadion cu frunţile senine, mulţumiţi nu numai de un rezultat favorabil echipei lor, ci şi de faptul că cele 90 de minute de joc au constituit un spectacol fotbalistic agreabil. În plus, ei au avut satisfacţia de a asista la înscrierea a nu mai puţin de 7 goluri (dintre care două din lovituri libere), şi la o evoluţie a scorului care i-a pasionat.

Dinamoviştii încep, ca de obicei, avîntat şi în primele minute au 3—4 posibilităţi să deschidă scorul, dar de fiecare dată centrările extremelor nu-i găsesc pe atacanţii centrali pe poziţiile cele mai bune. Steagul roşu, cu halful Zaharia retras mult, se apără bine şi contraatacă periculos. În aceste condiţii fazele de poartă alternează, dar golul întîrzie. În min. 28, Steagul roşu e pe punctul de a înscrie, mingea şutată puternic de Goran descumpănindu-l pe Coman, dar în cele din urmă acesta revine şi reţine. O face, în schimb, Dinamo Piteşti, prin Dobrin, care, din lovitură liberă de la 25 de m., şutează la semiînălţime pe lîngă zid, în stînga lui Pilca, surprins total de fenta mijlocaşului piteştean. Jocul creşte în intensitate, devenind din ce în ce mai frumos. Iniţiativa aparţine localnicilor şi pe rînd Eftimie, Naghi, Dobrin ratează majorarea scorului. În min. 41, la un corner de pe partea dreaptă, Naghi prelungeşte cu capul la Eftimie, care şutează cu sete de la cîţiva metri, 2—0. Contrar aşteptărilor, echipa care se mobilizează mai mult este Steagul roşu. La cîteva momente după ce mingea a fost repusă de la centru, Alecu reduce diferenţa la 2—1.

Partea a doua a întîlnirii a fost şi mai frumoasă decît prima. Jocul creşte în ritm, fazele de gol sînt mai numeroase. La un corner de pe stînga, mingea ajunge la Dobrin, foarte lucid şi decis în meciul de ieri, care de la 30 de metri şutează puternic şi scorul devine 3—1. Din nou Steagul roşu dovedeşte o reală putere de mobilizare şi reduce diferenţa prin Györfi, scăpat pe contra-atac. Jocul se animă continuu şi nu va scădea în spectaculozitate pînă la sfîrşit. Urmează din nou o perioadă de insistenţă mai accentuată a piteştenilor. În min. 64 survine un corner la poarta lui Pilca. Ilie Stelian reia cu capul, portarul braşovean respinge aproape şi Naghi, pe fază, introduce balonul în plasă: 4—2. Partida pare jucată. Dar Steagul roşu revine iarăşi, îşi impune acum ea superioritatea (de ce numai în asemenea momente?) creîndu-şi situaţii bune de a înscrie. Apărătorii piteşteni nu mai pot fi învinşi însă decît o singură dată, în min. 85. Golul este înscris de Ivăncescu, de la 25 de metri, dintr-o lovitură liberă. În următoarele 5 minute, braşovenii au putinţa de a egala, spectatorii piteşteni nu se dezlipesc de pe bănci, cu sufletul la gură, dar în cele din urmă respiră uşuraţi. 4—3 pentru echipa lor, după o adevărată cursă de urmărire, dinamică, dîrză, desfăşurată spre lauda tuturor jucătorilor şi a spectatorilor, într-o notă de totală sportivitate.

DINAMO PITEŞTI — STEAGUL ROŞU 4—3 (2—1)
AU MARCAT: Dobrin (min. 29 şi 55), Eftimie (min. 41), Naghi (min. 64), respectiv Alecu (min. 42), Györfi (min. 58), Ivăncescu (min. 85)
STADION: 1 MAI, teren alunecos
TIMPUL: înnourat, rece
SPECTATORI: circa 7.000
DINAMO PITEŞTI (Antrenor Ştefan Vasile): Coman 6, I. Popescu 7, Barbu 8, I. Stelian 8, David 8 — Prepurgel 7 (min. 58 Pop 8), Dobrin 9 — C. Ionescu 7, Eftimie 6, Naghi 5, C. Radu 6.
STEAGUL ROŞU (Antrenor Silviu Ploeşteanu): Pilcă 5 — Ivăncescu 8, Jenei 8, Naghi 6, Campo 7 — Năftănăilă 8, Zaharia 7 — Goran 6 (min. 62 Selimeşi 8), Alecu 7, Gane 7, Györfi 8.
RAPORT DE CORNERE: 8—2 pentru Dinamo Piteşti
ARBITRI: Oct. Comşa — Craiova (la centru) — C. Costică, C. Bărbulescu, din Bucureşti. Nota 8.

Nicolae SOARE

CLASAMENTUL GENERAL

Ştiinţa Craiova	11	7	1	3	16–15	15
Rapid	11	5	3	3	20–10	13
Dinamo Bucureşti	11	6	1	4	21–15	13
Progresul	11	5	3	3	12–10	13
Petrolul	10	5	2	3	12– 9	12
Farul	10	4	4	2	15–13	12
Dinamo Piteşti	11	6	0	5	17–16	12
U.T.A.	11	3	5	3	13–13	11
Jiul	11	4	2	5	22–16	10
Steaua	11	4	2	5	17–13	10
C.S.M.S. Iaşi	11	3	3	5	14–25	9
Politehnica Timişoara	11	2	4	5	13–19	8
Universitatea Cluj	11	2	3	6	7–14	7
Steagul roşu	11	2	3	6	12–23	7

CLASAMENTUL GOLGETERILOR

12 goluri: Ion Ionescu (4 din 11 m.)
8 goluri: Voinea (1 din 11 m.) şi Peronescu
7 goluri: Frăţilă
6 goluri: Iancu şi Dridea I (2 din 11 m.)

C. Dan, dublat de Lupescu, intervine la o minge înaltă
Foto M. CREMENE

CAMPIONII PE „PISTA DE ÎNCERCARE" DE LA CRAIOVA

Numai cine a jucat în sezonul acesta la Craiova ştie exact cît e de dificil să rezişti echipei studenţilor!

În etapa de ieri, şi campionii au cedat cu 1—0. Pentru că, mai întîi doar Badea (cît a jucat), Dincuţă, M. Ionescu şi oarecum Dridea au dat randament. Pahonţu şi mai ales Mocanu au fost depăşiţi de extremele adverse, Boc şi Florea au încercat numai să destrame ofensiva craioveană, n-au construit nimic în favoarea înaintaşilor şi au comis succesiv gafa din care Oblemenco a înscris golul. Iuhasz s-a deplasat în „zone moarte" şi a pasat greşit, iar cele două extreme s-au caracterizat prin confuzie, comoditate şi lipsă de ardoare. Vehemenţa adversarilor şi presiunea publicului (destul de sportiv, dar... mai trebuie încă) le-a spulberat luciditatea, i-a făcut să uite cum trebuie construită bine o acţiune în atac, cum trebuie efectuat demarcajul, cum trebuie să circule balonul.

În schimb, craiovenii s-au consumat fără menajamente pentru fiecare fracţiune de timp sau de teren, adăugînd acestei calităţi intervenţiile sigure, bine sincronizate, ale celor doi fundaşi centrali, Bîtlan şi Marin Marcel, jocul subtil şi eficace al liniei mediane, M. Popescu — Ivan, precum şi forţa de străpungere şi şut a celor patru înaintaşi.

În primul sfert de oră jocul este echilibrat, fiecare dintre protagoniste căutîndu-şi fizionomia tactică. În sfertul de oră următor, presiunea studenţilor devine mai sistematică, datorită celor doi mijlocaşi. Plasament excelent, intuiţie, pendulare continuă din apărare în atac, alcătuirea unor nuclee ofensive cu Niţă sau Sfîrlogea pe dreapta şi Oblemenco, Circiumărescu pe stînga, iată meritele celor 2 mijlocaşi. Şi totuşi, ocazii clare de gol nu construiesc nici gazdele în prima jumătate de oră, în afara şutului puternic expediat de M. Popescu, min. 16, razant cu bara.

În min. 33, o combinaţie M. Popescu — Oblemenco — Niţă, se termină cu centrarea ultimului. Mingea trece la trei metri de linia porţii, printre mîinile lui M. Ionescu şi piciorul lui Ivan. Şase minute mai tîrziu, Circiumărescu trage excelent o lovitură liberă în bară de la 35 de metri. Mingea ricoşează la Ivan şi precipitat acesta o trimite în braţele lui M. Ionescu, căzut la pămînt în colţul porţii. Suita momentelor de „suspense" continuă la poarta ploieştenilor în min 41 cînd Circiumărescu centrează, Boc respinge numa[i] pînă la Ivan care de la 18 m. o [...]rea puternic, dar puţin peste bară. Cu un minut înaintea pauzei, oaspeţii trimit prima lor minge pe spaţiul porţii lui Papuc.

În primele 35 de minute din repriza secundă, extremul dreapta craiovean, Niţă, bine sprijinit de toţi coechipierii săi, a răvăşit apărarea adversă făcînd corabia ploieştenilor să sc[...]rţiie din toate încheieturile. Şarjă după şarjă, pe filiera Popescu — Niţă — Sfîrlogea — Oblemenco s[...]au Ivan — Niţă — Oblemenco — Circiumărescu, gazdele au măc[...]inat sistemul defensiv al ploieştenilor, servit cu abnegaţie în această perioadă de Badea (mereu prezent în careul său), spre deosebire de atitudinea contemplativă a extremelor Roman şi Moldoveanu.

În min. 59 Boc întoarce peste cap o minge pe care foarte bine putea s-o degajeze înainte. Balonul s-a îndreptat spre Florea, aflat la 5 metri înapoia lui. Şi cum o greşeală nu vine niciodată singură, Florea încearcă să preia balonul tacticos în loc să-l expedieze sobru. Din spatele său ţîşneşte Oblemenco, preia, aleargă în viteză şi abia pătruns în careu şutează jos, în stînga lui Mihai Ionescu, înscriind cu tot plonjonul disperat al acestuia.

După gol, ploieştenii ripostează dar încercările individuale făcute de Dridea, Badea şi Roman (ultimul trage peste poartă în min. 69), se risipesc în faţa apărării necruţătoare, organizată înaintea porţii lui Papuc II.

Pînă la sfîrşit, incursiunile craiovenilor pierd din calitate. În ultimele minute, studenţii întîrzie jocul sau aruncă mingea fără adresă, cu ochii la ceas, iar ploieştenii zvîcnesc de cîteva ori dar nu obţin decît două lovituri libere. Jocul se înăspreşte, sportivitatea jucătorilor scade, perioadă în care Deselnicu ne oferă cîteva eşantioane de intrări dure.

Victorie meritată. Ne surprinde dezorganizarea survenită în jocul formaţiei Petrolul, echipă „călită" la temperatura atîtor partide dificile. Greşelile celor doi fundaşi centrali, criza de formă a lui Mocanu şi Iuhasz, absenţa celor două extreme şi — peste toate acestea — jocul destul de coerent al gazdelor — iată explicaţia acestui rezultat, în urma căruia campionatul are un nou lider.

ŞTIINŢA — PETROLUL 1—0 (0—0)
A MARCAT: Oblemenco (min. 59)
STADION: Tineretului; teren alunecos
TIMPUL: înnourat, friguros.
SPECTATORI: 12.000
ŞTIINŢA (Antrenor R. Cosmoc): Papuc II 7 — Deselnicu 5, Bîtlan 8, M. Marcel 8, Deliu 6 — M. Popescu 9, Ivan 8 — Niţă 9 (min. 70 Adrian Popescu), Sfîrlogea 7, Oblemenco 8, Circiumărescu 9.
PETROLUL (Antrenor I. Cernăianu): Ionescu 9 — Pahonţu 5, Boc 6, Florea 4, Mocanu 4 — Iuhasz 5, Dincuţă 9 — Roman 4, Dridea I 7, Badea 8 (min. 73 Oprişan), Moldoveanu 4.
ARBITRI: V. Dumitrescu (la centru), M. Sadoveanu şi N. Petriceanu, toţi din Bucureşti. Nota 8.

R. BRADEANU

Portarul dinamovist Datcu a făcut ieri o partidă excelentă. Iată-l blocînd sigur la o acţiune a lui Mateianu
Foto GH. NEAGOE

CUPLAJUL DE PE STADIONUL „23 AUGUST"

STEAUA (ÎN PROGRES, TOTUŞI) N-A REZISTAT RAPIDULUI

Se obişnuia, înainte vreme, ca în titlul cronicilor de fotbal, atunci cînd un jucător „făcea furori" într-un meci, detaşîndu-se net dintre coechipieri şi contribuind decisiv la victoria echipei sale, rezultatul partidei să apară astfel: Bindea — Venus 2—0 sau David — Ripensia 1—0.... (Simple exemple). Desigur, era vorba de exagerări, de alunecare spre senzaţional. O echipă rămîne totdeauna o echipă şi meritele unui component al său nu pot fi niciodată exacerbate, absolutizate pînă la ignorarea aportului celorlalţi. Cu toate acestea, la un moment dat, tare am fi fost şi noi tentaţi, aseară, să ne intitulăm prezenta cronică de o manieră asemănătoare. Cu diferenţa că noi am fi pus: *Dumitriu + Ionescu — Steaua 3—0!*

Am fi făcut-o sub impresia jocului de înaltă clasă demonstrat la mijlocul terenului de primul şi a excepţionalului simţ al concretizării care l-a caracterizat ieri pe cel de-al doilea. Sau, mai exact, sub impresia admirabilului joc „în cuplu" al celor doi rapidişti, element care a atîrnat mult în balanţa victoriei, în acest meci frumos, care a smuls meritate aplauze. Ar fi însă o greşeală a noastră dacă cititorul ar rămîne cu impresia că partida din „deschiderea" cuplajului a fost spectaculoasă numai prin contribuţia atacanţilor centrali feroviari. Nu! Meciul a fost frumos şi pentru că ceilalţi rapidişti au fost în tonul celor doi coechipieri — ieri în „zi mare" — şi pentru că Steaua s-a prezentat bine, oricît ar pleda contrariu înfrîngerea categorică suferită.

Mai mult chiar, în prima repriză, militarii ni s-au părut mai buni; au jucat organizat, ofensiv (de subliniat aici contribuţia fundaşilor), au acoperit bine terenul, au folosit bine aripile. Superioritatea lor a fost evidentă mai ales în duelurile corp la corp, unde statura atletică a celor de la Steaua şi-a spus cuvîntul. După ce Ionescu a deschis scorul (Dinu a trimis lui Dumitriu, acesta a lăsat pasa „să curgă" şi Ionescu a şutat tare, Eremia atingînd mingea dar neputînd-o reţine), Steaua a dominat. Rapid s-a apărat bine, calm, sigur, — uneori şi cu cele două extreme — iar cînd a contraatacat, de preferinţă pe centru, militarii au avut de fiecare dată emoţii.

Un asemenea contraatac le-a adus feroviarilor golul al doilea. Dumitriu a făcut o cursă splendidă pe mijlocul terenului, a pasat lui Codreanu, în marginea careului, o centrare pe jos, Ionescu „pe fază" şi gol! După acest punct, militarii încep să slăbească ritmul, rapidiştii se mişcă mult pe teren, mingea circulă rapid şi derutant — mai ales sub comanda „baghetei magice" a lui Dumitriu — şi golul al treilea (şut splendid, sub bară, din unghi dificil) pune capăt oricăror iluzii de egalare.

Rapid a învins pe merit, într-un meci în care jucătorii, săi au luptat mult, cu aprigă dorinţă de victorie. Steaua, deşi învinsă, a făcut un joc remarcabil, mult mai bun decît în alte meciuri din acest campionat, pe care le-a şi cîştigat. I-au lipsit însă concretizatorii (Soo a fost aproape inexistent ieri, iar Constantin, care a intrat accidentat, n-a fost suplinit nici pe departe de Negrea, într-un post pe care acesta n-a jucat niciodată).

Radu URZICEANU

STEAUA — RAPID 0—3 (0—1)
AU MARCAT: Ion Ionescu (min. 7, 47 şi 83).
STADION: „23 August"; teren alunecos
TIMPUL: noros, rece
SPECTATORI: 35.000
STEAUA (Antrenor Ilie Savu): Eremia 6 — Sătmăreanu 7, Hălmăgeanu 5, D. Nicolae 6, Chiru 7 — Jenei 7, Vigu 8 — Pantea 6, Constantin 6 (min. 55 — Negrea 5), Soo 4, Crăiniceanu 7.
RAPID (Antrenor Valentin Stănescu): Andrei 8 — Lupescu 7, Motroc 8, Dan 8, Greavu 8 — Dinu 7, Jamaischi 7 — Năsturescu 8, Dumitriu II 9, Ionescu 9, Codreanu 8.
RAPORT DE CORNERE: 6—4 pentru Steaua
ARBITRI: Cornel Niţescu — Sibiu (la centru), C. Marin şi Gh. Retezan din Bucureşti. Nota 8.

RENAŞTE DINAMO?

După un 2—0 realizat în primele 20 de minute de joc, Dinamo Bucureşti a dat impresia că nu se mai îndoieşte de victoria asupra Progresului şi poate, din această cauză, nu s-a supărat prea mult pe Frăţilă care, în repriza a doua a ratat copilăreşte mărirea scorului la 3—0.

De fapt dinamoviştii au şi avut motive să fie încrezători, căci ieri au păşit în teren cu doi jucători de bază restabiliţi, Nunweiller III şi Ghergheli, a căror prezenţă a dat posibilitatea revenirii la formaţia de bază şi apoi, Datcu, şters de mult de pe lista de selecţionări, a făcut ieri o partidă magistrală, în aşa fel încît Matei, autor a două şuturi năprasnice, şi-a dat cu pumnii de necaz văzînd cum Datcu i-a stăvilit cele două veritabile bombe, una pe sus, alta pe jos.

În meciul de ieri s-a văzut că Dinamo Bucureşti poate în prezent mai mult decît a dat în jocul cu Progresul, pe cînd Progresul a arătat că a evoluat foarte aproape de limita maximă a posibilităţilor. Într-adevăr, foştii lideri, învinşii de ieri, au

Datcu şi înaintarea Progresului

dăruit acestui meci tot ceea ce au mai bun în ei ca sportivi. Au avut o voinţă extraordinară de a învinge şi au presat cu insistenţă jumătatea de teren a dinamoviştilor, dar acţiunile şi şuturile lor au ocolit poarta adversarilor. Cînd au ajuns la marginea careului, orizontul lor s-a închis, Mateianu a devenit un neînţeles printre coechipierii săi, care şutau imprecis, pe lîngă barele laterale.

Dinamo Bucureşti ne-a arătat ieri, după mult timp şi după ce a părăsit sistemul cu „măturător" care nu i se potrivea, că poate redeveni ceea ce a fost în trecut.

Revenirea de ieri a dinamoviştilor a fost o neşansă pentru Progresul care a dovedit, în pofida insuccesului, că sprintul său din această toamnă a fost justificat.

Andrei NEGRESCU

DINAMO — PROGRESUL 2—0 (2—0)
AU MARCAT: Octavian Popescu (min. 7) şi Haidu (min. 17)
STADION: 23 August; teren alunecos
TIMPUL: noros, rece
SPECTATORI: 35 000
DINAMO (Antrenor Traian Ionescu): Datcu 10 — Pîrvu 6, Nunweiller III 8, Nunweiller IV 8, Stoenescu 7 — Ghergheli 7, Oct. Popescu 7 — Pîrcălab 7, Ene II 6, Frăţilă 6, Haidu 7.
PROGRESUL (Antrenor Petre Moldoveanu): Mîndru 6 — V. Popescu 6, Măndoiu 7, Peteanu 7, Colceriu 6 (Ciucu din min. 82) — Mafteuţă 6, Staicu 6 — Oaidă 6, Matei 7, Mateianu 8, Ţăralungă 6.
RAPORT DE CORNERE: 8—3 în favoarea Progresului
ARBITRI: N. Mihăilescu (la centru), Gh. Vasilescu I şi C. Niculescu — toţi din Bucureşti. Nota 7.

C.S.M.S. LA AL TREILEA SUCCES

Vădit impresionaţi de cartea de vizită din acest campionat a Farului, de recenta sa victorie în faţa dinamoviştilor bucureşteni, ca şi de... situaţia precară pe care o au în clasament, jucătorii ieşeni au abordat această partidă cu o vizibilă crispare, cu complexe, fără îndoială, explicabile.

După un sfert de oră de tatonare şi ei — jucătorii ieşeni — ca şi spectatorii localnici au încercat o plăcută surpriză constatînd că evoluţia Farului este departe de imaginea pe care, cu teamă, o anticipaseră, fotbaliştii de pe malul mării acţionînd lipsiţi de convingere şi de iniţiativă, adică exact aşa cum NU JOACĂ de obicei Farul. Invitaţi parcă la atac, ieşenii. care au simţit slăbiciunea „pulsului" adversarilor, au început să atace pe un front larg, susţinîndu-şi repetatele acţiuni ofensive prin 7—8 oameni.

Presiunea foarte puternică a localnicilor s-a materializat curînd, C.S.M.S. înscriind două goluri în numai 4 minute. După o „bară" a lui Cuperman (min. 23) acelaşi jucător îl deschide pe Stoicescu, care între doi adversari preia impecabil balonul pe piept şi, de la 8 metri, şutează imparabil: 1—0. În min. 29, Tilvescu pierde copilăreşte mingea la Cuperman şi acesta din urmă nu-i lasă nici o şansă lui Manciu: 2—0.

La începutul reprizei a doua, Farul are o revenire. Manolache, singurul atacant periculos al constănţenilor, înscrie în min. 53, iar Iancu, trei minute mai tîrziu, are egalarea în vîrful ghetei. Singur la cîţiva metri de poartă, internaţionalul constănţean (ieri sub orice critică) a reluat pe lîngă bară, pasa ideală pe care i-o adresase Tufan.

Speriaţi de perspectiva „întoarcerii roatei", ieşenii trec din nou la atac, asigurîndu-şi victoria prin Lupulescu (cel mai bun jucător de pe teren) care, în min. 61, termină prin gol o acţiune personală.

Fără să strălucească în meciul de ieri, C.S.M.S. ne-a amintit, pe alocuri, mai ales în acţiunile sale ofensive, de frumoasele sale evoluţii din campionatul trecut. Jocul cu Farul nu este însă un examen edificator, întrucît fotbaliştii constănţeni au avut ieri o zi slabă.

Marius POPESCU

C.S.M.S. — FARUL 3—1 (2—0).
AU MARCAT: Stoicescu (min. 25), Cuperman (min. 29), Lupulescu (min. 59) — pentru C.S.M.S. şi Manolache (min. 53) — pentru Farul.
STADION: „23 August"; teren alunecos.
TIMPUL: rece
SPECTATORI: 7.000
C.S.M.S. (Antrenor A. Botescu): Constantinescu 7 — Romilă 6, Ianul 7, Malschi 7, Deleanu 7 — Ştefănescu 8, Humă 7 — Pop 6, Stoicescu 7, Cuperman 8, Lupulescu 9.
FARUL (Antrenor V. Mărdărescu): Manciu 5 — Georgescu 6, Tilvescu 4, Mareş 6, Dumbravă 5 — Pleşa 7, Koszka 6 — Zamfir 5, Manolache 8, Iancu 3 (min. 64 — Ologu), Tufan 6.
RAPORT DE CORNERE: 6—5 pentru Farul
ARBITRI: Al. Pîrvu (la centru). C. Sotir şi Al. Paraschiv — toţi din Bucureşti. Nota 8.

„Radiografia" etapei

A X-A

DUMITRIU ? DA!
DAR, MAI ALES, IONESCU...

(Urmare din pag. 5)

Ionescu și stringîndu-i mîna l-a felicitat.

Exemplul lui Ionescu trebuie să fie urmat, pentru că în fotbalul modern posturile fixe au dispărut, numerele de pe tricouri rămînînd mai mult un indiciu pe foile de arbitraj, în ajutorul conducătorului de joc.

Și o curiozitate : în timp ce Rapid a cîștigat cu 2—1, nu a beneficiat decît de un singur corner. În schimb, deși a pierdut partida, Universitatea a executat 9 lovituri de colț.

AU DECIS MATURITATEA ȘI TEHNICITATEA

(Urmare din pag. 5)

din nou, în ciuda scorului cu care a pierdut (două goluri însă, le putea evita foarte ușor), că este într-un progres remarcabil, că-și merită locul în plutonul fruntaș și că are posibilități de... mai mult și de mai bun. Cînd își va stabiliza formația și jucătorii mai tineri vor cîștiga în experiență, tehnicitate și pregătire fizică — adică, exact atributele pe care le-a avut Steaua — Știința va deveni un adversar de temut chiar în deplasare.

GOL CONTESTAT, DAR PERFECT VALABIL

(Urmare din pag. 5)

golului dinamoviștilor să-i fi conferit acestuia un aparent caracter dubios, a cărui inconsistență se relevă însă numaidecît din analiza atentă a fazei cu pricina.

Era în min. 11. Mingea se afla în posesia lui Frățilă în terenul Farului, puțin în stînga, la cca. 35 de m. de poarta lui Manciu. Ene II ocupa un loc cam la 5 m. *în fața lui Tîlvescu*, în apropierea careului, pe axa longitudinală a terenului. Acestea erau pozițiile jucătorilor angajați direct în faza de gol. Mingea „săltată" de Frățilă a plecat peste Tîlvescu o dată cu startul lui Ene II. Atacantul dinamovist și balonul s-au întîlnit la cîțiva metri în spatele fundașului constănțean, care în primul moment s-a oprit, așteptînd probabil fluierul arbitrului. Preluarea balonului de către Ene și pătrunderea în careu i-au dat un răgaz lui Tîlvescu să revină, dar era tîrziu. Ene a înscris și golul a fost perfect valabil. După acele cîteva minute de ostilitate nejustificată din partea publicului și de cumpănă pentru fotbaliștii constănțeni, în continuare și unii și alții au luptat cot la cot aș zice, obținînd pe deplin meritat ceea ce au dorit cu atîta ardoare : victoria

ETAPA DIN 6.XI.1966	FORMAȚIILE, NOTELE JUCĂTORILOR ȘI ARBITRILOR	FILMUL JOCULUI
RAPID 2 (1) **Dumitriu** (min. 11, 48)	RAPID : Andrei 7 — Lupescu 7, Motroc 6, Dan 6, Greavu 6 — Dinu 7, Jamaischi 5 — Năsturescu 7, Dumitriu 8, Ionescu 8, Codreanu 4 (min. 83 Neagu).	**Rapidiștii au știut să profite mai bine de greșelile apărătorilor adverși. În min. 11 Dumitriu primește o pasă de la Ionescu, îl driblează pe Grăjdeanu și deschide scorul. Un minut mai tîrziu, Ivansuc pierde o bună ocazie de a egala, șutînd slab prin întoarcere de la 6 m. La rîndul lor, Ionescu în min. 17 și Jamaischi în min. 27 ratează două bune ocazii. În minutele 30 și 37 Marcu îl depășește pe Greavu, dar centrările lui rămîn fără rezultat. După pauză același Dumitriu, în min. 48, majorează scorul, înscriind cu capul din apropiere La 0—2 clujenii ies la atac, dominâ cu insistență, apărarea rapidistă dînd semne de oboseală. În min. 75 D. Coe a deviat în plasă mingea spre care ieșise Andrei. În min. 87 clujenii au posibilitatea să egaleze, dar Adam — singur cu portarul rapidist — șutează departe de poartă... (gh. n.)**
UNIVERSITATEA 1 (0) **Dan** (min. 75) autogol	UNIVERSITATEA : Ringheanu 6 — Anca 5, Pexa 6, Grăjdeanu 6, Cimpeanu 6 — Mustețea 7, Bretan 5 (min. 81 Al. Vasile) — Marcu 8, Ivansuc 5, Adam 4, Uifăleanu 5. ARBITRU : *Al. Toth (Oradea)* 6.	
POLITEHNICA 1 (0) **Lereter** (min. 55) din 11 m	POLITEHNICA : Popa 8 — Bodrojan 6, Petrovici 8, Lereter 8, Rotaru 7 — Grizea 6, Mihăilă 6 — Regep 6, Popanica 7 (min. 79: Răcelescu), Surdan 6, Mițaru 5 (min. 79: Popanica). C.S.M.S. : Constantinescu 9 — Romilă 5, Ianul 6, Malschi 6, Deleanu 5 — Humă 5 (min. 65: Incze IV), Ștefănescu 6 — Pop 4, Cuperman 7, Lupulescu 8, Incze IV 4 (min. 65 : Hrițcu). ARBITRU : *Em. Martin* (București) 6.	**Studenții timișoreni au atacat de la început și aveau să domine teritorial majoritatea timpului de joc. Ei au construit acțiuni peste acțiuni la poarta lui Constantinescu, dar ieșenii — bine grupați în apărare — au făcut față cu succes în prima repriză. Portarul oaspeților a intervenit prompt la șuturile lui Surdan, Mițaru și Grizea. C.S.M.S. a atacat sporadic în această parte a meciului ; primul șut expediat la poarta lui Popa s-a produs în min. 25. Gazdele se mențin în ofensivă și în repriza a doua. La 10 minute de la reluare, Politehnica deschide scorul : Lereter a transformat un 11 m acordat în urma unui fault asupra lui Mihăilă. Ieșenii caută să echilibreze jocul, ies mai des la atac și obțin egalarea printr-un șut surprinzător al lui Ștefănescu, de la circa 25 m. Gazdele ratează în final golul victoriei.**
C. S. M. S. 1 (0) **Ștefănescu** (min. 75)		
JIUL 2 (1) **Peronescu** (min. 18) și **Libardi** (min. 68)	JIUL : Ion Vasile 6 — Dan 6, Stocker 6, Pop 6, Mihai 7 — Crăciun 6, Toia 5 (min 68 Ionescu 8) — Martinovici 7, Libardi 6, Casandra 7, Peronescu 9.	**Jiul pornește la atac de la începutul meciului, dar primul șut la poartă se înregistrează abia după 13 minute. Meciul se dispută evident sub semnul celor două puncte, fapt pentru care faulturile și întreruperile jocului sînt frecvente. În min. 18, dintr-o centrare a lui Martinovici, Peronescu deschide scorul. În min. 33, Mateianu se infiltrează în careul advers, Ion Vasile îi plonjează la picoare, dar nu reține mingea și jucătorul bucureștean egalează. În min. 52 Oaidă înscrie din nou, dar tușierul semnalează o infracțiune imaginară și punctul nu este acordat. În min. 78, Martinovici îl deschide scurt pe Libardi, aflat singur pe partea opusă. Un șut plasat din careu și 2—1. Jocul se îndirjește din nou, ocazille de gol sînt mai abundente. Mateianu ratează însă egalarea în min. 87 doar de la 3 m. de poartă iar Peronescu și Martinovici încheie meciul cu două șuturi în bară (p. s.)**
PROGRESUL 1 (1) **Mateianu** (min. 33)	PROGRESUL : Matache 7 — Ad. Constantinescu 6, Măndoiu 6, Peteanu 6, Colceriu 5 — Mafteuță 6, Staicu 6 — Oaidă 7, Matei 4, Mateianu 7, Țarălungă 5. ARBITRU : *Nicolae Rainea* (Bîrlad) 8.	
STEAGUL ROȘU 0	ST. ROȘU : Pilca 6 — Ivăncescu 6, Jenei 7, Campo 8, Naghi 6 — Pescaru 4 (min. 63 : Alecu), Năftănăilă 8 — Necula 4, Gane 6, Goran 6, Györfi 5. ARBITRU : *N. Mihăilescu* (București) 8.	**La Făgăraș, de data aceasta, Steagul roșu a avut neplăcuta surpriză de a cunoaște finalul trăit în etapa precedentă de Rapid. Brașovenii au avut inițiativa mai mult timp, au desfășurat nenumărate acțiuni la poarta echipei U.T.A., dar totul a fost zadarnic. Arădenii s-au apărat organizat și cu multă siguranță și — mai mult — au răspuns cu contraatacuri care au pus în mai mare pericol poarta lui Pilca. O bună ocazie a avut Țîrlea în min. 13, dar a ratat-o, ca și Șchiopu în min. 25. În schimb, Steagul roșu a reușit... o „bară", prin Goran, în min. 39. Aspectul jocului (în general, plăcut, viu și corect disputat) se menține și după pauză : St. roșu domină, iar U.T.A. se apără cu succes și contraatacă la fel de reușit, pentru ca în min. 87 Șchiopu să înscrie golul victoriei, după care mai ratează o ocazie prin Țîrlea (Pilca a respins „in extremis").**
U. T. A. 1 (0) **Șchiopu** (min. 87)	U.T.A.: Goran 9 — Birău 8, Bacoș 7, Metoș 7, Czako 7 — Chivu 8, Igna 7 — Șchiopu 7, Tr. Popescu 6, Țîrlea 7, Axente 6. ARBITRU : *N. Mihăilescu* (București) 8.	
FARUL 2 (1) **Manolache** (min. 23) și **Pleșa** (min. 49)	FARUL : Manciu 7 — Georgescu 7, Tîlvescu 7, Mareș 7, Dumbravă 6 — Pleșa 9, Manolache 9 — Zamfir 7, Tufan 8, Iancu 7, Kallo 9. DINAMO BUCUREȘTI : Datcu 3 — Popa 6 (min. 60 : Pîrvu 6), Oct. Popescu 7, Nunweiller IV 7, Stoenescu 5 — Dinu 5, Ștefan 5 — Pîrcălab 8, Frățilă 6, Ene II 6, Haidu 5. ARBITRU : *Ad. Macovei* (Bacău) 8.	**Farul începe dezlănțuit, dar după 4 minute bucureștenii echilibrează forțele și, în continuare, timp de aproximativ un sfert de oră, ei realizează cea mai bună perioadă a evoluției lor din acest meci, perioadă în care își puteau asigura victoria : în min. 8 un „un-doi" Ene II — Frățilă, dă posibilitatea ultimului de a șuta din apropiere, dar balonul trece milimetric pe lîngă bară ; în același minut, Pîrcălab își încheie o acțiune expediind mingea în bara transversală ; două minute mai tîrziu, bucureștenii reușesc să deschidă scorul și ratează alte două situații de a-l majora. După aceea însă, Farul a pus stăpînire pe joc aproape în totalitate, principala sa armă fiind puterea de luptă. Cu mici excepții, constănțenii au dominat pînă la sfîrșit, obținînd o victorie muncită și meritată. (n. s.)**
DINAMO BUCUREȘTI 1 (1) **Ene II** (min. 11)		
STEAUA 4 (2) **Soo** (min. 20, 33, 47, 66)	STEAUA : Eremia 7 — Sătmăreanu 7, Hălmăgeanu 6, D. Nicolae 7, Chiru 6 — Jenei 7, Vigu 8 — Pantea 6 (din 75 : Micu 6), Constantin 8, Soo 9, Creiniceanu 7.	**Început furtunos al craiovenilor, care atacă organizat, variat și incisiv, lăsînd impresia că sînt capabili de o surpriză, mai ales că au și deschis scorul în min. 16, ca urmare a unei superiorități evidente. Treptat însă, Steaua echilibrează „ostilitățile", egalează în min. 20 și — după ce trece peste emoțiile „barei" lui Ivan — preia conducerea (min. 33). Știința mai are o ocazie de a înscrie în min. 40, dar Ivan ratează, iar după pauză inițiativa trece, în majoritatea timpului, de partea bucureștenilor, care domină terenul (alunecos) prin jocul de ansamblu și eficacitatea atacului, în care Soo — în mare vervă — își completează colecția de patru goluri într-un singur meci. Un meci de factură bună în general și o victorie meritată, rod al maturității tehnico-tactice și al condiției fizice mai bune (p. g.) .**
ȘTIINȚA 1 (1) **Circiumărescu** (min. 16)	ȘTIINȚA : Vasilescu 5 (min. 74: Papuc II 6), Mihăilescu 5 (min. 78 : A. Popescu 5), Bitlan 6, M. Marcel 7, Deselnicu 6 — Strîmbeanu 6, Ivan 8 — Sfîrlogea 6, M. Popescu 8, Oblemenco 6, Circiumărescu 7. ARBITRU : *Al. Alexa* (Rm. Vîlcea) 8.	
PETROLUL 1 (0) **Badea** (min. 59)	PETROLUL : Ionescu 7 — Pahonțu 6, Boc 7, Florea 7, Mocanu 7 — Iuhasz 7, Dincuță 7 — Roman 6, Dridea I 7, Badea 6, Dridea II 6 (min. 46 : Moldoveanu 6).	**Ploieștenii au dominat mai mult și — față de aspectul general al întîlnirii și de ocaziile de gol — victoria lor putea fi mai netă. Trebuie să arătăm însă că acțiunile gazdelor n-au avut destulă claritate ; ei au tras slab și imprecis la poartă. O mare ocazie a fost ratată de Iuhasz (min. 16), iar altele de Dridea I și Dincuță. Dominarea Petrolului din prima repriză n-a putut fi fructificată și din cauza formei bune a fundașilor centrali piteșteni.**
DINAMO PITEȘTI 0	DINAMO PITEȘTI : Coman 7 — I. Popescu 7, Barbu 7, I. Stelian 7, David 5 (min. 46 : Badea 6) — Dobrin 7, Prepurgel 7 — C. Ionescu 6, Eftimie 5, Naghi 5, C. Radu 6. ARBITRU : *Z. Drăghici* — Constanța 8.	**In a doua parte, apărarea lui Dinamo a cedat o dată la o înghesuială provocată de executarea unui corner, cînd Badea a marcat cu o lovitură de cap. Pînă la urmă au dominat gazdele, atacurile piteștenilor fiind foarte timide. Ei n-au jucat de altfel — efectiv — decît cu 2—3 atacanți, în acest meci, părînd preocupați doar de scoaterea unui meci nul. (r. u.)**

CLASAMENTUL GENERAL

			ACASA						ÎN DEPLASARE					
1. Progresul	10	5 3 2	12– 8	13	6	4 1 1	8– 4	9	4	1 2 1	4– 4	4
2. Știința	10	6 1 3	15–15	13	4	4 0 0	8– 4	8	6	2 1 3	7–11	5
3. Petrolul	9	5 2 2	12– 8	12	5	4 1 0	7– 1	9	4	1 1 2	5– 7	3
4. Farul	9	4 4 1	14–10	12	5	3 2 0	8– 4	8	4	1 2 1	6– 6	4
5. Rapid	10	4 3 3	17–10	11	6	3 2 1	14– 6	8	4	1 1 2	3– 4	3
6. Dinamo București	10	5 1 4	19–15	11	6	4 1 1	13– 5	9	4	1 0 3	6–10	2
7. Steaua	10	4 2 4	17–10	10	6	3 1 2	10– 7	7	4	1 1 2	7– 3	3
8. Dinamo Pitești	10	5 0 5	13–13	10	5	4 0 1	10– 6	8	5	1 0 4	3– 7	2
9. Jiul	10	4 1 5	20–14	9	5	3 1 1	12– 3	7	5	1 0 4	8–11	2
10. U.T.A.	10	2 5 3	8–11	9	5	0 4 1	4– 6	4	5	2 1 2	4– 5	5
11. Politehnica	10	2 4 4	11–14	8	6	2 3 1	8– 7	7	4	0 1 3	3– 7	1
12. Steagul roșu	10	2 3 5	9–19	7	5	1 2 2	5– 7	4	5	1 1 3	4–12	3
13. C.S.M.S.	10	2 3 5	11–24	7	5	2 1 2	8–12	5	5	0 2 3	3–12	2
14. Universitatea	10	2 2 6	5–12	6	4	2 0 2	2– 2	4	6	0 2 4	3–10	2

PENULTIMA ETAPĂ A TURULUI
SÎMBĂTĂ 12 NOIEMBRIE

PROGRESUL – STEAGUL ROȘU

1963–64 : 1–1 și 0–0
1964–65 : 1–1 și 0–1
1965–66 : Progresul a jucat în „B"

DINAMO PITEȘTI – U.T.A.

1963–64 : 3–0 și 0–1
1964–65 : 2–1 și 0–0
1965–66 : 2–2 și 3–2

FARUL – ȘTIINȚA

1964–65 : 1–2 și 0–1
1965–66 : 2–1 și 0–4

DINAMO BUCUREȘTI – JIUL

1958–59 : 1–1 și 2–1
1959–60 : 0–0 și 3–1
1960–61 : Jiul a jucat în „B"
1961–62 : 5–2 și 0–0
1962–66 : Jiul a jucat în „B"

POLITEHNICA – RAPID

1962–63 : 1–1 și 2–2
1963–64 : 2–4 și 0–4
1964–65 : Politehnica a jucat în „B"
1965–66 : 0–2 și 1–3

C.S.M.S. – UNIVERSITATEA

1963–64 : 4–0 și 1–4
1964–65 : 3–1 și 2–0
1965–66 : 2–2 și 3–3

PETROLUL – STEAUA

1963–64 : 2–1 și 0–1
1964–65 : 0–1 și 1–2
1965–66 : 1–0 și 1–0

SE ORGANIZEAZĂ CAMPIONATUL REPUBLICAN ȘCOLAR DE FOTBAL

După o absență de aproximativ 15 ani, fotbalul, jocul sportiv cu cea mai mare masă de practicanți și de simpatizanți din lumea întreagă, a reintrat, oficial, pe porțile școlilor noastre. Alături de campionatele și concursurile republicane școlare de atletism, gimnastică, baschet, handbal, volei, etc., care și-au creat o frumoasă tradiție în viața școlilor noastre, campionatul republican școlar de fotbal vine să umple un gol în aspirațiile sportive a mii de elevi, atrași de frumusețea jocului cu balonul rotund.

Nu ne îndoim că noul campionat școlar va cunoaște un real succes, atît în acțiunea de depistare a talentelor fotbalistice din școli cît și în adeziunea pe care o va stîrni în rîndul tineretului din țara noastră.

Judecînd și după experiența altor țări — în Anglia, bunăoară, finala campionatului școlar se joacă pe Wembley, în fața unei asistențe care numără, an de an, peste 90.000 de spectatori — se poate anticipa că noul nostru campionat republican școlar se va bucura de succes de public (cu condiția sine qua non ca latura organizatorică să fie la înălțime).

Alături de celelalte campionate republicane școlare, campionatul de fotbal urmărește să dezvolte în rîndurile elevilor dragostea pentru sport, să antreneze în activitatea sportivă o masă cît mai largă de elevi, să contribuie la ridicarea nivelului de pregătire a elevilor, la obținerea unor viitoare rezultate sportive de valoare.

Pentru cuprinderea unei mase cît mai largi de elevi, în organizarea campionatului republican școlar, se stabilesc următoarele etape:

PENTRU CAMPIONATUL REPUBLICAN AL ȘCOLILOR GENERALE:

— Etapa pe școală;

— Etapa pe raion sau localitate (pentru orașele de subordonare republicană);

— Etapa pe regiune

PENTRU CAMPIONATUL REPUBLICAN ȘCOLAR AL LICEELOR DE CULTURĂ GENERALĂ, LICEELOR DE SPECIALITATE, LICEELOR PEDAGOGICE ȘI LICEELOR MILITARE: — etapa pe școală, etapa pe raion sau localitate (pentru orașele de subordonare republicană); etapa pe regiune; etapa pe zonă și etapa finală.

Etapa pe școală: se organizează de conducerea școlii împreună cu asociația sportivă a școlii și cu sprijinul organizațiilor U.T.C. și de pionieri.

Etapa pe raion: se organizează de secția de învățămînt raională și Consiliul raional U.C.F.S., cu sprijinul Consiliului raional al pionierilor și al Comitetului raional U.T.C.

Etapa pe localitate: se organizează de secția de învățămînt orășenească și organele locale ale U.C.F.S., cu sprijinul Consiliului orășenesc al pionierilor și al Comitetului orășenesc U.T.C.

Etapa pe zonă: se organizează de secția de învățămînt regională, împreună cu Consiliul regional U.C.F.S. al regiunii în care se desfășoară această etapă, cu sprijinul Consiliului regional al pionierilor și al Comitetului regional U.T.C. La etapa de zonă participă echipele campioane pe regiune.

Etapa finală: se organizează de Ministerul Învățămîntului împreună cu Consiliul General al U.C.F.S., cu sprijinul C.C. al U.T.C. și al organelor locale corespunzătoare din orașele în care se organizează etapele finale.

Echipele clasate pe primul loc în campionatul școlar vor primi titlul de echipe campioane pe școală, localitate, raion, regiune sau campioane republicane.

Secțiile de învățămînt regionale, orășenești și raionale vor acorda premii echipelor clasate pe *primele trei locuri* în etapele respective ale campionatului școlar.

GALENDAR

Etapa regională a campionatului pentru școlile generale 12—16.VII 1967.

Campionatul republican școlar al liceelor:

Etapa regională pînă la 26.III. 1967.
Etapa de zone 31.III—2.IV.1967.
Etapa finală 28.VI—2.VII.1967. — Sinaia.

Campionatul școlilor profesionale și tehnice de 4 ani:

Etapa pe școală
Etapa raională — orășenească
Etapa regională
Etapa pe zonă
Etapa finală pe ministere
Etapa inter-ministere 29.IV—3.VII 1967
Etapa finală republicană 10—15. VII.1967 — București.

La acest campionat, datele primelor 5 faze vor fi fixate de organele tutelare ale școlilor.

B ETAPĂ DIFICILĂ PENTRU FRUNTAȘELE CLASAMENTULUI

Duminică va avea loc etapa a XI-a a campionatului categoriei B.

În seria I, trei din cele 4 aspirante principale la titlul de lider al turului, susțin jocuri a căror dificultate este marcată de faptul că adversarele se află în partea a doua a clasamentului și că acestea vor evolua pe teren propriu. Dintre ele, credem că Dinamo Bacău și Dinamo Victoria București pot aspira la un punct în fața ultimelor clasate, Poiana Cîmpina și respectiv Oltul Rm. Vîlcea. Știința București, dacă va reveni din cartierul Metalurgistului cu 2 puncte, își va menține șanse apreciabile în lupta pentru locul I. A 4-a pretendentă la șefie, Siderurgistul Galați, are, după părerea noastră, o sarcină ceva mai ușoară, jucînd acasă cu Ceahlăul Piatra Neamț. În cazul victoriei sale, foarte probabilă, de altfel, și al eșecurilor celorlalte trei fruntașe, vom consemna duminică seara o grupare și mai strînsă a lor, ceea ce va declanșa mai aprig lupta pentru locul I.

În seria a II-a, meciurile etapei au loc la Tg. Mureș și Baia Mare. A.S.A. se dovedește imbatabilă pe teren propriu și dacă de astă dată are în față o echipă care anul trecut a activat în categoria A, faptul nu poate decît s-o mobilizeze și mai mult.

La Baia Mare, Minerul și Vagonul Arad, pe care nu le despart decît un punct și două locuri în clasament, nu-și vor cruța forțele. Deținătoarea locului III, C.F.R. Timișoara, are în schimb o sarcină incomparabil mai grea jucînd cu ultima clasată, Unirea Dej, pe terenul acesteia, căreia o nouă înfrîngere i-ar crea o situație destul de delicată. Exceptînd și partida C.F.R. Arad — C.S.M. Sibiu, celelalte vizează mai mult pozițiile din mijlocul clasamentului.

C ÎNAINTEA MECIURILOR DE DUMINICĂ

SERIA EST

1. Unirea Foc.	9	5	3	1	13— 5	13
2. Foresta Fălt.	9	4	2	3	17—14	10
3. Metalul Buzău	9	5	0	4	15—15	10
4. Minobrad V.D.	9	4	2	3	6— 6	10
5. Vict. Roman	9	4	1	4	23—14	9
6. Gloria Bîrlad	9	4	1	4	13—11	9
7. Petr. Moinești	9	4	1	4	17—16	9
8. Gloria CFR Gl.	9	3	3	3	12—11	9
9. Fl. r. Tecuci	9	4	1	4	14—13	9
10. Ancora Galați	9	3	2	4	12—12	8
11. Textila Buhuși	9	4	0	5	11—15	8
12. Met. Rădăuți	9	4	0	5	13—19	8
13. Rapid Mizil	9	3	1	5	9—13	7
14. Loc. Iași	9	1	5	3	9—15	7

ETAPA DIN 13 NOIEMBRIE: Metalul Buzău — Locomotiva Iași, Petrolul Moinești — Unirea Focșani, Rapid Mizil — Metalul Rădăuți, Ancora Galați — Gloria Bîrlad, Victoria Roman — Gloria CFR Galați, Foresta Fălticeni — Textila Buhuși, Minobrad Vatra Dornei — Flamura roșie Tecuci.

SERIA SUD

1. Portul C-ța.	9	7	1	1	15— 8	15
2. IMU Medgidia	9	5	2	2	13— 8	12
3. Met. Tîrgoviște	9	5	1	3	16— 6	11
4. Electrica C-ța.	9	4	3	2	11— 9	11
5. Dun. Giurgiu	9	5	0	4	12— 8	10
6. Oltul Sf. Gh.	9	5	0	4	18—17	10
7. Tehnom. Buc.	9	3	3	3	14—13	9
8. Electrica Fieni	9	4	0	5	12—11	8
9. Stuful Tulcea	9	3	2	4	10—14	8
10. Flacăra r. Buc.	9	3	1	5	20—19	7
11. S.N. Oltenița	9	3	1	5	9—12	7
12. Mus. C-lung	9	2	3	4	4—10	7
13. CFR Roșiori	9	2	2	5	5—18	6
14. Prog. Corabia	9	2	1	6	11—17	5

ETAPA DIN 13 NOIEMBRIE: Tehnometal București — Electrica Constanța, Portul Constanța — Electrica Fieni, C.F.R. Roșiori — Flacăra roșie București, Stuful Tulcea — Metalul Tîrgoviște, Muscelul Cîmpulung — Progresul Corabia, Dunărea Giurgiu — Oltul Sf. Gheorghe, S.N. Oltenița — I.M.U. Medgidia.

SERIA VEST

1. Mureșul Deva	9	5	2	2	23—15	12
2. Met. Huned.	9	5	2	2	17—10	12
3. Chimia Făg.	9	6	0	3	18—19	12
4. Elec.-putere Cr.	9	5	1	3	23—16	11
5. Aurul Zlatna	9	5	0	4	20—14	10
6. Tract. Brașov	9	4	2	3	16—13	10
7. Vict. Călan	9	4	2	3	10—11	10
8. Met. Tr. Sev.	9	4	2	3	11—12	10
9. ASA Sibiu	9	4	1	4	18—13	9
10. Minerul Anina	9	4	1	4	15—12	9
11. Vict. Tg. Jiu	9	2	3	4	10—14	7
12. Autorapid Cr.	9	2	1	6	14—19	5
13. CFR Caran.	9	1	3	5	3—24	5
14. Prog. Streh.	9	1	2	6	14—22	4

ETAPA DIN 13 NOIEMBRIE: Victoria Tg. Jiu — Victoria Călan, Metalul Tr. Severin — Aurul Zlatna, Autorapid Craiova — A.S.A. Sibiu, C.F.R. Caransebeș — Progresul Strehaia, Minerul Anina — Chimia Făgăraș, Metalul Hunedoara — Tractorul Brașov, Mureșul Deva — Electroputere Craiova.

SERIA NORD

1. Olimpia Or.	9	5	2	2	15— 7	12
2. Med. Cluj	9	4	4	1	12— 7	12
3. Chim. Tîrnav.	9	5	1	3	18— 9	11
4. Rec. Carei	9	3	4	2	12— 7	10
5. Sătmăreana	9	4	2	3	8— 8	10
6. St. r. Salonta	9	3	4	2	10—18	10
7. Min. B. Sprie	9	3	3	3	10— 9	9
8. A.S. Aiud	9	3	3	3	13—12	9
9. Min. Bihor	9	3	2	4	12— 8	8
10. Met. Copșa M.	9	4	0	5	12—13	8
11. Arieșul Turda	9	3	1	5	10—12	7
12. Soda O. Mureș	9	3	1	5	13—19	7
13. Faianța Sighiș.	9	3	1	5	9—16	7
14. Prog. Reghin	9	2	2	5	6—15	6

ETAPA DIN 13 NOIEMBRIE: Minerul Baia Sprie — Arieșul Turda, Sătmăreana — Minerul Bihor, Chimica Tîrnăveni — Faianța Sighișoara, A.S. Aiud — Steaua roșie Salonta, Progresul Reghin — Recolta Carei, Medicina Cluj — Metalul Copșa Mică, Olimpia Oradea — Soda Ocna Mureș.

Competiția... liliput

Unde pot găsi foștii mari jucători, un teren mai fertil pentru a-și împărtăși bogata experiență decît în mijlocul copiilor? De aceea mi s-a părut firească și necesară prezența pe marginea terenului, în acea dimineață mohorîtă de început de noiembrie, a maeștrilor emeriți ai sportului Apolzan și Ozon, a maestrului sportului Tătaru. Deși pe teren nu se aflau elevii lor, ci cei ai antrenorilor Vîlcov, Timar, Belizna și Barasch, ei urmăreau pe micii jucători cu pasiunea meseriei, dublată de entuziasmul îndrăgostitului incorigibil de balonul rotund. Pe teren și pe margine deci, dominanta o constituia entuziasmul, indiferent de vîrstă și care a adunat de fapt împreună zeci de copii, antrenori, arbitri și... părinți.

Locul și data întîlnirii: *5 noiembrie, stadionul 23 August (și ca să precizăm: unul din terenurile de fotbal ale complexului, împărțit în două de-a latul, găzduind deci două terenuri reduse, cu porți de dimensiuni reduse și un marcaj corespunzător).*

Prilejul: *etapa a doua a unei foarte utile competiții, organizate de F.R.F., prin comisia de juniori și copii, pentru cei mai mici jucători din Capitală (cei născuți în 1954 și 1955) și la care participă* 8 echipe ale Centrelor de copii de la Steaua, Rapid, Centrul 23 August, Dinamo și Progresul.

Competiția, neavînd o titulatură, permite-ți-ne s-o denumim „Cupa liliput". De ce? Pentru că, de pildă, în echipa Centrului 23 August, piticii lui Vîlcov erau realmente... pitici! Iar căpitanul ei, Ion Munteanu, avea 1,32 m., 29 kg. și era poreclit „Așchiuță"! Toți de-un leat: 11 ani și toți foarte talentați, adevărați spiriduși. Ca și adversarii lor de altfel, piticii dinamoviști, antrenați de Timar. Un meci deci foarte echilibrat (în ciuda scorului: 3—0 pentru Dinamo), cu multe faze spectaculoase, disputat de cei 16 jucători (echipele aliniază cîte 8 jucători) într-un ritm alert. Pe margine, un suporter... feminin, avea mari emoții. Era Elena Caraivan, mama portarului dinamovist Valentin (performanțele acestuia: elev premiant în clasa a V-a la Școala generală nr. 70, foarte ordonat și îndrăgostit de fotbal). L-a adus la Dinamo *Cornel Popa, căpitanul echipei naționale, și bineînțeles că s-a gîndit în primul rînd la perspectiva compartimentului său, al apărării. Alegerea e bună, căci Valentin e foarte talentat și cu frumoase calități fizice.*

Pe terenul alăturat, la „concurență", copiii de la Rapid și Progresul. Un festival al golurilor: 9—0 pentru giuleșteni. Înaintașul lor central, Rișniță, dovedește un „apetit" demn de Ion Ionescu! De remarcat că în ambele meciuri, faulturile s-au putut număra pe degete și nu s-a executat nici un penalti.

Pe actul de naștere al competiției scrie că scopul ei este experimental, pentru găsirea celui mai bun sistem de încadrare a copiilor în activitatea competițională, ca mijloc al procesului de instruire. *Competiția are un cadru organizat și e plăcut să parcurgi programul tur-retur (debut: 29 octombrie 1966, final 29.IV.1967), să privești cum antrenorii completează după legitimațiile F.R.F. foile de arbitraj, cum meciurile sînt conduse de arbitri delegați oficial și cum de pe tușă rezervele își încurajează coechipierii la maniera:* „Valentine, plonjează ca Voinescu!".

Întocmai ca la meciurile mari! (cu o singură excepție: întîrzierea nejustificată a echipelor de la Steaua, care a perturbat programul).

S. GABRIELESCU

Parada viitoarelor vedete, așa poate fi denumită competiția micilor fotbaliști, care a avut loc recent pe terenul Centrului de antrenament „23 August".

Nu se poate spune că puștii n-au „stofă"...

CUPA ROMÂNIEI

Populara competiție Cupa României se apropie de faza sa finală, adică de aceea în care vor intra în joc și echipele din categoria A. Duminica trecută s-a disputat o nouă serie de partide calificatorii, în urma cărora au rămas în competiție următoarele echipe:

CATEGORIA B: Chimia Suceava, Dinamo Bacău, Progresul Brăila, Dinamo Victoria București, Siderurgistul Galați, Oțelul Galați, Știința București, Minerul Lupeni, C.F.R. Timișoara, C.S.M. Reșița, Crișul Oradea, Minerul Baia Mare, Ind. sîrmei Cîmpia Turzii, Clujeana, Metalurgistul București, C.S.M. Sibiu, Gaz metan Mediaș.

CATEGORIA C: Textila Buhuși, Gloria C.F.R. Galați, I.M.U. Medgidia, Muscelul Cîmplungu, Electroputere Craiova, Mureșul Deva, Metalul Hunedoara, Recolta Carei, Medicina Cluj, Progresul Reghin, A.S.A. Sibiu, Oltul Sf. Gheorghe, Gloria Bîrlad.

ALTE CATEGORII: Viitorul Botoșani, Timpuri Noi București, Viscoza București, Metalul Plopeni, Textila Mediaș.

Aceste echipe vor mai disputa o etapă, la 20 noiembrie (ultima din acest sezon).

DE VORBĂ CU INTERNAȚIONALII DE ODINIOARĂ

Sepi Grațian un... Sindelar brunet al României

Pe Sepi Grațian, numit odinioară Sepi II, vechea dragoste pentru fotbal îl determină și acum, la peste 50 de ani, să fie nelipsit nu numai de la jocurile oficiale, ci și de la antrenamentele Politehnicii sau ale altor echipe timișorene. Este lesne de înțeles că această pasiune statornică face din fostul internațional Sepi un interlocutor foarte amabil, gata oricînd să consacre multe minute din timpul său liber discuțiilor despre fotbal.

Puțin mai reținut atunci cînd a venit vorba despre amănuntele autobiografice, Sepi ne-a oferit totuși o serie de date și opinii personale, pe care, considerîndu-le interesante pentru cititorii revistei, le-am consemnat și vi le redăm în cele ce urmează.

În 1922, cînd puștiul pus pe fapte mari s-a prezentat pentru prima dată la trialul de selecție pentru echipa de copii a Politehnicii, antrenorul italian Carnelli, a spus: „Îmi placi, băiete, și cred că vei deveni un fotbalist mare". Cuvintele i s-au întipărit adînc în memorie și spre marea lui mulțumire, mai tîrziu aveau să se adeverească. La 13 ani în ech „a de juniori și la 16 ani în prima garnitură a Politehnicii Timișoara, jocul său avea să anunțe ascensiunea rapidă a unui atacant cu reale calități de coordonator și realizator, rare fiind jocurile în care el să nu înscrie un gol. Pentru o perioadă scurtă, evoluează la „Chinezul" și apoi la „Banatul". Din anul 1929, Sepi apare în formația Universității Cluj, alături de Sfera, Deheleanu, Ploeșteanu, Gain și alții, unde joacă timp de 5 ani. După terminarea stagiului militar, trece la Venus București pentru 2 ani, iar în 1937 se reîntoarce la Timișoara, unde devine atacant de bază al Ripensiei.

Fiind încă elev în cursul superior al liceului comercial din Timișoara, Grațian Sepi este selecționat în echipa națională pentru un joc cu Turcia. Avea doar 17 ani. Debutul său în reprezentativa țării a coincis cu o victorie strălucită, 4—2, unul din cele patru goluri ale românilor fiind opera sa.

Timp de 10 ani, el a figurat în loturile naționale, fiind component de 22 de ori al reprezentativei A. Amintirea cea mai plăcută din perioada aceea o poartă jocului cu Cehoslovacia de la Triest, disputat cu prilejul Campionatului Mondial din 1934, cînd a avut în față pe renumitul portar Planicka. De asemenea, cu multă plăcere își amintește de meciul România — Bulgaria din 1929, cîștigat cu 5—2, în care el a marcat 2 goluri, fapt ce l-a determinat pe secretarul general al Federației Române de Fotbal din acea vreme, Octav Luchide, să-i dea următoarea dedicație pe fotografia reprezentativei: „Căpitan al echipei naționale la vîrsta de 19 ani nu poate fi decît un mare jucător".

În 1933 are loc jocul dintre echipele de amatori ale României și Ungariei din cadrul Cupei Europei Centrale. Își amintește că unul dintre selecționeri prejera în locul său pe un alt jucător. În cele din urmă a fost ales totuși Sepi. Pentru a demonstra că alegerea a fost bună, el a jucat atît de bine, încît a înscris 4 din cele 5 goluri. Echipa noastră a cîștigat cu 5—1. Șeful delegației maghiare, după joc, a spus: „Dacă Austria are un Sindelar blond, România posedă unul brunet".

Șirul acestor amintiri depănate se poate prelungi cu încă multe altele. Renumele său de atacant, creator și realizator cu mare eficacitate, ne-a îndemnat să-l întrebăm despre unele din „secretele" strălucirii sale ca jucător.

— „Nici un secret", *a fost răspunsul.* „Participam la antrenamente cu o mare plăcere și regularitate. Aveam 3—4 antrenamente săptămînale a cîte 5 ore. În primul antrenament al săptămînii ne propuneam ca principal scop desăvîrșirea condiției fizice și o făceam atît de conștiincios încît la sfîrșitul pregătirii, fiecare dintre noi totaliza 10—12 km. de alergătură, cu și fără minge. Un secret (dacă se poate numi așa) e faptul că după fiecare antrenament continuam trasul la poartă pînă seara tîrziu, de multe ori chiar la lumina lunii. Repetam, repetam la nesfîrșit din mișcare, din viteză, de pe loc, din centrări etc. Însușirea noțiunilor de tactică o făceam în jocul de joi, iar vineri avea loc un antrenament de relaxare. Întreaga noastră pregătire era dominată de o disciplină deosebită, neadmițîndu-se lipsuri sau întîrzieri de la antrenamente, abateri de la indicațiile antrenorilor etc.".

I-am solicitat părerea în legătură cu calitățile absolut necesare unui atacant de clasă.

— „Sînt multe", *ne-a răspuns Grațian Sepi.* „Le voi enumera doar pe cele pe care eu le consider esențiale. Atacantul trebuie să tragă la poartă din orice poziție, fără ezitare și preluări inutile; să judece rapid în acțiunile de joc, de pe teren; să aibă foarte dezvoltat simțul porții și al plasamentului propriu; să-și cunoască bine partenerii de joc și posibilitățile acestora; să joace simplu, fără înfloriturl de prisos; să nu fie egoist, să aibă o condiție fizică bună, viteză de reacție și stabilitate continuă pe picioare pentru a putea proteja corect balonul; să aibă curajul răspunderii în a lua acțiuni pe cont propriu în lupta directă cu apărătorii, să joace la fel de bine cu ambele picioare și să se demarce de îndată ce a pasat mingea. Par multe. În realitate aceste virtuți se obțin în totalitate, cu condiția că cel în cauză să depună o muncă stăruitoare la antrenamente".

— Considerați util aportul foștilor mari jucători la desfășurarea în bune condițiuni a antrenamentelor echipelor noastre?

— „Fără îndoială. Gîndesc că ar fi foarte bine ca foștii jucători să fie cooptați în conducerile secțiilor. Cu experiența și cu bagajul lor de cunoștințe tehnice, ei pot fi de un real folos în pregătirea fotbaliștilor noștri tineri. Aș dori să mai reamintesc că lipsa unor terenuri destinate copiilor, inaccesibilitatea lor la cele ale echipelor din campionatele orășenești sau regionale, constituie un obstacol în calea dorinței celor mici de a practica jocul cu balonul rotund. E adevărat, crearea centrelor de copii a rezolvat într-o măsură această deficiență, dar nu în totalitate. Oricum, în cadrul acestor centre, foștii internaționali pot desfășura o muncă rodnică, împărtășind copiilor cît mai multe din cunoștințele acumulate de-a lungul anilor lor de activitate competițională".

În compania lui Grațian Sepi, minutele au trecut pe nesimțite. Convorbirea cu fostul internațional timișorean a dovedit din nou marea sa pasiune pentru sportul care i-a dăruit atîtea satisfacții în timerețe.

PETRE ARCAN

ÎN JURUL BALONULUI ROTUND

SCRIITORUL... EUSEBIO

„Pantera neagră" a fotbalului portughez își povestește viața într-o carte recent ieșită de sub tipar și intitulată **„Numele meu este Eusebio".**

Un arbitru de fotbal francez, Jean Nico, în vîrstă de 43 ani, a murit în urma unei crize cardiace, în timp ce conducea un meci de fotbal într-un oraș din Alsacia

Întîlnirea era tocmai pe sfîrșite, cînd arbitrul a dictat o lovitură liberă; în același moment, el a început să se clatine și a căzut la pămînt. În timp ce era transportat la spital, a decedat.

În aceeași zi, într-un oraș din Italia, unui spectator care asista la un meci de fotbal disputat între două echipe amatoare, cu 10 minute înainte de terminarea partidei, cînd scorul era 1—0 pentru oaspeți, ca urmare a unei puternice emoții, i s-a făcut rău și a căzut. Transportat de urgență la spital, el a sucombat pe drum.

Cum s-ar zice, au căzut la datorie...

3 STICLE DE BERE — 3 ETAPE SUSPENDARE!

Pentru că după un meci susținut de formația daneză Esbjerg la Praga a băut trei sticle de bere într-un local de noapte din capitala Cehoslovaciei, internaționalul Jens Jörgen Hansen, căpitanul echipei Danemarcei, a fost suspendat pe... trei etape. Cam scumpă bere...

4–3–3 CÎȘTIGĂ NOI ADEPȚI

Antrenorul reprezentativei Țării Galilor (sau managerul, cum obișnuiesc britanicii să-l numească), Dave Bowen, s-a decis să adopte sistemul 4–3–3. Hotărîrea aceasta a luat-o după ce a asistat la jocurile turneului final al campionatului mondial. El a fost foarte mult impresionat de eficacitatea sistemului aplicat de Ramsey, antrenorul echipei Angliei.

Victoria echipei Angliei la recenta ediție a campionatului mondial a fost primită cu multă simpatie de către producătorii viticoli din regiunea franceză Bordeaux, mari amatori de fotbal, al căror sindicat a hotărît să recompenseze frumoasa performanță a fotbaliștilor insulari. În acest scop, imediat după sfîrșitul marii competiții, ei au expediat pe adresa Federației engleze de fotbal, 800 sticle cu renumitul vin de Bordeaux, pentru a fi oferite jucătorilor echipei campioane mondiale. Cum, în același timp, sindicatul marinarilor din Marina comercială britanică a declarat o grevă care a luat sfîrșit numai cu puțin timp în urmă, prețiosul dar nu a putut ajunge la destinație și nu a putut fi înmînat celor cărora le era adresat, decît... săptămîna trecută

SE CAUTĂ UN ANTRENOR FEDERAL!...

Federația scoțiană caută un antrenor pentru echipa națională, deoarece John Prentice a demisionat, avînd o ofertă din Canada, pe care a acceptat-o. Prentice este al 6-lea antrenor pe care l-a avut reprezentativa Scoției, în ultimii ani (Beattie — de două ori, Matt Busby, Ian Coll și Jack Stein).

CUVINTE ÎNCRUCIȘATE

BALOANE, BALOANE

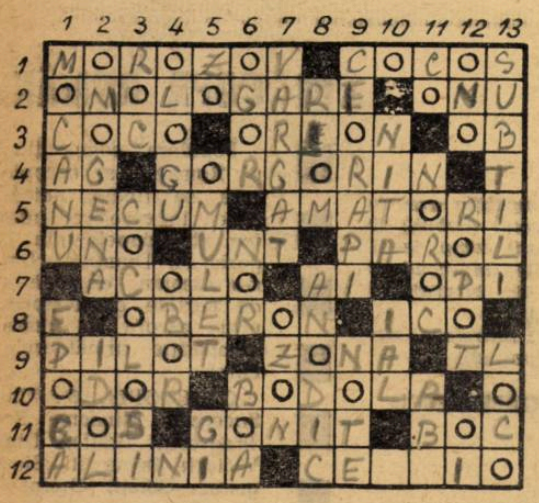

ORIZONTAL: 1) Antrenorul echipei sovietice — Doar cel galic are contingențe cu fotbalul. 2) Recunoașteri decisive ale F.R.F. — Organizația Națiunilor Unite. 3) Dumitrescu, antrenorul — Constelație — Lobi centrali! 4) Argint — Unul din antrenorii taberei de juniori de la Pitești din vara aceasta. 5) Nicidecum — Fotbaliști neprofesioniști. 6) Mamifere din America tropicală — Pe calea laptelui... — Pe cuvînt. 7) În acel loc — Avram ... Iancu — Oraș în Italia. 8) I-a dat de lucru lui Weber — Inițiale orădene. 9) Conducător — Sector tactic — Traian Lupescu. 10) Giuvaer — Fost înaintaș la Venus. 11) Poartă ... suspendată — Pus pe fugă — Apărător petrolist. 12) A prezenta formația pe teren — Fotbalul lui Domenghini.

VERTICAL: 1) Fundaș al campioanei — Perioadă de timp. 2) Echipă sudată — Jucător preferat. 3) Palton rustic — A mușamaliza. 4) Jucător la Farul — Cartier cu rezonanță fotbalistică. 5) Ozon pe centru! — Pitic — Greavu Ilie. 6) Recolta vi-l sugerează — Aranjează ploile pe stadion — Șarpe. 7) În dungi — Fotbalist la... înălțime. 8) Vechea capitală a ducatului Auvergne — Are ce are cu anodul. 9) În ghetele de fotbal — Apreciere după meci. 10) Tînăr înaintaș craiovean — Întreprinderea de Administrație Locativă. 11) Cap de cocos! — Surîde la Pronosport — Ziar sportiv spaniol (apropo de Di Stefano). 12) Înaintaș ... legendar — Tunet de aplauze — Blînde în cîmp. 13) Jucători a la Ozon și Dumitriu — Pe terenul propriu.

Cuvinte cunoscute mai puțin: **Uno, Opi, Riem, Oao.**

FRĂȚILĂ

ȘI... PREDECESORII SĂI

A marca trei goluri într-un meci oficial interțări, constituie o veritabilă performanță, cu care se poate mîndri orice jucător consacrat, dar mai ales un debutant ca Frățilă, proaspătul nostru internațional A, recunoscut de altfel pentru eficacitatea sa, pentru simțul porții cu care este înzestrat.

Isprava reușită în partida cu Elveția de dinamovistul bucureștean este ceea ce britanicii obișnuiesc să numească „hat-trick", adică înscrierea a trei goluri consecutive. Asemenea performanțe se întîlnesc destul de rar în jocurile internaționale și atunci cînd se produc ele sînt apanajul unor fotbaliști care „simt" poarta și dovedesc o mare poftă de... goluri. Chiar anul acesta am avut ocazia să înregistrăm cîteva asemenea recorduri fotbalistice: Eusebio *a înscris patru goluri în meciul Portugalia—R.P.D. Coreeană, din campionatul mondial, iar* Farkas *a marcat toate golurile echipei Ungariei în partidele cu Franța (4—2) și Austria (3—1).*

Dar să revenim la fotbalul nostru și să subliniem că Frățilă a reluat (să fie într-un ceas bun..) o tradiție a unor... înaintași ai săi, la timpul lor, cu nume de mare rezonanță în activitatea fotbalistică de la noi. În paginile istoriei fotbalistice se întîlnesc cîteva asemenea performanțe realizate în confruntări internaționale. Iată-le:

Rudi Wetzer, *masivul centru înaintaș de altădată, a înscris CINCI goluri în poarta națională Greciei, la București în anul 1930. Un alt înaintaș centru al sistemului clasic de joc,* Grațian Sepi *(II) și-a înscris numele cu PATRU goluri în meciul România—Ungaria (5—1), disputat tot la București, în 1933, în cadrul „Cupei Europei Centrale" pentru echipele naționale amatoare. Alți doi jucători dinainte de război au devenit și ei performeri cu TREI goluri.* Ghiță Ciolac *a izbutit acest lucru (o dată ca mijlocaș!) de două ori și de fiecare dată în fața aceleiași echipe, a Bulgariei, în 1929 la București (3—0) și în 1933, tot la București (7—0, în cadrul Cupei Balcanice). În schimb,* Iuliu Bodola *s-a putut lăuda cu faptul că a marcat de trei ori cîte trei goluri: în 1931 la Atena (4—2 cu Grecia), la Kaunas (4—2 cu Lituania) și în 1936 la București (3—2 cu Iugoslavia).*

Alți fotbaliști au completat, după război, această listă a golgeterilor în partide interțări. Iuliu Farcaș *a fost principalul factor al victoriei noastre în jocul cu Albania (4—0 la Tirana), marcînd trei goluri și cîștigîndu-și porecla de „picior de aur", într-o linie de atac în care figurau Marica, I. Covaci, Dumitrescu III și Reuter. Cinci ani mai tîrziu, într-un meci România—R. D. Germană, disputat la București,* Gheorghe Vaczi *a marcat toate golurile victoriei (scor: 3—1), jucînd alături de Paraschiva—Ozon de o parte, și Petschovschi—Filote de alta. În 1959, la Varșovia, un alt meci amical, cu Polonia și alte trei goluri înscrise de un singur jucător, tot un centru înaintaș,* Mircea Dridea, *care juca între Oaidă—Constantin și Seredai—Tătaru. În sfîrșit, în 1964, cu prilejul turneului olimpic din Japonia, România a învins Ghana cu 4—2 la Osaka, iar trei goluri au fost opera lui* Pavlovici.

Desigur, lista mai cuprinde și alți jucători, dar cu cîte două goluri numai, ceea ce constituie un merit, dar nu se ridică la nivelul performanței de care vorbim.

Toți laolaltă, însă, sînt predecesorii lui Frățilă, recentul performer. Ne bucură această reluare a unei tradiții; sperăm că Frățilă se va menține pe linia unei eficacități sporite și dorim ca pe lista recordmanilor să-și înscrie numele și alți atacanți.

P. G.

O fotografie pentru albumul dvl: Frățilă, atacantul reprezentativei noastre, care în meciul său de debut, a înscris 3 din cele 4 goluri în poarta elveților

CAMPIONATELE NAȚIONALE PESTE HOTARE

● Un derbi „Fla — Flu" dramatic la Rio ● Pele își exprimă mulțumirea prin goluri ● Transferări costisitoare, dar nu și... productive ● Vedete pe tușă

Oferim, mai jos, cititorilor noștri alte cîteva aspecte din și pe marginea unor campionate naționale de peste hotare.

DERBIUL „FLA — FLU"

Ca toate partidele importante din campionatul orașului Rio de Janeiro, derbiul „Fla-Flu" (Flamengo — Fluminense) a fost însoțit de-a lungul desfășurării lui de cîteva scene penibile, care au decis, în final, soarta meciului. Ele s-au produs la 20 de minute de la începerea jocului, exact în momentul în care Fluminense stăpînea jocul. Almir (Flamengo), un jucător de clasă de altfel (a și fost selecționat în lotul brazilian), dar cu un temperament extrem de irascibil, a dat semnalul. Oliveira — marea revelație a echipei Fluminense și a fotbalului brazilian — l-a deposedat de balon pe Almir și a pasat unui partener din atac. Jocul însă, a trebuit să fie oprit pentru că, profitînd de faptul că arbitrul nu-l vede, Almir l-a izbit violent cu capul în plină față pe Oliveira, făcîndu-l K.O. Busculadă, proteste, discuții prelungi... Arbitrul însă, nevăzînd nimic, n-a putut să ia nici o decizie. Reluarea partidei s-a făcut într-o atmosferă încărcată. Denilson (Fluminense) a vrut să-l răzbune pe Oliveira și l-a atacat violent pe Almir. Arbitrul l-a eliminat imediat. Din nou proteste, mai ales din partea lui Bauer, a cărui vehemență n-a fost pe placul arbitrului și l-a trimis și pe el la cabină. Rămasă în 9 oameni, Fluminense n-a putut evita înfrîngerea cu 2—0.

În acest timp, în campionatul orașului Sao Paulo, echipa lui Pele a evoluat în orașul Bauru, unde vedeta lui F.C. Santos și-a început cariera de fotbalist. Prilej pentru localnici să-l primească pe Pele cu cîntece, flori și o orchestră. De altfel, Pele împlinea în acea zi 26 de ani! Drept mulțumire față de mulțimea prezentă în tribune, Pele a... marcat două goluri și a contribuit la înscrierea celorlalte de către Toninho, pe care dorește să-l facă urmașul său în clasamentul golgeterilor (primul loc este ocupat de Pele de opt ani!...).

HORA TRANSFERĂRILOR

Campionatul englez continuă în mijlocul unui interes general, oglindit în numărul mare de spectatori prezenți la jocuri. Întrecerea nu-i lipsită nici de surprize și nici de aspectele atît de frecvente în fotbalul britanic. Ultima „surpriză" a constituit-o Aston Villa, clasată undeva la periferia clasamentului primei ligi. Deși a jucat la Londra și deși pentru a face față crizei financiare, a acceptat — pentru 100.000 de lire — să se despartă de cel mai bun înaintaș al său (Hateley, cumpărat de Chelsea), Aston Villa a reușit ceea ce nu reușise timp de 32 de ani: a cîștigat cu 3—1, meciul cu Tottenham, folosind un jucător de rezervă, Chatterley, care nu l-a costat nici un ban!

Dacă Chelsea n-a avut de ce regreta că a plătit atît de mult pentru Hateley (acesta a marcat două din cele trei goluri ale victoriei echipei sale contra lui Fullham), în schimb Newcastle are toate motivele: a plătit 85.000 de lire pentru internaționalul galez Wyn Davies și a pierdut chiar acasă, meciul cu Bolton. Și încă cu 3—0...

ȘI VEDETELE SÎNT ELIMINATE!

Campioana Olandei, Ajax Amsterdam, continuă să conducă în clasament, dar numai cu un punct avans și în condițiile unei forme care îngrijorează pe suporterii săi. Acest lucru s-a văzut în meciul cu Go Ahead, la Deventer, unde a învins greu și după multe emoții, deși avea în echipă pe faimosul internațional Keizer, *care a reintrat după trei etape de suspendare pentru că a depășit regulile corectitudinii.* De remarcat că Go Ahead a beneficiat de două lovituri de la 11 m, executate de... portarul Van Zochel: primul a fost transformat, dar al doilea a rămas nefructificat, deoarece portarul lui Ajax a sesizat maniera de execuție a lui Van Zochel și a apărat.

● În campionatul R.F. Germane, un meci dramatic la Dortmund, unde V.S.B. Stuttgart a ținut în șah pe Borussia, care n-a reușit egalarea decît cu cinci minute înainte de sfîrșit prin suedezul Larson. Jocul, extrem de viril, a degenerat după eliminarea internaționalului Libuda (Borrussia).

GRIJILE LUXEMBURGHEZILOR

Privirile pasionaților fotbalului din Marele Ducat sînt îndreptate în egală măsură spre nivelul mediocru al jocurilor din campionat (doi antrenori, Berry Spora și Plaschek-Jeunesse, au trebuit să-și părăsească posturile în urma comportării extrem de slabe a echipelor lor) și spre pregătirea reprezentativei pentru meciurile din campionatul Europei și mai ales pentru cel inaugural, cu Franța. Federația a luat măsuri importante în această privință. În primul rînd a schimbat fața lotului, care la ora actuală reprezintă un amestec de jucători consacrați și tineri. Comisia tehnică a impus lotului trei antrenamente săptămînale, în afara celor pe care jucătorii le fac la cluburile lor. În fine, selecționabilii vor fi cantonați timp de patru zile înaintea fiecărei întîlniri internaționale. Totul urmărește ca echipa națională să fie bine pregătită, în ciuda slăbiciunilor scoase la iveală de campionat.

FOTBALUL ȘI TELEVIZIUNEA

Între federația și televiziunea belgiană a fost încheiat un acord potrivit căruia numai 9 meciuri dintr-un sezon vor fi televizate în direct. Unul din aceste jocuri a fost F.C. Liège — Daring, care s-a disputat la un remarcabil nivel tehnic și a constituit o bună propagandă pentru fotbal. Televizarea lui însă, a dus la înregistrarea unei asistențe de... 4.000 de spectatori. Ceea ce a făcut să fie regretat acordul semnat...

„Lacătul" elvețian, armă depusă la muzeu

In tactica fotbalului, de numele Elveției a rămas legat poate primul dintre sistemele tipic defensive din care s-au născut, în vremea noastră, numeroase variante minore sau majore ale aceluiași spirit: „lacătul". De fapt, el reprezintă o invenție austriacă, pe care cunoscutul antrenor Karl Rappan (fost internațional austriac) a dezvoltat-o și aplicat-o întîia oară la o echipă prestigioasă (reprezentantiva Elveției), atunci cînd a preluat conducerea tehnică a acesteia. Metoda a căpătat cu timpul notorietate, circulînd prin toată lumea cu inscripția „made in Elveția". În ultima vreme, cînd poziția fată de răspîndirea sistemelor defensive a căpătat o sporită vigoare, s-a transformat într-un fel de stigmat care urmărește fotbalul elvețian.

Văzînd echipa lui Foni cu ocazia meciului de la București, considerăm necesare cîteva precizări, fiindcă o anumită prejudecată tinde să devină eroare, iar o anumită restructurare tactică pozitivă are neșansa să treacă neobservată.

Mai întîi, reprezentativa Elveției nu mai utilizează de multă vreme „lacătul". L-a părăsit încă din timpul campionatului mondial din Chile, cînd s-a manifestat într-un spirit deosebit de ofensiv pe osatura sistemului cu patru fundași. *Apoi, tactica de care vorbim are cîteva principii inexistente în jocul pe care elvețienii l-au prestat atît în Anglia cît și la București, dintre care e cazul să reamintim numai cîteva:*

— mijlocașii de margine marchează strict extremele adverse;

— existența unui mijlocaș central care acționează în fața celor 3 fundași, obligat să acopere mijlocul terenului și să lupte cu înaintașii centrali.

Nu vom intra în amănunte. E suficient aceasta pentru a înțelege că elvețienii au părăsit de mult lacătul, acesta rămînînd doar un subiect stors în continuare de către caricaturiști.

In altă ordine de idei, după campionatul mondial din Chile, deși apreciați pentru maniera lor de joc, elvețienii s-au contaminat din nou de molima spiritului defensiv, epoca „lacătului" lăsîndu-le probabil și o anumită predispoziție, încît pînă la „Ediția—66" și în timpul acesteia, cîteva dintre formațiile de club, precum și echipa națională au aderat la principiile „betonului". Între „lacăt" și „beton" se poate stabili doar o legătură de idei, asemenea filiației dintre două opere aparținînd aceluiași curent artistic, dar structura lor rămînînd mult deosebită.

După revenirea din Anglia (bilanț 3 înfrîngeri, 9 goluri primite și unul singur înscris), presa sportivă a criticat cu îndreptățită asprime crezul tactic al antrenorului Foni.

Toate acestea, ca și bilanțul negativ înregistrat global de echipele care au luptat în „campania" engleză sub stindardul spiritului defensiv, au determinat (după cum se observă în prezent) începutul unei perioade de restructurări serioase în domeniul principiilor tactice de bază. *La numai cîteva luni, echipa Elveției a ieșit din „tranșeele defensivei", încearcă să asimileze o nouă viziune despre fotbal, oferă o nouă imagine, desigur cu multe imperfecțiuni, fiindcă o astfel de transformare nu se poate realiza decît într-un timp mai îndelungat. In ultimele două partide, cu Belgia și cu România, echipa Elveției, desfășurată pe trei linii (4—3—3) a încercat să respecte principii ca: joc colectiv—constructiv—ofensiv. Elevii lui Foni — mulți dintre ei destul de tineri (numai cu astfel de jucători se poate învăța mai ușor un nou sistem), au arătat ce știu și ce nu cunosc încă din aceste principii. Luați cu „asalt" din primele minute de către fotbaliștii noștri, au comis greșeli edificatoare în privința carențelor ce-i grevează în prezent. Ca întotdeauna, jocul bun al unei echipe (România) a obligat adversarul să greșească, etalîndu-i toate punctele nevralgice. In primul rînd, elvețienii n-au folosit „apărarea în linie", fiindcă nu s-au sprijinit pe legea ofsaidului (și una fără cealaltă nu e posibil de realizat). Dealtfel, cineva a scris și despre echipa noastră, că ar fi jucat „în linie", ceea ce nu este adevărat. Apoi marcajul folosit „în zonă", a fost mult prea lejer, permițînd mereu jucătorilor noștri să preia balonul și retrăgîndu-se din fața lor, deși se cunoaște*

Romulus BALABAN

(Continuare în pag. 12)

Portarul elvețian Prosperi, de data aceasta, nu-i mai dă posibilitate lui Frățilă să concretizeze

MOZAIC

● Circa 200 suporteri înflăcărați ai lui Penarol și-au însoțit echipa favorită la Madrid, la meciul cu Real. Aceștia, după meci, au invadat terenul, au pătruns apoi în vestiare unde, nebuni de bucurie pentru că echipa lor cîștigase titlul intercontinental, plîngeau și dansau în ritmul imnului clubului lor.

● În ultimii 7 ani clubul Penarol a cîștigat de 6 ori campionatul Uruguayului. Excelenta comportare a jucătorilor atrage săptămînal pe stadioanele din Montevideo peste 70.000 spectatori, dintre care 25—30.000 sînt membri susținători cotizanți, care asigură existența acestui mare club (înființat cu 70 de ani în urmă). Funcția de antrenor o îndeplinește Maspoli, cel care a apărat poarta echipei naționale la C. M. din 1950 (Brazilia) și 1954 (Elveția). In decursul anilor au evoluat în această echipă, printre alții, GHIGGIA SCHIAFFINO, VARELA, (unchiul actualului apărător, cu același nume) etc.

● UN EPILOG neplăcut la meciul Italia — U.R.S.S.: persoane rămase neidentificate au pătruns în vestiarele jucătorilor italieni și au furat tricourile cu care jucaseră Guarnieri, Landini și Facchetti. Primul a și anunțat că oferă o recompensă celui care îi va înapoia tricoul la care ține foarte mult, deoarece cu el a marcat primul său gol în echipa națională.

● DUKLA Praga va efectua la sfîrșitul acestei luni un turneu în Olanda, Franța și Anglia, unde va întîlni în ordine pe FEYENOORD, LENS și NOTTINGHAM.

● JOSEF UJLAKY, internaționalul francez care a evoluat și în țara noastră cu R.C. PARIS și care se retrăsese din fotbal acum cîțiva ani, s-a reamatorizat, reluîndu-și activitatea la clubul F. C. Sete, club la care a mai jucat cu ani în urmă ca profesionist.

● GIAMBATTISTA FABBRI, antrenorul secund al lui SPAL și fratele fostului antrenor al echipei naționale a Italiei, a salvat de la înec pe un jucător din echipa sa de tineret. Aflîndu-se împreună, la pescuit, într-o barcă, aceasta s-a răsturnat și tînărul fotbalist a căzut în apă. Antrenorul său, dîndu-și seama de pericol, nu a ezitat să sară în apă și să-l scoată la mal.

● O TENTATIVĂ de corupție a fost făcută asupra lui Feretti, portarul echipei italiene de divizia B, Palermo. Înainte de meciul cu Pisa, Feretti a primit o scrisoare anonimă în care i se propunea să favorizeze echipa adversă în schimbul sumei de 5 milioane de lire. Corect, Feretti a predat scrisoarea conducerii sale, care a sesizat federația de fotbal. S-a deschis o anchetă, dar identificarea autorului este îngreuiată de faptul că de pe ștampilele aplicate pe plic nu reiese localitatea de unde a fost expediată.

● SE PARE că la ora actuală Sivori deține o formă remarcabilă, poate cea mai bună din cariera sa. De acest lucru au vrut să se convingă — și s-au convins — toți sportivii din țara lui de baștină, Argentina, care au cerut și au obținut ca meciul Napoli — Milan, disputat cu cîtva timp în urmă, să fie transmis în direct la televiziune, în Argentina.

● ANUNȚAM într-un număr anterior că Argentina a început încă de pe acum pregătirile pentru viitoarea ediție a campionatului mondial din 1970. In acest scop, s-au format trei loturi care au și început antrenamentele în comun. Primul cuprinde jucătorii care au luat parte la ultima ediție a C.M. (mai puțin Ferreiro, Solari și Onega) plus alții, remarcați în campionat: Roma și Buttice (portari); Marzolini, Ovejero, Perfumo, Rossi (fundași); Albrecht, Acevedo, Basile, Marin, Rattin, Viberti (mijlocași); Bernos, Artime, Mura, Conigliaro, Gonzales, Maschio, Sarnați, Mas, Veira, Carone (atacanți).

Este de remarcat prezența în acest lot a „bătrînului" Maschio care pînă în primăvara acestui an a jucat în Italia, la Fiorentina.

Cel de al doilea lot, format din jucători în vîrstă de 20—23 de ani, este condus de Miguel Ignomirielo și cuprinde pe: Biassuto, Romera (portari); Gallo, Manera, Diaz, Laginestra, Rosl, Rogel, Bertolotti, Basil (apărători); Pachame, Ziwica, Tojo (mijlocași); Ponce, Confesor, Guzman, Veglio, Pardo, Etchecopar, Castiglia, Ochoa (atacanți). Acest lot va face chiar în această iarnă un lung turneu în Europa. Cel de al treilea lot încă nu a fost definitivat, dar el va cuprinde numai juniori și tinere speranțe.

● RECENT s-a ținut la Buenos Aires congresul extraordinar al Confederației sud-americane în cursul căruia s-au tras la sorți meciurile de calificare ale campionatului American de Sud, care se va desfășura la Montevideo în 1967, între 13 ianuarie și 4 februarie. Brazilia a anunțat că nu va participa la acest turneu și la propunerea delegatului statului Chile, Argentina a fost admisă direct în faza finală, ca fiind țara care a cucerit de cele mai multe ori acest titlu. Vor mai fi admise direct în turneul final Uruguay, ca țară organizatoare, și Bolivia, ca ultim deținător al titlului. Celelalte finaliste vor fi desemnate dintre învingătorii meciurilor Paraguay — Ecuador, Peru — Venezuela și Chile — Columbia.

● CUNOSCUTUL jucător bulgar Diev, de 57 de ori selecționat în echipa națională și căpitan al acesteia, a abandonat fotbalul după ce 18 ani a făcut parte din echipa Spartak Plovdiv.

● JUCĂTORUL belgian Goyvaerts și-a făcut debutul oficial la Real Madrid în meciul cu Las Palmas (1—1) cu care ocazie a și marcat singurul gol al echipei sale.... cu călcîiul.

● ÎNTR-O PARTIDĂ de antrenament dinaintea meciului pe care l-a susținut cu Austria (3—1) echipa națională a Ungariei a fost învinsă de o selecționată feroviară cu 4—3 ! !

Fotbal
REVISTĂ SĂPTĂMÎNALĂ
Redacția și administrația București
Bd. Mărăști 26, raionul 30 Decembrie

COLEGIUL DE REDACȚIE
Constantin Chiriță, Ștefan Covaci, Gh. Dumitrescu, Ion Lupaș, Pavel Marcu, Aurel Neagu (redactor șef), Angelo Niculescu, Andrei Rădulescu, Constantin Teașcă, Dumitru Tomescu, Stelian Trandafirescu (redactor-șef adjunct), Radu Urziceanu (secretar general de redacție), Emerich Vogl, Ion Voica, Ion Voinescu.
Prezentarea grafică Liviu Bobocea

LOTUL OLIMPIC AL ROMÂNIEI ÎNTÎLNEȘTE SELECȚIONATA DE TINERET A R. F. GERMANE

● 18 jucători reținuți pentru echipa noastră ● Trei internaționali A în formația oaspeților

Günter Netzer

După cum am anunțat, la 16 noiembrie se va disputa la București, pe Stadionul Republicii, întîlnirea internațională amicală dintre reprezentativa olimpică a țării noastre și selecționata de tineret a R.F. Germane.

În vederea acestei interesante partide, care se încadrează în planul general de pregătire a olimpicilor noștri, antrenorul federal B. Marian ne-a informat că a fost alcătuit următorul lot de jucători :

PORTARI : **Niculescu** (Dinamo Buc.), **Coman** (Dinamo Pitești)

FUNDAȘI : **Lupescu** (Rapid), **Boc, Florea** (Petrolul), **Deleanu** (C.S.M.S.), **D. Nicolae, Sătmăreanu** (Steaua), **Surdan** (Politehnica)

MIJLOCAȘI : **Năftănăilă** (St. roșu), **Dinu** și **Jamaischi** (Rapid)

ÎNAINTAȘI : **Năsturescu, Dumitriu** (Rapid), **Naghi** (Dinamo Pitești), **Győrfi** (St. roșu), **Libardi** (Jiul) și **Moldoveanu** (Petrolul).

Pe de altă parte, federația de specialitate din R.F. Germană a comunicat sosirea la București a următorilor jucători :

PORTARI : **Nigbur** (Schalke 04), **o dată internațional la juniori și de 3 ori internațional amator,** și **Danner** (Borussia

Rudolf Nafziger

Mönchengladbach)-**de 3 ori internațional la juniori.**

FUNDAȘI : **Wittmann** (Borussia Mönchengladbach)-**o dată internațional la juniori și de 3 ori la amatori; Koppenhöfer** (FC Kaiserslautern) ; **Vogts** (Borussia Mönchengladbach-**o dată internațional la juniori ; Rumor** (FC Köln).

MIJLOCAȘI : **Assauer** (Borussia Dortmund)-**o dată internațional la juniori ; Bella** (Meidericher SV) ; **Fichtel** (Schalke 04)-**o dată internațional** la juniori ; **Elfert** (Borussia Mönchengladbach)-**4 ori internațional la juniori.**

ÎNAINTAȘI : **Nafziger** (Bayern München)-**o dată internațional A și o dată la B; Müller** (Bayern München)-**o dată internațional A ; Heynckes** (Borussia Mönchengladbach) ; **Saborowski** (Eintracht Braunschweig)-**o dată internațional la juniori ; Netzer** (Borussia Mönchengladbach)-**4 ori internațional A, o dată B și o dată la juniori ; Brenninger** (Bayern München) și **Köppel** (VfB Stuttgart)-**de 2 ori internațional la amatori și o dată la juniori.**

Pînă în prezent, reprezentativa de tineret a viitorilor noștri oaspeți (vîrsta medie : 21 ani) a susținut 22 de jocuri internaționale, din care a cîștigat 11, iar 6 le-a terminat la egalitate, marcînd 46 de goluri și primind 31.

Întîlnirea va fi condusă de arbitrul italian **FRANCESCONI.**

Fază din meciul Italia—U.R.S.S. Portarul Sarti culege balonul, spulberînd speranțele lui Bișevaț (nr. 11)

Telefoto AGERPRES

Fotbal

ÎNAINTEA MECIULUI ROMÂNIA—POLONIA

— Cifre și date din palmaresul celor două reprezentative —

● Prima reprezentativă de fotbal a României se află **în fața celui de-al 191-lea meci din palmaresul său și a celui de-al 18-lea cu echipa similară a Poloniei,** una din primele adversare ale fotbaliștilor noștri.

Reamintim că meciul nr. 2 din palmaresul României a avut loc tocmai în compania adversarilor noștri din ziua de 16 noembrie în toamna anului 1922, terminîndu-se cu un scor nedecis : 1—1.

● „11"-le național al Poloniei ne-a fost un partener de joc foarte des întîlnit. Mai multe partide decît cele cu Polonia echipa noastră le-a susținut numai în compania a trei țări (din cele 36 întîlnite) : 28 cu Iugoslavia, 22 cu Bulgaria și 20 cu Cehoslovacia.

● Palmaresul general al celor două echipe în ajunul meciului ce le așteaptă se prezintă astfel :

ROMÂNIA

1922—1966						
1922—1943	93	38	18	37	197 : 206	50,5 %
1945—1966	97	44	16	37	150 : 152	53,6 %
TOTAL	190	82	34	74	347 : 358	52,1 %
din care după 1944 :						
— acasă	43	25	7	11	81 : 52	66,2 %
— în deplasare	44	13	7	24	50 : 88	37,5 %
— pe teren neutru	10	6	2	2	19: 12	70,8%

POLONIA

1921—1966						
1921—1939	94	34	18	42	210:208	45,7%
1947—1966	121	38	32	51	211:227	44,6%
TOTAL...	215	72	50	93	421:435	45,1%

● Bilanțul meciurilor România A — Polonia A în cei peste 44 de ani se arată net favorabil culorilor noastre :

	TOTAL (1922—1966)						din care după 1944					
acasă	8	3	4	1	13:13	62%	4	2	2	0	5: 3	75%
în deplas.	9	4	5	0	20:15	72%	5	2	3	0	9: 7	70%
TOTAL	17	7	9	1	33:28	67%	9	4	5	0	14:10	72%

Din cele 17 partide, fotbaliștii noștri au suferit o singură înfrîngere (ce-i drept, dureroasă) în anul 1932 la București, cu scorul de 0—5.

În rest, rezultatele de 3—3 și 1—1 s-au înregistrat de cîte trei ori ; 0—0, 3—2 și 2—1 de cîte două ori și 2—2, 1—0, 4—1 și 4—2 cîte o singură dată.

După 1944, echipa noastră a cîștigat de două ori la București (în 1949 și 1952) și tot de atîtea ori la Varșovia (în 1947 și 1959). Celelalte partide s-au terminat la egalitate : în 1947 și 1955 la București, în 1948 la Katowice, în 1950 la Wroclaw și în 1963 la Chorzow.

● Deoarece cele 17 partide s-au disputat într-o perioadă lungă, de 41 de ani, numărul jucătorilor care au participat la ele este relativ mare. **In aceste meciuri, în reprezentativa României au fost prezenți în total 142 de jucători, din care 77 după anul 1944, în timp ce în echipa Poloniei au evoluat 137, respectiv 71 de jucători diferiți.**

Cele mai multe întîlniri româno-poloneze le-au susținut următorii :

ROMÂNIA : 6 meciuri : Băcuț I (1947—52) ; **4 meciuri : Albu** (1931—35), N. Covaci (1931—37), Dobay (1932—37), Farmati (1947—50) și E. Iordache (1947—50) ; **cîte 3 meciuri:** Szatmary (1922—31), Fr. Ronay (1922—32), Bürger (1931—37), Sepi II (1931—35), Bodola (1931—37), Marian (1947—49), Dumitrescu III (1947—48), Ritter (1947—49), C. Marinescu (1947—49), Vaczi (1947—52), Mercea (1948—52) și G. Bodo (1949—52).

Au jucat cîte 2 partide un număr de 27 jucători, iar cîte o partidă alți 97.

POLONIA : 6 meciuri : Cieslik (1947—55) ; **5 meciuri : Gracz** (1947—50) ; **4 meciuri : Martyna** (1931—35), Kotlarczyk I (1931—35), Kotlarczyk II (1931—37) și Barwinski (1947—50).

Urmează : 10 jucători cu cîte 3 meciuri, 29 cu cîte două și 92 cu cîte un singur joc.

● Cele 33 de goluri ale echipei noastre au fost realizate de următorii : **cîte 3 goluri :** Sepi II, Dobay și Dridea I ; **cîte 2 :** Auer II, Baratky, Bindea, Spielman și Petschovski ; **cîte un gol :** Cozovici, Guga, Tanzer, Ciolac, Kocsis, Bodola, Schileru, Mercea, Vaczi, G. Bodo, Paraschiva, Ozon, N. Georgescu și I. Haidu.

Pentru polonezi au marcat : **5 goluri** Cieslik ; **4 goluri** Nawrot ; **cîte 2 goluri:** Pazurek, Matias, Urban, Martyna și Pol ; **cîte un gol :** Kuchar, Duzniak, Kaluza, Wojcik, Wypijewski, Piontek, Mamon, Faber și Hachorek.

Performanța de a înscrie trei goluri în cadrul aceleași întîlniri au realizat-o doar trei jucători :

NAWROT în 1932 la București (scor : 5—0 pentru oaspeți)

CIESLIK în 1950 la Wroclaw (scor 3—3)

DRIDEA I în 1959 la Varșovia (scor : 3—2 pentru România)

● Bilanțul celor două echipe începînd cu data de 1 ianuarie 1964 :

ROMÂNIA (pe teren propriu) : 7 7 0 0 17: 4 100 %

POLONIA (în deplasare) : 12 2 4 6 15:25 33,3%

În această perioadă, adică mai bine zis de la data de 3 noiembrie 1963, **echipa noastră s-a dovedit de neînvins pe terenul ei propriu.** Printre altele a cîștigat toate cele 3 partide în preliminariile C.M. (3—0 cu Turcia, 1—0 cu Cehoslovacia și 2—0 cu Portugalia), ca apoi anul acesta să se revanșeze și în fața Uruguayului cu o victorie la limită, dar meritată : 1—0.

Cu toate acestea, meciul se anunță foarte dificil, deoarece fotbaliștii polonezi au dovedit nu odată că sînt adversari de temut, chiar cînd joacă în deplasare. În 1964, au cîștigat, de pildă, **în fața Turciei, la Istanbul (cu 3—2),** apoi în 1965 **în fața Scoției, la Glasgow, cu 2—1.** Au obținut și cîteva rezultate de egalitate de certă valoare: 3—3 cu Suedia la Stockholm, **0—0 cu Belgia** la Bruxelles, **1—1 cu Anglia** la Londra și cu **Argentina** la Buenos Aires. Iată și cele 6 meciuri pierdute : 2—3 cu Irlanda la Dublin (1964) 1—6 cu Italia la Roma (1965), 0—2 cu Finlanda la Helsinki (1965), 1—2 cu Brazilia la Rio de Janeiro (1966), 0—2 cu R.D. Germană la Erfurt (1966) și 1—2 cu Franța la Paris (1966).

FREDERIC MOISES

DAR, MAI ÎNTÎI, CE S-A DESPRINS DIN PARTIDA CU ELVEȚIA

(Urmare din pag. 3-a)

decît lipsurile, în aprecierea debutului fotbaliștilor noștri în campionatul european de fotbal.

Acum, după o săptămînă de la acel 4—2 atît de comentat, apele s-au mai liniștit și se atribuie succesului valoarea cuvenită. Dar cui au folosit acele manifestări și expresii nepotrivite adresate componenților echipei naționale de către unii spectatori? Critica este necesară, însă forma în care se face nu trebuie să fie jignitoare. Toți jucătorii au fost surprinși și afectați de acompaniamentul neprietenos care i-a însoțit pînă la cabine după sfîrșitul jocului.

De asemenea, ei n-au înțeles rostul comentariilor ofensatoare, chiar calomnioase, apărute în unele rubrici de sport.

De aceea ei au primit cu satisfacție articolul **„Pe marginea victoriei în meciul cu Elveția"**, publicat în nr. 7152 al ziarului **Scînteia**, din care au înțeles bine lipsurile, dar au simțit, în același timp, atenția și prețuirea de care se bucură pentru partea pozitivă a activității lor și încurajarea caldă pentru viitoarele confruntări.

Ca întreaga noastră presă și articolele sportive **au** o înrîurire puternică în opinia publică și dacă **ele** nu sînt obiective, reale, constructive, nu au darul să ajute progresul acestui sport.

Fără îndoială că exigența a crescut mult în ultimul timp. Retransmisiunile la televiziune ale marilor meciuri ne dau o imagine exactă a valorii **ridicate** a acestui sport. Spre o asemenea valoare **trebuie** să tindem cît mai grabnic și să ajutăm **ca** acești pași să fie făcuți cît mai repede. Fotbalul așteaptă un sprijin neprecupețit din partea spectatorilor și a rubricilor sportive ale cotidianelor și revistelor, cu atît mai mult cu cît meciul cu Italia, cea mai dificilă întîlnire din acest sezon, bate la ușă.

O PROPUNERE

Între cele două meciuri cu Elveția și Italia, din cadrul campionatului european, de la 2 și 26 noiembrie, fotbaliștii noștri au de făcut față unui veritabil sprint. La 6 și 9 noiembrie au fost etape de campionat, a X-a și a XI-a, iar sîmbătă 12 noiembrie se vor disputa jocurile penultimei etape, a XII-a, ceea ce înseamnă **un număr de trei partide de campionat în numai șapte zile.** După aceea, la 17 noiembrie, urmează meciul amical cu Polonia, programul urmînd să se încheie la 20 noiembrie cu ultima etapă de campionat, după care la 26 noiembrie să se joace întîlnirea cu Italia de la Napoli.

Prin urmare, jucătorii selecționabili în lotul reprezentativ vor avea de susținut patru partide în 12 zile sau cinci în 15 zile, incluzînd ultima etapă de campionat, toate acestea înaintea importantei partide cu Italia.

Firește că în asemenea condiții dificile și fiind nevoiți să ținem seama de slaba rezistență a unor jucători în meciul cu Elveția, se pune problema dacă nu cumva programul acestora nu este prea încărcat și dacă n-ar fi util ca ultima etapă a turului campionatului să fie totuși amînată.

Știm că amînările etapelor de campionat nu sînt recomandabile, însă dacă s-a ajuns la aglomerare cu programările, se mai poate face o excepție cu ● etapă, a XIII-a, ultima, care să dea posibilitate unei pregătiri mai corespunzătoare echipei naționale.

„LACĂTUL": ELVEȚIAN, ARMĂ DEPUSĂ LA MUZEU

(Urmare din pag. 11-a)

obligativitatea respectării unui marcaj strict în suprafața fiecărei zone. În al treilea rînd, n-au încercat să recupereze balonul în mod colectiv, apărătorii căutînd izolați să deposedeze pe jucătorii noștri, ceea ce a determinat, firește, eliminarea lor cu ușurință și deschiderea unor culoare libere spre poarta lui Prosperi. Dar și în această perioadă de intensă dominare a noastră, oaspeții au dovedit calități care aveau să se accentueze în a doua parte a meciului: distanțe mici între linii, echipa — o falangă grupată — și în faza de atac și în cea de apărare — (condiție principală a jocului colectiv-constructiv-ofensiv), în comparație cu fragmentarea echipei noastre din repriza secundă ; concentrarea jucătorilor în jurul purtătorului temporar al balonului, o satisfăcătoare circulație de balon, prin care se încerca realizarea unui dezechilibru pozițional al apărării noastre.

Echipa Elveției are încă defecțiuni, provenite mai ales din cauza adaptării unor noi principii tactice, pe drumul cărora n-a ajuns decît cel mult la jumătate, fără să mai discutăm și despre lipsa de valoare a unora dintre jucători.

Semnificativ și demn de scos în relief ni se pare altceva : una dintre țările care a cunoscut toate experiențele fotbalului defensiv (lacăt, beton) iese de sub raza de influență a acestui spirit.

VERIFICAREA CU POLONIA JOI, 17 NOIEMBRIE LA PLOIEȘTI

(Urmare din pag. 3-a)

Italia mai prevede, în afara întîlnirii cu Polonia, și un joc de pregătire cu Flacăra la Moreni, la 22 noiembrie, cînd se va cunoaște formația definitivă pentru Napoli.

În perioada de pregătire a lotului reprezentativ de fotbal se va rula filmul integral al meciului Italia—U.R.S.S., desfășurat la Milano, antrenorul Gh. Ola, care a asistat la acest joc, va comenta meciul și, în special, caracteristicile echipei italiene, se vor face discuții și aprofunda jocul cu „libero" practicat de italieni, dar mai întîi de toate se va urmări obținerea unei capacități de efort integrale, pentru a se evita o repetare a scăderii ritmului de joc din a doua repriză a meciului cu Elveția.

Redacția și administrația : București, bd. Mărăști nr. 24. Tiparul : I.P. „Informația", str. Brezoianu 23—25

PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

Fotbal

Revistă săptămînală

ANUL I

25

JOI
17 NOIEMBRIE 1966

12 PAGINI
2 LEI

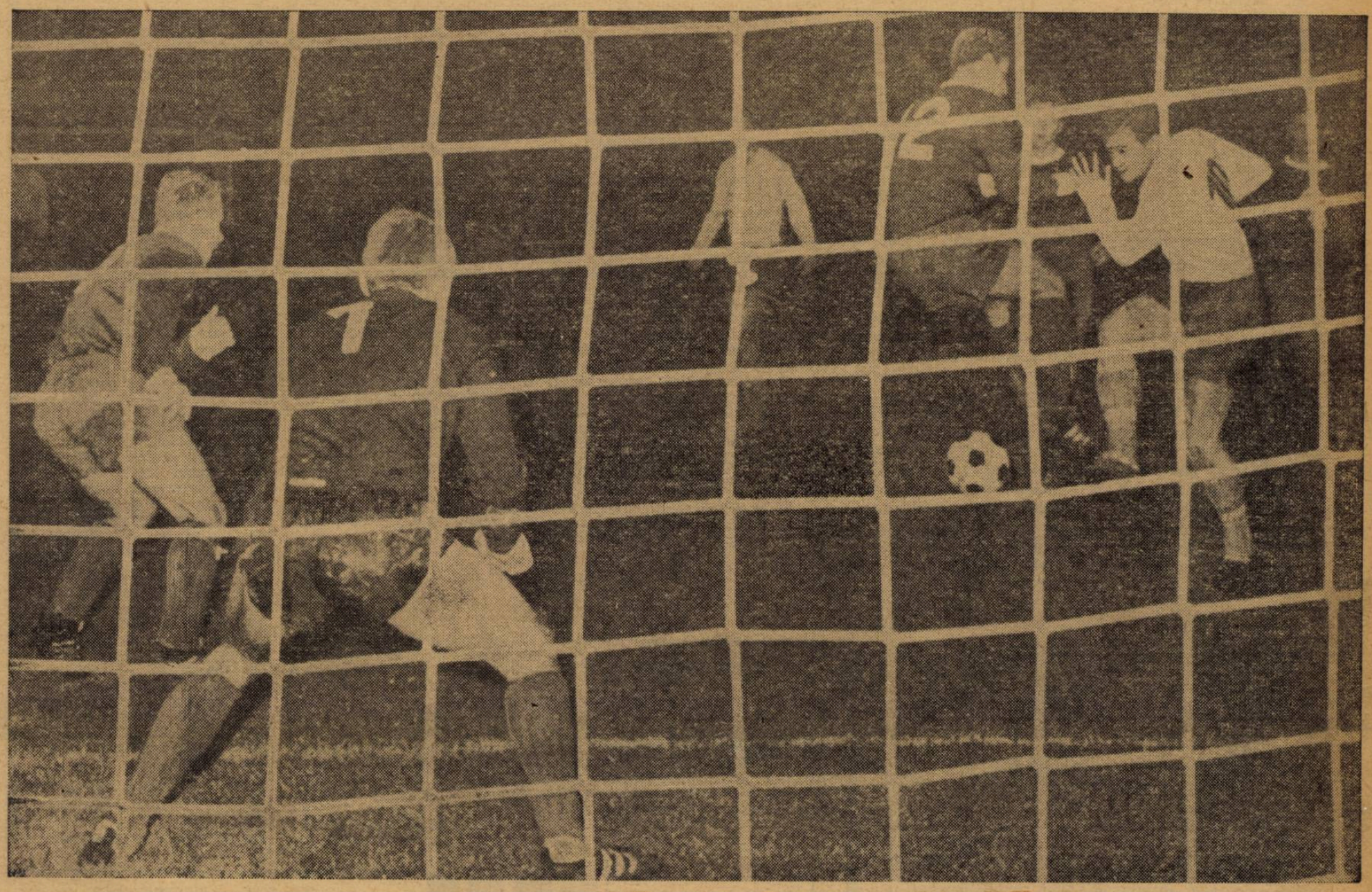

Echipa olimpică a țării noastre n-a putut învinge, în jocul de miercuri, de pe stadionul Republicii, dîrzenia cu care „cadeții" reprezentativei R.F.G. și-au apărat șansele de a menține rezultatul de egalitate stabilit în prima parte a întîlnirii.

Iată o imagine a presiunii fotbaliștilor noștri la poarta adversarilor în care Jamaischi (tricou deschis) n-a reușit să înscrie golul victoriei, ca și colegii săi de echipă, în alte situații similare.

Foto : D. LAZĂRESCU

FOTBALIȘTI DISTINȘI CU ORDINUL „MERITUL SPORTIV"

Pentru rezultatele deosebite obținute în competițiile sportive internaționale precum și pentru contribuția valoroasă adusă la dezvoltarea culturii fizice și sportului în țara noastră, antrenorul Ilie Oană **și fotbaliștii** Cornel Popa **și** Ilie Greavu **au fost distinși cu ordinul** „Meritul Sportiv" **clasa a III-a.**

ILIE OANĂ

Fost internațional, s-a dedicat în ultimii 20 de ani cu pasiune profesiunii de antrenor. După ce timp de 15 ani a antrenat echipa Petrolul, a devenit antrenorul reprezentativei României.

CORNEL POPA

Născut la Iași, în anul 1935 a debutat la echipa locală Locomotiva, iar din 1957 joacă la Dinamo București. Maestru al sportului, el a jucat de 28 de ori în echipa României, al cărui căpitan a devenit în ultimul timp.

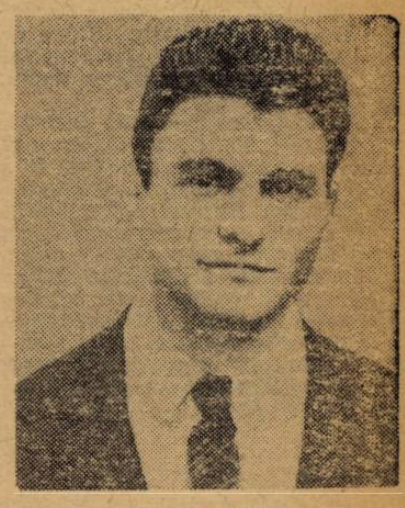

ILIE GREAVU

Născut la Sibiu în 1937, a făcut parte din reprezentativele de juniori și tineret ale țării și a jucat de 20 de ori în echipa națională A. Din 1957 a făcut în permanență parte din formația Rapid București. Este maestru al sportului.

ASTĂZI LA PLOIEȘTI AL 18-LEA MECI ROMÂNIA — POLONIA

Stadionul Petrolul din Ploiești găzduiește astăzi a 18-a partidă dintre reprezentativele României și Poloniei. Pînă în prezent, fotbaliștii români au cîștigat 7 meciuri, 9 le-au terminat la egalitate și au pierdut unul.

CEI 22 PENTRU NEAPOLE

Federația noastră de specialitate a comunicat la U.E.F.A. următoarea listă de 22 de jucători pentru meciul cu Italia de la 26 noiembrie :

Barbu Ion, Boc Alexandru, Coe Dan, Constantinescu Mircea, Datcu Ilie, Deleanu Augustin, Dobrin Nicolae, Dridea Mircea, Frățilă Constantin, Ghergheli Vasile, Iancu Constantin, Ionescu Mihai, Lucescu Mircea, Mocanu Mihai, Naghi Nicolae, Nunweiller Ion, Pircălab Ion, Popa Cornel, Popescu Dumitru, Popescu Ioachim, Radu Constantin și Sorin Avram.

În paginile 5, 6, 7, 8:

COMENTARII ASUPRA ETAPEI A XII-A A CATEGORIEI A

De pe cuprinsul țării

„MEZINUL" ASOCIAȚIEI

În comuna Orlat (raionul Sibiu), echipa de fotbal a asociației sportive Poeniţa (participantă la campionatul raional) are un... grate mai mic: echipa de pitici.

Sub conducerea instructorului sportiv **Alexandru Iepure**, un entuziast animator al fotbalului, se pregătesc 22 de copii care învaţă cu sîrguinţă noţiunile de bază ale jocului cu balonul rotund. De curînd ei s-au şi prezentat la primele... extemporale, reuşind două meciuri egale: cu Cibinul Cristian (2—2) şi cu Cîndrelul Gura Riului (0—0).

Cred că asemenea întîlniri între echipele de copii ar putea să-şi găsească un cadru organizat, dacă consiliul raional U.C.F.S. Sibiu ar iniţia un campionat la care să participe toate echipele de pitici ale asociaţiilor sportive din raion. O asemenea acţiune ar fi desigur primită cu bucurie de către micii jucători ca şi de către cei care se ocupă de creşterea lor.

GH. TOPÎRCEANU
corespondent

SE POATE JUCA ŞI DISCIPLINAT

O recentă analiză făcută în cadrul subcomisiei de disciplină de pe lîngă comisia de fotbal a regiunii Braşov a confirmat faptul că în această ediţie meciurile se bucură de o mai bună disciplină. După şapte etape, subcomisia de disciplină se poate „lăuda" cu o activitate mai puţin susţinută referitoare la... dictarea sancţiunilor pentru diverse abateri. Şi aceasta nu pentru că subcomisia ar fi indulgentă, ci ca **urmare a cazurilor tot mai rare de indisciplină manifestate la jocurile actualei ediţii a campionatului regional.** Este un fapt îmbucurător că s-au desfăşurat mai multe etape în care nu s-au înregistrat nici o abatere, **nici o eliminare de pe teren,** ceea ce dovedeşte că se poate juca şi disciplinat. Am dori o asemenea desfăşurare pînă la sfîrşitul campionatului. Mai avem însă de semnalat şi cîteva „ciori albe", jucători care n-au reuşit să fie în concordanţă cu majoritatea: **Emil Popa** (Chimia Oraşul Victoria), **Emil Răileanu** (Textila Cisnădie), **Al. Szakacs** (Vitrometan Mediaş), **D. Grecu** (Victoria Copşa Mică) şi **C. Mîinţoiu** (Forestierul Tg. Secuiesc) care, pentru abateri de la conduita sportivă pe teren — lovirea adversarului sau injurii la adresa conducătorului de joc — au fost suspendaţi între 1 şi 6 etape.

C. GRUIA
corespondent

CAMPIONAT INTER-STRĂZI LA TG. MUREŞ

Campionatul de fotbal inter-străzi, rezervat copiilor din Tg. Mureş, a devenit tradiţional. În acest an, campionatul a fost organizat de către Clubul sportiv orăşenesc Mureşul, în scopul depistării elementelor talentate.

Pentru prima dată, în acest an, copiii au fost împărţiţi în două grupe de vîrstă: în seria I, cei născuţi în anii 1951 şi 1952 iar în seria a II-a copiii născuţi în anii 1953—1955. În prima grupă au participat 12 echipe iar în grupa a doua 7. Întrecerile s-au desfăşurat sistem turneu, pe terenul mic din parcul sportiv „23 August" din Tg. Mureş.

După terminarea campionatului, în grupa celor mici s-au clasat pe primele locuri următoarele echipe: strada N. Bălcescu II (instructor voluntar Nicolae Bartha*); aleea Carpaţi (instructor* Blasiu Soos*); strada Cuza Vodă (instructor* I. Băieş*). Din această grupă s-au evidenţiat mai mulţi copii, din care cităm pe:* Vasile Stroe, Mircea Grodnischi, Ştefan Brînduş, Attila Feher, Mircea Ronea, Andrei Kali, Alexandru Ferenczi şi alţii.

În grupa celor mari, pe primele locuri s-au clasat echipele străzilor: N. Bălcescu II (care a cîştigat toate meciurile la scor), Aleea Carpaţi I şi Sintana. În această grupă s-au evidenţiat Dan Ailoaie *(golgeterul campionatului),* Sandor Peter, Remus Gîlceanu, Francisc Csiki, Ioan Szasz şi alţii.

După terminarea campionatului inter-străzi, la care au participat aproape 300 de copii, cei care s-au evidenţiat în grupa celor mici au fost îndrumaţi spre centrele de copii de pe lîngă asociaţia sportivă Comerţul şi echipa de pitici a A.S.A. Tg. Mureş, iar cei evidenţiaţi din grupa celor mari au fost îndrumaţi spre echipele de juniori care activează în oraş.

La bună organizare a întrecerilor au contribuit pe lîngă instructorii mai sus amintiţi şi colegiile de antrenori şi arbitri din Tg. Mureş.

IOAN PAUŞ
corespondent regional

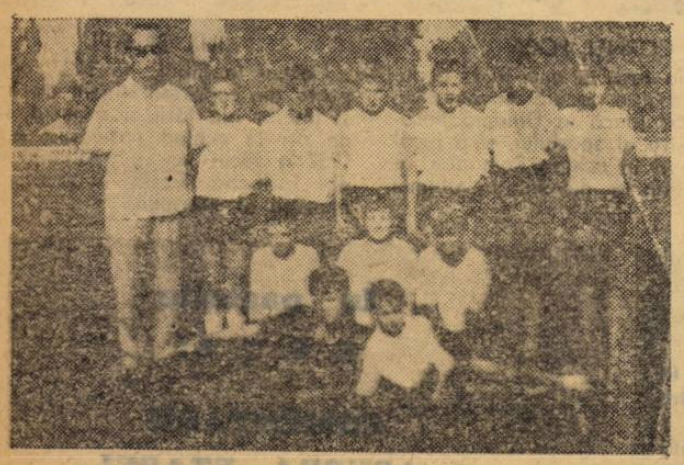

Echipa străzii N. Bălcescu şi antrenorul ei Nicolae Barta

VEŞTI DIN PITEŞTI

Cele 13 echipe angrenate în campionatul orăşenesc au un nivel tehnic corespunzător dovedind şi respect pentru sportivitate. Faptul că după şase etape nu s-a consemnat nici o abatere disciplinară este grăitor în acest sens. De altfel şi arbitrajele de bună calitate, prestate pînă acum, contribuie la desfăşurarea normală a partidelor.

De menţionat că în majoritatea echipelor (în special la Taninul, Foresta şi Voinţa) au fost promovaţi jucători tineri, cu dragoste pentru fotbal. În clasament conduce echipa Rapid cu 10 puncte, urmată de Taninul (9 puncte), Torpedo şi Constructorul (8 puncte).

● Recent, în oraşul nostru, un nou contingent de 166 de tineri jucători s-a alăturat „armatei" fotbaliştilor piteşteni, primind insigna clasificării sportive. Dintre aceştia, 15 (aparţinînd asociaţiei Metalul) au obţinut categoria a II-a, iar ceilalţi (de la asociaţiile Electrica, Textilistul şi altele, care au promovat în acest an în campionatul regional), au primit categoria a III-a.

ILIE FEŢEANU
corespondent

O LAUDABILĂ INIŢIATIVĂ

În scopul depistării elementelor talentate, de perspectivă pentru asigurarea schimbului de mîine al fotbalului gălăţean, Clubul sportiv orăşenesc a organizat anul acesta două interesante competiţii printre elevii din localitate.

Astfel, campionatul rezervat şcolilor generale cuprinde două serii; prima cu 12 echipe şi seria a II-a cu 14 echipe. Campionatul se desfăşoară sistem tur-retur. După terminarea campionatului (primăvara anului 1967) primele două clasate din seria secundă vor promova în prima serie. Campionatul, aflat în plină desfăşurare, ne-a dat posibilitatea să facem şi evidenţieri. Pînă acum cele mai bine puse la punct s-au dovedit echipele şcolilor generale nr. 27 (antrenor **A. Justin**), nr. 7 (antrenor profesor **Angheluţă Gasparoti**) şi nr. 10 (prof. **N. Dordea**) care prestează un fotbal de calitate, relevîndu-se talentul micilor jucători, din care amintim: **N. Gheorghiu, I. Serea, D. Stoleru, C. Chiriazic, V. Leca, V. Mateescu, D. Cornea.**

O altă competiţie care se bucură de aprecieri unanime este aceea rezervată liceelor, care cuprinde o serie de 8 echipe, jocurile disputîndu-se după acelaşi sistem. Din rîndul celor 8 echipe, cele mai valoroase sînt formaţiile liceului nr. 7 (prof. **G. Conciu**) şi liceului M.I.A. (prof. **D. Vlad**). Nici de aici nu lipsesc elementele talentate cum ar fi **R. Leca, A. Pastia, I. Furtună.**

Această interesantă iniţiativă se bucură de sprijinul direct al conducerilor şcolilor şi liceelor.

În final, o propunere: ar fi bine ca şi Colegiul regional de arbitri să se alăture cu mai mult interes acestei acţiuni, delegînd cu regularitate arbitri la întîlnirile micilor fotbalişti.

T. SIRIOPOL
corespondent

SANCŢIUNI BINEVENITE

În ultimul timp, în campionatul regional de fotbal Maramureş s-au constatat mai multe abateri în ceea ce priveşte organizarea jocurilor şi disciplina pe teren. Pentru ca în viitor asemenea abateri să nu se mai repete şi campionatul să se desfăşoare în condiţii bune, Comisia regională de fotbal Maramureş a hotărît suspendarea terenului asociaţiei Forestiera Sighetul Marmaţiei pe timp de 3 etape şi pe cel al Recoltei Lucăceni pe două etape. De asemenea, au fost omologate cu 3—0 următoarele meciuri: Recolta Tăşnad — Recolta Lucăceni, Minerul Baia Borşa — Electrica Baia Mare şi Voinţa Sighetul Marmaţiei — Minerul Baia Borşa.

VASILE SĂSĂRANU
corespondent

POLITEHNICA BUCUREŞTI PENTRU A PATRA OARĂ CÎŞTIGĂTOARE A „CUPEI ANILOR I"

Nu de mult, Comisia sportivă a Centrului Universitar Bucureşti a organizat tradiţionala competiţie „Cupa anilor I" pentru echipele institutelor de învăţămînt superior din Capitală. Întrecerea s-a disputat sistem eliminatoriu pe terenurile Politehnica şi I.M.F. (Institutul medico-farmaceutic) cu participarea a opt echipe reprezentative de institut.

Surprizele n-au lipsit nici la această ediţie a Cupei, deoarece în primul tur două formaţii favorite, I.C.F. şi I.S.E., au fost eliminate de „bobocii" institutelor de arte şi, respectiv, ai Institutului de Petrol, Gaze şi Geologie. În semifinale, Politehnica a dispus cu 2—1 de Universitatea, iar I.P.G.G. de Arte cu 5—4, astfel că finala a avut loc între Politehnica şi I.P.G.G. După consumarea timpului regulamentar de joc rezultatul era 1—1, astfel că s-au jucat prelungiri. Politehnica a înscris golul victoriei prin T. Buga, autor şi al primului punct. În acest fel, Politehnica şi-a înscris numele pentru a patra oară pe lista cîştigătorilor Cupei.

Se poate aprecia că jocurile au fost frumoase şi că în cursul lor s-au evidenţiat numeroşi tineri studenţi, cu reale posibilităţi de afirmare, ca Minasian (Universitatea), Buga, Mihăilescu, Preotu, Ştefănescu (Politehnica), Dobre, Aldea (I.P.G.G.) şi Ivan (Construcţii).

M. MAKSAI
asistent universitar

DIALOG CU CITITORII

CE SE ÎNTÎMPLĂ CU ADAM?...

Foarte mulţi cititori şi-au pus această întrebare în legătură cu unul dintre fotbaliştii noştri care promiteau mult (fost golgeter în categoria A şi selecţionat în lotul nostru de tineret), dar care de mai bine de un an decepţionează prin comportarea sa.

Folosind o deplasare la Cluj, cu prilejul meciului Universitatea — Jiul, am căutat să găsim o explicaţie a acestui declin care ne-a frapat şi pe noi. În acest scop am stat de vorbă cu antrenorii echipei, **Mladin şi Lutz,** care ne-au furnizat cîteva amănunte interesante, de natură să lămurească lipsa de randament a lui Adam. Antrenorii au ţinut să sublinieze de la început că nu-i vorba de efectele unei vieţi nesportive, că din acest punct de vedere lui Adam nu i se poate aduce nici cel mai mic repros. De asemenea, nici ca pregătire. El se antrenează cu multă conştiinciozitate şi — după cum ne spunea antrenorul Lutz — chiar în „suplimentar". Cauzele trebuie căutate în altă parte şi ele pot fi astfel sintetizate:

1. Adam nu mai este încadrat de colegi care să-i pună în valoare principalele sale calităţi: forţa de pătrundere şi şutul la poartă. Singur nu se poate descurca încă.

2. Fire extrem de sensibilă, Adam suportă foarte greu apostrofările unor spectatori clujeni atunci cînd joacă sub nivelul obişnuit şi se demoralizează repede, se pierde.

Aceste două cauze, principale după antrenorii citaţi, fac ca Adam să se menţină de multă vreme într-o „pasă neagră", să-şi piardă eficacitatea prin care se remarcase şi să devină un înaintaş steril (două goluri în 11 jocuri, în actualul campionat). Să nu fie oare cale de ieşire din acest impas? Ba da. Sprijinit cu mai multă înţelegere de spectatorii clujeni, cu ajutorul colegilor săi de echipă, dar şi cu un efort de voinţă şi cu mai multă încredere în sine din partea lui, Adam poate redeveni fotbalistul apreciat din trecut, pe care să se poată conta în viitor.

CE ESTE „BITOQUE"-UL?

PAUL DIACONESCU - Tg. Mureş: „Am auzit, cu ocazia meciului Rapid—Steaua, pe crainicul televiziunii întrebuinţînd un cuvînt necunoscut: bitoc. Aş vrea să cunosc înţelesul acestuia".

„Bitoque", termen consacrat în fotbalul brazilian şi răspîndit mai apoi în numeroase ţări, este un cuvînt de origine portugheză (de aceea se citeşte bitoceve). **Înseamnă maniera de joc în care fotbalistul are voie să atingă mingea numai de două ori, de obicei preluare-pas.**

Generată probabil din esenţa jocului colectiv, condiţie a circulaţiei cursive a balonului şi reacţie împotriva tendinţelor spre individualism tactic ale unor jucători, noţiunea de care discutăm a căpătat astăzi o mare preţuire. În antrenamente sau jocuri-şcoală, fotbaliştii repetă frecvent **„bitoque"**, încercînd să se obişnuiască cu această îngrădire. Permisiunea de a lovi mingea numai de două ori, comportă desigur dificultăţi. Preluarea trebuie să fie corectă, utilă, pe direcţia de alergare, indiferent de viteza mingii, de poziţia jucătorului, sau de partea corpului utilizată pentru execuţie. Simţul de orientare trebuie să dicteze prompt jucătorului care este coechipierul cel mai bine plasat şi, prin a doua atingere, balonul să fie expediat spre el. Iată, deci, că regula „bitoque" reclamă o bună pregătire tehnică şi o sensibilă orientare tactică din partea fotbaliştilor, fiind de obicei apanajul celor mai buni dintre ei.

CEL MAI MARE SCOR

ION CÎRSTEA - Ploieşti: „Aş vrea să cunosc care este cel mai mare scor înregistrat într-un meci de fotbal disputat în ţara noastră".

În categoriile A, B şi C scorurile de proporţii sînt în general rare, de aceea o diferenţă de 8-9 goluri stîrneşte întotdeauna senzaţie. În schimb, în meciurile de juniori ele sînt mai frecvente, oglindind interesul sau... dezinteresul unor cluburi şi asociaţii faţă de creşterea unor tineri fotbalişti de valoare. Pentru a ilustra acest fapt nu e nevoie să mergem prea mult în urmă cu investigaţia. Ediţia actuală a campionatului republican de juniori ne oferă destule exemple: **Siderurgistul Galaţi — Dinamo Bacău 8—0; U.T.A. — C.F.R. Arad 7—0; C.S.M.** Reşiţa — Progresul Strehaia 9—0; Crişul Oradea — Minerul Baia Sprie 9—0...

Disproporţiile evidente reflectate de rezultate nu au darul, desigur, să mulţumească. Totuşi, ele reprezintă doar nişte biete scoruri pe lîngă cele înregistrate cu cîţiva ani în urmă în meciul de juniori Dinamo Suceava — Metalul Rădăuţi. Tinerii dinamovişti suceveni au învins cu 38—0, după ce la pauză tabela de marcaj arăta jumătate din această poţie copioasă de goluri. **Rezultatul de mai sus rămîne ca cel mai mare înregistrat într-un joc de fotbal disputat în ţara noastră.**

PREOCUPAREA PENTRU CREȘTEREA CADRELOR PROPRII

AU CUVÎNTUL SECRETARI AI CLUBURILOR ȘI ASOCIAȚIILOR SPORTIVE

CUM CONTRIBUIȚI LA ÎMBUNĂTĂȚIREA FOTBALULUI NOSTRU?

În cadrul recentei plenare a Consiliului General al Uniunii de Cultură Fizică și Sport, care a analizat munca organelor și organizațiilor U.C.F.S. pentru îmbunătățirea activității fotbalistice din țara noastră, au fost discutate și analizate numeroase aspecte majore din această populară disciplină sportivă.

Printre problemele de prim ordin care au fost dezbătute în plenară s-a situat, cum era și firesc, acela a grijii față de schimbul de mîine, de care s-au ocupat atît raportul prezentat, cît și numeroși participanți care au luat cuvîntul la discuții.

S-a arătat, astfel, necesitatea creșterii și promovării de jucători temeinic și multilateral pregătiți, cu o pronunțată personalitate, corespunzători cerințelor fotbalului internațional contemporan.

Plenara a arătat că munca cu copiii și juniorii nu a căpătat încă amploarea necesară. În multe locuri, nu sînt terenuri suficiente, pregătirea este lăsată pe seama unor cadre cu slabă calificare, antrenorii echipelor de seniori nu ajută și nu îndrumă pregătirea echipelor de juniori și copii. Unii antrenori și conducători de secții aleargă după jucători gata formați în loc să se preocupe de CREȘTEREA SISTEMATICĂ A CADRELOR PROPRII.

De aceea, una din sarcinile principale care au rezultat din plenară a fost tocmai aceea a unei munci intense, în perspectivă, pentru creșterea, în cluburi, a cadrelor proprii, a schimbului de mîine.

În această pagină, patru secretari de cluburi ne răspund la întrebări legate de preocuparea secțiilor de fotbal respective pentru creșterea copiilor și juniorilor proprii.

DINAMO PITEȘTI

Urmărirea tinerilor talentați din regiune

Convorbire cu tov. PUIU RAPAPORT, secretarul clubului sportiv Dinamo Pitești.

— Propun să purcedem în discuția noastră despre posibilitățile de creștere a tinerilor fotbaliști, de la condiția esențială a acestei activități: după părerea dv., în regiunea Argeș, în general și în Pitești în special, există un fond consistent de elemente tinere, talentate, care să justifice o activitate susținută din partea clubului pentru ridicarea măiestriei lor fotbalistice?

— Nici nu mai încape vorbă. Și în Argeș, ca în toate regiunile țării, fotbalul este îmbrățișat cu multă dragoste de către numeroși copii, așa că din acest punct de vedere nu avem nici o grijă.

— Există, în schimb, dificultăți din alte puncte de vedere?

— Din păcate, da. Clubul nostru și-a înscris încă mai de mult pe agenda activității sale, urmărirea și promovarea tinerilor talentați din regiune. În decursul ultimilor ani aici au crescut fotbaliști a căror evoluție ulterioară s-a bucurat și se bucură de frumoase aprecieri: Ștefănescu, Libardi, Niță, Cîrciumărescu, Dobrin, C. Radu, Prepurgel, Constantin Badea, Gh. Gheorghe (C.S.M. Sibiu), Zdrenghea (Oltul Rm. Vîlcea). Acțiunea de creștere a tinerilor fotbaliști continuă la noi. Că nu am întrerupt-o o dovedește faptul că actualmente avem la club un lot de 40 de juniori și unul de 60 de copii. Și totuși...

— Și totuși?

— Pregătirea lor se desfășoară cu multă greutate, motiv care ne determină ca, în continuare, activitatea de lărgire a loturilor, de împrospătare a acestora cu alte elemente, de asemenea talentate, să fie privită de noi cu oarecare reținere.

— Justificată?

— După părerea noastră, da.

— La ce vă referiți în mod concret?

— La ora actuală ne aflăm în imposibilitate de a asigura celor două loturi mari de juniori și copii echipamentul și mingile strict necesare. Folosirea intensivă a celui existent s-a soldat, cum era și normal, cu un grad de deteriorare care-l face improprie folosirea mai departe.

Nici cu terenurile nu stăm strălucit. Altădată suficiente, ele sînt acum supraaglomerate de marele număr de echipe angrenate în competiții oficiale. O asemenea problemă e mai greu de rezolvat, o știm cu toții, dar o semnalez pentru că ea constituie un impediment real. În schimb, cred că lipsa antrenorilor, care să se ocupe efectiv de depistarea și creșterea tineretului din regiune, ar putea fi ușor înlăturată. Rezolvarea constă în salarizarea acestor antrenori, ceea ce ne-ar îngădui, pe lîngă altele, să le urmărim activitatea cu exigență sporită.

— Din cele relatate, reiese că clubul Dinamo Pitești are actualmente posibilități restrînse de desfășurare a muncii cu tinerii fotbaliști. Credeți că mai există și alte mijloace eficace în acest sens?

— După părerea noastră, de cel mai mare ajutor în această activitate ne-ar fi înființarea și la Pitești a unui centru de juniori subvenționat de federație, după modelul celorlalte existente în diferite orașe, care ar prelua o bună parte din volumul de muncă al clubului. Corelarea activității noastre cu cea a centrului, în acest domeniu, ar da roade mult mai bogate.

FARUL

Amenajări de terenuri simple în cartierele orașului

Ne răspunde tov. Foti D. Foti — secretarul clubului sportiv Farul Constanța.

„Tema anchetei, axată pe una din problemele majore ale recentei plenare a Consiliului General al U.C.F.S. își găsește corespondent în planul de măsuri recent alcătuit de conducerea clubului Farul. Înainte de toate, trebuie să ne facem autocritica, deoarece considerăm că la noi nu s-a făcut totul pe linia creșterii și promovării elementului autohton, în raport cu posibilitățile existente. Mai ales în ceea ce privește selecția, antrenorii nu au depus o activitate suficient de exigentă. De exemplu, în vara aceasta, deși au trecut peste 2 000 de copii prin sita selecției, din lipsă de preocupare prea puțini au rămas să lucreze mai departe în cadrul centrului.

În dorința de a îmbunătăți activitatea de viitor, s-a preconizat ca la viitoarele selecții, ce vor începe din luna martie 1967, atenția să fie îndreptată spre școlile profesionale unde există numeroase talente. Pentru depistarea și îndrumarea acestora s-a stabilit să fie activizați cei mai buni antrenori din orașul Constanța, urmînd ca cei 6 antrenori și tehnicieni ai clubului să asigure în paralel asistența tehnică atît de necesară. Ne-am gîndit apoi să înființăm echipe de cartiere care vor fi angajate în diverse competiții și cărora clubul le va pune la dispoziție materialul necesar. În această direcție, un sprijin prețios îl vom primi din partea Comitetului Executiv al Sfatului popular orășenesc care prin președintele său, tov. Nicolae Petre, care este și președintele secției noastre de fotbal, s-a angajat să amenajeze terenuri simple în cartiere și cvartaluri și să re utileze, totodată, pe cele existente.

S-a prevăzut, de asemenea, ca unii dintre jucătorii cu experiență ca Manolache, Bukoși etc. să fie îndrumați spre munca cu copiii, pentru ca mai tîrziu ei să îmbrățișeze meseria de antrenori.

Sîntem siguri că așa cum Etem a fost descoperit la o selecție, ajungînd într-un an să îmbrace tricoul reprezentativei de juniori, tot așa talente ca Nicolae Girip, Marian Vania, Nicolae Bileca, Gheorghe Durbac vor putea bate, în curînd, la poarta afirmării. Totul depinde de preocuparea și seriozitatea cu care vor munci tehnicienii și antrenorii clubului, activiștii obștești chemați să răspundă de creșterea viitoarelor cadre necesare fotbalului dobrogean".

C. S. M. S.

Nu numai antrenorul, ci și conducerea clubului

La prima noastră întrebare, vizînd echipa de juniori a C.S.M.S.-ului, tovarășul N. MOCANU, secretarul clubului ieșean, ne-a răspuns prompt, vădit afectat de slaba comportare a echipei sale în ultimul meci disputat acasă: „Avem juniori talentați, dar n-avem echipă de seniori!"

Înlăturînd doza de exagerare, explicabilă de altfel, ne-am referit însă în continuare la promovarea acestora în echipa divizionară. Iată ce ne-a răspuns interlocutorul nostru:

„În echipa noastră de juniori (antrenor M. Bîrsan), care pînă în prezent, este lideră în seria sa din campionatul republican, joacă un număr apreciabil de copii dintre cei care au adus școlii profesionale „Ilie Pintilie" locul I pe țară. Dintre juniori s-a și ridicat un tînăr foarte talentat care, fiind promovat în lotul echipei de categorie A, bate cu stăruință la porțile titularizării: Gălățeanu.

Ne preocupă acum găsirea unor rezerve la nivelul titularilor. Considerăm că de promovarea tinerilor jucători în formație — proces important și de perspectivă — trebuie să se ocupe însă nu numai antrenorul ci și conducerea clubului".

Întrebat fiind asupra procesului de selecție și recrutare a celor mai mici jucători ieșeni, tov. N. Mocanu ne-a răspuns: „Cupa orașelor reședințe de regiune" (încheiată în vară) a fost urmărită cu atenție de antrenorii noștri Manolescu, Berariu și Bordeianu. Peste 600 de copii au trecut apoi în vara acestui an prin sita selecției. Cele două echipe de pitici, pregătite în cadrul centrului organizat sub egida F.R.F. (unde au bune condiții materiale) sînt rodul acestor acțiuni. Aceste echipe sînt deseori programate în deschiderea meciurilor susținute de echipa noastră acasă ca și în deplasare, cum a fost la Galați și Bîrlad. Campionatul școlar care se organizează, va oferi desigur o recoltă bogată și pentru pepiniera noastră".

PETROLUL

Condiții din cele mai bune

Celor de la clubul Petrolul Ploiești, subiectul *„creșterea cadrelor tinere, proprii"* le face plăcere. A fost la fel și la recenta noastră discuție cu tov. NICOLAE PANTILIE, *secretarul clubului.*

— La noi, preocuparea pentru copii și juniori a existat mereu. Ploieștiul a dat... Ploieștiului și altor orașe jucători crescuți aici, tineri care au început la noi cu a, b, c,-ul și au mers pînă dincolo de examenul de maturitate. Nume? Destule... *Stetcu, Pal, Dridea I, Dridea II, Moldoveanu, Florea, Marin Marcel, Alecu, Dumitru Nicolae, Voinea, Mateianu,* ca să-i enumăr pe cei mai cunoscuți din promoțiile mai vechi.

— *Trebuie să înțelegem că, mai recent, producția de cadre tinere a Petrolului a stagnat?*

— Nicidecum. Roadele noastre mai recente se numesc: *Oprișan, Dincuță, Boc* (din formația noastră actuală), *Dragomir II* (care joacă la A.S.A. Tg. Mureș), *Stoicescu* (de la C.S.M.S. Iași, component al lotului național de juniori). Mai avem o serie de jucători tineri crescuți în cadrul clubului pe care, pentru „călire", i-am dat unor echipe de categoria B *(Marian Spiridon, Vasile Dicianu, Vasile Stroe, Alexandru Iacob* — la Poiana Cîmpina) sau din campionatul regional *(Valeriu Gibea, Petre Mosor),* dar pe care-i urmărim în continuare și pe care-i socotim ca fondul nostru de rezervă.

— *Și la această oră?*

— Preocuparea noastră, departe de a fi mai slabă, se accentuează, ca urmare a sprijinului pe care ni l-a dat F.R.F. pentru funcționarea centrului de pe lîngă club. CONSIDERĂM CĂ LA PETROLUL EXISTĂ TOATE POSIBILITĂȚILE PENTRU DESFĂȘURAREA UNEI BUNE MUNCI ÎN ACEASTĂ DIRECȚIE.

Am să încep cu posibilitățile de recrutare. Marele număr de elevi din oraș, ca și tradiția fotbalului ploieștean fac ca de „materie primă" să nu ducem lipsă. Dau un exemplu: în prima săptămînă din noiembrie, peste 800 de copii s-au prezentat la selecția organizată. Numai ieri *(discuția cu tov. N. Pantilie a avut loc sîmbătă 12 noiembrie)* au fost pe teren peste 200 de copii...

— *Cine se ocupă de viitorii fotbaliști?*

— Avem doi antrenori cu normă întreagă, profesorii *Gh. Dumitrescu* și *Tudor Vieru*, și alți doi încadrați cu cîte o jumătate de normă, *Stelian Răduță* și *Anton Munteanu*. Ei lucrează cu cei peste 100 de copii și juniori împărțiți în 2 echipe de juniori (una în campionatul republican, alta în cel regional) și 4 echipe de copii.

— *În ceea ce privește terenurile?*

— De curînd a fost gazonat un teren afectat numai juniorilor, cel al asociației *„Tînărul petrolist"* de la Rafinăria Nord, dotat cu dușuri, vestiare, magazie de echipament. În plan, pentru anul viitor, avem amenajarea, în cadrul aceluiași complex, a *încă două terenuri de dimensiuni reduse, cu zgură, pentru copii.* Pe acest teren nu se joacă meciuri de campionat orășenesc sau regional, ci doar de copii și juniori. Vom face din acest complex o adevărată *„școală de fotbal".*

— *Așadar, posibilități largi de selecție, încadrare corespunzătoare cu antrenori, terenuri de joc suficiente; cum stați cu dotarea în material și echipament?*

— Nici în această direcție nu ne plîngem. Dimpotrivă. Pe lîngă cele 30—40 de perechi de ghete pe care le avem, am cumpărat recent încă 70. Avem peste 100 de treninguri, sute de perechi de pantofi de tenis, sute de tricouri".

— *Mingi?*

— Acum cîtva timp am cumpărat încă 100, dintre care 16 de dimensiuni mici. Vreau să mai adaug — își încheie răspunsul tov. *N. Pantelie* — că acum confecționăm și aparate ajutătoare pentru juniori; era nevoie, deoarece pînă acum le foloseau pe cele ale echipei întîi.

Așadar, la Petrolul Ploiești, posibilități există. Și încă din cele mai bune. Să vedem cum vor fi ele folosite.

R A I D
ANCHETĂ

ÎN AFARĂ DE ȘTIINȚA CRAIOVA, CE MAI ARE FOTBALUL OLTEAN?

In regiunea Oltenia, dragostea oamenilor pentru fotbal este la fel de incandescentă ca pretutindeni. La meciurile echipei craiovene, la cele de categoria C, sau din campionatele locale, asistă mii de pasionați.

Imaginea globală a activității fotbalistice din regiunea Oltenia se compune din numeroase tablouri. Ceea ce se întîmplă înapoia cortinei imaginare, ridicată de fiecare dată la semnalul arbitrului, munca jucătorilor, a tehnicienilor și activiștilor sportivi, îndreptată în direcția ridicării calitative a fotbalului, realizările și greutățile prezente încă, unele lipsuri mai vechi sau mai recente, iată direcțiile de investigație a prezentei anchete.

FOTBALUL OLTENESC ÎN CIFRE

● Există o echipă de categoria A, șase de C, două serii a cîte 12 echipe de categorie regională, campionate raionale cu cel puțin 4 echipe fiecare și un centru de copii și juniori. Sînt legitimați 5055 de fotbaliști în echipele de categorie regională și raională și aproximativ 210 în campionatele republicane (seniori și juniori). Pe cuprinsul regiunii activează 29 de antrenori (doi de categ. I, unul de categoria a II-a, treisprezece de categoria a III-a, nouă de categoria a IV-a). Există și activează 189 de arbitri, dintre care 12 fac parte din lotul republican. Sînt omologate 18 terenuri (doar unul în orașul Craiova). Revine un antrenor la 174 de jucători și un teren la 292 de jucători.

● Sectorul de performanță are proporții satisfăcătoare. Dar nu există nici o echipă în categoria B și, ca piramida competițională să fie solid articulată, ar trebui făcute eforturi pentru promovarea în perioada următoare a una, două echipe din cele 6 divizionare C. La înfăptuirea acestui deziderat nu poate conduce, desigur, decît o singură cale: instruirea și educația de calitate superioară a fotbaliștilor.

● Activitatea fotbalistică de masă este echilibrată, răspîndită în limita posibilităților pe toate raioanele în mod uniform.

● Număr redus de tehnicieni.

● Numărul bazelor sportive se situează sub nivelul cerințelor de pregătire și competiționare.

ȘTIINȚA CRAIOVA – MÎNDRIA REGIUNII

Într-adevăr, echipa studenților a obținut pînă acum în acest campionat rezultate excelente, fiind un adevărat balsam pentru inimile vajnicilor ei suporteri. Explicații la această imagine de ascensiune sportivă:

— Un lot de 22 jucători, înăuntrul căruia talentul, tinerețea, setea de smulgere din anonimat (a lui **Niță, Marian și Adrian Popescu, Oblemenco, Strîmbeanu, Papuc II**) se suprapun cu experiența, luciditatea și echilibrul celor vîrstnici (**Deliu, M. Marcel, Sfîrlogea**). Aceste atribute sînt rotunjite de receptivitate, corectitudine, de „uitarea de sine" manifestate de jucători în ceasurile pregătirii.

— Proces de pregătire (instruire și educație), bine întocmit și dirijat de antrenorii **Robert Cosmoc** și **Gh. Nuțescu**. Pînă acum, aprecierile despre Cosmoc mergeau în zig-zag, dar în acest sezon a dovedit calități indiscutabile. Dintr-o plăcută îndatorire și din bucuria resimțită în fața împlinirii oricărei promisiuni, consemnăm de aceea consacrarea unui tînăr antrenor.

— Un public fierbinte, generos, capabil să învețe cum o frenetică încurajare poate rămîne loială și pentru adversar.

ÎN CETATEA „ȘTIINȚEI" EXISTĂ ȘI DIFICULTĂȚI

— Lipsa unui sediu.

— Problemele secției nu sînt rezolvate deseori oportun și sistematic, biroul ei fiind alcătuit numai din activiști voluntari, absorbiți de atribute profesionale proprii.

— Lipsa unui post de organizator care să descongestioneze pe antrenori mai ales de acele servituți care n-au nimic comun cu munca de pregătire.

— La stadion nu există cabinet medical, dușuri suficiente și apărate ajutătoare (proprietar I.G.O.)

— Abateri din partea unor jucători, absențe de la antrenamente, mai ales Stănescu, amețit de adjectivele frumoase care i-au înconjurat numele.

CELE „ȘASE" DE LA „C"

Din acest grup, doar **Electroputere Craiova** (antrenori Cricitoiu și Iordănescu) și **Metalul Tr. Severin** (antrenori Oțet și Lepădatu) se comportă bine, reflex al unei activități globale adecvate. **Victoria Tg. Jiu** (antrenor Paraschiva) are o traiectorie mediocră, iar **Autorapid** (Mităchescu), **Progresul Strehaia** (Robu) și **Progresul Corabia** (Prodileanu) de-a dreptul nesatisfăcătoare, așa precum atestă și clasamentul. Dacă în viața acestor echipe, grevată de repercursiunile unei pregătiri de mîntuială sau de abaterile fotbaliștilor, nu va interveni o pîrghie puternică care să redreseze fondul situației, retrogradarea unora n-ar fi exclusă, iar îmbunătățirea valorii jucătorilor și a calității jocului va rămîne obiectiv încredințat hîrtiei planurilor de pregătire, fără simțul responsabilității.

RADIOGRAFIA CAMPIONATULUI REGIONAL...

...evidențiază cîteva imagini interpretate diferit de unii membri ai comisiei regionale de fotbal, de antrenori etc. Începînd din acest sezon, a sporit numărul echipelor participante prin organizarea lui pe două serii a 12 echipe (în campionatul trecut, o singură serie cu 14 echipe). Din cele 22 de formații, 14 au antrenori.

E bine așa (sînt unele păreri), **deoarece s-a dat acces la o competiție de nivel mai ridicat unui număr sporit de echipe.** În această ambianță va rezulta firește o dezvoltare tehnică mai rapidă a fotbaliștilor.

Premisa teoretică a fost corectă, afirmă grupul celorlalți, **dar tratarea practică a chestiunii a eșuat. „În echipele nou promovate,** ne spune antrenorul Oțeleanu de la Metalul 7 Noiembrie, **și-au găsit refugiu numeroși jucători vîrstnici, scoși pentru lipsă de valoare și de perspectivă din loturile echipelor divizionare de pe cuprinsul regiunii. Și astfel, drumul unor jucători tineri apți de evoluție favorabilă rămîne închis sine die. Valoarea multor jocuri are un plafon mediocru, unele echipe rămînînd la capacitatea categoriei raionale din care au promovat forțat".**

Spicuiri din referirile tov. Ștefănescu Teodor (subcomisia de competiții a comisiei regionale) la aceeași problemă: **„Unele echipe din campionatul regional se adună din duminică în duminică, nu fac nici un antrenament. Și la acest nivel, domină tendința obținerii de puncte cu orice preț, în orice condiții. Orizontul muncii nu depășește obiectivele jocului următor. Echipele din Goicea, Calafat, Motru, Caracal au terenuri bune, dar în rest calitatea spațiului de joc și anexele necesare sînt la distanță de minimum necesar (Plenița, Sinian, Dioști** etc.). **Noi (comisia regională), am fost prea indulgenți în timpul operațiunii de omologare".** Cu ocazia dării de seamă prezentată la 20.XII.1965 pe marginea activității competiționale din anul trecut, tov. Brîndușe Augustin, președintele Consiliului regional UCFS Craiova, menționa în cuvîntul său: **„Nivelul fotbalului din campionatul regional este destul de scăzut".** Din acest context apare firească întrebarea: A fost oportun, s-au înregistrat urmările favorabile scontate, de pe urma organizării campionatului regional pe două serii prin mărirea numărului de echipe?

„DE JUVENTUTE"

Despre pregătirea viitoarei generații de jucători, a copiilor și juniorilor din regiunea Oltenia sînt multe de spus. N-am descoperit la unii dintre cei interpelați convingerea că numai grija pentru pregătirea optimă a micuților jucători poate rodi mîine. Dar am găsit spre bucuria noastră și oameni dominați de febra „semănătorului", care — împotriva dificultăților — muncesc cu răbdare pentru „alfabetizarea" tehnică, scăpărînd în sufletele tinerilor primele scîntei dintr-o pasiune durabilă. Unul dintre aceștia este și antrenorul Scăețeanu. El conduce un centru de 70 de copii și juniori II (14—16 ani), înființat dintr-o inițiativă locală în aprilie 1965. Neexistînd fonduri pentru angajarea unui număr sporit de antrenori, se ocupă singur de „Centru" și de juniorii Științei. Echipament și mingi există suficient. Ce nu e totuși în regulă? Viața acestui centru se ține într-un fir de păr. El nu face parte din unitățile cu același profil înființat de federație, ci acesta funcționează pe lîngă asociația sportivă „Atletul", aparținînd Consîliului orășenesc UCFS.

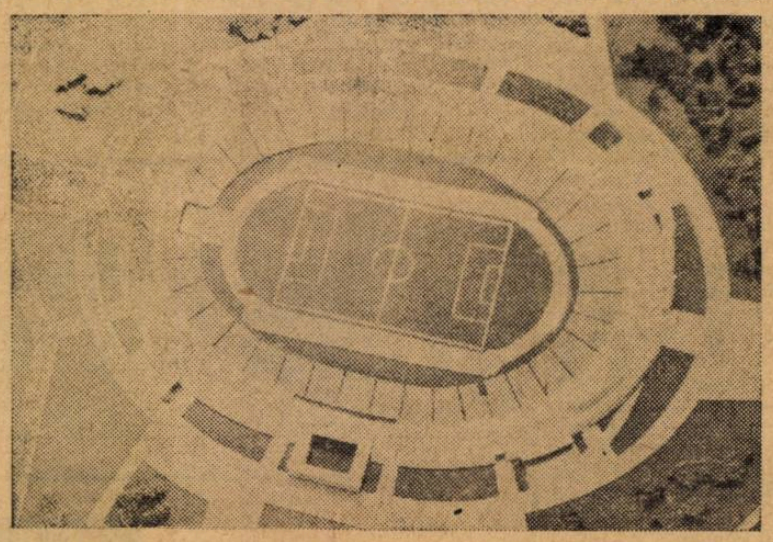

Macheta viitorului mare stadion craiovean

La început s-a alocat „Centrului" o sumă din fondurile regiunii. Într-o perioadă critică, federația de fotbal a intervenit și ea cu o subvenție pentru plata antrenorului pînă la sfîrșitul anului. Bază sportivă pentru antrenament nu există și de aceea antrenorul e obligat să-și ducă elevii pe vreun teren, dincolo de marginea orașului. Aceste deplasări cotidiane răpesc copiilor cîte o jumătate de zi. Împreună cu antrenorul Scăețeanu, despre dificultățile centrului, ne-a vorbit și tov. Chetran Victor, metodist la Consiliul regional UCFS și președintele asociației sportive „Atletul": **„Era să-l desființăm de două ori. L-am da Științei dar pe lîngă cluburile studențești nu sînt prevăzute centre de copii".**

Ne-am întîlnit cu paradoxuri de neînțeles și în dreptul echipei de juniori a clubului Știința. Cum federația obligă toate echipele de categorie republicană să participe în campionat cu formații de juniori, instrucțiunile forului tutelar prevăd atașarea acestei echipe pe lîngă asociația sportivă a corpului didactic, finanțarea ei revenind UCFS-ului. Deși legată prin nume, apartenență și surse de subvenție de trei „părinți" diferiți, echipa de juniori a Științei Craiova are o existență vitregă. Cei de la club se disculpă: **„Noi n-avem juniori"...** Aceștia nu sînt lăsați să se antreneze pe teren decît atunci cînd aprobă directorul I.G.O., nici acces la vestiare nu primesc. Multe antrenamente se țin pe cîmp. Nimeni nu se interesează „ce-au făcut duminică". Și totuși, din rîndurile acestei echipe au promovat **Deselnicu** și **Tudora**, iar alți cinci au plecat la echipe de categoria C. Mizează oare tovarășii din conducerea clubului craiovean numai pe anumite prevederi ale actualului regulament de transferări, darnic cu echipele studențești?

Pregătirea juniorilor și copiilor la echipele din categoria C de pe cuprinsul regiunii se desfășoară cu destule aproximații, fie datorită lipsei de terenuri, fie datorită slabei preocupări manifestată de conducerea secțiilor în această direcție (în unele locuri are loc numai pe timpul verii: Caracal, Severin, Tg. Jiu) iar la formațiile din campionatul regional, obligate și ele să prezinte săptămînal echipe de juniori (se admit în regulament două sau trei forfait-uri!!), problema e tratată de formă, pregătirea e slabă, iar introducerea unor jucători depășiți de vîrstă sau neprezentările au devenit monedă curentă.

ÎN VIZITĂ LA DOUĂ ȘCOLI

Profesorul Ștefan Vancea, directorul liceului „Frații Buzești": **„În școala noastră, aversiunea față de fotbal nu există din partea corpului didactic. Ne place și nouă. Sistematic însă, elevii nu joacă. Fotbalul nu este inclus în programa de educație fizică. Recent, am primit instrucțiunile Ministerului cu privire la introducerea lui începînd din acest an în programul campionatului școlar. Dar va fi greu cu pregătirea. N-avem teren, nici timp prevăzut în programul elevilor pentru aceasta".**

Eugen Popescu, director adjunct al Școlii sportive de elevi din orașul Craiova: **„Avem două grupe de fotbal: ciclul I (anul I) și ciclul II (anul IV) cu cîte 25 de elevi fiecare. Lipsesc după cum vedeți grupele intermediare (între anul I și anul IV). Nu ne aprobă grupe de fotbal în fiecare an, cum se întîmplă la celelalte ramuri sportive. Copiii vin și se interesează, dar trebuie să-i refuzăm. Antrenamentele se țin pe un teren cu zgură, (de handbal) sau în afara orașului.**

Iată deci că înaintea campionatului școlar sînt bariere de înlăturat.

STADIONUL TINERETULUI – ACTUALMENTE SINGURUL TEREN DIN ORAȘUL CRAIOVA

Pare neverosimil la prima vedere, dar așa e. Cum de s-a ajuns la această situație? Dar cei interesați de bunul mers al activității fotbalistice nu se puteau îngriji de construcția unor baze sportive simple care să acopere măcar necesitățile pregătirii echipelor? S-a crezut oare că pe stadionul Tineretului vor putea efectua antrenamente și disputa jocuri oficiale atîtea echipe de seniori și juniori? Echipa **Electroputere** de exemplu (seniori și juniori), face pregătirile „în Lunca", departe, și pe un teren necorespunzător (cînd plouă, devine total impracticabil). **Metalul 7 Noiembrie**, din campionatul regional, se antrenează într-un sat (Podari), la 10 km. de Craiova pe un „imaș" etc. **Nici una dintre echipele de categorie regională din orașul Craiova nu joacă „acasă" meciurile programate pe teren propriu, ci în alte localități, fapt ce grevează printre altele bugetul fiecăreia.** Există un teren de fotbal la baza hipică, în mijlocul unei piste de trap. Se opune la utilizarea lui Federația de hipism, deși organizează acolo doar 2—3 concursuri pe an, sau nici atît. Ar mai fi și alte posibilități temporare, la **„Depou"**, **„Dinamo"** sau **„Autorapid"**, dar trebuiau niște amenajări și inițiativa unui bun gospodar a lipsit. Delăsarea și lipsa de răspundere din partea secțiilor de fotbal și a organelor locale UCFS a determinat situația actuală. **La Craiova a început construirea unui mare complex sportiv. În prima etapă urmează să fie dat în folosință stadionul care, la început, va avea capacitatea de 20.000 de locuri. În planul de investiții al M.I.C.M. pe anul 1967 este cuprins și devizul unui stadion pe lîngă uzinele Electroputere.** Cînd toate acestea vor fi gata, acuta criză actuală se va rezolva desigur în mare măsură. Dar nu trebuie stat cu mîinile încrucișate în așteptarea acestei perspective. Construirea unor baze sportive simple (la îndemîna oricărei asociații) constituie singura cale capabilă să rezolve fondul acestei chestiuni.

COMISIA REGIONALĂ DE FOTBAL

Este compusă din activiști care muncesc cu multă tragere de inimă, dar manifestă un păcat pe cale de a deveni tipic pentru aceste organisme tehnice: **se rezumă la probleme cu semnificație minoră în comparație cu liniile de forță ale dezvoltării fotbalului.**

Comisia **nu are un plan de muncă propriu-zis, desprins din planul de măsuri al federației, elaborat pentru îmbunătățirea continuă a activității fotbalistice.** Controlul și îndrumarea secțiilor de fotbal din campionatele republicane se efectuează cu totul sporadic, **grija pentru organizarea pregătirii copiilor și juniorilor rămîne formală,** deoarece în ultimă instanță puterile acestui organism sînt foarte reduse. O chestiune vitală pentru desfășurarea activității de pregătire și competiționale a echipelor de pe cuprinsul regiunii — **construirea de baze sportive simple — nu a fost aproape de loc impulsionată.**

Alăturînd sarcinile desprinse din planul de măsuri dezbătut și completat la recenta plenară a Consiliului General al U.C.F.S., consacrată fotbalului, de realitățile constatate în activitatea fotbalistică a regiunii Oltenia, se desprind cîteva linii de acțiune pe care trebuie intensificate eforturile tuturor factorilor de răspundere:

— Îmbunătățirea muncii de instruire și educație a fotbaliștilor la nivelul tuturor categoriilor competiționale;

— Folosirea tuturor formelor de învățămînt pentru calificarea de antrenori din foști jucători stabiliți pe cuprinsul regiunii.

— Schimbarea atitudinii secțiilor de fotbal față de pregătirea copiilor și juniorilor;

— Începerea unei campanii pentru construcția de baze sportive simple care să acopere măcar necesitățile de pregătire a echipelor.

— Activizarea comisiei regionale de fotbal, transformarea ei într-un organ tehnic cu viziune de ansamblu, capabil să intervină pentru lichidarea tuturor deficiențelor care încetinesc dezvoltarea activității fotbalistice.

Romulus BALABAN

Portarul Jiului, Ion Vasile, a făcut un meci curajos în fața lui Dinamo București. Iată-l boxînd balonul peste bară, la o lovitură de colț.
Foto : D. LAZARESCU

CATEGORIA A

DIN NOU, DINAMO BUCUREȘTI LIDER

Din nou schimbare de lider în categoria A.

Și nu este exclus ca după ultima etapă Dinamo București, care joacă la Arad, în timp ce concurenții săi Știința Craiova, Farul, Rapid au meciuri acasă, să cedeze și ea conducerea. De data aceasta, pentru o perioadă mai lungă, pînă în primăvară...

De altfel, schimbările de lider au fost neobișnit de frecvente în acest tur de campionat. În 12 etape s-au produs 7 asemenea schimbări, primul loc revenind pe intervale de la 3 zile (Știința Craiova) la opt săptămîni (Progresul) unui număr de cinci echipe : **Jiul** (etapa I), **Dinamo București** (etapele a II-a, a IV-a și a XII-a), **Steaua** (etapele a III-a și a V-a), **Progresul** (etapele a VI-a pînă la a X-a) și **Știința Craiova** (etapa a XI-a). N-au ocupat primul loc, deși l-au amenințat permanent, Rapid și Petrolul. Iar acum se profilează serios și candidatura Farului...

Iată dar, argumente puternice în sprijinul afirmației că asistăm la **un campionat echilibrat, interesant, atractiv.** Și putem afirma că oricare din cele 5–6 echipe, investite cu calitatea de aspirantă la șefie pe durata iernii ar ocupa acest loc, faptul n-ar însemna de loc o opțiune prea serioasă și asupra titlului de campion, deoarece distanța care ar separa-o de restul plutonului n-ar fi nicidecum liniștitoare : un punct sau — poate — doar golaverajul !

Etapa a XII-a a purtat din plin amprenta luptei încordate ce se dă pentru primele locuri. Scorurile au fost strînse (patru victorii la limită : 1–0), jocurile echilibrate. O singură surpriză de proporții : victoria echipei Steaua, la Ploiești, unde actualii campioni nu mai pierduseră de un an și jumătate. E un rezultat care acordă „unsprezecelui" lui Constantin avantajul de „echipă care vine" pentru retur și care face să scadă cota petroliștă în calculul șanselor finale, două puncte pierdute acasă, în fața unui eventual candidat la titlu, atîrnînd greu...

Dinamo București face din nou dovada calităților sale de echipă care știe să joace în campionat. Parcurge etapele cu unele sinuozități dar... face ce face și e mereu prezentă în primele locuri, acum chiar pe primul ! Legată de meciul de sîmbătă al foștilor campioni, o remarcă pozitivă și pentru Jiul care a lăsat din nou o bună impresie în Capitală.

Politehnica a stopat din nou o echipă bucureșteană : după Dinamo, a cedat la Timișoara și Rapid ! Și... tot Surdan a fost cel care a decis rezultatul Brașovenilor, care cu o tactică de „superbeton" au repurtat la București o victorie răsunătoare în etapa a VI-a, nu le-a mai mers ulciorul și la fîntîna Progresului, așa că iată-i amenințați să-și petreacă vacanța de iarnă încălzindu-se la razele lanternei roșii, situație pe care nu ne amintim s-o mai fi întîlnit vreodată. Norocul lor e că îi așteaptă sub Tîmpa pe cei de la C.S.M.S., care nu vedem cum ar putea obține vreunul din cele două puncte puse în joc. Mai ales că formația lui Botescu a trenat îngrijorător în această sîmbătă ploioasă, pe teren propriu, în fața altei echipe care face figură proastă în campionat, Universitatea.

În fine, Farul și Dinamo Pitești, două veritabile „mașini de făcut puncte acasă", și-au onorat și de data aceasta renumele, cîștigînd concludent și făcîndu-ne atenți că atunci cînd vorbim despre echipele bune ale campionatului nostru să nu le omitem în nici un caz.

Deși condițiile de joc au fost vitrege (ploaie, frig, vînt, terenuri alunecoase), etapa a fost animată, ne-a reținut atenția ; pe scurt, n-a fost o etapă oarecare.

Numai că, din păcate, prea mulți au urmărit-o de acasă (televiziune, radio...) și prea puțini din tribune...

Radu URZICEANU

IN CEASUL AL XII-lea

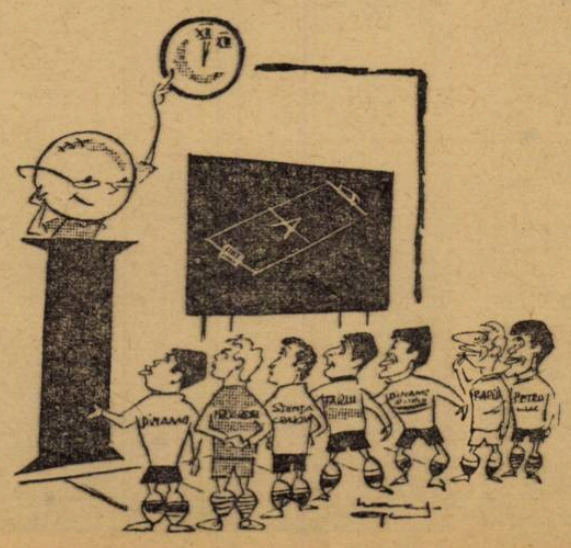

— Care dintre voi va fi premiant pînă la primăvară ?

desen de NEAGU RĂDULESCU

JIUL SCLIPEȘTE, DINAMO BUCUREȘTI ECHIPĂ „ANTI-ȘOC"

BUCUREȘTI

La sfîrșitul sezonului de toamnă, Jiul nu mai are fizionomia proprie echipelor recent promovate, care, multă vreme, tot mai „miros a B". Replica dată dinamoviștilor bucureșteni reprezintă un nou certificat de maturitate. Tactica echipei însumează atît eficacitatea cît și spectacolul. Antrenorul Coidum (iată să aibă vîrsta și experiența altora, care echivalează curgerea tihnită a timpului cu acumularea de cunoștințe) a înțeles una din trăsăturile definitorii ale fotbalului modern : necesitatea circulației jucătorilor și a mingii. A înțeles-o și a învățat pe jucători cum trebuie făcută. Șase dintre ei : Libardi, Casandra, Ionescu, Peronescu, Martinovici și Crăciun (în mai mică măsură) se mișcă pe teren după principiile caleidoscopului, sînt peste tot și mereu în altă parte, în alte raporturi, în alte așezări, în alte combinații. Deplasarea lor, promptă și sincronizată, tehnica pasei, a fentei, a driblingului, precum și plăcerea de a juca (stare afectivă rar întîlnită astăzi, cînd mulți fac fotbal dar puțini „îl mai joacă"), determinînd o sinteză de fotbal ofensiv greu de contracarat chiar de un adversar trecut prin „ciur și prin dirmon", cum este redutabila formație a dinamoviștilor bucureșteni.

Deși Dinamo a obținut cele două puncte, totuși se poate spune că la sfîrșitul acestui meci n-au existat învingători și învinși (fiecare putea să cîștige sau să piardă), ci doar două echipe care s-au exprimat prin tot potențialul lor actual, care s-au pus reciproc în situații foarte dificile, cu păstrarea unei maxime sportivități. În apărarea Jiului, relevăm pe Ion Vasile (reflexe de căprioară sălbatică) și fundașul central Stocker (viteză, intuiție, acroșaj necruțător, simțul construcției, excelent la jocul pe sus).

Echipa din Ștefan cel Mare are ceva din calmul dovedit în fața furtunilor și din abilitatea marelui voevod moldovean. Rezistă la atacuri ce i-ar demoraliza pe alții și apoi i-ar înfrînge și e capabilă dintr-un minimum de ocazii să înscrie un gol. Tactica dinamoviștilor (acum după încheierea „experienței betonului") are nevoie de două rectificări urgente. Mai întîi, circulația jucătorilor e sporadică, la ea nu participă aproape de loc cele două extreme și foarte puțin Frățilă. A rămîne numai în zona postului, a aștepta mingea, a nu participa prin deplasări multiple și ingenioase la fisurarea apărării adverse, înseamnă a juca sub zodia hazardului. Iată ceea ce face ca pe alocuri jocul dinamoviștilor să fie sărăcăcios în atac. În al doilea rînd, pe timpul acțiunilor ofensive linia de fundași nu „urcă" rapid spre centrul terenului, o dată cu avansarea celorlalte linii (reminiscență probabilă din etapa „betonului"). De aceea, între ea și linia de mijlocași „se cască" un gol, în care adversarii stau nesupravegheați, nemarcați, inițiază și dezvoltă în voie acțiuni de atac, manevrează nestingheriți. Așa s-a întîmplat de regulă în meciul cu Jiul. În încheiere, vom nota cu majuscule numele lui DATCU, *uluitor în cîteva intervenții, pe care selecționerii au datoria să-l vadă, chiar dacă din obișnuință privesc numai spre Ploiești și Iași, și pe cel al lui* NELU NUNWEILLER, *devenit, după o expresie frecventă în presa sportivă, „patronul" apărătorilor din fotbalul nostru. Un caz ciudat, Pîrvu, comentat în controversă (un atlet transformat în fotbalist). Un antecesor celebru : Facchetti. Pîrvu are o conformație splendidă. Într-adevăr, mai are de învățat multe lucruri. Dar experimentul trebuie continuat cu toată seriozitatea : mii de atacuri de deposedare, de preluări, degajări și pase, de exerciții pentru mobilitate. Însușindu-și tehnica necesară, poate deveni un bun fundaș de margine, post atît de văduvit la noi.*

R. B.

După trei etape în șapte zile!

Fotbaliștii noștri din categoria A au avut de trecut un dificil examen de rezistență datorită programării meciurilor din trei etape de campionat în numai șapte zile. Etapele a X-a, a XI-a și a XII-a au fost consumate de la 6 la 12 noiembrie inclusiv și se poate spune că echipele noastre au trecut în mod satisfăcător dificultățile unui asemenea efort neobișnuit pentru ele în decursul campionatului.

Dintre cele 14 formații supuse acestei încercări, șapte au obținut cîte PATRU PUNCTE: *Dinamo București, Steaua, Rapid, Dinamo Pitești, Farul, C.S.M.S. Iași* și *U.T.A.*, TREI PUNCTE au realizat *Jiul* și *Politehnica Timișoara*, DOUĂ PUNCTE au înregistrat *Progresul, Știința Craiova, Petrolul* și *Universitatea Cluj*. Doar o singură echipă, *Steagul roșu, a suferit trei eșecuri în intervalul amintit, deci* ZERO PUNCTE.

Acumulările de puncte de mai sus au dus și la schimbarea de poziții în clasament, fără ca acestea să fie totuși substanțiale, cu excepția instalării în fruntea clasamentului a echipei Dinamo București, la egalitate de puncte cu fostele lidere, Progresul și Știința Craiova.

Comparînd clasamentul după jocurile etapei a IX-a cu clasamentul actual, deci după consumarea partidelor din ultimele trei etape, inclusiv etapa a XII-a, rezultă că numai două formații au cîștigat cîte două locuri în clasament, Dinamo București și U.T.A., restul echipelor în avantaj avansînd doar cîte un loc.

Petrolul Ploiești este însă echipa care a pierdut cele mai multe locuri, patru, coborînd în clasament de pe locul al 4-lea pe al 8-lea, pe cînd celelalte echipe, care au avut de pierdut din confruntarea dîrză cu timpul scurt și vremea nefavorabilă, n-au cedat mai mult de un loc.

Tot în această perioadă scurtă de o săptămînă cu 270 de minute de joc, mulți jucători selecționabili în lotul reprezentativ au trecut și ei cu brio examenul. In plus, alți fotbaliști au revendicat locuri prin comportarea lor bună tocmai în acest răstimp, deși unii dintre ei nu mai figurau pe listele antrenorilor echipelor naționale, sau fuseseră accidentați anterior. Printre aceștia se numără *Dațcu, Ion Ionescu, Nunweiller III, Ghergheli, Dumitriu, Iancu, Barbu, Dobrin*. Toți aceștia au primit note bune din partea observatorilor și a presei sportive.

Constatarea că echipele noastre, cu excepția Petrolului care s-a resimțit de pe urma unui efort anterior asemănător ca durată, dar cu adversari foarte puternici, tripla întîlnire cu Liverpool, nu înseamnă o pledoarie pentru programări de acest gen. Dar nu putem să nu constatăm că fotbaliștii noștri au capacitate de rezistență și potențial de luptă mare, în stare să facă față eforturilor deosebite cerute de competiții grele, cum sînt în special confruntările internaționale și că, dacă se pregătesc cu seriozitate, așa cum au fost obligați recent tocmai de caracterul neobișnuit al săptămînii trecute, pot realiza mult mai mult decît în mod obișnuit.

Aurel NEAGU

7 ECHIPE CONCUREAZĂ LA ȘEFIA DE TOAMNĂ

RAPIDUL NU REZISTĂ... LAUDELOR

Hotărît lucru, „copilul teribil" al fotbalului nostru — Rapidul — a rămas tot copil... După elogiatul meci făcut miercuri de feroviari în compania echipei Steaua, îngrijorarea legitimă cu care era privit, dinainte, în orașul de pe malul Begăi jocul cu Rapid, s-a transformat într-un pesimism afișat fără rezerve. „Dacă U.T.A. ne-a dat 5 goluri, ce șanse putem avea în fața lui Dumitriu și Ionescu care s-au jucat cu Steaua?" — iată refrenul care revenea cel mai des în discuțiile „microbiștilor" bănățeni înainte de partida de sîmbătă. Veți recunoaște că raționamentul lor avea destul temei: o echipă situată pe penultimul loc în clasament, și care în ultimul meci evoluase sub orice critică, întîlnea o formație aflată pe locul II și care se prezenta după un joc excelent.

Așadar, pronosticurile, „calculele hîrtiei" erau net în favoarea Rapidului. Ei bine, toate aceste calcule aveau totuși un viciu fundamental: făceau abstracție de legea de bază, nescrisă, a echipei Rapid: INCONSTANȚA. Echipa care după ce a pierdut acum cîțiva ani la Siderurgistul Galați, a învins peste trei zile selecționata olimpică iugoslavă, la Belgrad, formația, care după cum glumea un pronosportist giuleștean, își poartă sufletul între „agonie și extaz", ei bine numai ea putea să se comporte atît de contradictoriu în două jocuri consecutive.

Pentru că, acesta este adevărul, la Timișoara Rapid a fost umbra palidă a echipei care miercuri a smuls ropote de aplauze pe stadionul „23 August". Dominată la mijlocul terenului, depășită în ritmul de joc, întrecută net la capitolul combativitate ca și la cel al ocaziilor de gol, echipa feroviară se putea foarte ușor întoarce de la Timișoara cu pasivul

TIMIȘOARA

scorului pe care cu trei zile în urmă i-l administrase Stelei.

Ceea ce a surprins însă cel mai mult a fost evoluția cvartetului ofensiv rapidist. Atacanții giuleșteni nu numai că n-au avut nici o „scînteie" în jocul de sîmbătă dar s-au prezentat ca niște anonimi. Năsturescu, a cărui revenire de formă din ultimele săptămîni a fost remarcată de toată lumea, a fost total anihilat de Rotaru, un tînăr de 20 de ani, promovat în această toamnă; Dumitriu și Codreanu au dispărut din joc după 2—3 „replici" iar Ionescu, temutul golgeter, deși a fugit mult, n-a reprezentat un pericol pentru adversarii săi decît prin ...nume, prezența sa în fața porții lui Popa fiind o simplă figurație. Ilustrativ și total edificator pentru jocul atacanților rapidiști este faptul că PRIMUL lor ȘUT pe spațiul porții a fost tras, în min. 73, de către Jamaischi...

Referindu-ne la învingători, trebuie să spunem că jocul lor n-a strălucit — în meciul cu Dinamo București, bunăoară, „Poli" a jucat mult mai bine — dar a avut o notă evidentă de siguranță, de sobrietate, de decizie, consecințe ale unei atitudini volitive net superioare aceleia cu care Rapidul a abordat și a jucat acest meci. Timișorenii au luptat mult, cu un remarcabil spirit de sacrificiu, au VRUT mai mult decît adversarii lor victoria. Și au obținut-o cu depline merite.

Rapidul însă a dovedit, o dată mai mult, că este o echipă care nu „suportă" laudele ce au, de regulă, asupra ei efectul unui narcotic. Iar TREZIRILE sînt pe cît de violente pe atît de crude...

Marius POPESCU

REEXAMINARE LA ANUL!

Dacă publicul ieșean s-ar fi putut erija în examinator la colocviul studențesc C.S.M.S.—„U" (din subsolul clasamentului!), le-ar fi spus, cu părere de rău, favoriților lui: *„Mai veniți la primăvară, la reexaminare!"*

Pentru că din subiectul pe care trebuiau să-l dezvolte: *„joc acasă"*, gazdele n-au cunoscut bine decît... titlul. Probabil că repetiția din meciul cu Farul n-a fost concludentă și ieșenii au intrat pe teren cu falsa convingere că știu bine lecția. Iată însă, că datorită jocului calm și organizat al clujenilor, subiectul și-a vădit complexitatea și, ca un student pregătit superficial, echipa ieșeană n-a mai găsit, la primul impas, firul logic al problemei. Și primul șoc a venit mai repede chiar decît se așteptau gazdele, pentru că secunda a 10-a a meciului a adus primul gol clujean.

Văzînd, deci, că meciul nu debutase cum se aștepta toată lumea, C.S.M.S. caută cu febrilitate „cheia" problemei. Dar cum? Cu cele două extreme, Hrițcu și Lupulescu, retrase pe linia mijlocașilor (reminiscențe ale posturilor lor obișnuite?), cu o linie mediană care ceda terenul oaspeților și nu se intercala în acțiunile ofensive, mizînd doar pe loviturile de „berbece" ale lui Stoicescu. Singurul care încerca manevre tactice de desfacere a apărării clujene prin deplasări derutante, a fost Cuperman. Apărarea în zonă a oaspeților nu a căzut însă în cursă și acesta, terminîndu-și prea repede „combustibilul", s-a resemnat să aștepte doar mingea la picior.

„Conspectul" studenților ieșeni nu s-a potrivit deci cu realitatea nici măcar în condițiile unui meci pe teren propriu. Clujenii se apărau ermetic, blocîndu-i pe Stoicescu și Cuperman la marginea careului (o singură dată au apreciat greșit, și „blocajul" a însemnat fault în careu. Astfel a egalat Deleanu). Mijlocașii Petru Emil și Neșu, stăpînind mijlocul terenului, cîștigau cu regularitate poziții avansate, lansînd contraatacuri prin Ivansuc, Adam și Barbu, participînd și ei la ofensivă. Atacanții clujeni se demarcau rapid, protejau bine mingea, pentru a crea timp de regrupare apărării și șutau frecvent și periculos de la distanță. Clujenii puteau majora scorul dacă luciditatea lor în teren s-ar fi extins și în careul advers, unde au ratat ocazii clare de gol. Văzînd dezinvoltura cu care abordau meciul clujenii, te întrebai, firesc, care este echipa gazdă...

Doar în primele 10 minute ale reprizei secunde ieșenii au ținut cont de „consultația" antrenorului, contrînd jocul oaspeților cu pase scurte, pe jos, la mijlocul terenului, de unde declanșau atacuri pe extreme. Astfel, Lupulescu a copiat aidoma, ca după o chinogramă, golul lui Adam și CSMS a luat conducerea. Constantinescu însă, care a făcut o partidă foarte slabă, a anulat eforturile de redresare ale echipei, scăpînd copilărește mingea în plasă, la un șut anemic al lui Barbu.

In mod paradoxal, schimbarea efec-

I A Ș I

tuată în repriza a doua prin introducerea lui Vornicu n-a vizat nicidecum impulsionarea atacului ieșean, ci întărirea apărării. Și înainte de meci, A. Botescu ne spusese: *„Mizăm pe un joc ofensiv"!*

C.S.M.S., lipsită de orientare în teren, fără un conducător de joc și cu un moral ușor vulnerabil (de echipă resemnată?) a fost dominată pe teren propriu de „U" pentru că n-a știut cum să atace spre a folosi „avantajul terenului" în ultimul său meci disputat acasă în acest an.

Paul SLĂVESCU

U. T. A. — O AUTOÎNVINSĂ?

Asa s-ar părea dacă ne-am opri doar la mărturisirea antrenorului formației arădene, N. Dumitrescu, făcută în timp ce jucătorii se aflau la vestiare, deci imediat după joc: „Nu înțeleg cum se poate pierde un asemenea meci. Ne-am învins singuri".

P I T E Ș T I

Pînă la un anumit punct, explicația antrenorului arădean se apropie de realitate, dar în nici un caz ea nu poate fi considerată drept oglindă fidelă a cauzei sau, mai de grabă, a cauzelor insuccesului echipei sale în meciul de la Pitești. Nu poate fi scăpat din vedere jocul echipei gazdă care, pe linia evoluțiilor ei bune din ultima vreme, a manifestat o constanță în joc apropiată de cea a pasului unui fondist. Formația piteșteană, nu mai... bătrînă decît U.T.A., s-a dovedit mult mai stăpînă pe ea, mult mai matură, indiferent că ataca sau era dominată. Adeptă a aceluiași sistem, 4—3—3, ca și partenera sa, Dinamo Pitești a avut la mijloc un terțet Prepurgel — Pop — C. Radu — **mai puțin valoros poate decît cel al U.T.A.-ei,** Jac — Tr. Popescu — Igna, **dar jocul său în ansamblu a funcționat tot timpul în același ritm, cu aceeași intensitate. Plusul de maturitate al gazdelor s-a vădit cu deosebire după primirea golului din min. 18. Din acel moment întreaga echipă piteșteană s-a pus în mișcare, ținta fiind una singură: golul fără întîrziere. Atacant, mijlocaș sau fundaș, cu toții și-au dat mîna într-un iureș lucid către poarta lui Gornea și după 7 minute fundașul David, de la circa 35 de metri, a înscris cu largul concurs al portarului arădean. Sînt convins că dacă Gornea era mai perspicace ar fi evitat acest gol, dar tot atît de sigur sînt că el nu ar fi făcut-o**

N. SORESCU

(Continuare în pag. 12)

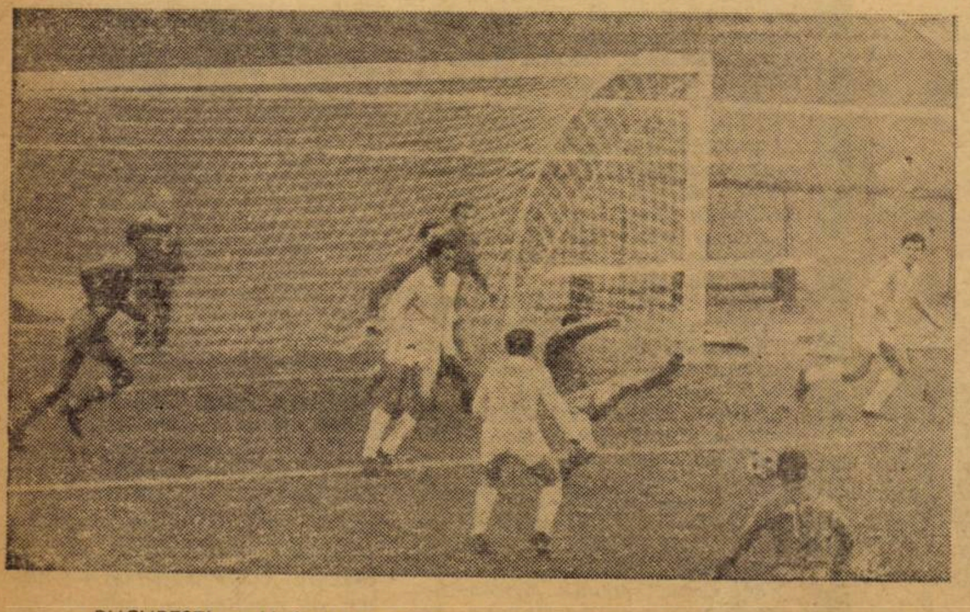

BUCUREȘTI. — Mafteuță respinge un balon care se îndrepta spre poarta Progresului
Foto: D. LAZĂRESCU

CONSTANȚA. — Iancu a pătruns în careu și va înscrie primul gol în poarta Științei
Foto: Petre STAN

STEAUA — PERFORMERA ETAPEI

PLOIEȘTI — Cu cîteva fracțiuni de secundă înaintea golului care a furnizat surpriza etapei. Mihai Ionescu respinge balonul pe care Sorin Avram (care nu se vede în fotografie) îl va relua în plasă
Foto: Emil CISMAȘ

P L O I E Ș T I

Se vede treaba că Steaua nu s-a împăcat de loc cu cele două puncte pierdute în fața Rapidului. Și nu s-a lăsat pînă nu le-a recuperat, poate în condiții care apăreau — teoretic — drept cele mai nefavorabile: în „fief"-ul campionilor, la Ploiești, acolo unde nici o echipă n-a cîștigat de multă vreme și unde — nu de mult — a cedat și Liverpool.

Un rezultat foarte încurajator pentru Steaua, o „rampă de lansare" spre rezultate mai bune, o victorie pe care noi o socotim mai convingătoare decît acel 4—1 cu Știința Craiova, care a pus capăt unui lung șir de insuccese.

Bucureștenii au cîștigat la Ploiești cu arma cu care-i învinsese pe ei, cu o etapă mai înainte, Rapidul: o **bună organizare a apărării, un joc lucid și calm la mijlocul terenului și... contraatacuri.** Masiva linie de fundași a „steliștilor" (mai bună decît în fața lui Rapid, prin scoaterea lui Hălmăgeanu, care n-are forma corespunzătoare) a cîștigat duelul de forță cu un atac pe care Badea nu l-a putut coordona la nivelul obișnuit; în linia mediană, D. Popescu și-a făcut o reintrare de genul... autocriticii prin fapte și împreună cu Vigu a format un cuplu activ, luptător, care a răspuns cînd apelurilor de ajutor ale apărării, cînd celor ale atacului; în fine, în față, spre deosebire de meciul cu Rapid (căci analizăm jocul militarilor în conexiune cu partida lor anterioară), extremele s-au caracterizat printr-un plus de combativitate, iar înaintașii centrali (Constantin a jucat tot timpul) printr-un joc mai legat, mai cursiv. Steaua a suportat astfel cu calm o presiune teritorială (acută în unele momente), pe care — de altfel — știa c-o să trebuiască s-o înfrunte, și a contraatacat cu o vigoare în care a pus toată dorința sa de reabilitare, de victorie. Este aici în special meritul extremelor, Sorin Avram și Crăiniceanu, de la care au pornit, în afara golului, și alte faze care au făcut să se clatine apărarea petrolistă. Și încă un merit al bucureștenilor: la fiecare contraatac, acțiunile au fost bine susținute **din spate, echipa s-a grupat (prudent, neriscant) în jurul purtătorului balonului, ceea ce a făcut ca acțiunea să aibă persistență, oarecare durată, să nu se risipească la prima intervenție a fundașului advers.**

Petrolul pare să dea semne de oboseală după acest sezon greu.

A dominat, dar atacul său n-a **avut vigoare, explozie, n-a putut depăși prin forță** (Dridea I) **o apărare bine clădită; iar insuficienta refacere a lui Badea a făcut inoperabilă cealaltă cale: a jocului combinativ.** Carențele atacului petrolist (evident la acel fragil 1—0 cu Dinamo Pitești, obținut după multă cazna, în repriza secundă) au apărut și mai pregnant în ultimele două meciuri, la Craiova și din nou acasă, în care n-a înscris nici un gol. Noi credem că e vorba de oboseală, dar s-ar putea să conteze aici și absența din formație a lui Dragomir.

R. U.

TIMIȘOARA. — Fază la poarta Rapidului. De data aceasta, tentativa lui Surdan de a înscrie este zădărnicită de plonjonul spectaculos al lui Andrei
Foto: V. CRIOȘTEANU

CUM SĂ ÎMPIEDICĂM PE PORTARI SĂ TRAGĂ DE TIMP?

Prea multe nu ne-au arătat cele două echipe care au deschis cuplajul de la „Republicii", atît Progresul cît și — mai ales — Steagul roșu au pus accent pe rezultat și pentru obținerea lui s-au angrenat într-un joc, e drept, foarte rapid, dar și foarte „repezit", în care risipa de energie a fost invers proporțională cu realizările tehnice. A fost unul din atît de obișnuitele „meciuri de luptă", cu tot cortegiul de consecințe: apărări ermetice, cu grijă specială pentru trimiterea balonului cît mai departe de poartă, dese angajamente fizice, multe faulturi și obstrucții (una la două minute...), conduceri prelungite ale balonului, acțiuni confuze, trageri de timp...

Totuși, am putut desprinde din acest meci, cu tot aspectul lui, și cîteva trăsături pozitive, care merită să fie subliniate.

● *In primul rînd faptul că echipele nu numai că au făcut față „campaniei de 3 partide în 7 zile", dar în acest ultim meci au imprimat jocului o alură foarte rapidă, ceea ce înseamnă o pregătire fizică foarte bună.*

● *Apărările au fost destul de bine organizate, dublajul corect, intervențiile la mingile venite pe sus, precise.*

● *In jocul echipei Progresul s-a văzut totuși mai multă organizare, preocupare pentru o circulație mai largă a balonului și jucătorilor. In orice caz, sub toate raporturile, există*

BUCUREȘTI

între Progresul care a căzut la „B" și Progresul de azi o diferență în favoarea acesteia din urmă.

● *Formația brașoveană dispune de un efectiv înzestrat, cu care poate acționa la un nivel mai ridicat, însă se vede cît de colo că îi lipsește, probabil sub obsesia situației precare din clasament, o calitate de bază: încrederea în posibilitățile sale. Și impasul actual nu poate fi depășit fără această încredere.*

Intîlnirea aceasta însă, ne-a atras atenția, ca și altele de altfel, și printr-o practică ce se anunță permanentizată la echipele noastre. Este vorba de „trasul de timp". Din acest punct de vedere, partida Progresul—St. roșu a prezentat chiar aspecte amuzante. Cît timp scorul era egal, portarul brașovean Pilca nu se grăbea de loc să degajeze mingea. In schimb, Mîndru era de o promptitudine exemplară. La 1—0 pentru Progresul, însă, rolurile s-au inversat: Pilca se grăbea, iar Mîndru ținea cît putea mingea. Desigur, pentru portari — atunci cînd aceștia prind balonul și întîrzie degajarea lui, nefiind atacați, — regulamentul nu prevede nici o măsură. Poate într-un viitor apropiat va veni și decizia pe care o studiază în prezent F.I.F.A. (obligativitatea portarilor de a degaja balonul după patru pași). Pînă atunci însă, ei vor continua pe această linie, cu totul nesportivă, dar nesancționabilă. Oare n-ar fi bine ca să se introducă și la noi, așa cum a procedat federația austriacă, obligativitatea degajării după patru pași, înainte de a veni o hotărîre oficială? Facem această sugestie forului nostru de specialitate, subliniind totodată că o asemenea măsură (posibilă) ar constitui și un experiment interesant chiar pentru F.I.F.A.

Petre GAȚU

CRAIOVENII NU SUPORTĂ ȘOCURILE

Așadar, craiovenii s-au întors acasă, de la Constanța, fără galoanele șefiei.

Lider, numai 72 de ore! Poate cea mai scurtă dintre domniile vreunei echipe din istoria campionatului nostru. Un suporter optimist al oltenilor se exprima cam așa:

— *Nici o nenorocire! S-au pierdut doar două puncte, dar bătălia nu s-a sfîrșit.*

De acord! Infrîngerea ca atare nu-i atît de șocantă, dar proporțiile ei supără. Patru goluri primite într-un singur meci și alte nenumărate mari ocazii irosite de Zamfir, Tufan, Kallo și Iancu (11 metri ratat) sînt tot atîtea dovezi care vorbesc de la sine despre evoluția studenților. Pe scurt, fizionomia jocului practicat de craioveni n-a fost nici pe departe aceea a unei echipe care țintește titlul onorific de campioană de toamnă. Ba mai mult, ei n-au mai arătat nimic din vitalitatea demonstrată împotriva Petrolului cu trei zile în urmă.

După meci, antrenorul Cosmoc ne mărturisea cu amărăciune că echipa sa nu mai are potențialul de luptă necesar, din cauza solicitărilor din acest final de sezon încărcat și că echipa Farul a cîștigat cu plusul de forță datorat gabaritului jucătorilor care o compun. Este o explicație reală dar nu îndeajuns de lămuritoare, dacă avem în vedere antecedentele. (La același scor de 4—1 craiovenii au pierdut și la Dinamo București și la Steaua).

Atunci, care să fie explicația majoră? După părerea noastră „unsprezecele" craiovean are anumite complexe cînd joacă afară și, mai ales, nu are pregătirea necesară pentru a depăși acele momente grele, mai bine-zis șocuri, inerente oricărei întîlniri. (Vezi și meciul cu Steaua). Un asemenea șoc a existat și la Constanța, în min. 2, cînd „veteranul" echipei, Marin Marcel, a greșit flagrant, trimițînd „acasă" un balon interceptat de masivul Iancu, care a înscris fulgerător. Golul acesta, neașteptat, a declanșat o permanentă stare de nesiguranță în compartimentul defensiv și așa „subțirel" (un singur exemplu: Deselnicu a fost al 12-lea om al constănțenilor). Mijlocașii, în dorința de a repara greșelile coechipierilor lor, intrați în panică, și-au micșorat raza de acțiune, preferînd pasa lungă în atac, care nu întotdeauna i-a găsit la locul cuvenit pe Oblemenco și compania, complet neinspirați în această întîlnire. Observația noastră are la bază nu numai calitatea paselor mijlocașilor (excepție Marian

CONSTANȚA

Popescu) ci și poziția greșită a atacanților craioveni — spații foarte mari între ei, fapt care a dus practic la izolarea lor.

In asemenea condiții, „marinarii" și-au rezolvat relativ ușor sarcinile de apărare, creîndu-și acea superioritate numerică în atac prin trimiterea în linia întîi a celui de al 5-lea jucător — Manolache, care ne-a amintit de zilele lui bune. Fără prea multe invitații, Farul a impus un ritm destul de ridicat partidei, căutîndu-l în permanență pe Iancu, „puncherul nr. 1" al echipei, care prin mișcarea sa în teren a jucat, pe rînd, în toate posturile posibile. In perioadele de dominare netă, teritorial realizată de gazde, au apărut și cîteva stîngăcii: Kallo pe care se conta foarte mult, surprins și el probabil de slăbiciunile lui Deselnicu, a dat multe „chixuri", iar Zamfir și apoi Ologu care l-a înlocuit, rareori au reușit ceva bun, în fazele decisive.

Oricum însă, victoria Farului este pe deplin meritată.

Stelian TRANDAFIRESCU

DE ICI ● DE COLO

● La Ploiești, meci dîrz, dar atmosferă de sportivitate fără reproș. Pînă în ultimele cinci-zece minute, cînd Dumitru Nicolae a avut o ieșire cu totul... ieșită din comun. La un atac al petroliștilor, fundașul central de la Steaua l-a atacat violent pe Dridea I, sărindu-i cu picioarele în spate. Acțiune vădit rău intenționată, pe care arbitrul ar fi trebuit s-o sancționeze cu eliminarea de pe teren.

● Dezaprobăm gestul lui D. Nicolae dar dezaprobăm și atitudinea unei părți a publicului care, la această fază, a început să arunce cu sticle pe teren. Ca și „riposta" lui Pahonțu care a ținut să... egaleze, lovindu-l și el pe Crăiniceanu într-o fază ulterioară.

● Cu Dumitru Popescu, înainte de meci.
— Joci azi, Tică?
— Cum să nu? Tocmai la Ploiești?...
— ??!
— Sînt din regiune. De la Pucioasa. Aici, la Ploiești, trebuie să dau randament.
Și Popescu a jucat bine. Ce-ar fi dacă s-ar autosugestiona la fiecare meci, că e din regiunea respectivă?...

● Dobrin nu a jucat sîmbătă. A privit meciul din tribună, alături de soția sa, cu care s-a căsătorit în urmă cu o săptămînă. Răspunderi noi pentru tînărul și talentatul internațional piteștean pe drumul său în viață. Redacția noastră îi dorește fericire deplină în căsnicie și succese tot mai mari în sport.

● In minutul 38 Iancu se pregătea să execute o lovitură de la 11 metri. In timp ce se îndrepta spre balon, craioveanul Sfîrlogea l-a apucat de mînă, oprindu-l din elan, pentru a-i șopti:
— Nu te grăbi, că tot ratezi!
Enervat, constănțeanul i-a replicat:
— Vorbim noi după meci.
Intr-adevăr, Iancu a ratat, dar la sfîrșitul partidei, Sfîrlogea a plecat ca din tun la cabine: înaintașul Farului înscrisese trei din cele patru goluri ale echipei sale...

● Fundașul Deselnicu a jucat în zona sa după deviza „pe aici nu se trece oricum". Prima „victimă" a fost înaintașul Iancu. Scăpat singur spre poarta lui Papuc, el l-a dus în spinare pe craiovean pînă cînd acesta a rămas cu... jumătate din tricoul lui Iancu în mînă. Un mucalit din tribună a strigat în acel moment:
— Să i se dea și jumătatea cealaltă și să aducă în schimb a garnitură nouă de tricouri.

● In două rînduri, mingea s-a lovit de arbitrul N. Cursaru în partida Progresul — St. roșu, în alte situații era cît p-aci să împiedice și alte combinații ale echipelor. Iar pe I. Ritter, în întîlnirea Dinamo—Jiul, mingea l-a nimerit în cap. E bine să fii aproape de fază, dar nici așa...

● Dialog în pauza meciului C.S.M.S. — „U": A. Botescu către Deleanu: „Bine, măi băiatule, din șapte pase, cinci le-ai dat la adversari?!" Deleanu (intrigat): „Ce să fac maestre, dacă-i confundam cu ai noștri?" (n. r. — tricourile ieșenilor aveau culorile violet cu negru, în timp ce ale oaspeților erau albnegru!!) Oricum, Deleanu are umor...

● Minutul 80 al meciului Politehnica — Rapid a declanșat o nesportivă „grămadă spontană". Ce s-a întîmplat? Arbitrul Alexa, care pînă atunci condusese foarte bine, a fluierat tardiv — după înscrierea unui gol de către Surdan — un fault al lui Mihăilă asupra lui Andrei. Această întîrziere în decizie a incitat spiritele pe teren și în tribune, provocînd un final regretabil unei partide care pînă atunci se disputase în cele mai sportive condiții. Păcat.

„Radiografia" etapei A XIII-A

Ion Ionescu — singur în frunte...

...Dar se apropie Iancu!

12 GOLURI: Ionescu (Rapid) — 4 din 11 m
9 GOLURI: Iancu (Farul)

Torpila de la Constanța: Farul și Iancu au deteriorat pe Știința Craiova

Desen de NEAGU RĂDULESCU

8 GOLURI: Voinea (Steaua) — 1 din 11 m, Peronescu (Jiul)
7 GOLURI: Frățilă (Dinamo Buc.)
6 GOLURI: Dridea I (Petrolul) 2 din 11 m, Naghi (Dinamo Pitești), Stoicescu (C.S.M.S.)
5 GOLURI: Dumitriu (Rapid)
4 GOLURI: Casandra, Libardi (Jiul), Stîrlogea, Oblemenco (Știința) — 1 din 11 m, Haidu (Dinamo București), Țurcan (Dinamo Pitești), Șchiopu (U.T.A.), Soo (Steaua), Surdan (Politehnica)
3 GOLURI: Constantin (Steaua), Oaidă, Mateianu (Progresul), Badea (Petrolul), Adam (Universitatea) — 2 din 11 m, Tr. Popescu (U.T.A.), Popanica (Politehnica)
AUTOGOL: Mihăilescu I (Știința), Cazan (Jiul), Petescu (Steaua), Gref (Farul), Naghi (St. roșu), Anca (Universitatea), C. Dan (Rapid).

LA 29 NOIEMBRIE ULTIMA ETAPĂ A TURULUI

Federația noastră de specialitate a decis ca ultima etapă a turului, programată inițial la 20 noiembrie, să se dispute la 29 ale lunii, pentru a da posibilitate selecționabililor să-și desfășoare pregătirile în vederea partidelor cu Italia și Cipru, din cadrul campionatului Europei, precum și pentru meciul amical cu Izrael.

Etapa a XIII-a cuprinde următoarele partide:

U.T.A. — Dinamo București
Jiul — Politehnica
Steagul roșu — C.S.M.S.
Universitatea — Dinamo Pitești
Steaua — Farul
Rapid — Petrolul
Știința — Progresul.

ETAPA DIN 13.XI.1966

PROGRESUL	1 (0)	Neacșu (min. 59)
STEAGUL ROȘU	0	
DINAMO BUCUREȘTI	1 (0)	O. Popescu (min. 69)
J I U L	0	
C. S. M. S.	2 (1)	Deleanu (min. 13) din 11 m, Lupulescu (min. 49)
UNIVERSITATEA	2 (1)	Adam (min. 1), Barbu (min. 55)
F A R U L	4 (2)	Iancu (min. 2, 70, 85), Tufan (min. 21)
Ș T I I N Ț A	1 (1)	Ivan (min. 39)
DINAMO PITEȘTI	3 (2)	David (min. 25), C. Ionescu (min. 28), Naghi (min. 58)
U. T. A.	1 (1)	Șchiopu (min. 18)
PETROLUL	0	
S T E A U A	1 (0)	Sorin Avram (min. 75)
POLITEHNICA	1 (1)	Surdan (min. 31)
R A P I D	0	

FORMAȚIILE, NOTELE JUCĂTORILOR ȘI ARBITRILOR

PROGRESUL: Mîndru 8—V. Popescu 7, Măndoiu 6, Peteanu 5, Staicu 6—Neacșu 7 (min. 59: Colceriu 6), Mafteuță 7—Oaidă 7, Matei 6, Mateianu 8, Tarălungă 6.

ST. ROȘU: Pîlca 7—Ivăncescu 7, Jenei 7, Campo 7, Naghi 6—Alecu 7, Zaharia 5 (min. 65: Cadar 5) — Goran 6, Năftănăilă 7, Gane 6, Györfi 6.

ARBITRU: **N. Cursaru** (Ploiești) 7.

DINAMO BUCUREȘTI: Datcu 10 — Pîrvu 7, Nunweiller III 9, Nunweiller IV 7, Stoenescu 6 — Ghergheli 7, Oct. Popescu 8 — Pîrcălab 6, Frățilă 7, Ene 6, Haidu 7.

JIUL: Ion Vasile 9 — Tonca 6, Stoker 8, Pop 7, Mihai 7 — Crăciun 6, Libardi 8 — Martinovici 8, Casandra 7, Ionescu 8 (min. 80: Toia), Peronescu 8.

ARBITRU: **I. Ritter** (Timișoara) 8.

C.S.M.S.: Constantinescu 4 — Romilă 7, Ianul 6, Malschi 6, Deleanu 6 — Ștefănescu 6, Humă 6 — Hrițcu 4 (min. 55: Vornicu), Stoicescu 6, Cuperman 6, Lupulescu 6.

UNIVERSITATEA: Gaboraș 6 — Szöke 7, Pexa 7, Anca 6, Cîmpeanu 7 — Petru Em. 8, Nești 7 — Ivansuc 8, Mustețea 6, Adam 8, Barbu 6.

ARBITRU: **Niță Marin** (București) 9.

FARUL: Manciu 7 — Georgescu 8, Mareș 6, Koszka 7, Dumbravă 7 — Pleșa, 7, Manolache 8 — Zamfir 6 (min. 46: Ologu 6), Tufan 6, Iancu 9, Kallo 6.

ȘTIINȚA: Papuc II 5 — Deselnicu 4, Bîtlan 5, Marin Marcel 4, Deliu 5 — M. Popescu 7 (min. 46: Strîmbeanu 5), Ivan 6 — Niță 5, (min. 46: M. Popescu), Sfîrlogea 5, Oblemenco 5, Circiumărescu 5.

ARBITRU: **Pop Gavrilă** (Brașov) 8.

DINAMO PITEȘTI: Coman 9 — I. Popescu 7, Barbu 8, I. Stelian 7, David 7 — Prepurgel 7, Pop 8, C. Radu 6 — C. Ionescu 8 (min. 58: Eftimie 6), Naghi 7, Țurcan 8.

U.T.A. Gornea 5 (min. 64: Weichelt 6) — Bîrău 7, Bacoș 8, Metkas 6, Czako II 6 — Jac 8, Traian Popescu 8, Igna 7, — Șchiopu 8, Țîrlea 5 (min. 66: Moț 6), Axente 7.

ARBITRU: **Gheorghe Popovici** (București) 9.

PETROLUL: Ionescu 8 — Pahonțu 6, Boc 7, Florea 7, Mocanu 6 — Dincuță 8, Pal 5 — Roman 6, Dridea I 7, Badea 5, Moldoveanu 6 (min. 86: Dridea II).

STEAUA: Suciu 9 — Sătmăreanu 7, Jenei 8, D. Nicolae 5, Chiru 7 — Vigu 8, Popescu 8 — Avram 7, Constantin 7, Voinea 6, Crăiniceanu 8.

ARBITRU: **N. Rainea** (Bîrlad) 9.

POLITEHNICA: Popa 7 — Bodrojan 6, Răcelescu 7, Lereter 8, Rotaru 9 — Mihăilă 6, Petrovici 8 — Regep 6, Surdan 7, Popanică 7, Mițaru 4.

RAPID: Andrei 6 (min. 80: Răducanu) — Lupescu 8, Motroc 6, Dan 7, Greavu 6 — Dinu 8, Jamaischi 6 — Năsturescu 5, Dumitriu 6 (min. 85 — Neagu), Ionescu 7, Codreanu 6.

ARBITRU: **A. Alexa** (Rm. Vîlcea) 7.

FILMUL JOCULUI

Echipele s-au angajat de la început într-un joc rapid, făcînd multă risipă de energie, dar din păcate fără realizări de ordin tehnic. Acțiunile, precipitate, n-au avut claritate, astfel că apărările au putut interveni cu succes. Ocaziile de gol n-au lipsit, dar au fost ratate pe rînd de bucureșteni, ca și de brașoveni și repriza, în care echipele au avut pe rînd inițiativa, s-a încheiat cu un scor alb.

La reluare, Progresul joacă mai mult în terenul advers și în min. 59, la o minge defectuos respinsă de apărătorii oaspeți, înscrie golul victoriei, prin Neacșu (acesta a reluat de la circa 25 m și mingea s-a strecurat printre jucătorii masați în fața lui Pîlca). St. roșu caută să forțeze egalarea, dar Gane ratează în min. 72. Progresul joacă mai organizat, fără să insiste însă la poartă. De aceea, tot oaspeții atacă în final și la fel fără rezultat, deși Gane (min. 82) și Goran (min. 83) s-au găsit în situații favorabile (p.g.).

Partida aceasta a însemnat un amestec de spectacol și ocazii de gol. În min. 12 Peronescu trage alături de poartă de la 8—9 metri. Peste 7 minute Datcu are o intervenție „supranaturală" la un șut violent al lui Martinovici. Un minut mai tîrziu, Ghergheli și O. Popescu se reped la o centrare a lui Frățilă și, din primul, mingea deviază fulgerător pe lîngă bară. Jocul se mută de la o poartă la alta. Frățilă șutează puternic în min. 32, Ion Vasile respinge și Tonca lichidează pericolul. Urmează foarfeca lui Casandra, șutul lui Libardi și „bara transversală" a lui Ionescu din min. 45. Douăzeci de minute după pauză, Oct. Popescu ratează cu poarta goală. În min. 69 dinamoviștii înscriu: Pîrcălab — Haidu — centrare — Frățilă reia forte — Ion Vasile respinge cu un reflex greu de măsurat, dar numai pînă la Oct. Popescu care marchează. Pînă la sfîrșit, cei doi portari mai „palpită" de nenumărate ori (r.b.).

Lovitură de teatru în secunda 10-a a meciului: clujeanul Adam înscrie dintr-un unghi dificil peste Constantinescu, martor mut. Golul precipită acțiunile ieșenilor și dă încredere și luciditate jocului oaspeților. După un atac frumos desfășurat al C.S.M.S.-ului, în min. 13 Anca îl blochează în careu neregulamentar pe Stoicescu și penaltiul este transformat de Deleanu. „U" contraatacă periculos prin Ivansuc, Barbu și Adam. În min. 26 clujenii ratează două mari ocazii din apropierea porții trăgînd afară (Barbu) și în bară (Petru Emil). În min. 49 Lupulescu repetă întocmai faza lui Adam din prima repriză prin care clujenii au deschis scorul și 2—1 pentru C.S.M.S. Egalarea, survenită șase minute mai tîrziu (Constantinescu a scăpat mingea șutată ușor de Barbu), nu mai poate fi schimbată, în ciuda atacurilor vehemente ale ieșenilor din final sau a incursiunilor rapide ale clujenilor. (p.s.).

Una din partidele importante ale etapei s-a consumat într-o atmosferă pe deplin sportivă, dar spectacolul oferit nu a fost de natură să mulțumească total. A fost un meci jucat mai mult în forță, din care a ieșit învingător cel mai bine dotat fizicește De la început, gazdele au abordat cu toată seriozitatea partida, pentru a preîntîmpina o eventuală surpriză, așa cum s-a întîmplat cu Politehnica. Instalați aproape în permanență în terenul oaspeților, constănțenii, cu Iancu în mare vervă, au reușit să-și creeze numeroase situații de gol din care au concretizat patru. Știința a părut extrem de obosită, nu s-a mai bătut pentru fiecare minge așa cum ne obișnuise, lăsînd în final impresia că de fapt înfrîngerea era planificată. Eroarea din min. 2, cînd Marin Marcel a trimis o pasă „acasă", transformată în gol de Iancu, a fost urmată de multe altele, care de care mai flagrante. Arbitrajul bun, cu excepția fazei de penalti. (s.t.).

Un meci frumos, cîștigat de echipa care a jucat constant bine de la început pînă la sfîrșit. U.T.A. a evoluat inegal. A debutat timid, apoi a accelerat, înscrînd un gol, după care a dispărut din joc pînă cam prin min. 58, timp în care a primit trei goluri (la două din ele principalul vinovat este Gornea). A revenit după aceea în atac, jucînd foarte frumos în cîmp pînă în final, ratînd succesiv în min. 60 (Țîrlea) 66 (Axente), 73 și 74 (Tr. Popescu), 79 (Barbu, șut în bara proprie), 83 (Tr. Popescu), șut în bară și apoi Șchiopu (peste poartă). În această ultimă parte a întîlnirii, gazdele au mai avut o situație bună de gol, prin Naghi, care a șutat din întoarcere, dar insuficient de puternic și Gornea a reținut. Remarcabil caracterul de sportivitate în care se desfășoară întîlnirile de fotbal la Pitești (n.s.).

Jocul a fost antrenant, de bună factură tehnică, în ciuda ploii reci și a terenului alunecos. Cele două echipe (ambele învinse în etapa anterioară) au făcut mari eforturi pentru a obține victoria. Steaua a avut o apărare bine organizată, doi mijlocași care au muncit mult, un atac pătrunzător; ploieștenii au dominat teritorial, dar linia lor de înaintare s-a dovedit lentă, neinspirată la acțiunile din apropierea porții. Bucureștenii au cedat mijlocul terenului, în favoarea contraatacurilor. Ei au avut destule ocazii (Constantin — min. 3, Avram — min. 5, Constantin — min. 34, Avram — min. 73), fructificînd o dată prin Avram, la o minge respinsă, în prima instanță, de M. Ionescu. Petrolul, după ce ratase de-a lungul meciului prin Dridea, Mocanu, Moldoveanu a dominat net în final, cînd Roman a pierdut două ocazii excelente de egalare, iar Suciu a avut cîteva intervenții magistrale. (r.u.).

La început, rapidiștii pasează elegant, atacă dezinvolt, dar ratează. Chiar în min. 2, Dumitriu ajunge singur în fața portarului Popa, golul pare iminent, stadionul a amuțit, dar atacantul bucureștean trimite alături. Urmează 15—20 de minute de vals rapidist, cu nelipsitele „piruete" ale aceluiași solist (Dumitriu), dar se pare că finalizarea nu-i preocupă pe oaspeți. Timorați la începutul partidei, timișorenii APAR în joc, la început timid, apoi cu progresivă convingere, exprimată printr-un ritm de acțiune din ce în ce mai accelerat. În min. 31, o dublă ezitare a lui Andrei și a lui Dan la o minge înaltă, în careul de 6 m., îl pune pe Surdan în situația de a împinge mingea în gol. Reținem pînă la sfîrșitul partidei rarisima ocazie ratată de Mițaru în min. 70 (timișoreanul a avut 2—3 secunde poarta goală în fața lui) și faza din min. 80, în care Surdan a înscris un gol pe care arbitrul l-a anulat pe motivul că în faza premergătoare înscrierii Andrei a fost faultat de Mihăilă. (m.p.).

CLASAMENTUL GENERAL

			ACASĂ		IN DEPLASARE	
1. Dinamo Buc. (3)	12 7 1 4 22–15	15	8 6 1 1 16– 5	13	4 1 0 3 6–10	2
2. Progresul (4)	12 6 3 3 13–10	15	8 5 1 2 9– 6	11	4 1 2 1 4– 4	4
3. Știința (1)	12 7 1 4 17–19	15	5 5 0 0 9– 4	10	7 2 1 4 8–15	5
4. Farul (6)	11 5 4 2 19–14	14	6 4 2 0 12– 5	10	5 1 2 2 7– 9	4
5. Dinamo Pit. (7)	12 7 0 5 20–17	14	7 6 0 1 17–10	12	5 1 0 4 3– 7	2
6. Rapid (2)	12 5 3 4 20–11	13	7 4 2 1 17– 6	10	5 1 1 3 3– 5	3
7. Steaua (10)	12 5 2 5 18–13	12	7 3 1 3 10–10	7	5 2 1 2 8– 3	5
8. Petrolul (5)	11 5 2 4 12–10	12	6 4 1 1 7– 2	9	5 1 1 3 5– 8	3
9. U.T.A. (8)	12 3 5 4 14–16	11	6 1 4 1 9– 8	6	6 2 1 3 5– 8	5
10. Jiul (9)	12 4 2 6 22–17	10	5 3 1 1 12– 3	7	7 1 1 5 10–14	3
11. Politehnica (12)	12 3 4 5 14–19	10	7 3 3 1 9– 7	9	5 0 1 4 5–12	1
12. C.S.M.S. (11)	12 3 4 5 16–27	10	7 3 2 2 13–15	8	5 0 2 3 3–12	2
13. Universitatea (13)	12 2 4 6 9–16	8	5 2 1 2 4– 4	5	7 0 3 4 5–12	3
14. St. roșu (14)	12 2 3 7 12–24	7	5 1 2 2 5– 7	4	7 1 1 5 7–17	3

CUPA ROMÂNIEI

etapa din 20 noiembrie 1966

Foresta Fălticeni — Dinamo Bacău
Textila Buhuși — Chimia Suceava
Gloria Bîrlad — Siderurgistul Galați
Gloria C.F.R. Galați — Progresul Brăila
I.M.U. Medgidia — Oțelul Galați
Viscoza București — Metalurgistul București
Timpuri Noi București — Știința București
Metalul Plopeni — Dinamo Victoria
Muscelul Cîmpulung — C.S.M. Sibiu
Electroputere Craiova — C.S.M. Reșița
Mureșul Deva — C.F.R. Timișoara
Metalul Hunedoara — Clujeana Cluj
Steaua Roșie Salonta — Crișul Oradea
Recolta Carei — Minerul Baia Mare
Medicina Cluj — Ind. sîrmei C. Turzii
Progresul Reghin — Gaz metan Mediaș
A.S.A. Sibiu — Minerul Lupeni
Textila Mediaș — Oltul Sf. Gheorghe

Jocurile de categorie C ale echipelor programate în Cupa României, se amînă din oficiu pentru miercuri 23 nov. 1966 orele 14.

Jocurile de cupă se vor disputa la orele 13,30.

Arbitrii de centru vor fi delegați de colegiul central, iar cei de linie de colegiile regionale respective.

CATEGORIA **B**

Pe terenul Gloria, apă, noroi și ceva care a semănat cu fotbalul
Foto : **S. BRAȘOVEANU**

CONDIȚII DE JOC NEREGULAMENTARE

METALURGISTUL : Niculescu — Marin, Tudor, Cojocaru, Viciu — Mateescu, Floruț — Iancu, Voinea, Pantelimon, Băcanu (min. 26 Niculescu II).

ȘTIINȚA : Rămureanu — Rotaru (min. 46 Cicu), Grecea, Urseanu, Rădulescu — Cicu (min. 46 Angelescu), Halagean — Lucescu, Vasilescu, Păiș, Ciornoavă.

Cînd arbitrul M. Vasiliu din Ploiești s-a aplecat la pămînt să ridice mingea care nu a mai sărit, rămînînd parcă lipită ca într-un cazan cu smoală, și a luat hotărîrea să se joace meciul Metalurgistul — Știința București, puținii spectatori prezenți pe terenul Gloria au rămas stupefiați...

Și jocul a început pe un teren desfundat, pe o ploaie rece și deasă, cu vînt în rafale, condiții în care numai fotbal nu se putea juca. Într-un lac de apă, gîndirea tactică și subtilitatea execuțiilor tehnice au rămas fără valoare. Jucătorii care au avut calități fizice mai dezvoltate (forță, viteză, detentă) au fost cei de la Metalurgistul. Ei au reușit să cîștige partida cu 3—0. Fundașii și mijlocașii învingătorilor au aruncat mai bine mingile înainte, în fața porții, unde neobositii Voinea (fost la Progresul și Siderurgistul) și Iancu au avut mai multă forță în șut, înscriind fiecare cîte un gol (Voinea min. 1 și Iancu min. 49), cel de al treilea fiind opera lui Floruț (fost la U.T.A.) care în min. 56 a transformat o lovitură liberă de la 20 de metri (mingea șutată cu sete a trecut prin zidul defectuos al studenților, apoi a căzut în fața porții, de unde a ricoșat în plasă).

Știința, cu jucători mai puțin dezvoltați fizic (Ciornoavă, Lucescu, Angelescu, Halagean), execuțiile tehnice fiind arma lor principală, nu a putut să se descurce pe un asemenea teren, pasele adresate coechipierilor oprindu-se la jumătatea drumului. În majoritatea cazurilor, pentru ca mingea să fie repusă în joc, după ce rămînea inertă în cîte o băltoacă, se creau adevărate grămezi de jucători care, dezechilibrați cădeau, alunecînd cîțiva metri, ca pe gheață. Datorită acestui fapt, pasele la adversar s-au ținut lanț. Spre sfîrșitul partidei, echipamentul celor două echipe s-a confundat — îmbibat de apă și noroi — tricourile au căpătat culoarea maron.

Plouat leoarcă, arbitrul M. Vasiliu din Ploiești, a fluierat sfîrșitul meciului; și dacă aspectul general al jocului a lăsat de dorit, nu putem să-i acordăm nici lui notă de trecere. Ar fi procedat foarte bine dacă amîna partida, amintindu-și că regulamentul de joc prevede în art. 1 următoarele : **Un teren este considerat impracticabil atunci cînd este plin de apă sau parte din teren este sub apă, din care cauză mingea nu poate lua contact cu pămîntul și nu sare.**

Considerăm foarte grav faptul că, pe o asemenea vreme, organizatorii de la Metalurgistul nu au asigurat jucătorilor de la Știința apă caldă la dușuri.

Gheorghe NERTEA

TENTATIVĂ DE MECI NUL NEREUȘITĂ LA CÎMPINA

POIANA CÎMPINA : Opanschi — Cruceru, Postolache, Șovăială, Tica — Iordache, Iacob — Bejan, T. Popescu, Silaghi, Matei.

DINAMO BACĂU: Ghiță — Chiss, Panait, Vătafu, Naumcef — Nedelcu, Duțan — Rednic, Boroș, Cernat, Băluță.

Meciul dintre fruntașa clasamentului primei serii, Dinamo Bacău, și penultima clasată, Poiana Cîmpina, urmărit de cîteva sute de spectatori „pitiți" de ploaie sub tribuna acoperită a stadionului Poiana, s-a jucat pe un teren suprasaturat de apă, transformat, în urma ploii căzute din abundență, într-un veritabil „lac de acumulare". Era de datoria arbitrului bucureștean Vasile Dumitrescu să hotărască amînarea partidei, deoarece terenul de joc era absolut neregulamentar. Desfășurat pe un asemenea teren, jocul celor două combatante a semănat mai mult a... polo. Mingea lovită cu putere de cei 22 de fotbaliști (uzi pînă la piele, cu apă în bocanci, plini de noroi) se oprea din băltoacă în băltoacă, făcînd „feste" jucătorilor, pe seama cărora asistența a rîs ca la „poantele" lui Mircea Crișan. Se poate afirma, pe drept cuvînt, că suporterii Poianei au fost mulțumiți, după meciul de duminică, de rezultatul final al partidei și... de porția de amuzament pe care au „servit-o" la stadion. Liderul a pășit în... lac cu gîndul la un meci nul. În acest scop, Dinamo și-a organizat apărarea cu doi măturători, Panait și Vătafu, a retras în apropierea porții lui Ghiță pe cei doi mijlocași (Nedelcu, Duțan), Cernat și Rednic și-au asumat rolul de a împinge baloane în față, iar Boroș și Băluță au „înotat", rupți de echipă, undeva printre apărătorii localnici. „Tentativa de meci nul" a fost spulberată în minutul 65 cînd apărarea băcăoanilor, „frecată" pe toate părțile, a fost obligată să cedeze, prima oară în acest meci și a noua oară în actualul campionat, la un șut inspirat al lui T. Popescu. Apoi, după 2—0 (golul lui Iordache). Poiana este mai mult decît mulțumită și-n consecință „oprește motoarele". Elevii antrenorului Constantin Teașcă aflați la capătul puterilor, nu pot profita de situație și meciul se termină ca un film ale cărui ultime scene le „ghicim" înainte de a fi rulate. Fotbaliștii băcăoani și cîmpineni au dat dovadă de disciplină de-a lungul întregului meci. Totuși, un minus gazdelor — prea „hotărîte" în unele faze.

D. VIȘAN
corespondent

DERBIUL DE LA TG. MUREȘ

PRUDENȚĂ EXAGERATĂ SAU LIPSĂ DE ORIENTARE?

A.S.A. TG. MUREȘ : Solyom — Bartok, Timpănaru, Toth, Czako — Dodu, Ciutac — Lungu, Pavlovici, Dumitriu III, Dragomir (din. min. 70 Lucaci). CRIȘUL ORADEA : Casoni — Balogh, Lucaci, Pojoni, Popovici — Serfozo, Naghi (din min. 75 Cociș) — Cojocaru, Harșani, Tomeș, Mureșan.

Cînd în min. 55 Pavlovici a înscris din lovitura de la 11 m. unicul gol al partidei, era evident pentru toți cei prezenți că frumosul vis al Crișului Oradea de a smulge cel puțin un punct militarilor din Tg. Mureș nu mai avea nici o șansă de a se transforma într-o „splendidă realitate". Și cît de mult doriseră orădenii acest lucru! O spune tactica lor ultra-defensivă, pe care au adoptat-o din min. 1 al meciului, o spune — din același minut pînă la deschiderea scorului — vizibila lor intenție de a trage de timp cît mai mult posibil și o spune, mai ales, dezolarea care-i cuprinseseră la sfîrșitul meciului, dezolare care pentru Serfozo și Casoni se transformase realmente în hohote de plîns. Primul, deși a jucat bine tot meciul, a comis o gravă greșeală care a costat echipa sa 2 puncte. La o minge înaltă care plutea „nevinovată" pe deasupra capetelor unui grup de jucători aflați în careu, cu un gest necontrolat, Serfozo, în loc s-o lovească cu capul, a lovit-o cu mîna, motiv pentru care arbitrul a decretat hotărît pedeapsa maximă. Al doilea, pentru că ar fi putut evita transformarea loviturii de pedeapsă dar deși a intuit direcția mingii și a plonjat într-acolo, a reținut-o un moment pentru ca în cel următor să o scape și chiar s-o împingă el însuși în plasă. Fără această stupidă dublă greșeală este greu de crezut că vreuna din echipe ar fi reușit să cîștige. Și aceasta în ciuda faptului că A.S.A. Tg. Mureș a avut cîteva ocazii clare de gol. Dar fie bara (Dragomir), fie pripeala, (Lungu), sau gazonul alunecos (Dumitriu III) au împiedicat deschiderea sau, mai tîrziu, rotunjirea scorului.

In tot acest timp, Crișul Oradea a răspuns cu un singur șut mai periculos, ca urmare a unei lovituri libere și acesta apărat cu mult brio de portarul Solyom. Superioritatea teritorială a fost aproape tot timpul de partea militarilor, dar apărarea adversă, în frunte cu Pojoni, a respins totul, de cele mai multe ori însă imprecis și la mică distanță. De acest lucru ar fi trebuit să profite mijlocașii echipei gazdă, fie recuperînd mingile respinse pe care apoi să le transmită propriilor înaintași, fie șutînd chiar ei decisiv la poartă. Dar cu toate că atunci cînd au avut mingea s-au descurcat destul de bine (în special Dodu) prin poziția retrasă pe care au menținut-o în tot timpul meciului (fie dintr-o prudență greu de înțeles la o echipă cu veleități și care joacă acasă, fie dintr-o greșită orientare tactică), ei au obligat pe cei doi înaintași centrali Pavlovici și Dumitriu III să-și asume un dublu rol : de furnizori de mingi și de finalizatori. Acest din urmă rol însă nu a mai putut fi îndeplinit cu succes, atît din cauza suprafeței mari de teren pe care înaintașii o aveau de acoperit, cît și din cauza terenului alunecos care cerea eforturi suplimentare.

La această defecțiune a gazdelor s-a mai adăugat și predilecția întregii echipe de a canaliza jocul pe partea stîngă cînd în repetate rînduri, mai ales în repriza I, colaborarea dintre Pavlovici și Lungu îl arătase pe acesta din urmă ca cel mai incisiv și periculos trăgător la poartă.

Cît privește acțiunile de atac ale Crișului Oradea, acestea au fost puține și... debile deși la ele luau parte jucători „călîți în focul luptelor de divizia A" ca Harșani, Tomeș etc. Totuși, și în aceste condiții, a ieșit în evidență neadaptabilitatea fundașului central Timpănaru într-un post nou, deși și el a avut multe intervenții prompte și viguroase.

Arbitrul Ilie Drăghici a condus corect și autoritar. Mai ales autoritar, calitate fără de care, dată fiind importanța meciului, ar fi putut avea probleme.

L. TONCU

CATEGORIA **C**

UN MECI DE MARI EFORTURI

TEHNOMETAL BUCUREȘTI : Cosma — Radu, Miloș, Richard, Dinu — Gherghina, Dobre — Berekmery, Mehedințeanu, Bogdan, Rădulescu.

ELECTRICA CONSTANȚA: Moraru — Munteanu, Alexe, Giovani, Durduman — Panghea, Doroș — Olteanu, Șeitan, Antonescu, Zăbum.

Desigur că ploaia abundentă care a precedat și însoțit această partidă, a solicitat celor 22 de temerari eforturi neobișnuite, dăruite totuși cu un lăudabil spirit de sacrificiu, ce n-a putut, evident, compensa deficiențele impuse de terenul metamorfozat într-un imens burete, smălțuit cu băltoace. În aceste împrejurări, toată lumea a fost de acord că șansele vor surîde echipei mai bine înzestrate fizic, mai rezistente și cu tactica cea mai adecvată. În virtutea acestor fapte, exigențele noastre s-au menținut la o scară medie, făcînd un serios rabat pretențiilor de tehnicitate. Așadar, despre latura spectaculară nici o iluzie, exceptînd poate nuanța „comică", care nici nu a lipsit de fapt, cînd mingile pasate pe jos descriau traiectorii hilare sau se opreau subit într-o baltă, jucînd nenumărate feste celor care le pretindeau. Nu-i mai puțin adevărat, că jucători cu avansate cunoștințe ca Berekmery (Tehnometal) și Durduman (Electrica), au efectuat nu o dată un bun control al balonului și chiar driblinguri surprinzător de reușite.

Egală adversarei la capitolul dîrzenie și combativitate, Electrica își datorește victoria unei superioare concepții de a juca această partidă. Paselor prea scurte și combinațiilor abuzive ale Tehnometalului, ea le-a opus un joc în adîncime, cu deschideri cît mai lungi, o frecvență mai ridicată a șuturilor la poartă, expediate fără căutarea vreunei poziții speciale. La un asemenea șut (cu capul) rapid și neezitant al lui Zăbum, portarul Cosma, surprins, n-a mai putut interveni. Era în min. 38, cînd Electrica, întrezărind posibilitatea succesului, s-a mulțumit să se apere în continuare calm și să contraatace (relativ) în viteză, cu șanse chiar de a majora scorul.

Acestei partide dificile i s-a asigurat o conducere ireproșabilă de către arbitrul Ion Chilimbar (Pitești). El a reușit să evite declanșarea unor răfuieli poate de lungă durată, într-un moment cînd fundașul bucureștean Richard și-a faultat cu o rară violență un adversar, la o fază ce nu justifica nici cea mai banală obstrucție.

ION CUPEN
corespondent

Categoria B

SERIA I

C.F.R. Pașcani — Oțelul Galați 2—0 (2—0); Poiana Cîmpina — Dinamo Bacău 2—0 (0—0); Metalurgistul București — Știința București 3—0 (1—0); Oltul Rm. Vîlcea — Dinamo Victoria București 2—1 (1—1); Siderurgistul Galați — Ceahlăul P. Neamț 1—0 (0—0); Flacăra Moreni—Progresul Brăila 1—0 (0—0); Metrom Brașov—Chimia Suceava 0—1 (0—1).

SERIA A II-A

Minerul Baia Mare — Vagonul Arad 3—2 (2—2); A.S.A. Tg. Mureș — Crișul Oradea 1—0 (0—0); Ind. sîrmei C. Turzii—Minerul Lupeni 2—0 (0—0); Unirea Dej — C.F.R. Timișoara 2—3 (1—1); A.S. Cugir — Gaz metan Mediaș 7—0 (2—0); C.F.R. Arad — C.S.M. Sibiu 3—1 (0—0); C.S.M. Reșița — Clujeana 1—0 (1—0).

Categoria C

SERIA EST

Metalul Buzău — Locomotiva Iași 1—0 (0—0); Petrolul Moinești—Unirea Focșani 1—0 (1—0); Ancora Galați — Gloria Bîrlad 2—0 (1—0); Victoria Roman—Gloria C.F.R. Galați 2—0 (0—0); Foresta Fălticeni — Textila Buhuși 3—0 (2—0); Minobrad Vatra Dornei — Flamura roșie Tecuci 2—0 (0—0).

SERIA SUD

Tehnometal Buc. — Electrica Constanța 0—1 (0—1); Portul Constanța — Electrica Fieni 2—0 (1—0); C.F.R. Roșiori — Flacăra roșie Buc. (nu s-a disputat); Stuful Tulcea — Metalul Tîrgoviște 0—0; Muscelul Cîmpulung — Progresul Corabia 4—0 (2—0); Dunărea Giurgiu — Oltul Sf. Gheorghe 4—0 (1—0); S. N. Oltenița — I.M.U. Medgidia 1—1 (0—1).

SERIA VEST

Victoria Tg. Jiu — Victoria Calan 2—1 (2—0); Metalul Tr. Severin — Aurul Zlatna 5—2 (2—2); Autorapid Craiova — A.S.A. Sibiu 2—0 (2—0); C.F.R. Caransebeș — Progresul Strehaia 1—0 (0—0); Minerul Anina — Chimia Făgăraș 2—1 (1—1); Metalul Hunedoara — Tractorul Brașov 2—1 (0—0); Mureșul Deva — Electroputere Craiova 2—0 (0—0).

SERIA NORD

Minerul Baia Sprie — Ariesul Turda 3—0 (2—0); Sătmăreana — Minerul Bihor 1—2 (0—1); Chimica Tîrnăveni — Faianța Sighișoara 2—1 (1—0); A.S. Aiud — Steaua roșie Salonta 1—0 (1—0); Progresul Reghin — Recolta Carei 1—0 (1—0); Medicina Cluj — Metalul Copșa Mică 2—0 (0—0); Olimpia Oradea — Soda Ocna Mureș 2—1 (2—0).

DE VORBĂ CU FOŞTII INTERNAŢIONALI

DOUĂ VIEŢI, ÎNTR-UNA SINGURĂ

Concert de Saint-Saens. Solistul, un om voinic, puţin încărunţit la rădăcina părului, cu fruntea brăzdată de concentrare, retranscrie pe strunele violoncelului, cu eleganţă şi duioşie, toată frumuseţea partiturii. În atmosfera sălii de concert, devenită deodată parcă mai intimă, glasul de alto al violoncelului, grav şi blînd ca de bunic, inundă rîndurile de fotolii domol, ca o mîngîiere....

De 25 de ani acest glas se află mereu prezent în ansamblul armonios şi valoros al Orchestrei simfonice Radio. La capătul îndepărtat al acestui sfert de veac, într-o zi aurie de toamnă, un tînăr înalt şi brunet, cu mersul puţin legănat, intra pentru prima dată pe poarta Radiodifuziunii, cu un violoncel sub braţ şi cu o mare speranţă în inimă. În orchestra simfonică era vacant un loc de violoncelist şi-n ziua aceea avea loc concursul. În comisie, nume sonore din arta noastră muzicală: Ionel Perlea, Alfred Alessandrescu, Teodor Rogalschi, Dumitru Teodor. După aproape o oră de examinare atentă, şeful comisiei îi face semn să se apropie.

— Cum îţi spune, tinere?

— Sony Niculescu.

— Parcă am mai citit eu undeva numele acesta. Ceva în legătură cu mingea, dacă nu mă-nşel. Dar n-are importanţă. Felicitări! Ai reuşit.

De la concurs, tînărul înalt şi brunet a fugit direct la antrenament, pe terenul din Obor. Duminica următoare, Unirea Tricolor avea meci cu Gloria Arad. Printr-o ciudată întîmplare, a doua zi după concurs, pe un afiş al unui cotidian din vremea aceea scria cu litere mari: „Sony Niculescu n-a semnat pentru Ripensia". Semnase în schimb cu o zi mai înainte un alt contract, poate cel mai important din viaţa sa: acela cu arta muzicală şi cu oamenii care o îndrăgesc.

„Pasiunea cea mai mare, povesteşte Sony Niculescu, mi-a fost muzica. Eu m-a „încolţit" la doi ani după ce începusem fotbalul. Aveam 13 ani... Cînd am împlinit 14, m-am înscris la Conservator. Unii mi-au spus că nu am să pot să le practic pe amîndouă şi de aceea să renunţ la fotbal. Nu i-am ascultat pentru simplul motiv că jocul cu mingea constituia pentru mine forma cea mai plăcută de a mă destinde, de a mă odihni. Aşa am considerat eu fotbalul pînă în ziua în care l-am abandonat. Chiar în perioada de vîrf a activităţii mele de fotbalist ca centru înaintaş al Unirii Tricolor, preocuparea de căpetenie mi-a fost tot violoncelul. Cîntam seară de seară prin diverse locuri, deşi doream cu ardoare să fac parte dintr-o orchestră simfonică. Pe atunci exista însă doar un singur asemenea ansamblu orchestral şi m-am văzut silit să amîn. În schimb, fotbalul mi-a adus consacrarea mult mai rapid şi din acest motiv îi port o adîncă dragoste. La un an de zile după ce Unirea Tricolor mă achiziţionase de la formaţia Turda pentru o sumă destul de frumuşică, din care însă mie mi s-au dat... o sută de lei, cheltuiţi într-o singură zi pe fleacuri copilăreşti, am fost selecţionat în echipa naţională pentru Balcaniada de la Atena din 1934. În inima mea de adolescent, satisfacţia luase proporţii şi mai mari prin faptul că în urmă cu un an, la primul antrenament efectuat în formaţia Unirii Tricolor, ionică Bogdan de care după aceea m-au legat amintiri deosebit de frumoase, m-a întîmpinat ironic: „Bine-aţi venit la noi, domnule... cum te cheamă. Sîntem foarte bucuroşi". Micile tachinări de care nu am fost scutit în următoarele 2—3 săptămîni m-au înverşunat într-atît, încît într-o bună zi le-am spus: „Lasă că vă arăt eu vouă, oborenilor!"

...Sub cristalul unei enorme mese, amintirile foto îl înfăţişează pe Sony Niculescu în luptă cu stoperii Ripensiei, Venusului, Rapidului, C.A.O.-ului, Greciei, Bulgariei, Iugoslaviei, Turciei; altele ni-l arată în mijlocul orchestrei simfonice a Radioteleviziunii, pe scenele sălilor de concert din Uniunea Sovietică, R. P. Bulgaria, R. P. Ungaria, Franţa, Elveţia, Austria...

„Bucuria mea artistică cea mai mare — *reia Sony Niculescu firul amintirilor,* — au fost şi rămîn concertele executate sub bagheta maestrului George Enescu. Îmi amintesc că o dată într-o pauză de repetiţie, lucram la un pasaj din concertul de Bocherini pe care-l studiam. La un moment dat am auzit în spate un acompaniament perfect de pian. Am privit peste umăr şi în clipa următoare am incremenit în picioare, plin de respect şi emoţie. Neuitatul nostru mare muzician mă acompania fără a avea partitura în faţă. Nu voi uita niciodată privirea caldă, cu care m-a învăluit spunîndu-mi să continui că-i face plăcere.

Între pozele de sub cristal, una, de dimensiuni mari, face o notă aparte. Înfăţişează un tînăr înalt, brunet cam de 17 ani. Obiectivul l-a suprins lîngă o ştachetă.

„Nu sînt eu, *zîmbeşte Soni Niculescu,* ci fiul meu. E campion republican şcolar la săritura în înălţime, cu performanţa de 1,85.

O amintire de pe terenul de fotbal — în duel cu mijlocaşul venusist Befa

Prieteni... pe viaţă: Sony şi violoncelul

Grigore Anton Niculescu îl cheamă. Îmi este şi elev în ale muzicii.

În familia fostului centru înaintaş al Unirii Tricolor virtuţile artistice sînt reunite de minune. Fetiţa, Ileana Niculescu, elevă în clasa a 9-a, este în acelaşi timp în al 6-lea an de studiu la Şcoala specială de Coregrafie, iar Georgeta Niculescu — soţia şi mama — cumulează pe lîngă postul de profesoară la Institutul Pedagogic şi pe acela de pianistă a casei. Îi rămîne timp şi pentru pictură: în urmă cu cîtăva vreme, sala Dales a găzduit o expoziţie de tablouri semnate Georgeta Niculescu.

Fiecare zi din viaţa familiei lui Sony Niculescu este o zi plină, fără răgazuri prelungite. De aceea, simt instinctiv că şi convorbirea noastră i-a răpit cam mult timp. Alături, pe masă, un teanc de lucrări scrise de elevii clasei de violoncel ai şcolii nr. 3 de muzică, aşteaptă controlul profesorului. Îmi iau rămas bun de la artistul cu un trecut atît de bogat în sport, simţind, încă din acea clipă, un fel de teamă că nu voi fi în stare să redau întreaga plinătate a acestei vieţi în care satisfacţiile pe cele două planuri, sportiv şi artistic, au fost generate de un izvor comun: MUNCA.

Ca fotbalist, pe Sony Niculescu nu-l mai putem vedea decît în fotografii. Ca artist, el vă dă întîlnire în fiecare zi de concert împreună cu întreaga orchestră simfonică a Radioteleviziunii. Îl veţi recunoaşte uşor. Se află în dreapta dirijorului, în primul rînd de violoncele, ca prim solist. Impetuosul centru înaintaş de odinioară al Unirii Tricolor şi al României, la fel de înalt, dar puţin încărunţit, vă va întîmpina zîmbindu-vă cu dragoste.

Nicolae SOARE

„BUCUREŞTENELE" ÎNTRE ELE

Cu meciurile etapei a XI-a, au luat sfîrşit „meciurile interbucureştene" din turul campionatului primei categorii. Clasamentul acestor întîlniri se prezintă astfel:

1. Dinamo	3	2	1	0	5—2	5
2. Rapid	3	1	1	1	5—3	3
3. Progresul	3	1	1	1	2—3	3
4. Steaua	3	0	1	2	1—5	1

Întîlnirile între echipele bucureştene, participante la cea mai importantă competiţie naţională, polarizează în mare măsură atenţia iubitorilor de fotbal din ţara noastră. Acest lucru este pe deplin justificat, deoarece, prin ponderea valorică (16 titluri din 28 în perioada disputării campionatului în sistem divizie) şi numerică (ajungînd la 5 din 15 în campionatul 1962—63) precum şi prin valoarea individualităţilor (au jucat la echipele din Bucureşti 12 din cei 13 maeştri emeriţi ai sportului din fotbal), Bucureştiul a fost şi continuă să fie unul din principalele centre fotbalistice ale României.

Să aruncăm, cu acest prilej, o privire în urmă şi să urmărim „statistic" partidele dintre echipele din Capitală în ultimele 14 campionate, din 1952 de cînd Petrolul şi-a schimbat sediul la Ploieşti, pînă la sfîrşitul campionatului trecut.

La cele 14 ediţii ale campionatului în perioada 1952—1965, au participat 5 echipe bucureştene: Steaua şi Dinamo (cîte 14 prezenţe), Rapid (12 participări), Progresul (la 10 ediţii) şi Viitorul (la turul unei ediţii).

În total au fost disputate 138 de partide, în care s-au înscris 436 de goluri.

Un clasament general în acest sens ar arăta, pe perioada ultimilor 14 ani, astfel:

1. DINAMO	73	30	19	24	116:100	54%
2. Steaua	73	27	20	26	130:109	51%
3. Viitorul	4	2	0	2	7:10	50%
4. Rapid	67	25	16	26	98:109	49%
5. Progresul	59	19	15	25	85:108	45%

Turneul interbucureştean a fost cîştigat în ultimele sale 14 ediţii de 6 ori de Steaua, de 5 ori de Dinamo şi de 3 ori de Rapid. El a revenit doar de 5 ori echipei campioane din anul respectiv, de 6 ori echipei situate pe locul II în clasamentul final al campionatului, de 2 ori echipei clasate final a III-a şi o dată (în 1961—62) chiar echipei care la sfîrşitul campionatului a fost a V-a! De remarcat, ceeace subliniază echilibrul existent între echipe, că doar de 8 ori turneul a fost cîştigat de cea mai bine clasată dintre bucureştene.

● Cîteva sublinieri:

— Au terminat campionatul fără să sufere înfrîngeri de la colegele lor bucureştene: Steaua (în 1954, în 1956 şi în 1962—63), Dinamo (în 1952 şi în 1954) şi Rapid (în 1960—61).

— Cea mai bună performanţă au realizat-o:

Steaua în 1956 6 4 2 0 18:3 83%
Rapid în 1960—61 6 4 2 0 10:6 83%

— Cel mai mare scor înregistrat:

Rapid — Progresul 5—0 (în returul campionatului 1963—64).

Cea mai slabă performanţă:

Steaua în 1961—62 6 0 1 5 6:11 8%

● Cîte ceva despre eficacitate în întîlnirile inter-bucureştene:

— Cele mai mari medii de goluri înscrise au fost: 4,25 goluri de meci (51 de goluri în 12 partide) în 1956 şi 4,17 (50 de goluri în 12 întîlniri) în 1963—64, faţă de media generală de 3,13.

— Cele mai mici medii care s-au realizat au fost 1,50 (3 goluri în 2 meciuri) în 1952 şi 1,67 (10 în 6 şi — respectiv — 20 în 12) în 1955 şi în 1964—65.

— Pe echipe, cele mai ridicate eficacităţi au înregistrat: Steaua în 1956 (3,00), Steaua în 1959—60 (2,67), Dinamo în 1963—64 (2,50), Rapid în 1963—64 (2,33), Steaua în 1960—61 (2,33), Steaua în 1962—63 (2,30), Dinamo în 1956 (2,17), Steaua în 1958—59 (2,17).

— Clasamentul eficacităţii în întreaga perioadă 1952—1966 arată astfel:

1. Steaua 1,78; 2. Viitorul 1,75; 3. Dinamo 1,59; 4. Rapid 1,46; 5. Progresul 1,44.

● O remarcă specială: în ultimele 5 ediţii ale campionatului (1961—1966) realizările echipelor sînt sensibil deosebite de cele ale perioadei 1952—1966, mai ales în ce priveşte pe Steaua şi Rapid. Iată clasamentul:

1. Dinamo	29	12	10	7	46:34	59%
2. Rapid	29	12	8	9	45:40	55%
3. Viitorul	4	2	0	2	7:10	50%
4. Progresul	25	8	8	9	36:46	48%
5. Steaua	29	7	8	14	44:48	34%

Cele de mai sus conduc către o concluzie care era totuşi de bănuit. Întîlnirile între echipele bucureştene constituie partide echilibrate în care poziţia competitoarelor în clasament nu influenţează asupra interesului publicului sau a frumuseţii relativ frecvente a meciurilor.

Ing. EUGEN PETRESCU

CUVINTE ÎNCRUCIŞATE

REGRUPARE ÎN CLASAMENT

ORIZONTAL: 1) Mijlocaş constănţean, a jucat excelent în meciul cu Dinamo Bucureşti, înscriind un gol printr-un şut de la 30 m — Autorul golurilor echipei Rapid în meciul cu „U". 2) Notă muzicală — Echipă bucureşteană (Camp. orăşenesc) — Unul din domiciliile... Rapidului. 3) Portarul Stelei în etapele X şi XI — A cedat, pe două etape locul Făgăraşului. 4) Apărător clujean — A lipsit din formaţia Stelei la 6 şi 9 noiembrie — Auxiliar la golul lui Badea şi la 2 din cele 4 goluri ale lui Soo. 5) Învingătoare în deplasare asupra Steagului roşu — ...Pop, tuşier orădean la meciul Rapid — Universitatea — Precede golul lui Dan din a zecea etapă. 6) Cîmpeanu sau Lazăr — Mulţime — Fundaş la Petrolul. 7) Execuţie incorectă — Pe unele din terenurile de joc, la 6 noiembrie. 8) La începutul lui noiembrie! — Dimpotrivă — Echipă din Erevan. 9) Locul sigiliului — Antrenor la Politehnica Timişoara — Zine. 10) Echipă din Satu Mare, la 6 noiembrie, în Cupă, a pierdut cu 0—1 meciul cu Minerul Baia Mare — A schimba data de disputare — I. Hrisafi. 11) Bretan, în prima parte! — Jucător la Dinamo Victoria — Numele unor jucători de la Jiul, Ştiinţa Craiova sau Chimia Suceava. 12) Jucător ciujean, a ratat mult în meciul cu Rapid — Al III-lea Nunweiller — Cei de la... tineret. 13) Infinitiv frecvent printre vocile tribunelor — La a şaptea victorie consecutivă în campionatul italian. 14) Goluri neacordate — A înscris un gol pentru Universitatea, în meciul cu... Universitatea — Pe sol.

VERTICAL: 1) Mijlocaş piteştean, a ratat o bună ocazie de a egala în meciul cu Petrolul — Stop la şuturile lui Goran, Ivan, Jenei şi Pîrcălab, în etapa a X-a. 2) A transformat unica lovitură de pedeapsă dictată la 6 noiembrie... — ...iar acesta a înscris şi el un gol pentru Politehnica, neacordat însă de arbitru. 3) Meci de verificare — L-a înlocuit pe Codreanu (Rapid) în ultimele minute de joc. 4) Jucător la Metrom — La poartă! — Humus caracteristic unor soluri. 5) Covaci, în partea a doua! — A.S.! — Cunoscut portar francez (Daniel) — 2 de la A.S.A.! 6) Înaintaş băimărean — Băcuţ, pe centru! — Sudat. 7) Primii la Dinamo! — Ansamblul de particularităţi ale grafului viu. 8) „Ciupercă" protectoare, prezentă în mai toate tribunele la 6 noiembrie — Cei ce se întrec pe stadioane. 9) Munte în Bulgaria — Carcuri — Şi (germ). 10) Autorul unei „bare" în meciul Steaua — Ştiinţa Craiova — Din nou — Poftim — Îţi aparţine. 11) Tisă (arbore cu lemn preţios) — „Deranjat" de Ştefănescu (CSMS), cu şutul lui surprinzător de la 30 m, în meciul de la Timişoara. 12) Recucerire — Se încheie zilele acestea. 13) A exersa la antrenamente — Munte aproape de Vîrciorova. 14) Extreme la Universitatea! — Împreună cu CSMS. i-a nemulţumit pe spectatorii timişoreni în etapa de la 6 noiembrie.

Cuvinte mai puţin cunoscute: ALION

G. C.

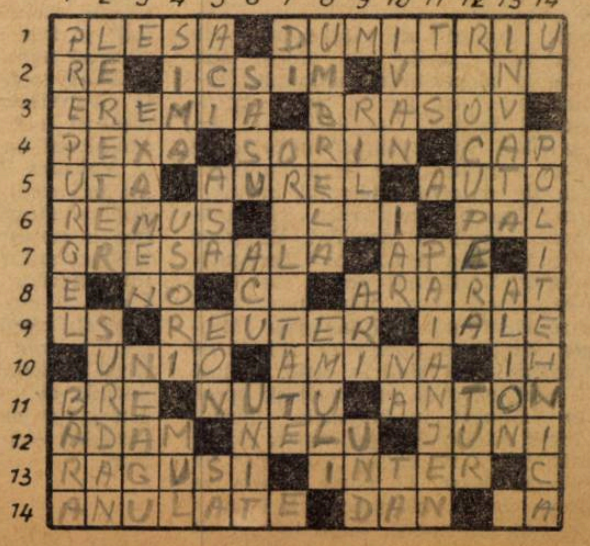

TUR DE ORIZONT
ÎN CÎTEVA CAMPIONATE

DE PESTE HOTARE

● Pasiune și... propuneri neobișnuite pentru derbiul olandez Ajax – Feyenoord ● Internaționalul bulgar Diev a abandonat fotbalul ● – Reginato (Cagliari) și Farkas (Vasas) performeri inegalabili ● Cîteva recorduri (obișnuite) britanice ● Echipa lui Pele, F.C. Santos, scoasă din cursa pentru campionat!

Ne continuăm în acest număr „raidul" nostru prin campionatele diferitelor țări, oferind cititorilor alte aspecte interesante.

DUELUL AJAX—FEYENOORD ÎNTR-O NOUĂ FAZĂ

Campionatul Olandei, ajuns la a 12-a etapă, își urmează cursul sub semnul unei vechi rivalități, aceea dintre „cei doi mari" ai fotbalului din țara lalelelor: **Ajax** și **Feyenoord.** Aceste două echipe conduc, de altfel, plutonul celor 18 echipe, cîte participă la campionatul primei ligi. Ele sînt despărțite doar de un punct și apropiata partidă dintre ele este așteptată, firește, cu un mare interes. Într-atît de mare încît conducerea clubului Ajax a făcut echipei Feyenoord propunerea ca partida să nu aibă loc pe terenul său, pentru că poate adăposti doar 22.000 de spectatori, ci pe stadionul olimpic din Amsterdam, care are o capacitate de 100.000 locuri.

Spre surprinderea generală, Feyenoord a dat următorul răspuns: **„Dați mai intîi jucătorilor noștri o primă de 10.000 florini drept despăgubire că joacă pe stadionul olimpic, apoi vărsați unei societăți de binefacere suma de 25.000 florini. În acest caz vom accepta propunerea dv.".**

Replica celor de la Ajax a fost promptă: **„Nici vorbă de așa ceva. Vom juca, deci, pe micul nostru stadion, dar Feyenoord nu va putea conta decît numai pe 50 de locuri pentru suporterii săi".**

Între aceste două cluburi n-a existat niciodată prea multă înțelegere, dar impresia generală este că acest nou dezacord va crea o tensiune și mai mare în relațiile dintre ele și, mai ales, în jurul partidei apropiatului derbi al campionaului. Pe lîngă faptul că dăunează autorității federației olandeze, a cărui intervenție pentru restabilirea... păcii n-a fost încununată de succes.

DIEV ȘI-A LUAT ADIO DE LA FOTBAL

Iubitorii fotbalului din Bulgaria urmăresc cu multă pasiune întrecerea celor mai bune echipe din țară, care le oferă în această ediție momente pasionante. Campioana țării, T.S.K.A., de pildă, a început slab campionatul și după cîteva etape se afla la periferia clasamentului, pentru ca acum să facă un salt și să ajungă în plutonul primelor 7 echipe. Levski Sofia, formația cu cea mai mare popularitate (aici joacă Asparuhov) se află în... subsolul clasamentului. În schimb, Slavia — deținătoarea Cupei — constituie o adevărată revelație și ocupă în prezent primul loc.

În ciuda interesului stîrnit în jurul său, campionatul n-a putut, însă, trece cu vederea un eveniment demn de reținut: Diev s-a retras din activitatea de jucător, după o carieră prodigioasă și după ce timp de 20 de ani și-a servit cu fidelitate clubul său, Spartak Plovdiv, sub al cărui tricou a susținut 304 meciuri de campionat și 74 de jocuri internaționale. Diev, jucător cu alură de atlet, care a stîrnit panică în apărările echipelor întîlnite prin cursele lui vijelioase, prin forța de pătrundere și eficacitatea sa, a cunoscut satisfacții depline în sportul îndrăgit: golgeter al echipei, a fost de două ori cel mai eficace jucător al campionatului, a contribuit la cucerirea titlului (1961) și a Cupei (1959), a îmbrăcat de 55 de ori tricoul echipei naționale în decurs de 10 ani și a marcat 16 din totalul de goluri înscrise de reprezentativă în acest interval. Todor Diev a spus „adio" fotbalului la vîrsta de 33 ani.

NIMIC NOU ÎN ITALIA

Inter, bineînțeles, continuă să domine campionatul, după ce... deghizat în „squadra azzura" a cîștigat și asupra reprezentativei U.R.S.S. Torino a sperat să întrerupă seria succeselor echipei lui „H. H.", dar „setea" de victorii a lui Facchetti et Co. a fost mai mare și Inter a cîștigat la zero, reușind performanța de a nu fi primit în 7 meciuri decît un gol!

Faptul cel mai senzațional însă, din acest campionat, rămîne isprava portarului echipei Cagliari, Reginato: în 7 meciuri n-a încasat nici un gol! Fericită echipă Cagliari...

MEREU FARKAS!

Aproape că nu mai miră pe nimeni, în Ungaria și chiar peste hotare, cînd Farkas mai marchează un gol pentru Vasas (sau echipa națională). Excepționalul său simț al porții, pofta sa de goluri aproape nemaiîntîlnită la un alt jucător, sînt arhicunoscute. Totuși, suita aceasta de goluri rămîne o performanță veritabilă, care continuă să facă senzație în lumea fotbalistică.

În meciul cu Salgotarjan, Farkas și-a spus din nou cuvîntul, înscriind unicul gol al partidei și adăugînd încă un laur la cununa sa de „rege al golgeterilor".

RECORDURI BRITANICE

● 55.958 de spectatori la meciul Chelsea — Manchester United, ceea ce face ca în ultimele patru partide disputate între aceste echipe la Londra numărul total de spectatori să se ridice la 222.247! La acest joc s-au vîndut... 62.586 de programe! (În Anglia sînt foarte numeroși colecționerii de asemenea „piese").

● Înaintașii echipei Angliei, care n-au reușit un singur gol în partida cu Cehoslovacia, s-au „răzbunat" imediat, în jocurile de campionat: **Ball** a marcat un gol pentru Everton (din cele două) la Sheffield; **Hunt** 2 din 4 înscrise de Liverpool contra lui Nottingham; **Hurst** 4 și **Peters** 2 au fost autorii victoriei cu 6—1 reușite de West Ham asupra lui Fulham. În total 9!...

● Manchester United, deși a jucat în deplasare și deși era lipsită de trei titulari, printre care și Denis Law, a reușit totuși o victorie răsunătoare la Londra în fața liderului Chelsea (3—1). Tinerii jucători introduși s-au întrecut pe ei înșiși într-un joc disputat în ritm infernal. Valoarea rezervelor și-a spus cuvîntul...

F.C. SANTOS SCOS DIN CURSĂ!

Surpriza campionatului statului Sao Paolo s-a produs. F.C. Santos (sau F.C. Pele cum este supranumit) a pierdut meciul decisiv cu F.C. Sao Paolo (1—2) și practic a fost scos din cursa pentru titlu. Acesta este faptul senzațional al campionatului.

Cercurile fotbalistice braziliene atribuie această prematură eliminare a celei mai bune formații turneului întreprins de F.C. Santos în S.U.A. și Mexic. Diferitele schimbări de altitudine, se spune, au avut un efect negativ asupra condiției fizice a jucătorilor. Mai mult, fiind obligați să reintre în focul campionatului, pentru a-și disputa partidele restante, jucătorii lui Santos au fost nevoiți să susțină primul meci la 48 de ore de la înapoierea din turneu. Guarani din Campinas i-a învins și acesta a fost începutul „seriei negre". Apoi, Pele s-a accidentat, devenind indisponibil pentru vreo 22 de zile și... sfîrșitul a început să se precizeze. Mai ales că alți jucători au trecut, la rîndul lor, pe tușă: Zito, Gilmar și Alberto — accidentați — și Oberdan — suspendat.

Începe să apună steaua lui F.C. Santos?...

MOZAIC

Arbitrul francez *Pierre Schuinte* a primit recent din partea F.I.F.A. un fluier de aur în semn de recunoaștere a arbitrajului de calitate prestat de el la ultimul campionat mondial.

Se duc tratative, din inițiativa Federației franceze pentru organizarea unui meci Italia—Franța ale cărei beneficii să fie cedate pentru ajutorarea sinistraților de pe urma inundațiilor din Italia.

O nouă ediție a meciului Celtic — Glasgow Rangers (1—0 de data aceasta, în cadrul Cupei ligii profesioniste a Scoției) a permis primei echipe *cea de a 22-a victorie consecutivă în acest sezon și cel de al 36-lea fără să cunoască înfrîngerea.* Epilogul acestui meci? Cel obișnuit cînd joacă cele două echipe între ele. De data aceasta însă „numai" 30 arestați și tot atîția internați în spital. Cîteva zile mai tîrziu însă, seria pozitivă de 22 meciuri, fără să piardă nici un punct, a fost întreruptă de Saint—Mirren cu care Celtic a terminat la egalitate (1—1) după ce, trei zile înainte, această din urmă echipă fusese zdrobită cu 7—1 de Rangers, marea rivală a lui Celtic. Meciul nul obținut de Saint—Mirren se datorește în mare măsură portarului care a apărat senzațional cît și eliminării celui mai bun jucător de la Celtic, Murdoch, cu care ocazie s-au produs incidente în tribune, numeroși spectatori fiind și de data aceasta arestați.

Pero Radakovici, internațional iugoslav și căpitan al echipei Rieka, a decedat săptămîna trecută ca urmare a unui accident (a căzut și s-a lovit de bordura pistei de atletism), survenit chiar în timpul antrenamentului. El a fost autorul golului cu care Iugoslavia a eliminat R.F.G. la campionatul mondial din 1962, desfășurat în Chile.

După fotbaliștii englezi a venit rîndul celor argentinieni să-și îndrepte privirile către noua Mecca a fotbalului: America de Nord. Printre numele cele mai sonore ale fotbaliștilor argentinieni dispuși să-și facă valizele pentru S.U.A. se numără *Alfredo Rojas* (Boca Juniors), *Vincente De La Mata* și *Erminio Onega* (River Plata). De asemenea se pare că *Ladislau Cap* ar fi obținut anularea contractului său care-l leagă de clubul Velex Sarsfield, urmînd să se transfere la clubul Galicia din New York, unde ar trebui să joace alături de alți doi argentinieni, *Mario Gonzales* și *Juan Carlos Velasquez.*

La meciul de săptămîna trecută din divizia B a campionatului italian Alessandria — Varese, s-a întîmplat un fapt neobișnuit: în min. 84, oaspeții care conduceau cu 1—0 au beneficiat de un penalti, dar din cauza noroiului de pe teren, punctul care indica distanța de 11 m. era șters. Astfel, Leonardi, cel însărcinat cu executarea loviturii de pedeapsă, a așezat mingea la o distanță care i-a convenit, a șutat, a marcat și cu toate protestele jucătorilor echipei gazdă, arbitrul a validat golul. S-a constatat după aceea că *penalti-ul a fost executat de la circa 9 m.* dar arbitrul și-a menținut decizia.

Fellini, portarul echipei italiene de divizia C, Verbania, nu a primit nici un gol în partidele susținute pe teren propriu de la 3 octombrie 1965.

MOZAIC

REVISTA PRESEI STRĂINE

FOTBALUL ÎN ANUL 2000

Organizatorii meciurilor de fotbal sînt cam îngrijorați. Jocul antispectacol, betonul, televiziunea, fac să scadă numărul spectatorilor pe stadion. Uneori lipsește ambianța și se pare că virtuoșilor balonului rotund nu le face plăcere să concerteze în fața unei „săli" pe jumătate goală.

Fotbalul trece printr-o criză. Dar una de tranziție, spun specialiștii. Fotbalul va dăinui ca sport și ca joc, continuînd o fascinantă atracție asupra generațiilor viitoare.

Iată cum vede un reporter al revistei engleze „ALL SPORTS" fotbalul în anul 2.000.

„Fotbalul ca joc va rămîne cel mai important sport național în Anglia. Tentația de a lovi într-un obiect oarecare provine dintr-un instinct natural. Se vor găsi mereu copii și tineri nerăbdători să desișăoare acest exercițiu fizic binefăcător pe care-l procură jocul cu balonul rotund. Apoi interesul pentru sport va fi, neîndoielnic, într-o continuă creștere. Automatizarea și progresul științific vor crea mai mult timp liber pentru sport și distracții. Numărul jucătorilor de fotbal va crește considerabil. Se vor intensifica schimburile internaționale. Organizarea unui campionat mondial al cluburilor cu meciuri săptămînale va deveni o problemă foarte simplă. Progresele aeronauticii vor permite deplasări rapide în orice punct al globului. Suporterii vor putea desigur să-și însoțească echipele favorite și să cunoască lumea. Fără doar și poate că va veni și ziua cînd se va putea juca fotbal pe orice timp și în orice sezon. Nu există o regulă care să prevadă că este permis să se joace fotbal numai pe iarbă. Astfel că se vor putea amenaja terenuri din gazon sintetic, iar cele naturale vor fi dotate cu instalații electrice de încălzire subterană. Arhitecții vor proiecta stadioane de fotbal acoperite, cu locuri de parcare pentru elicoptere și alte mașini ale viitorului.

În ce privește regulile de joc, nu e de conceput că acestea vor rămîne imuabile încă o sută de ani. Cel puțin se vor interzice probabil loviturile cu capul care provoacă la unii jucători, mici, dar neplăcute traumatisme. Și la urma urmei, fotbalul este un sport care se face cu picioarele. Probabil că se va revizui regula ofsaidului. În sfîrșit, s-ar putea ca peste 50—60 de ani, publicul să se pasioneze pentru „fotbalul în cinci" care e mai rapid și mai simplu decît cel în 11 și ar fi un spectacol de sală specific pentru televizor. Orice modificări va suferi, impuse de evoluția neîncetată a civilizației umane, fotbalul va încînta mulțimile și peste un secol, ca și în zilele noastre."

I. G.

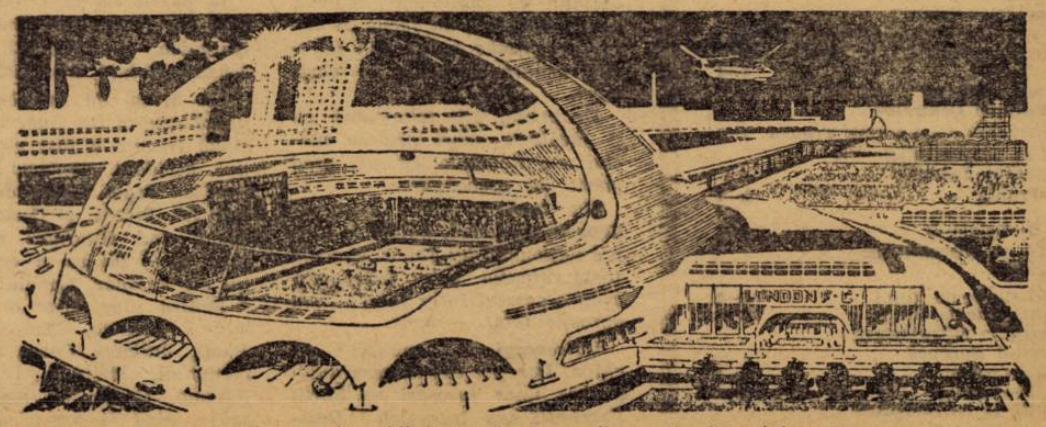

Așa vede „All Sports" un stadion al viitorului

Fotbal

REVISTA SAPTAMINALA

Redacția și administrația: București, Bd. Mărăști 26, raionul 30 Decembrie

COLEGIUL DE REDACȚIE

Constantin Chiriță, Ștefan Covaci, Gh. Dumitrescu, Ion Lupaș, Pavel Marcu, Aurel Neagu (redactor șef), Angelo Niculescu, Andrei Rădulescu, Constantin Teașcă, Dumitru Tomescu, Stelian Trandafirescu (redactor-șef adjunct), Radu Urziceanu (secretar general de redacție), Emerich Vogl, Ion Voica, Ion Voinescu.

Prezentarea grafică: Liviu Bobocea

Apărarea echipei de tineret a R.F.G. a fost repede depășită prin golul din min. 3 pe care-l vedeți în fotografie, dar, din păcate, fotoreporterii noștri nu au mai avut prilejul să ne aducă la redacție și alte asemenea imagini.

ECHIPA OLIMPICĂ N-A REUȘIT SĂ ÎNVINGĂ:

1-1 CU R. F. G. (TINERET)

Semi-nocturna de ieri, de pe „Republicii", a constituit o nouă etapă de pregătire și verificare pentru lotul nostru olimpic. De această dată, partenera de întrecere, reprezentativa de tineret a R.F. Germane — s-a dovedit, spre deosebire de echipa Sutieska Niksici, o adversară extrem de dificilă. Prin jocul lor atletic, bine organizat, cu o largă circulație, oaspeții vest-germani au solicitat la maximum pe olimpicii noștri, punîndu-le probleme atit în apărare cit și în atac.

Jocul a fost foarte dinamic, în ritm susținut pînă în ultimul minut, echilibrat lungi perioade de timp și presărat cu numeroase faze palpitante de poartă. La un moment dat aveam impresia că asistăm la un autentic meci de campionat, cu atita pasiune se juca pentru rezultat. În realizarea acestui joc însă, contribuția lotului nostru a fost mai mică decît ne așteptam, decît ne dădea dreptul să sperăm experiența multora dintre componenții săi, mai cu seamă că primeau replica unor tineri în majoritate de 21—22 de ani.

Echipa s-a apropiat de nivelul de joc pretins de spectatori la începutul partidei, cînd a dominat terenul oaspeților, iar atacul — deși extremele Năsturescu și Györfi nu s-au prea simțit în apele lor — a străpuns deseori apărarea atentă și ermetică a adversarilor. IONESCU a și deschis scorul în min. 3, în urma unei „pase ideale" primite de la Dumitriu, iar în minutele 13 și 23 două șuturi ale lui Dinu (mai activ decît înaintașii) au pus la încercare pe tînărul portar Nigbur (18 ani). Treptat însă, lipsa de legătură din linia de atac, ca și scăderile din apărare, se fac simțite, oaspeții echilibrează jocul, sînt mai activi în cîmp și încep să pericliteze poarta lui Constantinescu. Ei egalează în min. 24 dintr-o lovitură de la 11 m, acordată în urma unui fault comis de Boc asupra lui Heynckes și transformată de MÜLLER.

După pauză asistăm la o presiune serioasă din partea jucătorilor români, dar fără rezultat practic. Deși dominăm în cîmp, totuși cîștigăm greu teren (mijlocașii transmit cu întîrziere mingea), iar înaintașii se descurcă greu în mijlocul unei apărări aglomerate, nu-și pot regla bine tirul, astfel că în minutele 49, 51, 52, 54, 56 și 60 irosesc situații din cele mai favorabile. Introducerea lui Moldoveanu și Năftănăilă nu aduce înviorarea și forța așteptate. Oaspeții rezistă cu succes și, o dată trecut iureșul echipei noastre, trec la atac și jocul redevine echilibrat. Jocul nu-și pierde din intensitate, ba devine mai dîrz spre sfîrșit, cînd ambele echipe pierd noi ocazii (Saborowski în min. 85 și Năftănăilă min. 88). Astfel că meciul se încheie la egalitate, între două echipe care s-au găsit mai mult timp în echilibru de forțe și din care am reținut comportarea bună a lui Constantinescu, Dinu, Boc (repriza a doua) și Dumitriu (prima repriză), Nigbur, Assauer, Vogts, Nafziger și Heynckes, de la adversari.

Pavel GAVRILESCU

ROMÂNIA (olimp.) — R. F. GERMANĂ (tin.) 1—1 (1—1).
AU MARCAT: I. Ionescu (min. 3) și Müller (min. 24) din 11 m.
ARBITRU: Fr. Francescon (Italia) — bun.
SPECTATORI: 8.000.

ROMÂNIA (olimp.): Constantinescu — Surdan, Boc, Florea, Deleanu — Dinu, Jamaischi — Năsturescu (Năftănăilă), Dumitriu, I. Ionescu, Györfi (Moldoveanu).

R. F. GERMANĂ (tin.): Nigbur — Wittmann, Bella, Assauer, Vogts — Müller, Elfert (Rumor) — Nafziger (Wimmer), Saborowski, Heynckes, Neuberger.

ROMÂNIA ÎN GRUPA B, A PRELIMINARIILOR TURNEULUI OLIMPIC

Ieri, la Zürich, comisia olimpică a F.I.F.A.-ei a stabilit sistemul de disputare a preliminariilor turneului olimpic, grupele și termenele pînă la care trebuie jucate partidele. La turneu s-au înscris 78 de echipe: 21 din Europa, 18 din Africa, 17 din Asia, 14 din America Centrală și de Nord și 10 din America de Sud. Ele au fost împărțite în 14 grupe. În Europa au fost formate 4 grupe (A,B,C,D). **România face parte din grupa B, alături de R. D. Germană, Grecia, Bulgaria și Turcia.** Conform sistemului de disputare hotărît, în grupele din Europa, Africa și America Centrală și de Nord se vor disputa meciuri tur-retur eliminatorii. În consecință, în fiecare grupă europeană vor avea loc cîte trei tururi (cu termene de disputare pînă la 30.VI.1967, 31.XII.1967 și 30.VI.1968). În grupa B (din care face parte și România), în primul tur se vor întîlni R. D. Germană și Grecia, iar învingătoarea va juca în turul II cu România, o dată cu partida Bulgaria-Turcia. Cîștigătoarele acestor meciuri vor juca în turul III.

ARBITRII MECIURILOR CU ITALIA ȘI CIPRU

Viitoarele întîlniri din cadrul Campionatului Europei, ale reprezentativei noastre, vor fi conduse de următorii arbitri:

ITALIA — ROMÂNIA (26 noiembrie la Napoli): **Gerhard SCHULENBURG** la centru, Klaus OHMSEN și Herbert LUTZ la tușă, toți din R.F. Germană;

CIPRU — ROMÂNIA (3 decembrie la Nicosia): **Artur LENTINI** la centru, Joseph M. Cassar NAUDI și Paul BONNET la tușă, toți din Malta.

SĂPTĂMÎNA VIITOARE: OLANDA—ROMÂNIA (tineret)

La 23 noiembrie se va disputa la Deventer, în Olanda, meciul amical dintre selecționatele de tineret ale Olandei și României (arbitru: Hubert BURGUET, din Belgia).

U. T. A. — O AUTOÎNVINSĂ?

(Urmare din pag. 6—7)

pentru multă vreme. Priveam jocul piteștenilor și în acele momente am putut înțelege cum au reușit ei să elimine pe F. C. Toulouse din „Cupa orașelor tîrguri". Talazul era pus în mișcare fără putință de oprire și peste alte trei minute C. Ionescu, din marginea careului, ridică scorul la 2—1, iar în min. 58 tabela arăta 3—1.

În tot acest timp, după marcarea golului său, U.T.A. a jucat impersonal, fiind silită să renunțe la inițiativă. Arădenii și-au reactivizat jocul de-abia la 1—3, au readus în teren virtuțile lor combinative, apreciate de înșiși spectatorii piteșteni, și-au creat patru ocazii „clare ca bună ziua", dar la sfîrșit s-au îndreptat spre vestiare cu chipurile dezamăgite.

Rezultatul meciului, ca și împrejurările care l-au determinat, nu pot fi explicate, evident, doar prin aceste 4 erori de șut ale atacanților. Dinamo Pitești a cîștigat meciul în mod meritat. Personalitatea acestei formații, tinere dar valoroase s-a făcut din nou simțită, cu atît mai mult simbătă cînd a fost pusă în ipostaza, destul de neobișnuită pentru ea, de a fi condusă pe teren propriu.

PENTRU AGENDA DV!

MIERCURI 3 NOIEMBRIE
„Cupa Balcanică".
Farul Constanța—Vardar Skoplje 2—0
Fenerbahce Istanbul—Cerno More Varna 3—0
SÎMBĂTĂ 5 NOIEMBRIE
Amical
Irlanda—Țara Galilor 1—2
DUMINICĂ 6 NOIEMBRIE
Amicale
Olanda—Cehoslovacia 1—2
Bulgaria—Iugoslavia 6—1
„Cupa scandinavică"
Suedia—Danemarca 2—1
MARȚI 8 NOIEMBRIE
„Cupa campionilor europeni"
Linfield—Valerengen Oslo 0—0
MIERCURI 9 NOIEMBRIE
„Cupa cupelor"
Servette—Sparta Rotterdam 2—0
Vasas Györ—Sporting Braga 3—0
Shamrock Rovers—Bayern München 1—1
Spartak Moscova—Rapid Viena 1—1
Real Saragossa—Everton 2—0
„Cupa orașelor-tîrguri"
Juventus Torino—Vittoria Setubal 3—1
Eintracht Frankfurt—B. K. Copenhaga 5—1
JOI 10 NOIEMBRIE
„Cupa Europei Centrale"
Honved Budapesta—Spartak Trnava 1—1
VINERI 11 NOIEMBRIE
„Campionatul Europei"
Belgia—Franța 2—1
Amical
Franța B—Belgia B 0—1
SÎMBĂTĂ 12 NOIEMBRIE
Amicale
Bulgaria—Norvegia (tin.) 5—0
Portugalia—Suedia (tin.) 2—1
DUMINICĂ 13 NOIEMBRIE
Campionatul Europei
Bulgaria—Norvegia 4—2
Portugalia—Suedia 1—2
MIERCURI 16 NOIEMBRIE
„Cupa campionilor europeni"
Internazionale—Vasas Budapesta 2—1
Voivodina Novisad—Atletico Madrid 3—1
„Cupa Balcanică"
Vardar Skoplje—Farul Constanța 4—0

Cum se conturează echipa Italiei pentru meciul cu România

Corespondență specială pentru revista „Fotbal"

O dată intrat în arhive meciul cu U.R.S.S., toate gîndurile se îndreaptă acum spre „bis"-ul echipei lui Valcareggi: partida de la Neapole, cu românii lui Ilie Oană, oaspeți de seamă și... mai de temut decît ne place s-o mărturisim.

Rezultatele lui Dinamo București contra lui Inter (s-ar putea spune contra echipei naționale a Italiei!) în trecuta ediție a C.C.E., comportarea de înalt nivel a Petrolului împotriva lui Liverpool (meciul de baraj a fost urmărit cu interes, prin intermediul televiziunii, și în Italia), rezultatul bun obținut de naționala română contra Elveției, au făcut ca aici să se schimbe multe din părerile asupra șanselor în acest meci.

De aceea, atit tehnicienii cit și jucătorii azuri privesc meciul cu România cu un grad mărit de preocupare.

Un lucru e clar: a rămas departe, în urmă, polemica asupra naționalei lui Fabbri și acum toată atenția este îndreptată asupra acestui Inter total — sau aproape total — azur.

Valcareggi n-a anunțat echipa. Dar pot exista oare dubii asupra unor jucători ca Sarti, Facchetti sau Burgnich? Desigur că nu! În plus, motive de ordin geografic și economic vor îndemna, poate, pe directorul tehnic să apeleze și la cîțiva napolitani. În sensul că lui Bianchi *(deși nu prea convingător contra U.R.S.S.) și lui* Juliano *(care a dat satisfacție) li s-ar alătura și alte elemente din „unsprezecele" partenopez. Unul ar putea fi, de exemplu,* Orlando, *care a mai jucat în echipa națională, cu mult succes (ne amintim meciul cu Turcia, cînd a marcat 4 goluri) și care deține o formă remarcabilă.*

Și acum să vedem cum se conturează echipa pentru 26 noiembrie.

În poartă va juca Sarti, *fundași vor fi alți doi „inter"-iști,* Burgnich *și* Facchetti. *În această privință, nu există dubii.*

Un semn de întrebare planează asupra lui Guarneri, *care zilele trecute a fost victima unui accident neplăcut: și-a rupt un deget. Certitudine asupra lui* Picchi *și* Bianchi; *în cazul cînd Guarneri nu va juca, locul lui va fi ocupat de un alt milanez,* Landini.

Pentru atac apar două formule; Orlando, Mazzola, De Paoli, Juliano, Corso *sau* Domenghini, Mazzola, De Paoli, Juliano, Corso, *cu mai multe șanse, pînă la ora cînd transmit, pentru cea de-a doua alternativă.*

Așadar, un nou „bloc Inter" în națională.

Dar s-ar mai putea să apară o noutate: „imixtiunea" unui bolognez, Pascutti, *ale cărui comportări la club s-au ridicat în ultimul timp la un nivel maxim. Ca să nu mai spunem că a marcat două goluri în recentul Bologna — Roma 2—0. El a jucat excelent și în meciul de campionat în care echipa sa a învins, pentru prima oară, pe Napoli la Bologna.*

Aceasta ar fi soluția logică. Dar, va avea curaj Valcareggi să încalce dorințele lui Herrera și mai ales pe cele ale lui Moratti, incluzîndu-l pe Pascutti în locul lui Corso?

Vom vedea în aceste zile...

CESARE TRENTINI
Roma, 15 noiembrie

Echipa Italiei în meciul cu U.R.S.S. De la stînga la dreapta, în picioare: **Bianchi, Facchetti, Guarneri, Burgnich, Pichi, Sarti**; în genunchi: **Domenghini, Mazzola, Juliano, Corso, De Paoli**

Redacția și administrația: București, bd. Mărăști nr. 26. Tiparul: I. P. „Informația", str. Brezoianu 23—25.

SUCCES ECHIPEI NOASTRE REPREZENTATIVE ÎN MECIUL DE LA NEAPOLE!

PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

Fotbal

Revistă săptămînală

ANUL I
26
JOI
24 NOIEMBRIE 1966
12 PAGINI
2 LEI

Golul victoriei în meciul cu Polonia, înscris spectaculos de Dan, cu capul : 4–3 Foto : S. BRAȘOVEANU

Concursul nostru cu premii

„CEA MAI FRUMOASĂ FOTOGRAFIE DE FOTBAL A ANULUI 1966"

Revista noastră organizează un concurs cu premii adresat tuturor fotoreporterilor, amatori sau profesioniști, din Republica Socialistă România cu tema :

„CEA MAI FRUMOASĂ FOTOGRAFIE DE FOTBAL A ANULUI 1966"

Se primesc fotografii (format 18/24 cm) de la orice competiție fotbalistică desfășurată în cursul acestui an.

Data de închidere a concursului este 20 decembrie 1966.

Un juriu special va atribui următoarele premii :

PREMIUL I în valoare de 1000 lei
PREMIUL II în valoare de 700 lei
PREMIUL III în valoare de 500 lei
PATRU MENȚIUNI a 200 lei fiecare

Rezultatul concursului se va publica în numărul festiv de Anul Nou al revistei „FOTBAL"

DIN SUMAR:

„OLIMPICII" NOȘTRI LA EGALITATE CU OLANDA – TINERET *(amănunte în pag. 12)*

Pagina 3 – PREGĂTIRILE PENTRU NEAPOLE S-AU ÎNCHEIAT

Pagina 5 – ECHIPA OLIMPICĂ LA... TRECUT, PREZENT ȘI VIITOR

Pagina 8 – FOTBALUL BĂNĂȚEAN ÎN OBIECTIV

Pagina 9 – Rubrica noastră: „De vorbă cu foștii internaționali": LAZĂR SFERA

Pagina 10 – Cartea de vizită: PENAROL – Montevideo

De pe cuprinsul țării

CINE VA FI LIDERUL REGIUNII ?

Pînă la finalul competiției regionale de fotbal mai sînt de disputat două etape. Pînă acum se desprinde faptul că majoritatea echipelor au avut o bună evoluție, remarcîndu-se în special : Cimentul Medgidia, Petrolul Constanța și I.T.C. Constanța, care au prestat jocuri bune, ocupînd primele locuri din clasament.

În etapa a 11-a, jocul a fost însă influențat de starea terenurilor îmbibate cu apă. În aceste condiții, partidele au purtat în general amprenta unor dispute de nivel tehnic mediocru, echipele gazdă obținînd victorii concludente. Singurele formații care au realizat puncte în deplasare au fost : Metalul Mangalia, victorioasă cu 2—1 în întîlnirea de la Cernavoda, Știința Constanța, care a obținut un rezultat de egalitate la Horia și Marina Mangalia care în compania liderului a realizat un rezultat de egalitate (1—1).

In fine, la Mangalia, formația Callatis a obținut al treilea succes în actualul campionat, învingînd cu 5—2 pe codașa clasamentului, Celuloza Constanța. O scurtă retrospectivă asupra campionatului ne dă prilejul de a evidenția comportarea constant bună a echipei Metalul Mangalia și a formației I.T.C. Constanța. În etapele următoare, datorită unor restanțe, sînt de așteptat schimbări importante în clasament.

Iată cum arată primele 6 locuri din clasamentul general înaintea încheierii campionatului.

CLASAMENT

1. Cimentul Medgidia	10	6	3	1	18: 8	15
2. Petrolul Constanța	11	5	4	2	16: 7	14
3. I.T.C. Constanța	10	7	0	3	18:10	14
4. Marina Mangalia	10	4	5	1	19: 9	13
5. Metalul Mangalia	8	6	1	1	17: 8	13
6. Victoria Saligny	11	6	1	4	16:14	13

V. GASPAR
corespondent

CENTRU DE COPII LA TG. MUREȘ

În toamna anului trecut, la Tg. Mureș s-a înființat un centru pentru copii. La început, centrul cuprindea 120 copii, apoi, prin selecționarea lor, au rămas 60, care au prezentat aptitudini deosebite pentru acest sport.

În luna aprilie, centrul a fost reorganizat și a început o activitate fructuoasă sub îndrumarea antrenorilor Eugen Turos și Edmund Lucaci. Prin îmbolnăvirea lui Lucaci, în locul său a fost numit ca antrenor Gheorghe Gierling.

La acest centru se inițiază în fotbal copii născuți între anii 1951 și 1954. Antrenamentele se desfășoară de două ori pe săptămînă, copiii fiind repartizați în două serii.

A fost alcătuită o echipă formată din cei mai talentați și mai bine dezvoltați fizic, care participă la campionatul regional al juniorilor, sub denumirea „Comerțul". Media vîrstei jucătorilor acestei echipe este de 13 ani, deci cea mai tînără formație din cele 25 echipe participante la campionatul regional al juniorilor.

Pînă în prezent, echipa centrului a obținut următoarele rezultate : Comerțul — Gloria 2—1 ; Comerțul — Nirajul Miercurea Niraj 4—3 (în deplasare) ; Comerțul — Voința 0—1.

Printre copiii care s-au evidențiat în echipa de juniori se numără: **Emeric Horvath, Ioan Crăciun, Ioan Szanto, Francisc Laszlo, Zoltan Nagy, Ștefan Laszlo, Dezideriu Kozici, Vasile Farcaș, Marcel Moldovan, Aurel Lucaciu** și alții.

Centrul este dotat cu echipament și material sportiv suficient, dar din păcate nu dispune de teren bun și de condiții de igienă. Astfel, terenul I.P.C.I. (fostul hipodrom) este denivelat, vestiarele nu sînt încălzite și nu există surse de apă caldă pentru dușuri. Aici ar trebui să-și spună cuvîntul Consiliul UCFS și asociația sportivă Comerțul care patronează centrul de inițiere, pentru ca activitatea lui să se desfășoare în condițiuni cît mai bune.

IOAN PĂUȘ
corespondent

„PITICII" DIN PIATRA NEAMȚ

În toamna acestui an, în Piatra Neamț s-au pus bazele instruirii celor mai mici fotbaliști. Profesorul **Toma Radu**, antrenorul juniorilor Ceahlăului, lucrează și cu o grupă de 20 de copii, selecționați din „roiul" de puști care sînt nelipsiți de pe stadionul din localitate.

Pînă acum, **Bogdan, Savin, Tertelici, Ciocîrlan** și **Mihuț** sînt primele mici „vedete" ale acestui nucleu (în creștere continuă) care lucrează cu nădejde și progresează de la zi la zi.

Iată, în fotografia de mai jos, echipa „piticilor" din Piatra Neamț.

C. OBREJA
corespondent

„MISTERUL" DE LA CARANSEBEȘ

La meciul de categoria C C.F.R. Caransebeș — Progresul Strehaia, în ciuda terenului aproape impracticabil, s-a înregistrat un joc spectaculos, corect, la care au contribuit ambele echipe.

Un singur fapt nedorit : conducerea formației C.F.R. Caransebeș n-a avut grijă ca tricourile jucătorilor să aibă imprimate numere, așa cum cere regulamentul. Astfel, deși în timpul partidei au fost folosite **două rînduri de tricouri**, nici un jucător n-a putut fi identificat.

Conducătorii echipei C.F.R. Caransebeș vor putea suplini la un meci viitor această lipsă.

N. MIHAILESCU
corespondent

DIN CAMPIONATUL ORAȘULUI GIURGIU

Prima parte a campionatului orașului Giurgiu s-a încheiat de cîteva zile. Cele 12 echipe, împărțite în două serii, s-au comportat în general mulțumitor. În prima serie, echipa **Constructorul**, pregătită de **Paul Cristea**, a furnizat o mare surpriză, cîștigînd toate partidele. Această formație, înființată chiar în acest an, ocupă primul loc în clasament. Pe locul doi se află tinerii fotbaliști de la Liceul nr. 1. Remarcăm buna comportare și a fotbaliștilor de la asociația sportivă a complexului C.F.R., care este pregătită de fostul jucător de la **Farul Constanța, Alexandru Iorgulescu.** Nu același lucru se poate spune de echipa de fotbal **„Prefabricate"**, care anul trecut s-a numărat printre fruntașe, iar acum ocupă ultimul loc, cu nici un meci cîștigat.

În cealaltă serie, rezervată echipelor de fotbal din cadrul asociațiilor sportive din comunele subordonate, s-au înregistrat alte surprize. Formația de fotbal **„Dunărea"** din comuna Oinacu (instructor **Dumitru Muscalu**) ocupă în prezent primul loc în clasament. Locurile următoare sînt ocupate în ordine, la egalitate de puncte, de echipele **„Viața nouă"** din comuna **Frătești** (instructor **Ion Negiba**) și **„Voința"** din comuna **Slobozia** (instructor **Ion Gherghes**). Ultimul loc este ocupat de echipa de fotbal **Energia** din satul Remuș (instructor **Vasile Anculescu**).

De remarcat faptul că în prima parte a campionatului orășenesc de fotbal, **în ambele serii nu s-a înregistrat nici un caz de indisciplină în timpul jocurilor.**

TRAIAN BARBĂLATĂ
corespondent

NOTĂ

Așa preocupare...

Clubul „Drubeta" din T. Severin, în conducerea căruia se află tov. Gh. Clibin și N. Ciocea — nu acordă nici un interes echipei de juniori, care trebuie să constituie rezervorul de împrospătare a formației de seniori.

Chiar și cei mai buni dintre juniori nu-și găsesc loc în prima echipă, decît atunci cînd cei mari absentează...

Pînă acum cîtva timp, juniorii aveau un antrenor priceput și care punea o mare pasiune pentru ridicarea echipei : Ion Manolescu. Datorită lipsei de sprijin din partea conducerii, acesta s-a văzut nevoit să părăsească echipa pe care o pregătea cu atîta dragoste. *Acum, antrenorul unic al seniorilor și al juniorilor, Iancu Wetzer, nu are grijă să alcătuiască echipa celor tineri pentru meciul duminical, așa cum s-a întîmplat la 6 noiembrie, cînd a avut loc întîlnirea cu Metalul Sadu. Același dezinteres îl arată conducerea clubului și față de buna întreținere a stadionului „1 Mai".*

Așa preocupare...

AL. VIDRAN

DIALOG CU CITITORII

ECHIPE ROMÂNEȘTI ÎN „CUPA ORAȘELOR TÎRGURI"

D. APOSTOL-București : **„Aș vrea să știu dacă în afara lui Dinamo Pitești a mai fost vreo echipă românească ce a jucat în turul al III-lea al „Cupei orașelor tîrguri".**

Într-adevăr, a mai fost o echipă care s-a calificat pînă în al treilea tur al acestei competiții, din ce în ce mai apreciată. Este vorba de Petrolul din Ploiești, care în ediția 1962—63 a dispus de Spartak Brno (Cehoslovacia) cu 4—0 și 1—0, iar după aceea, în turul al doilea, a eliminat Leipzig — după trei meciuri — cu 1—0, 0—1 și 1—0. În turul următor însă, a fost scoasă din competiție de Ferencvaros Budapesta, grație avantajului luat de aceasta în prima partidă, cîștigată cu 2—0. În jocul retur, Petrolul a trebuit să se mulțumească numai cu o victorie cu 1-0.

În ce privește celelalte ediții, bilanțul echipelor noastre este următorul :

1963—64 : Steagul roșu Brașov a fost eliminată în primul tur de Lokomotiv Plovdiv (Bulgaria) cu 3—1 și 2—1.

1964—65 : Petrolul (pentru a doua oară participantă în Cupă) a întrecut primul său adversar — Göztepe Izmir (Turcia) — cu 1—0 și 2—1, dar a cedat în turul al doilea Lokomotivei Plovdiv la golaveraj : a cîștigat cu 1—0, primul joc, dar l-a pierdut cu 2—0 pe al doilea.

1965—66 : Reprezentanta noastră a fost — din nou — formația brașoveană Steagul roșu. Prin tragere la sorți, ea a fost scutită de joc în primul tur. În al doilea, St. roșu a întrecut pe Dynamo Zagreb (2—2 în deplasare și 1—0 pe teren propriu), calificîndu-se pentru turul al treilea. Deși a pierdut la Barcelona cu 3—1 meciul cu Espanol, la Brașov St. roșu a refăcut handicapul (4—2) și a făcut necesar un al treilea meci, disputat — prin tragere la sorți — tot la Brașov. Fotbaliștii brașoveni, însă, au ratat calificarea, fiind învinși cu 1—0...

Iar în ediția actuală, după cum știți, Dinamo Pitești a obținut următoarele rezultate : 2—0 și 2—2 cu F.C. Sevilla (Spania) și 0—3 și 5—1 cu F.C. Toulouse (Franța), reușind să ajungă în turul al treilea.

PROMOVĂRI ÎN ECHIPA „A"

M. ADĂSCĂLIȚEI. — Iași : „Vă rog să-mi răspundeți, de ce antrenorii echipei reprezentative A îl ocolesc pe Deleanu, jucător remarcabil în ultimul timp ?".

Ne-a interesat modul în care dv. urmăriți de atîția ani lucrările de selecționare ale diferitelor loturi reprezentative și înțelegem pasiunea pe care o manifestați atunci cînd este vorba de fotbaliștii de la C.S.M.S. Iași. De fapt, nu s-ar putea spune că antrenorii acestor loturi au ocolit echipa dv. favorită din care așteptați și o titularizare în echipa națională. Stoicescu și-a făcut debutul în reprezentativa A la Porto (Portugalia — România 1—0), iar acum Deleanu îl va urma, după toate probabilitățile în meciul de la Neapole, Italia — România.

Sîntem de acord, în principiu, cu critica dv. privitoare la încetineala cu care se promovează în echipa națională A, dar trebuie să fiți și dv. de acord că răspunderea debuturilor este cel puțin tot atît de mare pentru antrenori ca și pentru fotbaliști.

Cu cîtva timp în urmă Mocanu a justificat selecționarea în echipă, acum a venit rîndul lui Deleanu să ocupe acest loc. Nu știm ce fel de comportare ar fi avut fundașul ieșean în meciul cu Polonia în caz că ar fi jucat, după cum nu știm cum va reuși să reziste impetuoșilor atacanți italieni. Îl cunoaștem însă pe Deleanu ca pe un fotbalist talentat, dîrz, cu mare putere de luptă, ambițios și de aceea trecerea lui din lotul olimpic în lotul reprezentativ A pentru meciul cu Italia este justificată și îi acordăm încrederea cuvenită împreună cu dv.

După meciul cu Italia, Deleanu va reveni în lotul olimpic. El va avea dreptul să joace într-o astfel de formație deoarece, după toate probabilitățile, jucătorii care fac parte din reprezentativele de țări participante la campionatul Europei vor avea dreptul de a juca în turneul olimpic, spre deosebire de acei fotbaliști care au jucat în echipele naționale în preliminariile campionatului mondial.

CINE CONDUCE O ECHIPĂ ?

Mai mulți cititori ai revistei, printre care *S. Vasiloni* (Iași), *C. Drăculea* (București), *I. Schreter* (Petroșeni) ne-au sesizat că în decursul disputării unor partide au observat cum diverse persoane de pe băncile aflate în incinta terenurilor de joc (în special jucători de rezervă sau „auxiliari" ai echipelor) ca de pildă jucătorii : Constantin și Mindru, maseurul Mircea Popa de la Steaua, medicul echipei „U" etc., dau indicații celor aflați în teren. Ei ne întreabă dacă aceste persoane au asemenea atribuții și dacă ele sînt permise de regulament.

Arbitrii trebuie să supravegheze cu toată strictețea ca în terenul de joc să intre numai persoanele care au acces pe baza regulamentului. Printre aceștia se numără și jucătorii de rezervă, delegații și medicii echipelor și, bineînțeles, antrenorii celor două formații. Toți sînt obligați să-și ocupe locurile stabilite de FRF, pe băncile special rezervate pe marginea terenului de joc.

Dintre aceste persoane însă, *numai antrenorii* au dreptul de a da indicațiile pe care le consideră necesare echipelor lor în timpul desfășurării partidei. Celelalte persoane au acces pe teren doar în limitele atribuțiilor lor (de pildă intrarea în joc pentru înlocuirea unui coechipier, asistența medicală atunci cînd arbitrul o solicită etc.) și nu-și pot aroga un drept care aparține în exclusivitate antrenorului.

„Inițiativele" personale în această direcție ca și solicitarea de către antrenori a unor „ajutoare" dintre cei aflați lîngă ei trebuie curmate cu hotărîre de către arbitri.

LOVITURĂ LIBERĂ INDIRECTĂ ? NU !

ION MITROFAN. — Hunedoara : „Într-un meci din campionatul regional, echipa gazdă a beneficiat de un penalti. Lovitura de la 11 metri a fost transformată, dar golul a fost anulat pentru că un coechipier al celui care a executat penaltiul a intrat în suprafața de pedeapsă înainte ca mingea să fi intrat în joc. Urmarea : arbitrul a dictat o lovitură liberă indirectă împotriva echipei gazdă. A fost regulamentară decizia ?".

Dacă lucrurile au decurs așa cum le descrieți, categoric că arbitrul a greșit. Regulamentul prevede la art. 14, alineatul b la capitolul sancțiuni : *„pentru orice infracțiune comisă de un jucător al echipei atacante, altul decît cel care a executat lovitura, lovitura de pedeapsă va fi repetată dacă punctul a fost înscris".* În plus, o decizie (nr. 4) a lui „International Board" precizează : *„Dacă un coechipier al celui ce execută lovitura de pedeapsă pătrunde în suprafața de pedeapsă înainte ca mingea să fie în joc și mingea intră în poartă din lovitură de pedeapsă, lovitura va fi repetată"*

Deci, este clar.

Există însă o situație cînd arbitrul poate proceda așa cum ați spus dv. Și anume, atunci cînd un coechipier pătrunde în careu, arbitrul îl vede dar lasă să fie executată lovitura de pedeapsă și mingea revine în teren dintr-una din bare sau din portar spre jucătorul care a pătruns în suprafața de pedeapsă și care marchează. În acest caz, arbitrul anulează golul, avertizează pe jucătorul vinovat și reia jocul printr-o lovitură liberă indirectă de pe locul unde jucătorul vinovat a lovit mingea.

PREGĂTIRILE PENTRU NEAPOLE S-AU ÎNCHEIAT

Acum ne așteaptă pe toți iubitorii fotbalului din țara noastră cel mai palpitant meci din ultimii ani. Al nostru, al tuturora, fiindcă nu joacă nici Rapid, nici Dinamo, nici Știința Craiova sau Petrolul, ci ECHIPA NAȚIONALĂ, care ne este mai dragă decît toate cluburile sportive la un loc.

Reprezentativa României va întîlni sîmbătă 26 noiembrie, la Neapole, echipa Italiei într-o partidă de mare interes pentru fotbalul ambelor țări. Pe de o parte, Italia, primă vioară în fotbalul european pînă la recentul campionat mondial, are neapărată nevoie de o reabilitare după eșecul din Londra ; pe de altă parte, fotbalul nostru va avea de suportat o puternică verificare în fața unui soccer cu o mare și bogată tradiție, de o valoare incontestabilă în lume și, bineînțeles, dorim să trecem cu bine acest dificil examen.

Echipa Italiei a îmbrăcat garderoba faimosului club Internazionale din Milano, cu fotbaliști care valorează pe „piața transferurilor" aproximativ 2 000 000 de dolari. Interiștii și San Siro s-au mutat săptămîna aceasta la Neapole pentru a salva onoarea fotbalului italian după eliminarea din preliminariile campionatului mondial, întregul suflu sportiv al peninsulei s-a mobilizat pentru ca reapariția echipei Italiei într-o competiție oficială să coincidă cu un succes.

Fotbaliștii noștri vor avea de făcut față unei extraordinare avalanșe și tocmai prin natura acestei împrejurări meciul de sîmbătă prezintă dificultăți deosebite. În afara avantajului obișnuit al gazdei, care este după aprecierile unanime de 70 la sută, mai atîrnă deci în cîntar situația specială a întîlnirii pentru prestigiul adversarilor noștri și greutățile întîmpinate în alcătuirea reprezentativei noastre.

O scurtă incursiune în trecutul apropiat al evoluției echipei noastre naționale ne amintește victoriile de răsunet de la București asupra unor formații ca acelea ale Cehoslovaciei, Portugaliei și Uruguayului, insuccesele de la Praga și Ankara, dar și comportări apreciabile, în deplasare, în fața unor echipe de valoarea adversarilor pe care fotbaliștii noștri îi vor întîlni sîmbătă, Portugalia și R. F. Germană.

Acum, din echipa națională care în 1966 a înregistrat un progres față de anii precedenți, au mai rămas doar cinci titulari : Popa, Dan Coe, Ghergheli, Pîrcălab și Dridea I, neselecționați din cauza accidentărilor sau a lipsei de formă jucători ca Nunweiller III, Mocanu, Badea și Sorin Avram. Locul acestora au fost luat de debutanți ca Deleanu, Dobrin și Barbu, care vor îmbrăca pentru prima oară echipamentul tricolor într-o întîlnire oficială, Frățilă și Lucescu, aflați la al treilea meci în reprezentativa țării, și Datcu, reintrat în formație datorită formei sale excelente din luna noiembrie. Unsprezecele care va păși, deci, pe stadionul din Neapole este următorul : DATCU — POPA, BARBU, DAN COE, DELEANU — GHERGHELI, DOBRIN — PÎRCĂLAB, FRĂȚILĂ, DRIDEA I, LUCESCU.

O formație înnoită despre care se poate spune că întrunește vederi unanime dacă ținem seama de faptul că toți jucătorii selecționabili au trecut prin filtrul diverselor încercări, dînd acest „11", care dacă nu se va mai ivi vreo dificultate, va trebui să țină piept dezlănțuitei ofensive a vestitei „Squadra Azzura".

Comparînd numele și renumele jucătorilor din cele două formații, avantajul italienilor este evident, dar nu-i mai puțin adevărat că fotbaliștii noștri printr-o dăruire totală în joc, printr-un avînt caracteristic tineretului nostru sportiv, poate să contrabalanseze superioritatea prestabilită a formației gazdă. Avem debutanți în echipă, dar să sperăm că ei vor învinge tracul obișnuit, fiindcă au constatat că atunci cînd teama de adversari dispare, jocul poate fi echilibrat și chiar cu momente favorabile. Experiența echipei Dinamo București în meciurile cu Internazionale Milano este edificatoare în această direcție. La primul meci pe San Siro 0—6, la al doilea, tot la Milano, doar 0—2, cu o situație excepțională de a fi făcut joc egal sau chiar de a cîștiga partida.

Acum jucătorii sînt conștienți de răspunderea lor în abordarea celui mai important meci al grupei a VI-a a campionatului Europei și sînt hotărîți să se angajeze cu toată ființa lor în această dispută. De aceea, noi trebuie să considerăm că prezența noastră în meciuri foarte grele este utilă fotbalului nostru, că acești pași trebuie făcuți cu curaj, cu încredere. Este de o mie de ori mai folositor ca fotbalul nostru să-și asume riscuri în competiții internaționale cu echipe foarte valoroase, decît să fie preferată absența, așa cum s-a procedat în 1960, cînd în preliminariile campionatului mondial din Chile urma să ne fie adversară tot echipa Italiei.

Reprezentativa noastră națională pornește la lupta sportivă cu însuflețire, cu devotament, hotărîtă să pună în această întîlnire tot potențialul de care dispune. Ea ar putea obține premisele pentru o calificare posibilă în cazul unui rezultat de egalitate, să încerce, dacă va fi cu putință, o performanță de mare prestigiu, ca acum 10 ani cu echipa Iugoslaviei, la Belgrad (1—0), să-și vîndă scump pielea, cum spune proverbul, dacă nici una din cele două posibilități optime de mai sus nu va putea fi realizată.

Împreună cu toți iubitorii fotbalului din țara noastră, dorim succes echipei naționale a României în greaua sa tentativă de la Neapole !

Aurel NEAGU

Frățilă

Barbu

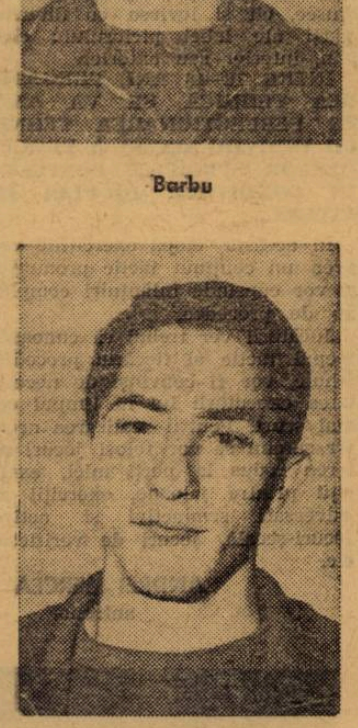

Deleanu

ACUM 27 DE ANI...

La 11 iunie 1939, în București :

ROMÂNIA — ITALIA 0—1 (0—1)

Unicul gol a fost înscris de extrema stîngă **Colaussi** în min. 32. Joc echilibrat majoritatea timpului.

ROMÂNIA : **Pavlovici — Slivăț, Lengheriu — Vintilă, Iuhas, Lupaș — Orza, Reuter, Baratki, Bodola, Dobay.**

ITALIA : **Olivieri — Foni, Rava — Campatelli, Andreolo, Locatelli — Biavati, Perazzolo, Piola, Meazza, Colaussi.**

...ȘI ACUM 26 DE ANI

Pe stadionul din Roma, la 14 aprilie 1940 :

ITALIA — ROMÂNIA 2—1 (0—0)

A deschis scorul echipa noastră prin **Baratki** (min. 47), la o centrare a lui Gică Popescu. Egalarea a adus-o **Biavati** (min. 60), iar **Piola** a înscris golul victoriei în min. 69.

ITALIA : **Olivieri — Pagotto, Rici — Campatelli, Olmi, Locatelli — Biavati, Piola, Bertoni, De Maria, Reguzzoni.**

ROMÂNIA : **David — Sfera, Lengheriu — Vintilă, Iuhas, Lupaș — Bindea, Mihăilescu, Baratki, Reuter, Gică Popescu.**

CE NE-A ARĂTAT MECIUL CU POLONIA

Așadar, echipa noastră reprezentativă și-a continuat șirul victoriilor din ultima vreme pe teren propriu, întrecînd la Ploiești națională Poloniei.

O victorie meritată dar care a stat sub semnul întrebării, la un moment dat, spre sfîrșitul jocului, cînd fotbaliștii noștri au risipit ca un fum un avantaj de trei goluri (acumulat de o manieră mai mult decît convingătoare), pentru ca apoi să fie nevoiți să apeleze la un adevărat „forcing" pentru a marca golul victoriei.

Între meciul recent contra Poloniei și cel cu Elveția, disputat la începutul lunii, se pot stabili multe puncte de asemănare.

În aceste două întîlniri, echipa a funcționat bine în prima parte a jocului, cînd a acumulat un mare avantaj de goluri (cu Elveția 4—0 în minutul 38 ; cu Polonia 3—0 în minutul 39) pentru ca după aceea să aibă căderi îngrijorătoare. Dacă elvețienii s-au apropiat numai pînă la 4—2, polonezii — în schimb — ne-au egalat. Sub acest aspect, notăm însă o diferență între partida cu Polonia și cea din campionatul Europei. În meciul de la Ploiești, jucătorii noștri au avut destule resurse fizice pentru a forța jocul (și rezultatul) în final, cînd au atacat cu o vigoare care ne-a făcut să ne întrebăm dacă evidenta lor „căldare" din repriza a doua a fost de ordin fizic sau moral...

Paralelismul dintre cele două partide merge mai departe, sub raportul eficacității. *De multă vreme, reprezentativa noastră n-a mai înscris cîte 4 goluri într-un meci. A reușit acest lucru de două ori în această toamnă și — desigur — randamentul dat de Frățilă și Lucescu (autori și coautori la 7 din cele 8 goluri !) constituie una din explicații ; atacul a căpătat mai multă vigoare, mai mult „apetit" al golului.*

De altfel, în meciul cu Polonia, atacul a fost compartimentul nostru cel mai bun, *reușind unele acțiuni de toată frumusețea (golul al treilea înscris de Frățilă, de exemplu), remarcîndu-se prin mobilitate, viteză, simț al anticipării fazei.*

În schimb, meciul cu Polonia ne-a arătat că defecțiunile constatate în apărare n-au fost decît în parte remediate. *Spunem în parte, pentru că înlocuirea lui Hălmăgeanu cu Barbu a fost utilă. Fundașii de margine însă au arătat slăbiciuni pe care oaspeții le-au speculat, Dan a continuat să joace nervos și uneori neatent, iar portarul Ionescu a avut și el neglijențe care ne-au produs emoții sau au dus chiar la primirea de goluri.*

Cît despre linia de halfi, aportul ei în joc a fost ameliorat prin introducerea lui Ghergheli. *Dumitru Popescu a făcut față (ca și în partida anterioară) doar o repriză. Poate că antrenorii ar fi făcut mai bine înlocuindu-l încă de la pauză și nu de-abia după 3—2... De asemenea, credem că, dat fiind caracterul de pregătire, de verificare al acestui joc, ar fi fost utile și alte schimbări în echipă, în special în apărare.*

Cum s-au comportat jucătorii noștri, fiecare în parte ?

Ionescu *n-a avut o zi prea bună. A apărat cîteva mingi dificile dar a greșit la golul marcat cu capul de către Liberda (n-a ieșit la centrare) ca și la cel egalizator cînd Strzalkowski a șutat de la 20 de metri.* Popa *a fost combativ, dar s-a găsit mereu în dificultate, mai ales în a doua repriză, în fața lui Jarosik.* Barbu *și-a făcut un debut bun ; joacă sigur, calm, are avantajul că nu degajează la întîmplare.*

Dan *are pe conștiință primul gol al oaspeților, dar și meritele majore ale înscrierii golului nostru victorios. Ce păcat, în altă ordine de idei, că acest excelent jucător se lasă atît de ușor pradă nervilor, stărilor emoționale cele mai contrarii !* Mocanu *ne-a arătat o pronunțată scădere de formă. Prezența lui* Ghergheli *în formație s-a făcut simțită în special sub raportul creșterii randamentului ofensiv. El s-a înțeles bine cu Pîrcălab, a fost mereu prezent la finalizare, înscriind un gol și fiind pe punctul de a marca în alte 2—3 situații.* Popescu *n-a fost pregătit fizic la nivelul pretențiilor naționalei.* Dobrin *a contribuit la îmbunătățirea jocului la mijlocul terenului într-un moment critic pentru echipă.* Pîrcălab *a jucat bine, creînd faze de atac remarcabile, în colaborare cu* Frățilă *care și-a confirmat postul, dovedind un bun simț al demarcării și al golului chiar dacă — sub acest aspect — a fost mai puțin prodigios decît în partida cu Elveția.* Dridea I *a fost, ca întotdeauna, foarte activ, dar jocul lui nu ni s-a părut exact orientat tactic. În fine,* Lucescu *— și el, ca și Frățilă, sub nivelul meciului cu Elveția — a corespus cerințelor. Are meritul de a fi lucrat excepțional golul victoriei cînd și-a încheiat o acțiune prelungită cu centrarea fructificată de Dan.*

Oaspeții ne-au lăsat o bună impresie mai ales în a doua repriză cînd ne-au dominat mulțumită unei continue alergări pe teren și faptului că au păsat mai mult decît noi. *Era de-a dreptul surprinzător, la un moment dat, să-i vezi pe polonezi (slăbuți fiziceste) alergînd cu o vioiciune extraordinară, cîștigînd duelurile corp la corp, etalînd resurse pe care nu le-ai fi bănuit.*

Oricum, Polonia a fost un adversar mai bun decît Elveția. Ceea ce — în perspectiva meciului cu Italia — a constituit un avantaj, pentru că echipa noastră a fost supusă unei verificări pe o treaptă mai ridicată.

Radu URZICEANU

ROMÂNIA — POLONIA 4—3 (2—0).
STADION : Petrolul Ploiești
SPECTATORI : 10.000
TEREN : moale, alunecos
TIMP : rece, ceață

AU MARCAT : **Brejza** (în propria poartă, în min. 16), **Ghergheli** (min. 27), **Frățilă** (min. 59), și **Dan** (min. 84) pentru România, **Jarosik** (min 60), **Liberda** (min. 74) și **Strzalkowski** (min. 80) pentru Polonia.

ROMÂNIA : Ionescu — Popa, Barbu, Dan, Mocanu — Ghergheli, D. Popescu (min. 78 Dobrin) — Pîrcălab, Frățilă, Dridea, Lucescu.

POLONIA : Majcher — Strzalkowski, Winkler, Brejza, Bazan — Szmidt, Suski, Grzegorczyk (min. 46 Liberda) — Galeczka, Jarosik, Faber.

Frățilă înscrie cel de al treilea gol al echipei noastre

Foto : S. BRAȘOVEANU

METODE PENTRU MĂRIREA RAPIDITĂȚII JOCULUI

Rapiditatea este unul din factorii hotărîtori în fotbalul modern. Dezvoltării jocului în viteză trebuie să i se acorde în metodica antrenamentului o atenție și o pondere la nivelul importanței ei actuale. Lucrările de specialitate menționează o serie de metode și mijloace cu privire la dezvoltarea vitezei. În majoritate, aceste lucrări prezintă o metodică ce se referă cu precădere la dezvoltarea vitezei de deplasare și de reacție, adică la viteza pură. În schimb, metodica perfecționării și dezvoltării jocului rapid este insuficient sau de loc tratată. În cele ce urmează vom dezbate tocmai această problemă, descriind unele metode care aplicate în antrenament pot duce la mărirea rapidității jocului.

Este adevărat că jucătorul cu viteză bună va fi capabil să desfășoare acțiuni individuale rapide, dar acest lucru nu înseamnă că întreaga echipă va juca iute. Pe noi ne interesează ca întrega echipă alcătuită din jucători cu calități de viteză diferite să fie capabilă să practice un joc rapid.

Simple recomandări date echipei înaintea începerii meciului: „Jucați rapid", „Dați drumul imediat la minge", *etc., nu contribuie decît în mică măsură la mărirea rapidității jocului.*

O echipă în totalitatea ei va putea juca rapid dacă atît pregătirea practică, cît și cea teoretico-metodică vor fi adaptate acestui obiectiv.

Antrenorul trebuie să cunoască cum se poate realiza jocul în viteză și să analizeze din acest punct de vedere calitățile și deficiențele jucătorilor și ale echipei sale. Apreciind particularitățile echipei, depistînd cauzele care eventual frînează mărirea rapidității jocului, poate găsi cele mai indicate căi de înlăturare a lor.

Antrenorul trebuie să-și alcătuiască o culegere de exerciții pentru realizarea și perfecționarea jocului în viteză, să cunoască și să aplice toate principiile metodice capabile să contribuie prin repetare în cadrul jocurilor-școală la consolidarea deprinderilor tehnico-tactice ce măresc viteza de desfășurare a acțiunilor.

Iată cîteva reguli care trebuie respectate în timpul jocului sau al diferitelor exerciții.

— MINGEA CIRCULĂ MAI REPEDE DECÎT CEL MAI RAPID JUCĂTOR.

— O ACȚIUNE RAPIDĂ ESTE MAI EFICACE DACĂ SE DESFĂȘOARĂ PRIN ACȚIUNI COLECTIVE, DECÎT PRIN ACȚIUNI INDIVIDUALE.

— COECHIPIERULUI LIBER SĂ I SE TRANSMITĂ MINGEA IMEDIAT, FĂRĂ ÎNTÎRZIERE.

— PE MĂSURĂ CE SE APROPIE DE ZONA FINALIZĂRII, JUCĂTORII VOR ACCELERA RITMUL ALERGĂRII CÎT ȘI AL VITEZEI DE CIRCULAȚIE A MINGII.

Aceste reguli, completate cu altele izvorîte din activitatea practică și experiența antrenorului, pot determina în bună măsură realizarea jocului rapid.

Bine însușite de către jucători, ele creează o orientare unitară în privința circulației rapide a mingii și a jucătorilor.

Fotbaliștii trebuie să cunoască toate avantajele ce decurg din aplicarea jocului în viteză precum și neajunsurile rezultate din jocul lent. În mod special antrenorul se va preocupa de jucătorii care prin activitatea lor individualistă împiedică dezvoltarea rapidității jocului.

În privința formelor pregătirii practice vom menționa unele metode și mijloace care au darul să perfecționeze jocul rapid.

1. — Exerciții executate individual sau în grup pentru dezvoltarea și perfecționarea:

— vitezei de execuție și de reacție;

— vederii periferice și orientării prompte;

— demarcărilor rapide.

2. — Exerciții sub formă de joc pe grupe egale sau diferite ca număr de jucători (2/1, 2/2, 3/2. etc.), cu sarcini extrase din conținutul jocului rapid. Aceste exerciții trebuie în așa fel efectuate, încît odată cu mișcarea jucătorului cu mingea ceilalți jucători să-și schimbe rapid poziția lor.

3. — Jocuri-școală în care se va urmări efectuarea în viteză a anumitor acțiuni de joc.

N. ROȘCULEȚ

DIN METODICA învățării și perfecționării TEHNICII INDIVIDUALE LA COPII ȘI JUNIORI

Inițiativa F.R.F. referitoare la înființarea centrelor de instruire pentru copii reprezintă o formă eficace în vederea creșterii și pregătirii tinerilor jucători la nivelul cerințelor fotbalului actual.

Nivelul tehnic al fotbalului modern s-a ridicat mult față de trecut. Astăzi lovirea mingii se face cu o mică suprafață a piciorului, folosindu-se pendulări scurte pentru mascarea intențiilor.

Transmiterile cu exteriorul, cu tocul, sînt astăzi foarte frecvente, driblingul în viteză și mișcările înșelătoare (fentele) continuate cu preluarea, pasa sau trasul la poartă au devenit înlănțuiri obligatorii (preluarea balonului se execută cu o singură mișcare ca să fie asigurate continuitatea și viteza jocului).

Devierea mingii este un procedeu tehnic care începe să fie folosit pe scară din ce în ce mai mare. Din aceste modificări decurg o serie de consecințe în privința metodicii antrenamentului.

LA COPII, ÎN PRIMA ETAPA DE INIȚIERE, SE VA URMĂRI FORMAREA ȘI CONSOLIDAREA ABILITĂȚILOR ȘI DEPRINDERILOR MOTRICE.

PREGĂTIREA TEHNICĂ SE VA AXA PE ÎNVĂȚAREA SUCCESIVĂ A PROCEDEELOR TEHNICE DE BAZĂ ÎNTÎLNITE ÎN JOC; LOVIREA MINGII CU AMBELE PICIOARE, PRELUAREA, CONDUCEREA, MIȘCAREA ÎNȘELĂTOARE, DRIBLINGUL ȘI PROTEJAREA BALONULUI. SE VA URMĂRI CU DEOSEBITĂ ATENȚIE ÎNSUȘIREA CORECTĂ A FIECĂRUI PROCEDEU CU AMBELE PICIOARE.

Aparatele ajutătoare în această etapă, în special zidul, constituie un mijloc important pentru învățarea lovirii corecte a mingii. Orice tendință de însușire greșită se va corecta imediat de către antrenor. Este știut că e mai ușor să înveți o mișcare de la început, decît să corectezi alta asimilată greșit și automatizată astfel.

Ca metodă de lucru în pregătirea tehnică se va aplica în primul rînd demonstrația. **EXERCIȚIILE MAI GRELE ȘI DE BAZĂ ÎN JOCUL DE FOTBAL, PRELUAREA SAU LOVIREA MINGII, SE VOR APLICA PE PĂRȚI COMPONENTE.** După explicarea mișcării se va trece la exersarea ei, cu accent pe repetare pînă la însușirea corectă.

Copiii care dovedesc lipsuri comune vor fi împărțiți pe grupe de greșeli similare. Pentru atingerea scopului urmărit se va folosi un număr cît mai mare de repetări sub formă de întreceri, metodă care constituie un mare stimulent în special pentru copii. Jocurile pe teren redus și cu număr mic de jucători reprezintă un mijloc din cele mai bune, deoarece se obține concomitent și dezvoltarea altor componente de ordin fizic-tactic. În această perioadă se recomandă efectuarea a 3 antrenamente pe săptămînă și un joc.

La grupele de copii de 14—16 ani se va urmări consolidarea deprinderilor însușite în etapa precedentă, atenția se va îndrepta **SPRE EXECUTAREA CÎT MAI CORECTĂ A PROCEDEELOR TEHNICE FĂRĂ A ACCELERA ÎNSĂ RITMUL DE EXECUȚIE ATÎTA TIMP CÎT COPILUL DĂ ÎNCĂ SEMNE DE NESIGURANȚĂ.** Pe lîngă sarcinile etapei anterioare se adaugă acum lovirea mingii cu capul, aruncarea de la margine și atacul de deposedare. Protejarea mingii trebuie să fie special în atenția antrenorilor în această perioadă ca și conducerea ei prin spații aglomerate. **DE ACUM ÎNAINTE, REPETAREA PROCEDEELOR TEHNICE MULTIPLE NU SE VA EFECTUA DECÎT EXCLUSIV ÎN MIȘCARE, ALERGARE ȘI CHIAR VITEZĂ.** În conducerea mingii se vor adăuga mișcări înșelătoarea, schimbări de direcție, opriri, porniri brusce, cît și lovirea cu diferite părți ale labei piciorului: rist plin, interior sau exterior.

ÎNTRE 16—18 ANI, PREGĂTIREA TEHNICĂ SE VA AXA PE PERFECȚIONAREA TEHNICII INDIVIDUALE ȘI A PROCEDEELOR SPECIFICE POSTULUI ÎN CONDIȚIILE JOCULUI ÎN VITEZĂ.

În această etapă exercițiile vor avea un conținut tactic pronunțat și vor cuprinde înlănțuiri complexe de procedee.

Jucătorii vor trebui să cunoască scopul tactic al fiecărui procedeu tehnic, vor fi convinși de necesitatea executării lui în timpul cel mai scurt. Pentru realizarea acestor sarcini se vor folosi jocuri pe teren redus la porți mici, exerciții printre jaloane, exerciții cu adversari semiactivi și activi, jocuri-școală, jocuri de verificare etc.

ANDREI MERCEA
antrenor

„SIMȚUL ECHILIBRULUI"

COMBATEREA ATITUDINII DEFICIENTE

CRITERIU DE SELECȚIE ȘI PREOCUPARE CONTINUĂ ÎN FOTBALUL BRAZILIAN

Una dintre componentele examenului medico-sportiv, analizează starea de dezvoltare fizică a fotbaliștilor. Printre altele la acest capitol se verifică armonia între segmentele corpului, se încearcă depistarea unor eventuale deficiențe de atitudine (cifoze, scolioze, lordoze și altele). Numărul fotbaliștilor cu atitudini deficiente este destul de mare (situația se prezintă la fel și printre sportivii cu altă specializare). Compensate, stabilizate, necompensate sau în evoluție, deficiențele de atitudine, se întîlnesc de la categoria începătorilor pînă la jucători din loturile reprezentative. Frecvența lor este poate și mai mare în rîndul celor ce nu practică sistematic educația fizică și sportul, dar le întîlnim și în grupul acestora din urmă, adică tocmai acolo unde logic combaterea lor este ridicată teoretic la rangul de imperativ. Paradoxul acesta trece adesea neobservat, fiindcă îmbracă haina unei aparente normalități. „Atitudinile deficiente, spune prof. dr. Adrian Ionescu în cartea sa „Despre atitudine corectă a corpului" nu au fost niciodată considerate ca tulburări grave, care să inspire îngrijirea medicilor sau educatorilor. Deficiențele atitudinii nu sînt însoțite de dureri mari sau de alte suferințe, care să alarmeze sau să impresioneze pe cei în cauză. Cu greu putem vorbi de unele simptome specifice ale deficiențelor de atitudine, iar cînd se produc le punem pe seama altor cauze, nu le dăm importanța cuvenită sau ne obișnuim cu ele".

Nu intenționăm să discutăm despre numeroasele suferințe consecutive atitudinilor deficiente existente în ciuda „discreției" lor pe plan somatic, funcțional cît și metabolic. Vom limita unghiul de vedere asupra unui singur aspect, supraadăugat celorlalte și specific jocului de fotbal. Deficiențele de atitudine perturbă „simțul și mecanismul echilibrului" atît în poziție statică cît și în timpul diferitelor mișcări.

Astă-vară, cu ocazia turneului întreprins în țara noastră de echipa braziliană Vasco da Gama, reputatul antrenor Zeze Moreira *spunea printre altele:* „Fotbalul se joacă de fapt cu sprijin pe un singur picior. Toate execuțiile tehnice, de la cele mai simple la cele mai laborioase se efectuează trecînd centrul de greutate pe unul din membrele inferioare și lovind mingea cu celălalt din poziții mereu variabile".

Această trăsătură singularizează fotbalul printre celelalte jocuri sportive. Se înțelege ce coordonare fină și promptă, ce echilibru între orientarea segmentelor în spațiu și între grupele musculare antagoniste sînt necesare pentru realizarea unor execuții tehnice adecvate ca precizie și forță! Aceste condiții nu pot fi îndeplinite de jucătorul cu deficiențe de atitudine. Mișcările acestuia sînt lipsite de forță, de viteză, de coordonare, echilibrul său se realizează cu dificultate și se perturbă ușor, execuția acestuia va avea o eficacitate redusă, intermitentă. Multe din deficiențele tehnice ale jucătorilor pornesc din această cauzalitate obscură, necercetată, necombătută. Numeroase cauze de evoluție întreruptă, de plafonare a tinerilor jucători, rămîn inexplicabile, deoarece antrenorii nu-și pun această ipoteză sau ignorează indicațiile medico-sportive făcute în această direcție.

Antrenarea și perfecționarea simțului de echilibru, depistarea și corectarea deficiențelor de atitudine trebuie să devină prezente în programul de pregătire a jucătorilor de cînd încep practicarea sistematică a fotbalului și cel puțin pînă la vîrsta de 22 de ani. *Pe toată perioada de creștere și dezvoltare biologică trebuie urmărite și aceste două obiective, deoarece prin specificul său (sprijin asimetric pe membrele inferioare, utilizarea cu precădere a unui singur picior pentru execuții, turtirea bolții piciorului cu realizarea piciorului plat funcțional), jocul de fotbal poate deveni prin aceste mecanisme o sursă de atitudini deficiente.*

Revenind la corelația neîntreruptă dintre timpul echilibrului și tehnica jocului de fotbal cu trăsăturile ei — tendința la dezechilibru și la echilibru instabil — vom însera concluzia pe care Moreira o așezase la acest capitol: „La noi, în Brazilia, simțul echilibrului' reprezintă unul dintre principalele criterii de selecție ale tinerilor fotbaliști și ne interesează bineînțeles tot ceea ce îl poate altera".

N-am auzit să fie utilizat și la noi acest criteriu, deși se vorbește despre necesitatea unei selecții mai riguroase, mai științifice a copiilor și juniorilor și, de asemenea, știm că aproape nimeni nu se preocupă de corectarea deficiențelor de atitudine pe care copiii le au la venirea în secție (articolul „Controlul medical al tinerilor fotbaliști" *apărut în Nr. 24 al revistei* „Fotbal" *e concludent) sau le capătă în cursul activității fotbalistice.*

Subiectivismul criteriilor de selecție ar fi astfel mai reduse. utilizîndu-se și acest test. Exemplul metodologiei braziliene pe această linie este convingător, logic și pare demn de urmat. Iar depistarea, alcătuirea suitei de mijloace corective și aplicarea lor trebuie să depășească stadiul formalismului actual și să devină un teren pe care colaborarea dintre antrenor și medicul sportiv să capete noi rațiuni de îmbogățire.

Dr. Romulus BALABAN

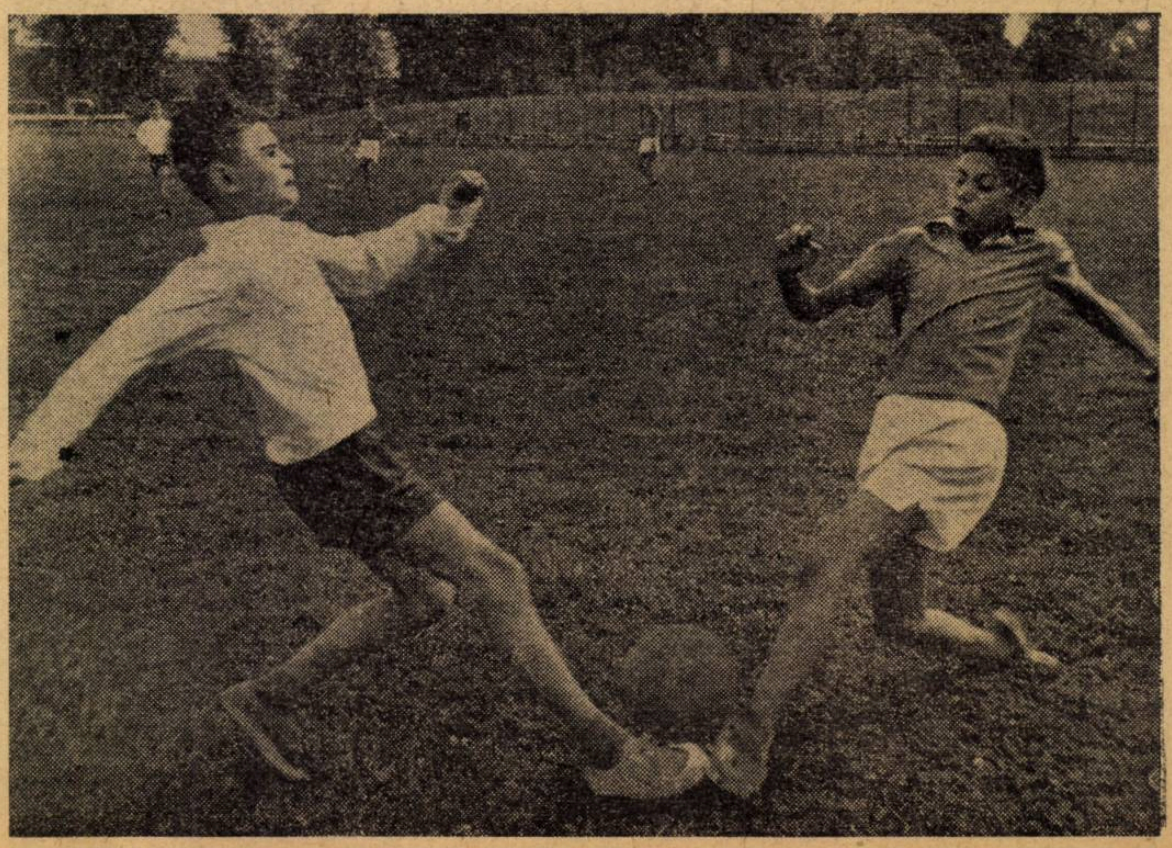

Două viitoare „vedete" arădene la lucru.

LOTUL OLIMPIC
LA... TRECUT, PREZENT ȘI VIITOR

Interviu cu Ion Lupaș, vicepreședinte al F.R.F.

După terminarea campionatului categoriei A (29 noiembrie), cîteva dintre echipele noastre reprezentative sau de club vor efectua turnee peste hotare. Prelungirea sezonului competițional are o dublă eficacitate. Constituie o modalitate metodică din ce în ce mai apreciată și reprezintă un mijloc de confruntare, de difuziune, de asimilare reciproc avantajoasă, a unor experiențe românești și străine.

În acest context se înscrie și turneul pe care echipa olimpică a țării noastre îl va întreprinde peste puțin timp prin cîteva țări din America de Sud, unul din marile „continente ale fotbalului". Va fi a doua prezență românească de acest gen în ultimii ani pe meridianele latino-americane, după ce în iarna anului 1961—1962 reprezentativa orașului București o înscria pe prima.

Apropierea evenimentului, ca și stabilirea recentă a grupelor preliminare olimpice, ne-au determinat să solicităm cîteva amănunte tovarășului ION LUPAȘ, vicepreședinte al F.R. Fotbal.

— Care este cea mai semnificativă realizare de pînă acum a fostei echipe de tineret, actualmente formație olimpică?

— A triat sistematic pe toți jucătorii tineri, cu perspectivă, în fotbalul nostru. Metoda de examinare? Una singură. Sînt sau nu pe plan valoric alături de cei mai buni fotbaliști din generația lor, existenți în alte țări. Cei confirmați la școala pretențioasă a fotbalului internațional au asimilat concomitent și un gen de experiență esențial, de neînlocuit, fără de care nu se poate. De aici și pînă la porțile primei echipe reprezentative mai rămăsese doar un singur pas. Și l-au făcut mulți: Constantinescu, Rada Nunweiller, Mocanu, Dobrin, Frățilă, Naghi, etc.

— Iar după investitura preolimpică?

— Au urmat alte verificări în compania unor adversari feluriți ca stil de joc, ca orientare tactică și spirit de interpretare a fotbalului actual (Olanda, R.F.G., Franța, Italia, etc.) Noi confirmări, convingeri, precum și nelipsitele „corigențe sau repetenții".

— S-a efectuat deci verificarea tinerilor fotbaliști în ipostaze dificile. Dar imaginea echipei, conturul ei, chiar dacă nu rigid, planul ei tactic au intrat în faza retușurilor fine?

— Da și nu. Da, fiindcă unii jucători au devenit cu certitudine „șefii" promoției tinere și în mod normal (exceptînd cauze accidentale), vor fi oameni de asalt pentru jocurile preliminare de calificare: Constantinescu, Boc, Deleanu, Dumitriu, Frățilă, Năstăsăilă, Dobrin, Lucescu. De asamblarea echipei pe reperele unui plan tactic definitiv nu ne-am apropiat încă, deoarece unii dintre jucători fac acum parte din lotul A, iar pînă de curînd nu ne cunoșteam nici adversarii.

— Cine are dreptul să facă parte din echipa olimpică?

— Pînă la ora actuală nu se cunosc prevederile oficiale care reglementează ce jucători au dreptul să participe la jocurile olimpice din 1968. Regulamentul — ediția 1964 — stabilea că poate fi utilizat orice jucător, indiferent de vîrstă, care nu a luat parte la partidele preliminare pentru campionatul mondial. Dacă nu vor surveni modificări, echipa va fi alcătuită din cei mai buni fotbaliști (indiferent de vîrstă), cu excepția participanților la preliminariile campionatului mondial. Cînd jocurile pentru Cupa Europei vor lua sfîrșit, Frățilă, Dobrin, Lucescu și Barbu de exemplu, vor putea fi reintegrați în echipa olimpică. Sorții au hotărît să jucăm cu învingătoarea dintre R.D.G. și Grecia anul viitor în etapa a doua, între 1 iulie și 31 decembrie 1967. Așa încît nu sîntem în criză de timp.

— Cum vi se par viitorii noștri adversari?

— Echipele R.D.G. și R.P. Bulgaria sînt formații cu un joc organizat, atletic, tenace, iar ultimele rezultate ale fotbalului turc și grec au coborît de pe fața acestora voalul unui semi-anonimat. Deci o serie puternică. Calificarea va fi foarte disputată.

— Cum apreciați evoluția fotbaliștilor noștri în meciul de săptămîna trecută, cu echipa de tineret a R.F. Germane?

— Edificator într-o direcție. Nu știm încă să depășim un adversar care unește o tehnică bună cu excelente calități atletice și o mare putere de luptă. Antrenorii vor trebui să-și concentreze eforturile în această direcție, deoarece ea va fi nota dominantă a echipelor pe care le vom întîlni în meciurile de calificare.

— Ce semnificație va avea în contextul pregătirilor noastre, turneul din America de Sud?

— Cu toată lipsa jucătorilor din lotul A pe care contăm și a fotbaliștilor de la Dinamo Pitești (angajați în al treilea tur al „Cupei orașelor tîrguri"), se va urmări „stabilizarea nucleului" viitoarei echipe olimpice. Din confruntarea cu fotbalul latino-american, atît de apreciat în toată lumea, jucătorii noștri vor asimila noi procente de experiență care vor maturiza capacitatea lor tactică, iar disputarea a 8—10 partide într-un interval relativ scurt va antrena capacitatea lor de efort după ritmul „din 3 în 3 zile" cerut astăzi de obligațiile competiționale interne și internaționale. De asemenea, se va urmări obținerea unui progres tactic, repetîndu-se principiile generale de joc ale variantei 1—4—3—3, pe care antrenorii o apreciază drept cea mai potrivită cu posibilitățile jucătorilor noștri și cu particularitățile viitoarelor jocuri de calificare.

— Care va fi itinerariul?

— Turneul va începe la 8 decembrie în Uruguay. Va continua apoi în Brazilia, Peru și probabil în Argentina, pînă în jurul datei de 1 ianuarie.

Interviu realizat de
Remus BOGDAN

PRELIMINARIILE TURNEULUI OLIMPIC

Györfi a pătruns în suprafața de poartă a echipei R. F. Germane dar centrarea sa nu-și va găsi ținta

Foto : D. LĂZĂRESCU

„PLANUL DE LUPTĂ" PENTRU 14 LOCURI LA TURNEUL FINAL OLIMPIC

„Febra olimpică" a început să cuprindă cercurile fotbalistice din lume o dată cu tragerea la sorți a grupelor turneului preliminar, care — după cum se știe — a avut loc recent la Zurich. Rezultatul acestei trageri la sorți se cunoaște (de altfel, mai jos publicăm integral repartizarea celor 78 de țări înscrise pe grupe).

Sorții au făcut ca echipa noastră olimpică să participe în aceeași grupă cu reprezentativele R. D. Germane și Bulgariei, cu care ne-am mai întîlnit și în alte preliminarii olimpice sau la turneul final. De pildă, cu R.D. Germană ne-am întîlnit în 1964 în Japonia, iar cu R.P. Bulgaria în preliminariile din 1959—60 și 1963—64. Parteneri de grupă ne mai sînt Grecia și Turcia.

Revenind la ședința ce a avut loc la sediul F.I.F.A., trebuie să precizăm că — în afara tragerii la sorți — au fost stabilite o serie de amănunte privind desfășurarea preliminariilor.

În primul rînd, comitetul de amatori din cadrul F.I.F.A. (președinte Ottorino Barassi) a comunicat o modificare importantă a sistemului de disputare a preliminarilor. Pentru grupele din Europa, Africa și America de Nord și Centrală, de unde s-au înscris multe țări, a fost adoptat *sistemul Cupă, adică, meciuri tur-retur eliminatorii*, pe tururi succesive. Pentru aceste tururi au fost fixate termene — limită : turul I trebuie disputat pînă la 30 iunie 1967; turul II pînă la 31 decembrie 1967 și turul III pînă la 30 iunie 1968. În caz de egalitate de puncte și goluri, partida retur va fi prelungită cu două reprize a 15 minute și dacă egalitatea se va menține și atunci, echipa învingătoare va fi desemnată prin tragere la sorți.

Conform datelor de mai sus, echipa noastră urmează să întîlnească pe învingătoarea dublului meci R.D. Germană — Grecia între 1 iulie și 31 decembrie 1967 și în caz de victorie (ceea ce-i dorim) pe cîștigătoarea jocului (tur-retur) Turcia — Bulgaria între 1 ianuarie și 30 iunie 1968.

În grupele din Asia și America de Sud întrecerea va avea joc după *sistemul campionat, sub forma unor turnee cu meciuri tur-retur și clasamente pe puncte*. Datele, locurile de disputare și programul meciurilor acestor turnee trebuie comunicate la F.I.F.A. pînă la 31 martie 1967. Din aceste continente se vor califica pentru turneul final (la care vor lua parte 16 echipe naționale) cîte 3 și respectiv 2 echipe.

De asemenea, forul internațional a hotărît ca la meciurile preliminarii să fie admisă *înlocuirea, în tot timpul jocului, a portarului și pînă la pauză a unui jucător de cîmp, indiferent dacă sînt sau nu accidentați.*

În ce privește participarea britanicilor s-a stabilit ca aceștia să joace cu o singură echipă, Marea Britanie fiind reprezentată fie de o selecționată alcătuită din jucători din Anglia, Scoția, Țara Galilor și Irlanda de Nord, fie de echipa uneia din aceste patru țări.

În sfîrșit, F.I.F.A. a anunțat că va discuta și hotărî după Olimpiada din Mexic dacă pe viitor echipa țării organizatoare a turneului final olimpic se va califica automat sau nu.

Și acum, iată componența diferitelor grupe preliminarii:

PENTRU 14 LOCURI ÎN FINALĂ...

EUROPA (21 țări înscrise, se califică 5)
GRUPA A. — Turul I: U.R.S.S. — Albania
Turul II: Polonia — U.R.S.S. sau Albania, Cehoslovacia — Iugoslavia
Turul III : învingătorii din turul II între ei (finala grupei)
GRUPA B. — Turul I : R.D. Germană — Grecia
Turul II: ROMANIA — R.D. Germană sau Grecia, Turcia — Bulgaria.
Turul III : învingătorii din turul II între ei.
GRUPA C. — Turul I : Finlanda — Olanda.
Turul II : Franța — Finlanda sau Olanda, Elveția — Austria.
Turul III : învingătorii din turul II între ei.
GRUPA D. — Turul I : Islanda — Spania.
Turul II : Italia — Islanda sau Spania, Marea Britanie — R. F. Germană.
Turul III : învingătorii din turul II între ei.

UNGARIA este calificată direct, ca deținătoare a titlului olimpic.

AMERICA DE NORD ȘI CENTRALĂ (14 țări înscrise, se califică 3).
GRUPA E. — Turul I : S.U.A. — Bermude.
Turul II : Guatemala — S.U.A. sau Bermude.
GRUPA F. — Turul I : Rep. Dominicană — Haiti.
Turul II : Costa Rica — Rep. Dominicană sau Haiti.

CÎȘTIGĂTORII ACESTOR DOUĂ GRUPE SE VOR ÎNTÎLNI ÎNTR-O FINALĂ PENTRU A DESEMNA O ECHIPĂ CALIFICATĂ PENTRU MEXIC.
GRUPA G. — Turul I : Canada — Cuba.
GRUPA H. — Turul I : Salvador — Honduras.

CÎȘTIGĂTOARELE ACESTOR DOUĂ GRUPE VOR DISPUTA O FINALĂ ȘI ECHIPA VICTORIOASĂ VA ÎNTÎLNI PE ÎNVINGĂTOAREA GRUPEI I.
GRUPA I. — Turul I : Trinidad — Surinam
Turul II : Antilele Olandeze — Trinidad sau Surinam
Turul III : cîștigătoarea din turul II va juca cu învingătoarea finalei dintre grupele G și H.

MEXIC ESTE CALIFICAT DIRECT, CA ȚARĂ ORGANIZATOARE.

AFRICA (18 țări înscrise, se califică 3)
GRUPA J. — Turul I : Gabon — Guineea
Turul II : Algeria — Libia
R.A.U. — Gabon sau Guineea
Turul III : învingătorii din turul II între ei
GRUPA K. — Turul I : Tanzania — Madagascar
Turul II : Etiopia — Tanzania sau Madagascar.
GRUPA L. — Turul I : Uganda — Nigeria
Turul II : Sudan — Uganda sau Nigeria.

CÎȘTIGĂTORII GRUPELOR K ȘI L VOR DISPUTA O FINALĂ, PENTRU A DA O ECHIPĂ PENTRU TURNEUL DIN MEXIC.
GRUPA M. — Turul I : Mali — Camerun
Turul II : Tunisia — Maroc, Ghana — Mali sau Camerun
Turul III : învingătorii din turul II între ei

ASIA (17 țări înscrise, se califică 3)

TURNEUL I : participă Japonia, Liban, Filipine, Coreea de Sud, Vienamul de Sud și Taiwan.
TURNEUL II : participă Hong Kong, Indonezia, Irak, Malaezia, Thailanda, Pakistan.
TURNEUL III : participă Burma, India, Iran, Izrael, R.P.D. Coreeană.

AMERICA DE SUD (10 țări înscrise, se califică 2).

Se va organiza unul sau două turnee, la care vor participa : Argentina, Bolivia, Brazilia, Chile, Columbia, Ecuador, Paraguay, Peru, Uruguay și Venezuela.

ASPECTE CONTRADICTORII ÎN FOTBALUL BĂNĂȚEAN

Regiune în care fotbalul se află, după o venerabilă tradiție, „la el acasă", Banatul numără peste 10 000 de fotbaliști și aproape 300 de echipe.

Activitatea febrilă în marea masă a echipelor regiunii este motorul care, livrînd mereu „materie primă" de valoare fotbalului de performanță din Banat, îl ajută să progreseze continuu.

Din păcate însă, pe filieră, atît în munca cu echipele mari cît și cea cu echipele mici, există alături de lăudabile fapte pozitive și minusuri regretabile.

Cele două aspecte sînt surprinse și în pagina de față.

SECRETELE PRODUCTIVITĂȚII „PEPINIEREI" ARĂDENE

...O cameră de 3x5 m. într-un colț, un banc de cismărie. De-a lungul pereților rafturi pline cu echipament. Curățenie și ordine perfectă. Mă aflu în magazia Centrului de copii și juniori — U.T.A. Încep un inventar... din ochi. „Pe față" — magazionerul intuiește preocuparea mea și începe să-și prezinte „marfa". **„Aici avem 40 (!) de garnituri de tricouri, chiloți, jambiere.** (Îmi notez : 40 x 15 garnituri). **Dincolo, am peste 100 de perechi de ghete, numere mijlocii, numere mici, de toate felurile. Aici am tenișI : 300 de perechi. Acolo, după cum vedeți, sînt treningurile : exact 100. Avem și 106 mingi..."** Și vocea interlocutorului meu înșiră, gospodărește, restul reperelor mai mici. Nu-l mai aud însă. Nu-l mai aud pentru că, din spate, îmi vine o frîntură de frază rostită de Petschovski — primul maestru emerit din fotbalul românesc — care-mi „bruiază" atenția și-mi mută gîndurile. **„...Cînd te gîndești la mingile noastre de cîrpă cu „anvelopele" lor pelicite!"** Mă întorc și-l văd pe Mercea, coechipierul lui „Peci" de altădată, zîmbindu-i în loc de răspuns. Un zîmbet care se vrea degajat și tocmai de aceea nu maschează o undă de nostalgie.

Rețineți, în afara excelentei înzestrări materiale a centrului, numele celor care asigură pregătirea celor mai tinere talente arădene : **Petschovschi, Farmati, Mercea, Dan, Călinescu.** Și faceți prima asociere imaginativă care vă vine în minte : Petschovschi „predîndu-i" unui copil elementele loviturii libere prelinsă peste zid și înfiptă sub bară, Mercea învățînd pe un altul cum se dă o pasă „curată", precisă, sau Farmati explicînd tainele acroșajului ca și virtuțile pasei lungi a fundașului în declanșarea contraatacului.

Veți ajunge la o singură concluzie : este absolut firesc — în aceste condiții, cu asemenea dascăli, — ca tradiția de elită a fotbalului arădean să se „lege" continuu !

Și faptele confirmă : **Ion Vasile, Coman, Pantea, Gaboraș** etc. s-au ridicat la Arad. Din ultima promoție, **Axente, Șchiopu, Domide,** iată doar trei nume din cele care se afirmă în ultima vreme. O constatare generală : se remarcă la toți „produșii" arădeni o șlefuire a tehnicii pe care sîntem obligați să o conexăm la „prelegerile" lui Petschovschi și Mercea.

Și totuși, talentații juniori arădeni apar cu multă greutate în prima echipă a orașului, U.T.A.

ÎȚI MAI ADUCI AMINTE TOVARĂȘE DUMITRESCU ?

Era în preziua (de fapt prenoaptea) ultimului meci din campionatul trecut, U.T.A. — Rapid. Deși se juca la Arad, meciul era foarte greu (bucureștenii erau în formă) și în același timp decisiv pentru U.T.A. În ipoteza că Rapidul ar fi învins, iar, la Oradea, Crișul cîștiga meciul cu Steagul roșu, echipa arădeană retrograda.

Îți amintești? Te-am întîlnit, tovarășe Dumitrescu, în ajunul acelui meci. Era aproape de miezul nopții, te plimbai pe străzi și nu-ți găseai liniștea. Rezultatele muncii de un an de zile depindeau doar de cele 90 de minute de joc de a doua zi. Erai foarte îngrijorat. Totul atîrna de un fir de păr. **„Aștia sînt jucătorii mei — mi-ai spus atunci — ce să le fac? Eu nu pot juca în locul lor!"** Din fericire a ieșit bine. U.T.A. a învins Rapidul și a rămas în categoria A. Mă întreb însă ce-ai învățat, tovarășe Dumitrescu, din examenul acelei seri? Mă refer la sensul vorbelor de atunci : **„Aștia sînt jucătorii mei".**

A început un nou campionat, în primele etape ai folosit și cîțiva jucători tineri: **Secășan, Domide, Moț.** I-ai abandonat însă foarte repede (pe Secășan, de exemplu, doar după un singur joc în care a corespuns). De ce?

În ultimele trei etape, în lipsa unei extreme drepte „de meserie" și pentru că lui Igna nu-i convine acest post, l-ai introdus FORTUIT pe tînărul Șchiopu, despre care Iosif Petschovschi spunea că este un half de un rar talent. **Experiența** a fost fericită. La Făgăraș, Șchiopu, unul din cei mai buni jucători de pe teren, a înscris golul victoriei U.T.A.-ei ; în meciul cu Politehnica, a fost cel mai bun din 22 și a înscris 2 goluri, iar la Pitești tot el a înscris golul echipei arădene. Ce demonstrează acest lucru? Că promovarea acestui tînăr jucător a avut efecte cît se poate de pozitive. De ce a trebuit însă ca acest real talent să beneficieze de un concurs de împrejurări și să nu fie promovat DE DREPT, cu curaj și cu răspundere? Citind încă o dată numele lui **Domide, Moț, Secășan, Petschovschi III** (fost la Vagonul, unul din golgeterii seriei a II-a a categoriei B, acum „dispărut din fotbal" de cînd se află la U.T.A.) ca și al trio-ului **Cucla, Sima, Binder** — trei autentice speranțe — pe care-i aveți în pepiniera centrului de juniori, vreau să vă amintesc, tovarășe Dumitrescu, că întotdeauna pașii înainte ai U.T.A.-ei au fost legați de apariția în echipă a „noi talente de pe Mureș" pe care, de regulă, publicul din țara noastră i-a adoptat călduros.

O ECHIPĂ... PHOENIX

În 1956 a căzut în categoria „B"... În 1965 a retrogradat în „C"... Mulți erau cei care considerau că C.F.R. Timișoara, căci despre această echipă este vorba, nu se va opri în vertiginoasa sa alunecare pe tobogan „cît îi hăul" și că de această echipă se va alege ...praful și pulberea.

Trebuie să recunoaștem, premise pentru acest trist viitor existau destule; echipa era alcătuită din jucători „sătui" de fotbal, aflați la apusul carierei lor sportive, atmosfera din echipă era cu totul necorespunzătoare, conducerea clubului nu se interesa de soarta ei iar spectatorii o părăsiseră.

Dintr-o echipă de renume, C.F.R. Timișoara mai rămăsese cu... numele.

Iată însă că acum doi ani a ajuns antrenor la această formație Nicolae Godeanu, un tînăr I.C.F.-ist. Deși știm că nu e bine să „aruncî" meritele doar pe capul unui singur om, pentru că acțiunile de nădejde sînt îndeobște creație colectivă, vom remarca lăudabila activitate a acestui tînăr antrenor. Luptînd-se cu inerția, cu indiferența în fața involuției acestei echipe, Nicolae Godeanu a fost primul pion în frontul redresării ei. Cu timpul, în jurul lui s-a format un nucleu și nucleul a învins.

Promovînd tineri talentați, dornici de afirmare, de care Timișoara n-a dus și nu duce lipsă, muncind din răsputeri, crescînd — ANTRENOR și ECHIPA — DIN MERS, Nicolae Godeanu și C.F.R. Timișoara au avut un prim succes. Echipa a repromovat în B. Fără „nume", cu tineri ca Seceleanu, Lungu, Bungău, Covaci, Cristea, Munteanu, de care nimeni nu auzise nimic.

S-a atins „plafonul"? Nu. Solidarizați printr-o mare dragoste pentru fotbal, printr-o muncă exemplară „cei de la C.F.R." confirmă și „urcă" mereu. Jucînd în categoria B, C.F.R. Timișoara a reușit un 0—0 la Oradea, în fața Crișului (care cu 3 zile înainte întrecuse într-un meci amical Politehnica Timișoara cu 5—1 !), a învins cu 3—0 pe C.F.R. Arad, în deplasare, a scos un meci nul la Sibiu (2—2), a învins la Dej (3—2) iar acasă, unde a ajuns din nou să aibă o puternică adeziune de public, este de netrecut.

Efecte speciale, în urma succeselor, în mentalitatea jucătorilor sau a antrenorului?

„Nici vorbă — mi-a spus Nicolae Godeanu. **Stăm în banca noastră, muncim și mergem înainte!"**

Iată scurta istorie a unei echipe pierdute, renăscută din propria-i cenușă și care își croiește un drum drept și sigur în fotbalul nostru.

CONFLICTUL „NOU—VECHI" SAU „TINERII" CU „BĂTRÎNII" — PRIMA PROBLEMĂ A POLITEHNICII TIMIȘOARA

Scăpată ca prin urechile acului de retrogradare, „Poli" a început noul an în condiții deosebite. Este vorba în primul rînd de antrenorul echipei. Lipsită de antrenor principal — Ion Ionescu, „secundul", a fost promovat „prim" urmînd listei celor 6 schimbări de antrenori în doi ani — 1962—1964 (Gain, Reuter, C. Braun—Bogdan, Reuter, Bindea, Colea Vîlcov) și celor două schimbări din ultimul an (Voroncovschi, Bindea).

La inițiativa noului antrenor, cu o frumoasă experiență în munca cu tineretul, în echipă au fost promovați o serie de juniori talentați — **Bodrojan, Rotaru, Popanică, Hodrea, Roman,** — care, alături de tinerii cuprinși cu un an în urmă în lotul Politehnicii, **(Grizea, Regep, Petrovici, Loncer),** au dat echipei timișorene o nouă configurație și un nou suflu.

Bazîndu-și jocul mai ales pe elan, pe putere de luptă, pe dorința de afirmare a noilor promovați, Politehnica s-a anunțat din prima etapă ca o echipă care va juca — CU O ALTĂ DISTRIBUȚIE — ALT ROL în acest campionat.

Departe de a fi hazardate, promovările tineretului (care, în parte, s-au confirmat ; vezi : Popanică, Rotaru, Bodrojan), au reprezentat nu numai un act de curaj, ci și unul de gîndire. Armonizate cu experiența „bătrînilor" **Lereter, Mihăilă, Surdan** etc. ele trebuiau să dea randamentul scontat. N-a fost așa. De ce? Pentru că unii jucători „bătrîni", văzîndu-și locurile în pericol, au „luat atitudine", indirect ca și pe față, împotriva „noului val". Regretabil este însă faptul că reacția lor a găsit ecou și la o parte din conducerea clubului.

Mițaru, bunăoară, jucător care în acest campionat a luat notele 6, 5, 5, 5, 5, 4, 3, 4, 5, 5, 4, a rămas senator de drept în echipă deși prin jocul său zădărnicește de cele mai multe ori eforturile colegilor săi. Deși nu este om în Timișoara care să nu vadă că „Mițu" n-are ce căuta la această oră în formație, el este menținut în „11"-le de bază. O atitudine greșită a avut Lereter, decanul de vîrstă al echipei. Cel mai respectat jucător de la „Poli", în loc să fie un conducător pentru tinerii jucători (pe care să-i ajute, cărora să le împărtășească din cunoștințele sale) le-a întors spatele, situîndu-se pe poziția de „forță" a „bătrînilor". (O excepție — Surdan — un bun coleg de echipă și despre care toți au numai cuvinte frumoase de spus).

Sintetizînd, trebuie remarcat faptul că din neprincipiala dispută „tineri-bătrîni", a avut de pierdut toată lumea : tinerii au în echipă o situație delicată și nu dau încă randamentul de care au dovedit că sînt capabili, „bătrînii", deși au tras „spuza pe turta lor", au arătat în joc cît pot, dar și cît nu pot, iar echipa, minată de contradicții, în loc să aibă un drum ascendent a descris o sinusoidă a mediocrității.

Credem că drumul ales la începutul acestui campionat de FOSTUL antrenor principal Ion Ionescu (azi secund, antrenor principal — al 4-lea în acest an — devenind Reuter) a fost și este cel bun. Rămîne ca cei care au în mînă destinele acestei echipe să aleagă calea pe care o au de urmat. Ei decid, ei vor culege și roadele.

Judecînd după „aparențe" pasionatul public din orașul de pe malul Begăi — recunoscut pentru competența sa — încearcă în ultima vreme un „reflux" de simpatie pentru Politehnica. În 6 meciuri jucate acasă (pînă la meciul cu Rapid) doar 40 000 de spectatori au venit să-și vadă echipa în campionat. Raportați acest număr la capacitatea stadionului — 30 000 de locuri — și la populația de peste 200 000 de locuitori a orașului. Ce părere aveți, ce concluzii se desprind de aici?

„CURIOZITĂȚILE" UNEI COMISII REGIONALE

Alcătuită din 19 activiști voluntari, oameni cu respectabile funcții în instituțiile și întreprinderile timișorene, comisia regională de fotbal Banat este animată — credem — de cel mai nobil interes pentru activitatea fotbalistică din regiune.

Din nefericire pentru membrii comisiei, ca și pentru activitatea fotbalistică regională, legătura dintre comisie și regiune are un caracter simbolic-administrativ. Delegări de arbitri, soluționări de litigii, o ședință de lucru o dată la două săptămîni — marți de la 5 la 7 — iată, „în mare", activitatea acestei comisii. Legătura cu terenul, cu echipele de fotbal din regiune, cu problemele lor, adică ceea ce ar trebui să însemne **conținut** la o „firmă" intitulată „comisie regională", nu există însă pentru un motiv pe care chiar dacă-l înțelegem nu putem să-l acceptăm. Lucrînd fiecare în serviciile lor, membrii comisiei nu se pot deplasa în regiune în timpul săptămînii, iar duminica n-o fac pentru că **„deh, o duminică avem și noi** — ne spunea I. Eibenschutz, președintele subcomisiei de juniori — **și în deplasare de multe ori nu putem întruni nici măcar cele 12 ore necesare diurnei".**

În aceste condiții, îndrumarea directă a echipelor din regiune NU EXISTĂ. Cum, de asemenea, nu poate fi vorba de o acțiune de depistare a elementelor talentate pe care n-are cine să le remarce.

Un alt aspect, nu mai puțin bizar, ni se pare a fi următorul : pe lîngă cei 19 activiști voluntari care fac parte din comisia regională există un metodist delegat de U.C.F.S. — Walter Klein. Cum însă respectivul tovarăș îndrumă și răspunde de nu mai puțin de 5 discipline — baschet, handbal, volei, popice și fotbal — aportul său în această ultimă direcție este cîtul acestei împărțiri la 5, evident cu totul insuficient.

Ne întrebăm, ce părere au despre această situație organele U.C.F.S ale regiunii Banat?

AU FOST UITAȚI COPIII TIMIȘOAREI ?

Oricîte explicații s-ar da faptului, inexistența unui centru de copii și juniori în capitala Banatului este de natură să îngrijoreze pe iubitorii fotbalului din țara noastră în general și pe cei din „patria lui Bindea", în special.

Cum tradiția de aur a fotbalului bănățean ne impune la orice evocare un respect vecin cu... pioșenia, a nu te îngriji de urmașii de azi ai „chineziștilor" și „ripensiștilor" ni se pare a fi o gravă greșeală față de ceea ce are mai de preț fotbalul nostru. (Propunerea Federației de Fotbal de a organiza un centru de copii și juniori la Timișoara, localnicii în drept au respins-o ca neexistînd condiții !).

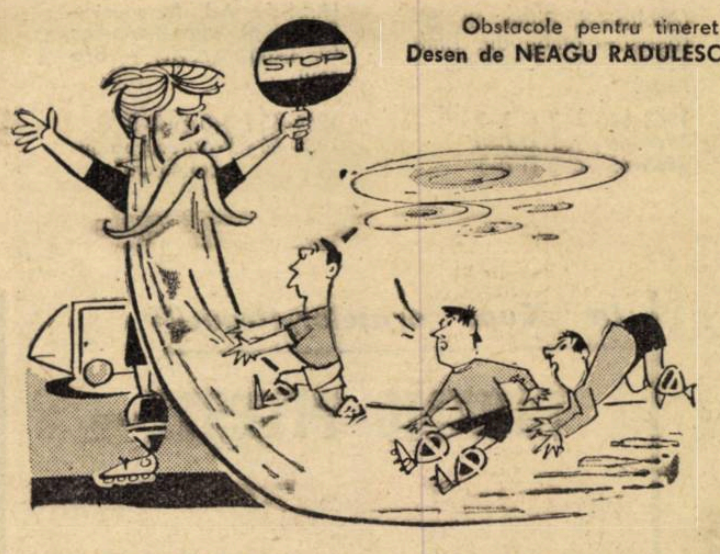

Obstacole pentru tineret
Desen de NEAGU RĂDULESCU

Deși există o „insulă" a fotbalului copiilor, la Progresul, unde fostul internațional Nicolae Covaci și antrenorul Lipoczi fac „ce pot" cu cîteva zeci de copii, față de marea masă de tinere talente care există în Timișoara, munca dusă pe terenul cartierului Fabric are semnificația și dimensiunile unui simbol.

Adăugînd că la Progresul există excepționale premise materiale pentru organizarea unui centru demn de orașul Timișoara: aici ființează două terenuri și există spațiu pentru amenajarea a încă trei terenuri de fotbal — ne întrebăm ce mai așteaptă cei care se ocupă de destinele fotbalului din localitate. Au nevoie de antrenori? Păi cîte orașe din Europa au la îndemînă o asemenea pleiadă de foste „stele" fotbalistice ca **Bindea, Bürger, Sepi, Zombori, Covaci, Pavlovici, Gain, Beke, Schwartz** etc., o adevărată „academie de fotbal", gata oricînd să-și mai slujească marea pasiune.

IN LOC DE CONCLUZII :

După cum se vede, Banatul a rămas aceeași cîmpie fertilă a fotbalului românesc. Din păcate însă, roadele ei nu sînt de natură să mulțumească. Față de „materia primă" — număr de jucători tineri talentați, condiții materiale existente — rezultatele, calitative și cantitative, sînt necorespunzătoare.

Față de tradiționala ambiție regională, exprimată atît de plastic în dictonul „Banatu-i fruncea", fotbalul reprezintă o excepție. De ce oare?

Marius POPESCU

„CUPA ROMÂNIEI"
AŞTEAPTĂ ACUM ECHIPELE DE CATEGORIA A

Şi această etapă a Cupei României, ultima din sezonul actual, s-a soldat cu surprize. Alte 7 formaţii din categoria B, printre care fruntaşe ca **Dinamo Bacău, C.S.M. Reşiţa, Siderurgistul Galaţi** sau **Clujeana**, au fost „knock-out"-ate de echipe de categorie inferioară şi au rămas să-şi împlinească speranţele de calificare în faza finală cu prilejul altei ediţii. Bilanţul de pînă acum al participării formaţiilor de „B" este foarte puţin măgulitor, pentru ele: din 28 s-au calificat doar 10! **C.F.R. Timişoara, Crişul Oradea, C.S.M. Sibiu, Chimia Suceava, Minerul Baia Mare, Minerul Lupeni, Metalurgistul Bucureşti, Oţelul Galaţi, Progresul Brăila** şi **Ştiinţa Bucureşti** vor juca în 16-imile din finală, alături de echipele de categorie A, dar şi de cele meritoase din categoriile inferioare care au reuşit această frumoasă performanţă: **Metalul Plopeni, Textila Mediaş, Gloria Bîrlad, Medicina Cluj, Electroputere Craiova, Metalul Hunedoara, Progresul Reghin** şi **Foresta Fălticeni.**

Etapa 16-imilor de finală se va disputa la primăvară, cînd vor intra în competiţie şi formaţiile de prima categorie.

PERFORMANŢA METALULUI PLOPENI

Meciul dintre Metalul Plopeni şi echipa de categoria B Dinamo Victoria s-a desfăşurat pe un teren greu, desfundat, datorită ploii căzute. Au cîştigat pe merit gazdele, care încearcă să reediteze situaţia de anul trecut cînd au ajuns pînă în „optimile de finală".

Jucătorii de la Metalul Plopeni (antrenor Cepolschi), printre care Babone, George Marin şi Giurea, care au activat nu de mult în categoriile A şi B, au dominat majoritatea timpului, permiţînd portarului dinamovist Stan să se remarce. Golul victoriei a fost înscris în minutul 14 de George Marin care a luat o acţiune pe cont propriu şi a şutat fulgerător de la 18 metri.

METALUL PLOPENI: Torz — Mosor, Giurgiuveanu, Jinga, Mateescu — Giurea, Drăgan — Panait, Gheorghiţă, Babone, George Marin

DINAMO VICTORIA: Stan — Magheru, Crăciunescu, Şerban, Constantinescu — Feodot, Gheorghiţă — Cînteanu, Dobrescu, Nuţu, Jercan.

ARBITRU: Pop Gavrilă (Braşov) — foarte bun.

I. POPESCU
corespondent

Portarul dinamovist Stan rezolvă cu succes unul din atacurile metalurgiştilor din Plopeni
Foto: ION POPESCU — Ploieşti

SCOR PREA SEVER

Scorul de 5—0 pentru Progresul Brăila este prea sever şi nu oglindeşte aspectul jocului. Jucătorii Gloriei CFR Galaţi pornesc la atac chiar din primul minut, lăsînd impresia că vom asista la o mare surpriză. Dar nu a fost decît un simplu foc de paie, căci experimentaţii lor adversari de la Progresul Brăila tempereaza jocul şi în min. 5, la un şut fără perspectivă, portarul gazdelor, Tătărăşanu, scapă balonul şi Coconcea, aflat „pe fază", înscrie. În continuare, asistăm la un joc plăcut, oaspeţii au iniţiativa construind acţiuni bine gîndite şi măresc avantajul prin golurile înscrise de Ionescu (min. 25), Niţu (min. 44 şi 64) şi Banu (min. 73). De menţionat că trei din cele cinci goluri se datorează şi nesiguranţei apărătorilor gălăţeni. Spunem aceasta pentru că scorul este prea sever faţă de ocaziile avute de gălăţeni. În minutele 46, 75, şi 78, atacantul Ceară, aflîndu-se singur cu portarul, a ratat trei ocazii clare. Oricum, victoria brăilenilor este pe deplin meritată. Se cuvine să menţionăm că terenul desfundat a cerut din partea jucătorilor eforturi deosebite, dar partida s-a disputat într-o notă de deplină sportivitate. A arbitrat corect C. Petrea — Bucureşti.

GLORIA CFR GALAŢI: Tătărăşanu (în min. 68 Iancu) — Podeţ, Dică, Cucu, Arghir — Dumitrescu, Jelesneac — Puiu (din min. 67 Leha), Marin, Ceară, Ferianu.

PROGRESUL BRĂILA: Rădoi (min. 46 State) — Rusu, Bădin, Zgardan, Cazan — Ionescu, Comănescu — Banu, Coconcea, Niţu, Stoian.

T. SIRIOPOL
corespondent

CALIFICAŢI PRIN 11 METRI

De multe ori, echipele din categoriile inferioare, care au ca adversari formaţii de categorie superioară, le dau acestora o replică neaşteptat de dîrză. Iar spectatorii îi încurajează pe cei cu şanse teoretic mai mici.

Situaţiile cele mai frecvente de acest fel ni le oferă „Cupa României" în primele faze, cînd se întîlnesc formaţii de diverse categorii. Aşa s-a întîmplat şi duminică pe terenul „Timpuri noi", unde s-au întîlnit Ştiinţa Bucureşti şi „Timpuri noi" (din categoria a II-a oraş) iar meciul a avut un aspect foarte echilibrat şi dinamic. Ştiinţa s-a calificat în urma unui hent în careu, comis în min. 69 de fundaşul central Dumitrescu şi transformat în gol de Unguroiu, dar nu se poate spune că balanţa n-ar fi putut înclina şi de partea celor de la „Timpuri noi". E drept, studenţii au lăsat în tribună pe titularii Rămurean, Rădulescu, Grecea şi Angelescu, iar Lucescu era în lot; dar chiar şi fără ei diferenţa de categorii (de la B la oraş II) ar fi trebuit să fie mult mai pregnantă. Terenul desfundat i-a supus la eforturi mari pe jucătorii celor două echipe. Mai puţin pregătiţi fizic, cei de la „Timpuri noi" au cedat în partea a doua a reprizei secunde, dar tînărul lor portar Slave (cel mai bun de pe teren), a zburat de nenumărate ori în poartă, stopînd mingi şutate cu forţă din apropiere, care păreau a fi goluri sigure. Cele două goluri pe care le-a primit nu i se pot imputa.

Din păcate, un grup de „spectatori", certaţi cu disciplina, au încercat să intre în incinta terenului de joc, pentru a se răfui cu arbitrul E. Martin (Bucureşti), după ce acesta a dictat JUST lovitura de la 11 m. Aceşti spectatori l-au bruscat pe omul de ordine de la poarta terenului, apoi s-au încăierat între ei. Aceste fapte au lăsat o impresie urîtă asupra cuplajului fotbalistic de la „Timpuri noi". Să sperăm că asemenea acte de indisciplină nu se vor mai repeta.

ŞTIINŢA: Manta — Rotaru, Urseanu, Cicu, N. Stanciu — Sîrbu, Halagean — Vasilescu (Gh. Stanciu din min. 70), Unguroiu, Păiş, Ciornoavă.

TIMPURI NOI: Slave — Ghenciu, Rădulescu, Dumitrescu, Dincă — Penu, Iordache — Melinte, Munteanu, Chişamela, Roşoagă.

GH. NERTEA

Proteste zadarnice. Arbitrul Emil Martin rămîne ferm pe poziţie: 11 metri pentru Ştiinţa Bucureşti! **Foto: S. BRAŞOVEANU**

VÎSCOZA A CEDAT ÎN PRELUNGIRI

Pentru a se califica în etapa superioară a competiţiei, Metalurgistului Bucureşti i-au trebuit 120 de minute de joc, timp în care a „măcinat" rezistenţa neaşteptat de puternică opusă de Vîscoza Bucureşti, echipă care activează în categoria a II-a a campionatului orăşenesc. Avînd un portar într-o formă excelentă, o apărare sigură în intervenţii, doi mijlocaşi harnici şi o înaintare foarte mobilă şi bătăioasă, gazdele au dat mult „de furcă" adversarilor lor. Aceştia, conştienţi de superioritatea valorică pe care o aveau asupra partenerului de întrecere, au acţionat economic, căutînd să „speculeze" greşelile săvîrşite de apărarea adversă. După ce Vîscoza a deschis scorul, în min. 53, transformînd, prin Rafael, o lovitură de la 11 m, acordată de arbitrul Dumitru Isăcescu la un fault în careu asupra lui Stoica, fotbaliştii de la Metalurgistul îşi aduc aminte că în ultimul lor meci oficial au dispus categoric de Ştiinţa Bucureşti şi ar fi păcat să plece steagul în faţa unei echipe inferioare cu cîteva „clase" Ştiinţei. Mateescu (un half de tipul giuleşteanului Dinu) „adună" toate baloanele de la mijlocul terenului trimiţîndu-le celor doi concretizatori ai echipei, Floruţ şi M. Voinea. În min. 75 „cade" golul care se anunţa: la o lovitură indirectă, Marin Voinea trimite scurt la Floruţ, şut şi... 1—1. Pînă la terminarea celor 90 de minute de joc, nici una din cele două echipe nu reuşeşte să fructifice ocaziile avute. În prelungire, Vîscoza cu o mai slabă pregătire fizică, nu mai opune nici o rezistenţă, permiţînd oaspeţilor să „puncteze" de două ori prin Voinea şi să-şi asigure astfel calificarea.

Văzînd că nu mai pot face faţă jocului, gazdele, spre regretul tuturor, au recurs la o serie de durităţi de pe urma cărora au avut de suferit fotbaliştii oaspeţi care s-au ales cu cîţiva accidentaţi. La sfîrşitul meciului, publicul spectator a avut o atitudine reprobabilă faţă de arbitrul întîlnirii, Dumitru Isăcescu, acuzîndu-l de înfrîngerea echipei gazdă. Noi ţinem să subliniem arbitrajul foarte bun prestat de Dumitru Isăcescu. El a fost nevoit să-i cheme, la pauză, pe căpitanii celor două echipe, Moldoveanu şi Floruţ, pentru a le atrage atenţia asupra jocului dur practicat de cele două echipe.

METALURGISTUL BUCUREŞTI: Niculescu (din min. 110 Petre) — Marin, Tudor, Cojocaru, Viciu — Mateescu, Floruţ — Iancu, Voinea, Pantelimon, Niculescu (din min. 40 Băcanu).

VÎSCOZA BUCUREŞTI: Şutru (din min. 100 Lalciu) — Stoicescu, Moldoveanu, Rafael, Mitrică — St. Stoian, Tudor — Ioan, Ivan, Kama, Nicolaie.

D. VIŞAN
corespondent

NUMAI PENTRU A FACE ACT DE PREZENŢĂ?

În meciul disputat duminică la Sibiu pe stadionul Metalul, între echipa locală de categoria C, **ASA** şi echipa de categoria B, **Minerul** Lupeni, a fost evidentă superficialitatea cu care echipa Minerul s-a prezentat la acest meci, parcă pentru a face un simplu act de prezenţă.

De ce spunem acest lucru? Pentru că echipa a prestat un joc sub nivelul categoriei în care activează (cu toate că a cîştigat partida) şi în toată repriza I a „parlamentat" cu conducătorul jocului, remarcîndu-se în acest sens jucătorii Basarab şi Vlad. De altfel, arbitrul Gh. Smeureanu a chemat la ordine, în pauză, pe antrenorii şi căpitanii ambelor echipe, cerîndu-le să tempereze pe jucătorii nervoşi.

La acelaşi capitol al superficialităţii (şi poate neseriozităţii) am consemnat şi faptul că echipa **Minerul** a venit la Sibiu doar cu un singur jucător de rezervă şi că însuşi antrenorul principal al echipei (Florea) şi-a părăsit jucătorii la scorul de 1—1 (cu 30 de minute înainte de sfîrşitul partidei), plecînd de la stadion.

Nu mult le-a lipsit tinerilor fotbalişti de la **ASA** să elimine o altă echipă de „B". Echipa, în care au fost introduşi de curînd opt jucători noi, a practicat un joc viu şi cu multe acţiuni periculoase la poarta lui Mihalache. Dacă şi jucătorii Minerului ar fi fost preocupaţi mai mult de joc, caracterul spectacular al partidei n-ar fi avut decît de cîştigat.

Iată cum s-au înscris cele trei goluri: în min. 10 la un şut puternic al lui Ologu, mingea întîlneşte bara laterală şi revine în teren de unde Cărare o reia puternic în poartă: 0—1. Imediat, jucătorii sibieni contraatacă şi după o serie de acţiuni frumoase la poarta lui Mihalache, acesta este prins pe picior greşit în min. 39 la un şut puternic al lui Biscă: 1—1. Mai erau doar 6 minute pînă la finalul meciului şi în plină dominare sibiană, un contraatac efectuat de Cărare aduce victoria echipei din Lupeni. Formaţiile celor două echipe:

A.S.A. SIBIU: Ioniţă — Bermozer, Fischer (min. 50 Voicu), Nicolaie Stelian, Tudor — Zăroaie, Voicu (min. 50 Ciobănică) — Macovei, Biscă, Bimbea, Stananischi.

MINERUL LUPENI: — Mihalache — Pralea, Frank, Şoptereanu, Basarab — Cărare, Foca — Vlad, Ologu, Macovei, Precup.

I. RACHIŢELEANU
corespondent

ÎNAINTEA ULTIMEI ETAPE A TURULUI

A

CINE VA FI CAMPION DE TOAMNĂ?

La această întrebare ne va răspunde ultima etapă a turului campionatului, programată la trei zile după meciul Italia — România, marţi 29 noiembrie. Parte din candidaţii la primul loc joacă pe teren propriu şi deci sînt avantajaţi într-o măsură; printre ei se numără şi Ştiinţa Craiova, care întîlneşte pe Progresul Bucureşti. Altă parte se deplasează şi, deci, au o misiune mai grea; în această situaţie se află a treia echipă cu 15 puncte (Dinamo Bucureşti), tot atîtea ca Ştiinţa şi Progresul. Dar cum surprizele nu sînt de loc excluse, s-ar putea ca primul loc să nu fie decis la Craiova sau Arad, ci la Bucureşti şi mai apoi la Constanţa (unde trebuie să se dispute restanţa Farul — Petrolul).

În aşteptarea răspunsului, să vă reamintim clasamentul, aşa cum arată el înaintea finişului de toamnă:

1. DINAMO BUCUREŞTI	12	7	1	4	22–15	15
2. PROGRESUL BUCUREŞTI	12	6	3	3	13–10	15
3. ŞTIINŢA CRAIOVA	12	7	1	4	17–19	15
4. FARUL CONSTANŢA	11	5	4	2	19–14	14
5. DINAMO PITEŞTI	12	7	0	5	20–17	14
6. RAPID BUCUREŞTI	12	5	3	4	20–11	13
7. STEAUA BUCUREŞTI	12	5	2	5	18–13	12
8. PETROLUL PLOIEŞTI	11	5	2	4	12–10	12
9. U. T. ARAD	12	3	5	4	14–16	11
10. JIUL PETROŞENI	12	4	2	6	22–17	10
11. POLITEHNICA TIMIŞOARA	12	3	4	5	14–19	10
12. C.S.M.S. IAŞI	12	3	4	5	16–27	10
13. UNIVERSITATEA CLUJ	12	2	4	6	9–16	8
14. STEAGUL ROŞU BRAŞOV	12	2	3	7	12–24	7

Iar în continuare, iată rezultatele din ultimele campionate ale celor 7 partide:

U.T.A. — DINAMO BUCUREŞTI

(Arbitri: O. Comşa — Craiova, N. Mogoroaşe — Craiova, M. Biolan — Tr. Severin)

1963–64: 2–3 şi 0–6
1964–65: 0–3 şi 1–1
1965–66: 3–0 şi 1–0

JIUL — POLITEHNICA

(Arbitri: A. Bentu, M. Sadoveanu, S. Mîndreş — toţi din Bucureşti).

1957–58: 2–1 şi 2–2
1958–59: 1–2 şi 1–1
1959–60: Politehnica a jucat în „B"
1960–61: Jiul a jucat în „B"
1961–62: 0–3 şi 4–0
1962–66: Jiul a jucat în „B"

STEAGUL ROŞU — C.S.M.S.

(Arbitri: Al. Alexe — Rm. Vîlcea, Gh. Smeureanu — Rm. Vîlcea, C. Manusaride — Buc.).

1963–64: 3–2 şi 1–1
1964–65: 0–1 şi 1–0
1965–66: 0–3 şi 3–0

Oaidă s-a ridicat ca un bolid de la pămînt, dar portarul ploieştean M. Ionescu a spulberat speranţele de egalare ale „bancherilor".
(Fază din meciul Progresul—Petrolul)

UNIVERSITATEA — DINAMO PITEŞTI

(Arbitri: V. Dumitrescu, Al. Văduvescu, C. Prelici — Bucureşti).

1963–64: 1–2 şi 5–1
1964–65: 1–4 şi 1–0
1965–66: 2–1 şi 2–2

STEAUA — FARUL

(Arbitri: I. Ritter, Şt. Biräescu — ambii din Timişoara — Tr. Cruceanu — Arad).

1963–64: 1–2 şi 1–2
1964–65: 1–1 şi 0–0
1965–66: 6–0 şi 0–1

RAPID — PETROLUL

(Arbitri: Z. Drăghici, R. Cocoi, N. Negoiţă — Constanţa).

1963–64: 0–6 şi 1–0
1964–65: 1–0 şi 1–0
1965–66: 2–1 şi 0–1

ŞTIINŢA — PROGRESUL

(Arbitri: Ad. Macovei — Bacău, N. Ispas — Mediaş, O. Calugherovici — Braşov).

1964–65: 3–0 şi 2–0
1965–66: Progresul a jucat în „B"

ELIMINAŢI DIN PENALTI ÎN MINUTUL 120!

Printre meciurile cele mai frumoase ale acestui sezon, disputate la Deva, se cade să-l amintim şi pe cel de duminică, conţinînd pentru Cupa României, dintre formaţiile Mureşul Deva şi CFR Timişoara. Spunem aceasta, deoarece echipele amintite au oferit un adevărat spectacol fotbalistic, au creat faze aplaudate — cum se spune — „la scenă deschisă".

Meciul de la Deva a avut un dramatism greu de redat. Mai întîi însă vom aminti că în etapa trecută din Cupa României, Mureşul Deva a învins Vagonul Arad cu scorul de 1—0 după o partidă atractivă. În meciul de duminică, Mureşul Deva a întîlnit un adversar şi mai valoros, dornic să se califice în etapa următoare a Cupei.

De aceea, fotbaliştii de la CFR Timişoara, mai ales atunci cînd au fost conduşi cu 2—0, 3—1 şi 4—3, s-au concentrat la maximum, au luptat pînă la epuizare, atingîndu-şi pînă la urmă scopul propus.

De fapt, toţi fotbaliştii care au evoluat au dat dovadă de o admirabilă voinţă de a învinge, jucînd frumos pe un teren complet desfundat.

Aşa cum spuneam, Mureşul Deva a condus în trei rînduri şi totuşi a ratat calificarea. De ce? În ultimul minut al meciului gazdele nu au reuşit să fructifice o ocazie clară. După 90 de minute, deci, scorul era 3—3. În min. 112, Mureşul înscrie un gol de zile mari. Astfel că doar cu 8 minute înainte de sfîrşitul prelungirilor, Mureşul avea calificarea ca şi asigurată.

Iată însă că *în ultimul minut al prelungirilor, oaspeţii beneficiază de o lovitură liberă laterală. Mingea e trimisă în careu şi un apărător de la Deva comite hent. Arbitrul acordă lovitură de la 11 m. şi CFR Timişoara înscrie. Scor: 4—4. Acordarea acestei lovituri a produs o serie de discuţii precum şi unele manifestări nepermise ale unor spectatori faţă de arbitru.*

Golurile au fost marcate de *Csergo* (min. 3, 24, şi 112), *File* (min. 8) pentru Mureşul Deva, *Fodor* (min. 15), *Panici* (min. 38 şi 120, din lovitură de la 11 m.) şi *Seceleanu* (min. 57 pentru oaspeţi).

MUREŞUL DEVA: Uivari — Zamşa, Adam, Matei, Hangan — Constanda, Molnar — Ambruş (Scumpie), Csergo, Onea, File.

CFR TIMIŞOARA: Tatar — Zorescu, Mafa, Calinin, Doboleanu — Bungău, Samson — Munteanu, Fodor, Seceleanu, Panici.

VASILE POPA
corespondent

În „Cupa oraşelor tîrguri"

DINAMO PITEŞTI — DYNAMO ZAGREB

Tragerea la sorţi a meciurilor din turul al treilea (optimile de finală) al „Cupei oraşelor-tîrguri" a stabilit următorul program, care trebuie consumat pînă la 1 martie 1967:

JUVENTUS TORINO SAU VITTORIA SETUBAL (3—1) — **DUNDEE** (2—1, 2—0 cu Barcelona)
LEEDS UNITED (3—1, 5—1 cu DWS Amsterdam) — **F.C. VALENCIA** (1—0, 2—1 cu St. roşie Belgrad)
F.C. BURNLEY (3—1, 5—0 cu F.C. Lausanne) — **A.C. NAPOLI** (4—1, 2—1 cu Odense)
LOKOMOTIV LEIPZIG (0—0, 2—1 cu F.C. Liège) — **BENFICA LISABONA SAU SPARTAK PLOVDIV** (1—1)
A.C. BOLOGNA SAU SPARTA PRAGA (2—2) — **WEST BROMWICH** (1—1, 5—2 cu D.O.S. Utrecht)
KILMARNOCK (1—0, 7—2 cu Antwerp) — **LA GANTOISE** (1—0, 0—0, cu Bordeaux)
DYNAMO ZAGREB (2—4, 2—0 cu Dunfermline) — **DINAMO PITEŞTI** (0—3, 5—1 cu Toulouse)
EINTRACHT FRANKFURT (5—1, 2—2 cu B.K. Copenhaga) — **FERENCVAROS BUDAPESTA** (0—0, 7—1 cu Örgyrte Göteborg)

Returul partidei Bologna-Sparta Praga se va disputa la 27 noiembrie, iar cel al meciului Vittoria Setubal—Juventus la 30 noiembrie.

Dynamo Zagreb (locul 3 în actualul campionat al Iugoslaviei) este o veche cunoştinţă a spectatorilor noştri. Formaţia din Zagreb s-a mai întîlnit cu echipe româneşti în competiţii oficiale. Astfel, în ediţia 1964—65 a „Cupei cupelor" Dynamo a întîlnit pe Steaua Bucureşti, de care a dispus cu 3—1 şi 2—0. Din formaţia sa (prezentă şi în alte ediţii ale „Cupei oraşelor-tîrguri") fac parte numeroşi internaţionali dintre care cel mai cunoscut este atacantul Zambata.

SECVENŢE DIN CATEGORIA C

O REPRIZĂ PALPITANTĂ

În compania Dunării Giurgiu, Flacăra roşie Bucureşti şi-a mai încercat o şansă de reabilitare, dar nefructificată decît moral, neputîndu-i-se reproşa de a nu fi făcut totul pentru acumularea celor două puncte. Prea puţin dispusă să părăsească zona superioară a clasamentului, Dunărea din Giurgiu, la rîndu-i, a început şi ea jocul fără cea mai neînsemnată intenţie de a se apăra. Aruncîndu-se una asupra alteia, cele două echipe vor furniza o primă repriză, în care mingea este menţinută cît mai departe de cele două careuri.

Intenţia „Dunării" de a destrăma defensiva adversă, printr-o manevră inteligentă, încercată sporadic şi în prima parte a jocului, devine după pauză un fel de „crez tactic", reuşind de altfel să se concretizeze de 4 ori, din faze analoge, în care baloanele ajunse la extrema dreaptă Lungu erau aduse spre linia de fund şi de acolo „aruncate" în faţa porţii, unde 5—6 coechipieri flămînzi de goluri, luau poziţii de şut. Dar pentru asta a fost nevoie ca jucătorul cu nr. 7 al Dunării să pună la dispoziţia echipei o mare intuiţie a jocului, viteză considerabilă şi forţă de şut. Sesizînd acest procedeu (impus, de fapt, de terenul desfundat), jucătorii Flacării renunţă să-l mai caute pe Ion Constantin, fotbalist de fineţe, dar incapabil de a realiza mare lucru pe mocirlă şi „transferîndu-l" pe extremă pe Moldoveanu, jucător cu experienţă şi suficient de tehnic, îl însărcinează de a-l imita pe Lungu. Nu fără succes, căci Flacăra va egala mereu cu promptitudine, luînd chiar conducerea după scorul de 2—2. Dar o apărare suprasolicitată, sfîrşită fizic şi nervos, nu poate garanta victoria şi nici măcar un rezultat egal, decît comiţînd fault în suprafaţa de pedeapsă.

Transformarea unui penalti a consfinţit victoria meritată a unei echipe mai omogene şi mai robuste.

Miza mare şi consumul exagerat de energie au dat acestei partide o constantă tensiune (care n-a depăşit anumite limite (nedorite), datorită exigenţei arbitrajului lui N. Stănescu (Buzău).

Lungu, Ganciu, Crăciun, Lalu, din nou Lalu, Crăciun şi însfîrşit Mustaţă, sînt cei care au semănat pe rînd iluzii şi amărăciune în cele două tabere.

FLACĂRA ROŞIE BUC.: Muşat — Pipoi (Totan), Bobin, Gheorghe, Pandele — Petrache, Marinescu — Ganciu, Moldoveanu, Ion Constantin, Lalu.

DUNĂREA GIURGIU: Penescu — Iacob, Nania, Ghiţă, Iorgulescu — Anghel, Grădinaru — Lungu, Mustaţă, Grigore, Crăciun.

ION CUPEN
corespondent

Şapte jucători luptă cu tenacitate pentru balonul care s-a împotmolit în noroi (Fază din meciul Flacăra Roşie — Dunărea Giurgiu)

PUNCTE CU ORICE PREŢ!

*În actuala ediţie a campionatului categoriei C, formaţia Progresul Corabia a luat un start promiţător. Ulterior însă, echipa din Corabia a cunoscut mai multe înfrîngeri, datorită unor situaţii destul de neplăcute. **Componenţii echipei nu se mai pregăteau cu sîrguinţă, lipseau de la antrenamente şi au început să ducă o viaţă nesportivă. Astfel, Progresul Corabia a coborît pe ultimul loc în clasamentul seriei Sud.***

Fireşte, această situaţie a creat nemulţumiri în rîndurile suporterilor. De asemenea, conducerea secţiei de fotbal din Corabia a început să se... alarmeze. Dar, în loc să ia măsurile ce se cuveneau, a cerut jucătorilor şi antrenorului Petre Prodileanu SĂ CIŞTIGE, CU ORICE PREŢ, TOATE MECIURILE CE LE DISPUTĂ ACASĂ, pentru a scăpa de zona retrogradării. Şi echipa a trecut la... fapte. A început să joace foarte „tare", lăsînd pe ultimul plan tehnica şi spectacolul fotbalistic.

În etapa de duminică a fost programat la Corabia meciul Progresul — S. N. Olteniţa, deosebit de important pentru ambele formaţii, situate la periferia clasamentului. Desigur, era de aşteptat să urmărim o dispută dîrză, însă în limitele regulamentului, iar cel mai bun să-şi adjudece victoria. Din păcate, spectatorii au avut din nou o deziluzie. Au vizionat o partidă desfăşurată sub semnul disperării pentru obţinerea de puncte, într-o atmosferă ce nu cadrează cu o întrecere sportivă. Jucătorii au căutat să suplinească lipsa de pregătire prin durităţi excesive.

În decursul partidei s-au acordat 46 de lovituri libere, capitol la care s-au „evidenţiat" îndeosebi jucătorii de la Progresul: (Rusu, Neacşu, portarul Asanică, care l-a bruscat şi lovit în pauză pe jucătorul Eftimescu). Nici componenţii echipei oaspete nu s-au lăsat datori: Papari şi Toma au răspuns printr-un joc periculos.

La acest „spectacol" penibil, reprobat de publicul spectator, a contribuit în mare măsură şi arbitrul de centru Gh. Olteanu-Bucureşti, care a condus sub orice critică. Foarte puţin exigent faţă de durităţile jucătorilor, el a uitat să aplice sancţiunile majore prevăzute în regulament.

Meciul a fost cîştigat de echipa „Progresul" cu 2—1. Credem însă că dacă jucătorii formaţiei gazdă erau preocupaţi mai mult de joc şi nu de picioarele adversarilor, puteau obţine o victorie mai clară.

După terminarea meciului, antrenorul P. Prodileanu, oarecum jenat, ne-a declarat: „Nu pot avea pretenţii la jucătorii mei ca să joace şi fotbal... Ni se cere să cîştigăm cu orice preţ şi băieţii au luptat la disperare". Mergînd pe această linie fireşte că echipa Progresul nu are şanse să scape de zona retrogradării. Şi acest lucru trebuie să dea mai mult de gîndit conducerii secţiei de fotbal.

PROGRESUL CORABIA: Asanică — Rusu, Neacşu, Acape, Magargiu — Şarpe, Stoinescu—Ene, Buligă, **Marin**, Catană.

S. N. OLTENIŢA: Vintilă—Paraschiv, Papari, Chivu, Toma—Grama, Stan—Vasilescu, Eftimescu, Ciobanu (Duduş), Lungu.

ION MOLDOVEANU
corespondent

TÎRGOVIŞTENII ÎNVINGĂTORI ÎN DERBIUL SERIEI SUD

În derbiul seriei Sud a categoriei C, dintre Metalul Tîrgovişte şi Portul Constanţa, portuarii au dat gazdelor o replică dîrză. Metalurgiştii însă au prestat un fotbal dinamic, bazat pe acţiuni rapide, încheiate cu şuturi la poartă şi au învins cu 1—0. Ei s-au dovedit mai decişi în realizarea victoriei, „unsprezecele" metalurgist făcînd o partidă bună şi satisfăcînd aşteptările suporterilor. Portarul constănţean Piţuru (excepţional), a lăsat o singură fisură, în min. 44, cînd centrarea lui Chiriţă a fost fructificată de Bruchental. Constănţenii şi-au dorit un meci egal, au jucat „închis", au atacat după 0—1, dar dorinţa le-a rămas neîmplinită. Lupta pentru victorie a celor 22 de jucători a fost foarte strînsă, adesea nervoasă, dar arbitrului I. Drăghici nu i-a scăpat nimic, el meritînd calificativul „foarte bine". Datorită celor două puncte pe care Portul le-a lăsat la Tîrgovişte, metalurgiştii şi-au mărit şansele la şefia seriei. Unii jucători au lăsat de dorit la capitolul disciplină: Danciu, Tănase (Portul) şi Avramescu (Metalul).

Portul a dovedit o mare putere de luptă, dar atacul său s-a izbit de o apărare fermă. Cu mai multă şansă în faţa porţii, Metalul putea învinge la un scor mai mare.

METALUL TÎRGOVIŞTE: Florea — Niţescu II, Păun, Fronea, Buciumeanu — Niţescu I, Diaconu — Avramescu, Bruchental, Simionescu, Chiriţă (min. 85 Tiron).

PORTUL CONSTANŢA: Piţuru — Danciu, Melenco, Hulea, Stoica — Sintimbreanu, Tănase — Manea (min. 75 Prescur), Caraman, Moroianu, Mănescu.

M. AVANU
corespondent

ACTUALITĂŢI

PREGĂTIRI PENTRU TURNEUL UEFA

Paralel cu activitatea de pregătire a loturilor noastre — prim, olimpic şi de tineret — se desfăşoară şi aceea a lotului de juniori. Cum se ştie, juniorii noştri vor fi din nou prezenţi la tradiţionala competiţie, Turneul U.E.F.A., a cărei fază finală, din ediţia 1967, va avea loc în Turcia.

În cadrul acestor pregătiri este prevăzut şi un turneu în Turcia în luna decembrie, mai precis la 6 şi 8 decembrie la Istanbul şi Izmir, unde echipa noastră reprezentativă va susţine două meciuri.

În vederea acestei ultime etape de pregătire din acest an, antrenorii lotului au luat măsuri pentru convocarea jucătorilor la Bucureşti, unde vor face antrenamente comune începînd chiar de azi. Din lotul lărgit, de 24 jucători, au fost chemaţi: Moldovan **(Cluj)** şi Dumbrean **(Mediaş) — portari;** Ciupitu **(Bucureşti),** N. Ionescu **(Bucureşti),** Stoicescu **(Iaşi),** Mihai **(Sibiu),** Viciu **(Bucureşti),** Doboş **(Baia Mare) — fundaşi;** Etem **(Constanţa),** Profir **(Galaţi),** Rocsin **(Bucureşti) — mijlocaşi;** Marica **(Bucureşti)** R. Ionescu **(Bucureşti),** Biliboacă **(Constanţa),** Sabău **(Bucureşti),** Crişan **(Cluj),** Tănăsescu **(Bucureşti)** şi Manea **(Bucureşti). Dintre aceştia** Mihai, Viciu, Doboş, R. Ionescu, Sabău şi Tănăsescu **sînt nou chemaţi în lotul lărgit.**

Programul de pregătire prevede antrenamente obişnuite şi trei jocuri de verificare.

După turneul în Turcia, ne spunea antrenorul federal Gh. Ola, **se vor trage concluzii asupra comportării echipei, luîndu-se măsurile cuvenite, pentru ca imediat după Anul Nou lotul să-şi înceapă perioada specială de pregătire pentru Turneul U.E.F.A. Aceste ultime pregătiri vor începe la 9 ianuarie.**

BULETINUL CUPEI BALCANICE

• Întîlnirea dintre A.E.K. Atena şi Farul, programată la 30 noiembrie, a fost amînată la cererea echipei noastre, deoarece are joc de campionat la 29 noiembrie. Meciul a fost reprogramat la 14 decembrie.

• Returul partidei dintre Partizan Tirana şi U.T. Arad se va disputa la 3 decembrie, la Tirana.

DE VORBĂ CU FOŞTII INTERNAŢIONALI

SFERA: *Parcă ne vine să intrăm şi noi pe teren...*

"La o minge periculoasă care punea în pericol poarta lui David, Sfera intervine cu capul. Szöke (F. C. Carpaţi) sare cu piciorul. Pericolul a fost evitat, dar Sfera primeşte lovitura drept în faţă şi e scos pe braţe. O rană gravă, doi dinţi pierduţi". (Gazeta sporturilor, 1 noiembrie, 1938).

Închid ziarul. Lazăr Sfera soarbe din ceşcuţa cu cafea şi zîmbeşte. Apoi îmi arată obrazul:

— Aici e o cicatrice. O mai port şi acum. Nu ştiu cum să-ţi explic. Trebuia să salvez golul. Cu orice preţ. *Doctorul mi-a pus nişte „copci". La pauză, toţi „venusiştii" erau în jurul meu. Şi David şi Albu şi Ploeşteanu, toţi. Hemoragia nu mi se oprise. Dar eu stăteam ca pe ghimpi.* Îmi dădeam seama că nu pot lăsa echipa în zece oameni. *Am reintrat. Şi am jucat pînă la sfîrşit. Am învins cu 1—0. Băieţii ziceau că eu am fost „eroul". Dar nu era eroism şi nici un gest spectaculos, de paradă. Pur şi simplu era vorba de acea* dragoste totală pentru fotbal şi echipă. *Echipa era pentru mine o mare familie. Bucuriile şi tristeţile le împărţeam cu toţii deopotrivă. Cînd unul pierdea mingea, ceilalţi zece alergau s-o recupereze,* să-i repare greşeala. *Şi chiar unele lipsuri tehnice le suplineam prin acel plus de dîrzenie, de energie, pasiune, pe care trebuie să le aibă fiecare fotbalist! Dacă nu le ai, mai bine nu mai îmbrăca tricoul. Lasă-l altuia.*

La 57 de ani, „badea Lazăr" sau „stînca venusistă" păstrează aceeaşi alură tinerească, aceeaşi vioiciune a spiritului din tinereţe. Stăm de vorbă de multă vreme. Afară noaptea a cuprins oraşul şi un vînt rece de toamnă cutreieră prin ramurile castanilor din curte.

Prin fumul ţigării, Sfera priveşte parcă undeva departe, spre zările îndepărtate ale copilăriei.

— Eu sînt bănăţean. M-am născut la Timişoara în „cartierul fotbaliştilor", la Mehala. Am copilărit şi am învăţat carte împreună cu Sepi II, Deheleanu, Ghiţă Ciolac, Tabacu şi Surlaşu. Cartierul era cam departe de liceu, aşa că în fiecare dimineaţă făceam un adevărat „cros". Cu pregătirea fizică, stăteam, cum s-ar spune, destul de binişor. La 13 ani am fost „pitic" la Unirea, apoi peste trei ani am „sărtat" la juniori la „Poli"!

— Te-ai „stabilizat" de la început pe postul de fundaş?

— Nici gînd. Am jucat pe toate posturile începînd cu cel de portar. Iar pe lîngă fotbal mai practicam „luptele" şi „boxul".

— ... Sporturi... ajutătoare pentru postul de „fundaş".

Lazăr Sfera zîmbeşte. Apoi continuă, cu glasul puţin mai aspru, plin de energie.

— Fundaşul trebuie să fie un atlet, să „atace" cu corpul, decis, plin de dîrzenie, să-şi „ţină" adversarul, dar să nu-l bruscheze! Adversarii mei cei mai înverşunaţi au recunoscut întotdeauna: „badea Lazăr" juca decis, cu dîrzenie, dar nici odată n-a lovit intenţionat. Şi încă ceva mai vreau să adaug. Pe gazonul de fotbal cînd juca, de pildă, Venus cu C.F.R. eram adversari loiali, *După meci,* continuam să fim prieteni! *Dovada cea mai bună că şi astăzi, după atîta vreme, am păstrat aceleaşi relaţii de caldă amiciţie cu Vintilă, cu Roşculeţ, cu Bogdan şi cu ceilalţi „eterni adversari" ai Venusului.*

Sfera ne arată albumele cu fotografii. În paginile lor ordonate urmărim întreg „itinerariul" carierei fotbalistice. Iată „perioada Universităţii". La 19 ani, Sfera e student la Academia Comercială şi joacă alături de Sepci, Sepi, Deheleanu, Doboşan, Ploeşteanu, Gain, şi Orza, în echipa Academiei.

Răsfoim alte pagini. Acelaşi Sfera, în tricoul negru al Venusului. 1934. Lîngă el, „perechea" lui — Ghiţă Albu. Ochii lui Sfera cercetează poza cu duioşie, parcă...

— L-am întîlnit prima oară la un „trial" pe ANEF în 1931. „Ghiţă" juca la Gloria Arad, eu la „U". Peste trei ani ne-am regăsit la Venus. Acolo am format acea „barieră" care a dăinuit ani de zile. „Secretul" nostru e că ne înţelegeam şi ne completam de minune. Jucam în „scară": eu atacam, „Ghiţă" mă „dubla" şi intercepta mingea. Sau invers, după împrejurări. „Ghiţă" era un sportiv desăvîrşit. Foarte conştiincios, ducea o viaţă cumpătată şi ordonată, nu bea, nu fuma, nu pierdea nici o noapte. În plus, un om de caracter şi un prieten desăvîrşit...

— Care au fost adversarii cei mai incomozi?

— Bodola s-a dovedit atacantul cel mai periculos, dar şi cel mai loial. *Din fericire mi-a devenit foarte curînd coleg de echipă. Baratky şi Dobay erau, de asemenea, adversari care îmi provocau... insomnii înainte de meci. Apoi au venit meciurile internaţionale şi alţi „tunari" care trebuiau „păziţi".*

În paginile albumului de fotografii îl zăresc pe Sfera angrenat în cîteva dueluri aeriene.

— Iată, explică el, aici sar la balon împreună cu Sarossy. Ah, ce meci a fost în 1939! Echipa de „aur" a Ungariei, numără în rîndurile ei pe Boldizar, Korany, Zsengeller, Szucs, Biro, Kincsez, Sarossy... Am făcut 1—1, dar n-a lipsit mult să obţinem victoria.

— După cîte ştiu, ai jucat şi împotriva Angliei la Bucureşti...

— ... Cu misiunea specială de a-l „păzi" pe celebrul Tommy Lawton. „Băieţii" au făcut o partidă bună dar n-am putut rezista tehnicii „insularilor"! Tot un joc de neuitat a fost şi cel de la Roma, unde am trecut pe lîngă o victorie de-a dreptul senzaţională. Baratky a deschis scorul dintr-o pasă a lui Gică Popescu, iar Piola, formidabil în săriturile la cap, a înscris două goluri, după ce arbitrul Beranek ne refuzase victoria"... Sfera priveşte pe fereastră cu sprîncenele încruntate! Curios!.. E mai mult de un sfert de secol de atunci şi tot nu i-a trecut supărarea. Fumăm o vreme în tăcere, apoi, înnod iarăşi firul convorbirii:

— Spune-mi ce „preferinţe" ai printre jucătorii noştri?

— Îmi plac mult Nunweiller III şi Dan Coe. Admir la ei dîrzenia, ambiţia, energia, dăruirea în joc, lupta lor înverşunată pentru fiecare minge. *Sînt calităţi esenţiale, după părerea mea. Aici stă întreg „secretul" fotbalului. Să iei treaba în serios! Altfel nu vei obţine niciodată adevărata glorie sportivă!...*

... S-a făcut tîrziu de tot. Lazăr Sfera mă conduce pînă la poartă. Apoi, cu o căldură neaşteptată, îmi spune:

— Trebuie să scrii neapărat ceva pentru băieţii care îmbracă tricoul naţional! Trebuie să ştie că noi, „veteranii" fotbalului, noi care am purtat aceleaşi tricouri, ne-am străduit totdeauna să fim demni de ele, să apărăm cum se cuvine culorile ţării noastre. Trebuie să ştie că noi „bătrînii" aciuiţi acum prin tribune, sîntem mereu alături de ei, cu toată dragostea, cu toată căldura inimilor noastre încă tinere! *Nu ştiu cum să-ţi spun, dar uneori, cînd e pericol la poarta noastră, parcă ne vine să intrăm şi noi în teren, să dăm ajutor... apărării...*

Ne strîngem mîinile în tăcere şi ne despărţim. Şi pe drum îmi dau seama că am descoperit un mare adevăr în această seară. Aceşti „veterani" ai fotbalului nostru, aceşti idoli ai adolescenţei noastre, au rămas şi acum devotaţi fotbalului, sînt aceeaşi „uriaşi cu suflete de copii"...

GEORGE MIHALACHE

Sfera şi Piola înaintea meciului Italia — România disputat la Roma, în anul 1940

FOTBALUL ÎN ŞCOALA NOASTRĂ

Inaugurăm cu acest număr rubrica „FOTBALUL IN ŞCOALA NOASTRĂ", pe care o ţinem la dispoziţia profesorilor de educaţie fizică şi elevilor, tuturor celor care se ocupă de activitatea fotbalistică în şcoli şi care au să ne împărtăşească veşti în legătură cu preocupările şi întrecerile echipelor şcolăreşti, în primul rînd cu etapa I a campionatului republican.

Pentru început, publicăm o corespondenţă de la Liceul „I. L. Caragiale" şi alta de la Şcoala sportivă nr. 2 Bucureşti.

Oficializarea jocului cu balonul rotund în şcoală a produs mare bucurie printre elevii liceului I. L. Caragiale. Asociaţia sportivă a liceului, prin secţia de fotbal (responsabil, elevul Popa din clasa a XI-a J) a şi pornit la organizarea etapei pe liceu. La marea întrecere iau parte nu mai puţin de 40 de echipe, reprezentînd toate clasele liceului nostru.

În campionatul claselor V—VIII participă 12 echipe, dintre care pînă în prezent cele mai bune s-au dovedit a fi din clasele V C, VI C, VII A şi VIII C. Competiţia rezervată claselor IX—XI întruneşte 28 de echipe. Acestea au început întrecerea pe cicluri de clase. După primele meciuri, la clasele a IX-a elevii de la A par a fi pretendenţi serioşi, la clasele a X-a lupta se anunţă aprigă, iar la clasele a XI-a cei de la J au pînă în prezent două victorii.

Campionatul suscită un deosebit interes şi se bucură de largul sprijin al organizaţiei U.T.C. Asociaţia sportivă va răsplăti echipele care se vor remarca de-a lungul întrecerii, precum şi pe elevii care se vor evidenţia la capitolul sportivitate.

Jocurile au loc în curtea liceului şi echipele sînt alcătuite din cîte opt jucători şi două rezerve,

CAMIL MORŢUN
profesor

★

Din iniţiativa catedrei de fotbal a şcolii a fost organizată o competiţie rezervată copiilor între 11—12 ani. După o riguroasă selecţie făcută în 6 şcoli de pe raza raionului 23 August, au fost reţinuţi 60—70 copii, toţi născuţi în anii 1954—1955, care au fost încadraţi într-un proces de instruire organizat, cuprinzînd elemente de iniţiere din tehnica jocului de fotbal, formarea deprinderilor de bază privind alergarea şi săriturile, totul în condiţii reduse ca spaţiu de activitate şi cu mingi de volei. În afara orelor de instruire cuprinse de două ori pe săptămînă, copiilor le-a fost organizată o competiţie în care au fost angrenate 6 echipe, reprezentînd fiecare şcoala de bază a elevilor respectivi.

Jocurile, foarte disputate şi spectaculoase, s-au desfăşurat între echipe de 7 jucători, pe un teren redus, de 40x20 m cu porţi reduse, 5x2 m şi cu mingi de volei, care, fiind mai uşoare, dau posibilitatea copiilor să le conducă mai uşor. Durata unui joc, a fost de două reprize a 20 de minute, cu o pauză de 5 minute între reprize.

După cinci săptămîni de întreceri desfăşurate cu o dăruire totală din partea tuturor copiilor, cîştigătoare a ieşit reprezentativa Şcolii generale nr. 49, care a primit astfel Cupa de toamnă a Şcolii sportive nr. 2 Bucureşti, la fotbal.

Pe parcursul întrecerilor s-au evidenţiat o serie de copii care, instruiţi în continuare cu grijă şi răbdare, vor putea călca pe urmele lui Lucescu, Strîmbeanu, Ionescu sau Marica foşti elevi ai Şcolii sportive nr. 2 Bucureşti.

Printre aceştia am remarcat pe următorii: **I. Budă, C. Paraschiv, Fl. Mierlă, C. Adamescu, L. Zamfirescu, M. Frîncu, V. Dumitrescu, C. Stroe, P. Nisipeanu, I. Bodărcă, E. Ionescu, O. Cobzăreanu, I. Ştefănescu, M. Toma, P. Straţ şi G. Petrache.**

GRIGORE GHICA
profesor la catedra de fotbal a Şcolii sportive nr. 2 Bucureşti

CUVINTE ÎNCRUCIŞATE

ÎNAINTEA ULTIMEI ETAPE

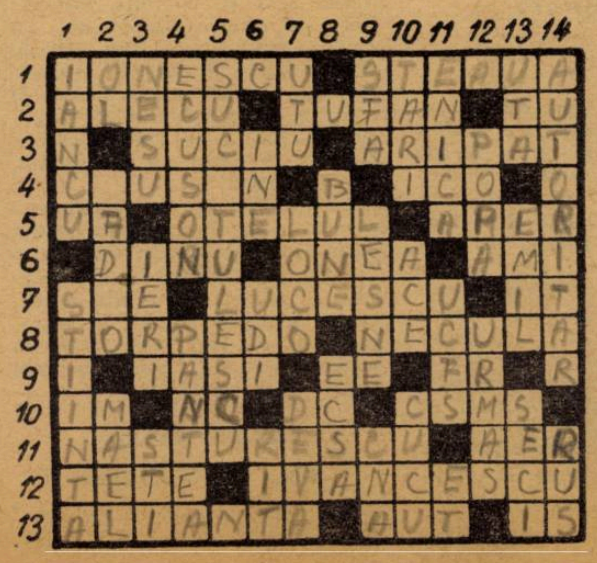

ORIZONTAL 1) Golgeterul primelor 12 etape — Performera etapei a XII-a. 2) Autorul primului gol al stegarilor, la Piteşti — Golul al doilea al constănţenilor, în meciul cu Ştiinţa Craiova, îi aparţine — La începutul turului! 3) A făcut un joc foarte bun la Ploieşti, asigurînd succesul „steliştilor" — Neapărat cu aripi. 4) Arbust — Fostă echipă orădeană. 5) Uzinele (Textile) Arad — Echipă gălăţeană, învinsă la Paşcani la 13 noiembrie — Orator latin. 6) Jucător rapidist — Realizator la Mureşul Deva — Prieten francez. 7) Pronume — Debutant în meciul cu Elveţia — Spetează. 8) I-aţi urmărit jocul pe micile ecrane, în compania echipei lui Facchetti — „Stegar" care nu a jucat în etapele a XI-a şi a XII-a. 9) Oraşul unei victorii a localnicilor în meciul cu Farul (Etapa a XI-a). — Vocale consecutive — Prenumele abreviat al arbitrului Coloşi. 10) Ionescu Mihai — Nicolae Cursaru — De ce! — Pe locul 12, înaintea ultimei etape. 11) Nu a lipsit din echipa Rapidului în primele 12 etape — În balon. 12) Muscă africană — În dreptul celui de al treilea gol al stegarilor, înscris în poarta piteştenilor. 13) Fuziune — În spatele porţii sau dincolo de tuşă — Sînt.

VERTICAL 1) A înscris trei goluri în poarta lui Papuc II, în etapa a XII-a — Lideră pe trei zile! 2) Aproape... gol! — Intermediar al meciurilor, „minut cu minut" — Localitate în Franţa. 3) Jucător la „U" — Trecut apropiat — A cunoaşte. 4) Atestă calitatea de arbitru internaţional F.I.F.A. — Atacant al Stelei în etapa a XI-a. 5) Nume din trecutul fotbalului nostru. 6) Fructe în Gabon — A rămine pe loc (reg.) — Ritual. 7) Prezent în poarta Farului. — În acelaşi oraş — Posedă o valoroasă echipă în Categoria C, seria Vest. 8) Meciuri remarcabile — Fostă arenă bucureşteană. 9) Vad lîngă Duvivier (Algeria) — Uşor — Afluent al Pripetului. 10) Intrări „dure" — Macazuri — Jucător la C.S.M. Reşiţa. 11) Ene I, între prieteni — Uniunea de Cultură Fizică şi Sport — Şi (fr.). 12) Fundaş dinamovist — Înaintaşul îi dă viaţă. 13) Prima ei victorie pe teren propriu a obţinut-o în etapa a XI-a — Petru al clujenilor — Şuturi fără speranţă pentru partea adversă. 14) Ferm, intransigent, cum îi stă bine unui arbitru — Rezervă în echipa Politehnicii.

Cuvinte cunoscute mai puţin: APER, MAEL, INE, SFA, CNA.

GH. CORJOS

PENAROL a „răzbunat" fotbalul Americii Latine

• UN CLUB ÎN VÎRSTĂ DE... 75 DE ANI • 29 DE TITLURI DE CAMPION ȘI 25 000 DE MEMBRI • PENTRU A DOUA OARĂ CAMPIOANĂ MONDIALA INTERCLUBURI • CEI 11 ATLEȚI ȘI INTERNAȚIONALI • SPENCER-PANAMERICANUL • CUM JOACĂ PENAROL

2–0 la Montevideo, în entuziasmul de nedescris al celor 80.000 de uruguayeni, care au făcut neîncăpător stadionul „Centenarului". Primul pas spre revanșa Americii Latine asupra Europei era făcut...

2–0 la Madrid, în mijlocul unei tăceri mormîntale, așternute peste 70.000 de spanioli, cărora nu le venea să creadă că Real a pierdut, dar care nu-și ascundeau nici admirația pentru o echipă de mare clasă : Penarol, campioana Uruguayului.

Așadar, sud-americanii și-au luat revanșa pentru eșecul suferit la campionatul mondial din Anglia. Cupa intercontinentală a poposit din nou în America Latină, mulțumită echipei Penarol, care – prin splendida sa demonstrație fotbalistică – a încîntat privirile celor 150.000 de spectatori și ale altor cîteva milioane de telespectatori. Pentru că, mai presus de rezultatul finalei Cupei Mondiale intercluburi s-a situat maniera de joc a uruguayenilor, care – cum sublinia J. Ph. Réthacker, redactor al săptăminalului parizian „France-Football" – **au dat prin calitățile lor individuale excepționale o lecție de măiestrie colectivă și au făcut ca sistemele de joc să aibă o însemnătate foarte relativă.**

CINE ESTE PENAROL ?

Spectatorii bucureșteni își mai amintesc, desigur, de Rocha, Mazurkiewicz, Caetano, Cortes, Abaddie, Goncalves. *Ei au făcut parte din lotul uruguayan care ne-a vizitat în iunie. Cum ei fac parte și din echipa Penarolului, apare justificată întrebarea din subtitlu. De aceea, iată o scurtă fișă biografică a campioanei uruguayene.*

Club mare dintr-o țară mică (Uruguay are o suprafață de 187.000 km² și o populație de 2.200.000 locuitori), Penarol a luat ființă la 28 septembrie 1891. De-a lungul carierei sale, a cucerit de 29 ori titlul de campion, devenind cu timpul cel mai mare și cel mai popular club din Uruguay, dar și unul din cele mai bogate, grație celor 25.000 de membri susținători, care-i asigură venituri enorme. In ultimii 7 ani, și-a depășit net marele rival, Nacional — din Montevideo — cu care împarte organizările pe stadionul „Centenarului" (70.000 locuri) ; din 7 titluri, 6 au revenit echipei lui Goncalves. De două ori, în 1961, și 1966, a cucerit Cupa intercontenală, făcînd ca „tricourile negru-aurii" să fie cunoscute și apreciate și peste hotare.

IZVOR DE INTERNAȚIONALI

Campioana cinstește tradițiile fotbalistice ale țării sale, de două ori campioană mondială, în 1930 și 1950, și de două ori campioană olimpică, în 1924 și 1928. De altfel, fotbalul mondial datorează mult Uruguayului, prin cultivarea unui joc tehnic, stilat.

Penarol este un continuator al acestui fotbal, iar din rîndurile sale se ridică jucători care reprezintă demn culorile echipei naționale. Balesteros, Fernandez și Gestildo, *la campionatul mondial din 1930,* Maspoli, Gonzales, Varela, Ghiggia, Schiaffino, *la ediția din 1950, mai tîrziu* W. Martinez și Abaddie, *iar anul acesta* Mazurkiewicz, Caetano, Rocha, Goncalves și Cortes *au constituit elemente de bază ale „celeștilor", cum sînt denumiți membrii reprezentativei. Din mîinile antrenorilor (Guttmann, Maspoli și Schiaffino, iar în prezent singur Maspoli — fostul portar al echipei) au ieșit jucători de mare clasă*

ÎNVINGĂTORII LUI REAL MADRID

Și pentru că sîntem la acest capitol, să-i numim pe învingătorii (de două ori) ai echipei Real Madrid : Mazurkiewicz — Lezcano — Gonzales, Goncalves, Varela, Caetano — Cortes, Rocha, Abaddie — Spencer, Joya. *Am redat formația după așezarea practică a jucătorilor pe teren, după modul cum acționează ei în cursul meciului.*

Media vîrstei : 26 ani și 2 luni. Marea majoritate a jucătorilor sînt internaționali; mai precis 10. Toți dispun de calități tehnice, tactice și fizice excepționale, pe toți îi leagă aceeași pasiune pentru fotbal. Se subordonează jocului echipei, dar clasa lor se exprimă în fiecare mișcare, în fiecare acțiune colectivă. De aici un bloc alcătuit din valori individuale pe care foarte puține selecționate naționale din lume le posedă. Goncalves, *căpitanul echipei, este supranumit „mijlocașul zburător", pentru că de multe ori iese la atac, fiind suplinit de* Lezcano, „betonerul", Rocha *are rol de coordonator de joc, cel care declanșează întreaga manevră a echipei, iar* Spencer și Joya, *singuri, își iau sarcina dificilă de a străpunge apărările și de a marca* (Spencer *a înscris 3 din cele 4 goluri ale victoriilor asupra Realului).*

SPENCER-„PANAMERICANUL"

In echipă joacă trei străini : Lezcano, *paraguayan,* Joya, *peruvian, și* Spencer, *ecuadorian. Ultimii doi și-au cucerit porecla de „dracii negri" prin jocul lor îndrăcit la poarta adversă și... prin culoarea lor. Mai mult,* Spencer *este purtătorul și a unei alte porecle, aceea de... „panamericanul". De ce? Pentru că este originar din Ecuador (din tată englez), s-a căsătorit în Argentina cu o tînără chiliană, a devenit cetățean al Uruguayului (prin naturalizare), iar cei doi copii ai săi s-au născut la Montevideo !...*

CUM JOACĂ PENAROL...

Jocul lui Penarol conține elemente din „lacăt", „beton", din 4—2—4 sau 4—3—3, dar nu se poate spune că are preferințe pentru vreunul din aceste sisteme. Abaddie, *care a jucat cîțiva ani în Italia (la Genova și Lecco) a adus, se pare, „il catenaccio" în Uruguay, dar el n-a fost preluat mecanic, ci adaptat la temperamentul sud-american, la particularitățile uruguayenilor.*

Care sînt trăsăturile esențiale ale acestui joc de mare măiestrie colectivă, în fața căruia generosul Real a părut puțin simplist ?

1. Existența unui apărător (Lezcano) *care „betonează", „zăvorește". El acționează în spatele liniei* Gonzales — Goncalves — Varela — Caetano, *intervenind acolo unde se produce o breșe.*

2. Linia fundașilor nu se închide într-un marcaj individual orbesc. Fundașii își supraveghează de aproape adversarii, dar nu-i urmăresc în demarcările sau replierile lor. Pentru a opri atacurile nu recurg la ofsaid și nici la marcaj individual. Se mulțumesc să se retragă și să se acopere unul pe altul, să se maseze în mare număr în fața atacanților, fiind ajutați în primul moment de cei trei mijlocași, iar în ultimul moment, cînd situația impune, recurg la detenta verticală sau orizontală și, în extremis, la intervenții riguroase, vecine cu iregularitatea.

3. Prin temperamentul, spiritul ofensiv, dragostea pentru „jocul scurt" și virtuozitatea lor tehnică, toți fundașii se transformă în adevărați mijlocași și chiar atacanți. Deci, nici o degajare lungă și nici o pasă lungă (exceptînd situațiile critice). Ci mereu pasa scurtă, jocul în trei, repetarea schimburilor de mînge pe spații foarte reduse, driblingul, fenta, „contre-pied"-ul.

4. „Agenții de legătură", de la mijlocul terenului, sînt trei : Cortes, Rocha și Abaddie *(teoretic extrem dreapta, dar practic mijlocaș stînga), toți maeștri — și ei — inegalabili în preluarea și stăpînirea mingii. Pe rînd, unul din ei (cel mai des* Rocha) *sprijină îndeaproape cele două „vîrfuri",* Spencer și Joya. *Rolul principal în echipă îl are însă* Rocha, *care știe să facă „jocul de așteptare", pînă la regruparea jucătorilor, și să declanșeze acțiunile. Rocha nu are pereche în păstrarea și protejarea mingii, în clarviziune, în schimburile de joc și în „undoi"-uri.*

5. „Vîrfurile de lance", Spencer și Joya, *puternici, atleți, supli și inderanatici, au rolul de a acoperi tot frontul de atac. Ei o fac cu extraordinară ușurință, pentru că — în primul rînd — știu să păstreze balonul, evitînd astfel o izolare prea mare și lungă. Se completează de minune : cursele feline și forța de pătrundere ale lui Joya cu driblingul derutant, explozia în apropierea porții adverse și marea poftă de goluri ale lui* Spencer.

Cu acest joc, „betonat" cînd trebuie, campioana Uruguayului a ajuns să placă, să practice un fotbal sclipitor, să marcheze destul de mult (4 goluri cu Real, fără să primească unul măcar) și să obțină destule succese, demonstrînd că valoarea tehnică și tactică deschid drumul spre victorie.

Penarol a „răzbunat" echipa națională și fotbalul sud-american și, în același timp, a dat cu tifla partizanilor fanatici ai lui 4—2—4 și ai betonului, cărora le-a arătat că dacă fantezia tehnică sau tactică ar dispărea de pe terenuri, fotbalul n-ar mai fi de loc spectaculos.

(După „France-Football")

Nestor Goncalves, fundașul central și căpitanul echipei Penarol, este fericit : Cupa intercontinentală este din nou în posesia echipei sale

Unul din cei doi „draci negri" ai echipei Penarol : Alberto Spencer, un atacant teribil, cu un extraordinar simț al porții (în stînga, fără trening), singurul care poate fi comparat cu Pele

CARTE DE VIZITA

TUR DE ORIZONT ÎN CÎTEVA CAMPIONATE

● Jocuri decise de autogoluri ! ● „Drama" din meciul Tottenham — West Ham ● Cel mai bun atacant olandez exclus din echipa națională ● Noutăți din campionatul Greciei ● Tentativa de record a lui Reginato a eșuat în min... 712

Ce aspecte interesante, demne de reținut, au oferit, în această săptămînă, diferitele campionate de pe continentul nostru ? Iată ceea ce vă împărtășim mai jos.

PENALTIURI RATATE SAU APĂRATE

Desigur că în condițiile unor apărări aglomerate sînt mai posibile și infracțiunile în spațiul de pedeapsă, sancționate cu lovituri de la 11 m. Și asemenea situații au devenit tot mai frecvente.

O adevărată dramă s-a petrecut într-unul din cele mai bune jocuri din campionatul Angliei, Tottenham—West Ham. Aceasta din urmă, a avut un început slab, dar în ultima săptămînă a reușit un tur de forță, cîștigînd 3 meciuri consecutive și marcînd 17 goluri (6—1 cu Fulham, 7—0 cu Leeds și 4—3 cu Tottenham) ! In partida cu Tottenham însă, a avut mari emoții. Bobby Moore, *căpitanul echipei West Ham și al Angliei, a comis de două ori hent în careu, pentru a opri mingea care se îndrepta în plasă !* Jimmy Greaves *l-a transformat pe primul, dar l-a ratat pe al doilea, trimițînd mingea peste bară ! Disperat, Greaves a căzut în genunchi și a început să-și lovească fruntea de pămînt...*

Campioana R. F. Germane, München 1860, a cîștigat (cu 3—2) meciul cu Borussia la Mönchengladbach mulțumită portarului său, iugoslavul Radenkovici, care în min. 69 a apărat de o manieră fantastică un penalti executat de fundașul central local Netzer !

A. E. K., VIITORUL ADVERSAR AL FARULUI...

...se află pe locul al doilea în clasamentul campionatului Greciei. In etapa a 4-a, A.E.K. a întîlnit un vechi adversar, Panathinaikos, care este antrenată de fostul internațional iugoslav Bobek. Deși a dominat net prima repriză, A.E.K. n-a reușit să concretizeze eforturile lui Papaioanu, Stamatiades și Venturis, *vedetele liniei de atac, jucători din cei mai experimentați din Grecia. Panathinaikos a opus o apărare mobilă, cu intervenții rapide și hotărîte. Cu meciul nul (0—0) obținut, A.E.K. a totalizat 11 puncte, față de 12 cîte are Olimpiakos, prima clasată.*

De reținut că în campionatul Greciei punctajul se face diferit decît în celelalte țări : pentru o victorie se acordă 3 puncte, pentru un „nul" 2, iar pentru înfrîngere 1 punct (0 în caz de neprezentare). *Și încă un amănunt :* campionatul se dispută pe trei tururi și nu două.

JOCURI DECISE DE... AUTOGOLURI !

Apărările aglomerate, „betonate" sau „încuiate" cu diferite lacăte, nu constituie de loc căi sigure spre rezultate favorabile și în multe cazuri devin... cuțite cu două tăișuri.

Cum s-a întîmplat în etapa a XIII-a a campionatului R. F. Germane, în meciul pe care revelația sezonului, echipa din Kaiserslautern, l-a susținut la Hamburg. Menținîndu-se, contrar tuturor așteptărilor, printre fruntașele clasamentului de la începutul campionatului, Kaiserslautern a fost mai puțin norocoasă la Hamburg, unde a pierdut din cauza unui gol marcat în minutul 2 de fundașul său Schneider.

Sau în campionatul Austriei, în etapa a IX-a, în cursul marelui derbi Rapid — F. C. Austria. Jocul, foarte strîns și accentuat pe defensivă, mai ales din partea Rapidului, a fost decis puțin timp după începerea partidei prin golul înscris de fundașul central Franck *în propria poartă ..*

NICI O ÎNGĂDUINȚĂ FAȚĂ DE ABATERI

Abaterile de la disciplină fac obiectul unor sancțiuni prompte din partea federațiilor respective. Chiar dacă jucătorul se numește Denis Law, *internațional scoțian cu mare reputație ! Echipierul lui Manchester United a fost notat de arbitrul jocului cu Sheffield Wednesday, după ce fusese avertizat pentru repetate ieșiri nesportive. Și cum el se bucură de o proastă reputație în fața ligii profesioniste, sancțiunea pe care o va lua nu va fi din cele blînde...*

Cel mai în formă jucător olandez la ora actuală, Johan Cruyff, *s-a comportat peste așteptări în derbiul campionatului olandez Ajax Amsterdam — Feyenoord Rotterdam și a avut un important aport în cucerirea victoriei, netă (5—0) marcînd două goluri și contribuind la înscrierea celorlalte trei. Această ținută a internaționalului olandez a fost impusă însă și de o sancțiune pe care el a primit-o din partea federației chiar înaintea jocului cu Feyenoord. In cursul meciului Olanda — Cehoslovacia s-a făcut vinovat de nenumărate acte nesportive și a fost eliminat din joc. Federația olandeză a decis ca acest jucător să poată juca la echipa sa, în campionat sau în jocuri internaționale, dar să fie exclus din reprezentativa națională pe un an !*

DOUĂ PERFORMANȚE... ȘTIRBITE

Rezultatul de egalitate cu care s-a terminat întîlnirea Inter-Roma (după un joc nervos și slab) a însemnat primul punct pierdut în acest campionat de echipa lui Helenio Herrera.

În același timp, însă, s-a înregistrat și un alt eveniment reținut ca o surpriză : portarul echipei Cagliari, Reginato, *a primit primul gol de la începutul campionatului, pierzînd speranța de a bate recordul deținut de portarul* Da Pozzo *(Genua), care acum doi ani a păstrat nepătrunsă poarta timp de 791 de minute. Reginato s-a oprit la minutul 712.*

DUPĂ 16 MECIURI ÎN CAMPIONATUL EUROPEI

Prima ediție a campionatului Europei, dotat cu **„Cupa Henry Delaunay"**, vrînd parcă să atragă atenția de la început asupra ei, a debutat — la 7 septembrie — cu un rezultat puțin scontat: 2—2 între Olanda și una din reprezentativele cu pretenții în această competiție, Ungaria. A urmat un al doilea „nul", de data aceasta mai surprinzător: 0—0, la Helsinki, unde Austria — care de ani de zile încearcă, fără succes, să se apropie de strălucirea „Wunderteam"-ului de odinioară — n-a putut trece de avîntata formație a Finlandei, ulterior „victimă" a Greciei. Fotbaliștii austrieci, e drept, au reușit cîteva rezultate de răsunet, cum a fost victoria asupra Angliei, la Londra; dar — extrem de capricioși — au continuat cu „performanțe" de genul celei de la Helsinki.

A surprins și egalitatea (0—0) de la Dublin, între Irlanda și Spania, dar cea mai mare senzație a produs-o echipa Suediei. Fără să arate ceva nou din punct de vedere tactic sau tehnic, naționala suedeză s-a impus totuși, prin ardoare, entuziasm și spirit de luptă, în fața unei echipe portugheze care a decepționat. Este adevărat că ea a fost lipsită de Torres și Simoes, dar nu-i mai puțin adevărat că a și jucat fără vigoare, greoi, cu acțiuni complicate. Egalată pînă la pauză, echipa Portugaliei a pierdut partida cu 4 minute înainte de sfîrșit, **Danielsen** a profitat de o greșeală a fundașului central **Jacinto** și a înscris golul victoriei. În felul acesta, suedezii au cîștigat ultimele trei partide cu Portugalia (6—2 și 2—0, în primele două).

În rest, rezultate normale. Campioana mondială, Anglia, a debutat cu două victorii relativ ușoare, în fața Irlandei de Nord și Țării Galilor. Belgia s-a dovedit din nou imbatabilă pe teren propriu pentru Franța, care în jocul precedent întrecuse, fără să strălucească, selecționata Poloniei. Reprezentativele României și Bulgariei au avut un debut promițător, cîștigînd cu același scor (4—2). De remarcat că Bulgaria a condus cu 3—0 contra Norvegiei.

Pînă acum s-au disputat 16 din cele 90 de meciuri, cîte prevăd preliminariile celor 31 de reprezentative înscrise.

Iată situația din cele opt grupe, așa cum se prezintă la ora actuală:

GRUPA I (Irlanda, Spania, Turcia, Cehoslovacia)

Meciuri disputate: Irlanda — Spania 0—0, Irlanda — Turcia 2—1

1. Irlanda	**2 1 1 0 2—1 3**
2. Spania	**1 0 1 0 0—0 1**
3. Cehoslovacia	
4. Turcia	**1 0 0 1 1—2 0**

Programul viitor: Spania — Irlanda **7.XII.66;** Turcia — Spania **1.II.67;** Turcia — Irlanda **22.II;** Irlanda — Cehoslovacia **21.V;** Spania — Turcia **31.V;** Cehoslovacia — Turcia **18.VI;** Cehoslovacia — Spania **1.X;** Spania — Cehoslovacia **22.X;** Turcia — Cehoslovacia **15.XI;** Cehoslovacia — Irlanda **22.XI.**

GRUPA A II-A (Bulgaria, Portugalia, Suedia, Norvegia)

Jocuri disputate: Bulgaria — Norvegia 4—2; Portugalia — Suedia 1—2.

1. Bulgaria	**1 1 0 0 4—2 2**
2. Suedia	**1 1 0 0 2—1 2**
3. Portugalia	**1 0 0 1 1—2 0**
4. Norvegia	**1 0 0 1 2—4 0**

Programul viitor: Suedia—Portugalia **1.VI.67;** Norvegia — Portugalia **8.VI;** Suedia — Bulgaria **15.VI;** Norvegia — Bulgaria **28.VI;** Norvegia — Suedia **3.IX;** Suedia — Norvegia **5.XI;** Portugalia — Norvegia **12.XI;** Bulgaria — Suedia **12.XI;** Bulgaria — Portugalia **26.XI;** Portugalia — Bulgaria **17.XII.**

GRUPA A III-A (Finlanda, Austria, Grecia, U.R.S.S.)

Meciuri disputate: Finlanda — Austria 0—0; Grecia — Finlanda 2—1

1. Grecia	**1 1 0 0 2—1 2**
2. Austria	**1 0 1 0 0—0 1**
3. Finlanda	**2 0 1 1 1—2 1**
4. U.R.S.S.	

De jucat: Grecia — Austria **23.IV.67;** Finlanda — Grecia **10.V;** U.R.S.S. — Austria **28.V;** U.R.S.S. — Grecia **16.VII;** U.R.S.S. — Finlanda **30.VIII;** Finlanda — U.R.S.S. **6.IX;** Austria — Finlanda **24.IX;** Austria — U.R.S.S. **15.X;** Grecia — U.R.S.S. **31.X;** Austria — Grecia **5.XI.**

GRUPA A IV-A (R.F.G., Iugoslavia, Albania)

De jucat: R.F.G. — Albania **9.IV.67;** Iugoslavia — R.F.G. **3.V;** Albania — Iugoslavia **14.V;** R.F.G. — Iugoslavia **8.X;** Iugoslavia — Albania **12.XI;** Albania — R.F.G. **17.XII**

GRUPA A V-A (Olanda, Ungaria, Danemarca, R.D.G.)

S-au jucat: Olanda — Ungaria 2—2; Ungaria — Danemarca 6—0.

1. Ungaria	**2 1 1 0 8—2 3**
2. Olanda	**1 0 1 0 2—2 1**
3. R.D.G.	
4. Danemarca	**1 0 0 1 0—6 0**

De disputat: Olanda — Danemarca **30.XI.66;** R.D.G. — Olanda **5.IV.67;** Ungaria — Olanda **10.V;** Danemarca — Ungaria **24.V;** Danemarca — R.D.G. **4.VI;** Olanda — R.D.G. **13.IX;** Ungaria — R.D.G. **27.IX;** Danemarca — Olanda **4.X;** R.D.G. — Danemarca **11.X;** R.D.G. — Ungaria **29.X.**

GRUPA A VI-A (România, Italia, Elveția, Cipru)

S-a disputat: România — Elveția 4—2.

1. România	**1 1 0 0 4—2 2**
2—3. Italia	
Cipru	
4. Elveția	**1 0 0 1 2—4 0**

De jucat: Italia — România **26.XI.66;** Cipru — România **3.XII.66;** Cipru — Italia **22.III.67;** România — Cipru **23.IV;** Elveția — România **24.V;** România — Italia **25.VI;** Italia — Cipru **1.XI;** Elveția — Cipru **8.XI;** Elveția — Italia **18 sau 19.XI;** Italia — Elveția **9 sau 16.XII;** Cipru — Elveția **21.II.68.**

GRUPA A VII-A (Polonia, Luxemburg, Franța, Belgia)

Disputate: Polonia — Luxemburg 4—0; Franța — Polonia 2—1; Belgia — Franța 2—1.

1. Polonia	**2 1 0 1 5—2 2**
2. Belgia	**1 1 0 0 2—1 2**
3. Franța	**2 1 0 1 3—3 2**
4. Luxemburg	**1 0 0 1 0—4 0**

De jucat: Luxemburg — Franța **27.XI.66;** Luxemburg — Belgia **19.III.67;** Luxemburg — Polonia **16.IV;** Polonia — Belgia **21.V;** Polonia — Franța **17.IX;** Belgia — Polonia **8.X;** Franța — Belgia **28.X;** Belgia — Luxemburg **22.XI;** Franța — Luxemburg **2.XII.**

GRUPA A VIII-A (Anglia, Țara Galilor, Scoția, Irlanda de Nord)

Disputate: Irlanda de Nord — Anglia 0—2; Țara Galilor — Scoția 1—1; Anglia — Țara Galilor 5—1; Scoția — Irlanda de Nord 2—1.

1. Anglia	**2 2 0 0 7—1 4**
2. Scoția	**2 1 1 0 3—2 3**
3. Țara Galilor	**2 0 1 1 2—6 1**
4. Irlanda de Nord	**2 0 0 2 1—4 0**

De jucat: Irlanda de Nord — Țara Galilor **12.IV.67;** Anglia — Scoția **16.IV.** Celelalte meciuri, ale returului, nu au fost încă fixate.

Pavel GAVRILESCU

11 din jucătorii cuprinși în lotul reprezentativ al Suediei, aflat în pregătire și concurs pentru Campionatul Europei, în care a debutat, la 13 noiembrie, printr-o victorie de răsunet: 2—1 asupra Portugaliei, la Lisabona. De la stînga la dreapta, sus: **Axelsson, Nordqvist, Nilden, Carlsson, Pettersson, Solander;** jos: **Danielssen, Svensson, Turesson, Simonsson și Lundblad.** Opt dintre ei au jucat contra Portugaliei: **Nordqvist, Carlsson, Pettersson, Solander, Svensson, Turesson, Simonsson** și Danielssen — autorul golului victoriei.

(BILD-Stockholm)

Fotbal

REVISTĂ SĂPTĂMÎNALĂ

Redacția și administrația: București, Bd. Mărăști 26, raionul 30 Decembrie

COLEGIUL DE REDACȚIE

Constantin Chiriță, Ștefan Covaci, Gh. Dumitrescu, Ion Lupaș, Pavel Marcu, Aurel Neagu (redactor șef), **Angelo Niculescu, Andrei Rădulescu, Constantin Teașcă, Dumitru Tomescu, Stelian Trandafirescu** (redactor-șef adjunct), **Radu Urziceanu** (secretar general de redacție), **Emerich Vogl, Ion Voica, Ion Voinescu.**

Prezentarea grafică: **Liviu Bobocea**

„LIGA DOLARULUI" LA LUCRU...

● Primele achiziții ale nord-americanilor: trei argentinieni ● Un emisar la Belgrad ● Cel mai bun fotbalist al anului 1966 ●

Se pare că organizatorii fotbalului nord-american sînt puși pe fapte mari. Cel puțin așa rezultă din veștile care sosesc din S.U.A. și care subliniază o serie de achiziții și proiecte ale ligii de fotbal, pe care britanicii — impresionați de avalanșa de propuneri primite de jucătorii și managerii englezi — au denumit-o „DOLLAR LEAGUE" (liga dolarului)

PRIMUL „EȘALON" ARGENTINIAN

Pînă una alta, dolarii au avut ecou în... Argentina. Trei nume cu rezonanță în fotbalul internațional au și luat drumul Statelor Unite ale Amercii: internaționalii Alfredo Rojas *(Boca Juniors),* De la Mata *și* Ermindo Onega *(River Plata). După cum anunță presa de specialitate de peste hotare (sursa: Agenția France-Press), alți jucători argentinieni se pregătesc de... exil.* Ladislao Cap *a și căpătat libertate de a opta pentru clubul Galicia din New York, unde va juca alături de* Mario Gonzalez *și* Juan Carlos Vasquez, *tot din Argentina. Se pare că în curînd o asemenea „bombă" va exploda și în Brazilia. Mai mult chiar, este rostit și numele lui Pele...*

UN EMISAR ȘI LA BELGRAD

Raza de acțiune a ligii americane de fotbal este însă, mult mai mare. Dovadă că, după cum anunță „France-Football" din Paris, un emisar al acestei ligi și-a făcut apariția la Belgrad pentru a încerca să angajeze o serie de fotbaliști pentru cluburile din S.U.A. Pe avocatul Fleisch, reprezentantul ligii, îl interesează cîțiva fotbaliști iugoslavi ca Bora Milutinovici, Veselinovici, Kostici *și* Krivokucea. *Rămîne de văzut însă, cu ce rezultat se vor solda eforturile lui*

UN PROIECT... ATOMIC

În intențiile lui „North American Soccer League", federație recunoscută de F.I.F.A., nu este însă să organizeze un campionat regulat decît începînd din 1968. Pînă atunci, ea vrea să pună pe picioare un turneu care — prin amploarea lui — se anunță grandios. Este vorba de o competiție internațională eșalonată pe mai multe săptămîni, la care să ia parte nu mai puțin de 12 echipe de club dintre cele mai renumite în lume. Turneul ar urma să comporte meciuri tur-retur, apoi semifinale și finale, după sistemul Cupei Mondiale, iar toate jocurile să fie televizate în întregime pe teritoriul Statelor Unite. Interesant este că proiectul acesta — „atomic", cum subliniază ziarele străine — prevede ca cele 12 echipe participante (vizate sînt și Real Madrid *și* Santos *și* Benfica *și altele de același calibru) vor adăuga la numele lor și pe acela al unui oraș american, care le va fi atribuit. Adică vom avea ocazia, poate, să notăm peste un an, un meci jucat de Real Madrid — Chicago și Benfica Lisabona — New York sau de Anderlecht Bruxelles — San Francisco și Chelsea Londra — Washington...*

CEL MAI BUN ÎN 1966

Pentru a fi în... ton cu fotbalul din alte țări, nord-americanii și-au desemnat și ei cel mai bun fotbalist al anului 1966. El este Ernst Tuscherer, *un tînăr de 21 de ani, student la Universitatea din Michigan și extremă dreapta la echipa* „Chicago Kickers". *El a primit „Cupa Sepp Herberger" (!?) de asemenea și felicitările (prin telefon) ale fostului antrenor al echipei R. F. Germane.*

Abolirea unei legi vechi de... 289 ani?

Desigur că este vorba de Anglia și de legea din 1677, care interzice duminica manifestațiile teatrale, circul, balurile, spectacolele cu preț de intrare și **întrecerile sportive profesioniste.** Unul din „pair"-ii Regatului Unit, lordul Ted Willis — dramaturg — a depus un proiect de lege la Camera Lorzilor prin care cere abolirea acestei legi.

Echipa R. P. D. Coreene din nou în Anglia

Revelația ultimului campionat mondial, reprezentativa R.P.D. Coreene, va efectua la începutul anului 1967 un turneu în Anglia. Ea va reveni în această țară în 1969, cu cîteva luni înainte de campionatul mondial din Mexic, la care speră că va participa.

Se caută antrenori!

● Federația mexicană de specialitate este în căutarea unui antrenor pentru echipa națională. În acest scop, a luat legătură cu **L. Baroti,** fostul antrenor al echipei maghiare, **R. Vytlacil,** care a avut în pregătire reprezentativele cehoslovacă și bulgară, și **R. Cesarini,** din Argentina.

● Partizan Belgrad, care a intrat în „pasă neagră" după finala cu Real Madrid din Cupa campionilor europeni, nu reușește încă să atingă linia de plutire. Conducerea clubului caută mereu un tehnician care să-i redreseze echipa. În prezent, ea se străduiește să-l convingă pe **Bobek,** fostul său jucător și actualul antrenor al lui Panathinaikos din Atena, să revină la Belgrad.

IN JURUL BALONULUI ROTUND

Gazon... încălzit

Stadionul „Rasunda" din Stockholm se înnoiește. Mai precis: capătă un nou... gazon. Terenul de joc a fost complet refăcut și înzestrat cu o instalație electrică specială, montată în adîncime cu scopul de a încălzi gazonul în lunile de iarnă. Pentru această operație au fost necesari 40 000 m de cablu electric.

Mai multe victorii în deplasare

Datele statistice arată că în 94 de ani, echipa Angliei a susținut în total 411 meciuri internaționale, cîștigînd 246, terminînd la egalitate 80, pierzînd 85 și marcînd 1.175 de goluri. Un paradox: reprezentativa britanică a cîștigat mai multe jocuri în deplasare (127) decît pe teren propriu (119).

DUPĂ UN JOC SPECTACULOS

„OLIMPICII" NOȘTRI AU TERMINAT LA EGALITATE CU OLANDA (tineret): 2-2

Prin telefon de la trimisul nostru special NICOLAE SOARE

DEVENTER 24. — In fața unui stadion arhiplin, echipa noastră olimpică a susținut aseară cel mai greu examen din acest sezon. Adversara sa a fost cel puțin la fel de valoroasă ca formația de tineret a R. F. Germane. La bagajul lor tehnic ridicat, fotbaliștif olandezi au adăugat o mare dorință de a învinge. În aceste condiții, jucătorii noștri nu puteau obține un rezultat bun decît opunînd aceleași „arme". Ei au început meciul cu multă încredere și, deși gazdele s-au năpustit din primele minute spre poarta lui Constantinescu, au fost cei dintîi care s-au îmbrățișat. **În min. 21, Moldoveanu a recuperat o minge aproape de centrul terenului, a pasat lui Dumitriu, a urmat obișnuitul schimb rapid între el și Ionescu, după care Dumitriu a ajuns singur în careu. Un șut plasat și gol: 1—0.**

In continuare însă, apar unele dificultăți în jocul echipei noastre, cauzate de plasamentul și serviciile greșite ale lui Surdan. De altfel, olandezii au reușit să egaleze în urma unei erori a acestui jucător, fructificată de atacantul central **Kleinjan** în min. 29. Pînă la sfîrșitul reprizei, însă, ne apărăm bine și contraatacăm periculos.

Repriza secundă a fost mai dinamică și mai spectaculoasă. S-a jucat ca într-un veritabil meci de calificare. Echipa noastră (în care au fost operate la pauză două schimbări, **D. Nicolae** și **Györfi** intrînd în locul lui **Surdan** și **Moldoveanu**) joacă mult mai bine și își creează numeroase situații de gol, ratate însă în min. 47, 51, 53, 62 (**Dumitriu** a tras în bară) și 67 (**Györfi** a șutat consecutiv în portar și într-un fundaș, în loc să fi pasat lui **Năsturescu**, aflat singur în fața porții goale!). Și, așa cum se întîmplă uneori în fotbal, înscriu... adversarii. În min. 74 același **Kleinjan** pătrunde prin dribling în careu și șutează năpraznic, bară, gol: 1—2. Din acest moment, jucătorii noștri acționează cu și mai multă dezinvoltură, silindu-și adversarii la o apărare disperată. Dar, suita de ocazii la poarta gazdelor anunță golul egalizator. **In min. 78, Ionescu — aflat la marginea careului — aruncă mingea printr-o „foarfecă" peste fundași în careu, iar Năsturescu pătrunde pe post de inter stînga și șutează la colț, sus: 2—2.** Dominăm pînă la sfîrșit, dar ratăm, în min. 88, golul victoriei. **Libardi** a reluat mingea trimisă de **Dinu** din lovitură liberă, dar portarul **Van Leeuwen** a salvat ca prin minune. Astfel că jocul s-a încheiat cu 2—2 (1—1) care nedreptățește echipa noastră. **A fost un joc de factură ridicată, spectaculos, în ritm înfrăcit. Echipa noastră a lăsat o impresie excelentă, fiind aplaudată în timpul jocului și după joc.**

Arbitrul H. Burguet (Belgia) a condus formațiile:

ROMÂNIA: (ol.): CONSTANTINESCU — Surdan (min. 46 Sătmăreanu), Boc, Florea (min. 46 D. Nicolae), Sătmăreanu (Florea) — DINU, NĂFTĂNĂILA — NĂSTURESCU, Dumitriu (min. 65 Libardi), Ionescu, Moldoveanu (min. 46 Györfi).

OLANDA (tin.): VAN LEEUWEN — ACHTERBERG, VAANAS, Kemper, Van Duivenbode — De Zoete, STRICK — Geurten, KLEINJAN, Phaiplatz, RENSENBRINK.

Sarti — imbatabilul portar al formației italiene

Interes deosebit pentru meciul

ITALIA — ROMÂNIA

- **Pînă ieri s-au vîndut circa 40.000 de bilete**
- **Valcareggi a definitivat formația „azzurilor"**

NEAPOLE, 23 (prin telefon de la corespondentul nostru). — In cursul zilei de ieri, Ferruccio Valcareggi, antrenorul echipei naționale italiene, a reținut pe cei 18 jucători care rămîn în continuare în pregătire pentru meciul de sîmbătă, cu România. Aceștia sînt:

Riva (Cagliari)
Albertosi (Fiorentina)
Burgnich, Corso, Domenghini, Facchetti, Guarneri, Landini, Mazzola, Picchi, Sarti (Internazionale).
Bercellino, Castano, De Paoli, Menichelli (Juventus).
Lodetti (Milan).
Bianchi, Juliano (Napoli).

Jucătorii italieni se află de luni în cantonamentul de la Neapole, cu excepția celor de la Internazionale Milano care s-au prezentat de-abia miercuri dimineața, din cauză că marți au luat parte la înmormîntarea tatălui coechipierului lor, Guarneri.

În legătură cu alcătuirea lotului redus de 18 jucători, cea mai mare surpriză o constituie scoaterea lui Rivera.

Formația pentru meciul de sîmbătă va fi următoarea: SARTI — BURGNICH, FACCHETTI — BIANCHI, GUARNERI, PICCHI — DOMENGHINI, MAZZOLA, DE PAOLI, IULIANO, CORSO.

Antrenorul Valcareggi, care a anunțat această formulă de echipă, a făcut o declarație care, de asemenea, a produs nedumerire. El a spus că s-ar putea totuși să nu joace Juliano (lucru surprinzător pentru că acest jucător face parte din echipa locală Neapole), caz în care ar fi folosit în atac Lodetti. Or, se știe că se presupunea că s-ar putea să joace mai mulți napolitani, pentru a avea simpatia spectatorilor.

Interesul publicului față de meciul cu România este deosebit de mare, dat fiind că acesta este jocul de debut al echipei Italiei în campionatul european, de care (după eșecul din campionatul mondial) se leagă toate speranțele de reabilitare ale fotbalului peninsular pe plan competițional internațional.

Pînă la ora cînd telefonez, au fost vîndute la Neapole circa 40 000 de bilete.

Reprezentanți ai Federației italiene de fotbal s-au deplasat la Neapole pentru a primi mîine seară delegația română.

CESARE TRENTINI

CAMPIONATUL MONDIAL DIN 3 ÎN 3 ANI?

UNDE VOR AVEA LOC EDIȚIILE DIN 1969 ȘI 1970 ALE TURNEULUI U. E. F. A. PENTRU JUNIORI

O CUPĂ PENTRU ECHIPELE NAȚIONALE DE TINERET

Comitetele executive F.I.F.A. și U.E.F.A., recent întrunite la Zürich, au luat o serie de hotărîri importante în legătură cu activitatea competițională internațională.

● În primul rînd s-a decis ca regulamentul de disputare a campionatului mondial să nu sufere nici o modificare înainte de ediția din 1970 din Mexic. *Ea se va desfășura în același mod ca în 1962 și 1966. Regulamentul va fi trimis tuturor federațiilor naționale, urmînd să fie supus aprobării în sesiunea din mai 1967.*

● S-a renunțat la a se mai cere din partea federației argentiniene garanții pentru o comportare sportivă a echipei naționale în Mexic, cum se hotărîse după campionatul mondial din Anglia.

● Majoritatea membrilor din cele două comitete executive s-au pronunțat pentru disputarea campionatului mondial la un interval mai scurt decît pînă acum, din 3 în 3 ani, *în loc de din 4 în 4 ani. Un proiect va fi redactat și supus spre aprobare congresului extraordinar F.I.F.A.*

● S-a decis ORGANIZAREA UNEI CUPE A ECHIPELOR NAȚIONALE DE TINERET (cu jucători în vîrstă mai mică de 23 de ani). Va fi elaborat un regulament, al cărui proiect va fi trimis federațiilor naționale.

● Organizarea ediției din 1969 și 1970 ale Turneului U.E.F.A. pentru juniori a fost atribuită federațiilor din R. D. Germană și, respectiv, din Scoția.

● Viitoarea ședință a comitetului executiv U.E.F.A. va avea loc la 25 mai 1967 la Lisabona, cu prilejul finalei „Cupei campionilor europeni".

● În legătură cu menținerea sistemului de disputare a campionatului mondial este interesant de văzut care va fi atitudinea federațiilor de fotbal sud-americane. Acestea susțin cu fermitate că sistemul trebuie modificat chiar de la ediția din Mexic. Nu de mult, ele au înaintat la F.I.F.A. un proiect în acest sens. În acest proiect ele propun ca meciurile din turneul final (inclusiv sferturile de finală) să se dispute în afara Europei și numai semifinalele și finala să aibă loc pe continentul nostru (asta, bineînțeles, în cazul edițiilor organizate de federații europene).

PENTRU AGENDA DV!

VINERI 11 NOIEMBRIE

„Cupa orașelor tîrguri"

West Bromwich—D.O.S. Utrecht	7—2
Dundee—F.C. Barcelona	2—0

MIERCURI 16 NOIEMBRIE

Campionatul Europei

Anglia—Țara Galilor	5—1
Scoția—Irlanda de Nord	2—1
Irlanda—Turcia	2—1

Amical

România (ol.) — R.F. Germană (tin).	1—1

„Cupa cupelor"

Sparta Rotterdam—Servette Geneva	1—0

Cupa Europei Centrale

Vienna—Fiorentina	4—3
Lazio Roma—St. roșie Belgrad	3—0

JOI 17 NOIEMBRIE

Amical

România—Polonia	4—3

„Cupa campionilor europeni"

Munchen 1860—Real Madrid	1—0
Dukla Praga—Anderlecht Bruxelles	4—1

VINERI 18 NOIEMBRIE

Amical

Dinamo Tbilisi—Progresul București	2—1

SÎMBĂTĂ 19 NOIEMBRIE

Amical

R. F. Germană—Norvegia	3—0

LUNI 21 NOIEMBRIE

Amical

Aripile Sov. Kuibîșev—Progresul Buc.	1—1

MARȚI 22 NOIEMBRIE

„Cupa orașelor tîrguri"

Benfica Lisabona—Spartak Plovdiv	3—0

MIERCURI 23 NOIEMBRIE

„Cupa campionilor europeni"

T.S.K.A. Sofia—Gornik Zabrze	4—0

„Cupa cupelor"

Everton—Real Saragossa	1—0
R.C. Strasbourg—Slavia Sofia	1—0
Bayern München—Shamrock Rovers	3—2

„Cupa Europei Centrale"

Dynamo Zagreb — A. C. Milan	1—0
Ujpest Dozsa —Slovan Bratislava	5—1
Austria Viena — Slavia Praga	2—0

„Cupa Balcanică".

U.T. Arad—Fenerbahce Istanbul	amînat

Cifre din fotbalul italian

Nu credem că există țară europeană despre al cărei fotbal să se fi scris mai mult în ultimii 40 de ani ca Italia, patria lui „il calcio" și a „squadrei azzura". Explicația e firească. Reprezentativa italiană de fotbal a parcurs în istoria ei un drum presărat cu multe evenimente: cucerirea titlului de campioană olimpică, două victorii finale în „Cupa Jules Rimet", pieirea echipei campioane F.C. Torino, înfrîngerea suferită în recenta ediție a campionatului mondial în fața jucătorilor R.P.D. Coreene, evoluția profesionismului acestei țări, cu un permanent efect „procontra" asupra performanțelor italiene.

Dar să intrăm în amănunte.

● Înainte de toate, palmaresul la zi al echipei Italiei:

1910—1942	158	87	37	34	353—233	66,7%
1945—1966	107	56	21	30	222—136	62,1%
	265	143	58	64	575—369	64,9%
din care după 1945						
— pe teren propriu	51	38	8	5	132—46	82,3%
— în deplasare	44	12	12	20	57—76	40,9%
— pe teren neutru	12	6	1	5	33—14	54,1%

Deci, un palmares foarte valoros și constant.

● Și, totuși, toate succesele de seamă s-au înregistrat înaintea anului 1940 și anume: locul 3 la J. O. 1928, titlul olimpic în 1936, victorie finală în „Cupa Internațională" 1930 și 1935 și în campionatul mondial din 1934 și 1938. Această suită de performanțe se leagă, pe de o parte, de numele selecționerului unic Vittorio Pozzo, iar pe de altă parte de pleiada valorosilor jucători de talia lui Meazza, Caligaris, Combi, Baloncieri, Ferrari, Monzeglio, Piola, Rosetta, Rava, Pitto, Ferraris IV, Olivieri, Colaussi, Allemandi, Bernardini, Bertolini, Foni, Biavati, Locatelli și sud-americanii Orsi, Monti, Andreolo, Guaita.

● Făcînd abstracție de bilanțul cifric foarte favorabil, realizat după 1945, în această perioadă s-au petrecut o serie de evenimente de care italienii își aduc aminte cu regret și amărăciune. În 1949, într-un accident de avion a dispărut echipa multicampioană F. C. Torino și o dată cu ea toată floarea „internaționalilor": Bacigalupo, Ballarin, Castigliano, Gabetto, Grezar, Loik, Maroso, Mazzola (tatăl actualului internațional), Menti și Rigamonti. Această pierdere a determinat slaba comportare a „azzurilor" la C.M. 1950 și apoi în 1954. Dar seria insuccesele nu s-a oprit aici. În 1958 n-au reușit să se califice în turneul final, fiind eliminați de Irlanda de Nord, în 1962 au continuat pe aceeași linie a mediocrității și a jocului decepționant, pentru ca în 1966 să furnizeze și marea surpriză a C.M.: Italia — R.P.D. Coreeană 0—1!

● Rezultatele parțiale dovedesc că echipa Italiei este în curs de redresare. Bilanțul după 1945 pe teren propriu este excelent: numai 5 înfrîngeri în cele 51 de partide disputate (1948 cu Anglia la Torino 0—4; 1953 cu Ungaria la Roma 0—3; 1955 cu Iugoslavia a Torino 0—4; 1960 cu Austria la Neapole 1—2 și 1961 cu Anglia la Roma 2—3). În schimb, multe rezultate de certă valoare: cu Argentina 4—1 (în 1961), cu Franța 2—1 și Turcia 6—0 (în 1962), cu Brazilia 3—0, U.R.S.S. 1—1 și Austria 1—0 (în 1963), cu Cehoslovacia 0—0, Finlanda 6—1 și Danemarca 3—1 (în 1964), cu Țara Galilor 4—1, Polonia 6—1 și Scoția 3—0 (în 1965), cu Bulgaria 6—1, Austria 1—0, Argentina 3—0, Mexic 5—0 și U.R.S.S. 1—0 (în 1966).

● Fotbalul italian rămîne totuși în căutarea echipei naționale. Cea mai bună dovadă: în cele 9 partide susținute anul acesta au fost utilizați 32 de jucători, din care 13 erau debutanți. Iată lista lor completă (în paranteze: numărul total de selecționări):

INTERNAZIONALE: Burgnich (15), Facchetti (25), Corso (17), Domenghini (4), Mazzola (23), Guarneri (14), Landini (3), Bedin (1), Sarti (5), Picchi (4); BOLOGNA: Fogli (11), Perani (4), Bulgarelli (27), Pascutti (16), Ianich (6); MILAN: Rivera (25), Lodetti (14); JUVENTUS: Salvadore (29), Leoncini (2), Anzolin (1), De Paoli (1, în primăvară a mai jucat un meci, cel de debut, în culorile lui Brescia); NAPOLI: Juliano (2), Bianchi (1); FIORENTINA: Albertosi (13), Pirovano (1), Bertini (1); TORINO: Rosato (14), Meroni (6); CAGLIARI: Riva (2), Rizzo (2); ROMA: Barison (9); ATALANTA: Pizzaballa (1).

Frederic MOISES

MOZAIC

● În etapa de duminica trecută a campionatului italian de divizia C, s-a stabilit un „record" original: 19 jucători au fost eliminați de pe teren din diferite motive.

● Desfășurat cu două săptămîni în urmă, dublul meci Belgia — Franța s-a soldat cu victoria belgienilor: 2—1 la A și 1—0 la B. Onoarea francezilor a fost, totuși, salvată de echipa națională a... surdomuților care a învins pe omonima ei belgiană pe terenul acesteia cu scorul de 4—1.

● În prezent se duc tratative pentru transferarea internaționalului iugoslav Takacs de la Voivodina Novisad la clubul francez Ol. Marseille care intenționează, de asemenea, să angajaze și pe cunoscutul belgian de la F.C. Liége, Stockmann. Jucătorul iugoslav este „curtat" și de un alt club francez, Rennes.

● În cursul meciului Juventus Torino — Victoria Settubal (3—1) disputat în cadrul „Cupei orașelor tîrguri", spaniolul Del Sol, care joacă în rîndurile formației italiene, a marcat un gol (al treilea) în mod curios: la un șut puternic al unui înaintaș italian, portarul portughez a respins mingea cu pumnii; Del Sol care stătea cu spatele spre poartă și privea pasiv în altă parte a fost lovit de minge în ceafă, de unde balonul a ricoșat în plasă.

● Finlandezul Samuelsson, care joacă în echipa norvegiană I.F.K. Oslo, a avut o surpriză neplăcută la sfîrșitul meciului pe care echipa sa l-a susținut cu formația vest-germană Fortuna Düsseldorf: confundat cu un răufăcător, el a fost arestat și condus la poliție, de unde tîrziu, după lămurirea lucrurilor, a fost eliberat. Dar între timp, banchetul de după meci se terminase...

● La tradiționalul turneu estival de la New-York din anul viitor, Italia va fi reprezentată, după toate probabilitățile, de echipa Brescia.

● Întîlnirea Internazionale — Vasas, programată inițial în nocturnă a trebuit să fie devansată în ultimul moment pentru ora 13 din cauza ceții. Acest lucru a adus un însemnat prejudiciu material, numeroși amatori de a vedea acest meci trebuind să renunțe, deoarece ora de începere era total nepotrivită.

● Primul meci din cadrul „Cupei cupelor" dintre Servette Geneva și Sparta Rotterdam (2—0) a avut o desfășurare tipic sud-americană. Doi olandezi — Horst și Buitendyk — au fost grav răniți și un elvețian, Henry, eliminat de pe teren. U.E.F.A. a dat un sever avertisment celor două echipe pentru comportarea lor nesportivă.

● Terminînd la egalitate (0—0) cu A.C. Roma după 7 meciuri cîștigate la rînd, Internazionale a ratat egalarea recordului stabilit de Juventus cu 8 victorii consecutive (ediția 1930—31 a campionatului Italiei).

Redacția și administrația: București, bd. Mărăști nr. 26. Tiparul: I. P. „Informația", str. Brezoianu 23—25.

PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

Fotbal

Revistă săptămînală

ANUL I
27
JOI
1 DECEMBRIE 1966
12 PAGINI
2 LEI

ITALIA 3—ROMÂNIA 1, dar golul egalizator, înscris de Mazzola, n-a fost gol

IATĂ DOCUMENTUL FOTOGRAFIC!

Fotografia de mai sus, publicată de ziarul italian „Il Messaggero", prezintă momentul cînd Datcu oprește balonul șutat de Mazzola. După cum se vede, piciorul stîng al portarului nostru este pe linia de poartă, iar brațele sale sînt întinse în față. Balonul se găsește, deci, la cel puțin 10–15 cm. în fața liniei. Din această poziție, Datcu va bate mingea de pămînt, dar nu o va putea trimite decît tot în fața sa, astfel încît aceasta nu a putut atinge nici măcar linia de poartă! Cu toate acestea, arbitrul de linie a semnalat gol (un gol pe care l-a „văzut" numai el), iar cel de centru s-a grăbit să-l confirme.

ECHIPA REPREZENTATIVĂ A PLECAT ÎN CIPRU ȘI IZRAEL

În cursul dimineții de azi, lotul reprezentativ al țării noastre a părăsit Capitala pe calea aerului, îndreptîndu-se spre Nicosia, unde va susține cel de-al treilea joc din cadrul Campionatului Europei, în compania selecționatei Ciprului. Meciul are loc sîmbătă 3 decembrie.

În această partidă, vom folosi următoarea formație:

IONESCU — POPA, NUNWEILLER III, DAN, DELEANU — GHERGHELI, DOBRIN — PÎRCĂLAB, FRAȚILĂ, DRIDEA, LUCESCU.

După meciul cu Cipru, selecționata noastră va întîlni la 7 decembrie, într-un meci amical, la Tel Aviv, reprezentativa Izraelului.

UNIVERSITATEA CRAIOVA LIDERĂ PE TIMPUL VACANȚEI DE IARNĂ

Redactorii noștri vă prezintă comentariile etapei a XIII-a, disputată în țară

3000 LEI PREMII

pentru cele mai frumoase fotografii de fotbal ale anului 1966
1000 lei premiul I

Citiți amănunte despre concursul nostru în pagina a 10-a

DIN SUMAR:

Pag. 3-4:
COMENTARII, DECLARAȚII DUPĂ MECIUL ITALIA—ROMÂNIA
Pag. 5:
IMPRESII DE LA DEVENTER
Pag. 11-12:
ȘTIRI ȘI COMENTARII EXTERNE

ECHIPA UZINEI „ELASTIC" SIBIU. Rîndul de sus, de la stînga la dreapta: A. Greger, I. Greavu, G. Avrigeanu, M. Drăghici, G. Topîrceanu (antrenor), H. Lutsch, F. Scwen, I. Aftenie, V. Canciu, V. Vlad. Rîndul de jos: N. Mihai, V. Costea, M. Barac, A. Frățilă, M. Cîrlotescu și I. Codoban. Foto: CORNEL BOGDAN — Sibiu

FOTBALIȘTII UZINEI „ELASTIC"

Muncitorii uzinei „Elastic" din Sibiu urmăresc cu interes echipa lor de fotbal, participantă în seria a II-a a campionatului regiunii Brașov. E și firesc, dacă avem în vedere că formația „Elastic" a promovat în acest campionat din rîndul echipelor de categorie orășenească, cînd a învins în jocurile de baraj pe campioanele raioanelor Agnita și Sibiu.

Sibienii au început destul de timid întrecerea cu echipele regionale, pierzînd pe teren propriu la „Flamura roșie" (actualul lider) și la „Forestierul" Tălmaci. Analizînd situația creată, conducerea asociației a luat o serie de măsuri printre care și aceea ca echipa să fie antrenată de instructorul voluntar Gh. Topîrceanu (fost jucător la aceeași echipă). Astfel, s-a ajuns ca din cele 5 meciuri susținute în deplasare, echipa „Elastic" să cîștige unul, trei să le termine la egalitate și doar unul singur pierdut.

Jucătorii împreună cu inimoșii lor susținători speră ca în returul campionatului să refacă din handicap și să ocupe un loc cît mai bun în clasament. Așteptările sînt justificate, mai ales că actualul lot a fost împrospătat cu numeroase elemente tinere provenite din echipa de juniori.

I. RICHIȚELEANU
corespondent

„ABSENȚE NEMOTIVATE"

După multe duminici de fotbal, a luat sfîrșit campionatul regiunii Crișana. În ambele serii, lideri de toamnă sînt două echipe orădene, care conduc cu 4 puncte diferență (acumulînd fiecare, cîte 20 de puncte): în seria Nord, Unirea Oradea și în seria Sud, Voința Oradea. În seria Nord primele două echipe sînt detașate de restul plutonului, în schimb în seria Sud lupta a fost mai strînsă.

În timpul desfășurării campionatului s-au constatat însă nenumărate cazuri de neprezentări și atitudini nesportive. Chiar și în

De pe cuprinsul țării

ultima etapă s-au ivit asemenea deficiențe. Astfel, în seria Nord echipa Victoria Criș a absentat la meciul pe care trebuia să-l dispute cu Recolta Buteni, iar în seria Sud, la jocul Voința Inand — Crișana Sebeș, a fost eliminat un jucător de la Crișana, iar la jocul Crișul Ineu — Dinamo Oradea, arbitrul a fost obligat să elimine din joc pentru lovire reciprocă pe fotbaliștii Ion Palea (Crișul) și Marcel Popescu (Dinamo).

Analizînd pe parcurs desfășurarea campionatului, comisia regională de fotbal s-a pronunțat, de altfel, pentru eliminarea din campionat a unor formații, printre care Victoria Chișineu Criș și Minerul Suncuiuș, care în nenumărate rînduri au absentat nemotivat de la competiție. Biroul consiliului regional UCFS n-a aprobat însă aceste propuneri, deși ele se impuneau.

V. SERE
corespondent

LA C.F.R. PAȘCANI PREOCUPARE PENTRU SCHIMBUL DE MÎINE

Pe linia unei atente preocupări pentru „schimbul de mîine" se înscrie și activitatea asociației C.F.R. Pașcani, care dovedește o deosebită grijă față de echipa de juniori. Echipamentul nou, dat în dotare echipei, punerea la dispoziție a celor două terenuri de antrenament (din care unul gazonat) au avut darul să stimuleze pe tinerii jucători.

Dintre rezultatele bune obținute, amintim: 10—0 cu Dinamo Suceava, două rezultate de egalitate (1—1) obținute în deplasare cu C.S.M.S. Iași și cu juniorii din Buhuși.

Noul antrenor al juniorilor, Nicolae Oancea ne-a informat că, în perioada de iarnă va munci în așa fel cu echipa încît la terminarea campionatului „elevii" săi să se claseze pe un loc fruntaș în clasamentul general.

OVIDIU FORĂSCU
corespondent

LIDERII DE TOAMNĂ AI REGIUNII BANAT

Campionatul regiunii Banat care se desfășoară în două serii a cîte 14 echipe, și-a desemnat cu o etapă înainte de încheierea turului, liderii de toamnă: în seria Nord, U.M.T., iar în seria Sud, Progresul Timișoara.

Echipa U.M.T., antrenată de fostul internațional A. Androvici, a dovedit constanță, ca urmare a unei seriozități în pregătire și viața sportivă. În cele 12 etape, formația U.M.T. a cunoscut doar o singură înfrîngere, realizînd un golaveraj de 33—4 și 22 puncte. Cîștigătoarea seriei Sud, Progresul Timișoara, antrenată de Gustav Rasteter, s-a distanțat de principala urmăritoare — Dinamo Timișoara — doar în ultimele etape.

P. ARCAN
corespondent

ÎNSEMNARE

COPIII DIN NĂMOLOASA...

Fotbalul a prins rădăcini adînci și în satele și comunele regiunii Galați. Așa se explică faptul că în cadrul campionatelor raionale participă zeci de echipe. Important este că se observă și multă preocupare pentru creșterea și pregătirea micilor fotbaliști din localitățile rurale, preocupare pe care o au — spre lauda lor — profesorii de educație fizică, instructorii voluntari și organele UCFS.

Un eveniment deosebit în viața sportivă a comunei Nămoloasa este acela că, prin grija Consiliului raional UCFS, a luat ființă pe lîngă asociația Steagul roșu — un centru de antrenament pentru copii. Profesorii Vasile Mocanu, Dumitru Pechianu și instructorul voluntar Vasile Neniță au trecut la o migăloasă muncă de selecție printre elevii școlilor din comună. Pînă la urmă, examenul a fost trecut de 35 de copii, născuți între anii 1953—57, cu care s-a început un intens proces de pregătire. Lotul a fost împărțit în două grupe: copii și juniori II, asigurîndu-li-se un teren de fotbal, echipamentul necesar etc.

Roadele muncii depuse nu au întîrziat să apară. Echipa de copii din Nămoloasa ocupă în prezent locul 3 în campionatul raional al juniorilor, iar recent, jucînd în deschiderea unui meci de B, au făcut în compania colegilor de la centrul de antrenament Viitorul Galați, o partidă excelentă. Sîntem siguri că despre Costică Păiș, Gh. Cojocea, Nic. Munteanu, Mircea Iordache, *vom mai avea prilejul să scriem.*

T. SIRIOPOL
corespondent

CU CITITORII ● DIALOG ● DIALOG ● CU CITITORII

RECORDUL SELECȚIONĂRILOR

PETRU GHERA, Nermed — Banat: „Care jucător român — din toate timpurile — deține recordul selecționărilor în echipa națională și care este ultima lui partidă reprezentativă a țării?"

Recordul îl deține fostul înaintaș al echipelor C. A. Oradea și Venus București, Iuliu Bodola, care a jucat de 48 de ori în echipa națională. El a debutat în anul 1931 într-un meci cu selecționata Bulgariei la București (scor: 5—2 pentru echipa noastră), în care a și marcat două goluri, jucînd pe post de inter stînga. Pe același post și-a și încheiat „cariera" în națională, de data aceasta însă într-o întîlnire cu redutabila formație a Ungariei. Jocul a avut loc în 1939 la București și s-a terminat cu un rezultat de egalitate: 1—1 (punctul nostru a fost marcat de Spielman). În acel meci linia noastră de înaintare era formată din Oană, Spielman, Reuter, Bodola și Bogdan.

În acest clasament al numărului de selecționări, pe locurile 2 și 3 sînt fundașul Gheorghe Albu și extrema stîngă Ștefan Dobay. Primul are 42 de prezențe în echipa națională, al doilea 40. Albu a făcut parte, ultima dată, din reprezentativa țării în anul 1938, cînd a jucat la Praga împotriva Cehoslovaciei (2—6). În schimb, Dobay a mai jucat un an. Meciul său de adio l-a susținut în compania echipei Italiei, la București, cînd „squadra azzura" a cîștigat la limită (1—0).

SCHIMBAREA JUCĂTORILOR ÎN CAMPIONAT

IONEL FĂLUTOIU — București: „Aș dori să știu: 1. de cînd este voie să se schimbe jucătorii în meciurile de campionat; 2. pe ce criterii se face selecționarea jucătorilor în echipa reprezentativă"?

1. Faptul relatat de dv. din jocul de campionat Steaua — St. roșu (cînd Voinescu, accidentat, a ieșit și în locul lui a intrat fundașul Staicu) dovedește că în 1960 nu era în vigoarea modificarea de regulament adusă de F.I.F.A. cu privire la înlocuirea jucătorilor accidentați. Această modificare a survenit și a fost pusă în aplicare abia începînd cu returul campionatului pe anul 1960—61, ca urmare a recomandării lui „International Board" (forul care decide orice modificare de regulament). Deci, la noi schimbarea de jucători a intrat în vigoare din primăvara anului 1961, o dată cu începerea returului.

2. Pretutindeni, la baza selecționării jucătorilor stau aceleași criterii: forma jucătorilor, valoarea lor sau omogenitatea. Echipele naționale sînt alcătuite fie pe un singur criteriu, fie pe baza a două dintre ele. Forma o subliniază jocurile de campionat, competiție de regularitate; valoarea unui jucător este stabilită de calitățile certe, îndelung verificate, ale unui jucător; omogenitatea unui lot reprezentativ o asigură „scheletul" unei echipe de club sau folosirea pe o perioadă mai lungă a aceluiași lot de jucători. În munca sa de selecție, federația noastră se călăuzește după aceste criterii și în special după ultimul, acela al omogenității.

PLASE RUPTE DE ȘUTURI?

A. PAVEL — Cluj: „Plasele porților pot fi rupte de șuturi foarte puternice?"

Despre plasele rupte de violența unor șuturi s-au spus (ba uneori chiar s-au scris) multe. Înflorite de bogata imaginație a „microbiștilor", șuturile care AU SPART PLASA au intrat în istoria... legendelor balonului rotund. Dintre jucătorii noștri, Dobay, Baratki, Marian, Onisie ș.a. au fost „învinuiți" că în diferite meciuri au rupt plasa porții adverse. Că plasele în chestiune s-au rupt într-adevăr nu mai încape nici o îndoială. Problema care se pune este „CINE A FOST „DE VINĂ"? Șutul sau plasa? După expertizele specialiștilor, răspunsul este unul singur: PLASA.

Șuturile, oricît ar fi de puternice, nu pot rupe o plasă obișnuită, „sănătoasă". Numai o plasă... îmbătrînită, putrezită în unele locuri sau rău prinsă de bare se poate rupe spectaculos, la șuturi mai mult sau mai puțin puternice, producînd asupra amatorilor de senzații, impresii care iau apoi calea basmelor.

În fotografia alăturată, vă prezentăm o „mostră" de șut care a „spart" plasa. Jucătorul Medves de la Olimpia Oradea a înscris în partida cu Sătmăreana unicul gol al partidei. Deși plasa s-a rupt, vina este a ei și mai puțin a șutului. (Foto: St. Vilicar — Oradea).

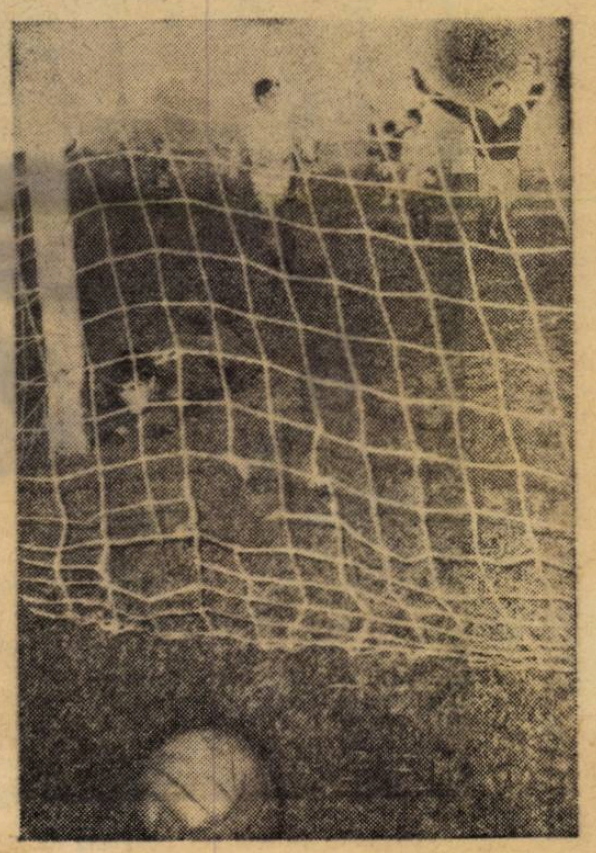

DE CE SE JOACĂ CU JAMBIERELE CĂZUTE?

SILVIAN TURTUREANU — Ploiești: „Iubesc foarte mult fotbalul, dar pe mine, ca și pe alți spectatori, mă supără un lucru: de ce unii jucătorii ca Sorin (Steaua), Manolache (Farul), Ene II (Dinamo București) etc. evoluează pe teren cu jambierele căzute pe bocanci? Oare împotriva unor asemenea jucători nu se pot lua măsuri?"

Nu sînteți singurul care faceți această observație îndreptățită. Fără îndoială că dispozițiile în vigoare arată clar care trebuie să fie ținuta fotbaliștilor în teren. Presa, la rîndul ei, a atras în nenumărate rînduri atenția celor în cauză, dar se vede treaba că nici jucătorii și nici antrenorii lor n-au fost receptivi la critică. Mai mult, după cum ați și văzut probabil, foarte puțini arbitri se sesizează, în sensul de a opri jocul și a da avertisment pentru ținută vestimentară nesportivă. S-ar putea ca într-un viitor apropiat să se prevadă sancțiuni mai aspre. De altfel, la cursul internațional de arbitri, organizat de F.I.F.A. la Mariazel (Austria) s-a precizat din nou că fotbaliștii sînt obligați să aibă o ținută cît mai decentă în timpul jocului, că ei sînt obligați să aibă jambierele ridicate. E drept, acolo nu s-a spus încă ce sancțiuni vor fi dictate împotriva acelora ce nu respectă această prevedere, dar s-a arătat că *F.I.F.A. va face în acest sens o propunere la „International Board" pentru a elabora o decizie concretă.*

5—1 PUTEA FI 7—1 ŞI CHIAR MAI MULT

UN START GREŞIT, PARŢIAL JUSTIFICAT, N-A ÎMPIEDICAT ECHIPA NAŢIONALĂ SĂ CONFIRME AŞTEPTĂRILE LA NICOSIA

De la trimisul nostru special **AUREL NEAGU**

Parcă meciul România—Cipru a fost un basm...

E simbătă seara, e chiar noapte, au sosit şi primele ore ale duminicii din 4 decembrie şi multiplele impresii roiesc încă în jurul maşinii de scris. Nu-i timp de sedimentare. Peste cîteva ore doar, vom zbura spre Tel Aviv şi pînă la plecare, tot ceea ce citiţi scris din Nicosia trebuie să fie gata, căci singura posibilitate de a transmite reportajul la Bucureşti ne-o oferă spicherul radiodifuziunii, Ion Mureşanu, care pleacă în acelaşi timp cu noi, dar în direcţie inversă, acasă.

Colegul nostru a fost un norocos. El a transmis doar partea a doua a întîlnirii, cînd fotbaliştii noştri s-au răzbunat pe golul primit în prima repriză şi au înscris cinci goluri spectaculoase, astfel că a fost scutit de a da prea multe explicaţii despre ceea ce s-a întîmplat în primele 45 de minute. Ne-a lăsat nouă această dificultate care se estompează totuşi, datorită finişului spectaculos, exuberant chiar, oferit de echipa noastră pe stadionul „Ga-Si-Pi" din Nicosia.

De fapt, între logică şi sentiment se dă o luptă. Din nou o jumătate de meci a fost negativă, mai ales ca scor, dar pe de altă parte prea a fost frumoasă revenirea şi atît de tranşant şi exploziv galopul din a doua jumătate a întîlnirii, încît am fi tentaţi să trecem cu vederea golul înscris de Costakis, 0—1 de la pauză, dar... Dar nu se poate !

Ne-am obişnuit să fim analitici, şi trebuie să continuăm, fiindcă prinde bine mecanismului echipei naţionale pe care îl dorim, desigur, reglat ca un ceasornic, fără să uităm totuşi că fotbalul este un joc.

Ce a determinat momentele critice ?

Apropierea de echipa naţională te face să simţi bine pulsul jucătorilor. Meciul cu Italia a fost o grea încercare şi am fost de acord cu toţii că în pofida înfrîngerii, scorul de 3—1 a fost exagerat, deoarece echipa noastră a făcut una din cele mai bune partide în deplasare în faţa unei formaţii valoroase, necruţătoare pe teren propriu. Trecînd din punct de vedere moral în mod satisfăcător peste acest greu obstacol, componenţii echipei naţionale au privit mult mai relaxat meciul cu Cipru, echipă a cărei valoare internaţională este cunoscută ca fiind redusă în soccerul european. Obţinerea victoriei nu era pusă la îndoială, problema fiind doar modul în care aceasta poate fi realizată şi, desigur, că doream cu toţii ca reprezentativa noastră să facă aici, la Nicosia, o partidă excelentă.

Noutăţile aflate la sosirea în capitala Ciprului ne-au mai temperat din zelul iniţial. Echipa gazdă urmase un program minuţios de pregătire, doi dintre titularii săi jucaseră unul în Anglia (stoperul Costas) şi altul în Grecia (centrul atacant Krystalis), posedă o mare viteză şi joacă atletic, obişnuiţi să acţioneze astfel pe un teren cu totul nou pentru fotbaliştii noştri (pămînt în loc de gazon).

Joia trecută, imediat după sosirea la Nicosia, lotul nostru reprezentativ a făcut un antrenament de o oră pe terenul de joc pentru ca după aceea toţi jucătorii, fără excepţie, să constate că efortul a fost cît pentru două antrenamente şi crampoanele ghetelor sînt pe jumătate tocite din cauza duritătii terenului. Uşoara relaxare programată vineri pe stadion a trebuit să fie suspendată din cauză că jucătorii se mai resimţeau încă de pe urma antrenamentului anterior.

În ciuda acestor dificultăţi, modul de apreciere a întîlnirii n-a fost schimbat. Echipa privea jocul cu multă încredere în forţele ei şi totuşi surpriza a venit.

Din nou gol primit din greşeală de apărare

La începutul partidei, Cipru a atacat dezlănţuit aşa cum procedează orice echipă gazdă. Caracteristicile jocului echipei cipriote s-au dezvăluit repede. Joc în viteză, cu pase în lungime, cu fugă după minge, în scopul de a surprinde. Jucătorii români au acţionat calm şi au reuşit să întrerupă firul cîtorva acţiuni, însă ei au repus mingea în joc fără adresă, oferind astfel posibilitatea adversarilor să revină în atac. Lipsa de precizie a dus la enervare şi la păcatul obişnuit în asemenea situaţii, acela de a intra în jocul adversarilor, astfel că atacurile echipei noastre erau sporadice, acţiunile colective şi constructive se epuizau în faşă, deci fructificările nu puteau apare.

După aproximativ 20 de minute, personalitatea echipei României a început să prindă contur, fără ca ceva deosebit să se fi întîmplat în defavoarea ei. Din minutul 30 iniţiativa începe să-i aparţină pentru ca, o dată cu dominarea, să apară şi unele „numere personale", în care se integrează pînă şi mezinul reprezentativei, Lucescu. Pe teren se aude vocea de stentor a lui Dan Coe : „Jucaţi serios !" Avem impresia că este ascultat. În min. 35 se creează prima ocazie mare de gol. Portarul Elefteriadis este depăşit de fază, Frăţilă trimite mingea în gol, dar Plutis o respinge de pe linia porţii cu o lovitură de cap. În faza următoare, Dobrin îi driblează pe Pambulis şi Tufis şi de la 16 m trage cu sete, de data aceasta pe sus şi nu pe jos ca la Neapole şi iată că bara îl salvează pe portarul cipriot de la gol. **În această perioadă, cînd deschiderea scorului surîdea din plin echipei noastre, echipa Ciprului beneficiază de o lovitură liberă în jumătatea sa de teren. Plutis trimite mingea la Krystalis, lung, în apropierea careului nostru. Krystalis, cel mai bun jucător al echipei gazdă, a trecut mingea peste Nunweiller III, la Costakis. Dan Coe a ezitat să-l atace, a întins tîrziu piciorul şi acesta a şutat în plin de la 10 m, puternic, fără ca M. Ionescu să mai poată intervină. 0—1, o situaţie neaşteptată atît înainte de joc cît şi în timpul jocului, mai cu seamă în ultimele minute ale reprizei în care echipa României obţinuse un avantaj net în joc.**

Este inutil să vă descriu entuziasmul din tribune. Vi-l imaginaţi, desigur. Se anunţa o nouă senzaţie în fotbalul european ? Trebuie să spun că după acest gol n-am avut nici un moment senzaţia unui eventual eşec.

Echipa, cu Pîrcălab în frunte, a contraatacat. Ca de obicei, adversarul lui direct, Kureas, l-a faultat în apropiere de 16 m. Dan a venit să-şi repare greşeala în careul advers. La fel ca în meciul cu Polonia, asemenea unui bolid. Pîrcălab a executat lovitura în dreptul acestuia, Dan s-a întins ca un arc, a lovit cu capul, la fel ca în fotografia de pe coperta numărului **26** al revistei noastre, dar mingea a trecut cîţiva centimetri peste bară. Era minutul 41. **Atacurile continuă şi în minutul 44 un irezistibil „un-doi" executat de Dobrin şi Pîrcălab pune pe ultimul în situaţie de gol şi... gol.** Uluit de viteza acestei execuţii şi probabil, mai puţin obişnuit cu asemenea faze care derutează şi pe arbitri mai experimentaţi, tuşierul maltez a semnalat ofsaid. Pîrcălab s-a supărat, s-a certat cu arbitrul în cauză, acesta l-a reclamat colegului său de la centru, dar totul a rămas ca mai înainte. Era min. 44 şi repriza s-a încheiat cu 1—0 pentru Cipru.

O nouă acţiune de atac a echipei noastre. Pîrcălab a depăşit doi adversari şi va şuta la poarta echipei cipriote

Mai mult decît o simplă schimbare la faţă

N-am invidiat de fel pe jucătorii noştri în timpul pauzei. **Au fost foarte aspru dojeniţi cu atît mai mult cu cît unii din ei au vrut să învinovăţească mai întîi terenul, mingea şi jocul forte al adversarilor ! Evident că vina principală era a lor. Nu abordaseră în profunzime meciul, aşteptînd ca victoria să le revină pînă în cele din urmă pe baza diferenţei de valoare.**

Bine le-a mai prins săpuneala ! S-au dezlănţuit la reluarea jocului şi au realizat o repriză de fotbal debordant. Au egalat după trei minute (**Dridea I**) şi au luat conducerea un minut după aceea (**Lucescu**). **Noua repriză a întors rezultatul în favoarea noastră în numai cinci minute, însă situaţia aceasta nu repara totul.** Diferenţa de scor se impunea şi, aşa cum acţiona în continuare echipa, era evident că va mai înscrie goluri. Echipa Ciprului a înţeles că visul de victorie s-a spulberat şi s-a retras în apărare, lăsînd doar un înaintaş în jumătatea noastră de teren, pe Costakis. Adversarii noştri n-au avut de unde să ştie ce fel de resurse ascunde formaţia României, atît de cuminte în repriza întîi. Nici noi n-am crezut că Pîrcălab va face abstracţie de intervenţiile puternice ale adversarilor şi va zburda peste apărătorii cipriotî ! N-a fost chip să fie oprit ! **Partea dreaptă, pe unde s-a infiltrat în permanenţă şi Ghergheli, unde a venit şi Popa adesea în atac, a fost punctul forte ale echipei.** De aici s-au creat următoarele trei goluri marcate de **Frăţilă**, de două ori şi **Dridea I** din nou. Mare, foarte mare, a fost dorinţa lui Pîrcălab să înscrie un gol, dar şuturilor acestuia s-au opus fie portarul Elefteriadis, fie chiar... parteneril lui Pîrcălab. La înscrierea golului al 5-lea, Pîrcălab a şutat puternic, Dridea I însă a deviat mingea în gol, astfel că nici de această dată ambiţia răsfăţatului nostru internaţional nu s-a realizat.

După pecetluirea scorului, Pîrcălab a ratat numai de la 6 m de poartă. Frăţilă l-a imitat repede, iar Lucescu a avut cea mai mare dintre ultimele ocazii de a mări scorul cu 3 minute înainte de finalul partidei. De la 4 m de poartă a trimis mingea cu capul peste bară ! Şi rezultatul a rămas 5—1.

Echipa naţională ar fi trebuit şi ar fi putut să înscrie mai multe goluri decît cinci. De ce punem problema golurilor ? Pentru eventualitatea în care, ajungînd la egalitate de puncte cu Italia, de-

(Continuare în pag. a 12-a)

CIPRU — ROMÂNIA 1—5 (1—0).
STADION : „Ga-Si-Pi", pămînt cu denivelări, impropriu pentru joc internaţional de nivel continental.
TIMPUL : ideal pentru fotbal.
SPECTATORI : 11 000, foarte sportivi şi obiectivi.
AU MARCAT : Costakis (min. 39) pentru Cipru şi Dridea I (2) în min. 49 şi 82, Frăţilă (2) în min. 65 şi 74 şi Lucescu în min. 51.
CIPRU : Elefteriadis — Katos, Costas, Kureas — Plutis, Tofis — Nicachis, Krystalis, Pambulis, Costakis, Stilianu.
ROMÂNIA : M. Ionescu — Popa, Nunweiller III, Dan Coe, Deleanu — Ghergheli, Dobrin — Pîrcălab, Frăţilă, Dridea I, Lucescu.
ARBITRI : Artur Lentini (la centru) şi Naudi şi Bonett la tuşe, au condus satisfăcător.

COMPORTAREA JUCĂTORILOR

M. IONESCU a avut de apărat doar cîteva şuturi. Nu se face vinovat de primirea golului întrucît execuţia loviturii a fost imparabilă. În a doua repriză el a apărat foarte bine o lovitură expediată de Pambulis, sub bara transversală, trimiţînd mingea în corner.

POPA, după un început evaziv şi unele greşeli din primele 30 de minute de joc, s-a comportat foarte bine, devenind foarte activ şi în atac. Frăţilă a înscris golul al 4-lea din pasa lui Popa care a făcut o cursă frumoasă pe extrema dreaptă.

NUNWEILLER III a avut ezitări atunci cînd echipa a fost în apărare şi a greşit la primirea golului. După pauză a jucat satisfăcător.

DAN COE a fost un bun mobilizator al colegilor săi şi a avut capacitatea de luptă necesară, însă obişnuieşte de la un timp să se retragă prea mult în faţa adversarilor, iar, uneori, ca în faza golului, întîrzie în intervenţie. N-a revenit la nivelul lui cel mai bun.

DELEANU a avut posibilitatea să-şi etaleze jocul din campionat, cu o mare participare în atac. El a fost însă prea prudent.

GHERGHELI s-a comportat tot meciul foarte bine. Neobosit, a alergat mult, s-a infiltrat bine în atac, servindu-l ideal pe Frăţilă la înscrierea celui de al 3-lea gol.

DOBRIN a jucat inegal. El a realizat unele faze spectaculoase şi utile, însă a şi greşit.

PÎRCĂLAB, s-a dovedit de această dată foarte curajos şi insistent. El şi-a desfiinţat pur şi simplu adversarul, cu toate că acesta l-a faultat adesea. În a doua repriză, Pîrcălab a fost irezistibil, a sprintat fulgerător, înşirîndu-şi adversarii pe partea laterală a terenului. El are contribuţie cel puţin pe jumătate la cele două goluri înscrise de Dridea I.

FRĂŢILĂ, în prima repriză joc anemic, pase greşite, o evoluţie sub toate aşteptările. Şi-a revenit însă după pauză cînd a jucat energic, ţintind poarta şi devenind autor a două goluri.

DRIDEA I, ca deobicei, a muncit foarte mult, a căutat poziţia favorabilă de gol, anticipînd excelent intenţiile lui Pîrcălab şi concretizîndu-le. Pe parcursul meciului a fost şi el inegal.

LUCESCU a intuit finalizările, a reuşit una şi, cu mai multă atenţie şi şansă, mai putea marca cel puţin un gol. A fost dezavantajat că nu s-a jucat prea mult pe partea lui, însă a şi exagerat uneori prin prelungirea driblingului.

ASPECTE MEDICO-SPORTIVE ALE PROCESULUI DE TRANZIȚIE

de dr. MIRON GEORGESCU

Perioada de tranziție polarizează în ultimii ani atenția unui număr mereu crescînd de specialiști și tehnicieni din domeniul sportului. Se repetă, în prezent, cu perioada de tranziție, ceea ce s-a petrecut cu mulți ani în urmă cu perioada pregătitoare. Pe atunci, atenția tuturor era concentrată doar asupra perioadei competiționale, considerată ca fundamentală pentru randamentul activității sportive. Perioadei pregătitoare i se acorda o semnificație secundară, iar perioada de tranziție — complet neglijată — purta numele sugestiv de „sezon mort".

Progresele metodicii de antrenament au determinat ulterior reconsiderarea perioadei pregătitoare și au subliniat rolul ei hotărîtor pentru nivelul performanțelor realizate în sezonul competițional. Îmbogățirea conținutului antrenamentului prin fundamentarea științifică a problemelor perioadei pregătitoare constituie principala cauză a saltului efectuat de performanțele sportive în ultimele decenii.

IMPORTANȚA PERIOADEI DE TRANZIȚIE

Căutarea de noi căi pentru a se depăși stadiul actual a făcut ca un număr mare de specialiști să adîncească studiul problemelor perioadei de tranziție. Rămăsese cea mai puțin cunoscută și, în valențele ei neutilizate, mulți au văzut un teren din care printr-o metodică perfecționată s-ar putea extrage noi forțe active pentru ridicarea performanțelor sportive. Numeroase experimente și ciocniri de opinii au aruncat trepta asupra „tranziției" lumina înțelegerii.

Sîntem convinși că în momentul cînd problemele legate de metodele și mijloacele perioadei de tranziție vor fi pe deplin rezolvate, performanțele sportive vor face un nou salt, așa cum s-a întîmplat și după ce s-au pus la punct aspectele esențiale ale perioadei pregătitoare. În prezent sîntem însă departe de acest stadiu. Datele științifice insuficiente și studierea încă puțin sistematizată și corelată a tuturor aspectelor practice nu permit să se traseze încă o linie de orientare sigură în privința perioadei de tranziție.

Activitatea noastră fotbalistică oferă un exemplu concludent în această privință. Lipsesc studii aprofundate și cercetări experimentale care să ducă la concluzii cu o solidă bază științifică.

Nu este în intenția articolului de față să facă o analiză critică a activității echipelor noastre de fotbal în perioada de tranziție și nici să arate virtuțile sau păcatele liniei preconizate de Colegiul central de antrenori. **Urmărim numai să atragem atenția asupra unor aspecte medicale de care e bine să se țină seama cînd se alcătuiește planul general al perioadei de tranziție.** Precizăm de la început că întregul articol se bazează pe ideea că **perioada de tranziție trebuie să constituie o „perioadă pregătitoare" pentru perioada pregătitoare propriu-zisă. Cu alte cuvinte, rolul ei esențial este să facă organismul sportivilor capabil să suporte în condiții optime programul de lucru din perioada pregătitoare.**

CUM GĂSIM SOLUȚIILE CELE MAI BUNE?

Transformarea perioadei de tranziție într-o bază solidă pentru perioada pregătitoare impune alegerea unor mijloace și a unei metodici de pregătire diferențiate de cele utilizate în celelalte două perioade ale planului de antrenament anual. Metodica justă și mijloacele adecvate pot fi găsite numai dacă se pleacă de la cunoașterea amănunțită a consecințelor perioadei competiționale precedente asupra organismului jucătorilor și apoi de la sarcinile cărora trebuie să le facă față în perioada pregătitoare următoare.

Care este din punct de vedere medico-sportiv situația fotbaliștilor la sfîrșitul perioadei competiționale actuale?

După comportare și starea biologică, jucătorii pot fi împărțiți la sfîrșitul unei perioade competiționale în trei categorii: **a. jucători în formă; b. jucători ieșiți din formă; c. jucători în stare de supraantrenament.**

Starea sănătății unora dintre ei este bună. Mulți prezintă însă tulburări acute sau cronice. Ne referim la eventualele dereglări survenite în timpul perioadei competiționale (ex. hipertensiuni): la focare infecțioase (amigdalite cronice, granuloame dentare); la unele afecțiuni digestive (gastrite, apendicite cronice, sechele după hepatite) și la cele ale aparatului locomotor apărute sau agravate prin solicitările intense din timpul anului (artroze, discopatii, leziuni ligamentare și musculare).

Ce îi așteaptă pe fotbaliști în perioada pregătitoare următoare? După cîte sîntem informați, activitatea oficială a jucătorilor din categoria A, de exemplul cărora ne folosim în prezentul articol, va fi reluată în sezonul următor mai devreme ca deobicei. Se preconizează ca primele jocuri de campionat să fie programate la sfîrșitul lunii februarie. Echilibrul de forțe din fruntea clasamentului precum și mica diferență de puncte dintre echipele amenințate de retrogradare, vor face ca în returul campionatului lupta pentru puncte să fie deosebit de aprigă. Toate acestea vor determina reluarea pregătirii încă de la începutul lui ianuarie, în condiții de mediu și cu o intensitate care vor solicita foarte mult organismul jucătorilor.

Programul internațional al reprezentativelor noastre și al unor echipe de club sporește și mai mult exigența, complexitatea și intensitatea pregătirii pentru o mare parte din jucătorii echipelor din categoria A.

În concluzie, perioada pregătitoare va reprezenta în anul viitor, mai mult decît în alți ani, o încercare grea pentru jucătorii noștri. Vor putea să facă față cu succes numai cei perfect sănătoși și cu forțele complet recuperate după sezonul precedent, adică tocmai jucătorii care au folosit perioada de tranziție în acest scop.

CÎTEVA RECOMANDĂRI MEDICO-SPORTIVE CARE SE IMPUN

Pornind de la premisele de mai sus, rezultă că actuala perioadă de tranziție ridică probleme complexe atît pe linie metodică cît și medicală. Pentru soluționarea lor sînt necesare unele măsuri ce trebuie luate fără întîrziere. Menționăm dintre acestea:

Controlul medico-sportiv complex. Se recomandă ca toți jucătorii să efectueze un examen medical aprofundat în unitățile rețelei de specialitate a Ministerului Sănătății și Prevederilor Sociale. În urma examenului chimic și a investigațiilor de laborator se poate stabili starea de sănătate, dezvoltarea fizică și starea funcțională a fiecărui jucător la sfîrșitul perioadei competiționale. Tot cu această ocazie se vor diagnostica unele tulburări sau afecțiuni recent survenite și se va aprecia felul cum au evoluat afecțiunile mai vechi.

Constatările examenului medical trebuie urmate de **măsuri organizatorice** care să asigure vindecarea tuturor afecțiunilor pînă la reînceperea perioadei pregătitoare. Acum este momentul cel mai indicat pentru efectuarea intervențiilor chirurgicale necesare asanării focarelor infecțioase (amigdalite, apendicite, granuloame dentare), pentru internările în spital în vederea precizării diagnosticului și fixării liniei terapeutice în afecțiunile care supără de mai multă vreme pe jucători și le scade potențialul de lucru (hipertensiuni arteriale, afecțiuni digestive etc.).

Perioada de tranziție este de asemenea foarte potrivită pentru a trimite jucătorii suferinzi la tratament în stațiunile balneoclimaterice. Beneficiază mult de pe urma acestor cure, în special cei cu leziuni ale aparatului locomotor (Herculane, Govora, Băile Victoria) și digestiv (Slănic, Singiorgiu).

Pe baza datelor medicale și pedagogice se va stabili care jucători sînt în formă, ieșiți din formă sau supraantrenați. Fiecare dintre aceste categorii necesită un **program de pregătire și un regim de viață** cu caracteristici proprii.

Fără a intra în detalii, menționăm numai că jucătorii care la sfîrșitul campionatului erau încă în formă sportivă, trebuie scoși din formă în mod organizat, nefiind rațional și nici posibil să se mențină acest înalt și instabil grad de antrenament pînă la reînceperea activității oficiale. Scoaterea din formă, concomitent cu păstrarea unui nivel corespunzător de pregătire, se realizează prin scăderea intensității efortului și reducerea efortului specific.

La jucătorii ieșiți din formă, se vor căuta în primul rînd cauzele care au produs acest lucru. De cele mai multe ori este vorba de un regim de viață neadecvat, de eventuale tulburări ale stării de sănătate, de stări conflictuale în familie, în producție, sau în club și mai ales de un program de antrenament care a suprasolicitat organismul.

Eliminarea cauzei permite continuarea antrenamentelor, dar acestea nu vor avea scopul repunerii în formă, ci menținerea sportivului într-un grad mediu de antrenament.

Jucătorii care prezintă semne de supraantrenament necesită măsuri mai complexe. Acestora le este indicată schimbarea mediului (trimiterea în stațiuni de odihnă e binevenită), tratament medical general, vitaminoterapie, săruri de potasiu, calciu, fosfor, hormoni anabolizanți, precum și medicația necesară combaterii eventualelor tulburări locale apărute cînd sindromul general interesează cu predominanță unul din organele importante ale corpului.

La acești sportivi nu este indicată continuarea antrenamentului. Ei vor urma un regim de viață special în care accentul să cadă pe odihnă, pe crearea de preocupări atrăgătoare și distractive, pe refacerea forțelor fizice și nervoase. Efortul fizic va consta din plimbări în aer liber și din practicarea unor sporturi care nu necesită efort prea mare și care oferă sportivului momente de plăcută relaxare.

(Continuare în pag. a 11-a)

Din problemele metodice ale perioadei de odihnă activă

de

ION ȘICLOVAN

conferențiar universitar

la I.C.F.

După o perioadă de îndelungată și intensă activitate competițională (internă și internațională), majoritatea fotbaliștilor noștri au intrat de la începutul lunii decembrie într-o altă fază a pregătirii lor anuale. E vorba de perioada odihnei active, denumită de unii și perioada de tranziție.

În ultima vreme, specialiștii din diferite ramuri sportive emit la adresa semnificației acestei perioade opinii contradictorii. Unii dintre ei ajung pînă acolo încît proclamă inutilitatea acesteia, susținînd că organizarea metodică a pregătirii sportivilor trebuie să cuprindă doar două perioade: pregătitoare și competițională. Aceste diverse puncte de vedere nu trebuie ignorate, în măsura în care argumentația propusă ține cont în mod obligatoriu de specificul fiecărei ramuri sportive. Cu aceste premise vom începe prin a rezuma modul în care se desfășoară în prezent pregătirea fotbaliștilor noștri. În acest sens se disting:

a) două perioade competiționale (campionatele de toamnă și de primăvară), în care jocurile oficiale se succed săptămînal sau există microcicluri cînd fotbaliștii participă la trei meciuri în șapte zile.

b) două perioade pregătitoare, care preced fiecare perioadă competițională. Ele se întind îndeobște de la 3 ianuarie pînă la sfîrșitul lunii februarie, iar cealaltă din a doua jumătate a lunii iulie pînă la sfîrșitul lui august. În afara acestora, jucătorii urmează, în cursul lunii decembrie, un program diferit de regimul de lucru specific perioadelor pregătitoare și competiționale. Este tocmai perioada de odihnă activă sau de tranziție.

În prezent, cînd există atîtea căutări ce urmăresc să îmbunătățească toate laturile procesului de antrenament, întrebarea „este sau nu este necesară perioada de odihnă activă în pregătirea fotbaliștilor**" ?, pare întemeiată și legitimă. Ținînd seama de toată diversitatea situațiilor proprii jocului de fotbal, opinăm că** existența acestei perioade nu constituie un fenomen legic al periodizării antrenamentului tuturor categoriilor de fotbaliști.

FACTORII CARE STABILESC OPORTUNITATEA PERIOADEI ODIHNEI ACTIVE

Programarea sau înlăturarea perioadei de odihnă activă trebue stabilită de antrenor în colaborare cu medicul sportiv. Elementul decisiv pentru luarea acestei hotărîri, trebuie să-l reprezinte gradul de uzură fizică și psihică a jucătorilor, stabilit la sfîrșitul perioadei competiționale. **Dacă se va considera necesară, perioada de odihnă activă va fi inclusă exclusiv în luna decembrie și numai în cazuri excepționale și pe timpul verii în intervalul dintre două ediții ale campionatului. Vara, în general, condițiile climaterice proprii țării noastre, precum și starea capacității de efort a jucătorilor nu justifică prezența acesteia. În această lumină, succesiunea perioadelor din antrenamentul fotbaliștilor, corelată cu succesiunea anului competițional și nu a celui calendaristic, ar deveni în general următoarea: pregătitoare-competițională-odihnă activă-pregătitoare-competițională și din nou repetare în ordinea enumerată.**

1). Perioada de odihnă activă este necesară în primul rînd fotbaliștilor care au susținut de-a lungul anului un număr însemnat de jocuri oficiale. **Respectarea acestui principiu se recomandă în programul fotbaliștilor din loturile reprezentative, precum și în cazul celor din echipele de categoria A., B. și C, care în anul calendaristic anterior au susținut peste 30 de meciuri oficiale (campionat, cupă, diferite jocuri interne sau internaționale cu importante solicitări).**

Rațiunea includerii acestei perioade în sistemul organizării pregătirii unor categorii de jucători este determinată de necesitatea relaxării sistemului nervos central, intens solicitat în procesul de pregătire și în decursul competiției. **Deci principala justificare a acestei perioade o constituie necesitatea deconectării temporare a sistemului nervos central. Ieșirea organizată din starea de tensiune nervoasă, conferită de procesul de pregătire, de miza jocurilor, de întreaga ambianță psihologică rezultată din necesitatea obținerii de rezultate superioare, în concordanță cu cerințele opiniei publice, reprezintă o cerință obiectivă.**

2) Nu au neapărată nevoie de această perioadă jucătorii care de-a lungul anului au susținut un număr restrîns de jocuri oficiale, iar solicitarea n-a ajuns la treapta unei mobilizări deosebite a capacității lor nervoase și de efort. **Din această categorie fac parte fotbaliștii cuprinși în sistemele competiționale medii și inferioare, precum și componenții loturilor echipelor de categorie A, B, C, puțin și rareori solicitați să susțină jocuri oficiale. Pentru toți aceștia, intervalul respectiv trebuie să capete caracter de perioadă pregătitoare, deci de continuare a acumulărilor de ordin tehnic, tactic, fizic etc.**

Din cele de mai sus, rezultă că programarea sau înlăturarea perioadei de odihnă activă trebuie efectuată diferențiat, pornindu-se de la dimensiunea eforturilor fizice și psihice pe care fiecare jucător în parte sau echipa în ansamblu le-a suportat în cursul antrenamentelor de pregătire, sau prin participarea la competiție.

Stabilirea gradului de uzură și a măsurilor care se impun nu poate avea o bază obiectivă decît atunci cînd evaluarea lor este rodul unei strînse colaborări dintre antrenor și medic, cei doi factori răspunzători de pregătirea jucătorilor. A conferi acest drept antrenorului și medicului în sensul stabilirii oportunității perioadei la care ne referim, a locului și conținutului ei, reprezintă un real pas înainte în comparație cu alternativa cînd se stabilesc și se impun șablon aceleași date și același conținut, de către organele metodice regionale sau centrale, cu caracter obligatoriu pentru toate echipele.

DURATA ȘI SARCINILE PERIOADEI ODIHNEI ACTIVE

Ca durată, această perioadă nu trebuie să depășească intervalul de 3—4 săptămîni. Sarcinile ei instructiv-educative sînt următoarele:

a. — Menținerea capacității de muncă a organismului cel puțin la nivelul de 3/4 din gradul atins în finalul perioadei competiționale precedente;

b. — Asigurarea unui nivel omogen de pregătire fizică și tehnică, încît la începutul perioadei pregătitoare întregul lot să se prezinte cu posibilități sporite de realizare a obiectivelor de instruire planificate. În acest sens, trebuie să se acorde o deosebită atenție mai ales pregătirii acelor jucători care, din cauza insuficiențelor de ordin tehnic sau de pregătire fizică, constituie piedici pentru sporirea randamentului global al echipei;

c. — Asigurarea relaxării psihice a jucătorilor;

d. — Menținerea stereotipului deprinderilor tehnice, îmbogățirea continuă a arsenalului tehnic al fiecărui jucător, precum și creșterea indicilor calităților fizice.

MIJLOACELE PERIOADEI ODIHNEI ACTIVE

În selectarea mijloacelor perioadei odihnei active nu poate fi admisă nici o restricție, dar folosirea lor trebuie să asigure o activitate reconfortantă, plăcută, în care munca pentru perfecționare să capete un caracter de destindere, de „joacă constructivă".

Din sistemul mijloacelor indicate în această perioadă enumerăm: jocurile amicale, jocurile pe teren redus organizate între componenții echipei, exerciții pentru menținerea calităților fizice (mai ales a îndemînării și vitezei), execuții tehnice pentru menținerea sau îmbogățirea arsenalului de procedee tehnice, gimnastica de înviorare, practicarea în scopuri recreative a unor sporturi complimentare: (schi, baschet etc.), precum și unele măsuri speciale ca de exemplu: 7—8 zile de concediu total. În această perioadă este necesar ca jucătorii cu traumatisme musculo-ligamentare să fie supuși unui tratament adecvat. Eșalonarea concretă a mijloacelor citate se va face individualizat, în funcție de starea fizică și psihică a fiecărui jucător, precum și în legătură cu situația din producție, cu structura anului școlar sau universitar etc. De o atenție specială trebuie să se bucure jucătorii care în această perioadă urmează diferite tratamente. Pentru ei, intervalul de concediu total poate depăși 7—8 zile. Toți cei aflați în perioada de odihnă activă vor trebui să evite creșterea în greutate printr-un regim de alimentație rațional, deoarece în caz contrar vor începe perioada pregătitoare în condiții nefavorabile.

În privința mijloacelor propuse, sîntem îndreptățiți să afirmăm că structura lor nu diferă esențial de cele proprii perioadelor pregătitoare și competițională. În aceste condiții ceea ce constituie specificul perioadei de odihnă activă este regimul de lucru redus la 2—3 antrenamente pe săptămînă (de cîte 60—90 de minute), dar mai ales dispariția necesității de concentrare a jucătorilor asupra mizei partidelor, scăderea responsabilității lor directe față de exigențele opiniei publice, stare ce declanșează în perioada competițională sentimente și emoții deosebit de intense și de obositoare. Din sistemul mijloacelor perioadei de odihnă activă mai fac parte ședințele de analiză a comportării jucătorilor și echipei în competiția precedentă, precum și planificarea pregătirilor în vederea noului sezon competițional și organizarea acesteia din toate punctele de vedere.

(Continuare în pag. a 11-a)

REFLECȚII DUPĂ JOCUL DE LA NEAPOLE

Înregistrăm cu satisfacție obișnuința de dată recentă a iubitorilor fotbalului de a aprecia întîlnirile internaționale și evoluția jucătorilor nu numai prin prisma rezultatului pur și simplu ci și prin factura jocului practicat de către aceștia.

Iată de ce, după meciul de debut din campionatul Europei, cîștigat cu 4—2 în fața Elveției la București, a apărut atît de pregnant nemulțumirea față de jocul slab prestat de echipa națională în a doua parte a întîlnirii, pentru ca după aceea, consecventă acestei mentalități logice și obiective, opinia sportivă din țara noastră să aprecieze că, deși au pierdut meciul de la Neapole cu Italia, 1—3, fotbaliștii noștri au avut totuși o comportare bună în fața unor adversari renumiți.

Fără îndoială că ne-ar fi plăcut tuturora să vedem că echipa noastră reprezentativă face să se cutremure telexurile agențiilor de presă de pe glob, anunțînd o victorie românească la Neapole. N-am putut avea această mare satisfacție, însă cu toții am văzut pe ecranele televizoarelor evoluția curajoasă, plină de conținut a jucătorilor noștri, egali în cea mai mare parte a jocului cu renumiții lor adversari. De aceea acest eșec nu ne-a supărat în aceeași măsură ca altele, în care replica echipei reprezentative n-a fost de acest nivel și, apoi, trebuie să arătăm că, în afara unor greșeli colective și personale ale fotbaliștilor noștri, eroarea de arbitraj care a adus Italiei egalarea (1—1) a fost un mare moment psihologic al meciului care, pentru echipa română, jucînd în deplasare, a fost de o importanță capitală. Fără acest gol acordat gratuit gazdelor, gol a cărei nevalabilitate au confirmat-o, cu o deplină loialitate, chiar jucătorii italieni, șansele echipei noastre de a mai înscrie rămîneau în picioare, sau, în cel mai rău caz pentru noi, egalarea ar fi survenit mai tîrziu și dimensiunea scorului n-ar mai fi fost, aproape sigur, aceeași ca în finalul partidei.

După vizionarea acestui meci a apărut, ca într-o oglindă, avantajul pe care-l dețin gazdele într-o întîlnire internațională, cînd în afara iureșului tribunelor, la plusul de curaj contribuie și împrejurarea că arbitrii se arată în general binevoitori gazdelor. Nu vrem să spunem că Italia a cîștigat meciul din cauza erorii de arbitraj, dar în mod neîndoios avîntul și șansele echipei noastre după deschiderea scorului au fost mult reduse după acel gol egalizator, stupid.

Este adevărat că am privit în general întîlnirea de la Neapole cu o reținere justificată din cauza marii valori a echipei Internazionale, ce a dat nu mai puțin de opt jucători echipei Italiei pe care o înfruntam, însă după ce jucătorii noștri au deschis în mod spectaculos scorul, teama a dispărut și ne va părea rău mult timp de aici înainte că n-am avut posibilitatea să vedem echipa noastră evoluînd în continuare fără să fie egalată atît de ușor.

Priveam în televizor și vedeam cursivitatea jocului echipei noastre, ne bucura jocul ei în terenul advers, cu curaj, cu combinații care stîrneau admirația. În acele momente se confirma saltul calitativ în conținutul jocului făcut de echipa noastră reprezentativă. Vom repeta ceea ce am mai scris anul acesta și chiar în anul trecut. Pînă mai acum cîtva timp echipa națională juca în deplasare foarte puțin în jumătatea de teren a adversarului, pe cînd de curînd ea se menține în terenul gazdelor, combină și periclitează poarta adversă. Aceasta este o acumulare de care trebuie să ținem seama, cu încrederea că în viitorul apropiat concretizările vor fi proporționale cu jocul ofensiv prestat.

Iată că din dezinvoltura cu care echipa noastră a început jocul, asemenea unei formații mature, cu mare experiență internațională, a rezultat deschiderea scorului, cel mai frumos și lucrat gol din toate cele patru goluri ale partidei.

Totuși, și în aceste condiții, echipa națională a continuat să joace în mod pozitiv, fără supraaglomerare în apărare și a știut să rupă ritmul impetuos al adversarilor, să țină mingea în posesia ei, să aibă calm și personalitate, care i-a permis să creeze și alte ocazii de gol.

Din păcate unele greșeli personale ale jucătorilor din apărare au facilitat adversarilor înscrierea golurilor doi și trei, la al doilea luftul lui Deleanu, la al treilea pasa greșită a lui Popa și trimiterea defectuoasă a mingii de către Dan lui Datcu.

Astfel, scorul a devenit 3—1, însă jocul din teren nu este reflectat de cifrele de pe tabela de marcaj. Un scor de egalitate ar fi răsplătit în mod just eforturile echipei noastre, evoluția ei în acest meci, revirimentul ei după evoluțiile din întîlnirile cu Elveția și Polonia de la București și Ploiești. Dovadă că echipa noastră ne-a satisfăcut în bună măsură este tocmai această apreciere, poate înainte de partidă considerată aproape de nerealizat. Adevărul este că am trecut pe lîngă această mare posibilitate care ar fi deschis orizonturi de calificare căci, după meciul de la Neapole, ne-am convins că în returul de la București șansele sînt de partea noastră, așa cum putem fi aproape siguri că partida de la Neapole, jucată la 26 noiembrie la București, am fi cîștigat-o noi.

Cu toate aceste constatări favorabile pe care ni le prilejuiește evoluția fotbaliștilor noștri din recentul meci cu Italia, trebuie să arătăm și scăderile echipei naționale care persistă și au împiedicat o performanță de răsunet la Neapole. După ce au deschis scorul în min. 7, deși nu s-au retras în apărare, fotbaliștii noștri au vădit o automulțumire, în loc să profite de deruta adversarilor, de stupefacția din tribune și să insiste la poarta lui Sarti pentru a mări, eventual, scorul. Temporizînd jocul ei au greșit. Apoi, atacanții nu au fost pătrunzători. Ei au recurs la manevre de învăluire și au exagerat jucînd pe partea dreaptă, supraapreciind pe Pîrcălab și ignorînd pe Lucescu care, cu ajutorul lor, putea fi periculos. Dar, erorile mari au fost comise de apărători. Ei au vădit uneori descumpănire și nesiguranță, de pe urma cărora au fost primite cele două goluri valabile înscrise de italieni.

Meciul cu Italia ne-a arătat că fotbaliștii noștri pot juca bine atunci cînd se mobilizează bine. Antrenorul Ilie Oană a avut dreptate cînd a spus că meciul este greu sau mai puțin greu, în funcție de nivelul comportării jucătorilor. Acest nivel putea fi superior chiar și în partida de la Neapole, dar acesta nu trebuie coborît în nici un caz în viitoarele întîlniri internaționale. Selecționabilii din lotul reprezentativ nu trebuie să se împăuneze de pe urma laudelor aduse de presa italiană și de bunele aprecieri găsite în țară. Ei trebuie să continue a-și îmbunătăți jocul, să aibă comportări din ce în ce mai bune și mai cu seamă să nu facă greșeala să subaprecieze jocurile cu echipe mai puțin cotate, ca acelea din următoarele zile, de la Nicosia cu Cipru și de la Tel-Aviv cu Izrael. Le dorim succes în activitatea lor viitoare!

Aurel NEAGU

CU LOTUL OLIMPIC ÎN OLANDA

— Comentarii ale trimisului nostru special NICOLAE SOARE —

O „TÎNĂRĂ PORTOCALĂ" ÎN ȚARA LALELELOR

Despre „Tînăra portocală" am auzit de cum am sosit pe aeroportul din Amsterdam de la cei veniți în întîmpinarea noastră. Cele două cuvinte mi-au stîrnit curiozitatea într-o măsură cel puțin egală cu cea pe care probabil o încercați dv. acum citind aceste modeste rînduri. Le-am regăsit după aceea în avancronicile apărute în preziua meciului, convingîndu-ne că ele nu au fost spuse întîmplător. „Jonge Orange" înseamnă pentru olandezi chintesența valorică a tinereții fotbalului lor, întrunindule speranțele cele mai robuste. Olandezii știu să vorbească cu mult realism despre faptul că, în general, fotbalul lor nu a constituit în ultimii ani o prezență de prim rang pe plan european, fie că a fost vorba de echipa națională sau de o echipă a unui club oarecare. O asemenea realitate nu i-a determinat însă să renunțe la cultivarea acestui joc sportiv cu aceeași pasiune și nici să apeleze, ca unii vecini ai lor, la jucători străini. Dimpotrivă, federația și cluburile au continuat dezvoltarea bazei materiale necesare practicării fotbalului, folosind în același timp toate mijloacele pentru a atrage tineretul pe gazon. Rațiunea principală a acestor măsuri nu ne-au ascuns-o: afirmarea în viitorul apropiat a școlii olandeze de fotbal pe plan internațional. In acest sens, echipa de tineret pe care au întîlnit-o olimpicii noștri reprezintă speranța lor nr. 1. Sensibilitatea recunoscută a acestor oameni, cultivatori ai celor mai frumoase lalele din lume, a dăruit echipei naționale de tineret simbolica contopire a fructului tînăr al portocalului. Mărturisesc că aflîndu-i această denumire, mă așteptam ca miercuri seara să văd la Deventer evoluînd o echipă tînără nu numai prin vîrstă ci și prin concepția sa de joc, motiv pentru care nu-mi prea făceam griji în ceea ce privește rezultatul partidei. „Jonge Orange" m-a contrazis însă, făcînd dovada unei reale maturități. Dar pînă la joc, îngăduiți-mi să vă readuc în mijlocul fotbaliștilor noștri.

Locul de cazare a delegației noastre sportive, la care am ajuns luni 21 noiembrie, pe seară, a fost ales la cîțiva km de Utrecht, în plină pădure. Aici se află un centru sportiv de pregătire, dotat cu tot ce este necesar desfășurării unei asemenea activități: cîteva terenuri de fotbal întreținute excepțional, o sală de sporturi, hotel, cantină, club. Unul din terenurile de fotbal, prevăzut cu instalații de iluminat, a fost folosit, de altfel, de către lotul nostru pentru antrenamentul de marți seara. Deși a plouat tot timpul, acest antrenament s-a desfășurat cu toată seriozitatea, fotbaliștii noștri manifestînd o remarcabilă disciplină și poftă de joc. Ca martor al acestei ultime ședințe de pregătire dinaintea meciului de a doua zi, am tras concluzia că echipa noastră va face o partidă bună. Și așa a fost.

LA DEVENTER

Am intrat în oraș cam cu două ore înainte de a începe meciul. De pe trotuare, mulți trecători ne fac semne amicale. Ne-au recunoscut și ne gîndeam că și ei se îndreaptă spre stadion, o dată cu noi. Peste cîteva minute aveam să ne convingem de contrariu. Stadionul, mai puțin factorii săi administrativi, ne-a întîmpinat fără țipete de spectatori, cufundat într-un întuneric deplin. Cu o jumătate de oră înaintea începerii jocului, tribunele mai erau goale. Ne întrebam dacă nu cumva vom juca într-un anonimat total. Au fost însă suficiente 15—16 minute, ultimele dinaintea jocului, pentru a ne spulbera orice îngrijorare. Sub ploaia de lumină descătușată din 4 grupuri de proiectoare de mare putere, tribunele s-au populat rapid pînă la ultimul loc, astfel că la începutul meciului, pe bănci se aflau circa 15.000 spectatori. Terenul de joc este în genul celorlalte văzute la centrul sportiv de pregătire, adică plat ca o masă de biliard, cu un gazon mic și mătăsos. Este înconjurat de tribune (nu există pistă de atletism) și de dimensiuni apropiate de cele ale stadionului 23 August din Capitală. Spre deosebire de peluze, tribunele I și II sînt acoperite. S-a jucat într-o ambianță de mare finală, cu sunete prelungi de sirenă și cu cîntece executate de către coruri, constituite ad-hoc. Ea a fost bine întreținută de comportarea celor două echipe și de evoluția scorului, prima repriză excelentă, secunda palpitantă, astfel că 90 de minute, stadionul din Deventer a trăit una din cele mai frumoase pagini din existența sa. La masa prietenească de după meci, unul din membrii Federației olandeze de fotbal, declara că pentru Deventer partida cu echipa olimpică a României a prilejuit o adevărată sărbătoare sportivă, iar centru selecționată olandeză un examen mult mai greu decît acela dat cu 18 zile în urmă în fața reprezentativei de tineret a Cehoslovaciei, pe care a întrecut-o cu 4—1. Intr-adevăr, olimpicii noștri au jucat foarte bine și puțin a lipsit ca ei să se întoarcă din Olanda cu o victorie frumoasă.

COMPORTAREA JUCĂTORILOR

In fața unei echipe tînără ca vîrstă și ca denumire, dar cu fotbaliști bine clădiți fizic și posesori ai unei viteze apreciabile de deplasare în joc, calitățile echipei noastre au apărut aproape de la sine. Jucătorii, în ansamblu, au respectat recomandările antrenorului Bazil Marian, s-au supliniț în momentele mai grele și s-au sprijinit în perioadele de atac. Echipa a început calm și s-a „aprins" din ce în ce mai mult, pentru ca în final, să-și domine net adversara. A/ condus cu 1—0 în urma unui gol splendid *și am egalat la 1—2 ca urmare a unei faze la fel de frumoase.* Creșterea ritmului de joc pe măsura desfășurării partidei a constituit o dovadă că olimpicii noștri dețin o pregătire fizică bună. Și încă un fapt pozitiv: conduși cu 1—2 pe tabela de marcaj, ei au continuat să aibă inițiativa în joc, au dorit golul egalizator, l-au obținut și puțin a lipsit să vină și cel al victoriei. *Privită necompartimentat, evoluția echipei olimpice la Deventer a întrunit calități de necontestat. De altfel, ziarele olandeze de a doua zi, conțin în cronicile lor calde opinii la adresa echipei noastre.*

O analiză pe compartimente și individual scoate la iveală și unele carențe, care cu puțină atenție, puteau și pot să fie înlăturate. De pildă, apărarea, în afara faptului că fundașul dreapta Surdan — aflat în zi proastă — a evoluat nesatisfăcător, mai trebuie amintit că serviciile către mijlocași sau atacanți s-au făcut uneori fără atenție, pasele fiind de multe ori interceptate de adversari (în prima repriză). La această categorie socotim și unele degajări ale lui Constantinescu, care, făcute cu intenția de a pune rapid echipa în atac, trimitea balonul în picioarele fotbaliștilor olandezi. Linia de mijloc în care, pe rînd, Năsturescu și Moldoveanu urmau să se integreze în faze de apărare și de construcție, a avut unele momente de surprindere, punînd în situație delicată linia de apărare imediat următoare. In plus, mai cu seamă în prima repriză, a făcut abuz de pase scurte, fără cîștig efectiv de teren, ținînd în acest fel în loc și pe cei din față, care în mod normal trebuiau să pătrundă lansați spre poarta lui Van Leuwen. In repriza a doua însă, mai cu seamă după introducerea lui Libardi ca al treilea mijlocaș (ceea ce a determinat de fapt descătușarea lui Năsturescu, acesta devenind un jucător pur ofensiv), linia noastră mediană a devenit stăpînă pe toată zona din centru de unde s-au declanșat atacuri după atacuri. In condițiunile unei asemenea

(Continuare în pag. a 7-a)

„SUPLIMENT" LA TURNEUL PROGRESULUI ÎN U. R. S. S.

Abia întorși din turneul întreprins în U.R.S.S., jucătorii și antrenorii echipei Progresul au stat... ascunși, undeva în preajma Bucureștiului, devenind, practic, pînă la plecarea la Craiova, inaccesibili. Astfel că despre cele trei jocuri disputate în Uniunea Sovietică am stat de vorbă cu secretarul clubului, Ilarie Săceanu:

— Cu ce impresii v-ați întors?

— A fost un turneu bun, care ne-a permis să menținem echipa în joc, pe de o parte, iar pe de alta să încercăm jucătorii care au fost accidentați, ca Al. Constantinescu de pildă, în compania unor adversari de valoare. De aceea consider că turneul ne-a folosit.

— De ce categorie sînt echipele întîlnite?

— Din prima categorie. În asemenea condițiuni, jucătorii noștri au fost mult solicitați, reușind comportări apreciate de spectatori (30 000 la Tbilisi, 8 000 la Soci și 20 000 la Odesa), ca și de conducerile celor trei echipe (Dinamo, Aripile Sovietelor Kuibîșev și, respectiv, Cernomoreț), care ne-au făcut o frumoasă primire.

— Victoria cu 2—1 asupra echipei Aripile Sovietelor și scorurile strînse (1—2 și 2—3) cu care a pierdut la Tbilisi și Odesa indică un echilibru pe teren. Cum a jucat echipa?

— In general bine. Ea s-a menținut în nota comportării sale din campionat. A manifestat putere de luptă, a combinat destul de spectaculos și eficace, a avut momente de revenire care i-au permis să modifice rezultatul: de la 0—2 la 1—2 la Tbilisi, de la 1—1 la 2—1 la Soci și de la 0—2 și 1—3 la 1—2 și 2—3 la Odesa. Se putea realiza însă și mai mult.

— Dintre jucători pe cine ați reținut printr-o comportare mai deosebită?

— Din lotul folosit (mai puțin **N. Ioniță** și **Ad. Constantinescu**) am reținut în special comportarea lui **Mateianu, Mafteuță, Măndoiu, V. Popescu** și **Al. Constantinescu,** acesta din urmă făcîndu-și o reintrare promițătoare. De altfel, el a fost autorul golului marcat de echipa noastră în meciul de la Tbilisi. Celelalte goluri, din partidele următoare, au fost marcate de **Oaidă** și **Matei** la Soci, **Mateianu** și **Peteanu** la Odesa. Acesta din urmă a marcat venind în atac la o lovitură liberă și reluînd în plasă mingea respinsă de portarul echipei Cernomoreț.

În concluzie, un turneu util și o comportare onorabilă.

Portarul Constantinescu în strîns duel cu atacantul olandez Jan Klijnian, autorul celor două goluri ale gazdelor în meciul România (lotul olimpic) – Olanda (tineret), disputat la Deventer

UNIVERSITATEA CRAIOVA ÎN FRUNTEA CLASAMENTULUI
...CEL PUȚIN PÎNĂ LA PRIMĂVARĂ
TREI JOCURI AU FOST AMÎNATE PENTRU LUNA FEBRUARIE A ANULUI VIITOR

Echipa Universitatea Craiova, după meciul cu Progresul

Vremea, extrem de capricioasă în ultima perioadă (soare, ploaie, zăpadă), a jucat o festă tocmai etapei de încheiere a turului categoriei A. Ploaia s-a transformat în zăpadă și ambele au făcut ca terenurile să devină grele pentru joc. Mai mult chiar, la București terenul a fost impracticabil, determinînd amînarea celor două meciuri, dintre care unul (Rapid–Petrolul) a început, dar după cîteva minute arbitrul a decis întreruperea lui, pentru a pune capăt unui spectacol care numai fotbalistic nu putea fi. **Aceste restanțe, plus partida Farul-Petrolul, se vor disputa la primăvară, înainte de începerea returului.**

Așadar, ultima etapă s-a desfășurat incomplet, iar clasamentul nu a putut lua formă definitivă care să dea sută la sută, „campionul de toamnă". E drept însă, că Universitatea Craiova (noua sa titulatură) – imbatabilă pe teren propriu și oricum o adevărată revelație a acestui campionat – are cele mai multe șanse să păstreze pînă la primăvară acest titlu. Victoria sa asupra Progresului, în primul rînd, precum și celelalte rezultate – normale – de marți au avut darul să trieze lista candidaților la primul loc. Singurul concurent rămas în cursă și care stă la... pîndă este Farul Constanța, care – victorios în cele două partide restante – poate totaliza 18 puncte față de cele 17 ale studenților craioveni. Dar va reuși Farul să treacă de Steaua la București și chiar de Petrolul la Constanța? Rămîne de văzut.

Pînă atunci să mai consemnăm faptul că **echipele au dovedit în acest final de sezon o destul de bună rezistență** și că – în ciuda stării terenurilor, jucătorii au oferit totuși faze de fotbal frumos; că arbitrajele – cu o excepție, la Arad – au satisfăcut și în această etapă și că stabilirea locurilor în clasament ale echipelor Rapid, Steaua și Petrolul a suferit o mică amînare...

Și acum, în așteptarea returului (CARE VA ÎNCEPE LA 26 FEBRUARIE) echipele vor trece la o scurtă – și meritată – perioadă de odihnă și refacere, urmînd ca după aceea să-și reia pregătirile, cu forțe noi, pentru „campania de primăvară".

Petre GAȚU

ARAD

U.T.A. — DINAMO BUCUREȘTI 0—0

PARADOXUL UNUI MECI SPECTACULOS

Incontestabil, U.T.A. — Dinamo București, a fost un meci splendid. U.T.A., confirmînd creșterea de formă din ultimele partide, a început jocul în mare forță, silind pe bucureșteni să aducă în fața propriului careu pe ambii atacanți centrali. Aproximativ 25 de minute, arădenii i-au asaltat pe Datcu cu toate forțele, cel mai periculos dintre ei fiind Birău, posesorul unui șut extrem de puternic. Gazdele își creează situații de gol în minutele 2, 5, 8, 14, 22, ratate de Birău, Axente. Țîrlea sau înlăturate în ultimă instanță de Nunweiller III, care dacă ar fi fost fructificate, probabil că le-ar fi asigurat o victorie comodă. Această perioadă a fost cea mai dificilă pentru dinamoviști, ei nereușind să se apropie de locul de poarta apărată de Gornea. Jocul pripit în atac al arădenilor, ca și siguranța lui Datcu și a întregii linii de fundași bucureștene, dau putința lui Ghergheli, Octavian Popescu și Frățilă să se dezlipească încet-încet, de obligațiile defensive survenite prin forța lucrurilor și din min. 24 jocul capătă înfățișarea pe care nu și-o va mai schimba pînă la capăt. Deși U.T.A. a manifestat în continuare tendințe ofensive, Dinamo București joacă mai relaxat, readucînd pe fondul concepției sale obișnuite de apărare acceptată celălalt element: contraatacul rapid. Din min. 24, cînd Ene II semnează primul șut al dinamoviștilor la poarta lui Gornea, situațiile de gol alternează de o parte și de alta, cele ale bucureștenilor conținînd un caracter mai accentuat de periculozitate prin rapiditatea cu care erau create și desfășurate. In minutul 27 Gornea are posibilitatea să se remarce de două ori: o dată negativ, boxînd greșit în picioarele lui Frățilă, dar reparîndu-și imediat eroarea printr-un salt de zile mari. In minutul următor Datcu este acela care răspunde prompt la un șut extraordinar al lui Birău expediat cam de pe la 25 de metri. Mingea este readusă rapid în terenul arădenilor. Ene, în marginea careului, șu[illegible] după ce a driblat de două ori același adversar, dar Gornea din nou apără.

La reluare, dinamoviștii bucureșteni sînt mai proaspeți, în timp ce U.T.A., și mai ales Jac, Chivu și Tr. Popescu dau semne vădite de oboseală. In pofida acestei situații, oaspeții continuă să joace pe contraatac, idee care avea să dea roade. Arădenii se lasă mai ușor surprinși și după ce în minutul 49 Frățilă va rata după o combinație splendidă cu Ene, și Octavian Popescu, tot el va demara după o minge pe care, trecînd-o de Igna, o va ajunge în apropierea liniei de fund. Cu un ultim efort, Frățilă a centrat la semiînălțime în interiorul careului mic, exact în piciorul lui Oct. Popescu, care fără s-o mai oprească a trimis-o în plasă.

Bucuria dinamoviștilor a durat doar cîteva clipe, pentru că arbitrul de centru, craioveanul Oct. Comșa, a dictat lovitură liberă de pe locul de unde marcase Oct. Popescu. Motivul: ofsaid. Fotbaliștii bucureșteni, suprinși, au cerut explicații arbitrului de margine N. Mogoroașe, aflat în zona de unde a pornit centrarea lui Frățilă. El le-a declarat că nu a semnalizat ofsaid...

După acest episod, partida a continuat în aceeași notă. Dinamoviștii s-au apărat bine și au contraatacat prin pase lungi, care au surprins sistemul ofensiv al arădenilor, avansat mult. La unul dintre aceste contraatacuri are loc faza cea mai discutată a jocului. Frățilă a fost lansat printr-o deschidere adîncă, pe axa perpendiculară a porții lui Gornea. Atacantul dinamovist ajunge mingea la circa 2 m. în interiorul careului, o dată cu portarul arădean care o blochează la picioarele lui Frățilă. Acesta, poate și din cauza terenului alunecos, a căzut lîngă Gornea. Se ridică amîndoi, în timp ce Mețcas s-a apropiat și el de locul cu pricina. Urmează obișnuitele gesturi liniștitoare, prin care se caută să se dovedească faptul că nu a existat din nici o parte intenția de fault, ceea ce corespundea realității. In momentul următor, Gornea a așezat mingea jos. Frățilă, care nu se îndepărtase decît doi-trei pași a revenit, a preluat balonul rapid și l-a introdus în plasă. Arbitrul Oct. Comșa a anulat golul, susținînd că fluierase fault, atunci cînd Gornea plonjase în picioarele lui Frățilă. In continuare, totul s-a petrecut foarte repede. Fotbaliștii bucureșteni au cerut explicații arbitrului, Ghergheli l-a lovit cu piciorul, iar Gornea a degajat grăbit, repunînd mingea în joc. In privința acestui gol părerile sînt împărțite, bine înțeles în raport cu interesele fiecărei părți. Fotbaliștii dinamoviști susțin că arbitrul nu a fluierat și deci ar fi gol valabil. Arădenii, dimpotrivă, spun că au auzit un asemenea fluier. Arbitrul Comșa declară că a oprit jocul ca urmare a faultului pe care el l-a văzut comițîndu-se asupra lui Gornea. Personal nu am auzit nici un fluier în faza respectivă și cred că nu mă înșel, cu atît mai mult cu cît, fiind o fază la poarta arădenilor, zgomotul în stadion era redus. Chiar în cazul în care golul nu ar fi fost valabil, conducătorul jocului a greșit, pe de o parte pentru că a admis ca meciul să fie reluat nu printr-o lovitură liberă de pe locul unde el a sesizat faultul, iar pe de altă parte prin faptul că nu l-a eliminat pe Ghergheli atunci cînd acesta l-a lovit.

Nu încape îndoială că procedura arbitrului a dovedit cel puțin lipsă de atenție. Deciziile sale în cele două situații din care bucureștenii au înscris golurile au dat naștere unor ipoteze în tabăra dinamovistă, care, chiar în cazul că nu ar avea nimic comun cu buna credință a celor trei arbitri, ele sînt firești. In acest sens atragem atenția Colegiului central de arbitri asupra unor erori pe care le face cu prilejul delegărilor conducătorilor de joc la meciurile importante. S-a creat o situație anormală de la bun început trimițîndu-se la Arad doi arbitri din Craiova și unul din Tr. Severin. Și Dinamo București și Universitatea Craiova luptau duminică, indirect, pentru întîietate în clasament și era de presupus aprioric că prezența unor asemenea arbitri la meciul susținut de Dinamo București va da naștere anumitor susceptibilități. Este necesar din partea colegiului un mai mare discernămînt în alegerea arbitrilor, ținîndu-se seama de conjunctura în care au loc uneori meciurile.

Ca martor ocular la această partidă, mă simt dator să precizez că ea a conținut un paradox care, nădăjduiesc, va fi înțeles exact: în cazul în care nu s-ar fi înscris nici un gol rezultatul ar fi părut perfect echitabil și ar fi răsplătit în egală măsură eforturile admirabile ale celor două echipe. Dar Dinamo București a știut, apărîndu-se, să înscrie două goluri, dintre care unul absolut valabil, așa cum a mai făcut-o și în alte dăți. In cazul recunoașterii lor, s-ar fi reflectat de fapt aspectul în care bucureștenii au dovedit un grad mai mare de promptitudine și claritate: atacul la poarta adversă.

N. SORESCU

STADION: U.T.A. — teren moale.
TIMP: rece
SPECTATORI: circa 12.000
U. T. A.: Gornea 7 — Birău 10, Bakoș 7, Mețkas 7, Igna 8 — Jac 6, Chivu 8 — Șchiopu 6, Tr. Popescu 7, Țîrl[illegible] 4, Axente 5.
DINAMO BUC.: [illegible] Datcu 9 — Pîrvu 6, Nunweille[illegible]r III 9, Nunweiller IV 7, St[illegible]xenescu 8 — Ghergheli 7, Octav[illegible]ian Popescu 8 — Grozea 5, F[illegible]rățilă 7, Ene II 7, Haidu 5 (min[illegible] 75 Ene Daniel 5).
ARBITRI: Oct. Co[illegible] (la centru) și N. Mogoro[illegible], din Craiova, M. Bioian [illegible] din Tr. Severin. Nota 4.

Tandemul Adam—Ivansuc și-a revenit în form[illegible] în ultimă etapă

ADAM: Cum facem, colega, să nu ne pie[illegible]rdem forma pîn-la primăvară?
Desen de NE[illegible]AGU RADULESCU

CLASAMENTUL

1.	Universitatea Craiova	13	8	1	4	18–19	17
2.	Dinamo Buc.	13	7	2	4	22–15	16
3.	Progresul	13	6	3	4	13–11	15
4.	Farul	11	5	4	2	19–14	14
5.	Dinamo Pitești	13	7	0	6	20–19	14
6.	Rapid	12	5	3	4	20–11	13
7.	Jiul	13	5	2	6	25–18	12
8.	Steaua	12	5	2	5	18–13	12
9.	Petrolul	11	5	2	4	12–10	12
10.	U.T.A.	13	3	6	4	14–16	12
11.	Universitatea Cluj	13	3	4	6	11–16	10
12.	Politehnica	13	3	4	6	15–22	10
13.	C.S.M.S.	13	3	4	6	16–32	10
14.	Steagul roșu	13	3	3	7	17–24	9

PETROȘENI

JIUL—POLITEHNICA 3—1 (1—0)

„PROBA DE FOC" A TEHNICII

Mulți se întrebau, desigur, înaintea meciului cu Politehnica, dacă în condițiile vitrege pe care le impunea un teren noroios și pe alocuri alunecos, minerii vor reuși să-și păstreze atu-ul lor principal: joc rapid, în continuă mișcare.

Personal, ascultînd indicațiile date înainte de meci de către antrenorul Coidum („folosiți avantajul vitezei, impunînd un ritm viu de joc, cu o rapidă circulație a balonului și a jucătorilor în teren") aveam dubii asupra reușitei.

Talentații jucători din Petroșeni au spulberat însă scepticismul, animați de dorința unei victorii care să încheie lăudabil prima parte a campionatului, la fel cum au și debutat în categoria A.

Și terenul de joc, în care mingea aluneca ca la schiul nautic sau se oprea, ca dezumflată, în noroi, a supus tehnica individuală a jucătorilor. capacitatea lor de orientare, la o adevărată probă de foc.

De remarcat că în acest meci, Jiul a mai înscris trei goluri, anulate însă în mod just pentru iregularități, de arbitrul A. Bentu. Cu un plus de concentrare din partea lui Ionescu și Peronescu, care au preluat mingea cu mîna, două din fazele respective se puteau solda cu goluri valabile.

Era evident, privind desfășurarea meciului, că „motoarele" echipei din Petroșeni, adică jocul ei rapid și ofensiv, nu puteau fi menținute în turație maximă pe un teren desfundat, fără a fi sprijinite de o tehnică corespunzătoare care s-o scutească de eforturi inutile. **Și echipa a funcționat ca un angrenaj bine uns, de-a lungul întregii partide.** Apărarea imediată a avut mult echilibru (o reală performanță pe un asemenea teren!), a stopat calm balonul pasîndu-l apoi cu adresă și puternic coechipierilor demarcați. Libardi, omniprezent pe teren, a făcut dovada intuiției sale de conducător de joc, fiind omul de legătură între apărare și atac, balonul ascultîndu-l cu docilitate. Extremele Peronescu și Martinovici au hărțuit apărarea adversă prin lansări în viteză și driblinguri reușite chiar prin apă și noroi, demonstrînd un bun control al balonului. Ionescu a alergat cît într-un maraton iar Casandra ne-a amintit prin pofta sa de gol, debutul său senzațional în „A" (patru goluri). Mingea a circulat cu precizie și repeziciune între coechipieri, evitîndu-se cît mai mult contactul ei cu solul.

In general, privind evoluția Jiului, uitai adeseori că meciul se desfășoară pe un teren impropriu (doar tricourile o dovedeau!). In ultimul meci al turului, echipa a trecut prin „proba de foc" a tehnicii.

Pentru timișoreni însă, handicapul terenului s-a dovedit insurmontabil. Ei au făcut eforturi serioase pentru a rezista iureșului, organizînd perioade de acalmie, dar n-au reușit să-și impună tactica (au avut doar două acțiuni periculoase la poarta lui Ion Vasile, prin Surdan, care a [illegible] înscris golul de onoare al echipei sale, în urma unei pătrunderi spectaculoase a lui Regep).

P. GABRIELESCU

AU [illegible]CAT: Peronescu (min[illegible]), Casandra (min. 48 și m[illegible]) — pentru Jiul și Surd[illegible] (min. 70) — pentru Politeh[illegible]ca.
STAD[illegible]ION: Jiul, desfundat și pe alocuri alunecos
TIMP[illegible]L: Soare, rece.
SPEC[illegible]TATORI: circa 4000.
JIUL (Antrenor St. Coidum): Ion [illegible]Vasile 7 — Dan 8, Stoker [illegible]8, Pop 7, Mihai 8 — Crăciun [illegible]6, Libardi 9 — Martinovici [illegible]7, Casandra 8, Ionescu [illegible]7 (min. 82 Tola), Peronescu [illegible]8.
POLITEHNICA (Antrenor N. Reu[illegible]er): Popa 6 — Bodrojan 6, Răcelescu 6, Lereter 7, Rotaru [illegible]7 — Mihăilă 6 (min. 60 G[illegible]rizea), Petrovici 6 — Regep [illegible]7, Popanică 5, Surdan 7, Mi[illegible]aru 5.
ARB[illegible]ITRI: A. Bentu (centru) și M. Sadoveanu, S. Mindreș [illegible] — toți din București — nota [illegible]

CRAIOVA

UNIVERSITATEA CRAIOVA — PROGRESUL 1—0 (1—0)

PUTEREA DE LUPTĂ A DECIS REZULTATUL

Un stadion plin pînă la refuz cu mult timp înaintea începerii meciului. Zeci de oameni agățați de pomi și alte cîteva sute rămași pe dinafară. O galerie „infernală", înarmată cu lozinci, ce se declanșa automat în momentele de presiune la poarta adversarului sau în acele perioade grele prin care au trecut localnicii. Toate la un loc au creat o atmosferă tipic napolitană, la Craiova...

Marele interes pentru partida Universitatea — Progresul avea ca punct de plecare reîntoarcerea oltenilor în fruntea clasamentului, după detronarea produsă la Constanța. Dar aceasta era condiționată și de rezultatul pe care dinamoviștii bucureșteni urmau să-l realizeze în deplasare cu U.T.A. De aceea spectatorii, timp de 90 de minute, au stat cu ochii în teren și cu... tranzistoarele la ureche urmărind, cu sufletul la gură, desfășurarea celor două partide.

CUM AU CÎȘTIGAT CRAIOVENII

Pentru oricine era clar că terenul de joc, curățat de zăpadă prin grija organizatorilor, dar desfundat, cu excepția extremităților, va fi adversarul numărul 1 al ambelor echipe. În asemenea condiții, jucătorii aveau să dea un examen foarte sever în ce privește, mai întîi, pregătirea fizică generală și, apoi, tehnica și orientarea tactică. De la primele schimburi de mingi s-a văzut clar că studenții sînt dispuși să dea totul în această întîlnire, așa cum fac întotdeauna în fața propriului lor public. Iureșul atacurilor craiovene, în care Oblemenco, spre surprinderea noastră, foarte activ, ca și cum ar fi jucat pe un teren uscat, a fost acceptat tacit de formația bucureșteană. Speranțele acestora erau legate de inițierea unor contraatacuri prin cele trei vîrfuri: Șoangher — Matei — Țarălungă. Dar, cum se întîmplă deseori în fotbal, aglomerarea spațiului porții generează și greșeli, pe care apărătorii le pot face cu mai multă ușurință pe un teren alunecos. **Așa cum a fost în minutul 10. Strîmbeanu a executat o lovitură liberă de la 30 de metri, iar Viorel Popescu, în învălmășeala creată în careul de 16 m, dezechilibrat, respinge în picioarele lui Sfîrlogea. Ultimul trage într-un adversar și de aici mingea revine la Oblemenco care o expediază în mod norocos, am putea spune, în plasă, printre picioarele cîtorva jucători de la Progresul.**

Golul, care a pecetluit victoria oaspeților, a dat aripi studenților. Strîmbeanu și Ivan, mai ales, s-au bătut la mijlocul terenului pentru mingea pe care au trimis-o inteligent cînd pe stînga, lui Cîrciumărescu, cînd pe dreapta, minusculului Niță, proaspăt pe tot parcursul partidei. De fapt, **atu-ul principal al echipei craiovene rezidă în faptul că toți componenții ei s-au angajat total în această partidă, s-au sprijinit reciproc în situațiile cînd desfășurarea jocului o cerea.** Admirabila lor putere de luptă ne-a făcut însă să ne punem întrebarea: de ce în alte întîlniri studenții nu dau aceeași replică adversarilor?

Superioritatea craiovenilor mai este ilustrată și prin alte aspecte: ei au șutat la poartă de peste 20 de ori față de 8 șuturi ale Progresului, ratînd cîteva mari ocazii de gol prin Oblemenco (min. 59, cea mai mare ocazie!) și Sfîrlogea (min. 53 și 57). La ultimul, a devenit caracteristică problema ratărilor și a complicațiilor pe care singur le caută „cu luminarea" atunci cînd are balonul.

CE A ARĂTAT PROGRESUL

Fiind la a patra înfrîngere în campionat, bucureștenii au pierdut destul de serios din perspectiva pe care au avut-o. Fără îndoială că nu se poate spune că „alb-albaștrii" au intrat pe teren cu gîndul la o nouă înfrîngere. Dimpotrivă, echipa s-a apărat cu luciditate și a întreprins, prin pase lungi, cîteva acțiuni periculoase. Judecînd în ansamblu jocul Progresului, putem spune că echipa a făcut față ritmului de joc, greutăților pe care starea terenului le-a ridicat, contribuind împreună cu adversarul la spectacolul oferit. Mai mult, bucureștenii au avut la dispoziție două „momente mari" de egalare, dar atît Țarălungă (min. 25) cît și Mateianu (min. 30) le-au irosit, fie trăgînd pe lîngă poartă, fie în brațele portarului (Mateianu de la 6 m). Toate acestea la un loc nu pot ascunde însă lipsa de incisivitate a atacului, compus din cîțiva jucători lipsiți de rezistență, care au pierdut cu regularitate balonul la presingul făcut de adversar. Țarălungă s-a stins repede, Șoangher a cedat și el după cîteva incursiuni (de ce a fost preferat în locul lui Oaidă timp de 45 de minute?), iar Matei aproape că nici n-a contat în acest joc, cu foarte mici excepții în prima și în finalul celei de a doua reprize. Nu știm ce se întîmplă cu acest jucător, a cărui revenire în formă se lasă de mult așteptată, dar cert este că pregătirea lui este superficială. Bagajul lui de cunoștințe se rezumă, în prezent la artificii, la obstrucții și la gesturi teatrale față de aribtru.

Stelian TRANDAFIRESCU

AU MARCAT: Oblemenco (min. 10).
STADION: Tineretului, desfundat cu excepția extremităților.
TIMPUL: Soare, rece.
SPECTATORI: circa 13.000
UNIVERSITATEA (Antrenor R. Cosmoc): Vasilescu 7 — Mihăilescu 8, Bitlan 7, Marin Marcel 7, Deliu 6 — Strîmbeanu 6, Ivan 8 — Niță 7, Sfîrlogea 6, Oblemenco 7, Cîrciumărescu 7.
PROGRESUL (Antrenor P. Moldoveanu): Mîndru 8 — V. Popescu 7, Mândoiu 7, Peteanu 7, Staicu 6 — Al. Constantinescu 5 (Oaidă 5), Mafteuță 7 — Țarălungă 5, Mateianu 7, Matei 5, Șoangher 5.
ARBITRI: A. Macovei (Bacău) la centru, M. Ispas (Mediaș) și E. Gheorghiu (Craiova) — nota 9.

Plonjonul lui Mîndru e inutil: 1–0 pentru craioveni
Foto: S. BRAȘOVEANU

BRAȘOV

STEAGUL ROȘU — C.S.M.S. 5—0 (3—0)

DERBIUL CODAȘELOR

Deși s-a desfășurat în condiții vitrege (frig, teren înghețat), partida St. roșu — C.S.M.S. s-a ridicat la un nivel tehnic și spectacular superior. Excelenta evoluție a brașovenilor (St. roșu a făcut ieri cel mai bun meci al sezonului), precum și jocul permanent deschis al oaspeților au favorizat nota de spectaculozitate a partidei. Mingea a fost purtată rapid de la un careu la altul, ambele echipe urmărind golul. Mai lucizi și mai deciși în fazele de finalizare, „stegarii" au punctat de cinci ori și la aceasta o contribuție însemnată și-a adus minusculul Necula, (autor sau coautor la goluri), care a știut să provoace „breșe" în apărarea adversă.

St. roșu a avut un start irezistibil, marcînd trei goluri după care și-a îngăduit un moment de „respiro". De aceasta au profitat ieșenii, dar Lupulescu a ratat o bună ocazie (bară, min. 35). După pauză, St. roșu urcă scorul, apoi Goran, Alecu, Lupulescu și Gane spulberă alte cîteva ocazii, pentru ca în final tabela de marcaj să indice 5—0.

Deși a rămas pe ultimul loc, St. roșu a dovedit în acest meci că posibilitățile sale reale sînt cu mult superioare realizărilor din prima parte a campionatului.

M. POPESCU

Stadionul Tineretului — terenul înghețat
Timp friguros — temperatura —7°
Spectatori: 1000
Au marcat: Necula (min. 3 și 88), Gane (min. 20 și 53) și Goran (min. 32)
ST. ROȘU: Pilca 7 — Ivăncescu 8, Jenei 7, Alecu 7, Campo 7 — Năftănăilă 8, Szigeti 7 — Necula 9, Gane 8, Goran 7, Györfi 6.
C.S.M.S.: Constantinescu 5 — Romilă 6, Ianul 6, Malschi 5, Deleanu 7 — Ștefănescu 7, Lupulescu 7 — Pop 5, Stoicescu 6, Cuperman 6, Incze 4 (min. 73 : Gălățeanu).
ARBITRI: Al. Alexe (Rm. Vîlcea) — Gh. Smeureanu (Rm. Vîlcea) și C. Marin (București) 8.

CLUJ

UNIVERSITATEA — DINAMO PITEȘTI 2—0 (2—0)

STUDENȚII AU REALIZAT CEL MAI BUN JOC

Universitatea a dorit să încheie acest sezon fotbalistic cu o victorie, pentru a „liniști", în sezonul rece, pe aprigii ei susținători. Și a reușit acest lucru pentru că a atacat dezlănțuit din primul pînă în ultimul minut de joc. Nu scorul de 2—0 cu care a învins pe Dinamo Pitești îi bucură pe clujeni, ci faptul că, în sfîrșit, echipa a mers, realizînd poate cel mai bun meci din actualul campionat. Dacă fazele de fotbal au fost construite cu multă clarviziune și fantezie de cei doi componenți ai liniei mediane (E. Petru, Mustețea, neobosiți), ele au fost irosite însă în număr mare în zona de finalizare. Cei patru atacanți — Ivansuc, Neșu, Adam și D. Barbu — au șutat alături sau deasupra porții, uneori numai de la cîțiva metri, ratînd goluri gata făcute. Repriza primă le-a adus totuși studenților satisfacția de a înscrie cele două goluri. Primul este creat de Adam. Demarcat pe partea dreaptă el a primit o minge de la Mustețea, l-a driblat pe fundașul dinamovist David și cu o impecabilă centrare șutată l-a găsit liber pe partea opusă pe D. Barbu, iar acesta, nestingherit, a înscris din apropiere cu capul. Urziceanu mai atent, putea să evite înscrierea acestui gol, căci mingea l-a căzut în față, sărind apoi peste el în plasă. La golul al doilea ne vom opri mai mult, întrucît se datorește în mare parte lui Dobrin, jucător pe care l-am urmărit în mod special. (Am fi dorit să-l urmărim și pe portarul Coman, component al lotului olimpic, dar el nu a făcut deplasarea, fiind „dat dispărut" din Pitești în noaptea premergătoare deplasării echipei Dinamo la Cluj).

Păzit foarte bine de Mustețea, lui Dobrin nu i-a reușit nimic, fiind cel mai slab jucător de pe teren. Intr-o situație în care putea pasa fără dificultate, a vrut să-i treacă mingea printre picioare lui Neșu (așa cum a mai încercat de cîteva ori în decursul meciului), n-a reușit, propria-i apărare a fost surprinsă pe picior greșit și mingea a ajuns la Adam în interiorul careului, care fără să ezite, a șutat jos la colț.

La prima vedere, dinamoviștii pot invoca circumstanțe atenuante pentru că în min. 8 căpitanul echipei lor, Barbu, s-a accidentat și a fost înlocuit cu Vulpeanu, iar în min. 55 Țurcan s-a accidentat și el devenind simplu figurant pe extremă, pînă în min. 70, cînd s-a îndreptat spre vestiar, piteștenii rămînînd numai în 9 jucători de cîmp. Cu toate acestea, echipa care ne reprezintă onorabil în „Cupa orașelor tîrguri", a jucat inexplicabil de slab la Cluj, armele ei principale, puterea de luptă și tehnicitatea fiind abandonate. Jucătorii dinamoviști au părut plictisiți, lenți în mișcări, au pierdut cu seninătate majoritatea mingilor permițînd adversarului să zburde. Au fost multe situații în care apărătorii piteșteni priveau pasivi, static construcția acțiunilor atacanților clujeni, rămînînd fixați ca niște jaloane, printre care Ivansuc, Adam sau Neșu treceau îndreptîndu-se spre poarta lui Urziceanu. Căderea psihică a dinamoviștilor, la care a contribuit și oboseala acumulată pe parcursul întregului tur al campionatului (Dinamo Pitești a jucat cele mai multe meciuri oficiale), a permis studenților să se instaleze în jumătatea de teren a adversarului și numai irosirea multiplelor situații de gol a făcut ca scorul să rămînă 2—0.

Pentru a avea o imagine elocventă a desfășurării partidei, vom arăta că în timp ce Universitatea a șutat de 30 de ori la poartă, dinamoviștii au șutat numai de 7 ori.

Gheorghe NERTEA

AU MARCAT: D. Barbu (min. 17), Adam (min. 27).
STADIONUL Orășenesc,
TEREN: foarte bun, uscat.
TIMPUL: Soare, ger.
SPECTATORI: circa 8.000.
UNIVERSITATEA: (Antrenor Eugen Mladin), Gaboraș 7 — Szöke 6, Pexa 7, Anca 8, Cîmpeanu 7 — Petru Emil 8, Mustețea 9 — Ivansuc 7, Neșu 7, Adam 8, D. Barbu 5.
DINAMO PITEȘTI: (Antrenor Ștefan Vasile), Urziceanu 7 — I. Popescu 7, Barbu (min. 8 Vulpeanu 6), I. Stelian 8, David 7 — Prepurgel 6, Dobrin 4 — C. Ionescu 4, Naghi 5, Țurcan 5, Radu 5.
ARBITRI: V. Dumitrescu (centru) și C. Prelici, A. Văduvescu, toți din București, — nota 9.

Portarul piteștean Urziceanu respinge spectaculos
Foto: R. WAGNER

CU LOTUL OLIMPIC...

(Urmare din pag. 5)

tactici, Dinu și Năftănăilă s-au simțit mai în largul lor, jucînd pînă la sfîrșit fără greșeală. Dintre atacanți, îl menționez, în primul rînd, pe Năsturescu pentru sufletul, pentru inegalabila putere de luptă de care a dat dovadă. Dumitriu a jucat bine pînă în minutul 21 cînd a marcat. După aceea adversarul său direct, „avertizat" s-a ținut scai de el, incomodîndu-l vădit. Ion Ionescu s-a deplasat mult, a ajutat linia de mijlocași și a colaborat în general bine cu partenerii din atac. La ambele goluri înscrise de noi are merite directe precum și în crearea altor situații de marcare.

Moldoveanu s-a străduit să joace bine, dar a reușit doar în parte. Ceea ce i-a lipsit în lupta cu fundașul dreapta olandez, a fost viteza. Inlocuitorul lui din repriza a doua, Győrfi, s-a remarcat tocmai prin elementul care a lipsit ploieșteanului: viteza de pătrundere. El a reușit cîteva acțiuni personale de toată frumusețea, dar a dovedit în același timp un scăzut simț tactic în faza ultimă a finalizării.

O impresie minunată a lăsat publicului portarul Constantinescu.

Boc a jucat mai simplu și mai curat ca nici o dată. El și Florea au constituit un cuplu de fundași redutabili care și-a cîștigat suficiente taloane de încredere. Sătmăreanu s-a dovedit un element de bază al lotului. D. Nicolae are o parte de vină la înscrierea celui de al doilea gol al olandezilor, alături de Florea și Boc. In rest însă, a stopat tot ce a venit prin zona proprie.

RAID ANCHETĂ

ITINERAR FOTBALISTIC BRAŞOVEAN

Drumeţind pe meleagurile braşovene, constaţi că sportul a avut dintotdeauna pe aci, prieteni devotaţi. Voleiul şi baschetul, tenisul şi sporturile de iarnă, alpinismul şi handbalul, şi atîtea alte discipline sportive au dat nenumărate promoţii de tineri, din care s-au recrutat mulţi dintre sportivii de frunte ai ţării.

Acum, printre filele numeroase ale evidenţei, figurează 18.062 de sportivi legitimaţi. Şi dintre aceştia, **mai mult de o treime sînt fotbalişti !** Aceasta înseamnă că pe orice itinerariu ai merge, balonul rotund va răspunde prezent.

SĂ NE LUĂM DECI BUSOLA!

Ca să te poţi descurca lesne pe aceste itinerarii (chiar avînd la-ndemînă semnul de marcaj al balonului rotund !) ai desigur, nevoie şi de o busolă. Or, noi am considerat că aceasta o poate constitui tabloul cifric al fotbalului braşovean. Iată-l : regiunea numără 6.250 de fotbalişti legitimaţi care activează în 153 de secţii de fotbal afiliate. *Regiunea are în campionatul republican 10 echipe :* Steagul roşu *în categ. A*, Metrom-Braşov, Gaz metan Mediaş şi C.S.M. Sibiu *în „B", iar* Tractorul Braşov, Oltul Sf. Gheorghe, Chimia Făgăraş, Faianţa Sighişoara, A.S.A. Sibiu şi Metalul Copşa Mică *în „C".*

În campionatul regional sînt angrenate 24 de echipe (2 serii a 12 echipe). Toate acestea au şi formaţii de juniori *iar Braşovul, Făgăraşul şi Sibiul se mîndresc şi cu echipele celor mai mici jucători.*

Marea majoritate a fotbaliştilor joacă în categorii inferioare, 130 au categoria a doua de clasificare, iar 13, categoria I (superstiţioşi ai „stegarilor" ne-au spus că din cauza acestei cifre „fatidice", echipa lor favorită se află pe ultimul loc al clasamentului !).

Numărul terenurilor omologate este de 162, la acestea adăugîndu-se 151 terenuri simple, din care 135 la sate.

Trebuie spus însă că la Braşov (unde există patru stadioane) în ultimii ani s-au desfiinţat patru terenuri de fotbal, construindu-se doar unul nou. Avînd în vedere perspectivele de dezvoltare ale oraşului (aici sînt şi foarte mulţi tineri elevi, studenţi, muncitori) UCFS regional, precum şi organele locale trebuie să se gîndească serios la această bază necorespunzătoare.

Colegiul regional de antrenori numără 36 de membri. *Iar cei* 350 de arbitri *sînt răspîndiţi în toată regiunea (cei 19 din lotul republican sînt astfel categorisiţi : patru de „A", cinci de „B", 10 de „C").*

Avînd, deci, „busola" în buzunar, să pornim la drum !

COMISII, COLEGII ŞI... REALITATEA

Primul popas, la comisia regională de fotbal unde am discutat cu doi dintre membrii săi : tov. Chifor Zaharia şi G. Slusaru, *primul fiind preşedintele colegiului regional de arbitri, iar celălalt, preşedintele subcomisiei de competiţii.*

În general, comisia regională de fotbal duce o viaţă organizată, întrunindu-se regulat şi discutînd diverse probleme pe marginea competiţiilor, a disciplinei etc. În munca acesteia, campionatul desfăşurat în cuprinsul regiunii are prioritate, membrii comisiei deplasîndu-se mult, cunoscînd realitatea îndeaproape.

Am desprins din discuţia cu cei doi tovarăşi, opinia lor comună că nivelul fotbalului practicat în campionatul regional nu s-a îmbunătăţit prin crearea a două serii în locul uneia singură. Urmărindu-se în unele cazuri doar numărul echipelor şi situaţia scriptică, s-a ajuns la formalism ca în raionul Agnita. Aici, din vina Consiliului raional UCFS (*preşedinte* St. Farcaş), campionatul este ca şi inexistent, meciurile disputîndu-se fără nici un program, la întîmplare, *iar comisia raională şi colegiul de arbitri fiind de ani de zile, în formare. Rezultatul ? La sfîrşitul campionatului trecut,* raionul Agnita n-a putut prezenta o echipă campioană în barajul pentru campionatul regional.

Acolo unde se munceşte însă cu pasiune şi pe primul plan se află perspectiva, rezultatele sînt frumoase. Iată, de pildă, în raionul Sf. Gheorghe, din cele 90 de asociaţii sportive cu secţii de fotbal în campionatul raional au fost admise numai 24 (cele mai bune echipe), împărţite în două serii. Şi un lucru demn de subliniat : cele din prima serie au şi echipe de juniori. *Aceeaşi preocupare pentru practicarea unui fotbal de calitate, pentru antrenarea în sport a tinerilor muncitori din fabricile şi uzinele respective, se observă la asociaţiile* Rulmentul *Braşov,* Celuloza *Zărneşti,* Torpedo *Tohan,* Măgura Codlei, Colorom, Vitrometan *Mediaş,* Victoria *Copşa Mică,* C.I.L. Blaj, *echipe cu o bună pregătire şi comportare în campionatul regional.*

Activitatea comisiei regionale (preşedinte : Şt. Farcaşu) nu s-a axat întotdeauna pe problemele esenţiale. Comportarea echipelor divizionare, activitatea secţiilor de fotbal, nu au intrat în raza ei analitică. Este foarte adevărat că desfăşurarea campionatului regional şi a celor raionale îşi are importanţa ei. Dar osmoza care trebuie să existe între diversele categorii ale fotbalului braşovean, pentru depistarea şi promovarea talentelor locale, nu trebuie stimulată şi urmărită îndeaproape de această comisie ?

Colegiul regional de antrenori (*preşedinte* Marinescu Gh.) se întruneşte periodic şi dezbate diferite teme, cum au fost *„Pregătirea psihică înainte şi în timpul jocului" şi lecţia practică „Exerciţii pentru îmbunătăţirea finalizării" (referent N. Roman cu echipa Tractorul) ţinute la şedinţa din octombrie. Dar, o dată plecaţi din şedinţe,* ce aplică *antrenorii şi tehnicienii respectivi la echipele lor ?* Jocul echipelor fruntaşe din Braşov, ca şi rezultatele obţinute de ele, nu lasă să se întrevadă eficacitatea muncii colegiului. *Iată un alt exemplu : la ultima sesiune a cabinetului metodico-ştiinţific regional (februarie 1966) unde s-a dezbătut tema : „Îmbunătăţirea calităţii antrenamentului", fotbalul a fost prezent cu două referate :* „Antrenamentul în circuit al fotbaliştilor de la Steagul roşu" — *referent N. Proca* — şi „Schimbările de ritm şi circulaţie, ca armă tactică" — *prezentat de S. Ploieşteanu. Interesante intervenţii, desigur, cu referiri teoretice preţioase, dar după cum arată realitatea, ele nu s-au materializat, aşa cum era necesar, într-o bună comportare a echipei pe teren. Discrepanţa între teorie şi practică este, în acest caz, evidentă.*

DE SUB TÎMPA, LA CIBIN

Itinerariul nostru a cuprins şi Sibiul, un alt important punct pe harta fotbalistică a regiunii. Cartea de vizită : patru terenuri (deocamdată cumulînd fiecare, doar cîte un singur atribut al stadionului modern), două echipe divizionare în campionatul republican, zece formaţii în campionatul orăşenesc, şase echipe de juniori şi şapte echipe de pitici, o comisie orăşenească de fotbal în care entuziasmul preşedintelui **Toma Săvescu** şi secretarului **Gh. Moise** — cei mai vechi activişti sportivi obştesti din oraş, cu peste 20 de ani de activitate — constituie caracteristica principală.

Despre echipe „mari" nu sînt multe de spus. Se preconizează o remaniere a actualului lot al C.S.M., pe baza promovării unor tineri jucători sibieni din categorii inferioare, cum ar fi **Muţiu, Ciorcoveanu şi Stîngu,** care să se alăture lui **David** şi **Vuici,** ridicaţi din echipa de juniori. Iar despre A.S.A. se spune că este o echipă mereu în refacere, an de an tînjind după un lot stabil de jucători.

Cei mai mici jucători promit ieşirea din anonimat. După cum ne-au relatat cei doi secretari ai clubului C.S.M., **Gh. Jula şi I. Petculescu,** în organizarea subcomisiei de juniori şi copii se desfăşoară un campionat de pitici cu participarea a şapte echipe. Se remarcă cele două echipe ale şcolii sportive de elevi. Aici, priceperea şi entuziasmul prof. **T. Todoran** (absolvent I.C.F. cu specialitatea fotbal) dă roade. Echipa de juniori a aceleiaşi şcoli participă cu bune rezultate în campionatul republican.

Şi vorbind despre entuziaşti să amintim şi pe muncitorul strungar **Radu Cernuşcă,** instructorul sportiv al asociaţiei Metalul I.O.S., care se ocupă cu egal interes de echipa de seniori (lideră în campionatul orăşenesc) cît şi de micii jucători din cartierul întreprinderii (echipa **Viitorul,** fruntaşă în campionatul orăşenesc de copii).

LA „STEGARI", OBIECTIVE RĂMASE PE HÎRTIE

Să dăm cezarului ce-i al cezarului (deşi „stegarii" nu se bucură acum de o poziţie... împărătească) şi să spunem totuşi că Steagul roşu este de mulţi ani trimisul braşovean în eşalonul superior al fotbalului nostru. *În cei 10 ani de existenţă în categoria A, echipa braşoveană s-a numărat printre protagonistele care au ocupat un loc în prima jumătate a clasamentului. Ea a adus totodată, cu ani în urmă, prima cupă oficială cucerită de o echipă românească de club : „Cupa balcanică".*

Pentru a descifra însă labirintul comportării „stegarilor" în această primă parte a campionatului, busola pe care o aveam la îndemînă s-a dovedit insuficientă. De aceea am avut nevoie de mai mulţi „ghizi" ca să putem ieşi la liman. Cine au fost ghizii ? *Dumitru Furnică* — vicepreşedinte cu probleme tehnice al Consiliului regional UCFS, *Silviu Ploieşteanu, Nicolae Proca* şi *Ştefan Hidişan* — antrenori la clubul *Steagul roşu, Ion Chihaia* şi prof. *Teodor Verdeş* — secretari ai clubului *Steagul roşu, Iuliu Jenei* — jucător în echipa *Steagul roşu.*

D. FURNICA — „Ştiţi care este obiectivul planificat al echipei pentru campionatul în curs ? Locul I—III, şase jucători în lotul olimpic (Ivăncescu, Năftănăilă, Pescaru, Goran, Györfi), doi în cel de tineret (Pîlca şi Alecu). Frumoase obiective ! Dar acum la jumătatea campionatului, ele au rămas tot pe hîrtie : echipa se află la polul opus al clasamentului, cei trei atacanţi vizaţi pentru lot (Gane, Goran, Györfi) au marcat în total patru goluri, iar Pîlca dovedeşte o formă slabă care a costat chiar puncte în clasament. De ce ? Sînt multe de spus în privinţa cauzelor, eu voi enumera doar cîteva : *din vina secţiei de fotbal şi a conducerii clubului care nu au găsit perspectiva justă* (neajutaţi în acest sens nici de Consiliul regional UCFS) *promovarea elementelor talentate din regiune se face cu multă zgîrcenie ; procesul de instruire e insuficient şi sînt de părere că echipa a pornit în acest campionat cu o pregătire necorespunzătoare".*

I. CHIHAIA — „Echipa se află într-o formă slabă de la începutul campionatului. Ceea ce numim „antrenamentul invizibil" *(efortul conştient al fotbalistului de a-şi menţine şi consolida forma sportivă pe baza unui regim optim de viaţă, adecvat propriului organism)* este ca şi inexistent la noi, *jucătorii fiind de altfel preocupaţi de probleme minore şi uneori meschine.* Citez în acest sens pe *Alecu, Necula, Goran.* Cred că apropiata analiză în cadrul Consiliului regional UCFS va contribui la tragerea concluziilor necesare şi la măsurile ce se impun.

T. VERDEŞ — „Mulţi componenţi ai formaţiei actuale au venit la de-a gata, culegînd lesne ceea ce au semănat cu pasiune şi trudă vechea generaţie de „stegari", adevăraţi reprezentanţi ai celor 12.000 de constructori de autocamioane. *Corelaţia dintre drepturi şi îndatoriri nu este respectată, mulţi dintre jucători participînd cu minimum de eforturi la antrenamente şi anulîndu-şi apoi, printr-o greşit orientată alimentaţie, odihnă şi recreaţie, bruma de pregătire obţinută.*

Şi conducerea clubului îşi are partea sa de răspundere, pentru că sancţiunile tîrzii aplicate în cazurile cele mai izbitoare, lui Adamache şi Pescaru (primul, devotat cu trup şi suflet lui Bachus, a dezertat din echipă, iar secundul, nesatisfăcîndu-i-se „urgent" cererea de a i se mări apartamentul, a refuzat să se mai pregătească), nu pot suplini o perseverentă muncă de educare a fotbaliştilor, care să ţină cont de aportul *concret* al fiecărui jucător la *rezultatele* echipei, la atmosfera de *muncă* din cadrul ei".

ŞT. HIDIŞAN — *„Echipa n-are în momentul de faţă coeziunea morală necesară.* Jucătorii, dacă stau împreună o săptămînă, nu discută mai nimic despre fotbal, despre echipă".

S. PLOIEŞTEANU — „Iluziile nu-şi mai au acum rostul, dar nici pripeala. *Or, jucătorii noştri îngrijoraţi tot mai mult de situaţia precară a echipei, se pripesc, vor să realizeze dintr-un şut, într-un minut, ce n-au realizat pînă acum în ore de antrenamente şi joc".*

N. PROCA — „Situaţia actuală din echipă este consecinţa atitudinii şovăielnice faţă de abaterile unor jucători, atît din partea antrenorilor cît şi a conducerii clubului. *Nesancţionarea la timp, abaterile la început mici, au luat amploare, ajungînd să lovească direct în rezultatele echipei"* (declaraţie făcută ziarului regional *„Drum Nou").*

I. JENEI — „Unii dintre coechipierii mei intră pe teren în virtutea numelui, dar *valoarea nu se confirmă prin nume, ci printr-o comportare bună pe teren, folositoare echipei".*

Ce se desprinde din cele consemnate mai sus ? În primul rînd că interlocutorii noştri sînt preocupaţi de actuala stare de fapt, necorespunzătoare, şi că posedă unele elemente necesare unei analize temeinice a comportării echipei. Şi în al doilea rînd, că unii dintre ei se feresc încă să pună „punctul pe i", evitînd să detalieze răspunderile, să numească cauzele reale.

Ne-am fi aşteptat ca S. Ploieşteanu, antrenor cu experienţă şi care de mulţi ani munceşte cu aceiaşi jucători, la acelaşi club, să nu ne ofere doar explicaţii vagi.

La comisia regională de fotbal ni s-a spus că antrenorul S. Ploieşteanu este refractar criticii şi sugestiilor. Dar de cîte ori în acest an, a fost dezbătută aici activitatea secţiei, a echipei sau antrenorilor de la *Steagul roşu ?* Niciodată !

D. Furnică este de părere că secţiile de fotbal ale marilor cluburi braşovene se comportă de parc-ar fi „stat în stat". Dar ce a împiedicat Consiliul regional UCFS (în afara propriei comodităţi) să le încadreze, aşa cum se impunea, în rînd cu celelalte, controlîndu-le şi analizîndu-le munca periodic ?

CÎŢI RĂMÎN DIN CEI TALENTAŢI ?

O problemă care a revenit mereu în discuţiile purtate, a constituit-o depistarea, creşterea şi folosirea tinerilor fotbalişti talentaţi.

Iată consemnată mai jos convorbirea unora dintre interlocutorii noştri care, prin natura preocupărilor lor cunosc bine situaţia.

— Ani la rîndul, în taberele republicane de juniori, tineri fotbalişti braşoveni au avut mulţi reprezentanţi — deschide discuţia **St. Hidişan,** preşedintele subcomisiei regionale de juniori. Talentul îi impune pe unii dintre aceştia pînă în loturile reprezentative de juniori, cum au fost, mai recent, cazurile lui Rotaru şi Cadar, ambii crescuţi la **Steagul roşu.** Ce fac ei în prezent ? Rotaru, nefiind întrebuinţat în echipa I a plecat la Mediaş în categoria B, iar Cadar, deşi se află în lotul primei echipe, a jucat o singură dată.

— Într-adevăr, adaugă **I. Chihaia,** clubul **Steagul roşu,** ca reprezentant al fotbalului braşovean în categoria A, n-a ştiut să-şi creeze o pepinieră proprie. Juniori buni am avut şi adaug la cei amintiţi de **Hidişan, pe Damian, Berekmer** şi **Ciupa,** dar după juniorat nu le-am putut găsi un cadru corespunzător pentru a-i roda în meciuri de campionat (eventual, temporar, în alte echipe braşovene).

— În acest sens, intervine **T. Verdeş, propun organizarea unui campionat destinat echipelor de tineret sau rezerve,** în care să joace cei care, depăşind vîrsta junioratului, îşi aşteaptă titularizarea în primele echipe. Iar pentru creşterea copiilor şi juniorilor să avem numai **antrenori specializaţi,** cu o certă perspectivă morală şi materială, absolut identică cu cea a antrenorilor echipelor din campionatele republicane.

— În sprijinul ultimei probleme ridicată de prof. Verdeş, spune **St. Hidişan,** vreau să amintesc situaţia clubului **Tractorul,** de unde anual ies promoţii bune de juniori şi copii (aci sînt trei antrenori pentru juniori şi unul pentru copii, toţi absolvenţi I.C.F.). Dar cum apar, aşa pleacă, pentru că în echipa I n-au loc de jucători importaţi ca Popa din Hunedoara sau Marin din Sinaia.

— N-am găsit nici metodele cele mai adecvate de colaborare cu asociaţiile şi cluburile din regiunea noastră care activează în categorii inferioare, pentru a promova pe cei mai talentaţi jucători — precizează **I. Chihaia.** Am crezut că unii dintre ei ni se cuvin de drept, iar pe alţii nu i-am apreciat la adevărata lor valoare. Din această cauză jucători ca **Mocanu, Iuhaz, Negrea, Dodu** au plecat în alte locuri din ţară. N-avem răbdare, alergăm după rezultate imediate şi antrenorii sînt nevoiţi astfel să neglijeze perspectiva.

— Vreau totuşi să remarc, spune **St. Hidişan,** activitatea susţinută de creştere a juniorilor la Făgăraş (antrenor, fostul internaţional **Gh. Albu**) de unde au fost reţinuţi la ultima tabără republicană patru juniori. De asemenea, la Gaz metan Mediaş au fost promovaţi în acest an cinci juniori (printre care şi **Dumbrean,** portarul naţionalei de juniori). Chiar dacă rezultatele nu vin imediat, esenţialul este perspectiva şi rezultatele dorite vin şi ele.

— La aceasta am început să ne gîndim şi noi, afirmă **I. Chihaia.** Sperăm ca proaspătul contingent de antrenori (provenit din vechii noştri jucători : **Proca, Hidişan, Mesaroş, Haşoti**) să-şi respecte promisiunea şi în curînd să avem jucători crescuţi în grădina noastră, cu dragoste pentru fotbal şi club.

Iată-ne la capătul itinerariului. Busola, ghizii şi marcajul balonului rotund, ne-au călăuzit paşii, demonstrîndu-ne că fotbalul braşovean dispune de bogate resurse materiale şi umane. În decursul anilor, balonul rotund şi-a făcut casă trainică în regiune, ridicată, aşa cum se obişnuieşte prin aceste meleaguri, pe temeliile pietrelor de munte.

Şi totuşi, raidul nostru anchetă a scos la iveală o serie de deficienţe din activitatea fotbalistică a regiunii. Nu de soluţii salvatoare au însă acum nevoie fotbaliştii braşoveni şi forurile lor de specialitate, ci de o **muncă perseverentă bazată pe îmbunătăţirea procesului de instruire tehnico-tactică ca şi pe un proces educativ complex.**

A rezultat ca necesară crearea unei largi filiere pentru creşterea şi promovarea tinerelor talente locale, acestea trebuind să nu mai facă anticameră, lungi perioade, la intrarea în primele echipe. Comisiile şi colegiile regionale, aflate permanent sub controlul şi îndrumarea concretă a consiliului regional UCFS, nu trebuie să uite că activitatea lor are un singur etalon de apreciere : **calitatea fotbalului.** Iar secţiile cluburilor şi asociaţiilor din întreaga regiune, mari sau mici, să contribuie activ la crearea unei atmosfere de muncă şi de răspundere conştientă, în care aportul concret al antrenorilor şi jucătorilor să poată fi cît mai bun.

Paul SLAVESCU

DE VORBĂ CU FOȘTII INTERNAȚIONALI

MIRCEA DAVID: *Grea, dar frumoasă e „meseria" de portar*

— Îi vezi ? Sînt teribili : nici în finala Cupei intercontinentale n-ai să întîlnești atîta pasiune și înverșunare !...

Și Mircea David mă invită să privesc pe fereastra unuia din apartamentele de pe magistrala Nord-Sud. Pe un teren improvizat, în pîcla serii de toamnă, două echipe de puștani își dispută cu înverșunare balonul...

— Pe mine mă știu din auzite, *continuă Mircea David.* Vin la mine să le arăt fotografii. Uneori îi arbitrez. Observi cît sînt de disciplinați ? Le-am explicat că un jucător n-are voie să vorbească pe teren. Și ei mă ascultă. Asta, spre marea satisfacție a... locatarilor.

David zîmbește. Și-a păstrat același zîmbet tineresc și numai firele încărunțite trădează trecerea anilor.

— Iată de ce — *continuă el plin de însuflețire* — consider bune măsurile luate de federație pentru înființarea centrelor de copii și formarea echipelor de fotbal în școli. De aici, dintre acești copii inimoși, se vor ridica mîine marii fotbaliști ! Uite, privesc la ei și văd parcă toată copilăria mea !... Jocul de oină, apoi primul meci de fotbal la Oradea cu o minge de cîrpă. Eram un copil slăbuț, cam... pirpiriu și nimeni n-ar fi bănuit c-o să iasă din mine un fotbalist ! Baratki m-a învățat să fac gimnastică și să beau lapte cît... șapte ! Cu trecerea anilor mă „fortificasem", mă simțeam agil și puternic. Numai cu... înălțimea stăteam cam prost ! Și iată c-a venit meciul „consacrării". Echipa liceului nostru „Emanuil Gojdu" întîlnea, într-o partidă tradițională „Comerțul", care numără în formație mulți jucători de la C.A.O. Cei de la „Comerț" ne-au „presat" mai mult și, văzîndu-mă mic, au tras mereu pe sus, dar spre norocul meu... peste bară. În min. 88 am apărat un „11 m." tras pe jos, am aruncat mingea departe la centru și interul nostru a marcat golul victoriei. Eram de acum... cineva ! În clasa a VII-a plecasem să-mi petrec vacanța la Tg. Ocna, dar m-am trezit cu o telegramă de la antrenorul Remeny. *„Vino urgent Oradea".* Portarul C.A.O.-ului, marele Czinczer își fracturase mîna. Astfel că la 17 ani — prin forța împrejurărilor — intram în echipa C.A.O.-ului, echipa cu înaintarea „de aur" care făcea să... tremure toate apărările pe vremea aceea : Glanzman — Covaci — Ronai — Bodola — Cociș ! Cînd m-a văzut „nea Luchide" în gară, la București, cu șapca de liceu, a glumit :*„Ce-ați venit cu puștiul acesta ?"* Remeny a zîmbit și el într-un fel ciudat : *„Ei, o să ai nevoie într-o zi de el și în națională, la București".* Am jucat atunci primul meci de campionat cu Juventus (cu Melchior, Dobo și ceilalți la înaintare) și am cîștigat cu 4—2. Astfel a început drumul meu în fotbal, un drum presărat cu emoții, bucurii, tristeți și amintiri de neuitat.

— Grea „meseria" de portar, nu-i așa ?

— Grea, dar plină de satisfacții. Portarul hotărăște în ultimă instanță biruința sau înfrîngerea echipei. Uite, eu urmăresc foarte atent activitatea fotbalistică de la noi și rețin un lucru esențial. Valoarea echipelor noastre este sensibil apropiată. Iar forma bună, constantă, a portarilor, determină poziția echipelor în clasament. Vrei exemple ? Mișu Ionescu a făcut ca Petrolul să ia campionatul anul trecut. Mult discutata echipă a Progresului și-a datorat în mare măsură locul fruntaș în clasament, atîtea etape, lui Mîndru, iar Universitatea Craiova lui Papuc. Și chiar revenirea lui Dinamo are la bază forma excelentă a lui Datcu. Mai mult ca oricînd, e valabilă constatarea că „un portar mare face cît o echipă mare"...

— În ce crezi că stă „secretul" unui portar de clasă ?

— În primul rînd trebuie să aibă intuiția jocului. Vezi d-ta, detenta, plonjoanele se învață la nemiloasa groapă de nisip, dar intuiția e ceva nativ ; cu ea te naști și ea te ajută să te orientezi, să știi ce ai de făcut într-o fracțiune de secundă. Eu, de pildă, luam parte la joc tot timpul. Uneori mă aventuram în careu, dar atunci cînd era necesar s-o fac ! Pavlovici, marele meu rival, era mai sobru, mai reținut. Alt stil. El intra în „stare de alarmă" din momentul cînd poarta îi era în primejdie. Pentru mine „alarma" suna mai devreme, din momentul declanșării atacului și de aceea, uneori, interveneam pe la marginea careului, ca un veritabil fundaș. Nu e nimic nou aici ! Copiasem și eu cîte ceva, cum s-ar spune, de la Hiden și Zamora, pe care avusesem fericirea să-i văd în plină glorie !... Eram plin de ambiție și mîndrie. Nu vroiam să primesc gol ! Am suferit 21 de fracturi, începînd cu degetele și terminînd cu brațele. O dată, la un meci VENUS — JUVENTUS, CÎND CONDUCEAM CU 5—0, m-am aruncat în picioarele lui Naciu care n-a mai putut să mă evite și m-a accidentat. Am stat un an pe tușă. Cu toate că aveam avantaj 5 puncte, NU VROIAM SĂ PRIMESC GOL ! Înaintea oricărui meci, analizam ADVERSARII. Pregăteam „lecția" ! Știam că Baratki făcea fentă de corp pe stînga și trăgea spre dreapta. Știam că Dobay are două „unghiuri", că între 16 și 6 metri va trage în colț pe jos, iar dinafara careului va șuta cu boltă. De aceea, la antrenamente îl rugam pe Ploeșteanu sau pe Bodola : — „Trage azi ca Baratki... Că duminică îmi va fi mai ușor..."

— Care crezi că sînt cele mai bune partide pe care le-ai făcut ?

— Se spune că la Roma a fost meciul „vieții" mele. Eu cred însă că am făcut „treabă" mai bună la Belgrad, cînd cu o echipă foarte „proaspătă" am învins cu 2—1. Sîrbii au venit cu „tăvălugul" peste noi, Tîrnanici și Ața Petrovici m-au bombardat fără încetare, dar n-au mai reușit să schimbe rezultatul. Memorabilă mai este și a treia din cele patru finale de Cupă, Venus — Rapid , jucată pe Giulești. Atunci ziarele au scris „David — Rapid : 2—2!" *... S-a făcut tîrziu. Meciul puștilor s-a terminat de mult.*

Dar David mai are ceva de adăugat :

— După ce terminam antrenamentul și ieșeam din „iadul de zgură" din Splai, făceam un duș îndelungat, apoi, ocrotiți de întunericul nopții, luam drumul casei ! Îmi beam sticla de lapte, iar la zece eram în pat... Ar fi crezut cineva în... minunea asta ? Nimeni decît cei ce știu adevărul și-l pot spune și acum... Căci fotbalul îți cere unele sacrificii și are o lege ciudată și aspră : dacă nu-i dai totul, nu-ți dă nimic !

George MIHALACHE

Mircea David, în fruntea echipei României, în memorabilul meci de la Roma, din 1940, în care a fost supranumit „il Dio".

TUMULTUL STADIOANELOR ÎN VERSURI

A trecut aproape un an de la meciul Internazionale — Dinamo. Dinamo București, cum vă amintiți, cîștigase prima întîlnire cu 2—1 la București prin golurile înscrise de Frățilă și Haidu. La Milano, în meci retur, Inter a cîștigat cu 2—0, smulgînd calificarea în extremis, datorită golului marcat de Facchetti în minutul 89.

Acest meci de fotbal i-a inspirat publicistului sportiv italian GAIO FRATINI un poem pe care-l reproducem mai jos împreună cu o altă poezie, mai recentă, a aceluiași autor.

INTER – DINAMO

De la meciul Inter–Dinamo din 16 decembrie 1965,
Facchetti și cei de la Inter sînt....
O forță de șoc.
Păzitor de „aripi", te implor,
Nu atinge picioarele de gazelă.
...Dinspre stînga se profilează
Silueta de viking a lui „Fac".
Încrîncenată e lupta
Și străpungerea o tornadă.
Datcu zboară ca Icar,
Dar mingea, spre stînga, scutură plasa.
Noi, cei din Milano, sîntem toți în picioare și strigăm !
Iar inima – o fotbal ! o bătrînețe ! –
E gata să se înece,
Sugrumată de neliniștea așteptării.
Noului „centru atacant"
Muzică, flori și umezeala ochilor.
E frig, sîntem atît de departe
Altfel...

REAL – PENAROL

Acest Real Madrid, atît de mîndru, atît de crispat,
Acest Real Madrid, tremurînd de teama înfrîngerii ca un copil
Sub reflectoare, altădat-atît de sigur de el,
Cîștigînd datorită acelei flăcări care se numește orgoliu.
Acest Real Madrid sensibil și tandru, nostalgic ca regretele
Aspru ca timpul cînd trece echinocțiul,
Acest Real persecutat, ucis și negat,
Frumos ca o zi rece de iarnă,
Privește ca un taur învins în arenă
Hainele de lumină ale matadorului victorios –
Penarol.

În românește de **I. GOGA**

FOTBALUL ÎN ȘCOALA NOASTRĂ

Un liceu cu tradiție

Ne aflăm în curtea liceului „Alexandru Ioan Cuza", din București. Zarvă multă. Se dispută finala la fotbal pe școală între clasele a XI-a A și a X-a B.

Această frumoasă inițiativă de a se organiza un campionat de fotbal pe școală aparține tovarășului director Dumitru Stăncescu și profesorului de educație fizică D. Făgădău. Au participat echipele celor 19 clase de băieți, competiția desfășurîndu-se după sistemul eliminatoriu.

Regulamentul de joc a fost întocmit ad-hoc, în funcție de condițiile materiale existente. Meciurile s-au desfășurat pe un teren redus, la porți de handbal în 7. Fiecare echipă a fost alcătuită din cîte 4 jucători de cîmp și un portar, cele 3 rezerve putînd fi utilizate pe tot parcursul meciului, ca la hochei Durata : două reprize a 30 minute fiecare.

La capătul unui meci echilibrat, echipa clasei a XI-a A a reușit să cîștige finala cu colegii din a X-a B, cu scorul de 7—6. Au înscris : Vasilescu (3), Juncu (2), Iorgu (1) și Chivu (1), respectiv Teodorescu (2), Constantinescu (2), Niculescu (1) și Maluspărteanu (1).

Direcțiunea liceului „Al. Ioan Cuza" merită felicitări. Exemplul trebuie urmat și de alte școli și licee, chiar dacă nu peste tot condițiile pentru practicarea fotbalului sînt dintre cele mai bune. Pasiunea și dragostea pentru fotbal pot găsi multiple formule de desfășurare în orice curte a școlii. Profesorul D. Făgădău ne spunea: **„In cadrul orelor de educație fizică, o mare parte o afectez fotbalului. Elevii dovedesc multă dragoste pentru acest joc, iar roadele nu s-au lăsat așteptate. Elevi ca Iorgu, Juncu și Niculescu, au progresat de la an la an, acum ei făcînd parte din diverse echipe de juniori ale cluburilor bucureștene".**

Tov. director D. Stănescu, un mare pasionat al fotbalului, se supără și nu prea atunci cînd... geamurile ferestrelor școlii sînt sparte cu mingea. In schimb, nu admite ca vreun „fotbalist" să fie slab la învățătură. Ne spune : **„Liceul nostru are o veche tradiție fotbalistică. Aici au învățat : Voinescu, Ozon, Nicușor, Flamaropol, Bogdan, Titi Popescu, Novac, Gică Bărbulescu, iar tradiționalele meciuri cu „Spiru Haret", „Cantemir" sau „Mihai Viteazul", ne-au dat întotdeauna cîștig de cauză. La liceul nostru tradiția trebuie respectată".**

GH. NICOARĂ

Cîștigătorii primesc plachete

CUVINTE ÎNCRUCIȘATE PORȚI

ORIZONTAL. 1) Are atracție cînd pentru o poartă, cînd pentru cealaltă — Jucător insistent care controlează balonul pînă la poartă. 2) Pe lîngă poartă ! — Inventarul golurilor ambelor porți. 3) Sînge... de portar ! — Aplică regulamentul între cele două porți (pl). 4) A indica locul infracțiunii — Notă scoasă din plasă ! — Sfîrșit de sezon ! 5) Geo Tomescu — Mareșal francez — Compun o tripletă în fața porții. 6) Visul portarului ! — Ultima înfruntare între o poartă și alta (pl) — Real, pe aripi ! 7) In cel de al porții, își țese pălanjenul plasa — Termen de comparație pentru Dobay, spaima portarilor de odinioară. 8) Emoția oricărui portar înaintea unui meci decisiv — Educația Fizică — Unități de lungime. 9) Jucător la „Industria Sîrmei" Cîmpia Turzii — Bunicul țuicii — Relativ la viață. 10) Asaltul duminical al porților — Face oficiul destinului la alegerea porții. 11) In echipamentul portarilor — Scenă fotbalistică cu două porți. 12) A conduce balonul spre poarta adversă — Celebru portar spaniol.

VERTICAL. 1) Constituie geometria porții — In mod obișnuit, centrează în fața porții. 2) A se deplasa rapid de la o poartă la alta — Un penalti apărat de portarul advers. 3) Idealul unui portar pentru poarta sa — Asigură cantonamentul unei echipe sportive. 4) Colaborează cu salata — Generator de fum — Dușmanul porții de hochei 5) Negație — Un portar cu calități acrobatice — Transmiterea balonului în drumul său spre poartă. 6) O jumătate de bară ! — Atacant de altădată. 7) Trăgător la poarta adversarilor echipei U.T.A. — Avatar al țigării. 8) Cealaltă jumătate de bară ! — La Tulcea, în centru ! — Apreciere la adresa portarilor. 9) Riu pe Coasta de Fildeș — Echipă engleză — Riu în Siberia. 10) Joacă în echipa care prezintă „Centrul înaintaș a murit în zori" — Jucător care destramă acțiunile la poartă ale adversarilor. 11) Lovitură spre poartă din colțul terenului — Conform clasamentului, are poarta cea mai bine apărată. 12) Localitate în Nigeria — Antrenor al echipei naționale (2 cuv.)

Cuvinte cunoscute mai puțin : GIE, NSI, NEM, ERI.

I. B.

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
1	B	A	L	O	N	■	T	E	N	A	C	E
2	A	L	A	T	U	R	I	■	S	C	O	R
3	R	E	C	E	■	A	R	B	I	T	R	I
4	A	R	A	T	A	■	L	A	■	O	N	■
5	■	G	T	■	B	I	E	■	T	R	E	I
6	E	A	■	F	I	N	A	L	I	■	R	L
7	X	■	C	O	L	T	■	C	■	■	■	I
8	T	R	A	C	■	E	F	■	M	I	L	E
9	R	A	B	■	P	R	U	N	■	■	I	O
10	E	T	A	P	A	■	M	O	N	E	D	A
11	M	A	N	U	S	I	■	T	E	R	E	N
12	A	T	A	C	A	■	■	A	M	■	R	A

TUR DE ORIZONT

ÎN CÎTEVA CAMPIONATE DE PESTE HOTARE

Incep să fie desemnați campionii de toamnă. În R.D. Germană, S. C. Karl Marx Stadt a încheiat sezonul pe primul loc, iar în Elveția acest titlu neoficial a revenit echipei F. C. Bâle. Curînd vom putea consemna și alte nume la această rubrică. Pînă atunci, însă, să vă împărtășim cîteva lucruri interesante petrecute în cursul ultimei săptămîni.

O manifestație neobișnuită

Echipa din Brunswick a trecut în fruntea clasamentului campionatului R.F. Germane, dar adevărata performanță a reușit-o formația din Hamburg, care a cîștigat cu un scor concludent (3—1) la Frankfurt pe Main și ai cărei oameni de bază au fost **Schultz** în apărare și **Uwe Seeler** în atac, amîndoi în formă excepțională. Mai ales **Seeler**, care și-a sărbătorit cu acest prilej a 30-a aniversare a zilei de naștere, a încîntat într-atît pe spectatorii din Frankfurt încît aceștia l-au aplaudat la scenă deschisă. Mai mult, cînd **Seeler** a fost accidentat și nevoit să părăsească terenul, pentru cîteva minute, publicul a început să-i scandeze numele ca la un meci al reprezentativei R. F. Germane. Popularitatea lui **Seeler** este unică și presa de specialitate vest-germană a subliniat faptul că niciodată un jucător n-a fost atît de călduros sărbătorit pe un teren advers.

Un exemplu de cum trebuie încurajați jucătorii echipei naționale.

Levski așteaptă salvarea de la Asparuhov

Întrecerea în campionatul bulgar continuă să fie dominată de Slavia Sofia, care recent a eliminat pe R.C. Strasbourg din „Cupa cupelor". Surprinde, în schimb, comportarea a două formații fruntașe: T.S.K.A. Cerveno Zname Sofia și mai ales Levski Sofia. Dacă prima a mai refăcut din terenul pierdut în prima parte a turului, a doua — în schimb — se menține în plutonul codaș, unde îi ține companie o altă fostă campioană, Spartak Plovdiv. Rămasă fără antrenorul **Vytlacil**, cu care a cunoscut o epocă de strălucire, echipa Levski își așteaptă acum salvarea de la **Asparuhov**, golgeterul său, care — indisponibil de multă vreme — și-a reluat antrenamentele și va reintra la primăvară.

Ramsey a descoperit un nou „star"

„Revolta codașilor" — cam așa ar trebui caracterizată ultima etapă din campionatul Angliei. Într-adevăr, ultimele patru clasate și-au ieșit din complex și au obținut victorii. Remarcabilă este performanța reușită de Fulham, care—cu **Johnny Haynes**, reintrat în formație (a și marcat al patrulea gol printr-un șut de la 30 m) — a dispus net de Manchester City (4—1). **Alf Ramsey** a avut o fericită inspirație să asiste la acest joc pentru că a avut ocazia să descopere o nouă stea: pe **Allan Clarke**, autor a două goluri. Și **Ramsey** a fost încîntat de el.

● O curiozitate: la un meci de cupă rezultatul a fost decis de un 11 m, comis de John Daugherty de la Brentford și transformat de... John Daugherty de la Chelmsford...

Neînvinsă în 13 jocuri!

Aceasta este performanța echipei S.C. Karl Marx Stadt, care a jucat la noi în sezonul de toamnă (a învins pe Rapid cu 4—2). Conform previziunilor, în ultima etapă liderul a terminat la egalitate, 1-1, meciul cu Chemie Leipzig, apărîndu-și astfel avantajul de două puncte din clasament. În felul acesta, echipa din Karl Marx Stadt a devenit și favorita nr. 1 a campionatului. Actuala campioană, Vorwaerts Berlin, spre surprinderea generală, se află pe locul 5, la 6 puncte de lider....

Zebec, antrenor la Dynamo Zagreb

Sarajevo conduce în clasamentul campionatului iugoslav, dar nu are motive să fie prea liniștită. Urmăritorii săi fac jocuri din ce în ce mai bune, prevestind clipe grele pentru lider. **Dynamo Zagreb**, pregătită acum de un nou antrenor, fostul internațional **Zebec**, s-a plasat în imediata apropiere a echipei Sarajevo, grație unei victorii clare (3—1) asupra formației Rijeka. Partizan Belgrad a trecut greu, dar sigur peste un adversar periculos, Haiduk, cu 1—0. De remarcat că unicul gol a fost marcat de un tînăr, **Hosici**, ridicat de la o echipă din categoria secundă. **Hosici** se anunță ca o nouă vedetă a fotbalului iugoslav.

Campioana țării, Voivodina, a terminat nedecis (2—2) partida cu Steaua roșie Belgrad, golurile sale fiind înscrise de aripa dreapta **Takacs**, despre care se spune că în sezonul viitor va pleca în Franța, pentru a juca la Olympique Marseille.

Cînd nu te antrenezi

Săptămîna trecută, amatorii fotbalului din Belgia au avut un neașteptat subiect de comentarii: s-a anunțat că cel mai bun jucător al echipei Standard Liège, internaționalul **Roger Claessen**, ar fi fost suspendat pe două luni. În realitate însă, acest fotbalist a cam zăbovit prin baruri, unde îl sărbătoreau admiratorii săi și acest lucru a pus pe gînduri pe conducători și antrenor. Ei n-au luat măsuri disciplinare contra lui Claessen, dar pur și simplu l-au rugat să se antreneze mai mult, să doarmă suficient și să nu mai bea altceva decît apă minerală. Și, în așteptarea cuminților lui, l-au scos din echipă. E drept că Standard a avut emoții în meciul următor cu Malines, pentru că era condusă cu 2—0, dar pînă la urmă a cîștigat cu 3—2 și a rămas în plutonul fruntaș, în urmărirea liderului F.C. Brugges, alături de Anderlecht, Antwerp și F. C. Liège.

Benfica și Eusebio s-au regăsit!

Dușul rece pe care i l-a servit Sporting Braga n-a rămas fără efect pentru Benfica. În meciul următor, cu F.C. Porto, echipa din Lisabona — de data aceasta cu **Coluna** și **Torres** în formație — s-a regăsit și prin două goluri ale lui **Eusebio** (în verva-i obișnuită) și unul al lui **Jose Augusto**, a consfințit victoria cu 3—0 și consolidat poziția de lider. Sporting Braga, Academica și chiar Leixoes (adversarul Progresului din „Cupa cupelor" ediția 1960—61) însă, sînt „în plasa" echipei Benfica.

DINAMO KIEV — noua campioană a U.R.S.S.

Cu meciul Torpedo Moscova — Pahtakor Tașkent (1—1) s-a încheiat cel de al 28-lea campionat al U.R.S.S. Titlul, cum era de așteptat, a fost cucerit de echipa Dinamo Kiev, care își asigurase trofeul cu o lună de zile înainte de terminarea competiției. Avansul de 9 puncte luat de dinamoviști arată că ei au dominat net această ediție. Echipa din Kiev a avut și cea mai bună apărare și cea mai bună înaintare, pierzînd doar 3 jocuri. Ea a și cucerit, de altfel, premiul oferit de revista sovietică „Fotbal" pentru cele mai multe jocuri cîștigate la o diferență mai mare de 3 goluri (Dinamo a reușit acest lucru în 9 partide).

Golgeterul campionatului este Datunașvili (Dinamo Tbilisi) cu 20 de goluri, urmat de Bișeveț (Dinamo Kiev) cu 19. Cea mai sportivă formație s-a dovedit Cernomoreț Odesa, ai cărei jucători au primit doar 4 avertismente în tot campionatul. Lor le-a revenit „Cupa fair-play"-ului. Cele 19 echipe participante au folosit de-a lungul campionatului 434 de jucători. Iată clasamentul definitiv:

1. Dinamo Kiev	36	23	10	3	66—17	56
2. S.K.A. Rostov	36	20	7	9	54—44	47
3. Neftianik Baku	36	18	9	9	56—28	45
4. Spartak Moscova	36	15	12	9	45—41	42
5. T.S.K.A. Moscova	36	16	9	11	60—45	41
6. Torpedo Moscova	36	15	10	11	55—39	40
7. Dinamo Tbilisi	36	13	14	9	47—34	40
8. Dinamo Moscova	36	12	14	10	43—34	38
9. Pahtakor Tașkent	36	10	18	8	36—32	38
10. Șahtior Donețk	36	15	7	14	32—35	37
11. Dinamo Minsk	36	11	13	12	36—39	35
12. Kairat Alma-Ata	36	12	11	13	30—39	35
13. Ararat Erevan	36	12	10	14	30—45	34
14. Cernomoreț Odesa	36	10	13	13	29—36	33
15. Torpedo Kutaisi	36	9	10	17	44—59	28
16. Zenit Leningrad	36	10	8	18	35—54	28
17. Lokomotiv Moscova	36	11	5	20	31—49	27
18. Arip. Sov. Kuibișev	36	4	17	15	13—40	25
19. S.K.A. Odesa	36	1	13	22	16—56	15

BIȘEVEȚ

PARKUIAN

SEREBRIANIKOV

ECOURI ALE MECIULUI

ITALIA—ROMÂNIA

„L'EQUIPE"-PARIS: *„Meciul n-a fost extraordinar, dar Valcareggi, care ar putea fi confirmat selecționer pentru 1967, și Helenio Herrera, care a dat „squadrei" opt din oamenii săi, au fost satisfăcuți: echipa României este solidă, suplă în apărare și periculoasă în atac, unde Pîrcălab și Frățilă sînt cei mai buni. În mijlocul terenului, dimpotrivă, abundă pasele inutile".*

„FRANCE-FOOTBALL"-PARIS: *„Squadra" nu și-a realizat programul său maximal, ci minimal. Pentru ce? Înainte de toate din cauza unei echipe românești fără complexe, jucînd un remarcabil fotbal colectiv dotată cu cîțiva jucători de clasă europeană, ca portarul Datcu, omul de la mijlocul terenului, Ghergheli, interii Frățilă și Dobrin, aripa debordantă Pîrcălab, denumit „Expresul Carpaților", dar constrîns de Facchetti să ruleze ca un tren local. Franța va trebui, în orice caz, să se teamă de acești danubieni, în meciul din primăvară... România are o echipă solidă care, după caz, știe să aplice betonul. Barbu a fost „il libero" și Dan l-a supravegheat pe înaintașul centru advers. Dar atacului român îi lipsește un marcator veritabil. La Neapole, România n-a avut nici șansă: golul egalării, marcat de Mazzola, seamănă în mod ciudat cu al treilea gol, al lui Hurst, în finala Anglia — R. F. Germană".*

MOZAIC

● Recent, a avut loc în Franța sărbătorirea cunoscutului internațional francez Roger Piantoni, care actualmente este jucător-antrenor la un club amator. Cu această ocazie s-au disputat două meciuri; primul a opus o selecționată de foști jucători coechipieri și adversari ai sărbătoritului unei echipe formate din artiști de cinema, atleți, ciclișți etc., iar al doilea actuala echipă a lui Stade de Reims unei selecționate formate din jucători care au luat parte la campionatul mondial din Suedia, printre care Kopa, Marcek, Fontaine și bineînțeles sărbătoritul. De remarcat că selecționata din care făcea parte Kopa a învins pe Reims cu 6—0!!

● Echipa franceză A. S. Monaco intenționează să achiziționeze pe înaintașul argentinian Perez. Acesta a fost angajat de Real Madrid dar regulamentul spaniol nepermițînd folosirea lui în sezonul actual, clubul madrilen se pare că este de acord să-l împrumute pe timp de un an echipei franceze. Perez, în vîrstă de 19 ani, provine de la clubul Deportivo Italiano din Buenos Aires și joacă în postul de extrem dreapta.

● Pierzînd cu 0—1 în deplasare meciul cu Sheffield Wednesday, echipa londoneză Tottenham s-a „conformat" tradiției: n-a cîștigat pe terenul adversarei sale de 29 de ani! Cu același scor Fulham a fost învinsă de Arsenal pe terenul de la Highbury, teren pe care n-a cîștigat de... 53 ani.

● Derbiul Internazionale — Milan, disputat săptămîna trecută și terminat după cum se știe cu victoria primei echipe cu 1—0, a avut un prolog inedit: cu o zi înainte, două formații alcătuite din fiii conducătorilor celor două echipe fruntașe ale fotbalului italian s-au întîlnit între ele, victoria revenind tot „interiștilor" și tot cu 1—0.

● Premiul De Martino, acordat anual celui mai valoros jucător italian sub 25 ani a fost atribuit lui Roberto Rosato de la A.C. Milan, component al echipei naționale italiene la campionatul mondial de la Londra.

● Comisia de disciplină a federației engleze a amendat cu 50 lire sterline pe „faimosul" Stiles pentru faptul de a fi fost eliminat de pe teren în cursul meciului pe care echipa sa Manchester United l-a susținut astă primăvară la Viena cu Rapid în cadrul Cupei campionilor europeni. Atunci el a lovit cu pumnul un adversar și a fost imediat eliminat din joc.

● Pentru o serie de declarații făcute presei, în care lua poziție împotriva antrenorului echipei, danezul Nielsen, centrul atacant al lui F. C. Bologna, a fost amendat cu 70% din veniturile pe o lună.

● Echipa franceză Ol. Marseille a recurs la un mod original de a angaja jucători străini, pentru a evita discuțiile cu suporterii nemulțumiți de achizițiile făcute pînă acum. Cei care vor asista la meciul pe care echipa lor favorită îl va susține cu Norrköping vor fi invitați ca pe spatele biletului de intrare să înscrie numele jucătorilor străini, 5 la număr, care se vor dovedi cei mai buni și care vor fi încercați în acest meci. Biletele se vor depune la sfîrșitul meciului într-un fel de urne și vor constitui un indiciu în ceea ce privește preferințele spectatorilor.

● Semi-centenarul „Cupei Franței" va fi aniversat de Federația franceză de fotbal, prin organizarea unor mari festivități, la succesul cărora vor contribui televiziunea, cinematografia și întreprinderea de... pronosticuri sportive. Un film va fi dedicat istoriei „Cupei", iar televiziunea va transmite „în direct" un meci din turul al 5-lea al acestei populare competiții. Concursul pentru optimile de finală va fi dotat cu un premiu special, iar tragerea la sorți a „pătrimilor" se va efectua la Hâvre, pe bordul transatlanticului „France".

● Ne aflăm în plină ofensivă a... suspendărilor. Jucători celebri ca: Amarildo (brazilianul de la A. C. Milano și Combin (francezul de la F. C. Torino) au fost lăsați pe tușă mai multe etape, pentru proteste la deciziile arbitrilor...

● Jucătorul Howard Kendall, actualmente mijlocaș al echipei Preston, este solicitat în același timp de clubrile Liverpool, Tottenham, Everton, Stoke City și Manchester United. Tînărul Kendall (n-a împlinit încă 21 ani) poate juca pe orice post din apărare, din atac și cu atît mai bine la mijlocul terenului, pentru care s-a specializat. El era un jucător complet încă din 1964, cînd a apărut în finala „Cupei Angliei", pe stadionul Wembley, deși mai avea 20 de zile pînă să împlinească vîrsta de 18 ani...

● Ce-l lipsește selecționatei Austriei, spre a se impune pe plan mondial? Răspunsul ni-l dă selecționerul ei, Frühwirth: rapiditatea, spiritul de echipă și simțul de oportunitate, dovedite de reprezentativa Angliei la recentul C. M.; tehnica formației Argentinei, individualitățile puternice din echipa Portugaliei, condiția fizică a jucătorilor R. P. D. Coreeană! Dar, toate aceste deficiențe au fost constatate de Frühwirth numai după ce a plecat de la conducerea tehnică a reprezentativei austriece.

În locul său a fost numit celebrul Hans Pesser, antrenorul echipei Admira-Energie.

● Picchi, „betonerul" echipei „Inter" (acum și al reprezentativei Italiei), nu scapă nici un prilej de a afirma: „De cîte ori apare în aceste două formații Corso, jocul își ridică valoarea cu 20%...

● Știați că în Uruguay există o echipă care poartă numele frumosului fluviu european, scump și nouă românilor, Dunărea? Acum, tocmai antrenorul clubului „Danubio", Rafael Milans, a fost chemat la conducerea selecționatei țării.

● Di Stefano, jucătorul care a dus la apogeu echipa Real Madrid, a părăsit definitiv fotbalul. Acum, el își îngrijește zilnic ferma pe care o are la 20 km de capitala Spaniei și unde face o intensă cultură de... pui de găină.

● Un antreprenor de blocuri din Anglia a cerut aprobarea să denumească trei străzi din noul cartier ce-l construiește la Nottingham cu numele lui Bobby Charlton, Bobby Moore și Geoff Hurst.

Direcția poștei engleze s-a opus, însă, pe motiv că poștașul ar putea face confuzie, ducînd scrisorile celor domiciliați pe aceste străzi, direct la adresa celor trei jucători, deveniți celebri la C. M. din 1966...

MOZAIC

TUR DE ORIZONT
ÎN CÎTEVA CAMPIONATE

• FRUNTAȘI FĂRĂ NICI O ÎNFRÎNGERE ! • UN FUNDAȘ IUGOSLAV PROVOACĂ SCHIMBAREA LIDERULUI AUSTRIAC... • IAȘIN, LA 36 DE ANI, CEL MAI BUN PORTAR AL SEZONULUI ! • DE CE REGRETĂ BILL SHANKLY • „ISPRAVA" LUI ARSENAL DIN LONDRA • UN RECORD ȘI O TRADIȚIE ÎNFRÎNTE ÎN R. D. GERMANĂ • BENFICA + EUSEBIO K.O. • FARKAS A CÎȘTIGAT „LA MUSTAȚĂ" DUELUL CU ALBERT ȘI BENE

În unele țări, cum este Ungaria (unde a fost organizat în perioada primăvara-toamna), campionatul s-a încheiat. În altele, prima parte se apropie de sfîrșit și curînd vor fi cunoscuți așa-zișii „campioni de toamnă". Pînă atunci, să vă prezentăm cîteva aspecte interesante.

LIDERI NEÎNVINȘI ÎNCA

Mai întîi, un fapt caracteristic pentru campionatele din 10 țări : plutonul echipelor este condus de formații care n-au suferit nici o înfrîngere pînă acum ! Este cazul liderilor : **Wacker Innsbruck** (Austria), **Real Madrid** (Spania), **S.C. Karl Marx Stadt** (R.D. Germană), **Ajax Amsterdam** (Olanda), **Inter Milan** (Italia), **Olimpiakos Pireu** (Grecia), **Glentoran** (Irlanda de Nord), **Dundalk** (Irlanda), **Celtic** (Scoția) și **F.C. Bâle** (Elveția).

Din acest punct de vedere însă, cea mai bună performanță a realizat-o Vasas Budapesta, care a terminat întreg campionatul Ungariei fără nici o înfrîngere. De la înființarea sa, Vasas a cucerit titlul de patru ori și este a treia echipă (după M.T.K. și Honvéd) care a reușit această ispravă fără a fi învinsă în cursul celor 26 de jocuri.

UN FUNDAȘ RĂSTOARNĂ UN LIDER

O mare surpriză s-a produs în campionatul Austriei, în care Rapid (echipa antrenată de Rudolf Vytlacil) părea că va încheia sezonul în fruntea clasamentului. Dar, Wiener Sportclub (antrenor : Karl Decker) i-a răsturnat toate socotelile, învingîndu-l cu categoricul scor de 4—0 ! Ceea ce este și mai interesant însă, îl constituie faptul că trei goluri le-a marcat un iugoslav, Markovici — un uriaș de aproape doi metri înălțime, venit în Austria ca fundaș central, dar transformat de Decker în înaintaș central. Inspirația antrenorului s-a dovedit a fi fericită : în ultimele trei meciuri, Markovici a marcat șase goluri !

Beneficiara acestei surprize a fost Wacker din Innsbruck, care — învingînd cu 1—0 pe Austria Viena — a trecut în fruntea clasamentului, fiind prima echipă din Tirol care ocupă primul loc, din întreaga istorie a campionatului austriac.

Internaționalul elvețian K. Armbruster de la F.C. Lausanne într-o acțiune de finalizare

„CEL MAI BUN" LA 36 DE ANI

Campionatul din U.R.S.S. continuă și deși pînă la sfîrșitul lui mai sînt puține etape de disputat (mai mult restanțe), totuși campionul se cunoaște : **Dinamo Kiev** (5 puncte avans și 4 jocuri mai puțin disputate față de a doua clasată, S.K.A. Rostov). Iar revista „Ogoniok" a desemnat pe cîștigătorul premiului oferit de ea celui mai bun portar pe anul 1966 : LEV IAȘIN.

Acest premiu a fost instituit în 1960 și de atunci pe lista cîștigătorilor și-au înscris, pe rînd, numele **Iașin, Maslacenko, Kotrikadze, Banikov, Kavazașvili** și din nou **Iașin.** Acum, „uriașul" din poarta echipei U.R.S.S. îl cucerește pentru a treia oară. La vîrsta de 36 de ani, notați bine... Cine-l va putea egala pe Lev ?

Fotbal

REVISTĂ SĂPTĂMÎNALĂ

Redacția și administrația : București, Bd. Mărăști 26, raionul 30 Decembrie

COLEGIUL DE REDACȚIE

Constantin Chiriță, Ștefan Covaci, Gh. Dumitrescu, Ion Lupaș, Pavel Marcu, Aurel Neagu (redactor șef), **Angelo Niculescu, Andrei Rădulescu, Constantin Teașcă, Dumitru Tomescu, Stelian Trandafirescu** (redactor-șef adjunct), **Radu Urziceanu** (secretar general de redacție), **Emerich Vogl, Ion Voica, Ion Voinescu.**

Prezentarea grafică : **Liviu Bobocea**

BILL SHANKLY S-A PĂCĂLIT...

Evoluția echipei campioane a Olandei, **Ajax din Amsterdam,** actualul lider al campionatului, este urmărită cu interes și de cercurile fotbalistice britanice. Și pe bună dreptate. Ajax este viitorul adversar al lui F.C. Liverpool în „Cupa campionilor europeni" (meciurile vor avea loc la 7 și 14 decembrie). Aceasta este și explicația prezenței managerului echipei britanice, **Bill Shankly,** la ultimul joc de campionat susținut de Ajax, în compania formației Telstar. Numai că Shankly a regretat pînă la urmă deplasarea la Amsterdam, pentru că Ajax, deși a întîlnit un adversar relativ slab, a jucat fără inspirație și fără nici un pic de fantezie, încît a lăsat impresia că nu vrea să-și dezvăluie clasa și știința înaintea lui Shankly. În consecință, Ajax a învins greu (cu 4—2) o echipă care a știut să-și apere cu strășnicie șansele.

UN GOL LA... 345 DE MINUTE !

Această „ispravă" aparține unui vechi club englez, Arsenal din Londra, care a reușit, în fine, să cîștige pe teren propriu, cu 1—0 în fața lui Fulham. Golul cu care a cîștigat a fost înscris de Arsenal după... 345 de minute de joc, socotind și cele trei meciuri precedente, în care atacul nu a marcat de loc.

În clasament însă, s-a produs o regrupare pe primele locuri. Chelsea, pierzînd opt puncte în cele nouă jocuri disputate acasă, mai are un singur punct avantaj. În schimb, campionul, Liverpoll, a făcut un salt pînă la locul 2, grație celei de a 4-a victorii consecutive (ultima cu 5—0 contra lui Leeds). Echipa lui **Hunt, Smith, Callaghan** et Co. este în formă.

UN RECORD ȘI O TRADIȚIE ÎNFRÎNTE

Recordul aparține liderului campionatului din R.D. Germană, S.C. Karl Marx Stadt (care ne-a vizitat în toamna acestui an) și constă în faptul că, mai mult ca probabil, va cuceri primul loc în sezonul de toamnă fără a fi învins, lucru care nu s-a mai întîmplat de mulți ani. Rezultatul de egalitate (0—0) reușit în partida cea mai grea, la Jena, i-a consolidat poziția.

Tradiția a fost învinsă de Empor Rostock în meciul cu Vorwaerts Berlin. De cinci ani, echipa din Berlin este neînvinsă la Rostock. De data aceasta însă, ea a trebuit să cedeze, deși a condus cu 1—0, și să rămînă mult în urma liderului. De cînd a fost eliminată din „C.C.E.", formația berlineză pare să-și fi pierdut din ritm.

BENFICA ȘI EUSEBIO K.O.

Senzația ultimei etape din campionatul Portugaliei : Benfica și celebrii săi jucători au fost învinși cu 4—0 ! Performera : Sporting Braga. E drept că Benfica a jucat în deplasare și că a fost lipsită de Torres și Coluna, dar foștii campioni au mai fost în asemenea situație și au știut să facă față. De data aceasta însă, n-au reușit și au suferit prima înfrîngere din actualul campionat. În orice caz, lipsa lui Torres s-a resimțit ; jocul echipei — cu toată prezența lui Eusebio — a fost dezorganizat.

Actuala campioană, Sporting — care se zbate pe la mijlocul clasamentului — a izbutit să dispună cu 2—0 de Beira Mar, dar cu cîte eforturi și numai în ultimele 18 minute de joc !

BARAJ ÎN CAMPIONATUL MAGHIAR

Deoarece viitorul campionat din Ungaria va avea 16 echipe, anul acesta nu retrogradează direct nici o formație. Ultimele două clasate însă, **Ozd** și **Dorog,** vor disputa meciuri de baraj cu echipele de pe locurile 3 și 4 din divizia secundă, **Komlo** și **Szombathely**. Primele două din divizia B, **Szegad** și **Egger** au promovat la A (prima revine după un an de absență).

Lupta, pasionantă, pentru titlul de golgeter al campionatului, s-a încheiat — o dată cu competiția — cu victoria la limită a lui **Farkas.** El marcat 25 de goluri, dintre care în ultimul meci a semnat un „hattrick", înscriind toate 3 puncte ale echipei sale, Vasas. Pe locul 2, la egalitate, alte două celebrități ale fotbalului maghiar : **Albert** și **Bene,** fiecare cu cîte 24. Interesant de subliniat : tot în ultima etapă, **Albert** a marcat cinci goluri, iar **Bene** trei !!...

RENOVĂRI ÎN FOTBALUL BRAZILIAN

„CATASTROFA DE LA LIVERPOOL", cum au denumit mulți gazetari brazilieni insuccesul echipei lor la C.M. 1966 — prezicîndu-i totodată consecințe dintre cele mai sumbre —, n-a avut totuși efectul dezastruos de care mulți se temeau. Cu neînsemnate excepții, pilula amară a înfrîngerii a fost digerată, dezamăgirea și-a pierdut consistența și lucrurile și-au reluat, de bine — de rău, făgașul obișnuit.

O anumită „recesiune" se simte totuși.

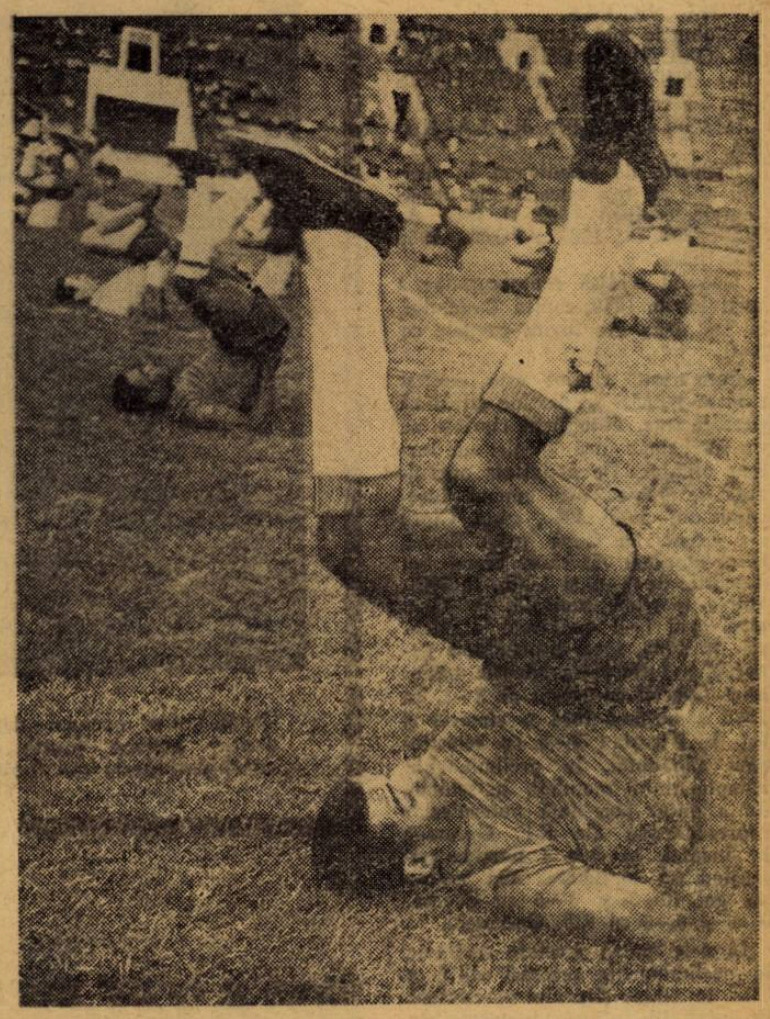

Pregătirea fizică este privită cu aceeași importanță de fotbaliștii brazilieni. Iată-i executînd un asemenea exercițiu. Pe primul plan internaționalul Ditao

BRAZILIENII ȘI PIAȚA MONDIALĂ PROFESIONISTĂ

De pildă, cererea pe piața mondială profesionistă a vedetelor braziliene a scăzut față de 1958 și 1962 — cînd numeroși maeștri „carioca" ai balonului rotund, ca Altafini, Germano, Jair, Didi, Vava, Amarildo și alții au semnat contracte deosebit de avantajoase peste hotare.

Nu se cunoaște exact „cota" echipelor braziliene la turneele în Europa. Pe continentul american însă, la New York ca și la Ciudad de Mexico, F.C. Santos (obținînd victorii de prestigiu cu Benfica și Inter) a fost bine primit, umplînd tribunele în vara aceasta, la puțin timp după campionatul mondial.

SPECTATORII SCAD, DAR NU E DE VINĂ C. M. !

Se apreciază la circa 20 la sută descreșterea numărului de spectatori la meciurile de campionat. Specialiștii brazilieni sînt, însă, înclinați să explice aceasta mai degrabă prin greutățile economice actuale ale populației, ca și — în cazul spectatorilor de la Rio de Janeiro — prin lipsa noului în desfășurarea activității competiționale, ceea ce duce la slăbirea pasiunilor, a interesului. Într-adevăr, campionatul statului Guanabara (al cărui singur oraș e Rio de Janeiro) se desfășoară de ani de zile în cerc închis, între aceleași echipe, fără stimulentul promovării și retrogradării. Lumea a început să se plictisească de eternele derbiuri locale Flamengo-Fluminense sau Vasco da Gama — Botafogo. Spectacolul se degradează, încasările scad, vedetele sînt nemulțumite și încep să-și caute alte orizonturi. Spectatorii, firește, de asemenea...

PRO ȘI CONTRA UNUI CAMPIONAT NAȚIONAL BRAZILIAN

Va veni o zi cînd, impinse de necesități economice, cluburile și federația de fotbal din Rio vor accepta și chiar vor promova ideea unui campionat național brazilian, cu participarea celor mai bune echipe din diferite state ale Confederației. Rivalitatea sportivă Rio — Sao Paolo ar putea produce astfel efecte remuneratorii pentru economia cluburilor, regenerînd spectacolul fotbalistic și implicit interesul publicului. Cu atît mai mult cu cît într-o asemenea competiție ar fi atrase centre cu apreciabilă activitate fotbalistică, cum sînt Belo Horizonte, Porto Alegre sau Recife, dornice să intre în concernul marelui fotbal brazilian.

Atîta doar că federația statului Sao Paolo e mai puțin împinsă de nevoi spre această soluție, întrucît încă de multă vreme ea și-a organizat campionatul pe principiul unei cît mai largi cuprinderi a teritoriului. Astfel, la disputarea titlului de campioană a statului Sao Paolo participă în afara „giganților" Santos, F.C. Sao Paolo, Corinthians, o serie de echipe mai puțin cunoscute în Europa, dar care contribuie prin publicul numeros și entuziast din orașele de reședință la menținerea unui nivel ridicat de încasări. Fără să mai spunem că federația din statul Sao Paolo susține propriul său sistem de campionat, mizînd pe popularitatea pe care membrii conducerii sale și-o creează astfel în scopuri politice, electorale...

SE RIDICĂ NOI VALORI, SCAD CELE VECHI

Deocamdată, nu se întrevăd, pentru viitorul apropiat, modificări importante în structura competițională a fotbalului brazilian. Campionatele diferitelor state

(Continuare în pag. a 12-a)

Adversarii noștri de la 3 decembrie

CÎTEVA CUVINTE DESPRE ECHIPA CIPRULUI

După Elveția și Italia, selecționata noastră întîlnește la 3 decembrie, la Nicosia, și pe cea de-a treia adversară din grupa preliminară a Campionatului european: reprezentativa Ciprului.

Ce știm despre activitatea fotbalistică a Ciprului?

După datele oficiale ale Uniunii Europene de Fotbal Asociație (U(E.F.A.), în anul 1965 în Cipru au existat 24 de cluburi, dispunînd de 36 de echipe și de un efectiv de 6798 de jucători legitimați.

Federația de fotbal a Ciprului a fost înființată în anul 1934, devenind membră a F.I.F.A.-ei în 1948.

Primul campionat cipriot s-a desfășurat în 1934/35, titlul revenind formației TRUST NICOSIA. Din 1936/37 există și „Cupa Ciprului", prima ediție fiind cucerită de APOEL NICOSIA.

Cluburile mai cunoscute: APOEL, OMONIA și CHETTINKAYA (din NICOSIA), ANORTHOSIS (din FAMAGUSTA), AEL din LIMASSOL și EPA din LARNAKA.

Titlurile de campioană în ultimii ani au fost cucerite de următoarele echipe: 1963 și 1964 ANORTHOSIS, 1965 APOEL, 1966 OMONIA.

Debutul echipei reprezentative a avut loc în 1949, contra Izraelului, la Tel Aviv. Au învins gazdele cu 3—1.

Palmaresul cipriot este modest atît ca număr de partide cît și ca performanțe. Fotbaliștii ciprioți nu au participat încă la nici un turneu olimpic. De activitate organizată se poate vorbi numai începînd din anul 1960, cînd Cipru s-a înscris în Cupa Jules Rimet, fiind eliminat de către Izrael (cu scorurile de 1—1 și 1—6). În 1961, într-o partidă amicală, a făcut meci egal 1—1 cu Izrael la Nicosia. **În 1963, spre surprinderea generală a întrecut la Nicosia națională Greciei cu scorul de 3—1. În 1965 a obținut încă o victorie și tot la Nicosia: 2—0 cu selecționata Libanului.** În preliminariile campionatului mondial, în schimb, nu a putut face față puternicelor reprezentative ale R.F. Germane și Suediei, în cele 4 partide nereușind să marcheze nici măcar un gol (0—3 și 0—5 cu Suedia, 0—5 și 0—6 cu R.F. Germană).

În cele patru meciuri susținute în preliminariile recentei ediții a C.M. în echipa Ciprului au evoluat în total 16 jucători, oamenii de bază fiind: portarul ELEFTHERIADES (OMONIA), fundașii JAKOVOU și TSOUKKAS (ANORTHOSIS), PANAYOTOU (OMONIA), PIERIS (EPA LARNAKA), mijlocașii ORFANIDES (ANORTHOSIS), KANTZILLIERIS (APOEL) și înaintașii KRISTALLIS și STYLIA NOV (APOLLON Nicosia), ASSIOTIS (APOEL) și PAPADOPOULOS (AEL LIMASSOL).

În competițiile europene interclubur, echipele cipriote s-au integrat începînd cu sezonul 1963/64. Rezultatele obținute sînt încă modeste și anume:

În Cupa Campionilor Europeni:
1963/64: ANORTHOSIS—PARTIZAN BELGRAD 0—3 și 1—3
1965/66: APOEL—WERDER BREMEN 0—5 și 0—5
1966/67: OMONIA—MÜNCHEN 1860 0—8 și 1—2

În Cupa Cupelor:
1964/65: ANORTHOSIS—SPARTAK PRAGA 0—10 și 0—6
1965/66: OMONIA—OLYMPIAKOS PIREU 0—1 și 1—1
1966/67: APOLLON—STANDARD LIÈGE 1—5 și 0—1

În ce privește forța de joc a ciprioților la ei acasă rezultatele de mai sus nu sînt întrutotul concludente, deoarece din motive financiare de multe ori fotbaliștii din Cipru au renunțat la dreptul de organizare al meciurilor, partidele disputîndu-le în deplasare (astfel în 1965/66 și 1966/67 toate cele patru partide în CCE au avut loc în R.F.G., ca de altfel și întîlnirile cu Sporting, Spartak Praga și Standard Liège care au avut loc toate în țările respective).

FREDERIC MOISES

Unicul gol al meciului-retur Sparta Rotterdam – Servette Geneva, marcat cu capul de Lazeroms dintr-o acțiune foarte dinamică. Lazeroms (mijloc, stînga-sus) a sărit împreună cu un coechipier peste doi jucători elvețieni **(Foto: A.S.L. – Lausanne)**

În cadrul „ofensivei" împotriva Europei

BRAZILIENII ȘI ARGENTINIENII

SE VOR PREGĂTI ÎN COMUN PENTRU C. M. DIN 1970

Un „pact de ajutor reciproc" a fost încheiat între federațiile argentiniană și braziliană, care doresc să îmbunătățească metodele lor de pregătire în vederea campionatului mondial din 1970.

După un comunicat publicat în urma întrevederilor ce au avut loc între Joao Havelange, președintele confederației braziliene, și Valentin Suarez, reprezentantul federației argentiniene, acest acord — menit să evite experiențe neplăcute ca aceea de la campionatul mondial din Anglia — prevede următoarele puncte principale:

1. Să se formeze un bloc Argentina—Brazilia—Uruguay, considerate „marile puteri" ale fotbalului sud-american.

2. Să se organizeze un turneu anual la care să ia parte 6 din cele mai bune echipe argentiniene și braziliene.

3. Să se organizeze un turneu în Europa în 1968 pentru o selecționată argentino-braziliană pentru a cunoaște mai bine fotbalul bătrînului continent și a demonstra că „fotbalul sud-american nu este jucat de sălbatici".

4. Să se organizeze un turneu internațional cu participarea selecționatelor orașelor *Buenos Aires, Rio de Janeiro, Sao Paulo, Minas Gerais, Rio Grande Do Sul, Lisabona, Madrid, Milano* și *Londra.*

Acordul urmează să fie adus la cunoștința F.I.F.A.-ei.

RENOVĂRI ÎN FOTBALUL BRAZILIAN

(Urmare din pag. 11-a)

continuă să se desfășoare după vechile formule.

Este de remarcat însă, că în raportul de forțe dintre echipe intervin schimbări și acestea nu sînt provocate de modificări în loturile de jucători, ci mai degrabă de efectele „recesiunii". Într-adevăr, marile echipe de club, furnizoare de componenți ai lotului pentru C.M., se resimt de pe urma unei anumite dezabuzări a vedetelor lor și cedează pasul în fața unor formații cu forțele morale mai viguroase.

Iată, de pildă, în campionatul din Rio, la capătul primului tur al competiției, în fruntea clasamentului se află Bangu, iar la Sao Paolo conduce Palmeiras, în timp ce Santos și F.C. Sao Paolo au pierdut puncte prețioase în întîlniri cu adversare mai modeste. De adăugat, totodată, că jucătorii cei mai în formă la ora actuală și care urcă rapid treptele popularității și ale consacrării sînt tinerii Dias, da Guia, Servilio *(Palmeiras)*, Borges, Cabralzinho *(Bangu)*, Carlos Alberto, Oberdan, Toninho *(Santos)* — *adică tocmai din rîndul celor care n-au făcut parte din lista de „22" de la C.M. 1966.*

Această împrejurare incriminează și mai mult, în opinia publică braziliană, deficiențele selecției făcute de Vicente Feola pentru „Cupa Jules Rimet", selecție care — se consideră — a neglijat perspectivele, exagerînd meritele și valorile unor vedete în pragul declinului. Problema se pune, apreciază specialiștii brazilieni, ca din greșelile trecute și din amărăciunea înfrîngerilor, fotbalul acestei țări să găsească, prin opoziție, stimulentul care să-l ducă spre succese viitoare.

MOZAIC

● Federația de fotbal nord-americană a angajat ca director sportiv pe vest-germanul Herbert Vogt cu care a încheiat un contract pe doi ani. Ca primă sarcină, Vogt va trebui să trateze angajarea unor jucători străini, necesari echipelor americane, care în primăvara anului viitor vor începe primul lor campionat.

● Ca urmare a incidentelor petrecute la meciul Manchester City — Everton (echipa lui Alan Ball) cînd terenul a fost invadat de public, Federația engleză de fotbal a obligat toate cluburile profesioniste ca, de urgență, să ia măsuri de împrejmuirea terenurilor pe care joacă.

● Arbitrul vest-german Schulenburg care a arbitrat jocul Italia—România de la Neapole a fost desemnat să conducă returul meciului Vasas — Internazionale din cadrul Cupei campionilor europeni care va avea loc la 8 decembrie la Budapesta.

ECHIPA DE TINERET A ROMÂNIEI ÎN TURNEU ÎN AFRICA

În continuarea activității sale de pregătire, lotul nostru de tineret va întreprinde între 6 decembrie și 6 ianuarie un turneu în Africa. Tinerii noștri fotbaliști urmează să susțină în acest interval 8—10 meciuri amicale în Republica Arabă Unită, Congo-Brazzaville, Camerun, Gabon, Nigeria și Etiopia. Primul joc îl vor susține la 9 decembrie la Cairo, în compania unui adversar nedesemnat încă.

Din lotul care se află în pregătire fac parte, printre alții: Pilca, Răducanu, Petrovici, Anca, Alecu, Dincuță, Vigu, Pantea, Dumitriu III etc.

CÎND SE VOR DISPUTA MECIURILE DINAMO PITEȘTI — DINAMO ZAGREB?

Între cluburile **Dinamo Pitești** și **Dynamo Zagreb** au început tratativele pentru stabilirea datelor meciurilor lor din optimile de finală ale „Cupei orașelor-tîrguri". **Piteștenii au propus datele de 12 și 19 februarie.** Se așteaptă răspunsul echipei iugoslave.

DOUĂ JOCURI PENTRU UTA ÎN ALBANIA

După cum am anunțat, meciul retur **Partizan Tirana – U.T. Arad se va disputa la 4 decembrie la Tirana.** După această întîlnire oficială, echipa noastră va mai susține una amicală la 8 decembrie.

O SELECȚIONATĂ STUDENȚEASCĂ FRANCEZĂ ÎN ROMÂNIA

O știre publicată de săptămînalul parizian **„France Football"** anunță într-un viitor apropiat, după sesiunea de examene de iarnă, că o selecționată a centrelor universitare din Paris, Bordeaux, Lyon, Marsilia, Toulouse și Lille va întreprinde un turneu în România, în cursul căruia va evolua în diferite centre universitare.

Într-adevăr, la ora actuală se duc tratative pentru un asemenea turneu. Prezența selecționatei studențești a României la campionatul mondial din Spania, din acest an, a constituit un bun prilej pentru luări de contact cu celelalte delegații, printre care și aceea din Franța. Aceasta din urmă a propus perfectarea unor întîlniri studențești româno-franceze, propunere care a fost acceptată în principiu. Selecționata franceză ar urma să joace în România în primăvara anului 1967, iar echipa noastră să-i întoarcă vizita în cursul anului 1968. Deocamdată însă, tratativele nu sînt definitiv încheiate.

PENTRU AGENDA DV!

MIERCURI 23 NOIEMBRIE

„Cupa cupelor"

Glasgow Rangers — Borussia Dortmund 2—1

„Cupa Europei Centrale"

Sarajevo — Cagliari (1—2) 3—1

Luxemburg — Franța (gr VII) 0—3

JOI 24 NOIEMBRIE

Amical

Cernomoreț Odesa — Progresul Buc. 3—2

SÎMBĂTĂ 26 NOIEMBRIE

„Campionatul Europei"

Italia — România (gr. VI) 3—1

Luxemburg — Franța (gr VII) 0—3

DUMINICĂ 27 NOIEMBRIE

„Cupa orașelor-tîrguri"

Bologna — Sparta Praga (2—2) 2—1

Amical

Franța B — Ungaria B 4—1

MIERCURI 30 NOIEMBRIE

„Cupa cupelor"

Slavia Sofia — R. C. Strasbourg (0—1) 2—0

„CUPA EUROPEI CENTRALE"

Milan A. C. — Dynamo Zagreb (0—1) 0—0

St. roșie Belgrad — Lazio Roma (0—3) 2—1

Tatabanya — Wacker Innsbruck (tur) 1—0

Redacția și administrația: București, bd. Mărăști nr. 26. Tiparul: I. P. „Informația", str. Brezoianu 23—25.

PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ

Fotbal

Revistă săptămînală

ANUL I

28

JOI
8 DECEMBRIE 1966

12 PAGINI
2 LEI

CIPRU 1 — ROMÂNIA 5

O VICTORIE CATEGORICĂ DUPĂ UN GOL PRIMIT ACCIDENTAL

Așa s-a înscris la Nicosia golul prin care echipa noastră a luat conducerea. Lucescu a șutat printre portar și fundașul advers, trimițînd mingea în plasă.

Foto CHRISTOS VATILIOTIS – Nicosia

IERI, LA TEL AVIV

ROMÂNIA – IZRAEL 2-1 (1-1)

(Citiți amănunte despre această intilnire in pagina a 12-a)

DIN SUMAR:

Pagina 3: Comentarii asupra meciului de la Nicosia
Pagina 8: Fotbalul hunedorean la... microscop
Paginile 10, 11, 12: Știri și comentarii externe

De pe cuprinsul țării

CAMPIONATUL ORĂȘENESC LA BRAȘOV

Prima parte a campionatului orășenesc a luat sfîrșit la Brașov, după 112 partide susținute de cele 16 echipe participante.

Ediția actuală a fost mai interesantă decît celelalte, ridicîndu-se la un nivel superior.

Liderii celor două serii sînt: F.A.T. Codlea (seria I), urmată îndeaproape de Poligrafia Brașov, I.C.I.M. Brașov și Unirea Săcele, iar în seria secundă, Postăvarul Brașov, talonată de Victoria Bod și Oltul Brașov.

Demn de subliniat este faptul că asupra jocurilor susținute, subcomisia de disciplină a avut mai puțin de lucru. S-au dictat doar 10 etape suspendare și 2 avertismente în seria I și 7 etape suspendare și 5 avertismente în seria a II-a.

În seria I, echipa care reprezintă una din marile instituții din Brașov, P.T.T.R., ocupă ultimul loc cu 0 p. și cu 0 goluri marcate, față de 29 primite, iar în seria secundă, Recolta Sînpetru a marcat un singur gol! Se impun măsuri radicale care să schimbe în bine comportarea acestor echipe în primăvara viitoare.

Comisia orășenească de fotbal Brașov (președinte N. Săvulescu) a pus în joc o cupă, care va fi atribuită la sfîrșitul campionatului echipei socotită drept cea mai disciplinată.

La finele primei părți, 5 din echipele celor două serii aspiră la cucerirea „Cupei sportivității": Victoria Bod, C.F.R. Brașov, I.C.I.M. Brașov, F.A.T. Codlea și Poligrafia Brașov.

C. GRUIA
corespondent

ÎNMÎNAREA INSIGNEI DE CLASIFICARE SPORTIVĂ ÎN REGIUNEA ARGEȘ

În ultima vreme, în regiunea Argeș au avut loc numeroase festivități în cadrul cărora au fost înmînate noile insigne de clasificare sportivă, categoria a II-a și a III-a, componenților echipelor de fotbal ce activează în campionatele raionale, regionale și republicane.

Pînă în prezent, au primit această insignă un număr de peste 400 de fotbaliști ai echipelor Metalul, Electrica, Armata (toate din Pitești), Oltul Drăgănești, Recolta Stoicănești, Recolta Dobrogostea, Foresta, Flacăra, Șoimii Rm. Vîlcea etc.

Iată și numele cîtorva dintre jucătorii care au primit insigna: **Vlad Lovin, Savu Burcă, Petre Baciu, Constantin Costea, Silviu Negoiță, Gheorghe Georgescu, Dumitru Florescu etc.**

Pînă la sfîrșitul anului, această insignă urmează să fie înmînată și altor numeroși fotbaliști.

ALEXANDRU MOMETE
corespondent

O VICTORIE A TINERETII LA C.F.R. ROȘIORI

De multă vreme, publicul din Roșiori n-a mai aplaudat cu atîta sinceritate formația C.F.R. ca în partida cu Steaua Tulcea! Aplauzele au fost adresate celor cinci jucători proaspăt promovați, acum o lună de zile de dr. Jean Sardu, fost jucător la C.F.R. Ei fac parte din lotul celor 8 juniori: Marian Duță, Anton Dumitrescu, Ion Mihăiță, Ion Netejoru, Ion Tudoran, Vlad Ștefan, Al. Pîrvan și Ștefan Milea, promovați în lot. Prima victorie a tinerelor a venit. Juniorii s-au încadrat încă de la început în jocul celor mai vîrstnici, au jucat cu multă ardoare, dăruindu-se cu tot sufletul echipei.

T. NEGULESCU
corespondent

CIMENTUL MEDGIDIA
campioană de toamnă a regiunii Dobrogea

După o întrecere viu disputată, turul campionatului regional de fotbal a luat sfîrșit cu victoria binemeritată a echipei Cimentul *din Medgidia (antrenor* Gh. Ambru*), formație care în această perioadă a manifestat o formă constantă, la un nivel tehnic corespunzător și o disciplină exemplară. De subliniat preocuparea colectivului pentru promovarea elementelor tinere în lot, ca și rodnica activitate educativă desfășurată de către secția de fotbal. Pe locul 2 s-a clasat formația nou promovată în competiție,* I.T.C. Constanța *(antrenor* Constantin Drăgust*) care a avut o evoluție satisfăcătoare, bazată pe un atac viguros. Locul 3 a revenit de asemenea unei formații nou promovate:* Metalul *Mangalia.*

Sub așteptări s-au comportat echipele Celuloza Constanța, Callatis din Mangalia și C.F.R. Constanța, deși au în lot jucători de valoare. Ultima, de pildă, deși este o echipă cu tradiție în orașul de pe malul Mării Negre, nu a reușit să fie la valoarea așteptată, cel puțin pînă acum.

La finele turului putem sublinia ca un aspect pozitiv calitatea arbitrajelor la care au contribuit în mod deosebit arbitrii: Drăghici Zaharia, Grosu Ion, Cocoi Ritvan, Negoiță Nicolae, Constantinescu Romeo și alții. De asemenea, la buna desfășurare a competiției, un aport prețios l-a adus și comisia regională de fotbal (președinte Constantin Radovici).

V. GASPAR
corespondent

1. Cimentul Medgidia	13	9	3	1	26: 9	21
2. I.T.C. Constanța	13	10	0	3	23:11	20
3. Metalul Mangalia	13	7	3	3	20:13	17
4. Marina Mangalia	13	5	6	2	22:12	16
5. Petrolul Constanța	13	5	6	2	19:10	16
6. Victoria Saligny	13	7	1	5	19:18	15
7. Unirea Murfatlar	13	5	3	5	18:13	13
8. U.S.A.S. Năvodari	13	3	6	4	13:15	12
9. Ideal Cernavodă	13	4	2	7	15:13	10
10. Știința Constanța	13	3	4	6	12:18	10
11. Callatis Mangalia	13	4	1	8	18:29	9
12. C.F.R. Constanța	13	2	4	7	12:22	8
13. Tractorul Horia	13	2	4	7	11:32	8
14. Celuloza Constanța	13	2	3	8	10:23	7

MICII CAMPIONI DIN PETROȘENI

În acest an, în Petroșeni s-a organizat campionatul orășenesc de fotbal al copiilor, cuprinzînd două serii: în prima, au participat 8 echipe ale asociațiilor sportive cu formații înscrise în campionatul orășenesc de seniori, iar în seria a II-a s-au întrecut 5 echipe ale asociațiilor sportive participante în campionatele republicane și regionale.

La sfîrșitul turului, liderii celor două serii au fost PREPARATORUL LUPENI (seria I-a) și MINERUL VULCAN (seria a II-a). Pentru a stabili campioana de toamnă, s-a disputat o partidă între aceste două formații. Meciul celor mai mici jucători din Petroșeni a prilejuit o dispută înverșunată și mult gustată de public. După 90 de minute de joc, scorul a rămas alb și conform regulamentului s-au acordat cîte 5 lovituri de la 11 m. pentru fiecare echipă. Și după aceste „prelungiri" scorul final a rămas tot egal: 3—3! În cele din urmă a cîștigat echipa Preparatorul din Lupeni, fiind mai... tînără!

ÎN FOTOGRAFIE, lotul echipei campioane de toamnă, antrenată de instructorul voluntar ȘTEFAN RAȚ din care citățm pe: Săcana, Macavei, Chiru, Cazan, Sălăgean G., Boca, Köntis, Aruncuțeanu, Pantea, Sălăgean C., Silasi, Faur.

GH. SLIBII
corespondent

CU CITITORII ● DIALOG ● CU CITITORII ● DIALOG

FRĂMÎNTĂRILE UNEI PLOIEȘTENCE

MARIANA C. GHIȚĂ — Ploiești: **„1. Oare ce se întîmplă cu echipa noastră campioană? 2. De ce nu se înființează și în țara noastră echipe feminine?"**

Vă înțelegem foarte bine îngrijorarea care străbate întrebarea dv. cu privire la echipa Petrolul. Și nu numai pe dv. vă frămîntă această problemă. Sînt și alți pasionați ai fotbalului, simpatizanți ai acestei valoroase formații, care și-au pus aceeași întrebare. Este adevărat, campioana țării n-a reușit în actuala ediție a campionatului să dea satisfacții depline numerosilor săi admiratori și, în consecință, nu ocupă în clasament locul pe care l-ar fi dorit aceștia. Dar, trebuie să vă spunem că în viața unei echipe asemenea oscilații sînt destul de frecvente și... obișnuite, mai ales după ce a cunoscut satisfacția unui succes ca acela al cuceririi unui campionat. O formație nu poate juca tot timpul la fel de bine; consumul nervos necesitat de disputarea unui campionat, gradul de uzură la care sînt supuși jucătorii determină perioade de joc sub nivelul obișnuit. De altfel, asemenea căderi se întîmplă, ca să spunem așa, și la... case mai mari. Nu știm dacă aceasta vă va consola, dar străinătatea ne oferă destule exemple: Benfica Lisabona a pierdut recent cu 4—0, München 1860, Liverpool, Torpedo Moscova, Vorwaerts Berlin, T.S.K.A. Sofia, Atletico Madrid etc. ocupă locuri de la 5 în jos în clasamentele campionatelor actuale.

Revenind la Petrolul, mai trebuie să vă amintim că această echipă a avut un triplu și dur examen cu campioana Angliei, Liverpool, care a solicitat-o foarte mult, că o serie de jucători au fost accidentați și nu au jucat, fapt care a influențat jocul său de ansamblu și că... mai este timp pentru un clasament mai bun, pe măsura reputației Petrolului. Campioana are de susținut două meciuri restante și un retur întreg. Deci, speranțele nu sînt pierdute.

Cît privește întrebarea a doua, ce să vă spunem decît să luați dv. inițiativa înființării unei echipe feminine în Ploiești și fiți sigură că după aceea veți găsi destul de multe imitatoare. Lansați dv. moda...

O COMPORTARE CONTRADICTORIE ȘI CAUZELE EI

I. GEORGESCU — Brașov: **„Cum vă explicați contradictoriul drum străbătut de Steagul roșu (de la 0—7, în prima etapă, la 5—0, în ultima) în turul acestui campionat?"**

Înainte de a încerca un răspuns, permiteți-ne o... replică: dv., ca brașovean, aveți cu siguranță cîteva explicații mai „pe concret" pentru evoluțiile contradictorii ale stegarilor.

În ceea ce ne privește, vă oferim o listă, probabil incompletă, a cauzelor care — după părerea noastră — au determinat inconsecvențele acestei formații: 1) echipa a debutat în acest campionat slab pregătită; 2) unii jucători au făcut un asemenea... antrenament invizibil încît urmările lui (negative) s-au reflectat net în jocuri, influențînd direct rezultatele; 3) echipa n-are, deocamdată, o rezervă de tineri jucători de valoare, care să înlocuiască, atunci cînd este cazul, pe unii titulari din „vechea gardă" care dau din cînd în cînd semne de oboseală; 4) nu este exclus ca între jucătorii echipei să-și fi făcut loc o „criză de moral", o lipsă de încredere în posibilitățile proprii.

Ca o completare la „punctul 4", subliniem că așa cum au arătat și în ultimul meci (cu C.S.M.S.), în care au jucat excelent, „stegarii" au posibilități cu mult superioare realizărilor din acest tur de campionat.

CE ESTE „CUPA EUROPEI CENTRALE"?

Mai mulți cititori din Constanța, Galați, Bacău, Iași și Tg. Jiu ne-au întrebat ce este competiția denumită „Cupa Europei Centrale". Le satisfacem dorința în rîndurile de mai jos:

Această cupă este — oricît ar părea de curios — una din cele mai vechi competiții europene rezervate formațiilor de club. Înființată cu peste 40 de ani în urmă, ea a constituit cu timpul unul din marile puncte de atracție de pe continentul nostru, fiind urmărită cu interes și în afara lui. La ea au participat cele mai bune echipe de club din Austria, Italia, Ungaria, Cehoslovacia și Elveția, apoi și din Iugoslavia și — un timp — chiar și din România (Venus, Ripensia, Rapid). De regulă, fiecare țară a luat parte cu cîte două echipe, dar au fost ediții în care au jucat și cîte trei. „C.E.C." a fost reluată după război și se disputa și în prezent, cu participarea echipelor (indiferent de locul ocupat în clasamentele campionatelor respective): **Milan, Lazio, Fiorentina, Cagliari,** (Italia); **Wacker Innsbruck, Vienna, Austria** (Austria); **Tatabanya, Ujpest Dozsa, Honved** (Ungaria); **Sarajevo, Dynamo Zagreb, St. roșie Belgrad** (Iugoslavia); **Slovan Bratislava, Slavia Praga** și **Spartak Trnava** (Cehoslovacia). Cupa se află în etapa optimilor de finală, care trebuie încheiate pînă la 15 decembrie.

Note

„NOI DĂM UN PUNCT ȘI VOI DAȚI... VINUL"

Desigur, numele echipelor de fotbal Gloria Fundeni *și I.C.A.B.-Arcuda vă sînt mai puțin cunoscute. Este și firesc. Sînt două formații modeste, cu activitate în campionatul regiunii București. Și, totuși, s-ar putea ca unii suporteri ai echipelor amintite să ne contrazică, spunînd: „În acest an,* Gloria Fundeni *și I. C. A. B. Arcuda au avut o activitate merituoasă, au cîștigat campionatele raionale ca și jocurile de baraj și au promovat într-o categorie superioară"!*

Într-adevăr, așa stau lucrurile. Ba, am putea sublinia că cele două formații s-au străduit să respecte regulamentul campionatului, s-au prezentat și au disputat toate jocurile programate, obținînd unele rezultate meritorii.

Iată, însă, că în penultima etapă a campionatului regional, desfășurată recent (la sfîrșitul lunii noiembrie), echipele Gloria Fundeni *și I.C.A.B Arcuda au furnizat o surpriză de proporții care ar putea să le scoată din „anonimat" și poate, chiar, din... campionat! Dar să vorbim pe concret..*

În cadrul acestei etape, cele două echipe s-au întîlnit în meci direct, pe terenul din Fundeni. Prima repriză a avut o desfășurare normală, iar la pauză tabela de marcaj indica un scor favorabil (1—0) pentru echipa oaspete. Între timp, ploaia de toamnă s-a abătut și pe la Fundeni, creînd o... indisponziție de joc în rîndurile fotbaliștior. Acest lucru s-a accentuat mai ales cînd jucătorii au simțit prin apropiere mirosul licoarei vieții de vie. Și, din acest moment, lucrurile s-au încurcat. Adică, a început... degustarea vinului, iar pauza regulamentară de 15 minute s-a prelungit. Încălziți, componenții echipei oaspete au venit cu o propunere „sui-generis", argumentînd;

— Noi conducem cu 1—0 și putem cîștiga acest meci. Dar la ce ne folosesc aceste două puncte? Nici noi și nici voi, gazdele, nu putem cîștiga campionatul. Deci, la ce bun să ne ostenim în ploaie și să jucăm repriza a doua? Mai bine cădem la pace!... Mai aduceți niște vin și continuăm „meciul" la căldurică, în compania pahărelelor...

— Ei, dar ce facem cu arbitrul? — a întrebat un jucător.

— Nu-i bai... Îl convingem să ne acompanieze în această „dispută" cu paharele cu vin!...

Și propunerea a prins... viață! Arbitrul Ștefan Stan, din Giurgiu, delegat la acest meci, a consemnat în foaia de arbitraj un rezultat egal: 1—1 (la pauză 0—0, în loc de 0—1). Apoi, repriza secundă s-a „desfășurat" la căldurică și băuturică, prilejuind o „dispută acerbă" care a durat mult peste timpul... regulamentar!

A doua zi, arbitrul de tușă A. Chirici (București), prezent la „festinul" de la Fundeni, a relatat comisiei regionale de fotbal povestea acestui meci de pomină, care a făcut „K.O." regulamentul competițional. Și, acum, firește, „meciul de la Fundeni" va avea ca epilog, sancționarea echipelor și a „cavalerului fluierului" din Giurgiu. Este și cazul!

ION MOLDOVEANU
corespondent

5—1 PUTEA FI 7—1 ȘI CHIAR MAI MULT

UN START GREȘIT, PARȚIAL JUSTIFICAT, N-A ÎMPIEDICAT ECHIPA NAȚIONALĂ SĂ CONFIRME AȘTEPTĂRILE LA NICOSIA

De la trimisul nostru special AUREL NEAGU

Parcă meciul România—Cipru a fost un basm...

E simbătă seara, e chiar noapte, au sosit și primele ore ale duminicii din 4 decembrie și multiplele impresii roiesc încă în jurul mașinii de scris. Nu-i timp de sedimentare. Peste cîteva ore doar, vom zbura spre Tel Aviv și pînă la plecare, tot ceea ce citiți scris din Nicosia trebuie să fie gata, căci singura posibilitate de a transmite reportajul la București ne-o oferă spicherul radiodifuziunii, Ion Mureșanu, care pleacă în același timp cu noi, dar în direcție inversă, acasă.

Colegul nostru a fost un norocos. El a transmis doar partea a doua a întîlnirii, cînd fotbaliștii noștri s-au răzbunat pe golul primit în prima repriză și au înscris cinci goluri spectaculoase, astfel că a fost scutit de a da prea multe explicații despre ceea ce s-a întîmplat în primele 45 de minute. Ne-a lăsat nouă această dificultate care se estompează totuși, datorită finișului spectaculos, exuberant chiar, oferit de echipa noastră pe stadionul „Ga-Si-Pi" din Nicosia.

De fapt, între logică și sentiment se dă o luptă. Din nou o jumătate de meci a fost negativă, mai ales ca scor, dar pe de altă parte prea a fost frumoasă revenirea și atît de tranșant și exploziv galopul din a doua jumătate a întîlnirii, încît am fi tentați să trecem cu vederea golul înscris de Costakis, 0—1 de la pauză, dar... Dar nu se poate !

Ne-am obișnuit să fim analitici, și trebuie să continuăm, fiindcă prinde bine mecanismului echipei naționale pe care îl dorim, desigur, reglat ca un ceasornic, fără să uităm totuși că fotbalul este un joc.

O nouă acțiune de atac a echipei noastre. Pîrcălab a depășit doi adversari și va șuta la poarta echipei cipriote

Ce a determinat momentele critice ?

Apropierea de echipa națională te face să simți bine pulsul jucătorilor. Meciul cu Italia a fost o grea încercare și am fost de acord cu toții că în pofida înfrîngerii, scorul de 3—1 a fost exagerat, deoarece echipa noastră a făcut una din cele mai bune partide în deplasare în fața unei formații valoroase, necruțătoare pe teren propriu. Trecînd din punct de vedere moral în mod satisfăcător peste acest greu obstacol, componenții echipei naționale au privit mult mai relaxat meciul cu Cipru, echipă a cărei valoare internațională este cunoscută ca fiind redusă în soccerul european. Obținerea victoriei nu era pusă la îndoială, problema fiind doar modul în care aceasta poate fi realizată și, desigur, că doream cu toții ca reprezentativa noastră să facă aici, la Nicosia, o partidă excelentă.

Noutățile aflate la sosirea în capitala Ciprului ne-au mai temperat din zelul inițial. Echipa gazdă urmase un program minuțios de pregătire, doi dintre titularii săi jucaseră unul în Anglia (stoperul Costas) și altul în Grecia (centrul atacant Krystalis), posedă o mare viteză și joacă atletic, obișnuiți să acționeze astfel pe un teren cu totul nou pentru fotbaliștii noștri (pămînt în loc de gazon).

Joia trecută, imediat după sosirea la Nicosia, lotul nostru reprezentativ a făcut un antrenament de o oră pe terenul de joc pentru ca după aceea toți jucătorii, fără excepție, să constate că efortul a fost cît pentru două antrenamente și crampoanele ghetelor sînt pe jumătate tocite din cauza durității terenului. Ușoara relaxare programată vineri pe stadion a trebuit să fie suspendată din cauză că jucătorii se mai resimțeau încă de pe urma antrenamentului anterior.

În ciuda acestor dificultăți, modul de apreciere a întîlnirii n-a fost schimbat. Echipa privea jocul cu multă încredere în forțele ei și totuși surpriza a venit.

Din nou gol primit din greșeală de apărare

La începutul partidei, Ciprul a atacat dezlănțuit așa cum procedează orice echipă gazdă. Caracteristicile jocului echipei cipriote s-au dezvăluit repede. Joc în viteză, cu pase în lungime, cu fugă după minge, în scopul de a surprinde. Jucătorii români au acționat calm și au reușit să întrerupă firul cîtorva acțiuni, însă ei au repus mingea în joc fără adresă, oferind astfel posibilitatea adversarilor să revină în atac. Lipsa de precizie a dus la enervare și la păcatul obișnuit în asemenea situații, acela de a intra în jocul adversarilor, astfel că atacurile echipei noastre erau sporadice, acțiunile colective și constructive se epuizau în față, deci fructificările nu puteau apare.

După aproximativ 20 de minute, personalitatea echipei României a început să prindă contur, fără ca ceva deosebit să se fi întîmplat în defavoarea ei. Din minutul 30 inițiativa începe să-i aparțină pentru ca, o dată cu dominarea, să apară și unele „numere personale", în care se integrează pînă și mezinul reprezentativei, Lucescu. Pe teren se aude vocea de stentor a lui Dan Coe: „Jucați serios !" Avem impresia că este ascultat. În min. 35 se creează prima ocazie mare de gol. Portarul Elefteriadis este depășit de față, Frățilă trimite mingea în gol, dar Plutis o respinge de pe linia porții cu o lovitură de cap. În faza următoare, Dobrin îi driblează pe Pambulis și Tufis și de la 16 m trage cu sete, de data aceasta pe sus și nu pe jos ca la Neapole și iată că bara îl salvează pe portarul cipriot de la gol. **În această perioadă, cînd deschiderea scorului surîdea din plin echipei noastre, echipa Ciprului beneficiază de o lovitură liberă în jumătatea sa de teren. Plutis trimite mingea la Krystalis, lung, în apropierea careului nostru. Krystalis, cel mai bun jucător al echipei gazdă, a trecut mingea peste Nunweiller III, la Costakis. Dan Coe a ezitat să-l atace, a întins tîrziu piciorul și acesta a șutat în plin de la 10 m, puternic, fără ca M. Ionescu să mai poată interveni. 0—1, o situație neașteptată atît înainte de joc cît și în timpul jocului, mai cu seamă în ultimele minute ale reprizei în care echipa României obținuse un avantaj net în joc.**

Este inutil să vă descriu entuziasmul din tribune. Vi-l imaginați, desigur. Se anunța o nouă senzație în fotbalul european ? Trebuie să spun că după acest gol n-am avut nici un moment senzația unui eventual eșec.

Echipa, cu Pîrcălab în frunte, a contraatacat. Ca de obicei, adversarul lui direct, Kureas, l-a faultat în apropiere de 16 m. Dan a venit să-și repare greșeala în careul advers. La fel ca în meciul cu Polonia, asemenea unui bolid. Pîrcălab a executat lovitura în dreptul acestuia, Dan s-a întins ca un arc, a lovit cu capul, la fel ca în fotografia de pe coperta numărului 26 al revistei noastre, dar mingea a trecut cîțiva centimetri peste bară. Era minutul 41. **Atacurile continuă și în minutul 44 un irezistibil „un-doi" executat de Dobrin și Pîrcălab pune pe ultimul în situație de gol și... gol.** Uluit de viteza acestei execuții și probabil, mai puțin obișnuit cu asemenea faze care derutează și pe arbitri mai experimentați, tușierul maltez a semnalat ofsaid. Pîrcălab s-a supărat, s-a certat cu arbitrul în cauză, acesta l-a reclamat colegului său de la centru, dar totul a rămas ca mai înainte. Era min. 44 și repriza s-a încheiat cu 1—0 pentru Cipru.

Mai mult decît o simplă schimbare la față

N-am invidiat de fel pe jucătorii noștri în timpul pauzei. **Au fost foarte aspru dojeniți cu atît mai mult cu cît unii din ei au vrut să învinovățească mai întîi terenul, mingea și jocul forte ai adversarilor ! Evident că vina principală era a lor. Nu abordaseră în profunzime meciul, așteptînd ca victoria să le revină pînă în cele din urmă pe baza diferenței de valoare.**

Bine le-a mai prins săpuneala ! S-au dezlănțuit la reluarea jocului și au realizat o repriză de fotbal debordant. Au egalat după trei minute (**Dridea I**) și au luat conducerea un minut după aceea (**Lucescu**). **Noua repriză a întors rezultatul în favoarea noastră în numai cinci minute, însă situația aceasta nu repara totul.** Diferența de scor se impunea și, așa cum acționa în continuare echipa, era evident că va mai înscrie goluri. Echipa Ciprului a înțeles că visul de victorie s-a spulberat și s-a retras în apărare, lăsînd doar un înaintaș în jumătatea noastră de teren, pe Costakis. Adversarii noștri n-au avut de unde să știe ce fel de resurse ascunde formația României, atît de cuminte în repriza întîi. Nici noi n-am crezut că Pîrcălab va face abstracție de intervențiile puternice ale adversarilor și va zburda peste apărătorii cipriоți ! N-a fost chip să fie oprit ! Partea dreaptă, pe unde s-a infiltrat în permanență și Ghergheli, unde a venit și **Popa adesea în atac, a fost punctul forte ale echipei.** De aici s-au creat următoarele trei goluri marcate de **Frățilă**, de două ori și **Dridea I** din nou. Mare, foarte mare, a fost dorința lui Pîrcălab să înscrie un gol, dar șuturilor acestuia s-au opus fie portarul Elefteriadis, fie chiar... parteneri lui Pîrcălab. La înscrierea golului al 5-lea, Pîrcălab a șutat puternic, Dridea I însă a deviat mingea în gol, astfel că nici de această dată ambiția răsfățatului nostru internațional nu s-a realizat.

După pecetluirea scorului, Pîrcălab a ratat numai de la 6 m de poartă. Frățilă l-a imitat repede, iar Lucescu a avut cea mai mare dintre ultimele ocazii de a mări scorul cu 3 minute înainte de finalul partidei. De la 4 m de poartă a trimis mingea cu capul peste bară ! Și rezultatul a rămas 5—1.

Echipa națională ar fi trebuit și ar fi putut să înscrie mai multe goluri decît cinci. De ce punem problema golurilor ? Pentru eventualitatea în care, ajungînd la egalitate de puncte cu Italia, de-

(Continuare în pag. a 12-a)

CIPRU — ROMÂNIA 1—5 (1—0).

STADION : „Ga-Si-Pi", pămînt cu denivelări, impropriu pentru joc internațional de nivel continental.

TIMPUL : ideal pentru fotbal.

SPECTATORI : 11 000, foarte sportivi și obiectivi.

AU MARCAT : Costakis (min. 39) pentru Ciprul și Dridea I (2) în min. 49 și 82, Frățilă (2) în min. 65 și 74 și Lucescu în min. 51.

CIPRU : Elefteriadis — Katos, Costas, Kureas — Plutis, Totis — Nicachis, Krystalis, Pambulis, Costakis, Stilianu.

ROMÂNIA : M. Ionescu — Popa, Nunweiller III, Dan Coe, Deleanu — Ghergheli, Dobrin — Pîrcălab, Frățilă, Dridea I, Lucescu.

ARBITRI : Artur Lentini (la centru) și Naudi și Bonett la tușe, au condus satisfăcător.

COMPORTAREA JUCĂTORILOR

M. IONESCU a avut de apărat doar cîteva șuturi. Nu se face vinovat de primirea golului întrucît execuția loviturii a fost imparabilă. În a doua repriză el a apărat foarte bine o lovitură expediată de Pambulis, sub bara transversală, trimițînd mingea în corner.

POPA, după un început evaziv și unele greșeli din primele 30 de minute de joc, s-a comportat foarte bine, devenind foarte activ și în atac. Frățilă a înscris golul al 4-lea din pasa lui Popa care a făcut o cursă frumoasă pe extrema dreaptă.

NUNWEILLER III a avut ezitări atunci cînd echipa a fost în apărare și a greșit la primirea golului. După pauză a jucat satisfăcător.

DAN COE a fost un bun mobilizator al colegilor săi și a avut capacitatea de luptă necesară, însă obișnuiește de la un timp să se retragă prea mult în fața adversarilor, iar, uneori, ca în faza golului, întîrzie în intervenție. N-a revenit la nivelul lui cel mai bun.

DELEANU a avut posibilitatea să-și etaleze jocul din campionat, cu o mare participare în atac. El a fost însă prea prudent.

GHERGHELI s-a comportat tot meciul foarte bine. Neobosit, a alergat mult, s-a infiltrat bine în atac, servindu-l ideal pe Frățilă la înscrierea celui de al 3-lea gol.

DOBRIN a jucat inegal. El a realizat unele faze spectaculoase și utile, însă a și greșit.

PÎRCĂLAB, s-a dovedit de această dată foarte curajos și insistent. El și-a desființat pur și simplu adversarul, cu toate că acesta l-a faultat adesea. În a doua repriză, Pîrcălab a fost irezistibil, a sprintat fulgerător, înșirîndu-și adversarii pe partea laterală a terenului. El are contribuție cel puțin pe jumătate la cele două goluri înscrise de Dridea I.

FRĂȚILĂ, în prima repriză joc anemic, pase greșite, o evoluție sub toate așteptările. Și-a revenit însă după pauză cînd a jucat energic, țintind poarta și devenind autor a două goluri.

DRIDEA I, ca deobicei, a muncit foarte mult, a căutat poziția favorabilă de gol, anticipînd excelent intențiile lui Pîrcălab și concretizîndu-le. Pe parcursul meciului a fost și el inegal.

LUCESCU a intuit finalizările, a reușit una și, cu mai multă atenție și șansă, mai putea marca cel puțin un gol. A fost dezavantajat că nu s-a jucat prea mult pe partea lui, însă a și exagerat uneori prin prelungirea driblingului.

ASPECTE MEDICO-SPORTIVE ALE PROCESULUI DE TRANZIȚIE

de dr. MIRON GEORGESCU

Perioada de tranziție polarizează în ultimii ani atenția unui număr mereu crescînd de specialiști și tehnicieni din domeniul sportului. Se repetă, în prezent, cu perioada de tranziție, ceea ce s-a petrecut cu mulți ani în urmă cu perioada pregătitoare. Pe atunci, atenția tuturor era concentrată doar asupra perioadei competiționale, considerată ca fundamentală pentru randamentul activității sportive. Perioadei pregătitoare i se acorda o semnificație secundară, iar perioada de tranziție — complet neglijată — purta numele sugestiv de „sezon mort".

Progresele metodicii de antrenament au determinat ulterior reconsiderarea perioadei pregătitoare și au subliniat rolul ei hotărîtor pentru nivelul performanțelor realizate în sezonul competițional. Îmbogățirea conținutului antrenamentului prin fundamentarea științifică a problemelor perioadei pregătitoare constituie principala cauză a saltului efectuat de performanțele sportive în ultimele decenii.

IMPORTANȚA PERIOADEI DE TRANZIȚIE

Căutarea de noi căi pentru a se depăși stadiul actual a făcut ca un număr mare de specialiști să adîncească studiul problemelor perioadei de tranziție. Rămăsese cea mai puțin cunoscută și, în valențele ei neutilizate, mulți au văzut un teren din care printr-o metodică perfecționată s-ar putea extrage noi forțe active pentru ridicarea performanțelor sportive. Numeroase experimente și ciocniri de opinii au aruncat trepta asupra „tranziției" lumina înțelegerii.

Sîntem convinși că în momentul cînd problemele legate de metodele și mijloacele perioadei de tranziție vor fi pe deplin rezolvate, performanțele sportive vor face un nou salt, așa cum s-a întîmplat și după ce s-au pus la punct aspectele esențiale ale perioadei pregătitoare. În prezent sîntem însă departe de acest stadiu. Datele științifice insuficiente și studierea încă puțin sistematizată și corelată a tuturor aspectelor practice nu permit să se traseze încă o linie de orientare sigură în privința perioadei de tranziție.

Activitatea noastră fotbalistică oferă un exemplu concludent în această privință. Lipsesc studii aprofundate și cercetări experimentale care să ducă la concluzii cu o solidă bază științifică.

Nu este în intenția articolului de față să facă o analiză critică a activității echipelor noastre de fotbal în perioada de tranziție și nici să arate virtuțile sau păcatele liniei preconizate de Colegiul central de antrenori. **Urmărim numai să atragem atenția asupra unor aspecte medicale de care e bine să se țină seama cînd se alcătuiește planul general al perioadei de tranziție.** Precizăm de la început că întregul articol se bazează pe ideea că **perioada de tranziție trebuie să constituie o „perioadă pregătitoare" pentru perioada pregătitoare propriu-zisă. Cu alte cuvinte, rolul ei esențial este să facă organismul sportivilor capabil să suporte în condiții optime programul de lucru din perioada pregătitoare.**

CUM GĂSIM SOLUȚIILE CELE MAI BUNE?

Transformarea perioadei de tranziție într-o bază solidă pentru perioada pregătitoare impune alegerea unor mijloace și a unei metodici de pregătire diferențiate de cele utilizate în celelalte două perioade ale planului de antrenament anual. Metodica justă și mijloacele adecvate pot fi găsite numai dacă se pleacă de la cunoașterea amănunțită a consecințelor perioadei competiționale precedente asupra organismului jucătorilor și apoi de la sarcinile cărora trebuie să le facă față în perioada pregătitoare următoare.

Care este din punct de vedere medico-sportiv situația fotbaliștilor la sfîrșitul perioadei competiționale actuale?

După comportare și starea biologică, jucătorii pot fi împărțiți la sfîrșitul unei perioade competiționale în trei categorii: **a. jucători în formă; b. jucători ieșiți din formă; c. jucători în stare de supraantrenament.**

Starea sănătății unora dintre ei este bună. Mulți prezintă însă tulburări acute sau cronice. Ne referim la eventualele dereglări survenite în timpul perioadei competiționale (ex. hipertensiuni); la focare infecțioase (amigdalite cronice, granuloame dentare); la unele afecțiuni digestive (gastrite, apendicite cronice, sechele după hepatite) și la cele ale aparatului locomotor apărute sau agravate prin solicitările intense din timpul anului (artroze, discopatii, leziuni ligamentare și musculare).

Ce îi așteaptă pe fotbaliști în perioada pregătitoare următoare? După cîte sîntem informați, activitatea oficială a jucătorilor din categoria A, de exemplul cărora ne folosim în prezentul articol, va fi reluată în sezonul următor mai devreme ca deobicei. Se preconizează ca primele jocuri de campionat să fie programate la sfîrșitul lunii februarie. Echilibrul de forțe din fruntea clasamentului precum și mica diferență de puncte dintre echipele amenințate de retrogradare, vor face ca în returul campionatului lupta pentru puncte să fie deosebit de aprigă. Toate acestea vor determina reluarea pregătirii încă de la începutul lui ianuarie, în condiții de mediu și cu o intensitate care vor solicita foarte mult organismul jucătorilor.

Programul internațional al reprezentativelor noastre și al unor echipe de club sporește și mai mult exigența, complexitatea și intensitatea pregătirii pentru o mare parte din jucătorii echipelor din categoria A.

În concluzie, perioada pregătitoare va reprezenta în anul viitor, mai mult decît în alți ani, o încercare grea pentru jucătorii noștri. Vor putea să facă față cu succes numai cei perfect sănătoși și cu forțele complet recuperate după sezonul precedent, adică tocmai jucătorii care au folosit perioada de tranziție în acest scop.

CÎTEVA RECOMANDĂRI MEDICO-SPORTIVE CARE SE IMPUN

Pornind de la premisele de mai sus, rezultă că actuala perioadă de tranziție ridică probleme complexe atît pe linie metodică cît și medicală. Pentru soluționarea lor sînt necesare unele măsuri ce trebuie luate fără întîrziere. Menționăm dintre acestea:

Controlul medico-sportiv complex. Se recomandă ca toți jucătorii să efectueze un examen medical aprofundat în unitățile rețelei de specialitate a Ministerului Sănătății și Prevederilor Sociale. În urma examenului chimic și a investigațiilor de laborator se poate stabili starea de sănătate, dezvoltarea fizică și starea funcțională a fiecărui jucător la sfîrșitul perioadei competiționale. Tot cu această ocazie se vor diagnostica unele tulburări sau afecțiuni recent survenite și se va aprecia felul cum au evoluat afecțiunile mai vechi.

Constatările examenului medical trebuie urmate de **măsuri organizatorice** care să asigure vindecarea tuturor afecțiunilor pînă la reînceperea perioadei pregătitoare. Acum este momentul cel mai indicat pentru efectuarea intervențiilor chirurgicale necesare asanării focarelor infecțioase (amigdalite, apendicite, granuloame dentare), pentru internările în spital în vederea precizării diagnosticului și fixării liniei terapeutice în afecțiunile care supără de mai multă vreme pe jucători și le scade potențialul de lucru (hipertensiuni arteriale, afecțiuni digestive etc.).

Perioada de tranziție este de asemenea foarte potrivită pentru a trimite jucătorii suferinzi la tratament în stațiunile balneoclimaterice. Beneficiază mult de pe urma acestor cure, în special cei cu leziuni ale aparatului locomotor (Herculane, Govora, Băile Victoria) și digestiv (Slănic, Singiorgiu).

Pe baza datelor medicale și pedagogice se va stabili care jucători sînt în formă, ieșiți din formă sau supraantrenați. Fiecare dintre aceste categorii necesită un **program de pregătire și un regim de viață** cu caracteristici proprii.

Fără a intra în detalii, menționăm numai că jucătorii care la sfîrșitul campionatului erau încă în formă sportivă, trebuie scoși din formă în mod organizat, nefiind rațional și nici posibil să se mențină acest înalt și instabil grad de antrenament pînă la reînceperea activității oficiale. Scoaterea din formă, concomitent cu păstrarea unui nivel corespunzător de pregătire, se realizează prin scăderea intensității efortului și reducerea efortului specific.

La jucătorii ieșiți din formă, se vor căuta în primul rînd cauzele care au produs acest lucru. De cele mai multe ori este vorba de un regim de viață neadecvat, de eventuale tulburări ale stării de sănătate, de stări conflictuale în familie, în producție, sau în club și mai ales de un program de antrenament care a suprasolicitat organismul.

Eliminarea cauzei permite continuarea antrenamentelor, dar acestea nu vor avea scopul repunerii în formă, ci menținerea sportivului într-un grad mediu de antrenament.

Jucătorii care prezintă semne de supraantrenament necesită măsuri mai complexe. Acestora le este indicată schimbarea mediului (trimiterea în stațiuni de odihnă e binevenită), tratament medical general, vitaminoterapie, săruri de potasiu, calciu, fosfor, hormoni anabolizanți, precum și medicația necesară combaterii eventualelor tulburări locale apărute cînd sindromul general interesează cu predominanță unul din organele importante ale corpului.

La aceștia sportivi nu este indicată continuarea antrenamentului. Ei vor urma un regim de viață special în care accentul să cadă pe odihnă, pe crearea de preocupări atrăgătoare și distractive, pe refacerea forțelor fizice și nervoase. Efortul fizic va consta din plimbări în aer liber și din practicarea unor sporturi care nu necesită efort prea mare și care oferă sportivului momente de plăcută relaxare.

(Continuare în pag. a 11-a)

Din problemele metodice ale perioadei de odihnă activă

de

ION ȘICLOVAN

conferențiar universitar la I.C.F.

După o perioadă de îndelungată și intensă activitate competițională (internă și internațională), majoritatea fotbaliștilor noștri au intrat de la începutul lunii decembrie într-o altă fază a pregătirii lor anuale. E vorba de perioada odihnei active, denumită de unii și perioada de tranziție.

În ultima vreme, specialiștii din diferite ramuri sportive emit la adresa semnificației acestei perioade opinii contradictorii. Unii dintre ei ajung pînă acolo încît proclamă inutilitatea acesteia, susținînd că organizarea metodică a pregătirii sportivilor trebuie să cuprindă doar două perioade: pregătitoare și competițională. Aceste diverse puncte de vedere nu trebuie ignorate, în măsura în care argumentația propusă ține cont în mod obligatoriu de specificul fiecărei ramuri sportive. Cu aceste premise vom începe prin a rezuma modul în care se desfășoară în prezent pregătirea fotbaliștilor noștri. În acest sens se disting:

a) două perioade competiționale (campionatele de toamnă și de primăvară), în care jocurile oficiale se succed săptămînal sau există microcicluri cînd fotbaliștii participă la trei meciuri în șapte zile.

b) două perioade pregătitoare, care preced fiecare perioadă competițională. Ele se întind îndeobște de la 3 ianuarie pînă la sfîrșitul lunii februarie, iar cealaltă din a doua jumătate a lunii iulie pînă la sfîrșitul lui august. În afara acestora, jucătorii urmează, în cursul lunii decembrie, un program diferit de regimul de lucru specific perioadelor pregătitoare și competiționale. Este tocmai perioada de odihnă activă sau de tranziție.

În prezent, cînd există atîtea căutări ce urmăresc să îmbunătățească toate laturile procesului de antrenament, întrebarea „este sau nu este necesară perioada de odihnă activă în pregătirea fotbaliștilor"?, **pare întemeiată și legitimă. Ținînd seama de toată diversitatea situațiilor proprii jocului de fotbal, opinăm că** existența acestei perioade nu constituie un fenomen legic al periodizării antrenamentului tuturor categoriilor de fotbaliști.

FACTORII CARE STABILESC OPORTUNITATEA PERIOADEI ODIHNEI ACTIVE

Programarea sau înlăturarea perioadei de odihnă activă trebue stabilită de antrenor în colaborare cu medicul sportiv. Elementul decisiv pentru luarea acestei hotărîri, trebuie să-l reprezinte gradul de uzură fizică și psihică a jucătorilor, stabilit la sfîrșitul perioadei competiționale. **Dacă se va considera necesară, perioada de odihnă activă va fi inclusă exclusiv în luna decembrie și numai în cazuri excepționale și pe timpul verii în intervalul dintre două ediții ale campionatului. Vara, în general, condițiile climaterice proprii țării noastre, precum și starea capacității de efort a jucătorilor nu justifică prezența acesteia. În această lumină, succesiunea perioadelor din antrenamentul fotbaliștilor, corelată cu succesiunea anului competițional și nu a celui calendaristic, ar deveni în general următoarea: pregătitoare-competițională-odihnă activă-pregătitoare-competițională și din nou repetare în ordinea enumerată.**

1). Perioada de odihnă activă este necesară în primul rînd fotbaliștilor care au susținut de-a lungul anului un număr însemnat de jocuri oficiale. **Respectarea acestui principiu se recomandă în programul fotbaliștilor din loturile reprezentative, precum și în cazul celor din echipele de categoria A., B. și C, care în anul calendaristic anterior au susținut peste 30 de meciuri oficiale (campionat, cupă, diferite jocuri interne sau internaționale cu importante solicitări).**

Rațiunea includerii acestei perioade în sistemul organizării pregătirii unor categorii de jucători este determinată de necesitatea relaxării sistemului nervos central, intens solicitat în procesul de pregătire și în decursul competiției. **Deci principala justificare a acestei perioade o constituie necesitatea deconectării temporare a sistemului nervos central. Ieșirea organizată din starea de tensiune nervoasă, conferită de procesul de pregătire, de miza jocurilor, de întreaga ambianță psihologică rezultată din necesitatea obținerii de rezultate superioare, în concordanță cu cerințele opiniei publice, reprezintă o cerință obiectivă.**

2) Nu au neapărată nevoie de această perioadă jucătorii care de-a lungul anului au susținut un număr restrîns de jocuri oficiale, iar solicitarea n-a ajuns la treapta unei mobilizări deosebite a capacității lor nervoase și de efort. **Din această categorie fac parte fotbaliștii cuprinși în sistemele competiționale medii și inferioare, precum și componenții loturilor echipelor de categorie A, B, C, puțin și rareori solicitați să susțină jocuri oficiale. Pentru toți aceștia, intervalul respectiv trebuie să capete caracter de perioadă pregătitoare, deci de continuare a acumulărilor de ordin tehnic, tactic, fizic etc.**

Din cele de mai sus, rezultă că programarea sau înlăturarea perioadei de odihnă activă trebuie efectuată diferențiat, pornindu-se de la dimensiunea eforturilor fizice și psihice pe care fiecare jucător în parte sau echipa în ansamblu le-a suportat în cursul antrenamentelor de pregătire, sau prin participarea la competiție.

Stabilirea gradului de uzură și a măsurilor care se impun nu poate avea o bază obiectivă decît atunci cînd evaluarea lor este rodul unei strînse colaborări dintre antrenor și medic, cei doi factori răspunzători de pregătirea jucătorilor. A conferi acest drept antrenorului și medicului în sensul stabilirii oportunității perioadei la care ne referim, a locului și conținutului ei, reprezintă un real pas înainte în comparație cu alternativa cînd se stabilesc și se impun șablon aceleași date și același conținut, de către organele metodice regionale sau centrale, cu caracter obligatoriu pentru toate echipele.

DURATA ȘI SARCINILE PERIOADEI ODIHNEI ACTIVE

Ca durată, această perioadă nu trebuie să depășească intervalul de 3—4 săptămîni. Sarcinile ei instructiv-educative sînt următoarele:

a. — Menținerea capacității de muncă a organismului cel puțin la nivelul de 3/4 din gradul atins în finalul perioadei competiționale precedente;

b. — Asigurarea unui nivel omogen de pregătire fizică și tehnică, încît la începutul perioadei pregătitoare întregul lot să se prezinte cu posibilități sporite de realizare a obiectivelor de instruire planificate. În acest sens, trebuie să se acorde o deosebită atenție mai ales pregătirii acelor jucători care, din cauza insuficiențelor de ordin tehnic sau de pregătire fizică, constituie piedici pentru sporirea randamentului global al echipei;

c. — Asigurarea relaxării psihice a jucătorilor;

d. — Menținerea stereotipului deprinderilor tehnice, îmbogățirea continuă a arsenalului tehnic al fiecărui jucător, precum și creșterea indicilor calităților fizice.

MIJLOACELE PERIOADEI ODIHNEI ACTIVE

În selectarea mijloacelor perioadei odihnei active nu poate fi admisă nici o restricție, dar folosirea lor trebuie să asigure o activitate reconfortantă, plăcută, în care munca pentru perfecționare să capete un caracter de destindere, de „joacă constructivă".

Din sistemul mijloacelor indicate în această perioadă enumerăm: jocurile amicale, jocurile pe teren redus organizate între componenții echipei, exerciții pentru menținerea calităților fizice (mai ales a îndemînării și vitezei), execuții tehnice pentru menținerea sau îmbogățirea arsenalului de procedee tehnice, gimnastica de înviorare, practicarea în scopuri recreative a unor sporturi complimentare: (schi, baschet etc.), precum și unele măsuri speciale ca de exemplu: 7—8 zile de concediu total. În această perioadă este necesar ca jucătorii cu traumatisme musculo-ligamentare să fie supuși unui tratament adecvat. Eșalonarea concretă a mijloacelor citate se va face individualizat, în funcție de starea fizică și psihică a fiecărui jucător, precum și în legătură cu situația din producție, cu structura anului școlar sau universitar etc. De o atenție specială trebuie să se bucure jucătorii care în această perioadă urmează diferite tratamente. Pentru ei, intervalul de concediu total poate depăși 7—8 zile. Toți cei aflați în perioada de odihnă activă vor trebui să evite creșterea în greutate printr-un regim de alimentație rațional, deoarece în caz contrar vor începe perioada pregătitoare în condiții nefavorabile.

În privința mijloacelor propuse, sîntem îndreptățiți să afirmăm că structura lor nu diferă esențial de cele proprii perioadelor pregătitoare și competițională. În aceste condiții ceea ce constituie specificul perioadei de odihnă activă este regimul de lucru redus la 2—3 antrenamente pe săptămînă (de cîte 60—90 de minute), dar mai ales dispariția necesității de concentrare a jucătorilor asupra mizei partidelor, scăderea responsabilității lor directe față de exigențele opiniei publice, stare ce declanșează în perioada competițională sentimente și emoții deosebit de intense și de obositoare. Din sistemul mijloacelor perioadei de odihnă activă mai fac parte ședințele de analiză a comportării jucătorilor și echipei în competiția precedentă, precum și planificarea pregătirilor în vederea noului sezon competițional și organizarea acesteia din toate punctele de vedere.

(Continuare în pag. a 11-a)

CATEGORIA A
DUPĂ 7920 MINUTE DE JOC...

Drumul lor... de la prima la ultima etapă

- Clasamente
- Graficul comportării echipelor
- Cifre și curiozități
- Note statistice

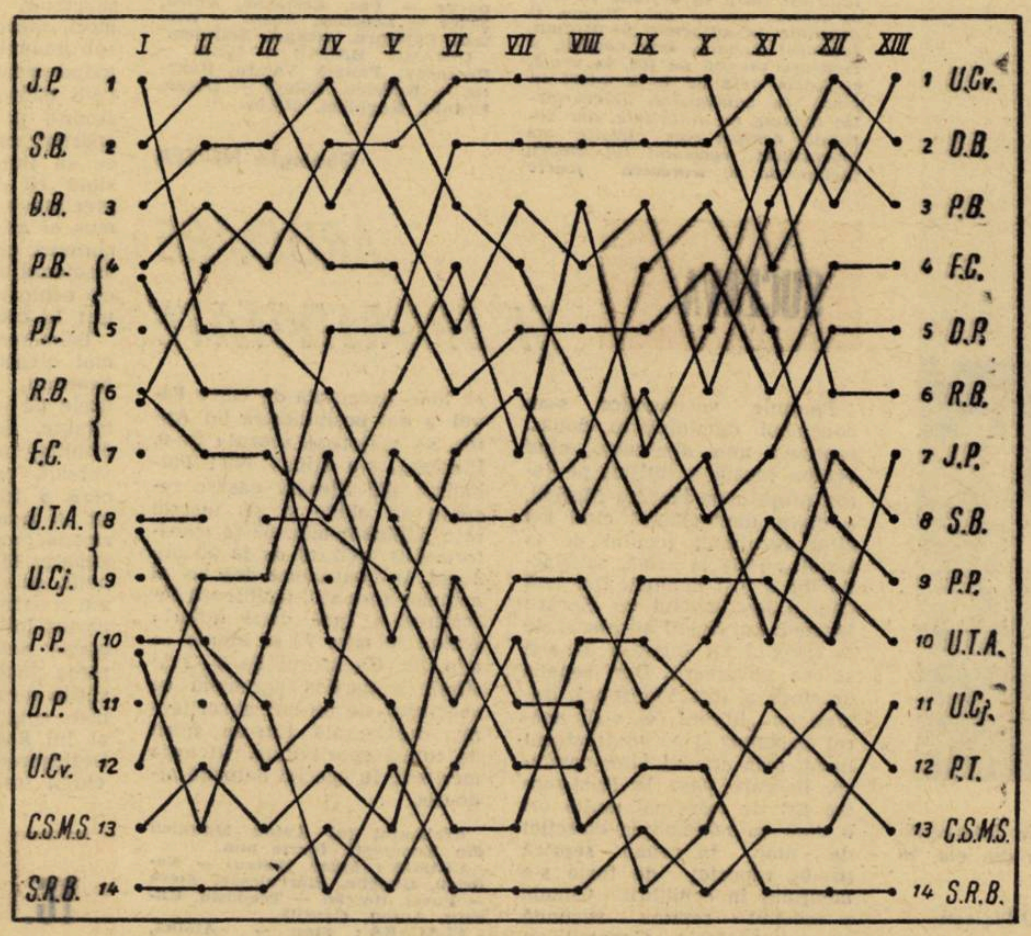

Să vă prezentăm — prin intermediul graficului alăturat — drumul destul de sinuos parcurs de cele 14 echipe din categoria A de-a lungul celor 13 etape de întrecere destul de pasionantă, mai cu seamă pentru primele locuri. Am îi dorit să vă înfățișăm în acest număr reprezentarea grafică completă a evoluției echipelor, dar amînarea a trei meciuri ne determină să vă oferim o situație provizorie, pentru că rezultatele celor trei restanțe pot modifica acest grafic, fixînd primelor 9 echipe din clasament alte locuri decît cele ocupate în prezent. Dar, și în condițiile actuale, acest grafic este interesant și semnificativ în ce privește comportarea „beligeranților" (notați pe grafic cu inițialele lor).

Mai întîi, graficul oglindește principalele momente care au dominat campionatul, în diferite sectoare ale clasamentului. Astfel, între etapa I și a VI-a a atras mai mult atenția lupta de pe locurile 1—3; a urmat o perioadă de acalmie (etapele VI—X), pentru ca în ultimele patru etape să se intensifice bătălia din fruntea clasamentului. Foarte pasionantă a fost întrecerea în sectorul locurilor 3—8 în etapele III—XII, după cum în etapele IV—IX „centrul de greutate" al „bătăliei" s-a mutat în sectorul locurilor 7—13.

Două echipe (avînd toate meciurile disputate) au început și au terminat pe același loc, nu însă înainte de a încerca — destul de timid — o evadare din zona retrogradării: C.S.M.S. *și* Steagul roșu, *pe locurile 13 și respectiv 14 după prima și ultima etapă a returului...* Rapid, *aflat în aceeași situație, are însă un meci mai puțin jucat.*

Șapte echipe au avut un start bun, plin de promisiuni. Dar, mai curînd sau mai tîrziu, neputînd face față ritmului competițional, fie din lipsă de experiență, fie din cauza unei pregătiri insuficiente, unele (Jiul, Steaua, Politehnica) *au pierdut, una cîte una, contactul cu plutonul celor care au rămas să dea sprintul final* (Dinamo București, Progresul, Farul, Rapid). *Ulterior, lor li s-au alăturat, după un scurt stagiu în partea a doua a clasamentului,* Universitatea Craiova *și* Dinamo Pitești, *care — împreună cu* Progresul *— pot fi considerate drept revelații ale acestui sezon. De altfel, aceste trei echipe au urmat în general o linie ascendentă, cu puține „coborîșuri". În schimb, campioana țării, echipa* Petrolul, *a descris o linie frîntă de-a lungul celor 11 etape în care a fost prezentă. Are dreptul însă la circumstanțe atenuante și la... apel. Termen: returul...*

Celelalte echipe (U.T.A., Universitatea Cluj) *au avut evoluții a căror reprezentare grafică le subliniază, ca și în cazul* Politehnicii *și chiar al* Jiului, *inconstanța și veleitățile limitate. Fluctuațiile primelor trei, în special, sînt bine „prinse" de grafic.*

Petre GAȚU

Prima parte a campionatului s-a încheiat așa cum se știe și de acum începe perioada comentariilor, a analizelor, a luării de măsuri pentru pregătirea sezonului de primăvară. Pînă la concretizarea lor, să facem o scurtă incursiune în domeniul clasamentelor și al statisticilor, care își au graiul lor și exprimă, de foarte multe ori cît se poate de fidel realitățile campionatului.

ÎN DOMENIUL STATISTICII

FRECVENȚA SCORURILOR

Cel mai des a fost înregistrat scorul de 1—0: de 23 de ori. Pe locul doi: scorul de 2—1 de 14 ori, iar pe locul 3: scorul de 1—1 de 10 ori. De 8 ori a fost consemnat 3—1, de 6 ori 0—0 și 2—0; de 4 ori: 2—2; de 3 ori: 3—2 și 4—1; de 2 ori: 3—0 și 4—2; o dată: 4—3, 5—2, 5—0, 4—0, 7—0, 7—1, și 8—1.

Așadar, predomină diferențele minime (de 41 ori) și rezultatele de egalitate (de 20 ori).

„ETAPA SCORULUI"...

Patru etape au fost caracterizate prin frecvența aceluiași scor. Astfel, în etapa a III-a scorul de 1—1 a fost realizat de 4 ori; etapa a VI-a a fost a scorului de 1—0 (de 5 ori), ca și etapa a XII-a (de 4 ori), iar etapa a IX-a a avut... parte de 4 rezultate de 2—1...

MEDIA EFICACITĂȚII

In 86 de meciuri (din cele 91 ale turului) sau 7920 de minute de joc au fost marcate 240 de goluri, ceea ce înseamnă o medie de 2,72 goluri. Raportată la numărul de etape, media este de 1,84 goluri. Un gol a fost marcat la fiecare 33 de minute.

UNDE SINT EXTREMELE?

Printre cei 12 jucători din fruntea clasamentului golgeterilor se află 11 înaintași centrali și o singură extremă: **Peronescu. Unde sînt celelalte? Poate-și vor face apariția în retur...**

DOUĂ CLASAMENTE

- Cele mai „productive" înaintări: 1. Jiul 25 goluri; 2. Dinamo București 22; 3. Dinamo Pitești și Rapid 20. Cele mai puține: clujenii — 11...
- Cele mai bune apărări: 1. Petrolul 10 goluri primite; 2. Progresul și Rapid 11; 3. Steaua 13. In schimb, C.S.M.S. a primit cele mai multe (32).

Atenție, apărători!

Din 23 de penaltiuri, 21 transformate

În cele 88 de meciuri, 23 de infracțiuni petrecute în suprafața de pedeapsă au fost sancționate cu lovituri de la 11 m. Dintre acestea, 16 penaltiuri au fost dictate în favoarea echipelor gazde, iar 6 în favoarea celor în deplasare. 21 de lovituri de la 11 m au fost transformate, ceea ce — de data aceasta — constituie o notă bună pentru jucători. Tîlvescu (F) — care era considerat drept specialist în astfel de lovituri — și Iancu (F) au ratat celelalte penaltiuri. Iată, acum, o situație a acestora:

PRO			CONTRA		
Rapid	4	(4) 4—0	C.S.M.S.	6	(2—4)
Farul	4	(2) 3—1	Rapid	2	(0—2)
Politehnica	3	(3) 2—1	Universitatea Cluj	2	(0—2)
Petrolul	2	(2) 1—1	Progresul	2	(2—0)
Universitatea Cluj	2	(2) 2—0	Dinamo București	2	(1—1)
Universitatea Cv.	1	(1) 1—0	Steagul roșu	2	(1—1)
Dinamo București	1	(1) 0—1	Steaua	1	(0—1)
Dinamo Pitești	1	(1) 1—0	Farul	1	(0—1)
Jiul	1	(1) 1—0	Universitatea Craiova	1	(0—1)
Steaua	1	(1) 0—1	Jiul	1	(0—1)
U.T.A.	1	(1) 1—0	Politehnica	1	(0—1)
C.S.M.S.	1	(1) 1—0	Dinamo Pitești	1	(1—0)
St. roșu	1	(1) 0—1	U.T.A.	1	(1—0)
Progresul	0	(0) 0—0	Petrolul	0	(0—0)

Prima cifră — numărul total de penaltiuri; a doua (în paranteze) — transformate; a treia — 11 m acordat acasă; a patra — 11 m acordat în deplasare.

În prima coloană am notat numărul penaltiurilor cu care au fost sancționate echipele. În coloanele dintre paranteze prima cifră reprezintă 11 m făcut acasă, a doua, 11 m în deplasare.

Cum se vede, Progresul este singura echipă care n-a beneficiat de 11 m, iar Petrolul singura care n-a fost pedepsită cu 11 m.

ION IONESCU

CLASAMENTUL DESFĂȘURAT

	GENERAL						ACASĂ						DEPLASARE					
1. Universitatea Cv.	13	8	1	4	18–19	17	6	6	0	0	10– 4	12	7	2	1	4	8–15	5
2. Dinamo Buc.	13	7	2	4	22–15	16	8	6	1	1	16– 5	13	5	1	1	3	6–10	3
3. Progresul	13	6	3	4	13–11	15	8	5	1	2	9– 6	11	5	1	2	2	4– 5	4
4. Farul	11	5	4	2	19–14	14	6	4	2	0	12– 5	10	5	1	2	2	7– 9	4
5. Dinamo Pit.	13	7	0	6	20–19	14	7	6	0	1	17–10	12	6	1	0	5	3– 9	2
6. Rapid	12	5	3	4	20–11	13	7	4	2	1	17– 6	10	5	1	1	3	3– 5	3
7. Jiul	13	5	2	6	25–18	12	6	4	1	1	15– 4	9	7	1	1	5	10–14	3
8. Steaua	12	5	2	5	18–13	12	7	3	1	3	10–10	7	5	2	1	2	8– 3	5
9. Petrolul	11	5	2	4	12–10	12	6	4	1	1	7– 2	9	5	1	1	3	5– 8	3
10. U.T.A.	13	3	6	4	14–16	12	7	1	5	1	9– 8	7	6	2	1	3	5– 8	5
11. Universitatea Cluj	13	3	4	6	11–16	10	6	3	1	2	6– 4	7	7	0	3	4	5–12	3
12. Politehnica	13	3	4	6	15–22	10	7	3	3	1	9– 7	9	6	0	1	5	6–15	1
13. C.S.M.S.	13	3	4	6	16–32	10	7	3	2	2	13–15	8	6	0	2	4	3–17	2
14. Steagul roșu	13	3	3	7	17–24	9	6	2	2	2	10– 7	6	7	1	1	5	7–17	3

ION IONESCU
în fruntea clasamentului golgeterilor

12 GOLURI: **IONESCU** (Rapid) — 4 din 11 m.

9 GOLURI: **Iancu** (Farul), **Peronescu** (Jiul).

8 GOLURI: **Voinea** (Steaua) — 1 din 11 m.

7 GOLURI: **Frățilă** (Dinamo Buc.)

6 GOLURI: **Dridea I** (Petrolul) — 2 din 11 m; **Naghi** (Dinamo Pit.), **Stoicescu** (C.S.M.S.), **Casandra** (Jiul)

5 GOLURI: **Dumitriu** (Rapid), **Oblemenco** (Univ. Craiova) — 1 din 11 m, **Surdan** (Politehnica)

4 GOLURI: **Libardi** (Jiul), **Sfîrlogea** (Univ. Craiova), **Haidu** (Dinamo Buc.), **Țurcan** (Dinamo Pit.), **Șchiopu** (U.T.A.), **Soo** (Steaua), **Adam** (Univ. Cluj) — 2 din 11 m.

3 GOLURI: **Constantin** (Steaua), **Oaidă, Mateianu** (Progresul), **Badea** (Petrolul), **Tr. Popescu** (U.T.A.), **Popanică** (Politehnica), **Gane, Goran** (St. roșu)

2 GOLURI: **Tîlvescu** — 2 din 11 m, **Kallo, Manolache, Tufan** (Farul), **Regep, Mihăilă** — 1 din 11 m, **Lereter** — 2 din 11 m (Politehnica), **I. Popescu, Dobrin, Eftimie** (Dinamo Pit.), **Mustețea, Ivansuc, Barbu** (Univ. Cluj), **Țîrlea** — 1 din 11 m, **Axente** (U.T.A.), **Năftănăilă, Necula, Ivăncescu** — 1 din 11 m, **Alecu, Györfi** (St. roșu), **Martinovici, Crăciun** — 1 din 11 m (Jiul), **Pîrcălab, O. Popescu, Ene II** — 1 din 11 m (Dinamo Buc.), **Mihăilescu II, Circiumărescu, Ivan** (Univ. Craiova), **Cuperman, Lupulescu, Deleanu** — 1 din 11 m (C.S.M.S.), **Sorin Avram** (Steaua)

1 GOL: **D. Popescu** (Steaua), **Stoker, V. Ionescu** (Jiul), **Grizea** (Politehnica), **Ciucu, Șoangher, Mafteuță, Țarălungă, V. Popescu, Neacșu** (Progresul), **Ghergheli, Nunweiller VI, Marica** (Dinamo Buc.), **Niță** (Univ. Craiova), **Kraus, Codreanu, Jamaischi** (Rapid), **Pescaru** (St. roșu), **Ologu, Pleșa** (Farul), **Dincuță, Dragomir** (Petrolul), **Țîrcovnicu, Ilie Stelian, C. Ionescu, David** (Dinamo Pit.), **Domide, Moț, Igna** (U.T.A.), **Vornicu, Malschi, Humă, Ștefănescu** (C.S.M.S.)

AUTOGOL: **Mihăilescu** (Univ. Craiova), **Cazan** (Jiul), **Petescu** (Steaua), **Gref** (Farul), **Naghi** (St. roșu), **Anca** (Univ. Cluj), **Dan** (Rapid).

CATEGORIILE *B* ŞI C
CAMPIONII I

Ultimul act al primei părți a campionatului categoriilor B și C s-a consumat duminică, desemnînd campionii de toamnă în cele 6 serii (2 de B, 4 de C). În seria I a categoriei B, o fruntașă neașteptată, dar meritoasă: CHIMIA SUCEAVA, promovată în acest an din C. În „spatele" ei, doi șalangeri de valoare care-și vor spune, desigur, ultimul cuvînt la primăvară: Siderurgistul Galați și Dinamo Bacău. În seria a doua A.S.A. Tg. Mureș, lider autoritar de-a lungul multor etape, a terminat turul campionatului doar cu „o jumătate de lungime" în fața echipei minerilor băimăreni. Cele două formații se anunță principalele candidate la un loc în prima categorie.

În categoria C, lupta pe toate cele „4 fronturi" (seriile Est, Vest, Sud, Nord) a fost cît se poate de echilibrată, liderii fiind decișI de „sprintul" din ultima etapă: seria Est: VICTORIA ROMAN; seria Vest: METALUL HUNEDOARA; seria Sud: PORTUL CONSTANȚA; seria Nord: OLIMPIA ORADEA.

Opanschi, portarul formației Poiana, a avut cîteva intervenții bune în partida cu Politehnica București. Iată una din ele, în cursul căreia respinge balonul cu pumnii.

Foto I. POPESCU-Ploiești

CÎMPINA

SCOR NEAȘTEPTAT

Poiana Cîmpina a realizat duminică în compania studenților bucureșteni un joc plăcut, de un bun nivel tehnic, care a satisfăcut pe deplin publicul spectator, prezent în tribunele neîncăpătorului stadion „Poiana". Politehnica București, deși fără Lucescu în formație, se anunța un adversar destul de redutabil. Dar, spre surprinderea generală, oaspeții și-au „dezvăluit" repede „slăbiciunile": în minutul 19, **Bejan** a deschis scorul în urma unei suite de greșeli elementare comise de apărarea „svaiter" a oaspeților: în minutul 39 **Bejan** a făcut „bis", iar în minutul 40 **T. Popescu** s-a convins și el de penetrabilitatea apărării bucureștene, înscriind al treilea gol al gazdelor. Cîmpinenilor (jucători și spectatori) nu le venea să creadă și priveau mereu la tabela de marcaj, în timp ce bucureștenii se certau între ei, aducîndu-și învinuiri reciproce. După pauză, între minutele 46 și 73, studenții au avut o perioadă bună de joc, dominînd cu autoritate. Gazdele se fistîcesc, de parcă ele erau conduse cu 3—0 și merg din greșeală în greșeală. Stoperul Șovăială nu-și dezminte numele... șovăind la fiecare atac al Politehnicii. **Ciornoavă** și **Unguroiu** profită, înscriind de două ori cu concursul lui **Opanschi** (la golul lui Ciornoavă a ieșit neinspirat din poartă, iar la golul lui Unguroiu — șut de la 18 metri — a plonjat după ce mingea luase contact cu plasa). Egalarea plutea în aer. Începuseră să creadă în ea chiar și jucătorii... cîmpineni. Dar iată că tînărul și talentatul **Dicianu** speculează la rîndu-i o neatenție a lui **Rămureanu** și înscrie, mărind avantajul echipei sale la 4—2. Studenții, surprinși de acest gol, nu mai au putere să revină în atac, permițînd Poianei să joace „lejer" și să mai înscrie o dată prin același **Dicianu**, stabilind scorul final la 5—2.

POIANA: Opanschi — Cruceru, Postolache, Șovăială, Tica — Iordache, Nanu (min. 73: Silaghi) — Bejan, T. Popescu, Dicianu, Matei.

POLITEHNICA: Manta (min. 46 Rămureanu) — Rotaru (min. 46: Urseanu), Grecea, Cicu, Rădulescu — Sîrbu, Halagean — Vasilescu, Unguroiu, Păiș, Ciornoavă.

ARBITRUL Ștefan Biriescu (Timișoara) — a condus cu scăpări.

D. VIȘAN
corespondent

GALAȚI

VÎNTUL-ADVERSAR

Numeroasele autobuze cu inițiale BC, care staționau în preajma stadionului „Dunărea", au adus la Galați sute de suporteri ai dinamoviștilor băcăoani, dornici să-și susțină echipa în ultima confruntare din turul campionatului — meciul derbi cu Siderurgistul Galați.

Meciul a început pe un vînt năpraznic, care, evident, a influențat desfășurarea normală a partidei (mingi degajate cu forță se întorceau ca un bumerang). Dinamoviștii sînt avantajați de sorți și aleg terenul cu vînt din spate. Totuși, ei încep jocul cu precauțiune, jucătorul cu nr. 7, Dutaș, intercalîndu-se în linia mijlocașilor. Tactica aplicată de fundașul central Panait (cel mai bun de pe teren), sau de portarul Ghiță, în zi foarte bună.

În repriza secundă Siderurgistul domină cu autoritate și apărarea dinamovistă se descurcă din ce în ce mai anevoios, majoritatea mingilor fiind trimise în afara terenului de joc (raport de cornere 9—1 pentru gazde). Sirenele și clopotele spectatorilor intră în acțiune și min. 64 aduce unicul gol. Neagu îl deschide în adîncime pe Bretan, fundașul Zaharia este depășit, o centrare precisă pe jos, în urmă, și Adam reia de la 8 metri în plasă. În continuare, Siderurgistul domină cu autoritate, dar acțiunile echipei sînt lipsite de clarviziune, egoismul lui Neagu făcînd să se irosească foarte multe mingi. Dinamoviștii încearcă să treacă de mijlocul terenului, dar adversarul nr. 2, vîntul, stopează orice incursiune a lor.

Arbitrul Marin Niță (Buc.) a condus bine un meci greu, în care jucătorii ambelor echipe au obstrucționat exagerat de mult, el fiind nevoit să fluiere zeci de faulturi.

SIDERURGISTUL GALAȚI: Enache — Pac, Costache, Voicu, Velea — Lehăduș, Adam — Bretan, Cojocaru, Neagu, Stătescu.

DINAMO BACĂU: Ghiță — Bescacov, Panait, Vătafu, Zaharia — Nedelcu, Băluță — Duțan, Rednic, Rugiubei, Boros.

Gheorghe NERTEA

SUCEAVA

ARDOARE ȘI SPORTIVITATE

Emoțiile sucevenilor s-au consumat duminică în două... reprize: una dimineața, cînd echipa locală a întîlnit pe teren propriu pe Flacăra Moreni, a doua, după-amiază cînd s-a aflat rezultatul jocului de la Galați... Pînă la urmă, satisfacția lor a fost deplină. Dar iată cum a fost meciul cu Flacăra Moreni. Localnicii au atacat de la început cu intenția de a-și sufoca adversarii. Dar replica acestora a fost viguroasă. Jucînd cu „libero", ei s-au apărat organizat și au contraatacat lucid, prin acțiuni bine conduse, în care pasa la finalizare s-a dat de cele mai multe ori o dată cu schimbarea direcției de atac. În prima repriză (0—0), raportul de forțe s-a menținut în echilibru. Chimia a început repriza secundă și mai puternic. Oaspeții au părut derutați, au acordat corner după corner și în minutul 47 au primit întîiul gol, la o reluare a lui **Gheghe**. În minutul 63, o lovitură liberă bine executată de către **Pavel** a dat posibilitatea lui **Anton** să majoreze scorul: 2—0. Flacăra... s-a stins? Nu! Fotbaliștii din Moreni găsesc resurse să atace și să înscrie prin **Albină** în min. 67 (a transformat o lovitură de la 20 m). Jocul, în continuare deschis al ambelor formații, facilitează înscrierea a încă două goluri: **Anton** în min. 73 și **Manta** în min. 82. Cu scorul de 3—2 la sfîrșit o partidă agreabilă ca spectacol, de un bun nivel tehnic, desfășurată într-un spirit de totală sportivitate. Victorie meritată, în special datorită ardoarei.

Arbitrajul lui Anton Münnich din București, foarte bun.

CHIMIA: Sidac (Petcu) — Nedelcu, Gheghe, Mărculescu, Stere — Pavel, Borcău — Teodosiu, Buzatu, Anton, Gavrilă.

FLACĂRA: Stan — Albină, Sandu, Dumitran, Frățilă — Iofciulescu, Cîmpeanu — Frîncu, Dănilă, Postolache, Manta.

F. VÎNTU
corespondent

BAIA MARE

MINERUL A ÎNVINS CU UȘURINȚĂ

Meciul **Minerul Baia Mare — Industria Sîrmei Cîmpia Turzii** (3—1) a început într-un autentic decor bacovian, cu nori plumburii și o ploaie placidă. Și, înduioșați parcă de îndîrjirea cu care cei 22 de jucători, 3 arbitri și 3.000 de spectatori înfruntau vitregiile vremii, norii și-au reprofilat din mers „materia primă" și au început să cearnă fulgi de nea. A dispărut astfel culoarea mohorîtă a terenului noroios, înlocuită de albul zăpezii. O culoare înșelătoare însă, pentru că ascundea clisa alunecoasă ce supunea pe cei aflați în joc la uriașe eforturi. Cu atît mai demne de consemnat sînt, în asemenea condiții, străduințele celor două echipe de a-și disputa cu ardoare șansele (minerii vizînd, desigur, șefia clasamentului), fără a-și cruța forțele, dar păstrînd sportivitatea.

Un mucalit din tribună spunea că meciul de încheiere al sezonului a constituit totodată un adevărat purgatoriu pentru jucători. Și avea într-adevăr dreptate, pentru că tu, spectator, asistînd la acest meci, adăpostit sub tribună sau sub umbrelă, puteai doar întui, avînd drept etalon frigul umed ce-ți pătrundea în oase și văzîndu-l pe Sasu, după pauză, apărînd cu mănuși în mîini, ce se întîmpla în teren. Desigur că dintr-o asemenea apreciere a rezultat gestul frumos al asistenței care, într-un consens general, n-a părăsit stadionul băimărean decît după ce echipele și arbitrii au intrat în cabine!

Băimărenii au abordat meciul ofensiv, cu fundașii mult avansați, eludînd condițiile grele de joc. Și doar după 10 minute, Sasu a terminat un dribling reușit printre trei adversari, printr-un șut sec cu care a trimis mingea în plasă. A urmat apoi singura perioadă (scurtă, de altfel, aproximativ 10 minute) în care oaspeții, prin lansarea în adîncime a extremelor (în special pe partea lui **Simonfi**), au contraatacat periculos. Pînă ce apărarea localnicilor a luat măsurile de rigoare, scorul devenise egal printr-un șut-bombă al lui **Raab**, de la distanță. Desfășurarea ulterioară a meciului însă, n-a mai lăsat nici un dubiu asupra rezultatului final, întrucît minerii au impus jocul pe cont propriu, obligîndu-și adversarii la o apărare disperată. Deși în poarta lui **Duca** mingea a mai pop... doar de două ori (în sp... datorită intervențiilor spectaculoase și prompte ale ... tuia) scorul putea fi mai tegoric dacă atacul băimă... ar fi beneficiat de extreme... spirate și ar fi tras șuturi ternice.

Dar, chiar în aceste ... condiții, un jucător ... putut etala talentul, gama ... nică largă de care dispun... acesta a fost **Sasu**. În ... meci (ca și în ultimele et... aportul lui **Mircea Sasu** a ... hotărîtor în impulsionarea ... orientarea echipei în t... Conducînd mingea abil, ... curse prelungite, sau cen... cu rapiditate și precizie, ... blînd cu finețe doi-trei ad... sari aflați în scară, prezen... fazele de finalizare ca ... sprijinul propriei apărări, ... a dovedit o mare voință ... luptă, punîndu-și toate cu... tințele sale în slujba ech...

MINERUL BAIA MARE: ... trenor A. Sepci): Moriț... min. 88) — Vaida, Donca, U... Czako — Cromeli, Suciu — ... culaș, Snacovski, Sasu, Si...

INDUSTRIA SÎRMEI C. ... ZII: (Antrenor A. Pop): ... — Istrate, Gaci, Chioreanu, ... deanu — Drăghici, Neagu (... min. 68) — Simonfi, Raab, ... lescu, Sardi.

Arbitru: N. Rainea (Bîrla... foarte bine.

P. SLAVES...

TG. MUREȘ

FOTBA... DE CALITA...

Mai rămăseseră din meci 30 de secunde. O deschidere în diagonală către Fodor, un stop al acestuia, după care a urmat șutul. Balonul expediat de la circa 25 de metri, a trecut milimetric pe lîngă bara laterală a porții părăsită cu cîteva secunde mai înainte de Solyom. Întregul stadion a respirat ușurat, pentru ca în clipa următoare, o dată cu fluierul final, el să izbucnească în aplauze. Și în timp ce Pavlovici și colegii săi de echipă au mai rămas cîteva clipe pe gazon, salutînd un public entuziast, în vestiarul timișorenilor, tînărul lor antrenor, profesorul Nicolae Godeanu, adresa felicitări jucătorilor săi pentru dîrzenia cu care și-au apărat șansele, pentru contribuția adusă la realizarea unui spectacol fotbalistic de toată frumusețea.

Am considerat util să redau mai întîi finalul acestei partide pasionante pentru că el a sintetizat cum nu se putea mai bine ceea ce s-a petrecut timp de 90 de minute pe stadionul „23 August" din Tg. Mureș: dinamism, faze de poartă spectaculoase și uneori dramatice, execuții tehnice remarcabile, sportivitate deplină, cu atît mai demne de subliniat cu cît condițiile de joc au fost dintre mai grele. Aceasta este imaginea globală a unui meci cîștigat de A.S.A. la limită (cu 1—0) în urma căruia învingătoarea, în scurta vacanță de iarnă, tînd galoanele de cea mai echipă a seriei a doua, ia... vinsa pe cele ale unui ou valoros, care anunță pentr... tur o creștere substanțial... forță.

Am sentimentul că toate ceste atribute ale unui splendid, consemnate mai su... ar fi ieșit în evidență fără... zența în concepția tactică ... belor echipe a unui eleme... mare importanță: JOCUL ATAC. Firește, era de aș... ca echipa gazdă să adopte ... siva de la început și pî... sfîrșit, ceea ce a și făcu... altfel. Surpriza a constat în... tul că tînăra formație o... a îmbrățișat și ea aceeași ... că. Astfel că, timp de 90 ... minute, ni s-a oferit prile... uităm de toate denumirile ... temelor defensive, devenite ... lebre mai mult prin infl... lor nefastă asupra spectac... tății jocului de fotbal.

Și A.S.A. Tg. Mureș și ... Timișoara sînt pretendente...

● REZULTATE ● CLASAMENTE ● REZULTATE ● CLASAMENTE ● REZULTATE ●

SERIA I:

Metalurgistul București – Oțelul Galați 1–0 (1–0); Siderurgistul Galați – Dinamo Bacău 1–0 (0–0); Progresul Brăila – Metrom Brașov 1–1 (1–0); Ceahlăul P. Neamț – Oltul Rm. Vîlcea 4–1 (2–0); Chimia Suceava – Flacăra Moreni 3–2 (0–0); C.F.R. Pașcani – Dinamo Victoria București 0–0; Poiana Cîmpina –. Politehnica București 5–2 (3–0).

CLASAMENTUL

1.	CHIMIA SUCEAVA	13	6	5	2	10– 7 17
2.	Siderurgistul Galați	13	6	4	3	18–11 16
3.	Dinamo Bacău	13	6	4	3	19–12 16
4.	Dinamo Victoria	13	5	5	3	22–13 15
5.	Metalurgistul Buc.	13	6	2	5	20–12 14
6.	C.F.R. Pașcani	13	5	4	4	18–14 14
7.	Politehnica Buc.	13	6	2	5	20–18 14
8.	Flacăra Moreni	13	6	0	7	11–21 12
9.	Poiana Cîmpina	13	5	1	7	16–13 11
10.	Metrom Brașov	13	2	7	4	11–14 11
11.	Oțelul Galați	13	4	3	6	9–13 11
12.	Oltul Rm. Vîlcea	13	4	3	6	11–24 11
13.	Ceahlăul P. Neamț	13	3	4	6	14–20 10
14.	Progresul Brăila	13	3	4	6	10–17 10

SERIA A II-A:

A.S.A. Tg. Mureș – C.F.R. Timișoara 1–0 (0–0); Minerul Baia Mare – Ind. Sîrmei C. Turzii 3–1 (2–1); C.S.M. Reșița – C.S.M. Sibiu 5–0 (2–0); Minerul Lupeni – Crișul Oradea 2–1 (1–0); Unirea Dej – Vagonul Arad 1–5 (1–2); C.F.R. Arad – A.S. Cugir 1–1 (0–1); Gaz Metan Mediaș – Clujeana (amînat).

CLASAMENTUL

1.	A.S.A. TG. MUREȘ	13	9	1	3	26– 8 19
2.	Minerul Baia M.	13	8	2	3	25–14 18
3.	Vagonul Arad	13	8	0	5	33–14 16
4.	C.S.M. Reșița	13	8	0	5	24–15 16
5.	C.F.R. Timișoara	13	6	4	3	19–13 16
6.	A.S. Cugir	13	6	3	4	22–21 15
7.	Crișul Oradea	13	6	1	6	27–14 13
8.	Clujeana	12	5	3	4	15–15 13
9.	Ind. Sîrmei C. T.	13	5	3	5	15–18 13
10.	C.S.M. Sibiu	13	5	1	7	23–25 11
11.	Minerul Lupeni	13	5	1	7	17–29 11
12.	C.F.R. Arad	13	3	2	8	11–23 8
13.	Gaz Metan Mediaș	12	3	1	8	14–31 7
14.	Unirea Dej	13	1	2	10	11–42 4

Gol! Atacantul ... tar timișorean Tătar și ... mismul fazei.

ŞI-AU DESEMNAT ... E TOAMNĂ

tificat, la un loc în categoria A; şi una şi alta aveau nevoie, în egală măsură, de cele două puncte, care să le îmbogăţească şansele pentru lupta din retur; amîndouă însă, înlăturînd de la bun început din socotelile lor meschinăria unui calcul de interes — poate folositor dar, oricum, dăunător fotbalului — au dat meciului dintre ele nobleţea atît de dorită în ultima vreme a întrecerii cu adevărat sportive, deschise, în care cel mai merituos să învingă. Aşa se şi explică obiectivitatea fotbaliştilor timişoreni care, în unanimitate, au recunoscut justeţea victoriei obţinută de partenerii lor de întrecere. Unica lor nemulţumire s-a datorat fazei din min. 68, cînd fundaşul stîng mureşan, Czako, aflat în interiorul careului propriu, a împins mingea cu mîna din faţa lui Fodor. A fost henţ în careu, pe care arbitrul de centru N. Cursaru nu l-a putut vedea, Fodor aflîndu-se exact pe axa sa vizuală. În schimb, infracţiunea nu putea scăpa arbitrului de margine Victor Roşu. O lipsă de atenţie regretabilă, într-o fază petrecută, e adevărat, cu mare rapiditate. Singurul care a protestat a fost jucătorul timişorean Samson şi, drept urmare, el şi-a atras eliminarea de pe teren.

Sancţiunea mi s-a părut prea aspră. Cred că era de ajuns un avertisment, mai cu seamă că Samson este recunoscut ca un fotbalist cu o comportare bună. Acest episod a avut şi un aspect demn de subliniat prin frumuseţea gestului lui Pavlovici: căpitanul echipei A.S.A. Tg. Mureş a intervenit pe lîngă conducătorul jocului în favoarea fotbalistului timişorean. Gestul lui Pavlovici a trecut neobservat pentru mulţi. Îl consemnez pentru semnificaţia lui.

A.S.A.: **Solyom — Balaş, Timpănaru, Toth, Czako — Dodu, Ciutac — Lungu, Dumitriu III, Pavlovici, Public.**

C.F.R.: **Tătar — Zorescu, Mafa, Calinin, Soboleanu — Samson, Bungău — Popescu, Seceleanu, Fodor, Panici.**

Arbitrajul prestat de N. Cursaru (la centru), Gh. Botescu — ambii din Ploieşti, Victor Roşu (Bucureşti) — bun, sub rezerva neatenţiei la faza din min. 68.

N. SOARE

LUPENI
MULTE RATĂRI

Datorită terenului desfundat şi pe alocuri cu băltoace, echipele *Minerul* Lupeni şi *Crişul* Oradea au depus eforturi mari pentru obţinerea celor două puncte. Dacă victoria a revenit minerilor cu 2-1, şi ce-i drept pe merit, aceasta se datoreşte faptului că ei s-au acomodat mai bine cu starea terenului şi, în plus, au dat dovadă de o mai mare putere de luptă.

Prima repriză poate fi caracterizată, pe scurt, ca o repriză a ratărilor. Deşi de ambele părţi sînt create ocazii de gol, pe rînd **Farcaş**, **Cotroază** şi **Precup** (Minerul), **Harşani** şi **Demian** (Crişul), ratează bune ocazii de a înscrie. Abia în ultimul minut al reprizei scorul este deschis de către gazde: *Cotroază* este lansat în adîncime de *Precup* şi înscrie plasat.

În repriza secundă ne aşteptam la o ripostă mai dîrză din partea jucătorilor de la **Crişul**, dar ea n-a venit, permiţînd în continuare minerilor să domine copios. Echipa locală şi-a obligat astfel adversarii să se apere supranumeric. Ca urmare a acestei dominări, **Minerul** îşi măreşte avantajul prin tînărul jucător **Foca**, foarte util în acest meci. Golul de onoare al oaspeţilor (înscris de **N. Alexandru**) putea fi evitat de apărarea localnicilor printr-o mai mare atenţie. A fost totuşi un gol spectaculos, întrucît şutul puternic al atacantului orădean a intrat din bară în gol. Este interesant de semnalat faptul că jucătorii de la Crişul n-au tras în partea a doua a meciului decît un singur şut la poarta echipei Minerul, şi acesta a fost gol!

Arbitrajul lui C. Petrea (Bucureşti) foarte bun.

MINERUL: **Mihalache — Pralea, Franc, Şoptereanu, Ambruş — Vlad (min. 65 Cărare), Sima — Cotroază, Foca, Farcaş, Precup.**

CRIŞUL: **Casoni — Balogh, Lucaci, Pojoni, Popovici — Serfözö, Cojocaru — Harşani, Naghi, Tomeş, Demian (min. 65 Szucs).**

S. BĂLOI
corespondent

Lungu (nr. 7) îşi manifestă bucuria, în timp ce excelentul por- (nr. 9), autorul golului, au ieşit din teren, purtaţi de dina-
Foto S. BRAŞOVEANU

Portarul Serafet (I.M.U. Medgidia) boxînd balonul. Fundaşul Sava, pentru orice eventualitate, s-a plasat în poartă. Foto: TOKACEK

SERIA EST

1. Victoria Roman	13	7	2	4	29-15	16
2. Foresta Fălticeni	13	6	3	4	24-17	15
3. Unirea Focşani	13	6	3	4	16- 9	15
4. Gloria Bîrlad	13	7	1	5	18-15	15
5. Metalul Buzău	13	7	1	5	21-19	15
6. Minobrad Vatra Dornei	13	6	2	5	10-11	14
7. Petrolul Moineşti	13	6	1	6	24-21	13
8. Gloria C.F.R. Galaţi	13	5	3	5	16-19	13
9. Ancora Galaţi	13	5	2	6	16-15	12
10. Rapid Mizil	13	5	2	6	14-14	12
11. Textila Buhuşi	13	6	0	7	14-20	12
12. Metalul Rădăuţi	13	5	2	6	15-23	12
13. Locomotiva Iaşi	13	1	7	5	9-17	9
14. Fl. roşie Tecuci	13	4	1	8	16-27	9

CUM A CÎŞTIGAT VICTORIA ROMAN

Derbiul seriei Est, **Victoria Roman — Unirea Focşani**, a dat cîştig de cauză primei formaţii cu 2—0 (1—0), scor care exprimă superioritatea gazdelor. Nu este mai puţin adevărat însă, că şi formaţia oaspete a arătat lucruri frumoase, apreciate de publicul local.

Jocul — urmărit de peste 4000 spectatori — s-a disputat pe un teren moale, care a cerut mari eforturi din partea jucătorilor. Partida a început în nota de dominare a gazdelor care atacă din primul minut, dar nu pot concretiza decît în min. 18, cînd apărătorii focşeneni nu-l pot opri din acţiune pe **Creţu** decît prin fault în careu. Arbitrul acordă pe bună dreptate lovitura de pedeapsă şi aceasta este transformată de **Dembrovschi**: 1—0. Oaspeţii reacţionează cu multă decizie, sînt pe cale de a egala, dar **Tilvăr** ratează în min. 32.

Partea a doua a meciului începe în aceeaşi notă de dominare a gazdelor care majorează scorul în min. 61 prin acelaşi **Dembrovschi.** Ca şi în repriza I, oaspeţii reacţionează, joacă bine la mijlocul terenului, îşi creează faze de poartă, dar, ca şi în prima parte a meciului, ratează, de data aceasta prin **Csenter.**

S-au remarcat **Ionescu, Fülop** şi **Dembrovschi** (de la Victoria Roman), **Bălănescu** şi **Csenter** (de la Unirea Focşani).

VICTORIA ROMAN: Mălai — Ionescu, Iancu, Şerban, Popescu — Fülop, Tuz (Molnar) — Osian, Creţu, Dembrovschi, Panciu.

UNIREA FOCŞANI: Cocan — Bălănescu, Demingher, Ianc (Lazăr), Arsenie — Necula, Ferman — Csenter, Dragu, Tilvăr, Periac.

GH. GROAPĂ
corespondent

SERIA SUD

1. Portul Constanţa	13	9	1	3	18-10	19
2. I.M.U. Medgidia	13	7	4	2	19- 9	18
3. Electrica C-ţa	13	7	3	3	18-16	17
4. Met. Tîrgovişte	13	7	2	4	19- 7	16
5. Dunărea Giurgiu	13	8	0	5	23-14	16
6. Oltul Sf. Gh.	13	6	1	6	23-26	13
7. Tehnometal Buc.	13	4	4	5	17-16	12
8. Stuful Tulcea	13	4	4	5	15-19	12
9. Electrica Fieni	13	5	1	7	19-17	11
10. Muscelul C. Lung	13	4	3	6	12-17	11
11. S.N. Olteniţa	13	4	2	7	12-17	10
12. C.F.R. Roşiori	13	4	2	7	10-24	10
13. Prog. Corabia	13	4	1	8	14-23	9
14. Fl. roşie Buc.	13	3	2	8	24-28	8

MECI FRUMOS, REZULTAT ECHITABIL

În tribunele de la „Timpuri Noi" din Capitală, pe lîngă numeroşii spectatori bucureşteni, se aflau duminică şi cîteva zeci de suporteri înflăcăraţi veniţi de la Medgidia spre a-şi susţine echipa în dificila confruntare cu deţinătoarea „lanternei roşii", Flacăra roşie Bucureşti.

În prima repriză, după o scurtă perioadă de echilibru, jocul se mută în partea de teren a oaspeţilor şi gazdele supun apărarea IMUM-ului unei presiuni destul de susţinute şi se părea că vor deschide scorul. Apărătorii oaspeţi însă, în frunte cu portarul **Serafet,** sînt la post şi resping toate încercările înaintării bucureştene (care uneori se bîlbîie în careu în momentele decisive). În min. 31 bucureştenii au cea mai mare ocazie de a deschide scorul. La o învălmăşeală în careul de 16 m al oaspeţilor **Lalu** este faultat. Se acordă o lovitură de la 11 m dar **Moldoveanu** execută defectuos direct în braţele portarului. „Asaltul" porţii oaspeţilor continuă, dar fără rezultat, deoarece aceştia se apără supranumeric, calm şi organizat şi uneori ies la contraatac. profitînd de faptul că gazdele slăbesc oarecum ritmul de joc. Portarul gazdelor **(Plopeanu)** se evidenţiază şi el prin unele intervenţii spectaculoase.

FLACĂRA ROŞIE: Plopeanu — Moldoveanu, Stan Vasile, Bobin, Neagu — Marin Mihai, Marinescu — Cuconea (Petrache), I. Constantin, Lalu, Stoica.

I.M.U. MEDGIDIA: Serafet — Girip, Straton, Sava, Chemal — Tîrşoagă, Ghergache — Călin, Başchir, Dumitrescu (Midache), Marin.

NICOLAE TOKACEK
corespondent

SERIA VEST

1. Metalul Hunedoara	13	9	2	2	31-12	20
2. Minerul Anina	13	8	1	4	27-14	17
3. Chimia Făgăraş	13	8	1	4	34-22	17
4. Mureşul Deva	13	7	3	3	30-18	17
5. Electroputere Craiova	13	7	2	4	26-18	16
6. Metalul Tr. Sev.	13	7	2	4	21-29	16
7. Tractorul Braşov	13	6	2	5	28-18	14
8. Victoria Călan	13	5	2	6	13-17	12
9. A.S.A. Sibiu	13	4	3	6	20-22	11
10. Victoria Tg. Jiu	13	4	3	6	18-23	11
11. Aurul Zlatna	13	5	0	8	23-31	10
12. C.F.R. Caransebeş	13	2	4	7	5-32	8
13. Autorapid Craiova	13	3	1	9	17-27	7
14. Prog. Strehaia	13	1	4	8	18-28	6

VICTORIE NETĂ ÎN ULTIMUL MECI

Cei prezenţi duminică pe stadionul „Corvinul" din Hunedoara au salutat victoria cu 4—0 a echipei Metalul în faţa formaţiei Victoria din Tg. Jiu, victorie care dă suporterilor mari speranţe în promovarea într-o categorie superioară.

Înainte de începerea disputei a avut loc o mică festivitate. Prin staţia de amplificare s-a anunţat că jucătorul **Molnar** de la **Metalul** împlinea în aceeaşi zi vîrsta de 31 ani şi 10 ani de activitate fotbalistică la Hunedoara. **Molnar** a primit un buchet de flori. A fost un gest frumos faţă de jucătorul care nu a părăsit echipa atunci cînd ea a avut serioase perioade de decădere. Căci doar **Molnar** şi **Tătaru**, „veteranii" echipei, au rămas aici, hotărîţi să lupte pentru culorile Hunedoarei. Alături de ei au fost promovaţi o serie de tineri înzestraţi, dornici să se afirme. Rezultatele muncii desfăşurate de jucători şi antrenorii **Gică Bărbulescu** şi **Pîrvu Abagiu** au început să se arate.

Să revenim însă la meciul cu Victoria Tg. Jiu. Şi de data aceasta fotbaliştii hunedoreni au luptat cu multă dăruire pentru obţinerea victoriei. Ei au atacat aproape în permanenţă, iar scorul putea fi mult mai mare dacă mingea nu întîlnea de 6 ori (!) bara şi dacă înaintaşii nu ratau unele ocazii clare. Apărarea a jucat aproape fără greşeală, **Tătaru** şi **Hristos** au trimis în permanenţă înainte mingi utile, o parte din ele fiind fructificate.

METALUL: Căţeanu — Olaru, Molnar, Szechely, Grozescu — Hristos, Tătaru — Păunescu, Steiner, Dobîndă, Mercea (min. 84: Ciocănaru).

VICTORIA: Cornei — Forgas, Drăgan, Nedelcu, Gelepu (min. 56: Drăgulete) — Pleian, Mircan — Voiculescu, Bărbuleac, Daşcu, Achim.

V. ALBU
corespondent

SERIA NORD

1. Olimpia Oradea	13	9	2	2	23- 9	20
2. Medicina Cluj	13	7	4	2	21-10	18
3. Chimica Tîrnăveni	13	7	1	5	22-18	15
4. Minerul Bihor	13	5	3	5	17-12	13
5. Min. Baia Sprie	13	5	3	5	17-14	13
6. A. S. Aiud	13	5	3	5	17-17	13
7. Recolta Carei	13	4	4	5	18-14	12
8. Sătmăreana Satu Mare	13	5	2	6	12-13	12
9. Met. Copşa Mică	13	6	0	7	16-18	12
10. St. roşie Salonta	13	4	4	5	15-24	12
11. Arieşul Turda	13	5	1	7	18-18	11
12. Faianţa Sig.	13	5	1	7	17-24	11
13. Soda Ocna Mureş	13	4	2	7	16-24	10
14. Progresul Reghin	13	4	2	7	10-24	10

LIDERUL NU SE DEZMINTE

De mult nu am asistat la un joc desfăşurat în condiţii atît de improprii fotbalului: teren complet desfundat, ploaie şi frig. Dar, echipele Olimpia din localitate şi Arieşul Turda au reuşit să depăşească această dificultate prin eforturi suplimentare, încununate de succes, mai ales Olimpia, care a desfăşurat un fotbal la nivelul locului ce-l ocupă în clasament. Fotbaliştii orădeni au făcut o adevărată risipă de energie, luptînd pentru fiecare balon, au dominat aproape în întregime partida şi au cîştigat cu 3—0 (1—0). Compartimentul cel mai bun a fost linia de mijlocaşi, care a muncit enorm atît în apărare cît şi în atac, participînd la acţiuni de finalizare. Apărarea, ca de obicei, a jucat calm, aproape fără greşeală, iar linia de atac, excelent coordonată de **Petrică**, şi-a făcut datoria, dar a ratat — recunosc copilăreşte — numeroase ocazii.

Formaţia oaspete a lăsat o bună impresie prin modul curajos în care a abordat jocul. Atacanţii însă, nu au concretizat nici una din ocaziile avute.

Primul gol a fost înscris de **Petrică** în min. 15. Apoi, am notat numeroase ratări la ambele porţi, autogolul lui **Cucu** (min. 68) şi cel de al treilea gol al Olimpiei, autor tot **Petrică** (min. 75).

Aşadar, Olimpia termină turul pe primul loc, poziţie care va putea fi menţinută pînă la sfîrşitul campionatului dacă şi în continuare se va munci la antrenamente cu perseverenţă.

OLIMPIA ORADEA: Baratzlai (Jiroş) — Bocor, Földvari, Köszegi, Sakacs II — Sakacs I, Dull — David, Medves, Petrică, Kun.

ARIEŞUL TURDA: Curuţ — Balaş, Zahan, Cucu, Vădan — Cuncuti, Popa — Söci, Savu, Binder, Tatu.

V. SERE
corespondent

FOTBALUL HUNEDOREAN la...microscop

Ciclul nostru de raiduri-anchete, dedicate fotbalului în regiuni, continuă azi cu o nouă pagină în care am înserat cifre, aspecte și fapte culese din fotbalul de pe meleagurile Hunedoarei. Înainte de toate vă mărturisim că aici, în cetatea oțelului și a fontei, la Deva, în orașele minerilor de pe Valea Jiului și în alte localități, sportul cu balonul rotund este atracția numărul unu. Pretutindeni el captează oamenii, îi pune în mișcare, îi aduce pe stadioane pe orice timp și la orice meci, de categoria A, B, C sau de regiune.

Dacă acesta este interesul oamenilor pentru fotbal, să vedem ce oferă regiunea, în prezent și în perspectivă. Deci, să punem fotbalul hunedorean la... microscop.

O PLECARE VERTIGINOASĂ, DAR...

Ați ghicit probabil că este vorba de startul uneia din cele mai vechi și mai îndrăgite echipe a minerilor — JIUL. Revenită, după o absență de patru ani în campionatul primei categorii a țării, formația din Petroșeni a avut o plecare senzațională (7—0 cu Steagul roșu). Compusă din jucători fără nume sonore (Casandra, Peronescu, Ion Vasile, Stoker, Toia etc.) **și pregătită de un antrenor tînăr în ale meseriei** (Ștefan Coidum), **Jiul a atras atenția prin jocul său simplu, deschis, cu accente pronunțate pe ofensivă chiar și atunci cînd se afla în deplasare (amintiți-vă de partidele Steaua—Jiul, Dinamo București—Jiul). Meritele, desigur, aparțin deopotrivă atît celor ce pregătesc echipa, jucătorilor care participă cu interes și seriozitate la procesul de antrenament, cît și conducerii secției de fotbal care acordă tot sprijinul pentru rezolvarea problemelor pe care activitatea zilnică o reclamă.**

Partidele bune au alternat însă cu comportări neașteptate, ale căror rezultate au împiedicat pe reprezentanții minerilor să ocupe un loc care să-i pună cît mai la adăpost de asaltul de primăvară al echipelor codașe, aflate în zona locurilor 13—14. Demn de subliniat este faptul că antrenorii cît și jucătorii sînt conștienți de lipsurile manifestate în prima parte a campionatului și că sînt hotăriți ca în perioada premergătoare returului, să le elimine.

TINEREȚEA E DE VINĂ! — ZIC UNII

Dacă la Petroșeni există acest optimism sănătos, la Lupeni vechea colegă de drumeție din categoria B, echipa Minerul, are o altă soartă. Perspectiva este sumbră. Cei din Lupeni merg cu pași mari spre unul din locurile care contrazic tradiția. Una din cauze este pusă pe seama întineririi echipei, ceea ce constituie un adevăr. Dar nu e mai puțin adevărat că, la ora actuală, pregătirile echipei se desfășoară în mod cu totul necorespunzător. Un singur exemplu: **toată zestrea minerilor stă în două mingi și un rînd de echipament** (o echipă de categorie orășenească nici nu se încumetă să pornească la drum numai cu așa ceva!). Consiliul asociației sportive (președinte tov. **Iosif Furnea**) motivează această stare de lucruri prin situația grea financiară pe care o are din anii trecuți. O fi, dar la urma urmei, din vina cui s-a făcut acea risipă? Sau cine împiedică asociația să-și strîngă cotizațiile de la membrii săi? Ambele întrebări privesc deopotrivă și conducerea secției de fotbal care de multă vreme lasă ca echipa să se descurce cum o știi.

UN SIMPLU GEST CONTEAZĂ!

Cîteva cuvinte și despre Metalul Hunedoara, echipă care-și refăce încet, dar sigur, o poziție pe care cîndva a pierdut-o, datorită unor grave greșeli comise pe toată filiera fotbalului local. Antrenată cu seriozitate de **Gh. Bărbulescu**, echipa metalurgistă, în majoritate compusă din tineri promovați de la echipa de juniori, a încheiat prima parte a campionatului pe primul loc. Formația are o atitudine disciplinată în teren (nici o suspendare pînă acum) și o concepție de joc apropiată de cerințele actuale. Așadar, Hunedoara speră la un loc în B și apoi în A. Aceasta este și explicația pentru care publicul local își urmărește cu simpatie echipa preferată, sprijinind-o, la fiecare meci, cu acea căldură și pasiune proprie oțelarilor și furnaliștilor.

Un singur deziderat, poate de mică importanță, dar indispensabil: **conducerea combinatului siderurgic să acorde mai mult sprijin echipei.** Chiar și simplul gest de a asista la un antrenament al băieților, de a-i îmbărbăta înainte de întrecere, contează enorm. Nu de alta, dar lucrurile s-au schimbat radical de la cele întîmplate cu ani în urmă.

TREI SECVENȚE DIN CAMPIONATUL REGIONAL

- Cine face spectacolul?
- Suspendări egale cu un campionat și jumătate!
- Un refren obișnuit: azi, reprogramări.

Aminteam la început că în campionatul regiunii activează 14 echipe. Prima parte a întrecerii a luat sfîrșit avînd în frunte două echipe care se detașează net, valoric, de celelalte: **Știința Petroșeni** și **Aurul Brad.** Ambele formații au în componența lor jucători tineri, dornici de afirmare, care dovedesc preocupare pentru calitatea jocului. Cu încă cîteva excepții, restul echipelor dovedesc o pregătire total necorespunzătoare, au loturi de jucători bătrîni, cine știe de cînd și de pe unde aciuiați. Iată două păreri care confirmă cele spuse: **I. Todorov-Deva: „Personal mă duceam la stadion, nu să văd cum aleargă 22 de inși după un balon pînă cînd leșină, ci să văd cît de cît și ceva spectacol"; A Trifan-Brad: „Te bufnește risul, uneori, cînd vezi cum joacă unele echipe, cum ar fi I.G.O. Deva, Minerul Vulcan, Voința Ilia etc.".**

În asemenea condiții, firesc, o lipsă generează altele. Una din ele, foarte periculoasă, s-a manifestat pregnant în decursul turului: **goana cu orice preț după puncte, pentru „supraviețuire".** Lipsiți de educația necesară, jucătorii forțează victoria, protestează la arbitri, recurg la obstrucții, își lovesc partenerii de joc, dau naștere la scene penibile, la care, din păcate, se alătură și unii spectatori pătimași (ex. la Minerul Ghelar, Minerul Vulcan, I.G.O. Deva etc.). Pentru edificare, o cifră: **numărul suspendărilor date în prima parte a campionatului însumează 41 de etape, ceea ce echivalează cu jocurile unui campionat și jumătate!** Rare sînt cazurile cînd un conducător sau antrenor intervine în joc pentru a lua măsuri drastice de temperare a jucătorilor proprii. Un singur exemplu, unic în felul său, s-a întîmplat în meciul dintre Aurul Brad (echipă clasată pe locul 2, antrenată de fostul internațional Băcuț II) și Constructorul Hunedoara. Atunci, doi jucători de la Brad s-au manifestat nesportiv față de adversari. Băcuț, după ce le-a atras atenția, i-a scos de pe teren pe amîndoi și avînd drept la o singură înlocuire, a jucat, la un moment dat, numai în 10 oameni.

O altă latură negativă a campionatului o constituie absențele nemotivate de la meciuri ale echipelor (I.G.O. Deva, Dacia Orăștie, Parîngul Lonea și altele). Normal ar fi ca, în asemenea cazuri, comisia regională de fotbal să omologheze cu 3—0 rezultatele în favoarea echipei prezente pe teren și la nevoie chiar să elimine din competiție formațiile recidiviste. Dar comisia nu se prea grăbește să facă așa ceva, creînd suspiciuni de simpatie față de o echipă sau alta (după locul de baștină al membrilor comisiei). Sau dacă ia o decizie, nu este statornică. Concludent este următorul fapt: I.G.O. Deva a absentat de la meciul cu Textila Sebeș. După două zile se dă publicității omologarea rezultatului în favoarea șebeșenilor, prin neprezentare. După un timp îndelungat, comisia revine însă la propria ei decizie și dă publicității reprogramarea. Ce naiba, nu se făcea ca tocmai echipa din Deva să fie neprotejată! Și, uite așa, Dacia Orăștie și-a adus și ea aminte că a suferit o penalizare asemănătoare și a cerut același lucru. Astfel, refrenul „azi reprogramări" a devenit ceva obișnuit.

Pe la Consiliul regional UCFS Hunedoara se vîntură ideea că la baza reprogramărilor stau argumente serioase: greutățile financiare ale unor echipe, lipsa de mijloace de transport etc. etc. etc. S-avem pardon, vorba lui Caragiale, dar la urma urmei nu este literă de lege ca un campionat regional să aibă musai 14 echipe! Păi, dacă vrem numai să ne aflăm în treabă, atunci noțiunea de existență a unui campionat regional, ca verigă de trecere de la inferior la superior în fotbalul nostru, nu-și mai are nici un sens, nici o rațiune.

CINE VINE DIN URMĂ ȘI CE PREGĂTIRE ARE?

Nu se poate afirma că problema schimbului de mîine al viitoarelor cadre de fotbaliști ar fi total neglijată în regiune. Există ceva care vine din urmă. La Călan, la Lupeni, Brad, Petroșeni, la Hunedoara și în alte orașe pe lîngă echipele de seniori se ridică o generație talentată, îndrumată cu competență de antrenori, foști cîndva jucători de fotbal. Bunăoară, în afara celor 26 de juniori ai echipei Jiul, antrenați de Vasile Lazăr, la Petroșeni există încă 13 echipe de copii care și-au încheiat nu de mult prima jumătate a competiției lor. Diverse campionate, pe plan local, au fost organizate și în orașul Hunedoara, pentru copiii din școlile generale, licee și din școlile profesionale.

Ceea ce se face în raport cu cerințele regiunii este însă foarte puțin. Și cu toate acestea comisia regională se împacă cu ideea constatărilor făcute la unele echipe (A.S. Cugir, Mureșul Deva, Minerul Ghelar, Unirea Alba etc.) care ori că nu se preocupă deloc de creșterea tinerelor cadre (culegînd din grădina altora), ori că se ocupă superficial, ca să „lasă pasența" cu numărul echipelor de juniori. Mai mult, cei răspunzători aproape că nici nu se interesează de modul cum sînt pregătite echipele de juniori, ce grijă li se acordă copiilor pentru învățarea fotbalului, cine se ocupă de acestia și ce pregătire au. Ne mai mirăm atunci de ce cînd acei care trec de juniorat și sînt promovați în echipele de seniori nu au cunoștințele necesare cerințelor fotbalului modern? Ne mai mirăm de ce jocurile din campionatul regional au un nivel atît de scăzut!

Pentru că tot sîntem la acest capitol, să amintim de un centru de pregătire a juniorilor și copiilor din orașul Hunedoara care, cu doi ani în urmă, a fost desființat de organele locale pe motiv că n-a dat rezultate. Măsura a fost arbitrară, deoarece atunci cînd vrei să faci ceva, nu te apuci să distrugi totul ci iei măsuri pentru înlăturarea deficiențelor, pentru îmbunătățirea activității. Așa stînd lucrurile, sugerăm federației de specialitate să ajute orașul Hunedoara pentru reînființarea centrului. Tradiția reclamă cu insistență acest centru, mai ales dacă avem în vedere că sînt condiții pentru înființarea lui, că Hunedoara este un oraș puternic, muncitoresc, cu peste 29 000 de copii și tineri, majoritatea din ei gata oricînd să învețe abecedarul fotbalului. Despre același lucru ne-a vorbit și antrenorul Vasile Lazăr: „Se simte urgent nevoia unei pregătiri organizate la Petroșeni și sprijinită de federație. Valea Jiului a dat, în trecut, jucători de valoare fotbalului, legați trup și suflet de mineri, dar de la generația lui Crișnic, Vasiu și compania nu a mai apărut nimic".

★

Acestea sînt, în linii mari, cîteva din aspectele principale ale fotbalului hunedorean. După cum se vede, balanța lipsurilor înclină mai mult decît cea a realizărilor. Un motiv destul de puternic pentru mobilizarea tuturor factorilor chemați să sprijine dezvoltarea și îmbunătățirea continuă a acestui frumos sport. Să analizăm cu spirit de exigență tot ce frînează activitatea fotbalistică, să atragem în munca de lichidare a deficiențelor tot ce are regiunea mai bun pentru ca în viitorul apropiat, Hunedoara să se înscrie — și pe linia fotbalului — printre regiunile fruntașe ale țării.

Stelian TRANDAFIRESCU

CÎTEVA CIFRE

- *Hunedoara are o echipă de categoria A (Jiul), două de B (Minerul Lupeni și A. S. Cugir) și patru echipe de categoria C (Metalul Hunedoara, Mureșul Deva, Victoria Călan și Aurul Zlatna).*
- *14 echipe își dispută titlul de campioană regională, 65 activează în campionatele raionale, iar cîteva zeci se întrec în competițiile orășenești.*
- *Pe lîngă cele 7 echipe de juniori care participă în campionatul republican, încă 13 formații se întrec în competiția organizată pe plan regional, concomitent cu întrecerea seniorilor.*
- *Jucători în activitate: 22 de categoria A; 36 de B; 72 de C; 210 de regiune; 732 de raion și peste 350 de juniori, la care se adaugă cei din categoriile orășenești.*
- *Fondul de arbitri al regiunii se ridică la cifra de 42 — din care 11 au clasificare pentru categoriile republicane (B+C+juniori).*
- *Terenuri de joc: 28 practicabile. Cel mai bun este stadionul din Hunedoara. Urmează, în ordine, cele din Petroșeni, Lupeni, Cugir. (Aici nu sînt puse la socoteală terenurile simple din mediul rural, omologate pentru jocurile din campionatele raionale).*

Portarul echipei Jiul Petroșeni, ION VASILE, s-a remarcat în mod deosebit în acest tur de campionat.

Iată-l într-o intervenție spectaculoasă, pe stadionul „23 August".

Asemenea întreruperi de joc, din cauza actelor nesportive, au fost numeroase în campionatul regional. (Instantaneu de la partida I.G.O. Deva — Minerul Teliuc) Foto: ILEANA TEREK

DE VORBĂ CU FOȘTII INTERNAȚIONALI

MIRCEA DAVID: Grea, dar frumoasă e „meseria" de portar

— Îi vezi ? Sînt teribili : nici în finala Cupei intercontinentale n-ai să întîlnești atîta pasiune și înverșunare !..

Și Mircea David mă invită să privesc pe fereastra unuia din apartamentele de pe magistrala Nord-Sud. Pe un teren improvizat, în picla serii de toamnă, două echipe de puștani își dispută cu înverșunare balonul...

— Pe mine mă știu din auzite, *continuă Mircea David.* Vin la mine să le arăt fotografii. Uneori îi arbitrez. Observi cît sînt de disciplinați ? Le-am explicat că un jucător n-are voie să vorbească pe teren. Și ei mă ascultă. Asta, spre marea satisfacție a... locatarilor.

David zîmbește. Și-a păstrat același zîmbet tineresc și numai firele încărunțite trădează trecerea anilor.

— Iată de ce — *continuă el plin de însuflețire* — consider bune măsurile luate de federație pentru înființarea centrelor de copii și formarea echipelor de fotbal în școli. De aici, dintre acești copii inimoși, se vor ridica mîine marii fotbaliști ! Uite, privesc la ei și văd parcă toată copilăria mea !... Jocul de oină, apoi primul meci de fotbal la Oradea cu o minge de cîrpă. Eram un copil slăbuț, cam... pirpiriu și nimeni n-ar fi bănuit c-o să iasă din mine un fotbalist ! Baratki m-a învățat să fac gimnastică și să beau lapte cît... șapte ! Cu trecerea anilor mă „fortificasem", mă simțeam agil și puternic. Numai cu... înălțimea stăteam cam prost ! Și iată c-a venit meciul „consacrării". Echipa liceului nostru „Emanuil Gojdu" întîlnea, într-o partidă tradițională „Comerțul", care numără în formație mulți jucători de la C.A.O. Cei de la „Comerț" ne-au „presat" mai mult și, văzîndu-mă mic, au tras mereu pe sus, dar spre norocul meu... peste bară. În min. 88 am apărat un „11 m." tras pe jos, am aruncat mingea departe la centru și interul nostru a marcat golul victoriei. Eram de acum... cineva ! În clasa a VII-a plecasem să-mi petrec vacanța la Tg. Ocna, dar m-am trezit cu o telegramă de la antrenorul Remeny. *„Vino urgent Oradea".* Portarul C.A.O.-ului, marele Czinczer își fracturase mîna. Astfel că la 17 ani — prin forța împrejurărilor — intram în echipa C.A.O.-ului, echipa cu înaintarea „de aur" care făcea să... tremure toate apărările pe vremea aceea : Glanzman — Covaci — Ronai — Bodola — Cociș ! Cînd m-a văzut „nea Luchide" în gară, la București, cu șapca de liceu, a glumit :*„Ce-ați venit cu puștiul acesta ?"* Remeny a zîmbit și el într-un fel ciudat : *„Ei, o să ai nevoie într-o zi de el și în națională, la București".* Am jucat atunci primul meci de campionat cu Juventus (cu Melchior, Dobo și ceilalți la înaintare) și am cîștigat cu 4—2. Astfel a început drumul meu în fotbal, un drum presărat cu emoții, bucurii, tristeți și amintiri de neuitat.

— *Grea „meseria" de portar, nu-i așa ?*

— Grea, dar plină de satisfacții. Portarul hotărăște în ultimă instanță biruința sau înfrîngerea echipei. Uite, eu urmăresc foarte atent activitatea fotbalistică de la noi și rețin un lucru esențial. Valoarea echipelor noastre este sensibil apropiată. Iar forma bună, constantă, a portarilor, determină poziția echipelor în clasament. Vrei exemple ? Mișu Ionescu a făcut ca Petrolul să ia campionatul anul trecut. Mult discutata echipă a Progresului și-a datorat în mare măsură locul fruntaș în clasament, atîtea etape, lui Mîndru, iar Universitatea Craiova lui Papuc. Și chiar revenirea lui Dinamo are la bază forma excelentă a lui Datcu. Mai mult ca oricînd, e valabilă constatarea că „un portar mare face cît o echipă mare"...

— *În ce crezi că stă „secretul" unui portar de clasă ?*

— În primul rînd trebuie să aibă intuiția jocului. Vezi d-ta, detenta, plonjoanele se învață la nemiloasa groapă de nisip, dar intuiția e ceva nativ ; cu ea te naști și ea te ajută să te orientezi, să știi ce ai de făcut într-o fracțiune de secundă. Eu, de pildă, luam parte la joc tot timpul. Uneori mă aventuram în careu, dar atunci cînd era necesar s-o fac ! Pavlovici, marele meu rival, era mai sobru, mai reținut. Alt stil. El intra în „stare de alarmă" din momentul cînd poarta îi era în primejdie. Pentru mine „alarma" suna mai devreme, din momentul declanșării atacului și de aceea, uneori, interveneam pe la marginea careului, ca un veritabil fundaș. Nu e nimic nou aici ! Copiasem și eu cîte ceva, cum s-ar spune, de la Hiden și Zamora, pe care avusesem fericirea să-i văd în plină glorie !... Eram plin de ambiție și mîndrie. Nu vroiam să primesc gol ! Am suferit 21 de fracturi, începînd cu degetele și terminînd cu brațele. O dată, la un meci VENUS — JUVENTUS, CÎND CONDUCEAM CU 5—0, m-am aruncat în picioarele lui Naciu care n-a mai putut să mă evite și m-a accidentat. Am stat un an pe tușă. Cu toate că aveam avantaj 5 puncte, NU VROIAM SĂ PRIMESC GOL ! Înaintea oricărui meci, analizam ADVERSARII. Pregăteam „lecția" ! Știam că Baratki făcea fentă de corp pe stînga și trăgea spre dreapta. Știam că Dobay are două „unghiuri", că între 16 și 6 metri va trage în colț pe jos, iar dinafara careului va șuta cu boltă. De aceea, la antrenamente îl rugam pe Ploeșteanu sau pe Bodola : — „Trage azi ca Baratki... Că duminică îmi va fi mai ușor..."

— *Care crezi că sînt cele mai bune partide pe care le-ai făcut ?*

— Se spune că la Roma a fost meciul „vieții" mele. Eu cred însă că am făcut „treabă" mai bună la Belgrad, cînd cu o echipă foarte „proaspătă" am învins cu 2—1. Sîrbii au venit cu „tăvălugul" peste noi, Tirnanici și Ața Petrovici m-au bombardat fără încetare, dar n-au mai reușit să schimbe rezultatul. Memorabilă mai este și a treia din cele patru finale de Cupă, Venus — Rapid, jucată pe Giulești. Atunci ziarele au scris „David — Rapid : 2—2!"

... S-a făcut tîrziu. Meciul puștilor s-a terminat de mult.

Dar David mai are ceva de adăugat :

— După ce terminam antrenamentul și ieșeam din „iadul de zgură" din Splai, făceam un duș îndelungat, apoi, ocrotit de întunericul nopții, luam drumul casei ! Îmi beam sticla de lapte, iar la zece eram în pat... Ar fi crezut cineva în... minunea asta ? Nimeni decît cei ce știu adevărul și-l pot spune și acum... Căci fotbalul îți cere unele sacrificii și are o lege ciudată și aspră : dacă nu-i dai totul, nu-ți dă nimic !

George MIHALACHE

Mircea David, în fruntea echipei României, în memorabilul meci de la Roma, din 1940, în care a fost supranumit „il Dio".

TUMULTUL STADIOANELOR ÎN VERSURI

A trecut aproape un an de la meciul Internazionale — Dinamo. Dinamo București, cum vă amintiți, cîștigase prima întîlnire cu 2—1 la București prin golurile înscrise de Frățilă și Haidu. La Milano, în meci retur, Inter a cîștigat cu 2—0, smulgînd calificarea in extremis, datorită golului marcat de Facchetti în minutul 89.

Acest meci de fotbal i-a inspirat publicistului sportiv italian GAIO FRATINI un poem pe care-l reproducem mai jos împreună cu o altă poezie, mai recentă, a aceluiași autor.

INTER — DINAMO

De la meciul Inter—Dinamo din 16 decembrie 1965,
Facchetti și cei de la Inter sînt....
O forță de șoc.
Păzitor de „aripi", te implor,
Nu atinge picioarele de gazelă.
...Dinspre stînga se profilează
Silueta de viking a lui „Fac".
Încrîncenată e lupta
Și străpungerea o tornadă.
Datcu zboară ca Icar,
Dar mingea, spre stînga, scutură plasa.
Noi, cei din Milano, sîntem toți în picioare și strigăm !
Iar inima — o fotbal ! o bătrînețe ! —
E gata să se înece,
Sugrumată de neliniștea așteptării.
Noului „centru atacant"
Muzică, flori și umezeala ochilor.
E frig, sîntem atît de departe
Altfel...

REAL — PENAROL

Acest Real Madrid, atît de mînios, atît de crispat,
Acest Real Madrid, tremurînd de teama înfrîngerii ca un copil
Sub reflectoare, altădat-atît de sigur de el,
Cîștigînd datorită acelei flăcări care se numește orgoliu.
Acest Real Madrid sensibil și tandru, nostalgic ca regretele
Aspru ca timpul cînd trece echinocțiul,
Acest Real persecutat, ucis și negat,
Frumos ca o zi rece de iarnă,
Privește ca un taur învins în arenă
Hainele de lumină ale matadorului victorios —
Penarol.

În românește de **I. GOGA**

FOTBALUL ÎN ȘCOALA NOASTRĂ

Un liceu cu tradiție

Ne aflăm în curtea liceului „Alexandru Ioan Cuza", din București. Zarvă multă. Se dispută finala la fotbal pe școală între clasele a XI-a A și a X-a B.

Această frumoasă inițiativă de a se organiza un campionat de fotbal pe școală aparține tovarășului director Dumitru Stăncescu și profesorului de educație fizică D. Făgădău. Au participat echipele celor 19 clase de băieți, competiția desfășurîndu-se după sistemul eliminatoriu.

Regulamentul de joc a fost întocmit ad-hoc, în funcție de condițiile materiale existente. Meciurile s-au desfășurat pe un teren redus, la porți de handbal în 7. Fiecare echipă a fost alcătuită din cîte 4 jucători de cîmp și un portar, cele 3 rezerve putînd fi utilizate pe tot parcursul meciului, ca la hochei. Durata : două reprize a 30 minute fiecare.

La capătul unui meci echilibrat, echipa clasei a XI-a A a reușit să cîștige finala cu colegii din a X-a B, cu scorul de 7—6. Au înscris : Vasilescu (3), Juncu (2), Iorgu (1) și Chivu (1), respectiv Teodorescu (2), Constantinescu (2), Niculescu (1) și Maluspărteanu (1).

Direcțiunea liceului „Al. Ioan Cuza" merită felicitări. Exemplul trebuie urmat și de alte școli și licee, chiar dacă nu peste tot condițiile pentru practicarea fotbalului sînt dintre cele mai bune. Pasiunea și dragostea pentru fotbal pot găsi multiple formule de desfășurare în orice curte a școlii. Profesorul D. Făgădău ne spunea: **„In cadrul orelor de educație fizică, o mare parte o afectez fotbalului. Elevii dovedesc multă dragoste pentru acest joc, iar roadele nu s-au lăsat așteptate. Elevi ca Iorgu, Juncu și Niculescu, au progresat de la an la an, acum ei făcînd parte din diverse echipe de juniori ale cluburilor bucureștene".**

Tov. director D. Stănescu, un mare pasionat al fotbalului, se supără și nu prea atunci cînd... geamurile ferestrelor școlii sînt sparte cu mingea. In schimb, nu admite ca vreun „fotbalist" să fie slab la învățătură. Ne spune : **„Liceul nostru are o veche tradiție fotbalistică. Aici au învățat : Voinescu, Ozon, Nicușor, Flamaropol, Bogdan, Titi Popescu, Novac, Gică Bărbulescu, iar tradiționalele meciuri cu „Spiru Haret", „Cantemir" sau „Mihai Viteazul", ne-au dat întotdeauna cîștig de cauză. La liceul nostru tradiția trebuie respectată".**

GH. NICOARĂ

Cîștigătorii primesc plachete

CUVINTE ÎNCRUCIȘATE PORȚI

ORIZONTAL 1) Are atracție cînd pentru o poartă, cînd pentru cealaltă — Jucător insistent care controlează balonul pînă la poartă. 2) Pe lîngă poartă ! — Inventarul golurilor ambelor porți. 3) Sînge... de portar ! — Aplică regulamentul între cele două porți (pl). 4) A indica locul infracțiunii — Notă scoasă din plasă ! — Sfîrșit de sezon ! 5) Geo Tomescu — Mareșal francez — Compun o tripletă în fața porții. 6) Visul portarului ! — Ultima înfruntare între o poartă și alta (pl) — Real, pe aripi ! 7) În cel de sus al porții, își țese păianjenul plasa — Termen de comparație pentru Dobay, spaima portarilor de odinioară. 8) Emoția oricărui portar înaintea unui meci decisiv — Educația Fizică — Unități de lungime. 9) Jucător la „Industria Sîrmei" Cîmpia Turzii — Bunicul tuicii — Relativ la viață. 10) Asaltul duminical al porților — Face oficiul destinului la alegerea porții. 11) În echipamentul portarilor — Scenă fotbalistică cu două porți. 12) A conduce balonul spre poarta adversă — Celebru portar spaniol.

VERTICAL. 1) Constituie geometria porții — În mod obișnuit, centrează în fața porții. 2) A se deplasa rapid de la o poartă la alta — Un penalti apărat de portarul advers. 3) Idealul unui portar pentru poarta sa — Asigură cantonamentul unei echipe sportive. 4) Colaborează cu salata — Generator de fum — Dușmanul porții de hochei 5) Negație — Un portar cu calități acrobatice — Transmiterea balonului în drumul său spre poartă. 6) O jumătate de bară ! — Atacant de altădată. 7) Trăgător la poarta adversarilor echipei U.T.A. — Avatar al țigării. 8) Cealaltă jumătate de bară ! — La Tulcea, în centru ! — Apreciere la adresa portarilor. 9) Rîu pe Coasta de Fildeș — Echipă engleză — Rîu în Siberia. 10) Joacă în echipa care prezintă „Centrul înaintaș a murit în zori" — Jucător care destramă acțiunile la poartă ale adversarilor. 11) Lovitură spre poartă din colțul terenului — Conform clasamentului, are poarta cea mai bine apărată. 12) Localitate în Nigeria — Antrenor al echipei naționale (2 cuv.)

Cuvinte cunoscute mai puțin : GIE, NSI, NEM, ERI.

I. B.

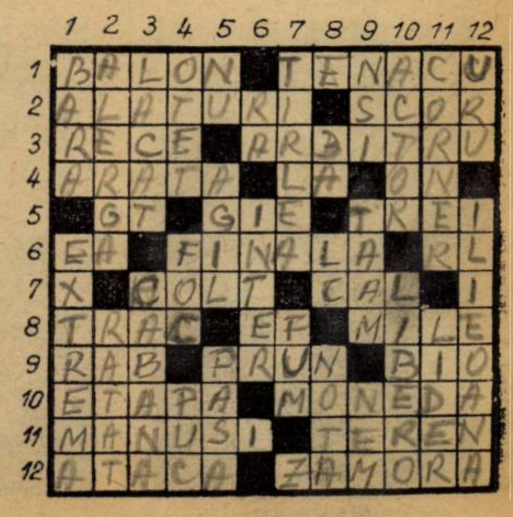

TUR DE ORIZONT

ÎN CÎTEVA CAMPIONATE DE PESTE HOTARE

Incep să fie desemnați campionii de toamnă. În R.D. Germană, S. C. Karl Marx Stadt a încheiat sezonul pe primul loc, iar în Elveția acest titlu neoficial a revenit echipei F. C. Bâle. Curînd vom putea consemna și alte nume la această rubrică. Pînă atunci, însă, să vă împărtășim cîteva lucruri interesante petrecute în cursul ultimei săptămîni.

O manifestație neobișnuită

Echipa din Brunswick a trecut în fruntea clasamentului campionatului R.F. Germane, dar adevărata performanță a reușit-o formația din Hamburg, care a cîștigat cu un scor concludent (3—1) la Frankfurt pe Main și ai cărei oameni de bază au fost **Schultz** în apărare și **Uwe Seeler** în atac, amîndoi în formă excepțională. Mai ales **Seeler**, care și-a sărbătorit cu acest prilej a 30-a aniversare a zilei de naștere, a încîntat într-atît pe spectatorii din Frankfurt încît aceștia l-au aplaudat la scenă deschisă. Mai mult, cînd **Seeler** a fost accidentat și nevoit să părăsească terenul, pentru cîteva minute, publicul a început să-i scandeze numele ca la un meci al reprezentativei R. F. Germane. Popularitatea lui **Seeler** este unică și presa de specialitate vest-germană a subliniat faptul că niciodată un jucător n-a fost atît de călduros sărbătorit pe un teren advers.

Un exemplu de cum trebuie încurajați jucătorii echipei naționale.

Levski așteaptă salvarea de la Asparuhov

Întrecerea în campionatul bulgar continuă să fie dominată de Slavia Sofia, care recent a eliminat pe R.C. Strasbourg din „Cupa cupelor". Surprinde, în schimb, comportarea a două formații fruntașe: T.S.K.A. Cerveno Zname Sofia și mai ales Levski Sofia. Dacă prima a mai refăcut din terenul pierdut în prima parte a turului, a doua — în schimb — se menține în plutonul codaș, unde îi ține companie o altă fostă campioană, Spartak Plovdiv. Rămasă fără antrenorul **Vytlacil**, cu care a cunoscut o epocă de strălucire, echipa Levski își așteaptă acum salvarea de la **Asparuhov**, golgeterul său, care — indisponibil de multă vreme — și-a reluat antrenamentele și va reintra la primăvară.

Ramsey a descoperit un nou „star"

„Revolta codașilor" — cam așa ar trebui caracterizată ultima etapă din campionatul Angliei. Într-adevăr, ultimele patru clasate și-au ieșit din complex și au obținut victorii. Remarcabilă este performanța reușită de Fulham, care—cu **Johnny Haynes**, reintrat în formație (a și marcat al patrulea gol printr-un șut de la 30 m) — a dispus net de Manchester City (4—1). **Alf Ramsey** a avut o fericită inspirație să asiste la acest joc pentru că a avut ocazia să descopere o nouă stea: pe **Allan Clarke**, autor a două goluri. Și **Ramsey** a fost încîntat de el.

● O curiozitate: la un meci de cupă rezultatul a fost decis de un 11 m, comis de John Daugherty de la Brentford și transformat de... John Daugherty de la Chelmsford...

Neînvinsă în 13 jocuri!

Aceasta este performanța echipei S.C. Karl Marx Stadt, care a jucat la noi în sezonul de toamnă (a învins pe Rapid cu 4—2). Conform previziunilor, în ultima etapă liderul a terminat la egalitate, 1-1, meciul cu Chemie Leipzig, apărîndu-și astfel avantajul de două puncte din clasament. În felul acesta, echipa din Karl Marx Stadt a devenit și favorita nr. 1 a campionatului. Actuala campioană, Vorwaerts Berlin, spre surprinderea generală, se află pe locul 5, la 6 puncte de lider....

Zebec, antrenor la Dynamo Zagreb

Sarajevo conduce în clasamentul campionatului iugoslav, dar nu are motive să fie prea liniștită. Urmăritorii săi fac jocuri din ce în ce mai bune, prevestind clipe grele pentru lider. **Dynamo Zagreb**, pregătită acum de un nou antrenor, fostul internațional **Zebec**, s-a plasat în imediata apropiere a echipei **Sarajevo**, grație unei victorii clare (3—1) asupra formației Rijeka. Partizan Belgrad a trecut greu, dar sigur peste un adversar periculos, Haiduk, cu 1—0. De remarcat că unicul gol a fost marcat de un tînăr, **Hosici**, ridicat de la o echipă din categoria secundă. **Hosici** se anunță ca o nouă vedetă a fotbalului iugoslav.

Campioana țării, Voivodina, a terminat nedecis (2—2) partida cu Steaua roșie Belgrad, golurile sale fiind înscrise de aripa dreapta **Takacs**, despre care se spune că în sezonul viitor va pleca în Franța, pentru a juca la Olympique Marseille.

Cînd nu te antrenezi

Săptămîna trecută, amatorii fotbalului din Belgia au avut un neașteptat subiect de comentarii: s-a anunțat că cel mai bun jucător al echipei Standard Liège, internaționalul **Roger Claessen**, ar fi fost suspendat pe două luni. În realitate însă, acest fotbalist a cam zăbovit prin baruri, unde îl sărbătoreau admiratorii săi și acest lucru a pus pe gînduri pe conducători și antrenor. Ei n-au luat măsuri disciplinare contra lui Claessen, dar pur și simplu l-au rugat să se antreneze mai mult, să doarmă suficient și să nu mai bea altceva decît apă minerală. Și, în așteptarea cuminții lui, l-au scos din echipă. E drept că Standard a avut emoții în meciul următor cu Malines, pentru că era condusă cu 2—0, dar pînă la urmă a cîștigat cu 3—2 și a rămas în plutonul fruntaș, în urmărirea liderului F.C. Brugges, alături de Anderlecht, Antwerp și F. C. Liège.

Benfica și Eusebio s-au regăsit!

Dușul rece pe care i l-a servit Sporting Braga n-a rămas fără efect pentru Benfica. În meciul următor, cu F.C. Porto, echipa din Lisabona — de data aceasta cu **Coluna** și **Torres** în formație — s-a regăsit și prin două goluri ale lui **Eusebio** (în verva-i obișnuită) și unul al lui **Jose Augusto**, a consfințit victoria cu 3—0 și consolidat poziția de lider. Sporting Braga, Academica și chiar Leixoes (adversarul Progresului din „Cupa cupelor" ediția 1960—61) însă, sînt „în plasa" echipei Benfica.

DINAMO KIEV — noua campioană a U.R.S.S.

Cu meciul Torpedo Moscova — Pahtakor Tașkent (1—1) s-a încheiat cel de al 28-lea campionat al U.R.S.S. Titlul, cum era de așteptat, a fost cucerit de echipa Dinamo Kiev, care își asigurase trofeul cu o lună de zile înainte de terminarea competiției. Avansul de 9 puncte luat de dinamoviști arată că ei au dominat net această ediție. Echipa din Kiev a avut și cea mai bună apărare și cea mai bună înaintare, pierzînd doar 3 jocuri. Ea a și cucerit, de altfel, premiul oferit de revista sovietică „Fotbal" pentru cele mai multe jocuri cîștigate la o diferență mai mare de 3 goluri (Dinamo a reușit acest lucru în 9 partide).

Golgeterul campionatului este Datunașvili (Dinamo Tbilisi) **cu 20 de goluri, urmat** de Bișeveț (**Dinamo Kiev**) **cu 19. Cea mai** sportivă **formație s-a dovedit Cernomoreț Odesa, ai cărei jucători au primit doar 4 avertismente în tot campionatul. Lor le-a revenit „Cupa fair-play"-ului. Cele 19 echipe participante au folosit de-a lungul campionatului 434 de jucători. Iată clasamentul definitiv:**

1.	Dinamo Kiev	36	23	10	3	66—17	56
2.	S.K.A Rostov	36	20	7	9	54—44	47
3.	Neftianik Baku	36	18	9	9	56—28	45
4.	Spartak Moscova	36	15	12	9	45—41	42
5.	T.S.K.A. Moscova	36	16	9	11	60—45	41
6.	Torpedo Moscova	36	15	10	11	55—39	40
7.	Dinamo Tbilisi	36	13	14	9	47—34	40
8.	Dinamo Moscova	36	12	14	10	43—34	38
9.	Pahtakor Tașkent	36	10	18	8	36—32	38
10.	Șahtior Donețk	36	15	7	14	32—35	37
11.	Dinamo Minsk	36	11	13	12	36—39	35
12.	Kairat Alma-Ata	36	12	11	13	30—39	35
13.	Ararat Erevan	36	12	10	14	30—45	34
14.	Cernomoreț Odesa	36	10	13	13	29—36	33
15	Torpedo Kutaisi	36	9	10	17	44—59	28
16.	Zenit Leningrad	36	10	8	18	35—54	28
17.	Lokomotiv Moscova	36	11	5	20	34—49	27
18.	Arip. Sov. Kuibișev	36	4	17	15	13—40	25
19.	S.K.A. Odesa	36	1	13	22	16—56	15

BIȘEVEȚ

PARKUIAN

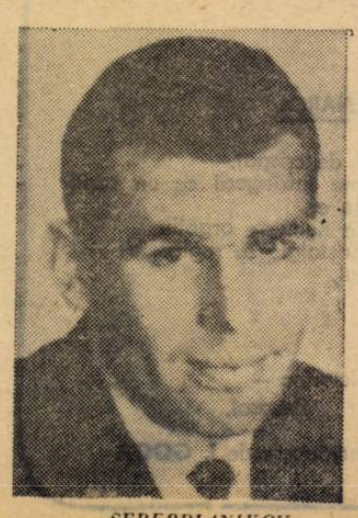

SEREBRIANIKOV

E C O U R I

A L E M E C I U L U I

ITALIA—ROMÂNIA

„L'EQUIPE"-PARIS: *„Meciul n-a fost extraordinar, dar Valcareggi, care ar putea fi confirmat selecționer pentru 1967, și Helenio Herrera, care a dat „squadrei" opt din oamenii săi, au fost satisfăcuți: echipa României este solidă, suplă în apărare și periculoasă în atac, unde Pîrcălab și Frățilă sînt cei mai buni. În mijlocul terenului, dimpotrivă, abundă pasele inutile".*

„FRANCE-FOOTBALL"-PARIS: *„Squadra" nu și-a realizat programul său maximal, ci minimal. Pentru ce? Înainte de toate din cauza unei echipe românești fără complexe, jucînd un remarcabil fotbal colectiv, dotată cu cîțiva jucători de clasă europeană, ca portarul Datcu, omul de la mijlocul terenului, Ghergheli, interii Frățilă și Dobrin, aripa debordantă Pîrcălab, denumit „Expresul Carpaților", dar constrîns de Facchetti să ruleze ca un tren local. Franța va trebui, în orice caz, să se teamă de acești danubieni, în meciul din primăvară... România are o echipă solidă care, după caz, știe să aplice betonul. Barbu a fost „il libero" și Dan l-a supravegheat pe înaintașul centru advers. Dar atacului român îi lipsește un marcator veritabil. La Neapole, România n-a avut nici șansă: golul egalării, marcat de Mazzola, seamănă în mod ciudat cu al treilea gol, al lui Hurst, în finala Anglia — R. F. Germană".* I

MOZAIC

● **Recent, a avut loc în Franța sărbătorirea cunoscutului internațional francez** Roger Piantoni, care actualmente este jucător-antrenor la un club amator. Cu această ocazie s-au disputat două meciuri; primul a opus o selecționată de foști jucători coechipieri și adversari ai sărbătoritului unei echipe formate din artiști de cinema, atleți, cicliști etc., iar al doilea actuala echipă a lui Stade de Reims unei selecționate formate din jucători care au luat parte la campionatul mondial din Suedia, printre care **Kopa**, Marcek, **Fontaine** și bineînțeles **sărbătoritul. De remarcat că selecționata** din care **făcea parte** Kopa **a învins pe Reims cu 6—0!!**

● **Echipa** franceză **A. S. Monaco** intenționează **să** achiziționeze **pe înaintașul** argentinian **Perez**. Acesta **a fost angajat** de **Real Madrid dar** regulamentul spaniol nepermițînd folosirea lui în sezonul actual, clubul madrilen se pare că este de acord să-l împrumute pe timp de un an echipei franceze. Perez, în vîrstă de 19 ani, provine de la clubul Deportivo Italiano din Buenos Aires și joacă în postul de extrem dreapta.

● Pierzînd cu 0—1 în deplasare meciul cu Sheffield Wednesday, echipa londoneză **Tottenham s-a „conformat"** tradiției: n-a cîștigat pe terenul adversarei sale de 29 de ani! Cu același scor Fulham a fost învinsă de Arsenal pe terenul de la Highbury, teren pe care n-a cîștigat de... 53 ani.

● Derbiul Internazionale — Milan, disputat săptămîna trecută și terminat după cum se știe cu victoria primei echipe cu 1—0, a avut un prolog inedit: cu o zi înainte, două formații alcătuite din fiii conducătorilor celor două echipe fruntașe ale fotbalului italian s-au întîlnit între ele, victoria revenind tot „interiștilor" și tot cu 1—0.

● Premiul De Martino, acordat anual celui mai valoros jucător italian sub 25 ani a fost atribuit lui Roberto Rosato de la A.C. Milan, component al echipei naționale italiene la campionatul mondial de la Londra.

● Comisia de disciplină a federației engleze a amendat cu 50 lire sterline pe „faimosul" Stiles pentru faptul de a fi fost eliminat de pe teren în cursul meciului pe care echipa sa Manchester United l-a susținut astă primăvară la Viena **cu Rapid în cadrul** Cupei campionilor **europeni. Atunci el a lovit cu pumnul un adversar și a fost imediat eliminat din joc.**

● **Pentru o serie de declarații făcute presei, în care lua poziție împotriva antrenorului echipei, danezul** Nielsen, centrul atacant al lui F. C. Bologna, **a fost amendat cu 70% din veniturile pe o lună.**

● **Echipa franceză** Ol. Marseille **a recurs la un mod original de a angaja jucători străini, pentru a evita discuțiile cu suporterii nemulțumiți de achizițiile făcute pînă acum. Cei care vor asista la meciul pe care echipa lor favorită îi va susține cu Norrköping vor fi invitați ca pe spatele biletului de intrare să înscrie numele jucătorilor străini, 5 la număr, care se vor dovedi cei mai buni și care vor fi încercați în acest meci. Biletele se vor depune la sfîrșitul meciului într-un fel de urne și vor constitui un indiciu în ceea ce privește preferințele spectatorilor.**

● **Semi-centenarul „Cupei Franței" va fi aniversat de Federația franceză de fotbal, prin organizarea unor mari festivități, la sucesul cărora vor contribui televiziunea, cinematografia și întreprinderea de... pronosticuri sportive. Un film va fi dedicat istoriei „Cupei", iar televiziunea va transmite „în direct" un meci din turul al 5-lea al acestei populare competiții. Concursul pentru optimile de finală va fi dotat cu un premiu special, iar tragerea la sorți a „pătrimilor" se va efectua la Hâvre, pe bordul transatlanticului „France".**

● **Ne aflăm în plină ofensivă a... suspendărilor. Jucători celebri ca:** Amarildo **(brazilianul de la A. C. Milano și** Combin **(francezul de la F. C. Torino) au fost lăsați pe tușă mai multe etape, pentru proteste la deciziile arbitrilor...**

● **Jucătorul** Howard Kendall, **actualmente mijlocaș al echipei** Preston, **este solicitat în același timp de clubu**rile **Liverpool, Tottenham, Everton, Stoke City** și Manchester **United. Tînărul Kendall (n-a împlinit încă 21 ani) poate juca pe orice post din apărare, din atac și cu atît mai bine la mijlocul terenului, pentru care s-a specializat. El era un jucător complet încă din 1964, cînd a apărut în finala „Cupei Angliei", pe stadionul Wembley, deși mai avea 20 de zile pînă să împlinească vîrsta de 18 ani...**

● **Ce-i lipsește selecționatei Austriei, spre a se impune pe plan mondial? Răspunsul ni-l dă selecționerul ei,** Frühwirth: **rapiditatea, spiritul de echipă și simțul de oportunitate, dovedite de reprezentativa Angliei la recentul C. M.; tehnica formației Argentinei, individualitățile puternice din echipa Portugaliei, condiția fizică a jucătorilor R. P. D. Coreeană! Dar, toate aceste deficiențe au fost constatate de Frühwirth numai după ce a plecat de la conducerea tehnică a reprezentativei austriece.**

În locul său a fost numit celebrul Hans Pesser, antrenorul echipei Admira-Energie.

● **Picchi, „betonerul" echipei „Inter" (acum și al reprezentativei Italiei), nu scapă nici un prilej de a afirma: „De cîte ori apare în aceste două formații** Corso, **jocul își ridică valoarea cu 20%...**

● **Știați că în Uruguay există o echipă care poartă numele frumosului fluviu european, scump și nouă românilor, Dunărea? Acum, tocmai antrenorul clubului „Danubio",** Rafael Milans, **a fost chemat la conducerea selecționatei țării.**

● **Di Stefano, jucătorul care a dus la apogeu echipa Real Madrid, a părăsit definitiv fotbalul. Acum, el își îngrijește zilnic ferma pe care o are la 20 km de capitala Spaniei și unde face o intensă cultură de... pui de găină.**

● **Un antreprenor de blocuri din Anglia a cerut aprobarea să denumească trei străzi din noul cartier ce-l construiește la Nottingham cu numele lui Bobby Charlton, Bobby Moore și Geoff Hurst.**

Direcția poștei engleze s-a opus, însă, pe motiv că poștașul ar putea face confuzie, ducînd scrisorile celor domiciliați pe aceste străzi, direct la adresa celor trei jucători, deveniți celebri la C. M. din 1966...

MOZAIC

ÎN JURUL BALONULUI ROTUND

● **ANTRENORII ÎN TRIBUNE!** În U.R.S.S., antrenorii echipelor nu stau pe bancă, la marginea terenului, cînd joacă echipele lor. Pe bancă au voie să se așeze doar doctorul și masorul fiecărei echipe.

● **O SANCȚIUNE ORIGINALĂ.** Managerul adjunct al clubului englez Manchester City, Malcom Allison, este recunoscut ca un om iute la... mînie. De altfel, din 1964, de cînd antrenează (la echipa Plymouth Argyle), Allison a fost chemat de 6 ori în fața comisiei de disciplină. Anul acesta se află la a treia... convocare și de data aceasta comisia de disciplină n-a fost deloc blîndă cu el. L-a sancționat cu o amendă de 200 de lire și o lună de interdicție. În această lună, Allison nu va putea nici să meargă la antrenament, nici să telefonеze la sediul clubului, nici să asiste la vreun meci. Mai mult, el nu se va putea ocupa — de aproape sau de departe — de vreo chestiune care are cea mai mică contingență cu fotbalul. Allison a trebuit să-și ia un angajament că-și va ispăși sancțiunea din toate punctele de vedere.

Și acum motivul acestei pedepse sui-generis: Allison are prostul obicei de a se exprima față de arbitri de centru și de margine într-un limbaj cu totul neacademic...

● **SACRIFICIU.** Internaționalul Lorentz din echipa Werder Bremen (R. F. Germană) și-a pierdut locul din formație de cînd și-a deschis, împreună cu colegul său Matischak, o cafenea. Lipsa de timp l-a împiedicat să participe cu regularitate la antrenamente și, normal, și-a pierdut forma. Acum, pentru a-și reciștiga locul în echipă, Lorentz s-a decis să-și abandoneze cafeneaua...

● **BILANȚ DE INVIDIAT.** Echipa Angliei și-a încheiat sezonul internațional o dată cu meciul disputat în compania Țării Galilor. În total, în 10 luni din acest an, Anglia a susținut 17 jocuri, din care a ciștigat 15, iar două le-a terminat la egalitate (cu Uruguay și Cehoslovacia). În cursul celor 15 partide, englezii au înscris 38 de goluri și au primit doar 8.

Unde a ajuns „domnul 50 la sută"

Sosirea tînărului nordic în Franța, în anul 1952, a părut o filă smulsă dintr-un roman de aventuri : suedezul Gunnar Andersson, în vîrstă de 22 de ani, plecat din Göteborg, se suise în trenul ce-l ducea la Marsilia, doar cu o valiză de lucruri, însă cu iluzii și dorințe ce depășeau cu mult bagajul personal. Gunnar voia să dobîndească gloria cu ajutorul balonului rotund și „rampa de lansare" urma să fie clubul Olympique *din Marsilia.*

Dar, iată că cel care se credea încă un necunoscut pe pămîntul francez, ia contact cu noua viață fotbalistică într-un mod foarte ciudat : este răpit din tren, la Avignon. Autorii ? Doi ziariști din Marsilia, care, supărați pe președintele clubului ce le refuza sistematic orice informații, s-au gîndit să-i joace o farsă, lecuindu-l de mania persecutării presei. Și astfel, în timp ce onorabilul președinte își aștepta în gara Saint Charles noua achiziție, Andersson asculta stupefiat explicațiile întreprizilor jurnaliști. Și tînărul suedez se va desmetici abia a doua zi, cînd, în sfîrșit, instalat în Marsilia, avea să citească relatarea primelor sale peripeții în Franța.

La nu mai puțin de un an, necunoscutul amator suedez devenea golgeterul campionatului profesionist francez, cu 35 de goluri marcate în 1953, obținîndu-și o rapidă „naturalizare" marsilieză sub numele de „regele de la Canebière" *sau* „domnul 50%". *De unde această ultimă poreclă ? De la faptul că Gunnar, la debutul său în fotbalul francez, a înscris jumătate din numărul total de goluri marcate de echipa sa ! O adevărată performanță, ținînd cont și de faptul că recordul golurilor înscrise în vreo ediție a campionatului francez îi mai aparține și acum lui Andersson, după 13 ani !*

Driblingul său scurt, șutul său năpraznic, modul său curios de alergare (avea picioarele desfăcute în unghi, ceea ce i-a adus o nouă poreclă : „ora 7 și 25 minute") l-au făcut curînd simpatic spectatorilor, aceștia adoptîndu-l ca pe unul de-al lor. Era un bun certificat. Golgeter, selecționarea în națională B a Franței, succese, succese.

Iată însă că pentru jucătorul nordic, datorită anturajului, „aclimatizarea" a venit mult mai repede decît obținerea cetățeniei franceze. Și Andersson, neașteptînd Jurnalul Oficial *ce trebuia să-i anunțe cetățenia, a schimbat laptele suedez cu băuturile alcoolice franceze. Tînărul care ciștiga mai mult de 600.000 de franci pe lună, i-a irosit în jocuri de noroc și alcool, ajungînd peste puțină vreme să n-aibă de-o țigară. Mirajul profesionismului l-a atras ca lumina orbitoare fluturii. Aripile s-au dovedit însă prea fragile și degringolada a început. Trăind o viață ușuratică, fără nici o răspundere, „pămîntul făgăduinței" se dovedise un sol alunecos și periculos. Pentru echipă era sfîrșit și negăsind în el sau în cei din jurul-i tăria să-și revină, Gunnar face cale întoarsă. Acasă, însă, în Suedia, nu-l așteptă nimeni. Și iar reîntoarcerea în Franța. De această dată, fără nici un ban, fără nici o relație...*

Și astfel a început reversul efemerei glorii pentru „regele din Canebière". Goana după pîine în Paris. paznic de noapte (neangajat) la un hotel din Cartierul Latin sau comisionar într-o perpetuă cursă după cîțiva franci. Pînă într-o dimineață însorită din această toamnă, cînd niște dureri atroce i-au smuls și ultimele puteri. N-a mai fost în stare decît să-și lase două sărmane valize (atît „agonisise" Gunnar în 14 ani !) la un „bistro" și să se tîrască pînă la un spital. A urmat o operație foarte dificilă de stomac (alcoolul !) și „domnul 50%" s-a aflat între viață și moarte. Și la apelul său disperat și-au adus aminte de el, în sfîrșit, și cei din Marsilia...

Va mai juca oare Andersson? După un acces de disperare („mă simt aci ca într-o închisoare", *a spus el în spital), pofta de viață i-a revenit, anunțîndu-și chiar revenirea pe terenul de fotbal.*

Rămîne însă de văzut dacă organismul său, atît de greu încercat, îi va putea susține optimismul...

(După „L'ÉQUIPE")

Gunnar Andersson pe vremea cînd mai era încă o vedetă răsfățată a fotbalului profesionist francez

CARE ESTE DURATA REALĂ A UNUI MECI?

Spre deosebire de alte sporturi, ca baschetul sau hocheiul pe gheață, la fotbal acele cronometrului nu sînt oprite atunci cînd jocul este întrerupt, cînd balonul a ieșit afară din teren sau cînd se pune cu întîrziere mingea în joc de la colțul careului de 5,50 m. Acest timp „pierdut" favorizează echipa care conduce în acel moment : dimpotrivă, el constituie un serios handicap pentru formația condusă pe tabela de marcaj și care se grăbește în joc pentru a marca, fie ca să egaleze, fie ca să obțină victoria. Fiecare secundă este foarte prețioasă. Dar, în ceea ce privește cronometrarea timpului de joc, arbitrul este suveran. El este singurul în măsură, prin regulament, să adauge minutele risipite la durata meciului, bineînțeles dacă are motive puternice, din cele enumerate de prevederile regulamentare.

În fond, care este durata reală a unui meci de fotbal ? Pentru că este clar că nu se joacă chiar 90 de minute întregi, mai cu seamă cînd se „trage" în mod serios de timp. O statistică întocmită la o serie de partide disputate în cadrul turneului final al campionatului mondial din Anglia arată că efectiv se joacă destul de puțin. Iată cifrele înregistrate la 10 din aceste meciuri (prima cifră reprezintă timpul total, a doua minutele de joc efectiv în prima repriză, a treia cît s-a jucat în repriza secundă) :

Ungaria—Portugalia	61 (33+28)
Brazilia—Ungaria	60 (33+27)
Uruguay—Mexic	64 (34+30)
Portugalia—Brazilia	55 (28+27)
Ungaria—Bulgaria	63 (31+32)
U.R.S.S.—Ungaria	55,5 (28,5+27)
R.F. Germană—U.R.S.S.	53,5 (24,5+29)
Anglia—Portugalia	67 (35+32)
Portugalia—U.R.S.S.	62 (29,5+32,5)
Anglia—R.F. Germană	60 (32+28)
Prelungirile finalei	22,5 (11+11,5)

Timpul efectiv de joc a fost măsurat cu un cronometru care a fost oprit oridecîteori se întrerupea meciul, cînd arbitrul dicta lovituri de pedeapsă, lovituri de colț, repuneri în joc de la porți și aruncări de la tușă. De asemenea, s-a ținut cont de timpul pierdut de portar atunci cînd bătea mingea de pămînt pînă cînd degaja, precum și de timpul risipit cu trimiterea mingii „acasă".

Statistica de mai sus este clară. Din ea rezultă că nu există meci de 90 MINUTE EFECTIVE DE JOC, că — de fapt — SE JOACĂ puțin, uneori chiar numai 60% din durata prevăzută de regulament.

Aspecte medico-sportive

(Urmare din pag. a 4-a)

Perioada de tranziție impune participarea conștientă a sportivilor. Respectarea unui regim de viață corect, care să asigure recuperarea forțelor, evitarea excesele de orice natură, păstrarea unei greutăți corporale apropiate de cea din perioada de formă sportivă printr-o alimentație rațională, sînt sarcini ale oricărui fotbalist conștiincios. Îndrumarea și controlul îndeplinirii lor devin în unele cazuri chiar mai necesare decît în perioada competițională, atunci cînd grija pentru o comportare corespunzătoare în fața publicului îi ajută pe jucători să reziste tentațiilor.

★

Problemele complexe ale perioadei de tranziție nu pot fi rezolvate numai de către antrenori. Ei trebuie să primească un sprijin puternic din partea secției, a clubului sau asociației.

Colaborarea strînsă cu medicul sportiv și cu metodiștii, ajutorul antrenorilor de la ramurile sportive întrebuințate ca mijloace de pregătire fizică multilaterală sau ca odihnă activă, solicitudinea și operativitatea în soluționarea problemelor organizatorice și financiare, toate acestea condiționează buna desfășurare a activității secției în timpul perioadei de tranziție. Prin eforturi colective se poate asigura o perioadă de tranziție capabilă să îndeplinească importantul rol de a permite reluarea pregătirii cu un lot de jucători sănătoși, refăcuți fizic și nervos și cu un potențial mare de lucru. Munca pentru meciurile din retur începe chiar de pe acum. Prima acțiune constă în transformarea perioadei de tranziție în perioadă pregătitoare a perioadei pregătitoare propriu-zise.

Din problemele metodice ale perioadei de odihnă activă

(Urmare din pag. a 4-a)

PROBLEMA ANTRENORILOR

Deopotrivă cu sportivii, și antrenorii au nevoie de o perioadă de odihnă activă, de un concediu în conformitate cu drepturile fiecărui om al muncii. Poate tocmai în această perioadă ar fi cel mai indicat ca tehnicienii de la echipe să beneficieze de concediul lor anual. Acolo unde sînt încadrați doi antrenori, concediul s-ar putea efectua prin rotație, iar acolo unde nu este decît unul s-ar putea recurge la suplinirea lui de către un coleg din aceeași localitate. Această problemă trebuie reglementată, avînd și ei nevoie după o îndelungată încordare, la care contribuie fiecare joc și antrenament cu răspunderile și emoțiile lor, de un interval de odihnă.

CONCLUZII

a. — Programarea acestei perioade, ca o componentă a pregătirii fotbaliștilor, trebuie interpretată diferențiat, în corespondență cu solicitările la care fiecare sportiv a fost supus în cursul activității competiționale anterioare.

b. — Stabilirea concretă a duratei, a succesiunii mijloacelor, precum și a sarcinilor instructive specifice ei, vor fi hotărîte de către antrenor în colaborare cu medicul, în concordanță cu particularitățile fiecărui jucător și fiecărei echipe.

c — Se va urmări menținerea capacității de muncă a organismului la aproximativ 3/4 din nivelul obținut în finalul perioadei competiționale precedente, precum și omogenizarea pregătirii întregului lot de jucători, în vederea realizării potențialului biologic necesar pentru efectuarea în cele mai bune condiții a perioadei pregătitoare care va urma.

d. — Toate mijloacele folosite în această perioadă au datoria să confere întregii activități un pregnant caracter reconfortant, de destindere psihică, chiar dacă sînt urmărite unele sarcini de instruire.

e. — Întreruperea activității nu va dura mai mult de 7—8 zile, cu excepția cazurilor în care jucătorii au nevoie de tratamente medicale prelungite.

f. — Folosirea abuzivă a așa ziselor sporturi complimentare, în dăuna componentelor specifice ale jocului de fotbal, este contraindicată ; nu trebuie să capete pondere în pregătirea jucătorilor, deoarece nu contribuie la menținerea stereotipurilor dinamice specifice fotbalului.

g. — În timpul perioadei de odihnă activă vor fi încheiate toate preocupările referitoare la stabilirea lotului, la asigurarea bazei tehnico-materiale necesare efectuării instruirii în perioada următoare.

Fotbal

REVISTĂ SĂPTĂMÎNALĂ

Redacția și administrația : București, Bd. Mărăști 26, raionul 30 Decembrie

COLEGIUL DE REDACȚIE

Constantin Chiriță, Ștefan Covaci, Gh. Dumitrescu, Ion Lupaș, Pavel Marcu, Aurel Neagu (redactor șef), Angelo Niculescu, Andrei Rădulescu, Constantin Teașcă, Dumitru Tomescu, Stelian Trandafirescu (redactor-șef adjunct), Radu Urziceanu (secretar general de redacție), Emerich Vogl, Ion Voica, Ion Voinescu.

Prezentarea grafică : Liviu Bobocea

Ieri, la Tel Aviv

Echipa României a cîștigat cu 2-1 meciul amical cu Izrael

TEL AVIV, 7 *(prin telefon de la trimisul nostru special)*. 18.000 de spectatori au umplut tribunele stadionului Bloomfield pentru a asista la prima întîlnire — amicală — dintre reprezentativele României și Izraelului. Terenul, gazonat, s-a prezentat în condiții bune, iar timpul a fost călduros (28°), deși cerul era înnorat.

Victoria a revenit echipei noastre la scorul de 2—1 (1—1). A fost o victorie dificilă pentru că formația gazdelor a jucat foarte bine, realizînd — după părerea antrenorului său, iugoslavul Cirici — cea mai bună partidă din acest an. Componenții echipei Izraelului au abordat meciul cu foarte multă ambiție, au alergat mult și organizat, surprinzînd prin dezinvoltura acțiunilor lor.

In schimb, jucătorii noștri au început cu timiditate, s-au angrenat în jocul echipei adverse și au comis greșeli în apărare. Primul sfert de oră de joc n-a fost deloc pe măsura posibilităților echipei. Ea a avut ezitări și în min. 17 s-a văzut condusă cu 1—0. *După o combinație cu Yang, Cohen a trimis mingea în adîncime spre Burba. Dan, în loc să intervină, a ezitat; Ionescu, ieșind din poartă, s-a încurcat cu Dan, iar BURBA a trimis în plasă pe lîngă ei!* Jucătorii noștri reacționează și în min. 20 au ocazia să înscrie.

ROMÂNIA: M. Ionescu (min. 46: Datcu) — Popa, Nunweiller III, Dan, Mocanu — Ghergheli, Badea (min. 46: Dobrin) — Pircălab, Dridea I (min. 76: Iancu), Naghi (min. 46: Badea), Lucescu (min. 62: C. Radu).

IZRAEL: Mihaeli (min. 56: Soham) — Primo, Rosenthal, Drucker, Bello — Assis, Cohen, Spiegler — Talbi, Burba, Yang.

A condus foarte bine, obiectiv, competent și calm Al. Monastiriotis (Grecia). Arbitrii de tușă, Otto Fried și Moșe Mizrahi (Izrael) nu s-au ridicat la înălțimea colegului de la centru. Ei au greșit în special în aprecierea ofsaidurilor.

După o nouă ratare a lui Naghi, egalăm. *In min. 37, se produce o reușită combinație Dridea I—Badea. Primul pasează în adîncime lui BADEA, care ocupase o poziție bună. Un șut și mingea intră în plasă, prin dreapta portarului.* In finalul reprizei însă, cei care atacă sînt jucătorii gazdelor, apărarea noastră, inclusiv mijlocașii, comportîndu-se slab.

După pauză, echipa gazdă își continuă ofensiva, fiind evident mai puțin stingherită de căldura mare. In min. 43 Spiegler ratează, șutînd peste bară. *Ripostăm, iar în min. 52 înscriem golul victoriei. Badea face o cursă pe dreapta și centrează la Lucescu, care este liber. Acesta însă nu trage direct, ci caută să-l dribleze pe portar, ceea ce-i reușește, dar Mihaeli îl prinde cu mîinile de picior. Penalti! PIRCALAB îl transformă precis.*

Echipa își continuă acțiunile, dar în min. 53 Dridea trage peste bară de la 6 m, Pircălab ratează și el în min. 60 exagerînd în dribling și din nou Dridea pierde o situație favorabilă de a urca scorul în min. 66.

Din acest moment, jocul echipei noastre slăbește din nou.

Gazdele preiau inițiativa și atacă, dar Yang — care profită de o greșeală a lui Nunweiller III — trage afară în min. 78. Peste 4 minute,

Lucescu

adversarii noștri au o nouă ocazie, cu care prilej jucătorii și spectatorii acuză henț. Spiegler, plasat pe stînga, trage la poartă, dar mingea lovește umărul lui Nunweiller III și iese în corner. Arbitrul, în ciuda protestelor publicului, acordă — corect — lovitură de colț. Acțiunile următoare rămîn fără rezultat.

Echipa noastră a făcut un joc slab, randamentul multor titulari a fost scăzut. Nu a existat o orientare precisă. Cu greu putem face remarcări. Doar pe DATCU pentru promptitudinea și curajul în intervenții, pe PIRCĂLAB pentru unele acțiuni, pe BADEA pentru gol, iar pe DAN, cu indulgență, în repriza a doua, pentru dăruire în joc. De la gazde am reținut pe Rosenthal, Spiegler, Cohen și Yang.

In general, se poate aprecia că scorul de 2—1 nu este mulțumitor, deoarece el nu reflectă diferența de valoare dintre fotbalul practicat în cele două țări, noi avînd — în mod incontestabil — o valoare superioară. Această deosebire s-a văzut și în meciul de azi, echipa noastră realizînd unele faze bune, din păcate însă urmate și de greșeli supărătoare.

Echipa noastră a greșit prin aceea că n-a întreprins de la început acțiuni viguroase, așteptînd ca adversarul să greșească și eventual să obosească. Or, adversarul nu numai că n-a greșit dar chiar a întreprins acțiuni rapide, exacte, care i-au făcut pe jucătorii noștri să greșească pasele, legătura dintre compartimente să sufere.

Pe de altă parte, unii din jucătorii noștri au dat semne de oboseală. Chiar și Ghergheli, care fusese cel mai bun om al nostru la Neapole și Nicosia, n-a corespuns în măsura așteptată. Cum nici Badea n-a corespuns ca mijlocaș, echipa a resimțit această carență, la mijlocul terenului.

Compartimentul apărării imediate a continuat să se comporte slab. Iucru pe care l-am remarcat și la alte meciuri ale sezonului. Cît despre atacanți, aceștia au ratat situații clare.

Una din cauzele jocului slab făcut azi de echipa noastră o constituie faptul că jucătorii s-au relaxat după meciurile oficiale. Ei au socotit meciul cu Izrael ca foarte ușor și, în plus, au avut și nesansa unei zile extrem de călduroase, care a făcut ca acomodarea să se realizeze foarte greu.

AUREL NEAGU

★

SÎMBĂTĂ: IZRAELUL DE NORD—BUCUREȘTI

Jucătorii români vor susține în Izrael un al doilea joc amical. Simbătă, la Haifa, echipa Bucureștiului va întîlni selecționata Izraelului de Nord.

ACTUALITĂȚI

LOTUL DE TINERET ȘI-A AMÎNAT PLECAREA ÎN AFRICA

Turneul în Africa al selecționatei noastre de tineret a suferit o mică amînare. Echipa va pleca în ziua de 15 decembrie, urmînd să-și înceapă turneul la 18 decembrie în Congo-Brazzaville. De aici, tinerii fotbaliști români vor pleca în Camerun, Gabon, Etiopia și R.A.U. In total, selecționata noastră de tineret va susține 8 sau 10 partide amicale.

TURNEUL ECHIPEI DINAMO PITEȘTI

Pentru dinamoviștii piteșteni, vacanța de iarnă va fi destul de scurtă. Ei își vor relua curînd pregătirile efective în vederea viitorului sezon. Faptul nu trebuie să surprindă. In afară că ei au de confirmat o comportare și mai bună în toamnă, comparativ cu aceea din sezonul trecut, îi așteaptă și un nou examen în „Cupa orașelor-tîrguri": meciurile cu Dynamo Zagreb din optimile de finală.

In cadrul acestor pregătiri este prevăzut și un turneu în Liban și Siria, turneu care urmează să se desfășoare în cursul lunii ianuarie.

CINE POATE PARTICIPA ÎN PRELIMINARIILE TURNEULUI OLIMPIC?

Instrucțiunile trimise de F.I.F.A. federațiilor naționale cu privire la organizarea, desfășurarea și partea administrativă a preliminariilor turneului olimpic prevăd, printre altele, și normele de participare a jucătorilor la aceste meciuri.

Aceste instrucțiuni precizează: **„Jucătorii care au participat la jocurile preliminarii și finale ale campionatului mondial din 1966 nu pot fi selecționați, dar federațiile naționale care doresc să folosească astfel de jucători trebuie să dovedească statutul lor amator".**

BULETINUL „CUPEI BALCANICE"

Cu partida de la Tirana, U.T.A. și-a încheiat jocurile din acest an din cadrul primei serii a „Cupei Balcanice". Pe celelalte le va disputa la primăvară.

In schimb, pentru Farul sezonul nu s-a închis. La 14 decembrie formația din Constanța va evolua la Atena, în primul joc cu A.E.K. Partida următoare constănțenii o vor disputa la Sofia, în compania Lokomotivei, în prima jumătate a lunii februarie. Cu acest prilej, Farul va mai susține în Bulgaria încă una sau două întîlniri amicale, care îi vor servi drept pregătire și verificare în vederea returului campionatului.

Inainte de meciul de la Atena, clasamentul seriei a II-a se prezintă astfel:

1. Farul	3	2	0	1	6—5 4
2. Lokomotiv Sofia	5	1	2	2	6—9 4
3. A.E.K. Atena	2	1	1	0	4—3 3
4. Vardar Skoplje	4	1	1	2	5—4 3

PENTRU AGENDA DV!

MIERCURI 30 NOIEMBRIE

„Cupa campionilor europeni"
Real Madrid—München 1860 (0—1) 3—1
Nantes—Celtic Glasgow 1—3
„Cupa cupelor"
Chemie Leipzig—Standard Liège 2—1
„Cupa orașelor-tîrguri"
Setubal—Juventus Torino (1—3) 0—2
Campionatul Europei
Olanda—Danemarca (gr. V) 2—0
Amical
Țara Galilor—Scoția (tin.) 0—6

JOI 1 DECEMBRIE

Turneul U.E.F.A. (calificări)
Bulgaria—Grecia (juniori) 2—0

SÎMBĂTĂ 3 DECEMBRIE

Campionatul Europei
Cipru—România (gr. VI) 1—3
Cupa Balcanică
Partizan Tirana—U.T. Arad 2—0
Amicale
Izrael—Polonia 0—0
R.P.D. Coreeană—R.P. Chineză 2—1

MARȚI 6 DECEMBRIE

„Cupa cupelor"
Borussia Dortmund—Glasgow Rangers (1—2) 0—0
Amical
Turcia—România (juniori) 1—0

MIERCURI 7 DECEMBRIE

„Cupa campionilor europeni"
Gornik Zabrze—T.S.K.A. Sofia (0—4) 3—0

„CAPI DE SERIE" ÎN CUPELE EUROPENE?

Se pare că U.E.F.A. va aduce îmbunătățiri organizării și modului de desfășurare a **„Cupei campionilor europeni"** și **„Cupei cupelor"**.

Așa, cel puțin, lasă să se înțeleagă faptul că a însărcinat comisia sa de studiu să facă propuneri în această privință. După cum comentează presa italiană de specialitate, aceste propuneri au fost concretizate și urmează să fie luate în discuție. Comisia de studiu opiniază pentru:

1. Începerea jocurilor din cele două competiții la date fixe: **cele din „Cupa campionilor europeni" în ultima miercuri din luna septembrie, iar cele din „Cupa cupelor" în prima miercuri din octombrie.**

2. **Crearea „capilor de serie" în ambele cupe pînă în faza optimilor de finală,** pentru a se evita situațiile în care două echipe puternice ar trebui să se întîlnească din primele tururi (cazul recentelor jocuri Internazionale—Torpedo Moscova).

3. **Renunțarea la al treilea meci (pe teren neutru) în „Cupa campionilor europeni"** și calificarea echipelor, în caz de egalitate după două jocuri, după criteriul folosit în „Cupa cupelor" (golurile marcate în deplasare să fie socotite dublu).

De asemenea, comisia de studiu lucrează la **elaborarea unui proiect privind organizarea unui campionat european inter-cluburi.**

5-1 PUTEA FI 7-1...

(Urmare din pag. a 3-a)

partajarea se va face prin scăderea golurilor primite din numărul celor înscrise și situația noastră trebuie simțitor îmbunătățită din acest punct de vedere, căci avem balastul celor două goluri din întîlnirea cu Elveția și trei din recentul meci cu Italia.

Avem motive de satisfacție

Putem afirma că fotbaliștii noștri au dat celor 11 000 de spectatori ciprioți, care au umplut stadionul local, 70 minute din cele 90 disputate, o imagine de joc valoros, modern. Ne face plăcere cînd auzim cuvinte de laudă și la Nicosia n-am dus lipsă de asemenea satisfacții. Jucătorii noștri au fost aplaudați la scenă deschisă pentru combinațiile lor din a doua repriză.

La Nicosia se muncește mult pentru ridicarea nivelului fotbalului. Lucrează în prezent trei antrenori maghiari, Netto este și el angajat, dar momentan se află în concediu în Uniunea Sovietică, televiziunea transmite periodic filme de fotbal, există un proiect de construcție a unui stadion de peste 30 000 de locuri. Meciul nostru s-a situat în mijlocul acestor preocupări și ne bucură faptul că jucătorii români au reușit să facă o bună propagandă pentru fotbalul tehnic, constructiv și ofensiv, astfel că am realizat ceva mai mult decît 5—1...

CIFRE DIN MECIUL CIPRU—ROMÂNIA

Raport de cornere: 9—1 (3—0) pentru România.

Șuturi la poartă: România 28 (11 afară), Cipru 7 (4 afară).

Faulturi: jucătorii echipei ciriote au comis 14, jucătorii români 6.

CLASAMENTUL GRUPEI A VI-A

1. România	3	2	0	1	10—6 4
2. Italia	1	1	0	0	3—1 2
3. Elveția	1	0	0	1	2—4 0
4. Cipru	1	0	0	1	1—5 0

Fază din meciul Real Madrid — München 1860, în cadrul C.C.E. Portarul spaniol, Betancour, a fost bătut de șutul atacantului vest-german Küppers

Telefoto U.P.I.

Fotbal Fotbal

Redacția și administrația bd. Mărăști nr. 26. Tiparul: I. P. „Informația", str. Brezoianu 23—25.

PROGRAM FOTBAL

EDITAT DE I.E.A.B.S., Apărut: martie, 1986 (Anul III)

REL
ÖETIN
GEN.
STR.
21022
61
21022
60
21022
45

FOTBALUL ROMÂNESC, SUB SEMNUL VALORII SALE REALE!

● Reprezentativa țării noastre înainte de fluierul arbitrului.
● Silviu Lung într-o „acțiune" specifică.

Foto: Ion Predoșanu

Se reia, așadar, sezonul fotbalistic și se reia, o știm cu toții, după „campania mexicană", în care am fost atît de aproape de calificare, pentru a o rata de puțin, „pe linia de sosire"... De uitat nu poate uita nimeni această neîmplinire, pe care o reamintim și noi, acum, pentru a sublinia o realitate: fotbalul românesc a fost la mai puțin de un pas de marea calificare, o calificare la care avea dreptul și pe care o meritase indiscutabil pînă la un punct, pînă la acel meci cu Irlanda de Nord, de la București, cînd noi înșine ne-am refuzat șansa și dreptul de a fi în Mexic, alături de întreaga elită a fotbalului internațional! Vom lipsi, deci, de la Turneul final al Cupei Mondiale dar, pe lîngă regretele acestei absențe, trebuie să trăim convingerea că avem capacitatea, valorile individuale, tehnicienii și toate posibilitățile pentru a păși cu mai multă încredere, cu curaj și ambiție pe drumul consacrării internaționale! Oare cine ar putea contesta că, în ultimii doi ani, fotbalul românesc nu a cîștigat în valoare și în prestigiu, că în cel puțin cîteva meciuri nu a făcut dovada unei competitivități la cel mai înalt nivel?! Prezența „naționalei" noastre la Turneul final al Campionatului european din Franța a fost o dovadă a posibilităților pe care le avem, succesele realizate în compania unor echipe de prim rang, cum sînt cele ale Italiei, Angliei și Portugaliei, comportarea echipelor noastre de club în cupele europene — iată doar cîteva argumente care atestă emanciparea fotbalului românesc, în anii din urmă. Tocmai aceste argumente trebuie să stea acum la baza întregii activități interne și internaționale, odată cu încrederea deplină în forțele proprii, dar și cu convingerea că munca trebuie dusă pînă la capăt, fără căderi de ritm și de interes, fără concesii calitative și cantitative! Dacă putem — și putem cu adevărat! — să ne numărăm printre cei mai buni, e tot atît de sigur că nu vom reuși decît prin angajarea și implicarea tuturor forțelor, a tuturor celor care slujesc fotbalul, sub o formă sau alta! Ratarea unei calificări e, sigur, dureroasă, dar ea nu înseamnă decît încheierea unui drum și începerea altuia, care poate și trebuie să fie un drum al succeselor, al consacrării depline în arena internațională!

TURUL CAMPIONATULUI: PLUSURI ȘI MINUSURI

Subordonat intereselor echipei naționale și ale celor impuse de prezențele formațiilor de club în cupele europene, turul campionatului a fost zbuciumat, dar mai puțin atrăgător ca de obicei: „Pulsul" interesului manifestat de public este edificator în acest sens, iar faptul că în prima etapă s-au înregistrat 173 000 de iubitori ai fotbalului în tribune, iar în etapa a 15-a s-a ajuns la numai... 63 000 demonstrează clar că spectatorii au fost mereu mai puțin mulțumiți de calitatea partidelor din Divizia A. Dincolo, însă, de acest „puls", statisticile evidențiază că nivelul campionatului a marcat în tur o sensibilă scădere față de turul campionatului precedent: eficacitatea a coborît de la 406 goluri la 401, oaspeții au obținut victoria în numai 22 de partide, dintre cele 153 programate, au fost ratate nu mai puțin de 13 penalty-uri, cite două ratînd, surprinzător, Hagi, Pițurcă și Irimescu, jucători apreciați pentru eficacitatea lor! Apoi, dacă aruncăm o privire asupra notelor acordate jucătorilor de cronicarii de specialitate, vom vedea că nimeni n-a atins media 8 pe întregul tur și că nu mai puțin de patru posturi — fundaș dreapta, fundaș stînga, mijlocaș ofensiv și vîrf stînga — au lideri cu medii sub 7! Este evident, deci, că turul a atins cel mult mediocritatea, fapt observat și observabil chiar în descreșterile echipei naționale! Există, însă, și unele aspecte îmbucurătoare, între care am cita infuzia mare de tineret pe prima scenă fotbalistică a țării, unde s-au consemnat 47 de debuturi, la un total de 371 de jucători ruiați în întregul tur. Este un semn al schimbului de generații către care a pășit fotbalul nostru, vizibil tot mai mult (și necesar, chiar!) inclusiv la nivelul echipei naționale! Și, apropo de tineret, să notăm că generația lui Hagi și Mateuț vine puternic, în pofida minusurilor manifestate și de ei în prima parte a campionatului.

PRIVIRE PESTE CLASAMENT

Comparativ cu sezonul anterior, clasamentul „de toamnă" al Diviziei A are multe puncte comune: în față se află aceleași patru echipe care sînt (acum) Steaua, Sportul studențesc, Dinamo București și Universitatea Craiova, există iarăși un pluton de mijloc, format din 4 echipe, care se numesc Corvinul, Petrolul, „U" Cluj-Napoca și F.C. Argeș, în apropiere se află (la un punct și, respectiv, două) alte cinci formații — Gloria Buzău, Chimia Rm. Vîlcea, Poli Timișoara, F.C. Olt, și ASA Tg. Mureș —, pentru ca „zona fierbinte" să cuprindă, deocamdată, cinci candidate la retrogradare: S.C. Bacău, Rapid, Victoria, FCM Brașov și FC Bihor. Ca de obicei, lupta cea mai interesantă se va da între aceste cinci echipe de la urmă, cărora li se pot adăuga în orice moment și celelalte din nivelul imediat superior. Să nu uităm că patru echipe au — 3 în clasamentul adevărului, că alte două au — 4, iar Bihorul, care nu s-a împăcat nici pe departe cu ideea retrogradării! — se află la — 6! În această situație, neliniștea plutește pînă către „zona neutră", unde aparițiile Petrolului și Universității din Cluj-Napoca trebuie privite și cu surprindere (plăcută), dar și cu convingerea că, practic, campionatul este deschis oricăror surprize!

În frunte, situația este modificată considerabil față de campionatul precedent, pe fondul unui tur în forță al Stelei și al Sportului studențesc, pe fondul inconstanței și slăbiciunilor manifestate de Dinamo și Universitatea Craiova — ambele cu dificultăți în alcătuirea formațiilor de bază. Dacă liderul s-a desprins decisiv, lupta pentru celelalte două locuri de pe podium va fi interesantă, cu atît mai mult cu cît Sportul studențesc este decisă să-și apere onorantul loc secund, iar Dinamo București, cu noua conducere tehnică și cu transferările efectuate în această iarnă, va marca, în mod cert, un reviriment puternic. Craiova nu ni se pare de invidiat în acest moment, cînd garnitura ei „de aur" s-a descompletat substanțial, pierzînd acum și pe Costică Ștefănescu, stîlpul apărării sale și „sufletul" întregii echipe. Sperăm, însă, că noua generație de jucători craioveni va ști să alăture talentului său și puterea de angajament proprie echipei craiovene în momentele de cumpănă!...

„Buturuga mică"

Kuusysi Lahti. Nici că se putea adversar mai comod — dintre echipele rămase în cursă — pentru Steaua în sferturile de finală ale „CCE". Aceasta a fost prima reacție. Apoi, ca de obicei, la o a doua privire, am început să nuanțăm. Și astfel ne-am amintit că avem de-a face cu „buturuga mică" a actualei ediții a competiției continentale numărul 1, avînd în palmares eliminări spectaculoase: FC Sarajevo (cu victorii în ambele manșe!) și Zenit Leningrad...

Performanța echipei din orașul cherestelei finlandeze nu poate fi judecată decît în corelație cu progresul general al fotbalului din „Țara celor 1000 de lacuri", progres pe care l-am putut constata nu demult la nivelul echipei naționale. Popor de atleți (fondiști, în special, ceea ce explică multe), finlandezii n-au contat multă vreme în fotbal, principala cauză a stagnării fiind, se pare, clima, care nu permite o activitate îndelungată pe teren. De cîțiva ani, însă, construirea unor săli cu terenuri de dimensiuni regulamentare a contribuit din plin la pregătirea specifică a fotbaliștilor, iar cîștigurile tehnice, aduse de lucrul continuu cu mingea, grevate pe calități fizice excelente, au condus la amintitul progres.

Să vedem însă cine este Kuusysi Lahti. Înființată abia în 1969, echipa antrenată în prezent de Keijo Voutilainen a cucerit de două ori titlul și o dată cupa. În campionatul trecut (în Finlanda se joacă primăvară-toamnă) s-a situat pe locul secund, ceea ce n-a împiedicat-o, se vede, să devină a doua formație finlandeză prezentă în „primăvara europeană" după Haka Valkeakoski, în 1983. Puternică, avînd jucători disciplinați tactic și rapizi, Kuusysi joacă într-un sistem apropiat celui al reprezentativei Danemarcei, 1—4—5—1. Deci, mijlocul întărit sugerează un joc prudent, „fără gol", iar existența unui singur vîrf de atac — predilecția spre contraatac, cu sprijinul, pe rînd, al mijlocașilor. Toate acestea executate de jucători solizi, capabili de un efort continuu. Este vorba doar de fondiști născuți pe schiuri și crescuți în cultul lui Nurmi.

Curios, dar fosta campioană a Finlandei nu s-a întărit în vederea campaniei europene, ci dimpotrivă. Au plecat trei piese de bază: englezul Kenneth Mitchell, omul de gol Ismo Lius, care și-a făcut din fotbal, acum, o profesie, trecînd la formația belgiană Beveren, și Markus Tornwall, transferat la Haka Valkeakoski. În această situație, echipa-standard pare să fie următoarea: Korhonen — Hännkainen, Jacutti, Pekonen, Remes — Rinne, Aunen, Tiainen, Carrol (englez), Kaivaonurmi — Kousa. Dintre aceștia au mai fost la București Korhonen, Pekonen, Kousa și Remes, prezenți în meciul cu Dinamo, din primul tur al „CCE", cu două ediții în urmă. Atunci, Dinamo cîștiga cu 3—0 (după 1—0 în Finlanda) și avea să ajungă în semifinalele competiției.

Miercuri steliștii au terminat la egalitate (0—0) un meci în care puteau înscrie de cel puțin cinci ori. Sîntem convinși că la Lahti atacanții Stelei vor concretiza cel puțin o dată...

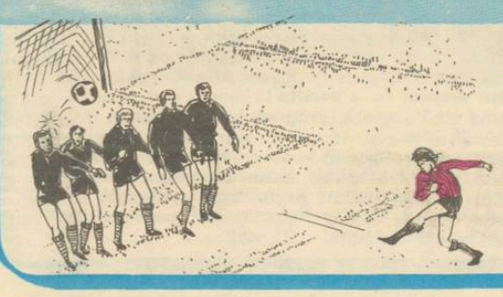

STEAUA, UN LIDER AUTORITAR!

Fără să fi pierdut vreun meci în întregul tur, aflîndu-se la 7 puncte de Sportul studențesc și la 9 de Dinamo, echipa Steaua este, fără discuție, un lider valoros și autoritar. Omogenitatea echipei noastre campioane este dublată acum și de maturitatea pe care au atins-o cei mai tineri jucători ai săi — Belodedici, Balint, Majaru și chiar Lăcătuș —, de robustețea sistemului defensiv (cu numai 6 goluri primite, Steaua are, de departe, apărarea cea mai redutabilă) și de valoarea crescută a liniei de mijloc, unde Tudorel Stoica și Bölöni au excelat pe parcursul întregului tur. Steaua are de-acum stil de „echipă mare", are clasă chiar și nivel european, deloc întîmplător fiind singura noastră echipă rămasă în cursa cupelor europene. Cu un cuplu de antrenori valoroși — Emerich Jenei și Anghel Iordănescu —, care au știut să asambleze perfect valorile individuale și să dea personalitate întregii echipe, Steaua este un lider cu care s-ar putea mîndri orice campionat național din Europa, un lider al cărui exemplu l-am dori urmat și de celelalte formații fruntașe. Echipa militară a crescut mult în plan valoric pe fondul unei discipline tactice riguroase, în care jocul colectiv primează evident acțiunilor individuale, iar permanenta mișcare a jucătorilor în teren, rapidă, fără căderi înspre finalurile de meci, își are explicația în platforma fizică asigurată lotului de o pregătire temeinică, aparte, bazată pe acest sistem complex care este stretchingul. Amintim asemenea aspecte nu atît pentru a ne lăuda liderul, ci pentru a evidenția strădaniile sale, care sînt, iată: jocul colectiv, disciplina tactică, circulația rapidă a mingii și a jucătorilor, risipa de efort de-a lungul întregului meci, toate devenind posibile numai printr-o pregătire temeinică și un angajament deplin! O echipă cu aceste atu-uri este și merită să fie în fruntea campionatului, cum este în sferturile de finală ale Cupei Campionilor Europeni, cu șanse reale de a accede în semifinale, după dubla întîlnire cu campioana Finlandei, formația Kuusysi Lahti. Succes, așadar, campionilor noștri, în C.C.E. și în returul Diviziei A!...

ÎN RETUR, FOTBAL DE CALITATE!

Dincolo de speculațiile care se fac pe marginea clasamentului, să nu uităm că fiecare echipă are șansele ei de a urca în ierarhia Diviziei A pe poziții cît mai de frunte. Și fiecare echipă are talentele sale, ambițiile sale, posibilitățile de a oferi publicului nu numai punctele atît de prețioase ale victoriei, dar și jocurile de calitate, spectacolele fotbalistice de ținută, pe care le așteptăm cu toții! Acest retur, care începe acum, poate fi semnalul unei noi ofensive a fotbalului românesc către piscurile performanței, poate fi punctul de plecare către alte și alte rezultate de prestigiu internațional. Cine se mai gîndește că „evitarea retrogradării" poate fi un obiectiv, cine-și mai propune să ocupe în final un loc scutit de griji și de emoții își omite vrînd-nevrînd șansele reale și posibilitățile maxime, care sînt clasarea printre echipele de frunte ale fotbalului nostru și asigurarea accesului în cupele europene. Oare ce echipă se poate împăca, la jumătatea unui campionat, cu rolul de codașă, refuzîndu-și astfel drumul spre afirmare și spre consacrare, internă și internațională?! Dacă în fotbal nu există — și nu există! — echipe de neînvins, trebuie să fim de acord că nici echipe gata învinse nu sînt și tocmai aceasta emancipare, această regăsire a orgoliului o așteptăm în retur de la majoritatea divizionarelor noastre A. Priviți ascensiunea spectaculoasă a Politehnicii Timișoara, ambițiile Petrolului și ale „șepcilor roșii", încăpățînarea frumoasă a Corvinului și aureola pe care și-a făurit-o, încet-încet, Gloria Buzău, pentru a vă convinge că nu există niciodată echipe mici și echipe mari, în nici-un campionat! Să-și fi spus, oare, Rapidul ultimul cuvînt sau Victoria sau Brașovul sau Bihorul? Să se impace, oare, Argeșul cu locul 8 sau F.C. Oltul — cu poziția a 12-a? Greu de crezut, așa încît așteptăm de la toate aceste echipe — alături de primele patru, din frunte — creșteri calitative, pe măsura posibilităților lor recunoscute. Divizia A de fotbal poate fi cea mai frumoasă competiție internă și cea mai atrăgătoare, propagînd etapă de etapă nu „derby"-uri pe hîrtie, ci meciuri de cel mai înalt nivel, spectaculoase și valoroase, cum au fost cîteva, dar cum pot fi, sîntem convinși, majoritatea!

Horia Alexandrescu

„Cupa României" la ora „sferturilor"

Generosul generic al „Daciadei", veritabilă „Olimpiadă" a sportului românesc, se află și în fruntea celei mai populare competiții fotbalistice interne, „Cupa României". Firesc, fără îndoială, dacă ne gîndim că în cupă sînt prezente peste 5 000 de echipe, adică, din primele faze, toată suflarea fotbalistică de la noi. Și așa cum competițiile „Daciadei" fac să răsară în prim-planul actualității numele unor anonimi, „Cupa României" este, an de an, adevărata rampă de lansare a unor echipe așa-zis mici, performerele din totdeauna ale „competiției KO". Este aceasta o dovadă a emulației născute în cupă, unde s-au ilustrat de-a lungul timpului divizionarele B Arieșul Turda, Metalul Reșița și Chimia Rm. Vîlcea, cîștigătoare ale trofeului, sau Constructorul Galați, din a treia divizie valorică, dar finalistă în ediția 1972—1973. La capătul unei curse de aproape un an se află, să nu uităm, și o prezență în „Cupa Cupelor", care te poate duce, de exemplu, pe celebrul stadion „Santiago Bernabeu", cum s-a întîmplat cu F.C. Baia Mare, divizionară B, sau la Porto — cazul Chimiei Rm. Vîlcea pe vremea cînd activa în eșalonul secund.

Nu mai tîrziu decît în ediția aflată în curs de desfășurare am asistat la ieșirea din anonimat a unei formații din campionatul județean, Victoria Ineu, arădenii reușind să ajungă pînă în „16"-imi, după ce au eliminat trei formații de divizia „C" și două de „B". Înființată în 1920 (!), echipa din Ineu a trăit, după 65 de ani, momentul ei de glorie.

...STEAUA BUCUREȘTI (A): 14 victorii (1949, 1950, 1951, 1952, 1955, 1962, 1966, 1967, 1969, 1970, 1971, 1976, 1980, 1984). Cum s-a calificat în actuala ediție: a întrecut cu 8—1 pe Minerul Băiuț (divizia C); cu 4—2 pe Rapid (A).

Cele 8 care continuă cursa

UNIVERSITATEA CRAIOVA (A): 4 victorii finale (1977, 1978, 1981 și 1983); finalistă de alte două ori (1975, 1985); s-a calificat întrecînd în „16"-imi pe A.S.A. Tg. Mureș (A); cu 1—0; cu 5—1 pe Soimii Sibiu (B).

DINAMO BUCUREȘTI, a eliminat cu 2—0 pe C.S. Tîrgoviște (B) cu 3—1 pe „Universitatea" Cluj-Napoca (A)

CHIMIA RM. VÎLCEA (A): o victorie (1973); cum s-a calificat: 2—1 cu Unirea Dinamo Focșani (C); cu 5—4 pe Ceahlăul Piatra Neamț (B).

VICTORIA BUCUREȘTI (A); a doua oară — consecutiv — în „optimi", acum calificată prin victoria cu 1—0 în fața formației Explorări Cîmpulung Moldovenesc (C); cu 1—0 pe Petrolul (A).

PROGRESUL-VULCAN BUCUREȘTI (B): o victorie (1960); o dată finalistă (1958); cum s-a calificat: 3—1 cu Automatica Alexandria (C); 4—0 cu Mecon București (C); 2—1 cu Metalul București (C); 2—0 cu S.C. Bacău (A); cu 4—3 pe F.C. Olt (A).

OȚELUL GALAȚI (B): o dată finalistă, în 1963, cînd se numea Siderurgistul; cum s-a calificat: 4—1 cu Victoria IRA Tecuci (C); 3—1 cu IMU Medgidia (C); 2—0 cu Marina Mangalia (C); 4—1 (după prelungiri) cu Sportul studențesc București (A); cu 2—1 pe Gloria Bistrița (B).

JIUL PETROȘANI (B); un succes final (1974) și o altă prezență în finală (1972); cum s-a calificat: 2—0 cu Petrolul Ticleni (C); 3—2 cu Minerul Șt. Vulcan (C); 2—0 cu Tirnave Blaj (campionatul județean); 3—1 cu Corvinul Hunedoara (A); cu 1—0 pe Metalul Bocșa (C).

MEXICO 86

Turneul final al Campionatului mondial înaintea turnantei

Mutată din Columbia în Mexic, cît pe-aci să fie mutată și de aici în urma catastrofalului cutremur de pămînt, cea de-a 13-a ediție a „Cupei Mondiale" va avea loc, totuși, între 31 mai și 29 iunie 1986, în „Țara aztecilor", care devine astfel prima dublă gazdă a campionatului mondial de fotbal (după 1970). 24 de alese dintre cele 121 care au luat startul în preliminarii (record!) vor fi prezente în Mexic.

La 15 decembrie a avut loc tragerea la sorți, care a stabilit cele 6 grupe ale primei faze: GRUPA A: (la Ciudad de Mexico, meciul inaugural, dintre Italia și Bulgaria, și Puebla): Italia, Bulgaria, Argentina, Coreea de sud; GRUPA B (la Ciudad de Mexico și Toluca): Mexic, Belgia, Paraguay, Irak; GRUPA C (la Leon și Irapuato): Franța, Canada, U.R.S.S., Ungaria; GRUPA D (la Guadalajara): Brazilia, Spania, Algeria, Irlanda de Nord; GRUPA E (la Queretaro): R.F. Germania, Uruguay, Scoția, Danemarca; GRUPA F (la Monterrey): Polonia, Maroc, Portugalia, Anglia.

Primele echipe din fiecare grupă au fost desemnate capi de serie, ierarhizare care a ținut seama de criterii diverse, între care ultimul clasament al campionatului trecut, tradiția (în cazul Braziliei) și... calitatea de gazdă a Mexicului. Despre sistemul de desfășurare (nou), ca și alte amănunte puteți citi într-un alăturat „Telex-Mundial". Pînă atunci, iată cîteva considerații și date privind echipele calificate, acum la ieșirea din turnantă. În cele cîteva luni, indisponibilitățile, ieșirea din formă, alte cauze pot determina modificări în loturile ce vor fi prezente la competiție. Apoi, în polemică vis-à-vis de „dirijatul" efectuat de FIFA, vom proceda în mod democratic, alegînd drept criteriu pur și simplu ordinea alfabetică. Pentru că, nu-i așa, orice soldat poartă în raniță bastonul de mareșal. Deci:

ALGERIA

Pentru o revanșă

Prima echipă africană calificată pentru a doua oară consecutiv la turneul final, Algeria vrea să demonstreze că locul ei este mai sus. Aceasta pentru că, patru ani în urmă, „verzii" erau ca și calificați pentru turul secund al fazei finale din Spania, și numai un hulit aranjament între R.F.G. și Austria i-a lipsit de o prezență senzațională. Nu are rost să revenim, iubitorii fotbalului știu despre ce este vorba, vom aminti doar că algerienii au întrecut în turneul final cu 3—2 formația Chile (după ce au avut 3—0) și, atenție, cu 2—1 R.F. Germania, fiind opriți doar de un meci-parodie dintre amintitele favorite ale grupei. Cu jucători puțin experimentați atunci, dar maturizați între timp (să cităm doar pe Raban Madjer, extremă la Porto, în Portugalia, Salah Assad, atacant la Mulhouse, în Franța, Djamal Menad, vîrf la Tizi Ouzou, campioana țării, și mai ales Lakhear Belloumi, „Balon de aur al Africii" cu cîțiva ani în urmă), selecționata Algeriei țintește cel puțin turul secund. Este ceea de declară și actualul antrenor, Rabah Saadane, aducînd ca argument și o victorie asupra echipei italiene Juventus Torino, deținătoarea „C.C.E.", pe care a întrecut-o în 1985 cu 3—2!

ANGLIA

La un pas de „cap de serie"...

Vechea noastră cunoștință, inventatoarea fotbalului, a trecut (voit, putem spune după ce am văzut) pe lîngă postura de „cap de serie": o victorie asupra Irlandei de Nord în ultimul meci al grupei de calificare i-ar fi adus „Albionului" calitatea de favorită, s-a spus, întrucît ar fi devenit echipa cu cele mai multe puncte obținute în preliminarii... La care s-ar fi adăugat argumentele forte ale titlului cîștigat în 1966 și prezența notabilă — neînvinsă! — la precedenta ediție. Nu contează! Să vedem ce oferă englezii la apropiata ediție. În primul rînd, un lot alcătuit din jucători selecționați din cele 22 de echipe ale teribilei ligi engleze, la care se vor adăuga Trevor Francis (Sampdoria), Ray Wilkins și Mark Hateley (A.C. Milan), fotbaliști care au schimbat „soccerul" pe „calcio". Imbatabili în „tackling"-uri și în jocul cu capul, englezii vor fi — deși echipă de „căciula a doua" — unii dintre favoriții ediției cu numărul 13 a turneului final. Pe lista finală a lui Bobby Robson, antrenorul care a preluat echipa în 1982, nu vor lipsi, fără îndoială, Peter Shilton, portarul veteran, mijlocașul Bryan Robson, căpitanul formației, ca și atacanții Hateley și Lineker. Debutantă la campionatul mondial abia în 1950 — cînd a fost învinsă de... S.U.A. —, Anglia are un titlul (amintit) în 1966, „at home", dar la edițiile din 1974 și 1978 a lipsit de la turneul final. Paradoxal, nu?

ARGENTINA

Un singur titular

Principala întrebare în ce privește lotul pentru „mondiale" al Argentinei este: cine va fi înscris pe lista înaintată FIFA? Aceasta pentru că antrenorul selecționatei campioane mondiale, în 1978, Carlos Bilardo, a declarat fără replică: „Doar Diego Maradona este sigur de selecție!". Cu toate acestea, comentatorii apreciază că formația alb-azurie nu poate fi lipsită de aportul lui Daniel Passarella, ca și al lui Ricardo Bochini, ori chiar al portarului Ubaldo Fillol, cu toate că relațiile dintre directorul tehnic și goalkeeper nu sînt dintre cele mai bune, datorită unor declarații acide ale ultimului...

BELGIA

Echipa unui antrenor

De 10 ani la cîrma formației belgiene, Guy Thys, are în palmares două calificări la turneul final al C.M. și două la C.E. (aici și o finală). Faptul că majoritatea comentatorilor au spus despre belgieni, în cîteva vorbe: „Spirit de echipă, o tactică perfect pusă la punct, cu accente eficiente de strălucire, atunci cînd este nevoie" nu face decît să-i mărească meritele antrenorului. Echipa Belgiei este o combinație savantă de tinerețe, experiență și, cîteodată, curaj, cu rezultate — finale! — care ornează panoplia selecționerului mai mult decît a oricărui jucător. Calificați — dacă e să intrăm în amănunte — datorită unui gol înscris cu 5 minute înainte de finalul returului meciului de baraj cu Olanda de către un fundaș central, introdus spre finalul partidei (!), belgienii vor conta în Mexic pe un mijloc de excepție, în care „culoarea" o dă fostul italian Enzo Scifo (fiul unor emigranți) și atacanții Jan Cuelemans și Frank Vercauteren. Guy Thys nu are de ce să fie invidiat: după scandalul aranjamentelor, căruia i-au căzut victimă mai mulți internaționali de la Standard Liège, suspendați, „omul de gol" al reprezentativei, Ludo Coeck, a decedat în toamna lui 1985, după un accident de automobil!

BRAZILIA

Ca la mama acasă

În Mexic, Brazilia este ca și acasă, nu ne rămîne decît să ne amintim de turneul final disputat în 1970 în aceeași țară. Favorită prin palmares — trei victorii, singura echipă prezentă la toate fazele finale —, prin talentul extraordinar al jucătorilor, artiști fără egal, prin faptul că turneul are loc pe continentul american, Brazilia este, totuși, marea enigmă a actualei ediții. Să dăm cuvîntul unui brazilian competent, Pele: „Selecționata Braziliei, spunea „EL RE", n-are nici lot, nici antrenor, nici președinte de federație. Singura șansă este, adaugă, totuși, optimist Pele, că niciodată fotbalul brazilian n-a rămas la nivelul organizării, ci a învins prin talentul excepțional al fotbaliștilor". Antrenorul — care va fi, se vorbește de Mario Zagalo și Tele Santana, în primul rînd — va apela, fără îndoială, la membrii reprezentativei de juniori. Ca și la „italienii" — foști sau actuali — Zico, Socrates, Falcao, Junior, Eder, Edinho, Toninho Cerezo, toți trecuți, sau aproape, de 30 de ani. Și toți membri ai echipei celei mai fermecătoare a ultimei ediții, din Spania, care a pierdut, incredibil, în fața Italiei, deși un meci egal îi ajungea pentru a ajunge în semifinale... Că după aceea au început să curgă angajamentele mai sus amintiților brazilieni în Peninsulă (pe litere, mici, dar multe...) aceasta este altă poveste!

Oricum, pe Brazilia puteți paria în Mexic, este dincolo de orice speculație!

mondial

IRLANDA DE NORD

O selecționată a ligii engleze

Echipa Irlandei de Nord și-a asigurat calificarea pentru turneul final mai întîi la București, cucerind ultimele puncte de la formația României (după ce le luase pe primele, la Belfast, printr-un autogol), și și-a confirmat prezența în topul mondial terminînd la zero o partidă care a opus Anglia unei selecționate a ligii engleze! Aceasta din urmă este, cum știți, formația Irlandei de Nord, una dintre revelațiile precedentei ediții a turneului final, o selecționată care a făcut să fiarbă în propriul suc însăși gazda competiției, Spania. Irlandezii se califică după o așteptată egalitate pe „Wembley", cu nefericitul Dixon în rol principal, fostul golgheter al ligii engleze, cu un an în urmă, mereu trădat de propriul și excelentul plasament și trebuind astfel să se facă de rîs în ratări incredibile... Să trecem. Irlanda de Nord se află la a treia participare (a doua consecutivă) într-un turneu final. Să spunem că este vorba de o generație excelentă. Dealtfel, Norman Whiteside, copilul minune al Ulsterului, a primit spre semnare imediat după „Wembley" un contract pe 5 ani la Manchester United, lidera campionatului englez...

ITALIA

Tot veteranii?

Iată o echipă-mister. În meciurile de pregătire (altele n-au fost, Italia fiind calificată din oficiu, în calitate de campioană), Enzo Bearzot, aprigul fumător de pipă, a folosit cu obstinație „vechea gardă", la adăpostul unui contract încheiat după succesul deplin în ediția spaniolă. Dar comentatorii, mai ales după acel 1—2 din octombrie în fața Norvegiei (pentru că, cine e Norvegia?) au avansat altă formulă, Tancredi — Bergomi, Cabrini, Bagni (Ancelotti), Collovati, Scirea, Viali, Massaro, Serena, Di Gennaro, Altobelli. Poate cu intrările lui Manfredonia la mijloc sau Vierchowood, în linia de apărare, atotputernicul Bearzot (posesorul unui act juridic care ar duce la faliment federația italiană în caz de reziliere) să încerce imposibilul. În Spania, s-a vorbit de produsul-miracol „Carnitina", folosit și de atleții de cursă lungă. Să vedem acum.

MEXIC

Gazdele vor juca 1—4—5—1

Obligată să joace multe partide de verificare — în special pentru a aduna fonduri destinate sinistraților cutremurului din toamna lui '85 —, selecționata Mexicului și-a fixat, spun observatorii, o formulă de echipă surprinzătoare pentru cei ce evoluează pe teren propriu, dar realistă fără doar și poate: va fi folosit un singur atacant „de meserie", Hugo Sanchez, de la Real Madrid, golgheterul campionatului spaniol, care va putea participa la pregătiri abia din aprilie. Este aceasta o capcană? Numai antrenorul reprezentativei mexicane, iugoslavul Bora Milutinovici, de 10 ani aflat pe înaltele platouri, o poate spune. Cert este că gazdele și-au pus multe speranțe în Hugo Sanchez, care urmează să profite de lansările unei echipe metodice, cu o apărare, se speră, de netrecut. Cu toate că majoritatea comentatorilor lansează o apreciere de bun-simț: „Asta nu-i o tactică pentru cine vrea să cîștige un campionat mondial!". Să înțelegem că mexicanii vor să-și înscrie numele pe lista marilor învingători?...

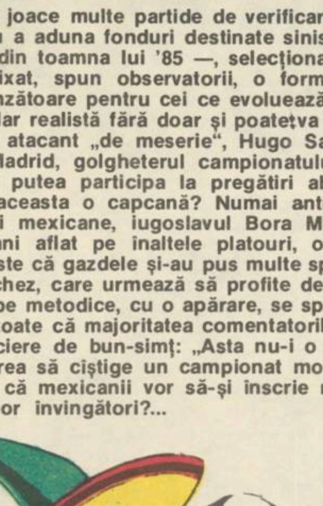

MAROC

„Vom întîlni uriașii"

Titlul de mai sus reprezintă sinteza unei declarații a antrenorului selecționatei marocane Mehdi (Jose) Faria, brazilian de origine, care, departe de a exulta după calificarea formației sale la turneul final, păstrează o atitudine modestă. Pentru a doua oară la „Cupa Mondială" — debutul a fost făcut tot în Mexic, în 1970 —; echipa Marocului își datorează performanța unei apărări excelente (care n-a primit decît un gol în preliminarii), în frunte cu portarul Badou Zaki (25 de ani), și unei linii de mijloc competitivă, în care se remarcă veteranul de 35 de ani Dolmy Abdelmajid, conducătorul de joc. Se speră, de asemenea, în recuperarea atacantului Mohamed Timoumi, care a suferit o fractură în campionat și care reprezintă atuul cel mai important al unei înaintări ce nu s-a dovedit prea productivă.

PARAGUAY

O fostă campioană sud-americană

Prezentă pentru a patra oară la turneul final, echipa Paraguayului se prezintă în Mexic cu un titlu care poate surprinde — cel de campioană sud-americană interțări, cucerit la penultima ediție a competiției. De-atunci, însă, ne spune antrenorul Cayetano Re, lucrurile s-au mai schimbat, în special datorită exodului jucătorilor paraguayani spre alte țări latino-americane. Este cazul, în primul rînd, al vedetelor formației, portarul Roberto Fernandez, al lui Roberto Cabanas, Julio Cezar Romero, unul dintre golgheterii campionatului brazilian (!), Adolfino Canete și Buenaventura Ferreira. Omogenizarea — iată problema numărul 1 a unei echipe care nu duce lipsă de individualități.

POLONIA

Ultimul criteriu

Egalitate de puncte (8), egalitate la diferența de golaveraj (plus 4), departajarea între echipele Poloniei și Belgiei în grupa I preliminară europeană s-a făcut prin ultimul criteriu — cel al numărului golurilor marcate (10 polonezii, 7 belgienii). Și astfel, formația Poloniei se califică pentru a 4-a oară consecutiv (medalii de bronz în 1974 și 1982, prezența în faza a doua în 1978) la turneul final, după ce își făcuse debutul în... 1938. Antrenorul Antoni Piechniczek își pune speranțele în puternicul atacant Boniek, acum la AS Roma, lansat de un „mijloc" alcătuit din „tinerii lupi" Dariusz Dziekanowski, marea speranță, Jan Urban și Waldemar Matysik, în portarul Jozef Mlynarczyk, ca și în veteranul apărării, prezent de 12 ani în echipa națională, Wladyslaw Zmuda, la „Cremonese", în Italia, în momentul de față. Postura de cap de serie cu care au gratificat-o FIFA și organizatorii mexicani nu face decît să confirme faptul că Polonia reprezintă o echipă solidă, una dintre cele mai bune ale ultimului deceniu.

BULGARIA

Pentru a cincea oară finalistă

Puternica — la propriu și la figurat — echipă a Bulgariei se califică pentru a cincea oară la turneul final, obținîndu-și performanța, fapt notabil, înaintea (în timp) campioanei europene, Franța. Antrenorul Ivan Vuțov, în vîrstă de 46 de ani, a alcătuit o formație tehnică, abilă, cu un joc modern, un mecanism excelent pus la punct, în care se remarcă liberoul Gheorghi Dimitrov, de 26 de ani, căpitanul, cu 58 de selecții, fundașii Krasimir Koev (23), Peter Petrov (24), Nikolai Arbanov (32), mijlocașul Anio Sadkov (25), ca și atacanții Gocev (27) și Bojidar Iskrenov (23). Altfel spus, este o echipă tînără și puternică, deși, după desființarea formațiilor reprezentative ale fotbalului bulgar TSKA și Levski-Sparta, au fost suspendați — și nereabilitați în urma calificării la „El Mundial" — cinci dintre internaționali.

CANADA

O debutantă

După aproape trei decenii de încercări, Canada — țara hocheiștilor și a jucătorilor de fotbal american — și-a asigurat prezența la turneul final al campionatului mondial de fotbal (soccer), ceea ce, se speră la nord de Marile Lacuri, va însemna un impuls pentru jocul cel mai iubit în lume. Pînă atunci, însă, reprezentativa frunzei de arțar trece prin mari dificultăți, dacă e să ne luăm după presa canadiană, care nu uită să amintească faptul că meciul decisiv de calificare al canadienilor s-a disputat în orașul St. John, pe un teren cu numai 5 000 locuri, situat între un cimitir și un penitenciar! E vorba, evident, de o dramatizare pentru a face rost de fonduri, dacă ne gîndim că aceiași canadieni au concurat la organizarea turneului final de anul viitor. Se așteptau tot la ceva mai mult de 5 000 de spectatori? Pe scurt, echipa Canadei, care, trebuie subliniat, a eliminat Hondurasul, are o apărare de fier, principalul său atu, apreciază Bruce Wilson, căpitanul, ce poate să-i aducă și o calificare în turneul secund. Vom vedea...

COREEA DE SUD

„Sîntem mulțumiți că participăm"

Antrenorul, în vîrstă de 42 de ani, al acestei surprinzătoare echipe sud-coreene, Kim Jung Nam, a pus punctul pe „i" încă de la început: „Învingînd Japonia în meci decisiv, ne-am realizat visul de a fi prezenți la turneul final". Modestul tehnician asiatic are speranțe totuși la această a doua participare a Coreii de Sud la „Cupa Mondială", după ce în 1954 pierduse cu 0—9 la Ungaria și 0—7 la Turcia. Prima reprezentantă a Asiei calificată la apropiatele mondiale speră, de asemenea, să lanseze o vedetă: Hun Jung Moo, în vîrstă de 30 de ani, fost angajat la o echipă olandeză.

DANEMARCA

Pentru prima oară, totuși

Echipa Danemarcei — debutantă la turneul final! Iată ceva neașteptat pentru oricine nu are o statistică la îndemînă. Și totuși „vikingii" lui Sepp Piontek, răspîndiți pentru a face bucuria spectatorilor în toată Europa, n-au mai fost la faza finală! O generație de excepție — ceva în genul Olandei din deceniul trecut —, un antrenor priceput, vest-germanul Sepp Piontek (33 de victorii, 12 egalități și 22 de înfrîngeri, cu un golaveraj de 106—76) au făcut din patria lui Hamlet o țară a fotbalului, chiar dacă la nivel de pepinieră. Formația daneză este o combinație fericită de disciplină tactică și „furie" ofensivă, ultimele două meciuri din preliminarii (5—1 la Oslo și 4—1 la Dublin) demonstrînd totul. Cu veteranul Morten Olsen, fundaș la Anderlecht Bruxelles (36 ani, 76 selecționări — record), atacanții Preben Elkjaer-Larsen (28 ani, 53 selecții și 32 goluri, în prezent la Verona), Michael Laudrup (21 ani, 27 selecții, 18 goluri, la Juventus Torino), la care probabil se va adăuga fostul „Balon de aur", Alan Simonsen, Danemarca poate fi marea surpriză a „El Mundialului" viitor. Cum era, aproape, să fie și la „Euro 84"... Mai bine zis, chiar a fost...

FRANȚA

Concurînd „marea buclă" și balonul oval

Evident, Franța sportivă a ultimului deceniu trăiește la ora fotbalului, după ce ani de-a rîndul „Marea buclă" — „Turul ciclist al Franței" — și rugbyul cucereau imensa majoritate a sufragiilor. Au venit însă Michel Hidalgo, apoi Michel Platini și, după aceea, Henri Michel (toți „mișei"...) pentru ca sportul numărul 1 al planetei să acapareze „LA UNE", prima pagină a ziarelor. Franța, însă, e o opinie personală, va avea mari dificultăți în Mexic. Echipa a îmbătrînit: Platini are deja 30 de ani, Tigana la fel, ca și Bosis, iar Giresse — 33. Nici ceilalți prezumtivi titulari nu se află la prima tinerețe fotbalistică. Iată, Rocheteau își va sărbători anul viitor trei decenii de viață, portarul Bats (noua „găselniță", termenul se impune) — 29, iar „speranțele", precum Bellone și Touré vor trece de 25 de ani. Noroc cu antrenorul Henri Michel, care, la 38 de ani, va fi cel mai tînăr tehnician al vremii unei reprezentative prezente la „El Mundial"...

IRAK

Calificare pe teren neutru

Returul uneia dintre semifinalele zonei asiatice, care desemna una dintre calificatele celui mai populat continent, s-a disputat pe teren neutru, la Taif, în Arabia Saudită, din cauza războiului pe care Irakul îl poartă de, iată, 5 ani, cu Iranul. Terenul neutru însă n-a influențat decisiv șansele fotbaliștilor irakieni, favoriți în fața Siriei, pe care o întrecuseră de 6 ori în cele 7 meciuri disputate pînă la returul respectiv, singura egalitate: 0—0 fiind înregistrată în prima manșă, la Damasc. Învingători cu 3—1, grație în special strategului Ali Hussein și golurilor înscrise de Hussein Said, marea vedetă a fotbalului de pe malul Golfului, Mahmoud Chaker și Khalil Allawi, irakienii au obținut dreptul de a debuta la marea sărbătoare a fotbalului unde, speră, progresul înregistrat în ultima perioadă (datorat, se spune, și prezenței în țară a patru antrenori brazilieni) le va permite o comportare notabilă. Ca o curiozitate, Irakul va prezenta în Mexic cel mai tînăr președinte de federație națională, deținătorul funcției, Ouday Hussein, fiul președintelui republicii, avînd numai... 21 ani!

R.F. GERMANIA

„În mod normal, vom fi în semifinale"

Finalistă a ultimei ediții, dublă campioană mondială (în 1954 și 1974), reprezentativa vest-germană vizează, normal, cît mai sus. Este ceea ce spune și antrenorul Franz Beckenbauer (40 ani), cu o nuanță pesimistă totuși: „Nu știu dacă voi avea în Mexic cea mai bună echipă (aluzie , probabil, la refuzul lui Schuster de a răspunde convocărilor — n.a.). Dar cred că avem o șansă reală de a ajunge în semifinale". În cazul acestei formații, statisticile recente înșală, pentru că dacă ar fi să ținem seama de ele am pune-o pe aceeași treaptă cu... Canada. Învinsă pentru prima oară în istoria preliminariilor campionatului mondial pe teren propriu, de către Portugalia, eliminată în prima fază a campionatului european, în Franța, fără cupă europeană în sezonul trecut, fotbalul vest-german a pierdut din viteză, e clar, în ultimii ani. Și totuși portarul Toni Schumacher, Karl-Heinz Foerster, fundașul, Hans-Peter Briegel, la mijloc, sau Karl-Heinz Rummenigge, în vîrful atacului, prezintă garanții dintre cele mai serioase. Poți să nu mizezi pe această echipă?

PORTUGALIA

De pe-acum în istorie

Portughezii, în mare creștere (sau revenire) în ultima vreme, au intrat în istoria campionatului mondial încă din preliminariile actualei ediții, reușind să administreze RF Germaniei prima înfrîngere pe teren propriu din toate participările acesteia la calificări (pe teren propriu, vest-germanii mai pierduseră, dar în turneul final, în fața selecționatei RD Germane, în 1974). Victoria lusitanilor le-a adus acestora o prezență meritată în Mexic. La cîrma formației se află „Uriașul cel bun", fostul centru atacant Jose Torres, din lotul ce va trece Atlanticul în mai neputînd lipsi Fernando Gomes, de două ori „gheată de aur", Carlos Manuel, Jordao, jucătorul de origine angoleză, noua speranță Paulo Futre (19 ani), apărătorul lui FC Porto Eurico, precum și portarul și căpitanul Benficăi, Manuel Bento. Și, ca o curiozitate, credem: Portugalia se află abia la a doua participare la turneul final, după „bronzul" (!) din 1966.

SCOȚIA

Glasgow-Mexic, via... Melbourne

Lung drum au avut scoțienii de parcurs pînă la această calificare, a șasea în palmaresul inventatorilor pasei și ai... profesionismului. Meciul de baraj cu învingătoarea zonei Oceania (așa-zisa zonă Oceania, întrucît a fost de fapt o grupă a echipelor cu „probleme", precum Taiwanul și Israelul), adică în compania formației Australiei, i-a purtat pe scoțieni pînă la Melbourne, pentru retur (scor 0—0, după ce cîștigaseră cu 2—0 în prima manșă). Pentru această călătorie exotică, elevii lui Alex Ferguson trebuie să le mulțumească prietenilor și vecinilor din Țara Galilor, care în grupa a 7-a europeană au învins la Glasgow, făcîndu-le culoar direct spre Mexic spaniolilor.

Formație întotdeauna puternică, deși un pic demobilizată cu prilejul turneelor finale, Scoția aliniază un „11" redutabil, cu celebrii Souness, Dalglish, Aitken, Steve Nicol și „piticul" Strachan în prim plan. Un ultim cuvînt despre direcția tehnică a selecționatei scoțiene: Alex Ferguson, cel mai bine plătit antrenor din Scoția (a refuzat din acest motiv chiar o ofertă de la Internazionale), a primit conducerea formației (el pregătește și pe Aberdeen) în urma decesului lui Jock Stein, mort la datorie, s-ar spune, în ultimele minute ale meciului cu Țara Galilor...

SPANIA

Din nou spre „Indii"

De 6 ori prezentă la turneul final, Spania, la nivelul reprezentativei, n-a reușit niciodată să se apropie de performanțele formațiilor de club, mulțumindu-se cu un loc 4 în 1950, în Brazilia, cu o calificare în „sferturi" în 1934 și o alta, puțin glorioasă, în faza secundă, pe teren propriu, în 1982. Decanul de vîrstă al tehnicienilor „Mundialului" mexican, Miguel Munoz (64 de ani) va fi însoțit probabil în fosta colonie a Spaniei de Emilio Butragueno, supranumit „El Buitre" — vulturul, Gordillo, portarul Zubizareta, care l-a înlocuit pe veteranul Arconada, indisponibil de un an, ca și mai mulți fundași, considerați printre cei mai buni din Europa, apărători de care Spania nu duce lipsă...

UNGARIA

Prima calificată

Echipa Ungariei — a 9-a prezență la turneul final — a fost prima formație participantă la preliminarii calificată pentru Mexic, după 5 victorii consecutive în grupa a 5-a europeană (3 în deplasare) și o înfrîngere, în ultimul meci, cînd nu mai conta, în fața Olandei, pe teren propriu. Punctele forte sînt, spun specialiștii, antrenorul György Mezey, care a imprimat selecționatei o disciplină tactică remarcabilă, și atacul, la care participă cu succes Nyilasi, Detari, Kiprich și Esterhazy.

U.R.S.S.

Un nume de reținut — Protasov

Întrebat care vor fi cei 20 de jucători pe care îi va lua în Mexic, antrenorul selecționatei sovietice, Eduard Malofeev a dat un răspuns evaziv: „Mai am vreme să-i anunț". Dar, a adăugat: „Selecționata va fi foarte apropiată de cea folosită în preliminarii". Deci, ne vom întîlni cu atacanții Oleg Protasov, se spune cel mai bun produs al ultimilor ani, Kondratiev și Blohin, fundașul Șerenkov și portarul Rinat Dasaev, unul dintre cei mai buni apărători de buturi din lume.

URSS a mai fost prezentă la „Cupa Mondială" de 5 ori, reușind două calificări în semifinale și trei în sferturi de finală.

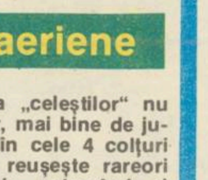

URUGUAY

Abonații liniilor aeriene

Cea mai importantă problemă a „celeștilor" nu este talentul, ci adunarea jucătorilor, mai bine de jumătate dintre selecționabili jucînd în cele 4 colțuri ale lumii. Antrenorul Omar Borras reușește rareori să-i aibă pe toți odată la dispoziție, petrecîndu-și vremea în sălile de așteptare ale aeroportului din Montevideo: conducătorul de joc Enzo Francescoli vine de la Buenos Aires, extrema dreaptă Venancio Ramos — din Franța, unde joacă la Lens, Jorge da Silva sosește cu cursa de Madrid, fiind component al formației Atletico din capitala spaniolă etc. Dar și dacă se adună cu toții... Dublă campioană mondială (1930 și 1950), formația Uruguayului are în prezent și alte argumente decît titlurile mondiale, atît de îndepărtate: cîștigarea campionatului sud-american în 1984, în fața Braziliei și Argentinei, precum și faptul că joacă în Mexic ca acasă (locul 4, cu un lot „mai subțire", susțin specialiștii, în 1970).

Încheiem aici, epuizînd „subiecții", extrem de scurta prezentare a formațiilor „El Mundialului" mexican. Să așteptăm, de-acum, sărbătoarea cvadrienală a balonului rotund, o nouă fabrică de legende a „sportului rege". Lipsim din nou. Poate vom fi în Italia, în 1990...

Lucian Oprea

CELE ȘASE GRUPE ȘI ORAȘELE UNDE SE VOR DESFĂȘURA MECIURILE

FOTBAL MAGAZIN

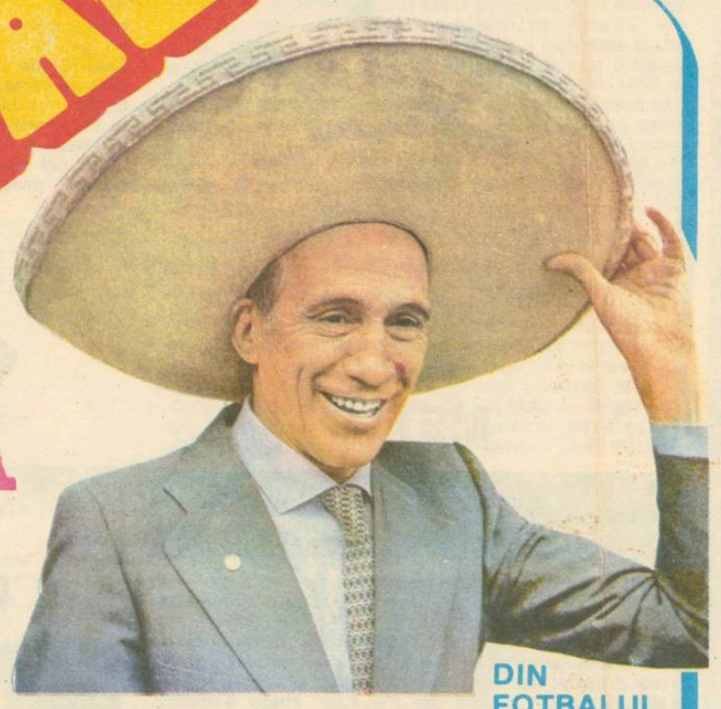

DIN FOTBALUL ITALIAN

BEARZOT
PE URMELE LUI POZZO

Actualul antrenor al fotbaliştilor italieni (n. 1927) a evoluat prin anii '50 în linia de mijloc a echipei Torino, iar cariera sa internaţională se reduce la un singur meci în prima reprezentativă: Ungaria—Italia 2—0, partidă disputată la Budapesta în 1955.

Palmaresul său ca antrenor al naţionalei este, în schimb, mult mai vast. A debutat în septembrie 1975 ca secund al lui Fulvio Bernardini, după care în octombrie 1977 a preluat de unul singur conducerea echipei, directoratul său fiind depăşit ca durată doar de Vittorio Pozzo (1 dec. 1929—5 aug. 1948).

Pe locul al treilea, în acest clasament al celor mai stabili antrenori, se află Ferruccio Valcareggi care a îndeplinit această funcţie între anii 1967—1974.

AL DOILEA START AL LUI ZOFF

Dino Zoff (112 selecţii în „squadra azzurra") a fost cooptat în conducerea tehnică a clubului Juventus.

Avînd şi carnetul de antrenor de categoria a II-a, Zoff a participat în 1985 la cursurile de la Coverciano, unde a ţinut o serie de comunicări bine primite de o asistenţă surprinsă de metamorfoza rapidă a celebrului internaţional.

PALMARESUL
„SQUADREI AZZURRA"

Primul meci internaţional al reprezentativei italiene a avut loc la 15 mai 1910 pe stadionul din Milano, împotriva echipei Franţei pe care a învins-o cu 6—2 (2—0), în prezenţa a 4000 de spectatori.

De atunci pînă la finele anului 1985, palmaresul fotbaliştilor italieni numără 425 de meciuri, dintre care 222 de victorii, 107 meciuri egale şi 96 de înfrîngeri şi un golaveraj de 818—510.

„ORIUNDI"

Sub această denumire sînt cunoscuţi fotbaliştii proveniţi din alte ţări cu statut de repatriaţi, mai ales în perioada interbelică. Ulterior ei au obţinut cetăţenia italiană, pe baza legilor statului şi a convenţiilor cu ţările de origine.

Dintre aceştia, 44 au îmbrăcat tricoul albastru, ordinea primilor trei clasaţi fiind următoarea:

1. Raimondo Orsi (Argentina, n. 1901), Juventus — 35 selecţii;
2. Michele Andreolo (Uruguay, 1912—1981), Bologna — 26 selecţii;
3. Luisito Monti (Argentina, 1901—1983), Juventus — 18 selecţii.

Pe lista internaţionalilor se mai află şi renumiţii Guaita, Sivori, Angelillo (Argentina), Ghiggia, Schiaffino, Mascheroni (Uruguay), Altafini, Sormani (Brazilia) ş.a.

FOTBAL MERIDIAN

PLATINI: FAŢA ASCUNSĂ A PATRONULUI

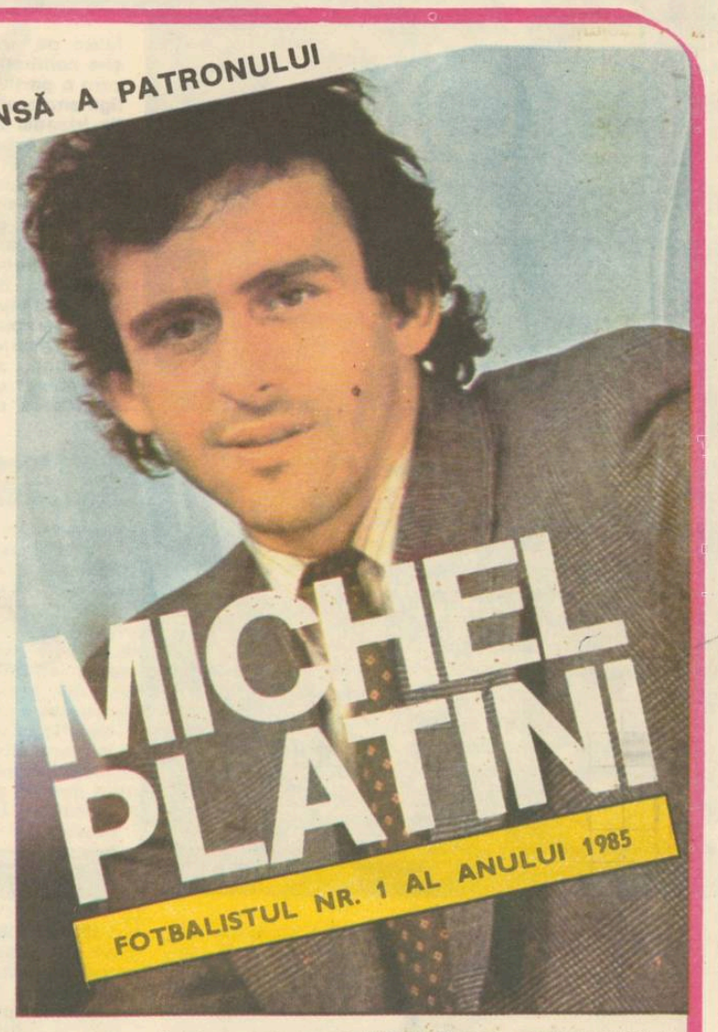

Sub acest titlu au apărut în presa franceză opiniile lui Patrick Battiston, referitoare la căpitanul echipei de fotbal a Franţei. Ne este înfăţişat portretul unui lider înnăscut, cu un caracter puternic, care preferă să se impună prin exemplul personal şi nu prin autoritatea funcţiei sale în cadrul selecţionatei.

După ce ne este descris felul meticulos în care Platini îşi pregăteşte marile meciuri şi modul său de comportare în teren, articolul se încheie cu următoarea concluzie: „Este un formidabil «gagneur», fie, dar el n-a încercat niciodată, de-a lungul carierei, să provoace evenimentele; ele au sosit în mod firesc!"

Este vorba, bineînţeles, de faptul că în anii 1977, 1981 şi 1985, Michel Platini şi-a pus amprenta asupra calificării Franţei la turneele finale ale Campionatelor mondiale de fotbal.

Ziarele italiene contribuie din plin la reclama atacantului reprezentativei franceze (şi al lui Juventus), lansînd titluri la fel de elogioase: „Platini, mînă de maestru", „Platini duce Franţa în Mexic", „Mexico, arriba Platini!".

RECORDUL LUI PLATINI

Michel Platini l-a depăşit pe Just Fontaine, trecînd pe locul întîi în clasamentul general al golgeterilor reprezentativei. După meciul disputat împotriva Iugoslaviei, contînd pentru preliminariile Mundialului mexican, căpitanul naţionalei franceze totalizează 39 de goluri, înscrise în 62 de meciuri. Pe locurile următoare se află Fontaine cu 30 de goluri (21 selecţii) şi Vincent — 22 (45).

Să mai reţinem că din cele 39 de goluri marcate de Platini, 10 au fost din lovituri libere şi 3 din penalty.

VISUL LUI McAVENNIE

Scoţianul Frank McAvennie avea de ce să fie în culmea fericirii la sfîrşitul primei manşe a meciului de baraj Scoţia—Australia (2—0) pentru calificarea la turneul final din Mexic. „Cînd eram elev, mergeam adesea să-l văd jucînd pe Kenny Dalglish sub culorile lui Celtic. Pentru mine el rămîne un jucător unic, un gigant... Eram departe de a-mi imagina că voi fi într-o zi în aceeaşi echipă cu el."

Timpul a trecut şi iată-l pe McAvennie, acum în vîrstă de 26 de ani, la prima sa selecţie, împotriva echipei Australiei, cînd a deschis scorul dintr-o pasă decisivă a lui Dalglish. Evoluţia debutantului l-a încîntat pe antrenorul Alex Ferguson, acesta afirmînd că golul lui Frank „a fost o bijuterie, iar primul său meci, foarte reuşit".

Începută relativ tîrziu, în 1982 la clubul St. Mirren, cariera lui Mc Avennie a avut o evoluţie rapidă. Înscriind 48 de goluri pentru echipa sa, a fost transferat anul trecut la clubul West Ham pentru 300 000 de lire, fiind, în ajunul meciului cu Australia, golgeterul primei Divizii engleze (15 goluri).

ANGLIA: HULIGANII PIERD TEREN

Urmărind să pună capăt interdicţiei (nelimitate) impusă de UEFA participării echipelor engleze în Cupele europene, marile cluburi britanice au pornit o „vînătoare liberă" a huliganilor, pentru stîrpirea totală a actelor de vandalism săvîrşite în incinta stadioanelor. Conform statisticilor întocmite la sfîrşitul lui noiembrie 1985 de Liga engleză, au fost arestate 1 044 de persoane, dintr-un total de 4 590 000 de spectatori.

Cu toate acestea, Dick Wragg, preşedintele Comitetului internaţional al federaţiei, a temperat optimismul declarînd: „Sînt încîntat de maniera în care am ripostat, dar este încă prea devreme să cerem abolirea acestei sancţiuni."

TELEX-MUNDIAL

● Sistemul de desfăşurare a turneului final prezintă o inovaţie faţă de ediţia precedentă, cea din Spania, prima cu 24 de echipe: dacă în prima fază lucrurile sînt identice, jucîndu-se în grupele preliminare sistem campionat, fiecare cu fiecare, mai departe, în faza a doua, vom asista la meciuri eliminatorii; astfel, din fiecare serie preliminară se califică primele două clasate, la care se adaugă alte patru formaţii cu cele mai bune rezultate, aşa-numitele „fericite ale locului 3"; apoi, cele 16 echipe se vor întîlni în „optimi", învingătoarele în „sferturi", apoi vor urma semifinale şi finale (pentru locul 3 şi, respectiv, pentru titlu).

● Prima fază va avea loc între 31 mai şi 13 iunie, cu meciuri în fiecare zi, de la orele 12,00 şi 16,00; ora GMT = (ora locală plus 6), pe 14 iunie este zi de odihnă, „optimile" sînt programate în zilele de 15, 16, 17 şi 18 iunie, urmează două zile de odihnă, apoi pe 21 şi 22 iunie se vor desfăşura „sferturile". Semifinalele — pe 25 iunie, „finala mică" la 28 iunie, iar meciul pentru titlul suprem —pe 29 iunie.

● Problema numărul 1 va fi, pentru majoritatea competitoarelor, cea a altitudinii. Într-adevăr, meciurile se vor disputa în general la peste 2 000 m de la nivelul mării. Recordul — Toluca, oraş situat la 2 639 m, în timp ce Ciudad de Mexico este la 2 277 m. În schimb, Monterrey se află la 538 m...

● Clima de la Monterrey — umezeală şi căldură sufocantă —, ca şi altitudinea redusă îl îngrijorează pe antrenorul Angliei, Bobby Robson, care a declarat că nici nu concepe să nu se califice în faza a doua. Or, în această situaţie (probabilă), cum vor face englezii cu aclimatizarea?

● Specialiştii apreciază că altitudinea favorizează echipele tehnice şi va constitui un handicap pentru cele ce practică un joc în forţă. Dacă ne gîndim la isprava brazilienilor din 1970 înclinăm să le dăm dreptate. Deşi, meciurile cele mai spectaculoase în 1970 au fost R.F. Germania—Anglia şi Italia—R.F. Germania...

● Singurul jucător care a participat la turneul final din 1970 şi este şi acum prezent „în exerciţiul funcţiunii", dar ca antrenor de data aceasta, este vest-germanul Franz Beckenbauer.

● La 10 mai, International Board, organismul care deţine exclusivitatea modificărilor de regulament, va decide în privinţa unei propuneri a FIFA cerînd ca toţi jucătorii de rezervă să se afle pe banca de schimb, şi nu numai 5 ca pînă acum, cu scopul de a facilita sarcina antrenorilor în cazul modificării de formaţii.

● Directorul tehnic al Federaţiei de fotbal a Franţei, Michel Hidalgo, va fi, fără îndoială, primit cu simpatie în Mexic. Eroul naţional al Mexicului se numeşte...Miguel Hidalgo y Costilla, cel ce a declanşat, în 1810, războiul pentru independenţa ţării. Desigur, nu din acest motiv este antrenorul francez optimist, declarînd după obţinerea calificării că echipa sa vizează titlul!

● Apropo de tehnicieni: decanii de vîrstă ai antrenorilor reprezentativelor în Mexic vor fi Miguel Munoz (Spania) şi Guy Thys, belgianul, ambii în vîrstă de 64 de ani. În schimb, cel mai tînăr este francezul Henri Michel — 38 de ani.

● La jucători, figură de veteran face Pat Jennings, portarul Irlandei de Nord, care a intrat în al 5-lea deceniu de viaţă, deţinînd recordul de selecţionări pentru postul său — 113, la sfîrşitul anului 1985. Pentru că sîntem însă în Mexic, să amintim şi un alt record al postului: mexicanul Carbajal a apărat poarta reprezentativei Mexicului la cinci turnee finale (de pe Maracana — 1950, pe Wembley — 1966)!

● Un alt record, în schimb, nu va fi bătut, în mod sigur: cel al numărului ziariştilor acreditaţi. În urma unui acord între FIFA şi AIPS vor fi prezenţi la „Cupa Mondială" „doar" 5 000 de ziarişti, adică 10 pentru fiecare fotbalist (cu rezervele luate în calcul). În Spania au fost 7 920 de reprezentanţi ai „mass-media", cifră ce nu va mai fi atinsă, conform acordului citat, care prevede limitarea acreditărilor.

● Declaraţiile de după tragerea la sorţi, pe cît de numeroase, pe atît de diverse, chiar în mijlocul aceleiaşi grupări, au, după o opinie personală, un caracter diplomatic. Şi este firesc să fie aşa, cu atîta timp înainte de fluierul inaugural. Doar Michel Platini, jucătorul numărul 1 din lume anul trecut, a avut un accent de umor galic: „Tragerea la sorţi e bună pentru noi; ia să ne gîndim că în locul Marocului am fi căzut cu Danemarca, aceasta fiind colega de „căciulă" a africanilor?".

● În încheiere, să amintim opinia cvasi-generală, potrivit căreia va fi cel mai puternic turneu final din istoria competiţiei. Un singur argument este, credem, de ajuns: la a 13-a „Cupă Mondială" participă, pentru prima dată, toate campioanele mondiale de pînă acum: Brazilia (1958, 1962 şi 1970), Italia (1934, 1938 şi 1982), Uruguay (1930 şi 1950), R.F. Germania (1954 şi 1974), Anglia (1966) şi Argentina (1974). Şi, iată, jumătate dintre acestea nici nu au fost socotite de către FIFA printre favorite...

DE-ALE COMPUTERELOR...

Conform prognozei ordinatorului cotidianului sportiv mexican „Esto", finala Campionatului mondial se va disputa între echipele Braziliei şi Angliei. Analizînd evoluţia echipelor, acelaşi ordinator indică următoarele calificări: Italia, Argentina şi Bulgaria (Grupa A); Mexic şi Paraguay (Grupa B); Franţa, URSS şi Ungaria (Grupa C); Brazilia, Irlanda de Nord şi Spania (Grupa D); R.F.G. şi Uruguay (Grupa E); Polonia, Anglia şi Portugalia (Grupa F).

Optimile de finală vor programa meciurile: Italia—Portugalia, Mexic—Ungaria, Franţa—Spania, Brazilia—Bulgaria, Argentina—URSS, Anglia—Paraguay, R.F.G.—Irlanda de Nord şi Polonia—Uruguay. De aici, ar urma să se dispute în sferturile de finală partidele Italia—Mexic, Brazilia—Franţa, Anglia—Argentina, R.F.G.—Uruguay. Semifinalele vor consemna întîlnirile Brazilia—Italia şi Anglia—R.F.G.

Autorii acestui „fotbal-ficţiune" recunosc însă că lipsa unor date complete asupra echipei Danemarcei poate modifica aceste previziuni.

„Vrem să egalăm, performanţele craiovenilor şi dinamoviştilor"

A. Iordănescu

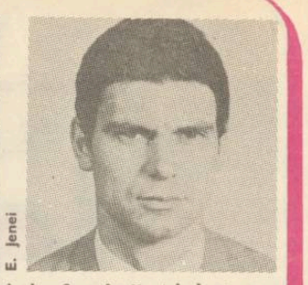
E. Jenei

Joi 9 ianuarie ora 13 la cabana „Steaua" de la Predeal. Echipa militară sosită acolo cu o zi înaintea se afla la masa de prînz. Dar gîndurile tuturor se îndreptau spre hotelul Atlantis-Sheraton de la Zürich unde la acea oră începuse tragerea la sorţi a „sferturilor" Cupei Campionilor Europeni. Majoritatea jucătorilor stelişti declaraseră că îşi doresc ca adversari pe finlandezii de la Kuusysi Lahti aşa că este uşor de imaginat „explozia" care s-a produs în momentul cînd a venit vestea telefonică: jucăm cu filandezii!

După primele comentarii „în familie", colegul Octavian Vintilă mereu prezent „pe faţă", solicită declaraţii pentru radio. Cei interesaţi reuşesc să găsească în răspunsurile lor echilibrul necesar în asemenea situaţii cînd o euforie prelungită nu poate fi decît dăunătoare.

Odată încheiat reportajul radiofonic pe care probabil l-aţi ascultat mă retrag cu cei doi antrenori la un pahar de... vorbă.

EMERICH JENEI: „Important este acum să rămînem cu picioarele pe pămînt. O echipă care a eliminat pe FC Sarajevo (vă amintiţi acel 4—0 cu Corvinul?) şi mai ales pe Zenit Leningrad trebuie privită cu toată seriozitatea".

ANGHEL IORDĂNESCU: „În meciul de la Leningrad finlandezii au condus cu 1—0 pînă în minutul 83! Indiscutabil Kuusysi de astăzi este mai puternică decît cea eliminată de Dinamo în 1983".

E.J.: „Din păcate campionatul finlandez fiind întrerupt nu ne vom putea studia adversarii care se antrenează acum pe un teren acoperit. Probabil că ei ne vor urmări în meciurile amicale din turneul ce-l vom întreprinde în Grecia şi Italia. Dar niciodată meciurile amicale nu seamănă cu cele oficiale".

A.I.: „Am văzut mulţi dintre jucătorii lui Kuusysi în reprezentativele de tineret şi de seniori ale Finlandei cu care ne-am întîlnit anul trecut. Au progresat vizibil la toate capitolele: fizic, tehnic, tactic. Delaltfel trei internaţionali finlandezi (Lipponen, Rantanen şi Lius — acesta din urmă de la Lahti) au fost solicitaţi de cluburi puternice din alte ţări.

E.J.: „Vă mărturisesc că mă temeam puţin de reprezentantele fotbalului latin (Juventus şi Barcelona — ce meci va fi între ele!). Mă gîndeam că ne-ar fi convenit o echipă de tip anglo-saxon (Aberdeen sau Bayern) dar n-am sperat că vom avea şansa de a juca în compania nordicilor. Fiindcă este o şansă pe care trebuie să o valorificăm printr-o maximă concentrare pe timpul pregătirilor şi o mobilizare exemplară în meciul de la 5 martie cînd putem decide calificarea".

A.I.: „Avem un culoar favorabil spre finala „Cupei Campionilor Europeni", care este scopul nostru mărturisit sau nu. Pînă atunci însă va trebui să dovedim că ne-am calificat pe deplin meritat în „sferturi", că meciul cu Honved de la Bucureşti nu a fost o excepţie o zi bună cum se spune. Echipa noastră a crescut mult în coeziune, putere de muncă, maturitate. Avem acum în fiecare compartiment valori indiscutabile care prin calităţile specifice fiecărui jucător se completează în mod fericit. Avem o ECHIPĂ şi în afara terenului de joc. Conducerea ministerului nostru şi cea a clubului Steaua au contribuit considerabil la crearea unei atmosfere de pregătire şi de colaborare excelentă între toţi factorii responsabili. Toţi componenţii lotului doresc să răspundă prin fapte acestei griji cu care sînt înconjuraţi".

E.J.: „În primul meci nu va juca Lăcătuş pentru cumul de cartonaşe galbene. Vom căuta o soluţie care să nu ne micşoreze forţa ofensivă fiindcă nu e nici un secret vom juca pe cartea ataculuj dar la fel ca în cele două „4—1-uri" cu Vejle şi Honved fără a ne arunca orbeşte peste adversar.

Cu Honved golurile 1 şi mai ales 3 au înclinat balanţa morală a meciului de partea noastră fiind marcate în primele secunde ale fiecărei reprize. Acum s-ar putea să nu se mai întîmple aşa. Sînt sigur că publicul de pe Ghencea nu-şi va pierde răbdarea şi ne va ajuta ca întotdeauna fiindcă cum se spune al 12-lea jucător".

A.I.: „Vrem să egalăm şi chiar să depăşim performanţele europene ale craiovenilor şi dinamoviştilor. În accest scop ne vom pregăti fără menajamente!".

Am plecat de la cabana „Steaua" cu convingerea că acolo se pun bazele unui 1986 fructuos pentru echipa campioană a României, ambasadoarea fotbalului nostru în Europa.

Probabil că în aceeaşi zi la Lahti antrenorul Keijo Voutilăinen a răsuflat uşurat văzînd că echipa lui va juca cu Steaua şi nu cu Juventus sau cu Barcelona.

Cristian Ţopescu

ORIZONTAL: 1) Una, două dă cu piciorul ● Începe partida! 2) Aer de fotbalist ● „Trage" în forţă! 3) Accidentaţi ● Meciuri nedecise. 4) Ratare pe jumătate! ● A pierdut (fem.) ● Apare Ozon! 5) Viaţa e viaţă ● Rîu în U.R.S.S. 6) Marin Stelian ● Treaba mijlocaşului (pl.). 7) Zi de fotbal ● „Căpitan"... la Constanţa. 8) Centru de canotaj! ● „Plin" la fotbal (pl.). 9) Contra-atac ● Popor antic. 10) Fotbalişti ● Afluent al Mureşului. 11) Lucrează în cîmp (primăvara) ● Gol (pl.). 12) Juniori, seniori, totuna... ● Participantă la C.M. 1986. 13) Căpitan (înv.) ● Altă participantă la C.M. 1986.

VERTICAL: 1) „Ciclopul" de la Constanţa ● Pregătită. 2) Meseria... unui vechi fotbalist! ● Fotbal... pe autostradă (pl.) 3) Artilerist cu tricou! ● Spaima portarilor. 4) Înaintaş englez ● Etapa 24! ● Şut în gol! 5) Aparat! ● Şuteuri. 6) Încă o dată ● Grozăvii. 7) Trimis pe dreapta! ● Omul nr. 23 de pe teren! (pl.). 8) Un portar... fără frică! ● Marchează de la început! 9) Tăgăduială (reg.) ● Tîrg în Australia ● Cam (pop.). 10) Cu o echipă studenţească. 11) Încă o participantă la C.M. 1986 ● Concept, plan. 12) A dispune în teren ● Referitoare la un punct (marcat pe teren).

Dicţionar: TNA, OZD, TUI, TAGA, LARA, CAN.

Mitică Chimion

Preţul : 5 LEI

Tiparul executat sub comanda nr. 63 033 la Combinatul Poligrafic „Casa Scînteii"

PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

Fotbal

Revistă săptămînală

ANUL I

29

JOI
15 DECEMBRIE 1966

12 PAGINI
2 LEI

CALENDARUL DE PRIMĂVARĂ AL ECHIPEI NAȚIONALE

În primele șase luni ale anului 1967, reprezentativa țării noastre urmează să susțină un număr de cinci întîlniri internaționale, oficiale și amicale.

Programul se prezintă astfel :

22 martie : FRANȚA – ROMÂNIA la Paris (amical).

23 aprilie : ROMÂNIA – CIPRU la București (campionatul Europei)

24 mai : ELVEȚIA – ROMÂNIA, într-un oraș încă nedesemnat (campionatul Europei)

11 iunie : UNGARIA – ROMÂNIA la Budapesta (amical).

În privința acestui meci însă, cele două federații discută eventualitatea amînării lui pentru sezonul de toamnă.

24 iunie : ROMÂNIA – ITALIA la București (campionatul Europei).

Este probabil ca pentru luna mai să fie perfectată și revanșa **ROMÂNIA – IZRAEL**.

Cu o fentă reușită, Pîrcălab a derutat pe portarul echipei Izraelului, Mihaeli, trimițînd mingea în partea opusă acestuia : transformarea precisă a penaltiului din min. 52 a adus victoria cu 2–1 a echipei României la Tel Aviv

Portarul Soham, înlocuitorul lui Mihaeli, a avut mai multă șansă decît predecesorul său. N-a mai primit gol, deși fotbaliștii noștri au avut cîteva mari ocazii, printre care aceasta din imagine, ratată de Dridea I

DIN SUMAR

PAGINA 3:
Ce proiecte aveți pentru perioada de iarnă?

PAGINA 4:
Fotbalul în școala noastră — raid anchetă

PAGINILE 6-7:
Comentarii pe marginea activității echipelor reprezentative

PAGINILE 10, 11, 12:
Știri și comentarii de peste hotare

Concursul nostru

„CEA MAI FRUMOASĂ FOTOGRAFIE DE FOTBAL A ANULUI"

SE ÎNCHEIE LA 20 DECEMBRIE

CAMPIONATUL REGIUNII SUCEAVA

S-a încheiat turul campionatului de fotbal al regiunii Suceava. În actuala ediție au luat startul 14 echipe. După consumarea a 3 etape, asociația sportivă Textila Botoșani și-a desființat secția de fotbal, o parte din jucătorii ei fiind transferați la Viitorul Botoșani. În competiție au rămas astfel 13 echipe. În ultima etapă, lidera clasamentului, Foresta Gura Humorului, a fost învinsă la Vama de către echipa locală Bradul, cu scorul de 4—1. Două meciuri nu s-au disputat. În urma acestor rezultate, clasamentul campionatului regional de fotbal are următoarea configurație:

1.	Foresta Gura Humorului	12	8	1	3	26–13 17
2.	Fulgerul Dorohoi	12	8	0	4	34–25 16
3.	Viitorul Uz. Text. Botoșani	12	6	2	4	24–14 14
4.	Minerul Fundul Moldovei	12	6	2	4	21–14 14
5.	Cooperatorul Fălticeni	11	6	1	4	24–14 13
6.	Avîntul Frasin	12	6	1	5	21–16 13
7.	Bradul Vama	12	5	2	5	26–22 12
8.	C.F.R. Suceava	10	5	0	5	19–24 10
9.	Forestierul Falcău	11	4	1	6	16–19 9
10.	Foresta Moldovița	12	4	1	7	21–26 9
11.	Tractorul Săveni	12	4	0	8	15–25 8
12.	Unirea Siret	10	4	0	6	15–29 8
13.	IPROFIL Rădăuți	10	2	1	7	6–27 5

Comparînd actualul clasament cu cel de anul trecut, se observă că:

— s-au înscris mai puține goluri în acest tur (268) față de anul trecut (329);

— cele mai spectaculoase salturi le-au înregistrat Foresta Gura Humorului, actualul lider (de pe locul 14 în turul 1965/1966 pe locul 1 în turul 1966/1967) și Fulgerul Dorohoi (de pe locul 11 pe locul 2);

— cele mai evidente scăderi le-au înregistrat Unirea Siret (de pe locul 8 pe locul 12) și Forestierul Falcău (de pe locul 2 pe locul 9).

În general, acest tur a oferit publicului dispute dîrze, pasionante, cu multe surprize. Cîteva întîlniri s-au ridicat peste nivelul celorlalte: C.F.R. Suceava—Foresta Moldovița, Bradul Vama — Foresta Gura Humorului, Minerul Fundul Moldovei — Viitorul Uzinele Textile Botoșani și altele. Echipele respective desfășoară în general un joc colectiv, constructiv, eficace: aplică elastic sistemul cu 4 fundași, au loturi omogene. Satisfăcător este de asemenea și nivelul de pregătire fizică a majorității echipelor care au evoluat în acest tur de campionat.

La sfîrșitul turului am întocmit și un clasament al golgeterilor. Pe primul loc se află **Sedlițchi** (Bradul) cu 17 goluri înscrise. Îl urmează, în ordine, **Endel** (Foresta Gura Humorului) cu 10 goluri, **Constantinescu II** și **Socrate** (Viitorul), **Ungureanu** (Fulgerul) și Weiss (Foresta Moldovița) cu 7 goluri, **Gane** (Avîntul), **Chelaru** (Tractorul), **Păduraru** (Fulgerul) cu 6 goluri.

Desfășurarea actualului tur comportă însă și unele considerații critice. M-aș opri doar la cîteva:

— E vorba, în primul rînd, de indisciplina care se mai manifestă atît la jucători cît și la unii spectatori. De pildă, terenul din Săveni a fost suspendat în acest tur de două ori pentru actele huliganice ale spectatorilor față de arbitri, pentru jocul dur al unor jucători ca: Dumitriu, Nichita și Lăpușneanu. Identic s-a întîmplat și la Falcău, la meciurile Forestierul — Viitorul Uzinele Textile și Forestierul — Bradul Vama.

— Unele echipe (Unirea Siret, IPROFIL Rădăuți, Forestierul Falcău) nu se pregătesc cu asiduitate, pun bază pe jocul „în forță", depășind de multe ori limitele regulamentului. Altele (C.F.R. Suceava, Tractorul Săveni, Foresta Moldovița) nu se ocupă cu grijă de pregătirea juniorilor, echipele respective de juniori fiind clasate pe locurile 13, 10, 9, în campionatul regional. În plus, Fulgerul Dorohoi, Foresta Gura Humorului și altele, deși au echipe de juniori bune, nu promovează în prima echipă tinerii talentați, mulțumindu-se să „importe" fotbaliști de la alte asociații sau să țină în lot jucători în vîrstă care nu dau randament.

GHEORGHE JAUCA
corespondent regional

DIALOG CU CITITORII

REPROFILĂRI...

ANDREI POP — Baia Mare: **„Vă rog să-mi reamintiți cîțiva dintre jucătorii români care au debutat în echipele noastre naționale și de club într-un anumit post, ca apoi să se consacre altuia, jucînd chiar în echipele noastre reprezentative în această nouă calitate".**

Desigur, că în condițiile actuale de joc, cînd posturile jucătorilor în echipă și-au pierdut rigurozitatea care îi încorseta, necesitățile tactice moderne oferindu-le în prezent o mare rază de acțiune, „transferul" de pe un post pe altul pare mai puțin spectaculos. Din această cauză, sîntem tentați să eludăm fuziunea dintre unele sarcini ale vechilor halfi cu cele ale „defuncților" interi, astfel că acum trecerea unui mijlocaș în compartimentul ofensiv sau defensiv, nu o mai considerăm drept o schimbare netă de post.

Mocanu

În vechile sisteme de joc însă, și în special în W.M. o trecere de la un post la altul în cadrul echipei însemna, de fapt, o reprofilare și, deci, o altă orientare în joc, bazată pe cerințele noului post. De aceea ele păstrau și o notă inedită, spectaculoasă. Să ne referim la cîteva exemple.

În anul 1940, în meciul cu Italia de la Roma (0—1), inter dreapta în echipa noastră națională a jucat Ion Mihăilescu, făcînd aripă cu Bindea. Și iată că peste 9 ani „Miki" Mihăilescu joacă la București, în meciul cu echipa Albaniei (4—1), pe post de fundaș stînga! Și probabil că meciurile internaționale în care a jucat ca half au fost considerate de apreciatul jucător rapidist drept o tentativă de a împăca... capra cu varza!

O altă trecere în diagonală (de această dată chiar pe extreme!) a făcut-o fostul jucător dinamovist Szökö care a debutat în echipa națională în anul 1953 (România — Bulgaria 3—1) pe post de extremă dreapta, ca să devină, la un scurt interval după aceasta, un reputat fundaș stînga! Amintim dintre numeroasele sale evoluții internaționale în acest ultim post, meciul de la Belgrad (1956) cînd Romînia a învins cu 1—0 puternica echipă a Iugoslaviei, cu care prilej Szökö a fost unul din cei mai buni jucători de pe teren.

Ne mai putem referi, în încheiere, fără a epuiza însă subiectul, la foștii internaționali Iosif Covaci și A. Caricaș, care în calitate de centri atacanți au putut aprecia la justă valoare, rolul și măiestria adversarilor lor direcți: stoperii, trecînd apoi cu „arme și bagaje" în tabăra... apărării, devotîndu-se acestui nou post. Și ca ultim exemplu, să citățm trecerea actualului internațional Mocanu, a cărui retragere de pe extremă în postul de fundaș s-a dovedit inspirată, el ajungînd în echipa noastră reprezentativă.

CORNERELE ȘI LOVITURILE DE PEDEAPSĂ

GHEORGHE FILIMON — Deva: **„Am auzit că s-a făcut propunerea la F.I.F.A. de a se introduce în regulamentul de joc prevederea de a se acorda lovitură de 11 m. pentru 3 cornere consecutive. E adevărat?"**

E adevărat că în ultima vreme s-au făcut numeroase propuneri de modificare a regulamentului, majoritatea lor avînd drept scop combaterea tendinței generale de defensivă exagerată. Dar, despre o asemenea „inovație" ca cea despre care vorbiți dv. nu am auzit. Știm că în urmă cu cîțiva ani, un specialist maghiar (Gustav Sebeș), sesizînd că, pe de o parte, echipele în apărare recurg cu ușurință la cornere, oprind spectaculozitatea jocului, iar pe de altă parte, loviturile de colț nu pot fi în general fructificate și deci nu mai prezintă un avantaj concret pentru formația în atac, a sugerat adăugarea la cele 9 situații de acordare a loviturii de pedeapsă pe aceea despre care amintiți dv. Sugestia sa, însă, nu a găsit nici un ecou. Oricum, trebuie să recunoaștem că o asemenea prevedere ar însemna totuși o sancțiune prea aspră, în măsură să hotărască de multe ori soarta meciului.

De pe cuprinsul țării

O NOUĂ COMPETIȚIE STUDENȚEASCĂ LA CLUJ

Cu cîteva săptămîni în urmă, pasionații sportului cu balonul rotund din cetatea studențească clujeană au trăit momente festive. Cele 6 cluburi universitare: **Agronomia, Arte, Institutul Pedagogic, Medicina, Politehnica și Universitatea, și-au aliniat echipele la startul unei noi competiții fotbalistice — campionatul orășenesc de fotbal — seria studențească.**

O asemenea măsură era de mult așteptată de locuitorii orășelului studențesc de sub Feleac, căci nu puțini dintre ei își petrec timpul liber în tovărășia mingii de fotbal. Luînd un caracter organizat, activitatea fotbalistică de masă va putea scoate la iveală nume noi pentru fotbalul de performanță studențesc.

Partidele disputate pînă acum au satisfăcut, prin nivelul lor tehnic și spectacular, înfocatele galerii fiind prezente, ca întotdeauna, la datorie.

Iată și cîteva talente remarcate în mod deosebit: **Oegar, Pop, Moraru, Stepan** (de la Universitatea), **Bota, Marcu, Lazăr** (de la Arte), **Anca** de la Agronomia, **Ardeleanu** de la Medicina și alții.

La sfîrșitul returului, care se va desfășura la primăvară, echipei clasate pe locul 1 i se va decerna titlul de campioană și va participa la meciurile de baraj pentru calificarea în campionatul regional. Și n-ar fi de loc exclus ca echipa învingătoare să urmeze drumul deschis de actuala fruntașă a seriei Nord din categoria C — Medicina Cluj, care s-a constituit tot dintr-o astfel de inițiativă.

GEORGE PLEȘ
corespondent

18 ETAPE DE SUSPENDARE PENTRU CAVALERII FLUIERULUI

Comisia regională de fotbal Hunedoara a dictat recent o serie de măsuri luate împotriva unor cavaleri ai fluierului. Astfel, ea a sancționat pe arbitrii Bistran și Cîrnățulea (Orăștie) cu suspendare pe 4 etape pentru că au refuzat să conducă meciurile de fotbal la care au fost delegați. De asemenea, comisia regională de fotbal a suspendat pe timp de 6 etape pe arbitrii A. Dumitrescu (Orăștie) și Ion Vețan (Deva) iar pe Nicolae Opincaru (Sebeș) pe 8 etape, pentru greșeli de arbitraj izvorîte din necunoașterea regulamentului.

N. SBUCHEA
corespondent

CAMPIONATUL ORĂȘENESC DE FOTBAL DIN PETROȘENI

Recent a luat sfîrșit prima parte a campionatului orășenesc de fotbal la care participă un număr de 8 echipe.

Datorită echilibrului de valoare dovedit de primele cinci echipe, lupta pentru ocuparea unui loc cît mai bun în clasament a fost extrem de dîrză, dar desfășurată, în general, în limitele sportivității.

Iată de altfel și primele 5 clasate: **Constructorul** Lupeni (11 puncte), **Minerul** Uricani (10 puncte), **Preparatorul** Lupeni (9 puncte), **Preparația Petrila** (8 puncte) și **Minerul** Bănița (8 puncte).

S. BĂLOI
corespondent

Echipa UMT din Timișoara s-a clasat pe primul loc în seria Nord a campionatului regiunii Banat, la încheierea turului

RĂSPUNDEREA ARBITRULUI

SOFRON BORDEAN, cazangiu la depoul C.F.R.-Teiuș: **„Am urmărit și eu, la televizor, partida dintre reprezentativa țării noastre și a Italiei. Mi-a plăcut foarte mult jocul; a fost fără faulturi, fără duritățI. Felicit echipa noastră, în frunte cu Dobrin, Ghergheli, Frățilă, Dan, Lucescu. M-a surprins însă, arbitrajul. Oare în cazul unui arbitru internațional nu se poate face contestație împotriva unei decizii?"**

Desigur că împotriva unei decizii de arbitraj se poate face contestație, chiar și în cazul unui meci internațional, deși nu s-au prea produs asemenea cazuri; cel mult au fost introduse plîngeri, iar forul internațional — sub egida căruia s-a disputat întîlnirea a luat, dacă a fost nevoie — măsurile cuvenite, în marea majoritate a cazurilor numai de natură disciplinară.

Regulamentul de joc elaborat de F.I.F.A. (valabil în toate țările, deci și la noi) a cuprins într-o precizare eventualitatea unor rezultate influențate de arbitri. În această precizare se spune: „în cazul în care se dovedește că rezultatul meciului a fost în mod intenționat viciat de arbitru sau greșelile de arbitraj săvîrșite au fost așa de mari încît au denaturat complet rezultatul, arbitrul va suporta consecințele...". Dacă partida respectivă se va rejuca sau nu, această decizie o poate lua numai organul superior (F.I.F.A. și U.E.F.A. la jocurile internaționale, federațiile naționale la cele interne), care va aprecia, pe fapte concrete, dacă este cazul unei rejucări.

Asemenea decizii însă, sînt extrem de rare. Textul de regulament care spune că „deciziile sale (n. r. ale arbitrului) cu privire la chestiunile de fapt întîmplate în cursul partidei vor fi fără apel în măsura în care aceasta privește rezultatul jocului" este aplicat cu strictețe. Dv. știți că într-un meci sînt nenumărate deciziile de arbitraj discutabile și dacă ar fi luată în considerare una singură ar însemna să se rejoace serii întregi de meciuri, ba chiar campionate întregi... Ne amintim că după o finală a Cupei Angliei, disputată cu ani în urmă, s-a dovedit cu un film că golul victoriei a fost înscris dintr-o centrare dinafara terenului de joc și, totuși, rezultatul meciului n-a fost anulat. Arbitrul însă, a fost sancționat, pentru că indiferent de textele de regulament care-i conferă autoritate și prerogative inatacabile, el trebuie să conducă în modul cel mai atent, corect, obiectiv.

Ce proiecte aveţi pentru perioada de iarnă ?

Perioada pregătitoare de iarnă este prin durata ei (aproximativ 10 săptămîni), foarte importantă şi decisivă pentru randamentul jucătorilor şi echipelor în sezonul viitor. De asemenea, precedînd returul campionatului, urmările ei (favorabile sau nu, după calitatea şi cantitatea muncii cuprinse în fiecare ceas de antrenament) se vor prelungi direct, hotărînd în ultimă instanţă şansele unei echipe în aspiraţia ei pentru un loc cît mai bun în clasament, pentru o comportare cît mai frumoasă. Ţinînd cont de toate aceste implicaţii, care ţin loc şi de pledoarie pentru mobilizarea energiilor tuturor componenţilor unei secţii de fotbal (conducători, antrenori, jucători), reporterii noştri s-au adresat cu întrebarea din titlul paginii antrenorilor: VALENTIN STĂNESCU (Rapid), ŞTEFAN COIDUM (Jiul), SILVIU PLOIEŞTEANU (Steagul roşu), AUGUSTIN BOTESCU (C.S.M.S. Iaşi) şi EUGEN MLADIN (Universitatea Cluj). Iată răspunsurile primite :

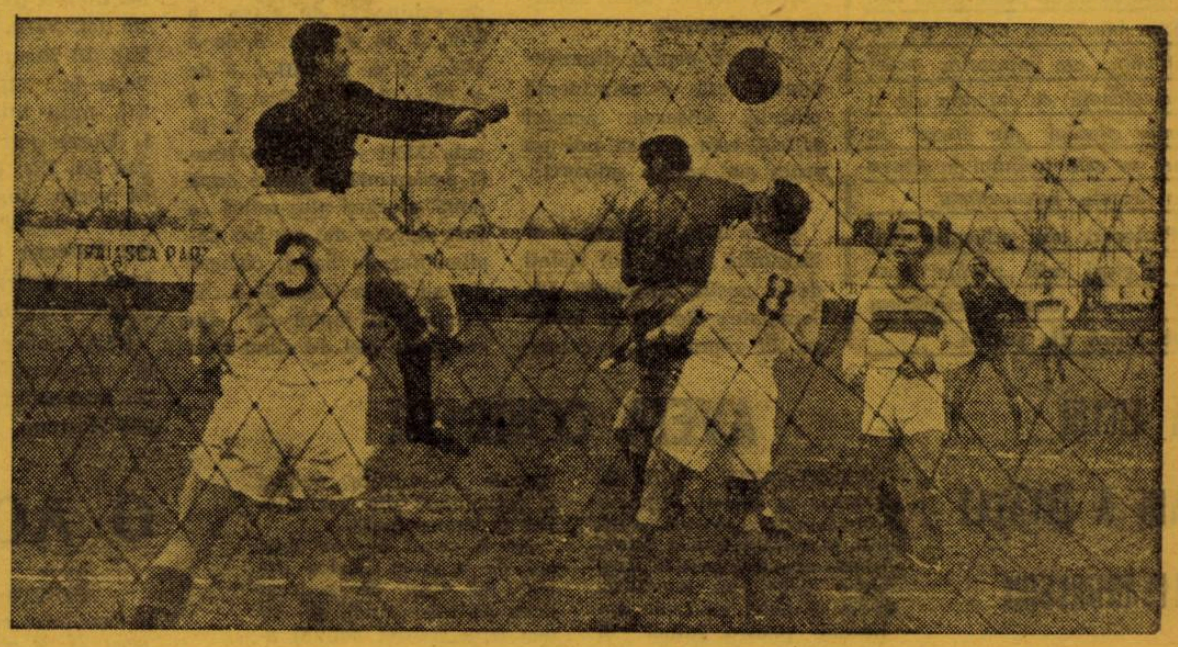

Progresul Bucureşti a susţinut duminică un meci amical la Tîrgovişte. În fotografie, *atac la poarta Metalului*
Foto S. BRAŞOVEANU

Am plătit „poliţele" iernii trecute...

„Odihna activă a jucătorilor — ne spune antrenorul SILVIU PLOIEŞTEANU — *a inaugurat perioada post-competiţională, imediat după ce campionatul s-a încheiat (29 nov.). Vrem ca această perioadă să-şi atingă pe deplin scopul întrucît sînt de părere că în acest tur de campionat am plătit „poliţele" unor scadenţe neonorate în iarna trecută, cînd meciurile din „Cupa oraşelor-tîrguri" ne-au anulat, practic, odihna. Odihnă activă în adevăratul sens al cuvîntului n-am avut nici în vara acestui an, cînd această perioadă a fost prost înţeleasă.*

Perioada de refacere va dura pînă la sfîrşitul anului. Dar în acest răstimp jucătorii se vor aduna de trei ori pe săptămînă pentru jocuri complimentare, menite să-i relaxeze şi să-i tonifice. Perioada pregătitoare de iarnă va începe în primele zile ale lunii ianuarie, cu accent pe pregătirea fizică multilaterală, prin antrenamente zilnice efectuate în aer liber".

Antrenorul braşovean ne-a spus apoi că în a doua jumătate a lunii ianuarie va începe etapa a II-a a perioadei : pregătirea specifică, cu caracter tehnico-tactic, urmărindu-se formarea în cadrul echipei a unei concepţii unitare de joc şi de comportament.

„Nu avem contractat nici un turneu în această perioadă (e şi firesc, de altfel ţinînd cont de forma actuală a echipei), iar după 15 ianuarie preocuparea noastră va fi îndreptată spre omogenizarea formaţiei, îmbunătăţirea calităţii jocului în regim de viteză şi, în special, spre mărirea eficacităţii" — a concluis S. Ploieşteanu.

RAPID proiectează un turneu în Liban

Iată, în linii mari, „calendarul nostru de iarnă". În primul rînd, vreau să specific că activitatea noastră competiţională va suferi o prelungire... neoficială. După ultimul meci din tur, facem un turneu de cinci meciuri amicale în ţară, turneu în care jucătorii noştri necuprinşi în loturile reprezentative (A, olimpică şi de tineret) ca şi rezervele vor rămîne „pe picior de competiţie".

Vacanţa — ne spune VALENTIN STĂNESCU — va începe la 20 decembrie şi va dura pînă la 3 ianuarie, dar şi în cadrul ei jucătorii noştri se vor întîlni de patru ori (de două ori pe săptămînă) la stadionul Giuleşti pentru relaxare prin jocuri complimentare (volei, baschet, handbal etc.). La 3 ianuarie vom relua pregătirile propriu-zise. Vom începe cu pregătirea fizică generală, primele şedinţe de lucru ţinîndu-le în „sala de forţă" a stadionului (lucru cu haltere, extensoare, mingi medicinale, gantere etc.). De la 13—14 ianuarie, ne vom continua pregătirea la Predeal pe o perioadă de aproximativ două săptămîni.

Reîntorşi la Bucureşti, vom începe pregătirea specifică, urmînd ca ciclul jocurilor de acomodare să-l inaugurăm la 1 februarie. Primele jocuri în Giuleşti, următoarele poate în Liban, unde ca şi anul trecut, s-ar putea să întreprindem un turneu de două-trei jocuri, între 10—20 februarie".

„Nu vom evita retrogradarea decît în perioada pregătitoare de iarnă"

La Universitatea Cluj, una dintre echipele care au mers slab în prima parte a campionatului, toate speranţele vor fi investite în retur. Conducerea tehnică a echipei clujene şi-a făcut de pe acum planul de pregătire, capabil, după opinia antrenorului EUGEN MLADIN, să confere jucătorilor săi o temeinică capacitate de luptă.

După o etapă de tranziţie de două săptămîni (5—18 decembrie) în care am odihnit jucătorii şi am aplicat în cîteva cazuri tratamentul medical adecvat, gongul primei etape a pregătirilor va suna la 18 decembrie. Cele 10 săptămîni care urmează sînt decisive pentru salvarea „Universităţii". Primele două le vom consacra pregătirii fizice generale, iar următoarele trei pregătirii fizice speciale. Dar în această etapă vom repeta (din ce în ce mai mult) şi o serie de elemente tehnico-tactice pentru anumite posturi şi compartimente.

Prima etapă se va caracteriza printr-un mare volum de lucru, a doua prin creşterea treptată a intensităţii pînă la limita care determină de obicei intrarea în formă. Sîntem obligaţi să luăm cele mai bune măsuri metodice şi organizatorice, deoarece între 10 şi 30 ianuarie va avea loc şi sesiunea de examene pentru semestrul întîi.

Vom pregăti echipa pentru sistemul de joc 1—4—3—3, cel mai adecvat nouă. Printr-o capacitate de efort mult superioară celei din sezonul trecut, ţintim să ajungem în situaţia ca toţi cei 11 jucători să participe la faza de apărare, iar în secvenţa următoare 7—8 să asaltăm poarta adversă. Capacitatea de efort a fiecăruia va fi principala recomandaţie pentru intrarea în echipă ; politica „numelor sonore" nu ne-a adus rezultate. Vom introduce în lot cîţiva juniori cu evidente calităţi. Toată perioada de pregătire o vom realiza într-o strînsă colaborare cu medicul echipei. Sperăm că vom convinge chiar din ziua „premierei".

Ne aşteaptă o etapă dificilă, dar sîntem optimişti

Iată ce ne spune ŞTEFAN COIDUM — antrenorul echipei Jiul Petroşeni :

„Într-un fel, sîntem mulţumiţi de evoluţia echipei noastre, care, revenită în categoria A, după o absenţă de patru ani, a luptat de la egal la egal cu celelalte formaţii. Sezonul fotbalistic al jucătorilor noştri nu se va sfîrşi mai devreme de începutul celei de a treia decade a lunii decembrie.

După o săptămînă de vacanţă binemeritată, am stabilit (împreună cu antrenorul secund şi cu medicul echipei) să reîncepem pregătirile în primele zile ale lunii ianuarie. Desigur că o atenţie deosebită o vom acorda acelor jucători care au neapărată nevoie de tratament medical. Este vorba în primul rînd de Martinovici şi Peronescu, care vor fi trimişi la Băile Herculane pentru înlăturarea unor traumatisme căpătate în jocurile de campionat. Sincer vă spun, ne aşteaptă o etapă destul de grea, cu foarte multe probleme de rezolvat. Gîndiţi-vă numai la faptul că reluarea pregătirilor coincide cu sesiunile de examen ale jucătorilor (facultate sau liceu). Libardi şi Zamfir sînt în cel de al treilea şi respectiv al patrulea an de studenţie. Martinovici, Casandra şi Zamfir fiind în ultimul an, au în perspectivă şi examenul de stat. De aceea, mai mult ca sigur, întreaga perioadă pregătitoare o vom desfăşura la Petroşeni.

Ce ne-am propus pentru cele două perioade ale etapei pregătitoare, pe baza observaţiilor şi constatărilor furnizate de jocul echipei în partidele disputate ?

În etapa 3.I.—20.I, ne propunem :

— Readaptarea organismului la efort ;

— Creşterea capacităţii de efort necesară susţinerii unui joc în ritm ridicat şi uniform pe toată durata celor 90 de minute.

— Îmbunătăţirea forţei, calitate deficitară în special la jucătorii Dan, Pop, Stoker, Tonca, Toia, Libardi şi Casandra. Vom amenaja o sală de lucru pentru forţă sub tribuna stadionului ;

— Dezvoltarea rezistenţei în regim de viteză ;

— Din punct de vedere tehnic s-a prevăzut exersarea tuturor procedeelor tehnice în condiţii de viteză sporită. Sarcina aceasta porneşte de la observaţia că în jocul echipei Jiul orice execuţie tehnică realizată lent în cîmp, nu are nici o şansă în faţa porţii adverse.

— Din punct de vedere tactic se vor reactualiza problemele de tactică generală legate de ideea de joc a echipei (toată lumea atacă şi se apără succesiv) prin eliminarea deficienţelor constatate în campionat.

Pentru perioada 20.I—26.II :

— Vom continua pregătirea fizică multilaterală cu accent pe creşterea capacităţii de efort.

— Lucrul cu balonul va avea o pondere sporită, urmărind în special perfecţionarea execuţiilor tehnice în regim de viteză şi trasul la poartă în condiţii de joc ;

— Tot în această perioadă, începe procesul de pregătire individualizată, ţinînd seama de necesităţile imperioase ale echipei şi sarcinile pe care le avem faţă de reprezentativele naţionale. O exigenţă sporită vom manifesta faţă de Libardi, component al lotului olimpic, care, în afara programului de antrenament al echipei Jiul, va avea de îndeplinit şi alte sarcini cu caracter special.

Bineînţeles că mai avem în vedere şi perfectarea unor meciuri de verificare".

Reconsiderări la C. S. M. S. Iaşi

„Exact acum un an de zile, ieşenii, iubitori de fotbal, aşteptau de la echipa lor confirmarea şi chiar îmbunătăţirea remarcabilei performanţe realizate în jocurile din prima parte a campionatului, ediţia 1965-66. După cum se ştie, în clasamentul turului de atunci, CSMS figura pe locul III. În ierarhia returului, aceeaşi echipă s-a clasat pe locul al 14-lea, ultimul. Vor fi avut, fotbaliştii noştri, partea lor de vină, dar, după părerea mea, cauza principală a constituit-o superficialitatea cu care a fost privită, de către noi, antrenorii, pregătirea pe timpul perioadei de iarnă. Repercusiunile negative ale acestei situaţii s-au extins şi în actualul campionat şi era normal să se întîmple aşa, comportarea echipei fiind din ce în ce mai slabă faţă de adevăratul ei potenţial. Situaţia precară în care se află echipa noastră ne obligă să reconsiderăm importanţa perioadei pregătitoare de iarnă.

Ca oricare altă formaţie de categoria A am aşteptat obişnuitele recomandări pe care federaţia noastră de specialitate ni le trimite în prag de iarnă, dar, între timp, am întocmit un plan, în baza căruia au şi fost luate măsuri menite să asigure echipei o pregătire eficace în acest răstimp. După jocul de la Braşov, cu Steagul roşu, am prevăzut o perioadă de ieşire treptată din efortul maxim, de adaptare progresivă la condiţiile de repaus, caracterizată prin antrenamente uşoare, meciuri amicale cu parteneri din categorii inferioare etc. În această perioadă, care va dura pînă în jurul datei de 23 decembrie, jucătorii afectaţi de unele traumatisme vechi sau recidivate, ca Stoicescu, Ianul, Romilă, Lupulescu au urmat tratamente speciale. Între 23 decembrie şi 5 ianuarie, fotbaliştii noştri vor avea vacanţă, timp în care jucătorii-studenţi se vor ocupa de pregătirea examenelor din ianuarie. Apoi, pînă la 5 februarie, este prevăzută desfăşurarea perioadei pregătitoare de bază, în care vom pune accentul pe pregătirea fizică generală şi tehnica individuală. Această perioadă va fi probabil cea mai dificilă, deoarece ea coincide cu sesiunea de examene a studenţilor, ceea ce va presupune rezolvarea unor probleme organizatorice de loc uşoare şi un efort deosebit din partea fotbaliştilor.

Clubul dispune de o sală amenajată sub una din tribunele stadionului, în care ne vom efectua antrenamentele, indiferent de starea vremii. O atenţie specială vom acorda tinerilor promovaţi recent în echipă — Călăţeanu, Hriţcu, Aurelian, Nicoară, Ianul — pentru a-i aduce, din punct de vedere fizic şi tehnic la valoarea celor mai buni jucători ai echipei.

După 5 februarie, antrenamentele vor fi axate pe însuşirea şi încadrarea în ideea tactică proprie şi pe omogenizare. În această perioadă, datorită condiţiilor atmosferice improprii, de obicei, la Iaşi, vom susţine jocuri în localităţi unde, în general, luna februarie este mai blîndă.

De folosirea judicioasă a perioadei pregătitoare de iarnă ne legăm speranţele redresării echipei noastre şi nu ne mai este îngăduit s-o tratăm cu superficialitate", şi-a încheiat AUGUSTIN BOTESCU relatările.

JOCUL CU BALONUL ROTUND LA LOC DE CINSTE

După cum se știe, anul acesta, fotbalul a intrat – cu drepturi – pe porțile școlilor noastre.

Are loc un campionat școlar pe toată filiera : interclase, pe școală, pe raion, pe regiune, pe țară.

Aflîndu-ne la peste două luni de la începerea anului de învățămînt, am întreprins acest raid-anchetă cu intenția de a sonda stadiul „de facto" în care se află fotbalul în cîteva din liceele bucureștene.

Profesori de educație fizică și elevi, iată „părțile" care ne vorbesc despre activitatea fotbalistică din școală.

LA LICEUL UNDE A ÎNVĂȚAT ALEXANDRESCU ȘI C. DAN...

VASILE CONSTANTIN, profesor la liceul Aurel Vlaicu :

„E foarte greu să practici fotbal în condițiile de care dispunem. Singurul spațiu existent este curtea școlii, dar avînd suprafața betonată, și în același timp denivelată, nu este chip să joci fotbal în condiții acceptabile. De altfel, tovarășa directoare Cornelia Floroiu interzice categoric elevilor să joace fotbal în curtea școlii, întrucît de nenumărate ori s-au spart geamurile ferestrelor.

Aș vrea să spun că dorința elevilor de a practica fotbal este foarte mare dar, după cum ați putut vedea, condițiile materiale nu ne permit acest lucru. Amintind că la liceul nostru au crescut fotbaliști binecunoscuți ca fostul atacant central al C.C.A. Ion Alexandrescu și actualul fundaș central al echipei naționale, Dan Coe, vreau să-mi exprim regretul că elevii noștri trebuie să renunțe, volens-nolens, la acest frumos joc".

AVEM CONDIȚII

CONSTANTIN TUDOR, profesor la Liceul Dimitrie Bolintineanu : **„Avem condiții materiale foarte bune, o bază sportivă pentru care multe licee ne invidiază, avem și elevi cu reale aptitudini pentru fotbal și realmente pasionați pentru acest joc. Eu personal sînt un mare amator de fotbal dar avem și... vecini care au puncte de vedere deosebite de ale noastre. Cum le cade o minge în curte o taie în bucăți.**

Pentru primăvară ne gîndim la un gard de sîrmă care să ne ocrotească mingile, noi avînd astfel posibilitatea de a desfășura activitatea fotbalistică pe care ne-o dorim".

(N.A. — Colectivul de profesori de educație fizică de la acest liceu are recunoscute merite în activitățile sportive... extrafotbalistice. Iar baza sportivă este aproape un model al genului : 6 000 m.p., o pistă de 250 m în jurul ei, teren pentru fotbal (să zicem !) de 80x40 m (!). Pe acest teren, direcțiunea și catedra de specialitate s-au îngrijit să aducă 10 vagoane de zgură. Foarte frumos. La eforturile pe care le admirăm, ce mai însemnau cei cîțiva metri de plasă de sîrmă care să oprească mingile să sară în curțile „inamicilor publici ai fotbalului" din vecinătate ? O nimica toată.

Ar fi cazul ca, de dragul de a nu-și „strica firma", cei vizați de la acest liceu să întreprindă și să dea curs acestei acțiuni atît de simplă în fond).

FOTBALUL ÎN RAID-ANCHETĂ PRIN LICEELE DIN CAPITALĂ ȘCOALA NOASTRĂ

FOTBAL LA... PRIMĂVARĂ

TRAIAN PREDEȚEANU, *profesor la Liceul Gh. Lazăr : „Neavînd teren pe care să jucăm fotbal, am renunțat la ideea de a practica acest joc în școală. Pentru că există un campionat interșcoli și pentru că în liceul nostru avem elevi dotați pentru fotbal — unii dintre ei legitimați la clubu-rile bucureștene — am ajuns la hotărîrea ca în primăvară să convocăm pe terenurile Clubului Progresul (cu care avem o înțelegere) pe elevii selecționabili în reprezentativa liceului, să facem un trial și cu echipa formată să luăm parte la faza interraională a campionatului școlar.*

Despre campionatul interclase, despre pregătirea fotbalistică propriu-zisă nu poate fi vorba în școala noastră. N-avem condiții".

(N.A. — Scurt și edificator. Fotbalul la liceul Gh. Lazăr va rămîne pînă la primăvară un gînd... După cum spune profesorul Predețeanu, la primăvară există posibilitatea folosirii terenurilor de la Progresul, dar această posibilitate a existat și în toamna care a trecut. Cum însă în primăvară toate licelele trebuie să prezinte o echipă de fotbal la campionatul raional, atunci este... scadența. Pînă atunci să-l luăm pe „n-avem condiții" în brațe și să ne rezumăm la jocuri care se practică mai comod, pe spații mici (volei, Baschet, handbal etc.). Cît despre elevii care iubesc fotbalul... Poșta în cui !,

Echipa clasei a XI-a A, cîștigătoarea campionatului pe școală, la liceul „Alexandru Ioan Cuza" din Capitală. In mijlocul elevilor, profesorul de educație fizică D. Făgădău.

La liceul „I. L. Caragiale" din Capitală, una din cele mai bune echipe participante la campionatul școlar a fost echipa clasei a VIII-a C.
Rîndul de sus : Stoian, Pintea, Stan, Georgescu.
Rîndul de jos : Bădău, Tudor, Panaitescu, Nedelcu, Măcicășan.

O ACTIVITATE REMARCABILĂ

ROMEO SAMUR — profesor (Liceul „Dr. Petru Groza'). *„La liceul nostru, dragostea pentru fotbal este mare. Anul acesta am organizat un campionat al liceului la care au participat 24 de echipe (3 ale claselor a VIII-a, 7 ale claselor a IX-a, 7 ale claselor a X-a și 7 ale claselor a XI-a). Acest campionat s-a desfășurat în două etape : primăvară—toamnă. În etapa de primăvară a ieșit învingătoare echipa clasei a XI-a F care a dispus în finală de clasa a X-a F cu scorul de 3—1. Cea de a doua etapă s-a încheiat de curînd. În finală s-au întîlnit echipele claselor a XI-a D și a X-a B. După un meci spectaculos, clasa a XI-a D a cîștigat cu 1—0.*

Colectivul profesorilor catedrei de educație fizică acordă tot sprijinul elevilor pentru a practica fotbalul. Remarc și preocuparea tovarășului director Teodor Burcescu pentru fotbal, pentru ca baza materială să fie asigurată, elevii avînd în timpul liber la dispoziție tot ce le trebuie : echipament, mingi etc.

Dispunem de un teren de 70 x 40 m. acoperit cu zgură roșie. Momentan avem la dispoziție numai porți de handbal dar intenționăm să confecționăm și două porți regulamentare de fotbal, iar gardul care împrejmuiește baza sportivă îl vom înălța cu plasă de sîrmă.

Referindu-mă la disputarea jocurilor, vreau să arăt că meciurile s-au desfășurat după orele de curs, neafectînd procesul de învățămînt. Iar din partea părinților am găsit o largă înțelegere. Printre elevii care s-au remarcat în cadrul meciurilor vreau să citez pe Crișu, din clasa a X-a F (este legitimat la clubul sportiv Rapid) și pe Nedelcinceafdar, din clasa a XI-a D (este legitimat la clubul Dinamo). Cei doi elevi sînt reale talente și am convingerea că în curînd se vor afirma".

NU VREA TOVARĂȘUL DIRECTOR!

ION DONICI — elev în clasa a VIII-a (Liceul nr. 14) : **„Îmi place nespus de mult fotbalul. Joc extremă dreapta, iar idolul meu este bineînțeles „expresul Carpaților" — Pîrcălab. Din păcate, noi elevii de la liceul nr. 14, nu prea avem unde să jucăm fotbal. Liceul nostru funcționînd în corpul de clădire al liceului Mihai Viteazu, noi avem la dispoziție același teren ca și colegii noștri din acest liceu. Iar, pe acest teren, directorul liceului Mihai Viteazu, de cîte ori ne vede cu mingea, ne-o confiscă sau ne ia la goană. Apucăm să jucăm doar dimineața, de la 7 la 7,20 și duminica cînd nu e nimeni. Să nu credeți că nu învăț bine. Am numai de la 8 în sus... Dar îmi place și fotbalul...".**

(N.A. — Aceasta se cheamă într-adevăr pasiune pentru fotbal : să te scoli dimineața ca să „bați mingea" de la 7 la 7,20 ! Fără comentarii...).

ION HALIAKIS — elev în clasa a IX-a (liceul nr. 14) : **„Colegul meu mai mic are dreptate. Directorului liceului Mihai Viteazu nu-i place fotbalul și pace. Ne-a rechiziționat o groază de mingi. Ce putem face ?"**

(N.A.— Doi elevi ai liceului Mihai Viteazu, al căror nume nu-l dăm din motive lesne de înțeles, ne-au spus și ei că directorul Mihai Costea interzice cu desăvîrșire fotbalul pe terenul școlii. Nu i-o fi plăcînd acest joc. Se prea poate ca nici altor directori de școală din Capitală să nu le placă fotbalul, dar asta nu înseamnă că se opun practicării lui. O aversiune individuală nu poate ignora pasiunea pentru acest joc a atîtor elevi)

Tradiția se respectă

VICTOR CONSTANTINESCU, profesor la liceul Ion Neculce : **„Fotbalul are în școala noastră o frumoasă tradiție, pe care elevii de azi ai liceului n-o dezmint. Pasionați pentru jocul cu balonul rotund sînt și marea masă a elevilor noștri și — întîmplare fericită — și toți membrii catedrei de educație fizică (N. Șurtea, R. Tunaru, C. Mladin, V. Constantinescu). Din această convergență de pasiune a rezultat în această toamnă un campionat pe școală (pînă la această dată s-a disputat faza interclase) bine organizat, care s-a bucurat de un succes deplin. Au participat peste 300 de copii, ceea ce pentru numărul de elevi ai liceului nostru reprezintă un mic record".**

N.A. — Pasionaților în ale fotbalului profesori de educație fizică de la liceul Neculce le aducem, alături de aprecierile noastre pentru frumoasa lor activitate, și un repros. Ni s-a spus că terenul din spatele școlii (40x35 m), afectat fotbalului și handbalului a fost asfaltat la... CEREREA LOR. Eroare ! Chiar dacă este mai comod să întreții un asemenea teren de joc, asfaltul reprezintă un pericol permanent pentru integritatea corporală a elevilor. Am asistat la un plonjon curajos al unui portar. Ni s-a strîns inima.

Aspectele relevate de participanții la această anchetă sînt variate și contradictorii. La unele școli nu există condiții materiale deosebite dar interesul pentru fotbal impulsionează activitatea fotbalistică și rezultatele sînt bune; la altele, există condiții dar cei în drept neglijează, sau pur și simplu neagă marea dorință a elevilor de a practica acest joc.

Sperăm ca pagina de față să-și îndeplinească rolul „de oglindă care ajută", acolo unde este cazul, la îndreptarea lucrurilor .

Marius POPESCU
Gheorghe NERTEA

DIN FIȘIERUL STATISTIC...

Fondul de... jucători

Cele 14 echipe au... rulat în cursul celor 88 de meciuri (din 91, cîte comportă o jumătate de campionat) un total de 265 de jucători.

Cei mai mulți jucători au folosit două echipe: C.S.M.S. Iași și Universitatea Cluj — cîte 22. În ordine urmează: Dinamo București cu 21, Jiul, Steaua și Universitatea Craiova cîte 20, Politehnica și Progresul cîte 19, Dinamo Pitești și Steagul roșu cîte 18, U.T.A. și Rapid cîte 17, Farul și Petrolul cîte 16.

De aici rezultă că ultimele echipe au operat cele mai puține modificări în formațiile de bază.

Numai 32!

Din totalul de 265 de jucători, însă, numai 32 au participat la toate meciurile, în întregimea lor, adică au jucat toate 90 de minute. Să-i citățm, pentru că merită:

Ivan și *Sfîrlogea* (Universitatea Craiova), *Frățilă* (Dinamo București), *Mateianu* și *Peteanu* (Progresul), *Pleșa* și *Georgescu* (Farul), *Ilie Stelian* și *I. Popescu* (Dinamo Pitești), *Ionescu, Lupescu* și *Năsturescu* (Rapid), *Peronescu* și *Martinovici* (Jiul), *Jenei, D. Nicolae* și *Sătmăreanu* (Steaua), *Pahonțu, Florea, Mocanu* și *Dridea I* (Petrolul), *Axente, Birău* și *Bacoș* (U.T.A.), *Cîmpeanu* (Universitatea Cluj), *Popa, Șurdan, Petrovici* și *Lereter* (Politehnica), *Deleanu* (C.S.M.S.), *Jenei* și *Gyorfi* (St. roșu).

Remarcați: 20 sînt apărători, 11 înaintași și un singur portar...

Recorduri de... durată scurtă

Mai există însă, o categorie de jucători, de data aceasta care au jucat cel mai puțin. Și ei merită să fie amintiți:

Ioniță II (Progresul) 8 minute, *Anghel* (Progresul) 10 minute, *Rus* (Politehnica) 11 minute, *Neagu* (Rapid) 12 minute, *Cizic* (C.S.M.S.) 15 minute, *Gălățeanu* (C.S.M.S.) 17 minute, *Bob* (C.S.M.S.) 20 minute, *Cadar* (St. roșu) 25 minute, *Stănescu* (Universitatea Craiova) 26 minute...

Doi portari însă, dețin recordul unor prezențe... fulger într-un singur meci: *Matache* (Progresul) în meciul cu Farul și *Papuc* (Universitatea Craiova) în partida cu Jiul au jucat cîte... două minute.

Cîteva curiozități

● *Liderul Universitatea Craiova* are un golaveraj negativ (18—19) și după cum ne amintim este pentru prima dată cînd se întîmplă acest lucru în categoria A.

● *Progresul* are mai puține goluri marcate (13) decît puncte (15), iar Petrolul a realizat, din acest punct de vedere, o egalitate: 12 goluri și tot atîtea puncte.

● *Singura echipă* care n-a făcut nici un meci nul este Dinamo Pitești. Recordul îl deține U.T.A.: 6, dintre care 5 pe teren propriu.

CATEGORIA A
DUPĂ 7920 MINUTE DE JOC...

TABEL SINOPTIC

ECHIPELE	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14
1 UNIVERSIT. CRAIOVA		1-4	1-0	1-4	1-2	1-0	3-2	1-4	1-0	1-1	1-0	2-0	1 0	3-2
2 DINAMO BUCUREȘTI	4-1		2-0	1-2	3-1	2-1	1-0	1-1	0-3	0-0	4-0	2-4	2-1	0 1
3 PROGRESUL BUCUREȘTI	0-1	0-2		3-1	1-0	1-1	1-2	1-0	1-2	1-1	1-0	1-0	1 1	1 0
4 FARUL CONSTANȚA	4-1	2-1	1 3		2-0	1 1	0-0			2-2	2 1	1-1	1 3	3 1
5 DINAMO PITEȘTI	2-1	1-3	0-1	0-2		1-2	4-2	1-0	0-1	3-1	0-2	2 0	2 1	4 3
6 RAPID BUCUREȘTI	0-1	1-2	1-1	1-1	2-1		1-0	3-0		0-0	2-1	0 1	8-1	1 2
7 JIUL PETROȘENI	2-3	0-1	2-1	0-0	2-4	0-1		1-2	3-1	2-0	2-2	3-1	1 2	7 0
8 STEAUA BUCUREȘTI	4-1	1-1	0-1		0-1	0-3	2-1		1-0	0-1	0 1	3 2	7 1	0 0
9 PETROLUL PLOIEȘTI	0-1	3-0	2-1		1-0		1-3	0-1		2-1	1-0	0-1	0-0	2-2
10 U.T.A. ARAD	1-1	0-0	1-1	2-2	1-3	0-0	0-2	1-0	1-2		0 0	5 2	1 3	1-0
11 UNIVERSITATEA CLUJ	0-1	0-4	0-1	1-2	2-0	1-2	2-2	1-0	0-1	0-0		1-1	2-2	1-0
12 POLITEHNICA TIMIȘ.	0-2	4-2	0-1	1-1	0-2	1-0	1-3	2-3	1-0	2-5	1-1		1-1	1-1
13 C.S.M.S. IAȘI	0-1	1-2	1-1	3-1	1-2	1-8	2-1	1-7	0-0	3-1	2-2	1-1		0-5
14 ST. ROȘU BRAȘOV	2-3	1-0	0-1	1-3	3-4	2-1	0-7	0-0	2-2	0-1	0-1	1-1	5-0	

Publicăm una din primele fotografii primite la redacție în cadrul concursului nostru **„Cea mai frumoasă fotografie de fotbal a anului"**. Ea se intitulează „DE NU M-AR VEDEA MAMA!" și aparține lui **Ion Mihăică**.

Juniorii la jumătatea drumului

Cea mai importantă competiție rezervată echipelor de juniori, campionatul republican, și-a încheiat prima sa parte. În cele mai multe serii primul loc a fost ocupat de formații ale echipelor de categorie A *(C.S.M.S., Rapid, Dinamo București, Steaua, Jiul, U.T.A., Universitatea Cluj)*; în două serii, campioni de toamnă sînt juniori ai unor formații de „B" *(Progresul Brăila* și *Crișul Oradea)*, iar în alta acest loc a revenit unei școli sportive de elevi *(din Sibiu)*. Majoritatea liderilor au cîte un avans destul de substanțial, cum se vede din clasamentele de mai jos:

SERIA I

1. C.S.M.S. Iași	**9**	**7**	**1**	**1**	**31—**	**7 15**
2. Locom. Iași	9	4	4	1	21—	8 12
3. Textila Buhuși	9	5	2	2	17—	6 12
4. Foresta Fălticeni	9	4	2	3	13—17	10
5. C.F.R. Pașcani	9	3	3	3	24—16	9
6. Minobrad V. D.	9	4	1	4	19—22	9
7. Ceahlăul P. N.	9	3	2	4	18—18	8
8. Victoria Roman	9	3	2	4	12—15	8
9 Chimia Suceava	9	2	3	4	10—21	7
10. Metalul Rădăuți	9	0	0	9	3—38	0

SERIA A II-A

1. Progresul Brăila	**9**	**6**	**0**	**3**	**18—**	**6 12**
2 Ancora Galați	9	5	2	2	14—	6 12
3. Oțelul Galați	9	5	1	3	9—	6 11
4. Dinamo Bacău	9	5	0	4	17—16	10
5. Siderurgistul Gl.	9	4	1	4	15—11	9
6. Gloria CFR Galați	9	3	3	3	11—12	9
7. Fl. roșie Tecuci	9	3	3	3	7—12	9
8. Petrolul Moinești	9	3	1	5	8—13	7
9. Gloria Bîrlad	9	2	3	4	13—18	7
10. Unirea Focșani	9	1	2	6	7—19	4

SERIA A III-A

1. Rapid București	**9**	**8**	**1**	**0**	**49—**	**2 17**
2. Metalurg. Buc.	9	6	2	1	18—	5 14
3. Electrica Const.	9	6	1	2	18—12	13
4. Fl. R. Buc.	9	6	0	3	20—12	12
5. Farul Constanța	9	5	0	4	20—10	10
6 S.N. Oltenița	9	4	1	4	13—11	9
7. I.M.U. Medgidia	9	1	4	4	15—28	6
8. Portul Constanța	9	2	1	6	19—18	5
9. Tehnometal Buc.	9	0	2	7	5—32	2
10. Stuful Tulcea	9	0	2	7	6—44	2

SERIA A IV-A

1. Dinamo Buc.	**9**	**9**	**0**	**0**	**48—**	**5 18**
2. Viitorul Buc.	9	6	1	2	33—	9 13
3. S.S.E. nr 2 Buc.	9	5	3	1	26—	8 13
4. Met. Tîrgoviște	9	5	2	2	25—16	12
5 Petrolul Ploiești	9	4	1	4	18—	9 9
6. Poiana Cîmpina	9	3	3	3	16—14	9
7. Metalul Buzău	9	2	3	4	12—23	7
8. Flacăra Moreni	9	2	2	5	10—13	6
9. Rapid Mizil	9	0	2	7	3—33	2
10. Electrica Fieni	9	0	1	8	2—63	1

SERIA A V-A

1. Steaua București	**9**	**9**	**0**	**0**	**47—**	**3 18**
2. Dinamo Victoria	9	7	1	1	22—11	15
3. Progresul Buc.	9	6	1	2	18—	8 13
4. Muscelul C-lung	9	3	4	2	13—14	10
5. Dunărea Giurgiu	9	3	3	3	8—16	9
6. Oltul Rm. Vîlcea	9	3	2	4	11—22	8
7. Știința Buc.	9	2	2	5	15—20	6
8. Dinamo Pitești	9	3	0	6	15—23	6
9. Prog. Corabia	9	1	1	7	11—22	3
10. C F.R. Roșiori	9	0	2	7	8—29	2

SERIA A VI-A

1. Jiul Petroșeni	**9**	**6**	**1**	**2**	**17—**	**8 13**
2. A.S. Cugir	9	6	0	3	20—11	12
3. Electroputere Cr.	9	5	1	3	16—	7 11
4. Metalul Hunedoara	9	4	3	2	17—	9 11
5. Vict. Tg. Jiu	9	4	2	3	12—14	10
6. Știința Craiova	9	3	2	4	11—13	8
7. Autorapid Craiova	9	3	2	4	17—21	8
8. Minerul Lupeni	9	3	1	5	11—16	7
9. Mureșul Deva	9	1	3	5	5—15.	5
10. Victoria Călan	9	1	3	5	6—18	6

SERIA A VII-A

1. U.T. Arad	**9**	**6**	**3**	**0**	**32—**	**4 15**
2. C.F.R. Tim.	9	6	1	2	33—13	13
3. Politehnica Tim.	9	5	3	1	11—	6 13
4. C.S.M. Reșița	9	4	2	3	22—11	10
5. Vagonul Arad	9	4	1	4	14—14	9
6. Minerul Anina	9	3	2	4	12—18	8
7. C.F.R Caransebeș	9	3	2	4	12—24	8
8. C.F.R. Arad	9	3	1	5	12—20	7
9. Met. Tr. Severin	9	2	1	6	10—27	5
10. Prog. Strehaia	9	1	0	8	11—32	2

SERIA A VIII-A

1. Crișul Oradea	**9**	**8**	**1**	**0**	**39—**	**5 17**
2. Olimpia Oradea	9	5	4	0	13—	6 14
3. Medicina Cluj	9	4	3	2	15—12	11
4. Min. Baia Mare	9	4	2	3	15—13	10
5. Recolta Carei	9	3	3	3	16—	9 9
6. Unirea Dej	9	2	4	3	16—13	8
7. St. r. Salonta	9	3	1	5	8—10	7
8. Minerul Bihor	9	3	1	5	10—17	7
9. Săt. Satu Mare	9	2	0	7	10—25	4
10. Min. Baia Sprie	9	1	1	7	8—40	3

SERIA A IX-A

1. Universitatea Cluj	**9**	**8**	**1**	**0**	**38—**	**4 17**
2. Ind. Sîr. C. Turzii	9	7	0	2	19—	7 14
3. A.S.A. Tg. Mureș	9	5	2	2	19—10	12
4. Clujeana Cluj	9	4	3	2	14—15	11
5. Soda Ocna Mureș	9	2	5	2	13—16	9
6. Chimica Tîrnăveni	9	3	2	4	15—11	8
7. Arieșul Turda	9	2	3	4	9—10	7
8 Progresul Reghin	9	2	1	6	7 22	5
9. A.S. Alud	9	1	2	6	6—17	4
10. Aurul Zlatna	9	1	1	7	3—31	3

SERIA A X-A

1. S.S.E. Sibiu	**10**	**7**	**2**	**1**	**24—**	**9 16**
2. Tractorul Brașov	10	7	0	3	18—10	14
3. St. r. Brașov	10	6	1	3	33—	7 13
4. C.S.M. Sibiu	10	6	1	3	17—17	13
5. Chimia Făgăraș	10	5	2	3	26—20	12
6. Gaz M. Mediaș	10	6	0	4	21—14	12
7. Oltul Sf. Gh.	10	4	3	3	14—16	11
8. A.S.A. Sibiu	10	3	3	4	16—17	9
9. Met. Cop. Mică	10	1	2	7	10—24	4
10. Faianta Sig.	10	1	1	8	7—23	3
11. Metrom Brașov	10	1	1	8	8—37	3

Tinerii noștri fotbaliști întreprind un lung turneu în Africa

Zilele acestea pe aleile și terenurile de fotbal din parcul „23 August" a fost o animație ca... în sezon de fotbal. Puteau fi văzuți tineri jucători antrenîndu-se cu sîrg, de parcă s-ar fi aflat înaintea unui sezon oficial. Erau membrii lotului nostru de tineret, care în cursul zilei de astăzi pleacă într-un lung turneu în Africa.

Ce scop are acest turneu?

— *Jocurile amicale perfectate în cîteva țări din Africa* — ne-a răspuns la întrebare FLOREA TĂNĂSESCU, secretarul general al F.R.F. — *urmăresc să dea viitoarelor cadre ale lotului reprezentativ experiența necesară, prin rodarea lor în compania unor adversari diferiți ca valoare. Aceste meciuri vor prezenta un grad de dificultate mai mare decît cele cu parteneri interni. De altfel, trebuie să subliniez că acest turneu va încheia o mare etapă de pregătire a unui nou lot de tineret, creat în locul celui devenit olimpic".*

Intr-adevăr, în acest lot sînt cuprinși — după o succesiune de trialuri supravegheate de antrenorul Cornel Drăgușin — o serie de tineri fotbaliști cu perspective de dezvoltare, unii mai cunoscuți, alții mai puțin cunoscuți. Să vi-i prezentăm:

Portari: *Pilca* (St. roșu Brașov) și *Răducanu* (Rapid București);

Fundași: *Pîrvu* (Dinamo București), *Petrovici* (Politehnica Timișoara), *Măndoiu* (Progresul București), *Alecu* (St. roșu), *Anca* (Universitatea Cluj), *Velea* (Siderurgistul Galați), *Rotaru* (Politehnica Timișoara);

Mijlocași: *Dincuță* (Petrolul Ploiești), *Vigu* (Steaua București), *Mustețea* (Universitatea Cluj);

Inaintași: *Pantea* (Steaua București), *Dumitriu III* (A.S.A. Tg. Mureș), *Popanică* (Politehnica Timișoara), *Ene Daniel* (Dinamo București), *Oblemenco* (Universitatea Craiova), *Panici* (C.F.R. Timișoara) și *Circiumărescu* (Universitatea Craiova).

— Ce se urmărește prin acest lot? — l-am întrebat pe antrenorul CORNEL DRĂGUȘIN.

— *În principal, să pregătim jucători pentru loturile A și olimpic, mai ales pentru posturile în care prima garnitură națională resimte lipsa unor rezerve corespunzătoare și chiar a unor titulari. De asemenea, prin acest lot urmărim să stimulăm și să angrenăm noi jucători tineri, în special dintre juniorii talentați, cu scopul de a mări fondul de fotbaliști selecționabili, necesari celor două loturi amintite. În fine, cu acest prilej verificăm și unele metode de selecție și pregătire. Ca mijloace am folosit și vom folosi antrenamentele comune, meciuri cu echipe din diferitele noastre categorii și jocuri internaționale pentru că — după cum s-a verificat de atîtea ori — cea mai bună pregătire rămîne tot jocul.*

— Ce ați făcut în ultima săptămînă? Mă refer, desigur, la munca de pregătire...

— *În afara antrenamentelor obișnuite, gradate ca efort, pentru că am avut în vedere faptul că jucătorii se află după încheierea sezonului oficial, lotul a participat la cîteva jocuri amicale, de data aceasta cu adversari puternici. De pildă, joia trecută lotul a jucat cu Steaua, iar sîmbătă cu Rapid. Au fost două partide ca de campionat, „tari", care au solicitat pe tinerii jucători și care ne-au fost extrem de folositoare în atingerea scopului propus: omogenizarea întregului lot, astfel încît indiferent de alcătuirea sa, echipa să nu se resimtă. Și acest lucru l-am verificat și în cele două partide amintite și în cea cu Metalurgistul, susținută marți. Eu și colegul meu N. Petrescu am tras concluzii prețioase și, în general, sîntem mulțumiți de felul cum se prezintă lotul, lucru reflectat, de altfel, și în rezultatele înregistrate (2—0 cu Steaua și 2—2 cu Rapid). Desigur că nu rezultatele ne-au interesat în aceste meciuri, dar le-am amintit pentru că, totuși, ele dau o imagine asupra comportării.*

— Ați putea cita numele unor viitori candidați la echipa A?

— *Firește, dar voi putea face mai bine acest lucru după jocurile din Africa, pe care le consider drept examene serioase pentru jucătorii noștri. Cunosc fotbalul african și din contact direct și din diferite relatări. În Africa a început să se practice un fotbal bun, datorită unor calități native ale jucătorilor, numai bune pentru sportul cu balonul rotund. Vom avea „de furcă" cu echipele de acolo. De aceea propun să amîn răspunsul la întrebarea de mai sus pînă după turneul în Africa.*

Petre GAȚU

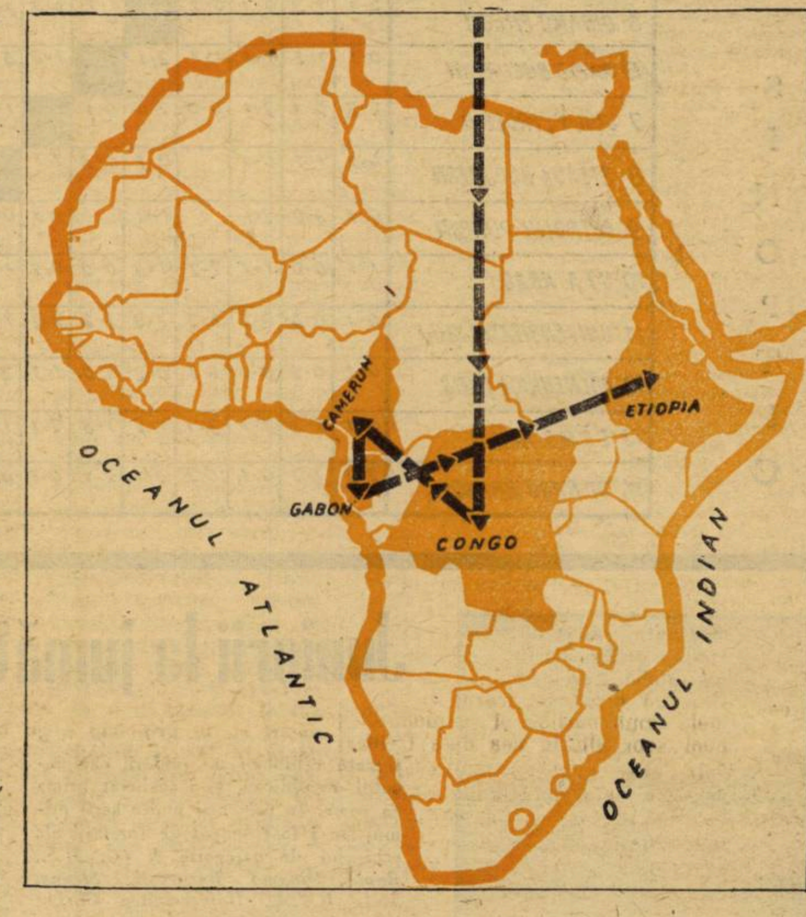

Schița traseului echipei noastre în Africa

Itinerarul african al „tineretului"

Selecționata de tineret urmează să părăsească țara în cursul zilei de azi, pe calea aerului.

Ea își va începe turneul pe ziua de 18 decembrie.

În programul turneului au intervenit cîteva modificări, potrivit cărora jucătorii noștri vor susține primele meciuri în Congo-Kinshasa, la datele de 18, 21 și 25 decembrie.

Apoi, la 1 și 4 ianuarie vor evolua în Camerun, la 7 și 8 ianuarie în Gabon și, în fine, la 15 și 22 ianuarie în Etiopia.

După toate probabilitățile, ei vor întîlni selecționate în aceste țări.

Aspect din meciul de antrenament susținut de lotul de tineret în compania lui Rapid București: atac la poarta feroviarilor

RETROSPECTIVĂ DUPĂ JOCURILE SUSȚINUTE DE ECHIPA NAȚIONALĂ ÎN CIPRU ȘI IZRAEL

Echipa națională a încheiat bogatul program internațional al anului 1966 cu un turneu de trei jocuri în Cipru și Izrael, recoltînd tot atîtea victorii într-o deplasare care o situa favorită de la bun început, avînd în vedere clasa superioară a fotbalului nostru, în comparație cu soccerul cipriot și izraelian. Meciurile în deplasare sînt însă întotdeauna dificile, chiar dacă clasa de joc a gazdelor este mai scăzută, astfel că prețuirea adversarilor, mari sau mici, trebuie să fie întotdeauna aceeași, mai cu seamă dacă este vorba de o întîlnire dintr-o competiție oficială.

Partida cu Cipru de la Nicosia, susținută la 3 decembrie, avea o importanță deosebită, căci ea trebuia cîștigată la scor pentru a se mai recupera din dezavantajul la golaveraj al echipei noastre în clasament, deoarece cele două goluri primite în meciul cu Elveția ne handicapează față de eventualele realizări ale Italiei.

Deși acest joc a fost bine și atent pregătit, totuși dificultățile deplasării au produs unele neajunsuri care au contribuit ca abia după pauză echipa noastră să forțeze ritmul, să îmbrace haina sa normală de joc și să obțină pînă în cele din urmă o victorie comodă. Dar, debutul stîngaci al echipei noastre, mult prea precaută și incomodată de un teren cu pămînt denivelat, s-a soldat cu primirea unui gol care, fără să lase să se întrevadă posibilități de izbîndă gazdelor, dăuna totuși golaverajului.

Primirea golului, atît de puțin așteptată, în min. 39 (autor Kostakis) a întărit teza că orice joc în deplasare este dificil, indiferent de valoarea adversarilor întîlniți. Dacă jucătorii noștri nu au fost convinși de acest adevăr ei l-au constatat în mod practic și au trebuit să se mobilizeze puternic după pauză pentru ca, în cinci minute, să lichideze avantajul și să ia conducerea, restabilind puțin mai tîrziu diferența firească de minimum patru goluri, între cele două echipe. Golul a fost primit în urma unei greșeli de apărare și ezitarea fundașilor n-a surprins, avînd în vedere antecedentele comportării lor. Am rămas însă foarte mirați să-l vedem pe Frățilă jucînd extrem de slab, trimițînd în prima repriză orice pasă la adversar și să constatăm că Dobrin temporizează prea mult jocul într-o partidă în care iureșul nostru trebuia să fie pregnant de la început și pînă la sfîrșit. Este adevărat că după pauză echipa a avut parcă aripi și chiar acești doi jucători, care au greșit cel mai mult în primele 45 de minute, și-au revenit. (Frățilă a și înscris două goluri). De fapt, în toate cele cinci faze ale înscrierii golurilor de către echipa noastră, apărarea cipriotă a fost făcută mat.

După meci am avut prilejul să constatăm satisfacția echipei noastre pentru un final de joc care a fost pe măsura realelor ei posibilități.

După partidele oficiale din campionatul Europei, drumul spre Tel Aviv a părut o călătorie de destindere. Însă, și în Izrael, echipa națională avea de apărat prestigiul sportiv al țării, mai ales că în această țară se popularizase mult rezultatele anterioare și jocul pozitiv al reprezentativei României. Un trimis special al federației izraeliene urmărise evoluția fotbaliștilor noștri atît la Neapole cît și la Nicosia. Poate că așa se explică și iureșul greu de descris al echipei gazdă, în scopul de a specula eventualele defecțiuni din apărarea echipei noastre, după cum temperatura extrem de caldă a acelei zile de 7 decembrie (în ziua meciului termometrul arăta aproape 30 de grade în plină iarnă) o avantaja. Cu 2 ore mai înainte de meci străbătusem cu mașina 25 de kilometri în pustiu, trecînd prin localitatea Ashdod, unde mercurul urcase la + 37 grade la soare! La ora 14 temperatura „scăzuse" la 28 de grade, totuși fotbaliștii noștri au fost influențați, firește, de această „zi de hamsin". Zi de „hamsin" (cincizeci în limba arabă) este una din cele 50 de zile cu vînt cald, de pustiu, care usucă aerul și îngreuiază respirația. Bineînțeles că fotbaliștii localnici au fost incomparabil mai puțin deranjați de acest „hamsin". Cel mai mult s-au resimțit fundașii centrali Nunweiller III și Dan Coe, ale căror intervenții păreau dereglate și Badea, de nerecunoscut la mijlocul terenului. Din cauza greșelilor acestora, echipa Izraelului a deschis scorul. Egalarea s-a produs mai înainte de pauză, pentru ca după aceea fotbaliștii noștri să ia conducerea. Echipa noastră n-a mai putut însă să mărească scorul după 2-1 datorită unor mari ratări, în special din partea lui Dridea, care a greșit de trei ori din situații clare. Jocul echipei noastre a slăbit din această cauză și mai mult, dînd prilejul formației adverse să aibă un finiș foarte periculos. Unele slăbiciuni ale echipei noastre și condițiile speciale ale acestui joc își spuneau cuvîntul.

Vivacitatea meciului Izrael—Români a plăcut mult asistenței, cifrate la 18 000 de spectatori, deoarece întîlnirea a avut o alură pur și simplu competițională, în care gazdele apreciau un eventual rezultat de egalitate, ca și o victorie. De aceea, la scorul de 2—1, în finalul meciului, în urma unui șut de la adversar mingea a lovit umărul lui Nunweiller III, fază care a produs proteste în tribune și s-au găsit cîțiva spectatori care au aruncat ambalajele de sucuri în teren, deoarece arbitrul n-ar fi acordat penalti. Dar, la Tel Aviv, ambalajele sînt de... plastic, deci nevătămătoare. Gesturile au rămas însă gesturi... Ziarul sportiv izraelian a arătat că arbitrul grec a procedat regulamentar neacordînd penalti.

Invitația făcută pentru încă un joc în Izrael a atestat faptul că jocul fotbaliștilor noștri a plăcut. De altfel, ei s-au revanșat pentru unele perioade slabe din meciul anterior, în întîlnirea Haifa—București, în care au făcut demonstrație în repriza secundă. Am putea spune chiar că echipa a abuzat de jonglerii, neglijînd majorarea scorului. Această greșeală a fost comisă de echipă după ce Iancu a deschis scorul cu o lovitură cu capul. O exhibiție fără rost a lui Dobrin, în min. 84, putea să ne coste egalarea. El s-a jucat cu trei înaintași adverși în careul nostru, pentru ca apoi, aflat în mare încurcătură, să paseze înapoi spre poartă lui Dan Coe, care cu greu a trimis mingea în corner. Pericolul de gol a fost iminent, puțin lipsind ca mingea trimisă de Dan Coe în ultimă instanță, afară din teren, să nimerească plasa porții noastre.

Faza din min. 90 a adus cel de al doilea gol și rezultatul final de 2—0, produs în condiții neobișnuite. In timp ce Mocanu demara pe tușă cu mingea și a pasat spre Iancu, un spectator a imitat din tribune cu fluierul său sfîrșitul partidei. Arbitrul a sesizat gluma și a făcut semn jucătorilor să continuie faza. Mingea a ajuns la Lucescu, care a trimis-o cu „spițul" în poarta lui Benis.

Meciul acesta a semănat prin relaxarea cu care s-a jucat cu un „la revedere" spus anului fotbalistic 1966!

Echipa națională a cîștigat toate cele trei partide și această realizare este pozitivă, mai ales dacă avem în vedere faptul că și alte echipe reprezentative nu au obținut prea mult la Tel Aviv, ca de pildă Uruguay (2—1) și Iugoslavia (3—1). Trebuie consemnat totuși faptul că în toate cele trei meciuri din Nicosia, Tel Aviv și Haifa, prima parte a jocului a fost slabă, permițîndu-se adversarilor să deschidă scorul în primele două partide și să mențină doar scor alb în cea de-a treia.

În mod evident, lotul reprezentativ s-a resimțit după cel mai încărcat an internațional din ultimii 20 de ani. După un calcul aproximativ, membrii lotului reprezentativ au susținut în 1966, un număr de circa 60 de partide oficiale, înglobînd returul campionatului trecut, turul actualului campionat, meciurile de cupă, jocurile oficiale din competițiile europene intertări și de club, ca și meciurile de antrenament ale lotului reprezentativ cu echipe străine. Acest număr de jocuri, se apropie de limita maximă a meciurilor susținute într-un an de jucătorii celor mai valoroase reprezentative naționale din lume.

Dacă în acest an abundența de întîlniri a produs o oarecare slăbire în final, să sperăm că în anii următori, jucătorii nu se vor mai resimți și vor ajunge la un ritm uniform cu totul satisfăcător.

Este de presupus că ei vor îndeplini acest deziderat, căci și în prezent, în momentele de dificultate, au știut să se mobilizeze și să obțină fie succese, fie comportări onorabile.

Aurel NEAGU

Iată o scurtă redare statistică a celor trei partide susținute de echipa națională la Nicosia, Tel Aviv și Haifa:

GOLURI: înscrise 9 (Frățilă — 2, Dridea I — 2, Lucescu — 2, Badea, Pîrcălab și Iancu — cîte un gol.

ȘUTURI LA POARTĂ: 52 în 3 partide, în care 26 pe spațiul porții, 26 în afara porții, 32 de șuturi puternice, 20 slabe. Adversarii au șutat de 28 de ori la poarta noastră.

MARI OCAZII LA PORȚILE ADVERSE: fructificate 9, ratate 13, din care două lovituri în bară. Adversarii au ratat 10 mari ocazii de gol.

CORNERE: 23–17, din care 9–1 la Nicosia, 8–10 la Tel Aviv și 6–6 la Haifa.

Nunweiller III (stînga) și Yang, căpitanii echipelor României și Izraelului, schimbă tradiționalele fanioane

Imediat după primirea golului de către apărarea echipei noastre în meciul de la Tel Aviv: portarul M. Ionescu a ieșit greșit din poartă, Dan Coe a ezitat să intervină și Burba (nr. 9) a înscris

O frumoasă primire făcută echipei României

Ospitalitatea încîntătoare a gazdelor noastre în Cipru și Izrael ne obligă la o plăcută aducere aminte a zilelor petrecute de echipa națională la Nicosia, Tel Aviv și Haifa. Ca și în alte părți ale Europei, reprezentativa de fotbal a României a fost primită în recentul turneu cu o deosebită atenție și căldură de către oficialități, de presă, de iubitorii acestui sport și de populație. Simpatia de care s-a bucurat delegația sportivă română s-a datorat în primul rînd prestigiului internațional și stimei de care se bucură țara și poporul nostru peste hotare. Fotbaliștii români simt din plin această prețuire, sînt mîndri de ea și au o comportare exemplară care stîrnește admirația presei străine și a forurilor oficiale locale ce-i înconjoară.

Recenta deplasare din Cipru și Izrael a fost făcută în două țări al căror fotbal aspiră la un loc în ierarhia europeană a acestui sport și din acest punct de vedere primirea echipei naționale a României, cunoscută mai cu seamă din evoluțiile ultimilor doi ani, s-a bucurat de un mare interes.

La Nicosia primirea a fost deosebit de călduroasă. Președintele federației cipriote de fotbal, domnul **Nikos Stylianokis**, și membrii acestei federații ne-au acordat o deosebită atenție rostind cele mai frumoase cuvinte la adresa țării noastre și echipei naționale de fotbal române. Spectatorii au întîmpinat cu aplauze pe fotbaliștii noștri la apariția pe teren și, după meci, cu toate că echipa Ciprului suferise o grea înfrîngere, au făcut fotbaliștilor noștri o manifestație de simpatie de care aceștia își vor aduce aminte mult timp. Momentul înmînării unei frumoase cupe echipei noastre în amintirea acestui joc, de către ministrul afacerilor externe al Ciprului, domnul **Spyros Kiprianu**, a fost primit cu ovații.

La sosirea în Izrael echipa României a fost obiectul aceleiași atenții din partea oficialităților și presei. Prima întîlnire de fotbal dintre reprezentativele României și Izraelului a suscitat un deosebit interes, publicitatea în jurul echipei noastre și cifra de spectatori înregistrînd recorduri. Membrii federației izraeliene și președintele acesteia, domnul **Menahem Heller**, au asigurat cele mai bune condiții de ședere, de antrenament și de joc, manifestînd un interes deosebit pentru continuarea întîlnirilor dintre echipele reprezentative și de club ale celor două țări. Invitația făcută de către tov. **Gh. Popescu**, vicepreședinte al U.C.F.S. și președintele federației române de fotbal, echipei reprezentative a Izraelului de a susține în anul viitor un joc amical în România, a fost primită la banchetul de despărțire cu deosebită satisfacție de către gazdele noastre.

A. N.

JUNIORII ROMÂNI AU LUAT PRIMUL CONTACT CU ATMOSFERA VIITORULUI TURNEU U.E.F.A.

— Impresii după jocurile din Turcia —

În zilele de 6 și 8 decembrie a.c., în orașele Mersin și Antalya, naționala noastră de juniori și-a confruntat forțele în două jocuri amicale cu reprezentativa similară a Turciei, țară organizatoare a Turneului U.E.F.A. — 1967. Cu acest prilej, tinerii jucători români au fost supuși unor riguroase verificări, întîlnind — în condiții de deplasare — adversari cu recunoscute calități psiho-fizice.

Primirea deosebit de prietenească ce s-a făcut delegației noastre, precum și atenția cu care am fost înconjurați pe tot timpul șederii în Turcia, au avut darul să stimuleze pe juniorii noștri, care s-au străduit să aibă o comportare corespunzătoare acestei atenții.

Primul contact cu fotbalul turc a fost luat chiar în ziua sosirii la Istanbul (duminică 4 octombrie) prin vizionarea jocului de campionat Fenerbahce — P.T.T. Ankara (2—0) în care, prin tempoul foarte susținut și angajarea totală în lupta pentru minge, juniorii noștri au făcut cunoștință cu caracteristicile de bază ale jucătorilor turci.

PRIMA ÎNTÎLNIRE DE LA MERSIN

După o zi de odihnă la Mersin, în care după un ușor antrenament s-a vizitat o plantație de mandarini și portocali, copios „onorate" de juniorii noștri, am întîlnit a doua zi, în prima partidă, reprezentativa de juniori a Turciei. Interesul stîrnit de acest meci a adus pe stadionul orașului circa 8.000 spectatori, care au avut prilejul să asiste la un joc dinamic, cu unele faze destul de reușite, create de ambele echipe.

În acest meci echipa noastră, care a jucat în formația: **Moldovan — Ciupitu, Doboș, Ionescu, Viciu — Etem** *(Crișan)*, **Stoicescu — Crișan** *(Nistor)*, **Biliboacă** *(Marica)*, **Profir, Manea**, *s-a comportat în general satisfăcător, atît prin jocul organizat al apărării, cît și prin construcția unor atacuri și contraatacuri destul de periculoase.*

Avînd de suportat asalturile unor adversari superiori fizic, care prin transmiteri directe de mingi la distanțe variabile provocau angajarea, apărătorii noștri au reușit totuși să rezolve cu promptitudine majoritatea atacurilor, permițînd mijlocașilor și înaintașilor preluarea și menținerea inițiativei pe unele porțiuni de joc.

Latura pozitivă a echipei noastre a constat în principal în faptul că fiind condusă chiar din minutul 3 **(Ender a marcat unicul gol al jocului, în urma unei greșeli copilărești a apărătorilor noștri și în principal a lui Moldovan)** *nu și-a pierdut încrederea în forțele proprii, răspunzînd jocului viguros al juniorilor turci, printr-un joc mai puțin forte însă mai bine orientat tactic, prin care Manea, Crișan, Nistor și Stoicescu au ajuns în situații clare de a egala scorul.*

În acest joc, o comportare deosebită au avut-o fundașii centrali Ionescu — Doboș și extrema stîngă Manea (din echipa noastră), iar din echipa gazdă portarul Yavuz și mijlocașul Orhan.

ÎN DRUM SPRE ANTALYA

În cel de al doilea joc, desfășurat pe o ploaie continuă, echipele (cu mici modificări în formații) s-au angajat din primul minut într-o luptă epuizantă pentru fiecare minge, forța juniorilor turci permițîndu-le să manifeste o superioritate fizică mai evidentă ca în primul joc, în special între minutele 15—40 cînd în afara golului înscris și-au mai creat 2—3 ocazii de gol, imprecis finalizate sau rezolvate in extremis de apărătorii noștri (îndeosebi de către Ionescu, Doboș și portarul Dumbreanu).

Supuși unor puternice presiuni, juniorii noștri au făcut deosebite eforturi pentru a se desprinde de încleștarea adversarilor, reușind spre sfîrșitul jocului să organizeze cîteva atacuri puternic susținute de toți jucătorii, să egaleze prin **Manea**, *ratînd apoi victoria prin Biliboacă.*

Apreciind ca meritoase eforturile juniorilor noștri pentru o comportare mai bună și subliniind utilitatea instructivă și de verificare a celor două jocuri (în special a celui de-al doilea), putem trage concluzii edificatoare asupra potențialului general al actualului lot, în raport cu cerințele dure ale turneului U.E.F.A. ...

APRECIERI PRIVIND COMPORTAREA JUCĂTORILOR

Din cei 16 juniori folosiți, au corespuns integral: **Ionescu, Doboș, Manea** și **Dumbreanu**, *care, bine dotați fizic, cu o tehnică corespunzătoare sarcinilor posturilor și calități psihice specifice dinamicii actuale au dat randamentul scontat, fiind jucătorii de bază ai formației noastre.*

Comportări meritorii au mai avut juniorii **Biliboacă** și **Viciu**, *care, deși lipsiți de unele calități fizice (în special de viteză), s-au achitat cu multă conștiinciozitate de sarcinile ce le reveneau în cadrul echipei.*

Lipsă accentuată a unor calități psihico-fizice necesare angajărilor în toate disputele pentru minge (îndeosebi în fazele decisive) au dovedit juniorii **Nistor, Marica, Crișan**, *care, în aceste condițiuni, au dat un randament sub posibilitățile manifestate în alte jocuri.*

Comportări mediocre sau needificatoare au avut juniorii **Moldovan** *(deficitar la intervenții și concentrare în joc),* **Profir** *și* **Rocsin**, *jucători dîrji și tenace (deficitari la viteză și construcția jocului),* **Ciupitu** *(fără incisivitate inițială),* **Etem** *și* **Stoicescu** *(insuficientă pregătire la club) și* **Mihai** *(folosit 15 minute în cel de-al doilea joc).*

Întrucît participarea la turneul U.E.F.A. nu se rezumă numai la realizarea obiectivelor de creștere și cîștigare a experienței internaționale a tinerilor juniori, ci angrenează reprezentativa noastră într-o întrecere de prestigiu la nivel european, **considerăm că prin îmbunătățirea componenței actualului lot cu cîteva elemente noi, dotate sub aspect psiho-fizic, și printr-o mai intensă pregătire** *(la cluburi și centralizată)* **se poate mări randamentul și eficacitatea echipei pentru obținerea rezultatelor necesare continuei afirmări a fotbalului nostru.**

ION BĂLĂNESCU
GHEORGHE OLA
antrenorii lotului de juniori

LUMINI ȘI UMBRE pe harta fotbalistică a regiunii Cluj

Pentru fotbalul nostru, regiunea Cluj a fost întotdeauna un „pion avansat". Fotbaliștii și tehnicienii din această parte a țării s-au evidențiat în decursul timpului prin pricepere și pasiune, prin prestarea unui joc de calitate apreciabilă, prin ridicarea unora dintre ei pînă la eșalonul echipelor reprezentative, iar datorită echipei „Universitatea" – chintesența fotbalului clujean – prin cîștigarea primei Spartachiade republicane, a Cupei României ediția 1964–1965.

Nu de mult, în Plenara Consiliului regional UCFS Cluj, din 22 noiembrie 1966, a fost analizată activitatea fotbalistică, trecere în revistă completată și de intervențiile substanțiale ale unora dintre participanți. Principalele aspecte reținute cu această ocazie, precum și o serie de date suplimentare, constituie materia primă inclusă în această pagină, în care vom însera principalele realizări și deficiențe.

„Prezentul" în cifre și fapte

În regiunea Cluj există 7 715 jucători legitimați și 82 de antrenori (dintre tehnicieni, aproximativ o jumătate nu activează, revenind deci efectiv un antrenor la circa 150 de jucători). În ultimii 4 ani, numărul fotbaliștilor a crescut cu 4 762, iar al antrenorilor numai cu 46. Decalajul este evident, nu s-a micșorat, aspect ce grevează calitatea pregătirii echipelor deși ar trebui să devină din ce în ce mai calificată.

„Falanga" echipelor fruntașe numără o formație în categoria A, trei în categoria B și patru în categoria C. Fiecare dintre acestea au echipe de juniori înscrise în competiția republicană consacrată acestei grupe de vîrstă. Un campionat regional pe două serii, numeroase campionate raionale, trei campionate orășenești precum și un număr mare de echipe sătești angrenate în „Cupa agriculturii", iată cadrul de organizare în care își desfășoară activitatea fotbaliștii clujeni.

O piramidă competițională cu o bază destul de largă, cu trepte succesive care s-ar putea transforma într-un filtru selectiv pentru promovarea, dezvoltarea și păstrarea tuturor elementelor talentate de pe cuprinsul regiunii, dacă s-ar instaura un spirit de colaborare și de prețuire a fotbaliștilor autohtoni la toate secțiile, indiferent de categorie. Este momentul ca această idee să devină operantă în toate regiunile țării. S-ar crea o puternică emulație, s-ar declanșa interesul firesc pentru pregătirea copiilor și juniorilor, pentru depistarea tuturor elementelor de perspectivă prezente în echipele de categorie inferioară, ar dispare treptat obișnuința comodă ce n-a dus decît la rezultate mediocre, a „importului" de jucători formați în altă parte. S-ar întări legăturile afective dintre jucători, echipe și public etc.

Aspecte din pregătirea fotbaliștilor

În sinteză, ele pot fi cercetate în calitatea comportării echipelor divizionare de pe cuprinsul regiunii, precum și în valoarea atinsă de cei mai buni jucători. Pornind de la concluzii la premise, de la situația echipelor în actualele clasamente, de la prezența sau absența fotbaliștilor clujeni în loturile reprezentative, de la datele culese de pe teren și incluse în materialul prezentat în plenară, se poate afirma că în această direcție realizările sînt doar parțiale, deficiențele sînt mai numeroase și mai persistente.

Eforturile cerute jucătorilor în antrenament sînt în neconcordanță cu solicitările jocului, condițiile obligatorii de dificultate lipsesc frecvent. De o adevărată organizare a jocului se poate vorbi cu indulgență, deoarece la antrenamente nu sînt transpuse condițiile tehnico-tactice ale fotbalului actual. Mulți dintre jucători (chiar fruntași), aleargă în timpul meciurilor destul de puțin în comparație cu necesitățile tactice și cu efortul prestat în aceleași condiții de fotbaliștii din alte țări.

Cei patru înaintași ai „Universității", urmăriți în meciurile de campionat cu Steaua și cu Jiul, au alergat: Marcu 1 475 m., dintre care în viteză 445 m., Szabo 2 195 m. (245), Ivansuc 2 315 m. (345) și Adam 1 615 m. (345), față de 6 000—7 000 m. cît aleargă în cursul unui meci, conform statisticilor, jucători din R. S. Cehoslovacă (dintre care în viteză aproximativ 1 100 m.).

La randamentul deseori mediocru obținut în urma procesului de antrenament, concură pe de o parte stereotipia ședințelor, comoditatea și superficialitatea unor tehnicieni pentru care pregătirea prealabilă a lecției a devenit un act formal (așa cum a arătat în cuvîntul său antrenorul Ștefan Nagy), iar pe de altă parte atitudinea blazată de care se fac vinovați jucătorii, refractari în general la eforturile mari fără de care ridicarea măiestriei a devenit de neconceput.

Șirul jucătorilor indisciplinați, vinovați în repetate rînduri de viață nesportivă și dezinteres în pregătire, este destul de lung. Vom numi doar cîțiva: Găbudeanu, Bona (Arieșul Turda), Pîrvu, Duca (Industria sîrmei Cîmpia Turzii), Bortiș, Ene, Hădăreanu (Clujeana), Fluieraș (Unirea Dej), Țegean, Szabo, Gaboraș (Universitatea) și mulți alții.

La ora actuală, situația echipelor din regiunea Cluj nu e prea liniștitoare. Universitatea are un sezon alb, Unirea Dej n-a acumulat din 13 meciuri decît patru puncte și doar printr-o minune s-ar mai putea salva de la retrogradare. Celelalte echipe din „B și C" se vor menține probabil, dar această situație nu reprezintă în nici un caz o performanță. Doar Medicina Cluj, situată pe primul loc în seria a patra a diviziei C, are o comportare constant bună și speră să promoveze.

În lotul A și în cel olimpic nu mai figurează nici un jucător clujean.

Reiese deci că în ciuda unor realizări incontestabile, prezente în sectorul de masă și în cel de performanță (opt echipe de seniori în campionatele republicane), adevăratele performanțe lipsesc, iar aportul fotbalului clujean la întărirea echipelor naționale este în prezent ca și inexistent.

Lipsa de orizont a secțiilor de fotbal care își cheltuiesc energia în direcții minore, modul precar de realizare a muncii de instruire și educație, numeroase deficiențe prezente pe filiera clasică de activitate conducător-antrenor-jucător, iată explicația actualei stări de lucruri.

„Călcîiul lui Achile"

În fotbalul clujean, pregătirea copiilor și juniorilor continuă să rămînă un punct slab. Majoritatea birourilor de secții ale echipelor de toate categoriile, așază undeva la urmă activitatea de pregătire a copiilor și juniorilor. În toată regiunea, numai doi antrenori sînt încadrați cu normă întreagă pentru pregătirea viitoarelor cadre, Silviu Avram și Adalbert Covaci la centrul organizat de F. R. Fotbal pe lîngă clubul Universitatea. Pe de altă parte într-un ciclu săptămînal, antrenamentul copiilor și juniorilor durează doar 4—6 ore, volum de lucru cu totul insuficient. Conținutul antrenamentelor nu este adaptat particularităților de vîrstă și principalului obiectiv existent la aceste categorii de jucători — pregătirea tehnică. Din datele culese, reiese că participarea juniorilor la antrenamente este extrem de scăzută. Doar 15 la sută dintre ei au participat la toate lecțiile de antrenament, iar 60 la sută au fost prezenți numai la antrenamentul în care se juca la două porți. Antrenorii echipelor de seniori continuă să se arate total neinteresați de ceea ce se petrece la nivelul echipelor de copii și juniori din cadrul secției, deși federația a inclus de mult printre obligațiile lor profesionale, sarcina de a coordona și colabora la buna desfășurare a acestei activități.

La Centrul de copii și juniori de pe lîngă clubul Universitatea, am stat de vorbă cu profesorul Lőrincz (responsabil cu pregătirea copiilor) și cu tov. Silviu Avram, antrenorul principal al Centrului:

„Ca în toate unitățile cu acest profil, inițiate și finanțate de către federație, există și la noi condiții de muncă foarte bune. Lucrăm de la trei ore pe săptămînă cu cei mai mici (9—10 ani) pînă la zece ore pe săptămînă cu juniorii (17—18 ani). Ambiția, dorința și, de ce nu, obligația noastră este să dăm anual 2—3 jucători tineri, capabili să înfrunte rigorile categoriei A. Primele „vîrfuri" încep să se vadă de pe acum: Moldovan, Crețu, Crișan (nominalizați în lotul UEFA), Lică și Gruber. Cu ei și cu alții care promit foarte mult, utilizăm metoda pregătirii individuale. Pentru iarnă am proiectat o competiție de fotbal redus, în sală, la care ne gîndim să invităm și alte formații".

La centrul de copii și juniori al „Universității" nu toate lucrurile sînt perfecte. Metodica pregătirii are încă paragrafe nebuloase care sperăm că vor fi elucidate atunci cînd federația va elabora îndrumările anunțate. Dar, peste tot, aceste centre s-au dovedit în scurta lor existență formule viabile cu toate inperfecțiunile prezente încă. Cînd vom avea, nu douăsprezece, ci o sută de centre pentru copii și juniori, răspîndite armonios în toate regiunile țării, atunci viitorul fotbalului nostru va fi bine consolidat pe o temelie solidă și fertilă.

Din nou, despre legătura dintre școală și fotbal

Vechiul și mereu proaspătul nostru deziderat, introducerea și practicarea organizată a jocului de fotbal în școlile de toate gradele și profilele, continuă să-și aștepte rezolvarea care depinde numai de modificarea unei mentalități împietrite.

La liceul nr. 15, am stat de vorbă cu directorul Ion Cîmpean:

„Deoarece fotbalul nu figurează în programul de educație fizică, am găsit totuși o modalitate prin care să răspundem pasiunii copiilor. Organizăm permanent campionate interclase și am alcătuit echipa școlii pe care am înscris-o în campionatul orășenesc de copii. De pregătirea ei se ocupă părintele unui elev, care e și antrenor. Din cadrul comitetului de părinți am alcătuit un colectiv pentru rezolvarea micilor „probleme" ale echipei. Prin contribuție voluntară am cumpărat mingi și ceva echipament. După-amiază, mulți copii vin în curtea școlii și joacă fotbal. Am condiționat permisiunea de a juca, de randamentul la învățătură. Avem elevi care au început să învețe mult mai bine din dragoste pentru fotbal, ca să-l poată juca".

Inițiativele și înțelegerea inimosului director Cîmpean au totuși o cauză mai puțin cunoscută: este arbitru de fotbal în lotul republican. Așa încît nimic nu mai rămîne surprinzător în cazul de față.

Am fost și la liceul Nicolae Bălcescu, înzestrat cu o anexă (cîteva grupe) cu program special de educație fizică.

„Grupă de fotbal nu avem, ne spune profesorul Vasile Brînzeu — directorul școlii — *așa ceva nu a fost prevăzut în schema noastră de organizare. În programa analitică primită de la minister, pe lîngă disciplinele sportive „principale", atletism, gimnastică, volei, baschet se mai fac recomandări în subsidiar și pentru practicarea altor sporturi: oină, tenis etc, dar nu și fotbal".*

În expectativă

Numărul terenurilor se dovedește și în această regiune insuficient în raport cu numărul echipelor și volumul activității. Sîntul popular al orașului Cluj a pus la dispoziția asociațiilor sportive, spații libere pentru amenajarea de terenuri. Dar după doi-trei ani a revenit, dînd acelorași spații altă întrebuințare. De atunci toată lumea stă în expectativă. Nu se pot investi fonduri a căror valoare să fie mai tîrziu anulată prin desființarea unor terenuri de fotbal recent amenajate. Cotele de teren percepute echipelor neproprietare grevează serios bugetele acestora. Din această cauză și din multe altele, situația financiară este precară și repercusiunile ei sînt implicit numeroase, afectînd calitatea procesului de instruire (lipsește echipamentul necesar, aparatele ajutătoare etc.).

Comisia regională de fotbal (și subcomisiile ei), deși apreciată ca una dintre cele mai active din țară, nu-și exercită totuși așa cum ar fi necesar, prerogativele de îndrumare și control asupra secțiilor, antrenorilor, jucătorilor și arbitrilor. De aceea, puține secții au o activitate bine orientată pe direcțiile-cheie, în concordanță cu planul de măsuri adoptat pentru îmbunătățirea continuă a fotbalului nostru.

La rîndul lor, mulți antrenori și arbitri nu fac nimic pentru ridicarea capacității lor profesionale, se complac să lucreze cu mijloacele pe care ți le dă rutina și îngustimea unui orizont de cunoștințe perimat. Numeroși jucători, împotriva cărora nu se iau decît „măsuri diafane", sînt acceptați cu atitudinea lor blazată, fără vreo dorință de evoluție, mulțumiți să rămînă cu echipa lor în categorii inferioare, să piardă sau să retrogradeze (cazul celor de la Unirea Dej și al altora).

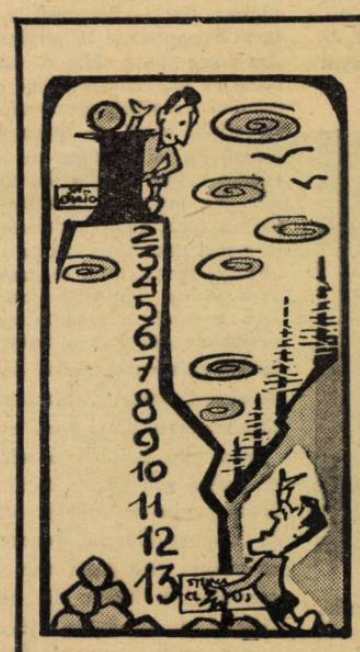

Universitatea Cluj către Universitatea Craiova:
— Frăților, aruncați-ne și nouă o scară de mătase!...

Echipa Unirea Dej de-abia așteaptă să... cadă din categoria B.

— Uraaa! Bine c-am pierdut și azi. În categoria G ne așteaptă adevărata viață de odihnă și pace...

Desene de NEAGU RĂDULESCU

Cercetînd fotbalul clujean găsești cîteva lipsuri prezente și în alte regiuni:

– la calitatea – cel mai adesea mediocră – a procesului de instruire și educație se adaugă atitudinea, lipsită de cea mai elementară responsabilitate a unora dintre jucători. De ce se prelungesc și una și cealaltă?

– în vorbe, toată lumea recunoaște „importanța majoră" ce revine pregătirii copiilor și juniorilor. Cu toate acestea, la numeroase secții sau în școlile de toate gradele ideea aceasta „unanim apreciată", apare undeva în subsolul activității. De ce se interpune zidul amneziei între vorbe și fapte?

– de ce, ba lipsa de inițiativă, ba dezacordul dintre secțiile de sistematizare din cadrul sfaturilor populare și asociațiile sportive, ba alte cauze fac ca numărul terenurilor de antrenament să rămînă mult redus față de numărul jucătorilor și necesitățile de pregătire.

Iată cîteva întrebări la care antrenorii și fotbaliștii din regiunea Cluj, conducerile secțiilor, membrii comisiilor regionale și raionale de fotbal, precum și organele UCFS au datoria să răspundă cu mai multă ardoare, cu sentimentul unei responsabilități sporite, cu mai multă competență și perseverență.

Romulus BALABAN

DE VORBĂ CU FOŞTII INTERNAŢIONALI

MIKY MIHĂILESCU: „În atac mai poţi greşi, în apărare, însă, orice greşeală costă enorm!“

Nicăieri, în tot cartierul Pajurei, nu veţi întîlni atîtea flori ca în balconul lui „Miky“ Mihăilescu. Acum, „grădinarul“ grijuliu a pus florile la adăpost, ferindu-le de sărutarea îngheţată a iernii şi toată casa a devenit o adevărată seră, năpădită de tulpine zvelte şi multicolore petale...

Mihăilescu le îmbrăţişează pe toate cu o privire caldă, plină de duioşie :

— *Florile, pescuitul şi fotbalul. Cele trei pasiuni ale vieţii mele !*

— Dintre ele, am impresia, fotbalul a rămas totuşi cea mai statornică... pasiune !

— *...Şi cea mai veche ! Durează de 33 de ani, mai precis, din ziua cînd am debutat Mai tîrziu am jucat la Călăraşi iar în 1939 am fost legitimat la Sportul Studenţesc de care nu m-am despărţit decît în 1944 cînd am intrat la Rapid !*

— *Mi-amintesc de „Sportul Studenţesc“*, continuă „Miky“ şi în glasul lui simt o undă de duioşie. *Era clubul cel mai „sărac“, dar toţi jucătorii aveau „inimi de aur“... Ne lega pe toţi dragostea de fotbal, ambiţia, dorinţa de victorie. Deplasările erau un adevărat calvar. Plecam uneori cu cîte o pîine neagră şi nişte mezeluri, cu clasa a III-a, dormind pe bănci sau prin plasele de bagaje. Odată, la Baia Mare, ca să nu pierdem prin „forfait“, ne-am echipat în tren şi am alergat de la gară spre stadion — cale de vreo jumătate de oră — cu ghetele-n mîini ! Originală „încălzire“, nu ? Dragostea pentru fotbal şi echipă era însă atît de mare, încît nici măcar nu ne gîndeam la toate aceste greutăţi ! Le luam în glumă :*

Tocmai de aceea, văzînd astăzi ce condiţii au asigurate echipele noastre de fotbal — lucruri la care noi nici nu visam înainte — cred că fotbaliştii au datoria *să depună toate eforturile ca să răspundă cu cinste prin rezultate cît mai bune dragostei şi atenţiei cu care sînt înconjuraţi totdeauna..*

— Unde crezi că stă secretul în pregătirea fotbalistului ?

— În... el însuşi. Fiecare jucător îşi cunoaşte mai bine defectele decît orice antrenor ! Şi el singur poate munci ca să le corijeze ! Deci pregătirea individuală contează mai mult ca orice ! Şi vreau să citez un caz din „biografia“ mea sportivă ! Cînd am venit din Călăraşi ca să joc la Sportul Studenţesc, mi-am dat seama că nu ştiu să trag cu stîngul. Şi atunci mi-a intrat în cap că trebuie să rezolv această problemă. Altfel, îmi spuneam, n-am să ajung un jucător complet, am să mă afund în mediocritate. Şi ce-am făcut ? M-am rugat de magazioner să-mi dea o minge, una din puţinele mingi de la „Sportul“. Am legat-o cu o sfoară şi oriunde mergeam, loveam mingea cu stîngul. *Aşa am învăţat să şutez* şi cu stîngul *şi astfel am putut juca aproape 1.000 de meciuri dintre care aproape 30 internaţionale. La „Sportul“ am „circulat“ prin toate posturile — afară de portar — iar în echipa naţională am figurat ca inter (dr. - st.), mijlocaş (dr. - st.) şi fundaş (dr. - st.). Deci, ca o concluzie : conştiinciozitatea, ambiţia, dragostea pentru fotbal pînă la dăruire totală îl pot face pe sportiv să ajungă pe culmi.*

„RAPIDUL“ A DOUA FAMILIE

— După „Sportul“ am trecut la „Rapid“. Aici am întîlnit a doua „familie“ şi tot aci, pot spune, am trăit cele mai mari satisfacţii sportive. De „Rapid“ mă leagă amintirea unor „profesori ai balonului rotund“ ca Braun, Baratki, Steinbach şi Ronai şi a unor colegi de echipă admirabili : Marian, Apolzan, Zavoda, Filote, Val. Stănescu, Ghiuriţan şi alţii. Două mari decepţii am avut în Giuleşti. Una ca jucător cînd n-am putut lua campionatul în 1948 (U.T.A. cu Pall, Bonihady, Toth et comp. ne-a bătut la... golaveraj) şi una ca antrenor, cînd Arieşul Turda ne-a... suflat cupa de la nas în finală !

— Care crezi că sînt motivele care au dus la această adevărată... lovitură de teatru ?

— Unul singur. Superficialitatea *cu care au tratat jucătorii acest meci ! În calitate de antrenor am un principiu.* Nu există joc uşor sau greu. *Orice meci trebuie tratat drept FOARTE DIFICIL. Cu Arieşul s-a-ntîmplat următorul incident: în preziua finalei am mers pe stadionul Republicii la o „încălzire“. După noi au intrat pe teren cei de la Arieşul. „Băieţii“ mei au rămas în tribune ca să-i vadă „la lucru“. Şi au început să zîmbească cu superioritate : „Hm. Uite cu cine jucăm noi !... Uite la ei, nici un „stop“ nu fac ca lumea“. Am căutat să pun zăgaz acestei stări de lucruri. Jucătorii mă ascultau, parcă puţin amuzaţi... Iar a doua zi, deznodămîntul îl cunoaşteţi ! La sfîrşitul meciului, Arieşul saluta publicul cu cupa-n mînă !... Vreau să spun că am fost atît de uluit de această surpriză, încît în noaptea aceea, am plecat la părinţi şi în loc să mă dau jos din tren la Feteşti, am coborît la... Tulcea !*

Mihăilescu a fost ani în şir căpitan al echipei Rapid. Iată-l în timpul schimbului de fanioane, înaintea unui meci cu Csepel Budapesta

ÎNAINTAŞUL ŞI... „ANTIDOTUL“ LUI!

— Aş vrea să mai stăruim puţin supra *jucătorului* Mihăilescu. Adversarii spuneau despre dumneata că eşti „greu de trecut“, că te ţii „scai“ de înaintaşi. Vrei, eventual, să împărtăşeşti jucătorilor mai tineri unele din „secretele de fabricaţie“ ale fundaşului Mihăilescu ?

— Cînd anii şi experienţa m-au determinat să mă retrag la apărare — o să-ţi pară curios, poate — dar am început să-mi... dublez eforturile la antrenamente ! Îmi dădeam seama că în atac ai voie să greşeşti, *dar în apărare* greşeala costă enorm ! *Aveam apoi un obicei : la începutul meciului, îmi lăsam adversarul să fugă cu mingea, îl... tatonam, cum s-ar spune.* Vroiam să mă lămuresc dacă trebuie să fac „marcaj strict“, sau să joc la „interceptie“. *Totul depindea de viteza şi calităţile fizice ale atacantului ! Îmi plăceau adversarii care driblau. „Peniţă“ Moldoveanu şi Suru, în special. Foarte dificil de marcat se dovedea însă cehoslovacul Kubala. Greu să-i iei mingea din cauza „gabaritului“.... Minusculul Ceaikovsky era, de asemenea. foarte greu de... depistat. Dintre jucătorii noştri m-au impresionat întotdeauna : Baratki, Auer, Marian, Sfera şi Petschovschi. Pentru seriozitatea şi perseverenţa cu care se pregăteau la antrenamente, îi citez pe Macri, Langa, Georgescu şi Ion Ionescu.*

— Aş vrea să dăm cuvîntul şi.. antrenorului Mihăilescu. Desigur, are multe de spus şi în această calitate !

— Văd pe terenurile de fotbal mulţi tineri care au plecat din „mina“ mea. Mă mîndresc cu ei, bineînţeles, dar încrunt din sprîncene cînd îi aud uneori că „nu mai au ce să înveţe, că ştiu tot“. *E o mare greşeală din partea lor. În fotbal ai tot timpul de învăţat şi dacă nu ţii pasul cu ce e nou, eşti trimis pe tuşă mai repede decît crezi ! De aceea, cer antrenorilor în continuare curaj în promovarea tinerelor talente pentru că numai astfel „titularii“ pot fi impiedicaţi să alunece pe panta „automulţumirii“. Ştiindu-şi ameninţat postul în echipă de „tînărul care vine“, titularul va fi determinat să muncească serios la antrenamente, să joace cu convingere şi dăruire ! Politica „senatoriatului de drept“ nu poate da roade, niciodată ! Ea duce spre comoditate, plafonare şi asta-i foarte rău pentru fotbal !*

GEORGE MIHALACHE

Versuri pentru jocul cu mingea

Revista de literatură universală „SECOLUL 20“ a închinat recentul ei număr, legăturii atît de bogate în semnificaţii dintre literatură şi sport.

Reproducem din paginile acestei reviste o poezie din ciclul intitulat: „Cinci poezii pentru jocul cu mingea“ **de UMBERTO SABA.**

ECHIPA NAŢIONALĂ

Şi eu printre cei mulţi vă salut, roşii
lovituri de halebarde,
izbucnite
din pămîntul natal, îndrăgite de un întreg
popor.
Nerăbdător urmăresc jocul vostru.
Neştiutori
exprimaţi cu el vechi lucruri
minunate
pe verdele covor, în aer, sau pe terenurile
limpezi ale iernii.
Neliniştile care
albesc părul, pe neaşteptate,
sînt atît de departe de voi! Faima
vă dă un zîmbet
trecător, dar el e cel mai bun, cel care hotărăşte.
La braţ alergaţi între voi cu gesturi voioase.
Sînteţi tineri şi-atît de viguroşi pentru mama;
vă duce vîntul în apărarea ei. Vă iubeşte,
printre atîtea altele, şi pentru aceasta poetul,
la fel de mişcat.

În româneşte de PETRU SFETCA

ETAPA ZĂPEZII

ORIZONTAL : 1) „Olteancă“ înzăpezită pe primul loc al clasamentului. 2) Victoria celeilalte „Universităţi“ din meciul cu piteştenii — Efort cheltuit cu economie. 3) L-au înregistrat în deplasare echipele lui Surdan, Mateianu, Deleanu şi Dobrin — Execuţie de fineţe a acestuia din urmă — Institut prezent în unele competiţii universitare. 4) Transportă — Oraş în Filipine — Covorul fermecat care a stînjenit etapa ultimă. 5) Staţiune balneo-climatică în reg. Crişana — Hărţi. 6) Revelaţia de pe locul al IV-lea (teoretic, cu titlul de campioană a turului în buzunar) — Printre cei mai buni clujeni în meciul de la 28 nov. — Calendaristic se încheie în curînd, fotbalistic... la vară. 7) Slab — „...roşu“, nici victoria zăpezii nu a săltat-o de pe locul ultim. 8) Idem — Tăvălugul echipei constănţenilor — Infinitiv al înaintărilor în vervă, pentru apărările sufocate. 9) Portretist olandez (n. 1588) — Atacant la UTA, prezent în 11 din cele 13 meciuri ale turului şi autor a 2 goluri — Echipă din Haga. 10) Coautori la singurul meci nul al etapei — ...de Castro, soţia infantelui Petru al Portugaliei. 11) Ploaie cu soare — Geniu din mitologia scandinavă — Driblat pe extreme ! — Între... bare ! 12) Şmecher (fam.) — Tehnometal, în iniţiale — Şut... cu portarul pe fază. 13) Numele unor jucători de la Oţelul şi Crişul — Autor a 2 bare pentru clujeni. 14) Ca Barbu în meciul cu Polonia şi Deleanu în cel de la Neapole — Realizator la Minerul Baia Mare (16 goluri în 12 etape)

VERTICAL : 1) Îmbibate cu apă, ca toate terenurile în etapa a 13-a — Echipă bucureşteană, a reciştigat teren spre sfîrşitul turului. 2) Cu Petru Emil, la mijlocul terenului — Primul F la F.R.F. (neart.). 3) Cureluşe — Personaj din feeria engleză — ... Paulo, stadionul... sud-american din Neapole — Augustin Botescu. 4) Cele mai multe le-au obţinut Universitatea Craiova (8), Dinamo Bucureşti (7) şi Dinamo Piteşti (7) — A apărat bine la Arad. 5) Şi (lat) — Golurile lui Ionescu şi Peronescu (Jiul) şi Octavian Popescu, din etapa ultimă — Înaintaş arădean, participant la 7 din cele 13 meciuri ale turului. 6) Nume prestigios... din echipa de categorie orăşenească bucureşteană „Viscoza“ — Nume feminin — Primii la balon ! 7) Echipă bucureşteană — Aşternută pe hîrtie 8) Comun lui Iancu şi Ianul ! — Satisfăcut — Expediază mingea ca din tun. 9) Capricii — Dinţii — Prefix pentru păsări. 10) Autor şi coautor la cele două goluri ale clujenilor din ultima etapă — Şi acesta a fructificat două ocazii pe stadionul din Petroşeni. 11) Se repetă la TOTO ! — A dribla (fig.) — Care nu permite nici o „pătrundere“. 12) A se bîlbîi (în fotbal) — Decret — Trei de la TSKA ! 13) Deal, în Suedia — Jocul piteştenilor în meciul de la Cluj — Terminaţie latină. 14) Cimp de bătaie — Golgeterul de pînă acum al turului.

Cuvinte mai puţin cunoscute : INEZ, ASS, MAB.

GEORGE CORJOS

CUVINTE ÎNCRUCIŞATE

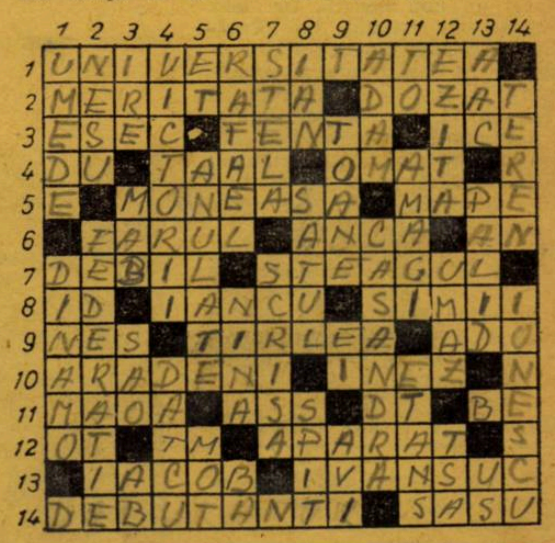

Concursul nostru

„CEA MAI FRUMOASĂ FOTOGRAFIE DE FOTBAL A ANULUI“

Au mai rămas numai 5 zile pînă la închiderea concursului cu premii al revistei noastre, adresat tuturor fotoreporterilor, amatori sau profesionişti, din Republica Socialistă România, cu tema : **„CEA MAI FRUMOASĂ FOTOGRAFIE DE FOTBAL A ANULUI 1966“.**

Reamintim că redacţia primeşte fotografii de format 18/24 cm. de la orice competiţie de fotbal de pe cuprinsul ţării, desfăşurată în anul 1966, precum şi alte fotografii ce au ca temă fotbalul în viaţa tineretului nostru.

Data de închidere a concursului este **20 decembrie 1966** pentru participanţii care vor aduce personal fotografiile la redacţie, iar pentru acei concurenţi din Bucureşti şi provincie care vor folosi poşta va fi luată în consideraţie data ştampilei de pe plic, ultima dată acceptată fiind 20 decembrie 1966.

Cele şapte premii în valoare de 3 000 lei, vor fi atribuite în felul următor :

PREMIUL I : 1 000 lei ; PREMIUL II : 700 lei ; PREMIUL III : 500 lei şi PATRU MENŢIUNI în valoare de 200 lei fiecare.

TUR DE ORIZONT

ÎN CÎTEVA CAMPIONATE DE PESTE HOTARE

● UN MECI GREU DE UITAT ÎN CAMPIONATUL VEST-GERMAN ● GHINIONUL LUI ASPARUHOV ● FRUNTAȘII CAMPIONATULUI GREC LA GREA ÎNCERCARE ● SCADE NUMĂRUL SPECTATORILOR ÎN BELGIA ● CUM SE FACE SCHIMBAREA DE JUCĂTORI ÎN ANGLIA

Ce s-a întîmplat în campionatele diferitelor țări europene în intervalul care s-a scurs de la ultima noastră „raită" ?

Pentru a afla, vă invităm să urmăriți rîndurile de mai jos.

UN MECI DE POMINA

Regrupare în fruntea clasamentului în R. F. Germană. Trei echipe se află (cu două etape înainte de încheierea turului) la egalitate de puncte, fiind despărțite doar de golaveraj : **Brunswick, Frankfurt** și **Hamburg**. Dintre ele, numai Frankfurt a reușit să iasă victorioasă, cu 4—1 asupra lui **Werder Bremen**, după un joc superior, în care iugoslavul Iusufi a fost unul din cei mai buni de pe teren. Celelalte două au obținut rezultate de egalitate.

Dar după cîte emoții a reușit acest lucru **Hamburg S.V.** ! Partida sa cu **Borussia Dortmund** s-a desfășurat într-un autentic decor „à la Maracana" : atmosferă supraîncălzită în tribunele populate de 60.000 de spectatori, înarmați cu petarde, ceea ce a mărit dramatismul acestui joc, care va rămîne mult timp în amintirea celor prezenți, prin momentele sale de mare tensiune :

— În min. 12, fundașul hamburghez **Saldmann** comite hent în careu pentru a opri mingea să intre în plasă. **Emmerich** (Borussia) transformă penaltiul acordat : 0—1.

— În min. 43, uriașul fundaș central al oaspeților, **Paul**, nu poate salva golul decît folosind mîinile. În primul moment, arbitrul a acordat gol, apreciind că Paul scosese mingea din poartă. Dar, consultîndu-se cu colegul de la tușă, el a revenit asupra primei decizii și a dictat lovitură de la 11 m, în mijlocul protestelor vehemente ale publicului. Penaltiul, însă, a fost ratat (**Saldmann** a tras în bară...).

În min. 44, **Paul** se face vinovat de un nou penalti. De data aceasta este rîndul lui **Pohlschmidt** să rateze, spre furia spectatorilor și consternarea colegilor...

În min. 71, **Uwe Seeler** înscrie, în fine, golul egalizator. Dar, din nou proteste violente în tribune : arbitrul refuză golul pe motivul unui ofsaid îndoielnic. Se părea că scandalul este iminent.

În min. 86, însă, o adevărată lovitură de teatru, care face pe spectatori să urle pur și simplu de bucurie : **Paul**, care a lăsat o impresie detestabilă prin „mîinile" lui, înscrie în proprie poartă. Ce pedeapsă !...

ASPARUHOV N-ARE NOROC...

Trei fapte remarcabile în campionatul bulgar :

1. Pentru prima dată de la începerea actualului sezon, echipele în deplasare n-au marcat nici un gol !

2. Echipele provinciale au pornit o veritabilă ofensivă, căreia i-au căzut „victime" două din formațiile sofiote : liderul **Slavia** și **Spartak**, ambele învinse cu același scor, 2—0.

3. Nerăbdător să-și reia locul în echipa care-i resimțea lipsa, **Asparuhov** a reintrat, după o convalescență de trei luni, înainte de încheierea turului. Și prezența lui s-a simțit : a insuflat un moral nou echipei sale, **Levski**, care a cîștigat cu 3—0 asupra lui Spartak Plovdiv. Dar, după o primă repriză strălucită, plină de promisiuni, care a încîntat pe cei 40.000 de spectatori, **Asparuhov** a părăsit din nou terenul accidentat și iată-l indisponibil, cel puțin pînă la retur !

OLIMPIAKOS ȘI AEK AU TREMURAT

În campionatul Greciei, **Olimpiakos Pireu** conduce cu un avans de 3 puncte (echivalent cu o victorie pentru că, după cum am precizat cu alt prilej, în Grecia punctajul este diferit de cel obișnuit : 3 puncte pentru victorie, 2 pentru meci nul și 1 pentru înfrîngere). În „plasa" sa se află, însă, **A.E.K.** cu 18 puncte. Amîndouă au cîștigat în ultima etapă, dar suporterii lor au respirat ușurați abia la fluierul final al arbitrilor. Pentru că adversarii lor, **Trikala** și **Appolon**, și-au vîndut scump pielea, solicitîndu-le eforturi mari. Olimpiakos (învingător cu 2—1) a reușit prin internaționalii **Botinos** și **Sideris** să străpungă apărarea fermă a gazdelor. Nu mai puțin dură a fost bătălia dintre Appolon și A.E.K. Aceasta din urmă, lipsită în continuare de cel mai bun înaintaș al său, **Papaioanu**, a reușit să înscrie golul victoriei (1—0) abia în min. 72 prin tînărul **Pomonis**.

De remarcat că pe locurile următoare sînt clasate două echipe din Salonic, **PAOK** și **Iraklis**, după care urmează **Panathinaikos** Atena, fostă campioană și una din „cele trei mari" ale fotbalului grec.

TELEVIZIUNEA ȘI SCĂDEREA NUMĂRULUI SPECTATORILOR ÎN BELGIA

Spectaculoasă luptă în campionatul belgian, unde cinci echipe, situate în frunte, sînt despărțite de cîte un punct : **F. C. Bruges, Anderlecht, F.C. Liége, Antwerp** și **Standard Liége**. Primele trei au cîștigat recent cu același scor (1—0). De remarcat că în meciul Standard — La Gantoise au evoluat trei jucători iugoslavi : **Naumovici** și **Galici** de o parte, portarul **Vukasovici** de alta...

Cercurile oficiale sînt îngrijorate însă de numărul redus de spectatori care asistă la jocuri, mai ales la cele televizate în direct. De pildă, la meciul **Beerschot — Beringen** au fost înregistrați doar 3227 (dintre care 3000 erau abonați), iar la **Antwerp — Racing White** 4.000 spectatori !... Casieriile cluburilor sînt greu lovite și de aceea se crede că anul viitor nu vor mai fi admise transmisii în direct la televiziune, mai ales că federația (care percepe drept taxe 7,5% din încasări) pretinde același procent și din sumele plătite cluburilor de către televiziune.

CUM SE SCHIMBĂ JUCĂTORII ÎN ANGLIA

Lupta pentru primul loc este extrem de pasionantă în Anglia. **Manchester United**, echipa lui Busby, **Chelsea, Liverpool** — campioana — și **Leicester** se află într-o întrecere asupra căreia, pentru moment, nu se poate face nici un pronostic. Manchester United a pierdut, recent, în fața unei codașe, Aston Villa (1—2) și Chelsea n-a reușit să treacă, acasă, de Everton (1—1), iar Liverpool a cîștigat doar în min. 88 (printr-un gol al lui St. John) meciul cu Sheffield United (1—0). Pentru ca în etapa următoare, aceleași echipe să facă meciuri nule (Manchester — Liverpool 2—2 și Newcastle — Chelsea 2—2). Aceste rezultate arată că oricînd sînt posibile răsturnări ; fruntașii n-au nici o certitudine a rezultatului nici în confruntările cu echipele din subsolul clasamentului.

O problemă care începe să atragă atenția este aceea a înlocuirii jucătorilor accidentați, mai precis a celui de al 12-lea jucător. Schimbarea jucătorului accidentat (măsură a fost admisă în Anglia numai pentru un singur jucător) se face în condițiuni cu totul deosebite decît la noi, de pildă. Fiecare echipă este obligată să anunțe înainte de joc numele jucătorului de rezervă, indiferent de postul pe care-l ocupă în echipă. În felul acesta se poate întîmpla ca accidentatul să fie portarul, iar rezerva un jucător de cîmp. Cum s-a întîmplat în partida **Arsenal — Burnley**. După 15 minute de joc, portarul lui Arsenal, **Furnell**, s-a lovit și cum rezerva anunțată era jucător de cîmp, iar printre ceilalți echipieri nu se afla nici unul capabil să ia locul portarului, Arsenal a continuat să joace cu Furnell (într-un picior) în poartă, luînd însă măsuri speciale pentru protejarea porții. Și a reușit să evite marcarea vreunui gol, dar n-a mai putut amenința poarta lui Burnley...

MOZAIC

● *Deși în vîrstă de 35 ani, John Charles continuă să joace și încă cu mult succes. El face parte din echipa semiprofesionistă Hereford care activează în liga de sud engleză și este golgeterul acestei ligi, cu 25 goluri marcate în 24 partide..*

● *În lista prezentată la F.I.F.A pentru meciul cu Slavia Sofia din cadrul „Cupei cupelor", echipa franceză R.C. Strasbourg — avînd lotul descompletat din pricina numeroaselor accidente — a fost nevoită să includă ca cel de al 22-lea jucător pe... președintele clubului, în vîrstă de peste 60 ani !...*

● *Sir Stanley Rous, președintele F.I.F.A. va fi numit, probabil, și președinte al federației engleze, loc rămas vacant prin moartea lui Joe Mears. În acest scop, federația engleză urmează să aducă o modificare statutului astfel încît o persoană care nu este membră a biroului federației, cum este cazul lui Rous, să poată fi numită președinte al acesteia.*

● *Fotbaliștii iugoslavi sînt foarte apreciați peste hotare ; numai în cursul prezentului an, 65 de jucători au semnat contracte cu diferite cluburi din străinătate. Printre ei se află și internaționalul Skoblar care a fost legitimat de clubul vest-german Hanover 96, dar care deocamdată nu-l poate folosi din pricina unei interdicții a federației care limitează la doi numărul de jucători străini pe care-i poate folosi o echipă vest-germană. Cum Hanover 96 are doi asemenea jucători titulari, Skoblar va fi împrumutat pe timp de un an echipei franceze Ol. Marseille.*

● *Noul antrenor al echipei M.T.K. Budapesta este cunoscutul Nandor Hidegkuti, care a încheiat un contract pe 7 ani. Hidegkuti a antrenat în acest an pe Tatabanya.*

● *În cele 24 meciuri jucate în echipa națională, Mazzola a marcat 15 goluri, fiind întrecut din acest punct de vedere numai de Meazza, Piola și Baloncieri care au marcat 33, 30 și respectiv 25 goluri, dar jucînd un număr mult mai mare de meciuri în echipa reprezentativă. Dar Mazzola nu are decît 24 ani...*

● *La viitorul campionat al echipelor de tineret din America de Sud s-au înscris următoarele reprezentative : Paraguay, Brazilia, Argentina, Chile, Peru, Uruguay și Venezuela.*

● *Federația greacă a ridicat interzicerea legitimării jucătorilor străini, fiecare echipă avînd de acum dreptul să folosească cîte doi asemenea jucători. În acest scop, un emisar al unui club din Atena — după cîte se pare Panathinaikos — s-a și deplasat la Londra unde duce tratative pentru angajarea a doi foști internaționali, al căror nume nu a fost încă făcut cunoscut.*

● *În cursul meciului Italia — România, în momentul cînd Mazzola a marcat cel de-al treilea gol al echipei sale, un spectator a leșinat de bucurie. Ingrijirile date la cabinetul medical al stadionului neavînd nici un rezultat, el a fost transportat la spital, unde la cîteva minute după internare a decedat.*

DIN PROBLEMELE ACTUALE ALE FOTBALULUI SUEDEZ

Fotbaliștii suedezi și-au încheiat activitatea pe anul în curs, desemnînd echipa campioană. Ultima etapă de campionat a fost, de altfel, hotărîtoare pentru cucerirea titlului și a dreptului de a juca în ediția 1967—68 a „Cupei campionilor europeni". Meciul-cheie s-a disputat la Stockholm, în fața a 45.000 de spectatori, între Djurgarden *și* Norrköping. *Scorul final : 3—0 pentru* Djurgarden, *noua campioană. Dar, specialiștii nu-i acordă prea multe șanse în competiția europeană, dat fiind fotbalul șablonat și dur pe care-l practică. Nici* Norrköping — *de mai multe ori campioană, în prezent antrenată de celebrul* Gunnar Nordhal — *nu s-ar fi bucurat de pronosticuri mai bune. Are o echipă fragilă, cu prea puțini jucători cu calități tehnice deosebite.*

De altfel, comentatorii străini subliniază că valoarea actuală a fotbalului suedez este departe de aceea etalată într-un trecut apropiat. E drept că echipa națională a mai reușit unele rezultate bune, cum a fost victoria cu 2—1 asupra Portugaliei la Lisabona, în primul său meci pentru campionatul Europei. Dar evoluția sa a fost inconstantă, cu mult sub ceea ce a arătat, de pildă, la campionatul mondial din 1958. Explicația constă în situația fotbalului la nivelul cluburilor. Numeroșii jucători de mare valoare care au plecat în alte țări, trecînd la profesionism, nu au putut fi înlocuiți nici pînă azi. Echipele de club practică un fotbal de nivel scăzut, cu consecințe imediate în bugetele lor : încasările au scăzut pentru că vin din ce în ce mai puțini spectatori la meciuri. Anul acesta s-a înregistrat o asistență cu 225.000 de spectatori mai puțini ca anul trecut.

O cauză a acestei situații este, după cum comentează corespondenții de presă străini, faptul că echipele au antrenori care nu vor să se adapteze la cerințele fotbalului modern. Chiar și Gunnar Nordhal *a rămas credincios schemei de joc folosită încă de pe vremea cînd juca la A. C. Milan, cu 10 ani în urmă !... În afară de lipsa unor antrenori de valoare, mai există un inconvenient care frînează progresul echipelor : interdicția hotărîtă de federație cu privire la transferarea jucătorilor din prima categorie. Forul de specialitate este categoric în această privință. Nu permite transferarea nici chiar în cazurile de schimbare a locului de muncă, dintr-un oraș în altul, fie și la echipe de categorie inferioară. Dacă un jucător încearcă să înșele buna credință sau să ignoreze prevederile regulamentare el se face pasibil de suspendare pe un an.*

Fără îndoială că această stare de lucruri se reflectă și în activitatea echipei naționale, care totuși — datorită eforturilor federației — reușește să aibă o comportare ceva mai bună. De altfel și jucătorii selecționați dau tot ce pot atunci cînd joacă în echipa națională. Explicația ? Se simt onorați atunci cînd sînt aleși să reprezinte fotbalul suedez.

Pe de altă parte însă, jucătorii caută să se și remarce cu acest prilej pentru a atrage atenția cluburilor străine. În Suedia nu este admis profesionismul. Totuși, jucătorii primesc anumite prime de joc, din care însă trebuie să verse fiscului un procent însemnat. În asemenea condiții, apare firească dorința lor de a fi angajați de cluburi profesioniste din străinătate. Dar și aici a intervenit federația, care condiționează plecarea unor astfel de jucători : să stea la dispoziția echipei naționale suedeze oricîteori vor fi selecționați. Ceea ce, de multe ori cluburile străine refuză să facă. Cum s-a întîmplat recent cu jucătorii Brodd *și* Kindvall, *care joacă la o echipă din Olanda. Aceasta nu le-a dat voie celor doi jucători să plece la Lisabona pentru a participa la jocul Portugalia—Suedia.*

DE LA 1-5 LA 3-0...

O mare surpriză a produs zilele trecute, în cercurile fotbalistice internaționale un rezultat transmis de la Cairo : cunoscuta echipă engleză West Ham United, *unde joacă „mondialii"* Moore, Hurst *și* Peters, *a cedat cu 5—1 (!) în meciul amical susținut la Cairo în compania formației clubului* Zamalek S.C. *Acest eșec a părut cu atît mai inexplicabil cu cît cîteva zile mai tîrziu,* West Ham United *a dispus de* West Bromwich Albion, *într-un meci de campionat, cu 3—0 și după un joc splendid, cu toate că a folosit 5 rezerve în formație.*

După comentariile presei italiene pe marginea înfrîngerii și a scorului de la Cairo, se pare că una din cauze ar fi faptul că cinci titulari ai echipei britanice s-au intoxicat cu o mîncare cu carne de berbec alterată.

În fotografia alăturată o fază din meciul Zamalek — West Ham. *Atacă* Peters. *(MEN PHOTO).*

CAMPIONATUL MONDIAL CONTINUĂ...

...dar sub forma unor discuții pe marginea intervalului de organizare și a sistemului său de disputare

Campionatul mondial se menține în actualitate, deși s-au scurs mai bine de patru luni de la ultima ediție, din Anglia, iar viitoarea competiție se va desfășura abia în 1970, în Mexic. Ce a determinat revenirea lui în atenția cercurilor fotbalistice? O simplă propunere a Uniunii Europene de Fotbal Asociație (U.E.F.A.), de care cititorii noștri au luat cunoștință la timp. O reamintim: începînd cu ediția din 1974 campionatul mondial să se dispute din 3 în 3 ani și nu din 4 în 4. *Asta pe de o parte. Pe de alta, diferitele proiecte și sugestii privind* modificarea sistemului de disputare a campionatului mondial și în special a turneului său final.

OPINIILE LUI ALF RAMSEY

Majoritatea tehnicienilor s-au declarat în favoarea modificării sistemului de disputare a campionatului.

Recent, antrenorul echipei Angliei, **Alf Ramsey**, a răspuns unei invitații din partea federației din R. D. Germană care l-a solicitat să țină cîteva referate. Cu prilejul acestei vizite a fost organizată o conferință de presă în cursul căreia, printre altele, **Alf Ramsey** a avut de răspuns și la o întrebare privitoare la organizarea campionatului mondial. Ramsey, după cum relatează agențiile de presă străine, s-a declarat în favoarea modificării actualului sistem de desfășurare. **„Dat fiind numărul mare de federații afiliate la F.I.F.A. — a spus el — cred că ar fi util ca numărul grupelor preliminarii să fie mai mare și eventual în turneul final să se califice chiar 20 de echipe naționale. Desigur însă, aceasta ar ridica noi probleme de organizare".**

Pe de altă parte, **Alf Ramsey** s-a declarat pentru **introducerea tragerii la sorți a jocurilor din optimile și sferturile turneului final.** În schimb, antrenorul englez **este împotriva menținerii criteriului de calificare prin tragere la sorți în eventualitatea unui rezultat de egalitate.** În sfîrșit, Ramsey crede că prevederea după care echipa țării organizatoare să fie calificată din oficiu, trebuie menținută.

CE SUGEREAZĂ SIR STANLEY ROUS

Presa engleză se ocupă în egală măsură de problemele campionatului mondial. Ziarul **„Guardian"**, de pildă, a publicat un articol (din care „L'Equipe"-Paris a reprodus cîteva pasaje), în care redă unele opinii ale lui Sir Stanley Rous.

Care este părerea președintelui F.I.F.A.? **„Echipele reprezentative a 32 de țări, calificate de campionate sau cupe continentale (campionatul Europei, campionatul Americii de Sud, de pildă), ar putea fi reunite pentru a disputa un turneu preliminar calificator al campionatului mondial. Astfel — a precizat Sir Stanley Rous — cu cîte opt echipe din Europa, Asia, Africa și America de Sud, care s-ar confrunta** (n.n. în acest tur preliminar calificator), **ar fi sigură prezența în finală a celor mai bune selecționate".**

Și, pentru a justifica oarecum propunerea cu opt echipe africane și asiatice (cînd în ediția 1966 aceste continente au avut rezervat doar cîte un loc...), președintele F.I.F.A. a adăugat, în ceea ce privește fotbalul african: **„Conducătorii săi au inaugurat o Cupă a națiunilor, un turneu internațional pentru juniori pe grupe regionale și o cupă a cîștigătorilor de cupe. Pe plan administrativ, africanii au început să înlocuiască progresiv pe europeni și cînd vor fi cîștigat o anumită experiență se va auzi vorbindu-se de ei mult mai mult".**

DIN 3 ÎN TREI ANI SAU DIN 4 ÎN 4 ANI?...

Tot atît de multă cerneală va curge și în privința celeilalte probleme intrate în dezbatere: intervalul dintre două ediții va fi redus sau nu de la 4 ani la 3?

După **Sir Stanley Rous**, o astfel de modificare n-ar fi imposibilă, fiind vorba de o problemă organizatorică, și s-ar putea ajunge la un campionat din 3 în 3 ani, organizat în anul în care nu au loc competiții continentale.

Propunerea U.E.F.A., însă, a stîrnit critici, ca de pildă în săptămînalul parizian **„France-Football"**. Această revistă atrage atenția asupra aglomerării, în acest caz, a activității internaționale a fiecărei federații naționale, precum și asupra suprasolicitării fotbaliștilor. Mai mult chiar, **„France-Football"** consideră această propunere ca servind o veche idee a U.E.F.A., aceea de a transforma campionatul Europei în preliminarii europene pentru C.M.

Antrenorul echipei Angliei, Alf Ramsey, împreună cu Roger Moore, căpitanul echipei, după cîștigarea trofeului suprem

„EU SAU VALCAREGGI!"

— Polemici în jurul desemnării succesorului lui Fabbri —

Cuvintele din titlu aparțin lui *Helenio Herrera* și ele se referă la rezolvarea definitivă a problemei „comisarului tehnic" al echipei Italiei, devenit vacant după „debarcarea" lui *Fabbri*.

După meciul Italia—România, această chestiune a fost repusă pe tapet, luînd accente polemice. *H. Herrera* — „omul din umbră", prezent la victoria muncită a celor 8 „interiști" — n-a prea fost încîntat de onorurile date lui *Valcareggi*, succesorul provizoriu al lui *Fabbri*. Întrebat dacă ar accepta o colaborare cu *Valcareggi*, „H. H." a răspuns în stilul personal, tăios și megaloman: *„Eu sau Valcareggi!"*

„Pentru a evita orice echivoc — a spus Helenio Herrera — *aș vrea să fac o precizare. Valcareggi este capabil și a demonstrat că poate îndeplini cu cinste această misiune. Deci, candidatul nr. 1 la conducerea echipei naționale poate fi el. Dacă federația îl va alege, eu voi fi primul care-l va felicita. Apoi, Valcareggi poate pretinde și el să fie singurul cîrmaci al echipei. Este firesc să fie așa. Un comisar tehnic trebuie să-și asume toate responsabilitățile și să acționeze cum crede de cuviință. Actuala situație este confuză și Valcareggi știe acest lucru. Scoaterea lui Burgnich din echipă înaintea meciului de la Neapole nu a fost hotărîtă de el, ci de alte persoane. Dacă eu voi fi chemat la conducerea echipei, nu voi accepta „colaborarea" nimănui".*

Declarația lui *Herrera* nu s-a bucurat însă de o primire prea caldă în cercurile fotbalistice italiene. Ziarul de specialitate *„Il Corriere dello sport"* a scris că federația nu trebuie să cedeze în fața șantajului, nici să accepte „dictatul" lui Herrera. Se pare însă, că în spatele declarațiilor lui *„H. H."* stă însuși președintele — sau patronul — clubului Internazionale, *Angelo Moratti*, care — după cele două meciuri cîștigate de naționala Italiei — se consideră și „părintele" reprezentativei. Pe de altă parte, sînt voci care susțin că naționala trebuie să fie a tuturor și nu doar a lui *Inter*. Numele unor jucători ca *Bulgarelli, Pascutti, Riva, Rivera* sînt invocate de adversarii politicii „blocurilor" în formarea selecționatei Italiei, argumentînd că alte echipe ca *Juventus, Bologna, Fiorentina* ar putea pretinde ca alcătuirea națională să fie în funcție de forma și locurile ocupate de cluburi în clasament.

Dar, victoriile repurtate de *Inter* în meciurile cu *Vasas* fac să crească acțiunile lui *Herrera*, deși în ultimul moment a fost propus pentru conducerea tehnică a „squadrei azzura" duetul *Viani—Pugliese*, care are toate atu-urile profesionale și care s-ar bucura și de simpatia clubului adversare lui Inter. Astfel că rezolvarea problemei ar putea să mai sufere amînări.

I. G.

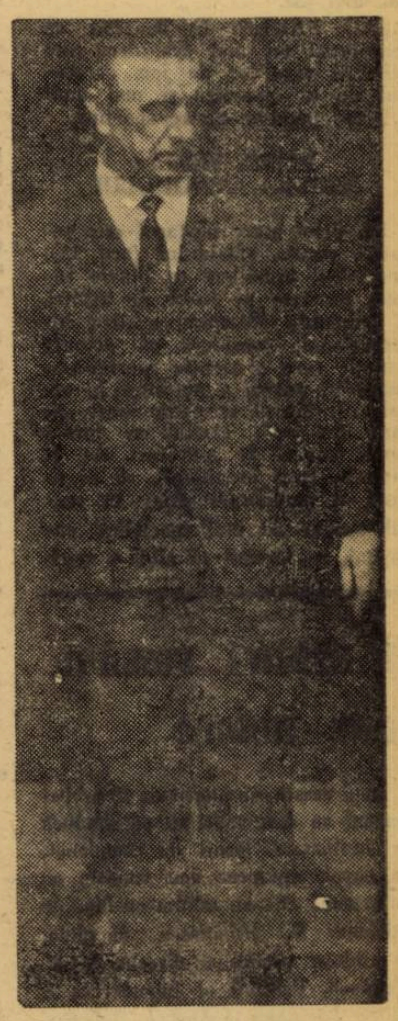

Valcareggi

Din lumea fotbalului

ELIMINAȚII NU IAU PREMII!

● *Federația uruguayană a aprobat plata premiilor jucătorilor echipei naționale care au luat parte la campionatul mondial cu excepția lui Troche și Silva, împotriva cărora urmează a se lua măsuri de ordin financiar pentru faptul că au fost eliminați de pe teren în meciul cu R.F.G. Aceeași măsură s-a luat și împotriva antrenorului Ondino Viera, drepturile băneștl urmînd să-i fie înmînate după ce acesta va prezenta federației referatul tehnic asupra desfășurării campionatului mondial.*

GENTO RĂMÎNE LA REAL

● *„Voi rămîne credincios Realului chiar dacă mi s-ar oferi tot aurul din lume" — a declarat Gento, desmințind astfel un zvon după care el ar fi trebuit să treacă la clubul Huracan din Buenos Aires.*

SPECTATORI... ACCIDENTAȚI

● *La Kilmarnock, în cursul meciului susținut de echipa locală și Celtic în cadrul primei ligi a Scoției, o bară metalică de susținere din tribună a cedat sub presiunea mulțimii și circa 200 persoane au căzut în teren. Primii care au intervenit în ajutorul celor răniți au fost chiar jucătorii celor două echipe, după care ambulanțele sosite la fața locului au transportat la spital pe cei mai grav răniți. În repriza a II-a, o parte din spectatorii aflați în tribuna din spatele unei porți, nemai rezistînd presiunii de pe treptele superioare, au rupt plasa de sîrmă protectoare și au sărit sau au căzut în teren de la o înălțime destul de mare. Meciul a trebuit să fie întrerupt a doua oară pentru evacuarea celor răniți, printre care și mulți copii.*

EUSEBIO declară: „Pentru mine, Pele rămîne cel mai bun jucător din lume"

Eusebio

Scăpat ca prin minune de accidentul care a costat viața unui jucător (Luciano) al clubului Benfica, celebrul Eusebio — declarat fotbalistul nr. 1 al anului 1966, în urma unei anchete întreprinse de agenția Prensa Latina — și-a reluat activitatea și se pregătește pentru noi întîlniri. Urmele șocului, provocat de defectarea aparatului electric de masaj, au început să se șteargă, deși amintirea colegului dispărut atît de tragic umbrește privirea altă dată foarte limpede a stelei din Mozambic.

Corespondentul din Lisabona al unui ziar italian a reușit zilele trecute să-i ia lui Eusebio un scurt interviu pe care-l reproducem în rîndurile care urmează.

— Ați fost desemnat cel mai bun fotbalist al anului, dar ce părere aveți despre Pele?

— Pentru mine el rămîne cel mai bun jucător din lume. Este un geniu al fotbalului, de neegalat, cred.

— Vă socotiți mai puțin puternic decît Pele?

— Da. Pele are calități pe care eu nu le posed! El are totul! mie îmi mai lipsește ceva, dar cred că mă voi perfecționa.

— A fost dreaptă victoria Angliei la „mondiale"?

— Părerea mea este că echipa Angliei a fost uneori favorizată. Într-un anumit sens cred că Anglia nu ar fi putut pierde. Avantajul terenului este extrem de important într-o astfel de competiție.

— Cum apreciați campionatul italian și echipa Italiei?

— Cred că acest campionat este cel mai dificil din Europa. Italia are echipe de club multe și de valoare aproape egală. Cît privește naționala Italiei, ea este foarte puternică. Înfrîngerea la „mondiale" a fost un accident. Nu este posibil ca echipa Italiei să fie cea văzută în Anglia. Are jucători de mare clasă. Corso, Mazzola, Rivera sînt după mine printre cei mai buni din Europa.

— V-ar plăcea să jucați în Italia?

— Doresc acest lucru. Mi s-a propus să trec la Inter. Am acceptat cu entuziasm fiindcă în Italia jucătorii buni sînt mai apreciați. Aici, la noi, cîștigăm cît să trăim. Din păcate însă, visul meu nu are șanse de realizare atîta timp cît în Italia este interzis importul de jucători străini.

Fotbal

REVISTA SAPTAMINALA

Redacția și administrația: București, Bd. Mărăști 26, reionul 30 Decembrie

COLEGIUL DE REDACȚIE

Constantin Chiriță, Ștefan Covaci, Gh. Dumitrescu, Ion Lupaș, Pavel Marcu, Aurel Neagu (redactor șef), Angelo Niculescu, Andrei Rădulescu, Constantin Teașcă, Dumitru Tomescu, Stelian Trandafirescu (redactor-șef adjunct), Radu Urziceanu (secretar general de redacție), Emerich Vogl, Ion Voica, Ion Voinescu.

Din nou despre modificarea regulamentului

„SĂ MĂRIM POARTA LA 9x2,70 m...!"

iată propunerea antrenorului brazilian Zeze Moreira

Ideea schimbării unor reguli ale jocului de fotbal capătă tot mai mulți adepți. Ea a depășit granițele bătrînului nostru continent și agită în prezent și cercurile fotbalistice sud-americane, după cum rezultă dintr-o corespondență particulară primită de revista noastră din Brazilia, căreia îi facem loc mai jos.

SAO PAULO. În Brazilia se ventilează tot mai des ideea modificării regulilor de joc, cu scopul de a dinamiza și mai mult cel mai popular dintre sporturi

PRIMA FRÎNĂ: REGULA OFSAIDULUI

Un prim mare obstacol este socotită regula ofsaidului (art. 11). Specialiști brazilieni ca **Flavio Iazeti**, profesor al școlii de arbitri, și **Armando Marques**, arbitru internațional, consideră că actuala situație cere o atenție sporită înaintașului pentru a nu intra în ofsaid. Jucătorul se poate trezi „afară din joc", căzînd ca într-o cursă întinsă de apărători. Ar fi nimerit, cred brazilienii, să se aducă o modificare chiar în sensul propus de unii specialiști europeni, ca **terenul să aibă o zonă ca la hochei pe gheață, unde jucătorii să nu poată intra fără balon. În acest scop, terenul ar trebui să aibă patru zone, cîte două pentru fiecare jumătate, ultima fiind „zona interzisă".** Dimensiunile ei ar putea fi chiar cei 16 metri actuali, cu diferența ca linia paralelă cu linia porții să fie prelungită pînă la marginea terenului. „Careul" de 16 m ar putea rămîne, avînd aceleași funcții.

ARUNCAREA DE LA MARGINE

O altă modificare pe care brazilienii ar accepta-o cu bucurie ar fi aceea a articolului 15 (aruncarea de la margine). Propunerea făcută sugerează **efectuarea acestei aruncări cu piciorul și nu cu mîinile.** De fapt, pentru jucătorii de cîmp folosirea mîinilor la aruncările de la magine este ultimul vestigiu rămas în fotbal de pe vremea cînd era contopit cu rugbiul.

Modificarea ar avea darul să evite dezaxarea echipelor prin aglomerări la aruncările de la margine, penibila marcare om la om și dificultățile în continuarea jocului după efectuarea aruncărilor, cînd începe o luptă statică între cel care primește mingea și apărător.

POARTA ÎN „MIRA" MODIFICARILOR

Cea mai senzațională propunere ni se pare cea făcută de **Zezé Moreira**, actualul antrenor al echipei **Corintians**, care a fost în România cu formația **Canto do Rio. Zezé Moreira** este de părere că „mama" tuturor nenorocirilor este... poarta. **„Poarta — a declarat Moreira — este prea mică. Pe vremuri, portarii nu aveau tehnica de azi și se marca ușor. Azi, portarii sînt niște acrobați. Fac sărituri de cîte 5—6 m, blochează mingea cu ușurință și pot spune că există portari care pot ține în șah o întreagă echipă cînd „prind o formă mare".** Și Moreira a continuat astfel: **„Dacă actuala poartă, care are 7,32 m lungime și 2,44 m înălțime, ar fi mărită la 9 m × 2,70 m, n-ar mai trebui modificat nimic. Nici regula de ofsaid, nici să trasăm alte linii pe teren. În primul rînd, cei patru fundași, care sînt „moartea" fotbalului ofensiv (ca să nu mai adaug și pe „libero") ar dispărea pentru că la o poartă mare tragi cu șanse mari nu numai de la 10—15 m, ci și de la 25 m. În al doilea rînd, portarul n-ar mai constitui o redută, ci ar fi un jucător mai obișnuit, care va trebui să caute alte mijloace pentru a face față noii situații. Garantez goluri multe, joc ofensiv, spectacol mare".**

Ideea lui **Zezé Moreira** a făcut senzație în Brazilia și, dată fiind personalitatea acestui antrenor, a găsit ecou în cercurile oficiale, astfel că nu este exclus să vedem propunerea trimisă la „International Board".

Situația în campionatele din Europa

OLANDA (Etapa a XVI-a): Cinci jocuri au fost amînate din cauza timpului nefavorabil. În cele disputate s-a înregistrat o mare surpriză: **Ajax**, care cu patru zile înainte învinsese pe Liverpool cu 5—1, a fost învinsă de A.D.O. cu 2—0! **Alte rezultate:** Xerxes — Feyenoord 1—1, Twente — Villem II 2—1 și Fortuna Geelen — G.V.A.V. 3—2.

În clasament conduce **Ajax** cu 26 puncte, urmată de **Feyenoord** cu 24 și **Sparta** cu 22 puncte.

BULGARIA (etapa a XIV-a): Slavia Sofia — Botev Burgas 3—2, Lokomotiv Sofia — Spartak Plovdiv 1—0, Levski Sofia — Lokomotiv Plovdiv 4—2, Spartak Sofia — Botev Plovdiv 3—1, T.S.K.A. Sofia — Minior Pernik 2—0, Cerno More Varna — Dunav Russe 2—1.

Lokomotiv și **Slavia Sofia** se găsesc în fruntea clasamentului cu cîte 20 de puncte, urmate de **Botev Plovdiv** cu 18, **T.S.K.A.** cu 17 etc.

AUSTRIA (ultima etapă a turului, a XIII-a): Bregenz — Wacker Innsbruck 1—0, Wiener S.G. — Vienna 3—2, Austria Klagenfurt — Wiener Neustadt 1—0, Rapid — Admira 4—2, Austria Viena — L.A.S.K. 1—1, Kapfenberg — Wacker Viena 1—0, Grazer A.K. — Sturm Graz 0—2.

Deși învinsă, echipa **Wacker Innsbruck** este campioană de toamnă, cu 20 puncte, fiind urmată de **Rapid Viena** cu 19, **Linzer A.S.K.** cu 17 etc.

IUGOSLAVIA (etapa a XV-a, ultima a turului): Dynamo Zagreb — Steaua roșie Belgrad 2—1, Celik — Sarajevo 1—3, Voivodina — Velej 1—1, Vardar — O.F.K. Beograd 3—1, Sutijeska — Rijeka 2—1, Partizan Belgrad — Zagreb 7—0, Haiduk Split — Olimpia Ljubljana 2—1.

Sarajevo a terminat sezonul pe primul loc cu 24 de puncte, urmată de **Partizan** și **Dynamo Zagreb** cu cîte 20 puncte.

ANGLIA (etapa a XX-a): Manchester United — Liverpool 2—2, Newcastle — Chelsea 2—2, Stoke City — Aston Villa 6—1, Sheffield United — Arsenal 1—1, Leeds — Blackpool 1—1, Manchester City — West Bromwich Albion 3—0, Tottenham — Leicester 2—0.

Ordinea în clasament: 1. **Manchester United** 28 p; 2. **Chelsea** 27 p; 3. **Liverpool** 26 p.

15 arbitri români peste hotare

Anul acesta, un număr de 15 arbitri români au fost solicitați să conducă în străinătate jocuri de campionat, în cupele europene sau amicale și, în general, ei s-au achitat cu bine de misiune. *N. Mihăilescu*, de pildă, a arbitrat partide în Grecia, R. D. Germană, U.R.S.S. și Iugoslavia; *I. Ritter-Timișoara* în Austria, Bulgaria, R. D. Germană și Grecia; *V. Dumitrescu-București* în Ungaria, Turcia, Grecia și Cehoslovacia; *C. Nițescu-Sibiu* în Grecia, Bulgaria, R. D. Germană; *A. Bentu-București* în R. F. Germană, Grecia, Albania; *Al. Toth-Oradea* în Grecia, Iugoslavia; *A. Rădulescu-București* în R. D. Germană, Grecia; *M. Rotaru-Iași* în R. D. Germană; *S. Mîndreș-București* în R. F. Germană și Bulgaria etc

In ciuda intervenției celor doi jucători belgieni (în tricouri albe), Nedorost (Dukla) șutează și înscrie primul gol. (Față din meciul Anderlecht — Dukla 1—2, în C.C.E.).

ULTIMELE ȘTIRI

● **Pentru turneul internațional de la Montreal (Canada), care va fi organizat cu prilejul unei expoziții, și-au confirmat participarea pînă acum echipele reprezentative ale Belgiei, Angliei și U.R.S.S. Se așteaptă răspunsul definitiv din Italia Cehoslovacia și R.F. Germană.**

● Se anunță că în prima lună a anului 1967, echipa națională a R.P.D. Coreene — revelația C.M. 1966 — va întreprinde un turneu în America de Sud, cu jocuri în Chile și Argentina.

● **Reforme în fotbalul argentinian: numărul echipelor din prima categorie („divizie", cum este numită) va fi mărit la 24. În scurt timp, urmează să fie instituit un concurs de pronosticuri.**

● De asemenea, în Ungaria numărul echipelor din prima ligă va fi mărit de la 14 la 16. În schimb, în Franța și Italia forurile de specialitate studiază proiecte pentru reducerea numărului lor.

● **Pentru incidentele petrecute cu prilejul celui de al doilea joc Real Madrid — Penarol (publicul a aruncat cu sticle pe teren), clubul Real a fost amendat de U.E.F.A. cu 2000 franci elvețieni.**

● Federația austriacă intenționează să organizeze un turneu între echipe naționale, la care să participe Ungaria, Iugoslavia, Cehoslovacia și, bineînțeles, Austria.

Fotbaliștii elvețieni în Mexic

La 5 și 8 ianuarie, echipa Elveției (partenera noastră de grupă în campionatul Europei) va susține două jocuri cu selecționata Mexicului. În vederea acestui turneu, comisia de selecție a federației elvețiene a alcătuit următorul lot: Barlie și **Prosperi** — portari; Armbruster, **Bäni, Dürr, Fuhrer,** Grüning și E. Tacchella — fundași și mijlocași; Blättler, **Gottardi,** Hosp, **Künzli, Odermatt, Quentin** și Schindelholz — înaintași. Opt dintre acești jucători au evoluat la București (cei ale căror nume sînt scrise cu alte caractere de literă).

Campionatul Americii de Sud

Recent s-a ținut la Buenos Aires congresul extraordinar al Confederației sud-americane, în cursul căruia au fost trase la sorți meciurile de calificare ale campionatului Americii de Sud (Montevideo 13 ianuarie—4 februarie). Brazilia *a anunțat că nu va participa la acest turneu și la propunerea delegatului statului Chile,* Argentina *a fost admisă direct în faza finală, ca fiind țara care a cucerit titlul de cele mai multe ori. Vor mai fi admise direct* Uruguay, *ca țară organizatoare și* Bolivia, *ca ultimă deținătoare a titlului. Celelalte finaliste vor fi desemnate dintre învingătorii meciurilor* Paraguay— Ecuador, Peru—Venezuela *și* Chile—Columbia. *Acest din urmă meci s-a disputat și s-a terminat cu victoria primei echipe cu scorul de 5—2.*

În partida retur, echipele au terminat la egalitate (0—0), astfel că Chile s-a calificat pentru turneul final.

PENTRU AGENDA DV!

MIERCURI 7 DECEMBRIE

Campionatul Europei (gr. I)

Spania — Irlanda 2—0

„Cupa campionilor europeni"

Anderlecht Bruxelles — Dukla Praga (1—4) 1—2
Ajax Amsterdam — F.C. Liverpool 5—1
Celtic Glasgow — F.C. Nantes (3—1) 3—1

Amical

Izrael — România 1—2

Finala Cupei Braziliei (retur)

F.C Santos — Cruzeiros Belo Horizonte (2—6) 2—3

JOI 8 DECEMBRIE

Amical

Turcia — România (juniori) 1—1

„Cupa campionilor europeni"

Vasas Budapesta — Inter (1—2) 0—2

„Cupa cupelor"

Sporting Braga — Vasas Győr 2—0
Rapid Viena — Spartak Moscova 1—0

„Cupa Europei Centrale"

Wacker Innsbruck — Tatabanya 1—2
Fiorentina — Vienna 3—1

VINERI 9 DECEMBRIE

„Cupa Africii"

Libia — R.A.U. 2—2

JOCURILE DE LA BANGKOK

Japonia — India 2—1
Iran — Malaezia 2—0
Indonezia — Singapore 3—0
Thailanda — Coreea de Sud 3—0

SÎMBĂTĂ 10 DECEMBRIE

Amical

Sel. Haifa — Sel. București 0—2

MIERCURI 14 DECEMBRIE

Preliminariile Turneului U.E.F.A.

Grecia — Bulgaria 3—3

Cupa Balcanică

A.E.K. Atena — Farul Constanța 3—0

Redacția și administrația bd. Mărăști nr. 26. Tiparul: I. P. „Informația", str. Brezoianu 23—25.

PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

Fotbal

Revistă săptămînală

ANUL I

30

JOI
22 DECEMBRIE 1966

12 PAGINI
2 LEI

DIN SUMAR

Pagina 3

Tradiții și cartiere în fotbalul românesc
Azi „OBORUL"

Pagina 5

Comportarea jucătorilor noștri în campionatul Europei

Pagina 6-7

Șase specialiști dezbat probleme ale campionatului categoriei A

Pagina 9

Bazil Marian ne povestește cariera lui sportivă

Pagina 12

Botafogo în România și Dinamo București în America de Sud?

Una din lucrările prezentate de fotoreporterul PETRE COZIA la concursul nostru de fotografii: fază din meciul Petrolul – Rapid în care Motroc intenționează să-l deposedeze corect pe Dridea I.

ÎN NUMĂRUL VIITOR:

40 de ziariști, comentatori de fotbal, vor desemna pentru cititorii noștri pe
„CEL MAI BUN FOTBALIST ROMÂN AL ANULUI 1966"

TOT SĂPTĂMÎNA VIITOARE VEȚI CUNOAȘTE PREMIAȚII CONCURSULUI NOSTRU DE FOTOGRAFII „CEA MAI FRUMOASĂ FOTOGRAFIE DE FOTBAL A ANULUI 1966"

DIALOG CU CITITORII

Pariuri intrate in legendă

GRIGORE TĂNASE din Brașov ne scrie că a citit în revista France-Football despre un jucător de la echipa Olympique din Marsilia care a pariat, cu ani în urmă, că va marca gol în momentul hotărît în prealabil de suporterii echipei. Aceștia au decis ca în meciul următor (Olympique-Nice), golul să fie marcat cu cinci minute înainte de pauză. Și într-adevăr, în minutul 40, golul a fost înscris!

Cititorul ne întreabă dacă în fotbalul nostru a existat un pariu similar, întrat — eventual— printre legendele balonului rotund.

În anul 1936, s-au întîlnit, la Cluj, în **Cupa României**, echipa gazdă, **Victoria**, și rapidiștii bucureșteni. La pauză, echipa clujeană conducea cu 2—0. Unul dintre însoțitorii echipei Rapid, afectat mai mult ca ceilalți de perspectiva înfrîngerii, întrucît ultimele sale deplasări cu echipa coincideseră cu înfrîngerea ei, propune o recompensă jucătorilor bucureșteni dacă vor restabili egalitatea. Baratki îi răspunde că el își asumă această sarcină, renunțînd chiar la recompensă, numai pentru a dovedi că rezultatul nu este o consecință a superstițiilor. Și „Giussy", spre stupefacția celor din jur, precizează că în primele 10 minute de la reluare, tabela de marcaj va arăta scorul de 2—2!

În minutul 47 o combinație **Baratki — Barbu II** și scorul devine 2—1. Apoi, în min. 54, „minunea blondă" își onorează porecla și... promisiunea, aducînd egalarea după ce driblase tot ce-i ieșise în cale! Și, pornit pe fapte mari, **Baratki** depășește chiar obiectul pariului, aducînd victoria Rapidului prin transformarea unui penalti cu două minute înainte de final!

Despre o prevedere regulamentară

TUDOR FLORESCU — Tîrgoviște: **„Aș dori să mi se precizeze prevederea regulamentară cu privire la situația cînd mingea depășește linia porții cu mai mult de jumătate din circumferința ei".**

Ați simțit probabil nevoia unei asemenea precizări, sub impresia neplăcută pe care ne-a lăsat-o decizia arbitrului Schulemburg, acordînd primul gol al lui Mazzola în recenta întîlnire Italia — România de la Neapole. **Chiar dacă balonul reținut de Dateu ar fi trecut linia porții cu mai mult de jumătate din circumferința sa** (ceea ce în realitate nu s-a petrecut), **nu putea fi acordat gol deoarece regulamentul jocului de fotbal prevede clar: SE ACORDĂ GOL NUMAI ÎN SITUAȚIA CÎND MINGEA A DEPĂȘIT LINIA PORȚII CU ÎNTREAGA SA CIRCUMFERINȚĂ.** Această prevedere regulamentară nu lasă nici un fel de dubiu, dar, din păcate, uneori ea nu scapă de interpretări inexacte.

Echipele românești în „C.C.E."

E. PUIU—Constanța: „Aș dori să știu de cîte ori a fost reprezentat fotbalul nostru în „Cupa campionilor europeni" și, dacă este posibil, să publicați și rezultatele obținute de echipele noastre în această competiție".

Petrolul a fost a treia echipă românească participantă la această importantă competiție europeană, totalul edițiilor în care a fost reprezentat fotbalul nostru atingînd cifra de 10 din cele 12 disputate pînă în prezent. Dinamo are cele mai multe participări: 5, dintre care patru consecutive, Petrolul 3, iar Steaua 2, cum de altfel rezultă și din tabelul de mai jos (nu au participat în edițiile 1955—56 și 1960—61):

1956—57, primul tur: DINAMO BUCUREȘTI — Galatasaray Istambul 3—1 și 1—2; turul al doilea: T.D.N.A. Sofia — Dinamo 8—1 și 2—3.
1957—58, primul tur: Borussia Dortmund — STEAUA BUCUREȘTI 4—2, 1—3 și 3—1
1958—59, primul tur: Wismut Karl Marx Stadt — PETROLUL PLOIEȘTI 4—2, 0—2 și 4—0.
1959—60, primul tur: Wiener Sport Club — PETROLUL PLOIEȘTI 0—0 și 2—1.
1961—62, primul tur: F. C. Austria — STEAUA BUCUREȘTI 0—0 și 2—0.
1962—63, primul tur: Galatasaray Istanbul — DINAMO BUCUREȘTI 1—1 și 3—0.
1963—64, primul tur: **DINAMO BUCUREȘTI** — Motor Jena 2—0 și 1—0; turul al doilea: Real Madrid — Dinamo București 3—1 și 5—3.
1964—65, primul tur: DINAMO BUCUREȘTI — Sliema Wanderers Malta 2—0 și 5—0; turul al doilea: Internazionale Milano — Dinamo București 6—0 și 3—0.
1965—66, primul tur: DINAMO BUCUREȘTI — Odense 1909 4—0 și 3—2; turul al doilea: Internazionale Milano — Dinamo 1—2 și 2—0.
1966—67, primul tur: F. C. Liverpool — PETROLUL PLOIEȘTI 2—0, 1—3 și 2—0.

Cele 6 ratări ale lui Constantin...

GH. STROESCU — Rm. Vîlcea: **„Vreau să știu cîte lovituri de la 11 metri a ratat Constantin în activitatea sa fotbalistică și în ce meciuri".**

Există un obicei ca în sinul fiecărei echipe să fie desemnat unul dintre jucătorii care prin calitățile lui tehnice și psihice să asigure buna executare a loviturilor de pedeapsă.

Printre jucătorii care întrunesc aceste calități se află și maestrul emerit al sportului Gh. Constantin.

În perioada junioratului, cînd a activat la Unirea Tricolor și U.C.B. (fostă Venus), a înscris toate loviturile de la 11 metri. În decursul celor patru campionate (1951—1954), cînd a jucat la echipa de categoria B Locomotiva Tași, i-a revenit aceeași sarcină și din nou a transformat toate penaltiurile. În toamna anului 1954 a fost legitimat la C.C.A. La această echipă, însă, cît și în națională a ratat 6 penaltiuri. Să le enumerăm. Primul în anul 1959 la meciul cu Dinamo de la Bacău cînd scorul era de 1—1, dar se revanșează și înscrie golul victoriei în min. 89 printr-o lovitură cu capul. Tot în anul 1959, în meciul cu Știința Cluj, la București, cînd scorul era 2—0 pentru clujeni, ratează o lovitură de la 11 metri pentru ca două minute mai tîrziu să înscrie un gol din acțiune, partida încheindu-se cu scorul de 2—2. Al treilea, în meciul cu T.D.N.A. de la București cînd ratează victoria, partida încheindu-se cu un scor alb. Al patrulea penalti l-a pierdut în anul 1964, în semifinala Cupei României. Steaua — C.S.M. Sibiu, cînd scorul era 2—1. Mingea șutată de el a întîlnit bara și a ieșit afară. Steaua s-a calificat totuși, pentru că meciul s-a încheiat cu scorul de 2—1 în favoarea sa. Următoarele două lovituri de pedeapsă le-a ratat în 1964, în cadrul turneului final al Jocurilor Olimpice de la Tokio. Primul în meciul cu Mexic la scorul de 3—0. Partida a luat sfîrșit cu scorul de 3—1 pentru reprezentativa noastră. Ultimul, în meciul cu Ungaria, la scorul de 1—0 în favoarea echipei maghiare. Ungaria a cîștigat meciul cu 2—0, calificîndu-se mai departe, devenind apoi campioană olimpică.

Aspecte din turul campionatului regiunii Argeș

Recent, s-a încheiat turul campionatului regional de fotbal (seniori), ediția 1966—1967.

În vara anului 1966, comisia regională de fotbal a întreprins o serie de măsuri menite să îmbunătățească, în primul rînd, procesul instructiv-educativ în cadrul secțiilor de fotbal.

Primele etape au lăsat să se întrevadă că o parte din echipe sînt bine puse la punct, comportarea echipelor Metalul Pitești, Foresta Curtea de Argeș, Forestierul Stîlpeni, Unirea Drăgășani, Rapid Piatra Olt, Aluminiul Slatina și Recolta Stoicănești dovedind acest fapt.

Munca educativă eficientă, dusă la nivelul secțiilor, este demonstrată de faptul că aspectele negative au fost mai puține față de edițiile anterioare, iar cea mai mare parte a întîlnirilor s-a desfășurat într-o notă de sportivitate. În această direcție s-au evidențiat echipele Aluminiul Slatina, Textilistul Pitești, Voința Balta Sărată, Metalul Pitești, Foresta Curtea de Argeș, Armata Pitești, Chimia Govora, Forestierul Stîlpeni și Electrica Pitești.

Cu toate rezultatele mulțumitoare obținute în activitatea echipelor noastre, mai există și unele deficiențe. Astfel, organizarea jocului rămîne încă o sarcină primordială de rezolvat, întrucît multe meciuri au purtat amprenta întîmplării.

O altă deficiență, care persistă și influențează calitatea, dinamismul și spectaculozitatea partidelor, este și aceea că mulți dintre fotbaliști joacă static. Majoritatea jucătorilor nu participă la joc pe toată durata celor 90 de minute într-un ritm susținut, mulțumindu-se să acționeze periodic și haotic. Asemenea exemple pot fi date de la echipele: Oltul Drăgănești, Tractorul Drăgășani, Recolta Dobrogostea, A. S. Vîlceana, Sănătatea Govora, a căror poziție slabă în clasament reflectă de altfel și această carență. Acest fapt trebuie pus în legătură cu insuficientul volum de muncă depus la antrenamente.

La unele echipe se observă o orientare stereotipă la jocurile în deplasare, în care joacă închis, destructiv. Printre acestea se numără Minerul Cîmpulung Muscel (care a activat în categ. C, iar acum, în campionatul regional, este pe un loc codaș!), Automobilul Găești, Automobilul Cîmpulung, Recolta Dobrogostea, Unirea Costești și altele — echipe pentru care punctele puse în joc constituie unicul scop.

Deși s-a constatat o îmbunătățire simțitoare în ceea ce privește sportivitatea și disciplina, au fost și cazuri de sancționări. Citățm în acest sens pe Băluță (Unirea Horezu), Moise (Unirea Drăgășani), care au fost suspendați pe 6 luni. De asemenea, 31 de jucători au fost suspendați de la 1 la 3 etape, ori au primit avertismente (cei mai mulți dintre aceștia sînt de la asociațiile Unirea Costești, Tractorul Drăgășani, Recolta Dobrogostea, Unirea Drăgășani etc.). Față de abaterile săvîrșite, subcomisia de disciplină din cadrul comisiei regionale de fotbal a luat la timp măsurile corespunzătoare.

Iată și clasamentele celor două serii:

SERIA NORD

1.	METALUL PITEȘTI	11	8	2	1	33—10	18
2.	Foresta Curtea de Argeș	11	6	4	1	19—12	16
3.	Unirea Horezu	11	8	0	3	20—16	16
4.	Chimia Govora	11	6	3	2	24—13	15
5.	Forestierul Stîlpeni	11	6	2	3	21—14	14
6.	Electrica Pitești	11	5	3	3	14—14	13
7.	Lotru Brezoi	11	4	4	3	17—13	12
8.	Minerul Cîmpulung	11	3	3	5	11—15	9
9.	Automobilul Cîmpulung	11	2	5	4	9—14	9
10.	Armata Pitești	11	2	2	7	16—20	6
11.	Sănătatea Govora	11	0	2	9	13—31	2
12.	A. S. Vîlceana	11	1	0	10	5—29	2

SERIA SUD

1.	UNIREA DRĂGĂȘANI	11	8	1	2	23— 8	17
2.	Rapid Piatra Olt	11	8	1	2	16— 9	17
3.	Aluminiul Slatina	11	6	2	3	18—11	14
4.	Recolta Stoicănești	11	5	3	3	25—14	13
5.	Progresul Băiculești	11	6	1	4	21—18	13
6.	Textilistul Pitești	11	5	2	4	18—12	12
7.	Voința Balta Sărată	11	5	0	6	22—22	10
8.	Unirea Costești	11	4	2	5	31—16	10
9.	Automobilul Găești	11	4	1	6	19—24	9
10.	Recolta Dobrogostea	11	4	0	7	10—20	8
11.	Tractorul Drăgășani	11	2	1	8	7—22	5
12.	Oltul Drăgănești	11	2	0	9	12—28	4

ILIE FETEANU
corespondent

De pe cuprinsul țării

Aspect din jocul **Politehnica — Rulmentul** din seria I **a campionatului regiunii** Brașov.

Foto: A. SZABO

„Cupa școlarului" la Brăila

Bătrînul oraș dunărean a găzduit în această toamnă turul unui campionat de fotbal rezervat elevilor școlilor generale, campionat dotat cu „Cupa școlarului". Prima parte a competiției, la care au participat 14 echipe însumînd 190 de copii, a cunoscut un frumos succes.

Iată, la sfîrșitul turului, fruntașele celor trei serii: Seria I: 1. Școala generală nr. 3; 2. Școala generală nr. 25; Seria a II-a: 1. Școala generală nr. 7; 2. Școala generală nr. 15; Seria a III-a: 1. Școala generală nr. 10; 2. Școala generală nr. 20.

Cei mai dotați elevi-fotbaliști au fost recomandați centrului de copii și juniori C. S. O. Brăila.

N. COSTIN
corespondent

Dezinteres la Cisnădie

Fotbalul este complet lăsat în părăsire de către conducerea asociației sportive „Textila" Cisnădie.

Lipsa de preocupare începe chiar cu terenul de fotbal, care, cu marile lui denivelări, cu bălțoacele, gropile și noroaiele permanentizate, constituie un prim certificat al „vrednicei gospodărești" a consiliului asociației. Și cînd te gîndești că un asemenea teren, avînd o tribună acoperită pentru 1 000 de spectatori, ar putea aduce multe foloase asociației, chiar dacă el ar servi și pentru desfășurarea partidelor de handbal, sport aflat mult mai în favoare la membrii consiliului!

Cît privește echipamentul formațiilor de seniori și juniori, el este trecut mostenire, de ani de zile, de la jucătorii mai vîrstnici la cei mai mici. Tricourile rupte, decolorate, bocancii scîlciați — în loc să fie scoși la „reformă" — își găsesc și astăzi utilizare la juniori.

Dar, ați auzit, cumva, ca o echipă să piardă un meci, prin „neprezentare, pe teren propriu? Acest fenomen a fost înregistrat de „Textila" Cisnădie și nu din cauza absenței jucătorilor, ci numai a delegatului său, care n-a venit să aducă arbitrului carnetele de legitimare a jucătorilor!..

Pregătirea ambelor echipe cunoaște și ea un paradox: pentru juniori există un antrenor calificat (student la I.C.F.), iar pentru seniori un fost jucător, fără nici o pregătire specială. Juniorii nu sînt promovați în echipa primă poate numai pentru ca antrenorul acesteia, Ioan Mericuță, să nu aibă „probleme" cu puștii instruiți mai sistematic de către colegul său Florin Mihăescu... De aceea, mai curînd se face apel la jucătorii „vechi", care au abandonat de mult fotbalul, decît la juniorii proprii.

Președintele consiliului de conducere al asociației, tov. Ioan Curelea, nu poate fi acuzat de lipsa bunelor intenții. Dar ele ar trebui urmate neapărat și de unele fapte mai concrete, pentru a asigura un alt ritm de dezvoltare fotbalului din Cisnădie.

AL. VIDRAN

Cînd arbitrii se transformă în jucători

În urma inițiativei luată de Colegiul de arbitri al orașului București, zilele trecute s-a disputat la Mizil meciul de fotbal dintre reprezentativa arbitrilor din București și reprezentativa arbitrilor din Mizil și regiunea Ploiești. Meciul a fost condus la centru de veteranul Emil Kroner.

Partida s-a desfășurat într-o atmosferă de deplină sportivitate, servind drept un bun exemplu de disciplină și corectitudine și pentru jucătorii în activitate. Ea s-a terminat cu un rezultat nedecis: 1—1.

Formațiile au fost următoarele:

Reprezentativa București: Suciu (Vîlceanu), Lazăr (Iordache), Dima, Ciucă (Mateescu), Jujatu (Popescu), Sîrbu Dumitru, Iofciu, Isăcescu (Ivanovici), Angheluță, Kolossy, Calomfir (Tenescu Alexandru).

Reprezentativa Mizil + regiunea Ploiești: Mihăilescu, Sotir, Paraschiv, Mihalache, Boitan, Grigorescu, Aldea (Dobrescu), Verișanu, Alexandrescu (Piroșca), Vlaiculescu, Ionescu.

DUMITRU SÎRBU
corespondent

Campionatul orașului și raionului Mediaș

Prima jumătate a campionatului orășenesc și raional Mediaș a reliefat buna pregătire a echipelor **A.S.A.** (instructor Alexandru Predoiu), **Bradul Ardelean** (instructor Iosif Ghiorfy) și **Automecanica** (instructor Ion Schmidt), care își disputâ dreptul de a promova în campionatul regional.

Clasamentul primelor locuri se prezintă astfel: 1. Bradu Ardelean 14 p.; 2. Automecanica 13 p; 3. A. S. Armata 11 p.; 4. Recolta Alma 10 p.; 5. Avicola Dîrlos 9 p.

Cartiere și tradiții în fotbalul românesc

Dacă întrebi la serviciul cadastru al Sfatului popular al raionului 23 August, care este perimetrul Oborului, ți se va răspunde cu precizie geometrică.

Dacă întrebi însă vreun fotbalist oborean, teritoriul-matcă va căpăta contururi proprii, care vor include, fără doar și poate, Pantelimonul și „plantația dintre duzi", (Ionică Bogdan și Pîrcălab), Baicului (Constantin), Avrig („ai lui Nunweiller") și întreaga „împărăție a Oborului" (Ozon).

Terenul de lîngă Gara de Est atrăgea — cu ani în urmă — ca un magnet, copiii cartierului și filonul talentului era de nesecat. Dar oare numai talentul viitorilor jucători a fost determinant în ceea ce a rămas, peste ani, în tradiția fotbalului românesc, „Școala Oborului" ?

Destul de vechi pentru a lăsa să se nască legende, dar nu atît de bătrîn încît să nu putem apela la martori oculari, fotbalul oborean își poate depăna povestea dintre „galbenele file" ale cronicilor vremii, dar și prin amintirile veșnic vii ale entuziaștilor din acest cartier bucureștean. Amintiri, amintiri... Deapănă firul Petre Steinbach și Nicolae Crușescu.

În 1929, la vreo doi ani după ce „cluburile" Unirea și Tricolor au fuzionat (împreună abia încropiseră 11 perechi de ghete !), iată că pe terenul străjuit de ceasul gării Obor a avut loc un mare eveniment. Cu mic, cu mare, cetățenii cartierului sînt invitați la inaugurarea tribunei de lemn ce urma să găzduiască, cu prilejul primului meci internațional al proaspătului club, 500 de suporteri din înflăcărata galerie unionistă. Participăm și noi la eveniment prin intermediul... povestirii mereu tînărului Petre Steinbach.

O duminică însorită de început de septembrie. Tribuna de lemn și-a dublat vrînd-nevrînd, capacitatea, astfel că adăpostește cam 1.000 de FIDELI, în ținută de gală, din care nu lipsea galbenul pălăriilor de paie, roșul brîurilor și argintiul bastoanelor. Împrejurul terenului, adunați ciorchine ca la „zilele moșilor", găzduite și ele nu departe, în gura Oborului, alte mii de devotați suporteri. Să tot fie vreo 5.000 (record de spectatori, spun glasurile epocii). Ne strecurăm în baraca de lemn să urmărim echiparea jucătorilor. Înghesuiți pe cele două bănci ce constituiau, împreună cu cuiele din pereți, singurul mobilier al „cabinelor", toreadorii balonului rotund se echipau. Cîțiva s-au dus să-și spele emoțiile la „cișmeaua cea din drum", adică la pompa de apă de afară. Însoțite de uralele entuziaste ale publicului, cele două echipe ies pe teren. În frunte, oaspeții din Varna, apoi oborenii, în tricourile lor albastre și chiloți negri.

ȘI LĂUTARII CÎNTAU VICTORIILE...

Vremea era frumoasă, cerul senin, dar pe teren a fost ploaie de goluri : Unirea Tricolor a cîștigat cu 8—1 ! Din tribună, glasul de stentor al lui Titi Barosanu, asul galeriei oborene, domina sonor împrejurimile, acoperind chiar și șuierul trenurilor de vizavi : *„Atacă-l! Pas pe dreapta ! Uite stînga liberă !"*.

(Folclorul oborean, care-și revendică acest pitoresc personaj, povestește cum, la un meci, adversarii unioniștilor, crezînd că glasul din tribună inspiră fantezia debordantă a puștilor lui „nea Fane" (era epoca lui „Ozon et. co.") au cerut ca Titi Barosanu să fie evacuat din tribună !) Și, ca după fiecare victorie oboreană, glasul viorilor și al lăutarilor a dat zvon bucuriei de la „cîrciuma lui Drăghici", vecina terenului și gazda suporterilor. Și zvonul a ajuns pe Moșilor, de acolo în Pantelimon, apoi pe Ianculuși și peste șine. Iar Petre Steinbach (avea pe atunci 23 de ani) își semnase în acel meci angajamentul de jucător și antrenor la clubul oborean printr-un gol cu care a deschis scorul. Acest contract a durat 9 ani, timp în care tînărul jucător timișorean n-a lipsit decît un singur meci (era bolnav) atașîndu-se atît de mult de Obor, încît nu peste mult timp a devenit treptat „nea Petre" și apoi „bătrînul", în semn de respect pentru cel care, deși nu împlinise 30 de ani, se devotase creșterii „puilor de oboreni".

Care a fost prima și singura condiție pe care Petre Steinbach a pus-o la angajarea sa? *„N-așteptați minuni imediate ! Dați-mi un termen de 5 ani și cu băieții cartierului vom face treabă bună"*.

Iar peste 5 ani, un supratitlu comenta astfel rezultatul meciului Unirea Tricolor—C.A.O 3—2, de la Oradea : *„Copiii lui Steinbach au jucat un fotbal excelent"*. Iar *N. Grămătic* consemna într-un ziar al vremii: *„Am mai scris-o de vreo două ori : Unirea Tricolor este astăzi, după C.A.O., cea mai tehnică echipă românească. Jucătorii ei sînt adevărați jongleri cu mingea și toți sînt elevii lui Steinbach."* (N. Grămătic era pseudonimul marelui scriitor român *Camil Petrescu*, îndrăgostit de sport și în special de fotbal, pe care l-a servit cu pana sa scăpărătoare în revista timpului, „Football"). Cine erau „copiii" lui Steinbach, prima promoție a școlii din Obor ? *Petrică Rădulescu, Sucitulescu, Iliescu, Tr. Ionescu, Alecu Andrei* promovați în prima echipă dintre piticii și juniorii proprii și care învinseseră pe teren propriu una din cele mai mari echipe ale vremii și al cărei cvintet ofensiv era celebru : *Glanczman, Covaci, Ronay, Bodola, Cociș*. Înainte de a divulga deci primul secret al perenității fotbalului oborean, să mai amintim o întîmplare, hazlie ce-i drept, dar plină de tîlc : în anul 1940 Unirea Tricolor contractează un meci în Turcia, cu stipulația expresă ca în formație să joace numai titulari. În ziua meciului însă, Unirea Tricolor era programată și la București, în *Cupa României*, astfel că această partidă oficială a fost disputată în Capitală de echipa de juniori care a cîștigat cu 9—1 ! Seara, la Istanbul, organizatorii turci ascultînd la radio rezultatul meciului de la București au crezut că echipa ce se afla în Turcia nu era echipa primă și n-au mai vrut să onoreze contractul !

„COPIII TERIBILI" AI OBORULUI

Iată deci primul secret al fotbalului oborean: INFUZIA PERMANENTĂ DE TINERETE, CALE LIBERĂ TALENTELOR DE CARTIER Juniorii Unirii Tricolor au cîștigat campionatul Bucureștiului de 5 ori, și tot ei au readus Unirea Tricolor după un stagiu de un an în „B", în categoria A, reușind să cîștige în același an (1940) campionatul ! Aceasta era a doua promoție a școlii oborene, care număra pe *Paraschiva, C. Marinescu, Gică Petrescu, Jonny Dumitrescu, Rugiubei, Diți Marinescu* și alții. Magnetul fotbalului oborean atrăgea copiii străzii, ucenicii uzinelor din împrejurimi, elevii de la liceele Mihai Viteazul și Comercial, dar și pe mulți alții din afara cartierului *(Jonny Dumitrescu* venea din Filantropia, *Paraschiva* din Militari, *Rugiubei* din Ferentari). Pentru toți, atracția mare o constituia posibilitatea de a promova chiar și pînă în prima echipă. Condiția? Simplă : *talent și seriozitate!* „Miuțele" străzii, cupele de... ghips donate întrecerilor de pe maidanele de dincolo de șine, sau pe „gazonul" plantației din Vatra Luminoasă erau primele competiții. De aci, pînă la stadionul de lîngă gară era doar un pas, pe care cei talentați îl făceau imediat, depistați de antrenor și jucătorii oboreni ce colindau mereu aceste „pepiniere naturale". Astfel s-a născut „al treilea val", și, zic unii, cel mai talentat, denumit și „Ozon et. co." după numele liderului acestei promoții. Și să nu uităm un lucru esențial : la echipa oboreană, de-a lungul întregii sale existențe, au fost doar doi antrenori : *Petre Steinbach* și *Ștefan Cîrjan*, care au știut să depisteze filonul autentic al talentului și să-l crească cu grijă.

Împreună din fragedă vîrstă, legăturile jucătorilor erau cimentate prin amintiri comune de viață, printr-o adevărată prietenie și dragoste pentru fotbal. În imaginația aprinsă a puștilor, „băsica" lor de cîrpă sărea lesne gardul terenului și se transforma, ca într-un frumos basm, într-o minge de piele. Și, odată pătrunși pe poarta mare a terenului, nu mai conta pentru ei că toate echipele clubului foloseau un singur rînd de ghete și că terenul era ca arat. Dragostea lor mare pentru fotbal nu lăsa să se stingă imaginația aprinsă a copilăriei. Dacă nu credeți, întrebați astăzi pe oricare dintre foștii oboreni, pe inginerii *Ion Dumitrescu, Victor Gavăț, Aurel Cernea*, pe dr. *Vasile Cristea*, pe juriștii *Ion Bogdan, Dincă Schileru*, pe strungarii *Ion Boteanu* și *Ilie Cricitoiu*, pe maeștrii emeriți ai sportului *Titus Ozon, Ion Nunweiller* și *Gh. Constantin*, pe antrenorii *Tudor Paraschiva, Costică Marinescu, Traian Iordache*, și toți vă vor răspunde la fel. Iar antrenorul *Gh. Petrescu* (fostul half centru și internațional oborean) care locuiește astăzi, printr-o plăcută coincidență, într-un bloc construit pe locul terenului de lîngă gara de Est, vă va spune cu toate seriozitatea : *„Apartamentul meu este situat cam pe linia de 16 metri, acolo unde, ani de-a rîndul, am apărat culorile clubului oborean !"*

„FIII PLANTAȚIEI"

O plantație de duzi din Vatra Luminoasă, cam pe unde întoarce azi troleibuzul 86, ar putea figura pe „starea civilă fotbalistică" a multor jucători la rubrica locul nașterii. Aici au „făcut ochi" multe vedete ale fotbalului românesc. Pentru că spațiul nu ne permite, ne vom opri la două nume de stringentă actualitate, nume la auzul cărora, în transmisiile de radio de peste hotare, bunăoară, tresărim emoționați și plini de speranță : *Nunweiller III* și *Pîrcălab*. Ambii titulari ai echipei noastre naționale. Primul, căpitanul echipei României, căpitanul formației dinamoviste și căpitanul... trupei Nunweiller a fost, la vîrsta „pre-pitică", căpitanul plantației. Deși nu era, nici ca ani, nici ca gabarit, cel mai mare, celui de al treilea dintre Nunweilleri i se spunea de pe atunci „nea Nelu". Nu întîmplător. La victorie

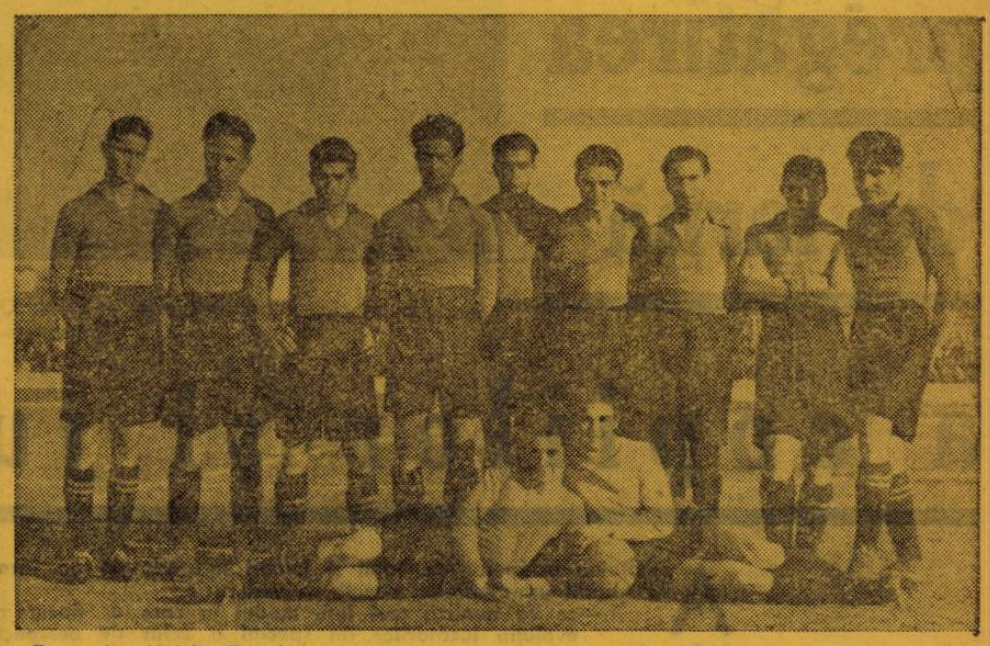

Formația Unirii Tricolor, care a promovat din categoria B în categoria A, în campionatul României din 1945/46. Se văd în fotografie : **Paraschiva, Rugiubei, Ozon, Fl. Marinescu, Mihai, Marin Apostol** ș.a.

(Din colecția de fotografii a maestrului emerit al sportului **Titus Ozon**)

ca și la înfrîngere. Nelu, asemeni căpitanului de vas care la naufragiu părăsește puntea ultimul, lupta cu o voință care galvaniza toată piticimea.

„N-am să uit niciodată primul meci pe care noi, cei din plantație, l-am susținut pe terenul Obor. Echipa mea, „a Iancului", a întîlnit spaima cartierului, echipa „Eliade între vii" a faimosului Niculescu-Ben Barek. Adevărată sărbătoare pentru noi — meciul se desfășura sub ochii unui antrenor selecționer de copii Dincă Schileru — partida s-a terminat printr-o dramă. Am fost învinși cu 5—1 și cîteva zile n-am mai ieșit din casă, pe de o parte pentru că eram pe jumătate bolnavi, pe de altă parte pentru că ne era rușine de ceilalți copii. După cîteva zile am fost bineînțeles din nou prezenți la gaura „mascată" dinspre strada Milescu, săpată de noi sub gardul terenului Obor, și n-am avut ce regreta. Am asistat la un meci în care Ozon s-a distrat cu o echipă de regiune, mi se pare. Oborenii au înscris 21 de goluri, iar Ozon a marcat 12 goluri numărate. Pînă seara, la lumina felinarelor, am repetat cu toții, de sute de ori, golurile ca-n filme înscrise în acea după amiază de „nea Titus".

Ion Pîrcălab își amintește și el cu nostalgie de startul său în fotbal. A coborît, sau mai degrabă a urcat, tot din plantație. *„În nenumărate zile de meciuri (o zi însemna 5, 6 meciuri și 7—8 ore de joc) mîncam la prînz două feluri : dude albe și... dude negre. Cele mai derutante driblinguri ? Pe lîngă duzi, cînd, din fentă, adversarul apuca uneori pomul în brațe, iar eu o tuleam spre poartă"*.

Ce a urmat? O promovare „neconcludentă" la piticii II și lui Dinamo București unde antrenorul l-a pus să joace... half stînga. Apoi, half dreapta la Dinamo Obor, la juniori, unde Ștefan Stănculescu își dă seama că „Onci" îi pierde la viteză pe toți, și pe coechipieri și pe apărătorii adverși. Un meci la Ploiești, în compania juniorilor Petrolului, edifică pe toată lumea. Conduși cu 1—0 la pauză, oborenii egalează prin Pîrcălab, care într-o cursă de 50 de metri driblează 4 adversari inclusiv portarul, uluind stadionul. *„Puștiul ăsta are stofă de mare jucător"* — își spun cei care pînă atunci nu văzuseră în el cine știe ce. După atîția ani de la primii pași în lumea fotbalului, Pîrcălab păstrează un mare regret. *„Un regret pe care am să-l port toată viața, el reprezentînd o mare dorință neîmplinită"*.

— *? !*

„Am visat să fac aripă cu Ozon. N-am apucat deși, cîndva, am fost la un pas de acest vis. Ar fi fost o mare cinste pentru mine să joc alături de modelul meu, alături de...

...IDOLUL SPORTIV AL OBORULUI

„Un idol căruia, la reintrarea Unirii Tricolor, în 1946, în divizia A, i s-a cumpărat, din chetă, un... palton — își amintește azi, zîmbind emoționat Titus Ozon. *Dar ce importanță aveau atunci pentru noi banii? Deși eram băieți care știam ce înseamnă lupta pentru pîine, fotbalul era pentru noi CEA MAI MARE BUCURIE, eram fericiți CĂ JUCĂM și atît"*.

Pentru că despre Ozon se poate scrie nu o carte, ci mai multe cărți, am operat cîteva „tăieturi" dintr-un lung metraj în care ineditul se împletește cu senzaționalul.

...La 12 ani, „nea Fane", antrenorul, dă dispoziție să i se facă lui „Năsel" bocanci „pe picior"... La 14 ani, debutează „pe fals", cu legitimația lui Sotir Ion, în echipa de juniori a Unirii în meciul cu „Izvorul nou". Scor 3—1 pentru Unirea. Primul meci, primul gol ; voleu de la 14 m în bara de fier !... Meci Unirea Tricolor—Venus (4—2) în „Cupa sinistraților (disputată în 1945 și cîștigată de Unirea Tricolor ; locul II : Venus; locul III Juventus). *„La Venus apăra David, portarul pe care-l visam noaptea. Cînd i-am înscris un gol din lovitură liberă de la 18 m., mi-a venit să-l... sărut. Nu-mi venea să cred că eu am fost în stare să-i marchez lui IL DIO. A urmat apoi un voleu de la 16 m. care a însemnat un nou gol de care „nea Mircea" îmi vorbește și azi"*.

Involuntar, dar fatal, am ajuns la capitolul goluri. Ozon, jucătorul care a înscris cele mai multe goluri în categoria A, face azi o profesiune de credință : *„Fără goluri. Ozon nu mai era Ozon. Orice echipă are nevoie de goluri iar publicul îi iartă celui care dă goluri totul. Eu încercam la înscrierea fiecărui gol de-al meu formidabila satisfactie a pescarului care capturează în plasa sa un peste rar. Goluri, cît mai multe goluri — aceasta a fost deviza mea! Asta nu înseamnă că nu dădeam coechipierilor mei mingi „pe tavă", pase care însemnau ele însele goluri"*.

Și evocările curg, depășind cu mult durata unui meci adevărat de fotbal *„Driblingul prin provocarea adversarului"*, *„penaltiul executat privind în... ochii portarului"*, *„lovitura liberă „cumpărată" de la Baratki"*, iată tot atîtea secvențe care ar putea însemna pagini, capitole.

Astăzi vă prezentăm „OBORUL"

„Școala Oborului" a lansat de-a lungul anilor nenumărate talente, stele de primă mărime pe firmamentul fotbalului românesc. O vorbă bătrînească spune : „Nu ești bogat prin ceea ce ai, ci prin ceea ce dai".

Judecîndu-l prin ceea ce a dat fotbalului românesc, Oborul și școala sa reprezintă un moment de valoroasă tradiție în istoria sportului cu balonul rotund din țara noastră.

Marius POPESCU
Paul SLAVESCU

Indicații privind pregătirea de iarnă a copiilor și juniorilor

Fază din meciul **Rapid București – Ș. N. Oltenița** din actualul campionat național de juniori. Giulești au învins cu 3–0

Activitatea echipelor de copii și juniori în perioada de iarnă (decembrie–februarie), va trebui să se desfășoare în spiritul următoarelor puncte de vedere:

– se va analiza mai întîi modul în care a decurs activitatea de pregătire în sezonul recent încheiat și evoluția jucătorilor (în special a celor de perspectivă) sub toate aspectele (pe factorii antrenamentului). Datele obținute vor fi consemnate în fișele personale ale jucătorilor;

– eficiența mijloacelor folosite în pregătire pe grupe de vîrstă;

– analiza aspectelor educative (în școală, familie, club, centru, echipă).

Concluziile vor fi urmate de propuneri privind organizarea sau reorganizarea grupelor de vîrstă, selecția și utilizarea mijloacelor cu cea mai pregnantă eficiență în instruire, măsurile educative care se impun etc.

I. Pregătirea fizică

La acest capitol, obiectivele generale pentru perioada de iarnă sînt: întărirea sănătății prin călirea organismului, dezvoltarea fizică generală și dezvoltarea calităților fizice de bază cu accent pe latura cea mai favorabilă fiecărei grupe de vîrstă:

	10—12 ani	12—14 ani	14—16 ani	16—18 ani
VITEZĂ	ÎMBUNĂTĂȚIRE			DEZVOLTARE
ÎNDEMÎNARE	DEZVOLTARE			
REZISTENȚĂ	—	—	ÎMBUNĂTĂȚIRE	DEZVOLTARE
FORȚĂ	—	—	ÎMBUNĂTĂȚIRE	DEZVOLTARE

Pentru realizarea acestor obiective sînt recomandabile următoarele mijloace:

A. ELEMENTELE DIN ATLETISM: școala alergării, de la joc de oglezină pînă la pasul lansat de viteză cu intercalarea unor mișcări din jocul de fotbal; alergări pe teren variat; alergări variate ca ritm și intensitate cu schimbări de direcție; alergări prin zăpadă; crosuri progresive ca distanță (14—16 ani: 400—1200 m; 16—18 ani: 800—2000 m); sărituri peste diferite obstacole; alergări pe scări etc.

B. ELEMENTE DIN GIMNASTICĂ: acrobatică etc.; sărituri la și peste aparate urmate de rostogoliri; jocuri și exerciții cu mingi medicinale (0,5—5 kg); lucru la aparate etc.

C. ALTE JOCURI SPORTIVE: baschet, handbal în 7.

D. HALTERE: exerciții cu haltere mici, cu număr mic de repetări, dar cu accent pe viteza de execuție.

INDICAȚII METODICE:

— în folosirea acestor mijloace se va ține seama de gradul de pregătire, de posibilitățile individuale, de natura și efectul exercițiului;

— se va folosi un număr mare și variat de exerciții care să favorizeze efectuarea unui efort neuro-muscular cu caracter complex;

— la aparatele de gimnastică se va începe cu exerciții simple, accesibile, mărindu-se treptat gradul lor de dificultate, iar executantul va fi în permanență asistat de antrenor.

II. Pregătirea tehnico-tactică

În toată această perioadă se recomandă folosirea balonului. Dacă nu există sală, se vor amenaja terenuri de dimensiuni reduse, eventual iluminate. Se pot folosi chiar porțiuni de teren asfaltat, ușor de curățat și întreținut.

Se recomandă următoarele mijloace:

— exerciții de tehnică individuală (lovirea, preluarea, conducerea mingii), care pot fi efectuate cu piciorul, coapsa, pieptul sau capul;

— exerciții în 2—3 jucători: pase, degajări, centrări, cu și fără preluări, mișcări înșelătoare, conducerea mingii;

— ștafete și jocuri dinamice cu mingea de fotbal;

— jocuri 2x3, 3x4 etc., cu sarcini individuale sau pentru întreaga echipă;

— jocuri pe teren redus (40/20) m) cu echipe formate din 3 sau 4 jucători de cîmp + portarul; (30/15 m), iar în cazul sălilor mici se recomandă chiar jocuri 2x2.

Competițiile se vor organiza în sală sau în aer liber, după posibilități. Toți jucătorii vor participa alternativ în atac și în apărare, nu vor acționa pe posturi fixe, vor fi obligați să tragă la poartă din orice poziție, de la orice distanță.

III. Pregătirea teoretică

Se va urmări învățarea și aprofundarea cunoștințelor teoretice referitoare la regulile de joc cu aplicații pe teren și la tablă, la sistemul și concepția de joc, la sarcinile individuale pe posturi, la antrenamentul individual, la regulile privind pregătirea organismului în vederea efortului, la mijloacele de recuperare, la normele de igienă sportivă și de alimentație. Se vor preda, de asemenea, noțiuni despre automasaj. Copiii vor fi educați pentru a dobîndi deprinderea efectuării în fiecare dimineață a gimnasticii de înviorare.

PROBELE DE CONTROL

Prin utilizarea unor probe de control pe factorii antrenamentului și a unor probe complexe (fizic-tehnic-tactic) se va verifica gradul de pregătire, datele obținute vor fi prelucrate pentru dirijarea procesului instructiv-educativ. Se vor da probe de control atît la începutul acestei perioade, care coincide cu terminarea turului, cît și la sfîrșitul ei, pentru aprecierea eficienței mijloacelor folosite.

Din punct de vedere metodic se recomandă păstrarea ciclului săptămînal de 4 antrenamente la juniorii din campionatul republican și de 3 antrenamente la ceilalți juniori și copii.

Caracterul antrenamentului poate varia:

	MARȚI	MIERCURI	JOI	DUMINICĂ
	COMPLEX (fizic + joc)	FIZIC	COMPLEX (fizic + joc)	COMPLEX + Teoretic
10—12 ani	60'		60'	60'
12—14 ani	70'		70'	60'
14—16 ani	80'	50'	80'	60'
16—18 ani	90'	60'	90'	70'

Pentru orientare, dăm următorul ciclu în care intensitatea efortului urmează curba specifică perioadei:

	LUNI	MARȚI	MIERCURI	JOI	VINERI	SÎMBĂTĂ	DUMINICĂ
JUNIORI	—	complex 120'	complex 100'	Joc preg. 90'	Complex 100'	Contr. med. săpt.	Joc preg. 90'
COPII	Control medical săptăm.	complex 70'	tehnic 60'	Joc preg. 70'	Complex 70'	—	Joc preg. 70'

RECOMANDĂRI CU CARACTER GENERAL

Adaptarea organismului la efort (încălzirea), se va efectua numai sub conducerea antrenorului, pentru prevenirea accidentelor.

La sfîrșitul antrenamentelor este obligator dușul cald. Se va servi, de asemenea, ceai cald.

Pentru realizarea obiectivelor propuse este necesară o strînsă colaborare cu medicul. În afara sarcinilor obișnuite (urmărirea stării de sănătate și a modului de adaptare la efort) se recomandă preocupări deosebite în direcția depistării tuturor deficiențelor de atitudine etc. Se vor elabora programe speciale de corectare ce vor fi aplicate cu perseverență.

COMISIA CENTRALĂ DE JUNIORI DIN F.R.F.

Pentru varietate tactică

Pentru creșterea valorică a unui jucător de fotbal, participarea sa la jocul unei echipe care aplică o tactică ofensivă pare să constituie un factor de accelerare. Jocul cu caracter ofensiv, mai puțin supus rigorilor unui marcaj strict, se desfășoară de obicei pe un spațiu mai mare și permite executarea unor combinații mai variate, mai originale, mai neprevăzute. În afară de acești factori cu caracter tehnicist, mai există și considerente psihologice cari favorizează o dezvoltare mai amplă a personalității fotbaliștilor în condițiile unei tactici ofensive. O tactică de acest fel descătușează energii, resurse de imaginație și fantezie mai bogate, mai fertile.

Dar, constatînd toate acestea, trebuie să facem totuși o rezervă.

Aceste posibilități de creștere oferite de o tactică ofensivă nu operează în aceeași măsură pentru jucătorii de pe toate posturile De ele beneficiază mai ales jucătorii din linia mediană și de la înaintare, iar apărătorii numai în măsura în care aceștia participă la jocul ofensiv. Credem că apărătorii, descătușați în mare măsură de pasiunea urmăririi adversarului într-o echipă ce joacă ofensiv, vor suporta mai greu tensiunea nervoasă și efortul fizic, impuse de o dominare adversă. În aceste condiții, pregătirea apărătorilor se va face mai încet și poate chiar incomplet în cadrul unor echipe cu tactică precumpănitor ofensivă.

În această situație, avînd în vedere perspectiva de creștere a unor jucători tineri, se poate recomanda echipelor de juniori adoptarea în exclusivitate a unor sisteme tactice cu caracter ofensiv și aplicarea în orice condiții a unei concepții ofensive.

Nu este identică situația echipelor cu jucători adulți și în special a echipelor care sînt pregătite în vederea unor performanțe înalte, pînă la nivelul competițiilor internaționale. A limita orizontul tactic al acestor echipe la joc ofensiv ar fi incontestabil o greșeală. Experiența fotbalului internațional arată că tactici mai puțin ofensive, sau chiar net defensive, pot asigura succes celor ce le aplică. Apoi, mai este necesar ca echipele pregătite în vederea unor jocuri internaționale să fie obișnuite să combată și să depășească echipe aplicînd astfel de tactici. Toate aceste considerente pledează pentru neîngrădirea echipelor de performanță (categoria A în special) în a-și alege sistemul tactic cel mai potrivit. De altfel, îndrumările F. R. Fotbal încurajează creația tactică originală și iau poziție împotriva uniformității și copierii servile în acest domeniu. De aceea, ni se pare curios că unii antrenori se pronunță public pentru tactici ofensive ca singurele valabile, iar unii ziariști de specialitate au aceleași păreri. Orice exclusivism, orice tendință spre uniformizare în domeniul tactic constituie o greșeală care poate frîna dezvoltarea fotbalului nostru.

Tudor VASILE

Comportarea fotbaliștilor noștri în prima parte a campionatului Europei

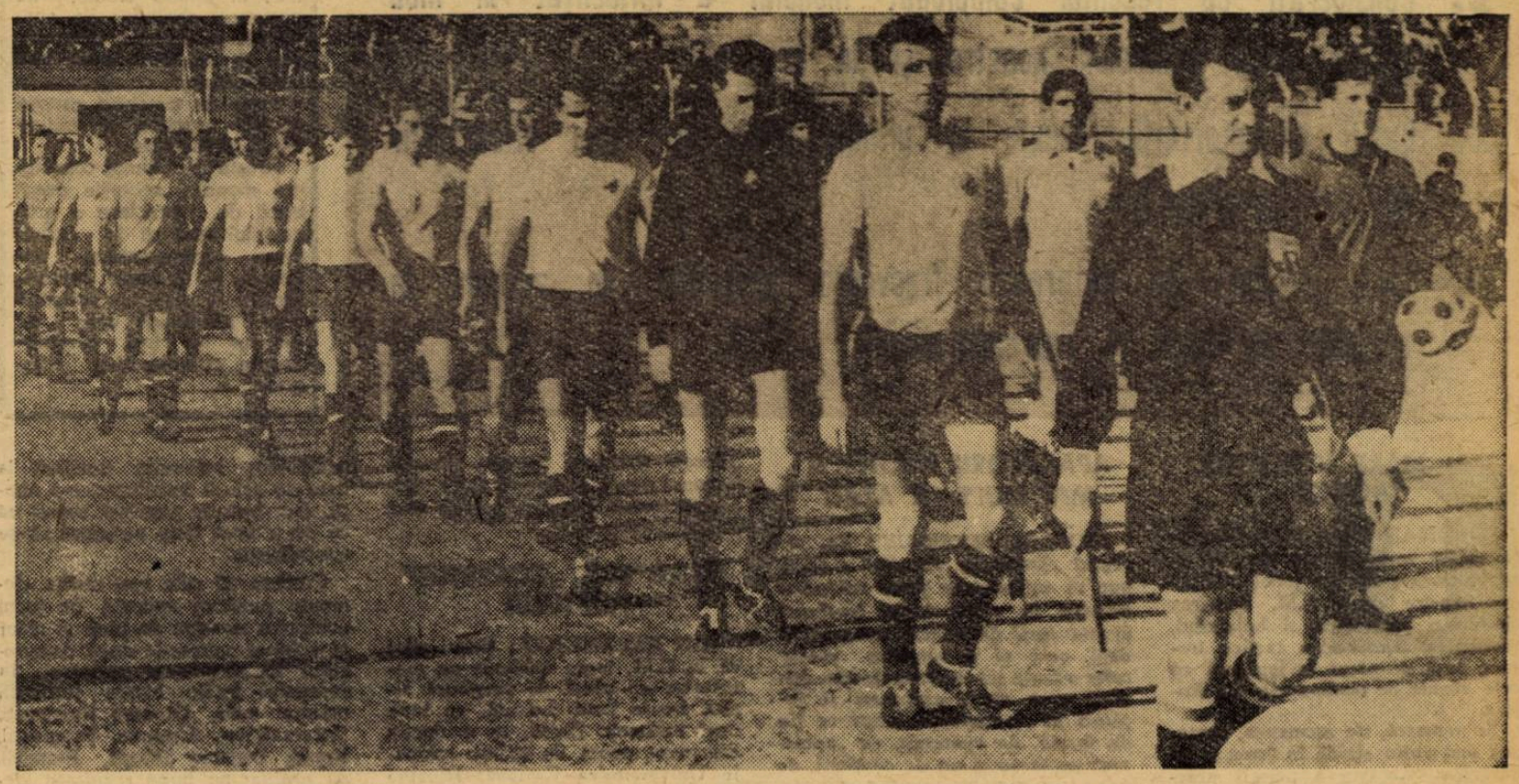

Reprezentativa României intrînd pe stadionul din Nicosia, la recentul joc cu echipa Ciprului

Echipa națională a încheiat prima parte a tentativei ei de a ocupa locul cel mai bun posibil — eventual primul loc — într-o grupă preliminară a campionatului Europei inter-țări, a VI-a, în care prezența unei reprezentative atît de puternice ca aceea a Italiei a stabilit de la bun început favorita acestei serii. Bineînțeles că echipele României și Elveției au speranțe îndreptățite să învingă formația Italiei pe terenurile lor proprii și astfel, printr-un concurs de împrejurări favorabil, să aspire la detronarea favoriților, în timp ce Cipru, o reprezentativă mai puțin puternică decît cele trei partenere din grupă, poate să aibă, cu o mare șansă, doar rolul „buturugii mici" în răsturnarea uneia din cele „trei care mari".

Pînă în prezent, numai reprezentativa țării noastre și-a încercat puterile cu toate cele trei adversare din grupă, învingînd pe Elveția cu 4—2 la București, cedînd Italiei cu 1—3 la Neapole și dispunînd de Cipru cu 5—1 la Nicosia. În trei partide fotbaliștii noștri au înscris 10 goluri și au primit șase, acumulînd în turul competiției un număr de patru din șase puncte posibile. Cele 10 goluri au fost înscrise de Frățilă (5), Dridea I (3), Lucescu și Dobrin.

Rezultatele înregistrate de fotbaliștii români sînt normale și proporționale cu nivelul fotbalului practicat în cele patru țări, cu excepția aceluia de la Neapole, în care, după factura jocului practicat, meritau un scor mai strîns, chiar un rezultat de egalitate, într-o țară unde multe echipe reprezentative au fost învinse la scor, ca, de pildă, Bulgaria cu 6—0 și Scoția cu 6—1.

Bineînțeles că un draw obținut la Neapole ar fi dat echipei noastre naționale multe șanse de calificare, pe cînd în situația actuală pentru a mai putea spera trebuie să învingă Elveția în deplasare și Italia la București.

Aceste performanțe pot fi obținute dacă jucătorii din compartimentul apărării vor reveni la forma lor bună din preliminariile campionatului mondial 1966, dacă linia de mijlocași titulară Gherghcli—Dobrin nu ne va mai produce surprize prin indisponibilități și scăderi de formă nejustificate, iar atacanții vor dovedi în continuare combativitate, realizînd combinații cu mai multă eficacitate.

Carența echipei reprezentative în campionatul Europei a fost apărarea, ai cărei jucători au manifestat o slăbire a potențialului lor față de sezonul internațional din primăvara acestui an. Pe cînd în preliminariile campionatului mondial, în 1965/66, în cele trei meciuri disputate la București cu Turcia, Cehoslovacia și Portugalia nu s-a primit nici un gol, acum, numai într-un singur joc, cu Elveția, adversarii au înscris două goluri și s-au mai primit încă patru goluri în deplasare. Este interesant de constatat că, fără excepție, aceste șase goluri au fost marcate de adversari din greșelile personale ale apărătorilor noștri. Nici chiar faimoșii înaintași italieni n-au reușit să înscrie din combinații ci au profitat de erorile comise de apărătorii români. Fundașii noștri nu mai au siguranța din prima jumătate a acestui an. Ei depun eforturi, însă nu reacționează cu calm în situații dificile, nu se suplinesc, astfel că dintr-o eroare se face un lanț de erori care duc la gol. Explicația plauzibilă este aceea că perioada de tranziție din vara acestui an a fost prea scurtă și nici nu i s-a dat atenția cuvenită. Reintrarea rapidă în competiție, sezonul de toamnă foarte aglomerat, au dus la scăderi accentuate ale potențialului fizic și nervos.

Ionescu, Datcu, sau un al treilea portar?

Fără îndoială că reapariția lui *Datcu* în poarta echipei României după o absență îndelungată a fost un eveniment în acest an în care *M. Ionescu* monopolizase postul prin calmul, sobrietatea și plasamentul lui excelent. Portarul Petrolului a manifestat o scădere de formă, observată în meciurile cu Elveția și apoi cu Polonia, accentuată și de faptul că el nu îndeplinește bine rolul de dirijor al apărării imediate în momentele de atac ale adversarilor.

Datcu a reintrat în reprezentativa A într-un meci foarte greu, în fața unor atacanți de la care mai primise în Italia opt goluri, cu Dinamo București. Totuși, el a făcut un meci curajos și dacă nu ar fi primit primul gol cu ușurință, partida lui de la Neapole ar fi fost calificată ca foarte bună. În faza atît de controversată a golului lui Mazzola, Datcu are totuși vina că nu s-a asigurat suficient cînd atacantul italian a șutat și că a bătut mingea în pămînt într-o situație în care nu era necesar s-o facă. De altfel, el n-a făcut altceva decît să confirme un obicei nepotrivit, mai vechi, repetat și în meciul cu Izrael, cînd a bătut de două ori mingea în pămînt. El a realizat însă un final de partidă la Tel Aviv excepțional apărînd foarte bine și spulberînd ocaziile avute de adversari de a egala.

Pe cine vom vedea în poartă la primăvară? Pe *Ionescu*, pe *Datcu*, sau pe un al treilea, pe *Constantinescu*, eventual?

Apărarea, compartimentul cel mai discutat

Antrenorii Ilie Oană și Ștefan Covaci au avut cei mai mult de furcă cu acest compartiment, care, datorită dificultăților obiective de alcătuire și scăderii de formă a titularilor a dăunat mecanismului general al echipei.

Fără îndoială că cea mai mare greutate a fost cauzată de indisponibilitatea lui Nunweiller III, acest stîlp al apărării echipei reprezentative, de un deceniu purtător al echipamentului tricolor. În clasicul cvartet Popa — Nunweiller III — Dan Coe — Greavu și apoi Mocanu, a intervenit Hălmăgeanu și, o dată cu acesta, antrenorii noștri au sistat izvorul inspirației lor pentru apărare. Formula cu Hălmăgeanu în locul lui Nunweiller III a fost etalată în meciul cu Elveția, deși acesta nu era apt pentru joc, fiind încă nerestabilit. Abia după ce acesta nu a corespuns a fost promovat Barbu care a debutat promițător într-un meci atît de dificil cu Italia. Accidentarea lui Barbu și restabilirea lui Nunweiller III au adus la retitularizarea căpitanului echipei naționale, iar Deleanu a fost și el promovat, tot în meciul cu Italia, după ce Mocanu s-a arătat epuizat fizic în întîlnirea cu Elveția. Astfel, în cele trei partide disputate pînă acum, fundașul central dreapta a fost în fiecare joc altul (pe rînd **Hălmăgeanu, Barbu și Nunweiller III**). Situația de mai sus a dăunat colaborării fundașilor. Chiar o pereche de fundași atît de sigură ca Nunweiller III — Dan Coe s-a clătinat și din fericire meciul în care ei s-au comportat cel mai slab a fost cel amical cu Izrael.

Fundașul care a dat o satisfacție aproape deplină, am fi putut afirma excelentă dacă nu ar fi greșit la golul al doilea înscris de italieni, a fost DELEANU. El a dovedit tehnică bună, deposedare promptă, dezinvoltură în joc, aport în atac, calități care i-ar fi reclamat selecționarea încă din primăvară. Cînd va învăța dublarea pe centrul terenului, va insista asupra jocului cu capul și va finaliza pătrunderile sale în atac, Deleanu va fi cu adevărat un fundaș modern.

POPA s-a dovedit ca întotdeauna foarte combativ, ambițios, experimentat, ca unul care a jucat împotriva celor mai renumite extreme din Europa. S-a observat totuși o scădere a vitezii, promptitudinii și o adresă mai puțin exactă în transmiterea mingii.

NUNWEILER III a jucat bine la Nicosia. Forța și detenta lui, ca urmare a unei pregătiri model și a unei vieți personale exemplare, sînt încă aproape intacte și pot atinge valoarea celor mai bune comportări avute de acesta.

DAN COE este neîndoielnic foarte atașat echipei și foarte combativ, însă el nu mai inspiră în toate fazele încredere celor de pe margine, că acolo unde se află silueta lui masivă nu poate trece adversarul. Greșelile personale s-au înmulțit și s-ar putea ca la originea lor să fie și **un spirit de automulțumire manifestat de Dan Coe, care s-a obișnuit să nu mai acorde importanță plasamentului și marcării atente a adversarului, socotind că în ultima instanță el poate rezolva totul prin calitățile lui excelente.** De multe ori o face, dar e suficient o dată sau de două ori să greșească și atunci se produc golurile.

MOCANU, după un debut promițător, a scăzut îndeosebi după suprasolicitările din echipa de club angajată și în C.C.E. și în echipa națională. **El are viteză și deposedează bine, însă plasamentul este defectuos. Atît el cît și HALMAGEANU vor trebui să lupte ca să-și recîștige locurile în echipa națională.**

BARBU rămîne desigur pe mai departe un contracandidat pentru Nunweiller III. **Barbu este posesorul unei apreciabile tehnici și are o bună orientare tactică.** Promovat la o vîrstă matură, el are o experiență a jocurilor internaționale de club. Dacă ar juca mai bărbătește, el ar deveni și mai impunător.

Vor rezista Gherghcli și Dobrin?

După o formulă fortuită, Surdan—D. Popescu, utilizată în meciul cu Elveția cu rezultate slabe, s-a ajuns la cuplul Ghergheli—Dobrin care poate deveni una din cele mai valoroase linii de mijlocași ale echipelor naționale din ultimii ani. Valoarea și experienta lui Ghergheli, comparat după meciul de la Neapole cu Iuliano și *„tehnică sud-americană"* a lui Dobrin — după aprecierile ziariștilor italieni — pot da fotbalului nostru compartimentul cel mai puternic. În meciurile cu Italia și Cipru, Ghergheli și Dobrin s-au comportat ca atare. Ambii jucători au un bun potențial de atac, primul infiltrîndu-se excelent, de predilecție pe partea dreaptă, în atac, iar al doilea cu clarviziunea lui alegînd poziții ideale de șut, ca în Italia unde a înscris un gol, iar în meciurile din Izrael mingea șutată de el a întîlnit de două ori bara.

Pentru a deveni cuplul ideal, ambii jucători mai au de corectat rezistența, iar Dobrin, în mod special, mai are de lucrat în privința deposedării mai prompte a adversarilor și a întreruperii ritmului de joc advers, latură în care excelează Ghergheli.

În ce privește pe Dobrin, posibilitățile acestuia sînt cu mult mai mari decît ceea ce a arătat pînă în prezent. **Este necesar ca el să înțeleagă în mod corespunzător laudele ce i se aduc și să muncească mai sîrguincios pentru a se consacra definitiv.**

Lucescu

Frățilă

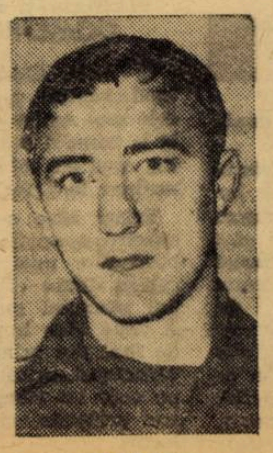

Dobrin

Barbu

Înaintașii

Compartimentul atacului a cunoscut o regularitate de alcătuire în cele trei partide, Pircălab, Dridea I, Frățilă și Lucescu *fiind nelipsiți. Debutul lui Frățilă și Lucescu au fost piesele de rezistență în împrospătarea echipei naționale și se poate afirma că acești doi jucători și, în special primul, sînt două cîștiguri importante în permanentizarea lotului reprezentativ.*

Fiecare din acești patru fotbaliști sînt tipuri diferite, însă cu toții au dat dovadă că pot conlucra bine la realizarea unor faze rapide și exacte care să facă șah-mat pe adversari,

Din totalul de 17 jucători folosiți în echipa reprezentativă în meciurile cu Elveția, Italia și Cipru, 6 fotbaliști au jucat în toate trei partidele. Aceștia sînt: **Popa, Dan Coe, Pircălab, Dridea I, Frățilă, Lucescu.** Două meciuri au jucat: **M. Ionescu, Ghergheli, Dobrin** și **Deleanu** iar **Datcu, Barbu, Nunweiller III, Mocanu, Surdan,** și **D. Popescu** au susținut doar cîte o întîlnire.

Se cuvine, desigur, să arătăm și contribuția cluburilor la componența echipei naționale. Echipa DINAMO BUCUREȘTI **a dat cel mai mare număr de jucători, 6,** urmată de **Petrolul cu 3, Steaua și Dinamo Pitești cu 2,** și **Rapid, C.S.M.S. Iași, Politehnica Timișoara** și **Politehnica București,** cîte un jucător.

așa cum au reușit în toate trei întîlnirile.

De un deosebit folos a fost vizibila schimbare în atitudinea de joc a lui PIRCĂLAB, care și-a mărit zona de acțiune și a devenit mult mai curajos, ceea ce adaugă talentului și valorii lui incontestabile. El trebuie să insiste în eficacitate, să înscrie și goluri, nu numai să le creeze. În avion, de la Nicosia la Tel Aviv, îngîndurat, dar nu invidios de succesul celorlalți înaintași la poartă, spunea rîzînd: „Cînd mi se va acorda un penalti să mai înscriu și eu un gol?" Ocazia a venit neașteptat de repede, în meciul cu Izrael. Dar nu-i prea puțin pentru Pircălab?

În schimb, intuiția la poartă și setea de goluri caracteristice lui FRAȚILĂ au făcut debutul acestuia plin de promisiuni. El are o importantă experiență în echipa de tineret, însă a adus și în echipa națională păcatul de a absenta din joc în anumite perioade.

DRIDEA I a fost același jucător bătăios cu sistemele cu „libero", cu mult simț tactic și al porții, dar viteza lui de deplasare este scăzută.

LUCESCU a corespuns prin viteză și pătrunderi. Îi lipsește în mod vizibil experiența, neavînd jocuri în categoria A. Se poate conta pe el în continuare.

În atac pot fi folosiți desigur și alți jucători. De altfel Iancu, C. Radu *și* Naghi *au jucat în partidele amicale, iar* Dumitriu II *are desigur loc în lotul A. Din păcate, orice formulă de atac s-ar face, ea va fi lipsită de un înaintaș central de tipul lui Ene I sau Vaczi, explozivi, necruțători, care nu se găsesc actualmente, însă asemenea jucători trebuie căutați și formați.*

★

Jucătorii care s-au evidențiat în mod deosebit în prima etapă a participării echipei naționale la campionatul Europei au fost **Ghergheli, Dobrin, Frățilă, Popa, Pircălab, Deleanu** și **Barbu.**

Aurel NEAGU

ŞASE SPECIALIŞTI DEZBAT PROBLEME ALE ACTUALULUI CAMPIONAT:

C. BRAUN-BOGDAN, EM. VOGL, ANGELO NICULESCU, N. PETRESCU, ION BĂLĂNESCU ŞI C. CERNĂIANU

1. Considerați că recentul campionat mondial a influențat în mod pozitiv jocul echipelor noastre și în ce fel?

2. Găsiți că eforturile făcute în ultimul timp pe tema eficacității au dat rezultate?

3. Căror factori se datorează frecvența greșelilor de apărare în echipele de club și reprezentative?

Evoluția fotbalului mondial este determinată, mai ales în ultima vreme, de posiunea cheltuită de specialiști în direcția descoperirii și adoptării celor mai fericite soluții, ca răspuns la o serie de întrebări asupra cărora practica te obligă zilnic să meditezi.

Firește că ultimul campionat mondial servește drept bază de apreciere a progresului realizat în activitatea campionatelor naționale și în acest consens reporterii noștri au solicitat șase specialiști care au răspuns la trei întrebări despre campionatul categoriei A.

MAI MARE VARIETATE TACTICĂ

COLOMAN BRAUN-BOGDAN: Se poate vorbi despre apariția unor elemente noi în jocul echipelor noastre după C.M. Sporirea circulației jucătorilor și balonului, varietatea manevrelor tactice trebuie pusă neapărat în legătură cu cele văzute pe stadioanele din Anglia.

Se remarcă, de asemenea, așezarea mai puțin rigidă în teren a jucătorilor. Aceasta a permis practicarea unui joc elastic, cu treceri rapide din apărare în atac și viceversa. (Universitatea Craiova, Dinamo București, Rapid, Dinamo Pitești, Progresul).

Într-un cuvînt, consider că s-a obținut ceva, puțin ce-i drept, dar se observă. Timidele încercări, unele reușite, altele mai puțin reușite, dovedesc că jucătorii și antrenorii noștri sînt receptivi la „nou". Aceasta este după mine un mare cîștig pe care trebuie să-l dezvoltăm.

CONSECINȚELE PRACTICE DESTUL DE PALIDE

EM. VOGL: Sînt convins că jocurile campionatului mondial transmise de televiziunea noastră, cu toate că n-au abundat în lucruri nemaivăzute, au lăsat totuși o impresie deosebită jucătorilor și antrenorilor noștri și că teoretic ei au acceptat valabilitatea mai multor aspecte subliniate de aceste meciuri. Consecințele practice însă au fost foarte palide. Au existat unele încercări în ce privește maniera de a acționa a echipelor: cu „libero" (Dinamo București, Petrolul), cu extreme-apărători (Rapid), cu fundași atacanți (Steaua, C.S.M.S.). Dar trăsătura cea mai pregnantă a jocurilor de la C. M. și anume subordonarea și dăruirea totală a jucătorilor cei mai valoroși (Eusebio, B. Charlton, Beckenbauer, Bene, Rocha, Voronin și încă mulți alții) pentru reușita colectivă a echipelor lor n-a prea fost urmată de jucătorii noștri.

Consider că tocmai acest aspect, care nu este legat de cunoștințe deosebite sau de o pregătire îndelungată, putea și trebuia să fie în primul rînd pus în aplicare de către fotbaliștii noștri, mai ales în partidele internaționale. Astfel s-ar fi obținut probabil rezultate și mai bune.

Poate că antrenorii nu au insistat suficient sau poate că, împreună cu jucătorii, au ales din învățămintele trase în urma campionatului mondial acele aspecte care cer un efort mai redus. Cert este că rezultatele internaționale nu pot fi obținute decît printr-un efort deosebit și printr-o subordonare totală a jucătorilor, cu toate posibilitățile lor, intereselor echipei. Aceasta ne învață toate întîlnirile internaționale mai importante și de aceea de o asemenea calitate nu ne putem dispensa.

S-AU MĂRIT ZONELE DE ACȚIUNE

ANGELO NICULESCU: Despre urmările campionatului mondial, vizibile deocamdată în jocul echipelor noastre, se poate, cred, vorbi în următoarele direcții:

— **S-au mărit zonele de acțiune și de circulație a jucătorilor. A sporit considerabil elasticitatea echipei în ansamblu, ca urmare a creșterii elasticității fiecărui compartiment.**

— **Jucătorii au început să manifeste predilecție pentru modelarea procedeelor tehnice în condiții de mișcare.**

— **S-a îmbunătățit capacitatea de efort a fotbaliștilor noștri, în prezent ei străbat distanțe mai mari în timpul unui meci.**

APĂRĂTORII PARTICIPĂ MAI MULT LA ATAC

NICOLAE PETRESCU: Da, recentul campionat mondial a început să influențeze jocul echipelor noastre. Se simte totuși (probabil dintr-o lipsă de informare aprofundată, care să fi surprins esența celor văzute pe stadioanele din Anglia), cum mulți antrenori și jucători au receptionat laturi ce țin de formă, de aparență, de „așezarea" pe teren și nu de conținut, de noile principii de manevră, de mișcare pe teren, ale jucătorilor, liniilor și echipei în ansamblu. Aș cita în acest sens dintr-un lung șir de exemple posibile, echipele Steagul roșu pentru așezarea rigidă în tiparul betonului și Dinamo București pentru marcajul „om la om" împins pe tot terenul, adoptat la începutul campionatului și părăsit ulterior, dovadă că antrenorii acestei echipe și-au îngăduit un experiment, avînd ulterior capacitatea să evalueze rapid rezultatele și să manifeste suplețe de spirit în fața evidenței.

Notabil mi se pare sporul de calitate vizibil în rezolvarea fazelor de atac prin participarea masivă a jucătorilor din linia de apărare. La Dinamo Pitești, „U" Cluj și Universitatea Craiova tendința aceasta a căpătat o tentă și mai accentuată prin intercalarea alternativă în timpul acțiunilor ofensive a unuia dintre fundașii centrali.

In ultima vreme s-au detașat cițiva jucători prin adeziunea lor la tipul de fotbalist omniprezent, „rătăcitor" după o denumire mai veche. In această categorie includ pe cei amintiți să participe la toate fazele jocului (fie de apărare, fie de atac), precum și pe acei ce știu cînd e necesar să acționeze în alte zone decît cele consacrate unui anumit post. Oblemenco, Ivan, Circumărescu (Universitatea Craiova), Ghergheli (Dinamo București), Mustețea, Adam („U" Cluj), Dobrin, Turcan (Dinamo Pitești), Campo (Steagul roșu), Axente (U.T.A.), Dridea (Petrolul), compun în acest sens o micâ „avangardă".

IEȘIRE DIN „CORSETUL" POSTULUI

ION BĂLĂNESCU: Este știut că la C.M. toate echipele au manifestat un nivel de pregătire fizică foarte înalt. La noi, pe linia unei influențe firești, aș evidenția din acest punct de vedere echipele Universitatea Craiova, Dinamo Pitești și oarecum Jiul Petroșeni. Cînd au jucat acasă, aceste formații și-au sufocat, pur și simplu, partenerii, printr-o circulație rapidă a jucătorilor și a balonului, prin schimbări derutante ale direcției de atac. Apreciez totodată — la echipe ca Dinamo București (cel mai pregnant), Universitatea Cluj (numai în meciul de la Iași), Rapid și Întrucîtva la Progresul — orientarea jucătorilor de a acționa în mod organizat pe mai multe zone. Ieșirea din „corsetul" postului pe care ești specializat îți conferă posibilitatea aplicării unui număr sporit de manevre tactice.

Fără îndoială, căutările acestea, altfel nu le putem numi, deoarece nu au avut o notă dominantă în concepția de joc a echipelor, merită a fi consemnate, deoarece aduc ceva nou în fotbalul românesc. Un amendament: perioada pregătitoare a returului, fiind prima mare perioadă de pregătire după campionatul mondial, va trebui să însemne o etapă de muncă continuă și perseverentă, o etapă de traducere în practică a atîtor învățăminte prețioase.

ELEMENTE POZITIVE IN DOMENIUL TACTIC

C. CERNĂIANU: Două idei fundamentale, puse în practică de cele mai multe echipe participante la turneul final din Anglia contin, cred eu, tot ceea ce înseamnă modern în fotbal.

Prima idee s-a concretizat în sporirea sarcinilor majorității componenților unei echipe, rolul fiecăruia dintre ei devenind în timpul meciului mult mai complex. A doua idee fundamentală derivă de fapt din prima și se referă la caracterul extraordinar de elastic pe care l-a manifestat jocul tuturor echipelor clasate pe primele locuri.

Fără îndoială că în acest tur de campionat influența pozitivă la care se referă întrebarea s-a simțit; dar trebuie precizat totuși că ea nu a avut timp suficient să se cristalizeze.

Credem că cele mai multe elemente pozitive apărute în jocul echipelor noastre de club și chiar al echipei naționale după campionatul mondial s-au reflectat în domeniul tactic. Multe formații, printre care Dinamo București, Universitatea Craiova, Progresul, Rapid, Dinamo Pitești, Petrolul, au preluat cu bune rezultate ideea de a conferi cel puțin unelia dintre extreme un rol sporit, constructiv, ea manifestîndu-se mai întîi în mijlocul terenului și deplasîndu-se apoi treptat către zona finalizării. De asemenea, au apărut încercări frecvente la unele formații, cu tendințe de permanentizare (Dinamo București, Petrolul), de a folosi așa-numitul apărător „mătură".

ANTRENAMENTE ÎN CONDIȚII DE JOC

COLOMAN BRAUN - BOGDAN: Evident, nu numai noi discutăm despre sporirea eficacității. Nu o dată în campionatul englez s-a întîmplat ca 22 de echipe să marcheze într-o etapă doar 8—10 goluri. Alt exemplu. Jair, un jucător de mare valoare al echipei Internaționale, a ratat în meciul cu Vasas două mari ocazii trăgînd peste bară din poziții extrem de favorabile. De aceea mi se pare că eficacitatea echipelor noastre în prima parte a campionatului n-a fost chiar atît de îngrijorătoare. Ceea ce deranjează însă în jocul echipelor noastre de categoria A este faptul că se creează foarte multe ocazii care se ratează din diferite motive. Cauze sînt multe: lipsa de curaj, lipsa de responsabilitate a unor jucători, lovirea incorectă a balonului cu ambele picioare, precipitarea... Cum să eliminăm asemenea deficiențe? Cred că antrenorii trebuie să persevereze în a „deschide", ca să zic așa, apetitul de goluri la jucători. Bonihadi, bunăoară, nici o dată nu era multumit cît marca. De aceea în campionatul din 1947-48 în 6 de meciuri a înscris nu mai puți de 49 de goluri. Mincător de goluri, nu altceva!

De asemenea este nevoie de multe reperări la antrenamente în ce privește loviturile la poartă, făcute bineînțeles în condiții cît mai apropiate de oc. Acest deziderat va putea fi realizat prin perfectarea a cît mai multe jocuri amicale cu caracter de antrenament în zilele care preced etapa de campionat.

COMPLICĂRI INUTILE ALE ACȚIUNILOR

Ef. VOGL: Spre regretul meu, n-a putea spune că în prima parte a campionatului s-a înregistrat vreo ameliorare mai vizibilă. Preocupare în această direcție a existat, fără îndoială, însă continuă să persiste complicarea inutilă a acțiunilor, lipsește trasul la poartă de la distanță la prima ocazie favorabilă și uneori se mai observă și o oarecare superficialitate în finalizare sau exercițiații în valorificarea ocaziilor create.

De altfel, eficacitatea nu poate fi de deplin realizată într-un termen scurt, pentru că ea nu este numai o problemă de ordin tehnic și tactic sau de instruire, ci și una de mentalitate.

Jucătorii noștri încă nu sînt setoși de goluri cît s-ar cuveni și primele semne ale victoriei sînt suficiente pentru a le micșora insistența de a mai marca.

AȘTEPTĂM ȘI CONTRIBUȚIA JUCĂTORILOR

ANGELO NICULESCU: Eficacitatea constituie încă o problemă care este în curs de rezolvare, chiar și pe plan mondial. La noi, în procesul de instruire, problema trasului la poartă ocupă timpul și atenția antrenorilor în cea mai mare măsură. Dar, jucătorii, cu toate că la antrenamente insistă în exersarea trasului la poartă, la jocuri adoptă cu totul altă atitudine, uitînd sau neglijînd scopul principal al jocului, marcarea golului. Personal consider că jucătorii, în majoritatea cazurilor, nu-și aduc contribuția personală, că privesc sarcinile jocului cu superficialitate, și de aceea nu reușesc să atingă adevăratul scop al jocului. Cu toate că, mai ales în ultimul timp, există o preocupare specială din partea antrenorilor de a îmbunătăți finalizarea. Aceasta se vede în faptul că la antrenamente se exersează foarte mult trasul la poartă sub diferite forme, pentru a crea deprinderi automatizate, care să ajute la rezolvarea finalizării. La aceasta însă așteptăm să se adauge — repet — și neprețuita contribuție a jucătorului, care întîrzie să vină.

Eficacitatea unor jucători? Nu numai atît! Eficacitatea întregii echipe

Dintre echipele noastre trebuie să subliniez pe Jiul, care, deși nou promovată în categoria A, a marcat cele mai multe goluri, situîndu-se înaintea echipelor cu vechi state în această categorie.

EFORTURILE NU AU DAT REZULTATE

N. PETRESCU: Eforturile întreprinse pentru sporirea eficacității n-au dat rezultate. De fapt, modul în care se pune problema mi se pare eronat. Rezolvarea tuturor parametrilor care compun în sinteză sfera eficacității nu poate fi realizată decît la nivelul generației de juniori. Cu fotbaliștii maturi retușurile sînt dificile și discuțiile pe această temă nu pot duce, în ultimă instanță, prin repetarea lor obsedantă, decît la apariția unor „complexe" dăunătoare. Ca o dovadă, în materie de metodică pentru ameliorarea eficacității nimeni n-a venit cu soluții precise. Nici un antrenor n-a vorbit concret despre experiența și despre rezultatele obținute în problema eficacității. Tăcerea aceasta are o singură explicație: dificultățile reale, greu de evaluat într-o discuție, comod de purtat, dar palidă pe lîngă concretețea practicii.

JUCĂTORII SĂ URMĂREASCĂ CU TENACITATE GOLUL

ION BĂLĂNESCU: Nu spun o noutate dacă afirm că problema eficacității este un subiect de discuție nu numai pentru fotbalul nostru, ci pretutindeni acolo unde se practică acest cîștivant sport. Nu pot fi negate anumite eforturi care s-au făcut și se fac pe linia îmbunătățirii continue a eficacității (Jiul, Dinamo Buc., Rapid etc.). Rezolvarea într-un fel sau altul a acestei probleme spinoase este indisolubil legată de un lucru foarte important: **echipele să aibă jucători cît mai multi cu simțul porții foarte dezvoltat, care să urmărească cu tenacitate golul. De aceea, cred că setea de goi trebuie cultivată încă de la o vîrstă fragedă. In fond, golul este suprema satisfacție a jucătorului chiar și atunci cînd nu l-a produs el, ci doar l-a creat.**

In campionatul nostru s-a observat că eficacitatea este condiționată de forma pe care o au realizatorii principali. Ivansuc de la Universitatea, spre exemplu, dacă n-a fost în formă, atacul clujean a marcat foarte puține goluri. Sau la Rapid, atunci cînd Ionescu n-a mai „găsit" poarta, golul a fost realizat în mod chinuit. Și exemplele ar putea continua cu numeroși jucători.

In încheiere, vreau să mă mai refer și la o altă latură a problemei. Este cunoscut că o echipă, independent de sistemul de apărare pe care îl întîlnește, își ajută atacanții finalizatori, creîndu-le posibilități de marcare. Atît nu ajunge însă. Cel în cauză trebuie să albă o asemenea pregătire încît să-și găsească singuri mijloacele de concretizare în funcție de situațiile prezente în joc. Din acest punct de vedere jucătorul ideal pînă acum s-a dovedit dinamovistul Frățilă.

CONTRADICȚII

C. CERNĂIANU: Statistic, se pare că există o oarecare îmbunătățire. Apar însă unele contradicții. Au fost jocuri în care s-au înscris multe goluri, dar s-au înregistrat și din acelea în care nu s-a marcat nimic sau aproape nimic. Cred că în ultima vreme paralel cu eforturile de sporire a forței de atac, au apărut neglijențe în jocul apărătorilor.

Este aceasta cea mai frumoasă fotografie de fotbal a anului? Incă nu știm. Juriul concursului nostru va decide zilele acestea dacă imaginea **golului al treilea, înscris de Frățilă în meciul cu Elveția, prinsă atît de sugestiv de fotoreporterul PAUL ROMOȘAN, va fi... cîștigătoare!**

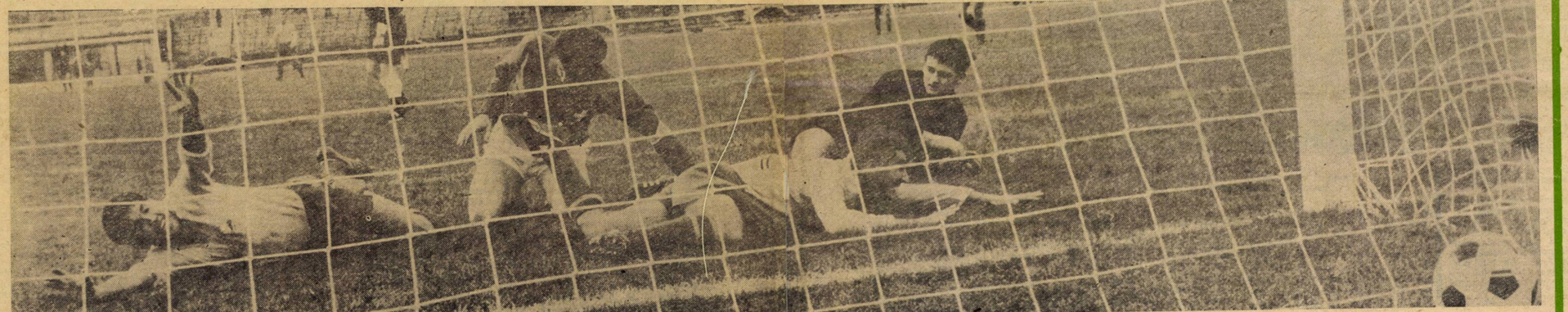

LIPSA DE PREGĂTIRE

COLOMAN BRAUN-BOGDAN: Primul semn al oboselii și al greșelilor este fără discuție lipsa de pregătire. In asemenea condiții, puterea de judecată nu mai e spontană, exploziva, așa cum o reclamă jocul. Adăugați și grești deprindere a unor apărători care vor să „înflorească" puțin situațiile întîlnite și vom avea cît de cît explicația atîtor greșeli de apărare, unele din ele hotărîtoare în stabilirea rezultatului final. (Vezi meciurile Steagul roșu — Rapid, Dinamo — Jiul, România — Polonia etc.)

„GREȘELI PERSONALE" - CA LA BASCHET

EMERIC VOGL: Părerea mea este că cea mai mare parte din greșelile de apărare, care într-adevăr s-au înmulțit în ultimul timp, sînt — ca să folosesc un termen uzual în baschet — „greșeli personale": neatenție, superficialitate, desconsiderare a adversarului etc. Toate la un loc pot duce pe jucători în situația ca o greșeală tehnică, de execuție, să pară chiar inevitabilă. Aș adăuga, în unele cazuri, lacune în colaborarea fundașilor, în sensul că atunci cînd acționează în linie remunță complet la dublare chiar și în situațiile cînd aceasta este necesară. Nu putem vorbi de aceste greșeli ca un simptom caracteristic echipelor reprezentative. Dacă ele sînt prezente în jocurile de campionat, este normal să apară și la echipele naționale, cum s-a întîmplat în partidele cu Elveția, Polonia, Italia și Izrael, în care am primit goluri din greșeli individuale evitabile. In orice caz, sînt de părere că apărătorii echipelor noastre trebuie să fie mai conștienți de responsabilitatea lor și nu numai în anumite perioade de joc, ci pe tot parcursul meciului, să fie pătrunși de ideea că lor nu le este îngăduită vreo superficialitate în nici un moment și în nici o împrejurare.

MARCAJ NECORESPUNZĂTOR

ANGELO NICULESCU: Frecvența îngrijorătoare a greșelilor în apărare la echipele de club se datorează în primul rînd nivelului tehnico-tactic scăzut al apărătorilor noștri, care nu și-au însușit în suficientă măsură procedeele tehnice de bază, specifice acestor posturi. **Atacul de deposedare** constituie o mare lacună a apărătorilor noștri și acest lucru s-a văzut în faptul că au fost depășiți cu ușurință de către atacanții adverși. In zona de apărare, procedeele tehnice nu sînt folosite în forma cea mai simplă, directă. De regulă sînt folosite mișcări suplimentare de pregătire a acestora. Degajările sînt întrebuințate foarte rar, ceea ce determină accentuarea dominării teritoriale a adversarului și, în consecință, determină greșelile apărătorilor. **Jocul pe cupluri** în apărare fiind insuficient aprofundat, este puțin aplicat. De aceea, cînd un apărător este în acțiune, coechipierul cel mai apropiat nu-l dublează, iar celălalți nu se plasează în conformitate cu cerințele fazei și se reped la marcarea adversarului direct de la distanță. In aceste situații, atacanții adverși exploatează greșelile și marchează goluri.

Marcajul propriu-zis se face adesea cu totul necorespunzător. Apărătorii noștri folosesc în majoritatea situațiilor numai marcajul la intercepție, fără a-l îmbina cu marcajul om la om, în cadrul zonei. Lăsîndu-se prea mult atrași de minge, neglijează complet adversarul direct și efecte nefaste apar frecvent. De asemenea, apărătorii noștri s-au obișnuit să lase pe atacanți să intre în posesia mingii și apoi atacă pentru deposedare. In acest fel, își îngreunează propriile sarcini de joc, în loc să fie ei primii la minge, cum cer sarcinile de apărare.

Posibilitățile tehnico-tactice ale apărătorilor să ajungă la nivelul înaintașilor

CAUZE COMPLEXE

N. PETRESCU: Greșelile de apărare sînt cauzate de factori tactici, tehnici și psihologici.

Mulți dintre fotbaliștii noștri n-au aprofundat bine jocul de apărare. Nu le este clară noțiunea de marcaj și ignorează cîteva adevăruri importante. Într-o echipă, un singur jucător poate efectua „marcajul-umbră" pe tot terenul. Doi, sau mai mulți nu se pot sincroniza, deplasările lor pot determina breșe serioase în sistemul defensiv. In schimb, maniera de marcaj pe zonă e înțeleasă și aplicată ca ceva „lejer-indulgent". Cînd de fapt în cadrul zonei sale, fiecare apărător trebuie să-și marcheze adversarul foarte atent, strict, fie la intercepție, fie lipindu-se de el.

Jucătorii nu cunosc, de asemenea, toate mijloacele tactice posibile pentru rezolvarea colectivă a unei faze de apărare. La unele echipe străine se observă cum după depășirea (eliminarea) unui apărător, apare ca din pămînt altul. Sincronizarea, corelarea, apropierea pozițională a apărătorilor noștri e doar sporadică, ușor de „deconcertat" încît, frecvent, depășirea unui singur apărător deschide un adevărat bulevard spre poartă.

Pot fi, de asemenea, încriminate deficiențe de ordin tehnic. Fotbaliștii noștri au progresat prea puțin la capitolul tehnicii atacului de deposedare în condiții de mare dificultate. Antrenarea acestui procedeu este departe de exigențele fotbalului modern.

Și, în sfîrșit, concentrarea jucătorilor în faza de apărare se efectuează cu numeroase sinuozități. După cîteva intervenții reușite, apărătorii se relaxează, contșient sau nu, substimînd în continuare capacitatea atacanților. Adunînd toate acestea vom găsi explicații plauzibile pentru frecventele eșecuri înregistrate în faza de apărare.

SE CAUTĂ SOLUȚII COMPLICATE

ION BALANESCU: Factorul psihologic, aș spune, este determinant în comiterea erorilor în sistemul defensiv. Logic, situațiile decurg în felul următor: apărătorii, lipsiți de simțul anticipării și necunoscînd bine succesiunea desfășurării acțiunilor în atac, sînt surprinși, de regulă, pe poziții greșite. In continuare (dar, evident, cu întîrziere), dîndu-și seama de această greșeală de plasament, caută să o repare, devin precipitați și în aceste condiții comit o nouă greșeală tehnică, la apariția căreia concură și stăpînirea insuficientă a procedeelor adecvate.

Asemenea aspecte au fost destul de dese în campionat și chiar în jocul reprezentativelor noastre. Ca să nu mai vorbesc că uneli, crezîndu-se prea stăpîni pe situație, riscă soluții complicate creînd astfel un mare pericol la propria lor poartă. Dan Coe, Hălmăgeanu, D. Nicolae, Bîlan și alții ne-au oferit asemenea mostre în partidele pe care le-au jucat, anulînd dintr-un condei tot ceea ce echipa lor realizase pe parcursul meciului.

Așadar, atenție la pregătirea multilaterală a apărătorilor. Azi, cînd în fotbalul modern timpul de execuție se reduce la maximum, este imperios necesară reconsiderarea degajărilor directe (din volé), folosirea celor mai rapide și simple mijloace de degajare a propriului tău teren.

NIVEL TEHNIC SCĂZUT

C. CERNĂIANU: Pe scurt, cred că aceștia sînt factorii:

a) nivelul tehnic încă scăzut al majorității apărătorilor noștri

b) dublarea apărătorului depășit se face de multe ori necorespunzător, iar în unele situații ca nici măcar nu se efectuează;

c) se acordă prea puțină atenție mijloacelor de prevenire a surprizelor în situațiile fixe de apărare. Fundașii sînt lăsați, în asemenea situații, să se organizeze după cum îi taie capul, fără ca, în prealabil, să se facă exerciții specifice în cadrul antrenamentelor. Se impune o mai mare atenție acestui capitol din partea noastră, a antrenorilor;

d) în strînsă legătură cu cele de mai sus, aș releva faptul că pe plan mondial a apărut tot mai pregnant un jucător cu mare personalitate în dispozitivul fiecărei apărări: jucătorul denumit „libero", intuiește posibilitățile cele mai eficace de apărare, hotărăște și distribuie cu rapiditate fiecărui coechipier rolul pe care trebuie să-l îndeplinească. La noi, asemenea jucători pot fi numărați pe degete: **Nunweiller III, M. Marcel, Metcas, Jenei** (Steaua). Nu întotdeauna, însă, rolul acestora se manifestă cu maximum de eficacitate, deoarece, pe de o parte, nu sînt ascultați întocmai, iar pe de alta, nici ei nu sînt consecvenți în rolul ce le-a fost conferit.

Dublul... debut al lui Deleanu

După cum se știe, la 26 noiembrie, pe stadionul San Paolo din Neapole, jucătorul ieșean Augustin Deleanu a debutat în prima echipă a țării.

Nu vrem să revenim asupra evoluției lui Deleanu în fața spectatorilor napolitani, o evoluție pe care am avut cu toții ocazia să o apreciem în tele-transmisia meciului. În rîndurile de față vom releva incidența acestui debut pe alt plan, să-i zicem afectiv, ecoul complex pe care împlinirea unui vis al jucătorului Deleanu l-a stîrnit în OMUL Deleanu.

Pentru evidențierea faptului, o scurtă retrospectivă, de plasare în timp și spațiu a eroului nostru.

...Duminică 21 august. În tribunele stadionului din dealul Copoului nu poți arunca un ac. Este prima etapă a campionatului și simpatizanții echipei ieșene, din oraș ca și din regiune, s-au adunat în număr record pe stadion. C.S.M.S.-ul primește vizita echipei bucureștene Steaua. După 90 de minute de joc, capete plecate, „of"-ul moldovenesc multiplicat la ordinul miilor, priviri rătăcite – ale jucătorilor – ferindu-se de orice confruntare. 1–7 !

Printre jucătorii echipei gazdă, unul ieșise la joc vesel și radios de parcă mergea la o onomastică. Acum, la sfîrșitul partidei, nu mai nimerea ieșirea... Era Deleanu. Talentatul Deleanu, unul din jucătorii de bază de la C.S.M.S., titular al lotului olimpic. După meci a dispărut imediat, dar și-n timpul jocului nu se poate spune că ar fi „apărut" de prea multe ori.

A venit meciul cu Dinamo Pitești. Tot la Iași. Și tot cu o înfrîngere. Iar Deleanu a fost din nou un „cavaler al tristei figuri". Nu mai putea fi vorba de o întîmplare. Augustin Deleanu era într-o formă foarte slabă. Iar „forma" oglindea cu fidelitatea oglinzii munca la antrenamente, ba, mai mult, atitudinea generală a lui Deleanu în mediile în care evolua (studențesc, sportiv).

Nu ne dăm seama ce s-a petrecut imediat după aceea cu Deleanu. Ce a avut mai mare eficiență – critica colectivă, ajutorul colegilor sau amorul propriu... regăsit – cert este că în viața acestui jucător au survenit numeroase schimbări. În orele de curs, la facultate, pe terenul de antrenament ca și în timpul liber, Deleanu se făcea remarcat printr-o prezență activă, care „se voia discretă", dar care n-a scăpat colegilor săi de școală și sport.

Iar evoluțiile sale pe dreptunghiul de gazon au început să-și recapete atributele cunoscute : siguranță, eleganță, acroșaj impecabil, demarări debordante pe spațiul extremei. Iar „cota" lui Deleanu a început din nou să crească în ochii tuturor : spectatori, antrenori, selecționeri ai loturilor reprezentative.

O primă urmare se cunoaște : Deleanu a fost promovat în prima reprezentativă a țării și a jucat la Neapole.

Ceea ce mai vor însă să consemneze rîndurile de față este mărturisirea jucătorului ieșean după acest meci :

„După realizarea acestui mare vis al meu, am în minte un singur gînd : ca debutul de la Neapole să însemne un DEBUT și în viața mea de toate zilele. Am să fac totul pentru ca spectatorii, colegii mei de facultate și de echipă, antrenorii, toți cei care mă cunosc, să fie pe deplin mulțumiți de mine".

M. POP

INTERVIU LA IEȘIREA DIN... ȘUT

Cu Crîsnic și Panait despre munca lor și fotbal

— Alo ! Exploatarea minieră Petrila? Vă rog, cu șeful sectorului electromecanic !

— Vă rugăm să reveniți la ora prînzului. Tovarășul inginer Panait este în mină!

Așa fiind, am fost nevoiți să discutăm despre fotbal cu fostul internațional *Ion Panait*, după ce acesta a ieșit din... șut ! Vă rugăm să ne credeți, însă, că apelul nostru telefonic a fost lansat doar pentru a plasa locul acțiunii, întrucît eram convinși că nu-l vom putea găsi pe inginerul Ion Panait decît în mină. Cu conștiinciozitatea, dăruirea și priceperea cu care îl găseai, la fel de punctual, cu ani în urmă, pe terenul de joc, la antrenamente.

De fapt, noțiunea „cu ani în urmă" este foarte relativă în cazul de față, întrucît Panait s-a lăsat, „oficial", de fotbal în anul 1960, a mai jucat pînă în 1962 la Petrila, în „regiune", dar ghetele nu le-a pus în cui nici acum : pentru că Ion Panait este prezent pe teren în calitate de cavaler al fluierului! Mulți vor zîmbi aflînd aceasta, știind că Panait, fundașul tare ca cremenea, producea uneori „scîntei" în contactul cu adversarul, ținînd astfel treaz arbitrul 90 de minute. Dar cum Panait este omul hotărîrilor ferme, nu ne vom mira văzîndu-l, nu peste multă vreme, în lotul arbitrilor de categorii republicane. Mai ales că el și-a mai probat o dată, cu ani în urmă, această calitate, părăsind Bucureștiul natal și totodată locul consacrării sale pentru a se stabili în Valea Jiului.

Atunci, în 1948, o gazetă bucureșteană de sport însera această opțiune sub un titlu de o șchioapă: *„Ce caută Panait la Petroșeni?" „Acest titlu m-a îndîrjit*, ne spune Panait. *M-am hotărît să le arăt scepticilor ce caut la Petroșeni. Și poate că acum mă pot socoti și eu localnic. Nu-i așa, Ică?"*

Cel căruia ing. Ion Panait i se adresase cu acest cald și intim apelativ, era inginerul *Aurel Crîsnic*.

Pentru Panait, Crîsnic semnifică Valea Jiului, minerii săi și, dacă vreți, culoarea locală a fotbalului, care numără peste 50 de ani de activitate.

Crîsnic (lîngă el, ca totdeauna, Panait) blochează în fața lui Constantin, într-un meci C.C.A. – Jiul

Pentru că Aurel Crîsnic, al doilea fiu al minerului Gh. Crîsnic de la Jieț, s-a născut pe aceste meleaguri, a învățat carte și fotbal aci, și acum muncește printre ortacii săi, așa cum a învățat : cu trup și suflet, cu modestie.

L-am întrebat pe Panait :

— *Care v-a fost coechipierul preferat?*

Și răspunsul a venit prompt, de parcă se aștepta la această întrebare :

— *Crîsnic!* (Acesta nu era încă de față).

Apoi, după ce la întîlnirea noastră a sosit și Crîsnic, i-am pus și acestuia aceeași întrebare. Și uitîndu-se oarecum jenat la prietenul său, de parcă și-ar fi cerut scuze pentru o asemenea destăinuire în public, mi-a răspuns :

— *Panait !*

Și această prietenie dăinuie de aproape 16 ani, timp în care momentele comune au fost atît de numeroase încît nu pot fi consemnate aci decît cele mai semnificative.

„Prin Ică am început să-i îndrăgesc pe cei din jur, cu preocupările și felul lor de viață", ne spune Panait.

Și iată-l pe fotbalistul Panait, la o vîrstă ce depășise anii studențici, apucîndu-se serios de facultate pentru a recupera anii pierduți, pentru a fi alături de Crîsnic și pe terenul meseriei. Și după ce maistrul Aurel Crîsnic își susține în anul 1957 examenul de stat la Institutul de Mine din Petroșeni, cu proiectul unei instalații complexe de extracție, iată că după doi ani, Ion Panait obține și el diploma de inginer cu specialitatea electromecanică minieră.

„Mulți au fost înclinați să creadă că ceea ce am căutat eu în Valea Jiului a fost diploma, ne spune Panait. *Și eu le-am arătat apoi că ceea ce am dorit mai mult, a fost să găsesc aci înțelegere, pentru ca aportul meu în muncă și în sport să fie cît mai consistent. Și aci, printre tovarășii mei, care m-au susținut și la bine și la rău, mi-am găsit drumul în viață".*

De aceea, mi s-a părut firesc că amintirile sale sportive cele mai dragi sînt legate de *echipa* Jiul : *„N-am să uit niciodată anul cînd echipa noastră a terminat campionatul categoriei A pe locul III. N-am pierdut atunci pe teren propriu decît două meciuri, pentru că toți: Gabor, Farcaș, Romoșan, Vasiu și ceilalți luptau ca unul. Iar memoria îmi redă ca o filă de album formația noastră reprezentativă secundă aliniată în toamna aceluiași an (1957), la Atena, pentru meciul cu echipa Greciei (1—1). Eu eram căpitanul echipei, lîngă mine era Crîsnic iar „încheietor de pluton" un alt miner, Gabor.*

— *Deviza noastră era : „nu ne dăm lătuți!"*, intervine Crîsnic. *Eu îi spuneam lui Ion: „careul mic e al meu, cel mare, al tău!" și această... diviziune a muncii, a dat bune rezultate.*

— *Cu calmul tău proverbial, era și firesc, adaugă zîmbind Panait.*

— *Bineînțeles*, „blochează" cu siguranță, fostul portar. *Nu-ți amintești meciul cu U.T.A. de la Arad, de-acum vreo 10 ani? Vaczi a reluat mingea din voleu cu o asemenea putere, de la 7—8 metri, încît i-am auzit doar șuieratul și am simțit cum îmi deranjează freza! Apoi însă careul mic a fost al meu, cel mare al tău, și... scorul 2—2.*

Și amintirile încep să se deruleze, ca un film aflat abia pe masa de montaj: Panait (oborean de baștină), învățînd fotbal împreună cu fratele său Ion Vasile (și el viitor internațional) de la „nea Petrică" (Steinbach), apoi, la 16 ani, debut în „B", la Olimpia. Din 1942 pînă în 1946 la Carmen, în echipa de „11 carate", alături de V. Stănescu, Novac, C. Marinescu, Șiclovan, Marian, Covaci. Un an apoi la A.S.A. și, din 1948 pînă la „abdicare", la Jiul. A jucat împotriva lui Dobai, Bodola, Sipoș și-i consideră pe Alexandrescu, Vaczi și Sony Niculescu, cei mai dificili adversari direcți.

„În ultima mea perioadă de activitate competițională, acum vreo 7 ani, eram acuzat că prefer organizarea apărării cu 4 fundași pentru că... am îmbătrînit. Acum, însă, e la modă și practicată de cei tineri !", observă Panait. Și tot el continuă, nu fără o undă de amărăciune- *„După retragere, am simțit o asemenea durere, încît nici nu mai puteam merge la meciuri. Duminicile, pescuiam! Acum însă... am arbitrajul".*

Aurel Crîsnic, preocupat de carte, s-a mulțumit în copilărie să considere fotbalul doar un joc ca oricare altul. După liceu, a urmat școala de maiștri din Petroșeni, așa că juniorul Crîsnic de la *Paringul* Lonea a lăsat mai departe fotbalul în postura de auxiliar. Abia la 18 ani, tînărul maistru își poate permite să dedice sportului preferat după amieze întregi. Și consecvent debuturilor sale tîrzii, Crîsnic ajunge în echipa *Jiului* (reprezentanta minerilor în categoria A) abia în anul 1950, cînd avea deja 25 de ani. Și de atunci, duminică de duminică, Aurel Crîsnic a apărat timp de 10 ani poarta minerilor din Petroșeni, fără să fi fost accidentat sau să fi lovit vreun adversar, fără să fi fost înlocuit, avertizat sau suspendat. Deși a debutat relativ tîrziu în categoria A, el se numără printre jucătorii cu cele mai multe meciuri susținute în prima categorie de fotbal a țării : 207! A fost selecționat în loturile naționale de 11 ori, participînd printre altele (alături de Voinescu) la festivalul tineretului de la Berlin și la Olimpiada de la Helsinki. Și o interesantă coincidență: Crîsnic a totalizat la sfîrșitul carierei sale divizionare 360 de meciuri: un întreg an de meciuri !

Pe parcursul convorbirii noastre cu cei doi prieteni, au ieșit destule similitudini din viața lor. Să mai adăugăm doar două: împreună s-au despărțit, în anul 1960, de echipa îndrăgită, și aceeași dragoste nestinsă pentru fotbal nu i-a lăsat să părăsească definitiv terenul, continuîndu-și activitatea în echipe ale minerilor din campionatul regional; și, însfîrșit, atît Panait cît și Crîsnic au cîte doi copii: un băiat și o fată !

Sînt amănunte pe care întîmplarea le-a relevat, dar ele fac parte integrantă din ceea ce Ion Panait și Aurel Crîsnic au păstrat și cimentat peste ani, ca rod prețios al activității lor comune pe terenul de sport : *prietenia.*

S. GABRIELESCU

Să spunem adevărului pe nume...

Nu este un moto, ci subtextul unei ședințe de analiză, comunicat ca un fluid spiritual între 20 de participanți ai unei „partide" dramatice, în care protagoniștii, jucători de fotbal, își puneau în valoare nu șutul, ori driblingul, ori plasamentul, ci virtuți mult mai de preț : cinstea, omenia.

Localizare în timp, în spațiu : luni 12 decembrie, clubul Siderurgistul Galați. Obiectul ședinței : (nomenclatura oficială) analiza evoluției Siderurgistului în turul campionatului. În fapt, o confruntare a caracterelor.

Am aflat în această ședință ceea ce miile de iubitori ai fotbalului care citesc luni în ziar despre evoluția de duminică a acestei echipe n-au de unde ști. Pentru că în ziare se consemnează desfășurarea meciului, autorii golurilor, clasamentul etc. În ziare nu apar motivele pentru care Stătescu și-a mutat peste noapte ședința de pe malul Dunării la poalele Ceahlăului, așa cum nimeni n-are de unde să știe că jucători de bază ai formației, ca Adam, Costache, Pal, o dată cu retrogradarea echipei din „A", s-au gîndit să dezerteze de pe o „navă de mină a doua" pentru meleaguri ploieștene sau ieșene, acolo unde firma e mai mare...

Aceste adevăruri se spun — mai de voie, mai de nevoie — în fața tovarășilor sau de către ei.

Unii se ascund și neagă pînă la capăt. N-au curajul recunoașterii sau își închipuie că pot „fenta" în viață ca și pe teren. Tînărul Ioniță, bunăoară, jucător de talent, de perspectivă, apreciat pînă mai ieri de toată lumea, a încercat în ședință o figură „tare". „Antrenorul mă persecută — a zis el. Ori el, ori eu ! Nu-i place de mine, să-mi dea dezlegarea !"

Ceea ce n-a spus însă Ioniță, au spus ceilalți participanți la ședință. Au spus că Ioniță a fost descoperit, ca junior, și crescut de același antrenor care „azi îl persecută", că în echipă era unul din cei trei titulari la alcătuirea formației, dar, mai ales, că Ioniță a „aranjat" cu cei de la Hunedoara să se transfere la ei.

Din vorbele antrenorului Zaharia am reținut că singurul repros pe care obișnuia să i-l facă era pasivitatea sa pe teren, fuga de luptă, de dăruire pentru echipă. În ședință au înțeles cu toții de ce cuvintele „dăruire pentru echipă" nu puteau să aibă rezonanță la Ioniță...

Alte adevăruri care explică ceea ce, la timpul lor, era de neînțeles.

O lună de zile — în septembrie — la antrenamentele echipei au participat doar cîte 4—5 jucători (!), rezervele. Titularii „n-aveau treabă" cu echipa. Ei erau de drept în formație, antrenorul fiind silit să-i prezinte la jocuri așa nepregătiți cum erau. N-avea alți jucători. Așa se explică cum merituoșii învingători ai Rapidului din primăvară s-au chinuit în fața unor echipe cu posibilități evident reduse.

Cu timpul însă, omenia, „fondul de bază" al majorității componenților acestei echipe și-a spus cuvîntul. „Rătăciții" s-au întors încetul cu încetul la matcă. au pus umărul și echipa a început să revină la linia de plutire. Finalul turului i-a găsit pe gălățeni pe locul 2. Un loc de pe care se vede din nou la orizont categoria A. Înclinăm însă să credem că dintre toate întîlnirile susținute de Siderurgistul în acest tur, partida „adevărului" din acea mohorîtă zi de decembrie este cea mai prețioasă.

M. P.

DE VORBĂ CU FOȘTII INTERNAȚIONALI

BAZIL MARIAN a trecut de **Teodorescu** și **Naciu** și șutează la poarta lui **Lăzăreanu** (Fază din meciul C.F.R. – Dinamo București).

BAZIL MARIAN

„bombardierul" prin excelență

Cu Bazil Marian, discuția nu-și caută ambianța în aroma cești cuței de cafea sau în fumul de țigară, și nici în păhărelul de vin dezlegător de limbă. Bazil nu bea cafea, n-a fumat niciodată, iar cît privește păhărelul... acesta nu cadrează cu sobrietatea camerei de la hotelul sportivilor „23 August", unde actualul antrenor al lotului nostru olimpic și-a stabilit „cartierul general" înaintea turneului proiectat în America de Sud.

Dar discuția se poate închega și fără aceste stimulente, dacă apeși pe pedala capabilă s-o declanșeze. Aceasta e fotbalul !

Bazil Marian e omul „pasiunii unice". Desigur, îi place, ca orișicui, să citească, să meargă la teatru (de altfel, soția lui este actrița Virginia Stingaciu), să călătorească — dar pasionat cu adevărat nu e decît de ceea ce se leagă de fotbal. „Nu pot concepe să trăiesc fără să respir aerul stadioanelor, fără să aud tumultul tribunelor. M-am obișnuit cu rigoarea orelor de antrenament, cu febra deplasărilor, cu emoția începuturilor de meci și-mi place să fiu părtaș, într-un fel sau altul, la crearea acestei atmosfere. Am jucat fotbal timp de 19 ani și am rămas în continuare alături de el, pe viață, alegîndu-mi și calificîndu-mă în meseria de antrenor".

— E o profesie de credință, impresionantă ! Și de cînd primul contact cu... magneticul balon rotund ?

— La Uioara, unde m-am născut la 7 noiembrie 1922 și am făcut primele clase de școală, am tras și primul... șut la poartă. La 13 ani eram legitimat la echipa locală „Solvay" — bineînțeles la pitici. Antrenamentele organizate și meciurile nu-mi potoleau totuși suficient pofta de minge și-mi completam totdeauna „porția" cu jocurile de pe maidan, cu colegii de școală. Fără această „pregătire" suplimentară nici nu cred că aș fi putut progresa. Descătușat de răspunderea pe care ți-o impun meciurile oficiale, aici îmi puteam exersa în voie execuțiile tehnice (căutam să copiez ceea ce vedeam la cei mari), mă perfecționam în dribling, îmi puneam la treabă piciorul stîng, pentru a-l face să egaleze în abilitate pe cel drept, șutam — șutam mult, din orice poziție. .

— ...ajungînd astfel, peste cîțiva ani, unul dintre cei mai temuți „bombardieri" ai fotbalului nostru !

— Eh, a mai durat pînă atunci... Între timp, mi-am continuat liceul la Cluj. Am jucat alci la juniorii „Victoriei". „Victoria" era echipă divizionară A și ambiția mea era să joc în prima formație, alături de Felecan, Cociuban, Căpușan, Muntean. Numele meu... rima cu al lor, iar diferența de nivel tehnic se ștergea văzînd cu ochii, astfel că după cîteva meciuri reușite la juniori, în 1938 am fost promovat. De atunci, socotesc că am început să fac cu adevărat fotbal de performanță.

— Vicisitudinile anilor de război v-au purtat apoi prin alte orașe și pe la alte echipe Mi-amintesc, de pildă, de „Mica"-Brad (tot o formație de Divizia A), pentru ca prin 1941 să vă stabiliți în București, la „Carmen". Aici, în cadrul acestei echipe v-ați cîștigat o adevărată popularitate în rîndurile publicului...

— Recunosc că m-am bucurat de simpatia iubitorilor fotbalului, dar aceasta a venit ceva mai tîrziu. Am avut ghinionul, cred, de a mă naște cu 10 ani prea devreme ! Fac parte din generația de sportivi cărora războiul le-a întunecat posibilitatea de a se afirma pe deplin. Abia în anii reconstrucției, după Eliberare, cînd țara și poporul nostru renășteau la o viață nouă, fotbalul a putut lua avînt. S-au construit și reamenajat stadioane, tribunele s-au populat de un public nou, mai numeros, mai entuziast...

— ...care v-a urmărit cu interes și atunci cînd ați jucat la „Carmen" cît și, mai tîrziu, în 1947, la C.F.R. — actualul Rapid — dar mai ales atunci cînd purtați tricoul selecționatei țării. Îmi aduc aminte că prin 1946 vi s-a acordat și cinstea de a fi căpitan al echipei reprezentative. Apropo, de cîte ori ați fost selecționat ?

— Am jucat de două ori în echipa reprezentativă de juniori, o dată la „B" și de 21 de ori în națională „A". Dacă vă interesează, aș adăuga că am susținut de-a lungul activității mele de jucător (care a durat pînă în 1954, încheindu-se la Rapid), peste 600 de meciuri oficiale sau amicale.

— Și întotdeauna, numai pe posturi de atacant...

— Mai precis, numai ca inter dreapta sau stînga — cu excepția unuia, cînd am fost și centru înaintaș. Ce să fac ? Din totdeauna m-a atras ca un magnet poarta adversă și am încercat să-mi satisfac această pornire, înscriind cît mai multe goluri. Trăgeam cu sete — cu predilecție de la distanțe variind între 16 și 25 de metri — și-mi producea o plăcere deosebită cînd șutul meu scutura plasa porții din față. Dar pentru a ajunge la această siguranță pe șut, mi-au trebuit multe, foarte multe ore de exercițiu, chiar și în anii cînd atingeam maturitatea fotbalistică.

Bazil se însuflețește vizibil atingînd această temă dragă inimii lui.

— Fără îndoială că în fotbalul actual — **continuă el** — valoarea unui atacant se măsoară după capacitatea lui de a îmbina jocul de creație cu realizarea finală, dar cred că în toate timpurile, marii atacanți s-au remarcat prin reușita finalizărilor.

— Oare această sete de a marca nu v-a împins spre un joc prea individual ?

— Nicidecum. Atît la „Carmen" (în compania colegilor de linie : Farcaș, Iosif Covaci, Torjoc sau Bonațiu, Gică Popescu sau Tr. Iordache), cît și la C.F.R. (cu Lungu, Filote, Tănăsescu și alții), noi toți ne cunoșteam bine posibilitățile, caracteristicile, stilul de joc. Exista o perfectă coeziune, și sufletească și tehnică, ceea ce ne permitea ca, în funcție de condițiile tactice concrete de moment, să lăsăm unuia sau altuia sarcina de a finaliza. Pe de altă parte, nimeni nu fugea de răspunderea șutului în momentul oportun, decisiv. Rezultatul era că se marcau multe goluri — și spectaculoase. Eu cred că și în ciuda condițiilor actuale, ale apărărilor aglomerate, s-ar putea înscrie mai mult, dacă atacanții ar fi mai stăpîni pe acest deosebit de important procedeu tehnic care e trasul la poartă.

— Deci, în rezumat, care sînt criteriile după care apreciați — ca antrenor și specialist în pregătirea tinerilor fotbaliști — valoarea unui atacant ?

— Îl judec după cum manevrează din punct de vedere tehnic balonul, după cum se orientează în teren și, în special, după cum rezolvă situațiile de joc în faza de finalizare.

— Și aveți un exemplu concret de jucător care să se apropie de imaginea atacantului ideal ?

— Pentru fotbalul de pe vremea mea, îl aveam ca model pe Baratki, de la care am încercat și am reușit într-o oarecare măsură să preiau unele „taine" ale fotbalului, iar în prezent Eusebio mi se pare întruchiparea cea mai reușită a atacantului, prin buna manevrare a mingii, prin „scrima" fotbalistică pe care o practică pentru evitarea atacurilor adversarilor, prin modul cum se deplasează pe teren — cu schimbări de ritm, frînări și accelerări alternative — și prin calitatea și varietatea procedeelor de șut.

— Observațiile dv. le găsesc judicioase și interesante. Cred că publicarea lor în coloanele revistei Fotbal va fi utilă tinerilor atacanți din echipele noastre, care vor încerca, poate, să se încadreze în criteriile dv. de apreciere.

Interviu consemnat de
C. DIAMANTOPOL

CUVINTE ÎNCRUCIȘATE

NUME

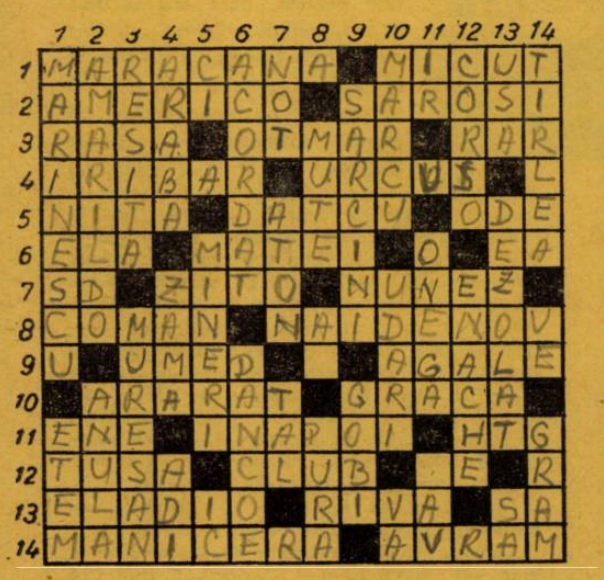

ORIZONTAL : 1) Marele stadion din Rio — „Antrenorul...", supranumele fostului antrenor al lotului italian, Dr. Fabbri. 2) În poarta echipei portugheze în meciul de la Porto cu România — Renumit jucător din trecut al echipei Ferencvaros. 3) Razantă — Unul din cei doi frați Walter — Nu prea des. 4) Portarul spaniolilor la C.M. din Anglia — De la lanterna înspre lider. 5) Jucător craiovean și numele unui arbitru — Ultim apărător dinamovist — Poezii lirice. 6) Nume feminin — Lîngă și în... numele lui Mateianu — Dînsa. 7) S. Drăgulici — Mijlocaș brazilian — Fundaș mexican. 8) Portar al piteștenilor — Apărător al porții bulgare. 9) Ud — Ritm... lent. 10) Echipă din Erevan — Mijlocaș portughez. 11) Nume de tradiție la Dinamo — Obișnuită pasă a aripilor — Abreviație în botanică (Hartig). 12) Limita fotbalistului — Echipă — Intre... bare ! 13) Printre fundașii lotului spaniol din Anglia — La Cagliari și în lotul italian — Sorin Avram. 14) Fundaș uruguayan — Extremă din Calea Plevnei.

VERTICAL : 1) Antrenor al petroliștilor — Junior pe litoral. 2) Cunoscut atacant brazilian — A nu acorda golul. 3) Localitatea lui Arnotchi, Stiegenbauer și Nestorovici (CSM) — Atacant la Poli. 4) Cupă orientală — Orașul unei victorii a lui Scipione Africanul — Adrian. 5) Dimpotrivă — Jucători de la Lupeni, Petroșeni sau Baia Mare — Pană. 6) Gol... aprobat — Apărător rapidist (2 cuv.). 7) Lac egiptean din trecut — Neintonat — Șahist sovietic. 8) Fără grai (fem. pl.) — Schimbă direcția de înaintare — Curată. 9) Misiuni pe posturi — Deșert asiatic. 10) Înaintaș clujean — Stropiri — Vasile Anghel. 11) Alifie — Jucător la River Plata — Gol. 12) Jucător italian supranumit „stîngaciul divin" — Jucător la Dinamo Obor. 13) Poartă — Fiecare dintre învinși — Sare la cap ! 14) Jucător la U.T.A. — V — Portar al Jiului.

Cuvinte mai puțin cunoscute : Htg, Not.

FOTBALUL ÎN DRAMATURGIE

După cum se știe, ultimul număr al revistei de literatură universală „SECOLUL 20" a fost consacrat temei „LITERATURĂ ȘI SPORT".

Revista publică dialogul scenic „Cei unsprezece în fața porții de aur", **al scriitorului francez HENRY DE MONTHERLANT.**

Reproducem o scenă din piesă, în traducerea lui H. Grămescu:

PERSONAJE :*

INTERUL, căpitanul echipei a treia de fotbal a unui mare club parizian, 26 ani, 1,74 m., 69 kilograme.
JACQUES PEYRONY, extrema dreaptă, elev de liceu : 17 ani, 1,71 m., 62 kilograme.
RAMONDOU, half centru, student.
BEYSSAC, fundaș, vînzător într-un magazin de articole de sport.
GRĂDINARUL-ȘEF al stadionului.
și
FOCUL

INTERUL, BEYSSAC, RAMONDOU

Jucătorii, în haine de oraș, stau de vorbă. În al treilea plan, un îngrijitor strînge morman frunzele moarte. Mireasmă de frunze moarte și de chewing-gum.

BEYSSAC : Ni se propune să trecem în echipa unui alt club, mult mai puternică decît aceasta, sub conducerea faimosului internațional englez Blackwater, cu mai multe avantaje. Am fi nebuni să refuzăm. Ești foarte drăguț cu părerile tale de rău, dar ai să ne înlocuiești ușor.

INTERUL : Sînt năucit. Din tot ce-am trăit împreună, nimic n-a fost destul de puternic pentru a vă reține...

RAMONDOU : Dacă te împiedici în astfel de considerații, n-ai să avansezi niciodată-n nimic. Dar, de bună seamă, vom fi întotdeauna oleacă înduioșați cînd ne vom gîndi la vechiul club.

INTERUL : Noi ne-am bizuit unul pe altul și, cînd ai gustat așa ceva, credeam că e greu să-i uiți gustul. Am mîncat împreună și ne-am împărțit nădejdile, cum ne-am împărțit pîinea și vinul, cum ne-am împărțit totul. Dar, în fond, era ceva de neîmpărțit. Astfel, obiceiurile noastre, culorile noastre, însăgnele noastre, strigătul nostru de repliere, golurile victoriei noastre, le părăsiți și, nu numai atît, vă puneți sub comanda unui căpitan străin ! Și îi veți întîlni pe alb-negri și veți îndrăzni să jucați contra lor ?

BEYSSAC : Ce trebuie să luăm aminte este că tu, care ne-ai făcut de-atîtea ori teoria spiritului sportiv, nu ai nimic din acest spirit.

INTERUL : Pentru voi, fotbalul, văd acum, înseamnă a înscrie cît mai multe goluri.

Pentru mine, era un exercițiu care făcea parte dintr-o regulă a vieții.

BEYSSAC : Absența noastră cu ce...

INTERUL : Aveam iluzia că această viață împărțită frățește ne sudase pe toți unsprezece. Trei sînteți gata să părăsiți echipa mea și să dovediți astfel că ea n-a însemnat mai nimic pentru voi. Nu discut concepția voastră despre sport — în fotbal, a ajunge campioni ; în atletism, a colecționa recorduri — ba chiar o găsesc întemeiată cumva. Dar eu am visat o astfel de unitate sufletească la echipa noastră, încît mă îndoiesc că aș mai avea inimă să rămîn într-un club în care voi nu mai sînteți.

RAMONDOU : Să renunți la joc pentru o chestiune de persoane !

INTERUL : Lumea se conduce după chestiuni de persoane.

(Sosește Peyrony).

Aceiași, JACQUES PEYRONY

INTERUL : Tu părăsești clubul ?

PEYRONY (ursuz, dușmănos) : Da !

INTERUL : Cîte strădanii irosite !

PEYRONY : Nu sînt oare liber ?

INTERUL : Voi toți sînteți liberi, numai eu nu, pentru că, îmi dau seama acum, eu depind de voi.

PEYRONY : Mi se oferă prilejul de a mă ridica la o clasă internațională. N-am să stau pe gînduri.

INTERUL : Tot ceea ce ai trăit împreună cu echipa nu contează în ochii tăi nimic ?

PEYRONY : Nu.

INTERUL : Monstrule ! Monștrilor ! Nu degeaba ați fost porecliți „Pui de lei". Băieți cu ochii duri. Cîtă suferință — sînt sigur — le-ați provocat voi mamelor voastre ; parcă le văd cum vă așteptau seara, cînd vă întorceați de la meciuri, cum nădăjduiau un cuvînt bun, și voi intrați fără să le dați bună seara și nu deschideați gura la masă și ele suspinau : „Am avut totuși un băiețel, pe vremuri..." (Peyrony ridică din umeri. Atunci, deodată, cum în eprubetă un corp se schimbă în altul, emoția Interului se transformă în mînie. Pălește, face un pas către Peyrony). *Nu-ți dau voie să pleci.*

PEYRONY : Cum ?

INTERUL (sufocat, aproape bîlbîindu-se) : *Nu pot să accept lipsa ta în ceasul cînd am nevoie de tine. Am alcătuit această echipă cu tine pe extrema dreaptă, cunoscîndu-ți calitățile și defectele. Aveam o linie de atac bună, bine echilibrată, pregătită pentru execuții de mare subtilitate. Unde să mai găsesc un om tot atît de sprinten ca tine ? Și care să știe să se plaseze ca tine ? De altminteri, nici nu vreau să-l caut. Nu-i numai atît, și e foarte simplu : nu pot să accept ca tu, care-mi datorezi tot ceea ce ești, să-mi lipsești în ceasul cînd am nevoie de tine.*

* În scenele reproduse nu apar decît primele patru personaje.

DE LA UN CONTINENT LA ALTUL

EUROPA:

● CUM A PIERDUT, DIN NOU, INTER ?
● FENERBAHCE CONDUCE PLUTONUL, DAR...

De data aceasta, vom lărgi puțin sfera rubricii noastre rezervată campionatelor din alte țări. Nu ne vom limita la „europene", ci vom face cîteva popasuri și pe alte continente, unde competițiile — interne sau internaționale — oferă aspecte și fapte cel puțin la fel de interesante pentru a fi cunoscute.

Deci, la drum...

Așadar, pentru a doua oară în acest sezon, Inter a fost învins în campionatul Italiei, furnizînd o mare surpriză. De necrezut, dar adevărat : jucînd aproape la fel de bine ca în meciurile în care și-a întrecut atîția adversari și încă mai de temut, Inter a fost făcut k.o. de un Lazio mediocru și mai confuz ca oricînd !

Acestea sînt primele comentarii după marea surpriză de duminică. Cei 60.000 de spectatori prezenți în tribunele stadionului olimpic din Roma se întreabă și acum cum a putut cîștiga Lazio (cu 1—0) ! Dar în fotbal (și în campionat mai ales) contează golurile și nu jocul. Inter a fost învins cu armele pe care le folosește uneori în partidele internaționale. A dominat aproape 80 de minute, dar n-a reușit, o singură dată măcar, să străpungă zidul defensiv format din 7—8 oameni în fața porții echipei Lazio. În schimb, gazdele — pe care barele le-au salvat de cîteva goluri — au știut să speculeze singura greșeală a apărării milaneze și au marcat golul victoriei. Unii specialiști, încercînd să explice acest rezultat neașteptat, afirmă că victoria s-ar datora faptului că antrenorul lui Lazio, M. Neri, a fost timp de doi ani adjunctul lui Helenio Herrera și a știut să conceapă o tactică ingenioasă cu care să contracareze pe aceea a „magului". Nu aceasta este însă și părerea multora din cei prezenți, care au văzut jucînd pe Lazio după principiul „să scape cine poate"...

Campionatul Turciei a ajuns la etapa a XI-a, dar situația din fruntea clasamentului nu-l deloc limpede. Lider este *Fenerbahce din Istanbul* cu 18 puncte, dar are destule emoții : *Beșiktaș Istanbul* și *Göztepe Izmir* (aceasta din urmă cu un meci mai puțin jucat) îl urmăresc îndeaproape, la 1 și respectiv 2 puncte distanță. În schimb, Fenerbahce a scăpat pentru moment de concurența unui vechi rival, *Galatasaray* — fostă de atîtea ori campioană — care trece printr-o pasă neagră și, în consecință, se află pe locul 5 cu 13 puncte din 10 meciuri.

La fel de încurcată este situația și la periferia clasamentului, unde se dă o luptă pasionantă între *Karsiaka, Izmirspor, Demirspor* și *Vefa*, pentru o cît mai rapidă îndepărtare de „lanterna roșie".

AFRICA:

● CINE VA FI CAMPIOANĂ ?
● CUPA FACE RAVAGII ȘI ÎN ALGERIA

De la înființarea „Cupei campionilor africani", după modelul competiției europene (ca organizare, sistem de desfășurare și calificare), campionatele țărilor africane au început să fie și mai mult prețuite, iar interesul pentru fotbal a sporit considerabil. Dovadă că finala ediției 1966 a „Cupei campionilor" a fost urmărită de o asistență care a depășit cifra de 15.000, iar pentru retur se contează pe 25.000 de spectatori !

Prima ediție, organizată în 1965, a fost cucerită de campioana Camerunului, Oryx Club de Douale, *după un turneu final, cu patru echipe, disputat la Accra (Ghana). Ediția 1966 s-a desfășurat după sistemul „Cupei campionilor europeni", adică sistem eliminatoriu după jocuri tur-retur. În finală au ajuns* Real Bamako, *campioana din Mali și* Stade d'Abidjan, *campioana din Coasta de Fildeș. Pînă la finală, însă, aceste două echipe au avut de parcurs un drum destul de greu. Real Bamako a învins cu 2—1 și 3—2 pe campioana Guineei, cu 3—2 și 6—0 pe aceea a Liberiei și cu 4—2 și 3—2 pe deținătoarea Cupei, Oryx Club de Douale (Camerun) ; Stade d'Abidjan a eliminat succesiv pe campioana din Volta Superioară, pe campioana Ghanei (cu 1—0 și 2—2) și pe campioana Sudanului, Hilal Club din Khartum (cu 0—1 și 4—2). Aceasta din urmă a fost cel mai redutabil adversar, pentru că eliminase — în sferturi de finală — pe campioana din Congo-Brazzaville, cu 4—1 și 6—1.*

În prima ediție a finalei 1966, Real a dispus de Stade cu 3—1, după un joc în care cel mai bun a fost centrul înaintaș Salif Keita, *autor a două din cele trei goluri. Returul va avea loc la 25 decembrie la Abidjan și este așteptat cu viu interes de spectatorii africani.*

Între două etape de campionat, una de Cupă, care însă a făcut ravagii printre fruntașele fotbalului algerian, respectîndu-și tradiția și confirmînd renumele de „competiție k.o.". Codașa diviziei de onoare, modesta Médea, *și-a îngăduit luxul să elimine pe coliderul* R.C. Kouba, *iar la Oran* R.C.O. *a scos din cursă chiar pe deținătoarea trofeului pe 1965,* M.C. Saida. *Alte două „mari" au avut serioase emoții :* M.C. Oran *a obținut calificarea — în dauna echipei* G.C. Mascara — *abia în min. 120, la un corner, pe cînd* Bel Abbes *a înscris punctul victoriei în min. 118.*

Cum se vede, Cupa este la fel prețuitindeni.

AMERICA DE SUD:

● MECI ÎN FAMILIE LA SAO PAULO
● LA RIO, BANGU PE PRIMUL LOC

Două partide importante în campionatul statului Sao Paulo. În prima, liderul Palmeiras **și-a consolidat poziția învingînd cu 1—0 pe** Portuguesa Desportes, **grație oamenilor din „mijlocul terenului",** Ademir da Guia Dudu **și** Zequinha, **precum și veteranului** Djalma Santos, **mereu bun pe postul de fundaș stînga.**

A doilea a fost de fapt un meci în familie. S-au întîlnit echipele Corinthians **și** Sao Paulo F.C., **antrenate de doi frați, Zézé și, respectiv,** Aimore Moreira. **A învins... Aimore cu 2—1, fără să se strice atmosfera de familie...** F.C. Santos **continuă să ocupe locul al doilea în clasament, grație unei victorii cu 3—1 asupra lui** Botafogo din Ribeirao Preto, **obținută prin jocul plin de... disperare a lui** Pélé **și** Toninho.

La Rio, în ultima etapă, Bangu **a trecut și de** Flamengo : 3—0 **după 70 de minute, cînd meciul a fost întrerupt pentru că spectatorii au invadat terenul.** Bangu **s-a impus în acest final de sezon prin joc omogen și rapid, recucerind titlul de campioană după 33 de ani. Echipa lui** Flavio Costa, Flamengo, **în schimb, a cedat tocmai în acest final. De fapt, totul se trage de la partida cu** Botafogo, **în care n-a știut să „spargă" betonul adversarului, iar în puținele ocazii avute șuturile și-au greșit ținta, !**

Antonio Carbajal (Mexic) în... exercițiul funcțiunii: apără poarta echipei naționale în meciul cu Uruguay din cadrul campionatului mondial din Anglia. Cu acest joc, Carbajal a ajuns la a cincea participare în cea mai importantă competiție mondială.

AMERICA DE NORD:

● LIDERUL TREMURĂ ÎN MEXIC
● CARBAJAL SELECȚIONER

După 19 din cele 30 de etape ale campionatului în Mexic, dominate de actuala campioană **„America"**, plutonul s-a regrupat în fruntea clasamentului și 9 echipe au șanse la titlu. Deocamdată conduce **„America"**, dar liderul se simte amenințat. În „coastă" îi stă tînăra echipă **Léon**, antrenată de Antonio Carbajal, precum și **Gualalajara.**

O dată cu intensificarea luptei pentru titlu s-a înregistrat și o simțitoare creștere a numărului de spectatori, readucînd surîsul printre conducătorii de cluburi și ai federației. **În primele etape, scăderea asistenței luase forme atît de îngrijorătoare încît federația a fost nevoită să interzică televizarea în direct a jocurilor programate joi seara.** Acum s-a produs înseninare și este posibil să se revină asupra acestei decizii. Deocamdată însă, nu pot fi televizate decît meciurile de duminica.

Ultima noutate din Mexic, viitoarea gazdă a turneului olimpic (1968) și al campionatului mondial (1970) : **veteranul internațional ANTONIO CARBAJAL va debuta, la începutul anului 1967, ca antrenor național, cu prilejul meciului Mexic - Elveția de la 5 ianuarie.** Recordmanul participărilor la campionatul mondial (în edițiile 1950, 1954, 1958, 1962 și 1966) va fi astfel alături de Ignacio Trelles în pregătirea reprezentativei pentru viitorul campionat mondial. Vestea a produs mare senzație în Mexic.

MOZAIC

— *Cluburile profesioniste franceze trec prin mari greutăți financiare, situația unora dintre ele, ca Toulouse și Lille, fiind de-a dreptul dramatică. Acesta din urmă a făcut o propunere care va fi examinată în curînd și care se speră că le va scoate din impas : publicitatea diverselor firme comerciale. Fiecare echipă va face reclame unei asemenea firme, purtînd numele acesteia pe tricouri, pe chiloți și chiar pe treninguri. Aceasta, bineînțeles, cu un profit bănesc !...*

— *Un gol remarcabil a marcat Dukla în meciul retur din cadrul „C.C.E." cu Anderlecht Bruxelles : jucătorii cehi au făcut între ei 11 pase fără ca belgienii să atingă mingea, după care Mraz a șutat imparabil.*

— *Întrebat dacă în viitor intenționează să activeze în America de Nord, Di Stefano a spus că deocamdată nu a primit nici o ofertă în acest sens, dar dacă i s-ar oferi ceva interesant, n-ar refuza.*

— *În urma insuccesele repetate ale echipei Milan (care a pierdut locul fruntaș pe care-l deținea în fotbalul italian), conducerea clubului a renunțat la serviciile lui Niels Liedholm. Antrenorul suedez va trece la Torino, unde se va ocupa de echipa de juniori.*

— *Ca și Brazilia, Peru a anunțat că nu va lua parte la campionatul Americii de Sud care va începe în ianuarie în Uruguay. Motivul acestei renunțări este imposibilitatea de a pregăti echipa din lipsă de timp. În acest fel, Venezuela care trebuia să dispute un meci de calificare cu Peru, va fi admisă direct în turneul final.*

— *În prezent, Sepp Herberger, fostul selecționer și antrenor al reprezentativei R.F.G., apare la televiziune în cadrul unui ciclu de emisiuni în care își deapănă amintirile a 30 de ani petrecuți pe terenurile de fotbal.*

— *Vorwärts din Berlin va întreprinde la începutul anului viitor un lung turneu în Africa și Asia, cu care ocazie va susține mai multe întîlniri cu echipe din Egipt, Siria, Iran, Irak etc.*

MOZAIC

Pe marginea accidentului suferit de jucătorii de la Benfica

TRAGICA MOARTE A FOTBALISTULUI LUCIANO

«Monsieur Malchance», *astfel își intitulează săptămînalul francez „France Football", cursivul dedicat tragicului accident al echipei* Benfica, *denumindu-l totodată pe regretatul jucător portughez* Luciano, *victimă nefericită a acestui accident. O recentă scrisoare a lui* Lev Iașin, *adresată lui* Eusebio *și publicată în „Komsomolskaia Pravda", prin intermediul căreia celebrul portar sovietic își exprimă sincera sa compasiune, a readus regretabilul eveniment în memoria iubitorilor de fotbal din întreaga lume.*

Acum se cunosc bine amănuntele, dar mai puțin cauzele exacte și factorii responsabili ai accidentului, deși ancheta judiciară și reconstituirea au avut loc. Cînd la 5 decembrie, spre prînz, zvonul electrocutării a început să circule, căpătînd apoi confirmarea știrii transmise prin radio, numeroși „socios" s-au masat în jurul clubului, în speranța infirmării zvonului. Dar realitatea, din nefericire, nu a putut fi infirmată.

Cum s-a întîmplat nenorocirea ?

Reclama firmei americane de aparataj electric Jacuzzi Whirpool se baza pe referirile la clientela sa prestigioasă : marile hoteluri portugheze. De aceea, propunerea făcută clubului Benfica, de a aplica fotbaliștilor săi un nou sistem de hidromasaj a fost acceptată cu titlu experimental după o prealabilă consultare a medicilor. Experiența însă a fost tragică. Terminîndu-și antrenamentul, jucătorii au intrat după obișnuitul masaj făcut de maseurii clubului, în piscina stadionului de la Luz, unde era montat aparatajul. Buna lor dispoziție a fost de scurtă durată, după 20 de minute jucătorii simțind brusc șocul puternic al curentului electric. Luciano a scos un țipăt ascuțit de groază și a căzut electrocutat. Ceilalți încercau să iasă din apă dar păreau ca paralizați. Doar Jaime Graca, cu prețul unor mari eforturi și dovedind un remarcabil sînge rece, a deconectat aparatul ucigător. Eforturile imediate ale medicilor s-au dovedit tardive în cazul lui Luciano, în timp ce Malta era transportat de urgență la spital, iar lui Carmo Pais i-au trebuit trei sferturi de oră ca să-și revină.

Cine a fost Luciano, „monsieur Malchance" ? Născut acum 25 de ani, la Olhao, un oraș dintr-o provincie situată în sudul Portugaliei, el s-a remarcat în sezonul 1962—1963, cînd Benfica *l-a și legitimat.*

Și curînd, datorită calmului și siguranței dovedite în joc, care-l asemănau cu Germano, căpitanul echipei din Lisabona și al naționalei portugheze, Luciano a fost denumit „Germano II". Rezulta clar că clubul portughez își găsise un nou fundaș central valoros, gata oricînd să-l înlocuiască pe celebrul „jucător cu barbă". Dar la fel de repede ca această poreclă au sosit și necazurile: Luciano, introdus în prima formație ca fundaș dreapta, a trebuit să fie operat de menisc. Operația nu reușește însă și curînd ea trebuie repetată. După o lungă perioadă de recuperare, reintrarea îi este marcată de un nou accident, de această dată ruptură de menisc la piciorul sting. În sfîrșit, cînd a reintrat în acest sezon, candidînd cu mari șanse la postul de fundaș central în echipa națională (aceasta însemnînd bineînțeles și titularizarea la Benfica) visul lui Luciano, ce părea atît de aproape, s-a dovedit în fapt de neatins. În etapa a treia de campionat, contra echipei Atletico, tînărul jucător este din nou lovit și nevoit să părăsească terenul.

Cînd „mașina infernală" l-a răpus, Luciano își pregătea din nou reintrarea !

Cariera sa la Benfica a fost scurtă și a stat sub semnul unui dureros destin : în loc de glorie, moarte.

ÎN JURUL BALONULUI ROTUND

Un vocabular universal pentru arbitri?

După terminarea campionatului mondial, antrenorii celor 16 echipe naționale care au luat parte la turneul final au primit de la F.I.F.A. un chestionar pentru a-și spune părerea asupra următoarelor probleme:

1. Organizarea fazei preliminarii a acestei competiții

2. Organizarea turneului final

3. Tendințele generale ale fotbalului în campionatul mondial

4. Problemele ridicate de ultima ediție a C.M. și căile de rezolvare.

Pe marginea acestui chestionar, Juan Carlos Lorenzo, antrenorul echipei Argentinei, a declarat că în afară de cele de mai sus el va aborda și alte probleme.

„Cred, *a spus el*, că cea mai importantă este problema arbitrajului. Consider necesar ca țările participante la faza finală să aibă cîte un delegat care să asiste la tragerea la sorți a arbitrilor. În afară de aceasta, trebuie elaborat un vocabular universal care să ajute pe arbitri să se înțeleagă cu jucătorii.

Cu un an de zile înainte de C.M., fiecare antrenor ar prelucra cu jucătorii acest vocabular pentru a-i obișnui cu el".

Un meci terminat... la poliție

Fotbaliștii englezi își cam dau în petec cîteodată. Cum s-a întîmplat nu de mult cu cei ai echipei **Everton**, imediat după terminarea meciului lor cu **Real Saragossa** din „Cupa cupelor". Cum se știe, Everton a pierdut acest joc, disputat la Saragossa, cu 2—0. Jucătorii săi, însă, au înțeles că rezultatul trebuie „udat" puțin. După această originală sărbătorire, care a durat cam multișor, jucătorii englezi — într-o vervă lesne de înțeles — au pornit spre hotel. Pe drum, au început să cînte și, aducîndu-și aminte de problema Gibraltarului, să... manifesteze contra guvernului spaniol. Ceea ce n-a prea fost pe placul polițiștilor locali și pînă la urmă, în loc de hotel, fotbaliștii din Liverpool au nimerit la poliție...

Morala: cînd pierzi, să te duci, cuminte, direct la hotel.

Proteste anti — Herrera

Liga profesionistă italiană a trimis tuturor echipelor de divizia A și B un ordin cu dispoziții precise asupra amplasării băncilor rezervate antrenorilor pe terenurile de fotbal. Pînă în prezent nu exista o reglementare în acest sens. De acum înainte, aceste bănci vor trebui să fie instalate pe aceeași parte a terenului, în fața tribunei centrale, la 15 m. de linia care marchează centrul terenului și la 30 m. una de alta. În afară de aceasta, se mai recomandă să fie puse la adăpost de eventualele obiecte ce se aruncă pe teren de către public. Noile dispoziții pun pe picior de egalitate pe toți antrenorii. În acest fel, se vor evita pe viitor situații ca aceea de la San Siro, unde banca rezervată antrenorilor echipelor oaspe era instalată pe partea opusă aceleia unde se așeza **Herrera**, în bătaia soarelui, care le împiedica vizibilitatea.

Se pare că aceste dispoziții au fost luate ca urmare a numeroaselor proteste făcute de antrenorii echipelor care jucau cu Inter.

Antrenori sovietici peste hotare

În afara fostului internațional **Igor Netto**, care pregătește echipa Omonia din Nicosia (**Cipru**), și alți antrenori sovietici activează la ora actuală în străinătate: **A. Ponomarev** se află în Finlanda, **Al. Paramonov** în **Tunisia**, **V. Polunin** în Kuweit și **G. Zonin** în Birmania.

Trebuia prevenit Guarneri?...

Fotbalul nu trebuie să ducă nicidecum la excese. Este un sport frumos, onoare celor care-l practică! Dar să nu uităm că el este, în esență, un joc, un divertisment. Cel puțin pentru spectatorii care așteaptă o întrecere loială, joc despuiat de intenții care-l fac fastidios. Din păcate, nu rareori, fotbalul duce la acte ca acela denunțat de ziarul „Stadio" din Bologna, în legătură cu cazul Guarneri.

Pentru a nu slăbi echipa și a nu-i diminua șansele în meciul cu A. C. Milan, conducerea clubului Internazionale a hotărît să-i ascundă jucătorului Guarneri faptul că tatăl său a decedat în noaptea dinaintea jocului. Se mai poate numi sport o activitate care nu permite unui fiu să vegheze la căpătîiul tatălui său mort? Popularitatea fotbalului crește din zi în zi în Italia. Dar el este prea mult înjugat la carul unor interese extrasportive. Și, pînă la urmă, în loc să ne bucurăm de popularitatea acestui sport, începem să ne temem de el — conchide comentatorul italian.

Cînd se amestecă... taurul

Scena de mai jos nu s-a petrecut în Spania, ci a avut drept cadru terenul de fotbal dintr-un sat din U.R.S.S., Melekhovo.

Echipa locală ataca cu îndîrjire poarta formației adverse cînd un taur — pare-se atras de minge... — pătrunse pe teren și se avîntă spre poarta rămasă goală, pentru că păzitorul ei fugise la apariția taurului și se amestecase printre spectatori. Taurul și-a încurcat coarnele în plasă și încercînd să și le scoată a dărîmat barele... Pînă la urmă, jucătorii laolaltă cu spectatorii au izbutit să-l potolească pe furiosul taur și să-l evacueze, jocul putînd să fie reluat după refacerea porții.

De la „optimi" la „sferturi" în cupele europene

Fază din primul meci Ajax — Liverpool, terminat cu un scor surprinzător: 5—1 pentru olandezi. Liverpool a ieșit astfel din C.C.E., nereușind în retur decît un meci egal.

● Performerele ultimei etape: Ajax, Dukla, Rapid Viena și, bineînțeles, Inter ● Bilanțul campioanei Olandei: 7 goluri, calificarea și... 4 răniți ● Deplasare cu 3 săptămîni înainte de meci... ● Ce a încercat München în jocul cu Real Madrid ● Reprezentantele campioanei mondiale eliminate!

S-a mai consumat o fază din ediția 1966—67 a „Cupei campionilor europeni" și a „Cupei cupelor" și aceste două grandioase competiții au ajuns la sferturi de finală, a căror tragere la sorți a dat următorul program:

„CUPA CAMPIONILOR EUROPENI: „Internazionale—Real Madrid, Atletico Madrid sau *Voivodina* (al 3-lea meci s-a jucat ieri) — *Celtic Glasgow, Linfield Belfast—T.S.K.A. Cerveno Zname Sofia* și *Ajax Amsterdam—Dukla Praga.*

„CUPA CUPELOR: Glasgow Rangers—Real Saragosa, Rapid Viena—Bayern München, F. C. Servette Geneva—Slavia Sofia și *Vasas Györ—Standard Liège.*

Dintre aceste partide (care trebuie disputate pînă la 22 martie) se detașează în primul rînd *Internazionale—Real Madrid*, o adevărată finală în... sferturi de finală, o pasionantă întrecere între „doi mari" ai fotbalului mondial la nivel de cluburi, cu cărți de vizită impresionante: *Real Madrid* fostă deținătoare a Cupei Intercontinentale și în prezent în posesia trofeului „Cupei campionilor europeni"; Inter fostă deținătoare a ambelor titluri și candidată la cele pe anul 1966—67. Va reuși Helenio Herrera din nou această performanță, trecînd peste Real Madrid și obținînd astfel și o revanșă asupra acestei echipe care în ediția trecută i-a „stopat" marșul spre trofee? Are cele mai multe șanse.

Trebuie subliniat și meciul Ajax—Dukla, care opune două formații în plină ascensiune, precum și perspectivele echipelor bulgare T.S.K.A. și Slavia de a ajunge pînă în semifinale.

Cum au ajuns, însă, aceste echipe în sferturi de finală? La această întrebare vă răspundem cu tablourile sinoptice de mai jos, precum și cu cîteva amănunte din meciurile cele mai interesante.

54 goluri în „C.C.E."

Tur	*Meciurile*	*Retur*
1—0	INTERNAZIONALE—Vasas Budapesta	2—0
1—0	München 1860—REAL MADRID	1—3
3—1	Voivodina Novisad—Atletico Madrid	0—2
1—3	F. C. Nantes—CELTIC GLASGOW	1—3
1—4	Valerengen Oslo—LINFIELD BELFAST	1—1
4—0	T.S.K.A. SOFIA—Gornik Zabrze	0—3
5—1	AJAX AMSTERDAM—F. C. Liverpool	2—2
4—1	DUKLA PRAGA—Anderlecht Bruxelles	2—1

Desigur că surpriza acestei etape a constituit-o eliminarea campioanei Angliei, Liverpool, de către formația olandeză Ajax, al cărei antrenor a studiat jocul lui Hunt et Co. cu prilejul meciului (al treilea) dintre Liverpool și Petrolul la Bruxelles, unde a fost cu întreaga formație. Cele două jocuri de la Amsterdam și Liverpool au fost extrem de disputate și cu o pronunțată notă de duritate imprimată de fotbaliștii englezi.

O surpriză s-a produs și la Bruxelles, dar numai ca rezultat. Toată lumea era de acord că avantajul luat de Dukla la Praga va fi foarte greu de remontat, dar nimeni nu se aștepta ca Anderlecht să piardă. Totuși praghezii au reușit această performanță. De reținut că echipa Dukla a plecat în Belgia cu... trei săptămîni înainte de meci! În tot acest timp, fotbaliștii cehoslovaci au susținut meciuri amicale fie în Belgia, fie în Olanda, realizînd astfel și o deplină acomodare și o bună pregătire.

Notăm și eforturile, fără succes, ale echipei München 1860, care în partidele cu Real Madrid a încercat să anihileze forța de atac a madrilenilor, folosind des „jocul la ofsaid" (de numeroase ori, aplicat chiar la executarea loviturilor libere, prin deplasarea rapidă a apărătorilor dincolo de executant!...).

...Dar numai 31 goluri în „Cupa cupelor"

Tur	*Meciurile*	*Retur*
2—1	GLASGOW RANGERS—Borussia Dortmund	0—0
2—0	REAL SARAGOSA—Everton Liverpool	0—1
1—1	Spartak Moscova—RAPID VIENA	0—3
1—1	Shamrock Rovers—BAYERN MÜNCHEN	2—3
2—0	SERVETTE GENEVA—Sparta Rotterdam	0—1
1—0	R. C. Strasbourg—SLAVIA SOFIA	0—2
3—0	VASAS GYÖR—Sporting Braga	0—2
2—1	Chemie Leipzig—STANDARD LIEGE	0—1

De la început trebuie să subliniem că, dată fiind prevederea regulamentară, potrivit căreia — în anumite condiții — un gol marcat în deplasare se socotește dublu, echipele — în majoritate — au jucat închis în apărare, chiar pe teren propriu, ca să evite în primul rînd primirea vreunui gol. Acest lucru s-a reflectat în scoruri, destul de strînse, și în numărul mic de goluri înscrise: 31 (medie: 1,9...). Prevederea regulamentară și-a găsit aplicarea însă, numai într-un singur meci *(Chemie Leipzig—Standard Liège)*.

Trecînd la rezultate, vom menționa eliminarea celei de a doua echipe englezești, *Everton*, a lui *Spartak Moscova* și, mai ales, a deținătoarei Cupei, *Borussia Dortmund*, care abia a reușit un „draw" pe teren propriu. În schimb, reprezentanta fotbalului scoțian *Glasgow Rangers* a reeditat performanța colegei sale *Celtic*, calificîndu-se pentru sferturi. Bună comportarea echipei bulgare *Slavia Sofia*. Amintindu-i numele, încercăm un sentiment de regret că Steaua a lăsat să-i scape printre degete calificarea în meciurile cu Strasbourg, pierzînd șansa de a juca în optimi, unde ar fi fost posibil să treacă și peste Slavia.

Așadar, în cele două Cupe au rămas în cursă: cîte două echipe din *Scoția, Spania* (aceasta are șanse să fie prezentă și prin a treia, Atletico Madrid) și *Bulgaria*, și cîte una din *Italia, Irlanda de Nord, Olanda, Cehoslovacia, Austria, R. F. Germană, Elveția, Ungaria* și *Belgia*.

Fotbal

REVISTĂ SAPTAMINALA

Redacția și administrația: București, Bd. Mărăști 26, rcionul 30 Decembrie

COLEGIUL DE REDACȚIE

Constantin Chiriță, Ștefan Covaci, Gh. Dumitrescu, Ion Lupaș, Pavel Marcu, Aurel Neagu (redactor șef), **Angelo Niculescu, Andrei Rădulescu, Constantin Teașcă, Dumitru Tomescu, Stelian Trandafirescu** (redactor-șef adjunct), **Radu Urziceanu** (secretar general de redactie), **Emerich Vogl, Ion Voica, Ion Voinescu.**

Situația în campionatele din Europa

AVANTAJ PENTRU OASPEȚI ÎN 6 JOCURI

FRANȚA (etapa a XX-a): Racing Club Paris-Sedan — Lens 3—0, Rennes — Bordeaux 0—1, Lyon — Nantes 1—2, Monaco — Strasbourg 1—1, Valenciennes — Ol. Marseille 2—1, Stade de Paris — Rouen 1—2, Sochaux — Nice 4—0, St. Etienne — Toulouse 3—0, Nîmes — Angers 1—4, Lille — Reims 1—1.

Clasament: 1. St. Etienne 28 pct. (37—2' golaveraj); 2. Nantes 27 pct. (45—27); 3. Lens 24 pct. (40—29); 4. Angers 23 pct. (40—28); 5. Lille 23 pct. (31—24); 6. Strasbourg 23 pct. (32—30); 7. Bordeaux 22 pct. (28—22); 8. R.C.P. Sedan 22 pct. (32—32) etc.

BENFICA ÎNVINGĂTOARE LA LIMITĂ

PORTUGALIA (etapa a XI-a): Benfica — Setubal 1—0, Sanjoanense — Belenenses 0—0, F. C. Porto — Beira Mar 4—1, Quimaraes — Sporting Braga 3—2, Academica Coimbra — Leixoes 2—1, Atletico Lisabona — Varzim 4—1, Sporting — C.U.F. 3—1.

În fruntea clasamentului se află Benfica Lisabona cu 19 puncte, urmată de Academica din Coimbra cu 17 puncte.

PATRU „NULE" ÎN 7 JOCURI

SPANIA (etapa a XIV-a): Granada — Pontevedra 1—1, Sevilla — Sabadell 0—0, Hercules — Cordoba 1—1, Atletico Bilbao — Valencia 2—1, Saragossa — Elche 1—0, Real Madrid — Atletico Madrid 2—1, Barcelona — Coruna 5—0, Las Palmas — Espanol Barcelona 0—0.

Pe locul I: Real Madrid cu 24 puncte. La cinci puncte în urmă se află Espanol și Barcelona (19 puncte). Pe locurile următoare: 4. Valencia 18 pct.; 5. Saragossa 16 pct.; 6. Atletico Bilbao 15 pct.; 7. Atletico Madrid 14 pct.; 8. Granada 13 pct. etc.

ECHIPA LUI SEELER ÎN FRUNTE

R.F. GERMANĂ (etapa a XVI-a): Hamburger S.V. — Bayern München 3—1, München 1860 — Werder Bremen 2—1, Eintracht Braunschweig — Rott Weiss Essen 0—0, Schalke 04 — Hannover 96 2—1, VfB Stuttgart — Borussia Mönchengladbach 0—2. Restul jocurilor au fost amînate din cauza timpului.

Lider este echipa lui Uwe Seeler, Hamburger S.V. cu 21 puncte, urmată de Fintracht Braunschweig cu 20 pct.

CURSA MANCHESTER UNITED—CHELSEA CONTINUA

ANGLIA (etapa a XXI-a): Arsenal — Sunderland 2—0, Chelsea — West Ham United 5—5, Manchester City — Southampton 1—1, Nottingham — Stoke City 2—1, Manchester United — West Bromwich Albion 4—3, Aston Villa — Fulham 3—2. Celelalte meciuri au fost amînate.

Autoare a unui scor neobișnuit în campionatul englez, Chelsea a mai pierdut un punct, dar rămîne în cursa de urmărire a liderului Manchester United, care are 30 puncte (față de 28 ale primei echipe).

S-A ÎNCHEIAT TURUL ÎN BULGARIA

BULGARIA (etapa a XV-a): Lokomotiv Sofia — Lokomotiv Plovdiv 0—0, Marek Dimitrovo — Slavia Sofia 1—1, Levski Sofia — Minior Pernik 2—1, T.S.K.A. Cerveno Zname Sofia — Beroe Stara Zagora 1—1, Botev Plovdiv — Dunav Russe 6—0, Botev Burgas — Spartak Sofia 1—1.

Campion de toamnă: Lokomotiv Sofia cu 21 puncte, la egalitate cu Slavia Sofia, care are golaveraj mai slab. Urmează: 3. Botev Plovdiv 20 pct.; 4. T.S.K.A. Cerveno Zname 18 pct.; 5. Cerno More Varna 17 pct.; 6. Beroe 16 pct.; 7. Levski 15 pct. etc.

BOTAFOGO-RIO DE JANEIRO ÎN ROMÂNIA, DINAMO BUCUREȘTI ÎN AMERICA DE SUD?

Din proiectele managerului brazilian E. Zaccour

Managerul-impresar pentru jocuri internaționale de fotbal, brazilianul E. Zaccour, a fost de curînd în țara noastră pentru perfectarea turneului echipei de tineret în Africa. Cunoscător al fotbalului din multe țări din lume, el a răspuns unui reporter al revistei noastre la cîteva întrebări.

— Ce părere aveți despre fotbalul nostru?

— Am avut numeroase ocazii să văd jucînd echipele dv. Am venit în România cu echipele braziliene Bonsucceso, Sao Cristovao și Vasco da Gama, precum și cu prilejul deplasării în Africa a formațiilor dv de tineret și Dinamo. Pot spune cu toată certitudinea că evoluția fotbaliștilor români este în progres față de 1963—64, iar rezultatele obținute în ultimele confruntări internaționale vin să confirme cele spuse de mine.

— Ce jucători vi se par, la ora actuală, de valoare europeană?

— Sînt în mare progres și pot fi situați alături de bunii jucători din Europa, Pircălab, Dobrin, Dan Coe, Dumitriu II, Datcu, Ionescu. Nu pot să fac o comparație cu jucătorii brazilieni, deoarece aceștia au un stil deosebit de joc. Tehnica lor dusă pînă la virtuozitate i-a depărtat de jocul realist, bărbătesc, hotărît, al europenilor. Decepția noastră după campionatul mondial nu s-a șters încă, dar am învățat să fim cu picioarele pe pămînt și sînt sigur că ne-a fost suficientă o singură lecție.

— Credeți că turneul echipei noastre de tineret în Africa va fi instructiv pentru ea?

— Sînt convins de aceasta. Am văzut pe tinerii dv jucători la lucru și apreciez calitățile și dorința lor de afirmare. Adversarii lor însă nu vor fi prea comozi. Africa este în plină dezvoltare și nici sportul n-a rămas străin de aceste adînci prefaceri. În Congo, Camerun, Gabon, fotbalul se bucură de mare popularitate și în ultimii ani au fost înregistrate progrese simțitoare. Standardul de pregătire a crescut ca urmare a activității unor antrenori veniți din Belgia și Franța. Pe calitățile native ale jucătorilor africani (viteză, îndemînare, forță) se poate grefa o tehnică corect învățată. În 5—8 ani, echipele africane vor avea și ele un cuvînt de spus în confruntările la nivel ridicat.

Contactele acestor țări cu fotbalul european și brazilian (se intensifică vizitele echipelor străine cu fiecare an) contribuie la progresul sportului cu balonul rotund. Din acest punct de vedere, inițiativa federației dv de a trimite o selecționată în țările amintite este privită ca o manifestare de prietenie și ajutor față de federațiile respective.

După jocurile din Congo (Kinshasa), Camerun și Gabon, echipa dv va mai susține meciuri și în Etiopia. Asupra fotbalului din această țară nu este cazul să insist pentru că se știe că este mai apropiat de standardul european. De asemenea, este

E. Zaccour

probabil ca tinerii fotbaliști români să evolueze și în R.A.U., unde nivelul fotbalului crește cu fiecare an datorită contactelor anuale cu echipe din Iugoslavia, U.R.S.S., R.D. Germană etc., precum și a activității unor antrenori străini (12), angajați de formațiile egiptene.

— Ce proiecte de viitor aveți?

— În anul 1967 intenționez să aduc în Europa echipa Botafogo din Rio de Janeiro și doresc foarte mult ca această echipă să joace și în România pentru ca și spectatorii de aici să vadă că fotbalul brazilian are motive să spere din nou în recîștigarea supremației mondiale.

Pe de altă parte, tot anul viitor — dacă federația română va fi de acord, bineînțeles — intenționez să organizez pentru echipa Dinamo București un turneu în Brazilia, Chile și Uruguay, unde cred că această formație va reprezenta cum se cuvine fotbalul românesc.

Cei mai populari fotbaliști

Doi fotbaliști laureați pe anul 1966: în stînga, BOBBY MOORE (Anglia) — decretat drept cel mai popular sportiv englez al anului; în dreapta, EUSÉBIO (Portugalia) — ales de telespectatorii britanici, în urma unei anchete întreprinse de British Broadcasting Corporation, drept cel mai popular sportiv din lume.
În fotografie: cei doi fotbaliști imediat după premiere.

DE PRETUTINDENI

— Personalul unui restaurant dintr-un orășel din Polonia, Reszel, alcătuit din suporteri înfocați ai echipei locale, s-a răzbunat într-un mod original pe jucătorii acesteia, pentru că au pierdut un meci important pe teren propriu. Cînd jucătorii, după meci, s-au dus la restaurantul cu pricina să ia masa, au constatat cu surprindere că accesul în restaurant le este interzis, toate insistențele conducătorilor și ale jucătorilor rămînînd fără nici un rezultat.

— Un cîștig record la concursul de pronosticuri din Anglia. Patroana unei spălătorii a cîștigat suma de 146.882 lire sterline (aproape 400.000 de dolari!). Ea s-a decis să joace în locul soțului său care... uita totdeauna să depună buletinele!

— Pasiunea „tifosi"-lor italieni întrece orice limite. Peste 400 de spectatori prezenți la antrenamentul echipei Livorno au făcut scandal, nemulțumiți de felul cum merge echipa. Antrenorul Montanari a suspendat antrenamentul, s-au iscat incidente. Totul a intrat în ordine de-abia după intervenția poliției care s-a deplasat la fața locului cu patru mașini!

— Racing a cîștigat detașat campionatul Argentinei, iar Maschio, înaintașul acestei echipe a fost decretat în unanimitate cel mai bun jucător al anului. Aceasta la 34 ani și după ce a revenit din Italia, unde Fiorentina nu-l mai folosea decît sporadic. Pe locul doi se află Carizzo, portarul lui River Plata, în vîrstă de.. 41 ani.

— Hans Pesser, anunțat ca succesor al lui Eddy Frühwirt la conducerea echipei naționale a Austriei, a declarat că înțelege să se ocupe exclusiv de pregătirea tehnică a echipei fără însă ca el să aibă sarcina selecționării. Față de această situație, președintele federației Walch a propus în această funcție pe Karl Decker, care a mai fost la conducerea echipei naționale. O hotărîre în acest sens urmează a se lua la sfîrșitul acestei luni.

— După ce a vizitat R.D.G. ca invitat al federației acestei țări, Alf Ramsey se va duce la Moscova, unde în cursul lunii ianuarie sau februarie se va ține un curs de antrenori. În același timp, va fi prezent la Moscova (și apoi în alte orașe din U.R.S.S.) și Helmuth Schön, care va ține o serie de conferințe pe diferite teme: „Antrenamentul modern", „Selecționarea echipei naționale" etc.

PENTRU AGENDA DV!

MIERCURI 14 DECEMBRIE

„Cupa campionilor europeni"

F. C. Liverpool — Ajax Amsterdam (1—5) 2—2.

Atletico Madrid — Voivodina Novi Sad (1—3) 2—0.

„Cupa cupelor"

Standard Liège — Chemie Leipzig (1—2) 1—0.

„Cupa orașelor-tîrguri"

Kilmarnock — La Gantoise (tur) 1—0

DUMINICĂ 18 DECEMBRIE

Amicale

Tunisia — Iugoslavia	2—1
Congo (Kinshasa) — România (tineret)	3—2

„Sferturile" în „C. E. C."

Sorții au decis următoarele partide în sferturile de finală: *Tatabanya* (Ungaria)—*Fiorentina* (Italia); *Dynamo Zagreb* (Iugoslavia) — *F.C. Austria* Viena; *Sarajevo* (Iugoslavia)—*Ujpest Dozsa* (Ungaria); *Lazio Roma* (Italia)—*Spartak Trnava* (Cehoslovacia).

Dinamo Pitești va juca în Liban

Am anunțat că în cadrul pregătirilor pentru returul campionatului și pentru meciurile cu Dynamo Zagreb din „Cupa orașelor-tîrguri", Dinamo Pitești urmează să întreprindă în ianuarie un turneu peste hotare. **Acest turneu a fost perfectat în Liban, la Beyruth, unde va susține trei jocuri la 8,11 și 15 ianuarie.** Apoi e foarte probabil să-și continue turneul în Siria.

Pentru disputarea meciurilor Dinamo Pitești — Dynamo Zagreb, comisia de organizare a Cupei a acordat un nou termen: 15 martie.

FOTBALIȘTII LEGITIMAȚI, ANTRENORII, ARBITRII ȘI ACTIVIȘTII DIN DOMENIUL FOTBALULUI SE POT ABONA LA REVISTA NOASTRĂ CU ÎNCEPERE DE LA 1 IANUARIE 1967

La cererea secțiilor de fotbal ale asociațiilor și cluburilor sportive, se vor face un număr limitat de abonamente la revista „FOTBAL" pe anul 1967 pentru jucători legitimați, antrenori, arbitri și activiști din domeniul fotbalului.

Abonamentele se pot face cu începere de azi prin intermediul comisiilor regionale de fotbal care vor lua legătură cu direcțiile regionale P.T.T.R.

Redacția și administrația bd. Mărăști nr. 26. Tiparul: I. P. „Informația". str. Brezoianu 23—25.

TRĂIASCĂ SCUMPA NOASTRĂ PATRIE, REPUBLICA SOCIALISTĂ ROMÂNIA!

PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

Fotbal

Revistă săptămînală

ANUL I

31

JOI
29 DECEMBRIE 1966

12 PAGINI
2 LEI

Odă Republicii

VICTOR EFTIMIU

Tu ne-ai primit pe toți cu brațe-ntinse
Și nu ne-ai întrebat din ce meleaguri
Venim aici! Subt ale tale steaguri
Ne strîngem, azi, cu inimi neînvinse.

De ți-am cerut un sprijin, cu șiraguri
De nestemate mîna ta ne-ncinse.
Din lanurile tale necuprinse
Ne-ai dăruit și grîu, și vin, și faguri.

Pe drumul nou de muncă creatoare
Tu pregătești a țării sărbătoare,
Un trai mai bun și-o frunte mai înaltă.

Slăvită fii Republică Română...
În horă, astăzi, mînă-n altă mînă
Te vom sluji cu toții laolaltă!

DOBRIN
CEL MAI BUN FOTBALIST ROMÂN AL ANULUI 1966

Rezultatul anchetei noastre

la care au participat

44 de ziariști sportivi

MENTIUNE la concursul nostru de fotografii, acordată de juriu fotoreporterului ION MIHAICA pentru fotografia **„În curînd voi fi mare"**, la care noi am adăugat pe tricoul micuțului fotbalist cifra 1967, ca un simbol al sosirii Noului An, de la care sperăm să înregistrăm satisfacții mari.

Revista noastră urează tuturor iubitorilor fotbalului

La mulți ani!

Bilanț internațional DE LA 1 IANUARIE LA 31 DECEMBRIE 1966

Anul acesta a fost deosebit de bogat în întreceri internaționale pentru fotbaliștii noștri.

Programul a fost variat, cuprinzînd echipe reprezentative și de club sau asociație de diferite categorii. Ca de obicei, accentul a **căzut pe echipele de club, care au disputat 75% din totalul de 209 partide, cîte au avut loc de la 1 ianuarie pînă la sfîrșitul anului.** Grija federației s-a îndreptat în egală măsură și spre așa-zisele „echipe mici", cărora le-a asigurat un calendar pe măsura posibilităților lor.

Cifric, bilanțul acestei activități se prezintă astfel: **269 meciuri disputate, dintre care echipele noastre au cîștigat 100, au terminat la egalitate 34 și au pierdut 75, marcînd 402 goluri și primind 302.** Desigur, un bilanț satisfăcător, dar nu în măsura în care am fi dorit, mai ales la nivelul reprezentativelor și al formațiilor de categoria A. Mai presus de acest bilanț însă, se situează faptul că **s-a intensificat contactul cu fotbalul din alte țări și că relațiile noastre s-au înmulțit pe tărîm internațional. Anul acesta ne-au vizitat echipe din 20 de țări, iar jucătorii români au evoluat în 26 de țări. Noi legături au fost realizate cu fotbalul din Uruguay, Congo (Kinshasa) și R.P.D. Coreeană.** De asemenea, se cuvine subliniat faptul că echipa națională A a susținut 9 meciuri întîlniri și 3 sub numele de oraș, ceea ce reprezintă cel mai mare număr de jocuri (12) disputat vreodată de reprezentativă.

IANUARIE

2 Strasbourg: R. C. Strasbourg — România (tineret) 2—1 (1—0)
22 Verona: Italia (tin.) — România (tin.) 2—1 (1—1)
26 Verona: România (tin.) — Austria (tin.) 2—2 (1—0)
Barcelona: Espanol — St. roșu Brașov (C.O.T.) 3—1 (1—1)
30 Lecco: Lecco — București (tin.) 3—3 (2—1)

FEBRUARIE

3 Potenza: Potenza — București (tin.) 1—1 (1—0)
4 Novolli: Novolli — București (tin.) 0—0
9 Tel Aviv: Sel. Izrael — Steaua 1—0 (1—0)
12 Tel Aviv: Hapoel — Steaua București 1—0 (1—0)
Lucca: Internazionale — Rapid Buc. (juniori) 0—0
13 Tolbuchin: Dobrudja — Farul Constanța 1—1 (1—1)
15 Alto Pascio: Internazionale — Rapid Buc. (jun.) 1—1 (0—0)
16 Brașov: St. roșu — Espanol Barcelona (C.O.T.) 4—2 (1—1)
Svetcavița: Svetcavița — Farul Constanța 0—2 (0—0)
17 Tel Aviv: Sel. Izrael — Steaua 0—4 (0—2)
18 Tripoli: Libia — Dinamo București 0—2 (0—1)
Oțelul Roșu: Metalul — Spartak Subotița 1—7 (1—3)
Larnaca (Cipru): Larnaca — Steaua Buc. 1—3 (0—2)
19 Varna: Cerno More — Farul 1—0 (0—0)
20 Benghazi: Libia — Dinamo Buc. 0—1 (0—1)
Reșița: C.S.M. — Spartak Subotița 3—2 (3—1)
Famagusta: Famagusta — Steaua Buc. 0—3 (0—1)
22 Anina: Minerul — Spartak Subotița 0—2 (0—1)
23 Alger: Algeria — Dinamo Buc. 0—0
Arad: U.T.A. — Vasas Budapesta 2—0 (1—0)
Atena: Panathinaikos — Steaua 1—2 (1—0)
24 Timișoara: C.F.R. — Spartak Subotița 1—5 (0—3)
25 Sfax: Tunisia — Dinamo Buc. 1—1 (1—1)
Teheran: Darai — Rapid Buc. 0—6
27 Samarkand: Spartak Moscova — Petrolul 2—0 (1—0)
Tunis: Tunisia — Dinamo Buc. 2—1 (0—1)
Timișoara: Politehnica — Vasas Budapesta 1—1 (0—0)
Teheran: Ararat — Rapid Buc. 1—4 (1—3)
Novi Sad: Voivodina — Progresul 3—0 (0—0)

MARTIE

1 Taşkent: Aripile Sov. Kuibișev — Petrolul 2—1 (2—0)
2 Brașov: St. roșu — Espanol Barcelona (C.O.T.) 0—1 (0—0)
Sombor: Radnicki — Progresul 0—1 (0—1)
Craiova: Universitatea — Vasas Budapesta 2—0 (1—0)
3 Taşkent: Pahtakior — Petrolul 1—0 (1—0)
4 Teheran: Sel. Iran — Rapid București 0—0
Subotița: Spartak — Progresul 0—0
6 Teheran: Djavan — Rapid București 1—2 (0—1)
23 București: Sel. divizionară — Voivodina Novi Sad 2—1 (0—0)

APRILIE

3 Chișinău: U.R.S.S. — România (juniori U.E.F.A.) 1—0 (0—0)
6 București: București — Budapesta 2—1 (1—1)
8 Leipzig: K. Zeiss Jena — Rapid București (juniori) 1—1 (0—0)
Leipzig: Rott Weiss Erfurt — Rapid București (juniori) 0—2 (0—0)
9 Leipzig: K. Zeiss Jena — Rapid Buc. (juniori) 3—4 (1—2)
10 București: România — U.R.S.S. (juniori U.E.F.A.) 1—0 (1—0)
Leipzig: Lokomotiv Leipzig — Rapid Buc. (jun.) 1—0 (0—0)
20 București: Sel. divizionară — Cagliari 2—1 (1—1)
București: Progresul — Dunav Russe 1—3 (1—1)
22 Phenian: R.P.D. Coreeană — Sel. divizionară 2—1 (1—1)
23 Viena: Austria — România (tineret) 0—1 (0—1)
24 Phenian: R.P.D. Coreeană — Sel. divizionară 0—1 (0—1)
26 Phenian: R.P.D. Coreeană — Sel. divizionară 4—0 (1—0)
27 Budapesta: Budapesta — București 3—0 (0—0)
28 Subotița: Spartak — Politehnica Timișoara 1—4 (1—2)

MAI

1 București: Steaua — Vasco da Gama 4—1 (1—1)
București: S.S.E. nr 2 — S.S.E. Trnovo 7—1 (4—0)
4 Russe: Dunav — Progresul 1—1 (1—0)
18 Sofia: Sel. Bulgariei — Farul 3—0 (1—0)
19 Timișoara: România — Austria (tineret) 1—2 (1—1)
Tirana: 17 Nandor — Rapid București (C.B.) 1—2 (1—0)
Szczecin: Pogon — C.S.M.S. Iași 1—1 (1—0)
25 București: Sel. divizionară — Valenciennes 2—1 (1—1)
26 Cluj: Universitatea — Vorwaerts Berlin 0—3 (0—1)
Nanterre: Bagnolet — U.T. Arad 1—17(0—9)
29 Russe: Dunav — Dinamo Pitești 2—3 (1—1)
Craiova: Universitatea — Vorwaerts Berlin 2—0 (1—0)
Nanterre: Bessons — U.T. Arad 0—6 (0—2)
29 St. Cyr: St. Cyr — U.T Arad 1—9 (1—5)

IUNIE

1 Ludwigshaffen: R. F. Germană — România 1—0 (0—0)
București: Rapid — Vorwaerts Berlin 3—2 (1—0)
15 Varna: Cerno More — U.T. Arad (C. B.) 3—1 (2—0)
19 București: România — Uruguay 1—0 (1—0)
22 Pitești: Dinamo — Dunav Busse 2—0 (0—0)
28 București: Rapid — Olanda (feroviari) 6—0 (2—0)
Berlin: Vorwaerts — St. roșu Brașov 0—0
5 Constanța: Farul — Lokomotiv Sofia (C. B.) 1—1 (1—0)
Craiova: Universitatea — Spartak Subotița 1—1 (1—0)
Oradea: Crișul — Jednota Zilina 4—0 (2—0)
6 Utrecht: Olanda (feroviari) — Rapid Buc. 0—2 (0—1)
Petroșeni: Jiul — Botev Vrața 4—1 (1—1)
Banedoara: Metalul — Chemie Zeitz 1—3 (0—0)
Karl Marx Stadt: Sport Club — Dinamo Pitești 1—0 (0—0)
9 Aiud: A.S. Aiud — Chemie Zeitz 2—1 (2—1)
10 Cîmpia Turzii: Ind. Sîrmei — Chemie Zeitz 2—1 (2—1)
22 Pontevedra: România — Franța (C.E.U.) 2—0 (1—0)
24 Arad: Vagonul — Rabotnicki Skopije 4—2 (3—1)
27 Pontevedra: România — Olanda (C.E.U.) 5—2 (4—0)
29 Pontevedra: Spania — România (C.E.U.) 2—0 (2—0)

AUGUST

1 Vigo: Iugoslavia — România (C.E.U.) 1—0 (1—0)
3 Pontevedra: România — R. F. Germană (C.E.U.) 2—1 (1—0)
6 Subotița: Bratsvo — C.S.M. Reșița 6—3 (0—2)
Berlinul de Est: Hertha — Dinamo București 2—1 (1—1)
7 Subotița: Spartak — C.S.M. Reșița 2—1 (1—1)
București: Progresul — S.K.A. Rostov 2—3 (0—0)
Constanța: Farul — Hanovra 3—0 (0—0)
Banedoara: Metalul — M.I.K. Skopije 2—1 (0—0)
Niksici: Sutiieska — Steaua 1—3 (0—1)
9 Craiova: Universitatea — S.K.A. Rostov 2—1 (1—2)
Niksici: Sutiieska — Steaua 0—1 (0—0)
10 Augsburg: Sel. regională — Dinamo București 1—3 (1—2)
11 Petroșeni: Jiul — S.K.A. Rostov 1—1 (0—0)
Tr. Măgurele: Chimia — Akademik Sigtev 0—1 (0—1)
24 Petești: Locomotiva — Durostor Silistra 6—0 (4—0)
Urziceni: Cooperatorul — Kalipetrovo Silistra 6—1 (2—0)
Mănăstirea: Unirea — Prista Russe 3—0 (3—0)
Sf. Gheorghe: Avîntul — Partizan Russe 3—2 (2—1)
Zimnicea: Tractorul — Akademik Sigtev 0—0
Lehliu: Steaua — Lokomotiv Russe 0—2 (0—1)
Troian: Telecrmanul — Lokomotiv Pleven 0—5 (0—3)
Tomulești: Viața Nouă — Panaiot Hitov Turtucaia 1—5 (0—3)
30 Padeargik: România — Iugoslavia (juniori) 1—1 (0—1)
31 Arad: U.T.A. — Sel. Iran 2—2 (1—1)

SEPTEMBRIE

1 Blagoevgrad: Bulgaria — România (juniori) 2—1 (1—1)
3 Sofia: Ungaria — România (juniori) 3—2 (1—0)
Timișoara: Politehnica — Sel. Iran 0—3 (0—0)
Bologna: A.C. Bologna — St. roșu Brașov 7—1 (1—0)
7 București: Sel divizionară — Hertha Berlin 3—1 (0—0)
București: Lotul olimpic — Lokomotiv Sofia 5—5 (2—3)
Constanța: Farul — Olimpiakos Pireu 3—0 (1—0)
Bologna: St. roșu — Atletico Madric 2—0 (1—0)
9 Russe: Prista — S.N. Oltenița 5—3 (3—1)
Plesen: Lokomotiv — C.F.R. Roșiori 3—1 (2—0)
Russe: Lokomotiv — Dunărea Giurgiu 1—0 (1—0)
2 Silistra: Durostor — Celuloza Călărași 3—2 (1—1)
Kalipetrovo: Kalipetrovo — Voința Slobozia 1—2 (1—1)
Sistov: Akademik — Tractorul Zimnicea 5—0 (4—0)
Turtucaia: Panaiot Hitov — Flacăra Videle 1—2 (0—1)
10 Boșicevți: Partizan — S. N. Oltenița 0—1 (0—1)
Verbovet: Avîntul — C.F.R. Roșiori 0—3 (0—2)
Nove Selo: Spartak — Dunărea Giurgiu 1—3 (1—1)
Tervel: Tervel — Celuloza Călărași 1—3 (0—2)
Cernelic: Cernelic — Voința Slobozia 2—1 (1—0)
Stejarcevo: Zarea — Tractorul Zimnicea 4—2 (3—1)
Zavet: Zavet — Flacăra Videle 1—2 (2—0)
11 Russe: Lokomotiv — Dunărea Giurgiu 1—0 (0—0)
21 Gera: R. D. Germană — România 2—0 (0—0)
22 Cottbus: R. D. Germană — România (olimpice) 3—1 (2—0)
28 Liverpool: F.C. Liverpool — Petrolul (C.C.E.) 2—0 (0—0)
Pitești: Dinamo — F.C. Sevilla (C.O.T.) 2—0 (2—0)

OCTOMBRIE

5 București: Rapid — S. C. Karl Marx Stadt 2—4 (2—2)
Strasbourg: R.C. Strasbourg — Steaua Buc. (C.C.) 1—0 (0—0)
Sevilla: F.C. Sevilla — Dinamo Pitești (C.O.T.) 2—2 (1—0)
9 Tg. Mureș: A.S.A. — S.C. Karl Marx Stadt 3—2 (2—1)
11 Craiova: Universitatea — S.C. Karl Marx Stadt 0—2 (0—0)
12 Ploiești: Petrolul — F.C. Liverpool (C.C.E.) 3—1 (1—0)
București: Steaua — R.C. Strasbourg C.C. 1—1 (0—0)
16 Suceava: România — Polonia (juniori) 2—2 (2—0)
Opole: Polonia — România (tineret) 3—3 (1—2)
19 Toulouse: F.C. Toulouse — Dinamo Pitești (C.O.T.) 3—0 (3—0)
Bruxelles: F.C. Liverpool — Petrolul (C.C.E.) 2—0 (2—0)
23 Rm. Vîlcea: România — R.D. Germană (juniori) 2—1 (0—1)
26 Pitești: Dinamo — F.C. Toulouse (C.O.T.) 5—1 (1—0)
Istanbul: Fenerbahce — U.T. Arad (C. B.) 3—1 (2—0)
Ploiești: România (tin.) — Bulgaria (olim.) 1—1 (1—0)
București: Sel. divizionară — Sochaux 3—1 (2—1)
București: Lotul olimpic — Sutiieska Niksici 9—1 (7—0)
Sofia: Bulgaria A — Universitatea Craiova 1—0 (0—0)
Reșița: C.S.M. — Terek Groznîi (U.R.S.S.) 1—2 (1—1)
29 Timișoara: Politehnica — Terek Groznîi 0—1 (0—1)

NOIEMBRIE

1 Arad: Vagonul — Terek Groznîi 2—1 (1—0)
2 București: România — Elveția (C.E.) 4—2 (4—0)
Constanța: Farul — Vardar Skopije (C.B.) 2—0 (2—0)
16 București: România (olim.) — R. F. Germană (tin.) 1—1 (1—1)
Skopije: Vardar — Farul Constanța (C. B.) 4—0 (3—0)
17 Ploiești: România — Polonia 4—3 (2—0)
18 Tbilisi: Dinamo — Progresul București 2—1 (0—0)
21 Soci: Aripile Sov. Kuibișev — Progresul 1—2 (0—1)
23 Deventer: Olanda — România (tineret) 2—2 (1—1)
24 Odessa: Cernomoreț — Progresul București 3—2 (3—2)
26 Napoli: Italia — România (C.E.) 3—1 (2—1)

DECEMBRIE

3 Nicosia: Cipru — România (C.E.) 1—5 (1—0)
Tirana: Partizan — U.T. Arad (C. B.) 2—0 (1—0)
6 Mersin: Turcia — România (juniori) 1—0 (1—0)
7 Tel Aviv: Izrael — România 1—2 (1—1)
Shkodra: Înfrățirea — U.T. Arad 5—0 (3—0)
8 Antalya: Turcia — România (juniori) 1—1 (1—1)
10 Haifa: Haifa — București 0—2 (0—0)
18 Kinshasa: Congo — România (tineret) 2—
21 Kinshasa: Les Dragons — România (tineret)
25 Lumumbasha: Sel. Katanghezâ — România (tineret)

ECHIPE REPREZENTATIVE

ECHIPA A	ACASĂ					DEPLASARE				
Oficiale	1	1	0	0	4— 2	2	1	0	1	6— 4
Amicale	2	2	0	0	5— 3	4	1	0	3	2— 5
De pregătire	5	5	0	0	12— 5	3	1	0	2	2— 6
Total	8	8	0	0	21— 10	9	3	0	6	10— 15
ECHIPA OLIMPICĂ										
Amicale	1	0	1	0	1— 1	1	0	0	1	1— 3
De pregătire	2	1	1	0	14— 6	—	—	—	—	— —
Total	3	1	2	0	15— 7	1	0	0	1	1— 3
ECHIPA DE TINERET										
Amicale	2	0	1	1	2— 3	6	1	3	2	11— 12
De pregătire	—	—	—	—	— —	6	2	3	1	13— 7
Total	2	0	1	1	2— 3	12	3	6	3	24— 19
ECHIPA DE JUNIORI										
Oficiale	1	1	0	0	1— 0	1	0	0	1	0— 1
Amicale	2	1	1	0	4— 3	5	0	2	3	5— 8
Total	3	2	1	0	5— 3	6	0	2	4	5— 9
ECHIPA UNIVERSITARĂ										
Oficiale	—	—	—	—	— —	5	3	0	2	9— 6
ECHIPE DE ORAȘ										
Amicale	1	1	0	0	2— 1	2	1	0	1	2— 3
ECHIPE DE CLUB										
CATEGORIA A										
Oficiale	8	5	1	2	18— 7	12	2	1	9	11— 28
Amicale	26	17	3	6	57— 26	36	17	6	13	79— 45
Cu reprezent.	4	2	1	1	13— 6	11	4	3	4	11— 8
Total	38	24	5	9	88— 39	59	23	10	26	101— 81
CATEGORIA B										
Amicale	11	7	0	4	28— 26	6	2	2	2	6— 6
CATEGORIA C										
Amicale	8	6	1	1	15— 10	7	3	0	4	11— 11
ALTE CATEGORII										
Amicale	13	7	1	5	58— 22	8	3	0	5	14— 21
ECHIPE DE JUNIORI										
Amicale	1	1	0	0	7— 1	6	2	3	1	8— 6
Total	88	57	11	20	211—122	121	43	23	55	191—180
Total general	209	100	34	75	402—302					

Erfurt: Rott Weiss — Dinamo Pitești 1—0 (1—0)
30 Arad: U.T.A. — Jednota Zilina 2—1 (2—1)
Constanța: Farul — Spartak Subotița 6—0 (4—0)

IULIE

2 București: Progresul — Spartak Subotița 4—1 (3—0)
Craiova: Universitatea — Botev Vrața 2—0 (1—0)
Timișoara: Politehnica — Jednota Zilina 4—3 (2—1)
3 Porto: Portugalia — România 1—0 (1—0)
Cottbus: Vorwaerts — St. r. Brașov 0—4 (0—2)
Riesa: Riesa — Dinamo Pitești 2—0 (0—0)
Cugir: A.S. Cugir — Chemie Zeitz 4—1 (0—1)
4 Arad: U.T.A. — Partizan Tirana (C. B.) (0—0) 3—1

Ploiești: Petrolul — Hanovra 0—2 (0—0)
13 Fürth: P.V.G — Dinamo București 1—1 (0—1)
Subotița: Spartak — Steaua 0—0
14 Brașov: St. roșu — Hanovra 3—0 (1—0)
Zlatna: Aurul — M.I.K. Skopije 3—3 (1—2)
17 București: Steaua — Sel. Armatei austriece 5—1 (3—1)
Pitești: Dinamo — Hanovra 2—0 (2—0)
23 Călărași: Celuloza — Durostor Silistra 2—1 (1—0)
Giurgiu: Dunărea — Lokomotiv Russe 2—1 (1—1)
Slobozia: Cooperatorul — Kalipetrovo Silistra 4—3 (2—2)
Oltenița: S.N.O. — Prista Russe 1—0 (1—0)
Roșiori: C.F.R. — Lokomotiv Pleven 4—2 (2—1)
Băneasa: Tractorul — Partizan Russe 2—1 (2—0)
Videle: Flacăra — Panaiot Hitov Turtucaia 1—2 (0—2)

Gînduri pentru Anul Nou

Esențialul...

Gînduri de Anul Nou? Din inimă cele mai sincere, curate și frumoase gînduri pentru prosperitatea țării și poporului nostru! Înaripate dorinți de pace și progres, belșug de sănătate și de fericire! Zestre de aur copiilor și tineretului patriei, succese sportivilor noștri!

Fotbalul pășește și el într-un an nou de viață. Ce-i va aduce, oare, anul 1967 fotbalului nostru? Pasiunea, irezistibila pasiune, ne îndeamnă, ca întotdeauna, să avem cele mai mari aspirații. Care din noi n-ar dori ca, printr-o spectaculoasă răsturnare de situații, echipa națională să se califice în etapa următoare a campionatului Europei? Sau, să-i vedem pe juniori cîștigători ai turneului U.E.F.A., iar pe cei mari luînd, în anul care vine, un acont pentru biletele către Ciudad de Mexico? De pe acum dorim succes acestor tentative, în care buna pregătire a jucătorilor noștri și valoarea replicii adversarilor au rolul hotărîtor.

[illegible] obținerea rezultatelor fa- terenul de joc poate fi hotărîtă de diverși factori, emeliei fotbalului nostru e de succes sigur, dacă ntru copii și juniori din a- vor înmulți din anul viitor. în organizarea centrelor de juniori au fost făcuți cu mult dar numărul lor este insuficient. Cu cît vom înregistra preocupări și sprijin mai mari pentru instruirea modernă a copiilor și juniorilor, cu atît vom realiza mai mult în 1967. Anul viitor va fi și anul cînd școlile vor îmbrățișa fotbalul, cînd se va organiza pentru prima oară campionatul școlar pe baze temeinice, utile dezvoltării generale a fotbalului nostru.

Închidem ochii și vedem în 1967, cum copiii de azi se pregătesc să devină asii acestui sport. Vor apărea terenuri noi și antrenori tineri și harnici, care vor preda cu pasiune fotbalul elevilor lor. Talentele vor fi mai bine cultivate și urmărite în dezvoltarea lor, iar noi, cei de la revista „Fotbal", le vom pregăti primele fișe de documentare și primele fotografii.

Parcă, tot la anul, vom vedea luîndu-se primele măsuri pentru instalarea reflectoarelor la stadionul 23 August, vom privi cu satisfacție la prelatele ce vor ocroti terenurile de intemperii și vom înregistra o avalanșă de măsuri eficiente, utile fotbalului.

Și mai știm că în toamna anului viitor, fotboliștii noștri vor începe cel de-al 50-lea campionat național al României, campionat jubiliar pe care-l vom cinsti cum se cuvine.

Acum, ultimul gînd, acela ca Anul Nou să ne aducă tuturor celor care iubim fotbalul, îndemnul de a-i fi folositori și devotați, uniți în jurul țelului de a ne vedea spre vîrful piramidei fotbalului mondial.

Aurel NEAGU

ION IONESCU: „Dorințe? Primul campionat și primul... copilaș!"

— Cum te desparți de '66?

— Ca de o casă veche în care nu ți-a mers prea bine. Pregătirea din iarna trecută am cam făcut-o „în dorul lelii". Aveam în luna martie (la începutul returului) cîteva kilograme în plus. Cînd mă gîndesc ce prejudicii mi-au adus, îmi vine să nu mă mai hrănesc în vacanță decît cu... iaurt și pîine prăjită. Mai tîrziu a venit și un moment de neșansă. Eram socotit titular în echipa națională înaintea primului meci oficial cu Portugalia (la Lisabona), dar m-am accidentat la ultimul antrenament (cu Știința Timișoara). Și cum un necaz nu vine niciodată singur, Rapidul a ajuns din nou cu o întîrziere de... cîteva puncte în gara „campionilor".

— Prea îl dojenești pe bătrînul '66!

— În aparență. Replicile mele sînt un fel de „pase cu efect". Le trimit spre el dar se întorc spre mine și spre ceilalți coechipieri din echipa Giulești. În campionatul actual, norii s-au mai risipit. Jocul meu și-a recăpătat (parțial) claritatea. Selecționarea în lotul olimpic o confirmă

— Destul despre ce-a fost

— Am început de mult să privesc peste hotarul lui '66. În anul viitor intru cu planuri minuțioase, desenate cu „tușul" voinței și speranței:

— Să reintru în echipa națională și să rup o dată pentru totdeauna eticheta (adică stigmatul) după care n-aș fi decît un bun jucător de club.

— Să cîștigăm campionatul (spunîndu-i că are șanse să rămînă de neuitat pentru batalioanele noastre de suporteri, sper să „cointeresez" de la început „Anul 1967", dornic ca toți anii cei noi să rămînă prin ceva în istorie).

— Să păstrez titlul de golgeter, atît de semnificativ acum în epoca apărărilor aglomerate.

— Să formez un cuplu în echipa reprezentativă cu Frățilă, de care mă apropie o pasiune comună, ajunsă obsedantă ca un viciu: înscrierea de goluri.

— Și, în sfîrșit, în căsnicia mea, adevărat „tratat de armonie", aș dori să apară primul copilaș.

DOI SPECTATORI: „Victorii cu Italia și Elveția"

DUMITRU ZAMFIR — montor — și NICOLAE BÎRNAZ — sudor — sînt doi binecunoscuți iubitori de fotbal de la Uzinele Griviția Roșie din Capitală. Sîmbătă, înaintea etapelor, ca și luni, după disputarea partidelor, în jurul lor se formează adevărate nuclee de „microbiști", care analizează, cu o rară minuțiozitate, fenomenul fotbalistic la zi.

Celor doi mari iubitori de fotbal le-am adresat și noi următoarele întrebări:

1) Care sînt impresiile pe care vi le-a lăsat evoluția echipelor noastre în anul 1966?

— În general, impresii contradictorii, dar trebuie să recunoaștem cu toată obiectivitatea că cele „calde" au precumpănit față de cele „reci".

Prima repriză în meciurile cu Elveția și Polonia, a 2-a în meciul cu Cipru, primele 30 de minute în partida de la Neapole, meciul de la Ludwigshafen, iată cîteva din subiectele de satisfacție pentru iubitorii fotbalului din țara noastră. Din păcate, chiar la aceste meciuri, am avut și... reversul medaliei. Oricum, în 1966 avem un bilanț internațional net superior multor ani precedenți.

Pe plan intern, însă, inconsecvența echipelor noastre de club a ajuns, din păcate, „prima natură" a acestui campionat

2) Ce așteptați de la anul 1967?

— O afirmare deplină a fotbalului românesc pe plan internațional — a se citi: victorii cu Italia și Elveția, iar, pe plan intern, știți dumneavoastră oi-ul nostru, Rapidulețul, poate va sparge și el gheața anul acesta.

TRAIAN POPESCU: „Îmi doresc selecționarea într-unul din loturile reprezentative"

Gînduri pentru 1967? Multe, foarte multe.

Doresc să fie anul împlinirii mele ca fotbalist și al dobîndirii de noi succese în activitatea pe care o desfășor ca profesor. Bilanțul meu ca jucător de categoria A conține doar un singur sezon și de aceea, poate, el nu pare prea concludent. Intru în noul an numai cu acest mic rodaj, dar cu gîndurile cele mai optimiste. Tînd, ca orice tînăr fotbalist, către ceea ce obișnuim să numim valoare ridicată. E adevărat că am debutat în categoria A de-abia la 23 de ani; cred însă că pot recupera un asemenea handicap. În acest sens, anul 1967 va fi pentru mine etapa decisivă, pe care o doresc încununată cu selecționarea într-unul din loturile reprezentative ale țării. Am certitudinea realizării visurilor mele pentrucă, la atenția și condițiile de care mă bucur la clubul U.T.A., voi adăuga toată puterea de muncă a tinereții mele.

Și încă o aspirație, din cele multe: ca profesor, voi încerca o mare satisfacție dacă în anul 1967 voi descoperi în rîndul micilor mei școlari, talente autentice pe care să le îndrum către centrul de copii al clubului nostru.

VALENTIN STĂNESCU: „Seriozitatea jucătorilor mei să le egaleze talentul!"

— Să începem după tipic.

— Să nu mă întrebați de satisfacții sportive în anul 1966. Știți bine că n-am avut. Campionatul? Fatalitate! Cupa? Din nou fatalitate! Rapidul a cîștigat Cupa Balcanică, echivalentul unui Trabant pentru cel ce-și dorea o... mașină.

— Atunci, ceva despre anul viitor.

— 1967? Cred că seriozitatea jucătorilor mei va egala talentul lor. Vreau ca echipa Giulești să joace bine. Despre campionat îi las pe alții să vorbească. Mă voi strădui de asemenea să alimentez echipele naționale cu jucători în formă. Și cam atît!

— Numai atît?

— Numai. Altfel, peste cîteva luni voi citi în revista „Fotbal": „Dacă ne reamintim declarația lui Stănescu Valentin, făcută cu prilejul Anului Nou, acum cînd Rapidul a pierdut cîteva meciuri, fără să mai vorbim și de cum joacă, nu ne este permis să trecem cu vederea o asemenea discrepanță etc., etc...."

Tovarăși antrenori, Valentin Stănescu glumește. Ne-a mai vorbit o jumătate de oră despre proiectele și speranțele lui pe 1967.

E iarnă, e vacanță! Copiii joacă totuși fotbal, în sală. Clubul Rapid a organizat un concurs de selecție, de la care fotoreporterul nostru S. BRAȘOVEANU a realizat această fotografie: **„Lectură în pauza antrenamentului"**, în afara concursului de fotografii.

MENȚIUNE la concursul nostru de fotografii **„Cea mai frumoasă fotografie de fotbal a anului 1966"**, acordată fotoreporterului WILHELM FEHER din **Brașov**, pentru imaginea de mai sus, intitulată „SPORTIVITATE".

Gînduri pentru Anul Nou

COSMOC: „Să muncim mult, ca să jucăm bine"

— Pentru dumneata, tovarășe Cosmoc, anul 1966 a fost compus din două jumătăți contrastante.

— Într-adevăr. Astă vară plecam de la Universitatea Cluj după o experiență tristă. N-are rost să discutăm cauzele eșecului. Ar fi prea multe de spus, faptu-i consumat, dar experiența aceasta am... digerat-o bine.

— Și ai descins la Craiova.

— Am avut șansa să găsesc aici, la jucătorii mei, o dorință fierbinte de afirmare. M-am întîlnit și m-am sudat cu ei în acest punct esențial. De aici încolo, multe aspirații au căpătat conturul faptelor împlinite. Sînt mulți factori care ne-au ajutat. Ca să nu lezez vreo susceptibilitate n-am să-i enumăr.

— Cum apreciați titlul de campioni de toamnă obținut în concurență cu atitea echipe prestigioase?

— Atîrnă foarte „greu", dar nu ne copleșește. N-am pierdut simțul măsurii. Avem senzația de „prea mult bine", dar ne-am obișnuit cu ea... ce să facem. Știu numai că la sfîrșitul acestui campionat vom ocupa un loc de onoare. Nervul modestiei noastre a rămas viu și foarte sensibil. El ne va ajuta să muncim mult, să încercăm din toate puterile noastre să jucăm cît mai bine în sezonul de primăvară. Și dacă la sfîrșitul acestui campionat publicul nostru generos și iubitorii fotbalului din toată țara vor spune despre echipa oltenilor „ne place această trupă tînără și ambițioasă", jucătorii și antrenorii ei vor încerca sentimentul datoriei împlinite

MOLDOVEANU: „Să joc ca extremele lui Liverpool"

Anul 1966 mi-a adus concomitent mari bucurii și mari necazuri. Căsătoria și cîștigarea campionatului au fost marile mele satisfacții.

La polul opus situez comportarea modestă din turul acestui campionat. N-am înscris nici un gol în această toamnă. Pentru o extremă este foarte dureros. După puțină deprimare, însă m-am regăsit. Simt acum în mine o vînă de puternică ardoare. Categoric, jocul meu se va îmbunătăți. Mi-am luat drept modele pe Thompson și Callagan, cele două extreme de la F. C. Liverpool. Prin muncă voi dobîndi vitalitatea, forța, finețea lor tehnică, capacitatea de a deveni omniprezent pe teren. Vreau să mă mențin în lotul olimpic, vreau să ne calificăm pentru Mexic, vreau ca Petrolul să primească un nou set de tricouri de campion. Cînd simți ce simt eu acum, nu ți se poate imputa că vrei prea mult...

DUMITRIU II: „Să fiu în aceeași echipă cu fratele meu..."

— Acum cînd '66 trece peste hotarul amintirii...

— Îl petrec fără prea multă nostalgie. Nu mi-a adus cine știe ce bucurii de ordin sportiv. Campionat, nu! În schimb 1—2 la Ankara cu echipa Turciei! Iar NU, în meciul cu Elveția de la București, fiind absent de pe lista înaintată în prealabil F.I.F.A.-ei (și cît de mult doream să fac o dată parte din echipa națională într-un meci la noi acasă). Ce a mai rămas? Ah, da! Meciul cu Steaua din această toamnă (3—0 pentru Rapid). M-am simțit ca un actor distribuit într-o piesă excelentă, care joacă pe scenă și asistă din stal, în același timp, savurînd concomitent satisfacții de interpret și spectator.

— Emile, azi sîntem în 28 decembrie.

— Înțeleg, vreți să evitați întrebarea cu... proiectele. Iată: Am depus un mare capital de speranțe în contul lui 1967. Doresc să obțin mai întîi o formă sportivă excelentă. Vreau să ajung al doilea în clasamentul golgeterilor... după Puiu (Ion Ionescu).

Și, însfîrșit, aș dori să joc în aceeași echipă cu fratele meu (Dumitriu III) nu dintr-un spirit familial, ci fiindcă e un fotbalist de mare talent. Are o tehnică excelentă. Trage la poartă precis și puternic cu ambele picioare de-mi vine să-i... reproșez mamei anumite inegalități! Doar în materie de fente aș putea să-i mai dau ceva... lecții.

Împreună cu el, am putea exemplifica noțiunea de fotbal spectaculos și eficace pe care unii „realiști" o prigonesc cam de multă vreme.

Fotbaliștii — altfel de cum îi cunoașteți

FAMILIA LUI TÎLVESCU ÎN PRAGUL LUI '67

Abia sosit în centrul orașului Constanța, a trebuit să iau din nou drumul gării. Aci, în preajmă, într-un bloc nou, stă căpitanul navei **„Farul", Costică Tîlvescu.** Îl căutăm acasă pentru că acum, între cele două curse pe oceanul plin de furtuni al campionatului, are la dispoziție cîteva zile binemeritate de vacanță. Amintindu-mi și de recomandările antrenorului său V. Mărdărescu (**„Costică e un familist convins și pentru el toate drumurile duc de la teren... acasă!**), eram convins că e bine.. ancorat în radă!

Și am sunat. Ușa mi-a fost însă deschisă de membrii echipajului, **Elena și Sorin Tîlvescu** (împreună au 26 de ani și jumătate și pentru a respecta eterna dorință feminină de a nu divulga vîrsta, voi spune doar că Sorinel are un an și jumătate!).

„Căpitanul" ieșise în port pentru a căuta bilete de cinematograf. Poftit cu multă amabilitate, am fost rugat să-l aștept.

— Vă rog să ne scuzați că sufrageria e puțin deranjată, dar acum ea are roluri multiple și abia poate face față, ne spune zîmbind gazda. Și completează, jumătate în glumă, jumătate în serios: **După ce Costică și-a terminat orele sale de învățătură, camera își pierde titulatura de sală de bibliotecă pentru a și-o dobîndi imediat, conform programului zilnic, pe cea de sală de... antrenament. Timpul fiind nefavorabil, Sorinel este nevoit să-și mențină viteza aci, în jurul mesei și să-și consolideze rezistența și îndemînarea, escaladînd fotoliul!**

În acest timp, de undeva dintr-un colț încă neexplorat al camerei, Sorin își manifesta prezența, rostind unul din termenii favoriți ai bogatului său vocabular (de cîteva zeci de cuvinte!): **„Cucu!".**

Considerîndu-l drept o invitație la discuție, am luat primul interviu din viața lui Tîlvescu II. Vă rugăm să ne iertați însă că nu putem reproduce pe larg cele relatate de interlocutorul nostru, întrucît cu toate eforturile mămicii „translatoare" n-am înțeles bine decît identitatea (Sorin este flăcăul lui „ticu"), preferința imediată („cala", adică portocala) și că respectă tradiția sportivă a familiei (face zilnic gimnastică, numărîndu-și singur „u-doi").

Vorbind de tradiția sportivă a familiei, să menționăm că Elena Tîlvescu, soția fotbalistului constănțean, este absolventă a Institutului de Cultură Fizică și profesoară de educație fizică la Școala generală nr. 15 din Constanța. Cel de al doilea interviu l-am luat deci gazdei.

— Am 26 de copii! ne-a pus dînsa imediat în temă. **25 sînt elevii mei dintr-a cincea, unde sînt dirigintă, iar încheietorul de pluton este Sorinel. În această vacanță, cel mai mult mă odihnește postura de... organizatoare: pentru elevi — activitățile sportive de iarnă (ah, dacă aș avea și zăpadă!), pentru Sorin — pomul de iarnă, pentru Costică — programul de studiu și pentru părinții și socrii noștri, care ne vizitează de Anul Nou — un revelion bogat în surprize!**

Am fost întrerupți de țîrîitul soneriei. Și însfîrșit „căpitanul" și-a făcut apariția cu două bilete pentru după masă la „Omul din Rio".

— Ca să fiu sincer, aceasta este prima noastră „escapadă" din vacanță, întrucît cu am mult de învățat — ne spune masivul jucător constănțean. **Deși sînt maistru instalator, cu școală de specialitate, vreau să-mi continui studiile și acum îmi pregătesc examenele de clasa a X-a. Și curînd va trebui să fac față, concomitent, la două „sesiuni", care încep în aceeași zi (4 ianuarie): cea de examene pentru liceu și cea fotbalistică, a antrenamentelor pentru retur. Știu că nu-mi va fi ușor deloc, dar cu ajutorul celor doi antrenori (so-**

ția mea și „nea Gil") trebuie s-o scot la capăt!

Nu-mi plac vorbele mari, continuă să ne relateze Tîlvescu. **Cei de la clubul nostru o știu și v-o pot confirma. Dar vă rog să mă credeți că azi, fotbalistul nu poate face față jocului, fără o viață sportivă și personală exemplară.**

Care au fost satisfacțiile mele cele mai mari în anul care expiră? Vedeți, mie ca și soției (mă iertați că mă refer mereu la dînsa, dar tot ce-i mai frumos pentru mine este legat de căminul nostru) ni se întîmplă aproape zilnic cîte ceva care, seara, împărtășit ca într-un bilanț comun, ne procură satisfacții reale. Or, pentru familia noastră, posibilitatea aceasta de a avea bucurii diurne, constituie cea mai mare satisfacție. De aceea, aș dori mult că în noul an să putem sărbători împreună într-o seară, absolvirea clasei a X-a și apoi după ultimul meci al campionatului, împreună cu coechipierii mei, locul fruntaș al Farului.

...„Bunița" a trecut cu Sorin spre dormitor, pentru somnul de amiază, amintindu-ne astfel că în casa Tîlvescu programul este respectat riguros. De aceea, ne-am și luat rămas bun cu urările reciproce pentru plinătatea și frumusețea noului an.

Paul SLAVESCU

SURDAN: „Să readucem Timișoara pe un loc fruntaș în fotbalul nostru"

Nu voi uita niciodată anul 1966, an în care am trăit satisfacția debutului în echipa națională. N-am jucat la înălțimea așteptărilor, o știu prea bine, deși am dorit atît de mult contrariul. Am reușit, totuși, să învîng acest șoc sufletesc, destul de dureros de altfel, ajutat fiind de antrenorii și colegii mei de echipă. Amărăciunea mea sportivă a fost diminuată de faptul că pe celălalt plan, al studiilor, am înregistrat rezultate bune.

Cu acest bilanț personal pășesc în anul 1967. Îmi voi accentua eforturile pentru ca viitoarea mea profesie de medic, căreia îi voi dedica întreaga viață, să se fundamenteze pe cunoștințe cît mai temeinice. Aceeași străduință o voi depune și pe tărîmul fotbalului, sport care mi-a dăruit și bucurii și necazuri, în așa fel încît să mă număr printre cei mai buni jucători ai echipei mele de club.

Ne așteaptă un retur greu. Primul meu gînd sportiv pentru viitorul an se confundă cu aspirațiile formației timișorene Politehnica, de care mă simt legat cu tot sufletul. Pentru noi, anul 1967 trebuie să aducă evadarea definitivă din mediocritatea în care ne-am zbătut pînă acum, readucînd în Timișoara primele semne ale unei prezențe fotbalistice puternice.

Pentru anul 1967 mai nutresc o speranță, așezată undeva, într-un colț al inimii, de a cărei dificultate de realizare sînt pe deplin conștient: revenirea mea în lotul primei reprezentative a țării. Îndeplinirea acestui gînd cu totul și cu totul intim o consider drept marele meu examen sportiv. Cunosc cazul unui vechi fotbalist arădean — de multe ori internațional — care, pentru a cuceri și menține postul de fundaș în echipa națională, și-a adăugat la fiecare antrenament făcut în cadrul formației sale de club, o oră de pregătire suplimentară. Convingerea că numai munca fără răgaz îmi va dărui satisfacțiile la care aspir, îmi sădește încrederea că anul 1967 va fi un an bun

Premiile concursului nostru:

„CEA MAI FRUMOASA FOTOGRAFIE DE FOTBAL A ANULUI 1966"

PREMIUL III a fost primit de fotoreporterul Dimitrie LAZARESCU pentru fotografia „În capcană", realizată cu teleobiectivul la meciul Steaua—Steagul roșu

La 24 noiembrie, revista noastră a organizat un concurs cu premii adresat fotoreporterilor amatori și profesioniști din țara noastră cu tema „CEA MAI FRUMOASĂ FOTOGRAFIE DE FOTBAL A ANULUI 1966".

Deși perioada de participare la concurs a fost relativ scurtă, o lună de zile, fotoreporterii din țară preocupați de fotografia sportivă, în general, și de aceea de fotbal, în special, au trimis redacției noastre numeroase fotografii, cercetînd cu minuțiozitate fototeca lor pe anul 1966 pentru a alege cele mai expresive imagini. Au participat la concursul nostru 21 de fotoreporteri cu peste 100 de fotografii.

Selecționarea fotografiilor și acordarea premiilor a fost făcută de un juriu care a cuprins pe secretarul general al Asociației Artiștilor Fotografi din România, ing. Silviu Comănescu, și reprezentanți ai secției de propagandă și agitație a U.C.F.S., ai F. R. Fotbal și ai redacției revistei noastre.

Lucrările prezentate s-au caracterizat prin varietate, spectaculozitate, inventivitate și realizare fotografică la un bun nivel. În mod special s-au evidențiat marile resurse ale acestei tematici, fotografiile prezentate lăsînd să se întrevadă posibilitatea folosirii și mai largi a spectacolului fotbalistic în fotografie, a ecoului larg pe care acesta îl are în rîndurile sportivilor și iubitorilor fotbalului, de la anii cei mai fragezi pînă la maturitate.

PETRE COZIA

Apreciind importanța și necesitatea fotografiei în acest domeniu, revista noastră își propune ca și de aici înainte să se preocupe de stimularea fotoreporterilor sportivi, continuînd și în anul viitor concursul permanent cu premii „FOTOGRAFIA SAPTĂMÎNII LA FOTBAL", incluzînd în proiectele sale pe anul 1967 și o expoziție de fotografii a cărei temă să fie activitatea fotbalistică, expoziție care să ne dea eventual prilejul să acordăm și la anul premiul „CEA MAI BUNĂ FOTOGRAFIE DE FOTBAL A ANULUI 1967", dintr-un număr și mai mare de concurenți și fotografii.

PAUL ROMOȘAN

D. LĂZĂRESCU

Juriul a acordat următoarele premii fotoreporterilor care au participat la concursul nostru pentru **„CEA MAI FRUMOASĂ FOTOGRAFIE DE FOTBAL A ANULUI 1966".**

PREMIUL I, în valoare de 1 000 lei, fotoreporterului **PETRE COZIA** pentru fotografia: **„Dinamismul meciului Petrolul – Liverpool".**

PREMIUL II, în valoare de 700 lei, fotoreporterului **PAUL ROMOȘAN** pentru fotografia **„Gol"**, care a fost publicată în numărul 30 al revistei noastre.

PREMIUL III, în valoare de 500 lei, fotoreporterului **DIMITRIE LĂZĂRESCU** pentru fotografia **„În capcană".**

Cele **PATRU MENȚIUNI,** în valoare de 200 lei fiecare, au fost atribuite următorilor fotoreporteri:

1. **ȘTEFAN VILIDAR** (Oradea) pentru fotografia **„Dialog".**
2. **ION MIHAICĂ** pentru fotografia **„În curînd voi fi mare".**
3. **ALEXANDRU NEDELCU** pentru fotografia **„Golgeterul".**
4. **WILHELM FEHER** (Brașov) pentru fotografia **„Sportivitate".**

Una din MENȚIUNI a revenit fotoreporterului ALEXANDRU NEDELCU pentru fotografia „Golgeterul" care reprezintă pe Ion Ionescu în acțiune

44 de ziariști, comentatori ai activității fotbalistice, au desemnat pe

DOBRIN, CEL MAI BUN FOTBALIST ROMÂN AL ANULUI 1966

E sfîrșit de an...

E timpul cînd în paginile ziarelor și revistelor, în reportajele agențiilor de presă, ale radio-ului și televiziunii, apar bilanțuri, anchete, retrospective sau pulsează năvalnic speranțele pentru noul an.

E timpul gîndurilor care se întorc pe drumul zilelor din urmă, înnegurîndu-se ușor la retrăirea glodurilor și hîrtoapelor, acum trecute, și luminîndu-se la amintirea caldă a căii drepte și însorite, a succeselor, a satisfacțiilor.

E și pentru noi, redacția revistei „Fotbal", un moment însemnat.

Pentru tînăra noastră revistă e primul sfîrșit de an, prima schimbare de cifră romană de pe „en-tête"-ul nostru, primul răgaz pentru tradiționala, atît de omeneasca și – îndrăznesc să spun – emoționanta trecere în revistă a zilelor anului care se scurge.

Ne-am strîns în biroul redactorului șef.

Încăpem. Nu sîntem mulți. Poate, la anul, această cămăruță nu ne va mai ajunge...

Sună telefonul.

Cineva ridică receptorul. Ascultă. Apoi acoperă pîlnia receptorului și... către noi:

– **Un cititor ne întreabă care a fost cel mai bun jucător de fotbal al anului...**

...Și astfel s-a născut ideea acestei anchete de sfîrșit de an!

Pentru cititorul nostru anonim și pentru alții care ne vor face cinstea de a întîrzia puțin pe rîndurile acestor pagini, vom încerca un răspuns. Îl dăm cu ajutorul cîtorva zeci de colegi, de la alte ziare și reviste, ziariști, scriitori, crainici reporteri, comentatori de televiziune, toți oameni care iubesc fotbalul nostru și își pun condeiul și energiile în slujba sa, care i-au urmărit săptămînă de săptămînă pe fotbaliști în evoluțiile lor și care, deci, pot da răspunsuri competente, judicioase.

Cum am procedat?

Am consultat peste 40 de comentatori de fotbal. Fiecăruia i-am cerut să indice cîte 5 jucători, în ordinea preferințelor. Primului de pe fiecare „buletin" i-am acordat 5 puncte, celui de-al doilea 4 puncte și așa mai departe. Unii ne-au și comentat răspunsul, argumentîndu-și alegerea de pe primul loc. Apoi, am adunat punctele și ne-a ieșit rezultatul pe care-l publicăm. Nouă ni se pare că sistemul adoptat (de a cere fiecărui „votant" cîte 5 jucători) este mai judicios, mai larg, mai elocvent decît dacă am fi cerut să ni se indice un singur nume.

Avînd acum rezultatul anchetei, cititorii noștri vor putea face confruntarea clasamentului cu propriile lor opinii. Și cum știm cît se discută despre fotbal (și chiar despre... cronicari!) sîntem siguri că ancheta noastră se lărgește, că — de fapt — de-abia acum... încep dezbaterile!

Dar... să dăm cuvîntul „alegătorilor"!

„SPORTUL POPULAR" : PUNCTE DECISIVE PENTRU DOBRIN

Fără îndoială, colegii și prietenii noștri de la „Sportul popular" au avut o contribuție importantă la desemnarea lui Dobrin ca cel mai bun fotbalist al anului. Marea majoritate a răspunsurilor primite de la cronicarii acestui ziar l-au indicat pe piteștean pe primul loc.

Ne-a răspuns mai întîi **Constantin Macovei**:

1. DOBRIN (joc tehnic, constructiv-creator, tendință ofensivă, clarviziune în teren), 2. Ghergheli, 3. Popa, 4. M. Ionescu, 5. Pîrcălab.

Ne-am adresat apoi lui **Jack Beraru**. Iată răspunsul său:

1. DOBRIN (I-am acordat primul loc pentru plusul de tehnicitate față de alți fotbaliști. Și, să nu uităm că tehnica este elementul care constituie „cartea de vizită" a marilor echipe, a marilor jucători), 2. Ghergheli, 3. Dumitriu II, 4. Mîndru, 5. Lucescu.

Opiniile celor de la „Sportul popular" merg mai departe pe aceeași linie. **Constantin Comarnischi** ne răspunde:

1. DOBRIN (tînăr, bun tehnician, intuiție deosebită), 2. Ghergheli, 3. Popa, 4. Pîrcălab, 5. Dridea I.

Iată acum părerea lui **Constantin Alexe**:

1. DOBRIN (Pentru debutul în „națională", pentru impresia excelentă lăsată în meciurile cu valoroasele formații ale R.F.G. și Italiei, pentru contribuția la rezultatele lui Dinamo Pitești în „C.O.T.", pentru tehnica sa remarcabilă), 2. C. Dan, 3. Ghergheli, 4. Boc, 5. Ion Ionescu.

Iar **Mircea Tudoran** ne-a dat următorul răspuns:

1. DOBRIN (Cea mai bună caracterizare i-a făcut-o antrenorul Angelo Niculescu și de aceea o reproduc întocmai: „Are o tehnică excelentă, dar ceea ce îi mărește valoarea e faptul că procedeele tehnice folosite de el au conținut tactic. În plus, are inițiativă creatoare în cadrul jocului"), 2. Ion Ionescu, 3. Frățilă, 4. Oct. Popescu, 5. Lucescu.

Ne continuăm ancheta printre oamenii care duminică de duminică, pe ploaie sau pe vînt, pe arșiță sau pe ninsoare, își umplu carnetele de notițe pe stadioanele din țară pentru ca luni dimineața iubitorii fotbalului să cunoască amănunte cît mai multe din desfășurarea jocurilor.

Ne răspunde **Gh. Nicolaescu**:

1. GHERGHELI (Randament constant bun la club și în „națională", în țară și peste hotare), 2. G. Dan, 3. Pîrcălab, 4. Ion Ionescu, 5. Dumitriu II.

Raidul nostru printre cronicarii „Sportului popular" se încheie la **Ion Ochsenfeld**:

1. PÎRGĂLAB (Selecționat în toate meciurile internaționale ale anului, atacantul de bază al lui Dinamo București a făcut unele meciuri excelente în națională), 2. Popa, 3. Dan, 4. Dobrin, 5. Dridea.

Coincidența dintre vacanța fotbalistică și... concediul de odihnă al altor cronicari ai acestui ziar ne-a împiedicat să le cerem și acestora părerea, lucru pentru care ne scuzăm...

„AU CUVINTUL CRAINICII REPORTERI

Pe șeful rubricii sportive a posturilor noastre de radio, **Ion Ghițulescu**, l-am găsit în biroul său, în mijlocul unui morman de hîrtii.

— **Bilanț de sfîrșit de an**, ne-a explicat el și ne-a întins „centralizatorul".

Am aruncat o privire.

În acest an, microfoanele radiodifuziunii au fost instalate la 230 de meciuri de fotbal (189 interne și 41 internaționale), care au fost transmise integral sau parțial. Firește, cele mai multe transmisii au fost făcute în cadrul emisiunilor **„Sport și muzică"** sau **„Fotbal minut cu minut"**. În total, în 1966, fotbalul a avut 6 800 de minute în programele de radio (3 600 minute — competiții interne și 3 200 minute — meciuri internaționale).

Crainicii noștri reporteri au fost prezenți pe toate marile stadioane din țară precum și la o serie de jocuri de peste hotare, ale echipei reprezentative sau ale unor formații de club. I-am auzit vorbindu-ne de la **Neapole, Gera, Bruxelles, Porto, Budapesta, Ludwigshafen, Nicosia** precum și de la **Londra, Birmingham, Liverpool, Sunderland**, de la jocurile turneului final al C. M. (12 partide ale **„World Cup"**-ului le-am urmărit pe calea undelor).

Atenția acordată balonului rotund de secția sportivă a Radio-ului se vădește și din alte fapte. În acest an a apărut o rubrică nouă: **„Au cuvîntul crainicii reporteri"**, de sîmbătă seara; **Poșta sportivă radio**, de miercurea, a fost de cele mai multe ori axată pe fotbal; ca și **„Post-scriptum"**-ul de luni.

Dar să auzim răspunsul lui **Ion Ghițulescu**:

1. DOBRIN, 2. Nunweiller III, 3. Dumitriu II, 4. M. Ionescu, 5. Mîndru.

În deplin acord cu șeful rubricii — cel puțin pentru primul loc! — sînt colaboratorii lui direcți, ale căror fișe de anchetă arată astfel:

Ion Mureșanu: 1. DOBRIN, 2. Pîrcălab, 3. M. Ionescu, 4. Dridea I, 5. Popa.

Gabriel Bădescu: 1. DOBRIN, 2. Pîrcălab, 3. Ghergheli, 4. M. Ionescu, 5. Frățilă.

Gheorghe Ghițulescu: 1. DOBRIN, 2. Ghergheli, 3. Dridea I, 4. M. Ionescu, 5. C. Dan.

VASILE GHERGHELI

„Produs" băimărean (a jucat la Energia, Minerul, C.S.M. Baia Mare), a devenit bucureștean după Turneul U.E.F.A. — 1962. În Capitală a jucat mai întîi la Viitorul, apoi la Dinamo București. S-a născut la 28 octombrie 1941. S-a afirmat cu prilejul Turneului U.E.F.A., ediția organizată la București. A îmbrăcat tricoul naționalei: de 17 ori la A și de 7 ori la juniori. De două ori a jucat în selecționata Bucureștiului.

NICOLAE DOBRIN

S-a născut la 26 august 1947. Și-a început cariera de fotbalist în rîndurile echipei Dinamo Pitești, în care joacă și astăzi, după un scurt popas la Metalul Pitești. În activitatea internațională a debutat ca junior, în 1964, în meciul Turcia—România. A jucat de 7 ori în prima reprezentativă, de 4 ori la tineret, de 3 ori la juniori și o dată în echipa orașului București.

PRINTRE REALIZATORII „TELESPORT"-ULUI

Următorii noștri interlocutori au fost comentatorii sportivi ai Televizunii. Cei care pun de atîtea ori întrebări celor pe care-i intervievează au fost acum în postura opusă. I-am „interogat" noi, cu deosebirea că... n-am făcut-o în fața camerei de luat vederi.

Înainte de a ne da răspunsul său, **Dumitru Tănăsescu**, șeful rubricii sportive a T. V., ne-a pus la dispoziție cîteva date privind activitatea secției în anul care se încheie.

Toate etapele de campionat, fie de duminică, fie de miercuri, au fost prinse în program.

Un mare succes al Televiziunii l-a constituit, în vara acestui an, transmisia a 14 meciuri de la Turneul final al C. M. De asemenea, prin intermediul televiziunii am putut urmări meciuri de interes mondial ca Real — Penarol, de la **Madrid**, Anglia — Cehoslovacia de la **Londra**, Real Madrid — Partizan Belgrad de la **Bruxelles**, Italia — U.R.S.S. de la **Milano**. S-au mai făcut transmisii de la **Budapesta, Moscova, Viena, Sofia** etc.

În plus, în cadrul emisiunilor de sîmbătă și duminică seara, ne-au fost prezentate zeci de reportaje filmate de peste hotare, mulțumită cărora stadioane și figuri de fotbaliști de pe toate continentele sînt acum bine cunoscute telespectatorilor.

După ce ne-a făcut unele precizări asupra prevederilor de ordin fotbalistic ale Televiziunii pentru 1967 (și pe care le vom publica la timpul cuvenit) **Dumitru Tănăsescu** ne-a răspuns la anchetă:

1. DOBRIN, 2. Ghergheli, 3. Pîrcălab, 4. Barbu, 5. Lucescu.

Următorul răspuns, al lui **Aristide Buhoiu**:

1. DOBRIN, 2. Regep, 3. Libardi, 4. Popa, 5. Lucescu.

Iată acum și părerea lui **Cristian Țopescu**:

1. MÎNDRU, 2. Ghergheli, 3. Dobrin, 4. Dragomir, 5. Jenei (Steaua).

Argumentările pentru primul loc? Cele două opțiuni pentru Dobrin merg pe jocul tehnic al acestuia. La Mîndru — constanța, sobrietatea.

ION NUNWEILLER

Unul din „veteranii" reprezentativei naționale, a văzut lumina zilei la 9 ianuarie 1936 (pregătiți felicitările...). Din 1957 a jucat numai la Dinamo București. Este unul din fotbaliștii noștri cu cele mai multe selecționări în prima echipă națională: 35. La activul său are însă și 7 jocuri în naționala de tineret, 2 la B și unul în selecționata orașului București. A participat la jocurile echipei noastre din două ediții ale turneului olimpic și trei ale campionatului Europei. Iată-l, primind la Nicosia, din mîna președintelui federației cipriote, Cupa, plachetele și felicitările pentru jocul echipei noastre naționale, al cărei căpitan este.

ANCHETA NOASTRĂ... ÎN LITERATURĂ

În ultima vreme, o serie de scriitori cunoscuți își îndreaptă tot mai mult atenția către fenomenul sportiv în general și către fotbal în special. Ei sînt prezenți nu numai în tribuna presei ci și în coloanele ziarelor și revistelor, unde publică deseori comentarii gustate, apreciate. O prezență pe care o salutăm și care — considerăm — poate fi de real folos fotbalului.

Ancheta noastră s-a adresat, așadar, și unor scriitori dintre cei cu evidente simpatii pentru fotbal.

Primul răspuns, cel al lui **Fănuș Neagu**:

1. DUMITRIU II (Pentru că joacă așa cum mi-ar fi plăcut mie să joc') 2. Pîrcălab, 3. Lucescu, 4. M. Ionescu, 5. Dobrin.

Răspunsul lui **Ion Băieșu** este destul de mult diferit:

1. DOBRIN (Atunci cînd vrea, îmi amintește de Beckenbauer!), 2. Lucescu, 3. Pîrcălab, 4. Datcu, 5. Ion Ionescu.

Ne-am adresat și lui **Constantin Chiriță**, care ne-a dat cu amabilitatea-i caracteristică, următorul „buletin":

1. NUNWEILLER III (Pentru vitalitate, pentru dăruirea sa în joc, pentru revirimentul din această toamnă, cînd a reintrat în „națională" după un accident serios, pentru plusul de tehnică și orientare în joc cu care și-a îmbogățit în acest an personalitatea fotbalistică), 2. Ghergheli, 3. Dumitriu II, 4. C. Dan, 5. Dobrin.

De la Cluj, ne-a telefonat comentatorul „Tribunei", **Alexandru Căprariu**:

1. DOBRIN (Gîndul meu s-a îndreptat spontan spre el. De ce? Pentru calmul său, îmbinat cu tehnica, pentru cunoașterea „meșteșugului" fotbalului), 2. Mateianu, 3. Lucescu, 4. Mîndru, 5. Octavian Popescu.

PĂREREA REDACTORILOR DE LA COTIDIENE

Am luat apoi drumul redacțiilor ziarelor din Capitală.

Am început cu **Ion Dumitriu** (Scînteia). Răspunsul său ne indică drept... vacant locul I, din cauza inconstanței jucătorilor, a comportărilor lor contradictorii de-a lungul anului. Pentru locurile 2—5, răspunsul este, în ordine: Ion Ionescu, Frățilă, Dobrin, Badea.

De la ziarul „România liberă" ne-a răspuns **Ion Bocioacă**:

1. PÎRCĂLAB (Cu viteza și driblingul lui, își lasă pe drum toți adversarii), 2. Ghergheli, 3. Dobrin, 4. Mîndru, 5. C. Dan.

Ne răspund apoi doi redactori ai „Scînteii tineretului".

Vasile Căbulea ne dă doar 4 nume:

1. GHERGHELI (Evoluție în continuu progres, capacitate mare de efort, bun tehnician, rafinament, randament la club și în națională, dăruire în joc), 2. Lucescu, 3. Dumitriu II, 4. Frățilă. Pentru locul 5, interlocutorul nostru ne-a spus că s-a gîndit la C. Dan, dar că-l șterge din cauza... dialogurilor acestuia cu publicul și a nervilor în joc.

Celălalt cronicar al aceluiași ziar, **Vasile Ranga** ne indică:

1. LUCESCU (Pentru evoluția sa valoroasă în categoria B, pentru promovarea spectaculoasă în națională unde și-a confirmat valoarea), 2. Dobrin, 3. Dumitriu II, 4. Ghergheli, 5. Frățilă.

Ne adresăm și lui **Petre Cristea** de la „Steagul roșu" care ne prezintă următoarea listă:

1. NUNWEILLER III (Constanță, dragoste pentru echipa de club și culorile naționale, jucător complet), 2. Dumitriu II, 3. Iancu, 4. Pîrcălab, 5. Barbu.

Redactorul sportiv al lui „Elöre", **Andrei Antal**, preferă ordinea:

1. DOBRIN (Jucător de real nivel internațional), 2. M. Ionescu, 3. Ghergheli, 4. Frățilă, 5. Barbu.

„Informația Bucureștiului" ne răspunde mai întîi prin **C. Diamantopol**:

1. GHERGHELI (Cel mai constant în meciurile interțări, omul cel mai conștiincios din echipa reprezentativă, ca valoare și ca randament), 2. Frățilă, 3. Lucescu, 4. Pîrcălab, 5. Dobrin.

Apoi, prin **Dan Porumbacu**:

1. GHERGHELI (Aceleași argumente ca mai sus), 2. Dridea, 3. C. Dan, 4. Pîrcălab, 5. Frățilă.

Comentatorul **Florin Brătan** de la „Munca" vine cu un candidat nou pentru locul prim:

1. BARBU (pentru formă sportivă și corectitudine, debut în națională), 2. Dragomir, 3. Dumitriu II, 4. Libardi, 5. Iancu.

Și „turul" nostru pe la cotidiene se încheie la „Neuer Weg", unde înregistrăm răspunsul lui **Gerhard Simonis**:

1. GHERGHELI (Cel mai util om al echipei naționale, pe un „post cheie"), 2. Barbu, 3. Mîndru, 4. Ion Ionescu, 5. Frățilă.

1. NICOLAE DOBRIN (Dinamo Pitești) 119 p.
2. Vasile GHERGHELI (Dinamo București) 109 p.
3. Ion PÎRCĂLAB (Dinamo București) 89 p.
4. Emil DUMITRIU (Rapid București) 60 p.
5. Ion NUNWEILLER (Dinamo București) 46 p.
6. Coe DAN (Rapid București) 41 p.
7. Mircea LUCESCU (Știința Buc.) 32 p.
8. Constantin FRĂȚILĂ (Dinamo Buc.) 28 p.
9. Cornel POPA (Dinamo București) 26 p.
10. Mihai IONESCU (Petrolul Ploiești) și Petre MÎNDRU (Progresul Buc.) cîte 18 p.

LA RIND, REVISTELE

Am început cu revista ilustrată „Sport". Deși ocupat cu ancheta pe aceeași temă a publicației respective, **Ion Chirilă** nu numai că ne-a răspuns dar ne-a și scris cîteva rînduri în completare. Iată ce am primit de la el:

1. PÎRCĂLAB, 2. Dan, 3. Ghergheli, 4. Dumitriu II, 5. Lucescu.

„De ce Pîrcălab?

Pentru că în Islanda, în 1966, se putea auzi următorul dialog:

— Cunoașteți un fotbalist român?

— Da. Pîrcălab."

Comentatorul sportiv de la „Viața studențească", **Gh. Mitroi**, ne completează astfel fișa sa:

1. DAN („Microbistul" anului 1966 nu-și poate imagina Rapidul sau naționala fără „stîlpul" apărării. În contrabalansarea ezitărilor sale din toamnă, aduc meciurile cu Budapesta, Portugalia, R.F.G. și Uruguay), 2. Ghergheli, 3. Lucescu, 4. Dumitriu II, 5. Pîrcălab.

Poposim acum la populara publicație săptămînală „Loto-Pronosport".

Ne răspunde **C. Dumitriu**:

1. GHERGHELI (Jucător tehnic, luptător, cel mai constant al anului; după accidentare a revenit fulminant, devenind în toamnă cel mai bun jucător al echipei naționale), 2. Dumitriu II, 3. Nunweiller III, 4. Dobrin, 5. Mîndru.

Înregistrăm apoi aprecierile lui **Eftimie Ionescu**:

1. NUNWEILLER III (Constanță, maturitate, seriozitate în joc și în viața particulară, pilonul apărării echipei sale și al reprezentativei), 2. Ghergheli, 3. Dumitriu II, 4. Frățilă, 5. Dobrin.

Nu părăsim redacția acestei publicații înainte de a nota cîteva cifre. În anul 1966 au fost organizate 53 de concursuri săptămînale obișnuite și o serie de alte concursuri speciale, cum a fost cel prilejuit de turneul final al C. M.

RĂSPUNSURI IN NOTĂ (ADICĂ... TELEGRAFICE)

Am revenit în clădirea Casei Scînteii, în birourile colegilor de la secția de sport a Agenției române de presă „Agerpres". I-am prins într-un moment de răgaz, cînd telexul nu mai țăcănea, cînd buletinul lor de știri — pe care-l editează zilnic pentru uzul presei centrale și regionale — înglobase toate noutățile zilei. În afara acestor buletine (care în 1966 au cuprins peste 6 000 de știri), redactorii sportivi ai Agerpres-ului transmit vești peste hotare, la cererea altor agenții, și editează un buletin sportiv bilunar în 5 limbi despre sportul românesc.

Obișnuiți cu stilul telegrafic al „flèche"-urilor, colegii de la Agerpres ne-au răspuns lapidar:

Ilie Goga: 1. DOBRIN, 2. Pîrcălab, 3. Iancu, 4. Lucescu, 5. Dumitriu II.

Paul Ochialbi: 1. PÎRCĂLAB, 2. Dan, 3. Frățilă, 4. Ghergheli, 5. Dobrin.

Aurel Zamfirescu: 1. POPA, 2. Pîrcălab, 3. Dumitriu II, 4. Dobrin, 5. Mateianu.

GAZDELE, LA URMĂ...

Și ne-am întors la redacție, pentru ultima parte a anchetei pe care o găzduim în coloanele noastre: consultarea redactorilor revistei „Fotbal".

Desigur, fiecare dintre noi și-a argumentat alegerea. Preferăm însă (ne obligă economia spațiului și dorința de a face loc mai curînd comentariilor primite de la gentilii noștri colaboratori) să publicăm doar cîteva din comentariile noastre.

Ne răspunde **Aurel Neagu**:

1. FRĂȚILĂ (Golgeter al echipei de tineret, debut convingător în „națională", jucător tehnic, cu intuiție a porții, eficace), 2. Ghergheli, 3. Dobrin, 4. Pîrcălab, 5. Deleanu.

Urmează **Stelian Trandafirescu**:

1. NUNWEILLER III (Este primul jucător care ni-l amintește pe Apolzan, prin constanță, eleganță în joc, comportare pe teren. Unele scăderi ale lui sînt datorate accidentării), 2. Dumitriu II, 3. Pîrcălab, 4. Dan, 5. Ghergheli.

O părere asemănătoare exprimă și **Petre Gațu**:

1. NUNWEILLER III (exemplu de comportare general constantă de-a lungul întregului an, progres din toate punctele de vedere, interes față de pregătirea personală, putere de luptă și spirit de echipă), 2. Ghergheli, 3. Dumitriu II, 4. Pîrcălab, 5. Dobrin.

Răspunsul lui **Romulus Balaban**:

1. NUNWEILLER III, 2. Popa, 3. Dumitriu II, 4. C. Dan, 5. Datcu.

Al lui **Marius Popescu**:

1. DOBRIN, 2. Dan, 3. Dumitriu II, 4. Nunweiller III, 5. Pîrcălab.

Al lui **Gheorghe Nertea**:

1. PÎRCĂLAB, 2. Dobrin, 3. Ghergheli, 4. Dumitriu II, 5. M. Ionescu.

Al lui **Paul Slăvescu**:

1. PÎRCĂLAB, 2. Dobrin, 3. Ghergheli, 4. Nunweiller III, 5. Dumitriu II.

Și al colaboratorului nostru permanent, **Victor Bănciulescu**:

1. GHERGHELI (Jucător complet, un mijlocaș ideal, cu spirit ofensiv net. Îmi aduce aminte de Petschovski și asta spune destul!), 2. Dobrin, 3. Badea, 4. Mîndru, 5. Surdan.

Și acum, în ultimele clipe dinaintea „închiderii scrutinului", își depune buletinul de anchetă și semnatarul acestor rînduri. Repede, pentru că nu mai e timp de argumentări:

1. NUNWEILLER III, 2. Pîrcălab, 3. Ghergheli, 4. Dan, 5. Barbu.

EMIL DUMITRIU

Din 1957, cînd figura la Locomotiva București, devenită mai tîrziu Rapid, a mai jucat la Combinatul Poligrafic București, Jiul Petroșeni și Viitorul, după care a revenit la Rapid. În vîrstă de 24 de ani (născut la 5 noiembrie 1942 în aceeași zi ca Pîrcălab), a fost selecționat de 7 ori în reprezentativa de juniori, de 10 ori în cea de tineret, de 2 ori în echipa olimpică și de 2 ori în prima națională.

ION PÎRCĂLAB

Cu opt zile mai... tînăr decît Ghergheli (s-a născut la 5 noiembrie 1941), a făcut cunoștință cu... balonul rotund în Obor. În ultimii zece ani a jucat pe rînd la Dinamo VI București, Dinamo Obor, U.T.A. și Dinamo București. Debutul internațional: în 1959 la juniori (România—Polonia 2—0). De atunci a evoluat de 6 ori la juniori, o dată la tineret, de 3 ori în echipa Capitalei și de 31 ori în reprezentativa A.

Cu ajutorul colegilor noștri, am desemnat deci pe cel mai bun fotbalist al anului care se încheie.

Recitind răspunsurile, constatăm că unii s-au ghidat mai mult după comportarea în echipa reprezentativă; alții după jocul în echipele de club.

Unii au apreciat mai mult finalul de sezon; *alții au acordat* o atenție mai mare primei perioade competiționale a anului.

Unii au dat precădere tehnicii pure; alții au preferat puterea de luptă, dăruirea în joc.

Unii au fost de partea constanței; alții au gustat „sclipirile".

Unii au căutat tinerețea, perspectiva, alții au judecat pur și simplu jucătorul, așa cum a apărut el de-a lungul anului.

Rezultanta tuturor acestor criterii, acestor preferințe este clasamentul din această pagină.

Clasament care se cere puțin comentat.

O primă remarcă: în partea I figurează toți componenții lotului reprezentativ.

Iar dacă am alcătui o echipă, pe baza numărului de voturi obținute pe fiecare post, *ea ar arăta astfel:*

M. Ionescu (Mîndru) – Popa, Nunweiller III, Dan, Deleanu – Ghergheli, Dobrin – Pîrcălab, Dumitriu II, Frățilă, Lucescu

După cum se vede, ziariștii sportivi au desemnat cu o singură excepție (Dumitriu II) echipa națională pe care am prezentat-o în ultimul meci oficial al sezonului, cu Ciprul.

Iar ca rezerve ar figura: Barbu, Ion Ionescu, Dridea I, Iancu, Dragomir, Mateianu, Badea, Datcu, *adică oameni care au făcut parte din lot sau chiar au jucat în echipă.*

Uneori, *noi ziariștii* „tunăm și fulgerăm" contra selecționerilor. Dar, iată, echipa noastră este aproape identică cu naționala!

Iar selecționerii se plîng uneori de ziariști. De ce? Și ei aleg tot la fel ca aceștia...

★

Dragi cititori, clasamentul nostru oferă multe posibilități de comentarii. Le-am putea face noi, dar vă lăsăm dv. plăcerea, pentru zilele care urmează. *Poate veți remarca lupta strînsă care s-a dat între Dobrin și Ghergheli, poate veți remarca distanțele de puncte dintre diverse locuri, poate veți remarca abundența de pe unele posturi și penuria de pe altele, poate veți face clasamente pe cluburi, pe orașe, pe posturi...*

Și poate, la vraful de felicitări pe care le veți trimite în aceste zile, veți mai adăuga unele și pentru... fotbaliștii clasați pe primele locuri în ancheta noastră.

Dacă sîntem, în această privință, în asentimentul dvs., noi îl felicităm anticipat pe Dobrin pentru locul întîi, ca și pe ceilalți care au ocupat locuri fruntașe.

Le dorim tuturor succes în anul nou iar dv. vă mulțumim pentru atenția cu care ne-ați urmărit.

Mulțumindu-le, totodată, și celor care ne-au ajutat în această anchetă prin răspunsurile lor competente, interesante și uneori spirituale.

Reportaj-anchetă de **Radu URZICEANU**

„La mulți ani...!"

ORIZONTAL. 2) Cupa Orașelor Târguri. 4) Treptele fremătătoare ale stadioanelor, vibrînd la unison cu jucătorii. 5) Curat. 6) Remus Lazăr. 7) Campioana României, ediția 1930/31. 10) Una din seriile categoriei C. 12) Component și căpitan al naționalei, exemplu de devotament și abnegație. 14) Extreme la Universitatea ! 16) Capitala noastră dragă, locul unde echipa României nu a pierdut nici un meci în ultimii ani. 19) A opri mingea. 20) Cunoscut jucător englez. 21) Prăjini lungi. 23) Poartă. 24) A mișca din loc. 26) Pune jucătorul în avantaj. 27) Love'te mingi... de lemn. 29) Victorie la lupte. 32) Învinsa de la 6 aprilie 1966 de pe stadionul 23 August. 35) Și-a făcut anul acesta un debut strălucit în naționala A, în meciul cu Elveția, înscrînd 3 goluri în 27 de minute. 39) Târgurile din competiție. 43) Campioana ediției trecute și învingătoarea echipei Liverpool la Ploiești. 44) Forma lui bună din turul campionatului a adus echipa Progresul București pe primele locuri ale clasamentului. 47) Locul unela din ultimele victorii ale României, în acest sezon (2 cuv.). 49) Espanol Barcelona a capotat aici (2—4), în februarie 1966. 51) S-a așternut pe stadioane odată cu ultima etapă a categoriei A. 53) Unul din Constantinești echipei Progresul București. 54) ... — doi. 55) Spectacol. 57) A susține pe cel cu mingea. 58) „Elevii" lui Eoni. au încasat o poție de 4 goluri într-o singură repriză, în meciul cu națională noastră din actualul campionat al Europei. 61) Internaționale în travesti, învingătoarea noastră de la Neapole 62) Ilie Savu. 63) Antrenor, 64) Remediu. 66) Tentație antifotbalistică. 69) A debutat recent în națională A, în compania lui Facchetti, Domenghini și Mazzola. 72) Veteranul... Gerilă. 75) Efervescența partidelor de neuitat. 76) Scandău. 77) Și-a făcut și el debutul în echipa României anul acesta, în meciul cu Polonia... 81)... iar acest jucător a debutat cu succes în meciul cu Elveția. 83) Ca la 14 oriz. 84) Adversari prestigioși, învinși și ei la București în vara aceasta. 86) Inaintaș al Ripensiei. 88) Joc pasibil de sancțiuni. 90) Final pe Maracana ! 91) Poftim. 92) Cunoscut mijlocaș al naționalei, din trecut. 93) A învinge. 94) Martor. 96) Oferit. 99) Agronomia (Abr.). 102) Sistem de joc depășit. 104) Competiția surprizelor, câștigată cu brio în acest an de către Steaua (2 cuv.). 105) Se înnoiește zilele acestea, cu urări și petreceri tradiționale. 110) Frunză a bradului. 112) Primul oraș fotbalistic al turului. 113) Una din învinsele piteștenilor în C.O.T.

VERTICAL. 1) Premiul pentru cel mai bun fotbalist, atribuit anul acesta lui Ion Pîrcălab (3 cuv.). 2) Una din învinsele noastre recente (Campionatul Europei). 3) S-a încheiat luna aceasta, dînd cîștig de cauză craiovenilor. 8) Romulus Săbău. 9) Fundaș al echipei de tineret și al naționalei A în multe din meciurile acestui an. 11) Tușă. 12) A-și săruta colegul care a înscris. 13) Primii din public ! 15) Echilibrează turnantele motocicliștilor. 16) Fundaș al campionilor și al echipei de tineret. 17) R. 18) Oraș pe Eufrat (antic). 22) Mijlocaș al portughezilor la C. M. din 1966. 25) Rapid. 27) Țesătură fină. 28) Cîntăreț de muzică ușoară. 30) Meci care nu pune probleme. 31) A da la sirung. 32) Minge în miniatură. 33) Rudă a bradului. 34) Vocală repetată. 35) Îl încîntă deseori jucătorii și spectatorii pe stadioane. 36) Literă grecească. 37) În linie cu Sfera, altădată. 38) Deplasarea echipei de tineret prin Africa, în aceste zile. 40) Autorul unuia din cele 2 goluri ale Siderurgistului, în „surpriza" cu Rapidul de la București (camp. trecut). 41) Extreme pe.. extreme ! 42) Încă un proaspăt debutant în națională A, remarcat în echipa piteștenilor. 45) Apărută. 46) Afirmație. 48) Pe scl. 50) Prima „victimă" a piteștenilor, în acest an. 52) Subsemnatul. 56) Specialist la unsprezece metri în .. unsprezecele constănțean. 57) Scrieri... cu anul. 59) Fragment de etapă ! 60) Dinți. 62) Autorul golului victorios din meciul cu uruguayenii. 63) Ilie al naționalei. 65) Riu în Illyricum. 67) Odinioară. 68) A înscris primul gol al turului pentru Progresul București. 60) Indemn pentru bidivii sănătoși. 70) Culme ! 71) Tabără. 72) Întrecere fotbalistică în relaș. 73) Axa. 74) Pe tabela de marcaj. 77) Bine pregătiți. 78) Ruteniu. 79) Component al echipei elvețiene în meciul de la Buc. 80) Riu în continentul lui Pelé... 82) ...și unul în țara lui Ieșin. 85) Oraș în R.P. Ungară. 87) Careu agricol. 88) Echipa lui Dobrin, demnă reprezentantă a fotbalului românesc în una din competițiile europene. 89) Între Mannheim și Ludwigshafen. 95) Autoarea unei victorii de prestigiu asupra campioanei maghiare, Vasas Budapesta (2—0, februarie 1966). 96) Gol. 97) Etapă istorică. 98) Prima notă. 99) Posezi ! -100) Înaintaș. 101) „Canto do...", echipă braziliană care ne-a vizitat țara. 103) 1109. 104) Calciu. 105) A vui. 106) Scaldă orașul Juventus-ului. 107) Pe noi. 108) Celălalt Constantinescu al Progresului. 109) Negație... în Ardeal. 110) Neîntrecut... 111)... între... Care !

Cuvinte cunoscute mai puțin : IVA, EAE, UYA, ULA, RAB.

George CORJOS

PLUGUȘORUL

Aho, aho, copii și frați,
Stați puțin, nu ne driblați,
Ci ieșiți cu toți la ușă
Și nu ne lăsați pe tușă
C-am venit cu plugușorul,
Azi, cînd s-a albit decorul.
Iar la noi, în miez de noapte,
Juniorul '67
Promovează-n calendar
Și devine titular,
Să scoatem victorii clăi,
Ia mai mînați măi flăcăi,

Hăi, hăi!

Am oprit întreaga ceată,
Să vorbim de astă-dată
Oamenilor de prin case

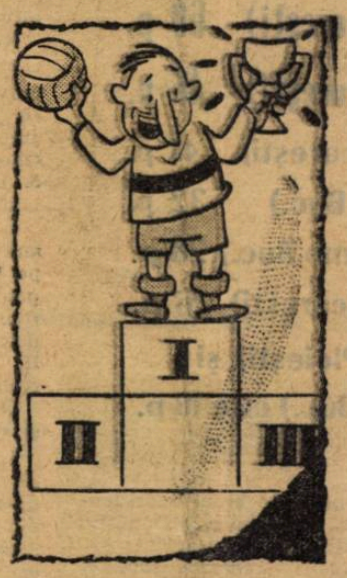

De bătrînul '66,
Mai cu-o glumă, mai cu-n ghimp,
Fără să tragem de timp
Căci, vedeți de la fereastră,
Sîntem doar la poarta voastră !...
Anu-acesta, pe la noi,
Am primit oaspeți de soi,
Ca, de pildă, Uruguayul,
Ce-a trimis întreg alaiul
De vedete mari, cu toate
Aur pur, paispe carate.

Aurul a strălucit
Pe teren, dar la sfîrșit
Jucătorii lor de soi
Au plecat învinși de noi
De-a spus Rocha supărat :
— Noi fiind aur, ne-au... marcat !
Mai avem frumoase vești
De flăcăii din Pitești,
Ce-n a Tîrgurilor Cupă
Sînt în turu'-al treilea, după
Ce lăsară cam mofluz
Pe puternicul Toulouse
De-a plecat furios
Pe drept în jos,
Cum pleca-vor și-alți flăcăi
De ne-ndepărtate căi !

Hăi, hăi, hăi !

Să vorbim fără sfială
De echipa națională,
Ce-n partidele cu mîză
Joacă bine o repriză,
Cum făcu cu cipriotii,
Cînd la raliu, cu toții,
Auzirăm indispuși
Că sîntem cu-un gol conduși.
Nu e vorbă, după aia
Veni repede și ploaia
Golurilor românești,
De-a fost scor... „maile-n Pitești".
Deci, în anul care vine,
Frații, în dați mai bine
Cu piciorul în surprize,
Jucînd ambele reprize
Și-atuncați poarta cu lacăt
Doară Sarti nu-i „Il Dio".
De Mazzolla n-aveți teamă
Că la el e și reclamă
Și înscrieți goluri, măi,

Hăi, hăi, hăi !

Juniorul '67
Care vine-n miez de noapte,
Părăsind cerul și norii,
Ne cunoaște jucătorii.
El îi știe pe Mocanu,
Popa, Dridea, Mateianu,
Pîrcălab, Ghergheli, Dan
Și loneștii ce-n ăst an
Au fost, nu puține ori,
Apreciați de spectatori.
Însă anul care vine
Mai cunoaște foarte bine
Unii ce, cu șutul lor,
Vor să treacă hăt, de nor
Și la meciuri, în careu,
Ei transformă mingea-n zmeu,
Parcă porțile se fac
Din aluat de cozonac
Și tot cresc pe stadioane
Cît Palatul Telefoane.

Dar de-acuma el va cere
Să suteze cu putere
Toți de la înaintări
Doar pe spațiul dintre bări.
Numai astfel, măi flăcăi,
O să-nscrieți goluri clăi,
Vrem și-n fotbal să existe
Scoruri mari, baschetbaliste,
Ca să vă strigăm de sus :
— Nu aveți... o poartă-n plus ?
De asemenea-n careu,
Cînd primiți instantaneu
Pasa colea, lîngă nas,
Nu vă mai gîndiți un ceas
Trageți repede în minge
Că doar astfel se învinge,
Nu cu bîlbîiala, măi,

Hăi, hăi, hăi !

Și cum tot sîntem pe drum,
Haide să vorbim acum,
Pentru cîteva momente,
Și despre antrenamente.
Unii fotbaliști serioși
Fac antrenament zeloși
Că numai antrenamentul
Poate dezvolta talentul.

Dar mai zice unu-așa :
— Nu mai am ce învăța
Că la noi pe stadion
Sînt un fel de Bobby Charlton !...
Deci e pe teren absent,
În schimb dînsul, permanent,
Se-antrenează, pe cît știu,
La un chef pînă tîrziu.

Procedînd așa, la jocuri,
O să facă schimb de locuri
Și-i mișcarea cea mai bună :
Din echipă în... tribună !
Fotbal fără năbădăi,
Asta vrem mereu, flăcăi,
Ia mai mînați, măi,

Hăi, hăi, hăi !

De-acuma înserează,
Dar cum tot sîntem pe față,
Mai avem un mic refren
Pentru arbitri pe teren
Și îi întrebăm severi :
De ce sînteți... cavaleri
Doar cu gazdele la joc
Și cu oaspeții deloc ?
Credeți că vă sînt cumetrii,
De-i iertați de „11 metri",
Ori că pentru jocul tare
Le-a dat F.I.F.A. derogare,
Să-i „coseacă" pe flăcăi?

Hăi, hăi, hăi !

Mai aducem pe cărări
Și-antrenorilor urări :
Juvătorilor căutați
Să le fiți ca niște frați
Că și-așa spuneți de ei :
— Astia sînt băieții mei !
Comportarea lor la meci
Vrem să nu vă lase reci.
Să nu trageți-n mod barbar
De tricou pe adversar
Pînă ferfeniță-l face
Și să spună (i-auzi drace !)
Că l-a-mpins curiozitatea
Să îi afle calitatea !...
Ajutați pe fotbaliști
Să devină toți artiști
Fie chiar și la driblări,
Însă nu la simulări
De răniri și-accidentări
Că de-avem poftă de teatru,
Mergem seara sau la patru
Să vedem piesa „Hipnoza"
Și au... Timpuri Noi—Viscoza.
Mai dorim de la-ntrenori
Grija pentru juniori,
Promovîndu-i cu căldură
Și în prima garnitură,

Nu să-i țină pișicheri
Tot pe post de suporteri
Cu urarea de rigoare
„La mulți ani... de așteptare !",
Pînă bieților flăcăi
Le cresc bărbile în clăi,
Ia mai mînați, măi

Hăi, hăi !

★

Cred că facem treabă bună,
Poposind și în tribună.
Vezi acolo unii care
Fluieră fără-ncetare
Parcă-s puși deopotrivă

Pe post de locomotivă.
Fluieră pe jucători
Că-s a toate știutori.
Ba dau sfaturi împreună
Ca și cum sus, în tribună,
Sînt virtuoși în fotbal, stele,
Toți de talia lui Pele
Și, în schimb, pe stadion,
Pe covorul de gazon,
Bat mingea, șoveitori,
Niște bieți începători
Adunați din munți și văi,

Hăi, hăi, hăi !

De urat am mai ura,
Dar tot colindînd așa
Cu urări de Anul Nou
În peniță de stilou,
Plugușorului anume
Nu-i ajung nici trei volume.
De aceea e cuminte
Să-l oprim, nu mai-nainte
De a spune-n încheiere,
Cum și datina o cere,
Tuturor, fără excoluri,
La mulți ani și... multe goluri !

Hăi, hăi, hăi !

Jack BERARU
V. D. POPA

REVELIONUL FOTBALIȘTILOR

de NELL COBAR

– Să intrăm... să nu intrăm...
– Iar eziți în fața porții, Nicule ?

– Cum e friptura Nae ?
– Parcă mi-a pus o „talpă" la meci !

– Ia te uită ! Și aici Andrei, tot cu „lumînările" !

– Serviți, vă rog, o prăjiturc !
– Iar pasezi la adversar Ionele !

– Și aici tot el primește reproșurile.
– Ce vrei dragă, e doar arbitru !

– Ca să vezi cum se poartă ei cu cadrele tinere !...

– Vai ce ghinion ! Din nou am tras în bară...

– Ce faci pe martirul Dane ? La fotbal nu ești „măturător" ?

Sfaturi pentru 1967

TUTUROR JUCĂTORILOR

Dacă doresc de-aci-nainte
Ca meciurile să ne placă,
Ei, permanent, să țină minte
Că fotbalul e joc, nu... joacă.

PORTARILOR

Iată singura povață :
Stadionul nu e piață.
Deci acasă să nu vină
De la meci cu... plasa plină.

FUNDAȘILOR

Din driblatul în careu
Iese gol instantaneu.
De aceea-i indicat
Numai jocul... degajat.

MIJLOCAȘILOR

Ca-n ochii noștri să nu scadă,
Am vrea și de la mijlocași
Prin comportări să dea dovadă
Că-n fotbal sînt... înaintași.

ATACANȚILOR

Soluția să crească scorul
E una — îndoieli nu-ncap :
La meci să nu dea cu piciorul
La... loviturile de cap.

ANTRENORILOR

De la aceștia, spectatorii
Așteaptă ca, neîncetat,
Să-și antreneze jucătorii
La șut, nu la... vociferat.

SPECTATORULUI

Acest modest deziderat
E foarte bine să i-l spui :
La propriu și la figurat
Să fie om... la locul lui.

„SINISTRUL... DOBAY"

Cu ani în urmă la un liceu din Capitală, preda limba franceză un dascăl de modă veche, pe cît de zelos și de conștiincios, pe atît de exigent și de tipicar în îndeplinirea îndatoririlor sale profesionale.

Cum intra în clasă scotea din servietă un text alcătuit cu multă viclenie, de-acasă, zîmbind pe sub mustață la gîndul că-i va încurca pe elevi. Și reușea să-i încurce. Parcă-l aud :

— Pîngărești limba lui Moliere ? Ai ? Franțuz de baltă ce-mi ești ! Buchisești franceza ca lăutarii, după ureche ? Ai ? Așa ! Vasăzică le berger = *birjarul*, le cocher = *cosarul*, il ajoute — *el ajută*, il s'arrete — *el se arată ! ! V-arăt eu vouă ! !*

. . . . . .

Mi-am amintit de vrednicul meu dascăl și de procedeele sale pedagogice în ajunul turneului final al „Cupei Mondiale" ediția 1966, cînd, într-un reportaj cu privire la preparativele echipelor sudamericane, dintr-o incalificabilă eroare de traducere, cuvîntul franțuzesc fardeau *(povară, greutate) a fost tradus cu* fard, *dînd astfel un înțeles anapoda și ilariant întregului reportaj.*

Gafa aceasta mi-a reamintit o alta mai veche, dar mai... gustoasă.

Întîlnind în 1938 pe campioana Italiei, F. C. Milano, Ripensia a reușit să înfirme pronosticurile specialiștilor din străinătate și să elimine din „Cupa Europei Centrale" echipa milaneză. Ripensia a cîștigat la București cu 3—0 și n-a pierdut la Milano, în retur, decît cu 1—2, calificîndu-se, deci, cu scorul general de 4—2.

Presa italiană nu și-a precupețit laudele la adresa echipei românești, care număra în formație pe Bindea, Dobay, Pavlovici, Bürger ș.a., iar ziarul „Corriere dello sport" și-a însoțit comentariile cu un amplu reportaj fotografic. Prima pagină a ziarului milanez era consacrată „marei surprize" și la loc de frunte publica o fotografie pe „trei coloane" care-l înfățișa pe Dobay, aripa stîngă a Ripensiei, în plină cursă.

Sub fotografie se putea citi clar următorul text :

L'alla sinistra Dobay, in una della sue azioni caratteristiche *(pe românește : aripa stîngă Dobay, în una din acțiunile sale caracteristice).*

Că această fotografie a fost imediat reprodusă de „Gazeta Sporturilor" din București n-a mirat pe nimeni.

Dar, explicația care a însoțit-o suna textual : Fotografia îl reprezintă pe SINISTRUL Dobay în una din actiunile sale caracteristice.

Grăbitul gazetar tradusese cuvîntul italienesc sinistra *(stînga) cu românescul... sinistru !!!!!*

Curat sinistru !

S. M.

MINGII

Cum alergi, sărmana, iute
O întreagă după masă,
Vrem din cinci în cinci minute
Să te odihnești... în plasă.

PLASEI PORȚII

Pentru reguli sanitare,
Ca să nu prinzi praf pe tine
Cei de la înaintare
Să te... scuture mai bine.

CEASULUI DE PE TEREN

Spunem, să-nțeleagă
Jucătorii bine :
Ei mereu să tragă,
Însă... nu de tine

Fantezie de Anul Nou

Fotbalu-i pasiunea mea.
Asta e, n-am altceva !
Chiar și la antrenament
Pretutindeni sînt prezent.
Mă cunosc toți jucătorii
Și arbitrii și-antrenorii
Merg cu toți în deplasare
Fie ploaie, fie soare
N-am nici o prejudecată
Nici echipă preferată,
Nu țin nici cu „rapidiștii"
Și nici cu „dinamoviștii".
Cînd văd un atac în trombă,
Încheiat cu șuturi-bombă,
Mă cuprinde-o bucurie,
O stare de-euforie
Și îmi zic în sinea mea :
— Asta-i fotbal ! Asta, da !
Căci atît doresc și-o spun :
Să cîștige cel mai bun !
. . . . . .
Și mai am încă ceva
O altă meteahnă-a mea
Doresc să mă informez,
Învăț, mă documentez
Citesc cronici, declarații,
Studii tehnice, observații
Și sorb pe nerăsuflate
Presa de specialitate.
Cu atîta studiat
Mă credeam documentat
Însă, vai, m-am înșelat !
Căci de la un timp încoa'
(Și e bine că-i așa !)
Au început să apară
Și în presa literară
Articole și eseuri
Analize și panseuri
Închinate — cum să spui —
Toate... chiar fotbalului !
Dramaturgi și romancieri,
Cei mai vajnici condeieri,
Beletriști și pamfletari
(D-ăia mici și d-ăia mari)
S-au pornit cu toți să salte
Fotbalul pe culmi înalte
(E frumos, nimic de zis).
Și s-au apucat de scris !
Toată Țara românească
Poate-acum să urmărească
Ample serii de probleme
Pe foarte acute teme
Ce-s privite cu ochi critic,
Pe-al revistelor specific :

„Ce-i cu eroul pozitiv
în lotul reprezentativ"?
„Luceafărul lui Eminescu
Și debutul lui Lucescu"
„Influența eseului
În sistemul W.M.-ului"
„Critica lui Ibrăileanu
Și lufturile lui Deleanu"
„Fantasticul lui Allan Poe
În plasamentul lui Dan Coe"
„Contingența lui Shakespeare
Cu jocul lui Dragomir"
„Poezia lui Beniuc
În driblingul lui Ivansuc"
„Ce culmi ar fi atins Bocaccio
De-ar fi știut de „cattenaccio" !
Și „paralele" de prestanță
Scrise cu mare eleganță
Ca : **„Pircălab și Hemmingway"**
„Goethe și Nunweiller III"
. . . . . .
Pe fotbaliști, da, firește,
Acest fapt îi măgulește
Fiindcă nu este puțin
Să te trezești din senin
Cot la cot cu Eminescu,
Cu Arghezi, Călinescu,
Puși în pagină frumos
Unii sus, alții mai jos.
Și-au pornit și ei la treabă
Hotărînd în mare grabă
Un supliment lunar
Fotbalul literar
Au discutat, s-au lămurit,
Sumarul l-au alcătuit,
Hotărînd pentru-nceput
Un articol de debut
Al maestrului Petschovski :
„Fotbalul și Maiakovski"
Scrie și Florin Știrbei
Un articol (două, trei)
Să-și stimuleze băieții :
„Progresul și... Moromeții"
Va urma Titus Ozon
Cu-n reportaj, foileton,
Analiză sau eseu
„Cum joci teatru în careu"
. . . . . .
Lista s-ar mai fi lungit
Dar... deodată m-am trezit.
Așadar, un simplu vis !
Vi l-am povestit în scris.

S. MASSLER

Un balon rîdea în poartă

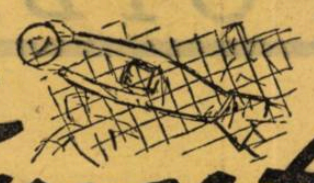

DE NEAGU RĂDULESCU

Primii intrară pe teren campionii.

Ripensiștii purtau tricouri portocalii, cu gulere roșii și chiloți albaștri.

Monomul lor, în frunte cu portarul Pavlovici, țîșni din vestiare, tropăind, îndreptîndu-se spre centru.

Jucătorii erau veseli și pe fețele lor se citea încrederea.

Publicul aplaudă frenetic. Ripensia era campioana țării și avea toate șansele să-și păstreze încă un an titlul.

Spectatorii încercau să identifice jucătorii:

— Uite-l pe Dobay. „Calul" e mai înalt decît toți. Ba nu e „Calul"! E Cotormani! M-am înșelat

— Cine-o fi, ăla, secundul?

— Beke! Interul Beke. Micuț, dar îndesat. Fuge duduind, ca un Chevrolet!

— Ce solid e Pavlovici, domnule! Adevărat atlet!

— Bravo, Schwartz! Asta e cel mai tehnic jucător al lor. Creierul înaintării. Umblă după el Racing-Club din Paris cu arcanul. Oferte peste oferte. Sute de mii de franci se oferă pe picioarele lui!

— Picioarele astea strîmbe? — își schimonosi nasul un venusist.

— Ile! Ile! Să le vezi dumneata la lucru! Tehnică, șefule! N-or fi ăia proști de la Racing să ofere purcoi de bănet pe ele!

— Uite-l și pe Binduț! Mă, ce caraghios este! Parcă e confecționat din bețe de chibrit!

— Țăndărică!! Să nu-i lași să răsufle, Țăndărică!

Ripensiștii se înșirară pe cercul din centrul terenului.

Aplauzele de-abia se domoliseră.

Ciolac, căpitanul echipei, comandă:

— Pentru publicul bucureștean! Hip! Hip! Hura! Hip! Hip! Hura!

Peluzele și tribunele răspunseră prompt cu un torent de aplauze și mai entuziast. Parcă se spărgeau tone de geamuri pe arenă.

După acest salut, timișorenii trecură la o poartă, Pavlovici degajînd balonul, pe care îl ținuse sub braț, în teren.

Spre deliciul galeriei, Cotormani, supranumit Fakirul, trase un șut colosal de înalt, împușcînd parcă inima cerului.

— Uuuuuuuu! Ce luminarece!

Din tribună se auzi glasul dogit al lui Chibrit, răbufnind:

— S-o ții așa și-n timpul meciului!

Pavlovici se instală în poartă, alergînd de la o bară la alta.

Jucătorii săreau în aparență caraghios, dezmorțindu-și mușchii.

— Își fac încălzirea, informau cei pricepuți pe spectatorii veniți pentru prima oară la un meci de fotbal.

Balonul îl prinse Dobay. Calul trase spre poartă însoțit de ropotele galeriei. Mingea porni ca din tun și lovi bara, zgîlțîind-o, Pavlovici sări în gol.

— Bravo, Dobay! Splendid, Calule! Mă, ce șut năprasnic are ăsta!

Inimile venusiștilor înghețară. Șutul fusese tras de la patruzeci de metri și dacă balonul nu întîlnea bara, nu se știe dacă plasa rămînea întreagă.

Cîteva giumbușlucuri cu mingea execută și Binduț, sărind în jurul ei ca un mînz nărăvaș.

Apoi, pe rînd, timișorenii își încercară pofta de joc, jonglînd cu balonul și încercînd de la distanță poarta lui Pavlovici.

Portarul ripensist părea în formă de zile mari.

Schwartz execută în mare viteză cîteva treceri de minge cu Beke și Ciolac.

Chiar în același moment însă tribunele și peluzele se zgîlțîiră din nou sub uraganul aplauzelor.

Pe teren intrase monomul Venusului.

De la peluza populară, fiii Impăratului Gavrilă își începură, în trombă, asaltul vocal:

— Hai, tu, Venus! Hai, tu, Venus! Hai, tu, Venus!

Cîteva priviri curioase cercetară pagoda Impăratului: „Măria sa" și-o fi aplaudat echipa?"

Curioșii fură însă dezamăgiți. Prefectul era de nerecunoscut. O mînie surdă îi întuneca fața de obicei roză de fericire și cei din jurul lui parcă încercau să se ascundă sub propriii lor umeri. Cînd se potoliră aplauzele, inevitabila voce a lui Chibrit căzu răgușită din înălțimile tribunei, ca un glas ceresc concurînd cu tunetele sfîntului Ilie.

— Băieți, ascultați comanda la mine! Sînt aici! Băieți, am venit! Băieți, n-aveți nici o grijă! Băieți, vorba aia: veni, vidi, vici! Dacă Chibrit e cu voi, e de rău pentru timișoreni! Mîriculică, pa, băiatule! Să nu lași o „băsică" să treacă peste linia porții. Arată-le, tu, Mîriculică, ce înseamnă să te naști pe Calea Griviței!

Venusiștii, în tricouri negre, salutară și ei publicul. Întîi tribuna, apoi peluzele.

Peluza populară fu cea mai generoasă în aplauze. Cîțiva entuziasmați se repeziră la gardul de sîrmă, ignorîndu-i parcă prezența, să-și îmbrățișeze idolii, să fie cît mai aproape de ei:

— Albu! Albu!

— Mircea! Mircea!

— Fredi! Fredi!

— Humis! Humis!

— Petea, să nu-i lași, Petea!

— Joacă Petea, fraților!

— Nu l-au băgat în echipă pe Mălăieru și Cotoarbă.

— Sfera, să ai grijă de turloaiele lor!

Spectatorii peluzei erau fericiți că jucătorii Venusului sînt atît de aproape. Ei distribuiau nu numai aplauze și încurajări, dar și sfaturi cu nemiluita.

— Mă, Befa, să-l ții cu dinții pe Schwartz! Să nu-i lași să te dribleze. Să ataci în forță, că e fricos! Tremură cînd îl iei tare!

— Custică! Mă, Humis, să intri cu mingea în poarta panterei! Pantera neagră dacă primește o boabă nu mai face două bănțuțe! Prima boabă contează.

— Nene Albule, arată-le cum se trage un șut la București, în Splai!

— Nea Mircea, degajează departe! Cît mai departe!

— Mă, Micky Mouse, arată-le tu că și ăștia mici sînt dați dracului! Vezi că pe partea ta e Chiroiu! Promite-i, mă, trei chile de vin și te lasă ăsta să treci de el oricînd.

— Petea, nu uita înfrîngerea de la Timișoara! Tu ești căpitanul echipei! Treci prin ei, fă-i șvaițer, — driblează la ei! Și trage, mamă dragă, chiar de la centru, din orice poziție, de oriunde. Trage! Să n-aibă timp să se dezmeticească! În iureș, băieți!

— Ploaie! Să nu fii apă de ploaie, că te snopim la ieșire.

— Margareto, fără fițe că nu ești pe scenă la Cărăbuș. Fițele la garderobă! Sobru! Cît mai sobru! Înfipt!

Jucătorii Venusului rideau de aceste sfaturi, dar rîsul lor era mai mult rînjet și acreală decît veselie.

Meciul le inspira îngrijorare și, pe de-asupra, mai avusese loc și conflictul din vestiar cu Impăratul și întreaga conducere a clubului.

Era un meci de mare răspundere.

Negrii schimbară și ei cîteva baloane în fața porții lui Mircea Gănescu. „Il Dio" apără două șuturi la pămînjen, care stîrniră din nou aplauzele.

În frunte cu portarul, echipa bucureșteană ovaționată, se îndreaptă apoi spre centru, unde fotografii își pregăteau aparatele și unde apăruseră oficialii celor două echipe cu obișnuitele buchete de flori.

Avocatul Pedalescu, afișînd și el pe față un aer de înmormîntare, schimbă buchetul său cu al oficialului timișorean. Căpitanii celor două echipe, Petea și Ciolac, își strînseră mîinile afectuos și jucătorii se fotografiară în grup, ținîndu-se frățește de talie sau de umeri.

În mijlocul lor își expuse chelia impudică vicepreședintele Venus-ului, Ghiță Drăghicescu, reprezentanții Ripensiei și arbitrul Leonidas, foarte elegant, cu cămașă de mătase și cu părul, ca de obicei, mult pomădat.

Grupul era flancat de arbitrii de tușă și de antrenorii celor două echipe: Platko și Utassy, foști jucători internaționali.

Publicul asista tăcut la această ceremonie inutilă, care îi fărîmița nervii: Meciul! Să înceapă o dată meciul! Ce dracu, nu mai începe!

Cînd Leonidas, sub atenta supraveghere a lui Petea și Ciolac, azvîrli o monedă în sus pentru alegerea terenului, Bindea descoperi șnurul de arnici roșu de pe tricolorul de lînă al lui Mircea Gănescu și încercă să fie glumeț:

— Cine te-a decorat? Sau îl porți de noroc?

„Il Dio" strîmbă plictisit gura.

— De noroc!

cu fluierul în gură, consulta atent cronometrul.

Peste stadion se așternuse o liniște de gheață.

Nu se mai încheiau nici pariuri, nimic. Publicul era numai ochi și parcă o singură inimă strînsă în ghiara emoției.

Echipele se studiau față în față, aliniate, pentru atac:

VENUS: Mircea Gănescu — Sfera, Albu — Bărbulescu, Fredi, Befa — Gruin, Ploeșteanu, Humis, Petea, Ene.

RIPENSIA: Pavlovici — Chiroiu, Bürger — Deheleanu, Cotormani, Lăcătuș — Bindea, Beke, Ciolac, Schwartz, Dobay.

Leonidas fluieră scurt, pe neașteptate, și deși mii de ochi erau ațintiți asupra terenului, nimeni nu putu să-și dea seama cum balonul a și ajuns în posesia lui Dobay și cum Calul, sărind parcă peste Befa, a și intrat în careul de șaisprezece metri și a tras fulgerător. În primele secunde ale meciului, tricoul albastru al lui Mircea Gănescu făcu așa dar cunoștință cu zgura. Dar mîinile sigure ale lui „Il Dio" au prins, în extremis.

Cîțiva centimetri, mai lateral, și balonul s-ar fi odihnit în plasă.

Vulcanul publicului irupse, amenințător.

— Hai, tu, Ripensia! Hai, tu, Ripensia! Ri-pi! Ri-pi!

Venusiștii păreau dezorientați. Încă două faze de felul acesteia și meciul s-a lămurit din primele minute.

Mircea Gănescu observă cum Albu se palidase la față. Se va redita, oare, acel 6—0 de la Timișoara?

Vociferările publicului se împărțiseră. Unii îl aplaudau pe Dobay, alții îl aplaudau pe Mircea Gănescu.

— Bravo, Dobay!

— Bravo, „Il Dio"!

Și focul comentariilor se aprinse pe loc.

— Extraordinar șut! Venus-ul nu rezistă nici zece minute. Ce trage, Calul ăsta, domnule! Nemaipomenit!

— Ce plonjon formidabil! Un șut ca ăsta nu putea să-l apere în țară decît „Il Dio".

Mircea Gănescu studie o clipă poziția jucătorilor și degajă puternic. Balonul întîlni însă capul precis al lui Cotormani. Fakirul îl deschise pe Beke, peste Ploeș-

S-a pripit portarul Venusului sau nu? Din nou, capul blond a lui Cotormani își făcu apariția sa amenințătoare pe deasupra tuturor. El pasă mingea lui Schwartz, care o trecu în viteză lui Dobay.

Venusiștii erau ridiculizați. Nu reușiseră să pună încă piciorul pe minge. Albu se repezi îndîrjit spre picioarele Calului, dar balonul era acum în aer, rîzînd parcă, pe de-asupra capetelor.

În învălmășeală, tricoul albastru al lui Mircea Gănescu se zări pe deasupra jucătorilor masați în fața porții. „Il Dio" boxă balonul, rămase o clipă spînzurat pe grumazul Fakirului, căzu pe spinarea lui Sfera și se prăbuși lat în zgură.

— Bravo, Mircea!

— Formidabil! Ce zici, bă? Castană! — Ce meci! Ce meci, ne așteaptă! — săreau unii de pe băncile tribunei și peluzei într-o explozie de bucurie copilărească. De la peluză intră în funcțiune, hotărît, impulsiv, mai întîi corul și apoi se năpustiră cîrlîietorile furioase ale finilor Impăratului.

— Hai, tu, Venus! Hai, tu, Venus! Hai, tu, Venus!

În fine, balonul fu interceptat de Humis.

— Mergi, mergi cu el! răcneau cu ochii scoși din orbite venusiștii, încordați, atîțați, agitînd în aer pumni, batiste, pălării, haine, sticle de limonadă, orice le cădea la îndemînă.

Și Custică, centrul achiziționat de la Salonic, parcă ascultîndu-le povața, porni singur cu balonul. Îl driblă pe Lăcătuș și examină fugitiv, situația. Ene era liber. Schimbă balonul pe piciorul drept și se pregăti să deschidă extrema stîngă.

— Vine Fakirul! Vine din urmă Fakirul! Păzeaaaaaaa! — îl înștiință galeria. Nu ține mingea! Dă-i drumul, grecule, ce faci?

Prea tîrziu.

— Ah, i-am spus! I-am spus! — își smulgeau disperați cîțiva venusiști, părul din cap. Cotormani întinsese piciorul lui uriaș, — piciorul de aur, cum fusese poreclit la Balcaniadă, — și îi suflase balonul lui Humis cu o ușurință uimitoare.

— Uite, pe cine am dat noi banii! Să-l aducem de la Salonic! — se văicărea unul din conducere.

De sus, de tot, vocea lui Chibrit se auzi tunătoare, spărgînd

Bindea, Dobai, Mircea Gănescu, Bürger și Sfera, personaje ale romanului „Un balon rîdea în poartă" văzute de autor.

— Atunci ai putea să ți-l scoți de pe acum. Numai eu marchez azi trei boabe.

Portarul Venusului nu mai avu răgaz să-i răspundă.

Petea alesese coroana monedei și pe zgură cîștigase capul.

Venusul pierduse deci avantajul terenului. Bindea poate avusese dreptate. Ei, negrii, o să joace cu soarele în față. Și cel mai dezavantajat dintre toți va fi tot el, Mircea Gănescu.

În primul rînd nu-i place să joace cu șapcă, apoi la ora asta soarele bate tocmai în poartă.

Și artilerie ripensistă și soare dîndu-ți cu tifla în față!

Prea multe!

Acum nu mai rămăseseră pe teren decît jucătorii cu arbitrul Leonidas.

Platko, Pedalescu și ceilalți se retrăseseră pe o bancă, cam pleoștiți, la intrarea spre vestiare.

„Il Dio" și Pavlovici își ocupaseră porțile.

Mircea Gănescu purta un tricou de lînă albastru, Pantera, același tricou de totdeauna, negru.

Leonidas, important, pe centru, teanu și Bărbulescu, amîndoi ridicol de mărunți față de mijlocașul central al Ripensiei.

Mai mult, în hazul galeriei, Ploaie căzu, lovindu-se de Fakir, ca un mototol de cîrpe. Ceea ce îl îndîrji pe Sfera. Masivul fundaș negru se repezi ca un mistreț spre interul Ripensiei. Acesta însă printr-o fentă scurtă se feri din calea lui și trecu scurt balonul lui Bindea.

— Hai, tu, Bindea! Hai, tu, Binduț! — delirau în neștire miile de voci.

Bindea alerga cu mingea spre careul de șaisprezece și după el se rostogoleau, într-un suprem efort, Ploeșteanu, Bărbulescu și Sfera. Primul care îl ajunse fu Ploeșteanu. Bindea îl driblă. Bărbulescu avu aceeași soartă. Acum toată înaintarea timișorenilor era masată în careul Venusului. Golul plutea în aer, inevitabil.

Fredi se rostogoli la picioarele — ca niște fîrave bețe de chibrit — ale lui Bindea. Inutil însă. Va trage Bindea sau nu? Petea, venit în apărare, îl incomodă o clipă. Dar atît, căci balonul fu expediat peste apărarea venusistă. Mircea Gănescu ieși din poartă.

norii sumbri ai pesimismului:

— Hai, băieți! Nu vă descurajați, copii! Intră la om, Fredi!

Fakirul trecu mingea peste capul lui Ploeșteanu și și-o servi tot lui pe celălalt picior, provocînd din nou, ca la circ, hohotele spectatorilor. Gruin, venit și el de pe extremă, în ajutorul interului său, se rătăci printre picioarele goliatului ripensist.

Venusiștii erau cu desăvîrșire dezorientați. Nu-și mai păstrau locurile și întreaga echipă, cu excepția lui Humis, se retrăsese în apărare.

Timișorenii dominau net.

În tribună, Bică Beilis, zîmbind radios, explica tacticos ascultătorilor.

— Ripensia e obligată să joace prost. N-are adversar. Nu vedeți? Unde sînt venusiștii?

Platko se fîțîia nervos pe tușă, făcînd semne disperate.

— Tumneata, Ploeștean, marche Beke. Ce te'nvîrtești în teren ca o mora stricat? Tumneata, Sfera, 'napoi! Tumneata... asta, cum zice... la tine...

---

*) *Fragment din romanul cu același titlu.*

MOSCOVA

Dubla performanță a echipei Dinamo Kiev

Campionatul de fotbal pe 1966 al Uniunii Sovietice s-a încheiat mai tîrziu ca de obicei — spre finele lui noiembrie — din cauza calendarului internațional mult mai încărcat (în afara participării la turneul final al C. M., sînt de notat nu mai puțin de 4 meciuri ale selecționatei U.R.S.S. numai în cursul toamnei, ca și debutul simultan în două competiții continentale — „C.C.E." și „Cupa cupelor" — ai echipelor Torpedo Moscova și respectiv Spartak Moscova).

Acest campionat a fost marcat de două caracteristici. În primul rînd, echipa campioană a fost virtual desemnată cu mult înaintea încheierii competiției. Într-adevăr, noua campioană, Dinamo Kiev, *și-a asigurat din timp un avans de puncte, greu de întrecut, asupra celorlalte adversare : 9 față de a doua clasată S.K.A. Rostov, 11 față de Neftceanik Baku, 14 față de Spartak Moscova, 15 față de T.S.K.A., 16 față de Torpedo Moscova etc. A doua caracteristică reiese însuși din considerarea clasamentului final, în care primele 3 locuri sînt ocupate de echipe din afara Moscovei (fapt unic în istoria campionatului U.R.S.S.). De adăugat că toată pleiada de foste campioane din edițiile precedente (Torpedo, Spartak, T.S.K.A., Dinamo Moscova și Dinamo Tbilisi) s-au clasat între locurile 4 și 8.*

Specialiștii sovietici apreciază această „detronare" a liderilor clasici ca o dovadă a creșterii nete a nivelului fotbalistic dintr-o serie de noi centre.

Cum se explică succesul dinamoviștilor din Kiev ?

În primul rînd să prezentăm cîteva realizările lor : Dinamo Kiev a cucerit în acest an și campionatul și Cupa U.R.S.S. ; *în campionat a înregistrat din* 36 meciuri jucate, 33 victorii, 10 nule, 3 înfrîngeri, un golaveraj de 66—17 și 56 puncte. *Golaverajul atrage atenția nu atît prin faptul că dinamoviștii au marcat în medie 1,83 goluri pe meci (realizare destul de bună, de altfel, ținînd seama de lungimea competiției), cît prin aceea că apărarea lor a primit mai puțin de o „jumătate de gol" pe meci. Să adăugăm faptul că formația de rezerve a lui Dinamo Kiev (în U.R.S.S., paralel cu întrecerea primelor echipe se desfășoară și o competiție a formațiilor de rezerve) a ocupat, de asemenea, primul loc.*

Aceste realizări au fost posibile datorită existenței unui lot bine selecționat de jucători, potrivit cerințelor tactice ale echipei.

Cît privește organizarea tactică, Dinamo Kiev a renunțat — prima în U.R.S.S. — la așezarea clasică 4—2—4, trecînd la dispoziții mai supte cu 3—4 oameni la mijlocul terenului și lăsînd în față doar două „vîrfuri" de atac rapide, pătrunzătoare, capabile să-și acționeze pe cont propriu și să le finalizeze, este vorba de Hmelnițki și Bișevet (această din urmă a fost folosit și în selecționata U.R.S.S. la meciul cu Italia, de la Milano). Această așezare (adoptată de antrenorul principal V. A. Maslov — ceea ce e de subliniat — în urma consultării și colaborării creatoare cu jucătorii înșiși) i-a conferit echipei o mai mare elasticitate, „oamenii de mijloc" (experimentații Sabo, Bîba, Serebrianikov și mai tinerii Medvidi și Muntean) participînd cu succes atît la susținerea și chiar la finalizarea atacurilor, cît și la rezolvarea sarcinilor defensive. În plus, cei doi fundași centrali, Sosnihin și Tureancik luau parte adesea și la atacuri, înscriind în unele cazuri goluri prin șuturi puternice și bine plasate de la distanță sau semidistanță. În apărarea imediată, alături de Sosnihin și Tureancik, au jucat ca titulari Scegolkov și Ostrovski, iar postul de portar a fost deținut cu schimbul de Bannikov și Rudakov.

O asemenea organizare rațională a jocului a permis echipei să realizeze pe teren o superioritate numerică atît în atac cît și în apărare (cu întărirea alternativă, după nevoile tactice de moment, a ambelor sectoare) și, fără a dispune de individualități mai valoroase, mai strălucite decît alte cîteva echipe fruntașe, să reușească să le întreacă la toți indicatorii tabelei clasamentului — puncte, victorii, goluri marcate, goluri primite. A fost o victorie a gîndirii tactice, a preluării și aplicării creatoare pe teren a tendințelor inovatoare în fotbal, care au surprins insuficient pregătite echipele adverse, adepte prea fidele ale lui „4—2—4" !

PELE ȘI EUSEBIO RĂSPUND LA 5 ÎNTREBĂRI

Faimoșii fotbaliști au avut de răspuns la următoarele cinci întrebări, în cadrul unei anchete întreprinse de agenția TASS :

1. Care este amintirea cea mai plăcută pe care o păstrați din 1966 ? Dar întîmplarea cea mai nostimă ?

2. Cum vedeți evoluția fotbalului ?

3. Ce părere aveți despre adversarii dv din 1967 ?

4. Ce veți face după încheierea activității sportive ?

5. Familia dv. vă încurajează în practicarea sportului favorit ?

Pelé iubește mult copiii. Deocamdată pe ai altora. În ianuarie 1967 însă, va avea și el unul...

Iată răspunsurile lor:

SAO PAULO

PELE :

1. Cînd am aflat că voi deveni tată.

Eram la vînătoare în împrejurimile orașului Sao Paulo. Urmăream un vînat de soi. Dar m-am împiedicat de o cracă și am căzut într-o groapă cu apă.

2. Cred că fotbalul se va dezvolta în continuare, cu accent pe jocul defensiv. Din păcate...

3. Nu-mi place să fac pronosticuri, dar e foarte greu să învingi toate echipele.

4. Mă voi dedica familiei și comerțului. Aș vrea să precizez, însă, că deocamdată nu am intenția să abandonez fotbalul.

5. Tatăl meu a fost fotbalist; mama mă știe jucător de cînd eram copil, iar soția a jucat baschet. Așa că la noi ambianța este cît se poate de sportivă.

LISABONA

EUSEBIO :

1. Căsătoria mea cu Flora Bruheim.

Întîlnirea cu Lev Iașin. S-a întîmplat cu prilejul campionatului mondial, cînd am jucat cu U.R.S.S. De mult doream să-l cunosc pe marele portar. Așa a început prietenia mea cu Iașin. Nu voi uita niciodată clipele acelea.

2. Fotbalul va deveni un sport tot mai rapid și mai atletic.

3. Toate echipele sînt periculoase și nici o victorie nu se obține ușor.

4. Deocamdată nu mă gîndesc la asta. Sper să mai joc multă vreme fotbal.

5. Mama m-a încurajat totdeauna să joc fotbal, iar soției mele, de asemenea, îi place mult acest sport.

GENEVA

FONI (joc ofensiv) sau RAPPAN (lăcătul)?

Două meciuri nule și patru înfrîngeri – iată bilanțul pe anul 1966 al reprezentativei Elveției. El seamănă ca două picături de apă cu cel din 1962. Se pare că anii „Cupei Mondiale" sînt nefaste fotbaliștilor din țara cantoanelor. La prima sa întîlnire din campionatul Europei, Elveția a fost învinsă. Acel 2-4 de la București reamintește pe 1-3 de la Amsterdam, cu Olanda, în competiția similară din 1962. Dar trebuie să recunoaștem că în fața românilor nu totul a fost negativ. A fost multă bunăvoință în căutarea unui sistem de joc ofensiv, care să dea altă față fotbalului elvețian. Din păcate, nu a fost posibil să se rezolve anumite contradicții tactice, astfel că în continuare sistemul de joc rămîne cheia problemei.

În curînd, echipa Elveției va pleca în Mexic, urmînd să joace, conform programului, la Ciudad de Mexico (5 ianuarie) și la Guadalajara (8 ianuarie). Nu se știe dacă în aceste jocuri antrenorul **Foni** va reveni la „beton" sau va merge înainte cu un „4-2-4" care s-a dovedit riscant și încă neasimilabil. În recentul meci de verificare, disputat la Berna cu formația franceză **Besançon,** echipa Elveției (victorioasă cu 4-0) a trecut de la un sistem la altul în cursul partidei.

La această dilemă se adaugă unele neînțelegeri de ordin administrativ. Marile cluburi din Zürich intenționează să acorde puteri depline lui **Karl Rappan**, care ar deveni director tehnic al echipei naționale. Atunci se pune întrebarea : **dr. Foni,** actualul antrenor, va admite ca activitatea lui să fie controlată și dirijată de „vrăjitorul vienez"?

Deocamdată, **Foni** este foarte rezervat. Totuși, demisia sa nu este exclusă. Amatorii de sport din Tessin și din Elveția romandă nu ar fi de acord cu plecarea lui **Foni,** determinată de „revoluția de palat", care se schițează aici. **Karl Rappan,** autorul celebrului „lacăt", nu prea este agreat la Geneva și Lausanne. Pe de altă parte, după demisia lui **Jacques Guhl,** fotbalul romand nu mai are nici un reprezentant în comisia de selecție. Și totuși, în cluburile din Lausanne, Geneva, Sion și Chaux de Fonds se descoperă mereu jucători de talent. Osatura echipei elvețiene a fost și este asigurată de cluburile din Lausanne. Jucători ca **Dürr, Armbruster, Tachella, Hosp, Vuilleumier** pot fi oricînd titulari. De randamentul lor va depinde calitatea și forța jocului echipei Elveției, ai cărei suporteri așteaptă un an cu meciuri mai frumoase și rezultate mai bune.

JACQUES DUCRET
Directorul Agenției Sport Information - Geneva

CIUDAD DE MEXICO

Toate privirile spre Mexic 1968 și 1970

Începînd din anul 1967, privirile jucătorilor de fotbal de pretutindeni, ca și interesul milioanelor de simpatizanți ai acestui sport se vor îndrepta, vrînd-nevrînd, spre Mexic. Capitala „Țării Aztecilor" și alte cîteva orașe vor fi, consecutiv, în decurs de doi ani, gazdele celor mai importante competiții ale sportului cu balonul rotund : turneul olimpic din 1968 și turneul final al celui de al IX-lea campionat mondial — „Cupa Jules Rimet" din 1970.

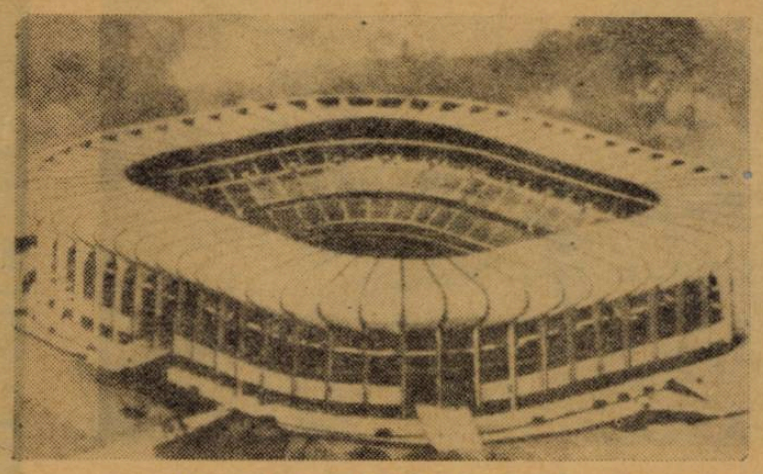

Stadionul „Aztec" din Ciudad de Mexico

Este ușor de imaginat că federația mexicană de fotbal se află de pe acum într-o stare de continuă „alertă", avînd în față responsabilitățile îndeplinirii unor sarcini uriașe din punct de vedere organizatoric-sportiv. Dar, tînărul și energicul președinte al federației, **Guilermo Canedo,** și colaboratorii săi sînt încrezători și muncesc cu spor pentru a asigura atît turneului olimpic, cît și campionatului mondial strălucirea cuvenită. Ei sînt convinși că întrecerile fotbalistice din Mexic vor fi puncte de răscruce în istoria fotbalului.

Optimismul oficialilor mexicani este justificat și de certitudinea pe care o conferă existența unor baze sportive monumentale, amenajate după ultimul cuvînt al tehnicii. Stadionul **„Aztec"** (110.000 locuri) din Ciudad de Mexico este unul din cele mai moderne din lume. Creatorul său, eminentul arhitect **Pedro Ramirez Vasquez** (actualul președinte al comitetului de organizare a Jocurilor Olimpice), a realizat un stadion care corespunde oricăror exigențe.

Ciudad de Mexico are încă două arene, dar meciurile turneului olimpic și ale campionatului mondial se vor putea desfășura și în orașe de provincie, mai ales că populația lor solicită acest lucru. **Guadalajara, Tampico, Vera Cruz, Leon, Monterry, Puebla** posedă stadioane cu o capacitate între 25.000—60.000 de locuri și un public cunoscător și entuziast.

Cît de popular este fotbalul în Mexic o arată și ultima noastră statistică a jucătorilor : 750.000 de fotbaliști. Echipele **Atlas, Oro, America** sînt între cele mai valoroase din America Latină. Mexicul, care a fost cunoscut pînă acum doar prin isprăvile legendarului său portar **Carbajal,** dorește să joace un rol de prim plan. Pregătirile vor fi organizate cu exigență, 1967 va fi anul testelor decisive. În ianuarie, selecționata Mexicului va primi vizita echipei **Elveției, Suediei** și **Norvegiei,** după care vor urma **„Turneul Hexagonal"** și, în vară, un turneu în **Europa.**

L. ALONSO

Fotbal

REVISTĂ SĂPTĂMÎNALĂ

Redacția și administrația : București, Bd. Mărăști 26, raionul 30 Decembrie

COLEGIUL DE REDACȚIE

Constantin Chiriță, Ștefan Covaci, Gh. Dumitrescu, Ion Lupaș, Pavel Marcu, Aurel Neagu (redactor șef), **Angelo Niculescu, Andrei Rădulescu, Constantin Teașcă, Dumitru Tomescu, Stelian Trandafirescu** (redactor-șef adjunct), **Radu Urziceanu** (secretar general de redacție), **Emerich Vagi, Ion Voica, Ion Voinescu.**

„Cea mai frumoasă fotografie de fotbal a anului 1966"

Premiul I la concursul nostru cu premii

Fotoreporterul PETRE COZIA din București a obținut premiul I la concursul nostru de fotografii **„Cea mai frumoasă fotografie de fotbal a anului 1966"** cu fotografia de mai sus: **„Dinamismul meciului Petrolul – Liverpool"**

Redacția și administrația bd. Mărăști nr. 26. Tiparul: I. P. „Informația", str. Brezoianu 23—25.